

ੴ

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਠ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਆਧ्याਤਮਿਕਤ ਵੇਪੁ ਪੁਰਯਾਨੰ

ਤੇਲੁਗੁ ਅਨੁਵਾਦੰ

ਵਾਲ੍ਯਾਮ੍ 1

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే ఒక్కదేవుడు ఉన్నాడని అతనే 'శాశ్వత మైన ఉనికి'. అతనే విశాఖ్నీ
సృష్టించిన కర్త, అంతటా-ఉండే, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా,
కాలం నుండి సత్యంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రాలకి మించి
మరియు సీత్యం బహిర్గతుడు. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం
చెందబడ్డాడు.

॥ ਜਪੁ ॥

ಈ ਕੂਰ੍ਹਯੋਕੁਪੈਰੁ 'ਜਾਪ'

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

అతను మొదటి నుండే ఉనికిలో ఉన్నాడు, యగాలంతా నిజంగానే.

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ఓ' నానక్, అతను ఇప్పుడు నిజమైనవాడు, అతను ఎప్పటికీ నిజమైనవాడే
(ఉనికిలో ఉంటాడు).

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ఒకవేళ ఎవరన్నావేలాది సాక్షాలు చేసినా మనస్సు స్పష్టంగా మారదు.

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

నిరంతరం ఆచారబద్ధమైన ధాన్యం చేసినా కూడా మనస్సు మౌనంగా ఉండి
తిరగటానికొకటదు.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

అన్నిగ్రహాల భౌతిక సంపదను సేకరించినా తరాత్ర కూడా ఆకలి లేదా
భౌతిక సంపద కోసం కలిగే కోరికను సంతృప్తి పరచలేదు.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ

అత్యంత తెలివి మరియు జ్ఞానం కలిగి ఉండటంతో చివరికి వచ్చే
ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు.

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

కొబట్టి మనం సత్యంగా ఎలా మారవచ్చు? భ్రమ యొక్క ముసుగును (దేవుని
నుండి మనల్నివేరు చేసేది) ఎలా చీల్చేస్తున్నాము?

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੈਂਕੁ ਨਿਰ੍ਹੇਸ਼ਿੰਚਿਨਦਾਨਿ ਅੰਗੀਕਰਿਸ੍ਤਾ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਚਿੱਤ੍ਰੰ
ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਦਾਫ਼ਾ.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਤਨਿ ਆਦੇਸ਼ੰ ਠੋਨੇ ਸੁਘ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ; ਅਤਨਿ ਆਝਨੁ
ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਅਤਨਿ ਆਝਠੋ ਅਤਲੁ ਜੀਵਾਨਿ ਪ੍ਰਾਸੁਕੁੰਟਾਯੁ; ਆਯਨ ਆਝਠੋਨੇ ਮੁਹਿਮੁ,
ਗੋਪਠਨਮੁ ਲਭੀਸ੍ਤਾਯੁ.

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠਠੋ ਕੋਂਦਰੁ ਠਨਠਠੰਗਾ ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਤਕੁਠ ਨਿਲੁਸ੍ਤਾਰੁ.
ਆਯਨ ਸੰਕਲਠਠੋਨੇ ਨਿਰ੍ਹੇਸ਼ਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਬਾਠਲੁ, ਆਨੰਦਾਲੁ
ਅਨੁਠਵਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

ਕੋਂਦਰੁ, ਆਯਨ ਆਝਠੋ, ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਪਬਡਿ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਿੰਚਬਡਠਾਰੁ;
ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ, ਆਯਨ ਆਝਠੋ, ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਲਕੁਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ ਠੰਟਾਰੁ.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠਾ ਆਯਨ ਆਝਕੁ ਲੋਬਡਿ ਠੰਟਾਰੁ; ਏਵਰੁ ਆਯਨ ਆਝਨੁ ਦਾਠੀ
ਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਆਝਨੁ ਏਵਰੇਠੇ ਅਠਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੋ, ਵਾਰੁ
ਅਹੰਠਾਵੰਠੋ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿੰਚਕੂਡਦੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਸਾਮਠਠਠ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਸਕੁਠਿਨਿ ਪਾਡੁਠਾ ਠੰਡੋਚੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਮਨਕੁ ਆਚੇਠੁਪੁਮੁਠੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਾਡੁਠਾਰੁ (ਮਨੰ
ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਿਨਵੰਨੀਮਰਿਯੁ ਆ ਬਹੁਮੁਠੁਲਨੁ ਚੁਸੁਕੁਨਿ ਆਯਨ
ਠਨਾਠੁਨੇ ਰੁਝੁਵੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਆਯਨ ਆਦਾਤਮੈ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਗੋਪਫ਼ਰਨਾਨਿ
ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਆਯਨ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਝਾਨਾਨਿ ਪਾਡਡੰ ਕਫ਼ੰਗਾ ਆਂਟੁੰਦਨਿ
ਅਨੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਅਤਨੁ ਸਰੀਰਾਨਿ ਅੰਦੰਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੇਂਸਤਾਡਨਿ, ਮਲ੍ਫ਼ਾਨਾਨਿ
ਧੁਲੀਗਾ ਮਾਰੇਂਸਤਾਡਨਿ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਤੀਸੇਂਸਤਾਡਨਿ, ਆ ਤਰਾਫ਼ ਮਲ੍ਫ਼ਪਠਿਸਤਾਡਨਿ
ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਲੋ ਆਂਟਾਡਨਿ ਕੌਂਦਰੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ఆటను అనిష్టోట్లా కనిపిస్తాడని కొందరు పాడారు.

कथना कथी न आवै तैति ॥

అతని లక్షణాలను వర్ణించడానికి అంతమే లేదు.

कथि कथि कथी केटी केति केति ॥

మిలియన్ల మంది ఆయనను మిలియన్ సార్లు వర్ణించడానికి ప్రయత్నించారు.

देदा दे लैदे थकि पाहि ॥

గొప్పగా ఇచ్చేవాడు ఎప్పుడూ ఇస్తూనే ఉంటాడు, అందుకునే వారు వాటిని అందుకుంటూ అలసిపోతున్నారు.

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

(అయినా) ప్రజలు ఎన్నో యుగాల నుండి అతని బహుమతులను వినియోగిస్తూనే ఉన్నారు.

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ఇతను దేవుడు, గొప్ప అధినేత, తన ఆదేశంతో ప్రపంచ పనితీరును నిర్దేశిస్తున్నారు.

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ఓ నానక్, అతను నిర్లక్షమైన, క్షమించే గుణం కలిగిన, ఎల్లప్పుడూ ఆనందకరమైన స్థితిలో ఉంటాడు.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ఆయన అమరుడు మరియు ఆయన న్యాయము, ఆయన భాష ప్రేమతో వస్తుంది మరియు ఆయన అనంతము.

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

మనము అతనిని చాలా ఎక్కువగా వేడుకుంటూ ఉంటాము మరియు ఆ దయగల దేవుడు అనిష్టినీ ఇస్తూనే ఉంటాడు.

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਏਮਿ ਅਰਿਠਚੁਕੁੰਦੁ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਸ੍ਵਾਨਾਨਿਕੀ ਚੇਰੁਕੋਗਲਮੋ.

ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਆਯਨ ਫ਼ੇਮਨੁ ਰੇਕੋਤਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਏ ਮਾਟਲੁ ਮਾਠਾਡਾਲੀ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਊਦਯਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਊਨਖੁਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਸਮਯੰਲੋ, ਸਤਨਾਮਾਨਿਖੁਦਵੰਡੀ, ਆਯਨ ਮਹਿਮਗਲ ਸਧੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚੰਡੀ.

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲ ਚੋਯਠੁੰ ਦਾਠਾ ਦੋਰੁਕੁਤੁੰਦੀ, ਦੁਧੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਬਡੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨਮੁ ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁੰਠੋ ਦੋਵਿਕ ਨਾਠੁਸ੍ਵਾਨਾਨਿਕੀ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਮੁ.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਮਨੰ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਗਲੰ, ਏਵਰੇਠੇ ਸੰਠੁ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊਂਟੁ ਨਿਤਠੁਗਾ ਊਂਟਾਡੋ.

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਅਤਨਿਨਿ ਸ੍ਵਾਪਿੰਚਡੰ ਕੁਦਰਦੁ (ਪਰਿਮਿਤੰ ਚੋਯਬਡਾਡੁ), ਅਤਨਿਨਿ ਸੁਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਨਿਖਠੁਠੁਡੋਨ ਦੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿਕਤਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਊਨਿਕੀਲੋਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ਫ਼ੇਮਪੁਰਠੁ ਭਕੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨਖਾਡੁ, ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਗੀਠਾਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਦਾੰ, ਅਤਨੁ ਸਧੁਣਾਲਕੁ ਨਿਧੀ.

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡੁਠਾ, ਵਿੰਟੁ, ਆਯਨ ਫ਼ੇਮਨੁ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸੁਠਿਠਿੰਚੁਕੁੰਦਾੰ,

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਮਨ ਦੁ:ਖਾਨਿ ਘੋਰਦ੍ਰੋਹਿ ਭਾਂਤਿ ਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਕਰਾਭੀਖੋਂਦੁਦਾਮ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਮਨਮ ਦੋਵਿਕ ਧਨੀਨਿ ਵਿੰਟਾਮ, ਦੋਵਝਾਨਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਮੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਾਠੀ ਚੋਂਦਾਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਮ.

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ਮਨਕੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾਨੋ ਅਨਿਘੋਵੁਯੁਯੁਮਰਿਯੁ ਦੇਵਤਲ ਲਾਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਟੇਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੀਕੀ, ਅਤਨਿਨਿ ਨੋਨੁ ਮਾਟਲੋਂ ਵਠਿੰਚਲੋਨੁ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ ਨਨੁਊਸ਼ੀਰਠਿੰਚਮਡੀ:

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਅਨਿਘੋਵੁਲਕੁ ਏਕੋਕ ਪ੍ਰਦਾਤ ਅਯਿਨ ਮਿਮਘੀਘੋਨੁ ਏਨਠੀਕੀ ਮਰਚਿਘੋਲੋਨਨਿ.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਅਯਨ ਸਠੋਘਿੰਸੇ ਠੀਰਠਯਾਤ੍ਰ, ਪ੍ਰਠਾਯਨ ਸਾਘੁੰ ਊਪਯੋਗਕਰੰਗਾ ਊਂਟਾਯਿ.

ਅਯਨਨੁ ਅਘੋਦਪਰਿਚੋਲਾ ਚੋਯਕੁੰਡਾ, ਊ ਊਚਾਰਾਲੁ ਏਠ ਵਰਕੁ ਮੰਚਿਵਿ?

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਅਯਨ ਸੁਘਿੰਚਿਨ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚਿਨਿਘੁਸਿਨਘੁਠੁ, (ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ) ਅਤਨਿ

ਊਸ਼ੀਰਠੁੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਏਮੀ ਪੋਂਦਲੋਮੁ.

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਊਕਘੋਰਿ ਅਯਿਨਾ ਵਿਨਾਘੁੰ ਮਨਸੁਘਿਵਝਾਨਠੋ

ਸੰਪਨਘੁਵੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ ਨਨੁਊਸ਼ੀਰਠਿੰਚਮਡੀ;

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

అనిజ్ఞీవులకు ఏకైక ప్రదాత అయిన మిమల్నినోను ఎపట్టికీ మరచిపోలేను

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ఒక వక్త్రీ నాలుగు యుగాలు లేదా పది రెట్లు ఎకుభ జీవించినా,

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

అతడు ప్రపంచమంతట తెలిసినా, ప్రతివాడు అతనిని పాటించినా

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ప్రపంచవాళ్లుగా ప్రశంసలు మరియు కీర్తితో మంచి పేరు ప్రఖ్యాతలు కలిగి ఉన్నా

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

దేవుని కృప యొక్కదయ సాధించబడకపోతే, అపుడు ప్రపంచంలో ఈ సుదీర్ఘ జీవితం మరియు ఖాత్రీ విలువలేనిదే.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ॥

అటువంటి వక్త్రీ చాలా తక్కువగా పరిగణించబడతాడు, (అలమైన పురుగులాగా) మరియు నామాన్నిమరచిపోయినందుకు దేవుడు చేత తిరస్కరణకు గురవుతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੀਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు అయోగుణును కూడా సద్గుణాలతో ఆశీర్వదించగలడు, మరియు పుణ్యభంతులకు మరిన్నిగుణాలను ఇస్తాడు.

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

ఏమీ లేనివాడికి సద్గుణాలను ప్రసాదించగల దేవుడిని తప్పమరెవరినీ నేను ఊహించుకోలేను.

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

దేవుని వాకాన్నిపేమతో, భక్తితో వినడం దాదా ఒక వక్త్రీ సాధువుగా, మత మార్గదర్శిగా, ఆధాత్మిక నాయకుడిగా, మరియు ఒక గొప్పయోగిగా మారతాడు.

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

దేవుని వాకాన్నిపేమతో, భక్తితో వినడం దాదా విశ్వుపకృతిని, దాని సహాయ వత్సను అర్థం చేసుకుంటారు

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਫ਼ੀਖ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ, ਖ਼ਿਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ, ਲੋਕੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ, ਵੇਰੇ ਪ੍ਰਾਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਝਾਨਮ ਲਭਿੰਸੁੰਦਿ.

ਸੁਣਿਐ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਫ਼ੀਖ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ, ਓਕਡੁ ਮਰਠਮ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਸਲੁ ਭਯਪਡਡੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਭਕੁਲੁ ਏਪਠੀਕੈ ਸਠੋਪਮ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਮਲੋ ਓਂਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਫ਼ੀਖ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ, ਅਨਿਛਾਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯਭਡਠਾਲੁ. ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਈੰਦੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਠੁਲੁਨੁ ਵਿਨੁਠ ਵਲਨ ਚਿਵੁਡੁ, ਬ੍ਰਹਮਾਠਮਦ੍ਰੁਲ ਵਠੀ ਢੇਵਿਕ ਗੁਠਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਫ਼ੀਖ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ ਪਾਪੁਲੁ ਕੂਡਾ ਝਾਨੋਂਦਯਮ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡਡਮ ਪ੍ਰਾਰਠਭਿੰਸਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਫ਼ੀਖ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਸਠਮਾਨਿਸ਼ਾਠਿੰਚੇ ਵਿਠਾਨਮ ਗੁਰਿੰਚਿ, ਮਾਨਵ ਠਰੀਰ ਠਮਦ੍ਰਿਯਾਲੁ ਏਲਾ ਪਨਿਚੇੰਸ਼ਾਯਨੇ ਵਿਸ਼ਯਾਨਿਸ਼ਵਾਠਿਨਿ ਸਰਿਗਾ ਓਪਯੋਗਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਠੁਯੇਠਲਲਨੁ ਨੇਰੁਠੁਮਂਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਿਨਿਡਮ ਦਾਠਾ ਓਕਡੁ ਆਠਾਠੀਠ ਝਾਨਾਨਿਸ਼ਪਰਿਸ਼ੁਠਠ ਗ੍ਰੰਠਾਲ ਝਾਨਾਨਿਸ਼ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲੁ ਏਪਠੀਕੈ ਆਨੰਦਮਲੋ ਓਂਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭਕ੍ਤੀਓ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿਭਾਧਲੁ, ਪਾਪਾਲੁ
ਨਿਰੁਲੀੰਚਬਡਠਾਯੁ

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਠਗਾ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਕਡੁੰ ਸਤ੍ਰੁ, ਸੰਤ੍ਰੁਪ੍ਰਿ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਪੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭਕ੍ਤੀਓ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਰੁਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੁ
ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਫੁਲਾਠ੍ਰੋ ਸਾਫੁੰ ਚੋਸਿਨ ਭਕ੍ਤੀਪਰੁਲਲਾਗਾ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਖੁਮੈਨ ਭਕ੍ਤੀਓ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਝਾਨਪੁ ਪੁਸੁਕਾਲਨੁ
ਚਦਵਿਠੋ ਵਚੋਠੁ ਨਿਜਮੈਨ ਗੋਰਵਾਨਿਸੁੰਪਾਦਿਸੁਠਾਡੁ.

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਐਯਨ ਸੁਤਿਲਨੁ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨਸੁਕ੍ਰੁਫੁੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਧਾਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਗਾ
ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਸੰਠੋਪੁੰ ਮਰਿਯੁ ਐਨੰਦ ਫਿਠਿਠੋ ਓੰਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਐਯਨ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਪੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭਕ੍ਤੀਓ ਵਿਨਡੁੰ ਵਲੁ ਅਨਿਠੁ:ਭਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ
ਠੁਡਿਚਿਵੈਯਬਡਠਾਯੁ.

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤੁਲਨੁ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਓਕਰੁ ਏਠੋ ਸਠੁਠਵੰਠੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਪੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭਕ੍ਤੀਓ ਵਿਨਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਾਮਾਠਿਕ ਮਠ ਨਾਯਕੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਚਕ੍ਰਵਰੁਲ ਵੰਠੀ ਪ੍ਰਠਿਠਾਠਕੁ ਠੋਦਾਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥

ಆಯನ ಸ್ತುತಿ ನಿ ವಿನಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಆಧಾಠ್ರಿಕ್ತ ಅಜ್ಞಾನಿ ಕೂಡಾ ರಕ್ಷಣ ಮಾರ್ಗಾನಿಕ್ತನುಕುಠಟಾಡು.

ਸੁਣਿਐ ਹಾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗಾਹੁ ॥

ದೇವುನಿ ಪೆರುನಿ ವಿನಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ದುಠ್ಠುಣಾಲ ಯುಕ್ತಲೋಕಸಮುದ್ರ ರಹಸಾಠ್ರನು ಅಠ್ಠಂ ಅವುತಾಯಿ.

ਨಾನਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವುನಿ ಭಕ್ತುಲು ಎಪಠ್ಠಿಕೆ ಸಂತೋಷಂ ಮರಿಯು ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಲೋ ಁಂಟಾರು.

ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨಾಸੁ ॥੧੧॥

ಆಯನ ಸ್ತುತುಲನು ವಿನಟಂ ದಾಠ್ರಾ ಅನಿಠ್ಠುಃಖಾಲು, ಪಾಪಾಲು ತುಡಿಚಿವೇಯಬಡತಾಯಿ.

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ದೇವುನಿಪು ನಿಜಮುನ ವಿಶಾಠ್ರಾನಿಕ್ತಲಿಗಿ ಁನ್ನಹಾರಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ನಿ ವಠ್ಠಿಂಚಲೆಮು.

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛਤਾਇ ॥

ದೀನಿ ನಿ ವಠ್ಠಿಂಚಡಾನಿಕಿ ಪ್ರಯತಿಠ್ಠುಚೆ ವಕ್ತೆ ತರಾಠ್ರ ಚಿಂತಿಂಚಾಲಿಠ್ಠುಂಟುಂದಿ.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

ದೇವುನಿಪಠ್ಠು ನಿಜಮುನ ವಿಶಾಠ್ರಿ ಯುಕ್ತಆಧಾಠ್ರಿಕ್ತ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಗುರಿಂಚಿ ಎವರು ವಠ್ಠಿಂಚಲೆರು,

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ಕುಂತಮಂದಿ ಁವಿಠ್ಠಂಗಾನುನಾ ದಾನಿಪು ಪ್ರತಿಬಿಂಚಿಸ್ತಾರು.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ಅವುನು, ನಿಷಠ್ಠುಠ್ಠುನುನ ನಾಮಂ ಯುಕ್ತಸುಗುಣಾಲು ಅಲಾಂಟಿವಿ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ದಾನಿ ನಿಜಂಗಾ ನಮ್ನಿದಾನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗಾ ಜೀವಿಂಚೆ ವಕ್ತೆ ದಾಠ್ರಾ ಮಾಠ್ರಮೆ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਲੋਂ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸ਼ਾਫੀ ਯੋਕਮੁਨਸੁਮੁਰਿਯੁ ਤੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਆਧਾਫ਼ਿਕੰਗਾ
ਝਾਨੋਂਦਯਮ ਅਵੁਠਾਯੁ.

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਿ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਠਮ ਵਲੁ ਸੁਪਚਮ ਮਰਿਯੁ ਰਾਝੁ ਗੁਰਿਚਿ
ਝਾਨਮ ਕਲੁਗੁਠੁਮਦਿ. (ਦੇਵੁਠੁ ਸੁਪਚਿਠੇਟਾ ਊਂਡਠੁ)

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਿ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਠਮ ਦਾਠਾ, ਲੋਕੰਲੋਂ ਚੋਠੁ ਵਲੁ ਕਲਿਗੇਂ ਬਾਧਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਚਰੁ.

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਿ ਕਲਿਗਿਠੁਂਡਠਮ ਦਾਠਾ ਮਰਠਰਾਕੁਸੁਠਠੀ ਏਦੁਰੋਫ਼ਲਸਿਨ
ਅਵਸਰਮ ਊਂਡਠੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਪਠਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸਠੁਠਾਨੁ ਅਲਾਠਠੀਵੇ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਝਮਗਾ ਨਮੁਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮਗਾ ਝੀਵਿਚੇਂ ਵਠੀਕੀ ਮਾਠੁਠਮੇਂ ਦੋਰੁਕੁਠੁਮਦਿ.

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਨਮਠੁਠੁਲ ਆਧਾਫ਼ਿਕੰ ਮਾਰਮ ਏਪੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁਕੋਂਬਠੁਠੁ.

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ਨਮਠੁਠੁਲੁ ਗੋਰਵਠੋਂ, ਮਰਿਯੁ ਪੇਰੁਸੁਠੁਠੁਠੁਲਠੋਂ ਵੋਠੁਠੁਚੁ.

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਨਮਠੁਠੁਲੁ ਵਠੀ ਮਠ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਪਾਠਿਚਰੁ.

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਨਮਠੁਠੁਲੁ ਸਠਾਠੀਕੀ, ਨੀਠੀਕੀ (ਠੁਰਾਠੀਕੀ) ਬਾਗਾ ਕਠੁਠੁਬਠੀ ਊਂਡਠੁਰੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਪਭਖੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠੀਵੇ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਵਿਸਫੈਂਚਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਜੀਵਿਚੈ ਵਛੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਕੁਛੁੰਦਿ.

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿਪਲੁ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸਾਠੁੰ ਆਨੁਖਛੀ, ਲੋਕਾਲ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ (ਅਬਧੰ) ਸੇਠੁਠੁ ਸੰਪਾਦਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸਾਠੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਛੀ, ਮੋਤ੍ਰੰ ਕੁਟੁੰਬਾਨਿਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿਚਡਾਨਿਕੀ ਮਾਰ੍ਠੰ ਸੁਗਮੰ ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਿਸਾਠੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਤਨਨਿ ਤਾਨੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚੁਕੋਵਡਮੇ ਕਾਕ ਈਤਰ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਨੁ ਕੂਡਾ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਘਿਸ਼ਾਠਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਏਵਰਿਨਿ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡਡੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਪਭਖੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠੀਵੇ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਵਿਸਫੈਂਚਿ ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਜੀਵਿਚੈ ਵਛੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਿਨਿ, ਵਿਧੇਯਤ ਚੂਪੇਵਾਰੁ ਪੰਚੁਲੁ (ਦੋਵੁਨਿ ਆਮੋਦਮੁ) ਮਰਿਯੁ ਨਾਯਕੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ಈ ਅਮੋਦਿਤਮੈਨਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਵੀਰੁ ਰਾਜਾਲਕੇ ਰਾਜੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿਕੀ ਮੁਡਿਪਡੀ ਊਂਟਾਯੀ.

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਿਵਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਚੋਪਠਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਏਂਤ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਿਨਾ,

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਚਰਲੁਨੁ ਅਰੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤੁ ॥

ਨੀਤਿ ਅਨੇਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸੇ ਸ਼ਕਤਿ (ਧੌਲ-ਪੌਰਾਣਿਕ ਏਠੁ) ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿ ਕਰੁਠੁ ਨੁਂਡੀ ਵੋਲੁਵਡੁਠੁਦਿ.

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੁਤਿ ॥

ਕਰੁਠੁ, ਨੀਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੰ ਆਧਾਰੰਗਾ ਧਰੁਠੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਯੰਮੰ) ਏ ਭੁਮਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸ਼ਾਯੀ.

ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਏ ਭਾਵੰਨੁ ਅਰੁਠੁ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਯੀਠੇ, ਅਠੁਡੁ ਨਿਯੰਮੈਨ ਸਠਾਠੁਨੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਡੁ,

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਧਰੁਠੁਸੁਠੁਵੈ ਵਿਸ਼ਾਠੁਸੁਠੁਮਠੁਕੰਲੋ ਊਂਚੁਠੁਦਿ, ਏਠੁ ਕਾਦੁ.

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਮਿੰਚਿਨ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਊਂਨਾਠੁ -ਚਾਲਾ!

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥

ఏ శక్తి వారిని పట్టి ఉంచుతుంది, మరియు వారి బరువుకు సహాయం చేస్తుంది?

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

వివిధ రంగులు మరియు పేర్లతో లెకలైననిజ్ఞాతుల జీవులు ఉన్నాయి,

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

దేవుని యొక్క నిత్యము ప్రవహించే కలం అందరి రాతలను వ్రాసింది.

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ఈ ఖాతాను ఎలా రాయాలో ఆ అరుదైన వక్తికి మాత్రమే తెలుసు.

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥

అది ఎంత పెద్దదానినైతే సుకుంటుందో ఊహించండి!

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੁਪੁ ॥

ఎలాంటి శక్తి! ఎంత మనోహరమైన అందం! (ప్రకృతి యొక్క)

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੁਤੁ ॥

మరియు ఎలాంటి బహుమతులు! (ప్రకృతి యొక్క బహుమతులు) వారి పరిధిని ఎవరు తెలుసుకోగలరు?

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

విస్తారమైన విశిష్ట యొక్క విస్తీర్ణము ఒక పదంతో (ఆయనచేత) సృష్టించబడింది!

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

దాని నుండి విశాఖ్విడపడానికి లక్షలాది జీవితాలు మరియు వృక్షాలు ఉద్భవించాయి.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ఈ ప్రకృతి యొక్క విస్తృతి గురించి ఆలోచనలను వక్షీకరించడానికి నేను ఎవరిని?

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਨੇਨੂ ਚਾਲਾ ਚਕ੍ਰਿਪੀਨੁਡਨੁ, ਨੀ ਕੋਸੰ ਓਕਸਾਰੀ ਅਯਿਨਾ ਨਨੁਖੋਨੁ ਠਾਯੰ ਚੇਸੁਕੋਡਾਨੀਕੀ
ਕੂਡਾ ਨੇਨੁ ਅਰੁਪੁਡੀਨੀ ਕਾਦੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਵੀਦੀ ਸੰਠੋਪਾਨੀਘੋਂਦੋਂ ਅਦੀ ਮਾਕੁ ਮੰਚੀਦੀ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਾਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਵਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਲੋਕਫੋਨੰਠ ਮੰਦੀ, ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਿਮਲ੍ਹੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਮਿਮਲ੍ਹੀਆਰਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਕਰਿਨਮੈਨ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁੰਠਲੁ ਪਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਲੋਕਫੋਨੰਠ ਮੰਦੀ.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ਼ਟਕਾਲਨੁ ਚਦੀਵੇਵਾਰੁ ਲੋਕਫੋਨੰਠ ਮੰਦੀ.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਯੋਗੁਲੁ ਲੋਕਫੋਨੰਠ ਮੰਦੀ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਠਾਯੀ.

ਅਸੀਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਭਕੁਲੁ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਸਤੀ ਅਸੀਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਪਰੋਪਕਾਰੁਲੁ
ਛਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਸੁਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਯੁਧਦਾਡਿ ਭਾਰਾਨਿਖੁਦੁਰੋਫ਼ ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਵੀਰੋਚਿਤ ਯੋਧੁਲੁ ਛਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਨਿਸ਼ਭ ਭਕੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਲੀਨਮੈ, ਏਕਮਨਸੁਠੋ ਭਕੁਲੋ
ਛਨਾਰੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸ਼ਕੁਤੀਪੀਨੁਛੈਨ ਨੋਨੁ, ਮੀ ਅਪਾਰਮੈਨ ਸੁਘੁਣਿਨਿ ਏਲਾ ਵਰੁਠਿੰਚਗਲਨੁ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਕਿ ਸਰਿਘੋਯੇਲਾ ਅੰਦਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਨਾ ਦਗਰ ਏਮੀ ਲੇਦੁ. ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿ
ਕੂਡਾ ਅਰਿਠੁਚਿਨਾ ਸਰਿਘੋਦੁ.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਲ੍ਹਿਘੁਦਿ ਸੰਠੋਪ ਪੇਡੁਠੁੰਦੋ, ਅਦੇ ਅੰਦਰਿਕਿ ਮੰਚਿਦਿ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ, ਰੂਪੰ ਲੇਨਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁਠੁਮੈਨਵਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਮੂਰਖੁਲੁ, ਅਝਾਨੰਠੋ ਗੁਠੁਠਿਵਾਰੁ ਛਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਚੇਰ ਹਰਾਮਖੇਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਦੋਂਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਿਫ਼ੀਯੋਗੰ ਚੇਂਸੇਵਾਰੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੇਰ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਤਮ ਸੰਕਲਾਫ਼ੀਭੁਲਵੰਤੰਗਾ ਈਤਰੁਲਪੇ ਵੇਂਸੁਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਗਲਵਚ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਗੋਂਤੁ ਕੋਂਸੇਵਾਫ਼ੁਮਰਿਯੁ ਕੁਰਮੈਨ ਪਾੰਤਕੁਲੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਪਾਪੁਲੁ ਪਾਪਾਨਿਵੇਂਸੁਨਾਰੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਕੁਝਿਆਰ ਕੁਝੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਅਸਤੁਫ਼ੁ, ਵਾਰਿ ਅਬਧਾਲਲੋਂ ਕੋਂਲੋਠੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਨੈਤਿਕ ਪੁਰਵਰੁਨਪੇ ਵੁਧਿ ਚੇਂਦੁਕੁਨੇਂ ਦੁਸ਼ੁਲੁ ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੀਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਈਤਰੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚੇਂਡੁਗਾ ਮਾਲਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਚੇਂਸੁ ਕੋਂਨਸਾਗੇਂ ਵਾਰੁ
ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦੀ

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਤਕੁਫ਼ਲੋਂ ਊਂਡੇਂ ਨਾਨਕ, ਊ ਆਲੋਚਨਸੁ ਮਾਤੁਰਮੇਂ ਵਕੁਤਪਰੁਸੁਣੁ, ਮੀਂ ਸੁਫ਼ਿਨੀ
ਅੰਚਨਾ ਵੇਂਯਡਾਨੀਕੀ ਨੇਂਸੁ ਏਵਰੁ?

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀਂ ਗੋਪਠੁਨਾਨੀਕੀ ਸਰਿਫ਼ੋਯੇਂਦੀ ਨਾ ਦਗੁਰ ਏਮੀਂ ਲੇਂਦੁ, ਨਾ ਝੀਵਿਤੰ ਕੂਡਾ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਊਂ ਦੋਂਵੁਡਾ, ਮੀਂਕੁ ਏਦੀ ਸੰਠੋਂਪਾਨਿਸੁਠੁੰਦੋਂ, ਅਦੀ ਮਾਤੁਰਮੇਂ ਅੰਦਰੀਕੀ ਊਤੁਰਮਮੈਂਨ ਪਨੀ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਰੂਪਮ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁਲੁ

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤ ਮੀ ਸ੍ਰੁਫ਼ਿ ਪੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਨ੍ਹਾਠੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੁ.

ਅਗੰਮਿ ਅਗੰਮਿ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਠਾਹਕੁ ਅੰਦਨਿ ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਨ੍ਹਪਪੰਚਾਲੁ ਠਨਾਠੁ.

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨੰਤਮੰਦਿ ਅਨਿ ਚੋਪਠੁੰ ਕੂਡਾ ਪੋਰਪਾਟੁ ਅਵੁਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਿੰਦਿੰਚਦਗਿਨਦਿ.

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਅਯਨ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਦਵਗਲ ਪਦਾਲ ਠਪਯੋਗੰ ਦਾਠਾ; ਅ ਪਦਾਲਨੁ ਠਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾਨੇ ਅਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਗਲਮੁ.

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

ਮਾਟਲ ਦਾਠਾਨੇ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨ੍ਹਿਠੰਦਵਚੁਅਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸਦ੍ਠੁਣਾਲੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਬਡਠਾਠੁ.

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

ਰਾਠਪੁਰਠ ਮਰਿਯੁ ਮਾਠਾਠੇ ਠਾਪਨੁ ਪਦਾਲਨੁ ਠਪਯੋਗਿੰਚਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਠੀਕਰਿੰਚਵਚੁ

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚਕਰਿ ਵਿਠਿਨਿ ਵਿਵਰਿੰਚਵਚੁ

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਚਕਠਿ ਵਿਠਿਨਿ ਰਾਸਿਨ ਅਠਨੁ ਵਿਠਿਕਿ ਅਠੀਠੁਡੁ.

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

.ਅਯਨ ਨਿਯਮਿੰਚਿਨਠੁਗਾ, ਮਨੰ ਅੰਦੁਕੁੰਠਾੰ

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਸੁਘੋਂਚਬਡਿਨ ਵਿਸਥ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਘਕੀਕਰਠ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥

ਮੀ ਪੇਰੁ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਅਸਲੁ ਏ ਚੋਟੁ ਲੇਦੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮੀ ਸੁਘੋਂਚਿ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੋਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਰਿੰਚਗਲਨੁ? ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਚਾਲਾ ਸਕੀਪੀਨੁਡਿਨੀ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀ ਗੋਪਥਨਾਨੀਕੀ ਸਰਿਘੋਯੇਦੀ, ਨਾਦਗਰ ਏਮੀ ਲੇਦੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਕੂਡਾ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਘੀਘੁਦੀ ਸੰਠੋਘ ਪੇਡੁਠੁਂਦੋ, ਓ ਪਨੀ ਮਾਠੁਮੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਊਠੁਮਮੇਨਦੀ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਮੇ, ਰੂਪੰ ਲੇਨੀ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਥਠੁਲੁ.

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਚੇਠੁਲੁ, ਪਾਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਮੁਰੀਕੀਗਾ ਊਨਘੁਠੁ,

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਨੀਰੁ ,ਮੁਰੀਕੀਨੀ ਕਡੀਗੀਵੇਠੁਂਦੀ

ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥

ਬਠੁਲੁ ਮਠੁਠੋ, ਮੁਠੁਠੁਠੋ ਮਰਕਲੁ ਪਡੀਨਘੁਠੁ,

ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਸਭੁਘਾਠੀਨੀ ਸੁਠੁਠੁਗਾ ਕਡਗਗਲਦੁ.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਕਾਨੀਂ ਬੁਧੀਕੀ ਮਚਘਚਿਓ ਤਰਾਫ਼ਰ ਅਦਿ ਪਾਪਾਂਤੋਂ ਕਲੁਖਿਤਮੈਨਪੁਠੁ,

ਓਹੁ ਧੋਧੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਮੈਨ ਭਕੀਠੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਦਾਨਿਖੁਭੰ ਚੋਯਲੰ.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁਣਾਠੁਠੁ, ਪਾਪੁਲੁ ਕੇਵਲੰ ਪੇਰੁ, ਮਾਟਲੇ ਕਾਦੁ,

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਮੀਰੁ ਏ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸਿਨਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰਿ ਰਿਕਾਰੁਨੁ ਮੀਠੋਂ ਪਾਟੁ ਠੀਸੁਕੁਵੋਠਾਠੀ.

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾਟਿਨ ਦਾਨਿਨੀ ਮੀਰੁ ਕੋਯਾਠੀ (ਮਨ ਪੇਨੁਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾਨੋਂ ਬਹੁਮਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿਕੁਲੁ ਵਸੁਯੁ)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਠਨਿ ਦਿਵਨੀਯਮੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਮੀਰੁ ਮੀ ਪਨੁਲ ਅਧਾਰੰਗਾ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿਯੋਠਾਰੁ.

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ਠੀਰਠਾਠੁ, ਕਰਿਨਮੈਨ ਕ੍ਰਮਸਿਕੁਣ, ਕਰੁਣ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਾਲੁ.

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ਐਵਿ ਠਮਅੰਠਟ ਠਾਮੁਗਾ, ਯੋਗਠ ਯੋਕੁਕ ਸਕੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਠੋਸੁਯੁ.

ਸੁਣਿਆ ਮੀਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਨਸੁਠੋਂ ਪੇਠੁਕੋਨਿ ਵਿਨਿ ਨਮਿਠ ਵਕੀ,

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ਠਨ ਅੰਠਕਪੁ ਪਵਿਠੁ ਪੁਲਮੁਲੋਂ ਸਾਠੁਮੁ ਚੋਸਿ ਪਾਪਮੁਲ ਮੁਰਿਕੀਨੀ ਨਿਯਮੁਗਾ ਠੋਲਗਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਪਰਿਸੁਠੁਪਰਚੁਕੁਨਠੁ.

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ఓ దేవుడా, నాలో ఉన్న అనిష్టదృణాలు నీ బహుమతులు. నాకు సొంతంగా, ఏమీ లేవు.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

మీరు ననుజ్జలాంటి సద్గుణాలతో ఆశీర్వదించకుండా ఉంటే, నేను మిమల్ని విజయైన భక్తితో పూజించలేను.

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥

నేను మీకు నమస్కరిస్తాను. మీరే మాయ, మీరే దివ్యశాక్త, మరియు మీరే బ్రహ్మ

ਸਤਿ ਸੁਗਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

మీరు నిత్యము అందంగా ఉంటారు, మరియు మీ మనస్సు, పుల్లపుష్ప పారవశ్యంలో ఉంటుంది.

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

ఆ సమయం ఏమిటి, మరియు ఆ క్షణం ఏమిటి? ఆ రోజు ఏమిటి, మరియు ఆ తేదీ ఏమిటి?

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ఆ కాలం ఏమిటి, మరియు విశ్వ సృష్టించబడిన నెల ఏమిటి?

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥

పండితులకు (మత పండితులు) విశ్వ సృష్టించబడిన సమయం తెలియదు, లేకపోతే వారు పవిత్ర పుస్తకాల్లో రికార్డ్ చేసి ఉంటారు.

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ఆ సమయం ఖాజీలకు కూడా తెలియదు లేకపోతే అది ఖురాన్ లో వ్రాసి ఉండేది.

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨా ਕెਈ ॥

ఈ విశ్వ సృష్టించబడిన చంద్ర లేదా సౌర దినం, కాలాలు లేదా నెల ఏ యోగికి లేదా మరే వక్త్రీకి తెలియదు.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ಈ ਸ੍ਰੋਤੀ ਸ੍ਰੋਤੀਚਿਨ ਸ੍ਰੋਤੀਕਰਤੀ-ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤਨਿਗੁਰਿਚਿ ਠੇਲੁਸੁ.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਗੋਪਠਨਾਨਿਘੋਲਾ ਵਰਿੰਚਗਲਨੁ, ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਏਲਾ ਪ੍ਰਥੰਸਿੰਚਗਲਨੁ?
ਐਯਨ ਸਧੁਣਾਲਨੁ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਵਰਿੰਚਗਲਨੁ? ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਏਲਾ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲਨੁ?

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ఓ నానక్, ప్రతి ఒకభూ ఆయన గురించి మాట్లాడతారు, ప్రతి ఒకభూ ఇతరుల కంటే తెలివైనవారు.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ఆయన ఉత్తమ గురువు, మరియు అతని పేరు చాలా గొప్పది. ఏది జరిగినా అది అతని కోరిక ప్రకారమే జరుగుతుంది.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

ఓ' నానక్, ఎవరైనా అహంకారి అనిపిస్తే (గురించి) తెలుసు అని చెప్పంటే, ఇకపై ప్రపంచంలో అతని కృపకు అర్హుడు కాదు.

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

దిగువ లోకాల కింద దిగువ దిగువ ప్రపంచాలు ఉన్నాయి, మరియు వందల వేల పరలోక ప్రపంచాలు వాటి పైన ఉన్నాయి.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

పండితులు ఆయన సృష్టి పరిమితులను కనుగొనడానికి ప్రయత్నిస్తూనే వేదాలు చెబుతున్నారు.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

లోకాలు ఉన్నాయని లేఖనాలు చెబుతున్నాయి, కానీ వాస్తవానికి అవి (ఒక్క-సృష్టికర్తలో) ఏకవచన మూలంతో చాలా ఉన్నాయి.

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

అపరిమితమైన మరియు అనంతమైన దేవుని సృష్టిని లెక్కించడం అంకెలు లేకపోవడం వల్ల సాధ్యం కాదు. (అంతిమంగా అనిలక్ష్య నాశనం చేయబడతాయి).

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు గొప్పవాడు, అతను ఎంత గొప్పవాడో అతనికి మాత్రమే తెలుసు.

ਸਾਲਾਰੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

దేవుణ్ణి స్తుతించేవారు కూడా ఆయన సృష్టి లోని విస్తారాన్ని గ్రహించలేరు.

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ

ਸਮੁਦ്രంలోకి ప్రవహించే వాగులు, నదులకు వాటి విశాలం ఎంతుంటుందో తెలియదు.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

రాజులు, చక్రవర్తులకు కూడా పరశ్రాలు లాంటి వారి ఆస్తులు, మహాసముద్రాలు లాంటి సంపద,

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

వారు దేవుని మరచిపోని నిరుపేదలకు సాటికారు.

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

దేవుని సద్గుణాలకు అంతం లేదు, వాటి వర్ణనలకు అంతం లేదు.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ఆయన సృష్టికి అంతం లేదు, ఆయన మనకు ఇచ్చిన బహుమతులకు అంతం లేదు.

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ప్రకృతి గురించి చూడటం లేదా వినడం దాట్లా అతని సుగుణాల పరిమితులను గ్రహించలేము.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

అతని మనసులోని రహస్య యొక్కపరిమితిని తెలుసుకోవడం అసాధ్యం.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

సృష్టించబడిన విశ్వ యొక్కపరిమితులను తెలుసుకోలేము.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ఆయన సృష్టి ఎకత్ర మొదలవుతుందో, ఎకత్ర ముగుస్తుందో తెలుసుకోవడం అసాధ్యం.

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕేਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ఆయన పరిమితులను తెలుసుకోవడానికి చాలా మంది కష్టపడుతున్నారు,

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਕਨੁਕੋਛੈਂ.

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਨੁ ਏਵਰੁ ਠੇਲੁ ਸੁਕੋਲੈਰੁ.

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਾਠੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀਰੁ ਚੋਪੇਛੋਢੀ, ਝੰਕਾ ਚੋਪਾਛੀਠੀ ਮਿਗਿਲੀ ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ਐਯਨ ਸਰੋਛੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ. ਅਤਨਿ ਨਿਵਾਸੰ ਅਠੁਠੁਠੁ ਮੈਨਦੀ.

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥

ਅਤਨਿ ਕੀਰੀ ਠੰਠੁ ਮੈਨ ਦਾਨੀਕੀ ਠੰਠੁ ਮੈਨਦੀ.

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਐਯਨ ਅੰਠ ਗੋਪਛਾਠੀ ਮਾਠੁ ਮੈ,

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਐਯਨ ਠੰਠੁ ਮੈਨ, ਅਪਾਰ ਮੈਨ ਪਿਠੀਨਿ ਠੇਲੁ ਸੁਕੋਗਲਰੁ.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਅਤਨੁ ਏੰਠ ਗੋਪਛਾਠੀ ਐਯਨਕੀ ਮਾਠੁ ਮੈ ਠੇਲੁ ਸੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਏਕੁਕੁਮਾਪੁ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਐਠੀਰਠੀਠਾਠੁ.

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਐਯਨ ਐਠੀਰਾਠਾਠਾ ਏੰਠ ਸਮੁਠੀਗਾ ਠੰਠਾਏੰਠ ਵਾਠੀ ਲੋਕਠੁ ਕੁਠਾ ਲੈਵੁ.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

ਗੋਪਠਾ ਸੁਰਸਾਦਿੰਚੈ ਵਾਰੀਕੀ ਸੁਰਿਠੁਠੁੰਗਾ ਦੈਨਿ ਪੈਨਾ ਦੁਰਾਠ ਲੈਦਾ ਐਠ ਠੰਠੁਦੁ.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

ਅਨੰਤ ਦੇਵੁਨਿ ਦਾਠੁੰ ਵਧ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਗੋਪਵੀਰੋਚਿਤ ਯੋਧੁਲੁ ਭਿਖਾਟਨ
ਚੋਸੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਭੰਠਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ, ਅਤਨਿ ਨੁੰਚਿ ਬਹੁਮਤੁਲ ਕੋਸੰ ਯਾਚਿਸੁਨੁਘਾਰਿਨਿ
ਲੋਕਿਠਚਲੇਮੁ.

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਦੁਰਘਣਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿ ਆਂਦੋਲਨਠੋ ਮਰਣਿਸੁਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਆਯਨ ਨੁੰਚਿ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਸੰਕਰਿਸੁਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਟਿਨਿ ਪਾੰਦਡਾਨੁ
ਨਿਰਾਕਰਿਸੁਨਾਰੁ. (ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਨਠੁ ਕੁਠਯੁਠਲੁ ਚੋਪਠੁੰਡਾ).

ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਮੂਰਠਵਿਨਿਯੋਗਦਾਰੁਲੁ ਵਾਡੁਠਾਨੋ ਠਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਭਚੋਘਾਰਿਨੋ
ਮਰਿਘੋਠੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਬਾਧਨੁ, ਲੇਮਿਨਿ, ਏਡਠੇਗਨਿ ਚੋਡੁਮਾਟਲਨਿ ਸਹਿੰਚਾਲਿਠੁੰਡੁੰਦਿ.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਓ ਗੋਪਘੁਮਤੁਲੁ ਭਚੋਘਾਡਾ, ਓ ਬਾਧਲੁ ਕੂਡਾ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲੇ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ
ਚਾਲਾਸਾਰੁ ਪੁਰਯਲੁ ਮਿਮੁਲੀਘਾਧਲਲੋ ਮਾਠੁਮੇ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਡਾਰੁ.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਮੀ ਸੰਕਲਾਘੁਠੰਗੰਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਸਯਾਲਠੋ ਅਨੁਬੰਧੰ
ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਘੁਠੁਠੁੰਦਿ.

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਦੀਨਿਲੋ ਮਰੇਵਰੁ ਚੋਪਠੁਠਾਨਿਕੀ ਏਮਿਲੇਦੁ.

ਜੇ ਕੇ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਏਵਰੇਨਾ ਮੂਰਠੁਡੁ ਠਾਨੁ ਆਲਾ ਚੋਸੁਨਾਨਿ ਚੋਘੁਠੁੰਡੁੰਠੇ,

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ಆಯನ ತನ ಮూర్ಠತಪ್ಪು ಬಾಧಲನು ನೆರುತ್ತೊನಿ ಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

ದೆవుಡುకి మన అవసరాలు తెలుసు, మరియు అతను తనంతట తానుగా అనిట్టినీ ఇస్తూనే ఉంటాడు.

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

అయినపట్టికీ కొద్దిమంది మాత్రమే దీనిని (వాస్తవం) అంగీకరిస్తున్నారు.

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

దేవుని స్తుతిని పాడమని ఆశీర్వదించబడిన వాడు,

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ఓ' నానక్, ప్రపంచంలోనే ఆధాత్మికంగా ధనవంతుడు.

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

అమూలమైనవి దేవుని సద్గుణాలు, అమూలమైనవి ఆ సుగుణాలను సంపాదించుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నాలు.

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

విలువైన నిధి నుండి అతని సుగుణాలను పొందేవారు అమూలమైనవారు.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

అమూలమైనవారు ఈ ప్రపంచానికి వచ్చి అతని సుగుణాలను పొంది వెళ్లేవారు.

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ఆయన ప్రేమలో మునిగిపోయి, ఆయనలో లీనమైనవారు అమూలమైనవారు.

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

దైవిక నియమం మరియు దైవిక న్యాయస్థానము అమూలమైనవి.

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਨਾਯੁ ਵਫ਼ਫ਼, ਦੁਵਿਕ ਨਾਯੁੰ ਯੋਕੁਯਮਾਲੁ ਅਮੂਲਮੁਨਿਵਿ.

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਫ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਅਮੂਲਮੁਨਿਵਿ. (ਆਯਨ ਕੁਪਕੁ ਗੁਰੁ)

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਦਯੁ, ਅਤਨਿ ਆਦੇਸ਼ੰ ਅਮੂਲਮੁਨਿਵਿ.

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਅਮੂਲਮੁਨਿਵਾਡੁ, ਏ ਵਫ਼ੀਕਰਨਕੁ ਅਤੀਤੁਡੁ.

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਨਿਰੰਤਰੰਗਾ ਆਯਨ ਲਕੁਣਾਲਨੁ ਵਫ਼ੀਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਚੈਨ ਧਾਫ਼ੰਲੋਕੀ ਵੇਫ਼ਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਅਪਫ਼ੀਕੀ ਅਤਨਿਨਿ ਪੁਰੀਗਾ ਵਫ਼ੀਚਲੇਰੁ.

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠਾਲਲੋਨਿ ਰਚਨਲੁ (ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ) ਆਯਨਨੁ ਵਫ਼ੀਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼ੁਯੁਟ.

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣੁ ॥

ਪੰਡੀਤੁਲੁ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਫ਼ਾਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਵਫ਼ੀਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਭਸ਼ਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦੁ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨਨਿਭਹੁੰਭੁਲੁ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਫ਼ਾਡਤਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

కృష్ణుడు మరియు అతని భక్తులు (గోపికలు) ఆయన స్తుతులను లెకభైనన్ని పాడుతారు

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

లెకభైననిశ్చైవ, సిద్ధులు (అతీంద్రియ శక్తి ఉన్నవక్తులు) ఆయనను ప్రశంసిస్తున్నారు.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ఆయన సృష్టించిన అనేక మంది మేధావులు ఆయనను వర్ణించడానికి ప్రయతిచేస్తారు.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

రాక్షసులు, దేవతలు ఆయనను ఆరాధిస్తారు.

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

అనేక దైవభక్తిగల పురుషులు, పవిత్ర సాధువులు మరియు వారి అనుచరులు ఆయన స్తుతిని పాడుతారు.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

చాలా మంది తమ శక్తితో ఆయనను వర్ణిస్తారు.

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ఆయన గురించి పదేపదే మాట్లాడిన తరాత్ర చాలామంది ఈ లోకం నుండి నిష్క్రమిస్తారు

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੋਹਿ ॥

అతను ఇప్పటికే ఉన్నవిమలమౌఖ్యమైస్తే,

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

అప్పటికి కూడా, అతను ఎంత గొప్పవాడో వారు వర్ణించలేరు.

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

అతను తనకి తాను కోరుకున్నంత గొప్పవాడు.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ఓ నానక్, ఆయన మాత్రమే, సత్యదేవునికి తెలుసు అతను ఎంత గొప్పవాడు.

ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥

ఎవరైనా భగవంతుణ్ణి వర్ణించగలమని చెప్పకునట్లయితే,

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

అప్పుడు అతనిని అత్యంత అజ్ఞానిగా పరిగణించండి.

ਸੇ ਦੁਰੁ ਕੇਹਾ ਸੇ ਘੁਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

సృష్టి ని మీరు ఇంత జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్నప్పడేశం (తలుపు మరియు నివాసం) ఎంత అదుభతంగా ఉంటుంది.

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ఆ అదుభతమైన ప్రదేశంలో, లెకణైనన్నిసంగీతకారులు చాలా సంగీత వాయిదాల్లను వాయిస్తున్నారు, లెకణైనన్నిమధురగీతాలను నిరిస్తున్నారు.

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

లెకణైనంత మంది గాయకులు అనేక సంగీత చరణ్లలో మీ గురించి పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗాਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ప్రకృతి కూడా (గాలి, సముద్రం, మరియు అగ్నిదాని సత్య మార్గంలో మీ గురించి పాడుతోంది. మా పనుల నాణ్యతాధిపతి (ధర్మశాసన) మీ ఇంటి ముంగిట మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

చిత్తుడు మరియు గుప్తుడు (దేవదూతలు), రికార్డులపై ధర్మశాసన (నీతివంతమైన నాణ్యమూర్తి) తీరుతున్నా, మీ ప్రశంసలు పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

శివుడు, బ్రహ్మదేవుడు మరియు దేవతలు ఎల్లప్పుడూ మీ శోభలో ప్రకాశిస్తూ, మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ಇಂದ್ರ(ವਰੁದೇವು) ತನ ಸಿಂಹಾಸನಂ ಪੈ ಕೂರುನಿ, ದೇವತಲತ್ ಪಾಟು ಮೀ ಇಂಟಿ
ಗುಮਠ ਵਧ ਨਿਲಬಡಿ ਊਨ੍ਹਦੋਵਤਲੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪਸ਼ಂਸਿਸੁਨਾਰੁ

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ಇಂದ್ರ(ਵਰੁਦೇਵੁ) ਤਨ ਸਿੰਹਾਸਨಂ ਪੈ ਕੂರುਨਿ, ದೇਵਤਲತ್ ਪਾಟੁ ਮੀ ಇಂಟಿ
ਗੁਮਠ ਵਧ ਨਿਲਬಡಿ ਊਨ੍ਹਦੋਵਤਲੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਰੁ

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

ਸਿੱਧੁਲੁ (ਅਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ ਸਕੁਲੁ ਕਲਿਗਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੁ) ਲੋਤ੍ਰੇਨ ਧਾਠ੍ਰਲੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਰੁ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਕੂਡਾ ਲੋਤ੍ਰੇਨ ਧਾਠ੍ਰਲੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੂ
ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਸੀਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ಷਣ ਕਲਿਗਿਨ, ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਠ੍ਰੇਨ, ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੇਂਦਿਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਿਰਠੁਯੋਧੁਲੁ, ਅੰਦਰੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਵੇਦਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿਨ ਪੰਡਿਤੁਲੁ, ਝੁਸ਼ੁਲੁ ਯੁਗਯੁਗਾਲ ਨੁੰਚਿ ਮੀ ਸੁਤੁਲਨੁ
ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

ਸਠ੍ਰਲੋ, ਭੂਮਿ ਪੈ ਮਰਿਯੁ ਕੰਦਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੋ ਅੰਦਮੈਨ ਪਨਿ ਮਨੁਸ਼ੁਲੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਿਲੁਵੈਨ ਵਸੁਵੁਲੁ, ਅਨਿਘੁਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲತ್ ਪਾਟੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਕੁ ਰੁਜੁਵੁਲੁ

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਠ੍ਰੇਰਠੁੰਟੁਲੁ, ਸ਼ਕ੍ਰਿਵੰਟੁਲੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਜੀਵਰਾਸ਼ੁਲ ਨੁੰਡਿ ਵਚਿਠੁ ਜੀਵੁਲੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਤੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸੇ ਵਾਰੁ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਵਿਸ਼੍ਰਲੋਨਿ ਅਨਿਠੁੰਡਾਲੁ,
ਲੋਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਰ ਵਠ੍ਰਠੁਲੁ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚੇ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ, ਨਿਜੰਗਾ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ
ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡਗਲਰੁ.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਇੰਕਾ ਏਂਤਮੰਦਿ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਠੁ? ਵੇਦਿ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਕੀ
ਰਾਵਡੰ ਲੇਦੁ, ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਨੇਂਨੁ ਏਲਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡੁ ਓਕਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਪੁਠੁ ਓਂਡੇਦਿ. ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਗੋਪਠੁਨੰ
ਸ਼ਾਸਠੁਮੈਨਦਿ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਾਨ੍ਰਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਏਪੁਠੁ ਓਨਾਠੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਂਟਾਡੁ. ਓਯੰਨ
ਪੁਠੁਲੇਦੁ, ਲੇਦਾ ਚਨਿਪੋਡੁ.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਅਤੰਨੁ ਮਾਯੰਨੁ, ਅਨੇਂਕ ਰੰਗੁਲੰਨੁ, ਰਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜਾਤੁਲੰਨੁ ਸੁਪੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਓਯੰਨ ਤੰਨ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿ, ਓ ਤਰਾਠੁ ਤੰਨ ਸੁਪੁਠਿੰਚਿ ਚੁਸੁਕੁਂਟਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਅਤੰਨੁ ਤੰਨਕੁ ਨਚਿਨੁਦਿ ਚੇਂਨਾਡੁ. ਓਯੰਨਕੁ ਏਲਾਂਠੀ ਓਞੁ ਜਾਰੀ ਚੇਂਯਲੇਰੁ.

ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕੁ ਰਗਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤੰਨੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚਡੰ
ਅੰਦਰਿਕੀ ਮੰਚਿਦਿ

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੇਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੁਤਿ ॥

ਓ ਯੋਗਿ, ਤੁਪੁਠਿੰਚਿ ਮੀ ਚੇਵਿਰਿੰਗੁਲੁਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੇਂਸੁਕੋਂਡਿ, ਮੀ ਭਿਞਾਟੰਨੰਨੁ ਕਠੁਪਡਿ
ਚੇਂਸੁਕੋਂਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕ੍ਰਪੇਞੁਆਡਿਦਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪੁਠੁ ਧਾਠੁੰ ਚੇਂਯੰਡਿ.

ਖੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਤੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਮਰਠਨ ਗੁਰਿੰਚਿਨ ਅਵਗਾਹਨ ਮੀਕੁ ਅਤੁਕੁਘੋਯੇ ਕੋਟੁਗਾ ਊਚੁਕੋਂਡੀ, ਮੀ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਗਾ ਊਨਠੁ ਨੈਤਿਕ ਸਠਾਵਨ, ਮੀ ਅਸਰਾਗਾ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਊਂਡੁਂਡੀ.

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ਵਿਸ਼ਠਾਬ੍ਰਾਤ੍ਰੁਠੁ ਮੀ ਸਾਖੁਗਾ ਊਂਡੁਨਿਵਠੁਡੀ; ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਯਨੁਤ੍ਰਿੰਚੁਡੁ ਠਾਠੁ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸੋਠੁਨਲਨੁ ਗੋਲਵਵਚੁ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨੈਨੁ ਆਯਨਕੁ ਨਮਸਠੁਸ਼ਾਨੁ, ਨੈਨੁ ਵਿਨਯਨਗਾ ਨਮਸਠੁਸ਼ਾਨੁ.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ਅਤਨੁ ਏਪਠੁਤੀਕੀ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊਂਟਾਡੁ, ਨਿਪਠੁਠੁਗਾ, ਪ੍ਰਾਰੰਠੁ ਲੋਕੁਂਡਾ, ਅਨੁਤੰ ਲੋਕੁਂਡਾ, ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਾਲਲੋ ਮਾਰਕੁਂਡਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ

ਊ ਯੋਗੀ, ਠੈਵਿਕ ਜ਼ਾਨੰ ਮੀ ਆਹਾਰੰਗਾ ਊਂਡੁਨਿਵਠੁਡੀ, ਠਯੁ ਮੀ ਪਾਤ੍ਰਿਕੇਯੁਡੀਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਾਠਯਨੁਲੋ ਕੰਪਿੰਚੈ ਠੈਵਿਕ ਸੰਗੀਤਾਨਿਠੁ ਯਨੁਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

ਠਗਵੰਤੁਡੁ, ਠਾਨੈ ਅਨੁਠਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਵਿਸ਼ਠੁਨੁਤਾ ਨਿਯਨੁਤ੍ਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ. ਅਦੁਠੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ ਆਠਾਠੁਠੁ ਸਕੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਊਕਰਿਨਿ ਠਾਰੰਗਾ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੈ ਮੁਠੁੰਪੁਲੁ.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਠਾਗ ॥

ਦੈਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਵਠੁਲ ਕਲਯਿਕ (ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠਠਾਲ ਵਠੁ) ਮਰਿਯੁ ਵਿਡੀਪੋਵਡੁ (ਮਰਠਨ ਵਠੁ) ਰੋਂਡੀਂਡੀਨੀ ਨਿਯਨੁਤ੍ਰਿੰਚਾਡੁ. ਮਨਕੁ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਰੈਸ਼ਿੰਚਿਨਦਾਨਿਠੁਮੁਨੰ ਸੀਕੁਰਿੰਚਾਮੁ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਢੁਨ ਆ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਦੰਡੰ ਪੇਡਦਾੰ,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ਏਵਰੈਠੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨ, ਨਿਪਠੁਖੁਮੈਨ, ਪੁਰੰਭੰ ਲੇਨਿ, ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਨਿਵਾਰੋ.

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਪਿੰਦੁਆ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਵਠੁਪੁ ਪੁਕਾਰੰ ਮਾਯੁ (ਪੁਰੰਭੰ ਚੁਕੁਮ) ਰਹਾਸੁਠੁਗਾ ਗਰਠੁ ਦਾਲਿ ਮੁਗੁਰੁ ਕੁਮਾਰੁਲਕੁ (ਦੇਵਤਲਕੁ) ਜਨਠੁਠੁਦਿ.

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਏਕਰੁ ਪੁਰੰਭੰ ਸੁਪੁਠੁਕਰੁ ਅਨਿ ਨਮੁਠੁਠੁਰੁ; ਏਕ ਅਨਿਠੁਠੁਨਿ ਤਠੁਕੁਨੋਵਾਡਨਿ; ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਕਠੁ, ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇ ਵਾਡਨਿ ਨਮੁਠੁਠੁਰੁ.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

(ਅਯਿਠੇ, ਵਾਸੁਵੰ ਏਮਿਠੰਠੇ) ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਏ ਪਨੁਲਨੁ ਤਨਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਨਿਰੋਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ. ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੰਭੰ ਅਠੁਨੁ ਆਠੁਪਿੰਚਿਨਠੁ ਜਰੁਗੁਠੁਦਿ.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਅਠੁਨੁ ਅੰਦਰਿਨਿ ਚੁਸੁ ਏਂਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਏਵਰੁ ਅਠੁਨਿਨਿ ਚੁਡਲੇਰੁ. ਐਦਿ ਏਂਠੁ ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨਦਿ!

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਮਨੰ ਵਿਨਯੰਗਾ ਆਯਨਕੁ ਨਮਸਠੁਠੁਦਾੰ,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਏਵਰੈਠੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨ, ਨਿਪਠੁਖੁਮੈਨ, ਪੁਰੰਭੰ ਲੇਨਿ, ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਨਿਵਾਰੋ.

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਠੁਲੋ ਜੀਵਿੰਚਿ ਏਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਠੁ ਅਠੁਨਿ ਬਹੁਮਠੁਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਏਂਟੁਦਿ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਛਾਂਚਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਵੀਟੀਨਿ ਅੰਦਰੀਕੀ ਫਕਫ਼ਾਰੀਗਾ ਛਾਂਚਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਖਿਛਿੰਚਿ ਤਰੁਵਾਤ ਆ ਸੁਖਿਛਿੰਚਿ ਚੁਸਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਖਿਛਿੰਚਿ ਨਿਲਬਛੇ ਦੇਵੁਨਿ ਵਛਛਛ ਪਰਿਪੁਰੁਛਮੁਨਦਿ (ਦੋਖਰਹਿਤਮੁਨਦਿ).

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਸਰਛਛੀਮੰਤੁਛੈਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਦੰਡੰ ਪੇਡਦਾੰ,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ਏਵਰੇਛੇ ਸ਼ਾਛਛਮੁਨ, ਨਿਪਛਛਮੁਨ, ਪੁਰੰਛਛ ਲੇਨਿ, ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਨਾਛਛ ਛੇਯਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਨਿਵਾਰੋ.

ਇਕ ਦੁ ਜੀਛੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਓ ਵਛੀ ਨਾਲੁਕ ਵੰਦ ਵੇਲ ਈਰਵੇ ਰੇਲੁ ਏਕੁਛਗਾ ਅਯਿਨਾ.

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੁਰਿ ਨਾਲੁਕਛੋ ਲਕੁਲਾਦਿ ਸਾਰੁ ਛਦਿਵਿਛੇ. ਪੁਰੇਮ, ਛਛੀ ਲੇਕੁੰਡਾ ਛਦਵਟੰ ਵਲੁ ਓ ਵਛੀ ਦਗਰਕਾਲੇਡੁ.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਛੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ਛਗਵੰਤੁਡੀਛੋ ਕਲਿਸਿ ਛੰਡਟਾਨਿਕੀ ਮਾਰੰ ਏਮਿਟੰਛੇ, ਓਕਰਿ ਅਹਾਨਿਛੀਡੀਛੀ, ਪੁਰੇਮਪੁਰਛਛ ਛਛੀਛੋ ਨਾਮਾਨਿਛਾਛੀੰਚਾਲਿਛ ਅਵਸਰੰ ਛਨੁਛਛਛੀਕੀ ਦਾਰਿਛੀਸੇ ਮੇਲੁਪੁ ਅਛੀਰੋਹਿੰਚਡੰ.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ਆਛਾਛੀਛੰਗਾ ਅਛਾਨੁਲੇਨ ਪੁਰਛਲੁ, ਆਛਾਛੀਛੰਗਾ ਮੇਲੋਛੁਪੁਛਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਨੁਛਰਾਛੁ, ਕੇਵਲੰ ਵਾਰਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਛੁ ਕੂਡਾ ਤਮੁ ਸੁਛਾਛੀਕੀ ਏਦਗਵਛਛੀ ਅਨੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੁੜੀ ਕੁੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ఓ నానక్, దేవునితో కలయిక ఆయన కృప దాటా మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది, మిగిలినవన్నీ అబద్ధాలు చెప్పేవారి మాటలే.

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

మాట్లాడటానికి లేదా మౌనంగా ఉండటానికి మనకి ఏ అధికారం లేదు

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

దానం తీసుకోవటం లేదా చెయ్యటం కూడా మన శక్తికి మించినవే.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

జీవనం మరియు మరణం కూడా మన నియంత్రణలో ఉండవు.

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥

లోకసంపద, మరియు శక్తి నుంచి వచ్చే మనసుల్లోని దురాశ, అహంన్ని నియంత్రించే శక్తి మనకు లేదు

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ఆధ్యాత్మిక జాగృతి, జ్ఞానం లేదా ఆలోచనను సాధించే శక్తి మనకు లేదు.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

లోకశోధనల నుండి తప్పించుకునే శక్తి మనకు లేదు.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ఆయన (దేవుడు) మాత్రమే తన చేతుల్లో శక్తిని కలిగి ఉన్నాడు. అతను అందరినీ చూసుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ఓ' నానక్, ఎవరూ ఉన్నతమైనవారు లేదా తక్కువ వారు కాదు (మనం దేవుడు నిర్ణయించినదే అవతాము)

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

దేవుడు రాత్రులను, పగలను, వారాలను మరియు ఋతువులను సృష్టించాడు;

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

ਗਾਲੀ, ਨੀਰੂ, ਅਗਨਿਮੁਰਿਯੁ ਕੀਂਦਟੀ ਪ੍ਰਾಂತਾਲੁ,

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

ਵੀਟਨਿਠੀ ਮਧਮਾਨਵੁਲੁ ਤਮ ਆਧਾਠਿਠਿਕੁ ਏਦੁਗੁਦਲਕੁ ਨੀਤਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ
ਫਕ ਵੇਦਿਕਗਾ ਭੁਮਿਨਿ ਸੁਠਾਪਿੰਚਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਵੀਟੀ ਮੀਦ (ਭੁਮਿ) ਅਤਨੁ ਵਿਵਿਧ ਜਾਤੁਲ ਜੀਵਾਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

ਵਾਟੀ ਪੇਰੁ ਲੋਕਿਠਚਲੇਨਿਵਿ ਮੁਰਿਯੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿਵਿ.

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰੀ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ ਮੁਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਚਰਠੁ ਦਾਠੁ, ਤੀਰੁਠੁਵਠੁਡਾਠੁ.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਸਤਠੁ, ਸਤਠੁ ਆਯਨ ਆਸੁਠਾਨਮੁ.

ਤਿਥੈ ਸੋਗਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਿਨਵਾਰੁ, ਮੁਰਿਯੁ ਏਂਪਿਕ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਰੁ (ਆਧਾਠਿਠਿਕੰਗਾ ਅਭੀਵੁਠੁਠੁ
ਚੇਂਦਾਰੁ), ਆ ਆਸੁਠਾਨਾਨਿਠੁਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁਰੁ.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਵਾਰੁ ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਕੁਪ ਏਯੁਕੁਗੁਰੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

ਵਿਜਯੰ ਲੇਦਾ ਵੇਠਲਠੁ ਆਧਾਠਿਠਿਕੁ ਏਦੁਗੁਦਲ ਵਿਸਯੰਲੋ ਠੁਂਟੁਂਡੀ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ
ਸਮਕੁਲੋ ਨਿਠੁਠਿੰਚਬਡੁਠੁਂਡੀ.

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਨਿਠੁਠੁਠੁਕੀ ਚੇਰੁਕੁਨਠੁਰਾਠੁ ਫਕਰੁ ਵਿਜਯੰ ਸਾਠਿੰਚਾਰਾ ਲੇਦਾ
ਵਿਠਲਮਯਾਠੁ ਅਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

ਧਰਮੁ ਖੰਡੁ ਚੋ ਪਿਠੁ ਛੁੱਟਿ ਆਇ ਏਕ ਵੱਡੀ ਯੋਗੁ ਬੁਝੈ ਏਕ ਕਰਮੁ (ਅਧਾਠੀਠ ਅਭੀਵੁਠੀ ਯੋਗੁ ਮੋਦਣੀ ਦਸ) ਨੀਤਿ ਵੰਤ ਮੈ ਨ ਜੀਵਨੰ.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

ਭੁਠੁ ਰੋਂਡ ਵ ਦਸ ਅਯਿਨ ਜੀਯਾਨ ਖੰਡੰ ਯੋਗੁ ਸੁਨਿਨਿ ਅਰੁੰ ਚੋ ਸੁਕੋਂਡੀ (ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਾ ਨਿਸ਼ੋਰੁ ਖੁਨੇ ਦਸ).

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਲੋ, ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਗਾਲੁ, ਜਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਟਲੁ ਛਨਾਲੁ; ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਕੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿਵੁਲੁ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਏਨੋ ਬੁਝਾਲੁ ਲੋਕ ਛੇਨ ਨਿਰੁਪਾਲੁ, ਰੰਗੁਲੋ ਰੂਪੰਦੁ ਠਨਾਲੁ.

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਪੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਅਨੇਕ ਭੁਮਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਪਰਠਾਲੁ ਛਨਾਲੁ, ਅਕਠੁ ਪੁਜਲੁ ਤਮੁ ਵਿਠੁਲੁ ਨਿਰਠਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਧੁਵ ਵੰਟੀ ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਸਾਠੁਲੁ ਛਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਨੇਰੁ ਛੋਵਡਾਨੀਕੀ ਵਾਰੀ ਭੋਠਨਲੁ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੁਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥

ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਝੰਦੁਲੁ, ਚੰਦੁਲੁ, ਸੂਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਗੁਰੁ ਵਠੁਲੁ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥

ਅਧਾਠੀਠ ਸੁਠੁਲੁ ਕਲੀਗਿਨ ਸਾਠੁਲੁ, ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਝਾਨੁਲੁ, ਯੋਗੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵਤਲੁ ਵਿਵਿਠੁ ਰੂਪਾਲੋ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਭੁਠੁਲੁ, ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਰਾਖੁਲੁ, ਚਾਲਾ ਨਿਠੁ ਝੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਲੁ ਮਹੰਸਮੁਦੁਲੁ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥

ਅਨੇਕ ਜੀਵਿਤ ਵਨਰੁਲੁ, ਭਾਸੁਲੁ, ਰਾਜੁਲੁ, ਚਕੁਰੁਲੁ ਛਨਾਲੁ.

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਸਹਾਜ਼ਮੈਨ ਵਖ਼ਤੂਲੁ ਠਨਾਰੁ, ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਨਿਸਾਰੁ ਸੇਵਕੁਲੁ ਠਨਾਰੁ.
ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਖਿਕੀ ਅੰਤੁ ਲੇਦੁ.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥

ਝਾਨ ਖੰਡ ਦਸਲੋ, ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਪਭਾਵੰ ਚਾਲਾ ਸਕੀਵੰਤਮੈਨਦੀ.

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥

ਠ ਸੁਠਿਲੋ, ਅਨੇਕ ਮਧੁਰਗੰਠਾਲ ਸੰਗੰਠਾਨਿਘੰਟੁਨਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ
ਵਿਨੋਦਾਲਨੁ ਚੁਸੁਨਠੁ ਅਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੋਪਾਨਿਠੁਨੁਠੁ ਚੇੰਦੁਠਾਰੁ

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਪੁ ॥

ਸਾਰੰ ਖੰਡੰ ਅਨੇਦੀ ਆਧਾਠੀਠ ਸੁੰਦਰੀਕਰਣ ਦਸ, ਆਕਠ ਨਾਮ ਪਠਨੰ ਪ੍ਰੇਮ, ਭੁਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪੂਰਠ ਅੰਕੀਤਭਾਵੰਠੋਂ ਆਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੁਪੁ ॥

ਆਕਠ, ਸਾਟੀਲੇਨੀ ਅੰਦੰ ਯੋਕਯੁਝਾਨੋਂਦਯਮੈਨ ਮਨਸੁਗੁਰੂਪੋਂਦਿੰਚਬਡੀੰਦੀ.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ਆ ਯੁਝਾਨੋਂਦਯਮੈਨ ਮਨਸੁਗੁਰੂਕਠੀਠੀ ਵਠਨਕੁ ਅਠੀਠਮੈਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਆਕਰੁ ਪ੍ਰਯਠੀਘੈ, ਆ ਪ੍ਰਯਠਾਘੀਕੀ ਚਿੰਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਵੀਟੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਠਲਾਡਠਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਠੀਠਚੈ ਵਠੀ ਈ ਪ੍ਰਯਠਾਘੀਕੀ ਚਿੰਠੀੰਚਾਲੀ ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਮਨਸੁਗੁਰੂ ਅਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨੈ ਸਹਾਯਮੈਨ ਚੈਠਨਠ, ਬੁਠੀ, ਅਵਗਾਹਾਨ ਆਕਠ ਰੂਪੁਦੀਠੁਕੁੰਠਾਯੀ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਆਧਾਠੀਠ ਯੋਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿਠੁਲ ਚੈਠ, ਆਧਾਠੀਠ ਪਰਿਪੂਰਠਠ ਯੋਕਯੁਝਾਨਵੁਲੁ ਆਕਠ ਰੂਪੁਦੀਠੁਕੁਪੋਂਠਾਰੁ.

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ਆਧਾਠੀਠ ਠਕੀ ਅਨੇਦੀ ਠੈਵਕੁਪ (ਕਰੰ ਖੰਡੰ) ਦਸ ਯੋਕਯੁਝਾਨ (ਈ ਦਸਲੋਂ, ਆਕ ਵਠੀ ਠੈਵੁਨੀ ਕੁਪਠੋਂ ਆਠੀਰਠੀੰਚਬਡਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਂਠ ਠਕੀਮੰਠੁਡਵੁਠਾਠੁ ਅੰਠੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਚੈਠੁਲੁ ਲੈਦਾ 'ਮਾਯ' ਅਠਨੀਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਠੰ ਚੈਠੁਲੋਂਵੁ).

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ਆਕਠ ਮਰੋਵਰੂ ਨਿਵਸਿੰਚਰੁ (ਅਠਨੀ ਕੁਪਕੁ ਅਰੁਠੁਲੁ ਕਾਵਡੰ ਠਾਠਾ ਆਕਠੀਕੀ ਚੈਰੁਕੁਨੁਘਾਰੁ ਠਪੁ)

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ਏ ਦਸਕੁ ਧੈਰਫ਼ੰਤੁਲੁ, ਸਕ੍ਤਿਵੰਤੁਲੁ ਅਯਿਨ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਯੋਧੁਲੁ ਮਾਫ਼ਰਮੈ
ਚੈਰੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਵੀਰੁ ਲੋਕ ਦੁਰਾਚਾਰਾਲ ਸੁਰਲੋਭਾਲਨੁ ਜਯਿੰਚਿਨਰੁ (ਕੋਰਿਕ, ਕੋਪੰ,
ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੈਸ਼ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ, ਅਹਾੰ ਮੋਦਲੈਨਵਿ).

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ਵਾਰੁ ਪੁਰ੍ਤਿਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਰਾਂਸੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਫ਼ੁ.

ਤਿਥੈ ਸੀਤੇ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਲੋ ਪੁਰ੍ਤਿਗਾ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ਵਾਰਿ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਝਾਨੋਦਯਾਨਿਖੁਰ੍ਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਮਰਠੰ ਨੁੰਡਿ ਨਿਰੋਧਕੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੰਚ ਚੇਡੁਲੁ
ਵਾਰਿਨਿ ਅਧਿਗਮਿੰਚਲੇਵੁ.

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਡੋ.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਅਨੋਕ ਸੁਪੰਚਾਲ ਭਕੁਲੁ ਅਕਠ ਨਿਵਸਿੰਚਾਰੁ.

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋਨੇ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਡੁ ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਸਾਸਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਠਾਰੁ.

ਸਚ ਖੀਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਭਦਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਧਸ਼. ਏ ਸਠੁਗਾਭਠੁਲੋ, ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਸਰਸ਼ਕ੍ਤਿਮੰਤੁਡੁ
ਭਕੁਡਿ ਹੁਧਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਸੁਠਿਘੈ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਚੂਪੁਨੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾਡੁ.

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥

ಈ ਦਸ਼ਲੋ, ਭਕਤੂਡੂ ਅੰਤੁਲੇਨੀ ਗ੍ਰਹਾਲੂ, ਅੰਤੁਲੇਨੀ ਸ਼ਾਰ ਵਫ਼ਥਲੂ ਮਰਿਯੂ ਅੰਤੁਲੇਨੀ ਲੋਕਾਲਨੂ ਠੇਲੂਸੁਕੁੰਟਾਡੂ. ਦੋਵੁਨੀ ਸੁਘ੍ਰਿ ਏਂਠ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨੇਨਦੋ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਟਾਡੂ.

ਜੇ ਕੇ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਵਾਰੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਲ੍ਹਾਡੀਠੇ, ਪਰਿਮਿਤੀ ਊਂਡਦੂ, ਅੰਠੰ ਊਂਡਦੂ.

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਏ ਦਸ਼ਲੋ ਠਨ ਸੁਘ੍ਰਿ ਲੋਕਾਲਪੁਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੂ ਊਨਾਠੁਨੀ ਏਕਰੂ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਟਾਰੂ.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਗੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਠਾਨੂ ਅਯੁਘਿੰਚੀਨਲੁ ਗਾਨੋ ਪਨਿਚੋਸੁੰਦਨੀ ਏਕਰੂ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਟਾਡੂ.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਦੋਵੁਡੂ ਠਨ ਸੁਘ੍ਰਿਨੀ ਯਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡਨੀ, ਦਾਨੀ ਨੁੰਡੀ ਅਨੰਦਾਨੀ ਪੁੰਦੁਠਾਡਨੀ ਏਕਰੂ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਟਾਡੂ.

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਏ ਦਸ਼ਨੂ ਵਠਿੰਚਡੰ ਅਸਾਧਠੁ; ਦੀਨੀ ਕੇਵਲੰ ਅਨੁਭਵਿੰਚਗਲੰ ਅੰਠੇ.

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣ ਮੀ ਕੁਲਿਮਿਗਾ ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ (ਗੋਠੁ ਸਿਠੁ ਦੁਕਾਠੰਲੋ) ਮਰਿਯੂ ਮੀ ਏਰੂ ਸਠੁਕਾਰੂਡੂਗਾ ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ (ਅਧਾਠੁਠੁ ਯੁਨੋਦਯੰ ਸਾਧਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਰੇਂਡੂ ਅਵਸਰਮੁਨੇਨਵੀ).

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਨੂ ਪਠੇਡਗਾ ਊਂਚੰਡੀ, ਅਧਾਠੁਠੁ ਯੁਨੰ ਸਾਧਨਾਲੂਗਾ ਊਂਚੰਡੀ (ਅਧਾਠੁਠੁ ਯੁਨੰ ਮੀ ਮਨਸੁਨੂ ਮੇਲੋਠੁਠੁਡੀ).

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਭਯੰਠੋ, ਅਗਿਠੁਗਾ ਕਠੁਪਡੀ ਪਨਿਚੋਯਡੰ ਵੰਠੀ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣਠੋ ਊਂਠੁੰਦੀ. (ਦੋਵੁਨੀ ਭਯਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਊਂਚੀ, ਕਠਿਨਮੁਨੇਨ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣਠੋ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ)

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

ప్రేమ యొక్క మూసలో, నామం యొక్క ముకరందాని ఘూర్తి భక్తితో కరిగించండి.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ఇది దేవుని పేరు ముద్రించబడిన నిజమైన పుదీనా (ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం పొందడానికి ఒక వక్రీ తనను తాను మలచుకునే విధానం ఇదే).

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ఈ క్రియను ఆయన దివ్యరూప చేత ఆశీర్వదించబడిన వారు సాధిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ఓ నానక్, దేవుని దయవల్ల అటువంటి వక్తులు శాశ్వతమైన ఆనంద స్థితిని పొందుతారు (మరియు దేవునితో కలయిక)

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

గాలి గురువులాంటిది, నీరు తండ్రిలాంటిది, భూమి గొప్పతల్లి లాంటిది. (ఆతళ్లు ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వాలా ఎలాగో శరీరానికి గాలి చాలా అవసరం. భూమి మొత్తం ప్రపంచానికి తల్లి, ఎందుకంటే ఇది మనం ప్రతిరోజూ వినియోగించే బహుమతులను అందిస్తుంది. నీరు అన్నిజీవానికి మూలం మరియు ఇది భూమి యొక్క మూలభూమి బహుమతులను ఉత్పత్తి చేయడానికి సహాయపడుతుంది).

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

పగలు మరియు రాత్రులు మగ మరియు మహిళా నరుల్ని వలె ఉంటాయి, వారి ఒడిలో ప్రపంచం మొత్తం ఉంటుంది (ప్రపంచం మొత్తం మన మందరం నటులుగా ఉన్న థియేటర్ లాంటిది. దేవుడు మనకు కేటాయించిన పాత్రలను పోషించడానికి పగలు మరియు రాత్రులు మాధ్యమాన్ని అందించాడు).

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

మంచి చెడు క్రియలను దేవుడు పరిశీలిస్తాడు.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

తమ క్రియల ప్రకారం కొందరు సనిహితంగా ఉంటారు, కొందరు దేవునికి దూరంగా తరిమివేయబడతారు.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂਨੁ ਪ੍ਰੇਮతో, ਭੁਕਤੀਠੋ ਧਾਫ਼ੀਂਚਿਨਵਾਰੁ ਤਮੁ ਕਛਾਕ੍ਰੋਠਿ ਫਲਾਨਿ
ਸਾਧਿੰਚਿਨ ਤਰਾਫ਼ (ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਏਕਮੈ) ਏ ਲੋਕੰ ਨੁਂਡਿ ਨਿਸ਼੍ਰਘਿੰਚਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੀ ਮੁਖਾਲੂ ਏਦੋਂ ਸਾਧਿੰਚਿਨ ਭਾਵਨਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਊਂਟਾਯੀ.
ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਤਮੁ ਸਹਾਚਰੁਲੂ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੇਯੁਬਠਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਨਾਮਮੂਨੁ ਧਾਫ਼ੀਂਚਿ, ਲੋਕਸੰਠੋ਷ੰ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁਂਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ
ਪਿੰਦਾਰੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਸ੍ਰੋਘਿਕ੍ਰੰ ਦੇਵੁਠੁ. ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਿਨਦਿ:

ਸੋ ਦੁਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਕਾਬਠੀ ਦਾਰ~ ਆ ਤਲੁਪੁ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਸੋ ਦੁਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘੁਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

ਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰ ਏਂਠ ਅਦੁਠੁਮੈਨਦਿ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠਿਨੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟੁਨੁਪਦੇਸ਼ੰ ਨੁਂਡਿ
ਆ ਈਲੁ ਏਂਠ ਅਦੁਠੁਮੈਨਦਿ?

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਆ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰਲੋ, ਲੋਕਠੇਨਨਿਸ਼ੁੰਗੰਠਕਾਰੁਲੂ ਲੋਕਠੇਨਨਿਸ਼ੁੰਗੰਠ
ਵਾਯਦਾਠੁਨੁ ਵਾਯਸੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਠੇਨਨਿਸ਼ੁੰਗੰਠਾਲਨੁ ਊਠਠਿ ਚੇਸੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਠੁਠੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਲੋਕਠੇਨਨਿਸ਼ੁੰਗੰਠਕਾਰੁਲੂ ਲੋਕਠੇਨਨਿਸ਼ੁੰਗੰਠ ਚਰਠੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਠੁਠੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ਗਾਲੂ, ਸਮੁਦ੍ਰਾਲੂ, ਮੰਟਲੂ, ਅਨੀਠੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਠੁਠੁਨਾਰੁ. ਮਾ ਪਨੁਲ
ਨਾਠੁਨਿਰਠੇਠ ਠਰਾਠਾਠੁ ਕੂਠਾ ਮੀ ਤਲੁਪੁ ਠਗਰ ਨਿਲਬਠਿ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ
ਪਾਠੁਠੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਚਿਤ੍ਰ, ਗੁਪਤ, ਦੋਸਤ, ਚੇਤਨ, ਅੰਤ:ਚੇਤਨ, ੇ ਪਨੁਲਨੁ ਚਦਿਵੇ ਧਰੁ
ਨਾਯਾਧਿਪਤਿ, ਮੀਰੁ ਪਾਡਤਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਸ਼ਿਵੁ, ਬ੍ਰਹਮਮਰਿਯੁ ਦੋਸਤ, ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਮੀ ਸੋਭਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸੁਤਾ ਕੂਡਾ ਮੀ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਭੰਦੁ, ਤਨ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਸਿੰਹਾਸਨੰਪੇ ਕੂਰੁਠੁ, ਭਤਰ ਦੋਵੁਠੁਮਰਿਯੁ
ਦੋਸਤਲਠੋ ਕਲਿਸਿ ਮੀ ਤਲੁਪੁ ਵਧ ਨਿਲਬਡਿ ਮਿਮਲ੍ਲਿਪਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਲੋਕਠੇਨੰਤ ਮੰਦਿ ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲੁ ਲੋਠੇਨ ਧਾਠੰਲੋ ਮਿਮਲ੍ਲਿਪਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਰੁ,
ਲੋਕਠੇਨੰਤ ਮੰਦਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮੀ ਆਲੋਚਨਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਲਿ
ਆਠਿਸੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਕ੍ਰਮਸ਼ੀਕ੍షਣ ਕਲੀਗਿ ਊਨ੍ਘਾਰੂ, ਪਰੋਪਕਾਰੂਲੂ, ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਤਿ ਚੋਦਿਨਿ ਨਿਰਠ੍ਠੁਮੁਮੈਨ
ਯੋਧੂਲੂ, ਅੰਦਰੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਯੁਗਯੁਗਾਲੂਗਾ ਵੇਦਪਠਨੰ ਚੋਂਨੁਨ੍ਘੁੰਡਿਠੁਲੂ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ ਝਾਨੂਲੂ ਮੀ
ਸੁਠੁਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

ਆਕਾਸ਼ਮੂ, ਭੂਮਿ, ਕੰਦਲੀ ਪ੍ਰਾੰਠਾਲ ਅੰਦਮੈਨ ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ ਪਰਿਚਾਰਿਕਲੂ ਮੀ
ਗੁਰਿੰਚੋ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਞਭਰਠਾਲੂ ਮਰਿਯੂ ਅਨਿਘੁੰਡਿਠੁ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ
ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ (ਮੀਚੋਠ ਸੁਠਿੰਚਬਡਿੰਚਿ).

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਸ਼ਕ੍ਤਿਮੰਠੁਲੈਨ ਯੋਧੂਲੂ, ਗੋਪਞਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ ਸ਼ਕੁਲੂ ਕਲੀਗਿਨ ਸਾਧੁਵੁ ਮਰਿਯੂ ਜੀਵਾਨਿਕੀ
ਨਾਲੂਗੁ ਮੂਲਲ ਨੁੰਡਿ ਵਚਿਠੁ ਜੀਵੁਲੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਮੀਰੂ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਮਰਿਯੂ ਸਹਾਯੰ ਚੋਂਸਿਨ ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਞੁੰਡਾਲੂ, ਸਾਰ ਵਠੁਠੁਲੂ
ਮਰਿਯੂ ਲੋਕਾਲੂ, ਮੀ ਗੁਰਿੰਚੋ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ (ਮੀ ਆਠੀੰਨਲੋਂ ਦੋਂਪਰਹਿਠੰਗਾ
ਪਨਿਚੋਂਨੁਨਾਠੁ).

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਮੈਨ, ਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੂ ਭਕ੍ਤਿਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੂ ਮਾਠ੍ਰਮੇਂ ਮੀ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲਰੂ.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭੰਕਾ ਚਾਲਾ ਮੰਡਿ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਵਾਰੂ ਅਸਠੁ ਗੁਰੁਕੁ
ਰਾਰੂ, ਨੋਂਨੁ ਵਾਰੰਦਰਿਨੀਂ ਏਲਾ ਵਠਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਅਠਨੁ (ਦੋਂਵੁਡੁ) ਮਾਠ੍ਰਮੇਂ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਊਨਿਕੀਲੋਂ ਊਂਟਾਡੁ. ਆ ਗੁਰੁਵੇਂ ਸਠੁਠੁ,
ਆਯੰਨ ਗੋਪਠ੍ਰੰਨੰ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨਦਿ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਾਭੀਸ਼ੁਸ਼੍ਰਿੰਚਿਨ ਆਯਨ ਭਪੁਠੁ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊਨਾਠੁ, ਭਵਿਸ਼ੁਠੁਲੋ ਕੂਡਾ ਊਨਾਰੁ. ਆਯਨ ਪੁਠੁਲੋਦੁ, ਲੋਦਾ ਅਸਠੁ ਚਨਿਪੋਡੁ.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਵਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲ, ਭਾਤੁਲ ਮਰਿਯੁ ਰਕਰਕਾਲ ਮਾਯਲਨੁ (ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਭ੍ਰਮਲਨੁ) ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀਸ਼ੁਸ਼੍ਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਚੂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਗੋਪਠੁਨੰ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨਕੁ ਨਚਿਠੁਦਿ ਚੋਸ਼ਾਡੁ. ਆਯਨਕੁ ਂਲਾੰਠੀ ਆਦੋਸ਼ਾਲੁ ਭਾਰੀ ਚੋਯਲੋਰੁ.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਚਕ੍ਰਵਰੁਲਕੇ ਚਕ੍ਰਵਰੁ, ਅਤਨਿ ਭਸ਼ਾਨਿਕੀ ਕਠੁਠੁਠੁ ਊਡਠੁੰ ਆਠੁਠੁਸਰੰ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਭਤਰੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਨਠੁਰੁਵਾਤ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਮੀਰੋ ਗੋਪਠੁਰੁ ਅਨਿ ਚੋਪੁਨਾਠੁ.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਂਵਰੋ, ਮਿਮਠੁਮੂਸਿਨ ਤਰਾਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਚੋਪਗੁਲਰੁ.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਮੀ ਸੁਠਿਨਿ ਅੰਚਨਾ ਵੋਯਲੋਮੁ ਲੋਦਾ ਪੁਰੁਗਿ ਵਿਵਰਿੰਚਲੋਮੁ.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਿਮਠੁਠੁਰੁੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚੋਨਾ ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰੁੰਪੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁ, ਮੀਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਯਿਪੋਯਾਰੁ.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ఓ' నా గొప్పగురువా, మీరు చాలా ఉదారంగా మరియు సుగుణాల సముద్రంగా ఉన్నారు.

ਕੇਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ సృష్టి యొక్క విస్తృతి లేదా విస్తీర్ణము ఎవరికీ తెలియదు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

మీ గొప్పతనాన్ని అనుచనా వేయడానికి, చాలా మంది ఇతరులతో కలిసి మీపై పడ్డారు,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

మరియు అనేక మంది (తతభేత్తలు) మీ విలువను చాలా మంది యొక్క సహాయంతో అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నించారు.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥

నేరువునేవారు, ధాన్యము లో నిపుణులు, జ్ఞానులు మరియు వారి పెద్దలు, అందరూ మీ గొప్పతనాన్ని అనుచనా వేయడానికి ప్రయత్నించారు,

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

కానీ మీ గొప్పతనపు మహిమను వర్ణించలేకపోయారు.

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

సతక్షుంతా, కఠినమైన క్రమశిక్షణ అంతా, మంచితనం అంతా,

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

సిద్ధుల (పరిశుద్ధ పురుషులు) యొక్క గొప్ప అద్భుత ఆధ్యాత్మిక శక్తులన్నీ

ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

మీ దయ లేకుండా, ఈ సుగుణాలను ఎవరూ సాధించలేరు.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

మీ దయ వలన వారు ఈ ధర్మాన్ని పొందినపుడు, ఆ సుగుణాలను పొందకుండా ఎవరూ ఆపలేరు.

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥

నిసహాయుడు మీ సద్గుణాలను ఎలా వర్ణించగలడు?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਮੈਂ ਸੁਘੜੀ ਸੁਗੁਣਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦੀ.

ਜਿਸੁ ਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ਏ ਸੁਗੁਣਾਲਠੋਂ ਮੈਰੁ ਏਵਰਿਨਿ ਆਫ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਆਯਨ ਮਾਠਾਨਿਅਠੁਕੁਨੋਂ ਸ਼ਕੀ ਏਵਰਿਕੀ ਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅਦੁਠੁਘਵੰਤੁਠੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁਚਠੀੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਨਠੁਠੁ
ਭਾਵਿਸ਼ਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਨੋਨੁ ਅਲਾ ਚੋਯਕਠੋਠੇ, ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਚਨਿਠੋਯਿਨਠੁਠੁ
ਅਨਿਠੋਠੁੰਦੀ.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

(ਅਦਿ ਠੋਲਿਸਿਨਪਠੁਠੀਕੀ), ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁਚਠੀੰਚਠੁੰ ਚਾਲਾ ਕਠੁੰਗਾ ਅਨਿਠੋਠੁੰਦੀ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਰੀ ਠੁਖ ॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕੀਠੋਂ ਆਯਨਨੁ ਸਠੀੰਚਾਲਨੋਂ ਬਲਮੋਨ ਕੋਰਿਕ ਕਲਿਗਿਨਪੁਠੁਠੁ,

ਉਤੁ ਠੁਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੁਖ ॥੧॥

ਆ ਕੋਰਿਕਨੁ ਠੀਰਠੁੰ ਦਾਠਾ, ਏਕਰਿ ਬਾਠਲਨੀਠੋਂਲਗਿਠੋਠਾਯਿ.

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਮੁਠਾ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਏਂਦੁਕੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਠਾਲੀ,

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਵਰੁ ਨਿਠਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ ਗੋਪਠੁਠੁੰਨੰ ਸਾਸਠੁਠੁਮੋਨਦੀ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਗੋਪਠੁਠੁੰਨੰ ਯੋਕਗੁਕਠੁਠਾਵਨਨੁ ਅਯਿਨਾ ਵਿਵਰਿੰਚਠਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਨਾਠੁ,

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ప్రజలు అలసిపోయారు, కానీ వారు దానిని అంచనా వెయల్లేకపోయారు.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

అందరూ కలిసి ఆయన గొప్పతనం గురించి మాట్లాడవలసి వచ్చినా.

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

అతను ఎక్కువ లేదా తక్కువ కాదు. ॥ 2॥

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

దేవుడు చనిపోడు; అందుకు ఇప్పుడు దుఃఖించడానికి కారణం ఏమీ లేదు.

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

అతను ఇస్తూనే ఉన్నాడు, మరియు అతని నిబంధనలు ఎప్పుడూ తక్కువ అవుతు.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ఈ ధర్మ ఆయన ఒకటిదే; ఆయన లాగా ఇంకెవరూ లేరు.

ਨਾ ਕੇ ਹੋਆ ਨਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥੩॥

ఎనడూ లేదు, మరియు ఇంకెప్పుడూ ఉండదు (అతనివంటి వారు). ॥ 3॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

(ఓ' దేవుడా), మీ బహుమతులు మీలాగే చాలా గొప్పవి.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

పగలు మరియు రాత్రిని సృష్టించిన వక్తి.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

అటువంటి గురువును (దేవుడు) మరచిపోయిన వారు నీచమైనవారు మరియు దేనికి పనికిరాని వారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਬੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

ఓ' నానక్, నామం లేని వక్తి (దేవుని జ్ఞాపకం) అవమానకరంగా ఉంటాడు.

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

నాలుగవ గురువు దాత్రా, రాజ్ గుజారి:

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుని మనిషి, నిజమైన గురువా, ఉనట్లమైన ఆత్మనను మీకు నా వినయపూరక ప్రార్థనను సమర్పించుకుంటున్నాను

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

నేను నీ ఆశ్రయమునకు వచ్చి దీనుడును వినయస్థుడనై వచ్చాను, దయచేసి దేవుని నామముతో ననుక్షనికరము చూపి జ్ఞానోదయము కలిగించండి.

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ఓ నా ప్రేయమైన సేఖితుడా, నా దివ్యగురువు, దయచేసి దేవుని పేరుతో నాకు జ్ఞానోదయం కలిగించండి.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుబోధ దాత్రా, దేవుని నామము నా జీవన రేఖగా (జీవితానికి భాగసాఖి) అవుత్రాక, ఆయన పాటలను పాడటం నా నిజమైన సంపదను ప్రశంసిస్తుంది

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥

ఎల్లపుణ్ణూ ప్రేమపూరక భక్తి మరియు అతని కోసం ఆరాటపడుతున్నవక్తులను దేవుడు ప్రేమించడం చాలా అదృష్టం.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਨਾਮਮੂਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡੀਨਪੁਠੁ, ਸੰਤੋਪ੍ਰਿਚੋਦੁਤਾਰੁ
(ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਿ ਮਾਯਠੋ). ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਪ੍ਰਯਲ ਸਾੰਗਠਠਲੋ, ਵਾਰੁ
ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਝਾਨੋਦਯੰ ਚੋਦੁਤਾਰੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥

(ਮਰੋਵੋਪੁ) ਆਯਨ ਦੋਵਨਾਮ ਰੁਚਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਚਾਲਾ
ਦੁਰਦੋਘਵੰਤੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਏਲਪੁਠੁ ਮਰਠਾਨਿਕੀ ਭਯਪਡਠਾਰੁ.

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥

ਨਿਯਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਰਾਨਿ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੋ ਵਠੁਲ
ਸਾੰਗਠਾਠੀਠੁਰੁਕੋਨਿ ਵਾਰਿ ਯੀਵਿਤੰ ਅਵਮਾਨੰ, ਮਰਿਯੁ ਸਿਗੁਚੋਟੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥

ਨਿਯਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲਿਸਿ ਊਂਦੋ ਅਦੁਘੰ ਊਂਦੋਵਪ੍ਰੇਮਗਲ ਵਠੁਲੁ
ਮੁੰਦੁਗਾਨੋ ਨਿਠੁਯਿੰਚਬਡਠਾਰੁ (ਨਿਯਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਕੋਠਾਨਿਕੀ).

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡੀਨਦਿ, ਅਕਠੁ ਵਾਰੁ ਆਯਨ
ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਆਨੰਦਕਰਮੋਨ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ. ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਦੁਘਵੰਤੁਲੋਨ
ਆਠੁਲੁ ਸਾੰਗਠਠੁ ਆਯਨ ਦਿਵਠਾਮੰਠੋ ਮਨਸੁਠੁ ਝਾਨੋਦਯੰ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ.

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੁਯਾਰੀ:

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਠੁ ਸਠੁੰਗਾ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟੁਨਠੁ ਮੀਰੁ ਮੀ
ਯੀਵਨੋਪਾਠਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏੰਦੁਕੁ ਆੰਦੋਲਨ ਚੋਦੁਤੁਨਾਠੁ?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

ਸ਼ਿਲਲੁ, ਰਾਠੁਲੋ ਆਯਨ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਯੀਵੁਲਕੁ ਕੂਡਾ ਆਯਨ ਮੁੰਦੁਗਾਨੋ ਵਾਠੀ
ਯੀਵਨੋਪਾਠਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚਾਠੁ.

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਸਾੰਗਠਠਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਟੁਵੰਠੀ
ਆੰਦੋਲਨਲ ਨੁੰਡੀ ਰਠੀੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪਵਲਨ ਪਰਮਸ੍ਠਿਤਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨਵਾਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਪੁਰ੍ਤਿ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰਠੋਂ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਤਿ) ਨੀਰੁ ਪੇਠ੍ਠਿਨ ਪੋਂਡਿ ਚੋਠ੍ਠੁ ਪਚ੍ਰਾ ਮਾਰਿਨਲ੍ਲੁ ਆਧਾਠ੍ਠਿਕ੍ਰੰਗਾ ਸਜੀਵੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ਤਲ੍ਲਿਦੰਦ੍ਰੁਲੁ, ਸੇਠ੍ਠਿਅੁਲੁ, ਪਿਲ੍ਲੁਲੁ ਮਰਿਅੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠ੍ਠੁਲੁ-ਮਰੋਵਰੁ ਆਤਰੁਲਕੁ ਸਹੋਅੰਗਾ ਊਂਡਰੁ.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ਊ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਊਕਠ੍ਠਿਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਠ੍ਠਿਨਿ ਅੰਦਿਸ੍ਠਾਡੁ. ਠਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੁ ਅੰਦੁਕੁ ਅੰਤ ਭਅਪਡੁਠੁਨਾਠ੍ਠੁ?

ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

ਠ੍ਠੇਮਿੰਗੋਲੁ ਵੰਦਲ ਮੁਠ੍ਠੁ ਠੁਾਰੰ ਅਗੁਰੁਠਾਅਿ, ਵਾਠੀ ਪਿਲ੍ਲੁਲਨਿ ਵੇਨਕ ਵਠਿਲੋਸਿ.

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਅ ਚਿਨਠ੍ਠਿਲ੍ਲੁਕੁ ਅਵਰੁ ਅਹਾਰੰ ਤਿਨਿਪਿਸ੍ਠਾਰੁ? , ਅਵਰੁ ਤਮਕੁ ਠਾਮੁ ਅਹਾਰੰ ਤਿਨਟਾਨਿਸ੍ਠਾਰੁ? (ਅੰਚੈ ਵਾਠੀਨਿ ਪੋਂਪਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਅਵਰੁ ਊਂਡਰੁ). ਤਲ੍ਲਿ ਠ੍ਠੇਮਿੰਗੋ ਨਿਰੰਤਰੰ ਤਨ ਪਿਲ੍ਲੁਲਨੁ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਠੁੰਦਿ (ਮਰਿਅੁ ਊ ਆਪਕੰ ਵਾਠੀਨਿ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਚੁਠੁੰਦਿ).

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਊ ਦੇਵੁਠਾ, ਅਨਿਸੁੰਪਠਲੁ ਮਰਿਅੁ ਅਠੰਦ੍ਰਿਅੁ ਅਠੁਠ੍ਠੁ ਸਕੁਲੁ ਮੀ ਸੁਲਭਮੁਨਿ ਪਰਿਠਿਲੋ ਊਨਠ੍ਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਅਠੁਠ੍ਠੁਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਿਮਲ੍ਲਿਮ੍ਠੀਰੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈਸੁਕੁਨਿ ਆਲਾ ਚੋਪਠ੍ਠਿ: ਊ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀ ਸੁਪ੍ਠਿਕੀ ਅੰਤੰ ਲੋਠੁ, ਮੀਰੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨਿਵਾਰੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਿਨ ਊਕ ਵਿਸ਼ਿਠੁ ਸਰੋਠ੍ਠੁਠੁ ਸੁਪ੍ਠਿਕਰੁਠੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੈ ਪੁਰਖੁ

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠ੍ਠਾ, ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਸੋ ਪੁਰਠ੍ਠੁ:

ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ఆ నిషక్తిమైన దేవుడు (ప్రాపంచిక అనుబంధాల ప్రభావం నుండి విముక్తిని పొందిన), అర్థం చేసుకొనివాడు, అందుబాటులో లేనివాడు మరియు అపరిమితమైనవాడు.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ఓ నిజమైన సృష్టికర్త, ప్రతి ఒకటూ ప్రేమపూరక భక్తితో మిమల్ని ధ్యానిస్తారు.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, అనిజీవులు నీవే మరియు మీరు వాటిని పుట్టించింది.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ఓ నా ప్రియమైన సాధువులారా, అనిర్దుఃఖాలకు వినాశనమైన ప్రేమను, భక్తిని కలిగి ఉన్నదేవుణ్ణి ధ్యానించండి.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుడే యజమాని మరియు అతనే సత్యంగా సేవకుడు. పేద జీవులు (ఆయన లేకుండా) ఏ ఉనికిని కలిగి ఉంటాయి?

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మాత్రమే అనిష్ఠాదయాలలో ప్రవేశించగలరు, మీరు ఎల్లప్పుడూ ప్రతిచోటా వక్షమవుతుంటారు.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

కొందరు ఇచ్చేవాళ్లు, కొందరు అడుక్కునోవాళ్లు ఇదంతా మీ అదుభుతమైన నాటకం.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

మీరే ఇచ్చేవారు, మరియు మీకు మీరే ఆనంద పడేవారు (వినియోగదారులు). మీరు తప్పనాకు వేరే ఎవరు తెలియదు.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

మీరే సరోధుత దేవుడు, అపరిమితమైన మరియు అనంతమైన వారు. నేను మీ యొక్క సుగుణాల గురించి మాట్లాడగలను మరియు వివరించగలను?

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

నానక్ తన జీవితాన్ని ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూరక భక్తితో గుర్తుంచుకునే వారికే అంకితం చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ఓ' దేవుడా, ఎల్లప్పుడూ మిమల్ని ప్రేమతో మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకునే తమ జీవితాన్ని పశాంతంగా గడుపుతారు.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

దేవుణ్ణి ప్రేమతో, భక్తితో సమించిన వారు, ఎపట్టికీ లోక సంపదలు మరియు శక్తుల బంధాల నుండి, మరణ భయం నుండి విముక్తి పొందతారు.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

నిరభయ దేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో, భక్తితో ధ్యానించేవారి భయాలన్నీ తొలగిపోయాయి.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥

ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుణ్ణి సమించుకునేవారు, చివరికి ఆయనలో కలిసిపోతారు.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ, ਭਕਤੀਠੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਸਭਿੰਚੁਕੁਨੋ ਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚੁਬਠਡਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ. ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਂਸ਼ਾਡੁ.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਧਾਨੁੰ ਯੋਕੁਠੁਅਨੰਤਮੈਨ ਸੰਪਦਲੁ ਪੋੰਗੀ ਪੋਰੁਠੁਨਾਠੁ.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਲੋਕਠੋਂਨੰਤ ਮੰਦੀ ਭਕੁਲੁ ਵਿਵਿਠ ਲੋਕਠੋਂਨਿਠੁਠੁਠਾਲੁਗਾ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ਲੋਕਠੋਂਨੰਤ ਮੰਦੀ ਮਿਮਲੀਠੁਆਰਾਠਿਸ਼ਾਰੁ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁਠੋਂ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਚਦੀਵਿ ਮਰਿਯੁ ਤਪਸੁਠੁਨੁ ਆਚਰਿਸ਼ਾਰੁ (ਮਿਮਲੀਗੁਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ).

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਮੀ ਲੋਕਠੋਂਨਿਠੁਠੁਕੁਲੁ ਅਨੋਕ ਸੁਠੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਟਾਲਨੁ (ਹਿੰਦੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ਼ਟਾਲੁ) ਚਦੀਵਿ, ਆ ਪੁਸ਼ਟਾਲੋਂ ਵਿਵਰਿੰਚਿਨ ਆਰੁ ਮਤ ਕਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠੁਸ਼ਾਰੁ.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਆ ਭਕੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਪੁਠਾਠੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੰਠੋਂਪਾਨਿਠੁਲੀਗਿਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁਡੁ, ਅਨਿਠੁਕ੍ਰਮੈਨ, ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ. ਮੀ ਅੰਤ ਗੋਪਠੁਰੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਕਾਲੰ ਤਰੁਵਾਤ ਕਾਲੰ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਓਕੇ ਵਿਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਨਸ਼ਿੰਚਨਿ ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਅੰਠਾ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਈਰੁਗੁਠੁੰਦੀ. ਈਰਿਗੇਠੰਠਾ ਮੀਰੇ ਸਾਠਿਸ਼ਾਰੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

ਮੀਰੁ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਪੁਠੁਠੀੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਰੁਪੋਂਦਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਠੀਨੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੈਈ ॥੫॥੧॥

ಸೆವಕುಡು ನಾನಕ್ ಪ್ರಿಯಮైన ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಯುಕ್ತಮಹಿಮಾನಿಷ್ಠ ಪಾಟಲನು
ಪಾಡುತುನಾಥು, ಅಂದರಿಕೆ ತೆಲಿಸಿನವಾರಿ ಪಾಟಲು.

ਆಸಾ ਮਹਲಾ ੪ ॥

ನಾಲುಗವ ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ, ರಾಗ್ ಆಸಾ:

ਤੂੰ ਕਰತਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸੈಡಾ ಸಾਈ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮೀರೆ ನಿಜಮైన ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಮರಿಯು ನಾ ಗುರುವು.

ਜੇ ತਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಮೀಕು ಸಂತೊಪಂ ಕಲಿಗಿಂಚೆದಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಜರುಗುತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಮೀರು ನಾಕು
ಮಂಜಾರು ಚೆಸೆದೆ ನೆನು ಪೊಂದುತಾನು.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ವಿಷ್ಣುಂತಾ ನೆ ಸೃಷ್ಟೆ, ಪ್ರತಿ ಒಕಥೂ ಪ್ರೆಮಪೂರಕ್ತ ಭಕ್ತಿತೊ ಮಿಮುಖ್ನಿ
ಧಾಣಿಸ್ತಾರು.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨಿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ಮೀರು ಕನಿಕರಂ ಚಾವಿಂಚಿನ ವಕ್ತ್ರಿ ಮೆ ಅಮೂಲಮైన ನಾಮಾನಿಗ್ಗಹಿಸ್ತಾಡು.

ਗੁರਮੁਖਿ ਲಾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

ಗುರುಬೊಧಲನು ಅನುಸರಿಂಚಿನವಾಡು ನೆ ನಾಮಾನಿಷ್ಠಾನುಭವಿಂಚಾಡು. ಆಯನ
ಅಪಾಂಕಾರ ಮನಸುನು ಅನುಸರಿಂಚಿನವಾಡು ಈ ಅಮೂಲಮైన ಅನುಭವಾನಿ
ಕೊಲೊತ್ತಾಡು.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೀರೆ ಮೆ ನುಂಡಿ ಸೆಠ್ಠು ಸಂಕಲಾಖ್ವಿವೆರು ಚೆಸುಕುಂಟಾರು. ಮೀಕು ಮೀರೆ ಗುರು
ಅನುಚರುಲನು ಮೆತೊ ಏಕಂ ಚೆಸ್ತಾರು.

ਤੂੰ ਦਰಿಆਉ ಸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ಜೆವಾನಿಕೆ ನದಿ ಲಾಂಟಿವಾರು ಮರಿಯು ಅನಿಷ್ಟೆವುಲು ಆ ನದಿಲೊ
ಕೆವಲಂ ತರಂಗಾಲು ಮಾತ್ರಮೆ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨಾਹਿ ॥

ಮೀರು ಕಾಕುಂಡಾ ಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਅਨਿਝੀਵਲੁ ਮੈ ਅਦੁਭੁ ਮੈਨ ਜੀਵਨ ਨਾਟਕਲੋ ਭਾਗਾਲੁ.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਡਿਘੋਵਡਮ ਲੇਦਾ ਕਲਯਿਕ ਅਨੇਦਿ ਮੁਮਦੇ ਨਿਰਘੋਚਬਡੁਤੁਮਦਿ.
ਕੋਂਦਰੁ ਮੈ ਨੁਂਡਿ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਵਾਰਿ ਵਿਧਿ ਮਰਿਯੁ
ਸਕਲਧੁ ਸੁਕਾਰਮ ਮੈਠੋ ਤਿਰਿਗਿ ਕਲੁਸੁਤਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਮੈਰੁ ਅਰਠਮ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਏਵਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਤਾਰੋ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ
ਵਿਧਾਨਾਨਿਅਰਠਮ ਚੇਸੁਕੁਮੁਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਐਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੈ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੈ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਐਤਰੁਲਕੁ ਵਿਵਰਿਸੁਤਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭੁਕੁਤੋ ਮਿਮੁਲੁਪੁਠੁਚਿਨ ਵਾਡੁ ਸ਼ਾਮੁਤਿਨਿ, ਓਦਾਰੁਘੁ ਪੋਂਦਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਸਹਾਯਮਗਾ ਐਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਲੋ ਵਿਲੀਨਮੁਠੁਮੁਟਾਡੁ.

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਅਨਿਠੀ ਸੁਘੋਕਰੁ. ਜਰਿਗੇ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀ ਚੇਤਲ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਤਪਸ਼ੀਲਾਗਾ ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਮੀਰੇ ਈ ਲੋਕੰ ਮੋਠਾਨਿਘੁਘੋਚਾਰੁ, ਦਾਨਿਨਿ ਗਮਨਿਸੁ ਪਠੀਂਚੁਕੁੰਟਾ
ਊਂਡੰਡੀ. ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀ ਅਵਸਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਭੋਧਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵਾਰਿਕੇ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਕਸ਼ਮਵੁਠਾਡੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਆਸਾ;

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਮਨੰ ਮਾਨਵੁਲੰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਭੂਮਿ ਮੀਦ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਈ ਨੀਟੀਕੀ
ਬਦੁਲੁਗਾ, ਈ ਭੂਮਿ ਮੀਦ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਸੁਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠੀ ਨਿੰਪਾਡੁ.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਈ ਭੂਮਿ ਮੀਦ, ਪ੍ਰਜਲੁ ਭਾਵੋਦੇਠ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਦਠਮੋਨ ਬੂਰਦਲੋ ਭਰੁਕੁਠੋਠੀ
ਅੰਦੁਲੋਨੇ ਮੁਨਿਗਿਠੋਤੁਨਾਠੁ (ਆਠਾਠੀਠ ਪੁਰੋਗਿਟੀ ਠੀਸਗਾ ਏਲੁਵੰਟੀ ਪ੍ਰਠਠਠ
ਚੇਠਠਠੇਡੁ).

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੁੜ ਮਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮੂਰਠਮੋਨ ਮਨਸਾ, ਨੁਵੁਠੁਰਠਕੀਮੰਤੁਡੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚਠੇਡੁ.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿਠੋਠਾ ਊਨਠੁਠੁ, ਮੀ ਸਠੁਠਾਲੁ ਠੋਠਾ ਊਨਾਠੁ.

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਠੋਗਿਨਿ ਕਾਡੁ, ਸਾਠੁਵੁਨੁ ਕਾਡੁ, ਨੇਨੁ ਅਸਠੁ ਚਡੁਵੁਕੋਲੇਡੁ
ਮਰਿਠੁ ਨੇਨੁ ਅਠਾਨਮੂਰਠੁਡੀਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ. (ਪ੍ਰਮਾਦਕਰਮੋਨ ਦੁਰਠੁਠਾਲ
ਨੁੰਚੀ ਨਨੁਠੋਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਲੇਕਠੋਤੁਨਾਠੁ)

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਲੀਖੁਨਠੁਆ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਨਿ ਗੁਰੂ
ਅਨੁਚਰੁਲ ਅਸ਼ਰਯੁਲੋ ਨਨੁਖੁਠੋਯੁਠੁਡਿ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਰਾਗੁ ਆਸ਼ਾ:

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਓਕ ਅਨੁਦਮੁਨ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੁਨੋ ਆਸ਼ੀਰਠੁਨਿਚੁਠੁਠੁ.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਭਗਵਨੁਠੁਡਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਨਿਚਿ ਵਿਲੀਨੁ ਅਵਠੁਨਿਕੀ ਇਦੇ ਮੀਕੁਨਖੁਕੁਕੁ ਅਵਕਾਸ਼ੁ.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਇਤਰੁ ਪਨੁਲਨੀਪੁਪਚੁ ਸੁਪਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੁਨਿ ਪੁਨੁਦੁਠੁ) ਮੀਕੁ ਸੁਪੁਯੋਯੁਨੁ
ਕਲੀਗਿਨੁਚੁਵੁ.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਕਾਠੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੁਪੁਨੁਲੋ ਚੇਰਿ ਆਯੁਨ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮੁਠੋ, ਭੁਕੁਨੋ ਮਾਸੁਰੁਮੇ
ਠੁਠੁਨਿਚੁਠੁਡਿ.

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਓ ਭਯੁਨੁਕੁਰੁਮੁਨੁ ਪੁਪਚੁ-ਦੁਰੁਠੁਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਨਿਕੀ ਅਨੁਪੁਯੁਠੁਠੁ
ਚੇਠੁਠੁਡਿ.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੀਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਓ ਯੋਠੁਨਿਪੁਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਨੁਗੁ ਲੋਕੁਸੁਪਦੁਲ, ਸੁਕੁਲੁ ਪੁਪੁਲੋ ਵਠੁ
ਚੇਸੁਕੁਨੁਠੁਨਾਠੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਠੁਠੁ, ਸੀਠੁ ਕੁਰੁਸੁਕੁਠੁ, ਸੀਠੁ ਨਿਗੁਰੁਪੁ ਲੇਦਾ ਨੀਠੁਵਨੁਠੁਠੁਠੁ
ਅਠੁਠੁਨਿਚੁਠੁ.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੁਠੁਨੁਲੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿਨੁਚੁਠੁ, ਲੇਦਾ ਅਸਲੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁ
ਗੁਰੁਨੁਚੁਕੋਵਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మనం (మానవులు) నీచమైన పనుల జీవులం అని నానక్ చెప్పారు.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

మేము మీ రక్షణను కోరుకుంటున్నాము, దయచేసి మా గౌరవానికాపాడండి.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒక ప్రత్యేకమైన, శాశ్వతమైన, మరియు సరోభితమైన దేవుడు. సత్యగురువు కృప దాత్తా గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

సోహిలా ~ పూజించే పాట. మొదటి గురువు దాత్తా, రాగ్ గౌరీ దీపాకీ:

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ఆ పవిత్ర సమూహంలో, దేవుని స్తుతులు పాడబడతాయి మరియు అతని సద్గుణాలు ఆలోచించబడతాయి,

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

ఓ నా ఆత్మమీరు కూడా ఆ పవిత్ర సభలోకి వెళ్లి సోహిలా (ఆయన స్తుతి పాట)ను పాడండి మరియు సృష్టికర్తను ప్రేమతో మరియు భక్తితో ధ్యానించండి.

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

నా ప్రేయమైన మిత్రులారా, నా నిరభయ దేవుని సోహిలా (ఆయన స్తుతి పాట) ను పాడండి.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

శాశ్వత శాంతిని కలిగించే ఆయన స్తుతి పాటకు నన్నునోను అంకితం చేసుకున్నాము.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

రోజు రోజుకూ తన సృష్టిని చూసుకుంటున్నోప్పప్రయోజకుడు కూడా మీ అవసరాలను చూసుకుంటాడు.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

ఓ మరణం లేని వాడా, మీరు అతని బహుమతుల విలువను కూడా అంచనా వేయలేనపుడు; మీరు ఆ ప్రయోజకుడి విలువను ఎలా అంచనా వేయగలరు? అతను అనంతుడు.

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਨੇਨੁ ੇ ੍ਰਪਚਮ ਨੁਡੀ ਨਿਸੁਖਿਮਿਚੈ ਸਮਯਮ ਮੁਮਦੈ ਨਿਰੁਠਯਿਮਚਬਡੀਮਡੀ. ੁ ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ੱਡੀਕੀ ਬਯਲੁਦੈਰਡਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ੁਸੁਲੁ ਵੈਸੀ ਸਿਧਮ ਚੈਯੁਠਡੀ.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸਡੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ੁ ਨਾ ਮਿਤੁਲਾਰਾ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਠੈ ਕਲੀਸੀਪੋਗਲਨਨੀ ੁਯਚੈਸੀ ਮੀ ਆਹੀਰਾਠੁਲੁ ਨਾਕੁ ੍ਰਸਾਡੀਮਚਡੀ.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੀਨ ॥

ੇ ੍ਰਪਚਮ ਨੁਡੀ ਬਯਲੁਦੈਰੈ ਠੈਡੀ ਮਰਿਯੁ ਸਮਯਮ ਗੁਰਿਮਚੀਨ ਸਮਾਚਾਰਮ ੱਡੀ ੱਡੀਕੀ ੍ਰਪਬਡੁਠੈਮਡੀ, ਮਰਿਯੁ ੍ਰਠੀਰੋਯਾ ੍ਰਯਲਨੁ ੍ਰਿਲੁਸੁਨਾਠੁ.

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੀਨਿ ॥੪॥੧॥

ੁ ਨਾਨਕ, ਆ ਰੋਯਾ ਮਨ ਕੋਸਮ ਕੂਡਾ ੁਗਰਪਡੁਠੁਮਡੀ, ਕਾਬਠੁ ਮਨਮਦਰੀਨੀ ੍ਰੈਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਠੈ ਆਰੁਲੁ ਚੈਸੈ ੁਵੁਠੁ ਗੁਰੁਮਚੁਕੋਡੀ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੈਮਡੀ ਗੁਰੁਵੁ ੁਠਾ, ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਅਰੁ ਸਾਨੁਲੁ ੁਦਾ ੁਠੁਨਾਲੁ ਆਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਰੁ ਰਚਯਿਠਲੁ ੁਦਾ ਗੁਰੁਵੁਲੁ ਆਨਾਠੁ, ਅਰੁ ਰਕਾਲ ੱਧਨਲਠੈ.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੇ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਅਨਿਠੁਕਿਮਚੈ ਸਰੋਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੈਨ ੱਗਵਮਠੁਡੁ ੁਕਠੈਨਨਿਰੁਪਾਠੁਲੋ ਆਂਡਾਡੁ.

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ੁ ਬਾਬਾ, ਸੁਠੁਕਿਰੁ ੱਯੁਕਸੁਠੁ ੱਡਬਡੈ ੍ਰਦੈਸਮਲੋ ੁਦਾ ੍ਰਵਿਠੁ ਸਮਠਮਲੋ ਆਂਡਮਡੀ,

ਸੇ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆ ੁਵੈਪੈਮਗਲ ਵਕੁਲੁ ੱਮਗਠਾਠੁਠੁਮਚੁਕੋਡੀ. ੇ ਵਿਧਮਗਾ ਮੀਰੁ ੁਵੁਨੀ ਆਨੁਨਮਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਮਚੁਕੋਡੀ.

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘਡੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

ਅਨੈਕ ਸੇਕਲੁ, ਨਿਮਿਪਾਲੁ, ਗਮਠਲੁ, ਰੋਯਾਲੁ, ਵਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਲਲੁ ਆਨਾਠੁ,

ਸੁਰਜ ਏਕੋ ਗੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਮਰਿਯੂ ਚਕ ਸੰਵਤਰੁ ਚਲੋ ਵਿਵਿਧ ਭੂਤੁਵੁਲੁ ਛਾਨਾਨੁ। ਕਾਨੀ ਅਵਨੀਛੁਕੇ ਮੂਲੰ
ਨੁੰਡੀ ਛਾਦਫਿੰਚਾਯੀ, ਅਦੇ ਸੂਰੁਭੁ ਨੁੰਚੀ। ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸੁਘੋਕਰੁ
ਯੋਕੁਲੋਕਫੇਨਨਿਘੋਕਰਨਲੁ ਛਾਨਾਨੁ ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮਾਤਰੰ ਚਕਫੇ।

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ఓ నానక్, అదే విధంగా, అనేక రూపాలు ఒకే సృష్టికర్త నుండి ఉద్భవించాయి. || 2||
2||

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు, రాగ్ ధనశ్రీ:

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మొత్తం సృష్టి మీ ఆర్తిని (ఆరాధన) నిరఘ్నిస్తోంది, ఆకాశం ఒక పల్లె లాంటిది, దీనిలో సూర్యుడు మరియు చంద్రుడు రెండు దీపాల లాగా ఉంటారు, మరియు నక్షత్రాల సమూహాలు పొదిగిన ముత్యాల లాగా ఉంటాయి.

ਧੁਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੁਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

మలయ్ పరశ్రం నుండి వచ్చే శుభాసన గల గాలి ధూపం లాంటిది, గాలి విశ్వ ధూపం (ఫ్రాన్) వంటిది మరియు అనిష్టకృష్ణజాలం పువ్వుల సమరణ వంటిది, ఓ' ప్రకాశవంతమైనవాడా.

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥

ఓ' భయానిహాశనం చేసేవాడా (పుట్టుక మరియు మరణం యొక్క) మీ కోసం ఒక అదుభతమైన ఆర్తి (ఆరాధన) నిరఘ్నించబడుతోంది.

ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ఓ భయానిహాశనం చేసే వాడా, ఇది మీ కాంతి వేడుక.

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దివ్యసంగీతం యొక్క ప్రవహించే శ్రావణ (అనిశ్చితుల హృదయ సద్దనల ధన్వి) మీ ఆర్తితో డ్రమ్ ఘాయించే ధన్వి వంటిది.

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਰਿ ਤੇਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీకు వేల కళుషాణ్ణులు (ఎందుకంటే మీరు అనిశ్చితులలో ఉంటారు కనుక), అయినప్పటికీ మీకు కళుషాలేవు (ఎందుకంటే మీరు రూపరహితులు కనుక). మీకు వేల రూపాలు ఉన్నాయి, కానీ మీకు మీ సద్గుణ రూపం లేదు.

ਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਮੀਕੁ ਵੇਲਾਦੀ ਨਿਸ਼ਭ੍ਰਿਖੁ ਮੁਨੇਨ ਪਾਦਾਲੁ ਛਨਾਠੁ (ಎಂದುਕంటੇ ਮੀਰੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਲੋ ਛਨਾਠੁ), ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਮੀਕੁ ਪਾਦਾਲੁ ਲੇਵੁ (ಎಂದುਕంటੇ ਮੀਰੁ ਰੂਪਰਹਿਤੁਲੁ ਕਨੁਕ). ਮੀਕੁ ਵੇਲਾਦੀ ਮੁਕੁਭੁ ਛਨਾਠੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਮੀਕੁ ਸੋਂਤ ਮੁਕੁਠੇਦੁ. ਮੀ ਏ ਆਟਾ ਨਨੁਮੁਤਿਪੋਗੋਛੇਲਾ ਚੇਂਸੁਂਦੀ.

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀਲੋ ਪ੍ਰਵਹਿੰਚੇ ਕਾಂತਿ ਲੇਦਾ ਫ਼ਤੀ ਓਕੇ ਸਰੋਠਠ ਕਾಂತਿ (ਦੇਵੁਡੁ) ਨੁਂਡੀ ਵੇਲੁਵਡੀਂਦੇ.

ਤਿਸ ਦੇ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਵੇਲੁਗੁ (ਓਲੋਚਨਾ ਫ਼ਤੀ) ਅਨਿਠੁਟੀਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਓਂਟੁਂਦੀ, ਅਦੇ ਆਗਨੀ ਲੁਲੈ ਫ਼ਾਨ ਨੁਂਡੀ ਵਚਿਠੁਦੀ.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਏ ਅਵਗਾਹਨ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਂਸੁਂਦੀ (ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀਲੋ ਜੀਵਾਨੀਕੀ ਮੂਲੰ ਓਕਠੇ)

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਕਾਬਠੀ, ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਓਠੁਮੁਨੇਦਾਨਿਠੁੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰ ਆਯਨ ਸਠਾਠਾਧਨ.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਹੁਦਯੰ ਮੀ ਦਿਵਨਾਮੰ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਂਦੀ, ਪ੍ਰਠਿਰੋਜਾ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠੁਕਰੰਦੰ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਓਕ ਪਾਠਲ ਪਠੀ ਓਕ ਚੁਕਠਰੰ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਨਠੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਪੇਰੁ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਦਯਚੇਂਸੀ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਨਾਪੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੰਡੀ, ਠਦਾਠਾ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਲੋ ਮੁਨੀਗਿਠੋਠਾਨੁ.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਪੁਰੀ

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਫ਼ਰੀਰੰ ਕੋਂਪੰ ਮਰਿਯੁ ਕਾਮੰ ਯੋਕੁਦੁਰੁਠਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓਂਟੁਂਦੀ, ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਏ ਦੁਰੁਠਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਠਲੰ.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿੰਚਿਨ ਦਾਨੀ ਦਾਠਾਨੋ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਵਾਰੀ
ਬੋਧਲੁ ਮਨਸੁਨੁ ਦੋਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭੁਕੀਠੋ ਨਿੰਪਾਯੀ.

ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਵਿਨਯਠੋ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਮਸਠਿੰਚੁੰਦੀ, ਐਦੀ ਗੋਪਯੋਗਠੁ ਕਲੀਗਿਨ ਚਰੁਯੁ

ਕਰਿ ਤੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਯਨ ਸਨਿਠੀਨੀ ਨਮਸਠਿੰਚੁੰਮੁ; ਐਦੀ ਨਿਯੰਗਾ ਒ਕ ਮੰਚੀ ਚਰੁਯੁ

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੁਪੁ ਗਾਡੀ ਤਮਲੋ ਲੋਠੁਗਾ ਨਿਕੀਠੁਮੈ ਊਨਠੁਦੁਨ ਅਵਿਸ਼ਾਨੁਲੁ ਦੋਵੁਠੀ
ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰਚੋ ਊਨਠੁਨੰਦਾਨਿਪਸੰਚਿੰਚਲੋਰੁ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਠੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਤੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤੰਚੋ ਅਹਾਂਠੋ ਏਕੁਠੁਗਾ ਪ੍ਰਵਰੁਠੀਠੈ, ਮੁੰਦੁਕੁ ਗੁਚਠੁਡੀਨ ਕਾਲਿਨਡਕਨ
ਨਡਵਡੰ ਲਾਗਾ ਏਕੁਠੁਗਾ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ. ਚਿਵਰੀਕੀ ਵਾਰੁ ਮਰਣਾਨਿਠੀੰਚਿੰਚਡਾਨਿ
ਠਰਿੰਸੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

(ਮਰੋਵੋਪੁਨ) ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੋ ਪ੍ਰਯਲੁ ਐਯਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭੁਕੀਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯੀ
ਯਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਲਵੁਠਾਰੁ.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਨਾਸਨਰਹਿੰਚਿੰਚਮੈਨ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਵਾਰੀ ਕੀਰੁ ਵਿਸਠੁਲੋਨੀ ਅਨਿ
ਪ੍ਰਾੰਠਾਲੋ ਵਾਠੀਠੁੰਦੀ.

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਪੇਦ ਮਰਿਯੁ ਸਾਤਿਕੁਲਮੁ, ਕਾਨੀ ਐਠੁਠੀਕੀ ਮੀ ਵਾਠੁਠੈ. ਮੀਰੁ
ਗੋਪਠਾਰੀਕੇ ਗੋਪਠਾਰੁ, ਦਯਚੋਸੀ ਏ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਮਲੀਠੁਰੁਕੀੰਚੁੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਮਾਠੁਰੁਮੇ ਮਾਕੁ ਜੀਵਨੋਪਾਠੀ ਮਰਿਯੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸਹੋਯੰ,
ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰੁਮੇ ਮਨੰ ਖਗੋਠੁ ਸਾੰਠੀਨੀ ਅਨੁਠਵਿੰਚਗਲੰ.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਪੁਰੀ

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਵੀਨਾਂਡੀ! ਗੁਰੂਬੋਧਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਏ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ
ਓਕਫ਼ੇ ਅਵਕਾਸੰ ਅਨੀ ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਚੋਪੁਖੁੰਟੁਨਾਖੁ (ਅੰਦੁਕੰਚੇ ਗੁਰੁਖੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਿਮਭੀਨਾਮੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਗਲਡੁ).

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਮੇ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਅਵਕਾਸੰ,
ਅੰਦੁਕੇ ਮੀਰੁ ਠਰਾਠੀ ਲੋਕੰਠੋ (ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਠੋ) ਸਾਕਰਠੰਠੰਗਾ ਓਂਟਾਰੁ.

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸ੍ਰਠੀ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠੀ ਓਕਰੀ ਮਿਗਿਲੀਨ ਜੀਵਿਤੰ ਠਗੁਠਾ
ਓਂਟੁੰਦੀ. ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਢਾਠਾ ਏ ਜੀਵਿਤਾਨੀਘੋਜਯਵੰਠੰ
ਚੇਢਾੰ (ਚਾਲਾ ਆਲਸਠ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਮੁੰਦੋ).

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਖੁਠੋ ਕਲੀਸ਼ੈ ਅਯਿਠੇ ਮੀ ਵਠਹਾਰਾਲੁ ਪਰਿਸਠਿੰਚਬਡਠਾਯਿ. ॥ 1॥ ॥ ਪਾਝੋ
ਚੇਯੰਡੀ ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਏ ਸ੍ਰਪੰਚੰ ਢੁਰਠੁਣਾਲਠੋ, ਵਿਰਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓੰਦੀ, ਢੈਵਿਕ ਝਾਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ੍ਰਪੰਚ
ਢੁਰਠੁਣਾਲਾ ਸਮੁਢ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਡਗਲਡੁ.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲੋਕਸੰਗਠਮੈਨ ਸੰਪ੍ਰਦਿੰਪੁਲਨੁ ਨਿਢ੍ਰਾਪਿੰਚਡੰ ਨੁੰਡੀ ਮੇਲੋਘੀ,
ਅਯੰਨ ਨਾਮੰਠੋਨੀ ਆਨੰਡਾਨੀਘੋਸਾਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸੇ ਵਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਏ ਵਠਿੰਚਲੇਨੀ ਰਹਾਸਾਘੀਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੇਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਏ ਸ੍ਰਪੰਚਾਨੀਕੀ ਵਚਿਠ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ. ਗੁਰੁਖੁ ਢਾਠਾਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮੀ ਹੁਢਯੰਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚਗਲਡੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਯਾਢੁਚਿਕ੍ਰੰਗਾ ਮੀਲੋ ਦੇਵੁਠੀ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਕੁ ਝਕਪੈ ਝਨੰਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰੰਨ ਠੀਰੁਗੁਠੁਠੰਡਵੁ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਓ' ਅਨੀਠੈਲੁ ਸੈਨਾ, ਸਰੋਠਠ ਸੁਠੀਕਰ੍ਰ, ਢਯਚੇਸੀ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਕੁਠੁ ਕੋਰਿਕਨੁ
ਨੋਰਵੇਰਠੁਡੀ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ਮੇ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੁਰੇ ॥੪॥੫॥

ਅਹਾਂ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮੀ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਲਕੁ ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਸੇਵ ਚੇਨੋਫਚਾਸਹਵਾਸਲੋ
ਠੰਡੰਡੀ), ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਅਡੀਗੇ ਏਕੈਕ ਆਨੰਦੰ ਐਦੇ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్: మొదటి రాగం

ਮੇਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥

(ఓ దేవుడా, ఈ అవగాహనను నాకు ప్రసాదించుము) నేను మంచి చోటులో, ఆభరణాలు మరియు మాణిక్యాలతో నిర్మించిన అదుభతమైన రాజభవనంలో నివసిస్తున్నట్టికీ,

ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥

మరియు మస్కాకుంకుమ మరియు గంధంతో సువాసన, చూడటానికి పూర్తి ఆనందంగా ఉన్నా

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఈ రాజభవనాలను చూసిన తర్వాత తప్పిదారి పట్టి మిమల్ని మరచిపోతానోమోనాని నేను భయపడుతున్నా

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

దేవుని జ్ఞాపకం లేకుండా, నా ఆత్మకాలిపోయినట్లుగా బాధపడుతుంది.

ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు తప్పని ఆనందం మరియు శాంతిని కనుగొనే వేరే ఆశ్రయం ప్రదేశం లేదని నేను నా గురువు నుండి ధృవీకరించాను.

ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਾਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేనలా ఒక రాజభవనంలో ఉన్నాఅకథ నేల వజ్రాలు, మాణిక్యాలతో నిండి ఉన్నట్టికీ, ఆభరణాలతో మంచం ఉన్నా

ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਰੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥

మరియు ఆభరణాలతో అలంకరించబడిన అత్యంత అందమైన మరియు ఆకర్షణీయమైన మహిళ నన్నుపలోభపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, ఈ విషయాలను చూసి నేను తప్పథారి పట్టి మిమల్ని మురచిపోతానని భయపడుతున్నాను.

ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేను అదుణ్ణాలు చేసి, మారిశ్ శక్తులను పిలిచే నైపుణ్య కలిగిన యోగిని అయితే.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥

మరియు ప్రజలు ననుభవించును గురిచేసే విధంగా కనిపిస్తారు మరియు అదృశ్యువుతారు.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥

ఓ దేవుడా, ఈ శక్తులను చూసి నేను తప్పథారి పట్టి మిమల్ని మురచిపోతానని భయపడుతున్నాను.

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేను చక్రవర్తిని అయి, భారీ సైన్యాన్ని పెంచి, సింహాసనంపై కూర్చుని ఉంటాను,

ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥

ఆజ్ఞలు జారీ చేసి పనులు వసూలు చేయండి, ఓ నానక్, ఇవన్నీ మీరు పయోగం మరియు గాలి యొక్క దూది లాగా పోతాయి

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥

ఓ దేవుడా, ఈ రాజ్యాన్ని చూసి నేను తప్పథారి పట్టి మిమల్ని మురచిపోతానని భయపడుతున్నాను.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

నాలుగవ గురువు దాఠా, సిరీ రాగ్:

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేను మిలియన్ల సంవత్సరాలు జీవించగలిగితే, గాలి నా ఆహారం మరియు పానీయం అయితే,

ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥

నేను ఒక గుహలో నివసించి, సూరుణ్ణి గానీ, చంద్రుణ్ణి గానీ ఎనర్జూ చూడలేకపోతే, కలలో కూడా, నేను ఎనర్జూ నిద్రపోకపోతే.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥

ಇವನಿನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದ ತರುವಾತ ಕೂಡಾ, ਮੈਂ ವಿಲುವನು ವಿವರಿంచೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಾಕು ಊಂಡದು. ಮೆರು ಎಂತ ಗೊಪ್ಪಾರೊ ನೆನು ಎಲಾ ಚೆಪ್ಪಗಲನು?

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥

ಎಲ್ಲಪುಟ್ಟು ಊಂಡೆ, ಅಪರಿಮಿತಮైన ದೆವುಡು ತನಲೊ ವಕ್ಷಮಯಾಕ್ಷು.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇತರುಲು ಚೆಪೆಥಿ ವಿನಡಂ ದಾತ್ರಾವೆ ಆಯನ ಗೊಪ್ಪನಾನಿಷ್ಟುನಂ ವಿವರಿಂಚಗಲಂ. ಅದಿ ಆಯನಕು ಇಷ್ಟಮైనಪುಟ್ಟು, ಅತನು ಮನಲೊ ಕೊರಿಕನು ನಾಟಾಡು (ಅತನಿನಿ ತੇಲುಸುಕೊವಡಂ ಮರಿಯು ಅತನಿ ಪ್ರಶಂಸಲು ಪಾಡಟಂ).

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ನೆನು ನರಿಕಿ ಮುಕಖುಗಾ ಕೊಸಿ, ಪದೆ ಪದೆ ಕೊಸಿ, ಮಿಲ್ಲುಲೊ ವೆಸಿ ಪಿಂಡಿಲಾ ಚೆಪೆ,

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜಾಲੀਆ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥

ಮಂಟಲ ವಲ್ಲ ಕಾಲಿ ಬುಡಿದತೊ ಕಲಿಪಿ.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥

ಇವನಿನ್ನೊರಿಗಿನಪಟ್ಟಿਕೆ, ಮੈਂ ವಿಲುವನು ವಿವರಿಂಚೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನಾಕು ಊಂಡದು. ಮೆರು ಎಂತ ಗೊಪ್ಪಾರೊ ನೆನು ಎಲಾ ಚೆಪ್ಪಗಲನು?

ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅਸਮಾನੀ ਜਾਉ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ನೆನು ಪಕ್ಷಿನಿ ಅಯಿತೆ, ವಂದಲಾದಿ ಆಕಾಶಂಲೊ ಎಗುರುತು,

ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥

(ಮರಿಯು ಚಾಲಾ ಎತ್ತುಲೊ ಎಗುರುತು) ನೆನು ಕನಿಪಿಂಚಕಪೊತೆ, ಎಮೆ ತಿನಕುಂಡಾ ತಾಗಕುಂಡಾ.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥

ಅಪುಟ್ಟು ಕೂಡಾ ನೆನು ಮੈਂ ವಿಲುವನು ಅಂਚನಾ ವೆಯಲೊನು. ಮೆರು ಎಂತ ಗೊಪ್ಪಾರೊ ನೆನು ಎಲಾ ಚೆಪ್ಪಗಲನು?

ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥

ఓ నానక్, మీ ప్రశంసల రాసి ఉన్నట్లును కొద్దీ కాగితాలు నా దగ్గర ఉంటే మరియు నేను వాటి గురించి ఆలోచించాలంటే.

ਮਸੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥

మరియు నేను మీ ప్రశంసలను ఎప్పటికీ అవని ఇంకుతో మరియు పెనుతో గాలి వేగతో రాయాలంటే,

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥

అప్పుడు కూడా మీ విలువను నిర్ధారించలేము. మీ గొప్పతనాన్ని నేను ఎలా వర్ణించగలను?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥

ఓ అమర్నాథా, మీరు మాట్లాడే పదాలు మరియు మీరు ఏమి తింటున్నాది ముందుగానే నిర్ణయించబడ్డాయి మరియు మీరు వీటికి జవాబుదారీగా ఉండాలి.

ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥

మనం వినే మరియు మనం చూసే దానితో సహా మనం నడిచే మార్గానికి (మనం చేసే ఎంపికలు) మనం జవాబుదారీగా ఉండాలి.

ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥

మీరు తీసుకునే ఊపిరి (జీవితకాలం), అన్నీముందుగా నిర్ణయించబడ్డాయి మరియు మీరు వాటికి జవాబుదారీగా ఉండాలి. దాని గురించి ఏ పండితుడిని అడగాలి అవసరం లేదు.

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥

ఓహో నా సేవ్హితుడా, మాయ యొక్క నాటకం ఒక భ్రమ తప్పురేమీ కాదు.

ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆధాత్మికంగా గ్రుడ్డివారు దేవుని నామాన్ని విడిచిపెట్టరు, ఇకథ గానీ, ఎక్కడైనా గానీ సమాధానాన్ని పొందరు.

ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂਚంలో, ਪੁੱਛੂਕ ਨੁండి ਮਰਠਨ ਵਰਕੁ, ਫਕ ਵਝੀ ਪੁਰਪਚ ਸਪਦਨੁ
ਪੋਗੁਚੈਸੁ ਤਨ ਵਿਲੁਵੈਨ ਸਮਯਾਨਿਖੁਧਾ ਚੈਸੁਕੁਠਾਡੁ

ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥

ਮਰਠਨਾਨਠਰਠ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਪਨੁਲਕੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਝਵਾਬੁਦਾਰੀਗਾ ਊਠਾਰੁ. ਮੀ
ਰਕੁਠਕੁ ਏਵਰੁ ਰਾਰੁ.

ਰੇਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਗਾਲਿ ॥੨॥

ਫਕ ਵਝੀ ਮਰਠਨ ਚੋਟੁਲੋ ਏਢੇਘਾਰੁ ਕੂਡਾ ਏਵਰੀਕੀ ਮੇਲੁ ਚੋਯਲੋਰੁ, ਵਾਰੀ ਕਨੀਝੁ
ਗਢੀਮੂਟਲਾ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਮਿਗੀਲੀਪੋਠਾਯੁ.

ਸਭੁ ਕੇ ਆਥੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਥੈ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਢੇਵੁਡਾ, ਪੁਰਤਿ ਫਕਠੂ ਮਿਮਝੀਖੁਰਿਠਠ ਏਕੁਠੁ ਸਪਦ ਕੋਸਠ ਆਡੁਗੁਠਾਰੁ ਕਾਨੀ
ਏਵਰੁ ਠਕੁਠੁ ਕਾਵਾਲੀ ਆਨੀ ਆਡਗਰੁ.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥

ਏਵਰਨਖੁਡੀਗਿਨ ਵਿਸਯਾਲਪੈ ਵੇਰੋਵਰੁ ਏਪੁਠੂ ਵੀਲੁਵ ਚੂਪਲੇਡੁ. ਠਨ ਸੋਠਠ
ਮਾਟਲ ਢਾਠਾ ਏਵਰੁ ਗੋਪਘਾਰੁ ਕਾਲੇਰੁ.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਐ ॥੩॥

ਓ' ਢੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਝਾਝਠੁਮੈਨਵਾਰੁ. ਝਠਰ ਆਨੀਝੀਵੁਲੁ ਮਰੀਯੁ ਆਨੀ
ਝਠਰ ਪੁਰਪਚਾਲੁ ਨਝਿਠਚੈਵੀ.

ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥

ਓ' ਢੇਵੁਡਾ, ਫਕ ਵਝੀ ਠਕੁਠੁ ਸਾਮਾਝੀਕ ਘੋਰਾਡਾ ਯੋਕੁਠਲਮੁਨੇ ਝਾਠੀਕੀ
ਚੋਂਡੀਨਪਠੀਕੀ,

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥

ਓ' ਢੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਵਾਰੀ ਸਮਾਝਠਲੋ ਮਰੀਯੁ ਸਹਾਵਾਸਠਲੋ ਊਠਟਾਨੀਕੀ
ਝਠਪਡਠਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਊਨਠੁ ਠਰਗਠੀਲੋ ਊਨਘਾਰੀਠੋ ਪੋਲੀ ਪਡਟਾਨੀਕੀ ਫਪੁਠੋਡੁ
(ਮਿਮਝੀਖੁਰਚੀਪੋਠੀਨਵਾਰੁ).

ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥

ਵੀਨਯਸੁਲਨੁ ਚੂਸੁਕੁਨੇ ਮੀ ਕੁਪ ਯੋਕੁਠਮਾਪੁ ਊਠੁਠੁਂਡੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਡਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਢਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਲਬ ਕੁਤਾ ਕੁੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਓਵਡੰ ਕੁਕਭਾ ਵਫ਼ਹਾਰਿੰਚਡਮੇ, ਅਬਧੰ ਚੋਪਠੁੰ ਮੁਰਿਕਿਲੋਂ
ਊਨਛੇ, ਇਤਰੁਲਨੁ ਮੋਸੰ ਚੋਯਡੰ ਸ਼ਵਾਨਿਫ਼ਿਨਡੰ ਲਾਂਟਿਦੇ.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੇਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥

ਇਤਰੁਲਨੁ ਦੁਸ਼ਿੰਚਡੰ ਅਨੋਦਿ ਮੀ ਨੋਟਿਲੋਂ ਵਾਰਿ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਵੇਸੁਕੋਵਟੰ ਵੰਟਿਦਿ,
ਕੋਪੰਠੋਂ ਵਫ਼ਹਾਰਿੰਚਡੰ ਮੀ ਸਠੁਠ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਫ਼ਾਲਠੁੰ ਵੰਟਿਦਿ.

ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਓ ਦੁਰੁਠਾਲਲੋਂ ਨਿਮਗਘੁ, ਸੀਠੁਠੁ ਪੁਰਸੰਸਲਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿ
ਊਡਟਮੇ ਮਨੰ ਚੋਸੇਦਿ.

ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਓ ਬਾਬਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਮੀਕੁ ਗੋਰਵਾਨਿਫ਼ਿਚੋਠਾਨਿਫ਼ੁਮਾਠੁਮੇ ਮਾਠੁਡੰਡਿ.

ਉਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਉਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਮੇ ਨਿਯੰਗਾ ਊਨਠੁਮੈਨਵਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ
ਸੰਠੁਠਵੰਠੁਲੁਗਾ ਠੀਰੁਫ਼ਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ਚੋਡੁ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸੇਵਾਰੁ ਵਿਲਪਿੰਪਵਲੋਨੁ.

ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥

ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠੋਂਵਡੰ, ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਸੁਵਾਸੰਨਲਲੋਂ (ਦੇਵੁਨਿ ਯੁਠੁਪਕੰ
ਲੋਕੁੰਡਾ) ਨਿਮਗਠੁ ਕਾਵਡੰ ਵਫ਼ਨਾਲੁ.

ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਚਵਕੋਨ ਸਵਾਰੀਲੁ, ਸ਼ਾਕਰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਡਕਲੁ, ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਆਹਾਰਾਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਾਂਸੰ ਠਿਨਡੰ ਕੂਡਾ ਵਫ਼ਨਾਲੋਂ.

ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

ਅਨੋਕ ਵਫ਼ਨਾਲੁ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਫ਼ਿਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮ ਊਡਟਾਨਿਕਿ
ਏਕਠੁ ਚੋਟੁ ਮਿਗਿਲਿ ਊਡੁੰਡਿ?

ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੇ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਗੋਰਵਾਨਿਫ਼ਿਸੁਕੁਵਚੋਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਿਨਡੰਗਿਨ ਮਾਟਲੁ ਅਵਿ ਮਾਠੁਮੇ.

ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੁਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣੁ ॥

ਓ ਮੂਰਠੁਠੁਠੁ ਅਯੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਵਿਨੁ, ਮੋਰਟੁ ਮਾਟਲੁ ਮਾਠੁਡਟੰ ਠਾਠੁਠੁ ਏਕਰੁ
ਠਨਨੁ ਠਾਨੋ ਨਾਸੰਨੰ ਚੋਸੁਕੁੰਡਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥

ಆಯನಕು ಪ್ರੀತಿಕರಮైనವಾರು ಪುಣಾಶ್ರುಲು, ಇಂಕಾ ఏమి చెపవులసి ఉంది?

ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ఎల్లపుర్ణూ ప్రేమతో ఆయనను సభించుకునేవారికి, ఎవరి హృదయాలలో దేవుడు ఎల్లపుర్ణూ నివసిస్తాడో వారికే నిజమైన జ్ఞానం ఉనట్లు, నిజమైన గౌరవం మరియు నిజమైన సంపద.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥

వారికి ఏ ప్రశంసలను అందించవచ్చు వారికి ఇతర ఏ అలంకరణలు ఇవవుచ్చు

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥

ఓ నానక్, దేవుని కృప లేని వారు, దాతృత్వాన్ని(సేవ) లేదా అతని పేరు (అతని ప్రేమ) ను ఆదరించరు మరియు ప్రపంచ ఆనందాలలో మునిగిఉంటారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥

తన కృప లేని వక్తులను, లోకభ్రమలు లేదా అసత్యాలతో భావోద్వేగ అనుబంధంలో దేవుడు సత్తుంగా నిమగ్న చేశాడు.

ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

ఈ భావోద్వేగ అనుబంధాలలో నిమగ్నమై, వారు మరణానిష్ఠుణ్ణించుకోరు మరియు తాతాభిక్ ప్రపంచ ఆనందాలలో పాల్గొంటారు.

ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥

ఈ మత్ప్రేమను ఈ లోక అనుబంధాల పట్ల విడిచిపెట్టేవారు నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహించారు.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥

ఓ నానక్, నిజమైన దేవుడు మాత్రమే శాశ్వతమైనవాడు అని తెలుసుకోండి,

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

(ప్రేమపూర్వక భక్తితో ఆయనను సభించుట) వారిని సేవించువాడు ఆనందమును, సమాధానమును పొంది, గౌరవప్రదముగా దేవుని ఆస్థానానికి వెళతాడు.

ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਦੀ ਮੰਦੁਲਾంటੀਦੀ, ਅਦੀ ਦ੍ਰਾਕ੍ਸ਼ਰਸੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਸਿੰਦੀ ਕਾਦੁ ਕਾਨੀ
ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਨੁੰਡੀ ਤੀਸੁਕੁਨਠੀ.

ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਨੈ ਵਾਰੀకి ਮਰਿਯੁ ਚਦਿਵੈ ਵਾਰੀਕੀ ਨੋਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨ੍ਹਿਅੰਕੀਤੰ ਚੋਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕਾਰਠਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਨਘੁਠਠੈ ਫਕਰੀ ਮਨਸੁਨੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥

ਓ, ਅਮਰੁਠਾ, ਸਾਘੁੰ ਚੋਯਠਾਨੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਨੀਕੀ ਨੀਤੀ ਯੋਕੁਪਰਿਮਠਾਨੀ ਵਰਿੰਪਜੋਯਠਾਨੀਕੀ ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਸੁਗੁਣਾਲ ਪੇਰੁਨੁ ਨੀਰੁਗਾ ਊਪਯੋਗਿੰਚੰਡੀ.

ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀ ਮੁਖੁੰ ਪੁਕਾਸਵੰਤੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦੀ, ਓ ਫਕੁਬਹੁਮਾਨੰ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ) ਪਦੀ ਲਕੁਲ ਬਹੁਮਾਨਾਲ ਕਨਾਘਕੁਠੁ.

ਦੁਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੁਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥

ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠਕੁ ਮੁਲਮੁਨ ਆਯਨਕੁ ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਮੈ ਮੀ ਬਾਠਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਾਲੀ.

ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥

ਮਨ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ, ਅਠਠੁ ਚੋਂਦੀਨ ਆਯਨਨੁ ਮਨੰ ਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਠੋਵਾਲੀ?

ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪੇਠੁਕੋਂਕੁੰਡਾ, ਮਨੰ ਠਰਿੰਚੋਵਨੀਠੀਨੋਵਨੀਠੁਮਨ ਮਨਸੁਨੁ ਕਲੁਸਿਠੰ ਚੋਸ਼੍ਟਾਯੀ.

ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥

ਓ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਕੁ ਂਦੀ ਸੰਠੋਪਾਨਿਠੁਲੀਗਿਸ਼੍ਰੋਂਦੋ ਅਦੀ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਦਗਿਨਦੇ, ਮਿਗਠਾਵਨੀਠੁਨਵਸਰਮੁਨਵੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਜਾਲਿ ਮੇਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥

ਭਾਵੋਂਦੋਠੁ ਪੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਨਿਠੁਲਠੁਠੀ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀਨੀ ਙੰਕੁਗਾ ਮਾਰੁਠੁਂਡੀ. ਮੀ ਠੇਲੀਵਿਠੇਠਲਨੁ ਸਠੁਮੁਨ ਕਾਗਿਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠੀ.

ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੀ ਕਲੰਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਰਚਯਿਤਗਾ
ਮਾਰੁਕੋਂਡੀ. ਮੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੰਪ੍ਰਦਿੰਚਿਨ ਤਰਾਫੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਿਖਠੁਮੁਨ
ਅਲੋਚਨਲਨੁ ਰਾਯੁਂਡੀ.

ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

ਅਵੁਨੁ, ਅੰਤੰ ਕਾਨੀ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਤਿਨੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਵ੍ਰਾਯੁਂਡੀ.

ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥

ਓ ਬਾਬਾ, ਅਲਾਠੀ ਖਾਤਾਲਨੁ ਰਾਯੁਡੰ ਨੇਰੁਕੋਂਡੀ,

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ ਮਨ ਪਨੁਲ ਵ੍ਰਣਾੰਤਾਨੀਘੋਲਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਅਦਿ ਨਿਜਮਨੀ ਗੁਰਿੰਚਬਡਿੰਡੀ.

ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥

ਗੋਪਠੁਨੰਮੁ, ਸਾਠੁ ਸਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਨਿਤ੍ਰਾਨੰਦੰਮੁ ਪੋਂਦਿੰਚਚੋਟ,

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

ਅਕਠੁ ਨਿਜਮੁਨ ਨਾਮੰਠੋਂ ਜਤਚੇਯਬਡਿੰਚ ਵਾਰੀ ਮੁਖਾਲੁ ਗੋਰਵ ਸੂਚਕੰਗਾ
ਅਭੀਠੇਕਿੰਚਬਡਿੰਚਾਯੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੰ ਦੇਵੁਨੀ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਬਡੁਠੁੰਡੀ, ਵਠੁਮੁਨ ਚਰਠੁ ਦਾਠਾ ਕਾਦੁ.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥

ਅਨੋਕ ਮੰਡੀ ਵਠੁਲੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਕੀ ਵਚਿਘੋਲੁਠਾਰੁ . ਕੋਂਤਮੰਡੀ ਮਾਤ੍ਰੰ
ਪ੍ਰਘਾਠੁ ਪੇਰੁਠੋਂ ਪਿਲੁਵਬਡਿੰਚਾਯੁ.

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਬਿਚਗੁਠੁਠਾ ਜਨਿਪੁਰੁ, ਮਰਿ ਕੋਂਦਰੁ ਵਿਸੁਰਮੁਨ ਨਾਠੁਨੁਸੁਨਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ
ਵੁਂਟਾਰੁ.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ ॥੩॥

ਐਕਪੈ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੀਕੀ ਵੋਲੁ, ਨਾਮੰ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪੁਠਾ ਚੋਸਾਰਨੀ
ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁਰੁ.

ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਅਤੁਠੁਠੁ ਭਯੰਠੋਂ ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਵਠੀਕੀਪੋਂਠੋਂਡੀ.

ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਏ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥

ਰਾਜਾਲੂ, ਪ੍ਰਭੂਵੁਲੂ ਅਨੀ ਪਿਲੁਵਬਡੇ ਵਾਰੂ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਕ੍ਰੁਮੁਯੀਪੋਵਟਾਨਿਹਾ ਕਲਠੋ ਨੋਨੁ ਚੂਸ਼ਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੁੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓਕਰੂ ਪ੍ਰਪਚੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵੋਲੁਨਪੁਠੁ, ਅੰਦਰੀ ਤਪੁਠੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲੂ ਵਿਚਿਨੁਠੁ ਚੋਯੁਬਡਤਾਯੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੀਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਮਠਮੰਚੇ ਮਿਰਾਯੀਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਿਨਠੇ, ਆਯਨ ਪੇਰੂ ਵਿਨਡੰ ਅੰਚੇ ਊਪਗ੍ਰਾ ਊਡੇ ਵਾਟੀਨੀ ਤਿਨਠੇ.

ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਵਟੰ ਪੁਲੁਨੀ ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੋ ਵੰਟਕਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ, ਦੋਵੁਨੀ ਸੁਤਿਨੀ ਪਾਡਡੰ ਮਸਾਲਾ ਆਹਾਰਾਨਿਖੁਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ਆਯਨ ਕੁਪ ਚੇਤ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨਵਾਰੀਕੀ, ਦੋਵੁਨੀਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਾਨੁਭਾਵੰਲਾ ਅਨਿ ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੋ ਵੰਟਕਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

ਓ' ਬਾਬਾ, ਆ ਤਿਨੋਵੀ ਅਨੀਮੁਨ ਆਨੰਦਾਨਿਹਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੁਠਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨਲਿ ਬਾਧਪੇਡਤਾਯੀ (ਚਿਵਰੀਕੀ)

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ ਊ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਮਗਮੁ ਊਡਟੰ ਵਲੁ ਮੀਰੂ ਦੋਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਦੂਰੰਗਾ ਵੋਲਤਾਰੂ, ਤਦਾਠਾ ਸ਼ਰੀਰਾਨੀਕੀ ਦੁਃਖੰ ਕਲੁਗੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲੂ ਮਨਸੁਗੁੰਡਾ ਪੋਤਾਯੀ.

ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨ ਮਨਸੁਕੁ ਰੰਗੁਨੁ ਵੇਸੀ ਏਰੁਪੁ ਦੁਸੁਲੂ (ਸੰਠੋਪੰ) ਧਰਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ. ਦਾਤੁਠਾਠਿੰਚਤਠਾਠਿੰਚਠਿੰਚਡੰ ਅੰਚੇ ਠੇਲੁਪੁ (ਸਠੁਠੁ) ਦੁਸੁਲੂ ਧਰਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

നീലീ സിআരീ കദാ കരണീ ഹിരട്ട പേര ധിആനു ॥

മനസ്സുണ്ടി ദുർഗ്ഗണാലനു തോലിനിച്ചു മീ നീലി രంగു ദുസ്തുലു గా
ఉండనివర్తడి, మరియు ప్రేమను మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకోవడం మీ
తెల్లని గౌరవ వస్త్రంగా ఉండనివర్తడి.

కమరబీదు సీతేఖ కా ధన్ జేబన్ తేరా నామ్ ॥౨॥

తప్పి నా నడుము పట్టిగా ఉండనివర్తడి, మరియు దేవుని పేరు నా సంపద
మరియు యవస్థంగా ఉండనివర్తడి.

బాబా రోరు పేనన్ కుసీ కుఆరు ॥

ఓ బాబా, అందమైన దుస్తులు ధరించడం యొక్కపపంచ ఆనందాలలో అతిగా
ఆనందించకండి, ఇది మీ అంతర్గత ఆనందానివ్హాశనం చేస్తుంది (మీరు దేవుణ్ణి
సభించుకోవడం దాట్లా పొందుతారు).

జిత్ర పేషే తన్ పీడీశే మన్ మఱి చలఱి వీకార ॥౧॥ రఱాఱి ॥

ఎందుకంటే అందమైన దుస్తులు ధరించే ఈ లోక ఆనందాలలో పూర్తిగా నిమగ్నమై
ఉండటం వల్ల మిమల్ని దేవుని నుండి దూరంగా తీసుకువెళుతుంది, ఇది
శరీరానికి దుఃఖానిక్షలిగిస్తుంది మరియు చెడు ఆలోచనలు మనస్సుగూండ
పోతాయి.

ఱేడే ధాఖర సుఱిణే సాఖతి బుడన్ తేరీ వాఱ ॥

ఓ దేవుడా, మీ జ్ఞాపకార్థం నిండిన జీవన విధానాన్ని అర్థం చేసుకోవడం మరియు
అనుసరించడం అనేది బంగారు ఉపకరణాలు మరియు రక్షణ ఇనుప కవచాలతో
అలంకరించబడిన గుర్రాలను కలిగి ఉండటం వంటిది.

తరకమ్ తీర కమాన్ సాంగ తేగబీదు గున్ ధాత్తు ॥

మీ సద్గుణాలను అనేఖించడం విల్లు మరియు బాణం, ఈటె మరియు కత్తి వంటి
అనిశ్చయధాలను తీసుకొళ్లడం లాంటిది.

వాజా నేజా పతి సిఱి పరగఱ్ కరమ్ తేరా మేరీ జాతి ॥౩॥

మీ కోర్టులో గౌరవించడం అనేది వాయిదాల్లు మరియు ఈటెలను కలిగి ఉండటం
లాంటిది. మీ దయ నాకు అతుస్థత్ర సామాజిక హోదా.

బాబా రోరు చడన్ కుసీ కుఆరు ॥

ఓ బాబా, ఈ లోక సుఖాలలో అతిగా ఉండటం వల్ల మీరు అంతర్గత ఆనందాన్ని
కోల్పోతారు (మీరు దేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాట్లా పొందుతారు).

ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ಈ ಲೋಕ ಸುಖಾಲಲೋ ಪೂರ್ತಿಗಾ ನಿಮಗಘ್ನಿ ಊಂಡಟಂ ವಲ್ಲ ಮೀರು ದೆವುನಿ
ನುಂಡಿ ದೂರಂಗಾ ವೆಲತಾರು, ತದಾಠ್ಠಾ ಶರೀರಾನಿಕಿ ದುಃಖಂ ಕಲುಗುತುಂದಿ ಮರಿಯು
ಛೆಡು ಆಲೋಚನಲು ಮನಸುಸ್ತುಂಡಾ ಪೊತಾಯಿ.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ನಾಮಲೋ ನಿವಸಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ಠಾ ನೆನು ಪೊಂದೆ ಆನಂದಂ ಅಂದಮ್ನಿನ ಭವನಲೋ
ನಿವಸಿಂಚಡಂ ಲಾಂಟಿದಿ. ಓ ದೆವುಡಾ, ಮಿ ದಯಗಲ ಚಾಪು ಒಕ ಪೆಠ್ಠ ಕುಟುಂಬಾನ್ನಿ
ಕಲಿಗಿ ಊನ್ನಾನಂದಂ ವಂಟಿದಿ.

ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਨਾਕੁ, ਮੀਕੁ ਸੰਤੋਖੰ ਕਲੀਗਿਚੈਦੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਕੁ ਮੁਖਯੁ. ਮਰੈਦੈਨਾ ਚੋਪਥੰ
ਏਵਰੀਕੀ ਅੰਦਨੀਦੈ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯਰਾਜ (ਦੇਵੁਡੁ) ਤਨ ਨਿਰਠਯਾਲਲੋ ਮਰੋਵਰੀ ਨੁੰਡੀ ਸਲਹਾਨੁ
ਕੋਰੁਕੋਡੁ.

ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥

ਓ ਬਾਬਾ, ਅਵਸਰਮੈਨ ਦਾਨਿਕੰਚੈ ਏਕੁਫੁ ਨਿਦ੍ਰਘੋਵਡੰ ਵਲੁ ਮੀਰੁ ਅੰਤਰਠ
ਅਨੰਦਾਨਿਠਲੋਠਾਰੁ (ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਘੋੰਦੁਠਾਰੁ).

ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

ਏੰਦੁਕੰਚੈ ਏ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਮਗਮੈ ਊਂਡਠੰ ਵਲੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਵੋਠਾਰੁ, ਤਦਾਠਾ ਸਰੀਰਾਨੀਕੀ ਦੁਃਖੰ ਕਲੁਗੁਠੁੰਦੀ ਮਰੀਯੁ
ਚੋਡੁ ਅਲੋਚਨਲੁ ਮਨਸੁਗੁੰਡਾ ਘੋਠਾਯੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਕੁੰਗੁ ਕੀ ਕਾਂਇਆ ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ਅਗਾਰਿ ਵਾਸੁ ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥

ਸਰੀਰੰ ਦੁਰੁਠਾਨਾਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ (ਕੁੰਕੁਮ ਪੁਵੁਠੁੰਠੀ ਸਠੁਮੈਨਦੀ) ਮਰੀਯੁ ਨਾਲੁਕ
ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਠਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡੁਠੁੰਦੀ (ਅਭਰਠਾਲ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ) ਮਰੀਯੁ
ਦੇਵੁਨੀ ਝਾਪਕੰਲੋ ਪ੍ਰਠੀ ਸਾਠੁ ਸੁਵਾਸਨਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਂਡੁੰਦੀ(ਏਗੀਲ ਵੁਡ ਵੰਠੀ
ਸੁਵਾਸਨ)

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਅਯਨ ਮੁਖੰ ਭਕੀਪੁਰਕਸਮੈਨ ਗੁਰੁਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਂਡੁੰਦੀ (ਅਰਵੈ ਏਨੀਮੀਦੀ ਪਵਿਠ
ਠੀਰਠਲਾਲੋ ਸਾਠੁ ਚੋਸਿਨਲੁਗਾ) ਮਰੀਯੁ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਚਬਡੀਨ
ਮਨਸੁਗੁ,

ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥

ਅ ਵਿਵੇਕੰਠੋ, ਅਠਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਠਲਨੁ, ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਨੀਠੀਗਾ ਝਪਿਸੁਠਾਡੁ.

ਬਾ ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥

ఓ సవోదరుడా, దేవుని నుండి మనల్ని దూరం చేసే ఇతర లోక జ్ఞానం నిరుపయోగమైనది, అసంబద్ధమైనది.

ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అబద్ధానిష్ఠులందరినూ ఆచరిస్తే, దాని ప్రభావాలలో అది ఇప్పటికీ అబద్ధంగానే ఉంటుంది.

ਪੂਜ ਲਗੈ ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

మీరు గురువుగా (ఆధ్యాత్మిక గురువు) ఆరాధించబడవచ్చు మరియు కొలవవచ్చు మీరు లోకమంతా సాక్షాత్తించబడవచ్చు

ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ఆయన ఉన్నతమైన పేరును తీసుకుంటే, మరియు అతనికి అతీంద్రియ ఆధ్యాత్మిక శక్తులు ఉన్నాయని తెలిస్తే,

ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

అయినా, ఆయన దేవుని ఆస్థానంలో అంగీకరించకపోతే, అప్పుడు ఈ ఆరాధన అంతా వర్ధమే.

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

సత్యగురువు స్థాపించిన వారిని ఎవరూ విడగొట్టలేరు.

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

నామం యొక్క నిధి వారి లోపల ఉంటుంది, మరియు నామం దాత్రా, వారు గౌరవనీయులు మరియు ప్రసిద్ధులు అవుతారు.

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥

వీరు ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామాన్ని పేమపూరక భక్తితో ఆరాధిస్తారు మరియు సంపూర్ణమైన మరియు శాశ్వతమైన వారిపై పూర్తి విశ్వాసం కలిగి ఉంటారు.

ਖੇਹੁ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥

శరీరం ధూళితో కలిసిపోయి ఉన్నప్పుడు, ఆత్మకు ఏమి జరుగుతుంది?

ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਹੋਇ ॥

ఆత్మపడుస్తూ వెళుతుంది, మరియు అనిశ్చల వితేటలు కాలిపోతాయి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥

ఓ నానక్, నామానిష్ఠిడిచిపెళ్ళే వారు- దేవుని కోర్టుకు వెళ్ళివున్నావు ఏమి జరుగుతుంది?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੁਰਿ ॥

సద్గుణవంతులైన ఆత్మపదువు ఎల్లపుణ్యూ దేవుని సద్గుణాల గురించి ఆలోచిస్తూ మరియు దుర్గుణాలతో నిమగ్నమైన వక్త్రీ దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తాడు.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੁਰਿ ॥

ఓ' ఆత్మపదువు, మీరు మీ గురు దేవుని కోసం ఆరాటపడితే, అతను అబద్ధం దాత్రా గ్రహించబడలేదని మీరు తెలుసుకోవాలి.

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੁਰਿ ॥੧॥

(మీరు అనుబంధాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతున్నావు మరియు మీరు కలిగి ఉంటే దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోలేదు) ఈ ప్రపంచ దుష్ట సముద్రానిష్ఠాటడానికి మీకు మార్గం లేదు.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥

నా పరిపూర్ణ దేవుడు శాశ్వత సింహాసనంపై ప్రశాంతంగా కూర్చున్నావు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుకృపవలన ఒక వక్త్రీ పరిపూర్ణుడైతే (యోగశ్రీతో నిండి) ఆ వక్త్రీ అనంతమైన దేవుణ్ణి పొందుతాడు.

ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲ ॥

దేవుడు (వంటి) మాణిక్యాల మరియు ఆభరణాలతో నిండిన అందమైన ఆలయం లాంటివారు, అనిర్హకాల ముత్యాలు మరియు వజ్రాలతో నిండి, బంగారంతో తయారు చేసిన ఆహ్లాదకరమైన కట్టడాలతో చుట్టుముట్ట బడింది.

ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

ఆ ఆత్మపదువు నిచెన్న లేకుండా ఆ కోటపైకి ఎలా ఎక్కగలదు? గురువాకర్ణ దాత్రా దేవుని నామానిష్ఠాభింఛడం దాత్రా, ఆమె దేవుణ్ణి చేరుకొని ఆనందానిష్ఠాందవచ్చు

ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੇ ਨਿਚੋਠ, ਗੁਰੁਵੇ ਪਡਵ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਮਨਲਿਖੇਰੁ ਚੇਸੇ
ਏ ਪੁਰਪਚ-ਦੁਰਘੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਮਮੁਲੀਖੀਸੁਕੋਲੁਡਾਨਿਕੀ ਟੇਪੁ

ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੇ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਪਚ ਮੁਹਾਸਮੁਦੁਰਮੁਨੇਨ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਨਲਿਖੀਸੁਕੁਵੇਘੇ
ਪਡਵ; ਗੁਰੁਵੁ ਪਵਿਤੁਰੁ ਠੀਰੁਧੁਆਤੁਰਾ ਮੁੰਡਿਰੰ, ਗੁਰੁਵੁ ਪਵਿਤੁਰੁ ਨਦਿ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਉਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥

ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪੁੰਤਿਕਰਮੁਠੇ, ਅਤਫੁਧੁਵੁ ਯੋਕੁਝੁਧੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਕੋਲਨੁਲੋ ਸਾਘੁੰ
ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠੁ (ਪਵਿਤੁਰੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰੁਡੰ) ਸਫੁਠੁਠੁਨਦਿ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਆਖੀਐ ਪੂਰੇ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥

ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿ ਮੁੰਚਿਵਾਠੁਠੋ ਮੁੰਚਿਵਾਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸੁਰੁ. ਅਤਨੁ ਤਨ
ਸਿੰਹਾਸਨੰਪੁ ਕੁਰੁਠੁਠਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੇ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥

ਅਤਨੁ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੁਰਦੇਸੰ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁੰਗਾ
ਠੁੰਡੁੰਦਿ. ਅਤਨੁ ਨਿਰਾਸਾ ਜਨਕੁਲ ਅਸਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁਪੁੰਸੇ ਅਤਨਿ ਸੰਧੁਠੁਠੁਲੁ ਏਲਾ ਤਗੁਠੁਠਾਯੁ?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦੁਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੀਮੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ; ਮਨੰ ਒ਕਰਿਨੋਕਰੁ
ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਲਿੰਗਨੰ ਚੇਸੁਕੁੰਦਾੰ

ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮੁਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥

ਮਨੰਦਰੰ ਕਲਿਸਿ, ਮਨ ਅਤਠੁਠੁਠੁ ਸਕੁੰਤਿਵੰਠੁਠੁਠੁਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਕਠੁਲੁ ਚੇਝੁਠੁਠਾੰ.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥

ਅਨਿਪੁਰੁਠੁਠੁਠੁਲੁ ਮਨ ਸਤਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਲੋ ਠੁਨਾਠੁਠੁ; ਮਨੰ ਪੁਰੁਗੁ
ਸੰਧੁਠੁਠੁੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਠੁਨਾਠੁ.

ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥

ఓ సృష్టికర్తా ప్రతిదీ మీ శక్తిపరిధిలోనే ఉంటుంది.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ సద్గుణాల గురించి ఆలోచించినప్పుడు, మీరు మా రక్షకుడిపై ఉంటే ఎవరూ మాకు హాని చేయలేరని అర్థం చేసుకుంటారు.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా, సంతోషంగా ఆత్మవధువులను అడగండి. మీ గురుదేవునికి మీరు ఏ లక్షణాల దాట్రా సంతోషం అందిస్తారో?

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥

వారు సమాధానం ఇస్తారు 'మేము సమానతత్వ, సంతృప్తి మరియు వినయంతో అలంకరించుకున్నాము అని.

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥

ప్రియుడైన మా గురువు గారు చెప్పిన మాట వినప్పుడు, నిజమైన ఆనందానికి మూలమైన గురువును గ్రహిస్తాం.

ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ఓ' దేవుడా లెకభేననిమ్మీ శక్తులు మరియు లెకభేననిమ్మి మీ ఆశీరాధాలు.

కేతె తేరె జీఆ జీత సిఢతి కరగి దిన్ రాతి ॥

మీ జీవులు మరియు జంతువులూ మిమల్నిష్టగలు మరియు రాత్రి ప్రశంసిస్తున్నాము.

కేతె తేరె రూప రేగ కేతె జాతి అజాతి ॥౩॥

మీకు చాలా రూపాలు మరియు రంగులు ఉన్నాయి, చాలా రకాలు, అధిక మరియు తక్కువలో ఉన్నాయి.

సచు మిలై సచు ఊపజై సచ మిగి సాచి సమాఠి ॥

గురువు చెప్పిన తరువాత దేవుని గురించిన సత్యాన్ని పొందినప్పుడు, అప్పుడు ఒకరి మనసులో లోతైన విశ్వాసం తలెత్తుతుంది, మరియు శాశ్వతంగా దానిలో (దేవుని) లీనమైపోతారు.

మరతి రేవై పతి ఊగవై గురబచని తిఠి ఖాఠి ॥

గురువాకల్ దాత్రా మనం ప్రాపంచిక భయాన్ని జయించి, దైవిక జ్ఞానాన్ని పొందుతున్నప్పుడు దేవుని ఆస్థానంలో మనకు గౌరవం లభిస్తుంది.

నానక సచా పాతిసాగు ఆపె లఠె మిలాఠి ॥౪॥౧౦॥

ఓ నానక్, దేవుడా, నిజమైన రాజు మనల్ని తనలో విలీనం చేసుకుంటాడు.

సిరీరాగు మరలా ౧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్ లో:

తలి సరీ జి ఊబరీ రఠిమే మఠి ఘరాగు ॥

ఇదంతా బాగా పనిచేసింది - నేను దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడ్డాను, మరియు నా హృదయం నుండి అహంకారము అణచివేయబడింది.

దుత లగి ఠిఠి చాకరీ సతిగుర కా వేసాగు ॥

నేను సత్యగురువుపై విశ్వాసం ఉంచినప్పటి నుండి దుష్ట శక్తులు (దుర్గుణాలు) నాకు సేవ చేస్తున్నాయి.

కలప తిఆగి బాఠి రే సచా వేపరవాగు ॥౧॥

దేవుని కృపవలన నేను నా ఆతురతను తణిచాను.

ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ఓ మనసా, సత్యగురువుతో కలవడం ఆలనా, ప్రపంచ భయాలు పోయాయి.

ఱై బిఢు నిరఱు కిఱు ఱిఱై గురఱుఱి సబఱి సఱాఱి ॥౧॥ రఱాఱు ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమపూరకమైన భయం మనసులో ఉంటే తప్పలోకభయం నుండి తప్పించుకోలేము. గురువాకాశ్రిభుట్టి మాత్రమే ఈ మానసిక స్థితి సాధించబడుతుంది.

కేఱా ఱాఱణ ఱాఱిఱై ఱాఱణి ఱేఱి న రేఱి ॥

మర్నలు మరింత ప్రాపంచిక విషయాలను అడుగుతూనే ఉంటారు, ఈ అవసరం ఎపట్టికీ ముగియదు.

ఱగఱణ వాఱై కేఱఱై ఱాఱా ఱైకే సేఱి ॥

చాలా మంది బిచగ్రాళుడనారు, కానీ అతను ఒకళ్లు మాత్రమే ఇచ్చేవారు.

ఱిస కే ఱిఱ ఱఱాణ రే ఱని వసిఱై సుఱు రేఱి ॥౨॥

జీవము, ఆతళ్లు చెందిన ఆ గురువు (దేవుడు) మనసుల్లో నివసించినపుళ్లు మాత్రమే నిజమైన శాంతిని అనుభవిస్తారు.

ఱగఱు సుఱనా బాఱి బని ఱిఢ ఱఱి ఱెఱు ఱెఱాఱి ॥

ప్రపంచం ఒక కల లాంటిది, దీనిలో జీవిత ఆట ఆడబడుతుంది, ఇది క్షణంలోనే ముగుస్తుంది.

సఱిఱేగఱి మిఱి ఱైకఱే విఱిఱేగఱి ఱుఢి ఱాఱి ॥

కొందరు దేవునితో సంగమం అవుతారు, మరికొందరు విడిపోవడానికి పోతారు.

ఱై ఱిసు ఱాణా సే ఱిఱై అవఱు న కఱణా ఱాఱి ॥౩॥

తనకి ఏది సంతోషానిష్టే అది నెరవేరుతుంది; మరేమీ చేయలేము.

గురఱుఱి వసఱు వేసాఱిఱై సఱు వఱు సఱు రఱిసి ॥

గురువు బోధల దాఱా, నిజమైన సంపద అయిన దేవుని పేరు యొక్కనిధిని సేకరించాలి.

ఱిఢి సఱు వఱిఱిఱిఱా గురఱు ఱురే సాబాసి ॥

దేవుని నామ నిధిని సేకరించిన వారు పరిపూర్ణ గురువుచే ఆమోదించబడతారు.

నాఢక వసఱు ఱఱాణసి సఱు సఱుఱిఱా ఱిసు ఱాసి ॥౪॥౧౧॥

ఓ నానక్, నామం యొక్కూ నిజమైన సంపద ఉన్నట్టిని దేవుడు గుర్తిస్తారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲੁ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ਕਰਿਗਿੰਚੈ ਸਮਯੰਲੋ ਲੋਹੰ ਲੋਹੰ ਠੋ ਕਲਿਸਿਘੋਯਿਨਲੈ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ
ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਵਾਰੁ ਸੁਤਿਯੋਗਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈਘੋਠਾਰੁ.

ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਲੋਠੁਗਾ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥

ਏਕ ਮਨਸੁਗੁਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੈ ਤੁਪਿ ਚੋਂਦਿਨ ਆਤਲੁ ਦੋਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਰੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥

ਏ, ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਲਾਰਾ, ਵਿਨਯੰਗਾ ਵਿੰਟੁਆ ਸਾਧੁਵੁਲ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡਿ.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋਨੈ, (ਕੋਰਿਕਤੀਰੁਠੁ ਕਮੈਨੁਲਾ) ਮਨਲਿਖੁਰੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡਿ
ਕਾਪਾਡਿ ਮਨਲਿਖੁਮੁਕੁਤਿ ਦਾਰਿਕੀ ਨਡਿਪਿੰਚੈ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮਨੰ ਕਨੁਕੁਠੁਠੁ.

ਉਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਗਾਵਣਾ ਉਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਐ ਅਠੁਠੁ ਚੋਂਟੁਲੋ, ਊਦਾਠੁਮੈਨ ਅੰਦੰ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸੁਨੰਲੋ ਊਂਟੁੰਡਿ. (ਦੋਵਿਕ
ਝਾਨਠਿਠਿ ਚੋਰੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਯ ਯੋਕਝਾਤਿਕ ਪ੍ਰੇਰੰਲ ਕਨੁਪੈਕੀ ਏਦਗਾਲੀ)

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਪ੍ਰਵਰੁਨ ਦਾਠਾਨੈ ਆਯੰਨ ਭਵਨਾਨਿਕੀ (ਦੋਵਿਕ ਠਿਠਿ) ਦਾਠਾਲੁ
ਠੋਰੁਚੁਕੁੰਟਾਯਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਲ ਦਾਠਾਨੈ ਸਰਠੁਠੁਕਮੈਨ ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ
ਐਲੋਚਿੰਚਮਨਿ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਆਦੋਠਿੰਸਾ.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕਮੁਡੁ ਲਕੁਣਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰਠੋ ਚੋਸੈ ਚਰੁਠੁ ਦਾਠਾ ਆਸ ਮਰਿਯੁ
ਐਂਦੋਠੰ ਊਤੰਠੁ ਅਵੁਠਾਯਿ, ਅੰਚੈ ਧਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਕੀ

ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਆਂਦੋਲਨ ਘੋਦੁ. ਮਨੰ ਅੰਤਗਾ ਦੇਵੁਢੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨਘੁਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਸ਼ਾਂਤਿਓਂ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਮੰਡੀ ਦੁਰੁਘਨਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਕੋਠੁਕੁਘੋਯੀ ਗੁਰੁ ਬੋਧਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨੀਕੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾਮੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਦੁਰੁਘਨਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਘੋਦੁ. ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਲੇਕਮਨੰ ਆਯਨਨੁ ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਕੋਵਚੁਕੀ

ਏਕੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵਵਾਕੁਲੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਾਲੀ ਮਰੀਯੁ ਈਤਰ ਆਲਨੁ ਅਨਿਠੀਨੀ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਏਪਠੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ, ਅਠਨੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਦੇਵੁਢੀ ਚੁਸ਼ਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਈਤਰੁਲੁ ਚੁਸ਼ਾਡਾਨੀਕੀ ਕੁਸ਼ਾਡਾ ਸਹੋਯੰ ਚੇਸੁਨਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੋਂ ਲੋਂ:

ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੇਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਠਨ ਯਜਮਾਨੀਓਂ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਊਂਡਠਾਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਭੋਠੀਕ ਵਸੁਵੁਲ ਪ੍ਰੇਮਓਂ ਮੋਸਘੋਯੀਨ ਦੁਰਦੁਘਕਰਮੋਨ ਆਠੁਵਠੁਵੁ ਯੋਕੁਜੀਵਿਠੰ.

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਘਾਇ ॥

ਈਸੁਕ ਗੋਡਲਾ, ਪਗਲੁ ਮਰੀਯੁ ਰਾਠ੍ਰਿ, ਆਮੋ ਕੁਲੀਘੋਠੁੰਦੀ, ਚੀਵਰੀਕੀ, ਆਮੋ ਘੁਰੀਗਾ ਵਿਚੀਠੁਠੁਯੀਘੋਠੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਆਮੋ ਜੀਵਿਠੰਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਊਂਡਦੁ. ਦੇਵੁਢੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਆਮੋ ਬਾਧ ਅੰਤੰ ਕਾਦੁ.

ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ఓ' మూర్ఖపు ఆత్మవధువా, వరుడు లేకుండా, మీ అలంకరణలకు ఉపయోగం ఉండదు.

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੇਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨਲੋ ਮੀਕੁ ਏ ਆਸ਼ਰਯਮ ਦੋਰਕਦੁ, ਏਦੁਕੰਠੇ ਅਕਠ ਅਬਧਮ ਆਠੇ
ਵਾਝਫੀ ਅਵਮਾਨਿਚਬਡਠੁਦਿ.

ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਪੁਠੁਠਾ ਠਪੁਠੁ ਠੇਯਨਿ ਏਕ ਠੇਲਿਵੈਨ ਰੇਠੁ ਲਾਠੀਵਾਡੁ.

ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥

(ਏਕ ਰੇਠੁ ਮੋਦਠ ਵਿਠਨਾਲਨੁ ਨਾਠਡਾਨਿਕੀ ਠਗਿਨ ਵਿਠੰਗਾ ਭੁਮਿਨਿ ਸਿਠੰ ਠੇਸੈ
ਅਠਨਿਕੀ ਮੰਚਿ ਪੰਠ ਵਸੁੰਦਿ) ਦੇਵੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅਠੇ ਵਿਠੰਗਾ ਮੋਦਠ ਏਕ ਵਠੀ
ਯੋਕਸ਼ੁਦਯਮਲੋ ਠੇਵਿਕ ਠਰਾਠਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚੁਠਾ ਸਿਠੰ ਠੇਸਾਡੁ
ਠਰੁਵਾਠ ਨਾਮੰ ਯੋਕਭੁਪਮੁਠਿਨਿ (ਵਿਠਨਾਨਿਠਾਠਾਡੁ) ਝਸਾਡੁ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲ ਵਲੇ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਪੰਠ ਪੇਰੁਗੁਠੁਦਿ. ਮਰਿਯੁ
ਠ ਆਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਕੁ ਗੁਰੁਨੁ ਠੇਚਿਠੇਡੁਠੁਦਿ.

ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਠੋਠਲਨੁ ਠੇਲਿਵਿਗਾ ਅਠੰ ਠੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਲੇਦਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਨਿ ਵਠੀਕੀ ਠੀਵਿਠਮਲੋ
ਸਰੇਨ ਪੁਰਵਰੁਨਾ ਭਾਵੰ ਠੰਡਡੁ.

ਅੰਪੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਆ ਮਨੁਠੁ (ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ) ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਗੁਠੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਮਰਚਿਪੋਠਾਡੁ. ਆਠਾਠੀਠ ਅਠਾਨੰ ਯੋਕਸ਼ੁਰੁ ਠੀਕਠੀਲੋ ਅਠਨੁ ਠੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥

ਅਠਨਿ ਰਾਕ ਮਰਿਯੁ ਪੋਵਠੰ ਆਗਦੁ: ਅਠਨੁ ਠਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠਾਲ
ਠਿਪੁਠੁਠੁ ਠਾਠਲਨੁ ਕਲਿਗਿਸੁਨੈ ਠੰਠਾਡੁ.

ਚੰਦਨੁ ਮੇਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੁ ਮਾਂਗ ਸੰਪੁਰੁ ॥

ਠਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੰਠੋਪੁ ਪੇਠੁਡਾਨਿਕੀ ਆਠੁ ਵਠੁਵੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਸੋਂਦਰੁਠਾਠਨਾਲਠੋ
ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੋਵਚੁ

ਚੇਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੁਰੁ ॥

ਆਮੇ ਨੋਠੀਨਿ ਸੁਠੁਪਰਿਚੇ ਵਾਠੀਨਿ ਠਪਠੋਗਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ
ਸੇਂਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਠਾਨਿਠੁਸੁੰਦਿ,

ਜੇ ਧਨ ਕੀਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਭੈਬਰ ਕੁੜੁ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ੇ ਆਤਮਵਦੁਵੁ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ (ਦੇਵੁਨਿਕੀ) ਸੰਤੋਖਕਰੰਗਾ ੁੰਚਲੇਕਓਤੇ,
ਅਪੁਠੁ ੇ ੁੰਚੁਠੁਨੀਨਿਰੁਪਯੋਗਮੇ. (ਦੇਵੁਡੁ ਮਤਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਆਚਾਰਾਲ ਦਾਠਾ ਸੰਤੋਖਿੰਚਲੇਡੁ)

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਰਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥

ਅਮੇ ਅਨਿਯੁਨੰਦਾਲਨੁ ਅਸਾਠਿੰਚਡੰ ਵਠੁੰ, ਮਰਿਯੁ ਅਮੇ ਅਲੰਕਰਣਲਨੀ
ਨਿਰੁਪਯੋਗੰ.

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਚੀਐ ਕਿਉ ਸੇਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥

ਅਮੇ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਨਿੰਡਿਓਯੇੰਤਵਰਕੁ, ਅਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਠਾਨੰਲੋ ੲਲਾ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਗਲਦੁ?

ਨਾਨਕ ਪੰਠੁ ਸੁਗਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੈਨ ਆਤਮਵਦੁਵੁ, ਅਮੇ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ੍ਰੇਮਲੋ ੁੰਟੁੰਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਲੋ:

ਸੁੰਦੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਆਤਮਵੇਲਿਓਠੁਨਪੁਠੁ, ਸਰੀਰੰ ਨਿਰਾਸੁਠੁਠੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੁਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥

ਭੀਵਪੁ ਮੰਡੁਠੁਨਪੁਗਿਯੁਰਿਓਯਿ, ਸਾਸੁਠੁਓਗ ਈਕ ਬਯੁਟਪਡਕੁੰਡਾ ੁੰਟੁੰਦਿ.

ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀ ੍ਰੇਮ ਵਲੁ ਤਪੁਸੁਠੁਰ ਵਿਸੁਯਾਲ ਵਲੁ ਵੁਧਾ ਅਯਿਨੰਦੁਕੁ ਐਦੁ
ਝਾਨੇੰਦਿਯਾਲੁ ਦੁ:ਖੰਲੋ ੲਡੁਸੁਨਾਠੁ.

ਮੁੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

ਓ ਮੁਠੁਡਾ: ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ ਦੇਵੁਠੁਠੁ, ਅਯਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁੰਨਤ ਚਾਲਾ ਆਕਰੁਠੁੰਯੰਗਾ ੁੰਟਾਯਿ; ਅਹੰਕਾਰ
ਗਰੁਠੁ ਅੰਦਰਿਨੀ ਮੋਸਗਿਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ॥

ਲੋਕ ਸੰਗਠੁਲੁ ਮੁਨਿਗਿਓਯਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਮਰਚਿਓਯਾਰੁ,

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥

ਲੋਕਸੰਬੰਧਮੁਏਨ ਵਿਸ਼ਯਾਲਕੁ ਅਨੁਬੰਧੰਗਾ ਊਂਡੀ, ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਘੋਤ
ਦਹਿੰਚਬਡੀ, ਵਾਰੁ ਅਧਾਫ੍ਰਿਫ੍ਰੰਗਾ ਚਨਿਘੋਤਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਘੁਚੇ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡੀਨਛੈ; ਮਿਗਣਾ ਵਾਰੰਦਰੁ
ਮੋਸਪੁਰਿਤਮੁਏਨ ਲੋਕ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲ ਦਾਠਾ ਮੋਸਪੋਯਿ ਕੋਲਗੋਠੁਬਡਤਾਰੁ.

ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇਵਾਡੀਕੀ, ਅਤਨਿ ਲੋਕਪ੍ਰੇਮ ਅਨਿਊਨੁਬੰਧਾਲਠੋ,
ਸ਼ਤ੍ਰੁਠਠਠੋ ਮਰਿਯੁ ਦੋਫ਼ਠਠੋ ਪਾਟੁ ਘੋਤੁੰਦੀ,

ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥

ਅਤਨਿ ਲੋਕਸੰਪਦਲਨੀਮੁਗਿਸਿਘੋਯਿ, ਆਯਨ ਅਹੰਕਾਰੰ, ਭਾਵੋਦੋਠ ਸੰਠੋਘੰ,
ਕੋਪੰ ਅੰਠੰ ਅਠੁਠਾਯੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇਵਾਡੁ ਏਲੁਘੁਠੁਠਾ ਤਨ ਈਂਦਿਯਾਲਨੁ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਦੋਘੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੋਘੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ,
ਏਕਟੀਗਾ

ਸੇ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਅਘੁਠੁ, ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠੀ ਈਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰੰ ਚਕ੍ਰਾਲਕੁ ਗੁਰਿਕਾਲੇਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਏਕ ਪ੍ਰਮੁਖੁਡੀਗਾ ਗੁਰਿੰਚਬਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਘੁਨਿ ਆਠਾਨੰਲੋ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ;

ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁਰੁ ॥

ਆਠਠਹੰਕਾਰਿ ਸਰੀਰੰ ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੰਠਲੋ ਕਾਲਿਬੁਡੀਠੈ ਮਾਯਪ੍ਰੇਮਲੋ ਅਤਨਿ
ਮਨਸੁਸ਼ੁਠੁਠੁਠੀ ਘੋਤੁੰਦੀ. (ਲੋਕਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਰੀ)

ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੁ ਭਏ ਕੁਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥

ਦੁਰ੍ਹਣਾਲੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਨੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲਾਗਾ ਵੇਂਟਾਡਤਾਯਿ. ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਅਬਧੰਲੋ ਨਿਮਗਘੁਨ ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਅਨੇ ਗਾਲਿਨਿ ਊਦੁਤਾਨੇ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੇਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ ਅਤਨੁ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਲੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਵਿਸਯਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਨਿ ਈਂਦ੍ਰਿਯਾਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਂਸੁੰਦਿ.

ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪੁਰੀ ਵਕਾਗ੍ਰਤਠੋ ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰਪੰਚ-
ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਊਂਦੰਡੀ.

ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਨਿ ਵਝੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ
ਬਾਧਪਡੁਤਾਨੇ ਊਂਨਾਠੁ.

ਤਨੁ ਸੁਚਾ ਸੇ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਐ ਸ਼ਰੀਰੰ ਸਠੁਠੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਨਿ ਚੇਪਠੁਡੁਤੁੰਦਿ, ਦਾਨਿਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਤਸ਼ਾਮੰ
ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਦਿ.

ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹਰੀ ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕਸ਼ਮੁਨੇ ਭਯੰਠੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਪਾਡਡਮੇ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਵਰੀ
ਸੰਕਲਘੁ ਐਯੰਨ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਯੰਗਲ ਚੁਪੁਚੇਤ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ. ਐ ਵਝੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ
ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ.

ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥

ਵਪੁਠੁ ਆਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਡੁ ਨੁੰਚਿ ਗਾਲੀ ਵਚਿਠੁਦਿ, ਐ ਗਾਲੀ ਨੁੰਡੀ ਨੀਰੁ ਵਚਿਠੁਦਿ.

ਜਲੁ ਤੇ ਤਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥

ਨੀਟੀ ਨੁੰਡੀ, ਅਤਨੁ ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲਨੁ (ਘੁਮੀ, ਐਕਾਸੰ ਮਰਿਯੁ ਕੰਦਟੀ
ਪ੍ਰਾੰਠੰ) ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ; ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਵੇਲੁਗੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁੰਦਯੰਲੋ
ਪ੍ਰਸਰਿੰਸੁੰਦਿ.

ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਰੋਇ ॥੩॥

ਗੁਰੂ ਵਾਕਯੁ ਨਿੰਡਿਨ ਵਛੀਕੀ ਗੌਰਵੰ ਲਭਿਸੁੰਦੀ, ਅਤਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਸ਼ੰਗਾ
ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਨਠੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਠੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਡੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਮੈਨ ਭਕਤਿਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਮਨਸੁ
ਸੰਤੋਖਿ ਚੋਂਦਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਕ੍ਰਪ ਆਯਨ ਮੀਦ ਪਡੁਤੁੰਦੀ.

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ಆಯನ ಶರೀರಂ ಐದು ಮೂಲಕಾಲತ್ (ಈಥರ್, ಅಗ್ನಿಗಾಲಿ, ನೆರು, ಮರಿಯು ಭೂಮಿತ್) ತಯಾರಯಿಡ್ಡಿ. ದೆವುನಿ ಪಟ್ಟ ಗೌರವಪ್ರದಮನಿ ಭಯಂತ್ ನಿಂಡಿಪೊಯಿ ಊಟುಂಡಿ, ಆಯನ ವೆಲುಗು ಆಯನ ಮನಸುನ್ನು ನಿಂಪುತುಂಡಿ.

ਨಾನਕ ಅਉಗਣ ਵੀಸರೆ ಗੁರಿ ರಾಖೆ ಪತಿ ತಾಹಿ ॥੪॥੧੫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅತನು ತನ ದುರ್ಘಣಾಲನು ವಿಡಿಪಿಪೆಟ್ಟಿ ಗುರುವು ತನ ಗೌರವಾನಿಕ್ಷಾಪಾಡಾಡು.

ਸಿರೀರಾಗು ಮಹಲಾ ੧ ॥

ಮೊದಲಿ ಗುರುವು ದಾಡ್ರಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ನಾನಕ ಬೆಡ್ಡಿ ಸಚ ಕಿ ತರೀಐ ಗುರ ವೀಚಾರಿ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಡ್ರಾ, ಮನಂ ನಿಜಾಯಿತಿಗಾ ಜಿವಿಸ್ಸೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚ ದುರ್ಘಣಾಲ ಸಮುದ್ರಂ ಗುಂಡಾ ಈದವಚ್ಚು

ਇಕಿ ಆವಹಿ ਇಕಿ ಜಾವಹಿ ಪುರಿ ಭರೆ ಅಹೆಕಾರಿ ॥

ಲೆಕಪೊತೆ, ಅನೇಕ ಅಹಂಕಾರಿ ಜನನ ಮರಿಯು ಮರಣ ಚಕ್ರಾಲಲೆ ತಿರುಗುತಾರು.

ಮನಗಿ ಮತಿ ಬುಡೆಐ ಗುರಮುಖಿ ಸಚು ಸು ತಾರಿ ॥੧॥

ತನ ಮನಸು ಋಷಿರೋಷಾನಿಋನುಸರಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ ದುರ್ಘಣಾಲ ಯುಕ್ತಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಂಲೆ ಮುನಿಗಿಪೊತಾಡು, ಕಾನಿ ಗುರು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ, ದೆವುಡು ವಾಟಿನಿ ಡಾಟಡಾನಿಕಿ ಸಹಾಯಂ ಚೆಸ್ತಾಡು.

ಗುರ ಬಿಠು ಕಿಠು ತರೀಐ ಸುಖು ರೊਇ ॥

ಗುರುವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶತತ್ತ್ವ ಲೆಕುಂಡಾ, ಎವರನಾ ಪ್ರಪಂಚ-ದುರ್ಘಣಾಲ ಸಮುದ್ರಾನಿ ಈದಗಲರಾ ಮರಿಯು ಜಿವಿತಂಲೆ ಶಾಂತಿನಿ ಕನುಗೊನಗಲರಾ?

ಜಿಠು ಭಾವೆ ತಿಠು ರಾಖು ತು ಮೆ ಆವರು ನ ದುಜಾ ಕೊਇ ॥੧॥ ರಹಾಠಿ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೆರು ನಚಿಠ ವಿಧಂಗಾ ನನುಠ್ತುಂಚಂಡಿ. ಮೆರು ತಪ್ಪನು ನಾ ಅನಿ ಪಿಲವಗಲಿಗೆ ವಾರೆವರಾ ಲೆರು.

ਆಗೈ ದೆಖಠು ತಿಠು ಜಲೈ ಪಾಠೆ ಹರಿಠಿ ಅಗುರು ॥

ಪ್ರಪಂಚಂ ಒಕ ಅಡವಿ ಲಾಂಟಿಡಿ, ದಿನಿಲೆ ಪ್ರಜಲು ಚೆಟ್ಟಲಾ ಚನಿಪೊತುನಾಠು ಮರಿಯು ಕೊತ್ತ ವಾಳುಋಕುಕಾರಲು ಮೊಲಕೆತ್ತಿನಟ್ಟು ಜನಿಷ್ಟುನಾಠು.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਵਾటిਨੀ ਸ੍ਰਘਿੰਚੈ ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ ਵਾਰੀ ਵਿਧਠ੍ਰਸਕੁਢੈ. ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਹ੍ਰਾਦਯਾਨੀਕੀ ਲੋਨਗੁਨੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਮੀਠੋ ਐਕਠ੍ਰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਨੀ
ਮੀ ਸ਼ਾਸਠ੍ਰ ਨਿਵਾਸਨੋਨੀ ਮੀ ਸਮਕ੍ਰਨੋ ਊਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਨਿਨੁਪਤਿ ਸ਼ਾਠ੍ਰਲੋਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਰਿਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮਠ੍ਰਿਪਠ੍ਰੀਕੀ ਮਰਚਿਠੋਨੁ ਅਨੀ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੋਰਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਨੁ ਅਸਾਠ੍ਰਿੰਚੋ ਮਕਰੰਦੰ
ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਠੋ ਊਟੁੰਡੀ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੁ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥

ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮੀਵੇ; ਮੀਰੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ. ਦਯਚੋਸੀ ਨਾ ਅਹਾਨਿਠ੍ਰਦਿਲਿੰਚੀ
ਨਨੁਮੀਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਸੁਕੋੰਡੀ.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥

ਏ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਮੂਡੁ ਲੋਕਮੁਲ (ਭੂਮੀ, ਅਕਾਸ਼ਮੁ ਮਰਿਯੁ ਕੰਦਠੀ ਪ੍ਰਾੰਤਮੁਲ)
ਰੂਪਮੁਲੋ ਸ੍ਰਘਿੰਚਿਨਵਾਡੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਅਤਠ੍ਰਿੰਗਲ ਮੂਰੁਠ੍ਰੁਲੁ ਅਯੁਨਪੁ ਚੀਕਠੀਲੋ ਨਿਲਿਚੀ ਊਡਗਾ, ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰੁ
ਵੇਲੁਗੁਠੋ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਰੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥

ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯਨੋਨਾ ਅ ਵੇਲੁਗੁਨੁ ਚਾਸੇਵਾਡੁ ਗੁਰੁਬੋਠਲ ਸਾਰਾਨਿਠ੍ਰੁਠੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਅ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਬਠ੍ਰਾਰੁ.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਸਤੁਭੁਕੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਕਲਿਸਿਓਤਾਰੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਸਦੁਭਾਨਾ
ਵਾਟੀਲੋ ਵਛੁਮਵੁਤਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਨਾਮੁੰਠੋ ਸੰਤੁਪ੍ਰਿ ਗਾ ਛਾਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਸਰੀਰਾਲਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਆਤਮੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਅਪਗੁੰਚਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹੁ ॥

ਵਿਨੁ, ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਸੇਖੀਅੁਣਾ; ਭਦਿ ਦੋਵੁਠੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇ ਸਮਯੁੰ
(ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੁੰ).

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹੁ ॥

ਮਨੁੰ ਯੁਵਠੁੰਠੋ ਛਾਨਠੁ ਕਾਲੁੰ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੀਸੁਨਠੁ ਕਾਲੁੰ, ਮਨੁੰ ਸਰੀਰੁੰ
ਕੋਂਠੁ ਛਾਪਯੋਗੁੰਠੋ ਛਾਨੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹੁ ॥੧॥

ਧਰਠੁ ਲੋਕੁੰਠਾ, ਆਦਿ ਨਿਰੁਪਯੋਗੁੰ; ਸਰੀਰੁੰ ਧੁਾਲੀ ਕੁਪਠਾ ਕੁਲੀਓਤੁੰਦਿ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਗਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਮੀਰੁ ਸਾਸੁਠੁ ਮੈਨੁ ਭਠੀਕੀ ਤੀਰਿਗੀ ਰਾਵਣਾਨੀਕੀ ਮੁੰਦੁ ਨਾਮੁੰ ਯੋਕੁ
ਲਾਭਾਨਿਸੁੰਪਾਦਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠੁ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੈਮੁਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੰਦਿ,
ਤਦਾਠਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਅਗਿਠੁਠੁੰਦਿ.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਮਨੁੰ ਅਨਿਠੁਕਾਲੁ ਲੋਭੁਨਾਲਨੁ ਵਿਨਵਚੁਠੁਰਿਯੁੰ ਈ ਪੁਰਾਣੀਕ ਕਠੁਲਨੁ
ਏਕਦਾਨੀਠੋ ਮਰੋਕਠੀ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਵਚੁਠੁਵੰਠੀ ਕਠੁਲਨੁ ਮਨੁੰ
ਚਦਵਚੁਠੁਰਾਯਵਚੁਠੁਰਿਯੁੰ ਭਾਸੁੰ ਚੋਪਠੁਚੁੰ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਕਾਨੀ ਭਠੀਕੀ, ਮਨੁੰ ਕੋਰੀਕਲੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਤੀਵਰੁੰ ਅਵੁਠਾਯਿ, ਅਹੰ
ਮਰਿਯੁ ਚੋਠੁ ਅਭਿਰੁਚੁਲੁ ਵਾਠੀਠੋ ਮਨੁੰ ਭਾਠੁਪਠਾੰ.

ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥

ਨਿਰ੍ਲਕ୍ଷੁ ਦੋਵੁਡੁ ਏ ਮਾਤ੍ਰਮ ਅਤੀਤੁਡੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਆਯਨ ਨਿਯਮੈਨ
ਵਿਲੁਵਨੁ ਮਨਮ ਅਰਠਮ ਚੋਸੁਕੋਗਲਮ.

ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥

ਏਵਰਿਕੁਣੈਨਾ ਵਮਦਲ ਵੇਲ ਠੇਲਿਵੈਨ ਆਲੋਚਨਲੁ ਊਨਾਪੈਮ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਗਤ੍ਰ
ਊਨਾ

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥

ਐਪਠੀਕੀ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਹਵਾਸਮ ਲੋਕੁਮਡਾ, ਆਠਾਠੀਕੁ ਦਾਹਮ ਤੀਰਠੁਡਦੁ. ਨਾਮਮ
ਲੋਕੁਮਡਾ ਮੈਮੁ ਬਾਠਲਨੁ ਅਨੁਠਵਿਸੁਮ.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਲਿਖੁਮਨਮ ਅਰਠਮ ਚੋਸੁਕੁਮਡਾਮ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰੈਮਠ ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਠੀ ਠੇਵੁਠੀ ਸਠਿਮਚੁਕੋਵਡਮ ਦਾਠ੍ਰਾ ਲੋਕ ਵਾਮਠਲ ਨੁਮਡੀ
ਮਨਲਿਖੁਮਨਮ ਕਾਪਾਡੁਕੁਮਡਾਮ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲਕੁ ਨੋਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਮਗਿਪੋਯਾਨੁ.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੋਢੇਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

ਫਲਿਠਮਗਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ, ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਲਾ ਠੋਠਿਸੁਨਖੁਲੋਵਲ ਊਨਖੁਠੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਪਿਮਚਾਨੁ.

ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੁਤੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠੇਵੁਡੁ ਐਪੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਠੋਨੋ ਊਨਾਠੁ. ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਯਨਠੋ
ਊ ਕਲਯਿਕਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵਚਾਠੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਮਰਠੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥

ਨੋਨੁ ਮਰਠਮ ਗੁਰਿਮਚਿ ਆਮਠੋਲਨ ਠੋਮਡਲੈਦੁ, ਨੋਨੁ ਠੀਵਿਠਮ ਕੋਸਮ ਕੂਡਾ
ਆਰਾਠਪਡਨੁ.

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰੀਤਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਰੁ; ਮੀਰੁ ਮਾ ਠਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਹਾਰਮ
ਏਕੁਠਾਠਾਨੁ ਊਮਚੁਠਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥

ਮੇਰੁ, ਮੇਰੇ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਨਿ ਹ੍ਰਦਯੁਨਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ੍ਤਾਰੁ, ਮੇਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਧੰਗਾ
ਏਕ ਵਸ਼ੀ ਯੋਕੁਭਿਧਿਨਿ ਮੇਰੁ ਨਿਰਠੁਯਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਆਤਮਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੁੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁ
ਸੰਤੁਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੁੰਦਿੰਦਿ

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਵਲੁ ਨਾਲੋਂ ਮੰਡੁਤੁਨੁਠੁਰਿਕ ਯੋਕੁਭਿਧਿਠਿਪੁੰਦਿ.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥

ਗੁਰੂਵੁਕੁ ਪ੍ਹਾਰੀ ਭਕ੍ਤੀਓ, ਸੰਸ਼ਯ ਵਾਦੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਲੋਂਗਿਓਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨ ਅੰਤਰਠ ਠਿਠਿਨੀ ਅਰਠੰ ਚੇਂਸੁਕੋਵਚੁ

ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਮਨੰ ਚੇਂਰੁਕੋਵਾਲਨੁਕੁਨੇਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰ ਲੇਦਾ ਠਿਠਿ, ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਜਯਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਜੀਵਿੰਚੇਟਪੁਠੁ ਆ ਠਿਠਿਨੀ ਚੇਂਰੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਾਲੀ.

ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਗਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਆਘੋਦਕਰਮੁਨੇਂ ਅਦੁਠੁਠੁਮੁਨੇਂ ਦਿਵਠੁੰਗੀਠਾਨੀ ਆਠੁਠਿੰਚਵਚੁ

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨੀ(ਗੁਰਾਠੁ) ਆਠੁਠਿੰਚੇ ਆ ਠਿਠਿ ਮਨਕੁ ਆਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡੀਨਪੁਠੁ, ਅੰਤਰਠ ਅਹੰ ਪ੍ਹਾਰੀਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਂਯਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥

ਠਮ ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਨਿਜੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨੀਅੰਕੀਠੰ ਚੇਂਸੁਨਾਠੁ.

ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਂਲਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਠੇਵੁਨੀ ਆਠੁਠਾਨੰਲੋਂ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਂਕਠ ਚੁਸਿਨਾ ਮਾਨਵੁਲੁ ਮਾਯਲੋਂ ਮੁਨੀਗਿਓਠੁਨਠੁ ਕਨੀਪਿਸੁਨਾਠੁ (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਠੁਠਮਲੁ)

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੇ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੇ ਖੇਲੁ ॥

ਮਾਯ ਂਯੋਕਮੁਡੁ ਲਕੁਣਾਲੁ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਨੀਠੁੰਦਿੰਚੀ ਂਚੁਠਾਯੁ; ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਕੀ ਂਵਰੁ ਵਚਿਠਾ ਵਾਰੀ ਨਾਟਕਾਨੀਕੀ ਲੋਂਬਡੀ ਂਠੁੰਦੀ.

ਵਿਜੇਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਠੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥

ਆਠਠੀਠੁੰ ਗਲਵਾਰੁ (ਮਨੁਠੁ) ਠੇਵੁਨੀਠੋਂ ਕਲਯਿਕਨੁ ਪੋਂਦਰੁ, ਵਾਰੁ ਆਯਨਕੁ ਦੁਾਰਮੁ ਦੁਃਘੰਲੋਂ ਂਠਾਰੁ.

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁ ਮੈਨ ਭਯੰਤੋ ਨਿੰਡਿਓਯਿਨ ਮਨਸੁਨੁਲੋਕ ਵਫ਼ਾਹਾਰਾਲ
ਨੁੰਡਿ ਦੁਰਮੈ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ (ਤਿਰਗਡੰ ਅਪਿਵੇਸੁੰਦਿ)

ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਦਿ ਸਰੋਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਸਾਰਾਨਿਠੁਸਾਠਿਸੁੰਦਿ; ਅਦਿ ਮਰਲਾ
ਲੋਕਵਿਸਯਾਲ ਕੋਰਕੁ ਅਕਲਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੈਂ ਅਹੰਨਿਠੁਅਠਿਵੈਸਿ, ਦੇਵੁਨਿਠੁ ਐਕਠੁ ਅਵਠੁਡਿ, ਤਦਾਠੁ ਮੈਰੁ ਐਕਪੈ
ਬਾਧਲੋ (ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਓਵਡੰ) ਊਂਡਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੁਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮੂਰਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਨਸਾ, ਮੈਰੁ ਦੁਰਾਸ਼ਠੁ ਐਠਚੈਯੁਬਠੁਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੁਲੋ ਨਿਮਗਮੈ ਊਨਾਠੁ.

ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਰਹਿਠੁਡੁ (ਸਕਠੁ) ਦੋਵਿਕ ਵਾਕਾਠੁਕਿ ਊਗਿਸਲਾਡੁ, ਅਠਨਿ ਦੁਠੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁਨ
ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਬਾਧਪਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧੁ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਆਯੰਨ ਸਠਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁਠਾਲ ਨਿਠਿ
ਅਯੰਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸਾਡੁ.

ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੈਂ ਅਹੰਕਾਰ ਗਰਾਠੁਠੁਠੁਠੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਠੁਪਮੈਨ, ਅਮਰਠੁ ਕੋਲਨੁ ਅਯੰਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਦਿ, ਤਦਾਠੁ ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਠੁਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁੰਦੁਠੁਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਠੁਕਿਠੁ ਰਾਠੁਪਗਲੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ,
ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਕਪ ਦਾਠੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਦਿ.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਧ ਸਾਂਗਤਠਲੋਂ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਠ ਝਾਨਾਨਿਸ਼ੋਂਦਾਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਨਿ
ਸੋਕਰਾਠ੍ਰਾਨੁ ਦੋਵਿਕ ਅਨਾਂਦਾਲਨੁ ਅਸਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਵਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮ੍ ਅਨੇ ਵਰਾਨਿਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਆਯਨ, ਰਾਤ੍ਰਿ, ਪਗਲੁ ਠ੍ਰੇਮਠੋਂ,
ਭ੍ਰੁਤ੍ਰਿਠੋਂ ਦੇਵੁਠ੍ਠਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕੁਕਰ ਕੁਤੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥

ਅਸਤਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਚਰਿੰਚੇਵਾਡੁ ਕੁਕਠ੍ਰਾੰਟੀਵਾਡੁ. ਅਟੁਵਾਂਠੀ ਵਠ੍ਰਿ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਦੂਸ਼ਿੰਚਿ,
ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਅਵਮਾਨਾਨਿਕੀ ਗੁਰਵੁਠਾਡੁ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖ ਘਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥

ਸਾਂਦੇਹਾਲੁ ਅਤਨਿਸ਼ੁਠ੍ਰਿਪੁਠ੍ਰਿਠਾਰੀ ਪਠ੍ਰਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਯਿ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਵੇਦਨਠੋਂ
ਬਾਧਪਡੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠਨ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਅਤਨਿਠੋਂ ਨਿਰ੍ਰਾਕੁਸ਼ੀਠਨਠ੍ਰਿਗਾ
ਵਠ੍ਰਿਪਾਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥

ਠੇ ਵਿਧਾਂਗਾ, ਅਤਮੁਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਕੀ (ਮਨੁਠ੍ਰਿਠੋਂ) ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿੰਚਦੁ, ਅਯਿਠੇ ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਂਲਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਅਸ਼ਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਰਾਂਗਾ ਅਨਾਂਦਿਸ਼ੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਠੇ ਠ੍ਰਿਪਾਂਚਾਂਲੋਂ, ਠ੍ਰਿਯਲੁ ਠਪੁਠ੍ਰੁਠੁ ਅਨੇਠ੍ਰਿਠਨਲੋਂ ਨਿਮਗਠ੍ਰਿਠੁ ਠਨਾਠ੍ਰੁ, ਕਾਨੀ ਠੇ
ਠ੍ਰਿਪਾਂਚਾਂਲੋਂ, ਮੀ ਨਿਜਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਮਾਠ੍ਰਿਠਮੇ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁਠਦਿ.

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਕਾਬਠ੍ਰਿਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਨਿਸ਼੍ਰਿਠਿਠ ਸੇਸ਼੍ਰਿਠੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ (ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਂਡਿ) ਸੇਵ ਠੇਸੁਕੋਂਡਿ. ਗੁਰੁ ਆਦੇਸ਼ਾਨੁਗਠਾਂਗਾ ਠੇਸਿਨ ਪਨੁਲੁ
ਸਰੋਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠਮੈਨਵਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਵਲਨ, ਠਨ ਆਮੋਦ ਮੁਠ੍ਰਿਠਨੁ ਪੋਂਦੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਂਨਠ੍ਰੁਠਾ ਮਰਚਿਪੋਂਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ಪ್ರಿಯಮైన ದೆವುಣ್ಣಿ ಮರచి, ఒక్కక్షణం ఉన్నావారు తమ మనసుల్లో ఏదో తీవ్రమైన రాగాలతో బాధపడుతున్నట్లు భావిస్తారు.

కిਉ దరగాఱ పతి పాఱిఱే జా రిఱి న వసే మన మాఱి ॥

దేవుడు మనసుల్లో నివసించకపోతే ఆయన ఆస్థానంలో గౌరవం ఎలా దొరుకుతుంది?

గుఱి మిఱిఱే సుఖ పాఱిఱే అఱాని మఱే గుఱ మాఱి ॥౧॥

అందువల్ల గురువుతో సమావేశంతో, శాంతి లభిస్తుంది. ఆయన మహిమా స్తుతి గానం దాఱ్ఱా లోకవాంఛల అగ్నిఱిఱిపోయింది.

మన రే అఱినిసి రిఱి గుఱ మాఱి ॥

ఓ మనసా, పగలు మరియు రాత్రి దేవుని స్తుతిని ప్రతిఱిఱిస్తుంది.

జిఱి ఱిఱు పఱు నాఱు న వీసరే తే జన విరఱే సేసాఱి ॥౧॥ రఱాఱి ॥

ఱే ప్రపంచంలో నామాఱిఱుక్కక్షణం కూడా విడిచిపెట్టని వారు చాలా అరుదు.

సేతీ సేతి మిఱాఱిఱే సుఱతి సుఱతి సేసేఱు ॥

మన ఆతఱ్ఱు పరమాతఱ్ఱో, మరియు మన మనసుఱ్ఱు ఉనఱ్ఱ మనసుఱ్ఱో విలీనం చేసే,

ఱీసా రఱిఱే గఱు గఱే నాఱి సఱసా సేఱు ॥

అపుఱ్ఱు ఒకరి క్రూరమైన మరియు హింసాతఱ్ఱ ప్రవృత్తులు మరియు అహంకారం నిప్రఱ్ఱిస్తాయి, మరియు సంశయవాదం మరియు దుఃఖం నిరుఱ్ఱించబడతాయి.

గుఱఱుఱి మిఱు రిఱి మిఱి వసే తిఱు మేఱే గుఱు సేసేఱు ॥౨॥

గురువు బోధలను అనుసరించి, తన మనసుల్లో దేవుణ్ణి ప్రతిఱిఱించిన వానికి గురువు, దేవునితో కలయిక అవకాశాఱిఱ్ఱిఱిఱిస్తాడు.

కాఱిఱా కాఱిఱి సే కఱి తేఱి తేఱిఱాఱు ॥

నేను దేవునికి లొంగిపోతే, దేవునితో కలయిక ఆనందాఱిఱ్ఱిఱుభవిస్తాను; తన గురు దేవునికి లొంగిపోయినపుఱ్ఱు యువ వధువు అనుభూతి చేందినట్లు.

తిఱు మిఱు నేఱు న కీఱిఱి సే దీసే చఱఱాఱు ॥

అటువంటి ఆతఱ్ఱుచిఱ్ఱంగా తాతాఱ్ఱికమైన శరీరంతో ప్రేమలో పడదు,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵਚੇ ਮਾਰਧਨਿਰਦੇਸ਼ੰ ਚੇਯਬਡੁਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਐਨੰਦਾਨਿਯੁਸਾਫ਼ਿੰਸੁੰਦੀ.

ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁవు బోధలను అనుసరించడం దాత్రా, దేవుని నామ జలానిష్ఠోయడం దాత్రా, మీ మనసుల్లోని నాలుగు మంటలను ఆర్పిమాయ నుండి వేరుగా ఉండండి.

అంతరి కమలు పూగ్గాసియా అంభిత్తు భరియా అఱ్ఱాఱి ॥

అపుఱ్ఱు మీ హృదయం తామరాకులా వికసించినట్లు మీరు చాలా సంతోషిస్తారు, మరియు మీరు సంతృప్తి మరియు అనుభూతిని చెందుతారు.

నానక సతగురు మీత్తు కరి సచు పావఱి దరగఱ జాఱి ॥౪॥౨౦॥

కాబట్టి, గురువుని ఓ నానక్ మీ సేవ్హితుడిగా చేస్తాడు, తదాత్రా దేవుని ఆస్థానానికి చేరుకున్నతరువాత, మీరు శాశత్ర దేవునితో కలయికను పొందవచ్చు.

సిరీరాగు మఱలా ౧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

రఱి రఱి జపఱు పిఱారఱిఱా గురమతి లే రఱి బెలి ॥

ఓ ప్రీయమైన వాడా, గురువు యొక్కసూచనలను పాటించు, ప్రేమపూరక్ భక్తితో దేవుణ్ణి కొలుస్తూ గుర్తుంచుకోండి.

మఱు సచ కసవతి లాఱిఱై తులిఱై పురై తేలి ॥

కాబట్టి మీ మనసుస్ఫుతఱు సర్థఱాయిపై పరీక్షించబడినపుఱ్ఱు, అది దాని పూర్తి నిరీక్షణకు వస్తుంది. (నామాన్నిమ్మనసూర్తిగా సఱిస్తూ గురు మాటలను ప్రతిబింబించండి)

కీమతి కిఱే న పాఱిఱై రిద మఱక మెలి అమెలి ॥౧॥

ఆ మనసుస్రమూలమైన ఆభరణంలా మారుతుంది, దాని విలువను అంచనా వేయలేము.

త్రాఱి రే రఱి రీరా గుర మఱి ॥

ఓ సోదరుడా, అమూలమైన నామం గురు బోధనలో నివసిస్తుంది.

సతసీగతి సతగురు పాఱిఱై అఱిఱిసి సబది సలాఱి ॥౧॥ రఱాఱి ॥

మనం పరిశుద్ధ సంఘంలో సత్యగురువుని కలుస్తాం. అపుఱ్ఱు మనం గురువు గారి మాట దాత్రా రాత్రీ పగలు ఆయనను స్తుతించి భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాం.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ਸਤ੍ਰਠੋਂ ਨੇ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਕੋ ਨੁਗੋਲੁ ਚੇਂਸ੍ਟਾਨੁ. ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਪੋਂਦੀਨ
ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਦੀਨੀਨੀ ਅਰਠੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਜਿਉ ਅਗਾਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥

ਨੀਰੁ ਪੋਂਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਗ੍ਰਿਊਰਿਪੋਂਯਿਨਲ੍ਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨੀ ਸੇਵਕੁਨੀ (ਗੁਰੁਵੁ
ਯੋਕੁਭੋਂਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ) ਕੋਰਿਕ ਯੋਕੁਭੁਗ੍ਰਿਠ੍ਰਾਡਾ ਆਰਿਪੋਂਠੁੰਦੀ.

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਾਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥

ਮਰਠ ਦੂਾਤ ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਠ੍ਰਾਕਡੁ; ਈ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਭਯੰਕਰੁਮੈਨ ਸੁਪੰਚ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਠ੍ਰਾਟਾਲੀ, ਈਤਰੁਲਨੁ ਮੀਠੋਂ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਠਾ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਅਬਠ੍ਰਾਨ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠੁਪਡਰੁ. ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਰਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਈਂਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ
ਸਤ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠੁਰਮੇਂ ਸੁੇਮਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੁੜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ ॥

ਅਠਿਕਾਰਾਨ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠਿੰਚੇਵਾਠੁਠੀ ਸਤ੍ਰਠੁ ਨਚਠ੍ਰੁ. ਵਾਠੁਠੁਅਬਠੁਠੁ ਪੁਨਾਦੁਲ ਮੀਡ
ਨਿਲਬਡਠਾਰੁ.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਸਤ੍ਰਠੁਚੇਂਠ ਨਿੰਡੀਨਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇਂ ਸਤ੍ਰਠੋਂਵੁਨਿਠੋਂ ਈਕਠੁ ਚੇਂਸੇ ਸਤ੍ਰਠੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲੁਸੁਕੋਂਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥

ਨਾਮੰ ਈਕ ਵਿਲੁਵੈਨ ਆਭਰਠੰ ਲਾੰਠੀਡੀ, ਈਡੀ ਮਨ ਮਨਸੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰੁੰਡੀ.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

ਨਾਮੰ ਅਨੇਂਡੀ ਸੁਰਿ ਪ੍ਰਾਡਯੰਲੋਂ ਲੋਠੁਗਾ ਈਂਡੇ ਨਿਠਮੈਨ ਵਸ੍ਰੁਵੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਈ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੀਨਪੁਠੁ, ਗੁਰੁ
ਭੋਂਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗੁਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਡਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥

ప్రపంచంలోని అనిష్టవిత్ర ప్రదేశాలలో తిరుగినా కూడా సందేహ అగ్నిఊరిపోదు.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥

అహం యొక్క అంతర్గత మురికి నిర్గమించబడకపోతే ఆ ప్రాణం, జీవితం శాపగ్రస్తమే.

ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥

సత్యురువు బోధనలు తప్పకుండా ఆరాధనలు చేయడానికి వేరే మార్గం ఏమీ లేదు.

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ఓ మనసా, గురు బోధలను అనుసరించండి మరియు లోపల నుండి కోరికల అగ్ని ఆరణ్యం.

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనలు మనసుల్లో పొందుపరచబడినట్లయితే, అపుడు అహం మరియు లౌకిక కోరికల అగ్నిశిఖ్రంగా ఉంటాయి.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

నామాన్ని పేమపూర్వక భక్తితో సభించుకోవడం దాత్రా, మనస్సు మూలమైనదిగా మారుతుంది, ఇది గౌరవ ఆభరణాలను పొంది, ప్రతిచోటా గౌరవాన్ని గెలుచుకుంటుంది.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

నిజమైన సంఘంలో చేరి, ఆ విధంగా దేవుణ్ణి గ్రహించడం దాత్రా, ఒక గురు అనుచరుడు ఎల్లప్పుడూ దేవునిపట్ల ప్రేమలో మునిగిపోతాడు.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఒక వక్త్ర యొక్క అహంభావము పోయినప్పుడు శాంతిని పొంది, ఒక తరంగం మరొక తరంగంతో కలిసిపోయినట్లు దేవునితో ఒకటిగా అవుతారు.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

నామం గురించి ఆలోచించని వారు తమ దుర్గుణాల కారణంగా జనన మరణ చక్రంలోనే ఉండిపోతారు.

ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥

గురువును కలవని వక్త్ర బాధలను పడుతూ భయంకరమైన ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రంలో మిగిలిపోతాడు.

ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੇਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥

ಈ ಮಾನವ ಆತ್ಮਅಮੂಲಮైన ಆಭਰಣಂ ਲಾಂಟੀದಿ, ಕಾನੀ ದೆವುಣ್ಣಿ
ಗುਰੁಂਚುಕೊಕುಂಡಾ, ಅದಿ ಕೆವಲಂ ಪੈಸಾಕು ಅಮಖಡುತುನಟ್ಟು ವೃಧಾ
ਚೆಯಬಡುతోంది.

ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥

ಗುರುವುಗಾರಿ ಸಾಂಗతु वल्ल कलिगे अनन्दन्तो अशेरुण्ठिन्चबडिन वारु सन्पुर्ण
ज्जानवन्तुलु मरियु सगासियस् प्रजलु.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ಗುರುವುతో ಸಮಾವೇಶಮై, ವಾರು ದುರುಣಾಲ ಭಯಂಕರಮైన ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಾನಿ
ದಾಟತಾರು. ದೆವುನಿ ಅಸ್ಥಾನಂಲೊ, ವಾರು ಗೌರವಿಂಚಬಡತಾರು, ಮರಿಯು
ಆಮೊದಿಂಚಬಡತಾರು.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ವಕ್ಷುಲ ಮುಖಾಲು ಗೌರವಂಗಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸ್ತಾಯಿ, ವಾರಿ ಮನಸುಣ್ಣೊ
ಊತನುಪುತುಂದಿ ಮರಿಯು ದೈವಿಕ ಪದಂ ಯೊಕ್ಕಟುಾನ್ (ಡ್ರಮ್) ಪ್ಲೆ ಚೆಸ್ತಾ
ಊಂಟುಂದಿ.

ਸਿਰੀਰಾಗੁ ਮਹਲಾ ੧ ॥

ಮೊದಟಿ ಗುರುವು ದಾತ್ರಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੇ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ಓ' ವಾಫಾರುಲಾರಾ, (ಮಾನವುಲು) ನಿಜಮైన ಸರುಕುతో (ನಾಮಂ) ವಫುಹರಿಂಚಂಡಿ

ਤੈਸੀ ਵਸತು ਵਿਸಾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥

ಆ ವಸ್ತುವುಲನು (ಮಂಚಿ ಪನುಲ) ಕೊನಂಡಿ, ತದುಪರಿ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊ ಮೀತ್ ಪಾಟು
ವೆಳತಾಯಿ ಕಾಬಟ್ಟಿ.

ਅਗੈ ਸಾಗੁ ਸੁਜಾਣੁ ਹੈ ಲೈಸੀ ਵಸತು ಸಮಾಲಿ ॥੧॥

ತರಾಫಿ ಲೊಕಂಲೊ ಊನುನಿರ್ದಾರಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ (ದೆವುಡು) ಅಂತಜ್ಜಾನಿ. ಮೀರು ಆಯನಕು
ಅಮಾಖನಿ ಅನುಕುಂಟುನುಸರುಕುನು (ಮೀ ಪನುಲು) ಕ್ಷುಣ್ಣುಗಾ ಪರಿಕ್ಷಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು
ಅದಿ ನಿಜಮైనದನಿ ನಿರ್ದಾರಿಂಚುಕುಂಟಾಡು.

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ಓ ಸಹೋದರುಲಾರಾ, ಯಥಾರ್ಥಮైన, ಏಕಾಗ್ರತಗಲ ಮನಸುಣ್ಣೊ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿ
ಊಚರ್ದಿಂಚಂಡಿ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಈ ಲೋಕಂ ನುಂಡಿ ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿನಿ ತಿಸುಕೊಂಡಿ. ಕಾಬಲ್ಹಿ ಗುರುವು (ದೆವುಡು) ದಾನಿನಿ
ಚಾಸಿನಪುಥು ಅತನು ನಿಜಂಗಾ ಸಂತೊಪಿಸ್ತಾಡು.

ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

సత్య ఆస్తులు లేనివారు శాంతిని ఎలా కనుగొనగలరు?

ਖੇਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੀਜੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੇਟਾ ਹੋਇ ॥

వారు అబద్ధంలో జీవించడం కొనసాగిస్తే, వారి మనసులు, శరీరాలు అబద్ధంగా తయారవుతాయి.

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥੨॥

ఉచుల్లో చికుళ్ళునజ్జింకల్లా, వారు భయంకరమైన వేదనతో బాధపడుతున్నారు; వారు నిరంతరం నొప్పితో ఏడుస్తూ ఉంటారు.

ਖੇਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥

నకిలీ నాణేల వలె, అబద్ధ ప్రజలు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడరు వారు దేవుని యొక్క శీఠింబడిన దృష్టిని పొందరు.

ਖੇਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੇਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥

అబద్ధం చెప్పేవారికి సామాజిక హోదా లేదా గౌరవం దక్కదు. అబద్ధం దాటా ఎవరూ విజయం సాధించలేరు.

ਖੇਟੇ ਖੇਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥

అబద్ధాన్నిమాత్రమే ఆచరించే వారు, తమ గౌరవానికోల్పోయి, జనన మరణ చక్రంలో పడిపోతారు.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ఓ నానక్, మనం గురువు మాటల దాటా, దేవుని స్తుతులా దాటా మన మనసును ఉపదేశించుకోవాలి.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమతో నిండిపోయినవారు ఏ విధమైన సందేహంతోనూ బాధపడరు.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਗਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥

దేవుణ్ణి జ్ఞాపకం చేసుకోవడం దాటా వారు ఆధాత్మిక ఆనందాన్ని సంపాదించుకుంటారు, నిరర్థముడైన దేవుడు వారి మనసుల్లో నివసించడానికి వస్తాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

ਮੁਦਲੀ ਗੁਰੁਪੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਰੋਡਵ ਲਯ

ਪਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

ਸੰਪਦ, ਯੁਵਠਲੋਂ ਅੰਦਮ, ਪੁਵੁਠ੍ਰੁ ਕੋਨਿਠ੍ਰੋਂਜਾਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਠਿਠੁਲੁਗਾ
ਠੰਟਾਲੁ.

ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥

ਨੀਟੀ-ਲੀਲੀ ਆਕੁਲ ਵਲੇ, ਅਵਿ ਂਡੀਠੋਂਟਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਸਕਠਾਰਟਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਚਿਵਰਕੁ ਮੁਰਣੀਂਟਾਲੁ.

ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥

ਏ' ਨਾ ਸੇਖੀਂਟੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਯੁਵਠਲੋਂ ਠੰਨਠੁਤ ਕਾਲਮ, ਢੇਵੁਨਿ ਠ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁ
ਆਠਾਠਿਕੁ ਆਨੰਡਾਨਿਠ੍ਰਿਠੋਂਡੰਡੀ.

ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਠਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠੁ ਠੁ ਮੁਠੀਠੁ ਮੀਕੁ ਕੋਨਿਠ੍ਰੋਂਜਾਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਿਗਿਲੀ ਠੰਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਅਲਸਿਠੋਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਮ ਵੁਠ੍ਰਾਵਠੁ ਠੋਂਡੁਠੁਡੰਡੀ. (ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਢੇਵੁਠੁ
ਗੁਰੁਠੋਂਕੋਂਟੋਂਟੋਂ)

ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੋਂਨ ਸੇਖੀਂਟੁਲੁ ਸ਼ਾਨਵਾਟੀਕਲੋਂ ਨਿਠ੍ਰਠੋਂਟਾਨਿਕੀ ਵੋਲੁਾਰੁ.

ਰੰ ਠੀ ਵੰਵਾ ਠੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥

(ਨਾ ਗੁਰੁਪੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਠੀਠੋਂਵਡਮ ਵਲੁ), ਨੋਂਨੁ ਠਲਪੀਂਨਮੋਂਨ ਸਠੁਠੋਂ ਵੰਡੁਨੁਠੁ
ਠੰਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਢਠੁਠੁਠੁਨੁਸੁਠੁਠੁਲੋਂ, ਨੋਂਨੁ ਅਕਠੀਕੀ ਕੁਾਡਾ ਵੋਲੁਾਠੁ.

ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥

ਏ' ਨਾ ਅੰਡਮੋਂਨ ਆਠੁਠੁਠੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਠੋਂਵੁਲਠੋਂ ਢੀਨਿਨਿ ਝਾਗੁਠੁਗਾ ਂਡੁਕੁ
ਵਿਨਰੁ?

ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਅਠੁਮਾਮੁਲਵਠੁਕੁ ਵੋਲੁਾਠੁ; (ਠੁਡੁਪਰੀ ਪੁਪਚਮ), ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੀ
ਠੁਲੁਠੁਡੰਡੁਲਠੋਂ ਪੁਠਿਠੋਂਟਾ ਠੰਡਲੋਂਟੋਂ (ਠੁ ਪੁਪਚਮ).

ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਨਿਠ੍ਰਠੋਂਟੁਨੁਸੁਠੁਠੁਠੁਵੁ (ਪੁਪਚਮ ਵਠੁਹੋਂਟਾਲੋਂ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਮੁਗਮੋਂ
ਠੰਡੰਡੁ), ਢੁਠੁਠੁਲ ਦਾਠਾ ਪੁਗਟੀਪੁਠੁ ਆਮੋ ਸੁਗੁਠੁਲਨੁ ਢੀਂਚੁਕੁਂਟੁਡੰਡੀ.

ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥

ਅਮੇ ਤਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਕੋਲੋਂ ਠਿਉਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਚਾਲਾ
ਪਾਪਾਲਤੋਂ ਬਯਲੁ ਦੋਰੁ ਠਿਉਂਦੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ੨ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮਤੋਂ ਨਿੰਡੀ ਠਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਸੋਂਠ ਅਨੰਦਾਨਿ
ਅਸਾਠੁੰਚੈ ਵਾਡੁ.

ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਧੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੋਂ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ (ਪੇਲੀਕੁਮਾਰੁ ਠੁ).

ਰੀਂਗ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰੇਮਤੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁ ਨਾਠੁ.

ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥

ਅਯਨੋਂ ਮਤਠਾਰੁ ਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਠਾਨੋਂ ਚੋਪ; ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਲ.

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਲ ਠੋਕਠੋਹਾਪੁ ਬੰਠੀ (ਮੁਨੀਗੇਦੀ), ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੋਂ
ਸਠੁੰਗਾ ਠਰ.

ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥

ਓ' ਸੇਖੀਠੁ ਠਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੋਨ ਦੋਵੁ ਠੁ ਅਨੋਂਕ ਵਿਠਾਲੁਗਾ ਠਲਾਸੰਗਾ ਠੰਠਾ ਠੁ.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥

ਯਯਮਾਨੀ (ਦੋਵੁ ਠੁ) ਠਲਪੁਠੁ ਠਦੁਪੁਠੁ ਵੰਠੁਲੋਨ ਅਤਠੁ ਵਧੁਵੁਲਨੁ
ਅਠੀਰਠੀਸੁ ਠੁ. ਕਾਨੀ ਅਤਨੀ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਠਨਠੁ ਪੋਂਦਨੀ ਦੁਰਮੋਨ ਵਠੀਨੀ
ਚੁ ਠੰਡੀ.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੁ ਸਰਵਰੁ ਤੁ ਹੋਸੁ ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠੀਸੁ ਨਾਠੁ, ਦਯਚੋਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਵਿਨੰਡੀ: ਮੀਰੋਂ ਕੋਲਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੋਂ
ਅ ਅਠੁਹੰਸ.

ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨੫॥

ਮੀਰੁ ਆਨਾਟੀ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁ ਖੁਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਨੀਟੀ-ਲਿਲੀ. ਮੀਰੁ ਵਾਟੀਨਿ ਚੂਸਿ ਆਨਦੋਨਾਫ਼ਰਲੋ ਵਿਕਸਿੰਚੰਡੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੂਡਵ ਲਯ:

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੇ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਨੀ ਏ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਘੋਲੋਲਾ ਭਾਵਿੰਚੁ, ਨੀ ਮੰਚਿ ਪਨਿ ਵਿਤ੍ਰਨੰ ਅਨਿ, ਨਾਮਾਨਿਘੀਰੁਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚੰਡੀ.

ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਚੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥

ਮੀ ਮਨਸੁ ਨੁਠੇਲੁ ਏਂਡਨਿਵਠੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋ ਨਾਮ ਪੰਟਨੁ ਪੇਂਚੰਡੀ. ਏ ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਪਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਅਨੁਠੁਠੁ ਸੇਠੁਠੁ ਸਾਧਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੁੜੇ ਮਾਇਆ ॥

ਓ ਮੂਡੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਕੰਸੰਪਦਪੱਲੁ ਏਂਦੁਕੁ ਗਰਠੁਡੁਠੁਨਾਠੁ?

ਪਿਤ ਸੁਤੇ ਸਗਲ ਕਾਲਤੁ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠੰਡੀ, ਪਿੱਲੁ, ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠੁ, ਠਲੀ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁਲੰਦਰੁ ਵਾਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਕੁ ਸਹੰਯੰ ਚੈਯਲੇਰੁ.

ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਨੁੰਡੀ ਲੋਕੰਸੰਗਠਮੈਨ ਪਾਪਾਲੁ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ, ਚੋਡੁ ਠਲੰਪੁਲਨੁ ਵੇਰੁਚੈਸਿ, ਮੀ ਅਠੁਪੇਮਨੁ, ਭਕੁਤਿਨਿ ਬਠੀ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਜੁਪਕੰ ਚੈਸੁਕੋਨਿਵਠੁਡੀ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸੁਮਾਈ ॥੨॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਸਠੁਠੁ, ਕਰੋਰ ਯਾਗੰ, ਅਠੁਠੁਗ੍ਰਹੰ ਅਠੁਨਿ ਰਕੁਕੁਲੁਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਅਠੁਨਿ ਹੁਦਯੰ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠੁ ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮਕਰੰਦੰ ਚੁਕੁਠੁ ਪਡੁਠੁਨਠੁਠੁ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਡੀ.

ਬੀਸ ਸਪਤਾਰੇ ਬਾਸਰੇ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸੰਪਦਨੁ ਪ੍ਰਠਿਰੋਜੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿ, ਜੀਵਿਤੰਲੋਨਿ ਮੂਡੁ ਦਸਲੰਲੋ ਮਰਣਾਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਕੁਤੀ (ਬਾਲਠੁ, ਯਵਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਵੁਡੁਪਠੁ),

ਦਸ ਅਠਾਰਮੈ ਅਪਰੰਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਮੁਤ ਗ੍ਰੰਠਾਲ ਅਧਯੁਨੰ ਨੁੰਡੀ ਅਦੈ ਅਨੰਤ ਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਆ ਵੱਠੀਕੀ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਖਾਟਾਡਾਨੀਕੀ
ਦੇਵੁਡੁ ਸਹਾਯੰ ਚੈਸੁੰਟਾਡੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੈਪਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੂਡਵ ਲਯੁ.

ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੇ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥

ਮੰਚੀ ਪਨੁਲ ਲਾਠੀ ਮਠੀਨੀ ਤਯਾਰੁ ਚੋਯੰਡੀ. ਪਾਬਾਡ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁਸਲਹਾਨੁ ਵਿਤਨੰਗਾ ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ. ਸਤਯੁਲੰਠੋ ਨਿਰੰਤਰੰ ਦਾਨੀਕੀ ਸਾਗੁਨੀਰੁਨੀ ਅੰਦਿੰਚੰਡੀ.

ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੇਜਕੁ ਮੁੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥

ਓ' ਮੂਰ੍ਠੁਡਾ, ਨਿਯਮੈਨ ਆਧਾਠੀਕੁ ਰੋਤੁਗਾ ਊਂਡੁ, ਨੀ ਵਿਸ਼ਾਠਾਨੀਪੋਚੁਕੋ (ਬਲੋਪੈਤੰ ਚੋਯੰਡੀ). ਅੰਦੁਵਲੰਨ ਮੀਰੁ ਸਠੁੰ (ਅਨੰਦਕਰੰਮੈਨ ਜੀਵਿਤੰ) ਮਰੀਯੁ ਨਰਕੰ (ਬਾਧਲੰਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਜੀਵਿਤੰ) ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਿਯੰ ਠੋਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਚੋਰੁਕੋਗਲਰੰਨੀ ਮੀਰੁ ਏਪੁਠੁਠਾ ਅਨੁਕੋਲੋਦਾ.

ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਘੁਨੰਮੈਨ ਆਸੀ ਯੋਕੁਗਰੰਠੁ ਮਰੀਯੁ ਅੰਦੰਲੋ ਮੀਰੁ ਮੀ ਜਨੰਨਾਨੀਕੁਠੋਲੋਠੁਠਾਰੁ. ॥
1 ॥ ॥ ਰਾਪੁ ॥

ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੇ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥

ਓ ਸ਼ਰੀਰੰ ਪਾਪਾਲੰਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਦੀਨੀਲੋ ਮਨ ਮਨਸੁਕੁਕੇ ਕੋਲੰਨੁਲੋ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾਨੀਕੀਨੀ ਪੁਸੰਸਿੰਚਲੋਨੀ ਕਪਠੁਠਾ ਜੀਵਿਸੁੰਦੀ. ਅਲਾਗੇ ਮਨ ਮਨਸੁ ਮਨ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਮੋਚੁਕੁਠੋਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦੀ ਦੁਠੁਠਾਨਾਲੋ ਚਾਲਾ ਨਿਮਗੰਮੁ ਊਂਟੁੰਦੀ ਕਨੁਕ.

ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

ਕਪਠੁਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠੁਠੁ ਚੁਸੀ ਬੰਬੁਲੀਠਾਠਾ ਏਲਾ ਪੁਠਾਵਿਤੰ ਕਾਦੋ. ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਅਨੁਮੰਤਿੰਚਕਠੋਠੇ, ਮਨ ਮਨਸੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੰਨਲੰਨੁ ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੋਦੁ.

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਠੋਕਵਾਂਚਲੰਠੋ ਪਰਠਾਠੁੰਲੋ ਊਂਟੁੰਦੀ ਕਾਬਠੁਠੀ, ਅਨੀ ਸਾਠੁਵੁਬੋਠੰਨਲੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਏਲਾਠੀ ਪੁਠਾਵਾਨੀਚੁਪਾਪਵੁ (ਗਾਲੋ ਵੋਠੁਠੁਨੁ ਠੁਠੀ ਵਲੋ).

ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥

పరమాత్ముని కృప, ప్రేమ, భక్తితో ఏకదేవుణ్ణి సర్వించుకొనప్పుడు ఆయన హృదయానికి ప్రీతికరమైన వారికి అనుగ్రహిస్తారు.

ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥

మీరు ముప్పైహైపవాసాలను పాటించవచ్చుమరియు ప్రతిరోజూ ఐదు ప్రార్థనలు చేయవచ్చుకాని మీ చెడు ఆలోచనలు ఈ సాధువు క్రియలను తటస్థం చేయగలవు.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੁ ਸੰਜਿਆਹੀ ੪॥੨੭॥

నానక్ ఇలా అనాడు, మీరు మరణ మార్గం వైపు నడుస్తునాడు కాబట్టి, మీరు సంపద మరియు ఆస్తిని సేకరించడంపై మాత్రమే ఎందుకు దృష్టి కేంద్రీకరిస్తునాడు?

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, నాలుగవ లయ

ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥

విశాఖ్నిస్సృష్టించి పెంచి పోషించిన నిజమైన మౌలా (గురువు) దేవుడే.

ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

తన విశ్వనీయమం ప్రకారం భూమిని, సముద్రానిఖింధించి, వాటిని సామరస్యంగా ఉంచింది ఆయనే. ఆశ్చర్యకరంగా ఆ సృష్టికర్తే!

ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥

ఓ'ముల్లా గుర్తుంచుకో, ఆ ఒక రోజు మరణం వస్తుంది.

ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి సృష్టికర్త మీద గౌరవనీయమైన భయంతో మీ జీవితానిగ్నడపండి.

ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥

మీరే ముల్లా, మరియు మీరే ఖాజీ, మీరు దేవుని ప్రేమ వైపు ఆకర్షితులైనపుడు మాత్రమే.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥

మీరు చాలా చదువుకునవ్వారు అయిఉండొచ్చుకానీ మీ జీవిత చరమాంకంలో మీరు మరణం నుండి తప్పించుకోలేరు.

ਸੇਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੇ ॥

ਅੱਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਕ ਖਾਜੀ, ਅੱਤਨੁ ਸਾਠਾਨਿ ਘੁਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿ ਖੁਣਿਯੋ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਤਨ ਵਕੈਕ ਮਧੁਤੁਗਾ ਚੋਸਾਡੁ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੩॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਭੁਠੁ ਠਾਨਾਠੁ, ਏਲੁਠੁ ਠਾਨਾਠੁ. ਅੱਤਨੁ ਪੁਠੁਲੇਦੁ, ਚਨਿਪੋਡੁ ਕੂਡਾ.

ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜੁਕੀ ਏਦੁਸਾਰੁ ਮੀ ਨਮਾਜ਼ ਚਦਵਵਚੁ ਘੁਰਿਯੁ ਖੁਰਾਨ ਚਦਵਵਚੁ

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਮੀ ਸਮਾਧਿ (ਮਰਠਨ) ਮਿਮਠਿਠਿਲੁਸੁਠੋਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਦਾਲੁ ਤਠੁਲੋਨੋ ਮੁਗੁਸੁਠਾਯਿ ਅਨਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ.

ਏਕੁ ਸੁਆਠੁ ਦੁਇ ਸੁਆਠੀ ਨਾਲਿ ॥

ਓਕ ਮਗ ਕੁਕੁਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਰੋਂਡੁ ਆਡ ਕੁਕੁਠੁ (ਆਕਲੀ ਮਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕ) ਏਲੁਠੁ ਨਾਠੋ ਪਾਠੁ ਠਾਨਾਠੁ,

ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਚਾ ਬਇਆਲਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆ ਮੂਡੁ ਦੁਰੁਠਾਨਾਲੁ ਠੇਲੁਵਾਰੁਜਾਮੁ ਨੁਂਡੀ ਨਨੁਪਠਾਵਿਠੰ ਚੋਯਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਠਿਸੁਠਾਯਿ.

ਕੁਕੁ ਠੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਨਾ ਚੋਠਿਲੋ ਅਠਠੰ ਯੋਕੁਕੁਠਿ ਠੰਦਿ, ਦਾਨਿਠੋ ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਸੁਲਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਾਨੁ (ਮੁਠ ਦੋਹਾਲਠੋ ਪੋਲਿਸੇਂ).

ਧਾਣਕ ਰੁਪਿ ਰਗ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਸੁਘੋਕਰੁ! ਭੁਠੁ ਨੋਨੁ ਤਕੁਠੁ ਕੁਲ ਸੰਚਾਰ ਵੇਠਾਡੇ ਵਾਡੀ ਲਾਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ,

ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥

ਨੋਨੁ ਮੀ ਮੰਚਿ ਸਲਹਾਨੁ ਠੀਸੁਕੋਲੇਦੁ, ਲੇਦਾ ਨੋਨੁ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯਲੇਦੁ.

ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਨੇਂਨੁ ਵਿਕ੍ਰੋਤੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਮੈਨ ਭਕਤੀਠੋ ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਨੁਖੁਰਿਯੁ
ਨਾਲਾਠੀ ਇਤਰੁਲਨੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਚੇਯਗਲਦੁ.

ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਏਕੈਕ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਏਕੈਕ ਸਹਾਯਦਾਰੀ.

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਨਾ ਨੋਟੀਠੋ ਨੇਂਨੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਅਪਵਾਦੁਲੁ ਮਾਝਾਡਠਾਨੁ.

ਪਰ ਘਰੁ ਜੇਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥

ਨੇਂਨੁ ਇਤਰੁਲ ਇਝਪੈ ਗੁਠਚਰਠ ਚੇਸ਼੍ਟਾਨੁ; ਨੇਂਨੁ ਚਾਲਾ ਸਿਗੁਮਾਲਿਨ ਵਝੀਨੀ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥

ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ, ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰ ਯੋਕਠਾਕੁਲੁ ਨਿਵਸਿਸ਼੍ਟੁਨਾਠੁ.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥

ਓ ਨਾ ਸੁਠਿਕਰੁ! ਇਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਤਕੁਠ ਕੁਲ ਸੰਚਾਰ ਵੇਟਗਾਡੀਲਾਗਾ ਜੀਵਿਸ਼੍ਟੁਨਾਠੁ.

ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੁਕੀ ਵੇਸੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਮਾਯਕੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ ਇਤਰੁਲਨੁ ਟ੍ਰਾਪ ਚੇਯਡਾਨੀਕੀ ਨੇਂਨੁ
ਪ੍ਰਣਾਲੀਕਲੁ ਵੇਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਮੋਸਗਾਡੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਸਠੁਠ ਦੋਸ਼ਾਨਿਠੁਰਾਡਾ ਮੋਸੰ ਚੇਯਗਲਨੁ.

ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਚਾਲਾ ਠੇਲੀਵੇਨਵਾਡੀਨੀ ਅਨੀ ਭਾਵਿਸ਼੍ਟਾਨੁ ਕਾਨੀ ਨੇਂਨੁ ਚਾਲਾ ਪਾਪਾਠੁਠੀ

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਸੁਠਿਕਰੁ! ਇਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਤਕੁਠ ਕੁਲ ਸੰਚਾਰ ਵਾਠਗਾਠੀਗਾ ਜੀਵਿਸ਼੍ਟੁਨਾਠੁ.

ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੇਰੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਕੋਰਕੁ ਮੀਰੁ ਚੇਸਿਨ ਪਨੀਨੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਨੀ ਕੁਠਝੁਠ ਲੇਨੀ ਦੁਰਾਸ਼
ਵਾਡੀਨੀ ਨੇਂਨੁ. ਨੇਂਨੁ ਇਤਰੁਲਵੀ ਅਨੀਠੀਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੇਰੁ ॥

ਦੇవుਡਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਲਾ ಎਦੁਰੋਭਲਨੁ (ਨੇਨੁ ਏ ਸੁਪਚਾਨਿ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਿਨਪੁਠੁ). ਨੇਨੁ ਏਕ ਦੁਘੁ ਦੋਂਗਨੁ.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਲੋਚੈਨ ਸੁਤਿਬਿੰਬੰ ਤਰੁਵਾਤ ਨਿਮਘਾਨਕੁ ਚੋਪੇਠਿ ਐਦੈ.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥

ਓ ਨਾ ਸੁਘਿਕਰੁ! ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਤਕੁਫੁ ਕੁਲ ਸੰਚਾਰ ਵੇਟਗਾਡਿਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਾਘੁ,

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ: ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ.

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥

ਸੁਘਿੰਚਬਡਿਨ ਅਨਿਘਾਨਵੁਲਲੋ ਏਕ ਚੈਤਨਸੁਮਾਲੰ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੁਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥

ਏ ਚੈਤਨਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਏਦੀ ਸੁਘਿੰਚਬਡਲੇਦੁ.

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥

వారి చేతన స్థాయి మాదిరిగానే, వారి జీవన విధానం ఉంటుంది.

ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥

మన క్రియల ప్రకారం, మేము పునర్జన్మలో వచ్చివెళ్తాము.

ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ಎಂದುకు, ఓ ఆత్మమీరు ఎందుకు అంత తెలివిగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు?

ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు ఇవ్వానికి లేదా తీసికోవడంలో (మన చేతన) వెనుకాడడు.

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥

అనిజ్ఞీవులు మీవే మరియు మీరే వారి గురువు.

ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥

దేవుడు మనపై కోపంతో ఉంటాడో (మనం ఎలా ఆలోచించవచ్చు)?

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥

(అయినా) గురువు నాతో సంతోషంగా లేడని మనం అనుకుంటాం,

ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥

అవి మీకు చెందినవే మరియు మీరు వారికి చెందినవారే,

ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥

మా చెడు భాష దాత్రా, మేము మా చెడు పదాలతో ప్రతిదీ పాడు చేస్తాము.

ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲਹਿ ਤੇਲ ॥

మీరు అపట్టికీ మీ మనోహరమైన చూపుతో మా చరఖను అంచనా వేస్తారు.

ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥

ఒకరి ప్రవర్తన బాగునప్పుడు, అప్పుడు చైతన్య కూడా పరిపూర్ణంగా మారుతుంది.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥

మంచి పనులు చెయ్యకుండా (చైతన్యస్థాయి) తగ్గుతుంది.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ੲਲਾਠੀ ਵਾਡੁ, ਝਾਨੀ ੲਲਾਠੀ ਵਣ੍ਹਾ?

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ ॥

(ਝਾਨੁਲੁ) ਅਤਸ਼ਾਘਾਤਾਠੰ ਊਨਘਾਰੁ (ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਭਾਗੰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ).

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

(ਝਦੀ ਅਤਸ਼ਾਘਾਤਾਠੰ ਨੁਂਡੀ ਵਸੁਂਦੀ) ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਗੁਰਾਠੀ ਗੁਰੀਂਚੀ ਅਲੋਚੀਂਚਡੰ.

ਸੇ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥

ਅਲਾਠੀ ਝਾਨੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਅਠਾਨਲੋ ਅੰਗੀਕਰੀਂਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸੀਰੀ ਰਾਗੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ.

ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਗਾ ॥

ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਲਮੈਨ ਨਦੀਲਾ ਊਨਾਠੁ, ਅੰਦਰੀਕੀ ਠੋਲੁਸੁ ਮਰੀਯੁ ਅੰਦਰੁ ਚੁਸੁਨਾਠੁ. ਨੋਂਨੁ ਊਕ ਚੀਨੁਠੋਪਨੁ (ਮੀ ਵਿਸ਼ਾਲਮੈਨ ਨਦੀਲੋ; ਕਾਬਠੀ) ਮੀ ਪਰੀਮੀਤੁਲਨੁ ਨੋਂਨੁ ੲਲਾ ਅਠੰ ਚੋਂਸੁਕੋਗਲਨੁ?

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੁਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥

ਨੋਂਨੁ ੲਕਠ ਚੁਸੀਨਾ, ਨੋਂਨੁ ਮੀ ਨੀਝਠੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਚੁਡਗਲਨੁ; ਨਨੁਊਕ ਚੀਨੁ ਚੋਂਪਗਾ) ਬਯੁਟਕੁ ਠੀਸੀਨਪੁਠੁ (ਨੀਟੀ ਨੁਂਡੀ), ਨੋਂਨੁ ਨੋਂਪਿਠੋ ੲਡੁਸੁਤਾ ਮਰਣੀਸੁਨੁ (ਮੀ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਠੋਵਡੰ ਵਲੁ).

ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥

ਨੋਂਨੁ ਮਠਠਾਰੁਡੁ ਲੋਦਾ ਵਲ (ਮਰਠੰ ਲੋਦਾ ਮਰਠਾਨੀਕੀ ਕਾਰਠੰ) ਗੁਰੀਂਚੀ ਭਯੁਪਡਨੁ.

ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਕਾਨੀ ਨੋਂਪਿਮਰਠੰ ਯੋਕੁਠੁਵਚੀਠੁਪੁਠੁ, ਨੋਂਨੁ ਮੀਮਠੀਠੀਲੁਸੁਨੁ.

ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੁਰਿ ॥

(ਊ ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ), ਮੀਰੁ ਅਨੀਠੁਠਾ ਊਂਟਾਰੁ; ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁਨੀ ਨੋਂਨੁ ਭਾਵੀਂਚਾਨੁ.

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੁਰਿ ॥

ਨੇਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਮੀ ਸਮੁਕੁਲੋ ਚੋਸ਼ਾਨੁ.

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਅਨਿਘਰਭੁਨੁ ਚੁਸ਼ਾਰੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਨੇਨੁ ਮੀ ਊਨਿਕਿਨਿ ਵਿਸਠੀਸ਼ਾਨੁ.

ਤੇਰੈ ਕੀਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਨਿਰਠੈਚਿਨਿ ਪਨੁਲੁ ਨੇਨੁ ਚੋਯਲੇਦੁ ਲੇਦਾ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿ
ਗੁਰੁਚੁਕੋਲੇਦੁ.

ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾਕੁ ਏਮਿ ਭਚਿਠਾ, ਨੇਨੁ ਅਦੇ ਤਿੰਟਾਨੁ.

ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥

ਵੇਰੇ ਤਲੁਪੁ ਲੇਦੁ ਨੇਨੁ ਏ ਤਲੁਪੁਕੁ ਵੇਞਾਠੋ?

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਨਾਨਕੁ ਏ ਏਕੁਪਾਰਠਨੁ ਅੰਦਿਚਾਡੁ:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥

ਏ ਷ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤਘੁਰੀਗਾ ਮੀਦੇ.

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੀਝਿ ਮਿਆਠੇ ॥

ਅਤਡੁ ਠਾਨੇ ਸਮੀਪਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਮੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਮਧਠੋ ਊਨਾਠੁ.
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਊਨਾਠੁ.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਗਾਠੇ ॥

ਅਤਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅਨਿਠੀਨੀ ਅਚਰਿਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਿੰਟਾਡੁ. ਤਨ ਸੁਯਨਾਤਠੁ ਷ਕੀ
ਦਾਠਾ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਠੇ ॥੪॥੩੧॥

ਅਯਨਕੁ ਏਦਿ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲੀਗਿਸੁਠੰਦੋ, ਏ ਅਦੇਸ਼ੰ ਅਮੋਦਯੋਗਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ
ਚੋਪਾਠੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘੁਰੁ ੪ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ.

ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥

ਸੁਘੋਚਿਓ ਬਡੀਨ ਮਾਨਵੁਲੁ ਤਮ ਮਨਸੁਘੋ ਗਰਠੁ ਏਂਦੁਕੁ ਊਂਡਾਲੀ?

ਦੇਵਣਗਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥

ਬਹੁਮਤਿ ਆਚੇਘਾਰੀ ਗੋਪਘੋਰੁ ਊਂਡੀ.

ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥

ਅਤਨੁ ਆਸਾਡੋ ਲੇਦੋ ਅਤਨਿ ਆਨੰਦਮੇ.

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸੁਘੋਚਿਓ ਬਠ ਮਾਨਵੁਲੁ ਕ੍ਰਮੁ ਦਾਠਾ ਏਮਿ ਚੇਯਵਚੁਝੀ

ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਕੀ ਠਾਨੇ ਸਤਘੁ; ਮਰਿਯੁ ਸਤਠੁ ਅਤਨਿਸੁਘੋ ਏਪੇਡੁਠੁਠੁ.

ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਅਬਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸਾਠੁਮੈਨ ਵਝੀ ਗੁਠੀ (ਅਝਾਨੰ) ਵਾਡੁ.

ਜਾ ਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਗਾਉ ॥

ਅਡਵੀ ਚੋਲੁਨੁ, ਠੋਟ ਮੋਕਠੁਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਨਘਾਡੁ ਵਾਟੀਨਿ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥

ਵਾਰੀ ਮੂਲਾਨਿਘੁਠੀ, ਅਤਨੁ ਵਾਰੀ ਪੇਰੁਨਿਘੁਠੀਨੀ ਆਸਾਡੁ.

ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫੁਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥

ਪੁਸ਼ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਫਲਮੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੀ ਆਠੀ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦੁਬਡੁਠਾਠੁ.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥

ਮਨਮੁ ਨਾਠੇਠੁਪੁਠੁ, ਮੇਮੁ ਕੋਠਕੋਸੁਕੁਨਿ ਠਿੰਠਾਮੁ.

ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥

ਮਨੁ ਸਰੀਰੰ ਬਲਪੈਨਮੈਨ ਗੋਡਲੁ ਊਨਘੁਲੁ ਲਾਠੀਦੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨੁ ਮਨਸੁ (ਮੇਸੁ) ਕੂਡਾ ਸਿਕੁਠੁ ਪੋਂਦੁਲੇਦੁ.

ਮਤਿ ਅਲੁਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥

ਠੇਲੀਵਿਠੇਠੁਲ ਰੁਚੀ ਮੁਦੁਵੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਊਪੁਠੁਕੁੰਡਾ ਏਦੋਲਾ ਊਂਡੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ఓ నానక్, అతనికి నచిన్ఫట్లు, అనిభిషయాలను సరిచేస్తాడు.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩੨॥

దేవుని నామము మీద ధాన్యించకుండా ఉంటే, ఆయన ఆస్థానంలో ఎవరూ ఆమోదించబడరు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, ఐదవ లయ:

ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥

అశాశత్రమైన (మాయ) మోసపోలేడు, లేదా ఏ కత్తి దాని చెడు ప్రభావాన్ని తటస్థం చేయదు.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥

మన యజమాని మనల్ని అలాగే ఉంచడంతో మనం కూడా ఉనికిలో ఉంటున్నాం. అతాశ్రగల వక్త్రీ మనస్సు ఊగిసలాడడం ప్రారంభిస్తుంది.

ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామముపై ధాన్యతైలము లేకుండా దైవిక జ్ఞానదీపాన్నిలా వెలిగించవచ్చు

ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥

మీ ప్రార్థనా పుస్తకాన్ని పదవడం నూనెగా ఉండనివల్లడి, దేవుని భయం ఈ శరీర దీపానికి దారంగా ఉండనివల్లడి.

ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥

ఈ శరీరదీపానికి నూనెలా, దేవుని భయము దారంగా ఉండును.

ਸਚੁ ਬੁਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥

సత్యము యొక్క అవగాహనతో ఈ దీపాన్ని వెలిగించండి.

ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥

ఈ దీపం (దైవిక జ్ఞానం) వెలిగే విధంగా ఇదే.

ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు మీ మనసును (దైవిక జ్ఞానంతో) జ్ఞానోదయం చేసుకునప్పుడు మాత్రమే దేవుడు సాకారం అవుతాడు.

ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਮਾਟੁ ਸਰੀਰੰ ਪੁ ਤਨੁ ਪੁਰੁਬਾਵਾਨਿ ਚੁਪਿਨੁਪੁਠੁ,

ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਵਿਨਯਮੁਗਾ ਧਾਠੀਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਆਨੰਦੰ, ਸਾੰਤਿ
ਲਭਿਸੁਠਾਯਿ.

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥

(అప్పట్లు ఒకడు దానిని గ్రహిస్తాడు) ప్రపంచం మొత్తం రావటానికి మరియు వెళ్ళడానికి లోబడి ఉంటుంది అని.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥

కాబట్టి, (లోకం లోని తాత్కాలిక సభావం గురించి చింతించే బదులు) మనం ఆయన నామాన్ని ప్రేమతో, భక్తితో చదువుతూ దేవునికి సేవ చేయాలి.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥

అప్పట్లు, మనము అతనితో ఐకం అవుతాము.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥

మనం చింతరహితంగా ఉంటామని (అతనితో ఐకమైన తరువాత) నానక్ చెప్పారు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే సప్తకర్త దేవుడు. సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడినవాడు:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

మూడవ గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్, మొదటి లయ

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥

నేను నా సత్యగురువు బోధనలను ఏకమనసుతో అనుసరిస్తాను మరియు ప్రేమతో నా చైతన్యాన్ని అతనిపై కేంద్రీకరిస్తాను.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

సత్యగురువు ఒక కోరికను నెరవేరే యాత్రా ఫలం లాంటిది. ఈ వాస్తవం సత్య గురువు ఎవరికి తెలియజేస్తే వారికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

సత్యగురువు గారి ఆశీర్వాదాల వల్ల, హృదయ వాంఛలనీ నెరవేరుతాయి.

ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

అయితే, నామాని మాత్రమే పొందాలని, నామాని ధ్యానించమని, తదాత్తా సమతుల్యత మరియు ఆనంద స్థితికి రావాలని ప్రార్థించాలి.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕਛਾਦਾਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਰੁਚਿ ਚੂਡੰਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਮੀ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਮੀ ਦਾਹਾਂਨਿਰੁਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਂਗਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਰੁਚਿ ਚੂਸਿਨ ਵਾਰੁ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਿ
ਸਮਤੁਕੰਲੋ ਊਡਿਪੋਯਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਸੇਵ ਚੇਸਿਨ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਨਿਧਿਨਿ
ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਵਾਰਿ ਪੁਦਯਾਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮ
ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਰੁਲੋਠੁਯਾਰੁ.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਤਾਮਰਾਕੁਲੁ ਵਾਰਿ ਪੁਦਯਾਲੁ ਅਨੰਦੰਠੋ ਵਿਕਸਿੰਚਾਯਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ
ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਸਮਤੁਕੰ ਪ੍ਰਿਤਿਲੋਕਿ
ਵੇਲਾਠੁ.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਸਫੁਠੁਗਾ ਮਾਰਾਯਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਅਸੁਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਊ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋ ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੇਸੇ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਤਮ ਪੁਦਯਾਲੋ ਪੁਰਿਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਠੁਵਾਰੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਸਾਠੁੰਨਤਨੁ
ਅਠਚਿਵੇਸੁਾਰੁ.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥

ਨਾਮੰਠੋ ਪੁਰੇਮਲੋ ਊਨਠੁਾਰਿਕਿ ਨੇਨੁ ਤਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ਲੋਕ ਕਾਲਾਲਨਿਠੁਲੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅੰਠੰਲੇਨਿ ਸੰਪਦ ਊਨਠੁਾਰੁ ਮਾਤੁਰਮੇ
ਸ਼ਾਂਤਿਠੋ ਊਨਾਰੁ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥

ਗੁਰੂవుతో కలిస్తే, నామానిష్ఠులందొచ్చుమరియు భావోద్వేగ అనుబంధం యొక్క దాహం పోతుంది.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥

అవుర్లు, మనసు ధైర్యంతో నిండి ఉంటుంది మరియు ప్రపంచంలో నివసిస్తున్నప్పుడు మరియు సాధారణంగా ప్రపంచంలోని ప్రతి కచ్చెస్తున్నప్పుడు కూడా ప్రపంచం నుండి వేరుచేయబడుతుంది.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥

దేవుని నామంలోని ఉదాత్తమైన రుచిని ఆసాధించేవారికి ననుషోను సమర్థించుకుంటున్నాము.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥

(కానీ) ఓ నానక్, సరక్షక్తిమంతుడి దయ దాత్రా మాత్రమే మనం మంచి నామ సంపదను సీక్తరిస్తాము.

ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥

ప్రజలు అనిర్హకాల దుస్తులను ధరిస్తారు మరియు చుట్టూ తిరుగుతారు, కాని వారి హృదయాలు మరియు మనసుల్లో, వారు మోసపోతారు.

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

వారు దేవుణ్ణి సాకారం చేయడంలో విజయం సాధించలేరు. బదులుగా, వారు ఆధాత్మిక్తంగా మరణిస్తారు మరియు వారి మనసులు చెడు ఆలోచనలలో నిండిపోతాయి.

ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥

ఓ మనసా, మీ ఇంటి మధ్యలో అందరితో వేరుగా ఉండు.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੇ ਕరੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ २॥ ३॥ ४॥

(కానీ) ఆ వక్త్రీ మాత్రమే సత్యాన్ని చరిస్తాడు (నామ్ ను పరిస్తాడు), సీర్లు క్రమశిక్షణ మరియు కులీనత, అతని మనసు గురు కృప దాత్రా జ్ఞానోదయం చెందుతుంది.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਊਪਦੇਸ਼ੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਜਯਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਇੰਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਖੁਠ੍ਰੁ ਕੂਡਾ ਮੋਠ੍ਰਾਨਿਖੁਮੁਰਿਯੁ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ਕਾਬਠ੍ਰੀ, ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠ੍ਰੁਲੋ ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਵੰਡੀ.

ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਮੰਦੀ ਮੁਪਿਲਲ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਅਸਾਠ੍ਰਿੰਚਵਚੁਠ੍ਰੁਮੁਰਿਯੁ ਸੁਰਵੰਚੰਲੋਨਿ ਠ੍ਰੋਮਿਠ੍ਰੀ ਖੁੰਡਾਲਨੁ ਪਰਿਪਾਲਿੰਚਵਚੁਠ੍ਰੁ

ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

ਕਾਨਿ ਸਤਠ੍ਰੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮੀਕੁ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਭਿੰਚਦੁ; ਮੀਰੁ ਮੁਲ੍ਲੀ ਮੁਲ੍ਲੀ ਪੁਨਰੁਨਖੁਮੁ ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੀਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਰਸ਼ੁਕੁਤਿਮੰਤੁਨਿ ਝਾਪਕਾਨਿੰ ਵਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰਾ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਊੰਚੁਕੁਨੋਵਾਰੁ.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਅਠ੍ਰਿੰਦੁਰਿਯੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਕੁ ਸਕੁਲੁ ਵਾਠਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਸੁਠ੍ਰਾਯਿ ਕਾਨੀ, ਅਲਾੰਠਿ ਵਾਠਿਨਿ ਵੰਮਾਠ੍ਰੰ ਪਠ੍ਰਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਜੇ ਪੁਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਵੀਦੀ ਇਠ੍ਰੁਮੋ ਅਦੀ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਦੀ. ਮਨਮੇਮਿ ਚੇਯਲੇਮੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖਾਮੰਠੋ ਅਸ਼ੇਰਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ. ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਸਹਾਯੰਗਾ ਚਦਵਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਗਲਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੋਦਟੀ ਲਯ:

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਏਕਠਾ ਪਾਲਿੰਚੈ ਵਛੀਕੀ ਵਿਧੇਯਤਠੋ ਜੀਵਿਸਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

(ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ) ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਤਾ ਜੀਵਿੰਚਿਨਟਲਯਿਠੇ, ਆ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀ ਹੁਪੁਦਯੰਲੋ ਵਛਮਵੁਠਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਮੁਨੈ ਦੇਵੁਨੀ ਹੁਪੁਦਯੰਲੋ ਏਕਰੁ ਨਿਤਠੁੰਠੋਪਾਨਿਘੁੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਰਛੁਕੀਮੰਠੁਡੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨੈ ਵਾਰੁ ਅਸਲੁ ਮਠੀਵਿਡੀਪੋਰੁ; ਵਾਰੁ ਅਠਯੋਕੁ ਈਂਟੀਲੋ ਲੋਠੁਗਾ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸੁਾਰੁ (ਈਦੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਵਾਸੰ ਕੂਡਾ).

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਠਾਠੁਕ ਦੇਵੁਡਾ! ਨਾਕੁ ਮੀਰੁ ਠਪਠੁੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਠਠੁਰੁਵੁ (ਭਗਵੰਠੁਨੀ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪੰ) ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨਿਪਠੁਠੁਮੁਨੈ ਦੇਵੁਠੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਮਨਲਿਘੁਡੀਪਿਸੁਾਰੁ.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ (ਭੋਧੰ)ਪਾਟਿੰਚੈਵਾਡੁ, ਭਗਵੰਠੁਡੁ ਅਠਨੀਨੀ ਠਨਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੈਸੁਕੁੰਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਅਲਾ ਵਿਲੀਨੰ ਚੈਯਠਡਠਾਡੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੇ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਲੋਕੰਸੰਗਠ ਵਿਸੁਯਾਲਠੋ ਜਠਚੈਯਠਡੀਨਪਠੀਕੀ ਏਵਠੁਰੁ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਈਕਠੁ ਕਾਲੇਰੁ. ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਛੀ ਵਸੁਤਾ ਪੋਠਾਨੈ ਈਂਠਾਰੁ (ਜਨੰ ਮਰਿਯੁ ਮਰੰ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ).

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਏਕ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘੁੰਠਾ ਵਾਠੀੰਚੀ ਈਂਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੁੰਠਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾਨੈ ਈਂਠਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਚੇਤ ਫਕਡੁ ਨਾਮਲੋ ਲੀਨਮੈਘੋਤਾਡੁ.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਅਨੰਦੁਦਿਵਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਪੰਡਿਤੁਲੁ, ਮਤ ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੋਠੀਸੁਖੁ
ਵਾਦਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਚਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਤਮ ਵਕ੍ਰਬੁਧਿਠੋ, ਵਾਰੁ ਸਤਾਘ੍ਰਿਗਪਿੰਚਰੁ. ਲੋਪਲ, ਵਾਰੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠਨਾਰੁ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਲਕ੍ਸ਼ਲਾਦਿ ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਨੋ ਠਨਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨਠੋ ਕੋਲੋਠੁਨ ਬਾਧਲਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਸੁਕਾਰੰ ਵਠੁਹਾਰਿਸ਼ਾਰੁ, (ਭਦਿ ਵਾਰਿ ਮੁਨੁਪਠੀ
ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਵਰਠੁਠਿੰਦਿ) ਵਰੁਰੁ ਠੀਨਿਨਿ ਚੋਰਿਪਿਵੇਯਲੇਰੁ.

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੇਵ ਚਾਲਾ ਕਠੁੰ ਵੰਦੁਕੰਚੇ ਭਦਿ ਮਨ ਸੰਠੁ
ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਲਗਿੰਚਿ ਮਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਰ੍ਹਾਗਿ ਲੋਂਗਠੀਸੁਕੁੰਠੁੰਦਿ.

ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

ਵਾਕੁਸ਼ਾਠੁਠਾਠੁੰ ਦਾਠੁ ਭਗਵੰਠੁਠੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਠੁੰਡਾਡੁ. ਆ ਵਿਠੰਗਾ ਭੁਕੁਕਿ ਪੁਰਿਠੁਪਲੰ
ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਵਕੁਠੁਠਾਠੁਠੁਠੁਗਿੰਗਾ ਚੁਡਠੰ ਦਾਠੁ, ਫਕਰਿ ਸਠੁਠ ਵਕੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਸੁਠਾਠੁਕਿ
ਠਨਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਫਕਰਿ ਕਾੰਠਿ ਸਰੋਠੁਠੁ ਕਾੰਠਿਠੋ ਕਲਿਸਿ
ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਿਧਿ (ਮੁਨੁਪਠੀ ਕੁਰਿਠੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ)
ਠਨਠੁਰੁ ਮਾਠੁਰੁ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਠਾਨਿਕਿ ਵਸ਼ਾਰੁ.

ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

ఓ నా మనసా, కోరికల ఆకలితో ఏడుస్తూ ఉండవద్దు; ఫిర్యాదు చేయడం ఆపేయండి.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਮੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

లక్షలాది జాతులను సృష్టించిన దేవుడు, వారందరికీ జీవనోపాధిని అందిస్తాడు.

ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

నిరభయుడైన దేవుడు నితఘ్ను కనికరము గలవాడు; అతను అందరినీ చూసుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥

ఓ నానక్, మనం ఈ వాస్తవాన్ని అర్థం చేసుకుంటాం, కేవలం గురు బోధలను అనుసరించడం దాత్రా (అంటే, నామానిష్ఠాభింఛటం దాత్రా మాత్రమే) విముక్తి తలుపును పొంతాం.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥

నామం చెప్పేది విని, దాని గుట్టిగా నమిశ్న వారు, వారి మనసు శ్రీరగడం ఆగిపోతుంది (వారు తమలో తాము శాంతిని కనుకుంటారు).

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

గురుబోధల దాత్రా, వారు దేవుణ్ణి ప్రశంసిస్తున్నారని మరియు వారు శ్రేష్ఠత నిధి అయిన ఆయనను కనుగొంటారు.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥

దేవుని భక్తిలో నిండిన వారు సభ్యమైనవారు; నేను ఎప్పుడైనా వారి కోసం తాశ్రం కాగలనా!

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

దేవుడు ఎవరి హృదయాల్లో నిలుస్తాడో వారు ప్రకాశవంతంగా, జ్ఞానవంతంగా ఉంటారు.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ నా మనసా, నిష్కలమైన దేవుని ప్రేమ మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకోండి.

ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਵਲ, ਮੁਮਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿਚਿਨਿ ਵਿਧਿ ਊਨਘਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੁਰਿ ॥

ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਦਗਰਲੋ ਊਨਾਠੁਨਿ ਸਘੁੰਗਾ ਚੂਡਊਂਡਿ; ਅਤਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੁਰਿ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੋਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਨਿਤਠੁਰੁਮਾਨਾਨਿ
ਚੂਸਾਰੁ.

ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੁਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ਪੁਣਾਠੁਲ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਸਾਸ਼ਤ੍ਰੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾਡੁ. ਸਧੁਠਾਨੁ ਲੋਨਿ ਪਨਿਕਿਰਾਨਿ
ਵਠੁਲ ਨੁੰਡਿ ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਦੂਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਦੇ ਝੁਰਿ ॥੨॥

ਅਤਠੁਕਲਿਠੁਠੁਨ ਮਨੁਠੁ ਧਰੁਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਸੰਪੂਰੁਠੁੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ਨਾਮੰ
ਲੋਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਨਿਰਾਸ਼ਠੋ ਮਰਣਿਸੁਤਾਰੁ.

ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੁਨਿ ਨਮੇਠਾਰੁ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਊਂਦੋਕੰਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਭਕੁਤਿਲੋ ਏਪੁਠੁ ਮੁਨਿਗਿ ਊਂਡੋਵਾਰੁ; ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਲੁ ਸਠੁਰੁਗਾ
ਮਾਰੁਠਾਯਿ.

ਕੁਝਾ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਪੋਠੁਤਿਰੁਗੁਡੁ ਪੁਵੁਠੁਕੁਠਾਠੁਲਿਕ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ, ਅਬਠੁੰ ਅਨੋਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਅਨੰਦਾਲ ਸੁਠੁੰ. ਅਲਾੰਠੀ ਅਨੰਦੰ ਅਦੁਸ਼ੁਨੈਨਪੁਠੁ ਓਕਰੁ ਬਾਠੁਪਡਠਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਕਾਨੀ, ਨਾਮੰ ਠੁਕੁਪਕਾਸਿੰਚੋ ਵੇਲੁਗੁ (ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ) ਊਨਘਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ಈ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਨਾਮਾਨਿਭੁਕਤੀ ਚੱਦਵਰੁ.

ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥

(ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ) ਮਰਠਨ ਵਚਿਠਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਈਕਠ ਠੰਡਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚਨੂੰ ਵਿਸ਼੍ਰਾੰਤਿ ਪੁਲੰ ਦੋਰਕਦੁ.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਠ ਅਵਕਾਸੰ ਮਲ੍ਹੇਰਾਦੁ. ਚਿਵਰਿਕੀ, ਵਾਰੁ ਪਸ਼ਾਠਾਪਪਡੀ ਵੇਲ੍ਹਿਠੇਰੁ.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਠੁਠੁ ਠਨ ਕੁਪ ਠਯੁਕੁਮਾਪੁਠ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕ੍ਰਿੰਚਾਠੁ; ਵਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠ ਆਠਨਠ ਜਠਚੈਠਠਠਠਠ.

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਠਕ੍ਰਿ ਨਿੰਡਿਵੁੰਠਾਰਨਿ ਠੁਪਿੰਚੈਵਾਰਿਕੀ ਆਠਨਪਲੁ ਨਿਠਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਠੰਡਦੁ. ਆਠਠੁਪੰਕਾਰੁਲੰਦਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨਿਠਮੈਨ ਮਾਰੁਨਿਠੁਠੰ ਠੈਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਵਾਰਿ ਪੁਦਠਠਠੁ ਠਨੁਲੈਨ ਵਾਰਿ ਠਕ੍ਰਿ ਦੇਵੁਨਿਚੈਠ ਸੰਕ੍ਰਿੰਚਠਠੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮੁਪਿਮਠ ਠਿਸੁ; ਪ੍ਰਠਿਰੋਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠਦੁਵੁਠਾਰੁ. ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡਠੰ ਦਾਠਾ, ਅਵਿ ਸ਼ੋਪਠਲੋ ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਠ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਠ ਜਠਚੈਠਠਠਠ ਵਾਰਿ ਮਾਠਲੁ ਠਪਠਕੀ ਨਿਠੰਗਾਨੇ ਠੰਠਾਠ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠੁਕਮਨਸੁਠ ਠਾਠਿੰਚੈਵਾਰੇ ਗੁਰੁ ਠੋਠਲਨੁ ਠਾਠਿੰਚੈਵਾਰਿਗਾ ਠੰਠਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

ਵਾਰਿ ਮੁਖਾਲੁ ਸਤਫ਼ੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਏਪਠੀਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਛੰਟਾਯਿ.

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨਾ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਪਪਠੀਕੀ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਿਜਮੈਨ ਪੈਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ਾਰੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁ ਸਲਹਾਂਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਪੁਠੁ ਆਲੋਚਿੰਚਾਲਿ, ਠਦਾਠਾ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਯੋਕਸ਼ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਪੋਠੁੰਦਿ.

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥

ਸਠੁੰਕਲਿਠੁਡੈਨ ਮਨੰ ਮੁਖੰ ਕੁ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਯਦੁ. ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਠਮ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਲੋਠਾਰੁ.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਪਾਬਾਦੰ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚਰੁ; ਵੀਰੁ ਦਠੁਦਠੁਵੇਮਠੋਂ ਜਠਚੇਯਬਡਠਾਰੁ.

ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਅਵਿ ਮੁਰਿਕੀਲੋਂ (ਦੁਠੁਠਾਲ) ਪੁਰੁਗੁਲ ਵਲੇ ਛੰਟਾਯਿ, ਅਵਿ ਆ ਮੁਰਿਕੀਲੋਂ ਪਡੀ ਦਾਨਿਲੋਂਪਲੇ (ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀਲੋਂ) ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ.

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਸੰਕਲਾਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਨਡੀਚੇ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਠਾਲੁ ਪਲਪ੍ਰਦਮੈਨਵਿ.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥

ਵਾਰਿ ਕੁਠੁੰਬਾਲੁ ਰਕੀੰਚਬਡਠਾਯਿ; ਵਾਰਿਕੀ ਜਨਠੀਚਿਠੁ ਠਲੁਲੁ ਠਨੁਲੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥

ਠਨ ਸੰਕਲਠੁ ਵਲਨ ਆਯਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ; ਅਲਾ ਆਠੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੀੰਚੰਡੀ.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਅਹਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਗੁਰਾਠਿ
ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਪਚੈਂਸਾਰੁ.

ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਵਿ ਸਠੁਠੁਨਵਿ, ਅੰਤਰੁਗੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਹੁਗਾ; ਅਵਿ ਸਤੁਠੁਠੁਲੋ ਵਿਲੰਨੁ
ਅਵੁਠਾਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਬੋਧੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਕੁਠੁ ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ
ਧਾਠੁੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਰਾਵਡੁ ਆਰੁਠੁੰਚਬਡਿੰਡਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵੁ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਦੈਵੁਨਿ ਭੁਕੁਲਕੁ, ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁਪਦੁ ਵਾਰੁ ਵਠੁਹਾਰਿੰਚੈਂ ਸਰੁਕੁ, ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੂਵੁ ਸਲਹੁ ਮੈਰੁਕੁ, ਵਾਰੁ ਵਾਠਾਰੁੰਚੈਂਸਾਰੁ (ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁ ਸਰੁਕੁਠੁ).

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਪਠੁਕੀ ਪ੍ਰਸੁੰਸਿਠੁ ਆਂਟਾਰੁ. ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਵਾਰਿ
ਬਹੁਮੁਠਿਗੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹੁਠੁੰਗੁ ਆਂਟੁੰਡਿ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਠੁਠੁਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੂਵੁ ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠੁਕੁਲੁਲੋ ਅਮੁਰਾਠੁ; ਦੈਵੁਨਿ ਭੁਕੁਲਕੁ ਆਡਿ
ਠੁਰੁਗੁਨਿ ਨਿਠੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨੁ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਆ ਵਿਠੁੰਗੁ ਮੀ ਮੁਨੁਸੁਠੁ ਸੁਚਿੰਚੁੰਡਿ:

ਏ ਮਨੁ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮੁਨੁਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਸੋਮੁਰਿਠੁਗੁ ਆਨਾਠੁ? ਗੁਰੁ ਮਾਰੁਠੁਰੁਠੁ
ਠੁੰਡੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਧਾਠੁੰਚੁੰਡਿ.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਸਲਹੁਪੈ ਪੁਰੁ ਠੁਠੁ ਪੇਠੁਠੁਠੁ, ਦੈਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਿਠੁਮੈਨੁ ਭੁਕੁਠੁ ਲੋਠੁਨੁ
ਧਾਠੁੰਚੁੰਡਿ.

ਪਾਖੀਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵੇਖਧਾਰਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨ ਚੇਯਲੇਮੁ. ਏ ਮਾਟੁਨੈਨਾ ਦਠ੍ਰੁਦਠ੍ਰੁਗਾ ਮਾਟ੍ਰਾਡਿਠੇ (ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਇਠਰ ਵਿਸਯਾਲਪਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮ) ਅਦਿ ਹੋਨਿ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ.

ਸੇ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥

ਕਾਨੀ, ਨਿਯਮੈਨ ਝਾਨੋਦਯੁੰ ਮਰਿਯੁ ਠ੍ਰੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਠਨਖੁਠ੍ਰੀ, ਵੇਖਧਾਰੁਲ ਗੁੰਪੁਲੋ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਠੇਠ੍ਰੁੰਗਾ ਨਿਲੁਸੁਾਡੁ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੇ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਠਮ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੋ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਆਯਨ ਸੇਵਕੁਲੁਗਾ ਠੇਪਠ੍ਰੁਡਠਾਰੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਏਦੁਟ ਮਨਸੁਨੁ ਸਰੀਰਾਨਿਅਰਿਠ੍ਰੁਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਲੋਪਲਿ ਨੁੰਡਿ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿਯੁੰਚਿ, ਨਿਰੁਲ੍ਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਸ਼ੇਰਠ੍ਰਿੰਚਿ, ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ, ਅਠਨੁ ਝੀਵਿਠ ਯੁਠ੍ਰੁੰਲੋ ਦੁਰ੍ਰੁਠਾਲਚੇ ਏਨਠ੍ਰੁ ਓਡਿਪੋਡੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਆਯਨ ਕ੍ਰੁਪਨੁ ਪੋਂਦੇਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਕਨੁਕੁਠ੍ਰੁਟਾਰੁ. ਅਠਨਿ ਕ੍ਰੁਪ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਠਨਿਨਿ ਕਨੁਬੇਠ੍ਰੁਲੇਂ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥

ਲੱਖ ਲਾਦੀ ਜਾਤੁਲ ਜੀਵਿਤਾਲੂ, ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡਿਨੀ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰਗਾ ਵੇਚੀ
ਚੂਸੁਨਾਠੁ. ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁਨਖ਼ਾਰੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਲੁਸੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਅਤ੍ਰੁਠ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪੁਾਰੀ
ਵਿਨਯੰਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਲੋ ਲੀਨਮੁ ਊਂਡੇ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਡਿਨੀ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਅਨੰਦਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਵੰਠੀਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਐਡੀ ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਕ੍ਰੁਪ
ਦਾਠਾ ਲਭੀਸੁੰਡੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਯਨ ਨਾਮੰਮਲੋ ਸੁਲਭਮੁਗਾ ਵਿਲੀਨਮੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ, ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਨੀੰਚਾਲੀ.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥

ਵਿਧੰਗਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਨਿਤਠੋਵੁਨੀਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯੀ, ਮਨ ਨਾਲੁਕ (ਦਾਨੀਕਦੇ)
ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁੰਡੀ.

ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦਠੁਦਠੁ ਪੱਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਮਗਮੁਨ ਦੁਃਖੰਲੋ ਊਂਡੀ.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਕ੍ਰੁਰਣਾਲਯੰਲੋ, ਨਾਮਾਨਿਪੁਲੁਪੁਠੁ ਠਾਨੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਾਂਤੀ
ਲਭੀਸੁੰਡੀ.

ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਠਾਨੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਲੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰਤਾਯੀ, ਸੁਠੀ ਚੇਯੁਡੀਨ
ਮਨਸੁਸੁਠੁਠੁਲ ਮੁਰੀਕੀਠੋ ਮਰਕਲੁ ਪਡਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯੁ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਾਝਾਤਾਠੁ ਚੋਂਦਿ, ਆਯਨ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ, ਮਕਰੰਦੰਲੋਂ ਕਲੀਸਿਘੋਯਾਡੁ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਘੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਅਦੁਠੁਮੈਨ ਕਾੰਤਿਨਿ ਵੋਲੀਗਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁਘੀਕਠੀ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਸਠੁੰਕਲਘੁ ਗਲ ਮਨੁਠੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਠੋਂ ਕਲੁਸਿਠੁਮੈ ਘੋਠਾਡੁ. ਅਵਿ ਅਹਾਂਕਾਰੰ, ਦੁਘੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕ ਯੋਕੁਠਾਲੁਘੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਠੁੰਟਾਯੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਘੁਨਿ ਕੋਂਸੰ ਧਾਠੁੰ ਚੋਂਯੁਠੁ ਕਾਬਠੀ, ਠੁੰ ਕਾਲੁਘੁ (ਅਹਾਂਕਾਰੰਮੁ ਮੋਦਲੈਨਵਿ) ਘੋਂਕੁੰਡਾ ਵਾਰੁ ਮਰੁਣੰ ਮਰਿਯੁ ਘੁਠੁਕ ਚਕ੍ਰਾਲ ਦਾਠਾ ਦੁਃਘੁੰਲੋਂ ਝੀਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥

ਲੋਂਕਘੁ ਝ੍ਰਾੰਠਿਕਰੰਮੈਨ ਨਾਠੁਕੰਲੋਂ ਨਿਮਗੰਮੈਨ ਵਾਰੁ ਠੁੰ ਠੁਰਘੰਚੰਲੋਂ ਗਾਨੀ, ਠੁਰਾਠੁ ਠੁਰਘੰਚੰਲੋਂ ਗਾਨੀ ਠੋਲੀਕਗਾ ਠੁੰਡਲੋਂਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਦੇਘੁਨਿ ਨਾਮੰ ਘੁਠੁ ਵਾਰੀਕਿੰਨੁਘੋਮ ਕਾਰੁਣੰਗਾ, ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਆਰਾਠੁਨ, ਠੁਰਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਗ੍ਰਹਾਂ ਯੋਕੁਘੋਗਠੁ ਠੁੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਮਾਰੁਠੁਰਠੁਠੋਂ, ਸੁਘੀਕਰੁਨੁ ਁਲੁਘੁਠੁ ਮਨੰ ਧਾਠੁੰਚਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥

ਠੁੰ ਨਾਨਕ, ਅਨਿਘੁਨਾਨਘੁਲਕੁ ਸਘੋਯੰਗਾ ਠੁੰਨਠੋਂਘੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਠੀਠੁ.

ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥

ਆਠੁਘੁਹਾਂਕਾਰੰਮੁ ਝਾਠੀਕ ਮੈਨ ਅਨੁਬੰਠੁੰਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਘੋਯਿੰਦਿ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਦੇਘੁਨਿਠੋਂ ਠੁਰੇਮਲੋਂ ਠੁੰਡਲੋਂਡੁ ਲੋਦਾ ਲੋਂਕ ਸੰਘਦ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਘੋਲੋਂਡੁ.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

(ಆತ್ಮಹಿಂಸಾಕಾರಿಗಳು) ಗುರುವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸੁਰಿಯಿಂದಿ ಆಲೋਚಿಸಿದರು, ಅಂದುವಲ್ಲ ದುಃಖಂ
ಊಂ, ದೇವನಿ ಅನ್ಯಾನಂ ಅವಮಾನಾನಿ ಗುರವುತಾರು.

ਹਉਮੈ ਗੁರਮੁಖಿ ಖೇਈನೈ ನಾಮಿ ರತೆ ಸುಖು ರೋਇ ॥೧॥

ಗುರುವು ಕೃಪೆ ವಲ್ಲ ಅಹಂಭಾವಮು ತೊಲಿಗಿ, ನಾಮಂ ಮನಸ್ಸುನಿಂಡಿಪೊಯಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ
ಆನಂದಾನಿಸ್ವಾಧಿಂಚಡಂ ಜರುಗುತುಂದಿ.

ਮೆರೆ ಮನ ಅਹಿನಿಸಿ ಪುರಿ ರಗಿ ನಿತ ಆಸಾ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಪಗಲು ಮರಿಯು ರಾತ್ರಿ, ಮೆರು ಪ್ರಪಂಚ ಕೊರಿಕಲತೊ ನಿಂಡಿ ಊನಾರು.

ਸਤಗುರು ಸೇವಿ ಮೊಗು ಪರಜಲೈ ಘರ ಗಿ ಮಾಗಿ ಊದಾಸಾ ॥೧॥ ರಗಾಊ ॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾತ್ರ್ ಲೊಕ ಸಂಪದತೊ ಅನುಬಂಧಂ
ಪೊತುಂದಿ. ಪ್ರಪಂಚಂ ಮಧ್ಯೊ ಕೂಡಾ ಮನಿಷಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸನಾಸ್ತಿ ಗಾ ಮಾರುತುಂದಿ.

ಗುರಮುಖಿ ಕರಮ ಕಮಾವೈ ಬಿಗಸೈ ಹರಿ ಬೈರಾಗು ಅನಂದ ॥

ಗುರುವು ಯುಕ್ತಾನುಚರುಡು ಗುರುವುನೆ ನಿರ್ಣಯಿಂಚಬಡಿನ ಪನುಲನು ನೆಸ್ತಾಡು
ಮರಿಯು ಲೊಪಲ ನುಂಡಿ ಸಂತೊಷಂ ಊಂಟಾಡು ಎಂದುಕಂಪೆ ಆ ವಕ್ತರಿ ದೇವನಿ ಪಲ್ಲ
ಪ್ರೇಮ ಮರಿಯು ಆನಂದಂ ಊಂಟುಂದಿ.

ಅಹಿನಿಸಿ ಭಗತಿ ಕರೆ ದಿನ್ ರಾತಿ ಹਉಮೆ ಮಾಗಿ ನಿಚೆದ ॥

ಅಲಾಂಟಿ ವಕ್ತರಿ ಪಗಲು, ರಾತ್ರಿ ದೇವನಿ ಭಕ್ತಿಲೊ ಮುನಿಗಿಪೊಯಿ ಊಂಟಾಡು. ಮರಿಯು,
ಅಹಂ ವಿಸರ್ಥಿಂಚಡಂತೊ, ಊ ವಕ್ತರಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಂ ಊಂಟಾಡು.

ವತೆ ತಾಗಿ ಸತಸಂಗತಿ ಪಾಣಿ ಹರಿ ಪಾಠಿಆ ಸಹಜಿ ಅನಂದ ॥೨॥

ಅದೃಷ್ಟಂ ದಾತ್ರ್ (ಅಲಾಂಟಿ ವಕ್ತರಿ) ಸಾಧುವುಲ ಸಾಂಗತಾನ್ವಿತನುಗೊನಾರ್ಥು ಮರಿಯು
ಶಾಂತಿ, ಆನಂದಂತೊ ದೇವಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು.

ಸೆ ಸಾಧು ಬೈರಾಗಿ ಸೊಣಿ ಹಿರದೈ ನಾಮ ವಸಾಏ ॥

ಆಯನ ಒಕಣ್ಣೆ ಸಾಧುವು, ಅತನಿ ಹೃದಯಂ ದೇವನಿ ಪವಿತ್ರ ನಾಮಂ ಊಂಟುಂದಿ.

ಅಂತರಿ ಲಾಗಿ ನ ತಾಮಸು ಮುಲೆ ವಿಚರು ಆಪು ಗವಾಏ ॥

ಅತನಿ ಅಂತಃಶಕ್ತಿ ಕೊಪಂ ಲೆದಾ ನಿಕಟಿ ಶಕ್ತುಲತೊ ತಾಕದು; ತನ ಸಾಷ್ಟಾನ್ನಿಅಹಂಕಾರಾನಿ
ಕೊಲೊಯಾಡು.

ನಾಮು ನಿಧಾನು ಸತಗುರು ದಿಖಾಲಿಆ ಹರಿ ರಸು ಪಿಆ ಅಪಾಏ ॥೩॥

ಸತಗುರುವು ದೇವನಿ ನಾಮ ನಿಧಿನಿ ಆಯನಕು ನೆಪಾರ್ಥು; ಆಯನ ದೇವನಿ ಊದಾತ್ತಮನ
ಸಾರಾನಿ ಅನಿಸ್ವಾಧಿಂಚಾಡು, ಮರಿಯು ಸಂತೃಪ್ತಿ ನೆಂದುತಾಡು.

ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨੁ ਨਿਮਗਠੁ ਕਾਵਡੁ
ਦਾਠਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਮੁਨਿ ਅਦੁਠੁ ਅਲਾ ਚੋਸਾਰੁ.

ਮਨੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥

ਆਤਮੁਕਲਿਠੁ ਠੈਨ ਮਨੁਖੁ ਕੋਲੋਰੁਨ ਵਾਠੀ ਚੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰਿਕੀ
ਨਿਜ ਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰੋ ਠੈਲਿਯਦੁ. ਵੀਰੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿਕੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਗੁ
ਜਤ ਚੋਯੁ ਬਡੁ ਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਫੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੁ ਠੰਗੁ ਠੈਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿੰਡੀ ਠੰਗੁ.
ਦੇਵੁਨਿ ਪੱਲੁ ਗੋਰੁ ਪ੍ਰਦੁ ਮੁਨਿ ਭਯੁ ਠੈਕੁ ਠੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੱਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿੰਡੀ
ਨਿੰਡੀ ਠੰਡੁ ਠੈਮੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਠੈ ਕੁਠੁ ਪਦੁ ਠੰਗੁ ਠੈਕੁ ਠੰਗੁ ਵਥੀ ਠੰਗੁ ਕਨੁਗੁ ਨਵ ਠੰਗੁ ਕਰੁ ਕੋਰੁ ਕੁ ਠੈ
ਅਠੁ ਨਿ ਠੰਗੁ ਠੈ ਠੰਗੁ ਠੰਗੁ.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੈ ਵੀਨ ਠੰਗੁ ਦਾਠਾ, ਪ੍ਰਠੀ ਕੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਠੰਗੁ ਠੈ ਠੰਗੁ
ਦਾਠਾ, ਨਾਮੁ ਠੈ ਕੁਠੁ ਪਦੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁ ਠੰਗੁ ਠੰਗੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧੀ ਠੰਗੁ. ਗੋਪੁ ਠੰਗੁ ਦਾਠਾ, ਠੰਗੁ ਲਠੀ ਠੰਗੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਓ, ਨਾ ਮਨੁ ਨਾ, ਅਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾ ਨਿਠੀ ਠੰਗੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁవు ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਮ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਓ' ਨਾ ਮਨਸੁ, ਵਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਠੀ ਫ਼੍ਰੇਮ
ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤੀਠ੍ ਠੁਰੁੰਚੁਕੋ, ਠਾਨੇ ਵਕ੍ਤਕ ਸੁਠ੍ਠਿਕਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਠਾਠ੍ਠਾ, ਗੁਰੁవు ਅਨੁਚਰੁਲ ਮੁਖ਼ਾਲੁ
ਗੋਰਵਠ੍ਠਦੰਗਾ ਸੁਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਠੁੰਟਾਲੁ.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਵਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਫ਼੍ਰੇਮਠ੍, ਭਕ੍ਤੀਠ੍ ਠੇਵੁਠ੍ਠੀ ਸਠ੍ਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਠਾਠ੍ਠਾ, ਵਾਰੁ ਈਕਠ੍ਠ ਮਰਿਯੁ
ਠਰੁਵਾਠ ਲੋਕਾਲਲੋ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਆਸਾਠ੍ਠੀਸੁਠ੍ਠਾਰੁ.

ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਮਾਟਨੁ ਸੁਠਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਠਾਠ੍ਠਾ, ਵਾਰੁ ਲੋਪਲ ਠੁੰਡੇ ਠੇਵੁਠ੍ਠੀ
ਗੁਰੁਵਿੰਚਾਰੁ.

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥

ਨਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਠ੍ਠਿੰਚੁਕੋਨਿ ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੇਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥

ਵਾਰੁ ਵਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਭਾਧ ਠਪੁਮੁਰੇਮੀ ਠੀਸੁਕੁਰਾਨਿ ਵਿਧੰਗਾ ਵਠ੍ਠਹਾਰਿਸੁਠ੍ਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਵਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਮਰਠ ਭਯੰਠ੍ ਠੀਵਿਸੁਠ੍ਠਾਰੁ.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥

ਵਾਰਿ ਕਲਲਲੋ ਕੂਡਾ ਵਾਰਿਕੀ ਸ਼ਾਂਠਿ ਠੋਰਕਠੁ; ਠੀਵੁਮੁਨ ਆਂਠੋਲਨ ਠੁਕੁਠ੍ਠਗਿਠ੍ਠਾਠ੍ਠਾ
ਵਾਰੁ ਸੁਠ੍ਠੀਗਾ ਵਿਨਿਠੁਗਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

ਓਕ ਠੇਵੁਠੁ ਅਨਿਠ੍ਠੀਨੀ ਈਚੇਠ੍ਠਾਠੁ; ਆਯਨੇ ਸਠ੍ਠੁੰਗਾ ਅਨਿਠ੍ਠੀਰਾਠ੍ਠਾਲਨੁ
ਅਨੁਗੁਰੁਵਿੰਚਾਰੁ.

ਕਹਣਾ ਕਿਠੁ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥

ਠੀਨਿਲੋ ਮਰੇਵਰੁ ਠੇਪਠ੍ਠੀਠਿਕੀ ਵਮਿ ਲੇਠੁ; ਅਠਨੁ ਠਨ ਈਠ੍ਠਾਨੁਸਾਰੰ ਈਸੁਠ੍ਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥

ఓ నానక్, కేవలం గురు కృప దాత్రా మాత్రమే, మనం సరక్షక్తిమంతుడిని గ్రహిస్తాం మరియు అతనికి ఇవనీక్షైలుసు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥

మనం ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి సఖించుకోవాలి. అనీఘోసేవాడు నితఠ్ఠుహిమతో ఆశీరఠ్ఠిస్తాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥

గురుకృపవలన ఆయన మనసుఠ్ఠో నిలిచి యుండి, అహంకారము తరిమివేయబడును.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ఈ మనసుఠ్ఠన కృపను సఠ్ఠయంగా ఇచిఠ్ఠపుఠ్ఠు మాత్రమే లోక సంపదకోసం తన సంచారానిఠ్ఠిలిపివేస్తుంది.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ సోదరుడా, గురు మార్ఠదరఠ్ఠం అనుసరించి, ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి గుఠ్ఠంచుకోండి.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామ నిధి ఒకరి మనసుఠ్ఠో పొందుపరచబడినపుఠ్ఠు, అపుఠ్ఠు ఆ వక్తి దేవుని సమక్షంలో ఎపఠ్ఠికి జీవిస్తాడు.

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

ఆతఠ్ఠిత్తం అఠ్ఠ్ఠానపు చీకటిలో జీవిస్తుంది మరియు ప్రపంచంలో ఎకఠ్ఠా ఆధాఠ్ఠిత్త శాంతిని కనుగొనలేదు.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਝੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥

అతను నిరాఠ్ఠుషఠ్ఠైన ఇంఠ్ఠో కాకిలా ఉండి, పుఠ్ఠుక మరియు మరణం యొక్క లెకఠ్ఠేనఠ్ఠుక్రాల గుండా తిరుగుతూనే ఉంటాడు.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥

గురుబోధపై పని దాత్రా మాత్రమే దైవిక జ్ఠాన వెలుగు లభిస్తుంది. గురువాకఠ్ఠ దాత్రా నామం లభిస్తుంది.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥

(ਦੇਵੁਛੀ ਮਰਚੀ) ਮਾਯ(ਦੁਰ੍ਹੁਣ, ਧਰ੍ਹੁ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੁਤੀ) ਯੋਕ੍ਰਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਯਲੁ (ਤਪੁਠ੍ਰੋਵ ਪਠ੍ਰੀ) ਗੁਠੀਵਾਰੁ ਅਵੁਠ੍ਰਾਰੁ . ਭਵਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਒ਕ ਰਕਮੈਨ ਪੋਗਮਚੁ ਲੋਦਾ ਭ੍ਰਮਨੁ ਸੁਪ੍ਰਿਸ੍ਰਾਯੁ.

ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥

ਚਾਲਾਮਚੀ ਮੁਤ ਵਿਦਾਠ੍ਰਾਸੁਲੁ ਬੀਗ੍ਰਰਗਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਚੋਸ੍ਰਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ ਵਾਰੁ ਅਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਚੋਸੁਨਾਠ੍ਰੁ, ਦੋਵੁਨੀਪਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ ਕਾਦੁ.

ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥

ਅਠੁਵਚੀ ਵਾਰੁ ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਰਮੂਡੁ ਚੋਠ ਵਿਨੀਯੋਗਿਚਬਡਠ੍ਰਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਠ੍ਰਾ ਜੀਵਿਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰੋਦਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਜੀਵਿਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰੋਦਾ ਸਾਠ੍ਰਿਚਲੋਰੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥

ਮਾਯ ਅਨੁਬੰਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰੋ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾਨੀ ਮਰਚੀਪੋਯਾਰੁ.

ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰ੍ਹਦਰ੍ਰਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰੋਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਜੀਵਿਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰੋ ਸਰੈਨ ਮਾਰ੍ਹੰ ਗੁਰਿਚੀ ਅਝਾਨੰਗਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਅੰਦੁਵਲੁ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥

ਠ੍ਰਾ ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿਨੀ ਕੇਵਲੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠ੍ਰਾਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਸਠ੍ਰਿਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਰ੍ਰਮੇ ਰਕ੍ਰਿਚਵਚੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਰਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲੁ (ਦੁਰ੍ਹੁਣ, ਧਰ੍ਹੁ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੁਤੀ) ਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੀ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਮੁਠ੍ਰਾਯੁ. ਕਾਨੀ ਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾ ਅਯਿਨ ਨਾਲ੍ਰਵ ਸਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਨੀ ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਕ੍ਰਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠ੍ਰਾ, ਮਨਲ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ. ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾਨੀਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥

ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਵਿਠੀ ਸਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਨੀਠੀਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ, ਵਾਰਿਨੀ ਪਵਿਠ੍ਰਾ ਸੰਠੁਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ ਠ੍ਰਾ.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు బోధనలను అనుసరించి, దేవుని ప్రేమలో కలిసిపో.

साचे साचु कमावना साचे सबादि मिलाउ ॥१॥ रहाउ ॥

మీ దైనందిన జీవితంలో సత్యాన్ని తప్పకుండా దేనినీ ఆచరించకండి, మరియు సత్యమైన (నిజాయితీగల) జీవితాన్ని సంపాదించండి, తదాత్తా మీరు సత్యభద్రం (దేవుని)తో ఐక్యం కావచ్చు.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

నామం విలువను గ్రహించిన వారికి నా జీవితాన్ని అంకితం చేస్తున్నాము.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥

నా అహంభావం దూరమై, నేను వినయంగా వారికి లొంగిపోయి, వారి కోరికలకు అనుగుణంగా జీవిస్తున్నాము.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

అలా చేసే వక్రి దేవుని నామముతో ఆశీర్వాదించబడి, ఆయనలో సహజంగా నిండివుంటాడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

గురు మార్గదర్శకత్వం లేకుండా, లోపల దేవుని ఉనికి నెరవేరదు లేదా నామం దొరకదు.

ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

కాబట్టి, మీరు అలాంటి నిజమైన గురువును కనుగొనాలి, వారి దాత్తా మీరు నిత్య దేవుణ్ణి గ్రహించగలరు.

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

మీ దుష్ట ఉద్దేశాలను నాశనం చేయండి, అప్పుడు మీరు శాంతితో నివసించవచ్చు. ఏది దేవునికి సంతోషపెడుతుందో అదే నెరవేరుతుంది.

ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੇ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

గురువుపై ఒకరికి ఉన్న మక్కువ యొక్క ప్రతిఫలం ఎలా ఉంటుంది, అలాగే ఒకరి ఆధ్యాత్మిక శాంతి కూడా ఉంటుంది.

ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੁਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

పై ప్రకటనలో ఎటువంటి సందేహం లేదు, ఎవరైనా గురువును ప్రేమించడానికి మరియు తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించనివద్ద.

ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੁਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥

ఓ' నానక్, గురువు మరియు దేవుడు రెండు రూపాల్లో ఒకే కాంతిగా ఉంటాడు;
గురువు గారి మాట దాత్రానే భగవంతునితో కలయికను పొందుతారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੇਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਆਧਾਠੀਠੀ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਯੁਕੁ ਕਰੰਦਾਨਿ ਘੋਡਿ ਚਿਪੇਠੀ, ਅਹਾੰਕਾਰਿ ਪੁਰੁਸੁ ਪੁਰੁਸੁ
ਪੁਰੁਸੁ ਸੰਪਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਖਿ ਯੋਕੁ ਆਧਾਠੀਠੀ ਪੇਠੀ ਕੋਨਿ ਦੇਵੁ ਨਿਕੀ ਬਦੁ ਲੁਗਾ
ਭਠੁ ਲੁਕੁ ਸੇਵੁ ਚੋਸੁ ਚੋਸੁ

ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਮਾਨਵੁ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ ਆਧਾਠੀਠੀ ਸੁਖੁ ਮੁਰਚਿ ਆਠਾਰੁ. ਵਾਰੁ (ਵਾਰਿ
ਮੂਰੁ ਆਠੀਠੀ ਗੁਰੁ ਪਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਮੋਠੁ ਜੀਵਿਤੰ ਦੁ:ਖੁ ਆਠੀਠੀ
ਗੁਰੁ ਚਿ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਦੁਰਾਸੁ ਆਠੀਠੀ, ਅਹਾੰਕਾਰੁ ਪੁਰੁਸੁ ਦੇਵੁ ਆਠੀਠੀ ਗੁਰੁ ਚੋਸੁ ਚੋਸੁ
ਮਰਿਯੁ ਨੀਰੁ ਲੋਕੁ ਆਠੀਠੀ ਮੁਨਿ ਗਿ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਮੁਰਚਿ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥

ਏ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁ ਪੁਰੁਸੁ ਨਾ ਮਾਨਿ ਆਠੀਠੀ ਚਿ ਦੇਵੁ ਨਿ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾ ਆਠੀਠੀ, ਗੁਰੁ ਵਾਕੁ ਮੀ ਮਨਸੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਪੁਰੁਸੁ ਆਠੀਠੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ
ਪੁਰੁਸੁ ਆਠੀਠੀ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਮੁਰਚਿ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥

ਏ ਸਰੀਰੰ ਮਾਯੁ (ਲੋਕੁ ਸੰਪਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਖਿ) ਯੋਕੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

(ਅਹਾੰਕਾਰੁ ਆਠੀਠੀ ਕਾਰਣੰਗਾ) ਏ ਸੀਠੀਠੀ ਅਹਾੰਕਾਰੁ ਵਖੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਮੁਰਚਿ
ਚੁਕੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਆਠੀਠੀ ਗੁਰੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥

ਅਯੁ ਆਠੀਠੀ, ਗੁਰੁ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ ਆਠੀਠੀ

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੇ ਇਛੇ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡੰ ਵਲੁ ਲੋਠੈਨ ਸਾੰਤਿ
ਲਭਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਓਕਰਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਣਾਯਿ.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸੇਵ ਵਲੁ, ਸੰਯਮਨੰ, ਸਤਠੁ, ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣ ਵੰਠੀ ਯੋਗਠੁਲਨੁ
ਲਭਿਸੁੰਦਿ. ਸ਼ਰੀਰਮੁ ਸੁਧਿ ਚੇਯੁਬਡਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਸੁਠੁਪਲ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਠੀ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏਪਠੀਕੀ ਆਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਵਾਰੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਣਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਦਯਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨੈ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਠੁਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥

ਸਤਠੁਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨੰ, ਵਾਰੁ ਨਿਯਮੁਨੈ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਠੁਪੋਂਦੁਣਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਸਹਾਯੰਗਾ
ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੁ ਊਂਟਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥

ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਠੁਨੈ ਅਟੁਵੰਠੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਕਲਿਸੈ ਅਵਕਾਸੰ
ਊਂਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੇਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਸੰਠੁ-ਚਿਠੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਮਨ ਮੁਠੁ (ਮਾਨਵੁਲੁ) ਤਨ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠੁਲੰਕਰਿੰਚੈ
ਅਵਾੰਠਿਤ (ਨਿਰਾਠੁਸੁ ਵਧੁਵੁ) ਵੰਠੀ ਮੁਠੁਪਰਮੁਨੈ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠੁਸੁੰਦਿ.

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਆਮੇ ਭਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਆਮੇ ਹੁਦਯੰ ਦਗਰਕੀ ਰਾਡੁ; ਰੋਯੁਰੋਯੁਕੁ, ਆਮੇ ਮਰਿੰਠੁ
ਦਯਨੰਯੰਗਾ ਪੇਰੁਗਿਠੁੰਦਿ.

ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥

ਮੁਠੁਕਰਣੁ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਊਂਕਿਨਿ ਅਨੁਠੁਠੁ
ਚੇਂਦਲੇਡੁ. ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨਿਠੁਪੋਂਦੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾਮਾਨਿਖਕਸੂਾਟੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚਠਡੀ.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਰੁਲ ਸਾੰਗਤ੍ਰੁਠ੍ਰੋ ਐਕ੍ਰੁਗਾ ਊਂਡੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਾਨ੍ਰਿੰਚਠਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦਠਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਖ੍ਰੁਲੁਨੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਤਮੁ
ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੁਨੋ ਨਿਤਘ੍ਰੁਠੁਵੁਲ੍ਲਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥

ਵੀਰੁ ਅੰਦਰਿਠ੍ਰੋ ਮਠੁਰੰਗਾ ਮਾਊਡਾਠੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿਸ੍ਰੁ
ਊਂਟਾਰੁ. ਵਾਰਿ ਯੁਜਮਾਨਿ (ਦੇਵੁਡੁ) ਵਾਰਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਖਸਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁਪਲ੍ਲੁ ਅਨੰਤਮੋਨ ਪ੍ਰੇਮ ਊਂਨਖ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਵੇਵਾਹਿਕ ਅਨੰਦਾਨਿਖਸਾਠ੍ਰਿੰਚੋ ਮੰਚਿ
ਗੋਰਵਨੀਯੁ ਵਠੁਵੁ ਲਾੰਟੀਵਾਡੁ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਅਦ੍ਰੁਪ੍ਰੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਏਕ ਵ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਗਮ੍ਰੁ ਮੋਦਲਵੁਠੁਂਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਨਿਜਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ੍ਰਾਡੁ.

ਅੰਤਰੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰੁਮੁ ਕਟੀਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਲੋਲੋਪਲ ਨੁਂਡੀ ਬਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਹਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਾੰਤਿ ਪੋਂਦਬਡੁਠੁਂਡੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸੰਕਲਾਨ੍ਰਿਅੰਗੰਕਰਿੰਚੋ ਵ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਏਪੁਠ੍ਰੁਆ ਏਲਾੰਟੀ ਬਾਠੁ ਊਂਡਦੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ਅਮ੍ਰੁਠ੍, ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੋਨ ਮਕਰੰਦੰ ਗੁਰੁ ਸੰਕਲਠ੍ਰੁਲੋਂ ਊਂਟੁਂਡੀ. ਸਹਾਜਮੋਨ
ਸੁਲਠੁੰਗਾ, ਐਦਿ ਪੋਂਦਬਡੁਠੁਂਡੀ.

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

ਊ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੋਂਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਤਮੁ ਅਹਾਨਿਖੋਂਡੀਪਲ ਨੁਂਡੀ ਠੋਲਗਿੰਚਠਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਦਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥

ఓ నానక్, గురువు బోధలను అనుసరించి మనం దేవుని నామాన్నిపేమతో మరియు భక్తితో ధ్యానించాలి, తదాత్మా మనం అతనితో ఐక్య కాగలం.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్తా, సిరీ రాగ్:

ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥

ఒక ఆత్మవధువు) దేవుణ్ణి (తన జీవిత భాగసాక్షిగా) గుర్తించినపుడు, ఆమె తన శరీరాన్నిమరియు మనసును అతనికి అప్పగించేస్తుంది

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥

అప్పుడు ఈ ఆత్మవధువు) నిత్యకమైన ఆత్మలాగా పనులను చేస్తుంది (సంతోషంగా వివాహం చేసుకున్నవధువులు)

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥

మీరు సత్యదేవునితో కలిసిపోయి, ఆయన నిజమైన గొప్పతనాన్ని ఆశీర్వదించారు. || 1||

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ఓ సోదరా, గురువు లేకుండా, భక్తి ఆరాధన ఉండదు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రతి ఒకభూ దాని కోసం ఆరాటపడవచ్చుఇప్పటికీ గురువు మార్గదర్శకత్య లేకుండా, దేవుని ఆరాధనను చేయలేము.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

దశదశ్శలో (దేవుడు కాకుండా ఇతర వస్తువులపట్ల ప్రేమ) చికుళ్ళనక్షాత్మ (వధువు) లక్షలాది అస్తితా గుండా తిరుగుతుంది.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

గురువు మార్గదర్శకత్య లేకుండా, ఆమెకు నిద్ర రాదు (విశ్రాంతి ఉండదు), మరియు రాత్రి (ఆమె జీవితం) వేదనతో గడుపుతుంది.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥

గురువు మాట లేకుండా ఆత్మవధువు) భగవంతుణ్ణి (భర్త) గ్రహించలేక, వర్తంగా జీవితానిష్పదా చేస్తుంది

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਠਨ ਤਰਾਠ੍ਰ ਵਰੀਠ੍ਰ ਨੂ ਕਲੀਸੀ ਰਾਦਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ,
ਯਾਵਠ੍ਰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅਹੰਕਾਰੰਠ੍ਰ ਨਿੰਡੀ ਤਿਰੁਗੁਠ੍ਰੰਦੀ.

ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

ਅਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੰਗਾ ਗੁਠ੍ਰੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀੰਚਦੁ ਮਰੀਯੁ ਅੰਦੁਵਲ੍ਲ ਮਰਠਨ
ਦੂਠ੍ਰ ਚੇਠ੍ਰ ਬੰਧਿੰਚਬਡੀ, ਗਗ੍ਰੋਲੁ ਪੇਠ੍ਰਬਡੁਠ੍ਰੰਦੀ.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਦਯੰਠ੍ਰੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚੀ,
ਨਾਮੰ ਯੋਕਠ੍ਰਨਿਠ੍ਰਮੈਨ ਸੰਪਦ ਲਠ੍ਰਿੰਦੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਾਮੰਠ੍ਰੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਚੇਯਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਨਿਪਠ੍ਰਠ੍ਰੰਗਾ ਮਰੀਯੁ ਸਠ੍ਰਠ੍ਰੰਗਾ
ਠ੍ਰੰਟਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਸਹਾਠ੍ਰਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਰੀਯੁ ਸਮਠ੍ਰਲਠ੍ਰੰਨੁ
ਪਿੰਦੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥

ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯਾਯੀ, ਵਾਰੀ ਨਾਲੁਕਲੁ
ਅਯੰਨ ਠ੍ਰਦਾਠ੍ਰਮੈਨ ਸਾਰਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਦਠ੍ਰੀ ਨੁੰਡੀ ਤੰਨ ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ ਨਿੰਪਿੰਨ ਵਾਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨੀ ਮੀਦ ਵਾਰੀ
ਪ੍ਰੇਮੰ ਵੰਨਠ੍ਰੀਕੀ ਮਸਕਬਾਰਦੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੋਦਠ੍ਰੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤੰਨ ਦਯੰਨੁ ਅਚਿਠ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਓਕਰੁ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ
ਅਰਾਠ੍ਰਿੰਦੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠ੍ਰਕੀ ਅਰਾਠ੍ਰੰ ਠ੍ਰੰਡਦੁ.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋੰਗਿਪੋਯੰਨ ਵਾਡੁ ਰਹਾਸਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਅਠ੍ਰਨੀ
ਠ੍ਰੀਵਿਠੰ ਨਿਪਠ੍ਰਠ੍ਰੰਗਾ ਮਾਰੁਠ੍ਰੰਦੀ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਤੁਭੁ, ਸਤੁਭੁ ਆਯਨ ਵਾਕਭੁ. ਗੁਰੁਵਾਕਭੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੇ
ਕਲਯਿਕ ਵਰਠੁਠੁੰਦੀ.

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਆਰਾਠਿੰਚਕੂਡਦਨੁਕੁੰਠੇ ਈ ਲੋਕਾਨੀਕੀ
ਵੰਦੁਕੁ ਵਚਾਰੁ?

ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੇਵ ਚੋਯਕਠੋਠੇ, ਮੀਰੁ
ਮੀ ਡੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁੰਗਾ ਵੁਠਾ ਚੋਸਿਨਠੁਠੇ.

ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਲੋਕਡੀਵਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਞਾੰਠਿਨੀ ਡਚੋਠ੍ਰਾਡੁ, ਦਯਠੋ ਮਨਲਿਠੁਮਿੰਚਿਨ ਠਰਾਠੁਠੁ
ਮਨਲਿਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਈਕਠੁ ਚੋਠ੍ਰਾਡੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ਕਾਠੁਠੁ ਈ ਨਿਸਠੁਠੁਠੁ ਡੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਡੰਠੁਠੁਲ ਸੰਗਠਿ ਵਮਿਠੀ? ਵਰੁਨੇਨਾ ਵਮਿ
ਚੋਪਗੁਲਰੁ?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਕੋਂਦਰੀਕੀ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਠੁਚਿਵਾਰੀਨੀ ਠਨ ਸੇਵਕੁ (ਭੁਕੀ
ਆਰਾਠਨ) ਚੋਰਵੇਠ੍ਰਾਡੁ.

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਰਿ ਲੋਠਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਵਾਰੀ ਕੁਠੁੰਠਾਲਨੁ ਚੂਸ੍ਰਾ, ਪੁਰਡਲੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਠੰਠੁੰਠੁ ਆਕੁਠਿੰਚਠੁਡਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੁਲੋ ਚਿਕੁਠੁਠੁੰਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਵਰੁ ਵਾਰੀਠੋ ਕਲੀਸੀ ਵੋਠੁਠੁ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਠਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ਨਿਡਮੁਨੇਨ ਗੁਰੁ ਠੋਠੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਠੁਠੁਠਾਲ ਨਿਠੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁਠੁ
ਗੁਰੁਠਿੰਚਿਨ ਵਠੁ ਵੀਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਠੁਡੰ ਅਸਾਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪੁਠੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੇ ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ. ਚਿਵਰੀਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਸਹੋਠੁੰਗਾ
ਠੰਠੁਠੁ.

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਮੈਂ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁਥੋਂ, ਅਹਾਂਭਾਵਮੇਂ ਪੋਯਿੰਦਨੀ ਮੀਰੁ ਅਨੁਕੋਵਚੁਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ
ਸਹਾਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਪੋਦੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਛੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਯੁ ਚੁਪਡੰ
ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਵਾਰਿ ਹੁਦਯਾਲਲੋਂ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕੁਨਿ ਪਿੰਦੁਪਰਸੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪੁਰੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਝਾਨੋਂਦਯੁਮੈਨ ਅਵਗਾਹਨਨੁ ਅੰਦਿਸੁਤਾਡੁ;
ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਮਹਿਮਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰੁਠਿਸੁਤਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ (ਗੁਰੁ ਅੰਗੰ ਦੇਵ ਜੀ) ਜਨਨੀਚਿਨੁ ਤਲੀ ਆਸ਼ੀਰੁਠਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਓਦਾਠੁ ਤੰਡਿ ਕੂਡਾ ਆਸ਼ੀਰੁਠਿੰਚਬਡੁਤਾਡੁ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਾਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ (ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ), ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨੁ
ਲੋਪਲਨੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿਸੁਤਾਰੁ.

ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਝੰਠੀ ਮੁੰਗਿਠ ਨਿਲਬਡੀ ਆਯਨਕੁ ਸੇਵ ਚੇਸੇ ਸਾਧੁਵੁਲੁ (ਆਯਨ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਰੁ), ਅਨਿਧੁਰਾਠੁਕੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਰੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕੁਨੋਂ ਦੇਵੁਠੀ
ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਾਕੁਠੁ ਮਨਸੁਥੋਂਪਲ ਨਿਵਸਿੰਚੁਨੁ, ਸਰੀਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ
ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਗਾ ਮਾਰਤਾਯੁ.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

ಆಯನ ಕೃಪವಲನ ಆಯನ ನಾ ಹೃದಯಮುಲੋ ನಿವಸਿಂਚುಟಾನಿಕಿ ವਚಾರ್ಥು; ಅತನು ಸಲ್ಯುಂಗಾ ನನುಕ್ಷಲವಡಾನಿಕಿ ವਚಾರ್ಥು.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ಗುರುವಾಕ್ಯ ದಾਠਾ ಆಯನ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಿ, ಆಯನ ್ರಪੇಮನು ಮನಂ ಸಹಜಂಗಾ ಸುಲಭಂಗಾ ನಿಂಪುತುನಾਠ.

ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥

ಸತਠ੍ਰಂತੁਠੁ, ಮನಂ ಸತਠੁನ ದಾನಿಲੋ ವಿಲੀನಂ ಅಪੁತುನಾਠ; ಆಯನಲੋ ಐಕਠ್ಠಗಾ ಁಂಠ, ಮನಂ ಮಲೈಫಿಡಿಪೊಮು.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥

ಏಮಿ ಁಯಾಠ್ಠನ್ನಅತನು ಅಲಾ ಁಸಾಠು. ಇಂಕೆವರೂ ಏಮಿ ಁಯಲೆರು.

ਚਿਰಿ ವಿਛੁੰਨੇ ਮੇਲಿਅਨು ಸਤಗੁਰ ಪੰਨੈ ਪਾਇ ॥

ಸತಠ್ಠುರುವು ಗಾರಿ ಬಾಧಠ್ಠ ವದಿಲಿ ಪೆಠೈ, ತನ ನುಂಁ ವಿಡಿಪೊಯಿನ ವಾರಿನಿ ಠೆವುಠು ತನಲೋ ಐಕਠ್ಠ ಁಸುಕುನಾಠು.

ਆਪೆ ಕಾರ ಕರಾਇਸੀ ಅਵರੁ ನ ಕರਣਾ ಜಾਇ ॥੩॥

ಅತಠು ಸಲ್ಯುಂಗಾ ವಾರಿ ಪನುಲನಿಠುಟಿಕಿ ಕೆಟಾಯಿಂಁಠು; ಮರೆಮಿ ಁಯಲೆಮು.

ਮਨು ತನು ರತಾ ರੰਗ ಸಿਉ ਹਉಮੈ ತਜਿ ਵਿਕಾರ ॥

ಅಹೊನ್ನಿಁಠು ಆಲೊಁನಲನು ಠೊಲಗಿಸ್ತಾ, ಁಕರಿ ಠರೀರಂ ಮರಿಯು ಮನಸುಠೊವುನಿ ್ರಪೆಮಲೊ ನಿಂಡಿ ಁಂಟುಂಠಿ.

ਅਹਿਨಿಸಿ ਹಿರಁ ರವಿ ರਹੈ ನಿರਭਉ ਨಾਮੁ ನಿರੰಕಾರ ॥

ಪಗಲು, ರಾಠ್ರಿ, ವಾರು ತಮ ಹೃದಯಂಲೊ ಠೆವುನಿ ಭಯಾನಿಘಾರಠ್ರಿಲೆ ಪೆರುಪೆ ಠಾಠಂ ಁಸಾರು.

ਨಾನਕ ਆਪਿ ਮಿਲਾਇਅਨੁ ਪੁರੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪರಿಪೂಠ್ಠ ಗುರುವು ಮಾಟ ದಾಠಾ, ಅನಂಠಠೆವುಠು ವಾರಿನಿ ತನಲೊ ಏಕಂ ಁಸುಕುಂಠಾಠು.

ਸਿਰੀರಾಗੁ ਮਹਲಾ ੩ ॥

ಮೊಠಟಿ ಗುರುವು ದಾಠಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

విశద్రేవుడు సద్గుణాల నిధి; అతని పరిమితులను తెలుసుకోలేము.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

కేవలం చపుర్ణు దాత్తా కాకుండా లోపల నుండి అహాన్నితోలగించడం దాత్తా మాత్రమే అతను గ్రహించగలుగుతాడు.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ਸਤਗੁਰੂవును కలుసుకోవడానికి, సత్యుంగా తానో మనసుల్లో నివసించడానికి వచ్చే దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో ఒకరు శాశ్వతంగా ఉండాలి.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా అరుదైన వక్తులు మాత్రమే దేవుణ్ణి గ్రహిస్తున్నారు.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అవగాహన లేకుండా కర్మాండలు చేయడం విలువైన మానవ జీవితానిష్ఠుధా చేస్తోంది.

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

దేవుని నామము యొక్కమకరందానిర్నుచి చూసిన వారు దానిని ఆసాధిస్తారు; రుచి చూడని వారు, సందేహంతో తిరుగుతారు, అనీశ్లోలోత్రారు మరియు మోసపోతారు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

దేవుని నిత్యనామం అదుభ్రమైన మకరందం; దానిని ఎవరూ వర్ణించలేరు.

ਪੀਵਤ ਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

పరిపూర్ణ గురువాకథలో లీనమై, నామం యొక్కమకరందానిశ్చీసుకున్నతరువాత, వెంటనే దేవుని ఆస్థానంలో అంగీకరించబడతారు.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ఈ మకరందాన్ని ఆయన సత్యుంగా మనకు అనుగ్రహిస్తేనే మనకు ఈ మకరంద బహుమతి లభిస్తుంది. దానిని పొందడానికి మనం ఇంకేమి చేయలేము.

ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥

బహుమతి గొప్పగా అన్నీచేవారి చేతిలో ఉంటుంది, మరియు గురువు దాత్రా దానిని వారు అందుకుంటారు.

ਜੇਹਾ ਕੀਤੇਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥

గతంలో చేసిన పనుల ఆధారంగా దేవుడు అతనిని తయారు చేసినపుర్ణు అతను అలా అవుతాడు

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਮੁ, ਨਿਗ੍ਰਹਾਮੁ, ਸਤਥੁ, ਅਤਭੀਗ੍ਰਹਾਮੁ. ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਸਥੁਰੁਗਾ ਮਾਰਲੇਰੁ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

ਸੰਪੂਰਣ ਅਦੁਘੁੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਦੀ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨਲੋ ਕਲੀਸਿਘੋਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਰਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਸਹਾਜੁੰਗਾ ਊਨਘਾਰੀ ਸਠੁਠਾਲਨੁ ਵੁਠੁ ਠੇਸੁਠਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧੁ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਕਰੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਘੁੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਠਠੋ ਪਿੰਸਿੰਚਵਚੁਠੀਵੁਮੈਨ ਠਾਠੁੰ ਅਠੁਸਿੰਚਵਚੁਠੁਰੀਯੁ ਠਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਵੇਲਾਡਦੀਯਵਚੁਠਾਨੀ ਈਪਠੁਠੀਕੀ, ਅਹਾੰ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਲੀਘੋਡੁ.

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥

ਮਠਪਰਮੈਨ ਪਨੁਲਨੁ ਠੇਯਵਚੁਠੁਅਯਿਨਪਠੁਠੀਕੀ ਆ ਵਕੁਠੀ ਨਾਮਾਨਿਘੁੰਨਠੁਠਾ ਪਿੰਦਲੇਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਏਕਰੀ ਅਹਾਨਿਘੁੰਠੁਰੀਗਾ ਨਿਰੁਲੀੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ (ਠੀਵਿੰਚੀ ਊਨਾਠੁਕਰੁ ਮਰਠਿੰਚਿਨਠੁਠੁ), ਅਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਨਸੁਠੁ ਊਂਡਾਟਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

ਵਿਨੁ, ਨਾ ਮਨਸਾ: ਗੁਰੁ ਅਠੁਯਾਰਠੁਠੁ ਰਕੁਠੁਠੁਕੁ ਠਠੁਗਾ ਰੰਡੀ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪੁ ਦਾਠਾਨੇ ਮਨੰ ਰਕੁਠਿੰਚਠੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਠੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿੰਡੀਨ ਵਿਪੁਰੀਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਠੁਰਾਨਿਘਾਠੁਠੁ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਸ਼ਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲ (ਦੁਰ੍ਘਣ, ਧਰ੍ਠ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਯੋ) ਯੋਕ੍ਸ਼ਪਭਾਵਠੋਂ
ਸ੍ਰਤਿਦੀ ਨਸ਼ਿਸੁੰਦਿ. ਦਠ੍ਰਦਠ੍ਰਠ ਯੋਕ੍ਸ਼ਪੇਮ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਲੋਂ ਪਾਠ੍ਰੋਂ ਨਡਾਨਿਕੀ
ਦਾਰਿਠਿਸੁੰਦਿ.

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੁਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥

ਪਂਡਿਠਿ ਅਨੁਬਠਂਦਂ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸ੍ਰੇਪੇਰੇਪਿੰਚਬਡਿਨ ਲੇਭਨਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਠਾਡੁ (ਭ੍ਰਾਠਿਕ
ਲਾਭਂ ਕੋਂਸਂ). ਵਿਸ਼ (ਮਾਯ) ਸ੍ਰੇਮਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿ, ਅਠਨੁ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਂਲੋਂ
ਵਿਫਲਮਵੁਠਾਡੁ.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤਿਕੁਟੀ ਛੁਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

ਸਠ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਂ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਸ਼ਮੂਡੁ ਲਕ੍ਸ਼ਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਵਿਡੁਦਲਨੁ ਕਨੁਗੋਂਡਾਡੁ (ਨਿਜਂ, ਧਰ੍ਠ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਯੋ) ਮਰਿਯੁ ਨਾਲ੍ਰਵ ਰਕ੍ਸ਼ਣ
ਸ੍ਰਿਠਿਕੀ ਚੇਰੁਕੁਂਡਾਡੁ.

ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੁਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਨੀਠਿਵਠਠਮੈਨ ਮਾਰ੍ਰਂ ਕਨੁਗੋਂਡਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਭਾਵੋਂਦੇਸ਼ ਅਨੁਬਠਂਦਂ ਯੋਕ੍ਸ਼ਚੀਕਠਿ ਠੋਲਗਿਪੋਂਯਿੰਦਿ.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਠ੍ਰੁਠੁ ਒ਕਰੁ ਮਰਣਿੰਚਿਨਠ੍ਰੁ
ਅਠਠਿਹਾਂਕਾਰਾਨਿਠੁਡਿਚਿਵੇਸਿਨਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਒ਕਰੁ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਮਰਿਯੁ ਮੋਕ੍ਸ਼ਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਸ੍ਰਪ੍ਰਿਕਰ੍ਰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਨਾਮਠੋਂ ਐਕ੍ਰਗਾ ਊਂਡਾਰੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥

ਊ ਮਨਸੁਸ਼ਾਲਾ ਸ੍ਯੋਵਠਠਮੈਨਦਿ. ਐਦਿ ਏ ਵਿਠਂਗਾਨੁ ਒ਕ ਵਸ਼੍ਰਿਨਿ ਵਿਡੁਦਲ
ਚੇਯਦੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਮਨਸੁਸ਼ਠ੍ਰਦਠ੍ਰਾਠਿਠੋਂ ਮਨਿਪਿਨਿ ਸ੍ਰਭਾਵਿਠਂ ਚੇਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਕਰਿਨਮੈਨ ਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ੁ
ਵਿਠਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਹਾਂਨਿਠਿਡਿਸ਼ੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣਮੈਨ ਵਾਰੁ
ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

ਆਯਨ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੁਦਯੰਲੋ ਊੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੁਦਯੰਲੋ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ, ਅਦਿ ਲੇਕੁੰਡਾ ਭੀਵਿਤਾਨਿਖੁਠੁੰਚੇਸਿਨਠੈ.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਆਚਾਰਬਧੁਮੁਨੇ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕ ਮਨ ਮੁਖੈ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸਿਖੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ

ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥

ਓ ਮਨਸਾ, ਦਠੁਦਠੁਪੇਮਨੁ ਵਦੁਲੇਸੇਯਿਯੁ

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੀਲੋਨੇ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੁਆਭਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਸਮਾਧਾਨਾਨਿ ਪੋੰਦੁਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਏਕ ਵਠੀ ਸਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੇੰਪੋੰਦਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਆ ਵਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਪਦੰ (ਗੁਰਾਠੀ) ਦੋਵਿਕ ਪਦੰ ਅਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਖੁਮੁਦਯੰਲੋ ਪਾਨਿਖੁਮੁਦਯੰਲੋ ਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ੁੰਦਿ.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੁਦਯੰਲੋ ਮਨਸੁਠੁ ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਿਮੁਕੁਤੀ (ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ) ਲਭਿਸ਼ੁੰਦਿ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨਸ਼ਿਸ਼ੁੰਦਿ. ਮਰੁਣਿਸ਼ੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਠੀਰਿਗਿ ਭਨਿਸ਼ੁੰਦਿ; ਅਦਿ ਪੁਨਰੁਠੁੰਚਲੋ ਵਸੁਣੈ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

ಆತಫಂಕಲಿಫ್ತುಲು ಗುರುವಾಕ್ಯವಿಲುವನು ಗ್ರಹಿಂಚರು; ವಾರು ತಮ ಗೌರವಾನಿಫ್ತೋಲೊಱ್ಱು
ಅವಮಾನಂತ್ ನಿಷ್ಫುಂಚುತಾರು.

ਗੁರ ಸೆವಾ ನಾಱಿ ಪಾಱಿಱೆ ಸਚೆ ರಹೆ ಸਮಾਇ ॥੩॥

ಗುರುವುಕು ಸೆವ ಚೆಯಡಂ ದಾಱ್ಱಾ (ಆಯನ ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಱ್ಱಾ),
ದೆವುನಿ ಪೆರು ಸಾಕಾರಂ ಚೆಯಬಡುತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಒಕರು ಶಾಶಠ್ಠ ದೆವುನಿಲೊ ಲಿನಮೆ
ಪೊತಾರು.

ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు మాటను పాటించి ఆత్మహంకారాన్ని తొలగించినపుడు మాత్రమే అంతిమ గురువు అయిన దేవుణ్ణి గ్రహిస్తారు.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

నిత్యం దేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ ఆయన మనసుతో ఆరాధిస్తాడు.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥

ఓ నానక్, నామం యొక్క సంపద మనసులో నివసిస్తుంది, మరియు అతను సహజంగా శాశ్వత దేవునిలో విలీనం అవుతాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

నిజమైన గురువు బోధనలను పాటించని వారు ఎల్లప్పుడూ దయనీయంగా ఉంటారు.

ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

ప్రాథమికమైన జీవి (దేవుడు) వారి హృదయంలోనే ఉంటాడు, కానీ వారు ఆయనను గుర్తించలేరు. వారి అహంకార గర్భ మరియు గర్భ దాత్రా వారు అన్నీ పోగొట్టుకుంటారు.

ਸਤਗੁਰੁ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

నిజమైన గురువు వారి అహం కారణంగా తిరస్కరించబడి, వారు అలసిపోయే వరకు యాచిస్తూ ప్రపంచవాళ్లంగా తిరుగుతారు.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥

వీరు గురువు యొక్క నిజమైన పదానిష్ఠాభించరు, ఇది అనిష్ఠనులను పూర్తి చేయగలదు.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ఓ' నా మనసా, చూసి మీ పక్క దేవుని ఉనికిని అనుభూతి చెందండి.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸਿ, ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਯਰੂਪੰਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਵਾਙ੍ਗਿ ਚੋਂਦੁਤੁਨਾਠੁ.

ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸੁਤਿੰਚੈਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਨਿਜਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਵਾਰਿਕਿ ਏਕੁਕ ਮਠੁਤੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਵੀਰੁ ਸਤ੍ਰੁਗਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿਸ੍ਰਾਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕ੍ਰਿਤੋਂ ਠਾਢ੍ਰਿੰਚਡੰ), ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਤੋਂ ਨਿੰਡਿਵੁਂਟਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁਰਾਜਾ (ਦੇਵੁਡੁ) ਤਨ ਆਙ੍ਗਨੁ ਵ੍ਰਾਸ਼ਾਡੁ, ਠਾਨਿਨਿ ਏਵਰੂ ਚੋਰਿਪਿਵੈਯਲੇਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥

ਸਢ੍ਰਿਤੰਗਲ ਪ੍ਰਜਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ੍ਰਾਨਾਨਿਕਿ ਏਨਠੁਰੂ ਚੈਰੁਕੋਲੇਰੁ. ਊ ਅਬਠੁਲਨੁ ਠੈਨਿ ਠਾਠ੍ਰਾਨੋਂ ਠੈਚੁਕੁਨੈਵਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿੰਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਤ੍ਰੰ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿੰਗਾ ਨਸ਼ਿਸ੍ਰੋਂਦਿ. ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰ੍ਰਠਰਠੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਙ੍ਗਾਨੰ ਯੋਕ੍ਰੁਪੁਰ੍ਰਿ ਚੈਕਠਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਠ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰਕ੍ਰਿ) ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪ੍ਰਸਾਠਿੰਚੈ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਮਰਚਿਪੋਯਿੰਦਿ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੈਵਿਸ੍ਰੂ, ਆਯੰਨ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਰਕ੍ਰਿੰਚਬਡਠਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਰੁਮੁਨੁ ਤਮ ਪ੍ਰਾਠਯਾਲ੍ਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚਿ ਊਂਚੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਨਿਠਠਾਕਾਢ੍ਰਿਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ੍ਰੂ ਆਯੰਨ ਕ੍ਰੁਪ ਠਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਸਾਕਾਰੰ ਚੈਸੁਕੋਵਚੁ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਠਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁਸੁਨਿਪ੍ਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ, ਅਹੰਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਠੁਰ੍ਰੁਣਾਲੁ ਤੋਲਗਿਪੋਠਾਯਿ.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਟੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਜੀਵਿੰਚੀ ਊਨਖੁਠੁ ਓਕਰੁ ਮਰਣਿੰਚੀਨਲੁ ਆਤਮਹਾੰਕਾਰਾਨਿਪਸਰਿੰਚਾਰੁ.

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੀਕ੍ਰਿੰਚੀਨਪੁਠੁ ਲੋਕ ਵਠਹਾਰਾਲ ਅਨੋਖੁਠੁ ਮੁਗੁਸੁੰਦੀ.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥

ਸਤ੍ਰੁਠੁ ਸੰਠੋਘੰਗਾ ਊਨਖਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵੰਠੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੀਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁਰੁਰੁਵੈਨ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਗੁਰੂਵੁਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਲੋਨੀਵਾਰੁ, ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਮੀਦ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰਚਨੀਵਾਰੁ,

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੀ ਅਨਿਖੁਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਾਲੁ ਵਧਾ ਚੋਯਬਡਠਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਵਾਰੁ ਦਠੁਦਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਗੀਲੀਠੋਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਈਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰੇਰਣਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁ ਪਲੁ ਅਨੰਠਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੀਨੀ ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚੁਕੁੰਠਾਠੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਛਉ ਜਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਵੇਲੀ ਮਾ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਅਡੀਗਿੰਚਪੁਠੁ. ਏਵਰੀਕੀ ਸੇਵ ਚੋਯਾਲੀ? ਨੇਨੁ ਮੀਦ ਠਾਠੀੰਚਾਲੀ?

ਸਤਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੀਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਸਤ੍ਰੁਰੁ ਸੰਕਲਾਠੀਠੁੰਗੀਕਰਿੰਚਾਲੀ, ਸਾਠ੍ਰਾਨਿਠੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੁਠੀੰਚਾਲੀ.

ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ಈ ਸੇਵ ਦਾਠਾ, ਭੜੀ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਾਮੁ ਨਿਵਸਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਦਾਠਾ ਆੰਤਿਨੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਸਤਠਾਕਾਠੀਠੁਠੀ ਨੈਨੁ
ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠਾਨੁ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥

ਓ, ਨਾ ਮਨਸਾ, ਂਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਦਾਡੁਲ ਨੁੰਡੀ ਮੈਲੋਠੀ, ਠ੍ਰੇਮ ਮਰਿਠੁ
ਠੁਠੀਠੋ ਠੇਵੁਨੀ ਪੈਰੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ਕੁੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ, ਪੰਟਨੁ (ਮੀ ਆਠਾਠੀਠੁ ਠੀਵਿਠੰ) ਰਠੀੰਚੰਡੀ, ਪੁੰਮਿੰਗੋ (ਵੁਠਾਪਠੁ)
ਅਕਸਾਠੁਗਾ ਪੋਲੰਪੁ ਠਾਡੀ ਠੈਸੀ (ਮੀ ਠਰੰਰੰ ਪੁ ਠਾਡੀ ਠੈਸੀ ਮੀ ਆਠਾਠੀਠੁ
ਪੁਠੁਠਾਠੁਨਿਠੁਠੀਨੀ ਨਿਰੀਠੁਠੁ ਠੈਸੁੰਦੀ).

ਮਨ ਕੀਆ ਇਠਾ ਪੁਰੀਆ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਠਰਪੁਰਿ ॥

ਠਬਾਠ (ਠਿਵਠੁਠੰ)ਠੋ ਪੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿੰਡੀ ਏਨਪੁਠੁਠੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕਠੁਠੁਰਿਕਲੁ
ਨੋਰਵੈਰੁਠਾਠੁ.

ਠੈ ਠਾਇ ਠਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁਰਿ ॥

ਠੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਰਾਠੁ ਪਗਲੁ ਠ੍ਰੇਮਠੋ, ਠੁਠੀਠੋ ਠਾਠੀੰਚੈ ਵਾਰੁ ਂਲੁਪੁਠੁਠਾ
ਆਠੁਨ ਠਨ ਮੁੰਦੁ ਵਠੁੰ ਠੈਠੁਠਾਨਿਠੁਠਾਠੁ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਠੁਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੁਰਿ ॥

ਸੰਠੈਹਾਮੁ ਵਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਠਾਲਾ ਠੁਰੰਗਾ ਏੰਟੁੰਦੀ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਠੁਵਿਕ
ਪਠਾਨਿਕੀ ਂਪਠੁਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਏੰਟਾਠੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਨਿਪਠੁਠੁਮੁੰਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ, ਸਠੁਠਾਲ ਠਾਠੁਠੁ ਨਿਠੀਨੀ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਰੁ.

ਜੈ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥

ਲੋਕਠੋਠਨਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਵਗਾਹਾਨ ਏਨਠਾਰੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਠੀੰਚਬਠੁਠਾਰੁ
ਮਰਿਠੁ ਠੋਲਿਠੁਨੀ ਵਾਰੁ ਵਾਰੀ ਆਠਾਠੀਠੁ ਸੰਪਠੁਨੁ ਠੈਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਠਾਇਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੁਕੁਠੀਠੁਠੁਠੁ ਵਾਕਾਠੀਗੁਰੁਪਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਠੁ ਏਕ ਕਲਲਾਗਾ, ਵਾਰੀ
ਠੀਵਿਠਾਲੁ ਵਠੁੰਗਾ ਮਸਕਠਾਰੁਠਾਠੁ.

ਸੁੰਢੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ੁਪਸ਼ੁਨੇਨ ਇਨ੍ਹੀ ਅਤਿਧੁਲ ਮਾਦਿਰੀਗਾਨੇ, ਵਾਰੁ ਸੁਪਚਾਨਿਯਾਠੀ ਚੇਤੁਲਠੇ
ਵਦਿਲਿਵੇਸ਼ਾਰੁ, ਦਾਨਿਲੋਕੀ ਵਾਰੁ ਵਚਿਠਠੇ.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥

ಈ ವಿಧంగా, ಈ ਸੰਨ੍ਹ-ਸಂਕਲਪਕ੍ਰਮ ਜੀਵਿਤੰ ਵ੍ਰਧਾ ਅਵੁਤੁੰਦਿ. ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਆਸ਼ਾਨਾਨਿਕੀ ਵੋਢੀਵਾਰੁ ਏ ਮੁਖਾਨਿਕੁਮਾਪਿਸ਼ਾਰੁ? ॥ 3॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਅਨਿਛੀਲੋ ਊਂਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਅਹਾਨਲੋ ਊਂਡਟਾਨਿਅੰਗੀਕਰਿੰਚਲੋਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਸ਼ੁਪ੍ਰਸਥੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ (ਦੋਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਲੋ
ਊਂਟਾਡੁ), ਵਾਰਿ ਅਹਾਨਕਾਰਪੁ ਬਾਧਲੋ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੁਲੀੰਚਡੰ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੋ ਵਾਰਿਕੀ ਨੋਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵ ਚੋਸੁਨਾਘੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਰਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਕੀ ਅਰੁਠੁਡੁਨਿ ਤੀਰੁਘੀਰਭੁਡੋਵਾਰਿਕੀ ਨੋਨੁ ਠਾਗੰ
ਚੋਸੁਨਾਘੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁਠੋ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਦੋਵੁਠੀ ਆਰਾਧਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਤਗਿਨ ਸਮਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨਠੁਯਿਠੇ, ਦੋਵੁਨਿ
ਆਰਾਧਨਕੁ ਪ੍ਰਠੇਠੁਮੈਨ ਨਿਰੀਠ ਸਮਯੰ ਲੇਦਨਿ ਮਨੰ ਕਨੁਗੋਨਵਚੁਘੁ ਕੁਠਮੈਨਾ
ਆਮੋਦਯੋਗੁ).

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਨਿਠਠੋਵੁਨਿਲਾ ਮਾਰਿ ਠਾਠਠੁ
ਮੈਨ ਮਹਿਮਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਮਰਚਿਠੋਠੇ, ਕੁਠਕਾਲੰ ਕੂਡਾ ਏਠੁਵੰਠੀ ਭੁਕੀ ਊਂਠੁੰਦਿ?

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥

ఒక్కణ్ణాళ్లు కూడా వర్ణం కానపుర్ణు (దేవుణ్ణి సర్వించకుండా). అపుర్ణు దేవునితో అనుసంధానం కావడం వల్ల, మనస్సుమరియు శరీరం రెండూ నిరంతరంగా మరియు ప్రశాంతంగా మారతాయి.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రేమ మరియు భక్తితో దేవుని పేరును ధ్యానించు.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు హృదయంలో ఉండడానికి వచిపుర్ణు మాత్రమే సత్యాధాన చేయబడుతుంది.

ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥

మనం వ్యవసాయాన్ని(మన శరీరపు) సాగుచేసి, నామం అనే విత్తనాన్నిపెరిగే చోటిలో ఉంచాలి,

ਖੇਤੀ ਜ਼ਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੁਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

మనస్సుయొక్కసహజమైన సంతృప్తి పరంగా సమృద్ధిగా పంట సాధించబడుతుంది.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥

గురువాక్య అదుభ్రమైన మకరందంలా ఉంటుంది; దాన్నిపాత్రాన్నిస్తూ, మాయ కోసం ఆరాటపడుతూ దక్కించుకోండి.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

దేవునితో జతచేయబడిన ఈ శుద్ధి మనస్సుయనతో నిండి ఉంటుంది.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

అలాంటి వారు దైవవాక్య ప్రకారం ప్రతిదీ చూస్తారు, మాట్లాడతారు, మరియు ఉచర్చిస్తారు.

ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥

గురువు యొక్కపదం అయిన వారి ఉచారణ నాలుగు యుగాలలో ప్రసిద్ధి చెందుతుంది, మరియు వారు సత్యాన్వితపక్షంక దేవీశ్లోధించరు.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥

ਵਾਰੀ ਅਹਾਂਕਾਰਮੂ, ਸਾਫ਼ੀਨਤ ਠੋਲਗਿਓਂ, ਸਤਥਮੂ ਵਾਰੀਨੀ ਤਨਲੋਂ ਤਾਨੁ
ਅੰਗੀਕਰਿਸੁੰਦੀ.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥

ਸਤਾਭੀਕੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਛਾਨਘਾਰੁ, ਲੋਪਲ ਅਤਨੀ ਛਾਨੀਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਆਯਨ ਦਯ ਵਲਨੈਂ ਮਨੰ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਸ਼ਾੰ. ਅਤਨੀ ਦਯ ਲੇਕੁੰਡਾ,
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠਮੈਨ ਵਿਧਿ ਦਾਠਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖਾਨਿਠਨੁਗੋਨੀ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਐਲਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਠੋਂ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਾਯ (ਲੋਕਸੰਠੋਂਨਸੰਗਠੁਲੁ)
ਪ੍ਰੇਮਵਲ ਕਲੀਗੇਂ ਬਾਠਲਲੋਂ ਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿਓਂਠੁੰਟਾਯੀ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਠੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਕਲਯਿਕਨੁ
ਪਿੰਡੁਠਾਮੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਗੁਰਿੰਚੀ ਚਰਿਠਚੇਂ ਵਾਰੁ, ਪੂਯਠਮੈਨ ਭਯੰਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

ਵੀਰੁ ਸਾਠੁਵੁਲਠੋਂ ਐਪਠੁਠੀਕੀ ਐਕਠਗਾ ਛੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਸਠੁਠੀ ਮਪਿਮਲਪੁਠੈ
ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਰੁ.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਵਾਰੁ ਠਮ ਮਾਨਸਿਕ ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਮੁਰਿਕੀਨੀ ਠੀਸਿਵੇਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਸੁਠਿਕਠੁਨੁ
ਠਮ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋਂ ਪਿੰਡੁਪਰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

ਵਾਰੀ ਮਾਣ ਨਿਜਮੇ, ਸਤਥੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੀ. ਵਾਰੁ ਅਤਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠਨਾਠੁ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪ੍ਰਪਚੰ ਅਹਾਂ ਯੋਕ੍ਸੁਮੁਰੀਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਦੀ.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁ ਠੁ ਨਿਪਠੁ ਠੁ, ਕਾਬਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੁ ਅੰਦੰਗਾ ਠੁ ਠੁ ਠੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਣੁ ਦਾਠੁ, ਅਠੁ ਠੁ ਮਰੁਠੁ ਠੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੰਗਲੁ ਸਮੁਠੁ ਠੁ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਸੁਤਠਾਕਾਠੀਕੀ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਵਾਰੀਕੀ, ਦੇਵੁ ਠੁ ਸਠੁ ਠੁ ਵਾਰੀਠੋ ਕਲਠੁ ਠੁ ਵਾਰੀਨੀ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ਨਾਮੰਲੋ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿੰਡੀ ਠੁ ਵਾਰੁ ਸੁਠੀਕਰੁਠੋ ਠੁ ਠੁ ਕਲਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਜੋਤੀ ਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਵੇਲੁਗੁ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁ ਠੁ ਵੇਲੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ, ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਕਾਠੁ ਨੀ ਗੁਰੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਸਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੁ ਠੁ ਮੁੰਦੁ ਨਿਰੁਠੁ ਠੁ ਵਾਰੀਨੀ ਮਾਠੁ ਠੁ ਕਲਵਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ॥

ਨਾਮੰ ਲੇਕੁ ਠੁ, ਵਾਰੁ ਮਾਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਮਰੀਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਠੁ ਨ ਜੀਵਦੀ ਠੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ਠੁ ਠੁ ਲੇਕੁ ਠੁ ਠੁ ਕੁ ਠੁ ਪ੍ਰਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ. ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਸಂದੇਹਾਂਸਥਰਾਂਗਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ, ਦਠੁਦਠੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੁਠੁਠੁ ਆਂਧੁਡੁ ਵਚਿਯੁਨਨ ਮਰਠ
ਚਕੁਰੁਲੋ ਪਦੇ ਪਦੇ ਤਿਰੁਗੁਤਾਡੁ.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਆਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁਠੁਠੁ ਆਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ
ਚੇਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥

దేవుడు ప్రతిదీ చూస్తాడు మరియు వింటూనే ఉంటాడు (మనం చేసేది లేదా చెప్పేది), కాబట్టి ఎవరైనా అతనిని ఎలా పొందగలరు.

ਪਾਪੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥

అందుకే, నిరంతరంగా పాపాలు చేస్తూ ఉండేవారు, ఆ పాపాలకే బలవుతారు.

ਸੇ ਪੁਤੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

(వారి పాపాల కారణంగా) ఆ ఆత్మఅహంకారులు దానిని అర్థం చేసుకోలేరు, అందువల్ల దేవుని ఉనికిని వారు గ్రహించలేరు.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥

ఓ నానక్, ఆ వక్తి మాత్రమే దేవుణ్ణి చూస్తాడు, అతనికి అతను తనను తాను తెలుసుకునప్పుడు. అటువంటి వక్తి గురువుకు అత్యంత భక్తితో పూర్తిగా సమర్పించుకుంటాడు.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜੁ ਨ ਜਾਇ ॥

గురువు మార్గదర్శితత్వ పాటించకుండా అహం అనే బాధాకరమైన వాణ్ణి పోదు

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

గురుకృపవలన దేవుడు హృదయములో నివసించును, అతను నామములో మునిగిపోయి ఉంటాడు.

ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥

గురువాక్య దాత్రానే భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాడు. గురువు బోధలు లేకుండా, సందేహాలు, భ్రమల్లో ఒకరు తప్పిపోయి ఉంటారు.

ਮਨੁ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥

ఓ' నా మనసా, మీ నిజమైన ఇంటిలో ఉండి, మీ అంతర్గత సజ్ఞావంలో నివసిస్తాను.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ) ਨਾਮਾਨਿਘੋਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਸੁਤਿਸੁਤਾ ਓਂਡੰਡੀ, ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀਰੁ ਮਲ੍ਹੀਘਚਿਘੋਲ੍ਹੋਘਕ੍ਰਿਯ (ਓ ਘੁਪਚੰਡੰਕੀ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ) ਅਵਸਰੰ ਓਂਡਕਘੋਵਚੁ)

ਹਰਿ ਇਕੇ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਓਕਠ੍ਠੇ ਈਚੇਘਾਡੁ, ਘੁਤਿਚੋਟਾ ਘੁਵੇਘਿਸੁਾਡੁ. ਈਠੋਵਰੁ ਅਲਾ ਲੇਰੁ.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਘ੍ਰਿਪੁਘਸੰਚਿਨਪੁਠ੍ਠੁ, ਐਯੰ ਮੰਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਠ੍ਠੋ ਨਿਲਿਚਿ ਓਂਡਟਾਨਿਕੀ ਵਸੁਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਨੰ ਅਘੁਯਠ੍ਠੁਗਾ ਘਾੰਠਿਨਿ ਘਿੰਦੁਠ੍ਰਾਮੁ.

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥

ਘੁਤਿਦੀ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਯੋਕੁਘੁਮਾਪੁਲੋ ਓਂਟੁੰਡੀ. ਅਠਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨਠ੍ਠੁਗਾ, ਈਸੁਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

ਅਪਾਂਕਾਰੰ ਵਲੁਨੈ ਮੰਨ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੁ, ਚਰਠੁਨਿਠੁਟੀਨੀ ਲੋਕਿਸੁਾੰ. ਮਰਿਯੁ, ਓ ਲੋਕਿਠੁਪੁ ਕਾਰਠੰਗਾ, ਮੰਨਮੁ ਘਾੰਠਿਨਿ ਘਿੰਦਲੇਮੁ.

ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਪਾਂਠੋ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਪਾਂ (ਵਿਘੰ) ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੰਨੰ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਠ੍ਰਾਮੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥

ਨਾਮਾਨਿਘਦਵਕੁੰਡਾ, ਵਾਰਿਕੀ ਐਠਾਠ੍ਠੀਕੁ ਓਦਾਰੁਘੁਘਿੰਚਦੁ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਘੋਯਿ ਘਨੰ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕੁਰਾਲ ਕਾਰਠੰਗਾ ਬਾਠਲੰਨੁ ਕੋਂਨਸਾਗਿਸੁੰਡੀ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥

ਘਰੰਰੰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਐਠਅੰਨੀਘੁਯੰਨਕੁ ਚੋਂਡਿਨਵੈ; ਅਠਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀਂ ਸਪਾਂਯੰ ਚੇਂਸੁਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓ ਵਾਸੁਵਾਨਿਘੁਠੁਰੰ ਚੇਂਸੁਕੁਨਠ੍ਠੁਯਿਠੇ, ਅਪੁਠ੍ਠੁ ਓਕਰੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਘਿੰਦੁਠ੍ਰਾ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥

ఓ నానక్, నామం యొక్క ప్రశంసలను పాడండి, వారి సద్గుణాలు అపరిమితంగా ఉన్నాయి.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

నామం మద్దతు ఉన్నవారు పారవశ్యంలో ఉంటారు మరియు శాంతిని శాశ్వతంగా ఆస్వాదిస్తారు.

ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

గురువాక్యం దాత్రా, అనిశ్చయాలను నాశనం చేయగల సామర్థ్యం ఉన్నతమైన దాన్ని వారు గ్రహించారు.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ఎప్పటికీ, వారు సత్యుని యొక్క మహిమానిత ప్రశంసలు పాడతారు మరియు వారు నామానిశ్చాలా ప్రేమిస్తారు.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੇਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥

దేవుడు సత్తుంగా తన కృపను ప్రసాదించి, భక్తి ఆరాధన యొక్క నిధి అయిన వారికి ప్రసాదిస్తాడు.

ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా! ఆయన మహిమగల పాటలను పాడండి, నిత్యము పారవశ్యములో ఉండండి.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యవాక్యం దాత్రా దేవుడు గ్రహించబడతాడు, ఆయనపట్ల ఒకరు ఆకర్షించబడతారు.

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

నిజమైన భక్తిలో, మనసు చొప్పుని ప్రేమ యొక్క లోతైన రంగులో, సహజమైన శాంతి మరియు సమతుల్యతతో నిండి ఉంటుంది.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਵਾਕਾ ਨ੍ਰਿਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਪੋਂਦਿਨ ਅਨੁਭਵਾਨਿ ਖੁਠਿੰਚਲੇਨੰਤਗਾ
ਮਨਸੁ ਸੁਕਰੀਤਮਵੁਤੁੰਦਿ.

ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁਨਾਮੰਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਨਾਲੁਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਟੁਆ,
ਅਮਰ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਆਨੁਭਵਿੰਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਈ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ, ਤਨ ਸੰਕਲਠੁਲੋ,
ਅਤਨਿ ਕੁਪਨੁ ਮੰਜਾਰੁ ਚੇੰਸੁਡੁ.

ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਗਾਇ ॥

ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਚਕ ਭੁਮ; ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਮ ਯੀਵਿਤ-ਰਾਤ੍ਰੁਲੁ ਨਿਦ੍ਰਪੋਤਾਰੁ. (ਲੋਕ ਸੋਧਨਲ
ਅਨੇਖੁਣ ਚੇਤ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ).

ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ਤਨ ਸੰਕਲਠੁ ਯੋਕੁਯਨੰਦੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਕੋਨਿਠੁਟੀਨਿ ਬਯੁਟਕੁ ਟੀਸਿ, ਵਾਟੀਨਿ
ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇੰਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥

ਮਾਯਨੁ ਤਰਿਮਿਕੋਟੁਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ
ਵਸੁਡੁ. (ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਯਠੁਲੋ).

ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੀਕੀ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਠੁਠਾਠਾਨਿ ਪਦਾਨੰ ਚੇੰਯਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰੀਕੀ ਕੀਰੀਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਸੁਡੁ.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇੰਸੁਡੁ. ਤਪੁਠੁ ਚੇੰਸੇਵਾਰੀਨਿ ਠਾਨੇ ਸਰਿਦਿਠੁਠਾਡੁ.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੁਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥

ਦੁਠੁਠਾਠਾਨਿਕੀ ਵਾਟੀਨਿ ਯਤਚੇੰਯਡੰ ਦਾਠਾ ਕੋਂਦਰੁ ਤਪੁਠੁਰੀ ਪਟੁਡਾਨਿਕੀ (ਅਧਾਠੁਠੁੰਗਾ)
ਅਯਨ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨੁਮਤਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਗੁਰੂਬੰਧੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਣਾਠਾਠੰ ਚੋਂਦੀ (ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਅਦੁਠੁਠੁ) ਒ਕਰੀ ਵੋਲੁਗੁ ਪਰਮਾਠੁਠੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਕਲੀਸੀਪੋਠੁਂਦੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਠੁ ਨਿੰਡੀ ਓਂਡਠੁੰ ਦਾਠਾ ਓ ਪੇਰੁਲੋਨੇ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵਠੁਠੁ.

ਸਿਰੀਗੁਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਯੋਗੁਠੁਠੁਠੁ ਓਠੁਠੁਠੁ (ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਡੁ) ਲੋਕਵਾਂਠੁਲਨੁ, ਅਨਿੰ ਦੁਠੁਠੁਲਨੁ ਵਦੁਲੁਠੁ ਠਾਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਪਿੰਦੁਠੁਠੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

ਮਨਸੁਪੁਠੁਠੁਠੁ (ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਠੁ ਨਿੰਡੀ ਓਂਠੁਂਦੀ ਮਰਿਠੁ ਓਨੰਦੰਠੁ ਓਂਠੁਂਦੀ, ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੁ ਮਰਿਠੁ ਓਠਾਠੁਠੁ ਚਦੁਵੁਠੁਂਦੀ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਭ੍ਰੋਂ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈਦਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਭੁ ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਤਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁਾ
ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰਨਿ ਮੀਕੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

ਦਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠੁ, ਆਠੁਅਹਾਂਕਾਰਿਲੋ ਠੇਡੁ ਆਲੋਚਨਲ ਮੂਰਿਕੀ ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਪੇਮਗਾ
ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਕੋਠੁਕੁਘੋਤੁੰਦਿ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਠਲੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਵਠੁਹਾਰਿੰਚੰਡੀ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁਠੋ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਠੁਠ ਅੰਠਰਠ ਠੀਵੁਡੀ ਈਠੀਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸ਼ਾਰੁ? ਮੀਰੁ ਅਦੁਠੁਠਮੈਨ
ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਠੁਗੁਠੁ ਆਠਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਠਾੰਠਿਨਿ
ਘੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੇ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥

ਪੁਠਾਠੁਠੁਕੁ ਠੋਗਠੁ ਲੇਦੁ; ਆਮੇ ਆਠਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਕੂਰੋਠੁਠਾਨਿਕੀ
ਅਨੁਮਠਿੰਚਬਡਦੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੇ ਪੁਠੁ ਦੂਰਿ ॥

ਆਠੁਅਹਾਂਕਾਰੁਲੁ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ. ਠੋਗਠੁ ਲੇਨੰਦੁਵਲੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਆਮੇਕੁ ਦੂਰੰਗਾ ਠਨਠੁ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਮਰੋਵੇਪੁ, ਨਿਠਠੀਵਾਨਿਪੁਰੁੰਚਿੰਚਿੰ ਵਾਰੁ ਆਠਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪੁਠੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਭੁ ਗਾਰੀ ਮਾਠੁ ਦਾਠੁ ਵਾਰੀ ਪੁਠੁਠਠੰ ਠੈਵਿਕ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਗੁਚੁਠੁੰਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰੀਨਿ ਠਨ ਸਮਕੁੰਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਡੁ.

ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨਿੰਪਿੰਚਿੰ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠੁ ਵਾਰੀਨਿ ਠਨਠੋ ਏਕੰ ਠੇੰਸ਼ਾਰੁ.

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ಆಯನ ಪ್ರೇಮಕು ಅನುಗುಣంగా ಈನವ್ಹಾರಿకి ಈ ನಿಜಮైన ವರ್ಧಂ ಮಸಕಬಾರದು.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਸੰಖ್ಯು ಸಂಕಲ್ಪ ವಿವಿಧ ದಿಶಲಲ್ ತಿರುಗುತು ಅਲಸಿಪೊತುಂದಿ, ಕಾನੀ ವಾರು ಸರైన ಜੀವನ ವಿಧಾನಾನಿਅರ್ಧಂ చేసుకోలేರು.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ಗುರುವು ದಾತ್ರ್ಱಾ ಐಕಮైన ದೆವುನಿತ್ ಕಲಿಸಿಪೊತಾಡು.

ਮਿਤ੍ਰੁ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥

ಎವರైనಾ ನಾ ಬಾಧನು (ದೆವುನಿ ನುಂಡಿ ವೆರುಚೆಯಡಂ) ಅಂತಂ చేಯಗಲರನಿ ಆಶಿಸ್ತು, ಚಾಲಾ ಮಂದಿ ಸೆಖ್ಹಾತುಲನು ಸಂಪಾದಿಂಚಡಂಲ್ ನೆನು ಅಲಸಿಪೊಯಾನು.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮಿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

ನೆನು ಗುರುವು ವಾಕ್ಯ ದಾತ್ರ್ಱಾ ಸರಕ್ಷಕ್ತಿಮಂತುಡಿತ್ ಕಲಯಿಕನು ಸಾಧಿಂಚಾನು. ನಾ ಪ್ರಿಯುರಾಲಿನಿ ಕಲಿಸಿನ ತರಾತ್ರ್ಱ, ನಾ ಬಾಧ ಪೊಯಿಂದಿ.

ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ಆಯನ ನಾಮಾನಿಪ್ಪದವುತು ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಶಿಂಚುಕೊವಡಂ ನಿಜಮైన ಸಂಪದನು ಸಂಪಾದಿಂಚಡಂ ಮರಿಯು ಕೂಡಬೆಟ್ಟಡಂ ಲಾಂಟಿದಿ. ನಿತಖ್ಯು ಆ ಪನಿ చేಸೆ ವಕ್ಷಿ ಯುಕ್ಕು ಪೆರು ಪ್ರಖಾತ್ರ್ಱಿ ಚೆಂದುತಾಯಿ.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥੫੯॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಗುರು ಅನುಸರುಲು ಕಾವಡಂ ದಾತ್ರ್ಱಾ, ನಿತ್ಯದೆವುನಿತ್ ಐಕಮైన ವಾರು ಮಳ್ಳಿ ಆಯನ ನುಂಡಿ ವೆರು చేಯಬಡರು.

ਸਿਰੀਰಾಗੁ ਮਹಲಾ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು ದಾತ್ರ್ಱಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰತಾ ਕರೆ ਸ੍ਰಿಸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಸಖ್ಯುಂಗಾ ಸೃಷ್ಟಿನಿ ತಯಾರು చేಸಾಡು; ಅತನು ವಿಶಾನ್ವಿನಿರಿಶಾಚಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನು ಸಖ್ಯುಂಗಾ ದಾನಿನಿ ಚುಸುಕುಂಟಾಡು.

ਸਭ ਏਕੇ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥

ఒకే ఒక దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు. అతనిని అర్థం చేసుకోలేము మరియు వర్ణించలేము.

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

దేవుడే కరుణామయుడు; ఆయన మన అవగాహనను అనుగ్రహిస్తాడు.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

గురు బోధలను అనుసరించి, దేవుడు ఎల్లప్పుడూ నివసించే హృదయంలో వారు ఆ శాశ్వత దేవునికి అనుగుణంగా ఉంటారు.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా, గురు సంకలాన్నికి లొంగిపోండి.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ మనస్సు మరియు శరీరం ఉపశమనానికై లిగిస్తాయి మరియు నామం హృదయంలో నివసిస్తుంది.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ॥

సృష్టిని తయారు చేసిన తరువాత, సర్వశక్తిమంతుడు దానికి మద్దతు ఇచ్చి దానిని చూసుకుంటాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

గురువు తన కృపను సత్యంగా ఇచ్చినప్పుడు ఆ మాట గ్రహించబడుతుంది.

ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

దేవుడు తన కృపను ఎవరిమీద అనుగ్రహించుకుంటున్నాడో వారు నామంలో మునిగిపోయి, దైవిక ఆస్థానంలో అందంగా కనిపించడానికి నియమించబడతారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥

వీరు గురువుయొక్కనిజమైన అనుచరులు మరియు దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటారు; వారు దేవునితో సత్యంగా ఐక్యం చేయబడతారు.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

గురువు బోధనల దాటా, అంతం లేదా పరిమితి లేని వక్త్రాని ప్రశంసించండి.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਦੇవుਨੀ ਚਿੱਤ੍ਰੰਤੋਂ ਆਯਨ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਤੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੀ, ਤਨ ਪ੍ਰਾਣੁਲ
ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

ਮਨ ਅਹੰਨੀਹੋਂਪਲ ਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿੰਸ਼ਾ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਦੇਵੁਠਿ ਸੁੱਤਿੰਚਾਲੀ.

ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਨਾਮਾਨਿਹੁਦਵਨੀ ਆਤ੍ਮਦੋਸ਼ਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡੀ, ਦੁਃਖੀੰਸੁੰਡੀ.

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨੋਂਨੁ ਸਤ੍ਰਠੁਨੁ ਸੁੱਤਿੰਸ਼ਾ ਊਂਡਾਲੀ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਂਨੁ ਠਾੰਤਿੰਚੀ ਮਰਿਯੁ ਆਸ਼ੀਰਾਠ੍ਰਾਲੁ
ਪੋੰਦੁਠਾਨੁ.

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥

ਨੋਂਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਸਦ੍ਰੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਗਲਨਨੀ, ਆ ਸੁਗੁਠਾਲਨੁ
ਪੋਂਗੁਚੈਂਸੁਕੋਂਗਲਨਨੀ, ਨਾ ਦੋਸ਼ਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੁਕੋਂਗਲਨਨੀ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੀੰਸੁਨਾਠੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਤਨੀਠੋਂ ਐਕਠੈਨ ਵਾਡੁ, ਮਠੀਠੁਅਤਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਪੋਂਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੁ ਪਾਈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਇਦੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨ, ਨੋਂਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿੰਸ਼ਾਨੋਂ ਊਂਡਵਚੁਠੁੰਦੁਕੰਚੈ
ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਗਲਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥

ਓ ਆਤ੍ਰ(ਵਠੁਵੁ) ਵਿਨੰਡੀ; ਮੀਰੁ ਸਾਠ੍ਰਪੁਰਿਤ ਮੈਨ ਲੋਕ ਅਨੋਠੁਠਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ.
ਝੀਵਿਤੰਲੋਂ ਇੰਤ ਨਿਰ੍ਰਕ੍ਸ਼ਣਗਾ ਏਲਾ ਤਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ?

ਆਪਣਾ ਪਿਰ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥

(ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੇਘੁਣਲੋ ਚਾਲਾ ਬਿਜੀਗਾ ਊਨਾਠੁ) ਮੀਰੁ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡਿਨਿ
ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਆਂਦੋਲਨ ਚੋਂਦਰੁ. ਮੀਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਏਲਾ ਏਦੁਰੋਠੁਟਾਰੁ
(ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ)?

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਮਾਧਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਨੇਨੁ ਭੁਕ੍ਰਿਠੋ
ਨਮਸਠਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਸਤੁਠ੍ਰੀ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਵਾਠ੍ਰਲਾ ਮਾਰਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠ੍ਰੁ!

ਮੁੰਧੇ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿਆਰਿ ॥

ఓ' తప్పథోవ పట్టిన ఆత్మవధువా, మీరు ప్రపంచ చికుఖ ఎండమావి చేత మోసపోయారు. (మీరు మేలొధ్రతే తప్పమీరు సరక్షక్రిమంతుడిని, వరుడిని కలవలేరు)

ਪਿਰੁ ਪੁਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' ఆత్మవధువు, మీరు గురువు యొక్కవాకాభ్యిగురించి ఆలోచించడం దాత్రా ఆ శాశత్ర దేవుణ్ణి (అందమైన వరుడు) కలుసుకోవచ్చు

ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ఓ' ఆత్మవధువు, మీరు గురువు యొక్కవాకాభ్యిగురించి ఆలోచించడం దాత్రా ఆ శాశత్ర దేవుణ్ణి (అందమైన వరుడు) కలుసుకోవచ్చు

ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

అహంతో నిండిన అహంకార ఆత్మలు కోరిక యొక్కఅగిళ్తో మండుతాయి మరియు దల్లదత్రు కారణంగా బాధపడతాయి.

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ రਉਮੈ ਜਾਇ ॥

గురువాకల గురించి ఆలోచించే ఆత్మవధువులు సంతోషంగా ఉంటారు, తదాత్రా వారి అహన్నివదిలించుకుంటారు.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥

వారు తమ భర్త దేవుణ్ణి ఎపట్టికీ ఆసాధిస్తారు మరియు వారి జీవితం శాంతి మరియు ఆధాఖ్రిక ఆనందంతో నిండి ఉంటుంది.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

దైవిక జ్ఞానం లేని ఆ ఆత్మవధువులు దేవుని ప్రేమను సంపాదించలేరు.

ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

అజ్ఞానంతో మత్తులో ఉండటం వల్ల, వారు చీకటిలో ఉంటారు; దేవునితో కలవకుండా వారి కోరికలు పోవు.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਰੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ఓ' నా ఆత్మసేఖ్ఖితులారా, నేను దేవుని కలవడానికి సహాయం చెయ్యండి. (భర్త)

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਅਦੁਘੁੰਦਾਠਾ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁ ਆਮੇ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ (ਭਰੁ)
ਕਨੁਗੋਨਿ, ਸਾਸ਼ਠ ਆਠਾਠੀਠ ਆਨੰਦ ਸੁਠਿਲੋਕਿ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁੰਦਿ॥ 3॥

ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਆਯਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿੰਦੇਵਾਰੁ ਆਯਨ ਸੰਠੋਪਕਰਮੁਨ ਆਠਠਠੁਵੁਲੁਗਾ
ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਰੋਠਠਠ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਗੁਰੁੰਦਿ, ਠਮ ਮਨਸੁਨੁ, ਸਰੀਰਾਨੁਆਠਠੁ
ਆਯਨਕੁ ਅਪੁੰਦੁਕੁੰਦਾਰੁ.

ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਠ੍ਰੋ ਦੇਵੁਠੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁਪੁਠੁਠੁ, ਅਹੰ ਅੰਠਾ ਠੋਯਿੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸੋਠਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਠਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠਿ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਦਿ ਆਲੋਚਿੰਦੇ ਅਠੁਵੰਠੀ ਆਠਠੁ
(ਵਠੁਵੁਲੁ) ਠਾਲਾ ਠਨਠੁੰਗਾ ਠੰਦਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੁਠਉ ਜਾਇ ॥

ਆਠਾਠੀਠ ਆਨੰਦੰਲੋ ਠਨ ਈਠਰ ਸੇਠੀਠੁਲਨੁ ਠਾਸਿ, ਆਠਠਠੁਵੁ ਠਾਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
(ਜੀਵਿਠ ਠਾਗਸਾਠੀ) ਠਲਾ ਸੰਪੁਰੁਦਿੰਦਗਲਨਨਿ ਆਸ਼ਰੁਠੋਠਾਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਠਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਕੁ ਨਨੁਪੁਠੀਪਿੰਦਵਠਠਿ ਨੇਨੁ ਪੁਗਾਠਮੁਨ ਪੁਰੇਮਠੋ
ਆਲੋਚਿਸੁੰਦਾਰੁ (ਭਰੁ)

ਸਠੁ ਉਪਾਏ ਆਏ ਵੇਏ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਅਨੁਪੁਠੀੰਦਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਸੁਠੀਨਿ ਗਮਨਿਸੁੰਦਾਰੁ;
ਅਠਨੁ ਸਰੁਠਾਠੀ.

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

దేవుడు (భర్త) ఎల్లపుణ్ణూ తనతో ఉండాలని తెలిసిన ఆమె, అతని నిరంతర ఉనికిని ఆసాధిస్తుంది. || 1||

ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥

ఓ' ఆత్మమీరు గురు సంకలాన్నికి అనుగుణంగా జీవించాలి.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

రాత్రిపగలు దేవుని గురించి ఆలోచించే ఆతల్లి సహజంగా సత్యంలో కలిసిపోతాయి. || 1|| విరామం||

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

తమ జీవిత భాగసాఖితో సంతోషంగా ఐకమైన ఆత్మవధువులు, నామంతో తమను తాము అలంకరణ చేసుకుంటారు.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

గురువుపట్ల తమకున్న ప్రేమ దాటా, తమ దేవుణ్ణి (జీవిత భాగసాఖి) తమ హృదయంలో కనుగొంటారు.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

వారి జీవిత భాగసాఖి ప్రేమగా అందమైన మంచాన్నివారి హృదయాలను) ఆసాధిస్తారు, వాటి ఇళ్ళుభక్తితో నిండి ఉంటాయి.

ਸੇ ਪੁਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥

ఆ ప్రేమమైన దేవుడు వారి మనసుల్లో కట్టుబడి ఉంటాడు; అందరికీ జీవనోపాధిని అందిస్తాడు. || 2||

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

దేవుణ్ణి స్తుతించే అలాంటి వధువులకు నేను ఎప్పటికీ తాశ్రం చేస్తున్నాను. (వారి వరుడు)

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥

నేను వారికి నా శరీరాన్ని ఆతఘ్న మరియు తలను సమర్పిస్తాను మరియు వారి పాదాలను తాకుతున్నాను (భక్తితో)

ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ವಾರು ಒಕರಿನಿ ಗುರಿಂಚಿ ದਠ್ಠದ್ವಪೆಮನು ತਝਿಂਚಾರು.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವು ಅನುಚರುಡು ನಾಮಾನಿಗುರಿಂಚಿ, ಸತಮైన ದಾನಿಲೊಕಿ ಲಿನಮವುತಡು.
॥ 3॥ 29॥ 62॥

ਸਿਰੀਰಾಗੁ ਮਹਲಾ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ಸರಫಾಫಿ, ಸರಫಾಫುಕುಲು ಮರಿಯು ಮಿ ಸಕ್ತಿ ಮೊತ್ತಂ ಪ್ರಪಂಚಂಪು
ಪರಿಪಾಲಿಸ್ತುಂದಿ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥

ಲಕ್ಷಲಾದಿಮಂದಿ ಮೀತ್ ಕಲಿಸಿ ಊಂಡಾಲನಿ ಆರಾಟಪಡುತುಂಟಾರು, ಎಂದುಕಂತೆ ಗುರುವು
ನುಂಡಿ ಆಧಾಫಿಕ್ತ ಮಾರ್ಗನಿರ್ದೆಶಂ ತಿಸುಕೊಕುಂಡಾ ವಾರು ಮಿಮಫಿಕ್ತಲುಸುಕೊಲೆರು.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥

ಕಾನಿ ಪ್ರಿಯಮైన ಸರಕ್ಷಕ್ತಿಮಂತುಡು ತನ ಕೃಪನು ಇಚಿಠಪುಠ್ಠು, ಆತಫಾಶಕ್ತಠ ಶಾಂತಿನಿ
ಪೊಂದುತುಂದಿ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥

ಗುರು ಕೃಪ ವಲ್ಲ ನೆನು ಸತಾಫಿಕ್ತಿ ಸೆವ ಛೆಯಗಲನನಿ ನೆನು ಕೊರುಕುಂಟುನಾಠ್ಠು (ನಾಮಂ
ಗುರಿಂಚಿ ಆಲೊಚಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ), ಅತನು ಲೆಕಫ್ರೆನನಿಫೊತ್ತನ ಮರಿಯು ಲೊತ್ತನವಾಡು. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ನಾ ಮನಸಾ, ನಾಮಂತ್ ಜತಛೆಯಬಡಿ, ಮೀರು ಶಾಂತಿನಿ ಕನುಗೊಂಟಾರು.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ಸਲಾಹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಗುರುಬೊಧಲನು ಅನುಸರಿಂಚಿ ನಾಮಮುನು ಸ್ತುತਿಂಚಂಡಿ; ಮರೊ ಮಾರ್ಗಂ ಲೆದು.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ದೆವುನಿ ಆಜ್ಞ ಕ್ರਿੰਦ ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ಪೂರ್ತಿ ನಾಠ್ಯುಂ ಇವਠ್ಠುಡುತುಂದಿ.

ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁਸਟ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥

ਆ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਾ, ਲੋਕਸੰਤੋਸ਼ੰਗਾ ਊਨ੍ਨਪੇਮਨੁ ਪੁਰਲੋਭਪੇਟਠਡੰ, ਤਪੁਠੁਠੋਵ
ਪਠੁੰਚਡੰ ਮੀ ਆਞੁਕੁ ਲੋਠਡੀ ਵੁੰਟਾਯੀ. (ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਤਗਿਨ ਸ਼ਿਕੁੁ ਵਿਠਿੰਚਵਚੁ)

ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਕਾਨੀ ਆਠਾਠੁਠਿਕੁੰਗਾ ਮੋਗੁ ਚਾਪੇ ਆਤਮਾ ਸ਼ੁਠੁਠੁਕੁ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਒ਕ ਠੋਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਆਲੋਚਿਸੁਠਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ఆ ఆధాత్మిక మానవులను ఆశీర్వదించే సరక్షకమింతుడు గొప్పవాడు మరియు వాటిని సరక్షకమింతుడు సత్తుంగా గౌరవిస్తాడు.

मन के बिकार मनहि तजै मनि चूकै मेहु अठिमानु ॥

మనసు శ్రోపల నుండి మానసిక దుష్టతాన్ని తొలగించి, భావోద్వేగ అనుబంధాన్ని అహంకార గరాన్ని పారద్రోలేవాడు,

आतम राम पढाविया सगजे नामि समानु ॥

సరస్వతు గల ఆత్మ గుర్తించడానికి వస్తుంది, అది సహజంగా నామంలోకి శోషించబడింది.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥

గురువు మార్గదర్శనం లేకుండా, చెడు ధోరణులను వదిలించుకోలేరు; ఆత్మ సంకల్పాలు ఉనాభుల్లా తిరుగుతానె ఉనావు.

सबदु न चीनै कथनी बदनी करे बिबिआ माहि समानु ॥३॥

అవి గురువాకాన్ని ప్రతిబింబించవు. బదులుగా, వారు మాయ విషంలో మునిగి ఉనప్పుడు వట్టి మాటలు మాత్రమే పలుకుతారు.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

దేవుడు అంతటా ఉనాడు, మరియు అతని వంటి ఇంకెవరూ లేరు.

ਜਿਉ ਬੇਲਾਏ ਤਿਉ ਬੇਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥

ఆయన ఆశీర్వాదాలతో ఆయన కోరుకునప్పుడు మాత్రమే నేను ప్రశంసించాను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

గురువు యొక్క పదం సత్తుంగా దేవుడే. ఈ పదం దాదానా సరక్షకమింతుడితో ఐక్యమై ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥

ఓ నానక్, నామానిష్ఠతావుతో సత్తుంచుకోవడం దాదానా మీలో ఉండనివల్ల. ఈ విధంగా మీరు ఆధాత్మిక శాంతిని పొందుతారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਮੂਰਿਕੀਠੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਕਲੁਪਿਤੰ ਚੋਯਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੀਨੀ ਵਲੁ
ਬਾਧਪਡੁਠੋਂਦਿ. ਈ ਅਹਾਂ ਯੋਕ੍ਸ਼ਮੂਰਿਕੀ ਮਨਕੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਪਲੁ ਮਨ
ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਠੰਗਾ ਅੰਟੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

ਵੰਦਲਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁੰਠਠ੍ਰੇਤ੍ਰਾਲ ਵਠੁ ਪ੍ਰਠ੍ਰਾਠੁਨ ਸਾਠ੍ਰਾਠੁ ਚੋਪਲੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਈ ਅਹਾਂਕਾਰ
ਮੂਰਿਕੀਨੀ ਕਡਿਗਿਵੋਯਲੇਮੁ.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥

ਪ੍ਰਠੁਠੁ ਦੀਨੁਪੁਦਿਲਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਅਨੋਕ ਰਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਨੁ, ਕਾਨੀ
ਬਦੁਲੁਗਾ, ਰੋਲੁਪੁ ਮੂਰਿਕੀਠੋਂ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ.

ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੁਠੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥

(ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁੰਨੁਕਾਲੁ) ਚਦਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਕੂਡਾ, ਠੁਦਿ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਦੁ. ਮੁੰਦੁਕੁ
ਸਾਗੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਟੀਨੀ ਅਡਗੰਡੀ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਗੁਰੁ ਅਠੁਯਾਰਠੁ ਵਠੁਕੁ ਵਚੋਂ ਮੀਰੁ ਨਿਪਠੁਠੁੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ
ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰਲੋਂ ਸੀਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਅਲਸਿਪੋਯਿੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੀ ਮੂਰਿਕੀ
ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਦੁ.

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਕਲੁਪਿਤਮੁਨੈ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ, ਠੁਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਲੇਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੋਂਦਲੇਮੁ.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

ਆਠੁਠੁੰਕਲਿਠੁਠੁ ਮੂਰਿਕੀ ਮੂਰਿਕੀਲੋਂ ਮਰਠਿੰਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਆਠੁਠੁਠੁੰਗਾ, ਵਾਰੁ
ਅਵਮਾਨੰਠੋਂ ਪੋਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు కృప దాత్రా, దేవుడు ఒకరి హృదయంలో ఉండటానికి వస్తాడు, మరియు అహం యొక్కమూరికి తొలగిపోతుంది.

ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥

చీకటిలో వెలిగించిన దీపంలా, గురువు యొక్క ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం అజ్ఞానాన్ని తొలగిస్తుంది.

ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੁਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

"నేను దీనిచేశాను, మరియు నేను అది చేస్తాను". అహంకారపూరిత మూర్ఖులు అలాంటి మాటలను పలకరు.

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

నేను అందరి పనులు చేసే వాళఘ మరచిపోయినపుడు; నేను దర్బదప్రేమలో చిక్కుకున్నాను.

ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

మాయ బాధలో అంతగా గొప్పవోపిస్తాండదు; ఇది ప్రజలు అలసిపోయే వరకు ప్రపంచవాళ్లంగా తిరగడానికి ప్రేరేపిస్తుంది.

ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥

గురు బోధనల దాత్రా, హృదయంలో పొందుపరచబడిన నామం దాత్రా అంతర్గత శాంతి సాధించబడుతుంది.

ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

సరశ్శక్తిమంతుడిని కలుసుకుని విలీనం చేసే వారికి నేను తాగ్రం అవుతాను.

ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥

వాకర్బ దాత్రా భక్తి ఆరాధనకు అనుగుణంగా ఉన్నహృదయం సరశ్శక్తిమంతుణ్ణి తనలో తాను కలుపుకుంటుంది.

ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥

ఈ స్థితిలో మనస్సునాలుక రెండూ దేవుని ప్రేమతో నిండి పోయి ఆయన పాటలను పాడుతాయి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥੬੪॥

ఓ' నానక్, ఈ విధంగా, ఒకరు నామాన్ని పునరుత్పాదించే మరచిపోరు మరియు ఎల్లప్పుడూ నిజమైన దానితో ఐక్యంగా ఉంటారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

నాలుగవ గురువు దాట్లా, సీరీ రాగ్, మొదటి ఇల్లు:

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

నా మనసుల్లోనూ, శరీరంలోనూ వియోగవేదన తీవ్రమైనదిగా ఉంది; నేను ఆందోళన చెందుతున్నాను, నా ప్రിയమైన వారు ననుక్షణం వదలడానికి (నా హృదయంలో) ఎలా రాగలరు?

ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

నేను నా దేవుణ్ణి చూసినప్పుడు, దేవుణ్ణి చూసినప్పుడు, విడిపోవడానికి సంబంధించిన నా బాధ పోతుంది.

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

నేను వెళ్లి నా సేవ్హితులను అడిగాను, "నేను దేవునితో ఎలా కలుసుకోగలను మరియు విలీనం చేయగలను?" అని || 1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ఓ' నా గురువా, మీరు లేకుండా నాకు వేరే (సహాయం) రాదు.

ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మేము మూర్ఖులము, అజ్ఞానులము కాని మీ అభయారణ్యమును వెతుకుతున్నాము; మీ దయతో, మీరు సరక్షకిమంతుడితో మమల్నిష్ఠకం చేయబోతున్నాము. || 1|| విరామం||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥

గురువు నామాన్ని ఇచ్చేవాడు. మీరు గురువు నుండి నామాన్ని అందుకున్న తరువాతనే దేవుడు మిమల్ని అతనితో ఏకం చేస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰੁ ਜੇਵਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ఆధాత్మికంగా, గురువు దేవునికి చాలా సనిహితుడు మరియు అతనిని బాగా అర్థం చేసుకుంటాడు. గురువు అంత గొప్పవాడు మరొకరు లేరు.

ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥

నేను గురువు యొక్క అభయారణ్యంలోకి ప్రవేశించడానికి ప్రయత్నిస్తాను, ననుష్ఠూర్తిగా లొంగిపోయిన తరువాత, అతని దయతో, సరస్వతికి మంతుడు ననుష్ఠాతనితో ఏకం చేయవచ్చు

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

తపస్సు చేయడం దాట్లా, లేదా కఠోర తపస్సులు చేయడం దాట్లా సృష్టికర్తను ఎవరూ కనుగొనలేదు. అలాంటి వర్ణమైన ప్రయత్నాలు చేయడంలో అందరూ అలసిపోయారు.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੇਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥

వేలాది ఇతర తెలివైన పద్ధతులను ప్రయత్నించడం దాటా, ముడి మరియు ముద్రవేయలేని మనసును దైవిక ప్రేమను సీక్రరించదు.

बुद्धि कपटि किनै न पाएँ जे बिनै धावै सोइ ॥३॥

తపస్సు అబద్ధం లేదా మోసం దాటా ఎవరూ దేవుణ్ణి గ్రహించలేరు. ఒకరు నాటింది మాత్రమే కోస్తారు.

ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే అందరికీ ఆశ. అనిశ్చివాలు నీవే; మీరే అందరి సంపద.

ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੇ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ తలుపు నుండి ఎవరూ ఖాళీ చేతులతో తిరిగి రారు. గురువు అనుచరులు ప్రశంసలు అందుకుంటున్నారు.

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਤੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥

నానక్ వినయంగా ప్రార్థిస్తాడు; ఓ దేవుడా, దుర్గుణాల భయంకరమైన సముద్రంలో మునిగిపోతున్న పజలందరినీ దయచేసి కాపాడండి.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

నాలుగవ గురువు దాటా, సిరీ రాగ్:

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥

నామానిశ్చరించిన తరువాత మనసు సత్యమై ఉంటుంది; నామం లేకుండా జీవితం శపించబడుతుంది. (ఎందుకంటే, లోకవాంఛల అనుబంధం, నెరవేరక పోవడం వల్ల దుఃఖం ఏర్పడుతుంది)

ਕੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

నాకు సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుణ్ణి చూపించే గురువు అనుచరుడు దొరికితే,

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

నామం యొక్క అటువంటి జ్ఞానోదయానికి ననుషోను తాగ్లం చేస్తాను.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన (దేవుడా), నేను మీ పేరు గురించి ఆలోచించడం దాట్లా ఆధ్యాత్మికంగా (మాత్రమే) జీవించగలను.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం లేకుండా, నా ఆధ్యాత్మిక జీవితం కూడా ఉనికిలో ఉండదు. ఓ' నా గురువా, దయచేసి నా హృదయంలో దేవుని పేరును ఉంచండి.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

దేవుని నామము అమూలమైన ఆభరణము, అది పరిపూర్ణమైన గురువు సాక్షాత్తునములో ఉంటుంది.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥

గురువుకు సేవ చేయడం దాట్లా, నామం యొక్క ఆభరణాలు బహిర్గతం చేయబడతాయి మరియు అందులో ఒకటి జ్ఞానోదయం.

ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥

గురు బోధలను అనుసరించే వారు ఆశీర్వదించబడతారు మరియు అదృష్టవంతులు.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥

పరముడైన నిజమైన గురువును కలవని దురదృష్టవంతులు ఆధ్యాత్మిక మరణం యొక్క గుప్పిట్లో ఉన్నారు.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥

వారు జనన మరియు మరణ చక్రంలో పదే పదే తిరుగుతారు, దుర్గుణాలచే నియంత్రించబడతారు.

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥

తమ హృదయాలు కోపంతో నిండివున్న అహంకార, సత్వేంద్ర ప్రజలను కలుసుకోవద్దు, లేదా సమీపించవద్దు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥

నిజమైన గురువు, సరోస్థుడు అదుభుతమైన మకరందం యొక్క జ్ఞానము. అదృష్టవంతులు అందులో సాక్షాత్తు చేయడానికి వస్తారు (గురువు చేత ఆశీర్వదించబడతారు).

ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥

గురువు సలహాను పాటించడం దాట్లా, అనేక జనల వారి మురికి (చెడు) శుభ్రం చేయబడుతుంది, ఎందుకంటే గురువు వాటిలో నిషఖ్షమైన నామాన్ని నాటుతారు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥

ఓ' నానక్, నిజమైన గురువుతో నిండి ఉండటం దాట్లా, భక్తులు అతుక్ష్త మైన ఆనంద స్థితిని పొందుతారు. (దేవునితో కలయిక)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

నాలుగవ గురువు దాట్లా, సీరీ రాగ్:

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ఓ' నా అమ్మనోను, నిరంతరం ఆయన మహిమలను పాడాలని, అతని మహిమలను వర్ణించాలని మరియు అతని మహిమల గురించి మాట్లాడాలని అనుకుంటున్నాను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

గురు అనుచరుడు, ఆధ్యాత్మిక సేవ్హితుడు మాత్రమే అటువంటి ధరాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి సహాయపడగలరు. అలాంటి ఆధ్యాత్మిక సేవ్హితుడిని కలుసుకోవడం దాట్లా దేవుని పాటలను పాడవచ్చు

ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੋਧਿਆ ਹੀਗ ਚਲੁਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥

వజ్రం మరో వజ్రానిగుచిఫ్లగుగానో, (గురువును కలుసుకుని నామాన్ని దివిస తరువాత) ఒకరి మనస్సుదేవుని పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమతో నిండిపోతుంది.

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

ఓ' నా దేవుడా, విశాఖ్కి తెలిసినవాడు, నా మనస్సుశుశయమై, మీ పాటలనే పాడుతూనే ఉండమని నన్నుశీర్ఘించండి. (లోకవాంఛల నుండి)

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నాలో దేవుని నామ దాహం ఉంది, మరియు అతని దయతో గురువు నన్ను (మీతో) ఏకం చేయమని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను.

ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

ਅਦ੍ਰੋਸ਼ਵੰਤੁਲੁ, ਮੈ ਮਨਸੁਨੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਪੰਡਿ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ
ਗੁਰੁਵੁ ਸੰਠੋਇੰਚਿ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਆਸ਼ੀਰਾਠ੍ਰੰ ਮੈਪੈ ਕੁਰਿਪਿੰਚਵਚੁ

ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗੁ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਨ ਅਭਯਾਰਠਾਠ੍ਰੀਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰਿਲੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਅਮਰਾਠ੍ਰੁ;
(ਅੰਦੁਕੈ) ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਠਾਠ੍ਰੰ ਚੋਸੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਵੰਦਲ ਵੇਲ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਕੂਡਾ
ਚੋਸਿੰਪਠ੍ਰੀਕੀ, ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾੰਦਲੋਰੁ.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥

ਫਕ (ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠ੍ਰਯਿੰਚਿੰ) ਵਿਠਿ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਲੋਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਏਲ੍ਲੁਠ੍ਰੁ ਮਨ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਸਮੰਪੰਲੋ
ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਠ੍ਰੀਕੀ, ਗ੍ਰਿਪਿੰਚਬਡਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥

ਅਯ੍ਯਾਨੰ, ਸੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਠਾਠਾਠ੍ਰੀਕ ਆਚੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁ ਚੋਸੇ ਠੋਰ
ਵੰਠਿਵਿ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੁਝਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹੰਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਫਕਰੁ ਪਵਿਠ੍ਰੰਗਾ (ਬੰਗਾਰੰ)
ਮਾਰਲੋਰੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਦਗਰਲੋ ਆਨਠ੍ਰੀਕੀ ਮਠ ਠ੍ਰਠ੍ਰੁਡੁ ਦੁਰੁਠਾਠਾਠਾਠਾ
ਮੋਸਠਾਠਾਠਾ. (ਪਡਵ ਦਗਰਗਾ ਆਨਠ੍ਰੁਡੁ ਆਨੁਮੁ ਲਾਗਾ ਮੁਨਿਗਿਠਾਠੁੰਦਿ)

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਫਕ ਆਡ ਲਾਠਿ ਵਾਡੁ, ਆਦਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਮੁੰਯਾਰੁ ਚੋਯੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਮਾਯੁ ਸਮੁਠ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠਾਠਾਠਾਠਾ ਸਾਮਰੁਠ੍ਰੁ ਕਲਿਗਿ ਆੰਠੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਆ
ਆਡਲੋ ਫਕਰੁ ਏਕਠ੍ਰੁਲਰੁ (ਨਾਮੰਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਡਾਰੁ)?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਦਾਨਿਕੀ ਸਮਾਠਾਨੰ ਏਮਿਠੰਚੇ, ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁ ਮਾਰੁਦਰਠੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਫਕਰਿ
ਯੀਵਿਠਾਨ੍ਰਿਠਿੰਚਿੰਚੋ ਵਕੁਠੀ ਦਾਨਿਨਿ ਸਾਠਿਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਫਕਠੀ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥

ఓ నానక్, నిజమైన గురువు దాఢ్ఢా దేవునితో ఐకమైన అదృష్టవంతులు చాలా ఆశీరథించబడతారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਦਾਰੀਲੋਂ ਨਿਲਬਡੀ ਮਾਰਾਨਿਅੁਡੁਗੁਤਾਨੁ. ਏਵਰੈਨਾ ਦੇਵੁਨਿ ਮਾਰਾਨਿਅੁਡੁਗੁਤਾਨੁ ਚੋਬਿਠੇ,
ਨੇਂਨੁ ਅਠਨਿਠੇ ਵੇਝਾਨੁ.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਆਸਾਠਿਠੇ ਵਾਰੀ ਅਡੁਗੁਜਾਡਲੋਂ ਨੇਂਨੁ ਨਡੁਸੁਨੁ.

ਕਰਿ ਮਿੰਨਿਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥

ਨੇਂਨੁ ਯਾਚਿਠੇਨੁ ਨੇਂਨੁ ਵਾਰੀਨਿ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ; ਦੇਵੁਠਿ ਕਲਵਾਲਨੇਂ ਕੋਰਿਕ ਨਾਕੁ
ਅਠ ਠੰਦੀ!

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਨੁਖੁਰਫ਼ੁਕੀਮੰਟੁਡਿਠੇਂ ਜਠੁਲੋਂ ਠੰਚੰਡੀ.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਫ਼ੁਕੀਮੰਟੁਡਿਨਿ ਨਾਕੁ ਚੁਪਿੰਚਗਲਿਗਿਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਂਨੁ ਠਾਠੰ ਚੋਸੁਨਾਘੁ.

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ॥

ਨੇਂਨੁ ਲੋਠੁਣਨ ਵਿਨਯੰਠੇ, ਪਰਿਪੁਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਪਾਦਾਲ ਵਠ ਪਡਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਗੋਰਵਾਨਿਕੇ ਗੋਰਵੰ. ਗੁਰੁਵੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ, ਮਿਗਿਲਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਆਸ਼
ਮਰਿਯੁ ਚਪਠੁ ਠੇਚਿਠੇਡਠਾਡੁ.

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਉ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥

ਦਗਰਲੋਂ ਠੰਨਖੁਰਫ਼ੁਕੀਮੰਟੁਡਿਠੇਂ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੋਯਗਲਿਗਿਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਡੰ
ਨਾਕੁ ਏਪੁਠੁ ਆਲਸਟਗਾ ਠੰਡਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਵਾਠੁੰਗਾ ਠੰਨਖੁਪਠਿ ਓਕਠੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਾਲਨਿ ਆਰਾਠਪਡਠਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਅਦਭੁੱਖੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਚਿਬਠੈ ਦੁਖਿ ਪੋਂਦਬਡਦੁ.
ਦੁਰਦਭੁੱਖੁਵੰਤੁਲੁ ਕੂਰੁਢਿ ਏਡੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੇ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥

ਅਨਿਘੋਸ਼ਯਾਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤੁੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜਰੁਗੁਤਾਯਿ. ਭਵਿਸ਼ਯੁ ਮੁੰਦੁਗਾ
ਨਿਰਘੋਸ਼ਿੰਚਿਨ ਰਾਤਨੁ ਏਵਰੁ ਚੇਰਿਪਿਵੇਯਲੇਰੁ.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ, ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਗੁਰੁਵੁਠੈ (ਦਿਵਯਯਾਨੰ) ਸਨਿਖ਼ੀਤੰਗਾ
ਊੰਚੁਤਾਡੁ, ਈਦਿ ਕੂਡਾ ਅਤਨਿਲੋ ਓਕ ਭਾਗਮੈ. ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੋਂਦਿਨ ਤਰੁਵਾਤ,
ਅਤਨੁ ਤਨਠੈ ਕਲਯਿਕਨੁ ਮਨਕੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਯਾਨਾਨਿਯੁਨੁਸਰਿਸ਼ੁਨਖ਼ੁਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਦਯੁਨੁੰਡਿ ਮਨਲਿਖ਼ੁਨਠੈ
ਏਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਡੁ.

ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨੈ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਾਯਿਕਿ ਪ੍ਰਾਣੰ, ਚਿਵਰਿਕਿ ਨੀਰੁ ਨੀਟਿਲੋ ਕਲਿਸਿਨਠੈ ਅੰਦਰੁ
ਆਯਨਲੋ ਕਲਿਸਿਠੈਠਾਯਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥

ਆਯਨ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਮਰਠੁਠੁਲੋ ਊੰਡੁਠੰ ਅਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਊੰਠੁੰਦਿ. ਕਾਨੀ ਦਾਨਿਨਿ
ਏਲਾ ਪੋਂਦਾਲਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਿੰਚਾਲਿ?

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਗਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

ਨਾਮੰ ਸਾਰਾਨਿਰੁਚਿ ਚੂਡਾਣਾਨਿਕਿ, ਵੇਲ਼ੀ ਸੰਠੈਪਕਰਮੁਨੇ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁਲਨੁ ਦੇਵੁਡੁ
ਵਾਰਿਨਿ ਕਲਵਡਾਨਿਕਿ ਵਚਿਠੁ ਏ ਪਠੁਠਿਨਿ ਊਪਯੋਗਿੰਚਾਡਨਿ ਅਡਗੰਡਿ.

ਓਇ ਵੇਖਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਨਿਰੁਕੁਠੁੰਗਾ ਊੰਡੁਡੰ (ਏ ਵਿਠੁਮੁਨੇ ਸੀਠੁ ਪ੍ਰਸੰਸਲ ਕਨਾਘਕੁਠੁ), ਏਕੁਠੁ
ਚੇਪਠੁ; ਨੇਨੁ ਪਦੈਪਦੈ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਨੁ ਮੁਠੁਠੁਕੋਵਠੰ ਮਰਿਯੁ ਕਡਗਡੰ ਚੇਸ਼ਾਨੁ.
(ਸਮਾਧਾਨੰ ਈਵਠੁਨਿ ਵਾਰਿਨਿ ਚਾਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਭੁਠੁਸ਼ਾਨੁ)

ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥

(ਦਯੁਠੀ, ਵਾਰੁ ਭਲਾ ਸਮਾਧਾਨੰ ਭਜਨਾਰੁ:) ਓ ਨੀਦਰਾ, ਵੇਲੀ ਮੀ ਆਧਾਠੀਠੀ ਸੇਖੀਠੁਡੀਨੀ (ਗੁਰੁਵੁ) ਕਲੁਸੁਕੀਂਡੀ, ਮਰੀਯੁ ਢੇਵੁਨੀ ਮਹੀਮਾਨੀਠੁਰੁ ਮੈਨ ਸੁਰਸੰਸਲਨੁ ਧਾਨੀਂਚੰਡੀ.

ਸਜਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਵਾਰੁ ਭਲਾ ਚੋਧਠੰ ਚੀਨਸਾਗੀਸੁਨਾਰੁ:) ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ, ਸੁਰਾਧਮੀਕ ਜੀਵੁਡੁ, ਮੀ ਭਾਧਨੁ ਤਰੀਮੀਕੀਠੀ, ਮੀ ਅਹੰਨੀਠੀਂਗਦੀਸੁਕੁਨੇ ਮੀ ਸੇਖੀਠੁਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਗਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਸੰਠੀਠਕਰੁ ਮੈਨ ਆਠੁਵਧੁਵੁਲੁ; ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਲੁ ਢਯੁਠੀ ਨੀਂਡੀ ਓਨਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਵਾਕਠੁ (ਸਲਹੀ) ਓਕ ਆਠਰਠੰ ਵੰਠੀ ਵੀਲੁਵੈਨਢਨੀ ਵਾਰੁ ਨਾਕੁ ਚੋਪਾਰੁ. ਢਾਨੀਸੁਮੀਸੁਲਹੀ ਸੁਰਕਾਰੰ ਜੀਵੀਂਚੋ ਵਕੀ ਸਰਸੁਕੀਮੰਠੁਡੀ ਓਢਾਠੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਨੀਰੁਚੀ ਚੁਸੀ ਆਨੰਡੀਸੁਡੁ.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਯਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥

ਢੇਵੁਨੀ ਓਢਾਠੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਨੀਸੁਕੀਕੀਂਚੋ ਵਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਗੁਰੁ ਸੁਰੇਮ ਢਾਠੁ ਓ ਆਨੰਢਾਨੀਸੁਠੀਂਚੋ ਵਾਰੁ ਗੋਠਘਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਨੀਜੰਗਾ ਅਢੁਠੁਵੰਠੁਲੁਗਾ ਠਰੀਗਣੀਂਚਢਢਾਰੁ.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥

ਢੇਵੁਨੀ ਯੂਕੁਠ ਓਢਾਠੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਂਸੰ, ਨਾਮੰ ਯੂਕੁਠ ਨੰਢੰ, ਵੀਸਠੁ ਯੂਕੁ ਢਾਠੁ ਓਂਡੀ ਓਂਡੀ ਚਾਨੀ ਢੁਰਢੁਠੁਵੰਠੁਲੁ ਢਾਨੀਨੀ ਰੁਚੀ ਚੁਢਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਓ ਆਨੰਡੰ ਰਾਢੁ. ਸਠੰਕਲੀਠੁ ਢੁਠਾਨ ਜੀਵੀਸੁਨੇ ਓਨਾਰੁ.

ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਢੁ ਨਮਸਠੀਂਚਰੁ (ਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹੀਨੁ ਅੰਗੀਕਰੀਂਚਰੁ) ਂਢੁਕੰਚੋ ਵਾਰੀ ਸੁਢਢਯਾਲੀ, ਵਾਰੀਕੀ ਚੀਠੰ ਅਨੇ ਢੋਯੁਠੁ ਓਂਡੁੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਨਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸਲੈਨ ਮਕਰੰਦੁ. (ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਅਤਨੁ
ਅਨੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਸ਼ਹਾਯੰਗਾ ਓਟਾਡੁ).

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥

ਅਯਨ ਦਯਲੋ ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ ਓਸ਼ੀਰਠਿਸ਼ਾਡੁ. ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੋਨਿ
ਅਮੁਠੰ, ਨਾਮੁਲੋਨਿ ਅੰਬ੍ਰੋਸਿਯਲੋ ਮਕਰੰਦੰ ਵਾਟੀਲੋ ਕੰਦ ਕੁਰਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥

ਅਪੁਠੁ, ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਸੁਧੁਰੀਗਾ ਵਿਕਸਿੰਚਿ ਵੁਠਿ ਚੋੰਦੁਤਾਯੁ; ਓ ਨਾਨਕ,
ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਵਸ਼ਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥

ਪਗਲੁ ਓਦਯਿਸੁੰਦਿ, ਤਰੁਵਾਤ ਅਦਿ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕੂਡਾ
ਗਡਿਚਿਓਤੁੰਦਿ.

ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥

ਜੀਵਿਤੰ ਤਗਿਓਠੋੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਦਾਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ. ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ, ਮਰਠੰ ਲਾੰਟੀ ਏਲੁਕ
ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਡੁਨੁ ਕੋਰੁਕੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥

ਬੰਕਮੀਦ ਅਤੁਕੁਘੋਯਿ ਓਰੁਕੁਘੋਯਿਨ ਓਗਲਾ, ਅਹਾੰਕਾਰੰਠੋ ਓਨਘਾਰੁ, ਲੋਕ
ਸੰਪਦਕੁ (ਲੋਦਾ ਮਾਯਕੁ) ਅਤੁਕੁਘੋਯਿ, ਦਾਨਿ ਚੋਤ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪੁਠੁ ਸੋਇ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਘੀਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਵਿਸੰ ਲਾੰਟੀਦਿ
(ਏੰਦੁਕੰਚੈ ਓਦਿ ਓਧਾਠੀਠੁ ਪੁਰੋਗਿਠਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੋਸੁੰਦਿ) ਮਰਿਯੁ
ਚਿਵਰਿਕਿ, ਮੀ ਸਹਾਯਕੁਡਿਗਾ ਏਵਰੁ ਮੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਵੇਠੁਠੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ॥

ਗੁਰੂవు బోధనల దాఱ్ఱా దేవుని పట్ల ప్రేమను సీక్ఱరించే వారు రక్షించబడతారు. వారు దేవుని అభయారణ్ణలో నివసిస్తున్నారు మరియు అదే సమయంలో, ప్రపంచం నుండి వేరుగా ఉంటారు.

ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

వారు మరణాన్ని రంతరం తమ కళ్ళముందు ఉంచుకుంటారు; వారు దేవుని నామము యొక్క సంపదను సమకూరి చౌరవాని పొందుతారు (ఈ ప్రపంచంలో మరియు దేవుని ఆస్థానంలో).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥

ఈ గురు అనుచరులు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు. దేవుడా, తానే వాటిని తన రక్షణలో తీసుకుంటాడు.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੇ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥

గురు అనుచరులకు దైవమార్గం తెలుస్తుంది మరియు వారు దేవుని ఆస్థానానికి వెళ్ళే మార్గంలో ఎటువంటి అడ్డంకులను ఎదురొద్దు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

వారు దేవుని నామాన్ని పశంసిస్తూ, నామాని తమ మనసుల్లో ఉంచుకుంటారు. అవి అనిష్టాళలా ఆయన పేరుకు అనుగుణంగా ఉంటాయి.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥

వారి హృదయాల్లో దేవుని నామంలోని అలుమలు లేని శ్రావణ ప్రవహిస్తుంది, వారు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవంతో సీక్వరించబడతారు.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੇ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

నామాన్ని పశంసించే ఆ గురు అనుచరులను ప్రతి ఒక భూ ప్రశంసిస్తున్నారు.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ఓ దేవుడా, వారి సహవాసాని హాకు ప్రసాదించు, ఇది మీ తలుపు వద్ద ఒక బిచగ్రాడి ప్రార్థన.

ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੧੦॥

ఓ నానక్, ఆ గురు అనుచరుల అదృష్టం గొప్పది, అతని హృదయం దేవుని నామ కాంతితో ప్రకాశిస్తుంది.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੋਦਣੀ ਲਯੁ:

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਸੀਗਾਰ ॥

ਮੀ ਕੁਮਾਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰਗਾ ਤਯਾਰਯਿਠੁ ਮੀ ਭਾਰਠੁ ਚੁਸਿ ਮੀਰੁ ਏਨੁਕੁ
ਪੁਲਕਿੰਚਿਪੋਠਾਰੁ?

ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥

ਮੀਰੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਵਨਟਕਾਲਨੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਸਰਦਾਗਾ ਠੰਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤੁਲੇਨਿ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਪਾਲ੍ਹੋਂਟਾਰੁ.

ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਈਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਠਨਠੰਗਾ
ਵਠੁਪਾਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥

ਓ' ਮੀਰੁ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ, ਆਠਾਠਿਠੁ ਅਨੰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਞਾਨਮੂਰਠੁ, ਸੁਠਿਕਰੁ
ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਕੀ ਈਕਾ ਰਾਲੇਠੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਸ਼ਾਨਿਨਿ ਈਚੇਠੁਠੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ, ਆਯਨ ਦਯੁ ਵਲੁ ਦੇਵੁਠੁ ਸਾਠੁਠਾਠੰ ਚੇਨੁਠੁਠੁ.

ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥

ਮੀਰੁ ਚਕਠਿ ਵਸ਼ੁਠੁ, ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਵਨਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਨਪਦਨੁ (ਬੰਗਾਰੰ
ਮਰਿਯੁ ਵੇਨੁਠਿ) ਸਮਕੂਰਠੁਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਠਨਾਠੁ, ਈਦਿ ਏਦੋ ਓਕ ਰੋਞੁ ਠੁਠੁਗਾ
ਪੋਠੁਨੁਦਿ.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨੰਦਮੈਨ ਗੁਰਾਲੁ, ਏਨੁਗੁਲਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲੁਗਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਣਿਨ ਵਾਠਿਨਿ ਪੋਨੁਠੁਠੁ.

ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥

ਮੀਰੂ ਏ ਵਿਸਯਾਯ੍ਹੋਂ ਏਂਤਗਾ ਲੀਨਮੈ ਪੋਯਾਰੂ ਅਠੇ ਮੀਰੂ ਮੀ ਸਮੀਪ ਮਰਿਯੂ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਰਿਨਿ ਕੂਡਾ ਮਰਿਘੋਯੇਂਤਗਾ.

ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੂ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਸੁਘਿਕਰੁ ਮਿਮਲੀਖਿਓਡਿਚਿਪੇਠਠਡੰ ਏਂਤ ਅਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੰਚੈ.

ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਨੁ (ਮੋਸੰ ਦਾਠਾ) ਸਮਕੂਰਠੁੰ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੂ ਈਤਰੁਲ ਸ਼ਾਪਾਲਨੁ ਪ੍ਰਿੰਦੁਤਾਰੂ.

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੇ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥

ਮੀਰੂ ਦਯਚੇਸਿ ਕੋਰੁਕੁਨੇਵਾਰੂ ਮੀਠੋ ਪਾਟੂ ਨਸ਼ਿਸ਼ਾਰੂ.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਨਿਰੈਸ਼ਕੰਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਠੁ ਅਹੰਕਾਰੀ, ਮੀਰੂ ਅਹੰਕਾਰ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯੁਠਾਨਿਕੀ (ਮੀ ਸੰਪਦ) ਪਾਠ੍ਹੋਂਟਾਰੂ

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿਚੇਤ ਵਿਰ੍ਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡਿਕੀ ਏ ਲੋਕੰਲੋ ਪੋਹਾਦਾ ਲੇਦੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰ ਲੇਦੁ).

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੇ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਸ਼ੈਨ ਵਾਰੂ, ਵਾਰਿਕੀ ਅਠਨੇ ਏਕੈਕ ਸੇਘੈਤੁਡੁ.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਗੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਰਕੁਕੁਡੁ ਮਰਿਯੂ ਵਾਰਿਕੀ ਏਵਰੂ ਹੋਨਿ ਚੇਯਲੇਰੂ. ਅਹੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਮਕੁ ਹੋਨਿ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯੁਠਿਠੁਚਡੰਲੋ ਵਿਫਲਮਵੁਤਾਰੂ.

ਜੇ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਨਿਕੀ ਨਚੇਠੁ ਏਦਿ ਅਯਿਨਾ ਚੇਸਿਨਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ਅਠਨਿ ਅਭਠੁਨਲੁ ਏਵੀ ਅਠਨਿ ਕੋਰੁਲੋ ਠੋਰਸਠਿੰਚਡਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥

ఓ నానక్, దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన యావత్ ప్రపంచానికి వెలుగు దీపం అవుతాడు. (అతడు ఇతరులకు మార్గదర్శకంగా అవుతాడు)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥

ప్రజలు తమ మనసులను ఉల్లాసమైన ఆనందాలలో చిక్కుకుని తప్పవారి పట్వారు, ఇందులో అనిర్హాల వినోదాలు మరియు కళుతడబడే దృశ్యాలు ఇమిడి ఉన్నాయి.

ਛਤ੍ਰਪਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥

తమ సింహాసనాలపై కూరున్న ప్రవర్తులు కూడా ఆందోళనతో మునిగి ఉంటారు.

ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

ఓ సోదరుడా, శాంతి కేవలం పవిత్ర సంస్థలో మాత్రమే దొరుకుతుంది.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

సరోస్థత దేవుడు ఎవరి విధిలో ఎలా రాశాడో, వారి ఆందోళన మరియు బాధలన్నీలా తుడిచివేయబడతాయి.

ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥

ఒక వక్త్ర ప్రపంచంలోని అన్ని అందమైన ప్రదేశాలు మరియు చోటులను సందరించినట్లయితే,

ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੁਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥

అతను చాలా ధనవంతుడు, మరియు ఒక పెద్ద భూసాఖి అయినప్పటికీ, అలాంటి వక్త్ర ఏడుస్తూ మరణిస్తాడు, "ఇది నాది! ఇది నాది" అని

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥

ఒక వక్త్ర తన ఆదేశాలను నిరర్థకంగా జారీ చేసి, గొప్పరథంతో వధుహరిస్తే.

ਸਭੁ ਕੇ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥

ఆయన అందరినీ అణచివేస్తే, దేవుని పేరు లేకుండా వారు ధూళిలో కలిసిపోతారు.

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥

(ఒక వక్త్రీ అంత శక్తిమంతుడైతే) లెకభేననిచ్చేవదూతలు అతని సేవకులు అవుతారు మరియు సిద్ధులు (అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నవక్త్రులు) మరియు సాధువులు అతనికి సేవ చేయడానికి అతని తలుపు వద్ద నిలబడతారు,

ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੧੨॥

పరశ్రాలు, మహాసముద్రాలు, విస్తారమైన సామ్రాజ్యాలు మీద ఆధిపత్యాభిక్షలిగి ఉంటాయి, (ఇపట్టికీ దేవుని పేరు లేకుండా), అనీక్షలలా అదృశ్యువుతాయి.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਊਦਯੰ ਲੇਵਡੰ ਵਲ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਮੁੰਚਿਗਾ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ
ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਨਿਜਮੈਨ ਊਦ੍ਰੋਸ਼ਾਠ੍ਰਿਅਰੁ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਾਲੋਚਿਤੰਗਾ
ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸੇ ਪੁਠੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਕਓਠੇ, ਚਿਵਰਿਕੀ, ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਰਠੁਲੋ
ਵਦਿਲੀਵੇਯਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥

ਮੀ ਚੈਤਨਾਠ੍ਰਿਯੋਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਆਨੰਦਾਨੁ
ਆਸਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ.

ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਗਾ ਲੈਣਿ ॥

ਓ ਮਰੁਠ੍ਰੁਮੀਰੁ ਨਾਮ ਲਾਭੰ ਸੰਪਾਦਿੰਚੰਡਾਨਿਕੀ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਏ ਪਨਿਕੀਰਾਨੀ ਕਾਰਠ੍ਰੁਲਾਪਾਲਕੁ ਜਤਚੇਯਬਡਾਰੁ? ਮੀ ਜੀਵਿਤ-ਰਾਤ੍ਰਿ (ਜੀਵਿਤਕਾਲੰ)
ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਵਸੁੰਦੀ.

ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਗੀ ਕਾਲੁ ॥

ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੜੀ ਯੋਕੁਸ਼ਰਦਾ ਆਟਲੁ, ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੜੁਲ ਮਾਦਿਰਿਗਾਨੇ, ਮਾਯਲੋ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਕੁਲੁ) ਚਿਕੁਠ੍ਰੋਵਡੰ ਵਲ ਮਾਨਵਾਠ੍ਰਿ ਕੂਡਾ ਮਰਠਾਨਿਮੁਰਚਿਓੰਦੀ.

ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮਠੋ ਠਮ ਹੁਦਯਾਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਠੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਾਯੁ
(ਲੋਕਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੁਲੁ) ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋੰਦਿਨਠੁ ਭਾਵਿਸੁਾਰੁ.

ਜੇ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੇ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ఓ' నా సేఖ్సీతులారా, మీ మనస్సు ఇంటికి (ఈ ప్రపంచం) జతచేయబడింది, మీరు ఒక రోజు దీనిని విడిచిపెట్టి పోవాలి,

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥

మరియు మీరు నివసించాలి ఆ ప్రదేశం (తదుపరి ప్రపంచంలో), మీకు దాని గురించి ఏమాత్రం ఆందోళన లేదు.

ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

గురువుకు పూర్తిగా లొంగిపోయిన ప్రపంచ చికుఖ నుండి అవి మాత్రమే విముక్తిని పొందాయి.

ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥

మిమల్నిభక్షించగల వారెవరూ నాకు కనిపించడం లేదు, మరెవరి కోసం చూడవద్దు.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥

ప్రతిచోటా వెతికిన తరువాత, నేను చివరికి గురువు ఆశ్రయానికి వచ్చాను,

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਤੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੧੩॥

ఓ' నానక్, సరక్షక్తిమంతుడైన దేవుడు ననుభోక దుర్గుణాలలో మునిగిపోకుండా కాపాడాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ఒకరు కొద్దికాలం పాటు అతిధిగా ఈ ప్రపంచానికి వస్తాడు, కానీ (దీనిని శాశత్రమైనదిగా భావించి) ప్రపంచ వధహారాలను పరిషథించడం ప్రారంభిస్తాడు.

ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥

మాయలో (లోకఅనుబంధాలు) మరియు కామంలో నిమగమైన మూర్ఖుడు ఈ మానవ జీవితం యొక్కనిజమైన ఉద్దేశాన్ని అర్థం చేసుకోలేడు.

ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥

ਅੱਤਨੁ ਪਸ਼ਾਣੁਪੱਤੰ (ಈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ) ਬਯਲੁਦੇਰੀ, ਮਰਠ ਦੂਅਤ ਗੁਪਿਠੁ
ਪਡਤਾਡੁ.

ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥

ਓ' ਗੁਠੀ ਮੂਰਠਾ, (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲਲੋ ਨਿਮਗਠੁਨ) ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮੀ ਪਿਠੀ
ਏ ਕੁਠੰਲੋ ਨੁਨਾ ਪੇਕਲਿੰਚਗਲ ਨਦੀ ਓਡੁਨ ਓਨੁਠੁ ਲਾੰਠੀਦੀ.

ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕਵੇਲ ਮੀ ਮੁੰਡੁਗਾ ਵ੍ਰਾਸਿਨ ਵਿਠੀ ਅਯਿਠੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਝੀਵਿੰਚੇ
ਅਵਕਾਸੰ ਮੀਕੁ ਓਪੁਠੁ ਓੰਠੁੰਦੀ.

ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥

ਓਕ ਪਿਲੁਵਾਡੁ, ਚਿਨੁਠਾਡੁ ਲੇਦਾ ਵੁਡੁਡੁ ਅਨੇ ਦਾਨਿਠੋ ਸੰਬੰਠੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ
ਸਮਯੰਲੋ ਨੁਨਾ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਪਿਲਵਬਡਵਚੁ.

ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥

ਯੁਝਮਾਨੀ ਓਰੋਗੁਠਗਾ ਓਨਾਠੁਨੀ ਠਾਵਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅੱਤਨੁ ਪੰਡਿੰਚੇ ਵਾਲਠੀ ਸਿਠੰ
ਚੇਸੁਠਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਠਮ ਕੋਡਵਲੁ ਠੀਸੁਕੋਨੀ ਪੋਲਾਨੀਕੀ ਵਸੁਠਾਰੁ. (ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ
ਓਦੇਸ਼ਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਰਠਦੂਅਤ ਵਸੁਠਾਡੁ).

ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥

ਰੁੇਠੁ ਓਦੇਸ਼ੰ ਓਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਪੰਠਨੁ ਕੋਸੀ ਕੋਲੁਸੁਠਾਰੁ. (ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ
ਓਦੇਸ਼ਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਵਚਿਠੁਮਾਨਵੁਲਨੁ ਠੀਸਿਵੇਸੁਠਾਡੁ)

ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥

ਮਾਨਵ ਝੀਵਿਠੰਲੋ ਮੁੰਡਠੀ ਠਾਗੰ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀ ਵਠੁਪਹਾਰਾਠੁ ਵੁਠਾ, ਰੋਂਡਵ ਠਾਗੰ
ਨਿਦ੍ਰਲੋ ਵੁਠਾ ਅਵੁਠਾਯੀ (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੁਠੋ ਅਨੁਬੰਠੰਗਾ).

ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਾਇਆ ਚਉਥੈ ਠੇਰੁ ਠਾਇਆ ॥

ਝੀਵਿਠੰਲੋ ਮੂਡਵ ਠਾਗੰ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀ ਪੋਰਾਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੋਰਾਠਾਲਠੋ ਵੁਠਾ
ਅਵੁਠੁੰਦੀ; ਮਰਿਯੁ ਝੀਵਿਠੰਲੋ ਨਾਲੁਵ ਠਾਗੰਲੋ, ਮਰਠ ਦਿਨੰ ਮੁੰਡਲਵੁਠੁੰਦੀ.

ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥

ਸ਼ਰੀਰਾਨੁਓਅੱਤਠੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੇ ਵਕੁਠੀ ਓਲੋਚਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋਕੀ ਏਨਠੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਦੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾಂಗਤਾਫੀਕੀ ਅੰਕੀਤਮੈ ਊਨਾਘੁ; ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਆਤਮੁ ਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ
ਚੇਂਨੁਨਾਘੁ,

ਜਿਸ ਤੇ ਸੇਈ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

ਏਵਰੀ ਦਾਠਾ ਅਯਿਠੇ,(ਆਤਮ) ਨਾ ਮਨਸੁਠੀਕੀ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਅਨਿ
ਠੇਲੀਸਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿਪਿੰਚਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੭੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਊਨੀਕੀਨੀ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਨੁ, ਏਕਰੀ ਅੰਤਰਗੁਣ ਭਾਵਾਲਨੁ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾਠੋ ਊਡੇਵਾਰੀਵੀ,

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥

ਨਨੁਅੰਤ ਮਰਚਿਪੋਨੀਵਠੁਡੀ, ਕਾਨੀ ਨਨੁਅ ਏਕਠੀਨੀ (ਦੇਵੁਠੀ) ਮਰਚਿਪੋਨੀਵਠੁਡੀ.

ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥

ਅਨਿਪੁਪੰਚ ਚਿਕੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਪੁਠੀੰਚੀਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਠੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ
ਨਿਞਮੈਨ ਲਕੁਠੁ ਅਯਿਨ ਨਾਮੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਾਰੁ.

ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥

ਐਤਰ ਆਲਨਿਠੀਨੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯਾਲਨੋ ਏਕੇ ਏਕ ਆਲਨੁ ਕਲੀਗ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੇਸੇ ਵਾਰੀਕੀ ਊ ਪੁਪੰਚੰਠੋ ਸ਼ਾਨੰ ਲਭੀਸੁੰਡੀ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸੁਠੀਕਰੁਨੁ ਪੁਞੀੰਚੁ.

ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਠੇਲੀਵੈਨ ਊਪਾਯਾਲਨਿਠੀਨੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਰੁਦਰਠੀਨਿਠੀੰਚੰਡੀ.

ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

ਮੈ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਭਾਇਨਿ ਭਯੋਯੋਯੁ ਡੂ ਮੈ ਡਗਰ ਊੰਠੈ ਏ ਡਾਢ ਮਰਿਯੁ ਆਕਲੀ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਡਕੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ) ਮਿਮਲੀਭਾਢਿੰਚਯੁ.

ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਨਿਠਯੋਯੁ ਡੁ ਡਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਮੈ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊੰਨਪੁਠ੍ਰੁ ਏ ਪਨੀ ਕੂਡਾ ਵਿਫਲੰ ਡਯਠ੍ਰੁ.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਓ ਡੋਯੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਰਕੁੰਚੈ ਡਕੁੰਕੀ ਡਯਰੂ ਹਾਨੀ ਡੋਯੁਲੋਰੁ.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਡਵਗਣ ਕਢੈ ਯੋਇ ॥੨॥

ਕਾਡਠ੍ਰੀ, ਭਾਇਨਿ ਡੋਯੁਰੁਯੁਕੁ ਮਨੰ ਡਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਸੇਯ ਡੋਯਾਲੀ (ਮਰਿਯੁ ਡੋਢਨਲਨੁ ਡਨੁਸਰਿੰਚਾਲੀ); ਮਨ ਡੋ਷ਾਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਡਯੁਟਕੁ ਪੰਪੁਠਾਰੁ ਕਾਡਠ੍ਰੀ.

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਐ ਡਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥

ਓ ਡੋਯੁਡਾ, ਮੈ ਸੇਯਲੋ ਕਲੀਸਿਯੋਯਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਸੇਯ ਡੋਸੇ ਵਾਰੀਕੀ ਸੇਯਡੋਯੁਮਨੀ ਵੋਡੁਕੋਂਠੁੰਡੀ.

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మీ దయను చూపిస్తే, దయచేసి సాధువుల సహవాసం మరియు సేవతో నన్ను ఆశీర్వదించండి.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥

అంతా మన గురువు చేతిలో ఉంటుంది; అతనే సత్యంగా అనిష్టనులను చేసేవాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥

నా ఆశలను, కోరికలను నెరవేర్చేవిజమైన గురువుకు నన్ను నోను అంకితం చేసుకుంటాను.

ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੇ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥

దేవుడు మాత్రమే నా సహచరుడిగా కనిపిస్తాడు; అతను మాత్రమే నా సోదరుడు మరియు సేపైతుడు.

ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਗੀਤਿ ॥

లోకసంపద, పెట్టుబడి అంతా భగవంతుడిదే, ఆయన చెప్పింది మాత్రమే ప్రబలుతుంది

ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥

మనసు శుక సృష్టికర్తను అంగీకరించినపుడు, అపుడు చైతన్య ప్రపంచ అనుబంధాలచే కదిలించబడదు.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੭੫॥

ఓ' నానక్, అలాంటి వక్తికి, దేవుని పేరు ఆధాత్మికతే ఆహారం, బట్టలు మరియు సహాయం

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥

దేవుడుని గ్రహిస్తే అనిష్టషయాలు సీక్తరించబడతాయి.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਿਵਿਨਪੁਰੁਖੁ ਅਮੂਲਘੋਨਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਫਲਵੰਤੰਗਾ
ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਡੁ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ
ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਚੈਤਨਾਘੋਕੇ (ਦੇਵੁਨਿਪੈ) ਕੇਂਦਰੀਕਰਿੰਚੰਡਿ.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਏਕਠੀ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਅਨਿਖਿਕੁਠੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਿ; ਮਾਯਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ (ਲੋਕ
ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਠੁ) ਪੁਰੀਗਾ ਅਬਠਮੈ.

ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਸਤਠੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੈ ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਆਨੰਦਾਲੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲੁ
ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਯੁ.

ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਖੁਕੁਠੁ ਅਯਿਨਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੈ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ
ਊਪਸਮਨਾਨਿਖੋੰਦੁਠਾਯੁ.

ਜਿਸ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਗਰੇ ॥੨॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਊਨਘਾਰੁ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੰਪੁਰਠੁ
ਮਠੁਠੁਨੁ ਘੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਓ ਸਮਯਮੈ ਮੰਗਲਕਰਮੈਨਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਓ ਕੁਠੰ ਫਲਵੰਤਮੈਨਦਿ, ਐਦਿ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਠੁ ਭਕੀਲੋ ਗਠਿਚਿਘੋੰਦਿ.

ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮਠੁਠੁ ਊਨਘਾਰਿਨਿ ਭਾਠ, ਦੁਃਖੰ ਠਾਕਵੁ.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥

ਗੁਰੂਡੂ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁਪਵਚ ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਨੁండి ਬਯਟਕੁ ਲਾਗਬਡਿਨ ਵਕ੍ਸ਼ਿਨਿ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਯੰਗਾ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਾਡੂ.

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਗੁਮਿਗੂਡੈ ਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿ ਨਿਸ਼ਭ੍ਰੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਢੇਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖੁੰਲੋ ਪਰਿਪੂਰ੍ਠੁਡੈਨ ਗੁਰੂਵੁਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਡੂ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ
ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਪੋਂਦੁਤਾਡੂ.

ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘੁਰੁ ਤਗਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਧਾਭ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੁ ਮਰਣੰ, ਯਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ, ਮਰਿਯੁ ਵ੍ਰੁਧ੍ਰਾਪਠੁ (ਆਧਾਭ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੁ
ਕ੍ਸ਼੍ਰਿਣੰ) ਲੋਨਿ ਚੋਟ ਅਤਨੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸ਼੍ਰਾਡੂ.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤ੍ਮਅਤਨਿ ਮੀਦ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੋਯਠੁਡਿ, ਅਤਨੁ ਰਾਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਣੁਲ
ਕੰਠੇ ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੇਵੁਡੂ.

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਯੋਕ੍ਸ਼ੁਅਸ਼ਲਨੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੰ ਊਂਨ੍ਰਾਰਿਲੋ ਊਂਚੰਡਿ.

ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਨਿਯੋਲਿਵੇਨ ਊਪਾਯਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁ
ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਘੋਂਦੰਡਿ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸਹਾਯਮੋਨ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਲਠ੍ਰਿਠੋ ਨਾਮਾਨਿਯੁਠ੍ਰਿੰਚੰਡਿ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੋਯੁਕੁ ਈਰਵੇ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਟਲਾ, ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗੁਰ੍ਣੁੰਚੁਕੋਂਡਿ. ਵਿਸ਼੍ਰੁਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁ
ਮਹਿਮਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪਾਡੰਡਿ.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ఓ' నా మనసా; అతని ఆశ్రయానిష్ఠాండండి, అలంటి గొప్పవారు మరొకరు లేరు.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥

ధాన్తంలో ఆయనను సభించుకోవడం దాట్లా, ఒక ప్రగాఢమైన శాంతిని పొందుతారు, మరియు ఎలాంటి బాధ మరియు కష్టాలు ఉండవు.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

మన నిజమైన యజమాని అయిన ఆ దేవుణ్ణి ఎప్పటికీ ప్రేమతో సేవించి గుర్తుంచుకోండి.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

పరిశుద్ధుని సాంగత్యంలో మనస్సుని పుష్కలంగా, మరణ భయం నుండి విముక్తి చెందుతుంది.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

కాబట్టి, సమాధానం ఇచ్చే ధైర్యానికి, భయ వినాశనానికి గురిచేసే వారికి మీ ప్రార్థనలు పంచండి.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥

ఆయన వభహారాలన్నీవరి మీద దయగల దేవుడు తన కృపను అనుగ్రహించుకుంటాడు అనే దాని మీదనే పరిపథించబడతాయి.

ਬਹੁਤੇ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਉਚੇ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

దేవుడు గొప్పవాడు అని చెబుతారు; అతని నివాసం చాలా ఎత్తైనది.

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥

అతనికి రంగు లేదా రూపం లేదు; అతని విలువను అంచనా వేయలేము.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥੧੧॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి నానక్ పై దయ చూపి, మీ శాశ్వత నామంతో అతనిని ఆశీర్వదించండి.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్:

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੇ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਨਵਾਡੁ ਭਾਂਤਿਓਂ ਠਾਂਟਾਡੁ; ਅਤਨਿ ਮੁਖਿਓਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਂਤੰਗਾ,
ਪ੍ਰੇਮਓਂ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਓਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸੁਓਂਦਿ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਪੋਂਦਿਨ ਆਯਨ ਅਨਿਪਪਚਾਲਓਂ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥

ਆ ਨਿਠਯੋਵੁਡੁ ਪਰਿਸੁਠ ਸੰਘੁਓਂ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਡੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ' నా మనసా దేవుని పేరును ప్రేమతో మరియు భక్తితో ధానించు.

ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం మీ సహచరుడు, నామం ఎల్లపుఠ్ఠూ మీతో ఉంటుంది మరియు దేవుని ఆస్థానంలో కూడా మిమల్ని ధక్షిస్తుంది.

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥

ఓ' నా మనసా, లోకప్రశంసలు ఎంత మంచివో?

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੇ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥

మాయ యొక్క అనిష్టనందాలు (లోక సంపద మరియు ప్రశంసలు) రుచిలేనివి, అసహ్యరమైనవి మరియు చివరికి మసక బారి పోతాయి.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੇ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥

దేవుడు ఎవరి మనసుల్లో నివసిస్తాడో వాడు పుణాత్ముడు అవుతాడు మరియు ప్రతిచోటా చాలా ముఖమైన వక్తిగా గుర్తించబడతాడు.

ਸਾਧੁ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥

ఓ నా మనసా, మీ అహానిష్టతణ్ణించి, సాధువు-గురువు బోధనను వినయంగా అంగీకరించండి.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

ఓ నా మనసా, ఆయన కృపను పొందడానికి తెలివైన అహంకార ప్రయత్నాన్ని విడిచిపెట్టి, వినయంగా గురువు అభయారణ్యలో ఉండండి.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥

అతను మాత్రమే నామం యొక్క అభరణాలను అందుకుంటాడు, అతని విధిలో అలా వ్రాయబడింది.

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥

ఓ సవోదరులారా, ఆయన నామాన్ని మాత్రమే సీక్వరిస్తాడు, దేవుడు ఆయనకు అనుగ్రహిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥

అహం యొక్కస్తే అదృశ్యమైన సత్యగురువు బోధనలను ఆ వక్త్రీ మాత్రమే అనుసరించగలడు.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੧੮॥

గురువు బోధనలను కలుసుకుని అనుసరించే ఓ నానక్, అతని బాధలన్నీపోతాయి.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఠా, సిరీ రాగ్:

ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

అతనే ఆతఠ్ఠయొక్కకైక నిజమైన సేఘ్ఠితుడు మరియు దుర్ఘణాల నుండి రక్షకుడు.

ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥

కాబట్టి, ఒక వక్త్రీ (దేవుని) యొక్కఈ సహాయాన్నిమనసుల్లో ఉంచుకోండి, అతను మాత్రమే జీవితానికి స్థిరమైనవాడు.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

సృష్టికర్త అయిన సరోఠ్ఠశ్ర శక్తి యొక్కఅభయారణలో శాశ్ర్ఠ శాంతి ఉంటుంది.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥

నా మనసా, అన్నిపయతాఠ్ఠను విడిచిపెట్టు,

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రతిరోజూ పరిపూర్ణ గురువును ఆరాధించండి, ప్రేమ మరియు భక్తితో ఒంటరిగా ఉన్న వక్త్రీకి (దేవునికి) అనుగుణంగా ఉండండి.

ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥

ఆ ఒకడే (దేవుడు) నా సోదరుడు, నా సేఘ్ఠితుడు, నా తల్లి మరియు నా తండ్రి.

ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥

నా మనసుశరీరాన్నిమరియు ఆతఠ్ఠ ఇచ్చిఠ్ఠ ఆ వక్త్రీ (దేవుడు) యొక్కసహాయంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥

ਵਿਸ਼ਗੁਰੂਰੂਪੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸ੍ਰੁਮੁండి ਨੇਨੁ ఎనర్థూ మరచిపోలేను; ప్రతిదీ తన ఆధీనంలోనే ఉంచుకునార్థు

ਘਰਿ ਇਕੇ ਬਾਹਰਿ ਇਕੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥

దేవుడు నా హృదయంలో నివసిస్తునార్థు మరియు విశ్వులో ప్రతిచోటా తిరుగుతునార్థు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥

పగలు మరియు రాత్రి మానవులను మరియు జీవులను సృష్టించిన దేవునిపై ప్రేమతో మరియు భక్తితో ధ్యానం చేయండి.

ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥

ఆ వక్తి ప్రేమతో నిండిపోడం దాట్లా దుఃఖం కానీ బాధలు కానీ ఇంకా ఉండవు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ఒకే ఒక సరోభ్రత శక్తి (దేవుడు) ఉంది మరియు ఇంకేమి లేదు.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ఆత్మమరియు శరీరం అనీతనికి చెందినవే; ఏది అతనికి సంతోషానిక్షలిగిస్తుందో అదే నెరవేరుతుంది.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੧੯॥

పరిపూర్ణ గురువు దాట్లా దేవుణ్ణి ధ్యానించిన వాడు పరిపూర్ణుడు అవుతాడు. కాబట్టి ఓ నానక్, ఆ నిత్యదేవుణ్ణి ప్రేమతో, భక్తితో ధ్యానించు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్:

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥

తమ చైతనాన్ని సత్యగురువుపై కేంద్రీకరించే వారు సంపూర్ణంగా నెరవేరి గుర్తింపు పొందుతారు.

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥

దేవుడు కనికరము చూపించే వారి మనసుల్లో ఆధాత్మిక జ్ఞానం నిండుతుంది.

ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ಎವರಿ ವಿಧಿಲ್ ಅಲಾ ನಿರ್ಹಯಿಂಚಬಡಿ ಓಂದ್ ವಾರು ದೆವುನಿ ಪೆರುನು ಅಂದುಕುಂತಾರು.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಪ್ರೆಮಪೂರಕ್ ಭಕ್ತಿತ್ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ಲಾಫಿಂಚಂಡಿ.

ਸਰਬ ਸੁಖ ಸುಖ ਉਪਜਹਿ ದರಗಹ ਪੈਯਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಆ ವಕ್ತಿ ಜೆವಿತಂಲ್ ಅನಿಹ್ಲಕಾಲ ಆನಂದಾಲ ಮರಿಯು ಸೌಕರ್ಯಾ ಓಂಟಾಯಿ, ಮರಿಯು ಅತನು ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲ್ ಗೌರವಿಂಚಬಡತಾಡು.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥

ಪ್ರೆಮಪೂರಕ್ ಭಕ್ತಿತ್ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗುರುಂಚುಕುನੋವಾಡು ಜನನ ಮರಣ ಚಕ್ರಾಲ ಭಯಂ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾಡು.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲ್ ಆಯನ ಜೆವಿತಂ ನಿಷ್ಠಾಘಂਗಾ ತಯಾರವುತುಂದಿ. ದೆವುಡು ತನನು ದುರ್ಘನಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಿ ಪೆಂಚಿ ಪೊಪಿಸ್ತಾಡು.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

ಗುರುವು ಯੋಕ್ತಾಶೀರಾಠ್ ದರಘಾನಿಹ್ಲಪ್ಪಿಲ್ ಓಂಚುಕುನಿ, ಅತನು ಸಂತೊಪಿಸ್ತುನಾಘನಿ ಚೆಪಾಠ್ಠು. ದುರ್ಘನಾಲ ಮುರಿಕಿ ಕೊಟ್ಟುಕುಪೊಯಿ, ಅತನು ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಂ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥

ಸರ್ವೊಠ್ಠ ದೆವುಡು ಅನಿಹ್ಲಪದೇಶಾಲನು ಮರಿಯು ಅಂತರ ಫಲಾಲನು ಆಕ್ರಮಿಂಚಾಡು.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਕੇਇ ॥

ಆ ಒಕಡೆ ಅಂದರಿಕೆ ಅನಿಹ್ಲಪಿನಿ ಇಚೆವಾಡು, ಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ಆಯನ ಅಭಯಾರಣ್ಠಲ್, ಅತನು ಕೊರುಕುನಠ್ಠಿ, ದುರ್ಘನಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪರਧਾਨ ॥

ಪರಿಪೂರ್ಠಂਗಾ ನೊರವೆರಿನ, ಓನಠ್ಠಮೊನ ವಾರಿ ಮನಸುಠ್ಠಲ್ ಸರ್ವೊಠ್ಠ ದೆವುಡು ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥

ਵਾਰੀ ਖਾਫ਼ੀ ਮਚਫ਼ੋਨਿਦੀ ਮਰਿਯੂ ਸਫ਼ੁਮੈਨਦੀ; ਅਵਿ ਪੁਰਪਚਵਾਫ਼ੁੰਗਾ ਬਹਿਧਰਤੰ
ਚੋਯਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪੁਠੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਪੁਰੇਮਤੋ, ਭਕੀਤੋ ਧਾਨੀਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਚੋਨੁ
ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰਿ
ਬਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਕੁਠਨੰਦੰਠੋ ਨਿੰਡਿ
ਠੋਠੁੰਦਿ.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

਒ਕੇ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰਾਜਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੋਵਿਕ ਕਾੰਠਿਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਸੁੰਦਿ.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਒ਕਰਿ
ਮੁਖੁੰ ਮੁਕਾਸ਼ਵੰਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥

ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਨਿਪਠੁਠੁਮੁਏਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਒ੰਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਠਨਿ
ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਒ਕਰਿ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਦਿਨਚਰੁਠੁਠੁੰਦਿ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸ਼ਾੰਠਿਨਿ ਪਿੰਦਵਚੁ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਜੀਵਿੰਚੈ ਵਠੀ ਯੋਕੁਕੁਪਠੁਠਾਠੁ ਅਸਠੁ ਵੁਠਾ ਕਾਵੁ.

ਮਨ ਕੀਆ ਇਠਾਂ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਨਿਠਿ ਨਿੰਡਿਨਪੁਠੁ ਒ਕਰਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਠਾਯਿ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥

ਅਨਿਠੁਠੁਦਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਡੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਅਠਨਿਠੋਨੇ ਒ੰਟਾਡੁ,
ਅਠਨਿਕਿ ਸੁਠਿਕਰੁ ਒ਕ ਸੇਠੁਠੁਡਿਲਾ ਒ੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ఒకరు కరుణను వృద్ధి చేసుకుంటారు మరియు నీతివంతమైన జీవితం దాట్లా గౌరవప్రదంగా మారతారు.

కామ క్షేపణ బిణసియా తజియా సభు అభిమాను ॥౨॥

కామం, కోపం మరియు దురాశ తొలగించబడతాయి, మరియు అహంకార గర్భం అంతా పోతుంది.

పాఠియా లాగా లాభు నామ పురన రోఐ కామ ॥

నామంపై ధాన్యం చెయ్యటం వల్ల ప్రతిఫలం లభిస్తుంది మరియు అనిష్టాపహారాలు పూర్తి చేయబడతాయి.

కరి కిరపా పుత్తి మెలియా దీయా అపణా నామ ॥

దేవుడు నామును అనుగ్రహించి, తనతో ఐక్యతను కలుపుతాడు.

ఆవణ జాణా రిగి గాఠియా ఆపి రోయా మిరవాను ॥

దేవుడు సత్వంగా కనికరం చూపిస్తాడు, అలా జనన మరణ చక్రం ముగుస్తుంది.

సచు మరలు యు పాఠియా గుర కా సబదు పఠాను ॥౩॥

గురువు బోధలను అర్థం చేసుకోవడం మరియు అనుసరించడం దాట్లా, ఒకరు తన హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

భగత జనా కరి రాఖదా ఆపణి కిరపా ధారి ॥

తన కృపను చూపిస్తూ, దేవుడు తన భక్తులను దుర్గుణాల నుండి కాపాడి రక్షిస్తాడు.

రళతి పలతి ముఖి ఉజలె సాచె కె గుణ సారి ॥

దేవుని సద్గుణాలను గురించి ఆలోచించటం దాట్లా భక్తులు ఈ ప్రపంచంలో మరియు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవాన్ని పొందుతారు.

ఆఠ పర గుణ సారచె రతె రిగి అపార ॥

అపరిమితమైన దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు ఎల్లప్పుడూ అతని సుగుణాలను ప్రతిబింబిస్తూనే ఉంటారు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੧੧॥

ఓ నానక్, వారు శాంతి సముద్రం అయిన సరోవరం దేవునికి తమని తాము అంకితం చేసుకుంటారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

పరిపూర్ణ గురువును మనం కలుసుకుంటే, దైవవాక్యనిధిని పొందవచ్చు

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి మీ కృపను ప్రసాదించండి, మేము మీ అదుఠ్ఠమైన నామంపై ప్రేమపూరక భక్తితో ధాన్యం చేయవచ్చు

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥

జనన మరణాల చక్రాల బాధల నుండి మనం తప్పించుకోవచ్చుమరియు మన మనసుస్వహజంగా మీపై కేంద్రీకృతమై ఉండవచ్చు

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని అభయారణాన్ని అన్వేషించండి.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

దేవుడు తప్పమిమల్ని దుర్గుణాల నుండి రక్షించగల వారు ఇంకెవరూ లేరు. కాబట్టి, దేవుని నామం మీద మాత్రమే ప్రేమపూరకమైన భక్తితో ధాన్యించండి.

ਕੀਮਤਿ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥

అతని విలువను వర్ణించలేము; అతను సుగుణాల యొక్క అర్థం కాని సముద్రం లాంటిది.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥

ఓ' నా అదృష్టవంతమైన మనసా, పవిత్ర సంఘంలో చేరి, దైవవాక్యనిధిని సంపాదించుకో.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹా ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥

ఆనంద సముద్ర రాజులకే రాజు అయిన దేవుణ్ణి ప్రేమపూరక భక్తితో సర్వించండి.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਪੈ ਮਾਤਰਮੇ ਆਧਾਰਪਦੀ ਊਨਾਘੁ. ਮੀਰੁ ਮਾਤਰਮੇ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੁ ਚੇਂਸੇਦੀ,

ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤਰਮੇ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੁ ਚੇਂਸੇਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤਰਮੇ ਊਨਾਘੁ.

ਨਿਮਾਣਿਆ ਪੁਠੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਤਿਕੁਲ ਗੌਰਵਮੁ ਨੀਵੇ. ਦਯਚੇਂਸਿ ਦਯ ਚੁਪਾਂਡੀ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਮੀਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਂਯਬਡਠਾਨੁ.

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕਤੀਠੋ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗੁਰੁਚੇਂਸੁਕੁੰਟੁ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚਾਂਡੀ.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥

ਆਯਨ ਮਨ ਆਤਮੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਸੰਪਦਨੁ ਕਾਪਾਡਠਾਡੁ. ਆਯਨ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਆਯਨ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕਾਪਾਡਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੇਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪੁਠੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਏਪੁਠ੍ਰਿਕੀ ਕੁਮਿਸੁਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਭਕੁਲ ਅਨ੍ਰਿ ਕਰੁਲਨੁ ਕਡਿਗਿਵੇਂਸੁਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਨੇਂਨੁ ਏਪੁਠ੍ਰਾ ਊਨ੍ਰਾਸੁਵਿਕਤਠੋ (ਦੇਵੁਨਿ) ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪਠ੍ਰਾਨੁ, ਅਤਨੁ ਏਨ੍ਰਾ ਚਨਿਪੋਡੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਏਕਡੁ ਵਿਡਿਪੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰੁਠ੍ਰਿਚਿਨਪੁਠ੍ਰਿਕੀ, ਅਤਨੁ ਵਿਡਿਪੋਡੁ, ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਅਤਨੁ ਵਿਸੁਠ੍ਰੁ ਅੰਠਟਾ ਊਨਾਠ੍ਰੁ ਕਾਬਠ੍ਰਿ.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥

ਸਾਤਿਕੁਲ ਨੌਪਿਓ, ਬਾਧਲਨੁ ਆਯਨ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਲ ਪਲੁ
ਸਹੁਦਯ ਭਾਵਾਨਿਕੁਲੀਗਿ ਊਨਾਠੁ.

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥

ਓ ਤਲੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਪਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਕਲਿਸਾਨੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਗੁ ਪੁਤੁ ਸੋਇ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਨੀ ਸੇਖੀਤੁਡੀਗਾ ਚੇਸੁਕੋ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

शपिंचदगिनदि भवोदंश्र अनुबन्धं मरियु माय योक्कपेम; मायतो प्रेमलो ऊनखारोवरुा प्रशान्तंगा ऊनख्लु कनिपिंचरु.

ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੁਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

देवुडु ज्ञानि, दयगलवाडु, मुदुवैन ह्यदयं ऊनखिपख्खुडु मरियु अनन्तमैन अन्दमैनवाडु.

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਉਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥

अतनु गोपशुखोदरुडु मरियु सहयकुडु, अतनु ऊनख्ख मरियु अपरिमितमैन वाडु.

ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥

अतनु वुदुधुपाश्रुकि अतीतुडु मरियु अतनि नखुयु वशुषु दृਠੁ ਨਿਸ਼ਠੁਮੰਠੋ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜੇ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

ಆಯನ ನುಂಡಿ ಮನಂ ವಿಮಿ ಕೊರುਕುನ್ನಾಮನಂ ದಾನಿಪೊಂದುತಾಂ. ಅತನು ಸಹಯಂ ಲೆನಿವಾರಿಕಿ ಸಹಯಕುಡಿಗಾ ಊಟಾಡು.

ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥

ಆಯನನು ಚುಸಿ ಮನ ಪಾಪಾಲನಿಖಾಶನಮೈಪೊತಾಯಿ; ಮನಸುಷುರಿಯು ಶರಿರಂ ಪ್ರಶಾಂತತನು ಕಲಿಗಿ ಊಟಾಯಿ.

ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥

ಸುಾಟಿಗಾ ಊನಖುನಸುಖ್ಠೋ ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಧಾಶ್ರಿಂಚಡಂ ದಾಶ್ರಾ ಮನಸುಖ್ಠೋನಿ ಸಂದೆಹಾಲು ಠೊಲಗಿಪೊಯಾಯಿ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥

अतनु सधुणाल निधि, एपुष्रिकी कुर्रवाडु, मरियु अतनि बहामतुलु परिपुारुधमैनवि.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩

ಎಪಟ್ಟੀಕಯಿನಾ, ಆಯನನು ಆರಾಧಿಸ್ತು ಕೌਲುಸ್ತಾರು. ಪಗಟಿಪಾಟ ಲೆದಾ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯಂಲ್ ಅತಡಿ ನಿ ಮರಿಘೋವದ್ದು.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੁರਬಿ ಲಿಖਿਆ ತਿਨ ಕಾ ಸಖಾ ಗೌವಿಂದ್ ॥

ಅಲಾ ಮುಂದುಗಾ ನಿಯಮಿಂಚಬಡಿನವಾರು, ತಮ ಸೆಖಿತುಡುಗಾ, ಸಹಚರುಡಿಗಾ ದೆವುಣ್ಣಿ ಕಲಿಗಿ ವುಂಟಾರು.

ਤನು ಮನು ಧನು ಅರಬಿ ಸಖೆ ಸಗಲ ವಾರಿਐ ਇਹ ਜಿੰਦ ॥

ನೆನು ನಾ ಶರೀರಾನ್ನಿಮನಸುನು, ಸಂಪದನು ಆಯನಕು ಅಪಗ್ನಿಸ್ತಾನು. ನೆನು ನಾ ಜಿವಿತಾನ್ನಿ ಪುರ್ತಿಗಾ ಆಯನಕು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸ್ತುನಾಘು.

ਦೆಖೆ ಸುತೆ ಹದ್ದುರ ಸದ ಘಟಿ ಘಟಿ ಬಹಮು ರವಿಂದ್ ॥

ಅಂದರಿ ಹೃದಯಂಲ್ ನಿವಸಿಂಚೆ ದೆವುಡು ಪ್ರತಿದಿ ವಿಂಟಾಡು, ಪ್ರತಿ ಪನುಲನು ಚುಸ್ತಾಡು.

ਅਕಿರತಖಣಾ ನೆ ಪಾಲದಾ ಪುಟ ನಾನಕ ಸದ ಬಖಿಸಿಂದ್ ॥੪॥੧੩॥೧೩॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೆವುಡು ಚಾಲಾ ದಯಗಲವಾಡು ಮರಿಯು ಅಂದರಿನಿ ಕ್ಷಮಿಸ್ತಾಡು, ಅತನು ಕೃತಜ್ಞತ ಲೆನಿ ಮಾನವುಲನು ಕೂಡಾ ಪ್ರೇಮಿಸ್ತಾಡು.

ಸಿರೀರಾಗು ಮಗಲಾ ೫ ॥

ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ, ಸಿರೆ ರಾಗ್:

ಮನು ತನು ಧನು ಜಿನಿ ಪುಟಿ ದಿಖಾ ರಖಿಖಾ ಸಗಜಿ ಸವಾರಿ ॥

ದೆವುಡು ಮನಕು ಮನಸುನು, ಶರೀರಾನ್ನಿಸಂಪದನು ಇಚಾಠ್ಠು ಮರಿಯು ಮನಲಿಜ್ಜಂತ ಅಂದಮನ ಮರಿಯು ಪರಿಪುರ್ಣಮನ ಮಾರ್ಥಂಲ್ ನಿಲಬೆಟ್ಟಾಡು.

ಸರಬ ಕಲಾ ಕರಿ ಥಾಪಿಖಾ ಅಂತರಿ ಜೊತಿ ಅಪಾರ ॥

ಆಯನ ಮನ ಶರೀರಾನ್ನಿಶ್ಚಕ್ತಿತ್ ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಿ, ದಾನಿಲ್ ತನ ಅನಂತ ಕಾಂತಿನಿ ನಿಂಪಾಡು.

ಸದಾ ಸದಾ ಪುಟ ಸಿಮಗಿਐ ಅಂತರಿ ರಖು ಊರ ಧಾರಿ ॥੧॥

ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ, ಮನ ಹೃದಯಾಲಲ್ ಆಯನನು ನಿಗುಠ್ಠಂಗಾ ಊಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಮನಂ ದೆವುಣ್ಣಿ ಪ್ರೇಮಪುರಕ್ಷ ಭಕ್ತಿತ್ ಧಾನ್ವಿಸ್ತಾಂ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ఓ నా మనసా, దేవుడు తప్పకుండావరూ లేరు (ఎవరు సహాయం చేయగలరు).

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని పరిశుద్ధ ఫలములో ఉండండి, అప్పుడు ఏ బాధ మిమల్ని బాధించి పెట్టదు.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥

ఆభరణాలు, సంపదలు, ముత్యాలు, బంగారం మరియు వెండి (అన్నిపపంచ సంపద) చివరికి మరణ సమయంలో మీకు ధూళిలా మిగిలి ఉంటాయి.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੁੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥

తల్లి, తండ్రి, పిల్లలు మరియు బంధువులు - ఈ అనిష్టంబంధాలు అబద్ధమే (సత్యాలమే ఉంటాయి).

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥

తన సృష్టికర్తను గుర్తించని సీఱు సంకల్ప కలిగిన వక్త్రీ అపవిత్ర మృగం లాంటి వాడు.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥

దేవుడు లోపల మరియు వెలుపల ప్రవేశిస్తున్నప్పటికీ, దేవుడు చాలా దూరంలో ఉన్నాడని అతను అనుకుంటాడు.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥

మాయ కోరికతో మర్నూడు బాధపడతాడు, అహం మరియు అబద్ధంతో నిండి ఉంటాడు.

ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥

నామం పట్ల భక్తి లేకుండా, ప్రజలు ఈ ప్రపంచం నుండి ఖాళీ చేతులతో తిరిగి వెళతారు.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥

ఓ' సృష్టికర్త, దయచేసి వారి మీద దయ చూపి రక్షించండి (కోరికల అగ్నినుండి).

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, భయంకరమైన మరణ రాక్షసుడి నుండి వారిని రక్షించగల వారు మీరు తప్పక్షంకెవరూ లేరు.

నానక నామ న వీసరొ కరి అపునీ రి మియా ॥౪॥౧౪॥౮౪॥

ఓ నానక్, నేను నామాన్ని పట్టికీ మరచిపోలేను. ఓ' దేవుడా, దయచేసి మీ దయను చూపించండి.

సిరీరాగ్ మహలా ౪ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్:

మేరా తన అరు ధన మేరా రాజ్ రూప మే దేసు ॥

(ఓ అమరుడా, నువ్వు అనుకోవచ్చు) నాకు ఇంత అందమైన శరీరం ఉంది, నాకు చాలా సంపద ఉంది మరియు నేను ఇంత విశాలమైన భూభాగాన్ని పరిపాలిస్తాను అని.

సుత దారా బనితా అనేక బగుతు రేగ్ అరు వేస ॥

నాకు పిల్లలు, భార్య మరియు చాలా మంది బంధువులు ఉన్నారు; నేను అనిర్హకాల ఆనందాలు మరియు చక్కని దుస్తులను ఆస్వాదిస్తాను.

రెరి నామ రిదే న వసయీ కారజ్ కితే న లోఖి ॥౧॥

అయినా, దేవుని నామము మీ హృదయంలో నివసించకపోతే, దానివల్ల దేనికి ఉపయోగం ఉండదు.

మేరే మన రెరి రెరి నామ యియా ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రేమ మరియు భక్తితో దేవుని పేరును ధ్యానించండి.

కరి సంగతి నిత సాధ కీ గుర చరణీ చిత్త లాఠి ॥౧॥ రరాఠి ॥

ఎల్లప్పుడూ పవిత్ర సహవాసంతో ఉండండి మరియు మీ చైతన్యాన్ని గుర్తుకు వచ్చే బోధనలపై వినయంగా కేంద్రీకరించండి.

నామ నిధాన్ యియా యి మసకె రోవే ఠాగ్ ॥

ముందుగా నిర్ణయించబడిన వారు మాత్రమే విలువైన నామాన్ని ధ్యానించగలరు.

కారజ్ సత్తి సవారి అఠి గుర కీ చరణీ లాగ్ ॥

గురుబోధలను వినయంగా పాటించడం దాట్లా, మన పనులన్నీ సరేరతాయి.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥

ਅਹੰ, ਸಂದੇਹਾਲਕੁ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿਨ ਵਾਙ੍ਹੁਲੁ ਬਯਟਕੁ ਪੰਪਬਡਠਾਯੁ; ਮਰਿਯੁ ਮਨੰ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰਲੋਕੀ ਵੇਲਫ਼ੇਮੁ.

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਸਠ ਅਯਿਨ ਸਾਧੰ ਸੰਗਠ ਲੋ ਚੇਰੰਡਿ. ਭਦਿ ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁੰਠਕ੍ਸ਼ੈਤ੍ਰਾਲ ਠੀਰਠਯਾਤ੍ਰਲਲੋ ਸਾਘੰ ਚੇਯਡੰ ਲਾਠੀਦਿ.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥

ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਮੀ ਆਤਮਜੀਵਿਤੰ, ਮਨਸੁਸੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਾਠੁ ਆਧਾਠਿਕ੍ਸ਼ੁ ਝਾਨੰਦਯੰਠੋ ਵਿਕਸਿਸੁਠੁਦਿ, ਭਦਿ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨੰ.

ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥

(ఈ విధంగా) మీరు ఈ లోకంలో మహిమను పొందుతారు, దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవాన్ని పొందుతారు.

करे करारै आपि पृष्ठ सत्रु किहु तिस ही राधि ॥

దేవుడే సత్యముగా చేస్తాడు, మరియు అనిష్టనులను చేస్తాడు. ప్రతిదీ అతని నియంత్రణలో ఉంటుంది.

मारि आपे जीवालदा अंतरि बाहरि साधि ॥

ఆయన సత్యముగా ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని మరియు మరణాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు; అతను లోపల మరియు వెలుపల మాతో ఉన్నాడు.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥

నానక్ ఎల్లప్పుడూ అనిష్టాదయాలకు గురువు అయిన దేవుని అభయారణాన్ని కోరుకుంటాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ಐದವ ಗುರುవు ದಾಠ್ರಾ, ಸಿರಿ ರಾಗ್:

ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

గురువు ఎవరిమీద దయ చూపితే, ఆయన దేవుని అభయారణానికి వస్తాడు.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

సత్యగురువు బోధనల దాఠ్రా, అనిష్టపంచ చికుఱు తొలగించబడతాయి.

ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥

దేవుని నామము ఆయన మనసుల్లో స్థిరముగా అమరభుడి ఉంది; తన అదుఠ్తమైన దయ చూపు దాఠ్రా, అతను తన హృదయంలో ఆనందంగా ఉన్నాడు.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥

ఓ నా మనసా, సత్యగురువు బోధనను అనుసరించడం దాఠ్రా సేవ చెయ్యి

ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਕ੍ਰਣੰ ਕੂਡਾ ਆਯਨਨੁ ਮਰਚਿਪੋਵਧੁ. ਅਲਾ ਚੇਸੇ ਵੱਝੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ
ਕੌਪ ਯੋਕੁਕੁਮਾਪੁਨੁ ਅਤਨਿਪੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥

ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਫ਼ੈਵਸੁਤਿ, ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਵਿਧੁਠੁਸਕਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਕੁਅਨਿਠੁਕਾਲ ਪੁਰਦਰਫੁਲਨੁ ਚੁਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਚਿਨ
ਤਰੁਵਾਤ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲੇਦਨਿ ਨੇਨੁ ਨਿਠੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥

ਆਯਨ ਸੁਤਿਠੋ ਸਹਾਯੰਗਾ ਨਿੰਡੀ ਠੰਡਠੰ ਢਾਠੁ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਭਯਾਨਕ
ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਮੁਢੁਰਾਨਿਠੁਆਟਾਰੁ.

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੁ ਧੁਰਿ ॥

ਗੁਰੁਭੋਠੁਲਨੁ ਵਿਨਯੰਠੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ, ਠੀਰੁਠੁਆਤੁਲਕੁ ਵੇਲੁਠੰ, ਠੁਪਵਾਸਾਲੁ
ਕੋਨਸਾਗਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਲਕੁਲਾਡੀ ਕਰੋਰ ਚਰੁਠੁਨੁ ਆਚਰਿੰਚਡੰ ਅੰਠ ਮੰਚਿਡੀ.

ਲੁਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੁਰਿ ॥

ਮੀ ਚਰੁਠੁਨੁ ਏਵਰਿ ਨੁੰਚਿ ਢਾਚਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਨਾਠੁ? ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਠੁਠੀਨੀ ਚੁਸ਼ਾਡੁ;

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਭਰਪੁਰਿ ॥੩॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਪੁਰਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਠਰ ਫੁਲਾਲਨੁ ਪੁਰੁਰਿਗਾ ਆਕੁਰਮਿੰਚਾਡੁ.

ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥

ਆਯਨ ਰਾਯਠੁਠੇ ਸਤਠੁਠੁ, ਨਿਤਠੁਠੁ ਆਯਨ ਆਯੁ, ਅਠਿਕਾਰ ਪੀਰਮੁ.

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਗਾਨੁ ॥

ਨਿਤਠੁਠੇ ਆਯਨ ਸੁਠੁਠਿੰਚਿਨ ਪੁਰਕੁਠਿ. ਆਯਨ ਰੁਪਾਠਿੰਚਿਨ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨਿਯਮੇ.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ ਠਾਠੁਠਿੰਚੰਡੀ, ਢਾਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਏਪਠੁਠੀਕੀ
ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਯੁਠੁਠਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥

ਓ' ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਟਵੰਤੁਡਾ, ਪ੍ਰਯਤ੍ਰੁ ਚੇਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿਚੰਡਿ.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥

ਪਰਿਸੁਦੁਲ ਸਮਾਜਚੰਡਿ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਮੈਨ ਭਕਤਿਓ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚੰਡਿ,
ਲੋਕਫੇਨਨਿਝਨਫੇਨੀ ਪੇਰੁਕੁਘੋਯਿਨ ਅਪਰਾਧਾਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੇਯੰਡਿ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਪਿਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਧਾਨੁ ਚੇਯੰਡਿ.

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੁਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁ ਘੋਰੁਕ੍ਰੋਰਿਕਲ ਯੋਕ੍ਰੁਪਤਿਘਲਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀਚੰਡਿ; ਅਨਿਝਾਧਲੁ,
ਦੁਃਖਾਲੁ ਠੋਲਗਿਘੋਠਾਯੁ.

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੇ ਪੁਤੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥

ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਅਨੁਝਾਠਿ ਚੇਂਦਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੀਰੁ ਓ ਸਰੀਰਾਨਿ
ਅੰਦੁਕੁਨਠੁਠੋਠਾਠੀਘਾਠਿਚੰਡੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੁਰਿਆ ਪੁਤੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਰੁ, ਝਾਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਸਾਮੁ ਅਨਿਠੀ ਮੀਦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ; ਅਠਨੁ ਠਨ
ਦਯੁ ਚਾਪੁਠੋ ਅੰਦਰਿਨੀ ਚਾਸੁਡੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਠੀ, ਅਠਨਿ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ,
ਨਿਸ਼ਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ.

ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ, ਭਕਤਿਓ ਧਾਨੀਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਅਨਿਝਰਾਧਨਲਨੁ,
ਠਪਸੁਠੁ ਚੇਸਿਨ ਯੋਗਠੁਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿਚੰਡੁਕੁਨਾਠੁ.

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਪੇਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਰਤਨੁ, ਚਕ ਅਭਰਣਾਲੁ, ਚਕ ਮੁਤਠ੍ਰ ਵਠੀ
ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਹਾਯਮੈਨ ਆਠ੍ਰਿ, ਸਮਤੁਲਠ੍ਰ ਮਰਿਯੁ
ਅਨਠਦਠ ਯੋਕਸ਼ਾਹਾਠ੍ਰਿ ਲਭਿਸੁਠਦੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸੇਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਅਦੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਪਰਿਸੁਠ੍ਰ ਗੁਠਠ, ਅਦੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਚਕ ਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨ ਆਕੁਨਠ, ਅਦੀ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠਚਠਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰੇਰਠਨਿਸੁਠਦੀ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਘੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਾਠਲਨੁ ਐਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲਾਠੀ ਅਠ੍ਰਠਠ
ਲੈਨੀ ਵਠੀ ਐਠ੍ਰੁਠੁ ਅਠ੍ਰਠਠ ਪਾਠਦੀਨਠੁ ਨੋਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਾਚੀ ਪੁੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਠਲੋਨੀ ਨਿਯਮੈਨ ਸਠਪਦ, ਨਿਯਮੈਨ ਕਠੋਰ ਠ੍ਰਮ, ਰੋਯਕੁ ਐਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ
ਗਠਲੁ ਅਠਠ ਮਹਿਮਲਨੁ ਪਾਠਠਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਸੁਠਦੀ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਠ੍ਰੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਠੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿਠਚੁਕੁਠੁ, ਠਾਨੁ ਸਠ੍ਰੁਠਗਾ ਵੋਲ੍ਰਠੀ ਚੋਠਾਠੁ, ਮਨਠ
ਐਕਪੈ ਯਨਨ ਮਰਠਾਲ ਠਕੁਰਾਨੀਕੀ ਲੋਠਠਠਮੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੀਗਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਐਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠ੍ਰਿਠਚਠੀ.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੀਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਨੁ ਪੁਰਿ ਪ੍ਰਾਦਠਠਲੋ ਪੁਰਵੇਠੀਠਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਾਕੁ ਸਹਾਠਠ ਚੋਠਠਾਨੀਕੀ
ਐਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰਾ ਮਾਠੋ ਠੁਠਾਠੁ.

ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

విశ్వరువును ధాన్యించినపుడు నాకు కలిగే సంతోషాన్నివోను వర్ణించలేను.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥

నామం యొక్క అమృతాన్ని రుచి చూసే వారు (మాయ నుండి) కూరుణ్ణారు, వారి ఆతళ్ళు మాత్రమే నామం యొక్క మకరందం యొక్క రుచి తెలుసు.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

సమాజంలో, కనికరంగల ప్రేయమైన దేవుడు అందరూ మనసుల్లో నివసించడానికి వస్తాడు.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥

ప్రేమను, భక్తిని బట్టి దేవుణ్ణి ధాన్యించిన వక్త్రీ, (అలాంటి ఆనందాన్ని పొందినవాడు, అలా) ఆ వక్త్రీ రాజులకు రాజు అవుతాడు.

ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥

దేవుని పాటలను పాడేటప్పుడు, లక్షలాది పవిత్ర స్థలాల్లో సాక్షం చేసినట్లు అనిపిస్తుంది.

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥

ఏ దాతృతక్షూ దేవుని పాటలను పాడడంలోని యోగక్షలను సమానం చేయదు.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

దయగల, కరుణామయుడైన దేవుడు మనలను కృప యొక్కమాపుతో ఆశీర్వదించడం మనసుల్లోను శరీరంలోను నివసించడానికి వస్తుంది.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥

ఈ ఆత్మశరీరం మరియు సంపద అతనివే. ఎప్పటికీ నేను ఆయనకు అంకితం చేస్తున్నాను.

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੇ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

సృష్టికర్త తనతో ఐకమైన వక్త్రీ మళ్ళీ విడిపోడు.

ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥

నిజమైన సృష్టికర్త తన భక్తుల యొక్కపపంచ చికుఖ బంధాలను ఛేదించాడు.

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥

దారి తప్పివు వక్త్రీని దేవుడు సరైన ఆధాత్మిక్త మార్గంలో ఉంచాడు, అతని యోగక్షలు మరియు దోషాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥

ఓ నానక్, ప్రతి హృదయానికి మద్దతు ఇచ్చే ఘట్ట యొక్క ఆధారణాన్ని ఖోరండి.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

దేవుని నామాన్ని పేమతో ధానించడం దాత్రా మన మనస్సు శరీరం నిష్కలంగా మారతాయి.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

మనకు తల్లి, తండ్రి, మరియు అనేక ఇతర సంబంధాలు ఉండవచ్చునానీ దేవుడు తప్పకుండా మనకు సహాయంగా ఉండరు.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥

దేవుడు తన కృపను అనుగ్రహిస్తే, అతను ఒక్కక్షణం కూడా అతన్ని మరచిపోడు.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥

ఓ' నా మనసా, మీకు జీవశాస్త్ర ఉన్నత వరకు సత్యమైన దానిని ధానించండి.

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੁਝੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యము లేకుండా, ప్రతిదీ అబద్ధమే; చివరికి అందరూ నశిస్తారు.

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

నా గురువు నిష్కలముడు; అతను లేకుండా, నేను మనుగడ సాగించలేను.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥

ఓ' నా తల్లీ, నా మనస్సు మరియు శరీరంలో, ఎవరైనా వచ్చినను అతనితో ఏకం చేస్తారనే తీవ్రమైన కోరిక కలుగుతుంది.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

నేను ప్రతిచోటా వెతికాను, దేవుడు తప్పకుండా ఇంకే సహాయం కనపడలేదు.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੇ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰ੍ਰਠੰ ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੁਕੰ ਚੇਯਗਲ ਨਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ
ਸਮਰਿਠਚੁਕੋਂਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ਨਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚੇਵਾਡੁ; ਦਾਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿੰਡੁਗਾ ਊਂਟੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਏਪਠੀਕੀ ਤਰਿਗਿਠੋਡੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥

ਏਪਠੀਕੀ, ਅੰਤੰ ਲੇਦਾ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਨਿ ਵਠੀਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੰਡੀ.

ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥

ਮਨੰ ਆਲਪਿੰਚੇਵਾਰਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ; ਵਾਰਿ ਅਦੁਠਠਾਲੁ ਅਸੰਖਾਠਮੁਨਵਿ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥

ਏਪਠੀਕੀ, ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਾਲੀ, ਈਦੇ ਅਦੁਠਠਮੁਨ ਞਾਨੰ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਆ ਵਠੀ ਯੋਕਠਮੁਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਆਘਾਦਕਰੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਡੀ, ਏਵਰਿ ਵਿਧਿਲੋ ਅਦਿ ਅੰਤੰ ਵ੍ਰਾਯਬਡੀ ਊਂਡੋ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਊ' ਨਾ ਸਾਠੁਵੁ ਸੋਦਰੁਲੁ, ਕਲਿਸਿ ਨਿਯਮੁਨ ਨਾਮਾਨਿਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਪੋੰਡੁਪਰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਤੇਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥

ਆਤ੍ਰਪਯਾਠਮੁ ਕੋਰਕੁ, ਊ ਲੋਕਮੁਲੋਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠਾਨਮੁਲੋ ਮੀਕੁ ਕਲਿਗਿਨ
ਸੰਪਦਲਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠੀਂਡੀ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਚੁਾਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਈਦਿ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ
ਪੋੰਡੁਬਡੁਤੁੰਡੀ.

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥

ಆಯನ ಕನಿಕರಮು ಗಲವಾರಿకి ಆಯನ ಕೃಪ ಲಭಿಸ್ತುಂದಿ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵಡੁ ਅਵರು ਨ ਕੋਇ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಗುರುವು ಅಂತ ಗೊಪ್ಪಾರು ಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ਦੂಜಾ ಥಾಊ ನ ಕೆ ಸುಝೆ ಗುರ ಮೆಲೆ ಸਚು ಸೊਇ ॥੧॥ ರಹಾಊ ॥

ಗುರುವು ತಪ್ಪನನು ಧ್ವೇವುನಿತ್ ಏಕಂ ಚೆಯಗಲ ಮರೆವರಿನಿ ನೆನು ಊಪಿಂಚಲೆನು.

ಸಗಲ ಪದಾರಥ ತಿಸು ಮಿಲೆ ಜಿನಿ ಗುರು ಡಿಠಾ ಜಾಐ ॥

ಗುರುವುನು (ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ) ಯುಕ್ಯಸಂಗ್ರಹವಲೊಕನಂ ಕಲಿಗಿ ಊಂಡಲಂ ಅನೇದಿ ಅನ್ನಿಪಪಂಚ ಸಂಪದಲನು ಪೊಂದಡಂ ವಂಟಿಡಿ.

ಗುರ ಚರಣಿ ಜಿನ ಮಠು ಲಗಾ ಸೆ ವಡಬಾರಿ ಮಾಐ ॥

ಓ' ನಾ ಅಮ್ಮಾ ಆ ವಕ್ಷುಲು ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲು, ವಾರಿ ಮನಸುಗುರುವು ಬೋಧನಲಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ ಊಂಟುಂದಿ.

ಗುರು ದಾತಾ ಸಮರಥು ಗುರು ಗುರು ಸಭ ಮಹಿ ರಹಿಆ ಸಮಾಐ ॥

ಗುರುವು, (ಭಗವಂತುನಿ ಪ್ರತಿರೂಪಂ), ಪ್ರಯೋಜಕುಡು, ಮಾನವುಲಂದರಿಲೊ ಶಕ್ತಿಮಂತುಡು ಮರಿಯು ಅನ್ನಿಪ್ಪೊಲ್ಲಾ ಊಂಟಾಡು.

ಗುರು ಪರಮೆಸರು ಪಾರಬ್ಹಮ್ ಗುರು ಡುಬದಾ ಲಏ ತರಾಐ ॥೨॥

ಗುರುವು ಸರೋತ್ಥೃಷ್ಟುಡನ ಭಗವಂತುನಿ, ಅತೀತುಡನ ಗುರುವು ಯುಕ್ಯವಕ್ಷಿಂಕರಣ, ಮರಿಯು ಊ ಪ್ರಪಂಚ-ದುಝಣಾಲ ಸಮುದ್ರಂಲೊ ಮುನಿಗಿಪೊತುನ್ವಾರಿನಿ ಗುರುವು ಮಾತ್ರಮೆ ರಕ್ಷಿಂಚಗಲಡು.

ಕಿತು ಮುಖಿ ಗುರು ಸಾಲಾಹಿಐ ಕರಣ ಕಾರಣ ಸಮರಥು ॥

ಕಾರಣಾಲಕು ಶಕ್ತಿವಂತಮನ ಗುರುವುನು ನೆನು ಎಲಾ ಪ್ರಶಂಸಿಂಚಗಲನು?

ಸೆ ಮಠೆ ನಿರಚಲ ರೆ ಜಿನ ಗುರಿ ಧಾರಿಆ ರಥು ॥

ಗುರುವು ಗಾರು ಆಶಿರಥಿಂಚಿ, ರಕ್ಷಿಂಚಿನ ವಾರು ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ, ಫಿರಂಗಾ ಊಂಟಾರು.

ಗುರಿ ಅಮಿತ್ ನಾಮು ಪಿಠಿಠಿಠಿಠಿ ಜನಮ ಮರನ ಕಾ ಪಥು ॥

ಜನನ ಮರಣಾಲಕು ದೆವುನಿ ಪೆರೆ ನಿವಾರಣ. ಆ ಗುರುವು ಗಾರು ದೆವುನಿ ನಾಮ ಅದುಠ್ಠಮನ ಮಕರಂದಾನಿಠಿಠಿಠಿಠಿ ವಾರು,

ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਭੁ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਭਯਾਨਿਘਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁ (ਦੇਵੁਨਿ
ਸ੍ਰਤਿਰੂਪੰ) ਯੋਕਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥

నిజమైన గురువు శాంతి మరియు పాపాలను నాశనం చేసే లోతైన సముద్రం వంటివాడు.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥

నిజమైన భక్తులను, మరణ దూత కూడా శిక్షించడు.

ਗੁਰੁ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥

గురువుతో పోలడానికి ఎవరూ లేరు; నేను విశ్వా అంతటా శోధించాను మరియు చూశాను.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਤੁ ॥੪॥੨੦॥੯॥

ఓ నానక్, నిజమైన గురువు దేవుని పేరు నిధితో ఆశీర్వాదించిన వక్త్రీ ఆధ్యాత్మిక ఆనందంలో ఉంటాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥

లోక సంబంధాలను తీపిగా పరిగణించి, వాటిలో మునిగిపోతారు, కానీ ఆ తరాత్ర అవి చేదుగా, బాధాకరమైనవిగా అనిపిస్తాయని తెలుసుకుంటారు.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥

ఒకరి సోదరులు మరియు సేఖీతుల పట్ల ప్రేమను పెంపొందించుకోవచ్చుకానీ చివరికి అతను బాధలను తప్పింకా వీటిని నిర్మించలేడని తెలుసుకుంటాడు.

ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥

ఇది అదృశ్య కావడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టదు. దేవుని పేరు లేకుండా ఒకరు దిగ్రాహితి చెందుతుంటారు.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

ఓ' నా మనసా, నిజమైన గురువు యొక్కసేవలో నిమగ్న అవ్వండి (బోధనలను అనుసరించండి).

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈ ਮਨਸੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਅਲਵਾਣੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁੰਡੀ, ఎందుకంటే మీరు చూసేది (లోక భ్రమ) నశించదు.

ਜਿਉ ਕੁਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥

పిచ్చుకకృత్నిశలలో పరిగెత్తినట్లు,

ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥

దురాశగల వక్త్రీకి చెడు పరస్పరానాల గురించి తెలియక, ప్రతిదానినినియోగిస్తాడు. (తినదగినది లేదా తినలేనిది కావచ్చుఅనిట్టినీ తింటాడు)

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

కామం, కోపం అనే మత్తులో మునిగిపోయిన ప్రజలు జనన మరణ చక్రంలో తిరుగుతారు.

ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੇਗ ਬਣਾਇ ॥

(వేటగాడిలా) దేవుడు మాయ వలను వాళ్ళింపచేసి అందులో (లోకసంపద మరియు శక్తి యొక్క)ఎరను ఉంచుతాడు

ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥

ఓ' నా అమ్మమాయపై ప్రేమతో నడిచే ఆత్మపక్షులు (మానవులు) ఉచుళ్తో చిక్కుకుంటారు మరియు తప్పిచుకోలేరు.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥

సృష్టికర్తను గ్రహించని వాడు జనన మరణ చక్రంలో ముందుకు వెళతాడు.

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ఈ ప్రపంచం అనేక రకాలుగా మరియు రూపాలలో (మాయ దాత్రా) ప్రలోభపెట్టబడింది.

ਜਿਸ ਨੇ ਰਖੈ ਸੇ ਰਹੈ ਸੀਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥

వారు మాత్రమే రక్షించబడ్డారు, వారిని అనంతమైన మరియు సరక్షకిమంతుడైన దేవుడు రక్షిస్తాడు.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥

ఓ నానక్, నేను దేవుని భక్తులకు ఎప్పటికీ అంకితం చేస్తున్నాను, వారు అతనితో వారి అనుబంధం దాటా రక్షించబడతారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ఐదవ గురువు దాట్రా, సిరీ రాగ్, రెండవ లయ

ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਤੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥

పాలించే మనిషి (మానవుడు) చాలా తక్కువ కాలం పాటు ఆకుపచ్చచిక్క బయళ్లలోకి (ఈ ప్రపంచం) వచ్చాడు. ఒకరి తప్పింపు (సత్కర్మాలి) ఆస్తులను ఎందుకు చూపించాలి?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥

ఓ అమరుడా, మీకు కేటాయించిన సమయం ముగిసిన తరువాత, మీరు ఈ ప్రపంచాన్ని విడిచిపెట్టాలి. మీరు మీ సొంత ఇంటిని వెతుకోవాలి.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ఓ నా మనసా, దేవుని పాటలను పాడండి, మరియు నిజమైన గురువును ప్రేమతో సేవ చేయండి (బోధనలను అనుసరించండి).

ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఈ సత్కర్మవికలానికి, గర్భ మరియు అహం ఎందుకు కలిగి ఉన్నాయి?

ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਗੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥

రాత్రి బస చేయడానికి వచ్చిన ఒక అతిథి ఉదయం బయలుదేరే విధంగా (అదేవిధంగా మీ జీవితం ముగిసినపుడు మీరు ఇకపై నుండి బయలుదేరాలి).

ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥

మీరు ఇంటితో ఎందుకు అనుబంధానికలిగి ఉన్నారు? ఇదంతా తోటలోని పువ్వుల వంటిది (కొద్దిసేపటి తరాట్ర అది ఎండిపోతుంది).

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥

"నాది, నాది" అని మీరు ఎందుకు చెబుతున్నారు? మీకు ఇచ్చిన దేవుని వైపు చూడండి.

ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥

ଏਦੋਂ ਓਕ ਰੋਜ਼ ਮੀਰੁ ਓ ਸ਼ੁਰਪਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰੀ, ਮੀ ਵੇਲ ਮਰਿਯੁ ਮਿਲਿਯਨੁ (ਅਨਿਸ਼ੁਰਪਚੰ ਸੰਪਦ) ਵਿਡਿਚਿਪੇਛਾਲੀ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥

ਲਕੁਲਾਦੀ ਅਵਠਾਰਾਲੋਂ ਸੰਚਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੀਰੁ ਓ ਅਮੂਲਘੁਨੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਸ਼ੁਠਾੰਦਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪਿੰਦੁਪਰਚੰਡੀ; ;ਓਯੇ ਰੋਜ਼ੁ ਦਗ਼ਰਲੋਂ ਓੰਦੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥

ਵਧੁਵੁ ਦਗ਼ਰ ਵਰੁਡੁ ਤਨਠੋਂ ਓਨਠੁਤ ਕਾਲੰ ਸੰਠੋਂਪੰਗਾ ਓਨਠੁਠੁਗਾ, ਓਮੇ ਸਹਾਚਰੁਡੁ (ਓਠੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨੰਤ ਸੇਪੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਸੰਠੋਂਪੰਗਾ (ਸਜੀਵੰਗਾ) ਓੰਟੁੰਦੀ.

ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਰੁ ਰਾਲਿ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਸਹਾਚਰੁਡੁ (ਓਠੁ ਓ ਸ਼ੁਰਪਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰਿਨਪੁਠੁ, ਸ਼ਰੀਰੰ ਧੁਾਲੀਲੋਂ ਕਲਿਸਿਠੋਂਟੁੰਦੀ.

ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ੁਰਪਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਡਿੰਦੀ; ਦੇਵੁਨੀ ਦਰਘਾਨਿਚੁਡਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਨ ਨੀ ਓ ਚੋਂਟੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਓਸੁਨਾਨਮੁ).

ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥

ਵਰੁਡੁ (ਓਠੁ ਐਂਠੋਂ (ਸ਼ਰੀਰੰ) ਓਨਠੁਤ ਕਾਲੰ, ਪੁਰਿ ਓਕਠੁ ਵਧੁਵੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿ ਗੋਰਵਿਸੁਰੁ.

ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਵਰੁਡੁ (ਅੱਠ) ਵੇਲੀਓਯਿਨ ਵੇਂਟਨੇ, ಎਵਰੁ ਆ ਸਰੀਰਾਨਿਖੁਠਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥

ਓ' ਵਧੁਵੁ (ਅੱਠ) ਮੀਰੁ ਮੀ ਤਲੀਦੰਡੁਲੁ ਇੰਟੀਲੋ ਊਨਠੁਤ ਕਾਲੰ (ਓ ਪੁਪੰਚੰਲੋ),
ਮੀ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨੀ ਧਾਠੀਸੁਤਾ ਊਡੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਮੀ ਅੱਠਮਾਮੁਲੁ ਇੰਟੀਲੋ
(ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨ) ਪੁਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਵਚੁ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲੀਸੀ, ਸਰੈਨ ਪਨੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਰਾਠੁਲਨੁ ਨੇਰੁਠੁੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀਰੁ
ਇੰਕਾ ਏਪੁਠੁ ਬਾਠਪਡਰੁ.

ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਏਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥

ਅੰਦਰੁ ਓ ਪੁਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਠੁੰਚਾਲੀ, ਪੁਠੀ ਓਕਠੁ ਆਯਨ ਚੇਤ ਰਮੁਠੀ
ਪੀਲਵਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੯੩॥

ఓ నానక్, తమ వరుడి పట్ల నిజమైన ప్రేమ ఉన్నతవధువులు ఆశీర్వాదించబడ్డారు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, ఆరవ లయ:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥

ఒక దేవుడు మాత్రమే కారణ కర్త మరియు అన్నీవేసేవాడు, అతనే అనిపూపాలను సృష్టించాడు (సృష్టించి)

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

ఓ' నా మనసా, అందరికీ సహాయం చేసే ఆ దేవునికి ప్రేమపూరక భక్తితో ధ్యానించండి.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥

గురువాకాశ్రివినయంతో మీ మనసుల్లో ధ్యానించండి.

ਛੇਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ తెలివైన మానసిక ఉపాయాలనిర్మిటినీ విడిచిపెట్టండి, మరియు గురువు యొక్క నిజమైన వాకాశ్రికి ప్రేమతో మిమల్నిమీరు జతచేసుకోండి.

ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥

గురువు గారి మాటలను హృదయంలో పొందుపరిచిన వక్తి వేదన, భయంతో బాధపడడు.

ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

లక్షలాది రకాలుగా ప్రయత్నిస్తూ, ప్రజలు అలసిపోయారు, కానీ గురువు బోధనలు లేకుండా, ఎవరూ (ఈ దుఃఖాలు మరియు బాధలు) రక్షించబడలేదు.

ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥

గురువు (గురువు మాటల ప్రకారం జీవించడం) చూసిన పుణ్య, మనసుస్సరైన ప్రవర్తనను గ్రహించడానికి వస్తుంది, మరియు మన పాపపు ధోరణులన్నీ తొలగిపోయాయి.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥

ਗੁਰੂవు ਅਸ਼്രయం ಪೊಂದೆਵಾರಿਕೆ, ಆಯನ ಬೊਧਨਲನು ಅਨੁಸਰਿಂਚੇ ਵਾਰਿਕೆ ਨਨੁ
ਨੇನੁ ਅಂਕੀਤಂ ਚੇਸੁਕੁంటਾਨੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਸਾਧੁవులతో సహవాసం చేయడం దాట, దేవుని శాశ్వత నామం మన మనసుల్లో
నివసిస్తోంది.

ਸੇ ਵਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥੯੪॥

ఓ' నానక్, వాళ్ళువాలా అదృష్టవంతులు, ఎవరి మనసుల్లో ఈ ప్రేమ ఉంటుందో
(పవిత్ర సంఘం పట్ల)

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట, సిరీ రాగ్:

ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥

దేవుని నామ సంపదను సమకూర్చునత్యగురువును ఆరాధించి, అన్నిదుర్గుణాలను
విడిచిపెట్టండి.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥

మిమల్నిపూజించి అలంకరించిన ప్రేమ మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి ధాన్వించండి
మరియు మీరు దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు.

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ఓ' నా మనసా, అనంత దేవుడైన, ఒకే పేరును చదవండి.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਠੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను మీకు ప్రాణాన్ని(ప్రాణశాస్త్ర) మరియు మీ మనస్సుమరియు శరీరాన్ని
ఇచ్చాడు. అతనే మీ హృదయానికి మద్దతు.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

లోకభ్రమలతో బాధపడిన ప్రజలు ఎల్లప్పుడూ కామం, కోపం మరియు
అహంకారంలో నిమగ్నమై ఉంటారు.

ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥

సాధువు యొక్క(గురువు) అభయారణ్య వెతకండి; మీ బాధలను, అజ్ఞానపు చీకటిని
తొలగించవచ్చు

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥

ਸਤਘੁ, ਤ੍ਰਿਪਿ ਮਰਿਯੁ ਦਯਨੁ ਆਚਰਿੰਚੰਡੀ; ਐਦਿ ਅਠਠਾ ਅਦੁਠਠਮੈਨ ਜੀਵਨ
ਵਿਧਾਨੰ.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਆਰਠਿੰਚਿ, ਸਾਠਾਨਿਠਠਠਿੰਚਿ, ਚਾਲਾ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਸਗਲ ਤੁੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਕਨਿਪਿੰਚੰਦਿ ਅੰਠਾ ਮੀਰੁ, ਏ ਵਿਸੁਰਮੈਨ ਊਨਿਕੀਲੋ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੯੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਸੰਦੇਹੰਨਿਠਿੰਗਿੰਚਿੰਚਿੰਚਿ ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਵਾਠਿ
ਚੇੰਦੁਤੁਨਾਠੁਨਿ ਭਾਵਿਸੁਠਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥

ਚੇਡੁ ਪਨੁਲ, ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲ ਆਲੋਚਨਲੋ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਨਿਮਗਮੈ
ਊੰਦਿ.

ਦੁਹਰੁੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥

ਮੰਚਿ ਚੇਡੁਲੁ ਰੇੰਡਿੰਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏ ਆਲੋਚਨਕੰਠੇ ਪੈਕੀ ਲੇਚੰਦਿ ਅਰੁਦੈਨ
ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਮਾਠੁਮੇ.

ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਊਨਾਠੁ.

ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁ. ਨੇਨੁ ਐੰਕਾ ਏਮਿ ਚੇਪਾਠਿ,
ਲੇਦਾ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਐੰਕੇਮਿ ਵਿਨਾਲੀ?

ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥

ਲੋਕਗੋਰਵੰ ਲੇਦਾ ਅਗੋਰਵੰ ਵਲੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਠਮੈਨ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਡੁ ਕਾਦੁ.

ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥

ప్రతి ఒకధినీ నిషక్ష్పాతంగా చూసే ప్రతిచోటా భగవంతుడు ప్రవర్తిస్తాడు అనే వాస్తవాన్ని గ్రహించే వాడు లక్షలాది మందిలో ఒకడు మాత్రమే ఉంటాడు.

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥

ప్రసంగాలను అందించడం లేదా వినడం కూడా చాలా మందికి స్తుతిని పొందే మార్గం.

ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥

సాధ్య పూరితమైన ఉద్దేశాలు లేకుండా ఇటువంటి ప్రసవర్గాలు చేయడం నుండి సేఘ్నపొందిన అరుదైన గురు అనుయాయుడని.

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥

అతను విముక్తి లేదా బానిసత్వ గురించి ఆందోళన చెందడు.

ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੯੬॥

ఓ' నానక్, అతను వినయంగా చేసిన సేనుల దాత్రా ఈ బహుమతిని పొందాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, ఏడవ లయ:

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡ ਲਭਾਇਆ ॥

ఓ' నా ప్రിയమైన దేవుడా, నీ మీద అభిమానంతో నేను పిల్లల లాంటి చిలిపి పనులు చేసాను (వినోదాత్మక ప్రవర్తన).

ਭੁਲਹਿ ਚੁਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥

నేను తప్పిలు చేసినా, తల్లి లేదా తండ్రి వారి బిడ్డ తప్పిలును విసర్జిస్తారని నాకు తెలుసు.

ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ గురించి మాట్లాడటం సులభమే (మీరు మా తండ్రి అని),

ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కానీ మీ సంకలాన్ని అంగీకరించడం చాలా కష్టం.

ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥

ఓ దేవుడా, నేను నీ మీద గౌరవించుతున్నాను ఎందుకంటే మీరే నా బలం, మరియు మీరు నా సర్వతం.

ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥

ఓ' తండ్రి, మీరు అందరిలో లేకుండా ఉన్నారు, అయినప్పటికీ అందరికంటే సత్తంత్రంగా ఉన్నారు.

ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥

ఓ ప్రియమైన తండ్రి, మిమల్ని సంతోషపెట్టడానికి మార్గం ఏంటో నాకు తెలియదు.

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥

కానీ ఓ' సాధువులారా, అతని తండ్రి అభిమానం నుండి, అతను నన్నుపపంచ బంధాల నుండి విముక్తి చేస్తాడు అని నాకు తెలుసు.

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

కనికరం చూపించి, దేవుడు నా జనన మరణాల చక్రాన్నిముగించాడు.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥੯७॥

ఓ' నానక్, గురువుతో ఏకమై, నేను నా సరోవరం దేవుణ్ణి గ్రహించాను.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, మొదటి లయ:

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ఓ సోదరులారా, భక్తిగల ప్రజలతో కలవటం దాత్రా, మరణభయాన్నిజయించటం జరిగింది.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥

దేవుడా, దయగలవాడైనా గురువు నా మనసులో నివసించడానికి వచ్చాడు.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువుతో సమావేశమైనపుడు, నా ప్రపంచ చికులు అన్నీ తొలగిపోయాయి.

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ఓ' నా సత్యగురువా, నన్నునోను మీకు అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ సంకలనం యొక్క ఆనందం దాత్రా, మీరు నన్ను అదుభతమైన నామంతో ఆశీర్వదించారు. నేను మీ ఆశీర్వదించబడిన దరఖానికి అంకితం చేసుకున్నాను.

ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రేమతో నిను ధ్యానించిన వారు నిజంగా జ్ఞానులు.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਗੁਕ੍ਰਿਦਿ ਅਯਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਚਿਕੁਠੁ ਬੰਧੰ
ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥

ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੁ ਜਾਗ੍ਰਿਤਿ ਵਰਾਨਿਖੁਚਿਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕੰਠੇ ਗੋਪੁਪਯੋਜਕੁਡੁ ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਏਨਖ਼ਾਰਿ ਆਗਮਨੰ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ
ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਨੁਤਾਰੁ.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥

ਨਿਤਯੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਏਂਡਡੰ ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਆਨੁਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨੁ
ਪੋਂਦੁਤੁੰਟਾਰੁ.

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥

ਅਨਿਖੁਮੁਪਿਮਲੁ ਸੁਠਿਕਰੁ ਚੇਤੁਲੋ ਏਨਾਠੁ; ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁਨੁਨੋ ਅਦਿ
ਲਭਿਨੁੰਦਿ.

ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕੁ ॥

ਨਿਜਮੁਨ ਸੁਠਿਕਰੁ ਪ੍ਰਠੀ ਪਨੀ ਚੇਯਗਲ ਸਮੁਰੁਡੁ. ਅਠਨੋ ਨਿਜਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਰਿਠੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਸਹੋਠੁੰ ਚੇਸੇਵਾਡੁ.

ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੇ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁ ਆਯਨਨੁ ਸਠਾਠਿਕੀ ਨਿਜਮੁਨਵਾਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਨੁਤਾਰੁ, ਸ਼ਾਸੁਠੁਮੁਨ
ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਜਮੁਨ ਸਾਠੁਠਾਠੁੰ ਕੋਂਸੰ ਵਿਵੇਚਨਾਠੁਕੁ ਮਨਸੁਠੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕੁ ॥੪॥੨੮॥੯੮॥

ਏ ਨਾਨਕੁ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਕੋਂਸੰ ਠਾਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਏਂਟਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੁਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਨ ਸਰੀਰੰਲੋ, ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਪੁਜਿੰਚੰਡਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਆਧਾਊਠੀ ਝੀਵਿਤਾਨਿ ਪਸਾਦਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ (ਨਾਮੁ)
ਮਧਤੁਨੁ ਅੰਦਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੀਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਠੇਲੀਵੈਨ ਤਤਸ਼ਾਸ਼੍ਰੰ.

ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਡਕੁੰਡਾ, ਮਾਯਠੋ ਊਂਨਖੁੰਠੋਠਾਪੰ
ਬੂਡਿਦਲਾ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਮੀ ਹੁਦਯੰਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪਿੰਦੁਪਰਚੁਕੀਂਡੀ.

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੰਠੋ ਊਂਡਕੁੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ,
ਆਧਾਊਠੀ ਪੁਰਯਾਠੰ ਵਿਯਯਵੰਠੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੰਠਮੈਨ ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਸ਼ਕੀਮੰਠੁਡੁ. ਗੋਪਖੁਦੁਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਅਠਨਿ
ਦੁਠੀ (ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਠਦਰਠੁਠੁ) ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿਰਠੁਨੀਯੁਡੁ, ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਅੰਠ ਗੋਪਠਾਡੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਪੁਰਿ ਪਨਿ ਚੈਯਗਲ ਸਾਮਰਠੁ ਊਂਨਖੁਠੀਕਰੁ ਯੋਕੁਪੁਰਿਰੁਪਮੈ ਗੁਰੁਵੁ. ਗੁਰੁਵੁ
ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਨਿਯਮੈਨ ਮਪਿਮਨੁ ਪਿੰਦਗਲੰ.

ਗੁਰੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਕੀਕੀ ਅਠੀਠਮੈਨਦਿ ਈਕੈਦਿ ਲੇਦੁ; ਅਠਨੁ ਕੀਰੁਕੁਨਠੁ ਯਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਓਕ ਪਵਿਠੁ ਠੀਰੁਮੰਦਿਰੰ ਲਾਠੀ ਵਾਡੁ. ਆਯਨ ਮਨ ਕੀਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੈਰੈ
(ਪੌਰਾਠੀਕ) ਪਰਿਯਾਠ ਚੋਠੁਲਾਠੀਵਾਡੁ.

ਗੁਰੂ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯਾਚੇਛਾਡੁ, ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਠੁੰ ਦੁਰੁਘਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੂ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ (ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੁਰਤਿਰੂਪੰ) ਅਠੁਠੁ ਭਕੁੰਵੰਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਰੂਪੰ
ਲੇਨਿਵਾਡੁ. ਗੁਰੂ ਊਨਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ, ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਪਰਿਮਿਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ.

ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥

ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ ਨੁ ਸੁਤਿੰਚਡੰ ਂਠੁ ਗੋਪਠੁੰ ਂਵਰੈਨਾ ਚੇਪੁਰੁਲਰੁ?

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਢੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਰਤਿਫਲਾਨਿਠੁੰ ਰਕੁ ਨਾਨੁ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ ਕੁ ਅਵਨੀਠੁ ਨਾਠੁ.

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਕਾਨੀ ਈਠੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁੰ ਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁ ਮੈ ਊ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ
ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਿਞ ਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁ ਨਾਨਿਠੁ ਸੁਠਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਏਕ ਵਕੁੰ ਨਿਞ ਮੈਨ ਗੁਰੂ ਆਠੁ ਆਠੁ ਆਠੁ ਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁ ਠੁਰੁਵਾਠੁ, ਆ ਵਕੁੰ ਆਠੁ ਆਠੁ ਮਰੁਠੁੰਗਾ
ਂਪੁਠੁ ਚਨਿਪੋਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥

ਨਾਨਕ ਪੁਰੁਠੁ ਸੁਨਾਠੁ: ਏ ਦੇਵੁ ਠਾ, ਨਾ ਊ ਭਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਠੁ ਆਠੁ ਮੈ
ਬਹੁਮਠੁਲੇ. ਨੇਨੁ ਮਿਮਠੁ ਪੁਠੁ ਪੁਠੁ ਮਰਚਿਪੋਲੇਨਿ ਦਠੁ ਚੇਸਿ ਨਨੁ
ਆਠੁ ਰਠੁੰ ਚੰਡੀ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥

ਐਦਵ ਗੁਰੂ ਦੇਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ ਛੁਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

ਏ' ਨਾ ਪੁਰਿਯੁ ਮੈਨ ਭਕੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਵਿਨੰਡੀ! ਮਨ ਵਿਡੁਦਲ (ਦੁਰੁਘਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ) ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਪੇਮਪੁਰੁ ਕੁੰਗਾ ਠਾ ਠੁੰ ਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁ ਮੈ
ਞਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁవు ਪਾਦਾਲਨੁ ਆਰਾਧਿੰਚਡੰ, ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਤਠੁਤ ਵਿਨਯੰਤੋ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਤੀਰਠਯਾਠਾ
ਫੁਲਾਨਿਕੀ ਵੇਲ਼ੀਨੰਤ ਪੁਠਠੁ ਲਠਿੰਸੁੰਦਿ.

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥

ਵਾਰੁ (ਃ ਸਲਹਾਂਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇਵਾਰੁ) ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੁਰੁਿੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ. ਆਸ਼ਰਯੰ ਲੇਨਿ ਪੁਰਠਲੁ ਕੂਡਾ ਅਠਨਿ ਦਗੁਰ
ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥

ఓ సోదరుడా, సత్య (మరియు అత్యంత ఫలవంతమైనది) నిజమైన గురువు యొక్క బోధనలు,

సతిగూర తుఠే పాఠిఐ పూరన అలఖ అభేవ ॥౧॥ రహాఠి ॥

గురువు సంతోషిస్తే పరిపూర్ణుడు, అగోచరుడు, సరస్వత్యు గల దేవుడు సాక్షాత్కరించబడతాడు.

సతిగూర విఠఠ వారిఠా జిఠి దిఠా సఠు నాఠి ॥

నిత్యదేవుని నామాన్ని ప్రసాదించిన సత్యగురువుకు ననుష్ఠానం అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

అనఠిఠు సఠు సలాఠణా సఠే కే గూఠ గాఠి ॥

నేను ఎల్లప్పుడూ నిత్యదేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ, ఆయన పాటలనే పాడుతూ ఉంటాను.

సఠు ఖాఠా సఠు పేఠణా సఠే సఠా నాఠి ॥౨॥

నాకు ఇప్పుడూ దేవుని నిత్యనామము నా ఆధ్యాత్మిక ఆహారము మరియు వస్త్రముగా మారింది, మరియు ప్రేమతో నేను దేవుని నిత్యనామమును ధ్యానిస్తూ ఉంటాను.

సాసి గిఠాసి న విఠరే సఠల ముఠిఠి గుఠు ఠాఠి ॥

గురువు సత్తుంగా మనకు అనిర్హకాల ఆశీర్వాదాలు ఇచ్చేంత శక్తిమంతుడు. ఒక్క శాస్త్రంలో కూడా నేను గురువును మరచిపోలేను.

గుఠ జేఠఠు అఠఠు న దిఠఠి ఠాఠ పఠఠ ఠిఠు జాఠి ॥

గురువు అంత గొప్పవారు ఎవరూ లేరు. ఆయన బోధనలను ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి.

నఠఠి కఠే తా పాఠిఐ సఠు నాఠు గూఠఠాసి ॥౩॥

గురువు తన కృపను అనుగ్రహిస్తున్నప్పుడూ, సద్గుణాల నిధి అయిన శాశ్వత దేవుని పేరు లభిస్తుంది.

గుఠు పఠఠెఠుఠు ఠేఠు రే సఠ మఠిఠి రఠిఠా సఠాఠి ॥

గురువు, దేవుడు ఒకటే మరియు సమానమే, అందరిలో ప్రవహిస్తూ ఉంటాడు.

జిఠ కఠిఠి పుఠఠిఠి లిఠిఠిఠా సేఠిఠి నాఠు ఠిఠాఠి ॥

అలాంటి ముందుగా నియమించబడిన విధి ఉన్నవారు నామాన్ని ధ్యానించండి.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥

ఓ నానక్, గురువు ఆశ్రయమను కోరుకున్నాడు ఆధాత్మిక్తంగా చనిపోడు మరియు జనన మరణాల చక్రాలలో ఉండడు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒక దేవుడు. సత్యగురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, అష్టపది:

ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥

మన మనసుల్లో ఉత్పన్నయ్యే విభిన్నతలంపులకు అనుగుణంగా మనం దేవుని స్తుతులను ఉచర్చించి పాడవచ్చు

ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਤੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥

కాని ఆయన ఎంత గొప్పవాడో, ఎక్కడ నివసిస్తున్నాడో, ఎవరి గురించి ఆయన పాటలను పాడతాడో తెలియదు.

ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

అనేకమంది ఆయన గురించి మాట్లాడి ఆయనను పాటలను పాడుతారు-వారందరూ ఆయన మనసుల్లో ఆయన గురించి మాట్లాడటం కొనసాగిస్తారు.

ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

ఓ బాబా, అల్లా (దేవుడు) దొరకడు మరియు అనంతమైనవాడు.

ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పవిత్రం అతని పేరు, మరియు పవిత్రమైనది అతని ప్రదేశం. అతను నిజమైన ప్రేయమైనవాడు.

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

మీ ఆదేశం యొక్క పరిధిని తెలుసుకోలేము; దానిని ఎలా రాయాలో ఎవరికీ తెలియదు.

ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥

వంద మంది కవులు కలిసినా, మీ గొప్పతనాన్నివారు వర్ణించలేరు.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥

ਮੈਂ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ. ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਵਿਨਛਾਈ ਨੁੰਚਿ ਮੈਂ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਮਾਝਾਡਤਾਰੁ.

ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥

ਅਨੇਕ ਮੰਦਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਪ੍ਰਵਕਤੁਲੁ, ਆਧਾਠੀਕਤੁ ਮਾਰਧਦਰਫੁਲੁ, ਵਿਸਾਫੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੁ,
ਅਮਰਵੀਰੁਲੁ ਓਨਾਠੁ,

ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥

ਪੈਕੈ ਲੁ, ਮਾਰਿਠੁਲੁ, ਖਾਜੀਲੁ, ਮੁਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਡੇਰੀਫ਼ੈਨੈ ਅਤਨਿ ਤਲੁਪੁ ਵਧੁ,

ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੁਦ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਆਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਓਚਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਮਾਠਰਮੈ ਏਕੁਠ ਆਠੀਰਾਠਾਲਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਯਾਰੁ ਚੇਸਿਨਪੁਠੁ ਏ ਸਲਹਾਨੁ ਕੋਰੁਕੋਡੁ; ਅਤਨੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਸਿਨਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਏਟੁਵੰਟੀ ਸਲਹਾ ਕੋਰੁਕੋਡੁ. ਓਚੇਠੁਪੁਠੁ ਲੇਦਾ
ਤੀਸੁਕੁਨੇਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਅਤਡੁ ਏਲਾੰਟੀ ਸਲਹਾਨੁ ਕੋਰੁਕੋਡੁ.

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠੀ ਆਯਨਕੁ ਮਾਠਰਮੈ ਠੇਲੁਸੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅਨਿਠੁਨੁਲਨੁ
ਚੇਸੁਡੁ.

ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥

ਆਯਨ ਤਨ ਦਰਠੁੰਠੋ ਅੰਦਰਿਨੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਸੁਡੁ. ਆਯਨ ਏਵਰਿ ਵਲੁ ਅਯਿਠੇ
ਸੰਠੋਸਿੰਸੁਨਾਠੋ ਵਾਰਿਕੇ ਓਸੁਡੁ.

ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠੀਲੋ ਓਨਠੁਨਿੰਪਦੇਸ਼ਾਲਨੁ, ਵਾਠੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਮੁ, ਆਯਨ
ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਠੁੰਚਲੇਮੁ.

ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥

ਨਾ ਸਾਰਠੁਮਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਆ ਠੁਲੰ ਏੰਠ ਗੋਪਠੀ?

ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੇ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥

ਏਵਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੇਰੁਕੋਲੇਰੁ; ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਨਿ ਵੇਲੀ ਅਡਗਾਲੀ?

ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇవుਡੂ ఒక వక్త్రీని (ఆధాత్రికంగా) గుర్తించాలని అనుకునప్పుడల్లా, ఆ వక్త్రీ ఉనత్త లేదా తకుభ సామాజిక స్థితికి చెందినోడా అనే దాని గురించి అతను పట్టించుకోడు.

ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥

అనిగ్నోరవాలు గొప్పదోవుని చేతుల్లో ఉనాఠ్ఠు, మరియు అతను ఎవరిని సంతోషిస్తాడో వారికే వీటిని అందిస్తాడు.

ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥

తన ఆజ్ఞతో, ఆయన ఒకక్షణం ఆలసఠ్ఠ చేయకుండానే మానవులను హెచ్చరించాడు.

ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

వాటిని అందుకోవడానికి, ప్రతి ఒకఠ్ఠూ మరినిభూహుమతుల కోసం అతనిని పిలుస్తారు.

ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥

మనం ఇచోఠ్ఠారిని ఎంత గొప్పఠ్ఠా పిలవాలి? అతని బహుమతులు అంచనాకు మించినవి.

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥

ఓ నానక్, మీ నిధులు చాలా విస్తారంగా ఉనాఠ్ఠు, యుగాలు గడిచిపోయిన తరువాత కూడా మీ బహుమతులకు కొరత ఉండదు.

ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాఠ్ఠా:

ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

మానవులందరూ అతని ఆత్మపధువులు మరియు వారందరూ ఆయనను సంతోషపెట్టడానికి తమను తాము అలంకరించుకుంటారు.

ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੁਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਵਾਰੰਦਰੂ ਅਤਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਰਿਗਾ ਲੋਕੀਚਬਠਾਰੂ ਕਾਨਿ ਵਾਰਿ
ਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਏਰੁਪੁ ਦੁਸੁਲੁ ਊਪਯੋਗੰ ਲੈਨਿਵਿ.

ਪਾਖੀਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਵੇਖਧਾਰਣ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਗੋਲਵਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਪੁਠੁ ਪ੍ਰਦਰਫੁ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥

"ਓ" ਦੇਵੁਡਾ, ਓਕ (ਓਕੀ) ਅਤਪਧੁਵੁ ਮਿਮਲੀਖੁੰਠੋਪਪੇਟਗਲਿਗਿਠੈਨੈ ਮੀ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿ
ਅਸਾਠਿੰਚਗਲਡੁ.

ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਅਦੁਪੁਸ਼ਵੰਠੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮੀ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ
ਸੰਠੋਪਪੇਟਗਲਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਵਧੁਵੁ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਅਭਰਣਾਲਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ; ਅਮੈ ਸਰੀਰੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਆਮੈ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਘਿ (ਦੇਵੁਨਿ) ਸੇਵਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯੁਬਠਾਯੁ.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਚੋਠੁਲੁ ਜੋਡਿੰਚਿ, ਪੁਰੀ ਵਿਨਯੰਠੋ, ਅਮੈ ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੇਸੰ ਕੋਸੰ ਏਦੁਰੁ
ਚੁਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੀਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥

ਨਿਜਮੈਨ ਵਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਤਠੁਲੋ
ਲੀਨਮੈ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਨੀਯਮੈਨ ਭਯਾਨਿਠੁਲਿਗਿ ਊਂਠੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਚੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤਮੈਨ ਭਕੁਠੁਠੀ ਆਯਨ ਦਾਸਿ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸਾਰੁ.

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥

ਅਮੈ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਏਨਠੁਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ; ਅਮੈ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅਮੈ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਸਠੁਠੋ (ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਘਿ) ਏਕਠੁਗਾ ਊਂਠੁੰਦਿ.

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮਨਸੁ ਘੁਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡੇ ਆ ਆਤ੍ਮ
ਵਧੁਵੁਕੁ ਨਨੁ ਘੋਂਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਵਿਲੀਨੰ ਅਯਿਨ ਆ ਆਤ੍ਮਵਧੁਵੁ (ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਨਮੁਕ੍ਠੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿਸੁਣਾ), ਦੇਂਵੁਡੁਨਿ ਏਨਠ੍ਹਾ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਡੁ.

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੁ ਨਉਤਨੇ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਪੁਠ੍ਹੀਕੀ ਯਵਠੰਗਾ, ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇਂ ਮਰਿਯੁ ਏਪੁਠ੍ਹਾ ਊਂਡੇ ਦੇਂਵੁਡੁ
ਪੁਠੁਡੁ ਲੇਂਦਾ ਚਨਿਪੋਂਡੁ.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥

ਅਲਾਂਟੀ ਪੇਲ੍ਹੀਚੇਂਸੁਕੁਨਠੁਵਧੁਵੁ (ਐਕਠ੍ਹੀਤ੍ਮ ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਕੁਪਠੋਂ ਕੂਡੀਨ
ਚੂਪੁਠੋਂ ਐਵਠੁਡੀੰਡੀ, ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਆਯਨ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿ
ਪਿੰਡੁੰਡੁ.

ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਵੇਂਟੁਕਲਨੁ ਸਤ੍ਰ ਯੋਕੁਯੁਠੁਡੁਲਠੋਂ ਅਲੰਕਰਿਸੁੰਡੀ. ਆਮੇ ਦੇਂਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੰ ਯੋਕੁਯੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਸੁਲਨੁ ਠਰਿਸੁੰਡੀ.

ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥

ਆਮੇ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ ਦੇਂਵੁਠੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਪਰਿਮਲਾਨਿਠੁਠੁਰਿੰਪਚੇਂਸੁੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ
ਅਲਯੰ ਅਨੰਠੁਠ ਚੇਂਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕਠੁ ਆਮੇ ਦੇਂਵੁਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹਾਨਿ
ਅਨੁਠਵਿਸੁੰਡੀ.

ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥

ਅਕਠੁ ਆਮੇ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਪਾਨਿਠੁਠੁਲਿਗਿਸੁੰਡੀ (ਗੁਰੁ ਸਲਹਾਨੁ ਤਨ ਮਾਰਠੁਠੁਰਿਠੁ
ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾ) ਮਰਿਯੁ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਰਾਨਿਠੁਠੁਰਿਸੁੰਡੀ.

ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਠਕੁਡੁ (ਵਧੁਵੁ ਆਤ੍ਮ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਮੇ ਨੁਦੁਠੀਨਿ
ਅਲੰਕਰਿਸੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਠੁਠੁਠੋਂ ਅਠੁਠੁਠ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਡੀ.

ਸੋਠਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥

ਆਮੇ ਮਹਿਮ ਏਮਿਠੁੰਚੇਂ, ਆਮੇ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ ਅਨੰਠਮੈਨ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪਠੁ
ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਚੂਪਿੰਚਠੁੰ.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥

ప్రేమ మరియు గురువు మార్గదర్శితత్వ దాత్రా మార్గనిర్దేశం చేయబడినది, ఆమెకు తన ప్రിയమైన జీవిత భాగసాఖి (దేవుడు) తప్పకంకెవరూ తెలియదు.

निमि अंघिआरी सुतीऐ किउ पिर बिनु रैनि विहाਇ ॥

చీకటి రాత్రిలో (అజ్ఞానంతో) నిద్రిస్తూ, మీ జీవిత భాగసాఖి (దేవుని) సహవాసం లేకుండా మీరు మీ రాత్రిని (జీవితంలో) ఎలా గడపగలరు?

ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥

ఆ శరీరంలోని ఒకొక్క అవయవం కాలిపోతూ, మనసును, సంపదను కూడా కాలవుచు.

ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥

ఒక వధువు తన జట్టు యొక్క సాంగత్య యొక్క ఆనందాన్ని ఆసాధించకపోతే, ఆమె యవస్థం వృధా అయినట్టే.

ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ਸੁਤੀ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

అజ్ఞాన వధువుకు దేవుడు ఎల్లప్పుడూ తనతో ఉంటాడు అని తెలియదు కాని ఆమె అతని గుర్తించదు.

ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

వరుడు (దేవుడు) మేలో శ్రుణ్ణం నేను, వధువును ప్రపంచ సౌఖ్యంలో కోల్పోయాను (నిద్ర). నేను ఎవరికి దగ్గరకి వెళ్లి మార్గదర్శితత్వ అడగవచ్చు?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥

ఓ' నానక్, నిజమైన గురువు ఆత్మవధువును (దేవుని)తో ఏకం చేసినప్పుడు మాత్రమే, ఆమె అతని భయం మరియు ప్రేమపూరక సాహచర్యంలో జీవించడం నేరుకొంటుంది.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ఓ దేవుడా, మీలో మీరు అనిష్టాధుణాలను కలిగి ఉన్నావు మరియు మీరు వాటిని వివరిస్తారు, మీరు వాటిని గురించి ఆలోచించే వాటిని వింటారు.

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥

‘ਓ’ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਆਭਰਠਿ (ਮੀ ਨਾਮੁ) , ਮੀਰੇ ਵਾਣੀਨੀ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁ ਨੇਦੀ,
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਦਾਨੀ ਅਨੰਤ ਵਿਲੁਵ.

ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੁ ਨਿਤਠੁਪਿਮ, ਘੁਨਤ ਆਚੁਠੁਨੇਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਅਨਿਠੁਪੀ
ਭਚੇਠਾਰੁ (ਮੀ ਪ੍ਰਾਣੁਲਕੁ ਗੌਰਵਮੁ).

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥

"ਓ" ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨੀ ਸੁਠਿਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਪੀ ਤਯਾਰੁ ਚੇਸੇਦੀ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਨਨੁਠਾਪਾਡੰਡੀ. (ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਵਮਿਟੰਚੇ) ਮੀ ਪੇਰੁ ਪਲੁ ਭੁਕੀ
ਯੋਕਠੁਵਨਚੁਲੀਠੇ ਨੇਨੁ ਆਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡਵਚੁ.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥

ਮੀਰੁ ਸਠੁਠੁਵਨ ਵਜੁਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵੇਗਵੰਤਮੁਨੇਨ ਪਿਚਿਠੁਰੰਗੁ ਵੰਠੀ ਠੀਰੁਕਾਲਿਕ
ਪੇਮ.

ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਉਜਲੇ ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਮੋਰਿਸੇ ਮੁਠੁਠੁ, ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਭਕੁਠੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਠੁਠੁਰੇ ਮਠੁਠੁਰੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਅਨਿਠੁਠੁਦਯਾਲਲੋ ਕਨਿਪਿੰਚੇ ਮਰਿਯੁ ਅਗੋਚਰੰਗਾ
ਵਾਠੀ ਚੋਂਦੁਠੁਨਚੁਠੁਵੰਠੀ ਦੇਵੁਠੁ ਮਨੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ.

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਸਮੁਦ੍ਰੰ (ਪ੍ਰਪੰਚੰ) ਮਰਿਯੁ ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਓਡ: ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਠੀਰੰ
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅੰਤਕੁ ਮਿੰਚੀ.

ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ਮੀਰੇ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਮਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਦਾਠਾ ਮਮੁਠੁਠੁਠਾਟਡਾਨੀਕੀ ਮੀਰੇ
ਠੇਲੀਵੇਨ ਮਾਰੰਦਰੀ

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥

ਓ ਲੋਕੰਸਮੁਦ੍ਰੰ ਭਯੰ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਭਯੰਪਡੰ ਵਾਰੀਕੀ; (ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੰਦਰਠੁਠੁਠੁ)
ਲੋਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਕਟੀਕ ਚੀਕਟੀਲੋ (ਅਝਾਨੰ) ਨਿਵੰਸਿੰਚੁਠੁਠੁ.

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ಈ ਸ੍ਰੋਤਿਕਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਮਰੁਡੁ; ਮਿਗਤਾ ਵਾਰੰਦਰੁ ਵਚਿਘੋਤਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਖਾਇ ॥

"ਓ" ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨਵਾਰੁ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ
ਲੇਨਿਵਾਰੁ), ਈਤਰੁਲੰਦਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਨੁਲ੍ਹੇ ਬੰਧਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕਾਪਾਡਿਨ ਵਾਰਿਨਿ (ਲੋਕ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡਿ) ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ) ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਨੁ
ਅਦਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਰਠ੍ਰਾ ਨਿੰਡੀ
ਊਂਡਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਆਤਚੇਯਬਡੀਨ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰਾਨੁ ਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਂਨਠ੍ਰੁ ਮੁਰਿਕੀਠ੍ਰੋ
(ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲਠ੍ਰੋ) ਮਠ੍ਰਿਚੇਯਬਡਡੁ.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਠੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਰੁਠ੍ਰੁ ਮੈਨ ਠ੍ਰੁਪੁਨੁ ਠ੍ਰੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁ, ਂਕਰੁ ਤਨ ਨਿਠ੍ਰੁ
ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁ ਂਡੁਠ੍ਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁ ਂਚਕੁੰਡਾ ਅਠ੍ਰੁ ਨਿਠ੍ਰੋ ਸੰਬੰਠਾਨਿ
ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

ਸਠ੍ਰੁ ਂਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲ ਪੋਡਵੁਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਠੰਗਾ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਠ੍ਰੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਕੋਰਿਕਲਨੁ ਅਠ੍ਰੁ ਠ੍ਰਿਵੈਸਿ, ਸਠ੍ਰੁ ਸਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁ ਠ੍ਰੁ ਹ੍ਰੁਦਯਾਠ੍ਰੋ
ਊਂਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥

ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਿਆਮੈਨ ਲਾਠੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ, ਆਡੀ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ
ਊਂਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਲਠ੍ਰੁ.

ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾਠੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥

ਨਾਮੁ ਸਰੁਕੁਨੁ ਸੰਪਾਡਿੰਚਡੀ, ਊ ਸਰੁਕੁ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਊਠ੍ਰੁ ਲਾਠਾਲਨੁ
ਆਸੁੰਡੀ.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਠਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਨਿਆਮੈਨ ਠ੍ਰੁ ਨਿੰਡੀਪੋਯਿ ਯਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਠ੍ਰੋ ਸੇਵਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਊਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸੀਠੁ
ਆਵਠ੍ਰੁ.

ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠ੍ਰੋ ਆਨੋਦਯਮੁ ਪੋਂਡਡੰ ਵਲ੍ਲ ਵਾਰੀ ਆਵਿਠਾਲੁ (ਮੰਚਿ ਠ੍ਰੋ
ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ) ਗੋਰਵਪ੍ਰਡੰਗਾ ਪਰਿਠ੍ਰਿੰਚਬਡੁਠੁ.

ਉਚਾ ਉਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అతుశ్శతమైన దానికంటే ఉనత్తంగా ఉనాళ్లు, కానీ కేవలం చెపడ్డం దాట్లా, మీరు దానిని పొందలేరు.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

నేను ఎకత్త చూసినా, నేను మిమల్నిమాత్రమే చూస్తునాళ్లు. నిజమైన గురువు గారు మిమల్నిమాడటానికి నాకు సహాయపడ్డారు.

ਜੇਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥

ఓ' నానక్, ఇప్పుడ్లు నేను మీ దివ్యకాంతిని అందరిలో సహజంగా ఉనట్లు చూస్తునాళ్లు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్:

ਮਛਾਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥

అగాధమైన ప్రకాశవంతమైన సముద్రంలో నివసిస్తున్నఈ చేప వల మీద దృష్టి పెట్టలేదు.

ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੇ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ఆమె చాలా తెలివైనది మరియు అందమైనది, కానీ ఆమె ఎరను ఎందుకు నమిరిది.

ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥

సల్లుంగా ఆమె చేయడం దాట్లా, ఆమె పట్టుబడింది మరియు ఇప్పుడ్లు ఆమె మరణాన్ని ఆపలేము.

ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥

ఓ సోదరుడా, ఇదే విధంగా, మరణం మీ తలపై తిరుగుతున్నట్లు చూడండి.

ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రజలు ఈ చేప లాంటివారు; తెలియని మరణం యొక్క ఉచూహారిపైకి పడుతుంది.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ਕੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మరణానికి లోబడి ఉంటుంది (ఒకసారి కాదు లెకట్లేననిపూర్లు); గురువు ఆశ్రయం పొందకుండా, మరణ భయం అనివార్యం.

ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੁਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ಈ ਦਿਵ್ಯਸੇਖ਼ੀਅਤੁਡੀਨੀ ਕਲੀਸਿਨ ਤਰਾਫ਼, ਮਰਠ ਰਾਖ਼ੁਸੁਡੁ ਵਿਸ਼ੰ ਤੀਸੁਕੋਵਟੰ ਦਾਫ਼ਾ ਮਰਠਿੰਚਿਨਲੁ ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥

ਨੇਨੁ ਨਾਮੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਾਲਨੀ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਫ਼ੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਨਾ ਮਨਸੁਫ਼ੋ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾ ਊਂਡਵਚੁ.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਝੁਨੰ ਯੋਕੁਠਾਟੀਕੀ ਚੀਕਟੀ ਊਂਟੁੰਦੀ. ਊ ਚੀਕਟੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਪਡਡਾਨੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਾਰੁੰ ਕਨੁਗੋਨਬਡਦੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਦਾਫ਼ਾ ਦਿਵਠਾੰਤਿ ਪੁਕਾਸ਼ਿਸੁੰਦੀ (ਮਨਸੁਫ਼ੋ), ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੁੰਮਲੋ ਮਰੁਠੁਅਵਸ਼ੇਪਾਲੁ ਲੀਨਮੁ ਊਂਟਾਯੀ.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਅ ਮਾਨਸਿਕ ਪੁੰਤਿਲੋ, ਊਕਰੁ ਮਰਠਾਨੀਕੀ ਅਤੀਤੁਡੁ; ਂਦੁਕੰਚੈ ਅਪੁਠੁ ਊਕ ਵਠੀ ਯੋਕੁਠਾੰਤਿ ਦਿਵਠਾੰਤਿਲੋ ਕਲੀਸਿਪੋਤੁੰਦੀ.

ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਮੰਚੀ ਮਿਤੁਡੁ; ਮੀਕੁ ਅਨਿਠੈਲੁਸੁ. ਮਿਮਲੀਮੀਲੋ ਂਕੰ ਚੇਸੇ ਵਠੀ ਮੀਰੇ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਮੀ ਧਰਾਠੀਕੀ ਅੰਤੰ ਲੇਦਾ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਨਪਠੀਕੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਦਾਫ਼ਾ ਮੇਮੁ ਮਿਮਲੀ ਪੁਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਅਨੰਤ ਪਦੰ ਤਿਰਿਗੀ ਧੁੰਨਿੰਚੈ ਅ ਪੁਦੇਸ਼ਾਨੀਕੀ ਮਰਠੰ ਚੇਰੁਕੋਦੁ.

ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਉਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿਤੁੰ ਪੁਕਾਰੰ ਅੰਦਰੁ ਸੁਪੁੰਚਿਬਡੁਡਾਰੁ, ਅੰਦਰੁ ਤਮਕੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਪਨੁਲਨੁ ਆਯਨ ਆਝੁ ਪੁਕਾਰੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ਆਯਨ ਆਝੁ ਪੁਕਾਰੰ ਅੰਦਰੁ ਮਰਠਾਨੀਕੀ ਲੋਬਡੀ ਊਂਟਾਰੁ; ਆਯਨ ਆਝੁ ਨੁੰਡੀ ਵਾਰੁ ਨਿਠਠੋਵੁਠੀ ਪੁੰਮਪੁਰਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥

ఓ' నానక్, అతనిని ఏది సంతోష పెడుతుందో అదే జరుగుతుంది. ఈ మానవుల చేతుల్లో ఇంకేమి లేదు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాస్టా, సిరీ రాగ్:

ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਤਨਿ ਜੁਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੁਠੀ ਹੋਇ ॥

ఒకవేళ దుర్గుణాల వల్ల మనసు శలుషితమైనట్లయితే, అప్పుడు శరీరం కూడా కలుషితం అవుతుంది (దుర్గుణాలలో నిమగ్న కావడంతో) మరియు నాలుక కూడా కలుషితం అవుతుంది.

ਮੁਖਿ ਝੁਠੈ ਝੁਠ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥

ಎಲ್ಲಪುಟ್ಟು ಅಬద్ಧಂ ಮಾಲ್ಲಾಡೆ ಸಭ್ರಮైన ಮನಸು, ್ರಲ ವಕ್ಷಿ ಎಲಾ ುಂಡಗಲಡು?

ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ಗುರುವಾಕ್ಖ ಪವಿತ್ರ ಜಲಮು ಲೆಕುಂಡಾ ಮನಸು, ್ರಮು ್ರಬ್ರಮು ್ರೇಯಲೆರು, ಲೆದಾ ್ರದ್ಧಿ ್ರೇಯಲೆರು. ಸತೃ ್ರನುಂಡಿ ್ರಮಾತ್ರಮೆ ನಿಜಂ ವಸ್ತುಂಡಿ.

ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਗੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥

ಓ ಆತ್ಮವಧುವಾ, ಸದ್ಗುಣಾಲು ಲೆಕುಂಡಾ, ಎಲಾಂಟಿ ಆನಂದಂ ುಂಟುಂಡಿ?

ਪਿਰੁ ರਲੀਆ ರਸಿ ಮಾਣਸੀ ಸಾਚಿ ಸਬਦಿ ಸುಖੁ ನೆਹਿ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಆ ಆತ್ಮವಧುವು ್ರಮಾತ್ರಮೆ ಗುರುವಾಕ್ಖಪೆಮ ದಾತ್ರಾ ಸಮಾಧಾನಮು ಗಲ ದೆವುನಿತ್ ಕಲಯಿಕ್ ಯುಕ್ರಾಧಾತ್ರಿತ್ ಆನಂದಾನಿತ್ನುನುಭವಿಸ್ತುಂಡಿ.

ਪಿਰੁ ಪರਦೆಸੀ ਜੇ ಥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੁਰੇਇ ॥

ದೆವುಡು (ವರುಡು) ಆತ್ಮವಧುವು ್ರಹೃದಯಂಲೆ ನಿವಸಿಂಚಕ್ಪೊತ್, ವಿಡಿಪೊಯಿನ ಆತ್ಮ ವಧುವು ದುಃಖಿಸ್ತುಂಡಿ.

ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛਲੀ ਕਰਣ ਪਲಾವ ਕਰੇਇ ॥

ಆಮೆ ನೊಪಿತ್ರಿ ವಿಲಪಿಸ್ತುಂಡಿ, ಲೆತು ಲೆನಿ ನೆಟಿಲೆ ್ರೇಪಲಾಗಾ.

ਪಿರੁ ಡಾವೆ ಸುಖು ಪಾਈਐ ಜಾ ಆಪೆ ನਦರಿ ಕರೇਇ ॥੨॥

ದೆವುನಿ ಸಂತ್ಪಂಗಾ ುನಪ್ಪುಡು ಆಧಾತ್ರಿತ್ ಓದಾರುಬಿಪಿಸ್ತುಂಡಿ, ಆಯನ ಸತ್ರುಂಗಾ ದಯ ್ರಚಾಪುತಾಡು.

ਪಿರੁ ಸಾಲಾರಿ ಆಪਣಾ ಸಖಿ ಸਹೆಲಿ ನಾಲಿ ॥

ಓ' ಆತ್ಮವಧುವಾ, ಮೆ ಸೆಪ್ಪಿತುಲ ಪವಿತ್ರ ಸಂಘಂಲೆ ದೆವುಣ್ಣಿ (ಮೆ ವರುಡಿನಿ) ್ರೂಜಿಂಚಂಡಿ.

ਤನಿ ಸೆರೈ ಮನು ್ರೇಹಿಆ ರತಿ ರೆಗಿ ನಿಗಾಲಿ ॥

ಅಪುಡು ಮೆ ್ರರೆರಂ ಅಂದಂಗಾ ್ರಾರುತುಂಡಿ, ಮೆ ಮನಸು, ್ರಕರ್ಶಿತಮವುತುಂಡಿ, ಮರಿಯು ಅತನಿ ್ರೇಮತ್ರಿ ನಿಂಡಿಪೊವಡಂ ಮೆರು ್ರಚಾಸ್ತಾರು.

ಸಬದಿ ಸವಾರಿ ಸೆಹಣಿ ಪಿರੁ ರಾವೆ ಗುಣ ನಾಲಿ ॥੩॥

ಗುರುವು ್ರಮಾಟಲತ್ರಿ, ಆಮೆ ಸದ್ಗುಣಾಲತ್ರಿ ಅಲಂಕರಿಂಚಬಡಿನ ಅಂದಮైన ಆತ್ಮ ವಧುವು ತನ ವರುಡಿ (ದೆವುಡು) ಸಹಾವಾಸಾನಿತ್ನುನುಭವಿಸ್ತುಂಡಿ.

ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੇਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥

ಎಲಾಂಟಿ ಸದ್ಗುಣాలు ಲೇನಿ ದುಷ್ಠ ಆತ್ಮವಧುವು ಯುಕ್ತಮಾನವ ಜೀವಿತಂ ವರ್ಧಂ
ಅವುತುಂದಿ.

ನಾ ಸುಖು ಪೇਈਐ ಸಾਹੁರೈ ಶੁਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕಾರਿ ॥

ಆಮೆಕು ಈ ಲೋಕಂಲೋ ಗಾನಿ ದೇವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೋ ಗಾನಿ ಎ ಶಾಂತಿ ದೊರಕದು; ಆಮೆ
ಅಬಧಂ ಮರಿಯು ದುಝಣಾಲಲೋ ಗಡುಪುತುಂದಿ (ತನ ಆಧಾಶ್ಚಿತ್ತ ಜೀವಿತಾನಿಹೃಧಾ
ಚೆಸ್ತುಂದಿ).

ਆವಣು ਵೇವಣು ಡಾಖಝೆ ಛೆಡಿ ಕಿಂತಿ ವಿಸಾರಿ ॥೪॥

ವರುಡು (ದೇವುಡು) ಮರಚಿಪೋಯಾಡು ಮರಿಯು ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಬಡ್ಡಾಡು, ಆಮೆ ಜನನ
ಮರಿಯು ಮರಣಂ ಯುಕ್ತಹಿಂಸಾತತ್ತ್ ಚಕ್ರಾನಿಕಿ ಪಂಪಬಡುತುಂದಿ.

ಪಿರ ಕಿ ನಾರಿ ಸುಗಾವಣಿ ಮುತಿ ಸೇ ಕಿತ್ತು ಸಾರಿ ॥

ಆಮೆ ತನ ವರುಡಿ (ದೇವುಡು) ಯುಕ್ತಅಂದಮನೇನ ಆತ್ಮವಧುವುಗಾ ಊಂಡೆದಿ. ಆಮೆ
ಅಸಲು ಎ ಚೆಡು ಅಲವಾಟ್ಟ ಕಾರಣಂಗಾ ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಬಡಿಂದಿ?

ಪಿರ ಕೇ ಕಾਮಿ ನ ಆವਈ ಬೇಲೆ ಫಾದಿಲು ಬಾದಿ ॥

ಎಂದುಕಂಠೆ ಆತ್ಮವಧುವು ವರುಡು-ದೇವುನಿತ್ ಕಲಯಿಕನು ಪೊಂದಡಾನಿಕಿ ಊಪಯೋಗಂ
ಲೇನಿ ಪನಿಕಿರಾನಿ ವಾದನಲಲೋ ಪಾಲ್ಗೊಂಟುಂದಿ.

ದರಿ ಘರಿ ಛೇਈ ನಾ ಲಠೆ ಛುಟಿ ದುಜೆ ಸಾರಿ ॥೫॥

ಅಲಾಂಟಿ ಆತ್ಮವಧುವು ಇತರ ಲೋಕಸಂತ್ಪಂಗಾ ಊಂಡಡಂ ವಲ್ಲ ಆಯನ ಆಸ್ಥಾನಂಲೋ
ಎ ಆಶ್ರಯಮು ಪೊಂದಡು.

ಪಿಂಡಿತ ವಾಚರಿ ಪೇಖಿಆ ನಾ ಬುಝರಿ ವೀಚಾರು ॥

ಪಂಡಿತುಲು ತಮ ಪುಸ್ತಕಾಲನು ಚದುವುತಾರು ಕಾನಿ ವಾರಿಕಿ ನಿಜಮನೇನ ಸಾರಾಂಶಂ
ಎಮಿಟೋ ಅರ್ಥಂ ಕಾದು.

ಅನ ಕರು ಮತಿ ದೇ ಚಲರಿ ಮಾಠಿಆ ಕಾ ವಾಪಾರು ॥

ಇತರುಲಕು ಪ್ರಕಟಿಂಚಿನ ತರಾಠ್ಠ ವಾರು ಈ ಲೋಕಂ ನುಂಡಿ ವೆಳ್ಳಿಪೊತಾರು, ಎಂದುಕಂಠೆ
ವಾರು ಪ್ರಕಟಿಂಚಡಂ ಸಂಪದನು ಸಂಪಾದಿಂಚುಕೊವಡಾನಿಕಿ ಒಕ ವಾಘಾರಂ.

ಕಖನಿ ಶುಠಿ ಜಗು ಠವೈ ರಗಣಿ ಸಖದು ಸು ಸಾರು ॥೬॥

ತಪುಠ್ಠು ಪ್ರಸಂಗಾಲ್ಗೊ ಪಾಲ್ಗೊಂಠೆ, ಪ್ರಪಂಚಮಂತಾ ತಿರುಗುತುನೇ ಊಂಟುಂದಿ.
ಒಂಟರಿಗಾ ಜೀವಿಂಚಡಂ ಅನೇದಿ ಗುರು ಮಾಟಲಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ ಊಂಟುಂದಿ.

केते पींडित जेतकी बेदा करहि बीचरु ॥

చాలా మంది పండితులు మరియు జ్యోతిషులు వేదాల గురించి ఆలోచిస్తారు.

वादि विरोधि सलाहते वादे आवृत्त जातु ॥

వారు తమ వివాదాలను, వాదనలను మహిమ పరుస్తారు, ఈ వివాదాలలో వారు జనన మరణాల చక్రంలో కొనసాగుతారు.

बिनु गुर कर्म न फुटसी कहि सुनि आखि वखातु ॥७॥

గురువు బోధనలను పాటించకుండా, వారు ఎంత చెప్పినా, వినిపించినా, వివరించినా వారి పనుల పరస్పరానాల నుండి వారిని విముక్తి చేయలేము.

सभि गुणवैती आखीअहि मै गुणु नाही कोइ ॥

ఇతర ఆత్మపద్మవులందరినీ (దేవునికి ప్రీతికరమైనవారు) ధరాత్ములు అని పిలుస్తారు, కానీ నాకు ఏ మాత్రం ధరణు లేదు.

हरि वरु नारि सुहावणी मै भावै पुरु सोइ ॥

నేను కూడా దేవుని పట్ల ప్రేమను కలిగి ఉంటే, నేను కూడా అతని అందమైన పుణ్యధువు అవుతాను.

नानक सभदि मिलावड़ा ना वेढेड़ा होइ ॥८॥५॥

ఓ నానక్, గురువాకర్ణ దాత్తా, దేవునితో కలయిక పొందుతాను; ఆ తరువాత ఇక ఆయన నుండి వేరు అవస్థు.

सिरीरागु मगला १ ॥

మొదటి గురువు దాత్తా, సిరీ రాగ్:

जपु तपु संजमु सायीअै तीरथि कीचै वासु ॥

ఎవరైనా జపించవచ్చుధాన్తం చేయవచ్చుకరోర తపస్సుమరియు సీత్యు నిగ్రహాన్ని ఆచరించవచ్చుమరియు పవిత్ర తీర్థ మందిరాల్లో నివసించవచ్చు

पुंन दान चींगिआਈआ बिनु साचे किया तामु ॥

దాన ధరాఖు చేసి, మంచిపనులు చేయవచ్చు గాని సత్యము లేకుండా, దాని వలన ఏమి ఉపయోగం?

जेहा राये तेहा लुटै बिनु गुणु जनमु वितामु ॥९॥

మీరు విత్తనాలు నాటి పంట పండించాక, కోత కోస్తారు. సద్గుణాలు లేకుండా, ఈ మానవ జీవితం నిరుపయోగం అవుతుంది.

ਮੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਅਮਾਯਕ ਆਤਮਵਧੁਵਾ, ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਧਰਾਲੁਨੁ ਪਿਓਂਦਡਓਂ ਦਾਫ਼ਾ ਫ਼ਾਓਤਿਨਿ ਪਿਓਂਦੁਠਾਰੁ.

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਓਂਚਿ, ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲਨੁ ਠਙਿਓਂਚਿ, ਮੀਰੁ ਪਰਿਪੁਰ੍ਠਮੁਨਿ ਦਾਨਿਲੋਕੀ ਫ਼ੋਪਿਓਂਚਫ਼ਠਾਰੁ.

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥

ਪੇਠੁਫ਼ਠੀ ਲੇਕੁਓਂਡਾ, ਵਾਫ਼ਾਰੀ ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਫ਼ਲਲੋ ਚੁਸੁਠਾਠੁ (ਮਰਿਯੁ ਏਠੁਫ਼ਠੀ ਲਾਭਾਨਿਫ਼ਠਿਓਂਡੁ).

ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥

(ਅਦੇ ਵਿਧਓਂਗਾ ਨਾਮੁ ਸਓਂਪਦ ਲੇਕੁਓਂਡਾ), ਠਨ ਨਿਞਮੁਨਿ ਸਾਰਾਨਿਗ੍ਰਹਿਓਂਚਨਿ ਫ਼ਠੀ, ਅਠਨਿ ਨਿਞਮੁਨਿ ਸਓਂਪਦ (ਦੇਯੁਨਿ ਪੇਰੁ) ਅਠਨਿ ਹੁਧੁਧੁਓਂਲੋ ਦਾਗਿ ਠਓਂਠੁਓਂਦਿ.

ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੁਝਿ ਮੁਠੀ ਕੁਝਿਆਰਿ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਸਰੁਕੁ ਲੇਕੁਓਂਡਾ, ਗੋਪਫ਼ਾਧ ਠਓਂਠੁਓਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਫ਼ਠੁ ਫ਼ਠੁਯੁ ਅਫ਼ਠੁਓਂਠੋ ਮੋਸਫ਼ੋਠਾਰੁ.

ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠਾ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠਿ ਗੁਰਿਓਂਚਿ ਆਲੋਓਂਚਿ ਮਰਿਯੁ ਅਓਂਚਨਾ ਵੇਸਿਨ ਫ਼ਠੀ, ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਆਨਓਂਦਓਂ ਯੋਕੁਠਾਭਾਲਨੁ ਪਿਓਂਦੁਠਾਰੁ.

ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁਨੁ ਠਨ ਹੁਧੁਧੁਓਂਲੋ ਕਨੁਗੋਨਿ, ਮਾਨਫ਼ ਝੀਵਿਠ ਠਠੇਫ਼ਾਫ਼ੀਫ਼ਾਧਿਓਂਚਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਵਿਞਯਫ਼ਠਓਂਗਾ ਨਿਠੁਠਿਠਾਠੁ.

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਸੇਫ਼ੀਠੁਠਾ, ਸਾਧੁਯੁਲਠੋ ਵਾਫ਼ਾਰਓ ਚੇਯੁ (ਦੇਯੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਵਾਫ਼ਾਰਓ ਚੇਸੇਵਾਰੁ) ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਯੁ ਦਾਫ਼ਾ ਸਰਫ਼ਾਫ਼ੀ ਚੇਓਂਦੁਠੁਨਠੇਯੁਨਿ ਗੁਰਿਓਂਚਿ ਆਲੋਓਂਚੁ.

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥

ਦੇਯੁਠੁ ਸਠੁਓਂਗਾ ਸਾਧੁਯੁਲਠੋ ਮਨਲਿਘੁਕਓ ਚੇਠੇ, ਵਾਰਿ ਸਾਓਂਗਠੁਠੋ ਦੇਯੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠਾਞਧਾਨਿਨਿ ਪਿਓਂਦੁਠਾਮੁ.

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੜੈ ਜਿਸ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

ਅਨੰਤਮੈਂ ਦੇਵੁਨੀ ਵੇਲੁਗੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿੰਨ ਓਕ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਐਕਮੈਂਨਪੁਠੁ ਓ ਵਝੀ
ਮਝੀਅਤਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਯੁਬਡਡੁ.

ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਚੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥

ਓਯੁਨ ਨਿਯਮੈਂਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਝੀ ਦਾਠਾ ਝਾਝਠੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ
ਓਂਟਾਡੁ.

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥

ਤਮ ਨਿਯਮੈਂਨ ਓਤਠੁ ਗੁਰੁੰਚਿੰਨ ਵਾਰੁ ਤਮ ਹੁਦਯੁੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਓਨੀਕੀਨੀ
ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ, ਵਾਰੁ ਏਪੁਠੁ ਸਤਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਨਾਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ)

ਤਿਭਵਣਿ ਸੇ ਪੁਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥੫॥

ఓ' ఆత్మవధువా, దేవుని నిజమైన పేరును ధాన్వించడం దాద్రా, అతను మూడు ప్రపంచాలలో ప్రవేశిస్తున్నాడని గ్రహించబడుతుంది.

सा यन खरी सुहावटी जिनि पिरु जाता सींगि ॥

లోపల దేవుని ఉనికిని అనుభూతి చెందే ఆ ఆత్మవధువు నిజంగా అందమైనది మరియు ప్రశంసనీయమైనది.

महली महलि बुलाਈऐ से पिरु रावे रींगि ॥

ఆ ఆత్మవధువును దేవునితో విలీనం చేయమని ఆహ్వానిస్తారు, మరియు ఆ దేవుడు ఆమెను ప్రేమతో చూసుకుంటాడు.

सचि सुहागणि सा भली पिरि मेही गुण सींगि ॥६॥

ఆమె దేవుని సద్గుణాలతో ఎంతగా ప్రలోభపెట్టబడిందంటే, ఆమె దేవుని ప్రేమలో నిండిపోయి నిజంగా అద్భుతవంతురాలిగా, స్తుతించదగినదిగా తయారవుతుంది.

बुली बुली बलि चडा बलि चडि डुगारि जाओ ॥

నేను నీతిమంతమైన మార్గాన్ని విడిచిపెట్టి, భూమిమీద, పరశ్రాలమీద మళ్ళీ మళ్ళీ తిరుగుతూ ఉంటే.

बन महि बुली जे ढिरा बिनु गुर बुड न पाओ ॥

నేను అడవిలో (ప్రపంచం) తప్పిపోయి చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటే, గురువుతో (నిజమైన మార్గదర్శి) లేకుండా, నేను నా గమాన్ని అసలు కనిపెట్టలేను.

नावहु बुली जे ढिरा ढिरि ढिरि आवु जाओ ॥७॥

అలాగే, దేవుని నామాన్ని విడిచిపెట్టి నేను తిరుగుతూ ఉంటే, జనన మరణ చక్రంలోనే నేను ఉండిపోతాను.

पुढहु जाइ पयाओआ चले चाकर होइ ॥

(ఓ నా మిత్రమా, నువ్వు నీతి మార్గాన్ని కనుగొనాలనుకుంటే, వెళ్లి, దేవుని సేవకుల్లా ప్రయాణించే గురు అనుచరులను అడుగు.

राजनु जाहिरि आपणा दरि यरि ठाक न होइ ॥

వారు విశ్వగురువును తమ వాడిగా భావిస్తారు, మరియు వారు అతని వద్దకు వెళ్ళే మార్గంలో ఎటువంటి అడ్డంకిని ఎదుర్కోరు.

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੯॥੬॥

ఓ నానక్, ఆటను ప్రతిచోటా తిరుగుతూ ఉంటాడు; ఇక వేరే వారెవరూ లేరు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥

గురువు దాత్రా, మనం నిష్కలమైన దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాము, మరియు మన శరీరం మరియు ఆత్మసభ్యుగా మారతాయి (దుర్గుణాల నుండి).

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥

వియోగవేదన తెలిసిన నిష్కలమైన దేవుడు మన హృదయాలలో నివసించడానికి వస్తాడు.

ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥

సహజమైన సులభంతో, గొప్పశాంతి లభిస్తుంది, మరణ భయం మనల్ని బాధించదు.

ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥

ఓ సోదరుడా, నామం యొక్కసభ్యమైన నీటిలో సాక్షం చేయడం దాత్రా దుర్గుణాల మురికి కొట్టుకుపోతుంది.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మాత్రమే సంపూర్ణంగా సభ్యమైనవారు, ఇతర ప్రదేశాలన్నీ దుర్గుణాల మురికితో నిండి ఉన్నాయి.

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥

మానవ శరీరం సృష్టికర్త సత్తుంగా సృష్టించిన దేవుని అందమైన ఆలయం.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੁਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

సూరుక్షు మరియు చంద్రుడు సాటిలేని అందమైన కాంతి దీపాలు. మూడు ప్రపంచాల అంతటా, అనంత కాంతి వాళ్ళించి ఉంది.

ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੇਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥

నిజమైన వాణ్ణారాన్ని నిరక్షించడానికి (దేవుని పేరిట వాణ్ణారం చేయడానికి) దుకాణాలు, నగరాలు, కోటలో, ఇళ్లంతటి మానవ శరీరాలను సృష్టించాడు.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥

ਦైਵਿਕ ਝਾਨਾਨੂੰਨਿਪਭ੍ਰਮੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਅਨੁਵਰ੍ਤਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਯਾਨ੍ਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ (ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ) ਚੂਡਟਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਤ੍ਰਿਚੰਡੀ.

ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥

ਮਨਸੁਨ੍ਨੁ ਸਮਤ੍ਰਾਕੰਗਾ ਊਚਿੰਠੈ, ਅਪੁਠ੍ਠੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼੍ਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਅਨ੍ਨਿਰੂਪਾਪ੍ਰਾਠ੍ਠੈ ਮਨੰ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਠੈ, ਆਯਨ ਮਨਲਿਠ੍ਠਗਵੰਠੁਡੀਠੈ ਸਹਾਜੰਗਾ ਸੁਲਭੰਗਾ ਏਕੰ ਚੇਸ੍ਰਾਡੁ.

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਆਯਨ ਮਨ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਭੀਵਿਠਾਨ੍ਨਿ(ਸਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ) ਪਰੀਕ੍ਸ਼ਿੰਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮਠੈ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿ ਸ਼੍ਰਠ੍ਰਿਠੈ ਮਨਲਿਠ੍ਠਰੀਕ੍ਸ਼ਿੰਸ੍ਰਾਡੁ.

ਖੇਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥

ਅਪੁਠ੍ਠੁ ਨਾਠੈਲ ਵਲੋ, ਨਕਿਲੀ ਵਾਠ੍ਠੁ (ਅਪਵਿਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਕਲਿਗਿਨ ਮਾਨਵੁਲੁ) ਏ ਪੁਲਾਨਿਠ੍ਰੁਨੁਕੋਠ੍ਰੁ, ਨਿਠ੍ਰੁਮੈਨ ਵਾਠਿਨਿ ਖੁਠਾਨਾਠੈ ਊਚੁਕੁੰਠਾਰੁ (ਦੇਵੁਨਿਠੈ ਐਕ੍ਰੁ).

ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥

ਮੀ ਆਸਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਂਦੋਠ੍ਰੁਨਲੁ ਠੋਲਗਿਠ੍ਰੋਨਿਵਠ੍ਰੁਡੀ; ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਮੀ ਮਨਸੁਨ੍ਨੁਯੁਕ੍ਰੁ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠ੍ਰੁਕੁਠ੍ਰੋਠੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੈ ਕਲਿਸਿਠ੍ਰੋਠਾਰੁ.

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਰੈ ਸਭੁ ਕੇ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਰੈ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠ੍ਰੁ ਸੰਠੋਠੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁੰਠਾਰੁ; ਏਵਰੁ ਬਾਠਨਿ ਅਡੁਕੋਠ੍ਰੁ.

ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਹੋਇ ॥

ਐਪੁਠ੍ਠੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਡੰ ਠਰੁਵਾਠ ਅਪਾਰਮੈਨ ਬਾਠਨੁ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵਚੰਠਿ ਸੀਠ੍ਰੁ ਸੰਕਲ੍ਰੁ ਕਲਿਗਿਨ ਮਨੰ ਮੁਠ੍ਰੁ ਕੁ ਠੇਲਿਯੰਡੁ.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥

ਅੰਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਡਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਮਨਸੁਨ੍ਨੁ ਮਲਚੁਕੁਨੇਵਾਰਿਕੀ ਬਾਠ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਡੰ ਏਕਠੈ.

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥

ਵੇਦਾਵਗਾਨ ਪ੍ਰਕਠਿੰਸ੍ਰੁੰਡੀ. ਵਾਠ੍ਰੁਨਿ ਮਾਠਲੁ ਮਨਕੁ ਠੇਪੁਠ੍ਰੁਨਠ੍ਰੁ.

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

ਨਿਸ਼ਠਾ ਝੂਮੁਲੂ, ਭਕਤੂਲੂ ਮਰਿਯੂ ਕਛਪਛੇਵਾਰੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਛਨਾਠੁਨਿ.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥

ਸਤਸ਼੍ਰਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮੁਨੈ ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤਪੁ ਆਟਨੁ ਗੋਲੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਨੇਨੁ
ਏਪਠੀਕੀ ਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਵਨਿ ਦੁਰ੍ਘੁਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀਠੋ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਸੁਪਠੀਕੀ ਨਿੰਡਿ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੁਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕਤੀ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਗੌਰਵੰ
ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਹੋਇ ॥੭॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁਰਚਿਨਵਾਰੁ ਚੋਡੁ ਚੇਤ ਦੋਚੁਕੋਬਡਠਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਨਿਰਾਸ਼ਠੋ ਏਡੁਸੁ
ਵਿਲਪਿਸੁਨਾਠੁ.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥

ਅਨੇਠਿੰਚਡੰ, ਸੋਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਭਯਾਨਿਖੁਚੁਪਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ,
ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਕਲੁਸੁਣਾੰ.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥

ਤਨ ਆਤਸ਼ੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਸੁਚੰਚਾਰਾਨਿਖੁਪਿ, ਲੋਪਲੇ ਛੰਟਾਡੁ,
ਮਰਿਯੂ ਏਕਰੀ ਅਹੰ ਮਰਿਯੂ (ਪ੍ਰਵੰਚ) ਕੋਰੀਕ ਅੰਠਾ ਘੋਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁੰਗਾ ਮਰਿਯੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਠੰਗਾ
ਛੰਟਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੁਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥

ਓ ਮੂਠਮੁਨੈ, ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠੀਨ ਮਨਸਾ ਵਿਨੁ: ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋੰਗਿਘੋ.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਯੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਚਦਿਵਿ ਧਾਠੀਚੰਡੀ, ਮਰਠਪੁ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਚੁਸੀ
ਭਯਪਡਤਾਡੁ, ਮੀ ਦੁਃਭੁ ਠੋਲਗਿਪੋਤੁੰਦੀ.

ਦੁਖੁ ਘਣੈ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥

ਦੁਰਦ੍ਰੁਘਵਸਾਤੁ ਆਤ੍ਰੁਧੁਵੁ ਅਪਾਰਮੁਨ ਬਾਧਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਦੀ. ਆਮੇ ਜੀਵਿਤ
ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ ਆਮੇਠੋ ਏਪਠੀਕੀ ਏਲਾ ਊਂਡਗਲਦੁ? ਆਮੇ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਲਾ ਈਕਠ
ਕਾਗਲਦੁ?

ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥

ఓ' తముఢా, గురువు దగ్గరకి తప్పనోను వెళ్ళడానికి వేరే ఏ ప్రదేశం లేదు.

మే ధతు నామ నిధాను రే గురి దీయా బలి జా౦ ॥౧॥ రహ౦ ॥

గురువు గారు నాకు నామ సంపద నిధిని ఇచ్చారు; ఆయనకు నన్నునోను తాళం చేస్తున్నాను.

గురమతి పతి సాబాసి తిసు తిస కే సీగి మిలా౦ ॥

గురు బోధనలు గౌరవానివైస్తాయి. గురువు ధనుఢు, నేను కలుసుకుని అతనితో ఉండవచ్చు

తిసు బితు యజ్ఞి న జీవ౦ బితు నావే మిరి జా౦ ॥

అతను లేకుండా, నేను ఒకక్షణం కూడా జీవించలేను. ఆయన పేరు లేకుండా నేను ఆధాత్మిక్యంగా చనిపోయాను.

మే అంబులె నామ న వీసరే టెక టికి యిరి జా౦ ॥౨॥

నేను ఆధాత్మిక్యంగా గుడ్డివాడిని, నేను నామాన్నినట్టికీ మరచిపోలేను. గురువు గారి సహాయం మరియు ఆశీర్వాదాలతో, నేను దేవునితో ఐకమై నా నిజమైన ఇంటికి చేరుకుంటాను.

గురు జినా కా అంబులా చెలె నాహీ ఠా౦ ॥

ఆధాత్మిక్యంగా అంధుడైన గురువు అయిన వారు నిజమైన ఇంటిని కనుగొనలేరు (దేవునితో ఐకమై అవుతారు).

బితు సతిగుర నా౦ న పాఠిఐ బితు నావే కియా సుఠా౦ ॥

గురువు లేకుండా, నామాన్నిపొందలేము మరియు నామం లేకుండా, మానవ జీవితంలో ప్రయోజనం ఉండదు.

ఠాఠి గాఠిఠా పఠ్ఠాఠాఠా జిఠి సుఠే యిరి కఠా౦ ॥౩॥

(దేవుని నామము లేకుండా) మనం (ఈ లోకం) నుండి వచ్చివెళ్ళిపోయి, నిరాశ్రుతులైన ఇంటిని సందరించే కాకిలా పశాఠ్ఠాపపడేలా చేస్తాయి.

బితు నావే దుఖ దెఠిఠి జిఠి కలఠి కి బిఠి ॥

నామం లేకుండా, శరీరం నొప్పితో బాధపడుతుంది మరియు ఇసుక గోడలా కూలిపోతుంది.

ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਠੀ ਮਨ ਹ੍ਰਦਯਾਠੀ ਪ੍ਰਤਿਫਿਚੰਤਵਰਕੁ ਮਨੰ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਮੁ.

ਸਬਦਿ ਰਧੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਆਠ੍ਰਾਸਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਪੋਂਦਿ, ਕੋਰਿਕਲੇਨਿ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਾ ਸ੍ਠਿਠਿਨਿ ਠੇਰੁਕੁੰਠਾਂ.

ਹਉ ਗੁਰ ਪੁਠਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥

(ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਵੰਠੀ ਸ੍ਠਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦਡਾਨਿਕੀ) ਨੋਨੁ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁਨਿ ਸਲਹੋ ਅਡਗਾਲੀ, ਆਯਨਨੁ ਅਡਿਗਿਨ ਠਰੁਵਾਠ, ਨੋਨੁ ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਵਠ੍ਰਹਾਰਿੰਚਾਲੀ.

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਨੁ ਠਗਵੰਠੁਠੀ ਪੁਆਠਿਸ਼੍ਰਾਨੁ, ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਠੋ ਠੰਡੀ, ਨਾ ਅਹੰ ਵਲੁ ਕਲਿਗੇ ਠਾਠ ਠੋਗੋਡਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥

ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਸਹਾਠੰਗਾ ਸੰਠੋਠਕਰਮੋਨ ਕਲਯਿਕ ਠਰਗਵਚੁਠਆਯਨ ਨਿਠਠ੍ਰਾਮੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਨੁ ਨਿਠਠ੍ਰੋਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠ ਕਾਵਚੁ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਠੰ, ਸਾਠ੍ਰੰ, ਅਹੰਕਾਰੰ ਠਠਿੰਚੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਨਠ੍ਰਾਰੁ ਨੀਠਿਗਾ ਠੀਵਿਸ਼੍ਰਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿਸ਼੍ਰਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਐਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਠੀ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਦਯੰਠੋ ਠੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥

ਅਨਿਠ੍ਰਾਨਵੁਲਕੁ ਸਹੋਯੰ ਠੇਸੇ ਐਵਰੁ ਅਨੋ ਵਿਠਯਾਨਿਠ੍ਰੁਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਨੁੰਡੀ ਐਪੁਠ੍ਰੋਨਾ ਮਰਚਿਠੋਗਲਮਾ?

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੇ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੁਜੀ ਵਾਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਵਲੁ ਪ੍ਰਠਾਵਿਠੰ ਕਾਨਿ ਵਠ੍ਰੀ ਪ੍ਰਠਾਵਿਠੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਠ੍ਰੀਠਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ ਮਰਠਾਨਿਠ੍ਰਾਨੁਠਵਿੰਚਡੁ.

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਠ ਨੀਠਿਵੰਠਮੋਨ ਠੀਵਨਠੈਲੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੋਂਦਠਡੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਅਠਿਵੁਠੁਠੀ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥੭॥

ਗੁਰੂవు బోధను పాటించకుండా, ప్రపంచం ఈ నీతివంతమైన జీవితం నుండి తప్పిస్తూ పట్టి జనన మరణాల తిరుగుళ్ళో నసాగుతుంది.

ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥

అందరూ తమను తాము ప్రశంసించుకుంటారు మరియు గొప్పవారు అని పిలుచుకుంటారు.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

గురువు లేకుండా, ఒకరి ఆతఘ్నతెలుసుకోలేము. కేవలం మాట్లాడడం దాఱా, వినడం దాఱా ఏమైనా సాధించగలమా?

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥

ఓ నానక్, గురువాకథ దాఱా ఆతఘ్న గ్రహించే వక్తి అహంకారంతో వధహరించడు.

ਸਿਰੀਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాఱా, సిరీ రాగ్:

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥

ఒక ఆతఘ్నధువు తన భర్త లేనపుడు తనను తాను అలంకరించుకుంటే, ఆమె తన యవస్థానిష్ఠుధా చేసుకోకుండా, మరియు ఆమెను ఇది బాధలకు గురిచేస్తుంది.

ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ఆమె ఆ ప్రేమ యొక్క ఆనందాలను ఆస్పందించదు; ఆమె భర్త (దేవుడు) లేకుండా, ఆమె అలంకరణలు వృధా అయిపోతాయి.

ਦੁਖੁ ਘਣੇ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥

దురదృష్టవశాత్తు వధువు తన జీవిత భాగసాఖి తన ఇంటిలో (హృదయం) నివసించడానికి రానందున గొప్ప దుఃఖాన్ని అనుభవిస్తుంది.

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ఓ నా మనసా, దేవుని నామముపై ధానించి శాంతిని పొందు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

గురువు లేకుండా, దేవుని పట్ల ప్రేమ పొందబడదు. గురువు గారి మాటల దాఱానే దేవుని పట్ల ప్రేమ మన మనసుల్లో పెరుగుతుంది.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂవు సలహాను పాటించడం దాట్లా శాంతిని పొందుతాము మరియు ఆధ్యాత్మిక సమతుల్యతతో మనల్ని మనం అలంకరించుకోవడం దాట్లా, మన వరుడుగా దేవుణ్ణి పొందుతాము.

ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੁੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥

అతని పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమ మరియు ఆపాఠ్యుత ఉన్నప్పుడు (ఆత్మ నిత్యదేవుని ఆనందకరమైన సహవాసాన్ని ఆస్వాదిస్తుంది).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਵਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥

గురువుతో సమావేశమై, ఆమె మంచి జీవనశైలిని నిరక్షిస్తుంది మరియు గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా ఆమె అతనిని తెలుసుకుంటాడు.

ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੇਰੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన అందమైన వధువా, నిజమైన ప్రేమ దాట్లా మీ వరుడుని - దేవుణ్ణి కలవండి. మీ జీవిత భాగస్వామి దేవుణ్ణి ప్రలోభపెట్టడం దాట్లా అతని ప్రేమతో మిమల్ని మీరు నింపుకుంటారు.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

అతని ప్రేమలో మీ మనస్సు మరియు శరీరం వికసించాలి. దీని విలువను వర్ణించలేము.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥

అలాంటి అదృష్టవంతుడైన ఆత్మనిజమైన నామం దాట్లా భక్తిపూరకంగా మారి తన ప్రేయమైన దేవుణ్ణి తనలో తాను కనుగొంటుంది.

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥

మనస్సు మరణం మరణిస్తే, (మనస్సు యొక్క వైడు ఆలోచనలన్నీ ముగిసినప్పుడు) వధువు ఆత్మతన వరుడుని - దేవుని సాంగత్యాన్ని ఆస్వాదిస్తుంది.

ਇਕਤੁ ਤਾਰੀ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥

ఆ పరిస్థితిలో మెడలో నిండిన హారములోని ముత్యాలవలె, వధువు ఆత్మమరియు వరుడు దేవుడు ఏకమై ఒకదానితో ఒకటిగా కలిసి ఉంటారు.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥

కానీ ఈ ఆధ్యాత్మిక ఆనందం నిజమైన సాధువుల సాంగత్యంలో మాత్రమే అనుభవించబడుతుంది. గురువు బోధనల దాట్లా, వారు నామ మధ్యను కనుగొంటారు.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥

ఒక్కక్షణంలో మనసుల్లో ఒక ఆలోచన తలెత్తుతుంది మరియు ఒక క్షణంలో అది పోతుంది.

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥

కాని గురువు గారి మాటలోని నిజమైన అర్థాన్ని గ్రహించి, భగవంతుడితో అనుసంధానంగా ఉండకపోతే, అపుష్టు మరణభయం కూడా అతన్ని బాధించలేదు.

ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥

ਦੇవుడిని అంచనా వేయలేము, మరియు కేవలం ప్రసంగాల దాత్రా కూడా గ్రహించలేము.

ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥

ముందుగా నిర్ణయించిన సంఖ్యల ఊపిరితో మానవులందరూ ఈ ప్రపంచంలోకి వస్తారు, ఒక కాలినడక వచ్చేవ్వాడు ముందుగా తనకున్నపెట్టుబడితో ఉన్నగరానికి వచ్చినట్లే.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥

సత్యకీయలు చేసే వారు (దేవుని నామమును ధానిస్తారు), దేవుని చిత్తము ప్రకారము నామం యొక్కసంపదను సంపాదిస్తారు.

ਪ੍ਰੀਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥

అయితే, నామం యొక్కనిజమైన సంపద గురువును కలిసే వారి దాత్రా మాత్రమే లభిస్తుంది, మరియు వారికి వక్షిగత కోరిక కానీ దురాశ కానీ ఉండదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥

గురువు గారి బోధనల ప్రకారం ఆయన సత్యసంపదను (ప్రవర్తన) ఎల్లపుణ్ణు అంచనా వేస్తూనే ఉంటాడు.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥

మన మనసులను ఆకర్షించే ఆశ మరియు కోరిక గురువు యొక్కనిజమైన పదం దాత్రా నిరోధించబడతాయి.

ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥

దేవుడు సత్యముగా బరువు తూచి (మరియు ఆ వక్షి ప్రవర్తనను పరిశీలిస్తాడు), అప్పుడు అతను పరిపూర్ణ బరువు ఉన్నవక్షిని కనుగొంటాడు (అతనితో కలయికకు పూర్తిగా అర్థుడు).

ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥

కేవలం మాట్లాడటందాత్రా లేదా పుస్తకాలు చదవడం దాత్రా ఎవరూ రక్షించబడరు.

ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥

నిజమైన భక్తి, ప్రేమ లేకుండా శరీరానికేవలం ఉచితమైనదం దాత్రా మనం దేవుణ్ణి గ్రహించలేము.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੯॥੯॥

ఓ' నానక్, నామాన్ని మరచిపోని వక్తి, గురువు అతని ద్వారా వుడితో ఏకం చేసుకుంటాడు.

ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువును మనము కలుసుకుంటే, అపుర్ణు మనం అతని విలువైన బోధనలను పొందుతాము.

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

మన మనసులను మన గురువుకు పూర్తిగా అప్పగించినపుర్ణు; మనం విశ్వ్రేమను కనుగొంటాము.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥

అపుర్ణు మనకు రక్షణను తెచ్చి, మన దుర్గుణాలను నాశనము చేయు దేవుని నామము యొక్క సరుకును పొందుతాము.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ఓ' తముత్రా, గురువు లేకుండా, దైవజ్ఞానాన్ని పొందలేము.

ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వెళ్లి, వేదరచయిత అయిన బ్రహ్మనారాదుడుని, వాక్యాలను అడగండి, వారు అంగీకరిస్తారు,

ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥

కేవలం గురువాకర్ణ దాత్రానే మనం నామం యొక్క దైవిక జ్ఞానాన్ని ధ్యానాన్ని అర్థం చేసుకుంటాం. గురువు దేవుని వర్ణనాతీతమైన సుగుణాలను చదివేలా చేస్తాడు.

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥

ఆకుపచ్చపండ్లు ఇచ్చే చెట్టుగా, సమృద్ధిగా నీడతో, గురువు శాంతి మరియు సౌకర్యాన్ని అందిస్తాడు.

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰੁ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥

అమూలమైన దివ్యజ్ఞానం అంతా గురువు నుండే లభిస్తుంది.

ਗੁਰ ਤੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੂవు నుండి మాత్రమే, నిషఖ్టమైన నామం పట్ల ప్రేమ మరియు భక్తిని పొందుతాము.

साचे वखरु संचीऐ पुरै करमि अपारु ॥

అనంతుడైన దేవుని కృపవల్ల, ఆయన నామానికి నిజమైన పెట్టుబడిని పొందుతాము.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥

నిజమైన గురువు శాంతిని ఇచ్చేవాడు, బాధను, వేదనను నిరూల్చించేవాడు, కామం, కోపం మరియు దురాశ వంటి రాక్షసులను అంతం చేస్తాడు.

ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਗਵਣੇ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥

ఈ ప్రపంచం ఒక విస్తారమైన క్షిప్తమైన మరియు భయంకరమైన దుర్గుణాల సముద్రం లాంటిది, దీనికి ఇరువైపులా తీరం లేదు.

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥

మరియు ఈ ప్రపంచ సముద్రానిహితాటానికి మాకు సహాయపడటానికి పడవ, తెప్పకర్ర, మరియు పడవ మనిషి ఏది లేదు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥

నిజమైన గురువు గారి ఆశీర్వాదాలు మరియు కృపతో మాత్రమే, ఈ భయంకరమైన సముద్రానిహితాటగలం.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਰੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥

నేను నా ప్రియమైన (దేవుణ్ణి) మరచిపోతే, ఒకక్షణం కూడా శాంతి, ఓదార్పు ఉండదు, బాధ మరియు కష్టాలు ఏరథ్థతాయి.

ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥

కాబట్టి, దేవుని నామాన్ని ఉచర్తించని ఆ నాలుక కాలిపోతుండవచ్చు

ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥

ఒక వక్త్రీ శరీరం నశించినపుడు, ఆ వక్త్రీ గొప్పఖాధను అనుభవిస్తాడు మరియు మరణ రాక్షసుడి చేత పట్టుబడతాడు, అతను చింతిస్తాడు మరియు ఊరికే పశాణ్ణాప పడతాడు.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥

ਚਾਲਾਮੁੰਦੀ 'ಇਦੀ ਨਾਦੀ, ਅਦੀ ਨਾਦੀ' ਅਨੀ 'ਏਡੁਸੁਤਾ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਪੋਤਾਰੁ,
ਅਯੁਨਪਠੀਕੀ ਵਾਰੀ ਫ਼ਰੀਰੰ ਗਾਨੀ, ਸੰਪਦ ਗਾਨੀ, ਵਾਰੀ ਭਾਰਯ਼ਾਨੀ ਵਾਰੀਠੋ
(ਮੁਰਣਾਨੰਤਰੰ) ਰਾਦੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੁਲੇ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਦਾਨੀ ਵੇਂਟੁ
ਪਰੁਗੋਠੈਵਾਰੁ ਨੀਤਿਮੰਤਮੁੰਨ ਮਾਰਗੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੇ ਕਾਥਿ ॥੬॥

ਨਿਤਯੁਰੁਵੁਨੁ ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ. ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਵਰੁਠਨਾ ਤੀਤਮੁੰਨ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੇ ਵਿਵਰਿੰਚਵਚੁ.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥

ਏਕਰੀ ਗਤ ਪੰਨੁਲ ਸੁਕਾਰੰ ਜੰਨੰ ਮੁਰਣਾਲ ਚੁਕੁਰਾਲਲੋ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਰੁ.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿਤੁੰ ਦਾਠਾ ਵੁਰਾਯੁਬਡੀਨਪੁਠੁ ਏਕਰੀ ਗਤ ਪੰਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਊ ਵਿਠੀਨੀ ਏਲਾ
ਤੁਡੀਚਿਵੇਯੁਵਚੁ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਜੰਨੰ ਮੁਰਣ ਚੁਕੁਰੰ ਨੁੰਡੀ ਰੁਕੁੰਚਬਡਲੇਮੁ. ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੇ, ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਏਕਠੁ ਕਾਗਲਰੁ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੇ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾ ਸਠੁਠ ਅਨੀ ਪਿਲਵਡਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਅਤਨੀਕੀ ਨਾ
ਫ਼ਰੀਰੰ ਮੁਰੀਯੁ ਆਠੁਅੰਕੀਤੰ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਊ ਅਹੰ, ਅਨੁਬੰਧੰ, ਦੁਰਾਫ਼ ਮੁਰੀਯੁ ਗਰੁਠੁ ਬੂਡੀਦਗਾ ਊਡੰਨੀਵਠੁਡੀ (ਏਦੀ ਨਾ
ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਨੰਨੁਘੇਰੁ ਚੇਸਿੰਦੀ)

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਸੁਰੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਮੁਰੀਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਮਾਠੁਰਮੇ ਮਨੰ ਅਨਿਠੁਰਾਠੁਕੁ ਨਿਠੀ ਅਯੁਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲੰ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੋਹਿ ॥

ఓ' నా మనసా, తామర పువ్వునీటి పల్ల ప్రేమను కలిగి ఉనట్టే దేవునిపల్ల అలాంటి ప్రేమను కలిగి ఉండండి.

ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੋਹਿ ॥

అలల దాఠ్ఠా చుట్టుముట్టబడినది ఇపట్టికీ ప్రేమతో వికసిస్తుంది.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੋਹਿ ॥੧॥

తామర పువ్వు వలె, నీరు లేకుండా జీవించలేని కొన్నిజీవులను దేవుడు నీటిలో సృష్టించాడు.

ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੁਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥

ఓ' నా మనసా, మీరు దేవుని పట్ల ప్రేమను చూపించకుండా (దుర్గుణాల నుండి) రక్షణను పొందలేరు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురు అనుచరుల హృదయంలో భగవంతుడు నివసిస్తాడు మరియు వారు భక్తి నిధులతో ఆశీర్వాదించబడతారు.

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰ ॥

ఓ' నా మనసా, మీరు దేవుణ్ణి ప్రేమించాలి, చేపలు నీటిని ప్రేమిస్తున్నట్లు.

ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

నీరు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే, చేపలు అంత సంతోషంగా ఉంటాయి, మరియు ఇది ఆమె శరీరానికి మరియు మానసిక ప్రశాంతతకు ఎక్కువ శాంతతను ఇస్తుంది.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥

కానీ నీరు లేకుండా, చేపలు ఒక్కక్షణం కూడా జీవించలేవు మరియు ఆమెకు కలిగిన విడిపోయిన బాధ దేవునికి తెలుస్తుంది.

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੇਹ ॥

ఓ నా మనసా, దేవుణ్ణి ప్రేమించండి, ఎందుకంటే పాటల పక్షి వర్షాన్ని ప్రేమిస్తుంది.

ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥

అనిశ్చలనులు నీటితో నిండిపోయి ఉన్నభూమి ఆకుపచ్చరంగులో వికసించినా, ఆ వర్షపు చుక్కదాని నోటిలో పడకపోతే ఆ పాటలు పాడే పక్షులకి ఉపయోగం ఏమీ లేదు.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥

దేవుని కృప దాట్లా మాత్రమే ఒకరు దేవునితో ఐక్య అవుతారు, లేకపోతే, ఒకరి శరీరం మరియు ఆత్మగత పనుల ఫలితాలను భరించాలి.

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥

ఓ నా మనసా, నీరు పాలను ఎలా ప్రేమిస్తుందో అలా మీరు దేవుణ్ణి ప్రేమించాలి.

ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥

ਵੇਡੀ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ, ਨੀਰੁ ਵੇਡੀਨੀ ਭਰਿਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਪਾਲਨੁ ਵੇਡੀ ਅਵਘੋਵਠੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਠੋ ਵਿਡੀਘੋਯਿਨ ਵਾਰਿਨੀ ਐਕਠੁ ਚੋਸਿ, ਵਾਰਿਨੀ ਨਿਯਮੈਨ ਮਹਿਮਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸਾਡੁ.

ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੁਰ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਚਕੀਘਾਤੁ ਸੁਰੁਘੀ ਪਠੁ ਏਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟੁੰਦੋ ਨੀਕੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਏਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਊਂਡਾਲੀ.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੇਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੁਰਿ ॥

ਐਮੇ (ਚਕੀਘਾਤੁ) ਓਕਕੁਠੁੰ ਕੂਡਾ ਨਿਦ੍ਰਘੋਦੁ (ਰਾਤ੍ਰਿ ਸਮਯੰਠੋ), ਦੂਰੰਠੋ ਊਂਨੁ ਸੁਰੁਠੁ ਚਾਲਾ ਦਗਰਗਾ ਊਂਨਾਠੁ ਏਨੀ ਏਨੁਕੁਨੀ.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੇਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੁਰਿ ॥੫॥

ਕਾਨੀ ਐਠਘੀਠੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ ਏਨਠੁ ਏਠੁੰ ਚੋਸੁਕੋਡੁ (ਓ ਰਕਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ), ਗੁਰੁ ਏਨੁਚਰੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਮਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਊਂਨੀਕੀਨੀ ਏਨੁਘਾਤੀ ਚੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾ ਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਸਠੁੰਗਾ ਐਠੁੰ ਗਲ ਵਠੀ ਏਨ ਗੋਪਠੁਨੁਲਨੁ ਲੋਕੀਠੁ ਚੁਪਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਠੀਠੁ, ਕਾਨੀ ਸੁਠੀਕਰੁ ਏਮੀ ਚੋਸਿਨਾ ਏਦੀ ਙਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਮਨੁਸੁਠੁੰਦਰੁ ਏਦੀ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੋਵੁਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥

ਗੁਰੁਘੋਠਲ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਮਨੰ ਐਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹੀਸੁੰ. ਸਠਠੋਵੁਨੀਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਮਨਕੁ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਘੀਸੁੰਦੀ.

ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮਨੰ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੋ, ਏਦੀ ਏਨਠੀਕੀ ਵਿਚਿਠਠੁ ਕਾਨੀ ਵਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਏਠਨੁ ਮਨਕੁ ਸਹੋਯੰ ਚੋਸੁੰ.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੇਝੀ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁ ਮਾਰਠਦਰਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਦੋਵਿਕ ਙੁਨਾਨੀਠੋਂਦੁਠਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਠਠੁਠੁਠੀਨੀ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥

ఒక వక్త్ర యోగశ్రలను (దేవుని) కొనుగోలుగా మారితే, అతను లేదా ఆమె అతని సభ్యమైన, నిపభ్యమైన పేరును ఎపట్టికీ మరచిపోదు.

ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੈ ਜੇ ਚੁਗਏ ਸਰ ਤਲਿ ॥

నీటి కొలను దగ్గర వేటాడటానికి వచ్చి ఆపై ఎగిరిపోయే పక్షుల మాదిరిగానే, ఈ ప్రపంచంలో మానవులు కొద్దికాలం అతిథులుగా వచ్చివెళ్తారు.

ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣਾ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥

ఒకటి లేదా రెండు రోజుల పాటు తమ పాత్రను పోషించి తరువాత ప్రతి ఒకరూ తకుభ సమయంలో ఈ ప్రపంచం నుండి వెళ్ళిపోతారు.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥

మీ ఆశీరాధాలతో మాత్రమే మీతో ఐకం కాగలరు మరియు సత్య యొక్కచోటులో ఒక సీటును పొందుతారు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

గురువు లేకుండా, దేవుని పట్ల నిజమైన ప్రేమ అభివృద్ధి చెందదు, మరియు అహం యొక్కమురికి తొలగిపోదు.

ਸੋਚੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥

గురువు గారి మాట దాట్లా పూర్తిగా సంతృప్తి చెందినపుడు, తనలో ఉన్నదేవుడుని తెలుసుకుంటాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥

కేవలం గురువు మార్గదర్శనం దాట్లా మాత్రమే మనం ఆతపాక్షాతాథాన్ని పొందుతాము, ఇంకా చెయట్లానికి ఏమి ఉంది లేదా ఇంకేమి చేయాలి?

ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥

గురువు మాట తో సంతృప్తి చెందిన తరువాత దేవునితో ఐకం అయిన వారు, వారు ఎన్నడూ విడిపోరు కాబట్టి మళ్ళీమళ్ళీకం చేయాలి అవసరం లేదు.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ॥

అయితే, సీత్యు సంకల్ప కలిగిన వక్త్రకి ఇది అర్థం కాదు; దేవుని నుండి వేరుచేయబడిన తరాత్త, అలాంటి వక్త్ర బాధలను అనుభవిస్తూనే ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥

ఓ నానక్, ఒక మనిషి కోసం, వెతకడానికి ఒక తలుపు తప్పవేరే ప్రదేశం ఉండదు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ਭੁਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥

ਸੰਨ੍ਹੁ ਸੁੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਸੁਰੈਨ ਮਾਰਗੁ ਨੁੰਡੀ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠ੍ਰਿੰਡੀ ਮੁਰੀਯੁ ਵਿਸ਼੍ਰਾੰਤੀ ਘੁਲਨਿਯੋਤੁਕੋਠ੍ਰੈਦੁ.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੇ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਆਮੇਕੁ ਸੁਰੈਨ ਮਾਰਗੁਨਿਯੁਮੁਪਿੰਚਲੇਰੁ, ਪੁਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਚੇ ਗੁਠ੍ਰਿਗਾ, ਆਮੇ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਆੰਟੁੰਡੀ.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ਲੋਕਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਵਲੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਝਾਨਾਨਿਠੁਠੁਲੋਠੁਠੁਨ ਵਾਰੁ ਮੋਸੁਪੋਠੁਾਰੁ.

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ਨਾ ਸੇਠ੍ਰੀਤੁਡਾ, ਈਦੀ ਮਾਯੁ (ਲੋਕਗੋਠੁਨਲੁ) ਦਾਨੀ ਠੁਰੁਮਠੁ ਮਨਲਿਯੋਸੁੰ ਚੇਠੁਠੁੰਡੀ.

ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਤੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਠੁਰੁਮਲੋ ਤੁਪਿਠੁਠੁਠੁਠੁਨ ਦੁਰਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਠੁਠੁਨ ਵਠੁਵੁ (ਆਤੁ) ਤਨ ਠੁਰੁਠੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੁ ਏਕੁਠੁ ਆਵਠੁਠੁਠੁ.

ਭੁਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੁਲੀ ਗਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥

ਅਹੁੰਕਾਰੀ ਅਯੁਨ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ, ਤਨ ਸੁੰਠੁ ਈਠੁੰਡੀ (ਆਮੇ ਅੰਠੁਠੁਠੁ-ਸੰਨ੍ਹੁ) ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੁਠੁ, ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਪੁਰਮਾਦਕਰੁਮੈਨ ਆਚਾਰਾਲੁ ਮੁਰੀਯੁ ਆਰਾਠੁਨਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਆੰਟੁੰਡੀ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਕੋਲੋਠੁਠੁਨਲੁ.

ਭੁਲੀ ਠੁੰਗਾਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਤੋਲਾਇ ॥

ਸੁਰੈਨ ਮਾਰਗੁ ਨੁੰਡੀ ਤੁਪਿਠੁਠੁਵਡੰ ਵਲੁ, ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਪੁਰਠੁਠੁਲਨੁ ਏਕੁਠੁਠੁ ਆੰਡੀ (ਠੁਰੁਠੁਠੁਠੁਲੁ ਮੁਰੀਯੁ ਈਠੁਰ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰੁਠੁਠੁੰਡੀ) ਕਾਨੀ ਆਮੇ ਮਨਸੁੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਸੰਦੇਹੁੰਲੋ ਆਗਿਸਲਾਡੁਠੁ ਆੰਟੁੰਡੀ.

ਪੁਰਹੁ ਵਿਠੁੰਡੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥

ਅਠੁਨੀ ਆਝੁ ਠੁ ਮੋਦਣੀਲੋ ਝੀਵੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਮੇ ਅਠੁਨਿਠੁ ਏਕੁਠੁ ਆਵਠੁਠੁਠੁ. ਅੰਦੁਵਲੁ, ਤਨ ਸੰਨ੍ਹੁ ਅਹੁੰਕਾਰੰਠੁ ਮੋਸੁਪੋਠੁਠੁ ਆਮੇ ਵਿਲਪਿੰਡੁੰਡੀ.

ਵਿਛੜਿਆ ਗੁਰੂ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥

ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਨਾਮ ਆਨੰਦੰਤੋਂ ਨਿਪਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁਘੁ ਵਾਰਿਨਿ
ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋਂ ਏਕੰ ਚੋਂਸਾਡੁ.

ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਮੁ ਸੁਧਾਨ ਸਹਾਯੰਗਾ ਮਾਰੁਭ੍ਰੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸਤ੍ਰਯ, ਸੁਸ਼ਾਨੰਤੰ, ਗੋਪ੍ਰਮੁਹਿਮਨੁ ਪੋਨੰਦਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਵਦਿ ਆਠ੍ਰਮੁਠੈ ਆ ਵੀਧੰਗਾ ਮਮੁਠ੍ਰਿਲੋਕਭੋਧਨਲ ਨੁੰਡੀ
ਰਕ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਾਕੁ ਵੇਰੇ ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਮੁਤੰਸੰਬੰਧੰਮੁਠੈ ਪੁਸੁਕਾਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਚਦਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੁਯਲੁ ਠਪੁਠ੍ਰੁ
ਨਮੁਠ੍ਰਾਲਠੋ ਨਪੁਠ੍ਰੋਠਾਰੁ. ਵੀਭਿਨੁਮੁਠ ਪਰੰਮੁਠੈ ਨ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚੰਡੰਲੋ ਵਾਰੁ
ਗੋਪ੍ਰਾ ਗਰਠ੍ਰੁਡਠਾਰੁ.

ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਅਠ੍ਰਿਨਾ ਮਨਸੁਸੁਠ੍ਰਾਹੰ ਠਠੁਕੁਸੁਰਿਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠਨਪੁਠ੍ਰੁ ਪਵਿਠ੍ਰੁ ਸੁਦੋਸ਼ਾਲਠੋ
ਸਾਠ੍ਰੁ ਠੋਠੁਡੰ ਵਲੁ ਠਪਠ੍ਰੋਗੰ ਵਮਿਠੀ?

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥

ਨਿਯੰਮੁਠੈ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਮਨਸੁਸੁਠ੍ਰੁ ਠੇਲੀਠੁਠੈਠੁਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਅਠਨੁ
(ਅਹੰਲੋ) ਸ਼ਰੀਰੰ ਵੈ ਅਠੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਭਾਵਿਸੁਡੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਠੋਧਨਲ ਸਾਰਾਨ੍ਰਿਪਠਿਠਿੰਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਪੇਮ ਠਠੁਕੁਸੁੰਪਦ
ਲਭਿਸੁੰਡੀ.

ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਧੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਠਨ ਅਹੰਕਾਰਾਨ੍ਰਿਪਸਰਿਸੁੰਡੀ.

ਘਰ ਹੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਠ੍ਰੋਪਰਿਮਿਠਮੁਠੈ (ਠੈਵਿਕ) ਸੁਪੇਮਠੋ, ਆਮੇ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁਠਨੁ ਠਨ
ਹ੍ਰੁਦਠੁੰਲੋ ਕਨਿਪੇਠ੍ਰੁਕੁਨੀ ਠੰਡੀ.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਠੋਠੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਲਹਾਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨਸੁਸੁ
ਦੁਠ੍ਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੁਠ੍ਰਿ ਠੋਠੁਠੁਡੀ ਸ਼ਾਨ੍ਰਿਨੀ ਪੋਨੰਦੁਠੁੰਡੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਮਾਟ ਮਨਸੁਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡੀਨਪੁਰੁ, ਅਹਾਂਕਾਰਮੁ ਲੋਲੋਪਲ
ਨੁండి ਤੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥

ਅਪੁਰੁ ਓਕ ਵਠੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ, ਮਰੀਯੁ ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਮਨਸੁ
ਏਲਪੁਰੁ ਓਧਾਠੀਠ ਅਨੰਦਾਨੀਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਦਯਵਲਨੇ ਨਾਮੁ ਲਭੀਸੁੰਦੀ; ਅਦੀ ਤਨ ਸਠੁਮੁ ਕੁਪੀ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਲੇਮੁ.

ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਮੀ ਅਹਾਂਨੀਪੁਦੀਲਿੰਚੁਕੁਨੀ ਗੁਰੂਵੁ ਸਲਹਾਂਨੁ ਪਾਟੀੰਚੰਡੀ.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥

ਸਤਾਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਸਤਠੁਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਪੁਰੁ ਓਕਠਾ ਤਪੁਲੁ ਓਸੇ ਅਵਕਾਸੰ ਓਂਟੁੰਦੀ; ਗੁਰੂਵੁ, ਸੁਪੁਠੀਕਰੁ ਮਾਠੁਮੇ
ਤਪੁਲੁ ਓਯਠੁ

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੂਓਧਲ ਓਧਾਰੰਗਾ ਤਨ ਮਨਸੁਲੁ ਸਿਕੁਠ ਓਚੀਠ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪੁਮਨੁ
ਪੇਂਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟ ਅਨੰਤਮੁਨੇਨ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਓਕਠੁ ਅਯੀਠੇ, ਓ ਵਠੀ
ਨਿਠੁ(ਦੇਵੁਠੀ) ਏਨਠੁ ਮਰਚੀਪੋਂਡੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਸੁਤ ਬੰਧੁ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥

ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਓਕਰੁਠੀਯਮੁਨੇਨ ਕੋਰੀਕ ਪੁਜਲਨੁ ਤਮੁ ਪਿਲੁਲੁ, ਬੰਧੁਵੁਲੁ,
ਕੁਟੁੰਬਾਲੁ ਮਰੀਯੁ ਜੀਵਿਠ ਭਾਗਸਾਠੁਲਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠੁਪਰੰਗਾ ਅਨੁਬੰਧੰ
ਪੋਂਦਡਾਨੀਕੀ ਦਾਰੀਠੀਸੁੰਦੀ.

ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਯੁਵਠੁ (ਅੰਦਰ), ਕਾਮ, ਦੁਰਾਸ, ਗਰਭੁ ਵੱਠੀ ਕੋਰਿਕਲੁ ਯਾਵਠੁ
ਸੁਰਪਚਾਨਿਸੁਖੁਠਿੰਚਾਯਿ.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥

ਮਾਯਠੋ ਭਾਵੋਦੋਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਸੁਮੁਤੁ ਨਨੁਸ਼ਾਸਨੰ ਚੋਸਿੰਦਿ, ਏਂਦੁਕੰਠੈ
ਭਦਿ ਮੋਠੁੰ ਸੁਰਪਚਾਨਿਸ਼ਾਸਨੰ ਚੋਸਿੰਦਿ ਕਾਬਠੁਠੀ.

ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੁਪਿਯਮੁਨੈ ਵਾਡਾ, ਮੀਰੁ ਤਪਸ਼ਾਕੁ ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ (ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁ
ਰਕੁੰਚੈ ਵਾਰੁ)

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਸੰਠੋਪਾਨਿਕੁਲਿਗਿੰਚਠੰ ਲੇਰੁ. ਨੋਨੁ ਨਿਨੁ
ਸੁਰਮਿਸੁਨਸੁਠੁ ਮਾਸੁਰਮੈ ਨੋਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਗਾ ਓਂਠੁਨਾਠੁ.

ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲਠੋ ਤੁਪੁਸ਼ਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨ ਤਰਾਠੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੈਮਠੋ ਪੁਯੰਚਾਨੁ!

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਲਸੀ ਕੁੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥

ਏਦਿ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਾ ਅਦਿ ਪੋਠੁੰਦਿ. ਕਾਬਠੁਠੀ ਓ ਠਪੁਠੁ ਸੁਰਦਰਠੁਕੁ ਙਠਚੋਯਕੰਡੀ.

ਵਾਟ ਵਟਾਉ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਏਕ ਸੁਰਯਾਣੀਕੁਡੀਲਾ ਓ ਸੁਰਪਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਰੁ. ਮੀ ਸੁਖੋਦਯੰ
ਸੁਰਿਰੋਙਾ ਮਰੁਣਿਸੁੰਦਨਿ ਮੀਰੁ ਗਮਨਿੰਚਵਚੁਮਰਿਯੁ ਏਕ ਰੋਙਾ ਕੂਡਾ ਮੀਰੁ
ਕੂਡਾ ਅਲਾਗੈ ਪੋਠਾਰੁ)

ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੁਝ ਨ ਹੋਇ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਸੁਰਸੰਗਾਲੁ ਬੋਠਿੰਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵਾਠੀਨਿ ਅਠੁੰ
ਚੋਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ (ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ) ਓਸ਼ੀਰਾਠੁੰ ਪੋਂਦਿਠੈ, ਏਕਰੁ ਸੁਠੁਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯਿ,
ਨਿਙਮੁਨ ਗੋਰਵਾਨਿਸ਼ੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੇਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਵਾਰੁ ਮਾਸੁਰਮੈ ਮੀਕੁ ਸੁਰਿਕਰਮੁਨੈ ਮੰਚਿਵਾਰੁ. ਏਕਰੁ ਚੋਪਿਠੁਠੁਗਾ
ਏਵਰੁ ਮੰਚਿਵਾਰੁ ਲੇਦਾ ਚੋਠੁਵਾਰੁ ਅਵਠੁ.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥

ਗੁਰੂ ਅਸ਼ਰਯੰਗਲੋਂ ਮਨੰ (ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ) ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡਗਲੰ, ਸੰਠ੍ਰਿਯੁ ਸੰਕਲਠ੍ਰ ਕਲੀਗਿਨ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਠਪੁਠ੍ਰੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥

ਂਨਿਮਿਦਿ ਮੂਲਕਾਲਠੋਂ ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਲਚਬਡੀਨਪੁਠ੍ਰੁ ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਚੇਂਦੁਠੁੰਦਿ.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੁ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਨਵ ਆਤਲੁਨੁ ਪਰੀਕ੍ਸ਼ਿੰਸ੍ਰਾਡੁ, ਅਠਨੁ ਪੁਣਾਠ੍ਰਲੁਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਸ੍ਰਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਠਨਠੋਂ ਂਕਠ੍ਰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥

ਁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਮੋੁਠ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਮੁਸਿ ਪ੍ਰਯਠ੍ਰਿਚਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਮੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਨਿਰ੍ਰਾਰਿੰਚਲੇਂਨੁ.

ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

ਕੇਵਲੰ ਮੀ ਸਠ੍ਰੁਣਾਲ ਲੋਂਠੁਨੁ ਚੇਂਪਠ੍ਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਕਨਿਪੇਠ੍ਰਲੇਂਮੁ. ਮੀਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੰ ਁਨਠ੍ਰਾਰੁ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾੰਦੁਠਾਰੁ,

ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥

ਅਮਰੁਲੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠ੍ਰਾਝਿੰਚਾਲਨਿ, ਮੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਲੇਂਦਾ ਪਰਿਮਿਠਿਨਿ ਵਠ੍ਰਿੰਚਲੇਂਮਨਿ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਾਲਨਿ ਗੁਰੁਬੋਂਠ ਚੇਂਪੁੰਦਿ.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥

ਨਾਮਾਨਿਪੁਸ਼ੰਸਿੰਚਨਿ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਅਹੰ ਮਰਿਯੁ ਕਲਹਾਲਠੋਂ ਬਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਂਕੁੰਡਾ ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੰ ਝਾਨੰ ਦੋਰਕਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰਮਾਯ ਂਯੁਕਠ੍ਰੇਪੰ ਠੋਂਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਠੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥

ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੰ ਂਯੋਗਠ੍ਰ ਲੇਂਕੁੰਡਾ ਮਰੇਂਦੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਂਯਠ੍ਰੁ, ਮਾਯ ਂਯੁਕ੍ਰਾਨੰਦਾਲੁ ਕੂਡਾ ਅਸਹਾਠ੍ਰਿਚੁ ਚੂਸ੍ਰਾਯਿ.

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਪੁਰਝਾਨਠ੍ਰੋਂਰਿਕਲ ਵਲ੍ਲ ਝਨਿੰਸ੍ਰਾਡੁ. ਁ ਝਨਠ੍ਰੋਂ ਕੂਡਾ ਠੋਂਰਿਕਲ ਵਲ੍ਲ ਕਲੀਗੇ ਮੰਚਿ ਚੇਂਡੁ ਪਲਿਠਾਲਨੁ ਅਨੁਠਵਿੰਸ੍ਰਾਡੁ.

ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

ਕੋਰਿਕਲਕੁ ਲੋਬਡੀ, ਅਤਨੁ ਕਰਿਨਮੈਨ ਸਿਕੁਨੁ ਏਦੁਰੋਛਾਨਿਕ ਏ ਪੁਪਚੰ ਨੁੰਡੀ
ਤਰਿਮਿਵੇਯਬਡਤਾਡੁ.

ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੁਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥

ਦੁਰੁਘਣਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਿ ਪਾਪ ਜੀਵਿਤਾਨਿਹੁਡੁਪੁਤਾ, ਬਾਧਪਡਤਾਡੁ, ਗੁਰੁਪੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤੁਰਮੈ ਅਤਨੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਡੁਦਲਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ.

ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే ప్రతిచోటా తిరుగుతూ ఉనట్టి. దయచేసి మీకు నచిన్త విధంగా మమల్నిక్షాపాడండి.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥

గురుబోధనల దాత్రా, దేవుని పేరు మనసుల్లో నిలిచి ఉంటుంది. నామం నిజమైన సహచరుడు, నామం నిజమైన గౌరవం.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥

గురు యొక్కనిజమైన పదానిష్ఠదవటం దాత్రా, అహం నిరూలించబడుతుంది.

ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ప్రతిచోటా ఉనాల్లు - ఆకాశంలో, కిందటి ప్రాంతాలలో మరియు మూడు ప్రపంచాలలో ఉనాల్లు.

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

మీరు, మీ ప్రేమ మరియు భక్తితో ప్రజలను ఆశీరఢించండి, మీ సత్తంగా మీరు వారిని మీతో ఏకం చేసుకుంటారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥

ఓ నానక్, నేను నామాన్నినట్టికీ మరచిపోలేను! మీ ఆనందం లాగే, మీ సంకల్ప కూడా ఉంటుంది.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

నా మనసుపూర్తిగా దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది, నేను ఇంకా దేని మీద ప్రతిబింబించాలి?

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

దైవవాక్యానికి అవగాహన జతచేయబడినపుడు, ఆనందస్థితి అనుభవించబడుతుంది. దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన ఒకరు అనిష్ఠంతోపాల సారాన్నిసాధిస్తారు.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, మీకు నచిఘ్టలుగా ననుభక్షించు, కానీ మీ పేరు నాకు సహాయంగా ఉండనివ్వ

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా, నిజం మన గురువు యొక్క(దేవుని) సంకల్ప.

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ శరీరాన్నిమరియు మనసును సృష్టించి, అలంకరించిన వక్తిపై మీ ప్రేమను కేంద్రీకరించండి.

ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥

నేను నా శరీరాన్నిఋణముకట్టుగా కోసి బలి మంటలో అరిష్టే,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥

నా మనసును శరీరాన్నిఋచారబద్ధమైన కట్టెలుగా చేసి, దానిని రోజూ కాలివేస్తే,

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥

నేను లక్షలాది పనులు చేసినా, ఇవన్నీపేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి సత్రించే సుగుణాలకు సమానం కావు.

ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥

ఒక రంపం తలపై ఉంచి, ఒకరి శరీరానియైండు ముకట్టుగా కత్తిరించవచ్చు

ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

మరియు ఒకరి శరీరాన్నిస్తుంభింపజేయవచ్చుఅపుడు కూడా మనసు, ధుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందదు.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥

ఈ ఆచారబద్ధమైన పనులు ఏవీ దేవునిపట్ల ప్రేమపూరక భక్తికి సమానంగా ఉండవని నేను చూశాను, ధృవీకరం చేశాను.

ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥

నేను నా లోక ఆస్తులను దానం చేసినా, (బంగారం, గుర్రాలు మరియు ఏనుగుల లాంటివి),

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਉਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਆਸੁਲਨਿਠੁਟੀਨੀ (ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਵੁਲਨੁ) ਦਾਨੰ ਚੋਯੁਠੁਡੀ,
ਅਯਿਨਾ ਨਾ ਗਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰ ਨਾਨੋਨੋ ਊਂਟਾਯਿ.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਧੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿੰਡੀਘੋਯਿੰਦਨਿ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਊ
ਨਿਯਮੈਨ ਬਹੁਮਤਿ ਭਚਾਰੁ.

ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਮਨਸੁਠੁ ਕਰਿਨੰਗਾ ਕ੍ਰਮਭਿਕ੍ਸ਼ਣਲੋ ਊਚੁਕੋਨਿ, ਵੇਦਾਲ ਵੰਠੀ
ਪਰਿਠੁਠੁ ਪੁਸੁਕਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੋ ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਨਿਰਾਸਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ਆਠਠੁ ਅਨੋਕ ਭਠਰ ਚਿਕੁਠੁ ਊਨਾਠੁ. ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੇ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥

ਸਠੁਠੁ ਅਨਿਠੁਕੰਠੋ ਊਨਠੁਮੈਨਦਿ; ਕਾਨੀ ਊਨਠੁਮੈਨਡੀ ਭਠੁਕੀ ਸਠੁਮੈਨਦੋ.

ਸਭੁ ਕੇ ਉਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਊਕਠੁਨੀ ਊਨਠੁੰਗਾ ਪਿਲਵੰਡੀ; ਏਵਰੁਾ ਕੰਦ ਊਨਠੁਠੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ,

ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ਏੰਦੁਕੰਠੋ ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿਨੀ ਰੁਪੋੰਦਿੰਚਾਡੁ ਕਾਠੁਠੀ, ਊ
ਮੂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲਲੋ ਊਕੋ ਕਾੰਠਿ ਪ੍ਰਸਰਿਠੁੰਦਿ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥

ਦੋਵਾਨੁ ਗ੍ਰਹਾੰ ਦਾਠਾਨੋ ਊ ਸਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿੰ
ਊ ਆਰਾਠਾਨਿਘੋਵਰੁਾ ਠੀਸਿਵੇਯਲੋਰੁ.

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੁ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ਊਕ ਸਾਧੁਵੁ ਭਕੋਕ ਸਾਧੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿੰਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਨਸੁਠੁ ਸੰਠੁਪਿੰਨਿ ਠੋਸੁੰਦਿ.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿੰਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਦੋਵੁਨਿ
ਅਨੰਠੁਮੈਨ ਸੁਗੁਠਾਲਨੁ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚਿੰਚਗਲਰੁ.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਚਦਵਟੁੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖਯੰਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਤੋਖਿੰਚਿ,
ਅਯਨ ਅਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰਲੋ ਵੇਲਾਡੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਵਪੁਠੁਆ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਗਾ ਊਨਘੁਠੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠਿ
ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਢੇਵਸੰਗੀਤੰ ਮੋਗੁਤੁੰਦਨਿ ਒ਕਡੁ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥

ਕਾਨੀ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨ ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਮਲਚੁਕੁਨੋ
ਕੋਂਤਮੰਦਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੁਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨੁਪੁਨਠੁਕੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ
ਝੀਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਢੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥

ਓ' ਮਨਸਾ, ਭੋਮਠੁਠੋ ਮਰਿਯੁ ਬਲਮੋਨ ਠੇਲੁਪੁ ਠੇਲੁਪੁਲਠੋ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰ ਊ ਭਵਨਾਲੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਨਾਠੁ.

ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਭਵਿ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਸੰਠੋਪਪੇਠੁਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੰਠੇ
ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਕੋਂਸੰ ਨਿਰਿਠੁਚਬਡਾਠੁ.

ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਢਾਰੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਒ਕ ਰੋਝਾ ਊ
ਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਢੁਠੁ ਕੁਪਠੁਗਾ ਕੁਾਲਿਪੋਠਾਠੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਓ ਠਮੁਠਾ, ਊ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੁਪਿਡਿਚਿਪੇਠੁਠੁਪੁਠੁ ਊ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦ ਕਲਿਸਿ
ਪੋਕੁਡਾਡੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਸੰਪਦ; (ಇದಿ ਮਰಣಾನಂತਰಂ ਮੀತ್ ਪਾಟು
ਕਲਿਸಿ ਵಸ್ತੁಂದಿ) ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਏ ਬਹੁਮਤਿਨਿ
ਭਸ੍ਰਾਡੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਨਿਸ਼ਭਖੁਮੈਨਦਿ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰੈਨੇ
ਏਕਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਆਗੈ ਪੂਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਡੁ ਏ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਲ਼ੀਪੋਯਿਨ ਤਰਾਠੁ
ਸ੍ਰਸ਼ਿਠੁਚਬਡੁ.

ਆਪਿ ਛਤਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਮਨਲਿਖਮਨ ਸ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ) ਕਾਪਾਡਿਠੇਨੇ,
ਮਨੰ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡੁਠਾਮੁ. ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਮਨ ਅਨਿਠੁਰਠੁਨੁ ਕ੍ਸ਼ਮਿੰਚਗਲ ਵਾਡੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੁਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥

ఒక సీత్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్త్రీ తన పిల్లలను తన వారీగా భావిస్తాడు. ఈ సంబంధాలు దేవుని చిత్తం ప్రకారమే ఏరథ్యతాయని ఆయనకు అర్థం కాదు.

ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥

తన భార్యమరియు ఇతర బంధువులను చూసి అతను ఉపొర్తిగిపోతాడు. కానీ ఈ సంబంధాలు సంతోషాన్నిజాలాగే దుఃఖాన్నిజైస్తాయని గ్రహించలేరు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥

గురు పవిత్ర వాక్యానికి లోనై, గురువు అనుచరులు ఆనందంలో ఉంటారు, మరియు ఎల్లప్పుడూ నామం యొక్కసారాన్నిజైస్తారు.

ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੇ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥

అధికారపు సీత్యు అహంకార ఆరాధకుడు సంపదను కోల్పోయినపుడూ, అతని మనసు శ్లదిలిపోతుంది.

ਬਾਹਰਿ ਚੁੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥

బయట సంతోషాన్నిక్షనుగొనడానికి ప్రయత్నించినపుడూ అతను బాధపడతాడు. ఆనందానికి ప్రధాన మూలమైన నామం ఎల్లప్పుడూ లోపలే ఉంటుందని అతను గ్రహించడు.

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥

అహంలో మునిగితే ఆత్మఅహంకారానికి లోనయి నామం యొక్కసంపద దోచుకుంటాడు. కాని గురు అనుచరుడు దాన్నిషులభంగా సమకూరుస్తూంటాడు.

ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ఓ' యోగశ్ర లేని ఆరాధకుడు మీ నిజమైన మూలాన్నిఘుర్తిస్తాడు.

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥

ఈ శరీరం తల్లి రక్తం మరియు తండ్రి యొక్కభీర్యతో తయారు చేయబడుతుంది. ఇది చివరికి మంటలకు ఆహుతి అవుతుంది.

ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥

ఈ శరీరం ముందుగా నిర్ణయించిన శాస్త్రల సంఖ్యపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥

ప్రతి ఒకభూ దీర్ఘాయుష్షు కోసం వేడుకుంటారు - ఎవరూ అంత తర్ఫగా చనిపోవాలని కోరుకోరు.

ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

కానీ ఆ వక్తి జీవితం మాత్రమే నిజంగా సంతోషంగా పరిగణించబడుతుంది, అతని హృదయం, గురు కృప దాత్రా, దేవునికి కట్టుబడి ఉంటుంది.

ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

నామం లేని వక్తి ఆధాత్మికంగా సజీవంగా ఉండి, దేవుని ఉనికిని ఎన్నడూ గ్రహించలేని వక్తిని మీరు ఎలా పరిగణించగలరు?

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥

కలలో ఉన్నవిషయాల వాస్తవికత గురించి ఒకరికి ఒక అపోహ ఉన్నట్లు ఒకరికి నిద్రపోతున్నంత సేపు ఆ అపోహను కలిగి ఉంటాడు,

ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥

అదేవిధంగా మాయ (లోకసంపదపల్ల ప్రేమ) ప్రభావంతో అహం, దర్ఘదర్ఘ అనే గుపిష్టో నిలిచిపోతాడు.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥

గురుబోధనల దాత్రా ఈ ప్రపంచం కేవలం కల మాత్రమేనని గ్రహించవచ్చు

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥

తల్లి పాలతో బిడ్డ ఆకలి తీరినట్లు, అదే విధంగా నామం నీటితో ప్రపంచ కోరికల అగిష్టో ఆరుఘ్నుంది.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥

నీరు లేకుండా తామర ఉనికిలో లేనట్లు, చేప కూడా నీరు లేకుంటే మరణిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥

అలాగే, గురువు దాత్రానే భగవంతుని యొక్కజీవనాశయ అమృతం పొందబడుతుంది. అందువల్ల నేను, నానక్, దేవుని పాటలను పాడటం దాత్రా సంతోషంగా జీవిస్తున్నాను.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੇ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥

ਜੀਵਿਤੰਲੋਂ ਊਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਠਿਠੀਕੀ ਚੇਰੁਕੋਵਡੰ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪਰਠਾਨੀ
ਅਧਿਰੋਹਿੰਚਡੰ ਲਾਂਟੀਦੀ, ਮਾਨਵੁਡੁ ਊ ਮਾਰਾਨੀਮਾਸੀ ਭਯਪਡਤਾਡੁ.

ਉਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੇ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥

ਆਧਾਠੀਠੁ ਮਾਰਲੋਂਨੀ ਊ ਠੀਠੁਮੈਨ ਪਰਠਾਨੀਅਧਿਰੋਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਾਨਵੁਡੀਕੀ
ਏਲਾਂਟੀ ਸਾਧਨੰ ਊਡੰਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲਾ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁਨੀ ਨੇਨੁ
ਗੁਰਹਿੰਚਾਨੁ. ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਪੁਰਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰਾਨੀਠਾਈ
ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਕਲੀਸਿਠੋਂਯਾਨੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥

ਊ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪੁਰਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰੰ ਦਾਟਡੰ ਕਠੁਮੇ.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਡੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਆਨੰਦੰਲੋਂ ਏਵਰਿਨੋਨਾ ਕਲੁਸੁਕੁੰਠੇ. ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਆ ਵਠੀਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠਤਾਡੁ.

ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਗੁਰੁ ॥

ਨੇਨੁ ਊ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਰਠਿੰਚਾਲਨੀ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿ ਏਕਠੁ ਵੇਠੀਠੋਂਵਾਲਨੀ
ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਯੀਠੇ ਨੇਨੁ ਦੀਨੀਨੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਏਵਰੁ ਪੁਡਠਾਰੋਂ ਵਾਰੁ ਮਰਣਿੰਚਾਲੀ. ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੀਕਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇ
ਸ਼ਾਠੁਠੁਮੈਨਵਾਰੁ.

ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

ਕਾਬਠੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁੰਲੋਂ ਪੁਰੇਮ, ਭੁਠੀਗਲ ਦੇਵੁਡੀਨੀ ਪੁਰਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥

ਅੰਦਮੈਨ ਦਾਠਾਲੁ, ਈਲੁਮਰਿਯੁ ਰਾਠਭਵਨਾਲੁ, ਦੁਠੰਗਾ ਨਿਰਿਠਿੰਚਿਨ
ਕੋਟਲਲੋਂ,

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥

ਏਨੁਗੁਲੁ, ਜੀਨੁ ਗੁਰਾਲੁ, ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਲੋਕੀਠਿੰਚਬਡਨੀ ਸੁਨਾਠੁ,

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥

ಈ ਰੋਂਡੂ ਚਿਵਰੀਕੀ ਸਾਗਵ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਅਝਾਨੁਲੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਲਸਿਘੋਯਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਲੋਕ ਵਿਸਯਾਲ ਕੋਸੰ ਅਨੋਘੁਣਲੋ ਮਰਣੀਸ਼ਾਰੁ.

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਓਕਰੁ ਬੰਗਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਵੇਂਡੀਨੀ ਸੇਕਰਿੰਚਵਚੁਘਾਨੀ ਸੰਪਦ ਅਨੋਦੀ ਕੇਵਲੰ ਚਿਕੁਲਾੰਟੀਦੀ.

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੇਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥

ਏ ਡਰਮੁ ਨੁ ਕੋਠੀ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁੰ ਮੀਦ ਅਧਿਕਾਰਾਨਿਪਕਟਿੰਚਵਚੁਘਾਨੀ ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਰਣੰ ਭਯੰ ਤਲਪੈ ਤਿਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥

ਭੀਵਿਤਪੁ ਆਟ ਮੁਗਿਸਿਨ ਤਰਾਠੁ, ਸਰੀਰੰ ਚਚਿਘੋਤੁੰਦੀ, ਅਪੁਠੁ ਦੁਸੁਲ ਪਰਿਠਿਠਿ ਵਮਿਟੀ?

ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਕੁਮਾਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਰਠੋ ਸਹਵਾਸੰਲੋ ਸੰਠੋਪਪਡਤਾਡੁ.

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੁਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਅੰਦਮੈਨ ਦੁਸੁਲਠੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਡਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਪਰਿਮਲ ਡੁਰਵਾਲੁਨੁ ਪੁਸੁਕੁੰਡਾਡੁ,

ਖੇਹੁ ਖੇਰ ਰਲਾਈਐ ਛੇਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥

ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅੰਠਾ (ਮੁਠ ਸਰੀਰੰ) ਧੁਾਲੀਲੋ ਕਲਿਸਿਘੋਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਤੁ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਅਨਿਪਪੰਚ ਆਸੁਲਨੁ ਵਦਿਲੀਵੇਸੁੰਦੀ.

ਮਹਰ ਮਲੁਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥

ਆਯੰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਚਕੁਰਵਰੀ, ਰਾਜਾ, ਗਵਰਠੁ ਲੇਦਾ ਪੁਠੁਵੁ ਅਨੀ ਪਿਲਵਬਡਵਚੁਘੁ

ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਨਾਯਕੁਡੀਗਾ ਲੇਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀਗਾ ਪੁਰਦਰਿਠੁਚੁਕੋਵਚੁਘਾਨੀ ਈਦੀ ਅਹੰਕਾਰ ਗਰਠੁ ਯੋਕੁਘੁਗਿਠੁਠੋ ਅਤਨਿਠੁਲੀਘੋਸੁੰਦੀ.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਯਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥

ਕਾਨੀ ਏ ਆਸੁਲੁ ਓਨਠੁਠੀਕੀ, ਨਾਮਾਨਿਘੋਡੀਚਿਪੇਠੀਨ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ, ਅਡਵਿ ਮੰਟਲੋ ਕਾਲਿਘੋਯਿਨ ਗਠੀਲਾੰਟੀਦੀ.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ಈ ਲੋਕਾਂ ਲੋਕੀ ਵਚਿਠ ਵਾਰੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ) ਸਠੁੰਗਾ
ਅਹਾਂਠੋਂ ਈਕਠੀ ਨੁੰਡੀ ਤਿਰੀਗੀ ਵੋਲਾਰੁ.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥

ಈ ప్రపంచం మొత్తం నల్ల మసి యొక్క నిలభం టిది (దుర్గుణాలతో నిండి ఉంటుంది). ప్రాపంచిక అనుబంధాలు, శరీరం, మనస్సు మరియు మనసాక్షి కారణంగా, అందరూ కలుషితం అవుతారు మరియు నల్ల మసిలాగా అపవిత్రం అవుతారు.

గురు రాఖే మే నిరమలై సబది నివారి భాహి ॥౧॥

గురువుచే రక్షించబడిన వారు సభ్రుగా మారతారు. వారు తమ కోరిక అగిఫ్ని గురు వాక్య దాత్రా ఆరుత్రారు.

నానక్ తరీఐ సచి నామి సిరి సాహా పాతిసాహు ॥

ఓ నానక్, వారు నామాన్ని పదువుతారు మరియు అనిహూజులకు రాజు అయిన దేవుణ్ణి ప్రేమతో గుర్తుంచుకుంటారు. అందువలన, వారు ప్రపంచ సముద్రం మీదుగా ఈదగలుగుతారు.

మే గురి నామ న వీసరై గురి నామ రతన వేసాహు ॥

నేను కొనజ్జభరణాలని మరియు నా నిజమైన సంపద అయిన దివ్యనామాన్ని నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను

మనముఖ భుజిలై పచి ముఐ గురముఖి తరై అథాహు ॥౮॥౧౬॥

ఆతఘంకలాల్లు క్షీణిస్తాయి మరియు భయంకరమైన అట్టడుగు ప్రపంచ-దుర్గుణాల సముద్రంలో మరణిస్తాయి కాని గురు అనుచరులు వీటిని దాటుతారు.

సిరీరాగు మహలా ౧ ఘరు ౨ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్, రెండవ లయ.

ముకాము కురి ఘరి బేసణా నిత చలణై కి ఘేఖ ॥

ఇది మన శాశ్ర్త నివాసం అని భావించి ఈ ప్రపంచంలో నివసిస్తున్నాము, అయినప్పటికీ, వెళ్ళామనే భయం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది.

ముకాము తా పరు జాణిఐ జా రుఐ నిరచలై లైక ॥౧॥

ఈ ప్రపంచం శాశ్ర్తంగా కొనసాగాలంటే ఒకరి శాశ్ర్త నివాసంగా పరిగణించబడుతుంది.

ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥

ಈ ਪ੍ਰపంచం ਮਨ ਭਾਸ਼ਣੁ ਭਲੁ ਕਾਦੁ.

ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੁ ਪਨੁਲਨੁ ਚੈਯੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੈ ਪ੍ਰਯਾਣਾਨਿਕੀ ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਸਰੁਕੁੰਡੀ,
ਪੈਰੁਕੁ ਕਲੁਭੁਡੀ ਠੰਡੰਡੀ.

ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥

ਯੋਗੁਲੁ ਤਮ ਯੋਗ ਭੰਗਿਮਲੁਲੋ ਕੂਰੁਠੁਟਾਰੁ, ਮੁਲੁਲੁ ਵਾਰਿ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ
ਕੇਂਦ੍ਰਾਲ ਵਧ ਕੂਰੁਠੁਟਾਰੁ.

ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥

ਪਿੰਡੁ ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਤਮ ਪੁਸ਼ਟਕਾਲ ਨੁੰਡੀ ਚਦੁਵੁਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਧੁਲੁ ਵਾਰਿ
ਦੇਵਤਲ ਦੇਵਾਲਯਾਲੁਲੋ ਕੂਰੁਠੁਟਾਰੁ.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥

ਦੇਵਦੂਤਲੁ, ਸਿੰਧੁਲੁ, ਸ਼ਿਵ ਆਰਾਧਕੁਲੁ, ਪਰਲੋਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰੁਲੁ, ਨਿਸ਼ਭੁ ਝੁਮੁਲੁ,
ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਪ੍ਰਾਜਾਰੁਲੁ, ਭੋਧਕੁਲੁ, ਆਧਾਠੀਠ ਠੁਪਾਧਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਕਮਾੰਡਰੁ,

ਦਰਿ ਕੁਚ ਕੁਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਵੇਲੁਪੋਯਾਰੁ. ਮਿਗਠਾ ਵਾਰੰਦਰੁ ਕੂਡਾ ਵੇਲੁਪੋਠਾਰੁ.

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੁਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁਚੁ ॥

ਸੁਲਤਾਨੁਲੁ, ਰਾਜੁਲੁ, ਧਨਵੰਤੁਲੁ, ਸ਼ਕਤਿਵੰਤੁਲੁ ਵਰੁਸਗਾ ਵੇਲੁਪੋਠਾਰੁ.

ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਦਿਲ ਸਮਝੁ ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੁਚੁ ॥੪॥

ਏਕ ਕੁੰਠੰ ਲੇਦਾ ਰੋਂਡੁ ਕੁੰਠਾਲੁ, ਮਨੰ ਕੂਡਾ ਬਯਲੁਦੇਰੁਠਾਮੁ. ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਕੂਡਾ ਵੇਲੁਪੋਠੁ ਅਠੰ ਚੈਸੁਕੋਂਡੀ!

ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥

ਮਨਮੰਦਰੰ ਵਿਡਿਚਿਪੇਲੁਲਿਠੁ ਪਦਾਲਨੁ ਠੁਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਠਰਚੁਗਾ
ਵਸ਼ੀਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ, ਕਾਨੰ ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੈਵਠੁਲੁ ਅਰੁਦੁ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਠੁ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਨੀਰੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਗਾਲਿਨਿ ਪ੍ਰਸੰਗੰ ਚੈਸੈ ਵਸ਼ੀਕਿ ਭਸੁਠੁ.

ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥

ਅਲ੍ਹਾਹੁ ਅਨੀ ਕੂਾਡਾ ਪਿਲੁਵਬਡੇ ਦੇਵੁਡੁ, ਠੇਲੀਯਨੀ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨੀ, ਸਰਸ਼੍ਰੀਮੰਤੁਡੁ ਮਰੀਯੁ ਅਨਿਸ਼ੁਘੋਘੀਕੀ ਦਯਗਲ ਸੁਘੋਘੀਕਰੁ.

ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥

ਸੁਰਪਚੰ ਅੰਠਾ ਵਚਿਘੋਘੁਠਾ ਊਂਟੁੰਦੀ; ਕਨੀਕਰਮੁਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੇ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੁ ਗੁਹਮਨੀ ਪਿਲਵਚੁਘੁਅਤਨੁ ਨਸ਼ਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਲੇਦਾ ਅਦੁਘੁਠ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਵਿਧੀ ਯੋਕੁਘੁ ਪਨੀਕੀ ਲੋਬਡਡੁ.

ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥

ਅਕਾਸ਼ਮੁ ਭੂਮੀ ਘੋਠਾ ਊਂਟਾਯੀ; ਅਤਨੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ ॥

ਪਗਲੁ ਸੂਰੁਠੁ ਘੋਠਾ ਊਂਟਾਡੁ; ਰਾਤ੍ਰੀ ਚੰਦੁਰੁਡੁ ਘੋਠਾ ਊਂਟਾਡੁ; ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਨਕੁਸ਼੍ਰੁਠਾ ਕਨੁਮਰੁਗੁਠਾਯੀ.

ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥

ਅਯਨ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮਨ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੁ ਨਿਵਾਸਮੁ; ਨਾਨਕੁ ਨਿਜੰ ਮਾਠਾਡੁਠਾਡੁ.

ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਪਦੀਹੇਡਵ ਅਘੁਪਦੁਲੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਦੇਵੁਡੁ. ਗੁਰੁਘੁ ਕੁਪਦਾਠਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਡੁਠਾਡੁ:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ, ਮੋਦਟੀ ਲਯ, ਅਘੁਪਦੁਲੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਪਲੁ ਭੁਕੁਤੀਨੀ ਅਚਰਿੰਚਗਲੁਗੁਠਾਰੁ. ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭੁਕੁਤੀ ਆਰਾਠਨ ਸਾਠੁਠੁ ਕਾਦੁ.

ਆਪੇ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੁਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਸੰਪੂਰਨ ਲੋਂਗੁਬਾਣੁ ਦਾਠਾ ਤਨ ਆਤਮੁ ਆਯਨਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਂਸੁਕੁਨ੍ਹਾਡੁ
ਨਿਜਮੈਨ ਭਝੀ ਅੰਚੇਂ ਏਮਿਲੋਂ ਅਰਠੰ ਚੇਂਸੁਕੁਨ੍ਹਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦਾਠਾ
ਸਫੁਲ੍ਹੈਨਵਾਡੁਗਾ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ, ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰ ਕੂਡਾ ਅੰਚੇਂ. ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰ ਦਾਠਾ
ਭਗਵੰਤੁਡੀਚੇਂ ਕਲਯਿਕ ਏਰਠ੍ਰੁਤੁੰਦਿ.

ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

ਓ ਤਮੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਂਵੁਠ੍ਰੀ ਪੁਾਝਿੰਚਕਠ੍ਰੋਚੇਂ, ਏ ਪੁਪੰਚੰਚਲੋਂਕੀ ਏੰਦੁਕੁ ਵਚਾਠ੍ਰੁ?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪਰਿਪੂਰਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵਚੇਂਯਕਠ੍ਰੋਚੇਂ (ਸਰਸ਼੍ਰਕੀਮੰਤੁਡੀਨਿ ਠਾਠ੍ਰੀੰਚਕਠ੍ਰੋਚੇਂ)
ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀਰੁ ਖਚਿਠ੍ਰੰਗਾ ਮੀ ਝੀਵਿਤਾਨਿਠ੍ਰੁਠਾ ਚੇਂਸਾਰੁ.

ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਂਵੁਡੇਂ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ, ਪੁਪੰਚ ਝੀਵਿਤੰ ਯੋਕਸੁਪਹੋਂਯਕੁਡੁ, ਅੰਦਿੰਚੇਂਵਾਡੁ. ਆਯਨੇਂ
ਮਨਲਿਠ੍ਰੁਮਿਸ਼੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨਚੇਂ ਮਨਲਿਠ੍ਰੁਕਠ੍ਰ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ਲੇਂਕਠ੍ਰੋਚੇਂ, ਏ ਸਾਠਿਠ੍ਰੁ ਮਾਨਵੁਲੁ ਏਮੀ ਚੇਂਯਲੇਂਰੁ ਲੇਂਦਾ ਚੇਂਪਠ੍ਰੇਂਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਏਕ ਵਠ੍ਰੀਕੀ (ਨਾਮ) ਮੁਹਿਮਨੁ ਪੁਸਾਦਿੰਚਿ, ਆ ਵਿਠੰਗਾ ਅਟੁਵੰਚੀ
ਵਠ੍ਰੀਲੋਂ ਤਨ ਭਝੀ ਸੇਵਨੁ ਪੁਰੇਂਪਿੰਚੇਂਦਿ ਦੇਂਵੁਡੇਂ.

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਏਕਰਿ ਕੁਟੁੰਬਾਨਿਠ੍ਰੁਮਾਸੁਕੁਨਿ, ਵਾਰਿ ਭਾਵੋਂਦੇਂਠ੍ਰੁ ਅਨੁਬੰਠਾਨਿਠ੍ਰੁਮਾਸਿ ਏਕਰੁ
ਆਕਰਿਠੁਲਵੁਤਾਰੁ. ਕਾਨੀ ਏਕਰੁ ਏ ਪੁਪੰਚੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਂਰਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਵਾਰੁ
ਵੇਂਟੁ ਰਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁవుకు సేవ చేయడం దాటా సరక్షక్తిమంతుడైన దేవుణ్ణి, సద్గుణాల నిధిని గ్రహించిన వక్త్రిని మీరు అనుకునర్హతగా ఆరాధించలేరు.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥

దేవుడు నాకు మంచి మిత్రుడు. అతను చివరికి నా సహచరుడు మరియు సహాయకుడు.

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో (ఈ లోకంలో) ఆత్మఅహంకారం గల వక్త్రి, ప్రాణానిక్షయం దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టడం దాటా తన గౌరవానిక్షోలోయూడు.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥

గురువు యొక్క అభయారణ్యం లేకుండా, ఎవరికీ ఏ మార్గం తెలియదు. అంధులుగా (లోకసంబంధమైన సంబంధాల దాటా) వారికి ఆధాత్మిక్త మద్దతు లభించదు.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥

సమాధానానిక్షయం దేవుడు మనిషి మనసుల్లో నివసించకపోతే, అతను చివరికి చింతిస్తూ నిష్పఘిస్తాడు.

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో (లోకం) నివసిస్తుండగా, గురుబోధనల ప్రకారం దేవుని జీవతం-ఇచ్చే వక్త్రిని తమ హృదయంలో ఉంచుకుంటున్నారు.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

రాత్రి, పగలు భక్తి ఆరాధనలు చేయడం దాటా వారు తమ అహోనిఘ్మరియు భావోద్వేగ అనుబంధానిని రూఢిస్తున్నారు.

ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੇ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

అప్పట్లు, అతని ప్రేమతో నిండిన మర్పుట్లు అతనిలా అవుతాడు, మరియు అతను నిజంగా శాశ్వత దేవునిలో మునిగిపోతాడు.

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥

దేవుడు తన కృపను ఎవరిపై చూపిస్తాడో, అతను తన ప్రేమతో నిండిపోతాడు. అప్పట్లు ఆయన గురువాకర్ణ దాటా సద్గుణాలను ప్రతిబింబిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਹਉਮੈ ਤਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁవు బోధనలను అనుసరిస్తే, సహజమైన శాంతి లభిస్తుంది, అహం మరియు కోరికలు పోతాయి.

ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥

దేవుడు, అనిష్టాధుణాలను ప్రసాదించేవాడు తనను ఉంచే వక్తిలో నిరంతరం పనిచేస్తాడు

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

నా దేవుడు ఎప్పటికీ నిషబ్ధుడే; సభ్యమైన మనసుతో మాత్రమే అతను గ్రహించగలడు.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

నామం నిధి మనసులో ఉంటే, అపుడు అహంకారం యొక్కబాధ పూర్తిగా తొలగించబడుతుంది.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥

నిజమైన గురువు దైవవాక్యాలను విన్నవిన వక్తికి నేను ఎప్పటికీ అంకితం అవుతాను.

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥

తన అహంనిక్షంకా అలాగే ఉంచి, ఇతరులను కూడా అలా చెప్పేటూ చేస్తానని ఒకరి మనసులో ఒకరు చెప్పిపట్టికీ, గురువు బోధనలు లేకుండా ఒకరి అహం పోదు.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

దేవుడు తన భక్తుల ప్రేమికుడు మరియు అతను వారికి శాంతిని అందిస్తాడు. కృపచేతనే ఆయన భక్తుల మనసుల్లో నివసిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥

ఓ నానక్, దేవుడు గురువు అనుచరుణ్ణి చైతన్య యొక్కఅదుభుతమైన మేలోబుపుతో ఆశీర్వదిస్తాడు మరియు అతనికి కీర్తి మరియు గౌరవాన్నిస్తాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥

మతసంబంధమైన పనులు చేస్తూ తిరిగేవారు ఆధ్యాత్మికంగా ఓడిపోతారు మరియు ఎల్లప్పుడూ మరణ రాక్షసుడి భయంలో ఉంటారు,

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

కానీ గురుబోధలను వినయపూరకంగా అంగీకరించే వారు నామాన్నిపేమగా ధాన్యించడం దాత్రా మరణ రాక్షసుడి ఈ భయం నుండి రక్షించబడతారు.

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ఓ నా మనసా, గురువు బోధనలను అనుసరించండి మరియు నామాన్నిపేమతో ధాన్యించండి.

ਪੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సృష్టికర్త చేత ముందుగా నిర్ణయించబడిన వారు గురు బోధనల దాత్రా నామంలో లీనమైపోతారు.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥

సత్యగురువు బోధనలు లేకుండా, నామం పట్ల విశ్వాసం మరియు ప్రేమ ఒకరి మనసుల్లో కలుగవు.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

కలలో కూడా, అతను శాంతిని కనుగొనడు మరియు బాధలో చిక్కుకుపోతాడు.

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥

ఆత్యంతకలిష్టమైన నామాన్నింతో కోరికతో చదవాలని అనుకున్నప్పటికీ, అతను విజయం సాధించలేడు ఎందుకంటే గురు వాక్యం లేకుండా గత పనుల ప్రభావాన్ని తుడిచివేయలేము.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੀਨਿਆ ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥

దేవుని భక్తులు పూర్తిగా ఆయన సంకలాన్నికి లొంగిపోతారు మరియు వారు దేవుని ఆస్థానంలో పూర్తిగా అంగీకరించబడతారు.

ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ਬਿਠੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

గురువు తన వద్దకు వచ్చి వారిలో ఈ పదాన్నిపేమగా ఆశీర్వాదిస్తాడు మరియు దృఢంగా వట్టస్థాపించాడు, కాని నిజమైన గురువును కనుగొనడం కూడా దేవుని ఆశీర్వాదమే.

ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥

ఆత్యంతకలర్ణ ఈ విషపూరిత మొక్కలాంటిది, మీరు అదుభతమైన మకరందంతో వందసార్లు నీరు పోసినా, ఇప్పటికీ అది విషపూరితమైన పండ్లను కలిగి ఉంటుంది.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਵੁਠੈ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਛਾਨ ਖੁਨਿ ਯਸੁ ਘੁਲੁ ਸਫੁ ਮੁਨਿ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਤ ਮੁਨਿ ਵਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥

ਅਹੰ, ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਵਿਖਾਨਿ ਖੋਦ ਜਲੁ ਠੁਕਾ, ਗੁਰੁ ਚਿਤਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਵਧੁ ਪਾਹਿ ਸਾਰੁ.

ਮਨਹਿ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ ਨ ਛੁਟੀਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥

ਮੁੰਡੀ ਮਨਸੁ ਠੀਕੇ ਚੇ ਸੇ ਵ ਪਨੁਲੁ ਕੂਡਾ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਓਕਰਿਨਿ ਕਾਪਾਡਲੇ ਵੁ. ਇਦਿ ਨਿਜਮਨਿ ਮੀਰੁ ਮਤ ਗ੍ਰੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਧੁਵੀਕਰਿੰਚ ਵਚੁ.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੁ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰਿ, ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਫੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਜੀਵਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੀੰਚ ਬਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਨਿਧਿ, ਦੀਨਿਕੀ ਅੰਤੰ ਲੇਦਾ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥

ਸੁਧੀਕਰੁ ਤਨ ਦਯਨੁ ਅੰਦਿੰਚੇ ਵਾਰਿ ਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲ ਜੀਵਿਤੰ ਅਲੰਕਰਿੰਚ ਬਠਿੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਰਸ਼ਕੀਮੰਤੁ ਠੇਨ ਦੇਵੁ ਠੁ ਵਕੈਕ ਪ੍ਰਦਾਤ; ਇਕ ਵੇਰੇ ਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥

ਸਰਸ਼ਕੀਮੰਤੁ ਠੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਠੁ ਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚ ਬਠ ਠਾ ਠੁ. ਇਦਿ ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਨੇ ਜਰੁ ਗੁ ਠੁੰਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ਸ਼ਰੀਰਪੁ ਅੰਦਮੈਨ ਚੋਠੁਲੋਨਿ ਅਤਪੁਕਸ਼ੀ ਗੁਰੁਵੁਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਸਤਾਠ੍ਰਿਘੋਠੁਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਅਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਨ੍ਰਿਤਾਗੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ
ਸ਼ਾਂਤਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ ਤਿਰਗਡੁ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਠੁ ਵਿਠੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਤਨਲੋ ਠੁਨਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁੰਦੁ. ਅਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋ
ਲੀਨਮੈ ਠੁੰਡਿਘੋਠਾਡੁ.

ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਠੁ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਚਿਠੁੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਪ੍ਰਵਰੁਸੈ, ਠੁਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿ
ਠੁੰਟਾਰੁ.

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ਉਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥

ਸ਼ਰੀਰ ਵੁਠ੍ਰੁਠੁਲਲੋ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਅਤਪੁਕੁਲੁ ਅਹਾਰੰ ਕੋਸੰ ਨਾਲੁਗੁ
ਦਿਸ਼ਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾਯਿ (ਮਾਯੁ)

ਜੇਤਾ ਉਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੈ ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਅੰਤ ਠੁਕੁਠੁਗਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਬਾਠਪਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਬਾਠਪਡੁਠਾ ਵਿਲਪਿਸੁਨਾਠੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਹੁਠਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਠੁਨਿਕਿਨਿ
ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਅਦੁਠ੍ਰੁਠੁਠੁ ਵੈਨ ਪੰਡੁਨੁ
ਘੋੰਦਲੇਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు అనుచరుడు దేవుని ససశ్చాఘ్నులమైన వృక్షం లాంటివాడు. ఆయన ఎల్లపుఘ్నూ తన ప్రేమ మరియు భక్తిలో సహజమైన శాంతి మరియు సమతుల్యత ప్రితిలో మునిగిపోతాడు.

సాఖా తీని నివారీయా యేక సబది లివ లాఱి ॥

ఎల్లపుఘ్నూ దేవుని స్తుతిలో మునిగి ఉండటం దాఱ్ఱా, అతను మాయ యొక్కమూడు విధానాలను (దుర్గుణం, సద్గుణాలు మరియు శక్తి) జయిస్తాడు.

అమీత ఫలై రి రి యే రే ఆపే యే ఖవాఱి ॥౩॥

దేవుని పేరు మాత్రమే అదుఱ్ఱమైన పండు, అతను సత్తుంగా దానిని అమరుడిగా ఆశీర్వదిస్తాడు.

మనమఖ ర్విభే సువి గాఱే నా ఫలై కింనా ఛాఱి ॥

సీఱ్ఱు సంకలఱ్ఱ కలిగిన వఱ్ఱులు ఎవరికీ సహాయం చేయలేరు. వారు నిలిచిపోయే చెట్ల లాంటివారు; అవి ఫలానిఱ్ఱవఱ్ఱేవు లేదా నీడను ఇవఱ్ఱేవు.

కింనా ఘాసి న బేసీఱై యేనా ఘర న గిరాఱి ॥

వారి దగ్గర కూరోఱ్ఱడానికి కూడా ఇబఱ్ఱది పడవఱ్ఱు, వారికి ఆధాఱ్ఱిత సహాయం ఉండదు.

కఱిఱిఱి తే నిత జాఱిఱిఱి యేనా సబదు న నాఱి ॥౪॥

వీరు ఎల్లపుఘ్నూ సంతోషంగా మరియు దయనీయంగా ఉంటారు, వారికి గురు పదం లేదా దేవుని పేరు తెలీదు.

గుఱమే కరమ కమావఱే ఘిఱై కిరతి ఱిరాఱి ॥

వీరు దేవుని ఆఱ్ఱ ప్రకారము నడుచుకుంటారు, గత పనుల ఆధారంగా తమ విధికి అనుగుణంగా జనన మరణాల చక్రాలలో తిరుగుతారు.

గుఱమే యరసఱు యేఖఱా జఱ ఱేజఱి తఱ జాఱి ॥

దేవుని ఆఱ్ఱ ప్రశంసించిన ఇతరులు ఆయన దరఱ్ఱంతో ఆశీర్వదించబడతారు. వారు దేవుని చిఱ్ఱానికి విధేయత చూపి జీవిస్తున్నారు.

గుఱమే రి రి మని వసే గుఱమే సఱి సమాఱి ॥౫॥

మీ ఆఱ్ఱ నుండి, దేవుడు వారి మనసుఱ్ఱలో నివసిస్తాడు; మీ ఆఱ్ఱ దాఱ్ఱా, వారు సత్ఱ్ఱలో విలీనం చేయబడారు.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੁਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

ਦੌਰਾਗੁਲੂ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤਾਨਿ ਊਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ; ਈ ਅਝਾਨੁਲੁ ਸੰਦੇਹਾਲਠੋਂ ਤਪਿ
ਚੁਟੁਆ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਮੋੁੰਡੀਗਾ ਤਮ ਵਾਘਾਰਾਨਿ ਘੋਨਸਾਗਿੰਚਿ, ਪੁਰਿਠੀਰੋਝਾ ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨਾਨਿ
ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਵਚੁ.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥

ਵੀਰੁ ਮਨਸਾਠਿਨਿ ਪੋੰਦਲੇਰੁ ਲੇਦਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ ਪੁਰੇਮਨੁ ਸੀਝਰਿੰਚਲੇਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁਪਲ ਪੁਰੇਮ, ਅਪਾਠੁਤਲੁ ਚੁਪੈ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮੰਚਿਵਾਰੁ.

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥

ਨਿਝਮੈਨ ਭਝੀ ਆਧਨ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਸਠਠਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਅਸਾਨੰਲੋਂ
ਸਠਠੁਨਿ ਤੀਰੁਠੁਵਠੁਠਾਰੁ.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਵਡਮੈ ਕਾਕੁੰਡਾ ਵਾਰਿ ਮੋੁਤੰ ਵੰਸ਼ਾਨਿ ਘਾਪਾਡਠਾਰੁ
ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਪੁਰੰਚੰਲੋਂਕੀ ਰਾਵਡੰ ਅਠੀਰਠਿੰਚਦਗਿਨਦਿ.

ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥

ਅੰਦਰੁਾ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਚੁਪਠੋਂ ਤਮ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਏਵਰੁਾ ਆਯਨ
ਅਝਕੁ ਬਯਟ ਊਂਡਰੁ.

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਕੋਨਾ ਏ ਕੁਪਨੁ ਅਯਿਨਾ ਅਨੁਗੁਰੁਹਿਸੈ, ਆ ਵਝੀ ਆਲਾ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਨਿਗੁਰੁਵਾਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਭਝੀ ਦਾਠਾ ਕਲੁਗੁਠਾਯਿ, ਈਦਿ ਅਠਨਿ ਦਯੁ
ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੈ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾਨੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠਮੁ ਚੇਯਗਲੁਗੁਠਾਰਨਿ
ਸਫੀਠੁਲਕੁ ਅਠੁੰ ਕਾਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਂਲੁਪੁਠੁ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ (ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਅਠਾਨਲੋ) ਂਦੁਕੰਚੇ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ ਕਾਬਠੁ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਸਹਾਭ ਅਵਗਾਹਾਨ ਦਾਠਾ ਠਾੰਠਿ ਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਭੰਗਾ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਮੁਲੋ ਲੀਨਮੈ ਂਟਾਰੁ.

ਠਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥

ਂ ਠਮੁਠਾ, ਵਿਨਯੰਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਠਕੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੇਸੁਕੋ.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਠਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਅੰਚੇ ਗੁਰੂਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯਡਮੇ. ਦਾਨਿਊਠੁ
ਚੇਸੁਕੁਨਠਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਠਾਇ ॥

ਸਠਗੁਰੂਵੁ ਂਯੁਕੁਸੰਕਲਾਨੁਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਵਠਹਾਰਿਸੁ, ਅਠਵਠੁਵੁ ਂਲੁਪੁਠੁ
ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਂਕਠੰਗਾ ਂਟੁੰਦਿ.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਂਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਮੇ ਠਨ ਨਿਠਠਠੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਪੋੰਦੁਠੁੰਦਿ, ਂਨਠੁ ਚਨਿਪੋਨਿ ਲੇਦਾ ਵੇਠੁਠੁ.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਠੁਠੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਠੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਂਕਠੁ, ਅਮੇ ਮਠੁਵੀਡਿਪੋਦੁ. ਅਮੇ ਠਨ ਵਰੁਡੁ-ਦੇਵੁਡਿਠੋ
ਵੀਨੰ ਚੇਯਬਡੁਠੁੰਦਿ

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਉਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਨਿਪਠੁਠੁ; ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਠ ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਯਨ ਸਾਠਾਠੁ
ਚੇਂਦਲੇਡੁ.

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੁਝਈ ਠੇਖੀ ਠਰਮਿ ਠੁਲਾਇ ॥

ਲੇਠੁਨਾਲਨੁ ਚਦਵਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ; ਮੋਸਗਾਠੁ
ਮੋਸਪੋਠਾਨੇ ਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਖਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਗੁਰੂਬੰਧਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਠਾਤਠਿੰਚਬਡੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠਦਾਠਮੁਨ ਸਾਰੰਠੀ ਨਿੰਡੀ ਠੰਟੁੰਡੀ.

ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸੂਚਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇ ਵਠੀ ਲੋਕ ਸੰਪਦਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪ੍ਰਸਰਿੰਪਠੇਸਿ
ਸਹਾਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਨਿੰਡੀ ਠੰਟਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు మాట లేకుండా, ఆతఘంకలాన్విహారించిన మాయ పట్ల ఉన్నపేమ కారణంగా ప్రపంచం బాధతో తిరుగుతూనే ఉంటుంది.

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥

నామంపై ధాన్యం గురువు మాట దాఠ్ఠా మాత్రమే చేయవచ్చుషాబాద్ దాఠ్ఠా శాశత్ర దేవునిలో విలీనం చేయబడుతుంది.

ਮਾਇਆ ਭੁਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥

సిద్దులు (అదుత్ర పురుషులు) మాయను వెంబడించడంలో ఓడిపోతారు, మరియు వారు భక్తి ఆరాధనపై దృష్టి పెట్టలేరు.

ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

మాయ యొక్కముట్టడి మూడు ప్రపంచాలను తన భ్రమతో తిరుగుతుంది, అది వాటిని పూర్తిగా చిక్కుకుపోయింది.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥

గురువు బోధనలు లేకుండా మాయ నుండి విముక్తి పొందలేము, మాయ వల్ల కలిగే దుఠదత్రువు పోదు.

ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

మాయ అని దేనిని అంటారు? మాయ మానవుల మనసులను ఏమి చేస్తుంది?

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

మాయ ప్రభావముచేత, మర్ములు సుఖ వేదనలకు లోనవుతారు; వీరు అహంకారములో తమ పనులను చేస్తారు.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥

గురువు మాట లేకుండా, సందేహం తొలగిపోదు, మరియు అహంకారం లోపల నుండి తొలగించబడదు.

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

ప్రేమ లేకుండా, భక్తి ఆరాధన ఉండదు. గురువు మాట లేకుండా, దేవుని ఆస్థానంలో ఎవరూ ఆమోదానిక్షనుగొనలేరు.

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੂవు ਭੋਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਹਾਂਕਾਰਮੁ ਅਠਚਿਵੇਯਬਡੁਠੁੰਦਿ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਭਮ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਠੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਇ ॥੭॥

ਗੁਰੂవు ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਮ ਨਿਧਿਨਿ ਸਹਜਮੈਨ ਸੁਲਠਠੋ ਠੋਰੁਕੁਠੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਠਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੂవు ਭੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠਨਠਠ ਆਠਾਠਿਠ ਠੀਵਿਠਠ ਯੋਕੁਸੁਗੁਣਾਲੁ ਬਹਿਠਠਠ ਕਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠੇਠੁਨਿ ਆਠਾਠਨ ਠੇਯਲੇਮੁ.

ਠਗਤਿ ਵਠਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਠੁ ਸੋਇ ॥

ਠੁਕੁ ਆਠਾਠਨਨੁ ਠ੍ਰੇਮਿੰਚੇ ਠੇਠੁਡੁ ਮਾਨਠੁਲ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਠ੍ਰਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਆ ਠੇਠੁਠੁ ਸਹਜਮੈਨ ਸੁਲਠਠੋ ਕਲੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਕੇਵਲਠ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠਗਵਠਠੁਠੁਠੁ ਕੀਰਿੰਚਵਚੁਕਾਨੀ ਠੁ ਬਹੁਮਠਿ (ਅਵਕਾਸਠ) ਕੇਵਲਠ ਆਠਨ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੋਂਦਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂవు ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਠਿ ਕੀਨਾ ਆਪੇ ਠਰਮਿ ਠੁਲਾਏ ॥

ਮਾਯਠੋ ਅਨੁਬਠਠਾਨਿਸੁਠੁਠਿੰਚਿੰਦਿ ਨਾ ਠੇਠੁਠੇ, ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਨਠੁਲਨੁ ਠੁ ਠ੍ਰਮਲੋਕੀ ਨਡਿਠਿਸੁਨਾਠੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੁਠਹਿ ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

ਆਠੁਠਹਾਂਕਾਰੁਲੁ ਸਿਠਾਰਸੁ ਠੇਠੁਬਡਿਨ ਮਠ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠ੍ਰੈਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰੁ ਨੀਠਿਯੁਕੁਠੁਠੁਠੁ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨਾਨਿਠੁਠੁ ਠੇਸੁਕੋਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਠੀਵਿਠਾਨਿ ਵਠੁੰਗਾ ਵੁਠਾ ਠੇਠ੍ਰਾਰੁ.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਠਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥

ਠੁ ਠ੍ਰਪਠਚਠਲੋ ਠ੍ਰੈਵਿਕ ਠੁਨਾਨਿਕੀ ਮੂਲਠ ਗੁਰੂవు ਮਾਠ; ਆਠਨ ਕੁਪਠੋ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਠਲ ਨਿਲਿਚਿ ਠੁੰਠੁੰਦਿ.

ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਠ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਕੁਠੋ ਠੇਠੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠਿੰਚਠਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਠਿਨਿ ਠੋਂਦਠਡਿ.

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਪ੍ਰਾਜਿੰਚਿ, ਮੇਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ.

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਭ੍ਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰ
ਤੋਲਗਿਓਂਤਾਯੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਬੋਧੰਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਹੁਡੰਪਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ
ਹ੍ਰਾਦੰਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਨਾਡੁ.

ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥

ਓਕ ਵਝੀ ਸੰਤ੍ਰਲੋ ਵੀਲੰਨਮਵੁਤੁੰਟਾਡੁ, ਆਯੰਨ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ
ਠੰਟਾਡੁ, ਮਰੰਠਭਯੰ ਆਯੰਨੁ ਮ੍ਰਿੰਗਿਵੇਯੁਡੁ.

ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜ਼ੋਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

ਲੈਲਰ ਨਾਮ ਦੇਵ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਤ ਕਬੀਰ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ
ਰਝੰਠ ਪੋਂਦਾਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੋਲਿੰਨਿ ਵਾਰੁ ਢੇਵਿਕ ਪਦਾਨਿਹੁਡੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ
ਤਮੁ ਤਕੁਫੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਫੀਤਿ (ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁੰਡੀ) ਕਾਰੰਠੰਗਾ ਵਾਰਿ ਅਹੰ
ਮਰਿਯੁ ਸੰਝੀਠਲੋ ਪ੍ਰਾਰੀਗਾ ਪਾਤੁਕੁ ਪੋਂਯਾਰੁ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵਦੂਤਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲੁ ਤਮੁ ਕੀਰੰਨਲਨੁ ਪਾਡਤਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਵਾਰਿ ਪੇਰੁਨੁ ਚੋਰਿਪਿਵੇਯਲੇਰੁ (ਵਾਰੁ ਅਮਰੁਡਯਾਠੁ)

ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥

ਰਾਝੁੰਡੀ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਪ੍ਰਘ੍ਰਾਦੁਡੁ ਮਤਪਰੰਮੋਨ ਆਚਾਰਾਲੁ ਲੇਦਾ ਵੇਡੁਕਲੁ
ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨਿਰਾਕਰਿੰਚਾਡੁ, ਲੇਦਾ ਕਠੋਰ ਲੇਦਾ ਸੀਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਝੰਠਨੁ ਆਚਰਿੰਚਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠ੍ਰਾਠੀਝਚਰਿੰਚਲੇਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਸੰਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿੰਨਿ ਤਰਾਠੁ, ਆਯੰਨ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁਡਯਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭਝੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹੁਡਾਠੀੰਨੁਨਾਠੁ.

ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੁਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥

ಆಯನ ಕೆವಲಂ ಒಕವಕ್ಷಿ ಯುಕ್ತಪ್ರಪಂಸಲ ಗುರಿಂಚಿ ಚದಿವಾಡು ಮರಿಯು ದೆವುನಿ
ಯುಕ್ತಕ ಪೆರುನು ಮಾತ್ರಮೆ ಗುರಿಂಚಾಡು ಮರಿಯು ಇಂಕೆವರೂ ಇದಿ ಚೆಯಲೈರು.

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

ಗುರುವು ಮಾರ್ಗದರಫಂ ಲೆಕುಂಡಾ, ಆರುಗುರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಲು, ಯೋಗುಲು ಮರಿಯು ಸನಾಸ್ಥಿಲ
ಅನುಚರುಲು ಕೂಡಾ ಭ್ರಮಲೊ ಕೊಲೊತ್ತಾರು.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇವਹਿ ತಾ ಗತಿ ಮಿತಿ ಪಾವਹਿ ಹರಿ ਜੀਉ ਮੰਨಿ ਵಸಾਏ ॥

ಗುರುಬೊಧನಲನು ಪಾಟಿಂಚಿ, ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿತ್ತಮ ಮನಸುಲೊ ಪೊಂದುಪರಚುಕೊವಡಂ
ದಾಡ್ತಾ ಮಾತ್ರಮೆ ವಾರು ಊನಫ್ರ ಆಧಾಫ್ರಿಕ್ತ ಫಿತಿನಿ ಮರಿಯು ನೆತಿವಂತಮನ ಜೆವನ
ವಿಧಾನಾನಿಸ್ಸಾಧಿಂಚಗಲಿಗಾರು.

ਸਚੀ ਬಾಣੀ ਸಿਉ ਚਿਤੁ ਲಾಗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥

ವಾರು ತಮು ಚೈತನಾಫ್ರಿದೈವಿಕ ಪದಂಪು ಕೆಂದ್ರೀಕರಿಂಚಿನಪುಥ್ತು, ವಾರಿ ಪುಟ್ಟುಕ ಮರಿಯು
ಮರಣಂ ಯುಕ್ತಕೊಂಡು ಮುಗಿಂಪುಕು ವಸ್ತಾರು.

ਪੰਡಿತੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖಾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

ಪಂಡಿತುಲು ಚದಿವಿ, ವಾದಿಂಚಿ ವಿವಾದಾಲನು ರೆಕೆತ್ತಿಸ್ತಾರು, ಕಾನಿ ಗುರುವು ಲೆಕುಂಡಾ,
ವಾರು ಸಂದೆಹಂತೊ ಮೊಸಪೊತ್ತಾರು.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ವೆರು ಲಕ್ಷಲಾದಿ ಪುನರ್ಲನಲಿ ಚಕ್ರಂ ಚುಟ್ಟಾ ತಿರುಗುತಾರು; ಗುರುವು ಮಾಟ ಲೆಕುಂಡಾ
ವಾರು ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದಲೆರು.

ਜਾ ਨਾਉ ਚੇತੈ ਤਾ ਗತಿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮಿਲਾਏ ॥੬॥

ಕಾನಿ ವಾರು ನಾಮಾನಿಗುರು ತೆಚುಕ್ತೊಗಾನೆ, ನಿಜಮನ ಗುರುವು ವಾರಿನಿ ಯುನಿಯನ್ ಲೊ
ಎಕಂ ಚೆಸಿನಪುಥ್ತು ವಾರು ಮೊಕ್ಷ ಫಿತಿನಿ ಪೊಂದುತಾರು.

ਸਤਸੰਗತಿ ਮਹਿ ನಾಮੁ ಹರಿ ਉਪਜੈ ਜਾ ಸਤਿਗੁਰੁ ಮಿਲੈ ਸੁಖಾਏ ॥

ನಿಜಮನ ಗುರುವು ತನ ಗೊಪ್ಪವೆಮಲೊ ಒಕರಿನಿ ಎಕಂ ಚೆಸಿನಪುಥ್ತು, ತನ ಸಾಧುವು
ಸಾಂಗತಲೊ ಊಂಡಲಂ ದಾಡ್ತಾ, ದೆವುನಿ ಪೆರುಪಟ್ಟ ಭಕ್ತಿ ಆ ವಕ್ಷಿ ಮನಸುಲೊ ನಿಲಿಚಿ
ಊಂಟುಂದಿ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥

ਨਾ ਆਤਮਹੰਸਾਕਾਰਾਨਿ ਚੋੜ੍ਹੀ ਪਲੁਠੁ ਚਿ ਠੋਲਗਿੰਚਿ, ਨੋਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਓਂਯਿ,
ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਚਿਠੁਦਿ ਚੋੜ੍ਹਾਨੁ.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥

ਏਪਠੀਕੀ ਨਨੁਚੋਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋੜ੍ਹੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ
ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸੰਠਿਚੋੜ੍ਹੀ ਵਾਰੀਕੀ.

ਸੇ ਬੁਹਮਣੁ ਬੁਹਮੁ ਜੇ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਨਿਯਮੇਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕੀ (ਛਨਠੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ) ਸੁਠੀਕਰੁ ਏਵਰੋ
ਠੇਲੁਸੁ, ਅਠਨਿ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨਵਾਡੁ.

ਪੁਤੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਸੁਵਾਨਿਕੀ ਚਾਲਾ ਦੁਗਰੁਲੋ ਨਿਵਸਿਠਾਡੁ; ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ, ਕਾਨੀ
ਕੋਂਠਮੰਦਿ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੀਨਿਨਿ ਗੁਰੁਹਿਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋੜ੍ਹੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਓ
ਠ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਠ੍ਰਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾੰਦੁਠਾਮੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਠ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਸਹਾਯਮੇਨ ਠਾੰਠੀ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਠੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਰੁਦਰੁਠੁ ਠੇਕੁੰਡਾ ਅਦਿ ਸਾਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਸੁਠੰਗਾ ਚਦਵਡੰ ਵਲੁ ਪੰਡਿਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਯੋਠੀਮੁਠੁ
ਅਲਸਿਠੋਯਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਠੁ ਦੁਸੁਠੁ ਠਰਿੰਚਿਨ ਠ੍ਰਯਲੁ ਕੂਡਾ ਠ੍ਰਾੰਠੀਲੋ
ਕੋਂਲੋਠੁਯਾਰੁ.

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ਠੁਗਵੰਠੁਡੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਚੂਪਿਨਪੁਠ੍ਰੋ ਮਾਨਵੁਲੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ,
ਆਯੰ ਠੋਂਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਸਮਾਨਠੁਠੀਠਿਨਿ ਪਾੰਦੁਠਾਰੁ.

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ఓ' తముఖాఢా, గురువు బోధనా స్థితి లేకుండా సమానతాన్నిపొందలేరు.

సబదే గి కె సగజు ఊపజే గరి ఖాఱియా సచు మోఱి ॥౧॥ రగాఱి ॥

గురువు గారి మాటకు మనసును కేంద్రీకరించడం దాఢా మాత్రమే ఒకరు సమస్థితి పొంది శాశత్ర దేవుడు సాకారం అవుతాడు.

సగజే గాఱియా ఖాఱి ఖదే బిన్ఱు సగజే కఱని బాఱి ॥

దేవుని స్తుతిని సమతూక స్థితిలో పాడితే మాత్రమే దేవుని ఆస్థానంలో అంగీకరించబడుతుంది, అది లేకుండా వఢ్ఢమే.

సగజే గి కఱగతి ఊపజే సగజి ఖిఱారి బేఱారి ॥

నిజమైన భక్తి ఉదభించే మానసిక శాంతి స్థితిలో మాత్రమే ప్రపంచం నుండి దేవుని ప్రేమ మరియు నిర్లిప్తత సాధించబడతాయి.

సగజే గి కె ముఖ సాతి రోఱి బిన్ఱు సగజే జీవఱు బాఱి ॥౨॥

సమస్థితిలో మాత్రమే ఆనందం, శాంతి ఉతన్ను అవుతాయి. ఈ ప్రశాంతత లేకుండా మొత్తం జీవితం వఢ్ఢం అవుతుంది.

సగజి సాలాగి సదా సదా సగజి సమాఱి లగాఱి ॥

(ఓ' నా సేఘ్ఱితుడా), ఎల్లపుఢ్ఢూ దేవుణ్ణి పూజిస్తూ ప్రశాంతమైన స్థితిలో అతనిని గుర్తుంచుకో.

సగజే గి గుఱు ఊఱరే కఱగతి కరే లిఱి లాఱి ॥

భగవంతుని స్తుతిని, భక్తి ఆరాధనలకు సహజముగా పాడుతునఢ్ఢాడు,

సబదే గి గరి మని వసే రసనా గరి రసు ఖాఱి ॥౩॥

గురువాకాఢ్ఱినుసరించడం దాఢా దేవుడు హృదయంలో నివసిస్తాడు, మరియు దేవుని పేరు యొక్కదాత్తమైన సారానిఢ్ఢుచి చూసి ఉంటారు.

సగజే కాలు విఱారిఱియా సచ సరఱాఱి ఖాఱి ॥

నితుఢ్ఢైన దేవుని ఆశ్రయము పొంది మానసిక ప్రశాంతతను పొందటం దాఢా, వారు తమ మనసుఢ్ఢు నుండి మరణ భయాన్నిఢ్ఢుడిచివేశారు,

సగజే గరి నాఢ్ఢు మని వసిఱియా సఱి కార కఱఱి ॥

సతఢ్ఢంతమైన నీతియుక్తమైన పనులను చేయడం దాఢా దేవుని నామము వారి మనసుఢ్ఢులో నివసించడానికి సహజంగా వస్తుంది.

ਸੇ ਵਡਭਾਰੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥

ಆಯನನು ಗ್ರಹించಿನ ವಾರು ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲು; ವಾರು ಆಯನಲೊ ಸಹಜಂಗಾ
ಲಿನಮೈ ಊಂಟಾರು.

ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ಸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ಮಾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ಮಾಯಲೊ ಜತಲೊಬಡಿನಪುಥ್ತು ಈ ಸಮಾನಸ್ಥಿತಿ ತಲೊತ್ತದು, ಎಂದುಕಂಠೆ ಮಾಯ
ದೃಢದ್ರೋಮಕು ದಾರಿತಿನ್ನುಂದಿ.

ਮਨੁਖ ਕರਮ ਕਮಾವਣੈ ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥

ಆತೃಹಂಕಾರುಲು ಲೊಸೆ ಪನುಲು ತನನು, ಇತರುಲನು ಅಹಂಲೊ ಕಾಲಥ್ತಂ ತಪ್ಪ
ಮರೆಮೆ ಲೊಯಲೊವು.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥

ಅತನಿ ಜನನ ಮರಿಯು ಪುನರ್ಜನ್ಮಚಕ್ರಂ ಮುಗಿಯದು ಮರಿಯು ಅತನು ಮಲೈಮುಲೈ
ಪುಡುತು (ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ) ಲೊನುನೆ ಊಂಟಾಡು.

ਤਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ತੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ಮಾಯ (ದುರ್ಗುಣಂ, ಧರಣಿ ಮರಿಯು ಶಕ್ತಿ) ಅನೊ ಮುಡು ವಿಧಾನಾಲ ಕಿಂದ
ಜಿವಿಸ್ತುನಪುಥ್ತು, ಸಮತಾ ಸ್ಥಿತಿ ಸಾಧಿಂಚಬಡದು, ಈ ಮುಡು ಪ್ರೇರಣಲು ಭ್ರಾಂತಿ
ಮರಿಯು ಸಂದೆಹಾನಿಕಿ ದಾರಿತಿನ್ನುಯಿ.

ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਈਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ಒಕರು ತನ ಮುಲಾಲನು ಕೊಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ, ಅಧ್ಯಯನಂ ಲೊಲೊ ಮರಿಯು
ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ? (ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಮರಿಯು ಅತನಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಅನೊ
ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ)

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁರਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುರೋಗತಿ ಯುಕ್ತಗುಣಲವ ದಶಲೊ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆನಂದಂ ಮರಿಯು ಪ್ರಶಾಂತತ
ಲಭಿಸ್ತಾಯಿ. ಇದಿ ಗುರುವು ಕೃಪ ದಾಠಾನೆ ಸಾಧಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ਨਿਰਗੁਣ ਨಾಮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ಸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ಮಾಯ ಯುಕ್ತಗುಣಲವಿಧಾನಾಲಲೊ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಕಾನಿ ನಾಮಂ ನಿಜಮೊನ ನಿಧಿ. ಈ
ಅವಗಾಹನ ಸಮಸ್ಥಿತಿಲೊ ಲೊಲೊ ಲೊಲೊ (ಸೆಹಾಬೊ)

ಗੁਣਵੰਤੀ ಸಾಲಾಹಿಆ ಸਚೆ ಸਚੀ ಸੋਇ ॥

ಪುಣಾತ್ಮುಲು, ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಪೂಜಿಸ್ತಾರು "ಸತಥ್ತು ಯುಕ್ತಗುಣಲವ ಸತಥ್ತು ಅನಿ
ಅಂಟು.

ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥

ਦੇవుਡੂ (ఒక రోజు) తప్పథ్ఠారి పట్టిన వారితో తనతో అసష్ఠంగా ఐకథ్ఠ అవుతాడు, కాని ఈ కలయిక గురు వాకథ్ఠ దాత్రా మాత్రమే సాధథ్ఠువుతుంది.

ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ఆధాత్ఠిత్ర ప్రశాంతత లేకుండా, అదంతా ఆధాత్ఠిత్ర చీకచే, అజ్ఞానం మరియు లోక అనుబంధం యొక్కభమే.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥

గురువాకథ్ఠ దాత్రా కొందరు అనంత దేవుని సాక్షాత్రానిష్ఠహజంగానే పొందుతారు.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥

క్షమాభిక్షను ప్రసాదించే పరిపూర్ణ గురువు, సృష్ఠికర్తతో మర్ఘణ్ఠి ఏకం చేస్తాడు.

ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

సమస్థితిలో మాత్రమే మనం అదృశ్య(సృష్ఠికర్త) మరియు రూపం లేని నిరఘ్ఠుదేవుని కాంతిని గుర్తిస్తాము.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

అతడు మాత్రమే అన్నిమానవులకు ప్రదాత, మరియు వారి వెలుగును తన సత్తత సరోస్థత్ర కాంతితో ఏకం చేయగలడు.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥

గురువు గారి మాట దాత్రా మనం ఆయనను ప్రశంసించాలి, అతని సద్గుణాలకు అంతం లేదు.

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

జ్ఞానోదయం పొందిన వారికి, నామం వారి నిజమైన సంపద అవుతుంది, మరియు వారు వాఘారం చేసి సమాన స్థితిని పొందుతారు.

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

వారు ఎల్లప్పుఠూ దేవుని నామ సంపదను సంపాదిస్తారు, ఇది తరగని మరియు పొంగిపొర్లుతున్నది.

ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੯॥੨੩॥

ఓ నానక్, ఈ నిధికి ఎప్పుఠూ కొరత ఉండదు, ఇది దేవుడు మనకు ప్రసాదించింది.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਠੋ (ਲਕੁਲਾਦਿ ਜਾਤੁਲੁਗਾ) ਤਿਰਗਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰਠੁ ਊਡਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਨੋਪੁਠੁ ਘੋਟਾਯੁ.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪੁਰਿਪੁਰੁਠੁ ਪਦਠੁ ਦਾਠਾ, ਪੁਰੁਠੁ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਟਾਰੁ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਊ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਚੈਤਨਾਠੁਪੁਤੁਗੁਰੁਵੁ ਵਾਕੁਠੁਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿਠੁਚਠੁਡੀ.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਠੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮਠੁ, ਂਲੁਪੁਠੁਠੁ ਠਾਜਾਗਾ, ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਊਂਟੁਠੁਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥

ਊ ਠੇਵੁਠਾ, ਂ (ਅਠਾਠੁਠੁ) ਪੁਠਿਠੁਲੋ ਊਨਾਠੁਮੀਰੁ ਮਮਲੁਠੁਮਾਸੁਕੁਠੁਟਾਰੁ, ਮੇਮੁ ਆ ਪੁਠਿਠੁਲੋਨੇ ਊਂਡਾਲੀ. ਠਯਚੈਸੀ ਮਮਲੁਠੁਮੀ ਅਠਯਾਰਠੁਠੁਲੋ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੁਠੁਨੁਸਰਿਠੁਚਠੁਡਠੁ ਦਾਠਾ, ਊਕ ਵਕੁਠੁ ਠਨ ਅਹਾਨਿਪੁਰੁਠੁਗਾ ਵਠਿਲੈਂਨਾਠੁ (ਊਕਾ ਜੀਵਿਠੁਚਿ ਊਨਾਠੁਨਿਠੁਠਾਠੁ) ਮਰਿਯੁ ਠਯਠੁਕਰਮੈਨ ਸੁਪਠੁਚ-ਠੁਠੁਠੁਲ ਸਮੁਠੁਠਾਨਿਠੁਠਾਠੁਠਾਠੁ.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥

ਗੋਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਦਾਠਾ, ਨਾਮਠੁ ਲਠੁਸੁਠੁਠੁਡੀ. ਗੁਰੁਠੁਠੁਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠੁਚਿ, ਆਠੁਨ ਮਾਠੁ ਦਾਠਾ, ਊਕਰੀ ਜੀਵਿਠੁਚਠੁ ਆਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠੁਠੁਡੀ.

ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥

ਸੁਠੁਠੁਕਰੁਠੁ ਆਠੁਨ ਠੇਵੁਠੁ, ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁਲ ਨਿਵਸਿਠੁਚਠੁਠੁਠੁਕੀ ਸਹਾਜਠੁਗਾਨੇ ਵਨੁਠਾਠੁ.

ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥

ਕੌਂਤਮੰਦੀ ਸੰਠ੍ਰੁ ਸੰਕਲਠ੍ਰੁ ਕਲੀਗਿਨ ਵਠ੍ਰੁਲੁ ਊਨਾਠ੍ਰੁ; ਂਵਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਆਘ੍ਰੁਦਕਰੰਗਾ ਊਂਡਦੁ. ਮਾਯੁ ਂਯੁਕ੍ਰੁਲੁਸੁਲੁ ਠ੍ਰਿੰਚੀ, ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰੰਨ ਚਕ੍ਰੰਲੁ ਠ੍ਰਿਰੁਗੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਠ੍ਰਿਰਿ ਠ੍ਰਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਪਦੇਪਦੇ ਲਕ੍ਰੁਲਾਦੀ ਜਨਨਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਠ੍ਰਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਠਾਲਨੁ ਵਠ੍ਰੁੰਗਾ ਵੁਠ੍ਰਾ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ਭਕ੍ਰੁਲ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਲੁ ਆਨੰਦਮੁ ਊਂਟੁੰਦੀ; ਠ੍ਰੇਵਵਾਕ੍ਰੁਪੇਮਠੁ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥

ਵਾਰੁ ਂਲ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁ ਨਿਪਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਠ੍ਰੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠ੍ਰਾ, ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਲੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਵਿਲੀਨੰ ਂਯੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਂਨੁਚਰੁਲੁ ਂਲ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁ ਠ੍ਰੇਪੀ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਠ੍ਰੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਸਰਠ੍ਰੁਲੁ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਂਯੁਨ ਆਠ੍ਰੁ.

ਏਕੇ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਠ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਂਕਨੀਕੇ ਸੇਵ ਚੇਠ੍ਰਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਆ ਂਕਠ੍ਰਿਨੇ ਆਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਂਨੁਚਰੁਲ ਵਠ੍ਰੁਨਕੁ ਂਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁਮੈਨ ਠ੍ਰੇਵੁਨੀ ਸਠ੍ਰੁਠਾਲ ਗੁਰੀੰਚੀ ਚਰੀਠ੍ਰਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਨਿਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਾਲੀ. ਠ੍ਰੇਵੁਡੁ ਆ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੇ ਵਾਰੀ ਪੁਠ੍ਰੁਦਯਾਲਲੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਠ੍ਰਾਡੁ.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥

ਠਨ ਪ੍ਰੇਮਠੁ ਂਪਠ੍ਰਿਕੀ ਨਿੰਡੀਊਨ੍ਰੁਵਾਰੀਕੀ, ਂਠਨੁ ਠਨ ਕਨੀਕਰਾਨਿਠ੍ਰੁਨੁਗ੍ਰਹੀਠ੍ਰਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਵਾਰੀਨੀ ਠਨਠੁ ਂਕਠ੍ਰੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥

ਂਠਨੀਕੀ ਂਠਨੇ ਚੇਠ੍ਰਾਡੁ, ਮਰੀਯੁ ਂਠਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਂਠਰੁਲਨੁ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਂਠਨੁ ਵਾਰੀ ਨਿਠ੍ਰੁ (ਮਾਯੁ) ਨੁੰਡੀ ਕੌਨਿਠ੍ਰੁਠੀਨੀ ਮੇਲੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥

ఓ నానక్, తనంతట తానుగా, దేవుడు వారిని గురువు మాటలతో ఏకం చేసి తనలో కలుపుకుంటాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥

సత్యగురువు బోధనలను సేవించడం దాత్రా, అనుసరించడం దాత్రా మనస్సు నిష్కలమంగా మారుతుంది, మరియు శరీరం సప్తస్థిగా మారుతుంది.

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੋਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

అంతుచికభి దేవునితో కలుసుకోవటం వల్ల, మనస్సు ఆనందాన్ని మరియు శాశ్వత శాంతిని పొందుతుంది.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥

సత్యసంఘమైన బృందాలలో చేరడం దాత్రా, దేవుని సత్యనామం దాత్రా మనస్సు ఓదారుడైపోతుంది, ఓదారబడుతుంది.

ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥

ఓ నా మనసా, సేవ చేస్తూ ఎటువంటి సంకోచం లేకుండా నిజమైన గురు బోధనలను అనుసరించండి.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, దేవుడు లోపల నివసించడానికి వస్తాడు, మరియు మనస్సు విధమైన దుర్గుణాలచే కలుషితం అవుతుంది.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

దైవవాక్యాన్ని శ్రీశ్రీచించటం దాత్రా ఇకడ, దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవం పొందబడుతుంది. వీరు మాత్రమే నిత్యదేవుని నామాన్ని ధ్యానించే నిజమైన నీతిమంతులు.

ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

తమ అహంభవదులుకోవడం దాత్రా దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకున్నవారికి నన్నువోను అంకితం చేసుకుంటాను

ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੁ ਥਾਉ ॥੨॥

ਅਤਭੀਤੁੰ ਗਲ ਵਾਰੀਕੀ ਸਤਥੁ ਟੇਲੀਯਦੁ; ਵਾਰੀਕੀ ਏਕਠਾ ਅਸ਼ਰਯੰ ਲੇਦਾ ਮਧੁਤੁ ਦੌਰਕਦੁ.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ਅਧਾਠੀਠ ਅਹਾਰੰ(ਦੁਸੁਠੁ), ਗੌਰਵੰਗਾ ਊਨ੍ਹਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੰ, ਲਾਠੀਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਠੁਲੋ ਮੁਨੀਗੀਵੁਠਾਰੁ.

ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਵੀਰੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਸਤਥੁਨੁ ਪੁਜਿਸੁਠਾ ਊਠਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵਵਾਕਠੁਲੋ ਲੀਨਮੋ ਊਠੁਠੁਦੀ.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥

ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਦੋਵਿਕ ਅਠੁ(ਦੋਵੁਠੁ) ਵਾਠੀ ਚੋਂਦਠਾਨਿਠਾਰੁ ਗੁਰੀਸੁਠਾਰੁ ਮਰੀਠੁ ਗੁਰੁਪੁ ਸਲਹਾਨੁ ਪਾਠੀਂਚਠੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਵਾਰੀ ਅਠੁਠੁ ਚੋਠੁਨਠੁਲੋ ਪੁਰੰਗਾ ਊਠੁਠੁਦੀ.

ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਦੋਵੁਠੁ ਚੁਸੇਵਾਠੁ ਮਰੀਠੁ ਦੋਵੁਠੁ ਅਨੀਠੀ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਠੁਠੁ ਏਨੁ ਵਠੀ, ਅਠੁਨੀ ਸਰੀਰੰ ਮਰੀਠੁ ਮਨਸੁਠੁਜੰ ਅਵੁਠਾਠੁ (ਮਾਠੁ ਮਰੀਠੁ ਦੁਰੁਠੁਲ ਦਾਠੁਲਕੁ ਨੀਰੋਠੁਕੰਗਾ)

ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਵਾਰੁ ਨਿਠੁਮੋਨ ਕਠੁਲਨੁ ਵੀਵਰੀਸੁਠਾਰੁ, ਨਿਠੁਮੋਨ ਪੁਰੰਗਾਠੁ ਚੋਸੁਠਾਰੁ, ਮਰੀਠੁ ਨਿਠੁ ਊ ਨਿਠੁਮੋਨ ਨਿਠਾਠੀਠੁਗਲ ਵਠੁਲ ਖਾਠੀ.

ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥

ਸਤਥੁਨੁ ਮਰਚੀਨਵਾਰੁ ਦੁਰਠੁਲੁ- ਵਾਰੁ ਵੀਲਪੀਸੁਠਾ ਊਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਸਤਠੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚਨੀ ਵਾਰੁ (ਮਰੀਠੁ ਬੋਠੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਨੀਵਾਰੁ) ਪੁਰੰਚੰਲੋਕੀ ਰਾਵਠਾਨੀਕੀ ਏਂਦੁਕੁ ਏਬਠੁਦੀ ਪਠਾਰੁ?

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੁਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰ ॥

ਮਰਠੁਰਾਕੁਸੁਠੀ ਠਲੁਪੁ ਵਠੁ ਬੰਠਿੰਚਬਠੀ, ਹਿੰਸਿੰਚਬਠੁਠਾਰੁ (ਮਰਠੁ ਠੁਠੁੰ ਵਾਰੀਨੀ ਹਿੰਸਿੰਸੁਠੁਦੀ) ਮਰੀਠੁ ਵਾਰੀ ਅਰੁਪੁਲਨੁ ਏਠੁਪੁਲਨੁ ਏਵਰੁ ਵੀਨਰੁ.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥੫॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵਫ਼ਤਾਂਗਾ ਵਧਾ ਚੇਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਨੇਕ ਜਨਨ
ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ੁਨਾਰੁ.

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥

ਮਾਨਵਾਲੀ ਕੋਰਿਕਲ ਮంటਲੋਂ ਮండਡਮ ਚੂਸੀ, ਕੋਂਦਰੁ ਗੁਰੁ ਅਭਯਾਰਣਯ
ਵਧਕੁ ਪਰਿਗੋਠੁਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਤਾਨ੍ਰੀਹਿੰਚਿਣਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਧਨਿਰ੍ਰੇਸ਼ੰ ਚੇਂਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਸਤਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹਾਂਠੋਂ ਜੀਵਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਧਾਨਿਠੁਠੀਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬

ਗੁਰੁਵੁ ਏਕ ਨਿਜਮੈਨ ਓਡ ਲਾਂਟੀਵਾਡੁ, ਠੀਨਿਨੁਡੁਪੁਠੁ (ਗੁਰੁਵੁ ਠੀਠਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ), ਓ ਪ੍ਰਪੰਚ ਠੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠੁਠੁਗਲਮੁ.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਸੰਘਾਠੁਮੈਨ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁਂਡਾ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ, ਕਾਨਿ
ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁਂਡਾ ਵਾਰਿਕੀ ਰਕੁਣ ਏਪੁਠੁ ਠੀਰਕਲੇਡੁ.

ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ਚਠਵਡਮ, ਪੰਡਿਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁ ਠੁਮੁਲੁ ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ, ਕਾਨੀ
ਠੁਠੁਠੁਠੁਮਠੋਂ ਅਨੁਠੰਠੰ ਕਲਿਗਿ ਓਨਾਠੁ, ਵਾਰੁ ਠਮ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥

ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਰਕੁੰਚੇਂ ਵਾਰੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੇਰਨਿ ਗੁਰੁਵੁ
ਠੁਠੁਠੁ ਪਠਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੀਨਿ ॥

ਠੇਵੁਡੁ ਠਨ ਠੁਠਕਾਰਠੁਗਾ ਆਰਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਨਾਮਠੋਂ ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ ਓਂਟਾਰੁ,
ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਠੁਠੋਂ ਪ੍ਰਵਰੁਠੁਠੁ.

ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੀਨਿ ॥

ਠੇਵੁਡੁ ਠਮ ਸਾਂਠਗਾ ਸਠੁਠੁਗਾ ਓਂਡਟਾਨਿਠੁਠੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੀਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠਕੁਲੁ ਏਪਠੁਕੀ ਸੰਠੋਂਪੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਾਂਠਿਯੁਠੁਗਾ ਓਂਟਾਰੁ. ਅਵਿ
ਸਠੁਠੁਮਠੋਂ ਸ਼ੋਸਿੰਚਠੁਠੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੇਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥

ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਕਛਾਲਨੁ ਏਦੁਰੋਠੁਨੁ ਛਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਸਹਾਯੰ
ਚੋਯੁਠੁ,

ਲਾਗੁ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥

ਅਤਨਿ ਸ਼ਤ੍ਰੁਯੁ ਅਤਨਿ ਵੋਂਟ ਊਂਡਵਚੁ ਭੁੰਧੁਯੁ ਕੂਡਾ ਅਤਨਿ
ਵਿਡਿਚਿ ਪੋਠੁ,

ਸਭੇ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੰ ਅੰਤਾ ਘੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਅਨਿਯੁ ਘੋਯਿ,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥

ਅਯਿਨਾ, ਆ ਵਠੀ ਸਰਠੁਠੁ ਊਂਡਵਚੁ ਚੁਕੈ ਗੁਰੁ ਚੋਸੁਕੁੰਚੈ, ਆਯਨ ਕਿੰਦ ਏ ਮਾਠੁ
ਹੋਨਿ ਭਰਗਦੁ.

ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਬਲਹੀਨੁਲਕੁ ਬਲਮੈਨਵਾਡੁ.

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਡੁ ਰਾਡੁ, ਲੋਦਾ ਵੋਲਡੁ; ਆਯਨ ਅਮਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਠੁ ਮੈਨਡੁ.
ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਸਤਠੁਨਿ (ਏਪੁਠੁ ਊਂਡਵਾਡੁ) ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜੇ ਕੇ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗੁ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥

ਆਕਲੀ, ਪੈਦਰਿਕੰ ਵੰਟੀ ਬਾਠਲ ਵਲੁ ਏਕ ਵਠੀ ਬਲਹੀਨਪਡਿਠੈ,

ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੇ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥

ਝੇਬੁਲੋ ਠਬੁਠੋਮੀ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਏ ਏਦਾਰੁਠੁ ਐਵਠੀ,

ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੇ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥

ਅਤਨਿ ਆਠੁ, ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੋਰਵੁ, ਅਤਨਿ ਏ ਪਨਿ ਨੋਰਵੋਰਦੁ,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥

ਅਯਿਨਾ, ਆ ਵਠੀ ਸਰਠੁਠੁ ਊਂਡਵਚੁ ਚੁਕੈ ਗੁਰੁ ਚੋਸੁਕੁੰਚੈ, ਆਯਨ ਨਿਠੁਠਾਭੁਠੁ
(ਲੋਕਠੋਨਨਿਸੁੰਪਦਲਠੋ) ਆਠੋਰਠੁੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥

ਅਧਿਕਮੈਨ ਆਤੁਰਠ, ਫਰੀਰ ਵਾਫ਼ੂਲੁ ਬਾਧਿੰਚਬਡੁਤੁਨਘਾਡੁ;

ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥

ਅਤਡੁ ਗੁਹਾ, ਕੁਟੁੰਬ ਬਠਾਡੁ ਨਿੰਡਿਓਯਿ, ਕੋਨਿਘੋਰੁ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁ, ਆਤਰ ਸਮਯਾਡੁ ਦੁਃਖੁੰਠ ਨਿੰਡਿਓਤੁਨਾਘੁ,

ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥

ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਕੁਘੁਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ, ਫਕੁਘੁਠ ਕੂਡਾ ਕੂਰੋਘੁਠ, ਨਿਦੁਓਲੋਕ,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਅਪੁਘੁ ਕੂਡਾ ਆਯਨ ਸਰੋਘੁਠ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨਾ, ਆਯਨ ਫਰੀਰੰ,
ਮਨਸੁ ਸੁਰਿਪੁਰੁਘੁਠ ਮੈਨ ਪੁਸ਼ਾੰਠਠਨੁ, ਫਾੰਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਫਕ ਵਘੁ ਲੋਗਿਕ ਵਾੰਚ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਪੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠੰ ਯੋਕੁਘੁਠਿ ਆੰਠੁ,
ਠਨ ਸੰਪਦਠੋ ਪੁੰਮਲੋ ਅਠਾਘੁ ਗਲ ਦੁਰਾਘੁਠੁ ਅਯਿਠੋ;

ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥

ਅਤਡੁ ਅਨਿਮੁਹਾ ਪਾਪਾਲਨੁ, ਠਪੁਘੁਠ ਚੋਸਿ ਰਾਕੁਘੁਠ ਪਾੰਠਕੁਘੁਠੋਠੋ,

ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਘੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥

ਆਯਨ ਏਨਘੁ ਪਵਿਠੁ ਪੁਸੁਕਾਲੁ, ਕੀਰੁਨਲੁ, ਕਵਿਠਾਘੁ ਵਿਨਡਾਨਿਕਿ ਸਮਯੰ
ਐਵਘੁਠੋਠੋ,

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥

ਅਯਿਨਾ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਪਾਪਿ ਕੂਡਾ ਭਗਵੰਠੁਠਿ ਸਠਿਠੋ, ਫਕੁਘੁਠ ਅਯਿਨਾ ਆਯਨ
ਨਾਮਾਨਿਘੁਠਿਠੋ ਏ ਦੁਰੁਘੁਠ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁਠੰਚਬਡੁਵਚੁਘੁ

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਰਗ ਬਿਚਰੇ ॥

ਪੁਐਲੁ ਫਾਨੁਠਾਲੁ, ਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਪੁਦਯਪੁਰਘੁਠੰਗਾ
ਚਦਵਵਚੁਘੁ

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥

ਆਯਨ ਸਨਾਠਿ, ਗੋਪੁਠਿਠੁ ਕੁਮਠਿਘੁਠ ਗਲ ਯੋਗੁਲੁ ਕਾਵਚੁਘੁਮਰਿਯੁ ਪਵਿਠੁ ਠੀਰੁ
ਮੰਦਿਰਾਲਨੁ ਸੰਦਰਿਠਚਵਚੁਘੁ

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆਰੁ ਊਤਫ਼ ਕਰਲੁਨੁ ਪਦੇ ਪਦੇ, ਆਰਾਧਨ ਸੇਵਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਚਾਰੁ
ਸਾਫ਼ਾਉ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥

ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੰਕਰਿੰਚਕਫੋਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ
ਬਾਧਪਡਠਾਡੁ.

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਸਾਮ੍ਰਾਜਾਠੁ, ਵਿਸ਼ਾਰਮੁਨਿ ਆਲੁਠੁਠੁਰੁਲਪੁ ਅਠਿਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ
ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਕਲਿਗਿ ਊਡਵਚੁਠੁ

ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥

ਆਘੋਦਕਰਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੁਨਿ ਠੋਟਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਡਵਚੁਠੁਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਫਿਠੁਚਬਡਨਿ ਆਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਆਰੀ ਚੇਠੁਵਚੁਠੁ

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥

ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨੋਦਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਡਵਚੁਠੁਮਰਿਯੁ
ਊਠੇਆਕਰਮੁਨਿ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿਸੁਠਾਨੇ ਊਡਵਚੁਠੁ

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਚੁਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥

ਅਠਿਨਾ, ਆਠਨ ਦੇਵੁਠਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਕਫੋਠੇ, ਅਤਨੁ ਪਾਮੁਗਾ ਪੁਨਰੁਨੁ
ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ.

ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਠਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਠਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

ਊਕਰੁ ਵਿਸ਼ਾਰਮੁਨਿ ਠਨਸੰਪਦ ਕਲਿਗਿ, ਸਤ੍ਰਫੁਠੁਨਨੁ ਨਿਰਫਿੰਚਵਚੁਠੁਮਚਠੇਨਿ
ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਫਾਠੁਲੁ ਕਲਿਗਿ ਊਡਵਚੁਠੁਮਰਿਯੁ ਮਠ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਵਚੁਠੁ

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਠਲਿ, ਠੰਡਿ, ਪਿਲੁਲੁ, ਠੋਠੁਠੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਫ਼ਿਠੁਲੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ
ਆਪਾਠੁਠਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਡਵਚੁਠੁ

ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥

ਸੁਨਠੁਲੁ ਆਠੁਠਮੁਲੁ ਗਲਵਿ, ਅੰਦਰੁ ਗੋਰਵਮੁਗਾ ਨਡੁਚੁਕੁੰਟੁ
ਊਡਵਚੁਠੁ

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ ਊਂਚੇ, ਨਰਕਾਨੀਕੀ ਪੰਪਿੰਚਬਡਾਲੀ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥

ਓਕਰੁ ਵਾਛੁਲੁ, ਵੇਕਲਾਛੁ ਲੇਨੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਛਲੀਗੀ ਊਂਡਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਏਟੁਵੰਠੀ
ਆਂਦੋਲਨਲੁ ਲੇਦਾ ਦੁ:ਖੁੰ ਊਂਡਕ ਘੋਵਚੁ

ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥

ਮਰਠਮੁਨੁ ਗੁਰਿ ਖ਼ੁਯਨ ਨਿਸਰੁਕੋਚੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਸੰਠੋ਷ੰਗਾ
ਊਂਡਵਚੁ

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੇਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਤਨਦੀਗਾ ਤੀਸੁਕੋਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੋ ਏ ਭਯਮੁ ਊਂਡਕ ਘੋਵਚੁ

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥

ਕਾਨੀ ਐਪਠੀਕੀ, ਮੀਰੁ ਸਰੋਠਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਕਘੋਠੇ, ਮੀਰੁ ਮਰਠ ਦੁਾਤ ਯੋਕੁ
ਸ਼ਕੀ ਕੀਂਦਕੁ ਵਸੁਾਰੁ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਘੋਂਦੇ ਵਕੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘਾਨਿਛਨੁਕੁਠੁਟਾਡੁ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਠੁਲੁ ਐਕਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘਾਨਿਛੁਚੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ,
ਅਠੇਕਾਕ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਵੁੰਟਾਡੁ.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਥਾਉ ॥

ਸੁਠੀਕਰੁ ਰੋਂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲਕੁ ਗੁਰੁਵੁ; ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੇਦਾ ਓਦਾਰੁਠੁ ਵੇਰੇ ਚੋਟੁ ਲੇਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥੧॥੨੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਯਮੇਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੰਠੋ਷ੰ ਕਲੀਗਿਨਪੁਠੁ, ਓਕਡੁ ਸ਼ਾਠਠੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿਸੁਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਐਦਵ ਲਯ:

ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥

ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰ੍ਤਕੁ ਵਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰ ਕਲਿਗਿਸ੍ਤੁੰਦੀ ਨਾਕੁ ਤੇਲਿਯਦੁ.

ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਕਾਰੰ ਮਾਧਾਨ੍ਰਿਅਨੇਫ਼ਿੰਚੁ!

ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥

ਧਾਨ੍ਰੁਲੁ ਧਾਨ੍ਰਾਨ੍ਰਿਅਚਰਿਸ੍ਤਾਰੁ,

ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਯੁਕ੍ਤਮੈਨ ਵਾਰੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ ਝਾਨਮੁਨੁ ਅਚਰਿਸ੍ਤਾਰੁ,

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.

ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥

ਵਿਸ੍ਰੁਵ(ਦੇਵੁਡੁ) ਯੋਕ੍ਰੁਆਰਾਧਕੁਡੁ ਸੰਠ੍ਰੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਤਨੁ ਅਚਰਿਸ੍ਤਾਰੁ,

ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥

ਯੋਗਿ ਰਕ੍ਤਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਰਾਡਤਾਡੁ,

ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਸਨਾਠ੍ਰਿ ਸਨਾਠ੍ਰਿਲੋ ਲੀਨਮੈ ਓਂਟਾਡੁ.

ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥

ਮੌਨ ਪੁਰੁਸੁਲੁ ਮੌਨਾਨ੍ਰਿਘਾਟਿਸ੍ਤਾਰੁ,

ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

ਸਨਾਠ੍ਰੁਲੁ ਬ੍ਰਹਮਚਰਾਠ੍ਰਿਘਾਟਿਸ੍ਤੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਿ(ਓਦਾਸੰਨੁਲੁ) ਨਿਰ੍ਰਿਪ੍ਤਲੋ ਕਠ੍ਰੁਬਡਿ ਓਨਾਠ੍ਰੁ.

ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥

ਠ੍ਰੋਮਿਠ੍ਰਿ ਰਕਾਲ ਭਕ੍ਤਿ ਓਰਾਧਨਲੁ ਓਨਾਠ੍ਰੁ.

ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥

ਗ੍ਰਹਾਸ਼ੁਲੁ ਕੁਟੁੰਬ ਜੀਵਿਤੰ ਪੈ ਤਮ ਵਿਸ਼ਾਘੋਨਿਸ਼ੋਕੀਕੋਭੁਤਾਰੁ.

ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੁਤਾ ॥

ਓਕੇ ਓਕੁਮਾਟੁ ਓਚਰਿੰਚੇਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਓਨਾਰੁ, ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਲਨੁ
ਤੀਸੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਓਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਗਘਰਿਤਾਰੁਲੁ ਓਨਾਰੁ,

ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੁਤਾ ॥

ਅਤੁਕੁਲੁ ਵੇਸਿਨ ਕੋਟੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿਨਵਾਰੁ, ਮਾਂਤ੍ਰਿਕੁਲੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੇਲਕੁਵਗਾ
ਓਂਡੇਵਾਰੁ,

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥

ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਿ ਤੀਰਥਲਾਲ ਵਧ ਸਾਘੁੰ ਚੇਸੇ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਓਨਾਰੁ.

ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥

ਆਹਾਰੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵੇਠੇਘਾਰੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਓਨਾਰੁ, ਵਾਝੁਝਤਰੁਲਨੁ ਏਨਠੁ
ਤਾਕਨਿਵਾਰੁ,

ਇਕਿ ਲੁਕਿ ਨ ਚੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥

ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਏਨਠੁ ਚੁਪਿੰਚੁਕੋਨਿ ਸਨਾਠੀਲਨੁ,

ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥

ਮਰਿਯੁ ਤਮ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਠੇਲਿਵੇਨ ਵਾਰੁ.

ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥

ਵੀਟੀਲੋ, ਏਵਰੁ ਏਟੁਵੰਟੀ ਲੋਪਾਨਿਘੁੰਗੀਕਰਿੰਚਰੁ.

ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥

ਵਾਰੰਦਰੁ ਤਾਮੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਘੁਨਿ ਚੋਭੁਤਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੇ ਭਗਤਾ ॥੭॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਕ ਭਕੁਟੁ, ਦੇਵੁਟੁ ਤਨਠੋ ਏਕਠੁਯਾਠੁ.

ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥

ਪੈਨ ਪੇਰੋਘੁਠੁਨੀਘੁਟਿਚਿਪੇਠੀ, (ਆਰਾਧਨਾ ਪਠੁਟੁਲਨੁ) ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਅਭਯਾਰਠੁ
ਕੋਸੰ ਵੇਟੁਕੁਟੁਨਾਘੁ.

ਤਿਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥

ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਖਿਡਿਚਿਪੋਠੀ ਅਭਯਾਰਣਾਭੀਘੋਰੁਤੁਨਾਘੁ.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁਵੁ ਪਾਦਾਲ ਵਧੁ ਪਡਿਓਯਾਡੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਨਾਘੁ. ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਅਦਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਮੂਡਵ ਲਯ:

ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਯੋਗੁਲਲੋ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਯੋਗਿ.

ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦ ਅਨੋਘੁਕੁਲਲੋ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਯੋਗੰਦ ਅਨੋਘੁਕੁਲੁ.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥

ਮੀ ਲਕੁਣਾਲ ਪਰਿਮਿਤਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਰਲੋਕੰਲੋ ਗਾਨੀ, ਓ ਲੋਕੰਲੋ ਗਾਨੀ,
ਪਾਠਾਓਲੋਗਾਨਿ ਕੰਦਠੀ ਪ੍ਰਾਠਾਠੀ ਗਾਨੀ ਓ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਪਲੁ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰਠੋ ਓਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਨੁਵੇਪਪੰਚਾਨਿਸੁਘੁਠਿੰਚਾਵੁ,

ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਾਵੁ.

ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓਕ ਓਟਗਾਡੁ ਪਾਚਿਕਨੁ ਵਿਸਿਰਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਬੰਟੁਲਨੁ ਕਦਿਲਿਸੁਨਠੁ ਮੀਰੁ ਮੀ
ਸੁਘੁਠਿਨਿ ਨਿਰਘੋੰਚਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਨਾਘੁ.

ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥

ಈ ਸ੍ਰੋਠੀ ਵਿਸ਼ਰਠਣਲੋਂ ਮੇਰੁ ਵਕ਼ਤਮਵੁਤੁਨਾਫ਼ੁ.

ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ॥

ਪ੍ਰਠੀ ਫਕਠੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁੰਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਮਿਮਝੀਕੁਨਿਪੇਠੁਲੋਰੁ. ਅੰਦਰੁ ਮਾਯਚੇਤ
ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਬਡੀ ਚਿਕਭਡਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਨੇਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ਐਯਨਨੁ ਕਲਵਟੰਠੋ, ਅਤੁਠੁਠੁਮੈਨ ਐਨੰਦ ਪ੍ਰਿਠੀ ਲਭਿਸੁੰਦੀ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥

దేవదూతలు, నిశబ్ద ఋషులు ఆయన కోసం ఆరాట పడతారు; సత్యురువు గారు నాకు ఈ అవగాహనను ఇచ్చారు.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥

నిజమైన సమాజం అసలు ఏమిటి?

ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

అకఠ ప్రసంగం దేవుని మీద తప్పమరెవరి మీదా కాదు.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥

ఓ నానక్, ఈ ఒకే నామం దేవుని ఆదేశం; సత్యురువు గారు నాకు ఈ అవగాహన అందించారు.

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ఈ ప్రపంచం భ్రమలో కొట్టుకుపోయింది.

ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

మీకు మీరే, దేవుడా, దానిని తప్పధారి పట్టించారు (ప్రతిదీ మీ సంకల్పతోనే జరుగుతూ ఉంది).

ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥

దురదృష్టవంతురాలైన వధువు (ఆత్మ) ఎవరి గమ్యంలో మీ నామం యొక్క ఆశీర్వాదం వ్రాయబడలేదు అనేది దృఢదృఢాధతో బాధించబడుతుంది.

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥

దురదృష్ట ఆత్మవధువుల సంకేతాలు ఏమిటి?

ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

వారికి తమ యజమాని లోటు తెలుస్తుంది, మరియు వారు అగౌరవానికి లోనవుతూ తిరుగుతున్నారు.

ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥

వారి మనసులు పాపాల మురికిగా ఉంటాయి, వారు తమ జీవితమంతా బాధల్లోనే గడుపుతారు.

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸੰਤੋਂ ਪਕਰ ਮੈਨ ਆਤਮ ਧਰੁ ਵੁਲੁ ਵੇ ਪਨੁਲੁ ਚੋਞਾਰੁ?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਗਠਲੋਂ ਚੋਸਿਨ ਪਨੁਲ ਫਲਿਤੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਨੁ ਪੋਂਦਾਰੁ.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥

ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮਾਪੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋਂ ਵੇਕੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਚਿਤਾਨਿਕੀ ਕਲੁਬਡੀ ਊਂਡਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਯੋਞਾਰੁ,

ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਵਾਰਿ ਹੁਦਯਲੋਂ ਧੋਵਪਦੰ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡੀ ਊਂਡੀ.

ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥

ਵਾਰੁ ਨਿਯਮੈਨ ਆਤਮ ਧਰੁ ਵੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰੁ ਵੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ
ਪੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਜਿਨਾ ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤਾਨਿਯੁਨੰਦਿੰਚੋਵਾਰੁ,

ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਸੰਦੋਹਾਨਿਯੋਲੋਂ ਪਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੁਲਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋਂ ਅੰਦਰਿਨੀਂ ਵੇਕੰ ਚੋਸੈ ਸਤ੍ਯੁਰੁ ਵੁਗਾ ਆਯਨਨੁ
ਗਮਨਿੰਚੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਤ੍ਯੁਰੁ ਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਯੁਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਲੋਲੋਂ ਪਲ ਨੁੰਚੀ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਯੁਨਿਰੁਲਿੰਚਿਨ ਵਝੀ.

ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥

ਚੋਡੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਭਾਧ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁ ਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਘੰ ਪ੍ਰਕਾਞਿਸੁੰਦੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਵਾਕਫ਼ੈ ਨਾਮੁ ਯੋਕਯੋਕਵਨਾਡੀ ਮੁਕਰੰਦੁ.

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਚੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥

ਭਦੀ ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਵਾਫ਼ੀਚੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥

ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨ ਕਾਰਣਗਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਦਯਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸਤਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਮੋਝਾਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਸਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥

(ਅਲਾਠੀ ਕੂਠੁ ਤਰਾਫ਼ੁ) ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿ ਖਿਡੀਵਟੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭੀਚੀਨਪੁਠੁ ਨਿਜੰਗਾ
ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਠੁ ਭਾਵਿੰਚਾਲੀ.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਓ ਸਮਾਵੇਸ਼ੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਡੁ ਓ ਪੇਰੁਨੁ ਜਪਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸਤਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ; ਮੁਠ ਆਚਾਰਾਲੁ ਚੇਯੁਡੰਲੁ
ਅੰਦਰੁ ਅਲਸਿਓਤਾਰੁ.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁ ਆਂਕੀਤੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ;

ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦਾਰੀ ਤਪਿਠੁ ਵਾਰੰਦਰੀਕੀ ਸਰੇਨ ਮਾਠਾਨਿ ਖੋਵਰੁ ਚੁਪਿੰਚਾਰੁ

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕਯੋਕਮਾਪੁਨੁ ਚੁਪਿਸੈ, ਅਤਨੁ ਮਨਲਿਖਤਨੁ ਐਕਠੁ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ, ਅਨਿਠੀਲੁ ਵਾਫ਼ੀ ਚੇੰਦੁਤਾ ਊਨਾਠੁ,

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥-

ਅਯਿਨਾ ਸੁਠੀਕਰੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਦਾਚੀਪੇਠੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥

ఓ నానక్, గురువు దాఠా, సృష్టికర్త తన దివ్యకాంతిని (అధాఃశ్రిత జ్ఞానం) నింపిన వారికి బహిర్గతం అవుతాడు.

ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥

గురువు సత్ముంగా తానే తన భక్తులకు గౌరవాన్నిపదానం చేస్తాడు.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥

ఆయన శరీరాన్నిమరియు ఆత్మను (తన భక్తునికి) సృష్టించి అనుగ్రహిస్తాడు.

ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥

తన రెండు చేతులను నుదుటిపై ఉంచడం దాఠా (అతని పూర్తి రక్షణను అందించడం దాఠా) అతను సత్ముంగా తన భక్తుడి గౌరవాన్నిపాడతాడు.

ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥

(అతని భక్తులు చేయవలసిన అవసరం లేదు) ఏ విధమైన కఠోర చరణు లేదా తెలివైన ప్రయత్నాలు,

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥

(ఎందుకంటే) నా యజమానికి (దేవుడు) తన భక్తుడి అవసరాలన్నీతెలుసు.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥

అతను తన కీర్తిని చుట్టూ వాణ్ణి చేస్తాడు మరియు ప్రతి ఒకఠా అతనిని ప్రశంసిస్తారు.

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ఆయన నా యోగశ్రలను, దోషాలను పరిగణలోకి తీసుకోలేదు;

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

ఆయన తన సొంత సంప్రదాయాన్నితన భక్తులను రక్షించడం కోసం) గౌరవిస్తున్నాఠు

ਕੀਠ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥

అతను ననుభవన ఆశ్రయం కిందకు తీసుకు వెళ్ళాఠు మరియు నాకు ఎటువంటి హాని జరగకుండా చూసుకునాఠు.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਤਮਠੋ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਧਾਠੁੰ ਚੈਸੁਨਾਠੁ.

ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾ ਆਤਮਠੋਰਿਕ ਯੋਕਠਲਾਲਨੁ ਨੈਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥

ఓ దేవుడా, మీరు రాజులు మరియు చక్రవర్తుల కంటే పైనే ఉన్నారు. నానక్ మిమల్ని గుర్తు చేసుకుంటూ జీవిస్తున్నారు.

ਤੁਹੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਏ ਵਿਸ਼ਵਰੂਪਲੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮ੍ਹੀਕੁ ਮੀਰੇ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੁਪਿਰਠਨ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ,

ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਨਾਟਕਾਨਿਮ੍ਹੀ ਨੁਨਚਿ ਵੇਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿਨਚੋ ਮੀ ਵਖ਼ੀਕਰਠਗਾ ਪੁਰਦਰਿਠਚਾਰੁ.

ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥

ਨਿਯਮੈਨ ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਪੁਰਵੈਸ਼ਿਨਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਇਦਿ ਅਤਨੁ ਸੁਠੁਗਾ ਅਰੁਠ ਚੋਸੁਕੁਨੋ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਤੁਰਮੈ ਅਰੁਠ ਅਵੁਠੁਨਦਿ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵਨੁਨਿ ਸਰਠ੍ਰਾਠਕ ਰਹਾਸਾਠ੍ਰਿਠੁ ਚੋਸੁਕੁਨਵਾਡੁ,

ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਮਾਯਠੋ (ਲੋਦਾ ਲੋਕਸਨਪਦ) ਊਨੁਠੁਨੁਬਨਠਾਨਿਠੁਦਿਲੋਸੁਕੁਨੁਟਾਡੁ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥

ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮ੍ਹੂਪਿਨਚਿ, ਦੋਵੁਡੁ ਆ ਵਖ਼ੀਨਿ ਤਨਲੋ ਵਿਲੀਨਨ ਚੋਸੁਕੁਨੁਟਾਡੁ.

ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਕੁਪੁਡਿ ਪਾਲ ਪਨਿਵਾਰੁ, ਮੀਰੇ (ਯਮੁਨਾ) ਨਦਿ, ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਕੁਪੁਡੁ, ਕਾਪਲਾਦਾਰੁਡੁ.

ਤੁਹੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀਰੇ ਪੁਰਪਨਚਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯਨ ਚੋਸੁਨਾਰੁ.

ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੀਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥

ਮੀ ਆਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਰੂਪਾਨਿਨਚਬਡਠਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਵਾਟਿਨਿ ਅਲਨਕਰਿਨਚਨਡਿ, ਆਪੈ ਮਠ੍ਰੀਠਾਟਿਨਿ ਨਾਸਨਨ ਚੋਯਨਡਿ.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਤਮ ਚੋਤਨਾਠ੍ਰਿਠੁਤੁਗੁਰੁਵੁ ਪੈ ਕੋਨ੍ਰਿਕਰਿਨਚਿਨ ਵਾਰੁ,

ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਪੁਰੇਮਨੁ (ਲੋਕ ਅਨੁਬਨਠਾਲੁ) ਵਦਿਲਿਨਚੁਕੁਨੁਟਾਰੁ

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥

ఆ మానవుల ఆత్మలు నిష్కలంగా ఉంటాయి, వారు తమ జీవితాల కోరికలను నెరవేరిస్తే తరువాత (ఈ ప్రపంచం నుండి) వెళతారు.

ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

ఓ దేవుడా, పగలు మరియు రాత్రి, నేను మీ శాశ్వత శ్రేణులను ప్రశంసించాను.

ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥

రాత్రి మరియు పగలు ఆరాధిస్తూ.

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుడు అడగని బహుమతులను కూడా అనుగ్రహిస్తాడు, అతనిని మీ హృదయంలో పొందుపరుస్తాడు.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥

ఆయనను సంతోష పెట్టడానికి, ప్రసన్ను చేసుకోవడానికి నేను వినయంగా లొంగిపోయాను.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సతగురువు ననుభోవుడు ఉత్తమ జీవితో ననుభుకం చేశారు. ఆయన అంత గొప్పవారు ఇంకెవరూ లేరు.

ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥

నా లోక గురువు నాకు చాలా ప్రിയమైన వారు.

ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥

అతను నా తల్లి మరియు తండ్రి కంటే నాకు బాగా ప్రിയమైనవాడు.

ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥

సోదరీమణులు, సోదరులు మరియు సేఖ్షితులందరిలో, మీలా ఎవరూ లేరు.

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥

నీ ఆజ్ఞతో, సావన్ (వర్షమాసం) లాగా, గురువు గారు నా జీవితంలోకి వచ్చారు.

ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥

సతస్తు శక్తిని (నా శరీరపు పొలానికి) ఇచ్చిన తరాఢ్ర

ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

మీ నామ బీజానిహూటడం ప్రారంభించాను, ఒక గొప్పజ్ఞులచనాతో మీ దయతో మీరు నామం యొక్కశుభమృద్ధి పంటను ఆశీరఢ్రించవచ్చు

ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥

గురువును కలిసిన తరువాత, నేను ఒకే ఒక దేవుణ్ణి గుర్తిస్తాను.

ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥

నా మనసుఢ్రో, నాకు మరెవరి గురించి తెలియదు.

ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥

మీరు నాకు ఒక పనిని కేటాయించారు (నామ పంటను పెంచడం). ఇప్పుఢ్రు, మీకు నచ్చిఢ్రట్లుగా, ఈ పనిని పూర్తి చేయడానికి నాకు సహాయపడండి.

ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਰੋ ॥

ఓ' నా సోదరులారా, మీరు కూడా నామం యొక్కఅమృతాన్నిఞ్ఞాసాఢ్రించండి.

ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥

గురువు గారు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవ వస్త్రంతో ననుఞ్ఞులంకరించారు.

ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥

ఇప్పుఢ్రు నేను నా ఐదు శత్రువులను పూర్తిగా నియంఢ్రించాను (కామం, కోపం, దురాశ, బంధాలు, గర్ఢ్ర) అందువల్ల, నేను నా శరీరానికి పూర్తిగా యజమానిని అయ్యాఢ్రు.

ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹਰੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥

ఓ' దేవుడా నేను మీ చెంతకు వచ్చిఢ్రపఢ్రి నుండి.

ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜ਼ੇਰੇ ਮਿਹਡੀਆ ॥

ఐదుగురు సాగు చేసేవారు (సఢ్ర్ఫరుచి, వాసన చూడటం మరియు వినడం యొక్క ఇంఢ్రియాలు ఇప్పుఢ్రు నా నియంఢ్రణలో పనిచేస్తునఢ్ర్లుగా ఉంచారు) నా ఇంటివారు అయ్యాఢ్రు.

ਕੰਨੁ ਕੇਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥

ఓ నానక్, ఇప్పుఢ్ఠు నా ఇంద్రియాలపై నాకు పూర్తి నియంత్రణ ఉంది, అందువల్ల నేను అనేక సుగుణాలను పొందగలుగుతాను.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥

మీకు ననుషోను అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥

నేను మిమల్ని ప్రేమపూరక భక్తితో నిరంతరం గుర్తుంచుకుంటాను.

ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥

ఓ దేవుడా, నేను సద్గుణ రహితుడని, నీవు ననుష్ఠివ్యధరాఖితో ఆశీరధించావు. ననుషోను మీకు అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥

(ఇప్పుఢ్ఠు), ఓ ప్రియమైన దేవుడా, నేను మిమల్ని నిరంతరం ప్రేమతో మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకుంటాను;

ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥

(అలా చేయడం దాఢ్ఠా) నా హృదయం యొక్కకోరికలు అనీషోరవేరుతున్నాయి.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥

నా పనులనీషోరవేరాయి, (మీ కృప దాఢ్ఠా) నా ఆకలి అంతా సంతృప్తి చెందుతుంది.

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੇ ਧੰਧੜਾ ॥

నా చికుఖనిఢ్ఠిటినీ నేను విడిచిపెట్టాను;

ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥

విశాఢ్ఠికి నిజమైన గురువుని మాత్రమే నేను గుర్తుంచుకుంటున్నాను.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥

(ఇప్పుఢ్ఠు నాకు), దేవుని పేరు నేను నా హృదయంలో దృఢంగా పొందుపరచిన మొత్తం తొమిఢ్ఠి సంపదల వంటిది.

ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

నేను అతుఢ్ఠత్ర ఆనందానిఢ్ఠనుగొన్నాను (నామంతో)

ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

(ಎಂದುಕಂಠೆ) ಗುರುವು ನಾಲ್ ದಿವಘಾಕಾಘ್ನಿಘ್ನೋತುಗಾ ಅಮರಾರ್ಥು.

ਸਤਿಗੁਰਿ ಪುರಖಿ ವಿಖಾಲਿਆ ਮਸਤಕಿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥

ತನ ದಯನು ಅನುಗ್ರಹಿಸ್ತು, ಸತ್ಯಗುರುವು ನಾಕು ದೆವುನಿ ದೃಶಾಘ್ನಿಘ್ನುಪಿಂಚಾಡು.

ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥

ನೆನು ಸತ್ಯಘ್ನುಂದಿರಮುನು ಸ್ಥಾಪಿಂಚಾನು.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥

ನೆನು ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನು ವੇತಿਕಿ ಅಂದುಲੋಕಿ ತੀಸುಕುವೆಳಾಘ್ನು.

ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥

ನೆನು ವಿನಯಂಗਾ ಗುರುವು ಯੋਕਘ್ನਿಷ್ಯਕು ಸੇਵ ਚੇਸ್ತੁನਾಘ್ನು ਮਰಿಯು ಅਨਿਘ್ನਾਰੀਰਕ
ਸಾಕਰਾಘ್ನು ಅಂದਿਸ್ತੁನਾಘ್ನು.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਨਾਖੁ, ਕਾਬਛੀ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਵਧਕੁ ਵੋਲਾਖੁ.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥

ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਯੋਕ੍ਰਮੁੰਚਿਤਨਾਨਿਖੁਰਿਯੁ ਨਿਜਮੈਨੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਾਯਨੁ ਅਤਨੁ ਨਾਲੋ ਨਾਟਾਡੁ.

ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰੁਥਾਨ੍ਨਿਪਾਰੰਭਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਠਾ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਪ੍ਰਿੰਦਿੰਦਿ.

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਠੁੰਠਾ ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੀਪੈ ਸੇਵ ਚੇਸਿ ਧਾਠ੍ਰਿਸੁੰਦਿ.

ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠਿ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਨਲਨੁ ਚਾਲਾ ਸ਼੍ਰਧਗਾ ਵਿੰਟਾਰੁ.

ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਾਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥

ਵਿਭਿੰਨ੍ਰੁਠ੍ਰੁਲੁ ਚੇਸਿੰ ਅਨਿਠ੍ਰਿੰ ਨੇਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਪਰਿਸ਼ੇਲਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁਮੇ ਵਰਿੰਨੋਨਾ ਦੁਰ੍ਰੁਠਾਲ ਨੁੰਚਿ ਕਾਪਾਡਾਗਲਰਨਿ ਨੇਨੁ ਨਿਰ੍ਰੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥

ਐਪੁਠ੍ਰੁ, ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਸਰ੍ਰੁਕ੍ਤੀਮੰਠੁਡੁ ਤਨ ਆਞੁਨੁ ਜਾਰੀ ਚੇਸੁੰਡੁ.

ਪੈ ਕੇਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਵਾਣਦਾ ॥

ਗੁਰੁవు ਰਕ੍ਤੰਠੋ ਦੁਰ੍ਰੁਠਾਲੁ ਵਰਿੰਨੀ ਬਾਠਿੰਚਲੇਵੁ.

ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਰ੍ਰਿੰਚਿੰਚਿੰ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠ੍ਰੁ ਸਾੰਠਿਗਾ ਜੀਵਿੰਸੁਨਾਠ੍ਰੁ. ਵਿਨਯੰ, ਕਨਿਕਰੰ ਅਨੇ ਨਿਯੰਮੰ ਸੁੰਪਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਝੀੰਮਿ ਝੀੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥

ਅਤਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਰਮੁੰਚਿਤਨੁ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕ੍ਰਮੁੰਚਿਤਨੁ ਚੁਕਠੁ ਕ੍ਰਿੰਦਿਕੀ ਜਾਰਿਪ੍ਰੋਠਾਯੁ.

ਬੇਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇਨੁ ਆਯਨ ਸੁਤਿ ਅਨੇ ਪਦਾਲਨੁ ਛਚਠਿੰਚਗਲਨੁ.

ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਚਾਲਾ ਗਰਭੁਡੁਤੁਨਾਘੁ. ਮੀਰੁ ਆਮੋਦਿਸ਼ਾਰਨੀ ਨੇਨੁ ਖਚਿਠਿੰਗਾ ਚੋਪਗਲਨੁ (ਨੇਨੁ ਚੋਪੇਠੀ).

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਭਕੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਛੰਡਗਲਡਨੀ ਦਯਚੋਸੀ ਨਾ ਏ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਭੁਵਾ, ਦਯਚੋਸੀ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰਠੁਡੀ.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥

ਓ' ਸਾਂਤੀਨੀ ਐਚੋਘਾਡਾ, ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਘਾਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ, ਨਨੁਖੁਮੀ ਰਕੁਣਲੋ ਛੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਅੰਤ ਗੋਪਘਾਰੀਨੀ ਐਕੋਵਰੀਨੀ ਚੁਾਡਲੇਦੁ.

ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਖੰਡਾਲੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਿੰਦਟੀ ਪ੍ਰਾੰਤਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਛਨਾਠੁ;

ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਪਦੋਸ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੋਲੁਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਛਨਾਠੁ. ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਨਿਯਮੇਨ ਸਹੋਯਕੁਲੁ.

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥

(ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਏਕ ਯੁਠੁਘਾਮੀ ਲਾੰਟੀਦੀ) ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਵੰਟੀ ਗੋਪਘਾੰਪਿਯਲੁਨੁ ਏਡਿੰਚੋ ਬਲੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਬਡੀਨ ਨਾ ਗੁਰੁਘੁ ਯੋਕਸ਼ਿਮਘੁਲੁਯੋਠੁਡੀਨੀ.

ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਘੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ (ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੰ ਅੰਦੁਕੁਨੁ ਤਰੁਵਾਤ), ਨੇਨੁ ਚਾੰਪਿਯੰ ਯੋਕੁਠੁਠਿਕ ਸਿਰੁਸ਼ਾਣਾਨਿਘੁਰਿਸੁਨਾਘੁ (ਨੇਨੁ ਐਦੁ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਏਡਿੰਚੰਗਲੀਗਾਨੁ).

ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੱੜ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥

ਨਾ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲਠੋਂ ਕੁਸ਼ੀ ਮਾਛੀਂ ਚੁਾਡਟਾਨੀਕੀ ਅੰਦਰੂਾ ਗੁਮਿਗੁਾਡਾਰੂ, ਮਰਿਯੂ ਦਯੁਗਲ ਦੋਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਯੁੰਗਾ ਦਾਨੀਨੀ ਚੁਾਡਟਾਨੀਕੀ ਕੂਾਰੂਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁ.

ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥

ਬੂਾਰਲੂ, ਬਗਿਲ੍ਨਿਡਮ੍ਸਵੇਠੁਵੁਲੂ ਵਾਯੁਸੁਨਾਠ੍ਰੁ. (ਮਾਯ ਨਾਟਕੰ)

ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥

ਮਲ੍ਲਯੋਧੁਲੂ (ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲੂ) ਯੁਧਭੂਮਿਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੀ ਚੁਟ੍ਰਾ ਤਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੀਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਨੁੰਚੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠ੍ਰੁੰ ਪੋਂਦੀਨ ਤਰੁਵਾਠ, ਨੋਨੁ ਈਦੁਗੁਰੂ ਯਵਠ੍ਰੁ ਮਲ੍ਲਯੋਧੁਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਬੰਧੰ ਮਰਿਯੂ ਅਹਾੰ) ਨੁ ਵਦਿਲੋਸਾਨੁ (ਮਰਿਯੂ ਓਡਿੰਚਾਨੁ).

ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥

ਪ੍ਰਯਲੰਦਰੂ (ਅਠ੍ਰੁ) ਓ ਪ੍ਰਪੰਚ ਰੰਗੰਲੋਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੁ (ਵਾਰੀ ਸਠ੍ਰੁਠ ਯੁਧਾਲਠੋਂ ਪੋਰਾਡਟਾਨੀਕੀ),

ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੂ ਵਿਵਿਧ ਮਾਰੂਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਿਰਿਗੀ ਵੋਠ੍ਰੁਠਾਰੂ. (ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਵਾਰੀ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਵਾਰੂ ਵਿਵਿਧ ਯਾਠੁਲਲੋਂ ਪੁਨਰ੍ਰਨ੍ਰਪੋਂਦੁਠਾਰੂ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥

ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੂਲੂ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੀਨ ਤਰੁਵਾਠ ਈਕਠੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਲੁਦੋਰੁਠਾਰੂ, ਮਰਿਯੂ ਸੰਠ੍ਰੁਯੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰ ਵਾਰੂ ਵਚਿਠ੍ਰੁ ਯੋਗਠ੍ਰੁਠਲਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਰੁਯੁ ਤਿਰਿਗੀ ਵਸ੍ਰਾਰੂ.

ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੂ ਏ ਰੰਗੁਲੂ ਲੋਦਾ ਰੂਪਾਲਕੁ ਅਠੀਠੁਲੂ.

ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥

ਅਯੁਨਪਠ੍ਰਿਕੀ ਮੀ ਓਨੀਕੀ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਅਨੁਭੂਠਿ ਚੋਂਦੁਠੁੰਦੀ.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥

ਓ, ਸਦ੍ਰੁਠਾਲ ਸੰਪਦ, ਮੀ ਮਹਿਮਲਨੁ ਪਦੋਪਦੋ ਵਿਨੀ, ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ, ਮੀ ਭਕੁਲੂ ਮਿਮਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਰੂ.

ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥

వయసు దాటిన తరాఢ్ర, నేను దయగల దేవునికి సేవకుడిని అవుతాను.

ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥

గురు దేవులు నా ప్రపంచ అనుబంధాలను తెగతెంపులు చేశారు.

ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਉ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਯਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥

ఓ నానక్, నేను మళ్ళీ ఈ జీవితంలో నృత్యం చేయాలి అవసరం లేదు.

ఎందుకంటే దేవుని నామానిధానించే ఈ అమూలమైన అవకాశం నాకు దొరికింది.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒక దేవుడు. సత్యురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘੁਰੁ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాఢ్రా, సీరీ రాగ్, పెఢ్రా, మొదటి లయ:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥

నా వర్తక మిత్రుడా, రాత్రి మొదటి క్షణంలో (జీవిత దశలో), దేవుని ఆజ్ఞ దాఢ్రా మీరు మీ తల్లి గర్భంలో పడవేయబడ్డారు.

ਉਰਥ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

తలక్రిందులుగా, గర్భములో, మీరు నా వర్తక మిత్రమా, తపసుశ్చేశారు, మరియు మీరు మీ గురువును ప్రార్థించారు.

ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਥ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

తలక్రిందులుగా ఉనప్పుడు మీరు మీ గురువుకు ప్రార్థనలు చేశారు, మరియు మీరు అతనిని గాఢమైన ప్రేమ మరియు ఆపొయ్యతతో ధ్యానం చేశారు.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥

(ఒక వశ్ఢీ) నగ్ఢగా ప్రపంచంలోకి వస్తాడు, మరియు చివరికి, నగ్ఢగా వెళతాడు.

ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥

మానవుడు ముందుగా నిర్ణయించిన విధితో జనిస్తాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారం, రాత్రి మొదటి క్షణంలో (జీవితం యొక్క మొదటి దశ), ఒక మానవుడు గర్భంలో పడవేయబడతాను.

ਦੂਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥

ਓ ਵਾਛਾਰੀ ਸੇਝੀਠੁਡਾ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਰੋਂਡਵ ਕੁਠਲੋਂ(ਮੀ ਜੀਵਿਤਲੋਂਨੀ ਦਸ਼), ਮੀਰੁ ਗਰਠੁ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਵਚਿਠੁ ਵੋਂਟਨੇ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਠਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਹਥੇ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥

ਅਪੁਠੁ ਚਿਨਝੀਲੁਵਾਡੀਗਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਅਤਨੀ ਤਲੀ ਯਥੋਂਦ ਈਲੋਂ ਚਿਨੁ ਕੁਠੁਡੀਲਾ ਚੇਯਿ ਚੁਠੁ ਪੋਂਪਬਡਤਾਰੁ.

ਹਥੇ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥

ਚੇਤਿ ਨੁੰਡੀ ਚੇਤਿਕੀ, ਮੀਰੁ ਚੁਠੁ ਪੋਂਪਬਡਤਾਰੁ. ਮੀ ਅਮੁ"ਐਤਨੁ ਨਾ ਕੋਡੁਕੁ" ਅਨੀ ਚੋਬੁਠੁੰਦੀ.

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੁੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਨਾਲੋਂ ਚਿਤ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠੁਮੁਠੁ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ ਏਂਦੁਕੰਚੇ, ਚਿਵਰਿਕੀ, ਏਦੀ ਨੀ ਸੋਂਤੰ ਕਾਦੁ.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥

ਮੀ ਈ ਸਰੀਰਾਨੀਸੁਠੁੰਚਿਨ ਐਯਨ (ਦੇਵੁਡੁ) ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਠੀਵੰਗਾ ਐਲੋਂ ਚਿੰਚਡੰ ਲੇਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੇ ਪਹਰੇ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਰੋਂਡਵ ਕੁਠਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਧਾਠੁ ਚੇਯੁਡੰ ਮਰਿਠੁਠੁਯਾਰੁ. ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਮਾਨਵੁਡੁ ਜੀਵਿਤਲੋਂ ਰੋਂਡਵ ਦਸ਼ਲੋਂ (ਪੁਠੁਠਿਨ ਤਰੁਵਾਤ) ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿਠੁਠਾਡੁ.

ਤੀਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੁਠਵ ਗਡੀਯਾਰੰਲੋਂ (ਜੀਵਿਤ ਦਸ਼), ਓ ਨਾ ਵਾਛਾਰੀ ਸੇਝੀਠੁਡਾ, ਮੀ ਮਨਸੁ ਯੁਵਤ ਏਯੁਕੁਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਐਨੰਦਾਲ ਪੇ ਦੁਠੁ ਸਾਰਿਸੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥

ਮਾਯ ਏਯੁਕੁਠੁੰਠੰ ਨੁੰਡੀ ਮਿਮੁਠੁਠੁ ਮੁਕੁ ਚੇਯੁਗਲ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਮੀਰੁ ਧਾਠੁੰਚਰੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥

ਅਮਰੁਡੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਠੁੰਚਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯਚੇਤ ਗੰਦਰਗੋਠਾਨੀਕੀ ਗੁਰਵੁਠਾਡੁ.

ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਮੈਂ సంపదలో ఆనందిస్తూ యవధంతో ఆశర్థస్థోతారు, మీరు మీ జీవితాన్ని నిరుపయోగంగా వృధా చేసుకుంటారు.

ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੇ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੇ ਮਿਤੁ ॥

మీరు దేవుని గురించి ధాన్యించలేదు లేదా మీరు పుణ్యక్రియలతో సేవ్హం చేయలేదు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰాਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥

ఓ' నానక్, జీవితంలోని మూడవ దశలో, ఒకరి మనస్సు సంపద యువతతో జతచేయబడింది.

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥

నా వర్తక మిత్రమా, జీవితంలోని నాల్గవ దశలో పంట పరిపకత్తకు పెరిగి కోతకు సరిపోయేవిధంగా, మీరు వృద్ధులవుతారు మరియు బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా ఉంటారు.

ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥

ఓ' నా వాఫారి సేవ్హితుడా, మరణ దూత ఆతఘు సాధ్దీనం చేసుకుని పంపినపుడ్లు, మీరు ఎకఢికి వెళ్లారో ఎవరికీ తెలియదు.

ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥

కాబట్టి సృష్టికర్త గురించి ఆలోచించండి! మరణ దూత మిమల్ని పుడ్లు సాధ్దీనం చేసుకుంటాడో మరియు మిమల్ని పుడ్లు తీసుకువెళతాడో ఎవరికీ తెలియదు ఈ రహస్యం.

ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

అపుడ్లు కొన్నితపుడ్లు ఏడుపులు మీ చనిపోయిన శరీరం చుట్టూ జరుగుతాయి మరియు ఆ క్షణంలో, మీరు అపరిచితులు అవుతారు

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥

తరాశ్రి జీవితంలో, మీరు ఈ జీవితంలో ఆరాటపడిన దానిని మాత్రమే అందుకుంటారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥

నానక్ ఇలా అంటారు, ఓ అమరుడా, పండిన పొలం కోతవంటి జీవితంలో నాల్గవ దశలో మానవ జీవితం ఈ విధంగా ముగుస్తుంది.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਵਾਘਾਰੀ ਸੇਖੈਤੁਡਾ, ਮੈ ਅਮਾਯਕ ਮਨਸੁਖੁ ਪਿਲਲ ਲਾਠੀ ਅਵਗਾਹਾਨ
ਠੇਠੁਠੁਦੀ.

ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਵਾਘਾਰੀ ਸੇਖੈਤੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਪਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਭਿਮਾਨਾਨਿਖਲੀਗਿ ਠੇਨਾਠੁ. ਮੈ
ਤਠੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਤਲੀ ਮਿਮਲੀਖੁਠਗਾਨੋ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ
ਮਾਯਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਬਾਧਪਠੁਠੁਨਾਠੁ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਸਬਾਈ ॥

ਤਲੀ ਮਰਿਯੁ ਤਠੁਡੀ ਤਮੁ ਬਿਠੁਨੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਤਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮਾਯਲੋ, ਅਠਦਰੁ
ਬਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬਠਠੁਠੁ ਚਿਕੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥

ਗਠਠੁ ਚੇਸਿਨ ਮਠਚਿ ਪਨੁਲ ਅਠਠੁਠੁ ਠਾਠਾ, ਮੈਰੁ ਵਚਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਐਠੁਠੁ
ਮੈਰੁ ਮੈ ਠਵਿਪਠੁਨੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਾਨਿਕੀ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਤਾਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੁਠੀ ਦੂਜੈ ਹੋਤਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਮੋਕੁਠੁ ਠੋਰਕਠੁ, ਪ੍ਰਪਠਚਠੁ ਮੋਠੁਠੁ
ਠਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠੁਨਠੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਕਾਕੁਠੁਠੁ ਐਠਰ ਵਿਪਠਾਲ ਪ੍ਰੇਮਲੋ).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੁਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਠਠੁ, ਓ ਅਮਰੁਡਾ, ਮੈ ਜੀਵਿਠਠੁਠੁ ਮੋਦਣੀ ਠਠਲੋ ਕੂਡਾ,
ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਾਠਾ ਮਾਠੁਠੁ ਮੈ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪੋਠੁਠੁਠੁ.

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥

ਰਾਠੁ ਰੋਠੁਠੁ ਕੁਠਠੁਠੁ (ਜੀਵਿਠ ਠਠਲੋ), ਓ ਨਾ ਵਾਘਾਰੀ ਸੇਖੈਤੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਯਵਠੁਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਠਠੁ ਠੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਮਠੁਠੁਠੁ ਠੇਨਾਠੁ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥

ਪਗਲੁ, ਰਾਠੁ, ਮੈਰੁ ਲੋਗਿਕ ਵਾਠੁਠੁਠੁ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠੁਠੁ, ਨਾ ਵਾਘਾਰੀ ਸੇਖੈਤੁਡਾ,
ਮਰਿਯੁ ਮੈ ਚੇਠਨ ਨਾਮੁ ਕੁ ਗੁਠੁਠੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥

ਹ੍ਰਾਦਯਮਲੋਂ ਦ੍ਰੈਵਿਕ ਨਾਮਾਨਿਹ੍ਰੋਰਵਿਚਰੁ, ਏਂਦੁਕਮ੍ਰੇ ਒ਕਰੁ ਙਤਰ ਭੋਂਗਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਤੀਪਿਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੁਠੇ ॥

ਓ' ਅਬਧ ਮਾਨਵੁਡਾ, ਏ ਦ੍ਰੈਵਿਕ ਙ੍ਙਾਨਮ, ਧਾਨ੍ਰਮ ਲੇਦਾ ਸੀਨ੍ਰੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਯੋਯੁਕ੍ਕ, ਯੋਗਸ੍ਰ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਮੀਰੁ ਙਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਢਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਭਾਧਲੁ ਪਡੁਤੁ ਓਂਟਾਰੁ.

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਲਾਲਨੁ ਸਂਦਰਿਠਚਡਮ, ਓਪਵਾਸਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡਮ, ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਪਕ੍ਸ਼ਾਲਨ ਓਏਯਡਮ, ਲੇਦਾ ਭਕ੍ਤਿ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਧਨ ਲੁ ਓਏਯਡਮ ਵਂਟੀ ਆਚਾਰਭਧਮ੍ਰੇਨ ਪਨੁਲੁ ਮੀਕੁ ਏਮਾਤ੍ਰਮ ਸੁਪ੍ਰਯੋਙਨਮ ਕਲੀਗਿੰਚਵੁ.

ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੁਜਾ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਪ੍ਰੇਮਪੁਰਸ਼ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਒ਕਰੁ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ. ਮਿਗਠਾਵਨੀਧ੍ਰਠਦਠ੍ਰਾਘ੍ਰਿਕੀ (ਲੋਕਵਿਸਯਾਲ ਸੁਪ੍ਰੇਮ) ਦਾਰਿਠੀਸ੍ਰਾਯਿ.

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥

ਨਾ ਵਾਘੋਰਿ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਮੀ ਙੀਵਿਠਮਲੋਂਨਿ ਮੁਾਡਵ ਦਸ਼ਲੋਂ, ਮੀ ਙਾਠ੍ਰੁ ਙੂਾਡਿਦ ਰੰਗੁਲੋਂਕੀ ਮਾਰਿਂਦਿ, (ਮੀ ਙੀਵਿਠ ਕਾਲਮ ਠਗ੍ਰਿਠੋਂਯਿੰਦਨਿ ਸੂਚਿਸੁਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ

ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੁਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਵਾਘੋਰਿ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਯਵਠਮ ਦਾਨਿਕਦੇ ਪੋਂਠੁਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵੁਧ੍ਰਾਪਠੁ ਵਿਙਯਮ ਸਾਠਿਸੁਂਦਿ, ਸਮਯਮ ਗਡਿਓ ਕੋਧ੍ਰੀ, ਮੀ ਰੋਙਾਲੁ ਠਗ੍ਰਿਠੋਂਠਾਯਿ.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ, ਮਰਠ ਦੂਤ ਤਨਨੁ ਤੀਸੁਕੋਲੀਨਪੁਠੁ ਗੁਠੀ (ਆਧਾਠੀਠ ਅਝਾਨੀ) ਵਝੀ ਤੀਵਰੰਗਾ ਚਿੰਤਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਸੇਕਰਿੰਚੇ ਅਨਿਪੁਪੰਚ ਵਿਸ਼ਯਾਲੁ, ਮਰਠਾਨੰਤਰੰ ਕੁਠੰਲੋ ਮਰੋਕਰਿ ਆਸ਼ਿਗਾ ਮਾਰਿਘੋਤਾਯੀ.

ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਨੀ ਬੁਠੀ ਨਿਨੁਖੁਵਿਡੀਚਿਪੇਡੁਤੁੰਦੀ, ਨੀ ਝਾਨਮੁ ਤੋਲਗਿਘੋਤੁੰਦੀ, ਝਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਚੋਸਿਨ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਕੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਘੁਡਤਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪੁਠੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕੋਂ ਝਲਾ ਅੰਟਾਰੁ, ਓ ਅਮਰੁਡਾ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੂਡਵ ਕੁਠੰਲੋ (ਝੀਵਿਤੰਲੋਨੀ ਮੂਡਵ ਦਸ਼ਲੋ), ਮੀ ਚੋਤਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਤੋਂ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਦੁਘੁਠਿ ਪੇਠੁਨਿਵਠੁਡੀ.

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਵਾਘਾਰੀ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਨਾਲੁਵ ਗਡੀਯਾਰੰਲੋ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਵੁਠੁਪਠੁਲੋਕੀ ਵੋਲੀ ਮਰਿਯੁ ਬਲਪੀਨੰਗਾ ਪੇਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥

ਨਾ ਵਰੁਕ ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਨੀ ਕਨੁਠੁ ਗੁਠੀਵਿ, ਚੂਡਲੇਵੁ, ਨੀ ਚੋਵੁਲੁ ਏ ਮਾਟਲਨਾ ਵਿਨਲੇਵੁ.

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥

ਮੀ ਕਠੁਗੁਠੀਗਾ ਅਵੁਠਾਯੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਨਾਲੁਕ ਰੁਚਿ ਚੂਡਲੇਕ ਘੋਤੁੰਦੀ; ਮੀਰੁ ਝਤਰੁਲ ਸਹਾਯੰਤੋਂ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਝੀਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ਸਠੁਠਾਠਾਲੁ ਲੋਨੀ ਵਝੀਕੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਏਲਾ ਲਭਿਸੁੰਦੀ? ਅੰਦੁਵਲੁ, ਸੀਠੁਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਝੀ ਝਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾਡੁ.

ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥

ਵੁਠੁਪਠੁਲੋਂ, ਪੰਡਿਨ ਪੰਟਲਾਗਾ, ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਕੂਲੀਘੋਤੁੰਦੀ. ਅਪੁਠੁ ਓ ਸ਼ਰੀਰੰ (ਕੁਠੰਠ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠਾਨੀਕੀ ਲੋਬਡੀ ਠੰਟੁੰਦੀ) ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਲਾ ਗਰਠੁਡਤਾਰੁ?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰਠੁ: "ਓ' ਨਾ ਕਾਲੀਨਡਕ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਕਨੀਸੰ ਨਾਲ਼ਵ ਦਸ਼ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਅਯਿਨਾ (ਵਧੁਡਾਪਠੁਲੋ) ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਗੁਪਿੰਚੰਡੀ.

ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੀਨਿ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਠੀਪਿਰੀ ਮੁਗਿੰਪੁਨਕੁ ਵਚਿਠੁਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਖੁਜਾਲੁ ਕੁਰਮੈਨ ਵਧੁਡਾਪਠੁਲੋ ਬਰੁਵੁ ਤੁਚਬਠਾਯਿ.

ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਾਨਿ ਬੀਨਿ ॥

ਓ ਨਾ ਵਰੁਕ ਮਿਤੁਰੁਡਾ, ਮੀ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਮੀਕੁ ਏ ਸਠੁਠਾਲੁ ਲੇਵੁ, ਕਾਬਠੀ ਈਪੁਠੁਠੁ ਮੀ ਸਠੁਠ ਦੁਰੁਠਾਲੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੁੰਠਿੰਚਿ ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੁਰਿਮਿਵੇਸੁਠਾਯਿ.

ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੇਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥

ਕਾਨੀ ਸੀਠੁ ਕੁਰਮਸ਼ਿਕੁਣ (ਲੇਦਾ ਯੋਗਾਲੁ) ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠਾਲੁ ਨਿਸੁਠੁਠਿੰਚੇ ਵਕੁਠੀ ਬਾਠਪਠਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਈਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕੁਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠਠੁ.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥

ਮਰਠ ਦੁਠ, ਅਠਨਿ ਠਚੁਅਠਨਿਠਾਕਲੇਵੁ; ਪੁੰਮਪੁਰਕੁਠ ਠਕੁਠੀ ਆਠਠਨ ਦਾਠਾ, ਅਠਨੁ ਠਠੰ ਠਠੁਕੁਸੁਮੁਦੁਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਵੇਠਠਾਡੁ.

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਅਠਨੁ ਗੋਰਵੰਠੋ ਵੇਠਾਡੁ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ, ਏ ਬਾਠ ਲੇਕੁੰਡਾ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਠਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ, ਅਠਨੁ ਸਠੁਠਦੇਵੁਨਿਚੇ ਗੋਰਵਿੰਚਬਠਠਾਡੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ. ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥

ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਰਾਠੁਰਿ ਮੋਦਠੀ ਕੁਣੰਲੋ (ਜੀਵਿਤ ਦਸ਼) ਦੇਵੁਡੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੁਰਿਲ੍ਰਿ ਗਰਠੁਲੋ ਠੰਚੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥

(ਤਲੀ ਗਰਠਲੋਂ), ਓ, ਨਾ ਵਰਤਕ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਜਪਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨਲੋਂ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਏ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥

ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਿਸ਼ੁ, ਗਰਠੁੰਟਲੋਂ ਧਾਠੁੰ ਚੇਸ਼ੁ, ਨਾਮੁੰ ਮੀਦ ਨਮਿਊਂਡੁੰਟੁੰ ਧਾਠੁ
ਮੀ ਜੀਵਿਤੁੰ ਮੁੰਦੁਕੁ ਪੋਤੁੰਦਿ.

ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਬੀਵਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਪੁਠੀ ਮੀ ਤਲੀ ਗਰਠੁ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਵਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਤਲੀ ਮਰਿਯੁ
ਤੁੰਡੀ ਮੀ ਮੁਖਾਨਿਯੁਸੀ ਸੁੰਤੋਂਪਿਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਓ ਅਮਰੁਲਾਰਾ, ਓ ਬਿਠੁਨੁ ਪੁਪੰਚਾਨਿਕੀ ਪੰਪਿਨ ਵਸ਼ੀਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ. ਗੁਰੁਪੁ
ਬੋਧਨਲ ਧਾਠੁ ਮੀ ਪੁਧਯੁੰਲੋਂ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪੁਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵਿਤੁੰ ਯੋਕੁਮੋਦਟੀ ਧਸ਼ਲੋਂ, ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਧਾਠੁ ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਵਚੁ.

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਨਾ ਵਰਤਕ ਮਿਤੁਰੁਮਾ, ਰਾਤੁ ਰੋਂਡੁਵ ਕੁੰਠੁੰਲੋਂ, ਮਨਸੁਪੁਠੁਠੁਠੁਪੇਮੁਠੋਂ
ਜੁਚੋਂਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਠੁਰੀ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਮੀ ਅਮੁਨਾਨੁਨੁਨੁਕੋਂਗਿਲਿੰਚੁਕੁਨਿ, "ਭੁਤਨੁ ਨਾ ਵਾਡੁ,
ਭੁਤਨੁ ਨਾਵਾਡੁ" ਅਨਿ ਚੋਪੁਠੁੰਟਾਡੁ; ਓ ਬਿਠੁ ਕੂਡਾ ਪੇਰੁਗੁਤਾਡੁ.

ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥

ਮੀ ਤਲੀ ਮਰਿਯੁ ਤੁੰਡੀ ਨਿਰੰਤਰੁੰ ਵਾਰੀ ਕੋਗਿਲਿਲੋਂ ਮਿਮੁਠੁਠੁਠੁਗੁਰੁਗੁ
ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਅੰਦਿਸ਼ਾਰਨਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀਕੀ
ਮਠੁਠੁ ਭੁਸ਼ਾਰਨਿ ਵਾਰੁ ਨਮੁਠੁਾਰੁ.

ਜੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੁੜਾ ਦਿਤੇ ਨੇ ਲਪਟਾਏ ॥

ਮੂਰੁਠੁਡੀਕੀ ਏਵਰੁ ਭੁਚੋਂਘਾਡੋਂ ਠੇਲਿਯੁਦੁ; ਬਦੁਲੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਬਪੁਮੁਠੁਕੀ
ਅਤੁਕੁਠੁਠੁਤਾਡੁ.

ਕੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁవు ਯੋਕੁਅਨੁਚਰੁਡੁ ਅਰੁਦੁਗਾ (ಈ ਵਾਸ਼ਵਿਕਤਪੈ) ਪੁਰਿਬਿੰਬਿਸ਼੍ਰਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਨੁ ਪੁਰਿ ਵੀਕਾਗੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਤਿ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਕੇਂਦੁਰਿਕਰਿਸ਼੍ਰਾਡੁ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਰੋਂਡਵ ਦਸ਼ਲੋ (ਅਲਾਂਟੀ ਵਕੁਤਿ, ਦੋਵੁਠੁ ਗੁਰੁਚੁਕੁਨੋਵਾਡੁ) ਮਰੁਠੁ
(ਮਰਿਯੁ ਭਵਿਸ਼੍ਰੁਤੁ ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੁਠੁਲ ਵੁਠੁ) ਨੁਂਡੀ
ਤਪਿਰੁਚੁਕੁਂਟਾਡੁ.

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਫ਼ਾਰੀ ਸੇਖ਼ੀਠੁਡਾ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੀਵਿਤੁਲੋਨਿ ਮੂਡਵ ਕੁਠੁਲੋ, ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ
ਪੁਰੁਪੁਚੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਪਾ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲੁ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿੰਡੀ.

ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਫ਼ਾਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁਡਾ, ਸੁਪਦੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ ਸੁਪਦੁਨੁ ਸੇਕਰਿਸ਼੍ਰਾਡੁ, ਕਾਨਿ
ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਦੁਯੁਲੋ ਪੋਂਡੁਪਰੁਚੁਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਸਹੁਯੁਕੁਨਿਗਾ ਊਂਡੁਗੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਨਠੁ ਆਲੋਚਿੰਚੁ.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਤੁਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥

ಈ సంపద, ఆస్తి మరియు మాయ అన్వితబద్ధం. చివరికి, మీరు వీటిని విడిచిపెట్టి, దుఃఖంతో వెళ్ళాలి స్టాంటుంది.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

దేవుడు తన కృపలో గురువుతో ఐకమైన వక్తి నామాన్నిపతిబింబిస్తాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥

నానక్ ఇలా చెప్పాడు (ఈ మూడవ దశలో దేవుణ్ణి ధాన్వించిన అటువంటి మానవులు) దేవునితో ఐకం కావడానికి ఇకటి నుండి వెళతారు

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥

ఓ' నా అమార సేహ్నితుడా, రాత్రి నాల్గవ క్షణంలో (వృద్ధాప్య), ఈ ప్రపంచం నుండి బయలుదేరే మీ సమయం ఆసనమైంది.

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥

ఓ' నా వాణ్ణారి సేహ్నితుడా, పరిపూర్ణ సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా సేవలు చేసుకోండి, మీ జీవిత-రాత్రి మొత్తం గడిచిపోతుంది.

ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੁਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥

ప్రతి క్షణము దేవుని జ్ఞాపకము చేసి కొనుడి, మీరు అనియుగాలుగా నిత్యముగా (దేవునితో ఐకమై) కావడానికి వీలుగా దీనిని ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయవద్దు.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੇਵਹੁ ॥

ఈ విధంగా మీరు దేవుని సహవాసంలో శాశ్వత సంతోషాన్నినుభవిస్తారు, జనన మరణాల బాధలను వదిలించుకుంటారు.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂ ॥

దేవునికీ, సత్యగురువుకీ మధ్య తేడా లేదని తెలుసుకోండి, వారి సాంగత్యంలో, దేవుని పట్ల భక్తి నిజమైన ఆనందాన్నినిస్తుంది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਸਫਲਿਓ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥

నానక్ ఇలా అనాడు, ఫలవంతమైనది దేవుని భక్తుల రాత్రి జీవితం.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, సిరీ రాగ్:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥

ਨਾ ਵਰਤਕ ਮਿਤ੍ਰੁਠਾ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੀਵਿਤਪੁ ਮੋਦਠੀ ਕੁਣਾਨਿਮੁਸਿ ਸੁਖਿਕਰੁ ਮੈ ਆਤਮੁ ਮੈ
ਤਲੀ ਗਰਠੁਲੋ ਠੁੰਚਾਠੁ.

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਸੇਖੀਠੁਠਾ, ਪਦਵ ਨੋਲਲੋ, ਮੈਰੁ ਪੁਰੀ ਮਨਿਸ਼ਿਗਾ ਅਭਿਵੁਠੁ
ਚੋਦੁਠਾਰੁ, ਮਰਿਠੁ ਮੈ ਪਨੁਲਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚਠਾਨਿਕੀ ਮੈਕੁ ਕੇਟਾਠੁਚਿਨ
ਸਮਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ.

ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੈ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਮੈਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਚਿਨ ਵਿਠਿ ਪੁਕਾਰੁ, ਮੈ ਪਨੁਲਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚਠਾਨਿਕੀ ਮੈਕੁ
ਠੁ ਸਮਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੰਜੋਇਆ ॥

ਦੋਵੁਠੁ ਮਿਮਲੀਖੀ ਤਲੀ, ਤੁਂਡੀ, ਸੋਦਰੁਠੁ, ਕੁਮਾਰੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਭਾਰਠੁ
ਸੰਬੰਠਾਲਲੋ ਕਠੁਠੁਠੁ.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਠੁ ਨਾਹਿ ॥

ਅਠੁਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮੁੰਚਿ ਲੇਦਾ ਠੋਠੁ ਪਨੁਲਨੁ ਠੋਲੇ ਠੋਠੁਠੁ, ਠੁ ਅਮਰੁਠੁ
ਨਿਠੁਠੁਠੁਲੋ ਠੋਠੁ ਠੁਠੁਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ, ਓ ਅਮਰੁਠੁ, ਜੀਵਿਤ-ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੋਦਠੀ ਗਠਿਠਾਰਲੋ, ਆਠੁਠੁਰਠੁਲੋ
ਠੁਚਠੁਠੁਠੁ.

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਠੋਇ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਰੋਂਡਵ ਕੁਠੁਲੋ, ਓ ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਸੇਖੀਠੁਠੁ, ਠੁਵਠੁ ਨਿੰਡੁਗਾ ਅਲਲ ਵਲੇ
ਮੈਲੋ ਪੇਰੁਗੁਠੁਠੁ.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਸੇਖੀਠੁਠੁ, ਮੁੰਚਿ ਕੀਡੁਕੁ ਮਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ, ਮਨਸੁ ਆਠੁ
ਮਠੁਲੋ ਠੁਠੁਠੁ.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥

ਅਮਰੁਠੁ ਮੁੰਚਿ ਠੋਠੁਲਕੀ ਮਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਚਿਲੇਠੁ, ਮਰਿਠੁ ਮੁੰਦੁਨਠੁਠੁ
ਨਮਠੁਠੁਠੁ.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥

ਪਰਿਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬੰਧਨਲਨੁ ਅਮਰੁਡੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਰਠਨ
ਯੋਕੁਕੁਰਮੈਨ ਰਾਕੁਸੁਲੁ ਅਤਨਿ ਤਲਪੈ ਨਿਲਬਡਤਾਰੁ.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥

ਓ ਵੇਰਿਵਾਡੁ (ਓਕਰਿ ਰਕੁਣਲੋ ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਪਥੋਤੁਨਾਠੋ ਠੇਲਿਯਡੁ),
ਨੀਮੰਤੁਲੈਨ ਨਾਠੁਮੂਰਿ ਓਕਰਿ ਪਨੁਲ ਭਾਠਾਨੁ ਪਠੁਕੁਨਿ ਅਡੁਗੁਠਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੋ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਰੋਂਡਵ ਕੁਣਲੋ, ਪ੍ਰਠਾਨ ਯੁਵਤ ਤਰੰਗਾਲੁ
ਅਮਰੁਡਿਲੋ ਪੇਰੁਗੁਠਾਯੁ.

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਘਾਰਿ ਸੇਠੀਠੁਡਾ, ਮੀ ਜੀਵਿਤਲੋਨਿ ਮੂਡਵ ਦਸ਼ਲੋ (ਮਠਘਵਯਸੁ) ਗੁਠੀ
ਅਝਾਨਲੋ ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਨਿਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ) ਪੋਗੁਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਭਾਰਘੁਮਰਿਯੁ ਕੁਮਾਰੁਲਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠ ਅਨੁਬੰਠਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ,
ਓ ਨਾ ਵਾਘਾਰਿ ਸੇਠੀਠੁਡਾ, ਅਤਨਿਲੋ ਲੋਠੁਗਾ, ਦੁਰਾਸ਼ ਤਰੰਗਾਲੁ ਪੇਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ ਅਲਲੁ ਅਤਨਿਲੋ ਪੇਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੋਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘ ਅਯਿਨ ਸਾਠ ਸੰਗਠ ਲੋ ਚੋਰਡੁ, ਲੋਕਠੇਨਨਿਠਵਠਾਰਾਲ ਦਾਠਾ
ਅਤਨੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਬਾਠਲੋ ਬਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥

ਸੁਠੀਕਰੁਨੁ, ਤਨ ਗੁਰੁਠੁਨੁ ਮਰਚਿਠੋਯਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਓਕੁਕੁਣਨ ਕੂਡਾ
ਠਾਠੀੰਚਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥

ਨਾਨਕੋ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੂਡਵ ਕੁਣਲੋ ਅਝਾਨਿ, ਮੂਰੁਠੁ ਮਰੁਠੁਠੁ ਵਿਸ਼ਾਨਿਲੋਕ ਸੰਪਦ)
ਸੇਕਰਿਸੁਠੁ.

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਨਾਠੁਵ ਕੁਣਲੋ, ਓ ਨਾ ਵਾਘਾਰਿ ਸੇਠੀਠੁਡਾ, ਓ ਮਰਠ ਦਿਨੰ ਸਮੀਪਿਸੁਠੀਂਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥

ఓ నా వాణ్ణారి మిత్రమా, గురువు దాఠ్ఠా నామానిఘ్ఠానీంచండి. సరశ్శక్తిమంతుని ఆస్థానంలో మీకు సేఘ్ఠితుడు అవుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

ఓ అమరుడా, గురువు బోధనల దాఠ్ఠా మీ చివరి గంటలో మీకు సహాయపడే దైవిక నామానిఘ్ఠానీస్తారు.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥

ਮਾਯਤੋਂ ੇ ਭਾਵੋਂਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰਲੋਂ ਮੀਰੁ ਚਿਕੁਠੁਘੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਮੀਤੋਂ ਵੇਲਠੁ;
ਦਾਨਿਤੋਂ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਪਡਠੁ ਅਬਠੁ.

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਮੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਮੋੁਤੰ ਅਯਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀਲੋਂ ਗਡਿਚਿਘੋਤੁੰਦਿ; ਕਾਨੀ ਝਪੁਠੁ ਗੁਰੁ
ਬੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵਯਾਨੰਤੋਂ ਮੀਰੁ ਯਾਨੋਂਦਯਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕੋਂ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋੁਕਯਾਲੁਵ ਕੁਠੰਲੋਂ (ਵੁਠ੍ਰਾਪਠੁ), ਨਿਯਮਿਤ
ਮਰਠ ਦਿਨੰ ਸਮੀਪਿਠੋਂਦਿ.

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਾਠ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਆਦੋਂਸਾਲੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਜੀਵਿਤਕਾਲੰਲੋਂ
ਚੋਂਸਿਨ ਪਨੁਲ ਘਾਠਾਠੋਂ ਪਾਠੁ ੇ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਬਯਲੁਦੋਂਰਾਲੀ.

ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥਿ ॥

ਓਕ ਕੁਠੰ ਆਲਸਠੁ ਕੂਡਾ ਅਨੁਮਤਿੰਚਬਡਦੁ, ਓ ਨਾ ਅਮਰ ਸੇਘੀਠੁਡਾ; ਮਰਠ
ਦੂਠ ਦੁਠਮੋਂਨ ਚੋਂਤੁਲਠੋਂ ਅਠਨਿਘੋਠ੍ਰੀਨੰ ਚੋਂਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥

ਸਮਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਖੁਮਰੁਠੁਨੁ ਸਾਠ੍ਰੀਨੰ ਚੋਂਸੁਕੁਨਿ ਪੰਪੁਠਾਰੁ. ਆਠਠੰਕਲਿਠੁਡੁ
(ਮਨੋਂ ਮੁਘੋਂ) ੇਲੁਪੁਠੁ ਗੋਂਪਘਾਠਨੁ ਅਨੁਠਵਿਠਾਡੁ.

ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥

(ਮਰੋਂਵੋਪੁ) ਸਠਠੁਰੁਬੋਂਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ੇਠੋਂ ਓਦਾਰੁਗ੍ਰਾ ਦੋਂਵੁਨਿ
ਆਠਨਾਨੀਕੀ ਵੇਲਠਾਰੁ.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੇ ਬੇਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਲੋਂ, ਸਰੀਰੰ ਕਰੁਕ੍ਰਿਯਲੁ) ਯੋੁਕਠ੍ਰੇਠੰ ਵੰਡਿਦਿ, ਦੀਨਿਲੋਂ ਓਕਰੁ
ਚੋਂਸਿਨ ਪਨੁਲ ਏਪਯੋਗਾਲਨੋਂ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥

ਨਾਨਕੋਂ ਝਲਾ ਚੋਪਾਰੁ, ਠਕੁਲੁ ਸਰੁਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡਿ ਨਾਠੁਨਾਨੰਲੋਂ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ,
ਅਠਿਠੋਂ ਸੀਠੁ-ਅਹੰਕਾਰ ਵਠੁਲੁ ਲੋਂਦਾ ਮਨੁਠੋਂ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋੁਕੁ
ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਸਾਠਠੰਗਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾਰੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਦੇਵੁਡੁ. ਸਤਨੁਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਕੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਛਾਡੁ:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਕੀਰਨ:

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥

ਅਛਾਨ ਵਧੁਵੁ (ਅਤਮੁ ਤਨ ਤਲੀਦੰਦੁਲੁਲੁ ਇੰਠੀ (ਓ ਲੋਕੰਲੋ) ਨਿਵਸਿੰਚੈਟਪੁਠੁ, ਤਨ ਜੀਵਿਤੁ ਭਾਗਸਾਘੀ ਦੇਵੁਨਿ ਓਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਘੁਲਾ ਘੋਂਦਗਲਦੁ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਚੁਪਿਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਦਰਠੁਤਠੁ ਦਾਠਾ ਵਧੁਵੁ (ਅਤਮੁ ਤਨ ਭਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ) ਇੰਠੀ ਮਾਰਾਲਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲੁ ਕ੍ਰਿੰਦ ਤਨ ਭਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ) ਇੰਠੀ ਮਾਰਾਲਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ, ਅਮੇ (ਅਤਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁੰਦੀ.

ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥

ਅਮੇ (ਵਧੁਵੁ ਅਤਮੁ ਤਨ (ਗੁਰੁਘੀ) ਸੇਘੀਤੁਲ ਮਧੁਸੁੰਠੋਂਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੋਂਗਾ ਚੇਤੁਲੁ ਓਪੁਠਾ (ਅੰਦੋਲਨ ਲੇਕੁੰਡਾ) ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਂਠਕੁ ਚੇਰੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥

ਅਮੇ (ਅਤਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁੰਦੀ ਨੀਤਿਮੰਠੁਡੈਨ ਨਾਠੁਯਾਧਿਪਤਿਕੀ ਕਰੁਰੁਣਾਨਿ ਤਿਰਿਗੀ ਚੇਲੀਸੁੰਦੀ.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ, ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ, ਤਨ ਤਲੀਦੰਦੁਲੁਲੁ ਇੰਠੀਲੋ (ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ) ਨਿਵਸਿੰਚੁਨਪੁਠੁ, ਅਮਾਯਕ ਵਧੁਵੁ (ਅਤਮੁ ਤਨ ਭਰੁਨੁ (ਦੇਵੁਠੀ) ਚੁਸੁੰਦੀ.

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਠੰਡੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ (ਅਧਾਠੀਠੁ ਏਕਠੁਗਾ).

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥

ਅਛਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਘੋਂਦੀ. ਗੁਰੁਵੁ ਅਧਾਠੀਠੁ ਛਾਨੰ ਯੋਕੁਮੰਡੁਠੁਨੁ ਕਾੰਠੀਨੀ ਚੁਪਿੰਚਾਰੁ.

ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਇਚਿਠੁ ਏ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਪੁਕਾਸਿਸੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਚੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿੰਦੀ.
ਨੇਨੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਮੂਲਮੁਨ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਹਉਮੈ ਰੇਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥

ਅਹੰ ਪਲੁ ਨਾ ਦੁਠਿ ਠੋਯਿੰਦੀ, ਨਾ ਦੁਃਖਾਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਯਾਯਿ, ਗੁਰੂਵੁ ਠੋਧਨਲੁ
ਨਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਠਾਵਾਨਿਠੋਲਗਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਸਹੋਯਪਠਾਯਿ.

ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਅਮਰੁਡੁਨੀ ਮਰਿਯੁ ਨਸ਼ਿੰਚਨੀ ਦੇਵੁਠਿ ਨਾ ਵਰੁਡੁਗਾ ਠੋਂਦਾਨੁ, ਅਠਨੁ
ਏਨਠੁ ਚਨੀਠੋਡੁ ਲੇਦਾ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠਠੁ.

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾ ਪੁਰਿਯਮੁਨੇਨ ਠੰਡੀ, ਨਾ ਵਿਵਾਹੰ (ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯਿਕ) ਗੰਠੀਰੰਗਾ
ਚੇਯਠਡਿੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂਵੁ ਠੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠਿ (ਨਾਠੋ) ਗੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਪੁਰਿਯਮੁਨੇਨ ਠੰਡੀ, ਸਾਸਠੁਡੁ ਨਾ (ਵਰੁਡੁ) ਦੇਵੁਡੁ, ਕਲੀਸੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਠਕੁਲੁ
ਆਕਠੁਕੁਨੇ ਵਿਵਾਹਾ ਵਿੰਦੁਨੁ ਚੇਸੁਰੁ.

ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੇਹੰਦੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਾ ਠਲੀਦੰਡੁਲ ਆਠੁਠੋ (ਏ ਲੋਕੰ)
ਪੁਸ਼ਾਠੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਆਠੁਠੋ ਕੂਡਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠੋਂਦੁਠਾਨੁ.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੇਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਏ ਲੋਕੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇਠਪੁਠੁ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਨ ਵਠੁਵੁਲੁ (ਆਠਠੁ)
ਖਚਿਠੰਗਾ ਗੋਰਵਿੰਚਠਡਠਾਰੁ.

ਸਠੁ ਸਠਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥

ਗੁਰੂਕੁਪ ਵਲਨ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁ ਅਦੁਪੁਲੋ ਪੇਠੁਕੋਨੀ, ਆਠਨੁ (ਠੀਵਿਠਪੁ)
ਠਾਗੁਰੁਠੁਗਾ ਆਡਿਨ ਵਾਰੀ ਠੀਵਿਠੰ ਪੁਲਪੁਰਦਮਵੁਠੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਠਕੁਲੁਠੋ ਕਲੀਸੀ ਏਂਚੇ, ਵਿਵਾਹੰ (ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯਿਕ) ਅੰਦੰਗਾ
ਮਾਰੁਠੁੰਦੀ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨੀਕੀ ਮੂਲਮੁਨੇਨ ਅਨਿਠੁਠੋਠੁ ਏਨਠੋਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਝ ਸ਼ੇਰੰਦੀ ॥੩॥

ఓ' నా ప్రియమైన తండ్రి, నిజమైన మరియు శాశ్వతమైన నా (వరుడు) దేవుడు మరియు దేవుని భక్తుల ఉనికితో, వివాహ సందర్భ అందంగా కనిపిస్తుంది.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਤੰਡੀ, ਨਾ ਪੇਲੀਕੀ ਬਹੁਮਤੀਗਾ ਮਰਿਯੁ ਕਟੁਠੁਗਾ ਨਾਕੁ ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੀਵਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਕਪੜੇ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੇ ॥

ਨਾ ਵਿਵਾਹ ਪੰਚੋਗਾ ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੀਵਠੁਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪਨਿਨਿ ਨੋਰਵੇਰਠੁਠਾਨਿਕੀ ਨਾਮੁ ਨਾ ਮਹਿਮ ਅਵੁਠੁਠੁਡੀ (ਸਰਸ਼ੁਕੀਮੰਠੁਡੀਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਰੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠੁ ਈ ਵੇਡੁਕ ਆਨੰਦਦਾਯੁਕੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੰਗਾ ਚੇਯੁਬਡੁਠੁਡੀ; ਸਤਸ਼ੁਰੁਵੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੀ ਬਹੁਮਤੀਗਾ ਐਚਾਰੁ.

ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥

ਈ ਕਟੁਠੁ (ਨਾਮੁ) ਐਤਰ ਵਰਕਟੁਠੁਲਾ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ ਕਾਬਠੁਠੀ ਪੁਪੰਚੰਲੋਨਿ ਅਨਿ ਪੁਰੰਚਾਲਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮ ਵਾਠੁਠੁਡੀ.

ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੁੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੇ ॥

ਪੁਦਰਠੁ ਕੋਸੰ ਸੰਠੁ-ਸੰਕਲਠੁ ਅੰਦਿੰਚੇ ਏਦੈਨਾ ਐਤਰ ਕਟੁਠੁ, ਠੁਪੁਠੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪੁਦਰਠੁ ਮਾਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੇ ॥੪॥

ਓ' ਨਾ ਤੰਡੀ, ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੀ ਵਿਵਾਹ ਬਹੁਮਤੀਗਾ ਐਵਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੇਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਤੰਡੀ, ਅਨਿਘੋਠੁ ਈਠੋ ਈ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਠੁ, ਨਾ ਸੰਠਾਨਮੁ ਵਰੁਠੁਠੁਠੁਨੁ ਠੁਰਾਵਲਿਵਲੋ ਰੋਠੁਠੁਠੁ ਅਯਿੰਦੀ.

ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੁ ਚਲੰਦੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ (ਭਕੁਠੁ) ਠੁਕਸੰਠਾਨਮੁ ਅਨਿਘੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਪੇਰੁਗੁਠੋਂਦੀ.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੀਠੁੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ ਵਾਰਿ ਵੰਠਾਲ ਠੁਰੁਵਾਠੁ ਕੂਡਾ ਵਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਈੰਦੀ.

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੂ (ਅਲਾੱਟੀ ਭਰ੍ਰ, ਅੱਨੁ) ਏਨਠੁੂ ਚਨਿਓਡੂ ਲੇਦਾ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲਠੁ, ਮਰਿਯੂ ਪ੍ਰੱਤਿਰੋਯੂ ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਠੁ ਈਸੁੂਨੇ ਊੰਟਾਡੂ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਰੰਦੀ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਰਸ਼ਕ੍ਰੀਮੰਤੁਡੈਨ ਦੇਵੁਡੂ, ਮਰਿਯੂ ਅੱਨਿ ਭਕੁੂਲੁ ਆਠਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਓਕਏ. ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਆੱਠਠੁਠੁਵੁਲੁ ਆਠਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਤਯਾਰਵੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਏਨ ਤੰਡੀ, ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਵਡੰ ਠਾਠਾ ਨਾ ਸੰਠਾਨਾਨਿਠੁਗੁਰੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਆੱਠੁਲੁ ਵਠੀਲੁਤੁਨੁਨੁਦਾਠੁਵਲੀਵਲੇ ਰੇਠੀੰਪੁ ਅਯਾਠੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕਠੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੁਏਨ ਦੇਵੁਡੂ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਕੁਪ ਵਲੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੂ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ, ਕੀਰ੍ਰਨ:

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਏਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਠੀਤੁਡੂ, ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰੱਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਰੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਏਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਠੀਤੁਡੂ, ਸੁਠੀਕਰ੍ਰ ਏਲੁਪੁਠੁੂ ਮੀਠੋਨੇ ਊੰਟਾਡੂ.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਮੀ ਸਹਾਚਰਿਗਾ ਮੀਠੋਨੇ ਊੰਟੁੰਦੀ. ਏਵਰੁਠੇ ਆਯਨਨੁ ਠਾਠੀਸੁਾਰੋ, ਵਾਰੁ ਊ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਵਠੀ ਚੇਤੁਲਠੋ ਤਿਰਿਗੀ ਵੇਲਠੁ.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠਾਮਰ ਪਾਦਾਲਪੁਏ ਮੀ ਦੁਠੀਨਿ (ਪੇਰੁ) ਅੱਨੁਕੁਗਾ ਚੇਸੁਕੋੰਡੀ ਅਲਾ ਮੀ ਕੋਰਿਕਲਨੀਨੋਰਵੇਰਠਾਯੁ

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

ਲੋਕਯੁਯਮਾਨੀ ਯਲਮੁਨੁ, ਠੁਮਿਨੀ ਆਕ੍ਰਮਿੰਚਾਡੂ. ਪ੍ਰੱਤਿ ਹੁਠਦਯਮੁਲੋਨੁ ਨਿਵਸਿਸੁਾਡੂ ਤਨ ਕੁਪਚੁਪੁਠੋ ਅੰਦਰਿਨੀ ਚੁਸੁਾਡੂ.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥

ఓ ప్రేయమైన మనసా, నానక్ ఈ సలహాను ఇస్తాడు: పవిత్ర సంఘంలో ఉండేటపుడు మీ సందేహాలను మరచిపోండి,

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥

ఓ నా ప్రేయమైన సేఖ్షాపూరక్ష్ మనసా, దేవుడా తప్పఇతర అన్నిపాపంచిక విషయాలు సఖ్షాల్లికమైనవి.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ఓ ప్రేయమైన సేఖ్షాపూరక్ష్ మనసా, ప్రపంచం దుర్గుణాల విషంతో నిండిన సముద్రం లాంటిది.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

సృష్టికర్త యొక్కతామర పాదాలు (నామం) మీ పడవగా ఉండనిస్తే, బాధ మరియు సంశయవాదం మిమల్లితాకవు.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥

అదృష్టం వల్ల, పరిపూర్ణ గురువును కలిసినపుడు, ఎల్లపుడూ దేవుని నామాన్ని ధాన్వీస్తారు.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥

మొదటి నుండి, యుగయుగాల్లో ఆయన తన సేవకులకు యజమాని. ఆయన పేరు ఆయన భక్తులకు సహకారి.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥

నానక్ ఈ సలహాను ఇస్తాడు: ఓ ప్రేయమైన మనసా, సృష్టికర్త ప్రేమ లేకుండా, అనిభూహ్మపదరథ సఖ్షాల్లికమైనది.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥

ఓ ప్రేయమైన మనసా, నా మిత్రమా, నామం యొక్కసంపదతో మిమల్లిమ్మీరు నింపుకోండి.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥

ఓ ప్రేయమైన సేఖ్షాపూరక్ష్ మనసా సరక్షక్తిమంతుడి చోటుకి జతచేయబడింది.

ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥

అనిరఘనీయమైన మరియు అంతచికఘి సృష్టికర్త యొక్కదాత్తం వద్ద సేవ చేసే వక్త్రీ శాశత్ర స్థానాన్నిపొందుతాడు.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿలో) ಜನನ ಮರಣಾಲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਊਂਡਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਭ੍ਰਮ ਯੋਕੁਭਾਧ ਅੰਤਾ ਤੋਲਗਿਪੋਯਿੰਦਿ.

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਰਾਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੁ ਨ ਚਲੀ ॥

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪੁਨਿ ਵ੍ਰੁਣਾਂਤੰ (ਮਨ ਮੰਚਿ ਚੋਢਪਨੁਲ ਰਿਕਾਰੁਨੁ ਊਂਚੁਨਨਿ ਵਿਸ਼ਫਿੰਚੇ ਫੇਵਦੂਅ) ਯੋਕੁਭ੍ਰੁਣਾਂਤੰ ਚਿਰਿਗਿਪੋਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਢੰਡਕੁਲੁ ਕੂਡਾ ਵਮੀ ਚੇਯਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਮਨਸਾ, ਨਾਨਕੁ ਓ ਸਲਹਾਂਨੁ ਭਸੁਡੁ: ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਭ੍ਰੁਣਾਂਤੰ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡੀ.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡਾ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਮਾਜੰਲੋ ਨਿਲਿਚਿ ਊਂਡੰਡੀ.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡਾ, ਨਾਮਾਨਿਛੁਠਾਘੁਠੋ ਚਦੁਵੁਤੁਨਾਮਨਸੁ ਢੈਵਿਕ ਭ੍ਰੁਣਾਂਤੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥

ਸਰਸ਼ੁਕ੍ਰਿਮੰਤੁਢੈਨ ਭਗਵੰਤੁਢੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਵਾਲ਼ੁਠੁਨਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਠਾਯੁ.

ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ਼੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

ಇಂತਕੁਮੁੰਦੁ ਚੋਸਿਨ ਮੁੰਚਿ ਪਨੁਲ ਵਾਲਾ, ਵਾਰੁ (ਮਾਨਵੁਲੁ) ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ
ਠਨਾਠੁ, ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੋਯੁਬਠਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਡੁ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਵਾਘਿੰਚਿ ਠਨਾਠੁ
ਪੁਰੀ ਨਮੁਕੁੰਠੋ ਠੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥੪॥

ਓ ਪੁਰਿਯੁਮੁੰਨ ਮਨਸਾ, ਨਾਨਕੁ ਠੁੰ ਸਲਹਾਨੁ ਠਨਾਠੁ: ਪਵਿਤੁਰੁ ਸੰਘੁੰ ਮੀ ਠਲੁਗਾ
ਠੁੰਚੁਕੋੰਡੀ.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਪੁਰਿਯੁਮੁੰਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਕੁੰਠੋ ਨਿੰਡੀਨ
ਮਨਸੁ ਠੁੰਨਪੁਕੁੰਠੀ,

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥

ਓ ਪੁਰਿਯੁਮੁੰਨ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਦੋਵੁਠੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁ ਆਠੁਠੁ
ਆਨੰਦਾਨਿਠੁੰਦੁਠਾਰੁ, (ਚੋਪੁ ਠੁਰਿਗੇ ਨੀਠੁਲੋਕੀ ਪੁਰਿਵੇਠੁੰਚਿਨ ਠਰੁਵਾਠੁ ਠੀਵਿਠਾਨੁ
ਠੁਰਿਗੀ ਪੁੰਦੀਨਪੁੰ)

ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੇ ਸੁਖ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੁੰਨ ਪਦਾਲ ਅਮੁਠਾਨਿਠੁੰਦੁਠੁ, ਸੰਠੋਪਿੰਚੋ ਵੁਕੁੰਠੀ ਅਨੁ
ਸੁਕਰਾਠੁ ਲਠੁੰਦੁ.

ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥

ਭੁਗਵੰਠੁਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਿਨ ਠਰੁਵਾਠੁ, ਅਠੁਨੁ ਆਨੰਦੁ ਗੀਠਾਲੁ ਪਾਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪੁ ਦਾਠੁ, ਅਠੁਨਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਵੋਰਵੇਰਠਾਲੁ.

ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਅਠੁਨਿਨਿ ਠਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਨਿ ਆਠੁਰਾਠੁੰ ਦਾਠੁ,
ਅਠੁਨੁ ਮੋਠੁੰ ਠੁੰਮਿਠੁੰ ਸੰਪਦਨੁ ਪੁੰਦੀਨਪੁ ਭਾਵਿਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਚੋ ਭੋਠੁੰਚੁਠੁੰਦੀਨ ਅਠੁਨਿ ਮਨਸੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭੁਕੁੰਠੀ
ਅਨੁਗੁਠੁੰਗਾ ਠੁੰਟੁੰਦੀ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ఐదవ గురువు దాత్రా, సిరీ రాగ్ కీర్తనలు:

ਡਖਣਾ ॥

దఖనా : దక్షిణ వారి భాష

ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥

నా ప్రియమైన గురువు (దేవుడు) నా హృదయంలో లోతుగా ఉన్నాడు. నేను అతని దృష్టిని ఎలా పొందగలను?

ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, మన జీవితానికి (దేవునికి) మద్దతు ఇచ్చేవాడు, సాధువుల ఆశ్రయం కోరడం దాత్రా కనుగొనబడతాడని గ్రహించండి.

ਛੰਤ ॥

కీర్తన: (ఒక రకమైన కూర్పు)

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమ మరియు భక్తి సంప్రదాయం సాధువుల మనసుల్లో మాత్రమే ఉంటుంది.

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥

దేవుడు తప్పమరెవరినైనా ప్రేమించడం భక్తుల నమ్మానికి విరుద్ధం, అది వారికి నచ్చదు.

ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥

ఇది ఆయన భక్తులకు ప్రీతికరమైనది కాదు; దేవుని ఆశీర్వాద దరఖాస్తు లేకుండా, వారు ఒక్కక్షణం అయినా ఎలా శాంతిని పొందగలరు?

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥

నామం లేకుండా వారి శరీరం మరియు మనసు ధ్రువనీయంగా మారుతుంది, ఒక చేప నీరు లేకుండా మరణించినట్లు.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥

ఓ నా ప్రేమమైన దేవుడా, నా ప్రాణశాస్త్రకు సహాయకుడా, దయచేసి నన్ను ఆశీర్వదించు, తదాత్తా సాధువుల సాంగత్యంలో నేను కూడా మీ ప్రశంసలను పొడగలను.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥

ఓ నానక్ గురువా, దయచేసి నాకు దయను చూపండి, తదాత్తా నా శరీరం మరియు ఆత్మమీ కౌగిలిలో విలీనం చేయబడుతుంది,

ਡਖਣਾ ॥

దఖాని : దక్షిణ వారి భాష

ਸੇਹੰਦੜੇ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਭੁਜੜੇ ॥

అతను అన్నిపదేశాలలో అందంగా ఉన్నాడు; నేను మరే ఇతర వక్త్రాని ఇలా చూడలేదు.

ਖੁਲ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥

ఓ నానక్, నిజమైన గురువును కలిసిన తరువాత, మనస్సులోక కోరికల నుండి తనను తాను వేరు చేసుకుంది. అప్పుడు దేవుడు ప్రతిచోటా వాణ్ణించి ఉన్నాడని ఆ వక్త్రా అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਛੇਤੁ ॥

కీర్తన:

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రత్యేక అందమైన మరియు అనంతమైన మీ దివ్యదాలు ఇవి సాధువులకు సహాయం అందించేవి మరియు మేము వాటిని ప్రతిబింబిస్తాము.

ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥

ప్రతి శాస్త్రాతో మిమల్ని పులింఛుకోవడం దాత్తా వారు దేవుని పేరును ఎప్పటికీ మరచిపోకూడదని గట్టిగా నమ్ముతారు.

ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥

ఓ' పుణాత్మకమైన గురువా, జీవశాస్త్రకు సహాయకుడా, మీ పేరును మనస్సునుండి ఎందుకు దూరంగా ఉంచాలి? మేము మిమల్ని క్షణం కూడా మరచిపోకూడదు.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥

ਦੇవుਡੂ ਪ੍ਰਤਿ ਮਨਸੁ ਯੋਕ੍ਰੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸ੍ਤਾਡੂ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀ
ਬਾਧਨੁ ਅਰ੍ਹੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੂ.

ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸੂਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥

ਅੰਦਰਿ ਮਧੁਤੁ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸੇਘੈਤੁਡੀ ਮਧੁਤੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ, ਜੁਾਦੰ ਓਟਲੋ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕੋਲੋਘੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਓ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅੰਦਿਸ੍ਤਾਡੂ: ਦਯਚੇਸੀ ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਓ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਖੁਦਡਾਨਿਕੀ ਮਾਕੁ
ਸਹੋਯੰ ਚੇਯੰਡੀ.

ਡਖਣਾ ॥

ਦਘਾਨਾ:

ਪੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦੇਵੁਡੂ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਵਰਿਮੀਦ ਚੁਪਿਸ੍ਤਾਡੋ, ਵਾਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਕਲਿਸੀ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵ ਚੇਸੇ ਅਵਕਾਸਾਨਿਖੁਓਂਦੁਟਾਰੁ.

ਲਧੇ ਹਥੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮ ਨਿਧਿਨਿ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਤਮਕੁ ਅਵਸਰਮੈਨ ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਕਨੁਕੁਠਲੁ ਭਾਵਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਛੇਤੁ ॥

ਕੀਰ੍ਣਨ:

ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸੁਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤਾਮਰ ਪਾਦਾਲੁ (ਅਯਨ ਦਿਵਠਾਕਠ) ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ ਠਲੰ,
ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਠਿੰਦਾਲਨੋ ਓਸਠੋ ਜੀਵਿਸੁਨਾਰੁ

ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥

ਅਯਨਲੋ ਸਰੀਰੰਲੋਨੁ ਮਨਸੁਠੋਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਲੀਨਮੈ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰ੍ਰੰਗਾ ਧਾਠੀੰਚਿ, ਨਾਮ ਅਮੁਠਾਨਿਖੁਓਂਦੁਸੁਨਾਰੁ.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਦਯੁਵਲ, ਅਰੁਦੈਨ ਅਦੁਘੁਵਨੰਤੁਡੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅੰਤੁਚਿਕਠੀ
ਦੇਵੁਨਿ ਕੌਗਿਲੀਲੋਂ ਊਂਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੇਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖਯਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੌਗਿਲੀਲੋਂ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅੰਤੁਚਿਕਠੀ. ਅਤਨਿ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੀਅੰਤੁਲਗਿਪੋਯਿ
ਅਤਨਿ ਬੇਪਰਤੁ ਭਠੀ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਤਨਿਅੰਤੁਨੇ
ਊਂਚਾਡੁ.

ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸੰਤੋਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਭਠੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਨੰਦੰਲੋਂ ਊਂਚਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਤੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਸਖੀ ਮੰਗਲੇ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥

ਭਠੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋਂ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਠੇਟਪੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀ
ਨੋਰਵੇਰੁਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਭ੍ਰਮਲੁ) ਚੇਤ ਅਤਨੁ ਕਦਿਲਿੰਚਬਡੁਤਾਡੁ.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪੂਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡੁਨਿ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿਨ ਊ ਨਾਨਕ, ਊ ਲੋਕ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਵਲੁ
ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਅਵਠੁ.

ਡਖਣਾ ॥

ਦਘਾਨੀ: ਮੁਲ੍ਹਾਨ ਵਾਝਝਾਪ

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਮੁਲਮੁਨੇਦਿ, ਦਾਨਿ ਵਿਲੁਵ ਏਵਰਿਕੀ ਤੇਲਿਯਦੁ.

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੇ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿੰਚਬਡੀ, ਅਤਨਿ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁ
ਆਨੰਦਾਨਿਅੰਤੁਸਾਠਿਸ਼ਾਰੁ.

ਛੇਤੁ ॥

ਕੀਰੁਨ: ਊਕ ਕੂਰੁਪੁ

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਅੰਤੁਚਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁਲਵੁਤਾਰੁ. ਆਯਨ ਦਿਵਮੁਨੇ ਮਾਟਲੁ ਵਿਨੇਵਾਰੁ
ਧਨੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ. ਆਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਵ੍ਰਾਸੇਵਾਰਿ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮੋਤੁੰ
ਰਕੁੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹੁਲ ਸਾਂਗਤਠੀ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯੀ
ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਠੁੰਗਾ ਧਾਠੀਸ੍ਠਾਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਪਿੰਦਿਨਵਾਰੁ, ਸਰਠਠੁ ਗਲ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿਪੁਤਿਬਿੰਬਿੰਦਿ ਤਮ
ਜੀਵਿਟਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੇ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥

ਵਾਟੀਨਿ ਤਨ ਰਕੁਣਲੋ ਠੀਸੁਕੋਨਿ, ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਾਡੁ.
ਵਾਰੁ ਭਕਪੇ ਭਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰਗਲਿਠ ਅਵਸਰੰ ਲੋਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੇਪੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਦਯਾਮਯੁਡੈਨ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ
ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਆਠਾਠੀਠੁ ਜੀਵਿਤੰ
ਵਿਕਸਿੰਚਿੰਦਿ.

ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਵਠਿੰਚਲੋਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਜੀਵਿਟਾਨਿਠੁਤਨੀਕੀ
ਅੰਕਿੰਤੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰ ਦੋਵੁਡੁ. ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ, ਵਨਜਾਰਾਵ ~ ਵਾਠਾਰੀ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ਸਰਠੁਨੁ ਸੁਪਿੰਚਿੰਦਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਸਰੋਠਠੁ ਮੈਨਦਿ.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਅਨਿਠੀਵਾਲਨੁ ਕਾਪਾਡਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਕੀ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸੇ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਪ੍ਰਮੁਰੋਵਰੂ ਲੋਰੁ ਕਾਭਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋੰਡੀ.

ਜੇ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੇਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

ਮਾਯ ਪੈ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਚਿਤੁ ਸਫਿਰੰਗਾ ਊਚੈ ਵਾਰੁ (ਲੋਕਭ੍ਰਮਣੁ) ਮਰਣ ਸਮਯੰਗੁ
ਤਮੁ ਤਪੁਠੁਕੁ ਪਸ਼ਾਣੁ ਪ ਡੁਟੁੰਟਾਰੁ, ਅੰਤਨੀ ਵੀਡਿ ਚਿਪੈਠੀ ਵੇਲੀ ਪੋਤਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਥ ਭਕਤੀ ਚੈ ਵੇਖੁ ਸਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ, ਵੇਖੁ ਖਚਿਠੰਗਾ ਚਿਵਰੀਕੀ
ਸਹਾਯੰ ਚੈ ਸੁਠੁ.

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਵੇਖੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਤਿਰੀਗੀ ਆਧਾਰ ਪਡਟਾਨੀਕੀ ਆਕੋ ਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਨਾ ਵਾਠਾਰੀ ਮਿਠਮਾ, ਗੋਪ ਅਦੁਠੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠਮੈ, ਵੇਖੁ ਗੁਰੁ ਵ
ਅਠੰਗੰਗੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚ ਬਡਟਾਡੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥

ఓ సహోదరులారా, సాధువులతో కలవకుండా ఎవరూ దేవుణ్ణి గ్రహించలేదు.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥

(పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరనివారు) అహంకారంతో ప్రవర్తించేవారు. వారు తన తండ్రి పేరు చెప్పలేని వేశ్యకొడుకు లాగా ఉంటారు.

ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

గురుడు సంతోషించి ఆ వక్తిపై తన కృపను చూపించినపుడు మాత్రమే ఒక వక్తి తండ్రికి (దేవుని వంశానికి) చెందినవాడు అని చెబుతారు.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥

గొప్ప అదృష్టం వల్ల, గురువును కలుసుకుంటారు, తరువాత గురు బోధనల దాటా, అతని మనసు స్వాత్రీ పగలు దేవుని ప్రేమపూరక భక్తిలో మునిగిపోతుంది.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥

భక్తుడైన నానక్ ఆ విధంగా అనిష్టోట్లా ఉండే దేవుణ్ణి గ్రహించాడు; ఆయన తన స్తుతిని పాడటంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥

నా మనసుల్లో, దేవుణ్ణి ప్రేమగా సత్రించుకోవడం కోసం చాలా లోతైన కోరిక ఉంది.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణ గురువు నా మనసుల్లో నామానిర్భరణంగా అమరాక్షు మరియు నామంతో ధాన్యం చేయడం దాటా, నేను దేవుణ్ణి గ్రహించాను.

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

యవస్థం, ఆరోగ్య ఉన్నంత కాలం నామానిర్భాణించండి.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਤਾਇ ॥

దేవుడు మీ జీవిత ప్రయాణంలో మీతో పాటు ఉంటాడు మరియు చివరికి బాధల నుండి మిమల్ని రక్షిస్తాడు.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥

దేవుడు నివసించడానికి వచ్చిన వారి మనసుల్లో ఉన్నవారికి నేను నా జీవితాన్ని సమర్పిస్తాను.

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਭਕਤੀਓ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੂਚੇਸੁਕੋਨਿ ਵਾਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਪਸ਼ਾਣਾਪ ਪਡੁਤਾ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪ੍ਰਘ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਭਕਤੂਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ
ਗੁਰੂੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਚੁਪਿੰਚੁਕੋ.

ਵਡਭਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਾਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੋਪੁਤ੍ਰਦੁਘੰ ਵਲੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਓਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਦ੍ਰਾਟੁਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਘਿਲੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵਕਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਜੀਵਾਨਿਠੁਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਤਿਰਿਗਿ ਤਾਨੇ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਨਲਿਸੁੰਦੇਹਾਲੋ ਤਪੁਠਾਰਿ ਪਠੀਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯਾਨਿਠੁੰਦਿਸੁਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਲ ਮਨਸੁਠੁ ਆਧਾਠੀਕੁੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪੋਂਦਿਨਪਠੀਕੀ ਅਵਿ
ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਂਧਨਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁੰਦੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੈ ॥੪॥

ਦੋਵੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ
ਠਨਾਠੁ.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤੀਠੋ ਧਾਠੀੰਚੁ.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਦੇਵੁਨਿ-ਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਪਰਿਗੋਠੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਦੁ:ਖਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯਾਧਲਨੁ ਅੰਤੰ ਚੋਂਸੁੰਦਿ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਪੁਠੁ (ਕਾਨੀ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ); ਅਪੁਠੁ ਒ਕਰੁ
ਅਯਨਨੁ ਏਲਾ ਵੇਤਕਗਲਰੁ (ਅਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਰੁ)?

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ,
ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਸੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਾਡੁ.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥

ਨਾ ਏਕੈਕ ਮਠੁਤੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ. ਝਦਿ ਨਾਮੰ ਨੁੰਡੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲਭਿੰਸੁੰਦਿ, ਨੋਨੁ
ਊਨਠੁ ਅਧਾਠੀਠੁ ਪ੍ਰਿਤਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਨੁ.

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋਂ ਨੋ ਨੋਨੁ ਨਾ ਨਮਠਾਨਿਠੁੰਚੁਕੁਨਾਠੁ. ਨਾਮਮੇ ਨਾ ਸਾਮਾਝਿਕ
ਪੋਹਾਦਾ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵੰ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੀਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨਠਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਗਾਠਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ
ਨਿੰਡੀਵੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਸਤਿ ॥

ਏਲਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਠੋਂ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਊਂਡੰਡੀ.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਠੀ ਅੰਠਾ ਏਵਰਿ ਨੁੰਚਿ ਊਦਘਿੰਚਿੰਦੋਂ, ਆ ਭਗਵੰਠੁਡੀਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨ ਦਾਠਾ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀਵਿ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿੰਚਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਊਨਠਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ
ਵਸੁਾਰੁ.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਾ ਭਾਵੰਠੋਂ, ਵਿਨਯੰਠੋਂ ਸਮੀਪਿੰਚੋਂ ਵਾਰੁ,
ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੰਠੋਂ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਪ੍ਰਕਾਠਿੰਪਝੇਂਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਵਾਰੁ ਚੇਸੁਨੁ
ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਸੰਤੋਖਿੰਚਬਠਾਏ.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਾਨਲੋ ਸੰਤੋਖਿੰਚਬਠਾਏ; ਵਾਰੁ ਅਯਨਨੁ
ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਵਾਰਿਲੋ ਵਿਲੀਨੁ ਅਯਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਨਿਧੁਰਾਠਕੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਤੋਖਿੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅ ਵਠੁਲੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਨੁਗੋਨਾਰੁ.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਫ਼ਤੋ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਰਮੁਧਤੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠਿੰਚਣੀ.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੭॥ ਰਹਾਉ ॥੭॥

ਅ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡੀ ਠਨਾਰੁ, ਵਾਰਿ
ਜੀਵਿਤਲੋ ਨਿਜਮੈਨੁ ਸੰਪਦ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకడే నిత్యదేవుడు. సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

సిరీ రాగ్ యొక్కయుద్ధం (ఇతిహాసం), నాల్గవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం లతో.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

అనియ్యగాలలో, సిరీ రాగ్ ఏంతో సరోధ్రతమైనది, ఇది నిత్యదేవుని పట్ల ప్రేమను పొందుపరచడానికి ప్రేరణ నిస్తే,

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥

దేవుడు మనసులో శాశ్వతంగా నివసిస్తాడు, మరియు ఒకరి తెలివితేటలు ప్థిరంగా ఉంటాయి, మరియు ఒకరు ఎల్లప్పుడూ అపరిమితమైన దేవునికి అనుగుణంగా ఉంటారు.

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

గురువు గారి మాటలను ప్రతిబింబించడం దాత్రా విలువైన నామాన్నిపొందుతాము.

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥

అప్పుడు ఒకరి మాటలు, మనస్సుమరియు శరీరం సభ్యమైనవిగా మారతాయి మరియు మానవ జీవితం విలువైనదిగా మారుతుంది.

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనలను అనుసరించే వారి జీవనం ఎప్పటికీ సత్యంతంగా ఉంటుంది.

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

గురువు పట్ల ప్రేమతో నిండిపోయేవరకు ఇతర అనిర్హకాల ప్రేమలు తాతాభీకమైనవే.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਮਾਯਚੇਤ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠਬਡਿਨ ਓ ਮਨਸੁ ਧ੍ਰੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ (ਭਗਵੰਤੁਠੀ) ਚੂਡਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਕਲੁਗਦੁ, ਕਾਬਠੀ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਗੁਠੀ ਮਨਸੁ ਸੁਮਿ ਚੇਯਗਲਦੁ?

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥

ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨਵੁ ਕਲਠੁ ਤੀਸਿਵੇਸਿਨ ਸਤੁਠੈ ਨ ਓ ਨਾਨਕ-ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਠੀਠੁ ਕਲਠੁ ਪੁਨਰੁਠਰਿੰਚਗਲਦੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਕੈਕ ਸੁਠੀਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆ ਨਾਠੁਮੂਰ੍ਹਿ ਯੋਕੁਕੈ ਏਕ ਨਾਠੁਸੁਠਾਨੰ ਓਂਦੀ.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥

ਆ ਏਕਸੁਠੀਕਰੁ ਆਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਸ਼ਾਠੀਠੁਯੰਤ੍ਰਿਸੁੰਦੀ. ਕਾਬਠੀ, ਆ ਏਕਦੇਵੁਠੀ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਓਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭੁਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਮਰੇਵਰੁ (ਸਰੋਠੁਠੁ ਸੁਕੀ) ਲੇਰੁ. ਕਾਬਠੀ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁੰਡੀ ਵਦੈਨਾ ਆਤਰ ਭਯਾਨੁਸੰਦੇਹਾਨੁਮਰਿਯੁ ਭੁਮਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਮਿਮਲ੍ਹਿਠੁਕਿੰਚੇ ਦੇਵੁਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀਰੁ ਪੁਠਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਵਰਿਮੀਦ ਦਯ ਚੁਪਿੰਚੁਠਾਡੋ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਮੈਨ ਭੁਕੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਯੰਠੋ ਕੂਡਿਨ ਕੁਠੁਠਰੁਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਠੋ ਓਦੁਠਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਠ੍ਰੋਕੰ:

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥

ਅਨਿਯਮਮਤੁਲੁ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਦਾਠਾ ਭਵਭੁਡਤਾਯਿ, ਏਵਰੁ ਅਤਨਿਠੋ ਵਾਦਿੰਚਲੇਰੁ.

ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥

ਕੋਂਦਰੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊਨਘੁਠੁ ਕੂਡਾ (ਅਨਿਘੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠਿੰਚਡੰ) ਏ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਅੰਦੁਕੋਕਘੋਵਚੁਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਆਰਠਿੰਚਡਟਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮੇਲੋਠੁਟਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਠੁਕੰ:

ਸਿਦਕੁ ਸਬੁਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੇਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥

ਵਿਸ਼ਠੁੰ, ਸੰਤੁਘੁਠਿ, ਸਹਾਨੰ ਦੇਵਦੁਆਤਲਚੇ ਨਿਵੇਦਿੰਚਡਠਾਯਿ.

ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਗੁਰੁਹਿਸ਼ਾਰੁ; ਅਯਿਠੇ, ਕੇਵਲੰ ਮਾਠੁਡੁਠੁ ਊਡੇ ਵਾਰਿਕੇ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸ਼ਾਨੰ ਦੋਰਕਦੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਘਾਰੀ:

ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਘੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਅਨੰਘੁਠੁਠਿੰਚਾਰੁ; ਮੀਅੰਤਲ ਮੀਰੇ ਪਨੁਲਨੁ ਅਪਗਿੰਚਡੰ.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੀ ਸਠੁਠ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਘੁਮਾਸਿ ਮੀਰੁ ਸੰਠੋਘਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਤੁਘੁਰੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਠੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥

ਊ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਠੁਠਿੰਚਿ ਭੰਕੇਮਿ ਲੇਦੁ. ਮੀਰੇ ਨਿਞਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ, ਅਨਿਘੁਠੁਠੋਲਲੋ ਪੁਰਵੇਘਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੇ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥

ਊ' ਸਾਠੁਵੁਲਾਰਾ, ਪੁਰੇਮਠੋ ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ; ਅਠੁਡੁ ਦੁਰੁਠੁਨਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਿਮਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥

ਸਾਮਾਜਿਕ ਹੋਦਾਪਲੁ ਗਰਠੁ ਵੰਮਿ ਊਂਡਦੁ; ਵਝੀਗਤ ਮਹਿਮਲੋਂ ਗਰਠੁ ਪਨਿਕੀਰਾਦੁ,

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥

ਵੰਦੁਕੰਠੇ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਆ ਏਕੇ ਏਕੁਦੋਵੁਨਿ ਰਕੁਣਲੋਂ ਊਨਾਠੁ ਕਾਬਠੀ.

ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੇ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥

ਵਵਰੋਨਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪੁਣਾਠੁਠੁਗਾ ਪੁਦਰਿਠੇ, (ਆ ਵਝੀ ਗੋਪਠਾਠੁ ਕਾਲੇਠੁ)

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਏਕਰਿ ਵਾਦਨਨੁ ਗੋਰਵੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਐਦਿ
ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥

ਨੋਨੁ ਪੁੰਮਿੰਚੇ ਪੁੰਠਮੁੰਨਵਾਰਿ (ਗੁਰੁਵੁ) ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿ ਕਾਵਡਾਨਿਕਿ ਮੁੰਦੁ ਨੋਨੁ
ਮਰਣਿਸ਼ਾਨੁ,

ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥

ਏ ਪੁੰਪੰਚੰਲੋਂ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੁਡਪਡਮੇ ਵੇਰੁਵੇਰੁਗਾ ਝੀਵਿੰਚਡੰ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਏ ਝਾਮਿਨਿ, ਸੁਰੁਠੀਨਿ ਮਰਿਠੁ ਰੋਂਡੁ ਦੀਪਾਲਵਲੇ ਊਂਡੇ ਚੰਦੁਡਿਨਿ
ਸੁੰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜੀਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥

ਮੀਰੁ ਪਠਾਠੁਗੁ ਪੁੰਪੰਚਾਲਨੁ (ਮਾਰੋਠੁ) ਸ਼ਾਪਿੰਚਾਰੁ, ਦੀਨਿਲੋਂ ਮਾਨਵੁਲੁ ਠਮੁ
ਝੀਵਿਠ ਵਾਠਾਰਾਨਿਪੁੰਰਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਲੁਗਾ ਮਾਰਿਨ ਕੋਂਦਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਠੋ
ਅਠੀਰਠੀਸੁਡੁ.

ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕ੍ਰਮੁਕਰੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੀਂਚੇ ਵਾਰੁ ਮਰਣ ਭਯੰਠੋ ਬਾਧਪਡਰੁ.

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਕੁਟੁੰਬੰਠੋ ਪਾਟੁ ਰਕੁੰਚਬਡਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਮਾਰਠਦਰਠਾਨਿ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੰਦਰੁ ਕੂਡਾ ਰਕੁੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਢਾਠਾ, ਠੁਕੰ:

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

ਵਿਸ਼ਾਨ੍ਰਿਸੁਠੀਂਚਿਨ ਤਰਾਠੁ ਸੁਠੀਕਰੁ ਸਠੁੰਗਾ ਢਾਨਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥

మానవ జన్మయొక్క ఉద్దేశాన్ని ప్రతిబింబించే వక్తి దేవునికి నిజమైన భక్తుడు.

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

సూరుక్షు, చంద్రుడు, ఋతువులు మరియు వివిధ రకాల జాతుల రూపంలో దేవుడు ప్రకృతిలో ప్రవేశించడానికై గమనిస్తారు. కానీ దేవుని సృష్టి అమూలమైనది.

ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

దాని విలువ తెలిసినప్పటికీ, దానిని మనం వర్ణించలేము.

ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

షరా లేదా షరియత్ (మత నియమావళి మరియు ఆచారాలు) గురించి మాత్రమే ప్రతిబింబిస్తూ కొనసాగే ఒక వక్తి సృష్టికర్తను గ్రహించకుండా దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని ఎలా పొందగలడు?

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥

కానీ అర్థం చేసుకోకుండా, వారు అవతలి వైపుకు ఎలా వెళ్ళగలరు?

ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥

ప్రార్థనలో యథార్థవిశ్వాసం మీకు నమస్కరించనియ్యిడి, మీ మనసును జయించడం జీవితంలో మీ లక్ష్యంగా ఉండనివ్వండి.

ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਚੁਦੁ ॥੧॥

అప్పుడు మాత్రమే మీరు చెప్పగలరు, 'నేను ఎకథ చూసినా, అతను అకథ (దేవుడు) ఉన్నాను అని."

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాట్లా, శ్లోకం:

ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥

గురువు తోడు యొక్క నిజమైన ప్రయోజనం కావాలంటే ఆయన దగ్గరే ఉన్నట్లు లేదా దూరంగా ఉండటంతో ఏ ప్రయోజనం పొందలేరు.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, మీ మనసుగూరు సమక్షంలో ఉంటే మీరు నిజమైన గురువును కలుసుకుంటారు. (గురువును కలవడం వల్ల ప్రయోజనం ఆయన మాటను పాటించడం దాటా మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది)

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥

ఏడు దీప్తాలు, ఏడు సముద్రాలు, తొమ్మిది ఖండాలు, నాలుగు వేద మరియు పదైనిమిది పురాణాలు

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అందరిలో ఉన్నా మరియు మీరు అందరికీ సంతోషం కలిగిస్తున్నారు.

ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥

ఓ' విశ్వగురువా, అందరు మానవులు మిమల్ని ప్రేమపూర్వక భక్తితో గుర్తుంచుకుంటారు.

ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥

మిమల్ని ప్రేమగా సత్రించుకునే గురు అనుచరులకు నా జీవితానివ్వను అంకితం చేస్తున్నాను.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੇਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥

ప్రపంచంలోని ఈ అదుభతమైన నాటకాన్ని పదరించడం దాటా మీరే అని ఖోట్లా ప్రతక్షమవుతున్నారు!

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాటా, శ్లోకం:

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥

పెనుక్షోసం ఎందుకు అడగటం, మరియు సిరా కోసం ఎందుకు అడగటం? మీ హృదయంలోనే రాయండి,

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੀਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥

అలా చేయడంతో మీరు ఎల్లప్పుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండివుంటారు, ఈ ప్రేమ ఎప్పటికీ ముగిసిపోదు.

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥

ਪੇਨੂੰਸੀਰਾ, ਕਾਗਿਤੰਪੁ ਰਾਸਿਨ ਦਾਨਿਠੋ ਪਾਟੁ, ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਬਡਤਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੇ ਧੁਰਿ ਛੇਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਦੁਦੀ ਨੁੰਡੀ ਓਕਰੀ ਹੁਦੁਦੁਯੰਲੋ ਓੰਚਿਨ ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ
ਏਨਠੀਕੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਨਿਵਠੁੰਡੀ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਵਿਉਪਾਇ ॥

ਮੀਰੁ ਜਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਦਾਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਓਲੋਚਿੰਨੈ, ਏਦੀ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਾ, (ਲੋਕ ਓਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਬੰਠੁਵੁਲੁ) ਮਰਣਾਨੰਠਰੰ ਮੀਠੋ ਕਲੀਸੀ ਓੰਡਰਨੀ ਮੀਰੁ ਨਿਠ੍ਰਾਰਠਕੁ ਵਸੁਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਨਿਠੋ ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਏਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓੰਡਾਲਨੀ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਮਨਕੁ
ਗਠੀਗਾ ਏਪੁਠੁਠੋ ਬੋਠਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠੋਵਾਨੁਗ੍ਰਹੰ ਠੋਨੈ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਠੁਠਾਠੁ ਚੇੰਦੁਠਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਮਾ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਨਿਵਸਿੰਸੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਏਨਿਠੁਹਾਸਾਠੁਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਜੇ ਕੀਚੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨੰ ਏਮੀ ਚੇਸਿਨਾ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਠੇਲੁਸੁੰਡੀ, ਕਾਬਠੀ, ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੀਠੋ ਏਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਡਾੰ.

ਸੇ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥

ਪਾਪੰ ਚੇਸੇਵਾਡੁ ਭਯੰਠੋ ਜੀਵਿੰਸੁਠਾਡੁ, ਨੀਠਿਮੰਠੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੇਵਾਡੁ
ਸੰਠੋਵਿੰਸੁਠਾਡੁ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਨਿਜਮੈਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਨਾਭੁਯੁੰ. ਏਵਰੈਨਾ ਏਂਦੁਕੁ
ਭਯੁਪਡਾਲੀ?

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰਯਦੇਵੁਛਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਆਯੁਨਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯੁਬਢਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

ਓ ਪੇਨੁਠ੍ਰੋਪਾਟੁ ਸਿਰਾਨੁ ਕੂਡਾ ਕਾਲਿਘੋਸਿ, ਓ ਕਾਗਿਠਾਨਿਠ੍ਰਾਲਠੁਡਿ.

ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਠ੍ਰੇਮ ਗੁਰਿੰਚਿ ਰਾਸਿਨ ਰਚਯਿਠਨੁ ਕੂਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਠ੍ਰੇਮਕੁ
ਬਦੁਲੁਗਾ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨਦੇ ਓਕਰੁ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ. ਝੰਕੇਮਿ ਚੇਂਯੁਲੇਮੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਹੋਰੁ ਕੁੜੁ ਪੜਣਾ ਕੁੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

(ਭਗਵੰਤੁਡਿਮੀਦ ਠ੍ਰੇਮ ਠਪੁ) ਝਠਰ ਅਠਠੁਯੁਨਮੂ, ਮਾਟਲਨੀਠੁਸਠਾਠੁ,
ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਿ, ਮਾਯੁਮੀਦ ਠ੍ਰੇਮ ਠਪੁਝੰਕੇਮਿ ਕਾਵੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਠਪੁਠੁਰੇਦੀ ਝਾਝਠੁੰ ਕਾਦੁ, ਨਾਮੰ ਠਪੁਠੁਰੇਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਮਰਿੰਠ ਏਕੁਠਗਾ ਅਠਠੁਯੁਨੰ ਚੇਂਸੇਵਾਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਦੁਃਝਾਨਿਕੀ ਵਸ਼ਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਮਹਿਮ ਗੋਪਠੁ, ਆਯੁਨ ਸੁਠਿ ਗਾਨੰ ਗੋਪਠੁ.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੋਵੁਨੀ ਮਹਿਮ ਗੋਪਠੀ, ಎਂਦੁਕੰਚੈ ਆਯਨ ਨਾਠੁਮੁ ਨੀਤਿਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ
ਊਂਦੀ.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਮਹਿਮਨੁ ਸੁਤਿਚੰਡਮੰਚੀ ਪਨੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਐਦੀ ਒ਕ ਵੱਝੀ ਝੀਵਿਤੰ
ਯੋਕੁਸੁਪਤਿਫਲੰ, ਲਕੁਠੁ.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥

ਅਪਕੀਰੁਲ ਮਾਟਲੁ ਵੀਨਡੁ ਕਾਬਠੀ ਦੋਵੁਨੀ ਮਹਿਮ ਗੋਪਠੀ.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥

ਦੋਵੁਨੀ ਮਹਿਮ ਗੋਪਠੀ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਤਨੁ ਅਡਗਕੁੰਡਾ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ
ਕੁਰਿਪਿਸੁਣੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕੰ:

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥

ਪੁਰਪਚੰ ਮੋਠੁ ਵਾਰੀ ਪੁਰਪਚ ਆਸੁਲ ਅਹਾਂਲੋ ਮੁਨੀਗਿਪੋਯਿੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਏ
ਪੁਰਪਚ ਸੰਪਦ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਏਵਰਿਠੋਨੁ ਕਲੀਸੀ ਊਂਡਦੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

ਦੁਠੁਦਠੁਠੁ ਪਲੁ ਵਾਰੀਕੀ ਊਂਨੁਪੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਵਾਰੰਦਰੁ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਣ ਭਯੰਠੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, గురు అనుచరులు ఆధాత్మిక మరణం నుండి, ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుని పేరును ధ్యానం చేయడం దాట్లా రక్షించబడతారు.

मः १ ॥

మొదటి గురువు దాట్లా:

ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥

మన ప్రసంగాల్లో మనల్ని మనం సద్గుణవంతంగా చూపించుకుంటాం, కానీ మన ప్రవర్తనలో మనం చెడ్డవారమే.

ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥

మన మనసులు అపవిత్రమైనవి మరియు చెడ్డవి, కానీ బయటకీ, మనము పవిత్రంగా మరియు సాధువులుగా కనిపిస్తాము.

ਰੀਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥

ఆయన ఆజ్ఞను ఎల్లప్పుడూ అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నవారిని మనం అనుకరిస్తాము.

ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥

తమ దివ్యగురువు ప్రేమకు అనుగుణమైన వారు, ఆయన ప్రేమ యొక్క ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు.

ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥

అధికారం ఉన్నట్టికీ, వారు శక్తిహీనులుగా మరియు వినయంగా ప్రవర్తిస్తాయి.

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥

ఓ' నానక్, అటువంటి గురు అనుచరులతో సహవాసం చేస్తేనే మన జీవితాలు విలువైనవిగా మారతాయి.

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥

ఓ' దేవుడా, ఈ ప్రపంచం ఒక లోతైన సముద్రం లాంటిది, దీనిలో మీరే నీళ్లు, మీకు మీరే చేపలు (మానవులు) మరియు మీకు మీరే వలలు (ప్రపంచ ఆకర్షణ).

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰਣਲ ਵਲਨੁ ਵਾਛੀ ਚੇਂਸਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਚੇਂਪ
(ਮਾਨਵੁਲੁ) ਪਛੈਂ ਏਰ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰਣਲੁ).

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥

ਅੰਦਮੈਨ ਤਾਮਰ ਮੂਰਿਕੀ ਨੀਟੀਠੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਛੈ, ਮਾਯ ਯੋਕਥਮੂਰਿਕੀ
(ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲੁ) ਮਿਮਛੀਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੇਂਯਲੇਦੁ.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥

ਮੀ ਗੁਰਿਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੇ ਲੋਕ ਆਕਰਣਲ ਵਲ ਨੁੰਡੀ ਮਿਮਛੀਘੁੰਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਠੋ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਚੇਂਸਾਰੁ.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਛੀਘੁੰਮਿੰਚਿਨਦੀ ਭੰਕੇਮੀ ਲੇਦੁ. ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ
ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਵਾਛੀ ਚੇਂਦੁਤੁਨਾਠ੍ਰਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਆਨੰਦਾਨੁਭ੍ਰਾਠਿ
ਪੋਂਦਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਛੋਂਕੰ:

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੇਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਭੁਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਂਸੁਕੋਨਿ ਵਾਡੁ ਬਾਗਾ ਏਡੁਸੁਡੁ.

ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੇਵੈ ॥

ਆਮੇ (ਆਠ੍ਰ ਮੋਸੰਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯੀ ਊਂਦੀ, ਆਮੇ ਪ੍ਰਠਾੰਠੰਗਾ ਨਿਦ੍ਰਪੋਦੁ.

ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਆਠ੍ਰਠੁਵੁ ਠਨ ਦੋਵ-ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਨ ਭੀਵਿਠਾਨਿ
ਨਡੀਪਿਸੈ, ਆਮੇ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠ੍ਰਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੇਠਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥

ਆਮੇ ਠਨ ਸਠ੍ਰਠ ਭੰਠੀਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਆਠ੍ਰਨਿ ਊਨਿਕੀ ਸੋਂਠ
ਭੰਠੀਕੀ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਠ੍ਰਨਿ ਦਯਠੋ, ਊ ਅਵਗਾਹਾਨ ਪੋਂਦਬਡੀੰਦੀ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਗੁਰੂ ਕ੍ਰੋਧੇ, ਆਮੇ ਸਤਿਮੁਨਿ ਦਾਨਿਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੈਯੁਬਡਿੰਦਿ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥

ਨਾਮੰ ਲੇਨਿ ਸੰਠੁ-ਸੰਕਲਪੁਮਨੁਭੀ, ਕੁਸੁਮ (ਤਾਤਾਭੀਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰਣਲੁ)
ਰੰਗੁਨੁ ਪਠੁਕੁਨਪੁਠੁ ਤਪੁਠੁੰਵ ਪਠੁੰਚਵਠੁ.

ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ਛੇਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰਣਲੁ ਸੰਠੁਠਾਲੰ ਮਰਿਯੁ ਕੁਸੁਮ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਪਨਿਕੀਰਾਵੁ.

ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥

ਦੁਠੁਦਠੁਠੁਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁਨੇ ਮੂਰੁਠੁ, ਆਠੁਠੁਠੁ ਅੰਠੁ, ਅਠੁਨੁਲੁ ਤਮੁ
ਠੁਵਿਠੁਨਿਠੁਠੁ ਠੁੰਕੁਨਾਠੁ.

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

ਪੁਰੁਗੁਲ ਲਾਗਾ ਅਵਿ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲਠੁ ਠੁਵਿਠੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੁਲੋਂ ਅਵਿ ਪਦੇ ਪਦੇ
ਮਰੁਠੁਠੁਠੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਇ ॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰਠੁ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਸੰਠੁੰਗਾ ਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਠੁਕੁਠੁਠੁਠੁਨ ਸਾੰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਠੁਲਠੁਨੁ ਠੁੰਕੁਨੁਠੁ.

ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ, ਠੁਕੁ ਠੁਠੁੰਗਾ ਠੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਸਹਾਠੁੰਗਾ ਆਠੁਨਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ
ਚੈਯੁਬਡੁਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥

ਏ ਦੇਵੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਏ ਮੁਠੁੰਗਾ ਵਿਠੁਠੁਠੁਠੁੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿ
ਠੁਵਨੋਂਪਾਠੁਨਿ ਠੁੰਕੁਨੁਠੁ.

ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹੁ ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਮੋਸਠੋਂ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਘੋਸਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਅਨਿਧੁਕਾਲ ਅਬਧਾਲਨੁ
ਚੋਪੁਥੁੰਟੁਆ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥

(ਓ' ਦੋਵੁਡਾ) ਵਾਰਿ ਵਿਧਿਲੋਂ ਮੀਰੁ ਵਾਸਿਨਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ. ਅਟੁਵਠੀ ਪਨੁਲਕੁ
ਮੀਰੁ ਵਾਟੀਨੀ ਕੋਟਾਯਿੰਚਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥

ਕੌਂਤਮੰਦਿਕੀ ਮੀਰੁ ਸਤਾਭ੍ਰਿਨੀਤਿਮੰਤਮੁਨੇ ਜੀਵਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ) ਵੋਲੁਡੀ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.
ਵਾਰਿ ਮੀਦ ਮੀਰੁ ਸੰਤੁਪੁਠਿ ਯੋਕੁਠਰਗਨੀ ਨਿਧਿਨੀ ਸੁਦਾਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਝਾਇਆ ॥੮॥

ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਆ ਮੀ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚੋ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ
ਸੁਸੰਪਨਮੁਨਦਿ. ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੋਠੈਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਸੰਤੁਪੁਠਿਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਭਿਝਾਟਨ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਫ਼ੋਂਕੰ:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਵੇਦਪਠਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ, ਮਾਯੁ ਸੁਪੇਮ ਕੋਂਸੰ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਦੁਠੁਦੁਸੁਪੇਮ ਕੋਂਸੰ ਦੋਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੋਠੈਵਾਡੁ, ਸਫ਼ਿਠੁਠੁਠੁਗਲ ਮੂਰੁਠੁਡੁ ਸਿਕੁਨੁ
ਪੌਂਦੁਠਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੇ ਜੇ ਦੋਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਤਨਕੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਆਚਿਠੁ ਵਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ, ਅੰਦਰਿਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਠਿਨੀ ਅੰਦਿੰਚੋ ਵਠੀ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਠਨੁ ਏਨਠੁਆ ਆਲੋਚਿੰਚਡੁ.

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਅਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਭਯੁਪਡਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਠ ਚੁਠਾਲਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਠੁ ਨ ਸੁਝੈ ਅੰਪੁਲੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥

ਆਠਾਠਿਠੁੰਗਾ ਗੁਠਿਵਾਡੁ, ਸੀਠੁ ਸੰਕਲੁਠੁ ਕਲਿਗਿਨਵਾਡੁ ਦੋਨੀਨੀ ਅਠੁੰ ਚੋਂਸੁਕੋਲੋਡੁ,
ਅਠਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਿੰਚਿ ਪਨਿਨੋ ਚੋਂਸ਼ਾਡੁ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਮੁਨੈ ਵਿਧਿ ਦਾਠਾ, ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਭਚੈ ਫੁਲਗੁਰੁ ਵਸੁ ਕਲੁਸੁਣਾ, ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੈ ਨਿਵਸਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਵਠੀ ਨਿਯਮੁਨੈ ਅਨੰਦਾਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਣਾ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤਮੁੰਟਾ
ਅਨੰਦੰਟੈ ਗੁਣੁਪੁਣਾ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਨੰਦਾਨੰਟੈ ਗੋਰਵਾਨਿ ਸੁਖੁ ਵਚੈ ਘੋਮਾਨਿ ਖੁਰਚਿਓ ਵਠੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

ਸੱਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਫ਼ਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਿ, ਸੱਧੁਠਾਲ ਨਿਧਿ
ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਅੱਤਮੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅੱਤਨਿਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ
ਦਿਵਠ੍ਰਾਨਿ ਪੁਰੁਕਾਠਿਪੁੰਚਿ.

ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥

ਅਯਨ ਨਿੱਤਠੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿਪਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅੱਠ੍ਰਾਨਲੋਂ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਠਰੁਰੰ, ਅੱਤਦੇਵੁਨਿ ਬਹੁਮੁਠੁਠੁ ਅਨਿ ਅਯਨ ਨਮੁਠ੍ਰਾਡੁ, ਕਾਬਠੁਠਿ ਅਯਨ
ਠਲੁਪੁਠੁਠੁ ਅਯਨਨੁ ਪੁਰੁਕਾਠਿਪਿੰਚਾਡੁ, ਅਯਨ ਕੁਪੁ ਕੋਸੰ ਪੁਰੁਕਾਠਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਠੋਂ ਨਿੱਤਦੇਵੁਠੁਠੁ ਪੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੁਰੁਪੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਅਨੰਦਲੋਂ
ਠਵਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ ਠੰਚੁਕੁੰਚੈ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਰਾਠੁਠੁ, ਤਪਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਨਿਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ
ਠੰਚਾਠੁ, ਅੰਚੈ (ਦੇਵੁਨਿ) ਨਾਮੰ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ ਅਲੋਚਿੰਚਕੁੰਚਾਡੁ ਠਵਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਾਡੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮੰ ਲਠਿਪੁੰਚਾਡੁ. ਸੰਠੁਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ
ਵਠੁਠੁ ਠਾਵੋਦੇਠੁਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲਲੋਂ ਤਨ ਮਾਨਵ ਠਵਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਵਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥

ਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਕੁ ਨਚਿਠੁਠੁਠੁ ਨਨੁਪੁਰੁਕਿੰਚੁ, ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥

ఓ దేవుడా, అనిజ్ఞతీవాలు మీ సృష్టి, మీరే అందరికీ గురువు. మీరే అందరికీ స్థిరమైనవారు.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ప్రతి ఒకభూ ప్రతిరోజూ మిమల్ని ప్రార్థిస్తూ మీ నుండి అనిష్టకోవడం.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥

మీరు ఇచ్చే ఖాడు ప్రతిదీ పొందుతాను. కొంతమందికి, మీరు చాలా దూరం అనిపిస్తుంది, కానీ కొంతమందికి, మీరు ఎల్లప్పుడూ వారితో ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ఎవరైనా మనసులో ధృవీకరించనివల్లడి, అతను దానిని ముగిస్తాడు మీరు తప్ప మేము ఎవరి నుండి యాచిస్తారు.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥

ఓ' దేవుడా, అందరూ మిమల్ని ప్రశంసిస్తున్నట్లైతే, మీ ఆస్థానంలో నిజంగా గుర్తించబడి గౌరవించబడేది గురువు అనుచరులు మాత్రమే.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੁਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

చదివిన తరాత్రు, మల్లీమల్లీపండితుడు మాయ ప్రేమ కోసం లేఖనాలను బిగ్గరగా చదువుతాడు, (దేవుని ప్రేమ లేదా శ్రోతల ఆధాత్మిక ఉద్ధరణ కోసం కాకుండా).

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥

అతను లోపల ఉండే దేవుణ్ణి గుర్తించడు, అతను చాలా మూర్ఖుడు మరియు అజ్ఞాని.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੁਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

దృఢద్రవ్యేమతో ఆయన ప్రపంచానికి బోధిస్తాడు, కాని తనకు తానుగా దైవిక జ్ఞానాన్ని అర్థం చేసుకోలేడు.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥

అతను తన జీవితాన్ని పురోగంగా వృధా చేస్తాడు మరియు జనన మరణ చక్రాల గుండా పోతూ ఉంటాడు.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝ੍ਰੋਕੰ:

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਏ ਵਿਸ਼ਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਂਡਿ, ਸਤਸ਼ੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਸੇਵ ਚੋਸਿਨਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੁਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿ, ਤ੍ਰੁਪ੍ਤਿ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਏਂਟਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਏਡੁਪੁਲੁ
ਅੰਤਾ ਮੁਗੁਸ੍ਰਾਯਿ.

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਹੰਨਿਦਿਲਿੰਚੁਕੋਵਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਪੁਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.
ਗੁਰੁਵਾਕਾਠ੍ਰੀਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏ ਅਵਗਾਹਨ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਰੁਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਰੀਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ,
(ਏਂਦੁਕੰਚੋ) ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਏਂਟਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠ੍ਰੁਮੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਪਲਪ੍ਰਦਮੈਨਦਿ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁ ਮਾਰਠਰਠ੍ਰੁਤ੍ਰੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਚੋਸਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਆਮੋਦਾਨਿਠ੍ਰੀਰੁਸੁੰਦਿ.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਏਨਠ੍ਰੁ ਵਕ੍ਰੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ੍ਰਾਡੁ, ਆ ਵਕ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸ੍ਰਾੰ. ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ
ਮਨਕੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕ੍ਰੁਪਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਡਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ
ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਠ੍ਰੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥

ਮੋਂਡਿ ਮਨਸੁ ਸੁਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾ, ਏਵਰੁਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ; ਵੇਲ੍ਰੀ ਠੀਨਿਪੈ ਵੇਦਾਲੋ
ਚੁਸੁਕੋਂਡਿ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥

ఓ నానక్, ఆయన ఒకడై దేవుని నామానిద్దానిస్తాడు, ఆయన సత్తుంగా తన ధాన్యంతో ఆశీరధించాడు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్తా, శ్లోకం:

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ఓ' నానక్, అతను ఒక ధైర్యవంతుడు, అతను తన దురాత్మమైన అంతర్గత అహాన్ని జయిస్తాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

గురు అనుచరుడు దేవుని నామాన్ని పశంసించడం దాత్తా తన జీవితాన్ని విమోచించుకున్నాడు.

ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

ఎపట్టికీ అతను దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందాడు మరియు తన మొత్తం కుటుంబానికూడా విముక్తి చేస్తాడు.

ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥

నామానిక్షిప్తపడే వారు దేవుని ఆస్థానంలో అందంగా, గౌరవప్రదంగా కనిపిస్తారు.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥

సఖిత్తం గల వక్తులు తమ అహంతో మరణిస్తారు మరియు చాలా బాధాకరంగా మరణిస్తారు, వారు మరణానికూడా దిగజారుణ్ణారు.

ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥

ప్రతిదీ దేవుని చిత్తము ప్రకారము జరుగుతుంది; పేద ప్రజలు ఏమి చేయగలరు?

ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ఈ సస్థంకలిత్ర వక్తులు తమను తాము ప్రతిబింబించుకోవడానికి బదులు, లోక సంపదతో అనుబంధం కలిగి ఉంటారు మరియు యజమానిని వదిలేస్తారు.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥

ఓ' నానక్, నామం లేకుండా, ప్రతిదీ బాధాకరమైనదే, మరియు ఆనందాన్ని మరచిపోతారు.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰ੍ਣਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਦ੍ਰੁਢੰਗਾ ਅਮਰਿਠੁ ਵਾਰੁ, ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਵੈਨੈ
ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਗਲਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਪਜੈਸੇ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਸਰੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਅਹੰਨਿਸ਼ਾਸਨੰ ਚੈਸਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਜਤਚੈਯੁਬਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨਨੁ
ਤਮ ਹੁੰਦਯੰਲੋਂ ਊੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਮਰਠ ਰਾਕ਼ਸੁਡੁ (ਭਯਮ) ਕੂਡਾ ਵਾਰਿਨਿ ਠਾਕਲੇਡੁ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁ
ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਲੋ ਲੀਨਮੁ ਓਨਾਠੁ.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਸਰਠ੍ਰੋਕਿਕਮੁ ਓਂਟਾਡੁ, ਏਵਰਿ ਵਲੁ ਅਤਨਿਕਿ ਸੰਠੋਫ਼ੰ
ਕਲੁਗੁਠੁੰਦੋ, ਓ ਵਕ਼ੀਨਿ ਨਾਮੰਕੁ ਝਤਚੈਂਸਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂ ਪੁਏ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਓਧਾਠ੍ਰਿਕੁੰਗਾ ਸਝੈਵੰਗਾ, ਸੰਠੋਫ਼ੰਗਾ
ਓਨਠੁ ਭਾਵਿੰਚਾਡੁ. ਓਕੁਕ਼ਠੰ ਕੂਡਾ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ
ਮਰਠਿੰਚਿਨਠੁ ਪੁਰੁਗਿ ਵਿਚਾਰੰਗਾ ਭਾਵਿੰਸਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੇ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਓਸ੍ਰਾਨੰਲੋ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਕ਼ੀਨਿ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਕੋਠੁਲੋ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਾਲੀ.

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੁ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥

ਏਕਠਿਕਿ ਵੇਠਿਠਾ ਗੋਰਵਪੁਰਦੰਗਾ ਗੁਰਿੰਪੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ. ਅਤਨਿ ਸਾੰਗਠੁਲੋ,
ਪਾਪੁਲੰਦਰੁ ਰਕ਼ਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਪਰਵਰਿਆ ॥

ਓਯਨ ਲੋਪਲ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਓਂਟੁੰਦਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ. ਨਾਮੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਤਨੁ
ਓਨਠੁੰਗਾ ਅਪੁਠਾਡੁ.

ਨਾਉ ਪੁਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥

ਨਾਮੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਕਰਿ ਅਨਿਠੁਪਰਾਧਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਪੋਯਾਯਨਿ ਨਮਾਠਿ ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿੰਚਾਲੀ.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥

ਏਕਮਨਸੁਠ੍ਰੋ, ਏਕਾਗੁਰੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੈਂਸੁਕੁਨਠਾਰੁ ਓ ਲੋਕੰਲੋ
ਓਨਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੁਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਮੀਕੁਤ ਪਧੁਤਿਨਿ ਅਵਲੰਬਿਸੁਤਾ, ਮਨ ਆਤਠੁ ਝਾਨੋਂਦਯੰ
ਅੰਦਿੰਚੈ ਦੇਵੁਠੁ ਮਨੰ ਆਰਾਧਿੰਚਾਲੀ.

ਆਤਮੇ ਨੇ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥

ਆਤਠੁ ਪਰਮਾਤਮੈ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਠੰਚੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਦਿ ਤਨ ਲੋਪਲੈ ਸਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਨੀ
ਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥

ਮਾਨਵ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਮਾਠ੍ਰਾਨੀਮੁਰੀਯੁ ਸਮਤੁਲਠ੍ਰਾਨੁ ਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ, ਅਦਿ
ਠ੍ਰਿਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ ਮੁਰੀਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਠੁਠੁਡੀਲੋਂ
ਠੁਗਿਸਲਾਡਦੁ.

ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਸਹਾਯਮੈਨ ਝਾਨੰ ਪੋਂਦਲੈਮੁ, ਮੁਰੀਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਯੋਕੁਸ਼ਮੁਰੀਕੀ
ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਪੋਂਦੁ.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

ਨਾਮੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ (ਮਨਸੂਠ੍ਰੀਗਾ ਦੇਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੰਡੀ) ਠੁਕੁਠੁਠੁ ਅਯਿਨਾ
ਪ੍ਰਤਿਠੁਠੁ, ਅਰਵੈ ਂਨਿਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਲਾਠੁ ਸਾਠੁੰ ਠੈਸੈ ਯੋਗਠ੍ਰਾਨੁ ਪੋਂਦੁਠ੍ਰਾ.

ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥

ਨਿਤਠੁਠੁਨਿਠੋਂ ਯਠਠੈਯਠੁਠੁਨਵਾਡੁ, ਆ ਨਰੁਨਿ ਮੁਰੀਕੀਠੋਂ ਮਸਿ ਠੈਯਠੁਠੁਠੁ.
ਐਦਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਲੋਕਵਿਸਯਾਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ
ਯਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

ਅਰਵੈ ਂਨਿਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸਾਠੁੰ ਠੈਯਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਕੂਡਾ ਠੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ
ਮੁਰੀਕੀਨਿ ਕਡੀਗਿਵੈਯਲੈਮੁ.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥

ਆਤਠੁੰਕਲਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਨੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰ ਪਨੁਲਨੁ ਠੈਸੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਂਕੁਠੁ ਨੋਪਿਠੁ
ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਪੋਂਦੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੈ.

ਨਾਨਕ ਮੈਲਾ ਉਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, మురికివారు (పాపులు) సత్యగురువును కలిసి లొంగిపోయినపుడు మాత్రమే సభ్యుగా మారతారు.

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా :

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥

నచభౌపట్టం దాత్రా సీఠ్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్త్రీని ఎనర్థూ ఒప్పించలేము.

ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥

మనం ప్రయత్నించినప్పటికీ, ఆ సీఠ్యు సంకలర్థ గల వక్త్రీ గురు అనుచరులతో సరిపోడు మరియు అతని ముందుగా నిర్ణయించిన విధి కారణంగా లక్ష్య లేకుండా తిరుగుతూ ఉంటాడు.

ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమపూరక భక్తి లేదా ప్రాపంచిక సంపదపట్ల ప్రేమ మాత్రమే ఈ ప్రపంచంలో జీవించడానికి రెండు మార్గాలు, మరియు ప్రజలు దైవ ఆదేశం ప్రకారం ఒకటి లేదా మరొకదాన్ని అనుసరిస్తారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥

గురువు యొక్క అనుచరుడు గురు వాక్యార్థమై తన ఆలోచనలన్నిటినీ పరీక్షించడం దాత్రా అతని మనసును నియంత్రిస్తాడు.

ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੀੜਿ ਸਮਾਇ ॥

తన మనసులో నిండి ఉన్నవెండు తలంపులకు విరుద్ధంగా పోరాడతాడు, తన మనసును సలహాను ఇస్తాడు, చివరకు ఈ దుష్ట తలంపులను మంచి ఆలోచనలుగా మలచుకుంటాడు.

ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੈ ਸੇ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

గురువాకర్థ దాత్రా అలంకరించబడిన మనసు శ్రవణకు కావలసినది పొందుతుంది.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరిస్తూనే, దేవుని నామ మకరందం గురించి ఎల్లప్పుడూ పరిభాషలో ఉండాలి.

ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

తమ మనసు స్తోసం తప్పమరే దానికైనా పోరాటం చేసేవారు తమ జీవితాలను వృధా చేసి వెళ్లిపోతారు.

ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥

సీఠ్యు చిత్తం కలిగిన మన్ ముఖ్, మొండి మనసు స్థురియు అబద్ధం యొక్క అభాస్యం దాఠ్ఠా, జీవిత ఆటను కోల్పోతాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

గురుకృపవలన తమ మనసు స్థు జయించినవారు తమ దృష్టిని ప్రేమతో దేవునిపై కేంద్రీకరించారు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

గురుకృపవలన తమ మనసు స్థు జయించినవారు తమ దృష్టిని ప్రేమతో దేవునిపై కేంద్రీకరిస్తారు.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥

ఓ' దేవుని సాధువు భక్త సోదరులారా, నిజమైన గురువు యొక్క క దైవిక సలహాను వినండి.

ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥

మొదటి నుండి ఎంతో ఆశీర్వదించబడినవారు ఈ సందేశాన్ని తమ మనసుల్లో ఉంచుకుంటారు.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਉਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥

గురుబోధనల దాఠ్ఠా, దైవానికి సంబంధించిన మకరందం లాంటి నిషఖ్షమైన జ్ఞానాన్ని సహజంగా రుచి చూడగలరు.

ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੁਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥

దివక్లాంతి ఒకరి హృదయాలలో ప్రకాశిస్తుంది మరియు అజ్ఞానం యొక్క చీకటిని తొలగిస్తుంది. సూర్యుడు రాత్రి చీకటిని తొలగిస్తాడు.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥

ಈ ਵਿਧਾਂਗਾ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਆਧਾਫ਼ੀਝ ਝਾਨੰ, ਅਦ੍ਰਿਸ਼੍ਯ ਅਗੋਚਰ, ਮਰਿਯੁ
ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਕਲਝੀ ਚੁਸੁਨਾਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤ ਲਝਾਝੀਸਾਧਿਸ਼ਾਰੁ.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਸਾਠਾਨਿਖੁਰਿਯੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿਘੋਂਪਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੁਘੀੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਵੀਰੁ ਸਤਝਮੈਨ ਦਾਨਿਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ਸਤਝੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ ਤਮ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵੁਧਾ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਨਚਿਘਲੈ ਚੈਸ਼ਾਡੁ. ਦੀਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਏਦੁਰੁ ਚੈਪਠੈਰੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਚੈਡੁ ਪਨੁਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਖੁਮਨਸੁਘਾਟਿਨਿ ਚੈਸ਼ੁਨੈ ਊਂਟੁੰਡੀ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਅਧਾਠੀਠ ਅਝਾਨੁਲੁ, ਲੋਂਕਸੰਪਦਲ ਪਲੁ, ਅਧਿਕਾਰੰਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਦੈਵੁਠੀ ਆਧਿੰਚੈਵਾਰੁ ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਝਿਕੁਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਅਤਮਵੇਲੁਗੁ ਅਯਿਨ ਦੈਵੁਠੀ ਪੁਝਿੰਚੰਡੀ; ਕਾਨੀ ਸਤਝੁਰੁਵੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਊਂ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪਿੰਡਲੈਰੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ਦੈਵਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਸੀਕੁਰਿੰਚਬਡੈਂ ਸਤਝੁਰੁਵੁ ਸੰਕਲਾਝੀਕੀ ਲੋਂਗਿਪੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਆਧਨ, ਤਪਸੁਘੁਰਿਯੁ ਕਰੋਰ ਸ਼ਰਮ ਯੋਕੁਝਨਿਘੋਂਗਠੀਲਨੁ ਪਿੰਡੁਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనలను పూర్తి శ్రద్ధతో అనుసరించండి ఎందుకంటే దేవునికి ప్రీతికరమైన భక్తి మాత్రమే ఆమోదించబడుతుంది.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ఓ నా మనసా, ప్రేమతో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకో, తదాత్తా జీవితంలో ఎల్లప్పుడూ శాంతిని పొందుతారు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਗਤੀ ॥

ఓ నా మనసా, ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకో, తదాత్తా అన్నిపరాధాలు కొట్టుకుపోయాయి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥

ఓ నా మనసా, ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూర్వక భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకో, తదాత్తా పేదరికం, బాధ మరియు కోరికలు తొలగించబడతాయి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਤੀ ॥

ఓ నా మనసా, ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకో, తదాత్తా గురు కృప దాత్తా నువ్వుదేవుని ప్రేమతో నిండి పోతావు.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥

కానీ ముందుగా నిర్ణయించబడిన వాడు మాత్రమే దేవుణ్ణి ప్రేమపూర్వక భక్తితో గుర్తుంచుకుంటాడు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥:

ಮూడవ గురువు దాత్తా, శ్లోకం:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

సత్యగురువును సేవించనివారు (వారి బోధలను పాటించి) నామం గురించి మాటల దాత్తా ఆలోచించనివారు,

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

దైవిక జ్ఞానము లేకుండా ఉండి, లోకంలో ఆధాత్మికంగా మరణిస్తారు.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਜਾਤੁਲ ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਤਾਰੁ, ਪੁੱਛੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠਨ ਯੋਕੁ
ਅੰਤੁਲੈਨਿ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯੁਬਡਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥

ਓ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿਸ਼ਾਡੁ (ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਡੁ)
ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਅਲਾ ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਵਧ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਓਯੁਨ ਕੁਪ ਵਲਨ ਅਦਿ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ. ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ, ਭੁਕੀ
ਏਪਠੀਕੀ ਨਿਜਮੈਨਦੇ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ ਓਕਪੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਠੋ ਐਕਮੈਨ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੋਯੁਬਡਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਸਠੁੰਗਾ ਅਤਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯੁਬਡਤਾਡੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਸੇ ਭਗਉਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥

ਓ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਵਲਨ ਓਯੁਨ ਓਤਸ਼ਾਠਾਠਾਨਿਕੀ ਵਸ਼ਾਡੁ.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਪਰਿਗੋਠੁਕੁੰਡਾ ਨਿਰੋਠਿੰਚਿ, ਦਾਨਿ
ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਤਮੈਨ ਦਸ਼ਕੁ ਤੀਸੁਕੁਵਸ਼ਾਡੁ.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਵਛੀ ਤਨ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਅਦੁਪੁਲੋ ਊਂਚੁਕੁੰਡਾਡੁ, ਸਜੀਵੰਗਾ
ਊਨਠੁਠੁ ਚਨਿਪੋਯਿਨਲੁ ਭਾਵਿੰਚਿ, ਤਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਠਾਨੇ ਊਂਡਾਡੁ.

ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਭਕੁਡੁ ਅਠੁਠ ਊਨਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అతను సత్యగురువులో విలీనం అవుతాడు.

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా:

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥

మనసుల్లో మోసము కలిగి, తనను తాను భక్తుడిగా చూపించుకునవ్వాడు,

ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥

ఈ వేషధారణ దాత్రా, అతను ఎనర్థూ సరోభ్రత దేవుణ్ణి పొందలేడు.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥

ఇతరులను దూషించి, మనసును కలుషితము చేస్తాడు.

ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਚੁਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥

బాహ్యంగా, అతను మురికిని కడిగివేస్తాడు, కాని అతని మనసు యొక్కమలినం పోదు.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంతో వాదనలకు దిగిన వక్షి,

ਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥

లోకసంపదల ప్రేమలో ఉండటం వల్ల, అతను ఎల్లపుణ్యూ దయనీయంగా ఉంటాడు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ఆయన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోకుండా అనిర్హకాల ఆచారాలను నిరఘోస్తూ ఉంటే,

ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥

(ఈ విధంగా) ముందుగా నిర్ణయించిన అతని విధిని తుడిచివేయలేము.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

ఓ నానక్, సత్యగురువు బోధనలను పాటించకుండా, దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందలేము.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਭਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਵੇਦਨਲੋ ਨਿਦ੍ਰਘੋਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਸੰਤ੍ਰਘ੍ਰਿਨੀ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਥ ਭਠੀਠੋ ਸਭਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ
ਭਯਪਡਰੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥

దేవుని దయగల సత్యగురువుకు మాత్రమే వారు లొంగిపోతారు.

ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਏ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥

వారు ఇకళ్ల మరియు వేరే చోట గౌరవించబడతారు, మరియు వారు అతని నాల్గుస్థానానిగౌరవించారు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥

దేవుని ముందు వంచని తలను తెంచి వెయ్యాలి.

(దేవునికి నమసర్థించని వక్తి విలువలేనివాడు).

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੇ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥

ఓ నానక్ దేవుని నుండి విడిపోయే బాధ కలగని మానవ శరీరం విలువలేనిది.

ਮਃ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా:

ਮੁੰਢਰੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥

ఓ నానక్, దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టిన వాడు, జనన మరణాల చక్రాలలో శాశ్వతంగా తిరుగుతూ ఉంటాడు.

ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਤੂੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥

(ఆమె జింకలాంటిది) అది కస్తూరి (దేవుని పేరు) అని తప్పగ్రా భావించి, ప్రపంచ సంపద మురికి యొక్కదురాస్థన గుంటలో పడిపోయింది.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸੇ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥

ఓ నా మనసా, ఎవరి ఆజ్ఞ అనిష్టినీ పరిపాలిస్తుందో ఆ దేవుడుని ధాన్వించండి.

ਸੇ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥

ఓ' నా మనసా, జనన మరణాల చక్రాల నుండి చివరిలో మనల్ని పుట్టించగలవారు అతను మాత్రమే అందుకే ఆ దేవుణ్ణి ధాన్వించండి.

ਸੇ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥

ఓ' నా మనసా, తన భక్తుల మనసుల యొక్క అనిష్టోరికలను తొలగించే దేవుడుని ప్రేమ మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకోండి.

ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥

అపనిందలు వేసేవారు, దుష్టులు అందరూ దేవుని నామాన్ని పుష్కలపూర్వంగా ధాన్వించిన అదృష్టవంతులైన గురు అనుచరుల నుండి క్షమాపణ మరియు దయను అడుగుతారు.

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥

ఓ' నానక్, నామానిష్ఠుల జిహ్వా ఆరాధించండి, అనిష్టికంటే అదే గొప్పది, దీనికి ముందు అనిష్టచిహ్నమసాధిస్తాయి.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ಮూడవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੇਟੈ ਕੁੜਿਆਰਿ ॥

సీత్యు అహంకారం గల వక్త్రీ చెడు సభావం మరియు మోసపూరిత మనసు శ్రుతిగిన వికృత మహిళ లాంటివాడు, ఆమె మంచి దుస్తులతో తనను తాను అలంకరించుకుంటుంది.

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥

ఆమె (దురదృష్టకరమైన ఆత్మవధువు) తన గురువు యొక్క సంకలానికి అనుగుణంగా జీవించదు. దీనికి బదులుగా, ఆమె మూర్ఖంగా అతనికి ఆదేశాలు ఇస్తుంది.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥

కానీ గురు సంకలానికి అనుగుణంగా జీవించే ఆమె (అదృష్టవంతులైన ఆత్మ వధువు) అనిష్టాలను మరియు బాధలను తప్పించబడుతుంది.

ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

సృష్టికర్త ముందుగా నిర్ణయించిన ఆ విధిని చెరిపివేయలేము.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਟਵੰਤੁਡੈਨ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਤਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੋਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਅਨੁਸਰਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਝਾਪਕੰ ਚੋਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਆਯਨਨੁ ਏਵਠ੍ਰੁਆ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਰਨਿ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਆਲੋਚਿੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪੁਣਾਠ੍ਰੁਠੁ, ਏਵਰੈਠੋ
ਸੁਠ੍ਰਿਕਰ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਠੋ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਮਾਯਪਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਚੀਕਠੀ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾੰਠੀਦਿ (ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਅਝਾਨੰਲਾ), ਦਾਨਿ
ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਲੋਦਾ ਮੁਗਿੰਪੁ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਤੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਏਠੋ ਭਾਠਕੁ ਗੁਰੈਨ ਦੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਏ
ਅਝਾਨੁਲੁ, ਸੀਠ੍ਰੁ ਸੰਕਲਠ੍ਰੁ ਕਲਵਾਰੁ.

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਪ੍ਰਠਿਰੋਝਾ ਵਾਰੁ ਆਦਯੰ ਲੋਚਿ ਅਨਿਠ੍ਰੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠ੍ਰਿਸੁਠ੍ਰੁ, ਆਨਿ ਵਾਰੁ
ਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁ (ਦੋਵੁਨਿ ਕੰਲੇ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ
ਚਿਕੁਠ੍ਰੁੰਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਸੇਵਿਸੁਠ੍ਰੁ, ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਰੁ ਦੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠ੍ਰੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਝਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਸ਼ਾਸ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ

ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨ੍ਭੂਮਿਨਿ, ਆਕਾਸ਼ਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਆਯਨ ਲਾਗਾ
ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਤੀਰੁਠੁ ਕੂਰੁਠੁਟਾਡੁ. ਅਤਨੁ ਅਬਧੁ ਵਠੁਲਨੁ ਸਿਕੀਸੁਟਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਕੋਠੁ ਨੁੰਡਿ ਤਰਿਮਿਵੇਸੁਟਾਡੁ. (ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਮਰਿੰਤ
ਵੇਰੁ ਚੇਯੁਬਡਠਾਰੁ).

ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥

ਸਤਠੁੰਤੁਲਕੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਹਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਟਾਡੁ. ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੈਨ ਨਾਠੁਆਨ੍ਭੂ
ਨਿਰਠੁਸੁਟਾਡੁ.

ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥

ਪੇਦਵਾਰਿਨਿ, ਸਾਤਿਠੁਲਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਰਕੀੰਚਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਖੁਤਿ ਏਕਠੁਆ ਪੋਗਡਾਲਿ.

ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਤੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਲਨੁ ਗੋਰਵਿੰਚਿ ਪਾਪੁਲਨੁ ਸਿਕੀਸੁਟਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁਆ, ਠੁਕੋਕੰ:

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥

ਸੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ਗਲ ਵਠੀ ਦੁਠੁ ਸਠੁਆਵੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਿਕੁਠੁ ਮਹਿਠੁ ਲਾੰਟਿਵਾਡੁ,

ਪਿਰੁ ਛੇਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਤਨ ਹੁਮੁਦੁਯਮੁਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਤਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿ, ਲੋਕਸੰਪਦਠੁ
ਖੁਪੇਮਲੋਂ ਪਡਿਨਵਾਡੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਆਮੇ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲੁ ਏਨਠੁਆ ਨੋਰਵੇਰਵੁ, ਊ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮੰਡੁਠੁਨੁਠੁਮੇ ਵਿਲਪਿਸੁਣਾਵੇ
ਊਂਟੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੇਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਸੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰਵਠੀ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁ ਚੇਤ
ਵਡਿਲਿਵੇਯੁਬਡਿਨ ਏਕ ਵਿਕੁਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਮਨੋਹਾਰਮੈਨ ਮਹਿਠੁਲਾ
ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਮੰਦ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਝੀ ਸਠੋੲੰਗਾ ਵਿਵਾਹਾੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਨੁ
ਭਾਰਠਾ ਊਂਟਾਡੁ,

ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਤਨ ਯਯਮਾਨੀ ਯੋਕਸ਼ਹਾਵਾਸਾਨਿਪੁਲ੍ਲਪੁਠਠਾ ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਯਕੀਠੋ
ਆਸਾਠੀਂਸੁੰਦੀ.

ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਆ ਵਝੀ ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿੰਚਬਡਿਨ ਅਠਠੁਠ ਸੁੰਦਰਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੈਨ
ਵਠੁਵੁਲਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਦੇਂਵੁਡੁ ਈ ਸਠੋੲਕਰਮੈਨ ਅਠਠੁ ਠਨਠੋ ਈਕਠੁ
ਚੇਂਸੁਕੁੰਨਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਠਿ ਈਕਠੁ ਮੰਰੁ ਬਾਨਿਸਠਠੁ ਨੁੰਡੀ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ)
ਵਿੰਮੁਕੀ ਅੰਦਿੰਚਿਨ ਮੰ ਸੁਠੁਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਤੁਠਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਮੰਰੁ ਪਾਪੰਮੁਲਨੁੰਡੀ ਰਕੀੰਚਿਨ ਪ੍ਰਠਿ ਈਕਠੁ ਮਿੰਮਲੀ
ਗੋਰਵਿੰਚੁਕੁੰਨਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਂਵੁਡਾ, ਮੰਰੇ ਗਰਠੁ ਲੇਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਗਰਠੁ. ਮੰਰੁ ਬਲਮੈਨ ਵਾਰੀਲੋਂਨੇਂ ਬਲਮੈਨਵਾਰੁ.

ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੁੜ ਸਾਧਿਆ ॥

ਦੇਂਵੁਡੁ ਅਹਾੰ ਵਾਰੀਨੀ ਚੇਂਦਿੰਚਿ, ਸੰਠੁ-ਚਿਠੁ ਮੁਾਰਠੁਲਨੁ ਮੰਦਲਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ, ਪੇਦਲਕੁ, ਮੁਧੁਤੁ ਲੇਨਿ ਵਾਰਿਕਿ ਮਹਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਸੁਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੈ ਵਝੀ ਗੋਪਝੀਰੀਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਛੁਦਾਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵੀਦੀ ਦਾਨਿਨਿ ਚੇਰਿਪਿਵੇਯਲੇਡੁ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਆ ਵਝੀ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਕੁਪਕੁ ਕਾਰਣੰ ਸੁਝਿਕਰੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਛੰਟੁੰਦਿ; ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠੁਮੈ ਓ ਵਿਐਯਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਝੀਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ,

ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥

ਯਜਮਾਨੀ (ਦੇਵੁਨਿਕੀ) ਦਾਸੁਡੁ ਅਯਿਨ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਝਝੀ) ਵਾਰਿਨਿ ਵਾਰਿ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਪਨਿਚੇਸੁੰਦਿ.

ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਚਿਠਾਨਿਘੁਠੀ ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿਨਿ ਪਰਿਪੂਰੁਲਨੁ ਚੋਸਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਓ ਰਹਾਸਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਠੁਲ ਨੁੰਡੀ, ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਝੀ ਪੋਂਦਤਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥

ਸਭਨੂੰ ਸੰਕਲਪਿਓ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸਤ ਆਯ ਅਠੰ ਕਾਦੁ; ਵੀਰੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਮਰਠ ਭਯੰਠੋ ਜੀਵਿਸਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕਤੀਠੋ ਦੋਵੁਠ੍ਹੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੁ ਆ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਭਯੰਕਰੁਮੈਨੁ ਸੁਪੰਚ-ਦੁਰਠੁਦੁਰਾਨਿਠੁਦਾਟਾਰੁ.

ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਵਾਰਿਨੀ ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਆਸ਼ਿਰਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਹਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿ ਅਨਿਦੁਰੁਠੁਠਾਲਨੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਸੁਠੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੇ ਚਾਲਾ ਕੁਮਿਸੁਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਠੁ ਜਾਣਦਾ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਲਕੁ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰੁ ਵਿਸ਼ਠੰ ਠੰਠੁੰਦਿ. ਅਠਨਿਕੀ ਅਨੀਠੇਲੁਨੁ ਅਨਿ ਵਾਰੁ ਨਮੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥

ਵਾਰੁ ਮਰੋਵਰਿਨੀ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮਾਨੁਲੁਗਾ ਗੁਰੁੰਚਰੁ ਮਰਿਠੁ ਅਠਨੁ ਨਿਜਮੈਨ ਨਾਠੁਨਿਠੁਪਿਠੀ ਚੋਸੁਠੁਡਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਠੇਲੁਨੁ.

ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਠਾਰਿਕੇ ਕਾਰਠੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰਿਨੀ ਸ਼ਿਕੁੰਚਡੁ ਕਾਠੁਠੀ ਮਨਕੁ ਭਠੰ ਲੇਦਾ ਸੰਦੋਹੰ ਏਂਦੁਕੁ ਠੰਡਾਲੀ?

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਿਜਮੇ, ਆਠਨ ਨਾਠੁਮੁ ਸਠਠੇ; ਪਾਪੁਲੁ ਮਾਠੁਮੇ ਸ਼ਿਕੁੰਚਠੁਡਠਾਰੁ.

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥

ਠੁ ਭਕੁਲਾਰਾ, ਵਿਨਠੰਠੋ ਆਠਨਨੁ ਪੁਰੁਜਿੰਚਡਿ; ਦੋਵੁਡੁ ਠਨ ਭਕੁਲਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁੰਸੁਠੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਹਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੇਵਨਿਠੋ ਐਕਠਗਾ ਊਂਡਾਲਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਨਾ
ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਾਲਨਿ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਨਾਘੁ.

ਸਾਲਾਹੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਪੱਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਪਾਠੁਮੁਤਲ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਠੁਣੀ ਪੁਆਠਿਸੁਨਾਘੇ
ਊਂਡਾਲਨੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਾਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਕੁਮਾਪੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨੈ ਤਨਠੋ ਐਕਠ
ਚੈਸੁਕੁੰਡਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਆ ਵਠੀ ਨਿਠੰਗਾ ਸੰਠੋਠਕਰਮੁਨ ਆਠੁ

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਮੀਦ ਅਯਿਠੈ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਣਾਡੋ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣਾਡੁ.

ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਪਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਮੁਨੈ ਭਕੁਠੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਨਵੁਲੁ
ਦੇਵਦੂਅਲ ਸੰਠੁਠਾਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਡਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥

ਵਾਰਿ ਅਹਾਨਿਠਾਠਨੰ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੈਸੁਕੁੰਡਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਰਠੀੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਵਰਿ ਪੈ ਅਯਿਠੈ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠੰਗਾ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਆਪਿਸੁਣਾਡੋ, ਵਾਰੁ
ਸਹਾਠੰਗਾ ਆਠਨਲੋ ਵੀਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥

ਭਕੁਲੁ ਆਠਨਨੁ ਆਰਾਠਿੰਚੈਲਾ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਗੋਪਠੁਠਨਾਨਿਠਾਰਿਕੀ
ਠੈਲੀਪਾਡੁ.

ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁੰਗਾ ਅਤਨਿਪੈ ਵਿਸਾਘਾਨਿਪੇਰੇਪਿਸਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇਲਾ ਚੇਸਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥

ਦੇవుਡੁ ਭਕਤੁਲਕੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸ਼ਾਂਤਿਓ
ਊਂਡਮਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥

ਕਾਨੀ ਪਾਪੁਲਨੁ ਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਨਿ ਵਫ਼ੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤੀਵ੍ਰਮੈਨ ਬਾਧਲਕੁ ਗੁਰਿਚੋਸ੍ਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥

ਤਨ ਭਕਤੁਲਨੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਓ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਿ, ਵਾਰਿਕੀ ਤਨ ਮਧਤੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,
ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੀਸ੍ਤਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਕੁਬੁਧਿ ਡੁਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥

ਚੋਡੁ ਊਦੋਸੰ, ਕ੍ਰੂਰਤਠ੍ਰ, ਇਤਰੁਲਨੁ ਦੁਪਿੰਚੋ ਅਲਵਾਟੁ, ਕੋਪੰ ਅਨੋਵਿ ਮਨਸੁਨੁ
ਕਲੁਪਿੰਤੰ ਚੋਸੇ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ

ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥

ਏ ਨਾਲੁਗੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਊਨਘੁਠੁ, ਅਲਾੰਟਪੁਠੁ ਵੰਟ ਪ੍ਰਾੰਤੰ ਚੁਟੁਠੁ
ਗੀਸਿਨ ਊਤਠ੍ਰ ਰੋਘੁਲੁ ਂਤੰ ਮੰਚਿਵਿ.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਰੀ ॥

ਸਤਠੁ, ਅਤਠ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਠ, ਸਤ੍ਰਿਠੁਲਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੋਘੁਲੁਗਾ ਚੋਸਿ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਠੁਮੁ ਵਲੋ
ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਓ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਠੁਮੁ ਚੋਯੁਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਰੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ ਇਤਰੁਲਕੁ ਪਾਪਬੋਧ ਚੋਯੁਨਿਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਊਨਠ੍ਰੰਗਾ
ਪਰਿਗੰਚਿੰਚਡਠਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ:

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ఒక హంస (సాధువు) లేదా కొంగ (వేషధారి) అయినా, దేవుడు తాను ఎంచుకునఖారిపైనే తన కృప యొక్కచూపును వేస్తాడు.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు అలా కోరుకుంటే, అతను పాపిని కూడా సాధువుగా మారుస్తాడు.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥

మీరు ఏ పనిని పూర్తి చేయాలనుకుంటునాల్లో, అలా దేవునికి ప్రార్థించండి.

ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥

అతడు మీ వ్యవహారాలను పరిష్కరిస్తాడు; సత్యురువు తన సత్యమీని ఇస్తాడు.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥

నామం యొక్కనిధి మరియు దేవుని పేరు యొక్కఅదుభ్రమైన మకరందం యొక్కరుచి పవిత్ర సంఘంలో లభిస్తుంది.

ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, భయానివ్వాశనం చేసేవాడా, దయచేసి ఈ మీ సేవకుడి గౌరవానిర్హక్షించు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥

ఓ నానక్, తన ప్రశంసలను పాడటం దాటా, అర్థం కాని దేవుణ్ణి మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాటా, శ్లోకం:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥

శరీరం మరియు ఆత్మ అన్నీ అతనికి చెందినవే. అతను అందరికీ తన సహాయాన్ని అందిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనల దాత్రా మనం ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమపూరక్ భక్తితో ఆ ప్రయోజకుడిని గుర్తుంచుకోవాలి.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

భగవంతుణ్ణి ప్రేమ, భక్తితో సభించుకున్నవారికి ననున్నోను అంకితం చేసుకుంటునాఘు.

ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥

వారు ఎపట్టికీ ఆనందదాయకంగా ఉంటారు, మరియు వారు ప్రతిచోటా గౌరవించబడతారు.

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా:

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥

సత్యగురువును కలుసుకున్నపుఠ్ఠూ, దేవుని ప్రేమను కోరుతూ, ఒకరి తెలివితేటలు పూర్తిగా రూపాంతరం చెందుతాయి, తనకు అవసరమైన మొత్తం సంపదను పొందినట్లు అనిపిస్తుంది.

ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥

సిద్ధులు-పదానిమిది అతీంద్రియ శక్తులు ఒకరి బెక్ మరియు కాల వద్ద ఉనాఠ్ఠు (కానీ ఈ వక్తి వీటిని పట్టించుకోడు), మరియు ఎల్లపుఠ్ఠూ మనసుల్లో స్థిరంగా ఉంటాడు.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

అంతగా, దేవుని స్తుతి ప్రకారం వినబడని శ్రావణ లోలోపల, ఉనత్తమైన స్థితిలో ఆయన మనసు దేవునితో అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుని పట్ల అటువంటి నిజమైన భక్తి ముందుగా అటువంటి నిర్ణయించిన విధి ఉనఖారి మనసుల్లో నివసిస్తుంది.

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਹਰਿ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਨੇਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਨਯਪ੍ਰਾਰਥਮੈਨ ਭਕੁਟਿਨਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਠੀ ਮੁੰਗਿਟਕੁ ਵਚਾਠੁ.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਵਿਨਘ੍ਰਾਨਿਘ੍ਰਿਨਿ ਨਨੁਘ੍ਰਣਨ ਸਮਕੁਲੰਲੋਕੀ ਪਿਲਿਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਘ੍ਰਣਿਗਾਡੁ, ਮੀਰੁ ਏ ਪੁਰਯੋਭਨੰ ਕੋਸੰ ਭਕਠਕੁ ਵਚਾਰੁ? ਅਨਿ.

ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

"ਓ ਕਰੁਣਾਮਯ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਮੀ ਨਾਮਮੁਪੈ ਨਿਰੰਤਰ ਧਾਠਮੁ ਯੋਕੁ
ਭਹੁਮਾਨਮੁਨੁ ਨਾਕੁ ਪੁਸਾਦਿੰਚੁਮੁ.

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਪੁ

ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਨਾਨਕੁ) ਤਨ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਣਵਟਾਨਿਕੀ ਪੁਰੇਪਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁ
ਗੋਰਵੰਗਾ ਆਠੀਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕ ਆਠੀ ਦੇਵੁਡਾ. ਸਤਠੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗੁਪਿੰਚਭਡਿਨਵਾਡਾ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ: "ਭਕੁ ਸੁ-ਯਾਨ" ਯੋਕੁਗਾਗੰਠੋ ਪਾਡਾਲੀ:

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥

ਤਲੀ ਤਨ ਕੋਡੁਕੁ ਪੇਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟੁੰਦਿ; ਆਮੇ ਰੋਭੁ ਰੋਭੁਕਾ ਅਠੁੰ
ਦਾਨਿਨਿ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ, ਅਤਨਿ ਭੀਵਿਤੰ ਤਗੁਪੋਠੋਂਦਿ ਅਨਿ. (ਅਤਨਿ ਮਿਗਿਲਿਨ ਭੀਵਿਤਕਾਲੰ
ਤਗੁਠੋਂਦਿ ਅਨਿ)

ਮੇਰ ਮੇਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਨਾਵਾਡੁ ਅਨਿ ਆਮੇ ਅਤਨਿਘਾਲਾ ਪੁਰੇਮਿਸੁੰਦਿ. ਅਯਿਠੇ, ਢੀਨਿਨਿ
ਚੁਸੁ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਆਮੇ ਮੁਠਠਾਠੀਘੁਮਾਸੀ ਨਵੁਠਾਡੁ.

ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు ప్రపంచానిక్షాంత లోతైన భ్రాంతిలోకి నెట్టావు.

ਕੈਸੇ ਬੁਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయ దాత్రా ప్రవేశింపబడినపుడు ఎవరైనా మిమల్నిల్లా అర్థం చేసుకోగలరు?

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੇਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥

కబీర్ చెప్పారు, విషపూరిత (ప్రపంచ) ఆనందాల కోరికను వదులుకోండి. అలాంటి విషయాలతో ఉండటం వల్ల మీరు ఆధ్యాత్మిక మరణానిక్షాంతపక్ష ఎదురోభాలిస్తుంది.

ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥

ఓ జీవుడా, గురువు బోధనల దాత్రా భగవంతుణ్ణి సర్వించండి; ఇది నితఙ్ణీవాన్ని ఇస్తుంది. ఈ విధంగా, మీరు దుర్గుణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రాన్ని దాటవచ్చు

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

అది ఆయనిష్టంతోపపెట్టగానే, ఒకరు ఆయన పట్ల ప్రేమతో నిండి,

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

మరియు సందేహం, భ్రాంతి లోలోపల నుండి తొలగిపోయాయి.

ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥

లోపల సహజమైన శాంతి మరియు సమతుల్యత బాగా ఉంటాయి, మరియు తెలివితేటలు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి మేల్కొలుతాయి.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥

గురువు కృప దాత్రా ఒకరి అంతర్గత సభావం దేవుని పట్ల ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥

మరియు ఈ అనుబంధంలో, ఆధ్యాత్మిక మరణం ఉండదు.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

ਦੁਇਕ ਨਿਰਠਯਾਲਨੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥

ਤਿਲੋਚਨ ਦਾਠਾ, ਸਿਰੀ ਰਾਗ:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥

ਓ ਜੀਵੁਡਾ, ਮੈ ਮਨਸੁਸੁਖਮਾਯਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਮਗਮੈ ਊਂਦਿ; ਮਰਿਯੁ ਮੈਰੁ ਵੁਠਾਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕਭਯਾਨਿਮੁਰਿਠੋਯਾਰੁ.

ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥

ਓ' ਵਕ੍ਰਬੁਠਿ ਗਲ ਮਾਨਵੁਡੁ, ਮੈ ਕੁਟੁੰਬੰ ਓਕ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾ ਵਿਕਸਿਸੁੰਦਿ; ਮਰਿਯੁ ਮੈਰੁ ਚੋਡੁ ਊਠੋਠੁਠੋ ਈਤਰ ਈਲੁਨੁ ਚੁਾਸੁਾਰੁ.

ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸ਼ਕੁਟਿਵੰਠਮੈਨ ਮਰਠੰ ਦੁਾਠ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਵਾਰਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਸ਼ਕੁਟਿਕਿ ਵਠਿਰੋਕੰਗਾ ਨਿਲਬਡਲੋਨੁ.

ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਠਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਸ਼ਕੁਟਿਕਿ ਵਠਿਰੋਕੰਗਾ ਏਵਰੁ ਨਿਲਬਡਲੋਰੁ.

ਕੇਈ ਕੇਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਰੈ ॥

ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਅਰੁਦੈਨ ਪਵਿਠੁ ਵਠਿਨਿ ਮਾਠੁਮੈ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਾਡੁ,

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਨੁਖਲੁਸੁਕੋ ਓ ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਖੀ ਰਕੁਠਲੋਕਿ ਠੀਸੁਕੋ, ਨਨੁਖੀਠੋ ਈਕਠ ਚੇਸੁਕੋ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡਿ ਨਾਕੁ ਵਿਮੁਕੁਟਿਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੁ.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਜੀਵੁਡਾ! ਨੀਵੁ ਵਿਵਿਠ ਰਕਾਲ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਰਾਯੁਵੈਠੁਵੰਠਲੋ ਪਡਿ ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿਠੋਯਾਵੁ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਪਡੁਠੰ ਦਾਠਾ, ਮੈਰੁ ਅਮਰੁਡਯਾਠੁਨਿ ਮੈਰੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥

ఓ' జీవుడా, అనిర్హకాల రాచరిక ఆనందాలలో పాల్గొంటూ, మీరు దేవుణ్ణి మరిఫోయారు. మీరు దుర్గుణాలతో నిండిన ప్రపంచ సముద్రంలో అమరులుగా జీవిస్తున్నారు.

ਮਾਇਆ ਮੁਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥

మాయ (లోక సంపదలు మరియు శక్తులు) చేత మోసపోయిన ఓ సోమరితనం వక్తి, మీరు దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోరు. మీరు మీ జీవితానిష్ఠంగా వృధా చేశారు.

ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥

ఓ' జీవుడా, (మరణానంతరం) మీరు నడవాలిస్తూ మార్గం నమకష్రద్రోహం మరియు భయంకరమైనది, సూరుక్షు లేదా చంద్రుడు ఆ మార్గంలో ప్రకాశించరు.

ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥

ఈ ప్రపంచానిష్ఠిడిచి వెళ్ళవలసి వచ్చివున్న మాయతో మీ భావోదేశ అనుబంధాన్ని మీరు మరచిపోతారు.

ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਗਾਓ ॥

నీతిమంతుడైన నాయాధిపతిని ఎదురోభలసి ఉందని నేడు నా మనసుకు సప్లమైంది

ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

అతని దూతలు, వారి అదుభ్రమైన శక్తితో, శక్తివంతమైన వక్తులను వారి చేతుల మధ్య నలిగిపోతారు; నేను వారికి వక్తిరేకంగా నిలబడలేను.

ਜੇ ਕੇ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥

ఎవరైనా నాకు ఏదైనా నేరభోతే, దేవుడు ప్రతిచోటా - అడవులు, పొలాలు మరియు ప్రతి గడ్డి బ్లేడ్ లో ప్రవేశిస్తున్నావుని ఉండనివల్లడి.

ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥

తిర్లోచన్ ఇలా అనావు, ఓ ప్రియమైన దేవుడా, మీకే ప్రతిదీ తెలుసు.

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥

భగత్ కబీర్ జీ దాత్రా, సిరీ రాగ్:

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ఓ పండితుడా విను, ఒక అదుఠ్ఠమైన అనుభవం గురించి (పూర్తిగా) వివరించలేము. ఈ అనుభవం ఆయన గురించే.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧੁਬ ਜਿਨਿ ਮੇਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥

ఆయన మూడు లోకాలను లోకసంబంధమైన అనుబంధాల పరంపరలో అణచివేసి, దేవదూతలను, మానవులను, పరలోక సేవకులను, సంగీతకారులను ఆకర్షించాడు.

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥

సారణ్యమ దేవుని హార్మయొక్క అన్ ప్రేక్ సంగీతం కంపిస్తుంది;

ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన కృపను బట్టి దైవిక సంగీత ధృవితో అనుసంధానించబడి ఉంటుంది.

ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਘਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਘਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥

దివ్యమైన మదాఘ్నిసేథనం చేయడానికి నా చేతన కొలిమి, మనసు యోగశ్రీలను పీలుస్తుంటుంది మరియు బంగారు వాట్ (హృదయం) నుండి దుర్గుణాలను విసిరివేస్తుంది.

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥

నేను ఈ మదాఘ్నిదేవుని నామం యొక్క సుభ్రమైన నా హృదయం యొక్క సుభ్రమైన వాట్ లో వదులుతాను), ఇకడ అత్యంత ఉన్నతమైన మరియు సభ్రమైన ద్రాక్షారసము (అతని నామ్ యొక్క కరందం) మృదువుగా చుక్కలుగా ఉంటుంది.

ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੁਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥

ఒక ఆశ్రయమైన విషయం జరిగింది, అంటే నేను ఈ నామ-మకరందాన్ని ప్రతి శాస్త్రతో ఆసాధిస్తున్నాను, (నా శాస్త్రాలు మందు సీసా కప్పగా మారినట్లు)

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥

ఇప్పుడు, నేను ఒక యోగి (సృష్టికర్త-దేవుడు) మూడు ప్రపంచాలలో ప్రవేశించడాన్ని చూస్తున్నాను. ఆయన కంటే గొప్పవాడు ఇంకెవరు ఉంటారు?

ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੇਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

కబీర్ గారు ఇలా అన్నారు, పరమాత్ముని గురించిన అటువంటి దివ్యజ్ఞానం కబీర్ కు బహిర్గతం చేయబడిందని, అతను తన ప్రేమతో పూర్తిగా నిండి ఉన్నాడని చెప్పారు.

ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥

ਅਦਿ, ਮਿਗਿਲੀਨ ਪੁਰਪਚਮ ਸਦੇਹਾਨੀਕੀ ਮੋਸਘੋਯਿੰਦੀ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਚੋਵੁਨੀ ਨਾਮੰ
ਯੋਕੁਛਦਾਤੁ ਮੈਨ ਸਾਰੰ ਮਤੁਲੋ ਓੰਦੀ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే దేవుడు. సత్యురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥

సిరీ రాగ్, భగత్ బేనీ గారి యొక్క శ్లోకం:

ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥

"పహ్రేవా" యొక్కలయకు పాడటానికి:

ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥

ఓ మనిషి, మీరు గర్భ యొక్క ఊయలలో తలక్రిందులుగా చుట్టబడినపుడు మీరు ధ్యానంలో మునిగిపోయారు.

ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥

మీరు పాదైపోయే మీ శరీరం మరియు స్థితి గురించి గర్భడలేదు. రాత్రింబవళ్ళు మీరు దేవుణ్ణి సభించుకోవడంలో మునిగిపోయారు, మరియు అజ్ఞానం పూర్తిగా ఉండింది.

ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥

గర్భంలో ఆ రోజుల భయంకరమైన నొప్పి మరియు బాధను గుర్తుచేసుకోండి, ఇప్పుడు మీరు మీ మనసును ప్రాపంచిక అనుబంధాలలో ఎక్కువగా వాళ్ళి చేశారు.

ਗਰਭ ਛੇਡਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥

గరాభి వదిలి, మీరు ఈ మనుషుల ప్రపంచంలోకి వచ్చాడు; మీరు మీ మనసునుండి దేవుణ్ణి మరిచిపోయారు.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੁੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, మీరు ఏ దుష్ట ఆలోచనలోనూ, భ్రాంతిలో తరువాత పశాఙ్గాపపడతారు?

ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి, లేకపోతే, మీరు మరణ లోకానికి పంపించబడతారు (జననమరణాల చక్రాలు). భగవంతుణ్ణి మరచి, మీరు సంచార నిగ్రహం లేని జంతువు అయ్యారు.

ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥

ਬਾਲਭਲੋ, ਮੀਰੁ ਆਡਠਮ ਮਰਿਯੁ ਤਿਨਡਮਲੋਂ ਬਿਜੀਗਾ ਊਨਾਠੁ, ਪੁਰਪਮਚ ਆਨਮਦਾਲ ਕੋਸਮ ਮੀ ਅਨੁਬਮਧਾਲੁ ਪੁਰਤਿ ਕੁਲਠਮ ਪੇਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ.

ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪੁਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਮਾਯੁ ਵਿਪਾਨਿਠੁਚਿਕਰਮੁਨੈਨ ਮਰਿਯੁ ਸਫੁਠੁਮੁਨੈਨ ਮਕਰਮਦਮਗਾ ਭਾਵਿਮਚਿ ਮੀਰੁ ਠੀਸੁਕੁਨਾਠੁ. ਅਪੁਠੁਠੁ, ਮੋਠੁਠੁ ਐਦੁ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲੁ (ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬਮਧਮ, ਕਾਮਮ, ਕੋਪਮ ਮਰਿਯੁ ਅਹਮ) ਮਿਮਲੀਠੁਠੀਮਸਿਮਚਡਮ ਪੁਰਮਠੀਮਚਾਯੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਛੇਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥

ਧਾਠੁਨਾਨਿਠੁਪਸੁਠੁਠੁ, ਆਠੁਠੀਗੁਰੁਪਾਨਿਠੁਸੁਠੁਠੁਠੁਲ ਝਾਨਾਨਿਠੁਠੀਚਿਪੇਠੁਠੀ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਪੁਰਝਿਮਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਠੀਮਚਰੁ.

ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੀ ਕਾਮਮ ਪੋਮਗਿਪੋਠੁਠੁਠੀਮਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਠੇਲੀਵਿਠੇਠੁਲੁ ਠੇਡੁ ਆਲੋਚਨਲ ਠੀਕਠੀਠੀ ਮਰਕਲੁ ਪਡਠਾਯੁ. ਮੀ ਲੋਮਗਿਕ ਕੋਰਿਕਨੁ ਸਮਠੁਠੁਠੀ ਪਰਚਡਾਨਿਕੀ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਝੀਵਿਠ ਭਾਗਸਾਠੁਠੀਠੀ ਮੁਡਿਪਡਿ ਊਨਾਠੁ.

ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ਯਵਠੁਠੁ ਅਠੀਰੁਚਿ ਯੋਕੁਠੁਠੀਠੀ, ਮੀਰੁ ਝਠਰ ਮੁਪਿਠਲਨੁ ਠੇਡੁ ਊਠੀਠੀਠੀ ਠੂਸੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਠਪੋਠੁਠੁਠੁ ਮਠਠੁਠੀਠਾਨੁ ਗੁਰੁਠੀਮਚਰੁ.

ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ਕਾਮਵਿਸਮਠੀ ਮਠੁਠੁਠੀ, ਮੀਰੁ ਠਪੁਠੁਠਾਰੀ ਪਠੁਠੀਠੀਠੀ ਮੀਰੁ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਮਠਠੁਠੀਠਾਨੁ ਗੁਰੁਠੀਮਚਰੁ.

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਚੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥

ਕੁਠੁਮਬਾਨਿਠੁਠੁਲਨੁ ਠੂਸਿ ਮੀਰੁ ਗਰਠੁਠੀਠੀ ਨਿਮਡਿਠੀਠੀ, ਦੇਵੁਠੁ ਮੀ ਹੁਠਦਯਮ ਨੁਮਡਿ ਠਪਿਠੀਚਬਠਾਠੁ.

ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥

ਝਠਰੁਲ ਮਰਠਮ ਵਠੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀ ਆਸੁਠੁਲੀ ਮੀ ਵਾਠਾਲਨੁ ਲੋਕੇਠੁਠਾਰੁ. ਊ ਵਿਠਮਗਾ, ਮੀਰੁ ਅਮਗਿਲੀ ਮਰਿਯੁ ਕਾਮਮ ਯੋਕੁਠੁਠੀਨਮਦਾਲੀ ਮੀ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁਠਾ ਠੇਸ਼ਾਰੁ.

ਪ੍ਰੰਤਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਮੈਂ ਜਾਣੁ ਮੁਲ੍ਹੇ ਪੁਵੁਕੁੰਚੇ ਟੋਲ੍ਹਾ ਠੰਠੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਵੱਡਵ ਪਾਤਾਲੰ ਨੁੰਡੀ
ਵਚਿਠੁਲ੍ਹੁ ਮੈਂ ਸਠੁੰ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਪੇਰਿਗਿੰਦੀ.

ਲੋਚਨ ਸੁਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥

ਨੀਂ ਕਨੁਠੁ ਨੀਰੁ ਨੀਂ ਬੁਧਿ ਬਲਮੁ ਨਿਨੁਖੁਡਿਚਿਨਪਠੁਕੀ, ਮੈਂ ਲੁੰਗਿਕ ਕੋਰਿਕ ਮਿਮੁਲ੍ਹੀ
ਮੁੰਦੁਕੁ ਨਡਿਪਿਸੁੰਦੀ.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥

ਅੰਦੁਕੇ ਮੈਂ ਬੁਧਿ ਵਿਸੁਪੁਰਿਤਮੁ ਮੈਂ ਸਰੀਰੰ ਤਨ ਬਲਾਨੁਖੁਮਰਿਯੁ ਸੁਕਾਸ਼ਾਨੁ
ਕੋਲੋਠੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਠਾਮਰ ਵਾਡਿਠੋਯਿ ਏਂਡਿਠੋਯਿਨਲ੍ਹੁ ਅਯਿਠੋਯਿੰਦੀ.

ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥

ਦੁਵਵਾਕਾਨੁਖੁਡਿਚਿਪੇਠੁ, ਈ ਮਾਨਵ ਸੁਪੰਚੰਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਠੰਚੇ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ
ਪਸ਼ਾਠੁਪ ਪਡੁਠਾਰੁ.

ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਚਿਨੁਠਾਣੀਨਿ ਚੁਾਸੁ, ਅਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਗਰੁਠੁ ਬਾਗਾ ਪੇਰਿਗਿਠੋਠੁੰਦੀ, ਕਾਨੀਂ ਤਠੁਲੋਨੋ
ਸੁਠਿਦੀਂ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁ ਵੇਲ੍ਹਿਠੋਵਾਲਨਿ ਒ਕਰਿਕੀ ਅਰੁਠੰ ਅਵਠੁ.

ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ॥

਒ਕਰਿ ਕਲੁਠੋ ਵਮੀ ਚੁਾਡੁਲੋਨਪੁਠੁ ਕੁਾਡਾ, ਵਾਰੁ ਏਕੁਠੁ ਕਾਲੰ ਜੀਵਿੰਚਾਲਨਿ
ਕੋਰੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ, ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਠੁਲੰ ਤਗੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਠੋਠੁੰਦੀ, ਅਪੁਠੁ ਪਡਿਠੁੰਨੁ
(ਚਨਿਠੋਠੁੰ) ਸਰੀਰੰ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ.

ਬੇਣੀ ਕਰੈ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥

ਓ ਭਕੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ, ਮਰੁਠੰ ਤਰੁਵਾਠ ਏਵਰੁ ਮੋਠੁਨਿਸੁਾਠਿੰਚਲੋਰਨਿ ਭੇਨਿ
ਚੋਪਾਰੁ.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੰ:

ਤੇਹੀ ਮੇਹੀ ਮੇਹੀ ਤੇਹੀ ਅੰਤਰ ਕੈਸਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు మరియు నాకు మధ్యలేదా నాకు మరియు మీకు మధ్యతేడా ఏమిటి?

ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥

ఈ వజ్రాస్త్రం బంగారం మరియు బంగారు కంకణాల మధ్యలేదా నీరు మరియు నీటి అలల మధ్యతేడా కంటే ఎక్కువ కాదు.

ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥

ఓ అపరిమితమైన గురువా, మేము ఏ పాపాలను చెయ్యకపోతే,

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

'పాపుల విమోచనకర్త' అనే పేరును మీరు ఎలా సంపాదించారు?

ਤੁਮ੍ਹਰ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਫਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే మా గురువు మరియు మా మనసులను తెలుసుకునేవారు.

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥

తన యజమాని ఎంత మంచివాడో తెలుసుకొని సేవకునికి తీరుషువబ్బడుతుంది, మరియు తన సేవకుడు ఎంత మంచివాడో తెలుసుకోవడం దాట్లా గురువు తీర్పు ఇవబ్బడాడని గుర్తుంచుకోండి.

ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੇ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੁ ॥

ఓ దేవుడా, ఈ మానవ శరీరం ఉన్నత కాలం నేను నిన్నుపేమపూరక భక్తితో ఆరాధించగల ఈ దివ్యజ్ఞానంతో నన్నుశీరస్థించండి.

ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੇਉ ॥੩॥

నేను (రవిదాస్ ని), ఎవరైనా సాధువు మీరు అనిష్టాదయాలలో ప్రవేశించేలా నాకు తెలియజేయాలని కోరుకుంటున్నాను,

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్రమైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతనే విశిష్టప్రకర్త, అన్నిచోట్లా తిరుగుతూ, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంతంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్య-బహిర్గతంగా ఉంటాడు. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੪

నాల్గవ గురువు దాత్తా, రాగ్ మాజ్: చౌ-పాడస్, మొదటి లయ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

నామం నా మనసున ఆహ్లాదకరంగా మారింది.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

గొప్పశ్రద్ధలతో దాత్తా, నేను నామం గురించి ఆలోచిస్తాను.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥

గురుకృపతోనే నేను నామం గురించి ఆలోచించడంలో విజయానిశ్చయించాను, కానీ గురువు బోధనను అనుసరించే వక్తులు అరుదు.

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਾਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥

నా జీవితంలో నామాన్నిక ముఖ్యమైన భాగంగా చేశాను, ఇది నా జీవిత ప్రయాణానికి అయ్యేఖర్చు(అందువల్ల) నేను దేవుని పేరును నా హృదయంలో ఉంచుకున్నాను.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥

నామం నా జీవిత సహచరుడిగా మారింది, ఎల్లప్పుడూ నాతోనే ఉంటుంది.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥

గురువు నా హృదయంలో నామాన్నిగట్టిగా నాటారు. ఇప్పుడు నా దగ్గర నామం యొక్క శాశత్ర సంపద ఉంది.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥

దేవుడే నా ప్రాణ సేఖితుడు, మరియు నా ప్రിയమైన సారథ్యాముడు, ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్నిఅందించేవాడు.

ਕੇਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥

ಎವರైనಾ ವਚਿಫನನುಅತನಿಕಿ ಪರಿಚಯಂ ಚೆನ್ನೆ, ನಾ ಜೆವಿತ ಶಾಫಠ ಯುಕಪ್ಪನರುಜ್ಜಿವನಂ
ಚೆಂದುತುಂದಿ.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ನಾ ಪ್ರಿಯುರಾಲಿನಿ చూడకుండా నేను మనుగడ సాగించలేను. ఈ ఆధాత్మిక
వియోగవేదన వల్ల నా కళ్లు కనీళ్లతో ఉబిళ్ళోయాయి.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥

నా సేఘ్ఘాతుడా, సత్యగురువా, అతను చినప్పట్టి నుండి నా సహచరుడిగా ఉనాఠ్ఠు.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ఓ' నా తల్లి! నేను అతనిని చూడకుండా బ్రతకలేను.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

నానక్ ఇలా అనాఠ్ఠు, ఓ దేవుడా, మీరు ఎవరిపై దయ చూపితే గురువును కలుస్తారు
మరియు నామ సంపదను సేకరించగలరు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

నాలుగవ గురువు దాఠ్ఠా, రాగ్ మాజ్:

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

దేవుడు నా మనసుశరీరం మరియు జీవిత శాఠ్ఠలో ఉనాఠ్ఠు.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥

నాకు దేవుడు తప్పఱంకెవరూ తెలియదు.

ਕੇਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥

ఒక సాధువు అయిన దేవుని భక్తుణ్ణి కలుసుకునే అదృష్టం నాకు ఉంటే, అతను నా
ప్రియమైన దేవునికి మాధానినాకు చూపించవచ్చు

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥

నేను నా మనసుఘరియు శరీరాన్నిలోలోపల నుంచి శోధించాను.

ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਤਲੀਨਿ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੁ?

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁਲੋਂ ਚੇਰੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਮਾਰਠੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਡੁਗੁਤਾਨੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ
ਅਯਨ ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਸੰਘੁਲੋਂ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਰਕੁਤੁਕੁਡੁ.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰੀਤਪਾਲਾ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਨਿਸਘੋਯੁ ਵਿਨਯਸੁਣਿਨਿ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖੁਕੁਤਿੰਚੰਡੀ.

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੇ ਨਾ ਅਮਾਝਾਨੁਅਤਨਿਖਲੁਸੁਕੁੰਟੁਆ, ਨਾ ਹੁਦਯੰ ਨੀਟੀਲੋਂ ਠਾਮਰਲਾਗਾ
ਵਿਕਸਿਸੁੰਡੀ.

ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਡਕੁੰਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਂ ਝਾਂਤੀ ਊਂਡਦੁ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰੁ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਚੀ ਵਿਡੀਪੋਵਡੰ ਵਲੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਰਿਯੁ ਝਰੀਰੰ ਨੋਵਿਘੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯ ਚੁਪੰਡੀ, ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੇਯੰਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਮੀ ਭਕੁਤੁਡੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੁ ਆਨੰਦਿੰਚੀ ਵਿਕਸਿਸੁੰਡਾ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਾਧੁਵੁ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਰੰਡੀ, ਮਨੰ ਕਲਿਸਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ,
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਠਾਠੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥

ਮਨੰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾਨਿਘੋਰੰਤਰੰ ਵਿੰਦਾਠੁ ਰੰਡੀ.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸੰਘੁਠੁ ਆਯਨੁ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਠੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਮਯਮਨੇ ਭਯਾਨਕੁ
ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਠੁ ਈਦਵਚੁ

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥

ਰੰਡੀ, ਨਾ (ਸਾਧੁਵੁ) ਸੇਘੀਤੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿਠੁ ਕਲਯਿਕਨੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ
ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸੰਘਾਨਿਘੁਠੁਠੁ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨੁ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਨਾਕੁ ਓਕੁ ਸੰਦੇਸ਼ਾਨਿਘੋਰੰਤਰੰ.

ਮੇਰਾ ਮਿਤੁ ਸਖਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਸੰਦੇਸ਼ਾਨਿਘਾਕੁ ਈਚਿਅਤਨਿ ਆਚੁਕੀ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨੁ
ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੋਦਰੁਡੁ ਅਨਿ ਨਾਕੁ ਚੇਪੇਘੁ ਵਠੀ ਅਯਿਨਾ.

ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਾ ਹੁਦਯੰਠੁ ਵਿਭਯਨੁ ਯੋਕੁਘੇਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਘੁਦਵਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿਘੋਰੰਤਰੰ.

ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਨਾ ਵਿਯੋਗ ਵੇਦਨਨੁ ਨਯੰ ਚੇਯੁਠਾਨਿਕੀ, ਨਨੁਪਪਚ
ਦੁਰਘੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੋਝੁਠਾਨਿਕੀ ਨਾਮ ਏਸਧਾਨਿਯਾਕੁ ਭਜਾਰੁ.

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

ਵਿਨਯਪੁਰਫ਼ੁਮੈਨ ਪਾਠੇ-ਪੜੀਲਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥

ਵਰ੍ਹਪੁ ਨੀਟੀ ਕੋਸੰ ਪਾਠੇ ਪੜੀ ਕੋਸੰ ਵੇਤੁਕੁਤੁਨਘੁ, ਗੁਰੁ ਨਾ ਨੀਟੀਲੋ ਨਾਮ ਚੁਕਘੁ
ਠੰਚਾਠੁ.

ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਦੇਵੁਠੇ ਨਾਮ ਸਮੁਦ੍ਰੰ; ਨੇਨੁ ਅ ਨੀਟੀਲੋ ਓਕ ਚੇਪਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ. ਨਾਮ ਭਕੁਠੁ
ਲੇਕਘੋਠੇ ਨਾਨਕ ਚਨਿਘੋਠਾਠੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਰੰਡੀ, ਨਨੁਫ਼ਲਵੰਡੀ, ਓ' ਨਾ ਸਾਧੁਵੁ ਸੇਘੀਤੁਲਾਰਾ,

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਾਰਾਨਿਯਾਕੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ, ਨੇਨੁ ਅਕਲਿਠੋ ਠਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ
ਕਲਵਠਾਨਿਕੀ ਆਰਾਟਪਠੁਤੁਨਾਘੁ!

ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਯੋਯਜਨਕਾਰੁਠਾ, ਲੋਕਭੀਵਿਠਮੈਨ ਨਾ ਓ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਘੁ, ਨੇਨੁ ਨਿਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਵਚੁਨਾ ਮਨਸੁਆਧਾਠਿਠੰਗਾ ਠਪੁਠਿਪਠਵਚੁ

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੰਲੋ ਚੇਰੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਾਘੀਰੁਚੁਕੁੰਟੁ, ਦੁਘੁ ਸਾਰਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਪ੍ਰਸੰਗੰ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਸੰਠੋਪਾਨਿਯਠਾਠਿਠੰਗਾ ਸੰਠਪੁਠਿਨਿ ਭਸੁੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕਸੁਕਰੰਦੰ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁ ਤੀਪਿਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ਗੁਰੁਖੁਨੁ (ਸਾਧੁਖੁਲ ਸੰਖੁਲੰ) ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਊ ਮਕਰੰਦਾਨੁਦੁਵਿਕ ਅਨੰਦਾਨੁ ਅਸਾਠੁੰਨਾਨੁ.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

ਕੇਵਲੰ ਗੋਪੁਊਦੁਘੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸਾਧੁਖੁਲ ਸਾੰਗਤਾਠੁੰਘੁੰਦੁਤਾਮੁ.

ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥

ਊ ਅਨੁਬੰਧੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਦੁਰਦੁਘੁਵੰਤੁਲੁ ਭ੍ਰਾੰਤਿਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਦੁਘੁੰ, ਸਹਾਵਾਸੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਨ ਮਨਸੁਖੁਪਵੰਚ ਚੋਡੁਲਠੋ ਨਿੰਡੀਘੋਯਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥

ਵਚਿਘੁਨੁਖੁਲਵੰਡੀ, ਊ, ਪੁਰਵੰਚ ਜੀਵਿਤੰ, ਨਾ ਪੁਰਿਯਮੈਨ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥

ਦੁਯਚੇਸਿ ਮੀ ਦੁਯਠੋ ਨਨੁਖੁਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਨਾਮਾਨੁ ਪੁਰਿਠਿਘੁੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁ ਅਘੁੰਦਕਰੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ. ਅਖੁਨੁ, ਭਕੁਠੁਠੈਨ ਨਾਨਕੰ ਮਨਸੁਖੁਦੇਵੁਨਿ ਅਨੰਦੰ) ਨਾਮੰਠੋ ਊਂਦਿ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਖੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਖੁ ਦਾਠਾ, ਸਾਧੁਖੁਲ ਸਾੰਗਤੁਠੁਲੋ ਚੇਰਡੰਠੋ ਨੇਨੁ ਅਧਾਠੁਠੁ ਝਾਨਾਨੁਗੁਰੁਹਿੰਚਿ, ਅਯਨ ਸੰਦੇਸੰ ਯੋਕੁਠੁਦਾਠੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਨੁਘੁੰਦਾਨੁ.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥

ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਝਵਠੁਡੀੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਠੁਨਿ ਪੁਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਆਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਛਦਾਤੁਮੈਨ
ਸਾਰੰਤੋ ਪੋਂਗਿਪੋਰੁਠੋਂਦਿ.

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥

ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਰੰਡੀ, ਨਨੁਖਾ ਦੇਵੁਨਿਲੋਂਕਿ ਨਡੀਪਿੰਚੰਡੀ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਗਾਨਿਖਾਕੁ ਚਦਿਵਿ ਵਿਨਿਪਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਢਾਨ, ਗੁਰੁ ਬਾਨੀ ਚਦਿਵੇ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯਗਲਨੁ.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਅਦ੍ਰੋਘੰ ਵਲ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕਿ ਨਡੀਪਿੰਚੰਡੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਲੋਂ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਛਦਾਤੁਮੈਨ ਸਾਰਾਨਿਛੰਚੰਡੁ.

ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਚੁਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੁਰਦ੍ਰੋਘਵੰਤੁਲੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕਿ ਅੰਠੀਰਠਿੰਚੰਡਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਂਕਿ ਵਠੁਲੁ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਪੁਨਰ੍ਹੰਨੰਚੰਕ੍ਰਾਲਲੋਂ
ਪਡੀਪੋਂਤੁਨਾਠੁ.

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਧਾਰੀ ॥

ਕਨਿਕਰੰਮੁਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਛੰਚੁਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੁ.

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ਤਨ ਦਯਾਦਾਕੁਠੀਠੀਠੀ, ਅਤਨੁ ਅਹੰ ਯੋਕੁਛਮੁਰਿਕਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁ
ਵਿਪਾਨਿਛੰਚੁਨੁਸੁਠੰਡੀ ਪੁਰੀਗਾ ਕਡੀਗਿਵੇਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਸੁਚੰਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਮਨਸੁਨੁ ਮਲਚੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਒ਕਰੁ ਢੇਵਿਕ
ਅਨੰਦਾਨਿਛੰਚੁਨੁਭਵਿੰਚੰਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਘੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਾਲਨਿ, ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿ ਘਾਠਿੰਚਾਲਨਿ ਆਸਿਸੁਦਿ.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁਲੋ ਚੇਰਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਨਾਮਾਨਿ ਘਾ ਪ੍ਰਾਦਯੁਲੋ ਠੰਚੁਕੋਵਚੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵਾ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ, ਮੈ
ਆਸ਼ੀਰਾਠੁੰਠੋ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਾਦਾਠੁ ਮੈਨ
ਸਾਰਾਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚਗਲਨੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥

ఆయనను గ్రహించిన వినయభక్తులు చాలా ధనులు

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

నేను వెళ్లి దేవుని స్తుతి గురించి వారిని అడగాలనుకుంటున్నాను.

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥

దేవుని భక్తుల పాదాలను (అత్యంత వినయపూర్వకమైన సేవ) కడుగుతాను, తదాత్తా వారి సాంగత్యంలో నేను దేవుని నామ మకరందాన్ని సీక్వరిస్తాను. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥

గురువు,మంచి కోరుకునే వాడు నాలో నామాన్ని మర్రాదు.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ఎంతో అదృష్టం వల్ల నేను గురువు గారి ఆశీర్వాద దరఖాన్ని పొందాను.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥

నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందాన్ని సీక్వరించడం దాత్తా, నేను మకరందం లాంటి నామాన్ని ఉచితం చేశాను. నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందాన్ని గురువు నుండి మాత్రమే పొందవచ్చు. 3॥

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥

ఓ' దేవుడా! సాధువులు మరియు నిజమైన గురువు యొక్క సాంగత్యంలో చేరడానికి నాకు సహాయం చేయండి.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

దైవిక వస్తుల సాంగత్యంలో, నామంపై ధ్యానం మరింత సులభంగా సాధించబడుతుంది.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥

ఓ నానక్, ననుచోదేవుని స్తుతిని వింటూ, చదువుతూ ఉండమని ప్రార్థించండి, మరియు గురువు బోధనల దాత్తా, నేను దేవుని నామంలో లీనమై ఉండవచ్చు. 4॥ 6॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਸੋਦਰੀਮਠੁਲਾਰਾ, ਮਨੰਦਰੰ ਕਲੁਢਾಂ.

ਜੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਚੋਪੈਘੁਠੀਕੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਹਾਯੰਤੋ, ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਠੈਨ ਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ਕਾਬਠੀ, ਨੋਨੁ ਨਨੁਖੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ ॥ 1॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠਾ, ਨੋਨੁ ਏਕਠ ਚੁਸੀਨਾ, ਅਕਠ ਨੋਨੁ ਮਿਮਲੀਖੁਮਾਸੁਨਾਘੁ.

ਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਓ' ਮਨਸੁਠੁ ਅਨੀਠੈਲੀਸਿਨ ਵਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਠਨਾਘੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਾ ਪਕਠ ਠਨੁਠੈਵੁਠੁ ਅਨਿ ਨਾਕੁ ਅਠਮਯੋਠਾ ਚੋਸਿਨ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 2॥

ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥

ਅਨਿਠੀਵੁਲੁ ਏਕੈ ਗਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਬੰਕਮਠੀਲੋ(ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਮੂਲਕਾਲੁ) ਨੁੰਡੈ ਸੁਠਿੰਚਬਠਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਕੈ ਏਕ ਕਾੰਤਿ ਵਾਟਨਿਠੀਲੋ ਠੰਦੀ.

ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥

ਏਕੈ ਏਕੁਵੋਲੁਗੁ ਅੰਦਰੀ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿਸੁਨਠੁਠੀਕੀ, ਅਨੀਠੀਠੀਠਮੁਨੈਨਵਿ, ਮਰਿਯੁ ਏਕਦਾਨਿਠੋ ਮਰੋਕਠੀ ਕਲਪਲੇਮੁ ਲੇਦਾ ਗੰਦਰਗੋਠਾਨੀਕੀ ਗੁਰਿਚੋਯਲੇਮੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਯੁ ਵਲੁ, ਨੋਨੁ ਅੰਤਲਾ ਠਨੁਠੁ ਏਕ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸਾਨੁ. ਨੋਨੁ ਨਿਠਮੁਨੈਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥

వినయస్థుడైన భక్తుడు నానక్, అదుఱ్ఱమైన దైవిక పదాలను ఉచర్చిస్తాడు.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥

గురు శిష్యుల మనసులకు దివ్యదాలు ప్రీతికరమైనవి.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥

గురువు బోధిస్తాడు (భగవంతుడి యొక్క కే వెలుగు ప్రతి ఒకటిలో ఉంటుంది అని).
పరిపూర్ణ గురువు అందరికీ ప్రయోజనకారి, ఉదారసభావి. || 4|| 7||

ਸਤ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ॥

నాల్గవ గురువు యొక్క పాద చౌ-పాదులు:

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ మాజ్, ఐదవ గురువు, చౌ-పాదులు, మొదటి లయ:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥

గురుభగవానుని యొక్క శిరార్థ దర్శనము కొరకు నా మనసు శ్రాటపడుతుంది,

ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥

అది వర్షపు నీటి ప్రత్యేక చుక్కోసం వర్షపు పక్షిలా విలపిస్తుంది.

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ప్రియమైన గురువు యొక్క శిరార్థ దర్శనము లేకుండా, నా దాహం తీరదు, మరియు
నాకు శాంతి లభించదు, || 1||

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రియమైన సాధు గురువు యొక్క శిరార్థించబడిన దర్శనానికి నన్ను నా అంకితం
చేస్తున్నాను. || 1|| విరామం||

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

ఓ' గురువా, సంతోషకరమైనది మీ ముఖం, మరియు ఓదార్పును ఉచార్తణ.

ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥

ఓ దేవుడా, నేను మీ ఆశీర్వాద దరణానిష్ఠాంది చాలా కాలం అయింది.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ఓ' నా ప్రియమైన సేపూమైన దేవుడా, మీరు నివసించే హృదయం ఆశీర్వదించబడింది.

ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన గురువా, ఓ' నా సేపూమైన దేవుడా, నన్నునను మీకు అంకితం చేసుకుంటున్నాను.

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥

మిమల్నిపూడకుండా ఒకక్షణం కూడా ఆ సమయం కలియుగ సుదీర్ఘ కాలం అంత బాధాకరమైనది.

ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

నా ప్రియమైన దేవుడా, నేను మిమల్నిపూపుర్ణు కలుస్తాను? మీరు లేకుండా నేను నిరాశగా ఉన్నాను.

ਮੇਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥

ఓ' నా ప్రేయమైన వాడా. నా రాత్రులు గడవటం లేదు. గురువును చూడకుండా నేను నిద్రపోలేను

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను, నా జీవితానిహ్నా సత్యగురువుకు ఎప్పటికీ అంకితం చేస్తాను. || 1|| విరామం||

ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

అదృష్టం కొద్దీ, దేవుడు ననుహ్నాధుగురుతో ఏకం చేశాడు.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

గురువు గారి ఆశీర్వాదంతో నాలో ఉన్న అమర దేవుణ్ణి గ్రహించాను.

ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥

ఓ దేవుడా, నీ భక్తుడు నానక్ మిమల్ని పట్టికీ సేవిస్తాడు (గుర్తుంచుకోండి) మరియు ఒక్కక్షణం కూడా మీ నుండి ఎనర్థూ విడిపోడు. || 4||

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥

ఓ' నా గురువా, ననుహ్నాను మీకు అంకితం చేసుకుంటున్నాను, నానక్ ఏ మీ వినయపూరక భక్తుడు || విరామం || 1||8||

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ మాజ్, ఐదవ గురువు:

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥

ఓ' అందర ప్రయోజకుడా, నేను మిమల్ని గుర్తుచేసుకున్నా సమయంలో ఆనందకరంగా ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది.

ਸੇ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੇ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ నామానిహ్నాభించడం నాకు అత్యంత ఉనత్తమైన పని.

ਸੇ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, ఆశీర్వాదించబడిన మరియు ప్రశాంతమైన ఆ హృదయంలో మీరు నివసిస్తారు ॥ 1॥

ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, అందరి ప్రయోజకుడా, మీరే మా అందరి తండ్రీ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥

మీ తరగని నిలఱు మొత్తం తొమిట్టి సంపదలతో నిండి ఉన్నాఱు.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥

మీరు మీ నామానిక్షచేక్షు' దేవుడా, లోక కోరికలతో సంతృప్తి చెంది, నెరవేరాఱు, మరియు అతను మాత్రమే మీ నిజమైన భక్తుడుగా పరిగణించబడతాడని భావిస్తారు. ॥ 2॥

ਸਭੁ ਕੇ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రతి ఒకఱూ మీపై ఆశను కలిగి ఉన్నాఱు.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥

మీరు ప్రతి హృదయంలో లోతుగా మునిగి ఉన్నాఱు.

ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥

మీ దయలో అందరూ భాగస్వాఱులే. మీరు ఎవరికీ అపరిచితంగా కనిపించరు. ॥ 3॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మాయ బంధాల నుండి గురు అనుచరులను విముక్తి చేస్తారు.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥

మీరు సీఱ్ఱు అహంకార వక్షులను జనన మరణ చక్రంలో తిరిగేలా చేస్తారు.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥

ఓ' దేవుడా, భక్తుడు నానక్ మీకు అంకితం అవుతున్నాఱు. ఈ సృష్టి అంతా మీ నాటకం మరియు ప్రదర్శన, ॥ 4॥ 2॥ 9॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਨਿਰੰਤਰੁ ਸ਼ਾਵਠੁ ਨਾਨੋ ਸਹਾਜੰਗਾ ਮੋਗੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਮਨਸੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਠਿਠਿਲੋ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਆਸਾਠੀਸੁੰਦਿ.

ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਪੁਲ੍ਲਪੁਠੁ ਦੋਵਿਕ ਪਦੰ ਯੋਕੁ ਆਨੰਦੰ ਮੁਨਿਗਿ ਸੰਤੋਸਿੰਦੁ.

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਉਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਮਤ ਠਿਠਿਲੋ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਪਰਮਾਤੁਠਿ ਅਤੁਠੁਠੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰਨ ਸੀਟੁ ਪੈ ਦੁਠਿ ਸਾਰਿੰਚਿ ਮਾਯਲੋਕੰ ਧਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗਿਹੁ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ਬਯੁਟੁ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨੁ ਠੁਰੁਵਾਤ, ਐਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਧਾਨਿੰ ਵਕਾਗਰੁਤੁਨੁ ਲੋਪਲਿਕਿ
ਤੀਸੁਕੁੰਦੁੰਦਿ,

ਜੇ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਨਿਕੋਸੰ ਅਯਿਠੇ ਆਟਪਡੁਤੁਨਾਠੋ, ਆ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਨੇਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਧੁਮਾਯੁ ਨੁੰਡਿ ਪੁਰੀਗਾ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦਿੰਦਿ, ਏੰਦੁਕੰਚੇ
ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਝਾਨੋਦਯੰ ਕਲੀਗਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰਠਾਠੀ ਚੇੰਦੁਤੁਨੁ
ਦੇਵੁਠੀ ਨਾਕੁ ਚੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਰਾਜੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਾਨੇ ਅਤਨਿ ਬੰਠੀ.

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥

ਐਯਨੇ ਪਰਿਠਠਿੰਚੇਵਾਡੁ, ਐਯਨੇ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਤੋਪਾਨਿ ਆਨੁਠੁਠੁ ਚੇੰਚੇਵਾਡੁ.

ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਰੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅੱਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਸਿੰਹਾਂਸਨੰ ਪੁੰ ਕੂਰੁਨੀ ਨਿਯਮੈਨ ਨਾਠੁਆਨਿਠੁੰਦਿਸੁੰਡੁ.
ਅੰਦੁਵਲੁ, ਨਾ ਏਡੁਪੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਫਿਰਾਠੁਲੁ ਅਨੰਠੁਗਿਸ਼ਾਯੁ.॥ 3॥

ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੇ ਕਹਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਅੱਤਨਿਨਿ ਚੁਸਿਨਠੁਗਾ ਵਠਿੰਚਾਨੁ.

ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥

ਏ ਰਹਾਸਾਠੁਨੁਗੋਨੁਠੁ ਆਯਨਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਠੁਨੰਦਾਨਿਠੁਸਾਠੁਨਿਠੁ.

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਅੱਤਪੁਰਮਾਠੁਠੋ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਡੁ, ਅੱਤਨੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਠਾੰਠਿਨਿ
ਠਾੰਦੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿਠੋਠਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਠੁਸਾਡੁ.॥ 4॥ 3॥ 10॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਡਾ, ਠੁਰੁ-ਠੇਵੁਨਿ ਠੁਨਿਕੀ ਠਾਠੁ ਆਠੁਠੁਵੰਠੁਠੁਨ ਠੁਦਯੰ ਠੇਵੁਨਿ
ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡੁਠੁੰਦਿ.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

ਆ ਐਠੁਠੋ, ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਲੁ, ਸੰਠੋਠੁ ਗੰਠਾਲੁ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਗਿ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਠੁਰੁ-ਠੇਵੁਨਿਠੇ ਆਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚਠੁਡਿਨ ਵਠੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਨੰਦੰ
ਮਰਿਯੁ ਠਾੰਠਿਨਿ ਪਾੰਦੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥

ਆਮੇ ਠਾਲਾ ਪੁਠਾਠੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਠਾਲਾ ਅਠੁਠੁਵੰਠੁਰਾਲੁ

ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥

ਆਮੇਕੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਨੰ, ਵਿਠੇਠੁਠੁ ਸਠੁਵੰ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਠੁ ਆਠੁਰਠੁੰਚਠੁਡਿੰਦਿ.

ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਖੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਤਨ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਅਨੰਦੰਗਾ (ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਠਨਠ੍ਰੰਗਾ),
ਠਲੀਵੁਨਦਿ. ॥ 2॥

ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥

ਅਮੇ ਮਰਾਠ੍ਰਗਾ, ਠਦਾਠ੍ਰਮੁਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਭਿਠਮੁਨਦਿ.

ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥

ਅਮੇ ਭੀਵਿਠੰ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰ ਧਰਾਠ੍ਰਚੇ ਅਲੰਕਰਿੰਚਭਡਿੰਦਿ.

ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੇ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਤਨ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠ ਅਲੰਕਰਿੰਚਭਡਿੰ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁਨਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਮੰਦਿ ਸੌਦਰੁਲ (ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ) ਸਹਾਯੰਠ
ਅਭੀਰਠ੍ਰਿੰਚਭਡਿੰਦਿ ॥ 3॥

ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥

ਅ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਯੋਕੁਮੁਪਿਮਨੁ ਵਠ੍ਰਿੰਚਲੇਮੁ;

ਜੇ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥

ਏਵਰੁਠੇ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿਠ ਏਕਸੁਮੈ, ਅਯਨਨੁ ਅਲਿੰਗਨੰ ਠੇਸੁਕੁਨਾਠ੍ਰੋ.

ਬਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥

ఓ నానక్, ఆ ఆత్మయొక్క క్షలయిక శాశ్వతం: ఆమె అర్థం కాని మరియు తెలియని దేవుని ప్రేమ మరియు సహాయం ఆశీర్వాదించబడింది|| 4|| 4|| 11||

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥

మిమల్నివైతకుతూ మరియు శోధిస్తూ, నేను మీ ఆశీర్వాదించబడిన దృష్టి కోసం ఆరాటాన్నిపెంచుకున్నాను.

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥

నేను అనిర్హకాల చెట్లు మరియు అడవుల గుండా ప్రయాణించాను.

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥

అదే సమయంలో అవక్షమైన మరియు ఇంకా సప్తమైన నా దేవునితో ననుష్ఠకం చేయగల ఎవరైనా ఉన్నా. || 1||

ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥

ప్రజలు ఆరు తతశ్వాస్త్ర పాఠశాలల జ్ఞానాన్నిజ్ఞాపకం తెచుక్తుని చదువుతున్నాను;

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥

వారు ఆరాధనా సేవలు చేస్తారు, నుదుటిపై ఉత్ప మత పరమైన గుర్తులను ధరిస్తారు మరియు పవిత్ర తీర్థఫలాల్లో ఆచారప్రక్షాళన సాఖాలు చేస్తారు.

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥

వీరు ప్రక్షాళనను నిరహిస్తారు మరియు ఎనబై నాలుగు యోగ భంగిమలను అవలంబిస్తారు; అయితే, వీటిలో దేనిలోనూ వారికి ఆధాత్మిక శాంతి లభించదు. || 2||

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥

సంవత్సరాల తరబడి వారు ధాన్యం చేస్తారు మరియు కఠినమైన సీఠ్య క్రమశిక్షణను ఆచరిస్తారు.

ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥

ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਤਾ ਪ੍ਰਯਾਣਾਠ੍ਹੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਰੁ;

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਪ੍ਰਫਾਤੰਗਾ ਊਂਡਵੁ, ਫਕੜੁਠੁ ਕੂਡਾ ਵਾਰੁ ਈ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਪਦੈ ਪਦੈ ਨਿਰਘੋਂਚਕੁੰਡਾ ਊਂਡਲੇਰੁ. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਦਯੁ ਚੁਪਿਸੁਣਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਏਕੰ ਚੋਞਾਰੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਪ੍ਰਫਾਤੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੁਪੁਠਿਗਾ ਮਾਰਾਯੁ.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥

ਅਮਰਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯਲੋਂ ਨਿਵਾਸੰ ਤੀਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਤਨ ਪ੍ਰਫਾਤੰਗਾ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 4॥ 5॥ 12॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ, ਆਯਨੋਂ ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ, ਅਨੰਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਿਕੁਡੁ

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

ਏਵਰੋਠੋਂ ਅਠੰ ਕਾਨਿਵਾਰੁ, ਅਦੁਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿਵਾਰੁ,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਪੁ ਸਾਤਿਕੁਲੁ, ਗੁਰੁਵੁਲੁ, ਸੰਰਕੁਠੁ ਕਰੁ ਪਲੁ ਦਯੁਠੋਂ ਕੂਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠਿਨਿ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

ਮਧੁ ਅਨੋਂ ਰਾਕੁਸੁਡਿਨਿ ਚੰਪਿਨ ਦੋਵੁਡੁ (ਪਿੰਦੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠੰ ਗੀਤਲੋਂ ਪੈਰੋਠੁਠਿੰਡਿ), ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁਠਿਸੁਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਮੂਰ ਅਨੇ ਰਾਕੁਸੁਡੀਨੀ ਚੰਪਿਨ ਦੇਵੁਡੁ (ਹਿੰਦੂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠੰ ਗੀਤਲੋ ਪੇਰੋਫ਼ਬਡੀਂਦੀ), ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਮਨੰ ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਤਾੰ. ਅਤਨੁ ਮਰੇ ਵਿਧੰਗਾਨੁ ਲਭਿੰਚਡੁ ॥ 2॥

ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥

ਕੇਸਵ, ਅੰਦਮੈਨ ਜਾਠ੍ਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰਿਠੋਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁਠ੍ਠੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੋਂਠਗਾ ਜੀਵਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਕੇਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੁਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥

ਲਕੁਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਭਕੁਲੁ ਏਵਰਿ ਪਾਦਾਲ ਵਠ ਪੁਜਲੁ ਚੋਸ੍ਤਾਰੁ. (ਅਠ੍ਠੁਠ ਵਿਨਯੰਠੋ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੁ ਭਗਵੰਠੁਡੁ ਏਵਰਿ ਹੁੰਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਤਾਡੁ, ਆ ਵਕ੍ਤੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਠੇਠ੍ਠੁ ਮੈਨ ਭਕੁਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਠਾਡੁ॥ 3॥

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥

ਅਨੰਠ, ਸਰੋਠ੍ਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਦੁਪੁਠਿ ਖਚਿਠ੍ਠੰਗਾ ਫਲਪ੍ਰਦਮੈਨਦੀ.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਸਕ੍ਤੀਵੰਠਮੈਨਵਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਏਪਠ੍ਠੀਕੀ ਗੋਪਘੁਪੁਮਠੁਲਨੁ ਐਚੋਠ੍ਠਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਠਾਠ੍ਠੀਸੁਤਾ, ਮਨੰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਊਂਦੁਠੁਨਾਘੁ. ਕਾਨੀ ਊ ਨਾਨਕ, ਊ ਅਠੁਠ੍ਠੁ ਮਾਨਸਿਕ ਠ੍ਠਿਠਿਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.॥ 4॥ 6॥ 13॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਮੀਰੁ ਏ ਆਯੁ ਚੇਸਿਨਾ ਦਾਨਿਨਿ ਪਾਟਿਸ਼ਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਏਦਿ ਭਚਿਠਾ ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥

ਮੀਰੁ ਸਾਤਿਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸਘੋਯੁਲ ਰਕੁਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕੁਕ ਗਰਝਾਰਿ.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅਨੰਨੈਨੁ ਮੀ ਸ਼ਕੁਤਿ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤੁੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਿ ਕੋਂਦਰੁ ਤਪੁਠਾਰਿ ਪਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤੁੰ ਦਾਠਾ ਕੋਂਦਰੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੁਨੈ ਮਾਠਾਨਿਯੁਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥

ਭਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠਮੇ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ, ਕੋਂਦਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਠਤਾਰੁ.

ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੁਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤੁੰ ਦਾਠਾ ਕੋਂਦਰੁ ਅਨੈਕ ਅਸੁਿਠਾਠਾ ਦਾਠਾ ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ. ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਅਠਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਦਾਠਾ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਨਾ ਕੇ ਮੁਰਖੁ ਨਾ ਕੇ ਸਿਆਣਾ ॥

ਠਨਚੇਠ ਏਵਰੁ ਮੁਰਖੁਲੁ ਅਵਠੁ, ਏਵਰੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੇ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ' ਅਠੁੰ ਕਾਨਿ, ਅਨੰਠਮੁਨੈ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਵਠੁਕਰਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 3॥

ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਸਾਠੁਵੁਲ ਪਾਦਾਲ ਠੁਠੀਠੋ (ਵਿਨਯਪੁਰਕੁਮੁਨੈ ਸੇਵ) ਨਨੁ ਆਠੇਰਠਿੰਚੰਡੀ.

ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥

ఓ దేవుడా, నేను వచ్చి ఘో తలుపు వద్ద పడిపోయి ఉనాఘు (మీ ఆశ్రయం పొందాను).

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

ఓ నానక్ తన దృష్టిని చూసి, మనస్సుపపంచ అనుబంధాల నుండి సంతృప్తి చేయబడుతుంది, మరియు దేవునితో కలయిక సహజంగా జరుగుతుంది. || 4|| 7|| 14||

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ మాజ్, ఐదవ గురువు:

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥

భగవంతుణ్ణి మరచినపుణ్ణి ఒకరు దుఃఖానికి లోనవుతారు.

ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥

మాయ (లోకసంపద) కోసం కోరికలతో బాధపడుతున్న ఈ కోరికను తీరణానికి ఒకరు అనిభోట్లా తిరుగుతూనే ఉంటారు.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

దయగల దేవుడు నామం యొక్కబహుమతిని ఇచ్చేవాడు, అతను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాట్లా ప్రశాంతంగా ఉంటాడు|| 1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥

నా సత్యగురువు చాలా శక్తివంతమైనవాడు.

ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥

నేను దేవుని నామానినా హృదయంలో ఉంచినపుడు, నా దుఃఖమంతటినీ అదృశ్య అయింది.

ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

చింత యొక్కరూపం మరియు అహం యొక్కభాధ నాలో నుండి నిష్క్రమించాయి ఎందుకంటే దేవుడు ఇప్పుడు ననుభక్షిస్తాడు ॥ 2॥

ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥

చినఖిల్లవాడిలా, నేను అతనిని ప్రతిదీ అడుగుతాను.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥

నాకు బహుమతులు ఇవ్వడం దాదా దేవుని ఆస్తులు తగ్గిపోవు.

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

దేవుడు లోకంలోని సాతిక్షులను, ప్థిరుణ్ణి దయతో కనికరం చూపించాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ, నేను అతని పాదాల వద్దకు వచ్చి ఘటతాను (అతని క్షమాపణ అడగండి) అతన్ని సంతోషపెట్టడానికి. ॥ 3॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ॥

పరిపూర్ణ సత్యురువుకు ననుమోను అంకితం చేసుకున్నాను,

ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥

నా మాయ బంధాలనిట్టినీ ఎవరు తెంపారు.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ఓ నానక్, నామును తమ హృదయంలో నాటడం దాదా గురువు సత్ఫలగా చేసిన దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయి ఆధాత్మిక్ ఆనందంతో తడిసిపోయాడు ॥ 4॥8॥ 15॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ మాజ్, ఐదవ గురువు:

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਲੋਕਾਨਿਖੋਪਿਚੇਵਾਡੁ, ਕਨਿਕਰਮੁ, ਅਨੰਦਮੂਲਮੁ
ਕਲਿਗਿਨਵਾਡੁ,

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥

ਅੰਤੁਚਿਕਫੀ, ਏਂਤੋ ਲੋਂਤੈਨ, ਅਨੰਤ ਗੁਰੁਵੁ,

ਉਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਊਨਠੁਮੁਨੈਨ, ਅਨੰਤਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਅਠੁਠੁਮੁਨੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ
ਭਕੁਤੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੁਆ ਆਠੁਠੁਕੁੰਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥

ਓ' ਦੁਖਾਨਿਖਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇ ਵਾਡਾ, ਓ' ਅਮੂਲਮੁਨੈਨ ਨਿਧਿ ਕਲਵਾਡਾ,

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥

ਓ' ਨਿਰਠੁਮੁ, ਦੇਠੁੰ ਲੇਨਿ, ਅੰਤੁਚਿਕਫੀ, ਅਨੰਤਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡਾ,

ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਅਜੁਨੀ ਸੰਭੋ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲਕੁ ਅਠੰਠੁਲੁ. ਮੀਰੁ ਸੰਠੁ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊਨਾਠੁ. ਨਿਨੁ
ਠਾਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਪੁਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ ॥ 2॥

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਅਨੰਦਕਰਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਤਨ ਜੀਵੁਲ ਸਹਾਚਰੁਡੀਗਾ
ਊਂਟੁੰਦੁ.

ਉਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਅਠੰਠੁ ਊਨਠੁ ਲੇਦਾ ਤਕੁਠੁ ਠੋਦਾ ਊਨਠੁਨਿਠੁੰਵੁਲੰਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਨਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮੁਕਰੰਦੰ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਮਨਸੁਨੁ ਠਾੰਤਿੰਪ ਚੇਸੁੰਦਿ.
ਗੁਰੁਬੋਠੁਲੰਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਗਲ ਅਦੁਠੁਮੁਨੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੁ
ਨੇਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾ ਊਨਾਠੁ ॥ 3॥

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਬਾਠੁਲੋ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਮਿਮੁਠੁਠਾਠੁੰਨਾ.

ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥

నేను గురువు నుండి ఈ అదుభతమైన అవగాహనను పొందాను.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥

ఓ' గురువా, మీరు నానక్ యొక్కసహాయదారుడు. మీ ప్రేమ దాత్రా మాత్రమే నేను ప్రపంచ-దుర్గుణాల సముద్రం గుండా ఈదగలను. || 4|| 9|| 16||

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ మాజ్, ఐదవ గురువు:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥

నేను గురువును కలిసే సమయం ఆశీరధించబడింది.

ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥

గురువును కలవడం ఎంత ఫలప్రదంగా ఉనదంటే, నా కళ్లతో అతన్నిచూడగానే, నేను ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్నిదాటినట్లు అనిపించింది.

ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਮੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ఆ క్షణాలు, నిమిషాలు, గంటలు, మరియు ఆశీరధించబడిన అనిష్టందరాఖ్యు గురువుతో కలుసుకునట్లు ఉన్నాయి|| 1||

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥

నామానిష్ఠాశీంచడానికి ప్రయత్నం చేయడం దాత్రా, నా మనస్సుస్పృహభ్రష్టగా మారింది.

ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥

దేవుని నీతిమార్గంలో నడుస్తూ, నా సందేహాలు అంతటినీ వెలివేశాయి.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥

సత్యగురువు నామం యొక్కపిలువైన సుగుణాల గురించి నాకు చెప్పారు, మరియు నా బాధలన్నీలగిపోయాయి. || 2||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

నేను మీ దివ్యకాశ్మినినిర్వకాలుగా వింటున్నాను.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥

మీ సృష్టి దాత్రా మీరే దివ్యకాశ్మినిచెబుతున్నారని మరియు వివరిస్తున్నారని.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੇ ਏਕੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿ ਨਾਕੁ ਚੋਪਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਤਪ੍ਸ੍ਰੁਮੁਰੋਵਰੁ ਮੀਲਾ
ਊਂਡਰੁ. ॥ 3॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਯੋਕੁਆਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਖ਼ੀਸੁਕੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੰਲੋਂ ਏਂਤਗਾ ਲੀਨਮੁੌਖੋਯਾਨੁ ਅਚੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਨਾ
ਅਹੋਰੰਗਾ, ਦੁਸੁਲੁਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ.

ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੇਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਨਾ ਅਨੰਦੰ, ਵਿਨੋਂਦੰ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਨਾ ਏਕੁਕ
ਅਨੰਦੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ. ॥ 4॥ 10॥ 17॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੰਦਰਿ ਨੁੰਡੀ, ਨੋਨੁ ਏਕ ਅਸ਼ੀਰਾਠੁੰ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਮੀ
ਪੈਰੁ ਤਪ੍ਸ੍ਰੁਕੁੰਮੈ ਕਾਦੁ.

ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਅਹੋਨਿਘੁਦਿਲਿੰਚੁਕੋਂਵਡਾਨੀਕੀ ਵਾਰੀਕੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਸਮਰਿਸ਼ਾਨੁ.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਷ਾਸ਼ਠੁੰਗਾ ਅਕੀਤੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਦਯਚੈਸਿ,
ਸਾਧੁਵੁ ਪਾਦਾਲ ਧੁਅੀਠੋਂ (ਸਾਧੁਵੁਲ ਯੋਕੁਆਤੁਠੁਠੁ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁ ਸੈਵ) ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ.॥ 1॥

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅਨਿਘੁਣੀਵਾਲਕੁ ਸੁਘੀਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਊਂਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ
ਅੰਦਰੀਕੀ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਲੁ.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

ਮੀਰੇ ਪੁਰੀ ਖੁਣੀਵੰਤਮੁੌਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਷ਾੰਠੀ ਯੋਕੁਆਸ਼ਠੁ ਪ੍ਰਦਾਤੁ.

ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ప్రతి ఒకథూ మీ నుండి అతని కోరికలను నెరవేరుణ్ణోవటం చూస్తారు. దయచేసి, మీ పేరుతో ననుజ్ఞశీరఢ్ఢించడం తదాఢ్ఢా నా మానవ జననానిఘ్ఢలవంతం చేయండి॥ 2॥

ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥੬॥ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਦੁਘੁਠਿਠੋ ਤਮੁ ਪੁਦਯਾਨਿਘੁਰਿਸੁਢੁਢੁ ਠੇਸਿਨ ਵਸੁਠੁਲੁ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਮੇ.

ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥

వారు సీఢ్ఢు అహంకారం యొక్కఅజేయమైన కోటను (వారి మనస్సు)జయించారు.

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ఓ దోవుడా, మీరు సరఢ్ఢేవాలకు సృఢ్ఢికర్త, మీరు అందరిలో నివసిస్తారు మరియు మీరు అందరికీ ప్రయోజకులు, మరియు మీలాంటి ఢ్ఢైరఢ్ఢంతుఢ్ఢైన యోధుఢ్ఢు ఇంకెవరూ లేరు.॥ 3॥

ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥

నా నుదురు సాధువుల పాదాల ధూళితో అభిషేకించబడింది.
(నేను సాధువుల వినయపూరక సేవతో ఆశీర్వాదించబడ్డాను.)

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥

నా దుష్టబుద్ధి నాశనమైపోయింది, నా అబద్ధ జ్ఞానము మాయమైపోయింది.

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੁਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

ఓ' నానక్, నిజమైన మానసిక ఏకాగ్రత స్థితిలో, నేను దేవుని స్తుతిని పాడతాను. ఈ విధంగా నా అబద్ధ ఆలోచనలు (మాయపట్ల ప్రేమ) నాశనమైపోతాయి.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాస్ర, రాగ్ మాజ్:

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥

ఓ' సరోస్థత ప్రదాత, ననుష్ఠిమల్నిపట్టికీ మరచిపోనివక్షండి.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੀਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ఓ' భక్తుల ప్రేయమైన వాడా, దయచేసి నాపై దయను చూపండి.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥

దయచేసి, ఆ పగలు మరియు రాత్రి నాకు బహుమతిగా ఇవ్వండి, నేను మిమల్ని ప్రేమగా ధాణిస్తాను.

ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥

(ఓ' దేవుడా), మీరు ఈ మట్టితో చేసిన శరీరంలో తెలివితేటలను నింపారు.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥

మీరు మాకు నివసించడానికి సౌకర్యంతమైన ప్రదేశాలతో సహా అనిష్టినీ ఇచ్చారు.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥

మీరు మమల్ని అనిర్హకాల ఆనందాలు, నాటకాలు మరియు ఆటలతో ఆశీర్వాదించారు. మీకు ఏదైతే సంతోషం కలిగిస్తుందో, దానిని అందించండి.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ ಮನಂ ಆ ಕಾನುಕಲನು ಪೊಂದುತಾಮೊ ವಾರಿನಿ ಮನಂ ಎಪಠ್ಠಿಕೆ
ಮರಚಿಪೊಕೂಡದು

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥

ಮನಂ ಅನೇಕ ರಕಾಲ ರುಚಿಕರಮైన ಆಹಾರಾಲನು ಆಸಾಠ್ಠಿಸ್ತಾಮು,

ਸੇਜ ਸੁಖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ರੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ಮರಿಯು ಸೌಕರಠ್ಠಂತಮైన ಪಡಕಲು, ಶೀತಲೀಕರಣ ಗಾಲುಲು, ಯಾದೃಚಿಕ್ಷ ಆನಂದಾಲು
ಮರಿಯು ಅನುಭವಾಲನು ಪೊಂದುತಾಮು.

ਸಾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ಓ ದೇವುಡಾ, ನೆನು ನಿನ್ನುಮುರಚಿಪೊಲೆನಿ ಅಂತ ಜ್ಞಾನಾನಿಷ್ಠವಠ್ಠಡಿ.

ਸಾ ਮತಿ ਦੀਜੈ ਜਿਤು ತೃಪ್ತಿ ಪਿਆਈ ॥

ನಾಕು ಅಲಾಂಟಿ ಅವಗಾಹನನು ಇವಠ್ಠಡಿ, ದೀನಿ ದಾಠ್ರಾ ನೆನು ಮಿಮಲ್ಲಿಪೆಮಪೂರಕ್ಷ ಭಕ್ತಿತ್
ಗುಠ್ಠುಂಚುಕುಂಟಾನು.

ਸಾಸ ಸಾಸ ತೆರೆ ਗੁਣ ಗಾਵಾ ಓਟ ನಾನಕ ಗುರ ਚರਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

ನಾನಕ್ ಚೆಪಾಠ್ಠು, ದಯಚೆಸಿ ನನುಗುರುವು ಆಶ್ರಯಂತ್ (ಬೋಧನಲು) ಆಶೀರಠ್ಠಿಂಚಂಡಿ ಅನಿ,
ತದಾಠ್ರಾ ಪ್ರತಿ ಶಾಠ್ಠತ್, ನೆನು ಮೀ ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪೊಂದುತಾನು.

ਮಾਝ ਮਹਲಾ ੫ ॥

ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ, ರಾಗ್ ಮಾರ್ಚ್:

ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥

ಓ ದೇವುಡಾ, ಮೀ ಚಿತ್ತಾನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗೆ ಸಂತ್ಷಂಗೆ ವಠ್ಠಹರಿಂಚಡಂ ಮೀ ನಿಜಮైన
ಪ್ರಶಂಸ.

ਸੇ ਗਿਆਨੁ ಪਿਆਨು ਜੇ ತೃಪ್ತಿ ਭਾਈ ॥

ಮೀಕು ಸಂತ್ಷಂ ಕಲಿಗಿಂಚೆದಿ ನಿಜಮైన ಜ್ಞಾನಂ ಮರಿಯು ಧಾಠ್ಠಂ.

ਸੇਈ ਜਪੁ ਜੇ ਪುಠ್ಠ ಜੀਉ ਭಾವੈ ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ದೇವುನಿಕಿ ಪ್ರೀತಿಕಲಿಗಿಂಚೆದಿ ನಿಜಮైన ಧಾಠ್ಠಂ; ಆಯನ ಸಂಕಲಾಠ್ಠಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗೆ
ಊಂಡಡಂ ಪರಿಪೂಠ್ಠ ಜ್ಞಾನಂ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

ఓ' దేవుడా, అతను మాత్రమే మీకు ప్రీతికరమైన మీ అదుఠ్ఠమైన నామాన్ని పాడుతాడు.

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ఓ' గురువా, మీరు సాధువులకు చెందినవారు, సాధువులు మీకు చెందినవారు. సాధువుల మనసులు మీకు అనుగుణంగా ఉంటాయి.

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు సాధువులను ఆదరించి, పెంచుతారు.

ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥

మీ జ్ఞాపకార్థంలో సాధువులు ఎల్లప్పుడూ మీ ఆధాత్మిక ఆనందాన్ని సాధిస్తారు.

ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ఓ లోకాన్ని పడిపేవాడా, సాధువులు మీతో ఆడుకుంటారు.

ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥

మీ సాధువులు మీకు చాలా ప్రിയమైనవారు. మీరే సాధువుల జీవితం యొక్క శాస్త్రం.

ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥

నా మనసును సాధువులకు అంకితం అయింది,

ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥

మిమల్ని గ్రహించి మీకు ప్రీతికరమైనవారు.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ఓ నానక్, సాధువుల సాంగత్యంలో నేను శాశ్వతమైన శాంతిని కనుగొనాను, మరియు దేవుని పేరు యొక్క మకరందంతో, నేను మాయ నుండి పూర్తిగా శాంతిని పొందాను.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఠ్రా, రాగ్ మాజ్.

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ఒక మహాసముద్రం లాంటివారు, మరియు మేము ఆ సముద్రంలో చేపలలాంటి వాళ్ళము.

తెరా నామ బ్రీద హమ చాత్రిక తిఖరారే ॥

మీ పేరు ఖగోళ వర్షం లాంటిది, మరియు మేము దాహంతో ఉన్నవర్షపు పక్షుల్లా ఉన్నాము.

తుమరీ ఆసా పియాసా తుమరీ తుమ రీ సీగి మన్ లీనా జీఊ ॥१॥

ఓ దేవుడా, నేను మీతో ఐక్య కావాలని ఆశిస్తున్నాను, మరియు నేను మకరందం లాంటి నామం కోసం ఆరాటపడుతున్నాను. మీతో మాత్రమే నా మనస్సు జతచేయబడుతుంది.

జిఊ బారిక్ పీ ఖీర అఱావై ॥

పాలు త్రాగడం దాదా బిడ్డకు శాంతి లభిస్తుంది,

జిఊ నిరఱన్ ధన్ దేఖి సుఖు పావై ॥

ధనసంపదలను చూసి ఒక పేదవాడు సంతోషించ బడ్డాడు.

తిఖావేత జల్ల పీవత ఠేఱా తిఊ రిగి సీగి ఐఱ్ మన్ బీనా జీఊ ॥२॥

దపిక్షతో ఉన్నవక్షి చల్లని నీరు త్రాగడంలో శాంతిని పొందుతాడు, అదే విధంగా, నా మనస్సు ధైర్యం సంఘ (పరిశుద్ధ సంఘం)లో సంతోషించబడింది.

జిఊ అఱిఱాఱే దీపక్ పరగాసా ॥

చీకటి దీపం వెలిగించినట్లే,

బరతా చితవత పురన్ ఆసా ॥

భార్యయొక్క ఆశలు తన భర్త గురించి ఆలోచించడం దాదా నెరవేరుస్తాయని,

మిలి ప్నీతమ్ జిఊ రేత అనీదా తిఊ రిగి రీగి మన్ రేగీనా జీఊ ॥३॥

తన ప్రేయుడుని కలుసుకునశ్చరువాల ఆమె సంతోషంగా ఉంటుంది, అదే విధంగా, నా మనస్సు ధైర్యం ప్రేమతో ఆనంద దాయకంగా నిండి ఉంటుంది.

ਸੰਤਨ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

ਸਾਧੁవులు ననుఛ్చెవునితో కలయికకు దారితీసే మార్గంలోకి నడిపించారు.

साथ क़ुपालि हरि सँगि गिज़ाਇआ ॥

దయగల గురు బోధనలు ననుఛ్చెవుని ప్రేమకు అలవాటు చేశాయి.

ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥

ఓ' నానక్, ఇప్పుడు దేవుడు నావాడు, నేను అతని భక్తుడిని. గురువు గారు దేవుని స్తుతి దివ్యవాక్యముతో ననుఛ్చెరఱ్ఱించారు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఱ్ఱా, రాగ్ మాజ్:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥

ఈ అదుఱ్ఱమైన నామం, ఎల్లప్పుఱ్ఱూ నిషఱ్ఱంగా ఉంటుంది.

ਸੁਖਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥

దేవుడు శాంతిని అందించేవాడు మరియు దుఃఖాన్నిఱ్ఱదిలించేవాడు.

ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥

నేను ఇతర అన్నిఱ్ఱనందాలను పొందాను మరియు వాటి రుచిని చూశాను, కాని దేవుని పేరు యొక్కమకరందం అన్నిఱ్ఱికంటే మధురమైనదిగా నేను కనుగొనాఱ్ఱు.

ਜੇ ਜੇ ਪੀਵੈ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਨਾਮ-ਮੁਕਰੰਦਾਨ੍ਰਿਪਵਰੁ ਪੋਂਦਾਰੋ ਵਾਰੁ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਨੀਂਚੋਰਵੇਰਾਯਨਿ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਦਾਤ੍ਰਮੈਨ ਸਾਰਾਨ੍ਰਿਪੋਂਦਿਨ ਵਾਡੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਯੰਗਾ ਮਰਣਿੰਚਲੇਦੁ.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਸੰਪਦ, ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਪਵਿਤ੍ਰ ਪਦੰ
ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡਿ ਊਂਦੋ ਦਾਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੋਂਦਬਡੁਠੁਂਦਿ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਦਾਤ੍ਰਮੈਨ ਸਾਰਾਨ੍ਰਿਪੋਂਦਿਨ ਵੱਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁਂਡਿ ਸੰਤ੍ਰਪਿ
ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਕੁ ਰੁਚਿਨਿ ਪੋਂਦੋ ਵੱਠੀ ਊਂਗਿਸਲਾਡੁ.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਯਿਠੇ, ਆ ਵੱਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਗਹਿਸ਼ਾਡੁ, ਅਦਿ ਏਵਰਿ ਵਿਠਿਲੋ ਊਂਠੁਂਦੋ
ਅਦਿ ਮੁਂਦੁਗਾਨੇ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਬਡੁਠੁਂਦਿ.

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਠਿ ਮੋਦੁਠੁ ਏਕ ਵੱਠੀ (ਗੁਰੁਵੁ) ਦਾਠ੍ਰਾ, ਠਰੁਵਾਠ ਅਠਨਿ ਨੁਂਡਿ
ਪੋਂਦਬਡੁਠੁਂਦਿ, ਚਾਲਾ ਮੁਂਦਿ ਠੀਨਿ ਪ੍ਰਯੋਯੰਗੰ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਚਾਲਾ ਮੁਂਦਿ ਮਾਯੁ ਨੁਂਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਰਿਨਿ ਪੋਂਦਾਰਨਿ
ਚੋਪਾਠੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪ ਵਲੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਕੁ ਸੰਪਦਨੁ ਰੁਚਿ
ਚੁਸਿਨ ਵੱਠੁਠੁ ਅਰੁਦੁਗਾ ਊਂਨਾਠੁਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੀ:

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥

ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੋਕਸੰਪਦ, ਨਾਮਮੇ ਆਧਾਠ੍ਰਿਯੁ ਸੁਖੀ, ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ
ਸੁਖੈਯੁਸੁ ॥

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਰੰਭੀਰੈ ॥

ਲੋਠ੍ਰੈਨ ਅੰਤੁਚਿਕਫੀ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੁ ਅਨੁਠ੍ਰੁਠੁ ਆਰਾਠ੍ਰਾਨਿ
ਪਿੰਦਾਨੁ ॥

ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੇ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਏਨਠ੍ਰੁਆ ਅੰਤੁਕਾਨਿ ਆਧਾਠ੍ਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ
ਪਾਟਿੰਚੈਵਾਡੁ ਆਨੰਦਿਸਾਡੁ ॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੂਸਿ, ਆਯਨ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਨੇਨੁ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁਠੁੰਗਾ ਠੁਨਾਠ੍ਰੁ ॥

ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਝੰਦਿਯਾਲਨੀਂਦੁਠ੍ਰੁਠੁਠੁ ਨੁੰਦਿ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪਿੰਦਾਯਿ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨੇਨੁ ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠ੍ਰੁੰ ਠੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚਾਨੁ ॥

ਜਾ ਕਉ ਖੇਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥

ਅੰਦਰਿਚੈ ਕੋਰਬਡਿਨ ਆ ਠੁਕਠ੍ਰੁ ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥

ਠੁਕ ਅਰੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠ੍ਰੁਠੁਠੁਵੰਤੁਡੁ ਮਾਠ੍ਰੁਠੁਠੁ ਅਠੁਨਿਗੁਪਿੰਚਗਲਡੁ ॥

ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁਡੁ, ਅਠ੍ਰੁੰ ਠੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਨਿ ਸਠ੍ਰੁਠੁਠੁ
ਅਨੰਤਮੈਨਵਿ ॥ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਠੁਕ ਮਾਠ੍ਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ॥

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

ఓ' అర్థం కాని మరియు లోతైన దేవుడా, మీ పేరులో ఒక అదుఱ్ఱమైన మకరందం ఉంది.

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਚੈ ਵਸੇਰਾ ॥

మీరు ఎవరి హృదయంలో అయితే నివసిస్తారో, అతను దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందుతాడు.

ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥

ఓ నానక్, గురువు మాయ యొక్కతన బంధాలనిర్మూలనీ కత్తిరించాడు, మరియు అతను సహజంగా శాంతి మరియు ఆనందంలో మునిగిపోయాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఱ్ఱా, రాగ్ మాజ్:

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥

దేవుని కృప దాఱ్ఱా, నేను అతనిని ప్రేమగా గుర్తుంచుకుంటాను.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥

దేవుని దయతో, నేను ఆయన స్తుతిలో ఆనంద గీతానిపాడతాను.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥

మన జీవితమంతా, ప్రతి స్థితిలో, కూర్చున్నానిలబడినా, నిద్రిస్తున్నానిద్ర లేస్తున్నా మనం దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకోవాలి.

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੇ ਕਉ ਸਾਧੁ ਦੀਆ ॥

గురువు గారు నాకు నామం యొక్కకషాయానిక్షాచార్లు,

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥

ఇది అనిష్టాపాలను నాశనం చేసి ననుభుభ్రుగా మార్చింది.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥

నేను ఆధాత్మిక ఆనందంతో నిండిపోయాను, నా అనిష్టాధలు తొలగిపోయాయి.

ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ਨਾ ਪਿਯ ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਕਿੰਚੁਵਾਡੁ,

ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਪੁਰਪਚ-ਦੁਰਘੁਦੁਰੰ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕਿ ਪੋਂਦਿੰਦਿ.

ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਛਾਤਾ ਸੇ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਸਤਾਘੋਖਿਚਰਿਸੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਭਯੁਪਡਾਲੀ?

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥

ਨੋਨੁ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘਾਨਿਖੁਨੁਗੋਨਾਘੁ ਕਾਬਠੀ,

ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਘੋਖਿਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਅਹਾਂਠੋ ਕੂਡਿਨ ਨਾ ਬਾਧੁ ਠੋਲਗਿਪੋਂਦਿੰਦਿ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਖਾਪਾਡਾਰੁ. ਝਪੁਠੁ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਿ ਸਾਠੁਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੋ:

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਅਨਿਠੀ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਡਿਠੋ ਸੰਬੰਧਾਨਿਖੁਲਿਗਿ ਊਨਾਠੁ.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚੋ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਠੁ ਆਦਰਿਸੁਡੁ.

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ਭਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਧਾਠੁਲੋ ਬਿਝੀਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਕਾਬਠੀ, ਨੋਨੁ ਨੀਲਘੀ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵਡੁ, ਗਾਲਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚੁਟੁ, ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲੁ ਕੋਸੰ ਧਾਨਾਠੁਨੁ ਰੁਬਠੁ ਵੰਠੀ ਅਨਿਠੁਨੁਲਨੁ ਚੋਯਾਲਨਿ ਨਾ ਕੋਰਿਕ.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁਰੀਨਿ ਕ੍ਰਿਤੀਰਿਚਿਨਿ ਤਰੁਵਾਤਿ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਿ ਭ੍ਰੁਕ੍ਤਿ ਸੇਵਕੁ ਜਿਤਚੇਸਿਨਿਵਾਡੁ
ਅਵੁਤਾਡੁ,

ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਓ ਭਕੁਤੁਨਿ ਮਨਸੁਕ੍ਸ਼ੁ ਦੇਵੁਨਿ ਓਞੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ.

ਸੇਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥

ਭਕੁਤੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਨਚਿਠੁਦਿ ਮਾਸੁਰਮੈ ਚੇਸੁਤਾਡੁ. ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਓਯਨ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿ
ਧਾਨ੍ਰਿਚੰਡੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਓਤਰੁਲਠੋ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਵਠੁਹਾਰਿਚੰਡੰਲੋ ਨਿਪੁਣੁਡੁ
ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੁ ਞਾਨੁਲਕੁ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਾਯ ਪਠੁ ਨੁੰਡਿ ਮੀ ਭਕੁਤੁਲਨੁ
ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚੇ ਅਨਿਮੁਠਾਨੁ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਨੁ.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥

ਦੇవుਨੀ ਭਕਤੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਠੁਯੁਤਨੁ ਆਸਾਠੁਠੁਸਾਰੁ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਚੋਦਿਨਦੀ ਏਦੈਨਾ, ਓਕ ਵਿਧੰਗਾ ਭਕਤੁਡੀਕੀ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿੰਦੀ ਕੂਡਾ. ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਤਨਕੁਨੁ ਖੁਨੁਬੰਧੰ ਕਾਰੰਠੰਗਾ ਭਕਤੁਡੁ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਭਾਠੁਠੁਲੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੇ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

ਤਨ ਯੁਯਮਾਨਿਚੈ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ ਗੁਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀ,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

ਗੱਤ ਚਰੰਠੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਤਨ ਪਨੁਲਕੁ ਸਮਾਧਾਨੰ ਈਵਠਾਨੀਕੀ ਪਿਲਵਬਡਲੇਡੁ.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੇ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਅਲਾੰਠੀ ਭਕਤੁਡੀ ਕੋਸੰ ਨਨੁ ਖੋਨੁ ਅੰਕਿੰਤੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਅਤਨੁ ਲੋਚੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੌਰਵਨੀਯੁਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥

ਸ਼ਾਂਠਿ, ਸਾਮਰਸਾਠੁਲੁ ਅਨੀਛੁਕਰੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਨੈ ਊਂਟਾਯੁ, ਏਦੀ ਬਯੁਟ ਪਡਦੁ.

ਬਾਹਰਿ ਟੇਲੈ ਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥

ਬਯੁਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਠਠ ਕੋਸੰ ਸੋਧਿੰਚੈ ਵਠੀ ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਮੋਸਪੋਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨ, ਲੋਪਲ ਊਂਦੋਵੁਠੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਨ ਵਾਡੁ ਤਨਠੋ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲਠੋ ਸ਼ਾਂਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥

ਨੋਮਫੀਗਾ, ਮ੍ਰੁਦੁਵੁਗਾ, ਚੁਕ੍ਰਮੁਕਠ੍ਰੋ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰਮੁਕਰੰਦੰ ਯੋਕ੍ਰਪਵਾਹੰ
ਲੋਪਲੀਕੀ ਜਾਰੀਘੋਤੁੰਦੀ.

ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿੰਟੂਆ, ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁਤਾ ਮਨਸੁ ਸੁਨਾਨ੍ਰਿਗੁਪੀਸੁੰਦੀ.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਪਗਲੁ ਮਰੀਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਨੰਦਾਨ੍ਰਿਮੁਰੀਯੁ ਪਾਰਵਸ਼ਾਫ੍ਰਿਸਾਠ੍ਰਿਸੁੰਦੀ
ਮਰੀਯੁ ਏਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯੀਕ ਨੁੰਡੀ ਊਤਠ੍ਰੁਘੁਯੋਞਾੰਤਿਨੀ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸੁੰਦੀ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥

ਅਨੋਕ ਜੀਵਿਤਕਾਲਾਯੁ ਵਿਡੀਘੋਯਿਨ ਤਰੁਵਾਤ; ਮਰੁਠ੍ਰੁਘੁ ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯੀਕਨੁ
ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲ੍ਰ, ਏਂਡੀਘੋਯਿਨ ਮਨਸੁ ਸੁਨਾਮੰ ਲੋਕੁੰਡਾ) ਮਲ੍ਰੀਘੀਕਸਿਸੁੰਦੀ.

ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਊਦਾਤ੍ਰਮੁਯੇਨ ਬੋਧੰ ਮਰੀਯੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਪੇਮਗਾ
ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯੀਕ ਸਾਧਠ੍ਰੁਘੁਵੁਤੁੰਦੀ.

ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਏਕ ਅਲ ਏਰਠ੍ਰਿਨ ਨੀਟੀਲੋ ਤਿਰੀਗਿ ਕਲੀਸਿਨਲ੍ਰੇ,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੀਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਆਤਘੋਲੁਗੁ ਦੋਵੁਨੀ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਵੇਲੁਗੁਠੋ ਏਕਠ੍ਰੁਘੁਵੁਤੁੰਦੀ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, ਭ੍ਰਮ ਯੋਕ੍ਰਘੁਸੁਗੁ ਕਤ੍ਰਿਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ, ਮਰੀਯੁ
ਮਾਨਵੁਡੁ ਈਕਪੈ ਮਾਯ ਵੇਨਕਾਲੇ ਤਿਰੁਗੁਤੁਆ ਊਂਡੀਘੋਤਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੋਂ ਮਾਝੋਂ:

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥

ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਮੁ.

ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਾਣਿਆ ॥

ਮੈਂ ਸੁਣਨੀ ਚੰਗੇ ਵਾਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਮੁ.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁ ਡਾ, ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਪੇਮਗਾ ਧਾਨੀ ਸੁਣਨ ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਮੁ.

ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੇ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

(ਓ ਦੇਵੁ ਡਾ), ਮੈਂ ਕਲਯਾਣ ਨੂੰ ਸਾਧਿਓ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੱਡੀ ਪਾਦਾਲ ਨੂੰ (ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵ ਚੰਗੇ ਕੰਮ) ਕੰਮ ਨਾਮੁ.

ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥

ਨਾ ਕਲਠੀ, ਨੇਨ ਓ ਰਕਮੈ ਨ ਵੱਡੀ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨਾਮੁ.

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੇ ਪੁਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਲਠੀ ਦਾ ਭਾਗ ਵੰਡਣੀ ਗ੍ਰਹਿਓ ਅੰਤਿਮ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨੇਨ ਲੋਓ.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥

ਮਿਸ਼ਾਨੀ ਗ੍ਰਹਿਓ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅੰਤਿਮ ਵੰਡਣੀ.

ਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥

ਅੰਤਿਮ ਮਧੁ ਚੰਗੇ, ਅੰਤਿਮ ਅੰਤਿਮ ਕੋਰੀ ਕਲਮ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਘਣਾਲ ਨੂੰ ਡੀ ਡੀ ਚੰਗੇ ਮਰਿਯੁ ਸੇਵਾ ਚੰਗੇ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੁਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਸਾਧੂ ਨੂੰ (ਗੁਰੂ ਨੂੰ) ਸਾਂਗਣੀ ਨੂੰ, ਅੰਤਿਮ ਭਯੰਕਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਯੰਗ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਨੂੰ (ਦੁਰਘਣਾਲ ਨੂੰ) ਚੰਗੇ.

ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ਅੰਤਿਮ ਨੂੰ (ਮਾਯ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ) ਤਨ ਅੰਤਿਮ ਗ੍ਰਹਿਓ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ, ਨਾ ਮਨ ਸੁਣ ਅੰਤਿਮ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ.

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥

ਨਾ ਸਭੁ ਤ ਬਲੰ ਪਲੁ ਨਾ ਗਰਾਭ੍ਰਿਭਾਵੋਂਦੇਯ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਭੀਕਟਿਨਿ ਨੋਨੁ
ਤਣਿੰਚਾਨੁ.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੧॥

(ਨਾਨਕ ਵਾਰਿਨਿ ਅਭਠ੍ਰਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ) ਦਯਚੈਸਿ ਨਾਨਕ ਨੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਠੋ
ਅਠ੍ਰਿਠਿੰਚੰਡੀ, ਅਪ੍ਰਾਪਠ੍ਰਿ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠ੍ਰਿੰ ਚੈਸੁਕੋਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨਿ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਮਾਝੋ:

ਤੂੰ ਪੇਤੁ ਸਾਖ ਤੇਗੀ ਫੁਲੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਓਕ ਪੇਠ ਚੋਲੁ ਲਾੰਠੀਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੀ ਵਿਕਸਿੰਚੈ
ਕੋਮੁਲੁ ਵੰਠੀਵੀ.

ਤੂੰ ਸੁਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਠੁਲੀ ॥

ਮੀਰੇ ਸੁਕ੍ਸ਼ਮਰਾੰਸੰ, ਐਦਿ ਓ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਵਲੇ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਰੁਟੁੰਦੀ.

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾੰਠੀਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਅਤਨ੍ਰੁਠ੍ਰੁਯੋਭੁਠੁਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੁਰੁਗੁ ਵੰਠੀਵੀ. ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਠ੍ਰੁਪ੍ਰੰਕੋਵਰੀਨੀ
ਚੁਡਲੇਮੁ.

ਤੂੰ ਸੁਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਓਕ ਗੋਲੁਸੁ ਲਾੰਠੀਵੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅੰਦੁਲੋਂਨਿ ਦਾਰੰ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਸਲੁ ਲਾੰਠੀਵਾਰੁ

ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥

ਚਿਵਰੋ ਮੁਠੀ ਕੂਡਾ ਮੀਰੇ, ਮਰਿਯੁ ਕੀਰਿੰਟੰ ਪ੍ਰਾਸਲੁ ਕੂਡਾ ਮੀਰੇ.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਸ੍ਰੁਠਿੰਚਿੰਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਯੋਕੁਪ੍ਰਾਰੰਭੰ, ਮਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਗਿੰਪੁਲੋ ਅਨਠ੍ਰੁ
ਮੀਰੇ. ਮੀਰੁ ਅਪ੍ਰਮੁਰੇ ਐਤਰ ਵਾਰਿਨਿ ਨੋਨੁ ਚੁਡਲੇਦੁ.

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు సూక్ష్మంగా మరియు సష్టంగా ఉన్నారు. మీరు మొత్తం శాంతికి ఇచ్చారు.

తੂੰ నిరబాణ రసీయా రీగి రాతా ॥

మీరు వేరు చేయబడ్డారు మరియు ఇంకా మీరు అనిర్వకాల సుఖాలను మరియు ఆనందాలను ఆస్వాదిస్తారు.

అపణే కరతబ ఆపే జాణిగి ఆపే తుఘ్ సమాలీఐ జీఠి ॥౩॥

మీ అదుణ్ణాలు మీకు మాత్రమే తెలుసు, మరియు మీరు మీ సృష్టిని నిలబెట్టుకుంటారు.

తੂੰ ఠాకరు శేవక్ భుని ఆపే ॥

మీరే గురువు, ఆపై మళ్ళీమీరే వినయపూరకమైన భక్తుడు.

తੂੰ గుఘ్ తు పరగఠ్ పుఠ్ ఆపే ॥

ఓ దేవుడా, మీరే అనిష్టినీ ఆమోదించేది మరియు అనిష్టినీ ఆపేసేది.

నానక్ దాస్ సదా గుణ గావే ఐక్ తేరీ నదరి నిహాలీఐ జీఠి ॥౪॥౨౧॥౨౮॥

ఓ' నానక్, మీ యొక్క ఈ వినయభక్తుడు ఎల్లప్పుడూ మీ ప్రశంసలను పాడుతాడు. దయచేసి, కేవలం ఒక క్షణం, అతనిని మీ దయ చూపుతో ఆశీర్వదించండి.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ:

ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖਦਿਵੇ ਆ ਪਦਾਲੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡਠਾਯੁ।

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਪ ਵਲੁ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੁ ਵਿਸਯਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ।

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਖੁਲਨੁ ਪਾਡੀ, ਵਿਨੈ ਸਮਯੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡੀਂਦੀ। ਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਝੁਲ ਰਾਕ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ।

ਸੇ ਨੇਤ੍ਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਰਫਮੁ ਕਲੀਗਿਨ ਕਨੁਠੁ ਠਨਠੁਨਵੀ।

ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਖਿਨੀ ਰਾਸੇ ਠੇਠੁਲੁ ਠਨਠੁਨਵੀ।

ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਗਾਵੇ ਜੇ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੀਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਮਾਰਠਲੋ ਨਡੀਠੇ ਪਾਦਾਲੁ ਅੰਦਮੁਨਵੀ, ਨੇਨੁ ਅਲਾੰਠੀ ਵਝੁਲਕੁ ਨਨੁਠੇਨੁ ਅੰਕੀਠੰ ਠੇਸੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ ਁੰਦੁਕੰਠੇ ਵਾਰੀ ਅਨੁਬੰਠੰਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਰੁ।

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨ ਮਿਠ੍ਰਮਾ, ਸਹਾਚਰੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਠੇਸੀ ਨਾ ਵਿਨਘ੍ਰਾਨਿਘ੍ਰਿਨੁ,

ਸਾਧਸੀਗਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਨਿਘ੍ਰੀਰਠੀਚੰਡੀ, ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੰਘੁਲੋ ਠਨਠੁਰੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਠਕ ਕੁੰਠਲੋ ਮੀਰੁ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ।

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ఆ పాపలానుండి విముక్తిని పొంది మీ మనసు స్పృహభ్రష్టంగా మారుతుంది. ఒకరు జనన మరణాల చక్రం నుండి తప్పించుకుంటారు.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥

రెండు చేతులు జోడించి, వినయపూరకంగా భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించి ఇలా చెప్పండి:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి దయ చూపి, రాతి హృదయమైన నన్ను పవంచ మహా సముద్రమైన దుర్గుణాలలో మునిగిపోకుండా కాపాడండి.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥

దేవుడు నానక్ ను కరుణిస్తాడు, దేవుడు నానక్ మనసును సంతోషాన్ని అందిస్తాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్తా, రాగ్ మాజ్:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ దివ్యమైన మాటలు అదుభతమైన మకరందం.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥

దానిని మళ్ళీ మళ్ళీ వింటూ, నేను అతుభ్రత ఆధాత్మిక స్థితికి చేరవేయబడ్డాను.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੁਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥

గురువు గారి ఆశీర్వదించిన దరఫము, బోధనల వలన నా మనసు యొక్క వేదన అంతమై, నేను సమాధానముగా ఉన్నాను.

ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥

నా దుఃఖము అంతా తొలగిపోయి, నా మనసుతో సమాధానము ప్రబలినది.

ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥

గురువు దేవుని నామాన్ని స్తుతించినపుడు.

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥

ਵਰ੍ਹਮ ਪੋਂਗਿਪੋਂਗੁਨੁ ਨੁਪਾਨੁ ਪਾਨੁ ਲੋਨੁ, ਸੁਵਾਹਲਨਿਠੀਲੋਨੁ ਆ ਚੋਟੁਲੁ ਨਿੰਡਿਨਲੈ,
ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁਲੋ ਕੂਡਾ ਅੰਦਰੁ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰਤੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿ, ਏਵਠੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਟੁਬਡਰੁ.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਤਨ ਦਯਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਾਡੁ;

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੋਵੁਲਕੁ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚਿੰਦਿ.

ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦਯੁਗਲ, ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਕ੍ਰੁਪ ਵਲੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਰਣਾਲਯਾਨਿਕਿ ਵਚਿਠੁ
ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਸਤਿਸੁਲੈ ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡਕੁੰਡਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੇਨੁ ਹਰਿਆ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਵਿਸੁਠੁਲੋਨਿ ਅਨਿਘੁਕੁਜਾਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲਕੁ ਜੀਵਾਨਿਘੋਸਾਡੁ.

ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਝਦੰਤਾ ਕੋਨਿਘੁਣਾਲੁਲੋਨੋ ਚੋਸਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਏ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤਿਠੋ
ਧਾਠਿੰਚਿਨ ਵਕੁਠਿ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਘੋਕੁਅਨਿਘੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਤੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਤਲਿ.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਬੰਧੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਸੋਦਰੁਡੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸ਼੍ਰੇਣੀਚੋਟਾ ਮੀਰੇ ਨਾ ਰੱਖਕੁਡੁ; ਨੇਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਏਂਦੈਨਾ ਭਯੰ ਲੇਦਾ ਆਂਦੋਲਨਨੁ
ਅਨੁਭੂਤੀ ਚੋਂਦਾਲੀ?

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥

ਮੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲੀਗਾਨੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਆਸ਼੍ਰਯੰ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਗਰਫ਼ਡੁਤੁਨਠੀ ਮੀਲੋਨੇ ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਦਾ, ਐਂਕੋਵਰੁ ਲੋਰੁ; ਓ ਏਸ਼੍ਰਯ ਅੰਤਾ ਮੀ ਨਾਟਕ ਸ਼੍ਰਦਰਫ਼ਕੁ ਚੋਂਟੇ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਰਾਸੁਲੁ ਸੁਝਿੰਚਾਵੁ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਐਦੀ ਮੀਕੁ ਨਚਿਠਲ੍ਹੁਗਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਟੀਨੀ ਵਿਭਿਨਫ਼ਨੁਲਕੁ ਕੋਟਾਯਿੰਚਾਰੁ.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਨਿਫ਼ਨੁਲੁ ਮੀਰੇ ਚੋਂਸੁਨਾਠੁ; ਮੇਂਮੁ ਏਮੀ ਚੋਂਯਲੇਂਮੁ.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮਾਨਿਝਾਠੀਸੁ, ਨੇਨੁ ਅਤੁਠ੍ਰਠ੍ਰ ਆਨੰਦਾਨਿਝੋਂਦਾਨੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਪਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲਕੁ
ਵਠ੍ਰਿਰੋਕੰਗਾ ਅਤੁਠ੍ਰਠ ਕ੍ਰਿਠੁਮੈਨ ਯੁਠੁਡੰਲੋ ਗੋਲੀਚਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਚੁਟੁਵਾ ਓਨ੍ਹਾਕੁ
ਅਭਿਨੰਦਨਲੁ ਲਭਿੰਚਾਯੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੋਂ:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

ਭਕਤੁਲਕੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਸਰੀਰੰਕੁ ਸਹਾਯਕੁਡੁ, ਅਤਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਯੋਯੁਕੁ
ਸਹਾਯਕੁਡੁ

ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥

ਅਨੰਤ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਭਕਤੁਲੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ. ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਭਕਤੁਲੁ ਆਨੰਦਾਨ੍ਨਿਠੋਂਦੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੇ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਠਕਠੁਵੁਠਾਡਨੇਂ ਹ੍ਰਾਦਯਪ੍ਰਾਰਠ ਕੋਰਿਕਠੋਂ ਤਨ ਝੰਠੀ ਨੁੰਡੀ ਪਰਿਸੁਠੁਠੁ
ਸੰਘਾਨਿਕੀ ਵਚੇਠੁਠਾਡੁ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋਂ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਝਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲਨੁ
ਮੁਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥

ਗੁਰੂవు గారి దరఘానిష్ఠాందిన తరువాత అతని ఆశలు మరియు కోరికలు నెరవేరతాయి.

అగమ అగోచర కిచ్చ మితి నగి జానీ ॥

అందుబాటులో లేని, అంతం చెయ్యలేని దేవుని పరిమితులను తెలుసుకోలేము.

సాధిక సిధ ధియావగి గియానీ ॥

యోగ సాధకులు, నిష్ఠాతులైన యోగులు, దైవ పండితులు ఆయనను ధాణిస్తారు

ఖుదీ మిటి చుకా బెలావా గురి మన గి మగి పూగటాఱియా జీఱి ॥౩॥

భక్తుడి మనసుల్లో గురువు తన ఆత్మహంకారాన్ని తుడిచివేసి, సందేహాన్ని తొలగిస్తాడో అప్పుడు భగవంతుడు కనిపిస్తాడు.

అనంద మంగల కలియాణ నియానా ॥

ఆనంద సంపదలు అతని మనసుల్లోకి వస్తాయి, మరియు అతను మాయ బంధాల నుండి విముక్తిని పొందుతాడు.

మృఖ సగజ గరి నామ వఖానా ॥

భగవంతుణ్ణి, శాంతిని, సమతూకాని గుర్తుచేసుకునవ్వాడు అతని మనసుల్లోకి వస్తాడు.

హెఱి క్విపూల సుఱామీ అపనా నాఱి నానక ఘర మగి ఱాఱియా జీఱి ॥౪॥౨౫॥౩౨॥

ఓ నానక్, మన గురువు ఎవరి మీద అయితే కనికరము చూపిస్తాడో, నామం ఆ వక్త్రీ హృదయంలో నివసించడానికి వస్తుంది.

మాఝ మగలా ౫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

మృణి మృణి జీవా సెఱి తుమారీ ॥

ఓ దేవుడా, మీ స్తుతిని పదే పదే వింటూ, నేను ఆధ్యాత్మికంగా పునరుత్తేజం పొందుతాను.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਨ ਸਰੋਧੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ.

ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਮਾਰਧਮੁਲੁ ਨੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤੇਲੁਸੁਣਾਯਿ; ਨੇਨੁ ਮੀ ਸਹਾਯੁਠੁ ਜੀਵਿਸੁਣਾਯੁ.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥

ਮੀ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲੁ ਪਾਡਟੁਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਨਰੁਝੀਵੰ ਪੌਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਨੁੰਦਿ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਠੋਲਗਿ ਪੋਂਯਿੰਦਿ.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਠੁ ਚੇਰੀ, ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਪਠੀਕੀ ਧਾਠੀਸੁਣਾਨੁ.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁਠੁ ਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਝਾਨਮੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਕ੍ਰਪਵਲਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰੀ ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਗਲ ਅਟੁਵੰਠੀ ਦਿਵਝਾਨਮੁਠੁ ਝਾਨੋਂਦਯਮੁ ਚੋਂਦੁਨੁ.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਪਠੀਕੀ ਸਤਘੁਨੈਨਵਾਡੇ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੀਠੁ ਠਨਿਕੀਲੋ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲਾਗੇ ਠੰਟਾਡੁ.

ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਅਦੁਠਾਲੁ ਸਘੁਮੁਨੈਨਵੀ. ਵਾਠੀਨੀ ਚੁਸੀ ਨਾਨਕੁ ਸੰਠੋਂਸਿੰਚਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥

ਅਤਨਿ ਆਝੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਮੁ ਵਰੁੰ ਪਡਟੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਮੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਸੇਝੀਤੁਲੁ ਕਲਿਸਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮਗਾ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਵੀਰੁ ਓਦਾਰੁ ਝਾੰਤਿ, ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ. ਦੇਵੁਡੁ, ਤਾਨੁ
ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਵੇਦਨਨੁ ਨਿਰੁਘੋਂਚਿਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ
ਠੁਪਸਮਿੰਪਜੇਂਸੁਡੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੇ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

(ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਾਮੁ ਵਰੁੰ ਵਲੁ) ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘੋਂਚਿਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗੁ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਸਮੁਠ੍ਰਿਗਾ
ਠੁਤਠ੍ਰਿ ਚੇਂਸਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾ, ਸਾਧੁਵੁਲੰਦਰਿਨੀ ਸੰਤੋਪੁ ਪੇਠ੍ਰਾਡੁ.

ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓ ਦਯੁਗਲ ਵਾਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਅੰਦਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਅਨਿਘੋਂਚਿਵੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਸਤਿਸ਼ਲਮੁਠੁ ਠੁੰਟਾਯੁ, ਅਦੇਵਿਠੁੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ
ਅੰਦਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਭਕੁਲੁ ਸਤਿਸ਼ਲਮੁਠੁ ਠੁੰਟਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

ਨਿਤਠੁਠੁਨਵਾਡੁ ਠੁ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਤਠੁਠੁਨਦਿ ਅਤਨਿ ਮਹਿਮੁ

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁੰਤੋ ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੇਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾ ਭਯਾਲਨੀਘੋਂਚਿਲਗਿਘੋਂਚਿਯਾਯੁ; ਭਾਵੋਂਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਠੁੰ,
ਦੁਃਖੰ ਮਰਿਯੁ ਬਾਠੁਲੁ ਤੁਡਿਚਿਵੇਂਯੁਬਠੁਯੁ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥

ਨਾਨਕ੍ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਧੁ ਠੀ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁ ਡੈਨ ਦੇਵੁ ਣੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿ ਸਾਡੁ.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਠੀ, ਭਕ੍ਤਿ ਠੀ ਦੇਵੁ ਣੀ ਸਠਿੰਚੁ ਕੁੰਟੂ ਮਾਯਲੋ ਨਿ ਅਨਿ ਖੁੰਧਾਲ ਨੁ ਠੇ ਪੇਯੁ ਠੀ.

ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥

ਦੇਵੁ ਠੁ ਤਨ ਕੋ ਰਿਕਲ ਨਿ ਠੀ ਨੀ ਕੁੰਠਲੋ ਨੋਰ ਵੇ ਰਾ ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਪੁ ਠੁ ਅਠ ਨੁ
ਠਲਪੁ ਠੁ ਠਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲ ਨੁ ਪਾ ਠਾ ਠੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਠਦ ਵ ਗੁਰੁ ਵੁ ਠਾ ਠਾ, ਰਾਗ੍ ਮਾਝੋ:

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

ਰੰ ਠੀ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੈ ਨ ਮਿ ਠੁ ਲਾਰਾ, ਸਾ ਠੁ ਵੁ ਲਾਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾ ਠਰੁ ਲਾਰਾ,

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਕਲਿ ਸਿ, ਅਠੁ ਕਾ ਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰ ਠ ਦੇਵੁ ਨਿ ਸੁ ਠੁ ਲ ਨੁ ਪਾ ਠੰ ਠੀ.

ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੇ ਪਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥

ਠੁ ਸੁ ਠਿ ਨਿ ਪਾ ਠੀ, ਵਿ ਨਿ ਮਾਯੁ ਬੰ ਠਾਲ ਨੁ ਠਿ ਵਿ ਮੁ ਕੁ ਨਿ ਪਾ ਠੰ ਠਾਲੀ ਕਾ ਬ ਠੀ ਮ ਨੰ ਠ ਰਿ ਨੀ
ਸੁ ਠਿ ਠਿ ਠਿ ਵ ਕੁ ਨਿ ਗੁ ਰੁ ਠੇ ਸੁ ਕੁ ਠੰ ਠਾ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥

ਲੋ ਕ ਠੇ ਨ ਨਿ ਠੁ ਨ ਲ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਪਾ ਲੁ ਠੋ ਲ ਗਿ ਪੋ ਠਾ ਠੁ.

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥

ਵੀ ਰੁ ਮ ਨ ਸੁ ਠੁ ਕੁ ਠੋ ਰਿ ਕ ਲ ਠ ਲਾਲ ਨੁ ਅੰ ਠੁ ਕੁ ਠੰ ਠਾਰੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥

ਅੰ ਠ ਰਿ ਕੀ ਠੀ ਵਾ ਨਿ ਠੁ ਠੇ ਠੁ ਨ ਸ ਠ ਠੁ ਰੁ ਵੁ ਅਠ ਨ ਨਿ ਠ ਠੇ ਵੁ ਠੀ ਗੁ ਰੁ ਠ ਠੁ ਕੋ ਠੀ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾ ਮਾ ਨਿ ਪੇ ਮ ਠੋ ਠਾ ਠਿ ਠ ਠੰ ਠ ਠਾ ਠਾ ਅ ਨਿ ਠੁ ਕਾਲ ਸਾ ਠੁ ਲ ਨੁ ਪਾ ਠੰ ਠ ਠਾ ਮੁ.

ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਸਭਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਪਪੰਚ ਭਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਖੁਠੀ ਦੁਰੁਠਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟਗਲੁਗੁਠਾਡੁ, ਆਯਨ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੀਪੁਰਿਪਠਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਨੀ ਅਸ਼ਰਯਮੁਨਕੁ ਵਚਿਠੁਯੁਨਾਠੁ;

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ਦਯਚੈਸਿ, ਮੀ ਝਘਾਨੁਸਾਰੰਠੀ ਨਨੁਖੁਠੀ ਐਕਠੁ ਚੈਸੁਕੋਂਡੀ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥

ఓ దేవుడా, నామీద నీ కృపను కురిపించి, నానక్ నామం యొక్క అదుఠ్ఠమైన మకరందాని హస్తేక్షరించడానికి వీలుగా మీ భక్తి ఆరాధనతో ననుజ్ఞాశీరస్థించండి.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఠ్ఠా, రాగ్ మాజ్:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥

విశానీకి యజమాని అయిన దేవుడు కనికరం చూపించినపుఠ్ఠు,

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

అపుఠ్ఠు అతని దయ యొక్కవర్షం ప్రతిచోటా కురుస్తుంది.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ఆయన సాతిక్షుల యందు కనికరము గలవాడు, ఎల్లపుఠ్ఠూ దయగలవాడు, సౌముఠ్ఠు; ఈ సృష్టికర్త అందరికీ ప్రశాంతతను బహుమతిగా ఇచార్ఠ్ఠు.

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

తన జీవులను, ప్రాణులను ఆయన ఆదరిస్తాడు.

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥

తల్లి తన పిల్లలను చూసుకుంటునట్లు.

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

దుఃఖానిహాశనం చేసే, శాంతి మహాసముద్రాన్నియజమాని అందరికీ జీవనోపాధిని ఇస్తాడు.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

దయగల దేవుడు ప్రతిచోటా, నీటిలో మరియు లోతట్టు ప్రాంతాలలో పూర్తిగా ప్రవేశిస్తునార్ఠ్ఠు.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

ఎల్లపుఠ్ఠూ ఆయనపట్ల అంకితభావంతో ఉండాలి

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਰਾਤ੍ਰਿ, ਮਰਿਯੁ ਪਗਲੁ, ਮਨੰ ਦੇਵੁਛੀ ਧਾਠੀਚਾਲੀ. ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ
ਨੁੰਡੀ ਒ਕੁਛੁਣੰਲੋ ਅਨਿਮਾਨਵੁਲਨੁ ਰੁਕੁੰਚਗਲ ਏਕੁਕ ਵੁਛੀ ਆਯਨੇ.

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਤਨ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਛੋਰੁਕੁਨੁਘਾਰੰਦਰਿਨੀ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਠਾਨੇ ਰੁਕੁੰਚਾਡੁ.

ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥

ਵਾਰੀ ਨੋਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲਨੀਠੁਲਗਿੰਚਬਠਾਯੀ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥

ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਪੁਨਰੁਛੀਵੰ
ਪੀੰਦੁਠੁੰਦੀ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ:

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਰੇ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ, ਭੁਕੁਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੁ,

ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥

ਐ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੁ ਬੰਝਰੁਗਾ ਠਨਠੁਠੀਕੀ, ਅਵੀ ਬੰਗਾਰੁ ਭਵਨਾਲਵਲੇ ਵਿਲੁਵੈਨਵੀ.

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਧਾਠੀੰਚਨੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੁ, ਪਠੁਣਾਲੁ ਸ਼ਿਠੀਲਾਲਾ ਠੰਟਾਯੀ.

ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥

ਪੀਡੀ ਰੋਠੁਲ ਮੀਦ ਜੀਵੀਸੁੰ ਕੂਡਾ ਆਯਨ ਤਨ ਹੁੰਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿ
ਪ੍ਰਠੀਠੀੰਚਾਡੁ,

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਲੋਪਲਨੁੰਚੀ ਮਰਿਯੁ ਬਯੁਟਨੁੰਚੀ ਅਠਨੀਕੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਡੁ.

ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੁ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਮਰੋਵੈਪੁਨ, ਮੁਚਿ ਅਹਾਰਾਨਿ ਆਸਾਠਿ ਸੁਨ ਘੁਠੀਕੀ, ਚੋਡੁ ਚਰਭਕੁ ਪਾਲਠੈ ਸੰਠੁ
ਅਹਾਂਕਾਰ ਵਛੀਨਿ ਵਿਸੁਪੁ ਠੋਟਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਾਲੀ.

ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲੇਨਿ ਵਛੀ,

ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਿਸਾਠੁ ਰਹਿਤ ਮਨੁਸੁਲ ਸਾਨਗਠਠੁ ਚੋਡੁ ਚਰਭਕੁ ਪਾਲਠੁ ਤਾਰੁ,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਠੁਵਠੀ ਝਾਨੰ ਤਕੁਫੁ ਵਛੀ ਤਨ ਅਰੁਦੈਨ ਜਨਨਾਨਿ ਘੁਠਾ ਚੋਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਤਨ ਮੂਲਾਨਿ ਘੋਕਲਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.॥ 3 ॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਠਚਿਵੇਯਬਡਿਨ ਵਾਰੀ ਰਕੁਕੁਡਾ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਹਾਂ ਸਮੁਦ੍ਰੰ, ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਠਿਰੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਹਾਂਸਮੁਦ੍ਰੁਡਾ, ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਪ੍ਰਪੰਚਿਨਿ ਘੁਡਿ ਪੇਵਾਡਾ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਦਯ ਚੁਪੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਨਾਨਕ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ:
ਦਯਚੇਸਿ ਮਾ ਗੋਰਵਾਨਿ ਘੋਪਾਡੰਡੀ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਪੇਮਨੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਹੁਦਯੰ ਆਸਾਠਿ ਸੁਨਾਠੁ.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥

ਨਾ ਦੁ:ਖਾਲੁ, ਕਲਹਾਲਨੀ ਠੋਲਗਿਠੋਯਾਠੁ.

ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਸਰਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸਮਾਧਾਨ, ਸਮਤੁਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਅਨੇ ਸ਼੍ਰਾਵਣ ਨਾਲੋਂ ਸਹਜਗਾ ਪੈਰੀ, ਨੇਨੁ
ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁਲੋਂ ਚੇਰਿਓਯਾਨੁ

ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟੈ ਮੁਲੇ ॥

ਓਕਪੁਠੁ ਦੇਵਨਿਓਂ ਵਰਠੀਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਧਾਲੁ ਏਨਠੀਕੀ ਵਿਚਿਠੁ ਕਾਵੁ.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਬਯਟ ਪੁਰੀਗਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕਤੀਓਂ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁ, ਆਯਨ ਮਹਿਮਓਂ ਕੂਡਿਨ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡਤਾਨੁ, ਮਰਠ ਭਯੰ ਨਿਰੁਲੀੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥

ਮਕਰੰਦ (ਨਾਮ) ਵਰੁੰ ਪਡੁਤੁਨਠੁ ਨੇਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਕੁਠੀਨਿ
ਸੰਗੀਤੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਵਣ ਮੋਗੁਓਂਦੀ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰਲੋਂ ਲੋਤੁਗਾ, ਸਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਨੋਲਕੋਂਦੀ.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੁਰੁਠਾਲਕੁ ਵਠੀਰੇਕੰਗਾ ਨਿਲਬਡਟਾਨੀਕੀ
ਓਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਪੁਰੀਗਾ ਤਿਰਗਬਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਏਵਰੀਕੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਨਾ ਪੁਦਯ ਵਾਂਧ ਯੋਕੁਸ਼ਲਾਨਿਠੀਂਦਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਦੇਵੁਨਿਓਂ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਦੁਠੁੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਮੁਗਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਓਸ਼ਲੁ
ਨੋਰਵੇਰਾਯੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝੀ:

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਠ੍ਰਾਨਿਖੁੰਪਾਡੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥

ਐ ਵਿਧੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੁਘਿ ਅੰਤਟਾ ਐਨੰਦਾਨਿਖੁਰਿਯੁ ਝਾਂਤਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਿਚਿਨਪੁਠੁ, ਦੁਃਖੰ
ਤੋਲਗਿਪੋਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਨੋ ਨਿਤ੍ਰਐਨੰਦੰ ਮੇਲੁਕੋੰਟੁੰਦਿ

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰਿਕੀ ਚੋੰਦਿਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰਿਨਿ ਪੇੰਚਿ ਪੋੰਸਿੰਚਾਡੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥

ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਰਕੁੰਕੁਡੁਗਾ ਅਯਾਠੁ.

ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁਕੁ ਪ੍ਰਤਿਠਲੰ ਲਭਿੰਚਿੰਦਿ.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਮੂਨਾਨਵੁਲਕੁ ਭਚੋਵਾਡੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਆਯਨ ਨਨੁਸ਼ੁਨ ਕ੍ਰਪਤੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਾਡੁ.

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਨੀਟੀਲੋ, ਭ੍ਰਮਾਮਿਲੋ, ਆਕਾਸ਼ਲੋ ਊਨਘੋੜੀਵੁਲੁ ਅਨੀਸ਼ੁੰਤ੍ਰੁਪੁ ਪਡੁਤੁਨਾਠੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਪਾਦਾਲਨੁ (ਵਿਨਯੰਗਾ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ੁਾਰੁ) ਨੋਨੁ ਕਡੁਗੁਠਾਨੁ.

ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥

ਮਨਸੁਫ਼ੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੋਵਾਡੁ ਦੇਵੁਡੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

ਏਪਠੀਕੀ, ਨਨੁਸ਼ੁਨੋਨੁ ਆਯਨਕੁ ਠਾਠੰ ਚੋਸ਼ੁ ਊਂਟਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਖਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੇ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਠਿਨਿ ਏਵਰਿਮੀਦ ਭਚਾਠੋ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕ੍ਰਯੰਨੰਦਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝੋ:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥

ਮਨਸੁਸ਼ੁਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਨਿਸ਼ੁੰਪਦਲੁ ਮੀਵੇ.

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪੁਠੁ ਮੇਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਯੋਕ੍ਰਪਿਯੰਮੁਨੇਨ ਵਾਡਾ, ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤੰ ਮੀ ਆਸ਼ਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਟੀਲੋ ਪਨਿ ਚੋਸ਼ੁਨਠੁ ਮੀ ਸ਼ਕੀ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ಎಪಟ್ಟಿಕೆ, ಮೀರೆ ಶಾಂತಿನಿ ಅಂದಿಂಚೆದಿ.

ਨਿವਿ ਨਿವਿ ਲಾಗಾ ತੇਰੀ ਪਾਈ ॥

ನೇನು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತಾ ಗೌರವಪ್ರದంగా ಮೀಕು ವಿನಯంగా ನಮಸಥಿಸ್ತಾನು.

ਕਾਰ ਕਮಾವಾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ಓ ಕನಿಕರಮುಗಲ ದೆವುಡಾ, ನೇನು ಮೀಕು ಪ್ರೀತಿಕಲಿಗಿಂಚೆ ಆ ಪನುಲನು ಮಾತ್ರಮೆ
ಚೆಯಗಲನು, ಮೀರು ನಾಕು ಕೆಟಾಯಿಂಚಿನ ಪನಿನೆ ನೇನು ಚೆಯಗಲನು.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ನೇನು ಮೀ ನುಂಡಿ ಪ್ರತಿಡೆ ಕೊರುತುನಾಘು. ನಾ ಆಧಾಠ್ತಿತ್ ಜೀವಿತಾನಿಕೆ ಆರಾಧನಕು
ಮೂಲಮನದಿ ಮೀರೆ.

ਜੇ ತੂੰ ਦੇਹਿ ಸೇਈ ಸੁಖ ಸਹਣਾ ॥

ಮೀರು ನಾಕು ಏಮಿ ಇಚಿನ್ಠಾ, ನೇನು ದಾನಿನಿ ಓದಾರುಗ್ಠಾ ತೀಸುಕುಂಟಾನು.

ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ಮೀರು ನನುಪ್ಪಕಥ ಊಂಚಿನಾ, ಅದಿ ಸಥಮೆ. ಮೀರು ಅಂದರಿಕೆ ಪ್ರಿಯಮನವಾರು.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨಾನਕ ਸੁಖੁ ਪਾਇਆ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮಿಮಲಿಪುಥಿಂಚುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ಠಾ, ಮಲ್ಲೆ ನಾನಕ್ ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದಾಡು.

ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ಅನಿಪ್ಪೆಳಲಾ, ಅತನು ಮೀ ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪಾಡತಾಡು.

ਸਗਲ ਮನੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥

ಆಯನ ಲಕ್ಷ್ಮಾನೆನೊರವೆರತಾಯಿ, ಆಯನ ಎನಥ್ತಾ ದುಃಖಾನಿಠನುಭವಿಂಚಡು.

ਮಾਝ ਮਹਲಾ ੫ ॥

ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠ್ಠಾ, ರಾಗ್ ಮಾರ್ಜ್:

ਪਾਰਬ੍ਰಹ್ಮಿ ਪ੍ਰತಿ ਮੇਯੁ ਪਠਾਇਆ ॥

ಸರ್ಪೊತ್ತ ದೆವುಡು ಮೆಘಾನಿಗುರುವು ರೂಪಂಲೆ ಪಂಪಾಡು,

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥

ಭూਮಿ ਮீਂਦ, ਨੀਂਟੀ ਮੀਂਦ ਪਦਿ ದਿਕੁਭਲੋਂਨਾ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੋਂਦਯਪੁ ਵਰ੍ਹਾਨੀਖੋਵਰੁ
ਕੁਰਿਪਿੰਚਾਰੁ.

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿੰਚਿੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਸੁਤਿ ਓਕਠੀ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਕੋਰਿਕਲੁ ਤੀਰਭੁਠਾਯਿ.
ਸੁਤਿਚੋਂਟਾ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਰਵਸਠ ਮੋਲਕੋਂਦਿ.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਆਚੋਂਘਾਡੁ, ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਂਸੇਵਾਡੁ.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਪੈ ਦਯ ਚੁਪਿਸੁਟਾਡੁ.

ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਆਯਨ ਤਨ ਸੁਪ੍ਰਿਨਿ ਠਾਨੋਂ ਨਿਲਬੇਠੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਅੰਦੁਵਲ, ਅਤਨਿ ਪਾਦਾਲ ਵਧੁ ਪਡੀ
(ਅਤਨਿਕੀ ਅਠਠ ਗੌਰਵੰ ਚੋਂਲਿੰਚਡੰ), ਨੋਂਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਪੁਸਨਠ ਚੋਂਸੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕੀ
ਪੁਠਠਿਠੁਨਾਠੁ.

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ਆਯਨ ਆਸ਼ੁਯਾਨਿਠੋਂਰਡੰ ਦਾਠਾ, ਸਰੋਂਠਠ ਆਧਾਠੀਠ ਸੁਠਿ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸੁਤਿ ਸ਼ਾਠੁਠੋਂ, ਮਨੰ ਦੋਂਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਠੰਗਾ ਧਾਠਿੰਚਾਲੀ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਆਯਨ ਤਪੁਵੋਂਰੇ ਗੁਰੁਵੁ ਆਕੋਂਵਰੁ ਲੋਂਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਪਦੋਂਸਾਲੁ ਅਤਨਿਕੇ
ਚੋਂਦਿਨਵੀ.

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

ਓਂ ਦੋਂਵੁਡਾ, ਮੀਂਰੇ ਨਾ ਗੌਰਵੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਂਰੇ ਨਾ ਬਲੰ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਰੇਰਾ ॥

ਮੀਂਰੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਧੁਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰੰ.

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੂਦੇਵੁਲ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿਕੀ ਲੋਂਗਿਪੋਯਿਨਵਾਰੁ, ਸਹਾਜੰਗਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਤੋਘ੍ਰਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ਵੀਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਸਤਿਸ਼ਲਮ੍ਰੇ ਊਂਟਾਰੁ (ਲੋਕਵਾਂਢਲ ਨੁਂਡੀ)

ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਗਾਰੈ ॥

ਗੋਪ੍ਰਾਊ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਊ ਊ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਘ੍ਰਿ ਪ੍ਰਿਤਿਨਿ ਈਚਾਠ੍ਰੁ,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਅਤਨੁ ਈਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੁਗਠ੍ਰਲਨੁ ਤੁਡੀਚਿਵੇਸ਼ਾਊ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਊ ਤਨੁ ਸਠ੍ਰਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁਨ੍ਰੁਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠੰ ਯੋਕੁ
ਅਨੰਦਾਨ੍ਰਿਸਾਠ੍ਰਿਸ਼੍ਰਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

ਓ ਲੋਕਜੀਵਮੁ, ਭੁਮਿ ਯੋਕੁਧੋਵੁਡੁ ਅਯਿਨ ਵਠੀ ਤਨ ਕਨਿਕਰਮੁਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੈਨੁ;

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਓ ਵਠੀ ਯੋਕੁਧੁਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਠ੍ਰਾਯਿ.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸੁਪ੍ਰੀਕਰੁ ਓ ਭਕੁਠਿਨਿ ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਤਵਠੀਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਓ ਵਠੀ ਜੀਵਿਤੰ ਨੁੰਡਿ
ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਬਪਿਸਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥

ਓ ਸ਼ਾਸਠ੍ਰੁ ਧੋਵੁਠ੍ਰਿ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਡੋ,

ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੇਈ ॥

ਏ ਪੁਰਧੋਸ਼ਮੁ (ਜੀਵਨ ਪੁਰਯਾਠ੍ਰੁਲੋ) ਅਤਨਿਕਿ ਕਠੁੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚਦੁ

ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੇਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁਪੈ ਪੁਰੇਮਨੁ ਪੇਂਚੁਕੁਨੋਵਾਡੁ, ਦੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੁਰੁਵੁਲੁ (ਅਨ੍ਰਿ
ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ) ਅਤਨਿ ਸੇਠ੍ਰਿਠੁਲੁ ਅਵੁਠ੍ਰਾਰੁ

ਜੇ ਕਿਠੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਨਿਠ੍ਰਿਨੀ ਠਾਨੋ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਅਨ੍ਰਿਠੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਠੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥

ਓਯਨ ਵਠੀਗਤ ਜੁਨੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗਾਨੀ, ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗਾਨੀ ਓਯਨ ਮਾਰੁਠਾਲਨੁ
ਏਵਠ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਠਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓਯਨ ਤਨ ਪਰਿਸੁਠੁਲਕੁ ਸਹੋਯੰ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ. ਧੋਵੁਡੁ ਓ ਵਠੀ ਯੋਕੁਧੁੰਦੋਹੋਲਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਭੁਰੁਮਲਨੁ ਠੋਲਗਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੇ ਆਯਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲਕੁ ਸਹਾਯਮੈਨਦੀ.

ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੇ ॥

ਰੋਜੁਕੁ ਭਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਠਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਰਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਾਂਤੀ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦ ਫਿਰਿਲੋ, ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲੁ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਦੇਵੁਨੀ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਸੇ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਨਿਜਮੈ, ਆ ਆਲਯੰ (ਸ਼ਰੀਰੰ), ਦਾਨਿਲੋ ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਡੰ.

ਸੇ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਠੀ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਬਡੀਨ ਆ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲੁ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮਾਸੀ ਆਲੋਚਿੰਚੈ ਪ੍ਰਦੇਸੰਗਾ ਪਰਿਸੁਠੁਪਰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ਮੀ ਗੋਪਠੁਨੰ ਯੋਕੁਪਰਿਠੀਨੀ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਮੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥

ਮੀ ਸੁਯਨਾਠਠੁ ਸ਼ਕੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਮੁਠੀ ਮੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠੀਵੰ
ਪੋਂਦੀਨਠੁ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ. ਮੀ ਦਿਵਠੁਦੰ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਚਾਲਾ ਸਹਾਯਪਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁੰ ਦਾਠਾਨੈ ਸ਼ਾਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੈ ਅਵਕਾਸਾਨੀ
ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

ఓ దేవుడా, గురువు గారి దయ వల్ల మాత్రమే మేము మీ పాటలను పాడతాము.

రੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, మీకు ప్రీతికరమైనవారు మీ ప్రేమతో నిండినవారు. వారి జీవిత ప్రయాణంలో ఆమోద ముద్రగా మీ శాశ్వత నామం ఉంటుంది

ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

దేవుని సద్గుణాల పరిమితులు ఎవరికీ తెలియదు

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

అన్నిపదేశాలలో మరియు అన్నిచోట్లలో, సతమైనవాడు తిరుగుతూనే ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੪੪॥

ఓ నానక్, మనందరి హృదయాలలో ఎముందో తెలిసిన సత్యుణ్ణి గురించి మనం ఎప్పటికీ ప్రేమతో ధాన్యం చేయాలి.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥

అందమైనది ఈ రాత్రి, మరియు ఆశీర్వాదించబడిన ఈ రోజు,

ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి, అదుభతమైన నామం గురించి ఆలోచించినపుడు.

ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

మీరు నామానిగూర్తుంచుకుంటే మరియు ఆలోచించితే, ఒకక్షణం అయినా, అపుడు మీ జీవితం ఫలవంతం మరియు సంపన్నంగా మారుతుంది.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥

నామాన్ని ప్రేమతో, భక్తితో చదవటం దాత్రా, అనిష్టాపపు తప్పిల్లు తుడిచివేయబడతాయి.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥

ಆಯನ ಮನ ಲೋಪಲ, ಮನ ಚುಟ್ಟಾ ಊನಪ್ಪುಷ್ಪಿಲೋ ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪು ಮನತೊನೆ ಊಟಾಡು.

ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

ಗುರುವು ಗಾರಿ ದಯವಲ್ಲ ನಾ ಭಯಾನಿಸಂದೆಹೊನ್ನಿಭಮನು ನೆನುವದಿಲೆಸ್ತುನಾಘು.
ಪ್ರತಿਚೊಟಾ ನೆನು ದೆವುಣ್ಣಿ ಚುಸ್ತುನಾಘು.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਉਚ ਅਪਾਰਾ ॥

ದೆವುಡು ಚಾಲಾ ಶಕ್ತಿವಂತಮੈನವಾಡು, ವಿਸ್ತಾರಮੈನವಾಡು, ಊನಪ್ಪುಷ್ಪುಮੈನವಾಡು ಮರಿಯು
ಅನಂತಮੈನವಾಡು.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ಅತನಿ ಪೆರು ಒಕ ವಿಲುವಿನ ಆಭರಣಂ, ಅತನಿ ದುಕಾಣ ಗೃಹೋಲು ನಾಮ ಸಂಪದತೊ
ಪಾಂಗಿಪಾರ್ಥುನಾಘು.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಯುಕ್ತಪಾರಂಭಂ, ಮುಗಿಂಪು ಮರಿಯು ಮಧ್ಯೊ, ದೆವುಡು ಅನಿಪ್ಪೊಟ್ಟ ತಿರುಗುತಾ
ಊಟಾಡು. ನೆನು ಇಂಕೆವರಿಸಿ ಅಂತ ಸಮಾನಂಗಾ ಪರಿಗಣಿಂಚನು

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲಾ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಸಾತಿಪ್ಪುಲ ಪ್ರಿಯಮੈನವಾಡಾ, ದಯಚೆಸಿ ನಾಪೆ ಮಿ ದಯನು ಪ್ರಸಾದಿಂಚಂಡಿ.

ਜਾਚਿਕੁ ਜಾਚੈ ਸಾਧ ਰਵਾਲಾ ॥

ಈ ಬಿಚಗಾಡು ಮಿ ಸಾಧುವುಲ ಪಾದಾಲ ಧೂಳಿ (ವಿನಯಸೆವ) ಕೊಸಂ ವೆಡುಕುಂಟುನಾಘು

ਦੇਹਿ ਦಾਨੁ ਨಾನਕੁ ਜਨੁ ਮਾਰੈ ਸਦಾ ಸਦಾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ನೆ ಭಕ್ತುಡು ನಾನಕ್ ಈ ವರಾನಿಪ್ಪೊರುಕುಂಟಾಡು, ನೆನು ನೆ ಮಿದ ಎಪ್ಪಿಕ್ಕಿ
ಧಾಣಿಸ್ತಾ ಊಟಾನು

ਮಾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠಾ, ರಾಗ್ ಮಾರ್ಜ್:

ਐਥੈ ਤੁੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮಿರು ಇಕಪ್ಪ (ಈ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊ), ಮರಿಯು ತದುಪರಿ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊ ನಾ
ಸಹಾಯಕುಡು.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥

ਅਨਿਯੋਗੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲਾ ਮੈ ਦਾਠਾ ਸੁਖਿੰਚਬਠਾਈ.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ, ਸੁਖਿਕਰੁ, ਮੈਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਝੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਮੈਰੁ ਨਾ ਸਹਾਯਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਰੱਖਕੁਡੁ.

ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਸੁਆਮੀ ॥

ਨਾਮਾਨਿਯੁਕੁਟਿ, ਪ੍ਰੇਮੁ ਧਾਠਿਨੁ, ਨੈਨੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝੀਵਿਤਾਨਿਘੋਂਦਾਨੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੀਠੈਲੁਸੁ.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਚੁਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਸੇਵ ਚੇਠੈਵਾਰੁ, ਆਧਾਠਿਠੁ ਠਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਦਿਸਨੁ ਕਨੁਗੋਨੈਵਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਠਮੁ
ਝੀਵਿਤਾਲਨੁ ਝਾਦੰ ਚੇਠੁਡੰ ਲੇਦੁ.

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੈਪਧਾਨਿਘੋਂਦਿਨ ਵਿਨਯਭਕੁਡੁ,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥

అనౌక జనల దుర్గుణాల నుండి ఉత్పన్నయ్యే వాళ్ళులను నయం చేస్తుంది.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

కాబట్టి, పగలు, రాత్రి దేవుని పాటలను పాడండి, ఇది మీ జీవిత ప్రయాణాన్ని విజయవంతం చేస్తుంది.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ఆయన చూపు, ఆశీర్వాదాలతో భక్తుడి జీవితం ఆధ్యాత్మిక విలువలతో అలంకరించబడింది.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

ఆయన సేవకుడు ప్రతి వాడిలో దేవునిని గ్రహించి ఆయనను విశదము చేస్తాడు.

ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥

ఓ సోదరా, ఒక (దేవుడు) తప్ప ఆయన లాగా ఇంకెవరూ లేరు, మరియు అటువంటి జ్ఞానం అత్యంత ఉన్నతమైనదని నానక్ చెప్పారు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, రాగ్ మాజ్:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

నా సేవ్హితుడా, ప్రేమమైన దేవుని ప్రేమతో మీ మనసు, మరయు శరీరం నిండి ఉండాలని మీరు కోరుకుంటే,

ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥

అవుణ్ణు ఆ ప్రేమ కోసం మీ దగ్గర ఉన్నవన్నీ తాగ్లం చేయండి.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥

అనిష్టేళలా, మనం దేవుని స్తుతిని పాడాలి మరియు దేవుణ్ణి ప్రార్థించాలి, దయచేసి నా మనసునుండి బయటకు వెళ్ళవద్దు, శాస్త్ర కోసం కూడా.

ਸੋਈ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ಆಯನ ಒಕಡೆ ಸಹಾಚರುಡು, ಸೆಖ್ಖಾತುಡು, ಮರಿಯು ಪ್ರಿಯಮೊನವಾಡು,

ರಾಮ ನಾಮ ಸಾಧಸੰਗಿ ಬੀಚಾರಾ ॥

ನಾಮಾನಿಪತಿಬಿಂಬಿಂಚುವಾರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೆ ಊಟಾರು.

ಸಾಧು ಸੰಗಿ ತರೀನೈ ಸಾಗರು ಕರೀನೈ ಜಮ ಕೀ ಫಾಸಾ ಜೀਉ ॥೨॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೆನೆ ಮನಂ ದುಝಣಾಲ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಂಲೆ ಈದುತುನಾಠ್ಠ, ಮರಣ ರಾಕ್ಷಸುನಿ ಊಚುಣ್ಠು ಚಂಪುತುನಾಠ್ಠ.

ಚಾರಿ ಪದಾರಥ ಹರಿ ಕೀ ಸೇವಾ ॥

ದೇವುನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ದಾಠ್ಠಾ ನಾಲುಗು ಪ್ರಧಾನ ಆಶೆರಾಠ್ಠಾಲು (ವಿಶಾಠ್ಠಂ, ಸಂಪದ, ಸಂತಾನ್ತಷ್ಟಿ ಮರಿಯು ರಕ್ಷಣ) ಲಭಿಸ್ತಾಯಿ.

ಪಾರಜಾತು ಜಪಿ ಅಲಖ ಅಠೇವಾ ॥

ಕನಿಪಿಂಚನಿ ಮರಿಯು ತೆಲಿಯನಿ ದೇವುನಿಪೆ ಧಾಠ್ಠಂ ಅನೇದಿ ಅನಿಠ್ಠೋರಿಕಲನು ನೆರವೇರೈ ಪಾರಾಣಿಕ ಎಲೈಸಿಯನ್ ಚೆಟ್ಟುನು ಪೊಂದಡಂ ವಂಟೆದಿ.

ಕಾಮು ಕ್ಕೈಯಿ ಕಿಲಾಬಿಖ ಗುರಿ ಕಾಠೇ ಪುರನ ಹೇਈ ಆಸಾ ಜೀਉ ॥೩॥

ಗುರುವು ಕಾಮಂ, ಕೊಪಂ, ಮರಿಯು ಅಪಸಿನತ ಯುಕ್ಕಅನಿಠ್ಠುಗಠ್ಠಲನು ತೊಲಗಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಅಟುವಂಟೆ ವಕ್ತಿ ಯುಕ್ಕಪತಿ ಕೊರಿಕನು ನೆರವೇರುಸ್ತಾಡು

ಪುರನ ಠಾಗಾ ಠೇ ಜಿಸು ಪುಣಿ ॥

ಪರಿಪುರ್ಣ ವಿಧಿ ಚೇತ ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಬಡಿನ ಆ ಮನಿಪಿ,

ಸಾಧಸੰಗಿ ಮಿಲೆ ಸಾರಂಗಪಾಣಿ ॥

ಸಾಧುವುಲ ಸಾಂಗತಠ್ಠಲೆ ಭಗವಂತುಣ್ಠಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು.

ನಾನಕ ನಾಮು ವಸಿಆ ಜಿಸು ಅಂತರಿ ಪರವಾಠ್ಠ ಗಿರಸತ ಓದಾಸಾ ಜೀਉ ॥೪॥೪೦॥೪೧॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವುನಿ ನಾಮಾನಿಠ್ಠಿಯನ ಹೃದಯಂಲೆ ಊಂಚುಕುನೇ ವಕ್ತಿ, ಆಯನ ಇಕಠ್ಠ ಗೃಹಾಸ್ತುಡಿಗಾ ನಿವಸಿಸ್ತುನಾಠ್ಠೇದಾ ಸನಾಠ್ಠಿಗಾ ನಿವಸಿಸ್ತುನಾಠ್ಠೇವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೆ ಆಮೊದಿಂಚಬಡತಾಡು.

ಮಾಝ ಮರಲಾ ೪ ॥

ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠ್ಠಾ, ರಾಗ್ ಮಾರ್ಜ್:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸੁਤਾ, ਨਾ ਅਤਯੁਕਤਿਓ ਨਿੰਡਿ ਖੋਤੁੰਦਿ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਦੁਇਕ ਸੰਘ ਯੋਕਯੁਕਤਿਓ, ਅਤਨਿ ਭਕੁਲੁ ਨਾਮੰਲੋ ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਠੁ.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸੋਸੁਣੈ ਆਫ਼ ਦਿ ਘੋਲੀਲੋ ਚੋਰਡੰ, ਪ੍ਰੇਮਓ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਸੋਮਰਿਤੰਨੰ ਅਨੋ ਵਾਠੀ ਅਦੁਯੁਕਤਿਓ.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਮਿਤੁਲਾਰਾ, ਨਾਮੰ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲ ਅੰਤ ਵਿਲੁਵੈਨਦਿ, ਦੋਵੁਠੀ ਧਾਨੀੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਲਭੀਸੁੰਦਿ;

ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਗਤ ਪੰਨੁਲਕੁ ਅਦੁਲੁਨ ਵਾਰਿਨਿ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਵਸੁਡੁ.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਪਰਿਪੁਰਠ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਦੁਇਕ ਝਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਧਾਨੰਠੋ
ਆਰਠੀੰਚਡੁਤੁੰਦਿ, (ਮਰਿਯੁ ਨਿਯੰਗਾ ਨਮੁਠਾਰੁ) ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੋਯੰਗਲ
ਸਮੁਡੁਡੁ.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਕੁਠੰਲੋ (ਮੋਠੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਸੁਠੀੰਚਿ ਦਾਨਿਨਿ ਨਾਸੰਨੰ
ਚੋਯੰਗਲ ਸਮੁਡੁਡੁ.

ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥

ਅਤੰਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਡੀਘੋਯਿੰਨਵਾਡੁਗਾ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤੰਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਠੁ
ਅੰਤ ਵਿਸ਼ੀਠੁਮੁ ਅਵੁਠਾਡੁ

ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੋਵੁਨਿਲੋ ਸਾਠੁਪੁ ਮੁਰਿਕੀ ਊੰਡਦੁ. ਆਯੰਨੰਨੁ ਚੁਡਗਾਨੋ, ਫਕਰਿਕੁ ਊੰਨਵਿਡੀਘੋਯੋ
ਬਾਠਲੰਨੀਠੋਲਗਿਘੋਠਾਯੁ.

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥

ਮਾਨਵੁਲੁ ਤਨਨੁ ਪਛੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ (ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਵਾਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ) ਦੇਵੁਡੁ ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਪੁਪੰਚ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦੁਡਾਨਿਕੀ ਵੀਲੁ ਕਲਿਸੁਣਾਡੁ.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪੁਠੋ ਆਯੁਨ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲੁਨੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੁਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰੁਣਮੁਵੁਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁਯੁੰਚਿਨ ਅਦੁਠੁਠੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰੁਮੇ ਵਿਮੁਕੁਤੀਕੀ ਮੂਲਮੁਣਿਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦੁਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ:

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ਏਕੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਆਝਾਪਿੰਚੋ ਪਨੁਲੁਨੁ ਮਾਠੁਰੁਮੇ ਚੋਯੁਗੁਲੁਡੁ.

ਜਿਥੈ ਰਥੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥

ਅਤਨੁ ਏਕੁਠੁ ਮਾਨਵੁਡਿਨਿ ਏੰਚਿਨਾ ਅਦਿ ਮੰਚਿ ਪੁਰੁਦੋਸ਼ੰ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਆ ਵਕੁਤੀ ਮੰਚਿਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨੁਵਾਡੁ, ਵਾਡਿਕੀ ਦੁਵੈਕ ਆਦੋਸ਼ੰ ਮੰਚਿਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕਤੁ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ (ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੁ ਵੇ ਵਿਸ਼ੁਠੀਯੁਮਾਨਿਕੀ ਗੁਰਿਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਅਨੁਕੁਨਠੁਠੁਗਾ) ਮੋੁਤੁੰ ਸੁਠਿਨਿ ਏਕੇ ਦਾਰੰ ਪੁਏ ਕਠੁਣਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਰੈ ॥

ਆਯੁਨ ਆਸ਼ੀਰੁਠੁੰਚੋਵਾਰੁ ਆਯੁਨ ਸੰਦੋਸ਼ਾਨਿਕੀ ਵਿਨਯੁੰਗਾ ਝੁਠੁਚੋਯੁਬੁਡੁਠਾਰੁ.

ਉਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥

ਝਾਨੋਂਦਯਮੈਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਛਾਨਖੁਠੀ ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਚੁਸਾਣੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ
ਵਿਕਸਿੰਚਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਤਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥

ਮੈਂ ਮਹਿਮਾ ਮੈਂਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਤੇਲੁਸੁ.

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥

ਮਿਮਲਿਖੀਰੇ ਗੁਰਿਸਾਰੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਤਮ ਕਾਮਾਨ੍ਹਿਕੋਪਾਨ੍ਹਿਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਅਠਚਿਵੇਸਿਨ ਮੈਂ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਨਨੁਖੋਂਨੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥

ਮੈਂਕੁ ਦੋਖੰ ਲੋਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰੰ ਛੰਡਦੁ; ਮੈਂ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਨਿਖਲਖੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਸਫੁਠੁਗਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਜਿਨ ਦੇਖੇ ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥

ਏਵਰੈਠੇ (ਗੁਰੁ ਸਲਹਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਿ), ਵਾਰਿ ਅਨਿਖਾਪਾਲਨੁ ਕਡਿਗਿਵੇਸਾਰੋਂ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ਬਿਨਸਿਆ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥

ਓ ਨਾਨਕ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਠਾਨ੍ਹਿੰਚੇ ਵਾਡੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠੇਠਾਨ੍ਹਿਠਾਨ੍ਹਿੰਦੁਤਾਡੁ,
ਐਯਨ ਲੋਨਿ ਮੋਂਡਿ ਸੰਦੋਹੰ, ਭਯੰ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ.

ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਝੁਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਰੀ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਸਭ੍ਯਾਲੀਕ, ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਗੁਰਿਚਿ ਅਡੀਗਿਠੈ,

ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ਘੜੀ ਨ ਲਾਰੀ ॥

ਆਧਾਠੀਝ ਮਰਠਠਠ ਪੋਂਦਟਾਨੀਕੀ ਏਕੁਫੁ ਸਮਯਠ ਪਠੁਦੁ.

ਪਾਰਬੁਰਮੁ ਜੇ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ਸੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਠ ਦਾਠਾ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਭਗਵਠੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁਠੁਚੁਕੁਨੈਵਾਡੁ
ਲੋਕਸਠਪਦ ਲੈਦਾ ਝਕੁਲਠੈ ਪੁਠਾਵਿਠਠ ਕਾਡੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਰੀ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਪੁਠੈਮਪੁਰਝ ਭਝੀਠੈ ਨਿਂਡੀਨ ਵਝੀ,

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਠੁ ਨਿਤਿ ਜਾਰੀ ॥

ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੈਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਲੋਕ ਅਨੁਠਠਠਠਠ ਏਠੁਕੁ
ਚਿਕੁਠੁ ਗੁਰਿਚਿ ਠੇਲੁਸਨੀ ਚੋਪੁਠਾ,

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥

ਠਾ ਨਾਮੁ ਸਠਪਦਨੁ ਪੋਂਦਵਲਸਿਨ ਵਝੀ, ਚੈਠੀਠੈ ਪਠੁਕੋਨੀ, ਦੈਵੁਡੁ ਅਟੁਵਠੀ ਵਝੀਨੀ
ਠਨਠੈ ਏਕਠੁ ਚੈਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥

ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਠੈਮਠੈ ਦੈਵੁਨੀ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਾਟਕੁ ਅਨੁਗੁਠਠਠਠ ਠਠਾਠੁਠੁ.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥

ਦੈਵੁਠੀ ਗੁਰੁਠੁਚੁਕੋਨੀਵਾਰੁ ਅਠਦਰੁ ਠਮੁ ਅਠਠਰਠਗਿਕ ਪਾਨਿਕਰਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਠੈਰਠਠਲ ਵਲੁ
ਮੋਸਪੋਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੁੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੁਲੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਵੀਨਯੁ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਘੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਕੋਸੰ, ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਮੈਨ ਨਾਮਮੈ ਵਾਰਿ ਨਿਜਮੈਨ ਸੰਪਦ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥

ਅਨਿਘਰਿਘਿਤੁਲਲੋ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ,

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥

ਅਯਨ ਕੋਸੰ ਧਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਰਿਯੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਆ
ਅਮਰੁਠਾਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਨਕ ਪਠੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਯਨ ਮੀ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰੀ
ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿ, ਮੀ ਪਨੁਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਭਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਠਨਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੰਡੀ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ. ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੀਨਵਾਡਾ:

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ: ਅਘਪਦੁਲੁ: ਮੋਦਟੀ ਲਯੁ.

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੋ ਲੀਨਮੈ, ਅਯਨ ਆਝਠੋ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵਾਰੰਦਰੁ,

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥

ਨਿਠੁ(ਦੇਵੁਨਿ) ਅਠਾਨਾਨਿਕੀ ਆਪੰਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੁਘਿਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਅਠਚਿਵੇਯਬਡੀਨ ਵਾਰਿ ਪਠੁ ਦਯਠੋ, ਵਾਰਿ
ਮਨਸੁਨੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਸਠੁ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਸੰਨਠੁ ਚੋਯਠੁਡੀ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥

ਨਾਮੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਠਮ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠਾਠੁਠੁੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਚੇਸੁਕੁਨੁ
ਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁਚੇਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਤਯਾੰਤਿਨਿ
ਤੀਸੁਕੁਵਚੇਘੁਕਰੰਦੰ ਲਾੰਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪਾੰਦੁਪਰੁਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਨਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥

ਏ ਸੁਪੰਚੰਲੋ, ਏਵਰੁ ਨਾਕੁ ਷ਾਸੁਠੁੰ ਕਾਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਷ਾਸੁਠੁੰ ਕਾਦੁ,

ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਝਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥

ਮੂਡੁ ਸੁਪੰਚਾਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਏਨਯਾਸੁਠੁੰ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਨਾਵਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੇਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਨਠਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਮਰਣਿੰਚਾਰੁ. ਪਾਪਾਲਕੁ ਪਾਲਠੀਨ
ਤਰਾਠੁ, ਵਾਰੁ ਤਰੁਵਾਤੁ ਪਸਾਠੁਪਘੁਡਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਯੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਆਯੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮੁਗਾ ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਆਮੋਦ ਮੁਦੁਰੁਠੋ ਈਕਠੀ
ਨੁੰਡਿ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੁਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸੁਰੁਤਿ ਏਕਠੀ ਖਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਠਾਨੰਲੋ ਏੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ਨਾਮੰਠੋ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰ ਵਾਰੁ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪਾੰਦੁਤਾਰਨਿ ਚੇਪਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਸਠੀਠੁੰ ਗਲ ਅਹਾਂ ਕੇਂਦੁਰਿਤੁਲੁ ਮੋਸਪੋਤਾਰੁ; ਆਧਾਠੀਠੁੰ ਏਦਾਰੁਠੁ ਵਾਰਿਕੀ ਚੋਟੁ
ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੇਟਾ ਖਾਏ ॥

ਚੇਸਿੰ ਚੇਡੁ ਪਨੁਲ ਕਾਰੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਮਰੰ ਰਾਕੁਸੁਡਿ ਤਲੁਪੁ ਵਠੁ ਬਾਠਪਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਸੀਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥

ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਲੇਦਾ ਸੇਠੀਤੁਲੁ ਏੰਡਰੁ. ਨਾਮਾਨੁਪੇਮੁਗਾ
ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਲਭਿੰਸੁੰਦਿ.

ਸਾਕਤ ਕੁੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ਮਾਯਲੋਂ ਨਿਮਗਣਨ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਲ ਲੇਨਿ ਨਮਫ਼ਲਮੈਨ ਵਫ਼ੀਕੀ ਸਤਯੁ ਭਫ਼ਲੁ ਲੇਦੁ.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਦਫ਼ੁਦਫ਼ਾਨੀਕੀ ਕਫ਼ੁਬਡੀ ਫ਼ਨਫ਼ਾਰੁ ਅਹਾਲੋਂ, ਵਾਰੁ ਜੀਵਨਫ਼ਲ ਚਫ਼ਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਵਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਫ਼ਤਾਰੁ.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਗਠ ਪਨੁਲ ਵਿਧਿ ਯੋਕਫ਼ਾਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਏਵਰੁ ਚੇਰਿਪਿ ਵੇਯਲੇਰੁ. ਅਯਿਠੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਕਫ਼ੁਪ ਵਲੁ ਕੂਡਾ ਵਿਮੁਕਤੀਨਿ ਪੋਂਦਵਚੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ॥

ਤਨ ਤਲਿਦੰਦੁਲ ਭਫ਼ੀਲਾ ਫ਼ਨਫ਼ੇ ਫ਼ ਲੋਕਲੋਂ, ਆ ਯੁਵ ਆਠਫ਼ਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਸੰਬੰਧਾਨਿਫ਼ਰਫ਼ਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪੁਯਤਿਠੁਚਦੁ.

ਝੁਠਿ ਵਿਫ਼ੁਨੀ ਰੇਵੈ ਧਾਹੀ ॥

ਅਹਾਨੁ ਦਾਠਾ, ਆਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਯਫ਼ਡੀਂਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਆਠਫ਼ਧੁਵੁ ਨਿ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਏਡੁਸੁਂਦੀ.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਚਿਕੁਫ਼ੁਨਫ਼ਾਹਾਨਕੇਂਦੁਰਿਠੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਕਲਯਿਕਨੁ ਕਲਿਗੀ ਫ਼ਨਫ਼ਲੇਕਫ਼ੋਠਾਡੁ. ਦੋਵਿਕ ਧਰਾਫ਼ਠੋਂ ਆਮੇ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਨਿੰਪੁਕੁਨੁ ਚੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠੁਠੇ ਆਮੇਨੁ ਕੁਮਿੰਚਗਲਡੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ਫ਼ ਪੁਪੰਚਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਫ਼ੁਠੁ ਤਨ ਪੁਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਸੰਬੰਧਾਨਿਫ਼ੁਫ਼ਿੰਚਿਨ ਆਠਫ਼ਧੁਵੁ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਆਮੇ ਦਿਵਝਾਨੰ ਯੋਕਫ਼ਾਰਾਨਿਗੁਰੁਪਿੰਚਿ ਪੁਠਿਫ਼ਿੰਚਿਸੁਂਦੀ.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਨਾਮਲੋਂ ਲੀਨਮੈਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕੁਰਾਲੁ ਆਗਿਫ਼ੋਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਠਨਿਠੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਨਿ ਯੋਕਸ਼ੁਗੁਣਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨੇ ਮਾਧਾਨਿਯੁਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ
ਭਤਰੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡੈਨ ਅਨਿਘੋਲ੍ਹਾ ਊਂਡੇ ਸਤਮੁਨਿ ਜੀਵਨਾਨਿਘੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਘਪਡਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੯॥੧॥

ਨਾਨਕ ਊ ਨਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਤਾਡਨੇ ਵਿਸਯਾਨਿਘੁਮਰਠੁਨੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ, ਮੋਦਟੀ ਲਯੁ:

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕਪਪਨੁ ਏਵਰਿਮੀਦਨੋਨਾ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਆ ਵਠੀਨਿ ਨਿਯਮੈਨ
ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

అప్పర్ణు అతను నిసార్థ సేవ మరియు గురువు మాటలో తన మనసును కేంద్రీకరిస్తాడు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥

అహాన్వయోంగదీసుకోవడానికి, అతను మాయపట్ల ప్రేమను ప్రసరింపజేస్తాడు మరియు నిత్యజనందానిని ఆస్వాదిస్తాడు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥

నేను ఎపట్టికీ గురువు గారికే అంకితమై ఉంటాను అని ఆయన చెప్పారు.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనల దాత్రానో ఒక వక్త్రీ దైవజ్ఞానంతో జ్ఞానోదయం చెందుతాడని, ఆయన ఎల్లప్పుడూ భగవంతుని పాటలను పాడతాడని అనారు.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥

ఆతఱు గురించి ఆలోచించినపుడఱు మాత్రమే (తన లోపాలనిట్టినీ ప్రతిబింబిస్తుంది) అతను నామాన్నిగ్రహిస్తాడు,

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

ఆ విధంగా తిరుగుతూ ఉండే మనసుఱు ఆపుకుంటూ, అదుపులో ఉంచుకుంటాడు.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥

అతను ఎల్లప్పుడూ గురాఫీ (దైవిక పదాలు) పాడతాడు మరియు సహజంగా దేవుని ఆరాధనలో నిమగఱై ఉంటాడు

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੀਖਾ ॥

ఈ శరీరములో దేవుడు నివసిస్తాడు, ఎవరి సద్గుణాలు అయితే అపరిమితమైనవో.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥

గురుఅనుగ్రహిత జ్ఞానము వలన, లోపల నివసించే దేవునిని గ్రహింపగలిగినపుడఱు.

ਨਉ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥

అప్పర్ణు, ఒకరు సష్టమైన తొమ్మిది ఇంద్రియాలకు మించి ఉండి, దాచిన పదవ భావాన్ని విముక్తికి తలుపును గ్రహించి, నిలిచిపోని దైవిక శ్రావణను అనుభవిస్తాడు.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

నిత్యమైనవాడు గురువు, శాశ్వతమైనది ఆయన మహిమ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

గురువు కృప దాత్రానే ఆయన అందరి మనసుల్లో ప్రతిష్ఠితమై ఉనాళ్లు.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ఎల్లప్పుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండివున్నట్టి దేవుని సమక్షంలోనే ఉండి నీతివంతమైన జీవితం గురించి అవగాహనను పొందుతుంటాడు.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

అపశకునాలను, సద్గుణాలను అర్థం చేసుకోలేనివాడు.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

దృఢదృష్టానికి అనుబంధంగా ఉంది, అతను మోసపోయిన వారి చుట్టూ తిరుగుతాడు.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

అజ్ఞాని అయిన అంధుడు నీతివంతమైన జీవితం యొక్క నిజమైన మార్గాన్ని తెలుసుకోలేడు మరియు జనన మరణ చక్రానికి పంపబడతాడు

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

గురువు బోధనలకు సేవ చేసి అనుసరించే వట్టి శాశ్వత శాంతిని పొందుతాడు.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥

అతను తన అహానిష్ఠురియు ప్రపంచ అనుబంధాలను నియంత్రణలో ఉంచుకుంటాడు.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

గురువు గారి మాటల దాత్రా, మనసు యొక్క అజ్ఞాన చీకటి తొలగిపోతుంది, మరియు ఒకరి మనసు యొక్క భారీ తెరలు తెరుచుకుంటాయి మరియు దైవిక జ్ఞానాన్ని పొందుతారు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਅਪ੍ਰਾਨੀਤ੍ਰਿਓਂਗਦੀਸੁਕੁੰਟੂਆ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਮਨਸੁਲੋਂ ਊਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਚੁਏਨਠੁਠੰਗਾ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਵਲਨ ਆਯਨ ਮਨਸੁਸੁਰੀਰੰ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁ, ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁ ਧਾਨੀਸੁ ਊਟੁੰਦਿ.

ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਚਾਵੁ ਬਠੁਕੁਲੁ ਰੋਂਡੁ ਮੀ ਚੇਠੁਲੋਂਨੋਂ ਊਨਾਠੁ.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕ੍ਰਿੰਦ ਊਨਠੁਆਨਿਕੀ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰਮੁਪਿਮਨੁ ਅਠਨਿਕੀ ਪ੍ਰਦਾਨੰ ਚੇਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਠਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚਾਲੀ, ਈਦੀ ਮਿਮਲੀਠੁ ਜੀਵਿਠਮੰਤਾ ਪੁਠੁਕ ਨੁੰਦੀ ਮਰਠੰ ਵਰਕੁ ਚੁਸੁਕੋਂਗਲਦੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੋਂ:

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋਂ ਲੋਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਠਮੁਨਿਵਾਡੁ.

ਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਏ ਸੁਠਾ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਯਲ ਯੋਗਠੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਪਾਲਨੁ ਮਦਿੰਪੁ ਚੇਠੁਲੋਂਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਂ ਵਠੀ ਠੀਨਿਨਿ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਦੋਵੁਨਿ ਸਠੁਠਾਲਨੁ ਚਦਵਟੰ ਦਾਠੁ, ਅਠਨੁ ਅਠਨਿਠੋਂ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਬਠੀ ਊਟਾਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਰੀ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚੈ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖੈਂਨੁ
ਸਮਰਿਠਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਜੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਨਿ ਪਲ੍ਲ ਭੜੀ ਗਲਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਮਾਯ ਯੋਕੁਧਾਡੁਲ ਨੁੰਡੀ ਅਪ੍ਰਮਤ੍ਤੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਗੌਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥

ਦੇਵੁਡਾ, ਸਠ੍ਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀਨੀ ਬਾਗਾ
ਚੂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

ਐਯਨ ਕੁਪਯੋਕੁਧਾਪੁਨੁ ਏਵਰਿ ਮੀਦ ਅਯਿਠੈ ਚੂਪਿਸ਼ਾਡੋਂ ਵਾਰੁ ਆਮੋਦਯੋਗੁਠੁ
ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਐਯਨ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭੜੀਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਠਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਡੁ (ਜੀਵਿਠਲੋਂ ਸਤਾਠੀਚਰਿਸ਼ਾਡੁ

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਤਪੁਠ੍ਠਾਰਠਲੋਂ ਊਂਚੈ ਏ ਮਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਠਦਰਠਾਨਿਠੀ ਵਠੀ
ਏਕਠੁ ਕਨੁਗੋਂਨਗਲਡੁ?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠੀਨਿ (ਵਾਰੀ ਗਠ ਪਨੁਲ ਆਠਾਰੰਗਾ) ਮਾਰਠ੍ਠੈਮੁ.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸਤਠੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ, ਅਠਨਿ ਪਰਿਪੁਠੁਠੁ ਠਯੁ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨਿ ਤਨਠੋਂ ਏਕੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਲੋਂ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੋਠੁਠੁਲਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁਠੁਨ ਵਠੁਵੁ ਆਠੁ

ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥

ಆಮೆ ತನ ಭರ್ತ-ದೇವುಣ್ಣಿ ಮರಚಿಪೋಯಿంది; ಆಮೆ ಯುಕ್ತದೋಪಾಲ ಕಾರಣంగా ಆಮೆ ವದಿಲಿವೆಯಬಡುತುంది.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ಆಮೆ ಎಲ್ಲపుಥూ ఏడుస్తూనే తిరుగుతుంది. తన భర్త-దేవుని సహవాసం లేకుండా, ఆమెకు ఆధాత్మిక శాంతి లభించదు.

ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥

ఈ ప్రపంచంలో శాంతికి గురైన తన భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహించిన ఆత్మవధువు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

తన అహంనిరూపిణిచడం దాట్లా, గురువు గారి మాటల దాట్లా తన భర్త-దేవుణ్ణి గుర్తిస్తుంది.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ఆమె నామ ఆభరణాలతో తనను తాను అలంకరించుకుంటుంది, మరియు ఎల్లపుథూ తన భర్త-దేవుని సాంగత్యాన్ని తన హృదయంలో ఉంచుకుంటుంది.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਜਾਤੁਲਲੋਂ ਜੀਵੁਲਨੁ ਸੁਘੋਚਿਅਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਕਾਨਿ ਆਯਨ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਸ਼ਾਡੋਂ ਅਤਨੁ ਆ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲਲੋਂ ਏਕਮੈ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਅਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਅਨਿਖਾਪਾਲੁ ਕਡਿਗਿਵੇਯਬਡਠਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਠਯੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਦਾਠਾ, ਸਠਠੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੰਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੋਯਬਡਠਾਯੁ.

ਲੇਖਾ ਮਾਰੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਕਰਿ ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਡਿਗਿਨਪੁਠੁ, ਸੰਤੁਪੁਕਿਰਮੈਨ ਸਮਾਧਾਨਾਨਿਖੁਵਰੁ ਐਵਠੁਲਰੁ?

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੁਐ ਤੀਐ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਮਨ ਦੁਰੁਠਾਲਨੁ, ਸੁਗੁਠਾਲਨੁ ਲੋਕਿਠਚਡੰਲੋਂ ਠਾੰਤਿ ਏਪੁਠੁਕੀ ਊਂਡਦੁ.

ਆਏ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਠੁ ਸਾਚਾ ਆਏ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਲਿਖੁਮਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੈ ਆਯਨ ਤਨ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮਨਲਿਖੁਨਲੋਂ ਐਕਠੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ਅਤਨੈ ਸਠੁੰਗਾ ਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਖੋਯਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਆਯਨ ਮਨਲਿਖੁਨਲੋਂ ਏਕੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਏ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ, ਕੀਰਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਐਠੁਲੋਂ ਐਡਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥

ਤਨ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਗਿ ਊਨਘੋਂਟ ਮਰਿਯੁ ਕਨਬਡਨਿ ਚੋਂਟੁਲਲੋਂ (ਵਿਸ਼ਠੁਮੰਤਯੁ) ਵਾਝੀਂਚਿ ਯੁਮੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੰਨਾ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪਵਲਨ ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਦਰਫਮੁਨੁ ਪੋਂਦਿਨਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰੁਦਯਮੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮ ਆਨੰਦਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀਪੋਂਤੁੰਦਿ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਰਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਕੋਂਰਿਕਨੁ ਤਝੀਂਚਿ ਵਾਰੁ ਸਮਾਨਤਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਘੁ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

ਓਂਟਰਿਗਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਤਮੁ ਮਨਸੁਠੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਚੋਂਵਾਰੀਕੀ ਨੋਂਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਂਧਨਲ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਰਿਗਿ ਤਨ ਆਂਟੀਕੇਂ ਤਿਰਿਗਿ ਵਸੁੰਦਿ (ਸੰਚਾਰਾਨਿਘੋਂਤਿ ਪਿਰੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ), ਮਰਿਯੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਪੋਂਤੁੰਦਿ.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਓਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦਾਰਿ ਤਪਿਠੁਦਿ. ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ, ਦਾਨਿਨਿ ਵਿਚਠੁਵਿਡੀਗਾ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥

ਓਂਕਰਿਨਿ ਮਰਚਿ, ਅਦਿ ਦਠੁਦਠੁਠੁਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁੰਦਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਸੰਦੋਹਾਠੋਂ ਮੋਂਸਪੋਂਯਿਨਦਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਚੁਠੁਆ ਤਿਰੁਗੁਠੁੰਦਿ. ਨਾਮੰ ਲੋਂਕੁੰਡਾ, ਅਦਿ ਦੁਃਘੰਲੋਂ ਬਾਧਪਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਵਿਧਿਨਿ ਤੀਰਿਠੁਠੁਤਾਰੁ,

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥

ਗੁਰੂਵਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸਿਠ੍ਰਿ ਚੇਂਦੁਤੁੰਟਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਃ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾਚੇਠ੍ਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ ਲੀਨਮੁਏ ਖੋਠ੍ਰਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥

ਮਾਯਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਃਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਡੁ.

ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥

ਮਰਠ ਭਯੰਠੋ, ਅਤਨੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਃਡਿਠੋਠ੍ਰਾਡੁ.

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਠੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੰਗਾ ਅੰਠੁਡੁ, ਮੁਗਵਾਡੁ ਕਾਵਡੰ ਵਲੁ, ਅਤਠ੍ਰਿਪਾੰਕਾਰੀ ਮਾਯਨੁ ਤਪੁ
ਞੰਕ ਦੇਨਿਨਿ ਚੁਾਡਲੇਡੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਤਨ ਸੋਂਤ ਪਾਪਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਇਕਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਃ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਮੰਠੋ ਞਤਚੇਸਿਨ ਵਾਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡਿ ਃਨਾਠ੍ਰੁ.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਾਰਠ੍ਰ ਭਠ੍ਰੀ ਆਠਾਠਨ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਆਠ੍ਰਾਦਕਰੰਗਾ ਃਂਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਠਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਃ ਞਾਂਤਿਨਿ ਅੰਡਿੰਚੇਵਾਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਸੇਵਲੁ ਚੇਂਠ੍ਰਾਰੁ. ਮੀਰੇ ਵਾਰੀ
ਕੋਰਿਕਲਨਿਠ੍ਰੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰੁਠ੍ਰਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥

ਃ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀ ਅਭਯਾਰਠ੍ਰੁ ਕੋਂਸੰ ਵੇਤੁਕੁਠਾਨੁ.

ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੀਰੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਗੋਰਵੰਗਾ ਆਠ੍ਰੀਰਠ੍ਰਿੰਚੰਡਿ.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚੇ ਵਠ੍ਰੀ ਦਗਰਕੁ ਮਰਠਭੁਾਤੰ ਕੁਾਡਾ ਰਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ, ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਰੁ

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਮੈ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੁਤੁਨਾਘੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਸਤਾਘ੍ਰਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਪਯੇਸੇਦਿ ਮੈਰੇ.

ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥

ਸਤਾਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ ਦਾਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥

ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਸਤਾਘ੍ਰਿਚ੍ਚਠਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, (ਦੇਵੁਨਿ) ਨਾਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਯਿ ਤਮ ਅੰਤਰਠ
ਸਠ੍ਠਾਵਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਅਹੰਨਿਰੁਲਿੰਚੇ ਵਠ੍ਠੀ, ਅਤਨੁ
ਚਨਿਪੋਯਿਨਲ੍ਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਡੁ.

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਮਰਠੰਮੁ ਆਯਨਨੁ ਭਯਪੇਠ੍ਠਦੁ, ਦੁਃਖਾਲੁ ਆਯਨਨੁ ਬਾਠਿੰਚਲੇਵੁ.

ਜੇਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੯॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਆਯਨ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈ, ਆਯਨ ਆਤ੍ਮ
ਪਰਮਾਤ੍ਰਠੋ ਕਲਿਸਿਪੋਤੁੰਦਿ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂਨੁ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੇਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਪਦੇ ਪਦੇ ਠਾਠੰ
ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਨੁ ਸਾਸ਼ਠਮੈਨ ਦਾਨੀਕੀ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟੂ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਪੈ ਵਠਹਾਰਿਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੈਵਿਕ ਸਾਂਤਿ
ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਲਠ੍ਰਿ ਠਿਠਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥

ਠੁ ਸਰੀਰੰ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਠੰਟੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਆਤਮਦਾਨੀਨੀ ਬਲਹੀਨਮੈਨ ਵਸੁਨੰਵਲੋ
ਠਰਿਸੁੰਦਿ.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਦਠੁਦਠੁਠਾਠੀਕੀ ਅਨੁਬੰਠੰਗਾ, ਆਤਮਦੇਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਸਾਠਿੰਚਦੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

പഗలు, രാത്രി അതലോകവാಂചല മంటല്ല് മಂಡുതാ തിരുగుതാనే ఉంటుంది. భర్త-దేవుడు లేకుండా, అత్యగోప్యముఃఖాలలో బాధపడుతూ ఉంటుంది.

ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥

ఆమె శరీరం మరియు ఆమె సామాజిక స్థితి ఇకపై ఆమె ప్రపంచానికి వెళ్ళవు.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥

పనుల లెకఖను అడిగినపుడు, ఈ లోకంలో సత్యంతమైన యోగశ్రలను సంపాదించుకునప్పుడై ఆత్మవిముక్తి చెందుతోంది.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించి సేవ చేసేవారు, నామ సంపదతో ధనవంతులు అవుతారు. ఇకణ్ణా, తరాణ్ణి లోకంలోనూ వారు దేవుని నామమున లీనమైపోయి ఉంటారు

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

ఎల్లపుణ్ణూ దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయానికి అనుగుణంగా ఉండి, తన జీవితాన్ని ఆయన నామంతో అందించేవాడు.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥

గురువు కృప వలన ఆయన తన హృదయంలో భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥

రాత్రి పగలు, ఆయన దేవుని నామాన్నిపేమపూరణ్ణంగా గుర్తుచేసుకుంటాడు. దేవుని నామం పట్ల ఎనఱ్ణూ మసకబారని ప్రేమతో ఆయన లోతుగా నిండిపోతాడు.

ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

మన గురువు ఎల్లపుణ్ణూ మనతోనే ఉంటాడు.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਕੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

గురుకృపచేత, దివభృష్ఠితో ఆయనను చూడగలిగినది ఆ అరుదైన వణ్ణి మాత్రమే.

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਉਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਨਾ ਦੇਂਦੁ ਅਤੁਫੁਲੁ; ਤਨ ਦਯਾਦਾਕੀ ਣਾਲੁ ਨੁ ਚੁਪਿਸੁ ਆਯਨੇ ਮਨਲਿਖਤਨਠੇ
ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥

ਏ ਪੁਰਪਚੰ ਮਾਯਠੇ ਭਾਵੋਦੇਸੁ ਅਨੁਬੰਧੰਲੋ ਨਿਦੁਰਪੋਠੋਂਦਿ.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥

ਨਾਮਾਨਿਮੁਰਸੇ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਦੇ ਤਨਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੁੰਦਿ.

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੇ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਏ ਲੋਕਾਨਿਯੁਝਾਨਪੁ ਨਿਦੁਰਲੋ ਊਚੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਮੇਲੋਭੁਗੁਲਡੁ. ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਤੁਰਮੇ ਏ ਸਾਣੁਣਾਠਾਨਿਘੋਂਦੁਣਾਰੁ.

ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੇ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਯਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਘੋਂਦੋ ਵਠੀ ਭੁਰਮਨੁ ਪੁਰਸਰਿਸੁਣੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲੰਨ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਣੁੰਦਿ.

ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਪੁਰਮ, ਭੁਕੀਠੋ ਨਿੰਡਿੰਨ ਵਾਡੁ ਲੋਕਵਾਂਧੰਨ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਪੋਠਾਡੁ. ਅਹਾਨਿ
ਅਠਚਿਵੇਸਿ, ਅਲਾੰਟੀ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੁਠੁਵੁਣਾਡੁ.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

ਅਤਡੁ ਸਠੁੰਗਾ (ਮਾਨਵੁਲੁ) ਸੁਠੀਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਟੀਨਿ ਵਿਭੀਨੁਠੁਨੁਲਨੁ
ਚੇਯੁਠਾਨਿਕੀ ਨਿਯਮਿਸੁਣੁ (ਮਾਯਲੋ ਵਾਰਿਨਿ ਚਿਕੁਠੁੰਟਾਡੁ).

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥

ਅਤਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਲਕੁਲਾਦਿ ਯਾਣੁਲਕੁ ਯੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਕਲਿਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਯਾਠੀੰਚੇਵਾਰੁ ਸਠੁਲੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਕੁ
ਪੁਰਿਕਰਮੈਨ ਪਨਿਨਿ ਮਾਤੁਰਮੇ ਚੇਸੁਣੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਫਕਠੀਲੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਵਿਲੁਵੈਨ ਕਾಂತਿਨਿ ਊਚਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦਾਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਦਿ
ਲਭੀਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਊ ਆਭਰਠਠੋ ਨਿੰਡੀਓਯਿਨਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਤਾਝੀਠਾਚਠੀਚਿ,
ਸਤਝੁ ਸਠਠਾਯਿ ਪੈ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਏਲਾ ਪਰੀਕੀਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੋ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅੰਕੀਤੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਯ ਚੀਕਠੀਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਠੁਠੀਕੀ, ਵਾਰੁ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ
ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮ ਆਠਠੁ ਪ੍ਰਠਾਨ ਆਠਠੋ ਵਿਲੰਨੰ
ਚੈਯਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥

(ਫਕਵੈਪੁ), ਊ ਸਰੀਰੰਲੋ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਵਿਪਯਾਲੁ) ਯੋਕਠੋਪਠੀਠੀਠੁਮੁ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

(ਮਰੋਵੈਪੁਨ) ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਪਠੁਠੁਡੁ, ਅਠੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਠਮੈਨਵਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਏ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ. ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਚੁਮਾਪਿਸੁਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਡੀਨਿ ਤਨਠੋ ਈਕਠੁ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੋ ਨਿਠਠੁਠੁਮੁ ਨਾਟੁਠੁੰਦਿ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਆ ਵੱਛੀ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਵੇਪੁ ਤੀਸੁਕੁਵਸੁਣਾਡੁ.

ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰਫ਼ਾਫ਼ੀ. ਆ ਵੱਛੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੁਤਮੈਨਵਾਡੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ. ਅਤਨੀਕੀ ਏਲਾਠੀ ਆਂਦੋਲਨਲੁ ਊਂਡਵੁ.

ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਦੋਪਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲਨੁ ਤੋਲਗਿਠਚੇਵਾਡੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮਨੰ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਪ੍ਰੇਮਤੋ, ਭਕੀਤੋ ਧਾਠੀਠਚਾਲੀ. ਆਯਨ ਮਨਲੋ ਊਂਨੁਤਨ ਗੋਰਵਨੀਯਮੈਨ ਭਯਾਨਿਭਕੀ ਆਰਾਠਨਨੁ ਧੁਵੀਕਰੀਸੁਣਾਡੁ.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਊਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦੀ ਮੀ ਚਿਤਮੈਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਕੀ ਆਰਾਠਨ ਯੋਕਭੁਪੁਮਤੀਨਿ ਪਿਠੰਦੁਤਾਰੁ.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ, ਸਠੁੰਗਾ ਬਪੁਮਤੁਲਤੋ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਆਰਠੀਸੁਣਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਟੀਨਿ ਈਚਿਠੰਦੁਕੁ ਏਪੁਠੁ ਚਿਠਿਠਚਡੁ.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨਿਮਾਨਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਦਾਤ. ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੀ ਅਹਾਨਿ ਤੁਡੀਚਿਵੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਨਵੁਲ ਆਠਾਠੀਠ ਈਵਿਠਾਨਿਠੁਨਰੁਠਰੀਸੁਣਾਡੁ.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥

ਊਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਾਕੁਂਡਾ, ਨਾਕੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ਊਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮੁਠੀਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਠੀਸੁਣਾ ਮਿਮੁਠੀਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪੁਠਾਠੀਸੁਣਾਠੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਓ' ਭਾਗਵੰਤ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਨਨੁਮੀਠੋਂ ਐਕਠ ਦੱਸਕੋਂਡੀ. ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾਨੇਂ ਮੈਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਮੈ ਰੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥

ਓ' ਦੱਸ, ਨਾ ਕੋਂਸੰ, ਮੈ ਲਾਗਾ ਐਂਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥

ਮੈ ਕ੍ਰਪ ਐਂਕੁਮਾਪੁ ਦਾਠਾ, ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਫਲਵੰਤੰ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਓ ਦੱਸ, ਮੈਰੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਮਰਿਐ ਗੁਰੁ ਸਲਹਾਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇ ਵਾਰਿਨੀ ਝਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਚੁਸੁਕੋਂਡੀ.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਰੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਓ ਦੱਸ, ਨਾਕੁ ਨੈਂ ਅੰਤ ਗੋਪਠਾਰੁ ਐਂਕੋਵਰੁ ਠੇਲਿਐਦੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥

ਮੈਰੇ ਈ ਵਿਠਾਠੁਪੁਠੁੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਐ ਮੈਰੁ ਦੀਨੀਨੀ ਨਾਠਨੰ ਚੋਐਠੁਲਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਂਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵੱਝੀ ਤਨ ਝੰਟੀਨਿ (ਮਨਸੁ ਸੁਮੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ) ਈ ਈਦੁ
ਰਾਕੁਸੁਲ ਨੁੰਡੀ ਕਾਪਾਡਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿਨਿ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਂਸ਼ਾਡੁ.

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਨਿਤ੍ਰਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਹਜੇ ਪੁਠੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥

ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਵਾਰੁ ਸਹਾਝੰਗਾ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਤਮੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੈਵੁਨਿਠੋ ਸਮਾਵੈਸ਼ਮੁ, ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਮਹਿਮਗਲ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਗਾ,
ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨੰਠੋ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਮੋਦਟੁ, ਦੈਵੁਡੁ (ਫੁੰਟਰਿਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਵੱਝਮੁ) ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਬਹਿਰੁਤੰ
ਚੈਂਸੁਕੁਨਾਠੁ;

ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥

ਤਨ ਸੁਘ੍ਰਿ ਰੂਪੰਠੋ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਬਹਿਰੁਤੰ ਚੈਂਸਿ, ਸਘੁੰਗਾ ਮਾਰਿ, ਆ ਤਰਾਠ੍ਰ
ਤ੍ਰਿਮੁਖੁ ਮਾਯਨੁ (ਦੁਰੁਠੰ, ਠਰੁਠ, ਸ਼ਕੁਤੀ) ਸੁਘ੍ਰਿੰਚਾਡੁ.

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਚੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਆਠਾਠ੍ਰਿਕੁੰਗਾ ਨਾਲੁਵ ਪ੍ਰਿਠਿਕਿ ਏਦੁਗੁਠਾਰੁ, ਅੰਦੁਠੋ ਮਾਯ
ਯੋਕੁਮੁਡੁ ਪ੍ਰੇਰੰਲ ਵਲੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੈਡੁ. ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੈਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਦੈਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿਸ਼ੈ ਅਨ੍ਰਿਸ਼ੁਠਮੁਨੈਵੈ (ਮਰਿਯੁ ਸਰੈਨਵਿ).

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਦੈਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਸਹਾਝੰਗਾ ਸ਼ਾਂਠਿ, ਸਮੁਠਾਕੰਠੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಸಶ್ಚಿಂಚುಕೊವಡಂ, ಚಿವರಿಕಿ ಆಯನತ್ ಕಲಿಸಿಠಂಡಟಂ ಗುರುವು ಅನುಚರುಡಿ ಕರ್ತವಠ.

ਸਚੇ ਬಾಝਹੁ ಕೇ ਅਵರು ನ ದੁਆ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆಫ್ಹಿತುಲಾರಾ, ಶಾಶ್ಚ್ರ ದೆವುಡು ತಪ್ಪಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ਦುಜೈ ಲಾಗಿ ಜಗು ಖಪಿ ಖಪಿ ಮುਆ ॥

ದಠ್ಠದಠ್ಠಾನಿಕಿ ಅನುಬಂಧಂ, ಮಾನವತಠ್ಠ ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತಂ, ಬಾಧಪಡುತುಂದಿ ಮರಿಯು ಕ್ಷಿಣಿಸ್ತುಂದಿ.

ਗುರಮುಖಿ ಹೆವೈ ಸು ಏಕೆ ಜಾಣೈ ಏಕೆ ಸೆವಿ ಸುಖು ಪಾವಣਿਆ ॥೬॥

ಗುರುವು ಅನುಚರುಡು ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಪ್ರೆಮಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ಆಯನನು ಸಶ್ಚಿಂಚುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ಠಾ ಪ್ರಶಾಂತಂ, ಜೆವಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಆನಂದಾನಿ ಆಸಾಠ್ಠಿಸ್ತಾಡು.

ಜಿಇ ಜೆತ ಸತಿ ಸರಣಿ ತುಮಾರಿ ॥

ಅನಿಜ್ಜೆವುಲು ಮರಿಯು ಜಂತುವುಲು ಮೆ ಸಂರಕ್ಷಣಲೆ ಠನಾಠ್ಠು.

ಆಪೆ ಪರಿ ದೆಖಹಿ ಕಚಿ ಪಕಿ ಸಾರಿ ॥

ಪ್ರಪಂಚಂ ಒಕ ಚದರಂಗಂ ಬೊಠ್ಠು ಲಾಂಟಿದಿ, ದಿನಿಲೆ ಮೆರು ಅಪರಿಪೂಠ್ಠ ಮರಿಯು ಪರಿಪೂಠ್ಠಮೆನ (ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತಂ, ಠನಠ್ಠಂ) ಮಾನವುಲನು ಠಂಚಾರು, ಕಾನೆ ಮೆರು ಅಂದರಿನೆ ಚುಸುಕುಂಟಾರು.

ಅನದಿಠು ಆಪೆ ಕಾರ ಕರಾಏ ಆಪೆ ಮೆಲಿ ಮಿಲಾವಣਿਆ ॥೭॥

ಮೆರು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ವಾಟಿನಿ ಪನುಲು (ಮೆ ಸಂಕಲಠ್ಠ ಪ್ರಕಾರಂ) ಚೆಸೆಲಾ ಚೆಸ್ತಾರು, ಮರಿಯು ಮೆರು ಮಿಮಠ್ಠಿವಾಟಿನಿ ಮೆಠೆ ಏಕಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾರು.

ತೈ ಆಪೆ ಮೆಲಹಿ ದೆಖಹಿ ಹದೂರಿ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೆರು ದಗ್ಗರಂ, ಠಂಡಂಡಿ ಮರಿಯು ಮಾನವುಲಂದರಿನೆ ಚುಸುಕುಂಟಾ ವಾರಿನಿ ಮೆಠೆ ಏಕಂ ಚೆಸುಕೊಂಡಿ.

ಸಖ ಮಹಿ ಆಪಿ ರಹಿಆ ಠರಾಪುರಿ ॥

ಮೆರು ಪೂರಿಗಾ ಅಂದರಿಲೆ ನಿವಸಿಸ್ತುನಾಠ್ಠು.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥

ఓ నానక్, దేవుడు సత్యంగా ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు; గురు అనుచరులు మాత్రమే దీనిని అర్థం చేసుకోగలరు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥

గురువు మాటలు జీవితంలో ప్రేమ మరియు శాంతిని తీసుకువచ్చే అదుభతమైన మకరందం లాంటివి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥

కానీ అరుదైన గురు అనుచరులు మాత్రమే దానిని ఆస్వాదించారు మరియు అది తీసుకువచ్చే మూఝు చూశారు.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ఈ సరోవరం అమృతాని హీక్షించడం దాత్రా, ఒకరి అంతర్గత సభావం ప్రకాశిస్తుంది, మరియు దేవుని ఆస్థానంలో దైవిక పదం ప్లే చేయబడుతోందని ఒకరు భావిస్తారు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

గురువు గారి మాటలకు అనుగుణంగా మనసును ఉంచే వక్తికి ననుష్చన అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యగురువు మకరందం కొలను లాంటిది. ఈ కొలనులో సాఫ్తం చేసిన వారు (గురు బోధలను అనుసరిస్తారు) నిజమైన భక్తితో, దుర్గుణాల యొక్క మురికిని తొలగించివేస్తారు.

ਤੇਰਾ ਸਚੈ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ఓ నిత్యదేవుడా, మీ సద్గుణాల పరిమితులను ఎవరూ కనుగొనలేరు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

గురు కృప దాత్రా, అరుదైన వక్తి మాత్రమే మీపై తన మనసును ఫిరపరచుకున్నాడు.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, నీ నామము కొరకు నేను ఎంతో ఆరాటపడగలను, నినున్నుతించడం నాకు ఎనర్థూ సంతోషం కలిగించకపోవచ్చు

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

ఇపుడ్లు, దేవుడిని తప్పనేను ఇంకెవరినీ చూడలేను,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

ఎందుకంటే గురుకృప వలన నేను నామం యొక్క అదుఱ్ఱమైన మకరందాన్ని తీసుకున్నాను కాబట్టి.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

గురువు గారి మాటల దాఱ్ఱా నేను మాయ కోసం నా కోరికలనిర్మిటినీ తీరువునాఱ్ఱు, ఇపుడ్లు నేను సహజంగా శాంతి ఫితిలో కలిసిపోయాను.

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥

దర్ఢదఱ్ఱానికి అనుబంధంగా ఉనఱ్ఱీఱ్ఱు అహంకారగుఱ్ఱి మూర్ఱ్ఱు, పనికిరాని గఱ్ఱి (మాయ) కోసం అమూలఱ్ఱైన నామానిఱ్ఱులుకునాఱ్ఱు.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥

గుఱ్ఱి గా ఉండే ఆఱ్ఱసంకలఱ్ఱు గల మనుఱ్ఱులు దర్ఢదఱ్ఱేమతో జతఱ్ఱేయబడఱ్ఱారు.

ਜੇ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ఏది (ఱ్ఱెడు) పెరిగినా, (అదే దుఱ్ఱ ఫలం) దానిని ఒకరు కోసేఱ్ఱారు మరియు కలలో కూడా శాంతిని పొందలేరు.

ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

దేవుడు తన కనికరానిఱ్ఱుమాపించే వఱ్ఱికి మాఱ్ఱమే అమూలఱ్ఱైన నామం లభిస్తుంది.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ఎందుకంటే అలాంటి వఱ్ఱి గురువు మాటలను మనసులో పొందుపరుఱ్ఱుకుంటాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ప్రతిరోజూ, ఎల్లప్పుడూ దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో జీవిస్తున్నావు, మరియు అహాన్నిరూపింపడం దాటా అతను తన మనసును దుర్గుణాలను వెంబడించకుండా నియంత్రిస్తున్నావు.

భరమ చుకాఱియా సదా సుఖ పాఱియా ॥

దుర్గుణాల నుండి తన మనసును నియంత్రించిన వక్తి ఎల్లప్పుడూ శాశ్వత శాంతిని పొందుతున్నావు.

గుర పరసాది పరమ పదు పాఱియా ॥

గురువు దయవల్ల అటువంటి వక్తి అతుస్థిత ఆధాత్మిత హోదాను పొందుతాడు.

అంతరు నిరమల నిరమల బాణి రిరి గుణ సరసె గావణియా ॥౬॥

దైవిక పదాలను పరిశుద్ధపరచడం దాటా ఆయన మనసుస్పష్టంగా ఉంటుంది, ఆయన దేవుని స్తుతిని సహజంగా పాడతాడు.

సిమిత్రి సాసత బెద వఖాణి ॥

కేవలం స్మతులు, శాస్త్రాలు, వేదశాస్త్రాల గురించి ఉపనాసాలు ఇచ్చేక పండితుడు,

భరమె బూలా తతు న జాణి ॥

కానీ మాయచేత మోసపోయిన నిజమైన వాస్తవాన్నిదేవుని గురించి అర్థం చేసుకోలేడు.

బిన్ సతిగుర సేవె సుఖ న పాఱె దుఖె దుఖ కమావణియా ॥౭॥

సత్యగురువుకు సేవ చేయకుండా (గురువు బోధనలను అనుసరించి) అతను శాంతిని పొందలేడు, కానీ మరింత బాధను పడాలిస్తుంటుంది.

ఆపి కరె కిసు ఆఖే కెఱి ॥

దేవుడే సత్తుంగా ప్రతిదీ చేస్తాడు. కాబట్టి, ఎవరికి ఫిరాదు చేయాలి?

ఆఖణి జాఱిఱి జె బూలా రెఱి ॥

అతను తప్పధారి పట్టించాడని మాత్రమే అర్థం చేసుకోవచ్చు

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥

ఓ నానక్, ప్రతిదీ చేయడానికి దేవుడు ఉన్నాడు, మరియు నామానిష్ఠాత్వం చేయడం దాట్లా మాత్రమే ఒక వక్తి దేవుని పేరులో విలీనం అవుతాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాట్లా, రాగ్ మాజ్:

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

దేవుడు సత్వంగా, సహజంగా తన ప్రేమతో మానవులను నింపుతాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥

గురువు గారి మాటలకు అనుగుణంగా వాటిని పొందడం దాట్లా అతను వారిని తన ప్రేమతో చూసుకుంటాడు.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥

వారి మనస్సుశరీరం, నాలుక దేవుని ప్రేమ యొక్కలోతైన ఎరుపు రంగుతో పూర్తిగా సంతృప్తిచెందాయి. దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయం వారిని దేవుని పట్ల ప్రేమతో నింపుతూ ఉంటుంది

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

నిరభయమైన దేవుణ్ణి వారి మనస్సుల్లో ప్రతిష్ఠించిన వారికి ననుషోను అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

గురుకృపవలన, నిరభయమైన దేవుణ్ణి ఆరాధించే వారు, గురువు మాటలతో వారిని ఏకం చేయడం దాట్లా, దేవుడు వారిని విషప్రపంచ మహాసముద్రమైన దుర్గుణాల నుండి రక్షిస్తాడు.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

సీల్షు అహంకారం ఉన్నవక్తి తెలివిగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

అలాంటి వక్తి, యాత్రికుల ఫలాల్లో సాఫ్తం చేయడం వంటి నీతిమంతమైన పనులు చేసినపట్టికీ దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదించబడడు.

ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੇਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਅੱਤਨੁ ਖ਼ਾਲੀ ਚੇਤੁਲਠੋਂ ਪ੍ਰਵਚਨਲੋਂਕੀ ਵਚਿਘੋਟੁਵਠੀ ਆਧਾਠੀਠ ਲਾਭਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਚਸ਼ਾਡੁ. ਅੱਤਨੁ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲਕੁ ਚਿੰਤਿਸ਼੍ਰਾ ਠੰਡਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ॥

ਅੰਧੁਡੁ, ਸੰਠ੍ਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਗਲ ਵਠੀ ਨੀਤਿਮੰਤੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਮੀ ਆਲੋਚਿੰਚਡੁ.

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਗੱਤ ਪੰਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਰਠਠਿੰਚਿੰ ਆਧਾਠੀਠ ਕੁੰਠਿਠਠੋਂ ਅੱਤਨੁ ਪ੍ਰਵਚਨਲੋਂਕੀ ਵਚਾਠੁ ਮੁਰਿਠੁ ਈਕਠੁ ਕੂਡਾ ਅੱਤਨਿਕੀ ਏਮੀ ਅਠੁੰ ਕਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸੰਠ੍ਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਚਾਰਬਠੁਮੈਨ ਪੰਨੁਲਨੁ ਕੂੰਨਸਾਗਿਸ਼ੁੰਡਿ ਮੁਰਿਠੁ ਸਰੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਠੁਪਿਸ਼ੁੰਡਿ. ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੀੰਚਕੁੰਡਾ ਠੰਚੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰ ਵਧਾ ਅਵੁਠੁੰਡਿ.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥

ਸੱਠੁਠਾਠਨ (ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਸਠੀੰਚਡੰ) ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਵਾਕੁਠੁਠਾੰਸੰ.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਢਾਠੁ, ਏਕਰੁ ਢੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁੰਨਿ ਪੋੰਡੁਠਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਭਕੁੰਨੁਕੁ ਢਿਵਠੁਕਾਠੀਠੁਠਿਵਿਸ਼ਾਡੁ ਮੁਰਿਠੁ ਈ ਵਿਠੰਗਾ ਅੱਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਢੇਵੁਨਿ ਪੱਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਪੁਠਾਡੁ.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

ਢੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਾਲੁਕ ਮੋਠੁੰ ਨਿੰਪੁਕੁਨਠਾਡੁ,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਏ ॥

ਸਹਾਜੰਗਾ ਆ ਵਠੀ ਮਨਸੁਸੁਰਿਠੁ ਠਰੀਰੰ ਢੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਠੁਠੁੰਡਿ.

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਆ ਵਠੀ ਪ੍ਰਿਠੁਮੈਨ ਢੇਵੁਨਿਠੋਂ ਈਕਠੁ ਠੰਡਿ ਅੱਤਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਖੁਗੋਲੁ ਠਾੰਠਿਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ.

ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే తన ప్రేమతో ఆశీర్వాదించబడిన దేవుని పాటలను పాడతాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥

గురువు గారి మాటల దాట్రా అటువంటి వక్త్రీ అసష్టంగా ప్రశాంతంగా జీవిస్తాడు.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

గురుబోధకు తమ చైతనాశ్రితునుగుణంగా ఉంచి, దేవుని నామానిధానించేవారికి ననుభవేను సమర్థించుకుంటున్నాము.

ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥

దేవుని నామమును ధానించడం దాట్రా మాత్రమే వారి మనస్సుప్రసన్న అవుతుంది,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥

గురుకృప వలన దేవుని ప్రేమ గాఢమైన ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥

వారు తమ హృదయంలో దేవుని పాటలను పాడుతూనే ఉంటారు. ఈ విధంగానే దేవుడు సర్వంగా వారిని ఈ సత్యాశ్రితుంగీకరించేలా చేస్తాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

దేవుడు తన కృప చూపును ఎవరిమీద వేస్తాడో, ఆటను దేవుని నామముపై ధానిము యొక్కపాముఖ్యతను అర్థం చేసుకుంటాడు,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥

గురుకృప వలన ఆయన అహంకారము తొలగిపోతుంది.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੯॥

ఓ నానక్, దేవుని పేరు అతని మనస్సులో పొందుపరచబడింది, మరియు అతను తన ఆస్థానంలో గౌరవానిధానించాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాట్రా, రాగ్ మాజ్:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్రా గొప్పమహిమను పొందుతారు.

ਹਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

ਮਨਕੀ ਤੇਲੀਯਕੁੰਡਾਨੇ, ਪ੍ਰਾਯਯੋਦੇਵੁਡੁ ਮਨਸੁਘੋ ਨਿਵਸਿੰਚਠਾਨੀਕੀ ਵਸੁਣਾਡੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੰਠੁ ਚੋਟੁਲਾਠੀਵਾਡੁ. ਓ ਪੰਡੁ (ਨਾਮ) ਯੋਕੁਯਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀ ਪੋਂਦੀਨ ਵਠੀ, ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਅਤਨੀ ਕੋਰੀਕਲੁ ਤੀਰਠੁਡੁਠਾਯੀ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥

ਨਨੁਘੁਰੀਸੁਠੁ ਸੰਘਾਨੀਕੀ ਨਡੀਪਿੰਚੀ, ਨਨੁਠੁਨਠੋ ਈਕਠੁ ਚੇਸੇ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਨਨੁਘੋਨੁ ਸਮਰੀਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਓਕ ਵਠੀਨੀ ਪਵਿਠੁ ਸੰਘੁਠੋ ਈਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਕਠੁ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਠਾਠਾ ਓਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲੁਗੁਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

సత్యగురు బోధనలు లేకుండా ఒకరి ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్నివరూ అంచనా వేయలేరు.

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥

గురువు గారు దయతో నా అంతఃగతానిహ్నాకు చూపించారు.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

తన ఆత్మను చూసే వక్తికి దేవుడు సర్దుంగా తన జీవులతో ఒకటయ్యాడు మరియు ఆ వక్తి సహజంగా సమాన స్థితిలో కలిసిపోతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

గురు అనుచరుడు అయిన వక్తి మనసును కేవలం ఒక వక్తికి (దేవునికి) మాత్రమే టూన్ చేస్తాడు

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

గురువు మాటలతో దృఢదృష్టిని సందేహానిధూరం చేస్తాడు.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

తన సంచార మనసును నియంత్రిస్తూ, దేవుని నామానిధానిస్తూ, నామం యొక్క నిత్య సంపదను పొందుతాను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥

ఒక గురు అనుచరుడికి, అనిష్టనుల సారాంశం దేవుని స్తుతి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

గురువు అనుచరుడు దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని కనుగొంటాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ఎల్లప్పుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండివుంటాడు, ఆయన దేవుని స్తుతిని పాడుతూనే ఉంటాడు, ఆ విధంగా దేవుడు ఆయనను తన సమక్షానికి పిలుస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

సత్యగురువు మాత్రమే నామ బహుమతిని అందిస్తాడు. భగవంతుని చిత్తం దాట్లా మాత్రమే గురువును కలుస్తారు.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰ੍ਣਮੁਨਿ ਵਿਧਿ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਦੁਇਕਿ ਪਦੰ ਚਕਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ
ਪ੍ਰਿੰਦੁਪਰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਤਯਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਹਿਮਨੁ
ਪ੍ਰਿੰਦੁਤਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੰ ਮਾਝੰ:

ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

ਤਨ ਆਤਮਹੰਕਾਰਾਨਿਛੋਲੋਠੁਨ ਵਾਡੁ (ਛਨਠ ਆਧਾਠਿਠ ਪ੍ਰਿਠਿ ਯੋਕੁਮਹਿਮਨੁ
ਯੋਗਠਲਨੁ) ਪ੍ਰਠੀਦਾਨਿਠਪ੍ਰਿੰਦੁਤਾਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਞਮੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਆਠੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਦਿਵਿ, ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ
ਧਾਠਿੰਚਾਡੁ,

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ. ਮੀਰੇ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ
ਮਹਿਮਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੈਵਾਰੁ.

ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ਆ ਸਮਠੰ ਮਰਿਠੁ ਕੁਠੰ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਪਵਿਠ੍ਰਮੁਨਦਿ.

ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਸਠਮੁਨਿਵਾਡੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਨਚਿਠੁਪੁਠੁ.

ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਨਿਤ ਦੋਵੁ ਣੀ ਧਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਿਯਮੈਨ ਗੌਰਵੰ ਲਭਿਸੁੰਦਿ. ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਸਤ੍ਰੁਮੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਭਾਉ ਭੇਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਚੁਾਵਿਠੈ, ਆਧਾਠੀਠ ਏਦੁਗੁਦਲਕੁ ਆਹੌਰੰਗਾ ਦੁੈਵਿਕ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੌੰਦੁਤਾਰੁ.

ਅਨ ਰਸੁ ਚੁਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੈ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨਵਾਡੁ, ਲੌਕਿਕ ਪਦਾਰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਆਨੰਦਾਲ ਕੌਸੰ ਅਤਨਿ ਅਨੌਖੁਠ ਮੁਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਪਰਿਪੁਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਦਿਵਠੁਦੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਸੰਤ੍ਰੁਪੁਠਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਠਾੰਤਿਨਿ ਆਸਾਠੀਸੁਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥

ਮਾਯਚੇਤ ਅੰਧੁਲੁਨ ਅਞਾਨੁਲੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੌਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਰੁ.

ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥

ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਚੇਸੁਕੌਵਡਾਨਿਕਿ ਵਾਰੁ ਮਾਠਾਨਿਠੁਲਾ ਕਨੁਗੌਨਗਲਰੁ?

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠ ਮਰਣਾਨਿਠੁਦੇ ਪਦੇ ਪੌੰਦੁਤਾਰੁ. ਵਾਰੁ ਞਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰਲੌ ਤਿਰੁਗੁਤੁਾ ਊੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਭਯੰਠੌ ਬਾਠਿੰਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥

ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਲੁ ਕੌੰਦਰੁ ਦੁੈਵਿਕ ਪਦੰ ਯੋਕ੍ਰੁਸ਼ਾਰਾਨਿਠੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਤਮਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਪਦੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਠੰਸਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤੁਾਨੇ ਊੰਟਾਰੁ.

ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ಈ ਵਿਧంగా, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ
ਜੀਵਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਤੋਮਿਠਿ ਸੰਪਦਲ ਵਲੋ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਠਮ
ਮਨਸੁਠ੍ਠਲੋ ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਠਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਸੇ ਥਾਨੁ ਸੁਗਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ಆ ਘਲੰ (ਹ੍ਰਾਦਯੰ) ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰਿ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਮਨਸੁਠ੍ਠੁ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ
ਅਨਿਪਿਸ਼੍ਠੁੰਦਿ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਠ੍ਠ ਸੰਘੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਿਨ ਆ ਵਠ੍ਠੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਪ੍ਰਤਿ ਰੋਜ਼ਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਪ੍ਰਾਜਿਸ਼੍ਟਾ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਠੋ ਨਿਸ਼ਠ੍ਠੁਮੈਨ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿ
ਚਦੁਵੁਠ੍ਠਾਨੇ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥

ਸਭ੍ਰਿਤ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ਗਲਵਾਰੁ ਅਬਧ (ਲੋਕਸੰਪਦ) ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ,
ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਲੇਨਿ ਤਮ ਆਸੁਲਨੁ ਤਪੁਠੁ ਪ੍ਰਦਰਫ ਚੇਸਿ
ਚੂਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਰੀ ਭਾਰਾ ॥

ਤਪੁਠੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਤੀਵ੍ਰਮੈਨ ਬਾਧਲਕੁ ਲੋਨਵੁਤਾਰੁ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਸੰਦੇਹਾਲਲੋ ਤਪਿਠੁਠੋਠਿ, ਵਾਰੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਠੰਟਾਰੁ. ਵਾਰੁ
ਮਰਣਿੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਮਲੀ ਮਲੀ ਪੁਠੁਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਮ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪੁਠੁਠਾ ਚੇਸੁ
ਠੰਟਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥

ਨਾ ਨਿਤਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਠੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥

ਪਰਿਪੂਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠੈ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯਕਾਰਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਠਕਰੁ ਮਹਿਮਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ, ਬਾਧਨੁ,
ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਠੈ ਵਿਠੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥

ਠ ਦੇਵੁਠਾ, ਜੀਵਾਨਿਕੀ ਨਾਲੁਗੁ ਵਨਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਠਿੰਨਜੁਠਾਠੁਲਨੁ ਮੀਰੁ
ਸੁਠੁਠਿੰਚਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

ਕਾਨੀ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠੁੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੰਦਰੁ ਠ੍ਰਾੰਠਿਲੋ ਕੋਲੋਠੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁవు మాటలను పాటించడం దాట్లా నామం సాకారం చేయబడుతుంది. సత్యగురు బోధనలు లేకుండా ఎవరూ దేవుణ్ణి గ్రహించలేరు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

దేవునితో తమ మనసును అంతటినీ అనుగుణంగా ఉంచేవారికి నన్నువోను పూర్తిగా సమర్పించుకుంటున్నాము.

ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువుపట్ల భక్తి దాట్లా సత్యము సాక్షాత్కారం అవుతుంది; అతను మనసుల్లో నివసించడానికి వస్తాడు, సహజంగా సులభంగా.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥

సత్యగురువు బోధనలను పాటించడం దాట్లా ప్రతిదీ పొందగలుగుతాం.

ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

గురువు శరణాలయానికి ఏ నిరీక్షణతో వచ్చినా, దానికి అనుగుణంగా ఫలాన్ని పొందుతారు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਬੁ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ప్రతిదానిని ఇచ్చేవాడే నిజమైన గురువు. పరిపూర్ణమైన విధి దాట్లా, దేవుడు ఒక వక్త్రాని గురువుతో ఏకం చేస్తాడు.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥

ఈ మనసు, ముగ్ధుల మురికితో కలుషితం చేయబడుతుంది; అది దేవుని కోసం ధాన్యించదు.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

లోతుగా, దర్శద్రోపంతో ఒకరికి మట్టి మరియు మరకలు పడవచ్చు

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

అహంకారులు పవిత్ర నదులు, పవిత్ర పుణ్యక్షేత్రాలు మరియు విదేశీ తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళుచుకొని వారు అహంకారం యొక్కమరింత మురికిని మాత్రమే సేకరిస్తూ ఉంటారు అంతే.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਵਾਕਾਫ਼ੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੁਰ੍ਧਣਾਲ ਦੁਮ੍ਮੁਮੁਰਿਕੀ ਖੋਤਾਯੀ.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਤਨ ਨੈਤਿਕ ਵਿਧੁਲਨੁ ਨਿਰਠਿਸ੍ਰੁ, ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਦਰਿਠਿਚਿਨ ਵਠੀ, ਖੀਵਿੰਚਿ
ਊਨਠੁਠੈ ਮਰਣਿੰਚਿਨਠੁਗਾ ਤਨ ਸੀਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਰੁਲੀਸ੍ਰਾਡੁ,

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਪਠੁਠੁਡੁ; ਵ ਮੁਰਿਕੀ ਅਤਨਿਕੀ ਅਠਡੁ. ਤਨਕੁ
ਨਚਿਠੁਠੁਗਾ ਵਰੁਣੈ ਊਠਾਰੋ ਵਾਰੁ ਦੁਰ੍ਧਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁਠਾਰੁ.

ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਖੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁਠਡਾ, ਅਠਾਨੰ ਯੋਕਠੁਠੁਠੁ ਚੀਕਠੀ ਨੋਲਕੋਠੁਠੁਦਿ.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਖੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁਠਡਾ, ਮਾਯ ਠੁਪੈਮਲੋ ਪੁਰੁਗਿ ਗੁਠੀਗਾ ਊਠਾਰੁ.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਅਠੁਵਠੀ ਵਠੀ ਮੁਰਿਕੀ ਪੁਰੁਗੁ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਸੇਕਰਿਸ੍ਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥

ਊ ਵਿਮੁਕੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਠੀ ਕੂਡਾ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਵਿਮੁਕੁਠੀ
ਚੈਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਯਠੋ ਅਹਾਂਠਾਵ, ਠਾਵੋਠੁਕ ਅਨੁਠਠਾਨਿਪਸਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੁਰੈ ਠਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਆਯਨ ਵਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਿਠੁਠੈਵੁਠੀ ਠੁਪੈਮਗਾ ਠਾਠੀਸ੍ਰਾਡੁ.
ਕਾਨੀ ਪਰਿਪੁਠੁ ਗਮੁਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ, ਊਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ੍ਰਾਰੁ.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮੀਦ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਦਠੁਨੁ ਠਾਪੁਠਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥

ਅਦਿ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਂਡੀ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠੀਠੀ ਪੋਂਦੁਤੁਂਡੀ.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਟੁਚੈਸੁਕੋਵਟੁੰ ਠਾਠਾ ਮਨਸੁਗੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪੋਂਦੁਤੁਂਡੀ. ਨੀਤਠੁਠੇਵੁਠੁਠੀ ਠੁਪੈਮਗਾ ਠਾਠੀਂਚਡੁੰ ਠਾਠਾ ਅਨਿਗੁਰੁਠੁਠਾਲਨੁ ਵਡੀਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਤੀਕੀ ਠਗੁਰਗਾ ਠੁੰਟਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਠਾਲਾ ਠੁਰੁੰਲੋ ਠੁਨਾਠੁਨੀ ਅਨੁਕੋਵਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਠਾਠਾ, ਮੀਲੋ ਮੀਰੁ ਆਠਨਨੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚੁੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਠਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੈ ਠਕਠੁ ਮਰੀਠੁ ਠੇਵੁਨੀ ਆਠੁਨਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰੀਠੁ ਕੀਰੀ ਲਠੀਸੁੰਡੀ. ਨਾਮੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਂਡੀ ਮਾਠੁਰਮੈ ਲਠੀਸੁੰਡੀ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ:

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥

ਠਕਠੁ ਸਤਠੁੰਟੁਲੁਗਾ ਠੁਨੁਠਾਰੁ (ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਗੁਰੁਮਲੋ ਲੀਨਮੈ ਠੁੰਟੁੰਡੀ), ਠਕਪੈ ਕੂਡਾ ਨੀਠੁੰਗਾਨੈ ਠੁੰਡੀਠੋਠਾਰੁ (ਠੇਵੁਨੀਠੋ ਠਕਠੁ)

ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥

ਠੈਵਪਡਲੋ ਲੀਨਮੈਨਵਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਗੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਠੁਪੈਮਠੋ ਠੇਵੁਠੁਠੀ ਠਾਠੀਂਚੁਠਾਰੁ, ਨੀਤੀਠੁਕੁਠੁਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਠੇਸੁਠਾਰੁ, ਮਰੀਠੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਡਨੁ ਸੰਪਾਡੀਸੁਠਾਰੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਨਿਤਫ਼ਰੋਵੁਡੀ ਨਾਮਾਨਿਤਮ ਹ੍ਰਦਯੰਚੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤਫ਼ਰੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀਚੋ ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਮਹਿਮਗਲ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ
ਸਤ੍ਰਲੋ ਕਲਿਸਿਘੋਠਾਰੁ.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਲੇਖਨਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ ਅਧਯੁਨੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰੁ ਆ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਆਸਾਠੀਚਲੇਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥

ਦੁਠਦਠੁਠੋ ਪ੍ਰੇਮ ਵਲ, ਵਾਰੁ ਮਾਯੁ ਵੇਪੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਤਪੁਠੋਵ ਪਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਵਾਰੁ ਪਸ਼ਾਠਾਪੰ ਪਡਟਾਨਿਕੀ ਚੋਡੁਲਕੁ ਪਾਲਠੁਤੁ ਮਨਸੁਠੁ
ਠੋਲੋਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨਪੁਠੁ, ਆਯਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕਸ਼ਾਰਾਨਿਗਹਿਸ਼ਾਡੁ;

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਨਸੁਠੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

గురువాకాశ్రిఅనుసరించడం దాత్రా, ఆయన మనసును నియంత్రించి మాయ బంధాల నుండి సేభ్రను పొందుతాడు.

కిలవిఖ కాటే క్షేపు నివారె ॥

ఆయన ఇతని పాపాలను తుడిచివేసి, కోపమును కూడా తొలగిస్తాడు;

గుర కా సబదు రఖే ఊర ధారె ॥

గురువు గారి మాటలను మనసుల్లో ఉంచుకుంటాడు.

సచి రతె సదా బేరగి రుమై మారి మిలావణియా ॥౪॥

సతాశ్రికి అనుగుణమైన వారు మాయ నుండి శాశ్రంగా వేరుచేయబడతారు. తమ అహంకారాన్ని అణచివేస్తూ, వారు దేవునితో ఐకళగా ఉంటారు.

అంతరి రతన్ మిలై మిలాఱియా ॥

ప్రతి ఒకశ్రిలో అమూలమైన నామం ఉంటుంది, ఇది గురువు దాత్రా మాత్రమే గ్రహించబడుతుంది.

త్రిబియి మనసా త్రిబియి మిఱియా ॥

మూడు రకాల కోరికలతో, మాయ యొక్క మూడు విధానాలతో మనసు న్నట్టుబడి ఉంటుంది.

పఱి పఱి పిండిత మెని ఖకె చుఱిఱె పద కి సార న పావణియా ॥౫॥

పండితులు, మౌనములు లేఖనాలను చదవడంలో అలసిపోయారు కాని నాల్గవ మానసిక స్థితి (శాంతి మరియు సమతుల్యత) యొక్క అతుశ్రత సారాన్ని గ్రహించలేదు.

ఆపె రేగి రేగు చఱాఱె ॥

దేవుడు తన ప్రేమను మానవులకు అనుగుణంగా చెప్పాడు.

సే జన రాతె గుర సబది రేగాఱె ॥

గురువాకళతో నిండిపోయిన దేవుని ప్రేమలో వారు మాత్రమే మునిగిపోయి ఉంటారు.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਏਠੋਂ ਸੰਤੋਸਿੰਚਡੁ ਵਲੈ, ਵਾਰੁ ਏਠੋਂ ਆਨੰਦੁ ਏਠੋਂ, ਦੇਵੁਨਿ ਮੁਖਿ ਏਠੋਂ ਗੁਰੁ ਚੇਸੁਕੋ ਵਟਾਨਿ ਚੋਨਸਾਗਿ ਸਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥

ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਅਨੁਚਰੁ ਲਕੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੇ ਮੋਠੁ ਸੰਪਦੁ, ਅਦੁਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰਿਨ ਮੈਨ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮੁ ਸਿਧੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥

ਨਾਮੁ ਏਠੋਂ ਯੋਗੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨੁ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਯੋਗੁ ਅਨੁਚਰੁ ਏਠੋਂ ਵਿਮੁਕੁ ਨਿ ਪੈਰੁ ਏਠੋਂ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਅਨੁਚਰੁ ਸੁਖੁ ਜੀਵਿ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਪੁਣੁ ਨਾਠੁ, ਏਠੋਂ ਨਿਯੰਗੁ ਦੇਵੁਨਿ ਏਠੋਂ ਕਰਿ ਸੋਠੁ ਏਠੋਂ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਯੋਗੁ ਅਨੁਚਰੁ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਸੁਖੁ ਨਿ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਦੇਵੁ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥

ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਅਨੁਚਰੁ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ, ਏਠੋਂ, ਏਠੋਂ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥

ਏ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰੁ ਏਠੋਂ ਅਨੁਚਰੁ ਏਠੋਂ ਨਾਮੁ ਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪੁਰੁ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੁਖੁ ਗੁਰੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ:

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥

ਸੁਖੁ, ਵਿਨਾਸੁ ਏਠੋਂ ਵਾਕੁ ਦਾਠਾ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਉਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥

ਏਠੋਂ ਵਾਕੁ ਦਾਠਾ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਏਠੋਂ ਏਠੋਂ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਾਙੀ ਚੇਂਦੁਤਾਡਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਫੀਸੁਪੁਛਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੁਪੁਛਿਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਪ੍ਰਤਿਛਿੰਚੁਕੁਨੁਖ਼ਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖ਼ੋਨੁ ਪੁਰੀਗਾ
ਅਂਕੀਤੰ ਚੇਂਸੁਕੁਂਟੁਨਾਘੁ.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਿ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਆਰਾਧਿਸ਼ਾਰੁ.
ਐਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਸਦੁਠਾਲ ਨਿਧਿਲੋ (ਦੇਵੁਡੁ) ਵਿਲੀਨੰ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥

ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਭੁਮਿ, ਨੀਰੁ, ਗਾਲਿ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਰੁਪਾਪੰਲੋ ਤਨ
ਅਦੁਠੁਲਨੁ ਚੁਪਿਸ਼ਾਡਨਿ ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਮੁਠਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਠੁ ਅਤਨਿਗੁਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮੰਟਲੋ ਚੁਸ਼ਾਡੁ; ਅਤਨਿ ਐਟ ਯੋਕੁਅਦੁਠੁੰ
ਅਲਾਂਟੀਦਿ.

ਸੇ ਨਿਗੁਰਾ ਜੇ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਨਿ ਵਾਡੁ ਆਧਾਠਿਠੰਗਾ ਮਲੀਠੁਮਲੀਠੁਮਰਣਿਸ਼ਾਡੁ.
ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁਂਡਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾਡੁ.

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਸੁਪੁਛਿਕਰੁ ਈ ਤਨ ਨਾਟਕਾਨਿਖੁਲਨੰਲੋ ਊਂਚਾਡੁ.

ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਪਾਇਆ ॥

ਈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰਲੋ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਠੁੰਚਾਡੁ.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਤਨਲੋ ਠਾਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ੁ, ਲੋਪਲ ਊਂਚੁਵੇਤੁਠੁਰੁਪਾਸਾਠਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਨੁ ਆਸਾਠਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਤ੍ਰਨਿਧਿ ਲਾਠੀਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਅਤਨਿ ਵਾਘਾਰੁਲੁ,

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਪਲੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿ ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਪੇਰੁਣੀ ਵਧੁਹਾਰਿਸਾਰੁ.

ਸਚੁ ਵਿਗਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਰਲੀ ਵਧੁਹਾਰਿਚੰਡੰ, ਅਚਰਿਚੰਡੰ ਚੇਸਾਰੁ. ਵਾਰੁ ਕੇਵਲੰ ਸਤਾਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੰਪਾਦਿਸਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਧੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਿ ਪੇਟੁਬੁਡੀਲਾ ਪੇਟੁਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਏਵਰੇਨਾ ਏਲਾ ਸੰਪਾਦਿਚੁਕੋਗਲਰੁ?

ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥

ਸਠੁੰਗਾ ਭੁਲੰਗਲ ਮਾਨਮੁਖੀ ਲੁ ਅੰਦਰੁ ਦਾਰਿ ਤਪਿਘੋਯਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੀਨਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਵਧੀ ਚੇਤੁਲਣੀ ਵੇਲੁਣਾਰੁ; ਖਾਲੀ
ਚੇਤੁਲਣੀ ਵੇਲੁਣੰ ਵਲੁ, ਵਾਰੁ ਨੋਪਿਠੀ ਬਾਧਪੁਡੁਣਾਰੁ.

ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਘੁਲੁਪੁਡੇਵਾਰੁ, ਨਾਮੁ ਰਾਜਧਾਨੀਲੀ ਪੇਟੁਬੁਡੀ ਪੇਡੁਣਾਰੁ.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਕਾਪਾਡੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਤਰਾਲਨਿਠੀਨੀ ਕੂਡਾ
ਕਾਪਾਡੁਣਾਰੁ

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੇਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਏ ਲੀਕੰਲੀਕੀ ਰਾਵਡੰ ਅਨੇਦੀ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਾਨਲੀ ਅਮੋਦਿਚੁਬੁਡੁਣੁੰਦੀ. ਤਮੁ
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਣੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਅਨੰਦਾਨਿਘੁਲੁਸਾਠੀਸਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੁੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥

ਅਤਲੀ ਲੀਤੁਗਾ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁੰਪਦ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਮੂਰੁਠੁ ਬਯੁਟੁ ਦਾਨੀ
ਕੋਸੰ ਵੇਤੁਕੁਣੁੰਟਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥

ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਗੁਠੀਗਾ ਊਂਡੇ ਆਤਮੁਕੰਕਲਘੁਮੁ ਗਲ ਮਨੁਖੁਲੁ ਰਾਖੁਲੁਲਵਲੇ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਆਤਮੁਕੰਕਲਘੁਮੁ ਗਲ ਮਨੁਖੁਲੁ ਸੰਦੇਹਾਮੁਲੋਂ ਤਪਿਘੋਂਤਾਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਕਲੇ
ਵਾਰਿਲੋਂ ਏਵਰੁ ਕੂਡਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਂਡੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਕਲਿੰਚਣਾਨਿਕੀ
ਪੁਰੁਯੁਤਿਠੁਚਰੁ.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠੁ ਵਿਲੁਵੈਨ ਸੰਪਦਨੁ
ਅੰਦਿਸੁਣੁ. ਅਤੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਤਨ ਊਂਡੀਕੀ ਕੋਂਤ ਅਨੁਮੁਤਿਸੁਣੁ,

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਅਤਨਿ ਆਵਰਣਲੋਂਕੀ ਪੁਰੁਵੈਸ਼ਿਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਸਮੁਤੁਲਠੁਨੁ ਆਸੁਠੁਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਦਾਠਾਨੇ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਣਾਨਲੋਂ ਅਲਾਠੀ ਗੌਰਵੰ ਪੌਂਦਬਡੁਤੁਂਦਿ.
ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਮਨ ਪੁਰੁਠੁਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਲਿਖੁਮਨਿਸੁਣੁ ਅਨਿ
ਅਤਨੁ ਗਠੀਗਾ ਨਮੁਠੁਣੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ:

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨਿਯਮੈਨ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯੰ, ਮਧੁਤੁ ਭਯੋਧੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਸੁਨਾਨੋ ਊਂਡੰਡੀ.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਦੋਵੁਡੁ ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੋਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿਵਾਡੁ. ਅਤਨਿਕੀ ਯੁਜਮਾਨੀ ਊਂਡੰਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲਕੁ ਅਤੀਤੁਡੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਪੋਂਦੰਗਲੰ.

ਹਰਿ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥

ਤਮੁ ਸੰਠੁ ਅਪਾਠੰਕਾਰਾਨਿਠੁਲੋਗਿੰਚੋ ਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਤਮੁਪਾਠੰਕਾਰਾਨਿਠੁਰੁਲੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਆਯਨਲੋ ਸਹਾਜੰਗਾ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਰੁ.

ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਗਠੰਲੋ ਚੋਸਿੰਨ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਊਕਰਿ ਵਿਠਿਲੋ ਮੁੰਦੋ ਵ੍ਰਾਯੁਬਡਿੰਨ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਦੋ ਜਰੁਗੁਠਾ ਊਂਟੁੰਦਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਊਕਡੁ ਆਸ਼ਠੁ ਆੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਦੁਪੁਠੰ ਲੋਕਪੋਠੋ, ਊਕ ਵਠੀਨਿ ਤਨ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸੇ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਲੋਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਊਕ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਠੁਠੁ, ਮਾਯੁ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥

ਭਦਿ ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਮਧੁਤੁ ਭਵਠੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ ਸਾਧਠੁਵੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇਰੇ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਨਿ ਏਵਰੁ ਅਠਚਿਵੇਯਲੇਰੁ. ਏਕਵੇਲ ਆਲਾ ਪੁਰਯਤਿਠਚਿਨਲੁਯਿਠੇ,
ਬਾਧਠੋ ਕੋਠੁਮਿਠਠਾਡੁਠਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

ਗੁਠਿ ਸੰਠੁ ਸੁਕਲਾਠੁਕਿ ਸੰਠੁ ਅਹੁਕਾਰਾਨਿਠੁਲਗਿਚੁਡੁ ਗੁਰਿਚਿ ਏਮਾਠੁਰੁ
ਅਵਗਾਹੁਨ ਠੁਡੁ.

ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥

ਅਠਨੁ ਸੰਠੁ ਮਨਸਾਠੁ ਯੋਕੁਸ਼ੁਠੁਕੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਚੁ ਯੋਕੁਸ਼ੁਠੁ.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੁਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਐਠਰੁਲਨੁ ਨਿਰੁਠੁਰੁ ਠੁਪਿਚੁਡੁ ਠੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਠੁਠੁਕੁਰੁਮੁਨੁ ਪਾਪਾਲਨੁ
ਮੋਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਠੁਵੁਠੁ ਪਾਰਿਠੁਪਿਕੁ ਲੇਕੁਠੁ ਵਾਠੁਨਿ ਠੁਸੁਕੁਠੁ ਕਾਰਿਠੁਠੁਲਾ
ਠੁਠੁ.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮਾਲੀ ॥

ਠੁ ਪੁਰੁਚੁ ਏ ਠੁ ਠੁ ਲਾਠੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਠੁਠੁ ਠੁ ਠੁਠੁ.

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੇ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥

ਅਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੁਨਿ ਠੁਸੁਕੁਠੁ ਅਠਨੁ ਠੁਸੁਕੋਕੁਠੁ ਏ ਠੁ ਠੁਠੁ.

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੁ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਠੁਠੁ ਏਕੁ ਵਠੁਲੋ ਏ ਲਕੁਠੁਨਿਠੁਲਿਗਿ ਠੁਨਾਠੁ ਵਠੁ ਆ ਸਠੁਵਾਨਿਪੁਠੁਠੁ. ਏਕੁ ਪੁਠੁ
ਠੁਨਿ ਸੁਵਾਸੁਨ ਠੁਠੁ ਠੁਲਿਸਿਨਲੁ ਏਕੁ ਵਠੁ ਠੁਨ ਸਠੁਵੁ ਠੁਠੁ ਪਿਲੁਵੁਠੁਠੁ.

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਠੁਠੁਲਲੋ ਨਿਮਗੁਠੁ ਪੁਰੁਚੁ ਠੁਲੋ ਸੰਠੁ-ਸੁਕਲੁਠੁ ਗਲ ਮਨੁਠੁਲੁ
ਅਨਾਰੋਗੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੁਲਲੋ ਬਾਠੁਪੁਠੁਨਾਠੁ.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਵਾਰੁ ਅਠੁਗਾ ਅਠੁਕਾਨਿ, ਅਨਠੁਮੁਨੁ ਠੁਠੁ, ਠੁਨਿ ਅਠੁਠੁ ਵਾਠੁਨਿ
ਮਰੁਚਿਪੁਠੁ.

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਢੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ಈ ਦੁਰਠ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਾਧਣੇ ਵੱਡੇ ਅੰਤੁਲੇਨਿ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੀਕੀ ਸਾਂਤਿ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

ਵਾਟੀਨਿ ਸੁਘੋਚਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਵਾਰੀ ਰੁਕੁਣ ਮਾਰਾਨਿਠੈਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠੁਮਾਪਿੰਚਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਚਕ ਮਾਨਵੁਡੁ ਤਨ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਕ ਵਠੀਲੋ ਵੇ ਲੁਕੁਣਾਲੁ ਚਨਾਠ ਵਠੀ ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਵਠੁਪਾਰਿੰਚਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਚਕਰੀ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਤਰਿਮਿਵੇੰਚਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਨਿਤਯੁਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਨੇੰਚੁ ਆਧਾਰਪੁਡਟਾਨਿਕੀ ਚੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਠਾਨੁਗਾ ਨਮੋਠਾਡੁ ਠਾਨੇ ਸਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਠਿ ਚਕਠਿ ਪੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁੰਦਿ. ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਯਮੇੰਚੁ
ਅਵਗਾਪਾਨਨੁ ਚਚੇਠਾਨਿਨਿ ਅਤਨੁ ਮਾਠੁਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਦੁਠੁਮੇੰਚੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨਸੁਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠਾ,

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਠੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥

ਅਪੰਕਾਰੰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁੰਚੁ ਠੈ ਠੈਕੁਠੁਨਿਠਾਠੁ ਠੈਲੰਗਿੰਚੁਬਡਠਾਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਗੁਰੁ ਪਦੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਰੰਤਰੰ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੁਠੰ, ਨਾਮੰ
ਯੋਕੁਯਮਰਤੁਠੁ ਪੋਂਦਿਨ ਮਕਰੰਦੰ ਲਭੀਸੁੰਦਿ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਪਦਾਨ੍ਰਿਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨ ਵਝੀਕੀ ਨਨੁਠ੍ਰੋਨੁ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਯਮਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਪਦਾਨ੍ਰਿਤੁਦਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨ ਆਯਨ, ਅਮਰਤੁਠੁ
ਪੋਂਦਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿਸੁਣੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁ ਵੰਠੀ ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨ੍ਰਿਤੰਨਿਰੰਤਰੰ ਊਚਠ੍ਰਿਠੰਚੋ ਵਝੀ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਥੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥

ਪੁਰਿ ਠਾਨਿਲੋ ਅਮਰੁਠ੍ਰੇਨ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਚੁਸਿ ਗੁਰਿਸੁਣੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਥਾ ਕਰੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਪੁਰੰਗਾਨ੍ਰਿਤੁਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਜਪਿਸੁਣੁ; ਅਦਿ
ਜਪਿਸੁਣੁ, ਈਤਰੁਲੁ ਠਾਨਿਨਿ ਵਿਨਠਾਨਿਕੀ ਕਾਰੰਮਵੁਠਾਯੁ. ॥ 2॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ, ਆਯਨ ਦੋਵੁਨਿ ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਮਾਟਲਨੁ ਊਚਠ੍ਰਿਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਵੀਠੀਨਿ
ਈਤਰੁਲਕੁ ਵਿਵਰਿਸੁਣੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੀਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਪੁਰੰਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਝੀਪੈ ਅਤਨੁ ਤਨ ਦੁਠ੍ਰਿਨਿ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁਣੁ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਠਪਵਲਨ ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤੁਪੋਂਦੁਠਾਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥

ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਆਯਨ ਮਕਰੰਦੰ ਲਾੰਠੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਨ ਨਾਲੁਕਠੋ ਊਚਠ੍ਰਿਸੁਣੁ,
ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਈਤਰੁਲੁ ਊ ਮਕਰੰਦੰ ਲਾੰਠੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿ
ਆਠ੍ਰਿਠੰਚਠਾਨਿਕੀ ਸਹੋਯਪਠੁਠੁੰਦਿ.

ਸੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਠਾਹਾਕੁ ਅਤੀਤਮੈਨ ਦਾਨਿ ਘੋੜੈ ਸੁਆਡੁ.

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੋਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

ਆਯਨ ਆਯੁ ਏਵਰੁ ਚੋਰਿ ਪਿਵੈ ਯਲੈਰੁ.

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥

ਆਯਨ ਆਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁ ਆਯਨ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਪਦਮੁ ਪ੍ਰਬਲ ਮੈਨਦਿ. ਆਯਨ ਆਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁ ਆਯਨ ਤਨ ਮਕਰੰਦਮੁ ਵੰਠੀ ਨਾਮਮੁ ਨੁ ਨਿਰਘੋੜੈ ਸੁਆਡੁ.

ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥

ਸੁਘੋੜੈ ਚਰਣੁ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨਵਿ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੁਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥

ਅਤਨੁ ਏਕ ਵਠੀ ਯੋਕਯੋ ਚਠੁ ਵਿਡੀ ਮਨਸੁ ਠੁ ਸਰੈਨ ਮਾਰਠੁ ਲੋਕੀ ਠੀ ਸੁਕੋ ਸੁਆਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਯੋਕਯੋ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਪਦਾਨੀਕੀ ਤਨ ਮਨਸੁ ਠੁ ਜੋ ਠੀ ਚਿਨ ਵਾਡੁ ਠੈ ਵਿਕ ਸੰਗੀ ਠਾ ਨਿਘੋੜੈ ਠਾਡੁ.

ਖੇਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే చెడు మరియు పుణాళ్లులైన వక్తులను సృష్టించారు.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥

మీరే మీ అంతట ప్రజలందరి పనులను లెకించి ఇచ్చారు.

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੇਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

పుణాళ్లుగా దొరికినవారు మీతో అంగీకరించబడి ఐకమై ఉంటారు, అబద్ధాలు ఆడేవారు భ్రాంతిలో తప్పిపోయి ఉంటారు.॥ 6॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ఓ దేవుడా, నేను నిన్నులా చూడగలను? నేను నిన్నులా ప్రశంసించగలను?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥

గురుకృప వలన నేను పాబాద్ వాక్యు దాత్తా మిమల్నిపూజిస్తాను.

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥

ఓ దేవుడా, మీ సంకలర్థ ప్రకారం మాత్రమే మీ నామ మకరందం ఒకరి హృదయంలో నివసిస్తుంది, మరియు మీ సంకలర్థలోనే మీరు మీ మకరందాన్నివరికైనా ఇస్తారు.॥ 7॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

గురువు యొక్కశ్రవిత్ర పదం అమరతర్థ గల మకరందం మరియు దేవుని నామం.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਚੈ ਸਮਾਣੀ ॥

సత్యగురువును సేవించడం దాత్తా అతను హృదయంలో వాఫీస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥

ఓనానక్, నామ మకరందం శాశ్ర్త శాంతిని ఇస్తుంది. అది పొందటం దాత్తా, ఒకరి ఆకలి (లోక వాంఛల) సంతృప్తి చెందుతుంది.॥8॥ 15॥ 16॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు చే కూరబడిన, మాజ్ రాగ్ లోనిది ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਸਹਾਜੰਗਾ ਫਕਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਈ ਮਕਰੰਦਾਨਿਸ਼ੀਕ੍ਸ਼ਰਿੰਚਿ ਆਨੰਦਿੰਚੈ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਅਰੁਦੁਗਾ
ਊੰਟਾਰੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਦੀਨਿਨਿ ਪੋਂਦੈਵਾਰੁ ਵਾਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਨੁੰਡੀ).
ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਮਠੀੰਚਿ, ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਕੋਂਸੰ ਵਾਰਿ ਦਾਹਾਨਿਖ਼ੀਰਾਠੁ.

ਹਰਿ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥

ਨੋਂਨੁ ਫਕ ਠਾਠੰ, ਨਾ ਆਤਯੁਕ ਠਾਠੰ, ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ, ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖ਼ਾਗੇ ਗੁਰੁ
ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਐਵਨੀਊੰਦਿਸ਼ਾਨੁ.

ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੀਂਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਈ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੁਚਿ ਚੂਸ਼ੁ, ਵਾਰਿ ਨਾਲੁਕ ਦੋਵਿਕ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊੰਟੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੈ ਊੰਟੁੰਦਿ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੇ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲ ਆਧਾਠੀਕ੍ਸ਼ ਸਮਠਾਕਾਨਿਮਾਨਸਿਕ ਸਮਠੁਲਠੁਨੁ ਪੋਂਦੈ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ
ਮਾਠਮੈ

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਈ ਵਠੀ ਦਠੁਦਠੁੰਦਿਯਾਲਨਿਠੀਨੀ ਅਠਚਿ ਵੇਂਸ਼ਾਡੁ, ਮਨਸੁਨੁ ਫਕੇ ਦੇਵੁਡੀਪੈਨੈ
ਊੰਚੁਠਾਡੁ.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਆਯਨ ਤਨ ਕ੍ਰਪ ਚੂਪੁਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠਮੈ ਐਦਿ ਆਰੁਗੁਠੁੰਦਿ,
ਅਪੁਠੁ ਆ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਡੁ; ਆਯਨ ਕ੍ਰਪਚੈਠ ਸਠਠੁਲੋ
ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਡੁ.॥ 2॥

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

ਊ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕ੍ਰਚੂਪੁ ਮੋਠੁੰ ਅਨਿਠੀ ਮੀਦ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹੂ ਨਿਰਾਟੁੰਕੰਗਾ ਸਤਾਠੀਕੀ ਸੇਵ ਚੇਸ੍ਹ੍ਹਾਨੇ ਊਂਟਾਰੁ (ਮੀ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਨਾਮ ਨੁ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ).

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੁਤਠ੍ਰਾਕੁਠ੍ਰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਪੁਸ਼ੰਸਿਸੁਤਾਰੁ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਈਕੁਮੈ ਈਤਰੁਲਨੁ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਨਿਠ੍ਰੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਤਾਰੁ.॥ 1॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕੁ ਠਾਠ੍ਰੰ, ਨਾ ਆਤਠ੍ਰਕ ਠਾਠ੍ਰੰ, ਸਤੁਠ੍ਰਿਨਿ ਪੁਸ਼ੰਸਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਠ੍ਰਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚੇਵਾਰੁ ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪੁਸ਼ੰਮਠ੍ਰੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਆ ਨਿਞਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠ੍ਰੋ ਕਲਿਸਿਠ੍ਰੋਠਾਯੁ.॥॥॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕੁਠ੍ਰ ਚੁਸਿਨਾ, ਆ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਠ੍ਰੁ ਪੁਸ਼ੰਚੋਠਾ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾ ਕਨਿਪਿਸੁਤਾਠ੍ਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਵਲ੍ਹ, ਨੇਨੁ ਆਤਨਿਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥

ਈਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਸਤਠ੍ਰਠ੍ਰੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦਿ, ਨਾ ਨਾਲੁਕੁ ਸਤਠ੍ਰਠ੍ਰੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਫ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਵਿੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁਠਾਨੁ.॥ 2॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥

తన కోరికలను లొంగదీసుకోవడం దాట్లా సతమైన దానితో కలిసిపోయిన వాడు;

ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

ఈ ప్రపంచం మొత్తం రావడం మరియు వెళ్ళడానికి లోబడి ఉందని అతను గ్రహించాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, అతని మనసు ఖల్లపుడ్లు సమతూకంలో ఉంటుంది, మరియు అతను తనలో దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తాడు. || 3||

ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥

గురువు గారి మాట నా హృదయంలో దేవుని ఉనికిని చూపించింది.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

గురువాకాబ్జి అనుసరించడం దాట్లా, నేను లోక సంపదలు మరియు శక్తులతో నా అనుబంధాన్ని తొలగించాను.

ਸਚੈ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ఇప్పుడ్లు ప్రతిచోటా శాశ్వత దేవుణ్ణి చూడటం దాట్లా, నేను అతనిని ప్రశంసిస్తాను. గురువు గారి మాటల దాట్లా నేను నిత్యదేవుణ్ణి పొందుతాను. || 4||

ਜੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

నిత్యదేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన వారు నిజంగా ఆయనకు అనుగుణంగా ఉంటారు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

అదృష్టవంతులైన వారు దేవుని నామాన్ని శ్రమ హృదయాల్లో ఉంచుకున్నారు.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

గురువు యొక్క సత్యాకర్మ దాట్లా, దేవుడు వారిని తనతో ఐక్య చేసుకుంటాడు, మరియు సాధువుల సాంగత్యంలో, వారు నిత్యదేవుని పాటలను పాడుతూనే ఉంటారు. || 5||

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥

ਦੇవుਨੀ ਵਰ੍ਹਨਨੁ (ਆਯਨ ਏਪੁਠੁ ਊਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ ਲੇਦਾ ਵਿਸ਼ਾਘੋਪੁਠੁ ਸੁਘਿੰਚਾਡੋ ਅਨੀ) ਚਦਵਡਾਨੀਕੀ ਮਨੰ ਪੁਰਯਤਿਠੁਚਵਚੁ ॥

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥

ਓ ਅਗਮੁਅਰ੍ਹੰ ਕਾਨੀ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾਨੋ ਗੁਰਿੰਚਵਚੁ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਪੋਗਠੁਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋ ਵਠੀਕੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਓਯਨ ਠੇਲੁਸੁ, ਅਤਨੀ ਵਿਲੁਵ ਮਰੋਵਰੀਕੀ ਠੇਲੀਯਦੁ. ॥ 6॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥

ਪੁਰਯਲੁ ਅਲਸਿਘੋਯੋਵਰਕੁ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਪੁਸੁਤਕਾਲੁ ਚਦੁਵੁਠਾਰੁ, ਚਦੁਵੁਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਘੋਠ ਦਹਿੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਯਮੈਨ ਝਾਨੰ ਪੋਂਦਲੋਰੁ.

ਬਿਖੁ ਬਿਗਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਅਲਾਠੀ ਵਾਰੁ ਕੇਵਲੰ ਲੋਕਸੰਪਦ ਵਿਸੰ ਪਲੁ ਪੁਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿ, ਓ ਵਿਸੰ ਕੋਸੰ ਦਾਹਠੋ ਊਂਟਾਰੁ. ਅਨਿਘੁਕਾਲ ਅਬਠਾਲੁ ਚੋਪਠੁੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਓ ਪੁਰੰਚ ਸੰਪਦ ਵਿਸ਼ਾਨਿਠੀਸੁਕੁਂਟਾਰੁ. ॥ 7॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਵਲੰ ਨੋਨੁ ਏਕਠੀਨੋ (ਦੇਵੁਡੁਨੀ) ਗੁਰਿੰਚਗਲਨੁ.

ਦੁਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥

ਦੁਠੁਦਠਾਘੋਠੁਠੁਠੁਠੁਪਲੁ ਕਾਕੁਂਡਾ ਮਰੋਦੈਨਾ (ਪੇਮ) ਅਠਚਿਵੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਮਨਸੁਠੋ ਲੀਨਮੈਨ ਵਾਡੁ ਤਨਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਊਨੀਕੀ ਗੁਰਿੰਚਾਡੁ. ॥8॥ 17॥ 18॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰਾਗ ਮਾਝ

ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥

ਏ ਵਿਸ਼ਵਲੋ ਲੋਕਿਠਚਲੇਨਿ ਜੀਵੁਲਲੋ ਪੁਰਿਸੁ, ਵਿਵਿਧ ਰੂਪਾਉ ਮਰਿਯੁ ਰੰਗੁਲੁ ਅਨੀ ਮੀ ਵਝੀਕਰਠ.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥

ਏ ਲੋਕਿਠਚਲੇਨਿ ਜੀਵੁਲੁ ਚਨਿਘੋਤਾਨੇ ਠੰਟਾਉ ਮਰਿਯੁ ਮਝੀ ਮਝੀ ਪੁਨਰੁਨਠੁ ਪੋਂਦੁਤਾਉ; ਪੁਨਰੁਨਠੁਚਕੁਰੰ ਪੈ ਵੀਰੁ ਤਮੁ ਤਿਰੁਗੁਲੁਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿਸੁਰੁ.

ਤੂੰ ਏਕੇ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਅਮਰੁਲੁ, ਅਰੁਠੁ ਕਾਨਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਏ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.॥ 1॥

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੋ ਪੁਰਿਠਿਠਿਠਿ ਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਸਮਰਿਠੁਨਾਠੁ.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਰੂਪੰ ਲੇਦਾ ਰੰਗੁ ਲੇਦੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਤਨਨੁ ਅਰੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮਨਕੁ ਸੂਠੀਨਿ ਅੰਦਿਸੁਡੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠੀਲੋ ਏਕੇ ਏਕੁਠਿਵਝਾੰਤਿ ਪੁਰਿਸਰਿਸੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਈ ਚਾਲਾ ਤਕੁਠੁ ਮੰਦਿਕੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥

ਏ ਦਿਵਝਾੰਤਿ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੀਕੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਦੁਠੁਠੁਠੁਨੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਗੋਚਰੰਗਾ; ਪੁਰਿਠਿਠਿਠਿ ਆਯਨ ਤਨ ਵੇਲੁਗੁਲੋ ਅਨਿਠੁਠੀਨੀ (ਅਠੁਠੁਨੁ) ਵੀਲੰਨੰ ਚੇਸੁਡੁ.॥ 2॥

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਕੌਰਿਕਲ ਮੁਟਲੋਂ ਪ੍ਰਪਚਮ ਮੋਮੁਤਮ ਮੁੰਡੁਮੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਪਡੁਮੁੰਦਿ,

ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਦੁਰਾਸ਼, ਦੁਰਾਹਮਕਾਰਮ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਅਹਮਕਾਰਾਲਮੁ
ਅਧਿਗਮਿਚਬਡਤਾਰੁ.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਏ ਦੁਰਾਚਾਰਾਲਮੁ ਬਾਧਪਡੁਮੁੰਦੁਪ੍ਰਯਲੁ ਯਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਮੁ
ਚਿਕੁਠੁਪੋਤਾਰੁ, ਤਦਾਠ੍ਠਾ ਮਾਨਵ ਯਨਨਾਨਿਖੁਰਠਮੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ॥

ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੋਨ (ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਪੁਸ਼ਵਮੁੰਦੁ) ਵਠੀ ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਠੀਅਰਠਮੁ ਚੋਸੁਕੁਮੁੰਟਾਡੁ
(ਸਲਹਾ).

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤਿਭਵਣੁ ਸੁਝੈ ॥

ਤਨ ਅਹਮਨਿਖੁਪਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲੋਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁਨਿ
ਅਤਨੁ ਅਰਠਮੁ ਚੋਸੁਕੋਗਲਡੁ.

ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਅਪੁਠੁ, ਅਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਮਰਣਿੰਚਰੁ ਲੋਦਾ ਮੁਠੀਅਲਾਮੁੰਟਿ ਮਰਣਾਨਿਖੁਨੁਭਵਿੰਚਰੁ,
ਕਾਨੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਅਸੰਬਠੁੰਗਾ ਸਾਸਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨਮੁ ਚੋਯਬਡਤਾਰੁ. ॥ 4॥

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥

ਅਟੁਵਮੁੰਟਿ ਵਠੀ ਯਕਪੁਏ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰਪਚਮ ਵਿਸੁਯਾਲਪੁਏ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿੰਚਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

ਅਟੁਵਮੁੰਟਿ ਵਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੋ ਲੀਨਮੁਏ ਊਮੁੰਟਾਡੁ.

ਸਚੁ ਸਲਾਰੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਅਯਨ ਸਤੁਠੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ, ਅਯਨ ਅਨਿਖੁਪੁਦੁਯਾਲਲੋ ਲੋਤੁਗਾ
ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ. ਸਤੁਠੁਚੇ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਯਨ ਅਠੀਰਠਿੰਚਬਡਿ, ਊਨਠੁੰਗਾ ਊਮੁੰਟਾਡੁ. ॥

5॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

ਨਿਤਯੋਂ ਵੁਠੀ ਸੁਤਿੰਚੈ ਵੱਝੀ ਆਯਨਨੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਸਨਿਖੈਤੰਗਾ ਪਰਿਗਣੀਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਵਾਝੀ ਚੋਂਦੁਤਾਡਨਿ ਓ ਵੱਝੀ ਅਰੁਠੰ ਚੋਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਨਿਤਯੋਂ ਵੁਡੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਵੱਝੀਕੀ ਗੋਚਰੀਸ਼ਾਡੁ. ਓ ਨਿਤਯੋਂ ਵੁਡੁ ਨੁੰਡੀ ਸਠੁੰਗਾ ਓਧਾਠੀਠੁ ਸ਼ਾਂਤੀਨਿ, ਓਨੰਦਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਡੁ.॥ 6॥

ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਓ ਨਿਤਯੋਂ ਵੁਡੁ ਪੁਰਿ ਓਕਠੀ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਕਠੁਬਡੀ ਓਂਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨੁ (ਦੋਵੁਡੁ) ਏਲ੍ਹਪੁਠੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰੰਲੋਂਕੀ ਏਨਠੁ ਵੋਠੁ

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਸਤਾਠੀਕੀ ਅਨੁਬੰਠੰਗਾ ਓਨਘਾਰੁ ਨਿਖਠੁੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਓਂਟਾਰੁ. ਗੁਰੁਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਅਵਿ ਸਤਠੁੰਨ ਵਾਟੀਲੋਂ ਕਲੀਸਿਖੋਂਤਾਯਿ. ॥ 7॥

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਨਿਤਯੋਂ ਵੁਡੁ ਪਾਟਲਨੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਪਾਡੰਡੀ, ਓਯਨ ਵੰਠੀ ਵਾਰੁ ਓਕੋਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਪੁਰੇਮਠੋਂ, ਠੁਕੀਠੋਂ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਓਧਾਠੀਠੁ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਰਿਯੁ ਓਨੰਦਾਨਿ ਅਨੁਠਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥

ఓ నానక్, దేవుని నామముతో నిండిన వారు నిజంగా జ్ఞానులు, మరియు వారు కేవలం సత్యాభిప్రాయాత్రమే ఆచరిస్తారు మరియు సంపాదిస్తారు (ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి సత్రించుకోవడం దాత్రా).

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

నిషఖ్షమైనది దైవిక పదం మరియు దాని ఉచార్తణ.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

అందరిలో ప్రసరిస్తూ ఉన్నదివత్తాంతి నిషఖ్షమైనది.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥

నేను నిషఖ్షమైన దివత్తాకర్త దాత్రా దేవుని పాటలను పాడతాను, దేవుణ్ణి ధాన్వించడం దాత్రా, ఒకరు సభర్తగా ఉంటారు, దుర్గుణాల మురికి కొట్టుకుపోతుంది.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

శాంతినిచేచేవుణ్ణి మనసులో ప్రతిష్ఠించిన వారికి ననునోను అంకితం చేసుకుంటునాము.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

నేను గురువు మాటల దాత్రా నిషఖ్షమైన దేవుని పాటలను పాడతాను. గురువాకాన్ని విని మాత్రమే నేను లోకసంపదల కోరికలను నిరూల్లిస్తాను.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥

నిషఖ్షమైన నామం ఎవరి మనసుల్లో ఉండటానికి వస్తుందో,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਗਵਾਏ ॥

తన మనసుశరీరము నిషఖ్షంగా మారతాయి, మాయపట్ల తనకున్నపేమను నిరూల్లిస్తాడు.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ಆಯನ ದಿವ್ಯಶ್ರಾವಣನು ವಾಯಿಸ್ತುನಕ್ಷುಗಾ ನಿತ್ಯದೇವನಿ ಸਫਲਮੁನ ಪಾಟಲನು ಪਾಡਾಡು.

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ಗುರುವು ನುಂಡಿ ನಿಷਠਮੁನ ಅದುਠੁਮੁನ ಮಕರಂದಾನಿಫೊಂದಿನ ವಕ್ಷಿ,

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥

ತನ ಆತਠੁਹಾಂಕਾਰ ಭಾವಂ ಮಾಯਮವੁತುಂದಿ ਮਰಿಯು ಮಾಯਪਲੁ ਵ ಅನುಬಂಧಂ
ಕੂಡਾ ಮಿಗಿಲಿ ਊਂਡದು.

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਗੁರುವು ಯੋਕਸ਼ਿಷਠੁਮੁನ ਪਦಾನਿਖੁನਸੁਠੁ ਪ੍ਰತಿਠਿੰਚਿਨ ਵಕ್ಷಿ, ਅਤನಿ ಆਧਾਠਿਠੁ
ਝਾਨಂ, ਮਰಿಯੁ ਪੁਰੀਗਾ ನಿಷਠੁਮੁನਦਿ ದੇਵನಿ ਪੇਰੁਪੈ ਅਤನਿ ਧਾਠੁ.

ਜੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥

ਨਿಷਠੁਮੁನ ਦੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠਿੰਚਿਨਵਾಡੁ ਨਿಷਠੁਮੁਗਾ ਮਾਰਤਾಡੁ.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੁਠੁਠੁ, ਅਹਾಂ ਅਨੇ ਮੁਰੀਕਿਨਿ ਕಡੁਗਡಂ ਦਾਠਾ,

ਨਿਰਮਲੁ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ಆಯਨਲੋ ਦੋਵਵਾਕਠੁਲੋਨਿ ਨਿਰಂತਰ ਠ੍ਰਾਵਠੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਕಂਪਿਸ್ತਾਠੁ, ਆਠੁਨ ਦੋਵੁਨਿ
ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁੰਦੁਤਾਡੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥

ਨਿಷਠੁਮੁਨ ਦੋਵੁਨਿ ਦਾਠਾ, ਅಂದਰੂ ਨਿಷਠੁਮੁਗਾ ਮਾਰਤਾਰੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥

ਦੋਵਵਾਕਾਠੁਪ੍ਰਿਠਿੰਚਿਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁਮੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਠਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਲੁ, ਨਿಷਠੁਮੁਨ ਨਾਮੰਠੋ ਜਤਚੇਠੁਬਡਿਨਵਾਰੁ. ਨਿಷਠੁਮੁਨ
ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਠਾਲੁ ਪੁਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰਤਾਠੁ.

ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇ ਸਬਦੇ ਸੇਹੈ ॥

ਦਿਵਯਾਕਾਸ਼ੀਕੀ ਅਲੋਕਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਡੁ ਨਿਖਲਖੁਡੁ.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥

ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਨਿਪੁਲੋਭੁ ਪੇਡੁਤੁੰਦਿ.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਸਤ੍ਯਾਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਵਛੀਕੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਏਪੁਠੁਆ ਅਤੁਕੁਘੋਦੁ.
ਨਿਯਮੈਨ ਪੇਰੁ ਅਤਨਿ ਮੁਖਾਨਿਪੁਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਚੋਸੁੰਦਿ (ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ
ਗੋਰਵਾਨੀਕੀ ਅਰੁਠੁਮੈਨਦਿ).

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥

ਦੁਰ੍ਘਟੁਘੋਮ ਵਲੁ ਮਨਸੁਫਲੁਪਿਤਮੁ ਣੰਟੁੰਦਿ.

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥

ਮੁਰਿਕੀ ਆ ਵੰਟਗਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੁਰਿਕੀ ਆ ਨਿਵਾਸੰ;

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਨਿਯਾਯਿਲੈਨਿ ਮਾਰ੍ਗਾਲ ਦਾਠਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ,
ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਮਰਿੰਤ ਮੁਰਿਕੀਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਵਿਨੀਤਿ ਜੀਵਨੁਠੈਲਿ
ਕਾਰੰਗਾ ਨੋਪਿਠੈ ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਦਿ.

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥

ਸਠੁਮੈਨ, ਅਪਵਿਤੁਲੁ ਅੰਦਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨੀਕੀ ਲੋਬਡਿ ਣੰਟਾਰੁ.

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੇ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥

ਦੋਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਖਲਖੁਲੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਆ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁ
ਨੁੰਡਿ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਠੋਲਗਿਸੁਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਉਜਲੁ ਉਜਲੁ ਹੰਸਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁ ਡੁਕ ਨਿਖਲਖੁ ਮੁਨਿ ਕੋਲਨੁ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਅੰਦੁਲੋ ਸਾਘੁ ਚੋਸੁਨੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ (ਅਯਨ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚਿਠੁ) ਸਫੁ ਮੁਨਿ ਹੁਸਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥

ਵਾਠੀ ਦਾਠਾ ਨਾ ਅਤੁ ਵਾਕੁ ਮੁਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕਲੁ ਕੂਡਾ ਨਿਖਲਖੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.

ਮਨਿ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਿ ਅਤਿ ਉਜਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚੋਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਮੁਖੁ ਸਫੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ, ਵਾਰਿ ਮੁਖਾਲੁ
ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਪੁਕਾਸੁ ਠੁੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁ ਨੇ ਵਠੀਕੀ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਅਤੁ ਮੁ ਅੰਕਿ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੁਰਿਯੁ ਰਾਤਿ ਪਗਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ
(ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ) ਪਾਡੁਕੁ ਨਾਠੁ.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਸਹਜੁ ਠੁੰਗਾ ਪਾਡੁਕੁ ਨੇ ਵਾਰੁ,

ਗੁਰੁ ਕੈ ਠੈ ਉਜਲੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਪਲੁ ਠੈ ਪੁਕਾਸੁ ਮੁਨਿ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਨਿਖਲਖੁ ਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁ ਠੁੰਗਾ, ਏਂਦੁ ਕੰਠੈ
ਵਾਰਿ ਅਹੁ ਠੁੰਗਾ ਮੁਰਿਕੀ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਅਨੰਦੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ. ਪਗਲੁ, ਰਾਤਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.
ਵਾਰੁ ਅਯਨੁ ਸੁਣਿ ਨਿ ਠੁੰਗਾ ਮੁਰਿਯੁ ਪਾਡੁ ਠੁੰਗਾ.

ਮਨੁਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ, ਅਯਨੁ ਮਨਸੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.

ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁ ਵਾਕੁ ਦਾਠਾ ਅਯਨੁ ਠੁੰਗਾ ਮਨਸੁ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ ਠੁੰਗਾ.

ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਮਾਯਾ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿ ਚਿੰਤਿਤਿ ਤਰੁਵਾਤ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ
ਨ੍ਰਿਤੁ ਚੈਯੁਡੰ ਮਨਸੁ ਘੋਰੁਕਯੋਜਿ ਮੈਨ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਤੁ.

ਉਚਾ ਕੁਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥

ਬਿਗਰਗਾ ਅਰਿਚਿ ਸਰੀਰੰਤੋ ਸ੍ਰਿਵੰਤਮੈਨ ਕਦਲਿਕਲੁ ਚੈਸੇ ਵਝੀ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥

ਅਤਨੁ ਕੇਵਲੰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਦੀਨ੍ਰਿਵੈਸ੍ਰੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ
ਰਾਕ੍ਸੁਡੁ ਦੀਨ੍ਰਿਚੂਸ੍ਰੁਨਾਠੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਨ੍ਰੋਤ੍ਰ ਚੋਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਲ ਊਨ੍ਰੋਸੋਂ
ਕਾਰਣੰਗਾ, ਬਾਧਠੋਂ ਵਿਲਪਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੋਯਠਾਨਿਕਿ ਸੁਠ੍ਰੰਗਾ ਓਕ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਠਿਕਿ ਠੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਰਣ
ਕਲਿੰਗਿਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਅਤਨਿ ਅਨੁਚਰੁਠਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰਾਲੁ ਸਹਾਯੰਗਾਨੋ ਠੋਵੁਨਿ ਪੁਠੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਠਿ ਊਂਟਾਲੁ.

ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਠੋਵਪਠੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਵਠ੍ਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਠ੍ਰਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਯੋਕੁਸ਼ਬਾਠੁ ਨੁ ਭਕੁਤਿਠੋਂ ਪਾਠੁਠਾਠੁ. ਅਲਾਂਠਿ ਆਰਾਧਨ ਠੋਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨਲੋਂ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਠੁਠੁੰਦਿ. ॥ 5॥

ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੁਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥

ਓਕਰੁ ਅਨੋਕ ਠ੍ਰੁਲਕੁ ਨ੍ਰੋਤ੍ਰ ਚੋਯਵਚੁਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਸੰਗੀਠ
ਵਾਲਿਠਾਲੁਨੁ ਵਾਲਿੰਚਵਚੁ

ਨਾ ਕੇ ਸੁਣੇ ਨ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਪਾਠੁਠਾਠੋਂ ਏਵਰੁ ਵਨਰੁ ਲੋਠਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਪੋਂਠੁਪਰਚਰੁ.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੀਧਿ ਨਾਚੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਮਾਲੁ ਕੋਂਸੰ, ਅਤਨੁ ਵੇਠਿਕਨੁ ਤਯਾਰੁ ਚੋਸੁਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨ੍ਰੋਤ੍ਰ ਚੋਸੁਠਾਠੁ, ਕਾਨੀ
ਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੋਂ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਊਂਠੁਠੰ ਵਲੁ, ਅਤਨੁ ਠੁਃਖਾਨਿਠੁਆਠ੍ਰੁਠੋਂ ਭਰਿਸੁਠਾਠੁ.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਠੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਠਿਨ ਪ੍ਰਾਠੰਗਲ ਵਾਠੁ ਮਾਲੁਪੈ ਊਨ੍ਰੋਪੇਮ ਨੁੰਠਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿ
ਪੋਂਠੁਠਾਠੁ.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥

ಇಂದ್ರಿಯ ಅವಯವಾಲಪై ನಿಯಂತ್ರಣ ಪొಂದಿ, ಸీಥ್ರು ಕ್ರಮಶಿಕ್ಷಣನು ಅಭಸ್ತೆಂಚಿ, ನీತಿವಂತಮైన ಜీವಿತಾನಿಗ್ಗಡುಪುತಾಡು.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ಗುರುವು ಗಾರಿ ಮಾಟಲ ದಾತ್ರ್ ಆಯನ ಎಪುಟ್ಟಿಕೆ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಾಣಿಸ್ತಾಡು. ಇದಿ ದೆವುನಿకి ಪ್ರೀತಿಕರಮైన ಆರಾಧನ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥

ಗುರು ಬೊಧನಲನು ಪಾಟೆಂಚಡಂ ದಾತ್ರ್ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ಎಲ್ಲಪುಥ್ರುಾ ಚೆಯಬಡುತುಂದಿ.

ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥

ಈ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನನು ಮರೆ ಇತರ ಮಾರ್ಗಾಲ ದಾತ್ರ್ ಪೊಂದಲೆಮು.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವು ಬೊಧನಲಪై ಮನಸುನು ಅತಲ್ಠತ ವಿನಯಂತ್ ಂಚುಕೊವಟಂ ದಾತ್ರ್ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುನಿ ಪೆರು ಸಾಕಾರಂ ಚೆಯಬಡುತುಂದಿ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು ದಾತ್ರ್, ಮಾಗ್ ರಾಜ್:

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ನೇನು ನಿತ್ಯದೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ಮಾತ್ರಮೆ ಧಾಣೆಂಚಿ ಪಾಡತಾನು.

ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨಾਹੀ ॥

ಒಕ ಸತಥೆವುನಿ ಧಾಣೆಂಚಡಂ ದಾತ್ರ್, ಒಕರು ಎನಥ್ರುಾ ಬಾಧನು ಅನುಭವಿಂಚರು.

ਸੁਖਦಾತಾ ਸੇವನಿ ಸುಖು ಪಾਇਨಿ ಗುರಮತಿ ಮੰਨಿ ವಸಾವਣਿਆ ॥੧॥

ಗುರುಬೊಧಲನು ತಮ ಮನಸುಳ್ಳೊ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಂಚಿ, ಸಮಾಧಾನಾನಿಹ್ನಾಚೆವ್ಹಾರಿನಿ ಧಾಣೆಂಚೆವಾರು ಶಾಂತಿತ್ ಜೀವಿಸ್ತುನಾರ್ಹು.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ಸುಖ ಸਹಜಿ ಸಮಾಪಿ ಲಗಾವಣਿਆ ॥

ಶಾಂತಿ ಮರಿಯು ಸಮತುಲಠ್ಠ ಪ್ಠಿತಿಲೊಕಿ ಸಹಜಂಗಾ ಪ್ರವೆಶಿಂಚೆ ವಾರಿಕಿ ನನುಹ್ನೇನು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸುಕುಂಟುನಾರ್ಹು.

ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੇਹਹਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਅੰਕੀਤਭਾਵਅੰਤੋਂ ਸਭਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਮਨੋਹਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਮਚਿ ਤੇਲਿਵਿਠੇਟਲਕੁ ਵਾਰੁ ਗੌਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਮੈ ਭਕੁਤੁਲੁ ਅਨਿ ਚੋਪੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਮੈਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਤੁਲੁ.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਸਿਯਮੈਨ ਪਦੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਮਿਮਲ੍ਲਿਪਸ਼ੰਸਿਸੁਤਾ; ਮੈ ਪ੍ਰੇਮਕੁ
ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਵਾਰੁ ਮਿਮਲ੍ਲਿਭੁਕ੍ਰਿਠੋ ਆਰਾਠਿਸੁਤਾਰੁ.

ਸਭੁ ਕੇ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥

ਏ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਮੈਕੁ ਚੋਦਿਨਵਾਰੈ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੁਕੈ ਫੇਰਾ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੈ, ਏਕਰਿ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕਗੌਂਠੁ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਵਸੁਤਾਯਿ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਅਦਿ ਮੈਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮੈਰੁ ਮੈ ਪੇਰੁਠੋ ਵਠੁਲਨੁ
ਯਤਚੋਸੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੈਰੁ ਵਾਰਿਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿਸੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਮਨਸੁਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਠੁ,

ਹਰਖੁ ਸੇਗੁ ਸਭੁ ਮੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਅਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁ:ਖਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ ਅਨ੍ਨੀ
ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯਿ.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਅਯਨ ਏਪਠੁਕੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਯਤਕਠੁਬਡਤਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਮਨਸੁਠੋ ਪੌੰਦੁਪਰੁਚੁਕੁੰਟਾਠੁ.

ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ భక్తులు సంతోషంగా మీ ప్రేమతో నిండి ఉన్నారు.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥

మీ పేరు వారి మనసుల్లో నివసిస్తుంది, ఇది మొత్తం తొమ్మిది సంపదల వంటిది.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

సంపూర్ణ అదృష్టం దాత్రా, వారు నిజమైన గురువును కనుగొంటారు, మరియు అతని మాటల దాత్రా వారు దేవునితో ఐక్య అవుతారు.

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు కనికరము గలవారు, ఎల్లపుణ్ణూ సమాధానము ఇచ్చేవారు.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

మీరు మిమల్నివారితో ఏకం చేస్తారు; గురువు బోధనల దాత్రా.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

నామం యొక్కమహిమానితమైన గొప్పతనాన్నిమీరే అనుగ్రహిస్తారు; నామంకు అనుగుణంగా, వారు ఆనందాన్నిసాధిస్తారు.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ఓ' నిత్యదేవుడా, ఎప్పటికీ, నేను మిమల్నిప్రశంసిస్తానే ఉంటాను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥

గురువు గారి మాటల దాత్రా మీరు తప్పకుంకెవరూ లేరని నేను గ్రహించాను.

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

నా మనసు ధోవునిలో లీనమై ఉంటుంది. ఒక వక్తి నిజంగా దేవునికి లొంగిపోయినపుణ్ణు, ఆయన మనసుల్లోనే ఆయనను గ్రహిస్తాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥

గురువు యొక్కఅనుచరుడిగా మారిన వక్తి, అతను దేవుణ్ణి ప్రశంసిస్తాడు.

ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

నిత్యదేవునికి చింత ఏమీ ఉండదు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥

ఓ నానక్, దేవుని పేరు మనసుల్లో నివసిస్తుంది మరియు గురువు పదం దాట్లా ఒకరు అతనితో కలిసిపోతారు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాట్లా, మాజ్ రాగ్:

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥

మీ భక్తులు మీ దగ్గర అందంగా కనిపిస్తారు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥

గురువు గారి మాటల దాట్లా వారు నామంతో అలంకరించబడ్డారు.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

వీరు ఎప్పటికీ ఆనందంలో ఉంటారు. రాత్రి పగలు మీ పాటలను ఉచర్చిస్తూ, వారు సద్గుణాల నిధి అయిన దేవునిలో విలీనం అవుతారు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਆਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਵਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਕੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਉਚੇ ਉਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੀ ਅਹੋਨ੍ਹਿਨ੍ਹਿਰਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਭਾਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੁ
ਐਕਠੁ ਕਾਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਸਠਠੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਸਠਠੁ ਆਯਨ ਮੁਪਿਮ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਯੁ ਵਲੁ ਆਯਨ ਠਨਠੁ ਐਕਠੁ ਅਯੋਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮੁਠੁਮੈ.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਆਯਨਠੁ ਐਕਠੁਮੈਨ ਵਾਰੀਨਿ ਠਿਰੀਗੀ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ
ਚੇਯਕੁਠਾਡਦੁ. ਸਹਾਯੰਗਾ ਅਵਿ ਆਯਨਠੁ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯਬਠਾਠੁ.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਵੇਲੁਪਲ ਏਮੀ ਯਰਗਦੁ.

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗਮਨਿਠੁਠਾਰੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸੁਠੁਠੁਕਠੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾਨੇ ਵਠੁਪਾਰਿਠੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਐਠਰੁਲੁ ਚਰਠੁਠੁਸੁਕੋਵਠਾਨੀਕੀ
ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਠੁਠਾਡੁ. ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਆਯਨ ਮਨਲਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਠੁਠੁਠੁਠੁਲਨੁ ਲੋਪਲ ਪ੍ਰਠਿਘਿੰਚਿਨ ਆਠੁਪਠੁਠੁਠੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁੰਡੀ.

ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

ਐਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟੁੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟੀਸੁ, ਸੇਵ ਚੇਸੁ, ਅਮੇ ਏਪਠੀਕੀ ਅਦੁਘੁਘੁਵੰਤਮੁਨਿ ਆਤਮੁ
ਵਧੁਵੁਲਾ ਊਂਟੁੰਦੀ. ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੇ ਦਿਵਠੁਦੰਲੋ ਅਮੇ ਲੀਨਮੁ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਮੁਰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨੰਲੋ ਅਸੁਰਯੰ ਲਭੀੰਚਦੁ.

ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਢੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥

ਨਿਰਾਮੁਖਮੁਨਿ ਆਂਠੁ ਕਾਕੀਲਾ ਵਾਰੁ ਸੰਦੇਹੰਠੋ ਮੋਸਠੋਤਾਰੁ.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਵਾਰੁ ਏ ਸੁਪੰਚਾਨੀਮੁਰੀਯੁ ਤਰੁਵਾਤੀ ਸੁਪੰਚਾਨੀਠੋਲੋਠਾਰੁ, ਮਰੀਯੁ ਵਾਰੁ ਬਾਧੁ
ਮਰੀਯੁ ਦੁਖੰਠੋ ਬਾਧੁਪਡੁਤੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ.

ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥

ਏਪਠੀਨੁੰਚੋ ਰਾਸੁ, ਵਾਰੁ ਕਾਗਿਤੰ ਮਰੀਯੁ ਸੀਰਾ ਅਵਗੋਠੀ ਊਂਟਾਰੁ. (ਮਾਯਨੁ
ਅੰਤੁਲੇਨੀ ਵਿਧੰਗਾ ਵੇਂਟਾਡੁਤੁ, ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤ ਲਠੁਠੀਸੁਠੀੰਚਕੁੰਡਾਨੋ ਸਾਠੁਲੁ
ਵਦੀਲੇਸੁਰੁ).

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥

ਦੁਠੁਦਠੁਠੁਠੋ ਸੁਖੰ ਦਾਠੁ, ਏਵਰੁ ਸਾੰਤੀਨੀ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ.

ਕੁੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੁੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਅਸਤਠੁਨੁ ਰਾਸੁਰੁ ਵਾਰੁ ਅਸਤਠੁਨੁ ਆਚਰੀਸੁਰੁ; ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਮੁ
ਚੇਤਨਨੁ ਅਬਠੁੰਪੇ ਕੇਂਦੁਰੀਕਰੀੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਵੇਦਨਲੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਗੁਰੀੰਚੀ, ਆਯਨ ਠਰਾਠੁ ਗੁਰੀੰਚੀ ਵਰਾਸੁਰੁ,
ਸੁਰੀਬੀੰਚੀਸੁਰੁ.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਆ ਨੀਜਮੁਨਿ ਵਾਰੁ ਮਾਯ ਠਯੁਕੁਦੁਰੁਠੁਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਮਰੀਯੁ ਸੁਖੰ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁਠੋ
ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਵਾਰੀ ਚਾਗਿਤਮੁ, ਕਲਮ, ਸਿਰਾ ਨਿਜਮੈ; ਸਤ੍ਰਾ ਰਾਯਡਮ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ
ਲੀਨਮੈਪੋਯਿ ਊਨਾਰੁ.

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਫਕਠਿਲੋ ਪੋਮਦੁਪਰਚਬਡਿਨ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਮਦਰਿਨੀ ਗਮਨਿਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਮਚੈ ਵਠੀ ਆਮੋਦਿਮਚਬਡਿਨਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਪੋਮਦੈ ਨਾਮਮ ਦਾਠਾ ਕੀਰਿਨਿ ਪੋਮਦੁਟਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਮਾਝ ਰਾਗ:

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥

ਭਗਵਮਤੁਨਿ ਸਰੋਠਠਮੈਨ ਵੇਲੁਗੁ ਅਨਿਠੀਲੋਨਾ ਵਾਠੀ ਚੇਮਦੁਠੋਮਦਨੈ ਅਵਗਾਹਾਨ
ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਮਡੀ ਮਾਠਮੈ ਲਭਿਸੁਮਡੀ.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੇਵੈ ॥

ਮਨਸੁਸੁ ਅਮਟੀਪੇਟੁਕੋਨਿ ਊਨੁਅਹਮ ਯੋਕੁਮੁਰਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ
ਠੋਲਗਿਮਚਬਡੁਮਤੁਮਡੀ.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਪਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਮਨਸੁਠੋ ਆਰਾਠਿਮਚਡਮ ਦਾਠਾ, ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿਮਚਗਲੁਗੁਟਾਰੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਡੀਵਿਠਾਨਿਮੁਰਿਯੁ ਆਠਮੁ ਦੇਵੁਠੀ ਆਰਾਠਿਮਚੈ ਵਾਰੀਕੀ ਅਮਕਿਠਮ ਚੈਸ਼ਾਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਆਠਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਆਰਾਠਿਮਚਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੈਪਿਸ਼ਾਨੁ.

ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਤਿਰੋਝਾ ਭਗਵਮਤੁਨਿ ਮਹਿਮਾ ਪਾਟਲਨੁ ਡਪਿਮਚੈ ਭਕੁਲਕੁ ਮਨਮ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਵਿਨਯਮਗਾ ਨਮਸਠਿਮਚਾਲੀ.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਾਏ ॥

ਸੁਘੋਖਿਕਰੁ ਚਕ ਵਛੀਲੋ ਭਠੀਕੀ ਕਾਰਣਾਨਿ ਸੁਘੋਖਿਸਾਡੁ.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਭਠਾਨੁਸਾਰੰਗਾ, ਭਠੀ ਆਰਾਧਨ ਪਨੁਲਲੋ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੋਸਾਡੁ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਅਦੁਘੋਮ ਦਾਠਾ ਮਾਤਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਵਚੁਗੁਰੁ
ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਠੁ ਪਾਏ ॥

ਛਕਰੁ ਤਨ ਅਹੋਨਿਹਿਰਾਠਿੰਚਿ, ਪੂਰੀਗਾ ਵਿਨਯਸੁਠੀਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਠੁ, ਭਠੀ ਆਰਾਧਨ
ਯੋਕੁਠਾਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਪੁਰਿਠਿਠਿਸਾਡੁ.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਆਯਨ ਮਾਯ, ਦੁਰੁਠਾਨੁਲ
ਪੁਰੁਠਾਵਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸ਼ਾਸੁਠੰਗਾ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ਸਹਾਠੰਗਾ ਅਤਨੁ ਸਮੁਠਿਠਿਲੋ
ਠੰਟਾਡੁ.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠੋਂਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੁਰੁਠਾਨੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪੋਂਦੁਲੇਰੁ.

ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥

ਵਿਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਤਿਰਗਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੁਰੁਠਾਨੁਲ ਯੋਕੁਠੇਮਲੋ ਛਕਰੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮੋਸਗਾਡੁ ਠੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਘੁਰੁਠੰਗਾ ਕੋਲੋਠਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ
ਕੇਵਲੰ ਦੁਠਾਨਿਘੁਰੁਠੇਮੇ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਦੁਰੁਠਾਨੁਲ ਵੇਂਬਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਦਾਨਿਨਿ ਅਦੁਪੁਲੋ ਠੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੂ ਕ੍ਰੋਧ ਵਲਨ ਸਰੋਂ ਸ੍ਰੋਧ ਮੈਨ ਆਧਾਠਿਕੁ ਘੋਰਾਦਾ ਲਭਿਸੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਸਤਗੁਰੂਵੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਆ ਵਝੀਨੀ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਏਕੰ ਚੇਂਸਾਡੁ. ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨੀ
ਸ਼ਾਂਤੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਇਕਿ ਕੁੜਿ ਲਾਗੇ ਕੁੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥

ਕొందరు అబద్ధంలో చికుళ్ళుపోతారు, వారికి లభించే ప్రతిఫలాలు కూడా అబద్ధమే.

ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥

దర్శదశ్శ్రతో ప్రేమలో, వారు తమ జీవితాలను వర్థంగా వృధా చేసుకుంటారు.

ਆਪਿ ਤੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤੋਬੇ ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥

మాయ ప్రేమలో తమ కుటుంబం మొత్తంతో పాటు వారు తమను తాము ముంచేసుకుంటారు. అబద్ధంలో పాల్గొంటే, వారు సంపాదించుకుంటే, ఏమీ తింటే అది ఆధాత్మిక జీవితానికి విషంగా మారుతుంది.

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥

తన శరీరం లోపల మనసును ప్రతిబింబించేది అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే,

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥

మరియు దేవుని ప్రేమపూరక భక్తి ఆరాధన దాఢా తన అహానిశ్చొలగించేస్తాడు.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥

సిద్ధులు, సాధకులు, నిశబ్ధ ఋషులు తమ చైతనంపై దృష్టి పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తారు, కానీ వారు కూడా శరీరంలో తమ మనసును నియంత్రించలేరు.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

సృష్టికర్త సర్వుంగా మన మనసును నియంత్రించడానికి మనల్నిపేరేపిస్తాడు.

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥

ఎవరైనా ఏమీ చేయగలరు? ఎవరూ సొంతంగా ఒక పనిని సాధించలేరు.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੇ ਲੇਵੈ ਨਾਮੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన నామాన్నిచేఢ్ఢక్తి మాత్రమే ఈ బహుమతిని అందుకుంటాడు మరియు నామాన్నిమనసుల్లో ఉంచుకుంటాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਕੁ ਗੁਹਾਲੋ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਦੁਠਾਲ ਯੋਕੁਕੁਰਗਨਿ ਨਿਧਿ ਠੰਟੁੰਦਿ

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

ਠੁ ਸਰੀਰੰਲੋ, ਅਦੁਸ਼ੁਮੁਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੁਨੈ ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਤਮੁ ਆਤੁਮੁਹਾਨਕਾਰਾਨਿਘੁਦਿਲਿੰਚੁਕੁਨੈ ਵਾਰੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ, ਤਨ ਦੁਸ਼ੁਮੁਰਿਯੁ ਅਦੁਸ਼ੁਰੁਪੰਲੋ ਵਾਠੀ ਚੇੰਦੁਤਾਡਨਿ ਗੁਰੁਪਿਸੁਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੁਮੁਰਿਯੁ ਆਤੁਮੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੁਨੈ ਪੇਰੁਨੁ ਪੁਰਿਠਿੰਚੁਕੁਨੁਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇੰਸੁਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਦੁਠੁਮੁਨੈ ਅਮੁਠੰ ਂਠੋ ਮਠੁਰਮੁਨੈਦਿ! ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਂਕ ਵਠੀ ਠੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਘੁਰਿੰਚਗਲਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥

ਅਹਾਨਕਾਰਾਨਿਘੁਠਚਿਵੇਯਡੰ, ਅਞਾਨੰ ਯੋਕੁਕੁਰਿਨਮੁਨੈ ਤਲੁਪੁਲੁ ਠੇਰਿਚਿਨ ਵਠੀ,

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਚੋਤ ਅਮੁਲਘੁਨੈ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੇਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਦੁਵਿਕ ਪਦੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾਮੰ ਲਠਿੰਚਦੁ. ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਅਦਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਦਿਵਞਾਨੰ ਯੋਕੁਕੁਮੰਦੁਨੁ ਤਨ ਕਲਠੁ ਅਨਠੁੰਚੁਕੁਨੁਘੁਠੀ.

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ಆಯನಲ್ ಲೋತುಗಾ, ದ್ವೈಕ ವೆಲುಗು ಊದಯಿಂಚಿಂਦಿ, ಮರಿಯು ಅಜ್ಞಾನಂ ಯುಕ್ತಕಟಿ
ತೊಲಗಿಪೊಯಿಂਦಿ.

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ಮಿਲੀ ಮਨੁ ਮಾನਿਆ ಹਰਿ ದਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ಆಯನ ಆತಪ್ಪರಮಾತಱ್ ಕಲಿಸಿಪೊಯಿಂਦಿ; ಮನಸು, ಸ್ತುದಿರಿಫವಾಡು ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲ್
ಮಹಿಮತ್ ಆಸೆರಠಿಂಚಬಡತಾಡು.

ਸਰੀರਹੁ ಠಾಲಣಿ ಕೆ ಬಾಹರಿ ಜಾಏ ॥

ಶರೀರಂ ವೆಲುಪಲ ನಾಮಾನ್ವಿತುಕುಠುಟಾ ವೆಱ್,

ನಾಮು ನ ಲರೈ ಬಹತು ವೆಗಾರಿ ದುಖು ಪಾಏ ॥

ಆಯನ ನಾಮಾನ್ವಿಕ್ತರಿಂಚಡು; ಬದುಲುಗಾ, ಅತನು ಪರಿಹಾರಂ ಲೆನಿ ಶ್ರಮ ಬಾಧಲನು
ಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು.

ಮನಮುಖ ಅಂಏ ಸುಞೆ ನಾಹಿ ಫಿರಿ ಫಿರಿ ಆಏ ಗುರಮುಖಿ ವಠು ಪಾವಣਿਆ ॥೪॥

ಮಾಯು ಚೆತ ಗುಠಿಗಾ ಊನಪ್ಪಿಠು ಅಹಾಂಕಾರಂ ಅರ್ಥಂ ಕಾಡು. ಕಾನೆ ಚಾಲಾ ಸಂಚಾರಮನ
ತರುವಾತ ಅತನು ಗುರುವು ಆಶ್ರಯಾನಿಕಿ ತಿರಿಗಿ ವಚಿಫಪುಠು, ಅತನು ನಾಮಾನ್ವಿಪಲ
ಕನುಗೊಂಟಾಡು.

ಗುರ ಪರಸಾಧಿ ಸಚಾ ಹರಿ ಪಾಏ ॥

ಗುರುವು ಕೃಪ ವಲನ ನಿತ್ಯದೊವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು,

ಮನಿ ತನಿ ವೆಠೆ ಹರಿಮೆ ಮೆಱು ಜಾಏ ॥

ಅಪುಠು ಒಕಡು ಶರೀರಮುಲೊನು ಮನಸುಠೊನು ಆಯನನು ಊಂಚುಕುನಿ, ಅಹಾಂಕಾರಪು
ಮುರಿಕಿ ಪೊಗೊಡತಾಡು.

ಐಸಿ ಸುಠಾನಿ ಸದ ಹರಿ ಗುಣ ಗಾವೆ ಸಚೆ ಸಬದಿ ಸಮಾವಣਿਆ ॥೫॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲ್ ಕೂರೊಣಿ, ಆಯನ ಎಲ್ಲಪುಠು ದೆವುನಿ ಮಹಿಮಕರಮನ ಪಾಟಲನು
ಪಾಡತಾಡು, ಗುರುವಾಕೃಠ ದಾಠಾ ಆಯನಲ್ ವಿಲೆನಮೆ ಊಂಟಾಡು.

ನರಿ ದರ ಠಾಕೆ ಪಾವತು ರಗಾಏ ॥

ಶರೀರಂ ಯುಕ್ತಮಿಠಿ ತಲುಪುಲನು ನಿಯಂತ್ರಿಸೆವಿ (ಕಳುಚೆವುಲು, ನಾಸಿಕಾ ರಂಧ್ರಾಲು,
ನಾಲುಕ, ಲಿಂಗಂ ಮರಿಯು ವಿಸರ್ಥನ ರಂಧ್ರಂ) ಮರಿಯು ದುಠುಣಾಲ ನುಂಡಿ ಸಂಚಾರ
ಮನಸುನು ನಿರೊಧಿಸ್ತಾರು,

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥

ਊਨਠ੍ਰਮੈਨ ਆਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ ਪ੍ਰਿਠਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਦਵ ਦਾਠ੍ਰੰ (ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਆਠ੍ਰਯੋਕੁਗੋਜਮੈਨ ਨਿਵਾਸੰ) ਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਦਿ.

ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਅਕਠ੍ਰ, ਫੁੈਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੇਲਿਯਨਿ ਰਾਗਾਲੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠ੍ਰਿ ਕੰਪਿਸੁਟਾਯਿ. ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਾਭਾਢ੍ਰ (ਫੁੈਵਿਕ ਪਦੰ) ਵਿਨਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਲੋਪਲ ਅਞ੍ਞਾਨੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੀਕਟੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਫੇਰਾ ॥

ਅਠ੍ਰਨੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦਡੁ, ਲੇਦਾ ਅਠ੍ਰਨਿ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ੍ਰ ਮੁਗਿੰਪੁ ਰੋਂਠ੍ਰਨੁ ਪੋਂਦਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਕੁ ਕੀਲਕੰ ਸਠ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਚੇਠਿਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਊ ਠ੍ਰਲੁਪੁਨੁ ਈਕੋਵਰੁ ਠ੍ਰਰਵਲੇਰੁ. ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਪਰਿਪੂਰਠ੍ਰ ਵਿਧਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

ਦਾਚਿਨ ਲੇਦਾ ਬਪਿਠ੍ਰਠੰ ਅਯਿਨਾ ਕਾਨੀ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਪਦੇਠ੍ਰਾਲਲੋ ਪੁਰਵੇਠ੍ਰਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਿਮਠ੍ਰੀਗੁਰੁਪੋਂਚਿਨ ਠ੍ਰਰੁਵਾਠ੍ਰ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਪੁਪਠ੍ਰੀਕੀ ਪੁਰਸੰਸਿੰਚੰਡਿ; ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦਾਨਿਨਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਠ੍ਰਾਨੇ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰਾਨੁਚਰੁਠ੍ਰੀ ਗੁਰੁਵੁਠ੍ਰੋ ਏਕੰ ਚੇਂਠ੍ਰਾਡੁ.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਰੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥

యముడు అతని వైపు చూడడు, ఏ బాధా అతనిని బాధించదు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥

అహంకారానిల్లోంగదీసుకొని, అతను అనిభుంధాలను విచిన్త్రు చేస్తాడు; గురువు బోధనలను అనుసరించి నీతివంతమైన జీవితానిర్వహణలు చేస్తారు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥

నామానిష్ఠాభిస్తూ నీతివంతమైన జీవితానిర్వహణలునున్నట్టికి నన్నుచేను అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు అనుచరుడు దేవుని పాటలను పాడతారు మరియు మనసును దేవునికి అనుగుణంగా పారవశ్యంలో ఉంచుకుంటారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਗੁਰੂవు అనుచరుడు జీవనశ్రణాల్లో దేవునిచే ఆమోదించబడ్డాడు.

आरजा न छीजे सबदु पढाणु ॥

గురువాకాశ్రిగ్రహిస్తాడు కాబట్టి, అతని జీవితం వృధా కాదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ఒక గురు అనుచరుడు ఎల్లపుణ్ణూ దేవుని జ్ఞాపకార్థంలో లీనమై ఉంటాడు, అతను ఆధాశ్రికంగా సజీవంగా ఉంటాడు మరియు అతను మరణానికి భయపడడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

గురు అనుచరుడు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవాన్నిపొందుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

గురు అనుచరుడు సాష్టాన్నిఅహంకారానిహ్లోపల నుంచి నిరూలిస్తాడు.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥

గురు అనుచరుడు తన జీవితాన్నిఅలంకరించాడు, అతని కుటుంబం ప్రాపంచిక దుర్ఘణాల సముద్రం గుండా ఈదుకుంటూ వెళ్ళింది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥

గురు అనుచరుడు ఎపుణ్ణూ అసలు శారీరక నొప్పిని అనుభవించడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਪੀਰ ॥

గురు అనుచరుడు అహంకారపు బాధ నుండి విముక్తి పొందుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

గురు అనుచరుడు ఆధాశ్రిక ప్రశాంతతలో మునిగిపోతాడు, అతని మనసు స్పృభర్ణగా మారుతుంది మరియు అహం యొక్కమురికి మళ్ళీఅతనికి అంటుకోదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

గురు అనుచరుడు దేవుని నామ మహిమను పొందుతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥

ఓ నానక్, దేవుని నామానిష్ఠాన్నించడం దాత్రా మహిమను పొందుతారు, మరియు దేవుని పేరు పరిపూర్ణ గురువు నుండి మాత్రమే సీక్ష్మించబడుతుంది.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥

అనిష్ఠరీరాల్లో ఒకే దివ్యశాంతి ప్రసరిస్తుంది,

ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువు తన బోధనల దాత్రా దీనిని వెల్లడిస్తాడు.

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੇਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥

అతను సత్తుంగా సృష్టిని సృష్టించాడు మరియు వాటిని ఒకదాని కొకటి భిన్నంగా చేశాడు.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥

దేవుని మహిమా పాటలను పాడుకునే వారికి నన్నువోను అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనలు లేకుండా, ఎవరూ ఆధ్యాత్మిక సమానతాన్నిపొందలేరు; కేవలం గురు అనుచరుడు మాత్రమే శాంతి మరియు సమతూకంలో మునిగిపోతాడు.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਰਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਰਿ ॥

మీ సృష్టి దాత్రా మీ అందానిష్ఠకీకరించి ప్రపంచాన్నిపలోభపెట్టండి.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੇਵਰਿ ॥

మీ దయగల చూపు దాత్రా, మీరు ప్రపంచాన్నిమీ ఆజ్ఞలో ఉంచుతారు.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ఓ సృష్టికర్త, మీ అంతట మీరే ఆనందాన్నిబాధలను మర్తులకు కేటాయించండి, మిమల్నిమీరే గురు అనుచరులకు బహిర్గతం చేసుకోండి.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

ਅੱਤਨੇ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲਨੁ ਚੇਂਯਡਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਣਮਵੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਆਯਨ ਮਨਸੁਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੁਤਿਕੀ ਅਦੁਠੁਮੁਏਨ ਪਦਾਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਨੁਂਡੀ ਵੇਲੁਵਡਤਾਯਿ. ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਊਚਠੁੰਚਗਾ ਈਤਰੁਲਕੁ ਕੋਂਸੰ ਚਦੁਵੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥

ਆਯਨੇ ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ, ਆਯਨੇ ਆਨੰਦਿੰਚੇਵਾਡੁ.

ਬੰਧਨ ਤੇੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥

ਅੱਤਡੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਭੁੰਧਾਲਨੁ ਵਿਚਿਠੁਠੁ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ, ਅੱਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਆਸ਼ਠੁੰਗਾ
ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮਾਯ ਵਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਡੁ. ਕਨਿਪਿੰਚਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਚੁਾਡਟਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਣਮਵੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਮਾਯਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭ੍ਰਾੰਤਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਠਾਨਿ ਪ੍ਰਭਾਵੰਠੋ
ਸੁਪੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਅੱਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਮੋੁਤੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਤਟਾ ਭਾਵੋਂਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਸੁਪੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਅੱਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਅਨਿਸੁਠੁਠੁਣਾਲਕੁ ਈਚੇਂਘਾਡੁ. ਮਾਨਵੁਲਲੋ ਵਕੁਠੁਮੁ ਚੇਂਯਡੰ ਦਾਠਾ,
ਆਯਨ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟਾਡੁ, ਵਿਸ਼ਦੰ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ, ਤਨ ਸਠੁਠੁਣਾਲਨੁ ਬੋਂਠਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਫ਼ਰਤਿਦੀ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਚੇਂਯੁਡਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਠਮਵੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥

ਓਯੁਨੇਂ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ੀਸੁਘੁਘਿੰਚਿ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਮੀ ਚੇਂਯੁਲੇਮੁ. ਮੀਰੁ ਮੀ ਅੰਤਠ ਮੀਰੁ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲ੍ਲੀ ਨਿਮਗਠੁ
ਅਯਾਰੁ.

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕੋਂਤਮੰਦਿਕੀ ਓਧਾਫ਼ੀਠ ਮਰਠਾਨਿਭਤਰੁਲਕੁ ਓਧਾਫ਼ੀਠ ਪੁਨਰੁਧਰਠਨੁ
ਕਲਿਗਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਅਤਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਮਰੁਠੁਲਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇਂਲਾ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ,
ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋਂ ਏਕੰ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ.

ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਨਿਸਾਠੁ ਸੇਂਵ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ. ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਸਹਾਯਮੈਨ
ਸ਼ਾੰਤਿਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਂਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਉਚਾ ਉਚੇ ਹੋਈ ॥

ਅੱਤ ਨੇ ਸਭਯੁੰਗਾ ਊਨਭੁੰਮੈਨ ਵਾਝਝੀ ਅਠੁਭੁੰਮੈਨਵਾਡੁ .

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥

ਐ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀ ਮਾਠਮੇ ਤਨ ਦੁਭਿਨਿ ਕਲੀਗਿ ਊਡਗਲਡੁ, ਅਠਨਿਅਠਨੁ
ਵੇਲੁਡੀਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਓਕਰਿ ਹੁਦਯੁੰਮਲੋ ਊਡਟਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਐ ਵਝੀ
ਸਭਯੁੰਗਾ ਦੈਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪਿੰਚਿ ਐਠਰੁਲਕੁ ਵੇਲੁਡੀਸੁਡੁ

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਮਾਝ:

ਮੇਰਾ ਪੁਠੁ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥

ਨਾ ਦੈਵੁਡੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਪੁਰਿਵੈਸੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰੁ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਨੈਨੁ ਐਯਨ ਨਾ ਹੁਦਯੁੰਮਲੋਨੈ ਕਨੁਕੁਠਾਠੁ.

ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਨੈਨੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਐਕਮਨਸੁਠੁ ਐਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਐਰਾਠੀਸੁਡੁ.
ਗੁਰੁਕੁਪ ਕੁਪ ਵਲੁ ਨੈਨੁ ਨਿਠੁਦੈਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਡਟਾਨੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਵਿਝਝੀਵਿਠਮੈਨ ਦੈਵੁਠੀ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਰਿਠੀਪਿੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਠੈਨੁ ਅੰਕੀਠੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਠਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਨੈਨੁ ਦੈਵੁਨਿਲੋ, ਪੁਰੁਪੰਚ ਝੀਵਿਠੰਲੋ, ਨਿਰਠੁਮੈਨ ਵਝੀਲੋ, ਗੋਪੁਰਾ
ਐਚੈਠੁਰੀਲੋ ਸਹਾਝਮੈਨ ਸੁਲਠੁਠੁਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਐਵੁਠਾਨੁ.

ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥

ಈ ਭੂਮਿਕੀ ਮਧੁਤੁ ਆਚ੍ਰੋਵੋਵੁਡੁ, (ਪੌਰਾਣਿਕ ਵੇਦੁ), ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪਚਮਲੋਨਿ ਕਿੰਦਟੀ
ਪੁਰਾਣਾਲੋ, ਮਾਨਵੁਲ ਪੁਦਰਯਮਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥

ਪੁਰਿ ਪੁਦਰਯਮਲੋ ਨਿਤਯੁਵ ਪੁਰਿਯਮੁਨਿ ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਸ਼ਾਨਿਨਿ ਆਚ੍ਰੋਵੁਡੁ ਨਿਤਯੁਨੰਦਿ. ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਮਨਮ ਸਹਜਮੁਨਿ ਸ਼ਾਨਿਲੋ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ਊਨਾਠੁ.
ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਨਿ ਯੋਕੁਏਠੁਵਰ (ਦੋਵੁਡੁ) ਗੁਰੁਮਚੁਕੁਨੇ ਵਕੁਠੀ, ਸਹਜਮਗੁ
ਆਨੰਦਮਲੋ ਊਨਾਠੁ.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥

ਏਕਰਿ ਸ਼ਰੀਰਮ ਅਹਮ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੋਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧਮਲੋ ਨਿੰਡਿਨਪੁਠੁ,

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕੈ ਫੇਰਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਆਨਮ ਮਰਣਮ ਚਕੁਰਮ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੋਨਿ ਵਾਡੁ ਅਹਮਕਾਰਾਨਿਠੋਗਦੀਸੁਕੁਮਲਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ
ਮਾਠੁਮੈ ਠਾਠੀਸੁਡੁ.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥

ਏ ਸ਼ਰੀਰਮਲੋ ਆਠੁਰੁ ਸੋਦਰੁਲੁ, ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਠੁ ਊਨਾਠੁ.

ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

ਆਠੁਰੁ ਕਲੀਸਿਨਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਭੂਮਿਪੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਠੀਮਚਾਰੁ.

ਦੇਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਗੁਰੁ ਮਾਰੁਠਰੁਠੁਠੁ ਊਨੁਠੁ ਆਠੁਰਿਕਮੁ ਪੁਕੀ ਊਨਾਡੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਮਲੋਨੇ
ਸਹਜਮੁਨਿ ਸ਼ਾਨਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ.

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥

ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਲੁ ਮਾਨਮ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਚੀਕਟੀਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਨੁਠੁ.

ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋੜੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥

ఒకరు అహం మరియు భావోద్వేగ అనుబంధాన్ని పరిపజేయినప్పుడు, దైవిక కాంతి ఉదయిస్తుంది.

ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥

సమాధానాన్ని ఇచ్చేవాడు తన స్తుతి యొక్క దివ్యతాకర్మ దాటా బహిర్గతం అవుతాడు మరియు ఆ వక్త్రీ ఎల్లప్పుడూ దేవుని పేరును ప్రేమగా ధానిస్తాడు

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥

విశ్వులు అంతటా ప్రసరించే దివ్యకాంతితో మనస్సు ప్రకాశించినవాడు,

ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

గురు బోధనల దాటా అజ్ఞానపు చీకటి అతని మనస్సునుండి తొలగిపోయింది.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ఆయన హృదయం తామరాకులా వికసిస్తుంది, ఒకరి కాంతి పరమాతల్లో కలిసిపోవడంతో శాశ్వత శాంతిని పొందుతారు.

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

మానవ శరీరం అమూలమైన దైవిక ధరాఖ్యంతో నిండిన నిధి గృహం లాంటిది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

అనంతమైన నామాన్ని గ్రహించిన గురు అనుచరుడు ఈ దివ్యధరాఖ్యను పొందుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਗਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

గురు అనుచరుడు ఎల్లప్పుడూ ఈ అమూలమైన దైవిక ధరాఖ్యను మాత్రమే ధానిస్తాడు మరియు ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామ సంపదను సంపాదిస్తాడు.

ਆਪੇ ਵਧੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

దేవుడు సత్తుంగా నామం యొక్క ఈ సంపదను మానవుల హృదయాలలో ఉంచుతాడు, మరియు అతను సత్తుంగా దానిని గ్రహించేలా చేస్తాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

గురు బోధనలను అనుసరించి, చాలా మంది అదృష్టవంతులు నామ సంపదను సంపాదిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥

ఓ నానక్, దేవుడు ఎవరిపై తన కృపను చూపుతడో ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నామ సంపదను పొందుతాడు. దేవుడు తన కనికరాన్నిచూపిస్తూ, తన పేరును ఒకరి మనసుల్లో ఉంచుకుంటాడు.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

మూడవ గురువు దాత్రా, రాగ్ మాజ్:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥

దేవుడే సత్యుంగా మనల్ని ఆయనతో విలీనం అవ్వడానికి మరియు అతనిని గుర్తుంచుకోవడానికి నడిపిస్తాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥

గురు వాక్య దాత్రా, దత్తద్రాపేమ నిరూఢించబడుతుంది.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥

నిషఠ్ఠుడైన దేవుడు శాశ్వత ధరాటకు అతీతుడు. ఆయన తన సద్గుణాలలో విలీనం కావడానికి మనల్ని నడిపిస్తాడు. || 1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

నిత్యోవుణ్ణి తమ హృదయాల్లో ప్రతిష్ఠించే వారికి నన్నునే సమర్పించుకుంటున్నాము.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నిత్యమైన దేవుని నామమే, గురువు మాటల దాత్రా, వారు దానిని తమ మనసుల్లో ప్రతిష్ఠిత చేసుకుంటారు.

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥

దేవుడే సత్యుంగా గురువు, మరియు అనిష్ఠినీ ఇచ్చేవాడు, మరియు మానవ విధికి రూపకర్త.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥

గురువు కృపవల్ల ఆయనను ధాన్యించిన భక్తులు ఆయనను తెలుసుకుంటారు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਯਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼੍ਟਾਰੁ. ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ
ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘੋਪਘੋਰਾਨਿਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਗਾਇਆ ॥

ਓ ਸ਼ਰੀਰੰ ਯੋਕੁਘੁਹਾ ਲੋਪਲ, ਒ਕ ਅੰਦਮੈਨ ਪੁਦੇਸ਼ੰ ਓਂਟੁੰਦਿ.
ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਅਹੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰ ਓਲਗਿਘੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਓਨਿਕਿ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਓਲੁਸੁੰਦਿ, ਐਦਿ ਸ਼ਰੀਰ ਗੁਹਾਲੋ ਅੰਦਮੈਨ ਪੁਦੇਸ਼ੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਅਹੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰ ਓਲਗਿਘੋਠਾਯਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੁੰਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਘੁਦਯੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਅਠਨਿਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਅਨੋਘੋਚੁਕੁਨੋ ਵਾਡੁ,

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁਮੈਨ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਨਾਮੁ ਅਤਠ੍ਰੋ ਲੋਤੁਗਾ ਕਠ੍ਰੁਬਡੀ ਊਂਦਨੀ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋਵਾਡੁ, ਗੁਰੂవు ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਅਸ਼ਾਨਲੋ
ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਅਨੰਦਾਨਿਅਸਾਠ੍ਰਿੰਚਗਲੁਗੁਤਾਡੁ.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥

ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੁ (ਭਯੰ) ਦਠ੍ਰਦਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀਕੀ ਅਨੁਬੰਧੰਗਾ ਊਂਨਠ੍ਰੀਨੀ ਈਬਠ੍ਰਦੀ
ਪੇਡੁਤਾਡੁ.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਮੁਰਚਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਅਤਨੁ (ਰਾਕੁਸੁਡੁ) ਸ਼ਿਕੁ ਵਿਠਿਸੁਤਾਡੁ.

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੇਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤੰਲੋਨੀ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਣਾਨਿਲੋਕੀਠ੍ਰਚਡਾਨੀਕੀ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤਾਡੁ. ਅਤਨੀ
ਜੀਵਿਤੰਲੋਨੀ ਚਿਨਠ੍ਰਨੁਲਕੁ ਕੂਡਾ ਠੇਰੁਠ੍ਰਵਠ੍ਰਡੁਤੁੰਦੀ.

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥

ਤਨ ਤਲਿੰਦੰਡੁਲ ਈਂਟੀਲੋ (ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ) ਊਂਨਠ੍ਰਠ੍ਰੁ ਤਨ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਨੀ
ਅਤਠ੍ਰਠ੍ਰਵੁ

ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥

ਦਠ੍ਰਦਠ੍ਰਠ੍ਰਠ੍ਰਠ੍ਰ ਮੋਸਪੋਤੁੰਦੀ; ਚਿਵਰੀਕੀ ਬਾਗਾ ਏਡਵਾਲਿਠ੍ਰਸੁੰਦੀ.

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਅਲਾੰਟੀ ਅਤਠ੍ਰਠ੍ਰਵੁ ਤਕੁਠ ਮੋਹਾਦਾ ਕਲੀਗੀ, ਨੀਚਮੈਨਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਦੁਠ੍ਰਮੈਨਦੀ. ਅਮੇ
ਕਲਲੋ ਕੂਡਾ ਤਨ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਵਲੋਦੁ (ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ).

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਅਮੋ ਤਨ ਤਲੀਦੰਡੁਲ ਭੰਡੀਲੋ (ਏ ਪੁਰਪੰਚਮ) ਊਨਖੁਠੁ ਅਮੋ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਰਿਠਿਠਿਚੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਊਨਿਕੀਨਿ ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਮੋਕੁ ਵੇਲੁਡੀ ਚੋਞਾਡੁ.

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਅਲਾਠੀ ਅਤੁਵਧੁਵੁ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਤਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਊਚੁਠੁੰਦੀ. ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਠੀ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਮੋ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੁਹਾਵਾਸਾਨਿਠਿਠਿਠੁੰਦੀ.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪਿਲੁਪੁਲਨੁ ਪੰਪੁਠਾਡੁ (ਮਨਪੈ ਕਰੁਠਿਠਾਡੁ), ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਤਨ ਪੇਰੁਨੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰੁਠਾਡੁ.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਅਯਨ ਤਨ ਪੇਰੁਨੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਗੁਪਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਭਕਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਠਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠਿਠਿਠੁੰਦੁਠਾਡੁ,
ਅਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੈ ਊਠਾਡੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਤਮ ਭਲੁਲੋ ਨਿਵਸਿਠੁਠੁਠੁ ਪੁਰਪੰਚ
ਚਿਕੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਠਾਰੁ. ਊਦਾਠੁਮੈਨਦੀ ਵਾਰਿ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ
ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਪੁਰਦੇਠੰ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਤਮ ਸਠੁਪੰਲੋ ਵੇਰੁਗਾ ਊਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦਾਠ੍ਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਠੁ ਨਾਮੁ ਠੋ ਯੋਕ੍ਠਮੁਠੁ ਠੋ ਊਂਟਾਠੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ੍ਤਕਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਅਰ੍ਠੁ ਠੋ ਸੁਕੁਨੁ ਠਰੁਵਾਤ, ਨਾਮਾਨਿ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਠੁ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਕਿ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅੰਕਿਤੁ ਠੋ ਸੁਕੁਠਾਨੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਠਰੁਦੁਵੁਠਾਰੁ; ਵੀਰੁ ਸਤ੍ਯੁ ਨਾਠ੍ਠੁਠਾਨੁ ਠੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

ਅਗੋਂਚਰਮੁਨ, ਅਰ੍ਠੁ ਠਾਨਿ ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਠੋਠਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਠਿਠਾਠੁ.

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

ਏ ਪ੍ਰਯੁਠਠੁ ਠੋਠਨੁਨਾ ਆਠੁਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਮੁ,

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਦੇਵੁਠੁ ਕਨਿਕਰਿਠੋਨੋ, ਆਠੁਨ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਕਾਰਠਮੁਵੁਠਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਆ ਵਠੀ ਅਠਨਿ ਕ੍ਰੁਪ ਠਾਠ੍ਠਾ ਅਠਨਿਠੋ ਐਕ੍ਠੁਗਾ ਊਂਟਾਠੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਅਠਠੁਨੁ ਠੋ ਸੋ ਵਠੀ, ਠਠੁਠਠ੍ਠਾਠ੍ਠੀਕਿ ਆਠਠੋਠੁਬਡਿਨਪਠ੍ਠੀਕੀ ਵੀਠਿਨਿ ਅਰ੍ਠੁ ਠੋ ਸੁਕੋਲੇਠੁ. ਅਠਨਿਕਿ ਠੋਵਿਕ ਆਨੋਠੁਠੁ ਲਠਿੰਚਦੁ.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੁਝੈ ॥

ਮੂਠੁ ਠਸਲ ਮਾਠੁ (ਦੁਰ੍ਠੁਠੁ, ਠਰੁਠੁ, ਠਕ੍ਠੀ) ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਠਨੁ ਬਾਠਪਠੁਠਾਨੋ ਊਂਟਾਠੁ.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੁਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਮੂਠੁ ਠਸਲ ਮਾਠੁ ਠੋਕ੍ਠੁਠੁਠਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਲਠੋ ਵਿਠਿਠ੍ਠੁ ਠੋਠੁਬਡਾਠੁ. ਗੁਰੁ ਵਾਕ੍ਠੁ ਠਾਠ੍ਠਾ ਵਿਮੁਕ੍ਠਿਨਿ ਸਾਠਿਠਾਠੁ.

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥

ਤਨ ਵਰੁਡੁ ਵਿਦੇਸ਼ਾਲਕੁ ਵੇਲੀਨਪੁਰੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨੇ ਯੁਵ
ਵਧੁਵੁਲਾ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਗੁਠੀਗਾ ਊਨਖੀਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰਵਠੀ ਮੂਰਠਮੁਨਿ ਪਨੁਲੁ
ਚੇਸੁਨਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਗੁਠੀਵਾਰੁ, ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲੀਗਿਨ ਮਨ ਮੁਖੈ ਲੁ ਭਦੇ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਨਾਰੁ.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੇਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਊ ਲੋਕੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੂਡਾ
ਪੋਂਦਲੇਡੁ, ਆ ਵਿਠੰਗਾ ਤਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੁਠਾ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾਨੇ ਏ ਵਠੀ ਅਯਿਨਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ, ਆਯੰਨ ਦੇਵੁਨਿ ਭਠੀ ਆਰਾਠਨਲਨੁ ਚੇਸੁਨਾਡੁ; ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਜੰਗਾ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੇ ਸੋਈ ॥

ਅਦੇ ਏਕ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅੰਦਰਿਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥

ਏਕ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੀਨਿਨਿ ਗੁਰੁਸੁਨਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰਲੋ ਜਤਚੇਯੁਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਅੰਦੰਗਾ ਊਨਾਰੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾ, ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਲੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਕਥੇ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਅਨਿਰਘਨੀਯਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤੁਲਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੁਠੋਪਕਰਮੈਨ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਵਿਵਰਿਸੁਣਾ ਊਂਚੈ. ਅਪੁਠੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਮਨਸੁਠੁ ਅਘੋਦਕਰੰਗ ਮਾਰਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਸਤਠੁ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚੈਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਸਤਠੁ (ਨਿਤਠੋਵੁਠੁ) ਨਿੰਦੀ ਊਂਚੈ.

ਜੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਸਤਾਠਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਚੈਵਾਰੁ ਸਤਾਠਿਕੀਪੈਮਿਸੁਾਰੁ.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥

ਦੋਵੁਡਾ, ਸਠੁੰਗਾ ਊਂਚੈ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਊਂਚੈ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਕੀ ਏਪੁਠੁ ਚਿੰਤਿੰਚੈ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਨਿਤਠੋਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁ. ਆਯਨਠੋ ਊਂਚੈ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਠਿਕੀ ਠਾਠਿਕੀ ਚੈਵਿਸੁਾਰੁ.

ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਰੈ ॥

ਮੋਸੰ ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੰ ਯੋਕੁਸੁਠਿਕੀ ਵਾਠਿਕੀ ਕਠੁਬਡੀ ਊਂਚੈ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਚੈਤ ਮਾਯ ਯੋਕੁਸੁਠਿਕੀ ਵਠਿਕੰਗਾ ਏਲੁਪੁਠੁ ਅਪ੍ਰਮਤੰਗਾ ਊਂਚੈ.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਦੋਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮੰ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਠੋ ਠੋਤੁਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ; ਵਾਰਿ ਵੇਲੁਗੁ (ਅਠੁ ਆ ਠਾਠਿਕੀ (ਮੋਦਠਿ ਆਠੋ) ਕਲਿਸਿਠੋਤੁੰਦਿ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥

ਮਾਯ ਲੋਨੀ ਮੂਾਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਚੇ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡਿਨ ਲੇਖਨਾਲਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੁਆ
ਅਧਯੁਨੰ ਚੇਸੇਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਆਵਸ਼ਯ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਮੌਲਿਕ ਅੰਸਾਲ ਨੁੰਡਿ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰਿ ਪਠ੍ਰਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਯੋਕੁ
ਨਿਯਮੈਨ ਅਠ੍ਰਾਨਿਘਾਰੁ ਅਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਮੇਹ ਬਿਆਏ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ
ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯਗਲਰਨਿ ਅਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥

ਵੇਦਾਲਨੁ ਬਿਗਰਗਾ ਚਦਿਵੇ ਪੰਡਿਤੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਯੁੰਗਾ ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੂਾਡੁ
ਵਿਧਾਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰਲੋ ਠਨਾਰੁਠੁ.

ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੁਝਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥

ਸਠ੍ਰੁੰਕਲਘੁ ਗਲ ਮਨੁਠੁਡੁ, ਦਠ੍ਰੁਦਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁਠਨੁ ਅਠ੍ਰੰ
ਚੇਸੁਕੋਲੇਡੁ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਿਠੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਮਾਯਲੋਨੀ ਮੂਾਡੁ ਲਕੁਣਾਲਠੋ ਪ੍ਰੇਰੰਠ ਪੋੰਡਿ, ਵਾਰੁ ਲੇਖਨਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਠਾਰੁ ਕਾਨਿ
ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ ਵਾਰੁ ਦੁਃਭੰਲੋ
ਬਾਧਪੰਡੁਠੁਨਾਰੁਠੁ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਚਿਠ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁ, ਆਯੰ ਮਨਲਿਠ੍ਰੁਠਨਠੋ ਐਕੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੰਸਯ ਵਾਦੰ, ਬਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੰ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮੂਪਿਮ. ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਮੁਠ੍ਰੁਆ ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਡੁਗਲਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਮਾਝ:

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥

ੲ ਲਕੁਣਮੁ ਲੋਨਿਵਾਡੁ ਦੇਵੁਡੇ, ਅਨਿਲੁਕੁਣਾਲਠੋ ਠਾਨੇ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥

ੲ ਆਵਸਠ ਵਾਸੁਵਾਨਿਖੁਠੁ ਚੇਸੁਕੁਨਖੁਠੁ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ੲ ਆਯਨ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪਤਿਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਤਨਨੁ, ਤਨ ਵਸੰਮੰਤਣਿਨੀ ਰਕੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥

ੲ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਮੁਠਾਨਿਖੁਠਾਨਿਠਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਖੁਠੰਕੀਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ੲ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਮੁਠਾਨਿਖੁਠਾਨਿਠਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਨਿਖੁਠਮੁਨੇਨ ਮਨੁਖੁਲੁ. ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਖੁਠਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠਿ ਪੇਮਪੁਰਠੁ ਭਕੁਠੋ ਧਾਠਿੰਸਾਰੁ.

ਸੇ ਨਿਹਕਰਮੀ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ੲ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਿਠੁ ਵਾਕਾਠਿਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਵਠੀ ਏਟੁਵੰਠੀ ਸਾਠੁ ਪੁਰਿਠ ਊਠੇਸੁਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇੰਸਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥

ੲ ਅਠਨਿਲੋ ਠੇਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਠਸਾਰਾੰਸੰ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਠੀਨਿ ਦਾਠਾ ਅਠਨੁ ਤਨ ਅਹਾਨਿ ਨਾਸੰਨੰ ਚੇੰਸਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ੲ ਅਠਨੁ ਪੁਪੰਚੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਸੰਪਡਲ ਵਲੇ ਵਿਲੁਵੇਨ ਨਾਮਾਨਿਖੁਠੰਦੁਠਾਡੁ. ਮਾਯੁ ਲੋਨਿ ਮੂਡੁ ਲਕੁਣਾਲਕੁ ਅਠੰਠੰਗਾ, ਅਠਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੰਨੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ੲ ਅਹਾੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਏਵਾਡੁ ਸਾਠੁਪੁਰਿਠ ਊਠੇਸੁਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਮੀ ਚੇੰਯੁਲੇਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਖੇਵੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾਨੈ ਅਹਾਮ ਨੁਮਚਿ ਵਿਮੁਕਤੀ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਚੋਡੁ ਨੁਮੰਡਿ ਮੁਮਚਿਨਿ ਵੇਰੁ ਚੋਸੈ ਭਾਵਨਨੁ ਅਤਨੁ ਅਭਿਵ੍ਰੁਧਿ ਚੋਸੁੰਦੁ. ਆਯਨ
ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਆਤਮੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁੰਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਗੁਣਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਿਸੁਟਾਰਮੁਨੈ ਨਿਪਠੁਠੁਮੁਨੈ ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਲਾਮਟੀਵਾਡੁ.

ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਮਚਿ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯਲੁ ਊ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪਿੰਮਦੁਤਾਨੈ
ਊਨਾਠੁ.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਊ ਸਾਠੁਵੁਲੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਨਾਮਮ ਏਯੁਕ੍ਰਕੁ ਨਿਪਠੁਠੁਮੁਨੈ ਸਮੁਦ੍ਰਮਲੋ
ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਮ ਏਯੁਕ੍ਰਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੇਸੁੰਦੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਹੰਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥

ਏਪੁਠੁਆ ਭਗਵੰਮੁਨਿ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਭਕੁਟਿਲੋ ਲੀਨਮੁਊਊਊ ਵਾਡੁ ਸਠੁਠੁਮੁਨੈ
ਹਾਮਸਲਾਮਟੀਵਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ਠਨ ਅਹਾਨਿਠੁਠੁਦੁਲੁਤਾ, ਨਾਮਮ ਏਯੁਕ੍ਰਠੁਠੁਵਿਕ ਕੋਲਨੁਲੋ ਏਵਰੁ ਅਯਿਠੈ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੁ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ, ਗੁਰੁవు ਗਾਰಿ మాటల దాత్రా, అతను దేవుని పట్ల ప్రేమను పెంచుకుంటాడు మరియు నామం యొక్క దివ్య శ్రోలనులో నివసిస్తాడు.

मनमुख सदा बगु मैला हरिमै मलु लायी ॥

సీత్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్త్రీ ఎల్లపుర్ణూ కొంగ లాగా మురికిగా ఉంటాడు, అహం యొక్క మురికితో ఉంటాడు.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥

అతను పవిత్ర ప్రదేశాలలో సాప్తం చేయవచ్చునానీ అహం యొక్క మురికి పోదు.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਰਿਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥

జీవించి ఉన్నప్పుడు మరణించిన వాడు (తన లోక విధులను చేస్తూనే అహం భావాన్ని వదులుకునేవాడు), మరియు గురువు మాటను ప్రతిబింబిస్తాడు, ఈ అహం యొక్క మురికిని వదిలించుకుంటాడు.

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు పవిత్ర పదానిష్ఠరించిన ఆయన, నామం యొక్క ఆభరణాల వంటి విలువైన సంపదను తన హృదయంలో పొందాడు.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

షాబాద్ మాటలు వినప్పుడు పరిపూర్ణ సత్యగురువు అనే పదం లాంటిది.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥

గురుకృప వలన ఆధాత్మిక అజ్ఞానపు చీకటి తొలగిపోయింది; తన హృదయంలోనే దివ్యశాంతిని గుర్తించడానికి వచ్చాడు.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥

దేవుడే సత్యుంగా సృష్టిస్తాడు, మరియు అతనే సత్యుంగా సృష్టిని చూసుకుంటాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥

నిజమైన గురు బోధనలను పాటించే వక్త్రీ దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదం పొందాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥

ఓ నానక్, నామం హృదయంలో లోతుగా నివసిస్తుంది; గురు కృప వలన అది గ్రహించబడుతుంది.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

నాలుగవ గురువు దాట్లా, మాజ్ రాగ్:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మాయతో భావోదేశ్య అనుబంధంలో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥

ప్రతి ఒకభూ మాయ యొక్కమూడు లక్షణాల ప్రభావంలో ఉనట్లు అనిపిస్తుంది.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥

గురు కృప వల్ల, అరుదైన వక్త్రీ మాత్రమే ఈ సత్యాభిగ్రుర్తిస్తాడు. ఈ ప్రేరణలను అణచి, అతను తన మనసును తురియా అని పిలువబడే ఆధ్యాత్మిక ఉచస్థితి యొక్కనాల్గవ స్థితికి తీసుకువస్తాడు.

ਹਰਿ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥

గురువు గారి మాటలను అనుసరించి మాయతో తమ అనుబంధాన్నివోసుకునే వారికి ననుష్ఠానం అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయతో తనకున్ననుబంధానివ్హాలివ్హేసి, దేవుని తామర పాదాలపై తన మనసును సరిచేసేవాడు (ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటాడు), దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవానివ్హొందుతాడు.

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

దేవుళ్ళమరియు దేవతల సృష్టికి కారణం మాయ.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

మాయ కారణంగా సృతులు, శాస్త్రాలు (లెఖనాలు) కూరబ్రడతాయి.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ ਪਸਰਿਸੁਨਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁ ਆਭਰਣਾਨਿ ਖੁਰਾਡਾ ਊਚਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਦਯੁ ਵਲੁ ਅਦਿ ਮਨਸੁਭੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਰਾਣੀੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਬ੍ਰਹਮਭਰਠੁ, ਸਤਠੀਵਨੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸਿਕੁਣ ਯੋਕੁ ਯੋਗਠਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸੁਟਾਡੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥

ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਸੰਦੇਹੰਠੋ ਮੋਸਪੋਯਿਨਦਿ ਆਠਵਠੁਵੁ.

ਦੁਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥

ਦੁਠਦਠ੍ਰਾਣੀਕੀ ਅਨੁਬੰਠੰਗਾ, ਆਮੇ ਠਰੁਵਾਠ ਚਿੰਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸੁੰਦਿ.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਆਮੇ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਠਦੁਪਰਿ ਰੋਂਡਿੰਠੀਨੀ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਕਲਲਲੋ ਕੂਡਾ, ਆਮੇਕੁ ਸ਼ਾਂਠਿ ਲਠਿੰਚਦੁ.

ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਠਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਠੀ ਆਠਵਠੁਵੁ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਚੇਠ ਆਯਨ ਚਾਲਾ ਦਗਰਗਾ ਊਨਾਠੁ.

ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਗੰਗ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨ ਆਮੇ, ਠਨ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਸਹਾਯੰਗਾ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਕਲੀਸੈ ਵਾਰਿ ਮਾਨਵ ਜਨ੍ਮਵਿਜਯਵੰਤਮਵੁਤੁੰਦਿ.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਦਠੁਦ੍ਰਖੇਮਨੁ ਕਾਲਿਘੋਸ਼ਾਰੁ.

ਏਕੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਖੁਮਲੋ ਚੇਰਿ, ਤਮ ਹ੍ਰਦਯੁਮਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨ੍ਹਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਕਿ ਏਂਦੁਕੁ ਵਚਾਰੁ?

ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸ਼ਾਪੰ ਅਤਨਿ ਜੀਵਿਤੰ, ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨ੍ਹਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਵ੍ਰਧਾ ਚੇਸਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਊਨ੍ਹਠੁ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਰੁਚੇਸੁਕੋਡੁ. ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਭਯੰਕਰਮੁਨ ਨੋਪਿਠੁ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੇਈ ਜਾਣੈ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਸੁਠੁਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਅਤਨਿਕਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਵਾਰਿਨਿ ਆਯਨ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ

॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠਿੰਚਬਡਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਮਾਝੋ ਰਾਗੰ:

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥

ਪ੍ਰਾਧਮਿਕ ਜੀਵਿ ਅਤਲੁਤ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਨ੍ਹਾਨਿਕੰਪੈ ਚਾਲਾ ਦੁਾਰੰਲੋ ਊਂਟਾਡੁ;
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਅਤਨੇ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥

ਅਤਨੇ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਸੁਘਿੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸਾਡੁ.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਅਨਿਯੋਗਿ ਵਾਲੋ ਏਕੇ ਏਕ ਵੱਠੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸਾਡੁ, ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਡੁ
ਤਨ ਦਾਠੁੰ ਵਠੁ ਕੀਰਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਠੋ ਧਾਠਿੰਚੇਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਠੋਨੁ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆ దేవునికి రూపం గానీ ఆకారం గానీ లేవు, అయినప్పటికీ ఆయన అందరి హృదయాలలో కనిపిస్తాడు. కాని గురు బోధలను అనుసరించడం దాత్రానే అర్థం కానిది గ్రహించవచ్చు.

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అనిక్షణీవులకు కృపచూపే దయగల గురువు.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

మీరు లేకుండా, ఇంకెవరూ లేరు.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥

గురువు తన కృపను కురిపించి, నామంతో ఆశీరథిస్తే, అపుణ్ణు పేరు మీద ధాన్యం చేయడం దాత్రా మీలో విలీనం అవుతారు.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు మీరే నిజమైన సృష్టికర్త.

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

మీ భక్తి ఆరాధనా సంపదలు పొంగిపొర్లుతున్నాయి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ఒక గురు అనుచరుడు నామంతో ఆశీరథించబడినపుణ్ణు, అతను సంతోషంగా భావిస్తాడు మరియు సహజంగా లోతైన ధాన్య ఫితిలోకి ప్రవేశిస్తాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥

ఓ దేవుడా, నేను ఎల్లపుణ్ణూ మీ పాటలను పాడగలనని నన్ను ఆశీరథించండి.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రിയమైన వాడా, నేను మిమల్ని పశంసిస్తూనే ఉంటాను.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਵੇਤਕਦਾਨੀਕੀ ਝਕੇਵਰੁ ਲੇਦੁ. ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਰੁ.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਸਲੁ ਅਰਠੁੰ ਕਾਰੁ. ਮੀ ਪਰਿਮਿਤਿਨੀ ਏਵਰੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਮੀਦਨੈਨਾ ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਮੀਰੁ ਆ ਵਠ੍ਰੀਨੀ ਮੀਠੋ ਏਕ੍ਰੁ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਰੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨੀ ਠਾਠ੍ਰੀੰਚਗਲਰੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਨੰਦਾਨੀਠ੍ਰੀਸਾਠ੍ਰੀੰਚਗਲਰੁ.

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠ੍ਰੀਨੀ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਠ੍ਰੀ ਯੋਗੁਠ੍ਰੁ.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਸੁਠ੍ਰੀੰਚਡੰ ਸਠ੍ਰੀਠ੍ਰੀਕੀ ਪ੍ਰੀਠ੍ਰੀਕਰੰਗਾ ਠਯਾਰਵੁਠੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੇਠਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਠੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਡਾਡੁ. ਨਿਠ੍ਰੁਠੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਮੁਪਿਮਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਠ੍ਰੁ ਚਿਠੁੰ ਕਲੀਗਿਨ ਵਠ੍ਰੀ ਅਹੰਠੋ ਅਨਿਠੁਨੁਲਨੁ ਠੇਸੁਠਾਡੁ.

ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

ਅਠਨੁ ਝੀਵਿਠ ਜੁਾਦੰਲੋ ਓਡੀਪੋਠਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਠੁ ਮਹਾ ਗੁਠਾਰਾ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਅਠਨਿਲੋ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕ੍ਰੁਦੁਰਾਠ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਠੀਕਠੀਲੁ ਠਨਾਠੁ. ਅਠਨੁ ਝਨਨ ਮਰਠਾਲ ਠਕ੍ਰਾਲਲੋ ਭਾਠੁਲਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿਸੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸ੍ਰੋਸ਼ੀਕਰੁ ਸਭੁੰਗਾ ਵਾਡੀਕੀ ਮਹਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਟਾਡੁ,

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥

ਆਯਨ ਸਭੁੰਗਾ ਏਂਤ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯੰਚਬਠਾਡੈ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਭਯਾਨਿਹਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੈ ਨਾਮੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਾਡੈ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਮਾਝ ਰਾਗ, ਮੋਦਟੀ ਲਯ:

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੈਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਊਂਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠਾ ਦੀਨਿਨਿ ਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਰੁ.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥

ਅਤਨੁ ਅਭਰਠੰ ਲਾੰਟੀ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਰੀਰੰ ਲੋਪਲ ਦਾਚਿ ਊਂਚਾਡੁ.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਅਨਿਠੁਟੀਕੰਚੈ ਊਂਨਠੁਮੈਨ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੈਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੈਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥

ਊਂ ਕਲਿਯੁਗੰਚੋ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਦਿਵਿ ਬੋਠਿੰਚੈ ਵਾਰੀਕੀ ਨੈਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਸ਼ੁੰਕਿਤੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤਠੈਵੁਡੁ ਤਨ ਮਠੁਤੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚਿਨ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ ਆਯਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ
ਦਰਠਾਨਿਸ਼ੁੰਚੈ ਅਦੁਠੁੰ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥

ਸਿਠੁਲੁ, ਸਾਠੁਕੁਲਨੁ ਕੋਰਿਨਵਾਡੀਕੀ,

ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥

ब्रह्मइन्द्रुदु एवरी मीद तम ह्युदय्याल्लो धांनिसारो,

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੇਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਮਰਿਯੂ 330 ਮਿਲਿਯੁਨ ਭਤਰ ਦੇਵਤਲੁ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਚੋਧਿਸਾਰੁ. ਕਾਨੀ ਅਦੁਘੁਵੰਤੁਲੁ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟੁ, ਵਾਰੀ ਹੁਦਯਾਲਲੋ ਆਯਨ ਸੁਸੰਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਭੁ ਸੁਕਾਰੰ ਗਾਲੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਆਂਟੁੰਦੀ.

ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥

ਮੋਤੁੰ ਸੁਘੁ ਮੀ ਆਭੁਕੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਆਂਟੁੰਦੀ.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥

ਸੁਘੁ ਯੋਕੁਘਾਲੁਗੁ ਵਨਰੁਲ ਨੁੰਡੀ ਮਰਿਯੂ ਵੀਵਿਧ ਭਾਸੁਲੁ ਆਨੁਘੁਲੁ ਨੁੰਡੀ ਮੀਰੁ ਭੀਵੁਲਲੋ ਆਂਟਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੀ ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਸੰਠੋਘਕਰੰਗਾ ਆਂਟਾਰੁ.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਚਾਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਕੁਮੈਨ ਪਾਬਾਡੁ ਦਾਠੁ ਆਯਨ ਸਾਠੁਠਾਠੰ ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਸਾਠੀਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨੁਘਾਰੁ, ਸਠੁ ਯੋਕੁਘਿਭਮੈਨ ਦਾਨਿਠੋ ਕੂਰੁਘਾਰੁ.

ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੇਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਓ ਹੁਦਯੰਲੋ (ਆਠੁਠੁਠੁ) ਚਾੰਠੀ ਆਂਦੀ, ਓ ਵਠੁ ਸਾਕਰਠੰਠੰਗਾ ਆਂਟਾਡੁ,

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਸੰਠੋਪਾਨਿਪਿੰਦੁਠਾਡੁ.

ਸੇ ਧਨਵੰਤਾ ਸੇ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਭੀਕੀ ਮਨਸੁਨੁ ਆਤਿਠਚਿਨ ਵਾਡੁ ਨਿਜੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਠਨਠੁ ਮੈਨ ਬਾਠੁਕਰੁ.

ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਤੈ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥

ਮੈਦਠ, ਮੀਰੁ ਜੀਵਨੋਪਾਠਿਨਿ ਸੁਠਿੰਚਾਰੁ,

ਪਿਛੇ ਦੇ ਤੈ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥

ਠਰਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਜੀਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਰੁ.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੇਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥

ਮੀ ਅੰਠ ਗੋਪਠਾ ਈਚੈਠਾਰੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੈਰੁ, ਓ ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਕੁ ਦਗਰਗਾ ਵਠਠੁ
ਰਾਲੈਰੁ.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥

ਮੀਰੁ ਵਰਿਮੀਦ ਦਯ ਚੁਪਿੰਚਾਰੋ, ਵਾਰੁ ਮਿਮਲੀਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਠਾਰੁ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤੁ ਕਮਾਏ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁਵੁਲ ਬੋਠਨਲਨੁ ਆਚਰਿਸ਼ਾਰੁ

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਦੁਰੁਠਾਲ ਪੁਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਠਾਠੀ ਅਠਨਿ ਕੁਠੁੰਬਾਨਿਠੁਰਾਡਾ
ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੈਸ਼ਾਰੁ. ਦੈਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਕੀ ਆਯਨ ਪੁਰੁਵੈਸ਼ਾਨਿਠੁਵਠੁਰਾ ਨਿਰੋਠਿੰਚਲੈਰੁ.

ਤੂੰ ਵਡਾ ਤੂੰ ਉਚੇ ਉਚਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు చాలా గొప్పవారు! మీరు అనిష్టికంటే ఉత్తమమైనవారు!

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੁਚੇ ਮੁਚਾ ॥

మీ సద్గుణాలు అనంతమైనవి, మీరే గొప్పవారు.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥

నానక్ ఇలా అనాథు, నేను మీ సేవకులకే సేవకుడిని, నా జీవితానిష్ఠమీకు అంకితం చేసాను.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా మాజ్ రాగ్:

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥

లోక ఆకర్షణల బంధము నుండి ఎవరు విముక్తిని పొందారు, దేవునితో ఐకమైన వారు ఎవరు?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤా ॥

దైవిక జ్ఞానం ఎవరికి ఉంటుంది, మరియు నిజమైన బోధకుడు ఎవరు?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਗੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥

గృహస్థుడు ఎవరు, నిజమైన పేరు ప్రఖ్యాతులు ఎవరివి? మానవ జీవిత విలువను అంచనా వేయగల వక్త్రీ ఎవరు?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥

ఒకరు లోక సంపదలకు, శక్తులకు ఎలా కట్టుబడి ఉనాథు, తనను తాను ఎలా విడిపించుకోవచ్చు?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥

జనన మరణాల చక్రాన్నికరు ఎలా విచిన్ను చేస్తారు?

ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥

ಎವರು ಪನುಲಕು ಗುರವುತಾರು ಮರಿಯು ಎವರು ಪನುಲಕು ಅತੀತುಲು (ವಾರಿ ಪಂಡು ಗುರಿಂਚಿ ಆಂದೊಳನ ਚੋಂದರು). ದੇਵੁನಿ ಪਾಟਲನು ಪਾಡುತਾ, ಇತರುಲನು ಕੂಡਾ ಅਲਾ ਚੋಯੁಡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿಂਚੇ ਵੱਝੀ ಎਵರು?

ਕਉਣ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥

ಎਵರು ನಿಜੰਗਾ ਫ਼ਾਂਤਿਲੋ ਊਨਾਠੁ ਮਰಿಯੁ ಎਵರು ದಯਨੀಯੰਗਾ ਊਨਾਠੁ?

ਕਉਣ ਸੁ ਸਨਮੁਖ ਕਉਣ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥

ਸਨ ਮੁಖੀ ಎਵರು (ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲನੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਦਿ) ਮਰಿಯੁ ਵੈ-ਮੁਖੀ-ਆ (ਤਨ ਸਠੁਤ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਓਕੁ ਆਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਦਿ) ಎਵರು?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥

ਮਨਮੋਲਾ ਕਲੁਸੁਕੋਵਚੁ (ਦੇਵੁਡੁ), ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ಎਲਾ ਵੇਰੁਚੋਯੁਬਡਾਲੀ? ਮਨਕੁ ਸਰੈਨ ਮਾਠਾਨਿਕੁ ਪਿੰਚੇ ਵੱਝੀ ಎਵರು?

ਕਉਣ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥

ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿ ਨਿਰੋਧਿੰਚਗਲ ਆ ਪਦੰ ਵਮਿਟੀ?

ਕਉਣ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥

ਬਾਧਨੁ, ਆਨੰਦਾਨਿਕੁ ਕੇਲਾ ਸਹਿੰਚੇ ਆ ਬੋਧਨਲੁ ਵਮਿਟੀ?

ਕਉਣ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਵਚੋਠੁ ਜੀਵਨਚੈਲੀ ਵਮਿਟੀ? ਮਨੰ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ಎਲਾ ਪਾਡਵਚੁ?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥

ਗੁਰੁਮੁਖੀ (ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਡੁ) ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪਿੰਚਾਡੁ. ਗੁਰੁਖੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਆਠਾਠਿਠੁੰਗਾ ਝਾਨੀ ਮਰಿಯੁ ਨਿਜਮੈਨ ਬੋਧਕੁਡੁ.

ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਆਰੰਭਿੰਚਬਡਿਨ ਗੁਰਮੁਖੁ, ਸਨਾਠੀ. ਕੇਵਲੰ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਾ ॥

ਓਕ ਵਠੀ ਅਪੰ ਕਾਰਣੰਗਾ ਮਾਯੁ ਸੰਕੋਲਠੋਂ ਬੰਧਿੰਚਬਡਿ ਊਂਟਾਡੁ. ਗੁਰੁਘੁ ਸਲਹੰਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਊ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਲਭਿਸੁੰਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੇ ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ, ਏਲਾੰਟੀ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ ਆਸਿੰਚਡੁ. ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਮੰਚਿ ਸਠ੍ਠਾਵੰ ਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਪਡਿੰਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਊਨਾਠ੍ਰੁ, ਆਤਠੁੰਕਲਠੁ ਦੁਰਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਗੁਰੁਘੁ ਵੇਪੇ ਊਂਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਸੰਠ੍ਰੁ-ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਮਨੁਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁਘੁ ਨੁੰਡਿ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਠੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥

ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋਂ ਏਕਠ੍ਰੁ ਊਂਡੰਗਾ, ਆਤਠ੍ਰਿਠੁੰ ਆਯੰਨ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਚੋਯਬਡਠਾਡੁ. ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਘੁਨਿਠੋਂ ਏਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਰ੍ਠਾਨ੍ਰਿ ਵੇਲੁਡਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥

ਅਦਿ ਗੁਰੁਘੁ ਮਾਟ, ਦੀਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁ ਸੁਗ੍ਰਿਹੰਗਾ ਊਂਟੁੰਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਬਾਠਨੁ, ਆਨੰਦਾਨ੍ਰਿਕੇ ਵਿਠੰਗਾ ਭਰਿੰਚਵਚੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਧਾਠੁ ਮਾਧਾਨਿ ਘੋਲੁ ਡਿਸੁਣਾਏ, ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁ ਡੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁ ਠਾਨੈ ਠੰਟਾਡੁ.

ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥

(ਫਕ ਵਠੀ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁ ਡੁ ਅਯਿਨਾ ਲੇਦਾ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੁ ਡੁ ਅਯਿਨਾ), ਆ ਵਿਧੰਗਾ
ਦੇਵੁ ਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਸੁਠਿਨਿ ਰੂਪਿ ਡਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਜੀਵੁਲ ਨੁੰਡਿ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨੀ ਡੁ ਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਿੰਡੁ ਠਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਾਠਿਨਿ ਵੇਰੁਠੁ ਪਨੁਲਕੁ ਨਿਯਮਿ ਸੁਣਾਡੁ.

ਇਕਸੁ ਤੇ ਗੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਫਕ ਰੂਪੰ (ਦੇਵੁ ਡੁ) ਨੁੰਡਿ ਅਪਰਿਮਿਤ ਮੈਨ ਰੂਪਾਲਨੁ
ਸੰਕਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਨਿਰੂਪਾਲੁ ਮਲੀਠ ਫਕਠਿਲੋ ਵਿਲੰਨੰ
ਚੈਯੁ ਡਡਠਾਯਿ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ ਮਾਝ ਰਾਗੰ:

ਪੁਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾਝਾ ॥

ਨਾਸਨੰ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁ ਡੁ ਤਨਨੁ ਰਕੁੰਚਾਡੁਨਿ ਏਵਰੈਨਾ ਨਮਿਠੁ ਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਏੰਡੁਕੁ
ਆਤੁਰਠਠੋ ਠੰਡਾਲੀ?

ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥

ਅਨਿਸੁੰਠੋ ਪਾਲ ਯਜਮਾਨਿ ਮਠੁ ਠੰਡੁਨਿ ਫਕਰੁ ਵਿਸਠਿੰਚਿਨ ਪੁਠੁ, ਫਕਰੁ ਨਿਜੰਗਾ
ਸ਼ਾਂਤਿਗਾ ਭਾਵਿ ਸੁਣਾਰੁ.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਾਣਾਸ਼ਾਠੰ, ਗੌਰਵੰ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਐਚੈ ਘਾਰੁ ਅਨਿ ਨਮਿਠੁ ਪੁਠੁ,
ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀ ਆਠਿੰਨੰਲੋ ਨੈ ਜਰੁਗੁ ਠੰਡੁ, ਅਪੁਠੁ ਫਕਰੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠਿ ਸੁਣਾਰੁ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਆਠੁ ਡਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਆ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁ ਡਿਕੀ ਨੈਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿ ਠਾਨਿ ਆਨੰਕਿ ਠੰ
ਚੈ ਸੁਣਾਰੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే పరత్రం లాంటి నా ఆశ్రయం మరియు కవచం. నేను మీకు సమానమైన ఎవరినీ పరిగణించలేను.

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥

మీ సంకలాన్నితీపిగా అంగీకరించే వక్త్రీ,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥

ప్రతి ఒకటి హృదయంలో పరమాతుడు ప్రవర్తిస్తూ ఉనఖిషయాన్నిగహిస్తాడు.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥

అన్నిప్రదేశాలలో మరియు చోట్లల్లో, మీరు ఉనికిలో ఉన్నారు. మీరు మాత్రమే, ప్రతిచోటా ఉన్నారు.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

మీరు మనసు యొక్క అనిష్కోరికలను నెరవేరేవారు.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ప్రేమ మరియు భక్తి ఆరాధనతో నిండి ఉన్నారు.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

మాయ ప్రభావం నుండి మీరు ఎవరిని రక్షిస్తారో, పరిపూర్ణ విధి దాత్రా వారు మీలో లీనమై ఉంటారు.

ਅੰਧ ਕ੍ਰਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕਤੁਲਨੁ **ਪ੍ਰਪੰਚ** ਚਿਕੁਭ ਯੋਕ੍ਰੁਠੀ **ਲੋ**ਤੈਨ **ਬਾ**ਵਿ ਨੁਂਡੀ **ਬ**ਯੁਟਕੁ **ਲਾ**ਗੁਤਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

ਮੀ ਦਯਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ ਮੀ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕ੍ਰੁਮਾਪੁਤੋ **ਅ**ਸ਼ੀਰਠੀਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਅਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠਮੈਨ ਅਨਾਸ਼ਨੁਠੈਨ **ਦੇ**ਵੁਨਿ **ਪਾ**ਟਲਨੁ **ਪਾ**ਡੁਤੁਨੈ **ਊ**ਨਾਠੁ, **ਦੀ**ਨਿਕੀ **ਅ**ੰਤੰ **ਲੇ**ਦਾ **ਪ**ਰਿਮਿਤਿ **ਲੇ**ਦੁ.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੁੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਓ **ਦੇ**ਵੁਡਾ, **ਓ** ਕਾਲੰਲੋ **ਮ**ਰਿਯੁ **ਤ**ਦੁਪਰਿ **ਪ੍ਰ**ਪੰਚੰਲੋ **ਮੀ**ਰੁ **ਮਾ**ਤ੍ਰਮੈ **ਅ**ੰਦਰਿਕੀ **ਰ**ਕੁਕੁਡੁ.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥

ਤਲੀ **ਗ**ਰਠਲੋ **ਕੂ**ਡਾ **ਮੀ**ਰੇ **ਪ੍ਰਿ**ਯਮੈਨਵਾਰੁ.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੇਰੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੀਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਰੁਗਿਪ੍ਰਪੰਚ ਚਿਕੁਭੁ) ਮੀ **ਪ੍ਰੇ**ਮਤੋ **ਨਿ**ਂਡਿਨ **ਵਾ**ਰਿਨਿ **ਪ੍ਰ**ਭਾਵਿਤੰ **ਚੇ**ਯਦੁ, ਮੀ **ਪ੍ਰ**ਸੰਸਲੁ **ਪਾ**ਡੁਤੁਨੈ **ਊ**ਂਟੁੰਦਿ.

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥

ਓ **ਦੇ**ਵੁਡਾ, ਮੀ **ਸ**ਠੁਠਾਲਲੋ **ਦੇ**ਨਿ **ਗੁ**ਰਿੰਚਿ **ਨੇ**ਨੁ **ਅ**ਲੋਚਿੰਚਾਲੋ **ਨਾ**ਕੁ **ਤ**ੇਲਿਯੁਟੰ **ਲੇ**ਦੁ?

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥

ਨਾ **ਮ**ਨਸੁਸੁਰਿਯੁ **ਸ਼**ਰੀਰੰਲੋ **ਲੋ**ਤੁਗਾ **ਊ**ਨਖ਼ੀ **ਊ**ਨਿਕੀਨਿ **ਨੇ**ਨੁ **ਗ੍ਰ**ਹਿੰਚਾਨੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥

ਮੀਰੇ **ਨਾ** **ਸੇ**ਖ਼ੀਤੁਡੁ, **ਸ**ਹਾਚਰੁਡੁ **ਮ**ਰਿਯੁ **ਗੁ**ਰੁਵੁ. ਮੀਰੁ **ਕਾ**ਕੁੰਡਾ, **ਨਾ**ਕੁ **ਭ**ੰਕੋਵਰੁ **ਤ**ੇਲਿਯੁਦੁ.

ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਰਖਿੰਚੈ ਵਾਡੁ, ਓਕਛੈ,

ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥

ਏਟੁਵੰਠੀ ਹੋਨੀ ਜਰਗਦੁ.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥

ਮੀਰੇ ਆਯਨ ਗੁਰੁਵੁ, ਏਕੈਕ ਮਧਤੁਦਾਰੁਡੁ, ਆੰਤਿਨੀ ਅੰਦਿੰਚੈਵਾਰੁ. ਸਾਧੁਵੁਲ
ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਆਰਾਧਨ ਮਰਿਯੁ ਧਾਠੁੰ ਦਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਬਹਿਰੁਤੰ ਚੈਯਬਡਠਾਰੁ.

ਤੂੰ ਉਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥

ਮੀਰੇ ਆਨਠੁਮੈਨਵਾਰੁ, ਅਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਰੁ, ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਮੂਲਮੈਨਵਾਰੁ.

ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਿਤਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰ ਗਲ ਸੇਵਕੁਡਿਨੀ.

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥

ਮੀਰੇ ਨਿਜਮੈਨ ਰਾਜੁ, ਨਿਜਮੈਨਦੀ ਮੀ ਚੋਟੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਨਕ ਮੀਕੁ ਮਲੈਮੁਲੈਠਾਠੁੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ ਮਾਝ ਰਾਗ, ਰੋਡਵ ਲਯੁ:

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥

ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਹੁਦਯੁੰਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚੁਕੋੰਡੀ.

ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਸੁੰਡੀ ਅਤਨਿਨੀ ਏਨਠੁਕੀ ਮਰਚਿਪੋਵਠੁ.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ਐਦੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਆੰਦੀ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ,

ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਦਾਨੀ ਦਾਠੁ ਮਨੰ ਆਠੁਠਿਠੁ ਮਰਠੁ ਮਾਰੁੰਲੋਕੀ ਵੇਠੁਮੁ.

ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨੀਕੀ ਮੀ ਪੁਰਯਾਣਨੋਲੋ ਨਾਮੁ ਏਰਾਠੁਨੁ ਮੀਠੋ ਤੀਸੁਕੋਝੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀ ਕੁਟੁੰਬ ਪੇਰੁਕੁ ਏ ਕਝੰਕਮੂ ਅਠੀਪੇਠੁਕੋਨਿ ਊਂਡਦੁ.

ਜੇ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚੇਵਾਰੁ,

ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥

ਬਾਧਲੁ, ਨੌਪੁਠੁ ਗੁਂਡਾ ਵੇਝਰੁ.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਡੋ ਵਾਰੀਕੀ ਏਟੁਵਠੀ ਠਾਨੀ ਜਰਗਦੁ.

ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥

ਵੀਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਨੀਤਿਵਠੁਮੁਨ ਜੀਵਨ ਝੇਲੀਠੋ ਅਠਦੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥

ਪਵਿਠੁ ਸਠੁ ਅਠਿਨ ਸਾਠ ਸੰਗਠ ਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇਵਾਰੁ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਠੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥

ਨਾਮੁ ਸਠਪਦਨੁ ਸਠਪਾਦਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਲੋਠੇਨਵਾਰੁ ਮਰੀਠੁ ਠੇਲੀਵੇਨਵਾਰੁ.

ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵੀਐ ॥

ਮਨੰ ਅਦੁਠੁਮੁਨ ਰੁਚੀ ਊਨਠਾਮਾਨਿਠੁਠਾਜਿੰਚਾਲੀ,

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਡੀ ਦੁਠਾਠੀਮੁਸੀ, ਮਨੰ ਏਕ ਕੁਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਮੇਲੋਠੁਠੁਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਮੁ.

ਕਾਰਜ ਸਠਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੁਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਂਟਾ, ਵਿਨਠੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਠਗਵਠੁਠੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਠੇਸੁਕੁਨੇ ਪਨੀਨੀ ਪੁਰੀ ਠੇਠੰਡੀ.

ਜੇ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਠਕੁਡੀਨੀ ਠੇਸਿਨਵਾਡੁ,

ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥

ಆಯನ ಒಕಡ್ಡೆ ಲೋಕಯಜಮಾನಿನಿ ಧಾನ್ವಿಸ್ತಾ ಊಟಾಡು.

ਸੋ ಸುರಾ ಪರಥಾನ್ ಸೋ ಮಸತಕಿ ಜಿಸ ದೈ ಠಾಗು ಜੀਉ ॥೫॥

ಮಂಚಿ ಗಮಠ್ತೊ ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಬಡಿನ ವಾಡು ದುಠ್ಠುಣಾಲಕು ವಠ್ಠಿರೆಕಂಗಾ ಯೊಧುಡಿಗಾ ಮಾರತಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನು ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತಂಗಾ ಊನಠ್ಠಂಗಾ ಗುಠ್ಠಿಂಚಬಡತಾಡು.

ਮਨ ಮೆಂಘೆ ಪುಠ್ಠು ಅವಗಾಹಿಆ ॥

ಮನಸುಠ್ಠೊ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚಂಡಿ ಮರಿಯು ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಂಡಿ.

ಏಗಿ ರಸ ಠೆಗಾಣ ಪಾತಿಸಾಹಿಆ ॥

ಇದಿ ಅನಿಠ್ಠುಕರಂದಂ ಮರಿಯು ರಾಚರಿಕ ಆನಂದಾಲ ಆನಂದಂ.

ಮೆದಾ ಮುಲಿ ನ ಉಪಜಿಠ್ಠಿ ತರೆ ಸಚಿ ಕಾರೈ ಲಾಗಿ ಜಿਉ ॥೬॥

ವಾರಿ ಮನಸುಠ್ಠಿಲೊ ಎಟುವಂಟಿ ಚೆಡು ಆಲೊಚನಲು ತಲೆತ್ತವು ಮರಿಯು ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಠ್ಠಿಂಚೆ ನಿಜಮನ ಪನಿಲೊ ನಿಮಗಠ್ಠು ಕಾವಡಂ ದಾಠ್ಠಾ, ವಾರು ಪ್ರಪಂಚ ದುಠ್ಠುಣಾಲ ಸಮುದ್ರಾನಿ ದಾಟಾರು.

ಕರತಾ ಮೆನಿ ವಸಾಏಆ ॥

ಸುಪ್ಪಿಕರತನು ಮನಸುಠ್ಠೊ ಪ್ರತಿಠ್ಠಿಂಚಿನವಾಡು;

ಜನಮೆ ಕಾ ಫಲು ಪಾಏಆ ॥

ಮಾನವ ಜೆವಿತ ಲಠ್ಠಾಠ್ಠಿಠ್ಠಿಯನ ಸಾಧಿಂಚಾರು

ಮನಿ ಠಾವೆದಾ ಕೆತು ಹರಿ ತೆಗಾ ಠಿರು ರೊಆ ಸೊಗಾಗು ಜಿਉ ॥೭॥

ಮೆ ಭರತ-ದೆವುಡು ಮೆ ಮನಸುಠ್ಠು ಪ್ರೆತಿಕರಮನವಾಡು ಅಯಿತೆ, ಅಪುಠ್ಠು ಅತನಿಲೊ ಮೆ ಕಲಯಿಕ ಶಾಶಠ್ಠಂಗಾ ಊಟುಂದಿ.

ಅಠಲ ಪದಾರಠ್ಠು ಪಾಏಆ ॥

ನಾಮಂ ಯೊಕ್ಕನಿತ್ಯಸಂಪದನು ಪೊಂದಿನ ವಾರು,

ಠೆ ಠೆಜನ ಕಿ ಸರಣಾಏಆ ॥

ಮರಿಯು ಭಯಂ ಪೊಗೊಠ್ಠೆ ವಾರಿ ಯೊಕ್ಕಾಭಯಾರಣಾಠ್ಠಿಕೆ ವಚಾರ್ಠು.

ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥

ఓ నానక్, ఈ ఆతల్లిను తనకు తాను జోడించుకోవడం దాట్లా దేవుడు వారిని రక్షించాడు. వారు మానవ జన్మను గెలుచుకున్నారు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా మాజ్ రాగ్, మూడవ లయ:

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

భగవంతుని జపిస్తూ, ధాన్విస్తూ ఉంటే, మనస్సునిలకడగా ఉంటుంది.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥

నిరంతరం భగవంతుణ్ణి సమించుకోవడం దాట్లా అనిభయాలూ తొలగిపోతాయి.

ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਰੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥

ఒకరు దేవుని ఆశ్రయానికి వచ్చినప్పుడు, ఏ మాత్రం ఆందోళన చెందాలి అవసరం లేదు.

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਤੋ ਅਨੁਸਰਿ ਸੇ, ਓਕਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਨੋਰਵੇਰਤਾਯਿ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ. ਅਤਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਨੀਰੁ, ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਓਕਾਸੰਲੋ ਵਾਘ੍ਰਿ ਚੇਂਦਿ ਓਨਾਠੁ.

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੫॥

ਗੁਰੂਬੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਚੇਂਸਿਨ ਪਾਪਾਯੁ ਵਿਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਠ੍ਰੰਗਾ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਨਿਪਠ੍ਰੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੁਰੇ ॥੬॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਲੋਕੰ ਅੰਠਾ ਠਾੰਠਿ ਪੋਂਦੁਠੁੰਦਿ. ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਵੇਂਦਨ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਰਿ ਚੇਂਸਾਰੁ.

ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੁਰੇ ॥੭॥

ਦੁਸੁਠੁ ਓਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰ ਮਰਠੰਲੋ ਚਨਿਪੋਯਾਰਨਿ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁ ਓ ਨਾਠੁੰ ਚੇਂਸਾਡੁ. ਅਵਿ ਪੇਰਿਠ੍ਰ ਜੰਠੁਵੁਲ ਵਲੇ ਨਿਰ੍ਰਿੰਵੰਗਾ ਮਾਰਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਠ੍ਰਾਵੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓਂਟੁਨਠ੍ਰਾਰੁ ਏਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰਾ ਓਯਨਠੋ ਠਨ ਓਨਿਕੀਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠ੍ਰਾਵੇਂਵੁਡੁ. ਸਠ੍ਰੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਂਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ:

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਾਂਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਪਨੋਠੁਡੁ ਨੋਲਠੁ: ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਾਠ੍ਰ ਰਾਗੰ, ਨਾਲ੍ਰਵ ਲਠੁ:

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਠ੍ਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾ ਪਨੁਲ ਪੁਲਿਠੰਗਾ, ਮੇਂਮੁ ਮੀ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁ ਚੇਂਠੁਬਠ੍ਰਾਮੁ. ਦਠੁਚੇਂਸਿ ਮੀ ਦਠੁਨੁ ਚੁਾਪਿੰਚਿ ਮਮੁਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਂਸੁਕੋਂਡਿ.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥

ఓ దేవుడా, మేము నాలుగు మూలలు మరియు పది దిశలలో తిరిగాము. ఇప్పుడు పూర్తిగా అలసిపోయి, మేము మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాము.

ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥

కేవలం ఒక ఉపయోగం లేని పాలు ఇవ్వని ఆవు లాగా,

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥

పంట నీరు లేకుండా ఎండిపోయి, ఎలాంటి ఆదాయానికూ పొందకుండా.

ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥

అదేవిధంగా, దేవునితో (మన ప్రియమైన జీవిత భాగస్వామి) కలుసుకోకుండా, మనం ఏ శాంతిని లేదా ఓదారుణు ఎలా పొందుతాము?

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥

దేవుడు బహిష్కారం కాని మానవ (ఆత్మవధువు) శరీరం మరియు మనస్సును ముందుకు తీసుకువచ్చిన కొలిమిలా ఉన్నాడు.

ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥

ఆమె శరీరంతో పాటు అన్ని అలంకరణలు మరియు సువాసనలు ఆమెకు పనికిరానివిగా కనిపిస్తాయి.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੁਣੀਆ ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥

ఆమె భర్త-దేవుడు లేకుండా, ఆమె సేవ్హితులు మరియు బంధువులు కూడా మరణ రాక్షసులుగా కనిపిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥

ఓ దేవుడా, కాబట్టి నానక్ ఇలా ప్రార్థిస్తాడు: దయచేసి నామంతో మమల్ని ఆశీర్వాదించడం దాట్లా మాకు దయను చూపించండి.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥

ఆ భర్త-దేవునితో ననుభవకం చెయ్యండి, ఎవరి నివాసము అయితే శాశ్వతమైనదో.

ਦੈਸਾਖਿ ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥

ਤਮ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਓਵਡਾਨਿਕਿ ਵੇਦਨਲੋ ਊਨਵੈਸਭੀ (ਏਪਿਲ-ਮੇ) ਲੋ ਆ ਆਤਮੁ
ਵਧੁਵੁਲੁ ਓਦਾਰੁਨੁ ਏਲਾ ਪੋਂਦੁਤੁੰਟਾਰੁ, ਸੰਤੋਸ਼ੰਗਾ ਏਲਾ ਊਂਡਗਲਰੁ?

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥

ਤਮ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮਿਤ੍ਰੁਡੁ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿ, ਵਾਰੁ ਮਾਯਤੋ ਅਨੁਬੰਧੰ ਆਯਾਠੁ.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥

ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ ਤਪੁਪ ਕੁਮਾਰੁਡੁ, ਭਾਰ੍ਯਲੇਦਾ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਤਮਨੁ ਚਿਵਰਿਕਿ
ਸਹਾਚਰੰਗਾ ਊਚਵਨਿ ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ.

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥

ਤਪੁਠੁ ਲੋਕ ਅਨੋਖੁਠਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਿ, ਮੋਠੁ ਮਾਨਵਾਲੀ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਚਨਿਓਠੋਂਦਿ.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥

ਨਾਮੰ ਤਪੁਠਕਰੁ ਤਰਾਠਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕਿ (ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰ) ਵੇਠਿਠਪੁਠੁ, ਮਿਗਠਾ ਪ੍ਰਠਿ
ਆਸਿ ਠੀਸਿਵੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਪੁਠ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿ, ਵਾਰੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਆਯਾਠੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਸਹਾਯੰ
ਚੇਯੰਗਲਵਾਰੁ ਈਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੋ ਵਾਰੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਆ ਤਰਾਠਿ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ఓ దేవుడా, ఇది నానక్ ప్రార్థన: దయచేసి ననుక్షలవండి, తదాత్తా నేను మీ కలయికను పొందగలను.

ਵੈਸਾਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥

సాధు గురువు దాత్తా దేవుణ్ణి గ్రహించినపుడై వైశాఖ మాసం అందంగా కనిపిస్తుంది.

ਹਰਿ ਜੇਠਿ ਜੁੜੈਦਾ ਲੋੜੀਐ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥

జైష్ఠ మాసంలో (జైష్ఠ భర్తకు అనర్ఘ్య) అందరూ తల వంచడానికి ముందు ఆ సరోస్థతమైన వక్రీతో ఐకర్ణ కావడానికి మనం ప్రయత్నించాలి.

ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥

మనం దేవుని ఆశ్రయంలో ఉనప్పుడు, మన నిజమైన సేహ్నితుడు, ఆయన (దేవుడు) మరణరాక్షసుడు మనల్ని క్షీంచడానికి బంధించడు.

ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥

దేవుని అమూల్యమైన పేరు దొంగిలించబడనిది లేదా తీసివేయబడలేని సంపద.

ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥

దేవుని యొక్క విభిన్న అనుభవాలు అనీషున మనసును ఆహ్లాదకరంగా ఉంటాయి.

ਜੇ ਹਰਿ ਲੋੜੇ ਸੇ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥

దేవుడు, తానే, మరియు ఆయన ప్రాణులందరూ, ఆయనకు సంతోషం కలిగించే పనిని మాత్రమే చేస్తారు.

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਸੋਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥

వారు మాత్రమే ఆశీరధించబడ్డారు, దేవుడు వారిని సత్తం చేసుకున్నాడు.

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥

ప్రజలు తమ సొంత ప్రయతాల్ని దాత్తా దేవుణ్ణి గ్రహించగలిగితే, ఆయన నుండి విడిపోయినపుడు వారు ఎందుకు దయనీయంగా భావిస్తారు?

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣੀਨਿ ॥

ఓ నానక్, సాధువుల సాంగతాన్ని పొందే దేవునితో కలయిక యొక్క ఆనందాన్ని ఆ వస్తులు మాత్రమే ఆసాధిస్తారు.

ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੀਨਿ ॥੪॥

జైష్ఠ (మే-జూన్) నెల అదృష్టవంతులకు ఆనందాలతో నిండి ఉంటుంది, ఎవరి విధిలో అది చాలా ముందుగా నిర్ణయించబడింది.

ਆਸਾਤੁ ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥

తమ భర్త-దేవునితో లేని ఆత్మవధువులకు ఆసాద్ నెల వేడిగా మండుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥

వారు దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టారు, ప్రాథమిక జీవి, ప్రపంచ జీవితం అయినది, మరియు వారు కేవలం మానవులపై ఆధారపడటానికి వచ్చారు.

ਦੁਯੈ ਭਾਇ ਵਿਗੁਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈਸੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥

దృఢదృఢ్యంలో తప్పట్టారి పట్టడం దాఱా, వాళ్ళు తీవ్రంగా బాధపడతారు మరియు అతని మెడల చుట్టూ మరణం యొక్క ఉచున్ను ఉంచినట్లు భావిస్తారు.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

ముందుగా నిర్ణయించిన విధంగా, మీరు పండించినాకే కోత కోస్తారు.

ਰੈਣਿ ਵਿਗਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥

(తన భర్త-దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టే ఆత్మవధువు) తన రాత్రి జీవితానిష్ఠశాస్త్రాపంతో గడిపిన తరువాత, ఆమె ఎటువంటి ఆశ లేకుండా ప్రపంచం నుండి బయలుదేరుతుంది.

ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥

(మరోవైపు) సాధువు (గురు) బోధనలను కలుసుకుని అనుసరించే వారిని దేవుని ఆస్థానంలో సత్యిస్తున్నారు.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥

ఓ దేవుడా, నీ దరఖాస్తు కొరకు నేను ఎల్లప్పుడూ కోరుకోగలనని దయచేసి మీ కనికరాన్ని మూపించండి.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਮੀਰੂ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਡਾ, ಇਂਕੋਵਰੂ ਲੇਰੂ. ಇਦੀ ਨਾਨਕ ਯੋਕਭੀਨਯਪੁਰਝ ਪ੍ਰਾਰਠਨੇ.

ਆਸਾਤੁ ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥

ਆਪਾਠ ਮਾਸੰ (ਜਾਨ-ਜਾਲੇ) ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੂ ਪਾੰਦੁਪਰਚਬਡੀ ਊਂਦੋ ਆਪੁਦਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸ਼ਾਵਣ (ਜਾਲੇ-ਆਗਸੁ) ਨੋਲਲੋ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਏਕ ਵਝੀ ਆਨੰਦਠੋ ਵਿਕਸਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਸੱਤ੍ਰਪੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਯੀ; ਅੱਤਨੀ ਪੇਰੂ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੁਠੁਠੁ.

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੁਝਾਵਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥

ਆਮੋਕੁ, ਮਾਯ ਯੋਕਭੀਨਿਠੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰੁਣਲੁ ਬੂਡੀਦਵਲੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਸ਼ਾਯੀ.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਆਮੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੂ ਯੋਕਭੀਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਚੁਕਠੁ ਆਸਾਠੁੰਚਗਲੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਅਧਾਰੁ ॥

ਅਪਰੀਮਿਠੁਮੈਨ ਸ਼ਕੁੰਮੰਠੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ (ਵੁਕੁੰਸੰਪਦ ਮੋਦਲੇਨਵੀ) ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ੁਰਾਡਾ ਆ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਏਕਠੁ ਕਾਵਾਲਨੀ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁੰਦੀ. ਆਯਨ ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੁਪੀ ਨਨੁਠੁਨਠੋ ਏਕਠੁ ਚੇੰਸੇ.

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀਨ ਠੋਠੀ ਵਠੁਵੁਲਕੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੁਮਰਿਸ਼ੁਨੁ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅਲੰਕਰਿੰਚਗਲਿਗੇਦੀ ਮੀਰੇ.

ਸਾਵਣੁ ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥

ਦੇਵੁਠੀ ਤਮ ਹੁਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਲੈਨ ਵਾਰੀਕੀ ਸ਼੍ਰਾਵਣ ਨੋਲ (ਜੁਲੈ-ਅਗਸੁ) ਅਨੰਦਕਰੰਗਾ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਭਾਦੁਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥

ਭਦਨ ਨੋਲਲੋ (ਅਗਸੁ-ਸੇਪੁੰਬਰ) ਦੁਠੁਦਠ੍ਰਾਠੀਕੀ (ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਜਤਚੇਯਬਡੀਨ ਵਧੁਵੁ ਭ੍ਰਮਲੋ ਤਪਿਠ੍ਰੋਯਿ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਟੁਠੁੰਦੀ.

ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥

ਅਤੁਠੁਧੁਵੁ ਵੇਲਾਦੀ ਅਭਰਣਾਲਨੁ ਠਰਿੰਚਵਚੁਠ੍ਰਾਨੀ ਅਵਿ ਵਮਾਤ੍ਰੰ ਊਪਯੋਗੰ ਊੰਡਵੁ. (ਁਨਿਠੁਨੁਲਨੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ)

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਕਹਸਨਿ ਪੁੇਤੁ ॥

ਊ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਣਿੰਚਿਨ ਰੋਜੁ, ਦਾਨਿਨੀ ਦੋਯੁਠੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸੁਾਰੁ.

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੁਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥

ਮਰਣ ਰਾਕੁਸੁਲੁ ਅਤੁਠੁ ਁਕਠੀਕੀ ਤੀਸੁਕੁਵੇਠੁਨਾਠ੍ਰੋ ਵਰੀਕੀ ਚੋਪਠੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਛਡਿ ਖੜੇਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥

ਕੁੰਠੰਲੋ, ਅਮੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨੁਠ੍ਰਾਰੰਦਰੁ ਅਮੋਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਡਠਾਰੁ.

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥

(ਮਰਣੰ ਸਮੀਪਿੰਚਡੰ ਚੁਸੀ, ਊਕਰੁ ਚਾਲਾ ਭਯਪਡਠਾਰੁ) ਊਕਰੁ ਚੇਠੁਲੁ ਤਿਪਠੁੰ, ਸ਼ਰੀਰੰ ਵਠੁਕਟੰ, ਮਰਿਯੁ ਅਦੀ ਨਲੁਪੁ ਨੁੰਡੀ ਠੇਲੁਪੁਕੁ ਮਾਰੁਟੰ.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥

ਜੀਵਿਤੰ ਪਨੁਲ ਕੁੰਤ੍ਰੰ ਲਾੰਟੀਦੀ, ਇਕਠੁ ਊਕਰੁ ਵਿਠੇ ਵਾਠੀਨੀ ਕੋਸੁਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥

ఓ నానక్, దేవుని ఆశ్రయానిఛ్ఛోరుకునేవారు; అతను దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రానిధ్ధాటటానికి వారికి సహాయం చేస్తాడు.

ਸੇ ਭਾਦੁਇ ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੧॥

వారు, వారి ప్రియురాలు రక్షకుడు గురువు, భదన మాసంలో బాధించబడుతునట్లు హింసలకు గురికారు.

ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥

అసు అనే ఈ ఆహ్లాదకరమైన మాసంలో నాలో ప్రేమ యొక్కడపెన ఉతవురు చేస్తోంది. నేను ఆశర్థఘోతునాఘు, నేను వెళ్లి నా భర్త-దేవుణ్ణి ఎలా కలవగలను?

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ਕੇਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥

ఓ, నా తల్లి, నా మనసుల్లో మరియు శరీరంలో అతని దృష్టి కోసం గొప్ప శ్రోక ఉంటుంది, ఎవరైనా వచ్చినను అతనితో ఏకం చేయాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥

పరిశుద్ధులు దేవుని ప్రేమికులకు సహాయకులు; కాబట్టి నేను వారికి వినయపూరితముగా సేవ చేస్తాను.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

దేవుడు లేకుండా మనం శాంతిని ఎలా పొందగలం? వెళ్ళడానికి ఏ చోటా లేదు మనకి.

ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥

ఆయన ప్రేమ యొక్క గొప్ప సారానిర్నుచి చూసిన వారు, మాయ నుండి సంతృప్తి చెందుతారు మరియు పూర్తిగా సంతృప్తి పడతారు.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

తమ ఆత్మ అహంకారాని త్యజించి, ఓ దేవుడా, దయచేసి మమల్ని తో ఏకం చేసుకోండి అని ప్రార్థిస్తారు.

ਜੇ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥

దేవుడు తనతో ఐకమైనవారు, ఆయన నుండి మళ్ళీ వేరుచేయబడరు.

ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు తప్పవారికి శాశ్వత శాంతిని అందించగల వారు ఇంకెవరూ లేరు. వారు ఎల్లప్పుడూ అతని ఆశ్రయంలో ఉంటారు.

ਅਸੁ ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥

అసు నెలలో భగవంతుని అనుగ్రహం ఉన్నవారు ప్రశాంతంగా జీవిస్తారు.

ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਜੋਗੁ ॥

అందమైన కాటక్ నెలలో కూడా, మీరు భర్త- దేవుని నుండి వేరు చేయబడినట్లయితే, అప్పుడు మీ సత్త పనుల ఫలితంగా మరెవరినీ నిందించవద్దు.

ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿ, ਅਨਿਹਕਾਲ ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲੁ ਬਾਧਿੰਚਬਡਤਾਯੁ.

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵੈਪੁ ਤਿਰਿਗਿਨ ਵਾਰੁ (ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਰੁ) ਅਨੇਕ ਜਨਭੁ ਪਾਟੁ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡਤਾਰੁ.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥

ਫਕੜਠਲੋਂ, ਮਾਯ ਯੋਕਝਾਨੁਦਿਯ ਆਨੰਦਾਲੁ ਅਨੀਚੇਦੁਗਾ ਮਾਰਿਘੋਤਾਯੁ.

ਵਿਚੁ ਨ ਕੇਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥

ਅਪੁਠੁ ਏਵਰੁ ਮਧਠਰਿਗਾ ਪਨਿਚੇਯਲੇਰੁ. ਮਨੰ ਏਵਰਿਕਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤਿਰਿਗਿ ਏਡਵਗਲੰ?

ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥

ਫਕਰਿ ਸਠੁਠ ਪਨੁਲ ਦਾਠਾ, ਏਦੀ ਜਰਗਦੁ; ਵਿਧਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥

ਅਦੁਠੁੰ ਵਲੁ ਨਾਲੋਂ ਠਨਦੇਵੁਠੀ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਵਿਡਿਘੋਵਡੰ ਯੋਕਝਾਧ ਅੰਠਾ ਘੋਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਅੰਦਰਿ ਲੋਕਾਨਿਠੁਯਾਰੁ ਚੇਸੇਵਾਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਨਕ ਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰੜੀੰਚੰਦਿ.

ਕਤਿਕ ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥

ਕਟਕ ਲੋਂ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠਾਠੀਘੋੰਦਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਅੰਦਰਿ ਆੰਦੋਠਨਲੁ ਅਦੁਠੁਠੁਵੁਠਾਯੁ.

ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥

ਮਾਘੁਰ ਨੋਲਲੋਂ (ਨਵੰਬਰ-ਡਿਸੇੰਬਰ) ਆਠੁਠੁਠੁਵੁਲੁ ਠਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋਂ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਰੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨਠੋਂ ਏਕਠੁਠੁਨ ਵਾਰਿ ਮਪਿਮਨੁ ਵਰੁਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਖੁਮਲੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਝਾਪਕੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਲਾਠੀ ਆਤਪਧੁਵੁਲ
ਸਰੀਰੰ, ਮਨਸੁ, ਪੁਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਵਿਕਸਿਸੁਠੁਆ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਿਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਨਿ ਸਹਾਯੰ ਲੇਨਿਵਾਰੁ ਅੰਦਰੁਆ ਒ਠਰਿਗਾਨੋ ਒ਠਾਰੁ.

ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੁ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥

ਵਾਰੀ ਦੁਖੁਮੁ ਏਨਠੀਕੀ ਠੋਲਗਿਠੋਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਮਰਠ ਭਯੰਠੋ
ਝੀਵਿਸੁਠਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪੁਠੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥

ਠਮੁ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਆਨੰਦਕਰਮੁਠੇਨ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਠੀਸੁਠੀਠਚਿਨ ਆਤਪਧੁਵੁਲੁ
ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਦੁਠੁਠਾਲ ਗੁਰਿਠਚਿ ਝਾਗੁਰੁਠੁਗਾ ਒ਠਾਰੁ.

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੀਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥

ਆਭਰਠਾਲੁ, ਮਾਠੀਕਾਠੁ, ਵਠੁਝਾਲੁ ਵਠੀ ਅਮੁਲਮੁਠੇਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਵਾਰੁ
ਅਲੰਕਰਿਠਚਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੁੜਿ ਤਿਨ ਪੁਠੁ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥

ਨਾਨਕੁ ਦੋਵੁਨਿ ਅਭਯਾਰਠਾਠੀਠੁਠੋਰੁਕੁਨਠੁਆਰਿ ਪਾਦਾਲ ਧੁਠੀਨਿ (ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵ
ਚੋਯੁਠਾਨਿਕੀ) ਕੋਰੁਕੁਠੁਆਠੁ.

ਮੀਘਰਿ ਪੁਠੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥

ਮਠੁਰੁ (ਨਵੰਬਰੁ-ਠੀਸੇੰਬਰੁ) ਨੋਲਲੋ ਪੁਰੇਮਪੁਰਠੁਠੁ ਭਕੁਠੀਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠੀਠਚੁਕੁਨੋ ਵਾਰੁ
ਮਠੀਠੀ ਝਨਨ ਮਰਠਾਲ ਭਾਠਨੁ ਅਨੁਭਵਿਠਚਾਰੁ.

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੀਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥

ਪੋਖੋ (ਠੀਸੇੰਬਰੁ-ਝਨਵਰਿ) ਨੋਲਲੋ ਗਠੁਕਠੀਠੀ ਠਲੀ ਆ ਆਤਪਧੁਵੁਨੁ ਭਾਠਿਠਚਦੁ, ਆਮੋ
ਪੁਠੁਠਯੰ ਠਨ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਠੀ ਨਿਵਸਿਸੁਠੁਠੀ.

ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਚਰਨਾਰਠੀਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥

ਆਮੋ ਮਨਸੁਠੋਵੁਨਿ ਝਾਪਕਾਰੁਠਲੋ ਲੀਨਮੁਠੇ ਒ਠੁਠੁਠੀ ਮਰਿਯੁ ਆਮੋ ਅਠਨਿ
ਦਰਠਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਒ਠੁਠੁਠੀ.

ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥

ਅਮੇ ਇਪੁਠੁ ਵਿਸ਼ਵਾਜੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਮਧੁਤੁ ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਜੀਵਿਸੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤਿ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕੁਪਤਿਫਲਾਨਿਘੋਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥

ਇਪੁਠੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਫਿਸੰ ਕੂਡਾ ਅਮੇਨੁ ਤਾਕਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ
ਤਰੁਵਾਤ, ਅਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੇ ਊਂਦੁੰਦਿ.

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਨਿਜਮੁਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਮੇ ਸੁਘਿੰਚਬਡਿਨ ਵਕ੍ਰਿਠੋ
ਐਕੁਲਾ ਊਂਦੁੰਦਿ.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥

ਤਨ ਚੇਤਿਠੋ ਅਮੇਨੁ ਪਠੁਕੁਨਿ, ਸਰਫੁਠੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅਮੇਨੁ ਅਤਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਂਸੁਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਅਮੇ ਮਲ੍ਹੀਅਤਨਿ ਨੁਂਡਿ ਵੇਰੁ ਚੇਂਯੁਬਡਦੁ.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥

ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ, ਅਨੰਤ ਸੇਖੀਅੁਠੁਨ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਨਨੁਠੋਨੁ ਏਪਠੁਕਿ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਂਸੁਕੁੰਦੁਨਾਠੁ.

ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਕੋਸੰ ਤਨ ਵਧੁਕੁ ਵਚੇਠੁਰਿ ਗੋਰਵਾਨੁ
ਕਾਪਾਡੁਕੋਵਾਲਿ.

ਪੇਖੁ ਸ਼ੇਰੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥

ਠੋ ਅੰਦਮੁਨਦਿ, ਅਨਿਸ਼ਾਖਾਠੁ ਅ ਵਕ੍ਰਿ ਵਧੁਕੁ ਵਸੁਠੁਯਿ, ਵਾਰਿ ਮੀਦ ਅੰਦੋਲੰ ਚੇਂਦਨਿ
ਦੇਵੁਡੁ ਦਯੁਚੁਪੁਠਾਡੁ.

ਮਾਘਿ ਮਜਠੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁਆ ਧੁੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਠੁਡਾ, ਮਾਘੁ (ਜਨਵਰਿ-ਫਿਬਰਵਰਿ) ਮਾਸੰਲੋ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਸਾਘੁੰ
ਚੇਂਯੁਡਾਨਿਕਿ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਪਾਦਾਲ ਧੁਠੁਲੋ ਸਾਘੁੰ ਚੇਂਯੁਂਡਿ (ਵਿਨਯੰਗਾ
ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੇਂਯੁਂਡਿ).

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੇ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਵਿਨਿ ਧਾਨੁੰਚੰਡਿ, ਦਾਤੁਤੁਠੁਲੋ ਲੋਕੰਲੋ ਬਖੁਮੁਠੁਲੁ
ਐਵਠੁਨਿਕਿ ਬਦੁਲੁ, ਨਾਮਾਨੁਠੁੰਦਰਿਠੋ ਪੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲਾ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ಈ ವಿಧంగా, ಮೆ ಗತ ಜನಶ್ರ ಯುಕ್ತವೆಡು ಮರಿಯು ಪಾಪಕರಶ್ರ ನುಂಡಿ ಮನಸುಸುಯುಕ್ತ
ಮುರಿಕೆ ತೆಲಗಿಂಚಬಡುತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಅಹಂಕಾರ ಗರಶ್ರ ಮೆ ಮನಸುಸುಂಡಿ
ಅದೃಶಶ್ರವುತುಂದಿ.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

కామం, కోపం మిమల్నిప్పుశపరచకూడదు, కుక్కలాంటి దురాశ మిమల్నిప్పుదిలి వెళ్ళాల్లి.

ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥

సతక్షూర్ణమున నడిచేవారిని లోకమంతట పూజించవలెను.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥

అనిప్పువిత్ర పుణక్షేత్రాల వద్ద సాష్టం చేయడం, దానాలు చెయ్యటం, జీవులపై కరుణ వంటి అనిష్టాఠిక్త చర్యలు చేస్తూ దేవుణ్ణి సత్రించుకోవడం యొక్కయోగత్తలో చేరబ్రడ్డాయి.

ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥

దేవుడు తన కనికరంలో దేవుని నామానిష్టాఠిం చే బహుమానంతో ఆశీరఠ్ఠిం చే జ్ఞాని మాత్రమే.

ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ఓ నానక్, దేవుణ్ణి గ్రహించిన వారికి ననువోను అంకితం చేసుకుంటున్నాము.

ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥

మాఘ మాసంలో, పరిపూర్ణ గురువు కనికరించిన వారు మాత్రమే సభ్యమైన వారుగా పరిగణించబడతారు.

ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥

ఫాల్గుణ మాసంలో, తమ ప్రియమైన సేహ్నితుడు, దేవుడు వచిఘక్తమైన వారి హృదయంలో ఉనఖారి మనసుల్లో ప్రతేక్తమైన ఆధాఠ్ఠిక్త ఆనందం ఉదఖిస్తుంది.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥

పరిశుద్ధులు, దేవుని సహాయకులు, కనికరం చూపించి, దేవుణ్ణి గ్రహించడానికి వారికి సహాయం చేస్తారు.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

వారి హృదయం ప్రశాంతంగా ఉంటుంది, వారు అనిష్టాకరాఖను ఆసాఠ్ఠిస్తారు మరియు వారి జీవితాలలో ఏ దుఃఖానికి స్థానం లేదు.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਤਮ ਨਿਜਮੈਨ ਸੇਖੀਅੁਠੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਰੁਠੁ ਅਲਾਠੀ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਠੈਨ
ਅਤਲੁ ਪ੍ਰਾਦੁਠੁਪੁਰੁਠੁ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਠੁਦਿ.

ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥

ਤਮ ਸੇਖੀਅੁਠੁਠੁ ਕਲਿਸਿ, ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਪੁਾਜਿਸੁਤਾ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡੁਠੁਠੁਰੁ.

ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੁਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਲਾਠੀ ਵਾਰੁ ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਵਾਰੁ ਭੰਕੋਵਰਿਨੀ ਵਾਰਿਠੋ ਸਮਾਨੰਗਾ ਚੂਡਰੁ.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਠੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥

ਦੋਵੁਠੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਮਰਿਠੁ ਵਚੈਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਵਾਟਿਨਿ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ
ਮਰਿਠੁ ਵਾਰਿਕੀ ਆਸਠੁ ਮੈਨ ਪੁਲਾਨਿਠੁਠੁ ਨਿਵਾਸੰਠੋ) ਭਚਾਠੁ.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਠੋਠੁਕੁਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਕੁੰਡਾ ਰਕੁੰਚਾਡੁ
ਮਰਿਠੁ ਵਾਰੁ ਭੰਠੁ ਮਰਿਠੁ ਮਰਠੁ ਚਕ੍ਰਾਲ ਦਾਠੁ ਭਾਠੁਪਡਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰੰ ਲੇਡੁ.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਾਕੁ ਓਕੇ ਓਕ ਨਾਲੁਕ ਠੰਦਿ ਕਾਨੀ ਮੀ ਸੁਗੁਠਾਲੁ ਲੋਕਠੋਨੰਨਿਮਿਮੁਠੁ
ਅਠੁਠੁ ਵਿਨਠੁਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਦਾਟੁਕੁਨਿ ਵੋਠੁਰੁ.

ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥

ਫਾਲੁਠੁਠੁ ਆਠੁਨੰਨੁ ਨਿਰੰਠੁਰੰਮੁ ਪੁਾਭਿੰਚੰਡਿ; ਅਠੁਨਿਕੀ ਦੁਰਾਠੁ ਕੂਡਾ ਲੇਡੁ.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਪੰਨੁਲੰਨਿਠੁਠੁਨੀ ਪੁਾਰਿ ਚੇਸੁਰੁ.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਗੁਰੁਠੁਠੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੁ ਆਰਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਅਸੁਠੁਠੁਠੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁਠੁੰਚੰਡੁਠੁਰੁ.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤਾਮਰ ਪਾਦਾਲੁ (ਆਯਨ ਅੰਕਿਤਭਾਵਠੋ ਚੋਸਿਨ ਧਾਫ਼ਨ) ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਕਿ ਨਿਧਿ. ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਚੁਕੁੰਟੁਨਘਾਰੁ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯਾਨਕਮੈਨ ਲੋਕ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤਿ ਯੋਕਭੁਭੁਮੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ
ਯੋਕਭੁਭੁਘੰ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਲੁ) ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਠੋ ਬਾਧਪਡਰੁ.

ਕੁੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੁਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥

ਵਾਰਿ ਅਬਧਮੰਤਾ ਅਦੁਸ਼ਫ਼ੁਮੁਤੁੰਦਿ, ਦੁਰ੍ਧੁਧੁਧੁ ਤੁਡਿਚਿਵੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਪੁਰ੍ਤਿਗਾ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥

ਤਮ ਮਨਸੁਠੋ ਦੇਵੁਠਿ ਪ੍ਰਤਿਫਿਸੁਤਾ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਆਯਨਨੁ
ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੁਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਪਯੋਕੁਮਾਪੁਨੁ ਏਵਰਿਮੰਦ ਮੋਪਿਨਾ ਵਾਰਿਕਿ ਅਨਿਘੋਲਲੁ, ਦਿਨਮੁਲੁ,
ਕੁਣਾਲੁ ਸੁਭਪ੍ਰਦਮੈਨਵੁਤਾਯਿ.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੰ ਦਰੁਫ਼ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਦਯਚੋਸਿ, ਨਾਪੈ ਮੰ
ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੁਮਾਪਿੰਚੰਡਿ!

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠੁਠੋਵੁਡੁ. ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਡੁ:

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ

ਮਾਝ ਰਾਗੰ. ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ: ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠਿ:

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣਿ ॥

ਨਾ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਨਾ ਜੀਵਿਤੰਲੋਨਿ ਅਨਿਘੋਜੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਰਾਠੁਲੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠਿ ਧਾਫ਼ਿੰਚਮਨਿ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਨਾਘੁ.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥

ਸਾਠ੍ਹਾਨ੍ਹਿਅਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਹਿਤਠਿੰਚਿ, ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁ ਅਭਯਾਰਠਠ ਕੋਰਵਚੁਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿਠੋਂ ਠੀਪਿ ਮਾਟਲੁ ਮਾਟ੍ਹਾਡਵਚੁ

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਨੇਂਕ ਜਨਠ ਕੋਰਕੁ ਵਿਡਿਠੋਂਯਿਨ ਨਾ ਸਨਿਠ੍ਹਿਅਤ ਸੇਠ੍ਹਿਅਤੁਠੈਨ ਦੇਂਵੁਨਿਠੋਂ ਨਨ੍ਹੁ
ਠਕਠੁ ਠੇਂਯਵਲਸਿੰਦਿਗਾ ਠਯਨਨੁ ਕੋਰੰਡਿ.

ਜੇ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਠੈਣ ॥

ਓ ਨਾ ਸੋਦਰਿ, ਦੇਂਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਠੋਂਯਿਨ ਵਾਰੁ ਠੁਰਠਾੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਲੇਰੁ.

ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਠੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਠੋਜਿ ਠਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥

ਠੁਰੁ-ਦੇਂਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸੋਕਰਠ ਠੰਡਦੁ. ਨੇਂਨੁ ਅਨ੍ਹਿਠ੍ਹਾਜਾਠੁਨੁ
ਠੋਂਠਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਠੁਾਠਾਨੁ.

ਆਪ ਕਮਾਠੈ ਵਿਛੜੀ ਦੇਂਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਦੇਣ ॥

ਨਾ ਠੇਡੁ ਠਰਠੁ ਨਨ੍ਹੁਠਯਨ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਗਾ ਠੰਚਾਯਿ; ਨੇਂਨੁ ਮਰੇਵਰਿਪੈਨਾ
ਠੰਦੁਕੁ ਠਰੋਂਪਠਲੁ ਠੇਂਯਾਲੀ?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਠ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੇਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਦਯਠੇਂਸਿ ਦਯ ਠੁਾਪਿ ਨਨ੍ਹੁਠੁਕ੍ਠਿੰਚੰਡਿ, ਠੰਦੁਕੰਠੇ ਮੀਕੁ ਠਪੁ
ਮਰੇਵਰਿਕੀ ਠਦੈਨਾ ਠੇਂਯਡਾਨਿਕੀ ਠਕ੍ਠੀ ਲੇਦੁ.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਠਾਰੁ ਰੁਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਠੈ ਵੈਣ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮੇਂਮੁ ਠੁਾਠਿਲੋਂ ਦੋਰੁਠੁਨਠੁਠੁ ਠਾਲਾ ਠਾਠ ਮਰਿਯੁ
ਅਵਮਾਨਾਨ੍ਹਿਠੁਨੁਠਵਿੰਸੁਨਾਠੁ. ਮਨ ਠਾਠਲ ਠੇਡੁਪੁਲਨੁ ਮਰੇਵਰਿਕੀ ਠੇਂਪਰੁਲੰ?

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥

ਐਦਿ ਨਾਨਕ ਠੁਾਰੁਠ: ਨਾਲੋਂ ਨੇਂਨੁ ਦੇਂਵੁਠ੍ਠੀ ਗੁਰੁਠਿੰਚਗਲਨੁ.

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਠਾ ਸੇ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੀਂਠਿਠ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਸਰਠੁਕ੍ਠੀਮੰਤੁਡੁ, ਅਨੰਤੁਡੁ, ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਦੇਂਵੁਡੁ ਮਨ ਵੇਂਦਨਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ.

ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥

ಆಯನ ಅನಿಷ್ಟੀವುಲಕು ಸಂತೋಷਿಂਚೆವಾಡು ಕಾಬਠੀ ਮನ ಜੀਵਿਤਮಂತਟਾ (ਮਰಣಂ
ਵਰਕು) ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਮੈਨ ಭಕ್ਤੀತ್ ಆಯನನು ਗੁਰੁಂਚੁਕੋਵಾಲಿ.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ఈ ప్రపంచంలో, తరాల్ని ప్రపంచంలో, ఆత్మవధువు తన భర్త దేవుని మద్దతుతో మాత్రమే జీవించగలడు, ఆమెకు ఇంత విస్తారమైన కుటుంబం ఉంటుంది.

ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

అతను అతున్నత మరయు అందుబాటులో లేని వాడు. అతని జ్ఞానం అర్థం చేసుకోలేనిది. అతని విస్తీర్ణానికి ముగింపు లేదా పరిమితి లేదు.

ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥

ఆ సేవ మాత్రమే ఆయనకు ప్రీతికరమైనది, ఇది సాధువుల పాదాల ధూళివలె వినయానిశ్చలంగా ఉంటుంది.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ఆయన పేదవారికి పోషకుడు, కరుణామయుడు, ప్రకాశవంతమైన దేవుడు, మరయు పాపుల విమోచకుడు.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

మొదటి నుండి, యుగయుగాల్లో సృష్టికర్త నిజమైన పేరు మనం కొలిచే దేవుడే.

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕే ਨాਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥

అతని విలువ ఎవరికీ తెలియదు; అతని గొప్పతనాన్ని వరూ అంచనా వేయలేరు.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ఓ నానక్, అతను ప్రతి ఒకటి మనసులో మరయు శరీరంలో నివసిస్తాడు. ఆయన సద్గుణాలు అనంతమైనవి.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

పగలు, రాత్రి దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటున్నవారికి నేను ఎప్పటికీ తాగం చేసుకుంటాను.

ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

సాధువులు ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూర్వక భక్తితో ఆయనను గుర్తుంచుకుంటారు; అతను అందరికంటే దయగలవాడు.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥

ಆಯನ ಆತಮು ಶರೀರಮುನು ರೂಪಾಂದಿಂಚಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನಿ ದಯ ದಾಡ್ಡಾ, ಅತನು ಆತಮು ಇಚಾಡ್ಡು.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ಆರಾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥

ಗುರುವು ಗಾರಿ ಮಾಟಲ ದಾಡ್ಡಾ, ಮನಂ ಪ್ರੇಮಪೂਰಕ್ತ ಭಕ್ತಿತ್ ದೆವುಣ್ಣಿ ಧಾಣಿಂಚಾಲಿ, ಮರಿಯು ನಿಷ್ಕಾಶಮನ ನಾಮಾನಿಪದವಾಲಿ.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪರਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥

ಆಯನ ಅನಂತಮನವಾಡು, ಅತನಿ ವಿಲುವನು ಅಂಚನಾ ವೇಯಲೆಮು ಮರಿಯು ಅತನಿ ಸುಗುಣಾಲಕು ಪರಿಮಿತಿ ಲೆದು.

ਜਿਸು ਮਨಿ ਵਸੈ ਨರಾਇਣೆ ಸੇ ಕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ದೆವುಡು ನಿವಸಿಂಚೆ ಮನಸುಳ್ಳೊ ಅದಿ ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತಮನದಿಗಾ ಚಪ್ಪಾಡುತುಂದಿ.

ਜੀਅ ਕੀ ಲೆಚಾ ಪುರೀਐ ಮಿಲੈ ಸੁਆಮੀ ಕੰਤು ॥

ಮನ ಗುರುವೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಿನ ತರಾಠ್ಠ ಆತ್ಮಕೊರಿಕಲು ನೆರವೆರತಾಯಿ.

ਨಾನਕੁ ಜੀವੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੇਖ ಸਭੇ ਹੀ ਹੰਤು ॥

ನಾನಕ್ ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಧಾಣಿಸ್ತಾ ಜೀವಿಸ್ತಾಡು; ದಾನಿ ದಾಡ್ಡಾ ಅತನಿ ದುಃಖಮುಲನ್ನಿ ತುಡಿಚಿವೆಯಬಡತಾಯಿ.

ਦਿਨੁ ರੈਣಿ ਜਿਸು ನ ਵਿਸರੈ ಸੇ ಹರਿਆ ರੋವੈ ਜੰਤು ॥੩॥

ರಾತ್ರಿ ಪಗಲು ಆಯನನು ಮರಚಿಪೊನಿ ವಾಡು ನಿರಂತರಂ ಪುನರುತ್ತೇಜಂ ಪೊಂದುತಾಡು.

ਸರਬ ਕਲಾ ಪುರ ಪುರಣೆ ಮೆವ್ ನಿಮಾಣಿ ಥಾಠಿ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ಅನಿಶ್ಚಕ್ತುಲತ್ ನಿಂಡಿ ಊನಾಠು. ನಾಲಾಂಟಿ ಮಧತು ಲೆನಿವಾರಿ ಎಕೈಕ ಮಧತು ಮೀರು.

ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ಜੀਵਾਂ ਨಾಠಿ ॥

ನೆನು ಮಿ ಮಧತುನು ನಾ ಮನಸುಳ್ಳೊ ಪೊಂದುಪರುಸ್ತುನಾಠು, ಮರಿಯು ಮಿ ಪೆರುಪು ಮೆಳ್ಳಿ ಮೆಳ್ಳಿ ಧಾಣಂ ಚೆಯಡಂ ದಾಡ್ಡಾ ಮಾತ್ರಮೆ ನೆನು ಮನುಗಡ ಸಾಗಿಸ್ತಾನು.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੁੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నీ భక్తుల సేవలో నేను వినయపూర్వకంగా లీనమైపోగలనని దయచేసి నాకు దయ చూపండి.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥

మీరు ననుభు స్థితిలో ఉంచినా నేను సంతోషంగా జీవించవచ్చుమీరు నాకు ఇచ్చిన దాని క్షృణ్ణతతో వినియోగించవచ్చు

ਉਦਮੁ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి ఆ ప్రయతర్ణ మాత్రమే చేయండి, దాని దాత్తా నేను పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో మీ మహిమానిత్ర ప్రశంసలను పాడగలను.

ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੁਕਣ ਜਾਉ ॥

నేను వేరే ప్రదేశం గురించి ఊహించలేను; నా బాధలను చెపిస్తానికి నేను ఎక్కడికి వెళ్ళలేను?

ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥

ఓ' గొప్పవాడా, అర్థం చేసుకోలేని మరియు చేరుకోలేని దేవుడు, మీరు చీకటి యొక్క అజ్ఞానానికి తొలగిస్తున్నారు.

ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥

ఈ విడిపోయిన దానిని దయచేసి మీతో ఏకం చేసుకోండి; ఇది నానక్ యొక్క కోరిక.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥

ఓ దేవుడా, నేను వినయంగా గురువుకు లొంగిపోయిన రోజు, నేను అనిర్హకాల ఆనందాలను పొందుతాను (ఇది నా మొత్తం విముక్తి రోజు).

ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥

"మాలిక్ మురీద్ మరియు చంద్రహార సోహీ-ఆ" అనే రాగానికి పాడాలి.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే దేవుడు. నిత్యమైన. సృష్టికర్త, సర్వస్వము ఉండేవాడు. గురుకృప చేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕੰ:

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਝਾਚੈਘਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਝਾਨਿਕੀ ਗੋਪਘੁਮਾਲੰ. ਗੁਰੁਵੁ ਮੂਡੁ ਲੋਕਲਕੁ
ਵੇਲੁਗੁਨੁ (ਦਿਵਝਾਨਾਨਿ)ਅੰਦਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮ ਨਿਤਝੁੰਪਦ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਲਭਿਸ਼ੁੰਦਿ. ਮਨੰ ਵਿਝਾਠੁਲਮੈਨਪੁਠੁ
ਝਾਨਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕੰ:

ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਇ ॥

ਮੋਦਣ, ਬਿਠ ਠਲੀ ਪਾਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ੁੰਦਿ;

ਦੁਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਇ ॥

ਰੋਂਡਵਦਿ, ਅਠਨੁ ਠਨ ਠਲੀ ਮਰਿਯੁ ਠੰਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ;

ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥

ਮੂਡਵਦਿ, ਅਠਨਿ ਸਹੋਦਰੁਲੁ, ਮਰਦਲੀ, ਸੋਦਰੀਮਠੁਲੁ;

ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥

ਨਾਲ਼ਵਦਿ, ਅਠ ਯੋਕਝੇਮ ਮੇਲੋਠੁੰਦਿ.

ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥

ਐਦਵਦਿ, ਠਨੁ ਅਹਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਨੀਯੰ ਵੇਨਕ ਪਰਿਗੋਡੁਠੁੰਦਿ;

ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥

ਅਰਵਦਿ, ਠਨ ਲੁੰਗਿਕ ਕੋਰਿਕਲਲੋ, ਅਠਨੁ ਸਾਮਾਝਿਕ ਅਚਾਰਾਲਨੁ ਗੋਰਵਿੰਚਡੁ.

ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

ਐਡਵਦਿ, ਅਠਡੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰਿਝੁਠਨ ਝੰਠੀ ਠੰਟਾਡੁ.

ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥

ಎನಿಮಿದವದಿ, ಅತನಿਕಿ ಕೊಪಂ ವಸ್ತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಅತನಿ ಶਰੀರಂ ಕೊಪಂತ್
ವಿನಿಯೋಗಿಂਚಬಡುತುಂದಿ.

ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥

ತੋಮಿਭਵದಿ, ಅತನು ಬੂಡಿದ ರಂಗುಲੋਕಿ ਮਾਰತਾಡು (ವೃದ್ಧಾಪਠਲੋਕಿ), ಮರಿಯು ಅತನಿ
ਸਾਫ਼ ਸ਼್ರਮ ਅਵੁತುಂದಿ;

ਦਸਵੈ ਦਯਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥

ಪਦਵದಿ, ಅತನು ਮਰಣಿಸ್ತਾಡು, ದਹਾਨಂ ਚੇਯಬಡਤਾಡು ਮਰಿಯು ಬੂಡಿದਗਾ
ਮਾਰਤਾಡು.

ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥

ਅਤನಿ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਅਤਨਿਘੁಂਪಂಡಿ, ಎਡੁਸ್ತਾ ਮਰಿಯು ਵਿਲਪਿਸ್ತੁਨਾਠੁ.

ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥

ಆਤਮੋਲੀਯਨಿ ਮਾਰਠਲੋਂ ಎਗਿರಿਘੋਤੁಂದಿ.

ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਵਚਿ ਚੋਖਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁ ਦੋਰਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਪੇਰੁ ਕੂਡਾ ਅੰਦਰੁ ਮਰਚਿ ਖੋਯਾਰੁ.

ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ, ਆਕੁ ਪਲਕਲ ਪੁਛੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲਕੁ ਆਹਾਰੰ ਵਢਿੰਚ ਬਡੁ ਠੁੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਪੁੱਲਕੁ ਕੂਡਾ ਅਤਨਿ ਝਾਪਕਾਰੰ ਮੰਦ ਆਹਾਰੰ ਆਖੁ ਠੁੰਡੀ (ਕਾਨੀ ਦਾਤੁ ਠੁੰਡੀ ਵੀ ਚਨਿ ਖੋਯਿਨ ਆਖੁ ਠੁੰਡੀ).

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਮਾਯ ਪੁੱਲ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਛੀ ਯੋਕੁ ਪੇਮੁ ਅਝਾਨੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁ ਪਡੀਂਦੀ.

ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਤੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਖੁਸ਼ੀ (ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ) ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁ ਖੋਯਿੰਦੀ ਮੁਨਿ ਖੋਯਿੰਦੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂ ਦਾਠਾ, ਖੋਯਿੰਦੀ:

ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਪਦਿ ਸੰਵਤਰਾਲ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨੁ ਏਕ ਪਿਲੁ ਵਾਡੁ; ਆਰੁ ਵੈ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ, ਏਕ ਯਾ ਵਨ ਸੁਡੁ, ਮੁ ਪੁਛੁ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨੁ ਅੰਦ ਮੁ ਵਨ ਵਾਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁ ਵਛੁ ਵਾਡੁ.

ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਛੇ ਪਾ ਆਵੈ ॥

ਨਲੁ ਵੈ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨੁ ਭੀਵਿ ਠੁੰਡੀ ਨਿੰਡੀ ਠੁੰਡੀ; ਯਾ ਵੈ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨਿ ਪਾਦੰ ਭਾਰਿ ਖੋਯਿੰਦੀ (ਅਤਨੁ ਦਿਗੁ ਵਕੁ ਵੇਖੁ ਠੁੰਡੀ), ਮਰਿਯੁ ਆਰੁ ਵੈ ਸੰਵਤਰਾਲ ਵਯਸੁਲੋ, ਵੁਠੁ ਪਠੁ ਅਤਨਿ ਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀਣੁ ਅਸੀਰਾਂ ਕਾ ਵਿਉਗਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਠੁੰਡੀ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨੁ ਠਨ ਠੇਲਿ ਵਛੁ ਵਯਸੁਲੋ ਕੋਲੋ ਠੁੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਵਨੁ ਵੈ ਸੰਵਤਰਾਲ ਵਯਸੁਲੋ, ਅਤਨੁ ਠਨ ਪਨੁਲਨੁ ਠੇਲੁ ਕੋਲੋ ਠੁੰਡੀ.

ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥

తోంబై సంవతర్లాల వయసుల్లో, అతను మంచానికే పరిమితం అవుతాడు, మరియు అతను తన బలహీనతను అర్థం చేసుకోలేడు.

ਢੰਢੇਲਿਮੁ ਢੁਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੁਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥

ఓ నానక్, వెతికిన తరాశ్ర, పొగతో నిండిన తెల్లని భవనంలా, ప్రపంచం చాలా సృష్టాలిక భ్రాంతికరమైన ఆనందం అని నేను నిర్ధారించాను.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అర్థం కాని ఒక గొప్పస్కృష్టికర్త. మీరే విశాఖ్నిస్కృష్టించారు,

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥

అనేక విధాలలో మరియు రూపాలలో, వివిధ రంగులు మరియు లక్షణాలతో ఉన్న జీవులు.

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥

మీరు దానిని సృష్టించారు, మరియు మీరు మాత్రమే దానిని అర్థం చేసుకున్నారు. ఇదంతా మీ నాటకమే.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਠੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥

ఈ ప్రపంచ నాటకంలో పాల్గొన్నవారువారూ ప్రజలు వస్తున్నారు మరియు వెళుతున్నారు. నామం లేని వారందరూ వేదనతో ప్రపంచాన్ని విడిచిపెడతారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥

కానీ, భగవంతుని ప్రగాఢమైన ప్రేమతో నిండిన గురు అనుచరులు ఈ ప్రపంచాన్ని ప్రశాంతంగా విడిచిపెడతారు.

ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥

కాబట్టి, శాశ్వతమైన, నిపఖ్షమైన దేవుణ్ణి ప్రేమపూరక మైన భక్తితో, విధి రూపకర్తతో గుర్తుంచుకోండి.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅਨਿਯੋਗਿ ਲਿਖਿ ਵਾਰੁ. ਮੀਰੇ ਗੋਪ੍ਹਾਰੁ!

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਨਨੁਖੀਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਵਾਰਿ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁਠੀ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਧਾਠੀ ਚੇਵਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਠੀਕੰ:

ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਰੂਪੋਂਦਿੰਦਿਨਿ ਸਰੀਰੰਲੋ ਅਤਮੁ ਊਂਚਾਡੁ. ਆਯਨ ਸੁਠਿੰਦਿਨਿ ਸੁਠਿੰਦਿਨਿ ਕਾਪਾਡਾਡੁ.

ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਚੂਸੈ ਕਲਠੀ, ਨਾਲੁਕਠੋ ਅਤਨੁ ਮਾਠਾਡਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚੇਵੁਲਠੋ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ

ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥

ਕਾਠਠੀ ਨਡੁਸੁ ਚੇਵੁਲਠੋ ਪਨਿਚੇਸਿ, ਦੋਵੁਡੁ ਏਮਿ ਈਸੁਡਾਡੋ ਅਦਿ ਵਿਨਿਯੋਗਿਸੁਡੁ.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

ਕੁਠਝੁਠ ਲੇਨਿਵਾਰੁ ਤਨਨੁ ਸੁਠਿੰਦਿਨਿ ਵਠੀਨਿ ਕੂਡਾ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਰੁ. ਆਧਾਠੀਠ ਅਝਾਨਿ ਅਯਿਨ ਮੂਰਠੁ ਚੇਡੁ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਨੈ ਊਂਚਾਡੁ.

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਠੀਚਠੀ ਵਿਰਿਗਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁ (ਊਕਰੁ ਮਰਣਿੰਦਿਨਪੁਠੁ) ਮਰਿਯੁ ਮੁਕਠੁਗਾ ਪਗਿਲਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਦਾਨਿਨਿ ਠੀਰਿਗਿ ਸੁਠਿੰਦਿਨਿ ਚੇਵੁਲਠੋ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਕੁਪਨੁ ਕੋਲੋਠੋਠੋ, ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਡੁ ਦਯੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਪੁਪੰਚ ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਊਂਚਾਡੋ.

ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਠੀਕੰ:

ਚੋਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥

ਬਹੁਮਤਿ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀ ਕੰਠੇ ਬਹੁਮਤਿਕੀ ਏਕੁਭ ਵਿਲੁਵ ਭਯੋ ਖੁਸ਼ੀਨੀ ਮਨੰ ਸੰਠੁ
ਸੰਕਲਭਕਲੀਗਿਨ ਵਝੀਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਾਲੀ.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਅਠਨਿ ਠੇਲੀਵਿਠੇਟਲੁ, ਅਵਗਾਹਨ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੀਵਿਠੇਟਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਵਰੈਨਾ ਏਮਿ
ਚੋਪਗਲਰੁ?

ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੇ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ਏਕਰੁ ਰਹਾਸਠਗਾ ਏ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਨੈਨਾ ਚੋਸਿਨਾ, ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਦਿ ਪੁਰਿਠਿਚੋਟਾ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਜੇ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ਨੀਠਿਮੰਠੁਡੁਗਾ ਜੀਵਿੰਚੋ ਵਾਡੁ ਨੀਠਿਮੰਠੁਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਠਾਡੁ; ਪਾਪਮੁਲੁ
ਚੋਸੇ ਵਾਡੁ ਪਾਪਿ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਠਾਡੁ.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥

ਏ' ਸੁਘੀਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਮੋਠੁੰ ਨਾਟਕਾਨਿਠਮੁਲੁ ਚੋਸੁਰੁ. ਮਨੰ ਵੇਰੋ ਚੋਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਅਯਿਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਮਾਠਾਡਾਲੀ?

ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥

ਮੀ ਕਾਠਿ ਮਰਿਯੁ ਚਕੀ ਚਰੀਰੰਠੋ ਠਨਠੁਠ ਕਾਲੰ, ਮੀਰੁ ਆ ਕਾਠਿ ਠਾਠਾ ਮਾਠਾਡਠਾਰੁ.
ਮੀ ਕਾਠਿ ਠੋਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਏਂਦੋਨਾ ਚੋਯਗਲਰਾ? ਨਨੁਮਾਡਨਿਵਠੁਡੀ, ਅਲਾਠੀ
ਠੇਲੀਵੈਨ ਵਝੀਨੀ!

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਅੰਦਰਿਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਝਾਨਿ, ਸਗਾਸਿਯੰਸ ਠੋਵੁਡੁ ਏਕਠੋ
ਠਨਾਠੁਨੀ ਗੁਰਹਿਸੁਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

ਮੀਰੋ ਪੁਰਪੰਚਾਨਿਠੁਠੁਠਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੋ ਠਾਨਿਨਿ ਪਨਿਠੋ ਪੇਠੁਰੁ.

ਮੇਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਭਾਵੋਂਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕਯੋਕਸ਼ਾਯਾਨਿਸ਼੍ਚੀਸੁਕੋਵਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨ੍ਨਿ
ਤਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠੀਂਚਾਰੁ.

ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥

ਕੋਰਿਕ ਯੋਕਯੋਕਸ਼ਾਯਾਨਿਸ਼੍ਚੀਸੁਕੋਵਟੰ, ਅਠਾਠ੍ਰਗਲ ਮਾਨਵੁਡੁ ਏਨਠ੍ਰੁਠਾ ਸੰਤ੍ਰੁਪਿ
ਚੇਂਦਡੁ.

ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥

ਠਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਏਕ ਭ੍ਰਮ, ਠਾ ਭ੍ਰਮਲੋ ਚਿਕੁਠ੍ਰੁਨਿ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਯਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ
ਚਠ੍ਰੰਲੋ ਭਾਠਲਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭਾਵੋਂਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰ ਵਿਚਿਠ੍ਰੁ ਕਾਡੁ. ਅੰਦਰੁ ਠਾ
ਠਚਾਰਾਲੁ ਠੇਠਡੰਲੋ ਅਲਸਿਠੋਠਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

ਏ ਠੇਵੁਡਾ, ਅਡਿ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਫ਼ੰ ਕਲਿਗਿਸੁਨਠ੍ਰੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠ੍ਰੰ ਠੇਠਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠਾੰਠਿਗਾ ਠੰਡਗਲਰੁ.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠ੍ਰੀ ਯੋਕਯੋਕਲ੍ਰਿ ਠਠੀਰਠ੍ਰਿੰਚਭਡੁਠੁੰਡਿ, ਅਠਨੁ ਠਨ ਮੋਠ੍ਰੰ ਕੁਟੁੰਭਾਨ੍ਨਿ
ਡੁਠ੍ਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਠ੍ਰੀਸੁਠਾਡੁ

ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥

తన మనసును భగవంతునితో జతచేసిన వక్త్ర యొక్కతెలివితేటలు అందంగా మారతాయి మరియు అతను ప్రపంచంలో మంచి ఖాళీని సంపాదిస్తాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥

కళ్లు లేకుండా చూడటం (హానికరమైన ఉద్దేశ్యంతో ఇతర మహిళల అందాన్ని చూడకుండా ఉండటం; చెవులు లేకుండా వినడం (అపవాదు వినకుండా ఉండటం)

ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥

పాదాలు లేకుండా నడవడం (పాపభరితమైన ఆనందం తరువాత వెళ్ళకుండా నిరోధించడానికి); చేతులు లేకుండా పనిచేయడం (ఇతరులకు ఎలాంటి హాని చేయకుండా ఉండటం);

ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥

నాలుక లేకుండా మాట్లాడటానికి (ఇతరులను దూషించడాన్ని నిరోధించడానికి)-ఇలా, జీవించి ఉన్నప్పుడు ఒకరు (అహంకారంతో) చనిపోయారు.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥

ఓ నానక్, మనం భగవంతుణ్ణి అర్థం చేసుకోవడం దాత్రా మరియు అతని ఆజ్ఞను అనుసరించడం దాత్రా గ్రహిస్తాం.

ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਯਾਇਆ ਜਾਇ ॥

దేవుడు తన సృష్టి దాత్రా కనిపిస్తాడు, వినిపిస్తాడు మరియు గుర్తించబడతాడు, కానీ ఇప్పటికీ, అతని ఉనికి యొక్క ఆనందం గ్రహించబడదు.

ਰਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥

ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਕੁਠੀਵਾਡੁ, ਚੇਤੁਲੁ ਲੇਨੀਵਾਡੁ, ਗੁਠੀਵਾਡੁ ਆਯਨਨੁ ਆਲਿੰਗਨੁ
ਚੇਸੁਕੋ ਵਡਾਨੀਕੀ ਏਲਾ ਪਰੁਗੋਠਗਲਡੁ?

ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਯਮੁ ਮੀ ਪਾਦਮੁਲੁਗਾ ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ, ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨੀ ਚੇਤੁਲੁਗਾ
ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ; ਆਯਨ ਅਵਗਾਹਾਨ ਮੀ ਕਲੁਗਾ ਊਂਡਨੀਵਠੁਡੀ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਝਾਨੀ ਆਤਮਵਧੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡੀਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਏਪਠੁਠੀਕੀ, ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਮੇ; ਮੀਰੁ ਦਠੁਦਵਾਠਕਾਨੀਠੁਠਲਨਠੋ ਊਂਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਅਹਾਠਕਾਰਾਨੀਠੁਅਹਾਠਕਾਰਗਰਾਠੀਠੁਠੁਠਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਊ ਮਾਨਵੁਲਠੋ
ਦੁਰਾਠਨੁ ਊਂਚਾਰੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥

ਮੀ ਐਠੁਠਾਨੀਕੀ ਨਚਿਠੁਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਵਾਠੀਨੀ ਊਂਚਠੁਡੀ; ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁਠਾ ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਨੀ ਠਰੁਠੁ
ਠੀਸੁਕੋ ਵਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰਠਮੁਠਨਠੁਗਾ ਵਠੁਪਾਰਿਠੁਠਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥

ਕੋਨੀਠੁਠੀਪੁਠੈ ਮੀਰੁ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਠੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੀਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਨਲਕੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੇਠੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਵਾਠੀਨੀ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਠੇਠੁਠਾਰੁ.

ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੀ ਪੇਰੁ ਠਪਠੁਮਿਮਠੀਠੁਠੁਠੁਠੁਗਾ ਠਾਠੀਠੁਠਾਰੁ, ਮਰੇਠੀ ਵਾਰਿਕੀ ਨਚਠੁਠੁ.

ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

ਮਰੇ ਐਠਰ ਪਨੀ ਅਯਿਨਾ ਵਾਰਿਕੀ ਵਿਲੁਵਲੇਨੀਡੀ- ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਨੀ ਮੀ ਸਠੁਠੁਠੈਵਕੁ (ਮੀ
ਪੇਰੁਪੁਠੈ ਠਾਠੁਠੰ) ਠੇਰੁਠੁਠੁਠਾਰੁ.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥

ਪਿੱਲ੍ਹੇ, ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਬੰਧਾਲ ਮਧਯਕੋਂਤਮੰਦਿ ਭਪਠੀਕੀ ਵਾਰਿ
ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਂਟੁਨਾਰੁ; ਅਵਿ ਮੀਕੁ ਸ਼੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਿ.

ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਅੰਤਰ੍ਠੰਗਾ, ਬਾਹਰ੍ਠੰਗਾ ਅਵਿ ਸਫ਼ੁਠ੍ਠੰਗਾ ਊਂਟੁਨਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਵਿ ਸਤ੍ਯਨਾਮੰਲੋ
ਸ਼ੋ਷ਿੰਚਬਡਤਾਯਿ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਕੰ:

ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥

ਨੋਨੁ ਓਕ ਗੁਹਾਨੁ, ਬੰਗਾਰੁ ਪਰਠ੍ਠੰਲੋ ਲੋਦਾ ਕੀਂਦਣੀ ਪ੍ਰਾੰਤਾਲ ਨੀਟੀਲੋ ਤਯਾਰੁ
ਚੋਯੁਵਚੁ;

ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥

ਨੋਨੁ ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ, ਭੁਮਿਮੀਦ ਲੋਦਾ ਆਕਾਸੰਲੋ ਨਿਲਬਡੀ ਊਂਡੁਵਚੁ;

ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪਤੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿਸ਼ੁਰੀਗਾ ਬਠੁਲਣੋ ਕਪੁਠ੍ਠੋਵਚੁਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿਸ਼ਿਰੰਤਰੰ
ਕਡੁਕੋਠਚੁ;

ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਬੀਗਰਗਾ ਚਦਵਵਚੁਠੇਲੁਪੁ, ਏਰੁਪੁ, ਪਸੁਪੁ ਲੋਦਾ ਨਲੁਪੁ
ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ.

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਨੋਨੁ ਮੁਰੀਕੀਲੋ ਕੂਡਾ ਜੀਵਿੰਚਵਚੁਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਭਦਿ ਕੇਵਲੰ ਦੁਠੁ ਮਨਸੁਤਠੁ
ਯੋਕੁਠੁਠੁ, ਭਵਨੀਠੁਠੁ ਠੇਲੀਵਿਠੇਠਲ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲੁ.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਲੋਚਿਸੁਨਾ, ਅਦਿ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨੋਨੁ ਲੋਨੁ
ਲੋਦਾ ਨੋਨੁ ਦੇਨੀਕੀ ਵਿਲੁਵ ਭਵਠੁ. (ਅੰਠੇ, ਨਾ ਅਹਾਨਿਸ਼ੁਰੀਗਾ ਠੁਡੀਚਿਵੇਯਾਲੀ)

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਵਸਤੁ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥

ਰੋਜਾ ਬਠੁਲੁ ਠੇਕੀ, ਸਾਘੁੰ ਚੋਸੀ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸਨਾਠੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੋਵਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਗੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਖੁ ਮਰਕਲੁ ਪਡੁਤੁਨੁ ਚੋਵੈ ਆਲੋਚਨਲ ਮੂਰਿਕੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਅਤਨਿਕੀ ਠੇਲੀਯਦੁ, ਅਦੋ ਸਮਯੰਲੋ ਅਤਨੁ ਪਦੋਪਦੋ ਬਾਹੁਮੂਰਿਕੀਨੀ ਕਡਗਡਾਨੀਕੀ
ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥

ਮਰਠਭਯੰਲੋ ਚਿਕੁਠੁਘੋਘੋਘੋ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਗੁਠੀਵਾਡੁ ਦਾਰਿਤਪਿਘੋਠਾਡੁ,

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥

ਅਤਨੁ ਐਤਰੁਲ ਆਸਿਨੀ ਤਨਦੀਗਾ ਭਾਵਿਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰਲੋ, ਅਤਨੁ
ਨੋਪਿਠੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿਠੁਡੀਚਿਵੇਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ
ਭਕੀਠੋ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੇ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

ਆਯਨ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੀਠੋ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਾੰਤਿਨੀ
ਪੋੰਦੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਪਵੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਕਾਇਆ ਹੀਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਵਿਧਿ ਸਰੀਰਾਨਿਘੁਰਿਯੁ ਆਤਮੁ ਓਕੇ ਚੋਟ ਚੋਰਿਠੁਦੀ ਮਰਿਯੁ ਐਕਠੁ ਚੋਸਿੰਦੀ.

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

ਵਾਟੀਨੀ ਸੁਠਿੰਚੀਨ ਵਾਠੇ ਵਾਰੀਨੀ ਵੇਰੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਮੁਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੁ ਅਨਿਯੋਗੁ ਮੂਲ ਕਾਰਣਮੈਨ ਆਨੰਦਾਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸਾਡੁ.

ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗੁ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥

ਆਨੰਦਾਲ ਨੁੰਡੀ, ਵਾਧੂਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲ ਨਘਾਲੁ ਊਤਫੁਲੁ ਅਵੁਠਾਯੁ.

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥

ਪਾਪਵੁ ਸੁਖਾਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਃਖੁ, ਵਿਯੋਗੁ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲੁ ਵਸਾਯੁ.

ਮੁਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖੁ ਤਮੁ ਦੁਸ਼ਚਰਿਤੁ ਲੋਕੀਚਰਿਤੁ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੁਪਯੋਗੁਗੁ
ਵਾਦਿਸਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਤੀਰੁਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਕਲਹਾਲਕੁ) ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਚੇਤਿਲੋ ਊਂਟੁੰਡੀ, ਅਤਨੁ
ਵਾਦਨਲਨੁ ਅੰਤੰ ਚੇਸਾਡੁ.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਡੀ. ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠਾ ਨੋਨਾ ਢੀਨਿਨਿ
ਮਾਰਠੋਮੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਫ਼ੋਕੰ:

ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥

ਭਤਰੁਲ ਪਾਕੁਠੁਨੁ ਮੋਸੰ ਦਾਠਾ ਸਾਠੀਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਠੀ, ਚਨਿਠੋਯਿਨ ਸਵਾਨਿਠੀਨੋ
ਜੰਤੁਵੁਲਾ ਊਂਟਾਡੁ

ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਭਤਰੁਲਕੁ ਬੋਧਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਬਯਟਕੁ ਵੋਝਾਡੁ.

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥

ਅਤਨੁ ਮੋਸਘੋਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਹਾਚਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਮੋਸਘ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਨਾਯਕੁਡੁ ਬਹਿਰਠਠ ਅਠੁਤਾਡੁ.

ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕਠ:

ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥

ਅਯਨ ਪ੍ਰਾਦਯਠਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਸਠੋਪਠਗਾ ਨੋਲਕੋਠਾਡੋ, ਅਯਨ ਸਠਠ ਮਾਠਰਮੇ ਮਾਠਲਾਡਠਾਡੁ

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

ਅਤਨੁ ਝੀਵਿਠਲੋਂ ਨੀਠਿਵਠਠਮੈਨ ਮਾਠਾਨਿਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲੁ ਕੂਡਾ ਅਦੋ ਵਿਠਠਗਾ ਚੋਯਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੋਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਰੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥

ਮਠਚਿਨੀਠੀ ਕੋਲਨੁਲੋਂ ਸਾਠਠ ਚੋਸਿਨਲੇ, ਓਕਰੁ ਮੁਰਿਕੀਠੋ ਸੁਠਠਠਗਾ ਕਡਿਗਿਵੋਯਬਡਠਾਰੁ. ਕਾਨੀ, ਸੁਠਠਮੈਨ ਚੋਰੁਵੁਲੋਂ ਸਾਠਠ ਚੋਯਡਠ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਮਰਿਠਠ ਮੁਰਿਕੀਠੋ ਕਲੁਪਿਠਠ ਚੋਯਬਡਠਾਡੁ.

ਅਲਾਗੇ, ਨਿਝਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠਚਡਠ ਦਾਠਾ ਦੁਠਠਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਠੋਠੁਠਿ ਮਰਿਯੁ ਨਕੀਲੀ ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਪੇਠੀ ਵਿਨਡਠ ਦਾਠਾ, ਮਨਸੁਠੁਰਿਠਠ ਮੁਰਿਕੀਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠਿ.

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਲੁਪੁਠਠਾ ਠਾਠੀਠਚੋ ਸਠਠਗੁਰੁਵੁ ਪਰਿਸੁਠਠ ਝਲਠਲੋਂਨਿ ਪਰਿਪੁਠਠ ਕੋਲਨੁਲਾ ਠਠਠਾਡੁ.

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥

ਗੁਰੂవు తన కుటుంబంతో పాటు రక్షించబడతారు; దేవుని నామాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, ఆయన యావత్ ప్రపంచాని రక్షిస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥

నానక్ సత్యంగా దేవుని నామాన్ని పేమతో మరియు భక్తితో ధాన్వించిన వక్తికి అంకితం చేయబడుతుంది మరియు ఇతరులకు కూడా సూర్యిని స్తుంది.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥

కొందరు పండ్లను, వేరుతో ఉండే కూరగాయలను ఎంపిక చేసుకుని తింటారు, అరణ్యంలో నివసిస్తారు.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥

కొందరు కాషాయ వస్త్రాలను ధరించి, యోగులు మరియు సనాఘ్టుల వలె తిరుగుతారు.

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

కానీ వాటిలో ఇపట్టికీ అందమైన వస్త్రాలు మరియు రుచికరమైన వంటకాల కోరిక ఉంటుంది.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥

వారు తమ జీవితాలను నిరుపయోగంగా వృధా చేశారు; వారు గృహస్థులు కాదు, పరిత్యాగ్తులు కాదు.

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥

మరణదూత (భయం) వారి తలలపై వేలాడుతోంది, మరియు వారు మూడు దశల మాయ (దుర్గుణం, ధర్మ మరియు శక్తి) కోరిక నుండి తప్పించుకోలేరు.

ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥

గురుబోధనలను అనుసరించి, వినయ భక్తులుగా మారిన వక్తికి మరణ భయం ఉండదు.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕਸ਼ੁਤਫ਼ਦਮ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਦੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਫ਼ੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ੁਰੁ;
ਗੁਹਾਸੁਡਿਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਫ਼ੁਫ਼ੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਨਿਜਮੈਨ ਪਰਿਤਯੁਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਮ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਸੇਵਿਚੇਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿਚੇਵਾਰੁ,
ਪ੍ਰਪਚ ਕੋਰਿਕਲੁ ਲੇਕੁਂਡਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥

ਰਕੁੰਡ ਓਕਰਿ ਵਸ਼ੁਨਿਕੀ ਅਂਟੁਕੁਂਚੇ, ਅਦਿ ਕਲੁਪਿਤਮਵੁਠੁਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਠਨ
ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਅਨਠਮੈਨਦਿ.

ਜੇ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥

ਕਾਨੀ ਮਾਨਵੁਲ ਰਕੁੰਡਾਨਿਠੀਲੇਘਾਰੁ (ਪੇਦਲਨੁ ਦੋਪਿਡੀ ਚੇਯੁਡੰ ਮਰਿਯੁ
ਅਠਚਿਵੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ) - ਵਾਰਿ ਚੇਠਨਠੁ ਏਲਾ ਸਠਠੁਗਾ ਊਂਟੁਂਦਿ?

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਠਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਚਿਠੁਸੁਠੁ ਗਲ ਪੁਦਯੁਂਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਠਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਬੁਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥

ਮਿਗਠਾਵਨੀਕੋਵਲੰ ਆਡੰਬਰਮੈਨ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਪ੍ਰਦਰਠ ਮਰਿਯੁ ਤਪੁਠੁ ਪਨੁਲ
ਅਠਾਠੰ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥

ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਨੀ ਕਾਦੁ ਕਾਠਠੀ, ਨੇਨੁ ਏਮਿ ਚੇਪਗੁਲਨੁ? ਨੇਨੁ ਏਮੀ ਕਾਦੁ ਕਾਠਠੀ, ਨੇਨੁ
ਏਮਿ ਚੇਯੁਗਲਨੁ? (ਨਾਕੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਯੋਗਠੁ ਲੇਦੁ, ਕਾਠਠੀ ਨੇਨੁ ਏਮੀ ਚੇਪਠੇਨੁ ਲੇਦਾ
ਵਿਲੁਵੈਨ ਵਠੀਗਾ ਊਂਡਲੇਨੁ).

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥

ਅੱਤਨੁ ਨਨੁ ਘੁੱਝਿੰਚਿਨੁ ਪੁੱਠੁ, ਕਾਬਠੀ ਆਲਾ ਨੇਨੁ ਵਫ਼ਾਹਾਰਿ ਸੁਨੁ. ਅੱਤਨੁ ਨਨੁ ਮਾਠਾਡਲਾਨੀਕੀ ਕਾਰਣਮਯੇਠ੍ਹੀਠੀ, ਨੇਨੁ ਮਾਠਾਡਲਾਨੁ. ਨੇਨੁ ਪੁਰੀ ਚੇਸਿਨ ਵਿਨੁ ਟਵਲਨ ਨੇਨੁ (ਪਰਿਸੁਧ ਮੁਨਿ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠੀਠੀ) ਪਦੇਪਦੇ ਨਨੁ ਨੇਨੁ ਕਰੁਗੁਕੋਂਟਾਨੁ.

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੁ ਰੋਵਾਂ ॥

ਨਨੁ ਨੇਨੁ ਅਰੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਨੇਨੁ ਇਤਰੁਲਕੁ ਬੋਧਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਸੁਨੁ. ਨੇਨੁ ਏਲਾਠੀ ਮਾਰੁਧਰਠੁਡੀਨੀ!

ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਰੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਗੁਠੀਵਾਡੁ ਕਾਨੀ ਇਤਰੁਲਕੁ ਮਾਰੁਧਾਨੀਮੁਪਿੰਚੇ ਵਠੀ, ਤਨ ਸਹਾਚਰੁਲੰਦਰਿਨੀ ਤਪੁਠੀਵ ਪਠੀੰਚਾਡੁ.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਰੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੁ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਅਲਾਠੀ ਅਝਾਨੀ, ਅਬਧੁ ਨਾਯਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸੁਨਾਨੰਲੋਂ ਬਪਿਰੁਠੁ ਚੇਯੁਬਡਲਾਡੁ, ਕਰਿਨਮੁਨਿ ਸਿਕੁਨੁ, ਅਵਮਾਨਾਨੀਪੁਦੁਰੋਠੁਲਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੁਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਧਾਠੁੰ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਪੁਰਠੇਠੁਮੁਨਿ ਲੇਦਾ ਮੰਗਲਕਰਮੁਨਿ ਸਮਯੁੰ ਲੇਦੁ, ਅਨੀਠੁਲਲੁ, ਝੁਠੁਲੁ, ਨੀਮਿਸ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੰਟਲ ਲੋ ਧਾਠੁੰਚਵਚੁ

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ' ਅੰਠੁਚਿਕਠੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਠੁਮੁਨਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਪਵਿਤੁਰਮੁਨਿ ਕੁਠਾਨੀਠੁਕਿਠੁਚਡੰ ਦਾਠੁ ਏਵਰੁ ਮਿਮੁਲੀਗੁਪਿੰਚਲੇਰੁ.

ਪੜਿਆ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਦੁਰਾਸ਼, ਅਹੰਕਾਰ ਗਰੁਠੁ, ਅਹੰਕਾਰੰਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਅਠੁਵੰਠੀ ਪੰਡਿਠੁਡੀਨੀ ਮੁਰੁਠੁਡੀਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਾਲੀ.

ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪੁਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮਨੰ ਭਗਵੰਠੁਠੁ ਧਾਠੁੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਲੀ.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,
ਵਾਰੀ ਸੰਪਦਲੁ (ਹੁਦੁਯਾਲੁ) ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਪੋਂਗਿਪੋਰੁਲੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥

ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਨਾਮਾਨੁਸਮਿਠ੍ਰੁ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ਆਠ੍ਰੁਮੁ, ਪ੍ਰਾਣਸ਼ਾਠ੍ਰੁਨੁ ਸਠ੍ਰੁਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨੁਅਨੰਠੰ ਦੇਵੁਨਿ ਦਿਵਠ੍ਰੁਠੰਤਿ ਅਨਿਠ੍ਰੁਠੰਲੁਲੋ
ਲੋਠੁਗਾ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁਮੈ ਨਿਠ੍ਰੁਮੈਨ ਬਾਠ੍ਰੁਕਰੋ, ਮਿਗਿਲਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਠਾ ਓਕ ਚਿਨੁ
ਵਾਠ੍ਰੁਰੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਠ੍ਰੋਕੰ:

ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥

ਦਯੁ ਮੀ ਮਸੀਦੁ, ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੁੰ ਮੀ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਨ-ਚਾਪ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਠ੍ਰੁਠੰਗਾ ਮੀ ਖੁਰਾਨੋ ਗਾ
ਠ੍ਰੋਵਿੰਚੰਡਿ.

ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਰੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥

ਮੀ ਸੁਨਠ੍ਰੁਠੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵੇਗੰਗਾ ਮੰਚਿ ਪ੍ਰਵਰੁਨਨੁ ਨਿਰਾਡੰਬਰੰਗਾ ਚੈਯੰਡਿ. ਠ੍ਰੋ
ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਨਿਠ੍ਰੁਮੈਨ ਮੁਸਲਿੰਗਾ ਠੰਠਾਰੁ.

ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥

ਮੰਚਿ ਪ੍ਰਵਰੁਨ ਮੀ ਕਾਬਾ, ਸਠ੍ਰੁਠ ਮੀ ਆਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ ਮਾਰੁਦਰਿਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ ਪਨਿ ਮੀ
ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਨ ਮਰਿਯੁ ਮੰਠ੍ਰੁੰ.

ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥

ਮੀ ਠ੍ਰੋਪਮਾਲ ਆਯਨ ਸੰਕਲਾਠ੍ਰੁਠੀ ਪ੍ਰੀਠ੍ਰੁਕਰਮੈਨਦਿਗਾ ਠੰਡਨਿਵਠ੍ਰੁਠੀ. ਓ' ਨਾਨਕੋ, ਦੇਵੁਡੁ
ਅਠੁਵੰਠੀ ਮੁਸਲਿੰ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰੁਠਾਠਾਲੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਗੁਰੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੁਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਰੋਕਰੀਕੀ ਚੋਂਦਿਨਦੀ ਤੀਸੁਕੋਵਡੰ ਅਨੋਦੀ, ਮੁਲਿੰ ਪੰਦੀ ਮਾਂਸੰ ਤਿਨਡੰ ਲਾਂਟੀਦੀ ਪਿੰਦੁਵੁ ਗੋਂਡੁ ਮਾਂਸੰ ਤਿਨਡੰ ਲਾਂਟੀਦੀ.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥

ਮਨ ਆਠਾਠੀਝ ਮਾਰਧਦਰੀਅਯਿਨ ਮਨ ਗੁਰੂਦੇਵੁਲੁ, ਝਤਰੁਲਕੁ ਚੋਂਦਿਨ ਵਾਟੀਨੀ ਤੀਸੁਕੋਕੁੰਡਾ ਊਂਪੇਨੋ ਦੇਵੁਨੀ ਆਠਾਨਾਂਲੋ ਮਨਕੁ ਮਧਤੁਗਾ ਨੀਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥

ਕੇਵਲੰ ਪੁਰਸੰਗਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੁਰਝਲੁ ਪਰਲੋਕਾਨੀਕੀ ਪੁਰਯਾਣਾਨਿਸੁਪਾਂਦਿੰਚਰੁ. ਸਤ੍ਯੁ ਸਾਧਨ ਵਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊ ਮੋਕੁਲੰ ਲਭੀਸੁੰਦੀ.

ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨੀਪੇਠਿੰਚਬਡੀਨ ਆਹਾਰਾਲੁ ਸੁਗੰਧ ਧੁਰਵਾਲੁਨੁ ਝੋਂਡਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਮੋਦਯੋਗਠੁ ਕਾਨੰਦੁਨ, ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਵਾਦਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਾਪਪੁ ਚਰਲੁਨੁ ਸਮਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੁੜੀਈ ਕੁੜੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਪੁਠੁ ਪੁਰਸੰਗਾਲ ਨੁੰਚੀ ਅਬਧੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲਭੀਸੁੰਦੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥

ਪੁਰਾਠਨ ਕੋਰਕੁ ਐਦੁ ਪੁਰਾਠਨਲੁ ਮਰੀਯੁ ਰੋਝਲੋ ਅਵੀ ਐਦੁ ਸਾਰੁ ਊਂਟਾਯੀ; ਊ ਐਦੀਟੀਕੀ ਐਦੁ ਪੇਰੁ ਊਨਾਠੁ.

ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥

ਮੋਦਟੀ ਪੁਰਾਠਨ ਸਤ੍ਯੁ, ਰੋਂਡਵਦੀ ਨੀਝਾਯੀਤੀਗਲ ਝੀਵਨਮੁ, ਮਰੀਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨ ਮੂਡਵ ਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਯੁ ਊਂਡ ਨੀਵਠੁਡੀ.

ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

ਨਾਲ਼ਵਦੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਨਿਰਛੀਪੁਰਛਮੈਨ ਆਲੋਚਨ, ਮਰਿਯੁ ਐਦਵਦੀ ਦੋਵੁਨੀ ਪੁਾਜ.

ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥

ਮਚਿ ਪਨੁਲਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਡੀ, ਅਪੁਠੁ, ਮਿਮਲੀਖੀਰੁ ਨਿਜਮੈਨ ਮੁਸਲਿਮ ਅਨਿ ਪਿਲਵਵਚੁ)

ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੁੜਿਆਰ ਕੁੜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ ਲੈਨੀ ਵਠੁਲੁ ਅਬਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੁ ਵਾਰੀ ਕੀਰੀ ਲੈਦਾ ਗੌਰਵ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ਕੋਨਿਖੁਰਕਪੁ ਆਭਰਣਾਲੁ (ਦੋਵੁਨੀ ਸੁਤਿ) ਮਰਿਕੋਨਿਖੁਰਠੁਲੀਕ ਭਾਤਿਕ ਸੰਪਦਲਠੋ ਵਠੁਪਾਰਿਸ਼ਾਯਿ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਸੰਠੋਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਪਠੁਕੈ ਆਠੁਲੋ ਲੋਠੁਗਾ ਊਂਡੁਆਭਰਣਮੁ ਲਾਠੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁਨਿਠਿਨਿ ਮਨੰ ਕਨੁਗੋਠਾਮੁ.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੁੜਿਆਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁ ਨਿਠਿਨਿ ਏਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੈਦੁ. ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁ ਨਿਜਮੈਨ ਸੰਪਦਨੁ ਵੇਠੁਕੁਠੁਲੁ ਆਨੋਕ ਮੰਦਿ ਅਠੁਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੁਲੁ ਮਰਣਿੰਚਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਆਠੁਸੰਕਲਿਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਆਠੁਠਿਠੁ ਠਾਠੁਨਿਠੁ ਚੋਸੁਕੋਕਪੋਵਡੰ ਵਲੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਲੋ ਨਾਸਨਮੈਪੋਠਾਰੁ.

ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥

ਏਕ (ਦੋਵੁਡੁ) ਠੁਪੁਠੁਕੋਵਰੁ ਲੈਰੁ. ਵਾਰੁ ਏਵਰਿ ਠੁਠੁਰ ਏਡਵਗਲਰੁ?

ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥

ਕੌਂਦਰੂ, ਨਾਮ ਸੰਪਦਲੋਂ ਪੈਦਵਾਰੂ ਕਾਵਡੰ ਵਲ੍ਹ, ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹੂ ਤਿਰੂਗੁਤਾਨੇ
ਊਂਟਾਰੂ. ਇਤਰੂਲੂ ਨਾਮ ਅਭਰਣਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡਿੰਨ ਹ੍ਯੁਦਯਾਲਨੂ ਕਲਿਗਿ ਊਂਨਾਠ੍ਹੂ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂ ਤਪ੍ਪਮਰੋਂ ਇਤਰ ਨਿਤ੍ਯੁਸੰਪਦ ਲੇਦੂ. ਮਿਗਿਲਿੰਨਵਨੀਕ੍ਸ਼ੋਵਲੰ ਵਿਸੰ
ਮਰਿਯੂ ਬੂਡਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੂ ਸਠ੍ਠੁੰਗਾ ਵਠੁਹਾਰਿਸ੍ਤਾਡੂ ਮਰਿਯੂ ਇਤਰੂਲੂ ਚਰ੍ਠ੍ਠੁ
ਤੀਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਕਾਰਣਮਵੁਤਾਡੂ; ਆਯੰਨ ਤੰਨ ਅਯੁਵਲੰਨੇ ਮੰਨਲੰਨੂ ਅਲੰਕਰਿਸ੍ਤਾਡੂ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠ੍ਠਾ, ਡ਼ੀਕੰ:

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਨਿਯਮੈਨੰ ਮੁਸਲਿੰ ਅਨਿ ਪਿਲਵਡੰ ਕਸ਼ੁੰ; ਇਸ਼੍ਲਾੰ ਯੋਕੁਨਿਯਮੈਨੰ ਅਨੁਚਰੂਡੂ ਅਯਿਠੇ,
ਅਪੁਠ੍ਠੂ ਅਤੰਨੂ ਨਿਯਮੈਨੰ ਮੁਸਲਿੰ ਅਨਿ ਪਿਲਵਡਵਚੁ.

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥

ਮੋਦਟ, ਆਯੰਨ ਪ੍ਰਵਕ੍ਤ ਮਤਾਨਿਸ਼ੀਪਿਗਾ ਅਸਾਠਿੰਚੁਗਾਕ; ਅਪੁਠ੍ਠੂ, ਤੰਨ ਸੰਪਦੰਨੂ
ਅਵਸਰਮੈਨੰ ਵਾਰਿਠੋਂ ਪੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਅਤੰਨਿ ਅਸੁਲ ਗਰਾਠ੍ਠੀਠੋਲਗਿੰਚੰਨਿਵਠੁਡਿ.

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨੁ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ਨਿਯਮੈਨੰ ਮੁਸਲਿੰਗਾ ਅਯਿ, ਤੰਨ ਪ੍ਰਵਕ੍ਤਪੈ ਪੁਰ੍ਠਿ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਠੰਠੋਂ, ਅਤੰਨੂ ਜੀਵਿਤੰ ਮਰਿਯੂ
ਮਰਣੰ ਯੋਕੁਭਾੰਤਿਨਿ ਪਕਠੁ ਪੇਠ੍ਠਾਲਿ.

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥

ਆਯੰਨ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਠ੍ਠਾਨਿਕਿ ਲੋਬਡਾਲਿ. ਆਯੰਨ ਤੰਨ ਸਾਠ੍ਠਾਨਿਅਹਾਨਿਘੋਡਿਚਿ, ਅਨਿਠ੍ਠੀਕੰਚੇ
ਮੁਖੁਠੁਗਾ ਸੁਠ੍ਠੀਕਰ੍ਠੰਨੂ ਪਰਿਗਣਿੰਚਾਲਿ.

ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤੰਨੂ ਅਨਿਘੁਹਾਨੰਨੁਲੰਨੂ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਨਪੁਠ੍ਠੂ ਮਰਿਯੂ ਦਯੰਗਾ
ਚੁਸੁਨਪੁਠ੍ਠੂ, ਅਪੁਠ੍ਠੂ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤੰਨਿਘੋਯਮੈਨੰ ਮੁਸਲਿੰ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸ੍ਤਾਰੂ.

ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਪਰਗਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਕਾਮਾਨੀਕੋਪਾਨੀਅਬਧਾਨੀਅਪਵਾਦੁਨੁ ਤਝਿੰਚਿਨਲੁਯਿਠੈ; ਮਾਯੁ
ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਅਹਾਂਕਾਰਗਰਾਫੀਨੀਰੁਲੀੰਚਿ,

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੀਲਠੋ ਕਾਮੋਦ੍ਰੇਕ ਅਨੁਬੰਧਾਨੀਖੁਦੀਲੀਵੇਯੁਨੁ. ਅਪੁਠੁ, ਮਾਯੁ ਯੋਕੁ
ਚੀਕਟੀਲੋ (ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ) ਨਿਵਸਿਸੁਨਖੁਠੁ, ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ,

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਊਨੁਪੇਮਕੁ, ਗੋਰਵੰ ਲੇਦਾ ਅਗੋਰਵਾਨੀਕੀ, ਪਿਲੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫੀ ਪਲੁ ਅਨਵਸਰਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਕੋਰਿਕਨੁ
ਤਝਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਟੂਠੈ ਚੇਠੈ,

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ, ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਠੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਸ਼ੀਝਮੈਨ ਪਦੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥

ਰਾਜਾਲੁ, ਕਰੁਲੁ, ਨਾਯਕੁਲੁ ਏਵਰੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਷ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਊਡਲੇਰੁ.

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਝੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦਾਠਾ ਦੁਕਾਣਾਲੁ, ਨਗਰਾਲੁ, ਵੀਠੁਲੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਵਿਚਿਠੁਠੁ
ਕਾਨੁਨਾਠੁ.

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੁਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥

ਮੂਰਠੁ ਮਾਨਵੁਠੁ ਓ ਘੁਨਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੈਨ ਭਵਨਾਲੁ ਤਨਵਨੀ
ਅਨੁਕੁੰਟਾਠੁ.

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥

ਕਾਨੀ ਚੁ ਭਵਨਾਲਨੀਨਿੰਡੀਨ ਸੰਪਦਲਠੋ ਪਾਠੁ, ਕੁਠਨਲੋ ਖ਼ਾਲੀ ਚੇਯੁਬਡਠਾਯਨਿ ਅਠਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥

ਗੁਰਾਠੁ, ਰਠਾਠੁ, ਒ੰਚੇਠੁ, ਵਨੁਗੁਠੁ ਵਾਠੀ ਅਲੰਕਰਠਲਨੀ

ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥

ਠੋਠਲੁ, ਭੁਮੁਠੁ, ਈਠੁ, ਗੁਡਾਰਾਠੁ, ਮੁਦੁਵੈਨ ਪਡਕਲੁ ਮਰਿਠੁ ਠਾਠੀਨ ਪੇਵਿਲਿਠੁ, ਅਠਨੁ ਠਨਦਿਗਾ ਨਮਿਠੁ ਵਸੁਠੁ ਠਕਠੁ ਠਨਾਠੁ.

ਤੰਬੁ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਗਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥

ਗੁਡਾਰਾਠੁ, ਮੁਦੁਵੈਨ ਪਡਕਲੁ ਮਰਿਠੁ ਠਾਠੀਨ ਪੇਵਿਲਿਠੁ ਠਠੋ ਸਹਾ?

ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅੰਦਰੀਕੀ ਅਨੀਠੁ ਠੇਠੋਵੁਡੁ ਮਾਠੁ ਠਾਠੁ. ਠਠੁ ਠਨ ਸਠਾਵੰ ਠਾਠੁ ਠਠੁ ਠਠੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠੁ, ਠੀਕੰ:

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਠੇਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਠੁ ਘੀਉ ॥

ਨਦੁਲਨੀਠੁ ਠੁਗਾ ਮਾਰੀ, ਠਾਠੁ (ਨੀਠੀ) ਪਾਠੁ, ਨੋਠੁ ਮਾਰੀਠੋ;

ਸਗਲੀ ਠਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਠੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥

ਠੁਮਿ ਮੋਠੁ ਠਕਠੁਗਾ ਮਾਰੀਠੋ, ਠੁ ਵਿਠੁਠੁ ਨੁ ਪਠੁਕੋਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁ ਠੁਠੁਠੁ ਠੁ ਠੁਠੁ;

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥

ਅਭਰਣਾਲੂ, ਮਾਣੀਕਾਭ੍ਰਾਤੋਂ ਪੋਦਿਗਿਨ ਬੰਗਾਰੂ, ਵੇਂਡੀ ਪਰਠਾਨਿਕੋਨੁ ਸੋਂਤੰ
ਚੋਂਸੁਕੋਂਗਲਿਗਿਨਾ,

ਭੀ ਤੁੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥

ਨੋਂਨੁ ਐਪਠੀਕੀਂ ਕੋਂਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਨੋਂਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪ੍ਰਸੰਸਿਸੁਨੈਂ ਠੰਡਵਚੁ ਚੁਐਨਿ. ਮੀ
ਸੁਤਿਨਿ ਠੰਚਠਿੰਚਠੰਚੋਂ ਨਾ ਅਭਿਰੁਚਿ ਏਨਠੁ ਚਨਿਐਕੁੰਡਾ ਠੰਡਾਲੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਂਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਠੀਂਕੰ:

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥

ਵਠਸਾਯੰ ਅੰਠਾ ਪੰਡੁਗਾ, ਰੁਚਿਕਰਮੋਂਨ ਅਨਠੁਗਾ ਮਾਰਿਠੈ.

ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥

ਨਾ ਨਿਵਾਸੰਮੁ ਨਿਠਠੈ, ਸੁਾਰਠੰਦੁਲੰਨੁ ਨਾਕੁ ਸੇਵ ਚੋਂਯੁਟਕੁ ਠੰਚਿਠੈ,

ਭੀ ਤੁੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਕੂਡਾ, ਠ' ਦੋਂਵੁਡਾ. ਨੋਂਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪ੍ਰਾਜਿਸੁਨੈਂ ਠੰਟਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸੰਸਲੰਨੁ ਠੰਚਠਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਨਾ ਕੋਂਰਿਕ ਏਪਠੀਕੀਂ ਠੰਗਕਐਂਵਚੁ

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਂਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਠੀਂਕੰ:

ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥

ਦੁਰਦੋਂਘੁ ਨਕੁਲੰਠਾਲ ਦੁਘਪ੍ਰਠਾਵੰਮੁਨ ਨਾ ਠਰੀਰੰਮੁ ਬਾਠਲੋਂ ਬਾਠਪਡਿਨਯੋਡਲ;

ਰਤੁ ਪੀਣੈ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥

ਕ੍ਰੁਕਾਰਮੋਂਨ ਰਾਜਾਲੂ ਨਾ ਠਲ ਕੋਂਸੰ ਵੇਂਚਿ ਚੁਸੁਨਾਠੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀਂ, ਨੋਂਨੁ ਮੀ
ਪ੍ਰੇਮੰਨੁ ਅਨੁਠਾਠਿ ਚੋਂਦਾਲੰਨਿ ਕੋਂਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਭੀ ਤੁਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥

ਅਪੁੱਠੀਕੀ ਓ ਦੇਵਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਪ੍ਰਾਯਿ ਸੁਨਾਨੈ ਓਂਟਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲੁ
ਓਚਠੀਚਠਾਨੀਕੀ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਏਪੁੱਠੀਕੀ ਤਗਕਘੋਵਚੁ

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕੰ:

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪਤੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥

ਵਾਤਾਵਰਣੰ ਯੋਕੁਸ਼ੀਵ੍ਰਤ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਰਕੁੰਚੁਕੋਵਠਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ਬਠੁਲੁ
ਲੇਨਪੁੱਠੀਕੀ, ਗਾਲੀ ਤਪ੍ਰਾਕੁ ਤਿਨਠਾਨੀਕੀ ਏਮੀ ਲੇਨਪੁੱਠੁ ਕੂਡਾ.

ਸੁਰਗੀ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਉ ॥

ਨਾ ਭਾਰਠੁਗਾ ਨੇਨੁ ਪਰਲੋਕ ਅੰਦਗਠੈਲਨੁ ਓਕਰੁੰਚਿਨਪੁੱਠੀਕੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਓ
ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੰਖੁੰਚਿਵੀ ਲੇਦਾ ਚੋਠਵੀ ਅਨੀ ਨਾਲੋ ਨੇਨੁ ਚੋਪੁੱਠੁਠਾਨੁ.

ਭੀ ਤੁਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥

ਅਪੁੱਠੁ ਕੂਡਾ ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਪ੍ਰਾਯਿ ਸੁਨਾਨੁ, ਪ੍ਰਾਯਿ ਸੁਨਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲੁ
ਚਦਵਾਲਨੈ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਤਗਦੁ.

ਪਵੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥

ਰਹਾਸਠੁਗਾ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਸੇਵਾਡੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਓਨਾਠੁਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ.

ਸੇ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥

ਤਨ ਓਤਠੁ ਗੁਰੁੰਚਨੀ ਵਝੀਨੀ ਵੇਧਵ ਅਨੀ ਪਿਲਵਾਲੀ.

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਏ ਰਕਮੈਨ ਕਲਹਾਲੁ ਅਯਿਨਾ ਚੋਠਵੇ, ਵਾਦਨਲਲੋ ਮੁਨੀਗੀ ਘੋਤਾਯੀ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਲੋ, ਸੰਦੇਹੰਲੋ ਓਕਰੁ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੋਯੁਬਡਠਾਰੁ.

ਰਾਹ ਦੇਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥

ਮਾਨవుਡੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਰੋਂਡੁ ਮਾਰਾਹੁ ਊਨਾਹੁ, ਸਤ੍ਰਮਾਰੰ
ਲੋਂਦਾ ਅਬਧ ਮਾਰੰ. ਸਤ੍ਰਮਾਰਾਨਿਘੋਂਚੁਕੁਨੋ ਵਾਡੁ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿਸਾਡੁ.

ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥

ਅਬਧਾਨਿਕੀ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਤੁਕੁਘੋਂਯਿਨ ਵਝੀ ਬਾਧਪਡਾਲਿ ਘੋਂਊਂਦੁ.

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਊਂਨੁਯੰਨਕੁ ਲੋਂਕਮੰਤਣੀਨੀ ਆਨੰਦਿਸੁਂਦੁ.

ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥

ਸਾਝਾਨਿਅਹਾਨਿਪੁਰਾਘਿੰਚੋ ਵਝੀ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸਾਨੰਲੋ ਵਿਮੋਚਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਸੇ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥

ਐ ਵਝੀ ਮਾਰੁਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਆਯੰਨ ਮਨਸੁਘੋਂ ਦੋਵੁਡੁ
ਨਿਵਸਿਸਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥

ਊ' ਨਾਨਕ, ਝੰਕੋਵਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਡਲੋਰੁ.

ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥

ਨਾਮੰ ਲੋਕੁਂਡਾ ਕੋਵਲੰ ਨਿਵਸਿਸੁਨਘੁਯਿਠੇ, ਅਵਮਾਨੰਠੋ ਪੁਪੰਚੰ ਨੁਂਡੀ
ਨਿਪੁਘਿੰਚਾਲੀ.

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਫੁ ਖਾਇ ॥

ਦੋਵੁਝੀ ਸਠਿੰਚਕੁਂਡਾ ਆਯੰਨ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚੋ ਪੁਠਿਦੀ ਅਪਵਿਤੁਰੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚਾਲੀ.

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥

ਝਕੁਠੀ ਮੋਪਿੰਚੀ, ਸੰਪਦਠੋ ਪੁਲਕਿੰਚੀ,

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਸੰਠੋਪਾਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਘੋਂਯਿ ਸਿਗੁਲੋਕੁਂਡਾ ਨਾਟੁ ਚੋਂਸਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥

ఓ నానక్, మోసపోయాడు మరియు మోసం చేయబడ్డాడు (జీవిత లక్షణ నుండి).

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥

దేవుని నామము లేకుండా, ఆయన అవమానంతో లోకం నుండి నిష్క్రమిస్తాడు.

ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్తా, శ్లోకం:

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥

రుచికరమైన వంటకాలు తినడం, ఖరీదైన దుస్తులు ధరించడం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి

ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

దేవుడు మనసుతో నివసించకపోతే?

ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥

పండ్లు ఎంత మంచివి, నెయ్యితీపి బెల్లం ఎంత మంచిది, పిండి ఎంత మంచిది, మాంసం ఎంత బాగుంటుంది?

ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਤੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥

(చక్కని) దుస్తులు ధరించడం మరియు సౌకర్యంతమైన పడకలను ఆస్వాదించడం మరియు ఇతర ఆనందాలు మరియు ఇంద్రియ ఆనందాలను ఆస్వాదించడం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి?

ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥

సైనల్ల, సంవేదనలు, సేవకులు, భవనాలలో నివసించడం ఎంతవరకు మంచిది?

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని పేరు లేకుండా, ఈ ప్రదర్శనలు అనీవృత్తమే.

ਪਵੜੀ ॥

పాఠీ:

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥

ਦੇవుਨੀ ਆਸ਼ਾਨਾਨਲੋਂ, ਓਕਰੀ ਜਾਤਿ ਲੇਦਾ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਬਡਦੁ. ਅਕਠ, ਓਕਰੀ ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗਠਪੈ ਤੀਰੁ ਖੁਸ਼ਵਠਠੁਤੁੰਦੀ.

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਵਿਖਾਨਿਸੈਵਿਸੈ, ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਅਤਨੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਮਰਣਾਨਿ ਏਦੁਰੋਠੁਟਾਡੁ.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਏ ਸਾਰਠਾਮ ਪਾਲਨ (ਨਾਠੁੰ) ਅਨਿਠੁੰਗਾਲਲੋਂ ਠੇਲੁਸੁ.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਠੁਨੁ ਪਾਟਿੰਚੈ ਵਠੀ ਤਨ ਆਸ਼ਾਨਾਨਲੋਂ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥

ਤਨ ਆਠੁਨੁ ਨੋਰਵੇਰਠਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਪੁਰਪੰਚਲੋਂਨੀ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਪੰਪਾਡੁ.

ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਤਰਪੁਨ) ਏ ਆਠੁਨੁ ਤਨ ਮਾਟੁ ਦਾਠਾ ਠੇਲਿਠੁਠੇਠਾਡੁ.

ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਮਾਰੁਲੋਂ ਮੁੰਦੁਕੁ ਰਾਵਡੁੰ ਪੁਰਰੰਭਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਤਮ ਆਠਾਠਿਠੁ ਪੁਰਠਾਨਾਨਿਕੀ ਸਿਠੁਪਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਠਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥

ਕੋਂਦਰੁ ਤਮ ਲੋਕਵਠੁਪਾਰਾਲਨੁ ਪਰਿਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁ ਆਂਡਗਾ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਚੁਪਿਨ ਮਾਰੁਲੋਂ ਮੁੰਦੁਕੁ ਸਾਗਾਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਠੁੱਕੰ:

ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥

ਪੰਟੁ ਪੰਡਿਨਪੁਠੁ, ਅਦੀ ਕੋਂਤਕੁ ਵਸੁੰਦੀ. ਗਠੀ ਮਰਿਠੁ ਕੰਚੈ ਮਾਠੁਮੈ ਮਿਗਿਲੀ ਆਂਟਾਠੁ.

ਸਣ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣ ਲਾਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥

పంటను కోతకోసి మరియు ధానాల్లు పొట్టు నుండి వేరు చేయబడతాయి.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਰੁ ॥

రెండు నలిపేసే రాళ్లను కలిపి, ఒక వళ్లి గింజలను పిండి చేయడానికి వస్తాడు.

ਜੇ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਰੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, నేను ఈ అదుఱ్ఱమైన నాటకాన్నిమాశాను: మధ్యచక్రానికి అతుకుస్తే ధానాల్లు నలిగిపోకుండా తప్పించుకునట్లే, దేవునితో అనుసంధానంగా ఉనవ్వారు ప్రాపంచిక దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు.

॥ १ ॥

మొదటి గురువు దాఱ్ఱా, శ్లోకం:

ਦੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥

ఓ' సోదరా, చెరకు, ఆకులు ఎలా నరికివేయబడ్డాయో చూడండి, మరియు అది కట్టలుగా కట్టబడి ఉంది.

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥

తరువాత క్రపర్ యొక్క కౌశల్యం మధ్యదానిని ఉంచి, రైతులు దానిని నలిపి (వారు దానిని శిక్షిస్తున్నట్లుగా) మరియు రసాన్ని తీస్తారు.

రసు కసు టరెరి పాటియై తపై తై విలలాఱి ॥

రసం ఉంచి, పాత్రలో వేడి చేయబడుతుంది; అది వేడి చేయబడినప్పుడు, అది నొప్పితో ఏడుస్తున్నట్లు ధనిని చేస్తుంది.

బి సె డెగు సమాలియై దిచై అగి జాలాఱి ॥

మరియు మిగిలిపోయిన చెరకును కూడా మంటల్లో ఉంచడానికి దాచబడతాయి.

నానక్ మిఠై పతరీయై వేఖరు లోకా ఆఱి ॥౨॥

నానక్ ఇలా అనాథులు, ఓ' ప్రజలారా వచ్చిపూడండి, తీపి కారణంగా చెరకు ఎలా బాధలను అనుభవించిందో. అలాగే, లోకసంపదల పట్ల ఉన్న పేమ వల్ల చాలా బాధలు అనుభవించాల్సి ఉంటుంది.

పవఱి ॥

పౌరీ:

ఱికనా మరణ న చితి ఆస ఘటేరియా ॥

కొందరు మరణం గురించి ఆలోచించరు; వీరు అనేక రకాల గొప్పతనాలను అలరించవచ్చు

మరి మరి జీమిగి నిత కిసై న కేరియా ॥

వారు పదే పదే మరణిస్తారు (దుఃఖం మరియు ఓదారుహక్రాల గుండా వెళతారు). అది ఎవరికీ ఉపయోగం ఉండదు.

ఆపనఱై మని చితి కగని ఛేగేరియా ॥

తమ మనసుల్లో, వారు తమ గురించే ఎక్కువగా ఆలోచిస్తారు.

జమరాజై నిత నిత మనముఖ రేరియా ॥

కానీ, మరణ రాక్షసుడు ఎల్లప్పుడూ ఆ సీఠ్యు-సంకల్పజలను వేటాడతాడు.

ਮਨਮੁਖ ਲੁਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

ಈ ಸਫ਼ੀਤੰ ਗਲ ਪ੍ਰਯੋਗੁ ਏਠ ਕੁਠਝੁਠਲੇਨਿਵਾਰੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਮਕੁ ਏਮਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡਨੇ ਵਿਸਯਾਨਿਘਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ.

ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥

ਕੇਵਲੰ ਆਰਾਧਨਾ ਆਚਾਰਾਲੁ ਚੇਸੇਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਘੁਦਿਵੇ ਦੇਵੁਠਿ ਆ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥

ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿਨਿ
ਠੇਲੁਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ਸਲੋਕੁ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੀਕੰ:

ਮਛੀ ਤਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥

ਚੇਪਕੁ ਲੋਚੈਨ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਵਲੁ ਆਪਯੋਗੰ ਏਮਿਠੀ, ਮਰਿਯੁ ਪਠੀਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲਮੈਨ
ਆਕਾਸੰ ਯੋਕੁਠਾਪਯੋਗੰ ਏਮਿਠੀ? ਵਾਰੁ ਤਮ ਆਹਾਰੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਕੁਠੁਗਾ ਆਂਦੋਲਨ
ਚੇਂਦੁਠੁਨਾਠੁ.

ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥

ਏਠ ਚਲੀ ਅਯਿਨਾ ਰਾਯਿਨਿ ਝਬਠੁਦਿ ਪੇਠੁਲੇਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਕ ਝਠੀਲੋ ਨਪੁੰਸਕੁਡੀ
ਨਿਵਾਸੰ ਵਲੁ ਏਲਾਠੀ ਪਰਠੁਸਾਨੰ ਆਂਡਦੁ.

ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੇ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥

ਮਨੰ ਕੁਕਠੁ ਗੰਠੰ ਨਾਨੋਨੁ ਪੁਾਸੈ, ਦਾਨਿ ਸਠਾਵੰ ਏਪਠੀਕੀ ਕੁਕਠਾਨੇ ਆਂਟੁੰਦਿ.

ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥

ਮਨੰ ਸੁਠੁਲੁ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸਤਕਾਲੁ) ਚਦਵਡੰ ਦਾਠਾ ਚੇਵਿਠੀ ਵਝੀਕਿ ਭੀਠਿੰਚਡਾਨਿਕਿ
ਪ੍ਰਯੁਠਿਠੈ, ਅਤਨਿਕਿ ਅਦਿ ਅਠੰ ਕਾਦੁ.

ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥

ਮਨੰ ਛਕ ਗੁਠੀਵਛੀਨਿ ਯਾਭੈ ਠੀਪਾਲ ਵੋਲੁਗੁਲੋਂ ਊਚਿਨਾ ਅਤਨੁ ਏਮੀ ਚਾਡਲੇਡੁ.

ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥

ਮੇਮੂ ਪਸ਼ੁਵੁਲ ਮੰਦ ਮੁੰਦੁ ਬੰਗਾਰਾਨਿਊਚਿਨਾ ਅਵਿ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਗਠੀਨੋ
ਏਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਰੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥

ਮਨੰ ਈਨੁਮੁਕੁ ਪੁਕ੍ ਝੋਂਡਿੰਚਿ ਕਰਿਗਿੰਚਵਚੁਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਅਠਿ ਪਤ੍ਰਿਲਾਗਾ
ਮੁਦੁਵੁਗਾ ਮਾਰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਮੁਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥

ਅਠੇ ਵਿਠੰਗਾ, ਓ' ਨਾਨਕ, ਈਠਿ ਮੂਰਖੁਡਿ ਸਭਾਵੰ, ਅਤਨੁ ਮਾਠਾਡਿਨਪੁਠੁਲਾ
ਈਤਰੁਲਕੁ ਹਾਨਿ ਚੋਂਸੁੰਠਿ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਠਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥

ਓਕਵੇਲ ਕੰਚੁ ਲੇਠਾ ਬੰਗਾਰੰ ਲੇਠਾ ਈਨੁਮੁ ਮੁਕੁਠਿਰਿਗਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁਯਿਠੇ,

ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥

ਕਮਠੀ ਠਾਨਿਨਿ ਮੰਠੁਲੋਂ ਊਚਡੰ ਠਾਠਾ ਠਾਨਿਨਿ ਵੋਠਿੰਗ ਚੋਂਸੁੰਠੁ.

ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥

ਓਕਵੇਲ ਭਾਰਾਠੁਰੁਲੁ ਵਿਡਿਠੋਠੇ,

ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਠਮ ਪਿਲੁਲ ਕਾਰੰਗੰਗਾ ਵਾਰੁ ਪੁਰਪੰਚੰ ਠੁਠਿਠੋਂ ਈਕਠੁਗਾ ਊਚੁਟਾਰੁ.

ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਠਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥

ਰਾਜੁ ਪਨੁਠੁ ਅਡਿਗਿਨਪੁਠੁ, ਆ ਪਨੁਠੋਲਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੇ ਏਵਰੈਨਾ ਰਾਜੁਠੋਂ
ਸੰਬੰਠਾਨਿਠੋਂਨਸਾਗਿੰਚਗਲਰੁ.

ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥

ਆਕਲੀਠੋ ਊਨਖੁਠੁਲਠੋ ਸੰਬੰਧੰ ਵਾਰੀਕੀ ਤਿਨਠਾਨੀਕੀ ਏਦੈਨਾ ਆਚਿਠੁਪੁਠੁ ਅਭੀਵੁਠੁ ਚੈਂਦੁਠੁਦੀ.

ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥

ਕਰੁਵੁ ਮੁਗੁਸੁਠੁਦੀ, ਵਰੁਠੁ ਪੁਵਾਹਾਲੁ ਪੋਂਗੀਪੋਰੁਠੁਠਾਠੁ.

ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥

ਪੁਵੇਮੁ ਮਰੀਠੁ ਠੀਪੀ ਪਦਾਲ ਮਠੁਠੁਠੁਠੁ ਊਂਦੁਠੁਦੀ.

ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥

ਪਰੀਸੁਠੁ ਲੇਖੁਨਾਲਠੋ ਊਕ ਬੰਧੰ ਸੁਠੁਪਿੰਚਬਠੁਠੁਦੀ. ਸਠੁ ਮਾਲੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਾਲੁਠੁਠੁ.

ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਗੋਇ ॥

ਵਾਰੀ ਮੁੰਚਿਠੁਨੰ ਮਰੀਠੁ ਸਠੁ ਦਾਠੁ, ਚਨੀਪੋਠੁਠੁ ਵਖੁਠੁਲਨੁ ਗੁਰੁਠੁਚੁਕੁਠੁਠੁ ਮਰੀਠੁ ਪੁਵੰਚੰਠੋ ਵਾਰੀ ਸੰਬੰਧੰ ਕੋਨਸਾਗੁਠੁਦੀ.

ਏਤੁ ਗੰਢੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਪੁਵੰਚੰਠੋ ਪੁਬਲੰਗਾ ਊਨਖੁਠੁਠੁਠੁ ਅਲਾਠੁਠੁ.

ਮੁਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥

ਮੁਰਖੁ ਠੁਨੁ ਠਾਨੁ ਸਰੀਚੈਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਅਠੁ ਕੋਠੁ ਸਿਕੁ ਪੋਂਦੀਨਪੁਠੁ ਮਾਲੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਲੋਠੁਨ ਪੁਠੁਬਿੰਬੰ ਠੁਰੁਵਾਠੁ ਨਾਨਕੁ ਆਲਾ ਅਨਾਠੁ:

ਸਿਠੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਦੈਵੁਨੀ ਸੁਠੁ ਮਾਲੁਠੁਠੁ ਮੁਨਲਨੁ ਆਠੁ ਆਠੁਨੰਠੋ ਏਕੁ ਚੈਂਦੁਠੁਦੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀ ਸੁਖੁ ਆਪਿ ਚਿੰਤਿ ਤਰਾਫੁ, ਅਤਨੁ ਸਭੁ ਯੁਗੁ ਦਾਨਿ ਅਵਸਰਾਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿ ਸੁਆਡੁ.

ਇਕਿ ਖੇਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥

ਨਕੀਲੀ ਨਾਢੇਲ ਵਠੀ ਚੋਢਵਾਰੁ ਕੋਂਦਰੁ ਛਨਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਂਦਰੁ ਨਿਜਮੈਨ ਨਾਢੇਲ
ਵਲੇ ਮੁਚਿ ਵਾਰੁ. ਅਤਨੁ ਸਭੁ ਯੁਗੁ ਆ ਮੁਚਿ ਮਰਿਯੁ ਚੋਢ ਵਠੁਲਕੁ ਪਰੀਕ੍ਸਿ ਸੁਆਡੁ.

ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੇਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥

ਮੁਚਿ ਵਠੁਲਕੁ ਆਯਨ ਕੋਂਦੁਲੋਂ ਆਮੋਦਿ ਚੋਢ ਵਠੁਲਕੁ ਵਿਸਿਰਿ ਵੇਸੁ ਨਾਰੁ.

ਖੇਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰੁ ॥

ਚੋਢ ਵਠੁਲਕੁ, ਅਤਨਿ ਕੋਂਦੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਸਿਰਿ ਵੇਯੁ ਬਡਤਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਸਹਾਯੁ ਕੋਂਦੁ
ਏਵਰਿਨਿ ਵੇਡੁ ਕੋਂ ਵਾਲੀ?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁ ਆ ਸ਼ਰਯੁ ਪੋਂਦੁ ਡਮੈ ਵਾਰਿਕੀ ਛੁੱਟਮਮੈਨ ਵਿਸਯੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੇਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਚੋਢ ਵਾਰਿਨਿ ਮੁਚਿ ਵਠੁਲਕੁ ਮਾਰੁ ਸੁਆਡੁ, ਏਂਦੁ ਕੰਠੈ ਗੁਰੁ ਆ ਤਨ
ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿਨਿ ਸੁਠੀ ਚੋਯਗਲ ਸਮੁਠੁ ਡੁ.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁ ਆ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਪਾਠੁ ਯੁਟਲਨੁ ਪੋਂਦੁ ਪਰਿਚਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਡੋਯੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੁ ਆਲੋ
ਸਤਠਿ ਚਾਰੁ.

ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੇ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥

ਸੁਖਿ ਕਰੁ ਸਭੁ ਯੁਗੁ ਕੁ ਮਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿ ਯੋਗਠੁਲਨੁ ਲੇਦਾ ਡੋਯੁਲਨੁ ਏਵਠੁ
ਲੋਕਿ ਚਲੇਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦੁ ਡੀ ਗੁਰੁ ਆ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਂਕੁ:

ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥

ਠੋਂਟੀ ਵਾਰੁ (ਮੁਸਿੰ ਸਾਧੁ ਯੁਲੁ), ਪੈਂ ਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਆਲੋਨਿ ਮੁਖਮੈਨ
ਵਾਰੁ ਭੁਮਿ ਕੰਦੁ ਸਮਾਠਿ ਚੋਯੁ ਬਡਤਾਰੁ.

ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੁ ਖੁਦਾਇ ॥

ਚਕ୍ରਵਰ੍ਣੁਲੰਦਰੁ ਕੂਡਾ ਵੇਲੀਪੋਤਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ.

ਏਕ ਤੁਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥

ਅਵੁਨੁ ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਪਠੀਕੀ ਓਂਟਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥

ਦੇਵਦੂਤਲੁ ਗਾਨੀ, ਰਾਕ੍ਸ਼ੁਲੁ ਗਾਨੀ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਗਾਨੀ,

ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥

ਸਿੰਦੁਲੁ ਗਾਨੀ, ਸਾਧਕੁਲੁ ਗਾਨੀ ਭੂਮਿਪੈ ਨਿਤਠੁਗਾ ਨਿਲੀਚੀ ਓਂਡਰੁ.

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਤਪ੍ਪਞੰਕਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨ ਵਾਰੁ ਵਾਰੁ?

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, మీరు, మరియు మీరు మాత్రమే శాశ్వతమైనవారు.

ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాట్లా, శ్లోకం:

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥

భూమిపై నాణ్యం చేసే పురుషులు ఎవరూ ఇకథ శాశ్వతంగా ఉండరు.

ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥

కిందటి ప్రాంతాల్లో నివసించేవారు కూడా శాశ్వతమైనవారు కాదు.

ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥

శాశ్వతంగా జీవించడానికి ఇంకా ఎవరు ఉన్నారు?

ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, అది నువ్వే. ఘోరియు నువ్వే. మాత్రమే.

ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాట్లా, శ్లోకం:

ਨ ਸੁਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥

సూరులు, చంద్రుడు, గ్రహాలు కాదు,

ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥

ఏడు ఖండాలు గాని, మహాసముద్రాలు గాని కాదు,

ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥

ఆహారం లేదా గాలి - ఏదీ శాశ్వతం కాదు.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥

ఓ' దేవుడా, అది మీరే మరియు మీరు మాత్రమే.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥

ਅਨਿਝੀਵੁਲ ਯੋਕਝੀਵਨੋਪਾਧਿ ਦੋਵੁਡੁ ਤਪ੍ਪਮੁਰੋਵਰਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਲੇਦੁ.

ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਆਲੁ (ਦੋਵੁਡੁ) ਵਿਸ਼ਾੰਤਿਲੋ ਊਂਟਾਯਿ.

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਭਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨਡਿ ਨੁਵੇਵੀਨੀਲਾ ਭੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਨੁਵੇਵੀਰਿਯੁ ਨੁਵੁਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥

ਪਖੁਲੁ ਝੇਬੁਲ੍ਲੋ ਡਬੁਲ੍ਲੇਦੁ (ਆਹਾਰੰ ਕੋਨਡਾਨਿਕੀ ਮਾਰੰ).

ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥

ਵਾਰੁ ਚੋਲ੍ਲੁ ਪੈ ਮਰਿਯੁ ਨੀਟੀਪੈ ਤਮ ਆਲਨੁ ਊਂਚੁਤਾਰੁ.

ਦਿਰੰਦ ਸੁਈ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਾਰਿਕੀ ਅਨੀਪਸਾਦਿੰਚੇਵਾਡੁ.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੬॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਮੀਰੇ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯੰਚਿਨ ਆ ਵਿਧਿ.

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥

ਦਾਨਿਨਿ ਏਵਰੁ ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਲੇਰੁ.

ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਬਲਾਨਿਘੋਂਪਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਮਲ੍ਹੀਠੀਸਿਵੇਂਸਾਡੁ.

ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਮੀਰੇ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਜਮੁਨਦਿ ਨੀ ਆਝ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਟੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ਓ' ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਸਾਠਾਨਿਅਹਾਕਾਰਾਨਿਘੀਰੁਲੀਂਚਿਨ ਵਾਡੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਸ਼ਾਕਾਰੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਝਾਨਮੇ ਨਿਜਮੁਨਦਿ, ਅੰਦੁਲੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁ ਗੁਰਿੰਪੁ ਗੁਰੁ.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥

ਦੋਵਵਾਕਾਠੀਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੇਵਾਰੁ ਸਤਠੁਲੋਂ ਕਲੀਸਿਘੋਂਟਾਯੁ.

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੁੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥

ਸੀਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲੀਗਿਨ ਵਠੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਬਠੁਮੇ; ਵਾਰੁ ਸੰਦੇਹਾਨਿਕੀ ਮੋਸਘੋਂਟਾਰੁ.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੋਂਪਾਪੁ ਅਨੋਠੁਠੁਲੋਂ ਗਡੁਪੁਠਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਗੁਰੁਚਿ ਵਾਰੀਕੀ ਟੇਲੀਯੁਦੁ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਰਾਫ਼ੀਂਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਬਾਧਪਡਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਨਾਭੁੰਮੂਰੀ, ਅਤਨੁ ਨਕੀਲੀ (ਚੋਢ ਵਛੀ) ਨੁ ਨਿਜਮੈਨ (ਮੁੰਚੀ ਵਛੁਲੁ) ਦਾਨੀ ਨੁੰਚੀ ਵੇਰੁ ਚੇਂਸੁਡੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਫ਼ੀਂਕੰ:

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥

ਮਾਂਸੰ ਤਿਨੇ ਪੁਲੁਲੁ, ਡੇਂਗਲੁ, ਗਢਲੁ, ਫ਼ਾਲਘੁ ਗਢੀ ਤਿਨੇਲਾ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਂਯਗਲਡੁ.

ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥

ਗਢੀ ਤਿਨੇ ਜੰਤੁਵੁਲੁ- ਅਤਨੁ ਵਾਟੀਨੀ ਮਾਂਸੰ ਤਿਨੇਲਾ ਚੇਂਯਗਲਡੁ. ਅਤਨੁ ਦੀੰਨੀ ਵਾਰੀ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰਗਾ ਮਾਰਗੁਲਡੁ.

ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥

ਅਤਨੁ ਨਦੁਲ ਨੁੰਡੀ ਪੋਡੀ ਭੁਮਿਨੀ ਪੇਂਚਗਲਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਡਾਰੁਲਨੁ ਅਠੁਡੁਗੁ ਮਹਾਂਸੰਮੁਦ੍ਰਾਲੁਗਾ ਮਾਰਗੁਲਡੁ.

ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥

ਅਤਨੁ ਅਡੁਗੁਤੁਨੁਤੁ ਨੀਚਮੈਨ ਵਛੀਨੀ ਨਿਯਮਿੰਚਗਲਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਸੈਨਾਫ਼ੀ ਬੂਡੀਦਗਾ ਚੇਂਯਗੁਲਡੁ.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥

ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਫ਼ਾਠੁਦਾਠਾ ਜੀਵਿਸੁਾਯੀ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਫ਼ਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਕੂਡਾ ਵਾਟੀਨੀ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਚਗਲਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਜੀਵੁਲਕੁ ਤਨਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਧੰਗਾ ਜੀਵਨੋਪਾਧੀਨੀ ਅੰਦਿਸੁਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਫ਼ੀਂਕੰ:

ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥

ਕੌਨਿ ਖੁਝੀਓ ਮਾਨਸਾਨਿ ਖੁਝਿਓ ਠਾਠਾਠਾ, ਮਰਿ ਕੌਨਿ ਖੁਝਿਓ ਠਾਠਾਠਾ.

ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਰੁਚਿਕਰ ਮੁਠੈ ਵਠਕਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿ ਚੈ ਵਾਰੁ ਮਰਿ ਕੌਂਦਰੁ ਠਾਠਾਰੁ,

ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥

ਭਠਰੁ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਨਿਵਸਿ ਸੁਆ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਠਾਠਾਰੁ.

ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥

ਸਾਠ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਨੁ ਅਭਯੰਚੈ ਕੌਂਦਰੁ, ਸਾਠ ਵਾਯੁਮਾਲਠੋ ਬਿਝੀਗਾ ਠਾਠਾਰੁ.

ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਰੂਪਰਹਿਤ ਦੈਵੁਨਿ ਆਰਾਧਕੁਲੁ, ਆਯਨ ਨਾਮੁ ਮੁਠਠੁ ਠੀਕੀਓ ਨਾਠੁ.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੈਵੁ ਠੁਕੁ ਠੀਕੀਓ ਠਾਠਾਠਾ ਵਾਰੁ ਨ ਮਿਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਠਕਰੁ ਆਠਾਠੀਠ ਮਰਣਾਨਿ ਠਪਲੈਰੁ.

ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਠਮੁ ਮਨਸੁਠਲੋ ਦੈਵੁ ਠੀਕੀਓ ਪ੍ਰਠਿਠਿ ਠਚਨਿ ਵਾਰੁ ਮੋਸਠੋਠਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥

ਠਗਵੰਠੁਨਿ ਦਠਵਲਨੈ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਠਚੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਮਨੰ ਅਨੁਸਰਿਠਾਠੰ.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਠਿਆਈਐ ॥

ਗੁਰੁ ਠੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਮਨ ਸਾਠਾਨਿ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿ ਰੁਠਿ ਠਚਿ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ ਠਕੀਠੋ ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਠਾਠੀਠਾਠੰ.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥

ਦੈਵੁ ਠੀਕੀਓ ਵਿਠਿ ਠਪੈਠੀ, ਠਠਰ (ਲੋਕ) ਅਨੇਠੁ ਠਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਕਾਵਠੰ ਦਾਠਾ, ਮਾਨਵ ਠਨਨਾਨਿ ਮਨੰ ਵੁਠਾ ਠੈਠੁਠਾਠੁ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮਨਮ ਤਿਨੋ ਮਰਿਯੁ ਧਰਿਮਚੈਦੰਤਾ ਮਨ ਆਧਾਠੀਠੀ ਝੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਵਿਸਮ ਲਾਂਠੀਦੀ.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਯੋਕਸ਼ਿਯਮੈਨ ਮਾਟਲਨੁ ਸੁਸ਼ਮਿੰਚਡਮ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ, ਮਨਮ ਦੇਵੁਨਿਠੀ ਵਿਲੰਨਮ ਅਵੁਠਾਮ.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮਨਮ ਸੁਸ਼ਮੰਤੰਗਾ ਝੀਵਿੰਚਲੇਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਨਮ ਝਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕੁਰਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਂਟਾਮੁ.

ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੁਝੁ ਕਮਾਈਐ ॥

ਸੁਸ਼ਮੰਚਮ ਪਲੁ ਸੁਪੇਮ ਊਕ ਅਬਠੁ ਪੇਠੁਬਡੀ; ਊ ਨਕੀਲੀ ਪੇਠੁਬਡੀ ਪੇਠੁਡਮ ਦਾਠਾ, ਮੇਮੁ ਸੁਸ਼ਮੰਚਮਲੋ ਅਬਠੁਨਿਖੁਮਾਠੁਮੇ ਸੰਪਾਦਿਸੁੰਮ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨਿਸ਼ਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਲਮ ਦਾਠਾ, ਮੇਮੁ ਗੋਰਵੰਠੀ ਸੁਸ਼ਮੰਚਮ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰਾਮੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਯੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰਮ:

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥

ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਸੰਮ ਕਲੀਗਿਨਪੁਠੁ, ਕੋੰਠਮੰਦਿ ਸੰਗੰਠਮ ਪੁੰਠੀ ਚੋਸਿ ਮੀ ਸੁਸ਼ਮੰਚਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ; ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੁਪੇਕਰਮੈਨਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਨੀਟੀਲੋ ਸਾਠੁਮੁ ਚੋਸੁੰਮ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਘੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥

ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋੜੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਤਮੰਦਿ ਤਮੁ ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਬੂਡਿਦਠੋ
ਪ੍ਰਾਸਿ, ਕੌਂਮੁਮੁਰਿਯੁ ਸੰਘਾਨਿਠੁਦੁਤਾਰੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਕੌਰੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਤਮੰਦਿ ਈਸ਼ਾਮਿਕ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ, ਤਮੁਨੁ ਤਾਮੁ
ਮੁਲਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਪੈਕ ਲੁਗਾ ਪੁਕਟਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥

ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋੜੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਰਾਜੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਰਕਾਲ ਅਭਿਰੁਚੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦਾਲਲੋ ਪਾਠੋਂਟਾਰੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥

ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋੜੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਯੋਧੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਕਠਿਨਿ
ਠਪਯੋਗਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਤਲਲੁ ਨਰਿਕੁਤਾਰੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥

ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋੜੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਵਿਦੇਸ਼ਾਲਕੁ ਵੇਲੀ, ਆ ਭੂਮੁਲ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਭਿੰਨਘੋਸ਼ਯਾਲੁ ਵਿਨੁਠੁਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੁਠੁਰੁਵਾਤ ਸਠੁਠੋਸ਼ਾਨਿਕਿ
ਠਿਰਿਗਿ ਵਸ਼ਾਰੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕੌਰੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਮੀ ਪੇਰੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ. ਮੀ
ਸੰਕਲਾਠੁਠੁਠੁ ਜੀਵਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਅਠੁਦਕਰੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਠੁ ਏਕੁਪਾਰਠਨਨੁ ਠਚਠੁੰਸ਼ਾਰੁ (ਅਠਨਿ ਅਠੁ ਮੇਰਕੁ ਜੀਵਿੰਚਠੰ ਤਪੁ)
ਮਿਗਿਲਿੰਨਵੰਨੀਠੁਠੁਠੁ ਠੇਕੁਠੁਠੁਠੁ (ਅਦਿ ਦੋਵੁਨਿ ਅਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੰਠੁਠੁ).

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਸ਼ੀਕੰ:

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥

ਮੀਰੂ ਚਾਲਾ ਗੋਪਘਾਰੂ, ਗੋਪਫ਼ਰਨੰ ਅੰਠਾ ਮੀ ਨੁੰਡੇ ਪ੍ਰਵਹਿੰਸੁੰਦਿ. ਮੀਰੂ ਚਾਲਾ ਮੁੰਚਿਵਾਰੂ, ਮੁੰਚਿਤਨੰ ਅੰਠਾ ਮੀ ਨੁੰਡੇ ਪ੍ਰਸਰਿੰਸੁੰਦਿ.

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਸਚਾ ਕੁੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥

ਮੀਰੂ ਸਤਥੁਨਿ ਮਾ ਦੁਠਮੁੰਨਿ ਨਮਥੁੰਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਥੁ, ਮੀਰੂ ਸੁਠਿੰਚਿਨਿ ਪ੍ਰਿਠਿ ਓਕਥੁ ਕੂਡਾ ਨਿਯੰ ਅਵੁਠਾਰੂ ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਮੀਰੂ ਮੋੁਠੁੰ ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਦਿ; ਕਾਬਠੁੰ ਏਵਰੂ ਅਸਤਥੁ ਕਾਲੇਰੂ.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਧਾਤੁ ॥

ਮਾਠੁਡਾਠੁੰ, ਚੂਡਾਠੁੰ, ਪਾਲਕਠੁੰ, ਨਡਵਡੁੰ, ਜੀਵਿੰਚਡੁੰ ਮਰਿਯੂ ਮਰਠਿੰਚਡੁੰ ਓਵੰਨੀਭਾੰਠਿ.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਠੁੰਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੂ ਤਨ ਆਠਿੰਨੰਲੋ ਠੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥

ਏਠੁਵੰਠੀ ਸੰਕੋਚੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਗੁਰੂ ਬੋਠੁੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠੁ, ਅਨਿੰ ਸੰਦੇਹਾਲੂ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਸਤੁਗੁਰੂਵੁ ਮਨਲਿਘੁਮਿ ਚੇਯਮਨਿ ਅਡਿਗਿਨਾ ਮਨੰ ਆ ਪਨਿਨਿ ਚੇਯਾਲੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸਤੁਗੁਰੂਵੁ ਕਨਿਕਰਪਡਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿੰਸੁੰਮੁ.

ਲਾਗੁ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਠੁੰਨਲ ਦਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਮਨਕੁਨਠੁਕੁੰ ਏਯੁਕੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁੰਨਿ ਪ੍ਰਿਠਿਠਲਾਨਿੰ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥

ಆತೃಪಂಕಲಿಶ್ರುಡು ಅಬಧ್ಧಪು ಚಿಕಟಿಲೆ ಚಿਕುಣ್ಣೆವಡಂ; ಅಬಧ್ಧಾನಿಶ್ಚಪ್ಪುಮರೆಮಿ
ಸಂಪಾದಿಂಚಡು.

ਸਚੇ ਦೈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥

ಮನಂ ವಿನಯಂਗಾ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಾಣಿಸ್ತೆ,

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲಿ ಸਚਿ ਬੁಲಾਈਐ ॥

ಅಪುಣ್ಣೆ, ಮನಂ ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೆ ಅಂಗಿಕರಿಂಚಬಡತಾಂ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦಾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ಸਮಾਈਐ ॥੧੫॥

ಸತೃಪಂತ್ಯುಡ್ಡನ ನಾನಕ್ ಎಪಱ್ಱಿಕೆ ಸತೃಪಂತ್ಯುಡು, ದೆವುನಿಲೆ ಲೆನಮೆ ಁಂಟಾಡು.

ਸಲੋಕು ಮಃ ੧ ॥

ಮೊದಟಿ ಗುರುವು ದಾಱ್ಱಾ, ಸ್ನೇಕಂ:

ਕਲਿ ਕಾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾಸಾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥

ಃ ಕಲಿಯುಗ ಚಿಕಟಿ ಯುಗಂ ಕತ್ತಿಲಾಂಟಿದಿ, ರಾಜುಲು ಕಸಾಯಿವಾರು; ನೆತಿ ಪಕ್ಷಿ ಲಾಗಾ
ಎಗಿರಿಪೊತುಂದಿ.

ਕੂੜੁ ਅਮಾವಸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀಸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥

ಅಬಧ್ಧಪು ಃ ಚಿಕಟಿ ರಾತ್ರಿಲೆ, ಸತೃಪಂತ್ಯುಡು ಎಕಱ್ಱಾ ಕನಿಪಿಂಚಡು.

ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥

ಸತೃಪಂತ್ಯುನಿ ಅನೇಫುಣಲೆ ನೆನು ವಿಸುಗು ಚೆಂದಾನು,

ਆਧೆਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ಃ ಚಿಕಟಿಲೆ, ನೆನು ಮಾರ್ಥಾನಿಶ್ಚನುಗೊನಲೆನು.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ಅಹಂ ಅನೆ ಚಿಕಟಿಲೆ ಪ್ರಪಂಚಂ ಮೊತ್ತಂ ಬಾಧತೆ ಎಡುಸ್ತೊಂದಿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨಿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅಟುವಂಟಿ ಪರಿಪ್ಪಿತ್ತುಲೆ ಬಾಧಲ ನುಂಡಿ ಎಲಾ ರಕ್ಷಣ ಪೊಂದವಚುಣ್ಣಿ

ਮਃ ੩ ॥

ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਕਲਿਯੁਗੰਗਲੋਂ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਪੁਰੰਚੰਗਲੋਂ ਦੁਇਕ ਕਾੰਤਿਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥

ਕਾਨੀ ਓਕ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਓ ਦਿਵਯਾੰਤਿਨਿ (ਝਾਨੰ)
ਓਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਪੁਰੰਚਿਕ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਯਾਟੁਤਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿਸੁਨਾਠੁ ਓਯਨਕੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਓ ਦਿਵਯੋਲੁਗੁ
ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਟੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਵੰਟੀ
ਓਭਰਣਾਲਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੇਤੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥

ਲੋਕਝਾਨੁਲਕੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਲਕੁ ਮਧਯੁਧੁਠਾ ਮਨਸੁਲੁ ਸਮਾਵੈਸੰ
ਯਰਗਲੇਦੁ.

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਸੁਘਿਕਰੁ ਏਪੁਠੁ ਓਪੁਠੁਏਯੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਅਤਨਿਠੁਪੁਠੁਏਵ ਪਠਿੰਚਲੇਰੁ.

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨਠੋ ਏਕਠੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਸਠਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਠਾਠੁਠੁਚਰਿੰਚੁਵਾਰੁ
(ਭਠੀ ਓਰਾਠਨ).

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਜਿਨੀ ਕੁਤੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥

ਅਠਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਲੋਕਪੁਰੰਚਲਨੁ ਦਾਰਿ ਠਪਿਠੁਠਾਡੁ; ਵਾਰੁ ਅਠਠਾਲੁ ਚੋਬੁਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ
ਚੋਪੁਠੁਠਾਲੁ ਓਠਾਠੀਠੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਪੁਠਾਨ ਕਾਰਣਮੈਨ ਵਿਠਾਨਿਠੁਨਡੰ ਵੰਟੀਦਿ.

ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉਕੀਆ ॥

ਮੂਡਵ ਦਸ਼ਲੋ (ਮੁਧਾਫ਼ਾਨੀਕੀ), ਆਕਲੀ ਮਰਿਯੂ ਦਾਹਾਮ ਰੋਂਡਾ ਚਾਲਾ ਤੀਵਰੰਗਾ
ਊਂਟਾਯੀ, ਫਕਰੂ ਏਦੋਂਕਠੀ ਤਿਨਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਠੁਲੁ ਭਾਵਿਸ਼੍ਟਾਰੂ.

ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੇਸਤੀ ॥

ਕੋਂਤਕਾਲੰ ਤਰਾਠੁ, ਫਕਰੂ ਤਿਨਠੀ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ, ਮਲੀਠੀਨਾਲਿਨੁ ਅਵਸਰੰ
ਊਂਡਦਨੀ ਭਾਵਿਸ਼੍ਟਾਰੂ.

ਚਉਥੈ ਆਈ ਉਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥

ਨਾਲਵ ਦਸ਼ਲੋ, ਫਕਰੀਕੀ ਨਿਦਰਘੋਵਾਲਨੀ ਅਨਿਪਿਸ਼ੁੰਦੀ, ਕਾਬਠੀ ਕਠੁਮੂਸੁਕੁਨੀ ਗਾਠ
ਨਿਦਰਲੋਂਕੀ ਵੇਠਾਰੂ.

ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰਿਹਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥

ਨਿਦਰ ਨੁੰਡੀ ਮੇਲੋਠੀ, ਮਲੀਠੀਕਰੂ ਵੰਦਲ ਸੰਵਤਠਾਲੂ ਜੀਵਿੰਚਬੋਂਟੁਨਠੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਕਲਹਾਲਲੋ (ਮਰਿੰਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰਠੁੰ) ਬੀਜੀਗਾ ਊਂਟਾਰੂ.

ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਲੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੈਨ ਭਯੰਤੋਂ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪੁਠੁਲੁ,
ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੂ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਮਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮਨ ਹੁੰਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਚਿਨੁਪੁਠੁਲੁ,
ਅਦੀ ਨਿਜੰ (ਅਧਾਠੀਠੁ) ਕਲ ਅਵੁਤੁੰਦੀ.

ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਪਾਲੋਂਕ:

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੂ ਨਿਜੰਗਾ ਠਨਵੰਤੁਲੁ.

ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੀਗਿ ॥

ਰੋਂਕੁ ਈਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਟਲੁ, ਵਾਰੂ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮਸਲੁ ਪਲੁ ਊਦਾਸੀੰਨੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੂ ਮਰਿਯੂ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੂ.

ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹਾਨ ਕੋਸੰ ਅਨਿਘੋਲਲਾ ਤਮ ਕੋਰਿਕਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ
ਅਠੁਵਠੀ ਵਠੁਲਨੁ ਮਨੰ ਅਰੁਦੁਗਾ ਚੁਸਾਮੁ.

ਕਰਮਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥

ਪਰਿਪੁਰਾਠਮੈਨ ਵਿਧਿ ਦਾਠਾ, ਅਠੁਵਠੀ ਪਰਿਪੁਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸਾਰੁ, ਅਠਨਿ ਪ੍ਰਠਿ
ਪਦੰ ਪਰਿਪੁਰਾਠਮੈਨਦਿ.

ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰਿਨੋਨਾ ਪਰਿਪੁਰਾਠੰਗਾ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਠੁਵਠੀ ਵਠੀਕੀ ਏਠੁਵਠੀ
ਲਠੁਣਾਲੁ ਕਨਿਪਿੰਚਵੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਸਠਾਠੀਠੁਲੁਕੁਠੁਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਨਾਠੋ ਠਨਠੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਈਕਾ ਏਮਿ
ਕੋਰੁਕੁਠੁਨਾਠੁ?

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਲੋਕਸੰਗਠਮੈਨ ਅਨੋਠੁਠਲ ਵਲੁ ਦੋਚੁਕੋਬਡਿਨ ਵਠੀ ਮੀ ਕੋਰੁਕੁ ਚੋਰੁਕੋਲੋਕਠੋਠਾਠੁ.

ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥

ਰਾਠਿ ਪੁਦਠਠਠੋ (ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨਿਰਠੁਨੀਠਠੰਗਾ) ਠਠਡਠੰ ਵਲੁ, ਏਕਰੁ ਅਨਿ
(ਮੁਨੁਪਠੀ) ਸੇਵਲਨੁ ਵਠਠੰਗਾ ਵਠਠਾ ਚੋਸਾਰੁ.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ ਭੀਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚਨਿ ਪੁਦਠਠਠ, ਐ ਵਠੀ ਈਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਠਲੋ ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਠੁ.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੁਰੈ ਵਟਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥

ਨੀਠਿ ਨਿੰਡਿਨਪੁਠੁ, ਪਰਿਪੁਰਾਠੰਗਾ ਏਲਾ ਦੋਰੁਕੁਠੁਦਿ?

ਕੇਇ ਨ ਆਏ ਘਟਿ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਦਿਲਿੰਚੁਕੁਠੁ, ਏਵਰੁ ਏ ਠੋਗਠੁਲਨੁ ਕੋਲੋਠੁਰਨਿ ਚੋਪਠੁ.

ਲਈਅਨਿ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਸਤਭੰਤੁਲੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਗੁਰਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਮਨਕੁ ਆਮੋਦਾਨਿਖੋਏ ਨਿਜਮੈਨ ਸੰਪਦ (ਨਾਮਾ) ਪਰਿਪੂਰ੍ਠ
ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲਭਿਸੁੰਦੀ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਪਾਠੋਂਕ:

ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥

ਓਕ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖੁਮਿ ਯੋਕੁਠੋਮਿਠੀ ਭਾਗਾਲਲੋਂ ਓਕਟੀਗਾ ਭਾਵਿਸੁੰ, ਅਪੁਠੁ ਓਕਰੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਭੁਮਿ ਯੋਕੁਠੋਮਿਠੀ ਭਾਗਾਲਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਨੁ ਵੇਂਟ
ਪਰਿਗੋਡਤਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਲੋਂਪਲ ਨਾਮੰ ਠੰਟੁੰਦੀ, ਐਦੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਨਿ ਅਨਿਖੁੰਪਦਲ ਕੰਚੈ ਗੋਪਠੀ.
ਅਯਿਠੈ, ਅਰੁੰਦੈਨ ਝਾਨੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨੰਤਮੈਨ ਸੰਧੁਠਵੰਟੁਡਗੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਤਮ ਆਠਾਠੀਕੁ ਮਾਰ੍ਠਦਰਿਠਾ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਟੁਲੈਨ ਵਕੁਲੁਗਾ ਮਾਰ੍ਰਤਾਰੁ.

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥

ਠੇਲੁਵਾਰੁ ਝਾਮੁਨ ਨਾਲੁਵ ਸਮਯੰਲੋਂ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪਾੰਦਿਨ ਵਕੁਲੁਕੁ ਮਨਸੁਠੁ
ਓਕ ਕੋਰਿਕ ਠਲੇਟੁੰਦੀ)

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੇਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਵੇਲੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁਠੈ ਠਾਠੀਸੁਨੁ ਠੁ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਠੈ
ਚੋਰ੍ਰਤਾਰੁ.

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥

ਓ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਸੰਪੁਲ੍ਲੋਂ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰ ਪੰਪਿੰਚਬਡੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਅਦੁਠੁਵੰਟੁਲੈਨ
ਪ੍ਰਝਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓ ਬਹੁਮਾਨੰਠੈ ਦੇਵੁਨਿਚੈ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੁੰਦੀ.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥

(ఉదయానోలైవడం వల్ల కలిగే కష్టాలకు లోబడి ఉండటం దాట్లా) వారి శరీరాలు బంగారంలా సప్తర్షగా మారతాయి, నిజమైన భక్తి ఆరాధనతో నిండి ఉంటాయి.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥

దేవుడు తన కృపను చూసినట్లయితే, ఇక కష్టాల అవసరం లేదు.

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥

మిగిలిన ఏడు సమయాల్లో కూడా మనం సతమైన జీవితానిగ్గడపాలి, ఇతరులకు మంచి చేయాలి మరియు జ్ఞానోదయం చెందిన వక్తులతో సమయం గడపాలి.

ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੁੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥

అకర్మ, అసత్యైట్టుబడిని తగ్గించడానికి, మనం సద్గుణాలు మరియు పాపాల గురించి ఆలోచించాలి.

ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥

అకర్మ పరిశుద్ధ సంఘంలో దుష్టపనులు, ఆలోచనలు తరిమివేయబడతాయి, నీతిమంతమైన పనులు చపట్టును పొందుతాయి.

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేని గురించి అయినా ఫిరాఖు చేయడం వర్తం, అనిజ్ఞాధలు మరియు ఆనందాలు దేవుని శక్తిలో ఉంటాయి.

ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు దాట్లా, పాలోక్:

ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

గాలి గురువు, (ఆధాత్మిక ఎదుగుదలకు గురువు ఎంత అవసరమో జీవితానికి గాలి కూడా అంతే అవసరం). నీరు తండ్రి (ఇది అనిజ్ఞేవానికి మూలం మరియు వినియోగించే అనిజ్ఞోష్టిలను ఉతత్తి చేయడానికి భూమికి సహాయపడుతుంది). భూమి అందరికీ గొప్పతల్లి.

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

పగలు మరియు రాత్రి మగ మరియు మహిళా నరుల్ని వలె ఉంటాయి, వారి ఒడిలో ప్రపంచం మొత్తం ఆటలో ఉంది.

ੴ ੴ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥

ਅਬਧਾਲੁ ਮਾਠਲਾਡਡਮ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨਿਕਿ ਚੇਰੁਕੁਨੇ ਅਵਕਾਸਾਨਿਘੋਲੋਠਾਮ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਦైਵਵਾਕਯੋਂ ਅਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਿਨਪੁਰੁ ਦੈਵੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਮਨਕੁ ਏ ਅਵਰੋਧਮੁਲੁ
ਏਦੁਰਵਦੁ.

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥

ਮਨੰ ਦੈਵੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾੰ, ਮਨੰ ਵਿਨਖੁਠੁ, ਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨਿ, ਸਤਥੰਤੰਗਾ
ਝੰਵਿੰਚਿਨਖੁਠੁ ਮਨੰ ਆਯੰਨ ਸੰਖਾਨਿਕਿ ਆਹੰਠਿੰਚਬਡਿਤਾੰ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੇਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥

(ਨਾਕੁ ਅੰਤ ਸ਼ਕਤਿ ਊੰਚੈ), ਨੈਨੁ ਅਗਿਰੁਸੁਲਨੁ ਧਰਿੰਚਗਲਨੁ, ਲੈਦਾ ਮੰਚੁਲੋ ਨਾ
ਝੰਟਿਨਿ ਤਯਾਰੁ ਚੈਸੁਕੋਗਲਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਊਕੁਠੁ ਨਾ ਆਹੰਰੰਗਾ ਤਯਾਰੁ
ਚੈਸੁਕੋਗਲਨੁ, (ਦੈਵੁਡੁ ਝੰਕਾ ਗੋਪਠਾਡੁ).

ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥

ਨੈਨੁ ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਦੁਃਖਾਲਨੁ, ਬਾਧਲਨੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਸਹਿੰਚਗਲਨੁ, ਭੁਮੀਠਿ ਪ੍ਰਠਿ
ਊਕਠੁ ਨਾਕੁ ਵਿਠੈਯੰਤ ਚੁਪੈਲਾ ਚੈਯੰਗਲਨੁ.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੇਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥

ਨੈਨੁ ਆਸ਼ਮੰਤਟਿਨੀ ਊਕ ਪੋਲੁਸੁਪੈ ਊੰਚਿ, ਦਾਨਿਨਿ ਊਕੈ ਰਾਗਿ ਨਾਏੰਠੋ ਸਮੰਤੁਲਠੁ
ਚੈਸੈ,

ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਰੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥

ਨੈਨੁ ਅੰਤ ਪੇਠੁਅਯਿਠੈ ਨੈਨੁ ਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਪਲੈਕ ਊੰਡਿਪੋਗਲਨੁ, ਨੈਨੁ ਅੰਦਰਿਨੀ
ਅਦੁਪੁਲੋ ਊੰਚਿ ਨਡਿਪਿਸੁਨੁ;

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਚਾਲਾ ਸ਼ਕਤਿ ਊੰਚੈ, ਨੈਨੁ ਚੈਯੰਗਲਿਗਿਨਦਿ ਕੋਰੁਕੁਨਠਿ ਅਨੀਠੈਯੰਗਲਨੁ.

ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥

మన గురువు ఎంత గొప్పవాడో, అతని బహుమతులు అంత గొప్పవి. ఆయన నాకు ఈ బహుమతులు లేదా అధికారాలను ఎక్కువ ఇచ్చినప్పటికీ, ఇవన్నీవర్థం అవుతాయి.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

ఓ' నానక్, తన కృప కోసం వచ్చిన వారికి నామము దాత్రా నిత్యమహిమను పొందుతాడు (ఇది అనిష్టకీతో పోలిస్తే గొప్పబహుమతి).

ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు దాత్రా, శ్లోకం:

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥

ఒకరు అంతులేని మాటలు మాట్లాడుతున్నప్పటికీ, అపవాదు వినడంలో ఎప్పుడూ అలసిపోకపోయినా, ఒకరు ఎనర్థూ సంతృప్తి చెందడు.

ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥

కళ్ళుఎప్పుడూ సంతృప్తి చెందవు (వారు ఎంత అందాన్నిచూసినా). అవును, ఇది మన ఇంద్రియాలనిల్లిటి యొక్కక ఆస్తి, ఇవి ఎనర్థూ సంతృప్తి చెందవు.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ఆకలితో ఉన్నవారి ఆకలి (లోకసంపద కోసం కోరిక) ఎనర్థూ సంతృప్తి పరచబడదు; కేవలం మాటల దాత్రా.

ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఓ' నానక్, తన పాటలను పాడటం దాత్రా పుణ్యభోవునితో కలిసిపోయినపుడు మాత్రమే లోకవాంఛల కోసం కోరిక సంతృప్తి చెందుతుంది.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੁੜੁ ਕੁੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥

సత్యము లేనివారు అందరూ అబద్ధమైనవారే, అబద్ధమును అందరూ ఆచరిస్తారు.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੁੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥

సత్యము లేకుండా, అసత్యము మాయ యొక్కబంధాలలో లాగబడుతుంది.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥

ਸਤਿਮੁਨਿ ਨਵਾਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭਰੀਰੰ ਕੇਵਲੰ ਧੁਲੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਮੁਲੀਐ
ਧੁਲੀਐ ਕਲਿਸਿਓਤੁੰਦਿ.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥

ਸਤਿਮੁਨਿ ਨਵਾਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਹਾਰੰ, ਬਠੁਲੁ ਅੰਤਰੀਨੀ ਸੰਤੁਪ੍ਰਿਪਰਚਵੁ, ਲੋਕ
ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਓਕਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਪੇਚੁੰਦੁ.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਧਾਨੀਚਕੁੰਡਾ, ਇਤਰ ਪ੍ਰਯੁਤਾਨੀਨੀ ਬਠੁਮੇ, ਵਾਠੀ ਦਾਠਾ
ਅਯਨ ਨਾਠੁਨਾਨਾਨੀਘੋਂਦਲੇਮੁ.

ਕੁੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥

ਅਬਠੁ ਦੁਰਾਸਕੁ ਅਤੁਕੁਘੋਯਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਅਵਕਾਸੰ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਮੋਸਾਨੀਕੀ ਯਾਵਠੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਸਓਤੁੰਦਿ (ਦੇਵੁਨੀਐ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ
ਅਵਕਾਸੰ) ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਓੰਦੁੰਦਿ.

ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥

ਭਰੀਰੰਮੰਦੁ ਕੋਰਿਕਯੋਕੁਘੁਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨੀਘੋਂਦਲੁ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਘੋਂਕੰ:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਸੰਤੁਪ੍ਰਿ ਚੋਠੁ ਵੰਠੀਵਾਡੁ, ਇਦਿ ਨੀਤਿ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਯੋਕੁਘੁਪਾਠੀ
ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਘੁਲਾਲਨੁ ਇਸੁੰਦਿ.

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥

ਇਦਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਕੁਪਚਗੁ ਮਰਿਯੁ ਰਸੰਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓੰਦੁੰਦਿ (ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ).
ਪੁਠੁਠੀਯੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਧਾਨੰ ਦਾਠਾ ਪੰਡੁ ਫਲਿਸੁੰਦਿ.

ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥

ਪੰਡੂ ਤਿਨੇ ਵਝੀ (ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾਡੁ), ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁ, ਆਨੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠਿਸ੍ਰਾਡੁ. ਇਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਅਠਠੁਠ ਠਨਠੁਠੁ ਮੈਨ ਬਹੁਮੁਠਿ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਕੰ:

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੰਗਾਰੁ ਚੋਠੁਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਪਗਡੰ, ਆਭਰਣਾਲੁ, ਮਾਠੀਕਾਠੁ ਵਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਆਕੁਲੁ, ਪੁਵੁਠੁ ਠਠਾਠੀ.

ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ਇਦਿ ਆਭਰਣਾਲ ਵਲੋ ਵਿਲੁਵੈਨ ਪਠੁਠੁ (ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁ ਠਾਠੁ ਮੈਨ ਮਾਠੁਲੁ) ਕਲੀਗਿ ਠਠੁਠੁ. ਗੁਰੂਵੁ ਹੁਦਠੁੰ ਵਲੁਪੁਠੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਠਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਮਰਿਠੁ ਵਵਰਿ ਵਿਠੀਲੋ ਅਦਿ ਅਠਠਗਾ ਨਿਠੁਠੁੰਚਬਡੀਠੁ ਅਨੋ ਵਝੀ ਮਾਠੁਠੁ,

ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੁਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥

ਆ ਵਝੀ ਵਿਨਠੁੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁਕੁ ਸੇਵ ਠੇਸ੍ਰਾਡੁ (ਗੁਰੂ ਬੋਧਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾਡੁ), ਇਦਿ ਮੋਠੁੰ ਅਰਵੈ ਵਨਿਮਿਦਿ ਪਵਿਠੁ ਠੀਠੁਠੁਲਾਲ ਕਠੁੰ ਪਵਿਠੁ ਮੈਨਦਿ.

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਠੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥

ਕੁਰਾਠੁਠੁ, ਭੋਠੀਕ ਅਨੁਬਠੁੰ, ਦੁਰਾਠ ਮਰਿਠੁ ਕੋਪੰ ਨਾਲੁਗੁ ਅਗਿਠੁਦੁਲ ਵਠੀਵਿ.

ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥

ਵੀਠੀਲੋ ਪਠੇਵਾਰੁ ਕਾਲੀਪੋਠਾਰੁ. ਓ' ਨਾਨਕ, ਕੇਵਲੰ ਦੇਵੁਨਿ ਦਠੁਠੋ ਮਰਿਠੁ ਵਿਨਠੁੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਮੇਮੁ ਠ ਨਦੁਲਨੁ ਠਦਵਚੁ

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥

(ఓ' నా సేఖ్సాతుడా), ఈ దుష్ట ప్రేరణలను మరియు మీ అహోనిష్ఠజీవంగా ఉనప్పుడు అధిగమించండి, తదాత్తా మీరు చివరికి వాటిగురించి చింతించాలి అవసరం ఉండకపోవచ్చు.

ਬੁਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥

ఈ ప్రపంచం అబద్ధం (సత్యశాలికం), కానీ కొంతమంది మాత్రమే దీనిని అర్థం చేసుకుంటారు.

ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥

ప్రజలు దేవునిపట్ల ప్రేమను పొందుపరచరు; బదులుగా వారు ప్రపంచ వ్యవహారాలను వెంబడిస్తారు.

ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥

ప్రపంచానిహాశనం చేసే మరణం యొక్కదురాధిపు దెయ్యం ఎల్లప్పుడూ ప్రజల తలపై తిరుగుతూ ఉంటుంది.

ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥

దైవఆజ్ఞ ప్రకారం, అతనికి అవకాశం దొరికినప్పుడల్లా, మరణం యొక్కకూరమైన దెయ్యం ప్రతి ఒకరినీ తాకుతుంది.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

అయితే, మనం దేవుణ్ణి మన మనసుల్లో ఉంచుకుంటే, ఆయన తన ప్రేమతో మనల్ని ఆశీర్వదిస్తాడు.

ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥

ఒకరి జీవితం నిండినప్పుడు ఒకక్షణం లేదా సమయం ఆలస్యం అయితే అనుమతించబడదు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥

గురు కృప వలన ఈ వాస్తవము తెలిసి, ఆయనలో కలిసిపోతాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్తా, శ్లోకం:

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੁਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥

ਚੈਦੁ ਪੁਚਞਾਯ, ਮਿੰਗੇ ਚੋਛੁ, ਮੁਲੁ-ਅਪਿਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਪ ਪੰਡੁ (ਚੈਦੁ),

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੁੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥

ਓ' ਦੈਵੁਡਾ, ਨਿਨੁਗੁਰੁਚੈਸੁਕੋਲੈਨਿ ਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਜ਼ੋਦੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮੋਰਟੁਗਾ ਮਾਛਾਡਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵੁਡੁਕਿ ਤਪੁਲਕੁਠੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨੁਖੁ ਦੁਰਦੁਠੁਵੰਤੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਮਨੰ ਏਵਰਿਕਿ ਚੋਬੁਤਾੰ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਚ਼ੋਕੰ:

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੁ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥

ਬੁਠਿ (ਮਨਸੁਪੁਕੀਲਾੰਟਿਦਿ; ਦਾਨਿ ਗਤ ਪਨੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਝਦਿ ਕੋਨਿਘਾਰੁ ਏਕੁਠੁਗਾ
(ਯੋਗਸੁਨਦਿ), ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘਾਰੁ ਤਕੁਠੁ (ਚੋਡੁ) ਏਗੁਰੁਤੁੰਦਿ.

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥

ಇದಿ ಕೊನಿಪ್ಹಾರ್ಲು ಗಂಧಪು చెట్టుపై కూరునట్లు, ఇతర సమయాల్లో ఇది మింగే చెట్టు యొక్క ముఖమై ఉనట్లు. కొనెపూర్లు, అది దేవుని ప్రేమలో ఉనట్లు ఉంటుంది.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఇది మొదటి నుండి సంప్రదాయంగా ఉంది, అనిజ్ఞీవులను తన ఆజ్ఞ ప్రకారం ప్రవర్తించేది దేవుడే.

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ.

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥

దేవుని గురించి ప్రసంగాలు చేసిన తర్వాత చాలా మంది ఈ లోకం నుండి నిష్క్రమించారు.

ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥

వారు ఉపనాసాలు ఇస్తారు మరియు వేదాల దాటా దేవుని సుగుణాలను వివరిస్తారు, కాని ఇప్పటికీ అతని పరిమితులను కనుగొనలేకపోయారు.

ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం దాటానే కానీ కేవలం లేఖనాలను చదవడం దాటా కాదు, దేవుడు అనంతుడు అనే ఈ వాస్తవాని అర్థం చేసుకుంటారు.

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥

శాస్త్రాలలో (హిందూ పవిత్ర పుస్తకాలు) పేర్కొన్న దుస్తులను సీక్తరించడం దాటా ఎవరూ శాశ్వత దేవునిలో విలీనం కాలేరు.

ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥

నిత్యుడవుడు అర్థంకానివాడు, కానీ గురువు మాటల దాటా తెలుపబడతాడు, అతను (అతని వక్షీకరణ) అందంగా కనిపిస్తాడు.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥

అనంత దేవుని నామానిభిషణించే వక్షీ తన ఆస్థానానికి చేరుకుంటాడు.

ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥

ਔਯਨ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੁਘੋਕਰ੍ਰਕੁ ਨਮਸਫ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਡੁ; ਮਰਿਯੁ ਒ਕ ਵਕ੍ਰਗਾ ਅਤਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥

ਮਰਿਯੁ ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਘੋ ਓਨਕੁਕ (ਦੇਵੁਡੁ)ਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੁਂਟਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਓਨਾਰ੍ਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਢਾਠ੍ਰਾ, ਡ਼ੋਂਕੰ:

ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠ੍ਰਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਠੇਲ੍ਰਨੁ ਏਲਾ ਮੰਤ੍ਰਮੁਗੁਲਨੁ ਢੇਯਾਲੋਂ (ਘੋਡੀਲੋਂ) ਠੇਲੀਸੇਂ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪਾਮੁਲਨੁ ਘੋਡੀਲੋਂ ਢੇਯਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਘੇਂ,

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੁਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥

(ਐ ਵਕ੍ਰੀ ਏਕੁਘਗਾ ਪਾਮੁ ਕਾਟੁਕੁ ਗੁਰਯੋਐਵਕਾਸੰ ਓਂਟੁਂਦੀ). ਅਤਨੁ ਤਨ ਢੇਤੁਲਠੋਂ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਨਿਪ੍ਰਠੀਂਚੁਕੁਨੋਂ ਵਕ੍ਰੀਲਾਂਠੀਵਾਡੁ.

ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੁ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥

ਭਦੀ ਢੇਵੁਨੀਕੀ ਮੁਂਦੁਗਾ ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਢਡੀਨ ਐਞੁ: ਠੀਵ੍ਰਸ੍ਠਾਯੀਕੀ ਵੇਘੋਘੋਵਰੀਕੋਨਾ ਪੇਠ ਏਦੁਰੁਢੇਢੁਠਗੁਲੁਠੁਂਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥

਒ਕ ਸਘੀਠ੍ਰੰ ਗਲ ਵਕ੍ਰੀ, ਢੇਵੁਨੀ ਨਿਞਮੋਨ ਨਾਯੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਢੰਗਾ, ਒ਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਠੋਂ ਘੁਰ੍ਰਢ ਪਡੀਠੇਂ, ਐ ਵਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚੀਕ ਦੁਰ੍ਰਢਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋਂ ਮੁਨੀਗੀਪੋਂਠਾਡੁ.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਯੰਗਾ ਮਨੁਞੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਞੁਲੁ ਰੋਂਡੀਂਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ. ਅਤਨੁ ਅਂਦਰੀਨੀ ਢੁਸੀ, ਖੁਚੀਠ੍ਰਮੋਨ ਦੁਠ ਨਿਸ਼ਠੁਨੀਘੋਂਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਸੰਕਲ੍ਰੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੇਂ ਅੰਠਾ ਞਰੁਗੁਠੋਂਂਦਨੀ ਅਰ੍ਰੰ ॥ 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, (ਭਤਰੁਲਨੁ ਤੀਰੁਘੋਪਠਾਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ) ਏਵਰੈਨਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਤੀਰਿਠੀਠੁਕੁੰਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤਰਮੇ ਅਤਨੁ ਨਿਞਮੈਨ ਨਾਠੁਮੁਮਾਰੀਗਾ ਪੀਲੁਵਬਡਤਾਡੁ.

ਰੋਗੁ ਦਾਰੁ ਦੇਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

ਭਤਰੁਲਲੋ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨਡਾਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਸੋਂਠ
ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਮਰੀਠੁ ਵਾਟੀਨੀ ਨੀਰੁਠੀਂਚਡਾਨੀਕੀ ਮਾਠਾਨੀਰੁਰੀਸੈ, ਨਿਞੰਗਾ ਠੇਲੀਵੈਨ
ਵਝੀ ਅਪੁਠਾਡੁ.

ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥

ਠੇ ਪੁਪੰਚੰਠੋ ਤਾਨੁ ਅਠੀਠੀ ਮਾਤਰਮੇਨਨੀ ਠੇਲੀਸੀ, ਞਾਨੀ ਞੀਵੀਠੰਠੋ ਅਨਵਸਰਮੈਨ
ਵੀਸਠਾਠੋ ਨੀਮਗਠੁ ਕਾਲੇਡੁ.

ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਪੁਗਾਠਮੈਨ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ, ਭਠੀਠੋ ਆਠੁਨ ਤਨ ਸਮਠਾਨੀਠੁਰੀਸੁਠੁ
ਸੰਠੁੰਠੋ ਗਡੁਪੁਠਾਡੁ.

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੇ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ਕੁ ਪਾਲਠੁਨੀ, ਸਠਾਠੀਕੀ ਕਠੁਬਡੀ ਠੰਠੋ ਆ ਪੁਠਾਠੁਠੁ ਭਤਰੁਲਕੁ
ਪੁਠਾਠੁਠੁਕੁਨੀਗਾ ਅੰਗੀਕਰੀਂਚਬਡਤਾਡੁ.

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥

ਓਕ ਮਨੁਠੁਠੋ ਤਨ ਦੁਪੁ ਆਲੋਚਨਲਨੁ ਗੁਰੁਠੁ ਪੈ ਰੁਠੁਠਾਨੀਕੀ ਪੁਠੁਠੀਚੀਨਪੁਠੁਠੁ,
ਅਦੀ ਗਮਾਠੁਠੁਰੁਕੋਲੇਨੀ ਆਕਾਸੰਠੋ ਬਾਠੰ ਪੇਲਠੁੰ ਲਾਗਾ ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੀਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥

ਚੇਡੁ ਆਲੋਚਨਲੁ ਗੁਰੁਠੁ ਨੁ ਪੁਠਾਵੀਠੰ ਚੇਠੁਲੇਵੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ, ਮਨੁਠੁਠੋ ਤਨ ਸੋਂਠ
ਚੇਡੁ ਆਲੋਚਨਲਕੁ ਬਲੈਪੋਠਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥

ਤਮ ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੈ ਵਧੁਵੁ ਅਤਲੁ; ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠਾਰੁ.

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥

ਵਾਰੁ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸ਼ਾਰੁ, ਅਲਾ ਚੈਯਕੁੰਡਾ ਨਿਰੋਧਿੰਚਲੈਰੁ.

ਮਹਲਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਰਾਜਭਵਨਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਨੁਨੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਤੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥

ਓ ਵੀਨਯਸੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਿਜੰਗਾ ਯਠਾਰਠੁ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾਲੁ ਚੈਸ਼ਾਰੁ.

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥

ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਆਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨੀਕੀ ਚੈਰੁਕੁਨਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ
ਪ੍ਰਕਠ ਕੂਰੋਨ੍ਹਿ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥

ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਸਨਿਖੀਠ ਸੇਖੁਪੁਰਠੰਗਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ਼ਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵੀਆ ॥

ਸ਼ਾਪਗ੍ਰੰਠਮੁਨਦੀ ਓ ਈਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਿਗੁਚੈਟੁ ਓ ਜੀਵਿਠੰ, ਈਦੀ ਨਾਮੰ ਲੈਕੁੰਡਾ
ਠੰਦੀ.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਆ ॥੨੨॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿਚੈ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਸ਼ੀਸੁਕੁਨਾਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੋਕੰ:

ਮਾਰੁ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਚੈ ਨ ਭੁਖ ॥

ਏਡਾਰੀਲੋ ਏੰਠ ਵਰੁੰ ਕੁਰਿਸਿਨਾ ਸੰਠੁਪੁ ਚੋਂਦਦੁ, ਮੰਡਡਾਨੀਕੀ ਅਗੀ ਏੰਠ ਕਲਪ
ਲੈਦਾ ਈਠੰਨੰ ਠੰਨਾਸੁੰਠੁਪੁ ਚੋਂਦਦੁ.

ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪੁਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥

ਰਾਜਾ ਤਨ ਰਾਜਭ ਯੋਕੁਪਰਿਧੀਠੋਂ ਏਪੁਠੁਠਾ ਸੰਤੁਪੁਠਿ ਚੋਂਦਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਏਵਰੁ ਨਿੰਪਿਨਾ?

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠੁਠੀ ਠੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਚਾਲਾ ਗੋਪਠੁਠਿ, ਠਾਨਿਨਿ ਵਠੁਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਠੁਠੋਂਕੰ:

ਨਿਹਠਲੋਂ ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ਜਾਵਤੁ ਬੁਠਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਨਿ ਵਠੁਠੀ ਯੋਕੁਪੁਠਾਨਵ ਜਨਠੁਠੁਠਾ ਅਵੁਠੁਠੁਂਦਿ.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਠਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਹਾਂਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਮੀਦੁਗਾ ਕੋਨਿਠੁਠੁਠਾਠ੍ਰਮੈ ਠਾਠੁਠਾਠੁਠੁ.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਠੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਠੇਵੁਠੁ ਅਨਿਠੁਠੁਠੀਵੰਤਮੈਨ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਅਨਿ ਲੋਂਠੁਠੈਨ ਚਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁਠੁ.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਠੁ ਸੁਠੁਠੁਠੁ ਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੀਨੰਲੋਂ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਠੁਠੁ ਠਾਨਿਨਿ ਤਨ ਸਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਾਠ੍ਰਾ ਪੋਪਿਸੁਠੁਠੁਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਠਾਠੀ ਵਸਿਆ ॥

ਆਸੁਠਾਨੰਲੋਂ ਆਠੁਠੁਠੁ ਮੰਚਿ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਚਾ ਠਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥

ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਾਠੁਠੁਠੁ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਸੰਠੋਂਠੁਠੁਗਾ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਖਸਮਗੁ ਪੁਰਾ ਖਾਇ ਮਨਗੁ ਰਹਸਿਆ ॥

ਗੁਰੂవు నుంచి పూర్తి ఆమోదం పొందడం దాటా, అతడు తన మనసుల్లో
ఆశీర్వాదించబడ్డాడని భావిస్తాడు.

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥

అతను తన శత్రువులను (దుర్గుణాలను) తరిమివేస్తాడు మరియు అతని సేఘ్నితులు
(ఇంద్రియ అవయవాలు) చాలా సంతోషంగా ఉంటారు.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥

ఇప్పుడు ఆయన అధాభక్తులు (ఇంద్రియ అవయవాలు) నిజమైన గురువు బోధనలను
అనుసరించడం ప్రారంభిస్తారు, వారు వారికి నీతివంతమైన జీవన మార్గాన్ని
చూపిస్తారు.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥

సత్యవాక్యాలను విచరించుకొని, మరణ భయాన్ని అధిగమిస్తాడు

ਚਾਚੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

గురువు గారి మాటలతో అలంకరించబడిన గాయకురాలు వద్దించలేని దేవుణ్ణి వివరిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥

ఓ' నానక్, దైవిక ధరాల్ని సమకూరణం దాటా, ప్రేయమైన దేవునితో విలీనం అవుతాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

మొదటి మొహల్ దాటా, పాలోక్:

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥

వారి గత తప్పలు కారణంగా జనించిన వారు మరిన్ని తప్పలు చేస్తారు, మరియు ఈ చక్రంలో పోతూ ఉంటారు.

ਧੇਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੇਵਣ ਪਾਹਿ ॥

ఈ పాపాలు కడగడం దాటా, వందల సార్లు కడగడం దాటా పోవు.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుడు క్షమిస్తే, వారు క్షమించబడతారు; లేకపోతే, వారు జనన మరణాల శిక్షను అనుభవిస్తూనే ఉంటారు. || 1||

ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాటా, పాలోక్:

ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥

ఓ' నానక్, నొప్పునుండి తప్పించమని అడగడం మరియు సౌకర్య కోసం మాత్రమే వేడుకోవడం అసంబద్ధం.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥

శాంతి, దుఃఖాలు దేవుడు ఇచ్చిన రెండు వస్త్రాల వంటివి. మానవులు జీవించి ఉన్నత కాలం వీటిని ధరిస్తారు.

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥

ఒక వాదనలో ఓడిపోతారు, అకథ మౌనంగా ఉండటం మంచిది.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥

నాలుగు దిశలలో చూసిన తరువాత లోపల శోధించడానికి ప్రయత్నించిన వక్త.

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

అర్థం కాని దేవుడు సత్యంగా విశాఖ్షిస్తున్నట్లయిన తర్వాత దాన్ని మూసుకుంటున్నాడని అతను తెలుసుకుంటాడు.

ਉੜਤਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥

దారి తప్పిన వక్తకి గురువు సరైన మార్గాన్ని మూపించాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

దేవుని గురించి మనం ధాన్యించిన సత్యగురువుకు అభినందనలు.

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥

గురుదేవుని జ్ఞాన దీపాన్ని వైలిగించిన వక్త తన హృదయంలో ఆభరణం లాంటి దేవుని నామానిక్షనుగొన్నాడు.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥

సత్యవాక్య దాత్తా దేవుణ్ణి స్తుతించడం దాత్తా వారు శాంతిని, ఆయన మద్దతును పొందుతుంటారు.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥

కానీ దేవుని పట్ల భయం లేనివారు ఇతర లోక భయాలను అధిగమించారు. వారు తమ సత్య గర్వంతో నాశనం చేయబడతారు.

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੁਰਚਿਖੋਯਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਸੁਪਚਮ ਦੋਯੁਠੁਲਾ ਤਿਰੁਗੁਠੋਂਦਿ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਘਾ੠੠੠:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥

ਸੁਪਚਮ ਲੋਕ ਭਯਮਠੋਂ ਜਨਿਸੁਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਠ ਭਯਮਠੋਂਨੋ ਵਾਰੁ ਮਰਣਿਸੁਰੁ. ਠ ਭਯਮ ਂਲੁਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਠਮੁਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਯਮਠੋਂ ਠਕਰਿ ਸੰਠੁ ਅਹਮਠਾਰਮ ਮਰਣਿਸੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਠਮੁ ਸੁਪਚਮਲੋਂਕਿ ਰਾਵਡਾਨਿਸੁਰਠਿਮਚਠਮੁਂਦਿ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਘਾ੠੠੠:

ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਭਯਮ ਲੋਕੁਂਡਾ, ਠਾਲਾ ਠੀਠੁਠੁਠੁਮੁ ਗਡਪਵਚੁ, ਅਠਠੁ ਅਨਮਠਕਰਮੁਨ ਸਠੋਂਪਾਨਿਸੁਰਠੁਮਚਵਚੁ.

ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਯਮ ਲੋਕੁਂਡਾ ਠਕਰੁ ਮਰਣਿਸੁ, ਅਲਮਠੀ ਵਠੀ ਅਵਮਮਾਨਮ ਮਰਿਯੁ ਅਗੋਰਵਾਨਿਕਿ ਗੁਰਠੁਸੁਪਚਮ ਨੁਂਡੀ ਨਿਸੁਠੁਸੁਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੁਰੀਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਯਗਲਵਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੁੇ ਅਠਨਿ ਨਮਠੁ ਨੁਠੁਂਗਾ ਮਾਰੁਮੁਂਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਠੁਰੀਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਯਗਲਵਾਡੁ, ਅਠਮੁ ਠਨ ਸਮਸੁਠੁ ਪੁੇ ਅਪੁਠੁ ਬਾਠਪਠਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

ਗੁਰੁవు ఎవరిమీద కరుణను చూపిస్తాడో, అతనికి నొప్పిమీ అనిపించదు (ప్రతికూల పరిస్థితుల్లో జీవిస్తున్నట్టుకీ).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥

గुरुవు ఎవరిమీద దయ చూపితే, ఆయన దేవుని ప్రేమను ఆస్వాదిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥

గुरुవు ఎవరిమీద దయను చూపిస్తాడో, అప్పుడు ఒకరు మరణానికి ఎందుకు భయపడాలి?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥

గुरुవు ఎవరిమీద దయ చూపుతాడో, అతను ఎల్లప్పుడూ ప్రశాంతంగా ఉంటాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥

గुरुవు ఎవరిమీద కరుణ చూపిస్తాడో, అతను ప్రపంచంలోని తొమ్మిది సంపదలను పొందినట్లుగా భావిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥

గुरुవు కరుణించిన వాడు సత్యము (నిత్యదేవుడు)లో కలిసిపోతాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

మొదటి గురువు దాత్రా, పాలోక్:

ਸਿਰੁ ਖੇਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੁਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥

జైనలు పేనును చంపకుండా ఉండటానికి తలలు పీకి, పచ్చిఫలాలను త్రాగుతారు మరియు మిగిలిపోయిన ఆహారం కోసం వేడుకోవడం (నీరు మరియు ఆహారాన్ని ప్రాసెస్ చేసేటప్పుడు ఎటువంటి ప్రాణాలను చంపకుండా ఉండటానికి).

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥

వారు చెడు వాసనలను చూస్తారు, దానిలో ఏదైనా జీవితానికి గాలిని అందించడానికి తమ సత్త విసర్జనను తయారు చేసేటప్పుడు, మరియు వారు తమ పరిశుభ్రత కోసం నీటిని ఉపయోగించడానికి వెనుకాడతారు.

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੇਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥

ਗੋਰੇਲ ਲਾਗਾਨੇ, ਭੂਡੀਦ ਪ੍ਰਾਸਿਨ ਚੇਤੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿ ਤਲਲ ਨੁండి ਜਾਠ੍ਰੁ ਨੁ ਪੀਕੀ, ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਾਉ ਪੀਉ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੇਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥

ਤਲ੍ਹੀਦੰਦ੍ਰੁਲਲਾ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਤਤ੍ਰੀਤੰਗਾ, ਤਮਪੈ ਆਧਾਰਪਡਿਨਵਾਰੁ ਤੀਵੰਗਾ ਕੇਕਲੁ ਵੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਉ ਪਾਹੀ ॥

ਏਵਰੁ ਤਮ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਾਠ੍ਰਾਲ ਵਧ ਬਿਯੁਠ੍ਰ ਵੰਟਕਾਲਨੁ ਅੰਦਿੰਚਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਕੋਂਸੰ ਏਵਰੁ ਦੀਪੰ ਵੇਲਿੰਗਿੰਚਰੁ. ਵਾਰੁ ਮਰਠਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਵਾਰੁ ਏਕਠ੍ਰੀਕੀ ਪੰਪਬਡਠ੍ਰਾਰੁ?

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੇਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥

ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਪਿੰਦੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਫੁਲਾਠ੍ਰੋਂ ਵਾਰਿਕੀ ਸਾਠ੍ਰੁਤੰ ਠੰਡਦੁ, ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਤਮ ਆਹਾਰਾਨਿ ਆੰਗੰਕਰਿੰਚਰੁ.

ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਿੰਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥

ਅਵਿ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਅਪਰਿਸੁਠ੍ਰੰਗਾ ਠੰਟਾਯਿ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ; ਵੀਰੁ ਤਮ ਨੁਦੁਠ੍ਰੀਪੈ ਠੰਟਠ੍ਰੁ ਤਿਲਕ ਗੁਰੁਨੁ ਪ੍ਰਾਯਰੁ.

ਝੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਦੁ:ਖੰਮੁਲੋਂ ਠੰਨਠ੍ਰੁਗਾ ਗੁੰਪੁਲੁਗਾ ਕੂਰੋਠ੍ਰਿ, ਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਮੁਪਾਨਿਕੀ ਵੇਠ੍ਰੁ

ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਠ੍ਰੰਮਣ ਅਗੇ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥

ਵਾਰਿ ਭਿੰਡਾਠਨ ਗਿਨੋਠ੍ਰੁ ਵਾਰਿ ਨਡੁਮੁਨੁੰਡੀ ਵੇਲਾਡਬਡਠਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਏਗਿਰੇ-ਬ੍ਰਮੰ ਲੁ ਵਾਰਿ ਚੇਤੁਠ੍ਰੋਂ ਠੰਡਠੰਠੋਂ, ਵਾਰੁ ਏਕੇ ਲੈਨੁਲੋਂ ਨਡੁੰਸ਼ਾਰੁ (ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਠੋਂ ਏਟੁਵੰਠੀ ਹਾਠ੍ਰੋਨਾ ਨਿਵਾਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ).

ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥

ਵਾਰੁ ਯੋਗੁਲੁ ਕਾਦੁ, ਵਾਰੁ ਜੰਗੰਲੁ ਕਾਦੁ, (ਭਿਵ ਅਨੁਚਰੁਲੁ). ਵਾਰੁ ਖਾਜੀਲੁ ਲੇਦਾ ਮੁਲ੍ਲਾ ਕੂਡਾ ਕਾਦੁ.

ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀ ਵਿਡੀਓਯਿ, ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨਠੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਗੁੰਪੁਲਨੰਨੁ ਨਾਸ਼ਨਮੋਓਯਿੰਦੀ.

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥

ਜੀਵੁਲਨੁ ਓਪਿੰਚੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੇਦੀ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਮਰੇਵਰੁ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕਾਪਾਡਲੇਰੁ.

ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥

ਵਾਰੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਲੇਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲਨੁ ਸਾਘਾਲੁ ਚੋਯੁਠੁੰਡਾ ਵੇਲੇਤਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਗੰਸੁਕੁਨੁਤ੍ਰੁਲਲਪੁ ਦੁਮੁਖੁ ਸੇਕਰਿੰਨਾਯਿ.

ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥

ਮੇਰੁ ਪਰਠਾਨਿਠਿੰਡੀ ਚੋਸੇ ਸਿਠਿਡੀਲ ਗਾ ਓਪਯੋਗਿੰਚੀ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠਿੰਡੀ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਭਰਣਾਲੁ ਓਠਿੰਚੀ ਨੀਰੁ ਅਦੀ.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥

ਨਦੁਲ ਓਡੁਨ ਓਨਠੋਵਦੁਆਤਲ ਕੋਸੰ ਅਰਵੇ ਏਨਿਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਠੁਣੇਤ੍ਰਾਲੁ ਏਰਾਠੁ ਚੋਯੁਬਠਾਯਿ, ਓਕਠੁ ਪੰਡੁਗਲੁ ਜਰੁਪੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਕੀਰੁਨਲੁ ਜਪਿੰਨਾਰੁ.

ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥

ਸਾਘੰ ਚੋਸਿੰਚੀ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੁਲਿਮੁਲੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਾਘੰ ਚੋਸਿੰਚੀ ਤਰੁਵਾਤ, ਪਿੰਦੁਵੁਲੁ ਤਮੁ ਓਰਾਠਨਨੁ ਨਿਰਠੈੰਨਾਰੁ. ਜ਼ਾਨੁਲੁ ਏਲਪੁਠੁ ਪ੍ਰਣਾਲਨੁ ਸਾਘਾਲੁ ਚੋੰਨਾਰੁ.

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥

ਪੁਠਿੰਚੀਪੁਠਿੰ ਨੁੰਚੀ ਮਰਠੰ ਵਰਕੁ, ਸਾਘੰ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਨਿਠੁਠੁੰਗਾ ਓੰਚੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੰਸਿੰਚੀ ਤਲਲੁ ਦੋਯਾਠੁ ਓਨਾਠੁ. ਸਾਘੰ ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨੀਟਿੰ ਓਪਯੋਗਿੰਚੀ ਓ ਮਾਟਲੁ ਵਿਨਡਾਨਿਕੀ ਵਾਰੁ ਓਠੁਪਡਰੁ.

ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਵਰ੍ਹਮ ਪਡਿਨਪੁਰ੍ਹੁ ਸੰਤੋਖੰ ਠੰਟੁੰਦੀ. ਅਨਿਝੀਵਜਾਲਾਨੀਕੀ ਨੀਰੁ ਕੀਲਕੰ.

ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥

ਵਰ੍ਹਮ ਪਡਿਨਪੁਰ੍ਹੁ, ਧਾਨਾਣੁ ਪੇਰੁਗੁਣਾਈ, ਚੋਰਕੁ ਪੇਰੁਗੁਣੁੰਦੀ (ਭਦੀ ਆਹਾਰਾਨਿ ਅੰਦੀਸੁੰਦੀ), ਮਰਿਯੁ ਪਤ੍ਰਿ ਕੂਡਾ, ਭਦੀ ਅੰਦਰੀਕੀ ਦੁਸੁਲਨੁ ਅੰਦੀਸੁੰਦੀ.

ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥

ਵਰ੍ਹਮ ਪਡਿਨਪੁਰ੍ਹੁ, ਆਵੁਲੁ ਏਲਪੁਰ੍ਹੁ ਮੇਯਡਾਨੀਕੀ ਗਠੀਨੀ ਕਲੀਗੀ ਠੰਟਾਈ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਪਿਣੁਲੁ ਵੇਨਠ੍ਰੀ ਚਿਲਕਡਾਨੀਕੀ ਪੇਰੁਗੁਣੁ ਕਲੀਗੀ ਠੰਟਾਰੁ (ਮਰਿਯੁ ਨੋਯਿ ਸਘੁੰ ਚੋਸਿਨ ਵੇਨਠ੍ਰਯਾਰੁ ਚੋਯੰਦੀ)

ਤਿਤੁ ਘਿਐ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥

ਆ ਨੋਯਿਠ੍ਰੀ (ਸੁਠੀ ਚੋਸਿਨ ਵੇਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਿੰਦੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਧਨ ਸੇਵਲੁ ਨਿਰਘੋਂਚਬਡਠਾਈ; ਏ ਆਚਾਰਾਲਨੀ ਆਕਠੁਕੁਨੋਲਾ ਕਨੀਪਿਸੁਠਾਈ.

ਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਵਿਕ ਝਾਨ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੀ ਘੁਦੁਲਾ ਠੰਟਾਈ. ਠਾਨੀਲੋ ਸਾਘੁੰ ਚੋਯੰਡੰ ਵਲੁ (ਗੁਰੁ ਬੋਧਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ), ਕੀਰੀਨੀ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁੰਡੁ ਠਲਗਲ ਵਾਰੁ ਸਾਘੁੰ ਚੋਯਕਪੋਠੇ (ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਦੀ), ਅਪੁਰ੍ਹੁ ਵਾਰੁ ਏਡੁ ਗੁਪੇਠੁ ਬੂਡੀਠਵਾਰੀ ਠਲਲ ਪੇ ਠਨਠੁਗਾ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ, ਠ੍ਰੀਕੰ:

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੁਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥

ਅਗੀ ਠੋਵੁਡੁ ਵੋਚਠੁਨਮੁ ਯੋਕਠਾਠਠੁਨੁ ਭਚਿਠੁੰਦੁਨ, ਏਠ ਚਲੀ ਅਯਿਨਾ ਅਗੀ ਏਠੁਵੰਠੀ ਹੋਨੀ ਕਲੁਗਦੁ. ਅਠੋ ਵਿਠੰਗਾ, ਰਾਠ੍ਰਿ ਸੂਰੁਠੀ ਕਾਠਿਨੀ ਠੁਡੀਚੀਵੋਯਦੁ

ਚੰਦ ਅਨੇਗਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥

ਚੀਕਠੀ ਚੰਦ੍ਰੁਡੀਕੀ ਏਲਾਠੀ ਹੋਨੀ ਚੋਯਦੁ. ਏ ਸਾਮਾਝਿਕ ਠ੍ਰਿਠੀ (ਅਠਿਕ ਲੋਠਾ ਠਕੁਠੁ) ਨੀਠੀਨੀ ਲੋਠਾ ਗਾਲੀਨੀ ਕਲੁਪਿਠੰ ਚੋਯਦੁ.

ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਸ਼੍ਰੁਤਿਦੀ ਪੇਰਿਗੇ ਭੂਮਿਨਿ ਵੀਦੀ ਸ਼੍ਰੁਭਾਵਿਤੰ ਚੋਯਦੁ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਅਦੇਵਿਧੰਗਾ ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਒ਕਰਿ ਗੋਰਵਾਨਿਛਾਪਾਡੀਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੈਨਦਿਗਾ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਗਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਤ੍ਰਯੋਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਅਦੁਠੁਮੈਨਵਾਡੀਗਾ ਸ਼੍ਰੁਸੰਸਿੰਚਾਨੁ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਪਾਲਕੁਡੁ; ਮਿਗਣਾ ਵਾਰੰਦਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲਕੁ ਗੁਰਵੁਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥

ਮੀ ਨਿਯਮੈਨ ਪੇਰੁ ਏਕੁਭੁਪੁਮੁਤਿਨਿ ਅਡੀਗੇ ਵਾਰੁ ਮੀਲਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟੁਲ ਦਾਠਾ ਮੀ ਨਿਤ੍ਰਯੁ ਵਾਰੀਕੀ ਸ਼੍ਰਿਤਿਕਰਮੈਨਦਿਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਮੀ ਆਯੁਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਦੈਵਿਕ ਯੁਨਾਨਿਖੁਮੁਰਿਯੁ ਓਨਠੁ
ਮੇਧਸੁਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥

ਮੀ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੀ ਵਿਧਿ ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ, ਐਦਿ ਤੁਡੀਚਿਵੇਯੁਬਡਦੁ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਨਿਯੰਗਾ ਐਚੋਠਾਰੁ; ਮੀਰੇ ਏਪੁਠੁ ਐਸੁ ਓਂਟਾਰੁ. ਮੀ ਬਹੁਮੁਤੁਲੁ ਰੋਠਿੰਪੁ
ਕਾਵਡੰ ਐਰੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥

ਮੀਕੁ ਸ਼੍ਰਿਤਿਕਰਮੈਨ ਆ ਬਹੁਮੁਤਿ ਕੋਸੰ ਨਾਨਕ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥

ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥

ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਤਾਝੀਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਨਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਵਾਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੇਸਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਨੁ ਤਮ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਕਲਿਗਿ ਊਨਘਾਰਿਕੀ ਭੰਕਾ ਏ ਬੋਧਨਲੁ ਅਵਸਰੰ?

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਝੋਂਕੰ:

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡਨਿ ਆਯਨਕੇ ਤੇਲੁਸੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ
ਮਾਰਮੁ).

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਝਾਨਮੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚੇਵਾਰਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿਸ਼ਯਮੁ ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਤੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੁਝੈ ॥

ਕੇਵਲੰ ਧੈਵਝਾਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਾਠ੍ਰਾਢੇ ਵਾਡੁ ਮਾਯੁ ਚੇਤ ਭਪਠੀਕੇ
ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਚਿਤਮੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁ ਅਨਿਧੈਵਤਲਨੁ ਸੁਝਿਸੁਾਡੁ,

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥

ਝੈਵੁਲ ਯੋਕੁਝਾਨਿਯੁਵਸਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਤਨਿਕੀ ਤੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਏ ਮਾਟਨੁ ਚੇਪਿਠਾ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਚੇਪਿਠਦੇ.

ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥

ఈ దివజ్ఞాన వరానిష్ఠాందిన వక్త్రీ నుండి సందేహం తొలగిపోతుంది.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

దేవుడు ననుక్షతన సేవలోకి తీసుకువెళ్ళిపుట్టు నేను పనిలేని వక్త్రీగా ఉన్నాను.

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

పగలు అయినా, రాత్రి అయినా నేను బయటకు వెళ్లి ఆయన పాటలను పాడాలని దైవ ఆదేశం ఉంటుంది.

ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥

(నేను ఇది చేసినపుట్టు) గురువు ననుక్షతన నిజమైన కోర్టుకు పిలిచాడు.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥

ఆయన ననుక్షతన సత్యస్తుతి మహిమల వస్త్రాలతో సతధించాడు.

ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥

నేను అతని నుండి నిజమైన నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందానినై ఆధాత్మిక ఆహారంగా అందుకున్నాను.

ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

గురుబోధనలను అనుసరించి, ఈ ఆహారాన్నివారు (నామ్ యొక్క మకరందం) తీసుకున్నాడో వారు శాంతిని పొందుతారు.

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ఆయన పాటలను పాడటం దాఠా నామం (అతని నుండి ఆశీరధించబడిన బహుమతిగా సీక్తరించబడింది) యొక్క ఆనందాన్నినై ఆసాఠిస్తున్నాను.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸੁਧੁ

ఓ' నానక్, పరిపూర్ణ దేవుడు తన పాటలను పాడటం దాఠా గ్రహించబడతాడు.

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్ర మైన ఉనికి' అనే దేవుడు ఒక్కదేవుడు మాత్రమే ఉన్నాడు. అతనే విశిష్టపైకర్త, అనిష్టోట్లా వాణిస్తూ, భయం లేని, శత్రుతల్ల లేని, కాల సత్రంతంగా, జనన మరియు మరణ చక్రాలకు అతీతంగా మరియు సీఱ్యు-బహిర్గతమైనవాడు. గురువు కృపవల్ల మాత్రమే ఆయన సాక్షాతాథం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

రాగ్ గౌరీ గువారి, మొదటి గురువు, చౌపాధి (నాలుగు పంక్తులు) మరియు దుపాదే (రెండు పంక్తులు):

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవనీయమైన భయానికి అత్యంత సారాంశం మరియు చెల్లుబాటు ఉంటుంది.

ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥

తన మనసుభౌత మార్గనిర్దేశం చేయబడిన బుద్ధి చాలా నిసార్థంగా ఉంటుంది, మరియు దాని ప్రభావంతో ఉచర్చించబడిన పదాలు కూడా అంతే.

ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥

మనం దేవుని గౌరవనీయమైన భయానిష్ఠునసులో పెట్టుకొని జీవమార్గంలో నడుస్తుంటే.

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

అపుర్ణు, దేవుని దయ వల్ల, గురు బోధనలు మన జీవితంలో భాగం అవుతాయి.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਿਸਿ ਪਾਰਿ ॥

దేవుని భయం లేకుండా, ఎవరూ దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రానిహూటలేరు.

ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయానిష్ఠునసుతో ఉంచుకుని తన జీవితాన్ని అందించే వక్త్రీ మాత్రమే దానిహూటగలడు.

ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయాన్ని మనసులో పెట్టుకొని, ఎల్లప్పుడూ అతనితో ఐక్యం కావాలని కోరుకుంటాడు.

ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥

గురువాక్య దాట్లా మన ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని మలచడం దాట్లా, అందంగా ఉంచడం దాట్లా మనం దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో మన జీవితాన్ని సుదృఢపడం ప్రారంభిస్తాం.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయం లేకుండా రూపొందించబడిన మానవ పాత్ర పూర్తిగా అబద్ధం,

ਅੰਧਾ ਸਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥

అజ్ఞానపు కష్టాలతో రూపొందించబడిన ఒక పాత్ర వలె.

ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥

లోక నాటక వాంఛ మర్చి బుద్ధిలో తలెత్తుతుంది.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥

వేలాది తెలివైన ఆలోచనలు ఉన్నప్పటికీ, దేవుని భయంతో అతని జీవితం మలచబడదు.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥

ఓ నానక్, సీత్యు సంకల్ప కలిగిన వక్త్ర యొక్క ప్రదం గాలి లాగా తేలికగా (నిసార్థంగా) ఉంటుంది.

ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥

ఆ అజ్ఞాని మాటలు గాలిలా పనికిరానివి మరియు ఖాళీగా ఉంటాయి.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥

దేవుని పట్ల భయం హృదయంలో ఉనప్పుడు, ఇంకా ఎలాంటి భయమైనా తొలగి పోతుంది.

ਸੇ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ ॥

జీవితంలోని ఇతర భయాలకు ఎక్కువగా భయపడే భయం ఉండటం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

మీరు లేకుండా, ఇంకెవరికీ సహాయం చేసే చోటు లేదు.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ఏది జరిగినా, అంతా మీ సంకల్ప ప్రకారం జరుగుతుంది. || 1||

ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥

దేవుని భయం తప్పనిజంగా ఇంకేదైనా భయం ఉంటే ఎవరైనా ఎందుకు భయపడాలి.

ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎప్పుడూ ఏదో ఒక భయంలో జీవించడం అనేది మనస్సు యొక్క గందరగోళం తప్ప మరేమీ కాదు

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਭੂਬੈ ਤਰੈ ॥

ఆత్మచనిపోదు; ఇది మునిగిపోదు లేదా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిహితీ వెళ్ళదు.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥

ఈ విశాఖ్షిష్టించిన వాడు ప్రతిదీ చేస్తాడు.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥

ఆయన ఆజ్ఞ వలనే ఒకడు జనిస్తాడు, అతని ఆజ్ఞ వలనే ఒకడు మరణిస్తాడు.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఇకఱ, మరియు ఆ తర్వాత, ఆయన ఆజ్ఞ ప్రవర్తిస్తోంది.

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥

ਮਨਸੁਖੁ ਹਿੰਸ, ਅਨੁਬੰਧ, ਕੋਰਿਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰ ਧੋਰਠੁਲੁ ਠਨਾਠੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥

ਅਲਾਗੇ ਆ ਮਨਸੁਖੋਂ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਆਕਲਿ, ਅਡਵਿ ਪੁਰਵਾਹੰ ਯੋਕੁਠਧੁਠਮੁਨੈ
ਪੁਰਵਾਹੰ ਲਾਠਿਡਿ.

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਨੀਯਮੁਨੈ ਭਯੰ ਆਧਾਠਿਠ ਆਹਾਰੰਗ, ਠੁਗਡਾਨਿਕਿ,
ਮਧੁਠੁਨਿਵਠੁਡਿ.

ਵਿਣੁ ਖਾਏ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥

ਠ ਆਧਾਠਿਠ ਆਹਾਰਾਨਿਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਭਕੁਪੁਰਠੁਠਮੁਨੈ ਭਯੰਠੋ ਠੀਵਿੰਚਕੁੰਡਾ) ਠ
ਮੁਠੁਠੁਲੁ ਨਠਿੰਚਡੰ ਲੇਡੁ.

ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥

ਠਕਰਿ ਮਧੁਠੁਦਾਰੁਗਾ ਮਰੋਕਰਿਨਿ ਕਲਿਗਿ ਠਨੁਠੁਠਿ, ਠਿਵਰਿਕਿ ਠਵਰੈਨਾ ਨਿਠਮੁਨੈ
ਮਧੁਠੁਦਾਰੁਡਨਿ ਸੁਲੁਵੁਗਾ ਰੁਠੁਠੁ ਠੇਠੁਠੁ.

ਸਠੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਠਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥

ਅਨੀਠੀਵੇ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਅੰਡਰਿਕੀ ਮਧੁਠੁ.

ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਅਨਿਠੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਠੰਠੁਠੁਲੁ, ਸੰਪਡ ਮਰਿਯੁ ਆਠਿਕਿ ਠੇਂਡਿਨਵਾਡੁ

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਅਠਨਿਨਿ ਵਠਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਆਲੋਠਿੰਚਡੰ ਠਾਲਾ ਕਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋੁਡਠਿ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥

ਠ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਮੰਚਿ ਠੁਠਿ ਨਾ ਠਲਿਵੰਠਿਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁਠੁਠਿ ਨਾ ਠੰਡਿ ਲਾਠਿਡਿ,

ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਨੋਦਰੁਡੀਗਾ ਨਿਜੰ ਚੇਸਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਭਦਿ ਨਾ ਪੁਰਤੋਕੁ ਕੁਟੁੰਬੰ.

ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ ਮੀ ਸੁਘਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚਾਲਾ ਚੋਪਾਠੀਠ ਅਵਸਰੰ ਊੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਦਾਨਿਨਿ ਪੁਰੀਗਾ
ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ,

ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ ਮੀ ਸੁਘਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ.

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ ॥

కష్టపడి పనిచేయడం మరియు ఉనత్త స్పృహ కలిగిన వారు మా అత్తగారు మరియు మామగారు;

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥

నేను నా జీవిత భాగసాక్షికి చాలా మంచి పనుల్నిచేసిపెట్టాను.

ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

సాధువులతో కలయిక నా వివాహ తేదీ, మరియు ప్రపంచ వధుహారాలు మరియు దేవునితో కలయిక నుండి నిర్లిప్తత నా వివాహం.

ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥

నానక్ ఇలా అనాళ్లు, సత్యం ఈ యూనియన్ నుండి పుట్టిన బిడ్డ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥

గాలి, నీరు, అగ్నికమైనపుడు, ఈ శరీరం సృష్టించబడుతుంది,

ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥

మరియు ఆకస్మిక సంచార బుద్ధి యొక్క ఆట దాని లోపల ప్రారంభమవుతుంది.

ਨਉ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥

దీనికి తొమ్మిది తలుపులు (లేదా కళ్లు, చెవులు మొదలైన బాహ్యరంధ్రాలు) ఉంటాయి, ఇవి సష్టంగా కనిపిస్తాయి.

అతుక్త ఆధ్యాత్మిక స్థితికి దారితీసే పదవడి కనిపించని తలుపు ఇంకొకటి ఉంటుంది.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ఓ జ్ఞానులారా, దీనిని ప్రతిబింబించండి మరియు అర్థం చేసుకోండి.

ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥

ਦੇవుਡੁ ਅਨਿਘੋਰੀ ਨਾ ਛੁੱਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਵਿੰਟਾਡੁ.

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਆਤਮੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਨਿਜੰਗਾ ਠੇਲੀਵੈਨਵਾਡੁ.

ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਧੁਆਲੀ; ਅਦਿ ਗਾਲੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਾ ਡੁਠੁੰਦੀ. (ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਧੁਆਲੀ ਗਾਲੀਲੋ ਕਲੀਸੀਘੋਟਾਯੀ)

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੁਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥

(ਏਵਰੈਨਾ ਮਰਣਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ) ਓ ਝਾਨੀ, ਮਰਣਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਡੀਨੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ.

ਮੁਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਮਾਯਠੋ ਜਤਚੋਯਬਡੀਨ ਬੁਠੀ, ਸੰਖੁਰੁਠ, ਅਹੰ ਚਚੀਘੋਟਾਯੀ,

ਓਹੁ ਨ ਮੁਆ ਜੇ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅੰਦਰੀਨੀ ਆਦਰਿੰਚੋ ਵਝੀਕੀ ਚੋਂਦੀਨ ਆਤਮੁਰਣਿੰਚੰਦੁ.

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰਯਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਠਠ੍ਰੇਤ੍ਰਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਦੁਲਕੁ ਪ੍ਰਯਾਠਮਵੁਠਾਰੁ,

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥

ਓ ਅਮੁਲਘੁਨ ਨਾਮੰ ਘੁਰੁਠਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਦੀ.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਓਕ ਪੰਡਿਠੁਡੁ, ਆਪਕੁੰਡਾ ਚਦੁਵੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਦਨਲਨੁ, ਵਿਵਾਦਾਲਨੁ ਰੋਕੋਠ੍ਰਿਸੁਣਾਡੁ,

ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੰ ਅਠਨੀ ਲੋਪਲ ਲੋਠੁਗਾ ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਦੀ ਅਨੋ ਰਹਾਸਾਘ੍ਰੀਅਠਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਡੁ.

ਹਉ ਨ ਮੁਆ ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥

(ਨਾ ਚਰੀਰੰਮ ਚਨਿਘੋਯਿਨਪੁਠੁ) ਨੋਨੁ ਮਰਣਿੰਚਿਨਪੁ ਕਾਦੁ, ਕਾਨੀ ਨਾ ਦੋਯੁਠੁ (ਅਝਾਨ ਬੁਠੁ) ਮਰਣਿੰਚਿੰਦਨਿ ਨੋਨੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਘੁ.

ਓਹੁ ਨ ਮੁਆ ਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੀਨੀ ਆਕ੍ਰਮਿੰਚੋ ਵਾਡੁ ਚਨਿਘੋਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕੀ ਭਲਾ ਅਨਾਘੁ, ਗੁਰੁਘੁ ਗਾਰੁ ਨਾਕੁ ਅਨਿਘੋਲ੍ਹਾ ਊਂਡੇ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਵੇਲ੍ਹਣਿੰਚਾਰੁ,

ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥

ਭਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਚਨਿਘੋਵਡੰ ਲੇਦਾ ਪੁਠੁਡੰ ਏਵਰੁ ਚੂਡਾਲਨਿ ਅਨੁਕੋਵਟੰ ਲੇਦੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ ਦਾਘਾਨਿ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਘੁ:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੁਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਲ੍ਹੀਮੁਲ੍ਹੀਘਿਨਿ, ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਿ, ਨਮੋਵਠੀਕੀ ਨਨੁਘੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਅਤਨਿਕੀ ਠਾਠੰ ਅਯਿ ਊਂਟਾਨੁ.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠੀਨਪੁਠੁ, ਆਯਨਕੁ ਆਠਾਠੀਠ ਮਠੁਠੁਕੁ ਵੇਰੇ ਪੁਲੰ ਊਂਡਦੁ.

ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥

ਊ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਘੋਠਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੇ ਅਵਗਾਹਾਨ ਚੋਸੁਕੁਨਿ ਮੀਰੇ ਆਯਨਨੁ ਏਕੰ ਚੋਸੁਰੁ

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥

ਊ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੰਠੋ ਆਠੀਰਠਿੰਚਬਡਾਲਨਿ ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਨਾਘੁ, ਭਦਿ ਚਿਵਰੀਕੀ ਨਾਠੋ ਪਾਟੁ ਵੇਲੁਠੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅੰਦਰੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਯੋਕੁਸੁਪੁਲੁ ਛੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥

ਵਠੁਸਾਯੰ ਲੇਦਾ ਵਾਠਾਰੰ ਮਨੁ ਸਾਰੀਰਕ ਅਵਸਰਾਲਕੁ ਮਠੁਤੁ ਆਚੇਵੀਧੰਗਾਨੇ,
ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਮਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਮਠੁਤੁ.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜੁ ਕੀ ਪੋਟ ॥

ਫਕਰੁ ਤਦੁਪਰੀ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਕਲੀਸੀ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਧੁਠਾਲਨੁ
ਤੀਸੁਕੁਵੇਠਤਾਰੁ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੇਟ ॥

ਕਾਮੰ, ਕ੍ਰੋਧੰ ਵੰਠੀ ਦੁਠੁਠਾਲ ਗਾਯਾਲਠੋ ਏਵਰੀ ਆਠੁਪਠਾਵੰ ਚੇੰਦੀਨਾ.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੇਟ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਠੀਠੀਠੀ, ਤਮੁ ਮਨੁਸੁਠੁਲੋ ਚੇਡੁ ਆਲੋਚਨਲਠੋ ਆਕਠੀ
ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ.

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਸਤੁਠੀਠਨਲਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥

ਵਾਰੁ ਸਾਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਸਿਠਾਰੁ. ਵਾਰੀ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨੁਸੁਪੁਸ਼ਾਠੰਗਾ ਛੰਠਾਯੀ.

ਜਲੁ ਪੁਰਾਇਨਿ ਰਸ ਕਮਲੁ ਪਰੀਖ ॥

ਨੀਠੀ-ਲੀਲੀ ਲੇਦਾ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੇਨਲੇ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਵਾਰੀ ਆਠੁਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਜਾਲਦਨੀ ਵਾਰੀ ਨੀਜਮੈਨ ਪਰੀਠੁ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਠੋ ਨੀੰਡੀਨ ਵੀਰੁ ਚੇਰਕੁ ਰਸੰਲਾ ਤੀਪੀਗਾ ਮਾਰਤਾਰੁ.

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥

ਵਾਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨੀਠੁਠੁਠੁੰਚੀਨ ਵੀਠੀ ਪੁਰਕਾਰੰ ਵਾਰੁ ਪਦੀ ਤਲੁਪੁਲਠੋ ਈ ਸਰੀਰ ਕੋਠੁਠੋ
ਆਠੀਰਠੁੰਚਬਡਾਰੁ.

ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

ਅਨੰਤ ਦੇਵੁਨਿ ਦਿਵਯਾਂਤਿਓ ਪਾਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਕਠ ਨਿਵਸਿਸਤਾਰੁ.

ਆਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥

ਦੇਵੁਠੇ ਸੰਪਦ, ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੋ ਵਾਝਾਰੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਠੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਯੁਗੁਣਾਲਓ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾਤੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥

(ਏ ਆਠੁ) ਏਕਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਸੁੰਦੋ ਮਨੰ ਏਲਾ ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲੰ?

ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥

ਐਦੀ ਏਕਠੁ ਸੁਠਿੰਚਬਡੀੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਦੇਨਿਓ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦੀ?

ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥

ਅਦੀ ਲੋਕਸੰਬੰਠਾਲਕੀ ਏਂਦੁਕੁ ਕਠੁਬਡੀ ਊੰਦੀ, ਅਦੀ ਏਲਾ ਵਿਮੁਕਤੀਨੀ ਪੋਂਦੁਠੋਂਦੀ?

ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

ਅਦੀ ਅਮਰੁਠੁਠੇਨ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਸਹਾਜੰਗਾ ਏਲਾ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠੁੰਦੀ?

ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਮੁ ਵੰਣੀ ਅਮੁਠਮੁਨੁ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁਵਾਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਊਚਠਿੰਚੁਵਾਠੁ,

ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਕੋਰੀਕਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪੋਂਦੁਠਾਠੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਲੋਕ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪੋਂਦੁਠਾਠੁ.

ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥

ਆਤਮਸਹਜ ਨਿਯਮੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਸ੍ਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਸਹਜ ਚੱਟੁੰ
ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਕੂਡਾ ਨਿਪ੍ਰਘ੍ਰਿਸ੍ਤੁੰਦਿ.

ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਕ੍ਰੋਰਿਕਲ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਫਕਰੁ ਜਨਿਭੁਚਬਡੀ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮਨਸੁਘੋਨੈ
ਕਲਿਸਿਘੋਤਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਬੰਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈਵਾਡੁ ਕੋਰਿਕਲ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋੰਦਡੁ.
ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਕੀ ਏਟੁਵੰਠੀ ਅਠੰਕੁਲੁ ਲੇਵੁ.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਰੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਫ਼ੀੰਚਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ, ਕੋਰਿਕ ਯੋਕਫ਼ਿਕੁਲੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ.

ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥

ਪੱਖੁਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿਪੁਟ ਚੋਠੁਲੋ ਕੂਰੋਠੁਡਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਠੈ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਪਰਿਮਿਤ ਬਸ ਕੋਸੰ
ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਸ੍ਤਾਰੁ.

ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਕੋੰਦਰੁ ਸ਼ਾਂਤਿਗਾ ਊਂਡਗਾ, ਮਰਿਕੋੰਦਰੁ ਲੋਕਸੰਬੰਧਾਲ ਵਲੁ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤੰਗਾ ਊਂਡੀ
ਵਾਰੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯੁਬਡਤਾਰੁ.

ਸਾਝ ਬਿਹਾਗੁ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥

ਪੱਖੁਲੁ ਊਂਦਯਾਨੋਠੁਕਾਸੰ ਵੇਪੁ ਚੂਸਿ, ਤਮ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਆਹਾਰਾਨਿਵੇਤਕਡਾਨਿਕੀ ਵਿਵਿਧ
ਦਿਸ਼ਲਲੋ ਏਗੁਰੁਤੁਨਠੈ.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥

ਅਲਾਗੈ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਤਮਲੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿਨਿ ਬਠੀ ਤਮ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵੇਠਤਾਰੁ.

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥

ਨਾਮంతో ਅనుసంਧਾਨੰ ਚੇਯਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਯਾਤਾਭਿਕ ਪਚਿਕ੍ਰ ਬਯਯੁਥਾ
ਚੂਸ਼ਾਰੁ.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੁਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥

ਏ ਵਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਖੋਯਿਨਠੁਗਾ ਵਾਰਿ ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰ ਠੋਲਗਿਖੋਤਾਯਿ.

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੁਨੇ ਘਰੁ ਗਾਟੁ ॥

ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਰਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਵਿ ਖਾਲੀ ਈਲੁ ਲੇਦਾ ਦੁਕਾਣੰਲਾ ਊਂਟਾਯਿ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੇਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟੁ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਵਿਚਠੁਵਿਡਿ ਮਨਸੁਯੋਕ੍ਰਭਾਰੀ ਠਲੁਪੁਲੁ
ਠੇਰਵਬਡਠਾਯਿ. ॥ 4॥

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਰੁ.

ਸਚਿ ਰਹਸੇ ਪੁਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਲੋਨਿ ਅਨੰਦਾਨਿਖੁਮਾਸਿ ਏ ਨਿਠਾਠੁਲੈਨ ਭਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸੰਠੋਖਿਸ਼ਾਰੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਖੋਯਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਸਹਾਞ ਸੁਲਭੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਗੋਰਵਪੁਰਕ੍ਰੰਗਾ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਕੁ ਨਮਸਠਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 5॥ 6॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਠਿ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥

ਨਾ ਅਠੁਮੁਨਸੁਠਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯਲੋ ਨਿਮਗਠੁਠੁ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਬੁਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਰੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥

ਨੇਨੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠੁ ਮੇਲੋਭੀ (ਸਿਧੰਗਾ) ਊਂਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਬਧੰ ਯੋਕੁਯੋਡੁਲੋਕੀ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਐਫੁਪਡਤਾਨੁ.

ਪੁੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥

ਨੇਨੁ ਪਾਪੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ ਯੋਕੁਯੋਧੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਾਨੁ.

ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥

ਨਾ ਪਾਪਾਲੁ ਅਨੰਮ੍ਰਿਰੁਲਿੰਚਗਲ ਮੀ ਪੇਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਦਿ ਨਾਕੁ
ਤੋਪੁਠੋਦਾ ਪਡਵ ਲਾਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ (ਦੁਠੁਠਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ
ਊਂਦਟਾਨੀਕੀ). ॥ 1॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਦੁਠੁਠਾਲਕੁ ਵਠਿਰੇਕੰਗਾ ਮੀ ਮਠੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੁੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪਾਪੀਨੀ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨਵਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥

ਕੋਪਾਗਿੰਨੀਟੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰ ਪ੍ਰਭਾਵੰਠੋ ਓਕ ਮਰੁਠੁਠੁ ਭੀਨਠੁਗਾ ਪ੍ਰਵਰੁੰਸਾਡੁ.

ਜਿਹਵਾ ਏਦੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥

ਨਾਲੁਕ ਮਰਿਯੁ ਐਂਦਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲੁ ਵਾਰੀ ਵਠੀਗੰਠ ਸੰਠੁਠੁਪਿਲਨੁ ਕੋਰੰਠਾਯੁ.

ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਰੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥

ਮਨ ਦੁਕਠੁਮੰਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਭਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਦੁਠੁਦੁਕਠੁੰਠੋ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥

ਅਤਠੁਪਾੰਕਾਰਾਨਿੰਮ੍ਰਿਰੁਲਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿੰਗਹਿੰਚਵਚੁ॥ 2॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁਲ ਦਾਠੁ ਤਨ ਅਤਠੁਪਾੰਕਾਰਾਨਿੰਚੰਪਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਅਠੁਠੁਠੁ
ਮਰੰਠੰ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥

ਸੰਨ੍ਹਮ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿ ਭੀਚਕੁੰਡਾ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਤਨੁ ਏਲਾ ਸਾਧਿੰਚਗਲਰੁ?

ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਦੋਇ ॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਮਨਸੁ ਸੁਪੰਚ ਵਠਹਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁਲੋ ਚਿਕੁਠੁਠੁਠੁਦਿ.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਅਮਰਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਦਿ. ॥ 3॥

ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਵਲਨ ਨਾ ਵੰਠੁ ਵਚਿਠੁਠੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਓਡ
ਏਕਠੁਲਨੁ.

ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥

ਨਾਮ ਓਡ ਏਕਠੇਨਿਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲ ਗੁਰੁਵੁ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁ) ਈਲੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਦਿ

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਓਨਿਕਿਨਿ ਨੇਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ. ॥ 4॥ 7॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਧੁਠਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਮਾਯੁ ਨੁੰਡੀ ਪਕਠੁ
ਮਝੀਠੁਦਿ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ॥

ਨਾ ਰਹਾਸੁ ਸੁਮਨਸੁਠੁ ਆਂਬ੍ਰੋਸਿਯੁਲੋ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਪਵਾਹੰ ਆਕਾਸੰ ਨੁੰਡੀ
ਗਮੁਠੁਗੁ ਓਨਠੁਗੁ ਨੇਨੁ ਦੋਵਿਕ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕੁਪਠੇਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੰਠਰ
ਅਨੁਠੁਠੁਠੁ ਆਸਾਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਤਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡਾ, ਠਾਨੇਂ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸਦੋਹਾਨਿਕੀ ਲੋਂਗਵਠੁ.

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਸੁ ਘੋਰੁ ਨਿਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਘੋਨਿਪਸੰਗਿਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਦੁਠੁਮੈਨ
ਮਕਰੰਦੰ ਰਾਗਲਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਓ ਮਾਨਵਾ, ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਗੋਲਵੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੋਂ ਮਰਣ ਸਤਾਘੀ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੁ.

ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥

ਓਕਰੀ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਮਰਣਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਮਨਸੁਘਾਨਿਨਿ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਪਨੁ ਚੂਸਿ ਨਨੁਘੀਰਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਂ ਆਯਨ ਠਨਿਕੀਨਿ
ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠਮੁ ਨਿਜਮੈਨ ਕਰੋਰ ਸ਼ਰਮ, ਦਾਤੁਠਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੁਘਨ.

ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥

ਆਡੰਬਰਮੈਨ ਪ੍ਰਦਰਠਲੁ ਅੰਚੇੰ ਵਮਿਠੀ?

ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥

ਸਰਠਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਨ ਮਨਸੁਠੋਂ ਠਨਠੁੰਠਾ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 3॥

ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਰੇੰ ਈਤਰ ਠਲੁਪੁਨੈਨਾ ਨਮਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇੰ ਈਤਰ
ਠਲੁਪੁ ਠਠੁਗਲਨੁ.

ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਯਾਚਿੰਚਠਾਨੀਕੀ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲਾਫੀ? ਨਾਕੁ ਵੇਰੇ ਸੁਦੇਸ਼ੰ ਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਸਹਾਜੰਗਾ ਏਕਠੁਗਾ ਊਂਟਾਨੁ. ॥ 4॥8॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥

ਏਕ ਵਠੀ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਠੁਲੇਦਾ ਅਹੰ ਏਕੁਮਰਠੰ ਨੀਜੰਗਾ ਏਮੀਠੋ ਗੁਰੂਵੁ ਅ ਵਠੀਕੀ ਚੁਪੀਸੁਠਾ.

ਮਰਣੁ ਰਹਣੁ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁ ਚਨੀਪੋਏਨ ਵਾਰੀ ਰਹਾਸਠੁ (ਲੋਕ ਵਾਠਲ ਨੁਠੀ ਵੇਰੁਚੇਏਏਠੀਠੀ) ਮਨਸੁਠੁ ਅਠੁਦਕਰੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠੀ.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨੁ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥

ਅਹੰਨਿਠੁਦੀਲੀਠਚੁਕੋਵਠੰ ਦਾਠਾ, ਏਕਰੁ ਅਕਾਸ਼ ਰਾਜਾਠੀਕੀ ਚੇਰੁਕੁਨਠੁ ਊਨਠੁ ਅਠਾਠੀਠੁ ਠੀਠੀਨੀ ਪੋਠੁਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਏ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥

ਮਰਠੰ ਮੁਠਦੇ ਨੀਠੁਏਠਚਠੀਠੀ, ਏਵਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਸਠੀਵੰਗਾ ਊਂਠੁਲੇਰੁ.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਪੇਮਨੁ, ਠੁਕੀਨੀ ਠੁਠੀ ਦੇਵੁਠੀ ਠਾਠੀਠਚਠੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਅਸੁਰਏਠੁਲੋ ਏਪਠੀਕੀ ਊਂਠੁਵਚੁਠੁ ॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥

ਸਠੁਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਠੰ ਵਲੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਠੋਲਗੀਪੋਏਠੀ.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਠੁ ਲਾਗੈ ॥

ਹ੍ਰਾਦਏਠੰ ਠਾਮਰਾਕੁਲਾ ਵੀਕਸਿਸੁਠੀ, ਮਨਸੁਠੁਠੇਵੁਨੀਠੋ ਜਠਚੇਏਠੁਠੁਠੁਠੀ.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥

ਚਨਿਓਯਿਨ ਵਝੀ (ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡਾਡੁ), ਝੰਕਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਨਘੁਠੁ
ਅਤੁਠੁਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਨੁ. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੁਚਾ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਒ਕਡੁ ਸਤੁਠੁਗਾ, ਪਵਿਤੁਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਉਚੇ ਉਚਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਚੂਪਿਨ ਮਾਰਾਨਿਘੁਨੁਸਰਿੰਚਿ ਆਠਾਠਿਠੁੰਗਾ ਊਨਠੁੰਗਾ ਏਦੁਗੁਤਾਰੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੁਚਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਰਣ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਘੋਂਤੁੰਦਿ ॥ 3॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਆਯਨ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
਒ਕਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁੰਮਲੋ ਨਿੰਡਿਘੋਂਤਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘੁਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੁਨੁਗੁਰੁਪਿੰਚੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਪੁਠੁਦਯੰਲੋਨੋ ਵੇਲੁਡਿਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਹੋਨਿਘੁਨਿਰੁਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਆ ਵਝੀਨਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਂਸੁਡੁ. ॥
4॥ 9॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਪੁ:

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਗੱਠ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਵਰੁਆ ਵਿਧਿਨਿ ਮਾਰਫ਼ੈਰੁ.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

ਭਵਿਸ਼ਠੁਲੋਂ ਵਮਿ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦੋਂ ਵਰਿਕੀਂ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੁਆ ॥

ਵਮਿ ਜਰਿਗਿੰਦੋਂ ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਆਧਾਨਿਕੀਂ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜਰਿਗਿੰਦਿ.

ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੁਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਪਫ਼ੈਰੈ ਪਨਿਵਾਡੁ ਲੇਡੁ.

ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ਨਾ (ਗੱਠ) ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ, ਲੇਦਾ ਮੀਂ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਵੰਠ ਗੋਪਘੋਂ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੀਂਤਿਯੁਕਤਮੁਨਿ ਪਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਯੋਕਯੁਐਨਿਯੋਗਠਲਨੁ ਮੀਂ ਪੈਰੁਲੋਂਨੇਂ ਊਂਠਾਯਿ.

ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਊਂ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਂਰੁ ਚਾਲਾ ਗੋਪਘੋਂਯੋਜਕੁਲੁ.

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥

ਮੀਂ ਭੁਕੀਂ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕਯੁਐਨਿਯੋਗਠਲਨੁ ਵਪੁਠੁ ਠਕੁਠੁਗਾ ਊਂਠਦੁ.

ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਠੋਂ ਚੈਂਸੇਂ ਵ ਪਨਿ ਅਯਿਨਾ ਵਨਠੁ ਪੁਠੋਂਯੋਜਨਕਰੰਗਾ ਊਂਠਦੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਘਾਸਿ ॥੨॥

ਮਾਨਵ ਅਠਮੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕਭੁਦ੍ਰੁਤ ਮੀ ਚੇਤੁਲ੍ਹੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, (ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ), ਮੀਰੁ ਨਾ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਘੀਰੁਲੀੰਚਿ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਦਯੁਠ੍ਰੋਂ ਨਨੁਖੁਨਰੁਠ੍ਰਿਵਿੰਪਠ੍ਰਿਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਖੁਮੀਠ੍ਰੋਂ ਏਕੰ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥

ਮੀ ਪੇਰੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਦਯੁਚੇਂਸ਼ਿ ਨਾਕੁ ਪ੍ਰੇਰਠ੍ਰਿਨੁ ਕਲਿਗਿੰਚੰਡੀ.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਠੇਲੀਵੇਂਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਨਿਠ੍ਰਿਮੇਂਨ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੇਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥

ਦਯੁਚੇਂਸ਼ਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਠ੍ਰੋਂ ਨਨੁਖੁਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਨੇਂਨੁ ਮੀਪੁਏ ਆਧਾਰਪਡੁਠ੍ਰੁਨਾਘੁ.

ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋਂ ਮਨਸੁਠ੍ਰਿੰਡੀਨ ਵਾਰੀਕੀ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਦੁਰੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਲੇਦੁ.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਨਿਠ੍ਰੁਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿੰਚਾਰੁ.

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੀ ਪੇਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁਮੇਂ ਵਾਰੀ ਮਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰਾ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕਠ੍ਰੁਮੁਹਿਮਨੁ ਪੁਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਠ੍ਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਰਣਾਲਯੁੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰਾ ਅਠਨਿ ਠ੍ਰਿਕੁਠ੍ਰਿ ਆਰਾਠ੍ਰੁਨਲੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋੁਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥

వద్దించలేని దేవుణ్ణి ఆరాధించి, ఇతరులను కూడా అదే విధంగా ప్రేరేపించిన వక్త. నామ మకరందానిస్తీక్షరించాడు మరియు ఇతరులు దానిలో పాల్గొనడానికి సహాయపడ్డాడు.

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

అతను ఇతర అన్నిపపంచ భయాలను మరచిపోతాడు ఎందుకంటే అతను ఎల్లపుడూ నామంలో మునిగిపోతాడు.

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

గురువాకల్ల దాత్రా భగవంతుణ్ణి గ్రహించిన వాడు ఏ లోకభయాలకూ భయపడడు. దేవుని పట్ల గౌరవనీయమైన భయం ఆయన ఇతర భయాలను నిరూల్చించింది.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణ గురువు వాకమైన షాబాద్ దాత్రా నేను దేవుణ్ణి గుర్తిస్తాను. || 1|| || విరామం ||

ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਚੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥

దేవుని నామ సంపద ఉనఖాడు, సహజంగా తన ప్రేమలో నిండి ఉంటాడు మరియు అతని ఆస్థానంలో గౌరవాన్ని పొందుతాడు.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

ఆశీరధించబడి, ప్రశంసలు పొంది సహజంగా ప్రభువులోకి శోషించబడతాడు. || 2||

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥

దేవుడు రాత్రిపగలు నిద్రపోతాడు (మాయ ప్రేమలో మునిగిపోతాడు)

ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥

ఆ సప్తంకలఘు ఇకణ్ణ, తరువాత కూడా మరణభయములో నిలిచియుండిరి.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਚੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥

రాత్రిపగలు దేవుని హృదయంలో నివసించేవారు పరిపూర్ణులు.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥

ఓ నానక్, వారు తమ సందేహాలను తొలగించి దేవునితో ఏకం అవుతారు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਪੁ:

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕਯਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ (ਦੁਰ੍ਘਣੰ, ਧਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਯੋ) ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੈ ਵ੍ਯੋ
ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲਕੁ ਗੁਰਵੁਤਾਡੁ.

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥

ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚਪੁ ਦੁਸ਼੍ਯਰੂਪਾਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਾਝਾਡਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ
ਚਰਿਸ਼੍ਟਾਯਿ.

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥

ਵਾਰੁ ਮੂਡੁ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਿਠੁਲਨੁ ਚੋਘਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਰਿਸ਼ਾਰੁ,

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥

ਕਾਨਿ ਨਾਲੁਵ ਪ੍ਰਿਠਿ, ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਕਲਯਿਕ, ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭਯੋ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਓਦੁਠਾਰੁ.

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐ ਠਰੁਵਾਠ ਅਠਨਿਕਿ ਐਕ ਪੁਠੁਕ ਲੋਦਾ ਮਰਣੰ ਓੰਡਦੁ.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਒ਕਠ੍ਰਾ ਨਾਲੁਗੁ ਗੋਪਝੀਰਾਠ੍ਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਝਾਡਤਾਰੁ; (ਨੀਠਿ, ਆਠ੍ਰਿਕ ਵਿਯਯੰ,
ਸੰਠਾਨੋਠਠ੍ਰਿ, ਮਾਯ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਠ੍ਰਿ).

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੇਈ ॥

ਸੁਠੁਲੁ, ਸਾਨ੍ਰਾਲੁ, ਪੰਡਿਠੁਲੁ ਕੂਡਾ ਵਾਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਝਾਡਤਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਦਾਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰਾਮੁਖਠ੍ਰਿਨੁ ਏਵਰੁ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਲੋਰੁ.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

(ਮਾਯ) ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯਮੂਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਛਾਨੀਕੀ ਵਚਿਠ ਵਾਡੁ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਅਵਗਾਨਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾ, ਮੋਝਾਨਿਘੋਂਦਿੰਪਚੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਈ ਅਤੁਠ੍ਰਠ ਆਨੰਦੰ ਲਭਿੰਸੁੰਦੀ.

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇਂ ਵਝੀ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਈਤਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ, ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਮਧਝੀਵਿੰਸ਼ੁਨੇਂ ਈਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕਲਕੁ ਅਤੀਤੰਗਾ ਝੀਵਿੰਚਡੰ ਨੇਰੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਸਾਤਿਠੁਲ ਗੁਰੁਵੁਨੁ, ਅੰਦਰੀਕੀ ਝਾਂਤਿਨੀ ਈਚੇਂਘਾਰਿਨੀ ਬਹਿਠਤੰ ਚੇਂਝਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਝੀ ਯੋਕੁਮਨਸੁਘੋਂਦੁਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਈਂਟੁੰਦੀ.

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਚਯੁਤੀ, ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਝਰੀਰਮਾ, ਮਿਮਠ੍ਰਿਠ੍ਰੀਰੁ ਅਮਰੁਡੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੀ, ਸਾਕਰਠੁੰਤੰਗਾ ਝੀਵਿੰਸ਼ੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਕੇਵਲੰ ਨਡੀਚੇਂ ਨਾਟਕੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਲਬ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ, ਗੋਪਾਬਧਾਨਿ ਚਰਿਸ਼ਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਭਠੁ ਪੇਠੁ ਚੋਠੁ ਭਾਰਾਨਿ
ਮੋਸੁਕੁ ਵੇਲੇਤਾਰੁ.

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਸਰੀਰਮਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਵਠੀ ਸਰੀਰਾਲੁ ਭੁਮਿ ਪੈ ਧੁਮਿ ਧੁਮਿ ਚੁਮਾਸ਼ਾਨੁ.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਾਨਾ ਸਲਹਾਨੁ ਜਾਗਰੁਤਗਾ ਵਿਨੁ!

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਾਨੁ ਵਖੁਠੁ ਚੁਮਾਸ਼ਾਨੁ ਅਵਕਾਸ਼ਾਨਿ ਮਾਨਵ ਜਨਨੰ) ਪੌਂਦਲੇਵੁ. ਮੀ ਮੁਚਿ
ਪਨੁਲੇ ਠੁੰਡੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਵੇ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯਪਡਤਾਯੀ.

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥

ਓ ਨਾ ਸ਼ਰੀਰਮਾ, ਨੇਂ ਨੂ ਨੀਠੋਂ ਚੋਬੁਤੁਨਾਘੁ: ਨਾ ਸਲਹਾਨੁ ਵਿਨੁ!

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥

ਮੀਰੁ ਭਠਰੁਲਨੁ ਦੂਪਿੰਚੀ ਵਿਮਰਿਘਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਤਪੁਠੁ ਵੇਨੁਘੋਟੁਲਕੁ ਪਾਲਠੁਠਾਰੁ.

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੇਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੇਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਮੀਰੁ ਮਰੋਕਰਿ ਸੁੰਨੀ ਕਾਮੋਦ੍ਰੋਕੰਠੋਂ ਚੂਸਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਦੋਂਗਤਨੰ ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਚੋਡੁ ਚਰਠੁਕੁ ਪਾਲਠੁਠਾਰੁ

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥

ਆਤਮਵੇਠੀਘੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਓਕ ਵਦਿਲੋਸਿਨਾ ਅਮਾਠੁਲਾ ਵੇਨੁਕ ਓਂਡੀਘੋਠਾਰੁ.

ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓ ਸ਼ਰੀਰਮਾ, ਮੀਰੁ ਓਕ ਕਲਲੋਂ ਜੀਵਿਸੁਨਾਘੁ! ਮੀਰੁ ਏ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸਾਰੁ?

ਕਰਿ ਚੇਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਨੇਂ ਨੂ ਦੋਂਗਿਲਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਦੁਨਾ ਪੋਂਦਿਨਪੁਠੁ, ਅਦਿ ਮਨਸੁਠੁ ਆਘੋਂਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁਂਦੀ.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

ਓ ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਓ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋਂ ਏ ਗੋਰਵਾਨਿਲੋਦਾ ਤਦੁਪਰਿ ਪੁਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਏਟੁਵੰਠੀ ਮਠੁਠੁਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਲੋਦੁ. ਮੀਰੁ ਮੀ ਵਿਲੁਵੇਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਘੁਠਾ ਚੋਸਾਰੁ.

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ, ਨੇਂ ਨੂ ਪੁਰੀਗਾ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਓਨਾਘੁ, ਏਵਰੂ ਨਨੁਠੁਸਠੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਰੁ!

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥

ਟਰਿਘੋ ਗੁਰਾਲੁ, ਬੰਗਾਰੰ, ਵੇਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੋਨ ਦੁਸੁਲੁ,

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥

ఓ నానక్, ఇవి ఏవీ మరణానంతరం మీతో వెళ్ళవు. ఓ, మూర్ఖుడా, ఈ లోకవిషయాలు శరీరం నుండి వేరుపడి, ఎంబర్ స్త్రాగా పడిపోతాయి.

ਕੁਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥

ఓ' నా దేవా, నేను రాక్ క్యాడీ మరియు ఎండు పండు వంటి అనిర్హుచికరమైన ఆహారాలను రుచి చూశాను, కానీ మీ పేరు మాత్రమే మకరందం వంటి తీపి అని నేను కనుగొన్నాను.

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥

ప్రజలు పెద్ద భవనాలను నిర్మించడానికి లోతైన పునాదులను తవ్వతారు, కాని చివరికి, ఇవి ధూళి కుప్పకూలిపోతాయి.

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥

ఒక వక్త్రీ లోకసంపదలను సేకరించటం, నిలబడేయడం చేసి, వాటిని మరెవరితోనూ పంచుకోడు. మూర్ఖుడు ప్రతిదీ తనసొంతమని అనుకుంటాడు.

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥

మాయ ఎవరితోనూ ఉండదని అతనికి గుర్తు లేదు. చివరికి లంక, బంగారు నగరం, బంగారు భవనాలు కూడా చివరికి రావణుడికి ఉపయోగపడలేదు.

ਸੁਣਿ ਮੁਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥

మూర్ఖులారా, అజ్ఞాని యైన మనసునీ విను, దేవుని చిత్తము మాత్రమే ప్రబలుతుంది.

ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కేవలం ఆయన సంకల్ప మాత్రమే ప్రబలంగా ఉంటుంది. || 1|| విరామం ||

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥

మన దేవుడు గొప్పఖ్యాకర్ మరియు మేము అతని చిల్లర వాణ్ణారులు మాత్రమే.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥

ఈ ఆత్మశరీరం మనకు ఆయన ఇచ్చివు రాజధాని. అతను స్థయంగా చంపి తిరిగి ప్రాణం పోస్తాడు.

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਚਯਤੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨੇਂਨੁ ਐਦੁਗੁਰੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲਕੁ (ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਕੁ) ਵਫ਼ੀਰੇਕੰਗਾ ਒ਂਟਰਿਗਾ
ਊਨਾਘੁ. ਓ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲ ਨੁਂਡੀ ਨਾ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਨੇਂਨੁ ਏਲਾ ਰਕ਼ੀਂਚਗਲਨੁ?

ਮਾਰਹਿ ਲੁਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥

ਓ ਦੋਂਗਲੁ ਨਨੁਨਾ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ) ਪਦੇ ਪਦੇ ਕੋਠੀ ਦੋਚੁਕੁਂਟੁਨਾਘੁ; ਨੇਂਨੁ ਏਵਰਿਕੀ
ਫ਼ਿਰਾਘੁ ਚੇਯਗਲਨੁ?

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸਰੋਫ਼ਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਦਵਡੀ, ਲੇਕਫੋਠੇ, ਐਕਪੈ ਪੁਰਪਚੰਚਲੋਂ,
ਮੀਰੁ ਮਰਠਨ ਰਾਕ਼ਸੁਲ ਯੋਕੁਯਾਲਾ ਸ਼ਕ਼ੀਵੰਠਮੈਨ ਸੁਨਾਘੀਦੁਰੋਫ਼ਲਸਿ ਊਂਟੁਂਡੀ.

ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲੇਕਫੋਠੇ, ਐਕਪੈ ਪੁਰਪਚੰਚਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਮਰਠਨ ਯੋਕੁਯਾਲਾਦੁਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਕੁਰਾਰਮੈਨ
ਸੁਨਾਘੀਦੁਰੋਫ਼ਲਸਿ ਊਂਟੁਂਡੀ. ॥ 1॥ ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਉਸਾਰਿ ਮੜੇਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥

ਏਕ ਚਿਨਕੋਠ (ਸ਼ਰੀਰਾਨਿ)ਨਿਰਿਠਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਠਲੁਪੁਲੁ (ਕਠੁਚੇਵੁਲੁ, ਨੋਰੁ
ਮੋਦਲੇਨਵਿ) ਅਂਦੁਲੋਂ ਊਂਚਾਡੁ. ਓ ਸ਼ਰੀਰ-ਕੋਠ ਲੋਪਲ ਆਠਘਠੁਵੁ ਨਿਵਸਿਸੁਂਡੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥

ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਮਰੁਰਾਲੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿ, ਪੁਰਠੀਰੋਯਾ ਆਮੇ ਲੋਕਨਾਠਕਾਲਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁ
ਅਵੁਠੁਂਡੀ, ਐਦੁਗੁਰੁ ਦੋਂਗਲੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਹਾੰ ਮੋਦਲੇਨਵਿ) ਆਮੇ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਦੋਚੁਕੁਂਟੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਢਾਹਿ ਮੜੇਲੀ ਲੁਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ (ਮਰਠਨੰ ਵਠੁ), ਸ਼ਰੀਰ-ਕੋਠ ਕੁਾਲੀਘੋਯੁਬਡੁਠੁਂਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਦੋਚੁਕੋਬਡੁਠੁਂਡੀ. ਆਠਘਠੁਵੁ ਒ਂਟਰਿਗਾ ਬੰਠਿੰਚਬਡੁਠੁਂਡੀ.

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥

ਐ ਐਦੁਗੁਰੁ ਦੋਂਗਲੁ (ਦੁਘੁ ਠੀਰਠੁਲੁ) ਪਾਰਿਘੋਠੁਂਡਗਾ, ਦੁਘੁ ਚਰਠੁਕੁ ਆਠੁ
ਮਾਠੁਮੇ (ਮਰਠਨ ਰਾਕ਼ਸੁਡੀ ਚੇ) ਪਿੰਸਿੰਚਬਡੁਠੁਂਡੀ.

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੈਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥

ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਅਤਨਿ ਭਾਰਯੁੰਗਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਵੇਂਡਿਨਿ ਅਡੁਗੁਤਾਨੇਂ ਊਂਟੁੰਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਸੇਂਘੀਤੁਲੁ ਮੰਚਿ ਅਹਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਨੀਯਾਲੁ (ਅਨੰਦਾਲੁ)
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਇਤਰੁਲ ਕੋਸੰ ਓਕਰੁ ਪਾਪਾਲੁ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਚਿਵਰਿਕੀ, ਅਤਨੁ ਓਂਟਰਿਗਾ
ਬਾਧਪਡਤਾਨੁ.

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਚਯਤੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿਥਾਤਾ ॥

ਓ ਯੋਗਿ, ਚੇਵੁਲ ਚੁਟ੍ਰਾ ਊਂਚਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਓ ਊਂਗਰਾਲਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਮੁਟ੍ਰਾ
ਊਂਚੰਡਿ, ਮੀ ਚੇਡੁ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰਪੁ ਨਮੁਕੁੰ ਮੀ
ਕੁਠੀਨ ਜਾਕੇਠੀ ਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਡਿ.

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੇਡਾਤਾ ॥੧॥

ਓ ਯੋਗਿ, ਮੀ ਐਦੁ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ (ਮਾਠ, ਸਠ੍ਰਾਵਾਸਨ, ਦੁਠ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਿਕੀਡਿ) ਮੀ
ਸ਼ਿਖੁਲਨੁ ਚੇਂਯੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੰਡਾਨਿਕੀ ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਨੁ
ਅੰਟੁਕੁਨੇਂਲਾ ਚੇਂਯੰਡਿ.

ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥

ਓ ਯੋਗਿ, ਓ ਵਿਠੰਗਾ ਮੀਰੁ ਯੋਗਾਕੁ ਮਾਠਾਨਿਕੁਨੁਗੋਂਟਾਰੁ (ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਕਲਯਿਕ).

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੁਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਨੁ ਅਠਵੀਂ ਫਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਂਡਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਵੇਵੁ
ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿੰਚੰਡਿ. ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਐਕੁਠੁਗਾ ਊਂਡਡਾਨਿਕੀ ਮਾਠਾਨਿਕੁਨੁਪਿੰਚੇਂ ਸਾਮੁਠੁਠੁ
ਮਰੇਵਠੁਕੀ ਲੇਂਦੁ.

ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਰੀਗਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੰਗਾ ਠੀਰੰਲੋਂ ਠਲਨਿ ਗੁੰਡੁ ਚੇਂਸੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠਾ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੇਂ, ਅਪੁਠੁਠੁ
ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪਵਿਠ੍ਰ ਗੰਗਾਲੁਗਾ ਭਾਵਿਸ਼੍ਰਾਨੁ.

ਤਿਭਵਣ ਤਾਰਣਗਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥

ఓ' గుడ్డివాడా, మూడు ప్రపంచాలకు రక్షకుడు అయిన ఒక గురువును మీరు ఎందుకు గుర్తుచేసుకోరు. || 2||

ਕਰਿ ਪਟੰਬ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥

ఓ యోగి, మీరు మీ తపస్సు ప్రదర్శనలతో ప్రజలను సంతృప్తి పరుస్తారు మరియు ప్రసంగాలను కోల్పోతారు, కానీ మీ సందేహం ఎప్పటికీ పోదు.

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਚੈਤਨਾਭੀਯੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿ ਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ
ਵੇਂਬਡਿੰਚਾਲਿਠ ਅਵਸਰੰ ਵੰਮੁੰਦਿ?

ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿ ਵਕਾਗ੍ਰਠਠੋ ਨਿਸ਼ਠੁਮੁਨਿ ਦੋਵੁਨਿਪੁ
ਧਾਠਿੰਚੰਡਿ.

ਕਾਰੇ ਬੇਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ ਯੋਗੀ, ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਅੰਠ ਅਬਢਾਲਨੁ ਊਚਠਿੰਚਾਰੁ?

ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥

ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਕ੍ਰੁਰਮੁਨਿ (ਭੰਦ੍ਰਿਯਾਲੁ ਦੁਰੁਠਾਲਨੁ ਵੇਂਟਾਡੁਠੁਨਾਠੁ), ਮਰਿਯੁ
ਮਨਸੁਠੁਨਿਠੁਲਾਠਿਦਿ (ਨੀਠਿਵੰਠੁਮੁਨਿ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਠੇਲਿਯਦੁ). ਮਾਯਨੁ
ਵੇਂਬਡਿੰਚਾਲਿ ਮੀ ਜੀਵਿਠੰ ਗਡਿਚਿਠੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥

ਕਾਨੀ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਠਿਠੁਡੁ, ਅਠੁਠੁ ਪ੍ਰਵੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਖਾਲੀ ਚੇਠੁਲਠੋ
ਬਯਲੁਦੇਰਿਨਪੁਠੁ, ਨਗੁਸ਼ਰੀਰੰ ਕਾਲਿਠੋਵਡਾਨਿਚੁਸਿ ਪਸ਼ਾਠੁਪਠੁਠਾਰੁ

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਚਯਠੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੁਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਮਾਨਿਖੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਦੁਠੰਗਾ ਪ੍ਰਠਿਠਿਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਨਿਠੁਗੁਠੁਲਕੁ
ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਮਰਿਯੁ ਊਠੁਮ ਮੰਠੰ ਨਿਵਾਰਠ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਨਿ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਠੁੰਦਿ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਮੀਰੁ ਪੁਠਿਨ ਠਰਾਠ ਚੇਸਿਨ ਚੇਡੁ ਪਨੁਲ ਪ੍ਰਠਾਵਾਨਿਠਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਦੋਵੁਠੁ
ਗੁਰੁੰਚੁਠੋਂਡਿ.

ਮਨ ਏਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਸੋਦਰਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਠੁਮੇ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕੁਡੁ.

ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਮੈ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁ ਮੂਆਡੁ ਪ੍ਰੇਰਣਲ (ਧਰਠ, ਦੁਰ੍ਹਠਿਠ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਤਿ) ਕਾਰਣੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਠੁਹਾਰਾਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਟੇਲਿਯਨਿ ਦੇਵੁਠੁ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥

ਮਾਯੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕਿ ਚਕੇਠੁ ਲੇਦਾ ਮੋਲਾਸਿੰ ਵੰਠੀ ਠੀਪਿਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ਮਨਮੰਦਰੰ ਦਾਨਿ ਲੋਠੁਲੋ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਠਾਮੁ.

ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੁਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੁਕਸਿ ਮੁਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥

ਊਂ ਸੋਦਰਾ, ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਠੀਲੋ, ਮਰਠਪੁ ਏਲੁਕ ਜੀਵਿਠਪੁ ਠਾਡੁਨੁ ਕੋਰੁਕੁਠੁਨਠੁਠੁਗਾ ਮਨ ਜੀਵਿਠ ਕਾਲਾਨਿਠੁਲਾ ਠਗੁਠੁੰਦੋ ਮਨਕੁ ਟੇਲਿਯਦੁ,

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥

ਸੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁਲੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਵਾਰੁ ਸਮਾਨ ਨਿਪਠੁਠੀਲੋ ਨੋਪਿਠੁਠੋ ਬਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠੁ. ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਠੁਮੇ ਈਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਠੁੰਦੁਠਾਰੁ.

ਜੇ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥

ਊਂ ਸੋਦਰਾ, ਅਠਨੁ ਏਮਿ ਚੇਸੇ, ਅਦਿ ਮਾਠੁਮੇ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦਿ; ਗਠ ਪਨੁਲ ਆਠਾਰੰਗਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠੁੰਦਿਨਿ ਵਿਠਿਨਿ ਠੁਡਿਚਿਵੇਠੁਲੇਮੁ.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਉਣੇ ਜੇ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਠੋਠੁੰਦਿਨਿ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਨਿੰਡਿਠੁੰਦੁਠਾਰੁ, ਏ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਏਨਠੁਠੁ ਠਕੁਠੁ ਕਾਦੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੁਝਾ ਕਿਠੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

ਮਨ ਮਨਸੁ ਮੁਰਿੰਠ ਵਿਨਠੰਗਾ ਮਾਰਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਨ ਮੁਠਠ ਮਨਸੁ ਠੋਂਠ ਆਠਾਠਿਠੁ ਲਾਠਾਨਿਠੁਠੁੰਦੁਠੁੰਦਿਨਿ ਨਾਨਕੋ ਅੰਟੁਨਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ ਚਠੁਠੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਠੁ:

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੁ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥

ਮਾ ਠਲੀ ਏਵਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਾ ਠੰਡੀ ਏਵਰੁ? ਮੇਮੁ ਏਕਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਚਾਠੁ?

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੀਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥

ਮੇਂਮੂ ਤਾਂਡੀ ਵੀਰਭ ਯੋਕਫ਼ੀਟੀ ਨੁੰਡੀ ਸੁਫ਼ਿੰਚਬਢਾਮੂ ਮਰਿਯੂ ਤਲੀ ਗਰਭ ਯੋਕਫ਼
ਅਗਿਫ਼ੀ ਰੂਪੋਂਦਿੰਚਬਢਾਮੂ. ਕਾਨੀ ਮੇਂਮੂ ਵੇ ਪੁਰਯੋਜਨੰ ਕੋਸੰ ਸੁਫ਼ਿੰਚਬਢਾਮੋ
ਮਾਕੁ ਟੋਲਿਯਦੁ.

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀ ਮਹਿਮਾਨਿਫ਼ੁ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਏਵਰੁ ਟੋਲੁਸੁਕੋਗਲਰੁ?

ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਸਫ਼ੁਠ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੁ ਲੋਕਿਠਚਲੇਮੂ.

ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ ਜਨਿਠਚਡਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਮਨੰ ਏਨਿਠਕਾਲ ਚੋਲੁ, ਮੋਕਫ਼ੁ,
ਮੁਗਾਲਨੁ ਦਾਟਾਮੋ?

ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥

ਚਾਲਾਸਾਰੁ ਮੇਂਮੂ ਪਾਮੂਲੁ ਮਰਿਯੂ ਏਗਿਰੇ ਪਕੁਲ ਕੁਟੁੰਬਾਲਲੋਂਕੀ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਮੂ.

ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

ਏਕ ਮਾਨਵੁਠੁ ਦੁਕਾਣਾਲੁ ਮਰਿਯੂ ਬਾਗਾ ਕਾਪਲਾ ਏਨਘਾਜਭਵਨਾਲਲੋਂਕੀ ਚੋਰਬਡਠੰ
ਵੰਟੀ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਕੁ ਪਾਲਠਾਠੁ ਮਰਿਯੂ ਦੋਂਗਠਨਾਲੁ ਚੋਸਿੰਨ ਠਰੁਵਾਠ ਈਂਟੀਕੀ
ਵਸੁਠੁ.

ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥

ਏ ਦੋਂਗਠਨਾਲੁ ਚੋਸੇਂਟਪੁਠੁ, ਏਕਰੁ ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੇਨੁਕਕੁ ਚੁਸੁਠਾਰੁ (ਏਵਰੁ
ਚੁਡਠੰ ਲੋਦਨਿ ਨਿਠਾਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ), ਕਾਨੀ ਏ ਦੋਂਗਠਨਾਲਨੁ ਮੀ (ਦੋਵੁਠੁ) ਨੁੰਡੀ ਏਲਾ
ਦਾਚਗਲਰੁ?

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥

ਮਨ ਪਾਪਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਡਾਨਿਕੀ, ਮੇਂਮੂ ਪੁਰਪੰਚਵਾਠੁੰਗਾ ਏਨਘੁਵਿਠੁ ਠੀਰਾਲਨੁ
ਮਰਿਯੂ ਨਦੁਲ ਏਠੁਲਨੁ ਸੰਦਰਿਠਚਡੰ ਪੁਰਾਰੰਭਿਸੁਠਾਮੂ ਮਰਿਯੂ ਦੁਕਾਣਾਲੁ,
ਬਜਾਰੁ ਮਰਿਯੂ ਨਗਰਾਲੋਂ ਯਾਚਿੰਚਟਾਨਿਕੀ ਵੋਲੁਮੂ.

ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥

ਅਦੁਪੁਵੰਠੁਠੋਨ ਮਨਿਪਿ, ਮੀ ਦਯਠੋਂ, ਜਾਗੁਰੁਠੁਗਾ ਮਦਿੰਪੁ ਚੋਸਿੰਨਪੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਮਾ
ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁਨਿ ਅਠਨੁ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਠੁ.

ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥

ਮਨ ਪਾਪਾਲੁ ਸਮੁਦਰਨਲੋਂ ਲੋਕੀਠਚਲੇਨੀ ਨੀਟੀਲਾ ਲੋਕਫ਼ੈਨਨਿਛਾਨਾਠੁ.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਦਯਨੁ ਚੂਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮਮਲੀਘੁਰੁਕੀੰਚੰਡੀ. ਰਾਤਿ
ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਕਲੀਗਿਨ ਸੁਯਲੁ ਕੂਡਾ ਸੁਯੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦਰੰ ਗੁੰਡਾ ਓਦਡਾਨੀਕੀ
ਮੀਰੁ ਸਹਾਯਪਡਗਲਰੁ

ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਰੈ ਕਾਤੀ ॥

ਓ ਮਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਅਤੁਅਗਿਠੁ ਮੰਡੁਠੋਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲ ਕਠੁ ਨਾ
ਅੰਤਰੁਠ ਅਤੁਸੁ ਕੋਸੇਂਸੁੰਦੀ

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥

ਦੇਵੁਨੀ ਅਯੁਨੁ ਗੁਰੁਸੈ, ਰਾਤਿਪਗਲੁ ਓਕਰਿ ਭੀਵਿਠੰਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਿ ਨੋਲਕੁੰਠੁੰਦੰਨੀ ਨਾਨਕੁ
ਚੋਪਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਭੀਰਾਗੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥

ਮੀਰੁ ਨਿਦੁਰੁਪੋਵਡੰਲੋਂ ਰਾਤੁਲੁ ਵੁਧਾ ਚੋਸੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਤਿਨਡੰਲੋਂ ਰੋਯੁਲੁ
(ਸੁਯੰਚ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਅਸਾਠੁਸੁਨਾਠੁ).

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥

ਕੋਂਠ ਡਬੁਠੁਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ ਮੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਮਾਨਵ ਭੀਵਿਠਾਨਿਠੁਲੋਂਠੁਨਾਠੁ

ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮੂਰੁਠੁਲੁ - ਮੀਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਚਿੰਤਿੰਚਿ ਪਸ਼ਾਠੁਪਠੁਠਾਰੁ!

ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਅਪਰਿਮਿਠਮੈਨ ਲੋਕਸੰਪਦਨੁ ਨਿਲ ਚੋਸੇਂਵਠੁਕੀ ਅਨੰਠਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਹਿੰਚਾਲਨੇ
ਕੋਰਿਕ ਓਂਡਦੁ.

ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨਿ ਲੋਕਸੰਪਦਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਤਮੁ ਸਮਯਾਨਿ
ਵੇਚਿਠਿਚਿਨਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੋਨਿ ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਸੰਪਦਨੁ ਕੋਲੋਠੁਆਰੁ.

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੋਨਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਸੰਪਦਨੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਚਡੰ ਦਾਠੁ
ਪਿੰਦਗਲਿਗਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਪੁਰਿ ਓਕਠੁ ਆਠੁਠੁੰਗਾ ਠੁਨਵੰਤੁਲਵੁਠੁਆਰੁ.

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥

ప్రతి ఒకథూ నామ సంపదను పొందాలని కోరుకునప్పటికీ, వారి మునుపటి పనుల ప్రకారం ముందుగా నిర్ణయించబడిన వారు మాత్రమే దీనిని పొందుతారు. || 3||

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

ఓ నానక్, సృష్టిని సృష్టించిన వక్తి మాత్రమే దానిని చూసుకుంటాడు.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥

గురువు ఆజ్ఞను తెలుసుకోలేము. నామ మహిమను ఆయన ఎవరికి మంజూరు చేయవచ్చోవారికి తెలియదు. || 4|| 1|| 18||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ బైరాగన్, మొదటి గురువు:

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేను అడవుల్లో నిర్లిప్తంగా నివసిస్తున్నజింకలా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను, మరియు మీ పేరు జింక కోసం వేర్లు మరియు పండ్లు వంటి నా ఆధార్తిక ఆహారం అవుతుంది.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥

గురువు దయ వల్ల నేను నా ప్రియమైన దేవుణ్ణి కలుసుకుంటే, నేను ఎప్పటికీ ఆయనకు అంకితం చేసుకుంటాను.

ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥

నేను దేవుని నామవర్తకుడిని.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

మీ పేరు నా మొత్తం సంపద మరియు వాణిజ్యం. || 1|| విరామం||

ਕੇਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ఓ దేవుడా, నేను గురువు మాటలను సహజంగా ప్రతిబింబించగలనని మరియు మామిడి చెట్టుపై కూర్చొని కోకిల పాడటం ఆనందిస్తున్నట్లుగా మీ ప్రశంసలను పాడాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥

అప్పర్ణు, అనంతమైన మరియు సాటిలేని అందమైన నా గురుదేవునితో నేను సహజంగా ఏకం అవుతాను. ॥ 2॥

ਮਛਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥

ఒక చేప నీటితో ప్రేమలో ఉనట్లుగా నేను దేవునితో ప్రేమలో ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను, అందువల్ల, అనిశ్చయాలను చూసుకునే ఆయనను నేను అంకితభావంతో ధానిస్తాను.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹੁ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥

ఈ విధంగా, సేభ్యగా ఈదడాన్ని ఆసాధించే చేపలా నా సరళాప్ట గురుదేవునితో నేను ఐక్యం అవుతాను. ॥ 3॥

ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, నేను భూమిలో నివసిస్తున్న పాములా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను, గురువు మాట నా హృదయంలో నివసిస్తోంది, నేను పాములా నిరర్థుంగా మారతాను

ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥

ఓ' నానక్, ఆ ఆత్మవధువులు చాలా అదృష్టవంతులు, వారు సరోస్థత్ర ఆతతో ఏకం అవుతారు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడు:

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

రాగ్ గౌరీ పూర్వదీపకీ, మొదటి గురువు:

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

దేవుని స్తుతి నిండి, ఆయన సద్గుణాలను ధానించే ఆ పరిశుద్ధ సంఘంలో,

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

ఓ నా సేఖ్షితులారా, మీరు కూడా ఆ పవిత్ర సభలో వెళ్లి సోహిలా (ఆయన స్తుతి పాట) పాడతారు మరియు సృష్టికర్తను ప్రేమతో మరియు భక్తితో ధానిస్తారు.

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ಅವುನು, ನಾ ಪ್ರಿಯಮైన ಸೆಖ್ಖಾತುಲಾರಾ, ನಾ ನಿರਭುದੇವುನಿ ಸੋಹಿಲಾನು (ಆಯನ ಸ್ತುತಿ ಪಾಟ) ಪಾಡಂಡಿ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಶಾಶ್ತ್ರ ಶಾಂತಿನಿ ಕಲಿಗಿಂಚೆ ಆಯನ ಸ್ತುತಿ ಪಾಟಲಕು ನನುನೋನು ಅಂಕಿತಂ
ಚೆಸುಕುಂಟುನಾಘು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ಸਮಾಲੀਅನಿ ਦੇਖೆಗಾ ਦੇਵਣਹಾರು ॥

ರೋಜು ರೋಜುಕಾ ತನ ಸೃಷ್ಟಿನಿ ಚಾಸುಕುಂಟುನುಪ್ಪೊಪ್ಪಯೋಜಕುಡು ಕೂಡಾ ಮೆ
ಅವಸರಾಲನು ಚಾಸುಕುಂಟಾಡು.

ਤੇਰੇ ਦಾನੈ ಕੀਮತಿ ನಾ ಪਵೈ ತಿಸು ದಾತೆ ಕವಣು ಸುಮಾರು ॥੨॥

ಓ ಮನಿಪಿ, ಮೆರು ಅತನಿ ಬಹುಮತುಲ ವಿಲುವನು ಕೂಡಾ ಅಂಚನಾ ವೆಯಲೆನಪುಥ್ತು;
ಮೆರು ಆ ಪ್ರಯೋಜಕುಡಿ ವಿಲುವನು ಎಲಾ ಅಂಚನಾ ವೆಯಗಲರು? ಆಯನ ಅನಂತುಡು.||
2||

ಸೆಖತಿ ಸಾಗಾ ಲಿಖಿಆ ಮಿಲಿ ಕರಿ ಪಾವಹು ತೆಲು ॥

ನೇನು ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ನಿಪ್ರಖಿಂಚೆ ಸಮಯಂ ಮುಂದೆ ನಿರ್ದಯಿಂಚಬಡಿಂಡಿ. ಓ ನಾ
ಸೆಖ್ಖಾತುಲಾರಾ, ನಾ ಗುರು ಇಂಟಿಕಿ ಬಯಲುದೇರಡಾನಿಕಿ ನನುನುತಯಾರು ಚೆಯ್ತಡಿ.

ದೆಹು ಸಜਣ ಆಸೀಸಜಿಆ ಜಿਉ ಹೆವೈ ಸಾಹಿಬ ಸಿਉ ಮೆಲು ॥੩॥

ನಾ ಗುರುದೇವುನಿತ್ ನೇನು ಐಕ್ಯ ಕಾವಡಾನಿಕಿ ದಯಚೆಸಿ ಮೆ ಆಶೆರಾಠಾಲನು ನಾಕು ಇವ್ತಡಿ. ||
3||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹೆ ਪਾਹੁਚಾ ಸਦੜੇ ਨਿਤ ಪਵೆਨಿ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ಬಯಲುದೇರೆ ತೆದಿ ಮರಿಯು ಸಮಯಂ ಗುರಿಂಚಿ ಸಮಾಚಾರಂ
ಇಂಟಿ ಇಂಟಿಕಿ ಪಂಪಿಣಿ ಚೆಯಬಡುತ್ಂಡಿ, ಮರಿಯು ಪ್ರತಿರೋಜಾ ಪ್ರಜಲನು
ಪಿಲಿಪಿಂಚಡಂ ಜರುಗುತ್ಂಡಿ.

ਸਦਣਹಾರಾ ಸಿಮਰੀਐ ನಾನਕ ಸੇ ದಿਹ ಆವೆನಿ ॥੪॥੧॥੨०॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ರೋಜು ಮನ ಕೊಸಂ ದಗ್ಗರವುತ್ಂಡಿ, ಕಾಬಟ್ಟಿ ಮನಂದರಿನಿ ಸಮನ್ಲು ಚೆಸೆ ವಕ್ತಿನಿ
ಪ್ರಮಪೂರಕ್ ಭಕ್ತಿತ್ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗುರುಂಚುಕೊಂಡಿ.|| 4|| 1|| 20||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ಶಾಶ್ತ್ರ ದೆವುಡು. ಸತ್ಗುರುವು ಕೃಪವಲ್ಲ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਹੇਰੀ: ਮੂਡਵ ਗੁਰੂ, ਨਾਲੁਗੁ ਪੰਕਤੁਲੁ

ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥

ਮੂਡਵ ਮੋਘਾ, ਚੌ-ਪਾਦਾਸ਼:

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਕਲਯਿਕ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਠੇਚਿਘੋਡੁਠੁੰਦੀ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਕਲਯਿਕਲੋ ਅੰਦਰਿਨੀ ਏਕੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਮੋਦਟ ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਡਾ ਤਨਕੁ ਅਨਿਘੁਆਠਾਉ ਠੇਲੁਸੁ. (ਏ ਕਲਯਿਕਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵਡਾਨੀਕੀ).

ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

ਅਯਨ ਅਭੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੁ ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਏਕਮੈਨਪੁਠੁ, ਅ ਵਠੀ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਸਤਗੁਰੂਵੁ ਪਠੁ ਭਕੀਪੁਆਰਠਮੈਨ ਭਯੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਸੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੁ.

ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੀਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕਗੁਰੋਰਵਨੀਯਮੈਨ ਭਯੰਠੋ ਨਿੰਡਿਠੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਸਾਸਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਏਕਰੁ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਯੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਯਨ ਭੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਸਹਾਯੰਗਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਡੁ ਗੋਪਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰਠੁਕੀਮੰਠੁਡੁ; ਅਠਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਠਲੇਮੁ.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

గురువు గారి మాటల దాట్రా అపరిమితమైన సద్గుణాలను భగవంతుని ధానిస్తూ,
పాడేవాడు,

ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ੈ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰੁ ॥੨॥

క్షమించే నా దేవుడు తన పాపాలనిట్టినీ క్షమిస్తాడు.॥ 2॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥

గురువును కలిసిన తరువాత, జ్ఞానం మరియు అవగాహనలు అనీఘోందబడతాయి.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

మనసు స్వనిపభ్రష్టమై ఉనప్పుడు, లోపల దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తుంది,

ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥

మనసులో నిత్యదేవుని ఉనికిని గ్రహించినప్పుడు, ఒకరి మొత్తం ప్రవర్తన సత్యమవుతుంది.

ਉਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥

గురువు గారి మాటలను ప్రతిబింబించడమే అత్యంత ఉన్నతమైన పని అని ఆయన గ్రహించాడు. |3|

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

గురువు నుండి నిజమైన భక్తి ఆరాధన పొందబడుతుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥

కానీ ఒక అరుదైన గురు అనుచరుడు దేవుని పేరును గ్రహిస్తాడు.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

అనిభూహుమతులను ఇచ్చేవాడు ఎప్పటికీ జీవిస్తాడని అతను గట్టిగా నమ్ముతాడు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥

ఓ' నానక్, అతను దేవుని పేరు యొక్క పేమతో నిండి ఉన్నాడు. || 4 || 1 || 21 ||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ గాథ్రాయరీ, మూడవ గురువు:

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

గురువు నుండి దైవిక జ్ఞానాన్ని పొందినవాడు చాలా అరుదు.

ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥

గురువు నుండి దైవిక జ్ఞానాన్ని పొందినవాడు జీవితంలో ఆధ్యాత్మికంగా విజయం సాధిస్తాడు.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁవు నుండి, అతను దేవుని యొక్కసుగుణాల గురించి సహజంగా అవగాహనను పొందుతాడు.

ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥

గुरुవు గారి నుండి, దుర్గుణాల నుండి తప్పించుకునే మార్గాన్నిచూపుతాడు. || 1||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥

పరిపూర్ణ అదృష్టం దాటా, గురువును కలిసేవాడు,

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నిత్యదేవునిలో సహజంగా కలిసిపోతారు. || 1|| విరామం||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

గురువును కలుసుకోవడం వల్ల మాయ కోరిక యొక్కఅగ్నివారిణులైంది.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

గురువు దాటా, ప్రశాంతత మనసుతో నెలకుంటుంది.

ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥

గురువు నుండి ఆధ్యాత్మిక సభ్యత మరియు నీతిప్రవర్తన సీక్తరించబడతాయి.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥

గురువాకల దాటా భగవంతుడితో కలయిక జరుగుతుంది. || 2||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

గురువు లేకుండా, ప్రతి ఒకభూ సందేహంతో తిరుగుతూ ఉంటారు.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభించకుండానే వారు ఘోరమైన బాధపడతారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి నామానిష్ఠాభించిన వాడు,

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਚੈ ਨਿਜਮੈਨ ਗੌਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਡੁ ॥ 3॥

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਚੈਘਾਡੁ ਅਯਿਨਪੁਠੁ, ਮਰੋਵਰਿਨੈਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਅਡਗਟੰ?

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਣਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਆਯਨਠੋ ਏਕਠੁਵੁਤਾਡੁ.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੋ ਊਨਾਘੁ,

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਨਿਲੋ ਆਸ਼ਠੰਗਾ ਕਲਿਸਿਪੋਯਿ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 22॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਯਿਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਆ ਸੰਘੁੰ ਨਿਜੰਗਾ ਸਰੋਨ ਘਲੰ, ਅਕਠ ਏਕਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਪਿਠੁਘੰਗਾ ਤਯਾਰਵੁਤੁੰਦਿ.

ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ਅਕਠ, ਏਕਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਆਸ਼ਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰ ਦਾਠਾ, ਆਯਨ ਆਸ਼ਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਏ ॥

ਦੋਵਿਕ ਪਦੰ ਵਲੁ ਅਨਿਯੁਗਾਲਲੋ ਏਕ ਵਠੀ ਟੋਲੁਸੁਤਾਡੁ.

ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਸਾਚਾ ਆਏ ਆਏ ॥੧॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਡੁ ਤਨਚੈਤਨੋ ਸਮਸੁਤਮੁ ਅਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯ ਚੁਪਿੰਚਾਡੋ, ਆਯਨ ਆ ਵਠੀਨਿ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋ ਏਕਠੁ ਚੈਸੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸੰਸਾਰ ਕੂਰੋਢੀ ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਡੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿਕੰਠੈ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਓਸਲਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਓਨ੍ਹਖੁ ਨਾਲੁਕ ਕਾਲੀਓਗਕ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥

ਅਲਾਠੀ ਨਾਲੁਕ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਲੋਨੀ ਅਮ੍ਰੁਤਾਨਿਹੁਚੀ ਚੁਾਡਦੁ, ਅੰਗੀਕਾਰੰ ਕਾਨੀ
ਪਦਾਲਨੁ ਓਚਠੀਸੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਓਕਰੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਸ਼੍ਰੀਨਮਵਠੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਾਮਨਿਠਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਦਯਨੀਯਮੁਨੈ ਵਝੀ ਵਿਲਪਿਸੁਤਾ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਡੁ. ॥2॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਰਮੁਤਮੁਨੁ ਨਾਲੁਕ ਸਹਾਯਮੁਗਾ ਰੁਚੀਚੁਾਸਿਨਵਾਡੁ,

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪਵਲਨ ਦੋਵੁਨੀ ਸੁਤਿਲੋ ਕਲਿਸਿਓਤਾਡੁ.

ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁਤਾ, ਭਗਵੰਤੁਨਿਪੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਨਾਲੁਕ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥

ਐਦੀ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕ੍ਰਮੁਪ੍ਰਭੁਮੁਨੈ ਪ੍ਰਵਾਹੰ ਨੁੰਡੀ ਠ੍ਰਾਗੁਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੇ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪਵਲੁ ਸਠ੍ਰੁਗਾ ਮਾਰਿਨ ਹ੍ਰੁਦਯੰ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓੰਟੁੰਦੀ.

ਉਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ ਓਨ੍ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਏ ਸਦ੍ਰੁਠੰਮੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਦੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਕੋਸੰ ਆਟਪਢੇ ਮਨਸੁਨਿਜਮੁਨੈਦੇ. ॥ 4॥ 3॥ 23॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਯੀਰੀ, ਮੂਢਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਭਕ੍ਤੀਗੀਤਾਲੁ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰਕੁ ਨਿਜਮੁਨੈ ਆਨੰਦੰ
ਦੋਰਕਦੁ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਅਹੰ ਨੁੰਡੀ ਪਾਡਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਯਤਠ੍ਰ ਅੰਤਾ ਵੁਧਾ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਪਾਟਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡਤਾਰੁ,

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਯੋਕੁਯਦਿਵਠ੍ਰਾਕਾਠ੍ਰੀਪਤਿਬਿੰਬਿਸੁਾਰੁ. ॥ 1॥

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

ਅਦਿ ਨਿਜਮੁਨੈ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੰਠੋਪਪੇਡਿਠੈ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨਸੁਸੁਰੀਰੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਟਾਯਿ, ਆਯਨ ਜੀਵਿਤੰ
ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਪਾਡਟੰ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤੀ ਆਠਧਨਲੁ ਚੇਸੁਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਠ੍ਰ ਨਿਜਮੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਲੈ, ਵਾਰੁ ਨਾਮੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਰੁ.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਮੀਦ ਪ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਆ ਭਕੁਲ ਆਰਾਧਨ ਸਤ੍ਰੁ.

ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਤਮ ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੀ ਤਮ ਮਨਸੁਠੀ ਏਲੁਪੁਠੀ ਊਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥

ਮੂਰਖులు తమను తాము చూపించుకోవడానికి భక్తి ఆరాధనలు చేస్తారు.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

వారు నృత్యం చేసి, మళ్ళీ మళ్ళీ గొంతుతారు, మరియు గొప్ప ధుఃఖాని జ్ఞపరిస్తారు.

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

నాట్యం చేయడం, దూకడం దాటా భక్తి ఆరాధనలు చెయ్యరు.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥

గురువు గారి మాటల దాటా తన ఆతభావనను పూర్తిగా కోల్పోవే వక్తి నిజమైన భక్తి ఆరాధనలతో ఆశీర్వదించబడతారు. || 3||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥

దేవుడు, తన భక్తుల ప్రేమికుడు; ఆయన భక్తి ఆరాధనలను నిరర్థించడానికి వారిని ప్రేరేపిస్తాడు.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥

ఆతఱహంకారాన్ని జమైన భక్తి ఆరాధన దాటా లోలోపల నుండి తొలగిస్తాడు.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

నా నిత్యదేవునికి మానవుల యొక్క అన్ని మూఢాలు తెలుసు, వారు సత్యాధాన చేస్తున్నారా లేదా కేవలం ఆచారాలు చేస్తున్నారా అని.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੈ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన కృపను కురిపించే వక్తి నామాన్ని గ్రహిస్తాడు. || 4|| 4|| 24||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠాయరీ, మూడవ గురువు:

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

ఒకడు మనసును లొంగదీసినపుడు మాయ కొరకు అతని సంచారము ఆగిపోతుంది.

ਬਿਨੁ ਮੁਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਯਾਇ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਓਕਡੁ ਦੋਵੁਠੀ ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ?

ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਔਖਧੰ ਕੋਂਤਮੰਦਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਟੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁਨੁ ਅਦੁਪੁਲੋਕੀ ਤੀਸੁਕੁਨਿ ਰਾਵੋਚੁਠ੍ਰਾਨਿ ਟੇਲਿਸਿਨ
ਵਝੀ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਡੁ. ॥ 1॥

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਦਯਚੁਪਿੰਚੈ ਵਝੀਕੀ ਏ ਗੋਰਵੰ ਐਵਭੁਡਿੰਦਿ,

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ. ॥1॥ ॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚੁਕੁਨਖੁਠੁ,

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਨਸੁ ਘੋਯੁਕ੍ਰਭਾਵੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਵਗਾਹਨ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ,

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥

ਮਤੁਲੋ ਓਨਖੁਨੁਗੁਲਾ, ਮਨਸੁ ਘੋਯੁਹਾਂਤੋ ਨਿੰਡੀ ਓਂਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥

ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਮਨਸੁਨੁ ਤਨ ਬੋਧਨਲਤੋ ਪੁਨਰੁਝੀਵਿੰਪ ਚੋਯਗਲ
ਸਾਮਰ੍ਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਂਦਿ. ॥ 2॥

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਮਨਸੁ ਘੋਯੁਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਮੈਨਦਿ; ਓਕ ਅਰੁਦੋਨ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ
ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੋਂਗਲਡੁ.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਆਤਘੋਯੁਹਾਂਕਾਰਾਨਿਘੋਰੁਲਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਘੋਯੁਪਘੋਯੁੰਗਾ ਮਾਰੁਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥

ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ੰ ਮਨਸੁਘੁ ਅਲੋਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਖੁਰਿਯੁ ਈਤਰ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਨੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੁਲੀੰਚਾਡੁ. ॥
3॥

ਜੇ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਰਖੀੰਚਬਡਾਲਨਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰ੍ਹਯਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਈਕ੍ਰੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਵਿ ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਰੁਲੋ ਕਲੀਸਿਘੋਯਿ ਊਂਟਾਯਿ. ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਏਨਠੁ ਵੇਰੁ ਚੋਯਬਡਵੁ.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਠੁਤ ਸ਼ਕੀਨਿ ਟੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥ 5॥ 25॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਲੋ ਸੁਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁੰ ਪਿਚਿਗ੍ਰਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ਦੁਰ੍ਹਦੁਲੈਮਲੋ, ਅਦਿ ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਮੋਸਘੋਯਿੰਦਿ.

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥

ਓਕਰੁ ਏਕੁਘੁਗਾ ਆੰਦੋਲੰਚ ਚੇੰਦੁਟਾਡੁ ਕਾਨਿ ਨਿਞਮੈਨ ਆਤਮੁ ਗੁਰੁੰਚਲੇਡੁ.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥

ਲੋਕਵਘੁਹਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀਊਂਘਾਰੀ ਭੀਵਿਤਮੰਠਾ ਘੋਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮੈਂ ਹ੍ਰਦਯਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੇਪਮਪੂਰਕ੍ਰਮਾਂ
ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਦੀ।

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮ ਅਮੁੱਠਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਾਲੁਕਨੁ ਤੀਪੀ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਤਨ ਹ੍ਰਦਯਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਕ੍ਰੀ,

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਧਾਰਨਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਵਪਠੀਕੀ ਠੇਲਿਸੀ ਠਮਟਾਡੁ।

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

ਅਹਮਕਾਰਾਨਿਸ਼ੇਰੁਲਿੰਚਿ, ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਾਡੁ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥

ਵਿਧੀ ਰੂਪਕਰੁ ਅਯਿਨਾ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਮੁਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨਾਵਾਡੁ ॥ 2॥

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲਠੀ ਦੋਵੁਡੁ ਵਕੰ ਚੋਸੇ ਮਰੁਠੁ।

ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

ਮਾਯਨੁ ਵੇਂਬਡਿੰਚਿ ਪਰੁਗੋਠਕੁੰਡਾ ਅਠਡੁ ਅਪੁਠਾਡੁ,

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੇਅੰਡੁਕੁੰਡਾਰੁ, ਐਦੀ ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ੇਠੁਲ ਵੰਡੀਦੀ, ਗੁਰੂਵੁ
ਨੁੰਡੀ।

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਚੋਠ ਵਾਰੀ ਹ੍ਰਦਯਮੁਲਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਾਡੁ ॥ 3॥

ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੇਪਮਗਾ ਧਾਰਨਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਸਰੀਰੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਠਮੰਡਲ, ਠਮਟੁੰਡੀ।

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥

ਦੇవుਨਿ ਲੋਲੋਪਲ ਨਿਵਸਿੰਚੁ ਵਛੀ ਮਰਠ ਭਯਮੁਚੈਤ ਬਾਧਪਡਡੁ.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਠੀਨੀ
ਚੁਸੁਕੁਨੈਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਸਦੁਠਾਲ ਯੋਕੁਠਪਾਰਮੁਨ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਆਰਾਠਿਸੁਡੁ. ॥ 4॥ 6॥ 26॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠੁਯੀਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥

ਆਤੁਮੁਠੀਵਸਾਠੁ ਏਵਰੀਕੀ ਚੋਂਦਿਨਦੋ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਠੋਵਾਲੀ?

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਠੋਵਾਲੀ?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨਲੋ ਏਵਰੀਨਿ ਅਂਗੀਕਰਿੰਚਿ ਗੌਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੋ ਵਾਰੁ ਠਾਠੀੰਚਡੰ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਨਨੁਨੋਨੁ ਅਂਕਿਤੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮਿਮਲੁਠੀਠੀਡਿਚਿਨ ਕੁਠੰਲੋ ਨੋਨੁ ਆਠਾਠੀਕੁੰਗਾ ਮਰਠੀਸੁਡੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਠੁ ਆਪਿ ਠੁਲਾਏ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨੁਂਡੀ ਠਪੁਠੁਰੀ ਪਠੀਨ ਵਾਰੁ ਮਿਮਲੁਠੀਮੁਰਚਿਠੋਯਾਰੁ.

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀਕੀ ਬਦੁਲੁ ਮਾਯਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨਘਾਰੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮੁਰਿਘੋਤਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥

ਅਝਾਨੁਲੁ, ਸੰਘੁਲੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੁਲੁ ਪੁਨਰ੍ਠਨਠੁ ਪੰਪਬਡਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਦਯਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਾ ਸੰਠੋਪਿਸੁਨਘਾਰੁ ਸਤ੍ਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਾਰੁ.

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਦਯਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਾ ਦਯਗਲ ਵਾਰਿ ਮੀਦ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਹਾਯੰ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਠਾ ਅਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨ ਵਿਲੀਨਮੈ ਊਨਾਠੁਲੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਗਠ ਠਰਾਠੁਕੁ ਵਿਠਿ ਅਯਿਨ ਵਾਰੁ ਆਠਾਠ੍ਠਿਠ੍ਠ ਝਾਨਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ਏਵਰਿ ਗਮੁਠੁ ਗਠ ਠਰਾਠੁਕੁ ਵੁਠ੍ਠਾੰਠਮੋ ਵਾਰੁ ਠਮ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿ ਅਠਚਿਵੇਸੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇੰਨੁ ਨਾਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁਠੋੰਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਠੇੰਨੁਕੁੰਠੁਨਾਘੁ. ॥ 4॥ 7॥ 27॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠ੍ਠਾਯਿਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂੰ ਅਕਠੁ ਕਿਉ ਕਠਿਆ ਜਾਹਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਠਿੰਚਲੇੰਨਿਵਾਰੁ, ਕਾਬਠ੍ਠੀ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮੁਲਾ ਵਠਿੰਚਗਲੰ?

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰੂవు గారి మాటలోని రుచిని ఉపయోగించి తన అహాన్ని అణచివేసిన వక్త, మీరు అతని మనసులో నివసించడానికి వస్తారు.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥

మీ సద్గుణాలు లెకలేనన్నివాటి విలువను అంచనా వేయలేము. || 1||

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

దేవుని స్తుతి వాక్యము ఆయనలో విలీనమై ఉంటుంది, అది ఎవరికి చెందినదో.

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ వర్ణించలేని సుగుణాలను గురువాకర్ణ దాత్తా మాత్రమే వివరించవచ్చు||1|| విరామం

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥

నిజమైన గురువును నివసించే హృదయం పవిత్ర సంఘమైన సత్ సంగత్.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

సత్యగురువును నివసించే హృదయం, అకఢ దేవుని ప్రశంసలు అసమ్మంగా పొడబడతాయి.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥

సత్యగురువులో నివసించే హృదయం, అకఢ గురువు మాటల దాత్తా అహం కాలిపోతుంది. || 2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥

భక్తి సేవల దాత్తా ఒక గురువు అనుచరుడు దేవుని సమక్షంలోనే ఉంటాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

గురు బోధలను అనుసరించడం దాత్తా, ఆయన దేవుని పేరును హృదయంలో పొందుపరుచుకుంటాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

భక్తి ఆరాధన దాత్తా, ఒక గురు అనుచరుడు దేవుని నామములో విలీనం చేయబడతారు. || 3||

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ఆ ప్రయోజకుడు (దేవుడు) దేవుని స్తుతిని బహుమానంగా సత్కమంగా ఆశీర్వాదించుకుంటాడు,

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ఆ వక్త్రీ సంపూర్ణ సత్యగురువుని ప్రేమలో పడతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥

ఓ' నానక్, నామ ప్రేమతో నిండిన వారికి నమస్కరించండి. || 4||8|| 28||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠ్రాయరీ, మూడవ గురువు:

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥

అనిరూపాలు మరియు రంగులు ఒకే దేవుని నుండి ఉద్భవించాయి.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥

గాలి, నీరు మరియు అగ్నినీజలలో కలిసి ఉంచబడతాయి.

ਕਿੰਨ ਕਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

దేవుడు సత్కమంగా వివిధ రంగుల ఈ జీవులనిబట్టినీ చూసుకుంటాడు. || 1||

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥

ప్రతిచోటా ఒకే దేవుడు ఉండటం ఒక అద్భుతం.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఒక అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే ఈ భావనను ప్రతిబింబిస్తాడు. || 1||
||విరామం||

ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥

దేవుడు సహజంగానే అన్నిపదేశాలలో ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰੀਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

ఈ లోకనాటకాన్నిస్పృష్టించిన దేవుడు ఎక్కడో దాగి ఉన్నాడు, ఎక్కడో కనిపిస్తాడు.

ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥

ਮਾਯ ਨਿਦ੍ਰਨੁੰਡੀ ਤਨਕੀ ਤਾਨੇ ਮੇਲੋਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥

ਅਯਨ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਅਚਨਾ ਵੇਯਲੇਰੁ,

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਥੁ ਤਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਣਾਨੀਕੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਿਨਪਠੀਕੀ.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥

ਗੁਰੁਘੁ ਮਾਟਲਲੋ ਵਿਲੰਨਮੈਨ ਵਾਡੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਵਿਨਘੁਨਿਘੁੰਟਾਡੁ, ਵਾਰਿਨੀ ਅਦਰਿਸੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨੀ ਗੁਰੁਘੁ ਮਾਟਲਲੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਤਾਡੁ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕ ਵਠੀਕੀ ਈਕਠ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਗੋਪਗ੍ਰੋਰਵੰ ਲਭਿਸੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਠੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਲੋ ਵਿਲੰਨੰ ਅਵੁਤਾਡੁ. ॥ 4॥ 9॥ 29॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਏਕ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ ਤਨ ਅਧਾਠੀਕਠੁ ਭੀਵਿਤਾਨੀ ਪਠੀੰਚੁਕੋਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊੰਡੀ, ਦੁੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕਠੁਸੁਗੁਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਸੁਤਾ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਚੋਧਨਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਪੇਮਿੰਚੈ ਵಿನਯਸ੍ਠੁਲੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਤੋਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸਹਾਜੰਗਾ ਤੋਲਿਸਿਨ ਊਂਨਖੁਸ਼ੀ ਕੀ ਲੋਕਭੋਧਨਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੋਲਿਯਦੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੂਰ੍ਠਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਚਿ ਊ ਵਿਸਯੰ ਅਰ੍ਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨਖੁਰੁਦੈਨ ਵਖ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈ. ॥ 1॥ ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਓਕ ਦੁਖੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕਯੁਧੈਸ਼ਾਫ਼ੀਖੁਨਖੁਰੁ ਅਰ੍ਠੰ
ਚੈਸੁਕੋਲੈਡੁ.

ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੁਝੈ ॥

ਅਤਨੁ ਤੋਲਿਵਿਗਾ ਮਾਫ਼ਾਡਤਾਡੁ ਕਾਨਿ ਮਾਯਤੋ ਘੋਰਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਡੁ.

ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥

ਮਾਯ ਚੈਤ ਗੁਠੀਗਾ ਊਂਨਖੁਠੁਵੰਠੀ ਅਝਾਨਿ ਜੀਵਿਤ ਆਟਲੋ ਏਨਖੁਰੁ ਵਿਜਯੰ
ਸਾਧਿੰਚਲੈਡੁ. ॥ 2॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਦੈਵਨਾਮੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਯੋਕਯੁਪਵੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟਗਲੰ.

ਵਿਰਲਾ ਕੇ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਖ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਊ ਵਾਸੁਵਾਨਿ
ਅਰ੍ਠੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਖ਼ੀ ਪ੍ਰਵੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਦਾਟੁਕੁਨਿ ਅਤਨਿ ਮੋੁਤ੍ਰੰ
ਵੰਸ਼ਾਨਿਖੁਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੇਈ ॥

ಈ ಯੁਗంలో (ਚੋಡ) ఏ ఆచారాలు లేదా నీతి పనులు దుర్గుణాల నుండి సేభ్యము సాధించడంలో విజయవంతం కావు.

कली का जन्म चंडाल के पति रोही ॥

ಎಂದುಕంటೆ ಈ ಯುಗంలో, ಅಬద్ಧಂ మరియు చెಡು చాలా ప్రధానమైనవి, ఈ దుష్ట యుగం దుష్టుల హృదయాలలో జనించినట్లు అనిపిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥

కాబట్టి, ఓ నానక్, దేవుని నామానిష్ఠాశ్రించకుండా ఎవరూ దుర్గుణాల నుండి సేభ్యము సాధించరు. || 4|| 10|| 30||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, మూడవ గురువు, గాఢ్రాయరీ:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

నిత్యోవుడు నశించడు, ఆయన ఆజ్ఞలు కూడా.

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

నిర్లక్ష్యు దేవునితో తమ హృదయ అంతరాగ్రం నుండి ప్రేమను కలవారు,

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥

దేవుని సనిద్ధిని నివసించి, ఆయన నామానికి ఎల్లపుక్షూ అనుగుణంగా ఉంటాడు. || 1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ఓ నా మనసా, విని గురువు మాటలను ప్రతిబింబించండి.

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామమును ధాశ్రించి, దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో ఈదుతాడు. |1||విరామం|

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥

మాయ ప్రేమలో మోసపోయి, జనన మరణాల చక్రాలలో చిక్కుకున్నవ్యక్తి.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਦਭੁਦਭੁਭੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦਪੱਲ ਪ੍ਰੇਮ) ਵਲ੍ਲਨੇ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਪੁਠੀੰਦੀ.

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥

ਅਤਭੁਹੰਕਾਰੰਤੋਂ, ਮਾਨਵੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਠਿੰਚਡੁ; ਕਾਬਠੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ
ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਮਿਗਿਲੀ ਊਂਡੀਪੋਂਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਤਨੰਤਲੁ ਤਾਨੁਗਾ ਤਪੁਠੁਠੀ ਪੱਠਾਡੋਂ, ਲੋਕ ਦੇਵੁਨੀ ਚੇਤ ਦਾਰੀ ਤਪਠੁਠਾਡੋਂ?

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਪੱਲੁ ਤਨਕੁਨੁਪੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅ ਮਰੁਠੁ ਮਾਯੁ ਸੇਵਕੁ ਅਕਰੀਤਮੁ
ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

ਦਾਨੀ ਨੁੰਡੀ, ਅਤਨੁ ਭਯੰਕਰਮੁਨੇ ਵੇਦਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੰਪਾਦਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਠੰਗਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੋਂਲੋਂਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਤਠੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਏਵਰਿਨੈਨਾ ਨਡੀਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਆਯਨ
ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਅਨਿਸੁੰਦੇਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੀ, ਅਤਨੁ ਏਕੇ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਨੀ ਅਨਿਸੁੰਪਦਲ
ਵਲੇ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ. ॥ 4॥ 11॥ 31॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਵੇਲੀ ਅ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਾਠਾਨਿ
ਅਡੀਗਿਨਪੁਠੁ,

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ

ਗੁਰੂ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮਾਨਿਯਾਫ਼ੀੰਚਡੰ ਵਲ ਕਲੀਗੇ
ਸ਼ਰਯੋਜਨਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਫ਼ੁ ਨਮਫ਼ੁੰ ਓੰਦਨਿ ਵਾਰੁ ਨਾਕੁ ਚੋਬੁਤਾਰੁ.

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਲੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

ਅਯਿਨਾ, ਓ ਅਵਗਾਹਨ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਮਾਠਰਮੇ ਪਿੰਦਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਫ਼ੁਮੈਨ ਭਫ਼ੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਚੋਸੇ ਭਫ਼ੀ ਓਰਾਧਨਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸੀਫ਼ਰਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਵਫ਼ੀ ਯੋਕੁਮਨਸੁਨਿਪਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ, ਅਠਨੁ ਸੀਠੁਨਾਨਿਪਠਿਬਿੰਬਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਫ਼ੀ ਝੀਵਿੰਚੀ ਓਨਘੁਠਠੋ ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਪਠੰਚ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ
ਪਿੰਦਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਫ਼ੀ ਯੋਕੁਠੁਠੁ ਓਦਾਠੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ.

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥

ਅਠਨੁ ਸਹਾਠੰਗਾ ਸਮਾਨਠਠਿਠਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਓਨਘੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਫ਼ੀ ਓਰਾਧਨ ਚੋਯਲੇਮੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ਮਾਯੁਪਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰ, ਪ੍ਰੇਮੁ ਵਿਸੰ ਲਾੰਠੀਵਿ, ਓਦੀ ਓਕ ਵਫ਼ੀ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿ
ਨਾਸਨੰ ਚੋਸ਼ਾਯੁ.

ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥

ਮਾਯ ਪਿਲ੍ਲੂ, ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੈਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਒ਕ ਵਝੀਨਿ ਮੋਸੰ ਚੋਸ੍ਰਾਯਿ,

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥

ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਗੁਠੀਵਾਡੁ, ਸੀਠ੍ਰੁ ਸੰਕਲ੍ਰੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਝੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੁਵਾਡੁ,

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਏਲ੍ਲੁਵੁਠ੍ਰੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭਝੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਨਿਰਘੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੀਨਿਨਿ ਅਠ੍ਰੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਟੀ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 12॥ 32॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਯੀਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਡੰ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਅਨੋ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ ਨਾਲੁਗੁ ਕਾਲਾਲਲੋ ਨਿਰਘੋੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥

ਅਰੁਦੈਨ ਪਰਿਪੁਰਠ ਵਝੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਊ ਚਰਲ੍ਰਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੰਠੋ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਭਲਾ ਚੋਸੇਵਾਡੁ ਠਰਗਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ, ਭਦਿ ਏਨਠ੍ਰੁ ਠਗ੍ਰਦੁ.

ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੇਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥

అలాంటి వక్త్రీ ఈ లోకంలో ఎల్లపుణ్ణూ శాంతిని అనుభవించి దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవానిష్ఠుండుతాడు. ॥ 1॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

నా మనసుల్లో, మీరు గురు బోధనలను అనుమానించకూడదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుబోధనల దాత్రా భక్తి ఆరాధనలు చేసి దేవుని నామము యొక్క అదుఱ్ఱమైన మకరందంలో మీరు పాల్గొనాలి. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించే వారు ఈ ప్రపంచంలో సరోధ్ధతులు.

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

వారు తమను తాము కాపాడుకుంటారు మరియు వారి తరాలన్నిటినీ కూడా విమోచిస్తారు.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

వారు దేవుని నామానిశ్ఠమ హృదయాల్లో ఉంచుకుంటారు.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥

నామంతో నిండిన వారు, దుర్గుణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రానిధాటారు. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥

సత్యగురువు బోధనలను పాటించేవారు ఎల్లపుణ్ణూ ఇతరుల సేవలో వినయంగా ఉంటారు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

వారు తమ అహంనిర్హరిస్తారు మరియు వారి హృదయం తామర పువ్వులా వికసించినట్లు సంతోషంగా భావిస్తారు.

ਅਨਹਦ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਕਿਰੰਤਰ ਧੈਵਿਕ ਸ਼ਾਵਫ਼ਤ ਵਾਟੀਲੋਂ ਆਡੁਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਵਿ
ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਟਾਯੀ.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਕਿਰੰਤਰ ਧੈਵਿਕ ਸ਼ਾਵਫ਼ਤ ਵਾਟੀਲੋਂ ਆਡੁਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਵਿ
ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਟਾਯੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਸੇਵ ਚੇਸੇਵਾਰੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਡੰਲੋਂ
ਪਲਿਕੀਨ ਵਾਰਿ ਮਾਟਲੁ ਨਿਜਮਵੁਤਾਯੀ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਯੁਗਯੁਗਾਲੁਗਾ ਭਕੁਲੁ ਆ ਮਾਟਲਨੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਚਦੁਵੁਤਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥

ਵੀਰੁ ਏਪੁਫ਼ੁ ਫ਼ੇਮਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋਂ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥

ఓ నానక్, దేవుని నామముతో నిండిపోయిన వారు నిజంగా వేరుచేయబడి, లోకసంబంధాల నుండి విముక్తి పొందుతారు. ||4||13|| 33||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠ్రాయరీ, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥

గొప్పత్రదృష్టం మరియు విధి దాఠ్రా, నిజమైన గురువుతో ఒకడు కలుస్తాడు,

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥

నామం తన హృదయంలో నివసించినపుఠ్రు అతను ప్రతిరోజూ దేవుని పేరు యొక్క అమృతాన్ని త్రాస్తాఠ్రు. || 1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

గురుబోధనల దాఠ్రా దేవుని నామాన్నిపేమగా ధాఠ్రించిన వాడు,

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਗਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను జీవిత ఆటలో గెలిచి నామ సంపదను సంపాదిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥

గురువాకఠ్రు ఎవరికి మధురముగా అందుతుందో, వారికి గురువాకఠ్రు ధాఠ్రము, దివ్య జ్ఞానమును అందిస్తుంది.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥

కానీ గురు కృప దాఠ్రా అరుదైన వఠ్రీ మాత్రమే ఈ మాధురాఠ్రుఠ్రుచి చూస్తాడు. || 2||

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥

అనిఠ్రకాల మత కరఠ్రు మరియు మంచి పనులను చేసేవారు,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥

నామం లేకుండా, ఈ ఆచారాలు మరియు పనులు అహంనిఠ్రెంచి వారి జీవితం నాశనమవుతుంది. || 3||

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥

ਨਾਮੁ ਲੇਨਿ ਵੱਝੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਛਚੁਖੁ ਕਲ੍ਪੁਬਡੀ ਛੰਟਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੁਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪੋਂਦਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤਨੁ
ਵਿਡੁਦਲ ਅਵੁਤਾਡੁ. |4|14|34|

ਮਹਲਾ ੩ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥

ਮੇਘੁਲੁ ਭੂਮਿ ਪੈ ਵਰ੍ਹਾਨਿਖੁਮਠਿੰਚੁਤਾਯਿ, ਵਾਣੀ ਨੀਰੁ ਭੂਮਿਲੋਪਲ ਕੂਡਾ ਲੇਦਾ?
ਅਦੇਵਿਧੰਗਾ, ਐਪਠੀਕੇ ਛਨਝਾਨੰ ਕਨਾਅਦਨਪੁ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਅਵਸਰੰ.

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਠੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥

ਭੂਮਿਲੋਪਲ ਨੀਰੁ ਨਦੁਲ ਰੂਪੰਲੋ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਮੇਘੁਲੁ ਵਿਵਿਧ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਵਰ੍ਹਾਨਿਖੁਰਿਪਿਸੁਤਾਯਿ. ਅਲਾਗੇ, ਵੇਦਝਾਨੰ ਕੋਂਠ ਛਨਠੁ ਵਠਾਲਕੁ
ਲਭਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਯੋਗਕੁ ਅਠਮਯੇਘੁਲੋ ਅਦਨਪੁ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਘਾਠੀ
ਚੇਯਾਲਿਠ ਅਵਸਰੰ ਛੰਦਿ. || 1||

ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥

ਓ ਬਾਬਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਏ ਸੰਦੇਹੰਨਿਖੁਦਿਲਿੰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਦਿ, ਏਕਠੁ ਯਰਿਗਿਨਾ ਅਦਿ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਸਿੰਦੇ. ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਚਿਵਰਿਕੀ
ਠਿਰਿਗੇ ਅਤਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਤੁੰਦਿ. || 1|| ਵਿਰਾਮੰ||

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥

ਏਕ ਮਹਿਲੰਗਾ ਲੇਦਾ ਪੁਰੁਸੁਡੀਗਾ, ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ ਏਮੀ ਚੇਯਲੇਰੁ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਘੋਭਿਨਖੁਰੁਪਾਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨੀਵੇ, ਮਰਿਯੁ ਅਵਨੀਘੋਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਲੋ
ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਤਾਯਿ. || 2||

ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਮਰਚਿ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਨੇਕ ਜਨਮੁ ਦਾਠਾ ਵੇਲੇਤਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਦੁਇਕ ਝਾਨਾਨੀ
ਪੋਂਦੀਨਪੁਠੁ ਵਾਰੀ ਸੰਚਾਰਮੁ ਆਗਿਪੋਂਤੁੰਦੀ.

ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਡੀਪੋਂਦੀਨ ਵਾਰੁ ਈ ਪੁਰਪੰਚੰ ਵੇਰੀ ਸੁਘੀ ਅਨੇਦੀ
ਐਠਨਕੁ ਠੇਲੁਸੁ ਅਨੀ ਅਠੰ ॥ 3॥

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਐਦੀ ਮੀ ਮਾਠ ਮਰਿਠੁ ਮੀਰੰਦਰੁ ਮੀ ਅੰਠਠ ਮੀਰੁ ਪੁਰਿਚੋਂਟਾ ਵਾਠੀ
ਚੇਂਦੁਠੁਨਾਠੁ. ਅਕਠੁ ਸੰਦੇਹੰ ਵੇਂਦੁਕੁ ਊਂਡਾਲੀ?

ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਠਨੀ ਐਠੁਠੁਠੁ ਕਾਠਿਠੋਂ ਵੇਕੰ ਅਵੁਠੁੰਦੀ, ਅਠਨੀਕੀ ਜਨਨ ਮਰਿਠੁ
ਮਰਠ ਚਕੁਰਾਲੁ ਐਕ ਊਂਡਵੁ. |4|| 1|| 15|| 35||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਦੁਠੁਦੁਠੈਮਠੋਂ ਮੁਡਿਪਡੀ ਊਂਨਾਠੁਡਾ, ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁ ਐਠਾਠੀਠੰਗਾ
ਚਚਿਠੋਂਠੀੰਦੀ.

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਦੁਠੁਦੁਠਾਠੀਕੀ ਲੋਂਨਠ, ਈ ਸੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰ ਵਠੁਲੁ ਅਹੰਠੋਂ ਪੁਰੇਪਿੰਚਬਡੀਨ
ਚਰਠੁਕੁ ਪਾਲਠੁਠਾਰੁ ਮਰਿਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਐਠਾਨੰਲੋਂ ਠੀਕੁ ਅਨੁਠਵਿਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਚੇਠਨਾਠੀਠੁਰੁ ਠੋਂਠਨਲਪੇ ਕੇਂਦੁਰਿੰਚੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਠੋਂਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੁ ਨਿਠੀਨੀ ਪੋਂਦੰਡੀ, ਐਦੀ ਮਿਮੁਠੀਠੈਵਿਕ ਨਾਠੁਠਾਨੰਲੋਂ
ਕਾਪਾਡੁਠੁੰਦੀ.॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਵਾਰੀ ਮਨਸੁ ਯੋਯੁਕ੍ਸ਼ਮੋਂਡਿਤਨੰ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਲਕ੍ਸ਼ਲਾਦਿ ਅਵਤਾਰਾਲ ਗੁੰਡਾ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥

ਏ ਪ੍ਰਯਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚ ਲੇਦੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਵਾਰੁ ਮਲ੍ਹੀ ਮਲ੍ਹੀ
ਗਰਭਲੋਂ ਪਡਵੇਯੁਬਡਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਤਮੁ ਅਤਮੁ ਅਰਠੰ ਚੇਂਸੁਕੁਨ੍ਹੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁ
ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਕ੍ਤੀ ਆਠਨਠੋਂ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡਡੰ ਵਲੁ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੋਂ ਵਿਲੀਨਮੁ,
ਆ ਵਿਠੰਗਾ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤੁੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਤਨ ਅਹੰਨਿਘਾਸ਼ਨੰ ਚੇਂਸਿ, ਦਾਨਿਪੈ ਵਿਸ਼ਾਘੋਨਿਘੋਂਪੋਂਦਿੰਚਿ,
ਐਤਰ ਅਨਿਠੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਤਠਿੰਚੇਂ ਵਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾਨੇਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤੀ ਯੋਕੁਸ਼ੰਪਦਨੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 16॥ 36॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਨੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਂਤ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਬਡਿੰਦੰਚੇਂ, ਵਠੁਵੁ ਤਨ ਤਲਿੰਦੰਡੁਲ ਐਂਠੁ
(ਏ ਲੋਕੰ) ਕੋਨਿਠੁਠੋਂਯੁ ਮਾਠੁਵੇਂ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸੇਠਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੁਠੁਠੁਵਠੁਵੁ
ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁੰਦਿ.

ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥

ಈ ಲೋಕంలో ಸದ್ಗುಣಾಲನು ಸಂಪಾದించುಕುంటುನು ಆತಫಧುವು ದೇವನಿ ಆಸ್ಥಾನంలో
ಗೌರವಾನಿಷ್ಠಾಂದುತುಂದಿ.

ਗੁರಮੁಖಿ ಸਹಜಿ ಸಮಾಣಿಆ ಹರಿ ಹರಿ ਮನಿ ਭਾਇਆ ॥੧॥

ಗುರುಕೃಪವಲನ ದೇವುಡು ಸಂತೋಷಕರಮುಗಾ ಕನಿಪಿಂಚೆ ಆತಫಧುವು ಆಯನಲೊ
ಸಹಜಂಗಾ ಕಲಿಸಿಪೊತಾಯಿ. || 1||

ਸਸುರੈ ਪೆਈਐ ਪਿರು ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿತು ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆಪ್ಪಿತ್ತುಡು, ಆ ಭರ್ತ-ದೇವುಡು ಎಲಾ ಗ್ರಹಿಂಚಗಲಡೊ ನಾಕು ಚಪ್ಪಡಿ? ಈ
ಪ್ರಪಂಚంలో ಮರಿಯು ಅಂತಕು ಮಿಂಚಿನ ಪ್ರಪಂಚంలో ಎವರು ನಿವಸಿಸ್ತಾರು.

ਆਪಿ ਨਿರੰਜਨੁ ಅਲਖು ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹಾਉ ॥

ನಿಷ್ಕೃಷ್ಣುಡೊ ದೇವುಡು ಅಗೊಚರುಡು. ತನತೊನೆ ವಕ್ಷಿಣಿ ಏಕಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾಡು. || 1||
ವಿರಾಮಂ||

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు జ్ఞానాన్నివరిమీద అనుగ్రహించుకుంటారు, వారు నామాన్ని ధాన్వించుంటారు.

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥

అదృష్టం దాత్రా, సత్యగురువును కలుసుకునే వక్త్రీ నామ మకరందానిర్దుచి చూస్తాడు.

ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥

అతని అహంకారం మరియు దృఢదృఢ నిరూలించబడ్డాయి మరియు అతను సహజంగా ఆనందంలో ఉంటాడు.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥

ఆయనే సరస్థు; అతను సత్వంగా మనల్నినామంతో కలుపుతాడు. || 2||

ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨੁ ਇਆਣੇ ॥

అహంకార గర్భంతో ఆతబిత్తం కలిగిన వక్త్రులు భగవంతుణ్ణి గ్రహించలేరు; వారు అజ్ఞానులు మరియు మూర్ఖులు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥

వీరు సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించరు, చివరికి, వారు పశాన్తాపథుతారు మరియు పదే పదే చింతిస్తారు.

ਗਰਭ ਜੇਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥

వారు జననమరణాల చక్రాలలో ఇరుకుపోతారు మరియు చివరికి వారు ఈ జనన మరియు మరణాల రౌండ్లలో ఆధాత్మికంగా కుళిపోతారు.

ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥

ఈ సస్థంకలము సందోహములో తపిపోవచన్వి నా సృష్టికర్తకు సంతోషము కలిగిస్తుంది. || 3||

ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥

నా పరిపూర్ణ దేవునిచే పరిపూర్ణమైన విధితో ముందుగా నిర్ణయించబడిన వాడు,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਦੁਰਭੰਗੁਲੁਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਣੁ.

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧੁ ਬੀਰਾ ॥

ਭਪੁਠੁ, ਏਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਨਾ ਤੰਡੀ, ਤਲੀ, ਸੋਦਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥

ਓ ਏਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ ਮੀ ਵਨਯਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਡੈਨ ਨਾਨਕੁ ਨੁ ਮੀਠੋ
ਐਕੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 4॥ 3॥ 17॥ 37॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਏਵਿਕ ਝੁਨਾਨਿਘੋਂਡੀ, ਏਵੁਨਿ ਸਦੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਾਨੁ.

ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਡੰ ਏਠਾ, ਦੁਰੁਠਾਲਠੋ ਕਲੁਸਿਠਮੈਨ ਬੁਠੀ
ਝੁਨੋਂਦਯਮਵੁਠੁੰਡੀ.

ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੁਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

ਏਵੁਡੁ ਮਾਯ ਪੁਠਾਵਾਨਿਘੋਂਡੀ ਚੀਕਟੀਨਿ ਠੁਡੀਚਿਵੇਂਸੁਣੁ.

ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥

ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਅੰਠ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੀਕੀ ਮਾਤੁਰਮੇ
ਆਨੰਦਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥

ਓ ਸਾਠੁਵੁਲਾਰਾ, ਨੇਂਨੁ ਆਠਾਠੀਕੰਗਾ ਏਵਰਿਨਿ ਬੁਠੀਕਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੋਂ ਅਨੁਕੁੰਟੁ,
ਏਵੁਠੀ ਏਲਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲਨੋਂ ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਕੁ ਚੇਪੁਠੀ.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਒ਕ ਕੁੰਠੰਗੁ ਕੂਡਾ ਬੁਰੁਕਲੇਨੁ. ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁ
ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਯੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮੁਠੰਗੁ ਪਾਠੋਂਟਾਨੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥

ਨੇਨੁ ਰੋਝਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਡਤਾਨੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ ਖਿਮੁਕੁ
ਚੇਸੁਡੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥

ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮ ਸਾਰਾਨਿਅੰਦੁਕੁਨਾਘੁ; ਝਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਘੁਰਿਯੁ
ਸ਼ਰੀਰੰ ਦਾਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯੰਬਠਾਯੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨਨੁ ਬਹੁਮਤਿਗਾ ਝਚਿਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠਨੁਠੁ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁ ਚੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਘੁ, ਵਾਰਿ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

ਸਾਰਘਾਮ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠਾਲ ਯੋਕੁਪਦਾਠ, ਕਾਨੀ ਮਨਮੰਦਰੰ ਦੁਠੁਠਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀ
ਠਨਾਘੁ.

ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਠੁਠਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥

ਠ ਦੁਠੁਠਾਲ ਪੁਰੁਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰੰਗੁ ਪਾਪੁਲਮੈਨ ਮਨੰ ਰਾਠੁਲਾ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਮੁ;
ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਲਿਠਾਠੀਸੁਡੁ.

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥

ਠ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਠੁਠਾਲ ਯੋਕੁਠੀਪੁਠੁਠਮੈਨ ਪੁਰਦਾਠ, ਕਾਨੀ ਮੇਮੁ ਦੁਠੁਠਾਲਠੋ
ਨਿੰਡੀ ਠਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ਠ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਗੁ ਪੁਰੁਵੇਸਿੰਚਾਮੁ; ਮੀਰੁ ਅਠੁਠੁ ਮੁਠੁਲੈਨ
ਵਠੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਚੇਸਿਨਲੈ ਦਯਚੇਸਿ ਮਮੁਲਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚੰਡੀ.
॥ 3॥

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੂਬੰਧਨਲ ਦਾਠਾ ਤਮ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ ਧਾਠੀਂਚਿਨ ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ
ਸਮਤੁਕਾਨ੍ਰਿਅਨੰਦਾਨ੍ਰਿਪੁੰਦਾਰੁ.

ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਠ੍ਰੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਤਮ ਹ੍ਰਾਦਯਾਠ੍ਰੋ ਅਨੰਦਗੀਤਾਨ੍ਰਿ
ਪਾਡੁਤੁਨਠ੍ਰੁਤ ਅਨੰਦਾਨ੍ਰਿਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠ੍ਰਾ, ਐਦਿ ਨੀ ਯੋਦੁਠ੍ਰ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨ; ਦਯਚੇਸਿ ਦਯ ਚੁਪਿ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਰਿਠ੍ਰ
ਮਿਮਲ੍ਰਿਪੁਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇਲਾ ਚੇਯੰਡਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੁੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿੰਸਿਨ ਵਾਰਿ ਅਠ੍ਰੁਠ੍ਰ ਵਿਨਯਪੁਰੁਸ਼ਮੈਨ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਨਾਨਕ
ਵੇਡੁਕੋਵਾਲਿ. ॥ 4॥ 4॥ 18॥ 38॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਠ੍ਰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿਨ ਓਕ ਨਿਠ੍ਰਦੇਵੁਠ੍ਰੁ:

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਯਿਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਚੋ- ਪਾਦੁਲੁ:

ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਸ੍ਰਾਸ੍ਰਾਲਨੁ, ਸ੍ਰੁਤੁਲਨੁ (ਪਿੰਦੁ ਪਵਿਠ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠਾਲਨੁ) ਚਦੁਵੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਜੇਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥

ਯੋਗਿ ਤਨ ਐਠ੍ਰਿਠ੍ਰ ਨਾਯਕੁਡੁ ਗੋਰਖੋ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਂਸ੍ਰਾਡੁ.

ਮੈ ਮੁਰਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥

ਅਯੁਨੁਠ੍ਰੈਨ ਨੇਨੁ, ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠ੍ਰਾਠੀਂਚਡਾਨ੍ਰਿਮੁਠ੍ਰਮੇ
ਨੇਰੁਠ੍ਰੁਨਾਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥

ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਅੰਤਿਮ ਵਿਠਿ ਏਮਿਠ੍ਰੋ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਹਰਿ ਭਜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾਯੀ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕੀਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰਾਨਿਖਾਦੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥

సనాఖి (ముని) తన శరీరానిఱ్ఱూడిదను పూసి అలంకరిస్తాడు.

ਪਰ ਤਿੱਖ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

స్రీలందరితో సంపరాఖికి దూరంగా ఉంటూ బ్రహ్మచరాఖిఱ్ఱాచరిస్తాడు.

ਮੈ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, నేను అఱ్ఱానిని మరియు నేను నా ఆశలను మీపై ఉంచాను. ॥ 2॥

ਖੜੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੁਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥

క్షత్రియుడు (యోధుడు) ధైర్యగా వధహరిస్తాడు మరియు అతని ధైరాఖికి గుర్తింపును కలిగి ఉంటాడు.

ਸੁਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥

శుద్రులు (సేవ చేసే వర్గం), వైషుఱ్ఱు (వాఱ్ఱార వర్గం) తమ రక్షణ ఇతరులకు సేవ చేయడంలోనే ఉందని భావిస్తారు.

ਮੈ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥

నేను అఱ్ఱానిని, కానీ దేవుని నామముపై ధాఱ్ఱం చేసి, దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రం నుండి రక్షిస్తుందని నేను గట్టిగా నముఱ్ఱునాఱ్ఱు. ॥ 3॥

ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మొత్తం విశ్ఱ నీదే; మీరు దానిలో ఉనాఱ్ఱు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు గురు అనుచరుడికి తన పేరు యొక్కమహిమను ఆశీరఱ్ఱిస్తాడు.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥

నేను, అంధుడుని (అఱ్ఱానిని), మీలో మాత్రమే నా మద్దతును పునరుద్ధరించాను. ॥ 4॥
1॥ 39॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ గోరీ గాఱ్ఱాయరీ, నాలుగవ గురువు:

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੱਤਿ ਯੋਕੁਛੁਦਾਤੁਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਛੁਮਾਡੁ ਲਕੁਣਾਲਕੁ
ਅਤੀਤਮੈਨਵਿ.

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁਲੋ ਚੇਰਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕੁੱਗਾ ਧਾਫ਼ੀਚਿਠਿ.

ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥

ਵਠਿਚਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਡੁ ਦਾਠਾ, ਈ ਭਯੁਕੁਰਮੈਨ ਲੋਕੁ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ
ਸਮੁਦੁਰੁ ਗੁੰਡਾ ਦਾਟਵਚੁ॥ 1॥

ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਠੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਘੁਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁਲੋ ਐਕੁਠੁ ਚੇਯੁੰਡਿ,

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਤਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਖੀ ਪੁਰੁਸੁਲੁ ਪਾਡੁਟੁ ਦਾਠਾ ਆਠਾਚਿਠਿਚੁ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੁ॥

ਜੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਫ਼ੀਚਿਨਿ ਭਕੁਲੁ,

ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥

ਐ ਭਕੁਲੁ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵਕੁਨਿਗਾ ਨਨੁਘੁਰੁਯਾਰੁ ਚੇਯੁਠੁਡਿ

ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥

ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡੁ ਅੰਤਿਮੁ ਮੁਚਿ ਪਨਿ. ॥ 2॥

ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਨਾਕੁ ਚਦਿਵਿਚਿਨਵਾਡੁ,

ਸੇ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥

ਐ ਭਕੁਡੁ ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿਕੁਰਮੈਨਵਾਡੁ.

ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਨਿਯਮੈਨ ਭਕਤੁਨਿ ਵਿਨਯਪੁਰੁਸ਼ ਮੈਨ ਸੇਵਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡਿਨ ਅਦੁਘੁਣਵੰਤੁਡੁ
ਮਾਤਰਮੇ. ॥ 3॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤਰਮੇ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਠੁ,

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥

ਅਲਾਠੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਿਨ ਵਿਧਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਿਨਵਾਰੁ.

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਭਕਤੁਲੁ ਮਾਤਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰਿਟ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥ 40॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥

ਤਨ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਆਹਾਰਾਨਿਠੀਨਡਾਨਿਮੁਆਡਟਾਨਿਕੀ ਤਲੀ ਭਘੁਪਡੁਠੁੰਦਿ.

ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥

ਚੇਪ ਸੇਠੁਠਾ ਨੀਟੀਲੋ ਊਦਿਨਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥

ਅਲਾਗੇ ਸਿਖੁਠੀਕੀ ਦਿਵਠਾਕਾਠੀਠੁੰਦਿੰਚਡੰਲੋ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਪਾੰਦੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਭਕਤੁਲਠੋ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੇਸੁਕੋੰਡੀ,

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੁ ਨਾ ਦੁਖਮੁਲਨੀਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥

ਆਵੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਤਨ ਦੁਆਡਕੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਲੈ,

ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰੁਤੁ ਇਨਠੀਕੀ ਤਿਰਿਗੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਪਲੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ
ਚੁਪਿਸੁਨੁਦਿ,

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥

ਅਲਾਗੈ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਠੇਟਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦਨੁ
ਨਿੰਡੀ ਊਨਠੁ ਭਾਵਿਸੁਨੁਦੁ. ॥ 2॥

ਸਾਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥

ਏਕ ਪਾਠੇਪਕੀਕੀ ਅਤੁਲੁਤ ਆਘਾਦਕਰਮੁਨਿ ਵਿਸਯੰ ਵਮਿਟੰਚੈ, ਵਰੁੰ ਸਠੁੰ ਨੁੰਡੀ
ਪ੍ਰਵਾਹੰਲਾ ਪਠਿਨਪੁਠੁ.

ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥

ਰਾਜੁ ਤਨ ਸੰਪਦਨੁ ਪ੍ਰਦਰਫਲੁ ਚੁਠਾਣੀਕੀ ਈਠੁਪਠੁਤਾਠੁ.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥

ਵਿਨਯੰਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁ ਅੰਤੁਲੈਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠਿੰਚਣਾਨਿਕੀ
ਈਠੁਪਠੁਤਾਠੁ. ॥ 3॥

ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਨਵੁਡੁ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਆਸਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਈਠੁਪਠੁਤਾਠੁ.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥

ਗੁਰੁਸਿਕੁਠਿਮੁਠੁ) ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਸੰਕ੍ਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਈਠੁਪਠੁਤਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰਾਨਿਘਨਯੰਗਾ ਸੇਵਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਈਠੁਪਠੁਤਾਠੁ. ॥
4॥ 3॥ 41॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਯਿਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੀਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥

ਬਿਚਠਾਡੀਕੀ ਦਯੰਗਲ ਵਕ੍ਰਿ ਨੁੰਡੀ ਭਿਕੁਨੁ ਸੰਕ੍ਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਈਠੁਪਠੁਤਾਰੁ

ਭੁਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥

ਅਕਲੀਠੋ ਠਨਖੁਠੀ ਅਹਾਰੰ ਤਿਨਡਾਨੀਕੀ ਭਘਪਡਤਾਡੁ.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥

ਸ਼ਿਖੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਭਘਪਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਸਤਿਸਯੁਪਡਾਡੁ.

॥ 1॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਾ ਹੁਦਯੰਲੋ ਨਿਨੁਗੁਹਿੰਚੇਲਾ ਚੇਯੁਨੋਨੁ ਨਾ
ਅਸਲਨਿਠੀਨੀ ਨੀਪੈ ਪੇਲੁਕੁਨਾਘੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯਚੇਸੀ ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰਠੁਡੀ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਰੀ ॥

ਪਾਠੇ-ਪੜੀ ਤਨ ਮੁਖੰ ਮੁੰਦੁ ਸੁਰੁਠੁ ਪੁਕਾਸਿੰਚੰਡੰ ਚੁਡਟਾਨੀਕੀ
ਭਘਪਡੁਤੁੰਦੀ,

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਰੀ ॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ, ਤਨ ਪੁਰਿਯਮੈਨ ਭਾਗਸਾਘੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨਖੁਰਾਠੁ, ਅਮੇ ਵਿਡੀਓਵਡਾਨੀਕੀ
ਠਨਖੁਠੁਠੁਨੁ ਮਰਚਿਓਤੁੰਦੀ.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਰੀ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਸ਼ਿਖੁ ਠੁਠੀ ਠੁਠੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਡਟਾਨੀਕੀ ਭਘਪਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਬਠਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥

ਦੁਡ ਤਨ ਤਲੀ ਪਾਲਨੁ ਠਾਗਡਾਨੀਕੀ ਭਘਪਡੁਤੁੰਦੀ.

ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥

ਦੁਡ ਤਲੀਨੀ ਚੁਡਗਾਨੋ ਤਨ ਗੁੰਡੇ ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਦੀ.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਸ਼ਿਖੁ ਠੁਠੀ ਠੁਠੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਡਟਾਨੀਕੀ ਭਘਪਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਕਾਚਾ ॥

ਮਾਯਤੋਂ ਇਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਂਦੇਯ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਅਨੀਅਬਧਮੇ.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੁਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥

ਅਵਿ ਤਪ੍ਰਥੁ ਮਰਿਯੁ ਤਾਤਾਭੀਕ ਅਲੋਕਰਠਲ ਵਲੋ ਗਡਿਚਿਓਤਾਯਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇ ਵਝੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁਸੁਠੁਪਿ
ਕਾਰਠਗਾ ਨਿਜਗਾ ਸਠੋਂਸਗਾ ਊਂਟਾਊ. ॥ 4॥ 4॥ 42॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥

ਸਤਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਫਲਪਦੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯੁ.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥

ಎಂದುਕੰਠੇ ਆਯਨ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਸਰੋਠਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁਣੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥

ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚੋਵਾਰੀਠੋ ਪਾਟੁ ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਦਿ ਰਕੀਚੰਬਡਤਾਰੁ. ॥
1॥

ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ ਗੁਰੁ ਸੋਦਰ ਸਿਖੁਠਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਠੀਚੰਦਿ.

ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਚੰਦਿ, ਅਨਿਘਾਪਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਪੋਤਾਯੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿਨਪੁਠੁ, ਓਕਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਯੰਤਰਣਲੋਕਿ ਵਸੁੰਦਿ.

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿਚਿ ਧਾਠੀਸੁਨਪੁਠੁ, ਓਕਰਿ ਐਦੁ ਅਧਾਠਕੁਲੁ (ਦੁਠੈ, ਧਠੀ, ਵਾਸਨ, ਸਠੁ ਮਰਿਯੁ ਰੁਚਿ) ਦੁਠੁ ਠਰੋਣਲ ਠਰੁਵਾਠ ਪਰਿਗੋਠਡੰ ਆਪਿਵੇਸੁਣੁ,

ਅਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥

ਸਰੀਰ ਯਜਮਾਨਿ ਆਯਨ ਆਠਪੋਲਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੁਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਪੁਰੀ ਵਿਸਾਠੁੰਠੋ, ਠਕੀਠੋ ਅਨੁਸਰਿਚਿਨ ਵਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕੁੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਤਮ ਅਬਦੁਲਨਿਫ਼ੀਨੀਂ ਤਝਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਜਤਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰਾ, ਅਲਾਠੀ ਵਝੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ, ਸੇਵ ਚੇਯਡੰ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ.

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥

ਕ੍ਰੋਘੁਡੁ, ਬਲ੍ਹਦੁਡੁ ਕੂਡਾ ਤਮ ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਓਕ ਵਝੀਕਿ ਓ ਲੋਕ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਓਦਡਾਨਿਕਿ ਸਹੋਯੰ ਚੇਸੁਡੁ. ॥4॥5॥43॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਯੋਗੀ, ਅਤਨੁ ਅਠਿਕਾਰ ਸਿਬਠੁਦਿਨਿ ਕਲਿਗਿ ਓਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ਓ ਲੋਕਅਡਵਿਕਿ ਠਾਨੇ ਯਜਮਾਨਿਗਾ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤੀਵਮੈਨ ਸੀਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣਠੋ ਧਾਠਾਨਿਘੋਠਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਲਾਠੀਵਾਡੁ.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰੁ ਮਾਨਵੁਲ ਦਗਰ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕਠੀਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਵੇਠਠੇਡੁ. ॥

1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਦੁਇਕਿ ਪਦਮ, ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਤਾਨੇ ਅਵਗਾਹਾਨ, ਮਰਿਯੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਦਾਨਿ ਸੰਗੀਤਾਨਿਕੀ
ਟੂਠੈ ਚੇਯੁਬਠਾਡੁ

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਤਨ ਸੁਘਿਨਿ ਗਮਨਿਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸਿ ਸੰਤੋਸਿਸੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਦੁਇਕਿ ਪਦਾਨਿਘਾਠਿਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਐਤਰੁਲਨੁ ਧਾਠੁੰ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰੇਰੈਸਿਸੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਪੈਡੈ-ਕੋਕਿਲ, ਤਨੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕਠਰੰ.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ; ਅਤਨੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਦਾਨਿਨਿ ਤਾਗਡਾਨਿਕੀ ਮਨਲੀ
ਨਡਿਸਿਸੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੇ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਘਿਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਠੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਪਡਵ, ਠੇਪੁਮੁਰਿਯੁ ਪਡਵ ਮਨਿਸਿ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਲੀਠੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰੜੀਸੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੇ ਮਨਲੀਪੰਚ ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਠੁਨਾਠੁ. ॥
4॥ 6॥ 44॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਭੈਰਾਗਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੋਹਿ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే మా గురువు మరియు మీరు మాకు ఇచిన్దానిమాత్రమే మేము
సీక్రరిస్తాము.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੈਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥

మీరు దయచూపి, ఈ సంపదను మాకు ఇస్తే మేము దేవుని నామ సంపదను
ప్రేమతో వర్తకం చేస్తాము. || 1||

ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥

మేము దేవుడు దాట్లా పంపబడిన వాళ్లారులం.

ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ సోదరుడా, మాకు నామ రాజధానిని ఇవత్తం దాట్లా, అతను దానిలో మమల్ని
వత్తహరించేలా చేస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ఈ జీవితంలో దేవుని భక్తి ఆరాధన దాట్లా లాభం పొందినవాడు నిజమైన గురువు
అయిన దేవునికి ప్రీతికరమైనవాడు.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

దేవుని నామానిఱ్ఱాఱించడం దాట్లా నామ సంపదను మోసుకుంటునఱ్ఱక్తి
మరణరాక్షసుని వల్ల కూడా బాధపడడు, || 2||

ਹੇਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥

ఇతర లోక వాళ్లార వస్తువుల వాళ్లారం చేసే వారు మాయ యొక్కఅంతులేని
తరంగాలలో చికుళ్ళుంటారు మరియు బాధ మరియు దుఃఖానిఱ్ఱరిస్తారు.

ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥

దేవుడు వారిని ఏ వాళ్లారంలో చేరుళ్ళుంటునఱ్ఱట్టికీ, దానికి అనుగుణంగా వారు
ప్రతిఫలానిఱ్ఱొందుతారు. || 3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੇ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥

ఆ వక్తి మాత్రమే దేవుని నామ రాజధానిలో ఉంటాడ, దేవుడు కరుణిస్తాడు మరియు
నామ సంపదను అనుగ్రహిస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥

ਦੇవుਨੀ ਭਕਤੀਆਰਾਧਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਚੇਸਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਤਨਿਖੈਨਠੁਆ
ਜਵਾਬੁਦਾਰੀਗਾ ਓਚਠੁ. ॥ 4॥ 1॥ 7॥ 45॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥

ਤਲੀ ਗਰਭੁਲੋ ਪਿੰਡਾਨਿਖੋਪਿਸੁੰਦਿ, ਕੋਠੁਕੁ (ਆਰੋਗਠੁਠਮੈਨ ਬਿਠੁ) ਕੋਸੰ ਆਸਿਸੁੰਦਿ.

ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥

ਏਵਰੈਠੇ ਪੇਰਿਗਿ ਪੇਠੁਵਾਰੈ, ਸੰਪਾਦਿੰਚਿ ਆਮੋਕੁ ਲੋਕਸੁਖਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਠਾਨਿਕੀ
ਠਬੁਝਸੁੰਦੁ.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥

ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨੀ ਵਿਨਯਸੁਲੈਨ ਸੇਵਕੁਲੁ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁੰਦੁ, ਆਯਨ ਵਾਰੀਕੀ
ਸਹੋਯੁ ਹਸੁੰਦੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈਂ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥

ఓ' నా దేవుడా, నేను అజ్ఞానిని, దయచేసి ననుష్ఠీ శరణాలయంలో ఉంచండి.

ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ భక్తుని స్తుతి మీ సత్తత మహిమానిత్ర గొపత్రనం. ॥ 1॥ విరామం॥

ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

దేవుని పాటలను పాడటానికి ఇష్టపడే వాడు ఎల్లపుఠ్ఠూ ఆనందంలో సంతోషిస్తాడు.

ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ప్రేమతో దేవుని పాటలను పాడేటపుఠ్ఠూ, అతనికి అనిశ్చీపి రుచికరమైన పదార్థాలను ఆసాఠ్ఠిస్తునఠ్ఠ్లు అనిపిస్తుంది.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥

దేవుని భక్తుడు తన తోటి భక్తులందరినీ కాపాడటమే కాకుండా, మొత్తం ప్రపంచ దుఠ్ఠుణాల నుండి కాపాడటానికి సహాయం చేస్తాడు. ॥ 2॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ప్రపంచంలో ఏది చూసినా అది దేవుడు చేసినదే, ఇది దేవుని మహిమ.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, అన్నిపాణులు మీ సృష్టివే; మీరు వాటిలో ప్రవేశిస్తునాఠ్ఠూ మరియు మీ భక్తి ఆరాఠ్ఠన కోసం మీరు వారిని ప్రేరేపిస్తారు.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਗਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥

దేవుడు సత్ఠుంగా మానవులకు భక్తి ఆరాఠ్ఠన నిధిని అనుగ్రహిస్తాడు. ॥ 3॥

ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਇਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ఒక బానిసను మారెట్లీ నుండి కొనుగోలు చేసినట్లయితే, అతని తెలివితేటలు ఏవీ గురువు ముందు పనిచేయవు.

ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥

దేవుడు తన నిజమైన భక్తుణ్ణి రాజుగా చేసినపట్టికీ, ఆయన ఇపట్టికీ దేవుని సేవకుడిగానే ఉన్నాడు; తన భక్తుని పేదవాడిగా చేస్తే, అతను ఇపట్టికీ తన పేరును ఉచరిస్తాడు.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥

నానక్ దేవుని వినయభక్తుడు మరియు అతని మహిమను ప్రతిబింబిస్తాడు, || 4|| 2||8|| 46||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ ਬੁਝੈਰਾਗਨ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥

ఒక రైతు వభసాయం చేస్తాడు మరియు తన హృదయాన్ని మరియు ఆత్మను తన పనిలో ఉంచుతాడు.

ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥

అతను తన కుటుంబాన్ని పోషించడానికి పొలాలను దునధానికి చాలా కష్టపడతాడు.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥

అలాగే, దేవుని భక్తుడు నామాన్ని పఠిస్తాడు, తదాత్తా చివరికి దేవుడు మరణరాక్షసుల నుండి అతన్ని ముక్తి చేస్తాడు. || 1||

ਮੈ ਮੁਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా దేవుడా, నేను అజ్ఞానిని, దయచేసి నన్ను మోచించండి.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవా, ఆయన బోధనలను అనుసరించి నన్ను త్యగురువును సేవచేసుకునేలా చేయండి. || 1|| విరామం||

ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥

గుర్రాలను సరుకులతో తయారు చెయ్యండి, ఒక వాఫారి వాఫారం చేయడానికి బయటకు వెళ్తాడు.

ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥

ਅਤੰਡੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿੰਤ ਸੰਪਦ ਕੌਰਕੁ ਆਸਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤੰਡੁ
ਲੌਕਸੰਪਦਪਠ੍ਲੁ ਤਨ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਪੋਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਅਲਾਗੈ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੁਲ੍ਘਿਮੁਲ੍ਘਿਠਚਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਠਚਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੌੰਦੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥

ਵਾਠ੍ਰਾਰਵੇਠ੍ਰ ਮੋਸੰ ਲੇਦਾ ਦੁਰਾਸ਼ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਵਿਸੰ ਲਾੰਠੀਦਿ.

ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਠਾ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਦਰਠੁ ਅਬਧੰ ਤਪੁਠ੍ਰਾਨਕੇਮਿ ਕਾਦੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤੰਡੁ ਅਬਧੰਲੌ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਾਡੁ.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥

ਅਲਾਗੈ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਪੌੰਦੁਤਾਨੇ ਠੰਟਾਡੁ, ਅਤੰਡੁ ਠ
ਸੰਪਦਨੁ ਤਨ ਵੇਂਟ ਤਦੁਪਰਿ ਪੁਰਪੰਚੰਲੌਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠ੍ਰਾਡੁ. ॥ 3॥

ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥

ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦਕੁ, ਕੁਟੁੰਬਾਨਿਕੀ ਠਨੁਠਾ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਨਲਿਠ੍ਰਠ੍ਰਦਠ੍ਰਠ੍ਰ ਠਚੁਠ੍ਰੋ
ਚਿਕੁਠੁਨੇ ਠੇਂਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਸੇ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥

ਠ ਵਠ੍ਰੀਕੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁ ਠੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਵਿਨਯੁਸੇਵਕੁਠੀਗਾ
ਮਾਰੇ ਦੁਰੁਠਾਲ ਯੋਕੁਪੁਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠਦੁਤਾਡੁ.

ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਠਾਠ੍ਰਿਸੁਠ੍ਰਾ
ਠਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ ਠ੍ਰਾਨੌਦਯੰ ਠੇਂਦੁਤਾਡੁ, ॥ 4॥ 3॥ 9॥ 47॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਪੈ ਊਨ ਚੁਰਾਸ਼ਠੀ ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਨਿ ਚੋੜਾਊ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁ,
ਭ੍ਰਮਲਠੀ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰਿ ਪਛਾਊ,

ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥

ਠਭੁਯੋਲਿੰਚਕੁੰਡਾ ਤਨ ਤਲ ਪੈ ਭਾਰਾਨਿਯੋਸੁਨ ਖੁਲਵੰਤਪੁ ਕਾਰਿਠੁਡਿਲਾ
ਊਂਟਾਊ.

ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੇ ਘਰ ਕੈ ਕੀਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਸੇਵ ਚੋਸੈ ਭਕੁਠੁ, ਦੋਵੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਕੋਟਾਯਿੰਚਾਊ, ਇਦਿ ਅਤਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਪਨਿ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੀਮਿ ਲਾਇ ॥

ਊ' ਦੋਵੁਠਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਮਾ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਨੁ ਚਰਿਚਿ, ਮਨ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਤੀ ਆਰਧਨ
ਊਦੋਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਮਮਠੀਠੁੰਚਿੰਚੰਡਿ,

ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਭਠੀ, ਮਨੰ ਂਲਪੁਠ੍ਰਾ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਂਕ ਮਨਿਪਿ ਰਾਯੁ ਦਗਰ ਪਨਿਚੋੜਾਊ.

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥

ਊ ਪਾਲਕੁਠੁ ਚਾਲਾਸਾਰੁ ਂ ਕਾਰੰ ਚੋਤਨੋਨਾ ਅਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਡਾਊ, ਅਤਨਿਯੋਦੁ
ਚੋੜਾਊ ਲੋਦਾ ਯਰਿਮਾਨਾ ਵਿਠਿਸਾਊ. ਕੋਨਿਘੋਰੁ ਪਾਲਕੁਠੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਰਣਿਸਾਊ
ਮਰਿਯੁ ਊ ਵਠੀ ਸੇਵ ਵੁਠਾ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰੁਰੁ ਚੋਸਿਨ ਸੇਵ ਧਨਠੈਨਦਿ, ਪੁਲਪ੍ਰਦਮੈਨਦਿ; ਊ ਸੇਵ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀਸੁ, ਅਨੰਦਾਨਿਯੋਸਾਠੀਸਾਰੁ. ॥ 2॥

ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੁਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ਪ੍ਰਠਿਰੋਯਾ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਂਕ ਵਿਭਿਨ੍ਰਕਾਲ ਵਾਠ੍ਰਾਰੰਲੋਕੀ
ਪ੍ਰਵੋਸ਼ਿਸਾਰੁ.

ਜਾ ਲਾਗਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੇਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥

ಈ ವಾಖ਼ಾಠ ਲಾಭಾನಿತ್ತೈಢೆ ಒಕರು ಸಂತೊಷಂಗಾ ಁಂತಾರು, ಕಾನೆ ಁನುಷುಷುಂ ಅತನಿ ಹೂದಯಾನಿಘಿಁಢಿಢ್ಢು ಁೆಢ್ಢುಂಢಿ.

ਜੈ ਗੁਣ ਸಾಳੀ ಗੁರ ਸಿਉ ਕರೆ ਨਿਤ ਨਿਤ ಸುਖੁ ਪಾਈ ॥੩॥

ಮರೊವೈಪುನ, ಗುರುವು ಸಾಂಗತಠಲೊ ಢೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡೆಟಪುಠ್ಠು, ಶಾಶಠ್ರ ಶಾಂತಿನಿ ಕನುಗೊಂತಾಡು. ॥ 3॥

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥

ਲੋਕਸੁ ਖ਼ਾਲਨੁ ਏਂਤ ਏਕੁ ਫ਼ਗਾ ਰੁਚਿਚੁ ਸੈ, ਏ ਆਨੰਦਾਲ ਕੋਸੰ ਅੰਤ ਠੀਵ ਮੈਨ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥

ਓ ਵਛੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਂਗਿਓ ਠਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮੀਦ ਦੇਵੁ ਡੁ ਦਯੁ ਚੁਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਵਛੀ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ ਅਮੁਤੰਤੋ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੇਂਦਾ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁ ਵਾਤ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਅਤਨਿ ਮੁਝੀ ਭਾਠਿੰਚਦੁ. ॥ 4॥ 4॥ 10॥ 48॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁ ਡਾ, ਨਾ ਚੇਂਤਨ ਮਨਸੁ ਠੁਠੋ, ਮੀ ਕੋਸੰ ਨਿਰੰਤਰੰ ਕੋਰਿਕ ਡੰਟੁੰਦਿ; ਮੀ ਆਸ਼ੀ ਰਾਠੁ ਦਰਠਾ ਨਿਸ਼ੋਨੁ ਏਲਾ ਪੋਂਦਗਲਨੁ?

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੇ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ਏ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਨੁ ਖੋਂਪਿੰਪਿਨ ਵਛੀਕੀ ਦੇਵੁ ਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਠੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੈਨ ਵਾ ਡੁ ਅਨਿ ਠੇਲੁ ਸੁ.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਵਿਡੀ ਪੋਯਿਨ ਨਾ ਸੁਠੀ ਕਰੁ ਠੋ ਨਨੁ ਖੋਂਕੰ ਚੇਂਸਿਨ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁ ਖੋਂਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁ ਕੁੰਟੁ ਨਾ ਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥

ਓ ਨਾ ਦੇਵੁ ਡਾ, ਨੋਨੁ ਨੀ ਦਾਠੁ ਮੁ ਵਠੁ ਅਸ਼੍ਰਯੁ ਮੁ ਕੋਸੰ ਵਚਾ ਠੁ,

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਹੁ ਸਾ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਡੰ ਵਲੁ, ਨਾਲਾਂ ਠੀ ਪਾਪਿਨਿ ਮੀਰੁ ਮੀ ਠੋ ਐਕੁ ਚੇਂਸੁ ਕੋ ਵਚੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥

ఓ దేవుడా, నా చేసిన పాపాలు చాలా ఎక్కువ, వీటిని లెకఫేయలేము మరియు నేను ఈ తప్పిల్లను మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూనే ఉన్నాను.

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే సద్గుణాల నిధి మరియు చాలా కరుణగలవారు; మీకు సంతోషం కలిగినప్పుడు మీరు ప్రజలను క్షమించండి.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥

దేవుడు ననుభవించాడు, పాపిని, దేవుని పేరు ఒక వక్రిని దుర్గుణాల నుండి విముక్తి చేస్తుందని నాకు నేరిఫ్ గురువు యొక్క సాంగత్యంలో ననుభవించి. || 2||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ఓ నా సత్యగురువా, నేను మీ సుగుణాలను వర్ణించలేను ఎందుకంటే నేను గురువు అనే పదానినొకటి చర్చించగానే, నా మనసు స్ఫారవశ్యంలోకి వెళ్తుంది.

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥

సత్యగురువు ననుభవదుర్గుణాల నుండి రక్షించి విముక్తి చేశాడు, నాలాంటి పాపిని ఇంకెవరు కాపాడగలరు?

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నా గురు-తండ్రి, నా గురు-తల్లి, నా గురు-బంధువు, నా సేవ్హితుడు మరియు నా సహచరుడు. || 3||

ਜੇ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥

ఓ' నా సత్యగురువా, నా పరిస్థితి ఏమిటో మీకే తెలుసు.

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥

నేను నిసహాయంగా తిరిగేవాడిని మరియు ఎవరూ ననుభవించుకోలేదు. ననుభవత్య గురువు సాంగత్యంలోకి తీసుకురావడం దాత్రా, నాలాంటి పురుగు ఉనత్రంగా మారుతుంది.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥

ఓ నానక్, గొప్పవాడే గురువు, తన బోధనలను కలుసుకోవడం మరియు అనుసరించడం దాత్రా, అనిర్దుఃఖాలు మరియు ఇబ్బందులు ముగింపునకు వచ్చాయి. || 4|| 5|| 11|| 49||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ ਭੈਰਾਗਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥

ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੀ ਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਮਗਠੁ ਠੰਟੁੰਦਿ; ਠ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਅਨੁਬੰਠੰ ਨਾਕੁ ਮਠੁਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਪਾਪੰਚਿਕ ਅਨੰਦਾਲਠੋ ਜਤਚੋਯੁਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ ਝਲੁ ਰਾਜਠਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰਾਲਨੁ ਠੁਸੀ ਸੰਠੋਪਿਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੁਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਸਾਰਠਾ ਮੁਠੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਿਨੁਖੁਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲਨੋ ਅਲੋਚਨ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਦੁ, ਠ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨੋਨੁ ਂਲਾ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪਿੰਦਗਲਨਨਿ ਅਸ਼ਠਠੋਤੁਨਾਠੁ?॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵੁਡਾ, ਝਵਿ ਨਾ ਪਾਪਪੁ ਕ੍ਰੀਯਲੁ.

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਠਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਠੁਠਾਲਕੁ, ਦਯਕੁ ਨਿਠਿ; ਨਾ ਮੀਦ ਦਯਠੁਪਿ ਨੋਨੁ ਠੋਸਿਨ ਪਾਪਾਲਨੁ ਕੁੰਮਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਿਠੁ ਰੁਪੁ ਨਹੀ ਕਿਠੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਠੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥

ਨਾਕੁ ਂ ਅੰਦੰ ਲੇਦੁ, ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਲਾਦਾ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪ੍ਰਵਰੁਣਨ ਕੂਡਾ ਨੀਤਿਮੰਠਮੈਨਦਿ ਕਾਦੁ.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੁਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥

ਸਠੁਠਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਪੁਨਠੁਠਾ ਠਾਠੀੰਚਨਿ ਨਾ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨੋਨੁ ਂਮਿ ਮਾਠੁਡਾਡਾਨੁ?

ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥

ਨਾਲਾੰਠੀ ਪਾਪਿਨਿ ਕਾਪਾਡਿਨਠੁਠੁਠੈ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਠ੍ਰ ਸੰਠੁੰ ਠੁਦਾਰੰਗਾ ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚਡੰ ਵਲੁਨੋ ਅਲਾ ਜਰਿਗਿੰਦਿ.॥ 2॥

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥

ਦੇవుਡੇ ਨਾਕੁ ਅਤ੍ਮਸ਼ਰੀਰੰ, ਨੌਰੁ, ਮੁਕੁਮਰਿਯੁ ਨੀਟੀਨਿ ਊਪਯੋਗਿੰਚਡਾਨਿਕੀ
ਭਚਾਠੁ.

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥

ਅਤਨੁ ਨਾਕੁ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਆਹਾਰਾਨ੍ਨਿਧਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਬਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਆਨੰਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਭਤਰ ਸੁਖਾਲਨੁ ਭਚਾਠੁ.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੁ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਭਵਨੀਯਚਿਠੁ ਵਠੀ ਨਾਕੁ ਗੁਰੁ ਲੇਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਓਕ ਭਠੁਵੁਗਾ, ਨੌਨੁ ਓ
ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਨਾ ਸਠੁਤੰਗਾ ਪਿੰਡਾਨਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏਮਿ ਭਰਿਗਿਨਾ, ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਪੁਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ
ਅੰਤਰਠੁ ਠੇਲੀਸਿਨਵਾਰੁ.

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ ਪੁਪੰਚੰ ਮੀ ਨਾਟਕੰ ਕਾਭਠੀ, ਨਿਸਠੁਯ ਭੀਵੁਲਮੈਨ ਮੇਮੁ ਏਮਿ
ਚੈਯਗਲੰ?

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥

ਭਕੁਠੈਨ ਨਾਨਕੁ ਪਵਿਤੁ ਸੰਘਾਨਿਕੀ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਮੁਠੁਨਠੁ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਅਠੁਠੁ
ਵਿਨਯੰਗਲ ਸੇਵਕੁਡੁ. ॥ 4॥ 6॥ 12॥ 50॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੁਝੈਰਾਗਨੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥

ਤਲੀ, ਏਕ ਕੁਮਾਰੁ ਡਿਕੀ ਜਨਭੀਚਿਠਲੈ, ਅਤਨਿਪੈਕੀ ਤੀਸੁਕੁਵਚਿਅਤਨਿਪੈ ਏਕ ਕਨੁਖੁ
ਊਚੁਤੁੰਦੀ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥

ਭਠਲੈ, ਬਯੁਟ ਪਨੀ ਚੈਸੇਟਪੁਠੁ, ਅਮੋ ਅਤਨੀਕੀ ਕ੍ਰਮੰ ਤਪਠੁੰਡਾ ਅਹਾਰੰ
ਅੰਦੀਸੁੰਦੀ ਮਰੀਯੁ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਠੰ ਅਤਨਿਠੁੰਡੁਮੁਤੁੰਦੀ.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

ਅਲਾਗੈ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਗੁਰੁ ਸਿਕੁਠੁਨੁ (ਭਿਸੁਠੁਨੁ) ਵਾਰੀ ਪਠੁ ਡੈਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ,
ਅਪਾਠੁਠੁਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦੀਂਦੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਊ

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਈਆਣੇ ॥

ਏ ਡੈਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਅਮਾਯਕ ਪਿਲੁਲਮੁ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਡੈਵਿਕ ਝੁਨਾਨਿਠੁਨਕੁ ਅੰਦੀਂਦੰਡੰ ਡਾਠਾ ਮਨਲਿਝੁਨੀਨੀ ਚੈਸਿਨ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ
ਅਭੀਰਠੁੰਚਾਰੁ.

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਉਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥

ਅਕਾਸ਼ੰਲੋ ਏਗੁਰੁਠੁਨਪੁਠੁ ਠੇਲੁਟੀ ਏਕਲ ਪੁਠਿੰਗੋ ਲਾਗਾ,

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥

ਤਨ ਅਲੋਚਨਲੋ, ਵੇਨਕਬਡਿਨ ਤਨ ਯੋਵਨੁਲਨੁ ਤਨ ਪੁਡਯੰਲੋ
ਊਚੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥

ਅਲਾਗੈ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸਿਕੁਠੁਨੁ (ਭਿਸੁਠੁਨੁ) ਡੈਵੁਨੀ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਪੀ, ਵਾਰੀਨੀ
ਤਨ ਪੁਡਯੰਨੁ ਨੁੰਡੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾ ਊਂਟਾਊ.

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥

ਰੱਖਮਾਂਸਾਲతో చేసిన ਨਾਲੁਕ ਮੁ ਪੁੱਛੋਂਡੁ ਪੱਲ ਕੱਟੇਰਲੋਂ ਰੱਖਿੰਚਬਡਿਨਲੈ.

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

ਪੱਲ ਕੱਟੇਰਲੋਂ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕੀ ਖੱਤੀ ਨਾਲੁਕਲੋਂ ਊਂਦਾ ਅਨਿ ਏਵਰੁ ਗੁਰਿੰਚਗਲਰੁ? ਝਦੰਤਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਧੀਨਲੋਂ ਊਂਦਿ.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਪੁਰਜਲੁ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਦੁਪਿੰਚਗਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿ ਕਾਪਾਡਾਡੁ.

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਏਦੈਨਾ ਏਵਰਿ ਨਿਯੰਤੁਰਲੋਂ ਊਂਦਨਿ ਏਪੁਠੁਆ ਅਨੁਕੋਂਵਡੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿਦੀ ਚੋਂਸਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿਦੀ ਚੋਂਯਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮਵੁਠਾਡੁ.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥

ਵੁਠਾਪਠੁ, ਮਰਣੰ, ਬਾਧ, ਝਠੰ, ਖੰਡਨਲੁ ਅਨੀਝੁਗਵੰਤੁਡਿ ਚੋਂਤੁਲੋਂਨੋਂ ਊਂਟਾਯਿ. ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਏਵਰਿਕੀ ਏ ਹੋਨਿ ਝਰਗਦੁ.

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ

॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਚੋਂਤਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਮਿਮੁਲੁਘੋਂਵਰੁ ਅੰਦਿਸੁਰੋ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਸਾਸ਼ਠੰਗਾ ਧਾਠੀੰਚੰਡਿ.

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਬੁਰਾਗਨੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥

ਐਯਨ ਏਵਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਠੁਅਨੰਦੰਤੋਂ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦੋਂ, ਅਤਨਿਨੋਂ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਅੰਟਾਰੁ.

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥

ਦੁਠੁਦੁਠੁਕਠੁੰ ਤੋਲਗਿਘੋਂਯਿ, ਦੇਵੁਨਿਤੋਂ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਂਦਾਨੁ ਘੋਂਦੁੰਤੁੰਦਿ.

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੁ?

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਠਿ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਨਿਜਮੁਨੈ ਗੁਰੁਵੁ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੋ ਚੋਪਹੁਲ ਵਝੀਕੀ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸੁਨਾਘੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥

ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਠੇ ਠੇਵੁ ਠੁ ਏਕਮੁਨੈ ਵਾਠੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਚੁਪਿਸੁਠੁ,

ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਪਾਦਾਲ ਠੁਠੀਨੀ ਪੋਂਦਠੰ ਠਾਠਾ (ਗੁਰੁਵੁ ਠੇਠਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਦਠੰ) ਆਯਨ ਕੋਰਿਕਲਨੀਚੋਰਵੇਰਾਯੀ.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥

ਮਨੰ ਅਲਾਠੀ ਨਿਜਮੁਨੈ ਗੁਰੁਵੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੀ, ਆਯਨ ਠੇਵੁਨੀ ਠੁਠੀ ਆਠਾਠਨਨੁ ਪ੍ਰਾਠਯੰਲੋ ਠੰਚੁਕੋਵਾਲੀ, ਠੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁਨੇਵਾਰੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੀ.

ਤੇਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਠੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥

ਠੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਸੰਪਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੰਪਠਗਾ ਠੰਚੁਕੁਠੁਨਠਾਰੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੋਵਠੰ ਵਲੁ ਏਨਠੁ ਨਠੁਠੰ ਕਲੁਗਠੁ.

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥

ਅਠੁਵਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਠਿਵਠੈਨ ਆਨੰਦੰਠੋ ਆਨੰਦਿਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰੁਠਲਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠੰਠਠੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥

ਠੁ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਕਲਵਠੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਠੀ ਰੁਠੀੰਚਠੁਠੁ.

ਮਹਲਾ ੪ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ ਪ੍ਰਾਠੀਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾਠਾ:

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥

ਦಯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੂਆਪਿੰਚਾਡੁ, ਐਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ, ਸ਼ਰੀਰਮੰਤਣੀਲੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਵਾਕਠੁ ਮੋਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੁੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਯੁਵਲੁ, ਨਾ ਵਸੁਤੁੰ (ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮੋੁਤੁੰ) ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗੁਲੋ ਪੁਰੀਗਾ
ਤਣੀਸਿਨਲੁਗਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਨਾਕੁ ਅੰਤ ਗਾਠਮੁੰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਊੰਦਿ.

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪਨਿਮਨਿਪਿਨਿ.

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਫੋਵੁਨਿਪੁ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਠੁਨਿਪੁਨਰੁਠੁਰਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ, ਅਤਨੁ ਮੋੁਤੁੰ
ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਮੂ ਸੇਵਲੋ ਠਰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊੰਚਾਡਨਿ ਨੇਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੇਲੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁੰਨ ਸਾਠੁਵੁ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਤੁਗਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੇ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ ਸੋਠੀਸੇ, ਮੀਰੁ ਕਨੁਗੋਂਟਾਰੁ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥

ਅੰਦੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਵੇਲੁਗੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਊੰਟੁੰਦਿ. ਅਨਿਪਾੰਤਾਲੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਦਗਠੋ
ਨਿਵਸਿਸਾਡੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀਕੀ ਦਗਠਰਗਾ ਊੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥

ਸਰਭਾਭੁ ਮੈਨ, ਅਪਰਿਮਿਤ ਮੈਨ, ਏਵਰਿ ਸੰਘੁਣਾਲਨੁ ਅਚਨਾ ਵੇਯਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡੁ
ਮੋਤੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਦਗਰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਣੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਠੀ ਵੇਲੁ ਡਿੰਚਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਾ ਤਲਨੁ
ਅਮਿਠੁ ਪ੍ਰਾਠੀਗਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਠੀਯਾਨੁ.

ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਂਪਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਅਨਿਠੁੰਤੁਵੁਲਲੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਣਾਠੁ, ਨੇਨੁ
ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਠਨਠੁੰਗਾ ਠਨਾਠੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥

ਦੈਵਿਕ ਮਠਠੁਰੀ ਅਯਿਨ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਨਕੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 15॥ 53॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾਨੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਲੋਂਕ ਜੀਵਮੁ, ਓ' ਅਨੰਤਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਓ' ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ
ਯਜਮਾਨਿ, ਸਰਭਾਭੁ ਸੁਠੀਕਰੁ,

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਮਮਠੀਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਨਿਰੋਂਗਿੰਚਿਨਾ, ਮੇਮੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਮਾਰੁੰ ਮਾਠੁੰ ਅਦੇ

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਚੇਰੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂਨਿ ਗੋਪਸ਼ਾਠਾਨਿਠੋਂਨੁ ਪਿੰਦਾਨੁ, ਨੇਨੁ
ਅਯਨ ਨਾਮੁੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਠੀਯਾਨੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਅਨਿਦੁ:ਭਾਲਕੁ ਨਿਵਾਰਣ, ਮਰਿਯੁ ਪੁਪਚੰਦਲੋਂ ਭਾਂਤਿ ਪੁਦਾਤ.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਤੰਦਲੋਂ ਪਾਠੋਂਟੁਨਖ਼ਾਰਿਕੀ, ਵਾਰਿ
ਅਨਿਦੁ:ਸੁਆਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ.

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀਵਿ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨਿ ਵਿਧਿ ਠਨਖ਼ਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਮਾਰਠਦਰਠਠਠਪੁ
ਨਮਠੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੁਪੁਠਿਕਰਮੁਨਿ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁਪੁਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਠੁਸੰਤੁਪੁਠਿ ਕੋਲਨੁਲੋਂ ਸਾਠੁੰ ਠੇਸਿਨਠੁਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿਠੋਯਿਨਿ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡਿ ਦੁਠੁਮਨਸੁ ਠਯੋਕਠੁਮੁਰਿਕੀ ਪੁਾਰਿਗਾ
ਕੋਠੁਕੁਠੋਯਿੰਦਿ.

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਧੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪੁਠੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥

ਠ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਮੀ ਸਠੁਠ ਗੁਰੁਵੁ. ਠ' ਦੇਵੁਠਾ, ਨੀਕੰਠੇ ਗੋਪੁਪਯੋਠਠਕੁਠੁ
ਏਵਰੁ ਠੇਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥

ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੀਸੁੰਨੇ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਠੰਟਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪੁਠੇ ਠਾਠੰ
ਅਠਨਿ ਕੁਪ ਠਾਠਾ ਮਾਠੁਠੇ ਠੇਠੁਵਚੁ.

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ ਪੁਰੀਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥

ਠ' ਪੁਪਚੰਚ ਜੀਵੁਠਾ, ਠੁ ਗੋਪੁਪਦਾਠ, ਠਠੁਠੇਸਿ ਨਾਕੁ ਠਠੁਨੁ ਠੁਪਿੰਚੰਡਿ, ਠਠਾਠਾ
ਨਾ ਮਨਸੁਠੀਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿੰਚੰਡੰ ਠਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠਾਰਵਠੁਠੀਕੀ ਠੰਡਿ ਸਠੁਗੁਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਠਾਠੀਸੁੰਦਿ.

ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੋਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥

ఓ దేవుడా, దయను ప్రసాదిస్తూ, నా శరీరం మరియు మనస్సును ప్రేమతో గుచుక్తునట్లు మీరు ననుభావంతో ఏకం చేశారు.

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੁਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మరణ భయం గుప్పిల్లో ఉంటుంది, నిజమైన గురు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా నేను దాని నుండి రక్షించబడతాను. || 1 || విరామం ||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥

దేవునిపట్ల ప్రేమ లేని మూర్ఖులు, విశాస్త్ర రహిత పాపులు ఆధ్యాత్మికంగా పరిపకత్ర లేనివారు.

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥

వారు జనన మరణాల చక్రాలలో తీవ్రమైన వేదనను అనుభవిస్తారు. వారు ఆధ్యాత్మికంగా పదే పదే మరణిస్తారు, దుర్గుణాల మురికిలో కుళ్ళిపోతారు.

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥

ఓ దేవుడా, నీ ఆశ్రయము కోరువారికి నీవు కరుణామయ రక్షకుడవు. దయచేసి మీ పేరు బహుమతితో ననుశీరణించమని నేను మిమల్ని పోషించుకుంటున్నాను.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥

నీ ప్రేమ యొక్కసంతోషంలో నా మనస్సు శుభ్రత చేయడానికి నన్ను అత్యంత వినయపూర్వక సేవకుడిగా చేసుకోండి.

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਰਿ ਤਾ ਚੇ ॥

దేవుడే సత్యంగా గొప్పభాగ్యకర్ మరియు గురువు. నేను నామం యొక్క చిన్నవాణ్ణి పొరిని

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥

ఓ' నానక్ యొక్క శాశ్వత దేవుడా. నా మనస్సు శరీరం మరియు ఆత్మ అన్నీ మీరు ఆశీరవించిన సంపదే. || 4 || 3 || 17 || 55 ||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ గౌరీ పూర్వీనాలుగవ గురువు:

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਤੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అనిభూధలను కనికరంతో నాశనం చేసేవారు, దయచేసి నా ప్రార్థనను శ్రద్ధగా వినండి.

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥

దయచేసి ననుభుత్యగురువుతో ఏకం చేయండి, నా జీవితాన్ని ఎవరి దయదాత్రా మీరు గ్రహించబడ్డారో. || 1||

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ

ఓ' దేవుడా, నేను సత్యగురువును సరోధ్యత దేవుని ప్రతిరూపంగా అంగీకరిస్తున్నాను.

ਹਮ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను ఒక మూర్ఖుడిని మరియు అజ్ఞానిని, కలుషితమైన తెలివితేటలను కలిగి ఉన్నాను, కానీ గురు బోధనల దాత్రా, నేను దేవుణ్ణి గ్రహించాను. || 1|| విరామం||

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥

నేను చూసిన అన్నిపపంచ ఆనందాలు మరియు సుఖాలు - అవన్నీ చూపగూ మరియు రుచిలేనిగా ఉన్నాయిని నేను కనుగొన్నాను.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋ ਵਡੰ ਵਲੁ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੇਰੁਲੋ ਨਿ ਅਦੁਠੁ ਮੁਨੈ ਮਕਰੰਦਾ ਨਿਵੋ ਨੁ
ਰੁਚਿ ਚੁਸਾਨੁ. ਐਦਿ ਚੋਰਕੁ ਰਸੰ ਲਾਗਾ ਤੀਪਿਗਾ ਊਂਦਿ.

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੋਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਕਲਵਨਿ ਵਾਰੁ ਮੂਰ੍ਹੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਿਚਿਵਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਵਿਸਾਠੰ ਲੇਨਿ
ਮੂਰ੍ਹੁਲੁ.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਮੰਤੁ ਮੁਨੈ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯੁਠੁ ਊਂਦਾਲਨਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰਠੁ ਯੰਚੁ ਬਠਾਰੁ.
ਮਾਯ ਯੋਕੁਠਾ ਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਠੁ ਮੰਟਲੋ ਅਵਿ ਮੰਡੁ ਠਾਯੁ, ਮੰਟਲੋ
ਚਿਮੁਠੁ ਮੰਡਿਨ ਠੁਲੁ. || 3 ||

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁ ਠਾ, ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੋ ਏਕਮਯਿ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਸੁਣਾ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੀ ਭੁਕੁ
ਆਰਾਠਨਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਨਾਮੰਠੋ
ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੋ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਸਿਠਿ ਚੋਂਦੁਠਾਰੁ. |4|4|18|56|

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾ ਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਪੁਠੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁ ਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨੀਠੋਨੋ ਊਂਟਾਠੁ, ਚੋਪਠੁ ਠਿ, ਮੀਰੁ ਅਠਨਿ ਊਂਨਿਕੀ
ਨੁੰਡਿ ਏਲਾ ਠਪਿਠੁ ਚੁਕੋਗਲਰੁ?

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਠੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥

ਨਿਠਠੋਵੁ ਠੁ ਸਠੁੰਗਾ ਕੁਮਾਠਿਕੁ ਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ ਠੁ; ਆਯਨ ਮਨਲਿ ਠਿਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ
ਮਨੰ ਦੁਰੁਠੁਲ ਪਠੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁ ਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ. || 1 ||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥

ఓ నా మనసా, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని నామాన్నిపేమగా ధాన్వించండి.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా మనసా సత్యగురువు ఆశ్రయం కోరుకుంటుంది. సత్యగురు బోధనలను పాటించడం దాఠ్ఠా మాయ బంధాల నుండి విడుదలను పొందుతాము ॥ 1॥ విరామం॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥

ఓ నా మనసా, శాంతి యొక్కపదాత అయిన దేవుణ్ణి ప్రేమగా ధాన్వించు. ప్రేమ, భక్తితో ఆయనను సల్పించుకోవడం దాఠ్ఠా ఆయన హృదయంలో ఉన్ననుభూతిని పొందవచ్చు

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥

గురువు దాఠ్ఠా, వెళ్లి మీ సత్త హృదయాన్నిదేవుని నివాసం) తిరిగి పొందండి. గంధపు చెక్కఠాతిమీద పదేపదే రుద్దడం దాఠ్ఠా పరిమళభరితమైనట్లే, అదే విధంగా దేవుని పాటలను పదే పదే పాడటం దాఠ్ఠా మన ఆధాత్రిక జీవితం ఆనందదాయకంగా మారుతుంది. |2|

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮੁ ਲੈ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని పాటే అత్యంత ఉన్నతమైన సంపద. దేవుని నామము యొక్క లాభాన్నిసంపాదించడం దాఠ్ఠా ఆనందాన్నిసాధించవచ్చు

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥

దేవుడు తన కనికరంతో తన నామాన్నిబహుమానంగా ఇచ్చిస్తపుఠ్ఠు, మనం నామంలోని అదుఠ్ఠమైన సారాన్నిసాధిస్తాం. ॥ 3॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥

ఓ' నా మనస్సనామం లేకుండా మరియు దర్ఠదఠ్ఠాభికి అనుబంధంగా, విశాఠ్ఠం లేని మూఠ్ఠులు మరణ రాక్షసుడిచే గొంతు కోయబడినట్లు చాలా గొప్పఠాధను అనుభవిస్తునాఠ్ఠు.

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥

నామాన్నిమరచిపోయిన అలాంటి విశాఠ్ఠం లేని మూఠ్ఠులు దొంగల లాంటివారు. ఓ నా మనసా, వారి దగ్గరకు కూడా నువ్వుఅసల్లు వెళ్ళఠ్ఠు.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥

ఓ' నా మనసా, అర్థం కాని మరియు నిపఖ్యమైన దేవుణ్ణి ప్రేమగా ధాన్వీస్తూ, ఆయనను సభించుకోవడం దాద్రా, మన గత పనుల యొక్క అనిష్టాంతాలు తొలగించబడతాయి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੇਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥

ఓ' నానక్, దేవుడు నీతిమంతమైన జీవితానిష్ఠశీర్ఠించిన వారికి సద్గుణాలలో ఏ లోపం ఉండదు. |5 |5|19|57|

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾਨਾਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నా జీవశాస్త్ర మీ శక్తిలో ఉంటుంది, నా ఆత్మమరియు శరీరం పూర్తిగా నీవే.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥

నా శరీరంలో మరియు మనసుల్లో మీ పట్ల తీవ్రమైన కోరిక ఉంటుంది. దయచేసి కనికరం చూపించి, మీ ఉనికని నాకు అందించండి. || 1||

ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీతో ఐకత్య కావాలని నా మనసుల్లో మరియు శరీరంలో ఇంత గొప్పకోరిక ఉంది.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దయగల గురువు కొంచెం కనికరాన్నిచూపినపుడు కూడా, నాలో దేవుని ఉనికని అనుభవించాను.

ਜੇ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నా చేతన మనస్ఫులా ఉన్నా ఆ నా స్థితి మీకు తెలుస్తుంది,

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీపై నా ఆశలను ఉంచుకుని జీవిస్తున్నాను, నా కోరిక ఏమిటంటే నేను ఎల్లపుడూ మీ పేరును ప్రేమగా ధాన్వించవచ్చు మరియు ప్రశాంతంగా జీవించవచ్చును.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁవు, ਨਾਮੁಂ ਯੋਕੁਭੁਪੁਮੁਤਿ ਪ੍ਰਦਾਤ, ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਮਾਠਾਨਿ
ਚੁਪਿੰਚਾਡੁ, ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕੁਠੁਗਾ ਊਨਾਠੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਊਂਟਾਨੁ; ਨਾ ਆਸੁਲੰਨੁ
ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਠੁ.

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਠੁਠਿਕੁਠੁ, ਐਵੰਨੀਠੁੰ ਨਿਠੁੰਤ੍ਰਠੁੰਲੋ ਊਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, (ਮੀ ਭਕੁਠੁ) ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਠਾਪਾਡੀ, ਦਠੁਚੇਂਸੀ ਮੀ ਆਸੁਠੁਠੁਠੁਕੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ.

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਪੁਠੁਠੁਨਾਠੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਏ ॥

ਏ ਮਨਸੁਠੁਨਿਠੁਕਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕੁਠੁਠੁਲੋ ਨਿਮਗੁਠੁ ਊਂਦੀ, ਓਕ ਕੁਠੁ ਕੁਠੁ
ਨਿਸੁਠੁੰਗਾ ਊਂਡਦੁ ਮਰਿਠੁ ਆਨਿਠੁਠੁਲੋ ਲਕੁਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠਿਰੁਗੁਠੁ.

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥

ਅਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟੰ ਵਲ ਨੋਨੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ. ਆਯਨ ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ
ਧਾਠ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਨਿਖਚਾਠ੍ਰੁ, ਦਾਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਪਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਸੇਵਕੁਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤੁਨਾਘੁ.

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੁ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਭੰਤੰ ਏਕੁਫ ਰੁਠਪਡਿ ਢਨਾਘੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਨੋਨੁ ਅਤਨਿ ਸੇਵਕੁਡਿਗਾ
ਮੁਦ੍ਰਵੇਯਬਡਾਨੁ.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਮੀਦੰ ਏਠੋ ਢਦਾਰੰਗਾ, ਦਯਗਾ ਢਨਾਠ੍ਰੁ. ਆਯਨ ਨਨੁ
ਮੋਸਪੁਰਿਤਮੈਨ, ਭਯਾਨਕਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਹੋਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੀਦੁਗਾ
ਤੀਸੁਕੁਵੇਠਾਠ੍ਰੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਚੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥

ਤਮ ਪ੍ਰਾਦਯਾਠ੍ਰੋ ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਨਿਵਾਰੁ, ਅਬਠੁ ਬੰਠਾਲਠੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ
ਬੰਠਿੰਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥

ਕਾਗਿਤੰ ਪਗਿਲਿ ਨੀਟਿਠੋ ਕਰਿਗਿਠੋਯਿਨਲ੍ਹੈ, ਏ ਸੀਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੁਲੁ ਜਨਨ
ਮਰਠਾਲ ਢਕ੍ਰਾਲਠੋ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਵੁਠਾ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥

ਮਾਕੁ ਭੰਤੰਕੁ ਮੁੰਦੁ ਏਮੀ ਤੇਲਿਯਦੁ, ਲੇਦਾ ਭਪੁਠੁ ਤੇਲਿਯਦੁ. ਕਾਬਠਿ ਦੇਵੁਡੁ
ਮਨਲਿਖੁ ਪ੍ਰਿਤਿਠੋ ਢੰਚੁਤਾਠੋ ਅਕਠੋ ਢੰਟਾਮੁ.

ਹਮ ਭੂਲ ਚੁਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਗੁਰੁ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਪੇਂਪੁਡੁ ਕੁਕਠਿਲੁਲਾ ਢਨਾਘੁ, ਦਯਚੇਸਿ
ਦਯਨੁ ਢਾਪਿੰਚਿ ਮਾ ਤਪੁਠੁਨੁ ਕੁਮਿੰਚੰਡਿ. |4|7|21|59|

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਪ੍ਹਾਰੀ ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰਤੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ. ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੈਯਵਚੁ

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿੰਨ ਵਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੇਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਧੋਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.॥ 1॥

ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜਲੀ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਚੈਤੁਲੁ ਜੋਡਿੰਚਿ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਮਸਠਿੰਚੁਕੋਂਡਿ, ਝਦੇ ਗੋਪਧਰਠੁ.

ਕਰਿ ਤੰਡਉਤ ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸਾਘਾੰਗ ਨਮਸਾਠੰ ਚੈਯੰਡਿ; ਝਦਿ ਨਿਜੰਗਾ ਚਾਲਾ ਮੰਚਿ ਪਨਿ.

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਵਿਸਾਠਰਪਿਤ ਮੂਰ੍ਠੁਲੁ ਧੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠੇਠਮੁੰਨ ਸਾਰਮੁ ਯੋਕੁਗੁਚਿਨਿ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਰੁ, ਂਦੁਕੰਚੈ ਅਹਾੰਕਾਰਮੁ ਮੁਲੁਵਲੇ ਵਾਰਿ ਲੋਪਲ ਲੋਤੁਗਾ ਨਿਕੁਠਮੁੰਨ
ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਠੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਤੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਹੁਡੁਪੁਤੁਨਠੁਠੁ, ਅਹਾੰ ਯੋਕੁਠੇ ਮੁਲੁ ਵਾਰਿਨਿ ਮਰਿੰਠ
ਬਾਠਪੇਡੁਠੋਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਠਾਠੀਠ ਮਰਣਾਨਿਠੀੰਚਿੰਡਾਨਿਠਮੁ ਤਲਪੁ
ਠਰਿੰਸਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਧੋਵੁਨਿ ਵਿਨਯਠਕੁਲੁ ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਨ ਲੀਨਮੁੰਨਯੁੰਟਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਜਨਨ ਮਰਣ
ਵੇਡਨ ਨਿਰੁਠਮੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਸਾਠਠਮੁੰਨ ਸਰੋਠਠ ਧੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਵਿਸਾਠੀਨਿ ਅਨਿਵਾੰਠਾਲਲੋ ਗੋਪਗੋਰਵਾਨਿ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥

ਪਾਲੂ ಇਚਿਠਪਠੀਕੀ ਪਾਮੂਲੂ ਵਿਸ਼ਾਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚਿਮੁਠਾਯੀ. ਅਲਾਗੇ ਮਨੁਖੁਲੂ
ਤਮਕੁ ਚੋਸਿਨ ਅਨਿਖੁਮਚਿ ਪਨੁਲਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਚੋਡੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਿਰਿਗਿ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਗਾਰੀ ਮਾਟਲੂ ਚਦਵਟੰ ਦਾਠਾ ਪਾਮੂ ਵਿਸ਼ਾਨਿਖੁਮਾਲੀਕਨੁ ਪੀਲਠੁੰ
ਦਾਠਾ ਠੋਲਗਿੰਚਿਨਲੇ ਨਾ ਦੁਰੁਠਾਲ ਵਿਸ਼ਾਨਿਖੁਮਾਡਾ ਠੋਲਗਿਸ਼ਾਯੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੁਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਨਿਯ ਸੇਵਕੁਡੁ; ਪਰਿਸ਼ੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਆਯਨ ਚੋਦੁ ਸਠਾਵੰ
ਮਠੁਰੰਗਾ, ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ ਤਯਾਰਵੁਤੁੰਦਿ.॥ 4॥ 9॥ 23॥ 61॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਪ੍ਰਾਰੀਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੰ, ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪ੍ਰਾਰੀਗਾ ਲੋੰਗਿਠੋਯਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥

ਦਯਗਲ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਤਿਠਿੰਚਾਡੁ, ਇਪੁਠੁ ਨਾ
ਮੁਖੰ ਮਰਿਯੁ ਨੁਦੁਰੁ ਅਦੁਠੁੰਠੋ ਪ੍ਰਸਰਿਸ਼ੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਲੀਨਮੇ ਪ੍ਰੇਮਾਗਾ ਕਲਿਸਿਠੋਯਾਨੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

భగవంతుడు ప్రతి హృదయంలో ప్రసరింపచేసినా, గురువు గారి మాటల దాత్రానో ఆయనతో అనుసంధానంగా ఉంటాడు.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥

గురువు గారి బోధనలు నా సందేహాన్నిభయనిహారద్రోలాయి కాబట్టి నేను నా శరీరాన్నిమనసును గురువుకు అప్పించాను. ॥2॥

ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

గురువు అజ్ఞాని అయిన మనసు యొక్క చీకటిలో దైవిక జ్ఞానదీపాన్నివైలిగిస్తాడు, మరియు గురువు బోధనల దాత్రా, గురువుతో అనుసంధానం అవుతాడు.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥

అజ్ఞానపు చీకటి తొలగిపోతుంది, నామ సంపద హృదయంలో గ్రహించబడుతుంది మరియు మాయ యొక్కనిద్ర నుండి మనసు మేల్కొలుపుతుంది. ॥ 3॥

ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੇਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥

విశాస్త్రం లేని మూర్ఖులు వేటగాళ్ళవలె క్రూర హృదయంతో ఉంటారు మరియు మరణ రాక్షసుడిచే వెంబడించబడతారు.

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥

వీరు తమ అహాన్నివిజమైన గురువు ముందు అప్పించరు, కాబట్టి ఈ దురదృష్టవంతులు జనన మరణాల చక్రాలలో బాధలను అనుభవిస్తూనే ఉంటారు. ॥ 4॥

ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥

ఓ దేవుడా, నా గురువా, దయచేసి నా ప్రార్థనను వినండి, నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చి మీ నుండి నామం కోసం వేడుకుంటున్నాను.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਹੈ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥

నానక్ పట్ల నాకునగౌరవానికి, గురువే రక్షకుడు. నేను సత్యగురువుకు నన్నునాను అముఖనట్లు పూర్తిగా లొంగిపోయాను. (5-10-24-62)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾਨੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਨੰ ਸੰਭੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਠੰਟਾਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਨ
ਤਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਅਝਾਨੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ ਮਾਰਣਾਯੁ. ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮਨ ਸੰਭੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਨਿਰੁਲੀੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਹਉਮੈ ਰੇਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

(ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਧ ਚੇਤ) ਅਹਾਂ ਯੋਕ੍ਰੁਪਾਪੰ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਮਨੰ ਝਾਂਤਿਨਿ
ਪਿੰਦੁਠਾਮੁ. ਅੰਦੁਵਲੁ, ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਰਾਜੁ ਅਯਿਨ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਆਠੀਰਠਿੰਚਬਡਾਡਨਿ
ਨੋਨੁ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਭਗਵੰਠੁਠੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਟੁੰਦਿ, ਸਾਰਠਾਮਰਾਜੁ, ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਅਤਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਮਾਠਾਨਿਠੁਮਰਿਯੁ ਦਾਰਿਨਿ ਚੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥

ਨੋਨੁ ਵਿਡਿਠੋਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਨਨੁਠੁਕੰ ਚੋਸਿਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਾ ਆਠੁਮਰਿਯੁ ਝਰੀਰਾਨਿ
ਅਪੰਠਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਭਗਵੰਠੁਠੁਠੀ ਚੁਡਾਲਨੋ ਕੋਰਿਕ ਠੰਦਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਨੋ
ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਠੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚਾਡੁ.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ, ਸਹਾਝਮੈਨ ਝਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਠੰਦਠਿੰਚਾਯੁ; ਅੰਦੁਵਲੁ
ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅਮੁਠੁਨਠੁ ਪ੍ਰਾਠੀਗਾ ਲੋਂਗਿਠੋਯਾਨੁ.

ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੇਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥

ਨੋਨੁ ਅਨੋਕ ਪਾਪਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਸਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵੀਠੀਨਿ ਠੋਂਗਲਾ
ਦਾਚਿਪੇਠਾਨੁ.

ਅਬ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥

ಇವುಳ್ಳು, ನಾನಕ್ ಮೀ ಆಶ್ರಯಾನಿਕಿ ವਚಾಳ್ಳು, ಓ' ದೆವುಡಾ, ದಯಚೆಸಿ ನಾ ಗೌರವಾನಿಹ್ಮೀಕು
ನਚಿನ್ಹ ವಿಧಂಗಾ ಕಾಪಾಡುಕೊಂಡಿ. ||4||11||25||63||

ਗਉੜੀ ਪುರਬੀ ਮਹਲಾ ੪ ॥

ਰਾਗ್ ಗೌਰੀ ಪೂರೈನಾಲುಗವ ಗುರುವು:

ਗੁರਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗੁರਮਤਿ ਮਨੁਆ ਗಾವੈ ॥

ಗುರುಬೊಧನಲ ದಾಠ್ರಾ, ನಿರಂತರ ದೈವಿಕ ಸಂಗೀತಂ ಯುಕ್ತಶಾವತ್ರಿ ಒಕರಿ ಮನಸುಳ್ಳೊ
ಕಂಪಿಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು ಅತನಿ ಮನಸುಳ್ಳೊವುನಿ ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪಾಡುತುಂದಿ.

ਵಡಭಾಗੀ ಗುರ ದರಸನು ಪಾਇਆ ಧನು ಧನು ಗುರು ಲಿವ ಲಾವೈ ॥੧॥

ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಡು ಮಾತ್ರಮೆ ಗುರುವು ಯುಕ್ತಶಾಶೀರಾಠ್ರ ದೃಶಾಘ್ನಿಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು,
ಮರಿಯು ದೆವುನಿ ಪ್ರೇಮಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ ಊಂಡಟಾನಿಕಿ ಪ್ರೇರೆಪಿಂಚೆ ಗುರುವು ಚೆತ
ಆಶೀರಠ್ರಿಂಚಬಡತಾಡು. || 1||

ಗುರಮುಖಿ ಹರಿ ಲಿವ ಲಾವೈ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಗುರು ಬೊಧನಲ ದಾಠ್ರಾನೆ ದೆವುನಿ ಪ್ರೇಮಕು ತನನು ತಾನು ಕಲಿಸಿಪೆಸುಕುಂಟಾಡು.

|1|ವಿರಾಮ|

ಹಮರಾ ಠಾಕುರು ಸತಿಗುರು ಪುರಾ ಮನು ಗುರ ಕಿ ಕಾರ ಕಮಾವೈ ॥

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುವು ಮಾತ್ರಮೆ ನಾ ಗುರುವು, ನಾ ಮನಸುಘುರುವು ಬೊಧನಲನು ಮಾತ್ರಮೆ
ಅನುಸರಿಸ್ತುಂದಿ.

ಹಮ ಮಲಿ ಮಲಿ ಏವಹ ಪಾವ ಗುರು ಕೆ ಜೊ ಹರಿ ಹರಿ ಕಠಾ ಸುನಾವೈ ॥੨॥

ದೆವುನಿ ಧರಾಖನು ವಿವರಿಂಚೆ ಗುರುಬೊಧನಲನು ನೆನು ವಿನಯಂಗಾ ಅನುಸರಿಸ್ತಾನು. | 2|

ಹಿರದೈ ಗುರಮತಿ ರಾಮ ರಸಾਇಣು ಜಿಹವಾ ಹರಿ ಗುಣ ಗಾವೈ ॥

ಗುರುಬೊಧನಲ ದಾಠ್ರಾ, ದೆವುನಿ ನಾಮ ಅಮೃತಂ ನಾ ಮನಸುಳ್ಳೊ ಪಾಂದುಪರಚಬಡಿಂಧಿ,
ಮರಿಯು ನಾ ನಾಲುಕ ದೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡುತುಂದಿ.

ಮನ ರಸಕಿ ರಸಕಿ ಹರಿ ರಸಿ ಆಪಾನೆ ಫಿರಿ ಬಹುರಿ ನ ಭುಖ ಲಗಾವೈ ॥੩॥

ದೆವುನಿ ನಾಮಮುನು ಆಸಾಠ್ರಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ನಾ ಮನಸುಘುರ್ದಿಗಾ ಸಂತೊಷಂಗಾ ಮಾರಿಂಧಿ,
ಇವುಳ್ಳು ಅದಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂತೊಷಂ ಕೊಸಂ ಆರಾಟಪಡದು. |3|

ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

దేవుని దయ లేకుండా, ఒకరు ఎన్నిప్రయత్నాలు చేసినా, నామాన్ని పొందలేరు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥

దేవుడు నానక్ పై కరుణను కురిపించాడు మరియు గురు బోధనల జ్ఞానం దాటా, అతను నామాన్ని తన మనసులో గట్టిగా ప్రతిష్ఠించాడు. |4|12|26|64|

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ గౌరీ పూర్వీనాలుగవ గురువు:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥

ఓ నా ఆత్మగురు బోధనలను అనుసరించండి మరియు నామాన్ని ధ్యానించే పనిని చేయండి.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥

గురువు ఇచ్చిన బుద్ధి మీ తల్లిలా జీవితంలో మీకు మద్దతుగా ఉండనివ్వండి మరియు దేవుని నామాన్ని ధరించండి.

ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥

సంతోషి మీ తండ్రి వలె జీవితంలో మీ మార్గదర్శక సూత్రంగా ఉండనివ్వండి, మరియు అమర దేవుని ప్రతిరూపమైన గురువు బోధనలను అనుసరించండి.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥

(ಈ ਵਿਧੰਗਾ), ੁ' ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਞਾਨੁ, ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ ਊਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਞਾਨੰਦਾਨਿ ਞਿਸਾਠੀਸੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੁਰੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪਿੰਡੁਠਾਡੁ.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੁਖੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥

ੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕੂਡਾ ਅਠੁਵੰਠੀ ਨਿਞਾਠੁਡੈਨ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੀਵੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਾਲੀ.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਠੀਨਾ ॥੨॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਠਡੀਸਿਪੋਯੀ ਊਂਟੁੰਡੀ. |2|

ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

ਰੰਡੀ, ੁ ਪਰਿਸੁਡੁਲਾਰਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਸ਼ਮੈਨ ਭਕੁਤੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥

ਪਰਿਸੁਡੁਨਿ ਸੰਘੰਠੋ, ਨਾਮੁ ਸਾਸੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਡਾ.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠਾ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ ਅਦੁਠੁਸੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਪਾਠੀੰਡਾ.

ਮਿਲੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥

ਮੀ ਵਿਠੀ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ ॥ 3॥

ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਸਾਵਨ (ਵਰ੍ਹਾਕਾਲ) ਮਾਸంలో മാదిരിగానే, പ്രതിചോ്ടാ വർദ്ധിച്ചു ജലപാതాలు మరియు നൈലി കിലകിലలు, നൃത്തాలు, അദ്വൈധంగా ഗുരു പ്രപంచంలోനി അമൃതം നാలో കുരിസിനപ്പുദ്ധു, നാ മനസുസ്സൃതൃ మరియు ദേవుനി പാటലను പാడుతుനట్ലു നേനു భావిస్తాను.

ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

మనసుస్సయొక్కనైమలి కిలకిలలు, పాబాద్ వాకథును దాని నోటిలో అందుకుంటుంది;

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥

నామ అమృతం మనసుస్సో కురుస్తుంది మరియు సరశ్శక్తిమంతుడైన దేవునితో కలయిక పొందుతుంది.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥

భక్తుడైన నానక్ దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటాడు. |4|1|27|65|

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ గౌరీ మాజ్, నాల్గవ గురువు:

ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా రండి, దేవుని యొక్కసుగుణాలను మన ఆకర్షణలుగా చేసి ఆయనను ప్రలోభపెడదాం.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలోని సాధువులతో కలిసి దేవుని ప్రేమ సంతోశాన్నిఱసాట్రిద్దాం.

ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥

మన మనసుల్లో గురుజ్ఞాన దీపాన్నిపల్లపుద్దూ వెలిగిద్దాం.

ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥

దేవుడు మనపై దయ చూపితే, మనం కృతజ్ఞతతో ఆయనను కలుసుకోవచ్చు. ॥ 1॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੇਲੇ ਜੀਉ ॥

నా మనసుస్సమరియు శరీరం నా ప్రియమైన దేవుని ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉనాఱు.

ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵੇਚੇਲੇ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਮਧਫ੍ਰੁਤਿ ਅਯਿਨ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਖਾ ਸੇਖੈਤੁਛੈਨ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ
ਚੇਯਾਲਨਿ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪੁਛੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੇਯਗਲ ਭਕੁਲਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਅਪਹਿਸ਼ਾਨੁ.

ਹਰਿ ਵਿਟਕਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੇਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਅੰਕਿਤੰ ਅਯਿ ਊਂਟਾਨੁ.

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਘੁ ਗੁਰੁਦੇਵਾ; ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਚੂਪਿ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁਮੁ.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਵਿਸ਼ਗੁਰੁਵਾ, ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪਠੁਕੁਨਿ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਕਠੋਰਿਕਲੁ
ਨੋਰਵੇਰਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਪੁਰੁਗਿ ਸੰਠੋਪਿਸੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਅਦੁਘੁਵੰਠੁਛੈਨ ਆਤਠੁਧੁਵੁ ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਦਾਠਾ ਮਿਮੁਲੀਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਅਦੁਘੁਵੰਠੁਛੈਨ ਆਤੁ
ਵਧੁਵੁਲੁ, ਨਿਰੰਠਰੰ ਆਠਾਠੀਠ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਸਾਠੀਸੁਨਾਘੁ.॥ 3॥

ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਖੈਤੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ, ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਠੀਨਿ ਚੂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਾਠੀਕਿ ਵੇਰੇਠੁ ਪਨੁਲਕੁ
ਕੇਟਾਯਿਸ਼ਾਡੁ.

ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਕੋਂਠਮੰਦਿ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਬਹੁਮਤੁਲਠੋ ਆਠੀਰਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਅਵਿ ਏਨਠੁਠਾ
ਅਯਿਘੋਵੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਕੇਵਲੰ ਕੋਨਿਠੀਨਿ ਮਾਠੁਰਮੇ ਪੋਂਦੁਟਾਰੁ.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ఆయన కృపచేత అనేకులు రాజులుగా సింహాసనాలమీద కూర్చుని నిరంతర ఆనందాలను అనుభవిస్తారు, అయితే ఇతరులు ఆయనను యాచిస్తారు.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥

ఓ' నా విశ్వగురువా; ఆయన ఆజ్ఞ ప్రతిచోటా ప్రబలి ఉంది, వినయంగల భక్తుడు నానక్ మీ నామానిష్ఠానీస్తాడు. ||4||2||28||66||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ గౌరీ మాజ్, నాల్గవ గురువు:

ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ఓ నా దేవుడా, నీ జీఆర్ తో ఆశీరధించబడిన వక్తి మీరు అతని మనసుల్లో నివసిస్తున్నాడని మరియు అతని మనసుస్థు ప్రేమతో నిండి ఉంటుందని తెలుసుకుంటాడు.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా ప్రేమగల దేవుడా, మీరు ఎల్లప్పుడూ మాతోనే ఉంటారు, కానీ మేము దీనిని గ్రహించలేము. తెలియని దేవుడైన మిమల్ని తెలుసుకోవడానికి పరిపూర్ణ గురువు మాత్రమే మాకు సహాయం చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਾਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా విశ్వగురువా, ఎవరి మనసుల్లో మీ పేరు ప్రకాశింపజేయబడిఉందో, వారి కష్టం మరియు దుఃఖం అంతా తొలగించబడుతుంది.

ਹਰਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ఓ' నా విశ్వగురువా, అదృష్టం దాట్లా దేవునితో కలయిక యొక్క అతుల్యత ఆధాత్మిక స్థితిని పొందే వారు నామంలో విలీనం చేయబడ్డారు. || 1||

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన విశ్వగురువా, ఎవరైనా మిమల్ని తన కళ్లతో చూశారా?

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా విశ్వగురువా, మీరు లేకుండా, నేను విడిపోయిన నొప్పులను అనుభవిస్తున్నాను, మరియు నేను విడిపోయిన యువ వధువులా చింతుస్తున్నాను.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈ ਭਕੁਲਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ ਮਿਤ੍ਰੁਠੁਣੈਨ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨੋਨੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਗੁਪਿੰਚਿਨਿ ਕੁਠੰ ਨੁੰਡੀ, ਵਿਸ਼ਠੈਵਿਤੰ, ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਗਡਿਚਿਯੋਨੁਠੁ.॥ 2॥

ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲਾਰਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਸੇਠ੍ਹੈਠੁਠੁਣੈਨ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੋਯੰਡੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠੰਡੀ.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਣੈਨ ਦੋਵੁਠੁ ਚੁਡਕੁੰਡਾ ਨੋਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੋਨੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਆਯੰਨ ਵਿਡਿਯੋਯੰਨ ਬਾਧਲਨੁ ਨੋਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ਦੋਵੁਡੁ, ਰਾਜੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਣੈਨ ਮੰਚਿ ਮਿਤ੍ਰੁਠੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਖੁਯੰਨਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਅਤ੍ਰੁਪੁਨਰੁਠ੍ਰੈਵੰ ਪਿੰਡਿੰਡੀ.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵੁਡਾ, ਝਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਨਨੁਕੁਲਿਸਿੰਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਯੋਕੁਠੁਨਿਠ੍ਰੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੋਰਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਪੁਠੁ ਆਨੰਦਗੀਠਾਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁੰਡੀ.

ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਅਯਿਠੰਠਾਨੁ, ਅਵੁਨੁ ਨੋਨੁ ਏਪਠੁਠਿਕੀ ਮੀਕੋ ਅੰਕਿਠੰ ਅਯਿਠੰਠਾਨੁ.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੁਨਾਠੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਕਾਪਾਡੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా విశ్వగురువా, దయచేసి నిజమైన గురువుతో ననుభవకం చేయండి, అతను తన మార్గదర్శితత్వ దాత్రా ననుభవకం చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ

॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥

ఓ దేవుడా, నీ కృప దాత్రానే నేను నిన్నుగ్రహించాను. అందువల్ల, మీ వినయభక్తుడు నానక్ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాడు. (4-3-29-67)

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਮਾਝ, ਨਾਲ੍ਹਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥

ఓ' విశ్వ యొక్కశా అదుభ్రమైన దేవుడా, ఆశర్శక్రమైనవి మీ అదుభ్రమైన నాటకాలు. అవును, నా ప్రియమైన దేవుడు అదుభ్రాలు సృష్టించడంలో దిట్ట.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥

దేవుడే సత్యంగా కృష్ణ దేవుణ్ణి సృష్టించాడు మరియు అతను సత్యంగా అతనిని కోరుకునే పాల పనిమనిషి.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥

ప్రతి ఒకటి హృదయంలో ప్రవర్తిస్తూ, నా దేవుడు సత్యంగా ఆనందించేవాడు.

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥

దేవుడు జ్ఞాని, తప్పట్లు చెయ్యవద్దు, ఆయనే నిజమైన గురువు, యోగి. ॥1॥

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥

ఈ లోకాన్ని సృష్టిస్తుంది దేవుడే, మరియు అతనే సత్యంగా అనేక విధాలుగా ఆడిస్తాడు.

ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥

కొందరు, అతను చాలా ధనవంతుడు, వారు అనిర్హకాల ఆనందాలను ఆస్వాదిస్తారు, మరికొందరు నగ్నంగా తిరుగుతారు, పేదవారిలో పేదవారు.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਭੀਖੁਯੁਘਿਸੁਣਾਊ, ਅੰਦਰੁ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿਕੀ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਭਜਾਊ.

ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਨਾ ਵਿਸ਼ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨ ਭਕੁਲਕੁ ਮਧੁਠੁ. ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ, ਵਾਰੁ ਆਯਨ
ਭੇਠੁਮੇਨ ਸੁਠਿਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨਨੁ ਪੂਜਿੰਚਦਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਣਾਊ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੇ ਸਭੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਣਾਊ.

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀਕੀ ਚੋਂਦਿਨ ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਜਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਮੁਲਨੁ ਵਾਭੀ
ਚੋਂਦੁਨਾਠੁ. ਅਤਨੁ ਅਨਿਘੋਂਟੁ ਵਾਭੀਸੁਣਾਊ, ਅਤਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਡਕੁੰਡਾ
ਊਂਡਾਊ.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਊਂਡਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ
ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਪੁਰੀਗਾ ਵਾਭੀ ਚੋਂਦੁਨੁਠੁ.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਸਰਭਾਠੁਕੁਡੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਊਂ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਮੰਠਾ ਵਾਭੀੰਚੀ ਊਂਡਾਠੁ, ਅਤਨੁ
ਅੰਦਰਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਡਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਭੁੰਗਾ ਪ੍ਰਠਿ ਊਂਕਠੀਨੀ ਚੁਸੁਕੁੰਡਾਊ.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਾਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁੰਗਾ ਅਨਿਪਾਠੁਲਲੋ ਊਂਕ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦੁਠੁ ਵਲੋ ਸਾਠੁ ਸੁਕੀਨੀ
ਅੰਦਿੰਚਾਊ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਕੋਰੁਕੁਨਠੁ ਭਦਿ ਨਡੁਸੁੰਦੀ(ਸਾਠੁ).

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਠੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥

ਅਨਿਘੁਮਾਨਵੁਲਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਊਂਡੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਵਠੁਮਵੁਠੁੰਦੀ.

ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁੰਗਾ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨ ਆਸ਼ਰਯੰ ਪਿੰਦੋਲਾ ਚੋਂਦੁਸੁਣਾਊ, ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੁ
ਸਭੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਠਾਊ.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥

ఓ' నానక్, అదృష్టం దాత్రా; పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి దేవుని నామానిధానించే నామం దాత్రానే జీవిత లక్ష్య సాధించబడుతుంది. (4-4-30-68)

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਨਾਲਵ ਗੁਰੂਵ:

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥

దేవుడు నాలో దేవుని నామం కోసం కోరికను అందించాడు.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

ఇప్పుడు, నా సేవ్హితుడు, దేవుణ్ణి తెలుసుకునప్పుడు మాత్రమే నేను ప్రశాంతంగా ఉనాము.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా తల్లి, నేను నా దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడం దాత్రా మాత్రమే ఆధాత్మికంగా మనుగడను సాగిస్తాను.

ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

దేవుని పేరే నా ఏకైక సేవ్హితుడు మరియు సోదరుడు.

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥

ఓ, గౌరవనీయులైన సాధువులారా, నా దేవుని పాటలను పాడండి.

ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥

గురువు దాత్రా నామాన్ని పేమగా ధానించడం దాత్రా, ఒకరు చాలా అదృష్టవంతులు అవుతారు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥

దేవుని పేరు ఇప్పుడు నా జీవిత మధ్యగా మారింది.

ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥

అటువంటి సహాయంతో, నాకు ఇకపై జనన మరియు మరణం రౌండ్లు ఉండవు.

ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁ ਠੁਨਾਨਾਨੁ. ਨੇਨੁ ਨਾ ਦੇਵੁ ਣੀ
ਏਲਾ ਚੁਾਡਗਲਨੁ?

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੁਨੈ ਨ ਸਾਧੁ ਵੁਲਾਰਾ, ਦਯਚੈਸਿ ਨਨੁ ਖੁਦੈ ਵੁਨਿ ਠੋ ਏਕੰ ਚੈਯੰਡੀ, ਨਾ ਮਨਸੁ
ਅਤਨਿਨਿ ਕੋਰੁ ਠੋਂਡੀ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਮਨ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੁਨੈ ਦੇਵੁ ਣੀ ਮਨੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲੰ.

ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ ਅਦੁ ਪੁਸ਼ਵੰਤੁ ਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਝੁਪਿੰਚੁ. ॥ 3॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੋਸੰ ਝੰਤ ਗੋਪੁ ਠ੍ਰੋਰਿਕ ਢੰਡੀ.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੁਨੈ ਨ ਸਾਧੁ ਵੁਲਾਰਾ, ਨਾਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਦੇਵੁ ਣੀ ਦਯਚੈਸਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੈਲਾ
ਚੈਯੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨਿਪਿ ਮਨਸੁ ਸੁਲੁ ਪੁਠ੍ਰਾ ਨਾਮੰਠੋ
ਪੁਕਾਝਿੰਸੁੰਡੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੁਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਠੋ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੰ ਅਤਨਿ ਕੋਰਿਕ
ਨੋਰਵੈਰੁ ਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 5॥ 31॥ 69॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਨਾਲੁ ਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥

ਨੇਨੁ ਵਿਡੀਪੋਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਠੋ ਆਝੀਰਠਿੰਚਬਡੀਠੈਨੈ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ ਮਨੁਗਡ
ਸਾਗਿੰਚਗਲਨੁ.

ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਅਦੁਠੁ ਮੁਕਰੰਦੰ ਨਾ ਹ੍ਰੁਦਯੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁ
ਬੋਧੰ ਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਨੇਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਗਲਨੁ.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਂਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾਮੰ
ਪੋਂਦੋ ਅਮੁਠੰ ਪੋਂਦੋ ਠੰਡੰ.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਨੇਨੁ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ
ਠੰਡੰ.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਾਠੰ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਨਿ ਠੰਡੰ.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ, ਨਾ ਮੰਚਿ ਮਿਠੁਡਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ ਦੇਵੁਡਿਠੋ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ.

ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਨਨੁਠੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ.

ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥

ਠੰਡੰ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਸਾਠੁਵੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਨੁੰਡਿ ਨੇਨੁ ਨਾ ਸੇਠ੍ਰਿਠੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਚੁਕੀਨਿ
ਵਿਚਾਰਿਠੰ.

ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੇਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਮਾਰੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੁ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ, ਨੇਨੁ ਅਠੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ ਠੰਡੰ ਮਾਰਿ, ਨਨੁਠੁਠੁਠੁ ਵੇਪੁ ਨਡਿਪਿੰਪਗਾਨੇ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਫੀਸੁ ਨੇਨੁ ਨਾਮੁਲੋ ਵਿਲੀਨੁ ਕਾਗਲਨੁ.

ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਵਡੁ, ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੁ ਆਰਾਠੁ ਵੰਠੀ ਬਾਧਨਨੁ ਕ੍ਰੁਪਿੰਗਿਚਿੰਦਿ.

ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਏ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰਠੁਡਿ, ਤਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਅਮੁਠਾਨਿ ਘੋਰਿੰਚਗਲਨੁ.

ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਦਯਨੁ ਚਾਪੰਡਿ, ਤਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਮੈ ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਫੀੰਚਗਲਨੁ,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥

ਮਰਿਯੁ ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਮੈ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ ਅਮੁਠਾਨਿ ਘੋਰਿੰਚਗਲਨੁ ॥ 4॥ 6॥ 20॥ 18॥ 32॥ 70॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਦੋਵੁਡੁ. ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪਵਲੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ:

ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਚੌ-ਪਾਦੁਲੁ. ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਅਨੁਭਵਾਨਿ ਘੋਲਾ ਅਨੁਭਵਿੰਚਗਲਨੁ?

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਸਹਾਯੁ, ਮਠੁਠੁ ਅਯਿਨੁ ਦੋਵੁਡੁ ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥

ਕੇਵਲੁ ਓਕੁ ਐਨਿ ਸੋਠੁ ਚੇਸੁਕੋਵਡੁਲੋ ਆਧਾਠੀਠੁ ਆਠਿ ਲੇਦੁ, ਏ ਸੰਪਦੁ ਅਠਾ ਨਾਦੇ ਅਨਿ ਭਾਵਿੰਚਿ,

ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥

ਅੰਦਮੈਨ ਧਾਯਲਨੁ ਵੇਦਜਲੈ ਚੋਲ੍ਹਣੋ ਚੁਲ੍ਹਮੁਠੀਨ ਏਠੈਨ ਭਵਨਾਲਨੁ
ਅਸਾਠੀਂਚਾਰੁ.

ਝੁਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

ਏ ਲੋਕ ਅਸੁਲੁ ਅਨੰਦਾਨੀਕੀ ਮੂਲੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚੀਨ ਵਛੀ ਏ ਮਾਨਵ ਜਨਨਾਨਿਠਪੁਠੁ
ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਵੁਧਾ ਚੇਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥

ਤਨ ਏਨੁਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰਾਲਨੁ ਚੂਸਿ ਅਤਨੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਟਾਡੁ

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥

ਅਤਨੁ ਵਿਸ੍ਟਾਰਮੈਨ ਸੈਨਾਫ਼ੀਖਮੀਕਰਿਚਿ ਸਲਹਾਦਾਰੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਜ ਸੇਵਕੁਲਨੁ
ਠੰਚੁਟਾਡੁ.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥

ਭਵਨੀਘਾਸ੍ਟਵਾਨਿਕੀ ਅਹੰ ਯੋਕਛਾਚੁਘੁ, ਦੀਨਿਨਿ ਅਤਨੁ ਤਨ ਮੋਡਲੋ ਵੇਸ੍ਟਾਡੁ. ॥2॥

ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥

ਅਤਨਿ ਰਾਜਘੁ ਪਦਿ ਦਿਕੁਭ ਵਰਕੁ ਵਿਸ੍ਟਰਿਚਿ ਠੰਡਵਚੁਘੁ.

ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥

ਅਨੋਕ ਆਨੰਦਾਲਨੁ, ਅਨੋਕ ਮੰਦਿ ਸ੍ਰੀਲ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਘੁਠਨੁਭਵਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਈ ਆਨੰਦਾਲ ਮਧਯੁਏਕ ਰਾਜੁ ਤਨ ਕਲਲੋ ਬਿਚਘਾਡੀਗਾ ਮਾਰਿਨਲੈ ਅਤਨੁ
ਬਾਧਪਡਠਾਡਨਿ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥

ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਤਾਇਆ ॥

ਸਤਘੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਨਿਯਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕਛਹਾਸਾਫ਼ੀਖੋਲੋਲੋਡਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥

ਰਹਾਸਠੁ ਏਮਿਠੰਚੈ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲਕੁ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ
ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਹੰਨਿਘੰਪਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕ ਭਕੁਡੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ
ਚੋਯੁਬਠਾਡੁ. ॥ 4॥

ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਝੁਨੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਒ਕਰੁ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

ਮਨ ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਅੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਐਦੇ ਮਾਰਠੰ. ॥ 1॥ ਰੋਡਵ
ਵਿਰਾਮੰ|

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਉ ਭੁਮੀਐ ਭੁਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥

਒ਕਰੁ ਂਦੁਕੁ ਸੰਦੇਹਿੰਚਾਲੀ? ਸੰਦੇਹੰ ਂਲਾ ਂਡਾਲੀ?

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥

ਅਦੇ ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਰੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਅੁ ਆਕਾਸ਼ਾਨਿਪਸੰਗਿਸੁਨਾਠੁਨਿ ਒ਕਰੁ ਦੁਠੰਗਾ
ਨਮਿਠੁਪੁਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ (ਐਟੁਵੰਠੀ ਸੰਦੇਹਾਲਕੁ ਅਤੀਤੰਗਾ) ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਸੀਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਕੁਲੁ ਠਮ ਗੋਰਵਾਨਿ
ਕੋਲੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥

ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਨਿਚੇ ਰਕੁੰਚਬਡਿਨ ਵਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੇ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰੋਵਰੁ ਅਠਨਿਕੀ ਪ੍ਰਠਠੀ ਕਾਲੇਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥

ਅਨੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਰਠੀਵਮੁ ਮੀਦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ,

ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥

ਅੰਦੁਵਲੁ, ਚਿੰਤਿੰਚਵਡੁ ਮਰਿਅੁ ਸ਼ਾਂਤਿਅੁਠ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਡਵੰਡੀ.

ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥

ప్రపంచంలో ఏమి జరుగుతుందో దేవునికే తెలుస్తుంది. ॥ 2॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥

లోకసంపదల కోసం ఆరాటపడుతుండగా, ఆత్మఅహంకారం గలవారు ఆధ్యాత్మిక మరణానిష్ఠాండుతూనే ఉంటారు.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥

ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ప్రకారం, వారు అనేక జనశ్రలో తిరుగుతారు.

ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥

వారు నాటిన వాటినే తింటారు (వారి పనుల ప్రకారం ప్రతిఫలానిష్ఠాండుతారు). ॥ 3॥

ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥

ప్రతి విషయంలో దేవుని నిండినపుడు మనసు, సంతోషించే వశ్చి.

ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ప్రతిచోటా దేవుని వెలుగు వెలుగు నుండి ఆయనను చూస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੧॥

ఓ నానక్, దేవుడు ఆ భక్తుడి ప్రతి ఆకాంక్షలను నెరవేరుస్తాడు. ॥ 4॥ 2॥ 71॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠ్రారీ, ఐదవ గురువు:

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥

(ఓ' మనిషి), అనేక జనశ్రకు మీరు పురుగు లేదా చిమటగా మారారు.

ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥

చాలా సార్లు మీరు ఏనుగుగా, చేపగా లేదా జింకగా జనించారు.

ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥

అనేక జనశ్రలో మీరు పక్షి లేదా పాము,

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਬ੍ਰੁਤਿਕੀ ਊਨਘੁਠੁ ਮੀ ਅਹਾਨ ਨਾਸਨਮੈਠੇ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਨ੍ਠਾਨਲੋ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏਮਿ ਜਰਿਗਿਨਾ, ਅਦਿ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਸੁਕਾਰਮੇ.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

ਮਰੋਵਰੁ ਏਮੀ ਚੇਯਗਲ ਸਾਮਠੁਠੁ ਲੇਦੁ.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਮਮਠੁਠੁਕੰ ਚੇਸੁਣੇ ਮੇਮੁ ਮੀਠੋ ਏਕਠੁ ਕਾਗਲਮੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥

ਅਪੁਠੁਠੋ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲੰ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥ 72॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਕ੍ਰਿਯਲ (ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ) ਰੰਗੰਲੋ ਨਾਮ ਵਿਠੁਨਾਨਿਘਾਟੰਡੀ.

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀ ਜੀਵਿਠੰ ਏਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸਾਠਿੰਚਬਡੁਠੁਠੁ.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤੁਸ ॥

ਮਰਠ ਭਯੰਮੁਨੁੰਡੀ ਵਿਡੁਦਲ ਰੁਪੰਮੁਲੋ ਮੀਰੁ ਬਹੁਮਾਨੰਮੁਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ,

ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਨਿਰੰਠਰੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਿਠੇ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁਨੁ ਮੀ ਹੁਠਦਯੰਲੋ ਊੰਚੁਕੋੰਡੀ,

ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਛੁਡੈਸਾਭੀਤ੍ਰਥਾ ਸਾਧਿੰਚਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਭਠੀ ਆਰਾਧਨ ਚੋਯਠਾਨਿਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਠੰਡੰਡੀ,

ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਅਪੁਠੈ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਮੈਕੁ ਗੌਰਵੰ ਲਭਿਸੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯ ਅਨੰਤੰ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਦਿ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਫਕਰੁ ਮਰਠਠੰ ਯੋਕ੍ਯੁਚੁਚੁਮੁੰਡੀ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਆ ਆਠਠ੍ਰੋਨੈ ਊਂਟਾਯੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਜੇ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏ ਬੋਠਨਲੁ ਚੈਸਿਨਾ, ਅਵਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਊਪਯੋਗਪਡਠਾਯੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏ ਚੈਸਿਨਾ, ਦਾਨਿਯੋਜੰ ਅਨਿ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਦਿ, ਠਪੁਠ੍ਰੋਨਿਦਿ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੰਦੈਹੰ, ਦੁਰਭਿਮਾਨੰ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯ ਏਨਠ੍ਰੀਕੈ ਵੁਠਾ ਕਾਦੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਫਕਰੁ ਦੈਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਆ ਆਠਠ੍ਰੋਨੈ ਊਂਟਾਯੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਸਹਾਯੰ - ਠਕੁਠ ਸਹਾਯੰ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥

ਗੁਰੂਵਾਕਾਫ਼ੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਨਰਕੰਲੋਂ ਪੰਪਬਡਰੁ (਒ਕਰੁ ਢੁਃਖੰਲੋਂ ਬਾਢਪਡਰੁ).

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਵਾਕਠ੍ਰਾ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਯੁਕਠ੍ਰਾਢੁਠ੍ਰਾਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨ੍ਰਿਸਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਰੁ. ॥3॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਒ਕਰੁ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਖਾਠ੍ਰੁਲੁ ਪੋਂਦਿਨਠ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਜੀਵਿਠ੍ਰੁ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਢੇਵੁਢੁ ਂਵਰਿਮੀਢ ਢਯ ਢੁਪਿੰਚੁਠਾਢੋਂ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੭੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਂਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਂਠਨਿਪਠ੍ਰੁ ਢਯਗਾ ਢੰਠਾਢੁ. ॥ 4॥ 5॥ 74॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਰੀ, ਂਢਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥

ਨਾ ਆਢਰੰਠਮੁ ਵੰਠੀ ਅਮੂਲਮੈਨ ਸਰੀਰਾਨ੍ਰਿਢੁਮੁਠੁੰਡੀ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਾਢੁ,

ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਅਠਨੁ, ਨਨੁਠ੍ਰਲ੍ਰਿ ਗਰਠ੍ਰਲੋਂ ਸੁਰਕ੍ਰਿੰਠਗਾ ਢੰਚਾਢੁ.

ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥

ਨਨੁਠ੍ਰੁਨਪਰਚੁਨੁ ਮਹਿਮਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਿਨਵਾਢੁ,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਅਨ੍ਰਿਵੇਲਲਾ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕ੍ਰ ਢਕ੍ਰਿਠੋਂ ਅਠਨਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁਲਮੈਨ ਸੇਵਤੋ ਨਨੁਕੁਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ,

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੁੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥

ਅਝਾਨਿ ਅਯਿਨ ਨਨੁਕੁਮੰਚਿ ਵਕਤਗਾ ਮਾਰਿਠ ਵਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥

ਅਝਾਨਿਯੋਨ ਨਨੁਕੁਝਾਨਿਗਾ ਮਾਰਿਠਵਾਡੁ,

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਏਵਰਿ ਕੁਪਵਲਨ ਨੋਨੁ ਏ ਲੋਕਪੁ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ,

ਸੇ ਪੁਕੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਸਰਕੁਸ਼ੁਕੁਮੰਚੁਡੈਨ ਏ ਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਕੁਸੁੰਡੀ ਏਨਠੁਠਾ ਬਯੁਟਕੁ ਵੇਲਠੁ. ॥2॥

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥

ਅਠਨੁ, ਏਸ਼ਰਯੰ ਲੇਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਏਸ਼ਰਯੰ ਏਚਿਠ ਵਾਡੁ,

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥

ਅਠਨੁ, ਗੋਰਵਮੁ ਲੇਨਿਵਾਰਿਕੀ ਗੋਰਵਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚਿਨਵਾਡੁ,

ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥

ਅਠਨੁ, ਨਾ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਨਿ ਨੋਰਵੇਰਿਠ ਵਾਡੁ,

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥

ਨੋਨੁ ਅਠਨਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੁਠਠੋ. ॥ 3॥

ਜਿਸੁ ਪੁਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥

ਅਠਨੁ, ਏਯਨ ਨਾ ਕੁਪਚੇਠ ਨਾ ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਬੰਧਾਲੁ ਠੇਗਿਠੋਯਾਯਿ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਕ੍ਰੋਧਵਲ੍ਲੁ ਇੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁ ਮਕਰੰਦੰਲਾ ਰੁਚਿ ਚੂਸਿਨ ਵਿਸਮਯੁਡੁ
ਵਿਸੰਲਾ ਚੇਦੁਰੁਚਿਨਿ ਕਲਿਗਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

ਓਕਰਿ ਸਭੁਤੁ ਪ੍ਰਯੁਤਾਭੁਤੋਂ ਏਵਰੂ ਏਮੀ ਚੇਯੁਲੇਰਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਥੁ.

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੫॥

ਅਤਨਿ ਕ੍ਰੋਧ ਵਲਨ ਨੇਨੁ ਰਕੁਕੁਛੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ. ॥4॥6॥75॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥

ਅਯਨ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋਂ ਭਯੰ, ਦੁ:ਖੰ ਊਂਡਵੁ.

ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੁ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਵੇਲੁਪਲ ਏਮੀ ਜਰਗਦੁ,

ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ਨਾ ਟੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ, ਸਕ੍ਰਿ, ਦੁਖੁ ਬੁਠਿ ਅਨੀਘੋਨੁ ਤਛਿੰਚਾਨੁ.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਨਿ ਗੌਰਵਰਕੁਕੁਡੁ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੀਗਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡਿ,

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੇ ਸਦ ਸੀਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲ੍ਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮੀਠੋਂ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

(ਓ' ਨਾ ਸੇਠ੍ਰਿਠੁਡਾ), ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਏਲ੍ਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਅਤਨਿ ਮਠ੍ਰੁਠੁਪੁ ਆਧਾਰਪਡਿ
ਊਂਟੁੰਡਿ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯਲੋਨਿ ਅਦੁਭੁੱਤਮੁਨਿ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕ੍ਯੁਨੰਦਾਨਿ ਖਿਸਾਠਿੰਚੰਡਿ.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥

(ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਠ) ਮੈਂ ਇਤਰ ਪ੍ਰਯੁਤਾਠੁ ਏਪੁਠੁ ਠਪਯੋਗਿੰਚਬਡਠਾਠੁ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥

ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਮਾਪਿਸੁ, ਦੇਵੁਠੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਭਕੁਠਿ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਕਿਸੁਠਾ. ॥ 2॥

ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥

ਚੋਪਠੁਡਿ, ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਏ ਠਕੁ ਠੰਠੁੰਦਿ?

ਝੁਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥

ਮਾਠੁ ਯੋਕ੍ਯੁਲੁਰਿ ਅੰਠਾ ਅਬਠੰ ਮਰਿਠੁ ਸਠੁਠੁਲਿਕਮੁਨਦਿ.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਠੋਸੇਦਿ ਮਰਿਠੁ ਪੁਰਿ ਠੋਸੇਦਿ ਦੇਵੁਠੋ.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

ਅਠਨਿਕਿ ਅਨਿਖੁਠੁਦਠਾਲ ਰਹਾਸਾਠੁ ਠੋਲੁਸੁ. ॥ 3॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥

ਅਨਿਖੁਨੰਦਾਲੋ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਠਾਠੁਠੁਮੁਨਿ ਅਨੰਦੰ.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਪੁਠੁਦਠੁੰਲੋ ਪੁੰਦੁਪਰਚਡਾਨਿਕਿ.

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਨਠੁਠਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਠਾਗੀ ॥੪॥੭॥੭੬॥

ਨਾਨਕ ਠੋਪਾਠੁ, ਅਦੁਠੁਵੰਠੁਠੁ ਠ ਮਨਿਪਿ ॥ 4॥ 7॥ 76॥

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਪੈ ਦਯੁਤੋ ਊਨਖੁਠੁ,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥

ਓਯਨ ਭਕੁਲੁ ਸੇਵ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਦੀ.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥

ਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸੰਤੋਖਿਕ ਬੰਧਾਲਨੁ ਤੋਚੀ, ਓਯਨ ਵਾਰੀਨੀ ਤਨ ਸੇਵਲੋ ਚੇਰੁਖੁਨਾਠੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥

ਸਦ੍ਗੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਓਯਨ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਨਿਰੰਤਰੰ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਭਕੁਲੁ
ਓਯਨਲੋ ਕਲੀਸਿਓਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਓਦੋ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿਖੁਰੀਯੁ ਅਨਿਖੁਠੋਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸੰਗਤੰਗਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚਡਾਨਿਖੁਠੀਯਨ
ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ਓ ਪਰਿਪੂਰ੍ਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰਲੋ ਵਾਠੀ ਚੋੰਦੁਤੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰ੍ਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਏਵਰੀ ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਠੋਲਗਿਓਯਾਯੋ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤੀਨੀ ਪੋੰਦਾਰੁ. ॥ 4॥8॥ 77॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਠੈ ਪਰੇ ॥

ਮਨ ਪੁਰੀਖੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਨੁ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ ਵੇਲੀ ਏਪਠੀਕੇ ਮਰਿਠੁਯਾਰੁ.

ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥

ਏੰਕਾ ਜੀਵਿੰਚੀ ਊਨਖੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਨੁ ਸਮਕੁਰਠੁੰਲੋ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ
ਊੰਡੀਓਯਾਰੁ.

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥

ਪ੍ਰਾਰੀਕ੍ਸ਼ੁਲੁ ਨਿਮਗਮ੍ਹੈਨ ਲੋਕਸੰਪਦ ਅਨੋਘੁਣ,

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥

ਵਾਰੀ ਵਾਰਸੁਲੁ ఒకే అనోఘుణలో నిమగమై ఉనాఠు, రెట్టింపు శక్తితో. ॥ 1॥

ఓఱ బెలా కఱు చీతి న ఆవే ॥

ఆ సమయం కూడా మానవుడి మనసుల్లోకి రాదు, అతను ప్రతిదీ విడిచిపెట్టి, తన ప్ఠారీకృల మాదిరిగా ఇకఱు నుండి బయలుదేరాలి.

బిఱసి జాఱి తాఱు లపటావే ॥౧॥ రఱాఱు ॥

బదులుగా, అతను నశించే ప్రపంచ సంపదను అంటిపెట్టుకొని ఉంటాడు. ॥ 1॥
విరామం॥

ఆసా బీఱి మురఖ దెఱ ॥

మూఱుఱైన మానవుడి శరీరం లోకవాంఛలకు కట్టుబడి ఉంటుంది.

కామ క్షేఱ లపటిఱ ఆసఱెఱ ॥

అతను కామం, కోపం మరియు భావోదేఱ అనుబంధంలో చికుక్కుపోతాడు.

సిఱ ఱుఱఱఱ ఠాఱె ధఱమ ఱాఱి ॥

ఒకరి తలపై మరణ రాక్షసుడు నిలబడి ఉనాఠు (ఎవరైనా ఏ క్షణంలోనైనా చనిపోవచ్చు)

మీఠి కఱఱ కఱఱ బిఱిఱా ఱాఱి ॥౨॥

అది తీపి అని నమ్మిఒక మానవుడు ప్రపంచ సంపద యొక్కపిఱానిస్తేకరించి రుచి చేస్తూనే ఉంటాడు. ॥ 2॥

ఱఱు బీఱఱు ఱఱు సాఱఱు బేఱు ॥

తన అహంకారంలో ఆయన ఇలా అంటుంటాడు: "నేను నా వృత్తాంతానిఱుఱుఱుతో కట్టివేస్తాను" అని

ఱఱఱి కుఱి కఱుఱు ఱాఱే ఱేఱు ॥

నా చోటులో కాలు పెట్టటానికి ఎవరు ధైఱుఱు చేస్తారు?

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਨੇਂਰੁਖੁਨਾਘੁ, ਨੇਂਨੁ ਮੁੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੀਵੈਨਵਾਡਿਨਿ.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥

ਅਝਾਨੁਲੁ ਸੁਘੋਕਰੁਨੁ ਅਰੁਠੁ ਚੇਂਨੁਕੋਲੇਰੁ. ॥ 3॥

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਡਿਕੀ ਤਨ ਪ੍ਰਿਠਿ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਠੇਲੁਨੁ.

ਕਿਆ ਕੇ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਏਮਿ ਚੇਪਰੁਲਰੁ? ਏਵਰੈਨਾ ਆਯਨਨੁ ਏਲਾ ਵਰੁਠਿੰਚਗਲਰੁ?

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਏਕਰੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਬਡਿਨ ਪਨਿਨਿ (ਛਦੋਰੁਠੁ) ਚੇਂਯਾਲੀ.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੁ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਪੁਰੁਠਿ ਏਕਠੁ ਮੀ ਨੁੰਡਿ ਵਾਰਿ ਸੁੰਕੁੰਮੁ ਕੋਸੁੰ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 4॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਪੁਰੁਠਿਦੀ ਨੀਦਿ, ਮੀਰੇ ਸੁਘੋਕਰੁ.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਮੀ ਸਦੁਘੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਲੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨੈਵਿ.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਂਸਿ ਏ ਵਰਾਨਿਖੁੰਮੁ ਵਿਨਯਭਕੁਨਿਕੀ ਆਸ਼ੀਰੁਠਿੰਚੁੰਡਿ,

ਕਬਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੮॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਨਿਖੁਪਠੁਠੀਕੀ ਮਰਚਿਘੋਡਨਿ. ॥ 5॥ 9॥ 78॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥

ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਪ੍ਰਯਾਤਾ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਪ੍ਰਪਚ ਅਨੁਬਧਾਲ ਨੁਡੀ ਵਿਮੁਕੀ
ਪੋਂਦਲੋਰੁ.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥

ਚਾਲਾ ਟੋਲੀਵਿਠੇਟਲੁ ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਫ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕੁਪਠੁ ਟੋਪਠੁਗਾ
ਪੇਰੁਗੁਟਾਯੀ.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਤ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨਲ ਦਾਠਾ ਸਫੁਘੋਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥

ਓਕਰੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਾਨੀਕੀ ਵੋਲਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥

ఓ నా మనసా, దేవుని నామము యొక్కమధతును గట్టిగా పట్టుకో,

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి చిన్ననోపివూడా మిమల్నిబాధించదు.॥ 1॥విరామం॥

ਜਿਉ ਬੇਹਿਬੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥

భయంకరమైన సముద్రంలో మాదిరిగానే, ఒక ఓడ కూడా మునిగిపోకుండా కాపాడుతుంది,

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥

దీపాలు చీకటిని వెలిగించాయి,

ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੁਖ ॥

మరియు ఒక అగ్నిచలి యొక్కనోపిని తొలగిస్తుంది,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥੨॥

అలాగే నామాన్నిపేమగా ధానిస్తే మనస్సుపశాంతంగా మారుతుంది. ॥ 2॥

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥

లోకసంపదల కోసం మీ మనస్సుయొక్కకోరిక తొలగించబడుతుంది,

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥

మరియు మీ ఆశలన్నవైరవేరతాయి.

ਭੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥

మీ మనస్సులోకసంపద కోసం ఊగిసలాడదు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా, గురువు మాటలను అనుసరిస్తూ అదుభ్రమైన నామాన్ని ధానించండి. |3|

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నామ సంకేతం (అందరికీ నివారణ) అందుకుంటాడు,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥

కనికరానిక్షమాపిస్తూ, గురువు నుండి దానిని పొందడానికి దేవుడు సత్తుంగా సహాయం చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥

దేవుని నామమును ఆయన హృదయంలో ఉంచుకునేవాడు,

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥

ఓ' నానక్, అతని బాధలు మరియు దుఃఖాలు అన్నీ తొలగించబడతాయి. || 4|| 10|| 79||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠ్రారీ, ఐదవ గురువు:

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥

ఎన్నోసంపదలు సంపాదించిన తరాఠ్ర కూడా మనసుస్ఫంత్పి చెందదు.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥

లెకఠైనన్నిఱందగఠైలను చూస్తూ, మనసుస్ఫంత్పి చెందదు.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥

ఒకరు తన పిల్లలు మరియు భారఠ్రకు చెందినవారని నమ్మివారి వధ్ధనే ఉంటారు.

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥

ఆ సంపద నశిస్తుంది, ఆ బంధువులు బూడిద అవుతారు. || 1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥

దేవుణ్ణి ధాఠ్రించకుండా జీవించేవారు విలపించడం నేను చూస్తున్నాఠ్రు.

ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

లోకసంపదల ప్రేమలో మునిగి, శాపగ్రస్తులైన వారు తమ శరీరమే, శాపగ్రస్తులు వారి సంపద.|| 1|| విరామం||

ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥

ಇದಿ ಒಕ ಚೆಯಾಳಿನ್ ಪನಿಲಾ ತಿಸುಕೆಲ್ಲಬಡೆ ಡಬ್ಬುಬಾಳುಲ ವಂಟಿದಿ,

ಓಡಿ ಖಸಮೆ ಕೈ ಗ್ರಿಹಿ ಉನ ದುಖ ಸಹಾਮ ॥

ಡಬ್ಬುತನ ಯಜಮಾನಿ ಇಂಟಿಕಿ ವೆಳುತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಕಾರಿಳುಡು ವಾಟಿನಿ ಮೊಸ್ತುನ್ನ
ಬಾಧನು ಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು.

ਜಿਉ ಸುಪನೈ ಹೊಡಿ ಬೈಸತ ರಾಜಾ ॥

(ಅತನಿ ಪರಿಪ್ಪಿತಿ ಆ ವಕ್ಷಿ ಲಾಂಟಿದಿ) ಅತನು ತನ ಕಲಲೊ ರಾಜಾ ಅವುತಾಡು,

ನೆತ್ತ ಪಸಾರೈ ತಾ ನಿರಾರಥ ಕಾಜಾ ॥೨॥

ಕಾನೆ ಅತನು ತನ ಕಳುತೊರಿಚಿನಪುಡ್ಡು, ಅದಂತಾ ನಿರುಪಯೋಗಂಗಾ ಓಂದನಿ ಅತನು
ಚೂಸ್ತಾಡು. ॥ 2॥

ಜಿਉ ರಾಖಾ ಖೆತ ಉಪರಿ ಪರಾಏ ॥

ಒಕ ಕಾವಲಿವಾಡು ವೆರೊಕನಿ ಪಂಟಲನು ಪರಣ್ಣೆಕ್ಷಿಂಚಿನಟ್ಟುಗಾನೆ

ಖೆತ್ತ ಖಸಮ ಕಾ ರಾಖಾ ಉಠಿ ಜಾಏ ॥

ಕೊತ ತರುವಾತ, ಪಂಟ ಯಜಮಾನಿ ವಧ ಓಂಟುಂದಿ ಮರಿಯು ಕಾವಲಿವಾಡು ವೆಳಿಘೊತಾಡು.

ಉಸು ಖೆತ ಕಾರಣಿ ರಾಖಾ ಕರೈ ॥

ಆ ಕಾವಲಿ ಮರೊಕರಿ ಪಂಟ ಕೊಸಂ ಚಿಂತಿಸ್ತಾಡು.

ತಿಸ ಕೈ ಪಾಲೈ ಕಛು ನ ಪರೈ ॥೩॥

ಕಾನೆ ಇಪಱ್ಪಿಕೆ, ಚಿವರಿಕೆ, ಅತನು ಖಾಳೆ ಚೆತುಲತೊ ಇಂಟಿಕಿ ವೆಳಾಡು. ॥ 3॥

ಜಿಸ ಕಾ ರಾಜು ತಿಸೈ ಕಾ ಸುಪನಾ ॥

ಈ ವಿಶಘೈ ಎವರಿ ರಾಜಘೊ ಆಯನ ಮನಕು ಲೊಕಸುಖಾಲ ಕಲ ಕೂಡಾ ಅಂದಿಂಚಾಡು.

ಜಿನಿ ಮಾಔಔಾ ದಿನಿ ತಿನಿ ಲಾಔಿ ತಿಸನಾ ॥

ಲೊಕಸಂಪದಲನು ಅಂದಿಂಚಿನವಾಡು ಕೂಡಾ ದಾನಿ ಮೆದ ಕೊರಿಕನು ನಿಂಪಾಡು.

ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥

(ਵਿਧਿ ਆਧਾਰੰਗਾ) ਅਤੰਡੁ ਮਾਯਲੋਂ ਕੋਂਦਰਿਨਿ ਚਿਕਿਠਚਿ, ਵਾਰਿਨਿ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਭਤਰੁਲਕੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸ੍ਰਾਡੁ, ਅਤੰਨੁ ਨਾਮਾਨਿਯੁਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ
ਠੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰਾਠ੍ਰੇਸ਼ਾਠ੍ਰਿਨੋਰਵੇਰੁਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਠ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਨਾਮੰ ਅਨੇਂ ਬਹੁਮਤਿ ਕੋਂਸੰ ਦੇਂਵੁਠ੍ਰਿ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਾਲਿ. ॥ 4॥
11॥ 80॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਰੀ, ਂਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਠ੍ਰਾਨੇਂਕ ਰੁਪਾਲੰਨੁ ਨੇਂਨੁ ਅਨੇਂਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਠ੍ਰਠਲੰਨੁ ਆਕਰਿੰਚਡਾਨਿ
ਗਮੰਨਿੰਚਾਨੁ.

ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥

ਮਾਯਲੋਂਨਿ ਵਿਵਿਠ ਵਿਧਾਨਾਲਕੁ ਠੀਗਿਸਲਾਡਿਨਲ੍ਲ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਠ੍ਰਾਨਪਦਾਲੰਨੁ
ਵ੍ਰਾਸਾਰੁ.

ਮਹਰ ਮਲੁਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਨਾਯਕੁਨਿਗਾ, ਮੁਖਠ੍ਰੁਠੀਗਾ ਲੇਡਾ ਰਾਠ੍ਰਾਗਾ ਮਾਰਡਾਨਿਕਿ ਠ੍ਰਯਠ੍ਰਿਚਾਰੁ

ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਂਸ਼ਕੁਲੁ ਂਵੀ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਨੁ ਸੰਠ੍ਰੁਠੀ ਪਰਚਲੇਡੁ. ॥ 1॥

ਸੇ ਸੁਖੁ ਮੇ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ਓ' ਸਾਠੁਵੁਲਾਰਾ, ਠਯਚੇਂਸਿ ਆ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ ਆਨੰਦੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੁ ਚੇਂਪਠ੍ਰੁਡਿ,

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਠੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਡਿ ਮਾਯ ਪਲ੍ਲ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲੰਨੁ ਠੀਰੁਠ੍ਰੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਸੰਠ੍ਰੁਠੀ
ਪਰੁਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਵੇਗਵੰਤਮੁੰਦੀ ਗੁਰੂਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਏਨੁਗੁਲਪੁ (ਭਰੀਦੁੰਦੀ ਵਾਹਾਨਾਲੁ)
ਸਵਾਰੀਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਰੁ

ਚੇਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥

ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਪਰਿਮਲਦਰਵਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁੰਚਮੁੰਦੀ ਅੰਦਮੁੰਦੀ ਮੁਹਿਲਲ
ਸਾੰਗਤਲੁ,

ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥

ਗਾਰਦੀਲ ਨਾਟਕਾਲੁ, ਵਾਰੀ ਪਾਟਲੁ ਵਿਨੇਵਾਰੁ.

ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਏ ਲੋਕ ਸੁਭਾਲਲੋ ਕੂਡਾ ਮਨਸੁਖੁ ਤੁਪੁ ਦੋਰਕਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੇਲੀਚੇ ॥

ਸਿੰਹਾਸਨਾਲੁ, ਰਾਜਨਾਠੁਸੁਨਾਲੁ, ਅਲੰਕਰਣਲੁ, ਭਰੀਦੁੰਦੀ ਤਿਵਾਚੀਲੁ,

ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥

ਅਨਿਠਕਾਲ ਸੁਨਿਠਮੁੰਦੀ ਪੰਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੁੰਦੀ ਠੋਟਲੁ,

ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥

ਵੇਟ ਮਰਿਯੁ ਰਾਚਰਿਕ ਅਨੰਦਾਲ ਠੇਠਾਠੁ,

ਮਨੁ ਨ ਸੁਰੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥

ਵੀਟੀਲੋ ਏਦੀ ਮਨਸੁਖੁ ਨਿਯਮੁੰਦੀ ਅਨੰਦਾਨਿਠਵਠੁ ਮਰਿਯੁ ਖੁੰਮਲੁਗਾ
ਨਿਰੂਪਿੰਚਬਡਵੁ. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥

ਵਾਰੀ ਦਯਠੋ, ਸਾਠੁਵੁਲੁ ਨਾਕੁ ਨਿਯਮੁੰਦੀ ਸਲਹਾਨੁ ਈਚਾਰੁ,

ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥

ਅਨਿਠਾਕਰਾਠੁਕੁ ਮੂਲਮੁੰਦੀ ਏ ਆਠਾਠਿਠ ਅਨੰਦੰ ਮਾਠੁਮੇ ਪੋੰਦਬਡੁਠੁੰਦੀ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਰੀ ਖਾਈਐ ॥੪॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਢੈ ਈ ਬਹੁਮਤਿ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਲਭਿਸੁੰਦਨਿ
ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ. ॥ 4॥

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦੁ ਈਨਘਾਡੁ ਨਿਜੰਗਾ ਣਾੰਤਿਠੈ ਈਲਾਡੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥੮੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰੁਪਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਪਰਿਸੁਠ੍ਰੁ ਸੰਘੁੰਲੈ ਚੋਰਣਾਡੁ. ॥ 1॥ ਰੋਂਡਵ ਵਿਰਾਮੰ॥12॥81॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥

ਅਦੁਭੁ ਮੈਨ ਨਾਮੁ ਚੇਦੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਨਿ ਅਤਨੁ ਨਮੁਭਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥

ਅਯਨ ਪਰਿਸ਼ੁਡੁਲ ਸੰਘੁੰ ਦਗਰਕੁ ਕੂਡਾ ਵੇਲਫੁ;

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਲਕੁਲ ਜਨਨਾਲ ਦਾਠਾ ਘੋਗੋਠੁਕੁਨ੍ਹਾਡੀਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥

ਵਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨ੍ਹੁਪੁਕੁਲ ਮਾਦਿਰਿਗਾਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਯਲੋ ਮਾਨਵੁਲੁ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੇਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥

ਲੋਕਸੁਖਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਵਾਰੁ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਊਲਾਸੰਗਾ ਊਨਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਠੁਠੋ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠੁਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਲੋਕ ਵਲਲੋ ਬੰਧਾਲਨੁ ਤੋਂਚੁਕੁਨਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 13॥ 82॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਕੁਪਵਲਨ, ਮੇਮੁ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਗੁਹਿਸੁਤਾਮੁ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮੇਮੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਸੁਤਾਮੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਵਲਨ, ਮੇਮੁ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੁਦਲ ਚੋਂਦਾਮੁ.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥

ਮੀ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਨਿਰੁਲੀਂਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు మమల్ని ఆశీర్వాదిస్తే, అపుణ్ణు మాత్రమే మేము మీ భక్తి ఆరాధనలో పాల్గొంటాము.

ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా జ్ఞానోదయ మూర్తుడా, మా సత్తతంగా మేము ఏమైనా చెయ్యగలము. || 1||
విరామం||

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥

ఓ దేవుడా, అది మీకు నచిత్తే, అపుణ్ణు మాత్రమే నేను మీపాటలను పాడగలను.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥

అది మీకు సంతోషం కలిగిస్తే, అపుణ్ణు మాత్రమే నేను శాశ్వతమైన నామాన్ని చదవగలను.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥

అది మీకు సంతోషం కలిగించినపుడై, సత్యగురువు యొక్క కృపను మేము పొందుతాము.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, నీ దయ వల్ల శాంతి అంతా లభిస్తుంది. || 2||

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు ఏది సంతోషానిక్షలిగిస్తుందో, అదే నిషణ్ణమైన పని.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥

ఏదైతే మీకు సంతోషానిక్షలిగిస్తుందో అదే మీకు నిజమైన విశాఖం.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥

అనిష్ఠంపదలు మరియు అనిష్ఠరాఖు మీ వద్ద ఉనాఖు.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥

మీరు నా గురువు, మరియు మీ సేవకుడి విమోచనం మీ ముందు మాత్రమే ఉంటుంది. || 3||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ॥

ਨਾ ਚਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿਖਭਿਭੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਫੁਲ੍ਰੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨੋਨੁ ਅਨਿਘੁੰਲੋਪਾਲਨੁ ਪੋੰਦਵਚੁ

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਲ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰਾ ਮੰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿੰਡਿ ਊਂਡਵਚੁ

ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥

ਨਾਨਕੁ ਡੀਨਿਨਿ ਅਤੁਠ੍ਰੁਠੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਭਾਵਿੰਨਾਡੁ. ॥ 4॥ 14॥ 83॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥

(ਊ' ਨਾ ਨਾਲੁਕ), ਮੰਰੁ ਰੁਚਿ ਚੁਸੁਨੁਨਾਮੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਅਨਿਠੁਚਿਕਰਮੁੰਨਵੇ,

ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਖੇ ॥

ਊਕੁਠੁਠੁੰ ਕੂਡਾ ਮੰ ਕੌਰਿਕਲਨੁ ਤੀਰਠੁਠੁੰਦੁ.

ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੁੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥

ਕਾਨੰ ਡੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋਨਿ ਅਮੁਠਮੁਨੁ ਮੰਰੁ ਰੁਚਿ ਚੁਡਗਲਿਗਿਠੇ,

ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥

ਰੁਚਿ ਚੁਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੰਰੁ ਆਗਿਠੋਯਿ ਆਠ੍ਰੁਠੁਠੁੰਦੁ. ॥ 1॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥

ਊ ਪ੍ਰਿਯਮੁੰਨ ਨਾਲੁਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਠਾਗੰਡਿ.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿੰਡਿਨ ਮੰਰੁ ਸੰਤੁਪੁਠੁ ਚੋੰਦੁਠੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੁੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਊ' ਨਾ ਨਾਲੁਕ, ਡੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥

ਸ਼੍ਰੁਤਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖਤਪ੍ਰਾਣੰਕਾ ਦੇਨੀਨੀ ਵੀਨਵਦ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚੋਟੁਕੀ ਤਪ੍ਰਾਣੰਕ ਵਕਠੀਕੀ
ਵੇਲਫਠੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁ ਗੋਪ੍ਰਾਦ੍ਰੁਪੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਾਧਿੰਚੰਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਗਾਧਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਨਾਲੁਕ, ਵਲ੍ਲਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮੇਤੋ ਧਾਠੰ ਚੇਸੁੰਦੀ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥

ਅੰਤੁਚਿਕਠੀ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡੁ.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥

ਭਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕਪੇ, ਮੀਰੁ ਵਪਠੀਕੀ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਊੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਨਾਲੁਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਜਪਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਮੂਲਮੁਨੇਨਦੀਗਾ ਅਯਾਠੁ. ॥
3॥

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫਲ ਪੇਠੇ ॥

ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਵੁਕ੍ਰਜਾਲੰ, ਪੰਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਵੁਠੁ ਵਿਕਸਿੰਚੰਡਾਨਿਮੂਡਵਚੁ.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੇਠੇ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁ ਮਕਰੰਦੰਤੋ ਨਿੰਡੀਨ, ਮਰੇ ਭਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੰਦਾਨਿ
ਵੇਨਠੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਕਾਡਦੁ.

ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥

ਨਾਨਕ੍ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਚਕਰਿ ਸਹਾਯਕੁਡੁ ਅਯਿਨਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ
ਯੋਕ੍ਰੁਚਿਨਿ ਅਤੰਨੀਕੀ ਚੂਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਚਕਰੁ ਮਰੇ ਭਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਰੁਚੀਕੀ
ਦਗਰਗਾ ਵੇਲਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥

ਗੁਰੁవు ਨਾ ਮਧਤੁਗਾ ਮਾਰਾਡਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥4॥15॥84॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਗਾਠਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁవు:

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਖਕ ਆਲਯਮ (ਦੇਵੁਨੀ ਐਲੁ) ਲਾਠੀਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਮ ਦਾਨੀ ਚੁਠੁ
ਨਿਰੀਚੀਨ ਕਮਚੋ ਲਾਠੀਦੀ.

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥

ಈ ਆਲਯੰ ਲੋਪਲ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਯਨੰਤ ਸੰਪਦ ਊਦਿ.

ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥

ਦਾਨਿਲੋ, ਗੋਪਘ੍ਰਾਯਕਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁੰਟਾਡਨਿ ਚੋਬੁਤਾਰੁ.

ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਉਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥

ਓ ਬਾਯਕਰ-ਦੇਵੁਡਿਠੋ ਨਮਯਾਨਿਯਲਿਗਿ ਊਨਵਾਮੰ ਯੋਕੁਯਾਯਾਰੀ ਏਵਰੁ? ॥ 1॥

ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਓਭਰਯਮੁ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਯਿਯਮੈਨ ਵਾਯਾਰੀ ਅਰੁਦੁ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਯਦੁਯਯਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਯੁਯਨ ਓਹਾਰੰਗਾ ਏਵਰੁ ਠਯਾਰੁ ਚੋਯਾਰੁ? ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਧੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥

ਨਾ ਯਰੀਰਾਨਿਯਮਨਸੁਯੁ ਅਠਨਿਕੀ ਅਪਯੰਚਿ, ਨੋਨੁ ਅਠਨਿਕੀ ਸੇਵਲੁ ਚੋਯਾਰੁ.

ਕਵਨ ਸੁ ਯੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥

(ਨੋਨੁ ਅਠਨਿਨਿ ਯਲਾ ਅਡੁਗੁਠਾਨੁ), ਦੇਵੁਡੁਨਿ ਸੰਠੋ਷ ਪੇਠੈ ਮਾਰੰ ਏਮਿਠੀ ਅਨਿ?

ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥

ਮੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ (ਦਠੁਦਠੁਠੁ) ਯੋਕੁਯਯਾਵਨਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਿ, ਨੋਨੁ ਅਠਨਿਨਿ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿਯਾਰੁ.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਗਲ ਓ ਭਕੁਯੁਡੁ ਏਵਰੁ?
॥2॥

ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਾਨਿਯੋਲਾ ਪੋੰਦਵਚੁਯੁ

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਓਕਰਿਨਿ ਦੇਨਿ ਦਾਠਾ ਅਗੰਕਰਿਸੁਡੁ?

ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਗੋਪਘਾਠਕਰ, ਮਿਲਿਯਨ ਮੁੰਦਿ ਵਾਠਾਰੁਲੁ ਮੀਕੁ ਓਨਾਠੁ.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਪਯੋਯੋਯਕੁਡੁ ਏਵਰੁ? ਨਨੁਯੁਯਨ ਵਠਕੁ ਏਵਰੁ ਤੀਸੁਕੋਲਗਲਰੁ? ॥
3॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਿਰੰਤਰਮੁ ਸੋਧਿਸੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਹੁੰਦਯੁੰਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥

ਅਮੂਲਘੁਨਿ ਓਭਰੰਠ ਲਾੰਟੀ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਅਠਮਯੇਲਾ ਓਸ਼ਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਦਯੁਨੁ ਚੁਪਿਸੁ ਓਕ ਵਠੀਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕਠ ਓਸਿਨਪੁਠਲਾ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥

ਐਦਿ ਗੁਰੁਵੁ ਓਸ਼ੀਰਾਠੁੰ ਦਾਠਾ ਯਰਿਗਿੰਦਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਓਪਾਰੁ. ॥4॥16॥85॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਗਾਠਾਰੀ:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿੰਬਵਲੁਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਲੋ ਨਿੰਡੀ ਓਨਾਠੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲਪੁਠੁ ਤਨਠੋ ਓਨਾਠੁਨਿ ਅਤਨਿਕੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਵਠੁਲੁ ਤਮੁ ਯੀਵਨ ਵਿਠਾਨੁੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹੋਯੁਵਾਰੀ ਅਵਸਰੰਗਾ ਓਸ਼ਾਰੁ.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਢੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਸੰਠੋਫ਼ੰਲੋ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਞੋਯਿਨ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੇਞੰ ਪੋਂਦਾਯਿ,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਰਣਾਗਠੁਲੈਨ ਵਾਰੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਫ਼ਠੁਮੁਨੈਨ ਪੇਰੁ ਵਾਰਿ ਆਠਠੁ ਮੁਠੁਠੁ.

ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚਡਾਨਿਘਾਰੁ ਠੁਸ਼੍ਟਾਰੁ, ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਆਞੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਏਕੇ ਬਨਜੁ ਏਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਠੁਲੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰਪੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠਾਸ਼੍ਰੰ ਠੇਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਢੀ ਠਪੁਸ਼ੁੰਕੋਵਰਿਨੀ ਆਰਾਠਿੰਚਰੁ. ॥2॥

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਰੁੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥

ਵੀਰੁ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਠ ਏਯੁਕੁਸ਼ੁਪਭਾਵਾਲ ਨੁੰਚਿ ਵਿਮੁਕੁਸ਼ਿਨਿ ਪੋਂਦਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਸਦਾ ਅਲਿਪੁਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥

ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲ ਨੁੰਡਿ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ; ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨਮੁ ਨੀਠਿਯੁਕੁਸ਼ੁਮੁਗਾ ਞੀਵਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ਵਾਰੁ ਅੰਦਰਿ ਮਠੁਠੁਨਿਵਸਿਸ਼ੁਨਾਰੁ, ਅਯਿਨਪਠੁਠੀਕੀ ਅੰਦਰਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਭਿਨਠੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਵੇਰੁਗਾ ਊਂਨਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੁਖਾ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥

ਨੋਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਏ ਮੁਹਿਮੁਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਗਲਨੁ?

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥

ਵਾਰਿ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਝਾਨੰ ਅੰਤੰਗਾ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿਦਿ; ਨੋਨੁ ਵਾਰਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੋਯੁਲੋਨੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥

ਏ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਡਾ ਵੁਡਾ , ਦਯਚੋਸਿ ਨਾਪੈ ਮੀ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠ੍ਰੁਰਿਪਿੰਚੰਡੀ,

ਧੁਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥

ਮਰਿਯੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯੁਪੁਰਠ੍ਰੁ ਸੇਵਠੋ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁੰਚਮਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 4॥
17॥ 86॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥

ਏ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮੰਚਿ ਮਿਠ੍ਰੁਡੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੀਗਿ ਹੀਤੁ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੁਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਠੋ ਨੋਨੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੋਰਵੰ; ਮੀਰੇ ਨਾ ਅਲੰਕਰਠ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਨੋਨੁ ਏਕ ਕੁਠੰ ਕੂਡਾ ਝੀਵਿੰਚਲੋਨੁ. ॥ 1॥

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਏ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੁਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਝੀਵਿਠ ਝਾਠ੍ਰੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਖੁ ਪਰਿਠਿਠਿਲੋਂ ਛਾਂਚਿਨਾ ਨੇਨੁ ਸਾਂਠੋਂਪਾਂਗਾ ਜੀਵਿਸ਼ਨਾਨੁ.

ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਚੋਪਿਠੈ, ਨੇਨੁ ਅਦੋ ਚੋਸ਼ਨਾਨੁ.

ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਗਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕਠ ਚੁਸਿਨਾ, ਅਕਠ ਮੀਰੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਨੇਨੁ ਚੁਸ਼ਨਾਨੁ.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਯਾਨਿਠੋਲਗਿੰਚੋ ਪੇਰੁਨੁ ਨਾ ਨਾਲੁਕਠੋ ਚਦੁਵੁਠਾਨੇ ਛਨਾਘੁ. ॥ 2॥

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਕੋਂਸੰ ਮੀਰੰਦਰੁ ਨਾ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਨਿਧਿ.

ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥

ਨਾਕੁ, ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਯੁਕਮੁਠਠੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਮੁਹਿਮ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਛਨਾਘੁ.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾਕੁ ਮੁਠਠੁ. ॥ 3॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ ਲੋਠੁਗਾ ਨੇਨੁ ਮਿਮਲਿੰਪੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸ਼ੁਨਾਘੁ.

ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਨੁੰਚਿ ਮੀ ਰਹਾਸਠੁ ਨਾਕੁ ਅਠਠੁਮੈਂਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਨੁండి ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦੀਨਵਾਡੁ, ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘੋਂਚੀਨ
ਵਝੀ,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਭਕੁਟੀਕੀ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਸੁਠੁ ਓਂਟੁੰਦੀ. ॥ 4॥ 18॥ 87॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਮਾਯ ਬਾਧਠੋਂ ਕੋਂਦਰਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਆਨੰਦੰ ਪ੍ਰਦਰਿਠੁਚਡੰਠੋਂ
ਬਾਧਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥

ਭਦਿ ਸਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਨਰਕੰ ਪਰਿਸੁਠਿਠੁਲਲੋਂ ਭੀਵਿੰਚੋਲਾ ਪ੍ਰਭਲਨੁ ਹਿੰਸਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥

ਭਦਿ ਧਨਵੰਠੁਲਨੁ, ਪੈਦਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਠਮਨੁ ਠਾਮੁ ਗੋਰਵਿੰਚੁਕੁਨੋਂਵਾਰਿਨਿ
ਬਾਧਿਸੁੰਦਿ.

ਮੁਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥

ਠ ਬਾਧਕੁ ਮੂਲ ਕਾਰਠੰ ਠਦੋਂ ਒ਕ ਰੂਪੰਲੋਂ ਦੁਰਾਸ਼ਨੋਂ. ॥ 1॥

ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥

ਮਾਯ ਪ੍ਰਭਲਨੁ ਅਨੋਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਹਿੰਸਿਸੁੰਦਿ.

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮੀ ਰਕੁਠਲੋਂ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਆਸਾਠਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਆਪਤ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥

ਮਾਯ ਸੰਠੁਅੁ ਅਹੰਕਾਰੰਠੋਂ ਮਠੁਲੋਂ ਠਨਠੁਠੁਠੁਨਿ ਹਿੰਸਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਆਪਤ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਭਦਿ ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੀਵਿਠੁ ਭਾਗਸਾਠਿ ਪਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿੰਨ ਵਠੁਠੁਨਿ ਬਾਧਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥

ਠਨੁਗੁਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ, ਅੰਦਮੈਂਨ ਬਠੁਲੁ ਵੰਠੀ ਆਸੁਲੁ ਦਾਠੁ ਮਾਯ ਕੋਂਦਰਿਨਿ
ਹਿੰਸਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥

ਭਦਿ ਅੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਯਵਠੁੰ ਮਠੁਲੋਂ ਠਨਠੁਠੁਠੁਨਿ ਹਿੰਸਿਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਬਿਆਪਤ ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥

ಇದಿ ಭੂಸಾಕ್ಷುಲು, ಪೆದಲು ಮರಿಯು ಧನವಂತುಲನು ಹಿಂಸಿಸ್ತುಂದಿ.

ਬਿਆਪਤ ಗੀਤ ನಾದ ਸੁਣਿ ಸੰਗಾ ॥

ಇದಿ ಪಾಡ್ಲಿಲ್ ಪಾಟಲು ಮರಿಯು ಸಂಗಿತಂ ವಿಂಟುನಪ್ಪಾರಿನಿ ಬಾಧಿಸ್ತುಂದಿ.

ਬਿਆಪತ ಸੇਜ ಮਹಲ ಸੀಗಾರ ॥

ಇದಿ ಅಂದಮೈನ ಪಡಕಲು, ರಾಜಭವನాలు ಮರಿಯು ಅಲಂಕರಣಲ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಜಲನು ಹಿಂಸಿಸ್ತುಂದಿ.

ਪੰਚ ਦੂਤ ಬਿਆಪತ ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥

ಕೊನಿಪ್ಪಾರ್ಲು ಇದಿ ಐದು ದುಪ್ಪ ಅಭಿರುಚುಲ ಚಿಕಟಿ ದಾಠ್ರಾ ವಾರಿನಿ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಚೆಸ್ತುಂದಿ. ॥ 3॥

ਬਿਆಪತ ಕರಮ ಕರೆ ಹರಿ ಫಾಸಾ ॥

ನೀತಿಗಾ ಪ್ರವರಿಂಚೆವಾರಿನಿ ಕೂಡಾ ಅದಿ ಹಿಂಸಿಂಚಡಮೆ ಕಾಕ ಅಹಂಕಾರಂಲೆ ಚಿಕ್ಕುಪ್ಪೊಯಿಂದಿ.

ಬਿਆಪತಿ ಗಿರಸತ ಬਿਆಪತ ಓದಾಸಾ ॥

ಮಾಯ ಗೃಹಾಸ್ತುನಿ ಅಲಾಗೆ ಸನಾಪ್ಪಿನಿ ಕೂಡಾ ಹಿಂಸಿಸ್ತುಂದಿ.

ਆಚಾರ ಬಿಠಿಗಾರ ಬਿਆಪತ ಓಗ ಜಾತಿ ॥

ಇದಿ ವಕ್ರೀತ್ರ್ಲ, ಜೀವನಶೈಲಿ ಮರಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪೊದಾಲೆ ಗರತ್ರ್ಲ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಜಲನು ಹಿಂಸಿಸ್ತುಂದಿ.

ಸಖ ਕਿಠು ಬਿਆಪತ ಬಿಠು ಹರಿ ರੰಗ ರಾತ ॥೪॥

ದೇವುನಿಪಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ ಲೊಪಿಂಚಿನಪ್ಪುಡು ಮಾಯ ಬಾಧಿಸ್ತುಂದಿ ॥ 4॥

ಸಂತನ ಕೆ ಬೆಂಥನ ಕಾಡೆ ಹರಿ ರಾಓ ॥

ಸಾರಪ್ಪಾಂಮುಡಾನ ದೇವುಡು ಸಾಧುವುಲ ಕೊಸಂ ಮಾಯ ಬಂಧಾಲನು ತೆಂಚುತಾಡು.

ತಾ ಕಓ ಕಗಾ ಬਿਆಪೆ ಮಾಓ ॥

ಕಾಬಟ್ಟಿ, ಮಾಯ ವಾರಿನಿ ವಿಮಾತ್ರಂ ಹಿಂಸಿಂಚದು.

ಕಹು ನಾನಕ ಜಿನಿ ಪುರಿ ಸಂತ ಪಾಓ ॥

ನಾನಕ್ ಇಲಾ ಅನಾರ್ಥು, ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ವಿನಯಂಗಾ ಅನುಸರಿಂಚಿನ ವಕ್ರೀ,

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥

ਮਾਯ ਆ ਵਸ਼ੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਲੇਦੁ ॥ 5॥ 19॥ 88॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਗਾਠਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਭਤਰੁਲਪੈ ਤਮ ਚੋਡੁ ਚੁਪੁਨੁ ਵੇਯੁਡਠਲੋ ਕਲੁਅਪਸਾਠਕ ਠਿਠਿਲੋ ਠਨਾਠੁ.

ਸੁਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਪਵਾਦੁਲ ਕਠਲੁ ਵੀਨਡਠਲੋ ਚੋਵੁਲੁ ਅਪਸਾਠਕ ਠਿਠਿਲੋ ਠਠਾਠੁ.

ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥

ਠੀਪੀ ਰੁਚੁਲ ਕੋਰਿਕਲੋ ਨਾਲੁਕ ਅਚੇਤਨਗਾ ਠਠੁਠੁਠੁ.

ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥

ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸਠਪਦ) ਪਠੁ ਅਕਰੁਠਿਠਮੁਨ ਮਨਸੁਠਿਠਰਪੋਠੋਠੁ. ॥ 1॥

ਇਸੁ ਗਿਰੁ ਮਹਿ ਕੇਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥

ਮਾਯ (ਪ੍ਰਾਪਠਚਿਕ ਅਕਰੁਠਠਲੁ) ਠਠੁਕੁਠਾਠੁਲ ਗੁਰਿਠਚਿ ਅਰੁਠੈਨਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੋਲੁਸੁ.

ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਠਨ ਜੀਵਿਠ ਸਠਪਦਨੁ ਚੋਕੁਠੋਦਰਕੁਠਠਾ ਠਠਚੁਠੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਠ॥

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰਠਲੋਨਿ ਅਨਿਠੁਠਿਠਿਠੁ ਅਵਠਵਾਲੁ ਠਮੁ ਸਠ੍ਰਠ ਅਨਠਦਾਲਨੁ
ਅਸਾਠ੍ਰਿਠਚਠਲੋ ਠੀਰਿਕ ਲੋਕੁਠਠਾ ਠਠਠਾਠੁ.

ਗਿਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥

ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁਠਚਿ ਠਮੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠ੍ਰਾਪਾਠੁਕੋਵਠਾਨਿਕੀ ਵਾਰੁ ਪਠ੍ਰਿਠਚੁਕੋਰੁ.

ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥

ਐਦੁਗੁਰੂ ਦੋਵਿਡੀਦਾਰੂਲੂ ਮਰਿਯੂ ਦੋਂਗਲੂ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ
ਮਰਿਯੂ ਅਹਾਂ),

ਸੁਨੇ ਨਗਰਿ ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥

ਕਾਪਲਾ ਲੇਨਿ ਭੰਠੀ (ਸ਼ਰੀਰੰ) ਮੀਦ ਦਿਗਾਰੂ. ॥2॥

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥

ਏ ਦੋਂਗਲ ਨੁੰਡੀ ਮਾ ਤੰਡਿ ਲੇਦਾ ਮਾ ਤਲੀ ਮਮੁਲੀਖ਼ਰਕੀੰਚਲੇਦੁ.

ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥

ਵਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲੀਖ਼ਵਰੂ ਰਕੀੰਚਲੇਰੂ.

ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ ਰਗਤੇ ॥

ਸੰਪਦ ਲੇਦਾ ਠੇਲੀਵਿਠੇਲੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੂ ਨਿਰੋਧਿੰਚਬਡਰੂ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੰਪੇਨੀ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਏ ਚੋਢਵਾਠੀਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਵਚੁ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੂਪੰਡੀ,

ਸੰਤਨ ਧੁਰਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਨਿਧੀ ਅਯਿਨ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰਕਸ਼ਮੈਨ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠੀੰਚੰਡੀ.

ਸਾਬਤੁ ਪੁੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੂ ਸਾੰਗਠ੍ਰਲੋ ਮਾਨਵ ਡੀਵਿਠੰਲੋਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਸੰਪਦ
ਚੋਕੁਛੋਦਰਕੁੰਡਾ ਊੰਡੀ.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਡੰਵਲੁ, ਨਾਨਕ ਕੂ ਏ ਦੁਰੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 4॥

ਸੇ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪੁਤੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥

ਦੇਵੁਡੂ ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨੀਖ਼ਵਰੀਕੀ ਚੂਪਿਸ਼੍ਟਾਡਨੇ ਵਿਸ਼ਯੰ ਏ ਦੁਰੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟੁੰਡੀ.

ਇਹ ਪ੍ਰੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥੨੦॥੯੯॥

ਤਨ ਆਧਾਭ੍ਰਿਫ਼ ਜੀਵਿਤ ਸੰਪਦਨੁ ਸੁਰਕ੍ਸ਼ਿਤੰਗਾ ਛੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਰੋਂਡਵ
ਵਿਰਾਮੰ॥ 20॥ 89॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥

ਰਾਜਾਲਨੁ ਅਧਿਪਤੁਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਵਾਡੁ;

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥

ਵਿਸ਼ਖੁੰਤਠਿਨੀ ਆਦੇਸ਼ਿੰਚੇਵਾਡੁ,

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਏਵਰਿ ਪਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਯਿਠੇ ਅੰਠਾ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦੋ,

ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥

ਆਯਨ ਆਯ ਲੋਕੁੰਡਾ ਏਮੀ ਜਰਗਦੁ. ॥ 1॥

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥

ਮੀ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ ਚੇਰਵੇਯਠੁਡੀ.

ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਡੁ ਮੀ ਪਨੁਲਨੁ ਪੁਾਰ੍ਰਿ ਚੇਂਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਏਵਰਿ ਆਸ੍ਰਾਨੰ ਅਠਠੁਠ ਛੰਨਠੁੰਗਾ ਛੰਨਠੁੰ ਆਯਨੇ,

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਏਵਰਿ ਪੇਰੁ ਭਕੁਲੰਦਰਿ ਮਠੁਠੋ,

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥

ਆ ਪਰਿਪੁਰ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥

ప్రతి హృదయములోను మహిమ వక్షమై, ॥ 2॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਰੈ ॥

ఎవరి మీద అనిభాధలను రద్దు చేయబడ్డాయో ధాన్వించడం దాత్రా;

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥

మరణభయం మనసును ఇబ్బది పెట్టని వారిని ధాన్వించడం దాత్రా మరియు

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੁਕੇ ਹਰੇ ॥

మానవులు ఆధాత్మిక్రంగా పునరుత్తేజానిష్ఠులైన వారిని ధాన్వించడం దాత్రా.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੁਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥

రాతి హృదయం గల వక్తులు కూడా ఎవరిని ధాన్యం చేయడం దాత్రా దుర్గుణాల సముద్రానిహూటుతారు . || 3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

పరిశుద్ధ సంఘానికి నమసత్తించండి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

భక్తుల జీవశాస్త్రలకు మద్దతు ఇచ్చేద్దో దేవుని పేరు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

నానక్ ఇలా అనాత్తు, దేవుడు నా పూజలను వినాత్తు అని,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯॥

గురువు గారి దయ వల్ల నా హృదయంలో నామం ప్రతిష్ఠించబడింది. || 4|| 21|| 90||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాత్తారీ, ఐదవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ఆ దృశాన్వితమాసి, నిజమైన గురు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, లోకవాంఛల అగ్నినివారిస్తుంది.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

సత్యగురువు బోధనలను కలవడం, అనుసరించడం దాత్రా అహం చనిపోతుంది.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥

నిజమైన గురువు సాంగత్యంలో మనస్సులించదు,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥

గురు అనుచరుడు దేవుని పాటల అదుభతమైన పదాలను ఉచర్తిస్తాడు. || 1||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਤਫੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਓਯਿਨਪੁਠੁ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਚਾਸਠੁੰ ਦੇਵੁਨਿ
ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਾਠਾਠਾਠੰ ਅਯਿਨਪੁਠੁ, ਮਨਸੁ ਸੁਮੰਚਿਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਕ੍ਰਪ ਵਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਿੰਚੰਡਿ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਕ੍ਰਪ ਵਲ, ਓਕਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟੁਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਕ੍ਰਪ ਵਲ ਅਨਿਦੁਖੁਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਕ੍ਰਪ ਵਾਠਾ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਯੰਧੰ ਨੁੰਡਿ ਓਕਰੁ ਵਿਡੁਦਲ ਚੇਯੁਬਡਠਾਰੁ.
॥ 2॥

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਦਯੁ ਵਲ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ, ਸੰਦੋਹੰ ਠੋਲਗਿਓਠਾਯੁ.

ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਅਨਿਸੁਠੁ ਪਰਮੁਨਿ ਪਨੁਲ ਯੋਕੁਯੋਗਠੁਨੁ
ਕਲਿਗਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ਸਾਠੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰਿਪੈਨਾ ਦਯੁ ਚੁਪਿਸੁਠਾਠੋ ਦੇਵੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅਠਨਿ ਪੈਨ ਦਯੁਨੁ
ਚੁਪਿਸੁਠੁ.

ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥

ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ (ਗੁਰੁਵੁ) ਅੰਕਿਤੰ. ॥ 3॥

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥

ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ, ਦਯਗਲ ਨਿਧਿ ਕੋਸੰ ਧਾਠੀਚਿਨਪੁਠੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਒ਂਟਰਿਗਾ, ਨੇਂਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਠੋਂ ਸਹਾਵਸਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਅਵਕਾਸੰ
ਪੋਂਦੁਣਾਨੁ.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮੀਦ ਵ ਸੰਘੁਣਾਲੁ ਲੇਨਿ ਵਾਡੁ ਗਾਨਾਨਿਖੁਮਾਪਾਡੁ

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮੀਦ ਵ ਸੰਘੁਣਾਲੁ ਲੇਨਿ ਵਾਡਿਗਾ ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਡੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥

ਮਰਿਯੁ ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਂਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਠੋਂ ਨਾਮਾਨਿਖੁਠੀਚਿਨਾਨੁ. ॥4॥22॥91॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਸਾਧੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਠੀਚਿਨ ਵਾਰੁ,

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥

ਵਾਰੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਨਿਖਠੁਖੁਮੈਨ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰਾਨਿਖੁਠੀਚਿਨਾਡੁ.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

ਤਮ ਅਹੰਨਿਖੁਦੁਲੁਤੁ, ਵਾਰੁ ਏਵਰਿਪਠੁਲੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਠੁਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਾਰਾਰੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥

ਰੋਜੁਕੁ ਐਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਠਲੁ, ਗੁਰੁ ਪਾਦਾਲ ਵਠੁ ਆਰਾਠਨ ਚੇਂਸੁਕੋਂਡੀ (ਅਨਿਖੁਠੀਚਿਨਾਡੁ) (ਅਨਿਖੁਠੀਚਿਨਾਡੁ) ॥ 1॥

ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥

ਨਾ ਚੇਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਞੁਨ ਭਾਵੰ ਨਨੁਖੁਦਿਲੀਵੇਂਸਿੰਦੀ,

ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਨਾ ਚੇਵੁਲਠੋਂ ਵਿਨਖੁਠੀਚਿਨਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਸਹਾਜਮੁਨਿ ਸਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰ ਯੋਕੁਨਿਧਿ,

ਰਾਖਨਹਾਰ ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਕਾਪਾਡਾਡੁ.

ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥

ਵਾਰਿ ਦੁਖਾਲੁ, ਬਾਧਲੁ, ਭਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਅਨੀਹਾਸਨੰ ਚੇਯਬਢਾਯੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥

ਦਯੁਠੋ ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੀਸ਼ਾਡੁ॥ 2॥

ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥

ਅਨਿਖੋਲੈ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਚੁਸ਼ਾਡੁ, ਮਾਲਾਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿੰਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀਠੋ ਊਨਖੁਠੀਨਿ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਦਿਵਠਾਨਿ ਵਠੁਮੁਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਊਨਖੁਠੁ ਠੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥

ਅਯਨ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਖੁਠੁਠੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁਲੁ ਚਦਿਵੇਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ ਵਿਨੇਵਾਰੁ,

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥

ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿਰੋਜੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਠੋ ਕੂਡਿਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਰੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਪੈ ਦਯੁਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥

ఆయన ప్రయత్నాన్ని విజయవంతమయ్యాము. || 4|| 23|| 92||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాత్రారీ, ఐదవ గురువు:

ਬੰਧਨ ਤੇੜਿ ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥

గురువు మాయతో మన బంధాలను విచిన్ను చేసి, దేవుని నామాన్నిజుపించడానికి మనల్నిపేరేపిస్తాడు.

ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥

మనస్సునిత్యదేవునితో అనుసంధానం అవుతుంది,

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

వేదన నిర్మూలించబడుతుంది మరియు ఒకరు శాంతితో నివసిస్తారు.

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥

నిజమైన గురువును అలాంటి ప్రయోజకుడు అని పిలువబడతాడు. || 1||

ਸੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ఆయన మాత్రమే మనకు నామ ధాన్యాన్నిపేరేపించే నిజమైన గురువును ఇచ్చే శాంతి,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కనికరం చూపించి మనల్నిదేవునితో ఐక్యం చేస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

దేవుడు ఆ వక్త్రాని గురువుతో ఐక్యం చేస్తాడు, అతనికి ఆయన దయను చూపిస్తాడు.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥

ఆ తరాత్ర ఆయన ఆధాత్మిక ఎదుగుదలకు సంపద అయిన నామాన్నిగురువు నుండి పొందుతాడు.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ఆతఱహంకారాన్నిఅహంభదదులుకోవడం దాత్రా, అతని జనన మరణ చక్రం ముగింపుకు వస్తుంది,

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ, ਅਤਨੁ ਸਰੋਂਧੁਠੁ ਦੋਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣੁ. ॥ 2॥

ਜਨ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿਨ ਭਕੁਨਿ ਕੋਸੰ.

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥

ਅਣੁਵੱਟੀ ਭਕਤੁਨੀਕੀ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਓਕਠੈ ਮਧਤੁਗਾ ਨਿਲੁਸ਼ਾਡੁ.

ਏਕਾ ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥

ਅਲਾੱਟੀ ਭਕਤੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੈ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਅਵੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਚੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮਠੈ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥

ਓ ਭਕਤੁਨਿ ਕੌਰਕੁ, ਚੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਨਿ੍ਰਕਾਲ) ਸੰਪਦਲੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਓਯਨ ਚੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੈ ਨਿੰਡੀਪੋਯਾਡੁ.

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥

ਓ ਭਕਤੁਨਿ ਪਨੁਲੁ ਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਸਤਠੁਵੁਤੁੰਦੀ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਮਨਸੁਸੁੰਡੀ ਅਞਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀਨਿ ਪਾਰਦ੍ਰੋਲਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥

ਨਾਨਕ ਯੋਕਠੈਵੁਡੁ ਸਾਟੀਲੇਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਚਾਠਾ:

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਓਯਨ ਮਨਸੁਠੈ ਚੇਵੁਠੈ ਊਂਚੁਕੁਨਵਾਡੁ, ਓਯਨ ਲੋਕੰਲੋ ਚੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਓਦੁਤਾਡੁ.

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਚੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰਪਵਲਨ, ਓਕਡੁ ਓਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,

ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ಅಪುಥ್ತು ನೌಪ್ಪಿವಾಥಿ, ಭಯಂ ಅತನ್ನಿಪುಮಾತ್ರಂ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ਚੇಯಲੇವ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥

ಎಂದುಕಂಠೆ ಆಯನ ತನ ಹೃದಯಂಲೊ ಮಕರಂದಂ ಲಾಂಟಿ ದೆವನಿ ನಾಮಾನ್ನಿಪುಪುಥ್ತಿಕೆ ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾಡು.

ਪਾਰਬ್ರಹ್ಮ ಪರಮೇಶ್ವರੁ ಧਿਆਈਐ ॥

ಭಗವಂತುಡಿ ನಿ ಪ್ರೇಮತೊ, ಭಕ್ತಿಯೊ ಮನಂ ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ಗುರುಂಚುಕೊವಾಲಿ.

ಗੁਰ ಪುರೇ ತੇ ਇਹ ಮತಿ ಪಾਈਐ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುವು ನುಂಚಿ ಈ ಅವಗಾಹನ ಲಭಿಂಚಿಂਦಿ.

ਕਰਣ ਕರಾವನಗಾರ ದਇਆਲ ॥

ದಯಗಲ ದೆವುಡು ಕರ್ತು ಮರಿಯು ಕಾರಣಾಲಕು ಕಾರಣಂ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ಸಗಲೆ ಪ੍ਰತಿಪಾಲ ॥

ಅತನು ಅನ್ನಿಪಾಣುಲು ಮರಿಯು ಜೀವುಲನು ಪ್ರೇಮಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಪೆಂಚುತಾಡು.

ਅಗಮ ಅಗೌਚರ ಸದಾ ਬೆਅੰತಾ ॥

ಅತನು ಅಂದುಬಾಟುಲೊ ಲೆನಿವಾಡು, ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿವಾಡು, ಶಾಶ್ವತುಡು ಮರಿಯು ಅನಂತುಡು.

ਸਿಮರಿ ಮನಾ ಪುರೇ ಗುರ ಮೆತಾ ॥੨॥

ಓ ನಾ ಮನಸಾ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುವು ಬೊಧನಲ ದಾಠ್ಠಾ ಆಯನನು ಧಾಣಿಂಚು. || 2||

ਜಾ ಕಿ ಸೇವಾ ಸರಬ ನಿಧಾನ್ ॥

ಪ್ರೇಮಪೂರಕ್ತ ಭಕ್ತಿಯೊ ಆಯನನು ಸಠಿಂಚುಕುಂಟಾ, ಅನ್ನಿಪುಂಪದಲು ಪೊಂದಬಡತಾಯಿ.

ಪುತ್ರ ಕಿ ಪುಜಾ ಪಾਈਐ ಮಾನ್ ॥

ದೆವುಣ್ಣಿ ಆರಾಧಿಸ್ತೆ, ಗೌರವಂ ಲಭಿಸ್ತುಂਦಿ.

ਜಾ ಕಿ ಟਹಲ ನ ಬಿರಖಿ ಜಾਇ ॥

ಆಯನ ಸೃಷ್ಟಿನಿ ಸೆವಿಂಚಡಂ ಎನಪುಥ್ತು ವಠ್ಠಂ ಕಾದು.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥

ਨਿਤਨ੍ਰਮ, ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾ ਪਾటਲਨੁ ਪਾడండి. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਮਨਸੁਲ੍ਰ ਅంతఃకరణ కర్త అయిన ఓ దోవుడా, దయచేసి దయను చూపించండి.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥

ఓ' శాంతి సౌఖ్యాల నిధి మరియు అర్థం కాని గురువు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

అనిజ్ఞంతువులు మరియు జీవులు మీ అభయారణ్ణ కోసం వెతుకుతాయి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥

ఓ' నానక్, (దోవుణ్ణి ప్రార్థించండి) నాకు గౌరవమైన మీ నామంతో నేను ఆశీర్వదించబడాలని ప్రార్థించండి.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాఠ్రారీ, ఐదవ గురువు దాఠ్రా:

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥

(ఓ' నా సేఖ్షితుడా), ఎవరి చేతిలో అనిజ్ఞీవుల జీవన విధానం ఉంది.

ਸੇ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

గురుదోవులు ప్రేమపూరక్షమైన భక్తితో ఆ పని చేసేవారు అని గుర్తుంచుకోండి.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ప్రేమపూరక్షమైన భక్తితో దోవుణ్ణి సత్రించుకోవడం దాఠ్రా అనిర్దుఃఖాలు తోలగిపోవును.

ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥

అనిభయాలు దోవుని పేరు దాఠ్రా తోలగిపోతాయి.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਰੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥

దోవుడు తప్పఘరెవరికీ మీరు ఎందుకు భయపడతారు?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਢੀ ਮਰਚਿਓ ਵਡੇ ਦਾਠਾ, ਮੀਕੁ ਏਟੁ ਵਠੀ ਚਾਂਤਿ ਲਭਿਸੁੰਦੀ?

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥

ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸਾਨਿਕੀ ਮੁਠੁ ਆਚਿਠੁ ਅਤਨੁ.

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥

ਮਨ ਆਤਮਵਰਿ ਵੇਲੁਗੁਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸਿਸੁੰਦੀ.

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

ਏਵਰਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲਨੁ ਏਵਰੁ ਆਪਸੰਹਾਰਿਚੁਕੋਲੇਰੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥

ਐ ਦੇਵੁਢੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟੁ ਨਘਾਡੁ, ਲੋਕਭਯਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ॥

(੮' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ), ਅਨਿਠੇਠਲਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾ ਆਂਡਾਂਡੀ.

ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੀਠੋ ਦੇਵੁਢੀ ਸਠਿਚੁਕੋਵਡੇ ਅਨੇਦੀ ਅਨੇਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੋ ਸਾਘੁ ਚੇਯੁਡੇ ਵਠੀਦੀ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਭਯਾਰਠੁ ਕੋਰੁਕੁੰਠੇ.

ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀ ਲਕੁਲ ਪਾਪਾਲਨੀਕੁਠੁ ਠੁਡੀਚਿਵੇਯੁਡੇਠਾਯੁ. ॥ 3॥

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਪੁਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਰਾਜੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਸਠੁੰ ਸਮੁਠੁ.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਕ ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਨਿਕੀ ਆਯਨਮੀਦ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਆਂਡੀ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਰਕੀਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਰੋਧੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਸਰਕੀਸੁਣੁ.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਵਲਨ ਨਾ ਮਨਸੁ ਧੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਜਤਚੋਯਬਡੀ ਊਂਦੀ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥

ਅਨੋਕ ਅਵਠਾਰਾਲਕੋਸੰ ਨਿਦਰਪੋਯਿ (ਮਾਯ ਠ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਵਡੰ) ਐਪੁਠੁ ਮੇਲੁਕੁਨੋ ਸਮਯੰ (ਨਿਜਮੈਨ ਝਾਨੰਠੋ ਝਾਨੋਂਦਯੰ).

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥

ਨੋਨੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਬਾਨੀਨਿ ਪਾਡੁਠਾਨੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਜਪਿਸੁਣੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਗੋਪ ਝਾਨਾਨਿਖਾ ਮਨਸੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦੀ.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥

ਠ੍ਰੇਮਨੁ, ਭਕੀਨਿ ਬਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਸੰਪੂਰਠੁ ਠਾੰਠਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਪੁਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਠਾੰਠਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠੁਲਠੁ ਊਂਦੀ.

ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥

ਨਨੁ ਠੁਠੁਠਿੰਚਿੰਨ ਵਠੀਨਿ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਠੁਠਾਪਿਸੁਣੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਠੁਨਠੋਂ ਵੀਲੰਨੰ ਠੋਠਾਡੁ.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥

నా చేయి పట్టుకుని(తన రక్షణను మంజూరు చేస్తూ), అతను ననుభవన సత్తతం చేసుకున్నాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥

కాబట్టి, ఇప్పుడు నేను నిరంతరం దేవుని పాటలను పాడుతున్నాను.

ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥

అనిష్టుంత్రాలు, తంత్రాలు, అనిష్టినీ నయం చేసే ఔషధాలు మరియు ప్రాయశిక్ష
చర్యలు దేవుని పేరిట ఉన్నాయిని నేను గ్రహించాను,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

ಇಪ್ಪುಣ್ಣು ನಾಮಂ ನಾ ಜੀವಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಕು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ಪోಷించಿದಿ.

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ॥

ದೇವುನಿ ಪ್ರೇಮతో ನಿಂಡಿವುಂಡಡಂ ವಲ್ಲ ನೆನು ನಾಮ సంపదను సంపాదించాను.

ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ॥੩॥

ನೆನು ಪರಿಶುದ್ಧ సంఘంలో చేరడం దాత్తా నమశ్చ ద్రోహి అయిన ప్రపంచ సముద్రాన్ని దాటాను.

ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ఓ' సాధువులారా (పవిత్ర ప్రజల కుటుంబం) మీరందరూ ఆధ్యాత్మిక ఆనందంలో జీవించవచ్చు

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥

మరియు నామ సంపదను సంపాదించండి, దీని విలువ అంచనాకు మించినది.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥

గురువు గారు వారికి ఇచ్చిన దానిని ఆయన మాత్రమే పొందుతాడు.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੧॥੯੬॥

ఓ నానక్, ఎవరూ ఖాళీ చేతులతో వెళ్ళరు.

ਗਤਫੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాత్తారీ, ఐదవ గురువు దాత్తా:

ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਤਤਕਾਲ ॥

దేవుని పాటలను రాసేటప్పుణ్ణు, మీ చేతులు తక్షణమే పరిశుద్ధపరచబడతాయి,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥

మాయ యొక్కలోకచికుఱు తొలగిపోయి ఉంటాయి.

ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥

ప్రతిరోజూ దేవుని మహిమకరమైన పాటలను పాడుతూ ఉండండి,

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥

ఓ' నా సహోదరుడా, నా సేఖ్షితుడా, మీరు ఆధాత్మిక ఆనందానిక్షనుగొంటారు.

ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, పెనువ్వులె బుద్ధితో, సిరాకుండంగా మనసుతో, మీ పనులను కాగితంపై దేవుని గురించి వ్రాయండి.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అంబ్రోసియల్ దైవిక పదాల గురించి రాయండి.

ਇਹ ਕਾਰਜਿ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ఈ పనుల దాట్రా, మీ కష్టాలన్నీ తొలగిపోతాయి.

ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥

దేవుణ్ణి సర్పించుకోవడం దాట్రా, మీరు మరణ రాక్షసుల చేతిలో బాధపడరు.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਰੈ ॥

ధర్మనాయాధి పతి యొక్కభటులు మిమల్ని తాకలేరు,

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਨ ਕਛੁਐ ਮੋਰੈ ॥੨॥

ఎందుకంటే లోక అనుబంధాలు (మాయ) మిమల్ని పూమాత్రం ప్రలోభపెట్టవు.

ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

మీరు విమోచించబడతారు, మరియు మీ దాట్రా, మొత్తం ప్రపంచం రక్షించబడుతుంది,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

విశాఖ్షిప్యప్యించే, ప్రదాతగా, వినాశనం చేసే దేవుణ్ణి మీరు గుర్తుంచుకుంటే.

ਆਪਿ ਕਮਾਉ ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥

మీరు నామ సంపదను సంపాదించుకోవాలి మరియు అలా చేయమని ఇతరులకు సలహా ఇవ్వాలి.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮੈ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਅੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯੰਚਬਡਿਨ ਆ ਵਠੀ,

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਅਨਿਘੋਲਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਠੀਕਿ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯॥

ਨਾਨਕੋਂ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਅਤਨਿਕਿ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸਾਨੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਂਦੇਵੁਡੁ. ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗੋਂ ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਚੌ-ਪਾਦੁਲੁ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਜੇ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥

ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ, ਆਸੁਲੁ ਐਤਰੁਲਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਿ, ਮਨਵਿ ਅਨਿ ਮਨੰ ਚੋਪੁਠੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਜੇ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਮਨੰ ਬਯਲੁਦੋਰੋਟਪੁਠੁ ਵਦਿਲਿਵੇਯਬੋਯੇ ਵਿਸ਼ਯਾਲਠੋ ਮਨ ਮਨਸੁ ਯੁਠਚੋਯਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥

ਚੋਪੁਠੁਡਿ, ਮਨੰ ਵਿਸ਼ਠੁਰੁਵੁਨਿ ਏਲਾ ਕਲੁਸੁਕੋਂਗਲਮੋ?

ਜੇ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਏਦਿ ਨਿਪੇਠਿੰਚਬਡਿਨਾ ਦਾਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨਠੁਠੁ.

ੴ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥

എది അബദ്ധം മറിയു സത്യാലീകമైనదో, (മന ശരീരം വంటിവി), മനം దానిని నిజం అని భావిస్తాము,

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥

కానీ ఏది నిజమో (మన మరణం వంటివి) అది మన మనసును ఏ మాత్రం ఒప్పించదు.

ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥

మన జీవితంలో అబద్ధం యొక్క ప్రపంచం మార్గాన్ని అనుసరిస్తాము.

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪ੍ਰਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥

సత్యమైన మార్గాన్ని విడిచిపెట్టి, మన కోసం మనం ఒక తప్పుడు జీవన సరళిని నేస్తాం.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥

(మనుషులు కూడా నిస్వోయులు), ఎందుకంటే దేవుడు సత్యంగా జీవితంలో మంచి మరಿಯు చెడు సంఘటనలకు గురువు.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥

తనతో తాను ఐకం అయిన ఓ నానక్ తప్పు మార్గం నుండి రక్షించబడ్డాడు.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ గాత్రారీ, ఐదవ గురువు దాత్రా:

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥

కలియుగం యొక్క చీకటి యుగంలో, వారు (భారాభర్తలు) విధి దాత్రా కలిసి వస్తారు.

ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥

దేవుడు అనుమతించినంతకాలం వారు ఒకరి సహవాసాన్ని మరొకరు ఆస్వాదిస్తారు.

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

చనిపోయిన తన భర్త చితిపై తనను తాను కాలుక్షోవడం దాత్రా, ఒక మహిళ తన ప్రియమైన భర్తతో ఐకం కాజాలదు.

ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਤਨ ਭਰ੍ਰਤੋ ਐਕਠ ਕਾਵਾਲਨੋ ਆਸ਼ਤੋ ਆਮੇ ਸਤਿ (ਤਨ ਭਰ੍ਰ ਚਿਤਿ ਵਧ ਤਨਨੁ
ਤਾਨੁ ਸਜੀਵਦਹਾਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਖੁਮੁਪਿਯ) ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥

ਐਤਰੁਲਨੁ, ਤਨ ਮੋਠਿ ਮਨਸੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾ, ਆਮੇ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਕਾਲੁਖੁੰਟੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥

ਕਾਨੀ, ਐਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਆਮੇ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਖੋਠੰਦਦੁ,
ਬਦੁਲੁਗਾ, ਆਮੇ ਲੋਕਠੇਨਨਿਯੁਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥

ਤਨ ਲੋਪਾਨਿਯੁਠਿਪ੍ਰਵਰ੍ਰਨਨੁ ਕਲਿਗਿ, ਤਨ ਪ੍ਰਿਯੁਨਿਕਿ (ਭਰ੍ਰ) ਵਿਠੇਯੁਤ ਚੁਪੈ ਸ੍ਰਿੰ.

ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥

ਅਲਾਠੀ ਸ੍ਰਿੰ ਮਰਠ ਰਾਕ੍ਰੁਸੁਲ ਚੇਤਿਲੋ ਬਾਠਪਡਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ਨਾਨਕ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਤਨ ਭਰ੍ਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿ ਦੇਵੁਡਿਲਾ ਭਾਵਿੰਚੇ ਮੁਪਿਯ,

ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥

ਐ ਸ੍ਰਿੰ ਐਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਸਤਿ, ਆਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਐਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰਠੋ
ਸੀਕ੍ਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਸਤ੍ਰਾਮ ਨਿਠਿਠੋ ਠਨਵੰਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠਵੰਤੁਰਾਲਿਗਾ ਭਾਵਿੰਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਸਹਾਯਮੁਨੇ, ਸੁਲਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਮੁਪਿਮਾਨਿਠਮੁਨੇ ਪਾਟੁਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ.

॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੀਉ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥

ਨੇਂਸੁ ਨਾ ਪੁਰੀਕੁਲ ਨਿਧਿਨਿ ਤੇਰਿਚਿ (ਦੁਇਕ ਪਦਾਲੁ) ਚੂਸਿਨਪੁਰੁਖੁ,

ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥

ਅਪੁਰੁਖੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਧਾਠੀਠੁ ਆਨੰਦਨਿਧਿਨਿ ਪਿੰਦਿਨਲੁ ਅਨਿਪਿੰਦਿ.

ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਮੇਲੁ ॥

ਏ ਦੁਇਕ ਪਦਾਲ ਸੰਪਦਲੁ ਤਰਗਨਿਵਿ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਫੋਨਸੁ ਆਭਰਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਣੀਕਾਲੁ ਵੰਠੀ ਅਮੂਲਘੋਨਿ ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਸ਼ੰਸਲਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁਟ ਅਤੇਲ ॥੨॥

ਏ ਦਾਚੇਗਦਿ ਤਰਗਨਿਦਿ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਫੋਨਿਦਿ. ॥ 2॥

ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥

ਏ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਸੁਲੋਂ ਕਲਿਸਿ ਪਾਡਡਾਨਿਕੀ, ਅਰੁਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ, ਏ ਨਿਧਿਨਿ ਪੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਕਲਿਸਿਨਪੁਰੁਖੁ,

ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੇ ਜਾਈ ॥੩॥

ਦੁਇਕ ਪਦਾਲ ਏ ਨਿਧਿ ਤਗਦੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ, ਅਦਿ ਰੋਠੀੰਪੁ ਅਵੁਠਾਨੋ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏਵਰਿ ਗਮੁਠੁਲੋਂ ਏ ਦਿਵੁਠੀਰਾਠੁੰ ਰਾਯੁਬਡੀਵੁੰਦੋਂ ਅਨਿ,

ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥

ਏ ਨਿਧਿਲੋਂ ਭਾਗਸਾਠੀ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ:

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਦੁਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁਨਿ ਮਨੰ ਭਾਵਿੰਚਿਨੰਤਕਾਲੰ, ਲੋਕਦੁਃਖਾਲ ਭਯੰ, ਬਾਧਲ ਮੂਲੰਗਾ ਮਨੰ ਨੋਮਠੀਗਾ ਆਠੀਠੁ ਮਰਣਾਨਿਠੁਨੁਭਵਿਸੁਨੋ ਊਂਟਾੰ.

ਡਰੂ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥

అయితే, ఆయన ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడని మనము తెలుసుకునప్పుడు, అన్ని భయాలు తొలగిపోతాయి.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥

నన్నునేను నా సత్యగురువుకు అంకితం చేస్తున్నాను.

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు మమల్నినక్షా విడిచిపెట్టడు, అతను ఖచిత్రంగా భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రం గుండా మమల్నితీసుకువెళుతున్నాడు.

ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥

నామం అనే నామాన్నిఘరచిపోతే బాధ, వాళ్లులు మరియు దుఃఖం వస్తాయి.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥

భగవంతుని మహిమా పాటలను పాడేటప్పుడు నితాళందంలో లభిస్తుంది. ॥ 2॥

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੇਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥

మనం ఎవరినీ దూషించకూడదు లేదా తప్పగ్రా ప్రశంసించకూడదు.

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥

మన అహోనిఘదులుతూ మన హృదయంలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించాలి.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥

గురు బోధలను మనసులో ఉంచుకోండి అని నానక్ చెప్పారు.

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥

మీరు సత్యనాథుస్థానంలో శాంతిని కనుగొంటారు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాఠా, రాగ్ గౌరీ:

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥

తన సేఖితుడే సరస్వతు గల దేవుడు,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥
ಆ ವಕ್ಷಿಪಿ ಎದಿ ಓಂಡಕುಂಡಾ ಓಂಡದು.

ਜਾ ಕੀ ਪ੍ਰੀತಿ ಗੋਬਿੰਦ ಸಿਉ ಲಾಗੀ ॥
ಭಗವಂತುನಿ ಪ್ರೇಮತೊ ನಿಂಡಿನವಾಡು,

ਦುಖ ದರದು ಭು ತಾ ಕಾ ಭಾಗೀ ॥੧॥ ರಗಾಊ ॥
ಅತನಿ ದುಃಖಾಲು, ಬಾಧಲು, ಸಂದೆಹಾಲು ಅನಿಪ್ಪಾರಿಪೊತಾಯಿ.

ಜಾ ಕਉ ರಸು ಹರಿ ರಸು ਹੈ ಆਇಓ ॥
ದೇವುನಿ ನಾಮ ಸಾರಮುನು ಆನಂದಿಂಚಿನವಾಡು,

ಸೆ ಅನ ರಸ ನಾಗೀ ಲಪಟಾಓಓ ॥೨॥
ಇತರ ಲೊಕ ಸುಖಾಲವೆ ಪ್ರಲೊಭಪೆಟ್ಟಬಡಡು.

ಜಾ ಕಾ ಕಹಿಆ ದರಗಾಹ ಚಲೈ ॥
ದೇವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಲೊ ಎವರಿ ಮಾಟ ಅಂಗಿಕರಿಂಚಬಡಿಂದೊ,

ಸೆ ಕಿಸ ಕਉ ನದರಿ ಲೈ ಆವೈ ತಲೈ ॥೩॥
ಅತನು ಮರವರಿಕೆ ಬಾಧಫ್ರ ವಹಿಂಚಡು.

ಜಾ ಕಾ ಸಖು ಕಿಫು ತಾ ಕಾ ಹೆಓಓ ॥
ಒಕನಿಕಿ ಚಂದಿನವಾರು, ಸಮಸ್ತಮುನಾಕು ಚಂದಿನವಾರು.

ನಾನಕ ತಾ ಕਉ ಸದಾ ಸುಖು ಹೆಓಓ ॥೪॥೩೩॥೧೦೨॥
ಓ ನಾನಕ್, ಆ ವಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠು ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ಜೀವಿಸ್ತಾಡು.

ಗಾಊಝಿ ಮಹಲಾ ೫ ॥
ಐದವ ಗುರುವು ದಾಠ್ಠಾ, ರಾಗ್ ಗೌರಿ:

ಜಾ ಕೈ ದುಖು ಸುಖು ಸಮ ಕರಿ ಜಾಪೈ ॥
ದುಃಖಾನಿಪುಖಾನಿಪುಖೆ ವಿದಂಗಾ ಗ್ರಹಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ,

ತಾ ಕਉ ಕಾಝಾ ಕಹಾ ಬಿಆಪೈ ॥೧॥
ಆ ವಕ್ಷಿನಿ ಎ ಭಯಂ ಲೆದಾ ಆತುರತ ಬಾಧಿಂಚದು.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਭਕੁਨੀ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਆਯਨਕੁ ਵਿਧੇਯਤਠੋਂ ਊਂਟਾਊ.

ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਨਿਚਿੰਤਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋਂਦਿਨ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਨਿਵਸਿਨੁਠੁ

ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥

ਏ ਚਿੰਤ ਅਤਨੀ ਦਗ਼ਰਕੁ ਰਾਊ.

ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥

ਅਨਿਖੁੰਦੇਹਾਲਨੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਆਧਿਪਤਠੁ ਗੁਰਿੰਚੀ) ਮਨਸੁਘ੍ਰਦਿਲਿੰਚਬਡੀਨ ਵਠੁ

ਤਾ ਕੈ ਕਠੁ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥

ਆ ਵਠੁ ਮਰਣਾਨੀਕੀ ਏਮਾਤ੍ਰੰ ਭਯਪਡਊ. ॥੩॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥

ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨ ਵਠੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ, ਆ ਵਠੁ ਅਨਿਖੁੰਦਲੁ ਤਨ ਵਠੁਕੁ ਵਚਿਠੁਠੁ ਭਾਵਿਨੁਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ, ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥

ਅਠੁੰ ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਵਾਸੰ ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਊਂਦੀ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦਾਠੁ ਦਾਨਿਖੁਠੋਲਿਸੁਕੁਨਖੁਠੁ ਆਰੁਊ.

ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥

ਭਗੋਲ ਪ੍ਰਸੰਗਲੋਂ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਕੋਲਨੁਲੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਕੀਰਨਲੁ),

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਵਕ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਨੰਦਿੰਚਬਡਵਚੁਓਯਨ ਦਾਨਿਘੋਂਦਾਲਨਿ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥

ਗੁਰੁ ਕੀਰਨਲ ਯੋਕੁਓਦੁਠੁਮੈਨ ਸ਼ਾਵਠੁ ਪ੍ਲੈ ਚੇਸੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰ (ਮਾਨਵ ਪ੍ਰਾਦਯੰ)
ਪ੍ਰਠੇਕੁੰਗਾ ਅਦੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੇਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥

ਓ ਸ਼ਾਵਠੁ ਯੋਕੁਧਾਗਾਲੁ ਦੇਵੁਠੁ ਕੂਡਾ ਓਕੁਰਿਸੁਯਿ.

ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠੁਲਠੁ ਯੋਕੁਓਵਿਧਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਠੇਨਨਿਘੋਂਵਿਵਾਸਾਲੁ
ਠੁੰਨਾਠੁਯੁ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥

ਅਕਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਓਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥

ਓ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋਂ ਅਨੰਤਮੈਨ ਓਨੰਦੰ, ਦੁਃਖੰ ਠੁੰਡਵੁ,

ਸੇ ਘੁਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਨਕੁ ਕੁ ਓ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥

ਨੇਨੁ ਮੈਂ ਏ ਰੂਪਾਨਿਠੁਲਵਾਲਿ ਮਰਿਯੁ ਓਰਾਠਿੰਚਾਲਿ?

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥

ਨਾ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਘੋਂਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਨੇਨੁ ਏ ਯੋਗਾਨੁ ਅਭਠਿੰਚਾਲਿ? ॥ 1॥

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਨੀ ਗੁਰਿੰਚੈ ਪਾਡਗਲ ਆ ਗੁਣਿੰ ਵਮਿਟੀ?

ਕਵਨ ਬੇਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਸੁੰਤੋਂ ਪੇਟ੍ਰਗਲ ਆ ਪਦੰ ਵਮਿਟੀ?

ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥

ਮੀ ਕੋਸੰ ਨੇਨੁ ਏਲਾਂਟੀ ਆਰਾਧਨਾ ਸੇਵਨੁ ਚੇਯਾਲੀ?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥

ਆ ਵਿਧੰਗਾ, ਨੇਨੁ ਭਯੰਕਰਮੁਨੇਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਹਾਂਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਘਾਟਵਚੁਝੀ

ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਚੇਸੇ ਆ ਤਪਸੁਘਮਿਟੀ?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥

ਅਹੰਕਾਰੰ ਯੋਕੁਘਮੁਰੀਕੀ ਕੋਠੁਕੁਘੋਯੇ ਆ ਨਾਮੰ ਵਮਿਟੀ?

ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਰਾਧਨ, ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਸੁਤੀ ਗਾਨ, ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿੰਨਦੁਘਣਾਲਨੁ ਪਾਂਦਡੰ ਵੰਟੀ ਵਝੀ ਚੇਸੇ ਪ੍ਰਯੰਤਾਠੁਨੀੰਨੁਘਲੰ,

ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਦਯੰਗਲਵਾਡੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਤਨ ਦਯੰਨੁ ਚੁਪਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ , ਮਰਿਯੁ ਏਕਰੁ ਨਿਝਮੁਨੇਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁਠੁਠੁ.

ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪੁਠੁ ਜਾਤਾ ॥

ਆ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਲਾਂਟੀ ਯੋਗਠੁਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਆ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਨਾਡੁ,

ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥

ਸਾਂਤੀ ਐਚੇਘੋਵੁਡੁ ਏਵਰੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਾਡੋ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੇ ਗਰਬਾ ॥

ਮੀਰੁ ਏਠੋ ਗਰਫਠੁ ਡੇ ਸਰੀਰੰ ਮੀਕੁ ਏਪਠੀਕੀ ਚੋਦਦੁ.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥

ਅਧੀਕਾਰੰ, ਆਸਿ, ਸੰਪਦ ਏਪਠੀਕੀ ਨੀਵੀ ਕਾਵੁ. ॥ 1॥

ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥

ਅਵੀ ਮੀਵੀ ਕਾਵੁ, ਕਾਬਠੀ ਮੀਰੁ ਵਾਠੀਨੀ ਏਦੁਕੁ ਅਠੀਪੇਠੁਕੋਨੀ ਠਨਾਰੁ?

ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਏਨ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੀਦੀ; ਐਦੀ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਠੀ ਸੀਕ੍ਰਰਿੰਚਬਡੀਂਦੀ.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

ਪਿਲੁਲੁ, ਭਾਰਠੁਮਰੀਯੁ ਠੋਬੁਠੁਵੁਲੁ ਮੀਵਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਏਨ ਸੇਘੀਠੁਲਾਰਾ, ਠਲੀ ਮਰੀਯੁ ਠਠੁਡੀ ਮੀਵਾਰੁ ਕਾਦੁ. ॥ 2॥

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥

ਬੰਗਾਰੰ, ਵੋਠੀ ਮਰੀਯੁ ਠਬੁਠੁ ਮੀਵੀ ਕਾਦੁ.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥

ਚਕਠੀ ਗੁਰਾਲੁ ਮਰੀਯੁ ਅਦੁਠੁਮੁਏਨ ਏਨੁਗੁਲੁ ਮੀਕੁ ਏਪਠੀਕੀ ਠਪਯੋਗੰ ਕਾਵੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਨੀ ਕੁਪਵਲਨ ਏਕਮੁਏਨ ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਨਾਰੁ.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥

ਪ੍ਰਠੀਦੀ ਅਠਨੀਕੀ ਚੋਦੀਨਦੇ, ਅਠਨੀ ਪੋਸਕੁਠੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਦੇਵੁਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥

ਗੁਰੂవు పాదాలు (ఆయన బోధనలు) నా మనసుల్లో పొందుపరచబడ్డాయి,

ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥

ఆ బోధలను అనుసరించడం దాట్లా నా బాధలన్నీ అదృశ్యమయ్యాయి.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ననున్నాను నా సత్యగురువుకు అంకితం చేస్తున్నాను,

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎవరి కృప దాట్లా, నేను సీత్య అవగాహన పొందానో మరియు ఇప్పుడు నేను అతుల్యత ఆనందాన్ని అనుభవిస్తున్నాను.

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥

నేను గురువు గారి బోధనలను వినాను, వినయంతో అనుసరించాను.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

నా అహంకారబుద్ధిని తొలగించింది.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥

గురువు గారి మాటలు నా మనసుకు ప్రీతికరమైనదిగా అనిపిస్తున్నాయి.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥

గురువు గారి మాటల దాట్లా నేను సరోభత్య దేవుడిని చూడగలను.

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

గురువు శాంతిని అందించేవాడు; గురువే సృష్టికర్త.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥

ఓ నానక్, గురువు జీవశాస్త్రకు మరియు ఆత్మ మద్దతు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, రాగ్ గౌరీ:

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏ ਲੋਟੁ ਵਛੀਨਿ ਵੇਤਕੰਡਿ. ॥ 1॥

ਜਾ ਕੈ ਉਣਾ ਕਛਹੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥

ਏਵਰਿਕੁਣੈ ਏਮੀ ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਨਾਘੋ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਮੀ ਸੇਖੀਤੁਡਿਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨਿਨਿ ਨਿਰੰਤਰੰ ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਓਚੁਕੋਂਡਿ; ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਤ ਸਾਠੁਕੁ ਮਧੁਤੁ.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਤਨਿਕੀ ਸੇਵ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ (ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਠੀ ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁਚੁਕੋਂਡਿ),

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥

ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਜੀਵਾਨਿਸੁਰਠੁ ਚੇਸੇ ਵਛੀ ਏਵਰੁ ਮਰਿਯੁ ਐਦਿ ਏ ਪਰਿਮਿਤੀਕੀ ਮਿੰਚਿ ਓਂਦਾ?

ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਅਸ਼ਲਨੁ ਓਕਦਾਨਿਪੈ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਚੁਕੋਂਡਿ,

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥

ਅਨਿਖਮਾਨਵੁਲਕੁ, ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਨੁੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਯੁਗਾਲ ਅੰਤਲਾ ਏਵਰੁ ਮਧੁਤੁ ਐਸ਼ਾਰੁ.

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਅਯਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਸਮਾਧਾਨਾਨਿਖੁਸੁੰਡਿ;

ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਠਲਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥

ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਦਾਨਿਘੋਨੁ ਸਠੋਪੰਗਾ ਅਠੰਕਰਿਸ਼ਾਨੁ.

ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਿ ਚਰਘੁ ਨਾਕੁ ਸਠੋਪਾਨਿਘੁਲਿਗਿਸ਼ੁਨਾਘੁ.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥

ਨਾ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁਘੋ ਏਕੇ ਏਕ ਭਰੋਸਾ ਊਂਦਿ,

ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨੁ, ਏਦੈਨਾ ਚੇਘੁਗਲ ਵਾਡੁ ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ.

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥

ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਰੁਕੁਘੁਗਾ ਊਂਨਾਘੁ. (ਅਤਨੁ ਦੇਨਿਕੀ ਏਵਰਿਪੈਨਾ ਆਧਾਰਪਡੁਡੁ).

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਵਲਨ ਨੇਨੁ ਆਘੁਨਕੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਈਸ਼ਾਨੁ. (ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਦੁਗੁਰਗਾ ਵਚਾਘੁ).

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨਿਘੁਮਨਸੁਘੁ ਅਠਠਠਾਨਿਘੁਲੇਲਿਸਿਨਵਾਡੁ.

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥

ਆਘੁਨ ਸਰਸ਼ੁਕੀਮਠੁਡੁ, ਅਨਿਘੁਠੁ ਵਾਘੁਠੁਚੇ, ਸਰੋਘੁਘੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਘੁ ਗੁਰੁਘੁ.

ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ ਮਰਿਘੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਘੁ.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥

ఓ నానక్, మీ సేవకుడు కావడం దాట్లా గౌరవం మరియు కీర్తి అంతా లభిస్తుంది.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, రాగ్ గౌరీ:

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥

ఓ' అనిర్హకాల శక్తివంతమైన దేవుడా, మీరు ఎవరికీ మద్దతు ఇస్తారో,

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥

అతనికి ఏ దుర్ఘణాల మరక అంటదు.

ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ మద్దతుపై ఆధారపడిన వాడు,

ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను ప్రపంచ ప్రజల మద్దతును పట్టించుకోడు.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥

ఎల్లపుణ్ణూ ప్రేమను, భక్తితో భగవంతుణ్ణి సత్రించుకునే వక్త్రీ,

ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥

ఏ ఆందోళన కూడా అతనిని ప్రభావితం చేయలేదు.

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧੀਰ ॥

ఓ దేవుడా, నీవు ఎవరికైతే నీ ఓదారుణు అందించావో,

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥

ఏ బాధా, దుఃఖం అతని దగ్గరకు రాలేదు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

నానక్ ఇలా అనాఠు, నేను ఆ గురువుని కనుగొనాఠు అని,

ਪਾਰਬਰਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥

ਪਰਿਪੂਰਨਮੈਨ, ਸਰਫ਼ਠ ਚੇਸੇ ਸਰੋਫ਼ਠ ਦੋਵੁਠੀ ਨਾਕੁ ਏਵਰੁ ਚੁਪਿੰਚਿੰਦਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਨਿਖੋਂਦਡੰ ਚਾਲਾ ਕਘੁੰ; ਐਦਿ ਗੋਪੁਅਦੁਘੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਲਭਿੰਸੁੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਨਿ ਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠ ਆਤਪੁਆਤ੍ਰਦੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰਚਿਪੋਏ ਵਾਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਚਨਿਪੋਰੁ?

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਰੁਪਏਗੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥

(ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਮੁ ਸਮਯਾਨਿਖੋਚਿਠਚੁਕੁੰਟਾਰੁ)
ਤਿਨਡੰ, ਤ੍ਰਾਗਡੰ, ਆਡਡੰ, ਨਵਠੁੰ, ਚੁਪਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਤਿਰਗਟੰ ਵੰਠੀ ਵਾਠੀ ਮੀਦ,

ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਵਾਰੁ ਚਨਿਪੋਏਨਿ ਵਾਰਿਲਾ ਊਨਾਠੁ, ਵਾਰਿ ਅਨੋਘੁਠਲੰਨੀ
ਮੁਠ ਦੋਹਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਡੰਲਾ ਊਨਾਠੁ.

ਜੇ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਨਿਵਾਰੁ,

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥

ਯੰਤੁਵੁਲੁ, ਪੰਖੁਲੁ ਲੋਦਾ ਪ੍ਰਾਕੁ ਜੀਵੁਲ ਕੰਚੇ ਅਧਾਠੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਐਦਿ ਅਨਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਮਾਟਲਨੁ ਦੁਠੰਗਾ ਪਾਠਿੰਚੇ ਵਠੀ,

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਮੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆ ਵਕ੍ਤੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਪੌਂਦੁਪਰਚਬਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੇ ਬਾਪ ॥

(ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ) ਏਵਰੁ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਏਵਰੀ ਤਲੀ ਲੇਦਾ ਤੰਡੀ ਕਾਡੁ.

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੁਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥

ਊ ਸੰਬੰਧਾਲਨੀਸੁਠ੍ਰੀਠ੍ਰੀਕਮੈਨਵੀ ਮਰੀਯੁ ਪੇਰੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਨਾਠ੍ਰੀ.

ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੁਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥

ਓ' ਵੇਧਵ, ਮੀਰੁ ਓਕ ਪੀਡਕਲ ਚੁਸੀਨਲੁ ਏਂਦੁਕੁ ਆਰੁਸੁਨਾਠ੍ਰੀ?

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੁੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਗਠ ਪਨੁਲੁ ਮਰੀਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਦੇਸ਼ੰ ਵਲਨੇ ਮੀਰੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੀ.

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥

ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਓਕੇ ਮੂਲਕਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤਯਾਰੁ ਚੇਯਬਠ੍ਰਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਓਕੇ ਆਤਮੁ
ਕਲੀਗੀ ਊਂਟਾਰੁ,

ਏਕੇ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥

ਮਰੀਯੁ ਆਦੇ ਜੀਵਿਤ ਸਾਠ੍ਰੀ. ਆਂਦੁਵਲੁ, ਏਵਰੈਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰੀਯੁ ਏਵਰੀ ਕੋਸੰ
ਏਡਵਾਲੀ?

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥

ਨਾ ਸਮੀਪ ਮਰੀਯੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਰੁ ਚਨੀਪੋਯਾਰਨੀ ਪ੍ਰਯਲੁ ਏਡੁਸੁਤਾਰੁ ਮਰੀਯੁ
ਵਿਲਪਿਸੁਨਾਠ੍ਰੀ,

ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥

ਊ ਆਤਮਨਸਿੰਚਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੇਲੇ ਕਪਾਟ ॥

ਨਾਨਕ ਐਲਾ ਆਠ੍ਰੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਸੰਦੇਹਾਲਨੀਠ੍ਰੀਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚਾਰੁ.

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥

ਨੇਨੁ ਵਿਮੁਕਤੀਨਿ ਪਿੰਦਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਛਾਯਿ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗਿ ਗੋਰੀ:

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੇ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥

ਗੋਪਘਾਰੁ, ਸ਼ਕਤਿਵੰਤੁਲੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈਵਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥

ਅੰਦੋਲਨ ਵਾਠੀਠੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕਯੋਪਥਨਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਗੋਪਘਾਰੁ?

ਸੇ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਗੋਪਘਾਡੁ, ਅਯਨ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਦੈਵੁਨਿਠੋ ਜਤਕਛਾਡੁ.

ਭ੍ਰਮੀਆ ਭ੍ਰਮਿ ਉਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥

ਭ੍ਰਮਾਸਾਘਿ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਤਨ ਭ੍ਰਮਿ ਕੋਸੰ ਘੋਰਾਡੁਤਾਡੁ.

ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥

ਘੋਯੈਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ (ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ, ਈ ਵਝੀ) ਭ੍ਰਮਿ ਕੋਸੰ ਊਨਘੋਰਿਕ ਤੀਰਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕਿ ਐਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਜਾਗ੍ਰਤਗਾ ਅਲੋਚਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਈ ਸਤਾਘ੍ਰਿਗਹਿੰਚਾਡੁ,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥

ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠਮੁ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਤਪ੍ਰਿਚੁਕੋਲੈਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗਿ ਗੋਰੀ:

ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੰ ਅ ਮਾਰਠੰ; ਪਰਿਪੂਰਠਮੈਨਦੀ ਅ ਪ੍ਰਛਾਠਨ ਸਾਘੰ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਦயంలో ఉంటే ప్రతిదీ పరిపూర్ణంగా ఉంటుంది. || 1||

ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥

సరస్వతు గల దేవుని ఆశ్రయము కోరిన భక్తులు, పరిపూర్ణ దేవుడు దానిని భద్రపరచుట వలన వారి గౌరవము పరిపూర్ణముగా నిలిచి ఉంటుంది.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన సేవకుడు సరోస్వతుడైన దేవుని అభయారణాభికి వెళ్తాడు. ||1|| ||విరామం||

ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥

(ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకునే వక్త్రీ) పరిపూర్ణ శాంతితో, తన జీవితంలో పూర్తిగా సంతృప్తి చెందుతాడు.

ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੇਗੁ ॥੨॥

ఆయన పశాఙ్గాపం పరిపూర్ణమైనదిగా పరిగణించబడి, లోకరాజ్య, దేవునితో పరిపూర్ణమైన కలయిక రెండూ అనుభవిస్తుంది.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

దేవునిని సత్రించడం దాత్రా ప్రేమ, భక్తి, అధానమైన పాపాలు కూడా పరిశుద్ధపరచబడతారు,

ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥

వారు దేవుని ఆస్థానంలో పరిపూర్ణ మహిమను పొందుతారు, లోకప్రజల మధ్యపూర్తి గౌరవాన్నిపొందుతారు.

ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੁਰਾ ॥

నా పరిపూర్ణ సత్గురువును కలుసుకునే వాడు ఎల్లపుడూ సృష్టికర్త తన పకభ ఉండటాన్నిచూడగలుగుతాడు అని నానక్ చెప్పాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥

నానక్ ఇలా అనాడు, నా నిజమైన గురువు పరిపూర్ణుడు అని. || 4|| 45|| 114||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਸੰਤ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਿਟੇ ਆਖ ਕੋਟ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ
ਤੁਡੀਚਿਪੇਠੁਕੁਫੋਤਾਯੀ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥

ਸਾਧੁవుਲ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਞਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੁਦਲ ਚੈਯਬਡਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲਚੈ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡੀਨ ਦਰਠ੍ਰੁੰ ਪਰਿਸ਼ੁਦੁ ਠ੍ਰਲਾਲ੍ਰੋ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਮੈਨ ਸਾਠ੍ਰੁੰ ਲਾਂਠੀਦੀ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਕ੍ਰਪ ਵਲ੍ਰ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਮੋੁਦਲੁਪੇਡਠਾਡੁ.

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਰੰਕਾਰੁ ॥

ਸਾਧੁవుਲ ਸੰਠੁੰਲੋਂ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯਬਡੁਠੁੰਦੀ,

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸੁਠੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥

ਦੈਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥

ਸਾਧੁవుਲ ਆਨੰਦੰ ਵਲ੍ਰ, ਐਦੁ ਦੁਰ੍ਰੁਣਾਲੁ ਅਦੁਪੁਲੋਂਕੀ ਵਸ੍ਰਾਯੁ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਆ ਵਸ੍ਰੀ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਪੈਰੁਨੁ ਸੈਕਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥

ਨਾਨਕੰ ਐਲਾ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, ਏਵਰਿ ਕਰ੍ਰੁਵਿਠਿ) ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਮੈਨਦੋਂ,

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੁ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਨੀ ਪਾਦਾਲਨੁ ਠਾਕੁਠੁੰਦੀ. (ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਕਲਿਸੈਂ ਅਦੁਪ੍ਰੁੰ ਠੰਦੀ).

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥

ਦੇవుਨੀ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ ਧਾਫ਼ੀਸ੍ਤਾ, ਓਕਰੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭ੍ਰੁਕ੍ਤੀਠੀ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਭੁਯਾਲੁ ਠੀਲਗਿਠੀਠਾਯਿ.

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠਮੈਨਦਿ ਆ ਬੁਠਿ, ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਮਹਿਮਗਲ ਦੇਵੁਡੀ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡੁਠਾਰੁ.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯਿਠੀ, ਓ ਪਰਿਪੂਰਠ ਬੁਠਿਨਿ ਗੋਪੁਅਦ੍ਰੁਘੰ ਦਾਠਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖੁਮਨਿਠੁਨੁਗੋਨੁਘੁਠੀ ਦਾਠਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥

ਸਾਠੰ ਸੰਗਠੀ ਲੀ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖੁਮੰ) ਨਾਮ ਨਿਠਿ ਲਭਿਸ੍ਤੁੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਲੀ ਅਨਿਘੁਨੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰਠਾਯਿ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭ੍ਰੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਓਕਰਿ ਭੀਵਿਠੰ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨ, ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਪੇਰੈਨ ਨਾਮਾਨਿਘੁਪਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨਾਨਕੰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਆ ਵਿਨਯਪੂਰਠੁਮੈਨ ਆਨੰਦਾਨਿਘੁਠੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੀ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਣੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੀ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ:

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

దేవుని ప్రేమతో మనసు స్పృండిన వక్తి,

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥

ఇతరులతో అసూయను మరిఘోతారు.

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥

అతను దేవుణ్ణి తప్పమరెవరినీ చూడలేడు.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ప్రతిదానికీ కారణం మరియు చేసేది అదే సృష్టికర్త అని అతను నమ్ముతాడు.

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

మనసు యొక్క పూర్తి శ్రద్ధతో దేవుని నామానిధ్యానించిన వక్తి,

ਸੇ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥

ఆ వక్తి ఈ ప్రపంచంలో లేదా తదుపరి ప్రపంచంలో ఎన్నడూ ఊగిసలాడడు.

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੇ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥

నామ సంపద ఉన్నవక్తి నిజంగా ధనవంతుడు.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥

పరిపూర్ణ గురువు ఆ వక్తి యొక్క గుర్తింపును దేవునితో స్థాపించాడు.

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

భగవంతుణ్ణి గ్రహించినవాడు, సర్వస్వము చేసి అందరి జీవనాధారుడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੯॥੧੧੭॥

ఆ వక్తి అతుస్థిత్ర ఆధాత్మిక హౌదాను పొందాడని నానక్ చెప్పారు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥

దేవుని పేరు భక్తునికి ప్రాణాశాస్త్రం.

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਅਤਨਿ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਮੇ ਨਿਜਮੈਨ ਵਾਝਾਰੰ.

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਦਾਠਾ, ਝਕਠ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਮਹਿਮਨੁ, ਗੋਰਵਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨ ਦਯਲੋ ਦਾਨਿਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥

ਆਯਨ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਦਾਠਾ ਆਨੰਦਠਿਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਨਾਮ ਰਤੁ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਨਾਮੰਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਆਮੋਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਆਯਨ ਭਕੁਨਿਕਿ ਮਧਤੁ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ਸ੍ਰੁਤਿ ਚਾਠੁ, ਚਕ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੁਰਾ ਭਾਗੁ ॥

ਨਾਨਕੋ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਚਕ ਪਰਿਪੁਰਠ ਵਿਧਿ ਊਨਖੁਠੀ,

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥

ਆਯਨ ਮਨਸੁਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ:

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਠੁਪ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ,

ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥

ਨੈਂ ਨਾ ਪਾਦਮੂਲਠੋਂ ਪਰਿਸ਼ੁਧ ਸੰਘੁਠਲੋਂ ਚੈਰੇ ਮਾਰਗੁਠਲੋਂ ਨਡੁਸ਼੍ਠਾਨੁ.

ਭਲੋ ਸਮੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥

ਮਾਨਵ ਜਨਮੁਆਤ੍ਰਮੇ ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਸਠ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਮੰਚੀ ਅਵਕਾਸੰ,

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਤੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯਾਨਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਦਾਟੁਠਾਮੁ.

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥

ਮੈ ਕਲਠ੍ਰੋ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਯੋਕੁਠੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡੀਨ ਦਰਘਾਨਿਚੁਆਡੰਡੀ,

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥

ਮੈ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਅਮਰਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪੈਰੋਠ੍ਰੰਡੀ.

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥

(ਓ' ਨਾ ਸੇਘ੍ਰੀਠੁਡਾ) ਪਰਿਸ਼ੁਧ ਸੰਘੁਠਲੋਂ ਦੈਵੁਨੀ ਪਾਟੁਲਨੁ ਵੀਨੰਡੀ,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਇ ॥੩॥

ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂਕੀ ਵੇਘ੍ਰਾਠੁਨੈ ਭਯਾਨਿਖੀਰੁਠੀਂਚੰਡੀ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੈਨ ਪੈਰੁਨੁ ਮੈ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਾੰਦੁਪਰੁਚੁਕੋਂਡੀ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਀ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਘ੍ਰਾੰਦਡੰ ਚਾਲਾ ਕਠ੍ਰੰ. ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦਾਨੀਨੀ ਪ੍ਰਪੰਚਦੁਰ੍ਘਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਪੰਪਿੰਚੰਡੀ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ:

ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਮੁਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੁਵਾਰੁ

ਸੇ ਜਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥

ਓ ਵੱਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤਿਠੋ ਚਦੁਵੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਮਰਚਿ, ਭਯੰ, ਦੁ:ਖੰ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਅਧਿਕੰ ਚੋਸ੍ਟਾਂ.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧ੍ਰਾਫ਼ਿੰਚਡੰ, ਸੰਦੋਹੰ, ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਘੋਵੁਨੁ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ ਪਾਡੁਤੁਨੁ ਵੱਛੀ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਦੁਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥

ਓ ਵੱਛੀ ਦਗਰਕੁ ਏ ਬਾਧ ਲੋਦਾ ਦੁ:ਖੰ ਰਾਲੇਦੁ.

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ਜਨੁ ਸੇਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਘਿਨਿ ਸੇਵਿਸੁਣਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕਸ਼ਮੈਨ ਭਕਤਿਠੋ ਓਯਨਨੁ ਧਾਫ਼ਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਓ ਵੱਛੀ ਜੀਵਿਤੰ ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਤਾ ਕਉ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ ਮਾਯ ਯੋਕੁਘਗਿਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲੁ) ਅਤਨਿਠਾਕਦੁ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਓ ਵੱਛੀ ਮਨਸੁਘੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਅਨਿਪਾਪੰਚਿਕ ਚਿਕੁਘਨੁ ਜਯਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥

ਨਾਨਕ ਇਤਰ ਚਿਕੁਘਨਿਠੀਨੀ ਜਯਿੰਚਾਡੁ. ॥ 4॥ 52॥ 121॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗਿ ਗੋਰੀ:

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਮੈਂ ਤੇਲੀਵਿਠੇਲਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੈਂ ਮੋਸਪੁਰਿਤ ਛਪਾਯਾਲਨੁ ਤਝਿੰਚਠਡੀ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥

ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮਧੁਤੁਨੁ ਪੋਂਦਠਡੀ.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਨੀਂ ਬਾਧ ਠੋਲਗਿਪੋਵੁਨੁ, ਸਮਾਧਾਨਮੁਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਗਲ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਵਲੇਨੁ.

ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੇਟਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਂਡੀ, ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਨਿਵਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮੁੰਤ੍ਰਾਨਿਦੁਵਿਕ ਪਦਮ) ਝਚਾਰੁ.

ਮਿਟੇ ਵਿਸੁਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥

ਨਾ ਚਿੰਤਲਨੀਂਮੁਰਚਿਪੋਯਿ, ਨਾ ਆਂਦੋਂਝਨ ਆਂਤਾ ਪੋਯਿਠਡੀ.

ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦਯੁਗਲ ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਸਮਾਵੇਂਸਮੈਨ ਨੇਂਨੁ ਪਾਰਵਠੁਲੋਂ ਛਨਾਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥

ਠਨ ਦਯੁਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿ, ਮਰਠਨ ਯੋਕੁਛਚੁਠੁ ਠੇਂਚੇਂਸਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠਮ ਪੋਂਦਿਨ ਵਾਡੁ ਆਨਿ ਨਾਨਕ ਆਨਾਠੁ.

ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥

ਮਾਯੁ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੁਬਠਠਮ) ਆ ਵਝੀਨਿ ਮੁਠੀਂ ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗਿ ਗੋਰੀ:

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥

ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਨਨੁਠੁਕਿੰਚਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥

ਸਫ਼ੁੰਕਲਘੁ ਗਲ ਮਨੁਭੀ ਓਕ ਵਿਪਤੁਠੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਲੁ, ਵਲ੍ਲਪੁਠੁ ਗੁਰੁ ਮਾਟਲਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋੰਦੁਤੁੰਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮਨਸੁਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠਾ,

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥

ਮੀ ਦੁਃਖਾਲੁ, ਸ਼ਤੁਰੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਪਤੁਲੁ ਅਨੀਘਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯਬਡਠਾਯੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਪਾਬਾਡੰ ਪਦੰ ਮੀ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੁਕੁਡੁ.

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਮੀ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਤੁ

ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥

ਅਨਿਘੋਵੁਲੁ ਮੀਪਲੁ ਦਯਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਮੰਝਾਰੁ ਚੇਸਿਨਪੁਠੁ,

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥

ਅਪੁਠੁ ਨਾ ਪੁਰਯਠਾਠੁਨੀਘੁਲਪੁਰਦਮਯਾਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿ, ਰੁਚਿਕਰਮੁਨਿ ਵਿੰਦੁਨੁ ਆਠਾਠਿੰਚਡੰਲੋ ਨਿਮਗਮੁਨਿ ਵਠੀ ਮੁਗੰਲਾ ਠਿੰਟੁਨਾਠੁ.

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥

ਅਤਨੀ ਜੀਵਿਤਮ ਒ਕ ਦੋਂਗ ਲਾਠੀਦੀ, ਅਤਨੁ ਸੁਪਚ ਅਨੁਬਠਾਲ ਗੋਲੁਸੁਠੋ
ਬਠਿਠਚਬਡੀ ਊਠਾਡੁ.

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੁਨਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਠਗਠਠ ਲੋਕੁਠਡਾ ਮਿਗਿਲੀਠੋਠਿਨ ਵਾਡੁ ਆਧਾਠਿਠਠੰਗਾ ਚਨੀਠੋਠਾਡੁ
ਮਰਿਠਠੁ ਅਤਨੀ ਸ਼ਰੀਰਮ ਸ਼ਵਲਾ ਊਠੁਠਦੀ.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆ ਵਠੀ ਆਠਨਿਰਠਠਰਮ ਬਲਠੀਨਪਡੁਠੁਠਦੀ, ਂਦੁਕਠੰਠੇ ਪਦੋਪਦੋ ਪੁਠੁਠੁਕ ਮਰਿਠਠੁ
ਮਰਠਠਠੋਂ ਬਾਧਲੋਂ,

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਅਠਦਮੁਠੇਨ ਦੁਸੁਠੁਲਨੁ ਠਰਿਸੁਠਾਡੁ,

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਠਪਠੁਠੀਕੀ ਪੋਲਠਲੋਂ ਒ਕ ਠਠਠਪਠਡੋ ਕਾਕੀਲਾਗਾ ਕਨੀਪਿਸੁਠਾਡੁ, ਪਕੁਠੁਲ ਨੁਠਚੀ
ਠਠਠਪਡੁਠੁਠਾ.

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ਅਨਿਠੁਠਠੁਵੁਲ ਠਠੁਕਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਕੋਠਠ ਵਰਕੁ ਊਪਠਠੋਗਿਠਚਵਚੁਠੁ

ਨਿਹਠਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿਠਚਨੀ ਵਠੀ ਪੁਠੁਠਡਠ ਵਲੁ ਂ ਊਪਠਠੋਗਠ ਲੋਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਠਠੇ ਦਇਆਲਾ ॥

ਨਾਨਕ ਠਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਂਵਰੀਮੀਦ ਦੋਵੁਡੁ ਕਰੁਠਨੁ ਠੁਪਿਸੁਠਾਡੋਂ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਠਜਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥

ਪਰਿਸੁਠਠੁ ਸਠਠੁਠਲੋਂਨੀ ਆ ਵਠੀ, ਸੁਵੇਮਠੋਂ, ਠਕੁਠੀਠੋਂ ਦੋਵੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁਠੁਚੋਸੁਕੁਠੁਠਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

గురువు గారి మాటలు నా కలహాలను, దుఃఖాన్ని తొలగించింది.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥

నా రాకపోకలు (ఈ ప్రపంచంలో మరియు వెలుపల) ముగిశాయి మరియు నేను అన్ని రకాల సౌకర్యాలను పొందాను.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, నేను దేవుని పాటలను పాడాను, నిరర్థముడైన దేవుని గురించి ధాణించినపుడు, నా భయాలన్నీ అదృశ్యమయ్యాయి.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పవిత్ర సంఘ అయిన సాధ్ సంగత్ లో, నేను ప్రభువు యొక్క మహిమానిత్ర ప్రశంసలను పాడుతున్నాను. || 1 || విరామం ||

ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥

తమ హృదయాల్లో నిపఖ్యమైన దేవుని నామాన్ని పతిష్ఠించిన వారు,

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥

గురుదేవులు ఈ లోకవాంఛల మహాసముద్రాన్ని దాటి ప్రయాణించారు.

ਬੁਝਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥

వారు, దుర్గుణాల యొక్క ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతున్నవారిని, గురువు బయటకు తీశారు,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥

మరియు వారు అనేక జన్మ కోసం విడిపోయిన దేవునితో తిరిగి కలిసారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

నా జీవితాన్ని గురువుకు అంకితం చేస్తున్నాను అని నానక్ చెప్పాడు,

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥

ఎవరిని కలుసుకున్నా, నేను విముక్తిని పొందానో.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖੁਮਲੋ ਦੋਵੁਨੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਛੋਰੰਡੀ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥

ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਮਨਸੁਨੁ ਆਯਨਕੁ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚੰਡੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਗਲ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਛੋਰੰਡੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਧਾਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਅਗਿਘੀ
ਸ਼ਾਂਤਪਰਚਾਡੁ.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥

ਮੀ ਅਹੋਨਿਛੋਰੰਡੀ, ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਿਮਘ੍ਰਿਮੀਰੁ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ
ਚੋਸੁਕੋੰਡੀ.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥

ਦੋਵੁਨੀ ਸੇਵਕੁਲ ਪਾਦਾਲਕੁ ਵਿਨਯਠੋ ਨਮਸਠਿੰਚੰਡੀ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਠੁਠੋ ਮੀ ਮਨਸੁਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋੰਡੀ.

ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥

ਮੀਠੋ ਕੂਡਾ ਵਚੋਠੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਸ਼ੰਪਦਨੁ ਮਾਠੁਮੇ ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

ਓ ਸੰਪਦ ਆਯਨਕੇ ਦਕੁਠੁੰਡੀ, ਆਯਨ ਵਿਧਿਲੋ ਅਲਾ ਰਾਯਬਡੀੰਡੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਮਨਿਪਿ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋੰਡੀਨ ਆ ਭਕੁਨਿਨੀ
ਵਿਨਯਠੋ ਸੇਵਿਸੁਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਸੁਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥

ਏਕ ਕ੍ਰਣਨਲੋ, ਗੁਰੁਵੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੰਗਾ ਚਨਿਘੋਯਿਨ ਖੁਜਲਨੁ ਘੁਨਰੁਧਰਿੰਚਾਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥

ਅਤਨਿ ਅਦੁਠ੍ਰਮੁਨੈਨ ਕਾਨ੍ਤਿ ਵਾਰਿ ਆਤਠ੍ਰਕੁ ਸਾਗੁ ਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਘੁਨਰੁਧਰਠ੍ਰਠ.

ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਤਨ ਸੇਵਕੁਡਿ ਕਘੁਲਨਿਠ੍ਰੀਨੀ ਠ੍ਰੋਲਗਿੰਚਾਡੁ.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਸੇਵਠ੍ਰੋ ਆਯਨਨੁ ਆਠ੍ਰਿਰਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ.

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥

ਅਤਨਿ ਚਿੰਤਲਨੀਠ੍ਰੋਲਗਿਘੋਯਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰਯੋਕਠ੍ਰੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਾਯਿ.

ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥

ਧਰਨੀਠ੍ਰਿ ਅਯਿਨ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਨਘੁਠ੍ਰੁ.

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥

ਦੁ:ਖਾਲੁ ਠ੍ਰੋਲਗਿਘੋਯਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਝੀਵਿਠਨਲੋ ਠ੍ਰਾਨ੍ਤਿ ਨੋਲਕੋਂਦਿ,

ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਝਾਪਿੰਚਿਨਘੁਠ੍ਰੁ ਏ ਆਲਸਠ੍ਰੁਯਾ ਝਰਗਦੁ.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰੁਠ੍ਰਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਭਕੁਲ ਝੀਵਿਠਨ ਅਠ੍ਰਠ੍ਰਿਠ ਵਿਝਯਵੰਠਮੁਨੈਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਘੁਲਪੁਰਦੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਤਾਪੁ ਗਾਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥

ਅੰਦਰੁ ਵੇਲੀਪੋਯਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਤਨੁ ਕਲੀਸ਼ਾਡੁ.

ਸੀਤਲੁ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮੁ ਵਰਾਨਿਸ਼ੁਚੈਘਾਰੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਕ੍ਰਪ ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਕਰਥੰਤੰਗਾ ਮਾਰਾਰੁ.

ਜਨਮੁ ਜਨਮੁ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਅਨੈਕ ਜਨਯੁ ਪਾਟੁ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨੀ ਤਿਰਿਗਿ ਅਤਨਿਠੋ ਕਲੀਪਾਡੁ

ਸਿਮਰਤੁ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,

ਸਗਲੁ ਰੋਗੁ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥

ਅਨਿਸ਼ਾਠੁਲਕੁ ਮੂਲ ਕਾਰੰਨੰ ਨਾਸੰਨੰ ਚੋਯੁਭੁਡੀੰਡੀ.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੇਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਸਹਾਜੁਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਕੰਲੋ, ਅਤਨੁ ਦੁਵੈਕ ਪਦਾਲਨੁ (ਗੁਰਾਨੀ) ਜਪਿਸੁਤੁ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਠੁ ਪਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥

ਓ ਮਾਨਵੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਨੋਪੁਭਾਠ, ਮਰੰਨ ਭਯੰ ਕੂਡਾ ਆ ਏਕਠਾਨੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਵੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਨੁ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥

ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਮਹਿਮਾ ਪਾਟਲਨੁ ਏਵਰੁ ਪਾਡੁਠਾਰੋ ਅਨੀ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਰੁ,

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥

ਸੁਭਕਰਮੈਨ ਆ ਰੋਜਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਕਲਯਿਕ ਕੁਣਾਲੁ,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥

ਮਾਯਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਘੋਯਿਨ ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਦ੍ਰੁਸ਼ਾਫ਼ੀਘੋਨੁ ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ.

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਐ ਕਾਲਾਨੀਕੀ ਨੋਨੁ ਒ਕ ਠਾਫ਼ੀਨਿ,

ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਪੇਮਠੋ, ਭਕੀਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥

ਐ ਕੁਣਮੈ ਧਨਮੈਨਦਿ, ਐ ਕਾਲਮੁ ਧਨਮੈਨਦਿ.

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥

ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਜਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ.

ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਵਿਨਯੰਠੋ ਨਮਸਠਿੰਚਬਡੇ ਐ ਨੁਦੁਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥

ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨਵਿ ਐ ਪਾਦਾਲੁ, ਵਾਰੁ ਪਾਠਾਲਜੀ ਸੰਘਾਨਿਘੋਨੁਸਰਿਸਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥

ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਰੁ, ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨਦਿ ਨਾ ਪਨਿ ਅਨਿ

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੁ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥

ਐਦਿ ਨਨੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਦਾਰਿਠੀੰਦਿ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਠੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਪ੍ਰੇਮਠੁ, ਭਕਤੀਠੁ ਦੋਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਅੰਦੋਂਡੰ ਨਲੁ ਘੋਠਾਠੀ.

ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕਾਕੁਂਡਾ, ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਮੁਠੁਠੁ ਇਵਠਾਨੀਕੀ ਮਰੋਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਓਂਟਰੀ, ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੀ ਲੋਦਾ ਰਕੀਂਚੋ ਵਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਕੁਸ਼ੀਪਠੁਪੁਮੈਨ ਪਦਾਲਨੁ ਮੀ ਹੁਦਠੁਠੁ ਠੋਂਡੁਪਰਚੰਡੀ.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥

ਪ੍ਰੇਮਠੁ, ਭਕਤੀਠੁ ਦੋਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੰਡੀ, ਮਰੀਠੁ ਪੁਪੰਚ ਕੋਰੀਕਲ ਮੰਡੁਠੁਨੁ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁਂਡਾ ਓਂਦੰਡੀ.

ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੁਪੈ ਮੀ ਦੁਠੁਠੁਨੀ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥

ਇਕਠੁ (ਓ ਪੁਪੰਚੰਡੀ) ਮਰੀਠੁ ਇਕਪੈ (ਦੋਵੁਨੀ ਅਠਾਨੰਡੀ), ਮੀਰੁ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

ਪੁਠੀਦੀ ਝਠਿੰਚੀ, ਗੁਰੁ ਅਠੁਠੁਰਠੁ ਵਠੁਕੁ ਵਚੋਠੁਠੁ.

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥

ఓ' నానక్, అతని ఆందోళనలనీళ్లుడిచివేయబడతాయి మరియు అతను ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి, ఎవరి దుఃఖాలనిర్మూలనీ జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నాల్లో గుర్తుంచుకోండి.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

అతని ఆభరణము వంటి అమూలమైన పేరు హృదయములో నివసిస్తుంది.

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రేమ మరియు భక్తితో దేవుని మాటలను ధ్యానించండి,

ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దానితో పరిశుద్ధ ప్రజలు దేవుని పాటలను పాడుతారు.

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥

ఆ ఒక్కదేవుడితో కాకుండా, ఇంకెవరూ లేరు.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ఎవరి కృప యొక్కమాపు దాత్రా, శాశ్వత శాంతిని పొందుతారో.

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥

దేవుణ్ణి మీ ఏకైక సేఖితుడుగా, సహచరుడిగా మరియు నమశ్కస్తుడిగా చేసుకోండి,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥

మరియు మీ మనసుల్లో అతనిని పొందుపరచుకోండి.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥

ఆ గురువు ప్రతిచోటా పూర్తిగా ప్రవేశిస్తున్నారు.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥

ਮਰਿਯੁ ਨਾਨਕ ਆ ਲੋਪਲ ਟੇਲਿਸਿਨ ਵਛੀ ਯੋਕੁਪਸ਼ੰਸਲੁ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਪੁਰਪਚੰ ਮੋਠੁੰ ਭਯੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿੰਦਿ.

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥

ਆ ਵਛੀਕੀ ਮਾਠੁਮੈ ਭਯੰ ਲੇਦੁ, ਅਠਨਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਮਠੁਠੁ ਊਂਦਿ.

ਭਉ ਨ ਵਿਆਘੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥

ਊ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਆਸ਼ੁਯਮੁ ਵੇਤਿਕੇਵਾਡਿਨਿ ਏ ਭਯੰਮੁ ਬਾਠੁਪੇਠੁਦੁ,

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਛੀ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿਗਿੰਚੈ ਦਾਨਿਨਿ ਮਾਠੁਮੈ ਚੋਂਠਾਡੁ.

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ਨੋਪਿਘੁਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਪੁਰਭਾਵਿਠਮੈਨ ਵਛੀ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕੁ ਰੋਂਠੁਕੁ ਕਠੁਬਡਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪੁੰਠਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਘੈ ਮਾਇਆ ॥

ਊ ਪੁਰਪਚੰ ਅਗਿਘੁਮੁਦੁਰੰ ਲਾਠੀਦਿ, ਈਕਠੁ ਪੁਰਾਪਚਿਕ ਆਨੰਦੰ ਕੋਂਸੰ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮਾਨਵੁਲ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਬਾਠਿਸੁਣਾਨੈ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਂਠਾਡੁ ਪੁਰਸ਼ਾਂਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿਗਾ ਊਂਟਾਰੁ

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

ਲੋਕਪੁ ਚੋਡੁਲ ਨੁੰਡੀ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਰਕੁੰਚੈਦਿ ਦੇਵੁਡੁ, ਰਕੁਕੁਡੁ ਮਾਠੁਮੈ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏ ਮਾਨਵੁਲੁ ਏਂਤ ਨਿਸਘੋਯੰਗਾ ਏਨਾਠੋ?

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥

ਏ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਕ੍ਰੁਪ ਦਾਠਾਨੇ ਮੇਮੁ ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਗਲਮੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥

ਮੀ ਦਯੁ ਦਾਠਾਨੇ ਮੇਮੁ ਮੀ ਕੋਰੁਠੁਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦਵਚੁ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

ਏ' ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਐਂਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਮੀ ਕ੍ਰੁਪ ਦਾਠਾ, ਸਾਠੁਠੁ ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਮੀਰੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਠੇ, ਮੇਮੁ ਦੁਃਖੰਲੋ ਬਾਠੁਪਡਤਾਮੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥

ਮੀ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਸੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਠੋਤਾਯੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ਏ' ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਏ' ਅਨੰਤ ਗੁਰੁਵਾ,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਘੁਨਸੁਠੁ ਅੰਤਰੁਠੁ-ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਰੁ.

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਏ ਪ੍ਰਾਠੁਨਲਨੁ ਠੇਂਸੁਨਾਘੁ:

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥

ਨੇਂਨੁ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਠਿਨਿ ਅਠੀਰਠਿੰਚਵਚੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥

ਧਾਨਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪੋਠੁ ਖਾਲੀਗਾ ਠਨਠੁ,

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨ ਸੁਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥

ਕਾਬਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੋਰੁ ਖਾਲੀਗਾ ਠੰਡਾ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਓ ਮਰੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਠਾਠੀਚੰਡੀ,

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨ ਪ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮਰਠੰ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ), ਪੇਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠੁ ਸਰੀਰੰ ਸਾਪਗ੍ਰੰਠੁਮੈਨਦੀਗਾ ਪਰਿਗਠੀਚੰਡੁਠੁੰਦੀ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਠਾਗ ॥

ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਠਾਠੁਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਕ ਵਠੀ ਵਿਠੀਪੈ ਏ ਅਠੁਠੁਮੁ ਠਿਰੁਨਵੁਠੁ ਨਵਠੁ.

ਠਰਤ ਬਿਹੁਨ ਕਹਾ ਸੇਹਾਗੁ ॥੨॥

ਠਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਿਵਾਹੰ ਏਕਠੁ ਠਰੁਗੁਠੁੰਦੀ?

ਵਰੁਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਸੰਠੋਠੰਗਾ ਵੈਵਾਹਿਕ ਠੀਵਿਠੰ ਲੇਨਠੁਗਾ.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਮੁਰਚੀ, ਐਠਰ ਅਨੇਠੁਠੁਲਲੋ ਪਾਠੋਨੇ ਵਠੀ,

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੁਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥

ਅਠਨਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਏਵੀ ਨੋਰਵੇਰਵੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਠੁ ਅਪਨੀ ਠਾਤਿ ॥

ਠੇਵੁਠੁ ਕਰੁਠੀਚੀ ਨਾਮ ਵਰਾਨਿਠੁਨੁਗ੍ਰਹਿਚੇਵਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਠਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਠਾਠੀਠੁਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਠਾ ਭਕਤਿਵਠਮੈਨਵਾਰੁ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀ ਨੁਠੇ ਵਸੁਠੁਦਿ; ਮੀਰੁ ਅਨਿਘੁਨਸੁਠੁਕੁ ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥

ਓ' ਸਰਠਾ ਸਰੋਠ੍ਰਘਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲਠਦਰਿਕੀ ਮੀਰੇ ਮਠਠੁ

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਅਠ੍ਰਯਾਨਿਠ੍ਰੋਰਠਠ ਦਾਠਾ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮਠਦਿ (ਦੁਠੁਠਾਲ ਪ੍ਰਾਪਠਚਿਕ ਸਮੁਦ੍ਰਠ ਨੁਠੇ) ਰਕੁਠਚਠਠਾਰੁ.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਓ ਪ੍ਰਪਠਚਠਠੋ ਠਨਠ੍ਰਿਠੁਮਾਨਵੁਲੁ, ਵਾਰਠਦਰੁ ਨੀਵਾਰੇ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥

ਮੀ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਨਿਠ੍ਰਕਾਲ ਸਾਕਰਾਠੁਨੁ ਪਠਦੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

ਏਦਿ ਠਰਿਗਿਨਾ, ਅਦਿ ਅਠਾ ਮੀ ਸਠਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੇ.

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥

ਮੀ ਅਠੁਨੁ ਅਠਠ ਠੇਸੁਕੁਨਠਾਦੁ ਸਠਠਠੋ ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਦੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥

ਦਠਠੇਸਿ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿਠਚੁ, ਦੇਵੁਡਾ, ਮਰਿਠੁ ਨਾਮੁ ਬਪੁਮਠਿਨਿ ਠਵਠਠਿ,

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਠਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥

ਨਾਨਕ ਮੀਦ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਨਿਠਿਨਿ ਠਾਠਿਠਚਠਾਨਿਕੀ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੋ ਗਾਰੀ:

ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ಎಂਠੋ ਅਦੁਘੁ ਵਲ੍ਹ, ਆਯਨ ਦਰਫੁ ਭਾਗਠੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ,
ਅਦੁਘੁ ਦਾਠ੍ਰਾਠੋ ਅਲਾਠੁ ਵਡਿਨਿ ਚੂਡਾਡਾਨਿਕਰੁ ਚੂਡਗਲੁਗੁਤਾਰੁ.

ਜਾ ਕੀ ਰਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥

ਪੁਰਬੁਵੁ ਨਾਮਮੁਨ ਪੁੱਠੋ ਲੀਨਮੁਣਿ ਨਿਵਨਿਵਾਰਿਠੋ.
ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁਗੁਣਗੁ ਠੁਠੁ

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਨਿਠੁ ਠੁਠੁ

ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਖਨੈ ਤੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠੁ ਕਲੁ ਕੂਡਾ ਨੋਪਿਨਿ ਅਨੁਠੁ ਠੁਠੁ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥

ਠੁਗਵਨੁ ਠੁ ਆਠੁਠੁ ਠੁ ਸੰਬੰਠੁ ਠੁ ਸੰਪਦਲਨਿਠੁ ਠੁ ਤਨ ਠੁ ਠੁਠੁ
ਮਨਸੁਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਤਾ ਕੈ ਸੀਗਿ ਕਿਲਿਵਿਖੁ ਦੁਖੁ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਅਠੁ ਨੋ ਸਾਂਗਠੁ, ਅਨਿਠੁ ਪਾਪੁ ਮਰਿਠੁ ਦੁਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਠੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਠੁ ਠੁ ਠੁ ਮਹਿਮਨੁ ਵਰੁ ਠੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਏਂਦੁਕੰ ਠੁ ਠੁ ਪੁਰਿ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥

ਏ ਠੁ ਠੁ, ਨੀ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁ ਠੁ, ਨਾ ਠੁ ਅਠੁ ਨੁ ਵਿਨੰਡੁ,

ਦਾਸ ਕੀ ਧੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੩੬॥

ਮੀ ਠੁ ਨਿ ਪਾਦਾਲ ਠੁ ਠੁ (ਵਿਨਠੁ ਪੁਰੁ ਠੁ ਸੇਵ) ਨਾਨਕੁ ਨੁ ਠੁ ਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਕਤੀ ਚੇ ਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ ਮੀ ਦੁਰਦੁਖੁ ਠੋਲਗਿਓ ਠੁੰਦੀ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਨਿਵਸਿਸੁਠੀ.

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੇ ਨਾਮ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤੀ ਚੇ ਵੁਠੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠਿੰਚੁੰਦੀ.

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵੁਠੀ ਆਸੁਨਾਨਲੋ ਮੀ ਆਤਠੁ ਊਪਯੋਗੁੰਗਾ ਊੰਚੁੰਦੀ.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਅਨੰਤਮੁੰਦ ਵੁਠੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਦੀ,

ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਯੋਕੁਠਿਪੁਠੁ ਮੁੰਦ ਵੁਠੀ ਧੰਨਲ ਦਾਠਾ.

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥

ਐਤਰੁ ਪੁਰੁਠੁ ਠੁੰਦੀ ਚਿਪੇਠੀ, ਮੀ ਵਿਸੁਠੁ ਠੁੰਦੀ ਵੁਠੀ (ਵੁਠੀ) ਮੁਠੁ ਪੁੰਦ ਊੰਚੁੰਦੀ.

ਮਹਾ ਪਦਾਰਠੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥

ਗੋਪੁਠੁ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ (ਵੁਠੀ ਪੇਰੁ) ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਮੁੰਦ ਰੁਚਿਨੀ ਠੁੰਦੀ.

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੁਰੁਠੁ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਪੁੰਦ ਪੁੰਦ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵੁਠੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ ਠੁੰਦੀ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਹ੍ਰੁਦਯਾਲਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਲੋਟਸ ਪਾਦਾਲਨੁ (ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ)
ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨਵਾਰੁ,

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟੁਨ੍ਨਾਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰੁਮ ਮੀਦੁਗਾ
ਓਦਤਾਰੁ.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ, ਨਾ ਸੋਦਰੁਲੁ, ਵਿਸ਼੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਮੁਹਿਮਾਨਿਠ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁਨੁ (ਗੁਰੁਵੁ) ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਧਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਦੁਲਭ ਦੇਹੁ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਓ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ, ਪੋਂਦਡੰ ਂਤੰ ਕਠਮੋ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ
ਆਮੋਦਿੰਚੰਬਡੁਠੁੰਦੀ,

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੁ ਪੇਰੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠਮੈਨ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੋਵੁਠਿ ਧਾਠਿੰਚੁ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਭਯੰ, ਸੰਦੋਹਾਲੁ ਅੰਨ੍ਹੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਨੋਨੁ ਂਕਠ ਚੁਸਿਨਾ, ਅਕਠ ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਵਹਿੰਚਟਾਨਿੰਨੋਨੁ ਚੁਸਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕ੍ਤੁਲੁ ਂਲ੍ਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯੰਲੋਂ ਓਂਟਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗੰ ਗਾਰੀ:

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਪ੍ਰਾਯਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦ੍ਰੁਘਿ ਕੋਸੰ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਘੁ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ
ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੇਜੰ ਪੋਂਦੁਠਾਨੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰੋਠ੍ਰਠ੍ਰਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ' ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿ ਦਿਵਗੁਰੁਵਾ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਦਯਚੋਸਿ ਦਯਨੁ ਚੁਪੰਡਿ, ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਨੁ ਮੀ ਸੇਵ ਮਰਿਯੁ ਧਾਠ੍ਰੰਲੋ
ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਨੁ

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਟੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੋਟੰਸ ਕਾਲੁ (ਨਿਪਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਮੈਨ ਪਦਾਲੁ) ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੁਨਾਘੁ.

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਮਾਟਲੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ, ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ, ਸੰਪਦਕੁ ਮਠ੍ਰਿਠੁ.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਮੀ ਮਾਨਵ ਜਨਨੰ ਪਲਿਸੁੰਦਿ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠ੍ਰਾਨੰਲੋ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਠਾਰੁ,

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਮੀਕੁ ਚਾਲਾ ਦਗਰਗਾ ਊਨਾਠ੍ਰਿਨਿ ਭਾਵਿਠ੍ਰੇ.

ਸੰਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਪਾਦਾਲ ਧੁਠ੍ਰਿ (ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੇਵੰ ਮਰਿਯੁ ਭੋਠ੍ਰਿ) ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਿਮੇ
ਪੋਂਦੁਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧੦॥੧੩੯॥

ఓ నానక్, గురువును కలిసిన తరువాత, ఒకరి మనస్సు ధైవునితో అనుసంధానం అవుతుంది.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ.

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥

ਰਹਾਸਥੁਗਾ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਸੇਵਾਡੁ, ਮਰੋਵਿਧੰਗਾ ਨਟਿਸੁਾਡੁ,

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨਲੋ ਆਯਨ ਦੋੰਗਲ ਵਲੇ ਬੰਧਿੰਚਬਡਿ ਸਿਖੀੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥

ਐ ਵਠੀ ਮਾਤਰਮੇ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਯੁਲਾਲੋ, ਭੂਮਿਲੋ, ਆਕਾਸਲੋ ਸੁਵੇਸ਼ਿੰਚਾਡਨਿ ਏਵਰੁ ਨਮੁਠਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਪੁਰਿਤਮੈਨ (ਚੋਡੁ) ਊਠੇਸ਼ਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ ਕਾਨਿ ਤੀਪਿ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠੀਸੁੰਦਿ.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥

ਮਰਠ ਨਗਰਲੋ ਊਂਟੁ (ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨ) ਆਯਨ ਏਂਤਗਾਨੋ ਬਾਠਪਡੁਤਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥

ਰਹਾਸਥੁਗੁਲ ਵੇਨੁਕ ਦਾਕੁਠ, ਚੋਡੁ ਚਰਠਕੁ ਪਾਲਠੋਵਾਡੁ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਊ ਦੁਠੁ ਕਾਰਾਠੁ ਕੁਠਲੋ ਸੁਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਬਯੁਟਪਡੁਤਾਯ

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥

ਲੋਪਲ ਸਤਠੰਤੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥
ఓ నానక్, సృష్టికర్త ఆ వక్త్రీపై దయచూపాడు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
దేవుని పట్ల ప్రేమ, భక్తి ఎనర్థూ ఒకరి మనస్సునుండి తొలగిపోవు,

ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥
పరిపూర్ణగురువు ఈ అవగాహనను వెల్లడిస్తాడు.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥
దేవుని ప్రేమతో మనస్సునుండి నిండిపోయిన వక్త్రీ నిజం.

ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
దేవుని పట్ల నిజమైన ప్రేమతో నిండి ఉండడం వల్ల, ఆ వక్త్రీ సరస్థంతో సంపరశ్చుష్టికర్తకు ప్రతిరూపంగా మారతాడు.

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడుకునే వక్త్రీ,

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥
భగవంతుడిపట్ల ఇంత నితప్రేమతో నిండి ఉంటుంది, అది ఎనర్థికీ మసకబారదు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకోకుండా నిజమైన శాంతిని పొందలేము.

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥
(द्वैविक प्रेम तप) इतर अनिर्हकाल प्रेमलु मायु योक्वक्त्रकैरणलु मात्रमे मरियु अवि तेलिवि तकुभवि (निजमैन शान्ति लेनिवि)

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥
గురువుదాత్రా దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు సంతోషంగా ఉంటారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥

ਗੁਰੁవు ਵਾਰੀ ਮੀਦ ਦਯ ਚੁਪਾਡੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁవు ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਭਕਤੀਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁ, ਅਨਿਖਾਪਪੁ ਤਪੁਠੁ (ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ)
ਤੁਡੀਚੀਵੇਯਬਡਠਾਠਿ,

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਸਾਠਿ, ਖਗੋਲ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਠੁੰਡਟਾਨੀਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਏਲਪੁਠੁ ਆਤਨਿਪੈ ਤਮ ਵਿਸ਼ਾਠੀਨਿਠੁੰਚੁਠਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਅਨਿਖਾਠਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਨਿ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਏ ਭਯੰਠੋਨੁ ਸੰਦੋਹੰਠੋਨੁ ਬਾਠਪਡਰੁ.

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥

ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਵਾਰੁ ਰਾਠੀਪਗਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੋ ਠੁੰਡਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁ, ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰਾਪੰਚੀਕ ਬਾਨਿਸਠਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੁਦਲ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ,

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀਕੀ ਆਤਨਿ ਮਠੁਠੁਨੁ (ਆਤਨਿ ਲੋਟੰਸ ਕਾਲੁ ਠੋਕੁਮਠੁਠੁ) ਐਚਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥

భక్తుల మనసుల్లో దేవునిపై పూర్తి విశ్వాసం పెరిగిందని నానక్ చెప్పాడు. కాబట్టి వారు ప్రతిదినము ఆయన నిషఙ్గమైన పాటలను పాడుతూ దేవుని నామము యొక్క అమృతమును ఎల్లపుఠ్ఠూ ఆస్వాదిస్తూ ఉంటారు.

ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥

ప్రభువు యొక్కనిషఙ్గమైన ప్రశంసలలో నిరంతరం త్రాగేవారు. || 4|| 73|| 142||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

దేవుని నిషఙ్గమైన నామానికి అనుగుణంగా మనసును అనుసరిస్తూ,

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥

అతని బాధ బాధ మరియు సందేహం అనీఘోరిపోతాయి.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਪੁਰਾ ॥

దేవుని నామ సంపదలో వాఘోరం చేసే వక్త్రీ పరిపూర్ణుడు అవుతాడు (ఏ చెడు లేదా కామం ప్రలోభపెట్టదు).

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੇ ਜਨੁ ਸੁਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు ఈ సంపదతో గౌరవించే వక్త్రీ అనిఘోరితనాలకు వక్త్రీరేకంగా ధైర్యంతుడు అవుతాడు.

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥

విశఘోవుడు కనికరము చూపుచునఖినయస్థులు

ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥

వారు గురుపాదాల వద్ద పడిపోతారు (గురువు గారి శరణాలయానికి వస్తారు).

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥

వీరు ఎల్లపుఠ్ఠూ శాంతి, సమతూకం, ఆనందం మరియు ప్రశాంతతను ఆస్వాదిస్తారు.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥

పరమానందానికి మూలానిహ్లానించడం దాట్లా ఉనత్త ఆధాత్తిక జీవితానిహ్లాధిస్తారు.

नाम रासि साय सींगि खाटी ॥

పవిత్ర సంఘంలో, నామ సంపదను సంపాదించుకున్నట్టి.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥

దేవుడు ఆ వక్తి యొక్కబాధలనిర్మిటినీ తొలగించాడు అని నానక్ చెప్పారు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాట్లా, రాగ్ గౌరీ:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥

దేవుని నామమును ప్రేమపూరక భక్తితో జ్ఞాపకము చేసికొండగా అనిక్షప్పాలు నిరూఖం చేయబడతాయి.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥

మీ మనసులో అతని లోటస్ కాలు దగ్గర (నిషఖ్షమైన ప్రేమ) పొందుపరచబడి ఉండండి.

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥

ఓ' నా ప్రియమైనవాడా (నాలుక) దేవుని నామాన్నివందల వేల సార్లు చదువు,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మరియు దేవుని పేరు యొక్కఅదుత్తమైన అమృతాన్నిఆసాత్తిస్తూ ఉండండి.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥

వీరు ఎల్లపుక్షూ శాంతి, సమతూకం, ఆనందం మరియు ప్రశాంతతను ఆసాత్తిస్తారు,

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥

పరమానందానికి మూలానిహ్లానిస్తూ ఉనత్త ఆధాత్తిక జీవితానిహ్లాధిస్తారు.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥

కామం, కోపం, దురాశ, అహంకారం వంటి తమ దుర్గుణాలనిట్టినీ నిరూఖిస్తుంది.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖੁਮਲੋਂ ਵਾਰੁ ਤਮ ਅਨਿਅੁਪਰਾਧਾਲਨੁ ਕਡਿਗਿਵੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਸਾਤਿਕੁਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੈਂ ਦਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੁ,

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲਿਤੋਂ ਨਾਨਕ ਨੁ ਆਸ਼ੀਰਭਿੰਚੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥

ਆਹਾਰੰ, ਦੁਸੁਲੁ ਵਠੀ ਅੰਦਰਿ ਅਵਸਰਾਲ ਕੋਸੰ ਆਧਾਰਪਛੈ ਦੇਵੁਡੁ,

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥

ਓ ਤਲੀ, ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ ਚੈਸੁਕੋਵਡੰਲੋ ਸੋਮਰਿਤਨਾਨਿਪੁਲਾ ਸਮਰੁਠਿੰਚਵਚੁਝੀ

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥

ਗੁਰੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਐਤਰ ਲੋਕ ਵਠੁਪਹਾਰਾਲਲੋ ਨਿਮਗਘੁਨੈ ਵਾਰੁ,

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਭਰਠਮੁ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਚਿਲਰਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ ਵਦੁਲੁਤੁਨਾਠੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ)

ਪੁਠੁ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਠਾ ॥

(ਓ' ਮਨਿਸਿ) ਦੇਵੁਠੀ ਤਝਿੰਚਿ, ਮੀਰੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਝਤਚੈਯਬਠਾਰੁ,

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਠਾ ॥੨॥

ਸੇਵਕੁਨਿਕੀ (ਲੋਕਸੰਪਦਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ) ਵੰਦਨੰ ਚੈਯਡੰ
ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਗੋਰਵਾਨਿਪੁਲਾ ਪੋੰਦਗਲਰੁ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥

ਮਰੁਠੁਲੁ ਅਨੈਕ ਮਕਰੰਦੰ ਲਾੰਠੀ ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੈ ਆਹਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਨੀਯਾਲਨੁ
ਤੀਸੁਕੁੰਠਾਰੁ,

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਏ ਅਠਾਠਗਲ ਮਰਿਯੁ ਕੁਠਝੁਠ ਲੈਨਿ ਵਠੁਲੁ (ਕੁਕਠ ਵਲੋ) ਅਨਿਰੁਚਿਕਰਮੁਨੈ
ਪਦਾਰਠਾਲਨੁ ਅੰਦਿੰਚੈ ਦੇਵੁਠੀ ਕੂਡਾ ਗੁਰੁੰਚਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ॥

ਨਾਨਕੋ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਕੁਠਝੁਠ ਲੈਨਿ ਵਠੁਲੰ.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥

ఓ' దేవుడా, మనసులు తెలిసిన, దయచేసి మమల్నిక్షమించండి.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥

(ఓ' నా సేవ్హితుడా), మీ మనసుల్లో దేవుని తామర పాదాలను (ప్రేమతో) గురించి ఆలోచించండి.

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥

ఇది అనిష్టవిత్ర పుణక్షేత్రాల తీర్థయాత్రల వద్ద ప్రక్షాళన సాఫ్తం లాంటిది.

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

అలా చేయడం దాత్రా, లక్షలాది జననాల్లో చేసిన పాపపు మురికి కొట్టుకుపోతుంది.

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥

దేవుని పాటలను తన హృదయంలో ఉంచుకుంటునట్లక్షి.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥

అతని మనసుల్లోని కోరికలన్నీవైరవేరతాయి.

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ఒక వక్తి యొకజీవితమంతా (పుట్టుక నుండి మరణం వరకు) దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదించబడింది,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥

దేవుడు ఎవరి హృదయములలో నివసిస్తాడో.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥

నానక్ చెప్పారు, ఆ వినయస్థులు పరిపూర్ణులు,

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੁਰੇ ॥੪॥੭੭॥੧੪੬॥

ਗੁਰੂਵ ਯੋਕਥਾਦਾਲ ਧੁਲੀ (ਵਿਨਯਪੁਰਕ ਮੁਨਿ ਸੇਵ ਮਰਿਯੁ ਬੋਧਨਲੁ) ਦਾਠਾ
ਏਵਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ?

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਐਚਿਠੁ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਨੇਨੰਤਗਾ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚੇਵਾਡੁ.

ਤਿਸ ਨੇ ਜੇਹਹਿ ਦੁਤ ਧਰਮਗਾਇ ॥੧॥

ਨੀਤਿਮੰਠੁਲੈਨ ਨਾਠੁਯਾਧਿਪਤਿ ਦੁਠਲੁ ਕੁਠਠਠੁ ਲੈਨਿ ਆ ਵਠੀਪੈ ਨਿਠਾ ਠੰਚੁਕੁੰਡਾ
ਠੰਡੰਡੀ.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥

ਠੁ ਸਰੀਰਾਨਿਠੁਠੁ ਮੀਕੁ ਐਚਿਠੁ ਆਠੁਨ ਮੀਕੁ ਗੁਰੂਲੈਦੁ.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਠਰਮਹਿ ਬਹੁ ਚੁਨਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨੇਕ ਠਾਠੁਲ ਦਾਠਾ ਲਕੁਲਾਦਿ ਠਨਨਾਲ ਕੋਸੰ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਠੰਡਾਰੁ.

ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਗੀਤਿ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਲੈਨਿ ਮੁਠੁਠੁਲ (ਪੁਰਵੰਚ ਸੰਪਦ ਆਰਾਠਕੁਡੁ) ਯੋਕਠੀਵਨਠੈਲੀ ਅਲਾੰਡੀਦਿ.

ਜੇ ਕਿਠੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥

ਅਠਨੁ ਏਮਿ ਠੈਸਿਨਾ ਅਦਿ ਨੀਤਿਵੰਠੁਮੁਨਿ ਮਾਰਠੁੰ ਠਪੁਠੁਰੋਕਠੀ ਕਾਦੁ.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥

ਕੁਠਠੁਠੁ ਲੈਨਿ ਆ ਵਠੁਲੁ ਠਮੁ ਆਠੁਠੁ, ਮਨਸੁਠੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਠੀਵਾਨਿਠੁੰਦਿੰਚਿਨ
ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਿਸ਼ਯਾਨਿਠੁਠਿੰਚਿਪੇਠੁਰੁ.

ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥

ਠਮੁ ਮਨਸੁਠੁਲੋ, ਵਾਰੁ ਪੁਰਠੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਮਰਿਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਰਾਰ ॥

ਅਤਨਿ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ ਚਾਲਾ ਏਕੁਫੁ ਅਯਾਠੁ, ਐਵਿ ਚਾਲਾ ਪੇਪਰਲੋ ਨਮੋਦੁ
ਚੇਯੁਬਠਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਆੰਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਮਲ੍ਰਿਖੁੰਚੰਡਿ, ਅਨਿ ਨਾਨਕ੍ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਡੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ਓ' ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਅਸ਼੍ਰਯਮੁ ਕੋਰਿਨਵਾਰੁ,

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥੧੮॥੧੪੭॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਧਾਲੁ ਠੇਗਿਓਯਾਯੁ. ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠਾਠਾਰੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ੍ ਗੋਰੀ:

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥

ਤਨ ਸਾਠੁਪ੍ਰਯੋਜਨਾਨਿਠੋਰਵੇਰਠਾਨਿਕਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਠੁਠੁਡਿਗਾ ਚੇਸਿਨਪਠੁਠੀਕੀ,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥

ਅਯੁਨਪਠੁਠੀਕੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰਿਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਠੀ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ
ਅਠੀਰਠੁਠਿਸੁਡੁ.

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

(ਓ' ਪ੍ਰਯਲਾਰਾ), ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਸੇਠੁਠੁ ਚੇਯੁੰਡਿ,

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਵਰਿ ਠਲੁਪੁ ਨੁੰਡਿ ਏਵਰੁ ਖਾਠੀ ਚੇਠੁਲਠੋ ਵੇਠੁਠੁ.

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਚੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥

ਏ ਵਕੁਠੀ ਅਯੁਨਾ, ਪੁਰੀਗਾ ਸਾਠੁਪੁਰਿਠ ਕਾਰਠਾਲ ਵਲੁ ਕੂਡਾ, ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਪੁਰੁਦਯੁੰਲੋ
ਪ੍ਰਿਠਿਠਿੰਚਾਡੁ.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥

ਦੇవుਡੁ ਆ ਵੱਛੀ ਯੋਕੁਕੁਦੁ:ਖਾਨਿਬਾਧਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਲੇਡੀਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸਾਡੁ.

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਛਾਚਠਿੰਚਡੰਡੰਲੋ ਨਾਲੁਕ ਅਲਵਾਟੁ ਪਡਿਨ ਵੱਛੀ,

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥

ਆ ਵੱਛੀ ਯੋਕੁਕੁਅਨਿਖੁਨੁਲੁ ਪੁਰੀ ਚੇਯੁਬਛਾਯੁ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥

ਚਾਲਾਸਾਰੁ, ਨਾਨਕ ਆ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਠਾਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥

ਏਵਰਿ ਦੁਪੁਠੀ ਅੰਤ ਫਲਪ੍ਰਦਮੁਨਦੋ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤੱਕੁਣਮੇ ਲੱਕੁਲਾਦਿ ਅਠੁੰਕੁਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਖੁੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿੰਟੁਨਾਠੁ.

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਯੋਕੁਕੁਅਮੁਤਮੁਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਣਾ, ਆਯਨ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨੁ
ਸੰਠੁਣਾਲਨੁ, ਮੁਹਿਮਲਨੁ ਵਠੀਸੁਣਾ,

ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠਾਮਰ ਪਾਦਾਲਨੁ (ਆਯਨ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨੁ ਪੇਰੁ) ਠਾਠੀਸੁਣਾ, ਵਾਰਿ ਆਕਲੀ
ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਦਾਹਾੰ ਠੀਰਠੁਠੁਠਾਯੁ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥

ਅਨਿਖੁੰਲੋਪਾਲ ਸੰਪਦਲੁ, ਖੁਗੋਲ ਠਾੰਠੀ ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਠਾਕੰ,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥

ਗੌਰਵ ਪ੍ਰਦਮੈਨ ਦੇਵੁ ਡੁ ਏਵਰਿ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਟਾਡੋ ਆ ਵੱਖੀ ਦਾਠਾ ਲਭਿਸ੍ਰੁੰਦਿ.

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥

ਨਾਮਠੋਂ ਪੋਲਿ ਸੇ, ਅਨਿਛੋੜਪਧਾਲੁ, ਮੁੰਤ੍ਰਾਲੁ ਧੁਲੀ ਵਲੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ
ਠੁੰਟਾਯੀ.

ਕਰਣੈਗਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥

ਸੁਪ੍ਰਿਕਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਠੁੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥ 3॥

ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਭਤਰ ਸੰਦੇਹਾਲਨਿਠੀਨੀ ਤਝਿੰਚੀ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਨੀੰਚੀਨਵਾਡੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥

ਭਦੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੇਨ ਨੀਤਿਯੁਕ੍ਤਮੇਨ ਪਨੀ ਅਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀੰਦੀ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ.
॥ 4॥ 80॥ 149॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥

ਓ ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਆ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਦਯੰਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਮਾਰਧਦਰਝਾਨੀ
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੇਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੇਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਮਾਸ਼ੀਰਾਠਾਲ ਸਕ੍ਤੀ ਵਲੁ ਏ ਸ੍ਰੀ ਕੂਡਾ ਆ ਵਝੀ ਧਾਠਾ ਬਾਧਿੰਚਬਡਦੁ. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਛਾਨੀੰਚਡੰ ਧਾਠਾ, ਮਨੰ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯਾਨਕਮੇਨ
ਮਹਾਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਛਾਟੁਠਾਮੁ.

ਸਰਣਿ ਸੁਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਰ੍ਠੰਤੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਕੋਰਿੰਨਪੁਠੁ, ਮਰਣ ਰਾਕ੍ਸ਼ੁਡੁ ਕੂਡਾ ਮਨ ਪੰਨੁਲ
ਵਲੁ ਕੰਨੀਠੁ ਪੇਠੀਸਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਸੱਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁੱਤ੍ਰਾਨਿ ਖੁਚਿਓ ਓ' ਨਾ ਮਿੱਤ੍ਰੁਲਾਰਾ,

ਇਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥

ਓ (ਮੁੱਤ੍ਰੁ) ਮੁੱਠੁਪੁ ਓ ਵੱਠੀ ਯੋਕੁਪੁਨੁਲੁ ਨੋਰਵੋਰੁਤਾਯੁ.॥ 2॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਓਰਾਠੁਨੁਲੁ, ਤੁਪੁਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰੋਰੁ ਸ਼ੁਰੁਮੁਲੁ ਯੋਕੁਪੁਰੁਗੁ ਗੋਰੁਵਾਨੁਨੁ
ਪੋਂਦਿਨੁਵਾਰੁ,

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੁਯੁਗੁਲੁਵਾਡੁ, ਠੋਵੁਡੁ ਅਤੁਨਿ ਮੁੱਠੁਦਾਰੁਗਾ ਮਾਰਾਡੁ.॥3॥

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁਚੋ ਅਹੁੰ, ਅਨੁਬੁਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਸੁੰਦੋਹੁਲੁ ਠੋਲੁਗਿਪੋਯਿਨੁ ਵੱਠੀ,

ਪੇਖੁ ਨਾਨਕੁ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਠੋਵੁਡੁ ਪੁਰੁਤਿਚੋਟਾ ਪੁਰੁਵੋਸ਼ਿਸੁਨੁਠੁਲੁ ਪੁੱਲੁਕੁਨਾਠੁਲੁ. ॥ 4॥ 81॥ 150॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਐਠੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਖੈ ਰਾਜੁ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥

ਠੁਰਾਠੁਪੁ ਵੁਸੁਨਾਲੁ ਪੁਰੁਭਾਵੁੰਲੋ ਠੁਪੁਕਾਰੁਕੁਲਾਪਾਠੁਲੋ ਅਠਾਠੁਠੁੰਗਾ ਗੁਠੁਵਾਡੁ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥

ਅਯੁਨੁ ਕੋਂਤੁਮੁੰਦਿਠੋ ਬਾਠੁੰਚੁਬੁਡਿਨੁਪੁਠੁਲੁ, ਅਯੁਨੁ ਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਨੁ
ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਤੇਰੇ ਦਾਸੁ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਓ' ਠੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨੀ ਠੁਕੁਲੁ ਮੁਪਿਮੁ.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲ, ਵਫ਼ਾਹਾਰਾ ਲੋ ਨਿਮਗਘੁ ਓਕ ਵਫ਼ੀਨਿ ਦੁ:ਖੁਲੋਕਿ ਲਾਗੁਤੁਦਿ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੁ॥

ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥

ਵਾਠੀਠੋ ਚਿਕੁਫ਼ੁਨੁਮਾਨਵੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗੁਰੁਮੁਚੁਕੁਠਾਡੁ,

ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥

ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਵਿਸਮੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਨਵਾਡੁ ਆਧਾਠੀਠੁਮੁਨਿ ਪਿਠਿ ਠੁਠਦੁ. ॥ 2॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸ਼ਠੁਮੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮਪੁਰਠੁ ਆਰਾਧਨਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਚੇਯੁਬਠਿਨ
ਵਠੀ,

ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥

ਐਠਰ ਰਕਾਲ ਲੋਕ ਸੁਖਾਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਦੁ. ॥ 3॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਠ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੋਸੰ ਏਪਠੀਕੀ ਧਾਠੁੰ ਚੇਯੁਲਨੁਕੁਠੁਨਾਠੁ.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ ਅੰਠਰਠੁ ਠੇਲਿਸਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵਠੁਡੀ. ॥ 4॥ 82॥ 151॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥

ਰੋਯੁਕੁ ਐਰਵੇ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਠੁਲੁ, ਦੁਠੁ ਪ੍ਰੇਰਠੁਲੁ (ਅਹੰ, ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਠੁਪੁਠੁ ਅਨੁਬੰਠੁ), ਘੁਵੇ ਦੋੰਗਲ ਵੰਠੀ ਵਠੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਠੁਠਾਯੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਠਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੁਪਿਸੁਵਾ ਵਾਰਿਨਿ ਠਰਿਮਿਕੋਠੁਡੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਠੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ ਆਠੁਵੰਠੀ ਠਕੁਠਿਵੰਠੁਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਠੁਸਾਠਿੰਚਾਲਿ,

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎವರು ಪರಿಪೂರ್ಣರು ಮರಿಯು ಶಕ್ತಿವಂತನವನವಾಡು.॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ದುಷ್ಟ ಉದ್ರೇಕಾಲ ಯುಕ್ತಸುಖತೃಪ್ತ ವೇಡಿ ಸಮುದ್ರಂ ಲಾಂಟಿಡಿ.

ਪ੍ਰಭು ಖಿನ ಮಹಿ ಪಾರಿ ਉತಾರಣಾರ॥೨॥

ದೇವುಡು ಮನಲಿಕ್ಷಣಂಲೋ ಈ ಸಮುದ್ರಂ ಗುಂಡಾ ತಿಸುಕೊಲ್ಲಗಲಡು,. ॥ 2॥

ਅನಿਕ ಬೆಂಧನ ತೆರೆ ನಹಿ ಜಾಹಿ ॥

ಲೆಕಣೆನನ್ನಿಪಪಂಚ ಬಂಧಾಲನು ಒಕ ವಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಸುಖತೃಪ್ತ ಪ್ರಯತ್ನಾ ದಾಠಾ ವಿಚಿನ್ದ್ರಣೆ
ಚೆಯಲೆಮು.

ಸಿಮರತ ನಾಮ ಮುಕ್ತಿ ಫಲ ಪಾಹಿ ॥೩॥

ಕಾನಿ ದೇವುನಿ ನಾಮಮುನು ಪ್ರೇಮಪೂರವ್ತಂಗಾ ಧಾಣಿಂಚೆವಾರು ಈ ಲೋಕಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ
ಸೆಫ್ಠನು ಪೊಂದುತಾರು.॥ 3॥

ਉಕ್ತಿ ಸಿಆನಪ ಔಸ ತೆ ಕಫು ನಾಹಿ ॥

ಮಾನವುಲು ಏ ಪರಿಕರಂ ಲೆದಾ ತೆಲಿವಿಠೆಟಲ ದಾಠಾ ಏಮಿ ಸಾಧಿಂಚಲೆಡು.

ಕರಿ ಕಿರಪಾ ನಾನಕ ಗುಣ ಗಾಹಿ ॥೪॥೮೩॥೧೫೨॥

ನಾನಕ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತಾಡು, ಓ ದೇವುಡಾ, ದಯಚೆಸಿ ದಯನು ಚೂಪಂಡಿ, ತದಾಠಾ ಮಾನವುಲು ಮಿ
ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪಾಡತಾರು ಮರಿಯು ಈ ದುರ್ಘಣಾಲ ನುಂಡಿ ತಮನು ತಾಮು
ರಕ್ಷಿಂಚುಕುಂಟಾರು.॥ 4॥ 83॥ 152॥

ಗಾಊੜಿ ಮಹಲಾ ೫ ॥

ರಾಗ್ ಗೌರಿ, ಐದವ ಗುರುವು:

ಛಾತಿ ಪಾಣಿ ಹರಿ ಕೆ ನಾಮ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆಫ್ಠಿತುಡಾ, ದೇವುನಿ ಕೃಪ ವಲನ ಮಿರು ದೇವುನಿ ನಾಮ ಸಂಪದನು ಪೊಂದಿಠೆ,

ಬಿಚರು ಸಂಸಾರ ಪೂರನ ಸಖಿ ಕಾಮ ॥೧॥

ಅಪುರ್ಣು ಮಿರು ಮಿ ಲೋಕಪನುಲನು ನಿಸ್ಸರ್ಕೋಚಂಗಾ ಚೆಯವಚ್ಚುಮಿ ಪನುಲನ್ನಿ
ನೊರವೆರತಾಯಿ.॥ 1॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਗੋപ-ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਮ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਸਰੋ-ਸ਼ਠ੍ਰਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਓ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਐਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਾ-ਤ੍ਰਮੇ ਮੇਮੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਸ਼ਨਲਨੁ ਪਾਡਗਲਮੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇ-ਸ਼੍ਰਿਤੁਡਾ, ਮੀ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿ-ਸ਼੍ਰੁਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਾਡੁ.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਓਡ ਏਕੀਮੀਰੁ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁ-ਦ੍ਰਾਨਿ-ਘਾਟਵਚੁ.॥ 2॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਸਾ-ਧੁ-ਗੁਰੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ੰਸੁ-ਕੋਰਾਲੀ.

ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਸਾ-ਨਿ ਓਂਟੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਏ ਦੁ:ਖੰ ਮਲ੍ਲੀ-ਘਾਠਿੰਚਦੁ. ॥ 3॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮ-ਪੁਰ-ਸ਼੍ਰਿਤੁ ਮੈਨ ਭੜੀਠੋ, ਸਦ੍ਠੁਣਾਲ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾ-ਨਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥

ਓ ਨਾ-ਨਕ, ਅਲਾ ਚੇ-ਯੰਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਓ-ਸ਼੍ਰਾ-ਨੰਲੋ ਗੋਰ-ਵਾ-ਨਿ-ਘੋ-ਓਂਦੁ-ਠਾ-ਮੁ. ॥ 4॥ 84॥
153॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁ-ਪੁ:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥

ਅਨਿ-ਸ਼ੁ-ਲ-ਮੁ-ਲੰਲੋ-ਨੁ ਭੁ-ਮਿ-ਲੰਲੋ-ਨੁ ਓ-ਕਾ-ਸ਼-ਮੰਦੁ-ਨੁ ਪੁ-ਰ੍ਰਿ-ਗਾ ਪ੍ਰ-ਵੇ-ਸ਼ਿ-ਸੁ-ਨ-ਸੁ-ਨੁ
ਸੇ-ਸ਼੍ਰਿ-ਤੁ-ਡੁ ਦੇਵੁਡੁ,

ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਓ-ਯੰਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿ-ਸ਼ੰਦੇ-ਪੋ-ਲੁ ਠੋ-ਲ-ਗਿ-ਪੋ-ਠਾ-ਯੁ.॥ 1॥

ਉਠਤ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੁਆ ॥

ਦੇవుడు అనివేళలా మనుషులతో ఉంటాడు, గమనిస్తూనే ఉంటాడు (అంగరక్షకుడి లాగా).

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੁਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రేమపూరక్షంగా ఆయనను ధాన్వించడం దాఢ్ఠా మరణభయం తొలగిపోయింది. || 1||
విరామం||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਚੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥

దేవుని నిషఖ్షమైన పేరు ఎవరి హృదయంలో ఉంటుందో,

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥

అతని బాధలనీఘ్నముగింపునకు వస్తాయి. || 2||

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥

ఆయనకు దేవుడు తన నిరీక్షణ, గౌరవం, మద్దతు, సంపద మాత్రమే.

ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥

సారబ్బాముడైన దేవుడు మాత్రమే తన మనసునకు మద్దతు నిలుస్తోంది. || 3||

ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥

పేదలు, నిసహాయులు, భక్తులు మరియు సాధువులు

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥

సరశ్శక్తిమంతుడైన దేవుడు ఓ' నానక్ చేత రక్షించబడతాడు. || 4|| 85|| 154||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਚੇ ॥

నిషబ్దమైన దేవుని నామమున సాక్షము చేసి పవిత్రులగు వారు,

ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੁਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

లక్షలాది గ్రహణాల సమయంలో అత్యంత పుణ్యాత్ములు ప్రతిఫలం కంటే ఎక్కువ ప్రతిఫలానిష్ఠుండుతారు . || 1|| విరామం||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥

ఎవరి హృదయంలో దేవుని నిషబ్దమైన పేరు పొందుపరచబడి ఉంటుందో,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥

ఆయన చేసిన లెకణైనన్నిజునల పాపపు తప్పులు తొలగిపోతాయి || 1||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడిన బహుమానంతో ఆశీరధించబడినవాడు,

ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

ਮਰਠ ਭਯਾਨਿ ਆਸਠੁ ਏਦੁਰੋਫਲਸਿਨ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ ॥ 2॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਮਾਟਲਕੁ, ਕ੍ਰਿਯਲਕੁ ਏਕੈਕ ਮਧਤੁਗਾ ਦੇਵੁਠੀ ਚੇਸਿਨਵਾਡੁ,

ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥

ਮਾਯ ਯੋਕਘੋਪਧਾਰਿਤਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਧਾਲਨੁ ਵਡਿਲਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਮੁਗਾ ਚੇਸਿਨ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਟਾ,

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਧੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਏਲਪੁਠੁ ਚੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਟਾ. ॥ 4॥ 86॥ 155॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥

ਐਪਠੀਕੇ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਠੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਘੋਂਦੰਡੀ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਘ੍ਰਿਘੁਮੈਨ ਪੇਰੁਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡੀ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮਾਰਟਾਯੁ. ॥ 1॥

ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਰੀ ॥

ਅਨਿਘ੍ਰਯਾਲਨਿਘਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਦੇਵੁਠੀ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ,

ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲੋਕਠੇਨਨਿਘ੍ਰਿਨਨਾਲਲੋ ਭਯੰਠੋ ਗਡੁਪੁਟਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਐਯਨ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਬਡੀ ਊਂਡੀ,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥

తన కోరికలన్నీవారవేరి, తన పనులన్నీజరుగుతాయి. || 2||

ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥

మన జన్మవృద్ధాప్యమరణము ఎవరి చేతుల్లో ఉంటుందో,

ਸੇ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥

ప్రతి శాస్త్ర మரியు ముద్దతో అనిష్టకీవంతమైన దేవుడు ప్రేమగా గుర్తుంచుకోండి. ||3||

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥

ఆ ఒక్కడేవుడు మాత్రమే మన సేఖీతుడు, శ్రేయోభిలాషి మரியు సహచరుడు.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥

ఓ' నానక్, ఆ గురు-దేవుడి పేరు మాకు ఏకైక మద్దతు. || 4|| 87|| 156||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਚੈ ਸਮਾਲਿ ॥

సాధువులు రోజువారీ పనుల కోసం బయటకు వెళ్ళివుండు, వారు తమ హృదయాలలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించుకుంటారు,

ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥

వారు ఇంటికి తిరిగి వచ్చివుండు, వారు తమతో పాటు దేవుణ్ణి తీసుకువస్తారు. (వారు ఎల్లపుణ్ణూ తమ హృదయాలలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించి ఉంచుకుంటారు) || 1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

దేవుని నామము ఎల్లపుణ్ణూ సాధువుల హృదయాలలో పొందుపరచబడి ఉంటుంది.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వారి మనసులు మரியు శరీరాలు దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉన్నాయి. ||1||విరామం||

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥

గురువు కృప దాత్రా (దేవుని నామానిఘానీంచడం దాత్రా) సాధువులు దుర్గుణాల యొక్కపంచ సముద్రానిఘాటారు,

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਨ ਵਛੀਕੀ ਮਰਠ ਭਯੰ ਠੰਡਦੁ. ॥ 2॥

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥

ਓਕ ਵਛੀ ਯੋਕਸ਼ੁਦਯੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡੀਂਦੀ,

ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਨੀਚੁਵਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲੀਫਾ, ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਠੀਨੇ ਠੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥

ਨਾਨਕ੍ ਪ੍ਰਦਯਾਲ ਅੰਤਰਠ ਠੇਲੀਸਿਨ ਵਛੀਨੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 89॥ 158॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਠੀ ਧਾਨੀਚੇ ਆ ਮਰੁਠੁ,

ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਚਦੁਵੁਕੁਨਾਚਦੁਵੁਕੋਕਠੀਯਨਾ ਆਧਾਠੀਠ ਆਨੰਦੰ ਪੋਂਦੇ ਅਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰੀਠੀਨੀ ਪੋਂਦੁਠਾੰ. ॥ 1॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਨੀ ਸਾਂਗਠੁਠੀ ਠੇਵੁਠੀ ਧਾਨੀਚੰਡੀ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੁਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਠਪੁਅਨਿਪੁਪੰਚ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰੀਯੁ ਆਸ਼ੀ ਅਬਠੰ ਮਰੀਯੁ ਠੀਵਰੀਕੀ ਮੀਠੀ ਕਲੀਸੀ ਠੰਡਵੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੇ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦਮੈਨਵਾਡੁ, ਟੇਲਿਵੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿਵਾਡੁ,

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਕੀ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਲੋਂਗਿਘੋਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਓ ਵਛੀ ਯੋਕੁਯਗਮਨੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਓਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥

ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਛੀ ਚੁਸੇਵਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥

ਨਾਨਕੋ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏਵਰਿ ਗਮੁਠੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਮੈਨਦੋ,

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥

ਓਯੰਨ ਮੰਨਸੁ ਚੇਵੁਨਿ ਨਿਖਲੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓਂਟੁੰਦਿ. ॥4॥90॥159॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਰਪਿਅੰਤ ਮੂਰਠੁਡੁ (ਮਾਯ ਓਰਾਠੁਕੁਡੁ) ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡਿਠੋ ਸੰਬੰਠੰ ਕਲਿਗਿ ਓਂਡੰਡੁ.

ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੇ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਰਪਿਅੰਤ ਮੂਰਠੁਡੁ ਦੁਰਾਠੁਘੁ ਓਨੰਦਾਲ ਚੇ ਓਕਰਿੰਚਬਡਵਚੁਠਾਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਓਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥

ਵਾਰਿ ਅਨੁਬੰਠੰ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰਨ ਗੁਰਾਲ ਪੈ ਸਾਠੀ ਚੇਸੇ ਚਿਕੁਠੁ ਠੇਨਿ ਵਛੀਲਾ ਓਂਟੁੰਦਿ,

ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥

ਠੇਦਾ ਓਕ ਨਪੁੰਨਕੁਡੁ ਸੁੰਨਿ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥

ఒక మూర్ఖుడు మరియు దేవుని భక్తుడి మధ్య అనుబంధం ఒక వక్తి ఎద్దు కాళ్ళమట్టా తాడును ఉంచడం దాట్రా పాలు ఇవట్రానికి ప్రయతిస్తున్నవక్తిలా ఉంటుంది,

ਗਉ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥

లేదా ఒక వక్తి ఆవును సాత్రీ చేసేటపుట్రు సింహానివైంబడించడానికి ప్రయతిస్తున్నట్లుగా. ॥ 2॥

ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੁਜੀ ॥

దేవుని భక్తుడు ఒక గొర్రెను పూజించినట్లు, దానిని కోరికతో కూడిన ఆవుగా తప్పగ్రా భావించి,

ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੁੰਜੀ ॥੩॥

లేదా ఎలాంటి డబ్బులైకుండా సరుకులను కొనుగోలు చేయడానికి మారెట్ర్ కు వెళ్లే వక్తి. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥

ఓ నానక్, దేవుని పేరును మనసులో ప్రేమగా ధానీంచండి,

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥

మరియు ఒక సేఖ్షితుడు మరియు గురువు వంటి దేవునిని ధానీంచండి. ॥ 4॥ 91॥ 160॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥

ఆ బుద్ధి శుద్ధమైనది, స్థిరమైనది అని చెప్పబడుతుంది.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥

ఓ సహౌదరుడా, దేవుని నామము యొకమకరందానిపై సహాయంతో సీక్తరిస్తాడు. ॥1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥

దేవుని నిషక్ష్మమైన నామ మద్దతును మీ హృదయంలో ఉంచుకోండి,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

జనన మరణ చక్రం నుండి మీరు రక్షించబడతారు. ॥1॥ విరామం॥

ਸੇ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਖਾਪੁ ॥
పాపం తలెత్తని శరీరం నిషఖ్ఖమైనది.

ਰਾਮ ਰੀਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥
దేవుని ప్రేమ వల్ల నిషఖ్ఖమైన వక్త్రీ నిసర్థకోచంగా ఉంటాడు. ॥ 2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥
సాధువుల సాంగత్యంలో అనిర్దుర్గుణాలను నిరూఢించారు.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਏਹੇ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥
ఇది సాధువుల యొక్క అత్యున్నత పుణ్యకీయం. ॥3॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥
దేవుని ప్రేమపూరక భక్తితో నిండిపోయిన వారు,

ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥
నానక్ ఆ సాధువుల వినయపూరక సేవను కోరుకుంటాడు. ॥ 4॥ 92॥ 161॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥
అటువంటి భగవంతుని ప్రేమతో నిండిన భక్తులు,

ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
అతను పరిపూర్ణమైన మంచి విధి దాఢ్రా వారిని తనతో ఏకం చేస్తాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥
తన భర్తను చూసి భార్యసంతోషిస్తునట్లే,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥
అలాగే దేవుని నామమును ధ్యానించడం దాఢ్రా దేవుని భక్తుడు పునరుత్తేజం పొందినట్లు
భావిస్తాడు. ॥1॥

ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥
తన కొడుకును చూసి తల్లి పునరుజ్జీవం పొందినట్లే,

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥

అదేవిధంగా, భక్తుడు పూర్తిగా దేవుని ప్రేమలో మునిగిపోయాడు. || 2||

ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥

దురాశగల వక్త్రీ తన సంపదను చూసి సంతోషిస్తునప్పుడు,

ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਮਨਾ ॥੩॥

అలాగే, భక్తుని మనసు, దేవుని నిషిఖ్యమైన నామానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది. ||3||

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, ఓ' నానక్ జీవితానికి ప్రధాన మద్దతు, "ఒక క్షణం కూడా నా మనస్సు నుండి బయటకు వెళ్ళవద్దు". ||4||93||162||

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥

నానక్ యొక్కదేవుడు అతని జీవిత శాస్త్రకు మద్దతు. || 4|| 93|| 162||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੇ ਜਨ ਗੀਏ ॥

దేవుని నామము యొక్కఅమృతములో మునిగియుండినవారు,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని ప్రేమపూరక భక్తికి అనుగుణంగా ఉంటారు. || 1|| విరామం||

ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥

వారికి అనిష్టతర ఆనందాలు బూడిదలా కనిపిస్తాయి

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥

నామం లేకుండా, మొత్తం ప్రపంచ సంపద వారికి నిరుపయోగం. || 1||

ਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥

దేవుడా, సత్యంగా వాటిని లోకవాంఛల గుడ్డి బావి నుండి బయటకు లాగుతాడు.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥

అదుత్రమైనవి మరియు మహిమానితమైనవి దేవుని పాటలు. || 2||

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

అడవులు మరియు పచ్చి బయళ్లతో మరియు మూడు ప్రపంచాల అంతటా, విశ్వ యొక్క సహించేవాడను అని ఘోషించి వాణ్ణి ఉన్నాడు.

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥

మొత్తం విస్తీర్ణపు దయామయమైన గురువు ఎల్లపుణ్య మానవులతో ఉంటాడు. ||3||

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥

నానక్ ఇలా అనాడు, దేవుని స్తుతి యొక్క ఉచిత మంత్రమే ఉదాత్తమైనది,

ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥

సృష్టికర్త సత్యంగా దీనిని ఆమోదిస్తాడు. ||4||94||163||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਨਿਤਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥

ప్రతిరోజూ దేవుని నామానిధానించండి, మీరు పవిత్రమైన నామ కొలనులో సాక్షం చేస్తున్నట్లు.

ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామంలోని ఈ అమృతమైన అమృతంలో ప్రేమతో పాల్గొంటారు. ||1||విరామం||

ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥

నిషకలమైనది దేవుని నామము యొక్కనీరు,

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥

సాక్షం చేయడం దాట్లా, దానిలో, ఒకరి పనులనీవైరవేరతాయి. || 1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥

द्वैविक प्रसंगं जरीके फलमे परिशुद्ध चोतु

ਕੇਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਜਨਨਾਲ ਯੋਕਫ਼ਾਪਾਲੁ ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡਠਾਯੁ. ॥ 2॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਫ਼ੀਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਰਵਸ਼ਠਲੋ ਅਨੰਦਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਸਰੋਫ਼੍ਰਫ਼ਮੁਨਿ ਅਨੰਦਾਨਿਖੁਚੇਫ਼ੋਵੁਨਿ ਅਨੁਭੂਤਿਨਿ ਚੇਂਦੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸ਼ਫ਼੍ਰਮੁਨਿ ਨਾਮ ਨਿਧਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਲੁ ਆ ਵਕ਼ੀਕੀ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 95॥ 164॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਰੈ ॥

ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ੁ ਅੰਠਨਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਂਯੰਡੀ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠੰ, ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ੁਰ੍ਘਣਾਲ ਦਾਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਸਿ ਠੰਡਵਚੁਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਏਕੇ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਮੀਦ ਮਾਠਮੇ ਧਾਫ਼ੀੰਚੰਡੀ; ਦਠੁਦਠੁਫ਼ੇਮਲੋ ਪਡਵਠੁ.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥

పరిశుద్ధుల సంస్థలో, దేవుని నామానిఘాత్రమే ప్రేమపూరకంగా ధాన్వించండి. ||1||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬੁਝਾ ॥

అతీతుడైన దేవుని గురించి ధాన్వించడం తప్పవిశాఫ్త ఆచారాలను, రోజువారీ దినచర్యలను, ఉపవాసాన్ని ఆరాధనను ఉనత్త ఆధాత్మిక్ ఫితిని సాధించడానికి సహాయకారిగా పరిగణించవద్దు. || 2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥

వీటిని ఆచరించండి, కానీ సరోస్థత్త ప్రభువు దేవుడు తప్పక్షంకెవరూ తెలియదు. ||2||

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥

దేవుని ఆస్థానంలో ఆయన శ్రమ ఆమోదించబడింది, ఆయన తన దేవుణ్ణి ప్రేమిస్తాడు. || 3||

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥

తమ ప్రేమను దేవునిలో ఉంచువారు. || 3||

ਸੇ ਬੈਸਨੇ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥

అటువంటి వైష్ణవుడు (దేవుని భక్తుడు) తన దుర్గుణాలను తణ్ణించిన పరిమితికి మించి గొప్పవాడు అని నానక్ చెప్పారు. || 4|| 96|| 165||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥

అవినీతిని తణ్ణించిన నానక్ చెప్పారు. || 4|| 96|| 165||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥

ఓ' మూర్ఖుడా, ఈ లోక ఆస్తులు ఒక వక్త్రాని జీవించి ఉనప్పుడు కూడా విడిచివేస్తాడు,

ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੇ ਵਰਸਾਨੇ ॥੧॥

మరణానంతరం ఎవరైనా వారి దాత్తా ప్రయోజనం పొందుతారా. || 1||

ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥

ਮੈਂ ਮਨਸੁ ਘੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਪੁਰ੍ਤਿੰ ਵਕ੍ਰਾਤ੍ਰਿ ਵੇਦ੍ਰਿਠੀ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਭਦਿ ਮੈਂ
ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰ੍ਠਯੰਚਿਨ ਵਿਧਿ.

ਕਾਹੁ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸ਼ਵਾਰਿਠਮੁਨਿ ਮਾਯ ਵਲ੍ਲੰ ਵ ਮਾਤ੍ਰੰ ਊਪਯੋਗੰ ਲੇਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥

ਏ ਲੋਕਸੰਪਦ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਚ ਮੋਸ਼੍ਚਾਰਿਠ ਕਪਾਯਮੁਨੁ ਏਵਰੁ ਰੁਚਿ ਚੁਸਿਨਾ,

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ਏਕੁਠੁ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਏਨਠ੍ਰਿਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ. ॥ 2॥

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏ ਸ੍ਰਪੰਚੰ ਚਾਲਾ ਭਯੰਕਰਮੁਨਿ ਨੋਪੁਠੁ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾਂਟਿਦਿ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਏਵਰੈਨਾ ਏਲਾ ਦਾਟਗਲਰੁ? ॥ 3॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਨਿ ਸਾਂਗਠਠੁਲੋ ਚੇਰਿ, ਮੈਰੁ ਭਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਂਠਰੰ
ਰਕ੍ਰਿੰਪਬਡਠਾਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਪੇਮਗਾ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 97॥ 166॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥

ਬਲਹੰਨੁਲਨੁ ਹਿੰਸਿੰਚੁਵਾਦੁ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਦੁ ਅਠਨਿਨਿ ਕਰਿਨੰਗਾ ਸ਼ਿਕ੍ਰਿੰਸ਼ਾਦੁ. ॥1॥

ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਸੁਘੋਖਿਕਰੁ ਨਿਜਮੈਨ ਨਾਯੁਆਨਿਨਿਰਘੋਸ਼ਾਨਾਡੁ.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਨਿ ਰਕੁਕੁਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਮੁਖਿ ਮੋਮੁਦਠੀ ਨੁੰਡੀ ਯੁਗਯੁਗਾਲ ਵਰਕੁ ਵਕੁੰ ਚੇਯਬਡਿੰਦੀ.

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥

ਅਪਵਾਦੁਲੁ ਚੇਸੇ ਅਲਵਾਟੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਅਪਵਾਦੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

॥2॥

ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਚੇਸੇ ਅਲਵਾਟੁ ਆਯਨਨੁ ਆਧਾਠੀਕੁੰਗਾ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੀ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁ
ਮਰੋਵਰੁ ਅਤਨਿਠੁਕੁੰਚਲੇਰੁ.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥

ਏ ਮਰਿਯੁ ਤਰਾਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਤਨੁ ਅਗੋਰਵਾਨੀਕੀ ਗੁਰਵੁਤਾਡੁ. ॥3॥

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੀਠ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋ ਊਂਚੁਤਾਡੁ.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੯॥੧੬੭॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋਅੰਦੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਘੋਅੰਚੰਡੀ. ॥

4॥ 98॥ 167॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਹਜਰੁ ਝੁਠਾ ਕੀਤੇਠੁ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪੁਏ ਆਰੋਪੰਲ ਅਬਧਾਨਿਨਿਰੁਪਿੰਚਾਡੁ,

ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥

ਪਾਪਾਤੁਡੁ ਤੀਵ ਨਿਰਾਸ਼ਠੋ ਬਾਧਪਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥
ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮੁਧੁਤੁ ਐਚੇਘਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਰਠ ਭਯੰ ਅਤਨਿ ਦਗਰਕੁ ਕੂਡਾ ਰਾਦੁ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੇਲੈ ਕੁੜੁ ॥
ਨਿਯਮੈਨ ਨਾਠੁੰਮ ਯਰਿਗੇ ਕੋਰੁਲੋ ਅਬਧਾਲੁ ਚੋਪੇਘਾਡੁ,

ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੇੜੈ ਅੰਧਾ ਮੁੜੁ ॥੨॥
ਅਯੁਨਿ ਆ ਮੂਰੁਧੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪੰਠੋ ਸੰਠੁ ਪਿੰਸਨੁ ਵਿਧਿਸੁਡੁ. || 2||

ਰੇਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥
ਰੁਗਠੁਲੁ ਪਾਪਾਨਿਕੀ ਪਾਲਠੋ ਵਾਰਿਨਿ ਬਾਧਿੰਚਡੰ,

ਅਦਲੀ ਰੋਇ ਬੈਠਾ ਪੁੜੁ ਆਪਿ ॥੩॥
ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਦੇਵੁਡੈ ਸਠੁੰਮਗਾ ਨਾਠੁਧਾਧਿਪਤਿਗਾ ਕੂਰੁਠੁਟਾਡੁ. ||3||

ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥
ਮਨੁਮੁਲੁ ਤਮੁ ਸੋਂਠ ਪਨੁਲ ਵਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥
ਵਾਰਿ ਸੰਪਦ ਅੰਠਾ ਵਾਰਿ ਯੀਵਿਠਾਲਠੋ ਪਾਟੁ ਪੋਠੁੰਦਿ. ||4||

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥
ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਠੁਨ ਆਠੁਧਾਨਿਠੁਰਿੰਨ ਵਾਰੁ,

ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥
ਨਾ ਸੁਠੁਠਿਕਰੁ, ਸਠੁੰਮਗਾ ਵਾਰਿ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਧਾਪਾਡੁਠਾਡੁ. || 5|| 99|| 168||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥
ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਧੁਪੁਰਠੁ ਮੁੰਨ ਸੇਵ ਓਕਰਿਕੀ ਏਂਠੋ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਮੁੰਨਦਿ,

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਏਵਰਿ ਵਿਧਿਲੋ ਅਦਿ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿੰਦੋ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥

ਮਾਨਵ ਮਨਸੁ ਅਹੰਕਾਰਗਰਭ ਯੋਕ੍ਕਯੋਕ੍ਕ ਮੂਰਿਕੀ'ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਯਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਬੋਧਨਲਤੋਂ, ਭਦਿ ਸੁਭਰੰਗਾ ਚੋਯਭਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਹਾਲਾ ਨੀਟੀਤੋਂ ਕਡਗਵਚੁਯੁ

ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥

ਭੰਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਯੋਕ੍ਕਮੂਰਿਕੀ ਤੋਲਗਿੰਚਬਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਸੁਭਰੰਗਾ ਮਾਰਦੁ. ॥2॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦਯਗਲ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋਂ ਵਕ੍ਰੀ,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹਾਲੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਭਯਾਨਿਹੀਰਠੁਦਿਸੁੰਦੀ. ॥3॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਦੋਵਨਾਮਾਨਿਹਾਲੀੰਚਡੰ ਮਾਠਰਮੇਂ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋਂਦਡਾਨਿਕੀ, ਆਠਾਠੀਠ ਆਨੰਦਾਨਿਹਾਲੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਏਕੈਕ ਨਿਯਮੈਨ ਮਾਰੰ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ ਭਕ੍ਰੀਤੋਂ ਤਨ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 4॥ 100॥ 169॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਨਯਭਕੁਲੁ ਆਠਾਠੀਠ ਝੀਵਿਤਪੁ ਗੋਪੁਠੋਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ,

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥

ಆತನು ಜ್ಞಾನೋದಯಂ ಪొಂದೆ ವಾರಿನಿ ಕಲವಡಂ ದಾಠ್ರಾ. || 1||

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಪುರ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯೆ ದೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ವಿನಂಡಿ,

ਸುಖੁ ಪಾವಹಿ ಹರಿ ದੁਆರ ಪರಾನಿ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಲೆ ಮೆರು ಸಮಾಧಾನಾನಿಪೊಂದುತಾರು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਆಠ ಪਹರ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥

ಅನಿಪ್ಪೇಳಲಾ, ಮನಂ ಪ್ರೆಮತೆ ದೆವುಣ್ಣಿ ಧಾಣಿಂಚಾಲಿ.

ਨಾನਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖಿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪ್ರತಿಚೆಟಾ ಅತನಿ ಊನಿಕ್ಕಿನಿ ಗ್ರಹಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಮನಸುಸ್ಥಂತೆಷಂಗಾ ಊಂಟುಂದಿ. || 2|| 101|| 170||

ਗਉੜੀ ਮಹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಗೌರಿ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਸಾಂತಿ ಡਈ ಗುರ ಗೋಬಿಂದಿ ಪಾਈ ॥

ಗುರು-ದೆವುಡು ನನುಷಾಂತಿ ಮರಿಯು ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಾರು,

ತಾಪ ಪಾಪ ಬಿನ್ಮಸೆ ಮೆರೆ ಡಾਈ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಓ' ನಾ ಸೊದರುಡಾ, ನಾ ದುಃಖಾಲು ಮರಿಯು ಅನಿಪ್ಪಾಪಾಲು ಅದ್ರೂಶ್ಠುಯಾಠ್ಠು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ರಾಮ ನಾಮ್ ನಿತ ರಸನ ಬಖಾನ ॥

ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಪ್ಪುಚಠ್ಠಿಂಚೆವಾಡು,

ಬಿನ್ಮಸೆ ರೋಗ ಡಾಠ್ರೆ ಕಲಿಆನ ॥੧॥

ಅತನಿ ಬಾಧಲನೆಮುಯಮೆ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಬಲುತುಂದಿ. ||1||

ಪಾರಬ್ರಹ್ಮ ಗುಣ ಅಗಮ ಬಿಚಾರ ॥

ಅಂತುಚಿಕ್ಕಣಿ ಸರೊಠ್ಠತ್ತ ದೆವುನಿ ಸದ್ಗುಣಾಲನು ಆಲೆಚಿಂಚೆವಾಡು,

सायु संगमि है निसतार ॥२॥

సాధువుల సహవాసంలో, ప్రపంచ-సముద్రపు దుర్గుణాల మీదుగా ఈదుతుంది. ||2||

निरमल गुण गावहृ नित नीत ॥

ప్రతి దినమును దేవుని మహిమా స్తుతులను పాడుము;

राणी बियापि उबरे जन मीत ॥३॥

అలా చేయడం దాట్లా అనిభూధలు అదృశ్యవృత్తాయి, దేవుని భక్తులు దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందుతారు. ||3||

मन बच क्म पुत्र अपना पियाणी ॥

నా ఆలోచనలు, మాటలు మరియు పనుల్లో నా దేవుణ్ణి ధాన్యీస్తూ ఉండమని నేను ప్రార్థిస్తున్నాను.

नानक दास तेरी सरनाएी ॥४॥१०२॥१७१॥

ఓ' దేవా, నీ వినయభక్తుడు నానక్ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాడు. || 4|| 102|| 171||

राउड़ी महला ५ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

नेत्र पूगामु कीआ गुरदेव ॥

ఓ దైవిక గురువా, మీరు దైవిక జ్ఞానంతో ప్రకాశించే వశ్చి,

भरम गादे पुरन भएी सेव ॥१॥ रगौ ॥

ఆయన సందేహాలు తొలగిపోయి, దేవుని ధాన్యం విజయవంతంగా ఉంటుంది. || 1||
విరామం||

सीतला ते रखा बिया गरी ॥

దైవిక జ్ఞానముతో ప్రకాశింపజేయు దేవా, నీ కృపచేత అతని బాధలన్నీ మాయమవుతాయి.

पारब्रह्म प्रभ किरपा धारी ॥१॥

సరోస్థత దేవుడు తన కృపను ప్రసాదించాడు. ||1||

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੇ ਜੀਵੈ ॥

ఓ నానక్, దేవుని నామమును ధాన్వించిన వాడు మాత్రమే ఆధాత్మికంగా జీవిస్తాడు,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥

ఆయన పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో దేవుని నామము యొక్క అదుభతమైన మకరందాన్ని పణంగా పెడుతూనే ఉన్నాడు. || 2|| 103|| 172||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ యెదుట నమస్కరించే నుదురు ఆశీరధించబడినది, ప్రతిచోటా మిమల్నికూసే కనులు ఆశీరధించబడ్డాయి.

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥

మిమల్నిమ్మనసూర్తిగా ప్రేమించే భక్తులు ధనులు. || 1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభించకుండా మనం శాంతిని ఎలా పొందగలం?

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి, మనం దేవుని నామానిష్ఠుడివి ఆయన పాటలను పాడాలి. || 1|| విరామం||

ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

వాటికి మనల్నిమ్మనం అంకితం చేసుకోవాలి,

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥

నిషఖమైన దేవుణ్ణి ధాన్వించే ఓ నానక్. || 2|| 104|| 173||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే నా సలహాదారుడు మరియు మీరు ఎల్లప్పుడూ నాతోనే ఉంటారు.

ਤੁਹੈ ਰਾਖਹਿ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠੂ ਨਾ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਰਿਠਿਤੁਲ੍ਹੋ ਨਨੁ
ਰਕ੍ਸਿੰਨੁਨਾਠੁ. ॥1॥

ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਝਕਠ ਮਰਿਯੁ ਝਕਪੈ ਅਲਾੰਟੀ ਮਠੁਤੁ ਦਾਰੁਡੁ,

ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਭਕੁਡੀ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਕ੍ਸਿੰਨੁਨਾਡੁ. ॥ 1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥

ਏ ਪੁਪੰਚਾਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੈ ਦੇਵੁਡੁ ਤਦੁਪਰਿ ਪੁਪੰਚਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਬਾਧਠੁ
ਵਹਿੰਨਾਡੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਅੰਦੁਵਲੁ ਅਨਿਖੋਲੋਲਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਪੈਮਗਾ ਆਯਨਨੁ ਧਾਠਿੰਨੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਮੀ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ੰਲੋ ਜਾਰੀ ਚੈਸਿਨ ਓਕਰਿਕੀ ਮੀ ਕੋਠੁਲੋ ਮੀ ਆਮੋਦੰ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵੰ
ਯੋਕੁਠਾਠੁ ਮੁਦੁਰੁ ਲਭਿੰਨੁੰਦਿ. ॥3॥

ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥

ਪੁਠੁਵੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਅਧਿਕਾਰ ਆਦੇਸ਼ੰਲੋ ਜਾਰੀ ਚੈੰਨਾਡੁ. ॥3॥

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥

ਦੇਵੁਡੈ ਸਠੁੰਗਾ ਪੁਠੋਯੋਯਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਪੁਠਿਯਮੈਨਵਾਡੁ.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਲ੍ਹਪੁਠੂ ਮੀ ਪੁਠੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰੁੰਨੁੰਦਿ.
॥4॥105॥174॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰਿਕੀ ਦਯਕਲਿਗਿਠੈ,

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥

ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯਮੁਲੋ ਨਿਤਠੁਮੁ ਜੀਵਿਸੁਡੁ. ॥1॥

ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠਗਾ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਸਾੰਤਿਨਿ
ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ;

ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਘੋਂਟ੍ਲਾ ਵਾਘੀਂਚੈ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਏਵਰੀਮੀਦ ਚੁਪੁਚੁਨਾਠੀਂ. ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਏਵਰੀ ਗਮੁਠੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠਮੈਨਦੋ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚੀ ਦੋਵੁਨੀਠੀ ਆਯਨ ਸੰਖੁਮੁ ਆਸ਼ਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ".

॥2॥106॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥

ਹਿੰਦੁਆ ਮੁਤਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਨਡੁਮੁ ਗੁਠੁਲੋਂ ਕੋਂਤ ਭਾਗਾਨਿਘੋਂਸੁਰੀਂਚੀ ਦਾਨਿਪੈ

ਕੂਰੁਠੁਟਾਡੁ;

ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੁ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥

ਗਾਡਿਦਲਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਾਰਠੁਲੋਂ ਵਚੋਠੁੰਤਾ ਤਨ ਕਡੁਪੁਲੋਂਕੀ ਗੁਟਕਲੁ ਵੇਂਸੁਟਾਡੁ. ॥1॥

ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਮੁੰਚੀ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯਠੁੰਡਾ ਲਭੀਂਚਦੁ.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਪੈ ਧਾਠੁੰ ਚੋਯਡੁੰ ਦਾਠੁਆ ਮਾਠੁਮੈ ਮੋਕੁ ਠਿਠੀ ਲਭੀਂਸੁੰਦੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥

ਹਿੰਦੁਆ ਪੂਜਾਰੀ ਤਨ ਆਚਾਰੁ ਪ੍ਰਠੁਠੁੰਨ ਸਾਠੁੰ ਚੋਂਸੀ, ਨੁਦੁਠੀਂਪੈ 'ਤਿਲਕ' (ਊਠੁਠੁ ਗੁਰੁ)

ਵਰੁੰਪਜੋਂਸੀ ਆਰਾਠੁਨਾ ਵੇਂਡੁਕਲਨੁ ਨਿਰਠੁੰਸੁਟਾਡੁ,

ਛੁਰੀ ਕਾਠਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਨਰਕੰ ਮਰੀਯੁ ਭਾਠੁਲ ਭੋਦੀਰੀਂਪੁਲ ਕੀਂਦ ਤਨਕੁ ਭੀਕੁ

ਐਵਠੁੰਨੀਕੀ ਪ੍ਰਠੁਲਨੁ ਭੋਦੀਰੀਂਸੁਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥

ఆయన వేదాలను (హిందూ పవిత్ర పుస్తకాలు) చాలా మధురమైన సత్తంతో చదివి వినిపిస్తాడు,

ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥

అయినప్పటికీ అతను డబ్బులు వెలికితీయడం దాట్లా ఇతరులను చంపడానికి ఎప్పుడూ వెనుకాడడు. || 3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿరਪਾ ਧਾਰੈ ॥

నానక్ ఇలా అనాళ్లు, తన దయతో,

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥

ఒకరి హృదయం సభ్రుగా మారుతుంది మరియు ఒకరు దేవుణ్ణి ఆలోచిస్తారు. ||4||107||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥

ఓ' దేవుని ప్రేయమైన భక్తులారా, మీ హృదయంపై దృఢమైన విశాసం కలిగి ఉండండి,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యగురువు మీ పనులనిర్మిటినీ పూర్తి చేస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥

అతీంద్రియుడైన దేవుడు దుష్ట శత్రువులను పడగొట్టాడు,

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥

సృష్టికర్త తన వినయభక్తుల గౌరవానిక్షాపాడతాడు. || 1||

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥

దేవుడు తన భక్తుల ఆధీనంలోకి రాజులను, చక్రవర్తులందరినీ తీసుకువచ్చాడు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥

ਮਰਿਯੂ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਅਠਠਾ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਘੋਰੁ ਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ॥ 2॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਧਾਠੀਂਚੰਡੀ,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁੰਲੋ ਆਸੀਰਠੀਂਚੰਡਾਰੁ ॥ 3॥

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੇਲਿੰਨਵਾਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿ ਘੋਰੰਦਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, "ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਮਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ" ਅਨਿ ਚੋਪਾਰੁ ॥ 4॥ 108॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨ ਵਾਡੁ ਕੋਰਿਕਲ ਕੋਸੰ ਆਟਪਠੈ ਵੇਦਨਨੁ ਕਲਿੰਗਿੰਚਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਡੁ ਮਾਯਚੇਤ ਮੋਸਠੋਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੁਬੈ ਜਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨਵਾਡੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨ ਵਾਡੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਘੁਠਿਠਾਠਿਠਾਡੁ ॥ 1॥

ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਂਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਠੁਠਯਾਲੁ ਨਿਰੁਠੀਂਚੰਡਠਾਯਿ.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਨਿ ਸੰਘੁੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਨਿੰਡਿ ਵੁੰਡਡੁੰ ਵਲੁ ਫਕਰਿ ਚਿੰਤਲੁ ਤੋਲਗਿ ਪੋਤਾਯੁ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੇ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਝੀ; ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਨਿੰਡਿ ਵੁੰਡਡੁੰ ਵਲੁ ਮਰਠਭਯੰ ਊਂਡਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਨਿੰਡਿ ਵੁੰਡਡੁੰ ਵਲੁ ਫਕਰਿ ਆਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਨਿੰਡਿ ਵੁੰਡਡੁੰ ਵਲੁ ਏ ਸ੍ਰੀ ਕੂਡਾ ਬਾਠਿੰਚਬਡਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਡਡੁੰ ਵਲੁ, ਦੁਰੁਠਠਾਲ ਦਾਡਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਲੁਸੁੰਡਿ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿ ਪੋਯਿਨ ਵਝੀ ਸਹਾਯਮੈਨ ਸਾੰਤਿਤੋ, ਸਮਤੁਕਾਕੰਤੋ ਝੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿ ਵੁੰਡਡੁੰ ਵਲੁ ਫਕਰਿ ਭਯਾਲੁ, ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਤੋਲਗਿ ਪੋਤਾਯੁ.

॥3॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਡੁ ਊਨਠੁਮੈਨ ਬੁਠਿਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਡਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਤੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਚੇਯਬਡਿਨ ਵਝੀਕੀ ਸਠੁਮੈਨ, ਮਚਠੋਨਿ ਪੇਰੁੰਟੁੰਡਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ਨਾਨਕ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਨੋਨੁ ਵਾਠੀਕੀ ਨਨੁਠੁੰਕੀਤੰ ਚੇਸੁਨਾਨੁ,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

గురువు కృప వల్ల అతుఃస్థిత ఆధాత్మిక మోదా పొందుతారు. || 2||

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥

దేవుడు తనకు సహాయం చేసిన వాడు,

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥

భగవంతుని భక్తులకు వినయపూర్వకంగా సేవ చేయడం దాఢా ఆనందాన్ని ఆసాఢించారు.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥

వారి ఆతఢహంకారం మాయమైంది మరియు వారు దేవుని యొక్కపతిరూపం అయ్యారు,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥

వారు కనికరనిధియైన దేవుని ఆశ్రయము పొందునపుఢు || 3||

ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥

అతడు ఎవరికోసం ఆరాటపడుతాఢో, ఆ లోపలే తనను గ్రహిస్తాడు,

ਤਬ ਚੁੰਢਨ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇਆ ॥

ఆయన కోసం వేరే చోటికి వెళ్లాలిఢ అవసరం లేదు.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥

వారు మనసు యొక్కసంపూర్ణ స్థిరతాభిసాధిస్తారు మరియు వారు శాంతిఢో నివసిస్తారు,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥

ఓ' నానక్, గురుకృప దాఢా, వారు సంపూర్ణ ఆనంద స్థితిలో జీవిస్తున్నారు. || 4|| 110||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥

ఒకడు లక్షలాది పవిత్ర ఫలాల్లో సాఫ్తం చేసి,

ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

దాతృత్వానికి ఉదారంగా విరాళం ఇచ్చారు

ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ఆయన తన హృదయంలో దేవుని నామాన్నిపతిష్ఠించి ఉంటే ॥ 1॥

ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥

దేవుని పాటలను పాడుకునే వారందరూ పరిశుద్ధులవుతారు.

ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੁ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

దయగల గురువు ఆశ్రయం కోరడం దాట్లా అనిపాపాలు తుడిచివేయబడతాయి.॥
విరామం॥

ਬਹੁਤ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥

తలక్రిందులుగా వేలాడదీయడం దాట్లా అనేక తపసులు చేసినట్లు భావించండి.

ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥

అదుష్ట శక్తుల యొక్కలొకభేదాన్నిపయోజనాలను పొందారు మరియు అనిష్టకృత్యాలను
నెరవేర్చారు

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥

ఆ వక్త్రీ దేవుని నామమును ప్రేమతో ధాన్యించి ఉంటే. ॥ 2॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥

(అలా భావించండి) అతను అనిష్టులు, శాస్త్రాలు మరియు వేదాలను (పవిత్ర
పుస్తకాలు) అధ్యయనం చేశాడు.

ਜੇਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥

యోగజ్ఞానమును, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును, అదుష్ట శక్తుల యొక్కఆనందము,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਚੈਟਪੁਠੁ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪੈ ਵਿਸਾਠਾਨੀਪੈਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥
3॥

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਅੰਤਗਾ ਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨੀ, ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਝਾਨੰ ਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨੀਦੀ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਪੈ ਵਿਸਾਠੰ ਪੈਚੁਕੁਨਾਠੁ ਨਾਮਾਨੀਪੈਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਆ, ਤਨ
ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬੀਸੁਆਠੁ,

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੀ ਮੰਦ ਦੇਵੁਠੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨੀਅਨੁਗ੍ਰਹੀਸੁਆਠੁ. ॥ 4॥ 111॥

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਏਲਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਠਾਠੀਸੁਆ ਠਾਨੀਨੀ ਪੋਅੰਦੁਠਾਠੁ,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਆਯਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਏਵਰੁ ਪ੍ਰਤੀਠੀਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥

ਦੇਵੁਠਾ, ਵਿਸ਼ਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਠੁ.

ਤਿਸਰਿ ਅਗਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਗਉ ॥

ਆਯਨਨੁ ਧਾਠੀਚੈਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀਰੰਗਾ ਨੀਲੁਸੁਠੀਂਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥

ਨੈਨੁ ਏਲਪੁਠੁਆ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨੀ ਪੈਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁਆਨੁ.

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੨॥

ਫਲਿਤੰਗਾ, ਨਾ ਪਨੁਲਨੀਠੀਯੰਵੰਤੰਗਾ ਪੁਰੀ ਚੈਯੰਠਾਠਾਠੀ. ॥ 2॥

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਚੂਪੁ ਚੂਸਿ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਪਸ਼ਾಂತੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਭੇਨ ਨਿਜੁਨਲ ਯੋਕੁ ਸ਼ਾਪਾਲੁ ਅਦੁਸ਼ਠੁ ਵੁਤਾਯੁ ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏ' ਨਾ ਸੋਦਰੁ ਡਾ, ਏ ਰਕਮੈਨ ਭਯੰ ਨੀਕੋਂਦੁਕੁ ਊਂਡਾਲੀ,

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥

ਤਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਟਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਰਾਠੁ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ? ॥
4॥ 112॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤੁ ਡੁ, ਤਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲੁ ਸਹਾਯੰ ਅੰਦਿਸੁ ਡੁ,

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥

ਤੰਡੀ, ਤਲੀ ਤਮ ਪਿਲੁਲਕੁ ਏਲਾ ਅੰਦਿਸੁ ਡੋ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੋਰੈ ਵਾਰੰਦਰੁ ਡੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡਟਾਰੁ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁ ਡੁ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਕੀ ਕਰੁ, ਕਾਰਠਮੁ.॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਕਰਨੈਗਾਰਾ ॥

ਐਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਸੁਠਿਕਰੁ ਦੇਵੁ ਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁ ਡੁ.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥

ਨਾ ਭਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਯਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਸਾੰਤਿਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁ ਨਾਠੁ.॥ 2॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥

తన కనికరాన్ని చూపిస్తూ, దేవుడు ఎల్లప్పుడూ తన వినయపూరకమైన భక్తులను రక్షిస్తాడు,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥

వారి అనేక జనల యొక్క పాపాలు తొలగిపోతాయి. ॥ 3॥

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

దేవుని గొప్పతనాన్ని ధర్మించలేము.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥

ఓ' నానక్, దేవుని వినయభక్తులు ఎల్లప్పుడూ అతని ఆశ్రయంలో ఉంటారు. ॥ 4॥ 113॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

రాగ్ గౌరీ చయతీ, ఐదవ మెట్లా, దు - పాదులు:

ਰਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਪੂਰਨ ਭਾਈ ॥

ఓ సహోదరా, దేవుని శక్తి ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తుంది.

ਤਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అందువల్ల, అతని భక్తుడి వల్ల ఎప్పుడూ ఎలాంటి ఇబ్బంది ఉండదు. ॥ విరామం ॥

ਜੇ ਜੇ ਚਿਤਵੈ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਮਾਈ ॥

ఓ' నా తల్లి, దేవుని భక్తుడు కోరుకునట్టి,

ਸੇ ਸੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥

సృష్టికర్త సయంగా దానిని చేయడానికి కారణమవుతాడు. ॥ 1॥

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

దేవుడు అపవాదుకు గురిచేసేవారి గౌరవాన్ని ధ్వంసం చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥

ఓ నానక్, నిరభయంగా దేవుని పాటలను పాడండి. ॥ 2॥ 114॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਭਾੰਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰਮ, ਨਨੁਖ਼ਾਪਾਲਲੋਂ ਪਡਕੁੰਡਾ
ਕਾਪਾਡੰਡੀ. ॥ 1॥ ਪਾਞੋ॥

ਸ੍ਰਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥

ਨਾ ਚੋਵੁਲੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਲੋਵੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਮਿਮਲ੍ਹਿਧ੍ਰੁਸ਼ਠ੍ਰਾਨੰ
ਚੋਸੇੰਤ ਠੇਲਿਵੈਨਵਿ ਨਾ ਕਯੁਞਾਵੁ; ਨੋਪਿਠ੍ਰੋਂ ਓਕ ਵਿਕਲਾਂਗੁਡਿਲਾ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਙੁੰਠੀ ਵਧੁ
ਵਿਡੁਸੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥

ਓ' ਸਾਤਿਠ੍ਰੁਡਾ, ਨਿਸਠ੍ਰਾਯੁਡਾ, ਦਯਗਲ ਸੇਘ੍ਰਿਠੁਡਾ, ਠੰਡ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਠਲ੍ਰਿ ਯੋਕੁ
ਗੁਰੁਵਾ,

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਭਯੰਕਰਮੁੰਨ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘ੍ਰਾਟਾਰੁ. ॥ 2॥ 2॥ 115॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪਚੋਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿਨ ਓਕ ਨਿਠ੍ਰੁਦੋਵੁਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਘੁੰਰਾਗਨ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁੰਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਠ ਸੇਘ੍ਰਿਠੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਏਲ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਨਾ ਮਨਸਾਞ੍ਰਿਲੋਂ
ਠੰਡੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨੋਨੁ ਓਕੁਠ੍ਰੁਠੰ ਕੂਡਾ ਐਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਨੁਗਡ
ਸਾਗਿੰਚਲੋਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਨਿ ਞੀਵਿਠੰ ਸਪਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥

ఓ' శాంతి మరియు జీవితం యొక్క పయోజకుడి యొక్క దయవాడా, నేను ప్రతిక్షణం మీకు అంకితం చేస్తున్నాను. || 1||

ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి నాకు దుర్గుణాల నుండి బయటకి రావటానికి సహాయం చేయండి.

ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, నాకు ఎలాంటి సద్గుణాలు లేవు మరియు నా తెలివితేటలు చాలా నిస్వార్థంగా ఉన్నాయి; మీరు ఎల్లప్పుడూ సాతిక్షుల దయతో ఉంటారు. || 2||

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥

ఓ దేవుడా, మీ ఆశీర్వాదాలు ఎనభి నేను లెక్కించగలను మరియు వాటనిన్నిటిని నేను ఎలా ప్రతిబింబించగలను?

ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ਉਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥

ఓ' అతుస్థిత, భక్తుల ప్రేమికుడా, అర్థం కాని మరియు అనంతమైన దేవుడా, దయచేసి ననుష్ఠీకు ఆశ్రయంలో ఉంచండి. || 3||

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥

అన్నిపపంచ సంపద మరియు ఎనిమిది అదుష్ట శక్తులు నామం యొక్క అతుస్థిత గొప్పసారాంశంలో ఉన్నాయి.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥

అందమైన జుట్టు గల దేవుడు ఎవరిపై ఎక్కువగా సంతోషిస్తున్నాడో వారు అతని ప్రశంసలను పాడుకుంటారు.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਯੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

ఓ దేవుడా, నీవే నా తల్లివి, నా తండ్రివి, నా కుమారుడువి, నా బంధువువి; నా జీవిత శాస్త్రకు మీరు మద్దతు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥

పవిత్ర సంఘంలో, నానక్ నామానిష్ఠాశ్రీంచి, దుర్గుణాల విషపూరితమైన ప్రపంచ సముద్రం మీదుగా ఈదాడు. || 5|| 1|| 116||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮਃ ੫

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਭੈਰਗਨ, ਰੋਹਾ-ਅਯੰ ਯੋਕਸ਼ਮੁੰਤ੍ਰਾਲੁ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿਨ ਏਕ ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਡੁ:

ਹੈ ਕੇਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵੈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਅਰੁਦੈਨ ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਤਾਡੁ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਗਉ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵੱਠੀ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਅਨੰਦਾਨ੍ਧਿਸ਼ਾਭਾਠੁਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੇਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਅ ਸਨਾਠੀ ਅਡਵੁਲ੍ਲੀਕੀ ਵੇਲ੍ਲੀ, ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਵੇਤੁਕੁਤਾਡੁ.

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਐਦਿ ਏਕ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡਿਨ ਅਰੁਦੈਨਵੱਠੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥

ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਾਰੁ. ॥1॥

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਰੈ ॥

ਬ੍ਰਹਮਵੰਠੀ ਦੋਵਦੂਤਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਨਕ ਵੰਠੀ ਅਤਨਿ ਕੁਮਾਰੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਕੋਸੰ
ਅਰਾਟ ਪਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ

ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਰੈ ॥

ਯੋਗੁਲੁ, ਸਨਾਠੀਮਰਿਯੁ ਸੇਲੇਬੇਟ੍ਰੁਠਾ ਅਲਾਗੇ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਰੈ ॥੨॥

ਅਲਾ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵੱਠੀ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥

ਨੋਨੁ ਦੋਵੁਠੀ ਮਰਚਿਪੋਨਿ ਵਾਰਿ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੋਰੁਤੁਨਾਘੁ.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥

ਗੋਪ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਮ ਦਾਠਾ, ਓਕਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਏਨਠੁਆ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨਿਕੀ ਲੋਭਡੀ ਊਂਡਰੁ. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯ ਚੁਪਠਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਖੁਮੀਠੋ ਏਕਠੁ ਕਾਨਿਵਠੁਡੀ.

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਧਾਰੇ ॥

ਓ' ਸਰੋਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ ਵਿਨਠਡੀ.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਠੁ ਯੋਕੁਮੁਠੁਠੁ ਅਯਿਨ ਨਾਮੁ ਕੋਸੁ ਵੇਡੁਕੁਠੁਠੁ. ॥ 4॥ 1॥ 117॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

రాగ్ గౌరీ పూర్వీబదవ గురువు:

ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' మా అమ్మనా జీవిత గురువును నేను ఏ సుగుణాలతో కలవగలను? ||1||విరామం||

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥

నేను సద్గుణాలు, జ్ఞానం లేదా శక్తి లేకుండా ఉనాఘు; అనేక జనల తరాత్ర నేను పొందిన ఈ నీతివంతమైన మానవ జీవన విధానానికి నేను అపరిచితుడిని. || 1||

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥

నామ సంపద గానీ, ఆధాత్మిక సద్గుణాల మంత్రముగ్ధత గానీ నాకు లేవు. నేను నిసహాయంగా ఉనాఘు; దయచేసి ననుష్ఠీ శరణాలయంలోకి తీసుకువెళ్ళండి. || 2||

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥

దేవుని దృష్టి కోసం ఆరాటపడుతున్నప్పుడు, నేను సనాస్థిని అయాశ్రు. || 3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੯॥

ఓ నానక్, దయగల దేవుడు పరిశుద్ధ సంఘం దాత్రా ఆయన నుండి విడిపోయిన నా బాధలను సంతృప్తిపరచాడు. || 4|| 1|| 118||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, బదవ గురువు:

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

నా ప్రేయమైన దేవుణ్ణి కలవాలనే కోరిక నా హృదయంలో మొదలైంది.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਉ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అదృష్టం వల్ల నేను గురువును కలుసుకుంటే, నా ప్రేయమైన దేవునితో ననుష్ఠకం చేయమని నేను వినయంగా అభ్యర్థిస్తాను. || పాజ్ ||

ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੇਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥

ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਸੰਠ੍ਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿ ਖ਼ਤਿ ਖ਼ਿੰਚਾਨੁ; ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਨਿ
ਕੂਡਾ ਅਤਨਿਕੀ ਭਵੇਂਠ੍ਰਾਨੁ.

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥

ਨੇਂਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਏਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਢੈ ਪ੍ਰੇਮ-ਕੋਲੋਠ੍ਰੁਨ ਵਧੁਵੁਲਾ ਅਤਨਿਨਿ
ਅਨੁਸਰਿਠ੍ਰਾਨੁ. ॥ 1॥

ਪੁਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਕੋਨਿਮੁਚਿ ਗਤ ਪਨੁਲ ਫਲਿਤੰਗਾ ਨਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠ੍ਰੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਫਲਿੰਚਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਓਯਿ, ਭਪਠ੍ਰੁਕੀ ਪ੍ਰਤਿਠ੍ਰੁ ਆਸਾਠ੍ਰੁੰਚੈ ਏਵੁਠ੍ਰੁ
ਨੇਂਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੇਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਵੁਠ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਨਾ ਅਞ੍ਞਾਨਪੁ ਚੀਕਠ੍ਰੁ ਠੋਲਗਿਓਯਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੇਂਕ ਞਨਠ੍ਰੁ ਅਞ੍ਞਾਨੰ ਨੁੰਡੀ ਨੇਂਨੁ ਮੇਲੋਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁ. ॥ 2॥ 2॥ 119॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥

ਓ' ਅਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿ, ਧਾਠ੍ਰਾਨਿਠ੍ਰੁਕਠ੍ਰੁਗਾ ਓਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਏਠ੍ਰਾ ਮਾਯ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਮਿਮਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਰੁ ਰਕ੍ਰਿੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੁਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਏਠ੍ਰਾ, ਏਵੁਨਿ ਮਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਨੁ ਪੋਂਦੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਧਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੁਈ ਤਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਯਯਣ ਮੇਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੰਦਾਲ ਕੋਰਿਕ ਸੰਦੇਹਾਲ ਭਾਵਿਲੋ ਭੁਰਠ੍ਰੁ ਵੰਠ੍ਰੁਦੀ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਂਦੇਠ੍ਰੁ
ਅਨੁਬੰਧੰ ਚਾਲਾ ਭਿਗੁਠ੍ਰੁਗਾ ਓਨਠ੍ਰੁਚੁਠ੍ਰੁਵੰਠ੍ਰੁਦੀ.

ਕਾਟਨਗਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥

ਓ ਓਚੁਠ੍ਰੁ ਕਠ੍ਰਿਰਿੰਚਗਲ ਸਾਮਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਏਵੁਠ੍ਰੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ. ਅੰਦੁਵਲ੍ਲ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ
ਨਿਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਨਾਮੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਤਿਕੁਲ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯੁ ਚੁਪਿ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿਨੁ.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਯੋਕੁਗੁਰੁਵਾ, ਓ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤਮੁ ਓਸ਼ੀਰਾਠੁ; ਦਯੁਚੈਸਿ ਨਾਕੁ ਮੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਐਵਠੁ ਮਰਿਯੁ ਓ ਗੋਯਿਯੁਮੰਡਿ ਨਨੁ ਖੁਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡਿ. ॥ 2॥ 3॥ 120॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ਅਯੁਨ ਦੁਘੋ ਕੋਸੰ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੀਸੁਨਾਘੁ.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੇਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰੁਕੁਮੰਤੁਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਡਾਲਨੇ ਨਾ ਤਪਨਠੋ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਓਲੋਚਿਸੁਨਾ; ਨਨੁ ਚੁਨਠੋ ਏਕੰ ਚੈਯੁਗਲ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਲਨਿ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥ ਪਾਝੋ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੇਰਾ ॥

ਚਾਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਵੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਅਤਨਿ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁਨਾ.

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੇਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੇ ਹੀ ਥੇਰਾ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਪੁਪੰਚ ਸੁਖਾਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਪਰਿਗਠਨਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁਨਾਘੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਓਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦੁਘੋ ਲੋਕੁੰਡਾਨੇ ਐਵਨੀਪੁਰੁਗਾ ਸਰਿਘੋਵੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜਾਤ ਬਹੇਰਾ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਡਿਨਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਵਲੁ, ਨੇਨੁ ਐਨੰ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਡੁ ਨੁੰਡਿ ਰੁਕੁੰਚਬਠਾਨੁ.

ਆਨਦ ਸੁਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਡਗਾਨੇ, ਨੇਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਠੋ ਓਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਠਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਐਵਿਠ ਲਕੁੰਡੁ ਸਾਧਿੰਚਬਡਿੰਡਿ. ॥ 2॥ 4॥ 121॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਦਵ ਗੁਰੁవు:

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥

ఓ' నా సారథౌమ దేవుడా! విశ్వగురువు అయిన నిన్నువోను ఎలా కలుసుకోగలను?

ਕੇਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

నేను సిద్ధ-గురువును కనుగొనాలని కోరుకుంటున్నాను, ఇది దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడానికి నాకు మార్గాన్నిమాపించగల సహజశాంతి యొక్కమంచిపని.

॥1॥విరామం॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥

ਅਰਠਾਂ ਕਾਨੀ ਦੇਵੁ ਡੂ ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਊਨਾਘੁ, ਕਾਨੀ ਅਹਾਂ ਯੋਕੁ ਮੁਧਫੁਰਿ ਤੁਰਿ ਕਾਰਣਾਂਗਾ
ਗੁਰਿ ਪਿੰਚ ਲੇਮੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥

ਮਾਯਾਠੋਂ ਊਨ ਘੋਰੁ ਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰਲੋਂ ਪੁਰੰਚੰ ਮੋਠੁ ਨਿਮਗੁ ਮੋ ਊਦਿ. ਚੋਪਠੁ ਡੀ, ਊ
ਭੁਰੰਮੁਨੁ ਏਲਾ ਠੋਲਗਿੰਚਵਚੁਘੁ ॥ 1॥

ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁ ਡਾ, ਮਾਨਵ ਅਠੁ ਮੁਰਿਯੁ ਦੇਵੁ ਡੂ ਈਠੁ ਰੁ ਏਕੇ ਪੁਦਯੰਲੋਂ ਕਲਿਸਿ ਡੀਵਿਸੁ ਰੁ ਕਾਨਿ
ਵਾਰੁ ਏਕਰਿਠੋਂ ਏਕਰੁ ਸੰਭਾਪਣਲਨੁ ਚੋਯਰੁ (ਅਹਾਂ ਕਾਰਣਾਂਗਾ).

ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਸੁੰਪਦ ਲੋਕੁੰਡਾ ਈਦੁ ਈਂਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲੁ ਡਯਨੀਯੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ;
ਅ ਸੰਪਦ ਠਮਕੁ ਅੰਦੁ ਡਾਠੁਲੋਂ ਲੋਨਿ ਪੁਰੋਠੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥

ਊ ਠਰੀਰੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੋਂ ਦੇਵੁ ਡੂ ਡਾਨਿਨਿ ਡੰਠਿੰਚਾ ਡੂ ਮੁਰਿਯੁ ਡਾਨਿ ਠਾਝੰ ਚੋਵਿਨਿ
ਗੁਰੁ ਵੁਕੁ ਅਪੁੰਗਿੰਚਾ ਡੂ.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

ਨਾਮਾਨਿ ਸੁਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੋ ਵਡਾਨਿਕਿ ਅੰਠੁਲੋਨਿ ਪੁਰਯੁ ਠਾਘੁ ਚੋਸੁ ਰੁ, ਕਾਨਿ ਸਠੁ ਗੁਰੁ ਵੁ
ਡੋਠੁ ਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਡਾਨਿਨਿ ਸਾਠਿੰਚਲੋਰੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

'ਓ' ਸਠੁ ਗੁਰੁ ਵਾ, ਵਾਰੁ ਪਵਿਠੁ ਸੰਘੰਲੋਂ ਦੇਵੁ ਨਿਕਿ ਠਮਨੁ ਠਾਮੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਊਂਚੁਕੁੰਡਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਾਯਾਠੋਂ ਸੰਡੰਠਾਲੁ ਮੀ ਚੋਠੁ ਵਿਚਿ ਨੁਠੁ ਚੋਯੁ ਡਠਾਯੁ.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥

'ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਂਚੁਕੁ ਨ ਘੋਰੁ ਕਲਿਸਿ, ਦੇਵੁ ਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁ ਠੁ ਨੰਦਕਰੁ ਮੋ ਨ ਪਾਠਲਨੁ
ਪਾਠੁ ਠਾਰੁ. ਓ ਸੋਦਰਾ, ਵਾਰਿਕਿ ਮੁਰਿਯੁ ਦੇਵੁ ਨਿਕਿ ਮੁਠੁ ਠੋ ਠਾ ਲੇਦੁ. ॥ 4॥

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥

ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਨਾ ਸਾਰਘੋ ਮੁਠੋ ਨ ਦੇਵੁ ਡੂ, ਵਿਠੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਕਲੁ ਸੁਕੁੰਡਾਰੁ;

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥

ਭਗੋਲ ਅਨੰਦੰ ਪੋਂਦਿਨਪੁਠੁ, ਸੰਦੋਹੰ ਕੁੰਠੰਲੋਂ ਪੋਂਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਪੁਰਮਾਤਠੋਂ
ਕਲਿਸਿਪੋਂਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਰੋਂਡਵ ਵਿਰਾਮੰ॥ 1॥ 122॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥

ਨੋਂਨੁ ਦੋਂਵੁਨਿਠੋਂ ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਾਨਿਖੀਠਾਠੀਪੋਂਚੁਕੁਨਾਠੁ,

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯੰਨ ਕ੍ਰੁਪੰਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਦਯੰਗਲ, ਨਿਪਠੁਪੁਮੈਂਨ ਦੋਂਵੁਡੁ ਨੰਨੁਜਿਮੈਂਨ
ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਐਕਠੁ ਚੋਂਸਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥

ਓਂ ਦੋਂਵੁਡਾ, ਨੋਂਨੁ ਏਕਠੁ ਚੁੰਸਿਨਾ, ਨੋਂਨੁ ਮਿਮਠੀਕੁੰਠਰਿਗਾ ਚੁੰਸਾਨੰਨਿ ਐਪੁਠੁ ਨਾਕੁ ਪੁਰੀਗਾ
ਨੰਮਠੁੰ ਓਂਦਿ.

ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੇ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥

ਸਾਰਠਾਮੁਡੈਂਨ ਦੋਂਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾ ਮਾਟੰਨੁ ਵਿੰਟੁਨਪੁਠੁ ਨੋਂਨੁ ਏਵਰਿ ਏਦੁਟਾ ਪ੍ਰਾਠੀਚਿ
ਨਾ ਅਠੁਠੁੰਨੰਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਸੰਮਰਿਠੁਚੁਕੋਂਵਾਲੀ? ॥ 1॥

ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਲੋਂਕਬੰਠਾਲੰਨੁ ਕਠੁਰਿੰਚਾਰੁ, ਨਾ ਅੰਦੋਂਲੰਨ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨੋਂਨੁ
ਸ਼ਾਠੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿੰਨਿ ਕੰਨੁਗੋਂਨਾਠੁ.

ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥

ਏਮਿ ਝਰਗਾਲੋਂ ਅਦਿ ਝਰੁਗੁਠੁੰਦਿ; ਏ ਸੰਠੁਟੰਨ ਅਯਿਨਾ ਬਾਠੁ ਲੋਂਦਾ ਅਨੰਦਾਨਿਠੁਲਿਗਿੰਚੋਂਦਿ
ਦੋਂਵੁਨਿ ਚਿਠੁੰ ਲੋਂਕੁੰਡਾ ਝਰੁਗੁਠੁੰਦਾ?॥ 2॥

ਖੰਡ ਬੁਠਮੰਡ ਕਾ ਏਕੇ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥

ਠੁਰੰਮ ਏਯੁਕ੍ਰਮੁਸੁਗੁੰਨੁ ਠੋਂਲਗਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਨਿਠੁੰਡਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਰ ਵਠੁਠੁਲਕੁ
ਮਠੁਠੁ ਐਚੋਂਠੀ ਦੋਂਵੁਡੁ ਮਾਠੁਠੁ ਏਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਚੁੰਪਿੰਚਾਰੁ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥

ਨਾਮੰ, ਲੋਂਕ ਨਿਠੀ ਪੁੰਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵੰਸਿੰਨੁੰਦਿ; ਦਾਨਿ ਅਨੋਂਠੁਠੁੰਲੋਂ ਬਯੁਟ ਠਿਰਗਾਲਿਠੁ
ਅਵੰਸਰੰ ਲੋਂਦਾ? ॥ 3॥

ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥

ਬੰਗਾਰੰ ਵਿਵਿਧ ਨਮੂਨਾਨਾਨੁਗਾ ਰੂਪਾਂਦਿੰਚਬਡਿੰਨਲੈ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵਿਵਿਧ
ਸੁਖਿਲੋਕੀ ਵਸ਼ੀਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੇਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥

"ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਸੰਦੋਹਾਨਿਘੋਰਦ੍ਰਿਲੀ, ਨਾ ਅਤਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸਾਡੁ" ਅਨਿ ਨਾਨਕ
ਅਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 2॥ 123॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥

ਕਾਲੰ ਗਡਿਚੋ ਕੋਠੀ, ਮਿਗਿਲਿੰਨ ਜੀਵਿਤ ਕਾਲੰ ਤਗੁਠਾਨੋ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿੰਸਿ ਏਕਠ ਊਂਨਠੋਸ਼ਾਠੀਪੁਰਿੰਪਠਿੰਚੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਊ ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਵਿਨੁ! ਏਪੁਠੁ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਮਨਿ ਨੋਨੁ ਮਿਮਠੀ
ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ (ਦੋਵੁਠੀ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ).

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ਊ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੋਰੋ ਮੁੰਦੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ
ਮੀਰੁ ਏਕਪੈ ਸਾੰਤਿਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚਵਚੁ॥ 1॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦੁਰਾਠਪੁ ਠ੍ਰਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿੰਦਿ. ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਨ ਦੋਵਿਕ ਜ਼ਾਨੁਲੁ
ਮਾਠ੍ਰਮੋ ਘੋਰਮੋਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਊਡੁਠਾਰੁ.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮ ਸਾਰਾਨਿਠਾਗਡਾਨਿਕੀ (ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਨਿਦ੍ਰ ਨੁੰਡੀ) ਮੋਲੋਠ੍ਰਠ੍ਰਠੀ ਦੋਵੁਨਿ
ਅਨਿਰਠ੍ਰਨੀਯਮੋਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਠੋਲੁਸੁ.॥ 2॥

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਵਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਮੀਰੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਿਠਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੋ ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ. ਗੁਰੁਵੁ
ਦਯਵਲਨੋ ਦੋਵੁਡੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਾਡੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

ਮੈਂ ਅੰਤ:ਕੰਤੰਲੋਂ ਦੋਵੁਨੀ ਛੁਨਿਕਿਨੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਸੁਲਭੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ, ਮੈਰੁ ਮਲੀਝਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਕੁ ਪੰਪਿੰਚਬਡਰੁ. ॥3॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ ਯੋਕ੍ਕੁਅੰਤਰਠ ਠੇਲੀਸਿਨ ਮਰਿਯੁ ਸਰਠ੍ਰੋਵਲੇ ਛੁਨ੍ਰੁਘ੍ਰਿਕਰ੍ਰ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਯੋਕ੍ਕੁਕੋ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰ੍ਰਠੀ.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ਮੇ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥

ਨਾਨਕ, ਮੈਂ ਵਿਨਯਭਕ੍ਕੁਡੁ ਓ ਸੰਠੋਪੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁਨੇ; ਨਨੁਸ਼ਾਧੁਵੁਲਕੁ ਅਠ੍ਰੁਠ ਵਿਨਯਪ੍ਰਾਰਠ੍ਰੁਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਚੇਯੰਡੀ. ॥ 4॥ 3॥ 124॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਠੰਡੀ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਠ੍ਰੁਕ੍ਕਿੰਚੰਡੀ (ਨਾ ਦੁਘ੍ਰੁ ਪੇਰੰਲ ਨੁੰਡੀ).

ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪਨਿਕਿਰਾਨਿਵਾਡੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਸਧੁਠਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਛੁਨਾਘੁ; ਅਨਿਠੁਧੁਠਾਲੁ ਮੈ ਆਠ੍ਰੁਠਮੇ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਰਕ੍ਕੁਕ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਨੁਠ੍ਰੁਕ੍ਕਿੰਚੰਚੁ; ਨੇਨੁ ਕੇਵਲੰ ਓਕਡੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਠ੍ਰੁਠ ਦੋੰਗਲੁ ਐਦੁ ਰੇਠ੍ਰੁ ਸੰਘ੍ਰੁਠੋ ਛੁਨਾਘੁ.

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਮੈਂ ਅਠ੍ਰੁਠਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਓ ਠ੍ਰੁਠੁਵੁਲੁ ਚਾਲਾ ਐਬਠ੍ਰੁਠੀ ਪਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੰਗਾ ਪਿੰਸਿਨ੍ਰਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥

ఓ దేవుడా, నేను అలసిపోయాను, నా దుర్గుణాలను వదిలించుకోవడానికి వివిధ మార్గాలను ప్రయత్నిస్తున్నాను కాని ఈ చెడులు నాపై తమ పట్టును సడలించవు.

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥

ఈ దుర్గుణాలను సాధువుల సాంగత్యంలో ఉంచటం దాట్లా పాతుకు చేయవచ్చని నేను వినాను మరియు నేను వారి ఆశ్రయానిష్ఠులను|| 2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥

వారి దయతో, సాధువులు ననుక్షలుసుకునాను మరియు వారు ననుక్షుదారుతో ఆశీరధించారు.

ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥

ఈ దుర్గుణాల నుండి ఒక నిర్భ్రామంగా చేసే మంత్రానిష్ఠాధు-గురువు నాకు ఇచ్చారు మరియు నేను నా జీవితంలో నామం పై ధాన్యం చేసాను. || 3||

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥

నేను ఇప్పుడు గురువు యొక్క శాంతినిచ్చే శోధనల దాట్లా ఆ భయంకరమైన దుష్టులను జయించాను.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥

నానక్ ఇలా అనాను, "నా మనసు వైవిధ్య జ్ఞానంతో ప్రకాశించింది మరియు ఏ దుష్ట కోరిక ననుభూధించలేని ఉన్నత స్థితిని నేను పొందాను." || 4|| 4|| 125||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే శాశ్వత సారథ్థామ రాజు.

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఎల్లప్పుడూ మిమల్ని ధాన్యించేవారు, నిర్భ్రుంగా మారతారు మరియు దేనికి భయపడరు. || 1|| పాజ్||

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੇ ॥

ਕੌਨਿਊਟੀਲੋਂ ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋਂ ਵੱਖਮਵਗਾ, ਮਰਿਕੌਨਿਊਟੀਲੋਂ ਮੀਰੁ ਅਠਚਿਵੇਂਤਕੁ
ਗੁਰਵੁਤੁਨਾਰੁ.

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੇ ॥੧॥

ਏਕ ਵੱਖੀਲੋਂ, ਮੀਰੰਦਰੁ ਸ਼ਕਤਿਵੰਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਕ ਵੱਖੀਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ
ਠਨਾਰੁ. ॥ 1॥

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏਕ ਵੱਖੀਲੋਂ ਮੀਰੁ ਨੇਰੁਫੁਨਘੋਂਧਕੁਡੀਲਾ ਠਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮਰੋਕ ਵੱਖੀਲੋਂ, ਮੀਰੁ
ਮੂਰਠੁਡੀਲਾ ਵਫ਼ਹਾਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਲਿ ਕਛੁ ਨ ਲੋਤਾ ॥੨॥

ਏਕ ਵੱਖੀਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਕ ਦਾਨਿਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਏਮੀ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਰੁ. ॥2॥

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੇ ਜਾਨੈ ॥

ਪੈਦ ਚੋਕਛੋਂਲੁਬੋਂਮਘਮਿ ਚੋਯਗਲਦੁ? ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਂਲੁਬੋਂਮਘਾਟਕੁ ਈਦੰਠਾ
ਠੇਲੁਸੁ.

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏ ਪਾਠੁਨੁ ਕੇਂਟਾਯਿੰਚਿਨਾ, ਕੀਲੁਬੋਂਮਘਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਆਡੁਠੁੰਦਿ. ॥3॥

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲੋਕਛੋਂਨਿਘਿਭਿਨਛਾਠੁਲ ਜੀਵੁਲਨੁ ਰੁਪੋਂਦਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੋ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਠੀ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੇ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਸਰੀਰੰਠੋਂ ਠੰਟਾਠੋਂ ਆ ਆਠਮਿਵਸਿੰਚਾਲਿਛੁੰਟੁੰਦਿ; ਏ ਪੈਦ ਆਠਮਿ
ਚੋਯਗਲਦੁ? ॥ 4॥

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥

ਏ ਵਿਸ਼ਾਘਿਠੁਠਿੰਚਿਨ ਵੱਖੀਕੀ ਦਾਨਿ ਪਨਿ ਰਹਾਸਠੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥

ਅਨੰਤੁਛਾਨ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨ ਚੋਸਿਨ ਪਨੁਲ ਵਿਲੁਵ ਠੇਲੁਸੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ
ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 5॥ 5॥ 126॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੁਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਯਨੰਦਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁੰਡਿ.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੁਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਮੂਰਖੁਡਾ ਮਰਿਯੁ ਵੇਰਿ ਵਝੀ ਮੀਰੁ ਆਕੁਪਚਝਚਿਝ ਬਯਝਝੋ ਨਿਮਗਝੈਨ
ਜੰਤੁਵੁਲਾਗਾ ਓ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਚਿਕੁਝੁਨਾਠੁ. |1॥ ਪਾਝੋ॥

ਜੇ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ਸੇ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੁਆ ॥

ਓ' ਮਨਿਸ਼ਿ, ਮੀਰੁ ਮਰਠਨੰ ਤਰੁਵਾਤ ਮੀਕੁ ਪੁਯੋਜਨੰ ਚੋਕੂਰੁਝੋਂਦਨਿ ਮੀਰੁ
ਅਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਦਾਨਿਲੋ ਕੋਂਤ ਭਾਗੰ ਕੂਡਾ ਮੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਓਂਡਦੁ.

ਨਾਰੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੁਆ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਓਮੀ ਲੋਕੁੰਡਾ ਵਚਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਓਮੀ ਲੋਕੁੰਡਾ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ;
ਮੀਰੁ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਚਨਿਝੋਯਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕੁਰਾਲਲੋ
ਤਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੁਆ ॥

ਕੁਸੁਮ ਪੁਵੁਝੁਠੀ ਠਾਠਾਠੀਕ ਸਝਾਵੰ ਕਲਿਗਿਨ ਪੁਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਮੀਰੁ
ਨਿਮਗਝੈ ਓਨਾਠੁ.

ਛੀਜਤ ਡੇਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੇ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੇ ਕਛੁਆ ॥੨॥

ਪੁਰਿ ਰੋਜੁ ਗਡਿਚੋ ਕੋਠੀ, ਮਿਗਿਲਿਨ ਝੀਵਿਠ ਕਾਲੰ ਤਗੁਠੋਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੀ ਆਠਝੁ
ਨਿਜਮੁਝੈਨ ਵਿਲੁਵ ਕਲਿਗਿਨ ਪਨਿਨਿ ਚੋਯਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੇ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੁਆ ॥

ਮੀ ਲੋਕਕਰਲੁਨੁ ਨਿਰਠੁੰਚਿ, ਮੀਰੁ ਵੁਧੁਲਯਾਠੁ; ਮੀ ਸਠੁੰ ਮਿਮਠੀਝੁਝੁਲੰ ਚੋਝੋਂਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਝਰੀਰੰ ਬਲਪੀਨੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥

ఓ' సద్గుణాల నిధి మరియు శాంతి ప్రదాత, నేను మీ అదుఱ్ఱమైన పనులను వివరించలేను.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥

ఓ అనంతమైన, అర్థం కాని, శాశ్వతమైన దేవుడా, పరిపూర్ణ గురువు దాఱ్ఱా మాత్రమే మీరు సాకారం లభిస్తుంది. || 2||

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

నేను నా అహంనిష్ఠారద్రోలినపట్టి నుండి, గురువు నా సందేహాలను మరియు భయాలను నిరూఱించాడు మరియు నాకు నీతివంతమైన జీవితాన్ని ఆశీరఱ్ఱించాడు.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਚੁਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో గురువుని ఆశీరఱ్ఱించబడిన దృశాఱ్ఱిమాసి, జనన మరణాల భయం అదృశమైపోయింది. || 3||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥

నేను గురువు బోధనలను చాలా వినయంగా అనుసరిస్తాను మరియు ఎపట్టికీ గురువుకు అంకితం చేస్తాను.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥

ఓ నానక్, గురుకృప దాఱ్ఱానే ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని ఱాటవచుఱ్ఱురియు దేవునితో కలయికను సాధించవచ్చు|| 4|| 7|| 128||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੇਹੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీ అందాన్నిమాసి ప్రపంచం మొత్తం ఆకర్షితమైంది; మీ దయ లేకుండా, ఎవరూ మిమఱ్ఱిఱుంతోపపెట్టలేరు.

ਤੇਰੇ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ అందమైన రూపాన్నిమాస్తూ, అందరూ ప్రవేశిస్తున్నారు. ||1|| ||విరామం||

ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੁਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

ਪਰਲੋਕ ਸਠਲੋ, ਕੀਂਦਠੀ ਪ੍ਰਾਣਾਣਾਣੋ, ਭੁਮੀਭ, ਗੋਲਾਕੀਠੁ ਅੰਤਠੀਲੋ ਦੇਵੁਡੁ
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਡੁ.

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਚੇਤੁਲੁ ਜੋਡਿੰਚਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਮੀ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ
ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਪਾਪੁਲਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁਲੁਗਾ ਚੇਸੇਵਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਨਿਪਠੁਠੁੰਗਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ
ਊੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਷ਾੰਤਿਨਿ ਪ੍ਰਦਾਨੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਭਕੁਲ ਕੋਸੰ, ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨੰ, ਧਾਠੁੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਮ ਅੰਦਿੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥8॥ 129॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਲ੍ਹਿਸ਼ਾਕਾਰੰ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੰਡੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏਮਿ ਜਰਿਗਿਨਾ, ਐਦੰਠਾ ਮੀ ਪਨੇ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਚਾਲਾ ਜੀਵਿਠਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਚਾਲਾ ਬਾਧਪਠਾਨੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਸਾਰਠਾ ਮਦੇਵਾ, ਨੀ ਕ੍ਰੁਪਵਲਨ ਨੇਨੁ ਊ ਮਾਨਵ ਷ਰੀਰਮੁਨੁ ਪੋੰਦਾਨੁ; ਦਯਚੇਸਿ
ਨਨੁ ਷ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਠਦਾਠਾ ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗਹਿੰਚੰਗਲਨੁ. ॥ 1॥

ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥

ਐਯੰਨ ਸੰਕਲਾਠੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲਿਗਿੰਚੇਦੀ ਨੋਰਵੇਰਿੰਦੀ; ਮਰੋਵਰੁ ਏਮੀ ਚੇਯਲੇਰੁ.

ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ ਸੁਤਾ ॥੨॥

ਮਾਯ ਭ੍ਰਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਮਾਨਵੁਡੁ ਮੀ ਸੰਕਲਭੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦਾਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਠੇਲੀਯਦੁ. ॥ 2॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਪੇਮ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮ੍ਰੈਨ ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿਨੰਡੀ.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਨਿਸਘੋਯੰਗਾ ਠਨਾਘੁ; ਦਯਚੇਸੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁ
ਕਾਪਾਡੀ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਦੁਪ੍ਰਿਠੇ ਮੀਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੀਨ ਵਾਰੁ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘਮਧੁਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆ
ਪਨੀ ਚੇਸਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕੁਪਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ, ਨਾਨਕ ਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁ ਸੇਵਠੇ
ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ; ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਂਤਿ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 9॥ 130॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਵਾਠੀਕੀ ਨਨੁ ਘੁੰਕਿੰਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ,

ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠੁਮ ਵਕੁੜੇਕ ਮਧੁਠੁਗਾ ਭਾਵਿਸੁਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੇ ਨਿੰਡੀਨ ਭਕੁਲ ਮਹਿਮਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯੁਲੇਮੁ.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥

ਵਾਰੀ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਠਾਕੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ਵਾਰਿਲਾੰਠੀ
ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਲੁ ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਦ੍ਰੁਸ਼ੀ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠਪਡੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਭਕਠਕੁ ਵਚਾਰੁ.

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੇ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥

ਤਮੁ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕ੍ਰੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ਏਦੁਤੁਨ੍ਨਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਦਾਠੀ; ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋ ਅਨਿਕ੍ਰੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯਿ. ॥ 2॥

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕ੍ਤੁਲ ਸਾੰਗਤ੍ਰੁਲੋ ਨੇਨੁ ਏਪ੍ਰਾਠਗਿਪੋਤੁਨਾਘੁ; ਨੇਨੁ ਵਾਰਿਨੀ ਅਤ੍ਰੁਠ
ਵਿਨਯੰਤੋ ਸਮੀਪਿਸੁਨ੍ਨਪ੍ਰੁਠੁ ਨੇਨੁ ਪੁਨਰੁਝੀਵੰ ਪੋੰਦੁਤਾਨੁ.

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੀਦ ਦਯੰਨੁ ਚੁਪੁਮੁ, ਆਪੁਨ ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਮੁਗਾ ਮੀ ਭਕ੍ਤੁਲ ਨੁੰਡੀ
ਬੋਧਲੰਨੁ ਵੇਦਕੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਨੀੰਚਵਚੁ॥ 3॥

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥

ਸਾਮ੍ਰਾਜ੍ਯ, ਯੁਵਤ ਮਰਿਯੁ ਵਯੰਸੁਠੋ ਸਹਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨੀ ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਤਰਿਗਿਪੋਤੁੰਦੀ;

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਨਿਪ੍ਰੁਠੁਮੁਨੇਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਵਪਠੀਕੀ ਕੋਠੁਦੀ. ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਵਪ੍ਰੁਠੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚੇ ਸੰਪਦ ਭਦੀ.॥ 4॥ 10॥ 131॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥

ਨੇਨੁ ਗੁਰੂਵ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਨਿਓ ਸਰੈਨ ਕਲਯਿਕ ਮਾਰਾਨਿਨੋਰੁਖੁਨਾਘੁ.

ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵ ਗਾਰੀ ਮਾਟ ਨਾਕੁ ਅਦਿ ਅਰਠਮਯੋਝਾ ਚੇਸਿੰਦਿ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਨਿਪੁਪਚੰਦਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਪ੍ਰਾਣਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਕੁੰਠੰ ਸ਼੍ਰਦ੍ਧਾਞਲੀ ਘੁਟਿੰਚਾਨੁ.

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥

ਗੁਰੂਬੋਧਲਨੁ ਨਾ ਚੇਵਿਰਿੰਗੁਲੁਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿ, ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਠੀ ਨਾ
ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਾਨੁ. ॥ 1॥

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥

ਐਦੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਅਹੰ, ਦੁਰਾਸ਼ ਮੋਦਲੈਨਵਿ) ਐਦੁਗੁਰੁ ਸਿਖੁਲਾ
ਕਲਿਸਿਘੋਯਾਯਿ, ਨੇਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁਘੋਯੰਤ੍ਰਣਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵਚਾਘੁ.

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੇਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥

ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਸ਼ਦਿ ਅਧਾਠੁਕੁਲੁ ਨਾ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁਘੋਯੰਕੁਞੁਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਯਿ ਕਾਬਠੀ, ਨੇਨੁ ਨਿਪਠੁਘੁਮੈਨ ਯੋਗਿਨਿ ਅਯਾਘੁ. ॥ 2॥

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਸੰਦੇਹੰਨਿਠਾਲ੍ਪਿਠੁਞੁ ਬੂਡਿਦਨੁ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਾਸਾਨੁ. ਐਘੁਠੁ ਨਾ ਮਾਰੰ
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਠੀ ਚੂਡਟਮੇ.

ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੇ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਵਿਧਿਲੋ ਵ੍ਰਾਸਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਨੁ ਨਾ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਆਧਾਠੁਕੁ ਆਹਾਰੰਗਾ ਨੇਨੁ
ਭਾਵਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥

ਯੋਗੀ ਕੌਮੁਕੁਵਾਯਿਚਿਨਲੁ ਨੋਨੁ ਨਿਰಂತਰੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਖੁ. ਦਾਨਿ ਫਲਿਤੰਗਾ, ਭਯੰ ਲੇਨਿ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਤ ਫਿਤਿਲੋ ਨਨੁਕੋਨੁ ਸੁਪਿੰਚੁਕੁਨਾਖੁ.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਤੋਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਨੁਠਾਲਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਨਾ ਸਿਬਠੁਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰਪੈ ਓ ਧਾਠੰ ਨਾ ਮਨਸੁਕੁ ਸੰਠੋ੟ਕਰੰ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ.॥ 4॥

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਗੋ੟ਦੁ੟ਠੰ ਵਲੁ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਭੁੰਠਾਲਨੁ ਕੁਤਿਰਿੰਚੈ ਅਟੁਵੰਠੀ ਯੋਗਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੋ੟ਚੁ

ਸੇਵਾ ਪੁਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੁਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥

ਨਾਨਕੋ ਅਟੁਵੰਠੀ ਨਿ੟ਖੁਮੈਨ ਭਕੁਡਿਨਿ ਕੋਲੁਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਠਿਸੁਾਡੁ (ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡਿਨਿ ਧਾਠੰਚਡੰ ਦਾਠਾ).॥ 5॥ 11॥ 132॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਨੁਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥

ੳ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਲਾਰਾ, ਵਿਨੰਡੀ! ਨਾਮੰ ਸਾਠਿਲੇਨਿ ਅੰਦਮੈਨ ਨਿਠਿ. ਕਾਬਠੀ, ਮਨਮੰਦਰੰ ਸੁੰਮਠੋ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੀਦੁਆਂ.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸੁੰਕੇਠੰਠੋ ਆੰਰਠਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ ਚਕੁਰੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠਾਕਠੁ ਸੁਕਾਸ਼ਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ ਅਞਾਨੰ ਯੋਕੁਠੀਕਠੀ ਹੁਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿ੟ਠੁੰਦਿ.

ਭੁਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ਼ਾਸਾ ॥੧॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੰਠੁੰਪੈ ਪੁਾਰੀ ਵਿਸ਼ਾਸੁਾਨਿੳੋਚੁਕੁਨੁਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਾਯ ਅਨੈ ਠੁ੟ਮਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਡਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੁ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠ ਓਡ ਲਾੰਟੀਦੀ. ਦਾਨੀਲੋ ਚੇਰਿਨ ਵਝੀ ਭਯੰਕਰਮੁਨੈ ਸੁਪਚ ਸਮੁਦਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਦਾਟਾਡੁ.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋ ਵਝੀ, ਅਤਨੀ ਕੋਰਿਕਲਨੀ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਟਾਡੁ.॥2॥

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ॥

ਨਾਮ ਨਿਧਿਨੀ ਪੋਂਦਿਨ ਭਕੁਲੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰਾਲਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਮੰਚੀਗਾ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮ ਨਿਧਿਨੀ ਤਨ ਆਝੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਝਸੁਟਾਡੁ. ॥ 3॥ 12॥ 133॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੇਰੇ ਮੇਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਨੁਕੁਰੁਣਿੰਚੰਡੀ. ਨੇਨੁ ਨਿਸੁਘੋਯੰਗਾ ਓਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੁਟੁਨਾਘੁ.

ਅੰਧ ਕ੍ਰੁਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੁ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦਯਚੇਸੀ ਨਨੁਪੁਪਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਲੋਤ੍ਰੇਨ ਚੀਕਟੀ ਬਾਵੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯਟਕੁ ਲਾਗੰਡੀ. ਓ ਰਕਮੁਨੈ ਨਾ ਝਾਨੰ ਸਹੋਯੰ ਚੇਯਦੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥

ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨੀਕੀ ਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਠੰ. ਮੀਰੁ ਤਪੁਪਵਰੁ ਝਵਨੀਚੇਯਗਲ ਸਮਰੁਠੁ ਕਾਦੁ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੇਰੀ ॥੧॥

ਮੀ ਸਕੁਲੁ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ. ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ (ਮੁਨੁਪਟੀ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ) ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.॥1॥

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੇਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, నీ భక్తుల ప్రేమతో మీరు నిండి ఉన్నారు; ఆధ్యాత్మికంగా, మీరు ఎల్లప్పుడూ మీ భక్తులతో కలిసి ఉంటారు.

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మీ భక్తుడు నామం కోసం ఆరాటపడతాడు, మీ ఆశీర్వాదించబడిన దృశ్య, కోకిల పక్షి చంద్రుడిని చూడాలని కోరుతుంది. ॥ 2॥

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥

దేవునికి, ఆయన సాధువులకు మధ్యతేడా లేదు, కానీ అటువంటి అంకితభావం కలిగిన వక్త్రీ లక్షలాది మందిలో ఒకరు మాత్రమే.

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥

దేవునిచే ప్రకాశించబడిన వాడు ఎల్లప్పుడూ తన పాటలను పాడతాడు. ॥ 3॥

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਉਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు శక్తిమంతులు, అనంతులు, ఉన్నతమైనవారు, శాంతిని, జీవమధతును ఇచ్చేవారు.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి నానక్ పై దయను చూపండి, అతను ఎల్లప్పుడూ సాధువుల సాంగత్యంలో ఉంటాడు. ॥ 4॥ 13॥ 134॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥

ਓ' ਸਾਧੁ-ਗੁਰੂਵਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੇ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਸਰਘਾਘੀ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਅਂਡਗਾ ਨਿਲਿਚਿ, ਨਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪ੍ਰਯਾਣੰ, ਮੀਠੋ ਕਲਯਿਕ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਨਨੁਖਡੀਪਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ਓ' ਅਨਿਘੋਠਾ ਤਿਰਿਗੇ ਸੁਘੋਕਰੁ, ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀ ਰਹਾਸਠੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥

ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਨਿਸਘੋਯੁਲਨੁ ਮੀ ਰਕੁਣਲੋ ਊਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੀਤਿਨਿ ਪੇਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਪਠੁਘਮੈਨ ਨਾਮੰ ਅਨੇਦੀ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਦਾਟਡਾਨਿਕੀ ਓਡ. ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਦਿ ਏਲਾਗੋ ਠੇਲੁਸੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥

ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੁਾਪਿਸੁ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ ਊਚੇ ਵਾਰੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੰਦਰੁਾ ਚਕੁਵੰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਈਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਈਕਪੈ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਨਾਠੁ.

ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁ, ਮਰਣੰ ਠਰੁਵਾਠ ਕੂਡਾ ਨਾਠੋ ਪਾਟੁ ਵੇਘੋਘਾਮੰ ਯੋਕੁਨਿਠਿਨਿ ਨਨੁਖੁਠੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੈ ॥

ਨੇਂਨੁ ਸਦ੍ਘੁਣਰਹਿਤੁਡਨੈ ਯੁੰਡਨੁ, ਝਾਨਮੁਠੋ ਨਨੁਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ ਕਾਬਠੀ ਨੇਂਨੁ
ਦੇਂਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਦੁਵੁਤਾਨੁ, ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਠੁਮੈਨ ਭਕੁਠੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ
ਚੇਂਸੁਕੁੰਟੁੰਟਾਨੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ ਦੇਂਵੁਡੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਸਤਿਸ਼ਯੁਮੁਨੈ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਵੇਂਡੀ
ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. || 4|| 14|| 135||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਪੈ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਐਪੁਠੁ
ਸਮਾਨਸੁਠਿਠੀਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯਾਨੁ.

ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਿਵਲੁਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਕਰੁਣਗਾ ਮਾਰਾਡੁ. ||1|| ||ਵਿਰਾਮੰ||

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੇ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਮਾਯ ਏਕੁਠੁ ਆਚੁਠੁ ਕੁਠਿਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਖੁਮੀ
ਵਿਨਯਭਕੁਠੁਡੀਨੀ ਚੇਂਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਖੁਮੰ ਚਦਵਟੰ ਦਾਠੁ ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੇਵਕੁ
ਨਨੁਕੁਠੁਕੁਠੀਗਾ ਚੇਂਸਾਡੁ.

ਏਕ ਨਾਮ ਕੇ ਥੀਓ ਪੁਜਾਰੀ ਮੇ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਕੁ ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨੀ ਚੁਪਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਅਤਨੀ
ਆਰਾਠਨਕੁਠੁਗਾ ਮਾਰਾਨੁ. || 1||

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਿਵਲੁਝਾਨੰਠੋ ਨਾ ਮਨਸੁਪੁਕਾਸ਼ਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਪੁਠਿਚੋਟਾ ਦਿਵਲੁਠੁ ਵਾਠੁ
ਚੇਂਦਡਾਨਿਖੁਨੇਂਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਨੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਥੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥

ਨਾਮੰ ਏਕੁਠੁ ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੁਠਾਗਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾ ਮਨਸੁਪੁਠੁਯੁ ਨੁੰਡੀ
ਬਠੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਂਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ. || 2||

ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥

ਗੁਰੁ ਆਝੁ ਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁ ਨੁ, ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੁ:ਖਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮੂਲਾਨਿਸ਼ੁਰੀਗਾ ਨਿਰੁਲੀਂਚਾਨੁ.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮੀਦ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਤੋਸ਼ਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਆਯਨ ਤਨ ਅੰਦਮੈਨ ਰੂਪਾਨਿਸ਼ਾਕੁ
ਵੇਲੁਡੀਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥

ਏਦੀ ਰਾਦੁ ਮਰਿਯੁ ਏਮੀ ਵੇਲੁਠੁ (ਅਠਪੁਠੁਦੁ ਲੇਦਾ ਚਨਿਪੋਦੁ); ਈਦੰਤਾ
ਸਾਰਠੁਮੁਡੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਸੁਨੁਸ਼ਾਟਕੰ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥

ਨਾਨਕੰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ;
ਭਕੁਲੁ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਠਾਰਮੁਗਾ ਨਿਲੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 4॥ 15॥ 136॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿ ਮਠੁਠੁਨੁ
ਕੋਰੰਡੀ.

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਨ੍ਰੀਖੁੰਡਾਲਨੁ ਸੁਠਾਪਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਠਾਨ੍ਰੀਂਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਨਯੁ ਭਕੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਠੁਕੁਠੇਲੀਵਿਠੇਟਲਨੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁੰਡੀ.
ਆਯਨ ਆਝੁਨੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਜੇ ਪੁਠੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ ਆਨੰਦੰਠੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਡੀ; ਓਦਾਰੁਠੁਠੋਨੁ ਬਾਠਲੋਨੁ
ਆਯਨਨੁ ਠਾਨ੍ਰੀਂਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥

ਸ੍ਰੋਢਿਕਰ੍ਤ ਫਕੜ੍ਤ ਣੰ ਆਲਸ੍ਰ ਚੈਯਕੁੰਡਾਨੈ ਲਕ੍ਤਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਪਾਪੁਲਨੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ
ਨੁੰਡਿ ਰਕ੍ਤਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਾਤਿਕ੍ਤੁਲ ਬਾਧਲਨੁ, ਦੁਃਖਾਨਿਹਾਸਨੰ ਚੈਸ੍ਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸੰਤੋਪਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫ੍ਰਿਸ੍ਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸਭ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥

ਦੈਵੁਡਾ, ਤਲ੍ਲਿ ਮਰਿਯੁ ਤੰਡ੍ਰਿ ਵੰਠੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਝੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮ੍ਰੈਨ
ਮਰਿਯੁ ਮਧ੍ਰੁਤੁਦਾਰਿ.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥

ਸ੍ਰੋਢਿਕਰ੍ਤ ਯੋਕ੍ਸ਼ੰਪਦ ਨਾਮੰ ਵਿਲੁਵੈਨ ਬਹੁਮਤਿ ਯੋਕ੍ਸ਼ੰਚੁਲਤੋ ਨਿੰਡਿ ਊੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਈੰਤ ਊੰਦਾਰੰਗਾ ਈੰਚੈਠ੍ਰਿਪੁਠ੍ਰੁ ਁਨਠ੍ਰੁ ਆ ਤਗ੍ਰਦੁ. ॥3॥

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥

ਓ ਦੈਵੁਡਾ, ਊੰ ਬਿਚਗ੍ਰਾਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਨਾਮੰ ਕੋਸੰ ਵੈਡੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥

ਵਿਨਯਸ੍ਰੁਠੈਨ ਭਕ੍ਤੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਕੂਡਾ ਦੈਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠ੍ਰੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਨੁੰਡਿ
ਁਵਰੁ ਖਾਲ੍ਹੈ ਚੈਤੁਲਤੋ ਵੋਯਠੁ. ॥ 4॥ 16॥ 137॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడా. సత్యగురువు కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డవాడా:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ ਪూర్వీఁదవ గురువు:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

నీ హృదయం నుండి దేవుణ్ణి ఎనఱ్ఱూ విడిచిపెట్టవద్దు.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను ఇకఱ్ఱ మరియు ఇకపై అనిశ్చాకరాఱ్ఱ ప్రదాత మరియు అతను అందరికీ ప్రియమైనవాడు. || 1|| విరామం||

ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥

నామానిఱ్ఱాఱ్ఱిస్తే, దేవుడు తన సమసఱ్ఱను క్షణంలో తొలగిస్తాడు.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥

దేవుడు మాయ కోసం కోరికల అగిఱ్ఱి ఆరుఱ్ఱాడు. కాబఱ్ఱి ఆయన ఆశ్రయంలో ఓదారుఱ్ఱిచేఱ్ఱల్లదనం, శాంతి, ప్రశాంతత ఉంటాయి. || 1||

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥

దేవుడు గరఱ్ఱలోని నరకపు గుంట నుండి మనలిఱ్ఱక్షించి, దుఱ్ఱణాల భయానక ప్రపంచ సముద్రం మీదుగా మనలిఱ్ఱీసుకువెళతాడు.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥

దేవుని నామానిఱ్ఱాఱ్ఱించినపుఱ్ఱు ఆయన మరణభయానిఱ్ఱొలగిస్తాడు. || 2||

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

అనిఱ్ఱ్ఱోఱ్ఱా తిరిగే దేవుడు పరిపూఱ్ఱుడు, సరోఱ్ఱఱ్ఱుడు, అఱ్ఱం చేసుకోలేనివాడు మరియు అనంతమైనవాడు.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੁਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥

ಆಯನ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಟಂ ದಾಠ್ರಾ, ಶಾಂತಿ ಸಮುದ್ರಂಪై ಧಾಠ್ರಂ ಚೆಯಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಒಕರು ಜೆವಿತ ಆಟನು ಕೊಲೊಠ್ರು. || 3||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥

ಓ' ಸದ್ಗುಣಹೀನುಲ ದಯಗಲ ವಾಡಾ, ನಾ ಮನಸುಠ್ರಾಮಂ, ಕೊಪಂ, ದುರಾಶ ಮರಿಯು ಭಾವೊದೊಠ್ರ ಅನುಬಂಧಾಲೊ ನಿಮಗಠ್ರೊ ಓಂದಿ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥

ಓ ನಾನಕ್, ನೆನು ಎಪಠ್ರಿಕೆ ಮೀಕು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸ್ತುನಾಠ್ರು. ದಯಚೆಸಿ ಮೀ ಕೃಪನು ಮಂಜಾರು ಚೆಯಂಡಿ ಮರಿಯು ಮೀ ಪೆರುತೊ ನನುಠ್ರಿರಠ್ರಿಂಚಂಡಿ. || 4|| 1|| 138||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ಶಾಠ್ರ ದೆವುಡಾ. ಸತೃಗುರುವು ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ ಗ್ರಹಿಂಚಬಠ್ರವಾಡಾ:

ਰਾਗੁ ಗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰಾಗ್ ಗೌਰੀ ਚಯತੀ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥

ದೆವುನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ಲೆಕುಂಡಾ ಶಾಂತಿ ಓಂಡದು.

ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ಸಾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਬਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಮೀರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೊ ಓನ್ನಪತೀ ಕ್ಷಣಂ ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಠ್ರಾಠ್ರಿಂಚಿ, ಓ ಅಮೂಲಠ್ರೊನ ಮಾನವ ಜೆವಿತಪು ಆಟನು ಗೆಲವಂಡಿ. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਸੁತ ಸੰਪਤਿ ਬਨಿತಾ ਬಿನೋਦ ॥

ಠಾಲಾ ಮಂದಿ ತಮ ಕುಟುಂಬಾಲು ಮರಿಯು ಸಂಪದ ಯೊಕ್ಕೃತನಂದಾಲನು ಆಸಾಠ್ರಿಂಚಿನ ತರುವಾತ ಓ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ಬಯಲುದೆರತಾರು. || 1||

ਛੇਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥

ಠಾಲಾಮಂದಿ ಠಾಲಾಮಂದಿ ದಾಠ್ರಾ ತೆಸಿವೆಯಠ್ರಾಡ್ಡಾರು. || 1||

ਚੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥

ਮੂਰ੍ਹੁਠੈਨ ਮਾਨਵੁਡੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਮੂਲਮੁਨੈਨ ਗੁਰਾਉ, ਏਨੁਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਧਿਨੀਵੈਸ਼ ਵਿਲਾਸਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਪ੍ਰਪਚੰ ਨੁੰਡੀ ਖਾਲੀ ਚੈਤੁਲਠੈ
ਬਯਲੁਦੈਰਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਚੈ ਮੁੜ ਨੰਗ ॥੨॥

ਦੀਨੀਘੋਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮੂਰ੍ਹੁਡੁ ਨਗਰੁਗਾ ਬਯਲੁਦੈਰਾਲੀ. ॥ 2॥

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੁਲਿਆ ॥

ਗਰਾਠੀਕੀ ਮੂਲਮੁਨੈਨ ਅਦੈ ਸੁਵਾਸਨ ਗਲ ਸਰੀਰੰ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਧੁਾਲੀ ਕੁਪਠਾ
ਮੁਗੁਸੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੁਲਿਆ ॥੩॥

ਓ ਸਰੀਰੰ ਧੁਾਲੀਲੋ ਦੋਰੁਡਾਨੀਕੀ ਵਸੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਚੈ ॥

ਦੈਵੁਡੁ ਮਨ ਪਕਠ ਏਪੁਠੁ ਛੰਟਾਡਨੀ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ਕਾਨੀ ਲੋਕਸੰਪਦਲ
ਮੋਹੰਠੈ, ਦੈਵੁਠੀ ਦੁਰੰਗਾ ਒ਕਡੁ ਪਰਿਗਣੀਸੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 1॥ 139॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਚੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਅਨੀਘੋਠਾ ਛੰਟਾਡੁ! ॥ 4॥ 1॥ 139॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੈਵੁਨੀ ਪੈਰੁਪੈ ਧਾਠੰ ਚੋਯਠੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਪਚੰ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਅੰਤਲਾ
ਓਦੁਗਲੰ.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੈ ਵਿਰਕੀ, ਸੰਦੋਹਪੁ ਅਲਲਠੈ ਨਿੰਡੀਨ ਪ੍ਰਪਚੰ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਘਾਟਡਾਨੀਕੀ ਒ਕ ਓਡ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥

ਕਲਿਯੁਗంలో, ਮਾਯ ਅਨੋਦਿ ਓਕ ਕਲੰਕੰ, ਐਦਿ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਅਞ੍ਞਾਨੰ ਯੋਯੁਕੁ
ਚੀਕਟਿਨਿ ਸੁਠ੍ਰਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਯੁ ਯੋਯੁਕੁਠਿਵਞ੍ਞਾਨੰ ਅਞ੍ਞਾਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਪੁਰਕਾਸ਼ਿੰਪਞੇਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥

ਮਾਯ ਯੋਯੁਕੁਠਿਪੰ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰ ਵਿਸੁਰਿੰਚਿ ਓਂਟੁੰਦਿ.

ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥

ਪੁਰਯੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਏਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਿਪੁਰਿਤ ਮਾਯ
ਨੁੰਡਿ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਰਕੁੰਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ॥ 2॥

ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥

ਮਾਯਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯਿਨ, ਦਾਨਿ ਭੁਰਮੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੇਲਿਯਦੁ,

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਕੁਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਯੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੰਦੋਹਾਨਿਮੁਰਿਯੁ ਭਯਾਨਿ
ਠੋਲਗਿਸੁੰਦੁ. ॥3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, ਏਵੁਠ੍ਰਿ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਕੁਠ੍ਰਿ,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥

ਪੁਰਿ ਓਕਠ੍ਰਿ ਪੁਰਦਯੰਲੋ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਚੁਸੁੰਦੁ ਅਨਿ. ॥ 4॥ 2॥ 140॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ:

ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥

ਓ ਏਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਨਾ ਮੁਠੁਠੁ.

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਗਾਰਿ ਦਯਠੋ ਮੀ ਭਕੁਠ੍ਰਿ ਓਰਾਠੁਨਨੁ ਨੇਨੁ ਨਿਰਠ੍ਰਿਸੁੰਦੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਵਿਨਯਭਕ੍ਤੁਲੁ ਧਨੁਲੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥ 141॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾਗਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਨਾਮੰ ਐਕਠ ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ ਮੀ ਏਕੈਕ ਨਿਯਮੈਨ ਬਲੰ.

ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਪੈ ਧਾਠੰ ਤਪ੍ਰਮੁਰੈਦੈਨਾ ਚੈਯਡੰ ਆਧਾਠੀਠ ਮਰਠੰ ਯੋਕਠਯਾਨਿਠਲੀਗਿ
ਠੰਟੁੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

ਨਾਮ ਪੈ ਧਾਠੰ ਤਪ੍ਰਮੁਰੈ ਪ੍ਰਯਤਠਮੂਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੈਡੁ.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

ਗੋਪ੍ਰਦੁਠੰ ਦਾਠਾਨੈ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥

ਠ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਗੋਪ੍ਰਠਾਨੰ ਦਾਠਾ ਏਕਰੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਵਚੁ

ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਆ ਠਰਾਠ ਅਠਨੀਕੀ ਕੋਂਚੋਂ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਯੋਠਨੰ ਲਠਿੰਚਦੁ. ॥ 2॥

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥

ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲਨੀ ਚੈਯਡੰ,

ਗਿਰੁ ਬਾਲੁ ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥

ਅਦੀ ਵਠੰ. ਐਦੀ ਐਸੁਕਲੋ ਕੋਂਟਲਨੁ ਨੀਰੀਠਚਡੰ ਵੰਠੀਦੀ. ॥ 3॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧਚੇਤ,

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁਮਲੋ ਨਾਮਾਨਿਖੈਕ੍ਰਿਚਿੰਚਡਮ. ॥ 4॥ 4॥ 142॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥
ਪੁਰੀ ਭਕੀਠੋ, ਨੇਨੁ ਪਦਿ ਲਕੁਲ ਰੋਲੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਅੰਕਿਤਮ ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਨਾਮੇ ਹੇ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਅਧਾਠਿਕੁ ਡੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਬਲਮ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਮ॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥
ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨੀਖੈਵੈਸੇਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੀਕੀ ਕਾਰਠਮ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥
ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨਿਮਾਨਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਡੀਵੁਲਕੁ ਮਧੁਠੁ. ॥ 1॥

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥
ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਒ਕ ਵਠੀ ਯੋਕੁਠਠਿਕਾਰਮ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਯਵਠਮ ਵੇਨੁਕ ਠਨਠੁਕੀ.

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥
ਮੀਰੁ ਏਲਾਠੀ ਨਿਵਾਠੁਲੁ ਲੈਕੁਠਡਾ ਠਨਾਠੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਮੀਰੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਠਠਿਨਿ
ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਮ ਰਖੇ ॥
ਐਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ ਮੀਰੁ ਅਠਦਰੀਕੀ ਰਕੁਕੁਡੁ,

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੇ ਲਖੇ ॥੩॥
ਕਾਨੀ ਒ਕ ਅਰੁਠੈਨ ਵਠੀ ਠ ਰਹਾਸਾਠੀਗੁਰੁਘੁ ਦਯਠੋ ਅਠਮ ਚੇਸੁਕੁਠਡਾ. ॥ 3॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਝਾਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਦਯਾਲ ਅੰਤਰਠਤ ਝਾਨੁਲੁ.

ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਨਕ ਯੋਕੁਮੁਧੁਤੁ ਮਰਿਯੁ ਬਲੰ. ॥ 4॥ 5॥ 143॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਪਠੀਕੀ ਧਾਨੀਚਾਲੀ.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖੁਮਲੋ ਊਂਡਡੰ ਦਾਠਾ, ਸੰਦੋਹੰ, ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਸੰਠੋਭਵਿੰਚਡੰ, ਭਯੰ
ਸਾਧਿੰਚਬਡਡੰ ਵੰਠੀ ਪੁਰੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰੰਠਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਨੇ ॥

ਵੇਦਾਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ, ਸ੍ਰੁਤੁਲੁ ਵੰਠੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸੁਤਕਾਲਨੀਪਕਠੀਸੁਨਾਠੁ

ਸਭ ਉਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ਸੁਨੇ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਤੁਠੁਠ ਆਠਾਠੀਠੁ ਘੋਦਾਲੋ ਊਨਾਠੁਨਿ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 1॥

ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥

ਅਨਿਖੁਦਯਾਲੁ ਵਿਸਠੁਮੰ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਠੋ ਬਾਠਪਡੁਤੁਨਾਠੁਨਿ ਠੇਲੁਸੁ,

ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਨਿਰਠੁਮੰਗਾ ਊਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਅਸਿਠਾਠੁ ਗੁੰਡਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾਰੁ,

ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਠੁਨੁ ਭਰਿੰਚਰੁ. ॥ 3॥

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥

ਵੀਰੁ ਤਮ ਅਹਾਨਿਝੋਲੋਞਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਭਕਤਿ ਲੇਦਾ ਝਾਨਪੈ ਆਧਾਰਪਡਰੁ,

ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਰਾਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ-ਗੁਰੁ ਆਸ਼ਰਯੰ ਪੋਂਦਾਰੁ, ਓ' ਨਾਨਕ. ॥ 4॥ 6॥ 144॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਪੁ:

ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਦਾੰ.

ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਏਲਪੁਠੁਆ ਪੁਰਿ ਭਾਠੁ ਡੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਲੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ਭੁਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥

ਅਨਿਦੁਖੁਃਖਾਲੁ, ਬਾਧ, ਅਝਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਵਿਰਕਤੀ ਠੋਲਗਿਪੋਠੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥

ਗੁਰੁਪੁ ਕੁਪ ਦਾਠੁਵਾਨੈ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਧਾਠੀਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ

ਸੇ ਜਨੁ ਦੁਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯੰਨ ਏ ਦੁਖੁਮੁਠੋਨਾ ਬਾਧਪਡਡੁ. ॥ 2॥

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਏਵਰਿਮੰਦ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰਾਨਿਠੁਨੁਗੁਰੁਪਿਸੁਟਾਰੋ

ਸੇ ਉਬਰਿਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਭਕਤੀ ਅਨੈ ਦੁਰਾਭ ਨੁੰਚੀ ਕਾਪਾਡਬਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਠੀਸੁਟਾਡੁ, "ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਠੁਰੁਠੀੰਚੁ",

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥

కాబట్టి దేవుని నామము నా మనసుల్లోను శరీరములోను నివసిస్తుంది. || 4|| 7|| 145||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥

ਮన నాలుకతో దేవుని నామమును చదవడంపై,

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఇకష్ట అపారమైన ఆనందం అందుకుంటుంది మరియు నామం ఇకపై
ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. || 1|| విరామం||

ਕਟੀਐ ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥

మీ అహం యొక్కవాట్ల నిరూలించబడింది,

ਤੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥

మరియు గురువు యొక్కదయ దాటా, మీరు మంచి జీవితానిక్షలిగి ఉంటారు మరియు
ఆధాత్మిక ఆనందానిష్ఠాందుతారు. || 1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥

నామ మకరందానిర్నుచి చూసిన వక్త్రీ,

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥੀਆ ॥੨॥

లోకసంపద కోసం ఆయన కోరికలన్నీరబ్బడతాయి. || 2||

ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥

సమాధాననిధియైన దేవుణ్ణి గ్రహించినవాడు,

ਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥

వేరే చోట తిరగదు. || 3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

దేవుని నామముతో ఆశీరఘ్రించబడిన గురువు దాటా,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪੬॥

ఓ' నానక్, అతని భయాలన్నీ అదృశ్యమవుతాయి. ॥ 4॥8॥ 146॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥

నానక్ ఇలా అనాఠు, వారి సహవాసంలో, నొప్పిపోతుంది. || 4|| 9|| 147||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਗਰਬੁ ਬਡੇ ਮੁਲੁ ਇਤਨੇ ॥

మీరు మీ గురించి గొప్పగా గర్వపడతారు, కానీ వాస్తవానికి, మీరు చాలా అలుపు.

ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਗਹੁ ਕਿਤਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు ఈ ప్రపంచంలో ఎంత పట్టుపట్టినా శాశ్వతంగా ఉండబోరు. || 1|| విరామం||

ਬੇਬਰਜਤ ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ਉਆਹੁ ਸਿਉ ਰੇ ਹਿਤਨੇ ॥

పరిశుద్ధ పుస్తకాలు, సాధువులు నిషేధించిన వాటిని మీరు ప్రేమిస్తారు.

ਹਾਰ ਚੁਆਰ ਚੁਆ ਬਿਧੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ ਜਿਤਨੇ ॥੧॥

ఇంద్రియ సుఖాల నియంత్రణలో, మీరు జూదగాడిలా జీవిత ఆటను కోల్పోతున్నారు. || 1||

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ ਰਿਤਨੇ ॥

అనిశ్చయాలను నాశనం చేయడానికి మరియు పోషించడానికి అనిశ్చయమంతుడైన దేవుని ప్రేమ మీకు లేదు.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੇ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥

ఓ నానక్, దయ యొక్కనిధి నాకు పవిత్ర సహవాసానిశ్చయశీఠ్ఠించింది మరియు దాని సహాయంతో, నేను ప్రపంచ దురఘ్నద్రానిహితాను. || 2|| 10|| 148||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ॥

నేను గురువు యొక్కభవనయపూర్వ భక్తుడిని.

ਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు నాకు ఇచ్చినదానినోను వినియోగిస్తాను. || 1|| విరామం||

ਐਸੇ ਹੈ ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
ਨਾ ਘੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਅਲਾంటੀਵਾਡੁ,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥
ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੁਘਿਨੀ ਕੁਣਨਲੋਂ ਸੁਘਿਨੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲੋਕਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਾਮੁ ਕਰੀ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥
ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਪਨੁਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੇਯਾਲਨੀ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ,

ਗੀਤ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥
ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਸੁਗੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਟਕਾਲ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਤਾਰੁ. ॥
2॥

ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥
ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਅਸ਼ਰਯਮੁਲੋਂ ਵਚਿਠੁਨਾਘੁ;

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥
ਵਾਰੀਨੀ ਪੱਟੁਕੋਨੀ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਕੁਦਾਰਭੁਡਿਯੁੰਦੀ. ॥ 3॥.

ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੇ ਆਧਾਰਾ ॥
"ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਬਲੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਧਾਨਮੈਨਵਾਡੁ,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥
ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਨਿਮਗਮੈ ਣਨਾਘੁ", ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ॥ 4॥ 11॥ 149॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹੈ ਕੇਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ ਤੇਰੈ ॥
ਨਾ ਅਹਾਨਿਘਨਿਘਨਿਘਨਿ ਚੇਸੇ ਵਾਰੁ ਏਵਰੈਨਾ ਣਨਾਠੁ,

ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥
ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਣ ਮਠੁਰਮੈਨ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਪਕਠੁ ਮਠਿਠਚਗਲਰਾ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥.

ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੇ ਲੋਰੈ ॥

ਅਧਾਭ੍ਰਿਸ਼੍ਟ ਅਝਾਨੀ ਅਯਿਨ ਵਾਡੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਏਮਿ ਤਨਠੋ ਘੋਕੂਡਦਨਿ ਕੋਰਤਾਡੁ.

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੇਰੈ ॥੧॥

ਅਝਾਨੰ ਯੋਕ੍ਰਣਕ ਚੀਕਟੀਲੋ ਮਨਸੁ ਸੁਖਰੁਕੁਘੋਤੁੰਦਿ. ਏ ਮਨਸੁ ਆਧਾਭ੍ਰਿਸ਼੍ਟੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਚੇਂਦੇ ਮਾਰਠੰ ਏਦੈਨਾ ਓਂਦਾ? ॥ 1॥.

ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰਿਆ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥

ਚੁਠ੍ਹਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਕਦਿਲਿੰਚਗਲ ਵਝੀ ਕੋਂਸੰ ਵੇਤਕਡੰਲੋ ਅਲਸਿਘੋਯਾਨੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥

ਨਾਨਕੋਂ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਮਾਪਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭਪੁਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁ ਅਨਿਖੁਗੁਣਾਲਕੁ ਨਾ ਨਿਧਿ ਅਯਿਠੁਦਿ". ॥ 2॥ 12॥ 150॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੋਝੀਰੀਠ-ਮੁਤਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਓ' ਅਨਿਝੋਂਠੁ ਤਿਰਿਗੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਾਤਿਝੁਲ ਦਯਾਮਯੁਡੈਨ ਗੁਰੁਵੁ.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥

ਮਿਮਲ੍ਰਿਝਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਝਾੰਤਿਨਿ ਘੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥

ਓ' ਝਾਝਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਠੁਡੰ ਕਾਨਿਵਾਰੁ.

ਸੁਨਤ ਜਸੈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥

ਮੀ ਪੁਰਝੰਸਲੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਚੋਂਸਿਨ ਘਾਘਾਲੁ ਅਦੁਝਠੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਕਨਿਕਰਨਿਧਿ, ਮੈ ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਂਡਿ,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥

ਤਦਾਠਾ ਨਾਨਕ ਏਲ੍ਹਪੁਠੁ ਮੈ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਫੀਸੁਣਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥ 13॥ 151॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਯਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਣਾਂਤਿ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯੰਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੀਵਾਨਿਯਦੈਯੋਵੁਡੁ ਮਰਚਿਯੋਯਿਨਪੁਠੁ ਆ ਰੋਜੁ ਵਠੁੰਗਾ ਗਡਿਚਿਯੋਯੁੰਦਿ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥

ਮੈਰੁ ਕੋਂਤਕਾਲੰ ਅਤਿਧਿਗਾ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਰੁ, ਅਯਿਨਪਠੁਠੀਕੀ ਮੈਰੁ
ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਈਕਠੁ ਊਂਡਾਲਨਿ ਆਸਿਸੁਨਾਰੁ.

ਗਿਰੁ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥

ਮੈਰੁ ਚੁਸੈ ਊ ਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲੁ ਅਨੀਯੋਠੁ ਨੀਡ ਵਲੋ
ਠਾਠਾਠੀਕਮੈਨਵਿ. ॥ 1॥

ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥

ਊ ਸਰੀਰੰ, ਭੁਮਿ, ਠੋਟਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯੋਠੁਲੁ ਏਪਠੁਠੀਕੀ ਮੈਵੈ ਅਨਿ ਮੈਰੁ
ਅਨੁਕੁੰਟੁਨਾਰੁ.

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥

ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਮਰਚਿਯੋਯਾਰੁ, ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਡੁ; ਕੁਠੰਲੋ ਈਵਿ ਵੈਰੋਕਰਿਕੀ
ਚੋਂਦਿਨਵਿ ਅਵੁਠਾਯਿ. ॥ 2॥

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥

ਮੀਰੁ ਤੇਲ੍ਹਨਿ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ, ਪ੍ਰਛਾਲਨ ਸਾਥਾਉ ਚੋਂਸਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੰਧਪੁ
ਨਾਨੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਮੀਰੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਮੀਕੁ ਨਿਰਠੁਮੁਮੈਨ, ਰੂਪੰ ਲੋਨਿ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਗੁਰੁ ਣੰਡੰਡੁ- ਮੀਰੁ ਬੁਰਦਲੋ
ਸਾਥੰ ਚੋਂਸੁਨਖੁਨੁਗੁਲਾ ਣਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਆਯੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਪੁਤ੍ਰੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ
ਨਡਿਪਿਸ਼ਾਡੁ; ਣਾੰਤਿ ਅੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਨਾਮਮੁਨ ਣੰਟੁੰਦਿ.

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਭਾਨਿਸਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੀ ਚੋਂਸਾਡੁ; ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਯੋਕੁ
ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 4॥ 14॥ 152॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਘੋ:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ ਕਰੀਐ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ, ਗੁਰੁਵੁ, ਗੁਰੁਵੁਪੈ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਲਪੁਠੁ ਆਧਾਰਪਡਿ
ਣੰਡੰਡਿ.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਲੋਨਿ ਆਭਰਣਾਨਿਗੁਰੁਵੁ ਸੁਸੰਪਨਠੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਫਲਵੰਤੰ
ਚੋਂਸਾਰੁ. ਨੋਨੁ ਆਯੰ ਦਰਫ ਆਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਕੀ ਠਾਠੰ ਚੋਂਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥

ਮੀਰੁ ਤੀਸੁਕੁਨਖੀਠਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠੁਲੁ, ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ - ਚਾਲਾਸਾਰੁ, ਅਤੰਨਿ
ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਪ੍ਰਠੰਸਲੁ ਪਾਡੁ.

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥

ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁ ਕਰੁਣਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਓ ਞਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਅਵਗਾਹੰਨ ਫੋੰਦਬਡਠਾਠੁ. ॥
1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੁਟਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥

ఓ నా మనసా నామానిస్త్రీసుకొని, మీరు మరణ బంధం నుండి విడుదల అవుతారు, మరియు శాంతి మొత్తం కనుగొనబడుతుంది.

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥

మహా గురువు అయిన సత్యగురువు మీ ప్రభువును, గురువును సేవించడం దాట్లా మీరు మీ మనసుకోరికల ఫలాలను పొందుతారు. || 2||

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥

సృష్టికర్త పేరు మీ ప్రియమైన సేవ్హితుడు మరియు బిడ్డ; ఓ నా మనసా, అది మాత్రమే నీతో పాటు వెళుతుంది.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥

కాబట్టి మీ సత్యగురువును సేవించండి, మరియు మీరు గురువు నుండి పేరును అందుకుంటారు. || 3||

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥

దయగల గురువైన దేవుడు నా మీద తన కృపను కురిపించినపుడు, నా ఆందోళనలన్నీ తొలగిపోయాయి.

ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥

నానక్ ప్రభువు స్తుతి కీర్తన యొక్క శాంతిని కనుగొనాడు. అతని దుఃఖమంతా తొలగిపోయింది. || 4|| 15|| 153||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడా. సత్యగురువు కృప దాట్లా గ్రహించబడవడా:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਖੋ:

ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కొద్దిమంది దాహం మాత్రమే తీరబడుతుంది. || 1|| || విరామం||

ਕੋਟਿ ਜੇਰੇ ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥

ప్రజలు వందల వేల, మిలియన్ల, పదుల మిలియన్లను పోగు చేయవచ్చు అయినప్పటికీ మనసు సైరోధించబడదు.

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ਲੁੜੀ ਹੇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਭ ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਰਾਠਮਵੁਤਾਰਨਿ. ॥ 1॥

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਵਾਰੁ ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਅੰਦਮੁਨਿ ਮਹਿਲਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਛਾਂਡਵਚੁਕਾਨੀਂ ਇਪਠੀਕੀ, ਵਾਰੁ
ਭਰੁਲ ਭਲਲੋਂ ਵਠੀਚਾਰੰ ਚੇਸੁ ਛਾਂਟਾਰੁ .

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁੜੀ ਹੇ ॥੨॥

ਮੰਚਿ ਚੇਡੁਲ ਮਧੁਠੇਡਾਨੁ ਵੀਰੁ ਗੁਰਿੰਚਰੁ. ॥ 2॥

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਭਅਸੰਭਾਠੁ ਬੰਧਾਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨੁਵਾਰੁ ਕੋਲੋਠੁਨ ਚੁਠੁ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਸੰਧੁਠ ਨਿਧਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਰੁ.

ਮਨ ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁੜੀ ਹੇ ॥੩॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਵਿਸੰ ਮਰਿਯੁ ਅਵਿਨੀਤਿਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਠਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੇਈ ਮਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ਸਜੀਵੰਗਾ ਛਾਂਡੁਠੁ ਚਨਿਪੋਠਿ ਛਾਂਟਾਰੁ.
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਠੁ ਅਠਿਨ ਸਾਠੰ ਸੰਗਠ ਲੋਂ ਵਾਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਦਾਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿੜੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਿਨਯਸੁਠਲਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਆਠਾਨਲੋਂ ਗੋਰਵਿਸੁਠਮੁ. ॥ 4॥ 1॥ 154॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਠਾ:

ਸਭਹੁ ਕੇ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੇ ਅਨਿਠੀ ਸਾਰਾਂਸੰ. ॥ 1॥ ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਹੁ ਜੇਗ ਕਾਹੁ ਭੇਗ ਕਾਹੁ ਗਿਆਨ ਕਾਹੁ ਧਿਆਨ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਯੋਗਾਨੁ ਅਭੁਠਿੰਚਾਰੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਆਨੰਦਾਲਲੋਂ ਪਾਠੋਂਟਾਰੁ; ਕੋਂਦਰੁ
ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰਠੋਂ ਜੀਵਿਸੁਠਰੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਠਾਠੁਲੋਂ ਜੀਵਿਸੁਠਰੁ.

ਕਾਹੁ ਹੇ ਠੰਡ ਧਰਿ ਹੇ ॥੧॥

ਕੋਂਦਰੁ ਸਿਬਠੁਦਿਨਿ ਮੋਸੇਵਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਧਾਫ਼੍ਰਣਲੋਂ ਜਪਿਸਤਾਰੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਲੋਂਤੈਨ, ਕਠਿਨਮੈਨ ਧਾਫ਼੍ਰਾਨਿਅਚਰਿਸਤਾਰੁ;
ਕੌਂਦਰੁ ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਆਰਾਧਿਸਤਾਰੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਆਚਾਰਾਲਨੁ
ਆਚਰਿਸੁੰਟਾਰੁ.

ਕਾਹੂ ਹੇ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੇ ॥੨॥

ਕੌਂਦਰੁ ਓਕ ਤਿਰੁਗੁਬੋਂਤੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖਡੁਪੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਓਡਠੁਨ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਨੀਟੀਪੈ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ; ਕੌਂਦਰੁ
ਵੇਦਾਵਗਾਨਨੁ ਅਧਠੁਨਨੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੇ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥

ਨਾਨਕਿ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਆਰਾਧਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਭਘਪਡਤਾਡੁ. ॥ 3॥ 2॥ 155॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਝੈ:

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਸੁਤਿ ਕੀਰ੍ਰਨਲੁ ਪਾਡਟੰ ਨਾ ਨਿਧਿ. ॥ 1॥ ॥ ਪਾਝੋ ਚੇਯੰਡੀ

ਤੁਹੀ ਰਸ ਤੁਹੀ ਜਸ ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਤੁਹੀ ਰੰਗ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਆਨੰਦੰ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲੁ. ਮੀਰੇ ਨਾ ਅੰਦੰ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ.

ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਮਧੁਤੁ. ॥ 1॥

ਤੁਹੀ ਮਾਨ ਤੁਹੀ ਧਾਨ ਤੁਹੀ ਪਤਿ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਗਰਠੁ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਸੰਪਦ. ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੌਰਵੰ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਸਾਠੁ.

ਗੁਰਿ ਤੁਹੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥

ਵਿਰਿਗਿਪੋਯਿਨ ਦਾਨਿਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਬਾਗੁ ਚੇਸਾਰੁ. ॥ 2॥

ਤੁਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੁਹੀ ਬਨਿ ਤੁਹੀ ਗਾਉ ਤੁਹੀ ਸੁਨਿ ॥

ਮੀਰੁ ਭੰਟੀਲੋਂ ਓਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਡਵਿਲੋਂ ਓਨਾਠੁ. ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਾਮੰਲੋਂ
ਓਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਰਠੁਲੋਂ ਓਨਾਠੁ.

ਚੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥

ఓ నానక్, దేవుడు అందరు మానవులకు చాలా దగ్గరగా నివసిస్తాడు. || 3|| 3|| 156||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਮਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను కూడా మత్తులో ఉన్నాను, కానీ నేను దేవుని ప్రేమ మత్తులో ఉన్నాను. || 1||
విరామం||

ਉ ਗੀਖੀਓ ਉ ਗੀਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥

నేను దేవుని నామంలోని మత్తుపదార్థాన్ని మూత్రమే తినాను, దానితో నేను మత్తులో ఉన్నాను. నామం యొక్క పానీయాన్ని దాతృత్వంలో నాకు ఇచ్చింది గురువే,

ਉ ਆਹੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੇ ॥੧॥

నా మనసునూ నామం యొక్క పానీయంతో నిండి ఉంది. || 1||

ਉ ਗੀਭਾਠੀ ਉ ਗੀਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੇ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥

దేవుని పేరు నా సేథన కొలిమి. దేవుని పేరు సేథన గొట్టంపై కూలింగ్ ప్లాప్టర్ మరియు ఇది త్రాగడానికి కప్పవూడా; నామంతో ప్రేమ నా మత్తు.

ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੇ ॥੨॥

నా మనసునూ నామం యొక్క పానీయ ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తోంది. || 2||

ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥

గురువు యొక్క నిష్కలమైన పదంతో హృదయం గుచుక్తునకు నానక్, సహజమైన శాంతిలో ఆహ్లాదకరమైన సరదాలను ఆస్వాదిస్తాడు; ఆయన జనన మరణ చక్రం ముగిసి, ఆయన దేవునితో కలిసిపోతారు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੇ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥

నానక్ ను గురుశాబ్ద్ పదంతో గుచార్తు. || 3|| 4|| 157||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడా. సత్యగురువు కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డవాడా:

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ మాలా, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని పేరును ధాన్వించండి ఎందుకంటే ఇకపై మార్గం దుర్గుణాలతో మరియు ప్రపంచ అనుబంధాలతో భయానకమైనది మరియు నమశ్శ్రద్ధోహమైనది. || 1|| విరామం||

ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥

నామానిష్ఠపట్టికీ ధాన్వించండి, ఆయనను భక్తితో జ్ఞాపకం చేసుకోవడం దాత్రా దేవునికి సేవ చేయండి; మరణం, ఎల్లపుఠ్ఠూ మీ తలపై వేలాడుతోంది.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥

నామం గురించి ఆలోచించడం దాత్రా గురువును సేవించండి మరియు మీరు జనన మరియు మరణ చక్రం నుండి విముక్తిని పొందుతారు. || 1||

ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥

అగిఱ్ఱిరాధన, బలి విందులు, తీర్థయాత్రలు వంటి కరణు చేసే అహం వల్ల అపసరాల భారం పెరుగుతుంది.

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥

ఈ విధంగా, నరకం మరియు సత్త్వం రెండింటినీ దాటాలి మరియు ఒకరు మళ్ళీమళ్ళీ జన్మిస్తాడు. || 2||

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੇ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥

శివ రాజ్యం, బ్రహ్మమరియు ఇంద్ర రాజ్యం కూడా - ఈ ప్రదేశాలలో ఏదీ శాశ్వతం కావు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

దేవుని భక్తి సేవలు లేకుండా, శాంతి మరియు విశాఖం లేని మూర్ఖులు జనన మరియు మరణ చక్రంలో మిగిలి ఉన్నారు. || 3||

ਜੈਸੇ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੇ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥

గురువు గారు నాకు బోధించినట్లు, నేను కూడా మాట్లాడాను.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥

నానక్ ఇలా అనాడు, "ఓ' నా మనసా, విను! మీరు జనన మరణరౌండ్ల నుండి రక్షించబడడానికి దేవుని పాటలను పాడు". || 4|| 1|| 158||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడా. సత్యగురువు కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డవాడా:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫

రాగ్ గౌరీ మాలా, ఐదవ గురువు:

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥

ఒక పిల్లవాడి అమాయక మనసు యొక్క లక్షణాలను అవలంబించడం దాత్రా నేను అంతర్గత శాంతిని కనుగొనాము.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను గురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధనలు, ఆనందం మరియు దుఃఖం, లాభం మరియు నష్టం, జనన మరియు మరణం, బాధ మరియు ఆనందాన్ని అనుసరించడం ప్రారంభించాను కాబట్టి - ఇవన్నీ చైతన్యానికి ఒకే విధంగా కనిపిస్తాయి. || 1|| విరామం||

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥

నేను పనులు ప్రణాళిక చేసినంత కాలం, నేను నిరాశలతో నిండి ఉనాము.

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੋਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥

నేను పరిపూర్ణమైన మరియు దయగల గురువును కలుసుకునాము మరియు అతని బోధనలను అనుసరించడం ప్రారంభించాను కాబట్టి, నేను ఆనందంలో ఉనాము. || 1||

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥

తెలివితేటల దాత్రా నేను చేసిన ఎక్కువ పనులు, నేను ఎక్కువ బంధాలతో నిండిపోయాను.

ਜਉ ਸਾਧੁ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਭਾਣਾਲੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਿੰਦਾਨੁ.॥ 2॥

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਭ੍ਰਾਤਿਕਵਸੁਵੁਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਛਨਰੁਤ ਕਾਲੰ, ਵਿਸ਼ਵਾਰਿਤਮੁਨਿ ਮਾਯ ਨਾ ਚੁਠ੍ਠਾ
ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਧੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੇਏ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਆਲੋਚਨਲੋਨਾ, ਚਰਣਲੋਨਾ ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੀ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੁਨਪੁਠੁ,
ਨੇਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਜਉ ਲਉ ਪੇਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਲੋਕਸੰਪ੍ਰਾਰਠਮੁਨਿ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਭਾਰਾਨਿਮੁਸਿੰਨੰਤਕਾਲੰ, ਨੇਨੁ
ਅਸੰਤ੍ਰਪੁਲਠੇ ਨਿੰਡਿਨ ਡੀਵਿਠਾਨਿਠੁੰਨਸਾਗਿੰਚਾਨੁ.

ਪੇਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿੰਨਪੁਠੁ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਞ ਭਾਰਾਨਿਮੁਸਿੰਰਿਵੇਸਿ
ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰਾਨੁ. ॥ 4॥ 1॥ 159॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਲਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰਿ, ਨੇਨੁ ਆਨੰਦਾਲ ਅਨੋਖੁੰਠਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲ ਭਯਾਨਿਠੁੰਠਿੰਚਾਨੁ.

ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥

ਨੇਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਲੋਂਗਿਪੋਯਿੰਨਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਞਦਯਗਾ ਓ ਪਰਿਠੁੰਠਿੰਚਡੰ ਡਰਿਗਿੰਦਿ.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਠੁਨਿਕੀ ਲੋਂਗਿਪੋਯਿੰਨਪੁਠੁ ਨੁੰਡਿ ਷ਾੰਠਿ, ਆਨੰਦੰ, ਸੁਖੰ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਠੋਪਾਲਨੀਕੁਲੀਗਾਯਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੇਉ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥

ਨੇਂਨੁ ਗੁਰੁవు బోధనలను పూర్తిగా అంగీకరించాను కాబట్టి, ప్రశంసలు లేదా అపవాదు నాకు ఒకే విధంగా ఉంటాయి.

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੁਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥

నేను నా సృష్టికర్త పట్ల ప్రేమను సీక్లరించాను కాబట్టి, సంపద ననుక్షణ్ణేజపరచదు మరియు దురదృష్టం కూడా ననుక్షలవరపెట్టదు. || 1||

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥

సృష్టికర్త సరణాభి; నేను అతనిని ప్రతి ఇంటిలో మరియు అరణ్యంలో కూడా ఉంచుతాను.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥

గురువు గారి దయవల్ల నా సందేహాలను తొలగించుకున్నాము మరియు నేను నిరర్థుంగా మారాను. ఇప్పుడు, అనిశ్చలెలిసిన దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవర్తిస్తూ నేను చూస్తున్నాము. ||2||

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੇ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥

సృష్టికర్త ఏమి చేసినా నా మనస్సును ఇబ్బంది పడదు.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥

గురువు కృపవల్ల, సాధువుల సాంగత్య వల్ల నా మనస్సు శ్లోక అనుబంధాల నిద్ర నుంచి మేలొద్ది. || 3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥

నానక్ ఇలా అనాము, "ఓ' దేవుడా, నేను మీ భక్తుడిని మరియు మీ మద్దతు కోరుతూ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను".

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਰਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥

నామంతో నిండిన నేను సహజమైన శాంతిని ఆస్పాధిస్తున్నాము; ఏ రకమైన నొప్పిలేదా బాధ ఇకపై ననుక్షాధించదు. || 4|| 2|| 160||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਲਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਦ੍ਰਿ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਾਨੁ.

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰਲੋਂ ਕਲਿਸਿਘੋਂਦਿ ਨਾ ਸਰੀਰੰ, ਮਨਸੁ ਸੁਖਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮਾਰਾਯਿ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਲਾਥੀ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਮਾਯ ਕੋਂਸੰ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਘੋਂਦਿ ਕਾਬਠ੍ਰੀ, ਨਾ ਆਂਦੋਂਲੰ ਘੋਂਦਿ.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓਂ ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਾਰੁ ਕਾਬਠ੍ਰੀ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਜਯਿਸੁ ਨਾਘੁ
ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੋਂਤੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਘੋਂਦਿ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੁਕੇ ॥

ਭਘੁ ਨੇਨੁ ਮਾਯ ਯੋਂਕਠ੍ਰਭਮਠ੍ਰੋਂ ਸੋਂਧਿੰਚਬਡਲੇਂਦੁ ਕਾਬਠ੍ਰੀ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ ਊਨਾਘੁ
ਮਰਿਯੁ ਊਗਿਸਲਾਡਨੁ.

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਂਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੁਕੇ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਨਾਮੰ ਯੋਂਕਠ੍ਰਰਗਨਿ ਨਿਧਿਨਿ ਭਚਾਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਏਨਠ੍ਰੁ
ਤਰਿਗਿਘੋਂਦੁ. ॥ 2॥

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓਂ ਸੋਂਦਰਾ, ਊ ਅਦੁਠ੍ਰਾਨਿਘੋਂਦਿ! ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁ ਆਂਤ ਅਵਗਾਹਾਨਠ੍ਰੋਂ
ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਾਰੁ,

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੋਂਟਿਓਂ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥

ਭ੍ਰਮਯੋਂਕਠ੍ਰਮੁਸੁਗੁਨੁ ਠੋਂਲਗਿੰਚਿ, ਨੇਨੁ ਦੇਂਘੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲਠ੍ਰੋਂ
ਨਾ ਅਸੁਾਯ ਅੰਠਾ ਅਦ੍ਰੋਸ਼ਘੋਂਦਿ. ॥ 3॥

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਤਉ ਸੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥

ಇದಿ ವਰ್ದಿಂਚಲೆನಿ ಅದುਠੁਠੁਮੈਨ ಆನಂದಂ. ਅತਨਿਕੀ ಮಾਤ੍ਰਮੇ ਤੇਲੁਸੁ, ਦಾನಿನಿ ಎਵਰੁ
ಅਨੁਭਵਿੰਚਲੇਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਚੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥

ਨਾਨਕ੍ ಇਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਗੁਰੁవు ਨਾਮ ਨਿਧਿਨಿ ਨਾ హృదయంలో ప్రతిష్ఠించారు మరియు
నేను జ్ఞానోదయం చెందాను". ॥ 4॥ 3॥ 161॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਗੌਰੀ ਮਾਲਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁవు:

ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥

ਮಾಯੁ ప్రభావం నుండి మాత్రమే సరాస్థిపతి దేవుని ఆశ్రయంలో రక్షించవచ్చు

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮಾಯੁ పట్టులో ఉండటం వల్ల, అన్నిపపంచాల నివాసులు తకుభ ఆధాత్మిక స్థਿతిలో
ఉన్నారు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥

మహాపురుషులు శాస్త్రాలు, సృతులు, వేదశాస్త్రాలను అధ్యయనం చేసి, వారు ఇలా
అన్నారు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੁਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥

దేవుని నామమును ధ్యానించకుండా ఎవరూ ఈదలేరు, మయా లోకానిహ్లాటి
సమాధానానిష్ఠాందలేరు. ॥ 1॥

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੁਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥

ఎవరైనా మూడు లోకాల సంపదలను పొందినా, దురాశ తరంగాలు తగవు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੇ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥

దేవుని భక్తి ఆరాధన లేకుండా, ఒకరు అంతులేని దాని చుట్టూ తిరుగుతారు మరియు
మానసిక ప్రశాంతతను పొందలేరు. ॥ 2॥

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥

ఒక వక్త్రీ వివిధ మనోహరమైన వినోదాలలో నిమగ్నమైనప్పటికీ, అతని కామం నెరవేరదు.

ਜਲਤੇ ਜਲਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬੁਝਤ ਸਗਲ ਬਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥

ఎనర్లు ఆరిపోని ఈ కోరికల మంటలో ఒకరు మండుతూనే ఉన్నారు. నామంపై ధాన్యం తప్పనిపరిస్థితులు నిరుపయోగమే. || 3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ॥

ఓ నా మిత్రులారా, సంపూర్ణ ఆనందసారమైన దేవుని నామమును ధాన్యించండి.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥

పవిత్ర సంఘంలో జనన మరణాల చక్రాన్నివదిలించుకునే భక్తుని వినయపూరక సేవకు నానక్ సమరిస్తాడు. || 4|| 4|| 162||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ మాలా, ఐదవ గురువు:

ਮੇ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸਮਝਾਵੈ ॥

ఎవరైనా సృష్టికర్త పాత్రను తీసుకొని, ఒకరి గత పనుల కారణంగా జనన మరణాలను భరించే భావనతో ననుష్ఠించనివల్లడి. || 1|| విరామం||

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సృష్టికర్తకు మాత్రమే ఇది తెలుస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੇ ਜਪ ਤਪ ਕਛੁ ਨ ਸਾਧਾ ॥

అజ్ఞానం వల్ల, ఒక వస్తులు కొన్నినాల్గుమైన పనులు చేసి, భక్తి ఆరాధన లేదా తపస్సువేయకపోతే

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥

మరియు మాయను వెంబడిస్తూ అతని మనసును తిరుగుతాడు, అతను జనన మరణాల రౌండ్లలో బంధించబడిన నిర్దిష్ట పనులు ఏమిటి? || 1||

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਛੀ ਭਲਾ ਅਨੁਕੁਠਾਡੁ, "ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ, ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ
ਭੂਮਿਕੀ ਯਯਮਾਨਿਨਿ; ਨੇਨੁ ਵਾਰੀਕੀ ਚੇਂਦਿਨਵਾਡੀਨਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਾਕੁ
ਚੇਂਦਿਨਵਾਰਨਿ ਨੇਨੁ ਨਮੁਠੁਨਾਘੁ".

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੁਝਸਿ ਨਾਹੀ ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥

ਭ੍ਰਮ ਪ੍ਰਪੰਚంతੋ ਅਨੁਬੰਧੰ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਨੀਤਿਗਾ ਆਲੋਚਿੰਚਲੇਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਯ ਯੋਕਸ਼ੰਕੋਲੁ ਅਤਨਿ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰ ਪੁਰੋਗਤਿਨਿ ਤਗਿੰਚੁਤਾਯਿ.

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥

ਲੋਕ ਸੁਝਿਕੀ ਮੁੰਦੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਸ਼ੰਤੋਪਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਏਲਾ
ਪੁਰੋਗਮਿੰਚਵਚੁਝੀ

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥

ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਮੁਡੁ, ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨੈਨ ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੋਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਖੁਰਾਪੋਂਦਿੰਚਿਨ ਵਾਨਿਕੀ ਅਤਨਿ ਚਰਠੁ ਅਤਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥

ਨਾਨਕ੍ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਦੋਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਚੋਸੇਵਾਡੁ. ਨਿਜਮੁਨੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਤਪੁਠੁ
ਭਾਵਨਲਨੁ ਪਾਰਦ੍ਰੋਲਾਰੁ". (ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਯਾਜਮਾਨਠੁਪੁ ਨਮਕ੍ਰੰ
ਮੋਦਲੈਨਵਿ). ॥ 4॥ 5॥ 163॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਲਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿਪੁਏ ਧਾਠੁੰ ਚੋਯਕੁੰਡਾ, ਭਤਰ ਪਨੁਲਨੀਵਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਠੰਟਾਯਿ.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੁਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵਤਲਨੁ ਸੰਠੋਪਪੇਠੁਡਾਨਿਕੀ ਪਰਨੰ, ਤਪਸੁਸਠੁੰਗਾ ਪਨਿਚੋਯਡੰ, ਭਤਰ
ਪਨੁਲੁ ਚੋਯਡੰ ਵੰਠੀ ਯੋਗਠੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੁਰਿੰਚਬਡਵੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਆਚੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ఉపవాసాలు, రోజువారీ ఆచారాలు, కఠోర దీక్షలను పాటించడంలో నిమగ్నమైన వక్త
ఒక్కపైసా ఆధ్యాత్మిక లాభానికూడా పొందడు.

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ਉਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

ఓ సహోదరుడా, ఏ ఆచారబద్ధమైన క్రియ కూడా ఇకపై ఏ ప్రయోజనానికైనా రవేరథు.
నామంపై ధాన్యం మాత్రమే అకఠ పనిచేస్తుంది. || 1||

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥

తీర్థయాత్రల ప్థలాల్లో సాక్షం చేసి, ప్రపంచవాత్సంగా తిరిగే వక్తకి దేవుని ఆస్థానంలో
ఎలాంటి గుర్తింపు లభించదు.

ਉਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਉਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥

అలాంటి ఏ పని అయినా దేవుని ఆస్థానంలో ఉపయోగం ఉండదు. అతను
ప్రజలను మాత్రమే ఆకట్టుకోగలడు. || 2||

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

నాలుగు వేదాల్లో (హిందూ పవిత్ర గ్రంథాలు) జ్ఞాపకార్థం చదవటం దాట్లా కూడా,
దేవుని ఆమోదానికొందలేరు.

ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਉਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਾਖੀਐ ॥੩॥

దేవుని నిషఙ్ఘమైన నామసారానికైయన గ్రహించకపోతే ఆయన చేసిన
ప్రయతాల్ని ప్రయోజనం అవుతాయి. || 3||

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੇ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥

దేవుని నామ సంపదను సంపాదించే వక్త, ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా
ఈదగలడనే ఆలోచనను నానక్ వక్తం చేస్తాడు.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥

మీ మనసు యొక్క భమలను తఙ్ఘించండి, వినయంగా గురువు బోధనలను
అనుసరించండి మరియు దేవుని పేరును ధాన్యించండి. || 4|| 6|| 164||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ మాలా, ఐదవ గురువు:

ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਭਕਤੁਲਪਠ ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਊਨਠੁ ਨੇਦੀ ਮੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ.

ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਪੂਰੀਗਾ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥.

ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਚੂਡਗਲ ਨੀਤਿਮੰਤਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਵਮਿਟੀ?

ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਫਿਨਯ ਭਕਤੁਲੁ ਕਾਵਾਲਨੀ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਠਠੁ ਚਿਠੁਠੁਠੀ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਲਨੀ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥

ਓ ਆਠੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਨੀ, ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਨੇਨੁ ਈਠੁਪਡਠਾਨੁ.

ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥

ਪੂਰੀ ਵਿਨਯੰਠੋਂ, ਨੇਨੁ ਆਯਨਕੁ ਲੋਂਬਡੀ ਊਂਟਾਨੁ. ॥ 2॥

ਪੇਖੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ਓਕ ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਵੇਦ ਮਰਿਯੁ ਈਠਰ ਪਵਿਠੁ ਪੁਸ਼ਕਾਲ ਡਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਕੋਂਸੰ ਠੋਂਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ਸਨਾਠੀਗਾ ਮਾਰਡੰ ਡਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਠੀਠੁਯਾਠਾ ਠੁਲਾਠੁ ਸਾਠੁ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ਕੋਂਡਰੁ ਸੰਗੀਠ ਵਾਯੁਡਾਠੁ ਮੋਡਲੈਨਵਾਠੀਨੀ ਊਪਯੋਗਿੰਚੀ ਮਠੁਰਮੈਨ ਰਾਗਾਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਨਿਰਠੁਠੁਡੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਮਾਠੁਮੇ ਠਾਠੀਸ਼ਾਨੁ. ॥ 3॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਨਾਮੀਡ ਡਯਚੂਪਾਰੁ ਗਨੁਕ

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪਾਪੁਲ ਨੁಂಡੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅਸ਼ਰਯਿਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਿਖਲਿਖੁਮੈਨ ਵਛੀਗਾ ਮਾਰਾਨੁ.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਭਯਾਲਨੁ, ਸਦੋਹਾਲਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਖੁਤੁਤੁ
ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਚੋਸਾਰੁ.

ਗੁਰ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਧਾਠੰ ਚੋਸੇ ਨਾ ਆਸਨੁ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ. ॥ 4॥

ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੇਵਾਡੁ ਧਨੁਠੁ.

ਜਿਨਿ ਪੁਠੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁ ਸੇਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੰਚੇ ਵਠੀ ਵਿਭਿਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਚੋਰਿਨਵਠੀ ਚੋਸਿਨ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ ਊਦਾਠੁਮੈਨਵਿ;

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯਬਡਠਾਡੁ. ॥ 5॥ 1॥
166॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਚਿਯਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੰਡੀ.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥

ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁਠੋ ਮਿਮਲਿਖੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥

ਨੋਨੁ ਏਠੋ ਵਿਨਯੰਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਮਿਮਲਿਖੋਰੁਕੁੰਟਾਨਨਿ ਐਲਾ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਦੁਧੁਣਾਲੁ ਪੁਰਪਚੁ ਸਮੁਦੁਰੁ ਗੁੰਡਾ ਏਦਲੇਨੁ. ॥ 1॥

ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਸਾਗਤਠੁਲੋਂ ਓਂਡਟੁੰ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਓਨੰਦੁ ਪੁੰਤਿਨਿ ਓਸਾਠੁੰਨਾਨੁ.

ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤਿਭਵਣਿ ਸੁਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਪੁਰਤਿਚੋਟਾ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਤਿਦਾਨਿਲੋਂਨਾ ਮਿਮੁਲੁੰਚੁਮਾਸੁਨੁ ਅਤੁਨੁਠੁ ਓਨੰਦੁੰ ਯੋਕੁਠੁੰਤਿਨਿ ਨੇਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸੇਜੁ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥

ਮਿਮੁਲੁੰਚੁਮਾਸੁਨਿਚੁਡਾਨਿਕੀ ਨਾ ਹੁਦੁਯੁੰ ਸੰਤੋਪੁੰਗਾ ਓਂਦਿ.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਗੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥

ਮੈ ਓਨਿਕੀਨਿ ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਗੁਰੁਪਿੰਚੁਡੁੰ ਦਾਠੁ ਏ ਓਨੰਦੁੰ ਲਭਿਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਚਰਣੁ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤੁ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁ ਭੋਧੁਨਲੁਨੁ ਅਤੁਠੁ ਭੁਕੁੰਤੋਂ ਅਨੁਸਰਿੰਨਾਨੁ.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨੁ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥

ਨਾਕੁ, ਓਦਿ ਨਾ ਓਰਾਧੁਨ, ਪੁਲ ਸਮੁਰੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵਦੁਮਾਤੁਲਕੁ ਗੋਰੁਵੰ ਓਵਠੁੰ.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥

ਮੈ ਭੁਕੁਲਕੁ ਵਿਨੁਯੁਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਕੁਡਿਗਾ ਮਾਰਿ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁੰਚੁਲਨੇਦਿ ਨਾ ਓਰਿਕੁ.

ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰੁ ਪਹਿ ਕਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ, ਨੇਨੁ ਮੈ ਭੁਕੁਲਨੁ ਨਾ ਏ ਪੁਰੁਠੁਨੁ ਕੁਡਾ ਠੇਲਿਯੁਜੇਯੁਮਨਿ ਓਰੁਤੁਨਾਠੁ, ਮੈਰੁ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ. ॥ 3॥

ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਓਰਿਕੁਲੁ ਨੋਰੁਵੇਰਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨੁਸੁਠੁਰਿਯੁ ਓਰੋਰੰ ਪੁਨਰੁਠੁੰਵੰ ਪੁੰਦੁਤੁੰਦਿ.

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ਨੀ ਛਨਿਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਨਾ ਦੁਖਭਾਉ ਠੋਲਗਿਓਯਾਯੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਲ੍ਲਪੁਠੁ ਧਾਠੀਚਿਠਿ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਦਾਟਾਨੁ.

ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਅਸੀਰਾਠੁ ਛਨਿਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਠਿ ਦਾਠਾ, ਏਨਠੁ ਠੀਠਿੰਚਿਨੀ ਖਗੋਲ ਅਨੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥ 167॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘ:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਣਿ ਦੋਘੁਡਾ, ਨਾ ਹੁਠਿਠਿ ਪ੍ਰਿਯਮੁਣਿਵਾਡਾ, ਵਿਨੁ!

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥

ਓ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਠਮੀਰੁ ਅਸੀਰਠਿੰਚਿਨਿਦੋ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਸੁਨਾਘੁ.

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੋਘੁਡਾ, ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਮਠੁਠੁਦਾਰੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਠਿਠੁਰਚਿਓਕੂਡਦਨੀ ਏਪੁਠੁ ਠੋਰੁਠੋਨੁ ਮਰਿਯੁ

ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯੰਠੋ ਠੰਡਾਲਨੁਕੁੰਠੁਨਾਘੁ! ॥ 1॥

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥

ਦੋਘੁਨੀ ਸਾਠੁਠਾਠੰ ਪੈ, ਓਕਰੁ ਅਠਾਠਿਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠਿਵੰ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਘੁ ਕੁਪ ਵਲ੍ਲ ਮਾਠੁਠੰ ਅਠਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਗਲਡੁ.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ ਮਾਝ, ਐਦਵ ਮੋਝਾ:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥

ਓ' ਸੁਘੋਕਰ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮਾਸਿ ਚਾਲਾ ਗਰਭੁਡੁਤੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਲੋ, ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਗਰਾਭ੍ਰੀਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਸਰਸ਼ਕੀ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਘੁ. ਨਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਯਾਣਾਨਿਕੀ ਮੀ ਦਿਵਫ਼ਦੰ ਆਮੋਦ ਮੁਦ੍ਰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾਯਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਆਨੁਮਾਨੁਵੁਡੁ ਨੀਤਿਯੁਕੁਤੁਮੈਨ ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪੁਰੀਗਾ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਿ ਵਾਠੀ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਆਂਟਾਡੁ.

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥

ਮਾਯਚੇਤ ਮੰਤ੍ਰਮੁਗੁਠੈਨ ਅਤੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੋ ਬੁਠੀਨਿ ਪੋੰਦਡੁ. ॥ 1॥

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥

ਏਵਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਐਕਠ ਆਂਡਬੋਰਨਿ ਸਠੁਮੈਨ ਸੰਕੇਠਾਲੁ ਅੰਦੁਕੁਨੁਠਰੁਵਾਠ ਕੂਡਾ,

ਕੇਈ ਜਿ ਮੁਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੁਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥
ਮੂਰ੍ਖੁਡੁ ਅਤਾਞਗਲ ਵਞੀ ਏਮਿ ਚੋਬੁਤਾਡੋ ਅਦਿ ਵੀਨਡੁ. ॥ 2॥.

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥
ಇਦਿ ਕੌਂਤਮੰਦਿਕੀ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿਨ ਸਮਸ੍ਯਾਦੁ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਅਦੋ ਪ੍ਰਲੋਭਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਮੋੁੱਤੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਸੰ ਚੋਯਬਡੁਠੋਂਦਿ.

ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥
ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਏਵਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਰੁ; ਦੋਵੁਨੀ ਨਿੰਡਿੰਚੋ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਚਾਲਾ
ਅਰੁਦੁ. ॥ 3॥

ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥
ਭਕੁਲੁ ਦੋਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ
ਆਨੰਦੰਲੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿੰਚਿ ਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁਵੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ 4॥
1॥ 169॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਝ ॥
ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਮਾਞ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥
ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੋ ਪਾਪਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੋਦਿ. ਏਵੁਨੁ, ਅਨਿਖ਼ਾਪਾਲ ਯੋਕੁ
ਵਿਠਠੁਸਕੰ.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਮਨੰ ਅਨਿਖ਼ੋਲਲਾ ਨਾਮਾਨਿਖ਼ਾਠਿੰਚਾਲੀ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥
ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁਡੋਨ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨੀ ਆਖ਼ਾਦੰ ਚੋਸੋ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਝੀਨਿ ਮਰਠ ਭਯੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੇਯਦੁ. ॥ 1॥

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਲੇਦੁ ਲੇਦਾ ਭਝੀ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕੁਯੋਗਠਲਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ.

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥

ਓ' ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਯੋਕੁਝੀਵਿਤੰ, ਨਾਕੁ ਅਠੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ! ਨੇਨੁ ਮੀ ਮਠਠੁ ਪੈ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਆਠਾਰਪਡਠਾਨੁ. ॥ 2॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥

ਲੋਕਯਝਮਾਨਿ ਏਵਰੀਮੀਦ ਦਯ ਚਾਪੁਠਡੋ, ਅਠਨਿ ਦੁਃਖਾਲੁ, ਕਘਾਲੁ ਕਨੁਮਰੁਗਵੁਠਾਲੁ.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਧਿ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਰਕੁਠਲੋ ਊਨਘੁਝੀ ਏ ਵਿਠਮੈਨ ਵੇਦਨਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੁ. ॥3॥

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁ ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਠਾਠ੍ਰ ਸੁਠ੍ਰਿਕਠ੍ਰ.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਠ ਕਿਠੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਠੋ ਊਨਘੁਝੁ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਅੰਦੁਕੁਨਠੁ ਅਨਿਪਿੰਚਿੰਦਿ. ਝਪੁਝੁ, ਨੇਨੁ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ. ॥ 4॥ 2॥ 170॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿਘੁਨੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਠਾਲੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਯਨਨੁ ਠਾਠ੍ਰਿਸੁਠਾ, ਅਨਿਘੁਠ੍ਰਹਾਲੁ ਪਰਿਠਠਿੰਚਡਠਾਲੁ. ॥1॥ ॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਛਾਚਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਫ਼ਰਸੰਗੰ ਨਿਖਭੁਖੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਣਿਨਿ ਮਨਠੋ ਵਿਸ਼ਦੰ ਚੋਸੇ ਵਛੀ ਮਨ ਨਿਜਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡੁ. ॥ 1॥

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨਿਖੁਦੁਘਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁੰਪਦਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਘੁਛੀ ਮਰਿਯੁ

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਮਨ ਕਛਾਲਨੀਘੋਵਰਿਮੀਦ ਨੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿਘੋਵੁਨੋ ਧਾਠੀਸੁਣਾ, ਵਿਸ਼ਛੁ ਆ ਗੁਰੁਵੁਨਿ ਮਨੰ
ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਘੋਵਾਲੀ? ॥ 2॥

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਆਧਾਠੀਛੰਗਾ ਘੁਨਰੁਠੇਛੰਗੰ ਕਲਿਗਿੰਚਿ, ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਭਯਾਨਕ ਫ਼ਰਪੰਚ
ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਛਾਟਠਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਆਯੰਨ ਮਠੁਠੁਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਘੋਵਾਲੀ?

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਾਮਾਨਿਛਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਨੰ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਰਛੀੰਚਬਡਿ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਿਠਾ. ॥ 3॥

ਜੀਵਨ ਰੁਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

'ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਣਿ' ਅਨੋਦਿ ਸਾਧੁਵੁਲ ਆਧਾਠੀਛੰਗੰ ਸੰਪਦ.

ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਛਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਰਛੀੰਚਬਡਿਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਿਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥ 171॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੋਰੀ ਮਾਝ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੁ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਠੁਦੇਵੁਨਿ ਠੀਪਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ; ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਠੀਪਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤ ਫੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਓਵਡੰ ਸਾਤਿਥੁਲਕੁ ਰਕੁਣਨਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ਅਨਿਘੋਕ ਅਭਿਰੁਚੁਲੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਤੀਪਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲਠੋ ਓਲਿਸੇ) ਅਸੰਬਧੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ;
ਵਾਟੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਫ੍ਰਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਚੇਯੁਬਡਠਾਯੁ.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਓ ਪਨਿਨੋਨਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਾਪਗ੍ਰੰਸੁਡੁ ਜੀਵਿਸੁਡੁ.
॥ 1॥

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟਵਚੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥

ਸਰੋਠ੍ਰਠੁਡੋਨ ਭਗਵੰਤੁਨਿਨਿ ਧਾਠਿੰਸੁਤਾ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮੋਤੁੰ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਰਕੁੰਚੰਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸੇਵਠਿ
ਠ੍ਰੇਯੋਭਿਲਾਪਿ, ਸੇਠ੍ਰਾਠੁਡੁ;

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥

ਮਨ ਅਨਿਘੋਤੁਪੁਠੁਨੁ ਠੁਡਿਚਿ, ਅਠਨੁ ਮਾਕੁ ਗੋਪ੍ਰਹਾਯੰ ਚੇਸੁਡੁ. ॥ 3॥

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਿਯਮੈਨ ਨਿਠਿ, ਨਿਯਮੈਨ ਗ੍ਰਹਾਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਯਮੈਨ ਜੀਵਮੁ.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੇ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਨੁੰਡਿ 'ਨਾਮ ਸੰਪਦ' ਅਨਿ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥ 172॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడా:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

రాగ్ గౌరీ, తొమ్మిదవ గురువు:

ਸਾਧੇ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥

ఓ' సాధువులారా, మీ మనసులు అహంకార గరాభిందించిన వారు మరియు

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దుష్టుల సాంగత్యంలో ఉన్నట్లు కామం మరియు కోపానికి దూరంగా ఉండండి. || 1 ||
విరామం||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥

బాధమరియు ఆనందం, గౌరవం మరియు అగౌరవాన్నికే విధంగా భావించే వక్రి
మరియు

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥

ఆనంద దుఃఖాల కన్నాపైకి లేచి, ప్రపంచంలోని జీవితం యొక్కనిజమైన సారాన్ని
గ్రహిస్తాడు. || 1 ||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਉ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥

అతను ముఖస్తుతి మరియు అపవాదు రెండింటినీ తణ్ణించి, కోరికల ప్రభావం లేని
అతుల్యత ఆధ్యాత్మిక స్థితిని కోరుకుంటాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥

ఓ నానక్, ఈ జీవన ప్రవర్తన చాలా సవాలుగా ఉంటుంది మరియు ఎవరైనా గురువు
బోధనల దాటా దీనిని అరుదుగా జీవిస్తారు. || 2 || 1 ||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

రాగ్ గౌరీ, తొమ్మిదవ గురువు:

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੇ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥

ಜಿಂಕಲ ಭ್ರಾಂತಿವಲೆ, ತಪುಧ್ಧು ಲೋಕ ಆನಂದಾಲ ತರುವಾತ ಒಕರು ಪರಿಗೊತ್ತುತಾನೆ
ಊನಾಥು. || 1||

ಭੁಗತಿ ಮುಕತಿ ಕಾ ಕಾರನು ಸುਆಮಿ ಮುಝ ತಾಹಿ ಬಿಸರಾವೈ ॥

ಮುಝುಡು ಅನ್ನಿನಂದಾಲಕು ಮರಿಯು ವಿಮುಕ್ತಿಕೆ ನಿಜಮైన ಮುಲಮైన ಗುರುವುನು
ಮರಚಿಪೊತಾಡು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ಮੈ ಕੋਉ ಭಜನು ರಾಮ ಕೆ ಪಾವೈ ॥੨॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಲಕ್ಷಲಾದಿ ಮಂದಿಲೋ ಅರುದైన ವಕ್ತೆ ದೆವುನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನತೊ
ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಬಡತಾಡು. || 2|| 3||

ਗਉಝಿ ಮಹಲಾ ੯ ॥

ರಾಗ್ ಗೌರಿ, ತೊಮಿಭವ ಗುರುವು:

ಸಾಘೆ ਇಹು ಮನು ಗಾಹಿಓ ನ ಜಾਈ ॥

ಓ' ಸಾಧುವುಲಾರಾ, ಈ ಮನಸುನು ನಿರೊಧಿಂಚಲೆಮು.

ਚೆಂಚಲ ತ್ਰಿಸನಾ ಸಿಗಿ ಬಸತು ರೈ ಯಾ ತೆ ಥಿರು ನ ರಹಾਈ ॥੧॥ ರಹಾਉ ॥

ಚಂಚಲಮైన ಕೊರಿಕಲು ದಾನಿಲೊ ನಿವಸಿಸ್ತಾಯಿ ಮರಿಯು ಅದಿ ಪ್ಠಿರಂಗಾ ಊಂಡದು. || 1||
ವಿರಾಮಂ||

ಕಠನ ಕರೆಯ ಘಟ ಹಿ ಕೆ ಭಿತರಿ ಜಿಹ ಸುಠಿ ಸಭ ಬಿಸರಾਈ ॥

ಪಾದಯಂಲೊ ಕೊಪಮು, ಹಿಂಸ ನಿಂಡಿನಪುಧ್ಧು, ಅದಿ ತನ ನಾಥು ಭಾವಾನಿಕ್ತೊಲೊಠ್ಠುಂದಿ.

ರತನು ಗಿಗಾನ್ ಸಭ ಕೆ ಹಿರಿ ಲಿನಾ ತಾ ಸಿಠಿ ಕಠ ನ ಬಸಾਈ ॥੧॥

ಈ ಕೊಪಂ ಪ್ರತಿ ಒಕಠಿ ವಿಲುವైన ಜ್ಞಾನಾನಿಖಾಕುಠುಂದಿ, ಒಕರಿ ಚರಲಪುನಿ ನಿಯಂತ್ರಣನು
ಕಲಿಗಿ ಊಂಡದು. || 1||

ಜೆಗಿ ಜತನ ಕರತ ಸಭಿ ಹಾರೆ ಗುನಿ ರೆ ಗುನ ಗಾਈ ॥

ಯೋಗುಲು ಪ್ರತಿದಿ ಪ್ರಯತಿಠುಚಾರು ಕಾನಿ ವಿಫಲಮಯಾಥು; ಪಂಡಿತುಲು ವಾರಿ ಪಠ್ಠತುಲನು
ಸಮಠಿಂಚಾರು ಕಾನಿ ವಾರು ಕೂಡಾ ವಿಫಲಮಯಾಥು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥

ఓ నానక్, దేవుడు కనికరించినపుడు, మనసును నియంత్రించే ప్రతి ప్రయత్న ప్రభావవంతంగా మారుతుంది. ॥ 2॥ 4॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਤੋਮਿਭਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਧੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ఓ' సాధువులారా: విశ్వగురువు యొక్కపశంసలను పాడండి.

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు అమూలమైన మానవ జీవితంతో ఆశీర్వాదించబడ్డారు. మీరు ఇతర అనేకలలో ఎందుకు వృధా చేస్తున్నారు? ॥ 1॥ విరామం॥

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥

దేవుడు పాపాలను శుద్ధి చేసి సాతిక్షుల మీద కనికరమును చూపిస్తాడు. కాబట్టి, అతని ఆశ్రయం పొందండి.

ਗਜ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥

దేవుణ్ణి ధానీంచడం దాటా, ఏనుగు (దేవదూత శపించబడి ఏనుగుగా మారింది) భయం కూడా తొలగిపోయింది. అందువల్ల, మీరు అతనిని ఎందుకు మరిచోవాలి? ॥ 1॥

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥

మాయతో మీ అహంకార గరాన్నిమరియు భావోదేశ అనుబంధాన్నిత్యజించండి; మీ చైతన్యాన్నిదేవుని ధానంపై దృష్టి సారించండి.

ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥

గురు బోధనలను అనుసరించడం దాటా మీరు విముక్తి మార్గాన్నిపాధించవచ్చని నానక్ చెప్పారు. ॥ 2॥ 5॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਤੋਮਿਭਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੇਉ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥

ਓ ਤਲੀ, ਏਵਰੈਨਾ ਨਾ ਦਾਰਿਤਪਿਠ ਮਨਸੁਥੁ ਆਦੇਸ਼ੈ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵੇਦ ਪੁਰਾਣాలు (పవిత్ర గ్రంథాలు), సాధువులు వర్ణించిన మార్గాలు వినతరువాత కూడా ఆయన ఒక్కక్షణం కూడా దేవుని పాటలను పాడడు.॥ 1॥ విరామం॥

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥

ఈ మానవ శరీరాన్ని పొందడం చాలా కష్టం అయిన తరువాత, అతను దానిని నిరుపయోగంగా దాటడానికి అనుమతిస్తున్నారు.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥

ఈ ప్రపంచం మాయతో నిండి ఉంది, అయినప్పటికీ అతను దానితో ప్రేమలో ఉన్నాడు. ॥ 1॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥

ఎల్లప్పుడూ దగ్గరల్లో, లోపల మరియు లేకుండా ఉండే దేవునిపట్ల ప్రేమను అతను పొందుపరచడు.

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥

ఓ నానక్, ఆ వక్త్రాని మాత్రమే మాయ యొక్కపట్టు నుండి విముక్తి పొందిన వక్త్రాగా పరిగణించండి, అతని హృదయం దేవునితో నిండి ఉంటుంది.॥ 2॥ 6॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਤొਮਿਥੁਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਾਧੇ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥

ఓ' సాధువు ప్రజలారా, దేవుని ఆశ్రయంలో శాంతి ఉంటుంది.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੇ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వేద పురాణాలు చదవడం వల్ల కలిగే నిజమైన ప్రయోజనం ఏమిటంటే, భగవంతుని నామాన్ని తాపత్రాఫుంతో ధ్యానించడం ప్రారంభించవచ్చు.॥ 1॥ విరామం॥

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

దురాశ, మాయపట్ల ప్రేమ, భావోద్వేగ అనుబంధాలు, చెడు అనేక్షణలు:

ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੁਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥

ಈ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਵਲ ਗਾਨੀ, ਸੁਖਬਾਧਲ ਵਲ ਗਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ
ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰ. ॥ 1॥

ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥

ਸਥੁੰ ਮਰਿਯੁ ਨਰਕੰ, ਅਦੁਥੁ ਮੁਨੈ ਮਕਰੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸੰ, ਬੰਗਾਰੰ ਮਰਿਯੁ
ਰਾਗੀ, ਐਵੰਨੀਲਾਠੀ ਵਥੀਕੀ ਓਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਓਟਾਯੀ.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥

ਓ ਵਥੀਕੀ, ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਵਲੋ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਪਵਾਦੁਲੁ ਅੰਨੀ
ਓਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਓਟਾਯੀ. ॥ 2॥

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥

ਓਨੰਦਾਨੀਕੀ, ਦੁਃਖਾਨੀਕੀ ਲੋਭਡਨੀ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੀਨੀ ਪਰਿਸ਼ੀਲਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੧॥

ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਅਟੁਵੰਠੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨੰਨੁ ਅਵਲੰਬਿੰਚੈ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤੰਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨੀ ਪੋਂਦਾਡਨੀ ਭਾਵਿਸ੍ਟਾਡੁ. ॥ 3॥ 7॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਠੋਮਿਫੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥

ਓ' ਮਨਸਾ, ਨੁਵੁਘੰਦੁਕੁ ਪਿਚਿਗ੍ਰਾ ਓਨਾਘੁ?

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਜੀਵਿਤਕਾਲੰ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਤਗੁਠੋਂਦਨੀ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ
ਵੋਂਬਡਿੰਚਡੰਲੋ, ਅਤੰਨੁ ਅਧਾਠੀਠ ਕ੍ਰੀਠਤੰਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਠੁਨੀ ਓਕਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥

ਮੀ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅੰਦਮੁਨੈ ਭਾਰ੍ਯਦੀਨੀਨੀ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਠੁਤਦੀਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਟਾਰੁ,

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰੇ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੇ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥

ਵੀਠੀਲੋ ਵਦੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਓਂਡਡਾਨੀਕੀ ਮੀਦੀ ਕਾਦੁ; ਜਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਓਲੋਚਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਮੀਰੁ ਮੈ ਅਮੂਲਘੋਨੈ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਘੋਲੋ ਘੋਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸਠੁ ਰੁਝੁ ਯੋਯੁ
ਸਾਰਾਨਿ ਘੋਲੁ ਚੇਸੁ ਕੋਲੇਦੁ.

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥

ਕੁਠਕਾਲੰ ਕੂਡਾ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕਿ ਆਰਾਧਨਕੁ ਮਿਮਲਿਖੀ ਮੀਰੁ ਜਤਚੇਸੁ ਕੋਲੇਦੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੈ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਘੋਲੁ ਚੇਸੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿਓ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਾਡਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ.

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥

ਮਾਯਨੁ ਪੁਰੋ ਭਵੇ ਟੁਟੁਡੰ ਵਲੁ ਮਿਗਿਲਿਨ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਸਘੋਯੁ, ਭਯੰ ਲੇਨਿ
ਆਧਾਠੀਠੁ ਪਿਠਿਨਿ ਏਨਠੁ ਪਾਠੰਦੁ. ॥ 3॥8॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਠੋਮਿਠੁ ਵ ਗੁਰੁਝੁ:

ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥

ਓ' ਆਧਾਠੀਠੁ ਅਝਾਨਿ, ਚੋਸਿਨ ਵਾਟਿਨਿ ਚੂਸਿ ਭਯਪਡਕੰਡੀ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਤੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਚੋਸਿਨ ਅਨੰਦਾਲ ਨੁੰਡੀ ਕਾਪਾਡੁਕੋ ਵਡਾਨਿਕੀ, ਅਨਿਘੋਯਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੈ
ਸਾਠੀਠੁਲਕੁ, ਦਯਾਦਾਕੀ ਠਾਠੁਲਕੁ ਲੋਨਗੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿ ਘੋਲੰਦੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੇ ਧਰੁ ਰੇ ॥

ਵੇਦ ਪੁਰਾਣਾਲੁ ਵੰਠੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੁਠਾਲਲੋ ਪਾਟਲੁ (ਵਾਯੁਬਡਿਨ) ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਮੀ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਾਠੰਦੁ ਪਰਚੰਡੀ.

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥

ਅਝੁਨੁ, ਲੋਕੰਲੋ ਪਰਿਸੁਠੰਗਾ ਠੰਡੰਡੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੈ; ਦਾਨਿਨਿ ਠਾਠੀੰਚੀ ਮੈ
ਪਾਪਾਲਨੁ ਨਿਰੁਠੀੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥ 1॥

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਮੁਢੀਘੋਂਦਲੇਰੁ; ਵਿਮੁਕਤੀਨਿ ਸਾਧਿਚਢਾਨਿਕੀ ਕੋਂਤ
ਸ਼ਰਯਤਠੁ ਚੋਯਂਡੀ!

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ੁ' ਮਾਨਵੁਲਾਰਾ ਆ ਢਯਗਲ ਢੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਂਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਭਯਂਕਰਮੈਨ ਸ਼ਰਪਚ ਸਮੁਢ੍ਰਾਨਿਢਾਟਂਡੀ. ॥ 2॥ 9॥ 251॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕ ਨਿਠ੍ਰਢੇਵੁਡਾ, ਸੁਯਨਾਤਠੁ ਜੀਵੁਡਾ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਢਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿਚਢਡੀਨਵਾਡਾ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ ਗਾਠ੍ਰਾਯੀਰੀ:, ਅਠੁਪਢੁਲੁ, ਮੋਢਢੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮਂ ਗੁਰਿਚਿ ਸ਼ਰਿਠਿਠਿਠਿਚਡਂ ਓਕ ਨਿਠਿ ਮਰਿਯੁ ਅਢੁਠ੍ਰਾ ਸ਼ਕੁਟੀ.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥

ਵਿਸ਼ਪੂਰਿਠੁਮੈਨ ਮਾਯਠੋ ਨਾਕੁਨ੍ਨੁਨੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਸ਼ਨਮੈਨ ਠਰਾਠ੍ਰਾ, ਸ਼ਰਿਠਿਚੋਟਾ
ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਢੇਵੁਡੁ ਆਨਠਿਸ਼ਯਾਨਿਠੁਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿਚਾਨੁ.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਢੁਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥

ਨੋਨੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੂਡੁ ਵਿਠਾਨਾਲ (ਸ਼ਕੁਟੀ, ਢੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰਠੁ) ਕਂਚੈ ਪੈਕੀ
ਏਢਿਗਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲੁ ਨਾ ਅਤਥੁ ਛਪਯੋਗਪਡਤਾਯਿ ॥ 1॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਿਸ੍ਟੈ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁ ਚੈਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਸ਼ਾਬਾਦ੍ ਲੋਨਿ ਵਾਕਾਭੀਰੁਰ੍ਹਿਸ੍ਤ੍ਰਾ ਅਧਾਭੀਰੁ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਰਾਨ੍ਹਿਨੋਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ ॥

1॥॥ ਪਾਭੋ ਚੈਯੰਦਿ

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਏਕ ਪ੍ਰਭੁਵੁਠੋ ਮਿਲਿਠਮੈਨ ਨੋਨੁ ਸਹਜਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਅਸਾਠ੍ਹਿਸ੍ਤ੍ਰਾਨੁ.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਮਾਟਲੋਨਿ ਨਿਪਠਠਮੈਨ ਬਾਨੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾ ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯਿ.

ਲਾਲ ਭਏ ਸੁਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਲੇਠ ਰੰਗੁਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਲੋਠੈਨ ਏਰੁਪੁ ਰੰਗੁਠੋ ਨਿੰਦਿ ਏਨਾਠੁ.

ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮਾਪੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਿਸੰ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ॥ 2॥

ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥

ਨੋਨੁ ਵੇਨਕ੍ਰਿਰਿਗਿ, ਭੀਵਿੰਚਿ ਏਨਠੁਠੁ ਚਨਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਮੇਲੋਠਾਠੁ.

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥

ਪਾਬਾਦ੍ ਵਾਕਾਭੀਰੁਪਿਸ੍ਤ੍ਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਪ੍ਰਭੁਵੁਠੋ ਭਤਚੈਯਬਡਿੰਦਿ.

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥

ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਯੋਕੁਦਾਠੁਮੈਨ ਸਾਰਾਂਸੰਲੋ ਸੇਕਰਿੰਚਿ ਵਿਪਾਨ੍ਹਿਠਾਰਵੈਸ੍ਤ੍ਰਾਨੁ.

ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥

ਠਨ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਏਂਡਡੰਠੋ ਮਰਠਠਠਠ ਠੋਲਗਿੰਦਿ ॥ 3॥

ਸਾਦ ਰਹੇ ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਸੰਖੁਰ੍ਣ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰੰਤੋ ਪਾਟੁ ਆਨੰਦੰ ਪਲ੍ਲ ਨਾ ਅਭੀਰੁਚਿ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ.

ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ਨਾ ਚੈਤਨ੍ਯੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁਠੋ, ਅਨੰਤ ਕ੍ਰਮੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਗਰ੍ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਗੌਰਵੰ ਕੌਸੰ ਨਾ ਅਨੋਖੁਠੁ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਭਈ ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥

ਆਯੰ ਤੰਨ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕ੍ਰਮਾਪੁਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰ੍ਠਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਆਠੁਠੋ ਞਾਂਤਿ ਸੁਪਿੰਚਬਡਿੰਦਿ. ॥ 4॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥

ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਏ ਸੇਖ਼ੀਠੁਡਿੰਚਿੰ ਚੁਡਲੇਨੁ.

ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥

ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਕਿ ਸੇਵ ਚੇਯਾਲੀ? ਨਾ ਚੈਤਨਾਠੁਠੁਵਰਿਕਿ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯਾਲੀ?

ਕਿਸੁ ਪੁਛਉ ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਨਿ ਅਡਗਾਲੀ? ਨੇਨੁ ਏਵਰਿ ਪਾਦਾਲ ਵਧੁ ਪਡਿ ਠੁੰਡਾਲੀ?

ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

ਏਵਰਿ ਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਆਯੰਨ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਨੋ? ॥ 5॥

ਗੁਰ ਸੇਵੀ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿਸੁਤਾ ਗੁਰੁਪਾਦਾਲ ਵਧੁ ਪਡੁਠਾਨੁ.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਆਯੰਨਨੁ ਆਰਾਠਿਸੁਤਾ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਨਾਮਮੁਲੋ ਲੀਨਮੁਠੋਠਾਨੁ.

ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਠੁਪਦੇਸ਼ਮੁ, ਪ੍ਰਸੰਗਮੁ ਮਰਿਯੁ ਆਹਾਰਮੁ.

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਆਞੁਕੁ ਲੋਨੋ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਅੰਤਃਕਰੰਨ ਗੁਹਾਮੁਲੋਨਿਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਨੁ. ॥ 6॥

ਗਰਬ ਗਤੰ ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥

ਗਰਭ ਅੰਤਰਿੰਚਿਪੋਵਡੰ ਵਲ੍ਲ, ਨਾ ਅਤ੍ਯਾਤਿ ਮਰਿਯੁ ਧਾਨ੍ਯਾਨਿਕ੍ਸ਼ਨੁਗੰਦਿ.

ਜੋਤਿ ਭਈ ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਦਿਵਨ੍ਯਾਤਿ ਊਦਯਿੰਚਿੰਦਿ, ਨੇਨੁ ਵੇਲੁਗੁਲੋ ਲੀਨਮ੍ਯੋਯਾਨੁ.

ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿੰਦਿ ਵਿਧਿਨਿ ਚੋਰਿਪਿ ਵੇਯਲੇਮੁ; ਘਾਬਾਦੰ ਨਾ ਗੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਰੂਪਮ੍ਯੋਨਦਿ.

ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥

ਸ੍ਰੁਘ੍ਠਿਕ੍ਰੁ, ਆਯਨ ਆ ਸ੍ਰੁਘ੍ਠਿ ਸ੍ਰੁਘ੍ਠਿਕ੍ਰੁ ਨਾਕੁ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 7॥

ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥

ਨੇਨੁ ਪੰਡਿਤੁਡਿਨਿ ਕਾਦੁ, ਨੇਨੁ ਠੇਲਿਵੇਨਵਾਡਿਨਿ ਕਾਦੁ ਲੇਦਾ ਮੰਚਿਵਾਡਿਨਿ ਕਾਦੁ.

ਨਹ ਭੁਲੇ ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ਨੇਨੁ ਤਿਰੁਗਨੁ; ਨੇਨੁ ਸੰਦੇਹਾੰਠੋ ਮੋਸਯੋਨੁ.

ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ਨੇਨੁ ਵਠਿ ਮਾਟਲੁ ਮਾਠ੍ਲਾਡਨੁ; ਨੇਨੁ ਆਯਨ ਆਯੁਲੋਨਿ ਆਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਠਾ ਨਾਨਕੰ ਸਹਾਯਮ੍ਯੋਨ ਣਾੰਤਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਯੋਯਾਡੁ. ॥8॥ 1॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗੌਰੀ ਗਾਠ੍ਠਾਯਿਰੀ, ਮੋਦੁਡੀ ਮੋਘ੍ਠਾ:

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਡਵਿਲੋ ਊਨਖੁਨੁਗੇ ਮਨਸੁ

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕ੍ਰੁ; ਸਤ੍ਯਾਘਾਬਾਦੰ ਯੋਕ੍ਯੁਜਨੰ ਸਿਗਿਠ੍ਠੁਆ ਅਪ੍ਠੈ ਚੋਯੁਬਡਿਨਪੁਠ੍ਠੁ,

ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭ ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥

ਰਾਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਨ੍ਠਾਨੰਲੋ ਊਕਰੁ ਗੌਰਵਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਚਤੁਰਾਈ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥

ਤੇਲੀਵੈਨ ਊਪਾਯਾਲ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਤੇਲੁਸੁਕੋਲੇਡੁ.

ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਅਠਚੀਵੇਯਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਲਾ ਅਚਨਾ ਵੇਯਵਚੁਝੁ ॥ 1॥
॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥

ਅਤਜੁਠਲੋਂ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਊਟੁੰਦੀ, ਝਦੀ ਦੋੰਗਲ ਦਾਠਾ
ਦੋੰਗੀਲਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥

ਏਵਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਵਧਨੀ ਚੋਪਠੇਰੁ.

ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥

ਅਯਨੇ ਮਨਲਿਖੁਕੀੰਚੀ, ਗੋਪਠੁਨੰਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥

ਮਨਸੁਨੁਯੋਕੁਸ਼ੀਟੁ ਵਧੁ ਬਿਲੀਯਨੁ, ਲੋਕਠੇਨਨੀਭੀਲੀਯਨੁ ਕੋਰਿਕਲ ਮੰਟਲੁ
ਊਨਾਠੁ.

ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਝਵਠੁਡੀਨ ਅਵਗਾਹਨਾ ਝਲੰਠੋ ਮਾਠੁਮੇ ਅਵੀ ਅਰਿਠੋਠਾਠੁ.

ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥

ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਅਰਿਠੁਚੀ, ਨੇਨੁ ਦਾਨਿਸ਼ਾਠਿੰਚਾਨੁ, ਅਯਨ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁਮੈਨ
ਪਾਟਲਨੁ ਨੇਨੁ ਅਨੰਦੰਗਾ ਪਾਡੁਤੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜੈਸਾ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੇ ਤੈਸਾ ॥

ਅਠਯੋਕੁਝੁਠੀਲੋ ਊਨਠੁਠੇ, ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ ਦਾਨੀਨੀ ਦਾਠੀ ਊਠਾਡੁ.

ਬੈਸਿ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥

ਕਾਨੀ ਊਕ ਗੁਹਾਲੋ ਕੂਰੋਠੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨੀਨੀ ਏਲਾ ਵਠਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸਾਗਰਿ ਝੁਗਰਿ ਨਿਰਠਉ ਐਸਾ ॥੪॥

ਨਿਰਠੁ ਪੁਠੁਵੁ ਪਰਠਾਠੋ ਊਨਠੁਠੇ ਸਮੁਦੁਰਾਲੋ ਕੂਡਾ ਊਠਾਡੁ. ॥ 4॥

ਮੁਏ ਕਉ ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥

ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਝਪਠੀਕੇ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਵਝੀਨਿ ਏਵਰੁ ਚੰਪਗਲਰੁ?

ਨਿਡਰੇ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥

ਅਤਨੁ ਦੇਂਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਭਯਪਡੁਤੁਨਾਠੁ? ਨਿਰਠੁਯੁਮੈਨ ਵਝੀਨਿ ਏਵਰੁ ਭਯਪੇਠੁਗਲਰੁ?

ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥

ਮੂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲ ਅੰਤਲਾ ਪਾਬਾਦ ਵਾਕਾਫ਼ੀਰੁਰਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 5॥

ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥

ਮਾਠੁਠਾਠੇਵਝੀ ਕੇਵਲੰ ਪ੍ਰਸੰਗਾਨਿਘੋਵਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਕਾਨੀ ਸਹਾਯੰਗਾ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਘਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥

ਦਾਨਿਮੂਸਾ, ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼੍ਰੋਂਗਿਪੋਯਿੰਦਿ. ॥ 6॥

ਕੀਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕ ਨਾਈ ॥

ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ, ਸ਼ਾਂਦਰਠੁਯੁ, ਵਿਮੁਕਤਿ ਅਨੇਵਿ ਏਕੇ ਨਾਮਮੁਲੋ ਠਨਾਠੁ.

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਅੰਦੁਲੋ, ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘੋਠੁਠਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਠਨਾਠੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥

ਅਯੰਨ ਸ਼੍ਰੋਠੁਮੈਨ ਤੰਨ ਸਠੁਲਮੁਲੋਨੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 7॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਅਨੇਕ ਮੰਦਿ ਨਿਸ਼ਠੁ ਝੁਮੁਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਅਯੰਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਗਲ ਬਿਗੁਤੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ॥

దర్శదత్తాన్నిదేవునికి బదులుగా, లోకవిషయాలను) ఇష్టపడే వారందరూ నాశనమైపోతారు.

ਸੇ ਕਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥

ఒకడు, ముందుగా నిర్ణయించిన దాన్నిమాత్రమే చేస్తాడు. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਜੁਆਰੀ ॥

అలాంటి ఆటతో నేను ప్రపంచాన్నిమాశాను

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਰੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అది దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి, ఆయన నుండి అనిర్హకాల సౌకర్యాలను కోరుకుటుంది.

॥1॥విరామం॥

ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

కనిపించని దేవుడు కనిపిస్తే, అపుణ్ణు ఒంటరిగా, అతని వర్ణన పూర్తయింది.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

వాస్తవానికి ఆయనను చూడకుండా, ఆయన స్తుతిలో చెప్పి ప్రతీదీ వర్ణమే.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

అయితే, గురువును అనుసరించడం దాట్లా, ఒకరు దేవుణ్ణి సహజంగా గ్రహిస్తారు.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

గురువు సూచించిన భక్తి సేవపై దృష్టి కేంద్రీకరించి, భగవంతునితో అనుసంధానం అవుతాడు. ॥ 2॥

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥

నామాన్నివిడిచిపెట్టి శాంతిని కోరగా, ఒకరు మరింత దుఃఖాన్నిమాత్రమే పొందుతారు,

ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥

ಎಂದುಕంటే ಅతను అన్నిదుర్గుణాలలో ಮುನಿಗಿపోతాడు, ತನನು ತಾನು ఒక పాపాల హారంగా అలంకరించుకునట్లు.

ਏਕ ਬਿਨਾ ਝੁਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

దేవుణ్ణి సఖించుకోకుండా, దర్శదత్తతో ప్రేమలో పడకుండా, దుర్గుణాల నుండి విముక్తి లభించదు.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥

సృష్టిని ఏరర్థచిన తరువాత, అతను దానిని గమనిస్తున్నాడు. || 3||

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥

గురువాకృత దాత్తా తన కోరికలను తీరుస్తున్నాడు,

ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

దృఢదృఢ మరియు భ్రాంతి యొక్క భావాన్ని సులభంగా వదిలేస్తాడు.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥

గురువు బోధనల దాత్తా, అటువంటి వక్తి తన హృదయంలో దేవుని పేరును పొందుపరుచుకుంటాడు,

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥

మరియు గురువు యొక్క శిష్యులైన పదం దాత్తా దేవుని పాటలను పాడుతాడు. || 4||

ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥

దేవుడు అందరిలో నివసించినా, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్తానే ఆయన ప్రేమ నిండి ఉంటుంది.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥

నామంపై ధాన్యం లేకుండా, తన హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహించలేము.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥

ప్రేమమైన దేవుడు ఒంటరిగా ప్రేమ దాత్తా ఆకర్షితుడయ్యాడు.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੁਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥

అయినా దేవుడు తన కృపను చూపినపుడై ఆయనను గ్రహిస్తాడు. || 5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥

మాయతో భావోద్వేగ అనుబంధం అంతా చిక్కుకుపోతుంది.

ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥

సర్వంగా ఇష్టంగల వక్తి యొక్క ఆధ్యాత్మిక జీవితం శపించబడుతుంది, మురికిగా, భయంకరమైనదిగా మారుతుంది.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥

ਗੁਰੁవు బోధనలను అనుసరించే వక్త్రీ నుండి అన్నివికలు అదృశ్యమవుతాయి.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥

అతను అదుభతమైన నామానిధానిస్తాడు మరియు ఎపట్టికీ ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు. || 6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించే వక్త్రీ నామం యొక్క విలువను మరియు దేవునికి అనుసంధానమైనవాటిని అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥

ఆయన తన హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహించి, అతనితో కలిసిపోతాడు.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

అతని జనన మరణ చక్రం ముగింపుకు వస్తుంది.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥

పరిపూర్ణ గురువు నుంచి మాత్రమే ఆయన ఈ అవగాహనను పొందుతాడు. || 7||

ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥

నేను దేవుని స్తుతిని పాడతాను, ఎవరి సద్గుణాలు అనంతమైనవో.

ਗੁਰੂ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥

దేవుడు తప్పనిజమైన శాంతికి ఇంకే మూలం లేదని గురువు బోధన నాకు చూపించింది.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

ప్రజలు దేవుని చిత్తం దాఱా దుఃఖం లేదా శాంతి మార్గాల దాఱా వెళతారు.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥

దేవునితో జతచేయబడిన వినయపూరక్షమైన నానక్ తన పాటలను పాడాడు. ||8|| 4||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਮੋਦਤੀ ਗੁਰੂవు:

ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥

మాయ మరియు దృద్ధప్రేమ ప్రపంచ ప్రజల చేతనలో నివసిస్తాయి.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥

కామం, కోపం, అహంకారం మొదలైనవి ఆధాత్మిక జీవితానినాశనం చేస్తాయి. ||1||

ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

దేవుడు తప్పమరెవరూ లేనపుడు నేను మరొకరిని ఎలా పిలవగలను?

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అదే నిషఖమైన దేవుడు అనిమూనవులలో ప్రవేశిస్తున్నాడు. ||1||విరామం||

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੇਇ ॥

దుష్టబుద్ధి దృద్ధభావనను ముందుకు తెస్తుంది.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥

అందుకే ఒకరు జనన మరణాల చక్రాలలో ఉండి, దేవునికి దూరంగా ఉంటారు. || 2||

ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੇਇ ॥

భగవంతుడితో పాటు, విశ్వులో నాకు మరే ఇతర శక్తి కనిపించడం లేదు.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥

ప్రపంచంలోని స్త్రీ పురుషులందరిలో నేను ఒకే దేవుణ్ణి చూస్తున్నాను. ॥ 3॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥

సూరుడు, చంద్రుడు మరియు ఇతర పరలోక దీపాలలో అతని కాంతిని నేను చూస్తున్నాను.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥

అనిర్వచితం, నా యవస్థ ప్రియమైన దేవుడు కనిపిస్తాడు. ॥ 4॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

కనికరాన్నిపసాదించి, నిజమైన గురువు నా మనసును దేవునికి జతచేశారు,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥

ఆయన ననుభవకదేవుని ఉనికిని అర్థం చేసుకునేలా చేశాడు. ॥ 5॥

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥

నిషఙ్గముడైన దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవర్తిస్తాడు అని అర్థం చేసుకున్నవారువు అనుచరుడు,

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥

గురువాకల్ప దాత్రా దర్శదత్తాన్ని అణచివేస్తూ దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకుంటారు. ॥ 6॥

ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥

దేవుని ఆజ్ఞ ప్రపంచవాళ్లంగా ప్రబలంగా ఉంటుంది.

ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥

మొత్తం సృష్టి దేవుని నుండి ఉద్భవించింది. ॥7॥

ਰਾਹ ਦੇਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥

ఒక యజమాని రెండు జీవన మార్గాలను నియంత్రిస్తుంటాడని మీరు అర్థం చేసుకోవాలి; మాయలో చికుళ్ళుని నీతియుక్తంగా జీవించడం.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥

గురువాకల్ప దాత్రా దేవుని ఆజ్ఞను గుర్తించండి. ॥8॥

ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਦੇవుਡੂ ਅਨਿਰੂਪਾਪਾਲ, ਆਕਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਦਯਾਲਲੋਂ ਸੁਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ੁਣੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥

ਨਾਨਕੋਂ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਨੇਨੁ ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸੁਰਸ਼ੰਸਿਸ਼ੁਣੁਆਠੁ". ॥ 9॥ 5॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਗੌਰੀ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਘੁ:

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥

ਆਧਾਠੀਠ ਅਧੁਠਠੀਠਕੋਂਸੰ ਕੁਪਿ ਚੇਸੇਵਾਡੇ ਨਿਯਮੇਨ ਯੋਗਿ.

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥

ਆਧਾਠੀਠ ਸੁਰਯਠਾਠਲੋਂ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਅਠਨੁ ਪਰਿਪਕਠੁ ਲੇਨਿ ਯੋਗਿ ਮਰਿਯੁ ਠੁਰੁਠੁਨਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਰਹਾਸਾਠੀਠਲੋਂਲੇਠੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਅਠੁਵੰਡੀ ਯੋਗਿ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੇਨ ਯੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਠੁਰੁ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਠੁ, ਏਵਰਿ ਠਾਠਾਨੋਂ

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਠੁ ਅਠੀਰੁਚੁਲਨੁ ਅਠਚਿਵੇਠੁਡੰ ਠਾਠਾ, ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਅਠਨਿ ਆਦਯਲੋਂ ਸੁਰਿਠਿਠਿੰਚੁਕੁੰਡਾਠੁ. |1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥

ਆ ਰਕਮੇਨ ਵਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ, ਅਠਨਿ ਆਦਯਲੋਂ, ਦੇਵੁਡੂ ਠਨ ਨਿਯਮੇਨ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋੰਡੁਪਰੁਚੁਕੁੰਡਾਠੁ,

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਏਕੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਸੁਰਯਾਠੰ ਏੰਠ ਅਠੁਠੁਮੇਨਠੋਂ ਠੇਲੁਸੁੰਡੀ. ॥ 2॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੇ ਗਿਹੁ ਉਦਿਆਨੈ ॥

ਚੰਡੁਰੁਡੂ, ਸੂਰੁਠੁ, ਭਲੁ, ਅਡਵਿਲੋਂ ਏਕੇ ਦੇਵੁਠੀ ਠੁਆਠੁ. (ਅਠਡੂ ਕੋਂਪਮੁਗਲਵਾਡੁਨੁ ਸੁਰਸ਼ੰਠੁਮੇਨ ਵਾਡੁਨੁ ਗੁਹਾਸੁਨਿਲੋਂਨੁ ਸਨਾਠੀਲੋਂਨੁ ਅਠੇ ਦੇਵੁਠੀ ਠੁਆਠੁ.)

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥

ਅਟੁਵਠੀ ਯੋਗਿ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰ ਯੋਕ੍ਯੁਅੰਤਰਾਹ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ਼ਾਡੁ. ॥
3॥

ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਰੈ ॥

ਆਯਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਡਾਡੁ, ਕੇਵਲੰ ਧ੍ਰੈਵਿਕ ਪਦੰ ਯੋਕ੍ਯੁਹੁਮਤਿ ਕੋਸੰ.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥

ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਵਞ੍ਞਾਨੰ, ਧਾਠ੍ਰੰ, ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕ੍ਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ
ਮਾਰੰ ਪਲ੍ਲ ਮੇਲੋਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਲ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੈਨ ਭਯੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਢਾਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਏਨਠ੍ਰੁ ਬਯੁਟਪਡਲੇਡੁ.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ਅਟੁਵਠੀ ਯੋਗਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ
ਅਚਨਾ ਵੇਯਗਲਰੁ? ॥ 5॥

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਟੁਵਠੀ ਯੋਗਿਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ
ਸੰਦੇਹਾਨਿਠੋਲਗਿਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਢਯੁ ਵਲ੍ਲ ਅਟੁਵਠੀ ਵਞ੍ਞੀ ਅਤੁਠ੍ਰਠ੍ਰ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰ ਸ਼ਿਤਿਨਿ ਪੋਂਡੁਤਾਡੁ. ॥ 6॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਹਾਨਿਠ੍ਰਿਠਿਵੇਸ਼ਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਡੁ. ਐਢਿ ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗਿ ਯੋਕ੍ਯੁਊਡਾਟੁਮੈਨ ਪਨਿ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥

ਅਹਾਨਿਠ੍ਰਿਠਿਵੇਯਡੰ, ਸਠ੍ਰੁਮੈਨ ਚਰਲ੍ਲਨੁ ਅਭਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ. ॥ 7॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੀ ਕੋਸੰ, ਪੁਰਾਣਾਲਨੁ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸਤਕਾਲੁ) ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ, ਕਰੋਰ ਸ਼੍ਰਮੁ,
ਪਰਨਮੁ ਚੋਯੁਠੁੰ, ਵੰਠੀਵੀ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੁੰਲੋ ਠਨਾਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥8॥ 6॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਪੁ:

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਹੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੀ ਕੁਮਾਗੁਠੰ, ਮੰਚੀ ਨੋਤਿਕ ਪ੍ਰਵਰ੍ਠਨ ਕਲਿਗਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਘਿਨਿ
ਅਚਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੇਖੰ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੀ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਭਯਪਡਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵ ਸ੍ਰੀ ਅਤਨਿਯਾਠਿੰਚਦੁ.

ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਒ਕਟਯਾਠੁ ਕਾਬਠੀ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਯੋਗੁਲੁ ਦੁਰ੍ਘੁਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥

਒ਕ ਯੋਗੀਕੀ ਏਲਾੰਠੀ ਭਯੰ ਠੰਟੁੰਦਿ,

ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯੰਨ ਸੁਘਿਲੋ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸਿੰਨਪੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਯੋਗੀ ਨਿਰਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

ਅਯੰਨ ਨਿਠਠੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨਮੈ ਠੰਟਾਡੁ ਕਾਬਠੀ, ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਅਪ੍ਰਮਠੁੰਗਾ ਠੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਠਾਡੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲਿੰਠੰਟਾਡੁ.

ਸੇ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ਅਲਾਠੀ ਯੋਗੀ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ. ॥ 2॥

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥

ਅਟੁਵਠੀ ਯੋਗੀ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਸ਼ਕ੍ਰਿਤੋ ਮਰਠ ਭਯਾਨਿਘੋਲਗਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਹਾਨਿਘੁਦਿਲਿੰਚੁਕੋਨਿ, ਵ੍ਰੁਢਾਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚਨਿਘੋਤਾਮਨੋ ਭਯਾਨਿ
ਘੋਲਗਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਆਦੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਵਾਝਘਿ
ਕੂਡਾ ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ. |3|

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੀ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪਠੁ ਭਕ੍ਤਿਪੁਰਕ੍ਸ਼ਮੈਨ ਭਯੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਵਕ੍ਸ਼ਿ ਨਿਰਠੁਯੰਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ,
ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਆਯਨ ਧਾਠਿੰਚੈ ਵਕ੍ਸ਼ਿਲਾਗੇ ਆਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੇ ਹੋਇ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਸੇਵ ਚੈਸੇ ਵਕ੍ਸ਼ਿਲਾਨੇ ਵਾਝੁਮਾਰਤਾਰੁ. ॥ 4॥

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥

దేవుని నామానిఘానీంచడం దాఠ్రా ఒకరు నిరఘ్నంగా, దుర్గుణాల నుండి విముక్తులవుతారు.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

మద్దతు లేనివారిని అందరి మద్దతుగా మారేదేవునికి నన్నువేను అంకితం చేసుకుంటాను.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥

నిజమైన యోగి దేవుని పాటలను పాడాడు మరియు జననాల మరియు మరణాల రౌండ్లలో పడడు. || 5||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥

దేవుడు ప్రతిచోటా, లోపల మరియు బయట ప్రతిచోటా ప్రవర్తిస్తూ ఉంటాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

గురువు గారి మాటల దాఠ్రా, అతను తనను తాను గ్రహిస్తాడు.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥

ఆయన గురువాకఘూచనతో దేవుని ఆస్థానానికి చేరుకుంటాడు. || 6||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

గురువాకఘ దాఠ్రా లోకఘానానికి, దుర్గుణాలకు అతీతుడైన వఘ్నీ దేవుని సమక్షంలో నివసిస్తాడు.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁਕੈ ਆਸਾ ॥

అతని లోకకోరికలు ముగుస్తాయి మరియు అతను జనన మరియు మరణ చక్రాల నుండి విముక్తి పొందుతాడు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥

గురువు గారి మాటల దాఠ్రా ఆయన ఆనందంగా ఉనాఘు. || 7||

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ప్రపంచంలో ఎవరు కనిపించినా నిరాశలో మునిగిపోతారు,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸਾ ॥

కామం, కోపం మరియు మాయ (లోక సంపద మరియు శక్తి) కోసం ఆరాటపడుతున్నప్పుడు.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥

ఓ నానక్, ప్రాపంచిక శోధనల నుండి నిజంగా విడిపోయిన అటువంటి వక్తులకు అరుదుగా కనిపిస్తుంది. ||8|| 7||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਐਸੇ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

లోకశోధననుండి వేరుపడి, దేవుని భక్తుణ్ణి కలుసుకునే వక్తిలోపల ఖగోళ శాంతి నెలకుంటుంది.

ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ఆయన నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు మరియు అతని దుఃఖాలు అనీఘుగుస్తాయి. || 1||

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, ఒకరి తెలివితేటలు పరిపూర్ణంగా మారతాయి.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਪੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మొత్తం అరవై ఎనిమిది పవిత్ర ప్రదేశాలలో సాక్షం చేయడం యొక్కయోగశ్రీ గురు బోధలను వినయంగా అనుసరించడంలో ఉంటుంది. || 1|| విరామం||

ਨੇਤ੍ਰੁ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥

అతని కళ్ళుసంతృప్తిచెందాయి మరియు అతని మనసు, ధైర్యంతో అనుసంధానించబడింది.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਲੋਨੀ ਅਠਠਤ ਸ਼ੇਘਮੈਨ ਸਾਰੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਨਾਲੁਕ ਸਫ਼ਠੁਗਾ
ਠੰਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਠ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥

ਨਾਮਪੁੰ ਸਹਾਯਮੈਨ ਠਾਠੁੰ ਅਠਨੀ ਰੋਯਵਾਰੀ ਠਿਨਚਰਠੁਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਠੇਵਾ ॥੩॥

ਅਠੁੰ ਕਾਨੀ, ਅਨਠਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਠੁਕੀ ਆਠਠਨ ਦਾਠਾ ਅਠਨੀ ਮਨਸੁਠੁਠੁੰਤ੍ਰੁਪੁੰ
ਚੇੰਦੁਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥

ਨੇੰਨੁ ਠਕਠੁ ਠੂਸੀਨਾ, ਅਕਠੁ ਨੇੰਨੁ ਸਾਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਠੂਸਾਨੁ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥

ਠੁਗਵੰਠੁਠੁੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਯੁੰਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਪੋਰਾਠੁਠੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਅੰਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ ਠੁਗਵੰਠੁਠੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਵਾਠੁੰਚਿ ਠਨਾਠੁਨੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥

ਠਕ ਅਰੁਠੇਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਮਾਠੁਠੁ ਠੁ ਵਾਠੁਵਾਨੀਅਠੁੰ ਠੇੰਨੁਕੁੰਟਾਠੁ. ॥ 5॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥

ਠੁ' ਦੇਵੁਠਾ, ਰਕੁੰਕੁਠਾ, ਠਠੁਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਵਠੁਮੈਨ ਠੁਰਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਯਲਨੁ
ਕਾਪਾਠਾਠੁ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਪਸੁ ਠਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥

ਠੁਵਿਕ ਯੁੰਨਾਨੀਠੁੰਠੁੰਦਕੁੰਡਾਨੇ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮੁਗਾਲੁ, ਰਾਕੁੰਨੁਲੁ ਮਾਰਠਾਰੁ. ॥ 6॥

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥

ਠੁਗਵੰਠੁਠੁ ਠੁਪੁਮੁਰੋਵਰੁ ਆਠੁਨਲਾ ਲੋਰਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਠੇਪਾਰੁ.

ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੁਜਾ ॥੭॥

ਕਾਬਲੀ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁ ਡੀ, ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਨਿ ਚੂਡਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ ਪੈ ਧਾਫ਼ਨੰ ਚੋਯਾਲੀ? ॥ 7॥

ਸੰਤ ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਥਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥

ਦੈਵਿਕ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁਗਾ ਮਾਰਠਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ ਸੁਖੁ ਘੋਂਚਾਡੁ.

ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥

ਤਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੁਕੁ ਨੋ ਵਾਡੁ ਏ ਵਾਸ਼ਵਾਨਿ ਗੁਹੀਸ਼ਾਡੁ. ॥8॥

ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁ, ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਿਨਵਫ਼ੀ.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥

ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਤਨ ਵਿਨਯੁਪੁਰਫ਼ ਭਕੁਡੀਨਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਸਮਰਿਠੁ ਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 9॥8॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਹੁੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਫ਼ਕੀਨਿ ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਡੁ.

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

ਵੇਦਨਘੰ ਵਲੁ ਵਚਿਨੁ ਫੁ:ਖੁੰ ਤਨਨੁ ਮੁੰਚੋਤਿਨਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪਸ਼ਾਠੁ ਪਪਠਾਡੁ.

ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਫ਼ੀੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਗੋਪਠਾਡੁ ਅਨਿ ਆਯਨ ਗ੍ਰਹੀੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਅਹੰ ਅਲਾੰਟੀਦੀ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు తన బోధనలతో ఆశీర్వాదించబడిన వక్త్ర యొక్క అహంకారాన్ని తొలగిస్తాడు. || 1||
విరామం||

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

మాయ, అహంకారంలో మునిగిపోయిన రాజు బాల్,

ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥

అనేక పవిత్ర పనులు చేసి తన సంపదకు అహంకారి అయ్యాడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪੂਛੈ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥

అహంలో, అతను తన గురువు సలహాను పట్టించుకోలేదు మరియు బాధపడ్డాడు. ||
2||

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥

రాజు హరి చంద్ దాతృత్వ ఇచ్చిపజల ప్రశంసలు సంపాదించాడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ ॥

కానీ గురువు లేకుండా, అతను మరణమైన దేవుని పరిమితులను కనుగొనలేదు.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥

దేవుడు సర్వుంగా ప్రజలను తప్పింది పట్టించాడు మరియు అతను జ్ఞానాన్ని
అందిస్తాడు. || 3||

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥

దురుద్దేశంతో ఊగిపోయిన హరాక్షాప్ దుష్ట ప్రవర్తన గల వక్త్రగా మారాడు.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬੁ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥

విశాఖికి దేవుడు అహంకారాన్ని చాపిస్తాడు.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥

అతను ప్రహ్లాద్ పై దయ చూపించి అతనిని రక్షించాడు. || 4||

ਭੁਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥

మూర్ఖుడు, అహంకారి అయిన రాజు రావణుడు దేవుణ్ణి మరచిపోయాడు.

ਲੁਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥

ਫਲਿਤੰਗਾ ਅਤਨਿ ਸ਼੍ਰੀਲੰਕ ਰਾਜਭ੍ਰਾ ਕੌਲਗੋਠਬਡੀ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣਾਲੁ ਕੌਲੋਠੁਆਡੁ.

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠੰਡਟੰ ਵਲੁ, ਅਤਨਿ ਅਹੰ ਵਲੁ ਅਤਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੇਯੁਬਢਾਡੁ. ॥ 5॥

ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੇਕ ਭਰ ਅਹੰਕਾਰ ਰਾਕੁਸੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ (ਮਨਿਪਿ ਸਿੰਹੰਗਾ) ਪਾਰਾਝਾਪੁ ਨੁ ਤਨ ਗੋਲੁਠੋ ਚਰਿਚਾਡੁ.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥

ਅਵੁਨੁ, ਭਕੁਤਿਓਰਾਧਨਲੁ ਅਚਰਿੰਚਨਿ ਰਾਕੁਸੁਲੰਦਰਿਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਚੰਪਾਡੁ. ॥ 6॥

ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥

ਜਰਾਸੰਧੁਡੁ, ਕਲੁਮੁਝੁਨੇ ਰਾਕੁਸੁਲਨੁ ਕੁਠੁਠੁਠੁਗਵਾਨੁਡੁ ਚੰਪਾਡੁ.

ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਰਾਕੁਟ-ਬੀਜੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਲ-ਨਯੁਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਬਢਾਰੁ.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥

ਦਯੁਠੁਨੁ ਚੰਪਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 7॥

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੇ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਗਾ, ਤਨ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠੁਠੁਵਿਕ ਪਦੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਓਲੋਚਿਸ਼ਾਡੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥

ਵਾਰੀ ਦਭਦਫ਼੍ਰੇਮ ਵਲਨ ਦੇਵੁਡੁ ਰਾਕੁਲੁਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੁਡੁ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਮਹਾਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਕੀ ਤਨ ਭਕੁਤੀ ਆਰਾਧਨਕੁ ਜਤਚੇਯੁਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿਨੀ ਤੀਸੁਕੁਵੇਲੁਤਾਰੁ. ॥8॥

ਬੁਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ਅਹੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਦੁਰੋਠੁਨੁਡੁ ਤਨ ਗੌਰਵਾਨਿਘੋਲੋਠੁਡੁ.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਆਯਨਕੁ ਗੁਰੁਲੇਡੁ.

ਜਨ ਕਉ ਦੁਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥

ਦੇਵੁਨੀ ਵਿਨਯੰਗਲ ਭਕੁਠੁਠੀ ਬਾਧਿੰਚੇਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਸਠੁੰਗਾ ਬਾਧਪਡੁਤੁੰਟਾਡੁ. ॥
9॥

ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥

ਰਾਜੁ ਜਨਮੇਜਯੁਡੁ ਤਨ ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਲੇਡੁ.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥

ਸੰਦੇਹਾਨਿਕੀ ਮੋਸਘੋਯਿਨ ਅਤਨੁ ਞਾੰਤਿਨੀ ਏਲਾ ਕਨੁਗੋਨਗਲਡੁ?

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥

ਓਕੁਕੁਠੰ ਕੂਡਾ ਤਪੁਚੋਸੀ, ਅਤਨੁ ਬਾਧਪਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ
ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਠੁਡੁ. ॥ 10॥

ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੁਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਕੰਸੁਡੁ, ਰਾਜੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਯੋਧੁਲੁ ਕੇਸੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਂਡੁਰੁ ਲਕੁ
ਸਮਾਨੁਲੁ ਲੇਰੁ.

ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮਾਰਾਨਿਘੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾਨੇ ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੌਰਵਾਨਿਘੋਲੋਠੁਡੁ.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥

సృష్టికర్త తప్పవరూ మరెవరినీ రక్షించలేరు|11||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥

గురువు బోధనలు లేకుండా అహాన్నితుడిచివేయలేము.

ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా నీతి, సంతృప్తి మరియు దేవుని పేరు లభిస్తాయి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥

ఓ' నానక్, నామం దేవుని పాటలను పాడటం దాత్రా సీక్లరించబడుతుంది. ||12||9||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਚੇਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥

నేను నా శరీరానిర్వంధంతో అభిషేకించకపోయినా,

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥

మరియు సిలెట్ మరియు ఖరీదైన దుస్తులు ధరించి,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥

అయినప్పటికీ, దేవుని నామము లేకుండా నేను ఎక్కడా సమాధానాన్ని పొందలేను. || 1||

ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥

ననున్నాను సంతోషపెట్టడానికి లేదా ఇతరులకు ప్రదర్శించడానికి నేను ఏమి ధరిస్తానో ముఖ్య కాదు.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుణ్ణి ధాన్యించకుండా నేను శాంతిని పొందలేను. ||1||విరామం||

ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥

నేను నా మెడలో చెవిరింగులు మరియు ముత్యాలు హారానిర్ధరించవచ్చు

ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥

ਨਾ ਮੁਚਮੁ ਏਰਨਿ ਦੁਪਠੀ, ਗੁਲਾਬੀ ਰੇਕੁਲਠੋ ਅਲੋਕਰਿੰਚਬਡੀ ਊਡਵਚੁਠੁ,

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਧਾਠਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਕਠਾ ਠਾੰਤਿਨਿ ਪਿੰਦਲੇਨੁ॥2॥

ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ ਕਠਠੋ ਨਾਕੁ ਅੰਦਮੈਨ ਸੁੰਦਰ ਊਨਪਠੀਕੀ,

ਖੇੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ਅਮੈ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਅਲੋਕਰਠਲਠੋ ਅਲੋਕਰਿੰਚੁਕੋਵਚੁਠੁਰਿਯੁ
ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅੰਦੰਗਾ ਚੁਪਿੰਚੁਕੋਵਚੁਠੁ

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥

ਅਯਿਨਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਨੇਨੋਲਾ ਬਾਠਪਡਠਾਨੁ. ॥ 3॥

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠਠੋ ਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠਭਵਨਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਪਠੀਕੀ,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਫੂਲ ਬਿਠਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥

ਠੋਟਮਾਲੀ ਵੀਟਿਨਿ ਰੋਠਾ ਠਾਠਾ ਪੁਵੁਠਠੋ ਅਲੋਕਰਿੰਚਵਚੁਠੁ

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਦੇਵੁਠੀ ਠਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾਨੇ ਠਰੀਰੰ ਦੁਰਠੰਗਾ ਊੰਠੁੰਦੀ॥4॥

ਰੈਵਰ ਗੈਵਰ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥

ਨਾਕੁ ਅਦੁਠਮੈਨ ਏਨੁਗੁਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ, ਲਾਨ੍ਠੁਰਿਯੁ ਕਵਾਠੁ ਬਾਠਠੁ ਊਨਪਠੀਕੀ,

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥

ਸੈਨਠੁਲੁ, ਗਠਮੋਸੇਵਾਰੁ, ਰਾਠਸੇਵਕੁਲੁ, ਅਡੰਬਰਮੈਨ ਪੁਰਠਠੁਲੁ,

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਠੁਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥

ਅਯਿਨਾ, ਭਗਵੰਠੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਠਵਨ੍ਠੁਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪਨੁਲੇ॥ 5॥

ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥

ప్రజలు ననుషిద్దుడు, అదుఠ్తాల మనిషి, నా వద్ద లౌకిక సంపద మరియు అతీంద్రియ శక్తులు ఉన్నవారిగా పిలిచినా;

ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥

నేను రాజ కిరీటాన్ని ధరించవచ్చు మరియు నా తలపై పందిరి ఉండవచ్చు

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥

అయినా, దేవుణ్ణి ధాన్వించకుండా, నేను ఎక్కడా నిజమైన ఆనందానికనుగొనలేను. ॥ 6॥

ਖਾਨੁ ਮਲੁਕੁ ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥

నేను అధిపతిని, ప్రభువుని లేదా రాజును అని పిలవబడవచ్చు

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੁੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥

నేను అహంకారంతో ఇతరులకు ఆజ్ఞాపించవచ్చునాని అవనీపతనమైన తప్పులు ప్రదర్శింపబడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥

గురు బోధనల మధ్యను లేకుండా మానవ జీవిత లక్ష్యాన్ని సాధించలేము. ॥ 7॥

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥

గురు వాక్య దాటా నా అహం మరియు భావోద్వేగ అనుబంధాన్ని నేను తొలగించాను.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

గురుబోధనల దాటా నేను నా హృదయంలో భగవంతుణ్ణి గ్రహించాను.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥

ఓ' దేవుడా, నానక్ ప్రార్థిస్తాడు మరియు మీ ఆశ్రయానికొరతాడు. ॥8॥ 10॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥

దేవుణ్ణి మాత్రమే ధాన్వించి, ఆయనను మరియుంత సమానంగా పరిగణించనివ్వక,

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨੈਕ ਚੋਡੁਲਕੁ ਦਾਰਿਤੀਸੇ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਡਤਾਯੁ.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਰੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਓਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕੁਡੁ ਆਸਠ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ
ਕਲਿਸਿਓਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠ੍ਰੁਯੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ ਅਵੁਤਾਡੁ.॥ 1॥

ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੁਨ ਭਕੁਡੁ ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਠੋਲਗਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ
ਚੋਸੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਉਧੇ ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥

ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਪ੍ਰਯਲ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਦੇਵੁਨਿ ਧਾਠੁੰ ਨੁੰਡਿ ਦੁਾਰੰਗਾ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥

ਦੁਸੁਠੁਠੁ ਮੰਠੁਲੋ ਯਾਵਠੁੰ ਮਾਨਵਠੁ ਆਧਾਠੁਠੁੰਗਾ ਬਾਧਪਡੁਠੋਂਦਿ.

ਸੇ ਉਬਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਠੁੰ ਬਾਧ ਨੁੰਡਿ ਰਠੁੰਚਬਡੁਠਾਰੁ. ॥2॥

ਕ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ਕ੍ਰੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥

ਬੰਠੁਲੋ ਠੋਨੋਠੰਗ, ਚਿਮਠੁ, ਏਨੁਗੁ, ਚੋਪ

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥

ਦੁਰਾਠ, ਕਾਮਵਾਠਲਠੋ ਚੋਸਿਨ ਪਨੁਲ ਕੋਸੰ ਝਿੰਕਲੁ ਬਾਧਪਡੁਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਠੋਂਦੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥

ਅਦੋ ਵਿਠੰਗਾ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲੋ ਨਿਮਗਮੁਨ ਪ੍ਰਯਲੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਰੁ, ਆਧਾਠੁਠੁੰਗਾ
ਨਠੰਚਰੁ. ॥ 3॥

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

ప్రేమికురాలు తన ప్రియుడి పట్ల ఎపుర్థూ కామంతో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥

కోపం ఆధాత్మికంగా దుష్ట కార్యలాపాల్లో నిమగ్నమైన వారందరినీ నాశనం చేస్తుంది.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥

నామానిపైడిచిపెట్టే వక్త్రీ తెలివితేటలు మరియు గౌరవం రెండింటినీ కోల్పోతాడు.॥ 4॥

ਪਰ ਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥

ਸੰਠ੍ਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਗਲ ਵਛੀ ਮਨਸੁ ਘੁਮਰੋਕਰਿ ਮਹਿਯ ਕੋਸੰ ਆਕਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥

ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਤਨੁ ਵਾਸ਼ਵਾਨਿਕੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਚਿਕੁਭ੍ਰੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਚਿਕੁਭ੍ਰੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਟੁਵੰਠੀ ਚਿਕੁਭ੍ਰੁ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠ੍ਰਿਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 5॥

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥

ਵਿਧਵਰਾਲੀਗਾ (ਅਪਵਿਤ੍ਰ) ਸ੍ਰੀ ਤਨ ਸਰੀਰਾਨਿ ਆਪਰਿਚਿਤੁਡੀਕੀ ਅਪ੍ਰਿੰਚਿਨਟੁਲੁ,

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ਚਿਤੁ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੁ ਕਾਮੰ ਲੇਦਾ ਡਭੁਛੋਸੰ ਈਤਰੁਲੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਅਨੁਮਤਿਸੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਰੋਈ ॥੬॥

ਕਾਨੀ ਚਠ੍ਰਿਬਧਮੈਨ ਭਰ੍ਰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਆਮੇ ਏਪੁਠ੍ਰੁ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਸੰਤ੍ਰੁਪ੍ਰਿ ਚੇੰਦਦੁ. (ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਆਤਫੁਧੁਵੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰੁਤੁੰਦਿ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਏਨਠ੍ਰੁ ਪੋੰਦਦੁ). |6|

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥

ਓਕ ਪੰਡੀਤੁਡੁ ਲੇਦਾ ਸਿੰਠ੍ਰੁਡੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ਼੍ਰੁਕਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤੁਆ, ਸ੍ਰੁਤੁਲੁ, ਵੇਦਾਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ ਸੰਕਲਨਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤੁਆਨੇ ਓੰਟਾਡੁ,

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥

ਅਲਸਿਪੋਯੇਵਰਕੁ ਵੇਦਾਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ ਚਦਿਵਿ;

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਅਮੁਠ੍ਰੁਅਨਿਠ੍ਰੁਚਿ ਚੂਡਕੁੰਡਾ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿਡੀਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁੰਦਿ. ॥ 7॥

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੁਰਿ ॥

ਮਾਯਨੁ ਵੋਬਡਿੰਚੁਟ; ਅਪੁਠੁ ਸਰੋਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਠਿਠਿ ਅਤਨਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ
ਠੰਟੁੰਦੀ.

ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੁੜੇ ਕੁਰਿ ॥੨॥

ਓਕਡੁ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰਿਠੁਠੇ, ਮਿਗਿਲਿਨਵਨੀਅੁਬਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਿਗਾ ਅਵੁਠਾਯੁ.॥
2॥

ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥

ਲਾਨ੍ਯੁ, ਕਵਾਤੁ ਬਾਠੁਠੁ, ਸਿੰਹਾਸਨਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵੰਦਨਾਨੁ,

ਅਧਕੀ ਤਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥

ਕੇਵਲੰ ਲੋਕ ਸੰਪਦ, ਕਾਮੰ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਾਨਿਪੇੰਚੁਟੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥

ਭਗਵੰਤੁਠੁਠਿ ਵੇਦਕਕੁੰਡਾ ਭਕੁਤਿਆਰਾਠਨਗਾਨੀ, ਨਾਮਾਨਿਗਾਨੀ ਪੋੰਦਲੇਦੁ. ॥ 3॥

ਵਾਦਿ ਅਰੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥

ਪੰਡਿਠ ਵਾਦਮੁ, ਅਹਾੰਕਾਰਮੁ ਵਲਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਰੇਲਾ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਪਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰੇ, ਅਨੰਦਕਰਮੇਨ ਨਾਮਾਨਿ
ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰੇਲਾ ॥੪॥

ਦਠੁਦਠੁਰੇਮ ਅਞਾਨਾਨਿਕੀ, ਦੁਃਖਾਨਿਕੀ ਮਾਠੁਰੇ ਦਾਰਿਠੀਸੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥

ਡਬੁਠੁਕੁੰਡਾ ਦੁਕਾਠੰ ਨੁੰਡੀ ਏਮੀ ਕੋਨਲੇਨਠੁਠੁ,

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਠ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥

ਓਡ ਲੇਕੁੰਡਾ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਖਾਠਲੇਨਠੁਠੁ,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥

ਅਲਾਗੇ ਗੁਰੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਠਾਠਿਠੁ ਸੰਪਦ ਪੁਰਿਗਾ ਪੋੰਟੁੰਦੀ. ॥5॥

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ఓ' నా సేఘ్ఘాతుడా, నీతివంతమైన జీవన విధానాన్నిచూపించే గురువును ప్రశంసించండి.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్కదైవిక వాక్యాన్నిపాడివే అతనిని మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రశంసించండి.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮిਲਾਵੈ ॥ ६ ॥

అవును, భగవంతుడితో మనల్నిమీకం చేసే గురువు ఆశీర్వదించాడు. || 6 ||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా సేఘ్ఘాతుడా, ఈ జీవితాన్నిమమల్నిశీర్వదించిన దేవుణ్ణి ఎంతగానో ప్రశంసించండి.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

గురువాకల్ల దాట్లా దేవుని సద్గుణాల గురించి మళ్ళీమళ్ళీఆలోచించండి మరియు నామం యొక్కఅదుభ్రమైన మకరందానిశ్రీసుకోండి.

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥ ੭ ॥

ఓ దేవుడా, నామం యొక్కమహిమ మీ ఆజ్ఞ దాట్లా ఇవభ్రడింది. || 7 ||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥

ఓ' నా తల్లి, నామానిష్ఠానీంచకుండా నేను ఆధాత్మికంగా ఎలా జీవించగలను?

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, నీ నామమును ధానిస్తూ నేను ఎల్లపుఠూ మీ శరణాలయంలో ఉండే విధంగా ననుష్ఠాశీర్వదించండి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

ఓ' నానక్, నామ ప్రేమతో నిండి ఉండటం దాట్లా ఇకఠ్ఠ మరియు ఇకపై గౌరవం లభిస్తుంది. ||8|| 12||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గౌరీ, మొదటి గురువు:

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਦਾਠਾ, ਮਤਸੰਬੰਧੰ ਦੁਸ਼ਟੁਲੁ ਧਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਵਠੁਆ ਦੋਵੁਠੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਅਰੁਦੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਖੁਠੁਕੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਠੰਟੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥

ਆਤਠੁਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿ ਨਿਤਠੁਦੋਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਡੁ.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਅਹਾਂ ਨਿਪ੍ਰਘਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਸਾਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥

ਵਾਰਿ ਅਹਾਂਨਿਪੁੰਤ੍ਰਪੁਠੁ ਪਰਚਡਾਨਿਕੀ, ਰਾਜਾਲੁ ਮਰਿਠੁ ਪਾਲਕੁਲੁ ਈਤਰ ਦੋਸ਼ਾਲਪੁਠੁ
ਦਾਡੀ ਠੋਸ਼ਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥

ਵਾਰਿ ਅਹਾਂ ਠੋਠੁ ਵਿਨਿਠੁਗਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਠੁ ਮਰਠੁ ਠਕ੍ਰਾਲਠੋ
ਬਾਠਲਨੁ ਅਨੁਠਵਿਸ਼ੁਣੇ ਠੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚੋ ਵਾਡੁ ਠਨ ਅਹਾਂਨਿਠੁਠੁਲਗਿਸ਼ਾਡੁ.

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥

ਆਕਸਿਠੁ ਬੁਠਿਨਿ ਪ੍ਰਸਰਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਠੁ ਈਦੁ ਦੁਪੁ ਠਦ੍ਰੋਕਾਲਨੁ ਨਿਰੁਠੀਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥

ਨਿਤਠੁਠੁਵੁਨਿ ਲੋਲੋਪਲ ਨਿਵਸਿੰਚੋਵਾਰੁ, ਸਹਾਜਮੁਠਨ ਸਾੰਠਿਨਿ ਅਨੁਠਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥

ਸਾਰਠੁਮੁਠੁਠੇਨ ਦੋਵੁਠੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਠੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁవుਦਾਠਾ ਏਵਰੀ ਸੰਦੇਹਾਲੂ ਠੋਲਗੀਨਾ, ਨਾਮੰਪੁਏ ਧਾਠ੍ਰੰ ਅਠਨੀ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਪਨੀ
ਅਵੁਠੁੰਦੀ,

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥

ਮਰੀਯੂ ਅਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਨਿਰਠੁਯੁਮੁਏਨ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੀੰਚਬਡਠਾਡੁ. ॥5॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥

ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਠੁੰਠਿਠ ਠਪੁਅਹਾੰਲੋ ਪਾਠ੍ਰੋਨਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਒ਕਰੁ ਏਮੀ ਪਾੰਦੁਠਾਰੁ?

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥

ਪਰੀਪੁਠ੍ਰੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰੀੰਚੈ ਵਾਡੁ ਅਹਾੰ ਠਯੁਕੁਠੁਨੀਠੁਲਹਾਲਕੁ
ਮੁਗੀੰਪੁ ਪਲਕੁਠਾਡੁ. ॥ 6॥

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥

ਠਨ ਅਹਾੰਨੁਠੁਦੀਲੀੰਚੁਕੋਵਠਾਨੀਕੀ ਅਠੂਾ ਈਠੂਾ ਠੀਰਗਡੰ ਵਲੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਲਾਭੰ
ਲਭੀੰਚਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੂ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਝਾਨਾਨੀਠੁਠੰਕਪਰਠੁਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨੀ
ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡਠਾਡੁ. |7|

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥

అహం ఒక వక్త్రాని మాయ బంధాలలో బంధిస్తుంది మరియు అతను జనన మరియు మరణ చక్రాలలో తిరిగేలా చేస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥

ఓ నానక్, ఒకడు దేవుని భక్తి ఆరాధన దాట్లా శాంతిని పొందుతాడు. ||8|| 13||.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

మొట్టమొదట, ఆధాత్మిక మరణాన్ని దుర్భ్రాబ్ధి బ్రహ్మదేవుడే.

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥

బ్రహ్మాను జనించినట్లు చెప్పబడిన తామర దాట్లా కిందటి ప్రాంతంలో ప్రవేశించాడు కాని అతని మూలానిక్షనుగొనడంలో విఫలమయ్యాడు.

ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥

ఆయన దేవుని అనుమతి అడగలేదు కాబట్టి సృష్టికర్తగా తాను అనే భ్రమలో తపిస్తోయాడు. ||1||

ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥

ఎవరు జనమిచ్చాస్తో, నామానిష్ఠాభింఛరో వారు ఆధాత్మిక మరణాన్ని దుర్భ్రాటారు.

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను గురువు గారి మాటలను ప్రతిబింబించినందున దేవుడు నన్ను ఆధాత్మికంగా రక్షించాడు. ||1|| విరామం||

ਮਾਇਆ ਮੇਹੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥

దేవతలందరూ మాయచేత ప్రలోభపెట్టబడతారు.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋੜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

నామంపై నివారణ లేకుండా మరణం భయం ఎవరినీ విడిచిపెట్టదు.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥

ਦੇవుడు మాత్రమే అమరుడు, అనంతుడు మరియు అర్థం కానివాడు. ॥ 2॥

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥

సుల్తానులు, అధికారులు, చక్రవర్తులు ఈ ప్రపంచంలో శాశ్వతంగా ఉండరు.

ਨਾਮਹੁ ਭੁਲੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥

దేవుని నామమును ఎవరు మరచినా మరణభయాన్నిబాధను సహిస్తారు.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, నా ఏకైక బలం నామం మరియు మీరు నన్ను ఉంచేటప్పుడు నేను జీవిస్తున్నాను. ॥ 3॥

ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥

రాజులు గానీ, నాయకులకు గానీ ఇకకా శాశ్వత నివాసంలో ఉండరు.

ਸਾਹ ਮਰਹਿ ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥

కేవలం లోకసంపదను కూడబెట్టుకునే సంపన్నులు ఆధాత్మికంగా చనిపోయారు.

ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥

ఓ' దేవుడా, మీ అదుభుతమైన నామం యొక్క సంపదను నాకు మంజూరు చేయండి. ॥ 4॥

ਰਯਤਿ ਮਹਰ ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥

ప్రజలు, పాలకులు, నాయకులు, అధికారులు,

ਨਿਹਚਲੁ ਕੇਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ ॥

వారెవరూ ఈ ప్రపంచంలో శాశ్వతంగా ఉండరు.

ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ਕੁੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥

మాయతో ప్రేమలో ఉన్నప్పుడీ అనివారమైన ఆధాత్మిక మరణంతో కొట్టుమిట్టాడతాడు. ॥ 5॥

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

దేవుడు మాత్రమే శాశ్వతమైనవాడు.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਰੋਈ ॥

ಈ ప్రపంచానిప్పుష్పించి అలంకరించిన ఆయన దానిని తిరిగి తనలో విలీనం చేసుకుంటాడు.

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥

గురువు దాత్రా ఆయన సాక్షాతాభం పొందినపుడు, అతని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు. || 6||

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥

మతపరమైన దుస్తులు ధరించిన ఆ ఖాజీలు, షేక్ లు మరియు ఫకీర్లు (ఇస్లామిక్ నాయకులు) కూడా

ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥

తమను తాము గొప్పవారిగా ప్రకటించుకుంటారు కాని వారందరూ అహం యొక్క బాధలో ఉంటారు.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥

నిజమైన గురువు మద్దతు లేకుండా, ఆధ్యాత్మిక మరణం వారిని విడిచిపెట్టదు. ||7||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ నేਣీ ॥

మాయ వారి నాలుక, కళ్ళుమరియు చెవుల దాత్రా ప్రజలపై ఆధ్యాత్మిక మరణానికి తన ఉచున్ను వేస్తుంది, అపవాదు మాట్లాడటం మరియు వినడం మరియు చెడు ఉద్దేశ్యంతో చూడటం దాత్రా.

ਕਾਨీ ਕਾਲੁ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥

చెడు గురించి మాట్లాడటం వినప్పుడు మరణం వారి చెవులపై ఉంటుంది.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥

గురువు గారి మాటకి మద్దతు లేకుండా, ప్రజలు రాత్రి, పగలు వారి ఆధ్యాత్మిక ధరాల్ నుండి మోసపోతారు. ||8||

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

మరణభయం, తన హృదయంలో నిత్యంవుని నామాన్నిపతిష్ఠించబడిన వక్త్రీని, ఆయన పాటలను పాడుతున్నవారిని హింసించదు.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

దేవుని మహిమలను ఎవరు పాడారో, వారికి మరణము సంభవించదు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥

ఓ' నానక్, గురు మాటలను అనుసరించి, అలాంటి వక్తి నామంలో విలీనం అవుతాడు.
॥ 9॥ 14॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, మొదటి గురువు:

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥

ఎల్లపుణ్ణూ అసతప్తు రంగు లేకుండా సత్యాన్వితులైవారు.

ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

అలాంటి గురు అనుచరులు దేవుని చిత్తానికి అనుగుణంగా జీవిస్తారు.

ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥

లోక వధహారాలకు దూరంగా ఉండగా, వారు ఎల్లపుణ్ణూ నితద్రోవుని ఆశ్రయంలోనే ఉంటారు.॥ 1॥

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਰੈ ॥

దేవునితో జతచేయబడిన వక్తిని మరణభయం హింసించదు.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయపట్ల ప్రేమ కారణంగా, అహంకేంద్రిత వక్తి జనన మరణాల చక్రాలలో బాధలను అనుభవిస్తూనే ఉంటాడు. ॥ 1॥విరామం॥

ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥

నామం యొక్క అదుక్తమైన మకరందాని తీసుకొని, వర్ణించలేని దేవుని పాటలను పాడండి,

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥

మరియు మీ హృదయంలో సహజమైన శాంతిని పొందుతారు.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਯੋਕੁਆਮੁਤਮੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਯੁੰਡਡੰ ਵਲੁ ਏ ਫ਼ਾੰਤਿ ਅਨੁਭਵੰ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਵਰਿੰਚਵਚੁ॥ 2॥

ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ਨਹੀ ਤੋਲੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਚਾਲਾ ਫ਼ਿਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਮਾਯ ਯੋਕੁ
ਦਾਡੀ ਦਾਨਿਨਿ ਕਦਿਲਿੰਚਦੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

ਗੁਰੁਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਡੁ,

ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥

ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿਅੰਤਰਾਧੰ ਚੇਂਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨਵਸਰਮੁਨੇਨ ਵਿਵਰਾਲਨੁ ਵੇਰੁ
ਚੇਂਸੁੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਆਵਫ਼ਲੁ ਵਾਸੁਵਿਕਤ ਕੋਂਸੰ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਡੁ॥ 3॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥

ਤਨ ਭੋਧਲਨੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚੇ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥

ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦਾਨਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਫ਼ਿੰਚਿ, ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਗੁਰੁਵੁਕੁ
ਅਪ੍ਰਿੰਸਾਡੁ.

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥

ਤਨ ਸਭਾਵਾਨਿਅੰਤਰੰ ਚੇਂਸੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਧਾਫ਼ਿਕੁ ਫ਼ਿਤਿ, ਮਹਿਮ ਅਤਠੁਤ
ਊਂਠੁਮੁਨੇਨਵਨਿ ਆਯਨ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਡੁ. ॥ 4॥

ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼ੇਫ਼ਮੁਨੇਨ ਪੇਰੁ ਤਨ ਆਧਾਫ਼ਿਕੁ ਆਹਾਰੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚੇ ਵਫ਼ੀ.

ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

ਆਯਨ ਹਾਂਸਲਾ ਨਿਸ਼ਠੁਸੁਡੁ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਨੰਤਮੁਨੇਨ
ਦੇਵੁਨਿ ਵੇਲੁਗੁ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥

ਅਤਨੁ ਏਕਠੁ ਚੂਸਿਨਾ, ਅਕਠੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਡੁਨੇਨ ਏਕਡਿਨੇ ਚੂਸਾਡੁ. ॥ 5॥

ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਦੂਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਫੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁਣੁ.

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ
ਠੀਠੀਨੀ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੁਕੀ ਅਹੰ ਭੁਮਣੀ ॥੬॥

ਭੁਕੀਆਰਾਧਨ, ਅਹੰ ਚੇਠ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡੀਨ ਅਤਨੀ ਸੰਚਾਰ ਮੁਗੁਠੁੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਤਨੀ
ਮਨਸੁਠੁਮਠੁੰ ਪੋੰਦੁਠੁੰਦੀ. ॥ 6॥

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥

ਏ ਮਾਰਾਨੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ (ਫੇਵੁਨੀਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਡਠੰ), ਏਵਰੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਠੁਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੁਠੁਠੁਲੇਰੁ?

ਹਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

ਫੇਵੁਨੀ ਪਾਠਲੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਆਤਨੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁਲ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦਠਾਨੀਕੀ ਸਹੰਯਪਡਠਾਯੀ.

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥

ਨੌਂ ਨੁ ਦੋਂ ਵੁਠੀ ਕੂਡਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੌਂ ਨੁ ਮਰੋਵਰਿ ਕੋਂ ਸੰ ਵੇਤਕਡੰ ਲੇਦੁ. ॥7॥

ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੋਂ ਵੁਠੀ ਤਨ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਬਹਿਰਠੰ ਚੋਂ ਸਿਨਵਾਡੁ,

ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯੁ ਏ ਮਾਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਚੂਪਨਿ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਿਤਿਨਿ ਆਯਨ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥

ਦੋਂ ਵੁਨਿਠੋਂ ਸੰਤੋਪ੍ਰਿਨਿ ਪਿੰਦੁਡਾਨਿਕਿ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਊਂਡਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿ ਸੰਦੋਪੰ
ਤੋਲਗਿਪੋਂਤੁੰਦਿ. ॥8॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਏਵਰਿ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਨਿਤ ਘੁਨਨ ਦੋਂ ਵੁਨਿ ਨਿਵਸਿਸੁਠੋਂ,

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

ਵਾਰਿ ਸਹਵਾਸੰਲੋਂ, ਏਕਰੁ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿਗਾ ਮਾਰਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਦੋਂ ਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ
ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 9॥ 15॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥

ਦੋਂ ਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁ ਯੋਕੁ ਪੇਮੁਠੋਂ ਚੋਂ ਤਨਠੁ ਕਲਿਗਿਨਵਾਡੁ.

ਉਪਜੀਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥

ਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਠੀਨਿ ਮਨੰ ਊਂਦਯਾਨੋਂ ਚੂਡਾਲਿ. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਂਚਕਘੋਠੈ ਅਦਿ ਮੀ ਦੁਰਦ੍ਰੁਘੁ.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਯੁਗਯੁਗਾਲੁਗਾ ਮਨਕੁ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਭਸੁੰਟਾਰੁ.

॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਨੀਂਚਿਨ ਵਾਡੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ
ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥

ਨਿਰੰਤਰੁ ਦਿਵਸ਼ਾਵਠੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੁੰਚਿ ਆਡੁਤੁਨਠੁ ਅਤਨੁ ਵਲੁਪੁਠੁ
ਸੰਠੋਸਿਸੁਡੁ. ॥2॥

ਜੇ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁਠੈ ਆਠਿਚੈ ਭਕੁਲੁ,

ਸੇ ਪੁਠਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਰਿਪਿਚਿ, ਅਹਾੰਕਾਰੁ ਨੁੰਡਿ, ਦੁਰੁਠੁਲ ਨੁੰਡਿ ਵਾਰਿਨਿ
ਰਕੁਸੁਡੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਹ੍ਰਦਯੁੰਚਿ ਅਯਿਠੈ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ,

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥

ਆ ਭਕੁਲੁ ਦੁਠਿਨਿ ਚੁਡੁਟੁੰ ਦਾਠੁ ਆੰਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੇ ਰਵੈ ॥

ਅਦੈ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲੁੰ ਪ੍ਰਵੈਸਿਸੁਨਾਠੁ,

ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥

ਕਾਨੀ ਆਠੁੰਕਲਿਠੁੰਚੈ ਵਠੀ ਅਹਾੰਕਾਰਪੁਰਿਠੰਗਾ ਪ੍ਰਵਰੁਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਿਠੁ
ਜਨਠੁੰ ਠਿਰੁਗੁਠਾਡੁ. ॥ 5॥

ਸੇ ਬੁਝੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁవు బోధనలను అనుసరించే వక్త, ఒకే దేవుడు అందరిలో నివసిస్తాడు అని అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥

తన అహంబుద్ధిని గదీసుకోవడం దాట్లా, గురువు మాటల దాట్లా అతను దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు. ||6||

ਅਰਥ ਉਰਥ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥

భక్తి ఆరాధన లేకుండా, మానవ ఆతళ్ళు మరియు పరమాతళ్ళు మధ్య ఉన్న కలయికను ఎవరైనా ఎలా అర్థం చేసుకోగలరు?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥

నామంపై ధాన్యానిర్భృతంగా విశ్వసించే గురు అనుచరుడు మాత్రమే ఈ కలయికను పొందుతాడు. || 7||

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣ ਕਰੀਐ ॥

ఓ దేవుడా, మేము ఎటువంటి సద్గుణాలు లేని పాపిలము; దయచేసి అటువంటి సుగుణాలతో మమల్ని ఆశీర్వదించండి, తదాట్లా మేము నామానిష్ఠానీంచవచ్చు

ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన కనికరాన్ని చూపించి, నామంతో ఆశీర్వదించినపుడు మాత్రమే అతని భక్తులు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా ఈదగలరు. ||8|| 16||

ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥

ఇది రాగ్ గాట్టాయిరీ గోరీలోని మొదటి గురువు యొక్క పదహారు అష్టపదుల ముగింపు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. నిజమైన గురువు కృప దాట్లా గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧

రాగ్ గోరీ బైరాగన్, మొదటి గురువు:

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥

పాడి రైతు తన ఆవులను చూసి రక్షిస్తున్నట్లు,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥

ਅਲਾਗੇ, ਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਨਲਿਪੇਮਿਸੁਡੁ, ਚੋਡੁ ਨੁੰਡਿ ਮਨਲਿਪੁਕੀਸੁਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਠਾਨਿਠੋ ਮਨਲਿਪੁਕੀਰਠੀਸੁਡੁ. ॥ 1॥

ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਾਮਯੁਠੈਨ ਸਾਤਿਠੁਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਆਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਕਪੈ ਨਨੁ
ਰਕੀਂਚੁ.

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੁਤੁਨਾਠੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਮੀ ਕੁਪ ਚੁਪੁਠੋ ਨਨੁਕੀਰਠੀਂਚੰਡਿ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਰਕੁਕੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਏਕਠੁ ਚੁਸਿਨਾ, ਮੀਰੁ ਆਕਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁ ਆਂਡਠੰ ਨੋਨੁ
ਚੁਸੁਨਾਠੁ; ਦਯਚੋਸਿ ਨਨੁਕੁਪਾਡੰਡਿ.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਪੁਯੋਯਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਿੰਚੋ ਵਾਰੁ, ਮੀਰੋ ਮਾ ਝੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਮਠੁਠੁ. |2|

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਉਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨਾਨਿਰੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਪੁਕਾਰੰ
ਆਨਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਠੁ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਿਠੁਲਲੋ (ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖੰ)
ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਆਂਟਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡਕੁੰਡਾ, ਆਝਾਨਪੁ ਚੀਕਠੀ ਠੋਲਗਿਪੋਦੁ. |3|

ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਦੁਰਾਠ, ਅਹੰਕਾਰੰ ਵਲੁ ਮਾਨਵਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਨਾਠਨਮਵਡਾਨਿਠੋਨੁ ਚੁਸਾਨੁ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਂਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਸਾਠਾਠਾਠੰ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ. ॥ 4॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੇ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥

అపరిమితమైన ఆ దేవుని రాజభవనం మన హృదయాల్లోనే ఉంటుంది, ఆయన కూడా అనిభ్యీకంపే దూరంలో ఉనాడు.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੇ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥

గురువు గారి మాటల గురించి ఆలోచించకుండా ఎవరూ శాశ్వతంగా దేవునితో అనుసంధానం కాలేరు. గురు బోధనలను పాటించడం దాద్రా మాత్రమే శాంతిని పొందుతారు. || 5||

ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥

ఓ మనిషా, మీరు ఈ ప్రపంచానికి ఏమి తీసుకువచ్చారు మరియు మీరు మీతో ఏమి తీసుకువెళతారు? మీరు ఆధాత్మిక మరణ ఉచుట్టో ఎందుకు చికుక్కునారు?

ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥

తాడుకు కట్టిన బకెట్ కొనిపూర్లు బావిలోకి దించబడుతుంది మరియు కొనిపూర్లు పైకి లాగబడుతుంది, అదేవిధంగా, కొనిపూర్లు మీరు అధిక ఉతాహుంతో మరియు కొనిపూర్లు తకుఫ ఉతాహుంతో ఉంటారు. |6|

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥

మనం నామానిభిడిచిపెట్టకపోతే, గురువు బోధనలను సహజంగా అనుసరించడం దాద్రా దేవుని ఆస్థానంలో మనకు గౌరవం లభిస్తుంది.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥

ప్రతి ఒకభూ నామం యొక్కసంపదను వారి హృదయంలో కలిగి ఉనాడు, కాని అది సీఠ్యు అహంకారానిభిరూఢించడం దాద్రా మాత్రమే సాధించబడుతుంది. || 7||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥

దేవుడు తన దయతో కృపను సద్గుణాలతో కూడిన ఆశీరాధ్యం దాద్రా ఉంచే వక్తి, అతను ఆ వక్తిని తన కౌగిలిలో విలీనం చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥

ఓ నానక్, ఈ కలయిక ఎనఠ్ఠూ కరిగిపోలేదు మరియు ఈ విధంగా, శాశ్వత దేవుణ్ణి ధాఢ్ణించడం దాద్రా నామం యొక్కలాభానిఘంపాదిస్తాడు. ||8|| 1|| 17||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂ ਵੁ ਦਾਠਾ:

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪਵਲਨੇ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਰਿਠਾਦਮੁ ਅੰਤਮੁ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥

ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋਨੁ ਨਿਵਸਿੰਚੁ ਨਿਪਠਘੁਠੁਣੈਨ ਦੇਵੁਠੈ ਨਾ ਯਜਮਾਨੀ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੁਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਲੋਕ ਕਲਹਾਲ ਨੁੰਡੀ ਏਵਰੁਾ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨੀ ਪਿੰਡਲੇਰਨੀ
ਚੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਲਕੁਲਾਦੀ ਕਰਠਾੰਡਲੁ ਚੇਸਿਨਾ ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ
ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਨੇ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥

ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਗੁਰੁਠੀਵਾਰੁ, ਝਾਨੰ ਲੇਨੀਵਾਰੀਕੀ ਮਨੰ ਏਮਿ ਚੋਪਗੁਲੰ?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿੰਨਿਰੁਠਿੰਚਲੇਰੁ.
ਨੀਤਿਮੰਠੁੰਡੁ ਵਾਰੀਠੋ ਏਲਾ ਕਲੀਸਿਵੁੰਡਗਲੰਡੁ?

ਖੇਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗੁ ਗੁਰੁਠੀਵਕੁਤੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਅਠਾਨੰਲੋ ਵਿਲੁਵਲੇਨੀ ਲੋਕਸੰਪਦਨੁ
ਯਠਾਠ੍ਰਿਠੰਗੁ ਪਰਿਗਣੀਠਾਡੁ. ਨਿਯਮੇਨ ਸੰਪਦ ਅਯਿਨ ਨਾਮ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਠਨੁ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਲੇਰੁ.

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੁ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥

ਕਲੀਯੁਗੰ ਯੋਕੁਪਸੁਠੁਠ ਯੁਗੰ ਏਠ ਅਠ੍ਰਿਠੰਗੁ ਊੰਡੋ, ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗੁ
ਅੰਧੁਠੁਣੈਨ ਵਕੁਤੀਨੀ ਨੀਤੀਨੀ ਅੰਚਨਾ ਵੇਸੁੰਡੰਦਨੀ ਪਿਲੁਠਾਡੁ.

ਸੁਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੁਤਾ ॥

ਲੋਕ ਅਨੋਘੁਠਲਲੋ ਨਿਮਗਘੁਨ ਵਝੀਨਿ ਮੋਲਕੁਵ ਊਂਡੇ ਵਝੀਗਾ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਝੁਪਕਾਰੁ ਮੇਲੋਘੁਠੁਠੀਨਿ ਨਿਦਰ ਘੋਯੇ ਵਝੀਗਾ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੁਆ ਕਹੈ ਮੁਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥

ਆਧਾਠੀਠੁਠੁਗਾ ਸਜੀਵਗਾ ਊਂਡੁਠੁਠੀਨਿ ਚਨਿਘੋਯਿਨ ਵਝੀਗਾ ਪੁਰਪਚਪੁਰਝਲੁ ਝਾਵਿਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨੀ
ਆਧਾਠੀਠੁਠੁਗਾ ਚਨਿਘੋਯਿਨ ਵਝੀ ਗੁਰਿਚਿ ਦੁਝਿਠੁਠੁ.

ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਮਾਰੁਠੁਠੁਲੋਕੀ ਵਚੇਘੁਠੀ ਕੋਲੋਠੁਠੁਨ ਕਾਰਠੁਗਾ ਪਰਿਗਠਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਪੁਰਪਚ ਸਠਪਦਲੋ ਨਿਮਗਘੁਨ ਵਝੀ, ਅਠਨਿ ਰਾਕ ਘਲਪੁਰਦਗਾ ਝਾਵਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥

ਮਾਨਘੁਲੁ ਝਠਰੁਲਕੁ ਅਠਿਠੁਠੁਠੁ ਲੋਕ ਸਠਪਦਲਨੁ ਝਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਕਾਨਿ ਨਿਝਗਾ ਵਾਰਿ
ਸਠੁਠੁਠੁ ਕਾਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਝਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੁਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥

ਠੀਪਿਨਿ (ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ) ਚੇਦੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਚੇਦੁ ਦੁਰਾਠੁਠੁ ਕਾਮਾਨਿਠੀਪਿਗਾ ਪਿਲਿਠੁਠੁ ਵਾਰੁ
ਊਂਡੁਠੁਠੁ.

ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥

ਕਲਿਯੁਗਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਠੁਠੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁ ਵਝੀ ਅਪਵਾਦੁਕੁ ਗੁਰੁਠੁਠੁਨਾਠੁਠੁਠੁ ਝਦਿ
ਠੇਠੁਠੁਠੁ.

ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥

ਪੁਰਝਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਲਕੁ (ਲੋਕ ਸਠਪਦ) ਸੇਵ ਠੇਠੁਠੁ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਠੇਠੁਠੁਠੁ.

ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥

ਠੇਰੁਠੁ ਨੀਠੀਨਿ ਮਠਨਠੁ ਦਾਠੁਠੁ ਵੇਨਠੁਠੁ ਪੋਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਠੇ ਵਿਠੁਗਾ ਪੁਰਪਚ ਸਠਪਦ
ਨੁਠੁਠੁ ਠਾਠੁਠੁਠੁ ਪੋਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਇਸੁ ਪਦ ਜੇ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਆਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠੇ ਆਧਾਠੀਠੁਠੁ ਪੁਠੀਨਿ ਸਾਠਿਠੁਠੁਠੁ ਵਾਠੁ ਗੁਰੁਠੁਠੁਗਾ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਕੀ
ਅਰੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥

తన ఆతఘ్న గ్రహించే ఓ నానక్ అనంతమైన దేవునికి ప్రతిరూపం అవుతాడు.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥

ఆయనే సర్వస్థులు; అతను స్వయంగా ప్రజలను సరైన మార్గం నుండి తప్పిస్తాడు.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੁਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥

గురుకృప వలన దేవుడు ప్రతిచోటా ఉంటాడని అర్థం చేసుకోవలసి వస్తుంది.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. నిజమైన గురువు కృప దాతగా గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ ਗాథాయిరీ, మూడవ గురువు దాతఱా: అష్టపది-ఆ

ਮਨ ਕਾ ਸੁਤਕੁ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥

ఆ వక్త్రీ దేవుని కంటే ప్రాపంచిక విషయాలపట్ల ప్రేమను కలిగి ఉండటం వల్ల ఒకరి మనస్సుమలినం అవుతుంది.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥

సందేహాలతో మోసపోయిన ఒకరు జనన మరణాల చక్రాలలో తిరుగుతూనే ఉంటారు.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ఆతఘ్నంకలిఘ్నడైన మనుఘ్న యొక్కమలినం ఎనఘ్నీకీ పోదు,

ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆ వక్త్రీ యొక్కమనస్సుగురు వాక్య దాతఱా దేవుని పేరుతో నిండి లేనంత వరకు.

ਸਭੇ ਸੁਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥

ప్రాపంచిక విషయాలపట్ల భావోద్యే అనుబంధం మనస్సు యొక్క అనిఘ్నమలినాలకు కారణం.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥੨॥

ਮਾਯਾ ਅਨੁਬੰਧੰ ਊਨੁਅਟੁਵੰਟੀ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲੋ
ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਡੁ.

ਸੁਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥

ਅਗਨੀਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ ਕੂਡਾ ਕਲੁਸ਼ਿਤੰ ਅਵੁਠਾਯੀ ਏਂਦੁਕੰਪੈ ਵਾਟੀਲੋ ਕੀਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਬਾਕ੍ਸ਼ੀਰਿਯਾ ਊਂਟਾਯੀ. (ਅਗਨੀਨੀਰੁ, ਗਾਲੀ ਮੋਦਲੈਨ ਵਾਟੀਲੋ ਸੁਧੀ ਚੈਸੇ ਆਚਾਰੰ).

ਸੁਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥

ਤਿਨੈ ਆਹਾਰੰ ਕਲੁਸ਼ਿਤੰ ਅਯਿਠੁਦੀ.

ਸੁਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੁਜਾ ਹੋਇ ॥

ਕਾਲੁਪਛਾਵਨਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨੁਪੁਕ੍ਸ਼ੀਨੀ ਏ ਆਚਾਰਾਲੁ ਸੁਧੀ ਚੈਯਲੈਠੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥

ਦੈਠੁਨੀ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਿੰਡੀਠੁਠੁਡੁਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਮਨਸੁਸੁਠੁ ਚੈਯਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਤਕੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਠੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਮਲਿਨਾਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀੰਚਵਚੁਠੁ

ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥

ਐਪੈ ਏਕਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠੁ.

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੇਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥

ਪਵਿਠ੍ਰ ਪੁਸ੍ਰਕਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਐਲੋਚਿੰਚੀ, ਕਨੁਗੋਨੰਡੀ,

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

ਦੈਠੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁਪੈਮਠੋ, ਭਕ੍ਸ਼ੀਠੋ ਠਾਠ੍ਰੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਵੀਮੁਕ੍ਸ਼ੀਨੀ ਪਿੰਡਲੈਰੁ
(ਮਨਸੁਸੁਠੁਕ੍ਸ਼ੁਲਿਨੰ ਲੈਦਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ).

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲ ਪਿੰਡਲੁਨਾ, ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚਡੁੰ ਊਠ੍ਰਮੁ ਸਲਹੋਗਾ
ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡੀੰਦੀ.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥

ਕਲਿਯੁਗంలో ਕੂਡਾ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਗੌਰਵੰਠੋ ਦੋਵੁਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦੁਤਾਰੁ.

ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਕਲਿਗਿਨ
ਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰਿਟ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯੁਬਠਾਡੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਏ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਕਲੁਪਿਤੰ ਚੇਯੁਲੇਵੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

ਓ' ਪੰਡੀਤੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ਅਨੁਚਰੁਡੀਗਾ ਮਾਰੁਕ੍ਸੁਨਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮੀ
ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਮਠੁਤੁਗਾ ਚੇਯੰਡੀ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥

ਮੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਤਨਿਨਿ ਪਿੰਦੁਪਰਚੀ ਊੰਚੁਤੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥

(ਏ ਵਿਧੰਗਾ), ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਗਾ ਮਾਰਡੰ ਵਲੁ ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਅਸ੍ਠਾਨੰਲੋ ਗੌਰਵਾਨੁ
ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥

ਓ ਪੰਡੀਤੁਡਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਚਦਿਵਿ, ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਪਾਪਪੁ ਆਲੋਚਨਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੀਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠਾਟੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਬోਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਹਾਂਲੋ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਖੋਤੁੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰ ਆਲੋਚਨਲ ਮੁਰਿਕੀ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਲ ਮਨਸੁਨੁ ਮਠੀਲੋ ਪਡੇਯਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ, ਒ਕ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਨੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਸੁੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਨੀ ਯੋਕੁਯਾਨਿਘਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਸਤਠੁਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ ਊੰਟਾਯੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੇਈ ॥

਒ਕ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁੰਡੀ ਅਹਾਂ ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠ੍ਰਾਘੀ ਕਾਲੀਘੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨੀ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਡੰ ਵਲੁ, ਒ਕ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨੀ ਪੋੰਡੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੁ ਬੁਝਹੁ ਸੋਈ ॥

ਓ' ਪੰਡੀਤੁਡਾ, ਮੋਦੁਟ ਮੀ ਸਠੁਤ ਮਨਸੁਨੁ ਮੇਲੋਘਠੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅੰਤੁਟ ਮੀਰੇ ਦੇਵੁਨੀ ਊੰਡੀਨੀ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋੰਡੀ.

ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥

ਲੋਕਖੋਠੇ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਚੋਪਠ੍ਰਾਨੀਕੀ ਪੁਰਯਤਿਠੁਚਿਨਪਠ੍ਰੀਕੀ ਪੁਰਯਲੁ ਮੀ ਮਾਟੁਲਨੁ ਵਿਨਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਘਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਆਨੰਡੰਲੋ ਜੀਵਿਸੁਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਸੰਘੁ ਸੰਕਲਠੁ ਚਾਲਾ ਠੇਲੀਵੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਤਪੁਠੁ ਸੁਦਰਫਲਨੁ ਚੁਪੁਤੁੰਦਿ,

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਅਯੁਨ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਆਮੋਦਯੋਗਠੁ ਕਾਦੁ.

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥

ਅੰਦੁਵਲੁ ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕੁਰਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕਠਾ ਆਠਾਠਿਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

ਅਪਾਂਕੇਂਦ੍ਰਿਤਵਾਡੁ ਗੋਪਠੁਰਠੁਲੋ ਮੁਤਪਰਮੈਨ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਘੋਸ਼ਾਡੁ.

ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥

ਅਤਨੁ ਧਾਠੁਲੋ ਕੁਰੁਠੁਠੁ ਨਠਿਸ਼ਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਸੁਵਾਨਿਕੀ, ਕੋਂਗਲਾਗਾ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਠਦੁਪਰਿ ਵਾਠਿਪੈ ਠਿਰਪਰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥

ਮਰਠਠੁਠੁ ਚੋਤ ਪਠੁਬਡਿਨਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਠੁਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁ ਸਲਠਾਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪਿੰਦਲੇਮੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਮਾਠੁਮੈ ਠਗਵੰਤੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਕੁਪ ਦਾਠੁਨੈ ਠਗਵੰਤੁਠੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਡਾਡੁ. ਆ ਯੁਗਲੋਨੈ ਕਾਦੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਲਲੋਨਾ ਗੁਰੁਕੁਪ ਮਾਠੁਮੈ ਮੋਠੁਨਿਕੀ ਸਾਠੁਨੰਗਾ ਊਂਨਾਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਅਤਨਿਕੀ ਗੋਰਵੰ, ਸਾਮਾਠਿਕ ਮੋਦਾ ਮਰਿਯੁ ਕੀਰੁ.

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥

ਨਾਮੰ ਦਾਠੁ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਠੰਠਾਲਨੁ ਨਿਰੁਠੁਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥

ఓ' నానక్, నామం లేకుండా అనిష్టాలివితేటలు అబద్ధం.

ਗਉੜੀ ਮਃ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ, మూడవ గురువు:

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా సవోదరులారా, ఈ దినం, యుగంలో నీతియుక్తమైన జీవన విధానం గురించి పరిశుద్ధ పుస్తకాల్లో వ్రాయబడిన వాటిని చదివి, ప్రతిబింబించండి.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

పరిపూర్ణ గురువు ఈ సప్తమైన అవగాహనను ప్రసాదించాడు,

ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥

ఇక్కడ, ఆ తర్వాత, దేవుని నామమే మన ఏకైక సహచరుడు అవుతుంది.

ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా దేవుని గురించి చదివి, మీ మనసుల్లో అతనిని ప్రతిబింబించండి,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుకృప దాత్తా మీ దుర్గుణాల మురికిని కడిగివేయండి.

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ఏ మత వివాదాలలోకి ప్రవేశించడం దాత్తా దేవుడు గ్రహించబడడు.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

దృఢద్రవ్యేమ వల్ల శరీరం, మనసు, ఆధాత్మికంగా సంతృప్తి చెందవు.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

గురువాక్య దాత్తానే నిత్యోవునితో అనుసంధానం కాగలరు.

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ఈ ప్రపంచం అహంకారంతో కలుషితం చేయబడింది.

ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

పవిత్ర తీర్థయాత్రల వద్ద ప్రతిరోజూ ప్రక్షాళన సామ్రాాలు చేయడం దాట్లా, అహంకారం తొలగించబడదు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥

గురువును కలవకుండా, వారు మరణ భయంతో బాధించబడతారు.

ਸੇ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥

తన అహంనిజుయించిన ఆ వక్త్రీ మాత్రమే సతమైనవాడు, (దేవుని ప్రతిరూపం).

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥

గురువాకల్ల దాట్లా కామం, దురాశ, కోపం, అహం, భావోద్రేక అనుబంధం అనే ఐదు అభిరుచులను జయిస్తాడు.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥

అతను తనను తాను కాపాడుకుంటాడు, మరియు తన మొత్తం వంశానిక్షూడా కాపాడతాడు.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥

(దేవుడు), ఒక గారడీ లాగా, మాయతో భావోద్రేక అనుబంధం యొక్కనాటకాన్ని ప్రదర్శించాడు,

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥

మాయచేత గుడ్డిగా ఉన్నతత్వంకలఘు ఈ నాటకములో చికుభడిపోతోంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

కానీ గురు అనుచరులు దేవుని ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉండటం దాట్లా ఈ నాటకం నుండి దూరంగా ఉంటాడు.

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥

నీతి బాహ్యమత పరమైన దుస్తులు మాత్రమే అని భావించే మారువేషం వివిధ మత పరమైన మారువేషాలను ధరిస్తుంది.

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਕਾਨੀ ਤਨਲੋਂ ਠਾਨੁ, ਅਤਨੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਕੋਰਿਕਨੁ ਮੋਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਨਲੋਂ
ਤਿਰੁਗੁਣਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਗੁਰਿਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੁ, ਅੰਦੁਵਲ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠਾਡੁ.

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਮਤਪਰਮੈਨ ਦੁਸ਼ੁਲਨੁ ਧਰਿਚਿ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਠੇਲਿਵਿਗਾ ਵਫ਼ਹਾਰਿਸ਼ਾਡੁ,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਵਾਸ਼ਵਾਨਿਕੀ ਮਾਯਪਲ ਵਾਰਿਕੀ ਊਂਨਪੇਮ ਕਾਰਠਨਗਾ, ਅਤਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਤੀਵਰਮੈਨ
ਸੰਦੇਹਾਲਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥

ਗੁਰੁ ਸਲਹਾ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਬਾਧਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡਗਲ ਵਾਰੁ ਏਲਪੁਠੁ ਲੋਕ ਸੰਸਠਠਲ ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਗਿ੍ਰੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਤਮ ਕੁਟੁੰਬਾਲਨੁ ਜਾਗ੍ਰਠਗਾ ਚੁਸੁਕੁਨੇਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋਂ ਸੰਠੋਪੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਠਾਗੀ ॥੮॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਠਠੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠਵੰਠੁਲੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗਿ ਗੌਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਲੁ ਵੇਦ ਅਠਿਆਸਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਵੇਦ ਅਠਠੁਨਾਨਿਕੀ ਸ਼ਾਪਕੁਡੁ ਅਨਿ ਭਾਵਿਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥

ಆಯನ ನುಂಡಿ ಇತರ ದೇವತಲಂದರೂ ಆವಿರಖ್ವಿಂಚಾರನಿ ಕೂಡಾ ನಮುತಾರು, ಕಾನಿ
ವಾರಂದರೂ ಲೋಕಸಂಬಂಧಮನ ಸಂಬಂಧಂ, ಕೋರಿಕಲ ವಲ್ಲ ಪ್ರಲೋಭಪೆಟ್ಟಬಡಿನಟ್ಟ
ಕನಿಪಿಸ್ತುಂದಿ.

ತೈ ਗುಣ ತರಮೆ ನಾಗೆ ನಿಜ ಘರಿ ವಾಸಾ ॥೧॥

ಈ ದೇವತಲು ಮಾಯ (ದುರ್ಗುಣಂ, ಮರಿಯು ಶಕ್ತಿ) ಅನೇ ಮೂಡು ವಿಧಾನಾಲಲೋ ತಿರುಗುತಾ
ನೇ ಊನಾಠು, ಮರಿಯು ವಾರಿಕೆ ದೇವನಿ ಆಸ್ತಾನಂಲೋ ಸ್ತಾನಂ ಲಭಿಂಚಲೇದು.

ಹಮ ಹರಿ ರಾಘೆ ಸತಿಗುರು ಮಿಲಾಱಿಱಾ ॥

ದೇವುಡು ನನುಷ್ತುಗುರುವುತೋ ಐಕಠ್ಠ ಚೆಯಡಂ ದಾಠ್ಠಾ ಮಾಯ ನುಂಡಿ ನನುಠ್ಠುಕ್ಷಿಂಚಾಡು,

ಅನದಿನ್ಠು ತಗತಿ ಹರಿ ನಾಮ್ ದಿಠ್ಠಾಱಿಱಾ ॥೧॥ ರಗಾಱಿ ॥

ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ಪ್ರೇಮನು, ಭಕ್ತಿನಿ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಚೆಸುಕೋವಡಂ ಗುರಿಂಚಿ ನಾಕು ಎವರು ಬೋಧಿಂಚಾರು?

ತೈ ಗುಣ ಬಾಣಿ ಬಹಮ ಜೆಜಾಲಾ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಸುವಾರ್ಠ ಮಾಯ ಯುಕ್ತಮೂಡು ಪ್ರೇರಣಲಲೋ ಪ್ರಜಲನು ಪಟ್ಟುಕುನಿ ಊಂಚುತುಂದಿ.

ಪಠಿ ವಾದು ವಖಾಣಿಗಿ ಸಿರಿ ಮಾರೆ ಜಮಕಾಲಾ ॥

ಈ ಸುವಾರ್ಠನು ಚದಿವಿನ ತರಾಠ್ಠ, ಪಂಡಿತುಲು ವಿವಾದಾಲಕು ದಿಗತಾರು ಮರಿಯು ಮರಣ
ಭಯಂತ್ ಬಾಧಿಂಚಬಡತಾರು.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਸ਼ਰਮਾਰਾਨਿਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਤ ਵਿਵਾਦਾਲ ਯੋਕੁ ਪਨਿਕਿਰਾਨਿ ਗਠਿ ਕਠੁਲਠੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਨਿੰਪੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

ਆਤਭੀਤੰ ਗਲ ਮਨੁਮੁਖੁਲੁ ਅਝਾਨੰਲੋ ਤਪੁਥਾਰਿ ਪਠਿੰਨ ਚੇਡੁ ਮਾਰਾਨਿ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਰਚਿਓਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਸ਼ਾਨੰਲੋ, ਵਾਰੁ ਅਨਿਯੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਸ਼ਾਪਿੰਚਵਚੁ.

ਭਵਜਲਿ ਤੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ, ਦਠੁਦ੍ਰਿਸ਼ੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਤਾਰੁ.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪੰਡਿਤੁਡੀਗਾ ਪਿਲੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਓਯਿ, ਅਤਨਿਕੀ ਵਿਪਰੀਤਮੈਨ ਬਾਧ ਕਲੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥

ਮਰਠ ਦੂਠ ਯੋਕੁਸ਼ਚੁਅਤਨਿ ਮੇਡ ਚੁਟੁਘਾ ਠੰਟੁੰਦਿ; ਮਰਠਭਯੰਠੋ ਆਯਨ ਏਡਠੇਗਕ ਬਾਧਿੰਚਬਡਠਾਡਨਿ ਆਯਨ ਚੇਪਾਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਮਰਠੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਕੁਸੁਡੁ (ਭਯੰ) ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਲੇਡੁ.

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਅਹੰ, ਦਠੁਦਠਾਠਿਠੁਰੰ ਚੇਸੁਡੁ.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਘੋਯਿਨ ਆਯਨ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇਂ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਮਾਯ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲਕੁ ਦਾਸਿ; ਝਦੀ ਵਾਰੀ ਕੋਂਸੰ ਪਨਿਚੇਂਸੁੰਦੀ.

ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ਏ ਭਕੁਲਕੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵਚੇਂਸੇ ਵਛੀ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਓਕ ਫੁਲਾਨੀ ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ.

ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥

ਆਯਨ ਨਿਤਫੁਮੁ ਨਿਸ਼ਫੁਮੁਡੁ; ਆਯਨ ਸਹਾਯਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤੀਲੋਂ ਲੀਨਮੈਊਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨੇਂਵਾਰੁ ਏ ਲੋਂਕੰਲੋਂਨੀ ਆਧਾਠੀਠ ਧਨਵੰਤੁਲੈਨ ਵਛੁਲੁਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਂਟਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੁਜ ਕਰਾਹੀ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਓਕਠਾ ਵਾਰੀਕੀ ਨਮਸਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਵਾਰੀਨੀ ਆਰਾਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥

ਸਹਾਯੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇਂ ਊਂਟਾਰੁ.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਪਾਬਾਡੰ (ਦੈਵਪਦੰ) ਨੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚਿਨ ਵਛੀ

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕਫੁਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ (ਠਰਠ, ਠਰਠ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ) ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਮੁੰਡੀ ਨਿਰੁਲੀਂਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਨਾਲੁਵ ਠਿਠੀਕੀ (ਮਾਯ ਪ੍ਰਠਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ) ਯਤਚੇਂਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਹੰਕਾਰਾਨੀ ਆਠਚਿਵੇਂਸੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਤਨਿਠੈਵੁਨੀਠੋਂ ਏਕੰ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਓਕ ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਬ੍ਰਹਮਾਣੁਲਿਕਿਨ ਵੇਦਾਵਗਾਹਾਨ ਚੇਸਿ ਠਾਠਿਕ੍ਕ ਕਲਹਾਲਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

ਅਠਨਿ ਮਨਸੁ ਆਯੁਨਾਨਪੁ ਚੀਕਟਿਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਡਿ; ਠਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠਾਨੁ ਆਲੋਚਿੰਚੁਕੋਡੁ.

ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਕ੍ਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਊਚਠਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਸੇਵਲੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਰਠ ਭਯੰਠੋ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਠੰਕਲਘੁ ਗਲ ਮਨੁਘੁਲੁ ਦਠੁਦਠ੍ਰੇਮ ਚੇਠ ਦਹਿੰਚੁਕੁਪੋਠਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਏ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਚਾਲਾ ਮੰਡਿ ਪਾਪੁਲੈਨ ਮਾਨਵੁਲੁ ਨੀਠਿਮੰਠੁਲਵੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਅੰਠਠੀਨ ਠਾੰਠਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠੁਲਠ੍ਰਨੁ ਲੋਠੁਗਾ ਕਨੁਗੋਂਠਾਰੁ.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੰਲੋ ਵਿਠਯੰ ਸਾਠਿੰਚਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਸਠ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਰਿਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਠਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ਅਵਿ ਨਾ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਿਗਾ ਮਾਰਤਾਯਿ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾਠੋ ਕੂਡਿਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਰੁ, ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮਤੁਕਾਕੰਲੋ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਸੰਦੇਹਾਠੋ ਮੋਸਘੋਤਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥

ਓ ਅਝਾਨੁਲੁ, ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਵਾਰੁ, ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਤਪੁਠੁ ਲੋਕ ਅਨੇਠੁਠੁਲ ਵਿਪਾਨ੍ਨਿ
ਤਿੰਟਾਰੁ.

ਕੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਮਰਠ ਰਾਕ੍ਸੁਡਿ ਭਾਰਾਨਿਠੁਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਬਾਠਠੋ ਬਾਠਪਡਤਾਰੁ.

ਜਮੁਆ ਨ ਜੇਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ਮਰਠਭੁਠਾਠੰ ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੈ ਵਕ੍ਸ਼ਿਨਿ ਕੂਡਾ ਚੂਡਲੇਦੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਠੁਠਿਠਿਵੇਸੁਤਾ, ਅਠਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥

ਅਯਨ ਠਨ ਚੋਠਨਾਠ੍ਰਿਠੋਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਪੈ ਨਿਰੰਠਰੰ ਦੁਠੁਠਿ ਸਾਰਿਸ਼੍ਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚੈਵਾਰੁ, ਅਨੁਸਰਿੰਚੈਵਾਰੁ ਸਠੁਠੁਠੁਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਲੁ.

ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਠੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁ ਏਕੰ ਚੋਠੁਡੰ ਦਾਠੁਠਾ (ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਸਲਠੋਨੁ
ਪਾਟਿੰਚਡੰ) ਵਾਰੁ ਮੋਠੁਠੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਠੁਠੁਠੁਨਾਠੁ.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥

ఓ' నా సేఖ్సాతుడా, ఈ విధంగా, మీరు కూడా ఆనందానిక్షనుగొంటారు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

గురుసలహాను నమక్షంగా పాటించే వారు ఈ ప్రతిఫలానిష్ఠాందుతారు:

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

దేవుని నామము తన మనసుల్లో నివసించడానికి వస్తుంది, ఆయన తన మొత్తం అహాన్నిత్యోలగిస్తాడు.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥

శబాద్ (దైవిక పదం) యొక్క అలుమని శ్రావణ అతనిలో కంపిస్తుంది.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਏ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా సోదరుడా గురు బోధనలను పాటించడం దాత్రా జీవితంలో విజయం సాధించని వాడు ఎవడు?

ਭਗਤੀ ਸੀਏ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

భక్తులు జీవితంలో విజయం సాధిస్తారు మరియు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥

ఓ' నానక్, దేవుని నామమును ధాణించడంలో ఎల్లపుఠ్ఠూ మహిమ ఉంటుంది.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ, మూడవ గురువు దాత్రా:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

మాయ యొక్క మూడు విధానాలపై మాత్రమే ఆసక్తి ఉన్నవక్త (దుర్గుణం, ధర్మ మరియు శక్తి) మనసు ఫలపుఠ్ఠూ సందేహాలలో ఉంటుంది.

ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

అతని బంధాలు (మాయ) విచిన్ఠ్ఠ కాలేదు, మరియు అతను విముక్తిని పొందలేదు.

ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ఈ ప్రపంచంలో మాయ ప్రేమ నుండి విముక్తి యొక్కపదాత సత్యగురువు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥

గురువు సలహాను పాటించడం దాటా, ఒక వక్తి అన్నిభమలను తొలగిస్తాడు.

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన మనసుల్లో ఖగోళ రాగం ఉత్పన్నమైంది, అది ఆయనను దేవుని జ్ఞాపకార్థం చేసేందుకు అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥

మాయ యొక్కమూడు విధానాల దాటా నియంత్రించబడే వారికి వారి తలపై మరణం ఉంటుంది.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥

సృష్టికర్త యొక్కపేరు వారికి గుర్తులేదు

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥੨॥

వారు జనన మరణాల చక్రాలలో కొనసాగుతారు.

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ఆధాత్మిశ్ఠంగా గుడ్డి అయినా గురువు తన అనుచరుడి సంచార మనసును ప్రసన్నం చేసుకోలేడు.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥

మూలమూలాన్ని(దేవుడు) విడిచిపెట్టి, వారు దర్శిద్వేమకు బంధి అవుతారు.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥

మాయ విషంతో మత్తులో ఉన్నవారు ఆ విషంలో మునిగిపోయారు.

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤੁ ਭਰਮਾਏ ॥

మాయను జీవితానికి ప్రాథమిక మద్దతుగా నమ్ముతూ, ప్రజలు ప్రపంచ సంపద కోసం వెతుకుతూనే ఉంటారు.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

వారు ప్రియమైన దేవుణ్ణి మరచిపోయారు, మరియు వారు దర్శిద్వితో ప్రేమలో ఉన్నారు.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥

ఆయన కృపతో ఆశీర్వాదించబడిన వారు మాత్రమే అతుశ్శత హోదాను పొందుతారు.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥

సత్యము (దేవుడు) లోపల వాణ్ణించిన వాడు సత్యాభిఖ్యాహ్లాగా కూడా ప్రసంగిస్తాడు.

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੇ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥

సత్యము (ఆనందాన్ని) దాచిపెట్టడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ అది దాగి ఉండదు.

ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಿకి ಈ ವಿಷಯಾಲು ಸಹಜంగా ತೆಲುస్తాయి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ಒಕ ಗುರು ಅನುಚರುಡು ಎಲ್ಲಪುಥ್ಥೂ ನಿತ್ಯದೈವನಿತ್ ಅನುಸಂಧಾನಿಂಚಬಡಿ ಊಂಟಾಡು.

ਹਉಮੈ ਮਾਇਆ ಸਬਦਿ ಜಲಾਏ ॥

ಗುರುವಾಕಳಿ ದಾಠ್ರಾ ಅಹಂ, ಮಾಯ ಕಾಲಿಪೊಯಾಯಿ.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰಭು ಸಾਚಾ ಮೆಲಿ ಮಿಲಾਏ ॥੬॥

ನಾ ಸತ್ಯದೈವುಡು ಒಕ ಗುರು ಅನುಚರುಣ್ಣಿ ತನತ್ ಏಕಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾಡು.

ਸਤਿਗੁਰੁ ದಾತಾ ಸਬਦੁ ಸੁਣਾਏ ॥

ಎವರಿಕಿ ದೈವಿಕ ಸತ್ಯಗುರು ತನ ದಿವ್ಯಾಕಾಶ್ಚಿಹದಿವಿಸ್ತಾಡೆ.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥

ಅತನು ತನ ಸಂಚಾರ ಮನಸುನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಂಚಿ, ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದನು ವೆಂಬಡಿಂಚಕುಂಡಾ ಆಪುತಾಡು.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥

ಪರಿಪೂರ್ಣದೈವನ ಗುರುವು ನುಂಡಿ, ಅತನು ನੀತಿವಂತಮೈನ ಜੀವನ ವಿಧಾನಾನಿಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾಡು.

ਆਪੇ ਕਰತਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨಿ ਗੋਈ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಸತ್ಯುಂಗಾ ವಿಶ್ವಾಶ್ಚಿಹದಿವಿಸ್ತಾಡು; ಅತಡು ದಾನಿನಿ ಕೂಡಾ ನಾಶನಂ ಚೆಯಗ್ಲಲಡು.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ಆಯನ ತಪ್ಪಾಲಾಂಟಿವಾರು ಇಂಕೆವರೂ ಲೆರು.

ਨಾನਕ ਗੁರਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥

ಓ' ನಾನ್, ಅರುದೈವನ ಗುರು ಅನುಚರುಡು ಮಾತ್ರಮೆ ಅಯಿನ ಭಾವನಲನು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾಡು.

ਗਉੜੀ ਮਹਲಾ ੩ ॥

ರಾಗ್ ಗೌರಿ, ಮೂಡವ ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ:

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥

ఒక గురు అనుచరుడు గురువు నుండి దేవుని పేరు యొక్క అమూలమైన బహుమతిని అందుకుంటాడు.

నామే శేవే నామి సహజి సమావే ॥

ఆయన ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామాన్ని పేమతో, భక్తితో గుర్తుంచుకుంటాడు, నామం దాటా ఆయన సమతస్థితిలో కలిసిపోతాడని ఆయన చెప్పాడు.

అమితృ నామ రసనా నిత గావే ॥

అతను ప్రతిరోజూ అదుభతమైన నామన్ చదువుతాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

దేవుడు తన కనికరాన్ని వరిమీద అనుగ్రహిస్తాడో ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నామ అమృతాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥

విశ్రాంతి గురువు అయిన దేవుణ్ణి నేను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో, భక్తితో గుర్తుంచుకుంటాను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురు బోధనలను అనుసరించడం దాటా నేను అతున్నత్ర ఆధాత్మిక స్థితిని పొందుతాను.

ਹਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥

వారి మనసులు ప్రకాశింపజేయబడతాయి, మరియు ఆధాత్మిక ఆనందంలో ఉంటాయి,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

వీరు గురువు బోధనలను అనుసరించి, సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుని పాటలను పాడుతూ ఉంటారు.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥

వారు ఎల్లప్పుడూ చాలా వినయంగా ఉంటారు, (దేవుని సేవకుల సేవకుడిలా)

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥

ਮਰਿਯੂ ਵਾਰੀ ਭਲਾਨੁ ਮਰਿਯੂ ਕੁਟੁੰਬਾਲਨੁ ਚੁਸਕੁੰਟੁਨਘੁਠੀਕੀ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇ ਹੋਈ ॥

ਏਕ ਭੰਟੀਵਾਰੁ ਸਾਧਾਰਣ ਜੀਵਿਤਾਨਿਗੁਰੁਪੁਤੁਨਘੁਠੁ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੂ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪਿੰਦਿਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁਨਵਾਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਸਰੋਠੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਠੁ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੀ, ਦੁਰੁਘਣੰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੇ ਮੂਠੁ ਪ੍ਰੇਰਣਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀਂਚਡੰ ਵਲੁ,

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸੋਈ ॥੩॥

ਮਰਿਯੂ ਸਹਜੰਗਾ ਨਿਤਯਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਤਾਠੁ.

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਕੁਟੁੰਬੰਪਲੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਊਂਡਦੁ,

ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ਨਿਤਯੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁਨਪੁਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ, ਪੁਰੁਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਮਨਸੁਠੁਲਕਡਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦੀ.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥

ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਗੁਰੁੰਚੀ, ਨਿਤਯੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁ.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੇ ਸੁਠਿਕਰੁ ਮਰਿਯੂ ਨੇਨੁ ਮੀਰੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਭੰਕੇਵਰੀਪੁਨਾ ਆਧਾਰਪਡਨੁ.

ਤੁਝ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰ੍ਤੁਚੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਗੌਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਨੁ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੂਆਪਿਸੈ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਨੇਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡਗਲਨੁ.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥

ਅਭਰਣਮੁ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਯਾਵਠੋ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪਜੈਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥

ਬਾਨੀ (ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਪਦਾਲੁ) ਅਠ ਮਧੁਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ.

ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਅਠਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਅਨੰਦੰਠੋ ਪਰਿਮਲ੍ਹਿਸੁੰਦਿ. ਆਯਨ ਮਨਸੁ, ਖੁਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਆਯਨ ਨਿਤਠੋਵੁਨਿਠੋ ਸਹਾਜਮੁਗਾ ਐਕਠ੍ਰੈ ਠੰਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰ ਅਦ੍ਰੁਪੁਠ ਗਮੁਠ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਮੁ, ਸਾਠ੍ਰੀਨਤ, ਦੁਠ੍ਰੁਬੁਠ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਬਾਠ੍ਰਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ,

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ, ਸਦ੍ਰੁਣ ਮਹਾਂਸਮੁਦ੍ਰਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁਨਪੁਠ੍ਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਬੁਠ੍ਰਿ ਮੇਲੋਠੁੰਦਿ.

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥

ఆయన దేవుని నామమును ధాన్వించి, తన బుద్ధిని ఆయన తామర పాదాలకు ఎంపిక చేసినపుడు.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

దేవుడు సత్తుంగా ఆశీర్వదించినపుడు మాత్రమే భక్తుడు తన పేరును పొందుతాడు

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ఆ భక్తుడు గురువును కలవడానికి దేవుడు ఏరాత్లు చేస్తాడు, అపుడు అతను తన సొంత అహంభిడిచి పెడతాడు.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

ఆ వక్తి తన హృదయంలో దేవుని నిజమైన పేరును ఉంచుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥

ఓ నానక్, అలాంటి వక్తి సహజంగా నిత్యదేవునిలో కలిసిపోస్తాడు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ:

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో తన మనసును సహజంగా సంస్థించిన వక్తి.

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

గురువు గారి మాటల దాట్రా, అతను తన చేతనను దేవుని నామానికి జతచేశాడు మరియు దేవుని ప్రేమతో తన మనసును నింపాడు.

निज फ़रि वसिआ पृष्ठ की रजाइ ॥१॥

దేవుని చిత్తానికి అనుగుణంగా ఆయన తన నిజమైన ఇంట్లో (దేవుని నివాసం) నివసించడానికి వచ్చాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించి సేవచేస్తూ ఉంటే అహంకార గర్భ తొలగిపోయింది.

ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥१॥ ਰਹਾਉ ॥

మరియు విశ్వదేవుడు, శ్రేష్ఠ నిధి (సద్గుణాలు) సాకారం చేయబడుతుంది.

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥

గురువు గారి మాటల దాట్రా, దేవుని పట్ల గౌరవనీయమైన భయాన్ని అనుభవించినపుడు, అతని మనసుమూయ నుండి వేరుచేయబడుతుంది.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

నా నిష్కలమైన దేవుడు అనిష్టో మరియు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥२॥

గురు కృపతో ఐకమై, అతను సత్తుంగా దేవునితో కలిసిపోయాడు.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

తాను దేవుని సేవకునిగా భావించేంత వినయస్తుడైన వక్త్రీ ఆ ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

నా దేవుడు ఈ విధంగా గ్రహించబడ్డాడు.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਠੋ ਕੂਡਿਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਲਾਨਿਕੀ
ਵਸਾਡੁ.

ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸ਼ਪਿੰਚਬਡਿਨਦਿ ਆ ਦੀਠਾਯੁਸੁ, ਦੀਨਿਲੋ ਓਕ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ
ਪੇਂਚੁਕੋਡੁ.

ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੇਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਓਕ ਮਹਿਲ ਯੋਕਸ਼ਾਕਰਠੰਤਮੈਨ ਮੰਚੰ, ਅਦਿ ਆ ਵਠੀਨਿ ਕਾਮੰ ਯੋਕਠੀਕਟੀਕੀ
ਓਕਰੀਸੈ.

ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮਠਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿਠ ਆ ਵਠੀ ਜਨਿਠਚਡੰ ਫਲਵੰਤੰ.

ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਗਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸ਼ਾਪਗ੍ਰਸੁਡੁ, ਆ ਈਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਟੁੰਬੰ, ਦੀਨਿਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੀਕਰਿੰਚਰੁ.

ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥

ਐਯੰਨ ਮਾਠਮੈ ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਡੁ, ਐਯੰਨ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਗਲ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਲਾਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਵੇਰੇ ਈਕੇਦੀ ਲੇਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਨੇਂਨੁ ਮੋਕੁਨੀਗੋਰਵਾਨੀਠੋਂਦਾਨੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਦੁਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥

ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚਾਨੁ, ਨਾ ਬਾਠਲਨੀਠੁਡੀਚਿਵੇਯੁਬਠਾਯੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥

ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੀਪੇਮਠੋ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਅੰਗੀਕੰਚੀ ਨਿਰੰਠਰੰ ਐਨੰਦੰਲੋ
ਠਨਾਠੁ.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥

ਗੁਰੂవును కలుసుకునప్పుడు, నా శరీరాన్ని జీవితం యొక్క నిజమైన ప్రయోజనం అర్థం చేసుకున్నాను.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥

అహం మరియు కోరిక యొక్క మంటలు పూర్తిగా తీరబడ్డాయి.

ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥

కోపం తొలగిపోయింది, సహనాన్ని నేను గ్రహించాను. ॥ 7॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥

దేవుడు సత్తుంగా తన కనికరాన్ని క్షురిపించి నామాన్ని నుగ్రహిస్తాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥

ఈ ఆభరణము వంటి అమూలమైన నామాన్ని అందుకునేది అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥

నానక్ ఎప్పుడూ అర్థం కాని మరియు తెలియని దేవుని ప్రశంసలను పాడతాడు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒక ప్రత్యేకమైన దేవుడు. సత్యురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గౌరీ బైరగన్, మూడవ గురువు దాత్రా:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੀਨਿ ॥

సత్యురువు (గురువు బోధనలను ఇక ఏమాత్రం విశస్థించరు) నుండి తమ ముఖాలను తిప్పుతూనే వారు అవిశాస్థిమరియు చెడుగా కనిపిస్తారు.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੀਨਿ ॥੧॥

తమ కోరికలకు కట్టుబడి, వారు ఎల్లప్పుడూ లోక కోరికల దెబ్బతో బాధపడతారు; వారికి ఈ అవకాశం మళ్ళీ వాదు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੁਪਿ ਨਨੁਖਰੁਕੀਂਚੁ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖਾਨਿਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਨਨੁਖੁਡਿਪਿੰਚੰਡਿ,
ਤਦਾਠਾ ਨੇਂਨੁ ਮੀਂ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਨਾ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਊਂਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੀਨਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਸੁਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੈ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਆ ਭਕੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੀਨਿ ॥੨॥

ਤਮੁ ਆਤਮਿਹੰਕਾਰਾਨਿਖਦੁਲੁਕੁੰਟੁ, ਈਤਰੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੇਂਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿੰਚਿ
ਊਂਚੁਠੁਠੁ ਚਨਿਪੋਯਿੰਨਲੁ ਸੁਪੰਚ ਵਠੁਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਗਾ ਜੀਵਿੰਨਾਰੁ.

ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥

ਮਨੁ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਤਮਵਰਿਕਿ ਚੋਂਦਿੰਨਦੋ ਆਯਨ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿੰਨ ਪਨੁਲਨੁ
ਮਨੰ ਚੋਯਾਲੀ.

ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥

ਮਨੁ ਮਨਸੁਲੁ ਨੁੰਡਿ ਆਤਨਿੰਨਿ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਿਘੋਵਾਲੀ? ਮਨੰ ਦੇਵੁਠੀ ਮਨੁ
ਹ੍ਰੁਦਯਾਲੋਂ ਊਂਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੀਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਕਡੁ ਗੋਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਟਾਡੁ; ਨਾਮਾਨਿਖਮੁਠੁ, ਏਕਡੁ
ਸੁਸ਼ਾਂਤੰਲੋਂ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪੁਤੁ ਸੋਇ ॥੪॥

ਨਾਮੰ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਲਭੀਂਨੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਆਤਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੀਨਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਮੁਖਾਲਨੁ ਸਤਾਨੀਕਿ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਂਚੁਟਾਰੁ (ਭੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ) ਗੁਰੁਵੁ; ਵੀਰੁ ਮਾਯੁ ਵੇਨਕ ਤਿਰੁਗੁਟਾਨੇ ਊਂਚੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਜੀਵਿੰਤੰਲੋਂ ਏਪੁਠੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿੰਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ.

ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੀਨਿ ॥੫॥

ಈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚੋਂ ਏਵਰੁ ਅਲਾਠੀ ਵਝੀਕੀ ਏਟੁਵਠੀ ਮੁਧੁਤੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ ਸੁਰਪੰਚ ਬਾਧਲਲੋਂ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥

ਭਾਵੋਦੋਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਕਪਾਯੰਠੋ ਮੁਤੁਲੋਂ ਊਨੁਪਪੰਚਮੰਤਠੀਨੀ ਸੰਦੋਹਾਨੋਂਕੀ ਆਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਤਿਨ ਨੋੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥

ਮਾਯੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਵਾਰਿ ਦੁਗੁਰਕੁ ਰਾਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹਾਨੁ ਪਾਠਿੰਚਿ, ਵਾਰਿ ਅਹਾੰ ਯੋਕੁਮੁਰਿਕੀਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿ ਝੀਵਿਤੰ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਾਨੀਕੀ ਅਰੁਠਮੈਨਦਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥

షాబాద్-గురువుతో అనుసంధానం చేయబడిన వారు నిషక్తంగా మరియు సత్ఫలంగా ఉంటారు. వీరు సత్యగురువు యొక్క సంకలన ప్రకారం జీవిస్తారు.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మాత్రమే అందరికీ ప్రయోజకులు. మీ కనికరాన్నిమాపి, మమల్ని క్షమించండి మరియు మిమల్నిమ్మీతో ఏకం చేసుకోండి.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥

నానక్ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాడు, దయచేసి మీరు కోరుకున్నవిధంగా ప్రపంచ బంధాల నుండి ననుభక్షించండి.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. నిజమైన గురువు కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ

రాగ్ గౌరీ పుర్బీనాల్లవ గురువు దాత్రా: కర్హలే.

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥

నా ఒంటె లాంటి మనసా, మీరు ఈ ప్రపంచంలోని అతిథి. మన నిత్యతల్లి అయిన దేవుణ్ణి మనమెలా కలుసుకోవచ్చో ఆలోచించండి?

ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥

పరిపూర్ణ మైన విధి దాత్రా గురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధనలను అనుసరించిన వక్త్రాని దేవుడే సత్యంగా అతనిని అంగీకరించాడు.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, సత్యగురువు, మొదటి జీవి కోసం ధ్యానం చేయండి.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥

ఓ' నా ఒంటెలాంటి సంచార మనసా, దేవుని నామానిగ్గురించి ఆలోచించండి మరియు ప్రేమగా ధ్యానించండి.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥

ਮੈਂ ਪਨਿ ਯੋਕੁ ਭਾਣਾ ਨਾ ਅਡਿਗਿਨ ਪੁਠੁ, ਦੋਵੁ ਡੁ ਮਿਮਲੀ ਖਿਡੁ ਦਲ ਚੋ ਸੁ ਡੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥

ਓ ਓ ਲੋ ਲੋ ਮਨ ਸਾ, ਮੈਰੁ ਓ ਕੁ ਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਸਫੁ ਠੁ ਗਾ ਠੁ ਨਾ ਠੁ; ਅਹਾ ਠੁ ਰੁ ਪੁ ਮੁਰਿ ਕੀ
ਓ ਪੁਠੁ ਮੈ ਕੁ ਓ ਠੁ ਚੋ ਡੁ ਡੁ ਡੁ.

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥

ਅਹਾ ਠੁ ਠੁ ਕੁ ਮੁਰਿ ਕੀ ਕਾਰ ਠੁ ਗਾ, ਮੈ ਲੋ ਵ ਕੁ ਮੈ ਨ ਮੈ ਪੁ ਠੁ ਮੈ ਨ ਦੋ ਵੁ ਠੁ ਮੈ ਰੁ
ਚੁ ਠੁ ਲੋ ਕੁ ਠੁ ਨਾ ਠੁ. ਠੁ ਠੁ ਨੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਵ ਲੁ ਮੈ ਰੁ ਨੋ ਪੁ ਠੁ ਠੁ
ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਨਾ ਠੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਚੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਪੁ ਠੁ ਮੈ ਨ ਓ ਲੋ ਲੋ ਮਨ ਸਾ, ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਮੁਰਿ ਠੁ ਮੈ ਪੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ
ਦੋ ਵੁ ਠੁ ਕੁ ਨੁ ਗੋ ਨ ਠੁ.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੇ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਚੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥

ਦੋ ਵੁ ਠੁ ਮੁ ਰੋ ਠੁ ਰੁ ਮਾ ਠੁ ਲ ਦਾ ਠੁ ਗੁ ਰੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ; ਗੁ ਰੁ ਵੁ ਮਾ ਠੁ ਮੈ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਮੈ
ਪੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਪੁ ਠੁ ਮੈ ਨ ਓ ਲੋ ਲੋ ਮਨ ਸਾ, ਪੁ ਗੁ ਮੁਰਿ ਠੁ ਰਾ ਠੁ, ਪੁ ਮੈ ਠੁ ਦੋ ਵੁ ਨੁ ਕੀ
ਮਿ ਮੁ ਠੁ ਮੈ ਰੁ ਅ ਨੁ ਸ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥

ਦੋ ਵੁ ਨੁ ਠੁ ਠੁ ਨਾ ਨੁ ਕੀ ਠੁ ਰੁ ਕੁ ਨ ਠੁ ਰਾ ਠੁ, ਮੈ ਕੁ ਸ ਠੁ ਮੈ ਰੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ
ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ. ਠੁ ਨੀ ਗੁ ਰੁ ਵੁ ਮਾ ਠੁ ਮੈ ਮਿ ਮੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥

ਓ ਨਾ ਓ ਲੋ ਲੋ ਸੇ ਠੁ ਪੁ ਰ ਕੁ ਮਨ ਸਾ, ਮੈ ਵੇ ਸ ਠੁ ਮੁਰਿ ਠੁ ਠੁ ਰਾ ਸ ਨੁ
ਵਿ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ.

ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਤੰਤੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥

ਕੁ ਪੁ ਠੁ ਠੁ, ਠੁ ਰਾ ਸ ਗੁ ਲ ਵ ਕੁ ਠੁ ਮੁ ਰ ਠੁ ਰਾ ਕੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ. ਠੁ ਠੁ
ਠੁ ਠੁ ਕੀ ਕੁ ਲੀ ਗਿ ਨ ਠੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, నా జీవితమా; వేషధారణ మరియు సందేహాల మురికిని వదిలించుకోండి.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥

గురువు దేవుని నామ మకరందంతో నిండిన అదుఱ్ఱమైన కొలనును అందించారు; పరిశుద్ధ సంఘంలోని ఈ కొలనులో చేరి, దుర్గుణాల మురికిని కడిగివేయండి,

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥

ఓ నా ప్రేయమైన ఒంటె లాంటి మనసా, గురువు బోధనలను మాత్రమే విను.

ਇਹੁ ਮੇਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥

మీ ముందు వాళ్ళించిన ఈ ప్రపంచం యొక్క విస్తీర్ణము కేవలం ఒక భ్రమ మాత్రమే, మరియు చివరికి మీతో పాటు ఉండదు.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, నా మంచి సేవ్హితుడా, దేవుని పేరును తన మద్దతుగా తీసుకున్నప్పుడీ, గౌరవాని పొందుతాడు.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥

దేవుని ఆస్థానంలో ఆయనకు గౌరవం ఉంటుంది, దేవుడు ఆయనను అంగీకరించాడు.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, గురువుపై విశ్వాసం కలిగి ఉండి, అతని బోధనలను అనుసరించండి.

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥

ఓ నానక్, మీరు దేవునితో ఐక్య కావాలని గురువుకు వినయపూరకమైన ప్రార్థన చేయండి.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ, ਨਾਲ਼ਵ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ:

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ఓ ఆలోచనాతత్వ ఒంటె లాంటి మనసా, ఆలోచించి జాగ్రత్తగా చూడు,

ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਚੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥

అడవులలో సంచరించే అడవి మనిషి వలె మీరు దేవుణ్ణి వెతుకుతూ
అలసిపోయారు. గురువు బోధనలను పాటించి మీలో ఉన్నదేవుణ్ణి గ్రహించండి.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, మీ హృదయంలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించుకోండి.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి ఆలోచనా పరుడా, సీత్యు సంకల్ప కలిగిన మనుషులు ప్రపంచ
అనుబంధాల భారీ వలలో చిక్కుకున్నారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

దేవుని నామాన్నిపేమతో, భక్తితో గుర్తుంచుకునే ఒక గురు అనుచరుడు ఈ ప్రాపంచిక
అనుబంధాల వల నుండి విముక్తి పొందతాడు.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥

ఓ' నా ప్రీయమైన ఒంటె లాంటి మనసా, పవిత్ర సంఘంలో గురువును కలవడానికి
ప్రయత్నించు.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి, మరణానంతరం కూడా మీతో పాటు వచ్చేపేమతో, భక్తితో
దేవుని నామాన్నిభాగ్యించండి.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

ఓ' నా ఒంటె లాంటి మనసా, ఆ వక్త్రీ అదృష్టవంతుడు అవుతాడు, దేవుడు తన కృప
యొక్కచూపును అందిస్తాడు.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਰੁਰੁਚੁਕੁਨੇਲਾ ਚੇਯਡਮ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਮਨਲੀਖੁਕੀਚਿਨਪੁਠੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੀ ਖੋਂਦਾਮੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਒ੰਠੇ ਲਾਠੀ ਮਨਸੁਸੁਮੀ ਖਰੀਰੰਲੋ ਦਿਵਠਾੰਤਿ
ਨਿਰੁਪਿਤਮੁ ਓਂਦਿ. ਸੁਰਕੀਤੰਗਾ ਓਂਚੰਡਿ.

ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥

ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲ ਵਲੋ ਵਿਲੁਵੇਨ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰੀਕੀ ਚੁਪਿੰਚਾਠੋ, ਦਯਗਲ
ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁ ਆਸ਼ੇਰਾਠੁ ਅਤੰਨੀਕੀ ਓਚਾਠੁ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਒ੰਠੇ ਲਾਠੀ ਚੰਚਲ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਭਯੰਕਰਮੁਨੇ ਠੇਲੀਵਿਠੇਲਲਨੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁੰਡਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥

ਚਿਵਰੀਕੀ ਮਿਮੁਲੀਠਾਪਾਠੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੀਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੁਕੁੰਡਿ.

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਦੁਠੁਵੰਤਮੁਨੇ ਒ੰਠੇ ਲਾਠੀ ਮਨਸਾ, ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਆਭਰਣਾਨਿ
ਸੁਰਕੀਤੰਗਾ ਓਂਚੰਡਿ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਰੋਂਡੁ ਅੰਚੁਲ ਕਠੀਲਾਠੀਡਿ, ਦਾਨੀਨੀ ਚੇਠੀਲੋ ਪਠੁਕੁਨੁਠੁਠੀ
ਮਰਣ ਰਾਕੁਸੁਡੀਨੀ (ਭਯੰ) ਚੰਪਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਒ੰਠੇ ਲਾਠੀ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠੀਠੀ ਲੋਠੇਨਡਿ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ
ਸੰਦੇਹੰਲੋ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਾਠੁ, ਬਯੁਠ ਦਾਨੀ ਕੋਸੰ ਵੇਠੁਕੁਠੁਨਾਠੁ.

ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰਤਿ ਫਕਠਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੀਸ਼ਾਡੁ.

ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥

ਨਾ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਈ ਵੀਨਯਬਹੁਮਤੀਨੀ ਈਚਾਰੁ. ਫਲੀਤੰਗਾ, ਨੋਨੁ ਆਧਾਠੀਠ ਸਮਾਨਤਾਠੀਮੁਰੀਯੁ ਠਾੰਤੀਨੀ ਸਹਾਠੰਗਾ ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਚੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਈ ਬਹੁਮਤੀਨੀ ਈਚਾਰੁ. ॥1॥ ॥ਵੀਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ

ਈਤਰੁਲੁ ਚੋਠਵਾਰੁ ਅਨੀ ਨਮਿਠਪੁਠੁ,

ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਫਕਠੁ ਅਤਨੀ ਕੋਸੰ ਫਕ ਆਚੁਠੋਸੁਨਠੁ ਅਤਨੀਕੀ ਕਨੀਪੀਸੁਨਦੀ.

ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ 'ਨਾਦੀ' ਮੁਰੀਯੁ 'ਮੀਦੀ' ਅਨੋਵੀਠੰਗਾ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਆਪੀਵੇਸੀਨਪੁਠੁ

ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਏਵਰੁ ਤਨ ਠਤ੍ਰੁਵੁ ਕਾਦਨੀ ਨਮਠੰ ਅਤਨੀਕੀ ਸੁਲਠੰ ਅਵੁਤੁਨਦੀ.

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥

ਫਕ ਵਠੀ ਤਨ ਸਠਠਯੋਠਠਨਾਲਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਚੁਸੁਕੁਨੋਂਤ ਕਾਲੰ,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਠਾਰੀ ॥

ਅਪਠੀ ਵਰਕੁ ਅਤਨੁ ਠੀਵ ਈਬਠੁਦੁਲੋਂ ਆਂਟਾਡੁ.

ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਗਾਰੁ ਪਠਾਤਾ ॥

ਕਾਨੀ ਸੁਠੀਕਰੁ, ਦੋਵੁਡੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਰੀ ਕਿਠੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੀਕੀ ਅਸੁਯ ਏਮੀ ਕਲੁਗਦੁ.

ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੇ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥

ਅਤਨੁ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧਨੋ ਚਿਕੁਠੁਨਨੁਤ ਕਾਲੰ,

ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥

ਅਪਠੀ ਵਰਕੁ ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲੋ, ਮਰਣ ਰਾਕੁਸੁਡੀ ਨਿਰੰਤਰ
ਦੁਸ਼ੀਲੋ ਠੰਟਾਡੁ.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਸੰਦੋਹਾਲਨੀਠੋਲਗਿਓਯਿਨਪੁਠੁ,

ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬਰਮਾ ॥੪॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਧੁਠੇਡਾ ਠੰਡਦੁ.

ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥

ਭਤਰੁਲਠੋ ਵਿਭੇਦਾਲਨੁ ਅਤਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨੰਤ ਕਾਲੰ,

ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥

ਅਪਠੀ ਵਰਕੁ ਅਤਨੁ ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲ ਸਿਕੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਡੁ.

ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੇ ਏਕੀ ਬੁਝਿਆ ॥

ਕਾਨੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਕਠੇ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਡਨਿ ਆਯਨ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਿਆ ॥੫॥

ਅਪੁਠੁ ਨੀਤਿਮੰਤੁਡੁ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥

ਅਤਡੁ ਲੋਕਸੰਪਦਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ, ਵਾਠੀ ਵੇਂਟ ਪਰਿਗੋਠਿੰਨੰਤ ਕਾਲੰਗਾ,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥

ਅਪਠੀ ਵਰਕੁ ਆਯਨ ਠੁਪੁਚਿੰਦਕ, ਤਨ ਕੋਰਿਕਲੁ ਠੀਰਭੁਡਵੁ.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥

ਕਾਨੀ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਪਾਰਿਓਯਿਨਪੁਠੁ, (ਲੋਕ ਸੰਪਦ)

ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥

ਅਪੁਠੁ ਸੰਪਦ ਦੇਵਤ ਅਤਨਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿਸੁੰਦੀ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥

ਆਯਨ ਕ੍ਰਪਵਲਨ ਸਤਗੁਰੁਵਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ,

ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨਦੀਪੰ ਮਨਸੁਠੁ ਵੇਲਿਗੁਠੁੰਦੀ.

ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਜਯੰ ਮਰਿਯੁ ਓਟਮਿ ਏਮਿਠੋ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ,

ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥

ਅਪੁਠੁ ਓ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕਘਿਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁ. (ਅਪੁਠੁ ਓਕੁ ਓ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲੁ ਨਾਸਨੰ ਕਾਠੁ).

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥

దేవుడు మాత్రమే సృష్టికర్త మరియు కారణాలకి కారణం.

ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥

ఆయన మన జ్ఞానానికి, ధాన్యానికి, దైవిక జ్ఞానానికి అనుగ్రహిస్తాడు.

ਦੁਰਿ ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥

దేవుడు దూరంలో ఏమీ లేడు; అతను మనందరితో ఉన్నట్లుగా చాలా దగ్గరగా ఉంటాడు.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుడు శాశ్వతమైనవాడు, అతను అన్నిపపంచ నాటకాలను ప్రసంగించాడు, ఆయన స్తుతించదగినవాడు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఐదవ గురువు దాత్రా, రాగ్ గౌరీ:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥

గురువు బోధను అనుసరించడం దాత్రా, దేవుని నామానికి జతచేయబడింది,

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥

కానీ గొప్ప అదృష్టంతో మాత్రమే, ఒకరు గురువును కలుస్తారు.

ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥

దేవుడు ఆ వక్త్రలోపల నివసించడానికి వస్తాడు,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

మరియు అతని మనస్సు మరియు శరీరం దుర్గుణాలకు వక్త్రరేకంగా శాంతియుతంగా మరియు స్థిరంగా మారతాయి.

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ఓ నా మనసా, అటువంటి దేవుని పాటలను పాడండి,

ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇದಿ ಮೀಕು ಇಕਫ਼ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਊਪਯੋਗੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕਤੀ, ਭਯੰ, ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ਣੰ ਏਵਰਿਨਿ ਧਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,

ਧਾਵਤ ਮਨੁਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਲਕਡੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਮੁਨਿ ਭਕਤੀ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਧਾਨੀਂਸੈ, ਬਾਧ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਘੁਨਠ੍ਰਾ ਅਧਿਗਮਿੰਚਦੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥

ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ, ਭਕਤੀ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਧਾਨੀਂਸੈ, ਮੋਗੋਂ ਬਯਲੁਦੈਰੁਠੁੰਦੋਂ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ, ਭਕਤੀ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਧਾਨੀਂਸੈ, ਐਦੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਨੁ ਅਧਿਗਮਿਸ੍ਰਾਠ੍ਰੋਂ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥

ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਧਾਨੀਂਸੈ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਅਦੁਠ੍ਰਮੁਨਿ ਮਕਰੰਦੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਸੈਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੋਂ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ, ਭਕਤੀ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਮਾਯ ਪਠ੍ਲ ਊ ਕੋਰਿਕ ਠਿਰਠੁਠੁੰਦੋਂ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕਤੀ ਗਲ ਵਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਚੈ ਦੈਵੁਨਿ ਅਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਊਕਰੁ ਅਮੋਦਿੰਚਬਠ੍ਠਾਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕਤੀ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੈ ਧਾਨੀਂਸੈ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਚੈਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕਤਿਠੋ ਆਯਨਨੁ ਧਾਫੀਸੁਤਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧੁਵੁ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਸ਼ਛੰਗਾ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ
ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕਤਿਠੋ ਆਯਨਨੁ ਧਾਫੀਸੁਤਾ ਠੰਚੈ, ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲਨੀਠੁ ਠੁਕੁਠੋਠਾਯਿ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥

ਆਯਨਨੁ ਧਾਫੀਸੁਤਾ, ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਠੋ ਠੋੰਦਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੋ ਭਕਤਿਠੋ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਅਮੂਲਠੋ ਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਰੁ,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਹਿਲੈ ॥

ਏਕਰੁ ਅਠਨਿਠੋ ਏੰਠਗਾ ਅਨੁਬੰਠੰ ਕਲਿਗਿ ਠਨਾਠੁੰਚੈ, ਅਠਨੁ ਅਠਨਿਠੋ ਨਠੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਠੋ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੋ ਭਕਤਿਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਠਾਲਾਮੰਦਿ ਠਨਠੁ
ਆਠੁਠੋ ਠੋਵਾਦਾਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਚੈ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਗਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੋ ਭਕਤਿਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਏਕਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਠਾੰਠਿਠੋ
ਨਿਵਸਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥

ਏਵਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਯਿਠੇ ਠਾਫੀੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਠ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠੁ ਏਕਰੁ
ਪ੍ਰਠਾਵਿਠੰ ਕਾਲੇਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੋ ਭਕਤਿਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਮਰਠਠਠੰ ਏਕਰੁ
ਠੰਡਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਧਾਠੀਸੇ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਦੁਖੁਥਾਲੁ
ਠੋਲਗਿਠੋਯਾਯਿ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੁ ਨ ਬਨੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਲਾਂਠੀ ਭਭਠਦੁਲੁ
ਏਦੁਰਵਛੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਣਿਨਿ
ਅਨੰਦਿੰਚੇ ਅਨੰਦਾਨਿਠੀਠਾਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੰਗਾ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਠੇ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਠਾਰੋ, ਈ ਨਿਠਠਠਮੈਨ ਪੇਰੁ
ਪ੍ਰਭਾਠੁਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁਠਾਰੁ.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਏਵਰਿਨਿ ਅਯਿਨਾ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾ ਅਨੰਦਿਠਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਰਿ ਕਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਨ ਈਦਾਠਮੈਨ ਕੁਪਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਾਰੁ.

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥

ਅਯਨ ਏਵਰਿ ਹੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਠਾਨਿਪਸੰਗਿਠਾਠੋ,

ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਤੋਜਨੁ ਚੁਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਣਿ ਨਿਰੰਠਗਾ ਪਾਡਡੰ ਅਯਨ ਅਠਠੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਅਹਾਰੰਗਾ
ਠਯਾਰਵੁਠੁਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਅ ਵਠੀ ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥

ਅਟੁਵਠੀ ਵਛੀ, ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਛਨਾਘੋਦਾ ਨਿਦਰਘੋਤੁਨਾ ਖੁਲ੍ਹਪੁਠੁ ਸਮਠਿਤਿਲੋਂ
ਛਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਏਦਿ ਜਰਿਗਿਨਾ ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਗਾ ਛਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਮਠਚਿਗਾ
ਅਠਗੀਕਰਿਠਚਬਡੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥

ਦੁ:ਖੁ, ਅਨਠਦਠ ਰੋਠਡਿਠਡਿਲੋਂਨਾ ਅਠਠਨ ਸਮਠਿਤਿਲੋਂਨੇ ਛਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਚੁਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਠਾਨਗਾ ਲੇਦਾ ਚਦਿਵਿਨਾ ਅਠਠਨ ਸਮਠਠਠਿਤਿਲੋਂ ਛਨਾਠੁ.

ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥

ਅਠਨੁ ਅਠਰਾਨਿਘੁਠਿਠਾਡੁ ਮਰਿਠੁ ਈਠਰੁਲਠੋਂ ਸਹਾਜਗਾ ਸੁਲਠਗਾ
ਵਠਹਾਰਿਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥

ਅਠਨਿ ਮੋਸਘੁਰਿਠ ਠਰਵਠੁਲਨੀਘੁਠਾਲਾ ਸਹਾਜਗਾ ਘੋਠਾਠੁ.

ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ॥

ਅਠਠਨ ਸਠਘਠਲੋਂ ਸੁਲਠਗਾ ਚੇਰਠਾਡੁ,

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥

ਮਰਿਠੁ ਠਾਠਿ ਮਰਿਠੁ ਸਮਠਾਕਠਲੋਂ, ਅਠਨੁ ਸਰੋਠਠਠੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਵਿਲੀਨਠ
ਅਠਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਈਠਲੋਂ ਛਨਾਘੁਠਠੁ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਾ ਅਠਨੁ ਠਾਠਿ ਮਰਿਠੁ ਸਮਠੁਲਠਠਲੋਂ
ਛਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਯੋਯੁਕ੍ਰਿਦਫ੍ਰਿਦਫ੍ਰਿਦ ਸਹਾਜੰਗਾ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥

ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋ ਅਯਿਠੇ ਆਨੰਦਫਿਤਿ ਸਹਾਜੰਗਾ ਠਲੋਤੁਤੁੰਦੀ.

ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥

ਐਯਨ ਸੰਠੋਪਾਨਿਕੀ ਮੂਲਮੈਨ ਸਰੋਫ੍ਰਿਠ ਢੇਵੁਠੀ ਕਲੁਸ੍ਰਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥

ਸਹਾਜੰਗਾ, ਐਯਨ ਢੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਕੀਨੇ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੁ ॥

ਸਹਾਜੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਕੂਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਈਸ੍ਰਾਡੁ.

ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥

ਐਯਨ ਐਠੁਢੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਈਚੇਫ੍ਰਮਤੁਕੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਤੁੰਦਿ.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥

ਨਿਠਫ੍ਰੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿਠੋ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥

ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਫ੍ਰਿਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਈ ਫ੍ਰਿਰਠਾਫ੍ਰਿ ਈਫ੍ਰਪਡਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਠਾੰਠਿ, ਸਮਤੁਕੰਲੋ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਯੋਕ੍ਰਿਰੰਠਰ ਠ੍ਰਾਵਠੁ ਅਤਨਿਲੋ ਕੰਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸਹਜੇ ਰੁਣ ਖੁਣਕਾਰੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥

ਅਤਨਿਲੋ ਅਸਠੁੰਗਾ ਢਿਵਠੁਢੰ ਯੋਕ੍ਰਿਗਨਿ ਠ੍ਰਾਵਠੁ ਮੋਗੁਤੁੰਦਿ.

ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥

ਢੇਵੁਡੁ ਏਲੁਠੁਠੁ ਠਨ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋ ਠ੍ਰਵੇਠਿਸੁ ਈੰਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚੈ ਵਝੀ ਯੋਕੁਯਧਾਫ਼ਿਝੁ ਫ਼ਿਰਤ ਫ਼ਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥

ਸਹਾਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝੁਤਨ ਵਿਝਾਫ਼ੁੰਗਾ ਧਾਫ਼ਿਨੁਤਾਡੁ.

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥

ਦਾਨਿਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਸਮਾਨਤਠੁ ਯੋਕੁਯਨੰਦੰ ਅਤਨਿਕੀ ਮਾਠੁਮੈ ਠੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਝੁਤਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈਨੁਤਾਡੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥

ਮੋਦੁਟੁ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਵਲਨ ਮੀਰੁ ਮੀ ਤਲੀ ਗਰਫ਼ੁ ਨੁੰਡੀ ਰਖੀੰਚਬਠਾਰੁ.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਪੇਠਵਾਰੈ, ਭਾਰਯੁਕੁਮਾਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਟੁੰਬੰਠੋ ਅਨੁਬੰਠੰ ਕਲੀਗਿ ਠਨਾਠੁ.

ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥

ਕੋਨਿਠੁਕਾਲ ਆਹਾਰਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਸੁਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰਠੋ ਨਿਮਗਠੁ ਅਵੁਠਾਯੁ. ਵਾਨੀ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਖੁਚਿਠੁੰਗਾ ਅਨਾਠੁਲਾ ਝਕਠੁ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਲੁਦੈਰੁਠਾਰੁ.

ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੋ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥

ਨਿਰਾਠੁਲਾਰਾ, ਵਾਰੁ ਨਿਝਠੁੰਗਾ ਮਰਠਿਨੁਤਾਰੁ! ॥ 1॥

ਕਵਨੁ ਅਸਠਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥

ਏਨਠੁਠਾ ਨਝਿੰਚਨਿ ਆ ਪੁਰਦੋਝੰ ਏਮਿਠੀ?

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਕ ਵਝੀ ਯੋਕੁਯਦੁਠੁ ਬੁਠਿਨਿ ਪਾਰਠੁਰੋਠੋ ਆ ਪਦੰ ਏਮਿਠੀ??

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਰਾਜਭ੍ਰਮਲੋਂ ਮਰਠਨ ਖਚਿਠ੍ਰਮ, ਮਰਿਯੁ ਤਪਠ੍ਰਮਠਡਾ ਠਠਠੁਠਦਿ.

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਰਾਜਭ੍ਰਮ ਸਾਠ੍ਰਮਠਗਾ ਠਠਠਦੁ.

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਰਾਜਭ੍ਰਮ ਕੂਡਾ ਨਠਿਠ੍ਰਮਦਿ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥

ਕ੍ਰੁਪਠਗਾ ਠੋਪਾਠ੍ਰਮਠੋ, ਮਾਯ (ਦੁਰ੍ਘਠਨ, ਠਰ੍ਠ ਮਰਿਯੁ ਠਕ੍ਰਿ) ਯੋਕ੍ਰਮੂਡੁ
ਵਿਠਾਨਾਲਠੋ ਪ੍ਰਠਾਵਿਠਮੋਨ ਮੋਠ੍ਰਮ ਮਾਨਵਠ੍ਰਮ ਠਕ ਰੋਠੁ ਨਠਿਠ੍ਰਮਦਿ.

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥

ਪਰਠ੍ਰਮਲੁ, ਠੋਠ੍ਰਮ, ਠੁਮਾਮਿ, ਠਕਾਠਮ ਮਰਿਯੁ ਨਕ੍ਰੁਠ੍ਰਮਲੁ;

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥

ਸੂਰੁਠ੍ਰਮ, ਠਠਦੁਠੁ, ਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਠ

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਠੇਦਾ ॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠ੍ਰਮਿ, ਠਪਵਾਠਮ ਮਰਿਯੁ ਵਿਠੀਨਠ੍ਰਮਕਾਲ ਠਠਾਰਾਲੁ.

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਠੇਦਾ ॥੩॥

ਸਾਠ੍ਰਮਲੁ, ਸ੍ਰੁਠੁਲੁ, ਵੇਠਸਾਠ੍ਰਮਲੁ ਅਠ੍ਰਮਠ੍ਰਮਵੁਠਾਲੁ.

ਤੀਰਠ ਠੇਵ ਠੇਹੁਰਾ ਪੇਠੀ ॥

ਪਵਿਠ੍ਰਮ ਪੁਠਠ੍ਰਮਠ੍ਰਮਲੋਨ ਠੀਰ੍ਠਯਾਠ੍ਰਮਲੁ, ਠੇਵਠਲੁ, ਠੇਵਾਲਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਠ੍ਰਮ
ਪੁਠ੍ਰਮਲੁ;

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥

ਰੋਠਰੀਲੁ, ਨੁਦੁਠੀਪੈ ਠਠਠਠ ਠਿਲਕ ਗੁਰ੍ਰੁਲੁ, ਠਾਠੀਠ ਪ੍ਰਠਲੁ, ਸਠ੍ਰਮਠੋਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਠ੍ਰਮਠੋਠ ਠਰ੍ਰਮ ਯੋਕ੍ਰਮਪਠਰਠਠ ਕਾਰੁਲੁ;

ਠੋਤੀ ਠੇਡਉਤਿ ਪਰਸਾਠਨ ਠੇਗਾ ॥

ਨਠੁਮੁ ਗੁਠ੍ਰਮਲੁ, ਅਨਿਠੋਵੇਠਾਲ੍ਰਮਠੋ ਠੇਵਠਲ ਮੁਠਦੁ ਸਾਠ੍ਰਮਵੀਕਰਠ ਠੋਠਦੁਠਾਲੁ.

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ਸਗਲੇ ਲੋਗਾ ॥੪॥

అటువంటి పనులలో పాల్గొన్న ప్రజలందరూ ఇకటి నుండి పైకి పోతారు.

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥

సామాజిక వర్గాలు, జాతులు, ముస్లిములు, హిందువులు;

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥

మృగాలు, పక్షులు మరియు అనేక రకాల జీవులు మరియు జీవరాశులు;

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥

మొత్తం ప్రపంచం మరియు కనిపించే విశ్వం,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗో ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥

అనిర్హకాల ఉనికిలో స్థిరత మైనవి పోతాయి.

ਸਰਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ఆ ప్రదేశమే నిత్యము, నిత్యమైన ఆనందము, అకథ దేవుని స్తుతి ఉంటుంది, మరియు ఆయన భక్తి ఆరాధన దైవిక జ్ఞానసారము.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਰਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥

నిత్యానందం, నశించని నిజమైన స్థానం లభిస్తుంది.

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥

అలాంటి స్థలంలో, సాధువుల సంఘం ఎల్లప్పుడూ దేవుని స్తుతిని ప్రేమతో, భక్తితో పాడుతుంది.

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥

ఆ ప్రదేశంలో (మానసిక స్థితి) ప్రజలు ఎటువంటి భయం లేకుండా జీవిస్తారు

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥

అకథ భయం, సందేహం, బాధ, లేదా ఆందోళన ఉండదు;

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥

జనన మరణ చక్రాలు ఉండవు, ఆధ్యాత్మిక మరణము కూడా ఉండదు.

ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥

ਦਭਦਭਾਨੀਖੁੰਪਿ, ਪਾਰਵੇਸੇ ਅਟੁਵਠੀ ਵਝੀ ਏਠ ਅਰੁਦੁ?

ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਦਭਦਭਾਨੀਖੁੰਪੇਵਾਡੁ ਰਾਜ ਯੋਗਾਨੀਖੁੰਪਾਦਿਸਾਡੁ (ਓਦਾਰੁਠੀ ਝੀਵਿਸੁਨਖੁਠੁ
ਦੇਵਨੀਠੀ ਕਲਯਿਕਨੁ ਸਾਧਿਸਾਡੁ).

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥

ಈ ਦਲਦਲ਼ਾਵਾਨਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਏਵਰਿਕੀ ਭਯਪਡਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ಈ ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਨਾਮੁਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਅਤਨਿ ਕੋਰਿਕ ਤੀਰੁਤੁੰਦਿ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥

ಈ ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਦੋਵੁਨਿ ਅਨ੍ਹਾਨੁਲੋ ਅਮੋਦਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤਾ ॥

ಈ ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਅਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥

ਦੀਨਿਨਿ ਚੰਪਿਨ ਵਝੀ ਨਿਯੰਗਾ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਜਤੀ ॥

ਦੀਨਿਨਿ ਚੰਪਿ ਵਝੀ ਨਿਯੰਗਾ ਬੁਹਾਝਾਰੀ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥

ਦੀਨਿਨਿ ਚੰਪਿਨ ਵਝੀ ਊਨਠੁ ਅਧਾਠੀਠੁ ਮਾਨਸਿਕ ਸ੍ਰਿਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥

ಈ ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ, ਏ ਪੁਪੰਚੰਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ ਵਿਯੰਵੰਤਮੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥

ਦਲਦਲ਼ਾਨ੍ਹਿਯੁਯਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਮਾਯੁ ਦਾਡੁਲਕੁ ਅਤੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਡੁਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥

ਦੀਨਿਨਿ ਚੰਪਿ ਵਝੀ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥

ಈ ದਲದਲਾਨੀਚੁಂಪೆ ਵਠੀ ಎਲਪੁਠੁਆ ਪੁਰਪਚ ਪੁਰਲੋਭਾਲ ਗੁਰਿਚਿ ਤੇਲਿਸਿਨਲੁ
ਠੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥

ਦਲਦਲਾਨੀਚੁੰਪੇ ਵਠੀ ਪੁਰਪਚ ਵਠੁਹਾਰਾਨੀ ਨਿਮਗਮੈ ਠਨਪੁਠੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਦੀਨਿ ਠੰਪੇ ਵਠੀ ਸਠੁਮੈਨ ਜੀਵਨੁਲੀਨਿ ਗਡੁਪੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੇਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥

ਦੀਨਿ ਠੰਪੇਵਾਡੁ ਆਠੀਠੁ ਝਾਨਿ.

ਜੇ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥

ਦਲਦਲਾਨੀਚੁੰਪਿਠਿਠਿਠਿ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਹਾਜੰਗਾ ਠਾਨੀਨੁਤਾਡੁ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥

ਦਲਦਲਾਨੀਚੁੰਪਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਨੁਨਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡਰੁ,

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥

ਅਠਿ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਆਚਾਰਾਲ, ਆਰਾਠਨਲ, ਕਰੋਰ ਸੁਰਮਲ ਠੇਠਵਚੁੰ

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥

ਦੀਨਿ ਠੰਪਕੁੰਡਾ, ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਠਕੁਰੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਰੁ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਠੁਟੈ ॥੬॥

ਦੀਨਿ ਠੰਪਕੁੰਡਾ, ਮਰਠ ਠਠੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਮੁ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਦਲਦਲਾਨੀਚੁੰਪਕੁੰਡਾ, ਆਠੀਠੁ ਝਾਨਾਨਿਪਿੰਦਲੇਰੁ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੁਠਿ ਨ ਪੋਈ ॥

ਦੀਨਿ ਠੰਪਕੁੰਡਾ, ਮਨਸੁਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਨੁੰਡੀ ਸੁਠੁਰੰ ਠੇਠਲੇਮੁ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥

ਦੀਨ੍ਹਿਪੰਪਕੁੰਡਾ, ਫਕਰੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਨੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲੋਕੀ ਲੋਤੁਗਾ
ਨੋਠੀਵੇਸੁੰਦੀ.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥

ਦੁਰ੍ਹਣਵਾਨ੍ਹਿਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੁਵਾਡੁ

ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥

ਦੁਰ੍ਹਣਵਾਨ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਪੋਂਦੀ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਿਜਯਾਨ੍ਹਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਚੇਤ ਦੁਰ੍ਹਣਵੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯੁਬਡਿਨ ਵਸ੍ਤੀ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥

ਫਕ ਵਸ੍ਤੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਿਜਮੈਨ ਆਲੋਚਨਕਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੇ ਮੀਤੁ ॥

ਫਕਰੁ ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਐਚਿਠੁਵੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਠਿ ਫਕਠਿਨੀ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡੀਗਾ ਚੁਾਸੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ ਚੇਯੁਬਡਿਨੁਵੁਠੁ ਮਨਸੁਨੁਦੁਰ੍ਹਣਾਲਕੁ ਵਸ੍ਤੀਰੇਕੰਗਾ
ਨਿਰੋਠਕਸ਼ਕ੍ਤੀਨਿ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜੁਹਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਜਤਚੇਯੁਬਡਿਨ ਆ ਵਸ੍ਤੀਨਿ ਏ ਆਤੁਰਠ ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੯॥

ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਜਤਚੇਯੁਬਡਿਨੁਵੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ
ਮੀਦੁਗਾ ਊਂਦਾਡੁ.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవునికి మిమల్నిమ్మీరు కలుపుకోండి,

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎందుకంటే మీ యొక్కజతర ఏ పనులు కూడా ఎలాంటి ప్రయోజనానిష్ఠాందలేవు (1-విరామం)

ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥

వీరు గొప్పవారు, ప్రఖ్యాతులు మరియు ప్రపంచంలో ధనవంతులుగా పరిగణించబడతారు.

ਕਾਹੁ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗాਵਾਰ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, దేవుని ఆస్థానంలో అవేవీ మీకు ఉపయోగం గా ఉండవు.

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥

మరోవైపు, తకుభ కులం (వినయపూరక్షమైన మూలం) నుండి జనితచగల దేవుని భక్తుడు

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥

అతని సహవాసంలో, మీరు క్షణంలో రక్షించబడతారు.

ਕੇਟਿ ਮਜਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥

దేవుని నామమును వినడం దాట్లా లక్షలాది మంది పరిశుద్ధ ఫలాల్లో సాక్షం చేయడం వల్ల కలిగే యోగశ్రలను పొందుతారు,

ਕੇਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥

లక్షలాది భక్తి ఆరాధనల యొక్కయోగశ్రలను ఎవరు సంపాదిస్తాయో ధానించడం.

ਕੇਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ఎవరి పాటలను వింటూ, లక్షలాది మంచి పనులను సంపాదించవచ్చు

ਕੇਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥

గురువు గారి నుండి భగవంతునితో ఐకత్య చేసే విధానానిష్ఠారుణ్ణోవడం దాట్లా, అటువంటి లక్షలాది ప్రతిఫలాలను పొందుతారు. || 3||

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥

ਮੈ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਦੋਵੁਠ੍ਰੀ ਮਲ੍ਹੀਮਲ੍ਹੀਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥

ਮਾਯਮੈਦ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਅੰਤਾ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਨਿਪ੍ਰਘ੍ਰਿਸੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥

ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਡੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੂ ਮੈਠੋਨੇ ਊਂਟਾਡੁ,

ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡੰਡੀ.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੁਖ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤੀਲੋ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨਘ੍ਰਾਰੰਦਰੁ ਵੇਲ੍ਹੀਠੋਠਾਯੋ.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਿ ਦੁਤ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤੀਲੋ, ਮਰਠ ਰਾਕ੍ਸੁਲੁ ਕੂਡਾ ਮੈ ਕੋਸੰ ਚੂਡਰੋ.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤੀਲੋ, ਮੈਰੁ ਗੋਪੁਪੁਤਿਠ੍ਰੁਨੁ ਪੋਂਦਵਚੁ.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤੀਲੋ, ਮੈਰੁ ਅਮਰੁਲਵੁਠਾਰੋ.

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ ॥

ਏਵਰਿ ਵਿਨਯਠਕੁਲੁ ਸਿਕੁਅਨੁਠਵਿਸੁਠਾਰੋ?

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ ॥

ਏਵਰਿ ਵਿਨਯਠਕੁਲੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਵਠੁਨਾਲਠੋ ਬਾਠਪਡਠਾਰੋ?

ਜਾ ਕੈ ਦਠਤਰਿ ਪੁਠੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥

ਏਵਰਿ ਆਸੁਨਾਨਲੋ, ਨਿਯਮੈਨ ਠਕੁਡੁ ਤਨ ਪਨੁਲਨੁ ਲੋਕਿਠਚਡਾਨਿਕੀ ਪਿਲਵਬਡਠੋ.

ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥

ਕਾਬਲੀ, ਪ੍ਰਤੱਕੱਠਾ ਆ ਦੇਵੁਨੀ ਧਾਠੁਠੁਠੁ ਮਿਮਲੁਖੁਮੁਰੁ ਨਿਮਗਲੁ ਚੇਸੁਕੁਠੁਠੁ.

ਜਾ ਕੈ ਉਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੁ ਬਾਤ ॥

ਅਤਨੁ ਒ਕਠੇ, ਕਾਨੀ ਚਾਲਾ ਰੁਪਾਲੁ ਕਨਿਪਿਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਨਿਲੁਨਾ ਲੁਪਮੁ ਠੁਠੁਠੁ.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥

ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਰੁਪਾਲੁ ਕਨਿਪਿਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਲੁਠੁਠੁਠੁ ਒ਕਠੇ.

ਜਾ ਕੀ ਦੁਸ਼ਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

ਏਵਰਿ ਕੁਪ ਏਠੁਕੁਮਾਪੁ ਠੁਠੁਠੁ, ਪੁਠਿ ਒ਕਠੁਠੁ ਸਾਸੁਠੁਠੁਠੁ ਆਨਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥

ਠੁ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪੁਠੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਠੁਕੁਠੁਠੁ ਆ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾ ਕੇ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੁਠੁਠੁ ॥

਒ਕਰੁ ਸਲੁਠੁਠੁਠੁ, ਏਵਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਕਾਠੁ, ਏਵਠੁਠੁ ਮੁਠੁਠੁਠੁ ਕਾਠੁ.

ਨਾ ਕੇ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੇ ਸੁਰਾ ॥

ਏਵਰੁ ਪਿਰਿਕਿਵਾਠੁ ਕਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਕਾਠੁ.

ਜਿਤੁ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥

ప్రతి ఒకభూ దేవుడు కేటాయించిన పనిని చేస్తారు.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥

ఓ నానక్, ఆ వక్త్రీ మాత్రమే ఆశీర్వదించబడిన దేవుని భక్తుడు అవుతాడు.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥

దేవుని నామానిఘ్నాభించకుండా, ఒకరి జీవితం పాము (పొడవైన, చెడు) లాంటిది.

ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥

అలాగే దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి, విశాఖ రహిత మూర్ఖులు ఇతరులతో కూడిన, చెడు జీవితానిగ్గుడుపుతారు.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥

దేవుణ్ణి ప్రేమగా ధానించడంలో ఒకక్షణం అయినా జీవించినవాడు,

ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన కేవలం లక్షల రోజులు మాత్రమే జీవించడం లేదని, ఆయన శాశ్వతంగా అమరుడైనాడని పరిగణించండి. |1|| విరామం||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥

దేవుని జ్ఞాపకం చేసుకోకుండా, ఒకరి ఇతర లోకక్రియలనీష్ఠపించబడతాయి.

ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥

కాకి ముకుల్గాగా, అతను దుర్గుణాల మురికిలో నివసిస్తాడు.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੁਕਰ ਕਾਮ ॥

దేవుణ్ణి సభించుకోకుండా, వారు కుకబ్బ వలె అతాశ్లకు గురవుతారు.

साकत बेशुआ पुत निनाम ॥३॥

विश्वरूपिण मूर्धुलु तन्दि पेरु तेलियनि वेश्ययुक्कसन्तानं वल्ले सिगुलेकुन्दा उन्तारु. (3)

बिनु सिमरन जैमे शीख फ़तारा ॥

भगवन्तुष्ठी धाशुिन्चकुन्दा, वारु पोल्हेलुपुवै कुमुल्ल वन्ति सभाजन्पुवै भारन्ला उन्तारु.

बेलहि कुरु साकत म्पु कारा ॥४॥

विश्वरुं लेनि मूर्धुलु एल्लपुष्ठा अबद्धं चेषुतारु मरियु प्रतियुचुंटा अगुंरवपरचबडतारु.

बिनु सिमरन गरपथ की निआयी ॥

देवुनि ज्ञापकं लेकुन्दा, वारु गडिदला तम जैवितालनु मुरिकिलु (दुग्गुणाल) गडुपुतारु.

साकत थान भरिसत दिराही ॥५॥

विश्वरुं लेनि मूर्धुलु चेषु पनुल युक्कअनेक दिगजारिन प्रदेशलुलो तिरुगुतारु.

बिनु सिमरन कुकर हरकाया ॥

देवुष्ठी धाशुिन्चकुन्दा, अवि वेरि कुकलुलागा मारतायु.

साकत लेथी बैपु न पाया ॥६॥

विश्वरुं लेनि मूर्धुलु दुराशुलु चिकुक्कुपोतारु मरियु एतुवन्ति नैतिक अन्तुलनु अनुसरिन्चरु.

बिनु सिमरन है आतम याती ॥

देवुष्ठी गुरुपेळुकुन्दा, अ मरुष्ठु अधाशुिक्क मरणांकि पालुष्ठाडु.

साकत नीच तिसु कुलु नही जाती ॥७॥

विश्वरुं लेनि मूर्धुलु दुराशुष्ठु मरियु अतनि कुतुन्ब पेरु इन्का सभुजिक सुनानुष्कुलुष्ठाडु.

ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਦੇవుਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚੈ ਵਝੀ, ਆ ਵਝੀਨਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਠੈ ਐਕਠੁ ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵਾਠੀਨਿ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲੁ ਪੁਰੁਪੰਚੁ ਸੰਮੁਦੁਰੰ ਨੁੰਡੀ
ਰਖੀਸ਼ਾਡੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੈਪਾਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨੈਨੁ ਅਤੁਨ੍ਰੁਠੁ ਆਧਾਠੀਕੁ ਠੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋੰਦਾਨੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਗੌਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨੈਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਾਨੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸ਼ਾਨੰ ਸੰਪਾਦਿੰਚਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥

ਨੈਨੁ ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਠੀੰਟਾਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਣਿੰਚਿ ਆਚਰਿੰਚੁਚੁਠਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨ ਨਾ ਮਾਟਲੁ ਮਕਰੰਦੰਲਾ ਮਧੁਰੰਗਾ ਮਾਰਾਠੀ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲ ਮੀਦ ਚਰ੍ਹੁਦਾਠਾ ਨਾ ਅਹੰ ਠੁਡੀਚਿਵੈਠੁਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਠੁ ਵਲੁ ਨੈਨੁ ਗੋਪਠੀਰ੍ਹੀਨਿ ਪੋੰਦਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾ ਸੰਦੇਹਾਂ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥

ਗੁਰੂਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਾਘ੍ਣਿ ਚੇਂਦੁਤੁਨਠੁ ਨੇਂਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੇ ਰਾਜੁ ਜੇਗੁ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਝੰਟੀਲੋ ਨਿਵਸਿੰਨੁਨਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕਠੁਅੰਨੰਦਾਨਿਠੁਆਸਾਠਿੰਚਾਨੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥

ਗੁਰੂਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨਾ ਵਠੁਹਾਰਾਲੁ ਪਰਿਪਾਠੁਮੈਠੋਯਾਲੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥

ਗੁਰੂਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨੇਂਨੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਏਵਰੈਠੇ ਨਾ ਗੁਰੂਵੁਪੈ ਵਿਸਾਠੁੰ ਓਂਚਾਰੋ,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥

ਓ ਵਠੁ ਮਰਠੁ ਭਯੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿੰਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਨੇਂਨੁ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੀਨਿ ਅਯਾਲੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰਠੋ, ਨੇਂਨੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. (8) (8)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో ఆ గురువుని నేను గుర్తు చేసుకున్నాను.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువే నా జీవశాస్త్ర, సత్యగురువు నా ఆధాత్మిక సంపద. || 1|| విరామం||

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥

గురువుగారి దృశ్యాన్ని రంతరం చూడటం దాత్రా నేను ఆధాత్మికంగా సజీవంగా ఉన్నాను.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥

నేను వినయంగా నా గురు బోధనలను అనుసరిస్తాను. || 1||

ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥

నేను ప్రతిరోజూ గురువు గారి మాటలను విని నా మనసును శుభ్రం చేసుకుంటాను,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥

ఈ విధంగా, నేను అనేక మునుపటి జనన అహం యొక్క మురికిని వదిలించుకుంటున్నాను. || 2||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥

నేను గురువుపట్ల పూర్తి భక్తితో సేవ చేస్తున్నాను,

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥

తన మద్దతు నుండి దుర్గుణాల తీవ్ర అగ్నినుండి నన్ను వారు కాపాడారు?

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੇਵਉ ਪਾਣੀ ॥

నేను గురువుకి సంపూర్ణ భక్తితో సేవ చేస్తాను,

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥

దేవుని గురించి నేను ఎవరి దగ్గర నేరుక్తున్నాను, ఎనభూ మారని వాడి గురించి.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥

నేను గురువుకి సంపూర్ణ భక్తితో సేవ చేస్తాను,

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥

ਨਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲੰਦਰੂ ਏਵਰੀ ਦਯੁਵਲੁ ਸੇਘੈਤੁਲਯਾਠੋ.

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥

ఆధాత్మిక జీవితంతో ననుజ్ఞశీరస్థించిన ఆ గురువు,

ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥

ననుజ్ఞన సేవలోనికి తీసుకొని తన శిష్యుడిగా ననుష్ఠీకరించాడు. || 6||

ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥

అతను సద్గుణంగా ననుజ్ఞన ప్రేమతో నింపాడు.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ఎపట్టికీ, నేను వినయంగా ఆ గురుకి నమస్కరిస్తూనాఘు.|| 7||

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥

నా సంఘర్షణలు, భయాలు, సందేహాలు మరియు దుఃఖాలు తొలగిపోయాయి;

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥

నానక్ అనాఘు, నా గురువు పూర్తి-శక్తిమంతుడు అని.||8|| 9||

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

ఓ' నా దేవుడా, దయచేసి మీ ఉనికి గురించి నాకు తెలియజేయండి మరియు మీ ప్రేమతో ననుజ్ఞశీరస్థించండి.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం లేకుండా, శాపగ్రస్తమైనది మరే ఇతర ప్రపంచ ప్రేమ. || 1|| విరామం||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥

దేవుని నామమును జ్ఞాపకము చేసుకోకుండా, ఏది ధరించినా మరియు తిన్నా

ਜਿਉ ਕੁਕਰੁ ਜੁਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥

కుకభ్రాంటిది, మిగిలిపోయిన ఆహారాన్నితినేది.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

నామాన్నిధానించకుండా, ఒకరు చేసే ఏవైనా లోక పనులు,

ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥

మృత దేహాన్నిఅలంకరించడం వంటి వర్ణం.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥

నామాన్నిమరచి, లోక సుఖాలలో మునిగిపోయేవాడు,

ਸੁਖੁ ਸੁਖਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥

కలలో కూడా శాంతి ని కనుగొనలేదు మరియు అతని శరీరం వాళ్ళికి గురవుతుంది.

ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥

నామ్ ను తణ్ణించి, ఇతర ప్రాపంచిక వ్యవహారాల్లో నిమగ్న అయిన వళ్ళి,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥

ఆధాత్మిశ్ఠంగా నాశనమై చివరికి ఆయన అబద్ధ వేషధారణలనీ తొలగిపోతాయి.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥

దేవుని నామముపై మనస్సుపేమను ఆలింగనం చేసుకోని వళ్ళి,

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੇ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥

లక్షలాది ఆచారాలు చేసిన తరాశ్ర కూడా నరకానికి (చాలా బాధపడుతుంది) వెళ్ళాడు.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥

ప్రేమపూరక భక్తితో భగవంతుణ్ణి సత్రించనివాడు,

ਚੇਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥

దొంగలా, అతను మరణ భయంతో బంధించబడతాడు మరియు గొప్పఖాధలను అనుభవిస్తూనే ఉంటాడు.

ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੁੰਦਿ ਆਡੰਬਰਮੁਨਿ, ਵਿਸੁਤਮੁਨਿ ਪੁਰਦਰਫਲੁ
ਅਬਧਮੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੁਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥

ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏ ਪੁਰਦਰਫਲੁਨੀਅਬਧਮੇ. ॥ 7॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਕੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯਾਭੀਸੁਤਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮੀਦ ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਣ
ਚੁਪਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਝਚਾਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥

ਪੁਰਭੁਵੁ ਤਨ ਕੁਪਠੋ ਆਠੀਰਠਿੰਚੇ ਓ ਨਾਨਕ. ॥8॥ 10॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਰੈ ॥

ਜੀਵਿਤੰ ਪੁਰੰਭੰ ਨੁੰਡੀ ਚਿਵਰਿ ਵਰਕੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਨਕੁ ਅੰਡਗਾ ਨਿਲਿਚੇ ਆ
ਸੇਘੀਤੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੋਸੰ ਨਾ ਮਨਸੁਆਰਾਟਪਡੁਤੁੰਦਿ.

ਸੇ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾ ਮਨਸੁਆਰਾ ਸੇਘੀਤੁਡੀ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਾਨਵੁਡੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨੁ ਪ੍ਰੀਤਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਆ ਕਰੁਣਾਮਯੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰਠਾਠਕਮੁਨਿ ਪਰਿਪੁਰਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਅੰਦਰਿਨੀ
ਪੋਪਿਸੁਤਾਡੁ. (1-ਵਿਰਾਮੰ)

ਬਿਨਸਤੁ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਨਠੁ ਨਠਿੰਚਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਏਨਠੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੁ.

ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

నేను ఎకట్ర చూసినా, అకట్ర నేను అతనిని చూశాను.

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥

దేవుడు అందమైనవాడు, ప్రావీణుడు, తెలివైనవాడు మరియు జీవితానిక్షచేవాడు.

ਭਾਈ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਪੁਤੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥

దేవుడు మన నిజమైన సోదరుడు, కుమారుడు, తండ్రి మరియు తల్లి.

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ఆయన నా ప్రాణశాస్త్రకు మద్దతు, ఆయన నా ఆధాత్మిక సంపద.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥

ఆయన హృదయానిక్షనందించి, ఆయన ప్రేమతో ననునోను నిందించుకున్నాము.

(4)

ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥

విశ్వగురువు ప్రపంచ అనుబంధం పట్ల నా ప్రేమ ఉచుంతు తొలగించాడు.

ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥

తన కృపయొక్కమాపును అనుగ్రహిస్తూ, అతను ననుక్షతన సత్తతం చేసుకున్నాడు. (5)

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ప్రేమపూరక్ష భక్తితో ఆయనను సత్తించుకుంటూ ఉంటే, అనిక్షాధలను తొలగిపోతాయి.

ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥

భగవంతునిపై ప్రేమతో, భక్తితో ధాన్వీస్తూ అనిక్షలోక సౌఖ్యము, ఆనందాలు ఆనందిస్తారు. (6)

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥

పరిపూర్ణ దేవుడు ఎల్లపుక్షూ తాజా మరియు ఎపక్షికి చినక్షాడే.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥

ఆ దేవుడు లోపల మరియు వెలుపల అనిక్షమానవులకు రక్షకుడు. (7)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥

ਨਾਮ సంపదను దేవుడు ఆశీరఢించే భక్తుడు దేవునితో ఐకఢ్ఠ చేసే ఫ్ఠితిని అర్ఢం చేసుకుంటాడు అని నానక్ చెపారు. ||8|| 11||

ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਚੀਨ ॥੮॥੧੧॥

నామ నిధితో ఆశీరఢించబడ్డాడు. ||8|| 11||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడిన ఒక నిత్యదేవుడు:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫

రాగ్ గౌరీ మాజ్, ఐదవ గురువు:

ਖੇਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥

లెకఢ్ఠేనంత మంది దేవుని కోసం వెతుకుతున్నారు, కాని వారు అతని సుగుణాల పరిమితులను గ్రహించలేకపోయారు.

ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥

ఆయన తన కృపను అనుగ్రహించే దేవుని భక్తులుగా వారు మాత్రమే మారగలరు.

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ నా దేవుడా, నా జీవితాన్నిపఢ్ఠికీ మీకు అంకితం చేస్తున్నాఢ్ఠు. (1-విరామం)

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥

దేవుణ్ఠి గ్రహించే మార్ఢం చాలా భయానకంగా ఉందని మళ్ళీమళ్ళీవినఢ్ఠుఢ్ఠు నేను చాలా భయపడ్డాను,

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੋਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥

చివరకు, నేను దేవుని భక్తుల మఢ్ఠతును కోరాను మరియు ననుఢ్ఠాపాడమని వారిని వేడుకున్నాఢ్ఠు.

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥

ਓ' ਮਨੋਹਾਰਮੈਂ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯਮੈਂ ਦੋਵੁਡਾ, ਅੰਦਰਿਕੀ ਮਧੁਤੁ
ਭਚੋਫਾਡਾ,

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥

ਨੋਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਨਮਸਠਿਸੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮਲੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਮਨਿ ਕੋਰੁਤੁਨਾਘੁ.

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥

ਨੋਨੁ ਚਾਲਾਮੰਦਿਠੋ ਸੇਘਾੰ ਚੋਸਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਭਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥

ਏਵਰਿਕੀ ਅਨਿਠੁਰਾਠੁ ਲੇਵੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ੇਘੁਤ ਯੋਕੁਠੁਅੰਚੁਨਿਠਿ.

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਧਾਠਿੰਚਬਡੁਠੋਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠਿੰਚਿਨ ਵਠੀ ਸਾੰਤਿਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਰਕੁਠੁਨੁ ਕੋਰੁਤੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਅਯਾਠੁ. ॥ 5॥

ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੁਪਾਰੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸਿ, ਨਨੁਝਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਠੰ ਯੋਕੁਠੁਠੋਂਦਿ
ਗੋਯਿਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਕੁ ਠੋਚਾਰੁ.

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥

ਨੋਨੁ ਅਮੂਲਮੈਂ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਨੁ ਗੋਲਿਚਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ
ਦਾਨਿਨਿ ਮੁਠੀਠੋਲੋਠੁ.

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥

ਨੋਨੁ ਸਧੁਠਾਲ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ; ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ
ਵਠਿੰਚਲੋਨਿਵੋ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥

ఇప్పట్లు నేను దేవుని ఆస్థానానికి చాలా ఆనందంతో వెళ్లి అకథ గౌరవాన్ని పొందుతాను. (7)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥

అనంత దేవుని పేరు వంటి అమూలమైన ఆభరణాలను భక్తుడు నానక్ గ్రహించాడు

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, మనం భయంకరమైన ప్రపంచ-దురస్థుడ్రానిహూటుతాము అని నేను ప్రకటిస్తున్నాము. (8-1-12)

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా, దేవుని ప్రేమతో మిమల్నిమీరు నింపుకోండి

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ప్రేమపూరక మైన భక్తితో దేవుని నామమును ధాన్వించి, ఆయనను మాత్రమే అడగండి.

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥

అహంనిత్యజించి, గురు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకోండి.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥

ముందుగా నియమించబడిన విధి ఉనవ్హారు మాత్రమే పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరతారు.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥

ఏ లోక విశాలం కనిపించినా, మరణానంతరం ఎవరితోనూ కలిసి రాదు,

ਸਾਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਮਾਯਾਠੀ ਜਿਤਚੈਯਬਡਿਨ ਮੂਰਠੁਡੁ, ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਲੇਨਿ ਮੂਰਠੁਡੁ ਅਤਨਿ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਵਧਾ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥

ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵਪਠੀਕੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁੰਗਾ ਸੁਰਵਰਿਸ਼ੋਂਦਿ,

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥

ਕਾਨੀ, ਫਕ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਸੁਰਮੈ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿਲੋ ਆਯਨ
ਸਾਣੁਤਾਠੁੰ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥

ਵਲੁਪੁਠੁ ਚੈਵੁਨਿ ਭਕੁਲਕੁ ਸੁਗਾਠੁ ਗੋਰਵਠੋ ਨਮੁਸਠੀਸ਼ਾਰੁ,

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੇ ॥੪॥

ਮੀਰੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਝਦਿ ਮੋਠੁੰ
ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲ ਵੰਠੀਦਿ.

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥

ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਕਲਠੀ, ਸੁਰਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਨਿ ਦੁਸ਼ਾਨੀਚੁਡਾਂਡਿ.

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੇ ॥੫॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੀਠੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾ ਠਾਂਡਾਂਡਿ.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲਨੁ
ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁੰਡਿ,

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥

ਤਦਾਠਾ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਭਾਠਲ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥

ਅਝਾਨਪੁ ਦੁਃਖਮੁ, ਚੀਕਠੀ ਹੁਦਯਮੁ ਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿਪੋਂਵੁਨੁ.

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥

ਦੀਨਿਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਅਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨਾਨਿਅਮਰਿਚੁਦਾਨਿਨਿ ਦਿਵਝਾਨੰ ਯੋਕੁਵੇਲੁਗੁਠੋ
ਸੁਕਾਸ਼ਿੰਪਜੈਸ਼ਾਡੁ. (7).

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥

ఎవరైతే భగవంతుడిని ప్రేమతో, భక్తితో సభించుకునాలో వారు, దుర్గుణాల యొక్క ప్రపంచ సముద్రాన్నిదాటారు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥

ఓ నానక్, గురు అనుచరుడు ప్రాపంచిక దుర్గుణాల సముద్రాన్నిదాటాడు. 8-1-13

ਮਹਲਾ ੫ ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥

ఎల్లపుణ్ణూ భగవంతుణ్ణి, గురువును సభించుకోవడం దాఱా నా సందేహాలన్నీ తొలగిపోయాయి.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నా మనసు శ్రానిశ్చాఖ్యను మరియు శాంతిని పొందింది.

ਬਲਤੇ ਜਲਤੇ ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥

నా మనసు శుద్ధుణాల మంటలో మండుతోంది, గురువు మాట గంధం ముద్దలా పనిచేసింది మరియు అది చల్లగా మరియు ప్రశాంతంగా మారింది.

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥

గురువు నా మనసును దివజ్ఞానంతో ప్రకాశింపచేసినపుణ్ణు, అజ్ఞానం యొక్కచీకటి తొలగించబడింది.

ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਗਰੇ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥੩॥

గురుబోధలను అనుసరించి నేను లోతైన, మండుతున్నప్రపంచ మహాసముద్రాన్ని దాటాను.

ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥

ఎ మంచి పనులవల్ల, ఆచారాల వల్లనో, మనసుశుద్ధి వల్లనో నాకు యోగత్ర లేదు. అపుణ్ణు కూడా ఆయన కృపవల్ల దేవుడు ననుభవన సర్థతం చేసుకునాఱ్ణు.

ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥

ఓ' నా మిత్రులారా, దేవుని పేరు, ఆయన భక్తుల ప్రేమికుడు, భయాన్నిశాసనం చేస్తాడు మరియు అనిభాధలను తొలగిస్తాడు. (5)

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥

ਓ' ਮਧੁ-ਤਕੁਫ ਵਾਰੀਕੀ ਮਧੁ-ਐਫਾਫਾ, ਸਾਤਿਕੁਲਕੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ-
ਸ਼ਕਤਿਵੰਤਮੈਨ ਵਾਰੀਕੀ, ਮਰਿਯੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੁਲੀਗਿੰਚੇਵਾਫਾ. (6)

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥

ਓ' ਸਰਸ਼ਕਤਿਮੰਤੁਫੈਨ ਦੇਵੁਫਾ, ਐਦੀ ਏਲਾੰਟੀ ਸਧੁਠਾਲੁ ਲੇਨੀ ਵਕਤੀ ਯੁਕੁ-
ਵਿਨਯਪੁਰਸ਼ ਅਭਫੁਨ. ਦਯਚੇਸੀ ਮੀ ਦੁਖਿਠੋ ਨਨੁਅਸ਼ੀਰਫੁੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥

ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਨੀ ਵਿਨਯਭਕੁਫੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਫੁ. (8-2-14)

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੇਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥

ਓਕ ਵਝੀ ਅਬਧ ਮੈਨ ਲੋਕਸੁਖਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਤਾ ਠਾਂਟਾਡੁ; ਓ ਆਨੰਦਾਲ ਮਧ੍ਯੁ
ਗੁਠੀ ਮੂਰ੍ਠੁਡੀਕੀ ਵੰਮੀ ਅਰ੍ਠੰ ਕਾਦੁ,

ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਤਾਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸ੍ਤਾ, ਲੋਕਸੰਪਦਲਨੁ ਘੋਗੁਚੈਸੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁਨਿ
ਓਲੋਚਨਠੋ ਗਡੀਚਿਘੋਤੁੰਦੀ.

ਹਉ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੇ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥

ਨੈਨੁ ਠੈਰਠੰਤੁਡੀਨਿ, ਗੋਪਘਾਡੀਨਿ, ਨਾਕੁ ਸਮਾਨਮੈਨ ਵਾਰੁ ਏਵਰਾ ਲੈਰਨਿ ਅਤਨੁ
ਅਨੁਕੁੰਟਾਡੁ. (2)

ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥

ਨੈਨੁ ਚਿਨਘਾਡੀਨਿ, ਅੰਦਮੈਨਵਾਡੀਨਿ, ਨਾਗਰਿਕੁਡੀਨਿ, ਠਾਨਠੁ ਵੰਞਾਨੀਕੀ
ਚੋਂਦੀਨਵਾਡੀਨਿ ਅਨਿ ਭਾਵਿੰਚਿ ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥

ਅਬਧਬੁਧਿ ਵਲਨ ਮਾਯੁ ਠ੍ਰੇਮਲੋ ਚਿਕੁਭਾਡੀ, ਮਰਣਿਸੁਨਘੁਠੁ ਕੂਡਾ ਲੋਕ
ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵੰਡਾਡੁ.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੁ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥

ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਤਨੁ ਤਨ ਠ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਘੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁਲਕੁ
ਅਪੰਨਿਸ੍ਤਾ ਓ ਠ੍ਰਪੰਚਾਨਿਘੋਡੀਚਿ ਵੋਞਾਡੁ. (5)

ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥

ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਏ ਅਭਿਰੁਚਿਨਿ ਕਲਿਗਿ ਠਾਨਾਚਿਵਰੀ ਕੁੰਠੰਲੋ ਓ ਅਭਿਰੁਚਿ
ਵਝਮਵੁਤੁੰਦੀ. (6)

ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥

ਅਨਿਘੁਤ ਪਰਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਅਹਾਂਠੋ ਚੈਯੁਬਠਾਯੁ, ਓਤਠੁ ਬੰਧਾਲੁਗਾ
ਮਾਰਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਓ ਬੰਧਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਂਡੀ, ਤਦਾਠਾ (ਨੇਨੁ) ਨਾਨਕ ਮੀ ਭਕੁਲ
ਸੇਵਕੁਡੀਵਲੇ ਚਾਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁ(8-3-15-44-ਮੋੁੱਤੰ)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕ ਪ੍ਰਠੇਝਮੈਨ, ਸ਼ਾਸਠਮੈਨ, ਸੁਘੋਕਰੁ ਦੇਵੁਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ ਪੁਰੀਕੀਰੁਨ:

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥

ਐਠਘਠੁਵੁ, ਤਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡੀੰਡੀ, ਨੋਪਿਠੋ ਨਿਦ੍ਰਲੇਨੀ
ਰਾਠੁਲੁ ਗਡੀਚਿਠੋਠਾਯਿ,

ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥

ਤਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਠੋਯੇ ਬਾਠਲੋ ਐਮੇ ਬਲਪੈਨਪਡੀੰਡੀ.

ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥

ਭਰੁ ਨੁੰਚੀ ਵਿਡੀਠੋਵਡੰ ਵਲੁ ਐਠਘਠੁਵੁ ਵੁਧਾ ਅਵੁਠੁੰਡੀ. ਐਮੇ ਤਨ ਕਠਠੋ
ਅਠਨਿਘੋਲਾ ਚੁਾਡਗਲਦੁ?

ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥

ਅਨਿਘੋਲੰਕਰਠਲੁ, ਵਿਵਿਠ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਐਨੰਦਾਲੁ ਐਮੇਕੁ
ਪ੍ਰਯੋਯੰਯੰ ਊਂਡਵੁ.

ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥

ਤਨ ਯਵਠੰ ਯੋਕੁਗਰਠਠੋ ਮੁਠੁਲੋ ਊਂਠਐਮੇ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਨਾਸੰਨੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਏ ਯਵਠੰ ਮਠੀਠਾਦਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਐਮੇਕੁ ਐਠਠੀਠ ਸ਼ਾਂਠੀ ਊਂਡਦੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਐਮੇਨੁ ਅਠਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁੰਠੇ ਐਮੇ ਤਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁਨੁ
ਕਲੁਸੁਕੋਗਲਦੁ.

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥

ਐਠਘਠੁਵੁ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨਿਰਾਸਕੁ ਗੁਰੁਵੁਠੁੰਡੀ.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ਆਯਨ ਹ੍ਰਾਦਯਠਲੋਂ ਊਚੁਕੋਂਕੁੰਡਾ ਆਮੇ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਏਲਾ ਪੋਂਦਗਲਦੁ?

ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਨੁ ਅਡਗਵਚੁ, ਆਮੇ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਜੀਵਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ ਕਾਦਨੀ ਆਮੇਕੁ ਚੋਬੁਤੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁ ਪੇਟੁਕੋਂਕੁੰਡਾ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਪਾਯੁਤਲੁ ਵੁਧੀ ਕਾਵੁ. ਆ ਆਤ੍ਮ ਵਧੁਵੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਨਘ੍ਰਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਠੋਂ ਜੀਵਿੰਸ਼ਾਰੁ

ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਆਮੇ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯਠਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿੰਨ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਪ੍ਰਿਠੋਂ ਜੀਵਿੰਚੋਂ ਆਮੇ ਅਤਨੀਠੋਂ ਕਲਯੁਕਨੁ ਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋੜੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਆਤ੍ਮਵਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾੰਤਿੰਚਡਾਨਿਘ੍ਰਿਡੀਚਿਪੇਟੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਤਨੀਠੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯੁਬਡੀੰਦੀ.

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੇ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥

ਰੰਡੀ, ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਾਰਾ, ਮਨ ਭਰ੍ਰ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੋਂਸੁਕੁੰਡਾ.

ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਨੁਕਲੁਸੁਕੋਂਮਨੀ ਨੋਂਨੁ ਆਯਨਨੁ ਆਹੋਠਿੰਸੁਨਾਘੁ.

ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਮਾਟਲੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿੰਨ ਆਤ੍ਮਵਧੁਵੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਂਸਿੰਦੀ. ਕਾਨੀ ਸੰਠੁ-ਸੰਕਲ ਆਤ੍ਮਵਧੁਵੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਚਿੰਤਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ਮਾਯੁ ਵੋਨਕ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਘੁਨਸੁ, ਸੁਠਿਠੋਂਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਨਪੁਠ੍ਰੁ ਨਿਲਕਡਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ

ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥

ਨਿਠੋਂਦੇਵੁਠੀ ਮਨਸੁਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿੰਨ ਆਤ੍ਮਵਧੁਵੁ, ਆਮੇ ਬੁਧੀ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਪੁਨਰੁਠੋਂਜੰ ਪੋਂਦੁਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਮੇ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਠਾਜਾਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗਾਰੀ, ਕੀਰਤਨ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਯਭਰਤ, ਦਯਚੇਸੀ ਵੀਨਠੀ. ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਪਚਠੀਨੀ ਅਰਠਠੀ
ਓਠਰੀਗਾ ਠਨਾਘੁ.

ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਨਿਰਕੁਠਠੀ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੇਕੁਠਾ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਞਾਠੀਨੀ ਪੋਠਦਗਲਨੁ?

ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੈਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਭਰਤ ਲੇਕੁਠਾ ਵਧੁਵੁ ਞੀਵਿਠਦੁ. ਅਠਨੁ ਲੇਕੁਠਾ, ਰਾਠੀ ਞੀਵਿਠਠ ਠਾਲਾ
ਕਠਠੀ ਗਠੀਠੀਠੀਠੀ.

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਾ ਵੀਨਘਾਨੀਘੀਨਠੀ, ਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਕੁ ਠਾਲਾ ਪ੍ਰੀਯਮੁਠੀਨਦੀ,
ਮੀਰੁ ਲੇਕੁਠਾ ਨੇਨੁ ਞਾਠੀਨੀ ਪੋਠਦਲੇਨੁ.

ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥

ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੀਠੀ ਪਾਠੁ, ਅਠਘਠਠੀਨੁ ਏਵਰੁ ਪਠੀਠੀਠੀਰੁ ਮਰੀਯੁ ਅਮੇ
ਓਠਰੀਗਾ ਵੀਲਪੀਠੁਠੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅ ਅਠਘਠਠੀ ਮਾਠਮੇ ਗੁਰੁਠੀਠੀ ਏਕਠ ਅਯੀਨ ਠਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਠੀਠੀ
ਏਕਠ ਅਠਠਾਠੁ. ਠਨ ਪ੍ਰੀਯਮੁਠੀਨ ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁਠਾ, ਅਮੇ ਵੇਦਨਠੀਠੀ
ਬਾਠਪਠੁਠੀਠੀ.

ਪਿਰਿ ਛੇਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥

ਠਨ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੀ ਠੇ ਵਦੀਲੀਵੇਯਬਠੀਨ ਅ ਅਠਘਠਠੀਠੀ ਏਵਰੁ ਏਕਠ ਠੇਯਗਲਰੁ?

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ ਦਾਠਾ, ਭਗਵਠੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਨੀਠੀਨ ਅਠਘਠਠੀਠੀ ਅਠਾਠੀਠੀਠੀਠੀ
ਅਠਠੀਠੀ ਮਾਰੁਠੁਠੀਠੀ.

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥

ਅవుਨੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਆਮੇ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰਿ, ਦਿਵ੍ਯ
ਝਾਨੰ ਆਮੇ ਮਨਸੁਨੁ ਸੁਕਾਸ਼ਿੰਪਜੈਸੁਨਖੁਠੁ, ਆਮੇ ਆਕਠ ਮਰਿਯੁ ਆਕਪੈ
ਗੌਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥

ਵਿਨੁ, ਓ ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨਿਤ੍ਯਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੈ ਆਤ੍ਪਦੁਵੁ
ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੀ ਜੈਵਿਸੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਮੇਨੁ ਤਨ ਵਾਕਾਠੀਕੀ ਜਤਚੈਸਿਨਖੁਠੁ, ਅਖੁਠੁ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ
ਆਮੇਨੁ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਅਯਿ ਆਮੇ ਅਦੁਠਮੈਨ ਪਦਾਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਆਨੰਦੰਗਾ
ਅਨਿਪੈਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਤ੍ਪਦੁਵੁ ਤਨ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿ ਮਨਸੁਨੁ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ ਓਨਖੁਠੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਆਮੇ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਖੋਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਯਰੀਆ ਜੀਉ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿਆਰੇ ॥

ਮਾਯਪਠ ਮੋਹਾਂ ਆਮੇਨੁ ਡੈਵ ਪ੍ਰਿਠਿ ਨੁੰਡੀ ਤਰਿਮਿਵੈਸਿੰਦਿ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਆਮੇ
ਸਲ੍ਯਲੀਕ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਨੁ ਮੋਸਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੋਸਪੋਯਿੰਦਿ.

ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਅਤ੍ਰੁਠ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਆਮੇ ਮੋਡ ਚੁਠ੍ਯਾ ਮਾਯ ਏਯੁਕ੍ਯਚੁਨੁ
ਏਲਾ ਵਿਪਠਚੁਠੀ

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੇ ਹੋਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥

ਦਾਤ੍ਰੁਠਾਨੁ ਆਵਠੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਠੋ ਲੋਕਠੈਨਨਿਖੋਂਦੁਤੁੰਦੁ
ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਲੋਪਲ ਓਨਖੁਠੁਠੁ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਏਲਾ ਕਡਗਵਚੁਠੀ

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥

ਨਾਮ ਪੈ ਧਾਠੰ ਚੋਯਠੁੰਡਾ, ਮੋਂਡੀ ਗਾ ਸੀਠੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ
ਅਰਠਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਵਰੁ ਓਨਖੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦਲੈਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਏ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥

ਦੇవుਨੀ ਨਿਜਮੈਨ ਗ੍ਰਹਮਮੈਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਹ੍ਰਦਯਮ, ਗੁਰੁਵਾਕਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਗੁਰੁਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦਠ੍ਰਦਠ੍ਰਠ੍ਰਠ੍ਰ ਠ੍ਰੇਮਲੋ ਓਨਖੁਠ੍ਰੀ ਦਾਨਿਨੀ ਗੁਰੁਿੰਚਲੇਡੁ.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਓ ' ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ; ਨਿਜਮੈਨਦਿ ਮੀ ਪੇਰੁ, ਮੀ ਸਧੁਠਾਲ ਯੋਕੁਠਾਲੋਚਨਲੁ ਸਠਮੈਨਵਿ.

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਜਮੈਨਦਿ ਮੀ ਆਠ੍ਰਾਨਮੁ, ਨਾਮਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀੰਚਡੰ ਨਿਜਮੈਨ ਵਾਠ੍ਰਾਰੰ.

ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਗਾ ਅਨਦਿਨੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾਮੰਪੈ ਠਾਠ੍ਰ ਵਾਠ੍ਰਾਰੰ ਠੀਪਿ ਅਯਿਨਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਠੀ ਆਠਾਠਨਲੋ ਁਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਆਠਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ ਲਾਠੰ ਓੰਠੁੰਦਿ.

ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੇ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਸਠ੍ਰੀੰਚਡਮੈ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਅੰਠਕੰਠੇ ਲਾਠਦਾਯਕਮੈਨ ਵਾਠ੍ਰਾਰੰ ਮਰੋਕਠੀ ਲੇਡੁ, ਕਾਠਠ੍ਰੀ, ਓ ' ਨਾ ਸੇਠ੍ਰੀਠੁਲਾਰਾ ਸ੍ਰਠਿ ਕੁਠਨਲੋ ਠ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁਠ ਠਕੁਠੀਠੋ ਆਠਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਪੈ ਠਾਠ੍ਰਮੁ ਯੋਕੁਠਿਲੁਵਨੁ ਅਠੰ ਠੇਸੁਕੁਨਖੁਾਡੁ ਠਨ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਠਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਓ ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠਮਕਰੰਦੰ ਠਾਲਾ ਮਠੁਰਮੈਨਦਿ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠ ਨਿਠਠੁਠਮੁਠਿ ਪਰਿਪੁਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੋੰਦਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਠਾਠਠ੍ਰ, ਸੁਠ੍ਰੀਕਰੁ, ਸਰਖੁਕੁਠਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ. ਗੁਰੁਕੁਪ ਠੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿਨਵਾਡਾ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਠੇਤ ਮਹਲਾ ੩

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਠੇਤ ਮਹਲਾ ੩
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਠੇਤ ਮਹਲਾ ੩

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥

ਦੇਵਨੀਠੋ ਤਿਰਿਗਿ ਕਲਵਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਆਤਮਧੁਵੁ ਦੇਵਨੀਕੀ ਤਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ
ਅੰਦਿਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਮਹਿਮਾਨੀਠੁ ਸੁਗੁਣਾਲਪੈ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਅਮੇ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਕਛੁਠੁਨ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਦੁ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਮੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਲੇਦੁ; ਕਾਨੀ
ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਆਯਨ ਸਾਝਾਠਾਠੰ ਚੋਦਲੇਦੁ.

ਜੇ ਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਨਮਛੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਕੋਰਿਕਲ ਯੋਕਛੁਠੁਗਿਠੁਠੁਰਿਵੋਠਾਯੀ.

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਮਾਠਮੇ ਸਾਝਠੁਮੁਨੇਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਤਪਛੁਠੁਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਪ੍ਰੇਮ
ਮਰਿਯੁ ਭਠੁਠੋ ਆਯਨਨੁ ਸਠੁੰਚਕੁੰਡਾ ਆਤਮਧੁਵੁ ਸਾਝਠੁ ਆਨੰਦਾਨੀ
ਅਸਾਠੁੰਚਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਆਤਮਧੁਵੁ ਮਾਠਮੇ ਦੇਵਨੀਠੋ ਏਕਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਆਤਮਧੁਵੁ ਦੇਵਨੀਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰਗਾ ਠੁਨਠੁਠੁ ਮਾਠਮੇ ਓਦਾਰੁਮੁਰਿਯੁ
ਅਨੰਦੰਠੋ ਜੀਵਿੰਚ-ਰਾਠੁਨੀ ਦਾਟੁਠੁੰਦੀ,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਅਨੁਸਰਿਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਮੇ ਸੀਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨੀ
ਨਿਰੁਠੁੰਦੀ.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਤਨ ਅਹਾੰਨੁਪਸਰਿੰਚੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਆਤਮਧੁਵੁ
ਏਲੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਟੁੰਦੀ.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥

ਤਨ ਆਤਮਧੁਵੁ ਮਿਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਮੇ
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਲੋ ਵਿਲੰਨੰ ਚੋਯੁਬਡੀੰਦੀ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨਿੰਪਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਆਤਮ ਵਧੁਵੁ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਮਾਲ ਧਰਿੰਚਿਨਠੁਗਾ ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿਦਿ.

ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਒ਂਟਰਿਗਾ ਓਨਠੁਆਤਮ ਵਧੁਵੁ,

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਯੁਧੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਦੁਠੁਦੁਠੁਵੁ ਠੋ ਮੋਸਘੋਠਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥

ਆਮੇ ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਪਦੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭਯੰਕਰਮੁਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਆਮੇਨੁ ਏਵਰੁ ਠੇਸੁਕੋਠੁਲੇਰੁ.

ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਅਬਧੰਵਲੁ ਨਾਸੰਨੰ ਚੇਯੁਬਡਿਨ ਆਮੇ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਚੇ ਵਡਿਲਿਵੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦਿ. ਅਲਾਂਠੀ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪਦੰਠੋ ਸਮਾਨੰਗਾ ਨਿੰਡਿਨ ਵਝੀ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਠੁਯਿਨ ਆਤਮਵਧੁਵੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਆਮੇਨੁ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਡੁ. (3)

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਤੰਨੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਤਨਠੋ ਮਨਲਿਘੁਕੰ ਚੇਸੁਠੇਵੇ ਮੇਮੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਅਵਠਾਮੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕ, ਆਯਨਠੋ ਮਨਲਿਘੁਰੋਵਰੁ ਏਕੰ ਚੇਯੰਗਲਰੁ?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਨ ਸਦੇਹਾਨਿਘੋਵਰੁ ਠੋਲਗਿੰਚਗਲਰੁ?

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਮਨ ਸਦੇਹਾਨਿਘੋਲਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਐਕਠੁ ਕਾਗਲੁਗੁਤਾੰ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਤ੍ਰਠੁਵੁ ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਸੰਪੁਰ੍ਣ ਆਧਾਠਿਕ ਚੀਕਟੀ ਊੰਟੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਆਮੇ ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਠੁਨੁਗੋਨਲੇਦੁ.

ਕਾਮਣਿ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਸੁਹਾਜੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਆਤ੍ਰਠੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ
ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਠੁਵੁ ਤਨ
ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਲੀ ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਗੋਰਵੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨਿਜੰ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠਿਕੰਗਾ ਏਲਾ ਜੀਵਿੰਚਗਲਨੁ?

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਲੀ, ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਸ਼ਾੰਤਿ ਲਭਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ ਏ
ਦੁਸੁਲੁ ਨਾ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕੀ ਓਦਾਰੁਠੁ ਅੰਦਿੰਚਵੁ.

ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਰੁਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨ ਦੁਸੁਲੁ ਠਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਏ ਦੁਸੁਲੁ
ਅਯਿਨਾ ਆਤ੍ਰਠੁਵੁਕੁ ਚਕਠਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਤ੍ਰਠੁਵੁ ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਆਮੇ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਪਠੀਕੀ ਐਕਠੁਗਾ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਐਕਮੈਨਪੁਠੁ, ਆਮੇ ਅਤਨਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿ ਆਸਾਠਿਸੁੰਦਿ. ਏ ਪੁਰਪਚਨਲੋ ਨਾਮੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਨਿਯਮੈਨ ਸੰਪਦ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਹੁਦਯਨਲੋ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੁਰਿਠੁਚੈਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੈਮਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਐ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਪੁਰਿਠੁਚੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਾਨਗਤੁ ਯੋਕੁਐਨਦਾਨਿ ਆਸਾਠਿਸੁੰਦਿ,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੈਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਆਯਨ, ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਪੁਰਿਠੁਚੈਨਿਸੁੰਦੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁ, ਆਮੇ ਤਨ ਅਹੁਨਿਠੋਲਗਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਏ ਵਿਧੰਗਾ, ਆਮੇ ਤਨ ਪੁਰਿਠੁਚੈਨ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਐਕੁਠੁ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਐ ਆਤਮਧੁਵੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਠੁਰਾਲੁ, ਆਮੇ ਤਨ ਪੁਰਿਠੁਚੈਨ ਆਸੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੈਮਠੋ ਏਪਠੁਕੀ ਨਿੰਡਿ ਏਨੁੰਦਿ.

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਾਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਮਨ ਗੁਰੂਸਾਨਗਤੁਲੋ ਏਨੁ, ਮਨੰ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਐਦੁਠੁਚੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ, ਐਦਿ ਮਨ ਦੁਠੁਦੁਠੁਵਾਨਿ ਯੁਠੁਕੁ ਪੰਪੁਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਨੁ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯੁਕਨੁ ਪੋੰਦਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਦੁਠੁਲਨਿਠੁਕੀਨੋ ਠੋਲਗਿੰਚਿੰਦਿ.

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਮਰਚਿਪੋਯਿਨ ਆਤਮਧੁਵੁ ਮਾਯੁ ਪੁਰੈਮਲੋ ਆਕੁਰਿਠੁਚੈਨੁ ਏਨੁੰਦਿ.

ਝੁਠੀ ਝੁਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੁਝਿ ਮੁਠੀ ਕੁਝਿਆਰੇ ॥

ਚਿਠੁਠੁਠੁ ਲੋਨਿ ਆਤਮਧੁਵੁ ਅਬਦੁਠੁਕੀ ਅਠੁਕੁਠੁਠੁ, ਠੁਠੁਠੁ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠੁਲਠੋ ਮੋਸਪੋਠੁਰੁ.

ਕੁੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਤਨ ਅਬਧਾਨਿਯੁਟਕੁ ਨਡਿਪਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਜੀਵਿਤ ਆਟਲੋ
ਓਡਿਓਡੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥

ਆਮੇ ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁੰਦਿ, ਅਹਾਨਿਯੋਲਗਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸ਼ਠੁ
ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਠੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੇ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਤਿਫਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ ਓੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੩॥

ਨਿਤਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਗਾ ਓਨਯੁਤਠਠੁਵੁ ਅਯਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਸਹਾਯੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਏਕਠੁਵੁਤਾਡੁ.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੈਸਿ ਨਨੁਠਲਵੰਡਿ. ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ
ਨਿਸਠੁਠੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਸਾੰਤਿਨਿ ਕੋਲੋਠੁ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਕੁ ਆਹਾਰੰ ਲੇਦਾ
ਨੀਟੀ ਪਠੁ ਕੋਰਿਕ ਠੋਯਿੰਦਿ.

ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾਕੁ ਆਹਾਰੰ ਲੇਦਾ ਨੀਟੀਪੈ ਕੋਰਿਕ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਵਿਡਿਠੋਯੈ ਭਾਠੁ
ਚਨਿਠੋਤੁਨਾਠੁ. ਨਾ ਭਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਸੁਰਸਾੰਤੰਗਾ ਓੰਡਗਲਨੁ?

ਗੁਰ ਆਰੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥

ਨੈਂਨੂੰ ਗੁਰੂਵੁਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰੁ ਚੋਬੁਤਾਨੂੰ, "ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਗੁਰੂਵਾ ਦਯਚੈਸਿ ਮਮੁਲ੍ਖਿਮੁਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਚੈਯੰਡਿ" ਅਨਿ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਐਚੈਘਾਡੁ ਸਲ੍ਠੁੰਗਾ ਅਟੁਵੰਠੀ ਆਤ੍ਘਠੁਵੁਨੂੰ ਅਤਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੈਸ੍ਰਾਡੁ. ਅਤਨੂੰ ਸਲ੍ਠੁੰਗਾ ਆਮੇ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਠੀ ਆਤ੍ਘਠੁਵੁ ਏਪਠੁਕੀ ਅਦ੍ਘੁਪੁਵੰਤਮੁਵੁਤੁੰਦਿ ਏੰਦੁਕੰਚੈ ਆਮੇ ਭਰੁ ਠੈਵੁਡੁ ਏਨਠੁ ਚਨਿਘੋਡੁ ਲੈਦਾ ਵੇਠੁ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਠੈਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਆਤ੍ਘਠੁਵੁ ਠੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ, ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯਮੁਨੈ ਸ਼ਾਂਤਿਠੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਟੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥

ਠੈਵੁਡੁ ਸਲ੍ਠੁੰਗਾ ਆਮੇ ਮਨਸੁਨੂੰ ਆਕਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਦਠੁਦਠੁਘਾਵਨ ਸਹਾਯੰਗਾ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੂ ਭੋਠਨਲਨੂੰ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਆਮੇ ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਸਮੁਠਾਕੰਲੋ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ. ਆਮੇ ਤਨ ਭਰੁ-ਠੈਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਠੁਅਨੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੁਸੁੰਦਿ.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥

ਏ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਬਠੰ ਮਰਿਯੁ ਵੰਚਨਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲਨੂੰ ਚੈਸ੍ਰਾਨੈ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਯੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥

ਏਕ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਭਕੁ ਆਠਠਨਨੂੰ ਆਚਰਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਠੀਨਿ ਦਾਠਾ ਠੈਵਸੰਗੀਤੰ ਮਨਸੁਠੋ ਊੰਟੁੰਦਿ; ਭਕੁ ਆਠਠਨ ਲੈਕੁੰਡਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਘੋਦੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥

ಆತೃಹಾಂಕಾರಾನ್ನಿಪಸರಿಂਚೆ ಆತೃಧುವು ಓ ನಾನಕ್ ತನ ಭರ್ತದೆವುನಿ
ಪ್ರಿಯಮನದಿಗಾ ಓಂಟುಂದಿ.

ਕਾਮਣਿ ಪಿರು ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁರ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

ಗುರುಪ್ರೇಮತೊ ನಿಂಡಿನ ಆತೃಧುವು ತನ ವರುಡು-ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತುಂದಿ.

ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ದೆವುಣ್ಣಿ ತನ ಹೃದಯಂಲೆ ಓಂಚುಕುಂಟಾ ಆಮೆ ತನ ಜೆವಿತರಾತ್ರಿನಿ ಶಾಂತಿತ್
ಗಡುಪುತುಂದಿ.

ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮಿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ಅವುನು, ಆಯನ ಗುರಿಂಚಿ ತನ ಹೃದಯಂಲೆ ಓಂಚಡಂ ದಾತ್ರ್, ಆಮೆ ತನ
ಪ್ರಿಯಮನ ದೆವುನಿತ್ ಐಕಣ್ಣಿ, ಎಡಬಾಟು ಬಾಧಲನು ಶಾಶತ್ರ್ಂಗಾ ತೊಲಗಿಸ್ತುಂದಿ.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ಪಿರು ರಾವೆ ಕಾਮਣਿ ਗੁರਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ಗುರು ಬೊಧನಲನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸ್ತಾ ಹೃದಯಂಲೆ ಓಂಚ್ಚೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚೆ ಆತೃಧುವು
ಆಯನತೊ ಕಲಯಿಕ್ ಯುಕ್ತಾನಂದಾನಿಷ್ಠಾಂಧುತುಂದಿ.

ਅੰਮ੍ਰಿತੁ ನಾಮੁ ਪੀਆ ದਿਨ ರಾತੀ ದੁਬಿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿವਾਰੇ ॥

ನಾಮ್ ಯುಕ್ತಮಕರಂದಾನಿಷ್ಠಗಲು ಮರಿಯು ರಾತ್ರಿ ಪಾರ್ಥಮ್ ಚೆಸೆ ಆತೃಧುವು ತನ
ದೃಢಧ್ವಾನಿಷ್ಠಯಿಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು ತೊಲಗಿಸ್ತುಂದಿ.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮಿਲੀ ਸੋਹಗಾਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವು ಯುಕ್ತಾನಂತ ಪ್ರೇಮ ದಾತ್ರ್, ಅದೃಷ್ಟವಂತಮನ ಆತೃಧುವು
ಶಾಶತ್ರ್ ದೆವುನಿತ್ ಐಕಣ್ಣಿ ಅವುತಾಡು.

ਆವਹੁ ದਇਆ ਕರೆ ಜੀਉ ਪ੍ਰೀತಮ ಅತಿ ಪਿਆರೇ ॥

ಓ' ನಾ ಪ್ರಿಯಮನ ದೆವುಡಾ ನಾಪೆ ದಯನು ಚಾಪಂಡಿ; ವಚಿನ್ಹಾ ಹೃದಯಮುಲೆ
ನಿವಸಿಂಚಂಡಿ,

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕರೆ ಜੀਉ ಸਚਿ ಸਬਦਿ ಸੀಗಾರೇ ॥

ಅಟುವಂಟಿದೆ ತನನು ತಾನು ನಿತ್ಯದೆವುನಿ ನಾಮಮುತ್, ಗುರುವಾಕ್ಶಮುತ್
ಅಲಂಕರಿಂಚುಕೊನಿ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಡಾನ ಆತೃಧುವು ಯುಕ್ತಪಾರ್ಥನ.

ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅవుਨੁ, ਆ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਅੰਟਿੰਚਬਡਿਨ ਆਮੇ ਤਨ ਅਹੰਨਿਠੁ ਲਗਿਸੁੰਦਿ. ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਮੇ ਪਨੁਲਨੀ ਪਰਿਪਠਿੰਚਬਡਿਣਾਠੁ.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਯੁਗਾਲ ਪੋਡਵੁਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮਨਿ ਅਠੁੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥

ਕਾਮੰਠੁ ਨਿਮਗਠੁਨ ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁ, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਠੁੰਠੁ ਬਾਠਿੰਚਬਡਿਣੁੰਦਿ, ਵਿਝੁਪਿ ਚੈਠੁਡਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਆੰਡਰੁ.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਤ੍ਮਸੰਕਲਪੁਰੁ ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁ ਅਠੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੈਡੁ. ॥ 3॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁ ਪਰਿਪਕਠੁ ਲੈਨਿਦਿ, ਅਮਾਠੁਕਮੈਨਦਿ, ਮਰਿਠੁ ਏਟੁਵੰਟੀ ਸਠੁਣਾਲੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਆੰਟੁੰਦਿ ਕਾਨਿ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੰਟੁਡੁ ਮਰਿਠੁ ਅਠੁੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨਿਵਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥

ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁਕੁ, ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਠੁਕਲਠੁ ਆਠੁਨ ਸਠੁੰਗਾ ਆ ਕਲਠੁਕਨੁ ਠੀਸੁਕੁਵ ਸੈਨੈ ਆਰੁਗੁਣੁੰਦਿ. ਦੇਵੁਡਾ, ਸਠੁੰਗਾ ਵਠੁਵੁ ਠੁਕੁਕਠੁਪੁਠੁਨੁ ਕੁਮਿੰਚੈਵਾਡੁ.

ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁ ਠੁਕੁਕਪਿਠੁਮੈਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ, ਅਨਿਦੋਵਠੁਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚੈਵਾਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਠੁਠੁੰਦਿ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤੀ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਣੁਠੁੰਚਬਡਿਣਾਡੁਨੈ ਵਿਸੁਠੁਨਿ ਨਿਆਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆ ਅਵਗਾਹਾਨਕੁ ਆਚਾਰੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੈਵੁਨਿਠੁ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰਗਾ ਆੰਡੈ ਆਤ੍ਮਵਠੁਵੁ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਠੁ ਰਾਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਸਾਠੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਸਹਾਜੁੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਸੁਪੰਚ ਨਿਧਿੰ ਪੋੰਦਿਨਟੁ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ.

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰੰ ਗੁਰੁਕੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਲੁਕਲੁੰਲੰਗਾ ਊੰਟੁੰਦਿ; ਊ ਭਯਾਨਕ ਸੁਪੰਚ ਮਹੰਸਮੁਦੁਰਾਨਿਘੁਲਾ ਦਾਟਵਚੁ?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁੰਦਿ ਨਾਮਮੁੰਨੁ ਮੈ ਊਡਗਾ, ਗੁਰੁਵਾਕਾਘੁੰਦਾਨਿ ਅਧਿਕਾਰਿਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚੰਡਿ.

ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਾਘਾਏ ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥

ਅਵੁੰਨੁ, ਮੈਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੰਨੁ ਮੈ ਊਡਕੁ ਅਧਿਕਾਰਿਗਾ ਅਨੁਮਤਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ, ਦੇਵੁੰਡੁ ਮਿਮਲੁੰਦਾਟੁੰਦਾ; ਊ ਕੁੰਘੁਮੈੰਨ ਸੁਪੰਚ-ਦੁਰਘੁੰਦੁਰਾਨਿਘੁਲਾਟੁੰਦਾਨਿਕਿ ਐਦੇ ਮਾਰੁੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠਾ ਭਕੁੰ ਆਰਾਧੰਨਲੁ ਪੋੰਦਿੰਨਪੁਠੁ, ਮੰਨੰ ਜੀਵਿੰਚਿ ਊੰਨਪੁਠੁ ਮੁਰਣਿੰਚਿੰਨਟੁੰਗਾ ਸੁਪੰਚ ਵਠੁਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋੰਦਾਮੁ.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥

ਊਕੁੰਡੰਨੰਲੋ, ਦੇਵੁੰਦਿ ਪੈਰੁ ਅਨਿਘੁਪਾਲੰਨੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇੰਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਸਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁੰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁਰਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁੰਦਿ ਨਾਮਮੁੰਨੁ ਪੈ ਧਾਨੰ ਚੋਯੁੰਟੰ ਦਾਠਾ, ਠੁਪੁਠੁੰਨ ਮੰਨੰਨੁੰ ਬੰਗਾਰੰਲਾ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੰਚ-ਦੁਰਘੁੰਦੁਰੰ ਮੈਦੁਗਾ ਊਕੁੰ ਸ਼ਿਲੁਵਲਾ ਮਾਰੁੰਦੁ.

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੁ ਭਗਵਾਨੁ ਕਾਮਵਾਂਚਲਠੋ ਨਿਮਗਮੁ ਛਾਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੀਚਿਣਾਨਿਕੀ ਮਾਰਠੁ ਵਾਰਿਕੀ ਅਰਠੁ ਕਾਦੁ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ਭੁਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨਵਾਰਿਠੋ ਲੋਠੁਗਾ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਕਲੀਗਿ ਛਾਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਯੋਕਸ਼ੀਰੁ ਲੇਨਿ ਸਮੁਦ੍ਰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨਲੁ
ਆਧਾਠੀਠੁਗਾ ਚਨਿਘੋਠਾਰੁ.

ਭੁਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਵਾਰੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਯੋਕਸ਼ੀਰੁ ਲੇਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਲੋ ਮੁਨਿਗਿ
ਆਧਾਠੀਠੁਗਾ ਮਰਣਿਸ਼ਾਰੁ; ਆਧਾਠੀਠੁ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਗੁਰਿਚਿ ਠੇਲਿਯਕ, ਵਾਰੁ
ਅਹਾਂਕਾਰਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ.

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਸਭੁ ਕੇ ਜਾਸੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰੁ ਮਾਯਚੇਠ ਚਿਕੁਠੁਘੋਯਿ, ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਚੇਵਾਰੁ ਮਾਠੁਮੇ ਰਕੀਚਿਬਡਠਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਨੀਚਿਨ ਵਕੀ ਤਨ
ਵੰਸਠੋ ਪਾਟੁ ਮਾਯ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਲੰ ਮੀਦੁਗਾ ਏਦੁਠੁਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਘੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਨਿਵਸਿਚਿ
ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. (2)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੇ ਬਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਏ' ਸੋਦਰਾ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਏਕ ਨਾਠਕੰ ਲਾਠੀਦਿ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਠਪੁਕਠੁ ਏਦੀ
ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ ਕਾਦੁ.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ਮੀ ਪੁਦਠੁਲੋ ਭਕੀ ਆਠਨਪੁ ਦੁਠੁਗਾ ਦੁਠੁ ਸਾਰਿਚਿਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਾਠੁਮੇ ਵਠੁਹਾਰਿਚਿਠੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੈਰੁ ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਦੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ
ਦਾਠਾ ਮਾਠਮੇ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁ ਸੰਪਦ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਸਾਠੁ ਸੇਵ ਮਰਿਯੁ ਭੁਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਸਾਠੁ ਸੰਪਦ ਦੀਨੀ ਦਾਠਾ, ਮਨ ਸੰਠੁ
ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਰੁਲੀੰਚਵਚੁ

ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥

ਮਾਯਚੇਤ ਬੁਧੀਹੀਨੁਲਮੁ ਮੂਰਖੁਲਮੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਰੈਨ ਮਨਲਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਸਰੈਨ
ਮਾਰਮੁਨ ਊੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਕੁ ਕਲੁਬਡੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਡੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪੁਰਿਦੀ ਚੇਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ
ਕਾਰਣਮੁਵੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਕੁ ਵਾਰੀਨੀ ਏਕੰ
ਚੇਯੁਡੰ ਕੋਸੰ ਮਾਨਵੁਲ ਜੀਵਿਠਾਨਿਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥

ਆਯਨੇ ਸਤਗੁਰੁਵੁ, ਠਾਨੇ ਦਿਵਠੁਦੰ; ਪੁਰਿ ਯੁਗੰਨੁ ਆਯਨ ਭਕੁਲੁ
ਆਯਨਕੁ ਪੁਰਿਯੁਲੇ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਯੁਗੰਨੁਗਾਲਪਾਡੁਵੁਨਾ ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪੁਰਿਸੁਡੁ; ਆਯਨ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਟੀਨੀ ਅਲੰਕਰਿੰਚੀ, ਤਨ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨਕੁ ਅਤੁਕੁਠੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥

ਅਤੁਡੁ ਸਠੁੰਨਾ ਅਨਿਠੁਲੀਸਿਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਠੁਲੀ
ਚੁਸੇਵਾਡੁ; ਤਨ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨਕੁ ਆਯਨ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ
ਚੇਰੁਠੁੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

ਆਯਨ ਦਾਠਾਨੇ ਸਠੁੰਨਾਲੁ ਲਭਿਸੁਡੁ, ਦੁਠੁੰਨਾਲੁ ਵੀਨਾਠੰ ਚੇਸੁਡੁ; ਆਯਨ
ਤਨ ਪੈਰੁਨੁ ਮਨ ਪੁਰਿਯੁਲੇ ਊੰਚੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥

ఓ నానక్, నేను ఎపట్టికీ తనను తాను చేసే మరియు ప్రతిదీ పూర్తి చేసే శాశ్వత దేవునికి అంకితం చేస్తాను.॥ 4॥ 4॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥

ఓ నా ప్రీయమైన ఆత్మగురువు సలహాను పాటించండి మరియు దేవుని పేరును ప్రేమగా ధ్యానించండి.

ਮੰਝਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

ఓ' నా ప్రీయమైన ఆత్మమీరు మీ నుండి దూరంగా వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేదు, మీరు మీ హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహించవచ్చు

ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥

అవును, మీరు ఎల్లప్పుడూ మీ చేతన మనసును నిజమైన విశ్వాసంతో అతనిపై కేంద్రీకరించడం దాదాపు మీ హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహిస్తారు.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

గురువుకు సేవ చేయడం (తన బోధనలను అనుసరించి) గొప్ప శాంతిని తెస్తుంది, కానీ దేవుడు అలా చేయడానికి ప్రేరేపించే దానిని అతను మాత్రమే వ్యవహరిస్తాడు.

ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ਨਾਮੋ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

అతను నామానితన హృదయంలో పాతుకుంటాడు మరియు నామం మాత్రమే లోపల మొలకెత్తుతుంది మరియు అతను నామానితన మనసుల్లో శాశ్వతంగా పొందుపరుచుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥

ఓ నానక్, నిత్యదేవుని పేరు దాదాపు అతను ఇకకథ మరియు ఇకపై గౌరవించబడతాడు. తనకు ముందుగా నిర్ణయించిన దానిని అందుకుంటాడు.॥1॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ఓ నా ఆత్మమీరు దేవుని నామ అమృతానిచేతన మనసుల్లో రుచి చూస్తే అది చాలా మధురమైనదనిగా మీరు గ్రహిస్తారు.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਯੇ ਜੀਉ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ਕਰਮੈਨ ਨਾਲੁਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਰੁਚਿ ਚੁਾਡੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰ ਸੁਪੰਚ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਟੁੰਡਿ.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਠੋ ਊਨੁਹਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪੁੰਤਿਨਿਚਿਠੁਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੁੰਡੁੰਡੁ.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕੁੰਗਾ ਧਾਨੁੰਚੋ ਵਕੁੰਤਿ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਆੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦੰ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਨਾਮੰ ਨੁੰਡਿ ਊਤੁਠੁਠੁਵੁਤੁੰਡਿ, ਭਤਰ ਸੁਪੰਚ ਅਭਿਰੁਚੁਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਨਾਮੰ ਧਾਠੁ ਮੁਗੁਸੁੰਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਧਾਠੁਨੋ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕੁਠੁਵੁਤੁੰਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਭੋਧਲ ਧਾਠੁ ਗੁਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਮੰਠੋ ਮਮੁਲੁਠੁਠੁਚੋਸੁਾਡੁ. ॥ 2॥

ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੇਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥

ਓ ਪੁੰਠੁਠੁਠੁ ਵਾਡਾ, ਮਾਯੁ ਵੇਨਕ ਪਰਿਗੋਠੁਡੰ ਭਾਧਾਕਰਮੁੰਡੁ, ਏਕਰੁ ਮਰੋਕਰਿ ਸੇਵਲੋ ਊਨੁਠੁਠੁਗਾ ਤਨ ਵਧੁਵੁਨੁ ਭੰਡਿਕਿ ਵਡਿਲਿ ਵਿਧੋਧੀ ਭੁਮੁਲਕੁ ਵੇਠੁਠੁਲਸਿ ਵਚਿਰੁਡਿ.

ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥

ਧੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਓ ਨਾ ਪੁੰਠੁਠੁਠੁ ਵਾਡਾ, ਏਵਰੁ ਆੰਤਿਨਿ ਪੁੰਡਲੋਰੁ ਏਂਡੁਕੰਚੋ ਮਰੁਠੁਠੁ ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ ਧੁਰਾਸਲੋ ਚਿਕੁਠੁੰਡਾਡੁ.

ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਮਾਯੁਚੋਠ (ਲੋਕਸੰਪਦ) ਆਕੁਰਿੰਚਭਡਿਨਵਾਡੁ ਸੰਧੋਹੋਸਠੁੰਗਾ ਕੋਲੋਠੁਠੁ; ਊ ਵਕੁੰਤਿ ਆੰਤਿਨਿ ਏਲਾ ਕਨੁਗੋਨਗਲਡੁ?

ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਵੇਨਕ ਪਰਿਗੋਠੁਡੰ ਮਰੋਕਰਿਕਿ ਸੇਵ ਚੋਯਡੰ ਵੰਡਿਡਿ ਚਾਲਾ ਭਾਧਾਕਰਮੁੰਡੁ; ਧਾਨਿਕਿ ਮਨਸਾਕੁੰਤਿਨਿ ਅਮਾਲੁਠੁਠੁ ਅਵਸਰੰ ਊਂਟੁੰਡੁ, ਧਾਨਿ ਵਲੁ ਏਕਰੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਠੁਠੁਲੋਠੁਠੁ.

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥

ਮਾਯ ਬੰਧਾਲ ਕਾਰਣਗਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਰੰਗਾ ਊਂਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਲੰਠਮ
ਮਾਨਸਿਕ ਹਿੰਸਕੁ ਗੁਰਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਵਾਕਯੁ ਪੈ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਸਰਿਚੈਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ
ਬਾਧ ਠੋਲਗਿਘੋਤੁੰਦਿ.॥ 3॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਯੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ ਮੁਰਖੁ ਮਰਿਯੁ
ਵੇਰਿਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਡੁ.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਵਾਡਾ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਨਿਯੁਧਾਠੀਠੰਗਾ ਗੁਠੀਵਾਡੀਗਾ ਚੈਸੁੰਦਿ,
ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਧਾਨਿਘੋਲਾ ਕਨੁਗੋਨਗਲਡੁ?

ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਸਤਠੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਓ ਸਠੀਠੰ ਗਲ ਵਠੀ, ਐਤਰੁਲ
ਕੰਠੈ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਬਾਗਾ ਪ੍ਰਦਰਿਘਾਡੁ ਕਾਬਠੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ
ਮਾਧੰ ਕਨੁਗੋਨਲੇਡਾ?

ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਪੈ ਤਮੁ ਚੈਤਨਾਠੀਠੰਦ੍ਰਿਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਨਯਭਕੁਲੁ
ਐਪਠੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੋਠੈਠਾਡੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਮੁਲਮੁਨੈਨ ਨਾਮੰ ਨਿਯਮੁਨੈਨ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਓ ਅਵਗਾਹਨਨੁ ਅੰਦਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 5॥7॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਠੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੀਨ ਊਕੈ ਨਿਠਦੇਵੁਡੁ:

ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥

ਓ ਨਾ ਕਰੁਣਾਮਯੁਦਾਇਨ, ਯਵਥਵਰੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਖੁਗੁਣਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਓਨਾਠੁ.

ਪਿਰ ਦੇਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਸ਼ਾਭਾਠੁਨੁ ਆਚੇਘਾਡੁ, ਠਪੁਘੁੰ ਵਧ ਓਂਡਦੁ; ਨਾ ਚੋਡੁ
ਪਨੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਨੇਨੁ ਮੀ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁ ਚੇਯੁਬਠਾਨੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਠਪਠੁਧੁਵੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁੰਡਿ, ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੁਨਿ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਠੁਧੁਯੁੰਡਿ ਨਿਵਸਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਰੰਡਿ. ॥ 2॥

ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਨਾ ਮੋਠੁੰ ਸਰੀਰਾਨਿਲੋਂਗਦੀਸੁਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਆਠੁਧੁਯੁੰ ਅਵਯੁਵਾਲਨਿਠੁਠੀਕੀ ਲੋਂਗਿਠਾਨੁ.

ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾ ਵਰੁਡੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਦੇਸ਼ਾਨਿਠਾਕੁ ਆਚੇਘੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੁਨਿ ਸੇਘੀਠੁਠੀਕੀ ਨੇਨੁ
ਨਾ ਠਲਨੁ (ਅਹੰ) ਸਮਰਿਠਾਨੁ.

ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਾਠਿਗਾ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਡਿ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪ੍ਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ, ਆਯੁਨ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਠੁਧੁਯੁੰ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਿਹਿੰਚੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਬਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਕੁੰਡੁੰਡਿ ਨਾ ਦੁਃਖੁਮੰਠਾ ਠੁਠੀਚਿਵੇਯੁਬਠਿੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਠੁਧੁਯੁੰ ਕੋਰਿਕ
ਨੋਰਵੇਰਿੰਡਿ.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥

ਆਠਪਠੁਧੁਯੁੰ ਯੋਕੁਠੁਨਿਠੁੰਡਿਠੁਠੁ ਠੁਠੀਚਿਵੇਯੁਬਠੁਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੋ
ਏਲੁਠੁਠੁ ਓਂਡੁੰਡਿ

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਵੇਠੁਕੁਠੁਨੁਠੁਰੁਡੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਨੇਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠਿਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਠੁੰਡੁੰਡਿ ਨਿੰਡਿ ਓਂਡੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠਿੰਡੁੰਡੁ
ਕੁਮਠਿਠੁਠੁ.

ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲੰਨੀ
ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੋਦਾਯਿ.

ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੋਵੁਠੀ, ਵਿਸ਼੍ਵਗੁਰੁਵੁਨਿ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ ਕਾਬਠੀ, ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਆਨੰਦ
ਗੀਤਾਲੁ ਪਾਡਤਾਰੁ

ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧੁ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥

ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁਲੰਦਰੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲ (ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ) ਯੋਕ੍ਸ਼ਾਨਿਯੁਨਵਾਠੁ ਨਿਰੁਲਿੰਚਬਠਾਯਿ.

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥

ਨਾਨ੍ ਸ੍ਰਾਫ ਡਿਵੈਨ ਮੇਲੋ ਡੀਲੁ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਆਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਾ
ਭਰ੍ਰ-ਦੋਵੁਨਿ ਸਨਿਖੀਤ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਯੁਨਾਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥

ਸ਼ਾਂਤਿਨਿਚੈ ਚੋਵੁਠੀ ਤਨ ਵਰੁਡੁਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਆਤ੍ਰਧੁਵੁ ਸਮਾਨੰਗਾ ਊੰਦਨਿ
ਨਾਨਕੰ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸਮਰਿਸ਼ਾਡੁ. ॥4॥1॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੁਘੋ ਗੋਪਠੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਿ.

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਆਰਾਧਨਾ ਗ੍ਰਹਾਲਲੋ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁਨ੍ਹਾਨ੍ਹੀਸੁਤੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਨਾਰੁ.

ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪਾਰ ਚੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਆਰਾਧਨਾ ਗ੍ਰਹਾਲਲੋ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਮੀ ਸੁਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਠੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤੁ ਹੋਵਹਿ ਤਗਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਪਰਿਸੁਠੁਠੁਲੁ ਏਕਠੁ ਸਮਾਵੇਸ਼ਮਵੁਠਾਰੋ ਅਕਠੁ ਵਾਰੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁਨ੍ਹਾਤੁਰਮੈ ਧਾਨ੍ਹਿੰਚੈ ਪੁਰਾਨੰਲੋ ਊੰਟਾਰੁ.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਗੁਰੂਵਾ, ਦਯੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰੁਣਨੁ ਪੁਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸੁਘੋਯੁਲੁ ਪਠੁ ਦਯੁਠੋ ਊੰਡੰਡੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮੀ ਦੁਘੋ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਠੁਠੁੰਦਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁ ਗੁਰੁੰਚੰਡੰ ਦਾਠੁ ਮਾਤੁਰਮੈ, ਓਦਾਰੁਘੁਰਿਯੁ ਸਾੰਤਿਨਿ ਆਸਾਠੁਸੁਰਨਿ ਪੁਰੁਠੁਸੁਰੁ. ||1||

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲੁ ਸੰਠੋਸ਼ਕਰਮੈਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਾਰੁਠਾਲੁ ਸੁਠੇਠੁਮੈਨਵਿ.

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥

ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ ਪੁਰੁਠੋਭੁਪੇਠੁਵਾਡਾ, ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਸਾਸ਼ਠੁਮੈਨਵਨਿ ਨਮੇਠੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁਨ੍ਹਾਤੁਰਮੈ; ਮਿਗਠਾਵਨ੍ਹੀਠਾਠੁਠੁਕਮੈ.

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮਿਮਲ੍ਹਿਅੰਦਰੁ ਨਮੁਣਾਰੁ ਏਂਦੁਕੰਟੇ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਤਨ ਸ਼ਕੀਨਿ
ਵਾਛੀ ਚੋਸਿਨ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਕਾਬਛੀ.

ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਓ' ਮੋਦਲੀ ਜੀਵੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਾਛੀਕੀ ਗੁਰੁਵਾ, ਗੁਰੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਵਾਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਬੰਧਿੰਚਨਿਵਠੁਡੀ.

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੋੁਤੰ ਚੋਟੁਲੋਂ ਪ੍ਰਵਹਿਸੁਨਠੁਦੁਨ, ਪ੍ਰਵਚੰਚੰ ਨੁਂਡੀ
ਨਿਪ੍ਰਛਿਸੁਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਲੋਂ ਊਂਟੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸ਼ਕੀਠੋਂ ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਮਠੁਠੁ ਈਸ਼ਾਰੁ.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਪ੍ਰਾਠਿਸ਼ਾਡੁ: ਦਯਚੋਸਿ ਮਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡੰਡੀ, ਭਕੁਲੰਦਰੁ ਮੀ
ਅਸ਼ਰਯੰ ਪੋਂਦਾਰੁ. ॥ 2॥

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥

ਓ' ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ ਪ੍ਰਲੋਂਭਪੇਠੈ, ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੰਘੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮੀ ਮਨਸੁਠੋਂ
ਅਰਾਠਿਸੁਂਦੀ.

ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥

ਓ' ਹ੍ਰਾਦਯੁ ਬੰਠੀ, ਚਿਵਰੀ ਕੁਠੰਲੋਂ ਕੂਡਾ ਮਰਠ ਭਯੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੇਮਗਾ ਠਾਠੰ
ਚੋਸੇ ਵਾਰਿਨਿ ਭਯਪੇਠੁਦੁ.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮਰਠਭਯੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੇਮਪੁਰਕੁੰਗਾ ਠਾਠੰਚੋਵਾਰਿਨਿ ਏਕ ਮਨਸੁਠੋਂ
ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥

ਮਨਸੁਠੋਂ, ਮਾਟਲਠੋਂ, ਚੇਤਲਠੋਂ ਮਿਮਲ੍ਹਿਅਰਾਠਿੰਚੋ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ
ਕੋਰੁਕੁਨਸੁਠਿਪ੍ਰਤਿਫਲਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਮਲ ਮੁਤ ਮੁੜਿ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਚਾਲਾ ਮੁਰੀਕੀਗਾ, ਵੇਰੀਗਾ, ਠੇਲਿਵਿਤਕੁਠਵਾਰੁ ਅਯਿਨ ਅ ਪਾਪੁਲੁ ਕੂਡਾ
ਮਿਮਲ੍ਹਿਸ਼ਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੁਨਸੁਠੁਠੁ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਿ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥

ఓ' సరోస్థత దేవుడా, నానక్ మీ రాజ్య అమరమైనదని విజ్ఞాపన చేస్తాడు.॥ 3॥

మోగన కృత్ సుఖల కలియా సన్ పరవారే ॥

ఓ దేవుడా, మీరు సద్గుణాలతో నిండి ఉన్నావు మరియు మొత్తం ప్రపంచం మీ కుటుంబమే.

మోగన పుత్త మీత బాణి కృతే సతి తారే ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మీ భక్తుల మొత్తం కుటుంబాలను ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా తీసుకువెళ్ళావు

తారీయా జగన్ లుగియా అభిమాన్ జిని దరసన్ పాఠియా ॥

గురువాకల్ దాత్తా తమ అహానిష్ఠారద్రోలి, మిమల్ని గ్రహించిన ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా మీరు ప్రయాణించారు.

జిని కృతే యేన్ కలియా తిన్ జమ్ నేకెన్ న ఆఠియా ॥

మరణదూత (భయం) మీ ప్రశంసలు పాడుకునే వారిని కూడా సంప్రదించడు.

బేఅన్త గున్ తేరే కఠే న జాగి సతిగుర పురఖ మరారే ॥

ఓ' నిజమైన ప్రాథమిక జీవుడా మరియు రాక్షసుల విధ్వంసకుడా, అనంతమైన మీ సద్గుణాలను వర్ణించలేము.

బిన్వన్త నానక టేక రాఖి జిత్ లుగి తారీయా సీసారే ॥౪॥౨॥

నేను మీ మద్దతును కోరాను, దీని కారణంగా నేను ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని దాటాను.॥ 4॥ 2॥

గొరీ మగలా ౫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు:

సలెక్ ॥

శ్లోకం:

పతిత అసీఖ పునీత కరి పునర పునర బలిహార ॥

అసంఖ్యమైన పాపులను పవిత్రం చేసే దేవునికి నన్నునానా శాశ్వతంగా అంకితం చేసుకుంటాను.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, అగిప్తంటి మందును కాలగ్ధల దేవుని నామమును ధాన్వించండి, అది గడ్డిని కాలగ్ధలదు. || 1||

ఉత్త ॥

కీర్తన:

ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਏ ॥

ఓ' నా మనసా, సృష్టికర్త మరియు విశిష్టయజమాని అయిన దేవుణ్ణి ధాన్వించండి.

ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦే ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਏ ॥

ఓ నా మనసా, విముక్తి కర్త మరియు రాక్షసులను నాశనం చేసే దేవుణ్ణి ధాన్వించడం దాత్రా, మరణం మరియు దుఃఖాల భయం నాశనం చేయబడుతుంది.

ਦੁਖਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥

అవును, బాధను తొలగించే, సాతిక్షుల మద్దతును అందించే, ధనయజమాని అయిన దేవుని నిషఙ్గమైన నామాన్ని మనం ప్రేమపూరకంగా ధాన్వించాలి.

ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥

దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోవడం దాత్రా, ఒక క్షణం కూడా, దుర్గుణాల మండుతున్న ప్రపంచ సముద్రం గుండా నమక ద్రోహ ప్రయాణాన్ని మనం చేయవచ్చు.

ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਏ ॥

ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో దేవుని నామాన్ని ధాన్వించండి, అది సంగతిని నాశనం చేసేది, మనసును శుద్ధి చేసేది.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਏ ॥੧॥

నానక్ ప్రార్థిస్తాడు, ఓ' దేవుడా, విశానికి గురువా, దయచేసి నేను మీ పేరును ధాన్విస్తూ ఉండగలనని కనికరాన్ని మూపించండి. || 1||

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ఓ' నా మనసా, దుఃఖాలను నిరూల్చించే మరియు భయాన్ని నాశనం చేసే సరోవర తీర్థ దేవుడిని ధాన్వించు.

ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥

భగవంతుడే సంపదలకు గురువు, అతను మనసును కరుణతో ప్రలోభపెట్టేవాడు మరియు సజ్జావ రీత్యాతన భక్తుల ప్రేమికుడు.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

భక్తి ఆరాధనను ఇష్టపడే పరిపూర్ణ దేవుని నామాన్ని మన హృదయంలో ప్రతిష్ఠిస్తే, అపుర్ణ మన మనసులోని అనిశ్చోరికలు నెరవేరతాయి.

ਤਮ ਅੰਧ ਕ੍ਰੁਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

మనం నామాన్ని మనసుల్లో ప్రతిష్ఠిస్తే, అపుర్ణ దేవుడు మాయ యొక్క చీకటి గొయ్యినుండి మనల్ని బయటకు తీస్తాడు.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥

దేవదూతలు, నిష్ఠాతులు, పరలోక గాయకులు, ఋషులు, భక్తులు అందరూ ఆయన లొకటేనన్ని ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥

నానక్ ఇలా ప్రార్థిస్తాడు: ఓ' నా సారణ్యమే సరోవరం దేవుడా, నేను మీ ప్రశంసలను పాడుతూ ఉండటానికి దయ చేసి నన్ను ఆశీర్వదించండి. || 2||

ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥

ఓ' నా మనసా, శక్తిని అంతా ఉపయోగించే సరోవరం అతీత దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥

దేవుడు కరుణామయుడు, సరశ్శక్తిమంతుడు మరియు ప్రతి ఒకటి జీవితానికి మద్దతుదారుడు.

ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

అనంతమైన, అర్థం కాని మరియు అర్థం చేసుకోలేని దేవుడే జీవితం, మనస్సు శరీరం మరియు ఆత్మయొక్క శాస్త్రను ఇచ్చేవాడు.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ ਦੇਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥

దేవుడు తన శరణాలయంలో ఉన్నవారందరినీ రక్షించగల సమర్థుడు, అతను అనిఘ్నఃఖాలను తొలగించేవాడు.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੇਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

అవును, దేవుని నామాన్ని స్మరించడం దాఢా అనిఘ్నగత్రలు, నొప్పులు, దుఃఖాలు తొలగిపోతాయి.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਠੁ: ਓ' ਮੋਉਤੁੰ ਸ਼ਕਤੀ ਗਲ ਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਾਪੈ ਮੀ ਦਯਨੁ ਚੂਪਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਰੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ 3॥

ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ, ਦਯਗਲ ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਠ੍ਰਠ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਬਿਸੰਠਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੀਕੀ ਠ੍ਰਿਰਮੈਨਵਾਡੁ, ਗੋਪਠ੍ਰੀ ਏਚੇਠ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਨੀ ਆਦਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਗਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਚੰਲੋਂ ਦਯਗਲ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨ ਪੇੰਪਕ ਦਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਪਠ੍ਰ ਕਰੁਠਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਠੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪੁਠੁ ਬਸੈ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਚੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਵਸਿੰਚੇਵਾਡੁ, ਬਾਠਾਕਰਮੈਨ ਮਰਠਨ, ਦੁਰਾਸ਼, ਠਾਵੋਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਠੰ ਵੰਠੀ ਵਾਠੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਯਨਕੁਨਠ੍ਰਯੰ ਅੰਠਠੀਨੀ ਅਦ੍ਰੋਸ਼ਠ੍ਰ ਚੇਸੁੰਡੀ.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏੰਠੋਂ ਸੰਠੋਂਪੰਗਾ ਊਂਡਡੰਠੋਂ ਆਯਨ ਸੇਵਚੇਸੇ (ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਏਕਠ੍ਰਗਾ ਊਂਡਡਾਨੀਕੀ) ਪ੍ਰਯਠ੍ਰਠ੍ਰ ਵਿਠਯਵੰਠਮੈ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਠਾਯੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਚੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥

ਸਾਠਿਠ੍ਰੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠ੍ਰੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਸਠ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲੰਨੀ ਨੋਰਵੇਰਾਯਨੀ ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠ੍ਰਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥

ਵਿਨੰਡੀ ਓ' ਨਾ ਸੇਠ੍ਰੀਠੁਲਾਰਾ, ਕਲਿਸੀ ਮਨ ਠ੍ਰੁਰੁ-ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੋਂਪਪੇਠ੍ਰਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਠ੍ਰਠ੍ਰ ਚੇਠ੍ਰਾੰ.

ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥

ఓ మిత్తులారా, సరక్షక్తిమంతుడైన దేవునితో ననుభవకం చేయగల సాధువులను నేను అనేఖిస్తున్నాను.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥

నానక్ ఇలా అనాఠు, ఓ తల్లి, శాంతికి ఆజిత్రుడైన దేవునితో ఐకత్త చేసేవారు చాలా అదృష్టవంతులు.

ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥

ఓ' నా సేఖితుడా, ఇప్పుఠు నేను నా ప్రియమైన భర్త-దేవునితో నివసిస్తాను మరియు నేను అతనితో పూర్తి సామరసత్తో ఉన్నాను.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥

వినండి, ఓ' నా సేఖితులారా, నేను ఇప్పుఠు నిద్రను కూడా ప్రేమిస్తున్నాను ఎందుకంటే నేను నా కలలో నా భర్త-దేవుణ్ణి కలుస్తాను.

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥

దేవుడు నా మనసును జ్ఞానోదయం కలిగించాడు మరియు నా హృదయం వికసించిన తామరవలె సంతోషంగా ఉంది, నా సందేహం తొలగిపోయింది మరియు నేను శాంతి మరియు సమతుల్యతను కనుగొన్నాను.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥

ఓ నానక్, నేను నా భర్త-దేవుణ్ణి కలిశాను, హృదయాల అంతర్గత జ్ఞానం అయినా వాడిని; నేను ఎపట్టికీ అతనితో ఐకత్తగా ఉన్నాను. || 4|| 4|| 2|| 5|| 11||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపవల్ల గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, బవన్ అఖ్రీ (సంస్కృత అక్షరమాల యొక్క 2 అక్షరాల ఆధారంగా),
ఐదవ గురువు:

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥

గురువు ఆధాత్మిక తల్లి, తండ్రి మరియు గురువు దేవుని ప్రతిరూపం.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥

గురువు మిత్రుడు, అజ్ఞానాన్ని శాసనం చేసేవాడు, గురువే బంధువు మరియు
నిజమైన సోదరుడు.

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥

గురువు దేవుని నామాన్ని పాపాదించే నిజమైన ప్రయోజకుడు. గురు మంత్రం
దుర్గుణాలకు వ్యతిరేకంగా ఎనర్జూ అసమర్థంగా మారదు.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥

శాంతి, సత్యము, జ్ఞానముల ప్రతిబింబమే గురువు. పౌరాణిక తత్వోత్తరాయి సర్వ
కంటే గురువు సర్వచాలా ఉన్నతమైనది.

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥

గురు బోధనలు పవిత్రమైన పుణ్యక్షేత్రం మరియు గురు బోధనల మకరందంలో
సాఫ్తం చేయడం, పవిత్రమైన తీర్థయాత్రా మందిరంలో సాఫ్తం చేయడం కంటే
చాలా ఉన్నతమైనది.

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥

దైవగురువు అనిపూర్వకాల పాపాలను సృష్టించేవాడు, మరియు వినాశకుడు;
దైవగురువు పాపాల రక్షకుడు.

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਪ੍ਰਾਧਮਿਕ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਨੁੰਡੀ, ਯੁਗਾਲ ਨੁੰਡੀ ਯੁਗਾਲ ਵਰਕੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਫਕਰੁ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਰੜੀੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਚੇਸਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਠੀ ਮਮੁਲ੍ਹਿਅੁਸ਼ੀਰਠੀੰਚੰਡੀ, ਅੰਦੁਕੇ
ਅਯੁਨੁਲੈਨ ਪਾਪੁਲਮੁਨੇਨ ਮਨੰ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਹਾਸਮੁਦ੍ਰੰਠੀ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰੰਠੀ ਠਾਦਵਚੁ.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁ ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰ, ਮਨੰ ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁਕੁ
ਨਮੁਸਠੀੰਚਾਲੀ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਅਠਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਵਿਸਠ੍ਰਲੀ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠਿੰਚਾਡੁ, ਅਠਨੁ
ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੇਯੰਗਲ ਸਮੁਰ੍ਠੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਫਕੇ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ੁਨੁਠੁ ; ਈਕੇਵਰੂ ਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਏਨਠੁ ਠੰਡਕੂਡਦੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥

ਓਵਠੀ, ਨੇਨੁ ਫਕੇ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁਵੁਕੀ ਨਿਯਮੁਨੇਨ ਗੁਰੂਵੁਕੁ ਨਿਵਾਲੁਲੁ
ਅਰਿਸੁਨੁ.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥

ਸੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰਠੀ ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਅਕਠ ਠਨਾਠੁ, ਈਪੁਠੁ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਕਠ ਠੰਟਾਡੁ.

ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥

ਸ਼ੁਨਥ ਲੇਨਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਛਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਝਾੰਤਿ
ਫ਼ਿਤਿਲੋ ਛਨਾਠੁ.

ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥

ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਪਾਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਤਨ ਸਠੁਤ ਪੁਸ਼ੰਸਲਨੁ
ਵਿੰਟਾਡੁ.

ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੇ ਸੁਠਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥

ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਤਨ ਤੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਅਤਨਿ ਤਲੀ.

ਆਪਹਿ ਸੁਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੁਲਾ ॥

ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਅਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਸਠੁੰਗਾ ਛੰਟਾਡੁ.

ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਟਕਾਨਿਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਪੁਠ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਸਠੁਯੁਲ ਪਠੁ ਕਰੁਠੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਕੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪੰਡਿ,

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲ ਧੁਠੀ ਵਲੇ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪਠੁ ਨਾ ਪੁਦਯੁੰਲੋ ਗੋਰਵੰ ਕਲਿਗਿ
ਛੰਡਵਚੁ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥

ਅਯਨ ਰੁਪੰ ਲੇਨਿਵਾਡੁ, ਤਨ ਸੁਠਿਲੋਨਿ ਵਿਵਿਠੁ ਰੁਪਾਲਲੋ ਕੂਡਾ, ਒ਕਡੁ
ਅਵਠੁਡੁ (ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ) ਮਰਿਯੁ ਦੁਠੁਮੈਨ
(ਮਾਯ ਲਕੁਣਾਲਲੋ) ਲਕੁਣਾਲਲੋ ਛਨਾਠੁ.

ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੁ ਏਕਵਚਨੰ ਮਰਿਯੁ ਝੰਕਾ ਅਨੰਤਮੈਨ ਏਕੈਕ ਵਠੁਗਾ
ਵਠਿੰਚੰਡਿ. ॥1॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, అలాంటి సాధువుల నుండి మనం దేవుని నామ సంపదను, ఆధ్యాత్మిక సభ్యత్వను పొందుతాం. || 1||

ਪਵੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਉ ॥

ససా (అక్షరం): దేవుడు సత్యము, అమరుడు మరియు శాశ్వతమైనవాడు.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੇਉ ॥

ఆ నిజమైన జీవం (శాశ్వత దేవుడు) నుండి ఎవరూ వేరుగా లేరు.

ਸੇਉ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే తన ఆశ్రయానిచ్చోరుకుంటాడు, అతనే సర్వుంగా ఆశీర్వదించాడు.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥

అలాంటి వక్త్రీ ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి ధానించేవాడు, ఆయన దేవుని పాటలను పాడాడు, వాటిని ఇతరులకు కూడా చదివిస్తాడు.

ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥

నిసందేహం లేదా భ్రమ ఈ వక్త్రీని బాధిస్తుంది,

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੁ ਕੇ ਜਾਪਤ ॥

ఎందుకంటే ఆయన దేవుని సప్తమైన వక్త్రీకరణను దృశ్యరంగా గమనించాడు.

ਸੇ ਸਾਧੁ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥

ఈ ఆధ్యాత్మిక ఫీతికి చేరుకున్నవక్త్రీ నిజమైన సాధువు.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥

ఓ నానక్, నేను ఎప్పటికీ అతనికి అంకితం అయి ఉంటాను. || 3||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥

మీరు లోకసంపదల కోసం ఎందుకు ఏడుస్తున్నారు? మాయతో ఈ భావోదేయ అనుబంధం అంతా అబద్ధమే.

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੁਰ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుని నామ సంపద లేని వారందరూ ధూళిగా తగ్గించబడుతున్నారు.
॥1॥

ਪਵੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਧਯਾ ਧੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁਆ ॥

ధ (అక్షరం): ఓ' దేవుడా, పవిత్రమైనది మీ సాధువుల వినయపూరక్ష సేవ.

ਧਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੁਆ ॥

ఈ సేవ కోసం ఎవరి మనసుల్లో వారు ఆరాటపడుతున్నారు.

ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥

వారు ప్రాపంచిక సంపదలను కోరుకోరు, మరియు వారు సత్కానిష్టోరుకోరు.

ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥

వారు ఎల్లప్పుడూ తమ ప్రేయమైన దేవుని ప్రేమ మరియు అతని సాధువు యొక్క వినయపూరక్ష సేవలో లోతుగా మునిగి ఉంటారు.

ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੁ ॥

లోకవ్యవహారాలు (మాయ బంధాలు) వాటిని ఎలా చిక్కుల్లో పడేయగలవు,

ਜੇ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥

దేవుడు తప్పకుండా వరైనా ఎక్కడికి వెళ్లగలరు?

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥

దేవుడు తన నామమును తన హృదయములో నాటాడు,

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥

ఓ నానక్, వారు పరిపూర్ణ సాధువులు, దేవుని యొక్కపతిరూపం. ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ॥

శ్లోకం:

ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਫਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥

ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਮਤ ਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ, ਮਤਪਰਮੈਨ ਚਰਠ੍ਹੀਕੀ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡਮ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੋਮੁੰਡੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਏਵਰੁਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਫਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਕੰਕਾ ਫਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥

ਗ (ਅਕੁਰਮੁ): ਕੇਵਲਮ ਨੋਟੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੀ ਝਾਨਾਨਿਠ੍ਰੀਭਿੰਚਦੁ.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥

ਸ਼ਾਸ੍ਰਾਲਲੋ ਵਿਵਰਿੰਚਿਨ ਵਿਵਿਧ ਆਚਾਰਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਕੂਡਾ ਐਦਿ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਫਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਉ ॥

ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਿ, ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯਲੋ ਦੇਵੁਡੁ ਦ੍ਰੁਠੰਗਾ
ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ.

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਠੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਉ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸੁਤਕਾਲਨੁ ਵਠ੍ਰਿੰਚਡਮ ਲੇਦਾ ਵਿਨਡਮ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿਠ੍ਰੀ ਕਲਯਿਕ ਜਰਗਦੁ.

ਫਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥

ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੀ ਝਾਨਿ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਝਕੁ ਦ੍ਰੁਠੰਗਾ ਕਟੁਬਡੀ
ਠੰਟਾਡੁ.

ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਦੁਃਖਮ, ਆਨੰਦਮ ਂਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਠੰਟਾਯਿ.

ਫਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਵਾਸੁਵਿਕਤ ਯੋਕੁਸ਼ਾਰਾਨਿਹੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਤਿਭਿੰਚਿੰਚੇ ਨਿਜਮੈਨ ਝਾਨਿ.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥

ਂ, ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ. ॥ 5॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਢੇਰ ॥

ਮਾਨਵੁਲੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮਾਨਵ ਪੁਣੁਕ ਯੋਕੁ ਛੁਧੈ ਸਾਫ਼ੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਗਾਲ ਵਲੇ ਈਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਵਲੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ ਸੁਜਿਮੈਨ ਛੁਧੈ ਸਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਯਲੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ, ਦਾਨਿ ਵਿਧਿ ਅੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁਗਾਨੇ ਨਿਰਠਿਯੰਚਬਡਿੰਦਿ.॥1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਧਾਫ਼ਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥

ਕਾਨੀ ਪੁਠੀਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ, ਅਤਨੁ ਆਕਰੁਣੀਯਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਠੋ
ਆਕਰੁਣਿਠੁਡੈਨਾਡੁ.

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥

ਤਲੀ ਗਰਠਲੋ, ਮਨੁਸ਼ੁਲੁ ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਵੇਲਾਡੁਤੁਨਠੈ ਵੁਠੀ
ਧਾਫ਼ਿੰਚਕੁੰਡਾਰੁ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪੁਠੁ ਰਹਤੇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠਠੋ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਈੰਡਾਰੁ.

ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੇ ਛੇਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥

ਕਾਨੀ ਈਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲਿਠ ਵਾਟੀਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਰੁ.

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁੰਡਿ ਗੋਪਠਿ ਈਚੈ ਘੁਠੀਨਿ ਮਰਚਿਠੋਤਾਰੁ.

ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼ਠੁ ਗੁਰੁਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕੁਪਨੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੋ ਆ ਈਕਠੋ,

ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥

ఓ నానక్, మిమల్ని మర్చిపోడు, ఇకళ్ల లేదా ఇకపై. ॥ 6॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥

దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారము ఒక వక్తి ఈ లోకములోనికి వచ్చి అతని ఆజ్ఞ ప్రకారము నశిస్తాడు. అతని ఆదేశం నుండి ఎవరికీ మినహాయింపు ఉండదు.

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, ఈ జనన మరణ చక్రం దేవుని హృదయంలో నివసించే వారికి మాత్రమే ముగిసిపోతుంది. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਏਉ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗੁਭ ਵਾਸੇ ॥

ఈ జీవులు గతంలో అనేక గరాభలో నివసించాయి.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥

మధురమైన లోక ప్రేమలతో ప్రలోభపెట్టబడిన వారు పునర్జన్మలో చికుక్కునారు.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥

ఈ మాయ తన మూడు విధానాల దాత్రా వాటిని నియంత్రితంలో ఉంచింది.

ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥

మాయ ప్రతి హృదయానిహూని ఆకర్షణ దాత్రా అధిగమించింది.

ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ఓ సేఖ్షితుడా, నాకు కొంత పరిషాధాన్ని పూపించు

ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥

దీని దాత్రా నేను మాయ యొక్క ఈ నమళ్ల ద్రోహ సముద్రానిహూటగలను.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

దేవుడు పరిశుద్ధ సంఘంతో ఐక్యంగా ఉండేవారికి ఆయన కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥

ఓ నానక్, మాయ (ప్రపంచ అనుబంధం) కూడా ఆ వక్త్రీ దగ్గరకు రాదు. || 7||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥

ప్రతి ఒకథిలో నివసిస్తూ, దేవుడే సత్తుంగా అన్నిమంచి, చెడు పనులను చేస్తున్నాడు.

ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, సీత్యు అహంకారంలో నిమగ్నమై, జంతువు లాంటి మనిషి తాను ఈ పనులు చేశానని అనుకుంటాడు మరియు దేవుని సంకల్ప లోకుండా ఏమీ చేయలేమని గ్రహించడు. | 1|

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥

దేవుడే సత్తుంగా మనుషులను మంచి మరియు చెడు పనులు చేసేలా చేస్తాడు.

ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ఆయనే సత్తుంగా దుర్గుణాల నుండి, సద్గుణాల విస్తృతిని వాళ్ళింపచేస్తాడు.

ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥

ఈ జీవితంలో, దేవుడు తమకు జతచేసిన పనిలో ప్రజలు నిమగ్నమై ఉన్నారు.

ਸੇ ਸੇ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥

దేవుడే సత్తుంగా ఇచ్చేద్దానివారు అందుకుంటారు.

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥

దేవుని సద్గుణాల పరిమితులు ఎవరికీ తెలియదు.

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥

అతను ఏమి చేసినా, అది జరుగుతుంది.

ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

ఒక సృష్టికర్త నుండి, విశ్వ యొక్కమొత్తం విస్తీర్ణము ఉదభించింది.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥

ఓ నానక్, మానవులను సరైన మార్గంలోకి తీసుకువచ్చేద్ది ఆయన. ॥8॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥

ప్రజలు ఇంద్రియ సుఖాలలో మునిగి ఉంటారు; కానీ మాయ యొక్క అల్లరి (ప్రాపంచిక ఆనందాలు) పువ్వు యొక్క రంగు వంటిది, ఇది చాలా తర్జునగా మసకబారుతుంది.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుని ఆశ్రయాని పోందండి, తదాత్మా మీ సార్థం మరియు సీత్యం అహంకారం అదృశ్యం అవుతాయి. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਤਪਸ਼ੀਰੁ ਏ ਸੰਬੰਧੰ ਕਲੀਗਿ ਊਂਚੈ ਅਦਿ ਮਾਯਠੋ
ਮਿਮੁਲ੍ਖਿਮੁਰਿੰਤ ਬੰਧਾਲਲੋ ਊਂਚੁਤੁੰਦਿ.

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੁ ਨ ਛੁਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਉ ਕਮਾਹਿ ॥

ਵਿਸ਼ਾਨ੍ਠੰ ਲੇਨਿ ਮੂਰ੍ਖੁਲੁ ਵਾਠੀਨਿ ਏਨਠ੍ਠੁ ਵੀਡੁਦਲ ਚੇਯਲੇਨਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਨ੍ਠਾਰੁ.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੇ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਲੋ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚਡੰ, ਅਚਾਰਾਲਨੁ ਵਿੰਟੁ ਆਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਠਿਅੰਤੰਗਾ
ਭਰਿੰਚਲੇਨਿ ਭਾਰਾਨ੍ਠਿਲੀਗਿਵੁੰਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਉ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥

ਨਾਮ ਪੁੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਕਠੋਠੇ ਊ ਆਚਾਰਾਲੁ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਮਾਰਠਾਲੁ

ਬਾਏ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥

ਮਾਲੁ ਯੋਕ੍ਠੀਪੀ ਰੁਚਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨਠ੍ਠਾਰਿਨਿ ਮਰੰਠੰ ਯੋਕ੍ਠਾਡੁ
ਬੰਠਿੰਸੁੰਦਿ.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੁ ਸੰਗ ॥

ਸੰਦੇਹਾਨੀਕੀ ਮੋਸਠੋਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਠਮਠੋਨੇ ਊਨਾਠ੍ਠੁਨਿ ਵਾਰੀਕੀ
ਅਠੰ ਕਾਡੁ.

ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੁਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥

ਮਨ ਡੁਸ਼ਠ੍ਠੁਨੁ ਪਰਿਗੰਠਨਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁੰਚੈ ਮੇਮੁ ਵਿਮੁਕ੍ਠੀ ਚੇਯਲੇਮੁ. ਮੇਮੁ
ਸੁਭ੍ਰੰਗਾ ਕਡਗਲੇਨਿ ਬੁਰਦ ਗੋਡ ਵੰਠੀ ਵਾਞਠੁ.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਸਠ੍ਠੁੰਗਾ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨੇ ਵਠ੍ਠੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਡਾਠ੍ਠਾ
ਅਠਨਿ ਠੇਲੀਵਿਠੇਠਲੁ ਨਿਸ਼ਠ੍ਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਲੁ.॥ 9॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖੁਮੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਿਨ ਵਝੀ, ਆਯੁਨ ਲੋਕ ਸੰਬੰਧਾਲੁ
ਤੋਗਿੰਚਬਡਤਾਯੁ.

ਜੇ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੰਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਚਾਲਾ ਲੋਤੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਅਦਿ
ਏਪਠੀਕੀ ਮੁਸਕਬਾਰਦੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਰਾਰਾ ਰੰਗੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥

ਰ (ਅਕੁਰੰ): ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੰਤੁ ਮੀ ਏ ਮੁਨਸੁਠੁ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡਿ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਦੋਪਦੋ ਮੀ ਨਾਲੁਕਠੋ ਊਚਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ.

ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਰੈ ਨ ਕੇਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਏਵਠੁ ਮਿਮੁਲੁਗੋਰਵੰਠੋ ਪੁਸੰਗਿੰਚਰੁ.

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਉ ॥

ਪੁਰਿ ਏਕਠੁ ਮੀਕੁ ਗੋਰਵੰ ਆਚਿਠੁਠੁਤੰ ਪਲੁਕੁਠਾਰੁ.

ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥

ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਵਚੁ.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ਪੁਠੁਕ, ਮੁਰਠੰ ਲੋਦਾ ਵਿਠੁਠੁਸੰ ਏਲਾੰਟੀਵਿ ਊਂਡਵੁ.

ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥

ਏਵਰਿ ਗਮੁਠੁ ਅਯੁਠੋ ਅਲਾ ਵੁਰਾਯੁਬਡਿ ਊਂਦੋ,

ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਝੀ ਮੁਠੁਠੁਮੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡੁਠੁ. ॥ 10॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠੁਕੰ:

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੁੜੇ ਅੰਧ ॥

ਅਠਾਠ, ਅਬਧੰ, ਚੋਡੂਲੂ, ਲੋਕਸੰਠੋਂ ਮੰਦਿੰਚਡੰ ਵੰਠੀ ਵਾਠੀਠੋਂ ਚਿਕੁਠੁਠੁਪੋਯੋ
ਅਧਾਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁਨੁਲੋਨ ਮੂਰਠੁਲੂ

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਾਯ ਬੰਧਾਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਠੁਨੁਠੁਠੁ ਕਾਰਾਠੁਠੁਠੁ ਨਿਮਗਠੁਠੁ ਓਨਾਠੁਠੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਥੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥

ਲ (ਅਕੁੱਰੰ): ਦੁਠੁ ਸੁਖਾਲਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥

ਅਠਨਿ ਬੁਧਿ ਅਹੰਕਾਰਮੁ ਚੇਠ ਮਾਯਚੇਠ ਅਦੁਪੁਲੋਂ ਓਂਟਾਡੁ.

ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥

ਮਾਯਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਠੁਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੌਂਠੁਠੁਠੁ ਪਡਿਪੋਠੁਠੁ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥

ਸੁਰਜਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਠੁ ਸੁਕਾਰੰ ਸੁਵਰੁਠੁਠੁ.

ਕੇਉ ਊਨ ਨ ਕੇਉ ਪੂਰਾ ॥

ਏਵਰੁ ਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਕਾਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਅਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਕਾਦੁ.

ਕੇਉ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੇਉ ਮੁਰਾ ॥

ਏਵਰੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁ ਕਾਦੁ, ਏਵਰੁ ਮੂਰਠੁਲੂ ਕਾਦੁ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਕਠੁ ਮਰੁਠੁਠੁ ਨਿਮਗਰੁ ਚੇਸਿਨਪਠੁਠੁਕੀ, ਅਕਠੁ ਵਾਰੁ ਪਨਿਲੋਂ
ਓਂਡਿਪੋਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਮਾਯ ਸੁਠਾਵਾਨਿਕੀ ਅਠੁਠੁਠੁ. ॥ 11॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠੁਕੰ:

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੋਵੁਡਾ, ਲੋਕ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਵਾਡਾ, ਵਿਸ਼ਠਕੁਡਾ ਚਾਲਾ ਲੋਚਨਿਵਾਡਾ,
ਲੋਚਨਿਵਾਡਾ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿਵਾਡਾ.

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਲਾਗਾ ਇਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅੰਦੋਲਨਲੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਉ ॥

ਲ (ਅਕੁਰੰ): ਓਯਨਕੁ ਸਮਾਨਮੁਨਿ ਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਰੋਉ ॥

ਓਯਨੇ ਲਾਠੀ ਵਾਡੁ ਓਕਠੇ; ਓਯਨ ਲਾਠੀ ਵਾਰੁ ਇਕੋਵਰੁ ਓਠਰੁ.

ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਰੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥

ਨਿਠਮੁਨਿਵਾਡੁ ਏਲਪੁਠੁ ਓਨਾਠੁ, ਇਪੁਠੁ ਓਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਪਠੀਕੀ ਓਨੀਕੀਲੋ
ਓਠਾਡੁ.

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਓਨੀਕੀ ਓਕੁਠਮਿਠਿਠਿ ਏਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੁਰ ਸਮਾਨੇ ॥

ਅਤਨੁ ਚੀਮਲਾ, ਏਨੁਗੁਲਾ ਅਠਿਪੇਠੁ ਜੰਠੁਵੁਲਲੋ, ਚਿਨਠੀਠਕੰਲੋ ਅਨਿਠੁਠੁ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁ ਓਨਾਠੁ.

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਉ ਜਾਨੇ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੀ ਸੁਠੀਲੋ ਅਨਿਠਕੁਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ ਅਤਨੁ
ਠੇਲੁਸੁ.

ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥

ਓਯਨ ਠਨ ਨਾਮਮਕਰੰਦਾਨਿਠਵਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਾਡੁ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਭਕੁਡੁ ਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁਠਾਡੁ.

॥12॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆನಂದಾನಿ ಅನುಭವించಿನ ವಾರು ದೆವುನಿ ಪ್ರੇಮನು ಸಹಜಂಗಾ
ಆಸಾਠੀਸ್ਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಭಕ್ತುಲು ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲು ಮರಿಯು ಈ ಪ್ರಪಂಚంలోకి ವಾರಿ ರಾಕ
ಆಮೊದಿಂಚಬಡಿನದಿ. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌਰੀ:

ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੁ ਕੇ ਗਨੀਐ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂਚంలోకి ಆ ਵੱਡੀ ರಾಕ ಫಲಪ್ರದಂಗಾ ಲੋಕಿಶ್ಚಿಬಡುತುಂದಿ,

ਜਾਸು ರਸਨ ਹਰਿ ಹਰਿ ಜಸು ਭਨੀਐ ॥

ಎವರಿ ನಾಲುಕ ಎಲ್ಲಪುಥ್ಹಾ ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿನಿ ಪಾಡುತುಂದೆ.

ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥

ವಾರು ವಚಿಫರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘంలో ਚೆರುತಾರು;

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥

ಮರಿಯು ವಾರು ಎಲ್ಲಪುಥ್ಹಾ ಪ್ರੇಮతో ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಧಾಢಿಸ್ತಾರು.

ਆਵਤ ਸੇ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ರਾਤಾ ॥

ಈ ಲೋಕంలోకి ವಚಿಫ ತರಾಫ, ಆ ವੱਡಿ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುನಿ ನಾಮಂತೆ ನಿಂಡಿವುಂತಾಡು,

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬಿਧਾਤಾ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಯುಕ್ಯೂಪ ಮರಿಯು ದಯ ಎವರಿకి ಇವਭಾಡುತುಂದಿ.

ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥

ಆ ਵੱਡಿ ಒಕಫಾರಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಪುಡತಾಡು, ಮರಿಯು ತಿರಿಗಿ ಪುನರ್ಜನ್ಮತಿಸುಕೊಬಡಡು.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೆವುನಿ ಪ್ರೆಮಲೆ ಕಲಿಸಿಪೊಯಿನ ವੱਡಿ. || 13||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਖਾਨੰਦਮੁ ਤੋ ਨਿੰਦਿ ਛਾਨ੍ਹਾਰਿਨਿ ਧਾਫ਼ੀਸੁ ਛਾਨ੍ਹੈ, ਦਫ਼ਦਫ਼ੈਮੁ
ਤੋਲਗਿਓਇੰਦਿ,

ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥

ਬਾਧ, ਕਛੁ, ਲੋਕਵਾਂਛਲ ਅਗਿਓਇੰਦਿ. ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਪੈਰੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਇੰਦਿ.

॥ 1॥

ਪਉੜੀ

ਪੌਰੀ:

ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਉ ॥

ਯਾਯਾ-ਅਕੁਰੰ: ਦਠੁਦਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀਮੁਰਿਯੁ ਦੁਘੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਨੁ ਕਾਲਿਠ੍ਰੇਯੰਡੀ.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੇਉ ॥

ਵੀਠਿਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੀਰੁ ਸਹਾਯਮੈਨ ਸਾੰਤਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥

ਵੇਲੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋਪੋਂਦੰਡੀ;

ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥

ਏਵਰਿ ਸਹਾਯਮੁਚੈਂਤ ਮੀਰੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਲੋਕ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਦਾਟੁਠਾਰੁ.

ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੇਉ ॥

ਅਠਨੁ ਮਲੀਘੁਠੁਠੁ,

ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੇਉ ॥

ਅਯਨ ਠਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਸ੍ਰਠੀਘਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁਠੁ.

ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਠੁਠੁ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਏਕਰੁ ਝੀਵਿਠ ਅਠਨੁ ਕੋਲੋਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੋਵੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਠੋ ਅਠਨੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਠੁ.॥14॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠੁਕੰ:

ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਉਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥

ਦੋਵੁਠੁ, ਝਕਠ੍ਰਾ, ਮੁਰਿਯੁ ਸ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਸੇਘੀਠੁਠੁਠੁ, ਏਕ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸ੍ਰਾਠੁਠੁ,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥

పరిపూర్ణగురువు తన బోధనలను బోధిస్తాడు. ఓ' నానక్, మనం ఎల్లప్పుడూ అతనిని ధాన్యించాలి. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਠੀ:

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੇ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥

చివరికి సహాయపడే దేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ ధాన్యించండి.

ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ఈ మాయ కొనిహోజులు మాత్రమే ఉంటుంది మరియు ప్రతి ఒక్కరూ దానిని విడిచిపెట్టి ప్రపంచం నుండి బయలుదేరుతారు.

ਕਾ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥

తల్లిదండ్రులు లేదా పిల్లల సాంగతాన్నివరూ శాశ్వతంగా ఉంచుకోరు.

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥

మరణానంతరం ఎవరూ తమ జీవిత భాగసాన్నిని లేదా వస్తువులను తమతో తీసుకెళ్లలేరు.

ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥

నశింపని ఆ సంపదను సమకూరుతుని,

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥

తదాత్థా మీరు గౌరవప్రదంగా మీ నిజమైన నివాసానికి వెళ్ళుచు

ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥

ఈ జీవితంలో పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడుకునేవారు.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥

ఓ' నానక్, వారు మళ్ళీమళ్ళీజనియించాలిని అవసరం లేదు. ॥ 15॥

ਸਲੋਕੁ ॥:

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥

ਅਤਭੁੱਤ ਗੌਰਵਨੀਯਮੁਨੇ ਕੁਟੁੰਬੰਡਲੋਂ ਜਨਿਭੂਚਿਨ ਅਤਭੁੱਤ ਮੰਚਿ ਵਖ਼ੁਲੁ ਕੂਡਾ,
ਤੋਲਿਵੈਨਵਾਰੁ, ਮੰਚਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਧਨਵੰਤੁਲੁ ਕਾਵਚੁ

ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮ ਲੋਕਘੋਠੇ ਆਧਾਭ੍ਰਿਭੰਗਾ ਚਨਿਘੋਯਿਨਵਾਰੁ ਅਨਿ
ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਕੰਕਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਕਿਆਤਾ ॥

ਗ, ਛਕ ਅਕੁਰੰ: ਛਕਰੁ ਆਰੁ ਸਾਸ਼੍ਟਾਲ (ਲੋਘਨਾਲੁ) ਯੋਕੁਘੰਡਿਤੁਡੁ ਕਾਵਚੁ

ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਿਧ ਸਾਫ਼ ਵਾਯੁਮਾਲੁ ਅਧਯੁਨੰ ਚੋਯਵਚੁ

ਕਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਆਧਾਭ੍ਰਿਭੰਗੁ ਝਾਨਮੁ, ਧਾਫ਼ਮੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰਾਲ ਵਧ ਅਤਨੁ ਸਾਘੁ ਚੋਯਵਚੁ

ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥

ਵਕ੍ਰੀਗਤੰਗਾ ਆਹਾਰਾਨਿਘੰਡੁਤਾਰੁ, ਏਵਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਠਾਕਨਿਵਠੁ, ਮਰਿਯੁ
ਅਰਙੁਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੀਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਰੇਤਾ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਆਯਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਡੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਊਚਕਘੋਠੇ,

ਜੇ ਕਛੁ ਕੀਨੇ ਸੋਉ ਅਨੇਤਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਵਠਮੇ.

ਉਆ ਤੇ ਉਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥

ਅਤਨਿਕੰਠੇ ਊਨਠੁਮੁਨੇ ਅੰਠਰਾਨਿ ਪਰਿਯਾਨਿ ਪਰਿਗਣਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਡੋਂ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੋਂ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਗ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥

ప్రజలు తమకు ముందుగా నిర్ణయించిన విధిని బట్టి ప్రపంచ వాస్తవంగా తిరుగుతారు.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥

ఓ' నానక్, శాంతి, దుఃఖం, జనన మరణాల చక్రాల నుండి విముక్తి ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ప్రకారం పొందుతారు. || 1||

ਪਵੜੀ ॥

పాఠీ:

ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥

క ఒక అక్షరం: సృష్టికర్త సత్యంగా అనీజురిగేవాటికి కారణం.

ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥

ఆయన సూచించిన దాన్నివరూ చెరిపివేయలేరు.

ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੇਊ ਬਾਰਾ ॥

దేవుడు దేనికి రెండవ విచారణ చేయవలసిన అవసరం లేదు.

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੁਲਨਹਾਰਾ ॥

సృష్టికర్త అసత్యం తప్పువేయనివాడు.

ਕਾਹੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥

కొంతమందికి, అతనే సత్యంగా నీతివంతమైన జీవన విధానాన్నిచూపిస్తాడు,

ਕਾਹੁ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥

కొంతమందికి ఆయనే వారి పాపాలకు పశ్చాత్తాపంకానికే అరణ్యంలో తిరుగుతూ ఉంటాడు.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥

అతనే సత్యంగా తన సత్య ప్రపంచ నాటకాన్నిమలు చేశాడు.

ਜੇ ਜੇ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥

ఓ' నానక్, ప్రజలు తమకు కేటాయించిన పాత్రను పోషిస్తారు. || 17||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਇਤਰੁਲਠੋ ਕਲੀਸੀ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਪੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁਪਦੁ ਏਪੁਠੁ ਠਕੁਠੁਗਾ ਊਂਡਦੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਭਕਤੁਲੁ ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਧਾਠੀਚੀ,
ਸੰਪਾਦਿੰਚੰਡੀ; ਵਾਰੀ ਸੰਭੁਠੁ ਨਿਠਾਰਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਖਖਾ ਖੁਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮੁਠ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥

ਭੁ: ਸ਼ਕੁੰਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਦੁਗਰਾ ਏਮੀ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਡਦੁ;

ਜੇ ਦੇਨਾ ਸੇ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥

ਪੁਰਜਲੁ ਠਾਮੁ ਕੋਰੁਕੁਨੁਠੋਟੀਕੀ ਵੇਲਠਚੁਠਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਕੀ ਇਵਠਾਨੀਕੀ ਪੁਰਠਾਠੀਕ
ਵੇਸਿੰਨ ਦਾਨੀਨੀ ਮਾਠੁਰੇ ਵਾਰੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਆਯੰਨ ਭਕੁਲੁਕੁ, ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁਪਦੇ ਭਰੁਠੋਠੈਠਾਨੀਕੀ ਠੰਨੰ.

ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਦੁਠਾਲ ਨਿਠੀ ਅਯੰਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁਠਾ ਸਹਾਨੰ, ਵਿਨਯੰ,
ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਸਮਾਨਠਾਠੀਠੀਕੀ ਊਂਨਾਠੁ.

ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਰੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਅਨੁਗੁਰੁਹਿੰਚੈਵਾਰੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਜੀਵਿਠ ਆਠਨੁ ਆਡਠਾਰੁ,
ਆਂਠਰੰਗ ਠਾਨੀਨੀ ਅਨੁਠਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਨੁੰਡੀ ਠਮੁ ਪੁਠਦਯੰਲੋ ਊਂਡੀਨਵਾਰੁ ਏਪਠੀਕੀ
ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਠੰਨਵੰਤੁਲੈਨਵਾਰੁ, ਸੰਠੋਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖੁ ਨ ਠਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਕੁਪਠੋ ਆਠੀਰਠੀੰਚਬਡੀਨਵਾਰੀਕੀ ਪਿੰਸ, ਬਾਠ, ਠਿਕੁਲੁ ਊਂਡਵੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥

దేవుడు ఎవరి వాళ్ళసంతోషిస్తాడో వారు జీవితం యొక్కపూర్తి లక్ష్యానిసాధిస్తారు. ||
18||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੋ ਅਨਿਲੋਕਭੂ ਵੇਯਵਚੁ ਘੁਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕਿ ਅੰਦਰੁ ਭਕਠ
ਨੁੰਡਿ ਨਿਪੁਠਿੰਚਾਲਨਿਚਟੰ ਮੀਰੇ ਚੂਡਵਚੁ

ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਪੁਠੁ ਆਲ ਵਲੇ ਦਾਨਿਕਿ ਨਿਵਾਰਠ; ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ
ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਨਸਿੰਚੇ ਵਸੁਵੁਲ ਕੋਰਿਕ ਤੀਸਿਵੇਯਬਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥

ਗਗ (ਏਕ ਅਕੁਰੰ): ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁ ਠਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠੁ
ਧਾਠਿੰਚੰਡਿ.

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਲਾਰਾ, ਠ ਸਰੀਰੰ ਏਂਤਕਾਲੰ ਠੰਟੁੰਦਨੇ ਖੁਤ੍ਰਿਠੰਗਾ ਠੇਲੀਦੁ,
ਅੰਦੁਵਲੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੰ ਠੇਯਡੰਲੋ ਏਕੁਕੁਠੰ ਕੂਡਾ ਆਲਸਠ ਠੇਯਵਡੁ.

ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੇਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥

ਬਾਲਠ, ਯਵਠੰ ਲੇਦਾ ਵੁਠ੍ਰਾਪਠੁ ਅਯਿਨਾ, ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਠੁਠਿਗਮਿੰਚਕੁੰਡਾ ਮਰਠਾਨਿ
ਏਦੀ ਆਪਲੇਦੁ.

ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੁਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥

ਮਰਠ ਸਮਯਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥

ਏਕ ਵਕੁਠੀ ਝਾਨਿ ਅਯਿਨਾ, ਧਾਠੀ ਅਯਿਨਾ, ਠੇਲਿਵੇਨ ਵਾਰੈਨਾ ਭਕਠ ਸਾਠੁਠੰਗਾ
ਠੰਡਲੇਰੁ.

ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥

ਮੂਰੁਠੁਲੇਨ ਮਾਨਵੁਲੁ ਆ ਵਿਸਯਾਲਨੇ ਅੰਟੀਪੇਠੁਕੋਨਿ ਠੰਟਾਰੁ, ਮਨੰ ਭਕਠ
ਨੁੰਡਿ ਪੋਯੇਟਪੁਠੁ ਵਾਟੀਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪ ਵਲਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਆ ਵਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਝੀਸੁਣਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਏਵਰਿ
ਵਿਧਿ ਅੰਤ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿੰਚਬਡਿ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਮ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਮੁਨਿ ਵਾਰਿ ਰਾਕ ਫਲਵੰਤਮਵੁਠੁੰਦਿ.
॥19॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਉ ਕੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਸ਼੍ਰਾਸੁਲਨੁ, ਵੇਦਸ਼ਾਸੁਲਨੁ ਸ਼ੋਧਿੰਚਾਨੁ; ਵੀਟੀਲੋ ਏਦੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਕਫ
ਏਵਰੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁਮੁਨਿਵਾਰੁ ਅਨਿ ਚੋਪਠੁ.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਯੁਗਾਲ ਪ੍ਰਾਰੰਭਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਨਾਠੁ, ਐਪੁਠੁ
ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਪਠੁਕੀ ਊਂਟਾਡੁ.॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥

ਘੁਘਾ (ਏਕ ਅਕੁਰੰ): ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਸ਼ਾਸੁਠੁਮੁਨਿ ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰਨਿ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ
ਦੀਨਿਨਿ ਗਠੀਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡਿ,

ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥

ਏਵਰੁ ਅਕਠੁ ਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਅਕਠੁ ਊਂਡਰੁ. ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਘੁਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਰਯੰ ਕੋਰਿਠੇਨੇ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥

ਓ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰਲੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੇਰਾਲਕੁ ਸਮੁਠੁਵੰਤਮੁਨਿ
ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਿਠੁੰ.

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥

ఆచారబద్ధమైన పద్ధతుల్లో ప్రయత్నాలు చేసిన తరువాత లెకభేనంత మంది చింతిస్తున్నారు,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥

భక్తి ఆరాధనలు లేకుండా వారు స్థిరతాన్ని పొందలేదా మానసిక శాంతిని ఎలా పొందగలరు?

ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నామం యొక్క అతుల్యత అదుల్యమైన మకరందాని పూర్తిగా ఆస్వాదించాడు,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥

గురువు బోధనలతో దేవుడు ఆశీరధించిన ఓ నానక్. || 20||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਕਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥

దేవుడు మనకు నిర్ణీత సంఖ్యలో రోజులు మరియు శాస్త్రాలను ఇచ్చాడు, ఇవి కొంచెం కూడా పెరగవు లేదా తగ్గవు.

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਉ ਗਵਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, భ్రమ, లోకఅనుబంధాలతో చికుళ్ళునవ్వారు, తమకు కేటాయించిన రోజుల కంటే ఎక్కువ కాలం జీవించాలని కోరుకునే వారు అజ్ఞాన మూర్ఖులు. ||1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਕੰਡਾ ਕ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥

గ: మరణ భయం దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టిన విశాస్త్రం లేని మూర్ఖులను పట్టుకుంటుంది.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥

వారు దేవుణ్ణి గ్రహించలేరు; అందువల్ల, వారు లెకభేననిజ్ఞాతులలో జనన మరణాల చక్రాన్ని భరిస్తూనే ఉంటారు.

ਕਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੁ ਕਉ ਆਏ ॥

వారు మాత్రమే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని మరలయు ధ్యానాన్ని కనుగొంటారు,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥

ਦੇవుడు తనకు తానుగా కృపను అనుగ్రహిస్తూ ఈ వరాన్ని ఆశీర్వదించాడు.

ਕਣਤੀ ਕਣੀ ਨਹੀ ਕੇਉ ਛੂਟੈ ॥

తాను చేసిన మంచి పనుల సంఖ్యకు లెకొకడం దాటా ఎవరూ విముక్తిని పొందలేరు.

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਛੂਟੈ ॥

మానవ శరీరం, మట్టి కుండలాగా, ఖచిత్రంగా పగిలిపోతుంది.

ਸੇ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥

ఆయన మాత్రమే ఆధ్యాత్మికంగా సజీవంగా ఉంటాడు, ఆయన జీవించేటప్పుడు దేవుణ్ణి ధ్యానిస్తూ ఉంటాడు.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥

ఓ' నానక్, అలాంటి వక్తి ప్రసిద్ధి చెందుతాడు మరియు దాగి ఉండడు. || 21||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬੰਦ ਉਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥

దేవుని నిపఖ్యమైన నామాని ధ్యానించే వక్తి, మాయ ప్రేమలో ఎండిపోయిన తన హృదయం ఇప్పుడు పునరుత్తేజం పొందినట్లుగా ఎంతో సంతోషంగా ఉంటాడు.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੁੰਬੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనల దాటా, దేవుడు సత్తుంగా ఆ హృదయంలో వక్షమవుతాడు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥

చాచా: గురువుకు లొంగిపోయి, ఆయన బోధనలను అనుసరించినపుడు.

ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥

ఆ రోజు మరియు ఆ సమయం చాలా ఆశీర్వదించబడినది.

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਵੀਨਯ ਸੇਵਕੁਡਨੈ ਊਟਾਨੀ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪੰਡੀ.

ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥

ਅਵਨੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਅਤਭੁਤ ਵੀਨਯਪੁਰਖੁ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ ਅਵੁਤਾਨੁ,

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ఓ' దేవుడా, ఓ' దేవుడా, దయచేసి మీ దయను ప్రసాదించు.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ఓ' నా మనసా, మీ మితిమీరిన తెలివితేటలను విడిచిపెట్టండి,

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥

మరియు సాధువుల మద్దతుపై ఆధారపడండి.

ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

ఒక నిసహాయుడైన వక్త్రీ (మట్టితోలుబొమ్మలాంటివాడు) కూడా అతుశ్శత్ర ఆధాశ్శ్రీశ్శ
హోదాను పొందగలడా,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥

గురువు గారి సహాయ, మద్దతుతో నానక్ ఇలా అనార్తు. || 23||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਜੇਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥

అణచివేతను, నిరంకుశతాన్వితచరిస్తున్నందుకు గరభడేవారి, నాశనం కాగల తమ
శరీరం వర్థంగా వృధా చేయబడుతోంది.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥

ఓ' నానక్, వారు వారి అహంకార మేధసుశ్శు కట్టుబడి ఉనార్తు; నామాన్ని
ధాశ్శించడం దాశ్శా మాశ్శ్రమే ఈ బంధాల నుండి విముక్తిని పొందుతారు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੁਆ ॥

జజ్జ, (ఒక అక్షరం): తాను గొప్పతనానిశ్శాధించానని ఎవరైనా అనుకుంటే,

ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਆ ॥

భ్రమల ఉచుణ్ణో చిలుకలా పట్టుబడ్డారు.

ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥

ఒక అహంకారి తాను సాధువుగా, ఆధాత్మిక్తంగా జ్ఞానిగా మారానని నమిస్తపుర్ణు,

आरौ ठाकुरि तिलु नही मानी ॥

ఈ లోకంలో ఈ విధమైన అహంకారానిద్దోవుడు గౌరవించడు.

ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥

ఈ అహంకారి తనను తాను బోధకునిగా భావించినపుర్ణు,

ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥

ఆయన కేవలం ఆధాత్మిక్త లాభం లేకుండా కేవలం లోకంలో తిరిగేవాడిలా ఉంటాడు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ఓ' నానక్, పవిత్ర సంఘంలో తన అహంనిరూఢింజేవాడు

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥

ఓ నానక్, ప్రభువును కలుస్తాడు. || 24||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥

ఓ' నా సేఖీతుడా ఉదయానోనిద్రలేచి, నామాన్నిపేమపూరక్త భక్తితో ధానించండి; అంతే కాదు, రాత్రి పగలు ఆయనను గుర్తుంచుకోండి.

ਕਾਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఏ ఆందోళన మిమల్నిఖాధించదు మరియు మీ దురదృష్టం అదృశ్యువుతుంది. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਝਝਾ ਝੁਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥

జాజా, (అక్షరం): మీ దుఃఖాలు తొలగిపోతాయి,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੇ ॥

మీరు ప్రభువు పేరుతో వ్యవహరించేటపుర్ణు.

ੜੁਰਤ ੜੁਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁਆ ॥

ఆందోళనల్లో చికుక్తుపోయిన విశాధరహిత మూర్ఖుడు ఆధాత్మికంగా మరణిస్తాడు,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥

ఎందుకంటే అతని హృదయం మాయ యొక్క ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది.

ੜਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁਆ ॥

ఓ' నా సోదరా, మీ మనసునుండి అన్ని దుష్టణాలు మరియు పాప ఆలోచనలు అదృశ్యమవుతాయి,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੁਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని సంతోషాభ్యంతో చేసిన పాటలను వినడం దాట్లా.

ੜਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਾਈ ॥

ఆ వక్త్రీ మనసు నామం, కోపం మరియు దుష్ట సభావం తో ప్రక్షాళన చేయబడుతుంది,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥

దేవుని కృప ఎవరిమీద ఉంటుందో అని నానక్ చెప్పారు. || 25||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ੲਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా, మీరు వివిధ రకాల లెకభేదాన్ని ప్రయత్నాలు చేయవచ్చుకానీ మీరు ఈ ప్రపంచంలో ఎప్పటికీ ఉండలేరు.

ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, మీరు ఎల్లప్పుడూ దేవుని గురించి ధానిస్తే మరియు అతని ప్రేమతో మిమల్ని మీరు నింపుకుంటే మీరు ఆధాత్మికంగా పునరుజ్జీవం పొందుతారు. ||1||

ਪਵੜੀ ॥

పాఠీ:

ੲੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੋਤ ॥

నాల్లజా, (అక్షరం): ఈ లోక ప్రేమ నశిస్తుందని దృఢంగా అర్థం చేసుకోండి.

ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੇవుਨੀ ਮੀਦ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਫ਼ੀਚੰਦੀ; ਏਵਰੁ ਏਵਰੀਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਪਰਚਲੇਰੁ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੇ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ, ਹ੍ਰਾਦਯੰ, ਨਾਲੁਕਪੈ ਨਿਵਸਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ
ਕੋਰੁਕੁਨਠੁ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕਰੁਣਗਲ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਧਾਫ਼ੀਚੰਦਾਨੀਕੀ ਅਤਨੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਵਕਾਸੰ
ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੂਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ
ਓਕਰੁ ਨਿਵਸਿਸਾਰੁ.

ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਅਨੋਫ਼ੀੰਚੀ ਸੋਧਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ
ਧਾਫ਼ੀਚੰਕੁੰਦਾ ਸਾੰਤੀ ਲੇਦਨੀ ਨਿਰੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵਾਰੀ ਨੁੰਦੀ ਮਰੰਨ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਤਿਰੋਗਮਿਸੁਡੁ.

ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤਮੈ ਊਂਟਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਕ੍ਰਿਤੰ ਨੁੰਦੀ ਚੇਸਿਨ ਨਾ ਪਾਪਾਲੁ
ਤੁਡੀਚਿਵੇਯਬਠਾਯੀ. ॥ 27॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਖੁਸੰਨ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਵਲੁ ਅਯਿਠੇ ਸੰਠੋਪਪਠਾਰੋ ਵਾਰੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹੀਗਪਿੰਚੰਦਾਨੀਕੀ
ਏਟੁਵੰਠੀ ਅਠੁੰਕੀਨੀ ਅਨੁਭਵਿੰਚਰੁ.

ਜੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਵਾਡੀਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੀਨਠੈ. ॥1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਠਠਾ ਮਠੁਆ ਠਾਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਧਾਧਾ (ਅਕੁਰੰ): ਆ ਵਖ਼ਤੂਲੁ ਏਵਰੀ ਭਾਵਾਲਨੁ ਕਛੁਪੇਠਰੁ,

ਜੇ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਅਨਿਯੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੁਏ ॥

ਮਾਯੁ ਨਿਮਿਤ੍ਰਮੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਈਤਰੁਲਠੋ ਘੁਰੁਠ ਪਠੇਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ
ਚਨਿਠੋਠਾਰੁ;

ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੁ ਹੁਏ ॥

ਵਾਰੁ ਨਿਯਮੈਨ ਠਾਨਿਨਿ ਏਨਠੁਆ ਅਨੁਭਵਿੰਚਲੇਰੁ.

ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠਠੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਪ੍ਰਠਾਨਠਠ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥

ਆਯਨ ਆਠੁਠਾਮੰ ਏਠੁਕੁਠਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੇ ਜਨੁ ਠਾਇਆ ॥

ਠਨ ਗੁਰੁਦੋਵੁਠੁਠੀ ਆਠੁਠਦਪਰਿਚੇ ਭਕੁਠੁਠੁ,

ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥

ਊ' ਨਾਨਕ, ਆ ਭਕੁਠੁਠੀ ਮਨਸੁਪ੍ਰਠਾਨੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 28॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠੁੰਕੰ:

ਠੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਠ ॥

ਊ' ਪੁਰੀ ਠਕੁਠਿਵੰਠਮੈਨ ਦੋਵੁਠਾ, ਸੰਪੁਰੁਠ ਵਿਨਯੰਠੋ ਨੋਨੁ ਮੀ ਮੁੰਦੁ ਪਦੇ ਪਦੇ
ਨਮਸਠੁਠੁਠੁ.

ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుడిని ప్రార్థించండి: దయచేసి మీ మద్దతును విస్తరించడం దాఢ్రా ననుష్ఠాగిసలాడకుండా కాపాడండి. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰీ:

ਡਡਾ ਡੋਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੋਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥

దాదా, ఒక అక్షరం: ఈ ప్రపంచం మీ శాశత్ర నివాసం కాదు. నిజంగా మీ శాశత్ర నివాసంగా ఉన్నా ప్రదేశానిర్పరించండి.

ਉਆ ਡੋਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥

గురువు గారి మాట గురించి ఆలోచించటం దాఢ్రా, ఆ నివాసం యొక్కకమశిక్షణ నియమావళిని మీకు మీరు పరిచయం చేసుకోండి.

ਇਆ ਡੋਰਾ ਕਉ ਸੁਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥

ఒకరు ప్రపంచ నివాసానికి సంలో చాలా కృషి చేస్తారు,

ਜਾ ਕਾ ਤਸੁ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥

దాని నుండి మరణానంతరం కొంచెం కూడా అతనితో కలిసి వెళుతు.

ਉਆ ਡੋਰਾ ਕੀ ਸੇ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥

నిజమైన శాశత్ర నివాసం యొక్కవిలువ ఆ ఒకటికి మాత్రమే తెలుస్తుంది,

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥

పరిపూర్ణదేవుని కృప ఎవరిమీద ఉంటుంది?

ਡੋਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరడం దాఢ్రా, ఆ నాశనం కాని నివాసానిష్ఠాందేవారు,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥

ఓ' నానక్, ఆ భక్తులు ప్రపంచ నివాసం కారణంగా ఎనఢ్రూ కదలరు. ॥ 29॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥

ਵਾਰੀ ਬਾਧਲੁ ਮੁਗਿਸਿਓਤਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਤਨਠੋ ਏਕੰ
ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ. ॥ 30॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਜਹ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਝਕਠੁ ਸਾਧੁਵਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਠੁ ਚੋਸਿ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ,

ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੁਤ ॥੧॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੈਨ ਨਾਠੁਆਧਿਪਤਿ ਮਰਠ ਦਯਾਠੁਨੁ ਆ ਪੁਦੋਸ਼ਾਨੀਕੀ ਏਨਠੁ ਵੇਲਠੁਠੁਨੀ
ਪੋਚਠੁੰਚਾਡੁ. ਮੀਰੁ ਏਪੁਠੁਠੁਨਾ ਅਕਠੁਕੀ ਵੇਲਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੈਨਾ ਨੋਨੈਨਾ ਝਿਕੁ ਨੁੰਡੀ
ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥

ਨ: ਆ ਝਕੁਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਸੀਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰਪੁ ਗੋਲਿਚੋ ਝੀਵਿਤ ਯੁਠੁੰਲੋ ਗੋਲੁਸ੍ਟਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੇ ਸੋਭਾ ਦੁ ਹੋਇ ॥

ਅਹਾੰ ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁਨੀਕੀ ਵਠੁਰੇਕੰਗਾ ਪੋਰਾਡੁਤੁਨਪੁਠੁ ਤਨ ਸੀਠੁ
ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿਠੁਆਠੁੰਚੰ ਚੋਸੇ ਵਠੁ ਪੁਠੁਠੁ ਯੋਠੁਡੁ ਅਵੁਠੁਡੁ.

ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁ ਗੁਰੁ ਝੋਠੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਤਨ ਅਹਾੰਨਿਰੁਲੀੰਚੀ, ਝੰਕਾ ਝੀਵਿੰਚੀ
ਠੁਨਪੁਠੁ ਪੁਪੰਚ ਪਰਠੁਠੁਲਕੁ ਕਟੁਬਡੀ ਠੁੰਡਨੀ ਵਠੁ,

ਮਠੁਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਰਤਣ ਵੇਸ ॥

ਯੋਠੁਡੀਲਾ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਝਯਿੰਚੀ ਝਗਵੰਤੁਠੁ ਗੁਰਿਪਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਣਾ ਕੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥

ਦੋਵੁਠੁ ਤਨ ਏਕੁਕ ਮਠੁਤੁਗਾ ਝਾਵਿੰਚੋ ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਵਰੁ ਤਨਦਿਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚੀ
ਵਠੁ.

ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੇ ਪੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਧਾਰ ॥

ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਠੁਠੁਸ੍ਟਾਡੁ.

ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

అతడు ఎంత వినయస్పృహ తేరినవాడో, తనను తాను అందరి ధూళిగా భావించుకొని; ఈ పనిని చేసే వాడు,

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥

దేవుని చిత్తానిక్షుద్ధం చేసుకుంటాడు. ఓ నానక్, తన ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ప్రకారం శాశ్వత శాంతిని పొందుతాడు. || 31||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪੁਠੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥

నేను నా శరీరాన్ని మనసును, సంపదను దేవుణ్ణి గ్రహించగల వారికి సమర్పిస్తాను.

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥

ఓ' నానక్, మన సందేహం మరియు భయం అస్తోలగించబడతాయి మరియు మరణ భయం కూడా దేవుణ్ణి గ్రహించే కొద్దీ పోతుంది. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥

తట్టా, ఒక అక్షరం: సారణ్యం దేవుని పట్ల ప్రేమను సీక్రంచండి, సద్గుణాల నిధి కాబట్టి.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥

మీరు మీ మనసు యొక్క కోరికల ఫలాలను పొందుతారు మరియు లోక ఆస్తుల కోసం మీ కోరిక నశిస్తుంది.

ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਅਯਿਠੇ ਨਿਵਸਿਸੁਦੰਦੋ, ਅਤਨਿ ਮਰਠਭਯੰ ਮੁਗੁਸੁਦਿ.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥

ਅਯਨ ਒ਕ ਅਤੁਠ੍ਰਠ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲੁ ਠ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਠਠੋ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਠੇਂਦੁਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰਠਠੋ ਠ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿਸੁਾਡੁ.

ਤਾਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥

ਸੰਪਦ, ਈਲੁ, ਯੁਵਠ ਲੇਦਾ ਅਠਿਕਾਰੰ ਠਿਵਰਿਕਿ ਮੀਠੋ ਕਲਿਸਿ ਠੰਠਾਯਿ.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥

ਪਰਿਸੁਠ੍ਰੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਠਿ ਠਾਠ੍ਰਿੰਠਿੰਠਿ, ਠਿਵਰਿਕਿ ਅਠਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮੀਕੁ ਠੰਪਯੋਗਕਰੰਗਾ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਤਾਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਰਿੰਰੁਾਠ੍ਰਿੰਠਿੰਠਿੰਠਿ, ਏ ਠੁ:ਖਮੁ ਮਨਲ੍ਰਿਠਾਠਿੰਠਿੰਠਿ.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਨ ਠਲ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਠੰਦ੍ਰਿਵਲੇ ਮਨਲ੍ਰਿਪੇਮਿਸੁਾਡੁ. ॥ 32॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥

ਪ੍ਰਠਲੁ ਅਨ੍ਰਿਕਾਲੁਗਾ ਕਠ੍ਰਪਡੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ ਕਾਨਿ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਸੰਠ੍ਰੁਪ੍ਰਿ ਕਾਲੇਡੁ.

ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੁਾਠ੍ਰੁਲੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਮਰਿੰਠ ਪ੍ਰਪੰਠ ਸੰਪਦਨੁ ਕੁਾਡਬੇਠ੍ਰਿ ਮਰਠਿਸੁਾਰੁ ਕਾਨਿ ਮਾਯ ਠਿਵਰਿਕਿ ਵਾਰਿਠੋ ਵੇਲ੍ਰੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੇਉ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥

ਧਾਧਾ, ఒక అక్షరం: ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ శాశ్వతంగా ఉండరు. మీరు మీ ప్రపంచ ఆస్తులను ఎందుకు విస్తరిస్తూ ఉంటారు?

ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥

మాయను వెంబడించేటపుడు మీరు అనేక మోసపూరితమైన మరియు ద్రోహంచేసే పనులకు పాలవుతారు.

ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥

ఓ' మూర్ఖుడా, మీరు ప్రపంచ సంపద కోసం కష్టపడి పనిచేస్తూ అలసిపోతారు.

ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥

కాని చివరికి ఈ లోకసంపద మీ ఆత్మకు ఏ మాత్రం ఉపయోగపడదు.

ਬਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥

గురు బోధనల దాత్రా భగవంతుణ్ణి ధాన్విస్తూ ఆధాత్మిక శాంతిని పొందండి.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥

ఎల్లపుడూ దేవుని పట్ల ప్రేమను సీక్వరించండి, ఇది మాత్రమే నిజమైన ప్రేమ!

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే కర్త, అనిష్టికీ కారణం, మరియు ప్రతిదీ మీ ఆధీనంలో ఉంటుంది.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥

ఓ నానక్, నిసహాయులైన వస్తులు వారికి కేటాయించిన పనిలో నిమగ్న అవుతారు.
|33|

ਸਲੋਕੁ ॥

श्लोकः

ਦਾਸਹੁ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

దేవుడు ప్రతిదాని ప్రదాత అని దేవుని భక్తులు గ్రహించారు.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుని మద్దతును బట్టి వారు ప్రతి శాస్త్రో ఆయనను ధాన్విస్తున్నారు. ||1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥

ਦਾਦਾ, ਓਕ ਅਕੁਰੰ: ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਡੁ, ਅੰਦਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਸ਼ਾਡੁ.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਅਤਨਿ ਲੋਕਫ਼ੇਨਨਿਸ਼ੁੰਪਦਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਯਿ, ਅਤਨੁ ਡਚੇਠੁਪੁਠੁ ਕੋਰਤ ਅਸਲੁ ਊਂਡਦੁ.

ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥

ਗੋਪਗ੍ਰਾ ਅਨਿਠੀਨੀ ਡਚੇਠਾਡੁ ਏਪਠੀਕੀ ਫ਼ਾਫ਼ਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮੂਰਠਮੈਨ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਿਠੁਯਾਰੁ?

ਦੇਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀਨੰਦੁਕੁ ਏਵਰੀਨੀ ਨਿੰਡਿੰਚਲੇਮੁ,

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਯਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਏਯੁਕੁਠੁਠੁਕੀਨਿ ਸੁਪਿੰਚਾਡੁ, ਡਦਿ ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੇਲਾ ਚੇਸੁਂਡਿ.

ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥

ਬਾਧ ਨੁੰਡੀ ਮਾਯਵਰਕੁ ਬਾਧ ਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਤ ਸਠੁੰਗਾ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ. ||34||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠੁੰਕੰ:

ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥

ਨਾ ਆਠੁਠੁਰੁਲਪੈ ਮੀ ਆਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਮਠੁਠੁਪੈ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਰਪਡੁਠੁਂਡਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਠਿ ਪਨਿ ਵਿਯਯਵੰਠੰਗਾ ਪੁਰੁਠੁਠੁਂਡਿ. ||

1||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥

ਧਧ, ਓਕ ਅਕੁਰੰ: ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਤਰੁਵਾਤ ਓਕਰੁ ਸੰਚਾਰਾਲੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਠੋ ਓਸ਼ੰਰਠਿੰਚਬਡਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਗਿਠੋਠਾਰੁ.

ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਧਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਓ' ਠੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ, ਓਯਨ ਮਨਸੁ ਸੁਠਿਵਞ੍ਞਾਨੰਠੋ, ਮਾਯ ਮੁਗਿਸਿਨ ਤਰਾਠ੍ਰ ਓਯਨ ਸੰਚਰੰਠੋ ਞ੍ਞਾਨੋਠਯੰ ਠੇੰਦੁਠੁੰਦਿ.

ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਉ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸੰਪਦ ਓਨਠ੍ਠਾਰੁ ਨਿਞੰਗਾ ਠਨਵੰਠੁਲੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਾਮ ਸੰਪਦਲਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਠੁਹਾਰਿਠ੍ਠਾਰੁ.

ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੇਠਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥

ਓਰੁਪੁਮਹਿਮ, ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਮੁ ਵਾਰਿਕੀ ਲਠਿਠ੍ਠਾਯੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥

ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪੁਾਰਿ ਏਕਾਗ੍ਰਠਠੋ ਵਿਨੇਵਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥

ਓ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏਵਰਿ ਹੁਠਠਯੰਲੋ ਠੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰਿਚਿਨਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਓਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਓਕਪੈ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁੰਦੁਕੁੰਠਾਰੁ. ॥ 35॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠਮ ਰੋਞੁਵਾਰੀ ਪਨੁਲ੍ਠੋ ਨਿਮਗਮੁ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿ ਪਰਿਪੁਾਰੁ ਗੁਰੁਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਠਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਠੀਵ੍ਰਮੁੰਨ ਬਾਠਲਕੁ ਗੁਰਵੁਠਾਰੁ ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥

ਨਨਾਯਕ ਅਕੁਰੰ: ਤੀਵਰਮੈਨ ਬਾਧਲ ਵਲ ਅਵਿ ਬਾਧਿੰਚਬਡਵੁ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥

ਨਾਮੰ ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਨਿ ਧਾਫ਼ਿੰਚਿਨ ਆ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ,

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥

ਵਿਸ਼ਵਾਰਿਤਮੈਨ ਲੋਕਸੰਪਦ ਯੋਕਛਿਕੁਭਲੋ ਨਾਸਨੰ ਕਾਵੁ.

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥

ਮਾਯੁ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਏਟੁਵੰਠੀ ਅਠੁੰਕਿਨਿ ਕਲਿਗਿੰਚਦੁ,

ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰਾਨਿਘੋਵਰਿਕੀ ਅਯਿਠੇ ਅੰਦਿੰਚਾਡੋ.

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥

సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుని నామము యొక్క అదుభతమైన మకరందంతో హృదయాలు నిండి ఉనవారు.

ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥

ఓ నానక్, వివిధ సంగీత వాయిద్యాల నుండి నిరంతర ఖగోళ శ్రావణ వారి లోపల కంపిస్తున్నట్లు వారు చాలా ఆనందిస్తారు. || 36||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥

లోక సంపదలను, వేష ధారణలను, అలాంటి ఇతర చెడులను ప్రసరించే వశ్చి గౌరవానిద్దేవుని ప్రతిరూపమైన గురువు కాపాడాడు.

ਨਾਨਕ ਸੋਉ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఎవరి సద్గుణాలకు, మహిమకు పరిమితి లేని దేవుణ్ణి మనం ధ్యానించాలి. || 1||

ਪਉੜੀ

పౌరీ:

ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ప (ఒక అక్షరం): దేవుడు ఏ అంచనాకు అయినా అతీతుడు; అతని పరిమితులను కనిపెట్టలేము.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

సారణ్యమదేవుడైన దేవుడు అర్థం చేసుకొనివాడు మరియు పాపుల యొక్క రక్షకుడు.

ਚੇਤ ਪੁਨੀਤ ਕੇਟ ਅਪਰਾਧੁ ॥

ఆ పాపుల్లో లక్షలాది మంది నిషభ్రష్టంగా మారతారు,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి అదుభతమైన నామానిఘాణిస్తాడు.

ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥

ਵੇਸ਼ਧਾਰਣ, ਮੋਸਮ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰ ਅਤਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਤੋਲਗਿੰਚਬਡਤਾਯਿ,

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਨਿ ਕਾਪਾਡਾਰੁ, ਓ'ਮਾ ਪ੍ਰਪੰਚਪੁ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡਾ.

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭ੍ਰਮੰਗਾ ਸਰੋਂਠਠ ਰਾਜਾ, ਅਤਨਿ ਤਲਪੁ ਰਾਜ ਪੰਦਿਰਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਉ ॥੩੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਰੋਵਰੁ ਅਤਨਿਤੋ ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ. ॥ 37॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਘ ਪ੍ਰੇਰਣਲਪੁ ਵਿਜਯੰ
ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਾਯ ਯੋਕਭੰਧਾਲੁ ਤੇਗਿਪੋਤਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ
ਸੰਪਦਲ ਵੇਨਕ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਠੁਵੁਤਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਸੁਯੋਕਠ੍ਰਿਰਤਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲ
ਵੇਨਕ ਸੰਚਾਰਮੁ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਫਠਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁ ਆਇਆ ॥

ਘ (ਅਕ੍ਰੰ): ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਵਿਧ ਯਾਤੁਲਲੋ ਅਨੇਕ ਜਨਨਾਲ ਗੁੰਡਾ
ਤਿਰਿਗਾਰੁ ਮਰਿਯੁ

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥

ਐਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਅਮੂਲਘੁਨੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਤੋ
ਅਠ੍ਰਿੰਚਬਡੁਡਾਰੁ.

ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥

ਮੀਰੁ ਓ ਅਵਕਾਸਾਨਿਘੁਠ੍ਰਿੰਚਬਡੁਡਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਸੈ, ਮੀ ਮਾਯ ਯੋਕੁਪਪਚ ਬਠਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਮੀਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਾਠੀਠ ਅਵਸਰੰ ਠੰਡਦੁ.

ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁ-ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਠਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਠਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ

ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥

ਠ ਨਿਸਠ੍ਰਾਯੁਠੈਨ ਨਾਨਕੁ ਨੁ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਠੋਯੰਡੀ. ॥ 38॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓ' ਸਰਠੁ ਵਾਠੀੰਚੋ ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਠਿਠੁਲ ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਠ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਨਨੁ ਵਿਨੰਡੀ.

ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਠੇਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਠਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਅਠਨਿਕੀ ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੇਵ ਏਠ ਸੰਪਠ ਅੰਠੈ ਅਠਿ ਅਠਨਿਕੀ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੋਕ ਅਨੰਠਾਲਨੁ ਠਸੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥

ਬ, (ਅਕੁਰੰ): ਨਿਜਮੈਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਠਿਠਾਨਿਠੁਠੰ ਠੋਸੁਕੁਨਠਾਰੁ.

ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਵੈਠੁਵੁਲੁ (ਠਕੁਲੁ) ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਆਠਾਠਿਠੁ ਸਠੁਠੁ ਯੋਕੁਮਠਾਨਿਠਾਠਿੰਚੋਵਾਰੁ.

ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਠੈਰਠੰਠੁਠੁ ਠਨ ਠੋਠੁ ਬੁਠਿਨਿ ਨਿਰੁਠੀੰਚੋ ਵਾਠੁ ਮਰਿਯੁ

ਤਾਹੁ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਘੋਕਿ ਰਾਵੁ.

ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥

ਓਕਰੁ ਤਨ ਸਠੁਠ ਅਹਾਮ ਮਰਿਯੁ ਸੀਠੁਠੁ ਅਹਾਮਕਾਰੰ ਯੋਕਘੋਲੁਸੁਲਠੋ
ਬੰਧਿੰਚਬਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥

ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ ਗੁਠੀਵਾਡੁ ਤਨ ਸਮਸਠੁਨਿਠੀਠੋ ਈਤਰੁਲਨੁ ਨਿੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥

ਕਾਨੀ ਊਠੇਲੀਵੈਨ ਮਾਟਲੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੀਵੈਨ ਊਪਾਯਾਲੁ ਅਨੀਘੁਮਾਠੁਰੰ
ਊਪਯੋਗਾਨੀਕੀ ਰਾਵੁ.

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅ ਵਠੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚੈ ਨੀਤਿਵੰਠਮੈਨ ਜੀਵਨਠੇਲੀਨੀ ਅਠੁਰੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਠਾਡੁ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 39॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁਠਮੈਨ ਭਠੀਠੋ, ਭਯਾਨੀਪਾਪਾਲਨੁ, ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਠਨੰ ਚੈਸੇ ਦੇਵੁਠੀ
ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭੁਮੇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਤਨ ਪੁਠਦਯੰਲੋਕੀ
ਵਸੁਡੁ, ਵਾਰੁ ਭੁਰਮਲੋ ਠੀਰਗਰੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਭਠਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥

ਭ, ਓਕ ਅਠੁਰੰ: ਮੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਦੋਹਾਲਨੀਘੁਰਿਯੁ ਭੁਠੰਠੀਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ

ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁਰੰ ਓਕ ਕਲ ਲਾੰਠੀਦੀ.

ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥

ਦੇਵਦੂਤలు, మానవులు, దేవుళ్ళుదేవతలు సందేహంలో మోసపోతారు.

ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥

యోగులు, నిష్ఠాతులు, దేవదూతలాంటి బ్రహ్మకూడా భ్రమలో తిరుగుతారు.

ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥

ఈ భ్రమలో పదేపదే తిరగడం చాలా మంది మానవులను నాశనం చేసింది.

ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥

ఈ నమశ్శ్రద్ధోహ సముద్రమైన మాయ నుండి ఈదడం చాలా కష్టం.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਮ ਤੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ఆ గురు అనుచరులు అన్నిమూఢనమశ్శాలను, భయాన్నిలోక అనుబంధాన్ని తొలగించారు.

ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥

ఓ నానక్, అతుశ్శ్రద్ధ ఆనందానిష్ఠాందారు. || 40||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥

అనేక విధాలుగా, మానవ మనస్సుమూయ కోసం ఊగిసలాడుతుంది మరియు దానిని అంటిపెట్టుకొని ఉంటుంది.

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, మీరు కేవలం లోక సంపద కోసం మాత్రమే భిక్షాటన చేయకుండా నిరోధించే వక్త్రీ మీ పేరు యొక్కపేమతో నిండి ఉనాక్షు అని నానక్ చెప్పారు. ||1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥

మ, ఒక అక్షరం: గ్రహించని బిచగ్గాడు ఎంత అజ్ఞాని

ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਮਨਮ ਅਡਗਕੁੰਡਾਨੇ, ਅਨਿਠੈਲੀਸੀ ਭਚੈਘਾਡੁ ਭਪਠੀਕੇ ਮਾਕੁ ਚਾਲਾ ਵਾਟੀਨੀ
ਅੰਦੀਸੁਨਾਠੁ.

ਜੇ ਦੀਨੋ ਸੇ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥

ਦੇਘੁ ਏਮਿ ਭਵਾਠੀ, ਅਤਨੁ ਫਕੇਸਾਰੀ ਅਨਿਠੈਲੀਸੀ ਭਚੈਘਾਡੁ.

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥

ਓ ਮੁਰਖੁ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਫਿਰਾਠੁ ਚੈਸਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅੰਤ ਬਿਗਰਗਾ
ਏਂਦੁਕੁ ਏਡੁਸਾਰੁ?

ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਏਂਦੈਨਾ ਅਡੀਗਿਨਪੁਠੁਲਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਮਮ ਕਾਕੁੰਡਾ ਭਤਰ ਵਸੁਵੁਲਨੁ
ਅਡੁਗੁਤਾਰੁ;

ਜਾ ਤੇ ਕੁਮਲ ਨ ਕਾਹੁ ਬੀਆ ॥

ਐ ਵਿਸਯਾਲ ਨੁੰਡੀ ਏਵਠੁ ਐਠਾਠੀਠੁ ਆੰਤੀਨੀ ਫੋਂਦਲੈਦੁ.

ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥

ਫਕਵੇਲ ਮੀਰੁ ਏਂਦੈਨਾ ਅਡਗਾਲੀ ਅੰਚੈ, ਨਾਮਮ ਕੋਸਮ ਮਾਠਮੈ ਅਡਗੰਡੀ,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥

ਦੀਨੀ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਮਾਯ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਤਾਰਨੀ ਨਾਨਕ ਚੈਘਾਠੁ. ॥41॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥

ਪਰਿਪూਰਠਮੈਨਦੀ ਬੁਧਿ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ
ਵਾਰਿ ਖਾਠ੍ਰਿ ਅਤਠ੍ਰੁਤ ਵਿਠਿਠਮੈਨਦੀ.

ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁਵੰਤੁਲੁ. ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮਮਾ ਜਾਹੁ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥

ਮ, ਏਕ ਅਕ੍ਰੁਰੰ: ਦੇਵੁਠੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਮ ਮਨਠੋਨੇ ਊਂਟਾਠੁ ਅਨੇ ਰਹਾਸਾਠ੍ਰਿਊਠ੍ਰੁ
ਚੇਸੁਕੁਨ੍ਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ,

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥

ਪਰਿਸੁਠ੍ਰੁ ਸੰਠੁਲੋ ਚੇਰਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਓ ਨਮਠ੍ਰੁੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ
ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਏਪ੍ਰਿਚੁਕੁਂਟਾਠੁ.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਨੋਪ੍ਰਿਠੋਂਡਿੰਟੀਨੀ ਏਕੇ ਵਿਠੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਠੁ.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥

ਠੀਵ੍ਰਮੈਨ ਬਾਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਾਲ ਨੁਂਡੀ ਅਤਨੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਠ੍ਰਾਠੁ.

ਤਾਹੁ ਸੰਗ ਤਾਹੁ ਨਿਰਲੋਪਾ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਲੋਲੋਪਲ, ਤਨ ਨੁਂਡੀ ਦੂਰੰਗਾ ਊਨ੍ਠੋਵੇਵੁਠ੍ਰਿ ਕਨੁਗੋਂਟਾਠੁ.

ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥

ਪਰਿਪੂਰ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੇਨ ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰੁਦਯੰ ਨੁਂਡੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿੰਚਠਾਨ੍ਰਿਊਠ੍ਰੁਯਨ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਠੁ.

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ఆ నమకృం యొక్క ఆనందాన్ని అనుభవించడం దాట్లా అతను శాంతిని పొందుతాడు

ਨਾਨਕ ਲਿਖਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥

ఓ నానక్, మాయ అతనిని ఏమాత్రం ప్రభావితం చేయదు. || 42||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੁਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥

వినండి, నా ప్రేయమైన సేఖ్షితులారా మరియు సహచరులారా, దేవుని పేరును ధాస్యించకుండా, ప్రపంచ బంధాల నుండి విముక్తి పొందరు.

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురువు ఆశ్రయం కోరుకునే వారి ప్రాపంచిక బంధాలు మాత్రమే తెగిపోనున్నాయి. || 1||

ਪਵੜੀ ॥

పాఠీ:

ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥

య, ఒక అక్షరం: ఒకరు అనేక విధాలుగా ప్రపంచ బంధాల నుండి విడుదల అవట్లానికి ప్రయత్నిస్తారు,

ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥

కానీ నామాన్ని ధాస్యించకుండా, ఒకరు విజయాన్ని సాధించలేరు.

ਯਾਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੇਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥

ప్రపంచ బంధాల నుండి సేథ్వును పొందే ప్రయత్నాలు

ਉਆਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥

ఆ ప్రయత్నాలు పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరుతున్నాయి.

ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਤੁ ਕੇਉ ॥

ప్రతి ఒకథూ ప్రపంచ బంధాల నుండి సేథ్వు యొక్క ఆలోచనలు వినోదాత్మకంగా ఉన్నట్లైతే,

ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਉ ॥

అయినా, దేవుణ్ణి సభించకుండా మాయ బంధాల నుండి విడుదల ఉండదు.

ਯਾਹੁ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥

ఓ' దేవుడా, ఓడలా, మీరు మాత్రమే ఈ ప్రపంచ సముద్రం గుండా మమల్ని తీసుకెళ్లగల సమర్థులు.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి మమల్ని పక్షించండి, దుష్టులమైన మమల్ని

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, ఎవరి మనసుల్లో, మాటలలో, పనులలో, మీరే ఆధాత్మిక జ్ఞానాన్ని నాటారు,

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥

వారి బుద్ధి జ్ఞానోదయం మరియు వారు ప్రపంచ బంధం నుండి విడుదల చేయబడతారు అని నానక్ చెప్పారు. || 43||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥

ఇతరులపై కోపం వద్దు; బదులుగా, మీ సత్త వక్రితాన్ని చూసుకోండి.

ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, మీరు ఈ ప్రపంచంలో వినయంగా జీవిస్తే, దేవుని కృప దాత్రా మీరు ఈ ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని దాటుతారు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੇਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥

ర (ఒక అక్షరమాల): గురువు ముందు మీ అహంని పదిలెయ్యండి, అతని ముందు ప్రపంచంలోని మిగిలిన వారందరూ ధూళివలె వినయంగా మారతారు, తదాత్రా గత జనని గురించి మీ ఖాతా యొక్క సమతుల్యత తుడిచిపెట్టుకుపోవచ్చు

ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥

ఓ సవోదరులారా, మీరు జీవిత యుద్ధంలో గెలిచి దేవుని నాణ్యు స్థానాల్లో గౌరవాన్నిపొందుతుంటారు.

ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

గురువు బోధనల దాట్రా మాత్రమే మీరు మీ మనసును దేవుని నామానికి అనుగుణంగా చేస్తారు.

ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

అనిర్దుర్గుణాలను నెమర్తిగా మరియు స్థిరంగా నిరూఢించబడతాయి,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥

పరిపూర్ణ గురువు చెప్పిన అనంత ఆధాత్మిక జ్ఞానాన్ని గురించి ఆలోచించటం దాట్రా.

ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

వారు దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటారు మరియు నామం యొక్క మకరందంతో ఉప్పొంగిపోతారు,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥

నామం అనే వరాన్ని గురువు ఆశీర్వదించాడు అని నానక్ చెప్పాడు. || 44||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥

సాధారణంగా, ఈ శరీరం దురాశ, అబద్ధం మరియు దుర్గుణాలతో బాధించబడుతుంది,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥

కానీ దేవుని నామపు అదుఱ్ఱమైన మకరందాన్ని పొంది గురు అనుచరుడు ప్రశాంతంగా జీవిస్తాడు అని నానక్ చెప్పాడు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੁ ॥

ల, ఒక అక్షరం: నామం యొక్క జైషధాన్ని వారు తీసుకుంటారు,

ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੁ ॥

ఆ వక్త్రీ యొక్క ఆధాత్మిక బాధలు మరియు దుఃఖాలు క్షణంలో అదృశ్యమవుతాయి.

నామ అఊఖ్యు జిహ రిచై గితావై ॥

దేవుని నామ మందు ఎవరి హృదయంలో ప్రియమైనదో,

తాహి రోగ్ సుపనై నగి యావై ॥

ఆ వక్త్రీ కలలో కూడా ఏ ఆధాత్మిక స్త్రీ లేదా దుర్గుణాలచే బాధించబడడు.

హరి అఊఖ్యు సభ ఘట రై బ్రాణి ॥

ఓ సహౌదరులారా, దేవుని నామము యొక్క ఈ ఔషధము అనిష్ఠాదయములలో నుండి ఉంటుంది,

గూర పురై బిన్ బియి న బనాణి ॥

కానీ పరిపూర్ణ గురువు బోధనలు లేకుండా, దానిని ఉపయోగించే మార్గం ఎవరికీ తెలియదు.

గూర పురై సజ్జమ కరి చియా ॥

పరిపూర్ణ గురువు దీనిని ఉపయోగించడానికి జాగ్రత్తలు రూపొందించారు.

నానక తతి డిరి దుఖ న థియా ॥ ౪౫ ॥

ఓ నానక్, దానిని ఉపయోగించి, జాగ్రత్తలకు కట్టుబడి ఉండే వాడు, మళ్ళీ దుఃఖానిభవించడు. || 45||

సలెక్ ॥

శ్లోకం:

వాసుదేవ సరబత్ మే ఊన న కతహు ఠాఱి ॥

దేవుడు ప్రతిచోటా తిరుగుతూ ఉన్నాడు. ఆయన ఉనికిలో లేని ప్రదేశం ఏమీ లేదు.

అంతరి బాహరి సీగి రై నానక క్కాఱి దురాఱి ॥ ౧ ॥

ఓ' నానక్, ఎల్లప్పుడూ మరియు ప్రతిచోటా దేవుడు మనతో ఉంటాడు. ఆయన నుండి ఏమి దాచిఉండగలదు? || 1||

పొరై ॥

పాఠీ:

ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੁ ॥

ਵ, ఒక అక్షరం: మనకు ఎవరితోనూ శత్రుత్వ ఉండకూడదు,

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੁ ॥

ఎందుకంటే దేవుడు ప్రతి హృదయంలో నుంచి ప్రవర్తిస్తాడు.

ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥

అవును, దేవుడు అనిజ్ఞులూ మరెవరినూ భూములలో వాటి చెంది ఉన్నాడు.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥

అయితే, గురువు కృప దాటా ఆయనను గ్రహించిన వాళ్ళి చాలా అరుదు.

ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥

శత్రుత్వ వారి మనసులు నుండి తుడిచివేయబడింది

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥

గురు అనుచరులు, దేవుని పాటలను వింటారు.

ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥

అనిష్ఠామాజిక వర్గాలు మరెవరినూ హోదా చిహ్న భావనకంటే వారు గొప్పగా ఉంటారు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥

ఓ' నానక్, దేవుని నామమును ధ్యానించే గురుఅనుచరులు ఈ మానసిక స్థితిని పొందుతుంటారు. || 46||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥

ਮూਰ੍ਹੁలు, అజ్ఞానులు తమ జీవితమంతా అబద్ధపు గర్భ మరియు అహంలో నిమగ్న అయి ఉన్నారు.

ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥

ఓ నానక్, అహంతో చేసిన వారి పనుల ఫలితంగా, వారు దాహంతో బాధపడుతున్నట్లు ఆధ్యాత్మికంగా మరణిస్తారు, ఒక వక్త్రీ నీరు లేకుండా మరణిస్తాడు ॥ 1॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ੜੜੜ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ॥

డ: అహం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే అంతర్గత సంఘర్షణలు పవిత్ర సాంగత్యంలో తొలగించబడతాయి

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੁ ॥

ప్రేమపూరక భక్తితో నామంపై ధాన్యం అన్నిమత పరమైన పనుల సారాంశం.

ਰੂੜੇ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥

అందమైన దేవుణ్ణి ఆహ్లాదం చేయడానికి ఎవరి హృదయంలోకి వస్తుంది,

ਉਆ ਕੀ ੜੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥

అహం వల్ల ఉత్పన్నమైన అతని సంఘర్షణ ఉనికిలో ఉండదు.

ੜੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥

మూర్ఖులు, విశాస్త్రరహితులైన వారు మాత్రమే కలహాలు మరియు అసూయలకు పాలవుతారు,

ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ఎవరి హృదయంలో సీఘ్ర అహంకారం మరియు చెడు నిండి ఉంటుంది.

ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥

గురుబోధలను అనుసరించడం దాట్రా తమ అహంకార వైరుధ్యాలను తుడిచిపెట్టిన వారు.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥

ఓ' నానక్, గురువు వారికి ఆధ్యాత్మిక ఆనందం గురించి క్షణంలో అవగాహన కలిస్తాడు. || 47||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥

ఓ నా మనసా, మీ తెలివైన వాదనలను విడిచిపెట్టి గురువు ఆశ్రయానిష్ఠాండండి.

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురు బోధనలు ఎవరి మనసుల్లో ఉంటాయో, ఆ వక్త్రీకి మంచి ముందుగా నిర్ణయించిన గమ్యం ఉందని భావిస్తాడు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥

స:ఓ' దేవుడా, ఇతర మార్గాలను ప్రయత్నించడంలో అలసిపోయిన తరువాత, మేము ఇప్పుడు నన్ను రక్షణకు అప్పగించాము

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕారే ॥

శాస్త్రాలు, సృతులు, వేదశాస్త్రాలు వంటి అనిష్ఠాస్త్రాలు ఈ విధంగా ప్రకటిస్తున్నాయి.

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥

మళ్ళీమళ్ళీజ్ఞాగ్రతగా పరిశీలించిన తరువాత నేను ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

దేవునిని ధ్యానించకుండా, అహం నుండి విముక్తి లభించదు.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੁਲਨਹਾਰੇ ॥

మేము ప్రతి శాస్త్రతో తప్పులు చేస్తాము.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు పూర్తి శక్తివంతమైన, అనంతమైన మరియు లెకభేనన్ని సద్గుణాలకు గురువు.

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥

ఓ' దయగల గురువా, మేము మీ ఆశ్రయం కోసం వచాము, దయచేసి మా గౌరవాన్ని కాపాడండి.

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥

ఓ' దేవుడా, మేము మీ పిల్లలు, అని నానక్ చెప్పాడు. || 48||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥

అహం తొలగిపోయినపుడు, శాంతి ప్రబలంగా ఉంటుంది మరియు మనస్సు శరీరం ఆరోగ్యంగా మారతాయి.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥

ఓ' నానక్, అపుడు ప్రశంసనీయుడైన దేవుడు ప్రతిచోటా కనిపిస్తాడు. || 1||

ਪਉੜੀ

పాఠీ:

ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੁ ॥

ఖ: నేను నిజంగా దేవుణ్ణి హృదయపూర్వకంగా ప్రశంసిస్తున్నాను,

ਜੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੁ ॥

వారు, ఒక్కక్షణంలో, సద్గుణరహిత హృదయాలను సద్గుణాలతో నింపుతారు.

ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥

ఒక వక్షి పూర్తి వినయంగా మారినపుడు,

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

అపుడు మాయ యొక్క ప్రభావాల నుండి విముక్తిని పొందిన దేవుణ్ణి ఎప్పటికీ ధ్యానిస్తాడు.

ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥

అప్పర్ణు అతనికి ఆనందము ప్రసాదించి గురుదేవులకు ఆయన ప్రీతికరుడు అవుతాడు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥

అటువంటి వాడు ఆ అపరిమితమైన సరోఫ్లత దేవుడు,

ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥

ఆయన మన లెకభేననిహ్లాపాలనిట్టినీ క్షణంలో క్షమిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥

ఓ' నానక్, గురు-దేవుడు ఎపట్టికీ దయగలవాడు. || 49||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ఓ మనసా విను, నేను మీకు సప్లమైన నిజం చెబుతున్నాను; సారఖౌమ దేవుని రక్షణకు మిమల్లిమ్మీరు లొంగదీసుకోండి.

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, మీ తెలివితేటలు మరియు వాదనలనిర్బటినీ వదిలెయ్యండి, దయగల దేవుడు మిమల్లిత్తనలో విలీనం చేసుకుంటాడు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥

స, ఒక అక్షరం: ఓ' నా అజ్ఞానుడా, మీ తెలివితేటలనిర్బటినీ విడిచిపెట్టు.

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥

దేవుడు తెలివైన ఉపాయాలు మరియు ఆజ్ఞలతో సంతోషించడు.

ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

మీరు వెయ్యిరకాల తెలివితేటలను అభ్యసించవచ్చు

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥

కానీ చివరికి మీతో పాటు ఎవరూ రారు.

ਸੇਉ ਸੇਉ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥

పగలు రాత్రి దేవుని నామమును ధాన్వీస్తూ ఉండండి,

రే జీఆ చలై తుహారే సాఖీ ॥

ఓ' నా మనసా, నామం మాత్రమే మీతో పాటు వస్తుంది.

साथ सेवा लावै जिह आपै ॥

గురువు బోధనలకు దేవుడే సత్యంగా కేటాయించే వక్తి.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥

ఓ నానక్, అతను ఎలాంటి బాధ లేదా దుఃఖంతో బాధపడడు. ॥ 50॥

सलोक ॥

శ్లోకం:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਫੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

దేవుడు తన నామానిష్ఠుడే పదే ఉచర్తించడం దాత్రా హృదయంలో ప్రతిష్ఠితమై వచిస్తప్పుడు ఆధాత్మిక ఆనందం లభిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుడు అనిష్ఠాదయాలను, అనిష్ఠదేశాలను మరియు అంతర స్థలాలలో ఉనాడు. ॥1॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥

దేవుడు ప్రతి ఒకరి హృదయంలో ప్రవేశిస్తున్నాడని నేను చూస్తున్నాను.

ਹੇਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥

దుఃఖాలను నాశనం చేసే దేవుడు ఎప్పటికీ అకష్టే ఉనాడని గురువు బోధనలు ఈ జ్ఞానానిష్ఠులడిస్తాయి.

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥

అహాన్నిరూపింపడం దాత్రా ఆనందం లభిస్తుంది; అహం లేని చోట దేవుడు సత్యంగా వస్తాడు.

ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਠਗਠਠ ਵਲੁ ਆਨਨ ਮਰਠਾਲ ਬਾਧ ਮੁਗੁਸੁਠਦੀ.

ਹਿਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦਠਠਗਲ ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਨ ਹ੍ਰਾਦਠਠਲੋ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਠ੍ਰਠਿਠਿਠਚਿਨ ਵਠ੍ਰੀ,

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

ਪਰਿਸੁਠਠ ਸਠਠਠਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਠੁ; ਦੈਵੁਠੁ ਅਠਨੀਕੀ ਕਨੀਕਰਾਨ੍ਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾਠੁ.

ਓਰੈ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਕੀਆ ॥

ఈ ప్రపంచంలో, ఎవరూ సత్తుంగా తనకి తానో ఏమీ సాధించలేరు

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੁਆ ॥੫੧॥

ఓ నానక్, ఏమి జరిగిందో అది దేవుని సంకలర్థ ప్రకారం జరుగుతుంది. || 51||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੁਲਨਹਾਰ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మా పనుల వృత్తాంతం దాఠా మమల్ఖిఘ్నీరుఘ్నీరిఘ్నయితే, అపుఘ్న మనం ఎనఘ్నూ రక్షించబడలేము; ప్రతి క్షణంలో మనం తపుఘ్న చేస్తాం.

ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥

ఓ క్షమించే దేవుడా, మా తపుఘ్నకు మమల్ఖిఘ్నమించండి మరియు ప్రపంచ-దురఘ్నద్రం గుండా మమల్ఖిఘ్నాటించండి అని నానక్ అనాఘ్న. ||1||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥

మానవుడు నిసార్థమైన అవగాహన కలిగిన కృతజ్ఞత లేని పాపి మరియు తనను తాను దేవుని నుండి వేరుగా భావిస్తాడు.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥

ఆత్మ, శరీరాన్నిసాఖ్యలను అనుగ్రహించిన సరశక్తిమంతుడు ఆయనకు తెలియదు.

ਲਾਗਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥

ప్రాపంచిక లాభం కోసం, అతను మొత్తం పది దిశలలో తిరుగుతాడు.

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥

ఆయన ఒక్కక్షణం కూడా తన హృదయంలో ఏకైక ప్రయోజకుడైన దేవుణ్ణి ఉంచుకోడు.

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਅਤਨੁ ਦੁਰਾਸ਼, ਅਬਧੰ, ਪਾਪਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨਿਠੀਨੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਸੇਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਲੰਪਟ ਚੇਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੁ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥

ਏ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੀਵਲੰ ਵਕ੍ਰਬੁਧਿਗਲ, ਦੋੰਗਲ, ਅਪਵਾਦੁਲ ਸਾੰਗਤਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਧਾ ਚੇਂਸਾਡੁ.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੇਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿਗਿਸੈ, ਮੀਰੁ ਈਪਠ੍ਰੀਕੀ ਮਾਲਾੰਠੀ ਅਬਧੁਲਨੁ ਕ੍ਰਮਿੰਚਵਚੁਮੁਮੁਲੀਪੁਣਾਠੁਲੁ ਸਾੰਗਤਠ੍ਰੀ ਚੇਂਰਿ.

ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਠੀਦੇ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਅਯਿਠੇ, ਅਤਨੁ ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਗਲ ਪ੍ਰਜਲਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਕੁੰਡਾ ਕਾਪਾਡਗਲਡੁ. ||52||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥

ਲੋਕਸੁਖਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ਅਨੇਕ ਜੀਵਿਤਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਘੁ.

ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਈਪੁਠੁ ਮੀ ਮੁਠੁਤੁਨੁ ਕੋਰਾਮੁ; ਦਯਚੇਸਿ ਏ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲੀਘੁਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡੀ. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ

ਅਨੇਕ ਜਨਲੁ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੇਠੁਪੁਠੁ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਲੋ ਨਿਮਗਮੈ, ਬਾਠਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁ:ਖਾਨਿਘੁਰਿਸੁਨਪੁਠੁ, ਓਕਰੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਸਾਡੁ.

ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੁ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿੰਪੁਠੁ ਅਨਿ ਬਾਠਲੁ ਮੁਗੁਸਾਯਿ.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥

ఓ దేవుడా, నీ మహిమను నేను వర్ణించలేను,

ਮੇਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥

ఎందుకంటే మీ దృశ్యాన్నిమాసి నేను చాలా ఆకర్షితుడయ్యాను; నేను మీకు అంకితం చేస్తున్నాను అని నానక్ చెప్పాడు. || 1||

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರీ:

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥

ఓ' నిత్యసరోస్థిత మరియు అతీతమైన దేవుడా, పాపాలను నాశనం చేసే వాడా,

ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ఓ' పరిపూర్ణ, సర్వవక్ర, దుఃఖాలను నాశనం చేసే వాడా మరియు సద్గుణాల నిధి:

ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥

మాయనుండి వేరుపడి అందరి సహవాసి, అందరి మద్దతు:

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥

ఓ' విశ్వగురువా, మంచి చెడుల మధ్యవివక్ష చూపే సప్తమైన భావనతో ఉండే సద్గుణాల నిధి:

ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥

ఓ' అనంత దేవుడా, మీరు ఇకకా ఉనాఱు మరియు ఎపట్టికీ ఇకకా శాశత్రంగా ఉంటారు.

ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥

ఓ' సాధువుల శాశత్ర సహచరుడా మరియు మద్దతు లేనివారికి మద్దతుదారుడా:

ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੇ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీ వినయభక్తుడిని మరియు నాకు ఎలాంటి సద్గుణాలు లేవు.

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥

ఓ దేవుడా, నామ బహుమతితో నన్ను ఆశీర్వదించండి, నేను దానిని నా హృదయంలో ఉంచుకుంటాను అని నానక్ చెప్పారు.

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥

గురువు మన ఆధాత్మిక తల్లి, తండ్రి, గురువు మరియు దేవుని ప్రతిరూపం.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥

గురువు మన సహచరుడు మరియు అజ్ఞానానివ్వాశనం చేసేవాడు; గురువు మన బంధువు మరియు సోదరుడు.

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥

గురువు ప్రయోజకుడు మరియు ఆధాత్మిక గురువు; గురువు యొక్క జ్ఞానవాక్యం ఎనర్లు అసమర్థమైనది కాదు.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥

శాంతి, సత్యము, జ్ఞానముల ప్రతిబింబము గురువు; గురువు సర్వభారాస్ (పౌరాణిక తత్వోత్తరాయి) సర్వశంఠే ఉనత్తమైనది.

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥

గురువు తీర్థయాత్రా ఫలం మరియు అదుత్తమైన మకరందం యొక్క శోలను; గురువు బోధనలను అనుసరించడం అత్యంత ఉనత్తమైన పని వంటిది.

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥

గురువు సృష్టికర్తయొక్క ప్రతిరూపం మరియు అనిర్హకాల లోపానివ్వాశనం చేసేవాడు; గురువు పాపాల హృదయానికి రక్షకుడు.

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥

గురువు కాలం ప్రారంభం నుండి యుగయుగాల వరకు ఉనాత్తు; గురుమంత్రాన్ని సమీచడం దాత్తా, ఒకరు దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు.

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, దయ చూపి, గురువు యొక్క సహవాసముతో మమల్భిక్షకం చేసుకోండి, తదాత్తా అజ్ఞానులైన పాపులమైన మనం కూడా ప్రపంచ-దురస్థుడ్రానివ్హాటవచ్చు

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥

ఓ' నానక్, గురువు సరస్థాస్థి చెందుతున్నదేవునికి ప్రతిరూపం; కాబట్టి, మనమందరం వినయపూరకమైన భక్తితో గురువుకు నమస్థించాలి. ॥ 1॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ఈ శ్లోకాన్ని పారంభంలో మరియు బవాన్ అఖ్తీ చివరన చదవాలి.

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥

రాగ్ గౌరీ, ఐదవ గురువు: సుఖ్ మణి అంటే ఆనందం యొక్క శిరీట వరుస.

ਸਲੋਕੁ

శ్లోకం:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, గురువు కృప దాత్తా గ్రహించబడ్డాడు.

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

నేను ప్రథమ జీవునికి నమస్థిస్తాను.

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

యుగాల ముందు నుంచి ఉన్నగురువుకు నేను నమస్థిస్తాను.

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥

నేను నిత్యసత్యగురువుకు నమస్థిస్తాను.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥

నేను మహా, దివ్యగురువుకు నమస్థిస్తాను.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਸ੍ਰੀਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਝਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨੀ
ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਸ੍ਰੀਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਰਾਕ੍ਸ਼ਸੁਲ ਭਯੰ ਪੋੰਤੁੰਡੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਸ੍ਰੀਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਰਠ ਭਯੰ ਪੋੰਤੁੰਡੀ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੀ ਪਾਪਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਲੁ

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਵਲੁ ਝੀਵਿਠੰਲੋ ਏ ਕਠਾਲੁ ਏਦੁਰਵਵੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ, ਲੋਕਠੋਧਨਲ ਨੁੰਡੀ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ
ਅਪ੍ਰਮਠੁੰਗਾ ਓੰਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਭਯਾਨੀਗੋਲੀਚੀ ਓਕਰੁ ਅਠੀਗਮਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਦੁਃਘਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਠਾਠੁ ਝਾਪਕਮੁ ਪਰੀਸੁਠੁਨੀ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋ ਪ੍ਰਬਲੁਠੁੰਡੀ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨੀ ਅਨਿਖੁੰਪਦਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨੀਗੀ ਓਨਾਲੁ. ॥ 2॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਅਦੁਠੁਠੁ ਸਕੁਲੁ ਮਰੀਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨੀ ਮੋਠੁੰ
ਠੋਮੀਠੀ ਸੰਪਦਲੁ ਓਨਾਲੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਠਾਠੁੰ, ਝਾਨੰ ਯੋਕਠੁਠੁਠੁੰ ਲਠੀਸੁਠਾਲੁ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥

ఓ' నానక్, దేవుణ్ణి సభించుకునే వారికి నేను వినయంగా నమస్కరిస్తాను ॥ 3॥

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

అనిష్ఠనులలో భగవంతుని సభణ అతుఢ్ఢతమైనది.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੁਚਾ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, చాలా మంది దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, మాయ కోసం కోరిక తొలగించబడుతుంది.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, మాయ గురించి ప్రతిదీ అర్థం చేసుకుంటారు.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, మరణభయం ఉండదు.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, అనిశ్చోరికలు నెరవేరతాయి.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥

దేవుని సభించుకోవడం దాత్రా, దుర్గుణాల యొక్కమురికి మనస్సునుండి తొలగించబడుతుంది.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ఆ అదుఢ్ఢతమైన నామం, మనిషి హృదయంలో నివసిస్తుంది.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥

భక్తులు ఎల్లపుఢ్ఢూ దేవుని నామాన్నిచదువుతారు.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥

ఓ నానక్, నేను మీ భక్తుడి సేవకుడికి సేవకుడిని. ॥4॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥

ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకునేవారు ఆధాఢ్ఢిక్రంగా సంపన్నులు.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸੀਕ੍ਸ਼ਰਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਅਠਠੁਠੀ ਵਿਭਿਠੁਮੈਨਵਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥

ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਈਠਰੁਲਪੈ ਆਧਾਰਪਡਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਊਂਨਠੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਆੰਤਿਲੋ ਨਿਵਸਿਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੀਕੀ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਚੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨੀ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦਯੁਗਲ ਦੋਵੁਠੁ ਆਠੀਰਠਿੰਚੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇ ਮਾਰਠਲੋਕੀ ਚੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੀ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਠੁਲੁ ਸਾੰਗਠਠੁ ਕੋਂਸੰ ਚੁਠਾਰੁ. ॥ 5॥

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੀ, ਭਕਤੀਠੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਈਠਰੁਲਪਠੁ ਦਯੁਗਾ ਊਂਡੋਲਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰੇਮਨੁ, ਭਕਤੀਨੀ ਕਲੀਗੀ ਊਂਨਠਾਰੀਕੀ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਪਠੁਠੀਕੀ ਨੇਂਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਨੁ, ਭਕਤੀਨਿ ਕਲੀਗਿ ਛਾਨਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰਿ ਮੁਖਾਲੁ ਅੰਦਮੈਨਵਿ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਤਮ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪਸ਼ਾੰਤੰਗਾ
ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਜਯਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲੁ ਰੀਤਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਨੀਤਿਯੁਕਤਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿ
ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿ ਆਨੰਦਾਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋਂ ਜੀਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਵਲ, ਵਾਰੁ ਏਲਪੁਠੁਆ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨਿ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਧਾਨੁੰ ਯੋਕੁਯੁਕੁਮਤਿ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਵਿਧਿ ਦਾਠੁਆ ਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਪੋੰਦਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਪੂਰੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠੁਆ, ਏਕਰਿ ਪਨੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਯੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੁਰੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁੰਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠੁਆ, ਏਕਰੁ ਏਪੁਠੁਕੀ ਦੁਃਖਿੰਚਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨੁ ਬਾਨੀ ॥

ਪ੍ਰੇਮਣੀ, ਭਕਤੀਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠੁਆ, ਏਕਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਧਰਾਠੁਨੁ
ਛਚਰੁਠੁਸ਼ਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਸਹਾਯਮੈਨ ਸਮਤੁਕ ਠ੍ਰਿਤੀਲੋਕੀ
ਭੋਪਿੰਚਬਡਠ੍ਰਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠ੍ਰੋ, ਭਕ੍ਰਿਠ੍ਰੋ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਕਾਦੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ੍ਰੁਕੰਗਾ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਸੰਠ੍ਰੋਪੰਗਾ ਠ੍ਰੁੰਠ੍ਰਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਠ੍ਰੁਨਕਾਰ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਠ੍ਰਾ, ਦੋਵਿਕ ਠ੍ਰਾਵਠ੍ਰਿ ਨਿਰੰਠ੍ਰਰੰ ਒ਕਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਠ੍ਰੁੰਠ੍ਰੁੰਦੀ.

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਯੁਠ੍ਰੁਪਕੰ ਠ੍ਰੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅੰਠ੍ਰੰਠ੍ਰੇਨੀ ਠ੍ਰਾੰਠ੍ਰਿ ਲਭੀਸੁੰਦੀ.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰੁ ਠ੍ਰਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਆਠ੍ਰੁਨਨੁ ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁਮੇ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠ੍ਰਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦੁਪੁਠ੍ਰੁਵੰਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁਮੇ ਅਲਾੰਠ੍ਰਿ ਭਕੁਲਕੁ ਆਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁ. ॥ 7॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠ੍ਰੋ ਪ੍ਰਸਿਠ੍ਰਿ ਠ੍ਰੇੰਦਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠ੍ਰੋ ਪ੍ਰਸਿਠ੍ਰਿ ਠ੍ਰੇੰਦਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਰੁਠ੍ਰੁਲੁ ਨੋਪੁਠ੍ਰੁਲੁ, ਸਹਾਠ੍ਰੁਕੁਲੁ ਮਰੀਠ੍ਰੁ
ਦਾਠ੍ਰੁਲੁ ਅਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਠ੍ਰੁਲੋ ਨੁੰਡੀ ਨਿਮਰੁਗਾ ਪਿਲੁਵਬਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ಇದੀ ಭಗವಂತੁಡಿಪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ, ಇਦੀ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਭੂਮੀਕੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚਿੰਦੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਓ ਮਨੀਸ਼ੀ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੂਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੁਠ੍ਰੀਕਰ੍ਰਨੁ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੋ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥

ਧਾਠ੍ਰੰ ਕੋਸੰ ਦੇਵੁਡੁ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੀਸੁਠ੍ਰੀੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਰੂਪੰ ਲੇਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੰਲੋ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ ਸੁਠ੍ਰੀੰਚੁਕੋਵਡੰ ਯੋੁਕੁਪ੍ਰਾਮੁਖੁਠ੍ਰੀਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਅਤਨੀ ਕੁਪ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਸ਼ੇਰਠ੍ਰੀੰਚਬਡੀਨ ਵਠ੍ਰੀ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨੀ ਧਾਠ੍ਰਵਰੰ ਪੋੰਦੁਨੁ. ॥8॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥

ਓ' ਪੇਦਲ ਨੋਪਿਮੁਰੀਯੁ ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇਵਾਡਾ, ਅੰਦਰੀ ਹੁਦਯਾਲਲੋ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਠ੍ਰਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਸਹਾਯੰ ਲੇਨੀਵਾਰੀਕੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਰਹਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥

ਓ 'ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ (ਨਾਨਕ) ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਮਾਰਧਦਰਠ੍ਰਤਠ੍ਰੁ ਪੋੰਦਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮੀ
ਅਸ਼੍ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥

ਮੋੁੱਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਰਾਜਾਗਾ ਕੂਡਾ, ੲਕਰੁ ੲਾਧਲੋਂ ੲੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥

ਕਾਨੀਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ੲਕਰੁ ਪ੍ਰਫਾੰਤਤਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥

ਭਾਰੀਂ ਡਭੁਸੁੰਪਦ ਕੂਡਾ ੲੰਡੇਂ ਅਨਿਘੋਰਿਕਲਨੁ ਅੰਤੰ ਚੋਂਯਦੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਯੁ ਪਲੁ ੲਨਘ੍ਰੀਵ੍ਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਨੁੰਡੀ
ਤਪਿਠਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਲੋਕਘ੍ਰੇਨਨਿਘੋਕਸੰਪਦਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ੲੰਡਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਰਿਨਿਘੋਕਸੰਪਦਲ
ਕੋਸੰ ੲਕਰਿ ਕੋਰਿਕ ਠੀਰਦੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ, ਭਕ੍ਰਿਠੋਂ ਭਗਵੰਤੁਠਠੀਂ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਯੁ ਨੁੰਡੀ ੲਕਰੁ ਠੁਪ੍ਰਿ
ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥

ਅਠਙੁੰਟਰਿਗਾ ਠੀਸੁਕੋਵਲਸਿਨ ਪ੍ਰਯਾਨੰਲੋਂ,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਰੇਲਾ ॥

ਅਕਠਠ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ੲਦਾਰੁਘ੍ਰਾਠਠੋਂ ੲੰਦਿ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਲਾੰਠੀਂ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ੲਪਠ੍ਰਿਕੀਂ ਠਾਠੁੰ ਚੋਂਯੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਠੁਠਠਠ ਆਠਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁ ਠ੍ਰਿਠਿ ਲਭੀਂਸੁੰਦਿ. ॥2॥

ਛੁਟਤ ਨਹੀਂ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥

ਲਕ੍ਰੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਸਹੋਦਰੁਲ ਮਠਠਠ ੲਨਘ੍ਰੁਠ੍ਰਿਕੀਂ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਠਨਨੁ
ਠਾਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਲੋਂਡੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਤਿ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪਪਚ-ਸਮੁਦ੍ਰਿਤਿ ਮੀਦੁਗਾ
ਦਾਟੁਤਾਰੁ,

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ਅਕਠ ਲੋਕਫੇਨਨਿਦੁਰਦ੍ਰਿਯਾਉ ਮਿਮਲ੍ਹਿਯਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਸੁਮਾਦੰ ਊਦਿ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਅਕਠ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਯੁਠੰਲੋ ਰਕੁਸੁਠਿ.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥

ਲੋਕਫੇਨਨਿਯੁਠੰਲੋ ਦਾਠਾ, ਸੁਯਲੁ ਪੁਠਿ ਮਲ੍ਹਿਮੁਰਣਿਠਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਦਵਟੰਠੋ, ਅਠਠਾਠਿਠੋ ਊਦਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਮੁਠੁਠੁਦਿ.

ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਅਹੰਠੋ ਮਠਿਠੋ ਊਨ੍ਹਾਠੁ ਊ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਏਨਠੁਠਾ ਕਠਗਲੇਠੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੁਦਿ ਚੇਸਿਨ ਅਨੰਦਾਨਿਯੋਰਿਪਿਵੇਸੁਠੁਦਿ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੀਗਿ ॥

ਊ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸੁਪੇਮਠੋ ਅਲਾਠਿ ਪੇਰੁਨੁ ਚਦਵੰਠਿ.

ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥

ਊ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਲੋ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯੁਠੁਦਿ. ॥ 3॥

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥

ਮੈਲਠੁ ਲੋਕਿਠੁਚਲੇਨਿ ਡੀਵਿਠੁ ਸੁਯਾਠੁ ਮਾਰਠੁਲੋ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥

ਅਕਠ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਮੀ ਡੀਵਮੁ.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥

ਅਯੁਠੰ ਯੋਕੁਮੋਠੁ ਕਠਿਕ ਚੀਕਠਿ ਊਨ੍ਹੀਵਿਠੁ ਸੁਯਾਠੁਲੋ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮੀਠੋ ਵੇਲੁਗੁਲਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੇ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥

ਅਕਠੁ (ਜੀਵਿਤ ਪੁਰਯਾਣਨੀ), ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥

ਅਕਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਮੀ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸੇਖੀਅੁਦੁ.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥

ਅਕਠੁ (ਜੀਵਿਤ ਪੁਰਯਾਣਨੀ) ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੁਨੇਨ ਮੁਠੇ ਵੇਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਉਪਰਿ ਛਾਮ

ਅਕਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮੀਕੁ ਰਕੁਣਨੁ ਕਲਿਸੁੰਦੀ.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਕਠੁ ਪੁਰਾਪਚਿਕ ਅਸੁਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਯੁਧੀਸੁੰਦੀ,

ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥

ਅਕਠੁ, ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮੀ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਚਠਾਨੀਕੀ ਮਕਰੰਦੰਲਾ ਪਨਿਚੇਸੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥

ਭਕੁਨਿ ਕੋਸੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਊਪਯੋਗੰ ਯੋਕੁਘਾਸੁੰਲਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਆਯੰਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲਕੁ ਮਠੁਅੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰੁਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠੁ ਲਕੁਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਆਯੰਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਰੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥

ਅਤਭਿਹਾਂਕਾਰਮੁ ਯੋਕੁਪਤਿਰੁਪਾਨਿਸ਼੍ਰਯੰ ਚੇਸੇ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਭੈਸ਼ਧਾਨਿਸ਼੍ਚਾਰੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਨਿਯਮੈਨ ਨਿਧਿ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥

ਨਾਮੰ ਅਨੇ ਈ ਵਰਾਨਿਸ਼੍ਚਿਤਨ ਭਕੁਲਕੁ ਪਰਮਾਤੁਭੁ ਆਸ਼ੀਰਭਿੰਚਾਡੁ.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕੈ ॥

ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਏਕ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪਾਰਵਸ਼ਠੁ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਭਕੁਲੁ ਤਪੋਭੁਜਯਾਲ ਮਧੁਭੈਦਾਨੁ ਗੁਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਦ੍ਰੈਵਿਕ
ਮੇਧਸੁਭੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥5॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥

ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ, ਮਾਯ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਘੋਂਦਣਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਏਕਭੈ
ਮਾਰਠੰ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥

ਅਯਨ ਭਕੁਲਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡਿ ਤ੍ਰਿਪ੍ਤਿਨਿ ਅੰਦਿਸੁੰਡਿ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਯਨ ਭਕੁਲਕੁ ਅੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਏਨਠੁਘਾ ਏ ਅਵਰੋਧਾਲਨੁ
ਏਦੁਰੋਠੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਯਨ ਭਕੁਲਕੁ ਨਿਯਮੈਨ ਮਹਿਮ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਦਾਠਾ ਅਯਨ ਭਕੁਲੁ ਆ ਗੌਰਵਾਨਿਸ਼੍ਚਿਤੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥

ਮਾਯਨੁ, ਯੋਗਾਨਿ ਤਨ ਭਕੁਲ ਕੋਸੰ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋ
ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਆ ਭਕੁਡੁ ਏਨਠੁਠਾ ਬਾਠਨੁ, ਵਿਡਿਓਵਡਾਨਿ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੁ.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥

ਤਨ ਭਕੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਤਨ ਝਾਪਕਾਠੁੰਲੋ ਲੀਨਮੈ ਠੰਟਾਡੁ,

ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸਰਠਾਠੁਠਕ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਆਠਾਠਿੰਚਡੁ.॥ 6॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥

ਭਕੁਨਿ ਕੋਸੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਸੰਪਦ ਏਠੁਕੁਠਿਠਿ.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਠਿ ਦੀਨਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਡਿਨਿ ਏ ਨਾਮ ਨਿਠਿਠੋ ਆਠੀਰਠੁੰਚਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਆਠਨ ਭਕੁਲਕੁ ਠਕੁਠਿੰਚਡੁਮੈਨ ਮਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਗੋਪਠੁਨੰ ਵਲੁ ਭਕੁਲੁ ਝੰਕ ਵੇਰੇ ਮਠੁਠੁਨੁ ਕੋਰੁਕੋਰੁ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥

ਤਦਾਠਾ, ਅਤਨਿ ਭਕੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠੰਟਾਰੁ.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪੁਰੁਗਿ ਲੀਨਮੈ, ਵਾਰੁ ਠਾਠੁੰਲੋ ਸੰਪੁਰੁਠੁ ਪ੍ਰਠਾੰਚਡੁਨੁ
ਆਸਾਠਿੰਚਡੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥

ਅਨਿਘੇਲੁ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਦੁਵੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁ ਡੂ ਡੇਲੀਸੀ, ਗੌਰਵਿਚਬਡਠਾਡੂ; ਅਠਨੁ ਡਾਕੁਭੀ ਠੰਡਡੂ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਠਾਲਾ ਮੰਡੀਨੀ ਡੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਠੇਸੁੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਠਨ ਭਕੁਲ ਸਾਂਗਠਠਲੋ ਠੰਡੇ ਅਨੇਕ ਮੰਡੀ ਡੁਰ੍ਘਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਡ੍ਰਾਨੀਘਾਟੂਠਾਰੂ. ॥ 7॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੂ 'ਪਾਰੀਯਾਠੰ' (ਅਡੁਠਠ ਠਕੁਲ ਪੌਰਾਣੀਕ ਁਲੈਸੀਯਨ ਠੇਠੂ) ਲਾੰਠੀਡੀ.

ਕਾਮਯੋਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਅਨਿਠ੍ਰੋਰੀਕਲਨੁ ਠੀਰ੍ਰਲ ਕਾਮਠੇਨੁ (ਪੌਰਾਣੀਕ ਆਵੁ) ਲਾੰਠੀਡੀ.

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਡੁਣਾਲ ਗੁਰੀਚੀ ਪ੍ਰਸੰਗੰ ਈਠਰ ਅਨਿਪਸੰਗਾਲਕਨਾਘੁੰਠੋ ਪ੍ਰਾਮੁਘਠੈਨਡੀ.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥

ਨਾਮੰ ਠੇਪੇਠ੍ਰੀ ਵਿੰਟੂਾ ਬਾਠ, ਡੁਃਘੰ ਠੌਲਗੀਪੌਠਾਯੀ.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥

ਨਾਮੰ ਮਹੀਮ ਆਯਨ ਸਾਠੁਵੁਲ ਪ੍ਰਾਡਯਾਲਲੌ ਨੀਵਸੀਸੁੰਡੀ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥

ਆਯਨ ਸਾਠੁਵੁਲ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲ ਵਲੁ ਅਨਿਠ੍ਰਕਾਲ ਪਾਪਾਲੁ ਠੌਲਗੀਪੌਠਾਯੀ.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਠਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਸਾਂਗਠਠ ਗੌਪਠ੍ਰਾਡੁਠੁੰ ਡਾਠ੍ਰਾ ਲਭੀਸੁੰਡੀ.

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਸਾਠੁਵੁ (ਗੁਰੂ) ਨੁ ਅਨੁਸਰੀਚਡੰ ਡਾਠ੍ਰਾ ਓਕਰੂ ਨਾਮੰਪੈ ਠਾਠੀਸੁੰਡੀ

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਠੁ ਅਵਰੁ ਨ ਗੋਇ ॥

ਨਾਮੰਕੁ ਸਮਾਨਠੈਨਡੀ ਈਕੇਮੀ ਲੇਡੂ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ఓ' నానక్, గురువు నుండి నామానిష్ఠీకరించే వక్త్రీ చాలా అరుదు. ||8|| 2||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥

నేను అనేక శాస్త్రాలు మరియు సృతులను (విశాఖం, ఆచారాలు మరియు ప్రవర్తనా నియమావళిపై పవిత్ర పుస్తకాలు) చూశాను మరియు శోధించాను.

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఈ పవిత్ర పుస్తకాల్లోని బోధనలు అమూలమైన దేవుని పేరును ధాన్వించడం యొక్కయోగ్యతకు దగ్గరగా ఉండవు. || 1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥

ఒకరు కర్మపఠనములు చేసి, తపసు సేవేసి, ఆధాత్మిక జ్ఞానానిష్ఠాంది, అనిర్హకాల ధాన్వాలలో ఏకాగ్రతను పొందితే,

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥

ఆరు శాస్త్రాలు మరియు సృతులపై (ఆధాత్మిక జ్ఞాన పుస్తకము) ప్రసంగాలను ఇస్తుంది.

ਜੇਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥

యోగా మరియు నీతి ప్రవర్తనను అభ్యాసం చేస్తుంది;

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥

సమస్తమును పరితఙ్గించి అరణ్యములో తిరుగుతుంది;

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥

దేవునిని సంతోష పెట్టడానికి అనిర్హకాల ప్రయత్నాలు చేస్తాడు,

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥

దాతృత్వస్థంఫలకు దానం చేసి, చాలా నూనెను మండిస్తూ హవాన్ (పవిత్ర అగ్ని) చేస్తాడు;

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖਿਨਖਮੁਕਭੁਗਾ ਕੋਸਿ, ਊਤਫ ਮੁਟਲ੍ਹੋਂ ਕਾਲਿਫੇਂਸ਼ਾਰੁ,

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥

ਊਪਵਾਸਾਲਨੁ, ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਕਰਿਨਮੈਨ ਦਿਨਚਰੁਫੁਠੋਂ ਪਾਟਿਸ਼ਾਰੁ,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਚੈ ਯੋਗਫੁਠੋਂ ਆਵਨੀਫੁਠੀਕੀ ਸਮਾਨਗਾ ਊਡਵੁ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਸੀਫ਼ਰਿਚਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਓਕਸਾਰਿ ਫ਼ੇਮਠੋਂ, ਭੁਫ਼ੀਠੋਂ ਪਰਿਚਿਨਾ ॥ 1॥

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥

ਓਕਰੁ ਮੋਠੁਤੰ ਪੁਪਚਾਨਿਪੁਪਯਾਠਿਚਿ ਠੀਠਾਯੁਫ਼ੁਨੁ ਆਵਿਸੈ,

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥

ਓਕ ਗੋਪੁਠਨਾਫ਼ੀਗਾ ਪੁਪਚੰ ਠੁਠੀ ਪੁਰੀਗਾ ਵੇਰੁਚੈਯੁਭਡਠਾਰੁ,

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥

ਪਵਿਠੁਰ ਅਗਿਠੁਠੋਂ ਠਨ ਪੁਰਾਠਾਲਨੁ ਠਾਠੁੰ ਚੈਸ਼ਾਠੁ,

ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥

ਭੰਗਾਰੰ, ਗੁਰੁਰਾਲੁ, ਵਨੁਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਮਿਨਿ ਠਾਨਾਲਠੋਂ ਆਚੈਸ਼ਾਰੁ;

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥

ਅਠਠਠੁਰ ਪੁਰੁਠਾਠਨ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਯੋਗ ਭੰਗਿਮੁਲ ਪਠੁਠੁਲਨੁ ਅਭਾਠੁੰ ਚੈਸ਼ੁਠੁਦਿ;

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥

ਠੈਨੁਲ ਸੀਠੁਠੁ-ਭਾਠਾਕਰਮੈਨ ਮਾਠਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪੁਠਠਾਠੀਠੁਕੁ ਵੀਭਾਗਾਲਨੁ ਅਵਲੰਭਿਸ਼ੁਠੁਦਿ;

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥

ਠਨ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖਮੁਕਭੁਗਾ ਕਠੁਠਿਰਿਚੁਕੁਠਾਠੁ,

ਤਉ ਠੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਕੂਠਾ ਅਹੰ ਯੋਕੁਠੁਰੀਕੀ ਠੋਲਗਿਠੋਠੁ.

ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਸਮਾਨਮੁਨਿ ਵੀ ਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, గురు అనుచరులు ప్రేమ మరియు భక్తితో దేవుని నామానిష్ఠాభింఛడం దాఱా అతుఢ్రత్ర ఆధాఢ్రిత్ర ప్ఢితిని పొందుతారు ॥ 2॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥

కొంతమంది పవిత్ర ప్రదేశంలో చనిపోవాలని కోరుకోవచ్చు

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥

కానీ అపుఢ్ఠు కూడా, అహంకార గర్ఢ్ఠ మనస్సునుండి తగ్గదు.

ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥

పవిత్ర ఫలాల్లో పగలు మరియు రాత్రి ప్రక్షాళన సాఖాలు ఆచరించవచ్చు

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥

కానీ మనస్సుయొక్కమురికి శరీరాన్నివిడిచిపెట్టదు.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥

శరీరాన్నిఅనిఢ్ఠకాల ఆచారాలకు లోబడి ఉండవచ్చు

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥

చెడు అభిరుచులు మనస్సునుండి తొలగిపోవు.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥

ఈ తాతాఢ్ఠిక శరీరాన్నిఖాలా నీటితో కడగవచ్చు

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥

కానీ బురద గోడను శుభ్రంగా ఎలా కడగవచ్చు

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ ॥

ఓ, నా మనసా, దేవుని నామ మహిమ చాలా గొపఢ్ఠి.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚ ॥੩॥

ఓ నానక్, చాలా మంది పాపులు నామం గురించి ప్రేమతో ఆలోచించడం దాఱా దుఢ్ఢణాల నుండి రక్షించబడతారు. ॥ 3॥

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥

ਅਦਨਪੁ ਤੇਲੀਵਿਠੇਟਲੁ ਗਲਵਾਰੁ ਕਾਵਡੰ ਵਲੁ, ਮਰਠ ਭਯੰਤੋ
ਬਾਧਿੰਚਬਡਤਾਰੁ,

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥

ਅਨਿਹਕਾਲ ਤੇਲਿਵੈਨ ਪ੍ਰਯਤਾਊ ਲੋਕਵਾਂਚਲਨੁ ਤੀਰਠਾਨਿਕਿ ਵਠਮੈ.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥

ਵਿਵਿਧ ਮਤ ਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਭੀ ਆਰਠੁ.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਪ੍ਰਯਤਾਊ ਚੇਯਡੰ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਡਾਨਿਕਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਦੁ.

ਛੁਟਸਿ ਨਾਹੀ ਉਭ ਪਇਆਲਿ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਅਨਿਪ੍ਰਯਤਾਊਠੋ, ਓਕਰੁ ਆਕਾਸ਼ਾਨਿਕਿ ਤਪਿਠਚੁਕੁਨਾਠੋਦਾ ਕਿੰਦਟੀ
ਪ੍ਰਾੰਤਾਲਲੋ ਦਾਕੁਘਾਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੁਦਲ ਪੋੰਦਲੇਰੁ.

ਮੇਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਭਾਵੋਦੇਠ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕਲ ਵਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁ ਪੋਂਤਾਰੁ.

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥

ਭਤਰ ਪ੍ਰਯਤਾਊਨੀਮੁਰਠ ਦੁਾਤਚੇ ਸਿਕ਼ਿੰਚਬਡਡਾਯੁ,

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥

ਸਰਙੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਠੰ ਤਪੁਠੰਕੇਮਿ ਓਤੁਮੰ ਕਾਦੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕ਼ ਮੈਨ ਭਕ਼ਿਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਃਘਮੰਤਟੀਨੀ
ਠੋਲਗਿੰਚਵਚੁ)

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਦੀਨਿਨਿ ਸਹਾਯੰਗਾ ਚੋਬੁਠਾਡੁ.॥ 4॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥

ਓਕਰੁ ਨਾਲੁਗੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਚੇ, (ਨੀਤਿ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ,
ਸੰਤਾਨੋਤਠਿ ਮਰਿਯੁ ਰਕ਼ਠ).

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਰੈ ॥

ਅਤਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ (ਗੁਰੁ) ਬੋਠਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਾਲੀ.

ਜੇ ਕੇ ਆਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥

ਤਨ ਦੁःਖਾਲਨੁ ਅੰਤੰ ਚੇਯਾਲਨਿ ਏਵਰੈਨਾ ਕੋਰੁਕੁੰਚੈ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਏਲਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰਚੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ
(ਚਦਵਾਲਿ).

ਜੇ ਕੇ ਅਪੁਨੀ ਸੇਠਾ ਲੋਰੈ ॥

ਏਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਚੋ ਏਵਰੈਨਾ ਮਹਿਮਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਚੈ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੇਰੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘਾਨਿਯੋਵੈਤਿਕਿ ਤਨ ਅਹਾਨਿਯੋਡਿਚਿਪੇਛਾਲਿ.

ਜੇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨਿਯੋਪੇਡਿਠੈ,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪਰਿਸੁਠੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਯੋਅੰਦੁਠਾਠੁ.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਏਕਠੁ ਕਾਵਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁਨੇਵਾਠੁ,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਯੋ ਵਸ਼ੀਕਿ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ. ॥ 5॥

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ॥

ਅੰਦਰਿਚੋ ਸਰੋਠੁਠੁ ਵਸ਼ੀਕਿ ਓਕਰੁ ਏਵਰੰਚੈ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਵਾਰਿ ਅਹਾਂਕਾਰ ਗਰਠੁ ਪਰਿਸੁਠੁਨਿ ਸਾਂਗਠੁਠੁਚੋ ਬਯਲੁਏਰੁਠੁੰਦਿ.

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥

ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਲੁਠੁਠੁਗਾ ਭਾਵਿੰਚੈ ਵਾਠੁ,

ਸੇਉ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਅਨਿਠੁਠੁਕੰਚੈ ਅਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚਾਲਿ.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥

తన మనసుల్లో చాలా వినయంగా ఉండే వక్త్రీ,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥

ప్రతి హృదయంలో దేవుని సారమైన నామాన్ని విజంగా గుర్తించింది.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥

తన మనసునుండి అనిష్టలను నిరూల్చించే వాడు,

ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥

తన సేవ్హితుడిగా ప్రపంచం మొత్తాన్ని చూస్తాడు.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤా ॥

ఆనందం మరియు బాధలను ఒకేవిధంగా చూసే వక్త్రీ,

ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥੬॥

ఓ' నానక్, అతను పాపాలు లేదా సుగుణాల యొక్క ఆలోచనకంటే పైకి లేస్తాడు (ఎల్లప్పుడూ మంచి పనులను చేస్తాడు).|| 6||

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

పేద భక్తునికి, మీ పేరే సంపద.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥

మధతు లేని భక్తుని కొరకు, మీ పేరే అతని మధతు.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే గౌరవరహితులకు గౌరవం

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥

మానవులందరికీ, మీరే బహుమతులను ఇచ్చేవారు.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ఓ' నా గురువా, మీరే అనీష్టలను మరియు ప్రతిదీ జరగటానికి మీరే కారణం.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ఓ' అనిష్టాదయాల యొక్క తెలిసినవాడా,

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥

ਮੈਂ ਸ੍ਰਿਤਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ੍ਰੁਤਿ ਮੈਂਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਟੇਲੁਸੁ.

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਲੋਂ ਮੈਰੇਂ ਮੁਨਿਗਿ ਓਨਾਠੁ.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਂ ਗੋਪਠ੍ਰਨੰ ਮੈਂਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਟੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੈਂ ਗੋਪਠ੍ਰਨੰ ਮਰੋਵਰਿਕੀਂ ਟੇਲਿਯਦੁ. ॥ 7॥

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਧਰਮੁ ॥

ਅਨਿਸ਼੍ਵਾਸ਼ੁਲਲੋਂ, ਓਤ੍ਰਮ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰੰ,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਿ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰਮੁਨੇਨ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਯਡੰ.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥

ਅਨਿਸ਼੍ਰੁਮੁਤ ਓਚਾਰਾਲਲੋਂ, ਅਤ੍ਰੁਠ ਓਨਠ੍ਰਮੁਨੇਨ ਓਚਾਰੰ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਾੰਗਤ੍ਰੁਲੋਂ ਦੁਸ਼ ਓਲੋਂਚਨਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਚੋਰਿਪਿਵੋਯਡੰ.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥

ਅਨਿਸ਼੍ਰੁਪਯੁਤਾਠ੍ਰਲੋਂ, ਓਤ੍ਰਮੁ ਪ੍ਰਯੁਤ੍ਰੁ,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥

ਅੰਠੋਂ ਏਲ੍ਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸ਼੍ਰੁਪੇਮੁਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਅਭਿਰੁਚਿਠੋਂ ਚਦਵੰਡਿ.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਨੀ ॥

ਮਾਠ੍ਰੁਠੋਂ ਅਨਿਸ਼੍ਰੁਦਾਲਲੋਂ, ਅਤ੍ਰੁਠ ਅਦੁਠ੍ਰਮੁਨੇਨ ਪਦੰ,

ਹਰਿ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ ਓਚਠ੍ਰਿੰਚਡਮੇਂ.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਥਾਨੁ ॥

ਅਨਿਸ਼੍ਰੁਪਦੋਸ਼ਾਲਲੋਂ, ਅਤ੍ਰੁਠ ਓਨਠ੍ਰਮੁਨੇਨ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰ,

ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥

ఓ' నానక్, దేవుని పేరు ఉండే హృదయం అదే. ||8|| 3||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪੁਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ఓ' సద్గుణరహితుడా, అజ్ఞాని అయిన మానవుడా, ఎల్లపుఱ్ఱూ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకో.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, మిమల్నిస్సృష్టించిన వక్తిని మీ చేతనలో ఆదరించండి, మీరు ఈ ప్రపంచం నుండి బయలుదేరినపుఱ్ఱు మాత్రమే అతను మీతో ఉంటాడు. || 1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥

ఓ మానవుడా, సర్వఱ్ఱు గల దేవుని యొక్కసుగుణాలను గుర్తుంచుకోండి.

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥

ఏ ప్రాథమిక పదార్థం (అండం మరియు వీరణ్ణ) నుండి అతను ఈ అందమైన శరీరానిస్సృష్టించాడు.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥

నినుశ్చీరిణ్ణి, అలంకరించిన వాడు ఎవరో,

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

గర్భు యొక్కఅగిణ్ణో, అతను మిమల్నిస్సంరక్షించాడు.

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥

శైశవదశలో మీ పోషణకు (పాలు) అవకాశం కల్పించాడు.

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧ ॥

యవఱ్ఱంలో ఉన్నస్వమయంలో, అతను మీకు ఆహారం మరియు ఇతర సౌకర్యాలను ఇచ్చాఱ్ఱు.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਉਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥

ਮੀਰੁ ਪੇਧਯਾਫ਼, ਮਿਮਫ਼੍ਰਿਮਾਸੁਕੋਵਢਾਨਿਕਿ ਅਤਨੁ ਮੀਕੁ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ
ਸੇਘੀਤੁਲਨੁ ਸੁਸਾਦਿੰਚਾਡੁ.

ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥

ਮੀਰੁ ਵਿਭਾਨਿਲੋਂ ਛਾਨਘੁਰੁ ਮੀਕੁ ਆਹਾਰੰ ਭਵਠਾਨਿਕੀ,

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਓ ਸਦ੍ਘੁਠਰਹਿਤੁਡੁ, ਤਨਕੁ ਚੋਸਿਨ ਮੀ ਏ ਛਪਕਾਰਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ
ਪੁਰਸੰਸਿੰਚਡੁ,

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਕੁਮਾਪਠਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਠੀਸੈ, ਅਪੁਰੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਅਤਨੁ
ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਕੁਠੀਘਾਠਿੰਚਡੰਲੋਂ ਵਿਝਯੰ ਪਾੰਦੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਉਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥

ਏਵਰਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਝਾਮਿਪੈ ਓਦਾਰੁਠਠੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾਰੁ.

ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥

ਮੀ ਪਿਲੁਲੁ, ਠੋਂਬੁਲੁਲੁ, ਸੇਘੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਝਾਗਸਾਘੀਠੋਂ, ਮੀਰੁ
ਨਵੁਠੁ ਓਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮਲੀਘੀਰੁ ਆਸਾਠੀਸੁਤਾਰੁ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥

ਏਵਰਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਓ ਓਦਾਰੁਘਲੁਨਿ ਨੀਟੀਨਿ ਆਸਾਠੀਸੁਤੁੰਦਿ,

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥

ਅਮੁਲਘੁਨ ਓਦਾਰੁਘਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮੰਟਲਠੋਂ ਪਾਟੁ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥

ਏਵਰਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਘੁਕਾਲ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਤਾਰੁ,

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਅਵਸਰਮੁਨਿ ਅਨਿਘੁਵਸਰਾਲਨੁ ਅੰਦਿਸੁਤਾਰੁ.

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥

ਮੀਕੁ ਚੋਤੁਲੁ, ਪਾਦਾਲੁ, ਚੋਵੁਲੁ, ਕਲੁਘੁਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਕਨੁ ਏਵਰੁ ਭਚਾਠੁ,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥

ਅਯਿਨਾ, ਮੀਰੁ ਆਯਨਨੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ ਭਤਰੁਲਠੋਂ ਝਤਪਰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਐਸੇ ਦੇਖ ਮੁੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥

ಆಧಾਫ਼ੀਕ੍ਰੰਗਾ ਅੰಧੁਲੈਨ ਮੂਰ੍ਹੁਲੁ ಇਟੁਵಂತੀ ਪਾਪಪੁ ਤਪੁਲੁ ਗੁਪਿਲੁ ਊਨਾਰੁ;

ਨਾਨਕ ਕਾਓ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, ఈ పాపపు తపులు నుండి వారిని రక్షించండి, నానక్ ను ప్రార్థిస్తాడు. ||2||

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥

పుట్టుక నుండి మరణం వరకు మన రక్షకుడు,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥

అయినా అజ్ఞాని తనను ప్రేమించడు.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

నామానిష్ఠాశ్రించడం దాఱా ఎవరికి సేవ చేయడం లోకంలోని తొమ్మిది సంపదల వంటిది.

ਤਾ ਸਿਉ ਮੁੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥

అయినా మూర్ఖుడు తన మనసును ఆయనకు అనుగుణంగా ఉంచడు.

ਜੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ ॥

మన లోపల, చుట్టుపక్కల ఎపుడూ ఉండే ఆ దేవుడు,

ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥

ఆధాਫ਼ੀਕ੍ਰੰਗ ਅంధుడు తాను దూరంలో ఉన్నాని నముతాడు.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥

ధాఱము దాఱా ఎవరి సేవలో, దేవుని ఆస్థానంలో ఒకడు గౌరవము పొందుతాడో,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥

అయినా ఆధాਫ਼ੀਕ੍ਰੰਗ అజ్ఞాని అయిన మూర్ఖుడు ఆయనను మరచిపోతాడు.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲਨਹਾਰੁ ॥

ఎప్పటికీ, ఈ వక్త్రీ తపలు చేస్తూనే ఉంటాడు;

ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥

ఓ' నానక్, అనంతదేవుడే మన రక్షకుడు. || 3||

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥

ਅਮੂਲਯੁਨ ਨਾਮਾਨਿਘੋਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਫਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥

ਅਠਡੁ ਸਠਾਝੀਝਠਿੰਚਿ ਅਬਢਾਨਿਝੀਝਰਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਡਿਲੀ ਵੇਯਵਲਸਿਨ ਆ ਵਿਘਯੰ ਅਡਿ ਨਿਠਘੁਨਿ ਅਠਨੁ ਨਮੁਠਾਡੁ,

ਜੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਢੁਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਡਿਲੀਵੇਯਵਲਸਿਨ ਆ ਵਿਘਯੰ ਅਡਿ ਨਿਠਘੁਨਿ ਅਠਨੁ ਨਮੁਠਾਡੁ,

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮ ਕਰੈ ॥

ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ ਕਘੁਪਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਠਨੁ ਵਾਠੀਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਲੀ.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥

ਅਠਨੁ ਂਲੁਪੁਠੁਠਾ ਠਨਠੋ ਊਂਡੇ ਢੇਵੁਨਿਕੀ ਨੁੰਡਿ ਢੁਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥

ਅਠਨੁ ਗਾਡਿਡਲਾ ਊਨਾਠੁ, ਅਠਨੁ ਗੰਢੰਠੋ ਅਭਿਪੇਕਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਢਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਝੂਡਿਡਠੋ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਊਨਠੁਢੁਨ ਢਾਨਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੇਠੁੰਡਿ.

ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਅਠਨੁ ਢੁਠੁਠਾਲ ਲੋਠੈਨ, ਢੀਕਠੀ ਗੁੰਠਲੋ ਪਡਿਠੋਯਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੋਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਾਠਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਢੋਪਠੁਡਿ, ਊ' ਢਯਗਲ ਢੇਵੁਡਾ, ਢੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਡ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਕੁੰਡਾ ਅਠਨਿਠੁਠੀੰਚੰਡਿ. ॥ 4॥

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੁ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥

ਅਠਨੁ ਮਾਨਵ ਝਾਠੀਕੀ ਢੋੰਡਿਨਵਾਡੁ, ਝਾਨੀ ਅਠਨੁ ਝੰਠੁਵੁਲਲਾਗਾ ਵਠੁਹਾਰਿਠੁਨਾਠੁ.

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠ੍ਰਿ, ਅਠਨੁ ਈਠਰੁਲਕੁ (ਠਨ ਸੰਪਡ ਮਰਿਯੁ ਝੂਨਾਨਿ) ਢੂਪਿੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋ ਠੀਰਿਕ ਲੋਕੁੰਡਾ ਊਨਾਠੁ.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥

ਬਾਹਰੀ, ਅਤਨੁ ਮਤਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿਸੁਣੁ, ਕਾਨੀ ਲੋਪਲ ਮਾਯੁ ਯੋਕੁ ਮੂਰਿਕੀ ਅਲਾਗੈ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਏਂਤ ਪੁਰਯਤਿਉਚਿਨਾ ਦੀਨੀਨੀ ਦਾਯਲੇਡੁ.

ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥

ਬਾਹਰੀ, ਅਤਨੁ ਝਾਨੰ, ਧਾਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਸੁਧਿਨੀ ਪੁਰਦਰਿਸੁਣੁ,

ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥

ਕਾਨੀ ਲੋਪਲ ਕੁਕੁਲਾੰਟੀ ਦੁਰਾਸ਼ ਅੰਟੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥

ਕੋਰਿਕ ਯੋਕੁਅਗਿਲੋਪਲ ਰੇਗੁਠੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਬਾਹਰੀ, ਅਤਨੁ ਸਰੀਰਾਨੀਕੀ ਬੂਡਿਦਨੁ ਵਰਿੰਪਚੇਸੁਣੁ. (ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਤਝਿੰਚਿਨ ਯੋਗੀਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਡਾਨੀਕੀ)

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥

ਮੇਡਲੋ ਰਾਝੁ ਵੰਟੀ ਪੁਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲਠੋ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕੁ ਅੰਟੁਚਿਕਠੀ ਸੰਮੁਦੁਰਾਨਿਘੁਲਾ ਦਾਟਵਚੁਝੀ

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ॥

ਤਨ ਪੁਰਦਯੰਲੋ ਊਂਠੁਣੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਣੁ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਝੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਦੇਵੁਨੀ ਪੁਰੇਮਲੋ ਚਿਕੁਠੁੰਟਾਡੁ. ॥ 5॥

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਕੈਵਲੰ ਵੀਨਡੰ ਦਾਠੁ, ਗੁਠੀਵਾਰੁ ਮਾਰਗਾਨਿਘੁਲਾ ਕਨਿਪੇਟੁਗਲਰੁ?

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਤਨ ਚੇਤਿਨੀ ਪਟੁਕੁਨਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਗਮਾਝੀਚੇਰੁਕੋਗਲਡੁ.

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੁਝੈ ਡੇਰਾ ॥

ਓਕ ਚਿਕੁਠੁਠੁਠੁ ਚੇਵੀਟੀਵਾਡੁ ਏਲਾ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਗਲਡੁ?

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੇਰਾ ॥

'ਰਾਤ੍ਰਿ' ਅਨਿ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ 'ਰੋਜੁ' ਅਨਿ ਅਤਨੁ ਅਨੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥

ਮੂਗਵਾਰੁ ਭੁਕ੍ਤੀ ਗੀਤਾਲਨੁ ਏਲਾ ਪਾਡਗਲਰੁ?

ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਵਚੁਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਸਠ੍ਰੰ ਅਤਨਿਨਿ ਵਿਫਲੰ ਚੋਂਸੁੰਦਿ.

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥

ਅੰਗਵੇਕਲੁਠੁ ਪਰਠ੍ਰੰ ਪੈਕੀ ਏਲਾ ਏਕਠੁਲਡੁ?

ਨਹੀ ਹੋਤ ਉਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥

ਅਤਨੁ ਅਕਠੀਕੀ ਠੀਰੀਕੇ ਵੇਠੁਠੈਡੁ.

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥

ਓ' ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ, ਓ' ਦਯਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਵਿਨਯਸੇਵਕੁਡੁ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀ ਦਯੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਓਕ ਮਾਨਵੁਡੀਨਿ ਕਾਪਾਡਗਲਦੁ. (6)

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਤਨਠੋ ਪਾਟੁ ਮੁਠੁਠੁਗਾ ਠੁੰਡੈ ਦੋਵੁਡੁ, ਮਾਨਵੁਡੁ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਚੋਂਸੁਕੋਡੁ,

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਤਨੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁ ਮਾਯਕੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਚੁਪੀਸੁਣੁ.

ਬਲੁਆ ਕੇ ਗਿਹੁ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥

ਮੁਠੁਦੋਹੰ ਅਸੁਕ ਕੋਟਲਾ ਠੁੰਡੁਰੀਰੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਤਰਾਠੁ ਕੁਲੀਪੋਠੁੰਦਿ.

ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥

ਲੋਕਸੁਠੁਲ ਆਟਲਨੁ, ਮਾਯੁ ਅਭੀਰੁਚੁਲਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਣੁ.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥

ਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਤਨੁ ਬਸ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲੁ ਅਨੀਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਵਨਿ ਅਤਨੁ ਬਲੰਗਾ ਨਮੁਠੁਣੁ.

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੁੜੇ ਚੀਤਿ ॥

ਮਰਠ ਆਲੋਚਨ ਆ ਮੂਰਘੁਨਿ ਮਨਸੁਘੁ ਕੂਡਾ ਰਾਦੁ.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥

ਦੋਖੁ, ਸੰਘੁਰ੍ਠ, ਕਾਮ, ਕੋਪ, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੁ,

ਝੁਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧੋਹੁ ॥

ਅਬਧਮੁ, ਪਾਪਾਲੁ, ਅਪਾਰਮੈਨ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸਮੁ:

ਇਆਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥

ಈ ਮਾਰ୍గాਲ੍ਹੋ ਚਾਲਾ ਜੀਵਿਤਕਾਲੰ ਵਧਾ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯ ਚੁਪਿ ਓ ਪੁਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਮੁਲ੍ਹਿਖੁੰਚੁ, ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ੍ਠਿੰਚਾਰੁ. ॥7॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਗੁਰੁਵੁ; ਮੀਕੁ, ਮੇਮੁ ਓ ਪੁਰ੍ਠਨਨੁ ਅੰਦਿਸੁਨਾਖੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤ੍ਰਅਨੀਖੁੰ ਅਸ਼ੀਰਾਠ੍ਠਾਲੇ.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥

ਮੀਰੇ ਮਾ ਤਲ੍ਲਿ ਮਰਿਯੁ ਤੰਡਿ; ਮੇਮੁ ਮੀ ਪਿਲ੍ਲਮੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਮੀ ਦਯਲੋ, ਚਾਲਾ ਅਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਓਨਾਠ੍ਠੁ!

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥

ਮੀ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲਿਯਵੁ.

ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥

ਓ ਅਤੁਲ੍ਠੁਵਾਡਾ, ਅਤ੍ਰੁਠ ਓਦਾਰਮੁੰਨ ਦੇਵੁਡਾ,

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਮੁੰਤੁੰ ਵਿਸ਼ਾਨ੍ਰੀਕੀ ਮੁਠੁਤੁ ਐਵਠੁਡੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅਦੇਸੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਨਡੁਪਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਮੀ ਨੁੰਚਿ ਵਚਿਨ੍ਠੁਦਿ ਮੀ ਅਦੇਸੰ ਕੰਦ ਓਂਟੁੰਦਿ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥

ਮੀ ਪ੍ਰਿਠਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਵਿਸੁਪੁਠਿ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ఓ' దేవుడా, నేను నా జీవితానిమ్మీకు ఎపట్టికీ అంకితం చేస్తానని నానక్ చెప్పాడు.
॥8॥ 4॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥

దయగల దేవుణ్ణి తఱిచి, ప్రాపంచిక ఆనందాలకు తనను తానుగా
అతుకుఠోవాడు,

ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, అలాంటి వక్తి జీవిత ప్రయాణంలో ఎనఱ్ఱూ విజయం సాధించలేడు.
నామం లేకుండా, అతను తన గౌరవానిఱ్ఱోలోఱ్ఱాడు. ॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

మానవుడు దేవుని నుండి అనేక సౌకర్యాలను పొంది, వాటిని అతని వెనుక
ఉంచుకుంటాడు;

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੇਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥

దేవుడు నిలిపివేసిన ఒక విషయం కోసం ఆయన తన విశాసానిఱ్ఱోలోఱ్ఱుంటాడు.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥

కానీ దేవుడు ఆ బహుమతులనిఱ్ఱటినీ వెనక్కిఱ్ఱీసుకొని, తాను ఫిరఱ్ఱు చేసిన దాన్ని
ఇవక్లపోతే,

ਤਉ ਮੁੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥

అపుఱ్ఱు, మూఱ్ఱుడు ఏమి చెప్పఱ్ఱడు లేదా ఏమి చేయఱ్ఱడు?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥

యజమానితో బలప్రయోగం వల్ల ప్రయోజనం ఉండదు.

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥

ఆయన వద్దకు వచ్చి ఆరాధనలో నితఱ్ఱు నమసఱ్ఱించి, ఆయన సంకలఱ్ఱును
అంగీకరించండి.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰਾ ॥

ਦੇవుਡੁ ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕਿ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਛੋ,

ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾਹੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੋ ਭਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਲੁ ਅਨੰਕਲੁਗੁਠਾਯੁ.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਚਿਣਾਨਿਅੰਗੰਕਰਿਚੈ ਚਕ੍ਰਿ ਗਲ ਵਛੀ,

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.
॥1॥

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥

ਬਾਠਕਰਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਮਰੁਠੁਕੁ ਅੰਤੁਲੋਨਿ ਬਹੁਮਠੁਲ ਪੇਠੁਬਡਿਨਿ
ਅੰਦਿਸੁੰਦੁ,

ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥

ਓ ਪੇਠੁਬਡਿਨਿ ਆਨੰਦੰਠੋ, ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੋਪੰਠੋ ਏਵਰੁ ਵਾਡੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥

ਓ ਪੇਠੁਬਡਿਲੋ ਕੋਂਤ ਭਾਗਾਨਿਸ਼ੁਰੁਵਾਤ ਬਾਠਕਰਿ (ਦੇਵੁਡੁ) ਵੇਨਕ੍ਰਿਸੁਕੁੰਟੇ,

ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਕਰੇਇ ॥

ਅਛਾਨਿ ਬਾਧਪਡਿ ਫਿਰਾਠੁ ਚੈਸੁੰਦੁ.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੇਵੈ ॥

ਅਲਾ ਚੈਯੁਡੰ ਵਲ, ਅਤਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਵਿਸ਼ਠੁਨੀਯਤਨੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਫਲਿਤੰਗਾ ਮਠੀ ਵਿਸ਼ਠਿੰਚਬਡਡੁ.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਚੋਂਦਿਨਦਿ ਮਠੀਠੋਵੁਨਿਕਿ ਅੰਦਿੰਚੈ ਵਛੀ,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਣਾਨਿਕਿ ਐਠੁਪੁਰਠੁੰਗਾ ਕਠੁਬਡਿ ਊਂਟਾਰੁ,

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥

ಆಯನ ਚੇਤ ਅਨੇਕ ਰੋਲੁ ਏਕੁਫੁਗਾ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಮಾ ಗುರುವು (ದೇವು) ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ದಯಗಲವಾಡು. ॥ 2॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥

ಈ ಲೋಕ ಅನುಬಂಧಾಲ ಯುಕ್ತಾನೆಕ ರೂಪಾಲು ತಾತಾಭಿਕಮನವಿ ಮರಿಯು ಇವಿ ಖಚಿತ್ತಂಗಾ ಚನಿಪೊತಾಯನಿ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಂಡಿ.

ਬਿರਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲಾವੈ ॥

ಒಕ ವಕ್ಷಿ ಚೆಟ್ಟು ನೆಡತೊ ಪ್ರೆಮಲೊ ಪಡತಾಡು,

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤಾವੈ ॥

ಅದಿ ಅದೃಶಮನಪುಥು, ಅತನು ತನ ಮನಸುਠೊ ಪಶಾಣ್ಣಾಪಥੁತಾಡು.

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥

ಎದಿ ਚੂಸಿನਾ, ಅದಿ ತಾತಾಭಿਕಮನದੋ;

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ಅಯಿನಾ ಅಂಧੁಲಲೊ ಅಂಧುಲು ದಾನಿನಿ ಅಂಟಿಪೆಟ್ಟುಕೊನಿ ಊನಾಥು.

ਬਟਾਉ ਸਿਉ ਜੇ ਲಾವੈ ਨੇਹ ॥

ಎವರನಾ ದಾರಿನ ಪೊಯೆ ವಕ್ಷಿತ್ ಪ್ರೆಮಲೊ ಪಡಿತ್,

ਤਾ ਕਉ ਹಾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥

ಅನುಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ ಎಮೆ ಪೊಂದಲೆರು.

ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ಓ' ಮನಸಾ, ದೇವುನಿ ನಾಮಮುತ್ ಪ್ರೆಮ ಮಾತ್ರಮೆ ಶಾಂತಿನಿ ಇಸ್ತುಂದಿ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅತನಿ ಪ್ರೆಮನು ಅತನು ಸ್ವಯಂಗಾ ಆಸ਼ੀರਫ਼ਿಂಚೆ ವಾರಿಕಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಅಂದಿಸ್ತಾಡು. (3)

ਮಿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ಅಬಧಮು (ನಶಿಂಚೆದಿ) ಈ ಶರೀರಮು, ಸಂಪದ, ಮರಿಯು ಅನಿಪುಂಬಂಧਾਲು.

ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥

ਅਬਧਮੁ ਅਹਮੁ, ਸਾਫ਼ੀਨਤ, ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ.

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥

ਅਬਧਮੁ (ਤਾਤਾਭੀਕਮੈਨਵਿ) ਈ ਅਧਿਕਾਰਮੁ, ਯੌਵਨਮੁ, ਸੰਪਦ, ਮਰਿਯੁ ਆਸਿ.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਅਬਧਮੁ ਈ ਕਾਮਮੁ ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰੂਰਮੈਨ ਕੋਪਮੁ.

ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸੂ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

ਈ ਰਠਾਲੁ, ਏਨੁਗੁਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਖਰੀਦੈਨ ਦੁਸੁਲੁ ਅਨੀਅਬਧਮੁ (ਤਾਤਾਭੀਕਮੈਨਵਿ).

ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥

ਅਬਧਮੁ, ਈ ਸੰਪਦਲਨੁ ਕੂਡਪੇਟੁਕੋਵਟਮੁ, ਦਾਨਿਕੁਚਾਸਿ ਆਨੰਦਿਚਡਮੁ.

ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਬਧਮੁ ਈ ਮੋਸਾਲੁ, ਭਾਵੋਦ੍ਰੋਕਮੈਨ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰ ਗਰਠੁ.

ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥

ਅਬਧਮੁ ਅਹੰਤੋ ਊਡੈ ਸੰਠੁ ਗਰਠੁ.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥

ਗੁਰੁਰਕੁਸ਼ਣਲੋ ਚੈਸੈ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਸ਼ਿਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਚਡਮੁ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਿਯਮੈਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਡਪਗਲਡੁ.॥
4॥

ਮਿਥਿਆ ਸੁਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥

ਐਤਰੁਲ ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਵਿਨੈ ਚੋਵੁਲੁ ਨਿਰੁਪਯੋਗਮੈਨਵਿ.

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਐਤਰੁਲ ਸੰਪਦਨੁ ਦੋਂਗਿਲਿਚੈ ਚੈਤੁਲੁ ਨਿਰੁਪਯੋਗਮੈਨਵਿ.

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥

ਚੋਡੂ ਊਧੋਸ਼ਾਲਠੋ ਮਰੋਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਅੰਦਾਨਿਖੁਮਾਸੇ ਕਞੁਞਿਰੁਪਯੋਗੰ.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥

ਭਦਿ ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੇ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰ ਸ੍ਰਪਚ ਅਭਿਰੁਚੁਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਸਾਠਿੰਚੇ ਨਾਲੁਕ.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥

ਭਤਰੁਲਕੁ ਚੋਡੂ ਚੋਯਡਾਨਿਕਿ ਪਰੁਗੋਠੇ ਪਾਦਾਲੁ ਪਾਪਠੋ ਕੂਡਿਨਵਿ.

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥

ਭਤਰੁਲ ਸੰਪਦ ਪਲੁ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਮਨਸੁਞਿਰੁਪਯੋਗਮੁਨੇਨਦਿ.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥

ਭਤਰੁਲਕੁ ਮੇਲੁ ਚੋਯਨਿ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਿਰੁਪਯੋਗਮੁਨੇਨਦਿ.

ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਚੋਡੂ ਵਾਸਨਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚੇ ਮੁਕੁਞਿਰੁਪਯੋਗਮੁਨੇਨਦਿ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥

ਵਾਠੀ ਨਿਞਮੁਨੇ ਊਧੋਸ਼ਾਞਿਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਨਿ ਸ਼ਰੀਰ ਭਾਗਾਲੁ ਅਨੀਞਿਰੁਪਯੋਗਮੁਨੇਨਵਿ.

ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਿਵੇ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਞਯਵਠਮੁਨੇਨਦਿ.॥ 5॥

ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਲੇਨਿ ਮੂਰੁਠੁਲ (ਅਵਿਸ਼ਾਠੀ) ਞੀਵਿਠੰ ਪੂਰੁਗਿ ਨਿਰੁਪਯੋਗਮੁਨੇਨਦਿ.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੇਵਤ ਸੁਚਾ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਆਯਨ ਂਲਾ ਸਠੁਠੁਗਾ ਊੰਡਗਲਡੁ?

ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਠੀਵਾਰਿ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਊੰਡੁੰਦਿ,

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੀਯ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ಅಲಾಂಟಿ ವಕ್ಷಿ ನೊಟಿ ನುಂಡಿ ಅಪವಾದು ಯುಕ್ಕದುರಾಫನ ವಸ್ತುಂದಿ.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಮುನು ಗುರಿಂಚಿ ಆಲೊಂಚಿಂಚುಂಡಾ, ಮನ ಪಗಡಾಲು, ರಾತ್ರಲು ವರ್ಥಂಗಾ ಗಡಿಚಿಪೊತಾಯಿ,

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥

ವರ್ಧಂ ಲೆಕುಂಡಾ ಪೆರಗನಿ ಪಂಟ ಲಾಗಾ.

ਗੋਬਿਦ ಭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಮು ಪು ಧಾಫಮು ಚೆಯಕುಂಡಾ, ಲೊಕ್ಕಕ್ರಿಯಲನೊಪ್ಪರ್ಥಮನವೆ,

ਜಿਉ ਕਿರਪನ ಕೆ ನಿರಾರਥ ದਾਮ ॥

ಒಕ ದುರಾಫುನಿ ಸಂಪದವಲೆ, ಅದಿ ಅತನಿ ಕಿ ಏ ವಿಧಮನ ಉಪಯೋಗಮು ಉಂಡದು.

ਧੀਨಿ ਧੀਨಿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಮುನು ಆಚರಿಂಚೆ ವಾರು ನಿಜಂಗಾ ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡತಾರು.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ಓ ನಾನಕ್, ನೆನು ನಾ ಜೆವಿತಾನಿಱಿ ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡಿನ ಪ್ರಜಲಕು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸ್ತುನಾಫು.
॥ 6॥

ਰਹਤ ਅਵರ ਕਛੁ ಅਵರ ਕਮಾವਤ ॥

ಮತಪರಮನ ವಕ್ಷಿಗಾ ಕನಿಪಿಂಚಿನಪಠಿಕ್ಕಿ ಅತನಿ ಕ್ರಿಯಲು ಮತಪರಮನವೆ ತಪ್ಪುರೆಮಿ ಕಾವು.

ਮਨಿ ನਹੀ ਪ੍ਰੀತಿ ਮੁਖਹੁ ಗೆਢ ਲಾವਤ ॥

ಆಯನ ಪೂದಯಂಲೊ ದೇವುನಿಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮ ಉಂಡದು, ಅಯನಪಠಿಕ್ಕಿ ಆಯನ ಎಕುಫೆ ಮಾಟ್ಟಾಡತಾಡು.

ਜಾನನಗಾರ ਪುತ್ರ ಪರਬੀਨ ॥

ಅನಿಱಲಿಸಿನ ದೇವುಡು ಚಾಲಾ ತಲಿವನವಾಡು.

ਬಾಹರಿ ತੇਖ ನ ಕಾಹು ತೀನ ॥

ಬಾಹ್ಯಪದರಫತ್ ಅತನು ಆಕಟ್ಟುಕೊಲೆಡು.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥

ಇತರುಲಕು ತಾನು ಬೋಧించೆ ದಾನಿನಿ ಆਚರಿంచನಿ ವಕ್ಷಿ,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ಜನನ ಮರಣ ಚಕ್ರಾಲಲೆ ಬಾಧಲನು ಕೊನಸಾಗించಾಲಿ.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ತನ ಹೃದಯಮುಲೆ ನಿರಾಕಾರುಡైన ದೆವುನಿ ನಿವಸించುವಾಡು,

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ತਰੈ ಸੰਸਾਰੁ ॥

ಅಟುವಂತಿ ವಕ್ಷಿ ಬೋಧನಲು ಪ್ರಪಂಚಾನಿಹುರುಝಣಾಲ ನುಂಡಿ ಕಾಪಾಡತಾಯಿ.

ਜੇ ತುਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰಭੁ ਜಾತਾ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮೀಕು ಪ್ರೀತಿಕರಮైన ವಾರು ಮಾತ್ರಮೆ ಮಿಮುಳ್ಳಿಗಪಿಂಚಾರು.

ਨಾನਕ ਉਨ ਜನ ਚਰਨ ਪਰಾਤಾ ॥੭॥

ಓ' ನಾನಕ್, ನೆನು ವಿನಯಂಗಾ ವಾರಿಕಿ ನಮಸಥಿಸ್ತಾನು. ॥ 7॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ನೆನು ದೆನಿ ಕೊಸಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತುನ್ನಾಅನಿಖೊಟ್ಟಾ ತಿರಿಗೆ ದೆವುನಿಕಿ ಅದಂತಾ ತೆಲುಸು.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥

ಅತನು ಸಠ್ಠುಂಗಾ ತನ ಮಾನವುಲಕಿ ಗೌರವಾನಿಹುಂದಿಸ್ತಾಡು.

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ಅತನೆ ಮಾತ್ರಮೆ ಸಠ್ಠುಂಗಾ ವಾರಿ ಪನುಲ ಆಧಾರಂಗಾ ನಿರ್ಠಯಾಲನು ತೆಸುಕುಂಟಾಡು.

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥

ಕೊಂತಮಂದಿಕಿ ಆಯನ ದೂರಂಗಾ ಕನಿಪಿಸ್ತುಂಟಾಡು, ಮರಿಕೊಂದರು ಆಯನ ದಗ್ಗರ
ಊನಠ್ಠು ಗ್ರಹಿಸ್ತಾರು.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ಸਗਲ ತੇ ರਹਤ ॥

ಅತನು ಅನಿಪಪಯತಾಪ್ಪಕು ಮರಿಯು ತೆಲಿವైన ಪನುಲಕು ಅತೆತುಡು.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥

ಮನ ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ರ ಪಿತಿ ಗುರಿಂಚಿ ಆಯನಕು ಅನಿಹುತೆಲುಸು.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਾੜਿ ਲਾਇ ॥

ಆಯನಕು ಪ್ರੀತಿಕರಮైన ವಾರು, ಅತನು ದಾನಿನಿ ತನಕು ನਚಿಢ್ಢಟ್ಟುಗಾ
ಮಾರುಢ್ಢುಂತಾಡು.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ಅತನು ಅನ್ನಿಪದೇಶಾಲಲೆ ಮರಿಯು ಅನ್ನಿಪ್ಪೆਟುಲಲೆ ಪ್ರವೇಶਿಢ್ಢುನಾಢ್ಢು.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥

ಆಯನ ಎವರಿಮೀದ ದಯನು ਚੂಪಿಢ್ಢಾಡೆ ವಾರು ಆಯನ ಭಕ್ತುಲು ಅವುತಾರು.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣಂ, ದೆವುಣ್ಣಿ ಧಾಢ್ಢಿಂಚಂಡಿ.॥8॥ 5॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ:

ਕਾਮ ਕ੍ಲੇಶ ਅರು ಲೆಖ ಮೆਹ ਬਿਨಸಿ ಜಾਇ ಅਹೆಮೆವ ॥

ನಾ ಕಾಮಂ, ಕೊಪಂ, ದುರಾಶ, ಭಾವೋದ್ರೆ ಅನುಬಂಧಾಲು ಮರಿಯು ಅಹಾಂಕಾರಾಲು
ನಾಶನಂ ಕಾಗಲವಾ.

ਨಾನਕ ਪ੍ਰಭ ಸರಣಾಗತಿ ಕರಿ ਪ੍ਰಸಾದੁ ಗುರದೇವ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ದೆವುನಿ ಆಶ್ರಯಾನಿಶ್ಚೊರುತುನಾಢ್ಢು, ಓ' ದಿವ್ಯಗುರುವಾ, ದಯಚೆಸಿ ಮೀ ಕೃಪತೆ
ನನುಶ್ಚಿರಢ್ಢಿಂಚಂಡಿ.

ਅಸਟಪದೀ ॥

ಅಷ್ಟಪದಿ:

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾದಿ ಛತೀਹ ಅੰਮಿತು ಖಾಹಿ ॥

ಎವರಿ ದಯವಲ್ಲ ಮೀರು ಅನೇಕ ರಕಾಲ ರುಚಿಕರಮైన ಪದಾರ್ಥಾಲನು ಪೊಂದಾರು;

ਤಿಸು ಠಾಕುರ ಕਉ ರಖು ಮನು ಖಾಹಿ ॥

ಮೀ ಮನಸುಢ್ಢೆ ಆ ಗುರುವುನು ಪೊಂದುಪರುಚುಕೊಂಡಿ.

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾದಿ ಸುಗುಣತ ತನಿ ಲಾವಹಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪವಲನ, ಮೀರು ಮೀ ಶರೀರಾನಿಕಿ ಪರಿಮಳ ದ್ರವಾಢ್ಢುನು ಪೂಢ್ಢಾರು;

ತಿಸು ಕਉ ಸಿಮರತು ಪರಮ ಗತಿ ಪಾವಹಿ ॥

ಆಯನನು ಸಢ್ಢಿಂಚುಕೊವಡಂ ದಾಢ್ಢಾ ಮೀರು ಅತುಢ್ಢಿಢ್ಢಿ ಆಧಾಢ್ಢಿಢ್ಢಿ ಹೊದಾನು ಸಾಧಿಢ್ಢಾರು.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪವಲನ, ನೆ ಹೃದಯಮುಲೆ ಶಾಂತಮು ನೆಲಕೊಂದಿ;

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥

ಮೆ ಮನಸುಳ್ಳೆ ಆಯನ ಮೆದ ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ಧಾಣಿಂಚಂಡಿ.

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦਿ ಗ್ರಹ ಸੰਗಿ ಸುಖ ਬಸನಾ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ವಲನ, ಮೆರು ಮೆ ಕುಟುಂಬಂತ್ ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ಜೆವಿಸ್ತುನಾಠ್ತು;

ਆಠ ਪਹರ ಸಿਮರਹੁ ತಿಸು ರಸನಾ ॥

ಆಯನ ನಾಮಮುನು ಚದಿವಿ ಆಯನನು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ಜ್ಞಾಪಕಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾರು,

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ರೆಗ ರಸ ತೆಗ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ಠಾ, ಮೆರು ಪ್ರಪಂಚ ವಿಷಯಾಲ ಅಭಿರುಚುಲನು ಮರಿಯು
ಆನಂದಾಲನು ಆಸಾಠ್ಠಿಸ್ತಾರು;

ਨಾನಕ ಸದಾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಧಾಣಾನಿಕೆ ಅರ್ಪುಡೆನ ವಕ್ಷಿಣಿ ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ಧಾಣಿಂಚಂಡಿ. || 1||

ਜਿಹ ਪ੍ਰಸಾਦಿ ಪಾਟ ಪਟೆಬರ ಹಠಾವਹਿ ॥

ಎವರಿ ದಯ ವಲ್ಲ, ಮೆರು ಪಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರಾಲು ಮರಿಯು ಇತರ ಖರೆದಿನ ದುಸ್ತುಲನು
ಧರಿಸ್ತಾರು;

ਤಿಸಹਿ ತಿಆಗಿ ಕತ ಅವರ ಲುಠಾವಹಿ ॥

ಎಂದುಕು ಅತನಿನಿ ವಿಡಿಚಿಪೆಠ್ಠಿ ಇತರ ದುರಾಶಲಲೆ ಮುನಿಗಿಪೊತಾರು?

ಜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ಸುಖಿ ಸೆಜ ಸೆਈಜೆ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ಠಾ, ಮೆರು ಒಕ ಸಾಕರಫಂತಮನ ಮಂಚಂಲೆ ನಿಡ್ರಪೊತಾರು;

ಮನ ಆಠ ಪಹರ ತಾ ಕಾ ಜಸು ಗಾವೀಜೆ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಅತನಿ ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪಾಡಂಡಿ, ರೆಜಾ ಇರವೆ ನಾಲುಗು ಗಂಟಲು.

ಜಿಹ ಪ್ಪಸಾದಿ ತುತು ಸಖು ಕೆಠ್ಠಿ ಮಾನೆ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ವಲನ, ಮೆರು ಪ್ರತಿ ಒಕಠ್ಠಿಚೆ ಗೆರವಿಂಚಬಡತಾರು;

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥

ಎಲ್ಲపుಕ್ಕೂ ಆయన గొప్పతనానిప్పుజించండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥

ఎవరి కృపచేత మీరు నీతిమంతుడు అవుతారు.

ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ఓ' నా మనసా, ఆ సరోస్థత దేవుని గురించి నిరంతరం ధ్యానం చేయండి.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥

దేవుడిని ధ్యానిస్తూ, మీరు అతని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు;

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, మీరు గౌరవంగా మీ నిజమైన ఇంటికి తిరిగి వస్తారు.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥

ఎవరి కృప వలన, మీకు ఆరోగ్యంతమైన, అందమైన శరీరం లభించింది;

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥

ఆ ప్రేమగల దేవునికి మిమల్నిమీరు అనుగుణంగా ఉంచుకోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥

ఎవరి కృపవలన, మీ గౌరవము భద్రపరచబడుతుంది;

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

ఓ' నా మనసా, ఆయన స్తుతి గానం దాట్లా శాశత్ర శాంతిని సాధించండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥

ఎవరి కృపవలన, మీ లోపాలనీబహిర్యతం కాకుండా ఉంటాయి;

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥

ఓ నా మనసా, మా గురువు అయిన ఆ దేవుని ఆశ్రయానిష్ఠాందండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ॥

ఎవరి కృప వలన, మీకు ఎవరూ ప్రతర్థి కాలేరు;

ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੇ ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రతి శాస్త్రతో సరక్షక్తిమంతుడైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥

ఎవరి కృపవలన, ఈ అమూలమైన మానవ శరీరానిమ్మీరు ఆశీర్వదించబడ్డారు;

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ఓ నానక్, ప్రేమతో, భక్తితో ఆయనను పూజించండి. || 3||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥

ఎవరి దయ వల్ల, మీరు ఖరీదైన ఆభరణాలను ధరిస్తారు;

ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥

ఓ' నా మనసా, అతనిని గుర్తుంచుకోవడంలో సోమరితనంతో ఉండటం ఎందుకు?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥

ఎవరి కృప దాటా, మీరు ప్రయాణించడానికి గుర్రాలు మరియు ఏనుగులను పొందారు (ఖరీదైన వాహనాలను);

ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ఓ' మనసా, ఆ దేవుణ్ణి ఎనడూ మరచిపోవద్దు.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥

ఎవరి కృప వలన మీకు భూమి, తోటలు మరియు సంపదలు ఉన్నాయి;

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥

ఆ దేవుణ్ణి మీ హృదయంలో ఉంచుకోండి.

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ఓ' నా మనసా, మిమల్ని మునిషిగా రూపొందించిన వక్త్రీ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥

ప్రతి పరిస్థితిలోను ఆయన గురించి ధ్యానించండి.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥

ప్రత్యేకమైన మరియు అర్థం కాని అతనిని ధ్యానించండి.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ఓ నానక్, అతను మిమల్ని క్షణకక్షణ మరియు తరువాత కాపాడతాడు ॥ 4॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥

ఎవరి కృప దాత్రా, మీరు దాతృత్వస్థంభలకు సమృద్ధిగా విరాళాలు ఇస్తారు,

ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥

ఓ' నా మనసా, అతనిని గుర్తుంచుకోండి, రోజూ ఇరవై నాలుగు గంటలు.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ఎవరి కృప వలన మీరు మత పరమైన కరణాండలు మరియు లోకవిధులను నిరఘోస్తారు;

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥

ఎవరి దయ వల్ల, మీరు ఈ అందంగా కనిపించే శరీరాన్ని పొందారు;

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪੁ ॥

ఎల్లపుడూ పోలభ్రోని అందమైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ఎవరి కృపవలన, ఈ గొప్పమానవ జీవన రూపాన్ని మీరు పొందారు,

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥

ఎల్లపుడూ, పగలు మరియు రాత్రి, ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥

ఎవరి కృపవలన, మీ గౌరవము భద్రపరచబడుతుంది;

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ఓ నానక్, గురువు కృపతో ఆయన మహిమను పూజించండి. ॥ 5॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥

ఎవరి దయ వల్ల, మీరు మీ చెవులతో శ్రావణమైన శబ్దాలను వింటారు.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಅದುಞ್ಞಾಲನು ಚುಸ್ತಾರು.

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦਿ ಬೆಲਹਿ ਅੰਮ੍ਰಿತ ರಸನಾ ॥

ಎವರಿ ದಯ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಮೆ ನಾಲುಕತ್ ಅದುಞ್ಞಮೈನ ಪದಾಲನು ಮಾಱ್ಲಾಡತಾರು.

ਜਿਹ ਪ੍ਰಸಾਦਿ ಸੁಖಿ ಸਹಜೆ ಬಸನಾ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಸಹಜಂಗಾ ಶಾಂತಿಲೆ ಁನಾಠ್ಠು.

ਜਿಹ ਪ੍ਰಸಾਦਿ ಹಸತ ಕರ ಚಲಹಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆ ಚೆತುಲು ಮರಿಯು ಪಾದಾಲು ಕದುಲುತಾಯಿ ಮರಿಯು ಪನಿಚೆಸ್ತಾಯಿ.

ਜಿಹ ಪ੍ਰಸಾਦಿ ಸೆಪುರನ ಫಲಹಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಜೆವಿತಂಲೆ ಪುರ್ತಿಗಾ ವಿಜಯಾನಿಸ್ಪಾಧಿಸ್ತಾರು.

ಜಿಹ ಪ್ಪಸಾದಿ ಪರಮ ಗತಿ ಪಾವಹಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಅತುಞ್ಞಠ್ಠ ಆಧಾಠ್ಠಿಠ್ಠ ಹೊದಾನು ಪೊಂದುತಾರು.

ಜಿಹ ಪ್ಪಸಾದಿ ಸುಖಿ ಸಹಜಿ ಸಮಾವಹಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ, ಮೆರು ಸಹಜಂಗಾ ಶಾಠ್ಠಠ್ಠ ಶಾಂತಿಲೆಕಿ ಶೆಪಿಂಚಬಡತಾರು.

ಐಸಾ ಪುತ್ರ ತಿಆಗಿ ಅವರ ಕತ ಲಾಗರು ॥

ಅಲಾಂಟಿ ದೆವುಣ್ಣಿ ಎಂದುಕು ವಿಡಿಚಿಪೆಱ್ಲಾಲಿ, ಮಿಮಲಿಠ್ಠೆರು ಮರೊಕರಿತ್ ಎಂದುಕು ಜತಪರಚುಕೆವಾಲಿ?

ಗುರ ಪ್ಪಸಾದಿ ನಾನಕ ಮನಿ ಜಾಗರು ॥೬॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಗುರುವು ದಯವಲ್ಲ ಆಧಾಠ್ಠಿಠ್ಠ ಅಜ್ಞಾನಂ ನುಂಡಿ ಮೆ ಮನಸುಞ್ಠು ಮೆಲೆಱ್ಠುಠ್ಠಾಯಿ.|| 6||

ಜಿಹ ಪ್ಪಸಾದಿ ತುೆ ಪುಗಾಟ ಸೆಸಾರಿ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪ ವಲನ, ಮೆರು ಪ್ರಪಂಚಮಂತಾ ಪ್ರಸಿಧಿ ಚೆಂದಾರು;

ತಿਸು ಪುತ್ರ ಕਉ ಮುಲಿ ನ ಮನರು ಬಿಸಾರಿ ॥

ಮೆ ಮನಸುಞ್ಠೆ ನುಂಡಿ ಅಲಾಂಟಿ ದೆವುಣ್ಣಿ ಎನಠ್ಠು ಮರಚಿಪೊವಡ್ಠು.

ಜಿಹ ಪ್ಪಸಾದಿ ತೆರಾ ಪರತಾಪು ॥

ಎವರಿ ಕೃಪವಲನ ಮೆಕು ಪ್ರತಿಠ್ಠನು ಪೊಂದಾರು;

ਰੇ ਮਨ ਮੁੜ ਤੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥

ఓ' మూర్ఖమైన మనసా, అతనిని ధాన్వించండి!

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥

ఎవరి కృపవలన మీ పనులన్నీరవేరతాయి;

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లప్పుడూ మీతో అతని ఉనికిని అనుభూతి చెందండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪాਵਹਿ ਸాచు ॥

ఎవరి కృప దాటా, మీరు సతాన్వితనుగొంటారు,

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥

ఓ' నా మనసా, అతనిలో మునిగిపోండి.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ఎవరి కృప వలన ప్రతి ఒకడూ లోక దురాచారాల నుండి రక్షించబడతారు;

ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ఓ' నానక్, తన పాటలను పాడి పేరును ధాన్వించండి. || 7||

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే తన పేరును ధాన్విస్తాడు, అతనే సత్యంగా ధాన్వం చేయడానికి ప్రేరేపిస్తాడు.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే దేవుని సద్గుణాలను పాడతాడు, అతనే సత్యంగా అలా చేయడానికి ప్రేరేపిస్తాడు.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰਪ ਵਲਨ, ਮਨਸੁ ਸੁਖਿ ਵਝਾਨਮੁ ਝਾਨੋਂ ਦਯਮੁ ਚੋਂਦਿੰਦਿ.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਵਲ, ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਤਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾ ਵਿਕਸਿੰਚਿੰਦਿ.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਠੋਂ ਸੰਠੋਂ ਪੰਗਾ ਊਨਘੁਠੁ, ਆਯਨ ਮਨਸੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਵਸੁਠਾ.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਗਲ ਕਨਿਕਰੰ ਦਾਠਾ ਬੁਠਿ (ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ) ਊਨਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਊ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀ ਦਯਲੋਂ, ਅਨਿਪਪੰਚ ਸੰਪਦਲੁ ਊਂਟਾਯੁ.

ਆਪਹੁ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥

ਏਵਰੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਮੀ ਅੰਦੁਕੋਰੁ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਊ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਜਰਗਲਨੁਕੁੰਟਾਰੋਂ ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਦੇ ਚੋਂਸੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿ ਚੋਂਟੁਲੋਂ ਏਮੀ ਊਂਡਦੁ. ||8|| 6||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥

ਚੋਂਰੁਕੋਲੋਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁੰ ਚੋਂਸੁਕੋਲੋਨਿ ਵਾਡੁ ਆ ਸਰੋਂਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ;

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥

ਏਵਰੈਠੇਂ ਤਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ, ਭਕੁਠੋਂ ਚਦੁਵੁਠਾਰਾ, ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠਿੰ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥

ਵਿਨండి, ੁ' ਸੇਘੀਤੁਲਾਰਾ, ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੁਗੁਣਾਲ ਵਰ੍ਹਨ ਆਥਰ੍ਥਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਘਪਦਿ:

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ, ਆਧਾਠੀਠ ਠੇਜਸੁਗੋਰਵੰ) ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘਲੋਂ, ਦੁਰ੍ਧਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਅੰਠਾ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ ਅਹਾਂਕਾਰਮੁ ਨਾਸਨਮੁ ਠੇਯਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੰ ਬਹਿਰਠੰ ਠੇਯਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ ਠੇਯੁਡੁ ਸਮੰਪਿੰਚਿਨਲੁ ਭਾਵਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਲ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ ਦੁਰ੍ਧਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਲੇਦਾ ਠੇਡੁ ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਨਿ
ਵੇਰੁਧਾਠੁ ਪਰਿਘੋੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ, ਅਮੂਲਘੁੰਨ ਨਾਮੰਠੋਂ ਆਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ, ਭਗਵੰਠੁਠੁੰਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਠੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕ੍ਰਪਿ
ਠੇਯਾਲੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਮਹਿਮਾਨੁ ਏਵਰੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਗਲਰੁ?

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ఓ నానక్, సాధువుల మహిమ దేవుని మహిమ. ॥ 1॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో ఒకడు అర్థం కాని దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, ఒకరు ఎల్లప్పుడూ ఆనందంతో నిండి ఉంటారు.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, ఐదు అభిరుచులు నియంత్రణలోకి వస్తాయి.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, దేవుని నామంలోని అదుభతమైన మకరందాన్ని ఆసాధిస్తారు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, ఒకరు అందరితో చాలా వినయంగా ఉంటారు.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥

పరిశుద్ధుల సంఘంలో ఒకరి ప్రసంగం మనోహరంగా తయారవుతుంది.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో మనసు శ్రోరగదు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో మనసు శ్లాశత్ర శాంతి స్థితిలోకి వస్తుంది.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, ఒకరు లోక ఆకర్షణల నుండి దూరంగా ఉంటారు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥

ఓ నానక్, పవిత్ర సంఘంలో చేరే వక్షితో దేవుడు పూర్తిగా సంతోషంగా ఉంటాడు.
॥2॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో శత్రువులందరూ సేఖ్షితుల్లా కనిపిస్తారు.

साय के सींगि बसै थानि उचै ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, एकरो अधास्त्रिङ्गं अतुस्त्रुष्ठि फितिलो निवसिस्तारु.

सायु के सींगि महलि पगुचै ॥

साधुवल सांगतल्लो, लोपल देवुनि ऊनिकिनि एकरो अनुभविस्तारु.

साय के सींगि दिङ्गै सभि परम ॥

साधुवल सांगतल्लो, नीतिवन्तमैन विधुलनु पुरीगा अर्द्धं चैसुकोवचु.

साय के सींगि केवल पारब्रह्म ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, देवुदु मात्रमे प्रतितोटा प्रवेशिंचडांनिमास्ताडु.

साय के सींगि पाए नाम निधान ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, एकडु नामं योक्कनिधिथो अशीरुद्धिंचबडताडु.

नानक सायु के बुरबान ॥४॥

ऊ नानक, नेनु ना जीवितान्त्रि धारिक्क वस्तुलकु अंकिंतं चैसुनाधु.॥ 4॥

साय के सींगि सभ कुल उपावै ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, एकरो तन वंशमन्ता दुर्गुणाल नुन्डी रक्खिस्ताडु.

सायसींगि साजन भीत कुटिब निसतारै ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, तन सैष्वातुलु मरियु कुतुंब सधुल्लु प्रपंच-दुर्गुणाल समुद्रानिन्हातुनिकि एकरो सहायं चैस्तारु.

सायु के सींगि मे यनु पावै ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, नामं योक्कनिजमैन संपद लभिस्तुन्दि.

जिसु यन ते सभ के वरसावै ॥

नामं योक्क संपद नुन्डी प्रति एकधुा प्रमुखुलवुतारु.

सायसींगि परम राएि करे सेवा ॥

परिशुद्धुनि संपुन्लो, देवुनि अन्तानन्लोनि नीतियुक्कमैन तीरुधुात्ता एकरो गौरविंचबडतारु.

साय के सींगि सेबा सुरदेवा ॥

परिशुद्धल सांगतल्लो, एकरो देवदुतल दधुा प्रसंशिंचबडवचु.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥

ਪਰਿਸ਼ਦੁਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਓਕਰਿ ਪਾਪਾਲਨੀ-ਵਾਸ਼ਨਮ ਚੇਯਬਡਤਾਯਿ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥

ਪਰਿਸ਼ਦੁਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਅਦੁਠਠਮੈਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਓਕਡੁ
ਪਾਡੁਤਾਡੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਬ ਥਾਨ ਰੀਮਿ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲੁ ਅਨੁਬਾਟੁਲੋਂ ਠੁੰਟਾਯਿ (ਓਕਰੁ ਠੁੰਟੁਠ
ਅਧਾਠਿਠੁਠੁ ਸੁਠਾਯਿਕੀ ਪੇਰੁਗੁਤਾਡੁ).

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥

ఓ' నానక్, సాధువుల సాంగత్యంలో ఒకరి జీవితం ఫలవంతం అవుతుంది. || 5||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో తపసులు వంటి పోరాటం చెయ్యాలి అవసరం లేదు.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ఎందుకంటే సాధువుల యొక్క ఆశీర్వాదించబడిన దృష్టి అదుభతమైన ఆనందాన్ని తెస్తుంది.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਕਲੁਖਤ ਹਰੈ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో, ఒకరు తాను చేసుకున్న పాపాలలో మునిగిపోతారు.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో, ఒకరు నరకం నుండి రక్షించబడతారు.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, ఇకథ మరెవరినీ వచ్చే జన్మలో ఒకరు సంతోషంగా ఉంటారు.

ਸਾਧਸੀਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో, విడిపోయినవారు దేవునితో తిరిగి కలుస్తారు.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥

ఒకరి కోరికలన్నీ సాధించవచ్చు,

ਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥

ఎందుకంటే, పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో ఎవరూ ఖాళీ చేతులతో వెళ్ళరు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥

సర్వోన్నత దేవుడు సాధువుల హృదయాలలో నివసిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥

ఓ' నానక్, పవిత్రుడి తీపి మాటలు వింటూ, ఒకరు దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు. || 6||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਿੰਟਾਨੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਤੋਂ ਕੂਡਿਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥

ਸਾਧੁਵਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਪੁਠੁਆ ਫਕਰਿ ਮਨਸੁਸੁਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਪਡਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਫਕਰੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁੰਚਿਬਡਤਾਰੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪੁਰੁ ਮੀਠਾ ॥

ਸਾਧੁਵਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪੇਰੁਗੁਟੁੰਡਿ,

ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਫਕਠਿਲੋਂ ਕਨਿਪਿਸੁਟਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤਾਨਿਕਿ ਮਨੰ ਵਿਧੇਯਤਨੁ ਚੁਪਿਸੁਟਾਮੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁਵਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ, ਮਨੰ ਆਧਾਠਿਠੁਠ ਠਨਠੁ ਠਿਠਿਨਿ ਪਿੰਡੁਟਾਮੁ.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦ੍ਹਲ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ ਅਨਿਰੁਗਠੁਲੁ (ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ) ਨਯੰ ਚੇਯਬਡਤਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਫਕਰੁ ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁੰਡੁੰ ਦਾਠੁ ਪਵਿਠੁਨਿਠੋਂ ਕਲੁਸੁਟਾਰੁ. ॥ 7॥

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਸਾਧੁਵ ਯੋਕੁਠੁਪਿਮ ਵੇਦਸਠੁਕਰੁਲਕੁ ਕੂਡਾ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥

ਓ ਲੇਖੁਨਾਲੁ ਵਾਰਿ ਸਠੁਕਰੁਲੁ ਵਿਨਠੁਆਨਿਠੁਆਠੁਮੇ ਵਿਵਰਿਸੁਟਾਰੁ.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੁਰਿ ॥

ਪਵਿਠੁ ਪ੍ਰਯਲ ਗੋਪਠੁਨੰ ਮਾਯ ਯੋਕੁਠੁਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਕੁ ਅਠਿਠੁਮੈਨਦਿ.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮਹਿਮ ਅੰਤਲਾ ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਚੋਦਿੰਦੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਨੀ ਮਹਿਮਨੁ ਅਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥

ਓਕ ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਵੈਭਵੰ ਪਰਿਮਿਤੁਲਕੁ ਅਤੀਤਮੈਨਦੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚ ਤੇ ਉਚੀ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਨੀ ਮਹਿਮ ਊਨਠਮੈਨਦੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੁਚ ਤੇ ਮੁਚੀ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਨੀ ਮਹਿਮ ਗੋਪਥਾਰੀਲੋ ਗੋਪਥੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਮਹਿਮ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਮਾਠਮੈ ਚੋਦਿੰਦੀ

ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾ ਸੋਦਰੁਡੁਨੀ ਵਿਨੁ, ਸਾਧੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਮਧਯਠੈਡਾ ਲੇਦੁ,

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਤਨ ਹ੍ਰਦਯਮੁਲੋ ਊਨਠਯੁਕੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਵਸਿੰਚੁਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਤਨ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਵਾਡੁ,

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਠੀ ਤਪਯੁਕੋਵਰਿਨੀ ਨਮਠੁ.

ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਲਕਸ਼ਣਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਡੁਠੰ ਅਤਨਿਠੁਗਵੰਤੁਨੀ ਯੋਕੁ
ਬ੍ਰਹਮ ਯੁਨੰ-ਠੇਲਿਸਿਨ ਵਕੀਗਾ ਚੋਸੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਸੁਪਦੀ:

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥
ਮੂਰੀਕੀ ਅੰਟਨੀ ਨੀਟੀਲਾ

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਖੋਂਟ੍ਲਾ ਊਂਟਾਡਨੀ ਚੇਤਨ ਮਨਸੁ ਸੁਝਾਨਾਨਿਖੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਜੈਸੇ ਧਰ ਉਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥
ਭੂਮਿ ਅੰਤਲਾ ਊਂਨੁਤਕਾਸ਼ੰਲਾ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥
ਦੁਵੈਕ ਝਾਨੰ ਊਂਨੁਤ੍ਰੁਕੀ, ਸੇਖੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁ ਫਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਦੁਵੈਕ ਝਾਨੰ ਊਂਨੁਤ੍ਰੁਕੀ ਅਹਾਂਕਾਰ ਗਰੁਠੁ ਊਂਡਦੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥
ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ, ਦੁਵਚੇਤਨ ਵਠੀ ਊਂਨੁਠੁ ਨ੍ਠਾਯਿਲੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥
ਕਾਨੀ ਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਨੇ, ਅਤਨੁ ਅੰਦਰੀ ਕਨਾਖਿਨਯਸੁਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥
ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੁਵਸੁਪਹਾਕੁ ਲੋਨਵੁਤਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪੁਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਅਲਾ ਚੇਂਨਾਡੁ. ॥ 2॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥
ਦੁਵਚੇਤਨਵਠੀ ਅੰਦਰੀ ਧੁਾਲੀਲਾ ਜੀਵਿਨਾਡੁ (ਵਿਪਰੀਤਮੁਨੇਨ ਵਿਨਯੰ).

ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥
ਦੁਵਚੇਤਨੁਦੁਨੇਨ ਵਠੀ ਅਧਾਠੀਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਇਆ ॥
ਦੁਵੈਕ ਝਾਨੀ ਅੰਦਰੀ ਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਨਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥
ਦੁਵਚੇਤਨ ਵਠੀ ਵਲੁ ਏ ਚੇਡੁ ਕਲਗਦੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥

ਦੈਵਚੇਤਨ ਵਛੀ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਨਿਸ਼ਕ੍ਕਪਾਤੰਠੋ ਠੰਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥

ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਦੇਵੁਨੀ ਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਯੋਕੁਮਾਪੁ ਨੁੰਡੀ ਤਗੁਤੁੰਦੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਲੋਕਸੰਗਤਮੈਨ ਚਿਕੁਭੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨੀ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥

ਦੁਵਿਕ ਝਾਨੁਲ ਜੀਵਨਤੈਲੀ ਮਚਫ਼੍ਰੇਨੀਦੀ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨੀ ਪੋੰਦੀੰਦੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ ॥

ਅਧਾਭ੍ਰਿੱਛ ਝਾਨੰ ਅਨੇਦੀ ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਯੋਕੁਪ੍ਰੋਖਠ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਵਚੇਤਨੁਦੁਨੈਨ ਮਨੀਪੀ ਦੇਵੁਨੀ ਧਾਠੁੰਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪਰਿ ਆਸ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਤਨ ਅਸ਼ਲਨੁ ਒ਂਟਰੀਗਾ ਊਂਘੁਕੁਤੀਪੈ ਕੇਂਦੁਰੀਕਰੀਸੁਤਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਯੋਕੁਊਚਨਠੁ ਅਧਾਭ੍ਰਿੱਛ ਸੁਠਿ ਏਨਠੁਕੀ ਨਸ਼ਿੰਚਦੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਵਿਨਯੰਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਈਤਰੁਲਕੁ ਮੇਲੁ ਚੇਯੁਡੰਲੋ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸੰਠੋਖੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀਕੀ ਲੋਕਸੰਗਤਮੈਨ ਚਿਕੁਭੁ ਊਂਡਵੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵੁਤੁ ਬੰਧਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨੁਦੁਨੈਨ ਵੱਛੀ ਤਨ ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁਠੁ ਅਦੁਪੁਲੋ ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥

ਦੁਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀਕੀ ਏਮੀ ਜਰੀਗੀਨਾ ਅਦੀ ਅੰਠਾ ਮੰਚੀਕੋਸਮੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥

ಈ ਵਿਧੰਗਾ, ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਝੀਵਿਤਨਲੋਂਨਿ ਅਨਿਛੋਂਣਾਲੋਂ ਵਿਝਯੰਨ ਸਾਧਿਸ਼ਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਰ੍ਹਿਲੁਣਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਸਹਾਵਾਸਨਲੋਂ ਅਨਦਰੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁਨਡੀ ਰੱਖਿੰਚਬਡਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਦਾਠਾ, ਸ਼ੁਰਪੰਚੰਨ ਮੋੁਤੁੰਨ ਦੇਵੁਛੀ ਧਾਝੀਸੁੰਨਦਿ. ॥ 4॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਏਲੁਪੁਠੁਣਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਸ਼ੁਰੇਮਣੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪੁਰੁ ਸੰਗ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਣਾ ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਸਾੰਗਤੁਠੁਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ਼ਨਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਯੋੁਕਝੀਵਨਾਧਾਰੰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀਕੀ, ਨਾਮਮੇ ਅਤਨਿ ਕੁਟੁੰਬੰ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਏਲੁਪੁਠੁਣਾ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸ਼ੁਰਭਾਵਾਲ ਨੁਨਡੀ ਅਸ਼ੁਰਮੁਤੁੰਨੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁਡੈਨ ਵੱਛੀ ਤਨ ਅਹਾਂਕਾਰ ਆਲੋਚਨਨੁ ਪੁਨਰੁਠੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਰੋਂਠੁਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿਕੀ ਮੂਲਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਤਨ ਵੱਛੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿਸ਼ਨਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁਡੈਨ ਵੱਛੀ ਹੁਦਯੰਨਲੋਂ ਨਿਣਾਠੁੰਨੰਦੰ ਊਂਟੁੰਨਦਿ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨਵੱਛੀ ਸਹਾਝਮੁਨੈਨ ਸ਼ਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਤੁਲਠੁਠੁਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ਼ਨਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥

ఓ నానక్, దైవచేతన వక్తి యొక్క అతుల్యత ఆధాత్మిక స్థితి ఎనర్టికీ నశించదు. ॥ 5॥

బ్రహ్మ గియానీ బ్రహ్మ కా బేతా ॥

దైవచేతనమైన వక్తికి దేవుడు తెలుసు.

బ్రహ్మ గియానీ ఏక సీగి రేతా ॥

దైవచేతనవక్తి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడైతే ప్రేమలో ఉంటాడు.

బ్రహ్మ గియానీ కే రేఐ అఛీత ॥

దైవచేతనవక్తి ఎటువంటి చింతల నుండి అయినా విముక్తిని పొందుతాడు.

బ్రహ్మ గియానీ కా నిరమల మీత ॥

దైవచేతన వక్తి బోధనలు సభ్యమైనవి.

బ్రహ్మ గియానీ జిసు కరే పుత్ర్ ఆపి ॥

దైవచేతనమైన వక్తి దేవుడు చేత సర్వముగా తయారు చేయబడతాడు.

బ్రహ్మ గియానీ కా బడ పరతాప ॥

దైవచేతన వక్తి మహిమ చాలా గొప్పది.

బ్రహ్మ గియానీ కా దరసు బడతారి పాఐఐ ॥

గొప్ప అదృష్టంతో, దైవచేతన వక్తిని చూడటం దాల్తా ఒకరు ఆశీర్వదించబడతారు.

బ్రహ్మ గియానీ కఱి బలి బలి జాఐఐ ॥

మనం దేవుని చేతన వక్తికి సమర్పించుకుందాం.

బ్రహ్మ గియానీ కఱి ఖేజిఱి మఱేసుర ॥

మనం దేవుని చేతనవక్తికి సమర్పించుకుందాం.

నానక బ్రహ్మ గియానీ ఆపి పరమేసుర ॥౬॥

ఓ' నానక్, దైవచేతన వక్తి సర్వముగా తానే దేవుని వక్తికరణ. ॥ 6॥

బ్రహ్మ గియానీ కీ కీమతి నాఱి ॥

దైవచేతనవక్తి యొక్క సద్గుణాలు అమూలమైనవి.

బ్రహ్మ గియానీ కే సగల మన మాఱి ॥

దైవచేతన వక్తిలో అనిష్టంభావ్యదుర్గుణాలు ఉంటాయి.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਦੋਵਨ ਵਝੀ ਯੋਕ੍ਰਿਪੁ ਣਜੀਵਿਤ ਰਹਾਸਾ ਘ੍ਰਿਪੁ ਵਰੁ ਠੇਲੁ ਸੁਕੋਗਲਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁ ਠ੍ਰੁਆ ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀਕੀ ਨਮਸਠਿੰਚਠਡੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖਰੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਦੋਵਨ ਵਝੀ ਮੁਪਿਮਨੁ ਕੋਂਚੋਂ ਕੂਡਾ ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਦੋਵਨ ਵਝੀਨੀ ਅਂਦਰੀ ਚੇਤ ਆਰਾਠਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚੇਤਨ ਵਝੀ ਯੋਕ੍ਰਿਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਪਰਿਠਿਨੀ ਏਵਰੁ ਵਠਿੰਚਗਲਰੁ?

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਦੋਵਨ ਵਝੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੋਵਚੇਤਨ ਯੋਕ੍ਰਿਠਨਠ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠਿ ਠੇਲੁ ਸੁੰਡੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵੀ ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀ ਯੋਕ੍ਰਿਠਰਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਲ੍ਲਪੁ ਠ੍ਰੁਆ ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀਕੀ ਠਕ੍ਰਿਠੇ ਨਮਸਠਿੰਚਠਡੀ. ॥ 7॥

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਦੋਵਨ ਵਝੀ ਮੋਠੁੰ ਸੁਠਿਕੇ ਸੁਠਿਕਰੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀ ਠਾਠੁੰਗਾ ਠੀਵਿਸੁਾਡੁ ਮਰਿਠੁ ਅਸਠੁ ਠਨੀਠੋਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀ ਅਠੁਠੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਠਿਠਿਨੀ ਸਾਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਰਿਠੁ ਆਠੁਠਿਮੁਕ੍ਰਿਨੀ ਠੋਂਦੇ ਮਾਰੁੰ ਯੋਕ੍ਰਿਪਦਾਠ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ, ਅਠਨੁ ਅਂਦਰਿਨੀ ਆਕਠੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨਵਝੀ ਰਖੁਣ ਲੇਨਿਵਾਡਿਕੀ ਰਖੁਕੁਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁਛੈਨ ਵਝੀ ਤਨ ਸਹਾਯੁ ਹਾਸੁਨਿਘੋਰਿਓਂਦਰਿਕੀ ਚੁਪਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥

ਵਿਸ਼ਠੁੰਤਾ ਏ ਦੋਵਚੇਤਨ ਵਝੀਕੀ ਚੋਂਦਿਨਦੇ.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਡੈਨ ਵਾਡੇ ਓਕ ਰੂਪੰ ਲੇਨੀ ਦੇਵੁ ਡੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਵੱਖੀਕਰਣ).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥

ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਡੀ ਮਹਿਮ ਕੇਵਲੰ ਦੋਵਚੇਤਨਮੈਨ ਵਾਡੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਰਿਓਤੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵਚੇਤਨੁ ਡੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁ ਵੁ. ||8||8||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁ ਧਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਵੱਖੀ,

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁ ਡੁ ਅੰਦਰੀਲੋ ਲੀਨਮੈਓਯੀ ਊਂਡਡਾਨਿਖੁ ਵਰੁ ਚੁਆਰੁ,

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਣਮੂ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁ ਡੀ ਭੁਕੀਓ ਨਮਸਠਿੰਚੇਵਾ ਡੁ (ਪ੍ਰੇਮਓ, ਭੁਕੀਓ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁ ਚੇਸੁਕੁ ਨੇਵਾ ਡੁ),

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਓ ਵੱਖੀ ਨਿਜਮੈਨ ਅਪਰਾਸੁ (ਸੁਭਿੰਚਨੀ ਸਾਧੁ ਵੁ) ਤਨ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰੰਦਰੀਨੀ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਚੇਸੁ ਡੁ. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ:

ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥

ਅਬਢਾਨਿਖਾਲੁਕਓ ਠਾਕਨੀ ਵੱਖੀ; (ਅਸਤਠੁ ਚੇਪਠੀਵਾ ਡੁ),

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥

ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਖੁਰਿਸੁ ਡੁ ਨਿਚੇ (ਦੇਵੁ ਨੀ) ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਦਰਠੰ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਓ ਨਿੰਡੀਓਯੰਦੀ;

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੁ ॥

ಎವರಿ ಕನುಖು ವೆರೊಕ ಸ್ತ್ರೀ ಯುಕ್ತಸೌಂದರಸ್ಥುನು చూడవో,

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥

పరిశుద్ధులకు సేవచేసి పరిశుద్ధుల సాంగతాన్ని పేమించేవారు,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੁ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥

ఎవరి చెవులు ఎవరివైనా అపనిందలను వినవో,

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

అతను అందరికంటే వినయస్థుడుగా భావిస్తాడు (అహాన్నివదిలేసి),

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥

గురుకృపవలన దుర్గుణాలను వదిలించుకుంటాడు.

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ

తన చెడు కోరికలను తన మనస్సునుండి బహిష్కరించినవాడు

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥

తన సమస్తను జయించినవాడు (ఇంద్రియాలు) మరియు ఐదు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందినవాడు,

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥

ఓ నానక్, లక్షలాది మందిలో అలాంటి అపరాధ్ (స్పృశించని సాధువు) అరుదుగా ఉనాళ్లు. || 1||

ਬੈਸਨੇ ਸੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

నిజమైన వైష్ణవుడు (విష్ణువు భక్తుడు) దేవుడు పూర్తిగా సంతోషించబడిన వక్త్రీ.

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥

అతను మాయలో ఉండకుండా నివసిస్తాడు (ప్రపంచ భ్రమల నుండి వేరుగా ఉంటూ).

ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥

అతను మంచి పనులను చేస్తాడు కాని బహుమతులను ఆశించడు.

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥

ਅਟੁਵਠੀ ਵੇਘੁਵੁਡੀ (ਵਿਘੁਵੁ ਭਕੁਤੁ) ਯੋਕੁਝੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਮਚਫ਼੍ਰੇਨਿ
ਸਫ਼ੁਘੁਨਦਿ;;

ਕਾਹੁ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥

ਤਨ ਪਨੁਲ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ ਕੋਸੰ ਅਤਨਿਕੀ ਏ ਕੋਰਿਕ ਲੇਦੁ.

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥

ਅਯਨ ਭਕੁਤਿ ਧਾਨੁਲੋ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲੀਨਮੁ
ਠੰਟਾਡੁ.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ਅਯਨ ਮਨਸੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕੰਲੋ ਠੰਟਾਯੁ.

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਪੁ ਦਯਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠੰਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਅਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਾਨੀਸੁਤਾਡੁ, ਇਤਰੁਲੁ ਕੂਡਾ ਧਾਨੁੰਚੇਲਾ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਵੇਘੁਵੁਡੁ ਅਤੁਫ਼ੁਠੁ ਹੋਵਾਦਾਨੁ ਪਾੰਦਾਡੁ. ॥ 2॥

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਝਮੁਨ ਭਕੁਤੁ, ਅਤਨਿ ਹੁਦਯੰ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨਠੋ ਨਿੰਡੀ
ਠੰਟੁੰਦੀ.

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਦੁਘੁਲ ਸਾੰਗਤਾਨੀਝਯਨ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠਾਡੁ.

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥

ਅਨਿਝੰਦੇਹਾਲੁ ਅਤਨਿ ਹੁਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਤਾਯੁ.

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਠੰਨਾਠੁਨੋ ਨਮਠੁੰਠੋ ਅਯਨ ਦੇਵੁਠੁ ਆਰਾਧਿਸੁਤਾਡੁ.

साथसंग पापा मलु खेवै ॥

పరిశుద్ధుని సహవాసములో తన మనస్సువేసిన పాపాల మురికిని ఆయన కడిగివేస్తాడు.

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ॥

అటువంటి దేవుని భక్తుని జ్ఞానం సరోవరమువుతుంది.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ప్రతిరోజూ ఆయన దేవుణ్ణి ప్రేమతో, భక్తితో గుర్తుంచుకుంటాడు.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਧੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥

ఆయన తన మనసును, శరీరానిద్రోవుని ప్రేమకు సమర్పిస్తాడు.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ఆయన తన హృదయంలో దేవుని సద్గుణాలను పెంపొందించుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ఓ' నానక్, అలాంటి దేవుని భక్తుడు తనలో తానే అతనిని గ్రహిస్తాడు. ॥ 3॥

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥

ఆయన నిజమైన పండితుడు, మత పండితుడు, అతను మొదట తన మనసును ఉపదేశిస్తాడు;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥

నామ్ కోసం తన ఆత్మలోనే వెతుకుతాడు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥

ఆయన దేవుని నామమును ధానించడంలో అత్యంత ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు (దేవుని నామములోని అత్యుత్తమమైన మకరందంలో పానీయాలను).

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥

అటువంటి పండితుని బోధనల దాటా, ప్రపంచం మొత్తం ఆధ్యాత్మికంగా సజీవంగా మారుతుంది.

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥

ఆయన దేవుని సద్గుణాలను తన హృదయంలో అమరువుంటాడు;

ਸੇ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਅਲਾంటੀ ਪండిਤੁਡੁ ਮਝੀਝਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਕੀ ਵੇਲਫੁਠੁ.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਮੂਲ ॥

ਵੇਦਾਲ, ਪੁਰਾਣਾਲ, ਸ੍ਰੁਤੁਲ (ਪਿੰਦੂ ਮਤੰ ਯੋਕ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ੍ਤਕਾਲ) ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਸਾਰਾਂਸੰ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਅਤਨੁ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਰੁਠੁ.

ਸੁਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੁਲੁ ॥

ਅਵਕ੍ਰ (ਦੇਵੁਡੁ) ਲੋ, ਅਤਨੁ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊਨਖੁਠੁਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਚੂਮਾਸੁਡੁ (ਵਿਸ਼ਠੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਦੇਵੁਨਿ ਵਕ੍ਰੀਕਰਣ ਅਨਿ ਅਤਨੁ ਚੂਮਾਸੁਡੁ).

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਸ਼੍ਰਾਮਾਝਿਕ ਵਰੁਲ ਪ੍ਰਝਲਕੁ (ਅਦੇ) ਸੂਚਨਲਨੁ ਬੋਠਿਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾంటੀ ਪండిਤੁਡੀਕੀ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੁਠੀਕੀ ਵੰਦਨੰ ਚੇਸੁਨਾਰੁਠੁ. ॥ 4॥

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀਕੀ ਵਿਤ੍ਰਨ ਮੰਤ੍ਰੰ (ਨਾਮੰ) ਆਠਾਠੀਕ੍ਰ ਝਾਨੰ.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਉ ਨਾਮੁ ॥

ਏਵਰੈਨਾ, ਏ ਵਰੁੰ ਵਾਰੈਨਾ (ਲੇਦਾ ਨਾਲੁਗੁ ਕੁਲਾਲ ਨੁੰਡੀ) ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸਿਠੰਗਾ ਊਨਾਰੁਠੁ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਝਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਰਿਨਿ ਪਿੰਦੂਠਾਰੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥

ਅਯਿਨਪਠੁਠੀਕੀ, ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਲੋ ਦਾਨਿਠੁਠਾੰਦੇਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥

ਆਯਨ ਕ੍ਰਪਵਲਨ ਆਯਨ ਤਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਏਕ ਵਕ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿਸੁਡੁ.

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਖਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥

ਆ ਵਕ੍ਰੀ ਝੰਤੁਵੁ, ਦੋਯਠੁ, ਮੂਰੁਠੁਡੁ, ਲੇਦਾ ਰਾਠਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲਾ ਊਨਖੁਠੁਠੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਝਪਠੁਠੀਕੀ ਰਕ੍ਰੀੰਚਬਡਠਾਡੁ (ਝਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ).

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਪੇਨਾਸਿਯਾ, ਅਨਿਅਨਾਰੋਗਾਭੁਨੁ ਨਯਮੁ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨਿਵਾਰਣ.

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਮਹਿਮਨੁ ਪਾਡਟੰ ਅਦ੍ਰੁਘੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰ.

ਕਾਹੁ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘੁ ਨਿਰ੍ਹਿਘੁ ਆਧੁਨਿਕਤ ਲੇਦਾ ਮਤ ਆਚਾਰਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਿੰਦਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾਨੇ ਨਿਯਮਿੰਚਬਠਾਡੁ. ॥ 5॥

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਆਨਘ੍ਰੁਠੀ ਸਰੋਘ੍ਰੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸਮੋ,

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥

ఆయన పేరు నిజంగానే రామ్ దాస్, దేవుని సేవకుడు.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

అటువంటి భక్తుడు అనిష్టోల్లా ఉండే దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥

తనను తాను చాలా వినయంగా భావించి, ఆ వక్త్రీ దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥

దేవుడుని దగ్గరగా ఉనట్లుగా భావించే వక్త్రీకి అతను ఎల్లప్పుడూ దగ్గరగా ఉంటాడు.

ਸੇ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥

అలాంటి దేవుని సేవకుడు దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదించబడతాడు.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

తన సేవకునికి తానే తన కృపను అనుగ్రహిస్తాడు.

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥

మరియు అలాంటి సేవకుడు ప్రతిదానినూ అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥

కుటుంబంలో నివసించే ఆయన లోకశోధనల నుండి దూరంగా ఉంటాడు.

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥

ఓ' నానక్, రామ్ దాస్ (దేవుని సేవకుడు) యొక్క జీవన విధానం అలాంటిది. ||6||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥

తన హృదయం నుండి దేవుని చిత్తాన్ని పేమించేవాడు,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇਉ ਕਰਾਵੈ ॥

జీవన్ ముక్తుడు అని చెబుతారు - జీవించి ఉనట్లుండే మాయ సంబంధాల నుండి విముక్తిని పొందినవారు.

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥

అలాంటి వక్త్రీకి, ఆనందం మరియు దుఃఖం ఒకే విధంగా ఉంటాయి.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥

ಆಯನ ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪು ನಿತಾಸ್ತಂದಂಲೊ ಂಟಾಡು ಎಂದುಕಂಠೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಲೊ ದೆವುನಿ
ನುಂಡಿ ವೆರು ಅವಫೊಡು.

ತೆಸಾ ಸುವರನು ತೆಸಾ ಓಸು ಮಾತಿ ॥

ಅತನಿಕಿ, ಬಂಗಾರಂ ಮರಿಯು ಧುಳಿ ರೆಂಡು ಒಕೆ ವಿಧಂಗಾ ಂಟಾಯಿ.

ತೆಸಾ ಅੰಮಿತ್ತ ತೆಸಾ ಬಿಖು ಖಾತಿ ॥

ಮಕರಂದಂ ಲಾಗೆ, ಅತನಿಕಿ ಡೆದು ವಿಷಂ ಕುಡಾ ಂಟುಂದಿ.

ತೆಸಾ ಮಾನು ತೆಸಾ ಅಭಿಮಾನು ॥

ಒಕ ಗೊರವಂ ವಲ, ಅತನಿಕಿ ಅಹಂ ಯುಕ್ಕಪದರಫ ಕುಡಾ.

ತೆಸಾ ರೆಕ್ಕು ತೆಸಾ ರಾಜಾನು ॥

ಬಿಚಗಾಡಿಲಾಗೆ, ಅತನಿಕಿ ರಾಜು ಕುಡಾ ಂಟಾಡು.

ಜೆ ವರತಾಏ ಸಾಏಿ ಜುಗತಿ ॥

ದೆವುಡು ಏಮಿ ಡೆಸಿನಾ ಅತನು ಅನುಸರಿಂಚಡಾನಿಕಿ ಅದೆ ಸರನ ಮಾರ್ಥಂ.

ನಾನಕ ಓಹು ಪುರಖು ಕಗಿಏ ಜಿವನ ಮುಕತಿ ॥೨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಆ ವಕ್ಷಿನಿ ಜೆವನ್ ಮುಕ್ಕುಡು (ಜೆವಿಂಚಿ ಂನಪ್ಪುಡು ವಿಮುಕ್ತಿ) ಅನಿ ಪಿಲುಸ್ತಾರು.
॥7॥

ಪಾರಖೂಮ ಕೆ ಸಗಲೆ ಠಾಓ ॥

ಪ್ರತಿ ಒಕಠಾ ಸರೊಫಠಠ ದೆವುನಿಕಿ ಡೆಂದಿನವಾರು.

ಜಿತ್ತ ಜಿತ್ತ ಘರಿ ರಾಏ ತೆಸಾ ತಿನ ನಾಓ ॥

ಮನಸು ಸ್ಪೂಯುಕ್ಕುಪು ದಶಲೊನನಾ, ದೆವುಡು ಮಾನವುಲನು ಂಚುತಾಡು, ಅದೆ ವಾರು
ಪೊಂದೆ ಪೆರು.

ಆಪೆ ಕರನ ಕರಾವನ ಜೊಗು ॥

ದೆವುಡೆ ಸಠುಂಗಾ ಪ್ರತಿದಿ ಡೆಯಗಲಡು ಮರಿಯು ಡೆಪಿಸ್ತಾಡು.

ಪುಠ ಠಾವೆ ಸೊಏಿ ಫನಿ ರೊಗು ॥

ದೆವುನಿಕಿ ಏದಿ ಪ್ರತಿಕಲಿಗಿಂಚಿನಾ, ಡಿವರಿಕಿ ಅದಿ ನೆರವೆರುತುಂದಿ.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਸਮੁਦ੍ਰਵੁ ਅਲਲ ਵਲੇ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ
ਵਾਫ਼ਿੰਚੁਕੁਨਾਰੁ

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਸਰੋਭ੍ਰਭ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਮੁ.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਕ ਵਕ੍ਰੀਕੀ ਏ ਬੁਧਿਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਾ, ਆਯਨ ਮਨਸੁਆਲਾਗੇ ਝਾਨੋਂਦਯੰ
ਚੋਂਦੁਤੁੰਦੀ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਸਰੋਭ੍ਰਭ ਦੋਵੁਡੁ ਨਸ਼ਿੰਚਨਿ (ਮਰਠੰਲੋਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰ) ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਅਤਨੁ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਦਯੰਗਲਵਾਡੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਭਕ੍ਰੀਤੋ ਆਯਨਨੁ ਮਲ੍ਹੀ ਮਲ੍ਹੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,
ਮਾਨਵੁਲੁ ਆਸ਼ੋਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡੀ, ਸੰਤੋੜੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥8॥ 9॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਆਯਨ ਸਦ੍ਰੁਠਾਨਾਨੁ ਅੰਤੁ ਲੋਨੀਵੀ.

ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਠਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਡੁ ਏ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਅਨੋਕ ਵਿਠਾਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਰੂਪਾਲੋ ਸੁਘ੍ਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠਪਦੀ:

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ੍ਰਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਆਯਨ ਆਰਾਠਕੁਲੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਮੁਤਪਰਮੁਨੈ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪਚ ਵਿਧੁਲਨੁ
ਨਿਰਘੋਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ ਫਲਾਲ ਨਿਵਾਸਿਤੁਲੁਗਾ ਮਾਰਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਅਰਠਠਲੋ ਪਰਿਠਾਠੰ ਚੋਸੁਨਖੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੋਤੇ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਵੇਦਾਸਿਠੁਠਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲ ਮੁੰਦੀ ਦੇਵੁਠੀ ਸੰਠੋਪਪੇਠੁਠਾਨਿਕੀ ਸਠੁਠੰਗਾ ਸਿਕ਼ਿੰਚੁਕੁਨੇ
ਆਚਾਰਾਲੋ ਪਾਲੋਠਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਤਮ ਅਠਠਠਠ ਆਠਠੁ ਠਾਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਮੁੰਦੀ ਕਵੁਲੁ ਕੂਰਿਠੁ ਕਵਿਠਠੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਆਲੋਚਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਮੁੰਦੀ ਆਠਨਨੁ ਠਾਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਪੁਰਿਸਾਰੀ ਆਠਨ ਕੋਸੰ ਕੋਠੁ ਪੇਰੁਨਿ
ਠਪਠੋਗਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥

ਠ' ਨਾਨਕ, ਸੁਠਿਕਰੁਠੁ ਠੋਕੁਸੁਗੁਠਾਲ ਪਰਿਮਿਠੁਲਨੁ ਠਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਠਮਾਨੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਅਹਾਠਾਰੁਲੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ਅਠਾਨਠੋ ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਗੁਠੀਵਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਮੁੰਦੀ ਰਾਠੀ ਹੁਠਦਠੰ ਗਲਵਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਸੁਨਿਠੁ ਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੀਗਾ ਕਰੁਠ ਲੇਨਿ ਵਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਭਤਰੁਲ ਸੰਪਦਲਨੁ ਦੋਂਗਿਲਿੰਚੇਵਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੁਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਭਤਰੁਲਨੁ ਦੁਾਸਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੁਮ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਨੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਕਠਪਠਤਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭੁਮਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ਾਨ੍ਹੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਕੀ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਪਨੁਲਨੇ ਪੁਰਯੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਘੋਕਰੁਕੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਆਯਨ ਸੁਘੋ ਯੋਕੁਠਨਿਤੀਰੁ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 2॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੇਗੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਸਿਧੁਲੁ, ਸੇਲਿਭੇਲ੍ਹੁਮੁਰਿਯੁ ਯੋਗੁਲੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਰਾਜਾਲੁ, ਪੁਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਪੰਖੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਮੁਲੁ ਸੁਘੋੰਚਬਠਾਯੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਰਾਠੁਮੁਰਿਯੁ ਚੋਲੁ ਠੁਠੁ ਚੇਯੁਬਠਾਯੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਗਾਲੁਲੁ, ਜਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਟਲੁ ਠੁਨਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਭੂਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗ੍ਰਹਾ ਵਫ਼ਥਲੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੁਰ ਨਖੜੁ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਚੰਦ੍ਰੁਲੁ, ਸੂਰ੍ਯੁ ਮਰਿਯੁ ਨਕ਼ਤ੍ਰਾਉ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛੜ੍ਹ ॥

అనేక లక్షలాది మంది కోణాలు, రాక్షసులు మరియు ఇంద్రులు, వారి రీగల్ క్యానోపీల కింద ఉన్నారు.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਧਾਰੈ ॥

అతను మొత్తం సృష్టిని ఒక దారంలో కట్టిన పూస లాగా తన ఆజ్ఞకు లోబడి ఉంచాడు.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ఓ' నానక్, ఎవరితో అయితే అతను సంతోషంగా ఉంటాడో, అతను వాటిని ప్రపంచ-మహాసముద్రం గుండా దాటిస్తాడు || 3||

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥

అనేక లక్షలమంది అధికారంలో, దుర్గుణాలకు, సద్గుణాలకు కట్టుబడి ఉన్నారు. (మాయ యొక్క మూడు విధానాలలో)

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸాਸਤ ॥

అనేక లక్షలాది మంది వేదాలు, పురాణాలు, స్మృతులు, మరియు శాస్త్రాలను (పవిత్ర పుస్తకాలు) అధ్యయనం చేస్తారు.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥

దేవుడు సముద్రాలలో అనేక లక్షలాది ఆభరణాలను సృష్టించాడు.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥

అతను లక్షల కొద్దీ వివిధ రకాల జీవులను సృష్టించాడు.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥

దీర్ఘాయుషుతో జీవించే అనేక లక్షలాది మంది సృష్టించబడ్డారు.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥

అనేక లక్షలాది బంగారు పరశ్రాలను సృష్టించాడు

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥

అనేక లక్షలాది మంది యక్షులు (సంపద యొక్క దేవుని సేవకులు), కిన్నరులు (నృత్యకారులు), మరియు పిసాచ్ లు ఉన్నారు (తక్కువ సామాజిక హోదా ఉన్న ప్రజలు).

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਸ੍ਰਿਗਾਚ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭਾਵੰ ਕਲਿਗਿਨ ਆਤਯੁ, ਦੋਯਾਯੁ, ਪੰਦੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਪੁਲੁਲੁ ਅਯਾਰੁ.

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਦਗਰਗਾ ਛਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਅੰਦਰਿਕੀ ਦੂਰੰਗਾ ਛਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਵਿਡਿਓਯਿਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੁਖਿਓ ਕੂਡਾ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.॥ 4॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਕਿੰਦਠੀ ਪ੍ਰਾੰਤਾਲਓ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਨਰਕੰਓ ਛੰਡਠੰ ਵੰਠੀ ਤੀਵ੍ਰਮੈਨ ਬਾਧ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਃਖੰਓ ਜੀਵਿਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਸਠੰਓ ਛੰਡਠੰ
ਵੰਠੀ ਵਿਲਾਸਵੰਠਮੈਨ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਜਨਿਸ਼ਾਰੁ, ਤਮ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਣਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਅਪ੍ਰਯਤਠੁਗਾ ਤਮ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਤਮ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼ੁਨਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿਨਿ ਧਨਵੰਠੁਲਨੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਆਠਿਕ ਆੰਦੋਲਨਓ ਛੰਟਾਰੁ.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥

ਅਤਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨ੍ਹਵੋਂਟ, ਅਕਫ਼ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਊਚੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਦੋਵੁਨਿ ਆਦੀਨਲੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 5॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲ ਨੁੰਦਿ ਵੇਰੁਚੋਯਬਡਤਾਰੁ,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਦੋਵੁਨਿ ਕੋਸੰ ਵੇਤੁਕੁਤੁਨਾਰੁ,

ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥

ਤਮਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਊਂਦਿਕੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਦੁਘੋਛਿ ਕੋਰਕੁ ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਆਰਾਟਪਡਤਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਛੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰਾਠਿੰਸਾਰੁ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥

ਵੀਰੁ ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਤੋਂ ਨਿੰਦਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥

ਏਵਰਿਠੋਂ ਅਤੰਦੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਏਂਤੋਂ ਸੰਤੋਂਸਿੰਸਾਡੋਂ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਏਪਠਿੰਕੀ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥6॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥

ਭ੍ਰਮਾਮੀ ਲੋਨੀ ਠੋਮਿਠੀ ਪ੍ਰਾಂತਾਲਲੋ, ਸ੍ਰੋਘਿ ਯੋਕੁਯਾਲੁਗੁ ਵਨਰੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨੋਕ ਲਕੁਲਾਦੀ ਜੀਵੁਲੁ ਸ੍ਰੋਘਿਚਬਠਾਈ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਅਕਾਸਲੋ ਮਰਿਯੁ ਸਾਰ ਵਠਠਲਲੋ ਅਨੋਕ ਲਕੁਲਾਦੀ ਜੀਵੁਲੁ ਠਨਾਠੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕੁਲਾਦੀ ਜੀਵੁਲੁ ਜਨਿਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਅਨੋਕ ਵਿਧਾਲਲੋ, ਦੋਵੁਠੁ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਸ਼ੁਠਿਚਾਠੁ.

ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥

ਚਾਲਾਸਾਰੁ, ਆਯਨ ਤਨ ਵਿਸ਼ੁਰਠਨੁ (ਸ੍ਰੋਘਿ) ਵਿਸ਼ੁਰਿਚਾਰੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥

ਅਯਨਾ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ, ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਸ੍ਰੋਘਿਕਰੁ ਏਕੇਲਾ ਠਨਟਾਠੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਦੋਵੁਠੁ ਅਨੋਕ ਲਕੁਲਾਦੀ ਜੀਵੁਲਨੁ ਵਿਵਿਧ ਰੁਪਾਲੋ ਸ੍ਰੋਘਿਚਾਠੁ.

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨੁਂਡੀ ਅਵਿ ਵੇਲੁਵਠਠਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨੀਲੋਕੀ ਅਵਿ ਤਿਰਿਗੀ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਠੁ.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਆਯਨ ਸ੍ਰੋਘਿਲੋਨੀ ਪਰਿਮਿਠੁਲੁ ਏਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਯਵੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਤਨਲਾਨਟੀਵਾਠੁ. ॥ 7॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥

ਅਨੋਕ ਲਕੁਲਾਦੀ ਮਨੁਦੀ ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੋਵੁਨੀ ਭਕੁਲੁ,

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਏਵਰਿਲੋਪਲ ਦੋਵਿਕ ਵੇਲੁਗੁਨੁ ਵਠ੍ਰਮੁ ਅਵੁਠੁਨੁਦੋ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥

ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿਕੀ ਵਾਸ਼ਵਿਕਤ ਯੋਕਸ਼ਾਰਾಂਸ਼ੰ ਟੋਲੁਸੁ (ਦੇਵੁਡੁ),

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੇ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਕਲਠੋ (ਅਧਾਠੀਠ ਦ੍ਰੁਠਿ) ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਒ਕੇ ਦੇਵੁਠੁ ਚੁਾਸੁਆ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕਸ਼ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਅਨੇਕ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਪਾਠੋਂਟਾਰੁ.

ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋਂਦਡੰ ਵਲ੍ਲ, ਵਾਰੁ ਅਮਰੁਲੁਗਾ ਮਾਰਟਾਰੁ.

ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਊਨਾਠੁ.

ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਸਾਂਤਿ, ਅਧਾਠੀਠ ਅਨੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ਊਂਡਵਚੁ.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁ ਚੁਾਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਰੁ. ॥8॥ 10॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੁਠੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਟ੍ਰਮੇ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਸੁਠੀਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲਾ ਈਕੋਵਰੁ ਠੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਨੀਰੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਅਕਾਸੰ ਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਵਠੀਕੀ ਨਨੁਨੋਨੁ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.॥1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠੁਪਦਿ:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ప్రతిదీ చేయడానికి మరియు పూర్తి చేయడానికి దేవునికి శక్తి ఉంటుంది.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

అతనికి ఏది సంతోషం కలిగిస్తుందో, అది మాత్రమే నెరవేరుతుంది.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥

ఒక్కక్షణంలో, అతను ఈ సృష్టిని సృష్టించగలడు మరియు తానే నాశనం చేయగలడు.

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

ಆಯನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅಂತಂ ಲೆದಾ ಪರಿಮಿತಿ ಲೆದು.

ਹੁਕಮೆ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥

ಆಯನ ಆಜ್ಞೆ ಭೂಮಿನಿ ಸ್ಥಾಪించಾಡು, ಆಯನ ದੀನಿನಿ ಎ ಭೌತಿಕ ಮಧತು ಲೆಕುಂಡಾ ಕಾಪಾಡುಕುಂತಾಡು.

ਹੁਕಮೆ ਉਪਜੈ ಹੁਕಮಿ ಸಮಾವੈ ॥

ಅತನಿ ಆದೇಶಂ ದಾಠ್ರಾ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಬಡಿನದಿ, ಏವರಿಕೆ, ಅತನಿ ಆದೇಶಂ ದಾಠ್ರಾ ತಿರಿಗಿ ಅತನಿಲೆ ವಿಲಿನಂ ಏಯಬಡುತುಂದಿ.

ಹುಕಮೆ ಊಚ ನੀಚ ಬಿಠಿಹಾರ ॥

ಅತನಿ ಆದೇಶಂ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಜಲು ತಮನು ತಾಮು ಁನತ್ತಂಗಾ ಲೆದಾ ತಕುಫಗಾ ಭಾವಿಸ್ತಾರು.

ಹುಕಮೆ ಅನಿಹ ರೆಗ ಪರಕಾರ ॥

ಅತನಿ ಆದೇಶಂ ದಾಠ್ರಾ, ಅನೇಕ ರಕಾಲ ಆನಂದಾಲು ಮರಿಯು ಸರದಾಲು ಪ್ರದರಿಣಂಚಬಡತಾಯಿ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪನੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ಸೃಷ್ಟಿನಿ ತಯಾರು ಏಸಿನ ತರುವಾತ, ಅತನು ತನ ಗೊಪತ್ರನಾನಿಹಾಟುಕುನಾರ್ಥು.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನು ಅನಿಹೊಟ್ಟಾ ಪ್ರವೇಶಿಸ್ತುನಾರ್ಥು. || 1||

ਪ੍ਰਭ ਭಾವੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪಾವੈ ॥

ಅದಿ ದೆವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರಮಾನದಂತೆ, ಮಾನವುಡು ಁನತ್ತ ಆಧಾತ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತಿನಿ ಪೊಂದುತಾಡು.

ਪ੍ਰਭ ਭಾವੈ ਤಾ ਪਾਥਰ ਤਰಾವੈ ॥

ದೆವುಡು ಅಲಾ ಏಸೆ, ಅತನು ರಾತಿ ಹೃದಯಂತ್ ಁಂಡೆ (ಕ್ರೂರಮಾನ) ಪ್ರಜಲನು ಕೂಡಾ ವಿಮುಕ್ತಿ ಏಸ್ತಾಡು.

ਪ੍ਰਭ ਭಾವੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥

ಅದಿ ದೆವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕರಮಾನದಂತೆ, ಅತನು ಶಾಫ ಲೆಕುಂಡಾ ಕೂಡಾ ಒಕ ವಕ್ತಿನಿ ಸಜೆವಂಗಾ ಁಂಚುತಾಡು.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥

ਅਦਿ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੈਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਫਕਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥

ਅਦਿ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੈਠੈ, ਪਾਪੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਖੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਸਠੁਠ ਆਲੋਚਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰਮੇ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਅਤਨੇ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਰੋਂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲਕੁ ਗੁਰੁਵੁ (ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ).

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਅਨਿਖੁਦਯਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੇਲੀਸਿਨਵਾਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨਿਖੋਪਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੂਸਿ ਆਨੰਦਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨਠੁ, ਅਤਨੁ ਆ ਪਨਿਨਿ ਜਰਿਗੇਲਾ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਅਤਨਿਲਾ ਭੰਕੇਵਰਿਨਿ ਚੂਡਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥

ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਮਾਨਵੁਡੁ ਤਨੰਤਟ ਠਾਨੁਗਾ ਏਮਿ ਚੋਯਗਲਡੁ?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥

ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੈਠੈ, ਅਤਨੁ ਮਾਨਵੁਲ ਨੁੰਡੀ ਆ ਪਨਿਨਿ ਚੋਯਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੋਇ ॥

ਅਦਿ ਮਰੁਠੁ ਚੋਟਿਲੋਂ ਊਂਚੇ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤੀਦਾਨਿਖੁਠੁਕੁਨੋਵਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥

ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਏਦਿ ਨਚਿਠੁ ਪਨਿਨੋ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ.

ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥

ਅਞਾਨੰ ਵਲੁ ਫਕਡੁ ਮਾਯਲੋਂ (ਲੋਕਭ੍ਰਮਲ) ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਡੁ.

ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਬਾਗਾ ਠੇਲੀਸੈ, ਦਾਨੀ ਨੁండి ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥

ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਮੋਸਘੋਯਿਨ ਅਤਨੁ ਅਨਿਧੀਸ਼ਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਡੁ.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥

ਏਕੁਕੁਠਲੋ ਪੁਰਪਚੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਲੁਗੁ ਮੂਲਲ ਚੁਠੁਵਾ ਮਨਸੁਸੁਠਿਰੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦਯਠੋ ਤਨ ਭੁਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੇਵਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਨਾਮਲੋ ਵੀਲੀਨੰ ਚੇਯਬਡਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥

ਏਕੁਕੁਠਲੋ, ਅਤਨੁ ਏਕ ਨਿਮੁਖੁਠੁ ਲਾਗਾ ਏਕ ਪੁਰੁਗੁਨੁ ਰਾਜਾਗਾ ਮਾਰਗੁਲਡੁ,

ਪਾਰਬੁਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁਠੁ ਮੈਨ ਪੇਦਵਾਰੀਕੀ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਠੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਸਠੁਠੁਠਾਲੁ ਲੇਨਠੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੇ ਵਾਡੁ ਕੂਡਾ,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

ਏਕੁਕੁਠਲੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਤਨਿਅਨਿਘੋਠੁਲਾ ਗੋਪਘਾਡੀਨੀ ਚੇਸੁਡੁ.

ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਆਸ਼ੀਰਠਾਲਨੁ ਏਵਰੀਮੀਦ ਅਨੁਗੁਰਹਿਸੁਡਾਡੋ,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥

ਪੁਰਪਚੰ ਗੁਰੁਘੁ ਅਤਨੀਨੀ ਤਨ ਖਾਠਾਲੋ ਠੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ਆਠੁਠੁਸ਼ਰੀਰਮੰਠਾ ਏਕ ਮਾਨਘੁਡੀਕੀ ਈਠੁਠੁਡੀਨ ਆਸੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਬੁਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

ਪੁਰਿ ਪੁਰਦਯੰ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਦਾਠੁ ਪੁਕਾਸ਼ਵੰਠੰ ਚੇਯਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥

ਤਨ ਸੁਘੋਨਿ ਤਾਨੇ ਸਭਯੁੰਗਾ ਨਿਰੀਠੁਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਗੋਪਠਨਾਨਿਖੁਮਾਸੁ ਸੁਠੋਪਿਸੁਨਾਠੁ

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥

ਮਰੁਘੀ ਚਕੀ ਅਤਨਿ ਨਿਯੁੰਤਰਨਲੋ ਠੁੰਡਦੁ,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਥ ॥

ਅਨਿਠੀਨੀ ਚੇਸੇ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠਾਰਨਾਲਕੁ ਕਾਰਨੰ ਗੁਰੁਵੇ.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥

ਨਿਸਘੋਯੁਠੁਣੈ ਮਨਿਪਿ ਤਨ ਆਝਕੁ ਲੋਬਡੀ ਠੁੰਡਾਡੁ,

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਤਨੀਕੀ ਸੁਠੋਪੰ ਕਲੀਗਿੰਚੇਦੇ ਝਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਕਬਹੁ ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥

ਮਾਨਘੁਡੁ ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਠਿਠੀਲੋ ਠੁੰਡਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦ ਠਿਠੀਲੋ ਠੁੰਡਾਡੁ.

ਕਬਹੁ ਸੇਗ ਹਰਖ ਰੀਗਿ ਹਸੈ ॥

ਕੋਨਿਘੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਵਿਚਾਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਝਤਰ ਸਮਯਾਲੋ ਅਤਨੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਨਘੁਠੁਨਠੁ ਕਨਿਪਿਸੁਠਾਡੁ.

ਕਬਹੁ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਏਕਰੁ ਅਪਵਾਦੁਲਕੁ ਗੁਰਘੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਝਤਰੁਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਚੇਡੁਗਾ ਮਾਠੁਠਾਡੁ.

ਕਬਹੁ ਉਤ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਅਤਨੁ ਆਸ਼ੰਠੋ ਏਗੁਰੁਠੁਨਠੁਗਾ ਠੁਪੁਠੁਗਿਠੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਕੰਦਠੀ-ਪੁਰੰਚੰਠੋ ਲੋਠੁਲੋ ਠੁਨਠੁਗਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਚੇਂਦੁਠਾਡੁ.

ਕਬਹੁ ਬੇਤਾ ਬੁਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕੋਨਿਘੁਠੁ ਠੁਵਿਕ ਝਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਤਨਕੁ ਠੇਲੀਸਿਨਠੁ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥

ఓ' నానక్, దేవుడు సర్వముగా మానవులను తనతో ఏకం చేస్తాడు. ॥ 5॥

ਕਬਹੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

కొనిపూర్లు, మర్నూడు వివిధ విధాలుగా నృత్యం చేస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

కొనిపూర్లు అతను అజ్ఞాన స్థితిలో పగలు మరియు రాత్రిళ్లు నిద్రపోతున్నాడు.

ਕਬਹੁ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥

కొనిపూర్లు అతను భయంకరమైన కోపంతో భయానకంగా కనిపిస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥

కొనిపూర్లు అతను అందరి పాదాల ధూళిగా మారతాడు (చాలా వినయంగా).

ਕਬਹੁ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥

కొనిపూర్లు, అతను గొప్పరాజులా కనిపిస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥

కొనిపూర్లు అతను ఒక నిమజ్జితగ్రాడి సభావానికూహిస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥

కొనిపూర్లు అతను చెడు వక్రీతల్లో కనిపిస్తాడు (చెడు పనులు చేయడం దాట).

ਕਬਹੁ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

కొనిపూర్లు, అతను అందరూ ప్రశంసించే విధంగా వ్యవహరిస్తాడు.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥

దేవుడు ఏ స్థితిలో ఉంచితే, మనిషి ఆ స్థితిలో నివసిస్తాడు.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥

ఓ' నానక్, ఒక అరుదైన వక్రీ మాత్రమే గురువు దయతో దేవుణ్ణి ధానిస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਾਨੁ ॥

కొనిపూర్లు, ఒక పండితుడిగా, అతను ఇతరులకు బోధిస్తాడు.

ਕਬਹੁ ਮੇਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥

కొనిపూర్లు నిశబ్ద ఋషిగా మారి, అతను ధ్యానంలోకి ప్రవేశిస్తాడు.

ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥

ਕੋਨਿਘੋਰ੍ਹੁ ਅਤਨੁ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ ਫਲਾਯ੍ਹੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਘੁੰ ਚੇਸ੍ਤਾਡੁ.

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥

ਕੋਨਿਘੋਰ੍ਹੁ ਒ਕ ਨੋਪੁਠਠਠਠ, ਕੋਨਿਘੋਰ੍ਹੁ ਅਨੋਘੁਕੁਨਿਗਾ ਆਯਨ ਆਧਾਠਿਠਠਠ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਲਾਡਠਾਡੁ.

ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥

ਕੋਨਿਘੋਰ੍ਹੁ, ਅਤਨੁ ਪੁਰੁਗੁਲਾ, ਏਨੁਗੁਲਾ ਲੇਦਾ ਚਿਮਠੁਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ,

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹਾਲਠੋ ਗੰਦਰਗੋਠਾਨਿਕੀ ਗੁਰਵੁਠਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਲੋਕਠੇਨਨਿਠੁਠਾਨਿਕੀਲਲੋ
ਤਿਰੁਗੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ఒక ప్రదర్శకారుడిగా, అతను వివిధ మారువేషాలను వెయిట్లంలో కనిపిస్తాడు.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥

అది దేవునికి నచ్చివుట్లుగా, అతను దానికి అనుగుణంగా మనిషిని నాట్యం చేసేలా చేస్తాడు.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਇ ॥

అతనికి ఏది సంతోషం కలిగిస్తుందో, అది జరుగుతుంది.

ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥

ఓ' నానక్, అతని లాంటి వారు ఇంకెవరూ లేరు. ॥ 7॥

ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥

ఈ వక్త్రీ పరిశుద్ధుని సాంగత్యాన్ని పొందినపుడు.

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

అపుడు ఆ ఆనందకరమైన మానసిక స్థితి నుండి బయటకు రాలేడు,

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ఎందుకంటే, ఆ సాంగత్యంలో అతని మనసు శైవిక జ్ఞానంతో ప్రకాశిస్తుంది,

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥

మరియు ఆ జ్ఞానోదయమైన మానసిక స్థితి ఎనభిక్తీ నశించదు.

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥

(ఈ స్థితిలో) ఒకరి శరీరం మరియు మనసు ధౌవుని పట్ల ప్రేమతో నిండి ఉంటాయి,

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ఆయన నిత్యము సరోవరము దేవునితో నివసిస్తాడు.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥

నీరు నీటితో కలిసినట్లే,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥

అదే విధంగా, అతని జ్ఞానోదయ ఆత్మపరమాత్మతో కలిసిపోతుంది.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਮ ॥

ಆಯನ ಜನನ ಮರಣ ಚಕ್ರಂ ಆಗಿಪೋತುಂದಿ, ಮರಿಯು ಅತನು ಶಾಶ್ವತ್ ಶಾಂತಿನಿ
ಪೊಂದುತಾಡು.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಮನಂ ಎಪಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ದೆವುನಿಕ್ಕಿ ಅಂಕಿತಂ ಕಾವಾಲಿ. ||8|| 11||

ਸਲੋಕੁ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ:

ਸುਖಿ ਬਸੈ ಮಸಕੀನಿಆ ಆಪು ನಿವಾರಿ ತಲೆ ॥

ಸಿಠ್ಲು ಅಹಾಂಕಾರಾನಿಶ್ಚೊಲಗಿಂಚಡಂ ದಾಶ್ರಾ, ವಿನಯಸ್ತುಡು ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು.

ਬಡೆ ಬಡೆ ಅಹೆಕಾರಿಆ ನಾನಕ ಗರಬಿ ಗಲೆ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಶಕ್ತಿವಂತಮైన ಅಹಾಂಕಾರ ಪ್ರಜಲು ವಾರಿ ಸ್ಥೂತ ಗರಠ್ಠೊ
ವಿನಿಯೊಗಿಂಚಬಡತಾರು. || 1||

ਅಸತಪದಿ ॥

ಅಷ್ಟಪದಿ:

ਜਿਸ ಕੈ ಅੰਤರಿ ರಾಜ ಅಭಿಮಾನ್ ॥

ಮನಸುಠ್ಠೊ ಸಂಪದಲ ಪಟ್ಟ, ಅಧಿಕಾರಂ ಪಟ್ಟ ಅಹಾಂಕಾರಂತ್ ಗರಠ್ಠಡೆ ವಕ್ಷಿ,

ಸೆ ನರಕಪಾತಿ ರೆವತ ಸುਆನ್ ॥

ನರಕಮುಲೊ ಕುಕಱಾಗಾ ಶಿಕ್ಷಕು ಬಾಧಠ್ಠ ವಹಿಸ್ತಾಡು.

ਜೆ ಜಾನೆ ಮೆ ಜೊಬನವೆತು ॥

ಅಹಾಂಕಾರಪುರಿತಂಗಾ ತನನು ತಾನು ಯವಠ್ಠಂಗಾ ಮರಿಯು ಅಂದಂಗಾ ಭಾವಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ,

ಸೆ ರೆವತ ಬಿಸತಾ ಕಾ ಜೆತು ॥

ಅತನು ಮುರಿಕಿಲೊ ಪುರುಗುಲಾ ಊಂಟಾಡು

ਆಪಸ ಕਉ ಕರಮವೆತು ಕಗಾವೆ ॥

ಅಹಾಂಲೊ ಧರಭೂಧಮైన ಪನುಲನು ಚೆಸೆ ವಕ್ಷಿಗಾ ತನನು ತಾನು ಪಿಲುಚುಕುನೆ ವಾಡು.

ಜನಮಿ ಮರೈ ಬಹು ಜೊನಿ ತ್ಸೂಮಾವೆ ॥

ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಾಲಲೊ ಬಾಧಲಲೊ ಊಂಟಾಡು.

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥

తన సంపద మరియు భూముల గురించి అహంభావంతో గరభుడే వక్తి

ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥

ఒక మూర్ఖుడు, అంధుడు మరియు అజ్ఞాని.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥

దేవుడు దయతో వినయముతో ఉండేవాడు,

ਨਾਨਕ ਈਗ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ఓ నానక్, అతను ఇకళ్ల దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందుతాడు మరియు ఇకపై శాంతిని పొందుతాడు. || 1||

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥

ధనవంతుడైన తరాళ్ల, తన సంపదల పట్ల అహంకారంతో గరభుడతాడు,

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥

చివరికి అతనితో ఏదీ వెళ్లవుని, గడ్డి కూడా పోదని గ్రహించలేడు.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥

అతను తన ఆశలను పెద్ద సైన్య మరియు పురుషులపై ఉంచవచ్చు

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥

(ఆ విషయం తెలుసుకోవాలి) ఈ విషయాలనీక్షణంలో నాశనం అవుతాయని

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥

తనను తాను అనిట్టికంటే బలమైనవక్తిగా భావించే వక్తి,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥

ఒక క్షణంలో అతను బూడిదగా మారవచ్చు

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ఇంత అహంకారి, మరెవరినీ పట్టించుకోనివాడు,

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥

నీతిమంతులైన న్యాయాధిపతి చేత ఘోరంగా అవమానించబడతాడు.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

గురువు కృపవలన అహాన్నిత్యోలగించుకునవ్వాడు,

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఆ వక్తి దేవుని కోర్పులో ఆమోదించబడతాడు.॥ 2॥

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥

ఒకరు లక్షలాది మంచి పనులు చేసి, ఆ పనుల పట్ల అహంకారంతో గర్భితుడవుతున్నట్లయితే,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥

ఆ వక్తి కష్టపడి పని చేస్తున్నాడైతే, మరియు ఆ పనుల స్వీకృతి అవుతాయి.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥

అనేక తపసులు చేసి అహంలో మునిగిపోయేవాడు,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥

పదే పదే సర్థం మరియు నరకం గుండా వెళుతున్నట్లు బాధలను మరియు ఆనందాని భరిస్తూనే ఉంటాడు

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥

అనేక ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ, ఒకరు మృదువుగా మరియు కరుణగా మారరు,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥

అపుడు ఆయన దేవుని ఆస్థానానికి ఎలా చేరుకోగలడు?

ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥

పుణాత్ముడమని చెప్పవలసినవాడు,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ధరణ్ణ కూడా అతడిని తాకదు.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ఒకరి మనస్సు అందరికీ వినయముగ ఉంటూ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥

ఓ' నానక్, అతని ఖాళి మచిత్రేనిది.॥ 3॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥

తన శక్తితో ఏదైనా జరగగలదని ఒకరు భావించినంత కాలం,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

అపట్టి వరకు ఆ వక్తి శాంతిని పొందలేడు.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥

ఈ మనిషి ఏ పనికైనా కర్త అని భావించినంత కాలం,

ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥

అపట్టి వరకు, అతను జనన మరియు మరణ చక్రాలలో తిరుగుతాడు.

ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥

ఒకనిని శత్రువుగా, మరొక సేహ్నితుడిగా భావించినంత కాలం,

ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥

అపట్టి వరకు ఆ వక్తి మనసుస్థిలకడగా మరియు ప్రశాంతంగా మారదు.

ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੀਗ ਮਾਇ ॥

మాయలో (లోక సంపదలలో) నిమగ్నమైనంత కాలం

ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

నీతిమంతులైన నాథ్యూధిపతి శిక్షను విధిస్తూనే ఉంటాడు.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

మాయ (లోక అనుబంధాలు) బంధాలు దేవుని కృపతో చెదిరిపోతాయి,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ఓ' నానక్, ఒక వక్తి యొక్క అహం గురువు యొక్క ధయతో తొలగించబడుతుంది. ||4||

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

వేలు సంపాదించిన తరువాత కూడా, అతను లక్షల వెనుక పరిగెత్తుతాడు.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰੁਖੁਨੁ ਛੁੱਟਾ ਛੁੱਟਾ ਕਾਨੀ ਏਨਠੁਆ ਨਿਰਾਸ਼ਪਡਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥

ਮਾਯਲੋ ਏਨੋ ਖੁਸ਼ਨਦਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥

ਕਾਨੀ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਦਕੁੰਡਾ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੇਉ ਰਾਜੈ ॥

ਤ੍ਰਪਿ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਏਵਰਾ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਦਰੁ.

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥

ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਦਨੀ ਵਝੀ ਯੋਕੁਞਨਿਪਯਠਾਠੁ ਵਠਮੇ, ਕਲ ਯੋਕੁਞਭਮਲ ਵਲੇ.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪੁਰੀ ਭਾਨਿ ਛੁੱਟੁੰਦੀ.

ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਅਦੁਞਵੰਤੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੀਨਿਠੋ (ਅਨੰਦੰ) ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨੀਵੇਸੇਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੀਕੀ ਕਾਰਞੰ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਪਠੀਕੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ ਭਠੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.॥ 5॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਠੀਦੀ ਚੋਂਸੇਦੀ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠੀਦੀ ਚੋਂਯਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰਞੰਮਯੇਠੀ ਦੇਵੁਡੇ.

ਇਸ ਕੈ ਰਾਥਿ ਕਰਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਏ ਵਾਸੁਵਾਨਿਪਠੀਬਿੰਬਿਸੁਠਾ; ਮਨਿਪਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਞਲੋ ਏਮੀ ਛੁੱਡਨਠੁ.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਮਨਿਪਿ ਮੀਦ ਦੇਵੁਨੀ ਕੁਪ ਵਲੇਨੇ ਅਠਡੁ ਕੂਡਾ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਦਾਠਾਨੇ ਮੋੁਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੀਂਗ ॥

ਅਤਨੁ ਸੁਘਿੰਚਿਨਦਿ ਅੰਤਾ, ਅਤਨਿ ਸਠ੍ਰੁਤ ਆਨੰਦੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਪਡੁਤੁੰਦਿ.

ਸਭ ਤੇ ਦੁਰਿ ਸਭਹੁ ਕੈ ਸੀਂਗ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੁਘਿੰਚਿਨੇ ਊਂਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਡੁ.

ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥

ਐਯਨ ਮਨ ਪਨੁਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਸੁੰਟਾਡੁ, ਤੀਰੁਘੁ ਭਸੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਐਯਨ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾਨੇ ਏਕਡੁ, ਐਯਨ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਠੁ ਊਂਨਾਠੁ.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਤਡੁ ਚਨਿਪੋਡੁ, ਨਸ਼ਿੰਚਡੁ; ਅਤਨੁ ਭਨਨ ਮਰਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਏਪਠੁਠੀਕੀ ਅਨਿਘੋਠੁ ਠੀਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 6॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥

ਅਤਡੇ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਊਂਪਦੇਸ਼ਿੰਸੁੰਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਡੇ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਨੇਰੁਠੁੰਟਾਡੁ,

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਅਤਨੇ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਅੰਦਰਿਠੋ ਕਲਿਸਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਤ ਲੋਕਾਨਿਵਿਸ਼ਠੁ) ਸੁਘਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਐਯਨਦੇ, ਐਯਨੇ ਸੁਘਿੰਚੁਕੁਰੁ.

ਉਸ ਤੇ ਭੀਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਚੇਪਠੁਡੀ, ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਦੈਨਾ ਭਰਗਗਲਦਾ?

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥

ఖాళీలు మరియు మధ్యలోకాలలో అతను ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తూ ఉంటాడు.

అపునె చ్చలిత ఆపి కరణేఘార ॥

తన సర్వత నాటకంలో, అతనే సర్వంగా ఆటగాడు.

కర్మక కరే రేగ్ ఆపార ॥

అతను అనంతమైన వైవిధ్యంతో తన నాటకాలను నిరఘోస్తాడు.

మన మఠి ఆపి మన అపునె మఠి ॥

ఆయన అందరి మనసుల్లో ఉంటాడు, అందరూ అతని మనసుల్లో ఉంటారు.

నానక కీమతి కఠన్ న జాఠి ॥౨॥

ఓ' నానక్, అతని విలువను అంచనా వేయలేము. ॥ 7॥

సతి సతి సతి పుత్ర సుఠామీ ॥

అనిష్టికంటే సరోధర్మముడైన భగవంతుడు ఎపట్టికీ సత్ముడు, శాశ్వతమైనవాడు.

గుర పరసాఠి కిన్ఠే వఠిఠానీ ॥

ఇది అరుదైన వక్త్రీ దాఠ్రా మాత్రమే, గురువు దయతో ఈ వాస్తవానిభివరించాడు.

సఠు సఠు సఠు సఠు కీనా ॥

దేవుడు శాశ్వతమైనవాడు మరియు అతని సృష్టి సంపూర్ణంగా ఉంటుంది.

కేఠి మఠే కిన్ఠే బిరఠే చీనా ॥

ఈ వాస్తవానిగూర్తించిన లక్షలాది మందిలో ఇతను అరుదైనవాడు.

బలా బలా బలా తేరా రుప ॥

ఓ' దేవుడా, అందమైనవాడా, చాలా అందమైనది నీ సప్తమైన రూపం.

అతి సుందర ఆపార అఠుప ॥

నువ్వుఖాలా అందమైనవాడివి, అనంతమైనవాడివి మరియు సాటిలేనివాడివి.

నిరమల నిరమల నిరమల తేరీ బాణీ ॥

సప్తమైన మరియు తీపి నీ దివ్యపదం,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖਾਣੀ ॥

ಇದಿ ಪ್ರತಿ ಹೃದಯంలో చెవుల దాఱ్ఱా వినబడుతుంది మరియు నాలుక దాఱ్ఱా ఉచఱ్ఱించబడుతుంది.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥

ఆయన లోపలనుంచి పరిశుద్ధుడు అవుతాడు,

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని పేరును ప్రేమగా ధాఱ్ఱించేవాడు. ||8|| 12||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥

సాధువుల ఆశ్రయానిశ్చోరుకునేవాడు మాయ బంధాల నుండి రక్షించబడతాడు.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, సాధువులను దూషించే వాడు, జనన మరణ చక్రంలో పడతాడు. || 1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਿਨ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥

సాధువులను దూషించడంలో గడిపిన జీవితంలో కొంత భాగం వృధా చేస్తాడు.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਿਨ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥

సాధువులను దూషించడం దాఱ్ఱా, ఒకడు మరణ రాక్షసుడి నుండి తప్పించుకోలేడు.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਿਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

సాధువులను దూషించడం దాఱ్ఱా శాంతి అంతా కోల్పోతాడు.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਿਨ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥

సాధువులను దూషించడం దాఱ్ఱా, ఒకరు నరకంలో పడతారు (నొవిఱ్ఱో బాధపడతారు).

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਿਨ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥

సాధువులను దూషించడం దాఱ్ఱా, బుద్ధిమంతుడు కలుషితం అవుతాడు.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਗੀਨ ॥

ਸਾਧੁవుਲਨੁ ਦੁਆਪਿਨ੍ਹਾ, ਚਕਰੀ ਖਾਫ਼ੀਨਿ ਕੋਲੋਂਠਾਠਾਠਾ.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸਾਧੁవు ਚੇਤ ਤਿਛੁਬਡਿਨ ਵਝੀਕੀ ਏਵਰੁ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਛੁਲ੍ਹਿਚਰੁ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਥਾਨ ਭੁਸਟੁ ਹੋਇ ॥

ਸਾਧੁవుਲ ਲੋਪਾਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨਠਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯਤਿਠੁਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਚਕਰੀ ਸਠੁਠੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਕਲੁਪਿਠੰ ਚੇਯਬਡੁਠੁਠੁਦਿ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥

ਕਾਨੀ ਕਰੁਣਾਮਯੁ ਸਾਧੁవు ਠਨ ਠਯਨੁ ਚੁਆਪਿਨ੍ਹੈ,

ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਪੁਠੁ ਸਾਧੁవుਠੋ ਪਾਠੁ, ਚਕ ਅਪਵਾਦੁ ਕੂਠਾ ਰਝੀੰਚਬਡੁਠਾਠੁ. ||1||

ਸੰਤ ਕੇ ਦੁਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥

ਚਕ ਸਾਧੁవుਨੁ ਦੁਆਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਚਕਰੁ ਠੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ ਠੰਠਾਰੁ.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥

ਚਕਡੁ ਸਾਧੁవుਨੁ ਦੁਆਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਚਕਡੁ ਕਾਕੀਲਾਗਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਅਸਹਾਠੁਗਾ ਮਾਠੁਠਾਠੁ ਠੰਠਾਠੁ.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥

ਸਾਧੁవుਲਨੁ ਦੁਆਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਚਕਰੁ ਪਾਮੁਗਾ ਪੁਨਰੁਨਠੁ ਪੁੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥

ਸਾਧੁవుਲਨੁ ਦੁਆਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਚਕਰੁ ਮੁਰੀਕੀ ਪੁਰੁਗੁਲਾ (ਦਿਗੁਵ ਜੀਵ ਰੂਪਾਲੁ) ਪੁਨਰੁਨਠੁ ਪੁੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥

ਸਾਧੁవుਲਨੁ ਦੁਆਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਕੋਰੀਕ ਠੁਕੁਠੁਠੁਠੁਕਡੀਲੋ ਮੰਡੁਠੁਠੁਦਿ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਭੁ ਕੇ ਛਲੈ ॥

ਸਾਧੁవుਲ ਅਪਵਾਦੁ ਪੁਰੁਠੀ ਚਕਠੁਨੀ ਮੋਸੰ ਚੇਠੁਠਾਠੁ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਸਾਧੁవుਨੁ ਬਾਠਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਅੰਠਰੀ ਪਲੁਕੁਬਡੀ ਠੋਬਠੁਠੁੰਠੁਦਿ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

సాధువులను దూషించడం దాట్లా, ఒకరు నీచంగా మారతారు.

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులకు ఆశ్రయం ఉండదు.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, సాధువు కోరుకుంటే, అపవాదులు కూడా ఆధాత్మిక్తంగా ఉనత్తంగా మారతారు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదు చెత్త దుష్టుడు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులకు ఒక్కక్షణం కూడా శాంతి లభించదు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥

సాధువుల యొక్క అపవాదులు క్రూరమైన హంతకులు అవుతారు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులు దేవునిచే దూషించబడతారు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులకు ప్రపంచ శక్తి మరియు ఆనందం ఉండవు.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులు దయనీయంగా మరియు పేదగా మారుతారు.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ రੋਗ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులు అనిర్హకాల రుగత్రలతో బాధించబడుతారు.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥

సాధువు యొక్క అపవాదులు ఎప్పటికీ దేవుని నుండి వేరు చేయబడతారు.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

ఒక సాధువును దూషించడం అనిష్టాపాలలో పెద్ద పాపం.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ఓ నానక్, అది సాధువుకు సంతోషం కలిగిస్తే, అటువంటి అపవాదులు కూడా విముక్తిని పొందుతారు. || 3||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਨੁ ਦੁਾਪਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਨਿ ਆਲੋਚਨਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਕਲੁਸਿਤੰ
ਅਵੁਠਾਯੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਡੁ ਏਵਰਿਕੀ ਸੇਘੀਠੁਡੁ ਕਾਡੁ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਨੁ ਨੀਤਿਮੰਠੁਲੁਨ ਨਾਠੁਠਾਠਿਪਤਿ ਸਿਖੀਸੁਠਾਡੁ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਨੁ ਅੰਦਰੁ ਵਡਿਲੀਵੇਸੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਲੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅਹਾਂਕੇਂਡਿਠਮੁਨਵਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਚੇਡੁ ਪਨੁਲਲੋ ਪਾਠ੍ਰੋਂਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਲੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕੁਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਨੁ ਦੁਾਪਿੰਚਿਨੰਦੁਕੁ, ਅਠਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਠਾਡੁ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਕੁ ਆਸੁਰਠਠੰ ਕੋਸੰ ਵੇਠੁਠਾਨਿਕੀ ਚੋਟੁ ਊਂਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਅਡਿ ਸਾਧੁਵੁਕੁ ਸੰਠੋਪਾਨਿਠੁਲੀਗਿਸੁਠੈ, ਅਠਨੁ ਅਲਾੰਠੀ ਅਪਵਾਦੁਲਨੁ
ਠਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਲੁ ਏ ਪਨਿਨਿ ਚੇਠੁਠੰਡੰਲੋ ਅਠਨਾ ਮਠੁਠੁਠੋ ਵਿਠਲੰ
ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਠਪਵਾਦੁਲੁ ਏ ਪਨਿਨਿ ਸਾਠਿੰਚਲੇਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁ ਒ਂਟਰੀਗਾ ਵਦੀਲੀਵੇਯੁਬਡਤਾਡੁ,

ਜਿਉ ਬੁਆਤੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥

ਪੋਲੰਲੋ ਵਦੀਲੀਵੇਸਿਨ ਬੰਝਰੁ ਨੁਵੁਫੁ ਮੋਕੁਫ਼ਾਗਾ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਵਿਸ਼ਾਫੁੰ ਲੇਨੀਵਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਏਲੁਪੁਫ਼ੁਆ ਅਬਧੁਆਲੁ ਚੇਬੁਤਾਰੁ.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥

ਅਪਵਾਦੁ ਦਾਰੁਡੁ ਅਪਵਾਦੁਲ ਚਰਫੁਨੁ ਚੇਸ਼ੁਤਾਰੁ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਅਦਿ ਅਤਨੀਕੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਫੁਯੰਚਿਨ ਵਿਧੀ.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਦਿ ਅਨੁਕੁੰਚੇ ਅਦਿ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਵਿਕੁਯੁਤੰਗਾ ਊਨਫੁਫੁਲੁਗਾ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਅਸ਼ੁਨੰਲੋ ਵਾਰੀ ਸ਼ਿਕੁਲਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਏਲੁਪੁਫ਼ੁਆ ਭਯੰਕਰਮੁੰਨ ਵੇਦਨੰਲੋ ਊਂਟਾਰੁ,

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਅਧਾਫੁਫੁਕੁੰਗਾ ਝੀਵਨਫੁਫੁਲ ਮਧੁਵੇਲਾਡੁਤਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਅਸ਼ਲੁ ਨੋਰਵੇਰਵੁ.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਪਵਾਦੁਲੁ ਨਿਰਾਸ਼ਠੋ ਪੁਰਵੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥

ఒక సాధువును దూషించడం దాత్రా, అపవాదుల కోరిక నుండి ఎవరూ శాంతించబడరు.

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥

ఒక వక్త్రీ యొక్క అలవాట్లు అతని ఉద్దేశాలకు అనుగుణంగా ఏర్పడతాయి.

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥

గత పనులను ఎవరూ తుడిచివేయలేరు.

ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥

ఓ నానక్, ఈ రహస్య శాశ్వత దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. ॥ 7॥

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

అన్నిమానవులు ఆయనకు చెందినవారే, ఆయనే సృష్టికర్త.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ఎల్లపట్టికీ, భక్తితో ఆయనకు నమస్కరించండి.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

రాత్రిపగలు దేవుని పాటలను పాడండి.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ప్రతి శాస్త్రంలో ఆయనను ధ్యానించండి

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ప్రతిదీ అతను అనుకున్నట్లే జరుగుతుంది.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੇ ਥੀਆ ॥

దేవుడు అందరినీ తయారు చేసినట్లుగా, మనిషిని కూడా అలాగే తయారవుతాడు.

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

అతనే సత్యంగా తన నాటకానికి కారణిరాట్టాకుడు.

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

దీనిపై ఇంకా ఎవరు ఎదురు చెప్పలరు లేదా చర్చించగలరు?

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥

ఆయన తన కృపను ఎవరి మీద అయితే అనుగ్రహిస్తాడో, అతను నామము దాట్లా ఆశీర్వాదించబడతాడు.

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੋਇ ॥੮॥੧੩॥

ఓ నానక్, అలాంటి వక్తులు చాలా అదృష్టవంతులు. ||8|| 13||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ఓ' మంచి వక్తులారా! నీ తెలివితేటలను విడిచిపెట్టి సరక్షక్తిమంతుడైన దేవుణ్ణి ప్రేమపూరకమైన భక్తితో జ్ఞాపకం చేసుకో!

ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, మీ హృదయంలో, ఆశలనిర్మూలిన దేవునిపై ఉంచండి, ఈ విధంగా మీ బాధ, సందేహం మరియు భయం అన్నీని ప్రక్షాళిస్తాయి. || 1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥

మానవ మద్దతుపై ఆధారపడటం పూర్తిగా నిరుపయోగం అని మీరు బాగా తెలుసుకోండి,

ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥

ఎందుకంటే దేవుడు మాత్రమే అందరికీ ప్రయోజకుడు.

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥

ఆయన బహుమతుల దాట్లా ఎల్లపుణ్ణూ సంతృప్తి చెందుతారు,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

మరియు అతను ఇకపై లోక కోరికలచే ప్రలోభపెట్టబడడు.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ॥

దేవుడే సత్యముగా మానవులను నాశనం చేస్తాడు మరియు సంరక్షిస్తాడు.

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥

ਵਦੀ ਮਨਿਸਿ ਚੇਤੁਲ੍ਹੀ ਊਂਡਦੁ.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਆਯਨ ਆਝਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਰਿਯੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੀਠਿ ਪਰੋਇ ॥

ਕਾਬਠੀ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੀਮੀ ਹੁਪੁਦਯੰਲੋ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਠੁ ਸੋਇ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਮਾਰਠੰਲੋ ਏ ਅਠੁੰਕੁਲੁ ਨਿਲਬਡਵੁ. ॥ 1॥

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਰਾਕਾਰੁਠੁਏਨ ਦੇਵੁਠੁ ਪੁਆਝਿੰਚੰਡੀ.

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਵੀਟੀਨਿ ਮੀ ਨਿਝਮੈਨ ਪਨੁਲੁਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਸ਼ੀਕ੍ਰਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੀ ਨਾਲੁਕ (ਪਦਾਲੁ) ਸਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ,

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੋਹਿ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਪ੍ਰਾਣਮੁ ਨਿਠਠੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤਮੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥

ਮੀ ਕਲਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ (ਦੇਵੁਠੁ) ਯੋਕੁਕੁਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਨਾਟਕਾਨਿਸ਼ੁਮਾਡੰਡੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਸਾਂਗਠੁਠੁਲੋ, ਓਕਰਿ ਅਨਿਸ਼ੁਪਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ ਅਦੁਪੁਸ਼ਠੁਵੁਠੁਠਾਲੁ.

ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਮੀ ਪਾਦਾਲਠੋ, ਵਿਸ਼ੁਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠੰਲੋ ਨਡਵੰਡੀ.

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥

కొద్దికాలం అయినా దేవుణ్ణి ధాన్వించడం దాట్రా, ఒకరి అనిష్టాపాలు నిరూల్వించబడతాయి.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

మీ చేతులతో దైవిక పనులలో పాల్గొనండి, మీ చెవులతో ఆయన పాటలను వినండి.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఈ విధంగా, దేవుని ఆస్థానంలో ఒకరు గౌరవించబడతారు. || 2||

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ఈ ప్రపంచంలో, నిజంగా అదృష్టవంతులు వారు,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥

ఎప్పుడూ దేవుని మహిమ పాటలను పాడేవాడు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੇ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥

దేవుని పేరును ప్రతిబింబించేవారు,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥

ఈ లోకంలో ఆధాత్మికంగా ధనవంతులుగా పరిగణించబడుతున్నారు.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥

తమ ఆత్మశరీరం, నాలుకతో దేవుని నామానిష్ఠునరావృతం చేసేవారు,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥

వారు ఎల్లప్పుడూ శాంతిలో ఉన్నారని పరిగణించండి.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ఒకడే భగవంతుణ్ణి గుర్తించేవాడు,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥

ఈ ప్రపంచాన్ని మురియు వచ్చేజనని అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਨਾਮ ਸੀਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

దేవుని నామానిష్ఠానిస్తున్నప్పుడు మనస్సునుండి సంతోషంగా ఉండగల వక్తి.

ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ఓ, నానక్, ఆ వక్త్రీ నిషఖ్నమైన దేవుణ్ణి గ్రహించాడు.॥ 3॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥

గురుకృప వలన, తనను తాను అర్థం చేసుకునేవాడు;

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥

లోకకోరికలను నెరవేరాల్సిన ఆయన కోరిక తీరినట్లు పరిగణించండి.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥

పరిశుద్ధుని సాంగత్యంలో, దేవుని పాటలను పాడుకునేవాడు,

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥

అటువంటి దేవుని భక్తుడు అనిర్హకాల రుగత్రల నుండి రక్షించబడతాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨੁ ॥

ఎల్లపుడూ దేవుని పాటలను పాడుకునేవాడు,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ఇంటిలో నివసిస్తున్నప్పుడూ కూడా (మాయ నుండి) వేరు చేయబడి ఉంటాడు.

ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

తన ఆశలనిర్మిటినీ దేవుడిమీద మాత్రమే మోపి,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

మరణపు ఉచుత్తొలగించబడుతుంది, జనన మరణాల చక్రాల నుండి కాపాడబడుతుంది.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥

దేవునితో కలయిక కోసం మనస్సు ఆరాటపడే వక్త్రీ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੁਖ ॥੪॥

ఓ' నానక్, ఆ వక్త్రీ ఎప్పుడూ ఏ దుఃఖముతోనూ బాధపడడు. ॥ 4॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

తన మనస్సులో ఎప్పుడూ భగవంతుణ్ణి గుర్తుంచుకునేవాడు,

ਸੇ ਸੰਤੁ ਸੁਰੇਲਾ ਨਹੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹੂਾ ਪੁਰਸ਼ਾಂತੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕਠੀਕੀ ਕਦਲਡੁ.

ਜਿਸੁ ਪੁਠੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਯਮੁਨ ਸੇਵਕੁਡੁ ਏਵਰਿਕੀ ਭਯੁਪਡਾਲੀ?

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਵਠੀ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਆਯਨਲਾਗੇ ਊਂਪਿੰਚਗਲਡੁ,

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਆਯਨ ਸੁਪ੍ਰਿੰਲੋ ਆਯਨੇ ਸੁਠੁੰਗਾ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥

ਪਦੇ ਪਦੇ ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰਲੋ
ਵਿਯੰ ਸਾਧਿਸੁਨਾਡੁ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੁਪ੍ਰਿੰਨਿ
ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੁਲੁ ॥

ਨੇਨੁ ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਪੁਰਿਦਾਨਿਕੀ ਮੁਲੰਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸੁਨਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖਮੁ ਸੇਈ ਅਸਥੁਲੁ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਟਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਦੋਰਕਨਿ ਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ||5||

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥

ਏਦੀ ਪੁਠੁਦੁ, ਏਦੀ ਚਨਿਠੋਦੁ.

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥

ਅਤਨੇ ਸੁਠੁੰਗਾ ਤਨ ਸੁਠੁਤ ਨਾਟਕਾਨਿਠੋਰੁਠੀਸੁਨਾਡੁ.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥

ਅਨਿਯੁਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੁਣਾਲੁ, ਚੁਸੇਵਿ ਮਰਿਯੁ ਚੁਡਨਿਵਿ,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਈ ਲੋਕਮੁੰਤਣੀਨੀ ਤਨ ਪਨੁਲਕੁ ਵਿਧੇਯੁਲਨੁ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥

ਅਤਨੇਂ ਸਭਯੁੰਗਾ ਛਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੋਂਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਛਨਾਠੁ.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਂਨਨਿਘਿਧਾਲੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਵਿਸ਼ਾਠੀਘੁਘੈਂਸ਼ਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਂਸ਼ਾਠੁ.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥

ਅਯਨ ਨਸ਼ਿੰਚਠੁ, ਅਯਨਲੋਂ ਏ ਭਾਗੰ ਨਸ਼ਿੰਚਠੁ.

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ

ਅਤਨੇਂ ਸਭਯੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਠੀਘੁਘੈਂਸ਼ਾਠੀਕ ਚੇਂਸ਼ਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠਠੁ ਐਸੁਨਾਠੁ.

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥

ਅਠੰ ਕਾਨਿਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠੰ ਚੇਂਸੁਕੋਲੇਨਿਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮ.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਨਲੁਗਾ, ਮੇਮੁ ਅਤਨਿਨਿ ਧਾਠੀਸ਼ਾਮੁ. ॥ 6॥

ਜਿਨ ਪੁਠੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁਲੁ.

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥

ਵਾਰਿ ਭੋਧਨਲੁ ਮੋਠੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਘੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਕਾਪਾਡਠਾਯੁ.

ਪੁਠੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥

ਦੋਵਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀਨੀਂ ਦੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੋਚਿੰਚਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਪੁਠੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਲੁ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਿਰੁਠੀੰਚਗਲ ਸਮਠੁਲੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਠੁ ਸਭਯੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋਂ ਏਕੰ ਚੇਂਸ਼ਾਠੁ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਘੁਘੈਂਮਗਾ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਅਨੰਦੰਗਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ಆಯನ ಒಕಡ್ಲೆ ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಲಕು ಸೆವಲು ಚೆಸ್ತಾಡು.

ਜਿਸ ನೆ ಕ್ವಿਪಾ ਕರಗಿ ಬਡਭਾਗੈ ॥

ಎವರು ಅದೃಷ್ಟಾನಿಕ್ಷಲಿಗಿ ಊನಾಥು ಮರಿಯು ಮೆತ್ ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡ್ಡಾರು.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ಪಾವಗಿ ਬಿಸ್ವಾಮੁ ॥

ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಪೆಮಗಾ ಧಾಣಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಭಕ್ತುಲು ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದುತಾರು.

ਨಾನਕ ತਿਨ ਪುರਖ ਕਉ ਉತਮ ಕರಿ ಮಾਨು ॥੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ವಕ್ಷುಲನು ಗೊಪಠಾರಿಗಾ ಗೊರವಿಂಚಂಡಿ. || 7||

ਜੇ ਕਿಛು ಕರೈ ಸು ಪುಖ ಕೈ ರೆಗಿ ॥

ಒಕ ಭಕ್ತುಡು ಏಮಿ ಚೆಸಿನಾ, ಅದಿ ದೆವುನಿ ಪಟ್ಟ ಪ್ರೆಮತೊನೆ,

ಸದಾ ಸದಾ ಬಸೆ ಹರಿ ಸೆಗಿ ॥

ಮರಿಯು ಆಯನ ಎಲ್ಲಪುಥು ದೆವುನಿ ಸಮಕ್ಷಂಲೊನೆ ಊಟಾಡು.

ਸਹಜ ಸುಖಾಠಿ ಹೆವೆ ಸೆ ಹೆಠಿ ॥

ಸಹಜಂಗಾ ಏಮಿ ಜರಿಗಿನಾ, ಅತನು ದಾನಿನಿ ದೆವುನಿ ಚಿತ್ತಂಗಾ ಅಂಗೆಕರಿಸ್ತಾಡು

ಕರಣೈಗಾರು ಪಠಾಣೆ ಸೆಠಿ ॥

ಮರಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಗಾ ಆಯನನು ಗುರಿಂಚಂಡಿ.

ಪುಖ ಕಾ ಕಿಆ ಜನ ಮಿಠ ಲಗಾನಾ ॥

ದೆವುಡು ಏಮಿ ಚೆಸಿನಾ ದಾನಿನಿ ಭಕ್ತುಲು ಸಂತೊಷಂಗಾ ಸೆಕ್ಷರಿಸ್ತಾರು,

ಜೆಸಾ ಸಾ ತೆಸಾ ದ್ವಿಸ್ತಾನಾ ॥

ಎಂದುಕಂಠೆ ಆಯನ ಕೂಡಾ ಅಲಾಗೆ ವಾರಿకి ಕನಿಪಿಸ್ತಾಡು.

ಜಿಸ ತೆ ಉಪಜೆ ತಿಸು ಮಾಗಿ ಸಮಾಠೆ ॥

ಎವರಿ ನುಂಡಿ ಪುಟ್ಟಾರೊ, ವಾರು ಆಯನಲೊನೆ ಮುನಿಗಿ ಊಟಾರು.

ಠಿಠಿ ಸುಖ ನಿಧಾನ ಉನು ಬನಿ ಆಠೆ ॥

ವಾರು ಶಾಂತಿಕೆ ನಿಧಿ ಅವುತಾರು ಮರಿಯು ವಾರು ಮಾತ್ರಮೆ ಈ ಹೊದಾಕು ಅರ್ಥುಲು.

ಆಪಸ ಕਉ ಆಪಿ ದಿನೆ ಮಾನು ॥

ಭಕ್ತುಲು ಗೊರವಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ದೆವುಡು ತನಕು ತಾನುಗಾ ಗೊರವಾನಿಸ್ತಾಡು.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੇ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ఓ' నానక్, దేవుడు మరియు భక్తుడిని ఒకే విధంగా భావించండి.॥8॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥

దేవుడు పూర్తిగా అనిష్టకృతులతో నిండి ఉన్నాడు; అతను మన బాధలు మరియు దుఃఖాలు తెలిసినవాడు.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥

ఓ నానక్, సరస్వతీమంతుడైన దేవునికి మనల్ని మనం అంకితం చేసుకోవాలి, ఈ ధాత్రం పై మనల్ని దుర్గుణాల నుండి కాపాడతాడు.॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਟੁਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੁਪਾਲ ॥

దూరంగా ఉన్న మన హృదయాన్ని ఆయనతో తిరిగి కలపగల సామర్థ్య దేవుడికే ఉంటుంది.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

అతనే సర్వముగా అందరినీ చూసుకుంటాడు.

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

భగవంతుడి మనసులో అందరి శ్రద్ధ ఉంటుంది.

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

ఆయన నుంచి ఎవరూ వెనుతిరిగి లేరు.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుడూ ప్రేమతో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

నశించని దేవుడు మొత్తంలో ఉన్నాడు.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ఒకరి సర్వత చరణ దాత్రా, ఏమీ సాధించబడదు,

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੇਇ ॥

ਮੁੱਸੇਹੀ ਵੰਦਲਸਾਰ੍ਹੁ ਕੋਰੁਕੁਨਘੁਠੀਕੀ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥

ਆਯਨਠੋਪਾਟੁ, ਭੰਕੇਦੀ ਮੀਕੁ ਨਿਯਮੈਨ ਊਪਯੋਗੰਗਾ ਊਂਡਦੁ.

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠਰਮੇ ਰਠੀਚੰਬਡਠਾਰੁ.
॥1॥

ਰੁਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥

ਮੁੰਚੀਗਾ ਕਨੀਪਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਊਰੀਕੇ ਊਂਡੀਪੋਕੂਡਦੁ;

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਪ੍ਰਠੀ ਏਕਠੀਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਵੇਲੁਗੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਠੀਂਦੀ.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੇ ਗਰਬੈ ॥

ਧਨਵੰਤੁਲੁ ਕਾਵਡੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਵਰੈਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ ਊਂਡਾਲੀ?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥

ਧਨਵੰਤੁਲੰਦਰੁ ਆਯਨ ਬਹੁਮੰਤੁਲੁ ਅਯਿਨਪੁਠੁ.

ਅਤਿ ਸੁਰਾ ਜੇ ਕੋਉ ਕਹਾਵੈ ॥

ਏਕਰੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਚਾਲਾ ਠੈਰਠੰਤੁਲੁ ਅਨੀ ਪੀਲੁਚੁਕੁੰਚੈ,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਠੀ ਬਹੁਮਾਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠਾਨੁ ਏਮੀ ਚੇਯਗਲਨਨੀ ਆਯਨ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਲੀ?

ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਦਾਨਾਲੁ ਭਚਿਠਰੁਵਾਠ ਪ੍ਰਯੋਭਕੁਡੁ ਕਾਵਡੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਗੋਪਠੁ ਚੋਪੁਠੁਨੇ ਵਠੀ,

ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਮੂਰਠੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠਰਮੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਪ੍ਰਯੋਭਕੁਡੁ ਅਨੀ ਗੁਰਿੰਚਾਲੀ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਅਹਾਂ ਯੋਕਠਾਠਲੁ ਨਯੰ ਅਵੁਠੁੰਦੀ,

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఆ వక్త్రీ ఎపట్టికీ ఆధాత్మికంగా ఆరోగ్యంగా ఉంటాడు. ॥ 2॥

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥

ఒక స్తంభము ఇంటి పైకపుళ్లు మద్దతు నిస్తూ,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥

అలాగే గురువు గారి మాటలు మనసుళ్లు మద్దతును అందిస్తాయి.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥

ఒక పడవలో ఉంచిన రాయి నది మీదుగా దాటుతున్నట్లు,

ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥

అలాగే గురుబోధనలను నిశితంగా అనుసరించడం దాట్లా, రాతి హృదయం కలిగిన మర్నట్లు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం మీదుగా దాటుతాడు.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥

దీపం దాట్లా చీకటి వెలుగుతున్నట్లు,

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥

అదే విధంగా, గురువు దృష్టిని చూసి మనసుస్ఫుంఠోషిస్తున్నట్లు.

ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ఎవరైనా గొప్పఱరణణ గుండా ఒక మార్గానిక్షనుగొన్నట్లు,

ਤਿਉ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥

అదే విధంగా దైవిక కాంతి సాధువుల సాంగత్యంలో వక్షమవుతుంది.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੁਰਿ ॥

నేను ఆ సాధువుల వినయపూరక్ష సేవను కోరుతున్నాఱు;

ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਧੁਰਿ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి నానక్ యొక్కఱ కోరికను నెరవేరణడి ॥ 3॥

ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥

ఓ' నా మూర్ఖమైన మనసా, మీరు ఎందుకు ఏడుస్తారు మరియు మూలుగుతారు?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਮੈਂ ਮੁਨੁਪੱਟੀ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਮੈਂਰੁ ਮੁੰਦਸੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਵਾਟੀਨਿ
ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਦੂਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਬਾਧਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਯਾਚੇਘਾਡੁ.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥

ਕਾਬਠੀ ਭੱਠਰੁਲ ਸਹਾਯਾਨਿਯੁਕੁੰਡਾ, ਆਯਨਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰੇਮਗਾ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਡੀ.

ਜੇ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥

ਅਤਨੁ ਚੇਸੇ ਪਨਿਲੋ ਓਦਾਰੁਨੁ ਪੋੰਦੰਡੀ.

ਭੁਲਾ ਕਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥

ਓ ਅਝਾਨਿ, ਨੁਵੁਘੰਦੁਕੁ ਅਤਨਿ ਚੁਠੁਆ ਅਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਘੁ?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥

ਨੁਵੁਘੰਦੁਕੁ ਪਾਟੁ ਵ ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵਚਾਘੁ?

ਲਾਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥

ਅਠਾਠਗਲ ਚਿਮਠੁ, ਮੈਂਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਤੁਨਾਘੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥

ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਮੈਂਰੁ ਗੌਰਵੰਗਾ ਦੁਵਿਕ ਭੰਠੀਕੀ ਤਿਰਿਗਿ ਵਸੁਾਰੁ. ॥ 4॥

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘੰਪਦ, ਦੀਨਿ ਕੌਰਕੇ ਮੈਂਰੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਚਾਰੁ,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘੰ ਪਰਿਸੁਧੰ ਸੰਘੰਲੋ ਲਭਿਸੁੰਡੀ.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੇਲਿ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰ ਗਰਾਭੀਖੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਮੁੰਡੀ ਤਭਿੰਚਿ, ਬਦੁਲੁਗਾ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਕੋਨੰਡੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥

ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨੀਖੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਦ੍ਰ ਛੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁ ਮੁੰਡੀ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨੀਖੀ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ੰਗਾ ਧਾਨੀੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮੁ
ਲੋਨਿ ਏ ਸੰਪਦਨੁ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡੀ,

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਅਨੀਪੁਪੰਚ ਚਿਕੁਭੁਨੁ ਵਦਿਲੀਵੇਯੰਡੀ.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਭਲਾ ਚੋਠੈ ਅੰਦਰੁ ਮਿਮਲੀਪੁਸੰਸਿਠ੍ਰਾਰੁ,

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁ ਨਿ ਅਸ੍ਰਾਨੰਦ੍ਰ ਗੋਰਵੰਠੋ ਸੰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਠ੍ਰਾਰੁ.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥

ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰਦ੍ਰੋ ਪਾਠ੍ਰੋਂਡਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਅਲਾੰਡੀ ਵਠ੍ਰੀਕੀ ਅੰਕਿਠੰ ਅਯੁ ਛੰਡਾਨੁ. ॥ 5॥

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਮਾਠੁਲਨੁ ਅਠ੍ਰੁਠ ਵਿਨਯੰਠੋ, ਵਿਠੋਯਠਠੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ.

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਅਠ੍ਰੁ ਮੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪੰਗਿੰਚੰਡੀ.

ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਮਨਸੁਆਠ੍ਰੀਗਾ ਸੰਠ੍ਰਿੰਚਿ ਪੁਰੁਕੁਠਨ ਸਾਠ੍ਰੰ ਚੋਯੰਡੀ.

ਸਾਧ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਮੀ ਚੀਵਿਠਾਨੀਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਰੀ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਗੋਪ ਅਦੁਘੁਠੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਰੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਟਿਨਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡਵਚੁ

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੈ ॥

ਮਨ ਆਧਾਊਠੁ ਪ੍ਰਯਾਣੁਠੁ ਅਨਿਧੁਕਾਲੁ ਪ੍ਰਮਾਦਾਲੁ ਨੁੰਡਿ ਸਾਧੁਵੁ ਮਨਲੀ
ਰਕੀਸੁਠੁ.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਮੁਕਰੰਦਾਨਿਧੁਚਿ ਚੁਸੁਠੁ.

ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਮਧੁਠੁਨੁ ਕੋਰੁਕੋਨਿ ਵਾਰਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚਿਠੁਵਾਡੁ,

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ. ॥ 6॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਿਰਿਗਿ ਆਧਾਊਠੁਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰਿਲੋਕਿ ਭੀਵਿਠਾਨਿਪਿੰਗਲੁਗੁਠਾਡੁ.

ਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥

ਅਕਲਿਠੁ ਆਨਠਾਰਿਕਿ ਭੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿਸੁਠੁ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨਿਧੁਠੁਪਦਲੁ ਆਯਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮੁਪੁਲੋ ਆਨਾਠੁ,

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥

ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਭਲੁ ਤਮੁ ਵਿਧਿਲੋ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿਠੁਅੰਦੁਕੁਠੁਟਾਰੁ.

ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਅਤਨਿਕਿ ਚੋਂਦਿਨਦੇ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਚੋਯਗਲਡੁ

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥

ਆਯਨ ਤਪੁਠੁਠੁਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਠੁਕੋਵਰੁ ਆਂਡਲੇਰੁ.

ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥

ఓ' భక్తా, పగలు మరియు రాత్రి ఎప్పటికీ అతనిని ధ్యానించండి.

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥

ఇదే అత్యంత ఉన్నతమైన మరియు నిష్కలమైన పని.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥

దేవుడు కృపతో తన నామమును ఆశీర్వదిస్తాడు

ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ఓ' నానక్, ఆ వక్త్రీ నిష్కలంగా మరియు స్వచ్ఛంగా మారతాడు. || 7||

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥

గురువుపై దృఢవిశ్వాసంతో నిండిన మనసుగ్రలవాడు,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

దేవుడు తన మనసాక్షి తో ఎప్పటికీ నివసిస్తాడు.

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

ఆయన భక్తుడిగా, ప్రపంచమంతటా వినయభక్తుడిగా ప్రశంసలు పొందుతాడు.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥

ఎవరి హృదయంలో ఒంటరిగా (దేవుడు) నివసిస్తాడో.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥

అతని చరణ్లు నిజమైనవే, మరియు అతని జీవన విధానం నిజం.

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥

దేవుడు తన హృదయంలో ఉనాక్షు మరియు సత్య (దేవుని పేరు) అతను ఉచరించేది.

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ఈ భక్తుని దర్శనము దేవుని మీద ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది, అందువలన అతను దేవుడు మొత్తం ప్రపంచంలో వాప్తి చెందుతున్నట్లు చూస్తాడు.

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥

దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశించాడని, ఈ విశాలం అంతటినీ దేవునికి చెందాడని ఆయనకు తెలుసు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਪਰਮਾਤਮੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁਡੁਗਾ ਗੁਰ੍ਤਿੰਚਿਨਵਾਡੁ,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥

ఓ నానక్, ఆ వినయపూరక్షమైన వక్త్రీ సతమైన దానిలోకి లీనమైపోతాడు. ॥8॥15॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਗੁਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭੀਨ ॥

దేవునికి రూపం లేదు, ఆకారం లేదు, రంగు లేదు; మాయ (శక్తి, దుర్గుణం, ధరణి) యొక్కమూడు లక్షణాల నుంచి ఆయన విముక్తిని పొందాడు.

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥

ఓ నానక్, అతను తనను గ్రహించడానికి వీలు కలిపాడు, అతనితో అతను సంతోషిస్తాడు. ॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥

అమరుడైన దేవుణ్ణి మీ మనసుల్లో ఉంచుకోండి,

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥

మరియు మీ ప్రేమను మరియు ఏ మనిషి పట్ల అనుబంధానికైతనించండి.

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥

అతనికి అతీతంగా, ఏమీ ఉండదు.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ఒకే దేవుడు అందరిలో ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥

అతనే సత్యంగా అనిపిస్తాడు మరియు అనిపిస్తెలుసుకుంటాడు.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥

అతను అర్థం కానివాడు, భిన్నమైనవాడు, లోతైనవాడు మరియు తెలియనివాడు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਓ' ਅਤੀਤ ਦੇਵੁਡਾ, ਸਰੋਂਧੁਠੁਡਾ, ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ੀਕੀ ਗੁਰੁਵਾ,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥

ਕਨਿਕਰਮੁ, ਕਰੁਣ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਾਗੁਣ ਨਿਧਿ ਵਾਡਾ,

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥

ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਡੀ.

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥

నానక్ మనసు ధాని కోసం ఆరాటపడుతుంది. || 1||

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥

దేవుడు మన కోరికలను నెరవేరిస్తునకు ఆశ్రయాన్ని అందించగల సమర్థుడు.

ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥

దేవుడు ఒకరి విధిలో ఏమి రాయిస్తే అదే జరుగుతుంది.

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੇਰੁ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥

దేవుడు ఒక కనురెప్పలో విశ్వాభివ్రాశనం చేయగలడు లేదా సృష్టించగలడు; ఆయన సంకల్పంలోని రహస్య అతనికి తప్పజ్ఞంకెవరికీ తెలియదు.

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥

ఆయన పారవశ్యానికి, నిత్య ఆనందానికి ప్రతిరూపం

ਸਰਬ ਥੇਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥

మరియు అన్నివరాలు అతని సాధ్ధీనంలో ఉన్నాయిని తెలుస్తాయి.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

రాజుల్లో ఆయన గొప్పదాని; యోగులలో ఆయన అత్యంత పవిత్రమైన యోగి.

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥

సనాస్థులలో, అతను అతుష్టత సనాస్థి; గృహస్థులలో, అతను మంచి గృహస్థుడు.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ఆయన మీద నిరంతర ధ్యానం చేయటం దాటా, ఆయన భక్తులు శాంతిని కనుకున్నారు.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఆ సరోస్థతుడి పరిమితులను ఎవరూ కనుగొనలేదు. || 2||

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥

అతని నాటకానికి పరిమితి లేదు;

ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਵਾਣੀ ਕੋਂਸੋ ਵੇਤਕਡੰਲੋਂ ਦੋਵਤਲੰਦਰੂ ਅਲਸਿਪੋਂਯਾਰੂ.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤੁ ॥

ਤਨ ਤੰਦ੍ਰਿ ਪੁਛਿਨ ਵਿਸਯੰ ਕੌਡੁਕੁਕੁ ਏਮਿ ਤੇਲੁਸੁ?

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੁਤਿ ॥

ਅਨਿਪੁਸਲੁ ਜਪਮਾਲਲੋਂ ਕਠਬਡਿਨੰਦੁਨ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਨਿਯਮੰ ਪੁਕਾਰੰ ਮੋੁਤੰ ਵਿਸ਼ਾਠੀਘੰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥

ਅਯੰਨ ਮੰਚਿ ਬੁਠਿਨਿ, ਅਧਾਠੀਠ ਝਾਨਾਨਿਧਾਨਾਨਿਅਨੁਗੁਰੁਪਿੰਚੈ ਵਿਨਯੰਗਲ ਭਕੁਲੁ ਅਯੰਨਨੁ ਪੁੰਮਤੋਂ, ਭਕੁਤੋਂ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥

ਮਾਯ ਲੋਂਨਿ ਮੂਡੁ ਗੁਣਾਲਲੋਂ (ਦੁਰੁਘੰਨੰ, ਸ਼ਕੁਤਿ, ਧਰੁਠ) ਵਾਣੀਨਿ ਨਿਮਗੁਠੁ ਚੈਯੰਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਕੌਂਤੰ ਤਪੁਠਾਰਿ ਪਠਾਡੁ.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਜਨੰਨ ਮਰੁਣਾਲ ਚਕੁਰਾਲਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥

ਠ ਠੰਨਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਤਕੁਠੁ ਅਧਾਠੀਠ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੁਲਲੋਂ ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਨਾਡੁ. (ਅਨਿਪੁਸਲੁ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੁਲ ਪੁੰਜਲਲੋਂ)

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥

ਅਯੰਨ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਅਯੰਨਨੁ ਤੇਲੁਸੁਕੌਮਨਿ ਪੁੰਰੋਪਿੰਨੁੰਡਗਾ, ਓ ਨਾਨਕ, ਅਯੰਨਕੀ ਤੇਲੁਸੁ. ॥ 3॥

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਅਨੋਕਮੰਦਿ ਅਯੰਨ ਰੂਪੰ ਕਲਵਾਰੁ; ਅਨੋਕੰ ਅਤਨਿ ਰੰਗੁਲੁ.

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗ ॥

ਅਯੰਨ ਠੀਪਿੰਚੈ ਰੂਪਾਲੁ ਅਨੋਕੰ, ਅਯੰਨਪਠੀਕੀ ਅਯੰਨ ਅਲਾੰਠੀ ਵਾਣੀਲੋਂ ਓਕੈ ਓਕਠੁ.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਨੋਲੋਂ ਵਿਧਾਨਾਲਲੋਂ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ. (ਤਨ ਵਿਸ਼ਾਠੀਘਿੰਨੁਰਿੰਚਾਡੁ)

ਪ੍ਰਭੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਕਾਨੀ ਝਪਠੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਕਤੈਕ ਸੁਘੋਕਰੁ.

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਨੈਕ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਕੁਠਿਠਿਠਿ ਪ੍ਰਦਰਿਸ਼ਾਊ.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ਪਰਿਪੂਰਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥

ਏਨੋਘੋਧਾਲੁਗਾ ਅਤਨੁ ਸੁਘੋਕਿ ਸੁਘੋਕਿਚਾਡੁ

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੈ ਸਠੁਠੁਗਾ ਤਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਚਨਾ ਵੇਸੁਕੁਨਾਰੁ.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ਅਨਿਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਅਤਨਿਵੇ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲੁ ਅਤਨਿਵੇ. (ਸੁਘੋਕਿ ਅਠਾ ਆਯਨਦੇ)

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਬਾਨਿਸ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁ ਜੀਵਿਸੁਨਾਡੁ". ॥ 4॥

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥

ਨਾਮੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਕੁ ਮਠੁਠੁ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਨਾਮੁ ਅਨੈਦਿ ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਰ ਵਠੁਠੁਲਕੁ ਮਠੁਠੁ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਨਾਮੁ ਅਨੈਦਿ ਸੁਠੁਠੁਲੁ, ਵੇਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਾਣਾਲਕੁ ਮਠੁਠੁ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥

ਮਨ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨਮੁ ਮਰਿਯੁ ਧਾਠੁਮੁ ਗੁਰਿਚਿ ਵਿਨੈ ਮਠੁਠੁ ਨਾਮਮੈ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥

ਓ ਭਕੁਨਿ ਦਰਠੁਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮੀਦ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠਿ ਠੁਠੁਠੁਦਿ, ਅਠੁਠੁਲਨ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਠੁਠੁ ਪ੍ਰਪਚਮਲੋ ਵਾਠੀ ਠੋਠੁਠੁਨਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥

ਨਾਮ ਅਨਿਖਰੀਰਾਲਕੁ ਮਧਤੁ. (ਅਨਿਖਰਕਾਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੁਲੁ)

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥

ਨਾਮ ਅਨਿਪਪਚਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਜਾਲੁ ਮਧਤੁ.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕੀਚਡੁਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਚੇਤ ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਕੁ ਜਤਚੇਯੁ ਵਾਰਿਨਿ

ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਲੁਵ ਠਿਠੀਲੋ, ਆ ਵਿਨਯਸੇਵਕੁਲੁ ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. (ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕਾਲ ਨੁੰਡਿ) ॥ 5॥

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਠਾਨੁ ॥

ਏਵਰਿ ਰੂਪੰ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ ਸ਼ਕੀਪੀਰੰ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ,

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਠਾਨੁ ॥

ਸਰਠੁਠੁ ਠਿਰਿਗੇ ਨਿਠਠੀਵਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁਮੈਨਦਾ?

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਸਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਸਿਨ ਪਨੁਲੁ ਸਠੁਮੈਨਵਿ, ਸਠੁਮੈਨਵਿ ਆਯਨ ਵਾਕਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਨਿਠੁਠੁਠੁ ਠੁੰਠੁਠੁਠੁ.

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠੁਠੁ, ਪਨੁਲੁ ਸਠੁਮੈਨਵਿ.

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥

ਅਠਨਿ ਮੂਲੰ (ਪੁਰੰਠੰ) ਅਸੁਠੁਠੁਠੁਰੰਗਾ ਨਿਜੰ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਨੁੰਡਿ ਠੁੰਡੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿਜੰ.

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥

ਆਯਨ ਠਿਰਮੈਨ ਸੰਕਲਠੁ ਸਠੁਮੈਨਦਿ.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥

ਦੇవుਡੂ ਤਨ ਚਿਤਾਨਿ ਖੋਲੈਲੁ ਸੁਕੋ ਵਡਾਨਿਕੀ ਵੀਲੁ ਕਲ੍ਹਿਚੈ ਵਾਰਿਕੀ ਅਨੀਝਾਗਾ
ਜਰੁਗੁਤਾਯਿ.

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਨਿਤ ਘੋਨੈ ਨਾਮੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੈਦੀ.

ਬਿਸ਼ਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਈ ਵਿਸ਼ਵਸ਼ੰ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਲਭਿਸੁੰਦੀ. ॥ 6॥

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਉਪਦੇਸ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ, ਸੁਚਨਲੁ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਨਿਜਮੈਨਵੈ.

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥

ਈ ਬੋਧਲਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿ ਚੈਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਨਿਜੰ ਅਵੁਠਾਰੁ. (ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨਿ ਪੋੰਦੀ)

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲੋਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸੈ,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਅ ਵਸ਼੍ਰੀ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਰਾਠ੍ਰੀਸੁੰਡੂ ਮਰਿਯੁ ਈਨਠ੍ਰ ਅਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ ਠ੍ਰਿਠ੍ਰੀਕੀ ਚੈਸੁਰੁਕੁੰਡਾਡੂ.
(ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਬਯਟਪਡਠਾਡੂ)

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੈ, ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨਵਾਡੂ, ਅਯਨ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਿਨਦੰਠਾ ਈਨਿਕੀਲੋ ਈੰਠੁੰਦੀ.
(ਐਦੀ ਈਕ ਕਲ੍ਹਿਠ੍ਰ ਕਠ ਕਾਡੂ)

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥

ਅਠਨਿਕੀ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਠਨ ਸਠ੍ਰੁਠ ਵਿਲੁਵ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਿਠਿ ਠੈਲੁਸੁ.

ਜਿਸ ਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥

ಈ ವಿಶ್ವಾಸੀಕೆ చెందిన వాడే, దీనికి సృష్టికర్త.

ਅਵਰ ਨ ਬੁਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

విశ్వాసీకి రక్షకుడిగా ఉండటానికి దేవుడు తప్పజుంకెవరి గురించి ఆలోచించవద్దు.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥

సృష్టించబడినవారు సృష్టికర్త యొక్కపరిధిని తెలుసుకోలేరు.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥

ఓ' నానక్, ఏది సంతోషానిక్షలిగిస్తుందో అదే నెరవేరుతుంది. || 7||

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ఆయన అదుణ్ణాన్నివారు చూసినా ఆశర్చప్రోతారు!

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥

భగవంతుణ్ణి గ్రహించిన వాడు ఆ ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥

దేవుని వినయ సేవకులు ఆయన ప్రేమలో మునిగిపోయి ఉంటారు.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥

గురుబోధనల దాత్తా వారు నామాన్నిదేవుని పట్ల (ప్రేమ) పొందారు.

ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥

వారు సత్ముంగా ప్రయోజకులు అవుతారు మరియు ఇతరుల బాధలను తొలగిస్తారు.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥

వారి సాంగత్యంలో, మిగిలిన ప్రపంచం రక్షించబడుతుంది.

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

దేవుని భక్తుని సేవకుడు అయ్యేవాడు అదృష్టవంతుడు .

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

అలాంటి భక్తుని సంఘంలో, ఒకడు దేవుని ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉంటాడు.

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥

ಭಗವಂತನುನಿ ಪಾటలను పాడుకునే భక్తుడు,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥

ఓ' నానక్, గురు కృప దాఢ్ఠా నామ ప్రతిఫలాన్ని అందుకుంటాడు. ||8||16||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

సత్య ఒకటి మొదటి నుండి (కాలం ముందు నుండి) ఉంటుంది; అతను యుగాల ప్రారంభం నుండి ఉనికిలో ఉన్నాడు.

ਰੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥

అతను ఇప్పుడు కూడా నిజమైనవాడే (వర్తమానంలో ఉంటూ); ఓ' నానక్, అతను భవిష్యత్తులో కూడా నిజంగానే ఉంటాడు (ఉనికిలో ఉన్నాడు).

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥

నిత్యు దేవుని సానిధ్యులు, ఆయన ఉనికిని గ్రహించేవారు కూడా నిత్యునవారు అవుతారు.

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥

దేవుని భక్తి ఆరాధనను నిత్యున పని, అటువంటి ఆరాధన చేసేవారు కూడా నిత్యునవారు (జనన మరణ చక్రం నుండి బయటపడతారు).

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥

ఆయన మరియు అతనిని చూసిన వారు కూడా సత్యంతులు అవుతారు (శాశ్రంగా మారి మరియు జనన మరణ చక్రం నుండి బయటపడతారు).

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥

ఆయన పేరు సత్యునది, దానిని ధ్యానించేవారు సత్యునవారు.

ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥

అతనికి తానే సత్యు, సత్యు ఆయన పోషించేదల్లా.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ಆಯನೇ ಸದ್ಗುಣಾನಿಗೆ ಪ್ರತಿਰೂಪಂ, ਮರಿಯು ಅತನು ಸದ್ಗುಣಾನಿಗೆ ಪ್ರਦਾತ.

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬਕਤਾ ॥

ਸ਼ಾశਠ੍ਰਮੈਨਦੀ ਆਯਨ ਪਦੰ, ਸ਼ਾਸਠ੍ਰਮੈਨਦੀ ਆ ਨਿਜਮੈਨ ਪਦਾਨਿਕਚਠ੍ਰਿਚੈ ਵਕ੍ਰਿ
ਜੀਵਿਤੰ.

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਧਾਠ੍ਰਮੁ ਚੈਯਡੰ ਸਤ੍ਰ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨੈਵਾਡੁ ਸਤ੍ਰ.

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸਠ੍ਰਮੈਨਵਾਡਨੀ ਠੇਲੀਸਿਨਵਾਡੁ ਆਯਨ ਸ੍ਰਘਿੰਚਿਨ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿ
ਸ਼ਾਸਠ੍ਰਮੈਨਦੀਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਖਚਿਠ੍ਰੰਗਾ ਸ਼ਾਸਠ੍ਰਮੈਨਵਾਡੇ! ॥ 1॥

ਸਤਿ ਸਰੁਪੁ ਰਿਚੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸਤ੍ਰਠ੍ਰਾਪੁਡੈਨ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਕਾਰਣਾਨਿਅਨਿਠ੍ਰਿਕੀ ਮੂਲਮੈਨ ਮੂਲਾਨਿਹੁਰਿੰਚਾਡੁ.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਚੈ ਬਿਸ੍ਰਾਸੁ ਪੁਤ੍ਰ ਆਇਆ ॥

ਓ ਭਕੁਨੀ ਦਰਠ੍ਰਮੁ ਦੇਵੁਨੀ ਮੀਦ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓਂਟੁੰਡੀ, ਅੰਡੁਵਲਨ
ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਤੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਹ੍ਰਾਠ੍ਰਿ ਚੈਯਡਾਨਿਅਤਨੁ ਚੂਸ੍ਰਾਡੁ.

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਝਾਨਮੁ ਆਯਨਕੁ ਠੇਲੁਸੁੰਡੀ.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥

ਅਨਿਭੁਯਾਲ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਵਚਿਠ੍ਰਿ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਭਯੰ
ਲੈਕੁੰਡਾ ਜੀਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਅਤਨੁ ਏਵਰੀ ਨੁੰਡੀ ਓਦਠ੍ਰਿੰਚਾਡੋ ਆ ਵਕ੍ਰਿਲੋਕੀ ਸ਼ੋਸਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਤਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥

ఏదో దాని సత్త రకమైన (అదే రకమైన మరింత) దానితో మిళితం చేయబడినట్లే, ఆ రెండింటినీ వేరు చేయలేము (అదే విధంగా, ఒక భక్తుడు తన గుర్తింపును కోల్పోతాడు మరియు ఆధాత్మికంగా మరియు దేవునితో విలీనం అయినపుడు దేవునిలాగా అవుతాడు).

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥

ఒక తీవ్రమైన వివేచనగల వక్త మాత్రమే దానిని అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥

ఓ నానక్, అదే విధంగా, దేవుణ్ణి కలిసిన వారు అతనితో ఏకమవుతారు. || 2||

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

దేవుని సేవకుడు ఆయనకు విధేయుడిగా ఉంటాడు.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥

దేవుని సేవకుడు ఎల్లపుడూ ఆయనను ఆరాధిస్తాడు.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥

సేవకుడి మనసును దేవునిపై పూర్తి విశ్వాసం ఉంటుంది.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥

దేవుని భక్తుని జీవన విధానం నిష్కలమైనది.

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੀਗ ॥

దేవుడు ఎల్లపుడూ తనతో ఉంటాడని దేవుని సేవకుడు నమ్ముతాడు.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੀਗ ॥

దేవుని సేవకుడు ఎల్లపుడూ నామంతో ప్రేమలో నిండి ఉంటాడు.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥

దేవుడు తన సేవకుని యొక్కపియమైనవాడు.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕారਾ ॥

రూపం లేని దేవుడు తన భక్తుడి గౌరవానివ్వాపాడతాడు.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੈ ॥

దేవుడు కనికరమును చూపించేవాడు ఆయన సేవకుడు.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥

ఓ' నానక్, అలాంటి సేవకుడు ప్రతి శాస్త్రతో అతనిగూర్చుంచుకుంటాడు. || 3||

అపునె జన కా పరదా ఛాకై ॥

తన భక్తుని లోపాలను ఆయన కపిఛేస్తాడు.

అపనె సేవక కి సరపర రాఖే ॥

ఈ భక్తుని దరఫము దేవుని మీద ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది, అందువలన అతను దేవుడు మొత్తం ప్రపంచంలో వాళ్ళి చెందుతున్నట్లు చూస్తాడు.

అపనె దాస కరి దేఱి వడాఱి ॥

ఆయన తన భక్తునికి మహిమను అనుగ్రహిస్తాడు.

అపనె సేవక కరి నామి జపాఱి ॥

ఆయన తన సేవకుని నామానిఘానీంచమని ఆశీర్వదిస్తాడు.

అపనె సేవక కి ఆపి పతి రాఖే ॥

ఆయన తన సేవకుడి గౌరవానిఘాపాడతాడు.

తా కి గతి మితి కేఱి న లాఖే ॥

దేవుని భక్తుని ఉనత్త ఆధాఱ్ఱిఱ్ఱ ప్ఠితిని ఎవరూ అంచనా వేయలేరు.

పూక కే సేవక కరి కే న పఱుఱే ॥

దేవుని సేవకునితో ఎవఱూ సమానంగా రాలేరు,

పూక కే సేవక కరి తే కి ॥

ఎందుకంటే భగవంతుని భక్తులు ఉనత్తంగా ఉంటారు.

సే పూఱి అపనీ సేవా లాఱిఱా ॥

దేవుడు తన సేవకు వర్తించువాడు,

నానక సే సేవక ది దిసి పూగఱాఱిఱా ॥౪॥

ఓ' నానక్, ఆ సేవకుడు ప్రతి దిశలో ప్రసిద్ధి చెందుతాడు. || 4||

నీకి కిరీ మి కల రాఖే ॥

దేవుడు తన శక్తిని చాలా బలహీనమైన మానవుడిగా (చిన్నబీమ లాగా బలహీనంగా) చొప్పించినట్లయితే

ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥

అప్పర్ణు ఆ వక్త్రీ లక్షలాది సైనాఘ్రను బూడిదగా మార్గలడు.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥

జీవశాఘ్రము తీసుకునేవాడు, దేవుడుని విడిచిపెట్టడు;

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥

ਸਭਯੁੰਗਾ ਅਠਨੋਂ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿਤਾਡੁ.

ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

ਓਕਰੁ ਅਨਿਹਕਾਲ ਪ੍ਰਯਥਾਨੁ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ,

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥

ਅਯਿਠੇ ਏ ਪ੍ਰਯਥਾਨੀਂਦੋਂਵੁਨਿ ਚਿੱਤ੍ਰੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵਠ੍ਰੰਗਾ ਓਂਟਾਯਿ.

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥

ਦੋਂਵੁਡੇ ਅੰਦਰਿਕੀ ਰਕ੍ਸ਼ਕੁਡੁ; ਦੋਂਵੁਡੁ ਤਪ੍ਸ਼ੁੰਕੋਵਰੁਆ ਅਲਾ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਲੇਰੁ ਲੇਦਾ ਚੰਪਲੇਰੁ.

ਕਾਰੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਨੁਵੁਘੰਦੁਕੁ ਅੰਠ ਅਤ੍ਰੁਤਗਾ ਓਨਾਘੁ?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਰ੍ਠੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਦੋਂਵੁਨਿਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੇਂਯੰਡਿ. ॥5॥

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜਪੀਐ ॥

ਪਦੇ ਪਦੇ, ਮਨੰ ਅਯੰਨੰ ਧਾਠ੍ਰਿਡਾੰ,

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰੁਪੀਐ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਅਮੁਠਾਨਿੰਠਾਗਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਮਨੰਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ
ਔਂਦ੍ਰਿਯਾਲੁ (ਵਿਨਿਕੀਡੀ, ਦੁਠ੍ਰਿਠਿ, ਵਾਸੰਨ, ਸਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਮੋਦਲੈਨ ਵਾਠੀ ਯੋਕ੍ਰੁਸ਼ਾਮਠ੍ਰੁਠੁਨੁ)
ਪੁੰਨਰੁਠ੍ਰਿੰਚੁਕੁੰਦਾੰ.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮ ਅਠ੍ਰੁਠਾਨਿੰਠਾੰਦਿਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਅੰਚਰੁਡੁ,

ਤਿਸੁ ਕਿਠੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਦੋਂਵੁਡੁਨਿ ਤਪ੍ਸ਼ੁੰਕੋਵਰਿਨੀ ਚੁਾਡੁਡੁ.

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੁਪੁ ਰੰਗੁ ॥

ਅਯੰਨੰਕੁ ਦੋਂਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੇ ਨਿਞਮੈਨੰ ਸੰਪਦੰ, ਨਿਞਮੈਨੰ ਅੰਦੰ.

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਮੇ ਅਤਨੀ ਓਦਾਰੁ ਘੁਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁ ਡੁ.

ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਨਾਮ ਸਾਰਾਂਸ਼ਮੂਠੋ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰੁ,

ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥

ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਘੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਸਰੀਰਾਲ ਸਾਮਠਾਠੁਨੁ ਨਾਮਠੋ ਓਂਚੁਠਾਰੁ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, "ਅਨਿਘੋਓਲਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿਠਚਡਠ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲ ਨਿਰਠਂਰ
ਵੁਠਿ ਅਵੁਠੁਂਦਿ" ਅਨੀ ਚੋਪਠੁਡੀ. ॥6॥

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਰਾਠਿਪਗਲੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਓਚਿਘ ਨਾਲੁਕਨੁ ਓਪਠੋਗਿਠਚਿ ਆਠਨ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡਠੁਡੀ.

ਪ੍ਰਠਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਆਠਨਨੁ ਸੁਠਿਠਚੋ ਓ ਬਹੁਮਾਨਾਨਿਘੋਵੁਡੁ ਠਨ ਸੇਵਕੁਲਕੁ ਅਂਦਿਠਚਾਡੁ.

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥

ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਾਦਠਪ੍ਰਾਰਠ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਭਕੁ ਆਰਾਠਨਲੁ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ,

ਪ੍ਰਠ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਆ ਵਿਠਂਗਾ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਲੀਨਮੋਘੋਠਿ ਓਂਠਾਰੁ.

ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਠ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥

ਓਕ ਭਕੁਡੁ ਗਠਠਲੋ ਓਰਿਗਿਨ ਲੋਦਾ ਠ੍ਰਸੁਠੁਠ ਓਰੁਗੁਠੁਨੁਠਨਿਠੁਠੀਲੋ ਦੇਵੁਨੀ
ਸਂਕਲਾਘ੍ਰਿਠੁਠ ਚੋਂਸੁਕੁਨੀ ਨਮੁਠਾਡੁ.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥

ਅਠੁਵਠਠੀ ਭਕੁਡੀ ਠੋਕੁਸੁਗੁਠਾਲਲੋ ਦੇਨੀਨੀ ਨੋਨੁ ਵਿਵਰਿਠਚਵਚੁਠੁ

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ਅਠਨੀ ਲਕੁਠਾਲਲੋ ਓਕਠਾਨਿਠੁਰਾਡਾ ਏਲਾ ਵਠੁਠਚਾਲੋ ਨਾਕੁ ਠੋਲੀਠੁਡੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਠ ਬਸਹਿ ਹਜੁਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥

ਓਰੁਵੋ ਨਾਲੁਗੁ ਗਠਠਲਪਾਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਸਮਕੁਠਲੋ ਓਂਠੋਵਾਰੁ, "ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਭਕੁਲੁ"
ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਅਂਠਾਰੁ. ॥7॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని సమక్షంలో నివసించే వారి రక్షణను కోరండి;

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥

మీ మనసును, శరీర సామర్థ్యాన్ని ఆ భక్తులకు అంకితం చేయండి.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

దేవుణ్ణి గుర్తించిన భక్తుడు అనిష్టాపయాలకు ప్రయోజకుడు అవుతాడు.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥

ఆయన అభయారణ్యంలో అనిష్టాకరాలు లభిస్తాయి.

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥

అలాంటి భక్తుని దృష్టి కలిగి ఉండటం దాదాపు మీరు అనిర్హకాల అపకారాలను నిరూపిస్తారు.

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਤੁ ॥

ఇతర అనిష్టాలివితేటలను తణ్ణించండి,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥

అటువంటి భక్తుని సేవకు మిమల్నిమీరు చేరుకోండి.

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥

ఓ నానక్, చిత్తశుద్ధితో, అటువంటి దేవుని భక్తుడి సలహాను ఎల్లపుఠ్ఠూ పాటించండి మరియు మీ జనన మరణ చక్రం ముగింపునకు వస్తుంది. ||8|| 17||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥

సత్యసర్వశాస్త్రక దేవుణ్ణి గ్రహించిన వక్త్రిని సత్యగురువు అంటారు.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥

సత్యగురువు సాంగత్యంలో శిష్యుణ్ణి దుర్గుణాల నుంచి రక్షిస్తాడు. కాబట్టి ఓ నానక్, అటువంటి నిజమైన గురువు సాంగత్యంలో మీరు దేవుని పాటలను కూడా పాడాలి.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ ਆਦਰਿਸੁ ਠੀਕੀ ॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸੇਵਕੁ ਠੀਕੀ ਏਧੁ ਠੀਕੀ ਕਰੁਣੀਸੁ ਠੀਕੀ ॥

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਿਖੁ ਮਨਸੁ ਠੀਕੀ ਅਧਰਠੀਕੀ ਚਨਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕਠੀਕੀ ਵੈਸੁ ਠੀਕੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹਾਨੁ ਪਾਠੀਕੀ ਚਨਦੁਕੁ ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ ਦੋਵੁ ਨੀ ਨਾਮਾਨੀ ਚਦੁਵੁ ਠੀਕੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਭਕੁ ਨੀ ਲੋਕਵਾਠਲ ਬਠਾਲ ਨੁਠੀ ਵਿਮੁਕੀ ਠੀਕੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਸਿਕੁ (ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ) ਦੁਖੁ ਪਨੁਲਕੁ ਦੁਰੰਗਾ ਠੀਕੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸਿਖੁ (ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ) ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਠੀਕੀ ॥

ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ ਚਾਲਾ ਅਦੁਖੁ ਠੀਕੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਠੀਕੀ ਮੁਰਿਠੀਕੀ ਠੀਕੀ ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ ਠੀਕੀ ਨੀ ਠੀਕੀ ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥

ੴ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸਿਖੁ ਠੀਕੀ ਤਨ ਸੁਖੁ ਠੀਕੀ ਲੋਪਲੀ ਨੁਠੀ ਠੀਕੀ ॥

॥ 1 ॥

ਗੁਰੁ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਨੀਵਸਿਠੀ ਠੀਕੀ (ਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹਾਨੁ ਕੋਰਠੀਕੀ),

ਗੁਰੁ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੀਕੀ ਨੁ ਠੀਕੀ ਠੀਕੀ ॥

ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥
ਗਰਾਭ੍ਰਿਖੁ ਵਿਧੰਗਾਨੁਾ ਪ੍ਰਦਰਿਭਚਵਡੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥
ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁਾ ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਭ੍ਰਿੰਚੁਨੁ,

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪ੍ਰਿੰਚਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥
ਐ ਵਿਨਯਪੁਾਰਕ੍ਠ ਸੇਵਕੁਡਿ ਵਠ੍ਠਹਾਰਾਨੁ ਪਰਿਸ਼ਾਠਮਵੁਠਾਨੁ.

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥
ਪ੍ਰਠਿਠਲੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਐਲੋੰਚਿੰਚਕੁੰਡਾ ਨਿਸਾਠ੍ਠ ਸੇਵ ਚੈਸੇ ਵਠ੍ਠਿ,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਤਨ ਗੁਰੁਦੈਵੁਠ੍ਠਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਡਾਡੁ.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਚੁਾਪਿਸ੍ਰਾਡੋਂ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਭਕ੍ਤੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥2॥

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਤਨ ਸੰਪੂਰਠ ਭਕ੍ਤੀਠੋਂ ਅੰਦੁਕੁਨ੍ਘਾਡੁ.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥

ਓ ਭਕ੍ਤੁਡੁ ਅਤੀਂਦਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕ੍ਰਮਾਰਿਕ੍ਰ ਫਿਤਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੇ, ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਓ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਚਾਲਾਸਾਰੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿਸੁੰਪਦਲਕੁ, ਓਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰ ਝੀਵਿਠਾਲ ਪ੍ਰਦਾਠ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਅਨਿਘੋਲਲਾ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਪਰਮਾਠਠੋਂ ਲੀਨਮੈ, ਸਰੋਠ੍ਰਠਠ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕ੍ਤੁਲਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਠੁ ਭਰਮੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਝਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਲੁ ਏਕਠੇ ਅਨਡੰਲੋਂ ਸੰਦੇਹੰ ਏਮੀ ਲੇਦੁ.

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਵੰਦਲਾਦਿ ਠੇਲਿਵੈਨ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲੁ ਊਨਾਠ੍ਰਾਡਾ, ਮਨੰ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਠਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਦ੍ਰੁਪੁਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾਵੇਂ ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਮੁ. ॥ 3॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਅਸ਼ੀਰਠੀਂਚਬਡੀਨਦੀ ਸਤਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲਯਿਕ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਸੀਕ੍ਸ਼ਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਰਿਸ਼ੁਧ ਪਰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮਨਸੂਠ੍ਰੀਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਫਕਰਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸ੍ਠਿਤਿ
ਊਨਠ੍ਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਯਾਣੰਲੋ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੰਗਾ
ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੁਸਾੰਗਠ੍ਰਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰੁ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠੰਲੋ ਫਕਰੁ ਚੇਰਠਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਠ੍ਰਠ੍ਰ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ੍ਰਾਨਾਨਿਕਿ ਚੇਰੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਬੋਧਨਲੁ ਵਿਨਡੰ ਵਲ੍ਲ ਚੇਵੁਲੁ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਤਿ ਚੇੰਦੁਠਾਯਿ.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥

ਮਨਸੁ ਸ੍ਰੁਪ੍ਤਿਗਾ ਊੰਠੁੰਦੀ, ਆਤ੍ਮਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਦੀ.

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਤ੍ਰੁਠ੍ਰ ਆਯਨ ਬੋਧਨਲੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਰੋਇ ਸੰਤ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਦਯਨੁ ਚੂਪਿਸ੍ਰਾਡੋ, ਆ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਸਾਧੁਵੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥

ਅਨੰਤੰ ਆ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਏਯੁਕ੍ਸ਼ਧੁਠ੍ਰਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੂ
ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਕ੍ਸ਼ੀਨਿ ਠਾਨੁ ਸੰਠੋਸਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਫਕ ਮਨਿਸ਼ਿ ਫਕੇ ਫਕ ਨਾਲੁਕਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊੰਠਾਡੁ, ਕਾਨਿ ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਠ੍ਰੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਠਾਡੁ,

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥

ಎವರು ಶಾಶ್ವತಮైన ವಾರು, ಪರಿಪೂರ್ಣಮైన ವಾರು ಮರಿಯು ತೆಲಿವైన ವಕ್ಷುಲು?

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥

ಎ ಮಾಟಲದಾಠ್ರಾನು, ಒಕ ಮನಿಷಿ ದೆವುನಿ ಯುಕ್ಕಸುಗುಣಾಲನು ವರ್ಧಿಂಚಲೆಡು,

ਅಗಮ ಅಗೊਚರ ಪ੍ਰಭ ನಿರಬಾನੀ ॥

ಎವರು ಅನಿಕ್ಷೋರಿಕಲ ನುಂಡಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿನಿ ಪೊಂದಲೆನಿ, ಅರ್ಧಂ ಕಾನಿ ಮರಿಯು ವಿಮುಕ್ತಿ ಪೊಂದಲೆನಿ ವಾರು.

ਨಿರಾಗಾರ ನಿರವೈರ ಸುಖದಾਈ ॥

ಅತನಿకి ಎ ಜೀವನಾಧಾರಮು ಅವಸರಮು ಲೆಡು, ಶತ್ರುತಠ್ರ ಲೆಕುಂಡಾ, ಶಾಂತಿನಿ ಇಚೆವ್ಹಾಡೆ ಅತನು,

ತಾ ಕੀ ಕೀಮತಿ ಕಿನೆ ನ ಪಾਈ ॥

ಆಯನ ಸದ್ಗುಣಾಲ ವಿಲುವನು ಎವರೂ ನಿರ್ಧಾರಿಂಚಲೆಕಪೊತಾರು.

ಅನಿಕ್ ಭಗತ ಬೆದನ ನಿತ ಕರಹಿ ॥

ಅಸಂಖ್ಯಾತ್ ಭಕ್ತುಲು ಪ್ರತಿರೋಜಾ ಆಯನಕು ಭಕ್ತಿತ್ ನಮಸಠ್ರಿಸ್ತಾರು,

ಚರನ ಕಮಲ ಹಿರದೈ ಸಿಮರಹಿ ॥

ಮರಿಯು ಪ್ರೆಮತ್ ಮರಿಯು ಭಕ್ತಿತ್ ಆಯನ ನಾಮಾನಿಘ್ನಾಠ್ರಿಸ್ತಾರು.

ਸਦ ಬಲಿಹಾರಿ ಸತಿಗುರ ಅಪನೆ ॥

ನೆನು ಎಪಠ್ರಿಕ್ ಸತ್ಯಗುರುವುಕು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸ್ತುನಾಘು,

ਨಾನಕ ಜಿಸು ಪುಸಾದಿ ಐಸಾ ಪುತ್ರ ಜಪನೆ ॥೫॥

ಓ ನಾನಕ್, ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ ನೆನು ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಪ್ರೆಮತ್ ಧಾಠ್ರಿಂಚಗಲನು. ||5||

ਇಹು ಹರಿ ರಸು ಪಾವೆ ಜನು ಕೊಐ ॥

ಚಾಲಾ ಅರುದನ ವಕ್ಷಿ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುನಿ ಪೆರು ಯುಕ್ಕಸಾರಾನಿಠ್ರಿಸ್ತಾಡು,

ಅಮಿತ್ ಪೀವೆ ಅಮರು ಸೆ ಹೊಐ ॥

ನಾಮಂ ಯುಕ್ಕಮಕರಂದಂಲೆ ಪಾಲ್ಹೊನಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಅತನು ಅಮರುಡು ಅವುತಾಡು.

ಓಸು ಪುರಖ ಕಾ ನಾಹಿ ಕದೆ ಬಿನಾಸ ॥

ಆ ವಕ್ಷಿ ಎನಠ್ರಿಕ್ ನಶಿಂಚಡು (ಮರಣಾನಿಘ್ನುಲಿ ಮಲ್ಲಿ ಭರಿಂಚಡು),

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥

ఎవరి మనసుల్లో సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుణ్ణి వక్షమవుతాడు.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥

అటువంటి భక్తుడు అనిష్టవేళలా దేవుని నామానిష్ఠాభిస్తాడు,

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥

తన శిష్యుడికి కూడా అదే నిజమైన సలహాను ఇస్తాడు.

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥

అతడు మాయతో (లోకవాంఛలు) జతచేయబడతాడు.

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥

మరియు అతను ఎల్లపుడూ తన మనసుల్లో దేవుణ్ణి పొందుపరుచుకుంటాడు.

ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥

అజ్ఞానపు చీకటిని నామం యొక్కవెలుగుతో భర్తీ చేసినవాడు,

ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਰ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥

ఓ నానక్, అతని సందేహం, భావోద్రేక అనుబంధం మరియు దుఃఖాలు పారిపోతాయి.

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥

గురుబోధనల దాఢా, దుర్గుణాల వేడిలో జీవిస్తున్నట్టుకీ శాంతి ప్రబలుతుంది.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥

మరియు, ఓ' నా సోదరా, ఆనందస్థితి ప్రబలుతుంది మరియు అనిశ్చాధలు తొలగిపోతాయి.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥

జనన మరణాల భయం తొలగిపోయింది,

ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥

గురువు యొక్కపరిపూర్ణ బోధనల దాఢా.

ਭਉ ਚੁਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥

అనిశ్చయాల పోయి, ఇప్పుడు మేము నిరర్థుంగా నివసిస్తాము,

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥

ਓ ਝਾਨੋਂਦਯਮ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਸਾಂಗਤਠਲੋਂ ਟੇਲੁਸੁਤੁੰਦਿ.

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰੋਢਿਨੀ ਤਯਾਰੂਚੈਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਸ਼ਕ੍ਤੀਨੀ ਦਾਨੀਲੋ ਚੋਪ੍ਰਿਠਾਚਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਜੁਨੋਕਸਾਰੁ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਰਾਧਨ ਤਪ੍ਪੂਯਕ ਵਛੀਤੋ ਏਦੀ ਕਲੀਸੀ ਰਾਦੁ. ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਅੰਤਾ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਬੂਡਿਦਵਲੋ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਦੀਗਾ ਅਯਿਘੋਤੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕ੍ਤੀਤੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠੰ ਅਤਠੁਤ ਊਨਠੁਮੈਨ ਸੰਪਦਨੁ, ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਮਨੀਸ਼ੀਤੋ ਪਾਟੁ ਊਨ੍ਠੁਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦੀਸ਼ੋਂਦੀ.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਘਪਦੀ:

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਸੰਘਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠ ਭਕ੍ਤੀਤੋ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੀ ਮੁਠੁਤੁਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਈਤਰ ਅਨਿਪੁਠਯੁਤਾਠੁਨੁ ਮਰਿਘੋਂਡੀ,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋ ਊਚੁਕੋਂਡੀ.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪੁਠੁ ਸਮਰਥੁ ॥

ਐ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤੀਦੀ ਚੇਯਗਲਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚੇਯਿੰਚਗਲਡੁ.

ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਗੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥

ਕਾਬਲੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਦ੍ਰੁਢੰਗਾ ਊਚੁਕੋਂਡੀ.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਘੁਵੰਤੁਲੁ
ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥

ਭਦਿ ਸਾਧੁਵੁਲ ਨਿਖੁਠੁਮੁਨਿ ਬੋਧਨ.

ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਓਕੇ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰਠੋ ਊਂਡੰਡੀ.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੀ ਅਨਿਖੁਗੁਠੁਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਖੁਠੁਲੁ ਵੇਂਬਡਿੰਚੋ ਸੰਪਦ,

ਸੇ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਧਾਠੁਸੁਆ ਓ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਓਰਾਠੁਪਡੇ ਸ਼ਾੰਠੀ ਕੋਂਸੰ,

ਸੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋ ਦੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ ਠਾਠੁ ਓ ਸ਼ਾੰਠੀ ਲਭਿੰਸੁੰਦੀ.

ਜਿਸੁ ਸੇਠਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥

ਓ ਮਹਿਮ ਕੋਂਸੰ ਮੀਰੁ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ,

ਸਾ ਸੇਠਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਓਸ਼੍ਰਯਾਨਿਖੋਡਕੀ ਓ ਮਹਿਮਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਨਿਖੁਕਾਲ ਨਿਵਾਰਠੁਲੁ ਅਹੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਨਿ ਨਯੰ ਚੋਂਯਲੋਂਦੁ,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕਯੋਕਸ਼ਧਮੁਲੋ ਪਾਛੋਨਡੰ ਦਾਠਾ ਆ ਵਾਠੀ ਨਯੰ
ਅਵੁਤੁੰਦੀ.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਅਨਿਖੁੰਪਦਲਲੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਤੁਠੁਠੁ ਨਿਧੀ.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ
ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਝਾਨੋਦਯਮੁ ਕਲਿਗਿੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਵਿਭਿੰਨੁਧਿੰਸ਼ਲੋ ਨਡੁਸੁਨੁਮੁਨਸੁ ਸੁਠੀਰੀਕਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥

ਏ ਅਵਰੋਧੰ ਕੂਡਾ ਏਕ ਦਾਨਿਕੀ ਅਡੁ ਊਂਡਦੁ,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥

ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਏਵਰੀ ਹੁੰਦਯੰਲੋ ਊਂਟਾਡੋ.

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ਚੋਡੁ ਯੋਕਯੋਕ ਚੀਕਟੀ ਯੁਗੰਲੋ (ਕਲਿਯੁਗੰਲੋ), ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪੈ ਧਾਠੁੰ
ਦੁਰੁਠੁਲ ਤੀਵਰੁਮੈਨ ਵੇਡੀਲੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਓਦਾਰੁਠੁ ਅੰਦਿਸੁੰਦੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਰੇਮਠੋ ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਧਾਠੀਸੁ ਨਿਤੁਠਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦੰਡੀ.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥

ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਪੋਯੀ ਕੋਰੀਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਯੀ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤੀ ਦਾਠਾ ਆਤੁਠੁ ਝਾਨੋਦਯੰ ਕਲੁਗੁਤੁੰਦੀ.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚਿੰ ਵਕੁਤੀ ਹੁੰਦਯੰਲੋ ਨਿਤੁਠੋਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰੁ, ੰ ਵਿਧੰਗਾ ਮਰਠ ਰਾਖ਼ੁਸੁਡੀ ਊਚੁਫ਼੍ਰਾਗਿਘੋਤੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਊਕਰੁ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ਼੍ਰਾਲਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਆਲੋਚਿੰਚੈ ਵਕ਼ੀ ਨਿਜਮੁਨੈ ਮਾਨਵੁਡੁ ਅਨੀ ਚੋਬੁਤਾਰੁ.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੈ ਕਾਚਾ ॥

ਕਾਸੀ ਕੇਵਲੰ ਚਨਿਘੋਵਡਾਨੀਕੀ ਜਨਿਠੁਚੀ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਨੀੰਚਨੀ ਵਕ਼ੀ ਆਧਾਠੀਕ਼ ਪਰਿਪਕਠੁ ਲੈਨੀਵਾਡੈ.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪੁਠ ਸੇਵ ॥

ਦੇਵੁਨੀਪੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਧਾਨੀਸੁਤਾ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ਼੍ਰੰ ਮੁਗੁਸੁਤੁੰਦੀ.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਆਤਠੁਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਠੀੰਚੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਆਕ਼੍ਰਯਾਨਿਘੋੰਦੀ.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥

ੰ ਵਿਧੰਗਾ, ਵਿਲੁਵੈਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਰਕ਼ੀੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਜੀਵਾਨੀਕੀ ਮਧੁਤੁਗਾ ਊਨਘੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋੰਡੀ.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੁਟਨਹਾਰੇ ॥

ਲੋਕਠੈਨਨਿਘੁਮਾਠਾਲਨੁ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਡੰ ਧਾਠਾ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਮਾਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਠਪਿਠੁਚੁਕੋਲੈਮੁ,

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਲੈਦਾ ਸੁਠੁਲੁ, ਸਾਸੁਤਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਵੈਦਾਲਨੁ ਅਧਠੁਨੰ ਚੈਯਡੰ ਧਾਠਾ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਨਿਲਕਡਮੁਨੈ ਭਕ਼ੀਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਪੁਾਜਿੰਚੰਡੀ.

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥

ੰ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਆਰਾਧਿੰਚੈ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕ਼੍ਰੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੈਰਠਾਯੁ.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥

ੰ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਠੋ ਰਾਦੁ;

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ ॥

ఓ' నా మూర్ఖమైన మనసా, మీరు దానిని ఎందుకు అంటిపెట్టుకొని ఉన్నారు?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥

పిల్లలు, సేఖ్షితులు, కుటుంబం మరియు జీవిత భాగసాఖ్షి,

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥

వీళ్లల్లో మీకు చివరికి రక్షణగా ఉండేది ఎవరు?

ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥

శక్తి, ఆనందం మరియు మాయ యొక్క విస్తారమైన విస్తీర్ణము (ప్రపంచ సంపద),

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥

వీటి నుండి ఎవరు తప్పించుకోగలరో నాకు చెప్పండి.

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥

గుర్రాలు, ఏనుగులు, రథాల సాథీ చేస్తూ (గతం యొక్క స్మృతమైన వాహనాలు)

ਬੁਠਾ ਡੇਢੁ ਬੁਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥

అనిశ్చలపుష్టు శోభలు మరియు వీటనిట్టినీ ప్రదర్శించే వక్త్రీ కూడా.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥

అజ్ఞాని అయినా మైంధి ఈ కానుకలను ఇచ్చిన దేవుణ్ణి అంగీకరించడు.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥

మరియు, దేవుని నామానిఘ్నిడిచిపెట్టడం దాఱా ఓ'నానక్, చివరికి దుఃఖిస్తాడు. ||5||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥

ఓ అజ్ఞానులారా, గురువు బోధనలను అనుసరించండి,

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੁਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥

దేవుని భక్తి ఆరాధన లేకుండా, జ్ఞానులు కూడా దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతారు.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥

ఓ' నా సేఖ్షాపూరక్ష్ మనసా, ప్రేమతో మరియు భక్తితో దేవుణ్ణి పూజించండి,

ਨਿਰਮਲ ਰੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਚੀਤ ॥
ਮੀ ਚੇਤਨ ਪਵਿਤ੍ਰਮਠੁੰਦੀ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਘੋਂਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡੀ;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥

ਲੋਕਫ਼ੈਨ ਨਿਝੈਵਿਤਾਲ ਪਾਪਾਲੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯਬਡਠਾਯੁ.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਾਠੀਚੰਡੀ, ਝਤਰੁਲੁ ਕੂਡਾ ਧਾਠੀਚੋਲਾ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਚੰਡੀ.

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਨਾਮਾਨਿਝੀਨਡੰ ਮਰਿਯੁ ਊਚਠੀਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਗਡਪਡੁਠਾ ਊਨਠਠ ਆਧਾਠੀਠਠ ਪ੍ਰਿਠੀਨਿ ਸਾਠੀਚੰਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਅਨਿਝੀਪਯਾਲ ਸਾਰਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਠਘੈਨਦਿ.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਞਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠਾਕੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾ ਊਡੰਡੀ.
॥6॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥

ਅਯਨ ਸਧੁਠਾਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ, ਮੀ ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਪੋਠੁੰਦਿ,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥

ਅਹੰ ਯੋਕੁਠਾਨਿਝੀਨਿਯੋਗ ਵਿਪੰ ਨਿਰੁਠੀਚੰਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥

ਮੀਰੁ ਕਠਾਲੁ ਲੇਨਿਵਾਰੁ ਅਵਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਞਾੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿਠਾਰੁ.

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਞਾਠਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਾਠੀਚੰਡੀ.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਠਠੀਚੰਡੀ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਪਰਿਞੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਨਾਮ ਨਿਠਞੁਸੰਪਦਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰ੍ਯੁਕੁ ਨਿਯਮੈਨ ਪਨੁਲਲੋ ਪਾਠੋ ਨੰਡਿ.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਮੀਰੁ ਝਕਠੁ ਭਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਾਨੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਦੇਖੁ ॥

ਅਨਿਠੀਲੋ ਨੁੰਡਿ ਏਕੁ ਵਠੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਟਾਨੁਮਾਡੰਡਿ;

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥

ਨਾਨਕੁ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀ ਏ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਨੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.॥7॥

ਏਕੇ ਜਪਿ ਏਕੇ ਸਾਲਾਹਿ ॥

ਕੇਵਲੰ ਏਕਦਾਨਿਠੀਸਮੇ ਧਾਠੀੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੰਡਿ.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨ ਆਹਿ ॥

ਏ ਏਕਠਾਨਿਰੁੰਚੁੰਚੁੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਏਨਠਾਨਿ ਕੋਸੰ
ਏਰਾਟਪਡੰਡਿ.

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥

ਅੰਤੁਲੇਨਿ ਮਹਿਮਾਨਿਠੀਮੈਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਚਰੀਰੰਠੀ, ਏਕੇ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਧਾਠੀੰਚੰਡਿ.

ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਕਠੀ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੇ ਅਨੀ

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੁਨਾਠੁ.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਸੁਠੀਯੁਕੁਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ਾਲਮੈਨਵਿ ਅਨੀਕਦਾਨਿ ਨੁੰਡੇ ਵਚਾਠੁ.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తితో ఒకరిని ధాన్వీస్తూ ఉంటే, అనిష్టాపాలు తొలగించబడతాయి.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥

ఎవరి మనస్సు, మురియు శరీరం ఒకరి (దేవుని) ప్రేమతో నిండి ఉంటాయో.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥

ఓ నానక్, గురువు దయవల్ల, అతను గ్రహించాలిన్న వాళ్లని గ్రహించాడు.

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, లెకభేనన్నివతారాలలో సంచరించిన తరువాత, నేను మీ ఆశ్రయం పొందడానికి వచ్చాను.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, ఇది నానక్ యొక్క వినయపూరక ప్రార్థన, దయచేసి మీ ఆరాధనతో నన్ను ఆశీర్వదించండి.

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ఓ దేవుడా, ఈ వినయభక్తుడు నీ నుండి నామం యొక్క బహుమతి కోసం వేడుకుంటున్నాను,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

దయచేసి దయ చూపి నన్ను నామంతో ఆశీర్వదించండి.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੁਰਿ ॥

నేను సాధువుల యొక్క అత్యంత వినయపూరక సేవకుడి కోసం వేడుకుంటున్నాను.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਧੁਰਿ ॥

ఓ సరోస్థత దేవుడా, దయచేసి నా ఈ కోరికలను నెరవేర్చండి.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਪਾਡੁਤੁ ਛਾਂਟਾਨੁ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ. ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਫਾਠੁ ਠੀ ਮਿਮੁਲ੍ਖਿ ਪੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਨਾਨੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਮੀ ਨਿਪਠੁ ਮੁਨੈ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ ਪੇਮਠੀ ਨੇਨੁ ਨਿੰਡੀ ਛਾਂਟਾਨੁ,

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਦੇਵੁਠੀ ਭਕੀਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋ ਵਚਾਛੁ

ਏਕ ਓਟ ਏਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਨਾ ਏਕੈਕ ਅਸ਼੍ਰਯੰ, ਨਾਕੁ ਏਕੈਕ ਮਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਅਠਠੁ ਛਾਂਠੁ ਮੁਨੈ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਅਡੁਗੁਤਾਡੁ. ॥1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਯੋਕੁ ਮਾਪੁ ਸਰੋਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਠੈਸੁੰਦੀ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਅਰੁਠੈ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁ ਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿ ਆੰਦੁਕੁ ਛਾਂਟਾਰੁ.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿ ਠੈਸੁਕੁ ਨਖਾਰੁ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਠੁ ਪ੍ਰੀ ਚੇੰਦੁ ਠੁਨਾਠੁ.

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥

ਵਾਰੁ ਪਰਿਪੁਰੁ ਵਠੁ ਲੁਗਾ ਮਾਰਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏ ਪਰਿਠਿ ਠੈਲੋਨਾ ਛਾਗਿਸਲਾਡਰੁ.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੀਗਿ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁ ਠੈਪਿ ਆਨੰਦੰਠੀ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿੰਡੀ ਛਾਂਟਾਰੁ.

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੀ ਐਕਠੁ ਛਾਂਡਾਲਨਿ ਆਠਿੰਚਡੰਠੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਲੋ ਵਾਠੀਲੋ ਛਾਂਟਾਰੁ.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥

ਐਠੁ ਲੰਦਰਿ ਮਠੁ ਠੁਨੁ ਵਿਡੀਚਿ ਪੇਠੀ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಜ್ಞಾನಂತ್, ವಾರು ಪಗಲು ಮರಿಯು ರಾತ್ರಿ ದೆವುನಿತ್
ಅನುಸಂಧಾನಿಂಚಬಡತಾರು.

ਬਡਭਾਰੀ ਜਪਿਆ ਪੁਤੁ ਸੋਇ ॥

ದೆವುನಿಪੈ ಪ್ರੇಮತ್ ಧಾನ್ವಿಂಚಿನ ವಾರು ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲು.

ਨಾನਕ ನಾಮಿ ರਤੇ ਸੁਖੁ ರੋਇ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಾಮಂತ್ ನಿಂಡಿಪೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಶಾಂತಿನಿ ಅಂದುಕುನಾಠ್ರು.

ಸೇವಕಿ ಕಿ ಮನಸಾ ಪುರೀ ಭਈ ॥

ಒಕ ಭಕ್ತುನಿ ಮನಸು ಸ್ವಯಂಕರ್ತೃಕಲು ನೆರವೆರತಾಯಿ,

ਸਤਿಗುರ ತೆ ನಿರಮಲ ಮತಿ ಲਈ ॥

ಸತಸ್ತುರುವು ನುಂಡಿ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷಮನಿ ಬೊಧನಲನು ಅಂದುಕುನಪ್ಪುರುವಾತ.

ਜನ ಕਉ ಪುತು ರೋਇ ದಿಆಲಾ ॥

ದೆವುಡು ತನ ವಿನಯಸ್ತುಡನಿ ಸೆವಕುನಿ ಮಿದ ಕನಿಕರಮು ಚಾಪಿಸ್ತಾಡು,

ಸೇವಕು ಕಿನೆ ಸದಾ ನಿಗಾಲ್ ॥

ಮರಿಯು ತನ ಭಕ್ತುಡಿನಿ ನಿತ್ಯಸಂತ್ಪಂಗಾ ಂಚುತುಂದಿ.

ಬೆಧನ ಕಾತಿ ಮುಕತಿ ಜನು ಭಾಠಿಆ ॥

ಮಾಯ ಯುಕ್ತಾನಿಬಂಧಾಲನು ತೆಂಚಿ, ಭಕ್ತುಡು ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾಡು,

ಜನಮ ಮರಣ ದುಖು ತ್ಸು ಗಾಠಿಆ ॥

ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಂ ಯುಕ್ತಬಾಧ ಮರಿಯು ಸಂದೆಹಾಂ ತೊಲಗಿ ಪೊತಾಯಿ.

ಐಹ ಪುನಿ ಸರಥಾ ಸಭ ಪುರೀ ॥

ಭಕ್ತುನಿ ವಿಮುಕ್ತಿ ಕೊರಿಕ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಚೆಂದುತುಂದಿ, ಅತನಿ ಭಕ್ತಿಕಿ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿಫಲಂ
ಲಭಿಸ್ತುಂದಿ,

ರವಿ ರಹಿಆ ಸದ ಸಿಂಗಿ ರಜುರೀ ॥

ಪ್ರತಿಚೊಟಾ, ತನಲ್ ಎಪ್ಪಿಟೆ ದೆವುನಿ ಂನಿಕಿನಿ ಆಯನ ಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು.

ਜಿಸ ಕಾ ಸಾ ತಿನಿ ಲಿಆ ಮಿಲಾಠಿ ॥

ಭಕ್ತುಡು ತನಕು ಚೆಂದಿನ ದೆವುನಿತ್ ಐಕಮೈ ಂಟಾಡು,

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ఓ' నానక్, భక్తి ఆరాధన దాఱ్ఱా, భక్తుడు నామంలో లీనమై ఉంటాడు.

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥

మనిషి ప్రయత్నాను వృధా చేయని ఆయనను ఎందుకు మరచిపోవాలి?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥

మనం చేసే పనిని అంగీకరించే ఆయనను ఎందుకు మరచిపోవాలి?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥

ਮਨਕੁ ਅਨੰਦਚਿੰਨ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਓਵਾਲੀ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥

ਅਨਿਛੀਯੁਲਕੁ ਜੀਵੁਛੈਨ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਓਵਾਲੀ?

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥

ਤਨ ਗਰਭੁ ਯੋਕੁਯਗਿਭ੍ਰੋ ਮਨਲੀਛਾਪਾਏ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਓਵਾਲੀ?

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਏ ਵਿਸਯਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚੈਵਾਡੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ,

ਸੇ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥

ਲੋਕਭ੍ਰਮਲ ਵਿਸਮੁ ਨੁਂਡਿ ਮਨਲੀਛੁਕੀਂਚੈ ਆਯਨਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਓਵਾਲੀ?

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਭ੍ਰੇਨਨਿਛੀਵਿਤਕਾਲਾਲੁ ਅਤਨਿ ਨੁਂਡਿ ਵੇਰੁਚੈਯੁਬਡਿਨ ਮਨਿਪਿ
ਅਤਨਿਠੋ ਤਿਰਿਗਿ ਕਲੁਸਾਡਾ?

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤਤੁ ਇਰੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਯੁ ਏ ਸਾਰਾਨਿਛੁਠੁ ਚੈਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਚੈਸਿਨ ਭਕੁਲੁ,

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰੁਯੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਧਾਠੀਂਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਾਠੁਯੁ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਏ ਪਨਿਨਿ ਚੈਪਠੁਂਡਿ,

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਦੈਯੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਿ, ਈਤਰ ਆਚਾਰ ਬਠੁਮੈਨ ਵਾਟਾਨਿਠੁਠੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਂਡਿ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥

ਦੈਯੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਧਾਠੀਂਚੁ ਆਨੰਦਯੁ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਠੀਂਚੰਡਿ.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥

ਨਾਮੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੇ ਧਾਨੀਂਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਭਰੁਲੁ ਕੂਡਾ ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ
ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰੇਰਣਨੁ ਕਲੀਗਿੰਚੰਡੀ.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਭੁਕੀਆਰਾਧਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਫਕਰੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀ
ਦਾਟੁਤਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨ ਲੇਕੁੰਡਾ ਈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਵਧਾ ਅਨੀ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥

ਨਾਮੰ ਅਨੀਅੁਦੁਘਾਲਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤੀਕੀ ਨਿਧੀ.

ਬੁਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸੁਮੁ ॥

ਦੁਰੁਘਣਾਲਲੋ ਮੁਨੀਗੀਘੋਤੁਨੁਪੁਕੀ ਕੂਡਾ ਨਾਮਾਨੀਘਾਨੀਂਚੰਡੰ ਦਾਠਾ
ਰਕੀਂਚੰਡੰਤਾਡੁ.

ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਸਠੀਂਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨੀਘੁ:ਘਾਲੁ ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਤਾਯੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥

ਕਾਬਠੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਸਦੁਘਣਾਲ ਨਿਧੀ ਅਯਿਨ ਨਾਮਾਨੀਘਾਨੀਂਚੰਡੀ.

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥

ਪ੍ਰੇਮ, ਅਪਾਠੁਯੁਤ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਕੋਰੀਕਨੁ ਬਾਗਾ ਕਲੀਗੀ ਠਨੁਪੁਕੀ,

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁ ਬਹੁਮਤਿਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨੇਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਅਯਨ ਅਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨੀਗੁਰੁ ਸਲਹਾਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ) ਅਯਨ
ਅਸ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀਨਠੁ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ.

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮਨਸੁਠੀਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੀ ਮਨਸੁ
ਪਾਰਵਸਠੁਲੋ ਵਿਕਸਿੰਚੰਡੀ.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥

ਦੇవుਨੀ ਭਕਤੁਲ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਤੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਯਿ.

ਬਿਰਲਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲ ਸਾਂਗਤਠੁਲੋ ਚੇਰੇਵਾਡੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਏਕਸ਼ਰਾਨਿਧੁਯਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੁ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

ਤਦਾਠੁ ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁੰਚਗਲੁਗੁਠਾੰ.

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਐਯਨ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਠੁਠੁੰਚਲੇਮੁ;

ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਅਨਿਠੁਠੁੰਚੁ ਠਿਰੁਗੁਠੁ ਊਨਾਠੁਠੁ.

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਓ' ਅਨਿਠੁਠੁੰਚੀ ਕ੍ਰਮਿੰਚੀ ਮਰਿਯੁ ਦਯਗਲ ਦੀਨੁਲ ਯੋਕ੍ਰਦੇਵੁਡਾ,

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਓ' ਠਾਠੁ ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਡਾ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪੇਵਾਡਾ,

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓ' ਮਠੁਠੁ ਲੇਨੀ ਵਾਰਿਕੀ ਸਹਾਯਕੁਡਾ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਰਕ੍ਰਕੁਡਾ.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਅਨਿਠੁਠੁੰਚੁ ਵਾਲੋ ਏਕ ਠਿਰਮੋਨ ਵਠੁ.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥

ਓ' ਮੋਦਠੀ ਜੀਵੁਡਾ, ਓ' ਵਿਸ਼੍ਵ੍ਰੁਠਿਕ੍ਰੁ.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਓ' ਭਕਤੁਲ ਜੀਵਨ ਮਠੁਠੁਦਾਰੁਡਾ.

ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁ ਗੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਏਵਰੇਠੇ ਨਿਨੁਠੁਠੁੰਚੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਪਰਚਬਡਠਾਡੋ,

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తి ఆరాధనలో మనసును కేంద్రీకరించేటపుడు.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥

మనం యోగులం, అజ్ఞానులం, హానికరమైనవారం,

ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥

ఓ' నానక్, ప్రార్థించండి మరియు చెప్పండి, ఓ' దేవుడా, మేము మీ చెంతకు వచ్చాము అని. ॥ 7॥

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥

ఒకరు పరలోక సౌఖ్యనిష్ఠిని, దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని, జనన మరణ చక్రాల నుండి విముక్తిని పొందారని భావించండి.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

ఒక క్షణం అయినా దేవుని పాటలను పాడితే.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥

లెకభైననిహాజ్ఞలు, ఆనందాలు మరియు మహిమ యొక్కభయానిక్షకరు పొందారని పరిగణించండి.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

దేవుని పాటలను పాడటానికి ఇష్టపడేవారు.

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥

అందమైన దుస్తులు, రుచికరమైన ఆహారాలు మరియు ఓదారుఘంగీతం యొక్క ప్రాపంచిక ఆనందానిష్ఠాందారని పరిగణించండి

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ఎల్లపుడూ దేవుడిని జ్ఞాపకము చేసుకొని దేవుని నామమును ఉచర్చించేవాడు.

ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੇਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥

ఆ వక్త్రీ చేసిన పనులు పుణమైనవి, కీర్తిని సంపాదించి ఆధాత్మికంగా సంపన్నులు అవుతాడు,

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥

గురు బోధనలను ఎవరి హృదయంలో ఉంచుకుంటాడు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥

ఓ దేవుడా, పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో నాకు స్థానానిక్షల్పించండి.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥

ఓ' నానక్, ఎవరి సహవాసంలో కట్టుబడి ఉండటం దాట్లా, అనిష్టాకరాళ్లు ఉంటాయి |20||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥

రూపం లేని దేవుడు సత్యంగా అనిష్టక్షణాలను కలిగి ఉంటాడు. అతను సత్యంగా సంపూర్ణ ధాత్యంలో ఉంటాడు.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, ఆయనే ఈ విశాఖ్నిష్ఠులైచాడు మరియు అతని సృష్టి దాట్లా, అతను తనను తాను ధాత్యిస్తాడు. || 1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥

అష్టపది:

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥

ఈ ప్రపంచం ఇంకా ఏ దృశ్యరూపంలోనూ కనిపించనపుడు,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥

అపుడు ఎవరు పాపాలు చేసి మంచి పనులు చేశారు?

ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥

దేవుడే సత్యంగా గాఢమైన ధాత్యంలో ఉనపుడు,

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥

అపుడు దోష్టము, అసూయ ఎవరికి విరోధము?

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥

ఈ ప్రపంచం యొక్కరంగు లేదా ఆకారం లేనపుడు,

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥

అపుడు ఎవరు ఆనందానిష్ఠురియు దుఃఖానిష్ఠునుభవిస్తారు?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ಸರೋಸ್ಥತ್ತ ದೆವುಡು ತನಕು ತಾನುಗಾ ಒಂಟರಿಗಾ ಊನಪ್ಪುಡು,

ਤਬ ಮೊਹ ಕಗಾ ਕਿਸು ರੋವತ ಭರಮ ॥

ಅಪ್ಪುಡು ಭಾವೋದ್ರೆ ಅನುಬಂಧಂ ಎಕಡ್ಡ ಊಂಟುಂದಿ, ಮರಿಯು ಎವರಿಕಿ ಸಂದೆಹೋಲು
ಊಂಟಾಯಿ?

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਰੋਫ਼ਠ ਗੁਰੁਵੁ ਅਰਠਮ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡੁ.
॥2॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥

ਅਮਰਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਫ਼ਿਤਿ ਚਾਨ੍ਤਿ ਸਮਤੁਕਾਨਲੋ ਲੀਨਮੈਨਪੁਠੁ,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥

ਅਪੁਠੁ ਯਨਨਮੁ, ਮਰਣਮੁ, ਨਾਸਨਮੁ ਏਕਠ ਠਨਾਠੁ?

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਠੁ ਸੋਇ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁ ਸੁਠਿਕਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਭਯਪਠਤਾਰੁ?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪੁਠੁ ਏਕਾ ॥

ਅਵਠਮੈਨ, ਅਰਠਮ ਕਾਨਿ ਏਕੇ ਏਕੁਦੇਵੁਡੁ ਠਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਠੁ ਲੇਖਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪੁਡੁ (ਰਾਤਰਾਸੇ ਦੇਵਦੁਆਤਲੁ) ਵਾਰਿ ਪਨੁਲ ਵਿਵਰਾਲਨੁ ਅਠਿਗਾਰੁ?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਏ ॥

ਅਦੁਠਮੈਨ, ਅਰਠਮ ਕਾਨਿ, ਏਵਰਿਕੰਦਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਕਉਨ ਠੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁ ਏਵਰੁ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਰੁ, ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਲੋ ਏਵਰੁ ਪਠੁਬਠਾਰੁ?

ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥

ਐ ਅਦੁਠਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨਲਾਨੀਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੁਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੇ ਸਠੁਯੰਗਾ ਤਨ ਸਠੁਤ ਰੁਪਾਨਿਸੁਠੁਠਿੰਚਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥

ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਐ ਮਾਨਵੁਡੁ, ਮਾਨਵਜਾਤਿਕੀ ਯੁਯਮਾਨਿ ਅਨ੍ਠਾ ਤਨੇ,

ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥

ੲ ਵਿਧਮੈਨ ਅਪਵਿੱਤਮੈਨ ਪਾਪਾਲ ਮੂਰਿਕੀ ਲੇਦੁ, ਕਾਬਛੀ ਸੁਭਰੰ ਚੋਯਠਾਨਿਕੀ ੲਮਿ
ਊਂਦੀ?

ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥

ਨਿਸ਼ਖੁਮੈਨ, ਅਪਰਿਮਿੱਤਮੈਨ, ਕੋਰਿਕਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਂਨਖੁਠੁਠੁ,

ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥

ਅਪੁਠੁ ੲਵਰੁ ਅਤਠ੍ਰੋਰਵਾਨਿਠੁਲੀਗਿ ਊਂਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ੲਵਰਿਕੀ ਅਹਾਂ ਊਂਦੀ?

ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥

ਵਿਸ਼ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਂਨਖੁਠੁਠੁ,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰੁ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮੋਸੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲ ਕਲੰਕੰਠੋ ੲਵਰੁ ਊਂਟਾਰੁ?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਵੇਲੁਗੁ ਯੋਕੁਪਤਿਰੁਪੰ (ਦੇਵੁਡੁ) ਤਨ ਸਠੁਤ ਕਾਂਤਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁਠੁ,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੁਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਯ ਕੋਰਕੁ ੲਵਰੁ ਆਟਪਡਤਾਰੁ, ੲਵਰੁ ਤ੍ਰੁਪਿ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਕੀ ਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠ੍ਰੋਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰੰਠੰ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਸੁਠਿਕਰੁ ਅੰਚਨਾਲਕੁ ਮਿੰਚਿ ਊਂਨਾਠੁ ॥ 4॥

ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥

ਤਨਲੋ ਮਹਿਮਨੁ ਕਲੀਗਿਯੁਨਪੁਠੁਠੁ,

ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਤਲੀ, ਤੰਡਿ, ਸੇਖ਼ੀਤੁਡੁ, ਬਿਠੁ ਲੇਦਾ ਠੋਂਬੁਠੁਠੁ ੲਵਰੁ?

ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਠੁਕੁਲਲੋ ਅੰਤਿਮਮੈਨਪੁਠੁਠੁ,

ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੇਉ ਚੀਨ ॥

ਅਪੁਠੁ ਏਵਰੈਨਾ ਵੇਦਮਰਿਯੁ ਕੋਟੀਬੇਲੁ (ਮੁਤ ਪੁਸਤਕਾਲੁ) ਏਕਠ ਚਦੁਵੁਤੁਨਾਠੁ?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਠੰਚੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਤਨ ਸੋਂਤਾਨੀਕੀ,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਸਕੁਨਾਲਨੁ ਮੰਚਿ ਲੇਦਾ ਚੋਠਵੀਗਾ ਏਵਰੁ ਭਾਵਿੰਚਾਰੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥

ਅਤਨੇਂ ਸੰਠੁੰਗਾ ਅਤੁਠੁਠੁੰਗਾ ਠੰਚੁਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਤਕੁਠ (ਰਾਠੁਕੁਲੋਂ) ਠੰਚੁਪੁਠੁ

ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਯਜਮਾਨੀ ਏਵਰੁ, ਸੇਵਕੁਡੁ ਏਵਰੁ?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਮੀ ਸੁਠਿ ਏਕੁਠੁਪੁਠੁਠੁਠੁਲਨੁ ਚੁਸਿ ਪੁਰਜਲੁ ਆਸ਼ਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏ'ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮੀ ਠਿਠਿ ਠੇਲੁਸੁ

ਜਹ ਅਠਲ ਅਠੇਦ ਅਠੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਨਿਰਠੁਨੀਯਮੁਨਪੁਠੁ, ਅਠੁੰ ਕਾਨੀਦੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯਲੇਨੀਦੀ
ਸੋਂਤਗਾ-ਸ਼ੋਂਚਿੰਚਬਡੀਂਦੀ.

ਉਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਯ (ਲੋਕਪਰ ਠਾਠੁਲੁ) ਚੇਤ ਏਵਰੁ ਕਦੀਲਿੰਚਬਡਠਾਰੁ?

ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥

ਆਯਨ ਤਨਗੁਰਿੰਚਿ ਤਾਨੁ ਸ਼ੁਠੁੰਚਲੀ ਠੁਠਿੰਚਗਾ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਯ ਏਕੁਠੁਮੁਡੁ ਵਿਠਾਨਾਲੁ (ਸ਼ਕੀ, ਦੁਠੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠਾਲੁ)
ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਠੰਚੁਵੁ.

ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਏਕਠੇ ਠੰਚੁਪੁਠੁ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਠੇਵੁਡੁ ਏਕਠੇ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥

ਅਪੁੰਨੁ ਏਵਰੁ ਆਤੁਰਤਠੋਂ ਊਂਡਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਆਂਦੋਲਨ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ?

ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਆਯਨਨੁ ਸੰਠੋਂ ਪੇਟੁਡਾਨਿਕੀ ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਊਂਡੁਪੁੰਨੁ,

ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥

ਅਪੁੰਨੁ ਸੀਕਰੁ ਏਵਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੋਠ ਏਵਰੁ?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਅਨੰਤਮੈਂਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਿਰੀਕੀ ਪੈਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਰੁਠ ਚੋਂਸੁਕੋਂਗਲਡੁ.॥ 6॥

ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥

ਦੋਵਡੁ ਏ ਦੁਸ਼ਰੁਪ ਵਿਸ਼ਾਘੋਰੁਪਾੰਦਿੰਚਿੰਨਪੁੰਨੁ,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਖੁਮਾਯ (ਦੁਰੁਘਣੰ, ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਤੀ) ਯੋਕੁਮੁਮਾਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਕੁ
ਲੋਂਬਡੀ ਚੋਂਸਾਡੁ.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥

ਅਪੁੰਨੁ ਆ ਪਾਪਾਲ, ਪੁੰਨਾਲੁ ਵਿਸ਼ਯਾਲੁ ਊਂਡਿਕੀਲੋਂਕੀ ਵਚਾਘੁ.

ਕੇਉ ਨਰਕ ਕੇਉ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥

ఫలితంగా కొందరు నరకానికి వెళ్ళాఱు మరికొందరు సత్తం కోసం ఆరాటపడ్డారు.

आल जाल माइआ जंजाल ॥

మాయ యొక్కదేశీయ ఉచుఱు మరియు చికుఱు,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥

అహంకారము, అనుబంధము, సందేహము మరియు భయము వంటివి చాలా,

ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥

దుఃఖాలు, ఆనందాలు, గౌరవం మరియు అగౌరవము,

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖਾਨ ॥

ఇవనీఘ్రివిధ రకాలుగా వివరించబడ్డాయి.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥

అతను తనను తాను సృష్టించిన తన నాటకాన్నిఅతను ఆడిస్తాడు.

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥

ఓ' నానక్, అతను తన నాటకాన్నిఆడించినపుఱు, అతను ఒంటరిగా మిగిలిపోతాడు. || 7||

ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥

అదృశ్యదేవుని భక్తుడు ఎకఱ ఉన్నాఅతను సఱుంగా అకఱే ఉంటాడు.

ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥

ఆయన తన పరిశుద్ధుల మహిమ కోసం తన సృష్టి యొక్కవిస్తీర్ణాన్నిఱేసాడు.

ਦੁਹੁ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥

అతను రెండు వైపులకు (అతని సఱుమైన మరియు వఱ్ఱీకరించని రూపాలకు) గురువు.

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੁ ਬਨੀ ॥

ఆ సాధువుల మహిమ వారిని ఒంటరిగా కబళిస్తుంది.

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੇਜ ॥

ਅਤਨੇਂ ਸਠ੍ਰਿਯੁੰਗਾ ਤਨ ਅਦੁਠ੍ਰਾਈ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਸਰਦਾਲਨੁ
ਸ਼੍ਰਦਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥

ਅਤਨੇਂ ਸਠ੍ਰਿਯੁੰਗਾ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ, ਅਯਿਨਪਠ੍ਰਿਕੀ ਆ ਆਨੰਦਾਲਚੇ
ਸ਼੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੇਡੁ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥

ਏਵਰੈਠੇਂ ਤਨਕੁ ਨਚੁਠ੍ਰਾਰੋ, ਅਤਨਿਕੀ ਆਯਨ ਪੇਰੁਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿਸ਼ਾਡੁ,

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥

ਆਯਨ ਏਵਰਿਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠ੍ਰੋ, ਵਾਰਿਨਿ ਲੋਕਸੰਠੋਪੰਲੋ ਚਿਕੁਠ੍ਰੁਨੋਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥

ਓ' ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡਾ, ਅੰਤੁਚਿਕਠ੍ਰਿਵਾਡਾ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਿਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ,

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਵਾਰੁ ਅਲਾਨੇਂ ਮਾਠ੍ਰਾਡੁਠਾਰੁ.
॥8॥21॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥

ਅਨਿਘੁਨਾਨਵੁਲ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲਕੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਸ਼੍ਰਿਚੋਟਾ ਸ਼੍ਰਿਬਲੰਗਾ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘੋਠ੍ਰਾ ਵਾਠ੍ਰਿਸੁ ਊਨਾਠ੍ਰੁ; ਆਯਨਠੋ ਪਾਟੁਗਾ, ਮਰੇਦੈਨਾ ਏਕਠ੍ਰੁ
ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ? ॥ 1॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਅਠ੍ਰੁਪਦਿ:

ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੇਂ ਸਠ੍ਰਿਯੁੰਗਾ ਵਕੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇਂ ਸਠ੍ਰਿਯੁੰਗਾ ਸ਼੍ਰੋਠ.

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਆਯਨੇਂ ਓਕਫ਼ੁ, ਅਤਨਿਕੀ ਆਯਨੇਂ ਅਨੇਂਕਮੈਨਵਾਡੁ. (ਤਨ ਸੁਘਿਲੋਂ
ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਓਂਟਾਡੁ)

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥

ਅਦਿ ਆਯਨਨੁ ਸੰਤੋਪੁਪੇਠਗਾਨੋਂ, ਆਯਨ ਲੋਕਾਨਿਸੁਘੁਠਿਸੁਟਾਡੁ,

ਆਪਨੈਂ ਭਾਵੈ ਲਾਏ ਸਮਾਏ ॥

ਅਦਿ ਸੰਤੋਪੁਪੇਠਗਾਨੋਂ, ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਤਿਰਿਗਿ ਤਨਲੋਕੀ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਵੇਲੁਪਲ ਐਕੇਮੀ ਲੇਦੁ.

ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਮੋਉਤੁੰ ਪੁਰਪਚਾਨਿਸੁਮੀ ਆਭੁਕੁ ਲੋਬਡੀ ਓਂਚਾਰੁ.

ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਓ ਭਾਵਨਨੁ ਅਰੁੰ ਚੇਂਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਵਰਿਨੋਨਾ ਅਨੁਮਤਿਸੁਟਾਡੁ,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

ਓ ਵਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇਂ ਸ਼ਾਸੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਗੁਹਿਸੁਟਾਡੁ

ਸੇ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠੀ ਅੰਦਰਿਵੇਪੁ ਨਿਪੁਕੁਪਾਤੰਗਾ ਚੁਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਸੁਵਿਕਤ
ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਮੋਉਤੁੰ ਪੁਰਪਚਾਨਿਯੁੰਚਿਨਵਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥

ਅੰਦਰੁ ਮਾਨਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੀਵੁਲੁ ਅਤਨਿ ਆਠੀਨੰਲੋਂ ਓਨਾਠੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ॥

ਆਯਨ ਸਾਤਿਕੁਲ ਕਨਿਕਰੰਠੋਂ, ਨਿਸੁਘੁਠੁਲ ਮਠੁਠੁਠੋਂ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਚੇਂ ਰੁਕੁੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀਨਿ ਏਵਰੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਯਲੇਰੁ.

ਸੇ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥

అయితే, దేవుడు విడిచిపెట్టని ఆధాత్మిక్తంగా చనిపోయిన వారిని పరిశీలించండి.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

అతనిని విడిచిపెట్టి, ఎవరైనా ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు?

ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥

నిష్కలమైన సరోవరం దేవుడు అందరికీ రక్షకుడు.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥

అతను అనిష్టల రహస్యాలను నియంత్రిస్తాడు.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥

దేవుడు ఎల్లప్పుడూ లోపల మరియు లేకుండా మీతో ఉన్నాడని తెలుసుకోండి.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥

ఎవరు సద్గుణాల నిధి, అనంతమైన మరియు అతులేనివాడు,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని భక్తులు ఎప్పటికీ ఆయనకు అంకితం అవుతారు. || 2||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥

పరిపూర్ణమైనవాడు, కరుణామయుడైన దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు,

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ఆయన దయ అందరికీ విస్తరిస్తుంది.

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥

అతనికి సత్యంగా తన సొంత మార్గాలు తెలుసు.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥

మన ఆలోచనా విధానం గురించి తెలిసినవక్తి ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥

అతను తన జీవులను అనేక విధాలుగా ప్రేమిస్తాడు.

ਜੇ ਜੇ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥

ఆయన సృష్టించినవాడు ఆయనను ధ్యానిస్తాడు.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ಎವರైತೆ ಆಯನನು ಸಂತೊಪ್ ಪೆಡತಾರೊ, ಆಯನ ಆ ਵಕ್ಷಿਨಿ ತನತ್ ಐಕಠ
ಚೆಸುಕುಂತಾಡು,

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ಅಲಾಂಟಿ ವಾರು ಆಯನನು ಪೂಜಿಂಚಟಂ ದಾಠ್ರಾ ಆಯನನು ಆರಾಧಿಸ್ತಾರು.

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ್ವಾਸੁ ਕਰਿ ਮಾನਿਆ ॥

ಪಾದಯಪೂರಕ್ತ ವಿಶ್ವಾಸಂತ್ ಆಯನನು ನಮಿಸ್ತವಾಡು,

ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜಾನਿਆ ॥੩॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನೊ ಒಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು ॥3॥

ਜਨು ಲಾಗಾ ಹರਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥

ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಕಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಅನುಗುಣಮೊನ ಭಕ್ತುಡು,

ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥

ಅತನಿ ಕೊರಿಕಲು ವಠಂ ಕಾವು.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵಾ ਬਨಿ ਆਈ ॥

ಅದಿ ಒಕ ಭಕ್ತುಡು ಭಗವಂತುನಿ ಧಾಣಿಂಚಟಾನಿಕಿ ಮರಿಯು ಅತನಿ ಸೃಷ್ಟಿನಿ
ಸೆವಚೆಯಡಾನಿಕಿ ಊಂಟುಂದಿ.

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪರਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ದೆವುನಿ ಚಿತ್ತಾನಿಊರ್ಧಂ ಚೆಸುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಅತನು ಅತುಠ್ರಠ್ರ ಆಧಾಠ್ರಿಕ್ತ ಪಿತಿನಿ
ಪೊಂದುತಾಡು.

ਇਸ ತੇ ಊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚಾರು ॥

ವಾರಿಕಿ ದೆವುನಿ ನಾಮಮುನು ಧಾಣಿಂಚಡಂ ಕಂಠೆ ಇಂಕಾ ಮಂಚಿ ಪನಿ ಊಂಡದು,

ਜਾ ਕੈ ਮನಿ ਬಸਿਆ ನಿರੰಕಾರು ॥

ಎವರಿ ಮನಸುಠ್ರೊ ನಿರೂಪುಡೊನ ದೆವುನಿ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು.

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥

ಮಾಯ ಬಂಧಾಲನು ತೊಂಚುಕುನಿ, ವಾರು ಶತ್ರುತಠ್ರ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾರು,

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥

ಮರಿಯು ವಾರು ಎಲ್ಲಪುಠ್ರೂ ಗುರು ಸಲಹೊನು ಗೌರವಪೂರಕ್ತಂਗಾ ಪಾಟಿಸ್ತಾಡು.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ಈ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਮਰਿਯੂ ਜਨਮ ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਠਨਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥

ఓ నానక్, దేవుడే సత్యంగా వారిని తనతో ఏకం చేసుకుంటాడు. || 4||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో చేరండి, మరియు నిజమైన ఆనందాన్ని సాధించండి.

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

సరోవర ప్రభ ఆనందానికి ప్రతిరూపమైన దేవుని పాటలను పాడండి.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

దేవుని నామ సారం గురించి ఆలోచించండి,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥

మరియు ఈ మానవ శరీరాన్ని మోచించండి, దీనిని పొందడం చాలా కష్టం.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

దేవుని స్తుతి స్తోత్రాల యొక్క అద్భుతమైన మంత్రాలను భక్తితో పఠించండి;

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

మీ ప్రాణాలను దుర్గుణాల నుండి కాపాడటానికి ఇది ఒక శ్రేయో మాధ్యమం.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥

రోజుకు ఐదు సార్లు నాలుగు గంటలు మీలో దేవుని ఉనికిని అనుభూతి చెందండి.

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥

మీ అజ్ఞానము తొలగిపోతుంది మాయచీకటి తొలగితుంది.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥

గురువు గారి బోధనలను విని వాటిని మీ హృదయంలో పొందుపరచుకోండి.

ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥

ఓ' నానక్, మీ కోరికలన్నీ సాధ్యమవుతాయి. || 5||

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥

ఈ ప్రపంచం మరియు వచ్చే జన్మలో రెండింటినీ అలంకరించండి,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਊਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਮੈਨਵਿ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥

ਅਦਿ ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੀ, ਆ ਵਠੀ ਆਸ਼ਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁੰਦੁ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਤੋ, ਨਾਮਨੁਪੇਮਗਾ ਚਦੁਵੁਤੁ ਦਾਨਿਕੀ ਮਿਮਲ੍ਹੀਮੀਰੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ.

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥

ਮਨਸੁਸੁਨੁੰਡੀ ਦੁਃਖਮੁ, ਬਾਧ, ਭਯਮੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੁ.

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥

ਓ ਮਨਿਪੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚੇ ਨਿਯਮੈਨ ਵਾਠਾਰੰ ਚੇਯੰਡੀ,

ਦਰਗਹੁ ਨਿਬਰੈ ਖੇਪੁ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਸਰੁਕੁ (ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ) ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁੰਨੰਲੋ ਸਕ੍ਰਮੰਗਾ
ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਏਕਾ ਟੇਕੁ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਮਧੁਠੁਨੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਊਚੁਕੋਂਡੀ,

ਨਾਨਕੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਯਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਠਿੰਦੁਠਾਰੁ.॥6॥

ਤਿਸ ਤੇ ਦੁਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠਠਚੁਠੁਠਨਿ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਡਠਾਨਿਕੀ?

ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਠਿਆਇ ॥

ਰਕੁਕੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਧਾਠਮੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਕ੍ਰਮੇ ਏਕਰੁ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲੁ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥

ਨਿਰਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਧਾਠੀਸੁੰਦੁ ਊਚੇ, ਅਨਿਠੁਠਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੁ,

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥

(ಎಂದುಕಂಠ) ದೇವನಿ ಕೃಪ ದಾಢ್ರಾ ಮಾತ್ರಮೆ, ಮನಿಪಿ ಅನಿಚ್ಛಯಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಡುದಲ
ਚೆಯಬಡತಾರು.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ॥

ದೇವನಿਚೆ ರಕ್ಷಿಂਚಬಡಿನವಾಡು ಎ ದುಃಖಮುಲೆನು ಁಂಡಡು.

ನಾਮੁ ਜਪਤ ਮਨಿ ਹੋਵਤ ਸੁಖ ॥

ನಾಮಾನಿಪೆಮತೆ, ಭಕ್ತಿತೆ ಧಾಣಿಂಚಡಂ ದಾಢ್ರಾ ಮನಸ್ಸುಪಶಾಂತಂಗಾ ಮಾರುತುಂದಿ.

ਚಿಂತಾ ಜಾਇ ಮಿತೆ ಅಹೆಕಾರು ॥

ಆಂದೆಲನ ತೆಲಗಿ, ಅಹಾಂ ತೆಲಗಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ਤਿਸು ಜನ ਕਉ ಕੋਇ ನ ಪਹುਚನಗಾರು ॥

ಆ ದೇವನಿ ಭಕ್ತುಡಿತೆ ಎವರಾ ತನನು ತಾನು ಪೊಲುಣ್ಣೆಲೆರು.

ਸಿರ ಉಪರಿ ಠಾಢಾ ಗುರು ಸುರಾ ॥

ಶಕ್ತಿಮಂತುಡైన ದೇವನಿಚೆ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡಿನವಾಡು,

ನಾನಕ ತಾ ಕೆ ಕಾರಜ ಪುರಾ ॥೨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನಿ ಪನುಲನಿವೊರವೆರತಾಯಿ.॥ 7॥

ಮತಿ ಪುರೀ ಅੰಮಿತ್ತ ಜಾ ಕೀ ದಿಸತಿ ॥

ದೇವುಡಾ, ಎವರಿ ಜ್ಞಾನಮು ಪರಿಪೂರ್ಣಮైనದಿ, ಎವರಿ ಚುಪು ಅದುಢ್ರಮైనದಿ,

ದರಸನು ಪೆಖತ ಉಪರತ ಸಿಸತಿ

ಆಯನ ದರಢಂ ಪೊಂದಟಂ ವಲ್ಲ (ಆಯನ ಸದ್ಗುಣಾಲನು ಸಂಪಾದಿಂಚಡಂ)
ಪ್ರಪಂಚಂ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ಚರನ ಕಮಲ ಜಾ ಕೆ ಅನುಪ ॥

ದೇವುಡಾ, ಮಿ ಸದ್ಗುಣಾಲು ಸಾಟಿಲೆನಿವಿ ಗೊಪವೊನವಿ,

ಸಫಲ ದರಸನು ಸುಂದರ ಹರಿ ರುಪ ॥

ಅಂದಮైనದಿ ಅತನಿ ರೂಪಂ ಮರಿಯು ಅತಢ್ರತ ಪ್ರತಿಫಲದಾಯಕಮైనದಿ ಅತನಿ
ದೃಶಢ್ರ.

ಪೆಂನು ಸೇವಾ ಸೇವಕು ಪರವಾನು ॥

ಆಯನ ಭಕ್ತಿ ಧನಮైనದಿ, ದೇವನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೆ ಁನಚ್ಛುಕ್ತುಡು ಆಮೊದಯೊಗುಢ್ರು.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵੋਲੁਵਠੈ ਵਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰੂਪਾਲ ਯੋਕੁ
ਲੋਕਫੋਨਨਿਪਭਾਵਾਲੁ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਫ਼ਰਮੈਨ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਪਚੰਚਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਸੰਪਦਲ ਵੰਠਿਦਿ,

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ਼੍ਰਾਮੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਭਦਿ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਚਲੋਨੈ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥

ਲੋਚੈਨ ਧਾਫ਼੍ਰ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋ, ਆਗਨਿ ਖਗੋਲ ਸੰਗੀਤੰ ਮੋਗੁਤਾ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਅਦੁਫ਼ਰਮੈਨ ਪਾਰਵਸਠ ਯੋਕੁਯਨੰਦਾਨਿਖਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਚੂਪਿੰਚੈ ਵਠੀ ਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਖੁਨੁਭਵਿਸੁੰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁਵੰਠੀ ਭਕੁਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੁ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁੰਦੁ. ॥1॥

ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥

ਅਨੰਤਦੇਵੁਡੁ ਲੋਪਲੇ ਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਬਠੁ ਕੂਡਾ ਠੁਨਾਠੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿ ਪ੍ਰਾਦਠੁਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁੰਦੁ.

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥

ਅਠੁਨੁ ਭੂਮਿਲੋ, ਆਕਾਸਲੋ ਮਰਿਯੁ ਕਿੰਦਲੀ ਪ੍ਰਾੰਠਾਲਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁੰਦੁ.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਅਠੁਨੁ ਅਨਿਪਚੰਚਾਲਕੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਠੁਰਠੀਠੁ.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥

సరోవరం దేవుడు అడవులు, పొలాలు మరియు పరశ్రాలలో ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥

ఆయన ఆజ్ఞ లాగే, జీవి యొక్కపనులు కూడా అంతే.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥

ఆయన గాలి, నీరు, అగ్నితో వాఫీస్తూ ఉంటాడు.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥

అతను నాలుగు మూలలలో మరియు పది దిశలలో (ప్రతిచోటా ఉనికిలో ఉన్నాడు) లో ప్రవేశిస్తూ ఉంటాడు.

ਤਿਸ ਤੇ ਤਿੰਨ ਨਹੀ ਕੇ ਠਾਉ ॥

ఆయన లేని చోటు ఏదీ లేదు.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥

ఓ' నానక్, శాంతి గురు కృప దాత్తా అందుకుంటాడు. || 2||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥

వేదాలు, పురాణాలు, స్మృతుల బోధనలలో ఆయనను చూసుకోండి.

ਸਸੀਅਰ ਸੁਰ ਨਖੜੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥

అతనే చంద్రుడు, సూర్యుడు మరియు నక్షత్రాలలో ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੇ ਬੋਲੈ ॥

ప్రతి ఒకటూ దేవుని వాక్యాన్ని చాటిస్తారు,

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥

కానీ అందరిలో ఉన్నట్టికీ, అతను స్థిరంగా అచంచలుడు మరియు ఎన్నడూ ఊగిసలాడడు.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

అన్నికృతులను సృష్టించిన తరువాత, అతను ప్రపంచ ఆటలు ఆడుతున్నాడు.

ਮੇਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥

ਅਤਨਿ ਸਦ੍ਘਣਾਨਾ ਅਮੂਲਘੁਨੈਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਊਨਠੁਤਨੁ ਅਚਨਾ
ਵੇਯਲੇਮੁ.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥

ਅਨਿਝੀਵੁਲਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪ ਜੇਸੇ ਵੇਲੁਗੁ ਗਲਵਾਡੁ,

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਓ ਗੁਰੁਵੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਮਧੁਤਨੁ ਆਸੁਨਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲੁ ਵਾਰਿ ਸੰਦੋਹੰ ਠੋਲਗਿਓਇੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡੁ ਅਨਿ ਗਠੀਗਾ ਨਮੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪਠੀ ਊਚੁਤੁਨਾਰੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ, ਠਲੋਠੈ ਅਨਿਝੁਲੋਚਨਲੁ ਨੀਤਿਕੀ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿਨਵੈ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮੰਚਿਤਨੰ ਯੋਕਸ਼ੁਦਾਲਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਵਿੰਟਾਰੁ,

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਸ਼ੀ ਯੋਕਸ਼ੁਵੰਨ ਵਿਧਾਨੰ ਅਲਾੰਟੀਦਿ

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥

ਓ ਸਾਧੁਵੁ ਦੋਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਊਚਠੀਸੁਾਡੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੀ ਮਾਟਲੁ).

ਜੇ ਜੇ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥

ਏਮਿ ਆਰਿਗਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਠੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿਸੁਾਡੁ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਕ ਕਰੁਗਾ, ਅਨਿਘ੍ਰੀਕੀ ਕਾਰਣਗਾ ਆਯਨਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥

ਲੋਪਲ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਅਦੈ ਦੇਵੁਡੁ ਬਯਟ ਕੂਡਾ ਊਨਾਠੁਨਿ ਅਤਨੁ ਨਮੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਠਾ ਸਰਠਾਠੁ ਦੁਸ਼ਾਠੀਠੁਠੁਕੁਨਿ, ਮੋਠੁੰ ਪੁਰਪੰਚੰ ਆਕਰਿਠਮੈਂਦਿ. ॥ 4॥

ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥

ਆਯਨੈ ਸਤਠੁ, ਆਯਨ ਚੋਸਿਨਦਿ ਕੂਡਾ ਸਤਠੁ ਤਪਠੁਠੁ ਕਾਦੁ.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥

ਮੋਠੁੰ ਸੁਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਊਦਠੀਂਚਿੰਦਿ.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਅਦਿ ਆਯਨਕੁ ਨਚਿਠੁਠੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਵਿਸ਼ਾਠੀਠੁਠੁਠੀਂਚਿੰਚਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਅਤਨਿਕੀ ਨਚਿਠੁਠੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਮਠੀਠੁਕਠੀਗਾ ਅਠੁਠਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਅਨੋਕ ਸਕੁਲੁ ਆਯਨ ਸਕੁਲੁ ਏਵੈਠੈ ਏਵਰਿਕੀ ਕਨਪਡਵੋ.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਤਨਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਅਤਨੁ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਆਯਨ ਏਵਰੁ ਆਯਨਕੁ ਸਨਿਠੀਠੁਡੁ, ਆਯਨਕੁ ਦੂਰੁਡੁ ਏਵਰੁ ਅਨਿ ਚੋਪਠੁਠੁਮੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਆਯਨੈ ਪੁਰਿਠੀਚੋਠਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਨਾਠੁ.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥

ਊਨਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਠੀਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਊ ਅਵਗਾਠਾਨਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਅੰਦਿਸੁਨਾਠੁ,

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥

ఓ నానక్, ఆ వక్త్రీకి అతను తనను తానుగా వెల్లడిస్తాడు. ॥ 5॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥

అతడు అనిష్టజీవాల్లో తిరుగుతూ ఉన్నాడు,

ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥

అందరి కళ్ళతో, అతనే స్థలంగా చూసేవాడు.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥

సృష్టి అంతా ఆయన శరీరమే.

ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥

అతనే స్థలంగా తన స్వత ప్రశంసలను వింటాడు.

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥

దేవుడు జనన మరణాల నాటకాన్ని సృష్టించాడు.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥

మాయను తన సంకలానికి లోబడి ఉండేలా చేశాడు.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੇ ਰਹੈ ॥

అందరి మధ్యఉంటూ, అతను అనుబంధం లేకుండా ఉంటాడు.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਰੈ ॥

ఏమి చెప్పాలో, అది అతనే స్థలంగా చెప్పాడు.

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥

అతని ఆజ్ఞను బట్టి ఒకడు జనిస్తాడు, అతని ఆజ్ఞ వలన ఒకడు మరణిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ఓ నానక్, అది అతనికి సంతోషం కలిగిస్తే, అతను వాటిని తనలోకి గ్రహించుకుంటాడు. ॥ 6॥

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥

ఆయన నుండి ఏది వచ్చినా అది చెడ్డది అవ్వదు.

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਕਾਕੁੰਡਾ, ಎవరు ఏమైనా అలా చేయగలరా?

ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥

ఆయనే మంచివాడు; అతని పనులు చాలా ఉత్తమమైనవి.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥

అతని మనసులో ఏముందో అతనికి మాత్రమే తెలుసు.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥

ఆయన సత్యమైనవాడు, ఆయన స్థాపించినది కూడా నిజమే తప్పభమ కాదు.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

తదాత్తా, అతను తన సృష్టితో మిళితం చేయబడ్డాడు.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

అతని గొప్పతనాన్నిపరిధిని వర్ణించలేము.

ਦੁਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥

ఆయనలాంటి వాడు మరొకరు ఉంటే, అప్పుడు మాత్రమే ఆయనను అర్థం చేసుకోగలుగుతాం.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ఆయన చేసిన ప్రతి పనిని అందరూ అంగీకరించాలి.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥

ఓ' నానక్, ఇది గురు కృప దాత్తా మాత్రమే తెలుస్తుంది. || 7||

ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ఆయనను గ్రహించినవాడు నితఙ్ఠాంతిని పొందుతాడు.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥

దేవుడు ఆ వక్త్రాని తనతో ఐక్యం చేస్తాడు.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥

ఆ వక్త్రా ఆధాత్మిక్రంగా సంపన్నుడు, ఉదాత్తమైన కుటుంబం కలవాడు మరియు గౌరవనీయుడు,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਚੈ ਭਗਵੰਤੁ

ਦੇਵੁ ਡੁ ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਘੁਠੈ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋੰਡੁਤਾਡੁ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਲਾੰਟੀ ਮਾਨਵੁਡੁ ਰਾਵਡੰ ਪੁਰ੍ਤਿਗਾ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਨਦੇ,

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ಎವರಿ ಕೃಪವಲನ ಪ್ರಪಂಚಮಂತಾ ರಕ್ಷಿಂಪಬಡಿంది.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥

ಅಟುವಂತಿ ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಡು ಈ ಪ್ರಪಂಚಾನಿಕಿ ವಸ್ತಾಡು, ತದಾಠ್ರಾ,

ਜਨ ਕੈ ಸੀಗಿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥

ಆಯನ ಪರಿಚಯಂಲೊಕಿ ವಚೆವ್ಹಾಳ್ಳಂದರೂ ನಾಮಾನಿಹ್ಹಾಢಿಂಚಡಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸ್ತಾರು

ਆਪಿ ਮੁਕਤು ಮੁਕਤು ਕਰੈ ಸੰಸಾರು ॥

ಅಟುವಂತಿ ವಕ್ತೆ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದಿನವಾಡು, ಪ್ರಪಂಚಂಲೊನಿ ಮಿಗಿಲಿನ ವಾರಿನಿ ವಿಮುಕ್ತೆ
ಚೆಸ್ತಾಡು.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦಾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥

ಓ' ನಾನಕ್, ನೆನು ಆ ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಡಿ ಪಟ್ಟ ಎಪಠಿಕ್ತೆ ಭಕ್ತೆತೊ ನಮಸಠಿಸ್ತುನಾಘು. ||8||23||

ਸਲੋಕು ॥

ಶ್ಲೊಕಂ:

ਪੂਰಾ ਪ੍ਰಭು ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದೆವುಣ್ಣಿ ಧಾಢಿಂಚಿನ ವಕ್ತೆ ಪೆರು ಶಾಶ್ವತ್ತಮಾನದಿ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰಾ ਪਾਇਆ ਪੂರੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗಾਉ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಆ ವಕ್ತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು. ಕಾಬಠಿ, ಮೆರು ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾನ ವಾಟೆ
ಯುಕ್ತಪಶಂಸಲನು ಪಾಡಾಲಿ. || 1||

ਅಸਟಪದಿ ॥

ಅಷ್ಟಪದಿ:

ਪੂರೇ ಗੁರ ಕಾ ಸੁನಿ ಉಪದೇಸು ॥

ಓ ನಾ ಮನಸಾ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ವಿನಂಡಿ;

ਪಾರਬ್ರಹ್ಮ ನಿಕಟಿ ಕರಿ ಪೆಖು ॥

ಮರಿಯು ಮೆಕು ದಗರಲೊ ಊನಪೂರೊಠ್ಠ ದೆವುಣ್ಣಿ ಅನುಭೂತಿ ಚೆಂದಂಡಿ.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో భగవంతుణ్ణి ధాన్వించండి,

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥

తదాత్థా మీ మనసుల్లోని ఆందోళన తొలగిపోతుంది.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥

ఓ' నా మనసా, తాతాభిక్ విషయం కోసం కోరికల తరంగాలను విడిచిపెట్టండి,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥

మరియు సాధువుల వినయపూరక్షమైన సేవను కోరండి.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥

మీ ఆత్మహంకారాన్ని త్రించుచి, దేవునికి వినయపూరక్షమైన ప్రార్థనను చేయండి,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

మరియు సాధువుల సాంగత్యంలో, దుర్గుణాలతో మండుతున్న ప్రముద్రం మీదుగా ఈదుతుంది.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥

దేవుని నామము యొక్క సంపదతో మీ హృదయాన్ని నింపండి,

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥

మరియు ఓ' నానక్, పరిపూర్ణ గురువుకు వినయంతో నమస్కరించండి. || 1||

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥

మీరు నిత్యశాంతి, జీవన సౌఖ్యాలు మరియు సమతూకం యొక్క ఆనందంతో ఆశీరధించబడతారు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలోని సరోఫత్త దేవుణ్ణి ప్రేమపూరక్షంగా ధాన్వించడం దాత్థా.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥

నరకపు బాధల నుండి మీ ఆత్మను రక్షించండి,

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥

భగవంతుని పాటల గానం చేసి, నామం యొక్క ఆమృతంలో పాల్గొనడం దాత్థా.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥

ਮੈ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋ ਊਨਖੁਕੈ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ,

ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥

ਏਵਰੁ ਆ ਫਕਰੁ, ਕਾਨੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਘ੍ਰੋ ਅਦਿ ਵਕ੍ਰਮਵੁਠੁੰਦੀ.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ਵਿਸ਼ਾਘ੍ਰੋਪਿੰਚੈ ਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਤਿਕੁਲ ਦਯਠੋ ਊਂਟਾਡੁ,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥

ਅਤਨੁ ਦੁਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ, ਅਨਿਘ੍ਰੋਲ੍ਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਦਯਗਲਵਾਡੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰੁਲ੍ਲੀ ਮੁਲ੍ਲੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆ ਅਤਠੁ ਮੁਧੁਠੁ. ॥ 2॥

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੇ ਅਤਠੁ ਊਨਠੁਮੈਨ ਕੀਰੁਨਲੁ.

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥

ਐਵਿ ਅਮੂਲਘ੍ਰੋਮੈਨ ਮੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਭਰਣਾਲ ਵੰਠੀਵਿ.

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥

ਵੀਠੀਨਿ ਵਿਨਿ, ਵਠੁਪਾਰਿੰਚੈ ਵਠੁ ਆਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡੁਠਾਡੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਊਦੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਐਤਰੁਲੁ
ਦਾਟਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ.

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਤਨਿ ਆਵਿਠੰ ਸਾਧਿੰਚਬਡਿੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਯੋਆਆਨਕਰੁਮੈਨਦਿ ਅਤਨਿ
ਸਹਾਵਾਸੰ,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥

ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥

అతనిలో నిరంతర దివ్యసంగీతం కంపిస్తుంది, అది అతన్ని ఉన్నత ఆతలలో కలిపి ఉంచుతుంది,

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥

దానిప్పుడే పదే వింటూ, లోపల దేవుని సాక్షాత్కాని అసాధ్యిస్తున్నప్పుడు అతను ఆనందంలో ఉంటాడు.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥

విశ్రయజమాని దివ్యభక్తి దాత్రా తనను తాను వక్షం చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥

ఓ' నానక్, అలాంటి వక్షితో పాటు, ఇంకా చాలా మంది రక్షించబడతారు. || 3||

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥

మీరు ఆశ్రయం కల్పించగల సమర్థుడని విని, మేము మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాము,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ కృపను అనుగ్రహిస్తూ, మీరు మమల్భిమీతో ఏకం చేశారు.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥

ఇప్పుడు మా శత్రుత్వాలు పోయాయి మరియు మేము ప్రతి ఒకటితో చాలా వినయంగా ఉన్నాము.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥

మేము పవిత్ర సంఘంలోని అదుభతమైన నామ్ గురించి ధానిస్తున్నాము.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥

దివ్యగురువు ఎంతో సంతోషిస్తాడు;

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ఆ విధంగా భక్తుల సేవకు ప్రతిఫలం లభిస్తుంది.

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥

ఇప్పుడు, మేము ప్రాపంచిక చికులు మరియు దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడ్డాము,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥

దేవుని నామమును విని ఉచ్యించడం దాత్రా,

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥

ಆಯನ ಕೃಪವಲನ ದೇವುಡು ತನ ಕೃಪನು ಅನುಗ್ರಹಿಂಚಾಡು,

ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥

ಮರಿಯು ಓ' ನಾನಕ್, ನಾಮಂ ಯುಕ್ಯಸಂಪದ ದೇವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೊ
ಅಂಗೀಕರಿಂಚಬಡುತುಂದಿ. ॥ 4॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥

ಓ' ನಾ ಸಾಧುವು ಸೆಖ್ಖಿತುಲಾರಾ, ದೇವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಂಡಿ,

ਸಾವਧਾਨ ਏਕಾಗਰ ਚੀਤ ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಕಾಗ್ರತತ್ವೊ ಮರಿಯು ಏಕಮನಸುತ್ವೊ.

ਸੁਖಮನੀ ਸਹਜ ಗੋਬਿੰਦ ਗੁನ ನಾಮ ॥

ದೇವುನಿ ಸ್ತುತಿ, ದೇವುನಿ ನಾಮಂ ಶಾಂತಿ, ಖಗೊಳ ಸಮತುಲಫ್ರಕು ಕಿರೀಟಂ.

ਜಿಸು ਮನಿ ਬಸੈ ಸು ರੋತ ನಿಧಾನ ॥

ನಾಮಾನಿಷ್ಟುನಸುತ್ವೊ ಊಂಚುಕುನೇವಾಡು ಸದ್ಗುಣಾಲಕು ನಿಧಿ ಅವುತಾಡು.

ಸರਬ ಏಕಾ ತಾ ಕੀ ಪುರನ ರೋਇ ॥

ಅತನಿ ಕೊರಿಕಲನಿನ್ವೊರವೆರತಾಯಿ,

ಪ੍ਰಾಣ ಪುರಖು ಪುಗಾಡು ಸಖ ಲೋਇ ॥

ಪ್ರಪಂಚಮಂತಾ ಗೊಪ್ಪುತ್ವಿಗಾ ಪೆರುನು ಪೊಂದಿ.

ಸಖ ತೆ ಊಚ ಪಾಏ ಅಸಖಾನ್ ॥

ಆಯನ ಅತಲ್ಯತ ಊನ್ಯತಮೊನ ಆಧಾತ್ರಿತ್ಯ ಪ್ಹಿತಿನಿ ಪೊಂದಾಡು.

ਬಹುರಿ ನ ರೋವೈ ಆವನ ಜಾನ್ ॥

ಅತನು ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಾಲ ಗುಂಡಾ ವೆಳಥು.

ಹರಿ ಧನ್ ಖಾಡಿ ಚಲೈ ಜನ್ ಸೋਇ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಮು ಯುಕ್ಯಸಂಪದನು ಕೂಡಬೆಟ್ಟಿನ ತರುವಾತ ಈ ಲೊಕಮು ನುಂಡಿ
ಅತನು ಬಯಲುದೇರುತಾಡು.

ನಾನ್ಕ ಜಿಸಹಿ ಪರಾಪತಿ ರೋਇ ॥੫॥

ಈ ವರಾನಿಷ್ಟೊವುಡು ಆಶೀರ್ವಹಿಂಚಿನ ಓ ನಾನಕ್. ॥ 5॥

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਨਿਤਯਾਨੰਤਿ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੰਤੰ, ਅਦੁਠਾਨੰਤੰ ਚੇਸੇ ਅਨਿਠੁਕੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਲੌਕਿਕ ਸੰਪਦ
ਯੋਕੁਲੋਮਿਠਿ ਸੰਪਦਲੁ,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥

ਝਾਨੰ, ਤੇਲਿਵਿ, ਅਤੰਦ੍ਰਿਯੰ ਸਕੁਲੁ ਆ ਵਠੀਕੀ ਵਸਤਾਯਿ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿ
ਧਾਠੀਚੇਵਾਰੁ).

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿਪੈ ਝਾਨੰ, ਤਪਸੁਸੁਯੋਗਾ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਧਾਠੰ ਚੇਯੰਡਿ;

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥

అత్యంత శ్రేష్ఠమైన జ్ఞానం, అత్యంత ఉనత్తమైన ఆనందం,

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥

నాలుగు ప్రధాన వరాలు (విశాఖం, సంపద, ఉతత్తి మరియు విముక్తి) మరియు హృదయం తామరవలె వికసించినట్లు అటువంటి అంతర్గత ఆనందం.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥

అందరి మధ్యజీవించేటపుడు అన్నిపపంచ అనుబంధాల నుండి విముక్తి అవుతారు;

ਸੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥

ఆధాత్మికంగా అందమైన, తెలివైన మరియు వాస్తవికత యొక్కసారాంశాన్ని తెలుసుకునేవాడు,

ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇਤਾ ॥

అందరివైపు నిష్క్షపాతంగా చూడగలగడం, ప్రతి దానిలో నుంచి ఒకడు (దేవుడు) మాత్రమే చూడగలగడం.

ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥

ఈ ఆశీర్వాదాలు ఒకరికే వస్తాయి,

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥

దేవుని నామమును ప్రేమతో ఉచర్తించి, గురు బోధలను శ్రద్ధగా విని ప్రవర్తించే ఓ నానక్. || 6||

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

నామం యొక్కఈ నిధి హృదయం యొక్కఅంతర్గతం నుండి ఎవరు ధాన్విస్తునాళ్లో,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

జీవితమంతా ఉనత్త ఆధాత్మిక స్థితిలో జీవిస్తుంది.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥

అలాంటి వక్త్రీకి సాధారణ మాటలు దేవుని పాటలను పాడడంలా ఉంటాయి.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥

దీనిని స్మృతులు, శాస్త్రాలు మరియు వేదాలలో కూడా ప్రకటించాయి.

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥

ਅਨਿਖੁਮਤਾਲ ਸਾਰਾਂਸ਼ੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਾਭੀਚਡਮੇ,

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਮ ॥

ਮਰਿਯੁ ਏ ਨਾਮੰ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁਪੇਮਠੋ ਚਦਿਵੇ ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕੁਲ ਲਕੁਲਾਦਿ ਪਾਪਾਲੁ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਸਾਂਗਠ੍ਰਲੋ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡਠਾਲੁ.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਵਲੁ ਅਲਾਂਠੀ ਭਕੁਡੁ ਮਰਠ ਦੁਾਠ ਨੁੰਡਿ ਠਪਿਠਚੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਯੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਠਨਘਾਰੁ,

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਅਠ੍ਰਯਾਨਿਖੁਠੰਦੁਠਾਰੁ.॥ 7॥

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਨਾਮੰ ਂਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੁੰ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਖੁਪੇਮਠੋ ਵਿਨੇਵਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕੁਡੁ ਭਗਵੰਠੁਡਿਨਿ ਸੁਹਾਠੋ ਗੁਰੁ ਠੇਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਕੁਠੀ ਯੋਕੁਠੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਨੋਪੁਠੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਲੁ,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖੁਠੰਦਡੰ ਠਾਲਾ ਕਠੁੰ, ਅਠਨੁ ਠਕੁਠਮੇ ਠਾਨਿਨਿ ਦੁਰੁਠਾਲ
ਨੁੰਡਿ ਰਕੁਠਿਸੁਾਡੁ.

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥

ਮਚਠ੍ਰੇਨਿ ਸਠੁਘੁਨਦਿ ਅਠਨਿ ਖਾਠ੍ਰਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨਵਿ ਅਠਨੁ ਮਾਠ੍ਰਾਡੇ
ਪਠਾਲੁ,

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ਂੰਦੁਕੰਠੇ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਪੁਰੁਗਿ ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਤੈ ਭਰਮ ॥

ਦੁ:ਖਮੁ, ਰੋਗਮੁ, ਭਯਮੁ, ਸੰਦੋਹਮੁ ਅਠਨਿ ਨੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਲੁ.

ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥

ਅਤਨੁ ਸਾਧੁਵੁਗਾ ਸੁਖਸਿਧਿ ਚੋਂਦਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਚਰਫੁ ਨਿਸ਼ਠੁਮੁਨਿ।

ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥

ਅਤਨਿ ਮਹਿਮ ਊਨਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ।

ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਸਦੁਠਾਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਨਿਊਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿਕੀ ਕੀਰੀਟ ਆਭਰਣੰਗੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ। ॥8॥24॥

ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ: ਤਿਧਿ ~ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨਾਲੁ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ। ਨਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੁਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੀਰੁ, ਭੂਮਿ, ਆਕਾਸ਼ਨਿਊਕ੍ਰਮਿੰਚੁਤੁਨਾਠੁ।

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕੇ (ਦੇਵੁਡੁ) ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੁਪੰਚੰਲੋ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਵਠੀਕਰਿੰਚਾਡੁ।

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪੁਠੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥

ਮੋਦਠੀ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰਗ, ਏਕੇ ਸੁਠਿਕਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁ, ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਨਮਸਠੀਸੁਨੁ।

ਗੁਣ ਗੋਬੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪੁਠੁ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ, ਸਰੋਠਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਨੁ।

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਠੁ ਹੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਵਿਮੋਚਨ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਆਸ਼ਨੁ ਅਤਨਿਪੈ ਊੰਚੁਤਾਨੁ, ਏਵਰਿ ਆਦੇਸੰਗੁ ਦਾਠਾ ਸੁਠਿਦੀ ਯਰੁਗੁਤੁੰਦੀ।

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਨੇਂਨੁ ప్రపంచంలోని నాలుగు మూలలు మరియు పది దిశలలో తిరిగాను మరియు అతను తప్పవేరే రక్షకుడు ఎవరూ లేరని కనుగొనాము.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥

నేను వేదాలు, పురాణాలు, స్మృతులు విని, వాటిని అనేక విధాలుగా ప్రతిబింబించాను.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

నేను, పాపులకు రక్షకుడు, జీవుల భయాన్నిశాంతి సముద్రానిహారద్రోలే వాడు రూపరహిత దేవుడు మాత్రమేనని నేను నిర్ధారించాను.

ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ఆయనే సర్వముగా ఇచ్చేవాడు, సర్వముగా ఆనందించేవాడు; ఆయన ఆశ్రయము తప్పక్షంకా వేరే చోటు ఏదీ లేదు.

ਜੇ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుని పాటలను పాడటం దాట్లా, ఒకరి కోరికలు నెరవేరతాయి. || 1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

మనం ఎల్లపుణ్ణూ విశ్వురువు యొక్కపశంసలను పాడాలి.

ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి మనం ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుణ్ణి ధాన్వించాలి. || 1|| విరామం||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

నేను సరోఫత్త దేవుని ఆశ్రయానిక్తోరుకుంటుండగా ఆయన ఎదుట లెకణేననిపూర్ణు నమసథిస్తాను.

ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥

ఓ' నానక్, పవిత్ర సంఘంలో, ద్వుదత్తాన్నినిరూఢించడం దాట్లా, మనసులోని సందేహం నిరూఢించబడింది.|| 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥

ਰੋਂਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦੀਨੰ: ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਮੀ ਚੋਡੁ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲਨੁ ਵਦਿਲਿਪੇਟੁੰਡੀ.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨੀ ਕਾਮਾਨ੍ਨਿਕੋਪਾਨ੍ਨਿਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਵਦਿਲੋਯਿਅਪੁਠ੍ਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਅਮੂਲਘ੍ਨੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਨੀ ਮਨਸੁਠ੍ਠੋਨੂਾ ਸਰੀਰੰਲੋਨੂਾ ਨਿਵਸਿਸੁੰਡੀ.

ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥

ਮੀਰੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰ ਜੀਵਿਤਾਨ੍ਨਿਘੋੰਦੁਤਾਰੁ, ਮਰਣਾਨ੍ਨਿਘ੍ਰਠਿਗਮਿਸੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਬਾਧਲੰਨ੍ਨ੍ਠੋਲਗਿਘੋਤਾਯਿ.

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥

ਮੀ ਅਤ੍ਰਿਹੰਕਾਰਾਨ੍ਨਿਘ੍ਰਠਿੰਚਿ ਵਿਸ਼੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ; ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤਿ ਮੀ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਵਾਠ੍ਰਿਸੁੰਡੀ.

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥

ಈ ਵਿਧੰਗਾ ਆਧਾਏਤ੍ਰਿਕ ਜੀਵਿਤੰ ਲਾਭਦਾਯਕੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ, ਗੱਤ ਚੋਡੁਲ ਨੁੰਡਿ ਕਲਿਗੇ ਨਘਮੰਤਾ ਤਿਰਿਗਿ ਪੋੰਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਦੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਲੋ ਗੁਮਿਗੁਠੇਵਾਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਧਨਵੰਤੁਲੁ, ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਤੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਧਾਠੀੰਚਿ, ਨਿਜਮੁਨਿ ਪਰਿਸ਼ੁਡੁਲ ਸੰਘੁਨੁ ਆਨੰਦਿੰਚੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਊਨਿਕਿਨਿ ਤੇਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਦੁਘੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਅੰਤਾ ਨਿਰੁਠੀੰਚੰਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੇਇ ॥

ਮਾਯ ਏਯੁਕ੍ਰਮੁਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲ (ਸ਼ਕ੍ਤਿ, ਦੁਰ੍ਗੁਠੰ ਮਰਿਯੁ ਧਰੁਠੁ) ਏਯੁਕ੍ਰੁਪਿਠੁਠੁ ਮਾਨਵਤ੍ਰੁ ਊੰਟੁੰਦਿ; ਅਰੁਦੁਨਿ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤੁਰਿਯਾ (ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਪ੍ਰਿਠਿ) ਅਨੇ ਨਾਲ੍ਲਵ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤੁੰਦਿ

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਨਿਜਮੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲ ਜੀਵਿਤਾਲੁ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤਾਯਿ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ. ॥ 3 ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥

ਮੁਠਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ: ਮਾਯ ਏਯੁਕ੍ਰਮੁਡੁ ਪ੍ਰੇਰਠਲ ਵਿਸ਼ੁਵਾਰਿਠ ਪੁਲਿਠਾਲਠੋ ਬੰਧਿੰਚੰਬਡਿਨ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਕੋਨਿਸੁਠੁਠੁ ਅਠਿਕ ਊਠਾਠੁਠੁਠੋ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਸੁਠੁਠੁਠੁ ਤਕੁਠੁ ਊਠਾਠੁਠੁਠੋ ਊੰਟਾਰੁ.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੈ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥

ਵਾਰੁ ਪਰਲੋਕਲੋਨੁ, ਨਰਕਲੋਨੁ (ਸ਼ਾਂਤਿਦੁ:ਖੁੰਡਲੋ) ਚਾਘੁ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ, ਮਰਠਭਯੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਵਾਰਿ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਵ੍ਰਾਸਨੰ ਚੇਂਸੁੰਦਿ.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥

ਅਨੰਦੰ, ਦੁ:ਖੰ ਮਰਿਯੁ ਵਿਰਕ੍ਰਿਠੋ ਚਿਕੁਠ੍ਰੁਨ੍ਰੁਮਾਨਵੁਲੁ ਅਹਾਂਠੋ ਠਮੁ
ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਠ੍ਰੁਆਰੁ.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰ੍ਰੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਈਠਰ ਆਚਾਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁ
ਠੰਟਾਰੁ.

ਆਪਿ ਬਿਆਪਿ ਉਪਾਪਿ ਰਸ ਕਬਹੁ ਨ ਤੁਟੈ ਤਾਪ ॥

ਲੋਕੰਲੋ ਪ੍ਰਲੋਭਾਲੁ, ਸੰਠੋਠੰ ਵਲ੍ਲ, ਵਾਰੁ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ, ਲੋਕਸੰਠੁਰ੍ਰੁਠਲ
ਬਾਧਲ ਨੁੰਡਿ ਏਨਠ੍ਰੁਆ ਵਿਮੁਕੁਲੁ ਕਾਲੇਰੁ, ਵਾਰਿ ਚਿੰਠਿ ਏਨਠ੍ਰੁਕੀ ਠੋਲਗਿਠੋਦੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੁਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁ ਠੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਨੁ ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੁਝਤ ਘਣੈ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਭਾਵੋਠੇਠ੍ਰੁ ਸੰਠੋਠਾਲ੍ਰੋ, ਸੰਠੇਹਾਂਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠੁਨਾਠੁ, ਵਾਰੁ
ਅਠ੍ਰੁਠ ਘੋਰਮੈਨ ਨਰਕੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਠੁਲੁ ਦੁਰਠ੍ਰੁਮੈਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਗਡੁਪੁਠੁਨਾਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠੇਵੁਡਿਨਿ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਿ ਅਡਗੰਡਿ, ਠਯਚੇਸਿ ਠਯਨੁ ਠਾਪੰਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਨਨੁਠ੍ਰੁਕ੍ਰਿੰਚੰਡਿ! ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਆਲਨਿਠੁਠਿਨੀ ਮੀਲੋ ਠੰਚੁਠਾਨੁ. ॥ 3॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਹਾਂਨਿਠਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿਨ ਵਾਡੁ ਝਾਨਿ, ਦੁਾਰਠ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਕਲਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਠ੍ਰੁਠੁਡੁ.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਠਿੰਚੰਡਿ, ਮੀਰੁ ਨਾਲੁਗੁ ਪ੍ਰਠਾਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠ੍ਰੁਠਲਨੁ
(ਨੀਠਿ, ਠਨੰ, ਸੰਠਾਨੰ, ਸੰਸਠ੍ਰੁਠ, ਰਕ੍ਰੁਠ) ਪੋੰਦੁਠੁੰਟਾਰੁ ॥. 4॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ: ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਵਿੰਟੂ, ਵਾਸ੍ਤਵਿਕਤ ਯੋਕੁਸਾਰਾਨ੍ਨਿ
ਆਲੋਚਿਸ੍ਤਾ, ਨੇਨੁ ਨਿਰੁਦਾਰਿੰਚਾਨੁ,

ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਸ਼੍ਰੇਘਮੈਨ ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ ਵਲਨ ਅਨਿਊਨੰਦ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿਸ੍ਤੁੰਦਿ.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ ਨਰਕਮੁ ਨੁੰਡਿ (ਦੁਰਠੁ ਮੈਨ ਜੀਵਮੁ) ਫਕਰਿਨਿ
ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ੍ਤੁੰਦਿ, ਅਨਿਦੁ:ਖਾਲਨੁ, ਲੋਕਫ਼ੋਨਨਿਖਾਧਲਨੁ ਠੋਲਗਿਸ੍ਤੁੰਦਿ.

ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਪੋੰਦੁਪਰਿਚਿਨਵਾਡੁ, ਆਧਾਫ਼੍ਰਿਕ ਮਰਠੰ ਨੁੰਡਿ
ਤਪਿਠਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਰਠ ਭਯੰ ਅਧਿਗਮਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਫਕਰੁ ਨਿੰਡਿਪੋੰਯਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਭਯੰਮੰਠਾ
ਨਾਸ਼ਨਮੈ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸਾਰੰਦੰ ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਵਾਫ਼੍ਰਿੰਚਿ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਮਠਠੁਠੋ ਬਾਧ, ਦੁ:ਖਮੁ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਮਲਿੰਨਮੁ ਪਾਰਿਪੋੰਠਾਯਿ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੇਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥

ਦੇਵਦੁਾਠਲੁ, ਨਿਸ਼ਠ ਝੁਮੁਲੁ ਂਵਰਿਨਿ ਸੋਧਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਆ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ, ਵਿਸ਼ਠ ਲੋ
ਠ੍ਰਿੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ,

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਵਿੰਠੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨਸੁ ਸੁਠ੍ਰੁਠੁੰਗਾ
ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਝਕਠ ਮਰਿਯੁ ਵਚੋਠ੍ਰੁਠੁੰਗੋ ਗੋਰਵੰ ਲਭਿਸ੍ਤੁੰਦਿ. ||4||

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥

ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋ ਐਦੁ ਦੁਖੁ
ਅਭਿਰੁਚੁਲੁ (ਕਾਮ, ਕੋਪ, ਦੁਰਾਸ, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ, ਅਹਮ)
ਨਿਵਸਿਸ੍ਟਾਯੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਖੁਮਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡਿਪੋਯਿਨ ਸਫੁਲੁਮੁਨਿਵਾਡੁ
ਤਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ.॥ 5॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥

ਐਦਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ; ਵਾਰੁ ਏਨੁਕ੍ਰੋਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਠੁਤ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ੁਮੁਨਿਵਾਰੁ
ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਰੁ,

ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੇ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਵੁ ਵਿਸ਼ਾਲੰ ਅੰਠਾ ਅਬਧੁਮਨਿ, ਪੁਵੁਠੁ ਮਸਕਬਾਰਿਨ ਰੰਗੁਲੁ,
ਸੁਵਾਸਨਲ ਵੰਠਿਵਿ ਠਾਠਾਠਿਕਮੁਨਿਵਿ.

ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੁਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਐ ਮਰੁਠੁ ਨੀਤਿਮੰਠੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਐਲੋਚਿੰਚਡੁ, ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਡੁ,
ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚਡੁ.

ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਅਝਾਨਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਐਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਐਨੰਦਾਲਕੁ ਬਾਨਿਸ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥

ਅਸੰਘਾਠੁਮੁਨਿਵਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਕੂਡਾ, ਮਨਿਸ਼ਿ ਅਨੇਕ ਅਵਠਾਰਾਲੋ
ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲੋ ਠੰਡਿਪੋਠਾਡੁ,

ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥

ਏਕਵੇਠ ਅਠਡੁ ਸੁਠਿਕਰੁਨੁ ਠਾਠਿੰਚਕਪੋਠੇ ਮਰਿਯੁ ਦੁਠੁਠੰ ਲੇਡਾ ਠਰੁਠੁ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਚਰਿਠਿਚਕਪੋਠੇ.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥

ਦੇవుਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਥ ਭਕਤੀਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨਵਾਰਿਕੀ, ਲੋਕ ਸੰਬੰਧਾਲੁ ਵਾਰਿਨਿ ਏ
ਮਾਤ੍ਰੰ ਬਾਧਿੰਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੇ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਤਪੁਥੁ
ਵਿਸ਼ੀਠਮੁਲੋ ਚਿਕੁਠੋਰੁ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠ਼ੋਕੰ:

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਉਚੈ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਅਰੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਦੁਠਾਲਕੁ, ਵਿਸ਼ਾਲਤਕੁ ਅੰਤੰ ਲੇਦਾ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਦਨਿ
ਬਿਗਰਗਾ ਪ੍ਰਕਟਿਸ਼ਟਾਲੁ.

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਅਤਨਿ ਤਲੁਪੁ ਵਠ ਅੰਦਮੁਨ ਗਾਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ
ਚੈਸ਼ਟਾਰੁ.॥ 6॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥

ਅਰਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ: ਅਰੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਠੈਨਨਿਸ਼ੁਠੁਲੁ ਈਲਾ
ਚੈਬੁਠੁਨਾਠੁ,

ਉਤਮੁ ਉਚੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥

సరోభ్రతుడైన ప్రభు దేవుడు అత్యంత ఉనత్రమైనవాడు. వెయ్యినాలుకల సరాభికి కూడా ఆయన మహిమల పరిమితులు తెలియవు.

ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥

నారదుడు, వినయస్థులు, శుకులు మరియు వాల్మీకిలు విశ్వప్రభువు యొక్క పాటలను పాడుతున్నారు.

ਰਸ ਗੀਯੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਯੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥

అవి ప్రభువు యొక్క సారాంశముతో నిండి ఉంటాయి; ఆయనతో ఐకమై; వారు దేవుని భక్తి ఆరాధనలో మునిగి ఉంటారు.

ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥

దయగల ప్రభువు అభయారణాభికి తీసుకువెళ్ళివున్న భావోద్యమ అనుబంధం, గర్భ మరియు సందేహం తొలగించబడతాయి.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ఆయన తామర పాదాలు నా మనసులో, శరీరంలోనే ఉంటాయి. ఆయన దరఖాన్ని చూసి నేను ఆనందిస్తున్నాను.

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

పవిత్ర సంప్రదాయం అయిన సాధ్ సంగత్ పట్ల ప్రేమను సీక్రంచినపుడు ప్రజలు తమ లాభాలను పొందుతారు మరియు ఎటువంటి నష్టాన్ని అనుభవించరు.

ਖਾਟਿ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥

వారు నామానిభాషిస్తూ ప్రభువు, శ్రేష్ఠత మహాసముద్రం, ఓ నానక్, నిధిలో సమావేశమవుతారు. || 6||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥

సాధువుల సమాహారంలో ప్రభువు పాటలను పాడండి, మరియు సత్యాభిప్రేమతో మాట్లాడండి.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥

ఓ నానక్, మనసు స్వంతృప్తి చెందుతుంది, ఒక ప్రభువు పట్ల ప్రేమను ప్రతిబింబిస్తుంది. ॥ 7॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥

ఏడవ చంద్రదినం: నామ సంపదను సేకరించండి; ఇది ఎనభైకీ తరిగిపోని నిధి.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో, అతను పుట్టాడు; అతనికి అంతం లేదా పరిమితులు లేవు.

ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

మీ సాత్త్వమును అహంకారమును తఱిచి, ధాన్యము చేసి, విశిష్టప్రభువు మీద కంపించుము; మన రాజు, ప్రభువు యొక్క అభయారణాభికి తీసుకువెళ్ళండి.

ਦੂਖੁ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥

మీ నొప్పిని పోతాయి - భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రం మీదుగా దాటి మీ మనసు యొక్కోరికల ఫలాలను పొందుతారు.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

రోజుకు ఇరవై నాలుగు గంటలు ప్రభువును ధ్యానించిన వక్త్రీ - ఫలవంతమైన మరియు ఆశీర్వదించబడిన వక్త్రీ ప్రపంచంలోకి వస్తాడు.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥

స్పష్టికర్త ప్రభువు ఎల్లపుడూ మీతోనే ఉన్నాడని అంతర్గతంగా మరియు బాహ్యంగా గ్రహించండి.

ਸੇ ਸਾਜਨੁ ਸੇ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

ఆయనే మీ సేఖితుడు, మీ సహచరుడు, మీ ప్రాణ సేఖితుడు, ప్రభువు బోధనలను అందించేవాడు.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥

నానక్ హర హర దేవుని నామానిజుపించే వక్త్రీకి తాగ్రం తనని తానుగా తాగ్రం చేసుకుంటాడు. ॥ 7॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥

ಇਰವੇ ਨਾਲੁਗੁ ਗಂಟਲਪਾਟੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਯੋਕੁਮੁਪਿਮਾਨਿਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ;
ಇਤਰ ਚਿਕੁਠੁਨੁ ਤਝਿੰਚੰਡੀ.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪੁਠੁ ਦਇਆਲ ॥੮॥

ਮਰਠਦੂਅਤ ਆ ਵਝੀਨਿ ਕੂਡਾ ਚੂਡਲੇਡੁ, ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਗਲਵਝੀਪੈ. ॥8॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥

ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ ਯੋਕੁਮੁਨਿਮਿਦਵ ਰੋਜੁ: ਸਿੰਦੁਲ ਯੋਕੁਮੁਨਿਮਿਦਿ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਕੁਲੁ,
ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲੁ,

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥

ਅਨਿਘੋਲੁਵੈਨ ਵਸੁਵੁਲੁ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਬੁਠੀ,

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥

ਹ੍ਰਾਦਯ-ਠਾਮਰ, ਸਾਸਠੁ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕੁਮੁਪਾਰੰਭਮੁ,

ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥

ਸਠੁਮੁਨ ਜੀਵਨਠੈਲੀ, ਠਪੁਠੋਯਲੇਨਿ ਮੰਤ੍ਰੰ,

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਅਨਿਘ੍ਰਾਠੀਠੁ ਠਰਾਠੁ, ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਠੀ ਸਾਘਾਲੁ,

ਸਠ ਮਹਿ ਉਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥

ਅਠਠੁਠ ਠਨਠੁਠੁਮੈਨ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਠਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਸਾੰਗਠਠੁਲੋ, ਹਰ, ਹਰ, ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਠਾਠੁੰ ਠੇਯਡੰ,
ਕੰਪਿੰਚਡੰ ਠਾਠੁ ਠਵਿ ਲਠੀਨਾਠੁ.

ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥

ఓ నానక్, ప్రభువు నామాన్నిపేమతో జపించడం దాఢా మీరు రక్షించబడతారు.
॥8॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥

ధాఢ్తంలో ప్రభువును గుర్తుచేసుకోడు; అవినీతి ఆనందాల పట్ల ఆయన
ఆకర్షితుడవుతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥

ఓ నానక్, నామాన్నిమరచి, అతను సఢ్తం మరియు నరకంలోకి పునర్జన్మ
పొందుతాడు. ॥ 9॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਪਵੀਤ ॥

చంద్రచక్రం యొక్కతొమిభవ రోజు: శరీరంలోని తొమిభి రంధ్రాలు అపవిత్రం
చేయబడతాయి.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥

ప్రజలు ప్రభువు నామాన్నిజపించరు; బదులుగా, వారు చెడును ఆచరిస్తారు.

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥

వారు వఖ్తీచారం చేస్తారు, సాధువులను దూషిస్తారు,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥

మరియు ప్రభువు యొక్కపశంసల యొక్కచిన్ఘముక్కనూడా వినవద్దు.

ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥

తమ కడుపులను నింపుకోవటం కోసమే ఇతరుల సంపదలను దొంగిలిస్తారు.

ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥

కానీ మంటలు ఆరిపోవు, మరియు వారి దాహం తీరబ్బడదు.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥

ప్రభువుకు సేవ చేయకుండా, ఇవి వారి బహుమతులు.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥

ఓ నానక్, దేవుణ్ణి మరచి, దురదృష్టవంతులు జనిస్తారు, చనిపోవడానికి మాత్రమే.
॥ 9॥

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥

నేను పది దిశలలో శోధిస్తూ తిరిగాను - నేను ఎక్కడ చూసినా, అక్కడ నేను అతనిని చూస్తున్నాను.

ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥

మనసు సునియంత్రించబడుతుంది, ఓ నానక్, అతను తన పరిపూర్ణ కృపను అనుగ్రహిస్తే. ॥10॥

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥

చంద్రచక్రం యొక్క పదవ రోజు: పది ఇంద్రియ మరియు మోటారు అవయవాలను అధిగమించండి;

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥

మీరు నామాన్ని జపిస్తున్నప్పుడు మీ మనసు స్వంతృప్తిగా ఉంటుంది.

ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥

మీ చెవులతో, లోకప్రభువు యొక్క పాటలను వినండి;

ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥

మీ కళ్లతో, పవిత్ర సాధువులకు దయను చూపండి.

ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥

మీ నాలుకతో, అనంత ప్రభువు యొక్క మహిమానిత పాటలను పాడండి.

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਸੁਠੁਵੁ ਢੇਵੁਠ੍ਰੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥

ਮੈਂ ਚੇਤੁਲਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਪਾਦਾਲਠੋਂ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਸੇਵਨੁ ਚੋਯਭੁਡੀ.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰਕਮੈਨ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣ ਦੇਵੁਨਿ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਲਭਿਸੁੰਦੀ॥10॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਏਕੇ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥

ਮਨੰ ਏਕੇ ਏਕੁਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸ਼ਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ. ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਆਨੰਦਾਨਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਅਤਨਿਨਿ ਪੁਰੀਗਾ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਤਨੁ ਏਕ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਅਦੁਠ੍ਰੰ॥ 11॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥

ਪਦਕੋਂਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ: ਚੇਤਿਲੋਨੇ ਅਨਿਘੋਲ੍ਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਡੇ ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥

ਮੈਂ ਊਂਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਵਿਨੰਡੀ (ਊਂਪਵਾਸਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ).

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥

ਮੈਂ ਮਨਸੁਠੁ ਸੰਤੋਖਿਚੇਂਦਨਿਵਠੁਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਝੀਵਾਲਠੋਂ ਦਯੁਠੋਂ ਊਂਡੰਡੀ.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੈਂ ਊਂਪਵਾਸੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦੀ.

ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੇ ਇਕ ਠਾਇ ॥

ਸంచਾਰ ਮਨਸੁਨੁ ਓਕੇ ਚੋਟ ਨਿਰੋਧਿਚੇਵਾਡੁ,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਸਥੁਠੁਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ.

ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥

ਸਰੋਥੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਯੋਠੁਲਲੋ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ, ਇਦਿ ਮਾਠੁਮੇ ਨੀਤਿਵੰਠੁਮੈਨ ਜੀਵਨ
ਵਿਧਾਨੰ ॥11॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਕੀ ਸੇਵ ਚੇਯਡੰ
ਦਾਠਾ ਦੁਠੁ-ਬੁਠੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਨੁਠਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲੰਨੀ
ਨਾਸਨੰ ਚੇਯਬਡੁਠਾਯੁ.॥ 12॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਪਨੋਠੁਡਵ ਚੰਦੁਰਦਿਨੰ: ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਡੰ, ਦਾਨਾਲੁ ਚੇਯਠੁਡਿ ਠਦਾਠਾ
ਮੀ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠਿਪਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠੋਂਡਿ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥

ਅਹੰਠਿਠੁਦੁਲੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੀ ਆਠਾਠਨਲੋ ਪਾਠੁਠੋਂਡਿ.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਨੁ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਠੋਂਡਿ.

ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥

പ്രേമപూരക്തമైన భక్తితో దేవుని పాటలను పాడటం దాట్రా, మాయ మరియు దుర్గుణాల నుండి ఒకరి మనసుస్ఫుర్తి చేయబడుతుంది.

ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੇ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్కమధురమైన మాటలు ప్రతి ఒకరికీ ఆధాత్మిక ఆనందాన్ని అందిస్తాయి.

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੇ ॥

దేవుని నామమకరందం ఆతక్షు జీవాన్ని అందిస్తుంది, ఇది ఐదు మూలకాలతో తయారు చేయబడిన మానవ శరీరం యొక్కసూక్ష్మసారాంశం.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥

ఈ బహుమతి ఖచిత్రంగా పరిపూర్ణ గురువు నుండి లభిస్తుంది,

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥

ఓ' నానక్, ప్రేమపూరక్త భక్తితో దేవుని నామానిధానించడం దాట్రా, జనన మరియు మరణ చక్రాలు ముగుస్తాయి. || 12||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥

ఈ ప్రపంచం మూడు ప్రేరణలలో (దుర్గుణం, ధరణ మరియు శక్తి) నిమగమై ఉంటుంది. అందువల్ల, దాని కోరికలు ఎనట్టికీ నెరవేరవు.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੁਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥

ఓ నానక్, పాపుల రక్షకుడైన దేవుడు మనసులో ప్రతిష్ఠితుడైనపుక్షు మాత్రమే, నామానిధానించి ఈ మూడు ప్రేరణల నుండి విముక్తిని పొందుతారు. || 13||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤ੍ਰੁਦਿਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥

పదమూడవ చంద్రదినం: శరీరం, మనసుస్ఫురియు ప్రకృతి నుండి ఉతన్నమయ్యే మూడు రకాల రుగత్రలతో మానవతత్వ బాధించబడుతుంది,

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥

ਕਾਬਲੀ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ੍ਰਾਨੋ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥

ਓ ਮੂਡੁ ਬਾਧਲ ਵਲ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਓਕ ਮਰੁਠ੍ਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀਕੀ ਸੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਦੁ.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥

ਓਕੁਠ੍ਰਣੰ ਕੂਡਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਮਾਨਵੁਲ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਰੁ.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਸੁਖਦੁਃਖਾਲ ਮੂਟਗਾ ਮਨਿਸ਼ਿ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਯਠ੍ਰੀ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੀਠ੍ਰਕਾਲਿਕ ਮਰਿਯੁ ਨਯੰ
ਕਾਨਿ ਵਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੀ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥

ਪਗਟਿਪੁਟ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪਨੁਲਠ੍ਰੀ ਅਲਸਿਪੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰਝਾਇਓ ॥

ਨਿਦ੍ਰਕਲਠ੍ਰੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪੁਟ ਕਲਲ੍ਰੀ ਗੋਠੁਗੁਠ੍ਰਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥

ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰੀਨ ਮਨਿਸ਼ਿਕੀ ਈਦੇ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਟੁਵੰਟੀ ਬਾਧਲਨੁ ਪੋਗੋਠ੍ਰਾਡਾਨਿਕੀ, ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਰਯਾਨਿ
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥13॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੀਕੰ:

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਸੁਠ੍ਰੀਠ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਸ਼ਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਪਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁਗੁ ਸੁਰਪੰਚਾਲਲੋ
ਸੁਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥

ఓ' నానక్, గురువు దయవల్ల, అతని భయాలన్నీ తొలగిపోయి, ఆందోళన అంతా నాశనమైపోతుంది,॥ 15॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥

చంద్రుడు లేని రాత్రి: గురువు సంతోషితో ఆశీర్వాదించిన వక్త్రీ, అతని ఆత్మ ప్రశాంతంగా మారుతుంది.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥

దేవుని భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్నమై, సహజంగా అతను ప్రశాంతంగా మరియు బుద్ధిగా మారతాడు.

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥

దుర్ఘణాలతో అతని బంధాలు విచిన్నం చేయబడతాయి, మరియు అతని సమస్త విజయవంతంగా పరిష్కరించబడ్డాయి.

ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభింశం దాత్రా ఆయన దుష్ట బుద్ధి తొలగిపోయి అహం తొలగిపోతుంది.

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥

ఆయన జనన మరణ చక్రం దేవుని ఆశ్రయానివ్వడకడం దాత్రా ముగిసిపోతుంది.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥

దేవుని పాటలను పాడటం దాత్రా అతను తన కుటుంబంతో కలిసి ప్రపంచ దుర్ఘణాల సముద్రం అంతటిని దాటుతాడు.

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥

మనం నిసాత్తసేవ చేయాలి, దేవుని నామానిష్ఠాభింశాలి.

ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸੁਮੁ ॥੧੫॥

ఓ నానక్, పరిపూర్ణ గురువు దాత్రా మాత్రమే, అనిష్టాకరాఖ్య మరియు శాంతికి మూలమైన దేవుణ్ణి గ్రహించాడు. || 15||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥

దేవుడే సర్వముగా నీతివంతమైన జీవితాన్ని ఆశీర్వదించిన వక్త, మాయ ఒత్తిడిలో విశాస్త్రంపై ఎనఱ్ఱూ రద్దు చేయడు.

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥

ఓ నానక్, రోజు రోజుకూ ఆ వక్త యొక్క ఆధ్యాత్మిక వైభవం రెట్టింపు అవుతుంది మరియు ఈ ఆధ్యాత్మిక మహిమలో ఎనఱ్ఱూ తగ్గదు. || 16||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

ਪ੍ਰਾਰਠਿਮ (ਪ੍ਰਾਰਠਮਿ): ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨਿਧੁਰਾਭੁਠੋ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠੁਡੁ; ਅਤਨੁ
ਪਨੁਲੁ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਪਨੁਲੁ ਜਰਗਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮਯੇਸ਼ਾਮਠਾਨੀਕ੍ਰਲੀਗਿ
ਠਨਾਠੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਲੋ ਠਨਘਾਰੰਦਰੁ ਕਰੁਣਾਮਯੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੋਵੁਲਨੁ
ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥

ਠ੍ਰਤਿਦੀ ਜਰਿਗੇ ਗੋਪਘੋਵੁਡੁ ਠ੍ਰੇਘੁਠ ਯੁਕ੍ਠਿਠਿ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਠੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਸਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਡੁ, ਅਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥

ਸਰੋਠ੍ਰਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੇਠਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘਿਠਾਲੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਮਾਠਾਲਕੁ
ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਡੁ.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥

ਅਯਨ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ ਮਠੁਠੁਦਾਰੁਡੁ, ਅੰਦਰਿਕੀ ਅਠ੍ਰਯਾਨਿਘੁਠਵਠੁਲਡੁ,
ਅੰਦੁਵਲੁ ਮਨੰ ਂਲੁਠੁਠੁਆ ਅਯਨਕੁ ਠਕ੍ਰਿਠੋ ਨਮਸਠੁੰਚਾਲਿ.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੁਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥

ਅਯਨ ਵਠੁਨਾਠੇਠਮੈਨ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਮਨੰ ਅਠੁੰ ਠੇਸੁਕੋਲੇਮੁ; ਮਨੰ
ਂਲੁਠੁਠੁਆ ਠ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਠਕ੍ਰਿਠੋ ਅਯਨਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪਾਪੁਲ ਰਕੁਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁ ਲੇਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਠੇਸੇ ਅ
ਦੇਵੁਨਿ ਅਠ੍ਰਯੰ ਪਿੰਦੰਡਿ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ:

ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪੁਤੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥

ఓ' నానక్, నేను దేవుణ్ణి గ్రహించిన వక్త్రీకి ఒక వినయ సేవకుడిని.॥ 17॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాజ్ గారీలో వార్ (ఇతిహాసం), నాలుగవ గురువు:

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం నాలుగవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

సత్యగురువు కరుణతో ఉంటాడు మరియు అతని కోసం అందరూ ఒకే విధంగా ఉంటారు.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ప్రతి ఒకధినీ సమానంగా భావిస్తాడు, కాని గురువుపై తనకునభిశాస్త్రానికీ అనుగుణంగా మనిషి ప్రయత్నాల్లో విజయం సాధిస్తారు.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥

నిజమైన గురువు హృదయంలో దేవుని పేరు యొక్కమకరందం ఉంటుంది; అందుకే ఆయన (గురు) దేవుని లాగా ఉనత్ర హోదాను కలిగి ఉనాడను.

ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురుకృప దాత్రానే దేవుని నామానిధానిస్తాడు, మరియు ఈ భక్తి ఆరాధనను పొందేది అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే.

ਮਃ ੪ ॥

నాలుగవ గురువు:

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥

మాయ (లోక సంపద) నుండి పుట్టిన అహంకారము అంతా విషం లాంటిది మరియు దానిని వెంబడించడం దాత్రా ఒకరు ఎల్లపుడూ జీవితంలో భారీ ఆధాత్మిక నష్టాన్ని అనుభవిస్తారు.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਓਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਪਤਿਬਿੰਬਿਸੁਣਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਘ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਹਾਂਕਾਰਮੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕਸ਼ਮੁਰਿਕੀ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਦੇవుడు తన కృపను అందించిన ఆ గురు అనుచరురి వభహారాలన్నీ విజయవంతంగా నెరవేరతాయి.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, ముందుగా నిర్ణయించబడిన మరియు దేవుడు తనతో ఏకం చేసుకోవాలనే వారు మాత్రమే అతనితో ఐకభ అవుతారు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే శాశత్ర గురువు మరియు ప్రపంచంలోని నిజమైన శాశత్ర గురువు.

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥

ప్రతి ఒకభూ మీ పేరునే ధానించి వినయంతో మీ ముందు నమసభిస్తారు.

ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥

మీ ప్రశంసలను పాడటం ఒక మనోహరమైన అందమైన పని మరియు అలా చేసిన వక్తికి, ఇది దుర్గుణాలతో నిండిన ప్రపంచ సముద్రానిధాటడానికి సహాయపడింది.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੇ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥

మీ పేరుమీద గురువు అనుచరులను గ్రహించడం దాత్రా మీరు చేసిన కృషికి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

ఓ నా గొప్పగురువా, గొప్పభి మీ మహిమానిత్ర మంచితనం. || 1||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥

భగవంతుడిని కాకుండా ఎవరినైనా ప్రశంసించడం అనేది రుచిలేని ప్రసంగం లాంటిది(ఎలాంటి ఆనందం లేకుండా).

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੁਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੁਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, నీ అంత గొప్పజ్ఞానాన్ని నువ్వు ప్రకాశిస్తావు, మీరే శాశ్వతమైనవారు మరియు నిష్కలమవులు, మరియు మీరే నా మనసుకు సంతోషకరమైనవారు.

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥

ఓ' నా శాశ్వత గురువా, శాశ్వతమైనది మీ మహిమ. || 2||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥

ఆత్మహంకారులైన దుష్టులు తమ మనసుల్లో అహం యొక్క వాటి కారణంగా సందేహంతో మోసపోతారు.

ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਸਜਨਾ ॥੧॥

ఓ నానక్, పవిత్ర సంఘంలో నిజమైన గురుసలహాను తెలుసుకోవడం దాటా, అనుసరించడం దాటా అహంకారంతో కూడిన ఈ సంఘాన్ని దిలించుకుండండి. ||1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

గురువు అనుచరుల మనసు మురియు శరీరం సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటాయి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, గురువుచే ఆశీర్వాదించబడిన అటువంటి వక్త్ర దేవుని శరణాలయంలో ఉండి, దేవుడుతో ఐక్య అవుతాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే సృష్టికర్త, మీ సృష్టిలో ఉన్నవారిని ఇప్పటికీ అర్థం చేసుకోలేరు. మేము మిమల్నివారితో పోలగలం?

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੁਹੈ ਪੜੀਐ ॥

(ఓ' దేవుడా) మీరు ఒకథు మాత్రమే మీలాంటివారు, మీ అంత గొప్పవారు ఎవరైనా ఉంటే మేము అలా చెప్పేవాళ్ళం.

ਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రతి హృదయమునకు ఉండేది, నువ్వేకానీ ఇది గురు బోధలను అనుసరించే వక్త్రమే అది తెలుస్తుంది

ਤੁ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੁ ਤੁ ਚੜੀਐ ॥

మీరు అందరికీ సత్యగురువు; మీరు అనిర్దికంలే ఎకుభ.

ਤੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥

ఓ' నిత్యదేవుడా, మీరు ఏమి చేసినా, అదే జరుగుతుంది, కాబట్టి మనం ఎందుకు దుఃఖించాలి? || 3||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੀਨਿ ॥

నా ప్రేయమైన దేవుని ప్రేమతో నా మనస్సుమరియు శరీరం ఎల్లప్పుడూ నిండి ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੀਨਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుని ఎవరి మీద అయితే కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తాడో, అతను నిజమైన గురువుచే ఆశీర్వాదించిబడి శాంతిలో నివసిస్తారు. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੇਹੀਨਿ ॥

తమ ప్రేయమైన దేవుని ప్రేమ ఎవరిలో ఉంటుందో వారు మాట్లాడేటప్పుడు అందంగా కనిపిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఈ ప్రేమతో వారిని నింపిన ఆ ప్రేయమైన దేవుడు, ఈ ప్రేమ యొక్క రహస్య గురించి తను తెలుసుకున్నాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥

ਓ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰ, ਮੈਰੁ ਤਪੁਭੁ ਚੋਯਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਨਠੁ ਤਪੁਛੋਯਰੁ.

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਅਦਿ ਨਿਯੰਗਾ
ਮੰਚਿਦਨਿ ਮਾਕੁ ਅਰਠੰ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥

ਮੈਰੁਪ੍ਰਤਿਦੀ ਪੁਰੀ ਚੋਯਗਲਿਗਿਨ ਸਾਮਰਠੁ ਕਲਿਗਿ ਠਨਾਠੁ, ਅਠੇ ਕਾਕੁੰਡਾ
ਭੰਕੋਵਠੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥

ਓ' ਦਯੰਗਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੈਰੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਮਿਮੁਠੁ
ਠਾਠੁੰਸੁਨਾਠੁ.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥

ਅਨਿਝੜੀਵੁਲੁ ਨੀਵੇ; ਮੀਰੁ ਅಂದਰੀਕੀ ਚੋਦਿਨਵਾਰੁ. ਮੀਰੁ ਅਨਿਝੜੁਰੁਘੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਅਨਿਝੜੀਨੀ ਅੰਦਿਸ਼ਾਰੁ. ॥4॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੀਨਿ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸ਼ਾਨਿਘਨਿਝਰਾਠ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਦੁਝਿ ਕੋਸੰ
ਅਤੁਰਤਠੋ ਚੂਸੇਵਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੀਨਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯਠੋ, ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਾਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਝਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਝੀਵਿਸੁਨਾਰੁ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਡੈਨ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕਰੁਠਠੋ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਝਠੁ ਝਤਰੁਲ
ਪਠੁ ਕਰੁਠਨੁ ਚੂਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਤਨਲੋ ਦੇਠੁ ਊਂਡਦੁ; ਆਯਨ ਏਕਦੇਵੁਠੀ ਮੋੁਤੰ ਮੀਦ
ਨਿਲਏਡੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੇਠੁ ਲੇਨਿ ਵਝੀਪੈ ਦੇਠਾਨਿਝੀਰੇਠਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਏਨਠੁ ਸੰਤੁਪਿ ਚੋਂਦਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਸੁਭਾਕਾੰਕੁਲੁ ਠੇਲਿਯਝੇਸੁਨਾਰੁ; ਅਤਨਿਕੀ ਏ ਚੋਡੁ ਅਯਿਨਾ
ਏਲਾ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦਿ?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੇ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਵਠਕੁ ਏ ਵਿਠਮੁਨੇਨ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਵੇਠੀਘਾ, ਅਤਨਿਕੀ ਲਝਿੰਚੇ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ
ਕੂਡਾ ਅੰਠੇ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, సృష్టికర్తకు అనీశ్చలైలుసు; ఆయన నుండి ఏమీ దాచబడదు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

Pauree:

ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥

గురుదేవులు గొప్పవారిగా చేసిన ఆతపధువు, నిజంగా గొప్పవాడు అని తెలుసు.

ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੇ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

దేవుడు తాను కోరుకున్నవారిని క్షమిస్తాడు, మరియు అది అతనికి ప్రీతికరమైనది అవుతుంది.

ਜੇ ਕੇ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੇ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥

ఆ ఆశీర్వాదించబడిన వక్తికి ప్రతర్ణులు అజ్ఞాని మూర్ఖుడు అవుతాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

సత్యగురువు దేవునితో ఐకమై, తన పాటలను పాడుతూ, తన సుగుణాలను వర్ణిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥

ఓ నానక్, దేవుడు మాత్రమే శాశ్వతమైనవాడు; ఆయనను అర్థం చేసుకున్నవాడు దేవునిలో కలిసిపోతాడు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

श्लोकं, నాలుగవ గురువు:

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

నిష్కలమైన, శాశ్వతమైన, అపరిమితమైన దేవుడు సత్యమై తపభ్రమ కాదు, అతనికి భయం ఉండదు, శత్రుత్వం ఉండదు.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥

ఏకమనసుతో ఆయనను ధానించిన వారి అహం భారం తొలగించబడుతుంది.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

గురు బోధనల దాత్రా దేవుణ్ణి ప్రేమగా ఆరాధించే వారు ప్రతిచోటా ప్రశంసించబడతారు.

ਕੇਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੇ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ಎವರైనಾ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯಗುರುವುನು ದూಷಿಸ್ತೆ ಯಾವತ್ ಪ್ರಪಂಚಂ ಶಪಿಸ್ತುಂದಿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

ದೇವುಡೆ ಸತ್ಯುಂಗಾ ಸತ್ಯಗುರುವುಲೊ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಅತನೇ ಸತ್ಯುಂಗಾ ಅತನಿ ರಕ್ಷುಕುಡು.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥

ಎಲ್ಲಪುಥ್ತੂ ದೇವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪਾಡುಕುನೇ ಗುರು ಧನುಳ್ಳು, ಮರಿಯು ನೇನು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತੂ ಅತನಿਕೆ ನಮಸಥಿಸ್ತಾನು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಪ್ರೇಮಗಾ ಧಾಣೀಂಚಿನ ಭಕ್ತುಲಕು ನನ್ನುನೇನು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಸ್ತುನಾಫು. || 1||

ਮಃ 8 ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ನಾಲುಗವ ಗುರುವು:

ਆਪೆ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥

ದೇವುಡೆ ಸತ್ಯುಂಗಾ ಭೂಮಿನಿ ಮರಿಯು ಆಕಾಶಾನ್ನಿಶ್ಚಯಾರು ಚೆಶಾಡು.

ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿರಾਸੁ ॥

ಆಯನೇ ಸತ್ಯುಂಗಾ ವಿಶ್ವುಲೊ ಜੀವಮುನು ಸೃಷ್ಟಿಂಚಾಡು ಮರಿಯು ಆಯನೇ ಅಂದರಿಕೆ ಜੀವಾನ್ನಿಶ್ಚಯಂਦಿಸ್ತಾಡು.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

ಅತನೇ ಸತ್ಯುಂಗಾ ಸರ್ಪಥ್ತುಗಾ ಊನಾಫು, ಆಯನೇ ಸದ್ಗುಣಾಲ ನಿಧಿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವುನಿ ನಾಮಾನ್ನಿಪೇಮಗಾ ಧಾಣಿಸ್ತಾಡು, ಎಂದುಕಂಠೆ ಅಲಾ ಚೆಸಿನವಾಡು, ದೇವುಡು ತನ ಅನಿಪ್ಪಾಪಾಲನು ನಿರೂಲಿಸ್ತಾಡು. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾಠಿ:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ಸਚੁ ಸਚੇ ਭಾವੈ ॥

ಓ' ದೇವುಡಾ, ನುವೆನ್ನಿಜಮಾನ ಮರಿಯು ಶಾಶ್ವತಮಾನ ಗುರುವು ಮರಿಯು ಮೀರು ಸತಾಣ್ಣಿ ತಪ್ಪುಂಕದೇನ್ನಿಪೇಮಿಂಚರು.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ఓవుడా, నీ పాటలను పాడుకునేవారికి, మరణ భయము కూడా వారిని బాధించదు.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥

తమ హృదయంలో నుండి దేవుణ్ణి ఆరాధించే వారు దైవిక నాణ్యుస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਕੁੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੁੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

అబద్ధాలు చెప్పేవారు వెనక విడిచిపెట్టబడతారు; తమ హృదయాల్లో నిండి ఉన్న అబద్ధం, మోసం కారణంగా వారు ఘోరమైన బాధలో ఉంటారు.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੁੜਿਆਰੀਆ ਕੁੜਿਆਰ ਕੁੜੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥

అబద్ధం అకఢ్ఠ బహిర్గతం కావడం వల్ల అబద్ధ బుద్ధి అవమానానికి గురవుతుంది. ||6||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੇ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

సత్యగురువు నీతిరంగం వంటివాడు. అందులో విత్తే దానిని బట్టి ఫలాన్ని పొందుతారు.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥

గురు శిష్యులు నామం యొక్కమకరందం లాంటి విత్తనానివ్హాటారు, వారు దేవుని కృప యొక్కమకరందం లాంటి ఫలాన్నిపొందారు.

ੳਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ੳਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥

వారు ఈ లోకంలోను, వచ్చేజ్ఞానలోను మహిమను పొందుతారు, దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਖੇਟੁ ਨਿਤ ਖੇਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ੳਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

మరోవైపు, కొంతమంది తమ హృదయాల్లో అబద్ధాలను నింపుకున్నారు, వారు ఎల్లప్పుడూ దురుద్దేశంతో ప్రవర్తిస్తారు. వారు చేసిన దానిబట్టే, వారికి మంచి జరుగుతుంది.

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਰੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥

ఒక ఆభరణాల వాణ్ణారి బంగారంలోని మలినాలను ఏరినట్లు, అదే విధంగా సత్య గురువు మానవులను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ, సాత్తపరులు అందరూ బహిర్గతం చేయబడతారు.

ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੇ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥

ఆ సాత్తపరులు తమ మనసుల్లో రోజూ ఏమనుకున్నావారు దానికి అనుగుణంగా ఫలితానిష్ఠులౌతున్నారు, మరియు దేవుడు వారిని అలా పిలుస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దేవుడే సత్యుంగా రెండు వైపులా (గురు అనుచరులు మరియు సాత్తపరులు) వాళ్ళి చెందుతాడు. అతనే సత్యుంగా తన అదుభతమైన నాటకాలను ప్రదర్శిస్తాడు, చూస్తాడు. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

ఒక వక్త్రంలో ఒకే ఒక మనస్సు ఉంటుంది, మరియు ఏ సమయంలోనైనా ఒక రకమైన ఆలోచన మాత్రమే దానిలో ప్రవేశిస్తుంది. అది తనపై దృష్టి కేంద్రీకరించిన దానిపై, ఆ లక్ష్యాని సాధిస్తుంది.

ਕੇਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥

ఒకరు అనేక విషయాల గురించి మాట్లాడవచ్చుకానీ అతను తన మనస్సును కేంద్రీకరిస్తేనే దానిని సాధిస్తాడు.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

మనస్సును సత్యగురువుకు అప్పగించకుండా, ఈ అవగాహన లభించదు, మరియు అహంకారంలో నుండి నిష్క్రమించదు.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥

అహంకారులు లోకసంపదలపట్ల తీవ్రమైన కోరికతో బాధపడతారు మరియు ఈ కోరికల కారణంగా, వారు ఇంటింటికి బిచ్చాళులై తిరుగుతారు.

ਕੁੜੁ ਠਗੀ ਗੁੜੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੀਆ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

ਵਾਰੀ ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸੰ ਦਾਚਬਡਲੇਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੇਂ ਪੁਏ ਪਾਲੀਞ ਵਲੇ, ਵਾਰੀ ਅਬਧੰ ਬਹਿਰੰਤੰ ਚੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥

ਅਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਸਤੰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਣਾਡੁ, ਅਤੰਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਓਕਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੇਸੁਣਾਡੁ.

ਜਿਉ ਲੋਗੁ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥

ਯੰਨੁਮੁਨੁ ਪਾਰਾਸੰ (ਪੁਰਾਣ ਰਾਯਿ)ਠੋ ਰੁਠੀਨਪੁਠੁ ਬੰਗਾਰੰਗਾ ਮਾਰਿਨਲੇ, ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰਿਨ ਤਰਾਠੁ ਕੂਡਾ ਅਦੀ ਬੰਗਾਰੰਲਾ ਸਠੁਠੁਗਾ ਤਯਾਰਵੁਤੁੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੀਰੁ ਕੋਰੁਕੁਨਖਵਿਠੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਨਡੀਪਿਸੁਣਾਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁਕੁਮੈਨ ਭਕੁਤੀਠੋ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਠਾਠੀੰਚਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਇ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਏਕੁਮੈਨ ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੁਲ ਸੁਗੁਣਾਲੰਨੁ ਪੰਚੁਕੁਨੋ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੰਨੁ ਪਾਟੀੰਚਡੰ ਠਾਠੁ ਤੰਮ ਪਾਪਾਲੰਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਚੇਤ ਅਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੀਨ ਵਠੀ, ਓ ਸੁਗੁਣਾਲੰਨੁ ਪੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀ ਵਸੁਵੁਲੰਨੁ ਤੰਨ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੰਨੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਵਦੀਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥

ਨੋਨੁ ਨੰਨੁਠਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕੀਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਅਤੰਨੁ ਪਾਪਾਲੰਨੁ ਤੁਡੀਚੀਵੇਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਸੁਗੁਣਾਲੰਨੁ ਬਯੁਟਕੁ ਚੂਪਿੰਚਾਡੁ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅੰਨੁਚਰੁਡੁ ਗੋਪਠੋਵੁਨੀ ਮੁਪੀਮਾਨਿਠੁਨੀਞੁਪਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 7॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਲੋ ਊਨਹ੍ਰੋਪ੍ਰਧਰਠੁ ਏਮਿਟੰਚੇ ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਧਾਨ੍ਰਿਸ੍ਰਾਊ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਨ੍ਰਿੰਚਡੰ ਅਨੋਦਿ ਆਯਨ ਪਾਟਿੰਚਾਲਿਨੁ ਸਠੁਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਰਣ ਲਾਨ੍ਰਿਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਏਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਏਠ੍ਰਾ ਅਠਨੁ
ਪਰਿਪਠਿੰਚਬਠਾਊ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥

ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਆਯਨਕੁ ਸਕ੍ਤਿ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁ; ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਆਯਨਨੁ
ਰਕ੍ਤਿੰਸੁੰਦਿ.

ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੁਜੇ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿ ਸੇ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਆਰਾਠਿੰਚੇ ਵਕ੍ਤਿ, ਠਨ ਲਕ੍ਰਣਾਲਨੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਊੰਚੁਕੁਨਿ, ਠਨ
ਪ੍ਰਾਠਯੁ ਕੋਰਿਕਲ ਏਯੁਕ੍ਰਰਾਲਨੁ ਪ੍ਰਿੰਦੁਠਾਊ.

ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਪਿੰਚੇਵਾਊ ਸੁਠ੍ਰਿਕ੍ਰ ਨੁੰਡਿ ਸ਼ਿਕ੍ਰੁਨੁ ਅਨੁਠਵਿਸ੍ਰਾਊ.

ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਪਿੰਚਡੰਲੋ ਵੁਠਾ ਅਯਿਨ ਸਮਯੰ ਤਿਰਿਗਿ ਰਾਏ ਮਰਿਯੁ
ਅਠਨੁ ਏਸੁਕੁਨਠ੍ਰੋ ਅਠਨਿਕਿ ਲਠਿੰਸੁੰਦਿ.

ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥

ਅਲਾਨ੍ਰਿ ਵਕ੍ਤਿ ਏੰਗਲਾ ਠਯੰਕਰਮ੍ਰੇਨ ਪਿੰਸਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਵਮਾਨਾਨਿ
ਅਨੁਠਵਿਸ੍ਰਾਊ, ਮੁਖੰ ਨਲੁਬਡਿ, ਮੋਡਚੁਠੁ ਚੁਠੁਕੁਨਿ, ਨਰਕੰ ਲਾਨ੍ਰਿ
ਠ੍ਰੇਲੁਲੋਕਿ ਠਰਿਮਿਵੇਯਬਡਠਾਊ.

ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ਅਠੁਵੰਠਿ ਵਕ੍ਤਿ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਏਯੁਕ੍ਰਕ੍ਰਯਾਨਿਠ੍ਰੋਰੁਕੁੰਚੇ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਕ੍ਰ ਠਕ੍ਤਿਠੋ
ਏਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨ੍ਰਿਸ੍ਰੇਨੋ ਊ ਬਾਠਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕ੍ਤਿੰਚਬਡਠਾਊ.

ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕੇਵਲਮ ਦੋਵੁਨਿ ਮਾਧਾਲਨੁ ਵਿਵਰਿਸੁਨਾਠੁ; ਭਦੇ ਸੁਖਿਕਰੁਕੁ ਸੰਤੋਖੰ
ਕਲਿਗਿੰਚੇਦਿ, ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਮਾਟਲੁ ਅਨੋਵਾਡੁ ਤਰਾਠੁ ਤੀਵਰੰਗਾ ਬਾਧਪਡਠਾਡੁ. ॥1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁਗੁਰੁਵੁ ਆਯੁਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਡੁ ਸਫੀਠੁ, ਅਯੁਨਿ, ਵਿਸਮਯੁਡੁ
(ਲੋਕਸੰਪਦ) ਅਤਨੁ ਮਾਯਾ ਚੇਤ ਦੋਚੁਕੋਬਠਾਡੁ

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੁੜੁ ਕੁੜੇ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸੁ ਚੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥

ਅਬਠੁੰ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਠੰਟੁੰਦਿ, ਪੁਰਿ ਫਕਠੁ ਕੂਡਾ ਅਬਠੁੰਮਨਿ ਅਤਨੁ
ਭਾਵਿਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੁਵਲੁ ਦੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿਨਿਰਾਧਾਰਮੁੰਨ ਸੰਘੁਰੁਠਲੁ
ਠੰਚੁਟਾਡੁ.

ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸੁ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਪੁਰਾਠੁ ਠਾਠੁ ਤਨ ਭੀਵਿਠਾਨਿਪੁੰਪਾਦਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਪੁਰਯੁਠਿਸੁਟਾਡੁ ਕਾਨਿ ਅਤਨੁ
ਮਾਠੁਡੇ ਪਦਾਲਨੁ ਏਵਰੁ ਆਠੁਪਡਰੁ.

ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੁਹਾਗਣਿ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਫਕ ਵਦਿਲੋਸਿਨਾ ਮਹਿਠਲਾ ਆਂਟਿੰਟੀਕਿ ਤਿਰੁਗੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਠੋ
ਸੰਬੰਠੰ ਠੰਨੁਪੁਰਿਮੀਦਨੁੰਨਾ ਮਚਠੋਸੁਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੇ ਵਰਤੈ ਓਸੁ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਆਠੁਠੰਕਲਾਠੁਠਿਠਿਠਿਠਿ, ਗੁਰੁ ਸਾੰਗਠੁਠੁ ਠੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਗੁਰੁ ਗੋਖੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ఓ' సాధువులారా, తన గురువును దూషించే వక్రి మంచి వక్రి కాదు. ఈ అమూలమైన మానవ జీవితంలో తాను సంపాదించాలిన్న నామ సంపదను కోల్పోతాడు.

ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥

शानक श्रान्तानु, వేదాల ప్రాథమిక సూత్రం ప్రకారం కూడా పరిపూర్ణ గురువాకర్ణ తన శిష్యులకు అత్యంత ఉన్నతమైనదని నానక్ ప్రకటిస్తాడు.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥

పరిపూర్ణ గురువు యొక్కమహిమ ఆయన శిష్యులకు ఎంతో ప్రీతికరమైనది, కానీ ఆతఘంకలిష్టులైన వారు గురువును ప్రశంసించే ఈ అవకాశానిష్టాందలేరు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥

నిత్యదేవుడు అందరికంటే గొప్పవాడు, కాని నిజమైన గురువుచే అభిషేకించబడిన (ఆశీర్వదించబడిన) అతనిని మాత్రమే తను గ్రహిస్తాడు.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥

ఆయన ఒకడే నిత్యదేవుణ్ణి ధ్యానించిన సత్యగురువు. నిత్యదేవుడు మరియు సత్య గురువే నిజమైన వారు.

ਸੇਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥

తన ఐదు దుష్ట ఉద్రేకాలను దృఢనిశ్చయంతో నియంత్రించిన సత్యగురువు ఆయన మాత్రమే.

ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥

సత్యగురువు బోధలను పాటించని వారు తమను తాము గొప్పవారిగా ప్రకటించుకునేవారు అబద్ధంతో నిండి ఉంటారు మరియు అలా లోకభైని ముఖాలు ఎల్లప్పుడూ శపించబడతాయి.

ਓਇ ਬੇਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥

వారు చెప్పేది ఎవరికీ నచర్లు, మరియు వారు సత్యగురువు నుండి వేరు చేయబడినందున అవమానంలో ఉంటారు. ||8||

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੰ ਦੋਵੁਨਿ ਪੋਲੰ ਲਾੰਟੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਵਾਰਿ
ਵਿਧਿਨਿ ਨਿਰਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ (ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੋਯਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ
ਸੇਕਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ) ਪੰਪਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਦਯਵਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਅੰਦੁਲੋ ਨਾਮਾਨਿਪੋੰਚਾਡੁ, ਕਾਨੀ
ਅਤਠ੍ਰਿਪਾੰਕਾਰੰ ਅਤਨੁ ਵਿਠਨਾਨਿਖੁਆਡਾ ਵੁਧਾ ਚੋਸਿਨਠ੍ਰੁਗਾ ਅਤਨਿ ਜੀਵਿਠਾਨਿ
ਵਠ੍ਰੰਗਾ ਵੁਧਾ ਚੋਸੁਾਡੁ.

ਸਭੁ ਕੇ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਒ਕਠ੍ਰਾ ਤਮ ਸਠ੍ਰਿਠ ਪ੍ਰਯੋਯਜਨੰ ਕੋੰਸੰ ਪੋਲਾਨਿਪੋੰਚੁਠਾਰੁ (ਪਨੁਲੁ
ਚੋਸੁਾਰੁ) ਅਲਾ ਅ ਪੋਲੰ ਮਾਠ੍ਰਿਮੇ ਮੰਚਿਗਾ ਪੇਰੁਗੁਠੁੰਦਿ (ਕੁਪਿ ਪ੍ਰਠਿਠਲੰ)
ਦੋਵੁਡੀ ਚੋਠ ਅਮੋਦਿੰਚਬਡੀ.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਸਿਪੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਅਦੁਠ੍ਰਿਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੀਜਾਨਿਖੁਆਠ੍ਰਿਮੇ ਵਿਠੁਠਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰਿਮਰਮੈਨ ਪ੍ਰਠਿਠਲਾਨਿਖੁੰਦੁਕੁੰਠਾਰੁ

ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਠਿਰੋਜਾ ਮਰਠ ਭਯੰ ਂਲੁਕਲਾ ਅਤਠ੍ਰਿਪਾੰਕਾਰੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਖੋਰੁਕੁਠਾ
ਠੰਠੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲ ਪਠੁ ਈ ਭਯਾਨਿਖੁਆਸੰ ਚੋਸਾਡੁ.

ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਦਯਵਲੁ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲ ਕੁਪਿਕੀ ਗੋਪੁਪ੍ਰਠਿਠਲੰ ਲਠਿੰਸੁੰਦਿ. ਵਾਰੁ
ਦੋਵੁਨਿ ਕੁਪਕੁ ਭਾਰੀ ਪੰਠਲੁ (ਸੰਪਦ) ਸਮਕੁਰਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਲੋਚਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਕੀ, ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਭਯਾਨਿਖੁਮਰਿਯੁ
ਸੰਦੋਹਾਨਿਖੋਲਗਿੰਚਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਆਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਭਕੁਡੁ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਰਕੁੰਚੁਕੁਨਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਠਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਖੁਆਠੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹੋਯਪਠੁਾਡੁ.॥1॥

ਮ: ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥

ਅਤਭੀਤੁੰ ਗਲ ਵਕ੍ਰੀ, ਦੁਰਾਸ਼ਲੋ ਨਿਮਗਘ੍ਰੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਝਤਰ
ਪ੍ਰਸੰਗਾਲਲੋ ਤਨੁ ਰੋਝੰਤਾ ਵਧਾ ਚੋਸੁਨੈ ਊਂਟਾਡੁ,

ਰਾਤੀ ਉਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਪੁਆ, ਅਤਨੁ ਨਿਦ੍ਰਠੋ ਅਧਿਕੰਗਾ ਸ਼ਕ੍ਤਿਵੰਤੰ ਚੋਯੁਬਡਠਾਡਨਿ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਅਧਾਠੁਕੁਲੁ ਬਲਪੀਨਪਡਠਾਰਨਿ ਚੋਪਾਠੁ.

ਮਨਮੁਖਾ ਚੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਸੰਠੁ-ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਕ੍ਰੁਲੁ ਵਾਰਿ ਝੀਵਿਠ ਭਾਗਸਾਠੁਲੁ ਆਧਿਪਠੁਠੁ
ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਠੋ ਮੰਚਿਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥

ਤਮ ਝੀਵਿਠ ਭਾਗਸਾਠੁਲੁ ਆਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਗੁਠਿਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਰੁ (ਸੰਪ੍ਰਦਿੰਪੁਲ
ਦਾਠੁ ਵਠੁਪਾਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ), ਸਾਠਾਰਠੰਗਾ ਮੁਰਿਕੀਗਾ, ਅਝਾਨੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਮੂਠੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥

ਕਾਮਵਾਂਚਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਨੁਠਿਕ ਵਕ੍ਰੁਲੁ ਤਮ ਝੀਵਿਠ
ਭਾਗਸਾਠੁਲੁ ਆਝਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥

ਮਰੋਵੇਪੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਆਝਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਕ੍ਰੀ ਅਨਿਠਿਕੰਚੋ
ਊਂਠੁਮਮੋਨਵਾਡੁ.

ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥

ਅਤਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਮਹਿਠਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਸੁਲੰਦਰਿਨੀ ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਊ ਨਾਟਕਾਨਿਠੁਰਾਠੁ ਚੋਸਾਡੁ.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥

ਨਾਨਕੋ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਊ ਦੇਵੁਡਾ, ਅੰਠਾ ਮੀ ਸੁਠਿ ਮਰਿਯੁ ਏਰਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ
ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਅਦਿ ਮੰਚਿ ਕੋਸਮੇ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥

ఓ దేవుడా, మీ సద్గుణాలను ఎలా అంచనా వేయగలరు? మీరు అర్థం చేసుకొనివారు మరియు మీకు ఎలాంటి ఆందోళనలు ఉండవు.

ਸੇ ਵਡਭਾਰੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥

సత్యగురువును కలిసిన వారు మరియు మిమల్ని భ్రాణించే వారు చాలా అదృష్టవంతులు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥

సత్యగురువు యొక్క ప్రదం దేవుని యొక్క పతిరూపం మరియు దేవుణ్ణి ప్రేమగా ధానించిన వారు అతనితో కలిసి ఉంటారు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੁੜਿਆਰ ਕుੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥

సత్యగురువును అనుకరిస్తూ, కొంతమంది అబద్ధ గురువులు అసమర్థమైన మరియు తప్పుడు పదాలను ఉచర్చిస్తారు, కాని వారు వారి అబద్ధం కారణంగా కృపను కోల్పోతారు.

ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥

వారు తమ మనస్సునుంచి మాట్లాడరు చివరికి వారు మాయలో (ప్రపంచ సంపద) ఊరికే బాధాకరంగా వినియోగించబడతారు. || 9 ||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం నిషక్లమైన పని, కానీ సభ్యమైన మనస్సు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి) ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఈ క్లిష్టమైన పనిని చేయగలడు.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥

మోసం, దుర్గుణాలు, అబద్ధం చెప్పేవారు, దేవుడే సత్యంగా వాటిని అంటువాటితో బాధపడుతున్నప్పుడు దూరంగా ఉంటాడు.

ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥
ਨਿਜਮੈਨ ਭਿਖੁਯੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਸਮੁਕੁਲੋਂ ਊਂਡੀ ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵੇਤਿਕਿਨਪੁਠੁ ਅਬਧਾਯੁ ਏਕਠਾ ਕਨਿਪਿੰਚਵੁ.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥
ਸਤ੍ਯਗੁਰੁ ਵਾਕੁਭੁਕੁ ਸੰਤੋਪਿੰਚਨਿ ਵਾਰਿ ਮੁਖੁਯੁ ਸ਼ਪਿੰਚਬਡਠਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਚੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਚੋਠ ਖੁੰਡੀਚਬਡੀ.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥
ਦੋਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲੋਨਿ ਏ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰ ਰਾਕੁਲਨੁ ਏਕੁਠੁ ਕਾਲੰ
ਓਦਾਰਠੋਮੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਧੁ ਨਾਲੇ ॥
ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਰੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਲੋਂ ਸ਼ਿਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਝਾਪਕਾਰਠੁਲੋਂ ਠਨ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੁਡੁਪੁਠਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥
ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਕੋਂਦਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੋਸਿ ਵਾਰਿਨਿ ਸ਼ਾਂਤਿਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠੁਠੁਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਮੋਸਗਾਲੁਨੁ ਵੇਰੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਏ ਰਾਸਿ ॥
ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਠਮੁ ਪਨੁਲਨੁ ਠਾਨੋ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਨਾਠੁ.

ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥
ਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਪਲੁਨ ਊਂਟਾਡੁ ਕਾਬਠੀ ਮਾਨਵੁਲਪੁ ਵੇ ਵਾਰੁ ਆਧਾਰਪਡਠੰ
ਮੁਗੁਸੁੰਡੀ.

ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਸੁਠਿਕਰੁ ਵਾਰਿ ਪਲੁਨ ਊਂਠੁਠੁ, ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁ ਵਾਰਿ ਵੇਪੁ ਊਂਟਾਰੁ. ਵਾਰਿ ਦੁਠਿਨਿ
ਪਠੁਕੁਨਿ, ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥

ਰਾਜਾਲੰਦਰੂ, ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੁਲੰਦਰੂ ਭਗਵੰਤੁਡੀਚੈ ਸ੍ਰੁਠਿੰਚਬਡਤਾਰੂ ਕਾਬਠੀ,
ਵਾਰੰਦਰੂ ਵਚਿਘੋਵੁਡੀਨਿ ਵਿਨਯਪੁਰਠਮੈਨ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਨਮਸਠਿਸੁਨਾਰ੍ਹੁ.

ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਏ ਮਹਾਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭਕ੍ਤੁਡੁ
ਅਪਾਰਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ, ਅਦੋ ਪਰਿਪੁਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ੋਪਠਨੰ.

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ੋਤਠੁਪੁਮੁਤਿਨਿ ਅੰਦਿਸੁਤਾਡੁ,
ਐਦਿ ਪ੍ਰਤਿਰੋਯਾ ਰੋਠਿੰਪੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਕੇਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੇ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥

ਭਕ੍ਤੁਨਿ ਮੁਹਿਮਨੁ ਸੁਹਿੰਚਲੈਨਿ ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਸ੍ਰੁਠਿਕ੍ਰੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੈਸੁਤਾਡੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣੁ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੇ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ੍ ਸ੍ਰੁਠਿਕ੍ਰੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁਗੁਣਾਲਨੁ ਏਚਠਿਸੁਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਕ੍ਤੁਲਨੁ
ਰਠੀਸੁਤਾਡੁ.॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਰੁ ਏਵਰਿਕੀ ਅਠੰ ਕਾਨਿਵਾਰੁ, ਕਰੁਣ ਗਲਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪੁ
ਨਾਠੁਮੈਨ ਪ੍ਰਦਾਤ.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੇ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

ਨਾਕੁ ਮਰੋਵਰੁ ਅੰਤ ਗੋਪੁਰਾ ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ; ਮੇਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਅਠੁਦਕਰੰਗਾ ਏਨਾਰ੍ਹੁ.

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥

ਕੁਟੁੰਬੰਠੋ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਠੰ ਤਾਠਾਠੀਕਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਯਨਨ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਕੀ ਵੇਠੁਠਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣੰ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਜੇ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਕੁੜਿਆਰ ਕੁੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਮੁਰੋਵਰਿਠੋਨੈਨਾ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਏੰਚੁਕੁੰਟੁਨਵਾਰੁ
ਅਬਠੰਠੋ ਠੀਵਿੰਚੈਵਾਰਿ ਗਰਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥

ఓ నానక్, దేవుని నామాన్నిపేమతో, భక్తితో ధాన్వించండి, ఎందుకంటే, నామం లేకుండా, అజ్ఞానులు తమ జీవితమంతా ఆధాత్మిక మరణాన్ని అనుభవిస్తారు. ||10||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਅਗੋ ਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ਪਿਛੇ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

గురువుకు మొదటి సారి సరైన గౌరవం లేని వక్తి, తన తప్పణు కప్పిచుక్కోవడానికి తరువాత అతను చెప్పేదేదైనా, అది ఏ మంచిని చేయదు.

ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

అటువంటి దౌరాగ్రహైన, సీత్యు సంకలర్థ దర్థదక్షుననుతో తిరుగుతుంది; ఆయన కేవలం మాటల దాటా సమాధానాన్నిలా పొందగలడు?

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁ ਕੁੜੀ ਆਵੈ ਕੁੜੀ ਜਾਵੈ ॥

సత్యగురువు పట్ల ప్రేమ లేనివాడు; అతను గురువు నుండి వచ్చినతరులను చూపించడానికి లేదా సంతోష పెట్టడానికి వెళ్తాడు.

ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥

నా సృష్టికర్త-దేవుడు అతనిపై దయను చూపితే, అపుర్ణు అతను నిజమైన గురువులో దేవుణ్ణి చూస్తాడు.

ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥

అపుర్ణు ఆయన గురువు గారి మాటలలోని మకరందాని స్వీకరిస్తాడు, అతని భయం, ఆందోళన మరియు సందేహం తొలగిపోతాయి.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥

ఓ' నానక్, ఎల్లపుర్ణు దేవుని పాటలను పాడుకునే వాడు, ఆనందంలో ఉంటాడు ||1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥

ప్రతిరోజూ ఉదయాన్నేలొచ్చి, సత్యగురువు శిష్యుణ్ణి పిలుచుకునే వాడు, ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుని నామాని ధ్యానిస్తాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਗੁਰੂవు అటువంటి బోధనలను కేవలం గురిష్ (శిష్యుడు) కు మాత్రమే అనుగ్రహిస్తాడు, వారికి దేవుడు దయ చూపుతాడు.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਯੁੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੇ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥

నానక్ వినయంగా ఆ గురిష్ (శిష్యుడు) కు లోబడి ఉంటాడు, అతను ప్రేమపూరితమైన భక్తితో దేవుని పేరును ధానిస్తాడు మరియు ఇతరులు కూడా అదే విధంగా చేయడానికి ప్రేరేపిస్తాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రేమతో మరియు భక్తితో మిమల్ని ధ్యానించేవారు చాలా అరుదు.

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥

మీ మీద ధ్యానం చేసేవారి నుండి లెకణ్ణనన్నిముంది ఆధాత్మిక్తంగా ప్రయోజనం పొందుతారు.

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రపంచం మొత్తం మిమల్ని గుర్తుచేసుకునప్పటికీ, వారు గురు దేవుడిని ఇష్టపడే వారిని మాత్రమే ఆమోదిస్తున్నాము.

ਜੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜੇ ॥

గురుబోధనలను పాటించకుండా తమ దైనందిన జీవితానిగ్గుడుపుతున్న దౌరాగ్రులు జనన మరణాల చక్రాలలో బాధలను అనుభవిస్తూనే ఉంటారు.

ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥

ఒకరి సమక్షంలో, వారు తీపి పదాలను ఉచర్చిస్తారు, కాని వారి వెనుక నుంచి వారిని దూషిస్తారు.

ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥

దేవుడు అలాంటి దుష్టబుద్ధిగల వక్తులను ఆయన నుండి దూరంగా ఉంచుతాడు. ||11||

ਮ: ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥

ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਦਿਵਾਲਾ ਤੀਸਿਨ ਯੁਜਮਾਨਿਨਿ ਆ ਭਕੁਤੁ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਏਲਾ
ਸੰਤੋੰਸਿੰਚਗਲਡੁ.

ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥

ਤਨ ਯੁਜਮਾਨਿ ਇਲ੍ਹੋਂ ਏਦੈਨਾ ਊਂਚੈ, ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਵਚੁਕਾਨੀਂ ਅਤਨੁ
ਅਕਠੁ ਲੋਨਿ ਦਾਨਿਪੁਲਾ ਪੋਂਦਗਲਡੁ?

ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥

ਦਿਵਾਲਾ ਤੀਸਿਨ ਯੁਜਮਾਨਿਕੀ ਸੇਵ ਚੋਯਡੰ ਪਨਿਕੀਰਾਦੁ, ਚੋਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨਿ
ਪਨੁਲਨਿ ਲੋਕੀਠਚਮਨਿ ਇਪਠੀਕੀ ਕੋਰਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਣਾਡੁ, ਵਾਰਿ ਆਠੀਰਾਠੁ ਦੁਠੀ
ਮਾਨਵ ਡੀਵਿਠਾਨਿਠੁਲਵੰਤੰ ਚੋਂਸੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪਨੁਲ ਵੁਠੁਆਂਠਾਨਿ
ਏਵਰੁ ਅਡਗਰੁ. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਨੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ (ਮੁਤ
ਪੁਸੁਤਕਾਲੁ) ਪ੍ਰਕਟੀਸੁਣਾਰੁ,

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਲੁ ਏ ਮਾਟ ਚੋਪਿਠਾ ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਦੀ.

ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥

ਭਕੁਤੁਲੁ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਪ੍ਰਸਿਠੀ ਚੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਵਾਰਿ
ਮਾਟਲਨੁ ਵਿੰਟਾਰੁ.

ਸੁਖੁ ਨ ਘਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥

ਕਾਨੀਂ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਅਸੁਆਪਠੈ ਮੁਆਰੁਠੁਲਕੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥

వారు తమ అహంకారాలలో ఉంటూ సాధువుల సుగుణాల కోసం ఆరాటపడతారు.

ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥

ఈ దౌరాగ్రులు ఏమి చేయగలరు, వారి చెడు విధి ఉనప్పుడు?

ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥

సరోస్థత్ర దేవుని చేత కొట్టబడిన వారు ఎవరికీ నమకమైనవారు కాదు.

ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥

ఎవరి మీద పగలేని వారికి కూడా వీరు శత్రుత్వాన్ని కలిగియుంటారు, దేవుని నిజమైన నాణ్యం ప్రకారం వారు వేదనతో బాధపడుతున్నారు.

ਜੇ ਜੇ ਸੀਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥

సాధువులచే శపించబడిన వారు లక్షణ లేకుండా తిరుగుతూనే ఉంటారు.

ਪੇਤੁ ਮੰਚਾਹੁੰ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥

సాధువులచే శపించబడిన వారు, దాని వేర్లను కత్తిరించిన చెట్టు వలెనే వారి కుటుంబాలతో పాటు నాశనం అవుతారు. ||12||

ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਭ੍ਰੋਂ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਧਾਫ਼ੀਂਚਿਨਿ ਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ ਯੋਕੁਮੁਹਿਮ ਗੋਪਠੀ.

ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਕਰ
ਆਯਨ ਆਨੰਦੰਤੋਂ, ਦੋਵੁਡੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂਕੁ ਈ ਮੁਹਿਮਨੁ
ਪੁਰਸਾਦਿੰਚਾਡੁ; ਈਦੀ ਏਵਰੀ ਪੁਰਯੁਤਾਠੁ ਵਲੁ ਓਕ ਮੁਕੁਠਾਡਾ ਠਗੁਡੁ.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ, ਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ ਪੁਠਾਨ ਠਨਠੁਠੁ, ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ
ਪੁਰਯੁਠਿਠਿਚਿਨਿਪਠੀਕੀ, ਏਦੀ ਏਠਨਿਕੀ ਏਮਾਠੁੰ ਹੋਨੀ ਠੋਯੁਡੁ.

ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥

ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ ਯੋਕੁਠੀਨਿ ਪੇੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਠਨੀ ਏਪਵਾਡੁਲਨੁ
ਏਵਮਾਨਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

ਏਪਵਾਡੁਲੁ ਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂਨੁ ਠੁਪਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਠਿਠਿਚਿਨਿ ਓਠੀ, ਏਠਨੀ ਕੀਰੀ ਰੋਠੀੰਪੁ
ਏਵੁਠੁੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ ਦੋਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠਾਠੁੰ ਠੋਠਾਡੁ, ਏਠਨੁ ਠਨ ਮੁੰਡੁ ਮੋਠੁੰ
ਪੁਰਪੰਚਾਨਿਮੁਸਠਿੰਚੋਲਾ ਠੋਠਾਡੁ. ||1||

ਮਃ ੪ ॥

ਠੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂ:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਭ੍ਰੋਂਠੋਂ ਸ਼ਠੁਠੁਠੁ ਠੰਚੋਵਾਡੁ ਈ ਵਿਸੁਠੁੰ ਏਨਿਠੁਠੀਨੀ ਓਲੋਠੁਠਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਠੋਠੁਠੁ ਕੂਡਾ

ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੁ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥

ਏਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਵੋਡਨਲੋਂ ਠੰਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਿਵਰੀਕੀ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਏਠਾਠੁਠੁੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਠੋਂਕੁੰਠਾਡੁ.

ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥

ਮਰਿੰਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰਯੁਠਾਊ ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਭੰਤਕੁ
ਮੁੰਦੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਸੰਪਦਨੁ ਕੋਲੋਠਾਡੁ.

ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥

ਅਤਡੁ ਏਮਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੈਨਾ, ਏਮਿ ਆਨੰਦਿੰਚੈਨਾ? ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਵਿਰਕ੍ਤਿ
ਮਰਿਯੁ ਆਂਦੋਲਨ ਯੋਕ੍ਯਾਧ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥

ਏਵਰਿਪਲ੍ਲਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਠੁਠੁ ਲੋਨਿ ਵਕ੍ਤਿ ਪਲ੍ਲ ਸ਼ਤ੍ਰੁਠੁਠੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਖ੍ਕ੍ਤਿ, ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਯੋਕ੍ਯੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਭਾਰੰਲੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੇਈ ਨਾਗੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਚੋਡੁ ਸੰਕਲਠੁ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਠੀਪਿ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠ੍ਠਿਸ੍ਟਾਡੁ,
ਭਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕਪੈ ਭਨਠੁਠੋ ਏਟੁਵੰਠੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੇ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੁ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਕ੍ਤਿ ਚਾਲਾ ਦੁਰਦ੍ਰੁਠੁਵੰਠੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਭੰਗਾਰਾਨਿ
ਵਠੁਹਾਰਿੰਚਿਨਪਠ੍ਠੀਕੀ ਅਦਿ ਭੂਡਿੰਦਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥

ਆਯਨ ਵਿਨਯੰਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਸ੍ਠੈ, ਆਯਨ ਗਠ ਭਨਠੁਨਿਠ੍ਠੀਨੀ
ਕ੍ਸ਼ਮਿੰਚਡੰ ਭਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪੁ ਗਇਆ ॥੨॥

ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕ੍ਸ਼ਮੈਨ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਠਾਠ੍ਠਿਸ੍ਠੁਨਖ੍ਕੁ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਅਨਿ
ਦੁਸ਼ਠ੍ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਪੁਠੁਠੁ ਠੁਡਿਚਿਵੈਯਭਡਠਾਯੁ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੁ ਸਭ ਦੁ ਉਪਰਿ ਤੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਓ' ਠੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠ੍ਠੈਵੁਲਕੁ ਅਠਿਪੇਠੁ ਮਠੁਠੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਏ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥

ਓ' ਠੇਵੁਡਾ. ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਮਿਮਠ੍ਠਿਠੁੰਚੁਕੁਨੈ ਵਾਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਗਰਠ੍ਠਾਰੁਲੁ.

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੇਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥

ਵਾਟੀਲੋਂ ਸਤਥੁ ਛੱਡੋ; ਵਾਰੀ ਮੁਖਾਲੂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਮਾਰਤਾਈ, ਮਰਿਯੂ ਵਾਰੁ ਸਤਾਨ੍ਰਿਮੁਆਲ੍ਹਾਡਤਾਰੁ. ਓ ਸਤ੍ਰਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਵਾਰੀ ਬਲੰ.

ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਦੋਵੁਠੀ ਸੁਤਿੰਚੇ ਓ ਗੁਰੁਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਲੁ; ਮਰਿਯੂ ਅਵਿ ਦਿਵਨ੍ਰਾਕਾਨ੍ਰੀਕੀ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥

ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਮਨਸੂਠੀਗਾ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚੇਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਸਾਸ਼ਠੰਗਾ ਸਮਰਿਠਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.॥ 13॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥

ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡੀ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ (ਨਾਨਕ ਦੋਵ ਗਾਰੁ) ਚੇਤ ਸ਼ਪਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਝਪੁਠੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ (ਅਮਰ ਦਾਸ ਗਾਰੁ) ਚੇਤ ਠਿਠਬਠਾਰੁ.

ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥

ਝਪੁਠੁ, ਮਨੰ ਵਾਰੀਨਿ (ਗੁਰੁਵੁਠੋ) ਠਿਰੀਗੀ ਏਕੰ ਚੇਯਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁਨਠੁਠੀਕੀ, ਸੁਠੀਕਰੁ ਅਲਾ ਝਰਗਨਿਵਠੁ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੇਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਕੂਡਾ ਵਾਰੀਕੀ ਅਸ਼ਯੰ ਦੋਰਕਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਓ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਗੁਰੁਵੁ ਠਨ ਓਲੋਚਨਲਨੁ ਅਲਾ ਵਠੁ ਚੇਸਾਡੁ.

ਕੇਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥

ਏਵਰੋਨਾ ਝਪੁਠੁ ਵਾਰੀਨਿ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਵੋਲੇ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਲੁਸੁਡੁ ਅਠਨੀਨੀ ਸ਼ਿਕੁੰਸੁਡੁ.

ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੁੜਿਆਰੇ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੋਪ੍ਰੁਰੁਵੁ (ਗੁਰੁਨਾਨਕ) ਖੁੰਡਿੰਚੀਨ ਵਾਰੀਨਿ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਕੂਡਾ ਨਕੀਲੀਗਾ ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਾਰੁ.

ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥

ਮੂਡਵ ਠਰੰ ਗੁਰੁਵੁ ਝਲਾ ਅਨੁਕੁਨਾਠੁ, "ਓ ਪੇਦ ਪ੍ਰਝਲ ਚੇਠੁਲੋਂ ਏਮਿ ਛੱਡੋ;"

ਗੁਰੂ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥

ਨਨੁ ਘੋਲਾਵ ਗੁਰੂਵੁਗਾ ਏਂਪਿਕ ਚੋਸਿਨ ਵਛੀ ਅਨਿਅਪਵਾਦੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਘੁਲਨੁ ਵਿਮੁਕਤੀ ਚੋਸਾਡੁ.

ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਏ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਲੇਦਾ ਸਿਖੁ ਸੁਤੁ ਸਤੁਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ
ਪਨੁਲਨੀਭਿਯਵਠੰਗਾ ਪਰਿਪਠਿਠਚਬਡਤਾਯਿ.

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

ਪਿਲੁਲੁ, ਸਠਪਦ, ਅਸੁਠਿ ਸਹਾ ਅਯਨ ਕੋਰਿਕਲਨੀਠਰਵੇਰਤਾਯਿ. ਅਠੁਵਠੀ ਵਛੀਨਿ
ਗੁਰੂਵੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਬਾਧਲ ਨੁਂਡੀ ਅਤਨੁ
ਰੜਿਸਾਡੁ.

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ਭਗਵਠੁਡੀਨਿ ਤਨ ਹੁਦਯਠਲੋ ਪੁਰਿਠਿਠਿਠਚਿਨ ਸਤੁਗੁਰੂਵੁਕੁ ਅਨਿਠੁਠਪਦਲੁ
ਠਨਾਠੁ.

ਸੇ ਪਾਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥

ਅਯਨ ਏਕਠੇ ਪਰਿਪੁਰੁਠ ਸਤੁਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲੁਸਾਡੁ, ਏਵਰਿ ਗਮੁਠਲੋ ਅਦਿ ਰਾਯਬਡੀ
ਠਂਦੋ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰੀ ਪੁੜਿ ਤਿਨ ਜੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

ਨਾ ਪੁਰਿਯਮੁਨ ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਸਿਖੁਲੈਨ ਅ ਪੁਰਿਯਮੁਨ ਸੇਖੀਠੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ
ਸੇਵਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੋਰੁਠੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥
ਦੇਵੁਡੁ ਮਹਿਮਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚੈ ਵਾਰਿਨਿ ਆਯਨ ਪੁਰੀ ਪੁਰਪੰਚਮ ਕੁਆ
ਗੋਰਵਿਚੈਲਾ ਚੈਸੁਣੁ.

ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥
ਮਨੰ ਸਠੁਮੰਗਾ ਪਨੁਲੁ ਚੈਯੁਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਘੁਣੈ ਭਯੁਪਡਾਲੀ; ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ ਤਨ
ਝਕੁਣੀ ਅੰਠਾ ਆਪੁਯੋਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥
ਓ' ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਪੁਰਿ ਏਕਠੁ ਵੀਨਯੰਠੋ ਠਲਵੰਚੈਲਾ
ਚੈਸਿਨ ਮਨ ਪੁਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਝਕੁਣੀ ਨਾਟਕੰ ਝਦੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥
ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁਨੁ ਕਾਪਾਡੀ, ਅਪਵਾਦੁਦਾਰੁਲਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਘੁਲਕੁ
ਅਵਮਾਨਾਨਿਠੁਲੀਗਿਸੁਣੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮੁਪਿਮ ਰੋਝੁ ਰੋਝੁਕਾ ਪੇਰੁਗੁਠੁੰਦੀ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਦੇਵੁਡੁ
ਸਠੁਮੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੁਰਿਯੁਰੋਝੁ ਆਰਾਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਪਾਡਟਾਨਿਕੀ
ਪੁਰੈਰੈਪਿਸੁਣੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥
ਓ' ਗੁਰੁਵੁ ਝਿਮੁਲਾਰਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਠਦਾਠੁ ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ ਸਤੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਪੁਲੁ ਪੁਰੈਮਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਪੋਂਦੁਪਰੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥
ਓ ਗੁਰੁ ਝਿਮੁਲਾਰਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਵਾਕਾਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸਤੁਠੁਗਾ ਭਾਵਿਸੁਣੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ
ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਏ ਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਆਚਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੁਰੈਰੈਪਿਸੁਣੁ.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥
ਪੁਰਿਯੁਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਝਿਮੁਲੁਨੁ ਮਹਿਮ ਪਰੁਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਪੁਰਪੰਚਾਨੁ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੁਰੁਸੰਚੈਲਾ ਚੈਸੁਣੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥

నానక్ కూడా ఆ దేవునికి భక్తుడు, అతను తన భక్తుల గౌరవానికై పాడతాడు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥

ఓ' మా శాశ్వత ప్రయోజకుడ, మీరే మా నిజమైన గురువు.

ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మేము నామం యొక్క మీ చిల్లర వాళ్ళారులు, దయచేసి నామం యొక్క సంపద శాశ్వతమని మమల్ని పట్టిగా నమేలూ చేయండి.

ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਟੀਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥

మీ నితనామమును ధానించువారు సత్యమును బట్టి నడుచుకొనువారు (నీతిమంతులుగా జీవించుడి) మీ అదిత్రీయమైన సద్గుణాలను ఉచర్చిస్తారు.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥

గురువాకథ దాత్రా అలంకరించబడిన వారు మీ వినయభక్తులుగా మీతో ఏకం అవుతారు.

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥

ఓ' దేవుడా, మీరే నిజమైన గురువు. మీరే అర్థం కానివారు, కానీ గురువు గారి మాటల దాత్రానే మీరు అర్థం చేసుకోబడ్డారు. || 14||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥

ఇతరులపట్ల అసూయతో నిండిన వక్త్రీ ఎనక్షూ మంచిని పొందలేడు.

ਓਸ ਦੇ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥

ఆయన చెప్పేవానిపై వరూ పట్టించుకోరు; అరణ్యములో అంతులేకుండా కేకలు వేస్తూ ఉండే మూర్ఖుడు.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥

ఎవరి హృదయం లోపముతో నిండి ఉంటుంది; అపఖాత్రీపాలైనవాడు, ఆయన ఏ ఆధాత్రీత్ర లాభానికూడగట్టుకున్నాది వర్ణమవుతుంది.

ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਭਰੁਲ ਪੁੰਨਿ ਨਿਰਾਧਾਰਮੁੰਨਿ ਅਪਵਾਦੁਕੁ ਪਾਲਠ੍ਠਾਡੁ.
ਅੰਦੁਵਲ੍ਲ, ਅਤਨੁ ਏਵਰੀਨੀ ਏਦੁਰੋਠ੍ਠੈਨੰਤਗਾ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੇ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੇ ਖਾਏ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਨੋ, ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਨ ਪਨੁਲ ਵਿਠਨਾਲਨੁ ਨਾਪੈ ਪੋਲੰ ਲਾੰਟੀਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਧਮਿਕ ਨਿਯਮੰ ਏਮਿਟੰਚੈ, ਏਵਰੁ ਅਯਿਠੈ ਨਾਟੁਠਾਰੋ ਵਾਰੋ
ਠਿੰਟਾਰੁ.

ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥

(ਦੇਵੁਨਿ) ਨਾਠੁਮੰ ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲਮੀਦ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਅੰਦਿੰਚਬਡਦੁ; ਏਕਰੁ ਵਿਪਾਨ੍ਨਿ
ਠਾਗਿਠੈ ਠਕ੍ਕਣਮੈ ਮਰਣੀੰਨਾਡੁ.

ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥

ਓ ਸ ਵੋਹਾਦਰੁਲਾਰਾ, ਸਠ੍ਰਸੁਠ੍ਠਿਕਰ੍ਠ ਨਾਠੁਮੁਨੁ ਪੋੰਦੰਡੀ; ਏਕਡੁ ਪ੍ਰਵਰ੍ਠਿੰਚਿਨਠੁ
ਅਯੰਨ ਪ੍ਰਠਿਠਲਮੁ ਕੂਡਾ ਅਲਾਗੈ ਠੰਟੁੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਠ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਅੰਦਿੰਚਿਨ ਭਕ੍ਕੁਡੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਅੰਨਾਨ
ਮਾਠ੍ਰਾਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਨੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਿਠੁਡੇ ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੇਈ ਨਾਹੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰੀ ਮੁੰਦੁ ਠਨਠੁਠ੍ਠੀਕੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ
ਅੰਨਾਨੰਨੋ ਅਸ੍ਰਯੰ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਅਪਵਾਦੁਲਠੋ ਸੰਬੰਠਾਨਿਠ੍ਠਲੀਗਿ ਠੰਚੈ, ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ
ਅਵਮਾਨੰਨੋ ਠੰਚਬਡੈਵਾਡੁ.

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ਨਿਤ ਭੰਠਲ ਠੁਮੇ ਖਾਹੀ ॥

ਸਠ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਠੈਠ ਸ਼ਪਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਯਾਵਠੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਠੈਠ
ਸ਼ਪਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਅੰਦੁਵਲ੍ਲ ਵਾਰੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਅੰਠੁਲੈਨੀ ਵਾਰੀ ਠੁਠੁ ਠਿਰੁਗੁਠਾ
ਠੰਟਾਰੁ.

ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥

ਤਮ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਦੁਾਪਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਬਿਗਰਗਾ ਅਰੁਚੁਕੁੰਟੁਆ ਊੰਟਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੁਕਾਹੀ ॥

ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ ਵਾਰਿ ਅਨੇਖੁਏਣ ਏਨਫੀਕੀ ਖੋਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਈੰਕਾ
ਕਾਵਾਲਨਿ ਏਡੁੰਨੁ ਊੰਟਾਰੁ.

ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਕੇ ਨਾ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਚੋਪੈਠੀ ਏਵਰੁਾ ਵਿਨਰੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਭਯੰ ਮਰਿਯੁ
ਅੰਦੋਲਨਠੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਆ ਊੰਟਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮੁਹਿਮਨੁ ਭਰਿੰਚਲੇਰੁ; ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਈਕਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਤਰੁਵਾਤ ਅਸ਼ਰੁਯਾਨਿਘੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਚੈਤ ਸਪਿੰਚਬਡਿੰਨ ਵਾਰਿਨਿ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਬਯੁਟਕੁ ਵੇਲੀਘਾ ਵਾਰੁ
ਗੋਰਵਾਨਿਘੋੰਲੋਠੁਰੁ.

ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥

ਗੁਰੂవు చేత శపించబడటం వల్ల, వారు కుఘ్మరోగిలా సమాజం నుండి తీసివేయబడతారు మరియు వారితో ఎవరు సంబంధం కలిగి ఉనాల్లో వారు కూడా అలానే అవుతారు.

ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా, దేవుని కోసం, దర్శదప్రేమ (దేవుని బదులు, ప్రపంచ విషయాలు) తమ మనసును మారణ్ణానికి చేసే వారి దృష్టిని కూడా చూడవద్దు.

ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ ॥

సృష్టికర్త వారి కోసం ముందుగా నిర్ణయించబడిన దాని నుండి తప్పించుకోలేము,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੇ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥

ఓ' నానక్, ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుని నామానిధ్నానించండి, దేవుని నామాన్ని ధానించిన వక్ష్త్రిని ఎవరూ కొలుచుకోలేరు.

ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥

దేవుని నామ మహిమ చాలా గొప్పది, అది ప్రతిరోజూ గుణించబడుతుంది. ॥ 2॥

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਜਿ ਹੋਦੈ ਗੁਰੁ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ ॥

గురువు (అంగద్ దేవ్) సత్తుంగా తదుపరి గురువుగా (అమర్ దాస్) అభిషేకించిన వారు గొప్పశ్రీని అనుభవిస్తారు.

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥

లోకం వినయంతో ఆయనకు నమస్కరిస్తోంది, ఆయన కీర్తి ప్రపంచవాక్ష్టంగా వాక్ష్టిస్తోంది.

ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు ఆశీరథించిన వాడు కూడా పరిపూర్ణుడు అవుతాడు, మరియు అన్నిపాంతాలు మరియు లోకాల యొక్కమానవులు అతనికి వందనం చేస్తున్నారు.

ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਅਪੜਿ ਕੇ ਨ ਸਕੋਈ ॥

ਗੁਰੂవు యొక్క మహిమ ప్రతిరోజూ రెట్టింపుగా ఉంటుంది మరియు ఎవరూ అతనిని కొలవలేరు.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥

సృష్టికర్త సత్యుంగా తన భక్తుని గురువుగా అభిషేకించినందున నానక్ ఇలా అనాఠు; కాబట్టి, దేవుడు తన గౌరవాని వ్రాపాడుకుంటాడు. || 3 ||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥

మానవ శరీరం ఒక గొప్ప ఛోట లాంటిది, వివిధ దుకాణాల వంటి ఇంద్రియ అవయవాలు ఉన్నాయి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ఇకథ గురుబోధనల క్రింద వాస్తారం చేసే వక్తి దేవుని నామ సంపదలను సేకరిస్తాడు.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥

ఇకథ మనం మాణికాలు, వజ్రాలవంటి అమూలమైన దేవుని నామ నిధిని పొందాలి.

ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੁੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥

నామం యొక్క ఈ అమూలమైన నిధి కోసం శరీరం లోపల కాకుండా మరెక్కడా శోధించే వారు మూర్ఖమైన దెయ్యాల లాంటివారు.

ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥

వారు సందేహసర్థ అరణ్యంలో తిరుగుతారు, తన నావికాదళంలో ముసుగు ఉన్న జింకలాగా, పొదల్లో దాని కోసం వెతుకుతారు. ||15||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਭ੍ਰੋਂਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువును దూషించే వక్తి ఈ ప్రపంచంలో తన జీవితమంతా బాధపడుతూనే ఉంటాడు.

ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੁਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਪੇਟੁਬਡੀ ਨਰਕੰ ਵੱਟੀ ਲੋਚੈਨ ਨੋਪਿਘਾਵਿਲੋ ਵਿਸਿਰਿਵੇਯੁਬਡੀਨਲੁ ਅਤਨੁ
ਚਾਲਾ ਬਾਧਲਕੁ ਗੁਰਵੁਤਾਡੁ.

ਕੁਕ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਨ ਸੁਣੈ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਹੋਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਅਰੁਪੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਏਡੁਪੁਲਨੁ ਏਵਰੁਾ ਵਿਨਰੁ; ਬਾਧ, ਦੁਃਖੁਠੋ
ਏਡੁਸੁਾਰੁ.

ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥

ਓ ਲੋਕੰ, ਤਰਾਫ਼ਿ ਲੋਕੰ ਲੋਨਿ ਯੋਗਫ਼ਿਨੁ ਆਯਨ ਪੁਰੀਗਾ ਕੋਲੋਯੁਾਡੁ, ਪੇਟੁਬਡੀ
(ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ) ਲਾਭਾਨਿਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਫ਼ਿੰਚੈ ਅਵਕਾਸੰ) ਰੋਂਡੀਟੀਨੀ
ਕੋਲੋਯੁਾਡੁ.

ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਓਦਯੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਯੁਵਿੰਚਬਡੀਨਪੁਠੁ ਆਯਨ ਨੁਾਨੋਮਨਿਪਿ ਏਡੁਲਾ ਕਰਿਨ
ਸ਼੍ਰਮਕੁ ਗੁਰਵੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲਪੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੁਾਸੁਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿੰਟਾਡੁ; ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਏਮੀ
ਦਾਚਬਡਦੁ.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੇ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥

ਏਕਰੁ ਏਲਾ ਚੈਸੁਕੁੰਟੈ ਆਲਾ ਙਰੁਗੁਤੁੰਡੀ. ਪੁਾਰਫ਼ੁ ਨਾਟੈਦਾਨਿਨਿ ਙਪੁਠੁ
ਕੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਸੁਾਡੰਟੈ, ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਵਿਨਯਪੁਾਰਕ੍ਸ਼ਮੈਨ
ਸੇਵਨੁ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥

ਏਕ ਙਨੁਪ ਮੁਕਫ਼ੁ ਚੋਕਫ਼ੈ ਓੰਚੀ ਓਦੁਤੁਾ, ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟੁਤਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਧਾਫ਼ਿੰਚੰਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਟੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਫ਼ਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਸਾੰਤਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਚੁ॥1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਡਭਾਰੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਸ਼ੈਨ ਆ ਵਧੁਵੁ ਆਤਯੁ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਮੈਨਵਿ.

ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁਲੋ ਵਿਲੰਨੁ ਕਾਵਡੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰਿ ਅੰਤਰੁਠੁ ਸ਼ਕਤਿ ਦਿਵ੍ਯਾਨੁਤਿਠੋ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥

ਦੁਇਕ ਕਾਨੁਤਿਨਿ ਊਂਡੇ ਏ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੁ ਨੀਤਿਨਿ ਆਚਰਿੰਚੈ ਫੁਲੁ ਲਾਠੀਦਿ.

ਗੁਰਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥

ਸ਼ਰੀਰੁਲੋ ਦਾਗਿ ਊਨੁਮੁਲੁਠੁਨ ਦਿਵ੍ਯੁਠੁਰਾਯੁ, ਅਰੁਦੁਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ
ਮਾਤ੍ਰੁਮੈ ਵਾਠੀਨਿ ਕਨੁਗੋਂਟਾਠੁ.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥

ਐਯੁਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਰਠੁਠੁਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨੁਪੁਠੁ, ਐਯੁਨ ਐ ਦੇਵੁਠੀ ਪਠੀ ਊਂਚੁਕੁਨਿ,
ਅਨਿਘੁੱਲੁ ਠੀਰੁਗੁਠੁ ਊਂਟਾਠੁ.

ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਸਰੋਤਿ ॥

ਅਠੁਨੁ ਏਕਰਿਠੋਨੈ ਊਂਟਾਠੁ, ਅਠੁਨੁ ਏਕਰਿਠੋ ਨਮੁਠੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਠੁਨ ਚੇਵੁਲੁਠੋ,
ਅਠੁਨੁ ਏਕਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਤ੍ਰੁਮੈ ਵਿੰਟਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥

ఓ నానక్, దేవుని పేరును పూజించండి. ఇది దేవునికి నిజమైన సేవ అవుతుంది.॥
16॥

सलोक मः ४ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

దేవుడు ఎవరి మనసుల్లో ఉంటాడో వారు జీవితంలోని అన్నిసందాల అభిరుచులను ఆస్వాదిస్తారు.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥

ప్రతి ఒకభూ తమ దరఖం కోసం ఆరాటపడుతున్నారు, వారు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

నిరభ్రమ దేవుని నామాన్నిపేమగా ధ్యానించిన వారికి ఎటువంటి భయం ఉండదు.

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥

ఆ ప్రజలు మాత్రమే చాలా ముందుగా నిర్ణయించబడిన ఉదాత్తమైన దేవుని గురించి ధ్యానం చేశారు.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

దేవుడు ఎవరి మనసుల్లో అయితే నివసిస్తాడో వారు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥

తమ కుటుంబంతో, దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రానిహితం. ఇతరులు తమ మాధానిత్వను సరించడానికి ప్రేరేపించడం దాత్రా, వారు మొత్తం ప్రపంచాన్ని దుర్గుణాల నుండి రక్షిస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి మీ పవిత్ర భక్తులతో నానక్ ను ఏకం చేయండి, తదాత్రా వారిని పట్టుకుని, అనుసరించడం దాత్రా నేను ఆధాత్మిక జీవితానిక్షూడా పొందవచ్చు.॥1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕੁਾਰੋਘਣਾਨੀਕੀ ਵਚਿਘ ਚੋਟੁ ਆਕੁਪਚਘੁਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਤ ਮਾਰਿੰਦੀ.

ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰੁ ਆਨੰਦੰਤੋਂ ਵਿਕਸਿੰਚਾਰੁ.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਖਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥

ਓ' ਤਲੀ, ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਤੰਡੀ; ਆ ਕੁਟੁੰਬੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੀੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਜਨਘਿਚਿਘ ਤਲੀ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੀੰਦੀ.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਰਕੀੰਚੁਕੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨਤੋਂ ਸੰਬੰਧੰ ਆਨੁਪਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨੀ ਦਾਟਡਾਨੀਕੀ ਵਾਰੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸੀ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਤੋਂ ਨਨੁਪੁਕੰ ਚੋਯੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਡੁਕੋਘਚੁਘਵਿਨਯੰਗਾ ਅਤਨੀਕੀ ਸੇਵ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨੰਦੁਨ ਸਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਮਰੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪਾਨੀ

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨਿਤਠੋਵੁਨੀ ਸਠੁਪੁਡੁ. ਂਦੁਕੰਚੋ ਆਯਨ ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਚੀ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਅਨੋ ਵਿਪਾਨੀਰੁਘਿੰਚਾਡੁ.

ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਓਦਾਰਘੁਡੀੰਦੀ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਨੇਂਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹੂ, ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁਨਾਘੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ਓਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਗੋਲੁਚੁਕੁੰਟਾਠੁ, ਅਯਿਠੇ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ
ਦਾਨਿਨਿ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਐਕਠੁਨਿ ਕਨਿਕਰਾਨਿਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕ੍ਤਿਠੋ
ਠਚਰ੍ਠਿਠੁ.

ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥

ਐਠੁਨ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੰਠੋਠਪਰਿਚੇਦਿ ਮਾਠੁ ਮੇ ਠੇਠੁਠੁ, ਪਰਿਪੂਰ੍ਠੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਨਾਮੰ ਠੋਕ੍ਠਿਠਿ ਠਨਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰੁਠੁਠੁ.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥

ਨਾਮੰ ਠੋਕ੍ਠਿਠਿ ਐਠੁਨ ਵਾਰਿ ਭਠੁਲਨਿਠੁਠਿਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਲਗਿਠੁਠੁ.

ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥

ਦੇਵੁਠੋ ਸਠੁੰਗਾ ਰਕ੍ਠਿੰਚੇਵਾਠੁ, ਠਾਲਾਮੰਦਿ ਐਠਰ ਪ੍ਰਠਲੁ ਵਾਰਿਕਿ ਪਾਨਿ ਠੇਠੁਠੁ,
ਕਾਨੀ ਵਠੁਮੇਨ ਪ੍ਰਠਠਾ ਠੇਠਿਨ ਠਰਾਠੁ ਵਾਰੰਦਰੁ ਪੋਠਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇਸੀ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚੰਦਿ; ਦੇਵੁਠੁ ਨਿਨੁਠੁਕਠੁ ਮਰਿਠੁ ਵਚੇਠੁਨਠੋ
ਕਾਵਲਸਿਨਵਿ ਅੰਦਿਠੁਠੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਠੋਕ੍ਠੁਮੁਪਿਮ ਗੁਰੁ ਸਿਮੁਲੁ ਮਨਸੁਲੁਕੁ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਮੇਨਦਿ.

ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਠੰਦਿ, ਐਦਿ ਰੋਠੁਰੋਠੁਕੁ ਰੋਠਿੰਪੁ
ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥

ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿਨੀ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਚਿ ਕਾਪਾਡੈ ਆ ਸਰੋਂਫੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਗੋਪ੍ਰਭਿਜਮੈਨ
ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸ਼ਕ੍ਤਿ, ਮੁਧੁਤੁ, ਆਯਨੋ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿਨੀ ਨਿਜਮੈਨ
ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਨਮਸਠਿੰਚੋਲਾ ਚੋਸਾਡੁ.

ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰੁਦਯਾਲਲੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰਿ ਪਾਪਾਲੰਨੀ
ਤੁਡਿਚਿਵੋਯੁਬਠਾਯੁ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥

ਵੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪ੍ਰਫੀਰਿਨਿ (ਪ੍ਰਪੰਚਲੋ)
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੁੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਸ਼ਿਖੁਲੋ ਗੋਪ੍ਰਸ਼ਿਖੁਲੈਨ ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਨੁ ਏਠੋ ਵਿਨਯੁਪ੍ਰਾਰਠੁਮੈਨ ਸੇਵ ਕੋਸੰ
ਨਾਨਕ ਵੇਡਾਡੁ.॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰੁਸ਼ੁਤਿ ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਮਲਨੁ ਜਪਿੰਚਾਨੁ. ਨਿਠੁਠੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮ
ਸਤ੍ਰੁਸ਼ੁਨਦਿ.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥

ਨਿਠੁਠੋਵੁਡੁ ਸੁਤਿਪਾਤ੍ਰੁਡੁ, ਆਯਨਨੁ ਸੁਤਿੰਚਡੰ ਨੀਮੰਤਮੈਨ ਪਨਿ.
ਅਯਿਠੋ, ਅਠਨਿ ਵਿਲੁਵ ਏਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥

ਨਿਤਫ਼ੋੜ੍ਹਾਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂ ਸਾਰਮੂਨੁ ਰੁਚਿ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰੁ, ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡਿ
ਸੰਤੋੜ੍ਹਾਂਤੋਂ ਛੱਟਾਰੁ.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੁੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਲੋਨਿ ਅਮ੍ਰੁਤੰ ਯੋਕ੍ਰੁਚਿ ਟੇਲੁਸੁੰਡਿ,
ਕਾਨੀ ਮੂਗਵਾਰੁ ਤੀਪਿ ਮਿਰਾਯਿ ਰੁਚਿਨਿ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੇਨੰਤਗਾ ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਖੁਰ੍ਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੧੮॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਾਠੀਚਿਨ ਵਾਰੁ,
ਸੰਤੋੜ੍ਹਕਰਮੁਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ ਛੱਨਠੁਠੁ ਛੱਟਾਘਾਠੋਂ ਛੱਟਾਰੁ. ॥ 18॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਭ੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੁਲੀਆ ॥

ਲੋਪਲ ਕਡੁਪੁਲੋ ਨੋਪਿਛਾਨਘਾਰਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਆ ਨੋਪਿਘੋਕ੍ਰੁਠੀਵ੍ਰਤ ਟੇਲੁਸੁੰਡਿ,

ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥

ਅਲਾਗੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੁਨ ਭਕੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਮ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ
ਵਿਡਿਘੋਯਿਨ ਬਾਧਨੁ ਅਰ੍ਹੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਵਾਰਿਕੀ ਞਾਞਠੁੰਗਾ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਵਿਨਯੰਠੋਂ ਸੇਵਿੰਚੇਂਦੁਕੁ ਅਲਾਠੀ ਦੇਵੁਠੁਠੀ
ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇ ਵਞੀਠੋਂ ਨਨੁਘੁਕ੍ਰੁ ਚੇਯੰਡਿ.

ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰਿ ਞਿਪੁਠੁਕੁ ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੁਘਾਰਠੁ
ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੈ ਜੇ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਛਨਾਠੁਠੁ, ਵਾਰਿ ਞਰੀਰਾਲੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਛਨਾਠੁਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੇਲੀਆ ॥੧॥

ఓ' నానక్, దయను చూపిస్తూ, దేవుడు వారిని గురువుతో ఏకం చేశాడు మరియు వారు బేషరతుగా గురువుకు లొంగిపోయారు. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

ఓ' సాధువులారా, ఈ శరీరం దుర్గుణాలతో నిండి ఉంటుంది: దీనిని ఎలా శుద్ధి చేయగలం?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਚੈ ਧੋਇ ॥

గురు బోధనలను అనుసరించడం దాటా, సద్గుణాలు మనసుల్లో పొందుపరచబడతాయి, మరియు ఈ విధంగా, అహంకారపు మురికిని లోపల నుండి కడగవచ్చు

ਸਚੁ ਵਣੀਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥

దేవుని నామ సంపదను ప్రేమతో సేకరించేవారు అది శాశ్వతంగా ఉంటుందని గ్రహిస్తారు.

ਤੋਟਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥

వారు నామం యొక్క ఈ సంపదను ఎనర్లూ కోల్పోరు, కానీ వారి లాభం ఏమిటంటే దేవుడు వారికి సంతోషకరంగా కనిపిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੀਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, వారు మాత్రమే నామం యొక్క నిజమైన సంపదను సమకూరుతుంటారు, వారు అటువంటివి ముందుగా నిర్ణయించిన విధితో ఆశీర్వదించబడతారు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥

నేను ప్రశంసించదగిన ఆ ప్రత్యేకమైన శాశ్వత దేవుణ్ణి మాత్రమే ప్రశంసించాలనుకుంటున్నాను.

ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥

నేను నిత్యదేవుని గురించి ధాన్వించాలనుకుంటున్నాను, అతను నా మనసుల్లో శాశ్వతంగా నివసించే అందరి సంరక్షకుడు.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥

ప్రేమతో దేవుణ్ణి నిజంగా గుర్తుంచినవారు ఆయనతో కలిసిపోయేవారే.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥

దేవుణ్ణి ధాన్యించనివారు మూర్ఖమైన సీత్యులు అహంకార దయాలు లాంటివారు.

ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥

మత్తులో ఉన్నతాగుబోతుల లాగా, వారు అర్థరహితమైన ప్రేలోపాన్ని ఉచర్తించగలరు. || 19 ||

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥

గౌరీ రాగిణి (సంగీత కొలమానం) సందేశం ఏమిటంటే, వధువు తన మనసుల్లో గురు-దేవుడిని ప్రతిష్ఠిస్తేనే ఆమె ఆత్మమంచి మర్యాదతో ఉంటుంది.

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥

సత్యగురువు సంకలానికి అనుగుణంగా తనను తాను నిరఘోంచుకోవడానికి ఆమె అలంకరణ సముచితంగా ఉండాలి.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥

దైవిక పదమే గురు దేవుడు మరియు ఆమె దానిని ఎప్పటికీ గుర్తుంచుకోవాలి (ధాన్యం)

ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥

రంగు మరుగుతున్నప్పుడు మందంగా మారుతుంది, అదే విధంగా ఆత్మవధువు కూడా పూర్తిగా గురు-దేవునికి లొంగిపోతాడు,

ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥

అప్పుడు ఆమె నామం యొక్కలోతైన రంగుతో నిండి ఉన్నట్లుగా దేవునితో గాఢంగా ప్రేమలో ఉంటుంది.

ਕੁੜੁ ਠਗੀ ਗੁੜੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੁੜੁ ਮੁਲੀਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥

అసత్య, మోసం తప్పుడు పూతతో కపబ్బడి ఉన్నప్పటికీ దాగి ఉండవు.

ਕੁੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੁੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥

అసత్యాన్నిపేమించే వారు పొగడ్డలు పలకడం అబద్ధం.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, అతను మాత్రమే నిజమైనవాడు, మరియు అతనే స్వయంగా తన దయ యొక్కరూపును అందిస్తాడు. ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥

అకథ సాధువులు గురువును కలుస్తారు కాబట్టి పవిత్ర సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడతారు.

ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੀਨਿ ਜਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥

ఇతరుల శ్రేయస్సుసంక్షేమం కోసం గురువు బోధనలను బోధించే వారు ధన్యులు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥

ప్రకటన పని చేయడం దాట్లా వారు దేవుని నామానిష్ఠిరంగా నమేల్రా చేస్తారు, అందుకే వారు లోకానిష్ఠాలించే అర్హతను ఇస్తారు.

ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੇਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥

ప్రతి ఒకభూ గురువును చూడాలని ఆరాటపడతారు, మరియు మొత్తం విశ్వ అతని ముందు నమస్కరిస్తుంది.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ఓ' నిజమైన గురువు సృష్టికర్త, మీరు గురువులో దాగి ఉన్నారు, మరియు మీరు గురువును అలంకరించారు.

ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

ఓ' సృష్టికర్త, మీరు సత్యగురువును ఆరాధిస్తారు; మరియు మీరు ఇతరులను ఆరాధించడానికి కూడా ప్రేరణను కలిపారు.

ਕੇਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥

ఎవరైనా నిజమైన గురువు నుండి దూరంగా ఉంటే, అతను ప్రపంచంలో అవమానించబడతాడు మరియు అతను మరణ భయంతో జీవిస్తాడు.

ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੇਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਅਟੁਵੱਟੀ ਵੱਖੀਕੀ ਇਕੱਠ, ਮਰਿਯੂ ਵੱਚੋਂ, ਜਨਠੋਂ ਆਸ਼ਰਯੰ ਲਭਿੰਚਦਨੀ ਗੁਰੁਸ਼ਿਖੁਲੁ
ਤਮ ਮਨਸੁਠੋਂ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

ਸੱਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ
ਰੱਖਿੰਚਬਡਤਾਰੁ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਘਾਰੀ ਹੁਦਯਾਲਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥

ਕਾਬਠੀ, ਭਕੁਠੁਠੈ ਨਾਨਕ ਯੋਕੁਗੁਰਿਕੁ ਕੁਮਾਰੁਲਾਰਾ, ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ,
ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਠੈਵੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰੱਖਿੰਚੈਵਾਠੁ. ||2||

ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਠੁੱਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥

ਅਹੰਕਾਰਮੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਠੁਪੁਠਾਰੀ ਪਠੀੰਚਿੰਦੀ, ਦੁਪੁ ਬੁਠੀ ਮਰਿਯੂ ਮਾਯ
(ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ) ਠੈਤ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠੀੰਦੀ, ਇਦੀ ਠੈਠੁ ਠਰੁਠੁਕੁ ਪਾਲਠੁਠੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੁਠਰੁਠੰ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਅਤੁਠੁਹੰਕਾਰੁਲੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਠੀਕਠੀਲੋਂ ਠੰਟਾਰੁ,
ਕਾਨੀ ਠਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੈ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਅਤਨੁ ਠੈਵੁਨੀ ਕੁਪਠੋਂ
ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡਤਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੇ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥

ਠ' ਨਾਨਕ, ਠੈਵੁਠੁ ਤਨਠੋਂ ਠਕਠੁ ਅਵੁਠਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ ਯੋਕੁਪੈਮਠੋਂ
ਨਿੰਡੀਪੋਠਾਠੁ. ||3||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥

ਨਿਤਠੁਠੁ ਸੱਤਠੈਵੁਨੀ ਪੁਠਾਠ. ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਠੁ ਪੁਠਾਠਲਨੁ ਠਦੁਵੁਠਾਠੁ,
ਅਤਨੀ ਹੁਦਯੰ ਠੈਵਿਕ ਪ੍ਰੈਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਠੰਟੁੰਦੀ.

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥

ఏకమనసుతో భగవంతుణ్ణి ఆరాధించేవారి శరీరం దుర్గుణాల వల్ల ఎనర్జూ బలహీనపడదు.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥

నామ మకరందంలో పాల్గొంటున్నవారు ఆశీర్వదించబడతారు మరియు ప్రశంసించబడతారు.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥

దేవుని పట్ల నిజంగా సంతోషంగా ఉంటున్నవారిని ఆయన ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥

ఆ సతుల మానవ జీవితమే ఆశీర్వదించబడినది, స్తుతించదగినది, ఎందుకంటే వారు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతారు. || 20 ||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰੁ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥

విశాఖరహిత మూర్ఖులు వెళ్ళిగురువు ముందు నమస్కరించబడినప్పటికీ, వారి మనసులు అవినీతితో నిండిపోయి, అబద్ధంతో నిండి ఉంటాయి.

ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥

గురువు తన శిష్యులను లేవమని అడిగినప్పుడు, ఈ విశాఖం లేని మూర్ఖులు గుంపులో కొంగల వలె శిష్యులతో కలిసిపోతారు.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਦਾਰੇ ॥

సత్యగురువు తన శిష్యులలో నివసిస్తాడు, అందువల్ల గురు శిష్యులు ఈ విశాఖరహిత మూర్ఖులను సులభంగా ఎంచుకుంటారు మరియు బహిష్కరిస్తారు

ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥

ఈ విశాఖరహిత మూర్ఖులు అకఠక్షణ కూరుని దాకుతారు, కానీ ఇప్పటికీ, వారు నిజమైన శిష్యులతో కలిసి ఉండలేరు.

ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥

విశాఖం లేని మూర్ఖులకు ఆహారం (ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి) ఉండదు; కాబట్టి గొర్రెల లాగా వారు తమ ఆహారము కొరకు వేరే చోటికి వెళతారు.

ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥

ਮੇਮੂ ਕੋਰੁਕੁਨਘੁਠੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਕੀ ਨਿਜਮੈਨ ਅਹਾਰਾਨਿਘੋਨਿਪਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ
(ਨਾਮੰ ਜਪਿੰਚਡੰਲੋ ਵਾਰਿਨਿ ਨਿਮਗਠੁ ਚੇਯੰਡਿ), ਵਾਰੁ ਭਪਠੀਕੀ ਚੋਡੁ ਮਾਟਲ
ਵਲੋ ਵਿਘੋਨਿਘੋਮਿਘੋਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਵਿਸ਼ਾਠੁਰਹਿਤ ਮੂਰਠੁਲਠੋ ਸੇਘੋਨਿਘੋਨਸਾਗਿੰਚਵਠੁ,
ਏਂਦੁਕੰ ਚੇ ਸੁਘੋਕਰੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਸ਼ਪਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਨਿੰਚੰਡਿ, ਓ ਸੁਪੰਚੰ ਅਠਨਿ ਨਾਟਕੰ. ਅਠਨੋ
ਦਾਨਿਨਿ ਸੁਘੋਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ, ਪੁਰਾਠਮਿਕ ਜੀਵੁਡੁ, ਅਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ; ਆਯੰਨ ਠਨ ਪੁਰਾਠਯੰਲੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਨਿੰਚੰਡਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਵਰੁ ਸਮਾਨੰ ਕਾਲੇਰੁ; ਸੁਘੋਕਰੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਠਨ ਪਠੁਨ ਓਨਾਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭੜੀ ਆਠਠੰ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਠੁਠੰ ਮਰਿਯੁ ਕਵਚੰ; ਦਾਨਿਠੋ
ਮਰਠਠਠੁਠੁਨਿਘੋਨਾਡਾ ਅਠਿਗਮਿੰਚੰਡਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੁ, ਠਾਨੋ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਠੁਕੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ
ਅਡੁਗੁਜਾਡਲੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਰੜੀਸ਼ਾਰੁ.

ਜੇ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੋਡੁਗਾ ਕੋਰੁਕੁਨੋ ਵੜੀਨਿ ਸੁਘੋਕਰੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਨਾਸੰਨੰ
ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਏਹ ਗਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਓ ਰਹਾਸਾਨਿਘੋਨਿੰਚੰਡਿ, ਸਠੁਠੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਭਦੋ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦਨਿ
ਨਿਠਾਰਿੰਚੰਡਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥

ਨਿਤਫ਼ਾਵੁਠੀ ਨਿਦਰਪੋਯਿਨਪੁਠੁ ਕੂਢਾ ਸਠਿੰਚੀ, ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊਨਪੁਠੁ ਆਯਨ
ਨਾਮਾਨਿਛਾਚਠਿੰਚੇਵਾਰੁ.

ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਨਿਤਫ਼ਾਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਨਖੁਖੁ ਪ੍ਰਪਚੰਚੰਲੋ
ਭਟੁਵੰਠੀ ਵਖੁਲੁ ਅਰੁਦੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥

ਏਲਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਛੁਪਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥

ਮਨਸੁਠੋ, ਖਰੀਰੰਲੋ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਮਨਸੁਠੁ ਕਲੀਗਿਵੰਡਗਾ ਵਾਰੁ ਏਵੁਨਿ
ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥

ਨਾਨਕ ਨਿਤਫ਼ਾਵੁਠੀ ਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲਪੁਠੁ ਕੋਠੁ ਰੂਪੰਲੋ ਕਨਿਪਿੰਚੇ ਏਵੁਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਊਚਠੀਸ਼ਾਡੁ. ॥21॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

ਫ਼ੀਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨਿਦਰਪੋਯਿਨਾ, ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊਨਾਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਰੋਂਡੁ ਰਾਘਾਠੀਨੁ
ਆਮੋਦਾਨਿਛੋਂਡੁਨੁਠੁ.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥

ఒకశాస్త్ర కోసం కూడా దేవుణ్ణి మరచిపోని వారు పరిపూర్ణులు మరియు విశిష్ట వక్తులు.

करमी सतिगुरु पाਈअै अनदिनु लरौ षिआनु ॥

దేవుని కృపవలననే మనం నిజమైన గురువును కలుసుకుంటాం, అప్పుడు మనం ఎల్లప్పుడూ ఆయన నామానికి అనుగుణంగా ఉన్నాము.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥

నేను కూడా వారి సహవాసంలో చేరి దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవం పొందాలని కోరుకుంటున్నాను.

ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥

వారు పడుకునే ముందు మరియు మేలోష్ సమయంలో దేవుణ్ణి ప్రశంసిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, ప్రకాశవంతమైనవి వారి ముఖాలు, వారు ప్రతిరోజూ ఉదయాన్నే లేచి దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకుంటారు. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਅੈ ਆਪਣਾ ਪਾਈਅੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

మన సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, మనం నామం యొక్క అనంతమైన నిధిని పొందుతాము.

ਭਉਜਲਿ ਭੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

దయగల దేవుడు నామ బహుమతిని అందిస్తాడు, ఇది దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతున్న ప్రజలను కాపాడుతుంది.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਰੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥

నామ సంపదతో వాస్తవం చేసే భక్తులు అదృష్టవంతులు మరియు ప్రశంసలు అందుకునేవారు.

ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥

ਨਾਮਾਨਿਖੁਦਿਵੇ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਧੁਕੁ ਵਚਿਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਵਾਰਿਨਿ
ਸੁਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਠੁਤੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਕੁਪਵਲੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਸੁਘਿਕਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਧਾਠੀਸੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥

ਨਿਤਠੋਵੁਠੀ ਨਿਜੰਗਾ ਆਠਿੰਚੇਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਵੀਨਯਭਕੁਲੁ.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੇਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਸੋਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਆਯਨਨੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ
ਕਨੁਗੋਨਾਰੁ.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਨਿਜੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਮਰਠਭਯਾਨਿਯੁੰਚਿ, ਤਮੁ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਠਲੋਕੀ ਠੇਚੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥

ਨਿਤਠੋਵੁਠੁ ਅਨਿਠੀਕੰਚੇ ਗੋਪਵਾਠੁ. ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ
ਧਾਠੀੰਚੇਵਾਰੁ ਆਯਨਲੋ ਕਲੀਸਿਠੋਠਾਯੁ.

ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥

ਸੁਠੀਕੀ ਯੋਗੁਠੁ ਸਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁਠੋ ਆਯਨਨੁ ਧਾਠੀੰਚਿਨ
ਵਾਰੁ ਆਯਨਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਠੁਦਾਠੁਮੈਨ ਪਲਾਨਿਠੋੰਚੁਠਾਰੁ. ॥ 22॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥

ਆਠਠੁੰਕਲਿਠੁਠੁੰਚੇਨ ਵਕੁਠੀ ਮੁਰੁਠੁਠੁ, ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠੇਰੁਗੁਠੁ ਠੁੰਟਾਠੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ
ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਰਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੈ ਸਠੁੰਗਾ ਅਤਨਿ ਪਲੁ ਕਰੁਠਨੋ ਊਂਠੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲੁਸੁਣੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਪੁਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ; ਤਦਾਠਾ ਮੀ ਜੀਵਿਤ ਬਾਧ ਅੰਤੰ
ਕਾਵਚੁ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੀਰਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਸੰਠੋਪਕਰਮੁੰਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਆਪੁਠੁਠਨੋ ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅਨੋਕ
ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਪੁਸ਼ੰਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਸੰਰਕੁੰਚਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪੁਸ਼ੰਸਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਅਲਸਿਪੋਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੁੰਨ
ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਪਾਟਿੰਚਡੰਲੋਂ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਲਸਿਪੋਦੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁ
ਯੋਕੁਪੁਸ਼ੰਸਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ ਅਦਿ ਸਤਿਸਿੰਚਿਨਲੁ
ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥

ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਸਠੁਠੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਠੁਜਨਾਠੁਕੁ ਸੁਠੁ ਦਾਠਾ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਨਿਤ ਘੋਨੇ ਦੇ ਵੁਠੀ ਨੇਨੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਪੁਆਯਿੰਚਗਲਨੁ, ਵਾਰੀ ਮਹਿਮਲੁ ਨਿਤ ਘੋਨੇ ਨਵੀ.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਓ ਸੁਤਿਯੋਗੁ ਘੋਨੇ ਦੇ ਵੁਠੁ ਫਾਸ਼ਟੁ ਮੈਨਵਾਡੁ, ਓਯਨ ਸੁਤਿ ਕੂਡਾ ਅਠੇ, ਕਾਨੀ ਓਯਨ ਨਿਯਮੈਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਟੇਲੁ ਸੁਕੋਲੇ ਕਫੋਯਾਰੁ.

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਸਤਗੁਰੁ ਵੁਨੁ ਕਲੁ ਸੁਕੁ ਨ ਪੁਠੁ ਦੇ ਵੁਨੀ ਮਹਿਮਲੁ ਨੀ ਸੁਘੁ ਮਵੁ ਤਾਯੀ.

ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥

ਸਤਠੋ ਵੁਠੀ ਸੁਤਿ ਓ ਓ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁ ਲੁ, ਭਾਉਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਕੋ ਸੰ ਵਾਰੁ ਚੇ ਸੇ ਕੋਰਿ ਕਲਨੀ ਰੁਖੰ ਚੇ ਯਬ ਡਠਾਯੀ. ॥ 23 ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥

ਫ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁ ਗਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੇ ਪੁਠੁ ਲਯਾ ਲੋੜਿ ॥

ਨਾ ਮਨੁ ਸੁਨੁ, ਫ਼ਰੀ ਰਾ ਨਿਘੋ ਧਿੰਚਿਨ ਠਰਾਠ, ਚਿ ਵਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਓ ਦੇ ਵੁਠੀ ਕਨੁ ਗੋ ਨਾਘੁ.

ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਦੇ ਵੁਨੀ ਠੋ ਨਨੁ ਪੁਕੰ ਚੇ ਸਿਨ ਗੁਰੁ ਸਹਾਯੰ ਪਿੰ ਡਡੰ ਵਲੁ ਈਦੀ ਝਰੀ ਗਿੰਦੀ. ॥1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਫ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁ ਗਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥

ਪੁਰੰਚ ਸੰਪਦ, ਅਧਿਕਾਰ ਓਰਾ ਠਕੁ ਡੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਡੁ ਪੁਠੀ, ਬੋ ਠਨਲਕੁ ਪੁਰੀ ਗਾ ਗੁਠੀ ਵਾਡੁ, ਚੇ ਵਿ ਠੀ ਵਾਡੁ.

ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾ ਠਲਨੁ ਵਿਨ ਡੁ ਕਾਨੀ ਮਾਯਲੋ ਨੀ ਅਯੋ ਮਯਾ ਨੀ ਘੁਠੁ ਪ ਡ ਠਾ ਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਅਯੀ ਠੇ, ਗੁਰੁ ਵੁ ਯੋ ਕੁ ਅਨੁਚਰੁ ਡੁ ਸਘੁੰਗਾ ਟੇ ਲੁ ਸੁੰਦੀ ਏਂ ਡੁ ਕੰ ਠੇ ਅਠਨੁ ਠਨ ਮਨੁ ਸੁਨੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਯੋ ਕੁ ਮਾ ਠਲਕੁ ਅਨੁ ਗੁ ਠੰਗਾ ਠੰਚੁ ਕੁ ਠ ਠਾ ਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਟੂਆ, ਆਯਨ ਦਾਨਿਖਮਿਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਠੋਂ
ਵਿਲੀਨਮਵਤੁਠਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲੀਗਿਠਿਨਾ, ਆਯਨ ਅਲਾ ਚੇਯਠਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਵਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਮਰੁਠੁ ਆਟਗਾਡੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਯਿਸੁਨਸੁਠੁਠੁ ਕਠਪਿਠਚੇ ਪਰਿਕਰਠ
ਲਾਠੀਦਿ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥

ਓ' ਸੁਘੋਕਰੁ, ਮਾਨਵੁਲ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਜਰਿਗੇਦਿ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥

ਓ' ਸੁਘੋਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਏ ਰਕਮੈਨ ਲੋਕਭੁ ਕੰਠੇ ਏਕੁਫੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ
ਭਤਰੁਲੰਦਰੁ ਏਦੋਂ ਏਕ ਵਿਸਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਕੋਂਠ ਲੋਕਿਠੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅੰਦੋਲੰ ਚੋਂਦੁਠੁਨਾਰੁ.

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥

ਅੰਠਾ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰਮੇਂ ਜਰੁਗੁਠੁੰਦਿ ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਅੰਠਾ ਮੀ ਸੁਘੋਠੇ.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥

ਓ' ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਊਨਠੁਠੀਕੀ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ
ਪ੍ਰਸਰਿੰਪਚੈਂਸੇ ਅਦੁਠੁਮੈਂ ਨਾਠਕੰ.

ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿ ਦੋਵੁਨਿਠੋਂ ਐਕਠੈ ਊਡੋਵਾਰਿਨਿ ਏਵਰੁ ਠਿਪਿਠੋਂਠੁਲੋਰੁ. ॥24॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮੰਨ ਮੰਨਸੁਠੁ ਭਗਵੰਠੁਨਿਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿੰਚਿ, ਦਾਨਿਨਿ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ
ਊਚੁਠਾਮੁ.

ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੰਨ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਪੰਨੁਲੁ ਚੋਂਸੇਠੁਪੁਠੁ ਮੰਨੰ ਅਠਨਿਨਿ ਏਕ ਕੁਠੰ ਕੂਡਾ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਕਠੋਠੇ.

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥

ਅਠਦੋਵੁਨਿ ਨਿਯੰਠ੍ਰੰਠੁਲੋਂ ਵੰਨੁੰਦਿ, ਏਕਰੁ ਪੁਰੁਗਿ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਲੋਂਗਿਠੋਂਠੁਨਠੁ,
ਅਪੈ ਜੰਨੰ ਮਰੰਠੁਲਕੁ ਸੰਬੰਠਿੰਚਿਨ ਅਨਿਠੁਠੁੰਦੋਲੰਠੁ ਮੁਗੁਠੁਠਾਠੁ.

ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਲ ਏ ਜੀਵਨ ਚੈਲੀ ਪੁਰਤੋਝਮੈਨਦੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਡੰ
ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਚੋਵੁਨੀ ਪੁੰਮਤੋ ਨਿੰਡੀਓਤੁੰਦੀ.॥25॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਦੂਸਿੰਚੀਨ ਅਤਨੀਕੀ ਏਕਠਾ ਆਸ਼ਰਯੰ ਊਂਡਦੁ.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਚੇਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ਐਯਨ ਏ ਲੋਂਕੰਲੋਂਨੁ, ਤਰਾਠੀ ਲੋਂਕੰਲੋਂਨੁ ਊਡੀਓਯਾਡੁ, ਚੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ
ਐਯਨਕੁ ਸ਼ਾਨੰ ਊਂਡਦੁ.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਪੁਏ ਤਨ ਵਿਸ਼ਾਠਾਨਿਘੁਨਰੁਠਾਟਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਅਤਨੀਕੀ ਮਰੋਕ ਅਵਕਾਸੰ
ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਝੀਜਮੈਨ ਅਨੁਚਰੁਡੀਗਾ ਲੋਕੀਠਚਬਡਕੁੰਡਾ ਊਕਰੁ ਤਪਿਘੋਠੇ,
ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਦੁਃਭੁੰਲੋਂ ਗਡੀਚੀਓਤੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਏਵਰੀਠੋਨੂ ਸ਼ਤੁਰੁਠੁ ਊਂਡਦੁ ਮਰੀਯੁ ਅਤਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨਘਾਰੀਠੋਂ
ਏਕਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਚੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਵਿੰਚੇ ਅਤਨੀਠੋਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਵਿਮੁਕੀ
ਓੰਦੁਠਾਡੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਐਤਠੀਠੁੰ ਗਲ ਵਝੀ ਅਝਾਨੀ, ਦੁਘੁਠੁਠੀ ਗਲਵਾਡੁ, ਮਰੀਯੁ ਅਹੰਕਾਰੀ.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੁਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥

ਅਤਨੁ ਲੋਪਲ ਕੋਪੰਠੋਂ ਠੰਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਤ ਆਟਲੋਂ ਤਨ
ਤੋਲਿਵਿਠੇਟਲਨੁ ਕੋਲੋਂਠਾਡੁ.

ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਅਬਠੁਠ, ਮੋਸੰਠ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲਲੋਂ ਪਾਠ੍ਰੋਂਠਾਡੁ.

ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਆਯੰਠ ਦੋਨਿਨਿ ਵਿਨਗਲਡੁ, ਈਤਰੁਲਕੁ ਏਮਿ ਚੋਪਗੁਲਡੁ?

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੂਸਿ ਗੁਠਿਵਾਡੁ, ਏ ਨੀਤਿਯੁਕੁਠਮੈਨੰਠ ਸਲਹਾਕੋਨਾ ਚੋਵਿਠਿਵਾਡੁ ਕਾਬਠ੍ਰਿ
ਵ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਅਰੰਠਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਠੰਟਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਆਤਠੁਕੰਕਲਿਠ੍ਰੁ ਆਠਾਠ੍ਰਿਕੁਠ ਅੰਠੁਲੁ ਈਨੰਠ ਮਰੰਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਬਾਠਲਨੁ
ਅਨੁਠਵਿਸੁਣਾਵੈ ਠੰਟਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥

ਸਤਠੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਕੁੰਠਾਣਾਵੈ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸੁਣਾਨੰਠਲੋਂ ਅਤਨਿਕਿ ਸੁਣਾਨੰਠ ਦੋਰਕਦੁ.

ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮੁੰਠਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਵ੍ਰਕਾਰੰਠ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਣਾਡੁ. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਰਿ ਸੇ ਬਹਰਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ॥

ਕ੍ਰੁਕਾਰਹੁਪੁਦਯੰਠ ਕਲਵਾਰੁ ਸਤਠੁਰੁਵੁ ਸਾੰਗਠਠਲੋਂ ਕੂਰੋਠੁ.

ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੁੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥

ਅਬਠੁਾਲੁ ਮਾਠੁਠਾਠੋਂ ਵਾਰਿਨਿ ਵਿਚਾਰਪਰਿਚੋਂ ਸਤਠੁੰਠਾ ਪਰਿਸੁਠੁਠੁ ਸੰਠੁੰਠਲੋਂ
ਵ੍ਰਬਲੰਗਾ ਠੰਟੁੰਠਿ.

ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਰਿ ਕੁੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥

ਹੁਕੁ ਲੋਦਾ ਕ੍ਰੁਕਾਕੁ ਦਾਠੁਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਸਮਯਾਨਿਹੁਡੁਪੁਠਾਰੁ, ਆਪੁ ਵਾਰੁ ਮਠ੍ਰਿ
ਤਪੁਠੁ ਵਾਠਿਠੋਂ ਕੂਰੋਠੁਠਾਨਿਕਿ ਤਿਰਿਗਿ ਵੋਠੁਠਾਰੁ.

ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੁੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ఓ ప్రజలారా, దానిష్టరిశీలించి చూడండి, అబద్ధం సత్యతో కలవదు;

ਕੁੜਿਆਰ ਕੁੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥

అబద్ధులు వెళ్లి తమ అబద్ధపు తోటివారితో కలిసి, సత్యంతులైన శిష్యులు
సత్యగురువుల సంఘంలో కూర్చుంటారు.॥ 26॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਅਪਵਾਦੁ ਦਾਰੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਸ਼ੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸ਼ਾਦੁ.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਸ਼ਠੁ ਮਧੁਤੁ ਦਾਰੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪਨੁਲਨੀਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਸਭੁੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਨਾਠੁ. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥

ਮੋਦਠੀ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠਿੰਨਵਾਰੁ, ਏਕਠੁ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਪੋੰਦਬੋਤੁਨਾਠੁ?

ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰਣਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਚੇਤ ਅਪਬਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ੫ ॥

ਪਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥

ਤਮੁ ਬਾਧਿਤੁਲਨੁ ਗੋੰਤੁ ਨੁਲਿਮਿ ਚੰਪਡਾਨਿਕੀ ਚੇਤੁਲ੍ਹੋ ਊਚੁਠ੍ਰੋ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪੁਾਟੁ ਤਿਰਿਗੇ ਵਠੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਟੇਲੁਸੁ.

ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥

ਤਮੁ ਦਾਕੁਠੋ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੋ ਦਾਕੁਠਿ, ਵਾਰੁ ਈਤਰੁਲ ਮਹਿਲਲਨੁ ਚੇਡੁ ਊਠ੍ਰੇਸ਼ਾਲਠੋ ਚੁਾਸੁਨਾਠੁ.

ਸੰਨੀ ਦੇਨ੍ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥

ਵਾਰੁ ਬਾਗੁ ਸੰਰਕੁੰਚਬਡਿੰਨ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੋਕੀ ਚੋਰਬਡੀ ਮਦਾਠ੍ਰਿਅਸਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾਰੁ, ਦਾਨਿ ਠੀਪਿਗਾ ਭਾਵਿਸੁਨਾਰੁ.

ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

ਅੰਤਿਮੰਗ ਵਾਰੁ ਤਮ ਸਭੁਤ ਪਨੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਚਿੰਤਿਸ਼ਾਰੁ.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥

ਅਬ੍ਰਾ-ਹਮ, ਮਰਠ ਦੂਤ, ਨੂਨੋ ਦੰਪੁਡੁਲੋ ਨੁਵੁਠੁਨੁ ਨਲਿਪਿਨਠੁਗਾ ਵਾਰਿਨਿ
ਕਰਿਨੰਗਾ ਸ਼ਿਖ਼ੀਸ਼ਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਸਤਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਰੋਕਰਿਨਿ ਆਰਾਧਿੰਚੇ ਅਝਾਨਿ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਅਨੇਖੁਠਲਲੋ
ਵੁਧਾਗਾ ਮਰਠੀਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗਠ ਜਨਠੋ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਠਿੰਚਿਨ ਵਾਠੀਨਿ
ਠੁਡਿਚਿਵੇਠਲੇਮੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਓ' ਨਾਨਕ, ਐਲੁਪੁਠੁਠਾ ਧਾਠੁੰ ਚੇਸਿ, ਗਠ ਪਨੁਲ ਵੁਠਾੰਠਾਨਿਠੀਰੁਠੀੰਚਗਲ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਪਉੜੀ ੫ ॥

ਪਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਨੁੰਗਾੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਰਿਮਿਵੇਸਿਨ ਵਠੀਕੀ (ਵਿਡਿਚਿਨ) ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਸ਼ਾਨੰ ਲਠੀੰਚਦੁ.

ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੇ ਚਖੈ ॥

ਪ੍ਰਠਿਰੋੜਾ ਅਠਨੁ ਲੋਕਠੇਨਨਿਠੁਪੁਠੁ ਚੇਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਠੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਵਿਸ਼ਾਨਿ
ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥

ಇತರುಲನು ದೂಷಿಸ್ತು, ಅತನು ಕೊಪಂತ್ ಕಾಲಿಪೊತಾಡು ಮರಿಯು ತನ ಜੀವಿತಮಂತಾ
ವೃಧಾ ਚੇಸುਕುಂಟਾಡು.

ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥

ನಿಜಮైన ಗುರುವು ಕೌਠੀನ ਵੱਖੀನಿ ಎವರು ರಕ್ಷਿੰਚਗಲರು?

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದುರ್ಗುಣಾಲ ನುಂಡಿ ತಪಿಠ್ಠಿಚುಕೊವಡಾನಿಕಿ, ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿ ದೆವುನಿ ಆಶ್ರಯಾನಿ
ಪೊಂದಂಡಿ. ||28||

ਸਲੋਕ ਮಃ ੫ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥

ಕೃತಜ್ಞತೆ ಲೆನಿ ದುರಾಶ್ಠಿಲು ತಮ ಜੀವಿತಮಂತಾ ಅತೃಠತ ಭಯಂಕರಮైన ನರಕಂಲೊ
ಜೀವಿಸ್ತುನಶ್ಠಿಲಿ ವಿಪರೀತಮైన ದುಃಖಾಲತೊ ಜೀವಿಸ್ತುನಾಶ್ಠಿಲಿ.

ਤਿਨಿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ವಾರು ದೆವುನಿಚೆತ ಆಪೆಯಖಡ್ಡಾರು, ಮರಿಯು ವಾರು ದಯನೀಯಮైన
ಮರಣಾನಿಪ್ಪೊಂದುತಾರು. ||1||

ਮಃ ੫ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੁ ਨਾਹਿ ॥

ಅನಿಶ್ಚುಗತ್ತಲಕು ನಿವಾರಣಲು ಁನಾಶ್ಠಿಲಿ, ಕಾನಿ ಅಪವಾದುನು ನಯಂ ਚೆಯಡಾನಿಕಿ ಎದಿ
ಲೆದು.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋನੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೆವುಣ್ಣಿ ವಿಡಿಚಿಪೆಠ್ಠೆ ವಾರು (ವಾರಿ ಮುನುಪಟಿ ಪನುಲ ಕಾರಣಂಗಾ) ಜನನ
ಮರಣಾಲ ರೌಂಠಲೊ ಪಡವೆಯಬಡತಾರು.

ਪਉੜੀ ੫ ॥

ಪೌਰੀ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥

ಆಯನ ಸಂತೋಷಂ ದಾಠ್ರಾ, ದೆವುನಿ ನಾಮಂಲೊನಿ ಅಕ್ಷಯಮైన ನಿಧಿನಿ ನಿಜಮైన ಗುರು
ವಂಟಿವಾರು ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಿ,

ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥

ವಾರಿ ಸಂದೆಹಾಲನ್ನಿಂಚಿಂತಲು ಅನ್ನಿಹಾವು ಭಯಂತ್ ಪಾಟು ತೊಲಗಿಪೊತಾಯಿ.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਤੁਟੁ ॥

ಪವਿತ್ರ ಸಂಘಂಲೊ ಕಾಮಂ, ಕೊಪಂ, ಇತರ ಅನಿಹ್ವಾಪాలు ತೊಲಗಿಂಚಬಡತಾಯಿ.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥

ದೆವುನಿਕಿ ಬದುಲುಗಾ ಮਰೊಕರಿನಿ ಆರಾಧಿಂಚೆ ವಾರು ਨಿಸ್ಪೂಯಂਗಾ ಕೊತ್ತಗಾ ಜನಿਠಿਚಿನ
ಪಕ್ಷಿਲਾ ಮರಣಿಸ್ತಾರು.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೆವುಡು ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಿನ ವಾಡು ಗುರುವು ದಾಠ್ರಾ ನಾಮಂತ್ ಜತಚೆಯಬಡ್ಡಾಡು.
॥ 29॥

ਸਲੋਕ ਮಃ ੪ ॥

ಶ್ಲೊಕಂ, ನాలుಗವ ಗುರುವು:

ਤਪਾ ਨ ਹੇਵੈ ਅੰਦੁਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

ಪೂರ್ತಿಗಾ ದುರಾಶತ್, ಎಲ್ಲಪುಥ್ಠು ಸಂಪದ ಕೊಸಂ ಚುಸ್ತುನುಪ್ಪಕ್ಷಿ ನಿಜಮైన ಸನಾಶಿಗಾ
ಪರಿಗಣಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು.

ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸತੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੇ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ
ਬਹਾਲਿਆ ॥

ಈ ಸನಾಶಿನಿ ಮೊದಲ ಆಪೊਠಿಂಚಿನಪುಥ್ಠು, ತಗಿನ ಗೊರವಂತ್ ಇವਠ್ಠಡಿನ ಭಿಕ್ಷುನು
ಅಂಗೆಕರಿಂಚಡಾನಿਕಿ ರಾಲೆದು. ಕಾನೆ ತರುವಾತ ಗೊಪ್ಪೊದಾರਠ್ಠ ಕೊಸಂ ತಪಿಪೊಯಿನ
ಅವಕಾಶಂ ಗುರಿಂಚಿ ಪಶಾಠ್ಠಾಪਠ್ಠಿ, ಅತನು ದೊಂಗತನಂਗಾ ತನ ಕೊಡುಕುನು
ತೆಸುಕುವಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಅತಿಥುಲ ಮಧ್ಯಕಾರೊਠ್ಠಡಾನಿਕಿ ವಸ್ತಾಡು.

ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥

ದುರಾಶ ಅಲಲು ಈ ಸನಾಶಿನಿ ನಾಶನಂ ਚೆಶಾಯನಿ ಗ್ರಾಮ ಪೆಥಲು ನವುਠ್ಠಾರು.

ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥

ಈ ਸਨਾਠੀ ਕੇਵਲਮ ਓਕ ਚਿਨ੍ਹਵਿਰਾਯਾਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਭਿਚਿਨਿਪੁਠੁ, ਅਕਠੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਪਾਦਾਨਿਪੇਠੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਗੋਪੁਪਤਿਫਲਾਨਿਖੁਭਿਚਿਨਿ ਚੋਟ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਨੋਤਿਕਤਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਵੇਠੁ.

ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਕਲਿਸੀ ਕੂਰੋਠੁ, ਅਠੁਵਠੀ ਵਠੀ ਸਨਾਠੀ ਕਾਦਨਿ, ਕੋਂਗ ਵਠੀ ਵੇਠੁਠਾਰੀ ਅਨਿ ਓਠੋਠਿਚਿਨੁ.

ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥

ਸਨਾਠੀ ਅਨਿ ਪਿਲਵਬਠੋ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਦੂਪਿਚਿ, ਲੋਕਪ੍ਰਯਲਨੁ ਪ੍ਰਠਚਿਨੁਠੁ. ਅਲਾਠੀ ਦੁਸਾਠੁਲੁ ਵਲੁ ਆਠੁਨ ਆਠੁਠਿਠੁਂਗਾ ਕੁੰਠਿਚਿਨੁ.

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੈ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੈ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥

ਆ ਸਨਾਠੁਡੁ ਭੁਕੁਤਿਪਰੁਲਨੁ ਦੂਪਿਚਿਠੁ ਵਲੁ ਕਲਿਗੇ ਪਰਠੁਸਾਨਾਲਨੁ ਪਰਿਠੀਲਿਚਿਠੁ; ਅਤਨੁ ਚੋਸਿਨ ਕਠੁਮਠੁ ਵੁਠਾ ਅਠੁਠੁ.

ਬਾਹਰਿ ਬਰੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥

ਬਠੁਠੁ ਪੇਠੁਲ ਮਠੁਕੂਰੁਠੁ, ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਸਨਾਠੀਗਾ ਮਾਰੁਠੁਠੁਠੁ.

ਅੰਦਰਿ ਬਰੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥

ਲੋਪਲ ਕੂਰੁਠੁ, ਸਨਾਠੀ ਪਾਪਾਨਿਕੀ ਪਾਲਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥

ਸਨਾਠੀ ਚੋਸਿਨ ਰਹਾਸਠੈਨ ਤਪੁ ਧੋਵੁ ਡੁ ਗ੍ਰਾਮ ਪੇਠਲਕੁ ਬਹਿਰਤੰ ਚੋਭਾਡੁ.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ
ਹਤਿਆਰਿਆ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੈਨ ਨਾਠੁ ਧੀਪਤਿ ਮਰਠ ਦੂਤਨੁ ਆਯਨਨੁ ਤੀਸੁਕੁ ਵੇਲਘੁਨਿ,
ਘੋਰਮੁਨੈਨ ਹੰਤਕੁਲਠੋ ਆਯਨਨੁ ਠੰਚਾਲਨਿ ਆਝਾਪਿੰਚਾਡੁ.

ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਚੈ ਮੁਹਿ ਕੇਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥

ਏ ਸਨਾਠੀਠੋ ਮਾਠਾਡਟਾਨਿਕੀ ਏਵਰਾ ਲੇਰੁ, ਏਦੁਕੰਚੈ ਅਤਨੁ ਸਤਗੁਰੁ ਵੁ ਚੇਤ
ਸ਼ਪਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਮਾਠਾਡੀ ਡੇਵੁਨਿ ਆਠਾਨੰਲੋ ਏਮਿ ਝਰਿਗਿੰਦੋ ਚੋਪੇਠਾਡੁ.

ਸੇ ਬੁਝੈ ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

ਡੇਵੁਡੁ ਬੁਠਿਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਿਨ ਆ ਵਠੀ ਮਾਠਰਮੇ ਡਾਨਿਨਿ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.
॥1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਡੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਡੇਵੁਡਿਨਿ ਡਾਠੀਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਡੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਆਯਨ ਸੁਠਿ ਕੀਰਨਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਡੁ, ਡੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਕੀ ਪ੍ਰਡਾਠ.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਚੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥

ਡੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠਨ ਭਕੁਲਕੁ ਨਾਮ ਮੁਪਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਠਾਡੁ, ਝਡੀ
ਰੋਝੁਰੋਝੁਕਾ ਰੋਠੀੰਪੁ ਅਵੁਠੁੰਡੀ.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥

ਮਾਯ ਵੇਨਕ ਤਿਰਗਡਾਨੀਕੀ ਵਛਿਰੇਕੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕਛਿਰਤਾਭੀ
ਅਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਠੁਤ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ ਯੋਕਘੋਰਵਾਨਿਘੋਰਵਾਪਾਡਾਡੁ.

ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਪਵਾਦੁਦਾਰੁਲਨੁ ਵਾਰੀ ਪਨਿਚਿਛਿਨੀ ਅਡੁਗੁਤਾਡੁ, ਆਯਨ ਵਾਰੀਨੀ
ਕਰਿਨੰਗਾ ਭਿਖੀਸੁਡੁ.

ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਹੇ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥

ਅਪਵਾਦੁਦਾਰੁਲੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਨਲਨ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਸੁਨਠੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਪਿੰਦੇ
ਭਿਖੁ ਕੂਡਾ ਅਲਾਗੇ ਊਂਡੁ.

ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥

ਮੂਸਿਨ ਤਲੁਪੁਲ ਵੇਨੁਕ ਵੇਦੈਨਾ ਚੇਯਡੰ ਮਰਿਯੁ ਕੁਲੁ ਕੂਡਾ ਭੁਮਿਮੰਦ
ਕੁਦਿਰਿਪੋਠੁੰਦੀ, ਭਿਚਿਠੁੰਗਾ ਭਦੀ ਬਹਿਠੁੰਗਾ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਨੀ ਮਹਿਮਨੁ ਚੁਸੀ ਸੰਠੋਪਿੰਚਾਡੁ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

ਪਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ ਰਕੁਕੁਡੁ; ਪਾਪਾਲੁ ਚੇਸੇ ਵਛੀ ਵਾਰੀਕੀ ਵਮਿ
ਹਾਨੀ ਚੇਯਗਲਡੁ?

ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੁੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥

ਅਹੰਕਾਰ ਮੂਰਖੁਲੁ ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ ਮੁਨਿਗੀ ਦਾਨੀ ਵਿਸੰਠੋ ਤਡਿਸਿਪੋਠਾਰੁ.

ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਬੇੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥

ਪੰਡਿਨ ਪੰਡਨੁ ਤਠੁਲੋ ਕੋਯਾਲੀ, ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਵਾਰੀ ਰੋਜਾਲੁ ਲੋਕਿਠੁਚਬਡਤਾਯੀ,
ਮਰਿਯੁ ਅਵਿ ਤਠੁਲੋ ਚਨਿਪੋਵਾਲੀ.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੇ ਭਣੀਐ ॥

ਵਾਰੀ ਪਨੁਲ ਲਾਗਾਨੇ, ਅਵਿ ਕੂਡਾ ਠੇਲੁਸੁਠਾਯੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥

ਗੋਪਘਾਡੁ ਨਾਨਕ ਯੋਕਘੁਰੁਵੁ, ਅਠਨੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ.॥ 30॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥

ਮਾਯਾ[ਪੇਮ] ਬਾਧਲਕੁ ਮੂਲਮ ਕਾਬਛੀ ਵਾਰੁ ਬਾਧਲ ਗੁਰਿਚਿ ਵਿਲਪਿਸੁਆ,
ਦੁ:ਖੁਲੋ ਨਸ਼ਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੇਤੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਥਾ ਕੋਰੁਕੁਨਘੁਠੀਕੀ, ਮਾਯਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਕੁ
ਮਧਯਲਯਿਕ ਓਂਡਦੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੇਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਰੋਇ ॥੨॥

ਗਠ ਸ[ਤ੍ਰਿਠੁ]ਲ ਧਰੁਮੈਨ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰੁਦਯਮਲੋ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਚਿ ਨਿਯਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ਮ: ੫ ॥

ਪਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਨਿਸ਼ਭੁ ਝੁਪੁਲੁ ਓਲੋਚਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ
ਪ੍ਰਕਠਿਸ਼ਾਰੁ,

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਏ ਮਾਟਲੁ ਚੋਪਿਸ਼ਾ ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਂਦਿ.

ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥

ਭਕੁਲੁ ਮੋਠੁਮ ਪ੍ਰਪਚਮਲੋ ਪ੍ਰਸਿਠਿ ਚੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਯਲਮਦਰੁ ਵਾਰਿ
ਮਹਿਮ ਗੁਰਿਚਿ ਵਿਂਟਾਰੁ.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਪੋਰਾਠੋ ਮੁਰੁਠੁਲਕੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਕਨਿਪਿਚਦੁ.

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥

ਅਪਵਾਦੁਦਾਰੁਲੁ ਠਮ ਅਹਮਲੋ ਬਾਧਪਠਠਾਰੁ ਕਾਨਿ ਭਕੁਲੁ ਸੁਗੁਣਾਲ ਕੋਸਮ
ਓਰਾਟਪਠਠਾਰੁ.

ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥

ਓ ਦੋਰਾਠੁਮੈਨ ਅਪਵਾਦੁ ਏਮਿ ਚੋਯਗਲਠੁ? ਵਾਰਿ ਦੁਘੁ ਵਿਠਿ ਮੁਮਦੋ
ਨਿਠੁਯਿਚਠਿਠਿਠਿ.

ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥

సరశ్శక్తిమంతుడైన దేవుని చేత శాపగ్రస్తులైనవారు ఎవరికీ నమశ్కంగా ఉండరు.

दैरु करनि निरदैर नालि धरमि निआइ पचंदे ॥

శత్రుతల్ల లేనివారి పట్ల శత్రుతాభిక్షలీగి ఉండేవారు దేవుని నీతిమంతమైన నాల్గిం ప్రకారం వృధా చేయబడతారు.

ਜੇ ਜੇ ਸੀਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥

సాధువుల చేత శపించబడిన వారు జనన మరణ చక్రాలలో తిరుగుతారు.

ਪੇਤੁ ਮੰਢਾਹੁ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥

అలాంటి వక్తి ఆధాత్మికంగా వేరు నుండి కత్తిరించబడిన చెట్టులా తొలగించబడతాడు. |31|

सलोक मः ५ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥

ఓ నానక్, గురువు గారు నా మనసులో ఆ దేవుని పేరును దృఢంగా పొందుపరిచారు, అతను దేనినైనా సృష్టించి నాశనం చేసే శక్తిని కలిగి ఉన్నాడు.

ਪ੍ਰਤੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰੁ ਤੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥

ఓ' నా సేఖితుడా, మీరు కూడా అనిష్టలలా ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటే, అపుడు మీ బాధలన్నీ తొలగిపోతాయి. ||1||

मः ५ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥

ఆకలితో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఆహారానిష్టించుకుంటాడు, కానీ అతను గౌరవం, అగౌరవం లేదా కఠినమైన పదాల గురించి పట్టించుకోడు మరియు ఆహారం కోసం యాచిస్తూనే ఉంటాడు,

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

అదే విధంగా ఓ దేవుడా, నానక్ మీ పేరు కోసం వేడాడు; దయచేసి దయను చూపండి మరియు మీ కలయికతో నన్ను శీఠ్ఠించండి. || 2|

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥

ਫਕਰੁ ਚੋਸੇ ਪਨੁਲਨੁ ਬਠੀ ਫਕਰੀਕੀ ਪ੍ਰਤਿਫਲਮ ਲਭੀਸੁਦਿ.

ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥

(ਛੇਦਾਪਾਰਠਕੁ), ਏਵਰੈਨਾ ਏਰੁਪੁ-ਵੇਡੀ ਈਨੁਮੁਨੁ ਨਮਿਲਿਠੇ, ਅਠਨਿ ਗੋਠੇ ਕਾਲੀਘੋਠੁਦਿ.

ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥

ਦੁਸੁਨਿ ਮੋਡਕੁ ਫਕ ਹਾਲ੍ਹਰ ਨੁ ਛਾਂਚਿ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਠੁ ਅਠਨਿਠੀਸੁਕੁਵੇਠੇਠਾਠੁ.

ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥

ਈਠਰੁਲਨੁ ਦੁਪਿੰਚੇ ਮੁਰੀਕੀਨਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੇਕਰੀਸੁ ਛਾਂਚੇ, ਅਠਨਿ ਕੋਰੀਕਲੁ ਏਨਠੀਕੀ ਨੋਰਵੇਰਵੁ.

ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥

ਕੁਠਝਠ ਠੇਨਿ ਦੁਰਾਠੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠਾਚਿਠੁਦੁਕੁ ਪ੍ਰਠਸੰਸਿੰਚਰੁ, ਜਨਨ ਮਰੀਠੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲਠੋ ਠੀਰੁਗੁਠਾ ਛਾਂਠਾਰੁ.

ਸਠੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥

ਅਠਨ ਠਨ ਮਠਠੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁਨਪੁਠੁ, ਦੇਵੁਠੁ ਅਠਨਿਠਾ ਪ੍ਰਪੰਚਮ ਨੁਂਡੀ ਠੀਸੀਵੇਸੁਠੁ.

ਵਿਠਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਈਆ ਕਰਤੇ ॥

ਅਠਠੁ ਕਲਹਾਲਨੁ ਅਠਠ ਚੇਠਨਪੁਠੁ, ਸੁਠੀਕਰੁ ਅਠਨਿਨਿ ਬਠੁਠਕੁ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੇਠਾਠੁ.

ਜੇ ਜੇ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥

ਅਹਾਂਕਾਰਾਨੀਕੀ ਪਾਲਠੇਵਾਰੁ, ਕੁਾਲੀਘੋਠੀ ਨੋਲਮੀਦ ਪਠੇਠਾਰੁ.॥ 32॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਠੀਕੰ, ਮੁਠਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥

ਫਕ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਕੀ ਅਠਾਠੀਠ ਝਾਨਮ ਮਰੀਠੁ ਵਿਵੇਚਨਾਠਠ ਬੁਠੀ ਅਠੀਰਠੀੰਚਬਠੁਠੁਦਿ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥

ಆಯನ ದೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಾಡು ಮರಿಯು ಅತನಿ ಸುಗುಣಾಲನು ತನ
ಹೃದಯಂಲೆ ಪೊಂದುಪರುಚುಕುಂಟಾಡು.

ਪਵਿਤੁ ਪಾವਨੁ ಪರಮ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ಅತನಿ ಪ್ರವರ್ತನ ಸಫ್ತಮೈನದಿ, ಮರಿಯು ಅತನು ಅತಠ್ಠತ ಆಲೆಂಚನಾತಠ್ಠ ವಠ್ಠಿ.

ਜਿ ಓಸು ಮಿಲೆ ತಿಸು ಪಾರಿ ಉತಾರಿ ॥

ತನತೆಂ ಎವರು ಸಹವಸಿಂಚಿನಾ, ಆ ವಠ್ಠಿకి ದುಠ್ಠಣಾಲ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಾನಿ
ದಾಟಡಾನಿకి ಸಹಾಯಂ ಚೆಸ್ತಾಡು.

ಅಂತರಿ ಹರಿ ನಾಮು ಬಾಸನಾ ಸಮಾಣಿ ॥

ದೆವುನಿ ನಾಮಮು ಯುಕ್ತಪರಿಮಳಮು ಆಯನ ಹೃದಯಮುಲೆ ಲೆತುಗಾ ವಾಠ್ಠಿಂಚಿ
ಠೆಂಟುಂದಿ.

ಹರಿ ದರಿ ಸೆಠಾ ಮಗಾ ಉತಮ ಬಾಣಿ ॥

ಆಯನ ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲೆ ಗೌರವಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು, ಆಯನ ಮಾಟಲು ಅತಠ್ಠತ
ಶ್ರೆಫಮೈನವಿ.

ಜಿ ಪುರಖು ಸುತೆ ಸು ರೋਇ ನಿಗಾಲು ॥

ಆಯನ ಮಾಟಲು ಎವರು ವಿನಾಠಾಲಾ ಸಂತೆಂಪಿಸ್ತಾರು.

ನಾನಕ ಸತಿಗುರ ಮಿಲಿಠೆ ಪಾಠಿಠಾ ನಾಮು ಪನು ಮಾಲು ॥೧॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಿಜಮೈನ ಗುರುವುನು ಕಲುಸುಕುನಿ, ಆಯನ ದೆವುನಿ ನಾಮ ನಿಧಿನಿ
ಅಂದುಕುನಾಠ್ಠು. || 1||

ਮಃ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ನಾಲುಗವ ಗುರುವು:

ಸತಿಗುರ ಕೆ ಜಿಠಿ ಕಿ ಸಾರ ನ ಜಾಪೆ ಕಿ ಪುರೆ ಸತಿಗುರ ಠಾವೆ ॥

ಸತ್ಯಗುರುವು ಹೃದಯಂ ಯುಕ್ತಪ್ರಹಾಸಠ್ಠ, ಲೆದಾ ಪರಿಪೂರ್ಠ ಸತ್ಯಗುರುವುಕು ಏಮಿ
ಇಠ್ಠಮೊ ಎವರಾ ತೆಲುಸುಕೆಲೆರು.

ಗುರಸಿಖಾಂ ಅಂತರಿ ಸತಿಗುರು ವರತೆ ಜೆ ಸಿಖಾಂ ನೆ ಲೆಚೆ ಸೆ ಗುರ ಖುಸಿ ಠಾವೆ ॥

ಸತ್ಯಗುರುವು ತನ ಶಿಷುಠ್ಠ ಹೃದಯಾಲಲೆ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು. ಅಂದುವಲ್ಲ, ವಾರಿకి ಸೆವ
ಚೆಯಾಲನಿ ಕೆರುಕುನೆ ವಾಡಿకి ಗುರುವು ಯುಕ್ತಪ್ರಹಾಸಂ ದಂ ಲಭಿಸ್ತುಂದಿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਠੀਸ਼ਤਾਰੁ ਕਨੁਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਿਸ਼ੁ
ਪੁਰਯੁਤਾਠੁਨੁ ਨਿਤਯਦੋਵੁਡੁ ਆਮੋਦਿਸ਼ਤਾਡੁ.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੋੜਿ
ਨ ਆਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਸ਼ਿਸ਼ੁਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਕੁ ਵਠਿਰੋਕੰਗਾ ਏਵਰੈਨਾ ਚੋਸੇਪਨੀ ਚੋਸੈ,
ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਸ਼ਿਸ਼ੁਠੀ ਦਗਰਕੁ ਏਵਰੁ ਰਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੇ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਸ਼ੁਠਗਾ ਸੇਵਿਸ਼ੁ, ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ, ਆ ਵਠੀ ਅਡੀਗਿਨਦੀ
ਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਿਸ਼ੁ ਚੋਸ਼ਤਾਡੁ.

ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਸ਼ਿਸ਼ੁ ਠਨ ਮਨਸੁਠੋ ਮੋਸੰ ਆਨਖਠੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਡੁ.

ਬੁਠਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕੁ ਏ ਦਿਵਸ਼ੁਠਿਨ ਆਲੋਚਨਨੁ ਪੁਕਠੀਸ਼ਤਾਡੁ;

ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੇ ਜੰਤੁ ਮਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਸਤਗੁਰੁ ਮਨਸੁਕੁ ਪੁੰਤਿਕਰਮੈਨ ਠਨ ਸ਼ਿਸ਼ੁ ਦਾਠਾ ਏ ਪਨੁਲਨੈਨਾ ਨੋਰਵੇਰੋਠੁਠੀ
ਏਠੋ ਦੁਃਖਾਨਿਅਨੁਠਵਿਸ਼ੁਨਾਠੁ ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਠੁ ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ. ਏ' ਅਠੁਠੁਕਮੈਨ
ਵਾਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਮੈ ਮੀ ਅਠੁ ਗੋਪਠਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥

ਅਠਨੁ ਮਾਠੁਮੈ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਅਯਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਕਲੁਪੁਕੁਨਠਾਰੁ, ਆਯਨਨੁ
ਕੁਮਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਪਨੁਲ ਵੁਠਾਠੁ ਨੁੰਡੀ ਮੀਰੁ ਵਿਡੁਦਲ ਚੋਸੈ ਮੀਠੋ
ਆਯਨ ਮਾਠੁਮੈ ਏਕੁਠਗਾ ਆਨਾਠੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਅਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪੁਦਯਪੁਰਕੁਠਗਾ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਠੇ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే నిజమైన మరియు శాశ్వతమైన గురువు; మానవ శరీరంలోని ప్రతి భాగం మీరు అందించే బహుమతి.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

ఓ' నిజమైన గురు-దేవుడా, మీకు నచ్చి విధంగా మమల్నిర్హక్షించండి. ఓ' గొప్పవాడా, మీరు మాత్రమే నానక్ మనసుల్లో ఉండే ఆశ. ||33||1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృప దాట్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ
ਗੌਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ: ਰਾਯ ਕਮਾਲੈ ਮੋਝੀ ਯੋਕਘਾਠ ਯੋਕਘਾਗਾਨੀਕੀ
ਪਾਡਾਲੀ:

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੇ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੇ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

దేవుని నామాన్నిపేమతో గుర్తుంచుకుంటున్నవ్రి వక్తి రాకను అంగీకరించబడింది.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪੁਠੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

కోరికలేని దేవుని గురించి ధ్యానించిన వక్తికి నన్నువోను అంకితం చేసుకుంటాను.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੋਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

అతను సాగాసియస్ సరోధత్రమైన వక్తికి కలుసుకునాథు, మరియు పుట్టుక నుండి
మరణం వరకు అతని బాధ అంతా నిరూల్చించబడింది.

ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, సాధువులతో సహవాసం చేయడం దాట్రా అతను దేవుని బలం మరియు
మద్దతును కలిగి ఉనరుదున అతను ప్రపంచ-దురఘుద్రానిహూటాడు. ||1||

ਮ: ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਗਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥

ఒక పవిత్ర అతిథి తెల్లవారు జామున మా ఇంటికి వస్తే,

ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥

నేను అతని పాదాలను కడుకోఫచ్చువినయంగా అతనికి సేవ చేయవచ్చు
మరియు అతను ఎల్లపుఠ్ఠూ నాకు సంతోషకరంగా ఉండవచ్చు

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥

ਅਤਨੁ ਨਾਮੁ ਚੋਪੈਠੀ ਵਿਨਵਚੁਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਵਚੁਮਰਿਯੁ
ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁ

ਗਿਰੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥

ਓਯਨੁ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ, ਨਾ ਈਨੀ, ਸੰਪਦਨੁ ਪਰਿਸੁਧਪਰਚਣਾਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁ

ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਚਾਲਾ ਅਦੁਘੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਗਲ ਅਟੁਵੰਠੀ
ਵਾਘਾਰੀਨਿ ਕਲਵਗਲੁਗੁਠੁਨਾਘੁ ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਣਾ ਮੀਕੁ ਵੀਦਿ ਈਸ਼ਮੋ ਅਦਿ ਮੀਰੁ ਊਤਮਮੈਨਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਯਮੈਨਦਿ ਮੀ
ਸੰਕਲਠੁ.

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥

ਮੀਰੇ ਅੰਦਰਿਲੋ ਵਾਘੀਸੁਣਾ ਊਨਾਠੁ; ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਨਿਘੋਠਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਨਾਠੁ.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਯੋਠਲੋ ਮੀਰੁ ਊਨਠੁਗਾ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰਿ, ਓਯਨੁ ਚਿਠਾਨਿਕੀ ਲੋਬਡਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਣੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋਂਦੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਵਪਠੀਕੀ ਓਯਨਕੁ ਮਿਮਠੀਮੀਰੁ
ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ. ॥1॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਠੀਕੰ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚੇਤਾ ਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੇ ਧਣੀ ॥

ਦੇవుਡੁ ਭਾਗਯਮੈਨਡਨਿ ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਆ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ, ਨਾਮ ਓਡਲੋ (ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ), ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟੰਡੀ.॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਭ੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਉ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥

ਮੂਰੁਠੁਲੁ, ਗਰਠੁਗਾ ਅੰਦਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਚਕਠੀ ਦੁਸੁਲਨੁ ਗਲਿਵਲੇ ਠੇਲਿਕਗਾ
ਧਰਿਸ਼ਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਓ' ਨਾਨਕ, ਓ ਦੁਸੁਲੁ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਅਠਨਿਠੋ ਕਲਿਸਿ ਰਾਵੁ; ਮਰਿਯੁ
ਬੂਡਿਦਗਾ ਮਾਰਿਠੋਠਾਯਿ. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥

ਲੋਕੰਲੋ, ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਰਕੁੰਚੰਬਠਾਰੁ, ਵਾਰਿਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਕਾਪਾਡਾਡੁ.

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥

ਓ ਵਕੁਲੁਲਨੁ ਚੂਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਸੁੰਕਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ
ਓਠਾਠੀਕੁੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੇਯੰ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਸਾੰਗਠੁਲੋ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ
ਅਨੁਬੰਠੰ ਨਾਠਨੰ ਚੇਯੰਬਡਠਾਯਿ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਪਸੰਗਿਨੁ ਵਾਠੀਨਿ ਪਰੀਕੁੰਚੇਲਾ ਓਮੋਦਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੇ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుని నాటకాలు అర్థం కానివి: వాటిని ఎవరూ అర్థం చేసుకోలేరు. ||2||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਗਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥

ఓ నానక్, ఆ రోజు మాత్రమే దేవుడు మనసులో ప్రేమగా గుర్తుంచుకునే అత్యంత అందమైన మరియు పవిత్రమైనది.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਗੁਤਿ ॥੧॥

శాపగ్రస్తుడు ఆ రోజు మరియు సరోస్థత దేవుణ్ణి మరచిపోయిన కాలం. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

ఓ నానక్, ప్రతిదీ నియంత్రించే వక్తితో సేఘం చేయండి.

ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥

వారు మరణానంతరం ఒక్కఅడుగు కూడా మనతో కలిసి ఉండలేని తప్పింతు సేఘీతులు అని పిలుస్తారు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా సహౌదరులారా, దేవుని నామము యొక్కమకరందం ఒక నిధివంటిది, అది సాధువుల సాంగత్యంలో కలిసి పోతుంది.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥

ప్రేమపూరక్ భక్తితో ఆయనను సఠించడం దాఠా శాంతి లభిస్తుంది, మాయ (లోక సంపద) కోరిక అంతా నాశనమై ఉంటుంది

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥

కాబట్టి, సరోస్థత దేవుడైన గురువును సేవించండి, అప్పుడు మీలో ఏ లోకకోరిక మిగలదు.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥

ਅਨਿਖੁਕੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਸ਼ੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਰਾਦਾ ਲਭੀਸੁੰਦਿ.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੁਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀ ਅੰਤ ਗੋਪਘਾਰੁ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿ ਪ੍ਰਿਠੰਦੰਡੀ.॥3॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਡਿਠੜੇ ਹਭ ਠਾਇ ਉਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਚੁਸ਼ਾਨੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਨਿ ਫੁਲੰ ਕਨਿਪਿੰਚਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਲਯਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਤਨਿ ਸਲਹਾਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਨਿਜਮੈਨ ਲਕੁਸ਼੍ਣੀਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਡੰ) ਸਾਠਿੰਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥

ਮੇਰੁਪੁਲਾ ਪੁਰਪਚ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲੁ ਚਕੁਸ਼ੁਠਿ ਮਾਤੁਰਮੇ ਠੁਟਾਯੁ.

ਵਬੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅੰਦਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਤਮੈਨ ਏਕੈਕ ਵਿਸਯੰ ਏਮਿਟੰਚੇ, ਪੁਰਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਟਿ ਗੁਰੁਵੁ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੁੰਚਡਮੇ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਸੇਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਪੁਰਜਲੁ ਅਨਿਸੁਮੁਟੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸੁਟਾਲਨੁ ਸ਼ੋਧਿੰਚਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਅਰੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ.

ਜੇ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੰਚੇ ਚੇਰਿਨ ਆ ਵਕੁਟਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਘੁਪੁਰਮਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਟਾਦੁ.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹੁ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥

ਸੁਘੁਕੁਟੁ ਏਕੁਸੁਠੁਪੇਰੁ ਵਿਲੁਵੈਨ ਰਾਝੁਠੁਨਿ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁੰਚਬਡਿਨ ਵਿਧਿ ਠੁਨੁਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਕੁ ਮਨਿਸ਼ਿ ਮਾਤੁਰਮੇ ਧਾਨੁੰਚਾਦੁ.

ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਨਕ ਨੁ ਮੀ ਨਿਜਮੈਨ ਪੇਰੁ ਏਕੁਕੁਜੀਵਨੋਪਾਧਿਠੁ ਆਸ਼ੋਰੁਠੁੰਚੰਡੀ. ਐਦਿ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮੀ ਨਿਜਮੈਨ ਆਠਿਠੁ. ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੁਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥

ਅਤਨੁ ਲੋਪਲ ਅੰਦੋਲਨਨੁ ਕਲੀਗਿ ਛਾਂਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਛਾਨਠੁ
ਅਨਿਪਿਸੁੰਦੀ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਅਤਨਿ ਆਕਲੀ ਏ ਮਾਤ੍ਰੰ ਤੀਰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੇ ਦੁਖੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਰਿ ਦੁ:ਖੰ ਕੂਡਾ ਘੋਦੁ. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥

"ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਯਾਣੰਲੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਸੰਪਦਠੋ ਤਮਨੁ
ਤਾਮੁ ਨਿੰਪੁਕੁਨਿ ਕਾਰਵਾਨੁ ਦੋਚੁਕੋਬਠਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਧੰਨੁਲੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੇ ਥਾਨੁ ਸੁਰੰਦਾ ॥

ਅੰਦਮੈਨਦੀ ਆ ਪ੍ਰਦੇਸੰ, ਐਕਠ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯਲੁ ਨਿਵਸਿੰਸਾਰੁ.

ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥

ਅਕਠ ਕੂਰੋਨੀ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਸਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਸਾਰੁ, ਦਾਨੀ ਵਲੁ
ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਲੁ ਨੁੰਡੀ ਅਨਿਠਕਾਲ ਚੋਡੁਲੁ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਠੁਵੁਠਾਯਿ.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਰੰਦਾ ॥

ਪਰਮਾਤ੍ਮਪਾਪੁਲ ਰਕੁਕੁਡੁ ਅਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਵੇਦਾਲੁ ਪ੍ਰਕਟਿੰਸੁਨਾਠੁ.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥

ਮੀ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ ਅਨੇਦੀ ਪ੍ਰਤਿ ਯੁਗੰਲੋਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਧਮਿਕ
ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਤਨ ਸਰੀਰਾਨੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਆਤ੍ਮੁ ਅਤ੍ਰੁਠ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿ
ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਵੇਡੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 5॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥

ਊਦਯਮੂ ਘੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਪਿਚੁਕੁ ਕੀਲਕੀਲਲਾਡਡੌਂ ਪੁਰੌਂਭੀਸੁੰਦੀ; ਆ
ਸਮਯੌਂ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂ ਪੁਏ ਧਾਠੁਮੂ ਕੌਰਕੁ ਅਲਲੁ ਅਤਨੀ ਭਕੁਲ
ਮਨਸੁਸੁਰਲੋਂ ਪੁਰੁਗੁਤਾਯੁ.

ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥

ਊ' ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪੁਰੇਮਲੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਵਾਰੀ ਊਹਾਲੋਂ ਆਠੁਠੁਰਮੁਨ
ਅਦੁਠੁਲਨੁ ਸੁਠਿਸੁਠੁ|| 1||

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੁ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥

ਊ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਿਯਮੁਨ ਆਨੰਦਾਲੁ ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਕੁ ਵਚੈਠੁਠੁਮੁਰੀਯੁ
ਦੋਵਾਲਯਾਲਲੋਂ ਮਾਠੁਮੇ ਊਨਾਠੁ.

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥

ਊ' ਨਾਨਕ, ਊ ਪੁਰਦੋਸ਼ਾਲੁ ਮਨਲਿਠੁਵੁਠੁ ਆਡਿਚੀਪੁਠੁਲਾ ਚੋਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਪੁਰਪੰਚੀਕ
ਵੁਠੁਵੰ ਅਠੁ ਅਠੁਠੁ ਮੁਰੀਯੁ ਦੁਠੁ ਸੇਠੁਠੁਲ ਵੰਠੁਦੀ. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੇ ਨਿਠੁਠੁਪੰਦ, ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੁਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਮੇ ਠੁਨੀਨੀ ਅਠੁ
ਚੋਸੁਕੁੰਠੁਰੁ.

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਊ' ਸੁਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਠੁਨਕੁ ਠੁਨਕੁ ਆਠੁਠੁ ਸੰਪੰਦਨੁ ਆਠੁਨ
ਮਾਠੁਮੇ ਪੁੰਦੁਠੁਡੁ.

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਭਕੁਡੁ ਭਗਵੰਠੁਨੀ ਪੁਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ, ਅਤਨੀ ਸਰੀਰੰ ਮੁਰੀਯੁ ਮਨਸੁ
ਆਨੰਦੰਠੋਂ ਵਿਕਸਿਸੁਠੁ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੇਖਹ ਖਾਤਾ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడేటపుడు, ఆయన అనిర్ముఢుణాలను తొలగించుకుంటాడు

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥

ఓ' నానక్, అతను మాత్రమే నిజంగా జీవిస్తున్నాడు, అతను దేవుణ్ణి గ్రహించాడు.॥ 6॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੀਠਿ ॥

మొక్కయొక్కపండ్లు చెట్టు కొమ్మలకు జతచేయబడినంత కాలం అందంగా కనిపిస్తాయి;

ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੀਠਿ ॥੧॥

కానీ ఇవి వాటి కొమ్మ నుండి పెరికినపుడు అనేక వేల ముక్కలుగా చెల్లాచెదురుగా ఉంటాయి. ఓ నానక్, గురువు నుండి మానవులను వేరు చేయడం లాగా. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥

దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టేవారు చనిపోయిన వారిగా భావిస్తారు; కానీ వారు శాంతియుతంగా చనిపోలేరు.

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥

దేవునివైపు తిరగబడేవారు ఉరికంబంపై దొంగలా ఉంటూ బాధపడతారు.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥

దేవుడు మాత్రమే శాంతికి నిధి; నశించలేనివాడు అని తెలిసినవాడు.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥

ఆయన పూర్తిగా నీరు, భూమి, ఆకాశము మీద ప్రవేశింప చేస్తున్నాడు; దేవుడు ప్రతి హృదయంలో ప్రవేశిస్తున్నట్లు చెబుతారు.

ਉਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਪੈਧ ਮਰਿਯੁ ਚਿਨਝੀਵੁਲਲੋ ਓਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਓਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਓਕ ਕੀਟਕੰ ਨੁੰਡੀ ਏਨੁਗੁ ਵਰਕੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਅਤਨਿ ਨੁੰਡੀ ਓਦਫ਼ਿੰਚਾਯੁ.

ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੀਧਯੇ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥

ਸੇਘੀਤੁਲੁ, ਸਹਾਚਰੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁਲੁ ਅੰਦਰੁ ਓਯਨ ਦਾਠਾ ਸੁਘਿੰਚਿਬਡਿਨਵਾਰੇ.

ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਨਿਝੁਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਓ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਝਨੰਦਾਨਿਝੋਂਦਾਡੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

ਓਕੁਝਾਪਿਰਿ ਲੇਦਾ ਮੁਧ ਕੋਂਸੰ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਝੀ ਮਰਚਿਘੋਨਿ ਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਮੁੰਤ੍ਰੰ (ਧਾਠੰ) ਓਂਟੁੰਦਿ,

ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੋਈ ਨਾਨਕਾ ਪੁਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਪੁਠਾਠ ਸਾਧੁਵੁਲੁ. ||1||

ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੁਲਿ ॥

ਤਨ ਰੋਝੁਵਾਰੀ ਝੀਵਨੋਪਾਠਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਓਂਦੋਝਨ ਚੇਂਦੁਤੁ ਝਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਟਲੁ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਓਂਚੈ,

ਦੇਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੁਲਿ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਪ੍ਰਵਕਤੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਝੀ ਗੁਰੁਚੈਂਸੁਕੋਂਡੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਨਰਕੰਲੋ ਪਡਕੁੰਡਾ ਏਲਾ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਂਗਲਡੁ?

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥

ਓ ਮਨੁਖੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਨਿਧਿਨਿ ਕਲਿਗਿ ਛਾਨ੍ਹੁ ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ.

ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥

ਮੀਰੁ ਭਕਤੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾಂತੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸ੍ਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏ ਨਾਮੰ ਭਕਤੁ ਮੀਤੋ ਪਾਣੁ
ਛੰਟੁੰਦੀ.

ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥

ਅਚੰਚਲਮੈਨ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਸੁੰਭਾਲਠੋ ਸਤਠੁਨੁ ਨੀਤਿਨਿ ਨਿਵਾਸਮੁ ਚੋਯੁਮੁ.

ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥

ਆਧਾਠੀਠ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਮਠੁ ਨੁੰਡੀ ਕੇਵਲੰ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਮੁਆਤ੍ਰਮੈ
ਪਿੰਦੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਮਠੁ ਪੁ ਆਧਾਰਪਠੈ ਵਾਡੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਾਨੰਲੋ ਚੋਟੁਨੁ
ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ ॥੮॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ, ਏਕ ਬਿਚਗਾਡੁ ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੁ ਭਿਕੁ ਕੋਸੰ
ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਦੇਵਣਗਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਦਯਠੋ ਭਚੋਠਾਡਾ, ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮੁਲਿਪੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੁਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮੀ ਨਿਧਿ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਦਿ; ਭਵਠੁੰ ਦਾਠਾ ਭਦਿ ਏਮਾਤ੍ਰੰ ਠਗੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥

ఓ' నానక్, అనంతం అనేది దేవుని స్తుతి యొక్కదివ్యభదం, ఇది నా పనులన్నీ నెరవేరింది.॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన మిత్రులారా, గురువాకాశ్రినోరుక్షుంటూ పని చెయ్యండి, ఎందుకంటే ఇది జీవితాంతం మీకు మద్దతును అందిస్తుంది.

ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాత్రా, ఈ ప్రపంచంలో ఎల్లప్పుడూ శాంతియుతంగా ఉంటాడు మరియు దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవించబడతాడు.॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੈ ॥

అకథ, పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని నామ మకరందం పంచబడుతుంది; ఇది అందరికీ శాంతిని అందిస్తుంది.

ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੈ ॥

ఈ మకరందానిశ్శీక్తరించే వారిని మరణ రాక్షసుడి మార్గంలో ఉంచరు, అందువల్ల వారు మరణానికి భయపడరు.

ਜਿਸ ਨੇ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੈ ॥

దేవుని ప్రేమ యొక్కఅమృతాన్నిశ్శాస్థిించే వశ్శి ఈ ఆనందాన్నిశ్శనుభవిస్తాడు.

ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੈ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో, సాధువులు నామ మకరందం యొక్కఊటలు ప్రవహిస్తున్నట్లు దేవుని స్తుతి యొక్కఘడురమైన పదాలను ఉచర్చిస్తున్నారు.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੈ ॥੯॥

పరిశుద్ధ సంఘాన్నిశ్శాలా చూడడం చూసి నానక్ పునరుత్తేజం పొందుతున్నాణ్ణి, ఆయన తన హృదయంలో దేవుని నామాన్నిపతిష్ఠించుకుంటున్నాణ్ణు ॥ 9॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਸਤਯੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸੇਵ ਚੇਸੁਕੋਵਟੰ ਦਾਠਾ,
ਅਨਿਭਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਨ ਜੀਵਿਤ ਲਕੁਠੁ ਵਿਜਠੁਵੰਤੰਗਾ
ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਦਿ.

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸੁਮ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਠੋ ਦੇਵੁਠਿ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਵਲੁ ਕਠਾਠੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠੁ, ਸ਼ਾੰਠਿਠੋ,
ਅਨੰਦੰਠੋ ਨਿਵਸਿਠਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਠਿ ਠਾਠਿੰਚੰਡਿ, ਮਰਿਠੁ ਅਠਨਿਨਿ ਒ਕੁਠੁਠੰ ਕੂਡਾ
ਮਰਚਿਠੋਵਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥

ਦੇਵੁਠਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿ ਮਹਿਮਨੁ ਨੇਨੁ ਵਲਾ ਵਠਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੇ ਪਵੈ ਸੇ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਅਸ਼ਰਠਾਨਿਠੋਰੁਕੁਨੇ ਵਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡੁਦਲ
ਚੇਠੁਬਡਠਾਡੁ.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥

ਨਸਿੰਚਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਡੁ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲੋ ਠਿਰੁਗੁਠਾ
ਬਾਠਪਡਡੁ.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥

ಆಯನ ಗುರುವುನು ಕಲುಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿ ಮಾಟಲನು ಉಚ್ಛ್ರਿಂಚಡಂ
ಮರಿಯು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಶಾಶ್ವತ್ರ ಶಾಂತಿನಿ ಸಾಧಿಸ್ತಾಡು.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੇ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನು ಗುರುವುನು ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು, ಅತನು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಲೆನಿ ಮರಿಯು
ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿ ವಾಡು ಅನಿ ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು.

ਸਲੋਕ ਮಃ ੫ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਕਾਮੁ ਨ ਕರਹੀ ਆਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥

ಓ' ಮನಿಪಿ, ಮೀರು ದೆವುನಿ ಪೆರುನು ಧಾಣಿಂಚೆ ಮೀ ನಿಜಮನ ಪನಿನಿ ಚೆಯಡಂ ಲೆದು,
ಮೀರು ಲೋಕಂಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಪಿತಂಗಾ ತಿರುಗುತುನಾಠ್ರು.

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸಾರಿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹಾ ਹੋਇ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೆವುನಿ ಪೆರು ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಿನಟ್ಟಿಯಿಲೆ, ಶಾಂತಿ ಉಂಡದು ||1||

ਮಃ ੫ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

ವಿಷಮಯಪು ಚೆದು ಮೊತ್ತಂ ಮೀದ ಉಂಟುಂದಿ, ಮರಿಯು ಅದಿ ಮೊತ್ತಂ ಪ್ರಪಂಚಾನಿ
ತನ ಗುಪಿಠ್ಲೊ ಉಂಚುಕುಂಟುಂದಿ.

ਨਾਨਕ ਜਨಿ ਵੀਚಾರਿਆ ಮੀಠಾ ਹਰਿ ਕಾ ನಾਉ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಲು ಮಾತ್ರಮೆ ಆಲೊಚಿಂಚಾರು ಮರಿಯು ಇದಿ ತೀಪಿ ದೆವುನಿ ಪೆರು
ಮಾತ್ರಮೆ ಅನಿ ನಿಧಾರಿಂಚಾರು. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾಠಿ:

ਇਹ ਨੀਸಾਣੀ ਸಾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಾಧುವುನು ಕಲುಸುಕೊವಟಂ ದಾಠ್ರಾ, ಅತನಿ ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ
ದಾಠ್ರಾ, ಒಕರು ದುರ್ಗುಣಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡ್ಡಾರನಿ ಇದಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಕೆತಂ.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥

ಮರಣ ದೂತ ದಗ್ಧರಕು ರಾಡು ಮರಿಯು ಮೆಮು ಮಳ್ಳೆಮುಳ್ಳೆಚನಿಪೊಮು

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਵਿਖਪੂਰਿਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟੁਤਾਮੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਭ੍ਰੀ ਪੌਂਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਨੀ ਚ੍ਰੋਟੁਕੁਪੋਤਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਤਮ ਮਨਸੁਭ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠ੍ਰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ. ||11||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਭ੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਚੈਤਨ੍ਰਲੋ ਊਂਨ੍ਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰਿ ਰਾਕ
ਐਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਗਾਲ੍ਰਹੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਸੇਘੈਤੁਡਾ, ਐਤਰ ਅਨਵਸਰਮੈਨ ਚਰ੍ਰਨੀਪਯੋਯੋਜਨੰ ਊਂਡਵੁ. ||1||

ਮਃ ੫ ॥

ਭ੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥

ਅਰ੍ਰੰ ਕਾਨਿ, ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿਸ੍ਰਾ ਅਤਨਿਕੀ ਸਠ੍ਰੰਗਾ
ਕਨਿਪਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, పరిపూర్ణుడైన గురువు కృపవల్ల దేవుని నామాన్నితన నిజమైన సంపదగా భావించిన వాడా. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥

మోసం యజమాని దేవునితో పనిచేయదు; దురాశ, భావోద్రేక అనుబంధంలో మునిగిపోయిన వారు చివరికి నాశనమైపోతారు.

ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥

లోకసంపద, శక్తి అనే మత్తులో నిద్రపోయి, చెడు పనులు చేస్తారు,

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥

పదే పదే, వారు జనన మరణాల చక్రాలలో విసిరివేయబడతారు మరియు మరణ రాక్షసుడి మార్గంలో వదిలివేయబడతాయి.

ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥

వారు తమ సత్తత పనుల పరథసానాలను అందుకుంటారు మరియు దుఃఖానికి లోనవుతారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥

నామ్ ను మరచిన ఓ' నానక్, అతనికి అనిఱ్ఱుతువులు చెడ్డవే. || 12||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥

దేవుని నామాన్నిఱ్ఱాణించడం దాఱ్ఱా మనం అనిఱ్ఱేళలా కూరొన్ఱి ఉన్నానిలబడినా లేదా నిద్రపోకపోయినా శాంతిని ఆసాఱ్ఱిస్తూనే ఉంటాం.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, మనం దేవుని పేరును ప్రశంసిస్తూ ఉంటే, మన మనస్సుమరియు శరీరం ప్రశాంతంగా ఉంటాయి. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਨਿੰਡਿ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਏਵਰੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਯਰੁ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਛੀ ਮਨਸੁਠੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਸਾਡੁ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭੇ ਵਸਤੁ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥

ਭਾਤਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੀਵਰਕੁ ਚੇਦੁਗਾ ਮਾਰਿ ਦੁਃਖਾਨਿਕਲੀਗਿਸ਼ਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤੀਪਿਗਾ ਊਂਟੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਠੇਸੁੰਡਿ.

ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾਂ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਪੁਰਿਗਮਿੰਚਿਨ ਆ ਪਰਿਸੁਡੁਲੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਈ ਰੁਚਿਨਿ ਪਿੰਡੁੰਟੁੰਟਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥

ਨਾਮੁੰ ਯੋਕੁਅਮੁਠੁੰ ਈ ਰੁਚਿ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਚੈ ਮੁੰਦੈ ਨਿਰੁਠੁੰਚਬਡਿਨ ਵਛੀ
ਮਨਸੁਠੁੰ ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਡਿ.

ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥

ਆ ਵਛੀ ਦੁਠੁਦੁਠੁੰਮ ਨਾਸ਼ਨਮੁ, ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪਰਿਸੁਠੁਮੁਨਿ ਦੇਵੁਠੁੰ ਕੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪੁਠੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥

ਚੇਠੁਲੁ ਕਲੁਕੁਨਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਸੁਖਾਨਿਠੁਠੁੰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ
ਕੋਸੰ ਕੂਡਾ ਨਾਨਕ ਯਾਚਿੰਸਾਡੁ.॥ 13॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੜੀ ਹੇਕੜੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਨੁੰਡਿ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁੰਨਠੁੰ ਏੰਠੁੰ ਸ਼੍ਰੇਠੁਮੁਨਿ ਭਿਕੁੰਟੁੰ.

ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੁਣੀਆ ॥੧॥

ఓ' నానక్, గురు-దేవుడు తప్పకతర అన్నిపసంగాలు నిరుపయోగమే. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੁ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥

దేవుని ప్రేమతో మనసుస్పంది, దేవుణ్ణి సాకారం చేసిన వారు చాలా అరుదైన వక్తులు మాత్రమే.

ਜੇੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੇ ॥੨॥

ఓ' నానక్, అలాంటి సాధువు (గురు) ఇతరులను సరైన మార్గంలో చూపించడం దాట్లా దేవునితో ఐకత్య చేయగల సమర్థుడు అవుతాడు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਸੇਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

ఓ' నా ఆత్మదయగల మరియు క్షమించే ఆ దేవుడి కోసం ధాన్యించండి.

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥

ప్రేమతో, భక్తితో దేవుణ్ణి ధాన్యించడం దాట్లా అనిష్టాపాలు తుడిచివేయబడతాయి.

ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥

భగవంతునితో ఐకత్య కావడానికి మార్గం నామానిష్టాన్యించడమేనని గురువు గారు చెప్పారు.

ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, అన్నిపపంచ ఆనందాలు రుచిలేనివిగా మారతాయి మరియు దేవుని పేరు మనసున్న ఆహ్లాదకరంగా మారుతుంది.

ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥

ఓ నానక్, ఈ జీవితాన్ని అందించిన సరోస్థత్ర దేవుడిని ధాన్యించండి. ॥14॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੇ ਖਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਬੀਜਾਨੀ ਖਿੱਤ੍ਰਾਣੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਫਕਫੈ ਅਵਕਾਸੰ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ
ਯੋਕਫਿੱਤ੍ਰਾਣੀ ਖਿੱਤ੍ਰੇ ਵਫ਼ੀ ਦਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਨੀ ਆਨੁਭਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਫਿੰਦੁਯੰਦਿਨ ਦਾਨੀਨੀ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਫ਼ੀਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਯਾਚਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਅਡਗੰਡੀ, ਅਦੀ ਅਤਨੀ ਆਨੰਦੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੀਕ੍ਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਕੁ ਬਹੁਮਤੀ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠ੍ਰੰ, ਦਾਨੀਨੀ ਅੰਦੁਕੁੰਨੁ
ਤਰੁਵਾਤ ਮਨਸੁ ਆਨਿਪੁਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਠੀਰਭਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਆਨੁਕੁਕੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਕੁਕੁ ਆਨਿ
ਸੰਪਾਦਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥

ਵੀਰੀਕੀ ਦਠੁਦੁਪੇਮ ਠੇਲੀਯਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮ ਆਲਨੁ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਆੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਮਿਗਿਲਿਨਵਨੀਸ਼ਿਸ੍ਰਾਯੀ ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਨਿਠੁਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਠਿੰਚਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿਨ ਵਫ਼ੀ ਯੋਕ੍ਰੁਕੁਪਤੀ ਸਾਠੁ ਵਠੁੰ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਕੀਠ ਲਾਇ ਜਨ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ, ਮਠੁਠੁਠੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ
ਦਠੁਦੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਰਠਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਨਨੁਠੁਠੁ ਅੰਕਿਤੰ ਠੇਸੁਕੁਨਾਠੁ. ॥15॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਲਾ ਆਦੇਭਿੰਚਿਨਪੁਰੁਖੁ, ਨਾਮ ਵਰੁਠੰ ਅਸਘੁੰਗਾ ਪਡਟੰ ਪੁਰੰਭਿੰਸੁੰਦਿ,

ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥

ਭੂਮਿ (ਗੁੰਠੇ) ਤਡਿਸਿ ਪੁਰੀਗਾ ਸਤਿਸ਼ਲਮੁ ਪੋਯਿੰਦਿ. ਫਲਿਤੰਗਾ ਸਮੁਧੀਗਾ ਧਾਨੁ (ਅਧਾਠੀਠੁ ਸੰਪਦ) ਠੁਤਠੀ ਅਯਿਠੁਦਿ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥

ਆਯਨ ਦੁਃਖੁਮੂ, ਪੇਦਰਿਕਮੂ ਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯਿ ਕਾਬਠੀ ਆ ਵਠੀ ਏਪਠੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤੁੰ ਪੁਕਾਰੰ, ਆ ਵਠੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿਯੰਚਬਡਿਨ ਦਾਨਿਘੋਂਦਾਡੁ.

ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਾਯਲੋ ਚਿਕੁਠੁ ਕਾਰੰਗਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਮਰੰਗੰ ਨੁੰਡਿ ਮਿਮਲੀ ਪੁਨਰੁਠੁਰਿੰਚਿਨ ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚੰਡਿ .॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥

నిషఖ్షమైన దేవుని గురించి మనం ప్రేమగా ధాన్వీస్తే, మనం అతుక్తుత ఆధాత్మిక స్థితిని పొందుతాము.

ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥

నామంపై ధాన్వం తప్పమనసు యొక్క రతాన్వితాధింపడానికి వేరే మార్గం లేదు.

ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥

నేను మొత్తం ప్రపంచాన్ని ధోధించాను మరియు నామంపై ధాన్వం లేకుండా శాంతి కలగదని నిర్ధారించాను.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥

ఒక రోజు ఈ శరీరం మరియు అన్ని ప్రాపంచిక సంపదలు బూడిదగా తగ్గుతాయని అరుదైన వక్తి మాత్రమే గ్రహిస్తాడు.

ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥

ఓ మనిషి, మీరు ఏమి చేస్తున్నారు? ఈ ఆనందము, సౌందర్యము మరియు ఆనందము నిష్ప్రయోజనమైనవి;

ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥

భగవంతుణ్ణి మరచినవాడు, అతని అదుక్తుమైన శక్తిని అర్థం చేసుకోలేడు.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥

నిషఖ్షమైన దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు, ఆయన పాటలను పాడుతున్నారు.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥

ఓ' నానక్, మీకు నచిన్వవారు మాత్రమే మీ ఆశ్రయాన్ని పొందుతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਹੀ:

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਜੇ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥

దేవునితో అనుసంధానం చేయబడిన వారు, జనన మరియు మరణ చక్రాలలో పడరు.

ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥

ਦੇవుਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁ, ਵਾਰੁ ਅਪ੍ਰਮਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਵਲ੍ਲ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਅੰਦੁਕੇ ਵਾਰੁ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਨਘੁਠੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀ
ਅਸ਼ਾਨਲੋਂ ਅਮੋਦਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਾਘ੍ਰਿਘੋਂਦੇਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਤੁਲੁ.

ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਬਡਿਠੇ, ਜੀਵਿਤੰ ਅੰਤਰਿੰਚਿਪੋਯਿ, ਬਲਹੀਨਮੈਨ
ਦਾਰੰਲਾ ਵਿਚਿਠੁਘੋਂਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਧੁੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥੧੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪਰਾਗ ਵੰਠੀ ਲਕੁਲਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋਂ ਅਚਾਰਬਧੰਗਾ ਸਾਘੰ
ਚੇਯੁਡੰ ਕੰਚੇ ਅਤ੍ਰੁਠ ਵਿਨਯੰਠੋਂ ਜੀਵਿੰਚਟੰ ਵੰਠੀਦਿ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਧਰਣਿ ਸੁਦੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਗਠਿਮੀਦ ਊਂਨਘੁਠੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿੰਨ ਅੰਦਮੈਨ
ਭੂਮਿਲਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥

ਓ'ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿੰਨ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਨਿ ਸੁਲਭੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਦਿ.॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥

ਪਦਿ ਦਿਕੁਘੁਲੋਂਨਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਜਲਮੁਲੁ, ਪਰਠੁਲੁ, ਅਡਵੁਲਮੀਦ ਏਗੁਰੁਠਾ,

ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੇ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥

ਓਕ ਰਾਬੰਦੁ ਵਚਿਘੁਠੁਦੇਹੰਨਿਮੂਸੇ ਚੋਟ ਕੂਰੁਠੁੰਦਿ. ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਨੀ
ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਡਿੰਨ ਮਨਸੁਠਿਰੁਗੁਠਾ, ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਮੀਦ ਪਡੁਠਾਨੇ
ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਥੁ ਆਨਿਸ਼ਾਕਰਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਲਨੁ
ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠਾਨ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨੇਨੁ ਧਾਠੁ ਚੇਯਗਲਿਗਾਨੁ.

ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥

ਨਾ ਦਗਰ ਊਨਖੁਰਠੁ ਧੇਵੁਠੀ ਚੁਸਿ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀੰਚਾਲਨਿ ਨੇਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅਹੰ ਰਹਿਤੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਵੀਨਯੰਗਾ ਮਾਰਾਲਨਿ
ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਨਾਘੁ, ਨੇਨੁ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠਾਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵੀਲੰਨੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਤਗਿਨੰਤ ਸਹੰਨੁਭੁਠੀਠੋ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਠਦਾਠਾ
ਨੇਨੁ ਏਵਰੀਨੀ ਬਾਠਿੰਚਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਗਾਰਵੰਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਚੇੰਠਕੁ ਵੇਠਾਨੁ.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸੁਠੀਕਰੁ ਪਾਪਿ ਯੋਕਸ਼ੁਠੀਕਰੁ ਅਨਿ ਨੇਨੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਚੇਪਠਚੁ॥17॥

ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਦੋਹਾ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਠੀਨਿ ਚੇਸਿਨ ਵਠੁਠੁ (ਦੇਵੁਠੁ) ਅੰਦਰੁ ਸਕ੍ਰਿਵੰਠਮੈਨ ਵਾਰੁ.

ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥

ਮਨਸੁਠੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਠੈ ਨਿਯਮੈਨ ਸੰਪਦ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਆਠੁ ਆਯਨਕੁ
ਅੰਕੀਠੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਰਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੁਲਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਨਨੁ ਚੇਠੀਠੋ ਪਠੁਕੁੰਠੇ; ਨੇਨੁ ਮਿਮਠੀਠੁਨਠੁ
ਵੀਠੀਚਿਪੇਠੁਠੇਨੁ.

ਹਰਿ ਛੇਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੇਜਕ ਕੈ ਸੁਲਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਛੀ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਚੈ ਵਾਰੁ ਅਠਠੁ ਅਠੁ ਦੁਘੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਰਕੰਲੋਂ ਛਨਠੁਗਾ
ਭਯੰਕਰਮੁਨਿ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸਾਰੁ ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸਿ ਚੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰਿ ਸ਼ਕੀਲੋਂ ਅਨਿਸੁਪਦਲੁ ਛਨਾਠੁਯੋ, ਅਠਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਅਦਿ
ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਦਿ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥

ਐਯਨ ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਧਾਠੁਸੁਠੁ ਜੀਵਿਸਾਰੁ, ਐ ਵਿਧੰਗਾ ਵਾਰਿ ਅਪਰਾਧਾਲ
ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੇਸਾਰੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠਾਮਰ ਪਾਦਾਲੁ (ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨਿ ਪੇਰੁ) ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਬਾਧਲਨਿਠੁਠੁਨੀ ਠੋਲਗਿਸਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਹੋਵੈ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵਸ਼ੀ, ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਦਾਠਾ ਬਾਧਪਡਡੁ.

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥

ਨਾਨਕ ਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਦਰਠੰ ਪਠੁ ਏਠੋਂ ਕੋਰਿਕ ਛੰਠੁਦਿ, ਐਯਨ ਠਨ ਦਯੁਨੁ
ਚੁਪਿਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠਰਮੇ ਅਦਿ ਈਸਾਰੁ. ॥18॥

ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ ਮਃ ੫ ॥

ਠੋਂਕੰ, ਦਘਾਨਾ (ਦਕੁਠਿਠ ਪੰਜਾਬੋਂ ਏਕੁਮੁਠੰਡਲਿਕੰ), ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੇਰੀ ਭਰਮੁ ਵਠਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੁ ॥

ਏਕੁਕੁਠੰ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੰਦੋਹਾਨਿਠੋਲਗਿਚਿ, ਮੀ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਨਿਜਮੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਾਠਰਮੇ ਮਿਮੁਠੁਮੀਰੁ ਨਿਪੁਕੁਠੰ,

ਜਿਠਹੁ ਵੰਠੈ ਜਾਇ ਤਿਠਾਉ ਮਉਚੁਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਏਕਠਿਕੀ ਵੇਠਿਠਾ, ਅਕਠ ਛਨਠੁਠਨਿਨਿ ਮੀਰੁ ਕਨੁਗੋਠਾਰੁ. ॥1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੁੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥

ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਲਨੁ ਏਕੀਤੁਪਾਕੁਲਨੁ ਵਾਡਗਲਰਾ, ਵਾਰੀਕੇ ਤੇਲੀਸਿਨਦਲ੍ਹਾ ਒ਕ ਫੋਲੋ ਆਟੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇਨਾ?

ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥

ਵਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਿਤੀ ਰੁਾਘਰੁ ਵਲੇ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਗਰਗਲ ਪਕੁਲ ਲਾਗਾ ਨਵਠਗਿਨਦੀ, ਕਾਨੀ
ਹਾਂਸਲਠੋ ਏਗਰਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦੀ. (ਗੁਰੁਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਅਨੁਕਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ
ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚੈ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰ ਵਕੁਲ ਸ਼ਿਤੀ ਕੂਡਾ ਈਠੇ)॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੇ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨਾਲੁਕਠੋ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਓਚਠੀੰਚੀ, ਚੋਵੁਲਠੋ ਵਿੰਟੁਨਖੁਕੁਣੀ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠੁਆਟੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥

ਭੁਕੁਠੋ ਰਾਸੇ ਆ ਵਕੁ ਚੋਟੁਲੁ ਦੋਵੁਨੀ ਮਹਿਮਠੋ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁੰਗਾ ਓੰਟਾਠੁ.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥

ਆ ਵਕੁ ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਪੁੰਨਕ੍ਰੀਠੁ ਚੋਸ਼ਾਡਨੀ ਮਰਿਠੁ ਅਰੁਵੈ ਏਨਿਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲਠੋ ਸਾਠੁ ਚੋਸ਼ਾਡਨੀ ਭਾਵਿੰਚਬਡੁਠਾਡੁ.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥

ਅਠਨੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠੁਆਟੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਠੁ ਮਾਠੁ ਕੋਟੁਨੁ
ਯੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥

ఓ' నానక్, తన పేరుతో ఐకన్య కావడం దాత్రా చాలా మంది మానవులను కాపాడిన ఆ అనంత దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకోండి.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੇ ॥

దేవుడు మన మనసులోకి రాకపోతే ప్రాపంచిక వ్యవహారాలు లాభదాయకం కావు.

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੀਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥

ఓ నానక్, తమ గురుదేవుణ్ణి మరచిపోయిన వారి శరీరాలు దుర్గుణాలతో బాధించబడతాయి. ||1||

ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੇਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥

నామాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, సృష్టికర్త ఒక దుష్టుడిని మంచి వక్త్రంగా మారాడు.

ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

దేవుడు తన శిష్యులందరినీ దుర్గుణాల నుండి రక్షించి వారి సమస్యలను పరిష్కరించాడు.

ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥

అతను అపవాదులను నాశనం చేశాడు మరియు వాటిని తన కోర్టులో అబద్ధంగా ప్రకటించాడు.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥

నానక్ యొక్కదేవుడే గొప్పవాడు, అతనే స్వయంగా మానవులను సృష్టిస్తాడు మరియు చూసుకుంటాడు. ||2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡੁ; ਅਤਨਿਕੀ ਪਰਿਮਿਤਿਲੁ ਲੇਵੁ; ਅਤਨੁ ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ੀ
ਸੁਘੋਚਿੰਚਾਡੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੇ ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥

ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਗੁਰੁਵੇ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਮਧੁਤੁ.

ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥

ਤਨ ਮਧੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਨੀ ਪੇਂਚਿ ਪੋਸ਼ਿਸੁਣੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਦਰਿਸੁਣੁ.

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥

ਅਯਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੇਵਾਡੁ, ਅਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਨਵੁਲੁ ਲੋਕ ਮਹਾਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਈਦੁਤੁਨੁਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਦਾਟੁਟਾਰੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੈ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਏਦਿ ਸੰਠੋੜੰ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦੋ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸੁਰਯਾਨਿਠੁਰੋਰੁਕੁਨਾਠੁ.
॥20॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਠੁਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਤਮ ਮਧੁਤੁਗਾ ਕਲਿਗਿ ਈਨੁਘਾਰੰਦਰੁ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਐਕ ਆਟ
ਪਡਰੁ.

ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੇ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਿਨਯੰਗਾ ਤਨ ਅਸੁਰਯਾਨਿਠੁਰੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਪੁਰਿ ਏਕਠੁ
ਰੁਕੁੰਚਬਡਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਠੁਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੁਲੁ ॥

ਪੁਰਿਰੋਜੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਬਿਚਠੁਡਿਲਾ ਵੇਡੁਕੁਨੇ ਵਠੁ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ
ਅਭਠੁਨਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుడే సత్తుంగా వారి దగ్గర ఉంటే మాయ కోసం ఇక ఏమాత్రం కోరిక కలుగదు. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥

దేవుని ప్రేమతో మనసునిండి ఉనఖాడు, అతనికి దేవుని పేరు అతని మంచి ఆహారం మరియు మంచి దుస్తుల వంటిది.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥

ఆయనకు దేవుని నామంపట్ల ప్రేమను ఆలింగనం చేసుకోవడం ఆయన సంపదకు, ఆస్తికి సమానం.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥

ఆయన దేవుని నామమును స్థిరంగా ధ్యానిస్తాడు, ఆయనకు ఇది ఆయన రాజ్య, అపారమైన ఆనందం అవుతుంది.

ਚਾਚੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥

ఒక మిస్ట్రల్ లాగా అతను ఎల్లప్పుడూ దేవుని నుండి వేడుకుంటాడు మరియు దేవుని మద్దతును ఎనడూ విడిచిపెట్టడు.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ਕੀਚੇ

ఓ' నానక్, తన మనసుల్లో మరియు శరీరంలో ఈ కోరికను కలిగి ఉనాడూ, మరియు అతను నిరంతరం దేవునితో కలయిక కోసం ఆరాటపడుతునాడూ.

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యమైన దేవుడు, అతనే సృష్టికర్త మరియు గురువు యొక్క ప్రసాద దాటా గ్రహించబడ్డాడు.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ, ਸਾਧੁਵੁਲ ਕੀਰਨਲੁ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ ॥

ਰਾਗ് ਗੌਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੀ ਯੋਕ੍ਸ਼ਧਾਠੁਗੁ ਚੌ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਅਬ ਮੇਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠ੍ਹੋ ਮੰਡੁਤੁ ਛਾਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਠੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ
ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿ ਚਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿ ਚਲੁ ਬਰਿਚਿੰਦਿ, ਅਦਿ ਲੋਕਸੰਦੇਹਾਲ ਕੋਸੰ
ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਰਗਿਲਿੰਚਿੰਦਿ. ॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ਬਨ ਜਾਈਐ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁ ਕੋ ਵਡਾਨਿਕੀ, ਮੇਮੁ ਅਡਵੁਲਕੁ ਵੇਝਾਮੁ;

ਸੇ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਕਨੁਗੋਨਬਡਦੁ. ॥1॥

ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥

ਦੇਵਦੁਆਤਲਨੁ, ਮਨੁਮੁਲਨੁ ਦਹਿੰਚਿੰਦਿ ਲੋਕਸੰਗਤਮੈਨ ਵਸੁਵੁਲ ਕੋਸੰ
ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨ ਆਗਿ

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦੰ ਵਾਰਿਨਿ ਆ ਕੋਰਿਕਲ ਮੰਟਲ੍ਹੋ ਮੰਡਕੁੰਡਾ
ਕਾਪਾਡੁਤੁੰਦਿ ॥ 2॥

ਭਵ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥

ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪੁਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਦੰ, ਏ ਭਕੁਲੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਚਨੁਗੋਨਾਠੁ,

ਪੀਵਿ ਰਹੇ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਨਠੁ ਆਲਸਿਪੋਨਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿ ਸੁੰਕਰਿੰਚਡਾਨਿ
ਕੋਨਸਾਗਿਸੁਨਾਠੁ. ॥3॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰੰਗਪਾਨੀ ॥

ਕਬੀਰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, (ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ), ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਦੇਵੁਠੀ
ਧਾਠਿੰਚੰਦਿ.

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਨਾ ਦਾਹਾਨਿ ਚੀਰਿਠਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, నామం యొక్క ఈ మకరందం కోసం నా దాహం తగ్గదు.

ਜਲ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం యొక్క మకరందంలో పాల్గొంటున్న తరువాత, మీ పేరును ధ్యానం చేయడానికి నా కోరిక మరింత పెరిగింది. ||1||విరామం||

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నీటి మహాసముద్రం లాంటివారు, నేను ఆ నీటిలో చేపలా ఉన్నాను.

ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥

నేను ఆ నీటిలో (నిన్ను ధ్యానించండి) జీవించి ఉన్నంత కాలం, నేను మనుగడను సాగిస్తాను, కానీ నేను ఆ నీటి నుండి బయటకు వెళ్ళి వెంటనే (మిమల్ని మరిపోయి), చనిపోబోతున్నట్లు చాలా బలహీనంగా మారతాను. || 1||

ਤੂੰ ਪੰਜਰੁ ਹਉ ਸੁਆਟਾ ਤੋਰ ॥

మీరు పంజరం లాంటివారు, మరియు నేను మీ వద్ద బలహీనమైన చిలుకలాగా ఉన్నాను.

ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥

కాబట్టి, ఏ పిల్లి (మరణ దెయ్యం) నాకు ఏమి చేయగలదు? || 2||

ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు చెట్టు లాంటివారు మరియు నేను దానిపై ఉండే పక్షిలా ఉన్నాను.

ਮੰਦਭਾਗੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

కానీ నా దురదృష్టం కారణంగా, నేను మీ ఆశీర్వదించబడిన దృష్టిని పొందలేను. ||3||

ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥

ఓ' దేవుడా, నువ్వేనా నిజమైన గురువు, నేను మీ కొత్త శిష్యుణి.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥

కబీర్ చెప్పారు, దయచేసి ననుక్షలవండి, ఈ మానవ జీవితం నాకు చివరి అవకాశం! || 4|| 2||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, కబీర్ గారు:

ਜਬ ਹਮ ਏਕੇ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ఒకే ఒక్కదేవుడు ఉన్నాడని నేను తెలుసుకునప్పుడు,

ਤਬ ਲੋਗਹ ਕਾਰੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

అప్పుడు ప్రజలు ఎందుకు బాధపడతారు? ||1||

ਹਮ ਅਪਤਹ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

నేను గౌరవరహితంగా ఉండి, నా గౌరవానితోలోతో,

ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అప్పుడు నేను ఎంచుకున్న మార్గాని వైఖరు అనుసరించవద్దు. ||1||విరామం||

ਹਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

నేను చెడ్డవాడిని అయితే నేను నా మనసుతో చెడ్డవాడిని కూడా. (ఇది ఎవరినైనా ఎందుకు ఇబ్బంది పెట్టాలి?)

ਸਾਝ ਪਾਤਿ ਕਾਹੁ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ఈ కారణంగా, నాకు ఎవరితోనూ అనుబంధం లేదు. || 2||

ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥

ప్రజల నుండి గౌరవానిలోదా అగౌరవానిలోను పట్టించుకోను.

ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ਜਬ ਉਘਰੈਗੇ ਪਾਜ ॥੩॥

మీరు బహిర్గతమైనప్పుడు మాత్రమే నిజమైన గౌరవాని అర్థం చేసుకుంటారు. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿਨ ਵਸ਼ੀ ਨਿਜੰਗਾ ਗੌਰਵਨੀਯੁਡੁ.

ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥

ਕਾਬਠੀ ਅਨਿਘੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਮਾਠਰਮੇ ਧਾਠੀਚੰਡੀ.
॥4॥3॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੋ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥

ਨਗਠੁਗਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਪਿੰਦਗਲਿਗਿਠੇ,

ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਅਡਵਿਲੋਨੀ ਜਿੰਕਲੁ (ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਜੰਤੁਵੁਲੁ) ਅਨੀਘਿਮੁਕੁਤਿਨੀ
ਪਿੰਦੁਠਾਯਿ. ॥ 1॥

ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਨਗਠੁਗਾ ਵੇਲਿਘਾ ਲੇਦਾ ਸ਼ਰੀਰੰਪੇ ਏਦੈਨਾ ਧਰਿਸੁਨਾਠਾ ਲੇਦਾ ਅਨੇਦੀ ਮੁਖਠੁ,

ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਕਵੇਲ ਅਠਡੁ ਦੋਵੁਡਿਨੀ ਗੁਰੁ ਚੇਸੁਕੋਨਠੁਯਿਠੇ ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੁਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਠਲ ਪੇਵਿੰਗ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪਰਿਪੁਰਠਨੁ ਸਾਧਿੰਚਗਲਿਗਿਠੇ,

ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥

ਕਾਬਠੀ ਭਪਠੀਵਰਕੁ ਏ ਗੌਰੋ ਰਕੁਠਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਪਿੰਦਲੇਦੁ? ॥ 2॥

ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੋ ਤਰੀਐ ਠਾਈ ॥

ਏ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਠੁਹਾਠੁਰਠੁ ਦਾਠਾ ਏਵਰੈਨਾ ਠਨਨੁ ਕਾਪਾਡਗਲਿਗਿਠੇ,

ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

ਅਪੁਠੁ ਏ ਨਪੁੰਸਕੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪਿਠਿਨੀ ਏਂਦੁਕੁ ਪਿੰਦਲੇਦੁ?
॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਠਾਈ ॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਂਚਕੁੰਡਾ, ಎਵਠ੍ਰਾ ਮੋਝਾਨਿਘੋਂਦਲੇਦੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਇਸ਼ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥

ਸਾਯੰਤ੍ਰੰ ਮਰਿਯੁ ਊਦਯੰ ਤਮ ਆਚਾਰ ਸਾਘਾਨੁ ਚੇਸੇਵਾਰੁ.

ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥

ਨੀਟੀਲੋ ਕਪਠੁ ਲਾਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਿਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰਯਲਕੁ ਨਿਯਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਕਘੋਠੇ,

ਤੇ ਸਭਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਨਾਠੁਆਧਿਪਤਿਨਿ ਏਦੁਰੋਘਲਸਿ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥

ਤਮੁ ਸਰੀਰੰ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਊਨਘਾਰੁ ਵਿਭਿਨਘੁਰਾਪਾਲਨੁ ਪ੍ਰਯਤਿਘਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਕਲਲੋ ਕੂਡਾ ਈਤਰੁਲ ਪਠੁ ਏ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੁਪਿੰਚਾਲਨਿ ਅਨੁਕੋਵਵਠੁ. ॥ 2॥

ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਝਾਨੁਲੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਲਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਚਦੁਘੁਠਾਰੁ ਕਾਨਿ ਵਾਠੀ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਝੀਵਿੰਚਰੁ.

ਸਾਧੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥

ਏ ਲੋਕ ਕਲਹਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ, ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਘੁਲੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਠੁ, ਮਨੰ ਏੰਦੁਕੁ ਚਾਲਾ ਏੰਪਿਕਲਨੁ ਪਰਿਗਠਨਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੋਵਾਲੀ?,

ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥

ਅਨਿਠੀ ਏਕੁਸ਼ਾਰਾਂਸੰ ਨਾਮੰ ਏਕੁਠੁਦਾਠ੍ਰਮੈਨ ਅਮੁਠੰਲੋ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ
ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਠਠਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਠ੍ਰੋ ਨਡਮੇ. ॥ 4॥ 5॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬੁਤ ਪੂਜਾ ॥

ਜਪ, ਤਪ, ਸੁਆਚਾਰ ਉਪਵਾਸ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਧਨਲ ਵਲ ਉਪਯੋਗ ਵੰਮਿਟੀ?

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਪਵੇਰੈ ਵਾਣੀ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮ ਗਲ ਆ ਵਝੀਕੀ ॥1॥

ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਮਨ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਉਚਾਲੀ.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠੇਲੀਵਿਠੇਲੁ ਦਾਠਾ, ਸਰਝਕੀਮੰਨੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ ॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥

ਮੈ ਦੁਰਾਸ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਾਠਾਲਨੁ ਪਕਠੁ ਪੇਠੁਠੀ.

ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥

ਮੈ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਕਠੁ ਪੇਠੁਠੀ ॥ 2॥

ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥

ਕਰਠਾੰਡਲੁ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਹੰਕਾਰੰਲੋ ਬੰਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ;

ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥

ਕਲਿਸੀ, ਵਾਰੁ ਰਾਠੀ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲਨੁ ਪੂਯੀਸ਼ਾਰੁ ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਕਬੀਰੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਭਠੀ ਆਰਾਧਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯੁਬਡੁਠਾਡਨੀ.

ਭੇਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਮਾਯਕ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ ॥ 4॥ 6॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥

తల్లి గర్భంలో, ఒకరి పూరీక్ష లేదా సామాజిక స్థితి ఎవరికీ తెలియదు.

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥

భగవంతుడి నుంచే మొత్తం సృష్టి ఉనికిలోకి వచ్చింది. || 1||

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥

చెప్పి 'పండితుడా, నువ్వు పుష్టు బ్రాహ్మణుడివి అయ్యావు?

ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నిరంతరం బ్రాహ్మణుడినని చెప్పవడం దాటా మీ జీవితానిష్ఠుధా చేయవద్దు. ||1||విరామం||

ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥

మీరు నిజంగా బ్రాహ్మణ తల్లి నుండి పుట్టిన బ్రాహ్మణుడైతే,

ਤਉ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਰੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥

అపుష్టు మీరు వేరే విధంగా (తల్లి గర్భానికి బదులుగా) ప్రపంచంలోకి ఎందుకు రాలేదు? || 2||

ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹਮ ਕਤ ਸੁਦ ॥

(మేమిద్దరం ఒకే విధంగా జనించి, ఒకే అంశాలతో తయారు చేయబడినపుష్టు) మీరు బ్రాహ్మణుడిగా ఎలా ఉన్నావు మరియు నేను తకుష్ట సామాజిక హోదాను ఎలా కలిగి ఉన్నావు?

ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥

నా నరాల్లో రక్తం ఎలా నడుస్తోంది మరియు మీ నరాల్లో పాలు ఎలా ఉన్నాయి? ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

కబీర్ ఇలా అనావు, సరస్థులు గల దేవుని గురించి ప్రతిబింబించేవాడు,

ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥੭॥

మన మధ్యబ్రాహ్మణుడనీ చెబుతారు. ||4||7||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗਾਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਅੰਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥

ਅਧਾਊਠਾ ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀਲੋਂ ਏਵਰੁ ਆਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਲੇਰੁ.

ਰਾਜਾ ਰੰਗੁ ਦੇਉ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥

ਅਟੁਵਠੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ੍ਰਿਤਿਲੋਂ, ਰਾਜੁ ਲੇਦਾ ਪੇਦਵਾਰੁ ਐਧਰੁ ਦੁਖਿਠਲੋਂ
ਜੀਵਿਸੁਨਾਰੁ.॥ 1॥

ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀਚਕਘੋਠੈ,

ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੇਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁਠਾ ਵੇਭਠਾਨਿਠੋਨਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਨੋਪਿ
ਕਾਰਠਗਾ ਏਡੁਸੁਨੈ ਠਠਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਠਯੁਕਯਠਨਠਦਠ ਠੇਠੁ ਨੀਡਵਲੇ ਸਠਠਾਠੀਕਮੈਨਦੀ.

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥

ਏਕਰੁ ਠਿਵਰਿਸ਼ਾਠ ਪੀਲੀਠਪੁਠੁ, ਠ ਸਠਪਦ ਏਵਰਿਕੀ ਠੇਂਦੁਠੁਠਦੋਂ ਨਾਕੁ
ਠੇਪਠਠੀ?॥2॥

ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥

ਏਕ ਸਠਗੀਠ ਵਾਯਿਦਠਠਲੋਂ ਠਨਠਠਠੀ ਵਾਯਿਦਾਠੀਠਾਯਿਠਚਠਠ ਠਪਿਵੇਸਿਨਪੁਠੁ ਅਦੀ
ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠੁਠਦੀ ਅਨਿ ਏਵਰੁ ਠੇਪਠਠੇਰੁ ਕਾਠਠੀ,

ਮੁਏ ਮਰਮੁ ਕੇ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥

ਅਦੇਵਿਠਗਾ, ਠਨਿਪੋਯਿਨ ਵਠੀ ਠਠਠਕਠੀਕੀ ਵੇਠੀਠਦੋਂ ਏਵਰਿਕੈਨਾ ਏਲਾ ਠੇਲੁਸੁਠਦੀ?
॥3॥

ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥

ਹਾਠਸਲੁ ਏਕ ਕੋਲਨੁਪੈ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਠਠੈ, ਅਲਾਗੇ ਮਰਠਠ ਮਨ ਸਰੀਰਾਲਪੈ
ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਠਠੁਠਦੀ.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥

ਓ' ਕਬੀਰ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸਰੋਧਠਠ ਅਮੁਠਾਨਿਠੀਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 4॥8॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗਾਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਠੁੰਠਾ ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਸੁਠੈ. ਓ ਸੁਠਿਠੀਲੋ ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਠੁਠੰਠੁੰਦੀ

ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੁਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥

ਏਲੁਗੁਬੰਠੁ ਰੋਂਡੁ ਰਕਾਲੁ; ਈਵੀ ਗਾਜੂ (ਦੁਠੁ ਕ੍ਰੀਠੁਲੁ) ਮਰੀਠੁ ਮੁਠਾਠੁਵਲੇ (ਮੰਚੀ ਕ੍ਰੀਠੁਲੁ) ਠੰਠਾਠੁ. ॥1॥

ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਠਉ ਕਹੀਐ ॥

ਭਠੰਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਚੋਪਠੁਡੀਨ ਪ੍ਰਦੋਸੰਠੁ ਏਕਠੁ ਠੰਠੁੰਦੀ?

ਠਉ ਠਜਿ ਜਾਇ ਅਠੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਭਠੰਠੁ ਠੋਠੁੰਦੀ ਮਰੀਠੁ ਏਕਡੁ ਭਠੰਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਜੀਵਿੰਚਵਚੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰਠੁ॥

ਤਟਿ ਤੀਰਠਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥

ਪਵਿਠ੍ਰ ਨਦੁਲ ਏਡੁਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰਸਨਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੋਡੁ,

ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥

ਅਕਠੁ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਜਲੁ ਮੰਚੀ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਆਲੋਚਨਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਠੋਠਾਰੁ.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥

ਨਿਜਾਨੀਕੀ, ਓ ਰੋਂਡੂ ਕੂਡਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕਠੁਠੀਰਠਾਠੁਠੁੰਦਿੰਚਵ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਮੀਲੋ ਨਿਵਸਿਠਾਡੁ, ਅਠਨਿਨੀ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ ਮਰੀਠੁ ਆਚਾਰਾਲਕੁ ਠਾਰੀਠੀਸੇ ਈਠਰ ਠੋਗਾਠੁਨੁ ਠੋਂਡੰਡੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਰੀਠੁਠੋਂਡੀ. ॥3॥

ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥

ਓ' ਕਬੀਰ, ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਮਰਚਿਠੋਵਡੁ,

ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥

ਨਾਮੰਪੈ ਠਾਠੁੰਠੀ ਨਿਮਗਠੁਮੈਨ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਠੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 9॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਜੇ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ, ਅਰਠੰ ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਠੀ ਤਾਮੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਮਨੀ ਚੋਪੁਖੁਨੇਵਾਰੁ,

ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਸਠਾਨਿ ਚੇਰੁਕੋਵਾਲਨੀ ਯੋਚਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥

ਏ ਸਠੰ ਏਕਠ ਊਂਦੀ ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਯਦੁ,

ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਏਕਠਾ ਅਕਠੀਕੀ ਵੇਞਾਲਨੀ ਯੋਚਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥

ਕੇਵਲੰ ਮਾਠਾਡਟੰ ਦਾਠਾ, ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰਸਨਠੁ ਕਾਦੁ.

ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥

ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿ ਝਯਿੰਚਿਨਪੁਠੈ ਮਨਸੁਪ੍ਰਸਨਠੁ ਅਵੁਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥

ਮਨਸੁਠੁਠਾਨੀਕੀ ਵੇਞਾਲੁਨੇ ਆਸਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਠੁਠ ਕਾਲੰ,

ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

ਅਦੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਡਦੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ ਚੋਪਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਚੋਪੁਠਲਨੁ ਅਨੀ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘਮੇ ਨਿਯਮੈਨ ਪਰਲੋਕਮਨੀ ॥ 4॥ 10॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥

ਮਨਿਪਿ ਜਨਿਛਾਣੁ, ਪੇਰੁਗੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੇਧਵਾਡਡਵੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਰਣਿਸ਼ਾਡੁ.

ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥

ਮਨ ਕਲ ਮੁੰਦੇ ਏ ਪੁਰਪਚੰ ਗਡਿਚਿਪੋਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥

ਓ' ਮਨੁਖੁਲਾਰਾ, ਏ ਪੁਰਪਚੰ ਨਾਦਿ ਅਨਿ ਪੇਰੋਠੁਲੂ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ
ਸਿਗੁਪਡਾਲੀ"?

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਿਵਰਿ ਕੁਣੰਲੋ, ਏਦੀ ਮੀਦਿ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥

ਮਨੰ ਮਨ ਷ਰੀਰਾਨਿਖੁਨੋਪੁਪਯਠਾਠੁਠੋ ਆਦਰਿਸ਼ਾੰ.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਮੰਟਲੋ ਕਾਲਿਪੋਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਚੇਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥

ਸੁਵਾਸਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਲੁਦੁਰਵਾਠੁਠੋ ਮਨੰ ਮਾਲਿਪ ਚੇਸੇ ਷ਰੀਰੰ,

ਸੇ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥

ਅਦੇ ਷ਰੀਰਾਨਿਖੁਚਿਵਰਿਲੋ ਕਛੁਲੋ ਕਾਲੁਠਾਰੁ. ॥3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥

ਕਬੀਰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ'ਮੰਚਿ ਵਠੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡਿ,

ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੇ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥

ਮੀ ਅੰਦਮੁਨੇ ਷ਰੀਰੰ ਨ਷ਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪਚੰ ਮੋਠੁੰ ਸਾਕੁਠੁਗਾ
ਨਿਲੁਸੁੰਦਿ. ॥4॥11॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗੰ ਗਾਰੀ, ਕਬੀਰੰ ਗਾਰੁ:

ਅਵਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥

ਈਠਰੁਲ ਮਰਣੰਠੋ ਦੁਃਖਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਏਮਿ ਆਪਯੋਗੰ?

ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥

ਮਨਨ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਾਲੰਚੈਨੇ ਦੁ:ਖਿੰਚਾਲੀ. ॥ 1॥

ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਮਿਗਿਲਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰਚਲੋਨੀ ਵਾਯੁਚੁਚਨਿਪੋਯਿਨਲੁ ਨੇਨੁ ਚਨਿਪੋਨੁ; ਨੇਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਚਨਿਪੋਨੁ,

ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਯਚੈਧ੍ਰੋਵੁਠੁ ਕਲਿਸਾਨੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥

ਏਕੰਡੁ ਤਨ ਸਰੀਰੰਮੁਨੁ ਪਰਿਮਲ ਧ੍ਰਵਠੁਠੁ ਅਭਿਪੈਕਿੰਚੀ,

ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥

ਏ ਆਨੰਦਾਲੰਚੋ ਆਯੰਨ ਪਰਮਾਨੰਦਪੁ ਪ੍ਰਦਾਤੰਨੁ ਮਰਚਿਪੋਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕੁਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

ਏ ਸਰੀਰੰ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਪਰਧਾਠ੍ਰਾਲ ਬਾਵਿ ਅਨਿ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਸਠ੍ਰੁਰੁਚੀ, ਧ੍ਰਿ, ਧ੍ਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਸੰਗੰ ਯੋਕੰਠ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਐਦੁ ਨੀਠੀ ਪਨਿਮੰਨੁਪੁਲੁ.

ਟੁਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥

ਦੁਠੁਠਾਲੰਚੋ ਨਿਮਗੰਮੁਨ, ਏਕ ਵਠੀ ਯੋਕੰਠ੍ਰੁਲਪੀਨੰਮੁਨ ਤੇਲਿਵਿਠੇਠੁਲੁ ਚੇਡੁ ਅਨੇਠੁਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਆਨੰਦਾਨਿਠ੍ਰਾੰਦਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਨਾਠੁ, ਪਨਿਚੈਯੰਨਿ ਠਾਡੁਠੋ ਬਾਵਿ ਨੁੰਡੀ ਨੀਠੀਨਿ ਠੀਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਨਠੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਕਬੀਰੰ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਏ ਪਰਿਠਿਠਿਨਿ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ ਸਰੇਨ ਤੇਲਿਵਿਠੇਠੁਲੁ ਸਾਠ੍ਰੀਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ,

ਨਾ ਓਹੁ ਕੁਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥

ਅਪੁਠੁ ਬਾਵਿ (ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਪਰਧਾਠ੍ਰਾਲੁ) ਲੇਦਾ ਨੀਠੀ ਪਨਿਮੰਨੁਪੁਲੁ (ਠਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠੀਨੰ ਐਂਡ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ) ਮਿਗਿਲੀ ਏਂਡਵੁ. ॥ 4॥ 12॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗੰ ਗਾਰੀ, ਕਬੀਰੰ ਗਾਰੁ:

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥

ਕਦਲਨਿ ਰੂਪਾਲੁ, ਜੀਵੁਲੁ, ਕੀਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਮੁਠੁਲੁ,

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

ਅਨੇਕ ਜੀਵਿਤਕਾਲਾਠੀ ਮਨੰ ਆ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਲਨੁ ਦਾਟਾਮੁ. ॥ 1॥

ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥

ಇಲಾಂಟಿ ಅನೇಕ ಜੀವಿತಾಲలో మనం జీవించి ఉన్నా,

ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మన తల్లి గర్భంలోకి మనం పడక ముందే 'ఓ' దేవుడా. ॥ 1॥ విరామం॥

ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥

కొనిపూర్లు మేము యోగులు, సనాస్థిలు, తపసులు మరియు సెలెబ్స్ అయ్యాము.

ਕਬਹੁ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੁ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥

కొనిపూర్లు మేము దాచిపెట్టి మరియు కొనిపూర్లు బిచగ్రాళతో రాజులు అయ్యాము. ॥ 2॥

ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥

విశాఖ రహిత మూర్ఖులు మళ్ళీ మళ్ళీ మరణిస్తారు, కాని సాధువులు అమర జీవితాన్ని గడుపుతారు,

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥

ಎಂದುಕంటೆ ವಾರು ದೇవుನಿ ನಾಮములోని శ్రేష్ఠమైన అమృతానిష్ఠంచుకుంటారు. ॥3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ਗਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥

కబీర్ చెప్పారు, చాలా జీవితాల దాత్రా మేము అలసిపోయాము. ఓ దేవుడా, మామీద దయను చూపండి, ఇప్పుడు మీతో కలయికను మాకు ప్రసాదించండి. ॥4॥13॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥

గౌరీ, కబీర్ గారు మరియు ఐదవ గురువు:

ਐਸੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥

ఓ' కబీర్, నేను ఒక వింత పరిస్థితిని చూశాను,

ਦਧਿ ਕੈ ਭੇਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఒక వక్త్రీ వెనఱు పొందడానికి పెరుగును తప్పగ్రా భావించి నీటిని మధనం చేస్తున్నాము. (అదే విధంగా, దేవుని గురించి ధాన్యించే బదులు ప్రజలు శాంతి, ప్రశాంతతను పొందడానికి లోకసంపదల వెంట పరుగెత్తుతున్నాము).

॥1॥విరామం॥

ਹਰੀ ਅੰਗੁਰੀ ਗਦਗਾ ਚਰੈ ॥

ਓਕ ਮੂਰਧੁਡੂ ਗਾਡਿਦ ਆਕੁਪਚੁਦਾਕੁਲਪਠੁਡੁਨੁ ਮੇਸੁਨੁਨੁਨੁਨੁ ਪਾਪਪੁ ਚਰੁਕੁ
ਪਾਲਠੁਨੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁਨੁ.

ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥

ਸੁਰਿਰੋਜੂ ਅਠਨੁ ਪਾਪਭਰਿਤਮੁਨਿ ਅਨੁਨੁਨੁਨੁ ਆਸਾਠੁਨੁਨੁ, ਗਾਡਿਦ ਲਾਗਾ
ਨਵਾਠੁ, ਚਿਵਰਕੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੁਨੁਨੁ ਵਧਾ ਚੇਸੁਠੁ ਮਰਣਿਨੁਨੁ. ॥ 1॥

ਮਾਤਾ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਜਾਇ ॥

ਮੁਨੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁਨੁ, ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਨੁਨੁ ਚੁਠੁ ਪਰਿਗੋਡੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁ,

ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥

ਅਹੁਨੁਨੁਨੁ ਰੋਪੁਠੁ ਵਿਚਠੁਨੁਨੁ ਤਿਨੁਨੁ ਮਰਿਠੁ ਵਿਪਰਿਤਮੁਨੁਨੁ ਬਾਠੁਨੁ
ਪਠੁਨੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥

ਕਬੀਰੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਠੁ ਵਿਨੁ ਨਾਟਕਾਨੁਨੁ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ. ਮਾਨਵੁਲ ਠੁ
ਮੂਰਠੁਪੁਰੁਨੁ ਵੇਨੁਕ ਕਾਰਣਾਨੁ

ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥

ਬੁਠੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿਨੁ ਮਨਸੁਨੁ ਬਦੁਲੁ ਗੋਠੁ ਪਿਲੁਨੁ ਪੀਲੁਨੁਨੁ ਅਠਿ ਵੇਰੇ
ਮਾਰੁਮੁ. ॥ 3॥

ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥

ਭਗਵਨੁਨੁ ਠਾਠੁਨੁਨੁ ਦਾਠੁ ਨਾ ਬੁਠੁ ਮੇਲੋਠੁ ਮਨਸੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿਨੁ
ਮਾਨੇਸਿਨੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਠੁ ਅਵਗਾਹਾਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁ ॥ 4॥ 1॥ 14॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਰਾਗੁ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰੁ ਗਾਰੁ, ਈਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਜਿਉ ਜਲ ਛੇਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਪੂਰੁਜਨੁਨੁ ਨੇਨੁ ਤਪਸੁਨੁਨੁ ਤੀਵੁਨੁ ਠਾਠੁਨੁ
ਅਠੁਨੁਨੁ ਕਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਨੀਟੀ ਨੁਨੁ ਚੇਪਲਾਗਾ ਬਾਠੁਪਠੁਨੁ ਠੁਨੁਨੁ
ਨਾਕੁ ਚੇਪਠੁਨੁ.

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ಇਪੁਠੁ ਨਾ ਵਿਧਿ ਏਮਿਓ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ?

ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਨਾਰਸ ਨੁ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠਿਨੰਦੁਨ ਨੋਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁਆਨੁ ਅਨੋਦਿ ਨਿਜਮਾ?
|1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ (ਦੇਵੁਡੁ) ਭਿਵ ਨਗਰਮੈਨ ਕਾਸ਼ੀਲੋ ਗਡਿਪਾਰਨਿ
ਪੁਰਜਲੁ ਨਾਠੋ ਚੋਬੁਠਾਰੁ, ਕਾਸ਼ੀ ਮਰਠ ਸਮਯੰਲੋ ਮੀਰੁ ਅਪਵਿਤੁਰ ਨਗਰਮੈਨ
ਮਘੁਰ ਕੁ ਮਾਰਾਰੁ, ਠਦਾਠੁ ਮੀਰੁ ਮੀ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਵਧਾ ਚੋਸਾਰੁ.

ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਾਸ਼ੀਲੋ ਏਨੋਸੁੰਵਠਠਾਲੁ ਠਪਸੁਸੁਠੋਸਾਰਨਿ ਪੁਰਜਲੁ ਚੋਬੁਠਾਰੁ,

ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥

ਕਾਸ਼ੀ, ਮਰਠ ਸਮਯੰਲੋ ਮੀਰੁ ਮਘੁਰ ਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ. ॥ 3॥

ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪੁਰਜਲੁ ਨਾਠੋ ਅੰਟੁਨਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਕਾਸ਼ੀ ਮਰਿਯੁ ਮਘੁਰ ਲਨੁ ਓਕੋ
ਵਿਧੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਰਾ ਅਨਿ?

ਓਠੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥

ਅੰਠ ਲੋਠੈਨ ਭਕੁਠੋ ਮੀਰੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਯੋਕੁਪੁਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਘੁਲਾ
ਦਾਠਗਲਰੁ? ॥ 4॥

ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਪੁਰਿ ਓਕਠੀਕੀ ਗਠੋਸੁਡੁ, ਠਮੇਠੁਨ ਯੋਕੁਠੋਵਦੁਰਾਠ ਮਰਿਯੁ
ਮੋਕੁਦੁਰਾਠ ਭਿਵੁਡੀਕੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥

ਕਾਸ਼ੀ ਕਬੀਰ ਠਨ ਅਹਾਨਿਘੁਪੰਪਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਪੁਰਪੰਚ ਚਿਕੁਠੁ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕੁਠੀਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ. ॥ 5॥ 15॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਚੇਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥

ਸੁਵਾਸਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਧੁਰਮੁਨੈਨਵਾਟੀਠੋ ਮਨੰ ਅਭਿਖੇਕਿੰਚੈ ਚਰੀਰੰ,

ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥

ਚਿਵਰੀਕੀ ਕਛੈਲਠੋ ਕਾਲਭੁਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥

ਏ ਚਰੀਰੰ ਲੇਦਾ ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਵਰੈਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਗਰਫੁਡਾਲੀ?

ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਰੀਰੰ ਨੇਲਪੈ ਪਡੁਕੋਵਡੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦ ਆਵਲ ਊਨੁ
ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਕਲੀਸੀ ਵੇਲਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੇਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥

ਰਾਤ੍ਰੰਠਾ ਨਿਦ੍ਰਾਹਾਰਾਲੁ, ਪਗਲੁ ਗਡੀਪੇਵਾਰੁ ਲੋਕਪਨੁਲਲੋ ਪਾਠ੍ਰੰਠਾਰੁ;

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਏਕਕੁੰਠੰ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੀੰਚਵਡੁ. ॥ 2॥

ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥

ਵਾਰੁ ਵੇਟਾਡਡੰ ਮਰਿਯੁ ਤਮਲਪਾਕੁਲਨੁ ਨਮਲਡੰ ਵੰਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀੰਚਡੰਠੋ ਠੀਰਿਕ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਨਾਠੁ.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥

ਮਰਠ ਸਮਯੰਠੋ, ਵਾਰੁ ਦੋੰਗਲ ਵਲੇ ਗਠੀਗਾ ਬੰਠੀੰਚਬਡਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਭਗਵੰਠੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ,

ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨੀ ਠਾਠ੍ਰਮੁ ਠਾਠ੍ਰਾ ਸਮਾਠਾਨਮੁਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਯਠੋ ਪ੍ਰਠਿਠੀੰਚੀਨ ਹੁਠਠਯਮੁਲੋ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਠ ਬਸਾਈ ॥੫॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਕ੍ਰੀਨੀ ਨਾਮੰ ਠੋਕੁਸੁਵਾਸਨਠੋ ਨਿੰਪਾਡੁ. ॥ 5॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰ੍ਹੁ, ਅਤਨਿਗੁਰ੍ਹੁਚੁਕੋਂਡੀ, ਨੁਵੁ ਅਝਾਨਮੂਰ੍ਹੁਡੁਵਿ!

ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਫ਼ਹਾਰੰ
ਨਸ਼ਿੰਚਗਲਦੁ.॥ 6॥ 16॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ, ਟੀ-ਪਾਦੁਲੁ (ਮੂਾਡੁ ਚਰਣਾਲੁ) ਮਰਿਯੁ ਚੌ-ਟੂਕਾਸ਼ੰ
(ਫਕੌਝਫੀ ਨਾਲੁਗੁ ਪੰਕੁਲੁ)

ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁਂਡੀ, ਮਰਠ ਦਯਾਲ੍ਲਾ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨ ਪ੍ਰਯਲੁ ਝਪੁਠੁ
ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਾਲੁਗਾ ਮਾਰਾਰੁ.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥

ਨਾ ਦੁ:ਖਮੰਤਾ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਮੈਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੀ
ਨਿਵਸਿੰਸ਼ਾਨੁ.

ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥

ਝੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁ ਨਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲੁਗਾ ਓਂਡੀ, ਨਨੁਖ਼ਾਪਾਨਿਕੀ ਪਾਲਠੀਲਾ ਚੇਂਸੁਨਖ਼ਾ
ਝੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲੁਗਾ ਮਾਰੀ ਨਨੁਖ਼ੁਠਠੀਯਲੁ ਚੇਂਸੇਲਾ
ਚੇਂਸੁਨਾਠੁ.

ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥

ਮੂਰ੍ਹੁਲੁਗਾ ਓਂਡੀਨਖ਼ਾ ਝੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁਗਾ ਮਾਰਾਠੁ.
॥1॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਝਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਸੰਠੋੜੰਗਾ, ਅਨੰਦਕਰੰਗਾ ਓਂਡੀਨਖ਼ਾ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਵਿੜਯੰਠੀ
ਅੰਤਾ ਬਾਗਾਨੇ ਓਂਡੀ.

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁਂਡੀ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਓਂਡੁੰਡੀ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥

ਨੋਂਨੁ ਦੇਵੁਛੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਮੁੰਦੁ, ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ ਲਕ਼ਲਾਦਿ ਬਾਧਲੁ ਠਨਾਠੁ.

ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥

ਨਾਮੰਨੋਂ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਕਾਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਐਵਿ ਸ਼ਾਂਤਿਕੀ ਮੂਲੰਗਾ ਮਾਰਾਠੁ.

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸ਼ਾਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਆਤਮੁ ਗੁਰਿੰਚਿੰਦਿ ਮਰਿਠੁ ਅਦਿ ਐਪੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ
ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁੰਦਿ,

ਰੇਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੋਂ ਤਾਪੁ ॥੨॥

ਮਰਿਠੁ ਐਪੁਠੁ ਮੂਡੁ ਰਕਾਲ ਰੁਗ਼ਠਲਠੋਂ (ਸ਼ਾਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਲੇਦਾ ਸਾਮਾਜਿਕ)
ਬਾਧਿੰਚਬਡਦੁ. ॥2॥

ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੁਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਐਪੁਠੁ ਦਾਨਿ ਅਸਲੁ ਸਠਠਠਕੁ ਪੁਨਰੁਠਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੁਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਪਪੰਚ ਵਠਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਠਿਠਪੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਐਦਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥

ਕਬੀਰ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੋਂਨੁ ਐਪੁਠੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਠੁ ਸਮਠੁਲਠ੍ਰਲੋਂ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਨੁ.

ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੩॥੧੭॥

ਨੋਂਨੁ ਐਵਰਿਕੀ ਠਠਪਡਨੁ, ਮਰਿਠੁ ਨੋਂਨੁ ਮਰੇਵਰਿਪੈਨਾ ਠਠਾਨਿਠ੍ਰੋਠੁਠੁ. ॥3॥17॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਪਿੰਡ ਮੁਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥

ਏਕਰਿ ਸ਼ਰੀਰੰਨੋਂ ਅਨੁਬੰਧੰ ਠਨਿਪੋਠਿਠਪੁਠੁ, ਆਠ੍ਰਕਠ੍ਰਿਕੀ ਵੇਠੁਠੁੰਦਿ?

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਵਲ ਅਦਿ ਅਨಂತਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਛੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨਨੁ ਅਰਠੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥

ਓਕ ਮੂਗ ਵਝੀ ਯੋਕੁਮੁਨਸੁ ਸੁਮਿਰਾਯਿ ਯੋਕੁਠੀਪਿ ਰੁਚਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਮੁਕੁੰਗਾ
ਊਨਘੁਠੀਕੀ ਈਤਰੁਲਕੁ ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੰ ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵੋਲੁਡੀ ਚੋਸੁਡੁ.

ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਯੋਗੁਲ ਸੁਖਾਠ ਮਾਠਾਨਿਠਾਪਯੋਗਿੰਚਿ ਸਾਠੁਨੁ ਆਪਡਾਨਿਕੀ
ਬਦੁਲੁਗਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁਠੋ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁੰਦਿ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੇ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਵੋਤਕੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀਕੁ ਮੁਠੀ ਮਰੋ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਵੋਤਕਾਲਿਠ
ਅਵਸਰੰ ਊਂਡਦੁ.

ਸੇ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਮਰੋਕ ਵਿਠਮੈਨ ਸਾੰਤਿਨਿ ਕੋਰਾਲਿਠ ਅਵਸਰੰ ਲੇਨਿ ਵਿਠੰਗਾ ਅਟੁਵੰਡੀ
ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੰਡੀ.

ਸੇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਮਰੋਕ ਦਾਨਿਕੀ ਮਾਰਾਲਿਠ ਅਵਸਰੰ ਲੇਨਿ ਧਾਠੁ ਰੁਪਾਨਿਠੀਕੁਰਿੰਚੰਡੀ.

ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥

ਮੀ ਅਹਾਨਿਰੁਲਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀ ਅੰਤਟ ਮੀਰੁ ਚਨਿਪੋਂਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀਰੁ
ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੋਠਾਠੀਠ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ. ॥ 2॥.

ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਆਲੋਚਨਲਨੁ ਆਚਾਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਗੰਗ
ਮਰਿਯੁ ਯਮੁਨਾ ਨਦੁਲ ਸਹਾਜ ਪ੍ਰਵਾਹਾਨਿਠੀਪਿਠੀਠੀਨਲੁ ਨਾਮੰਪੁਠੇ ਧਾਠੁੰ ਵੋਪੁ
ਵਾਰਿਨਿ ਨਡੀਪਿੰਚਾਨੁ.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ ਨ੍ਹਾਵਉ ॥

నేను మూడు నదుల నీరు లేకుండా నా ఆధాత్మిక ఫిరమైన మనసుతో సాక్షం చేస్తున్నట్లుగా దేవునిపై ధాన్యానిజ్ఞాసాధిస్తున్నాను.

లొచా సమసరి ఇగు బిఱుగారా ॥

ఇప్పుడు, నా జీవిత విధానం ఇదే, నేను ప్రతి ఒకరినీ ఒకే గౌరవంతో చూస్తాను.

తతు బీచారి కియా అవరి బీచారా ॥౩॥

దేవుని గురించి ఆలోచించిన తర్వాత, ఆలోచించడానికి ఇంకా ఏమి లేదు? ||3||

అపు తేజు బాఱి ప్రిఱమీ ఆకాసా ॥ ఐసీ రగత రగఱి రిరి పాసా ॥

నీరు, అగ్నిగాలి, భూమి, ఆకాశం వంటి సుగుణాలు అందరికీ ఒకే విధంగా ఉన్నట్లు, దేవునికి నన్నునను జత చేసుకున్నట్లు, నేను నీరు, అగ్నిగాలి, భూమి మరియు ఆకాశం వంటి జీవన విధానానిర్హుడువుతున్నాను, ఇది అందరినీ ఒకే విధంగా చూస్తుంది.

కరే కబీర నిరంజన యియావఱి ॥

కబీర్ ఇలా అనాడు, నేను నిషిఖ్యమైన దేవుని గురించి ధాన్యం చేస్తున్నాను;

తితు యిరి జాఱి జి బఱిరి న్ ఆవఱి ॥౪॥౧౮॥

అలా చేయడం దాల్తా నేను తిరిగి రావలసిన అవసరం లేని ఆ దివ్యనివాసాన్ని పొందుతాను. || 4|| 18||

గఱిఱి కబీర జీ తిపఱి ॥

రాగ్ గౌరీ, కబీర్ గారు: మూడు పంక్తులు.

కంచన సిఱి పాఱిఱి నగి తేలి ॥

బంగారం బదులుగా దేవుణ్ణి సాధించలేము.

మఱి ఱి రామ ఱియా రే మేలి ॥౧॥

నా మనసును ఆయనకు అప్పగించడం దాల్తా నేను దేవుణ్ణి గ్రహించాను. ||1||

అఱి మేఱి రామ అపూనా కరి జానియా ॥

ఇప్పుడు నేను దేవుణ్ణి నా సత్త వక్తిగా పరిగణిస్తాను మరియు

సఱిజ సుఱాఱి మేరా మఱి మానియా ॥౧॥ రఱాఱి ॥

నా మనసుస్వహజంగా దీనిని నముత్తుంది. ||1||విరామం||.

ਬੁਧਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

బ్రహ్మదూత తన సుగుణాలను నిరంతరం ప్రతిబింబించడం దాట్లా తన పరిమితిని కనుగొనలేక పోయాడు.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥

భక్తి ఆరాధన వల్ల దేవుడు నా హృదయంలో నివసించడానికి వచ్చాడు. || 2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

కబీర్ చెప్పారు, నేను నా ఆకస్మిక మేధసుణు విడిచిపెట్టాను మరియు

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥

ఇప్పుడు దేవుణ్ణి మాత్రమే ఆరాధించడమే నా గమ్యం. || 3|| 1|| 19||.

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, కబీర్ గారు:

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥

మొత్తం ప్రపంచానిజ్ఞయపెట్టిన మరణం,

ਸੇ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥

ఆ మరణం యొక్కవాస్తవికత గురు వాక్యం దాట్లా నాకు వెల్లడైంది. |1|

ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

మాయనుండి వేరుపడి జీవించడం దాట్లా ఆత్మమరణించడం గురించి నా మనస్సు ఇప్పటికే నమకం కలిగి ఉన్నదైన ఇప్పుడు నేను జనన మరణ చక్రంలో పడను.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

భగవంతుణ్ణి గ్రహించని వారు జనన మరణ చక్రాలలో పడతారు. |1||విరామం||

ਮਰਨੇ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ప్రతి ఒకభూ మరణం గురించి మళ్లీ మళ్లీ మాట్లాడతారు.

ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥

ప్రాపంచిక కోరికల కంటే సమానమైన స్థితిలో జీవించే అమరుడు అవుతాడు. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥

కబీర్ చెప్పారు, నా మనస్సుశ్రానందంతో నిండి ఉంటుంది అని;

ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥

ਨਾ ਸಂದੇਹਾਮੁ ਮਾਯਮੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ. ॥ 3॥ 20॥.

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੁਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥

ਵਿਡਿਪੋਯੈ ਬਾਧ ਤਲੇਠੇ ਪੁਰੇਠੇ ਪੁਰੇਠੇ ਲੇਦੁ; ਨੇਨੁ ਮੰਦੁਨੁ ਏਕਠੇ ਰਾਯਾਲੀ?

ਖੇਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਦੇਹਾਨਿਘੋਠਿੰਚਾਨੁ ਕਾਨੀ ਨਾਕੁ ਅਲਾਠੀ ਪੁਰੇਠੇ ਦੋਰਕਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਪੋਯੈ ਬਾਧਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਿਨ ਵਠੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਟੁਵਠੀ ਬਾਧ
ਯੋਕੁਠੀਵਰੇਠੇ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ,

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਦੇਵੁਨੀ ਭਠੀ ਯੋਕੁਠੀ ਬਾਧ ਪਦੁਨੈਨ ਬਾਠਾਲ ਨੋਪਿਠੀ ਅਨੁਭਵਿੰਚਿਡੰ
ਵਠੀਕੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ

ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥

ਅਠਵਠੁਵੁਲੰਦਰੁ ਦੇਵੁਨੀਠੇ ਪੁਰੇਠੇ ਠੇਨਾਠੁਨੀ ਨੇਨੁ ਚੁਸੁਨਾਠੁ,

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਏਦੀ ਅਠਠੇਠੇ ਠਠੁਮੈਨਦੋ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲਨੁ?॥ 2॥.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਠੁ, ਅਟੁਵਠੀਵੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਠਿੰਚਿਨ ਵਿਠੀਨੀ ਕਲੀਗੀ ਠਨਠੁਠੀ,

ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ, ਅੰਦਰੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਅਮੋਨੁ ਕਲਵਠਾਨੀਕੀ ਵਸੁਡੁ. ॥ 3॥ 21॥.

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯਠਲੋਂ ਦੋਵੁਡੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਢਾਡੁ,

ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥

ਰਕੁਣ ਆ ਵਝੀ ਤਲੁਪੁਨੁ ਮਢੀਮਢੀਠਡੁਤੁਂਦਿ. ॥1॥

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੇਰਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਮਢੁਤੁਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਨਘਾਡੁ ਨਾਕੁ ਚੋਪੁ

ਤਬ ਕਾਹੁ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਰੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਯਨ ਮਰੋਵਰੀਕੋਨਾ ਂਦੁਕੁ ਬਾਢਠੁਨੁ ਵਹਿੰਚਾਲੀ? ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਭਾਰ ॥

ਓ ਮੂਡੁ ਪੁਪੰਚਾਲ ਪੁਾਣੁਲੁ ਂਵਰੀ ਮਢੁਤੁਪੁ ਊਨਾਠੁ,

ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਮਿਮਠੀਠੰਦੁਕੁ ਪੋੰਚਾਲੀ? ॥ 2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਨੋਨੁ ਂਕ ਆਲੋਚਨਨੁ ਪੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਾਨੁ

ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥

ਂਕਵੇਲ ਤਲੀ ਤਨ ਸਠੁਤ ਬਿਢੁਕੁ ਵਿਸੰ ਆਚਿਨੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਤਡੁ ਂਮਿ ਚੋਯਗਲਡੁ?
(ਦੋਵੁਡੁ ਂਵਰੀਨੋਨਾ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯਾਲਨੁਕੁੰਚੋ ਆ ਵਝੀਨੀ ਂਵਰੂ ਕਾਪਾਡਲੋਰੁ)॥ 3॥
22॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ:

ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥

ਸਤਠੁਨੁ ਪੁਵਰੁਨ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਸਤੀ (ਦੋਵਦੂਅਤ ਡਿਵ ਭਾਰੁ)ਵੰਠੀ ਸਮੁਠੁ ਮਹਿਲ ਂਲਾ
ਅਵੁਤੁਂਦਿ?

ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਚੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

ఓ' పండితుడా, మీ మనసుల్లో దీనినే చూడండి మరియు ప్రతిబింబించండి. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥

దేవునిపట్ల నిజమైన ప్రేమ లేకుండా, ఆయనతో ప్రేమ ఎలా పెరుగుతుంది?

ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మనసుల్లో కనుఖాలలో మునిగి ఉన్నంత కాలం, ఆ మనసుల్లో దేవుని పట్ల నిజమైన ప్రేమ ఉండదు. ||1||విరామం||

ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥

మాయను నిజమైన సంతోషాన్ని అందించేదిగా విశఫలించే వక్రి,

ਸੇ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥

తన కలలో కూడా దేవుణ్ణి కలవడు. || 2||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਗਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥

తన శరీరాన్ని మనసును, సంపదను భర్త-దేవునికి అప్పగించే ఆత్మవధువు,

ਸੇਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਰੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥

నిజంగా అదృష్టవంతుడు అని కబీర్ గారు చెప్పారు. || 3|| 23||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, కబీర్ గారు:

ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మాయలో మునిగిపోయి ఉంది.

ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਭੁਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥

మాయపట్ల ఉన్న ఈ ప్రేమ మొత్తం కుటుంబాలను నాశనం చేసింది. || 1||

ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥

ఓ మనిషి, మీరు మీ పడవను లోతు లేని నీటిలో పడేసి నాశనం చేసినట్లుగా అనవసరంగా మీ జీవితాన్ని ఎందుకు నాశనం చేసుకుంటున్నారు?

ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నుండి దూరంగా ఉంటూ, మీరు మాయతో మిమల్ని మీరు జతచేసుకున్నారు. ||1||విరామం||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥

ਦੇਵਦੂਤਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨੁ ਸੁਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਠੋ
ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਲੋਨਿ ਅਮੁੱਤੰ ਦਗਰਕਿ ਵਸੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਮੁਗੰ ਲਾਠੀ ਮਾਨਵੁਡੁ ਈ
ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਤੁਰਾਗਡੰ ਦਾਠਾ ਸਾਠ ਪਰਿਚੈ ਸੁਯੁਤੁ ਚੈਯੁਡੁ. ॥2॥

ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥

ਨਿਰੰਤਰੰ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਧਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਅਮੁੱਤੰ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਸੈ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥

ਅਮੁੱਤੰ ਨਿਖਲੁਮੈਨਦਨਿ, ਭਯੰਕਰਮੈਨੁ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਸਾਠਪਰਿਚੈ
ਸੁਕੁਤਿ ਦਾਨਿਕਿ ਊਂਦਨਿ ਕਬੀਰੁ ਚੋਪਾਰੁ ॥3॥24॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੁਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਦੁਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚਨਿ ਆ ਕੁਟੁੰਬੰ,

ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥

ਆ ਕੁਟੁੰਬੰਲੋਨਿ ਤਲੀ ਵਿਧਵਰਾਲੀਗਾ ਏਂਦੁਕੁ ਮਾਰਲੈਦੁ? ॥ 1॥

ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਨਿ ਵਸੁੰਦਿ,

ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭੰਤ ਪਾਪਪੁ ਵਸੁੰਦਿ ਪੁਠੀਨਪੁਠੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਣਿੰਚਲੈਦੁ? ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥

ਚਾਲਾ ਗਰਭਾਰਠਲੁ ਗਰਭਾਵੰਲੋਨੈ ਮੁਗੁਸੁਤਾਯਿ, ਭਦਿ ਏਂਦੁਕੁ ਤਪਿਠਚਬਡਿੰਦਿ?

ਬੁਡਭੁਜ ਰੁਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਈ ਸੁਪੰਚੰਲੋ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖਿਕੁਤ ਰੁਪ ਵਿਕੁਤਿ ਚੋਂਦਿਨ ਵਸੁੰਦਿ
ਗਡੁਪੁਤੁਨਾਰੁ. ॥2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਪ੍ਰਯੋਗੁ ਓਕ ਅੰਦਮੈਨ ਸਰੀਰਾਨਿਕਲੀਗਿ ਊਂਡਵਚੁ

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਵਿਕੁਠਮੈਨ ਵਾਰੁ. ॥3॥25॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਜੇ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਿਨ ਭਕੁਲੁ,

ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਵਾਰੀਕੇ ਅੰਕਿਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਯੋਕੁਸੰਪਦਮੈਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਕੀ ਨਿਪਠੁਮੈਨ ਵਕੀ,

ਸੇ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਸਹੋਦਰੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਦਯਮੁਲੋ ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਏਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸਮੁ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਆ ਪ੍ਰਯੋਗੁਲੋ ਅਠੁਠੁ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ. ॥ 2॥

ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥

ਕਬੀਰੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਪੁਠੁਕਠੋ ਨੇਤਪਨਿਵਾਡਿਨਿ, ਕਾਨੀ ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਸਹਾਨੰ ਊਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਸਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠੁਲਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਲੋ ਏਵੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਰਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥ 26॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥

(ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਮਰਿੰਤ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਅਵੁਤੁਨਘੁਠੁ), ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਊਸਾਠਿੰਚਡੰ ਨਾ ਮੋਦਡੁ ਨੁੰਡੀ ਅਮੁਤੰ ਫਿਲੁਰੁ ਨੁੰਡੀ
ਮੋਸਪੋਤੁਨਠੁ ਗਮੁਠੁਗਾ ਊੰਦੀ.

ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥

ਏ ਅਠੁਠ ਊਨਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਊਸੇਕਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ, ਨਾ ਪੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰ
ਕਠੁਲੁਗਾ ਪਨਿਚੈਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥

ਅਯੰਨ ਏਕਠੈ ਸਹਜੰਗਾ ਨਿਮਗਮੁਨਵਾਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਠਾਡੁ,

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦੰਲੋਂ ਪਾਲਠੁਚੁਕੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਠੈਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਠੁਰਿੰਚੀ
ਅਲੋਚਿਸੁਨਾਡੁ. |1| ਵਿਰਾਮੰ|

ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥

ਏਕ ਅੰਦਮੈਨ ਬਾਠੈਂਡਰੋਂ ਲਾਗਾ ਸਮਾਨਠੁਠਿਠਿ ਨਾਕੁ ਵਚਿਠੁਠੁਠੁ,

ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥

ਅਠੁਠੁ ਠਿਵਾਠੰਦਮੁਲੋਂ ਮੁਨਿਗੀ, ਨਾ ਝੀਵਿਠ ਠਿਨਮੁਲੰਨੁ ਪਾਰਵਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਠਾਟੁਠੁਨੁ. ॥2॥

ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥

ਚੈਠੰਨ ਠਾਠੰ ਠਾਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਮੰਨਸੁਠੁ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਝਠਚੈਸਾਨੁ,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੈ ਅਨਠਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥

ਅਠੁਠੁ ਨਾਕੁ ਸੰਠੁ ਨਾਠਾਠਾਠੰ ਕਲਿਗਿੰਦੀ, ਅਨਿ ਕਬੀਰੋਂ ਗਾਰੁ ਠੈਪਾਠੁ. ॥3॥27॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗੋਂ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰੋਂ ਗਾਰੁ:

ਮਨ ਕਾ ਸੁਠਾਉ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥

ਮੰਨਸੁਠੈਨਿ ਮੀਦ ਠੁਠਿ ਕੇਂਦਰਿੰਕਰਿੰਚੀਨਾ ਠਾਨਿਠੈਂਬਡਿੰਚਡਮੈਂ ਮੰਨਸੁਠੈਕੁ
ਸਹਜਮੈਨ ਠੈਰਠੈ.

ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥

ਮਨਸੁਨੁ ਚੰਪਡੰ ਦਾਠਾ ਏਟੁਵੰਟੀ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਤਨੁ ਸਾਧਿੰਚਵਚੁਝੇ ॥ 1॥

ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥

ਓ ਨਿਸ਼ਭ ਝੂਪਿ ਏਵਰੁ, ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਏਵਰੁ ਚੰਪਾਰੁ?

ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਚੰਪਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਏਵਰਿਨਿ ਵਿਮੁਕਤਿ ਚੇਸੁਣਾਡੋ ਨਾਕੁ ਚੇਪਠੁਡੀ?
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬੇਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਮਾਠਾਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਨੁ ਠਾਠਾ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਾਰੁ.

ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਭਝੀ ਓਰਾਠਨਲੁ ਚੇਯਲੇਰੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥

ਕਬੀਰ ਚੇਪਾਰੁ, ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੇ ਓ ਰਹਾਸਾਠੀਠੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨੁਠੁ ਵਝੀ,

ਮਨੁ ਮਧੁਸੁਦਨੁ ਤ੍ਰਿਠਵਣ ਢੇਉ ॥੩॥੨੮॥

ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਢੇਵੁਡੁ, ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋਨੇ ਓਨਾਠੁਠੁ. ॥3॥28॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਓਇ ਝੁ ਢੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥

ਓਕਾਸੰਲੋ ਕਨਿਪਿੰਚੇ ਨਕੁਠੁਠਾਲੁ,

ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥

ਵੀਟਿਨਿ ਚਿਤ੍ਰਿੰਚਿਨ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੁਡੁ ਏਵਰੁ ? ॥ 1॥

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਢਯਚੇਸਿ ਓਕਾਸਾਨਿਕੀ ਏਲਾ ਮਠੁਠੁ ਓਵਠੁਠਿੰਡੋ ਵਿਵਰਿੰਚੰਡੀ?

ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਾਲਾ ਅਦੁਘੁਵੰਤੁਲੈਨ ਤੇਲਿਵੈਨ ਵਝੀ ਮਾਤਰਮੇ ਏ ਰਹਾਸਾਘੋਰੁਠੁ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਸੂਰੁਝੁ ਮਰਿਯੁ ਚੰਦੁਰੁਡੁ ਪੁਰੰਚਾਨੀਕੀ ਅੰਦਿੰਚੈ ਕਾੰਤੀ;

ਸਭ ਮਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬੁਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥

ਨਿਜਾਨੀਕੀ, ਪੁਰੰਚੀਚੋਟਾ ਦੇਵੁਨੀ ਵੇਲੁਗੁ ਪੁਰੰਚਿੰਦੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥

ਕਬੀਰ ਓ ਵਝੀ ਮਾਤਰਮੇ ਏ ਰਹਾਸਾਘੋਰੁਠੁ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁਨੀ ਚੋਪਾਰੁਠੁ,

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥

ਅਯਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਪੁਰੰਚਿੰਚਬਡੀਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 3॥ 29॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਬੇਦ ਕੀ ਪੁੜੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਵੇਦਾਲ ਨੁੰਚੀ ਓਦਘੋੰਚੀਨਦੀ ਏ ਸੁਮ੍ਰਿਤੀ (ਪੁਰੰਚਨਾ ਨਿਯਮਾਵਠੀ)

ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥

ਸਾਧਾਰਨ ਮਾਨਵੁਡੀਕੀ ਕਰੁਠਾੰਡਲੁ, ਕਰੁਠੁ ਗੋਲੁਸੁਲੁ, ਬੰਧਾਲਨੁ ਤੇਚਿਘੋਠੀੰਦੀ.
॥1॥

ਆਪਨ ਨਗਰੁ ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥

ਏ ਸੁਮ੍ਰਿਤੀ ਤਨ ਸਾੰਚ ਭਕੁਲਨੁ ਤਪੁਠੁ ਨਮੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਚਾਰਾਲਠੋ
ਬੰਧੰਚੀੰਦੀ.

ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਟੀਨੀ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਓਚੁਠੋ ਚਿਕੁਠੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਅਦੀ ਵਾਰੀਨੀ ਮਰਨ
ਭਯੰਚੋ ਓੰਚੀੰਦੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥

ਏ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕਟੁਰਿੰਚਲੇਮੁ ਲੇਦਾ ਵਿਚਿਠੁ ਚੈਯਲੇਮੁ.

ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥

ఒక సర్వ తన బిడ్డలను తినేలా, ఈ సృతుల తతశ్చాస్త్రం తన సొంత భక్తులను మింగుతోంది ॥2॥

ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੁਟਿਆ ॥

నా కళఘముందే, ఈ సృతుల తతశ్చాస్త్రం మొత్తం ప్రపంచానిశ్చొల్లగొట్టింది.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੁਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥

కానీ దేవుని నామానిశ్చానీంచడం దాఠా నేను విముక్తిని పొందాను అని కబీర్ గారు చెప్పారు ॥3॥30॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, కబీర్ గారు:

ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥

నేను నా మనసును దేవుని పట్ల ప్రేమ వైపు నడిపిస్తాను మరియు పగ్గాలు మరియు కడ్డీతో గుర్రానినడిపించడం వంటి ఇతరుల అపవాదు మరియు ముఖస్తుతి నుండి దూరంగా ఉంటాను;

ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥

సర్వోపికుడైన దేవుని జ్ఞాపకార్థంతో నా మనసును జతచేస్తాను మరియు దానిని నియంత్రించడానికి గుర్రంపై జీను ను ఉంచినట్లు ఆచారాలను విడిచిపెట్టడానికి సిద్ధం అవుతాను. ॥1॥

ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥

గుర్రం మీద సాథ్రి చేసే లాంటి నా ఆలోచనలను నేను నియంత్రిస్తాను.

ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను నా పాదాలను మూతలలో ఉంచినట్లు నా మనసును సమంగా ఉంచుతాను. ॥ 1॥ విరామం॥

ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥

ఓ' నా గుర్రం లాంటి మనసా రా, నేను దేవుని నివాసం గుండా మిమల్ని తీసుకువెళ్లనివ్వు

ਹਿਚਹਿ ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥

మీరు సందేహిస్తే, నేను ప్రేమ యొక్కర్రతో మిమల్నిఛోడతాను. ॥ 2॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥

ਵਾਰੁ ਨਿਯੰਗਾ ਟੇਲਿਵੈਨ ਸਾਠੀ ਚੇਸੇ ਵਾਙੁਆਲੋਚਨਾਪਰੁਲੁ) ਅਨਿ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ
ਚੋਪਾਰੁ. ॥੩॥੩੧॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥

ਵੀਰੁ ਵੇਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਮਿਟੀਕ ਪੁਸ਼ਟਕਾਲ ਵਿਵਾਦਾਲਕੁ ਦੁਰੰਗਾ ਊਨਾਰੁ. ॥੩॥੩੧॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥

ਮੋਠੰ ਐਦੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਪਦਾਰਠਾਲਨੁ ਤਿਨੇ ਨੋਰੁ,

ਤਿਹ ਮੁਖਿ ਦੇਖਤ ਲੁਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਆ ਨੋਟੀਕੀ ਮੰਟਲੁ ਪੁਆਯਡੰ ਨੇਨੁ ਚੁਆਨੁ. ॥ 1॥

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਾਠੀਪਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਓ ਫਕਰੁ:ਖਾਨਿਯਾਕੁ ਵਦਿਲਿੰਚੰਡੀ,

ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਅਗਿਠੀਨੁ, ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਨੁ ਬਾਧਪਡਵਲਸਿਨ
ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਇਆ ਬਿਗੁਤੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ, ਓ ਸਰੀਰਾਨਿਘੋਵਿਧ ਮਾਠਾਲ ਦਾਠਾ ਪਾਰਵੇਯਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਕੇ ਜਾਰੇ ਕੇ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥

ਕੋਂਦਰੁ ਦਾਨਿਘਾਲਿਘੋਂਸਾਰੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਦਾਨਿਘੁਮਿਲੋ ਪਾਤਿਪੇਡਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਅਨਾਰੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਮਿਮਲੀਘੀਰੁ ਨਾਕੁ ਏਂਠੋ
ਠੇਲਿਯਯੇਠੁਠੀ ਮਰਿਯੁ

ਪਾਛੈ ਤੇ ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥

ਓ ਠਰੁਵਾਠ ਨਨੁਘੀਸਿਵੇਯੁਮਨਿ ਮਰਣਰਾਕੁਸੁਨਿ ਪੰਪਵਚੁ॥ 3॥ 32॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਅਗ੍ਰਿਮੁਰਿਯੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਗਾਲੀ.

ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਨੈਨਾ ਏਪੁਠੁ ਕਾਲਾਭੁਨੀ ਅਨੁਕੁੰਟੁਨਾਰੁਠੁ ॥? 1॥

ਰਾਮ ਜਪਤ ਤਨੁ ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਚੈਟਪੁਠੁ ਆਯਨ ਸਰੀਰੰ ਕਾਲੀਘੋਯਿਨਪਠੁਕੀ ਆਯਨ
ਮਨਸੁਘੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਲੋ ਲੀਨਮੈਘੋਯਿਨਪਠੁਕੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਦੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾ ਕੇ ਜਰੈ ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥

ਏਦੁਕੰਠੈ ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ, ਏਵਰੀਕੀ ਚੋਂਦਾਲੀਠੁਦੇਦੀ ਕਾਲੀਘੋਯਿੰਦੀ ਕਾਦਨੀ, ਏਵਰੀਕੀ
ਨਘੰ ਵਾਟੀਲੁਦਨੀ ਆਯਨ ਨਮੁਠੁਨਾਰੁਠੁ.

ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿਗਾਪਾਨਿ ॥੨॥

ਵਿਵਿਧ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿਨ ਗਾਰਡੀਵਾਡੀਲਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਪੁਪੰਚ
ਵੇਦੀਕਪੈ ਪੁਦਰਿਠੁਨਾਰੁਠੁ. |2|

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥

ਕਬੀਰ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਃ ਰੋਂਡੁ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਃਚਠੁੰਚਾਰੁ
"ਰਾਮ" (ਦੇਵੁਡੁ)

ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥

ਅਦੀ ਯਯਮਾਨੀਕੀ ਆਮੋਦਯੋਗਠੁਠੈ, ਅਤਨੁ ਨਨੁਠੁਪਾਡਤਾਡੁ. ॥3॥33॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੁਪਦੇ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਨਾ ਮੈ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਯੋਗਾਲੋ ਵਿਵਰਿੰਚਿਨ ਵਿਧੰਗਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਨੋਨੁ ਏਟੁਵੰਠੀ
ਸੁਠੁ ਵਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ਨ ਛੁਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਤਠੁੰਚਕੁੰਡਾ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਨੁ. ॥ 1॥

ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥

(ਓ' ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਲਾਰਾ, ਕੋਂਚੋਂ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ) ਮਨ ਜੀਵਿਤੰ ਏਲਾੰਠੀਦੋ,

ਜਬ ਨ ਹੋਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁਧੁ ਠੁ ਲੋਕਘੋਟੈ ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੇਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਨੇਨੁ ਮੋਤੁ ਪੁਪਚਾਨਿਝੋਧਿੰਚਾਨੁ ਅਨਿ,

ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨ ॥੨॥੩੪॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਵਠੀ ਮਰੋਕਦਾਨਿਖੁਆਡਲੇਦੁ. ॥ 2॥ 34॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗ ॥

ਤਲਪਾਗਾਠੀ ਅਲੰਕਰਿੰਚੈ ਤਲ,

ਸੇ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗ ॥੧॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ, ਕਾਕੁਲੁ ਤਮ ਮੁਕੁਭੁਨੁ ਆ ਤਲਪੈ ਸੁਭੁਰੰ ਚੋਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੇ ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥

ਓ' ਨੋਦਰੁਡਾ, ਏ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਪੁਪਚੰ ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ
ਗਰਫੁਡੁਤੁਨਾਠੁ?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਗੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਏਂਦੁਕੁ ਅੰਦਿੰਚਲੇਦੁ?"॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ ਵਿਨੁ,

ਇਹੀ ਹਵਾਲ ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥੩੫॥

ਐਦਿ ਮੀ ਵਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੰ ਤਰੁਵਾਤ ਕੁਆ ਊਂਟੁੰਦਿ! ॥ 2॥ 35॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ ਯੋਕੁਮੁ ਪੁਠਾਦੁ ਪਾਠੇ (ਅਡੁਗੁਲੁ).

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਸਾਸੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ. ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਦਾਠਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ
ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਗਾਠਾਯੀਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੂ: ਅਘੋਪਦੀ.

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥ ਸੇ ਸੁਖੁ ਹਮਰੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥
ਤਰੁਵਾਤ ਬਾਧਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵਚੈ ਖੋ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਆਨੰਦੰ ਕੋਸੰ ਨੇਨੁ
ਯਾਚਿਸੁਨਾਘੁ. ॥1॥

ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥
ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਾਯਠੋ ਭਠੀਕੀ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਠਲੀਗਿ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦਾਨਿ
ਨੁੰਡੀ ਆਨੰਦਾਨਿਠਨੁਗੋਨਾਲਨਿ ਆਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪੁਠੁ ਸਾਰਠਾਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਏਲਾ
ਨਿਵਸਿੰਚਗਲਠੁ?"॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥
ਠ ਲੋਕ ਸੁਖਾਨਿਕੀ ਸ਼ਿਵ, ਬ੍ਰਹਮੁ ਕੂਡਾ ਭਯਪਠਠਾਰੁ.

ਸੇ ਸੁਖੁ ਹਮਰੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥
ਅਯਿਠੈ ਠ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਨਿਯੰਗਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਠੰਟਾਯਨਿ ਅਨੁਕੁਨਾਠੁ.॥ 2॥

ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥
ਸਨਕ ਮਰਿਯੁ ਬ੍ਰਹਮਯੋਕਮਿਗਿਲਿਨ ਮੁਗੁਰੁ ਕੁਮਾਰੁਲੁ, ਨਾਰਦ, ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ੈਵ-ਨਾਗ ਲੁ ਕੂਡਾ,

ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥
ਵਾਰਿ ਸ਼ਰੀਰਲੋ ਮਨਸੁਠੁਯੋਕਮਿਯਮੈਨ ਸਠਾਵਾਨਿਗੁਹਿੰਚਲੇਠੁ. ॥3॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥
ਓ' ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਏਵਰਿਨੈਨਾ ਠ ਮਨਸੁਠੁ ਸੋਠਿੰਚਨਿਵਠੁਡੀ (ਮਰਿਯੁ
ਕਨੁਗੋਨਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠਚੰਡੀ)

ਤਨ ਠੁਟੇ ਮਨੁ ਕਗਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥
ਮਨਸੁਠੁਰਾਨਿਠਦਿਲਿਨਪੁਠੁ ਏਕਠੀਕੀ ਪੋਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥
ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਪ ਵਲਨ ਠੈ ਦੇਵ, ਨਾਮ ਦੇਵ ਵੰਠੀ ਭਕੁਲੁ ਅਵਠਾਰੁ

ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తి ఆరాధన దాటా ఈ రహసాస్త్రిఅర్థం చేసుకున్నారు. ॥5॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥

ఆ వక్తి యొక్క మనస్సు ఆత్మ జనన మరణాల చక్రాలలో పంపబడదు,

ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ ॥੬॥

ఎవరి సందేహము తొలగిపోయి దేవుడిని గ్రహించింది. ॥ 6॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥

ఈ మనసునకు (ఆత్మ) రూపం లేదా లక్షణం లేదు.

ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥

దేవుని చిత్తము వలన అది ఒక మనిషిగా ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చింది మరియు భగవంతుణ్ణి గ్రహించిన తరువాత, అది తిరిగి ఆయనలో కలిసిపోతుంది. ॥ 7॥

ਇਸ ਮਨ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥

మనస్సు యొక్క రహసాస్త్రి గ్రహించిన వక్తి

ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥

ఈ మనస్సులోనే విలీనం కావడం దాటా శాంతిని ఇచ్చే దేవునితో ఒకటిగా అవుతుంది. ॥8॥

ਜੀਉ ਏਕੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥

అనిష్టరీతాలలో ప్రవహించిన ఒకే ఒక ప్రధాన ఆత్మ ఉంటుంది మరియు

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥੩੬॥

కబీర్ ఈ ప్రధాన ఆత్మ గురించి ఆలోచిస్తున్నారు. ॥ 9॥ 1॥ 36॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥

రాగ్ గౌరీ, గాఢాయరీ:

ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕ ਨਾਮ ਜੇ ਜਾਗੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

లెకభేనంత మంది పరిపూర్ణతను సాధించారు, వారు పగలు, రాత్రి మెలకువగా, దేవుని నామం పట్ల అప్రమత్తంగా ఉన్నారు. ॥1॥విరామం॥

ਸਾਧਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥

ਸਾਧਕੁਲੁ, ਨਿਸ਼ਠਾਤੁਲੁ, ਯੁਖੁਲੁ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਖ਼ਾਟਣਾਨਿਕੀ ਤਮ
ਮਾਧਾਲਨੁ ਸਾਧਨ ਚੇਸ੍ਰਾ ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ.

ਏਕ ਨਾਮ ਕਲਿਪ ਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਰਾਣਿਕ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇ ਫ਼ਲਖੋਠੁ ਵਲੇ ਪ੍ਰਪਚ
ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਅੰਤਲਾ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਤੀਸੁਕੋਠੁਤੁੰਦਿ ॥ 1॥

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿਚੇ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਝੀਵੰ ਪਿੰਦਿਨ ਵਾਰੁ ਭੰਕੋਵਰਿਨਿ ਆਧਿੰਚਰੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥

ਕਬੀਰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥ 37॥

ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ ਮਰਿਯੁ ਰਾਗ ਸੋਰਠ:

ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ਲਾਜ ਤੁਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਓ ਸਿਗੁਲੇਨਿ ਮਨਸਾ, ਨੁਵੁਘੀਗੁਪਡਟੰ ਲੇਦਾ?

ਹਰਿ ਤਜਿ ਕਤ ਕਾਹੁ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮੀਰੁ ਸਹਾਯਮੁ ਕੋਰਣਾਨਿਕੀ ਏਕਠੀਕੀ, ਏਵਰਿ ਦਗਰਕੀ ਵੇਠਾਰੁ?
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਉਚਾ ਹੋਈ ॥

ਤਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੈਨ ਵਾਡੁ ਅਠੁਠੁਠੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਹੋਨਾਠੁਡੁ,

ਸੇ ਜਨੁ ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੇਹੀ ॥੧॥

ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਭਤਰੁਲ ਵਠਕੁ ਵੇਠਠੰ ਅਠਨਿਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ. ॥ 1॥

ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲਪੁਠੁ ਮੀਠੋਨੇ ਠੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਨਠੀਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਠੰਡਲੇਡੁ. ॥2॥

ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥

ਸੰਪਦ ਦੇਵਠ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੁਆ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਦੇਵੁਡੁ.

ਕਹੁ ਜਨ ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥

ఓ' నా సేఖ్ఖీతుడా! ఆ దేవుని గృహంలో ఏమి లోపిస్తుంది ?॥ 3॥

ਸਭੁ ਕੇਉ ਕਹੈ ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥

ప్రతి ఒకఠూ పాడే అతని ప్రశంసలు

ਸੇ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥

అతను పూర్తిగా శక్తివంతమైనవాడు, అతనే తన సర్వత గురువు మరియు అతను మాత్రమే అనిష్ఠినీ ఇచ్చేవాడు. ॥ 4॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥

కబీర్ చెప్పాఠు, ఆ వక్తి మాత్రమే ఈ ప్రపంచంలో పరిపూర్ణుడు,

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੩੮॥

దేవుడు తప్పఘరెవరూ లేరు అతని మనసులో. ॥ 5॥ 38॥

ਕਉਨੁ ਕੇ ਪੁਤੁ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕਾ ਕੇ ॥

ಎವರಿ ಕುಮಾರುಡು ಎವರು ಮರಿಯು ಎವರು ತಂಢ್ರಿ

ਕਉನು ಮರੈ ಕੇ ਦੇਇ ಸੰਤಾಪೆ ॥੧॥

ಎವರು ಮರಣಿಸ್ತಾರು ಮರಿಯು ಎವರು ನೌಪಿನ್ನಿ ಕಲಿಗಿಸ್ತಾರು?|| 1||

ਹਰਿ ಠಗ ಜಗ ಕਉ ಠಗਉರೀ ಲಾਈ ॥

ದೇವುಡ್ಡನ ಮಂತ್ರಗಾಡು ಮಾಯ ಯೊಕ್ಕಷಪಾಯಮುನು ಯಾವತ್ ಪ್ರಪಂಚಾನಿಕಿ ಅಂದಿಂಚಾಡು;

ಹರಿ ಕೆ ಬಿಓಗ ಕೈಮೆ ಜಿਅਉ ಮೆರೀ ಮಾਈ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ದೇವುನಿ ನುಂಡಿ ವಿಡಿಪೊಯಿನ ಓ ತಲ್ಲಿ, ನೆನು ಆಧಾಘ್ತಿಕ್ತಂಗಾ ಎಲಾ ಮನುಗಡನು ಸಾಗಿಂಚಗಲನು. ||1||ವಿರಾಮಂ||

ಕਉನ ಕೆ ಪುರಖು ಕਉನ ಕೀ ನಾರಿ ॥

ಭರ್ತು ಎವರು, ಮರಿಯು ಅತನಿಕಿ ಭಾರ್ಷವರು

ਇਆ ತತ ಲೆಹು ಸರೀರ ಬಿಚಾರಿ ॥೨॥

ಮಾನವ ಶರೀರಂ ಗುರಿಂಚಿ ಈ ವಾಸ್ತವಾನಿಷ್ಟಿಲೊಚಿಂಚಂಡಿ, ಸಂಬಂಧಾಲು ಎವೆ ಎಪಘ್ತಿಕೆ ಲೆವು. || 2||

ಕಹಿ ಕಬೀರ ಠಗ ಸಿਉ ಮನು ಮಾನಿಆ ॥

ಕಬೀರ್ ಗಾರು ಚೆಪಾರ್ಥು, ನಾ ಮನಸು ಧೈವಿಕ ಕಳತ್ ಸಂತೊಪಂಗಾ ಮರಿಯು ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾ ಮಾರಿಂಚಿ.

ಗಾਈ ಠಗਉರೀ ಠಗು ಪಹಿಚಾನಿಆ ॥೩॥೩೯॥

ನೆನು ದಿವ್ಯಮಂತ್ರ ಕಳನು ಗುರಿಂಚಾನು ಮರಿಯು ನಾಕು, ಮಾಯ ಯೊಕ್ಕಷಪಾಯಮು ಅದೃಶಘ್ತೆಂಚಿ. || 3|| 39||

ಅಬ ಮೆ ಕਉ ತಏ ರಾಜಾ ರಾಮ ಸಗಾਈ ॥

ಇಪುಠ್ಠು ಸಾರಘ್ತೌಮ ದೇವುಡು ನಾಕು ಸಹಾಯಕುಡು ಅಯಾಠ್ಠು.

ಜನಮ ಮರನ ಕತಿ ಪರಮ ಗತಿ ಪಾਈ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಾಲಕು ದಾರಿತೆಸೆ ಬಂಧಾಲನು ಪೂರ್ತಿ ಚೆಸ್ತಾ, ನೆನು ಅತುಘ್ತುತ್ ಆಧಾಘ್ತಿಕ್ತ ಹೊದಾನು ಪೊಂದಾನು. ||1||ವಿರಾಮಂ||

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਰਿਸੁਧੁ ਸੰਖੁਮੰਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥

ਨਨੁਖੁਦੁ ਰਾਕੁਸੁਲ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ)
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਾਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥

ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਨਾਲੁਕਠੋ ਜਪਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ
ਧਾਠੀਸੁਨਾਠੁ.

ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥

ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਤੰਨ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ ਏ ਖਰੁਚੁਰੇਕੁੰਡਾ.॥1॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥

ਸਤੰਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਖੁਤੰਨ ਏਦਾਰਠੁਠੋ ਆਸ਼ੇਰਠੁੰਚਾਰੁ,

ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥

ਨਨੁਖੁਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਲਾਗਾਡੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਐਪੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਨਿਪਠੁਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਜਤਕਠੁਨੁ,

ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥

ਵਿਸ਼ਰੁਵੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾ ਹੁੰਦਯੰਨੋ ਨਿਵਸਿਸੁਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥

ਮਾਯੁ ਏਕੁਮੰਡੁਨੁਨੁਕੁਰਿਕਲੁ ਆਰਿਪੋਯਾਯੁ.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਨਾਮੁ ਮਠੁਠੁਠੋ ਸੰਤੁਪੁ ਚੇੰਦੁਠੋੰਦੀ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਪੁਰੀਗਾ ਨੀਟੀਲੋ, ਭੁਮੀਲੋ ਵਾਠੀ ਚੇੰਦੀ ਏਨਾਠੁ.

ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਏਕਠੁ ਚੁਸਿਨਾ, ਨੇਨੁ ਅਨਿਖੁਹੁੰਦਯਾਲ ਅੰਤਰਠੁ ਪਰਿਝਾਨਾਨਿਖੁਮਾਸੁਟਾਨੁ. ॥3॥

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭ੍ਰਮੁੰਗਾ ਤਨ ਭੜੀ ਆਰਾਧਨਲਨੁ ਨਾਨੋ ਅਮਰਾਠੁ.

ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਨੋਦਰੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨਦਾਨਿਨੋਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥

ਐਯਨ ਤਨ ਕ੍ਰੋਪਨੁ ਚੁਾਪਿੰਚੋ ਵਝੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਝਾਠ੍ਰਿਸਾਧਿਸ਼ਾਡੁ.

ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥

ਕਬੀਰ ਮਾਠ੍ਰਿ ਵਿਨਯਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਤਿਠੁਲਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡੁ. ॥4॥40॥

ਜਲਿ ਹੈ ਸੁਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲੇ ਮਲਿਨਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮੈਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਨਿਠਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠ
ਠੁਮੁਲੁ ਅਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨਵਿ, ਂਦੁਕੰਚੇ ਕੀਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਠ੍ਰਿਰਿਯਾਲੁ ਜਨਿਠਚਿ
ਵੀਠਿਲੋ ਚਨਿਪੋਠੁਨਾਠੁ.

ਜਨਮੇ ਸੁਤਕੁ ਮੁਏ ਠੁਨਿ ਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥

ਪੁਠੁਕਲੋ, ਮਰਠਲੋ ਕੂਡਾ ਮਲਿਨੰ ਠੁੰਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਪਵਿਠ੍ਰਅਨੇ
ਮੂਠਨਮਠੁਲੋ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਨਾਸਨਮੈਪੋਠੁੰਦਿ ॥ 1॥

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਠੁਡਾ, ਂਵਰੁ ਸੁਠ੍ਰੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਠ੍ਰੰਗਾ ਠੁਨਾਠੁ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡਿ?

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੁਡਾ, ਠੁ ਝਾਨਾਨਿਠ੍ਰਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡਿ.॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨੈਨਹੁ ਸੁਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕੁ ਸੁਵਨੀ ਹੋਈ ॥

ਐ ਕਠੁਮੁਠੁ ਠੁਠੇਸ਼ਠੁ ਚੁਾਸੇ ਅਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨਵਿ, ਐ ਨਾਲੁਕ ਅਪਵਾਡੁਲੁ ਚੋਸੇ
ਅਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨਵਿ, ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਪਦਾਲਨੁ ਵਿਨੇ ਐ ਚੋਵੁਲੁ ਅਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨਵਿ.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੁਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੁਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥

ਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਮਨੰ ਚੋਸੇ ਪਨੁਲ ਵਲੁ ਮਨੰ ਕਲੁਸਿਠੰ ਅਵੁਠੁਨਾਠੁ; ਮਨ
ਵੰਠੰਗਦਿ ਕੂਡਾ ਅਪਵਿਠ੍ਰੰਗਾ ਅਵੁਠੁੰਦਿ ਂਦੁਕੰਚੇ ਕਠੇਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੀਠਿਲੋ
ਕੀਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਠ੍ਰਿਰਿਯਾ ਠੁੰਠਾਠੁ. ॥2॥

ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕੇਉ ਜਾਨੈ ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥

ఇటువంటి మూఢనమ్మళ్లలో ప్రజలను ఎలా చికిఠ్ఠాచాలో అందరికీ తెలుసు, కానీ వీటి నుండి తప్పించుకునే మార్గం అరుదైన వారికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਰਿਚੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੁਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥

కబీర్ గారు ఇలా అనాఠు, తమ హృదయంలో దేవుని గురించి ఆలోచించే వారు ఈ మలినం వల్ల ప్రభావితం కాలేరు. || 3|| 41||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ్ ਗੌਰੀ:

ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ਰਾਮ ॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి ఈ ఒక్కసంఘర్షణను పరిష్కరించండి,

ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వినయం గల భక్తుడు మిమల్ని ధాన్వించాలని మీరు కోరుకుంటే. ||1||విరామం||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ఈ మనసు శక్తివంతంగా ఉందా, లేదా మనస్సువారికి జతచేయబడి ఉందా?

ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥

దేవుడు గొప్పవాడా, లేదా దేవుణ్ణి గ్రహించేవత్తి గొప్పవాడా?"||1||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥

బ్రహ్మగొప్పవాడా, లేక ఆయనను సృష్టించినవాడా?

ਬੇਦੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥

వేదాలు గొప్పవా లేక అవి ఎక్కడ నుండి ఉద్భవించిన మూలంగా ఉన్నాయి?"||2||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥

కబీర్ గారు చెప్పాఠు, నేను నిర్ణయం తీసుకోలేదు అని;

ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥

ఆ స్థలం పవిత్రంగా మారిన భక్తి కారణంగా పవిత్ర తీర్థయాత్రా మందిరం గొప్పవా లేక దేవుని భక్తుడు గొప్పవాడా? ||3||42||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥

ਰਾਗ್ ਗੌਰੀ ਚਯਤੀ:

ਦੇਖੋਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਡਾ, ਭੜਕੀ ਆਰਾਧਨ ਵਲਨ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿ ਵਝਾਨਪੁ ਤੁਫਾਨੁ ਠੋ
ਕੋਟੁ ਮਿਠਾ ਡੁਠੋਂਦੀ.

ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਦੀ ਨਾ ਗੁਡੀਸੇ ਗੋਡ ਲਾਗਾ ਮਾਯ ਯੋਕੁ ਸਾ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧਾਲਨੁ
ਠੋਲਗਿੰਦੀ. ॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ਮੇਹ ਬਲੇਡਾ ਟੁਟਾ ॥

ਨਾ ਦਠੁਦਠੁ ਮਨਸੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਂਦੇ ਬੰਧਾਲੁ ਸੁਭਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਡੀਸੇ ਯੋਕੁ
ਦੁਲੰ ਰੋਂਡੁ ਕੁਲੀਘੋਯਾਯੁ.

ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰੀ ਧਰ ਉਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥

ਲੋਕਵਾਂਧਲ ਪੇਂਕੁ ਟਿੰਠੁ ਪੈਕੁ ਸੁਖੋਂਲਮੀਦ ਪਡੀ, ਦੁਘੁ ਬੁਧਿ ਅਨੇ ਗਚੁ
ਵਿਰੀਘੋਯਿੰਦੀ. ॥ 1॥

ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥

ఓ దేవుడా, అప్పట్లో మీ భక్తుడు నామ మకరందంతో తడిసిపోయాడు, ఇది దైవిక జ్ఞానం యొక్క తుఫాను తరువాత వర్షంలా పడింది.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥

తుఫాను మరియు వర్షం తరువాత సూర్యోదయంతో పరాభ్రంశం ప్రకాశించినట్లే, నా మనసు దైవిక జ్ఞానంతో జ్ఞానోదయం చెందింది అని కబీర్ గారు చెప్పారు. ||2||43||.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. నిజమైన గురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ

ਰਾਗ ਗੌਰੀ ਚਯਤੀ:

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥

కొంతమంది వస్తులు దేవుని పాటలను పాడరు లేదా వినరు,

ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥

కేవలం మాటల దాత్రా, వారు తమ ప్రసంగాలతో ఆకాశాన్ని దించగలరని వారు అదుభాసలు చేస్తారని పేరొన్నారు. || 1||

ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥

అలాంటి వారిలో కొంత భావాన్ని పంపడానికి ప్రయత్నించడం వల్ల ఉపయోగం ఉండదు,

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు తన భక్తి ఆరాధన నుండి మినహాయించిన వారిని మనం ఎల్లప్పుడూ పరిహరించాలి. ||1||విరామం||

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ਚੁਰੁ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥

వారు తమకు తాముగా ఏ దానాలు చేయరు; వారు ఒక్కప్పుడే తీసి కూడా ఎవరికీ పంచరు,

ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ ਰੀਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥

కాని ఇతరుల ప్రయోజనము కొరకు నదులను మళ్ళించుట వంటి గొప్ప వాత్సల్య పనులను చేసేవారిని వారు దూషిస్తారు. || 2||

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥

ਅਨਿਸ਼ਮਯਾਯਾ ਵਾਰੁ ਨਮਫ਼ਦ੍ਰੋਹ ਆਟਲੁ ਆਡੁਆਨੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੁ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਾਰੁ ਅਵਫ਼ਮੈ ਕਾਵਡਮੈ ਕਾਕੁੰਡਾ ਭਤਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੈਂਸਾਰੁ. ॥3॥

ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥

ਵਾਰਿਕੀ ਚੋਡੁ ਮਾਟਲੁਵੈ ਮਾਫ਼ਾਡਟੰ ਤਪ੍ਸ਼ਾਨਕੇਮੀ ਟੋਲਿਯਦੁ.

ਬੁਧਮਾ ਹੁ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥

ਬੁਧਮਾ ਹੁ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥
ਬੁਧਮਾ ਹੁ ਕੇ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥

ਆਪੁ ਗਏ ਅਉਰਨ ਹੁ ਖੋਵਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਕੋਲੋਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਤਪ੍ਸ਼ਾਨਕੇਮੀ
ਪਠਿਯਦੁ.

ਆਗਿ ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥

ਪਰਫ਼ਸਾਨਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ ਵਾਰੁ ਪਾਪਾਲਕੀ ਪਾਲਫ਼ੁਠਾਰੁ: ਭਦਿ
ਭੰਟੀਲੋ ਨਿਪਠਿੰਚੁਕੁੰਡਾ ਚਤਰੁਵਾਤ ਨਿਦ੍ਰਿਪੋਵਡੰ ਵੰਠਿਦਿ. ॥ 5॥

ਅਵਰਨ ਹਸਤ ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਲੋ ਠਾਮੁ ਲੋਪਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਠੁਠੁ ਭਤਰੁਲ ਯੋਕਫ਼ਿੰਨੁ
ਬਲਪੈਨਤਨੁ ਕੂਡਾ ਏਠਿ ਚੁਪਿਯਦੁ.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥੪੪॥

ਓ' ਕਬੀਰ, ਅਲਾੰਠੀ ਵਫ਼ੁਲਨੁ ਚੁਡਟੰ ਭਠੁਠਿਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥6॥1॥44॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਨ ਓਕੈ ਨਿਠਯੋਵੁਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ

ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਨ ਮਾਨੈ ਕੇਉ ਮੁਏ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ ॥

ప్రజలు తమ పూర్వీకులను గౌరవించడానికి మరియు ప్రయోజనం పొందడానికి విందులు నిరఘ్నిస్తారు కాని వారు జీవించి ఉన్నప్పుడు వాటిని ఎప్పుడూ పట్టించుకోలేదు.

ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ਕਉਆ ਕੁਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥

నాకు చెప్పండి, పేద పూర్వీకుల కాకులు మరియు కుకలు తినడానికేలా పొందారు? || 1||

ਮੇ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੇਈ ॥

నిజమైన ఆనందం లేదా పారవశ్య అంటే ఏమిటో ఎవరైనా నాకు చెబితే!

ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆనందం మరియు పారవశ్య గురించి మాట్లాడుతూ, మొత్తం ప్రపంచం నశిస్తోంది మరియు ఈ ఆనందానికేలా పొందాలో ఎవరికీ తెలియదు? ||1||విరామం||

ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ ॥

ప్రజలు తమ పూర్వీకుల ప్రయోజనం కోసం దేవదూతల మట్టి విగ్రహాలకు మేకలను మొదలైన జంతువులను తాళం చేస్తారు.

ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੋਹੀ ॥੨॥

మీ పూర్వీకులు వారికి ఏమి కావాలో కూడా అడగలేరు. || 2||

ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥

దేవదూతల మట్టి విగ్రహాలను ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి సజీవ జీవులను చంపే ప్రజలు తమ సొంత ముగింపును దురదృష్టం చేస్తున్నారు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈ ਭੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥

ప్రజలు దేవుని నామానిధానించడంలోని యోగ్యతను గ్రహించరు, భయానకమైన లోకసముద్రంలో మునిగిపోతున్నారు. || 3||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

సరోస్థత్ర దేవుణ్ణి సాకారం చేయడానికి బదులుగా, ప్రజలు దేవులను మరియు దేవతలను ఆరాధిస్తారు మరియు వారి విశ్వాసంలో ఊగిసలాడుతున్నారు

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥

ఏ సామాజిక లేదా కుటుంబ హోదా లేని దేవుణ్ణి సమీపించుకునే బదులు, వారు మాయ బంధాలలో చిక్కుకుపోతారు అని కబీర్ చెప్పారు. || 4|| 1|| 45||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਚਿਕੁਭ ਨੁੰਡੀ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵੇਰੁ ਚੇਸੁਕੁਨਖੁਝੀ, ਅਨਿਊਚਰਣਾਤਫ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਲ ਕੋਸੰ ਅਤਨੁ ਚਨਿਓਯਾਡੁ, ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ
ਪਰਧਾਨਾਲੁ ਲੇਨਿ ਜੀਵਿਤਾਨਿਹੁਡੁਪੁਤਾਡੁ.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਮਾਯ ਯੋਕਝੋਧਨਲ ਮਧਝੀਵਿਸੁਨਖੁਝੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਵੀਟੀ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਲ੍ਹੀਪਪੰਚ ਊਨਿਕੀ ਯੋਕਝਯੰਕਰਮੁਨਿ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਪਡਡੁ. |1|

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪੇਰੁਗੁਨੁ ਮਧੰਨੰ ਵੰਟੀ
ਨਾਮਾਨਿਹੁਦਵਗਲਮੁ,

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਯਕੁ ਵਠੀਰੇਕੰਗਾ ਮਨ ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਲਕਡਗਾ
ਊਚੁਤਾਮੁ; ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਨਾਮੰ ਯੋਕਝਾਦੁਠੁਮੁਨਿ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੀਕਰਿੰਚਗਲੰ. || 1|| ਵਿਰਾਮੰ||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਬਾਠੰਗਾ ਊਪਯੋਗਿੰਚਿ ਤਨ ਦੁਠੁ ਬੁਠੁ ਯੋਕਝਰਿੰਨ
ਅੰਤਰਾਠਾਨਿਹੁਚੁਠੁਓਯੇਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਵਝਾਨੰਲੋ ਝਾਨੋਦਯੰ
ਚੇਂਦੁਤੁੰਦੀ,

ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥

ਚੀਕਟੀਲੋ ਪਾਮੁਕੁ ਤਾਡੁਨੁ ਪਰਿਗਣਿੰਚੇ ਪੋਰਪਾਟੁਨੁ ਓ ਪ੍ਰਦੇਸੰ ਵੇਲਿਗਿੰਨਪੁਠੁ
ਸਰਿਚੇਸਿੰਨਲੇ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਮਾਯ ਯੋਕਝਮ ਨਾਮੰ ਯੋਕਝਾੰਨਿਲੋ
ਅਦੁਠੁਪੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦਕਰਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਓਕਰੁ ਲੀਨਮੁਓਤਾਡੁ.
||2||

ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਮਠੁਤੁਲੋ ਮਾਯਚੇਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੇਡੁ. ਵਿਲੁਪੈ
ਪਾਠੇ ਓਕਠੁੰਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਝਯੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਦਹ ਦਿਸ ਬੁਡੀ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਤੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿ ਕੋਸੰ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਡਵਚੁਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ
ਏਲ੍ਹਪੁਠੁ ਗਾਲਿਪਟੰ ਲਾਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਜਤਚੇਯਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦਿ
ਦਾਨਿ ਤੀਗਕੁ ਜਤਚੇਯਬਡਿੰਦਿ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਅਨਿਧਿਸ਼ਲ ਨੁੰਡਿ ਗਾਲਿ ਵਲ੍ਹ
ਸੁਭਾਵਿਤੰ ਅਵੁਤੁੰਦਿ, ॥ 3॥

ਉਨਮਨਿ ਮਨੁਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਅਤਨਿ ਦੁਘੁ ਬੁਧਿ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਦੁਰੁਠੁ ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਤਾਯਿ; ਮਾਯਚੇਤ ਪਰਧਾਨੁੰ
ਚੇਂਦਨਿ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸੁਠਿ ਆਯਨ ਮਨਸੁਸੁਠੁੰਦੁਤੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਰੀ ॥੪॥੨॥੪੬॥

ਕਬੀਰੁ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਆ ਵਠੀ ਲੋਪਲ ਨਮਸ਼ਕਠੁ ਕਾਨਿ ਅਦੁਠੁਨਿਠੁਮਾਸੁਣੁ, ਆਯਨ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 46॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਭੁਰਾਗਾਨੰ, ਟੀ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕੁ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਰੀ ॥

ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਵੇਪੁ ਨਡਿਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ, ਪੌਰਾਣਿਕ 'ਆਰੁ ਚਕੁਰਾਲੁ'
ਦਾਟੁਬਡੁਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸਾਠੀ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਪਰਧਾਨਾਠੁ ਲੇਨਿ ਸੁਠਿਨਿ
ਸਾਧਿਸੁੰਦਿ.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਰੀ ॥੧॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ ਮਾਯ ਵੇਨੁਕ ਤਿਰਗਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁ, ਪੁਠੁਨਿ, ਮਰਣਿੰਚਨਿ ਦੇਵੁਨਿ
ਕੋਸੰ ਅਨੋਠਿੰਚੰਡਿ.॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪਾਪਪੁ ਅਨੋਠੁਠੁਲ ਨੁੰਡਿ ਤਨ ਮਨਸੁਸੁਠੁ ਮਰਲਠੁੰ ਦਾਠੁ
ਮਾਠੁਮੇ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਕਾਗਲਦੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿਠੁ ਆਵਗਾਹਾਨ ਮੇਰੁਗੁੰਦਿ; ਦਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ, ਨੇਨੁ
ਪੁਰੀਗਾ ਅਠੁਨਿਨਿ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਦੇਵੁਛੀ ਹ੍ਰਦਯਪੁਰਖੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੈ ਵਛੀ, ਆਯਨਠੋਪਾਟੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਆਂਡੇ
ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲੁ ਦੁਰ੍ਠੁ ਆਂਗਾ ਵੇਞਾਯਿ, ਮੁਨੁ ਪੇਨਠ੍ਠੁ ਗੁਰ੍ਠੁੰਚੁਕੋਨਿ ਦੇਵੁਠੁ
ਸਮੀਪਿੰਚਿਨਠੁ ਅਨਿਪਿੰਚੁੰਦਿ.

ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥

ਏ ਸਾਞਾਠਾਠੁੰ ਰਾਯਿ ਚਾਞੇਠੁੰ ਨੁੰਡਿ ਠਯਾਰੁ ਚੋਸਿਨ ਠੀਪਿ ਨੀਠੀ ਰੁਚਿ ਲਾੰਠੀਦਿ,
ਦਾਨਿਨਿ ਏਵਰੁ ਠਾਗੁਠਾਰੋ ਅਠਨਿਕੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 2॥

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਯ ਠਯੋਕਠੁਮੁਡੁ ਵਿਠਾਨਾਲਕੁ ਅਠੀਠੁਲੁ, ਮੀ ਪੁਰ੍ਠੰਸਲਨੁ
ਨੋਨੁ ਪੰਚੁਕੋਗਲ ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਿਵੇਚਨਗਲ ਞਾਨੰ ਆਨ੍ਹਾਰੁ ਏਵਰੈਨਾ ਆਨਾਠਾ?

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥੪੭॥

ਕਬੀਰੁ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਦਰ੍ਠੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਕਰਿ ਅਨੁਠਵੰ
ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਆਯਨਕੁਨੁਪੇਮ ਠੀਵੁਰ੍ਠਨੁ ਬਠੀ ਆਂਠੁੰਦਿ. ॥3॥3॥47॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗੁ ਗੌਰੀ:

ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੁਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥

ਅਠੁਠ੍ਰਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰ ਸਿਠਿਲੋ, ਐੰਦੁਡੁ, ਸ਼ਿਵੁਡੁ, ਵਿਠੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਬੁਹਾਮੋਦਲੈਨ
ਦੇਵਦੁਠਲ ਪਾਰਾਠੀਕ ਪੁਰ੍ਠੋਸ਼ਾਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠਪਡਰੁ.

ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਆ ਸਿਠਿਲੋ, ਞੀਵਿਠਕਾਲਾਨਿਠਾਠੀਗਿੰਚਾਲਨੋ ਕੋਰਿਕ ਲੇਦਾ ਮਰਨ ਠਯੰ, ਆਨੰਦੰ
ਲੇਦਾ ਦੁਞੰ ਠਯੋਕਠੁਵਾਲੁ ਆਂਡਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦਰ੍ਠਦਠ੍ਰਠੁ
ਵੰਠੀ ਪੁਰ੍ਠੰਚਿਕ ਪਰ੍ਠਾਠਾਲ ਪੁਰ੍ਠਾਵੰ ਆਂਡਦੁ. ॥ 1॥

ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥

ਏ ਅਠੁਠ੍ਰਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਠਿ ਪੁਰ੍ਠੋਠੁਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਰ੍ਠਨਕੁ
ਅਠੀਠਮੈਨਦਿ.

ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਦਿ ਏ ਆਞੁਦਕਰਮੈਨ ਅਨੁਠਾਠੀਕੀ ਵਠ੍ਰਿਰੋਕੰਗਾ ਕੋਲਵਬਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ
ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ; ਐਦਿ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਏਕੋ ਸਾੰਠਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਕਰਾਠ੍ਰਿਞਾੰਚੁੰਦਿ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

ಈ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀਲੋਂ, ਊਨਠ ਲੇਦਾ ਦਿਗੁਵ ਸਾਮਾਜਿਕ ਵਰ੍ਹੇ ਊਨਠਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਚੋਡੁਲੁ ਲੇਦਾ ਪਰੁਗੁਲ ਗੁਰਿਚਿ ਏਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥

ਐ ਸਥਿਤੀਲੋਂ, ਪ੍ਰਪਚ-ਦੁਰ੍ਘਣਾਲੁ ਸਮੁਦ੍ਰਿਠ ਊਨਠਦੁ, ਮਨਸੁ ਸੁਸ਼੍ਰਿਠਿਰਠ, ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ ਐਰਾਟਪਡੁਠੁਦਿ; ਬਦੁਲੁਗਾ ਨਿਯਮੁਨ ਗੁਰੁ ਮੁਦ੍ਰਿਠ ਮਾਦ੍ਰਿਠੇ ਮਨਸੁਠੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਊਨਠੁਦਿ. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥

ਅਪੁਰ੍ਠੁ ਅਰ੍ਠੁ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਠਮੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਸੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿਠਾਡੁ, ਕਾਨਿ ਅਠਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਏਯੁਕ੍ਰੁਠੁਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਦ੍ਰਿਠੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਰੁ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਅਵੁਠਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਏਲੁਪੁਰ੍ਠੁ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋਂ ਊਨਠਾਲਿ. ||3||4||48||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੁਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥

ਯੀਵਨਾਸੰਠੁ ਏਯੁਕ੍ਰੁਠੁਠੁਠੁ ਸਾਠੁਲਠੋਂ ਮਾਨਵੁਲੁ ਊ ਪ੍ਰਪਚਾਨਿਕੀ ਵਠਾਰੁ; ਊ ਪੇਲੁਬਡਿਠੋਂ ਵਾਰੁ ਰੋਨੁ ਏਠੁ ਵੰਠੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁਲਨੁ ਕੋਨੁਗੋਲੁ ਚੋਸਾਰੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੁਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦੁਠੁ ਊ ਪ੍ਰਪਚੰਠੋਂ ਵਰ੍ਠਕੰ ਚੋਠੁਠਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿ ਵਠੁ ਊਨਠੁਰੁਕੁ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਪਚ ਕੋਰਿਕਲਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਗੋਨੋਸੰਚਿ ਲਾੰਠਿਦਿ. ||1||

ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਸੰਪਨਠੁਠੁਕਰ ਮਨ ਦੇਵੁਡੁ!

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਨੁ ਮੋਠੁ ਪ੍ਰਪਚਾਨਿਠੁਠੁ ਵਾਠਾਰੁਲ ਮਾਦਿਰਿਗਾ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁਠੁ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਅਨੇਵਿ ਕਠੁਮੁ ਠੁਠੁਠੀ ਕਲੇਕਠੁਠੁ ਵੰਠਿਵਿ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਕੁ ਪ੍ਰਪਚ ਕੋਰਿਕਲੁ ਠੁਠੁਠੇ ਠੁੰਗਲ ਵੰਠਿਵਿ.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥

ਕਾਮ, ਦੁਰਾਸ, ਲੋਕਵਾਂਚਲతో ਨਿਮਗਮੈਨ ਮਨੁਖੁਲੁ ਤਮੁ ਪੇਠੁਬਡੀਨਿ ਪੁਰੀਗਾ
ਨਿਰੀਠੁ ਚੇਸਿ, ਨੋਰਵੇਰਨਿ ਲੋਕ ਵਾਂਚਲ ਭਾਰਨੋ ਵੋਝਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਕਬੀਰੁ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ, ਅਠੁਵਨੰਡੀ ਨਾਕੁ ਪਰਿਠਿਠੀਗਾ
ਮਾਰਿੰਦੀ,

ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੇ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨਾ ਮਾਰਠਲੋ ਪੈਕੀ ਵੋਝੇ, ਨਾ ਦੁਖੁ ਆਲੋਚਨਲੁ ਏਠੁ ਅਲਸਿਪੋਠਿੰਦੀ
ਮਰਿਠੁ ਦਾਨਿ ਬਰੁਵੁਲੋ ਨੁੰਡੀ ਪਾਰਿਪੋਠਿੰਦੀ, ਨਾ ਸਦੁਠਾਲ ਏਠੁ ਨਾਕੁ
ਮਿਗਿਲਿਪੋਠਿੰਦੀ. |3|5|49|

ਗਉੜੀ ਪੰਚਪਦਾ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ, ਪੰਚ- ਪਾਦੁਲੁ:

ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥

ਕੋਨਿਠੁਠੀ ਰੋਜੁਲੁ ਆਤਮਵਠੁਵੁ ਤਨੁ ਤਲਿੰਦੰਡੁਲੁ ਇਠੁਠੁ (ਓ ਪੁਪੰਚੰ)
ਠੰਡੁੰਦੀ; ਚਿਵਰੀਕੀ ਆਮੇ ਤਨੁ ਅਤਮਾਮਲ (ਤਦੁਪਰਿ ਪੁਪੰਚੰ) ਵਠੁਕੁ ਵੋਝੁੰਦੀ.

ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਆਠਾਠਿਠੁੰਗਾ ਅਠੁਲੁ ਮਰਿਠੁ ਅਝਾਨੁਲੁ ਠੀਨਿਨਿ ਗੁਰਿਪੰਚਲੇਰੁ. ॥1॥

ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥

ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਆਤਮਵਠੁਵੁ ਇੰਕਾ ਪੁਪੰਚ ਵਠੁਪੁਰਾਲਲੋ ਏਂਦੁਕੁ ਨਿਮਗਮੈ
ਠੰਦੀ?

ਪਾਹੁ ਘਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਮਵਾਰਿ ਇਠੀ ਨੁੰਡੀ (ਤਰੁਵਾਤਿ ਪੁਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ) ਅਠਿਠੁਲੁ (ਰਾਕੁਲੁ)
ਆਮੇਨੁ ਤਮੁਠੋ ਠੀਸੁਕੋਠੁਡਾਨੀਕੀ ਵਚਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੁਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥

ਓ ਮੁਪਿਠੁ ਓ ਬਾਵਿਲੋਕੀ ਠਾਡੁਨੁ ਏਲਾ ਵਦੁਲੁਠੋਂਦੀ? (ਓ ਪੁਪੰਚਾਨੀਕੀ ਏਵਰੁ
ਵਚਿਠਾ ਵਾਰੁ ਲੋਕ ਸੁਠਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗੀ ਝੀਵਿੰਚਡਾਨਿਪਾਰੰਠਿੰਦੀ?)

ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੁਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥

ਇੰਕਾ ਲੋਕੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੁਰਠੁਠੁਲੋ ਨਿਮਗਮੈ ਠੰਡੰਗਾ, ਸਰੀਰੰ ਚਚਿਠੁਠੁੰਦੀ
ਮਰਿਠੁ ਆਤਮਵਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਠੋ ਨਿਪੁਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥

ఒకవేళ గురుదేవులు కరుణతో ఆతఘధువుపై తన దయను చూపితే, అప్పుడు దేవుడు ఆమె వ్యవహారానిష్ఠరిపఠ్ఠించగలడు (మాయ యొక్కదుఠ్ఠణాల నుండి, ప్రభావాల నుండి ఆమెను రక్షించవచ్చు)

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥

గురువాకాన్ని గురించి ఆలోచించినపుడు మాత్రమే ఆత్మభదువు
అదృష్టవంతురాలిగా పరిగణించబడుతుంది. ॥ 3॥

किरत की बांधी सब ढिरे देखहु बीचारी ॥

మీరు దాని గురించి ఆలోచిస్తే, ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ఆధారంగా
ప్రపంచం మొత్తం లక్షణ లోకుండా తిరుగుతోంది.

ऐस नो किया आधीऐ किया करे विचारी ॥४॥

పేద ఆత్మపమి చేయగలదు? దానికి మనం ఏమి చెప్పగలం? ॥ 4॥

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా, చివరికి, ఆత్మపవంచాన్ని విసుగు చెందుస్తుంది మరియు
ఎటువంటి ఓదారులైకుండా చేస్తుంది.

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥

ఓ' కబీర్, దేవుని ఆశ్రయాన్ని అంగీకరించి, అతని ప్రేమతో నిండి ఉండండి.
॥5॥6॥50॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਜੇਗੀ ਕਹਹਿ ਜੇਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥

ఓ సోదరుడా, యోగమార్గం మాత్రమే భగవంతుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడానికి సరైన
మార్గమని యోగులు ప్రకటిస్తున్నారు.

ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

తలలు, ముఖాలు కలిగినవారు క్షమించబడ్డారు, దేవుడు అర్థం కానివాడు అని
పదే పదే చెప్పేవారు; వారు మాత్రమే పరిపూర్ణతను పొందారని చెప్పండి. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥

దేవుని ధానించకుండా ఆధాత్మిక అజ్ఞానులు సందేహంతో మోసపోతారు.

ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అహం నుండి విడుదల పొందడానికి నేను వెళ్ళేవారు, వారు అనిపూర్ణ ఆచారాలు
మరియు సీతలు అహంకారానికి కట్టుబడి ఉన్నారు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥

ਅਹਾಂ ਏਕਫਲ ਨੁండి ਊਦਫਿੰਚਿੰਦਨੇਦੀ (ਮਨਲਿਖਮੁਨੰ ਦੇਵੁਨੀ ਨੁండి ਓਕ ਪੁਰਠੇਫਲ ਅਸੁੰਤਰੁਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚੁਕੋਵਡੰ), ਮੋੁਤੁੰ ਮਾਨਵਾਫੀ ਦਾਨੀਲੋਂ ਲੀਨਮੋ ਊਂਟੁੰਦੀ. ਊ ਵੀਧੰਗਾ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁੰ ਭਗਵੰਤੁਫੁਠੀ ਵੀਡੀਚੀਪੇਠੀ ਅਹਾੰਠੋਂ ਭਾਧਪਡੁਤੁੰਦੀ.

ਪੀਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੁਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥

ਪੰਡੀਤੁਲੁ, ਪੁਣਾਫੁਲੁ, ਫੁਰਠੰਤੁਲੁ, ਊਦਾਰਮੋਨ, ਅਹਾੰਕਾਰੀ ਅਯੀਨ ਵਾਰੁ ਤਾਮੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਗੋਪਫਾਰੀਮਨੀ ਚੋਪੁਫੁਲੁੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥

ਤਾਨੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਪੁਰੇਪਿੰਚੋ ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਏਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਨੀਝਮੋਨ ਮਾਰਾਨੀਊਤਨੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਊ ਵਾਸੁਵਾਨੀਊਠੰ ਚੋਸੁਕੋਕਫੋਠੇ ਝੀਵੀਤੰ ਏਂਦੁਕੁ ਪਨੀਕੀ ਰਾਕੁੰਡਾ ਫੋਤੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੁਕੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਠੋਲਗੀਫੋਯੀ, ਊ ਵੀਧੰਗਾ ਅਮੂਲਮੋਨ ਨਾਮਾਨੀਫੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥

ਐਤਰ ਅਨੀਠੁਪੁਠਾਵਾਲਨੁ ਵੀਡੀਚੀਪੇਠੀ, ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਏਕਠੁ ਚੋਯਾਲਨੋਂ ਲਕੁਠੁਪੈ ਮਨ ਦੁਫੁਠੀਨੀ ਦੁਠੰਗਾ ਊਂਚਾਲੀ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗੀ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥

ਕਬੀਰ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਮੋੁਲਾਸਿੰ ਰੁਚੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੂਗਵਾਡੁ ਏਮੀ ਚੋਪਠੋਂਨਠੇ, ਅਦੋਵੀਧੰਗਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚਡੰਲੋਂਨੀ ਆਨੰਦੰ ਵਠਿੰਚਲੋਂਨੀਦੀ. ॥ 4॥ 7॥ 51॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋਂ ਸਾਸਠੁ ਦੇਵੁਡੁ. ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਗੁਰਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਜਹ ਕਠੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿਠੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

ਓਕ ਯੋਗੀ ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਵਾਠਾਠੀਸੁ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਠੁ, ਝੀਵੀਤੰ ਐਕਠੁ ਊਂਡਦੁ; ਸਰੀਰੰਠੋਂ ਕੂਡੀਨ ਏਦੁ ਮੂਲਕਾਲੁ ਕੂਡਾ ਚੋਲਾਚੋਦੁਰੁਗਾ ਊਂਨਾਠੁ.

ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥

ఓ సోదరుడా, ఎడమ నాసిక రంధ్రం, కుడి నాసిక రంధ్రం మరియు సుఖాత్ (నుదురు గుండా ప్రయాణించడం) దాటా శాఫ్తించడం వంటి వాల్ఘూమాల ప్రయోజనాలు ఎకఢ్ఢికి పోయాయి. ॥ 1॥

ਤਾਰਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥

మీ ప్రసంగం ఎకఢ్ఢికి పోయింది? తీగ (మీ శాఫ్తల) విరిగిపోయి మెదడు నాశనం అయిల్లిది.

ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੇ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ਮੇ ਕਉ ਕੇ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఊ ఆందోళన ఎల్లపుఢ్ఢూ ననువైంటాడుతుంది, కానీ ఎవరూ దీనిని నాకు వివరించలేరు మరియు అర్థం చేసుకోవడానికి నాకు సహాయపడగలరా? ॥1॥విరామం॥

ਜਹ ਬਰਭੰਤੁ ਪਿੰਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥

ప్రపంచం ఉన్నవోట, శరీరం ఉండదు మరియు మనసునూడా ఇకఢ్ఢ ఉండదు.

ਜੇੜਨਹਾਰੇ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥

దేవుడు ఎపఢ్ఢికి జతచేయబడి ఉండడు; ఇపుఢ్ఢు ఆత్మవెరిలో ఉందని చెప్పబడింది? | 2|

ਜੇੜੀ ਜੁੜੈ ਨ ਤੇੜੀ ਤੂਟੈ ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥

మన మనసునూడైపోయిన శరీరానికి అతుకునూయినంత కాలం, మనం దేవునితో ఐకఢ్ఢ కాలేము లేదా మాయ నుండి విడిపోలేము.

ਕਾ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥

ఊ మానసిక స్థితిలో, మనసునూయిక్ఢిజమైన యజమాని ఎవరు మరియు అది ఎవరి సేవకుడు అని ఎవరు చెప్పలేరు? కాబట్టి ఊ ఆత్మమరణానంతరం ఎకఢ్ఢికి వెళుతుంది? ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥

కబీర్ గారు చెప్పారు, నా మనసునూదేవునితో అనుసంధానించబడింది మరియు పగలు మరియు రాత్రి కలిసి ఉంటుంది.

ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥

తన రహస్యాలకు సంబందించినవి ఆయనకే తెలుసు; అతనే శాశ్వతమైనవాడు. ॥4॥1॥52॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖੰਥਾ ॥

ఒక యోగితో జరిగిన సంభాషణ గురించి ప్రస్తావిస్తూ, నేను దేవుణ్ణి నా రెండు చెవిరింగులుగా మరియు నిజమైన జ్ఞానానివ్వా వెలుపలి అచుఛోటుగా ధాన్తం మరియు జ్ఞాపకం చేసాను అని కబీర్ గారు చెప్పారు.

ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥

మనసులో ప్రాపంచిక కోరికలు తలెత్తని స్థితిలో నేను కూరుణ్ణి ధాన్తం చేస్తాను; నా మత శాఖ, లోక ఆశయాలను వదులుకోవడం నా లక్ష్యం. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥

ఓ' నా సారథ్నామ దేవుడా, నేను మీ ప్రేమతో నిండి పోయి ఉన్నయోగిని,

ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి, నేను మరణానికి భయపడను లేదా ఏ దుఃఖమూ నన్నుఞ్చాధించదు. ||1||విరామం||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਝੀ ਮੇਰਾ ਬਟੁਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥

అన్నిప్పపంచాలు మరియు అంతరిక్షాలలో దేవుని వాళ్ళి యొక్కసందేశాన్నిఞ్చవత్తమే నా కొమ్ముమరియు మొత్తం ప్రపంచం పాడైపోయేదిగా భావించడం నా బూడిద సంచి లాంటిది.

ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੁਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥

లోతైన ధాన్తం వల్ల, నేను మాయ యొక్కమూడు విధానాల నుండి నా మనసుఞ్చు పకళ్ళు మళ్ళిఞ్చాను, మరియు గృహస్థుడిగా కూడా, నేను ప్రపంచ బంధాల నుండి విముక్తిని పొందాను. || 2||

ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੁੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥

నా మనసుఞ్చుమరియు శాఢ్త నా వయోలిన్ (సంగీత వాయిదఢ్త) యొక్కరెండు గోర్లు, మరియు శాశత్త దేవుడు దాని డ్రేమ్ (కలిపే వైరు).

ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥

మనసు యొక్క ప్రకారం అనేది ఆ గిటార్ యొక్క తీగ లాంటిది, ఇది నిలకడగా మారింది మరియు అది విరగదు; ఈ గిటార్ ఇప్పుడు నిరంతరంగా ప్లే అవుతూ ఉంటుంది. ||3||

ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਰੀ ॥

దివ్య శాస్త్రాన్ని విన్నవించిన మనసు దేవుని ధాన్యంలో పూర్తిగా లీనమైపోయింది, అది మాయచేత కదిలించబడదు.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥

అటువంటి నాటకం ఆడిన తరువాత ప్రపంచం నుండి నిష్క్రమించే దేవుణ్ణి ప్రేమించే యోగి జనన మరణాల చక్రాలలో పడడని కబీర్ గారు చెప్పారు. ||4||2||53||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੌਰੀ:

ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥

తాను నేయడం వల్ల మన శరీరం కూడా తొమ్మిది అవయవాలు, పది అధాభకులు, ఇరవై ఒక్కజతర మూలకాలను కలిగి ఉన్న ఒక రకమైన వస్త్రం అని కబీర్ గారు గ్రహించారు.

ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥

అరవై ధమనులు, తొమ్మిది కీళ్ళుండే బయ్యెండు నరాలు దాని విస్తరించిన వూఫ్ లాంటివి. || 1||

ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਰੋ ॥ ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేతపని వాడు (మనసు) తన ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయినప్పుడు (దేవుని నుండి వేరు చేయబడినప్పుడు), దాని వస్త్రాన్ని వేయడానికి మనసు వైతుకుతూ ఉంటుంది (దాని కోరికలను నెరవేరడంలో నిమగ్న అవుతాడు),

ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥

మానవ శరీరం కొలవలేని లేదా తూకం వేయలేని వస్త్రం లాంటిది; దీని రోజువారీ ఆహారం సుమారు 6 పౌండ్లు ఉంటుంది, ఇది దారాని పట్టుకోవడానికి ఒక రకమైన పిండి పదార్థంగా పనిచేస్తుంది.

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਤ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਯੋਗਾ ਲੇਦਾ
ਅਨੰਦਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਠੇਲਡੰ ਏਂਤ ਵਰਕੁ ਮੰਚਿਦਿ?

ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਉਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥

(ਗੁਰੂਵੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸਿਮ੍ਰੁਠੁ) ਈਠ੍ਰਿਨੀ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ
ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਠ੍ਰੈਵਿਕ ਕਰ੍ਰਵਠੁ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥

ਈਦਿ ਕੇਵਲੰ ਪਾਟੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇਨਨਿ ਪ੍ਰਯਲੁ ਨਮੁਠ੍ਰਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਨ੍ਰਵਾਨਿਕੀ, ਈਦਿ ਠ੍ਰੈਵਿਕ
ਯੁਨਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬੰ.

ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥

ਕਾਸ਼ੀਲੋ ਮਰਣਿਸੁਨ੍ਰੁਠ੍ਰਿ ਪੋਂਦਿਨ ਚਿਵਰਿ ਠੁਪਨਾਠ੍ਰੁੰ ਲਾਂਠੀਦਿ. ॥ 3॥

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਏਵਰੁਠੇ ਪਾਡਠਾਰੋ, ਵਿੰਟਾਰੋ, ਏਵਗਾਪਾਨਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟੁਲਨੁ ਵਿੰਟਾਰੋ,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥ਹੇ ਕਬੀਰ ! ਈਸਮੋਂ ਕੋਠ੍ਰਿ

ਨਿਸ੍ਰੁਠੇਵਾਂਗਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਆ ਵਕ੍ਰਿ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁ ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ ਏਨਿ ਕਬੀਰ
ਗਾਰੁ ਠੇਪਾਠ੍ਰੁ. ॥ 4॥ 1॥ 4॥ 55॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੁਬੇ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਆਚਾਰਬਠ੍ਰਮੈਨ ਪ੍ਰਯਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿ ਪੋਲ੍ਰੋਨੇਵਾਰੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸਮੁਠ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਰੁ; ਵੀਠੀਲੋ ਏਦੀ ਦੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਯੋਕੁਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਠ੍ਰੰ
ਏਂਤਠਾ ਸਹੋਯਪਡਦੁ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥

ਏਹਾਂਕਾਰ ਗਰਠੁ ਮਠ ਆਚਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰਿਨਮੈਨ ਸੀਠ੍ਰੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਰੁਣਨੁ
ਆਚਰਿੰਚੇ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੇ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਯੀਵਾਨਿਦਾਨਿ ਪੋਪਣਨੁ ਏਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਮੀ
ਮਨਸੁਠੁਨੁੰਡੀ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠ੍ਰਾਰੁ?

ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਜਨਮ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਨਵ ਜਨਨ ਅਨੋਦਿ ਅਮੂਲਮੁਨਿ ਅਭਰਣੰ, ਮੀਰੁ ਕੋਨਿ ਖੁਡਬੁਝੁਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ
ਦਾਨਿ ਖੁਡੁਬਾਰਾ ਚੇਸਾਰੁ. ॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਭ੍ਰਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨਾਠੁਨਿ
ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਓ ਏਪੁਠੁਠੁ ਚੁਪਿੰਚਰੁ.

ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥

ਆਚਾਰਬਧਮੁਨਿ ਪਨੁਲਲੋ ਤਪੁਠੁਠੁ ਗਰਠੁਠੁ ਮਤੁਲੋ ਊਂਡੁਟੰ ਵਲੁ, ਮੀ ਮਨਸੁ
ਅਹੰ ਵਲੁ ਮੋਸਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੁ
ਪਿੰਦੁਪਰਚਲੇਦੁ. ॥2॥

ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਲੋਕ ਅਕਰੁਣਲੁ, ਅੰਦ੍ਰਿਯ ਸੁਖਾਲ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਅਕਰੁਣੁਲੁਨਿ ਮੀਰੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁ
ਮਤੁਨੁ ਆਸਾਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥

ਅਦੁਠੁਠੁ ਠੋ ਅਸੰਰਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁਠੁਠੁ ਸਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਊਂਡੁਟੰ ਦਾਠੁਠੁ,
ਦੇਵੁਡੁ ਏਕ ਚੋਕਮੁਕਠੁਠੁ ਊਂਚਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਅਨੁਪ ਮੁਕਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਵਾਹੰ ਮੀਦੁਗਾ
ਦਾਟਿਨਲੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਾਰਿਕਿ ਸਹਾਠੁਠੁ ਚੇਸੁਠੁਠੁ. ॥
3॥

ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥

ਅਨੋਕ ਜਨਨਾਲ ਗੁੰਡਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰਾਲੁ ਚੇਸਿ ਨੇਨੁ ਅਲਸਿਠੁਠੁਠੁਠੁ. ਨੇਨੁ
ਅਪੁਠੁਠੁ ਪੁਰੁਗਿ ਅਲਸਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਬਾਠੁਲਨੁ ਭਰਿੰਚਾਨੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥੫੬॥

ਕਬੀਰ ਗੁਰੁਵੁਠੁਠੁ ਸਮਾਵੇਸ਼ਮੁ, ਨੇਨੁ ਅਤੁਠੁਠੁਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ;
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਠੁਠੁ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡਿ
ਰਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 4॥ 1॥ 5॥ 56॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਕਾਲਬੁਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥

ਓ ਵੇਰਿ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੁ ਏਨੁਗੁ ਏਠੁਕਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਨਾਟਕੰ ਵਲੋ ਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਏਠੁਠੁ ਏਨੁਗੁਨੁ ਪਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਚੇਸਿਨਲੁ.

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥

ఓ' నా వెర్రి మనసా, మీరు మాయ ఉచుత్తో చికుక్తుంటారు మరియు కామంతో
తప్పథోవ పట్టిన ఏనుగులా, తలపై దేవుని నిరంకుశతాఖ్ఖిలనుభవిస్తారు.॥1॥

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਰੁ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥

ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗੁਰਾਹ, ਵਨੁਗੁਲੁ ਛਾਂਡਵਚੁਕਾਨੀ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ
ਅੰਤਲੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨਕਾਰੀਯੋਨ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 7॥ 58॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥

ਕੋਟਿ ਗੁਪੇਠੁ ਗਿੰਜਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲੋਕ ਆ ਦੁਰਾਸ਼ ਕਾਰਣੰਗਾ ਅਕਠੁ
ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿਨਲੇ,

ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਦੁਰਾਸ਼ਠੋਂ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡਿਨ ਪਨੁਲਨੀਵਿਵਰਿਕੀ ਫਕਰਿ ਮੋਡਚੁਠੁ ਛੰਨੁ
ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਗੋਲੁਸੁਲੁਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ. ॥ 1॥

ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਧਨਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਵਠੰਗਾ ਗਡਿਚਿਪੋਠੁੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ ਏਵਰਿ
ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂਨੁ ਵਠੰ ਕਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥

ਅਡਵਿਲੋਂ ਵਿਕਸਿੰਚੇ ਪੁਵੁਠੁ ਪਰਿਮਝਾਨਿਪੁਵਰੁ ਆਸਾਠਿੰਚਨਲੇ, ਆ ਪੁਵੁਠੁ
ਵਿਕਸਿੰਚਡੰ ਵਠੰ,

ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥

ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੁਏ ਧਾਠੰ ਚੇਯਕੁੰਡਾਪ੍ਰਯਲੁ ਲੋਕਠੋਨਨਿਯੁਨਲੁ ਦਾਠੁ
ਤਿਰੁਗੁਠੁ ਮਲ੍ਹਿਮੁਲ੍ਹਿਮੁਰਣਾਨਿਪੁਨੁਭਵਿਸੁਠੁ ਛੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਚਿਠੁ ਆ ਸੰਪਦ, ਯੁਵਠ, ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਠ ਭਾਗਸਾਠੁਲੁ
ਕੇਵਲੰ ਫਕ ਪ੍ਰਦਰਠੁ ਮਾਠੁਮੇ.

ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੇ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥

ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਵਾਂਧਲ ਵਲੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਆ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਬੰਧਾਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਿਪੋਠਾਰੁ. |3॥

ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੇ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥

ಈ ਸ਼ਰੀਰੰ ਵ੍ਰੁਧਾਪ੍ਰਮੁੰਟਲ ਵਲੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਤੁਨੁਖੁਠੀ ਝਲੁ ਲਾੰਟੀਦਨਿ
ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ; ਏ ਸਨਿਫ਼ੈਸੰ ਚੁਟੁਘਾ ਵਸੁਤਾ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥

ਏ ਭਯੰਕਰੰਮੁੰਨ ਲੋਕ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਟਾਨਿਕੀ, ਨੇਨੁ ਨਿਞੰਮੁੰਨ ਗੁਰੁਵੁ
ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਘੋੰਦਾਨੁ ਅਨਿ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 4॥ 1॥8॥ 59॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥

ਮੇਘਾਵ੍ਰੁਠੰਮੁੰਨ ਨੀਰੁ (ਵੀਰੁਠੁ) ਮਰਿਯੁ ਏਰੁਵੁ ਮੁਠੀ (ਅੰਡੰ ਨੁੰਡੀ ਗੁਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਦ੍ਰਵੰ) ਨੁੰਡੀ ਏ ਮੁਠੀ (ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ) ਯੋਕੁਠੁ ਠੋਲੁਬੰਮੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ
ਸੰਮੀਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਨਾਕੁ ਵੇਰੁਗਾ ਗੁਰੁੰਵੁ ਲੇਦਨਿ ਮਰਿਯੁ ਏਦੀ ਨਾਕੁ ਚੋੰਦਦਨਿ ਨੇਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਸ਼ਰੀਰੰ, ਸੰਪਦ, ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋ ਊਨੁਠੁਕੁੰ ਅੰਠਾ ਨੀਦੇ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥

ਏ ਮੁਠੀ ਕੁੰਡ (ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ) ਗਾਲੀ (ਸ਼ਾਠੁ) ਦਾਠ੍ਰਾ ਬਤੁਕੁਠੁ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਬੁਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥

ਦਾਨੀ ਭਕਤੀਨੀ ਦੁਰਿਭੀਯੋਗੰ ਚੋਸੀ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤੀ ਯੋਕੁ
ਤਪੁਠੁ ਪ੍ਰਦਰਫਲਨੁ ਚੋਸੁਨਾਠੁ. ॥2॥

ਕਿਨਹੁ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਡਾਲਰਨੁ (ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ) ਸੇਕਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਮਠੀ ਪਿਚਠੀ ਵਿਰੀਗਿਘੋਯੀ ਦਾਨੀ ਭਰੀਰੰ ਕੂਡਾ ਚਨਿਘੋਠੁੰਦੀ. |3|

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਓ' ਅਹੰਕਾਰ ਵਠੀ, ਮੀ ਭਰੀਰੰ ਨਿਰੀਠੁਚਬਡੀਨ ਪੁਨਾਦੀ ਓਕੁ
ਕੁਠੰਲੋਂ ਨਭਿੰਚਿਘੋਠੁੰਦੀ ਅਨੀ. ॥ 4॥ 1॥ 9॥ 60॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਠੁਅਦੇ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤੀਠੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ,

ਧੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਪਿਓ ਰਹਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥

ਭਕੁਲ ਲਾਗਾ ਧਰੁ, ਪ੍ਰਘੋਂਦੁਡੁ ਆਯੰਨਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥

ਓ' ਸਾਠੀਕੁਲ ਕਨਿਕਰੰਮੁਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਵਿਭਾਠੁਮੰਤਟੀਨੀ ਨੀਮੀਦ ਊੰਚੁਠੁਨਾਠੁ;

ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਕੁਠੁੰਬੰ (ਭੰਦਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ) ਅੰਦਰਿਨੀ ਮੀ ਪੇਰੁਪੈ ਧਾਠੰਲੋਂ
ਨਿਮਗਠੁ ਚੋਸ਼ਾਨੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥

ਅਦੀ ਦੋਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਮੈਨਪੁਠੁ, ਆਯੰਨ ਤੰਨ ਆਞੁਨੁ ਪਾਟੀੰਚਮਨੀ ਮੰਨਲੀ
(ਭੰਦਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ) ਆਦੋਸ਼ਿਠਾਡੁ,

ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲਨੁ ਚੂਸਿ ਮਨੰ ਸੰਤੋਂਪਿੰਚਕੂਡਦੁ ਲੇਦਾ ਕਛਾਲ ਸਮਯੰਲੋਂ
ਬਾਧਪਡਕੂਡਦੁ.

ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹੋਇ ॥੩॥

ਸੰਪਦ ਲਾਗੇ, ਪ੍ਰਤਿਕੂਲਤ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਦੇਵੁਡੁ ਵਦਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿ ਸੇ ਅਦੇ
ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ, ॥ 3॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਚੈ ਮਝਾਰਿ ॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਲਾੰਟੀ ਸਠੁੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਡਨਿ ਇਪੁਠੁ ਨਾਕੁ
ਅਠੁਮੈੰਦਿ; ਆਯੰਨ ਤੰਨ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪ੍ਰਾਦੁਯਾਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਸੇਵਕ ਸੇ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥

ਭੁਕਤੀ ਆਠਾਠੰਨਲੁ ਚੇਸੇ ਭਕੁਲੁ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪ੍ਰਾਦੁਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਅੰਦੰਗਾ
ਕੰਨਿਪਿੰਸ਼ਾਰੁ.॥ 4॥ 1॥ 12॥ 63॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮੰਨਸਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਰੁ ਮੀ ਰਕੁਣਕੁ ਰਾਰੁ; ਕਾਬਠੀ ਇਤਰੁਲ ਕੋਸੰ ਚੇਸਿੰਨ
ਨੇਰਾਲਕੁ ਸੰਬੰਠਿੰਚਿੰਨ ਭਾਰਾਨਿਮੋਯਕੰਡੀ.

ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੇ ਪੰਖਿ ਕੇ ਤੈਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥

ਚੋਲੁਮੰਦ ਪਕੁਲ ਗੁਲਠੰਟੀ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਤਾਤਾਠੀਕ ਨਿਵਾਸੰ
ਅਵੁਤੁੰਦਿ. | 1|

ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁ ਯੋਕੁਠਮੁਠੰਮੁਨੁ ਪੋੰਦਾਨੁ,

ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਮੁਠਾਨਿਰੁਚਿ ਚੂਸਿੰਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨੇਨੁ ਇਤਰ ਅਨਿ
ਅਠੀਰੁਚੁਲੰਨੁ ਮਰਿਠੋਯਾਨੁ. |1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਉਰਿ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਿਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥

ਮੰਨੰ ਸ਼ਾਸੁਠੰਗਾ ਝੀਵਿੰਚਿ ਊਂਡੰਨਪੁਠੁ ਇਤਰੁਲ ਮਰੰਠੰਲੋਂ ਮੰਨੰ ਵੰਦੁਕੁ
ਦੁਃਠਿੰਚਾਲੀ?

ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥

పుట్టినవాడు గిట్టక తపథు; మనం దుఃఖంతో ఎందుకు కేకలు వేయాలి? ॥ 2॥

ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో నామ అమృతానిష్ఠంపించే సరోవరత్ర ఆతక్షు ఆ ఆత్మ
అనుగుణంగా ఉంటుంది,

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥

కబీర్ ఇలా అనాథు, తమ చైతనాభివృద్ధినికీ అనుగుణంగా ఉంచేవారు లోకం
నుండి దూరంగా ఉంటారు. ॥ 3॥ 2॥ 13॥ 64॥.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥

రాగ్ గౌరీ:

ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥

ఎలాగంటే, ఒక యువ వధువు తన భర్త విదేశాల నుండి తిరిగి వచ్చివు మార్గాన్ని
చూసి, కనీష్ఠి కళ్లతో నిట్వారిస్తే,

ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥

ఆమె హృదయంలో ఏ ఓదారుభించదు మరియు ఆమె ఆ ప్రదేశం నుండి కదలదు. ప్రియమైన దేవుని దృశ్యాన్ని చూడాలని ఆశిస్తున్న ఆ నిజమైన భక్తుడి ప్రితి కూడా ఇదే విధంగా ఉంటుంది. || 1||.

ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥

ఓ నల్ల కాకి, ఎగిరి నా వరుడు-దేవుని వార్తను తీసుకురండి,

ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

తదాత్తా నేను నా ప్రియమైన దేవుణ్ణి తత్తగా కలుసుకోగలను. || 1|| విరామం||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥

జీవితంలో అతుభ్రత ఆధాత్మిక ప్రితిని పొందడానికి, మనం దేవుణ్ణి ప్రేమపూర్వక భక్తితో పూజించాలని కబీర్ గారు చెప్పారు.

ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥

మనం దేవుని నామం సహాయంపైనే ఆధారపడాలి, మన నాలుకతో దేవుని నామాన్ని పదవాలి. || 2|| 1|| 14|| 65||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧੧ ॥

రాగ్ గౌరీ: 11.

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸਿ ਗਾਉ ਰੇ ॥

అకథ తీపి తులసి యొక్కమందమైన పెరుగుదల ఉంటుంది, అకథ అడవుల్లో శ్రీకృష్ణుడు చాలా ఆనందంతో పాడతాడు.

ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੇਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੇ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੁ ਰੇ ॥੧॥

అతని అదుభ్రత సౌందర్యాన్ని పాల పనిమనిషి ప్రవేశిస్తూ, "దయచేసి నన్ను విడిచిపెట్టవద్దు; దయచేసి వచ్చివెళ్ళు ఉండవద్దు!" || 1||

ਤੇਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰੰਗਧਰ ॥

ఓ' నా దేవుడా, ఆ పాల పనిమనిషిలా నా హృదయం మీ ప్రేమకు అనుగుణంగా మారింది.

ਸੇ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਆ ਵੱਠੀ ਮਾਤਰਮੇ ਚਾਲਾ ਅਦੁਘਵੰਤੁਠੈਨ ਮਿਮੁਲੀਗੁਰੀਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮ॥

ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਉ ਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਬੁੰਦਾਵਨਨਲੋ ਆਵੁਲਨੁ ਕਾਚੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਲਾਗਾ, ਪੇਦ ਪਾਲ ਪਨਿਵਾਰੀਨੀ
ਸੁਰਲੋਭਪੇਠੈਵਾਡੁ,

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰੰਗਧਰ ਮੇਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥

ਭਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਕਬੀਰ ਪੇਰੁ, ਏਵਰੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮੀਰੁ ਅਨੇ ਨਾ ਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਂਡੀ. ॥
2॥ 2॥ 15॥ 66॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੧੨ ॥

ਗੌਰੀ ਪੂਰਬੀ12.

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥

ਲੂਜਾਗਾ ਊਂਡੇ ਗੋਲੁ ਧਰਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਊਪਯੋਗੰ ਏਮਿਠੀ, ਅਡਵੁਲੁ
ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਊਪਯੋਗੰ ਏਮਿਠੀ?

ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥

ਦੇਵਤਲ ਮੁੰਦੁ ਧੂਪੰ ਵੇਯੁਡੰ ਵਲੁ ਊਪਯੋਗੰ ਏਮਿ ਊਂਟੁੰਦੀ? ਦੁਵਿਕ
ਝਾਨਾਨਿਘੋਂਦਕਘੋਂਤੇ, ਏਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਦੀਲੋ ਏਕਰੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਘੁੰਚਡੰ ਵਲੁ ਏਮਿ
ਮੇਲੁ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦੀ ?॥ 1॥

ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮੀਰੁ ਏ ਸੁਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰਾਲਨੀ ਨਾਕੁ ਟੇਲੁਸੁ.

ਅਬਿਗਤ ਸਮਤੁ ਇਆਨਾ ॥

ਕਾਬਠੀ ਓ' ਨਾ ਅਝਾਨ ਮਨਸਾ, ਸਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋ.

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮਨਿਸੀ, ਮੀਰੁ ਠਾਠਾਠੀਕ ਸੁਪੰਚੀਕ ਸੰਪਦਲਕੁ ਅਤੁਕੁਘੋਂਯਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ
ਮਿਮੁਲੀਘੋਂਕਠ ਚੁਸੀਨਾ, ਝੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁ ਲਾਗਾਨੇ ਕਨੁਗੋਨਲੇਨੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੇ ਧੰਧਾ ॥

ਆਧਾਠੀਠ ਬੋਧਕੁਲੁ, ਧਾਨੁਲੁ, ਗੋਪਘੋਂਧਕੁਲੁ ਅੰਦਰੁ ਏ ਲੋਕ ਵਠੁਪਾਰਾਠੁ
ਨਿਮਗਮੁ ਊਨਾਠੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠੀਚਕੁੰਡਾ, ਏ ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਉਤੁੰ
ਮਾਯਚੇਤ ਗੁਠੀਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥ 1॥ 16॥ 67॥

ਗਉੜੀ ੧੨ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ: 12.

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨੁਵੁਖੁਮਾਯ ਯੋਕੁਭਾਧੀਤੁਡੁਵਿ; ਨੀ ਸੰਦੋਹਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ
ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਭੁਕੀ ਆਧਨਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਅਵੁਧੁ

ਸੁਰੁ ਕਿ ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ਸਤੀ ਕਿ ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥

ਯੁਠੁਨੀਘੁਦੁਰੋਘੁਡਾਨੀਕੀ ਭਯਪਠੈ ਵਾਡੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਯੋਧੁਡੁ. ਆ ਸਮਯੰਲੋ
ਪੁਰਪਚ ਸੰਪਦ ਗੁਰੀਚੀ ਆਂਦੋਲਨ ਚੋਂਦਡੰ ਪੁਰਾਰੰਭੀਸੈ ਏਕ ਮੁਖੀਲ ਸੰਤੁਪੁਠੀ
(ਤਨ ਭੁਰੁਠੋ ਚੀਤੀਪੈ ਕਾਲਠੁੰ) ਕਾਲੋਰੁ. ॥ 1॥

ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਵੋਰੀ ਮਨਸਾ, ਊਗੀਸਲਾਟਨੁ ਆਪੰਡੀ.

ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਲੀਨੇ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਪੁਰਾਨੁ (ਚਾਲੋਂ) ਅੰਗੀਕਰੀਚੈ ਏਕ ਮੁਖੀਲ ਤਨ ਭੁਰੁ ਚੀਤੀਪੈ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਕਾਲੁਠੀਵਡੰ ਦਾਠੁ ਚਨੀਪੋਵਾਲੀ, ਅਦੋਵੀਧੰਗਾ, ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਨੀਞਮੈਨ
ਭੁਕੁਠੀਗਾ ਊਂਡਾਲਨੀ ਨਿਰਠੁੰਚੁਕੁਨੁਠੁਰੁਵਾਠ, ਊਗੀਸਲਾਡਡੰ ਤਗੀਚੰਡੀ
ਮਰੀਯੁ ਠੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਮਿਮਲੀਠੁਧੀਗਮਿਚਨੀਵਠੁੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੁਤਾ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਕਾਮੰ ਚੇਠ, ਕੋਂਦਰੁ ਕੋਂਪੰਠੋ, ਮਰੀਕੋਂਦਰੁ ਮਾਯ ਚੇਠ
ਆਕੁਰੀਚੰਡਠਾਰੁ. ਏ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੋਉਤੁੰ ਪੁਰਪਚੰ ਨਾਸ਼ਨਮੁਠੁੰਦੀ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ਸਗਲ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਠੁ, ਨੋਨੁ ਅਠੁਠੁਠੁਮੈਨ ਸਾਰਘੁਮ ਦੋਵੁਠੀ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੁਨੁ ਅਨੀ.
॥2॥2॥17॥68॥

ਗਉੜੀ ੧੩ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ: 13.

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਞੁ ਨਾਕੁ ਪਰੀਪੁਠੁਮੈਨਦੀ ਮਰੀਯੁ ਨੋਨੁ ਦਾਨੀਨੀ ਪੁਰੀਠੁਚਲੋਨੁ.

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥

ਮੀਰੇ ਨਦੀ ਮਰਿਯੂ ਮੀਰੇ ਪਡਵ ਮਨਿਸਿ; ਮੀ ਦਯ ਵਲਨੇ ਨੇਨੁ ਏ ਸ਼ਰਪਚ
ਦੁਧਨਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਘਾਟਗਲੀਗਾਨੁ. ॥ 1॥

ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥

ਓ ਮਾਨਵੁਡਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਭੁਕਤੀ ਆਰਾਧਨਲਨੁ ਸੀਕਰਿੰਚੁ,

ਸਾਹਿਬੁ ਰੇਸੁ ਧਰਉ ਕਿ ਘਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੀਪੈ ਕੋਪੰਗਾ ਊਨਾ ਲੋਕ ਮੀਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਨਾ ਸੁਰੇ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਉ ਫੁਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪੁਵੁਠੁਕੁ ਨੀਰੁ ਏਂਤ ਅਵਸਰਮੋ ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਮੀ ਪੇਰੁ ਕੂਡਾ ਨਾ
ਮਧੁਠੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ; ਮੀਰੁ ਨਨੁ ਊਚਾਲਾ ਲੇਦਾ
ਨਨੁ ਖਿਡਿਚਿ ਪੇਠਾਲਾ ਅਨੇਦੀ ਮੀ ਪੈਨੇ ਊਂਟੁਂਦੀ. ॥ 2॥ 18॥ 69॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗਾਰੀ:

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੇਨਿ ਮਹਿ ਕ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੇ ਰੇ ॥

ਲਕੁਲਾਦੀ ਜਨਠੁ ਗੁਂਡਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਨੰਦੀ (ਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ਦੇਵੁਨੀ ਤੰਡੀ) ਪੁਰੀਗਾ
ਅਲਸਿਘੋਯਾਡੁ.

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ਭਾਗੁ ਬਡੇ ਬਪੁਰਾ ਕੇ ਰੇ ॥੧॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਮੰਚੀ ਵਿਧੀ ਸ਼ਰਕਾਰੰ, ਨੰਦੁਡੁ ਦੇਵੁਠੀ ਆਰਾਧਿੰਚਾਡੁ,
ਦਾਨੀ ਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ੁਡਿਨੀ ਤਨ ਕੋਡੁਕੁਗਾ ਪੇਂਚੇ ਅਵਕਾਸੰ ਅਤਨੀਕੀ ਲਭਿੰਚਿੰਦੀ. ॥ 1॥

ਤੁਮ੍ਹਰ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ ਨੰਦ ਕੇ ਨੰਦਨੁ ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੇ ਰੇ ॥

(ਕ੍ਰਿਸ਼ੁਡੁ) ਨੰਦੀ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਅਨੀ ਮੀਰੁ ਚੋਬੁਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਨੰਦੀ ਏਵਰੀ ਕੁਮਾਰੁਡੋ
ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ?

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੇ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭੂਮੀ ਗਾਨੀ ਆਕਾਸਮੁ ਗਾਨੀ ਪਦੀ ਦਿਕੁਠੁ ਗਾਨੀ ਲੇਨਪੁਠੁ, ਸ਼ੀਕ੍ਰਿਸ਼ੁਡੀ ਪਿਠਾਮਪੁਠੁਡੇਨ
ਏ ਨੰਦੀ ਏਕਠੁ ਊਨਾਠੁ? ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥

పేరు నిషబ్ధంగా ఉన్నదేవుడు గరభము గుండా వెళ్ళడు మరియు మాయ చేత బాధించబడడు.

ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੇ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੧੯॥੭੦॥

కబీర్ యొక్కదేవుడు తండ్రి లేదా తల్లి లేని వక్తి. || 2|| 19|| 70||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੇ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥

ఓ' ప్రపంచ ప్రజలారా, దయచేసి ననుభూషించండి, అవును ననుభుష్టీ మళ్లీ దూషించండి.

ਨਿੰਦਾ ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥

అపనింద నిజంగా దేవుని భక్తులకు ప్రിയమైనది.

ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

భక్తుని పట్ల, అపవాదు అతని తండ్రి మరియు తల్లి వంటిది (పిల్లలు వారి పాత్రను మెరుగుపరచడానికి లోపాలను ఎత్తి చూపుతారు). || 1|| విరామం||

ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਤ ਬੈਕੀਠਿ ਜਾਈਐ ॥

మనం విమర్శించబడినపుడు మనం పరలోకానికి వెళ్తాం. (లోపాలను ఎత్తి చూపినపుడు, మన తప్పులను సరిదిద్దుకోగలుగుతాము మరియు మనం పుణాత్ములమవుతాము).

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥

అపుడు మేము నామ సంపదను మన హృదయంలో పొందుపరుస్తాము.

ਰਿਦੈ ਸੁਧ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥

సష్టమైన మనసాక్షితో మన విమర్శను నిషాక్షికంగా అంచనా వేస్తే, అపుడు మన తప్పుల గురించి మనం తెలుసుకోగలం,

ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥

మరియు ఒక అపవాదు మన మురికి దుస్తులను కడుకున్నట్లుగా మనం ఆ లోపాలను తొలగించవచ్చు|| 1||

ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥

ਨਨੁਖੁਆਪਿੰਚੈ ਵਾਡੈ ਨਾ ਸੇਖੀਅਤੁਡੁ;

ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥

ਅਪਵਾਦੁ ਏਘੁਠੁਆ ਨਾ ਆਲੋਚਨਲੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਿੰਦਕੁ ਸੇ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥

ਨਿਜਮੁਏਨ ਅਪਵਾਦੁ ਨਨੁਖੁਆਪਵਾਦੁ ਨੁਂਡੀ ਨਿਰੋਧਿੰਚੈਵਠੀ.

ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਡੀਰੁਕਾਲਲੋ, ਫਕ ਅਪਵਾਦੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਲਕਰਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

ਨੋਨੁ ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਫੁਗਾ ਅਪਵਾਦੁਕੁ ਗੁਰਵੁਤੁਨਖੁਠੁ ਡੇਵੁਨਿਪਲੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਦੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁਂਡੀ. ਏਂਦੁਵਲੁ

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥

ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਵੇਸੇਵਾਡੁ ਨਨੁਖੁਆਪਾਲੁ ਚੇਏਕੁਂਡਾ ਕਾਪਾਡੁਤਾਡੁ.

ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥

ਏਂਦੁਵਲੁ ਕਬੀਰ ਕੁ ਅਪਵਾਦੁ ਅਨੇਂਡੇ ਊਂਤਮਮੁਏਨਡੀ.

ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੨੦॥੭੧॥

ਅਪਵਾਦੁ ਮੁਨਿਗਿਓਏਏਡੁ ਮਰਿਏਏ ਨੋਨੁ ਡੁਰੁਠੁਏਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਡਾਟਾਨੁ. ॥3॥20॥71॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ ਡੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਂਤ ਨਿਰਠੁਮੁਏਨ ਸਰਠਾਠੁ ਸਾਰਠਾਮ ਰਾਜੁ ਏਂਚੈ, ਮੀਰੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਡੁਰੁਠੁਏਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਖੁਏਲਾਟਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਤਲਾ ਸਹਾਏਏ
ਚੇਏਗਲਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਹਰੁ ਹਮ ਨਾਹੀ ॥

ਨੋਨੁ ਅਹਾਏਏਵਾਨਿਕੀ ਲੋਨਏਏਏ ਮੀਰੁ ਨਾਲੋ ਊਂਡਰੁ. ਏਘੁਠੁ ਮੀਰੁ ਨਾ
ਮਨਸੁਠੁ ਊਂਨਖੁਠੁ, ਨਾ ਅਹਾਏ ਏਡੁਏਏਏਏ.

ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ ਏਕ ਭਏ ਹਰਿ ਏਕੈ ਏਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥

ਏਘੁਠੁ ਮੀਰੁ ਨੋਨੁ ਏਕਏਕੀ ਕਲਿਸਿਓਏਏਮੁ ਮਰਿਏਏ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਕਲਏਕਏਏ
ਸੰਠੋਏਏਏਏਏ ਊਂਡੀ. ॥ 1॥

ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬੁਧਿ ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥

ਲੋਕਝਾਨੰ ਉਨਘੁਰੁ, ਅਧਾਠੀਠ ਬਲੰ ਏਲਾ ਉਂਡਗਲਦੁ? ਝਪੁਰੁ ਨਾਕੁ ਅਧਾਠੀਠ ਝਾਨੰ ਉਨਘੁਰੁ ਤਾਤਾਠੀਕ ਬਲੰ ਕਲੁਗਦੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਲੋਕ ਝਾਨਾਨੀਠੀਸੀਵੇਸੀ, ਦਾਨੀ ਸੁਨੰਲੋ ਅਧਾਠੀਠ ਝਾਨਾਨੀਪੇਠਾਡੁ; ਨੇਨੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਏਕੁਠਾਠੈਸਾਠੀਠਾਠਾਨੁ. ॥ 2॥ 21॥ 72॥

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਨੀਠੀਰੁ ਗੁਂਡੁਨੀ ਸੁੰਭਾਲ ਮਠੁਤੁਗਲ ਝਲੁਲਾ ਰੁਪਾਠਿੰਦਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਏ ਦਾਨੀਲੋ ਸਾਠੀਲੇਨੀ ਵਿਸਏਨੀਠੀਠੈਵਿਕ ਕਾਠਿਨੀ ਉਂਚਾਡੁ.

ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਠੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਝਠੀ ਏਕੁਠਾਠੀਠ ਮਰਿਏ ਕੀ (ਵਾਚ ਮੇਨ) ਪਾਠੁਨੁ ਜੀਵਿਤ ਸਾਠੁਲਕੁ ਝਚਾਠੁ ਮਰਿਏ ਅਲਾ ਚੇਏਡੰਲੋ, ਸੁਠੀਕਰੁਕੁ ਏਕੁਠੁ ਸਮਏਠੰ ਪਠੁਲੇਦੁ. ॥1॥

ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਉਂਚੁਕੋਂਡੀ ਮਰਿਏ ਝਪੁਰੁ ਅਨੀਠੀਨੀ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ.

ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੇਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਰੁਕੁਠੁਗਾ ਉਂਡਠੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਝਪਠੀਵਰਕੁ ਮੀ ਜੀਵਿਠਾਨੀਠਪੰਚ ਅਨੇਠੁਠਲਲੋ ਵੁਠਾ ਚੇਸਾਰੁ ਏਲਾਗੰਚੇ ਦੋਂਗਲੁ ਮੀ ਝਠੀਨੀ ਦੋਚੁਕੁਠੁਨਠੁਗਾ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੰਚ ਪਹਰੁਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਝਠੀਨੀ (ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ) ਕਾਪਲਾ ਕਾਚੇ ਓ ਝਦੁਗੁਰੁ ਵਾਚ ਮੇਨ ਲਨੁ (ਝੰਡਿਏ ਅਵਏਵਾਲਨੁ) ਵਿਸ਼ਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥

ਕਾਬਠੀ ਮੀਰੁ ਅਪੁਰਮਠੁਗਾ ਉਂਡੀ ਦੇਵੁਠੀ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੁਠੰ, ਅਏਨ ਦਿਵਠੀਲੁਗੁ ਪੁਕਾਸਾਨੀਠੀਰੁ ਅਨੁਠਵਿਸੁਾਰੁ. ॥ 2॥

ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਰੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥

శరీరం యొక్క తొమ్మిది రంధ్రాలు (రెండు చెవులు, రెండు కళ్ళు రెండు నాసికా రంధ్రాలు, నోరు, సెక్స్ మురియు విసర్జన అవయవాలు) అనుచితంగా ఉపయోగించడం దాదా తప్పధారి పట్టిన ఆత్మవధువు, ఆమెలోని దివ్యశాంతిని గ్రహించదు.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੁਸੇ ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੭੩॥

తొమ్మిది రంధ్రాలు అదుపులోకి వచ్చివున్న మాత్రమే, పదవ దాత్తంలో పొందుపరచబడిన ఈ దివ్యశాంతిని ఒకరు అనుభవిస్తాడని కబీర్ గారు చెప్పారు. ||3||22||73||

ਗਉੜੀ ॥

ਰਾਗ ਗੋਰੀ:

ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾਂ ॥

ఓ' తల్లీ, నేను దేవుణుని తప్పకుండా వరినీ నా జీవితానికి సహాయకుడిగా నేను పరిగణించలేను

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਗਾਉ ॥

శివుడు, సనక్ మరియు అనేక ఇతర కోణాల దాదా కూడా అతని ప్రశంసలు పాడబడిన ఆయనలో నా జీవిత శాస్త్ర (ఆత్మ) నివసిస్తుంది. ||విరామం||

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥

గురువు గారు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో ననుజ్జీరణించారు కాబట్టి, నా హృదయం దివ్యశాంతితో ప్రకాశించింది మరియు ఇప్పుడు నా దృష్టి పదవ దాత్తంపై మళ్ళింది.

ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਤੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥

దుర్ఘణాలు, భయాలు, లోకబంధాల బాధలు మాయమవుతాయి, మరియు నా మనసు స్వోపల శాంతిని గ్రహిస్తుంది. ||1||

ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥

గురువు యొక్క ఉదాత్తమైన బోధనలతో నిండిన నేను దేవుని ఆజ్ఞను నమ్రతంగా పాటిస్తాను మరియు ఇతరుల గురించి ఆలోచన నా మనసులోకి రానివ్వను.

ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥

మనసు యొక్క రికలను విడిచిపెట్టి, నా అహంకారం పోయింది మరియు నామం యొక్క సరిమళం నాలో ప్రబలంగా ఉంది. || 2||

ਜੇ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾ ਧਾਫ਼ੀਂਚਿਨ ਵਾਡੁ ਲੋਪਲ ਦੇਵੁਨੀ ਊਨੀਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨੀ ਊਨੀਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਤੰਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਤਾਡੁ, ਆ
ਵਝੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਗੋਪਘਿਠੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥

ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਨੁ ਨੇਨੁ ਚੇਦਿੰਚਾਨੁ; ਦਿਵਝਾੰਤਿ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨੀ
ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਚੇਸਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਕਲੀਸਿਘੋਯਾਨੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥

ਕਬੀਰ ਗారు ਗੁਰੂవును కలిసిన తరువాత, అతుస్రత్ర ఆనందాన్ని పొందుతారు; మనస్సు కణ్ణికి వెళ్లిపోకుండా, దేవునితో అనుసంధానంగా ఉంటుంది. ||4|23||74||

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్రత్ర దేవుడు. విశాన్నిస్సుష్టించాడు మరియు ఎల్లప్పుడూ తన స్పష్టిలో ఉంటాడు. గురువు కృప వల్ల దేవుడు సాక్షాతాభం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ

ਰਾਗ్ గొరీ పూర్వీకబీర్ గారికి చెందిన బావాన్ అబ్రీ:

ਬਾਵਨ ਅਫਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

ఈ యాబై రెండు అక్షరాల దాత్రా మూడు లోకాలు మరియు అన్నివిషయాలు వివరించబడ్డాయి.

ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੋ ਓਇ ਅਖਰ ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥

ఈ అక్షరాలు నశిస్తాయి, నిత్యదేవునితో కలయిక యొక్క ఆనందాన్ని వర్ణించగల అక్షరాలు వీటిలో ఉండవు. ||1||

ਜਹਾ ਬੋਲ ਤਹ ਅਫਰ ਆਵਾ ॥

ఎదో వివరించడానికి పదాలు ఉన్నవోట వాటి అక్షరాలు అమలులోకి వస్తాయి.

ਜਹ ਅਬੋਲ ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥

ఈ పాదైపోయే అక్షరాలను దేవునితో వర్ణించలేని స్థితిలో మనసు వాటిని ఉపయోగించలేక పోతుంది.

ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥

దేవుడు వాక్కు మరియు నోట మాట రాని స్థితి మధ్య ఉండిపోయాడు,

ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥

దేవుణ్ణి ఆయనలా ఎవరూ వర్ణించలేరు. || 2||

ਅਲਹ ਲਹਉ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ਕਹਉ ਤ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ॥

నేను దేవుణ్ణి గ్రహించగలిగినా, ఆయన గురించి నేను ఏమి చెప్పలను, నా వర్ణన ఏమి మంచి చేయగలదు?

ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਜਾ ਕੇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥

ਮੂਾਡੂ ਲੋਕਾਲ ਵਿਸ਼ੀਰਠਮੂੂ ਦੇਵੁਨਿਕੇ ਚੋਂਦਿਨਦਿ ਮਰਿਯੂੂ ਒ਕ ਮੁਰਿ ਚੋਠੂੂ ਦਾਨਿ
ਵਿਠੁਨਲੋ ਓਨਠੂੂ, ਅਠਨੂੂ ਦਾਨਿਲੋ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਾਡੂ. ॥ 3॥

ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਦਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਠਿਠੁਚੋਟਪੁਠੁਠੁ, ਨਾ ਦਠੁਦਠੁਠੁਕਠੁਠੁ ਨਾਸ਼ਨਮਵੁਠੁਠੁਦਿ,
ਦੇਵੁਨਿ ਮਰਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੂ ਕੋਂਠ ਮੇਰਕੂ ਅਠੁਮੈਂਦਿ.

ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੋਧਿਓ ਪਾਇਓ ਅਠੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁਂਡਿ ਵੈਦੋਲਗਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਠੋ ਨਿਂਡਿ ਓਂਟੂਂਦਿ
ਮਰਿਯੂੂ ਨੇਨੂ ਨਸ਼ਿੰਚਨਿ ਮਰਿਯੂੂ ਭੇਦੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਾਨੂ. ॥4॥

ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

ਤਾਰਿਘੁਠ (ਮੂਸ਼ਿੰ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨੰ) ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਸੁੰ ਒ਕ ਮੂਸ਼ਿੰ ਮੰਚਿਵਾਡੂ ਅਨਿ,
਒ਕ ਪਿੰਦੂਵੁ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣਾਲੂ ਠੇਲੂਸੁਕੂਨਿ ਜੀਵਿਸੁੰ ਮੰਚਿਵਾਡੂ ਅਨਿ
ਚੋਪਠੁਠੁਠੁਦਿ.

ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੁਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥

ਨੀਤਿਵੰਠਮੈਨ ਜੀਵਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਸਲਹਾ ਓਵਠੁਠਾਨਿਕੀ, ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਕਨੀਸੰ ਕੋਨਿਪੁਸੁਕਾਲਨੂ ਅਠੁਠੁਠੁਨੰ ਚੋਯਾਲੀ. ॥ 5॥

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥

ਨਾਕੂ ਦੇਵੁਡੂ ਠੇਲੂਸੁ, ਅਠਨੇ ਒ਕ ਪੁਰਾਠਮਿਕ ਵਠੁ, ਸ਼ਾਸੁਠੁਮੈਨਵਾਡੂ, ਸੁਠਿਕਰੁ
ਮਰਿਯੂੂ ਸਰਠੁਠੋਪਿਕੂਡੂ.

ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥

ਅਯਨੇ ਸੁਠਿੰਚਿ, ਅ ਠਰਾਠੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੇ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਸਮਾਨੰਗਾ ਨੇਨੂ ਏਵਰਿਨੀ
ਪਰਿਗਣਿੰਚਲੇਨੂ.

ਓਅੰਕਾਰ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਨਿਜੰਗਾ ਒ਕ ਒ਕਠੁਨਿ (ਦੇਵੁਡੂ) ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੂਨਿ ਗੁਰਿਹਿੰਚੇ,

ਸੋਈ ਲਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥

ਅਪੁਠੁਠੁ ਅ ਵਠੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠਾਠੁਠੁਠੁ ਮੇਠਸੁਠੁਠੁਠਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਯਲੇਨਿਦਿਗਾ
ਮਾਰੁਠੁਠੁਦਨਿ ਅਯਨਨੂ ਗੁਰਿਹਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਠੇਲਿੰਦਿ. ॥6॥

ਕਕਾ ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥

ਕ: ਨਾ ਹੁਠੁਠੁਠੁ ਕਲੁਵਲੋ ਦਿਵਠੁਠਾਨ ਕਰਿਣਾਨਿਪੁਠਿਠੁਠੁਠੁ,

ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥

ಅಪ್ಪುಡ್ಡು ನಾ ತಾಮರ ಲಾಂಟಿ ಆನಂದ ಹೃದಯಂ ಲೋಕಸಂಪದ ಯುಕ್ತವೆನೊಳ್ಳುನು ನಿಲ್ವ
ಚೆಯಲೆದು.

ਅਰੁ ਜੇ ತಗಾ ಕುಸಮ ರಸು ಪಾವಾ ॥

ಆ ಸ್ಥಿತಿಲೋ ನೆನು ವಿಕಸించಿನ ಹೃದಯಂ ವಲೆ ಲಿಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾನಂದಾನ್ನಿ
ಆಸಾಠ್ಠಿಂಚಗಲಿಗಿತೆ,

ਅಕರ ಕಗಾ ಕಗಿ ಕಾ ಸಮಝಾವಾ ॥೨॥

ಅಪ್ಪುಡ್ಡು ಆ ಆನಂದಂ ವಠ್ಠಿಂಚಲೆನಿದಿ ಮರಿಯು ದಾನಿನಿ ಅಠ್ಠಂ ಚೆಸುಕೋವಡಾನಿಕಿ ನೆನು
ಎಮಿ ಚೆಪಠ್ಠಲನು? ||7||

ਖಖಾ ಐಠೈ ಖೇಙ್ಗಿ ಮನ ಆವಾ ॥

ಖ: ಜ್ಞಾನೋದಯಂ ಚಂದಿನ ಮನಸುಫೋಪಲಿ ಗುಹಾಳೋಕಿ ಪ್ರವೇಶించಿನಪ್ಪುಡ್ಡು (ದೇವನಿ
ಆಶ್ರಯಂ ಪೊಂದುತುಂದಿ),

ಖೇಙ್ಗಿ ಛಾಡಿ ನ ದಗ ದಿಸ ಪಾವಾ ॥

ಅಪ್ಪುಡ್ಡು ಅದಿ ಈ ಗುಹಾನು ಪದಿ ದಿಶಲಲೋ ತಿರಗಡಾನಿಕಿ ವದಿಲಿವೆಯದು.
(ಲೋಕಆಲೋಚನಲು).

ಖಸಮಗಿ ಜಾಣಿ ಖಿಮಾ ಕರಿ ರಠೈ ॥

ಗುರುದೇವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹించಿ, ಅದಿ ಕ್ಷಮಾಪಣಕು ಮೂಲಮైన ಆಯನಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ
ಊಂಚುತುಂದಿ,

ತಠೈ ಠೈಠಿ ನಿಖಿಅಠೈ ಅಖೈ ಪದು ಲಠೈ ॥೮॥

ಆ ತರಾಠ್ಠ ದೇವನಿಲೋ ಕಲಯಿಕಲೋ ಅಮರುಡವುತಾಡು. ||8||

ರಾಗಾ ಗುರ ಕೆ ಬಚನ ಪಛಾನಾ ॥

ಗ: ಗುರುವಾಕ್ಯಾಠ್ಠಾನುಸರಿಂಚಿನ ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹించಿನ ವಾಡು,

ದೂಜಿ ಬಾತ ನ ಪರಠೈ ಕಾನಾ ॥

ದೇವನಿ ಪಾಟಲನು ತಪ್ಪುಂಕೆದಿ ವಿನದು.

ರಠೈ ಬಿಠೆಗಾಂ ಕತಗಿ ನ ಜಾಠೈ ॥

ಪಕ್ಷಿಲಾ, ಅತನು ಪ್ರಪಂಚ ವಠ್ಠಹಾರಾಲ ನುಂಡಿ ವೆರುಗಾ ಊಂಟಾಡು ಮರಿಯು ಎಕಠ್ಠ
ಪಡಿಲೆ ಅಕಠ್ಠ ತಿರಿಗಡು.

ਅਗਹ ਗਰੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਗਾਈ ॥੯॥

ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਮਣੀ ਦੋਵੁਠੀ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿਯੰ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿੰਚਿ, ਤਨ ਚੈਤਨਾਨ੍ਰਿਯੰ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਮਣੀ
ਠੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 9॥

ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥

ਘ: ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿਯੰ ਨਿਵਸਿੰਨਾਡੁ.

ਘਟ ਫੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਸ਼ਰੀਰ ਘੋਰ ਪਗਿਲਿਘੋਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਵਿਲੁਵ ਤਗਦੁ.

ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਤਨ ਲੋਲੋਪਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨ੍ਰਿਯੰ ਠਾਡਾਨਿਕੀ ਏਡੁਨੁ ਕਨੁਗੋ ਨਠੁਠੁ,

ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥

ਠ ਤੀਰਮੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿ ਐਯਨ ਨਮਸ਼੍ਰਿਦ੍ਰੋਹਾ ਪੁਲਮੁਲਲੋ ਵੇਲੁਪਲ ਤਿਰੁਗੁਡੁ. ॥10॥

ਕੰਕਾ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਵਾਰੇ ਸੰਦੇਹ ॥

ਡ: ਮੀ ਕਾਮਵਾਂਠਲਨੁ ਨਿਰੋਠਿੰਚੁਕੋਂਡਿ, ਦੋਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਕਲਿਗਿ, ਮੀ
ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਵਦਿਲੇਸੇਯਠੁਡਿ.

ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥

ਨੀਤਿਮਾਰਠਲੋ ਕਘਾਲਨੁ ਏਦੁਰੋਠੁੰਡਾ ਪਾਰਿਘੋਕੂਡਦੁ; ਐਦੇ ਪਰਮ ਵਿਵੇਕੰ. ॥11॥

ਚਚਾ ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥

ਚ: ਦੋਵੁਡੁ ਸੁਪ੍ਰਿੰਚਿਨ ਠ ਵਿਸ਼ਠੁ ਏਕ ਭਾਰੀ ਪੇਯਿੰਟਿੰਗ ਲਾਂਟੀਡਿ.

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥

ਠ ਪੇਯਿੰਟਿੰਗ ਨੁ ਮਰਿਘੋਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਪੇਯਿੰਟਰ ਨੁ (ਦੋਵੁਡੁ)
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਚਿਤ੍ਰੁ ਬਚਿਤ੍ਰੁ ਏਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥

ਠ ਪੇਯਿੰਟਿੰਗ ਠੋ ਠਨਸੁਮਸੁਘਮਿਟੰਚੈ ਐਦਿ ਮਨਸੁਠੁ ਐਕਰੁਠੀਯੰਗਾ
ਠੰਟੁੰਡਿ.

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਚਿਤ੍ਰੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥

ਠ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਘੁਰਿਘੋਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੇਯਿੰਟਰ ਪੈ
ਕੇਂਡੀਕਰਿੰਚੁਕੋਂਡਿ. ॥ 12॥

ਛਛਾ ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥

ਚ: ਤਲ ਪੈ ਪੰਦਿਰੀ ਛਨ ਸ਼ਾਰਭਾਮ ਦੇਵੁ ਡੁ ਡਕਠ ਮੀਠੋ ਛਨਾਠੁ.

ਛਕਿ ਕਿ ਨ ਰਹਹੁ ਛਾਡਿ ਕਿ ਨ ਆਸਾ ॥

ਡਤਰ ਆਲਨਿਠੁ ਡੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਸੰਠੋ ਷ੰਗਾ ਂਦੁਕੁ ਡੀਵਿੰਚ ਲੇਰੁ?

ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕੁਠੰ ਮੀਕੁ ਅਠੰ ਅਯੇਲਾ ਚੇਸੁ ਨਾਠੁ,

ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥

ਆ ਦੇਵੁ ਠੀ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਮਿਮਲਿ ਮੀਰੁ ਂਕਠ ਚਿਕੁਠੁ ਨਿ ਞੰਚਾਰੁ? ॥ 13॥

ਜਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥

ਡ: ਞ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁ ਨਠੁ ਂਵਰੈ ਨਾ ਸਰੀਰ ਕਾਮਾਲਨੁ ਠੁਡਿਚਿ ਵੇਸੈ,

ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੇ ਪਾਵੈ ॥

ਠਨ ਯਾ ਵਨਪੁ ਚੇਡੁ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਕਾਲਿਘੇਸਿ, ਨੀਤਿਯੁਕੁ ਮੁਗਾ ਡੀਵਿੰਚੁ ਠੁ ਨੇਰੁਠੁ ਞੰ.

ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥

ਠਨ ਸੰਪਦ ਂਯੁਕੁ ਆਹਾ ਨਿਮੁਰਿਯੁ ਡਤਰੁਲ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਠੋਲਗਿਸੁ ਡਕਰੁ ਡੀਵਿਸੁ ਞਨਠੁਠੁ,

ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥

ਅਪੁਠੁ ਅਠੁਠੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਹੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦਡੰ ਦਾਠਾ, ਡੇਵਿਕ ਕਾਂਤਿ ਂਯੁਕੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ਨਿਘੋਂਦੁ ਠਾਰੁ. |14|

ਝੜਾ ਉਰਝਿ ਸੁਰਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

ਰੂਪ: పనికిరాని వివాదాల్లో ఎలా చిక్కుకోవాలో తెలిసిన వక్తి వాటి నుంచి బయటపడడం ఇంకా నేరుకోలేకపోయాడు,

ਰਹਿਓ ਝੜਕਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥

తన జీవితమంతా సందోహాలు, వివాదాల్లో వృధా చేస్తాడు. అలాంటి వక్తి దేవుని ఆస్థానంలో అంగీకరించబడడు.

ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥

ఇతరులను ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించే వాదనలలో పాల్గొనడం ఎంత వరకు మంచిది?

ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥

వాదనలను రేకెత్తిస్తూ, మేము మరినిష్ఠంఘర్షణలలో పాల్గొంటాము. || 15||

ਏੰਵਾ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥

రూప: దేవుడు మీ దగ్గర నివసిస్తాడు, మీ హృదయంలో లోతుగా, మీరు అతన్ని విడిచిపెట్టి ఎందుకు దూరంగా వెళుతున్నారు?

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਚੁਢਿਅਉ ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥

నేను ఎవరికోసమైతే మొత్తం ప్రపంచానివ్వాలి? అతనిని నేను నాలో కనుగొనాను. ||16||

ਟਟਾ ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥

ట: దైవనివాసానికి దారితీసే తీరానికి మార్గం చాలా ద్రోహం కానీ అది హృదయంలోనే ఉంటుంది.

ਖੇਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

మీ హృదయతలుపులు తెరిచి, మీరు దేవుని చెంతకు ఎందుకు వెళ్ళు?

ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥

నితభ్రావుణ్ణి గ్రహించిన వాడు, సందోహాలకు లోను కాకుండా వేరే చోటికి వెళ్ళు,

ਰਹੈ ਲਪਟਿ ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥

దేవుని పట్ల ప్రేమతో ఆయన తన హృదయంలో ఆయనతో అనుసంధానంగా ఉంటాడు. || 17||

ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੁਰਿ ਠਗ ਨੀਰਾ ॥

ਠ: ੱ ਮਾਯ ੲਡਾਰੀਲੋ ਚਾਲਾ ਦੁਾਰੰਗਾ ੱਨਠੁ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ੲੰਡਮਾਵੀ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥

ਮਾਯ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਜਾਗੁਰੁਗਾ ਪੁਰੁਤਿਬਿੰਬਿਸੁਤਾ ਨੈਨੁ ਸੰਤੁਪੁਣਿ ਅਭਿਵੁਧਿ
ਚੈਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥

਱ ਮੋਸਗਾਡੁ (ਮਾਯ) ਮੋੁਤੁੰ ਪੁਰੁਪੰਚਾਨਿਮੋਸੰ ਚੈਸੀ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸੈਸਾਡੁ,

ਸੈ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥

ਨੈਨੁ ਱ ਮੋਸਗਾਡਿਨੀ ਮੋਸੰ ਚੈਸਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਪੁਠੁ ਪੁਰੁਸ਼ਾੰਤੰਗਾ
਱ੰਦੀ. ॥18॥

ਡਡਾ ਡਰ ਉਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥

ਡ: ਡੈਵੁਨੀ ਪੁਲੁ ਗੌਰਵਨੀਯਮੁਨੈਨ ਭਯੰ ੱਕਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਪੈਰਿਗਿਨਪੁਠੁ ਪੁਰੁਪੰਚ
ਭਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯੀ.

ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਭਯੰ ਡੈਵੁਨੀ ੲੋਕਪੁਰੁਜਮੁਨੈਨ ਭਯੰਲੋ ਱ੰਟੁੰਦੀ.

ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ਤ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥

ਕਾਨੀ ਡੈਵੁਨੀ ਪੁਲੁ ਗੌਰਵਪੁਰੁਦਮੁਨੈਨ ਭਯੰ ਲੈਕੁੰਡਾ ਱ੰਚੈ, ਱ਤਰ ਲੋਕ ਭਯਾਲੁ
਱ਯੰਨਨੁ ਅੰਟੀਪੈਟੁਕੋਨੀ ਱ੰਟਾਯੀ.

ਨਿਡਰ ਹੁਆ ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯॥

ਡੈਵੁਨੀ ਭਯਾਨਿਸੁਹਾਦਯੰਲੋ ਱ੰਚੀ ਨਿਰੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਠੁ ਱ਯੰਨ
ਮਨਸੁਠੁਨੀ ਲੋਕਿਕ ਭਯਾਲੁ ਪਾਰਿਪੋਠਾਯੀ. ॥19॥

ਢਢਾ ਢਿਗ ਢੁਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥

ਢ: ਡੈਵੁਡੁ ਮੀਕੁ ਢਗੁਰਲੋ ਱ਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਅਠਨਿਨੀ ਱ੰਕੋਕਠੋ ੲੰਦੁਕੁ
ਵੈਠੁਕੁਠੁਨਾਠੁ?

ਢੁਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥

਱ਲਾ ਅਠਨੀ ਕੋਸੰ ਵੈਠਕਡੰ ਵਲੁ ਢੀਵਿਠਪੁ ਸਾਠੁ ਱ਗਿਪੋਠੁੰਦੀ.

ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ਚੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥

ਸੁਮੇਰੁ ਪਰਞਾਨਿ ਅਧਿਰੋਪਿੰਚਿ, ਅਕਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਕਨੁਗੋ ਨਡੰਲੋ ਵਿਪਲਮੈਨ
ਤਰੁਵਾਤ ਓਕਰੁ ਤਨ ਵਧਕੁ ਤਿਰਿਗਿ ਵਚਿਠਪੁਠੁ,

ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ਸੁ ਗੜੁ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥

ਦੋਵੁਠੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਚੋਸਿਨ ਓ ਕੋਟ ਅਯਿਨ ਸਰੀਰੰ ਲੋਪਲ ਭਗਵੰਤੁਠੀ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ. ॥ 20॥

ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੁਤਉ ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥

ਨ: ਤਨ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਅਦੁਪੁਲੋ ਵੁੰਚੁਕੋਵਾਲਨੋ ਸੰਕਲਾਠੁਠੀਠੀ, ਤਨ
ਸਠੁਰੁਠੁਣਾਲਠੋ ਯੁਠੁਠੋ ਨਿਮਗਠੁਠੀ ਵਾਡੁ,

ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥

ਓ ਦੁਠੁਪ੍ਰੇਰੰਠੁਕੁ ਅਯਿਨ ਲੋਂਗਡੁ, ਲੇਦਾ ਰਾਜੀਪਡਡੁ.

ਧੀਨਿ ਜਨਮੁ ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਰਾਕ ਓਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡੀਨਲੁ ਭਾਵਿੰਚਬਡੁਠੁਠੀ,

ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਯਿਨ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਝਯਿੰਚਿ, ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਲਨੁ ਪਰਿਠੁਠੁੰਚਾਡੁ. ॥
21॥

ਤਤਾ ਅਤਰ ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥

ਠ: ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਓਕ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾਠੀਡੀ, ਏਵਰੈਨਾ ਠੀਨਿਠੁਠੁਦਲੇਰੁ,

ਤਨ ਤਿਠੁਵਣ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਝੰਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯੁਵਾਲ ਅਨੰਦਾਲਲੋ ਓਕਰਿ ਸਰੀਰੰ ਲੀਨਮੈ
ਠੰਠੁਠੁਠੀ.

ਜਉ ਤਿਠੁਵਣ ਤਨ ਮਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥

ਕਾਨੀ ਝੰਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯੁਵਾਲ ਅਕਰੁਠੁਲੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਬਡੀਨਪੁਠੁਠੁ,

ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥

ਅਪੁਠੁਠੁ ਮਾਨਵ ਅਠੁਪ੍ਰਮਾਠੁਠੁ ਕਲੀਸਿਠੁਠੁ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁਠੀ. ॥22॥

ਥਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥

ਠ: ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਠੀ ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਦੁ,

ਓਹੁ ਅਥਾਹ ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ಆ ದೆವುಡು ಅಗಾಧంలో ఉంటాడు మరియు మానవ మనస్సుకే ప్రదేశంలో స్థిరంగా ఉండలేదు.

ਥੋੜੈ ਥਲਿ ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥

జీవితకాలంలో అనేక ఆశయాల్లో నిమగ్న కావడంతో; ఇది కేటాయించిన భూమిలో చాలా నగరాలను నిరిశ్చయం ప్రారంభించినట్లు ఉంటుంది.

ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥

నామ సంపద లేకుండా అతని ప్రపంచ ప్రణాళికలన్నీ ఉపయోగం ఉండవు; ఇది ఏ స్తంభాలు లేకుండా ఒక భవనాన్ని నిర్మించడం లాంటిది. ||23||

ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥

ద: కళ్లతో కనిపించేది మొత్తం నశిస్తుంది,

ਜਸ ਅਦੇਖਿ ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥

కాబట్టి, ఈ కళ్లతో మీరు చూడలేని ఆయనను ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి.

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥

గురువు గారి మాటలోని తాళం చెవిని పదవ దాత్రంకు (మనస్సు) పెట్టినప్పుడు,

ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥

అప్పుడు మాత్రమే ఆ కరుణామయుడైన దేవుణ్ణి గ్రహించవచ్చు|| 24||

ਧਧਾ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ਮੀੜਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ధ: మానవ ఆత్మఅతుస్థిత్ర వేదాదాను పొంది, దేవునితో ఐకమైనప్పుడు, ఆ ఆత్మ యొక్కజనన మరియు మరణ చక్రాలు ముగుస్తాయి.

ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥

మాయపై ప్రేమ అనే తకుభ ఆధాత్మిక స్థితిని విడిచిపెట్టినప్పుడు, మానవ మనస్సు నామంపై ధాన్యం దాటా అతుస్థిత్ర ఆధాత్మిక స్థితిని పొందుతుంది,

ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥

అప్పుడు ఒకరు దేవునితో ఐకమై శాశ్వత శాంతిని పొందుతారు. || 25||

ਨੰਨਾ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥

న: దేవుని దృష్టి కోసం వేచి చూస్తూ వక్త్ర యొక్కపగులు మరియు రాత్రులు గడిచిపోతే,

ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥

ఆయన ఆశీర్వాద దరఖం కోసం వేచిచూస్తూ ఆ వక్షి కళ్ళుపకాశిస్తాయి

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥

ఆయన కోసం చాలా సేపు వేచి ఉన్నతరువాత, తన ప్రియుడిని చూసినపుడు

ਤਬ ਲੇ ਨਿਰਖਗਿ ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥

అప్పుడు చూస్తున్నాడు వెతుకుతున్నవక్షిలో కలిసిపోతాడు (దేవుడు ఆ ప్రేమికుడిని తనతో ఏకం చేస్తాడు). || 26||

ਪਪਾ ਅਪਰ ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥

ప: దేవుడు అనంతమైనవాడు, ఎవరూ అతని పరిమితులను కనుగొనలేరు.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥

పరమాత్ముని ప్రేమతో నిండిన వాడు,

ਪਾਂਚਉ ਈਦੀ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥

ఐదు ఇంద్రియ అవయవాలను నియంత్రించుకుంటాడు,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੇਉ ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥

మరియు ఇది కూడా ఒక దాని పైనే ఉంటుంది. || 27||

ਫਫਾ ਬਿਨੁ ਫੁਲਹ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥

ఫ: ఒకరు సీడ్లు అహంకారాన్ని డిచిపెట్టి ధాన్యం చేస్తే, అప్పుడు ఒకరు నామం యొక్క ఫలాన్ని పొందుతారు.

ਤਾ ਫਲ ਫੈਕ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥

నామం యొక్క ఫలం పండు లోని చిన్నముక్కయొక్క ఫిలువను ఎవరైనా అర్థం చేసుకున్నట్లయితే,

ਦੁਣਿ ਨ ਪਰਈ ਫੈਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥

అప్పుడు అతను లోతైన లోయలలోకి (జనన మరియు మరణాలు) పడడు.

ਤਾ ਫਲ ਫੈਕ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥

ఎందుకంటే ఆ పండు (నామం) యొక్క ఒక ముక్కకరి మనసులోని అహంకారాన్నిగా నాశనం చేస్తుంది. || 28||

ਬਬਾ ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥

ਬ: ੲਕ ਚੁਕਯੰਰੁ ਮਰੋਕ ਚੁਕਯੰ ਚਲੀਸਿਨਪੁਠੁ,

ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ੱ ਚੁਕਯੰਨੁ ਮਯੰਯੇਰੁ ਚੇਯਲੇਮੁ. (ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਪਰਮਾਤਯੰ ਵਿਲੰਨੰ ਚੇਯਬਡਿਨ ਮਾਨਵ ਅਤਯੁਦਾਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਯੋਦੁ).

ਬੰਦਉ ਰੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੇਵਕੁਨੀਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵਯੰ ਅਯਨਨੁ ਫ਼ੇਮਪੁਰਯੰਗਾ ਆਰਾਧਿਸੁਠੁ.

ਬੰਦਕ ਹੋਇ ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਰੈ ॥੨੯॥

ਦੇవుਨਿ ਦਾਠਮੁਵਧ ਅਤਡੁ ਒ਕ ਵੇਚਿਵੁਠਡੇ ਵਠੀਲਾ ਅਵੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ
ਅਨੁਬਠਧਾਲ ਗੁਰਿਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਠੁ ਬਠਧਾਲਲੋ ਚਿਕਠੁ .॥29॥

ਭਠਾ ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥

ਭੁ: ਠਨ ਸਠਦੇਹਾਨਿਠੀਲਗਿਚਡਠ ਦਾਠਾ, ਒ਕਡੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿਸੁਠਾਡੁ.

ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੇਸਉ ਆਵਾ ॥

ਠਨ ਲੋਕਭਯਾਲਨੁ ਚਿਨਾਭੀਨਠੁ ਚੇਯਡਠ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਵਿਠਾਠੀਨਿ
ਪੇਚੁਕੁਠਾਡੁ.

ਜੇ ਬਾਹਰਿ ਸੇ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ਬਯੁਠ ਨਿਵਸਿਚੇ ਦੇਵੁਡੁ, ਠਨਲੋ ਠਾਨੁ ਅਠਨਿਨਿ ਗੁਰਿਹਿਸੁਠਾਡੁ,

ਭਇਆ ਭੇਦੁ ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥

ਅਠਨੁ ਠੁ ਰਹਾਸਾਠੀਠੁਰਠ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਪੁਰਪਚ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ
ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿਸੁਠਾਡੁ. ॥ 30॥

ਮਮਾ ਮੂਲ ਗਾਹਿਆ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਮੁ: ਮਨਠ ਮਨ ਹ੍ਯਠਠਠਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਪੁਰਿਠੀਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਨਸੁਠੁਠਦੇਹਾਠੁ
ਠਿਰਗਡਠ ਆਪਿਵੇਸੁਠੁਦਿ.

ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥

ਠੁ ਰਹਾਸਾਠੀਠੁਰਠ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਠੀ ਮਨਸੁਠੀਰੁਗੁਠਾ ਆਠਡੇ ਕਾਰਠਾਨਿਠੁਰਠ
ਚੇਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਮਤ ਕੋਈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨਸੁਠਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸਠਠਾਨਠ ਕਾਵਡਠ ਪੁਰਠਠਿਚਿਨਪੁਠੁ ਆਲਸਠੁ
ਚੇਯਵਡੁ,

ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ਸੇ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥

ਠਦੁਕਠਚੇ ਮਨਸੁਠਾਠਠੁਰਠਠੈ ਦੇਵੁਠੀ ਠਨ ਆਪਕਾਰਠਲੋ ਲੀਨਠੈਨਪੁਠੁਠੋ
ਗੁਰਿਹਿਸੁਠੁਦਿ. ॥ 31॥

ਮਮਾ ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ਮ: ਪ੍ਰਤੀ ਚਕ੍ਰਿ ਨਿਜਮੈਨ ਵਾਘਾਰੰ ਚਕ੍ਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਊਂਟੁੰਦੀ; ਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਰਿਣਲੋਂ ਪੋਠੀਨਵਾਡੁ ਪਰਿਪੁਰ੍ਠਤਨੁ ਪੋੰਦੀ, ਜੀਵਿਤਪੁ ਨਿਜ ਊਠ੍ਰੋਸ਼ਾਠ੍ਰਿ ਤੋਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨ ਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ, ਮਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਾਘਾਰੰ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਵਠ੍ਰਹਾਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਲੰਟੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰਲਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਨਾਕੁ ਕਨਿਪਿੰਚਲੋਂਦੁ. ||32||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥

ਮਾਯਲੋਂ ਮੁਨਿਗੀ, ਊ ਮਨਸੁਠ੍ਰਕ੍ਰਿ; ਭਕ੍ਰਿ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਲੀਨਮੈ, ਊ ਮਨਸੁਠ੍ਰਿਵੁਡੁ ਲਾੰਟੀਦੀ, ਅਨੰਦਾਨਿਯੰਦਿੰਚੋਂ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪਲਾ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਕੇ ਜੀਉ ॥

ਊ ਮਨਸੁਠ੍ਰਾਡਾ ਪੰਚਭੁਤਾਲ (ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰੰ) ਯੋਕ੍ਰਜੀਵਿਤੰਲਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥

ਊ ਵਕ੍ਰਿ ਦਿਵਾਠ੍ਰੰਦਠ੍ਰਿਤਿਲੋਂ ਊਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਊ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡੰ,

ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥

ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰਮੂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲ ਰਹਾਸਾਠ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁੰਦੀ. || 33||

ਯਯਾ ਜਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥

ਯ: ਮੀਰੁ ਸਰੋਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਵਰ੍ਠਨਨੁ ਨੋਰੁਕ੍ਰੋਵਾਲਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟੇ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀ ਦੁਠ੍ਰੁ ਬੁਠ੍ਰਿਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਙੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡੀ.

ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੁਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥

ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਯੁਠ੍ਰੰਲੋਂ ਨਿਮਗਠ੍ਰੈਨਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀਰੁ ਪਾਰਿਪੋਕਪੋਠੇ; ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮੀਰੁ ਠ੍ਰੋਰਠ੍ਰੰਤਮੈਨ ਯੋਠ੍ਰੁਡੀਗਾ ਪੀਲੁਵਬਡਠ੍ਰਾਰੁ. || 34||

ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ਰ; ਲੋਕਸੁਠ੍ਰਾਲਨੁ ਰੁਚਿੰਚਨਿਵਿਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥

ਲੋਕਸੁਠ੍ਰਾਲਕੁ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟੁ ਆਨੰਦਪੁ ਰੁਚਿਨਿ ਗੁਰ੍ਰਿੰਚਾਡੁ.

ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥

ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਸੁਖਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਛੈ ਵਛੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮੁਠਾਨਿਅਸਾਠੀਸੁਣਾਡੁ,

ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਯ ਅਮੁਠਾਨਿਅਗਿਨਪੁਠੁ, ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਆਨਦਾਲ ਏ ਰੁਚਿ ਅਤਨਿਕੀ ਨਚਠੁ. ॥ 35॥

ਲਲਾ ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥

ਲ: ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਧਾਠੁ ਚੋਯਠਾਨਿਕੀ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਅਲਾ ਮਾਰਿਸੈ,

ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥

ਅਦਿ ਏਕਠਾ ਤਿਰਗਨਿ ਵਿਧੰਗਾ ਓਨਪੁਠੁ ਓਕਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣਾਡੁ.

ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥

ਓ ਧਾਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁਮੈਨ ਭਕੁਠਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੰਚੈ,

ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੬॥

ਅਪੁਠੁ ਅਰੁਠੰ ਕਾਨਿ ਦੋਵੁਠੁ ਅਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਡੁ. |36|

ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮਾਰਿ ॥

ਵ: ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਠਾ, ਏਲਪੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋ,

ਬਿਸਨ ਸੰਮਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਝਾਪਕਮੁ ਚੋਸੁਕੋਵਟੰ ਠਾਠਾ ਓਕਠੁ ਝੀਵਿਠਪੁ ਓਟਨੁ ਕੋਲੋਠੁ.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਠੁਕੁਨੈ ਓ ਭਕੁਨਿਕੀ ਨੋਨੁ ਅੰਕਿਠਮੈ ਓਨਾਠੁ.

ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥

ਦੋਵੁਠੀ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਅਲਾੰਠੀ ਭਕੁਠੁ ਓਯਨਨੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣਾਡੁ.॥37॥

ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥

ਵ: ਓ' ਨੋਠਰੁਠਾ, ਓ ਦੋਵੁਠੀ ਮਾਠੁਮੈ ਠੇਲੁਸੁਕੋਠੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਤਨਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਓਕਰੁ ਓ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥

ਓ ਓਠਮੁਰਿਯੁ ਦੋਵੁਠੁ ਏਕਮੈਨਪੁਠੁ, ਵਾਰਿ ਕਲਯਿਕਨੁ ਏਵਰੁ ਅਰੁਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਰੁ ਲੇਠਾ ਵਾਰਿਨਿ ਏਵਰੁ ਵੇਰੁ ਚੋਯਲੇਰੁ. ॥38॥

ਸਸਾ ਸੇ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੇਧਹੁ ॥

ਸ: ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਬਾਗਾ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ಷਣਲੋਂ ਊਂਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਆਕਰਿੰਚੇ ਆ ਪ੍ਰਸੰਗਾਨੀਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਡੰਡੀ.

ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਦੋਵੁਨੀ ਵੇਪੁ ਆਕਰਿੰਚੇ ਮੈਨਪੁਠੁ, ਪ੍ਰੇਮ ਲੋਪਲ ਬਾਗਾ ਪੇਰੁਗੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥

ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲ ਸਾਰਭਾ ਮਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਾਫ਼ੀਸੁਤਾ ਕਨੀਪਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 39॥

ਖਖਾ ਖੇਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੇਈ ॥

ਖ: ਏਵਰੈਨਾ ਦੋਵੁਨੀ ਕੋਸੰ ਅਨੇਖੁਣਲੋਂ ਨਿਮਗਮੁਠੇ ਮਰਿਯੁ

ਜੇ ਖੇਜੈ ਸੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰੇਈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੈ ਅਤਨੀ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਮੁਗੁਸੁਤੁੰਦੀ.

ਖੇਜ ਬੁਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਵੇਤਿਕੀ, ਆਯਨ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨੀ, ਆਯਨਨੁ ਧਾਠੀਸੈ,

ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਏਕੁਕ੍ਸ਼ਣਲੋਂ ਦੁਰੁਠਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀ ਦਾਟੁਤਾਡੁ. ॥40॥

ਸਸਾ ਸੇ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥

ਸ: ਦੋਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯਾਨੀਊਲੰਕਰਿੰਚੇ ਆਤਮਧੁਵੁ,

ਸੇਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥

ਆ ਸੇਖੁਪੁਰੁਕੁ ਆਤਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਮੇ ਸੰਸ਼ਯਵਾਦਾਨੀਊਲੰਗਿਸੁਤੁੰਦੀ.

ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥

ਲੋਕਪੁ ਨਿਸਾਰੁਮੈਨ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਤਠਿੰਚੀ, ਆਮੇ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨੀ ਪ੍ਰਿੰਦੁਤੁੰਦੀ.

ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਉਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥

అప్పయ్యే ఆమెను తన భర్త-దేవుని ఆతప్రధువు అని పిలవబడుతుంది. || 41||

ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

హా: దేవుడు ఉనాఱ్ఱు, కానీ అతని ఉనికి ఎవరికీ తెలియదు.

ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥

తన ఉనికిని తెలుసుకునప్పుఱ్ఱు మాత్రమే ఒకరి మనస్సుపసనల్లు అవుతుంది.

ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕెਈ ॥

దేవుడు ఉనాఱ్ఱు కానీ ఒకరు అతనిని అర్థం చేసుకోగలిగితే మాత్రమే తెలుస్తుంది.

ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥

అప్పయ్యు, అతను మాత్రమే ఉనాఱ్ఱు ఈ మనిషిలా కాదు. ||42||

ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥

ప్రపంచం మొత్తం సంపదల వెనక పరిగెడుతూ ఉంటుంది, నాకు ఇది కావాలి, అది కావాలి అని పరిగెడుతూ.

ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥

ఈ కారణంగానే ప్రపంచం మొత్తం చాలా బాధలతో మునిగితేలుతోంది.

ਲਾਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥

ధనదేవత అయిన లక్ష్మి భర్త అయిన దేవుని ప్రేమతో తనను తాను నింపుకునప్పుఱ్ఱు,

ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥

ఆయన దుఃఖము తొలగిపోయి, అతడు సంపూర్ణ సమాధానమును పొందుతాడు. ||43||

ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥

ఖ: చాలా మంది తమ జీవితాలను వృధా చేసుకుని నశిస్తారు.

ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥

ఈ నాశనం, వర్ణం అయినప్పటికీ, వారు ఇప్పటికీ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోలేరు.

ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥

ਕਾਨੀ ਏਵਰੈਨਾ, ਏ ਜੀਵਿਤਲੋ ਕੂਡਾ, ਪੁਰਪਚਲ ਏਯੁਕੁਠਾਠਾਠੀਕ ਸਠਾਵਾਨੀ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਨੀ, ਠਨ ਮਨਸੁਠੁ ਠੇਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਸਠਠਾਨੀਠੈ,

ਜਹ ਕਾ ਬਿਠੁਰਾ ਤਹ ਬਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥

ਅਯਨ ਠਨ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਨੀਵਾਸਮੁਨੁ ਠੇਵੁਨੀ ਸਨਿਠੁਠੀਲੋ ਕਨੁਗੋਂਠਾਰੁ, ਅਕਠੀ ਨੁਚੀ
ਅਠਨੁ ਵੇਰੁਗਾ ਠੋਂਠਾਠੁ. ॥ 44॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਵਾਰੁ ਭਾੰਤਿਨਿ ਲੇਦਾ ਮੋਝਾਨਿਘੋਂਦਲੇਰੁ ਅਨਿ.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥

ਓਕ ਸਿੰਧੁਡੁ ਲੇਦਾ ਅਨੇਘੁਕੁਡੁ ਓ ਰਹਾਸਾਠੀਠੈਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਦੇਵੁਠੈ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਸੁਠੁਠੁਕਰੁ ਅਨਿ ਮਰਿਠੁ ਓ ਚੰਦੁ ਮਰਿਠੁ ਸਾਰੁ ਰੋਝੁਲ
ਕਾੰਤਿਕੀ ਮੂਲੰ ਅਨਿ ਠੈਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਬਿਤੀ ॥

ਤਿਠਿ:

ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥

ਚੰਦੁਡੁ ਲੇਨਿ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕਰਠਾੰਡਲ ਦਾਠਾ ਮੋਝਾਨਿਘੋਂਦਾਲਨੇ ਮੀ ਆਲਨੁ
ਠੈਲਗਿੰਚਿੰਦਿ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥

ਅੰਦਰਿ ਹਾਦਠਾਲਨੁ ਠੈਲੁਸੁਕੁਨਠੈਵੁਠੈ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ਮੀਰੁ ਜੀਵਿੰਚਿ ਓਨਘੁਠੈ ਦੁਃਖਾਲੁ, ਦੁਰੁਠਾਲੁ ਮਰਿਠੁ ਸੰਦੇਹਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਅਨਠਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਮਰਿਠੁ ਮੀ ਨਿਝਮੈਨ ਸੰਠੁ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਅਰੁਠੁ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. |1|

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਿਠਵਾਡੁ,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲਨ ਆਠੁਨ ਮਨਸੁਠੁਵਿਠੁਮੈ, ਏਲੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੁਠਾ ਲੋਕਚਿਕੁਠੁ ਪਠੁ ਅਪ੍ਰਮਠੁੰਗਾ ਓੰਟਾਡੁ.॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥

ਪ੍ਰਠੁਮ (ਮੋਦਲੀ ਚੰਦੁਦਿਨੰ) ਰੋਝੁਨ, ਪ੍ਰਿਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਠੈਕੁਠੁਗੁਠਾਲਨੁ
ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਸੁੰਦਿ,

ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪੰ ਲੇਦੁ ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥

ਮਰਠਭਯੰ ਏਨਠ੍ਰੁਆ ਅਤਨੀਨੀ ਵੀਨੀਯੋਗਿੰਚਲੇਦੁ,

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਏਲ੍ਲਪ੍ਰਠ੍ਰੁਆ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਂਦੇਵਾਡੀਕੀ. ॥2॥

ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥

ਦਿਠ੍ਰੀਯ (ਰੋਂਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦੀਨੰ), ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਰੋਂਡੁ ਅੰਸ਼ਾਲੁ ਊਂਨਾਠ੍ਰੁਯੁਨੀ ਅਠ੍ਰੰ ਚੇਂਸੁਕੋਵਾਲੀ.

ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥

ਮਾਯੁ ਮਰੀਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਈਠ੍ਰੁਆ ਪਕਠ੍ਰਕਠ੍ਰੋ ਤੀਰੁਗੁਠ੍ਰਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੇਰਗਡੁ ਲੇਦਾ ਤਗ੍ਰੀਪੋਡੁ.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥

ਨੀਪ੍ਰਠ੍ਰੁਮੁਨੈ ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਕੁਲਾਨੀਕੀ ਲੇਦਾ ਵੰਸ਼ਾਨੀਕੀ ਚੋਂਦੀਨਵਾਡੁ ਕਾਦੁ, ਅਤਨੁ ਅਨੀਠ੍ਰੋਂਲ੍ਲਾ ਏਕੇ ਵੀਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥

ਤ੍ਰਿਤੀਯ (ਮੂਾਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦੀਨੰ), ਦੇਵੁਨੀ ਨੀਞਮੁਨੈ ਭਕੁਡੁ ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਮੂਾਡੁ ਪ੍ਰੇਰਠ੍ਰਲ (ਠ੍ਰਰਠ੍ਰ, ਠ੍ਰਰਠ੍ਰ ਮਰੀਯੁ ਸ੍ਰੁਕੀ) ਮਠ੍ਰਠ੍ਰੁਮਠ੍ਰੁਲਠ੍ਰੁਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਕ੍ਰੀ ਅਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਮੁਨੈ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਿਠ੍ਰੀਕੀ ਪੋਂਦੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥

ਸਾਠ੍ਰੁਵੁਲ ਸਮਾਞੰਲੋ ਨੀਵਸਿਨ੍ਰੁਆ, ਆ ਵਕ੍ਰੀ ਦਾਨੀਨੀ ਨਮਠ੍ਰਾਨੀਕੀ ਵਸ੍ਟਾਡੁ,

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨੀ ਵੋਲੁਗੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਲੋਪਲ ਮਰੀਯੁ ਬਯੁਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਨ੍ਰੋਂਦੀ. ॥4॥

ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹੁ ॥

ਚਠ੍ਰੁਠ੍ਰੀ (ਨਾਲ੍ਲਵ ਚੰਦ੍ਰਦੀਨੰ), ਮੀ ਚੰਚਲ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਨੀਰੋਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥

ਕਾਮਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪਠੋਂ ਵਪੁਫੁਲਾ ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੇਯਵਧੁ.

ਜਲ ਥਲ ਮਾਰੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥

ਅਨਿਦ੍ਰੋਸ਼ਾਲਲੋਂ ਸਮੁਦਰਾਲਲੋਂ ਅਨਿਖੋਂਟਲਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਫ਼ੀਸੁਣਾ ਠਨਾਠੁ,

ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥

ਆਯਨਲੋਂ ਕਲਿਸਿਘੋਯਿ, ਤਨਨੁ ਕੋਸੰ ਤਾਨੀ ਧਾਫ਼ੀਸੁਣਨਠੁਲੁਗਾ ਆਯਨਨੁ ਧਾਫ਼ੀਚੰਡੀ. ॥5॥

ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਪੰਚਮਿ: (ਐਦਵ ਚੰਦ੍ਰ ਦਿਨੰ), ਠੇ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਪੰਚਭੂਤਾਲ ਵਿਸ਼ੀਠੁਮੁ,

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦ, ਮਹਿਝਲ ਅਨੇਘੁਠਲੋਂ ਆਕ੍ਰਮਿੰਚਬਡੀਂਦੀ.

ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕ੍ਰਮੁਕਰੰਦਾਨਿਠਾਗੇਵਾਡੁ ਅਰੁਦੁ,

ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥

ਮਰਿਯੁ ਵਪੁਠਾਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕ੍ਰਭਯੰਠੋਂ ਬਾਠਿੰਚਬਡਡੁ. ॥ 6॥

ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕੁ ਛਹੁੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥

ਸਘਿ (ਆਰਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ), ਆਰੁ ਚਕ੍ਰਾਲੁ (ਸਠੁਰੁਚਿ, ਵਾਸਨ, ਦੁਘਿ, ਠਫ਼ੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ)ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਠੀਰਠਾਨਿਕੀ ਆਰੁ ਦਿਸਲਲੋਂ ਨਡੁਸੁਣਾਯਿ.

ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਬਿਰਾ ਰਗਾਇ ॥

ਨਾਮੰਠੋਂ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਵਾਰੁ ਨਿਲਕਡਗਾ ਠੰਡਲੇਰੁ.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥

ਕਾਬਠੀ ਮੀ ਦਠੁਦਠਾਠੀਠੁਡੀਚਿਵੇਸਿ, ਕੁਮਾਪਠਕੁ ਗਠੀਗਾ ਨਿਲਿਚਿ ਠੰਡੰਡੀ,

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੁਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥

ਕਰਠਾੰਡਲ ਲੇਦਾ ਨੀਤਿਕ੍ਰਿਯਲ ਬਾਠਲਨੁ ਭਰਿੰਚਵਧੁ. ॥ 7॥

ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥

ਸਠਮਿ (ਐਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ) ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਨਿਜਮਨਿ ਨਮੁਠਾਡੁ.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਸਰੋਧੁ ਆਤਮਾ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁ ਡੁ ਚੇਤ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚ ਬਡਤਾਰੁ.

ਛੁਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥

ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਮੀ ਸੰਦੋਹਾਲਨੀ ਚੋਲਗਿੰਚ ਬਡਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸਮਸਲੁ ਅਨੀ ਮੁਗੁਸਤਾਯਿ,

ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥

ਮੀਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਯੁਗੋਲ ਕੋਲਨੁਲੋ ਸਾਘੰ ਚੇਸਿ ਚਾੰਤਿਨਿ ਆਸਾਠਿਸਤਾਰੁ. ||8||

ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥

ਅਘਮਿ (ਏਨਿਮਿਦਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ), ਏ ਚਰੀਰੰ ਏਨਿਮਿਦਿ ਪਦਾਠਾਲਠੋ ਠਯਾਰੁ ਚੇਯੁਬਡਿੰਦਨਿ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ.

ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥

ਦਾਨਿਲੋ ਏ ਪੁਰਠੇਕ ਵੰਸਾਨਿਕਿ ਚੇੰਦਨਿ ਸਾਰਙਾ ਮੁਚੈਨ ਦੋਵੁ ਡੁ ਨਿਵਸਿਸਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੇ ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ.

ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥

ਆਠਾਠਿਕ ਙਾਨਿ ਯੁਨ ਗੁਰੁਵੁ ਦੋਵੁ ਡੁ ਲੋਪਲ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਰਹਾਸਾਠਿ ਠਲਿਯਚੇਸੇਵਾਡੁ,

ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥

ਲੋਕਬੰਠਾਲਨੁੰਡਿ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਂਡਿ ਨਿਠੁਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨਮੈ ਊਂਟਾਡੁ. |9|

ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥

ਨਵਮਿ: ਠੋਮਿਠੁਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ, ਮੀ ਙੰਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯੁਵਾਲਨਿਠੁਟਿਨੀ (ਚਰੀਰੰ ਯੋਕਯੁ ਠੋਮਿਠੁ ਰੰਠਾਲੁ) ਨਿਯੰਠੁਣਲੋ ਊਂਚੁਕੋਂਡਿ.

ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥

ਮਿਮੁਲੁਪੇਰੇਪਿੰਚੇ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨਿਗ੍ਰਹੰਗਾ ਊਂਚੁਕੋਂਡਿ.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥

ਮੀ ਦੁਰਾਚ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲਨਿਠੁਟਿਨੀ ਮਰਿਘੋਂਡਿ;

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥

ఈ ప్రయత్నాల్ని ప్రతిఫలము నిత్యము నిలిచి, మీరు ఆధాత్మికంగా దీర్ఘకాలం పాటు సంతృప్తిగా జీవిస్తారు. || 10||

ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥

దశమి: (పదవ చంద్రదినం), మొత్తం పది దిశలలో ఆనందం ప్రబలంగా ఉంటుంది.

ਛੁਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥

సందేహం తొలగిపోయి, ఒకడు విశిష్ట గురుదేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਜੇਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥

ఆయనే సభ్యమైన కాంతి, విశిష్టారం, మరియు సమతూకం చెయ్యలేని అందం.

ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥

అతడు నిష్కర్మం, చెడులచే మట్టిచేయబడనివాడు; అజ్ఞానపు చీకటి గాని, ఆయనలో లోకవాంఛల అగ్నిని లేదు. || 11||

ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥

ఏకాదశి: (పదకొండో చంద్రదినం), ఒకరి మనసునైపుని వైపు పరిగెత్తినపుడు లోక కోరికల నుండి దూరంగా పోతుంది,

ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥

అపుడు ఒకడు జనన మరణాల చక్రాలలో పది బాధపడడు.

ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥

అతను ప్రశాంతంగా మరియు నిష్కర్మంగా మారతాడు.

ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਘਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥

దూరంగా ఉన్నాడని చెప్పబడిన దేవుడు, అతను చాలా దగ్గరలో ఉన్నట్లు (అతనిలోపల) కనుగొంటాడు. || 12||

ਬਾਰਸਿ ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥

దాస్యి: (పన్నెండవ చంద్రదినం), దేవునికి నచ్చిన వక్రి తన మనసుతో పన్నెండు సూర్యులు ఉదభించినట్లు దైవికజ్ఞాన కాంతితో ప్రకాశిస్తుంది.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥

ਨਿਰੰਤਰ ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠੂ ਤਨਲੋਂ ਆਡੁਤੁਨਠ੍ਠੇ ਅਤਨੁ ਭਾਵਿਸ੍ਠਾਡੁ.

ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥

ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਦ੍ਰੁਠ੍ਠਿਠੋਂ ਆਯਨ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਠਿੰਚਬਠ੍ਠਾਡੁ,

ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥

ਏਕ ਸਾਧਾਰਣ ਮਾਨਵੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰਗਾ ਰੂਪਾੰਤਰੰ ਚੇਂਦਡੰ ਏਕ ਅਦੁਠ੍ਠੰ. ॥ 13॥

ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥

ਤ੍ਰਯੋਦਸ਼ਿ: (ਪਦਮੂਡਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ), ਮੋਤ੍ਤੰ ਪਦਮੂਡੁ (ਹਿੰਦੂ) ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ੍ਤਕਾਲੁ ਏਕੇ ਏਕਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਵਿਵਰਿਸ੍ਠਾਯਿ,

ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥

ਮੀਰੁ ਮੋਤ੍ਤੰ ਵਿਸ਼ਠ੍ਠਲੋਂ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਏਕੇ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰਿੰਚਾਲਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਸਲਹਾ ਈਸ੍ਠਾਰੁ.

ਨੀਚ ਉਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥

ਮੀਕੁ, ਈਨਠ੍ਠ ਲੇਦਾ ਤਕੁਠ੍ਠ ਹੋਰਾਦਾ ਈਨ੍ਠਾਰੁ ਏਵਰੂ ਈਂਡਕੂਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੈਨ ਲੇਦਾ ਅਵਮਾਨਕਰਮੈਨ ਵਾਰੁ ਏਵਰੂ ਈਂਡਕੂਡਦੁ,

ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਸਮਾਨੰਗਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਡਨਿ ਮੀਰੁ ਭਾਵਿੰਚਾਲੀ. ॥ 14॥

ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਚਤੁਰ੍ਠਸ਼ਿ (ਪਠ੍ਠਾਠ੍ਠੁਗਵ ਚੰਦ੍ਰਦਿਨੰ), ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕਣੰਲੋਂਨੂ, ਮਰਿਯੁ ਪਠ੍ਠਾਠ੍ਠੁਗੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲਲੋਂ (ਮੁਸ੍ਲਿੰਲ ਨਮਠ੍ਠੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਏਡੁ ਆਕਾਸੰ ਮਰਿਯੁ ਏਡੁ ਭੂਮੁਲੁ) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਠਾਡੁ.

ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥

ਸਤ੍ਠ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤ੍ਠਪ੍ਰਿਪੈ ਦ੍ਰੁਠ੍ਠਿ ਸਾਰਿੰਚੰਡੀ.

ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥

ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਝੂਨੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਠ੍ਠਾਡੰਡੀ. ॥15॥

ਪ੍ਰਿਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥

ਪ੍ਰਾਠੀਮ (ਪ੍ਰਾਠਮਿ ਰਾਤ੍ਰਿ), ਚੰਦ੍ਰਦੁਡੁ ਦਾਨਿ ਸੰਪ੍ਰਾਰਠ ਰੂਪੰਲੋ ਆਕਾਸੰਲੋ
ਵੇਲੁਗੁਤਾਡੁ.

ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥

ਦਾਨਿ ਸਕੁਲੰਨੀਲੇਦਾ ਕੀਰਣਾਲੰਨੀਪ੍ਰਤਿ ਦਿਸਲੋ ਵਾਝੀਸੁਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਚੁਟੁਵਾ ਸਾੰਤਿਨਿ
ਭਚੇਝਾੰਤਿਨਿ ਵਦਿਲੇਲਾ ਚੇਸੁਤਾਯਿ.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੋੁਦਠੀ ਨੁੰਡੀ ਚਿਵਰਿ ਵਰਕੁ ਮਰਿਯੁ ਮਧਲੋਨੂ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਸਾੰਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਅਪਵਿਤ੍ਰੰ ਚੇਯੁਬਠਾਡੁ. ॥ 16॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੰ ਦੇਵੁਡੁ. ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ: ਵਾਰੰਲੋਨਿ ਏਡੁ ਰੋਝਾਲੁ.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕੁੰਠਮੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਨੁ.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠੰ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਊ ਰਹਾਸਾਝੀਨੋਨੁ
ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥

ਰਵਿਵਾਰੰ (ਅਦਿਵਾਰੰ), ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਠਾਠ੍ਰਾਨਿਪਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,

ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥

ਏਕਰਿ ਸਰੀਰੰ ਏਕ ਆਲਯੰਲਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਠੀ ਕਨੁਗੋਨਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕ
ਊ ਆਲਯਾਨਿਕੀ ਸੁੰਠੰਠੰਲਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥

ਝੁਕੀ ਆਰਾਠਨਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠੀਨ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਚੈਠਨਠੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਅੰਠਰਾਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਬਠੀਨਪੁਠੁ,

ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥

ಅಪುಷ್ಣು ಆಗನಿ ದ್ವೈವಸಂಗೀತಂ ಮನಸುಲೋ ಸಹಜಂಗಾ ಮೊಗಟಂ ಪ್ರಾರಂಭಮವುತುಂದಿ.
॥ 1॥

ਸੋಮਵಾರਿ ਸਸಿ ਅੰਮ੍ਰਿತੁ ਝਰੈ ॥

ಸೋಮವಾರಂ (ಸೋಮವಾರಂ), ದೇವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಟಂ ದಾಠ್ರಾ, ಅದುಠ್ರಮೈನ
ಮಕರಂದಂ ಲೋಪಲ ಗಮಞ್ಚೈನಟ್ಟು ಮನಸುಠ್ರೋ ಅಟುವಂಟಿ ಪ್ರಶಾಂತತ ಫಿತಿ ಪ್ರಬಲಂಗಾ
ನಿಲುಸ್ತುಂದಿ.

ਚಾಖತ ಬೆಗಿ ಸಗಲ ಬಿಖ ರರೈ ॥

ಈ ಮಕರಂದಾನಿರುಚಿ ಚಾಡಟಂ ದಾಠ್ರಾ, ಅನಿಞ್ಚೆಡುಲು ಕ್ಷಣಂಲೋ
ನಿರೂಞ್ಚಿಂಚಬಡತಾಯಿ.

ಬಾಣಿ ರೆಕಿಆ ರರೈ ದುಆರ ॥

ಅವುನು, ಗುರುವು ಗಾರಿ ಮಾಟಲ ದಾಠ್ರಾ ಮನಸುಠ್ನು ಚೆಡುಲ ನುಂಡಿ ನಿರೋಧಿಂಚಿನಪುಠ್ನು,
ಆಲಾ ದೇವುನಿಪ್ಪೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೆಂದ್ರೀಕರಿಸ್ತುಂದಿ.

ਤਉ ಮನು ಮತವಾರೆ ಪೀವನಗಾರ ॥੨॥

ದೇವುನಿ ಪ್ರೇಮಲೋ ಮುನಿಗಿಪೋಯಿನ ಮನಸುಠ್ನು ಅದುಠ್ರಮೈನ ಮಕರಂದಾನಿಞ್ಚಾಗುತಾನೆ
ಊಂಟುಂದಿ. ॥ 2॥

ಮೆಗಲವಾರೆ ಲೆ ಮಗಿತಿ ॥

ಮಂಗಳವಾರಂ: (ಮಂಗಳವಾರಂ), ದೇವುನಿ ಪಾಟಲ ಗಾನಂ ದಾಠ್ರಾ, ತನ ಚುಟ್ಟಾ ಒಕ ಕೋಟ
ತಯಾರು ಅಯಿನಟ್ಟುಗಾ ತನ ಮನಸುಠ್ನು ರಕ್ಷಿಸ್ತಾಡು,

ಪೆಂಚಿ ಕಿ ಜಾಣೆ ಗಿತಿ ॥

ಮರಿಯು ಐದು ದುಘ ಪ್ರೇರಣಲು ಅವಾಂಛನೀಯ ಪನುಲ ವೈಪು ಮನಸುಠ್ನು ಎಲಾ
ಕದಿಲಿಂಚಾಯೊ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾಡು.

ಘರ ಛೆತೆ ಬಾಹರಿ ಜಿನಿ ಜಾಐ ॥

ಓ' ಸೋದರುಡಾ, ಅಲಾಂಟಿ ಇಂಟಿನಿ (ಶರೀರ ಫೋರ್ಟ್) ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಿ, ಮೆರು ಬಯಟಕು
ವೆಳಞ್ಚಾಡದು ಮರಿಯು ಮನಸುಠ್ನು ಎಟಾ ತಿರಗನಿವಞ್ಚಾಡದು,

ನಾತರು ಖರಾ ರಿಸೆ ರೈ ರಾಐ ॥੩॥

ಲೆಕಪೊತೆ ಚೆಡು ಮಾರ್ಗಾಲ್ಲೋ ಪಡಿಪೊತೆ ಮನಸುಠ್ನುರಥಂಗಾ ಊಂಟುಂದಿ. ॥ 3॥

ಬುಧವಾರಿ ಬುಧಿ ಕರೈ ಪುರಾಸ ॥

ಬುಧವಾರಂ: (ಬುಧವಾರಂ), ನಾಮಂತ್ ತನ ಮನಸುಠ್ನು ಭ್ರಾಂತಿಕಿ ಗುರಿಚೆಸೆ ವಞ್ಚಿ,

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥

ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿਯੇ ਦੇਵੁਨਿ ਠਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੇਉ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੁਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯਾਨਿਖੁਮਾਯੁ
ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ ਵੈਪੁ ਤਿਪਿਤਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤਮੁਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਧ੍ਯੁ
ਕਲਯਿਕਨੁ ਕੁਦੁਰੁਸ੍ਠਾਡੁ.

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਰੰ: (ਗੁਰੁਵਾਰੰ), ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਯਠ੍ਰੇ ਠਨੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਕੁਕਰੁ ਕਡਿਕੇਸ੍ਠਾਡੁ.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥

ਮਾਯੁ ਲੋਨਿ ਮੁਾਡੁ ਦਸ਼ਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕੰਲੋ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ.

ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥

ਮੁਾਡੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ, ਸਦ੍ਘਣ, ਸ਼ਕਤਿ ਨਦੁਲ੍ਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠੁਨੁਖਾਰੀ ਨੁਦੁਟੀਪੈ ਮੁਾਡੁ
ਮੁਡਤਲੁ ਕਨਿਪਿਸ੍ਠਾਯੁ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥

ਵੀਰੁ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਪਾਪਪੁਰਿਤਮੁਨੈਨ ਪਨੁਲਿਖੁਵੈਪਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਪਾਪਾਨਿ
ਕਡੁਕੋਠੁ. ॥ 5॥

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰੁਤਿ ਚੜੈ ॥

ਸੁਕ੍ਰਵਾਰੰ: (ਸੁਕ੍ਰਵਾਰੰ), ਅਹਾੰਕਾਰੀਗਾ ਮਾਰਕੁੰਡਾ ਪੁਣਠ੍ਰੁ ਚੇਯਡੰਲੋ
ਕਠ੍ਰਾਲਨੁ ਭਰਿੰਚੈ ਵਠ੍ਰੀ ਨਿਟਾਰੁਗਾ ਠਨਖ੍ਰੋੰਡਨੁ ਅਠ੍ਰਿਰੋਪਿਸ੍ਠਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠ੍ਰੀ ਅਵਾਂਧਨੀਯੁ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯਕੁੰਡਾ ਨਿਰੋਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ
ਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋਰਾਡੁਠਾਡੁ.

ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠ੍ਰੀ ਈਦੁ ਈਂਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸ੍ਠਾਡੁ,

ਤਉ ਦੁਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥

ਮਤਦੁਰਾਭੀਮਾਨਾਨਿਕੀ ਲੈਦਾ ਵਿਵਕ੍ਕੁ ਂਨਠ੍ਰੁ ਲੋੰਗਵਡੁ. ॥6॥

ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥

शनिवारः (शनिवारं), नामानिष्ठास्त्रिचंडं दात्वा, ఒకరు పొందుపరచబడతారు,

ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥

ప్రతి హృదయంలో ప్రకాశిస్తున్న అందమైన దివ్యకాంతి.

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥

అటువంటి వక్త్రీ ఈ దివ్యకాంతి యొక్క ప్రకాశానిభిశ్చ లోపల మరియు అంతటా చూస్తాడు.

ਤਬ ਹੁਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥

అప్పుడు అతని గత పనులనీహాశనం చేయబడతాయి. ||7||

ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥

ಈ ੳੋਕਪ്രਯਲਚੇ ਸੰਠੋਪਿੰਪਬਡਾਲਨੀ, ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕ ੁਨਠੁਠ
ਵਰਕੁ,

ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥

ਅਪਠੀ ਵਰਕੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪਿੰਦਲੇਰੁ.

ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੀਨੀ ਧਾਠੀਸੁਨਠੁਠੁ, ਠਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯੀਨਠੁਠੁ,

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ੁਕਰੁ ਨਿਸਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ ਅਨੀ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਰੁ. ॥8॥1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਁਕੇ ਸ਼ਾਸਠੁ ਦੇਵੁਡੁ. ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ੳਯੁਕ੍ਰੁਪ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ

ਰਾਗਿ ਗੋਰੀ ਚਯਠੀ, ਪੇਰੁ ਦੇਵ ਗਾਰੁ:

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

ਁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁ ਵ੍ਰਾਯਬਡੀਨ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਆ ਰਾਠੁਠੁਕਾਡਾ ੁਦਡਾਨੀਕੀ
ਮੀਰੁ ਕਾਰਠਮਯਾਰੁ.

ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ੁਚਠੀੰਚੇ ਆ ਭਕੁਲਨੁ ੳੰਦੁਕੁ ਕਾਪਾਡਰੁ? |1| ਵਿਰਾਮੰ|

ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਪਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥

ਮੀਰੁ ਗਨਿਕਾਨੁ, ਵੇਸ਼ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸਹਾਠੁਨ ਹਾਨ੍ਠ੍ਰਾਠੁ ਨੁ ਰਕੁੰਚਾਰੁ; ਪਾਪੀ
ਅਜਾਮਲ ੁਦਡਾਨੀਕੀ ਮੀਰੁ ਸਹਾਯਪਠਾਰੁ.

ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਉ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥

ਕੁਠੁਡੀਨੀ ਕਾਲਿਠੋ ਕਾਲਿਠੁ ਵੇਟਗਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੀ ਲਾੰਠੀ ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ
ਪਾਪੁਲਨੁ ਵਿਮੁਕੁ ਚੋਸਾਰੁ

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਠ੍ਰਾਠੀੰਚੇਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਸਮਰਿਠੁਨਾਠੁ. ॥1॥

ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥

ఓ' దేవుడా, నీవు ఒక బానిస అమాల్తు కుమారుడు బిదూర్ ను రక్షించి, కృష్ణుడి వినయసేఖితుడు సుదామాను రక్షించి రాజాభిషేకగర్భే కు పునరుద్ధరించాడు.

ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥

నామ్ దేవ్ గురువు, ధాత్వం, తపస్సుమంచి వంశం మరియు మంచి పనుల యొక్క యోగ్యత లేని వారిని కూడా మీరు రక్షించారు. ||2||1||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ

ਰਾగ్ గౌరీ గాఠ్ఠాయిరీ, పదే, రవి దాస్ గారు:

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సృష్టికర్త, సర్వభూషి, గురువు కృప దాఠ్ఠా గ్రహించబడ్డాడు:

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ఓ' దేవుడా, రాత్రి పగలు నా విధి గురించి నేను చింతిస్తున్నావు ఎందుకంటే నా సహవాసం దుష్ట మనసుగ్రల వక్తులతో ఉంటుంది,

ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥

నా పనులు మోసపూరితమైనవి మరియు నేను తక్కువ సామాజిక వర్గానికి చెందినవాడిని. ||1||

ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥

ఓ' దేవుడా, భూమి యొక్కయజమాని మరియు జీవానిష్ఠోపించేవాడా,

ਮੇਰਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దయచేసి ననుభవిడిచిపెట్టవద్దు! నేను మీ వినయపూరక్ష సేవకుడిని. ||1||విరామం||

ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి నా బాధలను తొలగించి, నీ భక్తుడా, ననుభూదాత్తమైన ఆలోచనలతో ఆశీర్వదించండి.

ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥

నా శరీరం తన శక్తినంతా కోల్పోయినపట్టికే నేను మీ ప్రేమను ఎనఠ్ఠూ విడిచిపెట్టలేను. || 2||

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥

ਰਵਿਦਾਸ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ,

ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥

ਦਯਚੈਸੀ ਅਲਸਠੁ ਚੈਯਕੁੰਡਾ ਮਰਿਯੁ ਤਠੁਗਾ ਨਨੁਠੁਲਵੰਡੀ, ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ.
॥3॥1॥

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਦੁ:ਖੰ ਲੇਨੀ ਨਗਰੰ ਬੇਗੁੰਪੁਰਾਯਾਨੇਨੁ ਇਪੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਖੁਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੀ.

ਦੁਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥

ਅ ਪੁਰਦੋਸ਼ੰਲੋ (ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੀ) ਏਲਾਂਠੀ ਬਾਧਲੁ ਲੇਦਾ ਅੰਦੋਲੰਨ ਊਂਡਵੁ.

ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥

ਏਲਾਂਠੀ ਅੰਦੋਲੰਨਲੁ ਊਂਡਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸੁਲਪੁ ਪਨੁਠੁ ਊਂਡਵੁ.

ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥

ਅ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੀਲੋ, ਪਾਪਾਲੁ ਚੈਸੁਰਾਨੇ ਭਯੰ ਲੇਦਾ ਅਧਾਠਿਠੁ ਕੁੰਠਿਠ ਭਯੰ
ਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੁਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਇਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਚਾਲਾ ਅਘਾਦਕਰਮੁਨੇਨ ਪੁਲਾਨੀ
ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ,

ਉਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਕਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਂਠੀ ਮਰਿਯੁ ਪੁਸ਼ਾਂਠਠ ਊਂਡੁੰਡੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

ਓ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਠੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੁਨੇਨ ਅਧਿਨੀਵੇਸ਼ਮੁ.

ਦੋਮ ਨ ਸੋਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥

ਇਕਠੁ ਏਵਰੀਨੀ ਰੋਂਡਵ ਲੇਦਾ ਮੂਡਵ ਤਰਗਠੀ ਪਾਰੁਡੀਗਾ ਪਰਿਗਠੀੰਚਰੁ, ਅੰਦਰੁ
ਸਮਾਨੰਗਾ ਪਰਿਗਠੀੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥

ਅ ਨਗਰੰ ਜਨਾਭਾਲੋ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਪੁਸ਼ਿਠੀ ਚੋਂਡੀੰਡੀ.

ਉਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥

ಇಕಠ ನಿವಸಿಂಚೆ ವಾರು ಪೆರು ಯುಕ್ಸಂಪದತ್ ಎಂತಗಾ ಆಶೆರಠ್ಠಿಂಚಬಡ್ಡಾರು ಅಂತೆ
ವಾರು ಧನವಂತುಲು ಮರಿಯು ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾ ಭಾವಿಸ್ತಾರು. ||2||

ਤਿਉ ತಿਉ ಸੈಲ ಕರಹಿ ਜಿਉ ಠಾವೈ ॥

ಆ ಆನಂದ ಪ್ಠಿತಿಲ್, ವಾರು ತಮಕು ನಚಿಠ್ಠಿ ವಿಧಂಗಾ ವೆಳತಾರು.

ਮਹರಮ ಮಹಲ ನ ಕೆ ಅਟಕಾವೈ ॥

ಕಾಬಟ್ಟಿ, ದೆವುನಿ ಸಂಬಂಧಾಲ ಗುರಿಂಚಿ ವಾರಿಕೆ ತೆಲುಸು ಕಾಬಟ್ಟಿ, ಆಯನನು
ಗ್ರಹಿಂಚಕುಂಡಾ ಎವಠ್ಠಾ ವಾರಿನಿ ನಿರೊಧಿಂಚಲೆರು.

ಕಹಿ ರವಿದಾಸ ಖಲಾಸ ಚಮಾರಾ ॥

ರವಿದಾಸ್ ಅನೆ ಚಪುಠ್ಠು ಕುಠ್ಠೆ ವಾಡು ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದಿನವಾಡು, ಇಲಾ ಅನಾಠ್ಠು,

ਜೆ ಹಮ ಸಹರಿ ಸು ಖಿತ್ತಿ ಹಮಾರಾ ॥੩॥೨॥

ಈ ಪಟ್ಟಣಂಲ್ ನಿವಸಿಸ್ತುನ್ಹಾರು (ಮಾನಸಿಕ ಪ್ಠಿತಿ) ನಾ ಸೆಠ್ಠಾತುಲು. ||3||2||

೧೯ ಸತಿಗುರ ಪುಸಾದಿ ॥

ಒಕೆ ಶಾಶಠ್ಠ ದೆವುಡು. ನಿಜಮನ ಗುರುವು ಕೃಪದಾಠ್ಠಾ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ಗಾಠ್ಠಿ ಬೆರಾಗಾಠ್ಠಿ ರವಿದಾಸ ಜಿਉ ॥

ಗೌರಿ ಬೈರಾಗಾನ್, ರವಿ ದಾಸ್ ಗಾರು:

ಘಟ ಅವಘಟ ತುಗಾರ ಘಟಾ ಐಕು ನಿರಗುಠ್ಠಿ ಬೆಲಾ ಹಮಾರ ॥

ದೆವುಠ್ಠಿ ಸಾಧಿಂಚೆ ಮಾರ್ಗಂ ಪರಠ್ಠಂಲಾ ಚಾಲಾ ನಮಠ್ಠದ್ರೊಹಮನದಿ; ಈ ಮಾರ್ಗಂಲ್
ಎಕಠ್ಠಾನಿಕೆ ನಾ ಎದ್ದು ಲಾಂಟಿ ಮನಸುಫುಟುವಂಟಿ ಸದ್ಘಣಾಲು ಲೆಕುಂಡಾ ಊಂದಿ.

ರಮಣೀಠ್ಠಿ ಸಿਉ ಐಕು ಬೆನತಿ ಮೆರಿ ಪುಂಜಿ ರಾಖು ಮರಾರಿ ॥೧॥

ಕಾಬಟ್ಟಿ, ನೆನು ದೆವುಠ್ಠಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತುನಾಠ್ಠು, ದಯಚೆಸಿ ಮಿ ಪೆರುನು ಧಾಠ್ಠಿಂಚಡಾನಿಕೆ ನಾ
ಪ್ರಯಠ್ಠಾಠ್ಠು ಪೆಟ್ಟುಬಡಿನಿ ರಕ್ಷಿಂಚಂಡಿ. || 1||

ಕೆ ಬನಜಾರೆ ರಾಮ ಕೆ ಮೆರಾ ಠಾಂಡಾ ಲಾಠ್ಠಿಆ ಜಾಠ್ಠಿ ರೆ ॥೧॥ ರಗಾಠ್ಠಿ ॥

ನೆನು ನಾಮಂ ಯುಕ್ಸಂಜಮನ ವಾಠ್ಠಾರಿನಿ ಕಲವಗಲಿಗಿಠ್ಠೆ, ಅಪುಠ್ಠು ನೆನು ನಾ ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತ
ಪ್ರಯಾಣಂಲ್ ನಾಮ ಸಂಪದನು ಕೂಡಾ ಕಲಿಪಿ ತಿಸುಕೆಠ್ಠಗಲನು. ||1||ವಿರಾಮಂ||

ਹਰਿ ਬਨਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬਾਪਾਰੁ ॥

నేను దేవుని నామవాఢ్ఠారిని మరియు సహజమైన శాంతి కోసం లాభం పొందడానికి నేను వాఢ్ఠారం చేస్తాను.

మే రామ నామ ధన్ లాదియా బిఖు లాది సీసారి ॥౨॥

నేను దేవుని నామ సంపదను పొందుతున్నాఢ్ఠు మరియు మిగిలిన ప్రపంచం మాయ భారానిఢ్ఠొస్తూ ఉంది. ॥2॥

ఊరవార పార కే దానియా లిఖి లేఢ్ఠు ఖాల పతాల ॥

ఇకఢ్ఠ మరయు తరువాతి ప్రపంచం యొక్కఢ్ఠహసాఢ్ఠ గురించి తెలిసిన వఢ్ఠి, ముందుకు వెళ్లి, నా గురించి మీరు ఏమి రాయాలనుకుంటున్నాఢ్ఠో రాయండి (ఎందుకంటే నా పనుల్లో మీకు ఏ తప్పఢ్ఠనిపించదు).

మేఢ్ఠి జమ కేఢ్ఠు న లాగాఢ్ఠి తఢ్ఠిలె సరబ జీజాల ॥౩॥

నేను మరణ రాక్షసుడిచే శిక్షించబడను, ఎందుకంటే నేను అనిఢ్ఠాపభరితమైన ప్రాపంచిక చికుఢ్ఠ నుంచి గెలిచాను. ॥ 3॥

సేసా రేఢ్ఠు కఢ్ఠిఢ్ఠ కా తేసా ఢ్ఠిఢ్ఠు సీసారు ॥

సఫ్ ఫ్లవర్ యొక్కవేగంగా మసకబారుతున్నఢ్ఠగు వలె, ప్రపంచం కూడా ఉంది,

మేఢ్ఠె రఢ్ఠిఢ్ఠే రేఢ్ఠు మఢ్ఠిఢ్ఠ కా కఢ్ఠు రవిదాస చఢ్ఠార ॥౪॥౧॥

కానీ మా దేన్ ప్రేమ మాడేర్ మొక్కనుండి ఢ్ఠై లాగా శాశఢ్ఠ్రం అని చెప్పఢ్ఠు కుఢ్ఠే రవి దాస్ గారు చెప్పారు. ॥ 4॥ 1॥

౧౯ సఢ్ఠిఢ్ఠుఢ్ఠ పూసాఢ్ఠి ॥

ఒకే శాశఢ్ఠ్ర దేవుడు. సత్యగురువు యొక్కకృప దాఢ్ఠా గ్రహించబడ్డాడు:

గఢ్ఠిఢ్ఠి పురఢ్ఠి రవిదాస జీఢ్ఠి

రాగ్ గౌరీ పూర్ బీ, రవి దాస్ గారు:

కూపు ఢ్ఠరిఢ్ఠి సేసే దాఢ్ఠిఢ్ఠా కఢ్ఠు దేసు బిఢ్ఠిఢ్ఠు న బుఢ్ఠ ॥

నీటితో నిండిన బావి మాదిరిగానే, బావి వెలుపల ఏదైనా ఉందో లేదో కపఢ్ఠకు తెలియదు,

ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੁਝ ॥੧॥

అలాగే మాయపట్ల మోహం ఉన్నా మనసునకు ఈ ప్రపంచం గురించి గానీ, తరాస్తి ప్రపంచం గురించి గానీ తెలియదు. ||1||

ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' అన్నిప్పపంచాల గురువా, ఒక క్షణం అయినాదయచేసి మీ ఆశీరధించబడిన దరఖానినాకు వెల్లడించండి. ||1||విరామం||

ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, నా బుద్ధి దుర్గుణాలతో కలుషితమై ఉంటుంది మరియు నేను మిమల్ని అర్థం చేసుకోలేను.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, కనికరము చూపి, నా సంచారము అంతముకాగల సరియైన బుద్ధితో నను ఆశీరధించుము. || 2||

ਜੇਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥

ఓ' దేవుడా, గొప్పయోగులు కూడా మీ అపరిమితమైన సుగుణాలను వర్ణించలేరు.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥

ఓ' చరణారుడు రవిదాస్ గారు, గురుదేవుని పాటలను పాడండి, తదాత్తా మీరు అతని భక్తి ఆరాధన యొక్కబహుమతితో ఆశీరధించబడతారు. || 3|| 1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు యొక్కశ్రవణ దాత్తా గ్రహించబడ్డాడు:

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ

ਰਾਗੰ ਗੌਰੀ ਬੈਰਾਗਾਨੰ:

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੁਜਾਚਾਰ ॥

సత్యంతులైన వారు సత్యయుగంలో జీవించడం, త్రేతా-యుగంలో బలి విందులు మరియు దేవదూతల ఆరాధన దాఖ్టర్-యుగంలో ఆరాధించి మోక్షాన్ని పొందడానికి సాధనంగా విశస్థించబడ్డాయి.

ਤੀਨੋ ਜੁਗ ਤੀਨੋ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ఆ మూడు యుగాలలో ప్రజలు ఈ మూడు నమశ్చాలను పట్టుకున్నారు; కానీ, నామం మీద ధాన్యం మాత్రమే భగవంతుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడానికి మార్గం. ||1||

ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੇ ਰੇ ॥

ఓ' పండితుడా, ఈ ఆచారాల మధ్యమీరు ఈ ప్రపంచ సముద్రాన్నిలా దాటుతారు?

ਮੇ ਸਉ ਕੇਉ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥

ఎవరూ ననుభవివరించలేకపోయారు మరియు ఒప్పించలేకపోయారు

ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దీని దాటా జనన మరణాల రౌండ్లు ముగుస్తాయి. ||1||విరామం||

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ఈ విశాఖ ప్రవర్తనలు అనేక విధాలుగా వర్తించబడ్డాయి మరియు మొత్తం ప్రపంచం వాటిని ఆచరిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥

జనన మరణ చక్రాల నుండి విముక్తి పొంది, జీవిత లక్ష్యాని సాధించే ఆ మార్గం ఏమిటి? || 2||

ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥

మంచి చెడులను వేద, పురాణాలు వినడం దాటా వేరు చేసినపుడు మనసులో సందేహాలు మిగిలిపోతాయి.

ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥

సరైన పని చేస్తున్నా లెదా అనే దానిపై ఎల్లప్పుడూ ఒక సందేహం ఉంటుంది? ఏ పని ఒకరి అహంకారానికొకరి లగించగలదో ఎవరికీ తెలియదు. ||3||

ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ఒకరు తీర్థస్థలాల్లో సాష్టం చేసినపుడు, ఒకరు శరీరాన్నిమాత్రమే కడుకుంటారు, కాని మనసును పట్టికీ చెడు ఆలోచనలతో నిండి ఉంటుంది.

ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੇ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥

కాబట్టి ఒకరు ఎలా సఫలంగా మారగలరు? శుద్ధి చేసే పద్ధతి ఎనుగులా ఉన్నప్పుడు, సాష్టం చేసిన వెంటనే దుముఖ్యో కప్పకుంటాడు! || 4||

ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥

సూరుడు ఉదయించినపుడు, రాత్రి చీకటి తొలగించబడుతుంది అనే వాస్తవం యావత్ ప్రపంచానికి తెలుసు.

ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥

ਪਾਰਾਣੀਕ ਤਤਥ੍ਵੇਤ੍ਰ ਯੋਕ੍ਗਾਯੀ ਸਰ੍ਵਥ੍ਰੋ, ਰਾਗਿ ਵੇਂਟਨੇ ਬੰਗਾਰੰਗਾ ਰੂਪਾਂਤਰੰ
ਚੇਂਦੁਤੁੰਦਨੀ ਨਮੁਞਾਰੂ. ॥ 5॥

ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੁਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਪਾਰਾਣੀਕ ਤਤਥ੍ਵੇਤ੍ਰ ਯੋਕ੍ਗਾਯੀ ਸਰ੍ਵਥ੍ਰੰਟੇ
ਚਾਲਾ ਊਨਥ੍ਰਮੈਨ ਪਦੰ ਊਨ੍ਹੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟੇ,

ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥

ਅਪੁਰ੍ਠੁ ਮਨਸੁਥ੍ਰੋ ਭਗਵੰਤੁਞੀ ਕਲਵਾਲਨੇ ਤੀਵ੍ਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਤਲੇਤ੍ਰੁਤੁੰਦਿ,
ਮਨਸੁਥ੍ਰੋਕ੍ਗਥ੍ਰੀ ਰਾਤਿ ਲਾਂਟੀ ਦਾਠ੍ਰਾਲੁ ਠੇਰਵਬਡਠਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਒ਕਰਿ
ਮਨਸੁਥ੍ਰੋਨੇ ਦੇਵੁਞੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਮਨਸੁਥ੍ਰੋ ਗਠੀਗਾ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿ, ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾਞੀੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,
ਅਠਨਿ ਸੰਦੇਹਾਲੰਨੀਲੋਕਿਕ ਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗਠੰਲੋਨਿ ਪਾਪਾਲੁ ਅਨ੍ਰਿਠਾਞੰ
ਚੇਂਯੁਬਡਠਾਯੀ.

ਸੇਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥

ਐ ਵਞ੍ਰੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕ੍ਗਞੰਦਾਨ੍ਰਿਠਾਞੀਸਾਠ੍ਰੀਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ
ਦ੍ਰੁਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਸ੍ਪੁਸੁਠਾਞੰ ਦੇਵੁਡੁ ਒ਕਡਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 7॥

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਥ੍ਰੁ ਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਵਠੰਗਾ
ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਚਵਚੁਞਾਨੀ ਮਨੰ ਸੰਦੇਹਾਪੁ ਊਚੁਞੁ ਨਿਵਾਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥

ਊ ਪਨੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਐਚਾਰਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ੍ਰ
ਭ੍ਰੁਕੀ ਬਾਗਾ ਕਲੁਗਦੁ, ਕਾਬਠੀ ਰਵਿ ਦਾਸ ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਾਡੁ. ॥8॥1॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్రమైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టప్రకర్త, అనిష్టప్రకర్తగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీక్రెటు-బహిర్గతం అయి ఉన్నాడు. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋ ਦਰੁ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు, మొదటి లయ, సో దర్

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮੂਹਾਲੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అందరినీ చూసుకుంటున్నప్పదేశం నుండి ఆ నివాసం అదుత్రమైనదా?

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

లెకభైననిష్కంగీతకారులు లెకభైననిష్కెలోడీలను ఉతత్తి చేసే లెకభైననిష్కంగీత వాయిదాఖను వాయిస్తున్నారు.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

చాలా మంది మిస్ట్రల్స్ వారి వెంట ఉన్నహోరోఫీలతో పాటు అనేక సంగీత చర్యల్లో మీకోసం పాడారు.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥

గాలి, నీరు, అగ్నిమకు కేటాయించిన విధులను నిరర్థించడం దాత్రా మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నాము; నీతిమంతులైన నాల్గూధిపతి మీ ఇంటి ముంగిట మీ పాటలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

అలాగే మీరు పౌరాణిక దేవదూతలు, చిత్ర గుప్తుడు, మానవుల పనులను తెలుసుకొని రికార్డ్ చేస్తారు మరియు ఈ రచనల ఆధారంగా, నీతివంతమైన నాల్గూమూర్తి తీరుస్తున్నారు.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

శివుడు, బ్రహ్మమరియు పారశ్రీ దేవత, చాలా అందంగా మరియు మీరు అలంకరించిన వారు కూడా మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਦੇਵਤਲੁ ਤਮ ਖਗੋਲ ਸਿੰਹਾਸਨਾਲ ਮੀਦ ਕੂਰੁਘ੍ਨ੍ਰੁਕੁੰਦ੍ਰੁਲੁ ਮੀ ਇੰਦ੍ਰ ਗੁਮ੍ਰੁ ਵਧ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਧਾਠ੍ਰੁਲੋ ਲੀਨਮੁਨੇਨ ਸਿਧੁਲੁ ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਘ੍ਰਾਡੁਤੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਲੋਕਠੇਨਨੁ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਇਤਰ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਕੂਡਾ ਢਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਬ੍ਰਹਮਛਾਰੀ, ਦਯੁਗਲਵਾਰੁ, ਤ੍ਰੁਧਿ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੁਤੀਵੰਤਮੁਨੇਨ ਯੋਧੁਲੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਕਾਲੰ ਤਰੁਵਾਤ ਕਾਲੰ, ਵਿਸ੍ਰੁਤੰਗਾ ਚਦਿਵੇ ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪੁ ਝੁਸੁਲੁ ਵਾਰੀ ਵੇਦਾਲਠੋ ਪਾਟੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੇ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥

(ਪੌਰਾਣੀਕ) ਸ੍ਰੁਠੰ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮਰਿਯੁ ਕੰਦਠੀ ਪ੍ਰਾੰਠਾਲ ਯੋਕੁਸ਼ੁਪੁਦਯਾਨੁ ਓਕੁਠੁਕੁਨੇ ਅੰਦਗੁਠੇਲੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਅਰੁਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਠੀਰੁਠੁਲਾਲਠੋ ਪਾਟੁ ਮੀਰੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਅਮੁਲਘੁਨੇਨ ਓਠੁਰੁਣਾਲਨੀਘੁੰ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਮਹਾ ਯੋਧੁਲੁ, ਠੁਰੁਠੁੰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਜੀਵ ਵਨਰੁਲ ਨੁੰਡੀ ਸੁਠਿ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨ੍ ਤੁਧਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁ ਇਚੇਠੁੰਡਾਲੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੌਰ ਵਠੁਠੁਲੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੇ ਗਾਵਨ੍ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨ੍ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੁਮੁਨੇਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁਮੇ ਮਿਮੁਲ੍ਰਿਪੁਸੰਸਿਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵੀਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਮੀ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਠੁਕੁਲੁ.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਫ੍ਰੋ ਨੇਨੁ ਲੋਕਿਭਪਲੇਨਿ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਮੁੰਦਿ ਪਾਡਗਾ
ਨਾਨਕ ਵਾਟੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਲਾ ਆਲੋਚਿੰਚਗਲਡੁ?

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਤਘਨੈਨਦਿ ਅਤਨਿ ਮੁਹਿਮੁ.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਸੁਘ੍ਰਿਨਿ ਤਯਾਰੁਚੇਸਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਭਪਠੀਕੀ ਠਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਕਠੈ
ਠੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਪਠੀਕੀ ਬਯਲੁਦੇਰਡੁ.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕਫਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਤੁਲਠੋ ਠੁ ਮਾਯੁ ਪੁਪੰਚਾਨਿ
ਸੁਘ੍ਰਿੰਚਿਨ ਆ ਦੇਵੁਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸੁਘ੍ਰਿਨਿ ਤਯਾਰੁਚੇਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਦਿ ਅਤਨਿ
ਕੀਰੀਕੀ ਸਰਿਠਾਗੁਠੁੰਦਿ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਐਯਨ ਤਨਕੁ ਏਦਿ ਨਚਿਠੈ ਅਦਿ ਚੇਸੁਣਾਡੁ; ਏਵਰੁ ਐਯਨਕੁ ਏਠੁਵੰਠੀ
ਐਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਭਾਰੀ ਚੇਯਲੇਡੁ.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੈ ਸਾਰਘਾਮੁ ਰਾਭਾ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭਘਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ
ਭੀਵਿੰਚਡੰ ਸੁਭਕਰੰ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਨਾਲਗਵ ਗੁਰੂਵ:

ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ ਸਰੋਭਠੁਡੁ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ, ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡੁ.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥

ਓ ' ਭਾਸ਼ਠੁ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੀਠੁ ਮਿਮਲਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਅਨਿਮਾਨਵੁਲੁ ਮੀਕੁ ਚੋਦਿਨਵਾਰੇ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਨਿਮਾਨਵੁਲਕੁ
ਸੁਠੋਯੋਯਕੁਲੁ.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਓ ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਅਨਿਮਾਨੁਯੋਯਕੁ ਲੋਨਯੇ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਅਨਿਮਾਨਵੁਲੋ ਸੁਠੁਰਿਸੁਠੁ, ਦੇਵੁਠੇ ਸੁਠੁੰਗਾ ਯਯਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੁਠੁੰਗਾ
ਤਨ ਸੇਵਕੁਡੁ. ਓ ' ਨਾਨਕ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਏੰਤ ਅਲੁਠੁ! ॥ 1॥

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਸੁਠਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਠਾਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਮਾਨਵੁਲਲੋ
ਵਾਠਿੰਸੁਨਾਠੁ.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਈਚੋਠੁਠੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਬਿਚਗ੍ਰਾਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੀ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਠਕੰ!

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਬਹੁਮਾਨੁਲਨੁ ਈਚੋਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦਿੰਚੋਵਾਰੁ. ਮੀਰੁ
ਕਾਕੁੰਡਾ, ਮੀਲਾੰਠਿਵਾਰੁ ਮਰੇਵਰੁ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥

ਓ ' ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੇ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ; ਨੇਨੁ ਮੀ ਯੋਕੁਠੁ ਸੁਗੁਣਾਨੁ
ਵਿਵਰਿੰਚਗਲਨੁ?

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥

ఓ' దేవా, మిమల్నిగూర్చుంచుకునే వారికి మరియు మిమల్నిపేమగా ధాన్యించేవారికి నానక్ అంకితం అవుతాడు. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రేమపూరకమైన భక్తితో మిమల్నిసరించి ధాన్యించిన వారు ప్రశాంతంగా జీవిస్తారు.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥

దేవుణ్ణి ధాన్యించేవారు లోకబంధాల నుండి విముక్తిని పొందుతారు, వారి మరణ ఉచు శ్రోగిపోయింది.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥

నిరభయుడైన దేవుని ధాన్యించేవారు, ఆయన వారి భయమంతటినీ తొలగిస్తాడు.

ਜਿਨੁ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨੁ ਸੇਵਿਆ మెਰా ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮాਸੀ ॥

ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుణ్ణి సరించుకునే వారు భగవంతుడిలో కలిసిపోతాడు.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥

దేవుణ్ణి ధాన్యించినవారు ఎంతో ఆశీర్వదించబడ్డారు; నానక్ వారికి అంకితం అవుతాడు. ॥ 3॥

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ భక్తి ఆరాధన యొక్కనంతమైన సంపదలు గంధకమైనవి.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥

ఓ' దేవుడా, లొకలైనన్నిమీ భక్తులు మిమల్నినొక విధాలుగా ప్రశంసిస్తున్నారు.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥

మిమల్నిఊరాధించేవారు, తపస్సుచేసే వారు మరియు అపరిమితమైన పఠనాలు చేసేవారు లొకలైనంత మంది.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

మీ లొకలైనన్నిభక్తులు వివిధ స్మృతులు మరియు శాస్త్రాలను (మత పుస్తకాలు) చదివి, సూచించిన ఆరు రకాల ఆచారాలను మరియు మత పఠమైన వేడుకలను నిరఘోస్తున్నారు.

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥

ఓ' నానక్, నా దేవునికి ప్రీతికరమైన భక్తులు ఆశీర్వాదించబడతారు. ||4||

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే ప్రాథమికమైన జీవి, అనంతమైన మరియు అత్యంత ఉన్నతమైన సృష్టికర్త; మరెవరూ మీ అంత గొప్పవారు కాదు.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥

కాలం తరువాత కాలం మీరు ఒకేవిధంగా ఉంటారు, ఎప్పటికీ మీరే శాశ్వత సృష్టికర్త.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

మీకు ఏది సంతోషం కలిగించినా మీరు దాటించుకుని వస్తారు మరియు అది మాత్రమే మీరు చేస్తారు.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే మొత్తం విశాఖ్విష్టమైంది, అలా చేసిన తరువాత, మీరు అనిర్వచనీయ నాశనం చేస్తారు.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੇ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੈਈ ॥੫॥੨॥

సేవకుడు నానక్ సృష్టికర్త, అందరి జ్ఞాని యొక్కపశంసలను పాడతాడు. ||5||2||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒక నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘੁਰੁ ੨ ॥

రాగ్ ఆసా, చౌ-పాదే, రెండవ లయ, మొదటి గురువు:

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, ఇతరులు చెప్పేది విన్నారాత్ర, ప్రతి ఒకడూ మిమల్నిగోపవ్వాడివి అని పిలుస్తారు.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥

కానీ మీరు ఎంత గొప్పవారో మీకు తెలుసు అని గ్రహించిన వక్త్రీకి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ సృష్టిని అంచనా వేయలేము లేదా పూర్తిగా వర్ణించలేము.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

మిమల్ని వర్ణించడానికి ప్రయత్నించే వారు తమ సత్త గుర్తింపును కోల్పోయి మీలో విలీనం చేశారు. ||1||

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਰੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ఓ' నా గొప్పగురువా, మీరు చాలా ఉదారంగా మరియు సుగుణాల సముద్రంగా ఉన్నారు.

ਕੇਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ విశాలత యొక్కోపశ్రాంతం ఎవరికీ తెలియదు. ||1||విరామం||

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥

మీ గొప్పతనాన్ని అంచనా వేయడానికి, చాలా మంది ఇతరులతో కలిసి మీపై ద్రుష్టి పెట్టారు,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

అనేక మంది తతస్థైత్యం మీ విలువను ఇతరుల సహాయంతో అంచనా వేయడానికి ప్రయత్నించారు.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥

నేరువునవ్వారు, ధాన్యంలో నిపుణులు, జ్ఞానులు మరియు వారి పెద్దలు, అందరూ మీ గొప్పతనాన్ని వివరించడానికి ప్రయత్నించారు,

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

కానీ మీ గొప్పతనాన్ని కూడా వక్షీకరించలేకపోయారు. || 2||

ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥

అనిష్టాత్పత ఖరణలు, అనిష్టోర చరణలు, అనిష్టధుణాలు,

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥

సిద్ధుల గొప్పతనము, నిష్ఠాతులు,

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥

ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ, ੇ ੌਕੁਲਲੋਂ ਵੇਟੀਨੀ ੁਵਰੂ ੌਧਿੰਚਲੇਰੁ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥

ਮੈਂ ਕੁਝ ੀਠਾ, ੱਰੂ ੇ ੌਕੁਲਨੁ ੌੰਦਿਨਪੁਠੁ, ੁਵਰੂ ੱਟੀਨੀ ੀਪਲੇਰੁ. ॥3॥

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥

ੳ' ੀਵੁਠਾ, ੀਲਘੂਨਵੁਠੁ ਮੈਂ ੌਠੁਣਾਲਨੁ ੁਲਾ ੱਠਿੰਚਗਲਠੁ?

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਮੈਂ ੌਪੁਠੈ ਮੈਂ ੌਗੁਣਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ੀੰਟੁੰਦਿ.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥

ੇ ੌਗੁਣਾਲਠੋਂ ਮੈਂਰੂ ੁਵਰਿਨੀ ੀ਌ਰਠਿੰਠਾਰੂ, ੀਯਨ ੱਠਾਨਿਠੁਠੁਕੁਨੋਂ ੌਕੀ ੁਵਰਿਕੀ ੀੰਡਦੁ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ੳ ਨਾਨਕ, ੀਵੁਠੁ ੌਠੁੰਗਾ ੀ ੀਦੁਠੁਵੰਠੁਠੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ੀਨਾ, ੱੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ੀਯਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁੰਚਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ੀਠਾਠਿੰਠੁੰਗਾ ੌਜੀਵੰਗਾ ੀਨਾਠੁ, ੀਨੀ ਨੋਨੁ ੀਲਾ ੀਏਠੁਠੁਠੋਂ, ੀਠਾਠਿੰਠੁੰਗਾ ੀਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ੀਨਿਪਿੰਠੁੰਦਿ.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

(ਅਦਿ ੀਲਿੰਸਿਨਪਠਿੰਕੀ), ੀਯਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁੰਚਠਿੰਚੰ ਀ਲਾ ੌਠੁੰ ੀਨਿਪਿੰਠੁੰਦਿ.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥

੠ੇਮਠੋਂ, ੌਕੀਠੋਂ ੀਯਨਨੁ ੌਠਿੰਚਾਲਨੋਂ ੱਲਮੈਨ ੌਰਿਕ ੌਲਿਗਿਨਪੁਠੁ,

ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥

ੀ ੌਰਿਕਨੁ ੀਰਠੁੰ ੀਠਾ, ੱਕਰਿ ੱਠਲਨੀਠੁੰਲਗਿਠੁਠੁਠੁ. ॥1॥

ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ੳ' ਨਾ ੀਲੀ, ੀ ੀਵੁਠੁਠੁ ੁੰਦੁਕੁ ੱਡਿਚਿਪੇਠੁਠੁ?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యగురువు ఎవరు మరియు ఎవరి గొప్పతనం శాశ్వతమైనది? ||1||విరామం||

ਸਾਚੈ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥

సత్యగురువు యొక్క గొప్పతనం యొక్క క ముకము అయినా వివరించడానికి ప్రయత్నిస్తే,

ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ప్రజలు అలసిపోయారు కాని వారు వర్ధించలేకపోయారు.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥

ప్రజలందరూ కలిసి అతని గొప్పతనాన్ని పర్ధించినా,

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

అతను ఎక్కువ లేదా తక్కువ వాడు కాదు. || 2||

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

అతను చనిపోడు, లేదా దుఃఖించడానికి కారణం ఏమీ ఉండదు.

ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ ॥

అతను ఇస్తూనే ఉంటాడు మరియు అతని నిబంధనలు ఎనర్థూ అయిపోవు.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ఆయన గొప్పధర్మ ఏమిటంటే, ఆయన లాంటి వారు ఇంకెవరు లేరు.

ਨਾ ਕੇ ਹੋਆ ਨਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥੩॥

ఆయనలాంటి వారు ఎవర్నూ ఉండరు మరియు ఎనర్థికి ఉండరు. || 3||

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ బహుమతులు మీ లాగే గొప్పవి.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥

పగలు మరియు రాత్రి కూడా సృష్టించింది మీరే.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥

అటువంటి గురుదేవుణ్ణి మరచిపోయినవారు నీచులు, హీనమైనవారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਬੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥

ఓ' నానక్, నామం లేని వక్తులు దౌరాగ్రమైన బహిష్కతులు. || 4|| 2||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ్ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੁਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੈ ॥

ఒక అనేళ్లకుడు దేవుణ్ణి ఏదైనా అడిగితే, అతను తన ఆదేశాలను వింటాడు.

ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥

దేవుడు తన కోరికలను అనుగ్రహించినా లేకపోయినా; తన అభర్థనను అంగీకరిస్తూ దేవుడు అనేళ్లకుడిని గౌరవించాడు. || 1||

ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੁਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

అనిర్ఘటిలో దివ్యజ్ఞాంతిని గుర్తించండి మరియు అతని సామాజిక స్థితిని ఎవరినీ అడగవద్దు; దేవుని ఆస్థానంలో దానికి స్థానం లేదు. ||1||విరామం||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

అతను సర్వుంగా ప్రతిదీ చేస్తాడు మరియు ప్రతి దానీష్ఠూర్తి చేస్తాడు.

ਆਪਿ ਉਲਾਮੂਰੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥

అతను సర్వుంగా మా ఫిరాధులను విని పరిగణిస్తాడు.

ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ఓ' నా సృష్టికర్త, మీరు ప్రతిదీ చేయగల సామర్థ్య కలిగి ఉన్నప్పుడు,

ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥

అప్పుడు ఒకరు ప్రపంచాన్ని ఎందుకు చూసుకోవాలి లేదా దానిపై ఎందుకు ఆధారపడాలి? || 2||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥

దేవుడే సర్వుంగా అనిజ్ఞీవులను సృష్టిస్తాడు మరియు సర్వుంగా వారికి జీవనోపాధిని అందిస్తాడు.

ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥

అతనే సర్వుంగా ప్రజల చెడు తెలివితేటలను నిరోధిస్తాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪਵਲਨ ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਮੂਲੋਨੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰਾਢੋ.

ਦੁਖੁ ਅਨੋਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਆ ਵੱਠੀ ਯੋਕ੍ਰਦੁ:ਖੁ ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕ੍ਰਦੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਓਤੁੰਦੀ. ॥3॥

ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਮੰਪੁ ਧਾਠੁੰ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਕੋੰਤ ਨਿੰਪੁਤਾਡੁ.

ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਨਿ ਧਾਠੁ ਬਹੁਮਤਿਠੋ ਠਨਠਾਰਿਨਿ ਅਤਨੁ ਆਠੀਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੁਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਕ ਵੱਠੀਕੀ ਨਾਮ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਈਸੈ, ਆ ਵੱਠੀ
ਝਵਾਬੁਦਾਰੀਗਾ ਠੰਡਡੁ ਅਨਿ ॥ 4॥ 3॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥

ਮਨਸੁਠੀਨਿ ਆਲੋਚਨਲੁ ਸਿੰਬਲ੍ਠੁਰਿਯੁ ਚੀਲਮੰਡ ਗੰਟਲੁ ਵੰਟੀਵੀ.

ਦੇਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰੇਮ ਏਕ ਠ੍ਰਮ ਲਾੰਟੀਦੀ ਮਰਿਯੁ ਈਵਨੀਠੀਲੁ ਲੁ ਆਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥

ਨਾਮੰ ਲੇਨਿ, ਮਨਸੁਠੀਲਿਯੁਗ ਪ੍ਰਭਾਵੰਠੋ, ਨਾਰਦ ਮਹਾਰੀ ਵਲੇ ਨੁਠੁ ਚੈਸੁੰਦੀ.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਖਾਉ ॥੧॥

ਸੇਲੋਬੇਲ੍ਠੁਰਿਯੁ ਸਤਠੁਰੁਪੁਲਕੁ ਪੁਲੰ ਮਿਗਿਲੀ ਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ਏ' ਨਾਨਕ, ਮਿਮਲ੍ਠੀਮੀਕੁ ਨਾਮਾਨੁਠੁੰਕਿਠੰ ਚੈਸੁਕੋੰਡੀ.

ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਆਠੀਠੀਠੁੰਗਾ ਗੁਠੀਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦੀ; ਕੇਵਲੰ
ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਾਠੁਮੈ ਅਨੀਠੇਲੁਸੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਓਕ ਸਿਖੁਠੁ ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕਞੀਵਨੋਪਾਧਿ ਕੋਸੰ
ਅਧਾਰਪਡਤਾਡੁ.

ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥

ਕੇਵਲੰ ਞੀਵਨੋਪਾਧਿ ਕੋਸੰ ਓਕਡੁ ਸਿਖੁਠੀਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ.

ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥

ఒకడు వందల సంవత్సరాలు జీవించి తినాలిఫ్టస్తే,

ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੇ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥

ఆ దినము మాత్రమే దేవుణ్ణి గ్రహించినపుడు శుభకరంగా ఉంటుంది. || 2||

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥

ప్రజలు ఒక వక్షిని కష్టాల్లో చూసినపుడు కూడా, వారి హృదయాలలో కరుణ ఉత్పన్నం కాదు.

ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ఇచ్చిస్తుచుకోకుండా ఎవరూ మరొకరి కోసం ఏమీ చేయరు.

ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥

రాజు లేదా నాయుమూర్తి కూడా అతనికి లంచం ఇచ్చినపుడు మాత్రమే నాయుం చేస్తారు.

ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥

దేవుని నామముతో మాత్రమే ఎవరూ కదలరు. || 3||

ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥

వారు రూపం మరియు పేరులో మాత్రమే మానవులు అని నానక్ చెప్పారు.

ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥

ప్రవర్తనలో, ఒక మానవుడు ఆ కుక్కఖాంటివాడు, అతను ఆహారం కోసం తన యజమాని యొక్కఇంటి గుమర్త వద్ద కూరుణ్ణి తన ఆజ్ఞను పాటిస్తూ ఉంటాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥

గురుకృప వలన, ఈ ప్రపంచంలో తనను తాను అతిధిగా మారి మాయలో చికుణ్ణోకపోతే,

ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥

అపుడు ఆయన దేవుని ఆస్థానంలో కొంత గౌరవానిష్ఠుండుతాడు. || 4|| 4||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మన దగ్గర ఏ మాట, వినికొడి ఉన్నావి మీ శక్తి వల్లనే; మరియు మనం చూసే ప్రపంచం యొక్క విస్తీర్ణమైనా మీ శరీరం లాంటిది.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥

జీవులలో ప్రవేశిస్తూ మీరే ప్రతిదీ ఆస్పందిస్తున్నారు; ఓ' నా తల్లి, దేవునికి సమానమైన మరే ఇతర అస్తిత్వం ఉందని నేను చెప్పలేను. || 1||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥

దేవుడు మాత్రమే నా గురు-దేవుడు,

ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' సోదరులారా, ఆయన అందరిలో ఏకైక గురు-దేవుడు. ||1||విరామం||

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋੜੈ ਆਪੇ ਲੋਵੈ ਦੇਇ ॥

దేవుడే తానే నాశనము చేసి, తానే విముక్తి చేస్తాడు; అతనే సత్యంగా జీవిత శాస్త్రాలను తీసివేస్తాడు మరియు అతనే సత్యంగా వీటిని తిరిగి ఇస్తాడు.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

ఆయన సృష్టిని ఆదరించి సంతోషిస్తాడు; ఆయన తన కృపను అందరిపై అనుగ్రహిస్తాడు. ||2||

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

అతడు ఏమి చేయవలసి వచ్చినా, అదే ఆయన చేస్తాడు; మరెవరూ ఏమీ చేయలేరు.

ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੇ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥

దేవుడు తనను తాను అనుకున్నట్లు వర్ణించబడింది; ఓ' దేవుడా, ఇదంతా నీ మహిమే. ||3||

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥

కలియుగం అని పిలువబడే ప్రస్తుత సమయం మాయ యొక్కతీపి ద్రాక్షారసాన్ని కలిగి ఉన్న మనిషి వంటిది మరియు మత్తులో ఉన్న మునసు ధానిని తాగుతూనే ఉంది.

ਆਪੇ ਰੂਪੁ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥

ప్రపంచ నాటకంలో దేవుడే సత్యంగా అనేక విభిన్నరూపాలను అవలంబిస్తున్నాడని నానక్ వినయంతో చెప్పాడు. || 4|| 5||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥

ਮੀ ਮੇਲੋਭਯੁਧੀਨੀ ਮੀ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦਭਗਾ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੀ
ਤਾੰਬੂਲੰਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ;

ਰੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੋਂ ਵਲ੍ਹਪੁਠੁ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਂਪੰ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੇ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਭਦੋਂ ਭਯੋਂ ਆਰਾਧਨ ਮਰਿਯੁ ਭਦੋਂ ਤਪਸੁਯੋਕੁਭਯੋਂ.

ਇਤੁ ਰੀਂਗ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥

ਮੀ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਦਿਲਿਸੁਤਾ ਏ ਰਕਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਨੁਤਠੁ ਚੋਯਠੁਡੀ.॥ 1॥

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਤਿ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਮੈਨ ਲਯ ਅਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ;

ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਭਤਰ ਰਕਾਲ ਨੁਤਾਠੁ ਮਨਸੁਠੋਂ ਭੰਦਿਯਾਲਕੁ ਆਨੰਦਾਨਿਘੁਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਕਲਿਗਿਸੁਤਾਯਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥

ਸਤਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਪੁ ਮੀ ਭਤ ਸੁਘਾਪਾਲੁਗਾ ਕਾਨਿਵਠੁਡੀ.

ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥

ਚੀਲਮੰਡ ਗੰਟਲੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਡੀ.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਤਪੁਘੰਕੇਦੀ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਮੈਨ ਪਾਟ ਕਾਕੂਡਦੁ.

ਇਤੁ ਰੀਂਗ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥

ਮੀ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਦਿਲਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਹ ਏ ਰਕਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ
ਨੁਤਠੁ ਚੋਯਠੁਡੀ.॥ 1॥

ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥

ਮੈਂ ਹ੍ਰਦயਮੰਦਲਾਂ ਨੂੰ, ਮਨਸੁਘੋ ਨੂੰ ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲ ਗੌਰਵਨੀਯਮੁਨੇ ਭਯਾਨੀਘੁ
ਤਿਰੀਗੇ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰੁਗਾ ਊਂਡ ਨਿਵਠੁਡੀ,

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਰਿਠਿਤਿਲੋਂ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੀਨੀਨੀ ਮੈਂ ਮਨਸੁਘੋ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥

ਦੁਮੁਘੋਂ ਦੋਰੁਠੁਡੁ ਅਉਂਚੈ ਸ਼ਰੀਰੁ ਬੂਡੀਦ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਅਨੀ ਟੇਲੁਸੁਕੋਂਵਡੁ.

ਇਤੁ ਰੀਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥

ਮੈਂ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਦਿਲਿੰਚੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲ ਊਂ ਰਕਮੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ
ਨ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਚੋਯੁਠੁਡੀ.॥ 3॥

ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਮੁਲੋਂ ਗੁਰੁਬੋਠੁਲ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋਂ ਮਿਮੁਲੁਘੁਮੀਰੁ ਈਪੁਚੋਂਚੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਾਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੁਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਗਾ ਵੇਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘੁਦੇ ਪਦੇ ਠਾਠਿੰਚੁਡੀ.

ਇਤੁ ਰੀਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥

ਮੈਂ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਦਿਲਿੰਚੁਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲ ਊਂ ਰਕਮੁਨੇ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ
ਨ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਚੋਯੁਠੁਡੀ.॥ 4॥ 6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾ, ਮੋਦੁਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥

ਗਾਲੀਨੀ ਸੁਠਿੰਚੁਡੀਨ ਠਰਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਠੁ ਠੁਮੀਨੀ, ਨੀਟੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਠੀ ਕਲੀਪੀ
ਏਕ ਵਠੁਠੁਲੋਂਕੀ ਮਠੁਠੁਨੀਚਾਠੁ.

ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੁੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥

ਅਹੁੰ ਚੋਠ ਗੁਠੀਵਾਡੁਯੁ, ਰਾਵਣੁਡੁ ਠਲਨੁ ਨਰੀਕੀਵੇਯਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ,
ਰਾਵਣੁਡੀਨੀ ਚੁਪਡੁ ਠਾਠਾ ਮੀਰੁ ਗੋਪਠਾਰੁ ਕਾਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਮਹਿਮਨੁ ਵਡਿੰਚਲੇਮੁ.

ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪੁਰੀਗਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ; ਮੀਰੁ ਅੰਦਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅੰਦਰਿਸੁਨਾਰੁ ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਯੋਗਤਲਨੁ ਸੁਝਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵਾਰੀ ਵਿਧਿਨਿ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਨਾਠੁ; ਕੇਵਲੰ ਨਾਗੁ ਪਾਮੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਗੋਪਠਾ
ਮਾਰਲੇਰੁ.

ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੇਰੁ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਏਵਰੀ ਭਰੁ? ਮੀ ਭਾਰਘੋਵਰੁ? ਮੀਰੁ ਸੁਕ੍ਸ਼ੁਠਾ ਵਾਠੀ ਚੇੰਦੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੋਠੰ ਵਾਠੀੰਚਿ ਓਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਠਰਿਧਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਡਾਨਿਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਹਾਚਰੁਡੀਠੋ ਠਾਮਰ
ਕਾਡੰਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਡਨਿ ਚੇਬੁਠਾਰੁ.

ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥

ਬ੍ਰਹਮਾਠਾਮਰਕਾਡੰਲੋ ਠਿਰੁਗੁਠਾਨੇ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਵਿਸ਼ਠ ਯੋਕੁ
ਪਰਿਮਿਠੁਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਕਠੋਯਾਡੁ; ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਕੰਸੁਠੀ ਚੰਪਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ
ਗੋਪਠਾਰੁ ਕਾਲੇਦਾ? ॥ 3॥

ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥

ਪਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਖੀਰੁ ਨੁ ਦੇਵਦੁਠਲੁ, ਰਾਕੁਸੁਲੁ ਮਠਨੰ ਚੇਸੀ ਅਠਰਠਾਲਨੁ
ਮੁੰਦੁਕੁ ਠੇਚਾਠੁ; ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਨਿਠੀਕੀ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਪੋੰਦਾਲਨਿ ਵਾਡਿੰਚਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੀਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਝਿਲੋ ਦਾਗਿ ਓਨਠੁਠੀਕੀ, ਅਠਨੁ ਦਾਚਬਡਲੇਡੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਠੁ;
ਮੋਹਿਨੀ ਵੇਸੰਲੋ, ਅਠਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਟਾ ਅਠਰਠਾਲਨੁ ਓਕੋਠਠੀਗਾ ਪੰਪਿਠੀ ਚੇਸਾਡੁ.

॥4॥7॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਰੀ ਗੁਰੂਵ:

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੁਆ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਨੀਤਿਯੁਕਤਮੈਨ ਪ੍ਰਵਰਤਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਫਲਾਨਿਘੋਂਦੇ ਦ੍ਰਾਝਾਵਲੀਲਾ
ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਓ ਪੰਡੁਕੁ ਆਕਾਰੰ ਲੇਦਾ ਰੂਪੰ ਊਂਡਦੁ; ਦਿਵਝਾਕਠੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਆਲਪਿੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ, ਅਦਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁਛੈਨ ਦੇਵੁਛੈ ਸਠੁੰਗਾ ਵੇਲੁਛੈ ਚੋਝਾਊ. ॥1॥

ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥

ਓਕਊ ਭਗਵੰਤੁਛੈ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਊਠਾ ਊਂਟੈ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਠਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਝਾਗੁਠਾਊ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥

ਦੀਨਿਨਿ ਠਾਗੈ ਵਾਰੁ ਆਕਰਿਠੁਲਵੁਠਾਰੁ; ਮਾਯਠੈ ਵਾਰਿ ਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਕੋਠੁ
ਠੇਗਿਠੋਠਾਯੁ.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥

ਵਾਰਿ ਆਠਪਧਾਨ ਆਠਠੈ (ਦੇਵੁਊ) ਕਲਿੰਸਿਠੋਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਘਨਿਝੀਲੋਚਨਲਨੁ
ਵਿਛੈਚਿਵੇਸੁੰਦਿ ॥ 2॥

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਊ, ਅਠਨੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਲੋ ਮਿਮਠੀਮੁਠਾਠਾਊ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ
ਮਾਯ ਯੋਕੁਘਪਭਾਵਾਨਿਮੁਠਾਠਾਊ.

ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਊ ਲੋਕਪੁ ਅਲੁਰਿਕੀ ਦੁਾਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁਨਿ, ਮਾਯਲੋ ਨਿਮਗਠੁਮੈਨ ਵਾਰਿਕੀ ਈਪਠੀਕੀ
ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਸੁਨਾਠੁਨਿ ਅਠਨੁ ਚੁਠਾਊ. ॥3॥

ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥

ఆ వక్త్రీ నామం యొక్క ముకరందాని రుచి చూసిన నిజమైన యోగి మరియు అతని అపరిమిత రూపాని దృశ్యమానం చేస్తూ దేవుని ప్రశంసల వేణువును వాయిస్తూ ఉంటాడు.

ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥

నానక్ ఇలా అనాథు, ఎందుకంటే ఆ వక్త్రీ ఎల్లప్పుడూ దైవిక పదానికి అనుగుణంగా ఉంటాడు, అతను గురు-దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటాడు. ||4||8||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ్ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥

నా ఏకైక సద్గుణాలు ఏమిటంటే, నేను నా తలపై కేవలం పదాల భారాన్ని మోస్తాను.

ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥

నిజమైన పదాలు సృష్టికర్తను ప్రశంసించే పదాలు.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥

ఓ' దేవుడా, అని తినడం, తాగడం మరియు నవ్వు నీరుపయోగం,

ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥

నా హృదయంలోకి వస్తే తప్ప 1||

ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

మరేదాని గురించి పట్టించుకోనవసరం లేదు,

ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మన జీవితమంతా మనం (నామం) సేకరించదగిన సంపదను మాత్రమే సమకూరుతుంటే. ||1||విరామం||

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥

మన మనసు యొక్క తెలివితేటలు మత్తులో ఉన్నప్పుడు వంటివి.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ਸਭੁ ਖਤੇ ਖਤਾ ॥

మనం ఏది మాట్లాడినా ఒకదాని తరాత్ర మరొకటి పొరపాటుగా అవుతుంది.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మన ప్రార్థన నుండి మనం ఏ ముఖంలో ఉంచాలి,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥

మన సద్గుణాలు, దుర్గుణాలు సాక్షులుగా దగ్గరగా ఉనప్పుడు. ||2||

ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਤੈਸਾ ਕੇ ਹੋਇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ఒక వక్త్రాని తయారు చేస్తునప్పుడు, ఆ వక్త్రా అలా అవుతాడు.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

మీరు లేకుండా, మా తెలివితేటలను అందించడానికి ఇంకెవరూ లేరు.

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਤੇਹੀ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥

మీరు ఇచ్చేస్తూ బుద్ధిని మాత్రమే ఒకరు అందుకుంటారు.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥

మీరు ఈ ప్రపంచం యొక్క పదరథను మీకు నచ్చిన విధంగా నడుపుతున్నారు ||3||

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥

సంగీత చరణలు, వారి భారణలు మరియు వారి కుటుంబాలు విలువైన ఆభరణాలు,

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥

నామం యొక్క అదుభుతమైన మకరందం వాటి నుండి ఉత్పన్నమైతేనే.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥

ఓ నానక్, ఈ వాస్తవాన్ని వర్ణించినా అర్థం చేసుకునట్లయితే, ఈ దివ్యనందం మాత్రమే సంపద అని అతను గ్రహిస్తాడు, ఇది సృష్టికర్తకు దారితీస్తుంది. ||4||9||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥

దేవుడు దయ చూపించేటప్పుడు దేవుడు నా హృదయానికి వచాడు, అప్పుడు నా సేఖీతులు (ఇంద్రియ అవయవాలు) ఆయనతో నేను కలిసిన సందరాల్ని జరుపుకోవడానికి కలుసుకున్నాను.

ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥

ಈ ਨਾਟਕਾਨੁਮਾਸ੍ਤਾ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ; ਨਾ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ ਖਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੋ ਵਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ (ਨਾ ਹ੍ਯੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਤਾਨੁ). ॥1॥

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਲਾਰਾ (ਨਾ ਪਿਯਮ੍ਯੈਨ ਅਧਾਠੁਕੁਲੁ), ਦਯਚੇਸਿ ਝਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੰ ਯੋਕੁਸ਼ਾਟਨੁ ਮਲ੍ਘੁਲ੍ਘੁਘਾਡੰਡਿ.

ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਜੀਵੰ, ਨਾ ਹ੍ਯੁਦਯੰਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁਦਿ. ॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਨਾ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਪੇਲ੍ਠਿਚੇਸੁਕੁਨੁਪੁਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ,

ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਮੂਾਡੁ ਲੋਕਾਲ ਨੁੰਡਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁਠੁ. ਅਯਿਠੇ, ਨਾ ਸੀਠੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ਘੋਯਿਨਪੁਠੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਪਿਠੁਚਬਡਿੰਡਿ. ॥ 2॥

ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਹੋਰਨਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸੋਠੰ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੁ ਪੁਰ੍ਠਿ ਚੇਸੁਡੁ; ਅਤਨਿ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੁ ਮਰੋਵਰੁ ਵਰਾਠੁ ਚੇਯਲੇਰੁ.

ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੇ ਓ ਕਲਯਿਕਕੁ ਠੁਪੁਠਿ, ਦਯ, ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਵੰਠੀ ਸਠੁਠੁਠੁਲੁ ਅਵਸਰਮਨਿ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੁੰਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥

ਓਠੁਪਠੁਠੁਲੰਦਰਿਕੀ ਓਕੇ ਦੇਵੁਡੁ ਭਰ੍ਤ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਬੁਠਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਾ ਸੋਗਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥

ਅਯਿਠੇ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੇ ਅਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁਰਾਲੁ ਓ ਓਠੁਪਠੁਠੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ. ॥ 4॥ 10॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਓਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗਿਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

సహజమైన శాంతి మరియు సమతుల్యత స్థితిలో నివసించే వారికి ఇల్లు మరియు అడవి ఒకే విధంగా ఉంటాయి.

ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥

ఆయన దుష్టబుద్ధి తొలగిపోయి దేవుని పాటలు దాని స్థానానిశ్చీసుకుంటాయి.

ਸਚ ਪਉੜੀ ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥

ఆయన నిత్యదేవుణ్ణి ధాన్యిస్తాడు, అది దేవుణ్ణి సాకారం చేసే దిశగా ఒక అడుగు అవుతుంది.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, ఆయన తన ఆధాత్మిక జ్ఞానోదయ స్థితిని అర్థం చేసుకుంటాడు.॥1॥

ਮਨ ਚੁਰੇ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥

తన మనసును నియంత్రించే వాడు ఆరు శాస్త్రాల జ్ఞానానిష్ఠులైన జ్ఞాని అవుతాడు.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన దేవుని వెలుగు అనిజ్ఞీవులలో పరిపూర్ణంగా ప్రసరించడాన్ని నిర్దుష్టంగా గ్రహిస్తాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥

మాయ పట్ల తీవ్రమైన కోరిక ఉన్నట్టి ఇతర వస్తులను ఆకట్టుకోవడానికి అనిర్హకాల మత పరమైన దుస్తులు ధరించినప్పటికీ,

ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥

మాయ ప్రేమ వల్ల ఉత్పన్నమయే బాధ ఆ వక్త్ర శాంతిని నాశనం చేస్తుంది.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥

కామం మరియు కోపం అతని నామ సంపదను దొంగలిస్తాయి.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੇਡਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥

దృఢప్రేమను విడిచిపెట్టి, నామానిష్ఠాభింఛడం దాత్రా మాత్రమే అతను విముక్తిని పొందుతాడు. ॥ 2॥

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥

దేవుని పాటలను పాడుకునే వక్త్ర సహజమైన శాంతి, సమతూకం మరియు ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు.

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥

దేవుని ప్రేమ అతని కుటుంబం మరియు సేవ్హితుల వంటిది.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥

అనిష్ఠానవులను సృష్టిస్తుంది దేవుడే అని అతను నముణ్ణాడు మరియు అతను సర్వంగా ప్రతిదానితో వారిని ఆశీరవ్హిస్తాడు.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥

ఆయన తన శరీరాన్ని మనసును, ఆతఱు దేవునికి అప్పించాడు. ॥ 3॥

ਬੁਠ ਵਿਕਾਰ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥

అతను అబద్ధాన్ని మరియు దుర్గుణాలను శరీరానికి భయంకరమైన బాధలకు మూల కారణంగా చూస్తాడు.

ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥

అతని దృష్టిలో, భక్తి యొక్క తప్పుడు దుస్తులు మరియు ఒకరి కులం లేదా జాతిలో గర్వ బూడిదవలె పనికిరానివిగా కనిపిస్తాయి.

ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

పుట్టినది నశించగలదని అతను గ్రహిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥

ఓ' నానక్, దేవుని పేరు మరియు అతని ఆదేశం మాత్రమే శాశ్వతం. ॥ 4॥ 11॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਏਕੈ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో, పరిశుద్ధులు కొలనులోని తామరలా అందంగా కనిపిస్తారు.

ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥

కొలనులోని తామరలు నిరంతరం వికసించి, పవిత్ర సంఘంలో కూడా సభ్యులుగా, సువాసనతో ఉండడంతో, పరిశుద్ధులు సంతోషంగా, నిష్కలంగా ఉంటారు.

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਚੁਗਾਹਿ ਹੰਸ ॥

ఒక సరసులో ముత్యాలును కొరుకుతున్న హంసల వలె, సాధువులు ఒక పవిత్ర సంఘంలో నామం యొక్క మకరందాన్ని త్రాగి త్రాగిస్తారు.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥

వారు విశ్వ యొక్క అనిష్టాన్ని వ్యతిరేకమైన దేవునిలో భాగం అవుతారు. ఎవరు కనిపిస్తే వారు జనన మరణాలకు లోబడి ఉన్నారు. ॥ 1॥

ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥

ఎవరు కనిపిస్తే వారు జనన మరణాలకు లోబడి ఉన్నారు.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నీరు లేని కొలనులో తామర కనిపించకపోయుండగా, అదే విధంగా పరిశుద్ధులు దేవుని నామము లేని కూటంలో వెళుతు. || 1|| విరామం||

ਬਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలోని ఈ రహస్యాన్ని అర్థమైన వక్తి మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥

వేదులు కూడా మాయ యొక్కమూడు ప్రాథమిక లక్షణాలు లేదా దుర్గుణం మరియు శక్తి కోసం కోరికల గురించి మాత్రమే మాట్లాడతారు.

ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥

దైవవాక్యజ్ఞానం దాత్రా దేవుని ప్రేమలో కలిసిపోయేవాడు,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥

సత్యగురువు బోధనలను పాటించడం దాత్రా అతున్నత్ర హోదాను పొందుతారు. || 2||

ਮੁਕਤੇ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥

మాయ యొక్కమూడు లక్షణాల నుండి విముక్తిని పొందిన వక్తి దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటాడు మరియు అతను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూర్వక భక్తితో నామాన్ని ధాన్యిస్తాడు.

ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥

రాజులైన దేవునితో అనుసంధానం కావడం వల్ల, ఒకరు ఎల్లప్పుడూ ఆనంద స్థితిలో ఉంటారు

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

మీ దయను చూపి మాయ ప్రభావాల నుండి మిమల్ని రక్షించే ఓ' దేవుడా,

ਬੁਝਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥

మీరు అతనిని ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం అంతటా రాతి హృదయం గల ప్రజలను కూడా ఫెర్రి చేసినట్లుగా మీరు అతనితో సుకుపోతారు. || 3||

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంతో ఐకత్యంగా ఉండడం దాత్రా దేవుడు మూడు లోకాల్లో నుండి ప్రవేశించే వెలుగును గ్రహిస్తాడు.

ਉਲਟ ਭਈ ਘਰ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥

ఆ వక్త్రీ మనస్సుమాయ నుండి తపిష్టోయి మరియు అతను తన హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

పగలు, రాత్రి ఆయన దేవునికి అనుగుణమైన మనస్సుతో ధాన్వీస్తూ ఉంటాడు.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥

అటువంటి పవిత్ర వస్తులకు నానక్ వినయంగా నమస్కరిస్తాడు. || 4|| 12||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥

గురువు బోధనలను మనసూర్తిగా అంగీకరించే వక్త్రీ, అతని విరక్తి అంతా నిష్ప్రభిస్తుంది.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪੁ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥

మితిమీరిన తెలివితేటల దాట్లా, మనస్సుదుర్గుణాల మురికితో భర్తీ చేయబడుతుంది.

ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥

మనస్సును అంటిపెట్టుకొని ఉన్నమురికి దేవుని నామానిఘాన్వీంచడం దాట్లా మాత్రమే తొలగించబడుతుంది,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

గురువు కృపవలన మాత్రమే ప్రేమతో దేవునితో అనుసంధానంగా ఉంటారు. ||1||

ਹੈ ਰਚੁਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥

దేవుడు ఎల్లపుఘ్నా మనతోనే ఉంటాడు; ఏకమనస్సుతో ఆయన ఎదుట ప్రార్థించండి.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సృష్టికర్తకు అందరి బాధ మరియు ఆనందం గురించి తెలుసు అని నమ్రుడి. ||1||విరామం||

ਕੁੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

అసత్యాన్వితచరించే వక్త్రీ జనన మరణాల చక్రాలలో బాధపడ్డాడు.

ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

ਕੇਵਲం ఉచార్తణలు మరియు ప్రసంగాల దాట్రా, ఎవరూ ఏ ముగింపుకు చేరుకోరు.

ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੁਝ ਬੁਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥

అలాంటి వక్తి నిజమైన సతాన్నిమాడలేడు, కాబట్టి దేవుని గురించి నిజమైన జ్ఞానాన్నిపొందడు,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

దేవుని నామము లేకుండా ఆయన మనసుస్వంతృప్తి చెందదు. || 2||

ਜੇ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥

పుట్టినవారు దేవుని పట్ల విరక్తితో ఆధాత్మిక రుగత్రలకు గురవుతారు,

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥

మరియు అహంకారము మరియు మాయ యొక్కబాధతో హింసించబడతారు.

ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥

దేవుడు రక్షించే ఈ హింస నుండి వారు మాత్రమే తప్పించబడతారు మరియు

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్రా నామం యొక్కఅదుత్రమైన మకరందానిర్వచించు చూశారు. || 3||

ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥

నామం యొక్కఅదుత్రమైన మకరందానిర్వచించి, తన ఆకసిక్త మనసును నియంత్రించే వక్తి,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥

గురుబోధలను అనుసరించి దేవుని పాటల యొక్కమకరందం లాంటి పదాన్ని ఉచర్తించండి.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥

గురుప్రపంచాన్నిఅనుసరించడం దాట్రా తన అహానిక్తోలోయే ఓ నానక్, దుర్గుణాల నుండి సేఫ్తను పొంది, అతుఫ్త ఆధాత్మిక స్థితిని పొందుతాడు. ||4||13||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਖੁਚਿ ਚੁਾਸਿਨ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪਚਲੋਨਿ
ਠੋਮਿਠੀ ਸਪਦਲ ਵਠੀ ਨਾਮੁ ਸਪਦਨੁ ਪੋਂਦਾਰੁ. |1| ਵਿਰਾਮ|

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਤਠਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚਠਾਨਿਠਾਨ ਪ੍ਰਠਾਨ ਕਰੁਵਠੁਗਾ ਪਰਿਗਠਿਚੋਵਾਠੁ,

ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਂਪਠੀਕੈ ਅਠਨਿਕੈ ਅਠਕਿਠ ਠੋਸੁਕੁਠਾਨੁ.

ਜੇ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠੀਪੋਠੀਨ ਵਾਰਿਨਿ ਆਠਨ ਆਠਾਨਠੋ ਅਠਕਰਿਚਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਠਾਨੁ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਠਠੁਕ੍ਰਅਠੁਠਠੁ ਸਪਦਨੁ ਵਾਰਿ ਸਾਠਗਠਾਠੀਠੁਠਚਠੁ ਠਾਠਾ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.
॥ 2॥

ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥

ਠਨ ਠਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਠੋਪਲ ਗ੍ਰਹਿਠਚਿਨ ਆਠਵਠੁਠੁ ਆਠੇਰਠਿਠਚਠਠਾਠੁ,

ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਪਠਿਠਿਠਿਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠੀ ਠਠੁਠੁਠੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥

ਅਲਾਠੀ ਆਠੇਰਾਠੁਠੁ ਗਲ ਵਠੁਠੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਕਾਪਾਠੁਕੁਠਾ ਠਨ
ਸਹਾਵਾਸਠੋਨਿ ਮਿਗਠਾ ਵਾਰਠਰਿਨੀ ਰਠੀਠਚੁਕੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥

ਆਮੇ ਸਠਗੁਰੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਵਾਠਵਿਕਠ ਠਠੁਕ੍ਰਾਠਾਨਿ
ਪ੍ਰਠਿਠਿਠਿਠੁਠੁਠੁ. ॥3॥

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਨਾ ਸਾਮਾਠੀਕ ਹੋਵਾਠਾ ਮਰਿਠੁ ਗੋਰਵਠ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਠਾਉ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਪਨੁਲੁ, ਵਿਠਾਠੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਸੀਠੁਠੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥

ఓ' నానక్, దేవుడు ఆశీర్వదించే వక్త్రీ నుండి పనుల గురించి ఎటువంటి వివరణ అడగబడదు

ਦੁਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥

ఆయన తన దర్లదఖ్ఖావానిన్నిరూల్లిస్తాడు మరియు ప్రతిచోటా దేవుణ్ణి చూస్తాడు. || 4|| 14||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥

ప్రజలు ఈ ప్రపంచంలోకి వస్తారు, కొందరు మానవ జీవితం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించకుండా వెళ్లిపోతారు మరియు తిరిగి వస్తారు (జనన మరియు మరణ చక్రంలో ఉండండి).

ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਿ ਸਮਾਈ ॥

అయితే, దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన కొందరు ఆయనలోనే లీనమై పోతారు.

ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥

మొత్తం విశ్వంలో శాంతిని కనుగొనలేని వారు కొందరు ఉన్నారు,

ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥

వీరు దేవుని నామమును ధానించని దురదృష్టవంతులు. || 1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥

పరిపూర్ణ గురువు దాత్రానే ఉనత్ర ఆధాత్మిక ప్రితికి మార్గాన్నిపొందుతారు.

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఈ ప్రపంచం విషపూరిత మాయ యొక్క భయంకరమైన సముద్రం లాంటిది; గురువు మాట దాత్రా దాటడానికి దేవుడు మనకు సహాయం చేస్తాడు. ||1||విరామం||

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥

దేవుడు తనతో ఐకమైనవారు,

ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥

మరణ భయంతో నలిగిపోడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਿ ਖਿਆਰੇ ॥

ప్రపంచంలో నివసిస్తున్నప్పుడు, అటువంటి గురు అనుచరులు నిషభ్రష్టంగా ఉంటారు (ప్రపంచ అనుబంధాలచే ప్రభావితం కారు),

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਉਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥

తామరలు పెరిగే మురికి నీటితో తాకకుండా ఉన్నట్లు ఉంటాయి. || 2||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥

నాకు చెప్పండి: మనం ఎవరినైనా మంచివారు లేదా చెడ్డవారు అని ఎలా పిలవగలం?

ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥

దేవుడు అనిష్టోట్లా వాళ్ళింపటం మనం చూసినప్పుడు. గురుబోధనల దాటా మాత్రమే మనం నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహించగలం.

ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

గురు బోధనలను గురించి ఆలోచించటం దాటా మాత్రమే, అర్థం కాని దేవుని యొక్క నిష్ఠుగుణాలను నేను వివరించగలను.

ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥

గురు సంఘంలో చేరడం దాటా నేను ప్రపంచ సముద్రానిహూటగలను. || 3||

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥

శాస్త్రాలు, వేద, స్మృతులు వంటి పవిత్ర గ్రంథాలను ప్రతిబింబించే యోగ్యత,

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥

అరవై ఎనిమిది పవిత్ర తీర్థస్థలాల్లో సాక్షం చేయడం వల్ల కలిగే ప్రయోజనం దేవుని నామపు ఉదాత్తమైన సారానిష్ఠూదయంలో పొందుపరచడం దాటా లభిస్తుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

గురు బోధనలను అనుసరించడం దాటా మనస్సునిషభ్రష్టంగా ఉంటుంది మరియు ఏ దుష్ట ఆలోచనలచే మట్టిచేయబడదు.

ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥

ఓ నానక్, నామం హృదయంలో నివసించడం ముందుగా నిర్ణయించిన అదృష్టం దాటా మాత్రమే వస్తుంది. || 4|| 15||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵ:

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਨੋਂ ਊਨ੍ਹਦੋਵੁਠੀ
ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭੁਕ੍ਤਿਓ
ਆਯਨਨੁ ਧਾਨੀਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਅਤਨੀ ਊਨੀਕੀਨੀ
ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਬੇਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚੰਡੀ; ਧਾਨੁੰ ਚਕ ਵਕ੍ਤੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪੁਪੰਚ
ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਊਦਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯਪਡੁਟੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਅਮੂਲਮੁਨੈ ਨਾਮੰ ਗੁਰੂਵੁ ਕੁਪੁ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਟੁੰਦੀ; ਅਯੁਨੰ
ਠੋਲਗੀਓਯੀ, ਦਿਵਯੁਨਪੁ ਵੇਲੁਗੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸੁੰਦੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭੁਕ੍ਤੀ ਲੋਕੁੰਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਚੰਡੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਬੰਧਾਲੁ
ਵਿਚਿਨ੍ਰੁ ਕਾਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰੰ, ਸੰਦੋਹੰ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪ੍ਰਘਿੰਚਵੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੇ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥

ਸਤ੍ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀਨਪੁਰ੍ਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਅਤਨੀ ਅਹੰ
ਚੇਦਿਰਿਓਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਆਰਾਧਨ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸਾਨੰਲੋਂ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡੁਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚੀ, ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਸਮਾਧਾਨ
ਸਮੁਦ੍ਰਮੁਨੈ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚੇਵਾਡੁ,

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥

ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇ ਦੇਵੁਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਜੀਵਿਤੰ, ਮਰਿਯੁ ਊਦਾਤ੍ਰਮੁਨੈ
ਠੇਲੀਵਿਠੇਲੁ ਯੋਕੁਪੁਦਾਤ, ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਅਟੁਵੰਡੀ ਵਕ੍ਤੀਨੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ
ਚੇਸੁਡੁ. ॥ 3॥

ਮਨ ਸਿਉ ਜੁਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥

తన మొండి మనసువు వఖ్ఖిరేకంగా పోరాడుతూ తన అహాన్నియంత్రించి, మనసు యొక్కోరికలను ఆకళింపు చేసుకున్నాడు, భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాడు

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੧੬॥

ఓ' నానక్, ఈ లోక జీవితం ఎవరిపై దయగా మారుతుంది, సహజంగా దేవుని ప్రేమలో నిండి ఉంటుంది. || 4|| 16||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥

దేవుని గురించి కొంత అవగాహనను పొందినవారు, ఇతరులతో తమ గురించి మాట్లాడడం దాఱా తమ జ్ఞానానిలైదా ఆధాఖ్ఖిత్తను చూపించరు.

ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥

దేవుని సద్గుణాల గురించి తాము నేరువున్నాటిని ఇతరులకు బోధించడానికి వారు ప్రయత్నించరు. గురువు గారి మాటలకు అనుగుణంగా, వారు సంతృప్తికరమైన జీవితానిగ్గుడుపుతున్నారు.||1||

ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਹੈ ॥

ఓ' దేవుడా, మాయ నుండి విడిపోయిన వారికి దూరంగా మీరు ఇకఠే ఉనాఠు.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥

ఊ ప్రపంచం మొత్తం మాయ ప్రభావంలో ఉనఠ్లు అనిపిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనల దాఠా నామాన్ని ధ్యానిస్తాడు. ||4||17||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥

రాగ్ ఆసా, తిత్తుకాస్ (మూడు పంక్తులు), మొదటి గురువు:

ਕੇਈ ਭੀਖਰੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥

ఊ ప్రపంచంలో, ఎవరైనా దాతృతఠ్లపై మనుగడ సాగిస్తునఠ్బిచగఠాడు,

ਕੇਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

మరియు ఎవరైనా తన రాజఠ్ల మరియు అధికారంలో లీనమైన రాజు.

ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥

ఒకరికి గౌరవం, మరొకరికి అగౌరవం లభిస్తాయి.

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥

ఎవరైనా ఒకరి మనసుఠ్లో విభిన్నపఠాళికలను తయారు చేయడం మరియు విపఠ్ఠం మాత్రమే కొనసాగిస్తారు.

ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੇਇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకంటే గొప్పఠారు ఇంకెవరూ లేరు.

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥

కాబఠ్ఠి నేను మీకు ఎవరిని సమరిఠ్ఠచాలి? మీ కంటే ఇంకెవరు మంచివారు? || 1||

ਸੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥

మీ పేరు మాత్రమే నాకు ఏకైక మఠ్ఠతు

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరే గొప్పఠా ఇచేఠ్ఠారు, అనీఠ్ఠోసేవారు మరియు విశఠ్ఠృఠ్ఠికఠ్ఠ. ||1||విరామం||

ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥

ਨੌਂਨੁ ਜੀਵਿਤਲੋਂ ਸਰੈਨ ਮਾਧਾਨਿਖਨੁਗੋਨਲੇਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੌਂਨੁ ਤਪੁਮਾਧਾਨਿ
ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾ ਊਂਟਾਨੁ.

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਮੈਂ ਕੌਂਦੁਲੋਂ ਨਾਕੁ ਸ੍ਠਾਨੰ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥

ਨੌਂਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅਝਾਨਿਨਿ, ਨੌਂਨੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਾਘੁ.

ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਅਰਿਗਿਘੋਯਿ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥

ਨੌਂਨੁ ਤਿਨਣਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਏਕੁਠੁ ਕਾਲੰ ਜੀਵਿੰਚਣਾਨਿਕੀ ਅਧਿਕ ਆਸਲਨੁ
ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਨੁ,

ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਮੈਰੁ ਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠੁਨੁ ਲੋਕਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਰਨਿ ਨੌਂਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ. ॥2॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦੇਵੁਠੁ ਅੰਧ (ਅਧਾਠੀਠੁ ਅਝਾਨਿ) ਵਠੀਨਿ ਕੂਡਾ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ
ਯੋਕੁਵੇਲੁਗੁਠੋ ਆਸ਼ੇਰਠੀਸ੍ਠਾਠੁ.

ਭਉਜਲ ਡੁਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥

ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਲੋਕਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਘੋਠੁਨੁਠੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਠੁਨੁ
ਅੰਦੋਲੰ ਚੋਂਦੁਠਾਠੁ.

ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੇ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਿ, ਵਿਨਿ, ਨਮੋਠਾਰੀਕੀ ਨਨੁਠੋਂਨੁ
ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਓਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕੁ ਏਕੋ ਏਕ ਭਕ੍ਤਿਠੀਨਿ ਪ੍ਰਸੰਨਠੁ ਚੋਂਸ੍ਠਾਠੁ;

ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥

నేను నా శరీరానిఘురియు ఆతఱు మీకు అపగ్నించాను, దయచేసి మీరు కోరుకున్న విధంగా ననుఱ్ఱాపాడండి. ॥ 3॥

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨాਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ననుఱ్ఱామంతో ఆశీరఱ్ఱించినపుఱ్ఱు మాత్రమే నేను మీ పేరును ధాఱ్ఱించగలను,

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥

నేను నీ సనిఱ్ఱిలో నా స్థానమును పొందాను.

ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥

అది మీకు సంతోషం కలిగించినపుఱ్ఱు మాత్రమే నా దుష్ట బుఱ్ఱి పోతుంది,

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥

నా మనసుఱ్ఱో అమూలఱ్ఱైన దివఱ్ఱ్ఱానం నివసిస్తుంది.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥

దేవుడు తన కృపను చూపినపుఱ్ఱు సత్యగురువును కలుసుకుంటాడు,

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥

మరియు అతను దుర్ఘణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రానిఘాటుతాడు, నానక్ సమరిఱ్ఱచాడు. ॥ 4॥ 18॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥

రాగ్ ఆసా, పంచ-పాదులు, (ఐదు పంక్తులు) మొదటి గురువు:

ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥

పాలు లేని ఆవు, రెకఱు లేని పక్షి, నీరు లేని వృక్షజాలం వల్ల ఉపయోగం ఉండదు!

ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੁਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

గౌరవం లేని రాజు నిజమైన పరిపాలకుడు కానఱ్ఱే, అలాగే ఓ' దేవుడా, మీ పేరు లేని హృదయం చీకటి గదిలా ఉంటుంది. ॥ 1॥

ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ననుఱ్ఱుండుకు విడిచిపెట్టరు? ఇది నాకు గొప్పఱ్ఱాధాఱ్ఱిఱ్ఱ బాధను కలిగిస్తుంది.

ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਵੁਨੁ ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੈਸਿ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਵੇਲਫੁਡੁ
ਏਂਦੁਕੰਏ ਅਦਿ ਨਾਕੁ ਤੀਵਰਮੈਨ ਆਧਾਫ਼ਿਕੁ ਬਾਧਨੁ ਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ||

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥

(ਵ੍ਰਹ੍ਮਾਪ੍ਰਲੋ) ਕਲ੍ਯਾਨੁਠੀਗਾ ਅਵੁਤਾਯਿ, ਨਾਲੁਕ ਏ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਫ਼ਿੰਚਲੈਦੁ
ਮਰਿਯੁ ਚੋਵੁਲੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਧਨ੍ਠਿਨਿ ਵਿਨਲੈਵੁ,

ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੁਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੈ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਅਤਡੁ ਵੇਰੋਕਰਿ ਮਧੁਤੁ ਆਚਿਫੁਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਡੁਸੁਤਾਡੁ; ਅਪੁਠੁ
ਕੂਡਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ਿੰਚਿ ਏ ਪਰਫੁਸਾਨਾਲਨੁ ਏਦੁਰੋਫ਼ਾਡਦੁ. || 2||

ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥

ਤਮੁ ਸਫੁਘੁਨੁ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲ ਭੂਮਿਲੋ ਗੁਰੁਮਾਟਲ ਚੋਲੁਨੁ ਪੇਂਚਿ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਫੁ
ਭੁਕੁਤੀ ਨੀਠੀਲੋ ਪੀਠੀਕੀ ਸਾਗੁਨੀਰੁ ਅੰਦਿੰਚੈਵਾਰੁ,

ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੇ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥

ਗੁਰੁਨਿ ਮਾਟਲਲੋਨਿ ਏ ਚੋਲੁਨੀਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪੁਲਾਨਿਫੁਲਿਗਿ ਊਂਟਾਯਿ ਕਾਨਿ ਦੋਵੁਨਿ
ਕੁਪ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਫੁਕੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਏਵਰੁ ਅੰਦੁਕੋਲੈਰੁ. ||3||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਤੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਏ ਜੀਵੁਲਨੀਵੈ, ਨਾਮੰ ਮੀਦ ਧਾਫ਼ਿੰਚਿ ਲੈਕੁੰਡਾ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ ਅਯਿਨ ਮੀਲੋ ਏਵਰੁ ਏਕੰ ਕਾਲੈਰੁ.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥

ਬਾਧ, ਆਨੰਦੰ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਸੁਤਾਯਿ; ਮੀ ਪੈਰੁ ਮਧੁਤੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਮਾਨਵ
ਆਤ੍ਮਪੁਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਡਲੈਦੁ. || 4||

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਕਰਿ ਅਹੁੰਨੀਲਗਿੰਚਡੰ ਨਿਜ ਜੀਵਿਤੰ. ਮਰੈ ਵਿਧੰਗਾਨੈਨਾ
ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਫੁਧਾ ਚੈਸਿਨਲੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥

ਨਾਨਕੁ ਆਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ'ਦੋਵੁਡਾ, ਅਨਿਫੁਵਾਲਨੁ ਪੋਪਿੰਚੈਦਿ ਮੀਰੈ; ਦਯਚੈਸਿ
ਮਮੁਲ੍ਠਿਪਾਡੰਡੀ, ਅਯਿਨਾ, ਮੀਰੈ ਦਯਚੈਸਿ. || 5|| 19||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਰੀ ਗੁਰੂਵ:

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਨਾਕੁ, ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲੁ ਲੇਨਿ ਸਰੀਰੰ ਊਨਠੁ ਕੁਲੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡੁ ਵੰਠੀਦੀ. ਸੁਧੀ ਚੋਯਬਡੀਨ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਾ ਧੋਤੀ, ਕਾਫ਼ਮੁਟ੍ਵਾ ਊਨਠੁਨ੍ਰੰ;

ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਉ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥

ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਦਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਜਤਚੋਯਬਡੀਨ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਾ ਊਨਠੁ ਊਗਰੰ ਵੰਠੀਦੀ.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਯਾਚਿਸ੍ਰਾ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥

ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਲੀਨਮੈ ਊਡਵਚੁ॥ 1॥

ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਸਦ੍ਘਣਾਲਨੁ ਅਲਾ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ,

ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੇ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਯਨ ਨਾਮਮੁ ਮਿਮੁਲੀਘੁਰਿਸੁਧੁਪਰਚਵਚੁ, ਆਯਨ ਨਾਮਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠਾਲਨੁ ਮੀਰੁ ਅਧਠੁਨੰ ਚੋਸੀ ਊਡਵਚੁ, ਆਯਨ ਨਾਮਮੁ ਮੀ ਝਾਨੰ, ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਕਾਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਉ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਦਿਵਠ੍ਰਾਂਤੀ ਮੀਲੋ ਊਨਠੁ ਕਾਲੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਬਾਹਮਣੁਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰੰ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਕਾਫ਼ਮੁਟ੍ਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵ੍ਰੰਤੰ ਮਰਿਯੁ ਨੁਦੁਲੀਪੈ ਊਤਠੁ ਗੁਰੁ ਵੰਠੀ ਬਾਹਮਣੁਪਵਿਤ੍ਰੁ ਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਘੋਗੁ ਚੋਸੁੰਦੀ.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥

ਭਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕਪੈ, ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀਕੁ ਅੰਡਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥

కాబట్టి, దేవుని నామముపై ధ్యానం తప్పమరే ఇతర ఆచారాలను కోరుకోవద్దు. ॥2॥

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమను ఆరాధనగా పరిగణించండి మరియు మాయ పట్ల మీ కోరికను ఆచార అగియ కాలర్చండి.

ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

మొత్తం మీద ఒకే ఒక్కదేవుణ్ణి మాత్రమే చూడండి మరియు మరే ఇతర (దేవుడు లేదా దేవత) వారిని వెతకవద్దు.

ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥

ఒక వక్తి పరలోకము లోనూ, లోకపు పది దిక్కులలోనూ (దేవుని ప్రాబల్యము) సారమును (దేవుని ప్రాబల్యము) గుర్తించాలి,

ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥

బిగ్గరగా చదవండి మరియు దైవిక పదాన్ని ప్రతిబింబించండి. ॥ 3॥

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

దేవుని ప్రేమ ఆధ్యాత్మిక ఆహారంతో సందేహం, భయం తొలగించడం.

ਪਾਹਰੁਅਰਾ ਛਬਿ ਚੇਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

దేవునిలాంటి శక్తివంతమైన కాపలాకాండ్రుతో, ఏ దుష్ట ఆలోచన నా మనసులోకి ప్రవేశించదు.

ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪੁਭੁ ਏਕੁ ॥

భగవంతుని సాక్షాత్కారం నుదుటిపై ఉత్తమ చిహ్న చిహ్న యొక్క ఉత్తమ రూపం వంటిది.

ਬੁਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥

లోపల ఉన్నదేవుని సాక్షాత్కారం ఉత్తమ బుద్ధి (మంచి మరియు చెడు మధ్యభివక్ష భావన). ॥ 4॥

ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥

కర్మలు మరియు ఆచారాల దాటా దేవుణ్ణి సాకారం చేయలేము.

ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥

పవిత్ర లేఖనాలను చదవటం దాటా అతని సుగుణాలను అంచనా వేయలేము.

ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

పద్దెనిమిది పురాణాలు, నాలుగు వేదావగాహనలు ఆయన మరాఖితైలుసుకోలేవు.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥

ఓ' నానక్, నిజమైన గురువు నాకు దేవుడు అని వెల్లడించాడు. || 5|| 20||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥

ఆయన ఒకడై నిసాత్థ సేవకుడు, వినయంగల దేవుని భక్కుడు,

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

గురువు బోధనలను ఎవరు అనుసరిస్తారో.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

విశాఖ్నిష్ఠుష్ఠించిన వాడే చివరికి దానిని నాశనం చేయాలి.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

అతను లేకుండా, ఇంకెవరూ అతనిలా లేరు. || 1||

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

గురువాకల్ల దాత్తా దేవుని నామానిహ్లాఖిస్తూ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు అనుచరులు నిత్యదేవుని ఆస్థానంలో నిజమని నిర్ధారించబడతారు. ||1||
విరామం||

ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

నిజమైన ప్రార్థన మరియు హృదయం యొక్క అంతర్భాగం నుండి నిజమైన ప్రార్థనతో,

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥

గురుదేవులు వింటారు మరియు గౌరవించబడతారు.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥

దేవుడు తన ఉనికికి విజ్ఞాపనానిఫైలుస్తాడు,

ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ఆ తరాశ్ర ప్రతిపని చేయగలిగిన వాడు అతనికి గౌరవప్రదమైన అనుగ్రహిస్తాడు. || 2||

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ఓ' దేవుడా, గురువు యొక్క అనుచరుడే మీ మద్దతు మరియు మీ శక్తిపై ఆధారపడి ఉంటాడు.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

గురువు యొక్క పదం అతని నిజమైన చిహ్నం.

ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

మీ ఆజ్ఞను పాటించేవాడు ఈ ప్రపంచం నుండి మహిమతో నిష్క్రమిస్తాడు.

ਸਚੁ ਨੀਸాਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥

ఎందుకంటే సత్యమే దాదా, అతని మార్గం నిరోధించబడదు. || 3||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥

పండితులు వేదావగాహనలను చదివి, వివరిస్తారు,

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥

కానీ దేవుని నామ సంపద లోపల ఉన్నవే రహస్యాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੁਝੁ ਨ ਹੋਇ ॥

కాని గురువు బోధనలు లేకుండా ఈ అవగాహన లభించదు;

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥

నిత్యమే ప్రభు ప్రవేశిస్తా ఉంటాడు. ||4||

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి నేను ఏమి చెబుతాను, ఉచితంగానే వివరిస్తాను?

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ఓ' అన్ని అంశాల కారణిరాజుకుడు, మీకు ప్రతిదీ తెలుసు.

ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ఓ నానక్, గురు అనుచరుడికి ఏకైక మద్దతు పవిత్ర సంఘం, ఆ దేవుడు మాత్రమే,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥

ਗੁਰੂవు బోధనల దాట్లా దేవుని నామముపై ధాన్యమే ఆయన ప్రధాన జీవన మధ్యతు. || 5|| 21||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ్ ಆసా, మొదటి గురువు:

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

దయనీయమైన మానవ శరీరం కాలవృ మట్టి పిచర్ల లాంటిది. ఇది జనమిస్తరంగా జీవిస్తుంది మరియు జీవితాంతం బాధపడిన తరువాత మరణిస్తుంది.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

ఈ భయానక ప్రపంచ సముద్రాన్నిలా దాటవచ్చుదైవగురువు మధ్యతు లేకుండా, దానిని దాటలేము. || 1||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన దేవుడా, మీరు లేకుండా ఇంకెవరూ లేరు. అవును, మీరు తప్ప నాకు సహాయం చేయడానికి ఎవరూ లేరు.

ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు అనిర్హంగులు మరియు రూపాల్లో ప్రవేశిస్తున్నారు; మీరు మీ కృప యొక్క చూపును ఎవరిపై వేసినవారిని మీరు ఆశీర్వదిస్తారు. || 1|| విరామం||

ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥

మాయ ఒక దుష్ట అత్తగారిలాంటిది, అతను ననుభూ సత్యత ఇంటిలో (హృదయం) ఉండనివద్దు; దురాత్ముడు నా భర్త-దేవునితో కలవనివద్దు.

ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥

నేను నా మంచి సేవ్హితులను మరియు సహచరులను వినయంగా సేవిస్తాను, వారి సహాయంతో గురు-దేవుడు నాపై దయను చూపుతాడు. || 2||

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, క్రమశిక్షణతో కూడిన మనసుతో (దుర్గుణాల నుండి) నేను నా గురించి ఆలోచించినపుడు, మీ కంటే మంచి సేఖ్షితుడు ఎవరూ లేరని నేను గ్రహించాను.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਗਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥

అయితే మీరు ననుష్ఠించండి నేను తదనుగుణంగా జీవించాలి. మీరు బాధ లేదా ఆనందానిష్ఠులవ్వారు మరియు మీరు ఏమి చేసినా, మీరు దాటుతారు. ||3||

आसा मनसा देउ बिनासत त्रिह गृण आस निरास भयी ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, లోకఆశలు మరియు కోరికలు తొలగిపోతాయి మరియు మాయ యొక్కమూడు లక్షణాల (దుర్గుణం మరియు శక్తి) నుండి దూరంగా ఉండవచ్చు

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥

గురువు యొక్కఅనుచరుడు సాధువుల సంఘంలో ఆశ్రయం పొందడం దాట్లా అత్యంత ఆధ్యాత్మిక మానసిక స్థితిని పొందుతారు || 4||

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥

అదృశ్యఅర్థం కాని భగవంతుడి హృదయంలో నివసించి, దైవజ్ఞానం, ధాన్యం మరియు తపస్సుయొక్కఅనియోగ్యతలను పొందుతాడు.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥

ఓ నానక్, గురు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, మనసుశ్చోవుని పేరుతో నిండి ఉంటుంది మరియు సహజంగా దేవుణ్ణి ధాన్యిస్తుంది. || 5|| 22||

आसा मगला १ पंचपदे ॥

రాగ్ ఆసా, పంచపదులు (ఐదు పంక్తులు), మొదటి గురువు,:

ਮੇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੇਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥

కుటుంబానికి భావోద్వేగ బంధాలు ప్రాపంచిక వ్యవహారాల తరువాత పరిగెత్తడానికి ప్రేరణను అందిస్తాయి.

ਮੇਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥

మీరు అనిష్ఠావోద్వేగ అనుబంధాలను విడిచిపెట్టాలి ఎందుకంటే అవి చెడుకు దారితీస్తాయి. || 1||

ਮੇਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ੍ਹਰ ਬੀਰ ॥

ఓ సోదరుడా, మీ ప్రాపంచిక అనుబంధాలను, సందేహాలను తఙ్ఘించండి,

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

లోకసంబంధిత అనుబంధాలను పరితఙ్ఘించిన తరాఙ్ఘో నిత్యదేవుని నామాన్ని ధాఙ్ఘించవచ్చు॥ 1॥ విరామం॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

లోకపు తొమిఢి సంపదలవలెనున్నదేవుని నామమును గ్రహించినపుఢ్ఘు,

ਰੋਵੈ ਪੁਤੁ ਨ ਕਲਧੈ ਮਾਈ ॥੨॥

అపుఢ్ఘు కొడుకు (మనస్సు)వడవడు లేదా తల్లి (బుఢ్ఘి) దుఃఖించదు. ॥ 2॥

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਭੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ప్రపంచం మొత్తం దాని విస్తారమైన సముద్రంలో మునిగిపోయినట్లు ప్రపంచ అనుబంధాలతో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥

అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే మాయ సముద్రానిఘాటగలడు. ॥ 3॥

ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਰਿ

అనుబంధాలలో చికుఙ్ఘుపోయిన మీరు మళ్లీ మళ్లీ పునర్థనఘు పొందుతారు.

ਮੇਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥

భావోదేఘ్ఘ అనుబంఢంలో చికుఙ్ఘునఘ్ఘీరు మరణ రాక్షసుడిని ఎదురొఢ్ఘటారు. ॥4॥

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥

లోకగురువుల నుండి ఉపదేశమును పొంది, ప్రజలు ఆచార ఆరాఢనలు మరియు తపసులు చేస్తారు,

ਨਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥

వారి భావోదేఘ్ఘ అనుబంఢం ఈ ఆచారాలతో ముగియదు మరియు అవి దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదించబడవు. ॥ 5॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੇਹੁ ਜਾਇ ॥

దేవుడు తన కృప యొక్కమాపును అందించినట్లయితే, అపుఢ్ఘు ఈ భావోదేఘ్ఘ అనుబంఢం ముగుస్తుంది,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥

ఓ నానక్, అపుర్ణు మాత్రమే దేవుణ్ణి సభించుకోవడంలో మునిగిపోతాడు. ||6||23||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ് ਆਸਾ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵ:

ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥

అర్థం కాని, శాశ్వతమైన మరియు అపరిమితమైన దేవుడు ప్రతిదీ సత్యంగా చేస్తాడు.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥

నేను పాపిని మరియు మీరు క్షమాపణను అందించేవారు. || 1||

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రతిదీ మీ సంకల్ప దాత్రా జరుగుతుంది.

ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఒక వక్త్రీ మనసు యొక్క మొండితనం నుండి వ్యవహరించే వక్త్రీ చివరికి నాశనం చేయబడుతుంది. |1|| విరామం|

ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥

ఆతఘంకలిత్రవక్త్రీ యొక్కబుద్ధి అబద్ధంలో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥

దేవుణ్ణి సభించుకోకుండా, అది పాపంతో బాధపడుతుంది. || 2||

ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥

మీ దుష్ట బుద్ధిని తఙ్ఘించి, కొంత ఆధాత్మిక్త ప్రయోజనానిష్ఠాందండి.

ਜੇ ਉਪਜੈ ਸੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥

ఏది సృష్టించబడినా, అర్థం కాని మరియు అనంతమైన దేవుని నుండి ఉదభించింది. ||3||

ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥

మా సేఖ్హితుడు, దేవుడు మాకు సహాయం చేయడానికి ఎల్లపుర్ణూ ఉంటాడు.

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥

దేవుని దయతో, గురువును కలుసుకుంటాడు మరియు గురువు బోధనలు దేవునిపై ధాన్యం కోసం అతన్నిపేరేపిస్తాయి. ||4||

ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੇਟਾ ਆਵੈ ॥

నామంపై ధాన్యం తప్పనిసరికాల ప్రపంచ వాస్తవాలలో ఆధాత్మిక నష్టం ఉంటుంది,

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥

కాబట్టి దేవుని నామము నా మనసున ప్రీతికరము అని నానక్ చెప్పారు. ||5||24||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

రాగ్ ఆసా, పంచపదులు (నాలుగు పంక్తులు), మొదటి గురువు:

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

విద్యయొక్కనిజమైన ఉద్దేశాన్నిపరిచించేటపుడు ఒకరు పరోపకారి అవుతారు.

ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥

ఒకరు ఐదు అభిరుచులను జయించినపుడు, అతను పవిత్ర తీర్థయాత్రా మందిరంలో నిజమైన నివాసి అవుతాడు. || 1||

ਘੁੰਘਰੁ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਰੈ ॥

నా మనసు స్వేచ్ఛనితో జతచేయబడినపుడు చీలమండల నిజమైన రింగింగ్ మాత్రమే భక్తి ఆరాధనలో భాగం.

ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అపుడు, మరణ రాక్షసుడు ఇకపై నన్నుమి చేయగలడు? || 1|| విరామం||

ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥

ఒకరు ప్రాపంచిక కోరికలను విడిచిపెట్టినపుడు నిజమైన పరిత్యజకుడు అవుతారు.

ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥

ఒక గృహస్థుడు యోగిలా విసర్జనను అభ్యసించగలిగితే, అపుడు అతను నిజమైన యోగి అవుతాడు. || 2||

ਦਇਆ ਦਿਰੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥

నిజమైన దిగంబరుడు (నగ్ననాస్తి) కరుణతో మరియు దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందిన వక్త్రీ అవుతాడు.

ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥

ਅਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਅਭਾਸ਼ਕੁਡੁ ਇਤਰੁਲਨੁ ਚੰਪਡੁ ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ
ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਤੋਲਗਿਸ਼ਾਡੁ. ॥3॥

ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਒ਕਫ਼ੈ ਕਾਨੀ ਅਸੰਖਾਫ਼ਮੈਨਵਿ ਮੀ ਰੂਪਾਲੁ.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੇਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥

ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਦੁਫ਼ਮੈਨ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਡੁ. ॥4॥25॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥

ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦਡੰ ਦਾਠਾ ਕਡਿਗਿਵੇਯਗਲ ਒ਕੇ ਒ਕਕੁਫ਼ਾਪੰ ਨਾਕੁ ਮਰਕਲੁ
ਅੰਟਨਿਵਠੁ.

ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਰੀ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥

ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ-ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਓਨਘੁਠੁ (ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਝਾਪਕੰ
ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਵੇਚਿ ਓਨਾਘੁ), ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਮੰਠਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੇਘੁਠਲਲੋ
ਤੀਰਿਕ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨਿਦ੍ਰਫੋਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਲਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡਿਨਿ ਕਾਗਲਨੁ?

ਸਹੁ ਜਾਰੀ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰਮੁ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਵੇਚਿ ਯੁਨਘੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ
ਜੀਵਿਤਪੁ ਰਾਠੰਠਾ ਲੋਕਸੰਗਤਮੈਨ ਪਨੁਲਲੋ ਤੀਰਿਕ ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਨਘੁਠੁ
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਤਨਿਠੋ ਐਕਠੁਵਾਠਾਨੋ ਆਤੁਤਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਚਿਠੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਚਿਨੁ,

ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਠੋ ਸੰਠੋਸਿਸ੍ਰਾਡਾ ਲੇਦਾ ਅਨਿ ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਯਦੁ. | 2|

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਠਲੀ, ਨਾਕੁ ਏਮਿ ਜਰੁਗੁਠੁਦੋ ਠੇਲੀਯਦੁ,

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠੀਰਾਠੁ ਦਰਠੁ ਠੇਕੁੰਡਾ ਨੇਂਨੁ ਆਠੀਠੀਠੁੰਗਾ ਮਨੁਗਡੁਨੁ
ਸਾਗਿੰਚਲੇਨੁ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ||

ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥

ਅੰਦੁਵਲੁ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਠੀਰਠੁਡਦੁ.

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥

ਨਾ ਯਵਠੁੰ ਪੋਯਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਐਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ, ਆਠੁਠੁਠੁਵੁਨਿ,
ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡੁਠੁਨਾਠੁ. || 3||

ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥

ਐਯਨਠੋ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠੁਪਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਨੇਂਨੁ ਐਕਾ ਮੇਲੋਠੋ ਊਨਾਠੁ,

ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਨਿਰਾਸਕੁ ਗੁਰਵੁਠਾਨੁ. || 1|| ਵਿਰਾਮੰ||

ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਐਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠਨ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਗਮਿੰਚਿ, ਠਾਠੁ ਠਰਾਠੁਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਚੈ,

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥

ਅਪੁਠੁ ਐਮੇ ਠਨ ਹੁਦਯੰਲੋ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਅਠਨਿਠੁਠੁਨੰਦਿਸੁੰਦਨੋ
ਵਿਸ਼ਯਾਨਿਠੁਠੁਲੁਸੁਕੁੰਚੁੰਦਿ. ||4||

ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

ఓ' నానక్, అపుణ్ణో ఆత్మవధువు భర్త-దేవునికి ప్రీతికరమైనది;

ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੈ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥

అహంకారాన్ని విసర్జించడం వల్ల ఆమె తన గురుదేవుల్లో కలిసిపోయింది. || 1||
విరామం|| 26||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥

నేను, వధువు నా తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో (ఈ ప్రపంచం) అజ్ఞానంగా
ఉండిపోయింది.

ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥

నా భర్త-దేవుని విలువను గ్రహించలేదు. || 1||

ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੁਜਾ ਨਹੀ ਕੇਈ ॥

నా భర్త-దేవుడు మాత్రమే మరియు అతని లాంటి మరొకరు లేరు.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన కృపచూపుతో మాత్రమే ఆయనతో నా కలయిక జరగగలదు. ||1||విరామం||

ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

మామ ఇంటి (తదుపరి ప్రపంచం) గురించి నిజం గుర్తించిన వధువు ఆత్మ

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥

తన భర్త-దేవుణ్ణి సహజంగా గ్రహిస్తుంది. || 2||

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

గురుకృప దాత్తా వధువు అటువంటి జ్ఞానాన్ని పొందినపుడు,

ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥

అపుడు ఆత్మవధువు తన భర్త-దేవునికి ప్రీతికరమైనదిగా మారుతుంది. || 3||

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਤੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥

నానక్ ఇలా అనాడు, దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో తనను తాను
అలంకరించుకునే ఆమె,

ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥

తన భర్త-దేవుణ్ణి తన హృదయంలో శాశ్వతంగా ఆసాధిస్తుంది || 4|| 27||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥

వాస్తవానికి, ఎవరూ ఎవరి కుమారుడు కాదు మరియు ఎవరూ ఎప్పటికీ ఎవరి తల్లి కాదు.

ੴ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥

సందేహంతో తప్పిస్తోంది పట్టించబడిన ప్రపంచమంతటినీ తప్పింపు లోకసంపదల సంతోషంతో చికుక్కుపోయింది. || 1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥

ఓ మా గురుదేవుడా, నేను మీచేత సృష్టించబడినవాడిని.

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు ననుభూమంతో ఆశీర్వాదించినపుడు మాత్రమే నేను ధాన్యం చేయగలను. |1| విరామం|

ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੁਕੈ ਕੋਈ ॥

ఒక వక్తి లోకాలతో నిండి ఉన్నాఅపుడు కూడా ఆయన మనసూర్తిగా దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తే.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥

దేవుడు ఏ వక్తి వల్ల సంతోషపడతాడో అతనిని క్షమిస్తాడు. || 2||

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥

గురువు గారి కృప వల్ల నా దుష్ట బుద్ధి అంతా కోల్పోయాను.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥

ఇప్పుడు నేను ఎక్కడ చూసినా, అక్కడ నేను ఒకే దేవుణ్ణి చూస్తాను. || 3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

నానక్ ఇలా అనాడు, అటువంటి అవగాహనకు వస్తే,

ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥

అప్పుడు మాత్రమే ఒకరు నిత్యదేవునిలో కలిసిపోతారు || 4|| 28||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਰੋਂਡੁ-ਪਦਾਲੂ(ਰੋਂਡੁ ਪੌਂਕੁਲੂ), ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਟੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪੁਪੌਂਚ ਕੋਰੀਕਲ ਅਗਿਘੀ ਊਂਚੀਨ
ਅਟੁਵੌਂਟੀ ਸਮੁਦ੍ਰੌਂਲੋਂ ਮੇਂਮੁ ਨਿਵਸਿਸੁਆਮੁ.

ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੁਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਅਬਧੁਪੁ ਲੋਕ ਅਨੁਬਠਾਲ ਬੁਰਦਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਪੋਂਯੀਨ ਸੁਯਲੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪੁਰੋਗਤਿ
ਵੈਪੁ ਵੋਲਠੋਂਰੁ. ਊਂ ਸਮੁਦ੍ਰੌਂਲੋਂ ਚਾਲਾ ਮੁਂਦੀ ਮੁਨੀਗਿਪੋਂਵਡਾਨਿਸੁਵੋਂਨੁ
ਚੁਸੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੁੜ ਮਨਾ ॥

ਊਂ ਨਾ ਮੁਠੁਮੁਠੁ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਏਂਦੁਕੁ ਗੁਰੁਂਚੁਕੋਰੁ?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਮੁਰਚਿਪੋਂਵਡੌਂ ਦਾਠੁ, ਮੀਂ ਸਧੁਠਾਲੁ ਅਨੀਂਖੀਂਠੀਸੁਨਾਠੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥

ਊਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਬੁਰਹਾਠੀਰੀਨੀ ਕਾਨੁ, ਕਰੁਠਾਮਯੁਡੀਨੀ ਕਾਨੁ, ਪੌਂਡੀਤੁਡੀਨੀ ਕਾਨੁ.
ਨੀਜਾਨੀਕੀ, ਨਾ ਜੀਵਿਤਮੁਂਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਸਠੁਮੁਠੁ ਅਠੁਠਾਨ ਮੁਠੁਡੀਨੀ.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਨਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥

ਊਂ ਦੇਵੁਡੁ ਮਿਮੁਲੀਮੁਰਚਿਪੋਂਨੀ ਵਾਰੀ ਆਸੁਰਯੁਂਲੋਂ ਨਨੁਠੁਚੁਠਾਡੁ, ਅਨੀ ਨਾਨਕੁ
ਪੁਰੀਸੁਠਾਡੁ. ॥2॥29॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਠਠਸੁਠਾਸੁਠਾਨੀਕੀ ਸੌਂਬੌਂਠੀਚੀਨ ਆਰੁ ਵਠੁਠੁਲੁ, ਆਰੁਗੁਰੁ ਬੋਂਠੁਕੁਲੁ, ਆਰੁ
ਸਿਠੁਠਾਲੁ ਊਂਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੇ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਅਯੁਠੈ ਬੋਂਠੁਕੁਲੌਂਦਰੀ ਗੁਰੁਵੁ ਊਂਕੇ ਦੇਵੁਡੁ, ਅਯੁਠੈ ਆਯੁਨ ਅਨੇਕ ਵਿਠਾਲੁਗਾ
ਵਠੁਮਯੁਠੁ. ॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు. సత్యగురువు కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ లయ, మొదటి గురువు:

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥

మీకు వేలాది సైనాల్లు, వేలాది కవాతు బృందాలు మరియు లాన్లుండవచ్చు మరియు వేలాది మంది పురుషులు మీకు వందనం చేయడానికి లేవవచ్చు

ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥

మీ అధినివేశం లక్షలాది మంది మానవులను విస్తరింపచేయవచ్చులక్షలాది మంది మిమల్నిగౌరవించడానికి రావచ్చు

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥

కానీ, ఈ గౌరవం దేవుని ఆస్థానంలో ఉండకపోతే, అపుడు మీ ఆడంబరమైన ప్రదర్శన అంతటినీ నిరుపయోగంగా చూపిస్తుంది. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥

దేవుని నామముపై ధ్యానం చేయకుండా, అనిర్హిత సందర్భాలు చికుఙ్కకు దారితీస్తాయి.

ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਤੋਲਾ ਭੀ ਸੇ ਅੰਧੇ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అజ్ఞానికి మల్లీమల్లీభోధించబడినపట్టికీ, ఆయన ఈ హెచ్చరికలకు గుడ్డివాడుగా ఉంటాడు, లోకవ్యవహారాల్లో చికుఙ్కపోతాడు. || 1|| విరామం||

ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥

ఒకరు వేలు సంపాదించవచ్చువేలు సేకరించవచ్చుమరియు వేల డాలర్లు ఖర్చు చేయవచ్చువేలాది మంది రావచ్చుమరియు వేలాది మంది వెళ్ళవచ్చు

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

కానీ, ఇది దేవుని ఆస్థానంలో గౌరవాన్నిపొందుకురాకపోతే, అలాంటి ఆతల్లు ఎక్కడ విశ్రాంతి పొందుతాయో తెలియదు. || 2||

ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥

పండితులు శాస్త్రాలు, పురాణాలు వంటి పవిత్ర పుస్తకాలను వేల సార్లు చదివి వివరించవచ్చు మరియు ప్రేక్షకుల గౌరవాని ఖోందవచ్చు

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣ ॥੩॥

కానీ, దేవుని ఆస్థానంలో ఆయన గౌరవం అందకుండా ఉంటే ఈ ప్రయత్నాన్ని నిష్ప్రయోజనం. || 3||

ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభింఛడం దాఠా మాత్రమే నిజమైన గౌరవం లభిస్తుంది, సృష్టికర్త నామం ఆయన కృపను మాత్రమే గ్రహిస్తుంది.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ఓ' నానక్, పగలు మరియు రాత్రి హృదయంలో దేవుని పేరు ఉనికిని గ్రహిస్తే, అప్పుడు అతని దయ దాఠా ఒకరు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిష్ఠాటుతారు. ||4||1||31||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥

దేవుని నామము మాత్రమే నా జీవితంలో ఆధాత్మిక వెలుగును అందించే దీపం మరియు నేను ఈ దీపంలో ప్రాపంచిక బాధల నూనెను ఉంచాను.

ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥

దేవుని నామపు వెలుగు బాధల నూనెను ఎండబెట్టింది మరియు నేను మరణ రాక్షసుడిని (మరణ భయం) కలవకుండా తప్పించుకున్నాను. || 1||

ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੇ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥

ఓ' ప్రజలారా, నా ఆలోచనను ఎగతాళి చేయవద్దు.

ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఒక చిచ్చువేలాది చెక్కడుంగలను కలిపి కాలగ్గలిగినట్లే, (అదేవిధంగా నామం యొక్క జనినముంట అనేక జనబ్ర యొక్క షాపాలను కాలివేయగలదు). ||1||విరామం||

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

నాకు, దేవుని శాశ్ర నామంపై ధాన్యం చనిపోయిన వారి కోసం చేసే వేడుకలు.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

ఇకథ మరియు ఇకపై, దేవుడు ప్రతిచోటా నా సహాయకుడు. ॥ 2॥

ਰੰਗਿ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, గంగా, బనారస్ లకు నా తీర్థయాత్ర కోసం, నా ఆత్మతన పవిత్ర సాక్షం చేసే చోట మీ పాటలను పాడటంలో ఉంటుంది.

ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥

ఎల్లపుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండివుండగానే ఆత్మనిజమైన అంశం జరుగుతుంది. ॥ 3॥

ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥

బ్రాహ్మణుడు దేవదూతలకు మరియు చనిపోయిన పూరీక్షులకు బియాళ్ని అందిస్తాడు, కాని చివరికి వాటిని తినేది ఆయన.

ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੁਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ఓ' నానక్, అతని దయ యొక్కభీయ్యు బంతులు (బహుమతి) ఎనడూ అయిపోవు. ॥ 4॥ 2॥ 32॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు యొక్కశ్రవ దాత్తా గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੪ ਮਹਲਾ ੧

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ లయ, మొదటి గురువు:

ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ ఆశీరాధ దరఫము కొరకు ఆరాటపడుతూ, దేవదూతలు కూడా పవిత్ర మందిరాల వద్ద బాధ మరియు ఆకలితో బాధపడ్డారు.

ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥

యోగులు మరియు బ్రహ్మచారులు క్రమశిక్షణతో జీవించే జీవనశైలి కాపాయ దుస్తులు ధరించారు. ॥ 1॥

ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥

ఓ' నా గురువా, మిమల్నిక్షలవడానికి చాలా మంది మీ ప్రేమతో నిండి ఉన్నారు.

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣ ਨ ਜਾਗੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨੇਕਮੈਨਵਿ ਮੀ ਪੇਰੁ, ਅਨੰਤਮੈਨਵਿ ਮੀ ਰੂਪਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਧਰਾਣੁ ਏਨਿਊਨਿ ਚੋਪਫੋਮੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੇਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥

ਮੀ ਅਸ਼ੀਰਾਫੁ ਦਰਫ਼ਾਨਿਮੂਡਟਾਨਿਕੀ, ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਕੋਟਲੁ, ਏਨੁਗੁਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਸੋਠ ਭੂਮੀ ਵੰਠੀ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸਾਕਰਾਣੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ
ਅਰਠਠਲੋਂ ਤਿਰਿਗਾਰੁ.

ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੇਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥

ਅਧਾਠੀਠ ਨਾਯਕੁਲੁ, ਪ੍ਰਵਕਤਲੁ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਵਿਸ਼ਾਠ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੁ ਮੀ ਅਸ਼ਾਨੰਲੋਂ
ਅਮੋਦਯੋਗਠੁਗਾ ਮਾਰਡਾਨਿਕੀ ਲੋਕਾਨਿਊਡਿਚਿਪੇਠੁਰੁ. ॥2॥

ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੇਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥

ਚਾਲਾਮੁੰਦੀ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ, ਓਦਾਰੁਠੁ, ਸੰਠੋਪਾਨਿਸੁਖਾਨਿਸੁਅਨੰਦਾਨਿ
ਪਰਿਠਠਿੰਚਾਰੁ; ਕੋਂਦਰੁ ਠਮ ਦੁਸੁਲੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਜੰਠੁ ਚਰਾਣੁਨੁ
ਧਰਿੰਚਾਰੁ.

ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਬਾਧਾਪੀਡਿਠੁਲੁ ਮੀ ਗੁਮਠੁ ਵਧਕੁ ਵਚਿਠੀ ਨਾਮੁਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ
ਨਿੰਡਿਠੋਂ ਝੁਮੁਲੁਯਾਠੁ. |3|

ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤੁ ਪੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥

ਮਿਮੁਲੀਠੁਵੇਠਕਡਾਨਿਕੀ, ਕੋਂਦਰੁ ਠੋਲੁ ਸੰਚੁਲੁਨੁ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠਤਾਰੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ
ਭੀਠੁਠਨ ਗਿਨੋਠੋਗੀ ਸਿਬਠੁਦੀ, ਜਿੰਕ ਚਰਾਣੁ, ਜਾਠੁ ਵੇਂਠੁਕਲੁ, ਪਵਿਠ ਦਾਰਾਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਨਡੁਮੁ ਦੁਸੁਲੁਗਾ ਮਾਡੁਕੁ ਠੀਸੁਕੋਠੁਰੁ.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਡੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਸ਼ਿਸੁਠੀਨਿ; ਏ
ਨਿਠਿਠੁ ਕੁਲਾਨਿਕੀ, ਮਠਾਨਿਕੀ ਚੋਂਦਿਨ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੁ ਗਰਠੁ ਲੇਦੁ. ॥4॥1॥33॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదోవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੧

రాగ్ ఆసా, ఐదవ లయ, మొదటి గురువు:

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥

ఐదు దుష్ట అభిరుచులు (కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం) మనసుల్లో దాగి ఉంటాయి.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦాਸੇ ॥੧॥

వారు నిశ్చలంగా ఉండరు కానీ తిరుగుతూ ఉంటారు. || 1||

ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥

నా మనసు ధయగల దోవుని జ్ఞాపకానికి అనుగుణంగా ఉండదు.

ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఇది లోకసంపదచే ఎకుభగా ప్రభావితమైనది; కాబట్టి అది దురాశతో, మోసకరమైన, కపట పాపిగా మారింది. || 1|| విరామం||

ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੇ ॥

నేను నా మెడలో పువ్వు దండను ధరిస్తాను.

ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੇ ॥੨॥

నా ప్రియదోవుణ్ణి కలిసినపుడు మాత్రమే ననుషోను అలంకరించుకుంటాను. ||2||

ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੇ ॥

మా ఐదుగురు సేఖీతులు (చూపు, వాసన, ధన్వి, సర్వమరియు రుచి) ఒక యజమాని, ఆత్మను కలిగి ఉంటారు.

ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੇ ॥੩॥

ఆత్మని ప్రఖించాలని మొదటి నుండి నిర్ణయించబడింది. || 3||

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥

(ఆత్మవెళ్ళిపోయినపుడు) ఐదుగురు సేఖీతులు (ఇంద్రియాలు) కలిసి దుఃఖిస్తారు.

ਸਾਹੁ ਪਜੁਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ఓ' నానక్, ఇది ఆత్మను పట్టుకుంటుంది మరియు మానవ శరీరంలో చేసిన అన్ని పనులను లెక్కించాలి. ||4||1||34||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, ఆరవ లయ, మొదటి గురువు:

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੁਤ ਧਾਰੀ ॥

ఒక ఆత్మపద్మవు తన మనసును సభ్రమైన ముత్యాలా చేసి, ముత్యాలను తీగలు వేయడానికి ప్రతి శాస్త్రును దారంతో దేవుని నామానిష్ఠుడౌచిస్తే,

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

ఆమె తన శరీరానిష్ఠ మాభిక్షతో అలంకరించి, ఆ తరాత్ర తన భర్త-దేవునికి ప్రియమైనదిగా మారుతుంది, ఆమె అతని కలయికను ఆసాధిస్తుంది. || 1 ||

ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన దేవుడా, ఆత్మపద్మవు మీ అనేక సద్గుణాలకు పూర్తిగా ఆకర్షితమైంది,

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎందుకంటే ఆమె మీ లాంటి ప్రత్యేకమైన సుగుణాలను మరెవరిలోనూ చూడలేదు ||1||విరామం||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੀਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥

ఆమె తన మెడలో దేవుని నామాన్నిరంతరం జ్ఞాపకం చేసే హారాన్నిధరిస్తే ఆమె దేవుని పేరును తన టూత్ బ్రష్ గా చేస్తే,

ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥

సృష్టికర్త యొక్కభక్తి సేవను ఆమె చేతులపై కంకణాలుగా; ఈ విధంగా, ఆమె మనసు దేవునికి అనుగుణంగా ఉంటుంది. || 2 ||

ਮਧੁਸੁਦਨੁ ਕਰ ਮੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥

ఆమె తన ఉంగరంగా దేవునిపై ధాన్యం చేయాలి మరియు అతని మద్దతు ఆమె పట్టు వస్త్రంగా ఉండాలి.

ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥

ఆత్మవధువు తన జుట్టు జడలలో సహనానిశ్చయాలి మరియు దేవుని ప్రేమను కంటి సౌందర్యసాధనాలుగా ఉపయోగించాలి. ||3||

ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥

ఆమె తన మనసులో దైవిక జ్ఞానదీపానివైలిగించి, దానిలో నివసించడానికి దేవుడు తన హృదయానిహ్నిధం చేస్తే,

ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥

ఆమె తన హృదయంలో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం యొక్కపదాత అయిన సారభౌమ దేవుణ్ణి గ్రహించినపుడు, అపుడు ఆమె అతని కలయిక యొక్క ఆనందానిశ్చాంతుంది, ఓ' నానక్. || 4|| 1|| 35||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥

ఓ సహౌదరులారా, ప్రజల నియంత్రణలో ఏదీ ఉండదు, దేవుడు వారితో చేయించేది మాత్రమే జరుగుతుంది.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੇ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥

దేవుడు తాను ఏమి చేయాలో అది చేస్తున్నాడు; ఎవరి తెలివితేటలు ఏం ఉపయోగం? || 1||

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ చిత్తము నీకు ప్రీతికరమైనవారికి మధురము.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నానక్, అతను మాత్రమే నామంలో లీనమైన గౌరవం. || 1|| విరామం||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥

మన విధి మన గత పనుల ప్రకారం ముందుగా వ్రాయబడింది మరియు అది మారదు.

ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥

ఇది వ్రాయబడినట్లుగా, కాబట్టి అది నెరవేరును; ఎవరూ దానిని తుడిచివేయలేరు. || 2||

ਜੇ ਕੇ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੇਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥

ఎవరైనా ముందుగా నిర్ణయించిన విధిపై అభ్యంతరాలు వక్తం చేస్తూ ఉంటే, అది ఏమాత్రం సహాయపడదు మరియు అటువంటి వక్తి చౌకైన మాట్లాడే వక్తిగా పిలువబడతాడు.

ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥

బోర్డు ఆటలాగే, దేవుని చిత్తం దాటా జీవించని వక్తి దేవుని ఆస్థానంలోకి చేరుకోడు, జీవితంలో ఓడిపోతాడు. || 3||

ਨਾ ਕੇ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੇ ਮੁਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥

తనదాటా ఎవరూ అక్షరాసులు, నేరుక్షునవారు లేదా జ్ఞాని కాదు; ఎవరూ అజ్ఞానులు లేదా చెడువారు కాదు.

ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥

దేవుడు తన చిత్తంలో జీవించేటప్పుడు ఒక వక్తిని స్తుతించేలా చేసినప్పుడు, ఆ వక్తిని నిజమైన మానవుడు అని పిలుస్తారు. || 4|| 2|| 36||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵ:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦਾ ਖੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਛਾਵਉ ॥

ఓ యోగి, మనసులో పొందుపరచబడిన గురు వాకాభివ్రా చెవిరింగులుగా నేను భావిస్తాను మరియు నేను కరుణ యొక్క అతుకుభ్రోయిన కోటును ధరిస్తాను

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥

దేవుడు ఏమి చేసినా, నేను దానిని ఉత్తమ విషయంగా భావిస్తాను. ఈ విధంగా నేను యోగా నిధిని లేదా దేవునితో కలయికను పొందుతాను. || 1|

ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥

ఓ' బబ్బావల్లపుష్పూ దేవునితో అనుసంధానంగా ఉండే వాడే నిజమైన యోగి.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అదుభ్రంగా ఉన్నదేవుని నామానిష్ఠంపాదించిన వక్త్రీ ఆధాత్మిక జ్ఞానసంతోషాన్ని పొందుతాడు. || 1|| విరామం||

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੀ ॥

ఓ' యోగి, లోక కలహాలు మరియు కోరికల ఆలోచనలను తజ్ఞించి, నేను దేవుని ఆలోచనలకు అనుగుణంగా ఉంటాను.

ਸਿੰਝੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੀ ॥੨॥

గురువాకథ రాత్రిపగలు, రాత్రి పూట మోగుతోంది. అది కొముఖ శ్రావణైన రాగము వంటిది. ||2||

ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥

దేవుని సద్గుణాల గురించి ప్రతిబింబించడం నా భిక్షాటన గిన్నెమేలోష్టబుద్ధి నా సిబ్బంది, ప్రతిచోటా దేవుని ఉనికి నేను నా శరీరానికి అనన్యుంచే బూడిద అని భావించడం.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥

ఆయన పాటలను పాడటం నా దినచర్యగురువు బోధనల ప్రకారం జీవించడం నా సనాఢీ మార్గం. || 3||

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥

అన్నిజీవులలో దేవుని వెలుగును దాని అనేక విధాలుగా చూడటం నా చేతికి ఉండే మద్దతు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

నానక్ చెప్పారు, ఓ' భర్తర్ యోగి విను, అనిష్టోట్లా తిరిగే దేవునికి అనుగుణంగా ఉండటం నా ఏకైక అభిరుచి. || 4|| 3|| 37||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥

ఓ యోగి, (దైవిక మకరందాన్నిసేర్పనం చేయడానికి), ఆధాత్మిక జ్ఞానానిమొలసిన్ గా, దేవుని పేరుపై సువాసన గల పువ్వులుగా ధాన్యం చేయండి, మరియు మూలికలుగా మంచి పనులను చేయండి.

ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥

శరీర అనుబంధాలను కాలక్షం కొలిమి మరియు దేవుని ప్రేమపూర్వక ఆరాధన దైవిక మకరందం యొక్కస్థిరమైన ప్రవాహానిఘోందడానికి కూలెంట్ గా ఉండనివల్సింది. || 1||

ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੇ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥

ఓ బాబా, ఈ దివ్యమకరందాన్నిఞాగడం దాఱా మనస్సుపశాంతతను సంతరించుకుంటుంది మరియు సహజంగా దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురు దివ్యవాక్యలోని నిరంతర శ్రావణను వినడం దాఱా, మనస్సులపుష్కూ దేవుని ప్రేమపూర్వక ఆరాధనకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. ||1||విరామం||

ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

పరిపూర్ణ దేవుడు ఈ దివ్యఅమృతపు పానీయానిఞ్చన కృప యొక్కమాపును ఎవరిపై వేస్తాడు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੁਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥

ఈ దివ్యఅమృతానిఞ్చుచి చూసిన వాడు, అతను ఎపుఱైనా ప్రాపంచిక మందుని ఎలా ప్రేమించగలడు? || 2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥

గురువు బోధనలు అదుఱ్ఱమైన మకరందం లాంటివి, ఈ మకరందంలో పాల్గొనడం దాఱా దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదించబడతారు.

ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥

దేవుని ఆస్థానం, ఆయన ఆశీర్వదించబడిన దరఱం, ఆయనకు విముక్తి లేదా పరదైసు ఉపయోగం ఏమిటి అనే దాని గురించి ప్రేమించే వక్త్రీ ||3||

ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥

దేవుని భక్తితో నిండిపోయిన ఆయన ఎపట్టికీ పేరు ప్రఖ్యాతులు గలవాడు, ఆయన జీవిత ఆటలో ఓడిపోడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਵਿਨੰਡੀ, ਓ ਭਰੱਰ ਯੋਗੀ, ਅਲਾంటੀ ਵੱਝੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨੀ ਪੇਰੁ
ਯੋਕੁਸੁਕਰੰਦੰਠੋ ਮੁਠੁਲੋ ਓਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 4॥ 38॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥

ਖੁਰਾਸਾਨ ਨੁ ਜਯਿੰਚਿਨ ਬਾਬਰ ਦਾਨੀਨੀ ਵੇਰੋਕਰੀ ਸੰਰਕੁਣਨਲੋ ਵਦੀਲੀ ਪਿੰਦੁਸੁਠਾਨੁ
ਨੁ ਭਯੁਪੇਠੁਠਾਨੀਕੀ ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੋਞਾਠੁ.

ਆਪੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥

ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ ਠਨਪੁ ਨਿੰਦਵੇਯੁਡੁ; ਭਾਰਠ ਪਾਲਕੁਲਨੁ ਸ਼ਿਕੁੰਚਡਾਨੀਕੀ ਏਵੁਡੁ
ਭਾਰਠਏਸ਼ਾਨਿਠਾਡੀ ਏਯੁਡਾਨੀਕੀ ਮਰਨ ਰਾਕੁਸੁਠੈਨ ਬਾਬਰ ਨੁ ਪੰਪਾਡੁ.

ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੈ ਤੈ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

ਦਾਡੀ ਸਮਯੁੰਲੋ, ਪੁਜਲਪੁ ਏੰਠ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਠੁ ਵਿਠਿੰਚਬਡਿੰਦੰਚੈ ਵਾਰੁ
ਬਾਠਠੋ ਕੇਕਲੁ ਵੇਸੁਰੁ. ਇਵੰਨੁਠਾਨਠੁਠੁਠੀਕੀ ਮੇਰੁ ਏਲਾੰਠੀ ਕਰੁਣਨੁ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਲੇਰਾ? ॥1॥

ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

ਓ ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ, ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਪੁਰਿਯਮੁੰਨਵਾਰਾ.

ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਕ ਸਕੁੰਵੰਠਮੁੰਨ ਵੱਝੀ ਮਰੋਕ ਸਕੁੰਵੰਠਮੁੰਨ ਵੱਝੀਨੀ ਕੋਠੀਨਠੁਠੁਠੈ, ਅਪੁਠੁ
ਮਨਸੁਠੁ ਏਡੁਗਾ ਅਨੀਪਿੰਚਦੁ. ॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਏਕ ਸਕੁੰਵੰਠਮੁੰਨ ਪੁਲੀ ਗੋਰੋਲ ਮੰਦਪੁ ਦਾਡੀ ਏਸੀ ਵਾਰੀਨੀ ਚੰਪਿਠੈ, ਅਪੁਠੁ
ਦਾਨੀ ਯਜਮਾਨੀ ਗੋਰੋਲਨੁ ਏੰਦੁਕੁ ਰਕੁੰਚਲੇਰੁ ਅਨੀ ਸਮਾਠਾਨੰ ਇਵਾਠੁ?

ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥

ਕੁਕੁਞਾੰਠੀ ਓ ਮੋਮੁਲੋ ਨੁੰਨੀਕੁਲੁ ਅਮਾਯਕ ਪੁਜਲ ਆਭਰਣਾਲ ਲਾੰਠੀ
ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਏੰਠਗਾ ਵਿਕੁਠੰ ਏਸ਼ਾਰੁ ਅੰਚੈ, ਮੁਠੁਲਨੁ ਏਵਰੁ ਗੁਰੁੰਚਲੇਰੁ
ਲੇਦਾ ਚੁਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਂ ਸਭਤੰਗਾ, ਮੈਂਰੁ ਮੈਂ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਏਕੰ ਚੋਸਿ ਵੇਰੁ ਚੋਯੰਡਿ. ਨੋਨੁ
ਦੀਨੀਲੋਂ ਮੈਂ ਗੋਪਫ਼ਨਾਨੀਕੀ ਸੰਕੇਤੰਗਾ ਕੂਡਾ ਚੂਸੁਨਾਫ਼ੁ. ॥ 2॥

ਜੇ ਕੇ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

ਏਕ ਗੋਪਫ਼ੇਰੁਨੁ ਸੰਕ੍ਰਿਚਿ, ਲੋਕ ਆਨੰਦਾਲਲੋਂ ਆਨੰਦਿਚਿਨਪਫ਼ੀਕੀ,

ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥

ਕਾਨੀ, ਗੁਰੁਦੋਵੁਡੈਨ ਆਯਨ ਐਪਫ਼ੀਕੀ ਨਿਮਫ਼ੁਰੁਗੈ.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵਿਚਿ ਏਨਫ਼ੁਠੁ ਕੂਡਾ ਚਨਿਘੋਯਿਨਠੁ ਤਨ ਅਹਾਨਿਰੁਲੀਚੈ ਵਫ਼ੀ;
ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਘਾਫ਼ੀਸੁਤਾ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਏਧੋਫ਼ਾਫ਼ੀਘੋਂਦਾਡੁ ॥ 3॥ 5॥ 39॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਡੁ. ਸਤਫ਼ੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੩

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਰੇਂਡਵ ਲਯ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥

ਏਕ ਵਫ਼ੀ ਭਗਵੰਤੁਨਿਠੋਂ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਘੋਂਦਡੰ ਗੋਪੁ
ਅਦੁਘੁ ਮਾਠਮੈ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡੀਘੋਯਿਨ
ਭਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਐਦਿ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਠੁਦਿ.

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਆਰੁ ਫ਼ਾਸੁਤਾ ਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰੰ ਅਵੁਠੁਨਫ਼ੁਠੀਕੀ

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨੈਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿਵਿ. ॥1॥

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ
ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ,

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਠਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਰਕ੍ਤਿੰਚਡੁਠੁੰਡਿ,

ਜੇ ਕੇ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਒ਕ ਆਠ੍ਰਮੁ ਨਿੰਪੁਕੁੰਚੇਨੇ.

ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੈਨ ਵਕ੍ਤਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਪਠੁ ਨਿਞਮੋਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੰਕ੍ਰਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਠ੍ਰਾੰਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਕਿ ਮਾਠ੍ਰਾਨਿ
ਕਨੁਕੁਠੁਠਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰਿ ਮੋਠੁੰ ਕੁਠੁੰਬਾਨਿਕਿ ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ
ਮਠ੍ਰਠੁਕੁ ਮੂਲੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਡਿ.

ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਵਾਰਿਕਿ ਰਕ੍ਤੰ ਊੰਡਡੁ.

ਅਵਗਾਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥

ਚੋਡੁ ਅਲਵਾਠੁ ਵਲੁ ਮੋਸਪੋਵਡੰ ਵਲੁ ਡਿਕ੍ਤੰ ਅਨੁਠਵਿਸ੍ਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ మాటలను పాటించడం దాత్తా మనస్సుమరియు శరీరంలో శాంతి మరియు ప్రశాంతత ప్రబలంగా ఉంటాయి,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥

గురు బోధనలను అనుసరించే వక్తికి ఏ బాధా ఉండదు.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

మరణదూత (భయం) అతని దగ్గరకు రాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ఓ' నానక్, గురువు అనుచరుడు నిత్యదేవునిలో కలిసిపోతాడు. ||4||1||40||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

గురువు గారి మాటలను అనుసరించి మాయ బంధాల నుండి తనను తాను విముక్తి చేసుకున్నవక్తి తన ఆత్మఅహంకారానిల్లోపల నుండి నిరూల్లిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించే వక్తిలో దురాశ కూడా ఉండదు.

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

ఆ వక్తి మనస్సులో ఎల్లపుడూ నిరభయమైన దయగల ఇచ్ఛవక్తి నివసిస్తాడు.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥

కానీ గొప్ప అదృష్టం దాత్తా మాత్రమే అరుదైన వక్తి గురువు యొక్క దైవిక పదాలను అనుసరించడం దాత్తా శాశ్వత దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు. || 1||

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥

ఓ' నా సేఖీతులారా, మీలో నుండి దుర్గుణాలు దూరంగా వెళ్ళడానికి సుగుణాలను సేకరించండి.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సత్యగురువు మాటల దాత్తా మీరు దేవునిలో విలీనం అవుతారు. ||1||విరామం||

ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੇ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥

సద్గుణాలను అనేఖించే వక్త్రీకి మాత్రమే వాటి విలువ తెలుస్తుంది.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

గురువు యొక్క అదుభతమైన పదాలను అనుసరిస్తూ ఆయన దేవుని పేరును ధ్యానిస్తాడు,

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥

దైవిక పదానిజ్ఞానసరించడం దాత్రా, అతని ప్రవర్తన సభ్యమైనది (నీతిమంతుడు).

ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥२॥

ఈ ధరాఖను సంపాదించడం దాత్రా ఆయన నామ సంపదను పొందుతాడు. ||2||

ਗੁਣ ਅਮੋਲక ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥

ఈ అమూలమైన సుగుణాలను సులభంగా పొందలేము.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్క దివ్యమైన మాటల దాత్రా సభ్యమైన మనసుల్లో ఈ ధరాఖు నివసిస్తాయి.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

నామానిజ్ఞానించిన వారు చాలా అదృష్టవంతులు,

ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥३॥

మరియు ఎల్లపుడూ వారి మనసుల్లో సద్గుణాల యొక్క పదాతను పొందుపరిచి ఉంటారు. ||3||

ਜੇ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ఈ సుగుణాలను సేకరించే వారికి ననుష్ఠాను అంకితం చేసుకుంటాను.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

వారితో సహవసించి, నేను నిత్యదేవుని పాటలను పాడతాను.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

దేవుడు ఈ సద్గుణాలతో ఆశీర్వదించే వాడు సమస్థితిలో ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥४॥२॥४१॥

ఓ' నానక్, అలాంటి అదృష్టవంతుడి విలువను వర్ణించలేము. || 4|| 2|| 41||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੂਢਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਤਗੁਰੂਵੁਕੁ ਭਠ ਗੋਪਘਰਠ ਛੰਟੁੰਦੀ

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ਐਯਨ ਨੁੰਡੀ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰਗਾ ਵਿਡਿਘੋਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕੂਡਾ ਐਯਨ ਐਕਠਗਾ
ਛੰਟਾਡੁ.

ਆਘੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਏਕ ਵਛੀਨੀ ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਂਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ
ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ ਐ ਵਛੀਨੀ ਤਨਕੁ ਤਾਨੁਗਾ ਐਕਠ ਚੇਂਸੁਡੁ.

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਘੇ ਪਾਏ ॥੧॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਮੰ ਯੋਕਘੇਲੁਵਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇਲਾ ਚੇਂਸੁਡੁ. ॥1॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਵਚੁਘੁ

ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੰਤੁਡੁ, ਲੋਂਣੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁੰ
ਚੇਂਸੁਕੋਲੈਨੀਵਾਡੁ, ਏਵਰੈਨਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਛੀ ਅਤਨਿੰਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁਘੁ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏਕ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਕੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਦੇਵੁਨੀ ਵਿਲੁਵ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਕੁਪਵਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮ ਵਰਾਨਿਘੋਂਦੈਦੀ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਛੀ ਮਾਠੁਰਮੇ.

ਉਚੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕਘੁਦਾਠੁਮੈਨ ਪਦੰ ਦਾਠਾ ਏਨਠੁ ਨੈਤਿਕ ਸਠੁਵਾਨਿਘੋਂਦੁਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ਏਕ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਠੁਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿ
ਠਾਠੀਸੁਡੁ.॥ 2॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభీంచకుండా, ఒకరి శరీరం లోపంతో, వేదనతో బాధించబడతాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥

కాని సత్యగురు బోధనలను తెలుసుకుని, అనుసరించినపుడు ఆ బాధ తొలగిపోతుంది.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥

గురు బోధనలను పాటించకుండా, బాధను కలిగించే అటువంటి పనులను చేస్తారు.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥

సీత్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్త్రీకి మరింత శిక్ష విధించబడుతుంది. || 3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥

దేవుని నామంలోని మకరందం చాలా మధురంగా ఉంటుంది.

ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥

దేవుడే సత్యుంగా దానికి దారితీసే ఈ మకరందంలో అతను మాత్రమే పాల్గొంటాడు.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥

గురుకృపవలన మాత్రమే దేవుని నామము యొక్కదివ్యమృతమును అనుభవిస్తారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥

నామ్ తో నిండిన ఓ నానక్ ఉనత్ర ఆధాత్మిక్త హోదాను పొందుతాడు. ||4||3||42||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥

నా దేవుడు శాశత్రమైనవాడు, అర్థం కానివాడు మరియు లోతైనవాడు

ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

నామానిష్ఠాభీంచడం దాత్రా శరీరంలో శాంతి మరియు ప్రశాంతత ఏర్పడుతుంది.

ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁਤਾ ਧੋਵਭਕੁਲੁ ਸਹਾਜੁਗਾ ਪੁਰੁਪਚ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਤਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਖਾਇ ॥੧॥

ਅਲਾਠੀ ਭਕੁਲਕੁ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਵਿਨਯੁਗਾ ਨਮੁਸਠੀਸੁਤਾਨੁ. ॥1॥

ਜੇ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

ਮਨਸੁਲੁ ਦੋవుਨਿ ਪ੍ਰੇਮతో ਨਿండిਨ ਵਾਰੁ,

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰਿ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਬਾਧ ਠੋਲਗਿਓਂਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਪ੍ਰਯਤ੍ਰੁਗਾ ਦੋਵੁਨਿ
ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਸ਼ੋਰਾਨਿਘੋਸਾਠਿੰਚੋਵਾਡੁ ਨਿਠਾਠੰਦਾਨਿਘੋਸੁਭਵਿਸ਼੍ਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਆਯਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਊੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਪ੍ਰਵੇਠਿੰਚਾਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥

ਅਠਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਸਮੀਪੰਲੋ ਊੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੋ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਸੁਠਿਠਿ
ਦੂਰੰਗਾ ਊੰਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੋਪਠੁੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰਗਲਾਠੁ ਪਲੁਕੁੰਟੁੰਡਗਾ, ਦੋਵੁਡੁ
ਸਮੀਪਿੰਚਾਡਨਿ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੁ ਆੰਟਾਰੁ,

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਡੁ ਠਨ ਕੁਪੰਲੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਏਕੰ .

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਕੇਵਲੰ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਲਾਡੁੰਟੰ ਮਰਿਯੁ ਠੋਪਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਡੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਊੰਨਿਕੀ ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁੰਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਠਨ ਆਠੁਠੁਹਾਂਕਾਰਾਨਿਘੋਂਲੋਂਪਲ ਨੁੰਚਿ ਨਿਰੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਥੋ ਨਿੰਡਿਓਯਿ, ਆਯਨ ਲੋਕਸੰਠੋ ਨੰਧਮੈਨ ਸੰਠੋਯਾਨਿ
ਠੋਲਗਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥

ਗੁਰੁ ਮਾਟਲ ਪੁਏ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਟੰ ਅਤਨਿਅੁਤ੍ਰੁਤ ਨਿਸ਼ਭੁਖੁਮੈਨ ਸਭਾਵੰ ਕਲਿਗਿਨ
ਵਝੀਗਾ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥

ਓ ਨਾਨਕ ਨਾਮਠੋ ਜਤਕਛਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਈਤਰੁਲ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਆਡਾ ਆਧਾਭੀਠੰਗਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਗਲ ਸਾਮਠਾਭੀਠੰਗੀ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 4॥ 43॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਵੇਰੋਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਦੋਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੈ ਵਾਰਿਕੀ ਦੁ:ਖੰ ਤਪੁਸੁੰਕੇਮੀ ਊਂਡਵੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਠੰਗਾ ਵੁਧਾ
ਚੋਸੁੰਨਾਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਡੁ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਊਠੈਯਾਭੀਠੁਰਿੰਚਿ
ਨਿਜਮੈਨ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ,

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਜਤਚੋਯੁਬਡਡੁ. ॥ 1॥

ਮੂਲਿ ਲਾਗੈ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਘਾਰੁ ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ
ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਮੀ ਪੁਦਯੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਠਾਭੀੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਾਲੀ ਲਾਰੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥

ਦੇవుడు చెట్టువంటివాడు, చెట్టును (దేవుడు) విడిచిపెట్టి కొమలకు (లోకసంపద) అతుకుటో వశ్చి చేసిన ప్రయతర్థ ఫలించదు

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥

మూర్ఖమైన పనులలో పాల్గొనడం దాత్తా కఠినమైన శిక్షలను అనుభవిస్తాడు.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

మాయ ప్రేమతో గుడ్డిగా ఉన్నాటువంటి సీఱ్వు అహంకార వశ్చికి విరామం లభించదు.

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥

అతను మాయ ప్రేమలో మునిగిపోయాడు, ఎరువులో ఒక సుద్ధ వలె. || 2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

గురువు బోధనలను పాటించే వాడు ఎల్లప్పుడూ శాంతిని అనుభవిస్తాడు,

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ఎందుకంటే సాధువులతో కలిసి దేవుని పాటలను పాడతాడు.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

దేవుని నామానికి అనుగుణంగా ఆయన తన సద్గుణాలను ప్రతిబింబించడం కొనసాగించాడు.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥

ఈ విధంగా అతనే సత్ముంగా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్నిదాటుతాడు మరియు తన వంశానిక్షూడా రక్షించగల సామర్థ్యాన్నిక్షలిగి ఉంటాడు. || 3||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥

గురువు గారి మాటల దాత్తా భగవంతుని పాటలను పాడినవాడు,

ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘੁਰੁ ਪਾਏ ॥

ఓ' నానక్, గురువు మాటల దాత్తా తన హృదయంలో దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తాడు.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥

గురుబోధలను అనుసరించి, దేవుని నామ మకరందంలో సాక్షం చేసిన వశ్చి (పవిత్ర సంఘపు కొలను)

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥

ਦੁਖਭੂਯੋ ਯੋਕੁਸ਼ਮੁਰੀਕੀਨੀ ਕਡੀਗੀ, ਤਨ ਅਨਿਘੋਪਾਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀਂਚਾਡੁ. ॥4॥5॥44॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥

ਸੰਠੁ ਅਹਾਕਾਰੰ ਗਲ ਵਖ਼ੁਲੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਮਰਣਾਨਿਘੋਪਾਂਦੁਤਾਰੁ.

ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਦਠੁਦਫ਼੍ਰੇਮਲੋ ਵੀਰੁ ਤਮ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝੀਵਿਤਾਨਿਘੋਸ਼ਨੰ
ਚੈਸੇਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥

ਨਾ ਕੁਟੁੰਬਲੋ ਨਿਰੰਤਰੰ ਝਲਾ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੈਯਬਠਾਡੁ, ਝਦੈ ਨਾ ਸੰਪਦ.

ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੁਤਾ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਆਠਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੁ, ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਤਨ ਆਧਾਠੀਠੁ
ਝੀਵਿਤੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਡੁ. ॥ 1॥

ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਘੋਯਿਨ ਵਠੀ
ਨਿਝਮੈਨ ਸਾਂਤਿਯੁਤ ਮਰਣਾਨਿਘੋਪਾਂਦੁਤਾਡੁ.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸੁਠਿਨੀ ਲੈਦਾ ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਤੀਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਫ਼ੇਰਠ
ਘੋਂਦਿਨ ਵਠੀ; ਆਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁਤਾ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਬਯਲੁਦੈਰਠਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮ ਵਿਗੁਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਘੋਠੀੰਚਨੀ ਵਠੀ ਝਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ ਪਡੀ ਤਨ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝੀਵਿਤਾਨੀ
ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੁਜੈ ਲੋਠਾਇ ॥

ਦੈਵੁਡੁ ਤਪਝੁਤਰ ਵਸੁਵੁਲ ਦੁਰਾਸ਼ ਕਾਰਠੰਗਾ ਅਤਨੀ ਝੀਵਿਤੰ ਵੁਧਾ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਨਾਮ ਬਿਹੁਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਕੁੰਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਦੁ:ਖੰਲੋਂ ਊਂਡੀਓਂਤੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਓਂ ਨਨੁਊਭੀਰਠਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

ਮਾਯੁ ਵੋਨਕ ਮਨਸੁ, ਪੁਰਿਗਠੈ ਵਠੀਕੀ ਭੀਵਿਤੰਲੋਂ ਅਨੈਕ ਏਦੁਰੁ ਦੋਬਠੁ
ਤਗੁਲੁਤਾਯੁ.

ਏਬਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚੀ ਆਯਨਓਂ ਤਿਰਿਗੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨੈ ਊ ਅਵਕਾਸ਼ਾਨੀ
ਕੋਲੋਠੁਨ ਤਰਾਠੁ, ਆਤਠੁ ਵਿਸ਼ਾੰਤੀ ਦੋਰਕਦੁ.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥

ਯਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਊਂਡਠੰ ਅਨੈਦੀ ਮੁਰਿਕੀ ਯੋਕੁਠਿਲਠੋਂ ਊਂਡਠੰ
ਵੰਠੀਦੀ,

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

ਸਠੰਕਲਠੁ ਗਲ ਵਠੀ ਅਠੁਵੰਠੀ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ਨੈਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਨਾ ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਅਯੁ ਊਂਟਾਨੁ;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਵੋਲੁਗੁਨੁ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਦਿਵਠਾੰਤੀਓਂ ਏਕੰ ਚੋਂਸ਼ਾਡੁ.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਪਦੰ ਦਾਠਾ, ਏਕਰੁ ਤਨ ਅੰਤਰਠੁ ਸਠਾਵੰਲੋਂ
ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਰੁ, ਈਦੀ ਵਾਸ਼ਵਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਨੀ ਨਿਵਾਸੰ.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਅਹਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚੀਨ ਵਾਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮਾਯੁ ਨੁੰਡੀ ਵੈਰੁਗਾ
ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਤੁ ਠਨ ਸੌਂਤ ਸਾਮਾਜਿਕ ਖੋਲਾਦਾ ਯੋਕੁਗਰਾਭੀਪਸਰਿਸ਼ਾਦੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਧੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਸੁਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸਿ, ਤਨ ਅਭਯਾਰਣਾਫ਼ੀ
ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਆਯਨ ਗੋਪ੍ਰਮੁਹਿਮੁ ਵਮਿਟੰਚੈ, ਆਯਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਚੈ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ
ਪੌਂਦੁਪਰਚਬਡਟੰ.

ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪੁਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹਾਚਰੁਡੁ. ॥ 1॥

ਸੇ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥

ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਦੋਵੁਨਿ ਨਿਜਮੁਨੈ ਸੇਵਕੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਲੋਕਬਾਧਫ਼ਲਨੁ ਨਿਰਠੀਸੁਤ੍ਰ
ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਭਾਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਨੁ ਏਕੈ ਵਿਧੰਗਾ ਚੁਸੁਣਾਡੁ. ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ,
ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਰਪੁ ਪੁਠੈ ਦ੍ਰੁਠੀ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਿ, ਅਤਨੁ ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਭਾਲ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡਟਾਡੁ.

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰਾਧਮਿਕ ਆਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਆਯਨ ਤਨ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਸੁਣਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਵਦਿੰਚਕੁੰਡਾ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸੁਣਾਨੰਚੈ ਏਵਫ਼ੁ
ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਰੁ.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਵਕ੍ਰੀ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਸੁਤ੍ਰਾਦਯੰਚੈ
ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨੈ ਸਠੁੰਗਾ, ਏ ਆਲਸਠੁ ਚੇਯਕੁੰਡਾ ਨਾਮੰ ਅਨੈ
ਬਹੁਮਾਨਾਨਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 2॥

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਸੰਘੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਗਲ ਵਛੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਭ੍ਰਮਲ੍ਹੋ ਊਂਡੀਓਤਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੁੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਲੋਕਵਸ੍ਤੁਵੁਲਨੁ ਤਪੁਠੁ ਵਾਘਾਰਾਲੁ ਚੇਂਸ੍ਟਾਡੁ.

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਦੋਵਿਕ ਆਨੰਦ ਸਰੁਕੁਨੁ ਪੋਂਦਲੇਡੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਦਾਰਿਤਪਠੁੰ ਅਹਾਂਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਅਤਨਿ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਧਾ ਚੇਂਸ੍ਟੁੰਦਿ. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇਵਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਸੇਵਕੁਡੁ.

ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮੁ ਸੋਇ ॥

ਅਤਨਿ ਸਾਮਾਜਿਕ ਯੋਗਦਾ ਊਨਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਖਾਠੀ ਊਨਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੁ ਉਚਾ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰੀ ਸੇਵ, ਭਕ੍ਤਿ ਨਿਚੇਠੁ ਏਕੀਅਨਿਠੀਕੰਚੇ ਊਨਠੁੰਮੈਨਵਾਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥੪੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਠੁੰ ਦਾਠਾ ਗੋਪਠੁੰਨੰ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ. ||4||7||46||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖਿ ਝੁਠੇ ਝੁਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥

ਸੰਘੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਗਲ ਆਠਧੁਵੁ ਅਬਠੁੰ ਤਪੁਠੁਰੇਮੀ ਸੰਪਾਦਿੰਚਦੁ.

ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਪੁਠਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਏਪਠੀਕੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਦੁ.

ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕਨਾਪਾਪੰਚਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਬੰਠੁੰਗਾ, ਆਮੇ ਸੰਦੇਹੰਠੋ ਠਿਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని పేరును ప్రేమపూరక్షమైన భక్తితో గుర్తుంచుకోండి మరియు ధాన్వించండి.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామానిఢ్ఢాన్వించిన వక్షి, ఆనంద స్థితి ఎల్లపుఠ్ఠూ అతనిలో ఉంటుంది మరియు అతను కోరుకునఢ్ఢి పొందుతాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఢ్ఢా పరిపూర్ణుడైన దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

మరియు గురువు యొకస్థదం మరియు శాశత్ర దేవుని పేరు హృదయంలో పొందుపరచబడాయి.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥

దేవుని మకరందం లాంటి అదుత్రమైన నామానిఢ్ఢాన్వించిన వక్షి, అతని హృదయం లోపల నుండి నిషఢ్ఢంగా మారుతుంది.

ਸਦਾ ਸੁਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

అలా ఎల్లపుఠ్ఠూ సఢ్ఢర్థగా ఉండటం దాఢ్ఢా, శాశత్ర దేవునిలో కలిసిపోతారు. ॥2॥

ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਚੁਰਿ ॥

ఆయన ఎల్లపుఠ్ఠూ తనతో దేవుని ఉనికిని అనుభవిస్తాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

గురుకృప వలన, దేవుడు ప్రతిచోటా వాఢ్ఢి చెందడాన్నిత్రయన నిలుస్తాడు.

ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥

నేను ఎకఢ్ఢికి వెళిఢ్ఢా, అకఢ్ఢ నేను అతనిని చూస్తాను.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥

గురువు తప్పనామ బహుమతి యొకఢ్ఢతర ప్రదాతలు లేరు. ॥ 3॥

ਗੁਰੁ ਸਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਤੰਡਾਰ ॥

గురువు ఒక సముద్రం లాంటివాడు, సఢ్ఢుణాల పరిపూర్ణ నిధి,

ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥

ਦਾਨੀਲੋਂ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਂ ਤ੍ਰੇਫ਼ਮੈਂ ਆਭਰਣਾਲੂ ਮਰਿਯੂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਵਜ਼ਾਲੂ
ਠਨਾਠੂ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਗੁਰੂ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਮਨਕੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਮੂਲਮੈਂ ਤਨ ਸੁਤਿ
ਕਾਨੁਕਲਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਗੁਰੂ ॥੪॥੯॥੪੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੇਂ ਸਠੁਮੰਗਾ ਨਾਮੰ ਯੋਕਭਿਲੁਵੈਂ ਬਹੁਮਤਿਠੇਂ ਪ੍ਰਯਲਨੁ
ਅਠੀਰਠਿਸੁਤਾਡੁ. |4|| 9|| 48||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ; ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠਮੈਂ ਵਿਠਿ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸੇਵ
ਚੈਯਗਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਭਿਅੁੰਗਾ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚੇ ਥੇ ਰਹਾਸਾਭੀਅੁਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਤਨਿ ਭਕੁਤੀ ਸੇਵਨੁ ਨਿਰਠੁੰਚੇਲਾ ਚੇਸੁਡਾਡੁ. ॥1॥

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭਚਿਠੁ ਅਭਰਠੰ ਲਾੰਟੀ ਦਿਵਝਾਨੰ ਦਾਠਾ, ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨੇਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਗਡਪਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸੰਪੁਰਠੁ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲਨ ਅਝਾਨੰ ਨਸ਼ਿੰਚਿਪੋੰਠਿੰਦਿ; ਮਾਠੁ ਠੋਕੁਡਾਡੀ ਪਲੁ ਅਤਨੁ ਠਲੁਪੁਠੁ ਠਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਠੰਟਾਡੁ ਮਰਿਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵਰੁਿਸੁ ਠੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਭੀਅੁਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਠਕਰਿ ਠੋਕੁਡੁਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲਨੁ ਮਰਿਠੁ ਅਹਾੰਨਿ ਠਰਿਮਿਕੋਠੁ ਵਝੀ,

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥

ਪਰਿਪੁਰਠੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਸਰੁਨੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁ ਠਾਠਾ, ਠਠੁਨ ਲੋਪਲ ਦੇਵੁਨਿ ਠਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਡਾਡੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ॥੨॥

ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਠ ਠਕ੍ਰੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ; ਸਮਤਠੁਠਿਠਿਨਿ ਸਾਠਿੰਚਟੰ ਠਾਠਾ ਠਠੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਡੁ ॥ 2॥

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

(ਸੰਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰਿਕੀ) ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਠਕ੍ਰੰਠੋ ਮੁਡਿਪਡੀ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਮਾਠੁ ਠੀਕਟੀਲੋ ਠਿਕੁਠੁਨੁਅੁਤਠੁਹਾੰਕਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਠਨਿਕਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਠੁ.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਇਤਰੁਲਨੁ ਦੂਪਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅਬਧਾਨਿ ਆਚਰਿਸਾਡੁ.

ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਤਾ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਒ਕ ਪੁਰੁਗੁਲਾਠੀਵਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੇਝੀ ਪਾਏ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਸੰਖੁਮਲੋ ਚੇਰਡਮ ਦਾਠਾ ਨੀਤਿਮੰਤੁਲ ਜੀਵਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਿਜਮੈਨ
ਅਵਗਾਹਾਨ ਪੋਂਦੁਤੁਨਖੁਝੀ,

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਝੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਗਠੀਗਾ
ਪੋਂਦੁਪਰੁਸੁੰਦਿ.

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤਾਨਿਕੀ ਲੋਂਗਿਓਯਿਨ ਵਾਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਂਤਿਠੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਆਭਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥4॥10॥49॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਪੰਚਪਦੁਲੁ (ਐਦੁ ਪੰਕੁਲੁ), ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਮਾਯਪਲੁ ਤਨਕੁਨੁਪੇਮਨੁ ਨਿਰੁਲੀਂਚੇ ਵਝੀ
ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਨੰਦੰਲੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰਿਰੁਪਮੈਨ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸਾਡੁ.

ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਮਰਣਿੰਚਕੁੰਡਾ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰੰਲੋ ਪਡੀ ਪੋਕੁੰਡਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੁ ਆਯਨ ਨਿਤਯਦੇਵੁਨਿਲੋ ਕਲੀਸਿ ਊਂਟਾਡੁ ॥ 1॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ ਯੋਕ੍ਯੁਪਮਾਨਮੁ ਠੋ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ
ਵਾਰੁ,

ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕ੍ਯੁਪਮੇਠ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਫ਼੍ਰਿੰਚਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਠੋ ਏਕਠ ਚੇਸੁਕੁਨ੍ਠਾਰੁ,

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ਵਾਰਿ ਸ਼੍ਰੇਫ਼ਮੈਨ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਵਠ੍ਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁ ਭਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕ੍ਯੁਗੁਣਾਨ੍ਠਿੰਦਿਨ ਵਾਰੁ,

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ ਵਿਲੀਨਮੈ ਠੰਡਿ, ਵਾਰੁ ਅਤੁਠ੍ਰਿਠ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ ਪ੍ਰਿਠਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.
॥ 2॥

ਜੇ ਕਿਠੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨ੍ਠਿੰਦੁਸ੍ਠਾਡੁ.

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦੇਨਿਨੈਨਾ ਕ੍ਸ਼ਣੰਲੋ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਗਲਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯਗਲਡੁ.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਤਰੁਲਕੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਚੇਪ੍ਰਿੰਚੇਪੇਠਾਡੁ.

ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥

ਆਯਨ ਆਲੰਡੀ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਵੰਦਲਾਦਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਅਵੇਵੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠ੍ਰਾਨੰਲੋ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਵੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੇਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ੍ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਮੰਚਿ ਪਨੁਲ ਫੁਨਤ ਠੰਨ੍ਠੁਰੁਵੁਠੋ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਗੁਰੁవు ਵਾਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁੱਤਿ ਯੋਕੁਯੋਜਿਮੈਨ ਮਾਟਨੁ ਚਦਿਵਿਸੁਣਾਏ.

ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥

ਗੁਰੁవు ਮਾਟਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਨੁਂਡੀ ਅਨਿਯੋਧਲੁ ਠੋਲਗਿਘੋਂਤਾਯਿ.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

ਅਭਰਣੰਮੁ ਵੰਠੀ ਅਮੂਲਘੋਨੁ ਦਿਵਯੋਜਨਾਨਿਪੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਓਕਰੁ ਸਹਾਯੰਗਾ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨੀਲੋਂ ਕਲਿਸਿਘੋਂਤਾਯਿ. ॥ 4॥

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਮੁਵਲੋ ਮਰੈ ਈਤਰੁ ਸੰਪਦੁ ਕੂਡਾ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ ਕਾਦੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੁਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਈ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੀਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਘ੍ਰਿਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਐਯੰਨ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦੁਪਰੁਸੁਣਾਏ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਠੋਂ ਨਿੰਡੀਘੋਂਯਿਨ ਓ' ਨਾਨਕੁ ਐਧਾਘ੍ਰਿਯੁ ਈਅੰਤਿਨੀ ਪੋਂਦਾਡੁ. ॥5॥11॥50॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਐਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥

ਓਕਰੁ ਨ੍ਰੁਠ੍ਰ ਚੋਯੰਵਚੁਘੁਰਿਯੁ ਅਨੋਕੁ ਸੰਗੀਤੁ ਵਾਯਿਦਾਘ੍ਰੁਨੁ ਵਾਯਿੰਚਵਚੁਘੁ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥

ਅਯਿਠੈਂ ਮਾਯੰਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਈ ਮਨਸੁਘੁਠਿਦੀ, ਦੁਵਿਕੁ ਈਘ੍ਰੁਲਕੁ ਚੋਵਿਠਿਦੀ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਐਯੰਨ ਐਵਰੀਕੀ ਪਰਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਕਠਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ?

ਅੰਤਰਿ ਲੋਠੁ ਠਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥

ਅਤਨੀਲੋਂ ਲੋਂਤੁਗਾ ਦੁਰਾਈ ਯੋਕੁਯੋਘੁਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰ ਯੋਕੁਧੁਠ੍ਰੀ ਠੁਘਾਨੁਗਾ ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

ಆಯನ ಮನಸು ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನಮುತ್ ಜ್ಞಾನೋದಯಮು ಪೊಂದಲೆದು ಮರಿಯು ನೆತಿ
ಗುರಿಂಚಿ ಅತನಿಕೆ ಎಟುವಂತೆ ಅವಗಾಹನ ಪೊಂದಲೆದು. || 1||

ਗੁರਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ಗುರುಬೋಧಲ ದಾಠಾ ಚೆಸೆ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ಹೃದಯಾನಿಕೆ ದಿವಜ್ಞಾನಂತೆ ಜ್ಞಾನೋದಯಂ
ಪೊಂದುತುಂದಿ.

ਆਪು ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪੁਤੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ತನೆ ಸಲ್ಯುಂಗಾ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊವಡಂ ದಾಠಾ ದೆವುಡು ಗ್ರಹಿಂਚಬಡತಾಡು ||1||ವಿರಾಮಂ||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥

ಭಗವಂತುನಿಪੈ ಪ್ರੇಮನು ಕಲಿಗಿಂਚೆ ಗುರು ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂਚಡಮೆ ನಿಜಮನ
ನೃತ್ಯ.

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ಲೋಲੋಪಲ ನುಂಡಿ ಸೆಲ್ಯು ಅಹಂಕಾರಾನಿಶ್ಚੋಲಗಿಂਚಡಂ ಡ್ರಮ್ ಯುಕ್ಯಯನು
ಅನುಸರಿಂಚೊಂದಿ.

ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਸಾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥

ನಾ ನಿತ್ಯದੇವುಡು, ತಾನೆ ಪ್ರತಿದಾನಿಕೆ ತೆಲಿಸಿನವಾಡು.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥

ಗುರುವು ಗಾರಿ ಮಾಟಲ ದಾಠಾ, ತನಲೆ ಊನಖಗವಂತುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು || 2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಚೆಸೆ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ದಾಠಾ ಒಕ ವಕ್ತಿಲೆ
ಪ್ರੇಮ ಮರಿಯು ಆಪಾಯುತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆಂದುತಾಯಿ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ಗುರುವಾಕಳ ಒಕ ವಕ್ತಿನಿ ಸಮಸ್ಥಿತಿ ಮರಿಯು ದೈವಿಕ ಧರಾಖಪೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚೆ ಸ್ಥಿತಿ
ನಡಿಪಿಸ್ತುಂದಿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ಗುರು ಬೋಧನಲನು ಪಾಟಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಚೆಸೆ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಾಕಾರಂ
ಚೆಸುಕೊವಡಾನಿಕೆ ಸರನ ಮಾರ್ಥಂ.

ਪਾਖੀਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਅਚਾਰਬਧਮੈਨ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਚੁਪਿੰਚਿਨ ਤਪੁਠ੍ਰੁ ਭੁਕ੍ਤਿ ਦੁਃਖਾਨਿਘੁਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਠੇਸੁੰਦਿ.॥ 3॥

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਵੰਮਿਟੁੰਚੈ, ਲੋਕਪਰਮੈਨ ਪਨੁਲ੍ਹੋ ਨਿਮਗਮੈ ਊਨਖੁਠੁ
ਮਾਯਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਡੁਟੁੰ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪਵਲੁ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਹਾਟੁੰਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਚੈਸੈ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ
ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁੰਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥

ਆ ਤਰਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੈ ਸਠੁੰਗਾ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸ਼ਾਡੁ. ॥4॥

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਊਕ ਵਠੀਨਿ ਵਕੰ
ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਅਪੁਠੁਠੈ ਅਤਨੁ ਅਚੰਚਲਮੈਨ ਭਕਤੀਲੋ ਨਿਮਗਮੁਵੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ
ਦੇਵੁਨਿਪਠੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨੁ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਨਿਤਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੀ ਮੁਹਿਮ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿਸੁੰਦਿ. ॥5॥12॥51॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਊਕੈ ਨਿਤਠੁਦੇਵੁਡੁ. ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਆਸਾ ਘੁਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਕਾਫੀ, ਵਨਿਮਿਦਵ ਲਯ, ਮੁਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਂਲੋਂ ਨਿ ਸੰਤੋਂਪੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਤ੍ਰੁਰੁਰੁਵੁਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਨੀਤਿਮੰਤੰਗਾ
ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨ, ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਅਰੁਠੰ ਚੋਂਸੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕਿ ਵਸੁੰਦਿ.
॥1॥

ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਯਜਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯੁਹੁਮਤੁਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੋਚਿਸੁਡੁ; ਨੋਂਨੁ ਮਰੋਵਰਿ ਪੈਨਾ ਆਧਾਰਪਡਨੁ.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿ ਨਿਰੁਪਿੰਚਬਡਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ
ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੁੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਸੁ ਜੁਗੁ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਊਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨਿਪੁਪੰਚ ਭਯਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ
ਪੋਂਦਗਲਦੁ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਂਧਨਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੰ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਗੁਠਿਵਾਡੁ, ਮੂਰੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਸੀਠ੍ਰੁ
ਅਹੰਕਾਰੰ, ਮਰੁਣ ਭਯੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਯੁਠ੍ਰੁ ਜੀਵਿਸੁਤ੍ਰਾ, ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਯੁਠ੍ਰੁਸੁਤ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਸੇਵ ਚੋਂਸੇ ਵਕੁਤੀ, ਆ
ਵਕੁਤੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੁ ਦੇਵੁਠ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਡੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੋਂਟਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ;
ਆਯਨ ਆਯੁਨੁ ਸੰਤੋਂਪੰਗਾ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਜਮੈਨ ਸ਼ਾਂਤਿ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਬਡੁਤੋਂਦਿ. ॥3॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਯੁਠ੍ਰੁਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਬੁਠ੍ਰੁ ਸ਼੍ਰੇਠ੍ਰੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠ
ਸੰਕਲਾਠ੍ਰੁਪੋਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥

ఓ నానక్, గురు బోధనలను అనుసరించి దేవుని పాటలను పాడండి మరియు మీరు దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు. || 4|| 39|| 13|| 52||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

రాగ్ ఆసా, రెండవ లయ, నాలుగవ గురువు:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు విశాఖికి శాశత్ర సృష్టికర్త మరియు మీరే నా గురువు.

ਜੇ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీకు ప్రీతికరమైనది నెరవేరుతుంది. మీరు ఏమి ఇచ్చినా, నేను అందుకునేది అదే. ||1||విరామం||

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ఓ' దేవుడా, మొత్తం విశ్వు మీ సృష్టి మరియు అందరూ మీకోసం ధానిస్తారు.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ఆయన మాత్రమే మీ దయతో మీరు ఆశీర్వదించే ఆభరణం లాంటి నామాన్ని పొందుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥

గురు అనుచరులు దీనిని పొందుతారు మరియు సీఱు సంకలర్థ కలిగిన వక్తులు దానిని కోల్పోతారు.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥

మీరు మీ నుండి సీఱు సంకలప్రశ్నులను వేరు చేస్తారు, మరియు మీరు మీరే గురువు అనుచరులను మీతో ఏకం అవుతారు. || 1||

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥

మీరు ఒక శక్తివంతమైన జీవన నదిలా ఉనాఱు మరియు అనిజ్ఞీవులు మీలో నివసిస్తునాఱు.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

మీరు తప్పవరూ లేరు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥

ਵਿਸ਼ਵਲੋਨਿ ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਮੀ ਨਾਟਕੰਲੋ ਭਾਗੰ.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥

ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇਂ ਕੋਂਦਰੁ ਮੀ ਨੁਂਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਯਬਠ੍ਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਡਿਘੋਯਿਨ
ਭਤਰੁਲੁ ਮੀਠੋਂ ਤਿਰਿਗਿ ਕਲੁਸ੍ਰਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਸ ਨੋਂ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਮੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਚਠ੍ਰਾਲਨੁ ਅਰ੍ਠੰ ਚੇਂਸੁਕੁਂਟਾਰੁ,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਏਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਊਚਠ੍ਰੀਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਿਵਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕਮੁ ਚੇਂਸਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵ ਚੇਂਸੇਵਾਡੁ ਸਮਾਠਾਨਮੁਨੁ ਘੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਂ ਸਹਾਜੰਗਾ ਵਿਲੀਨਮਵੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ਮੀਰੇਂ ਸੁਘ੍ਰੀਕਰ੍ਰ; ਮੀਰੁ ਚੇਂਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਨਿਘ੍ਰੀਸ਼ਯਾਲੁ ਨੋਰਵੇਰਠਾਯੁ.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮੀਰੁ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਏਮੀ ਚੇਂਯਗਲ ਵਾਰੁ ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥

ਸੁਰਪੰਚਾਨਿਸੁਘ੍ਰੀਚਿਨਿਨ ਠਰੁਵਾਠ, ਮੁਠ੍ਰੀ ਮੁਠ੍ਰੀ, ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਸੁਕੁਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿਚਿ ਸੁਰਿਠਿਦੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਦਿ ਕੇਵਲੰ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਕਨਿਪਿਸੁਂਦਿ. ॥ 4॥ 1॥ 53॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే శాశ్వత దేవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, రెండవ లయ, నాలుగవ గురువు:

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥

కొందరు సేఖ్షితులు, పిల్లలు, తోబుట్టువులతో పొత్తులు ఏర్పరుచుకుంటారు.

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥

కొందరు అత్తమామలు మరియు బంధువులతో (అల్లుడు) పొత్తులు ఏర్పరుచుకుంటూ ఉండవచ్చు

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥

కొందరు తమ సాథ్ ఉద్దేశాల కోసం ముఖ్యులు మరియు నాయకులతో పొత్తులు ఏర్పరుచుకుంటున్నారు.

ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

కానీ నా కూటమి ప్రతిచోటా ఉన్నదేవునితో ఉంటుంది. || 1||

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥

నేను దేవునితో నా కూటమిని ఏర్పరుచుకున్నాము మరియు అతనే నా ఏకైక మద్దతు.

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు తప్పనాకు వేరే వర్గం లేదా కూటమి లేదు మరియు నేను అతని లెకభైనన్నియు అంతులేని మహిమానిత్ర సుగుణాలను పాడుతూనే ఉన్నాను. ||1||విరామం||

ਜਿਨ੍ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥

వారు చివరికి ప్రపంచం నుండి నిష్క్రమిస్తాడు, వారితో ప్రజలు పొత్తులు ఏర్పరుచుకుంటారు

ਝੁਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥

తప్పుడు పొత్తులు చేసుకోవడం, ప్రజలు పశాఙ్గాపపడతారు మరియు చివరికి బాధపడతారు.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਿ ਮਨਿ ਖੇਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਵਧਾਲੁਗਾ ਚੇਸੇਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਭਾਸ਼ਤ੍ਰੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਰੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਅਨਵਸਰੰਗਾ
ਤਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਮੋਸੰ ਚੇਸੁਨੇ ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਒ਕ ਒ਪਠੁਦਾਨਿਘੁਰਠੁਚਾਨੁ, ਵਾਰਿਨਿ ਅਧਿਕਾਰੰਠੋ
ਏਵਰੁ ਸਮਾਨੰਗਾ ਊਂਡਲੋਰੁ. ॥ 2॥

ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥

ਏ ਪੋਤੁਲਨੀਖੁਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਪੋਡਿਗਿੰਪੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੁਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥

ਮਾਯੁ ਕੋਸੰ, ਅਝਾਨੁਲੁ ਒ਕਰਿਠੋ ਒ਕਰੁ ਘੁਰੁਠੁ ਪਡਤਾਰੁ.

ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

ਵੀਰੁ ਜੀਵਿਤਪੁ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠੁਯੁ ਜਨਨ ਮਰੁਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋ ਪਡਤਾਰੁ.

ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਨਾ ਕੂਟਮਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਦੀਨਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਤਦੁਪਰਿ
ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਘੁਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥

ਕਲਿਯੁਗੰਠੋ, ਐਦੁ ਦੁਰੁਘੁਠਾਲੁ ਪੋਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਘੁਰੁਠਲਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਠਾਯੁ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁਯੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰ
ਪੇਰਿਗਾਯੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਮਾਪਿੰਚੇ ਵਸ਼ੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋ ਐਕਠੁਵੁਠਾਡੁ.

ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥

ਭਤਰ ਅਨਿਪਪੰਚ ਵਧਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲਾ ਚੇਸਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਨਾ ਕੂਟਮਿ
ਊਂਟੁੰਦਿ. |4|

ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਯਲ ਮਨਸੁਠੋ ਦੁਠੁਦਠੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪੋਤੁਲਨੁ ਸੁਠੁਪਿਸੁੰਦਿ.

ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥

ಇತರುಲ ತಪ್ಪುಗುರಿంచి ಕ್ರೂਰಮੈನ ਊਹਾਲੂ ਚੇਂਸ਼ਾਰੂ ਮਰಿಯੂ ಇਤರುਲ ਕಂಠೆ
ತನನು ತಾನು ਊਨਠੁੰਗਾ ಭਾਵਿੰਚਡಂ ದਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਸੌਂਤ ਅਹੰਨਿ
ਗੁಣਿੰਚੁਕੁಂਟਾਡੁ.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥

ਓਕ ਵਿਠਿਨਠੁ, ਓਕਰੂ ਕੋਂਤ ਕੋਂਸ਼ਾਰੂ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥

ਨਾਨਕ ਯੂਕਠ੍ਰਾਠਮਿ ਨੀਤਿ ਮਰಿಯੂ ਦੇਂਵੁਨਿਠੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਏਵਰਿ ਠ੍ਰਿਠੋਂ ਮੋਠੁੰ
ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਠੁੰਠੁੰਦੁ. ॥ 5॥ 2॥ 54॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਵਾਕਾਠ੍ਰਿਠੁ ਦੇਂ ਪਦੈ ਵਿਨਿ ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਅਦੁਠੁਠੁੰ ਮਕਰੰਦੰਠੋਂ ਅਤਨਿ
ਮਨਸੁਠੁੰਠੋਂਪਿਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਠੁੰ ਕਾਨਿ ਠੁਗਵੰਠੁਠੁੰ ਅਠੁੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਚੋਲ੍ਰਿ, ਗੁਰੂਵੁ ਠੁੰਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡਿ ਮਰಿಯੂ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪਾਠੁਲਨੁ
ਵਿਨੰਡਿ.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਂਵੁਡੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਠੁੰਠੋਂ ਪ੍ਰਵੇਂਠੁੰਚਾਡੁ; ਅੰਦੁਵਲੁ ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ
ਅਦੁਠੁਠੁੰ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠੁੰਚੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁੰਠੁੰ ਸਰੀਰੰ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਰಿಯੂ ਵਿਡਿਠੋਂਠੋਂ ਠੁਠੁਲਠੋਂ
ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਠੁੰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥

ਨੇਂਨੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁੰਠੁੰਦੁਨੈ, ਦੇਂਵੁਨਿ ਪ੍ਰਠੁਰਾਪਮੈਨ ਸਠੁਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਿਠਾਨੁ.
॥2॥

ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਭਵਿਗਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਦੂਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟਵੰਤੁਲੁ ਨਿਜਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਨਿਵਾਰੁ. ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਭ੍ਰਿਸ਼ਟੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ
ਊਂਡਲੁ ਵਲੁ, ਵਾਰੁ ਮਾਯੁ ਕੋਸੁ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਊਂਡਾਰੁ.॥ 3॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਅਦੁਭੁਮੁਨਿ ਅਮੁਤਮੁਠੋ ਅਸ਼ੀਰਭੁੰਚੁਵਾਡੁ,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨਿ ਊ ਨਾਨਕੁ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਡੁ ॥ 4॥ 3॥ 55॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰਮੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਊਂਡੁੰਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ ਮਠੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਸ਼ਾਂਤਿ ਯੋਕੁਸ਼ਾਰਮੁਨਿ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨੇਨੁ ਧਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥

ਊ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤੀ ਨਾਮਾਨੁ
ਧਾਠੁੰਚੁੰਡੁ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਤਪੁਨਾਕੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਵੇਰੈ ਮਠੁ ਚੋਰਕਦੁ. ਅਦ੍ਰਿਸ਼ੁੰ ਚਾਠ੍ਰਾਨੋ
ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਗੁਰੁ ਚੋਧਨਲ ਚਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠਾਠੁੰਚੁੰਡੁ ਆਧਾਠੁੰਕੁੰਗਾ ਮਨੁਗਡੁ ਸਾਗਿੰਚਲੇਮੁ.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥

ਅਦ੍ਰਿਸ਼ੁੰ ਚਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠਾਠੁੰਚੁੰਡੁ. ॥ 2॥

ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥

ਨਾਮਾਨੁਠਾਠੁੰਚੁੰਡੁ ਵਾਰੁ ਮਾਯੁਪਲੁ ਊਂਡੁਪੇਮੁ ਕਾਰੰਗਾ ਅਵਮਾਨਾਨਿਕੀ
ਗੁਰੁਵੁਤਾਰੁ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥

నామాన్నిధానీంచకుండా గడిపే జీవితం శాపగ్రస్తమైనది. ॥ 3॥

ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥

గొప్పఅద్భుతం దాత్రా నే అనిట్టి కంటే గొప్పధోవునితో కలయికను పొందుతాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥

దేవుడు నామం యొక్కపరానిగురువు దాత్రా అనుగ్రహిస్తాడు, ఓ' నానక్. |4|4|56|

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥

నేను దేవుని సద్గుణాలను పాడతాను మరియు అతని ప్రశంసల మాటలను కూడా ఉచర్తించగలను.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥

గురువు గారి బోధనలను అనుసరించి, నేను దేవుని యొక్కగుణాలను పఠించి వర్తించడం చేస్తున్నాను. || 1||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥

నామాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ ధ్యానం చేయడం దాత్రా, నా మనస్సును నందదాయకంగా మారింది.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు తనలో శాశ్వత దేవుని నామాన్ని అమరే ఘోషి, అతను ప్రేమతో సరోవర త్ర ఆనందానికి మూలమైన దేవుణ్ణి పూజిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥

ఓ' ప్రజలారా, దేవుని వినయ సేవకుడు తన మహిమానిత్ర పాటలను పాడతారు,

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥

మరియు గొప్పఅద్భుతం దాత్రా, ప్రతిదాని నుండి వేరుచేయబడిన దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు. || 2||

ਗੁਣ ਵਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥

సద్గుణాలు లేనివారు మాయ యొక్కమురికిలో లీనమై ఉంటారు.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥

సద్గుణాలు లేకపోవడంతో అటువంటి అహంకారులు జనన మరణాల చక్రాలలో తిరుగుతూ బాధపడతారు. ॥ 3॥

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥

ఎవరి శరీరంలో గురువు దేవుని యొక్కసుగుణాలను బహిర్గతం చేశాడు,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥

ఓ నానక్, దేవుని సద్గుణాలను పదే పదే ప్రతిబింబించడం దాఱా, అటువంటి గురు అనుచరుడు జీవిత సారాన్ని అర్థం చేసుకుంటాడు. ॥ 4॥ 5॥ 57॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

నేను ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామానిఘ్నింటాను మరియు అతని పేరు మాత్రమే నా మనసుకు ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

గొప్ప అదృష్టం వల్ల, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా దేవుని పేరు యొక్క బహుమతిని పొందుతారు. ॥ 1॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸా ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, గురువు గారి బోధనలను పాటించి నామానిఘ్నించండి; మీ మనసు ధైర్యవంతులతో ప్రకాశిస్తుంది.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం లేకుండా, నాకు వేరే మద్దతు లేదు. కాబట్టి, నేను నా ప్రతి శాస్త్ర మరియు ఆహారముద్దతో దేవుని నామానిఘ్నిస్తూ ఉంటాను. ॥ 1॥ విరామం॥

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

నేను నామ పఠనానిఘ్నిహతో వినాఘ్ను, మరియు ఇది నా మనసుకు సంతోషకరంగా ఉంటుంది.

ਜੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥

దేవుని నామానిఘ్నాకు పరించేవాడు, అతను మాత్రమే నా సేఘ్నితుడు, సహచరుడు. ॥ 2॥

ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੁੜ ਨੰਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮੂਰਖੁਲੁ ਵਛੀ ਚੇਤੁਲੁ ਅਨੇ ਪਦੁ ਨੁੰਡੀ
ਨਿਸ਼ਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥

ਮਾਯੁਪ੍ਰੇਮੁਲੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਵਧਾ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁੰਟੁ ਪਲੁ
ਪ੍ਰੇਮੁਲੋ ਚਿਮੁਟੁ ਚਨਿਪੋਯਿਨਲੇ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਮਰਣਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਏ ਥਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਸੁਠਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੁਠਿਦੀ ਨਾਸਨੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਏ ॥੪॥੬॥੫੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਅੰਦਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 4॥ 6॥ 58॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥

ਓਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨਲੋ ਤਾਨੁ ਦੁਆਵਲੀਲਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁ
ਪੇਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥

ਭਦਿ ਤੀਪਿ ਰੁਚਿ ਰਸੁ ਪੰਡੁਨੁ ਕਲੀਗਿ ਠੰਟੁੰਦਿ (ਆਧਾਠੀਠੁ ਯੋਗਠੁਲ) ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚਿ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਯੋਗਠੁਲ ਲੋਕਠੇਨਨਿਠੁਰੰਗਾਲਨੁ
ਅਨੰਦਿੰਚੰਡੀ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠਾਨੀਸੁਤਾ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੁਵਾਡੁ ਮਰਣ
ਭਯਾਨਿਠੁਠਿਗਮਿੰਚਿ ਚੇਡੁ ਕੋਰਿਕਲ ਸਰਾਨੀਪੁੰਪਿਨਲੁ ਦੁਠੁ ਕੋਰਿਕਲਪੇ
ਨਿਯੰਤੁਰੰਚੁਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਤਨ ਭਕੀ ਆਧਨ ਕਰੁਵਾਨੀਪੁੰਚੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰੂ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਸੰਤੋਂਸਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਆਯਨ ਤਨ ਸਿਮੁਲੁਕੁ ਭੁਕਿ
ਆਰਾਧਨ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਭਜਾਠੁ.॥ 2॥

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਤੋਂ ਪੁਰਵਰਿੰਚੈ ਵਛੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨਕੁ ਵੇਲੇਮੁਆਰੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਮੈ
ਠੇਲੀਯਦੁ.

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥

ਸਾਘੰ ਚੋਸਿਨ ਤਰਾਠੁ ਠਲਪੁਠੈ ਦੁਮੁਠਿਸਿਰੈ ਏਨੁਗੁਲਾ ਵਠੁਪਾਰਿਠਾਠੁ.॥ 3॥

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਉਚੇ ॥

ਏਕਰਿ ਗਮੁਠੁ ਗੋਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਨਠੁਮੁਠੈਨਦਿ ਅਯਿਠੈ,

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੁਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥

ਅਪੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਨਿਪੁਠੁਪੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ, ਓ' ਨਾਨਕ. ॥ 4॥
7॥ 59॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਪੁਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਦਿ.

ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪੁਠੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਪੁਠਿਸਮੁਠੈ ਠੰਠੁਦਿ. ॥1॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰਿਠੈ ਸੇਠੁਠੁਲਾਰਾ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਠੁਠੀੰਚਡੰ.
ਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ, ਮੈ ਪੁਠਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁਠੈ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਪੋੰਦੁਪਰਚਡੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਠੈਨ ਨਾਮੰ ਠੇਪੇਠੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਪੁਠੁਨੰਦੰਗਾ ਠੰਠੁਦਿ.

ਨਾਮੁ ਲਾਗਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਪਤਿਫਲਾਨਿਖੁੰਪਾਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥

ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਾਯੁ ਪੁਏ ਪੁੰਮਠੋ ਒ਕਰੁ ਗੁਠਿਵਾਰੁ ਅਵੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਪੁਰੋਗਿਲਾ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ.

ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥

ਅਠਨਿ ਚਰਠੁਨੀਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਠੰਟਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਾਕਰਮੁੰਨ ਚਿਕੁਠੁਕੁ ਮਾਠੁਮੇ ਦਾਰਿਠੀੰਸੁੰਠਾਯਿ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਠਾਰੀ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਠਾਲਾ ਅਦੁਪੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁ ਸੁਆਮੰਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ. |4||8||60||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, ఆరు లయలలో మూడు షబాద్ లు, నాలుగవ గురువు:

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥

ఒక యోగి తన చేతిలో గిటార్ పట్టుకుని, దాని తీగలను వాయించాడు, కానీ దాని నుండి వచ్చే శబ్దం బోలుగా ఉంటుంది (ఎందుకంటే అతని మనస్సుదేవుని ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉండదు).

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥

ఓ' యోగి, గురువు బోధనలను పాటించి, దేవుని పాటలను పాడండి, తదాత్తా మీ ఈ మనస్సుదేవుని ప్రేమలో మునిగిపోతుంది. ||1||

ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ఓ' యోగి, దేవుని నామానిష్ఠాభింఛమని మీ మనస్సుకు సూచించండి.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అనియుగాలలో వాఖించి ఉన్నాకే ఒక్కదేవుడా; నేను వినయంగా ఆయనకు నమస్కరిస్తాను. ||1||విరామం||

ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥

యోగులు అనేక విభిన్నస్వంగీత చరణ్లలో పాటలు పాడటం మరియు పఠించడం చేయవచ్చుకానీ వారి మనస్సుమాయలు చేస్తూ ఉంటుంది.

ਜੇਵਹਿ ਰੂਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥

వారి పరిస్థితి ఒక రైతు వంటిది, అతను తన భూమికి సాగునీరు అందించడానికి తన బావిపై పని చేస్తాడు, కాని అతని సొంత ఎద్దులు వెళ్లి తన పంటను మేయవచ్చు|| 2||

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥

ఓ' యోగి, మీ శరీరంలో, దేవుని పై ధాన్య బీజానివ్వాలంటే, తదాత్తా దేవుని నామమున పచన్చి పంట పెరుగుతుంది.

ਮਨੁਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥

ఓ' యోగి, మీ ఎద్దులాంటి అస్థిర మనసును భక్తి ఆరాధనకు మరియు గురువుల దాత్రా హుక్ చేయండి, బోధనలు దేవుని నామ నీటితో మీ శరీర క్షేత్రానికి సాగునీరును అందిస్తాయి. || 3||

ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥

ఓ' దేవుడా, యోగులు, సంచార సాధువులు, మొత్తం విశ్వా మీ సృష్టి; ప్రజలు మీరు ఆశీర్వాదించిన బుద్ధికి అనుగుణంగా వ్యవహరిస్తారు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੁਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥੬੧॥

ఓ' దేవుడా, హృదయాలను తెలుసుకునే వాడు, దయచేసి మీ ప్రేమపూరక ఆరాధనకు మా మనసులను జోడించండి, అని నానక్ ప్రార్థిస్తున్నాడు. || 4|| 9|| 61||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਕਬ ਕੇ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੁ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੇ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬ ॥

చీలమండ గంటలు మరియు సైంబల్ స్టోసం ఎందుకు చూడాలి? గిటార్ మరియు ఇతర సంగీత వాయిద్యాను ఎందుకు వాయించాలి?

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਰੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ఈ పరికరాలను వెతకడానికి, తీసుకురావడానికి సమయానిక్షుధా చేయడానికి బదులు, నేను దేవుని పేరును ధాన్యిస్తాను. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥

నా మనసులో అటువంటి భక్తి అభివృద్ధి చెందింది,

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నీరు లేకుండా చేప చనిపోయినట్లే, ఒకక్షణం కూడా దేవుణ్ణి సమించకుండా నేను ఆధాత్మికంగా జీవించలేను. || 1|| విరామం||

ਕਬ ਕੇਉ ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ਕਬ ਕੇ ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ ॥

ఐదు తీగలను టూన్ చేసి ఏడు టూన్లను ఎందుకు కలపాలి? శ్రావణగా సత్రాలను ఎందుకు పెంచాలి?

ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥

ಈ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಾಲನು ಟ್ಯಾನ್ಸ್‌ ಚೈಯಡಾನಿಕ್‌ ಮರಿಯು ಸಮೀಕರಿಂಚಡಾನಿಕ್‌ ಕನಿಸಂ
ಒಕ್ಕಕ್ಷಣಂ ಪಡುತುಂದಿ, ನಾ ಮನಸು ಸಮಯಂಲ್‌ ದೆವುನಿ ಪ್ರಶಂಸಲನು
ಪಾಡಟಾನಿಕ್‌ ಇಷ್ಟಪಡುತುಂದಿ. || 2||

ਕਬ ਕੇ ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ਕਬ ਕੇ ਹಾਥ ਪਸਾਰੈ ॥

ಎವರೈನಾ ತನ ಪಾದಾಲನು ಸರೈನ ಭಂಗಿಮಲ್‌ ಊಂಚಿ, ತರುವಾತ ವಿವಿಧ ಚೈತಿ ಸಂಜ್ಞಲು
ಮರಿಯು ಪಾದಾಲ ಸ್ಥಾನಾಲತ್‌ ಎಂದುಕು ನೃತ್ಯಂ ಚೈಯಾಲಿ?

ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮੁਹਾਰੈ ॥੩॥

ಒಕರಿ ಚೈತುಲು ಮರಿಯು ಪಾದಾಲನು ಚಾಚಿ, ಒಕ ಕ್ಷಣಂ ಆಲಸೃ ಊನಪ್ಪುರ್ಥು, ಆ
ಸಮಯಂಲ್‌ ನಾ ಮನಸು ಸ್ಥೈವುಣ್ಣಿ ಧಾನ್ವಿಸ್ತುಂದಿ. || 3||

ਕਬ ਕੇਉ ಲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ಲੋਕಿ ਪਤੀਣੈ ਨಾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ನೃತ್ಯಾಲು ಮರಿಯು ಪಾಟಲತ್‌ ಪ್ರಜಲನು ಆಕಟ್ಟುಕೊವಡಾನಿಕ್‌ ಎಂದುಕು
ಪ್ರಯತಿಶ್ಚಾಲಿ? ಪ್ರಜಲು ಆಕಟ್ಟುಕುನಾಱಿದಿ ದೆವುನಿ ಆಸ್ಥಾನಂಲ್‌ ಗೌರವಾನ್ನಿ
ತಿಸುಕುರಾದು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥

ಓ' ನಾನಕ್‌, ಎಲ್ಲಪುರ್ಥು ಮಿ ಹೃದಯಂಲ್‌ ದೆವುಣ್ಣಿ ಧಾನ್ವಿಂಚಂಡಿ, ಅಪುರ್ಥು ಪ್ರತಿ ಒಕಥು
ಮಿಮಲ್ವಿಪ್ರಶಂಸಿಂಚಿ ಗೌರವಿಸ್ತಾರು. || 4|| 10|| 62||

ਆਸਾ ਮਹਲಾ ੪ ॥

ರಾಗ್‌ ಆಸಾ, ನಾಲುಗವ ಗುರುವು:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮಿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ದೆವುನಿ ಪರಿಶುದ್ಧಲ ಸಂಘಂಲ್‌ ಚೈರಂಡಿ, ವಾರಿ ಸಹವಾಸಂಲ್‌ ದೆವುನಿ
ಮಹಿಮಕರಮೈನ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಂಡಿ.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ಅಮೂಲಮೈನ ಆಧಾಠ್ವಿಕ್‌ ಜ್ಞಾನಂ ವಂಟಿ ಆಭರಣಪು ವೆಲುಗುತ್‌, ಹೃದಯಂ
ಪ್ರಕಾಶಿಂಚಬಡಿ, ಅಜ್ಞಾನಪು ಚೈಕಟಿ ತೊಲಗಿಪೊತುಂದಿ. || 1||

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥

ಓ' ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಲಾರಾ, ದೆವುನಿ ಪೆರುಪೈ ಧಾನ್ವಂ ಮಿ ನೃತ್ಯಂ ಕಾನಿವರ್ಥಡಿ.

ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, నేను అలాంటి సాధువులను కలవగలిగితే, నేను వారి పాదాలను కడుగుతాను (నేను వినయంగా వారికి సేవ చేస్తాను). ॥ 1॥ విరామం॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవునితో అనుసంధానమై ఎల్లపుఱ్ఱూ దేవుని నామాన్ని ధాన్వించండి.

ਜੇ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥

మీరు కోరుకునట్టి పొందుతారు మరియు మాయ కోసం ఆరాటపడుతునప్పుఱ్ఱు మిమల్ని ముల్లీఱ్ఱాధించరు. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥

అనంతదేవుడే సత్యంగా సృష్టికర్త; ఆయన పేరు నుండి మనం పఠించడానికి, ధాన్వించడానికి ఆయనే కారణమవుతాడు.

ਸੋਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ੍ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, ఆ సాధువులు మాత్రమే మీకు ప్రీతికరమైనవారు మరియు మీ ఆస్థానంలో ఎవరి గౌరవం ఆమోదించబడింది. ॥ 3॥

ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

దేవుని మహిమా స్తుతములను జపిస్తూ నానక్ కు సతిశించబడదు; ఆయన వాటిని పఠించే కొద్దీ ఆయన ఎంత శాంతిగా ఉనాఱ్ఱు.

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥

దేవుడు ప్రజలకు భక్తి ఆరాధన నిధిని ఆశీరఱ్ఱించాడు; కాని ఆయన నిజమైన భక్తుడు మాత్రమే ఈ సద్గుణాలతో ఈ ప్రపంచం నుండి బయలుదేరును.

॥4॥11॥63॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਕੇ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, రాగ్ కాఫీ, ఎనిమిదవ లయ, నాలుగవ గురువు:

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥

మరణం మొదటి నుండి నిర్ణయించబడుతుంది మరియు అయినపట్టికీ అహం మనల్ని పుడుస్తుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥

గురువు బోధనల దాటా నామానిష్ఠాభీస్తూ, మనం ప్థిరంగా మారతాము మరియు దేవునిపై విశాస్త్రంతో ఊగిసలాడము. || 1||

ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥

ఏదో ఒక రోజు అందరూ చనిపోవాలని గ్రహించిన వారిని గురువు ఆశీర్వదిస్తాడు.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

గురువు బోధనల దాటా వారు భగవంతుడితో కలిసిపోయి నామం యొక్క అతుల్యత ప్రతిఫలానిష్ఠులైందారు. || 1|| విరామం||

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥

ఓ' నా తల్లి, వారు ముందుగా కేటాయించిన రోజుల సంఖ్యతో ఈ ప్రపంచంలోకి వస్తారు.

ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿਹੁ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥

దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారం వారు ఈ రోజు లేదా రేపైనా బయలుదేరాలి. || 2||

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

నామానిష్ఠురచిపోయిన వారి జీవితాలు నిరుపయోగమైనవి.

ਜੁਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥

ఈ ప్రపంచానికి వచ్చిన తరువాత వారు తమ జీవితంతో జూదం ఆడారు, మరియు ఈ జూదంలో, వారు తమ మనసును కూడా కోల్పోయారు. || 3||

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਬోਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੰਲੋ ਭਾਂਤੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਡਿ, ਆਯਨਲੋ ਵਿਲੀਨੰ
ਚੈਯੁਬਢਾਡੁ. ॥ 4॥ 12॥ 64॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਵਿਲੁਵੈਨ ਮਾਨਵ ਜਨਨਾਨਿਘੋਂਦਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਿਨ ਵਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਵਲੁ ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਨਿਤਯੋਦੈਵੁਨਿਲੋ ਕਲਿਸਿਘੋਂਦਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਿਨ੍ਹੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਿੰਚੰਡਿ.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤਠੰਤੁਲਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਜਮੈਨ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਆਹੋਠਿੰਚਿ ਗੋਰਵਿੰਚਾਡੁ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੰਪਦ ਮਨਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਐਦਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥

ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ.
॥ 2॥

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਠਮੁਲਘੋਂਦਿਨ ਸਦੁਠਾਲੁ ਊਂਨਾਠੁ ਕਾਨੀ ਸੀਠੁ
ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ ਵਾਟਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਡੁ.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥

ਅਹਾਂ ਕਾਰਣਗਾ ਅਣੁਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਚਾਲਾ ਗਰਭੁਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਤਪੁਠਾਰੀ ਪੱਛਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਅਹਾਂ ਕਾਰਣਗਾ, ਸੰਠੁਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਤਪੁਠੁੰਟੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁ ਸੁਧਿਵੱਛਾਨੰਠੋਂ ਭੁਰਮਪਡੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਫਕਰੁ ਦੋਵੁਠੁਠੀ
ਗੁਰੁਪਾਈਐ. ॥ 4॥ 13॥ 65॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫਕੈ ਨਿਤਠੁਠੋਵੁਡੁ. ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਦਾਠਾ ਗੁਰੁਪਾਈਐ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਘੁਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਧੰਗ

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ, ਪਦਠਾਰਵ ਲਯੁਲੋਂ ਰੋਂਡੁ ਪਠਾਠੁ ਲੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਸੁਠਾੰਗ:

ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥

ਨੋਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੀੰਚੀ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥

ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੇਲੁਡੀੰਚੀਨਪਠੁਠੀ ਨੁੰਡੀ, ਨੋਂਨੁ ਆਯਨਨੁ
ਪੁਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਕੁੰਡਾ ਫਕੁਠੁਠੁੰਡੁ ਕੁਠਾ ਠੀਵਿੰਚਲੋਂਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥

ਨਾ ਚੋਵੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਮਾਠੁਰੇਮੇ ਵਿਨਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ; ਆਯਨ
ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ ਨੋਂਨੁ ਫਕੁਠੁਠੁੰਡੁ ਕੁਠਾ ਠੀਵਿੰਚਲੋਂਨੁ.

ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥

ਫਕ ਹਾਂਸੁ ਸਰਸੁ ਸੁਰੋਂਕੁੰਡਾ ਠੀਵਿੰਚਲੋਂਨਲੇ, ਅਦੋ ਵਿਠੰਗਾ ਦੋਵੁਨਿ ਠਕੁਡੁ
ਆਯਨਨੁ ਸਠੀੰਚਕੁੰਡਾ ਏਲਾ ਠੀਵਿੰਚਗਲਡੁ? ॥ 1॥

ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਚ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੇਹ ਅਪਮਾਨ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਠਮੁ ਹੁਠਦਯਾਲੋਂ ਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਲੁ ਪੁਰੇਮਨੁ, ਠਾਵੋਂਦੋਠੁ ਅਨੁਠੰਠਾਲ
ਪਲੁ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਪਲੁ ਪੁਰੇਮਨੁ ਵਿਲੁਵੈਂਨਦੀਗਾ ਏਂਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ
॥੨॥੧੪॥੬੬॥

ఓ నానక్, దేవుని భక్తులు ఆయన పట్ల ప్రేమను ఆలింగనం చేసుకుంటారు;
మనసును లోకవాంఛలు లేనిమనసుతో, వారు ఎల్లపుణ్ణు దేవుని ధ్యానిస్తూ
ఉంటారు. || 2|| 14|| 66||

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਅਸ਼ਾਵਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥

ఓ తల్లీ, నా ప్రీయమైన దేవుని ఆచూకీ గురించి నాకు చెప్పండి.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੋਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు లేని క్షణకాలం కూడా నేను జీవించలేను; ద్రాక్ష తీగలను చూసి ఒక పిల్ల
ఒంటె సంతోషించినట్లే నేను అతనిని చూసి సంతోషంగా ఉంటాను
||1||విరామం||

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ప్రియమైన దేవుని ఆశీర్వాధ దరణం కోసం ఆరాటపడుతున్నా మనసులో లోకం
నుండి దూరమైంది.

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੇਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

తామర లేకుండా బంబుల్ బీ జీవించలేనట్లే, అదే విధంగా దేవుడు లేకుండా
నేను (ఆధాత్మికంగా జీవించలేను). || 1||

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਖਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ఓ' విశాఖికి ప్రేయమైన గురువా, దయచేసి ననుష్ఠీ రక్షణలో ఉంచుకోండి మరియు మీ ఆశీర్వాదించబడిన దృష్టి కోసం నా కోరికలను నెరవేర్చండి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥

ఓ' దేవుడా, మీరు కేవలం ఒక్కక్షణం మీ దృష్టిని చూపించినప్పటికీ, భక్తుడైన నానక్ మనసుల్తో ఆనందస్థితి ప్రబలంగా ఉంటుంది. || 2|| 39|| 13|| 15|| 67||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్రా గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫

రాగ్ ఆసా, రెండవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥

మాయను ప్రేమించే వక్త్రీ చివరికి మాయ చేత నాశనం చేయబడతాడు.

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

మాయను జాగ్రత్తగా నిలబడేసే వక్త్రీని మాయ పూర్తిగా భయపెడుతుంది.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥

మాయ చేత కదిలించబడటంతో, తోబుట్టువులు, సేఖ్షితులు మరియు బంధువులు ఘర్షణలకు దిగుతాయి.

ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥

గురువు గారి దయవల్ల మాయ నా ఆధీనంలోకి వచ్చింది. || 1||

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥

మాయ ఈ వివాదాలకు ఎలా కారణమవుతుందో చూసిన తరువాత కూడా, అందరూ దానితో ఆకర్షితులవుతారు.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਿਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సాధువులు తప్పసనాఖిలు, నిష్ఠాతులు, దేవదూతలు, మానవులందరూ మాయచేత మోసపోతారు. || 1|| విరామం||

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਸਨਾਝੀਗਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ; ਵਾਰੀਕੀ ਕਾਮਰੂਪਮੁਨ ਬਾਧਿੰਚੁਨੁ.

ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਗ੍ਰਹਾਸੁਠੁ ਮਾਯਨੁ ਸਾਮੂਹਿਕੰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਵਾਰੀ ਸਠੁਤੰ ਕਾਦੁ.

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥

ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੀ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁਪੁਰੁਸੁ ਅਨੀ ਪਿਲੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਵਾਰੀਨੀ ਘੋਰੰਗਾ ਪਿੰਸਿੰਚੈਦੀ.

ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਨਨੁਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨੀਕੀ ਨਡਿਪਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਹੁਕੀੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥

ਮਾਯੁ ਵਾਰੀ ਤਪਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਮਗਘੁਨੈਨ ਸਨਾਝੀਲਨੁ ਕੂਡਾ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠ੍ਰੀਸੁੰਦੀ.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥

ਮਾਯੁ ਪੰਡਿਤੁਲੰਦਰੀਨੀ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਬੰਧਿਸੁੰਦੀ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥

ਮਾਨਵੁਲੁ ਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਕੁ (ਦੁਰ੍ਘਣੰ, ਧਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਰੀ) ਕਠੁਬਡੀ ਊੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਦੂਅਤਲੁ ਮਾਯੁ ਚੋਤ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਬਡੁਅਨਾਠੁ.

ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਤਨ ਮਠੁਅੁ ਐਵਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਨੁਹੁਕੀੰਚਾਡੁ ॥ 3॥

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥

ਮਾਯੁ ਸੇਵਕੁਨਿਵਲੋ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਝਾਨੀਗਾ ਪਨਿਚੋਸੁੰਦੀ.

ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਮਾਯੁ ਅਤਨੀਕੀ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵਕੁਨੀਗਾ ਸੇਵਚੋਸਿ ਐਲਾ ਅੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥

"ਮੀਰੁ ਨਨੁਘੁਮਿ ਚੋਯਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ ਅਦੋ ਚੋਸ਼ਾਨੁ" ਅਨੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥

ఓ' నానక్, మాయ "నేను గురువు అనుచరుడి దగ్గరకు రాను" అని అంటుంది. || 4||
1||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਸੁ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥

నా భర్త-దేవుడు ననుష్ఠా అత్తగారి (అజ్ఞానం) నుండి వేరు చేశాడు.

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥

నా చిన్నమరియు పెద్ద మరదలు (ఆశ మరియు కోరిక) దుఃఖంలో మరణించారు.

ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਣਿ ॥

నేను అనర్థుడై (నీతినాల్గూర్చి) ఆధారపడటం ముగిసింది.

ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥

నా తెలివైన మరియు మంచి భర్త-దేవుడు ననుష్ఠూర్తిగా రక్షించాడు. || 1||

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

ఓ ప్రజలారా, వినండి: నేను దేవుని ప్రేమను ఆస్వాదించాను.

ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

సత్యగురువు నాకు దేవుని నామ వరానిక్షచాక్షు, దాని వల్ల నేను అనిష్టదేవుడు
ఆలోచనలను మరియు దుర్గుణాలను చంపాను. || 1|| విరామం||

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

మొదట, నేను సీఠ్య అహంకారం యొక్క ప్రేమను వదులుకున్నాను.

ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥

రెండవది, నేను ప్రపంచ మార్గాలను (ఆచారాలు మరియు ఆచారాలు)
త్యజించాను.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥

మాయ యొక్కనూడు విధానాలను త్యజించి, నేను శత్రువులు మరియు
సేఘ్నితులను ఒకే విధంగా భావించాను.

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥

ਚਿਵਰਗਾ, ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾਲ੍ਹਵ ਫਿਤਿ ਅਯਿਨ ਤੁਰੀਆ, ਦੁਇਕ
ਅਨੰਦ ਫਿਤਿਨਿ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥

ਭਖੁਠੁ ਨੇਨੁ ਸਮਫਿਤਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਭਖੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਖਗੋਲ ਸੰਗੀਤਾਨਿਖਾਯਿਸੁਣਾ ਠਨਾਠੁ.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਫ਼ਿਰੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਅਤੁਠੁਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ, ਨੇਨੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਧੁਵੁਗਾ ਮਾਰਾਨੁ. ॥3॥

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਭਕੁਠੁ ਨਾਨਕੁ ਦੁਇਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਠੁਲੋਚਨਲਨੁ ਠਚਠਿਸੁਣਾਠੁ.

ਜੋ ਸੁਣੈ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥

ਠ ਦਿਵਠੁਨਾਨਿਖਿਨਿ, ਦਾਨਿਪੈ ਪਨਿਚੈਸੇ ਵਾਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟਾਠੁ.

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਜਨਿਠੁਚਾਠੁ ਲੇਦਾ ਚਨਿਪੋਠੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲੋ
ਪਡਠੁ.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥

ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੈਯਬਡਿ ਠੰਟਾਠੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਅਤਠੁ ਠਪਯੋਗਪਡੇ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪਲੁ ਭਕੁ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਵਧੁਵੁ ਵੰਟੀਦਿ,

ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥

ਅਮੇ ਅੰਦੰ ਸਾਟੀਲੇਨਿਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਮੇ ਪਾਤ੍ਰ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਮੈਨਦਿ.

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥

ਅਮੇ (ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ) ਨਿਵਸਿਸੁਨ੍ਨ੍ਞਿ ਭਲੁ (ਹ੍ਰਾਦਯੰ) ਪ੍ਰਸੰਸਨੀਯੰਗਾ
ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ
ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ.॥ 1॥

ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯਡੰ ਅਨੇਦਿ ਨਾਕੁ
ਸਹਾਜੰਗਾ ਊਂਡੇ ਵਧੁਵੁ ਊਂਨਠ੍ਰੁਗਾ ਨੇਨੁ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੇ ਸਭਾਵਾਨ੍ਨਿ
ਪੋੰਦਾਨੁ.

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆమె (భక్తి ఆరాధన) ఆరాధన, వివాహం మరియు ఇతర ప్రపంచ విధులలో అన్ని సందర్భాల్లో అందంగా కనిపిస్తుంది. || 1 || విరామం ||

ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥

ఈ పుణ్యభద్రువు (భక్తి ఆరాధన) తన తండ్రి (గురువు)తో జీవించినంత కాలం,

ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥

అపట్టి వరకు భర్త (మానవుడు) భక్తి ఆరాధన లేకుండా విచారంతో తిరుగుతాడు.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥

కానీ గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాటా ఆయన దేవునికి ప్రీతిని అందించినపుడు,

ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥

గురువు తన హృదయంలో భక్తి ఆరాధనను పొందుపరిస్తాడు మరియు అతను శాంతి మరియు సౌకర్యాలను పొందుతాడు. || 2 ||

ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥

ఆమె (భక్తి వధువు) ఒక మంచి మహిళ యొక్కముపైవైచెండు లక్షణాలను కలిగి ఉంది మరియు ఆమె సంతానంలో సత్య మరియు సంతృప్తి వంటి పిల్లలు ఉన్నారు.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥

ఆమె విధేయతను కలిగి, సాగాసియస్ మరియు అందమైనదిగా ఉంటుంది.

ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥

ఆమె తన భర్త-దేవుని కోరికలనిర్ఘటినీ నెరవేరుస్తుంది.

ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥

ఆమె మరదలు (ఆశ మరియు కోరిక) ఇప్పుడు పూర్తిగా సంతృప్తి అయింది. ||3||

ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥

ఆమె కుటుంబం అనిర్ఘటికంఠే ఉదాత్తమైనది. (మధురంగా మాట్లాడటం, కరుణ, వినయం మొదలైన సద్గుణాలు కలవి).

ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥

ਅਮੇ ਤਨ ਚਿਨ੍ਹਮਰਿਯੂ ਪੇਧ ਬਾਵਲਕੁ (ਭਤਰ ਝਾਨਅਵਯਵਾਲੁ) ਸਲਹਾ
ਭਸੁੰਦੀ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਗਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥

ਅਮੇ (ਭਤੀ ਆਰਾਧਨ) ਵਛਮਯੋਯੁਹਾਮੁ (ਹ੍ਰਾਦਯਮ) ਆਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਗਾਇ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਮੇ (ਭਤੀ ਆਰਾਧਨ) ਵਛਮਯੋਯੁਹਾਮੁ (ਹ੍ਰਾਦਯਮ) ਚ, ਤਨ ਭੀਵਿਤਾਨਿਛਾੰਤੀ
ਮਰਿਯੂ ਆਨੰਦੰਚੋ ਗਡੁਪੁਤਾਡੁ.॥ 4॥ 3॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਪੁ:

ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੇ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥

ਨੇਨੁ ਏਦਿ ਪੁਰਾਣੀਕ ਵੇਸਿਨਾ, ਅਮੇ (ਦੁਪੁ ਵਧੁਵੁ-ਮਾਯ) ਦਾਨਿਨਿ ਦਾਟਡਾਨਿਕੀ
ਅਨੁਮਤਿੰਚਦੁ.

ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥

ਅਮੇ ਮੰਚਿਤੰਚਮ ਮਰਿਯੂ ਸੰਠੁ ਕੁਰਮੁਕੁਣ ਮਾਰਾਨਿਛੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਅਮੇ ਅਨੇਕ ਮਾਰੁ ਵੇਪਾਲਨੁ ਧਰਿਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੂ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਲਨੁ ਛਾਪਿਸੁੰਦੀ.

ਗਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥

ਅਮੇ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਨਾਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਨੁਮਤਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੂ ਨਾ
ਮਨਸੁਨੁ ਵਿਵਿਧ ਦਿਸ਼ਲਲੋ ਤਿਰਗਮਨਿ ਬਲਵੰਚੰਚੇਸੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥

ਅਮੇ (ਮਾਯ) ਨਾ ਭੰਟੀਕੀ (ਹ੍ਰਾਦਯਮ) ਛੰਪੁਡੁਗੁਟੇਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ ਮਰਿਯੂ ਅਮੇ
ਨਨੁਪੁਸ਼ਾੰਚੰਗਾ ਭੀਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਨੁਮਤਿੰਚਦੁ.

ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦਾਨਿ ਪੱਠੁ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਪਡਟਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਚਿਨ ਕੋਠੀ, ਅਦਿ ਨਨੁਮੁਰਿੰਚ
ਚਿਕੁਠੁਪੋਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰਚ

ਪੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥

ਮੋਦਠੀ ਅਮੇਨੁ (ਮਾਯ) ਸਹਾਯਕੁਰਾਲੀਗਾ ਦੋਵੁਡੁ ਪੰਪਾਡੁ.

ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥

ਕਾਨੀਂ ਇਪੁਠੁ ਆਮੇ ਠੋਮਿਠੀ ਖੰਡਾਲੁ, ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਤਰ
ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਮੁੰਚੋਤ੍ਰਿੰਦੀ.

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੇਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥

ਇਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਾਠੁਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਤੀਰਥਲਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਪਯਲਨੁ, ਲੇਦਾ
ਯੋਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਨਾਠੀਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲੇਦੁ.

ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥

ਸ੍ਰੁਤੁਲਨੁ, ਵੇਦਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ, ਆਚਰਿੰਚੈ ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਦਾਨਿ ਮੁੰਦੁ
ਵਦੁਲੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥

ਆਮੇ (ਮਾਯ) ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਠੋ ਪਾਟੁ ਵਚਿਘਾ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਦੁ.

ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਚਕ੍ਰਿਨਿ ਮੋਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਪੈ ਰੁਠਿੰਦੀ.

ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਬਲਪੀਨਮੈਨ ਵਛੀ ਨੁੰਡੀ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਆਮੇ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁ
ਰਕ੍ਰਿੰਚਲੋਨੁ.

ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ: ਨੋਨੁ ਸਹਾਯੰ ਕੋਰਡਾਨਿਕੀ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਝਠੁਚੁਠੁ ॥ 3॥

ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਸਲਹਾ ਵਿਨੁਠੁਰੁਵਾਠ ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਵਠੁਕੁ ਵਚਾਠੁ.

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਨਿਸ਼ਠੁੰਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰਾਨਿਘਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋਂ
ਪੋੰਦੁਪਰਚੋਲਾ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥

ਇਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਅਨੰਠ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਅੰਠਰਠ
ਸਠੁਹਾੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਠੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਠੰਗਾ ਠਨਾਠੁ.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਂਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਮਾਯੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅੰਦੋਲਨ
ਚੇਂਦਨੁ. ॥ 4॥

ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥

ਨਾ ਇਲੁ (ਪ੍ਰਾਦਯੰ) ਇਪੁਠੁ ਨਾ ਸਠੁਤੰ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਇਪੁਠੁ ਨਾ
ਊਂਪੁਡੁਗੁਠੇ.

ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥

ਗੁਰੁਯੁ ਅਮੋਨੁ ਨਾ ਸੇਵਕੁਨਿਗਾ ਚੇਂਸਿ, ਨਨੁਠੇਂਵੁਨਿ ਅਨੁਨੰਲੋ ਅਨੁਨਿਨਿ ਚੇਂਸਾਡੁ. ॥
1॥ ਰੇਂਡਵ ਵਿਰਾਮੰ॥ 4॥ 4॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵਉ ॥

ਸ਼ਤ੍ਰੁਯੁਕੁ ਰਾਜੇਂ ਲੇਖੁ ਪੰਪਮੁਨਿ ਨਾਕੁ ਮੋਦੁਟੁ ਸਲਹਾ ਇਵਠੁਡਿੰਦਿ.

ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥

ਰੇਂਡਵ ਸੁਚਨ ਵੰਮਿਟੰਚੇ ਨੇਂਨੁ ਇਠੁਰੁ ਵਠੁਲੁਨੁ ਮਠੁਠੁਰੁਿਠੁ ਵਹਿੰਚਡਾਨਿਕਿ
ਪੰਪਾਲਿ.

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਠੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥

ਮੂਡਵ ਸੁਚਨ ਵੰਮਿਟੰਚੇ, ਨੇਂਨੁ ਰਕੁੰਚਡਾਨਿਕਿ ਕੋਨਿਸੁਨਾਠੁਲੁ ਚੇਂਯਾਲਿ.

ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਛੇਡਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਗੁਠਾ ਵੰਨੀਠਿਚਿਪੇਠਿ, ਨੇਂਨੁ ਮਿਮੁਲੁਮੁਠੁਰੁ ਮੇ ਠਾਨੁੰਚਾਨੁ.॥ 1॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥

ਇਪੁਠੁ, ਨੇਂਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਨੰਦਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਟੁਵੰਠਿ ਅੰਦੋਲਨ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਨਾਠੁ.

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਸ਼ਤ੍ਰੁਯੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਠੁਲੁ ਨਸ਼ਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਸ਼ਾੰਤਿਗਾ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁਯੁਰੁਯੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਨਲਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚਾਰੁ,

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥

ಈ ਅਤ੍ਮਸ਼ਰੀਰము, మరియు ప్రతిదీ దేవునికి చెందినవే.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥

కాబట్టి ఓ' దేవుడా, నేను ఏమి చేసినా అది మీ మద్దతు హామీపై ఉంటుంది.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥

మీరే నా ఆశ్రయం మరియు మీరే నా మద్దతు. || 2||

ਤੁਧਨੇ ਛੇਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਧਰਿ ॥

ఓ' దేవుడా, నిన్ను విడిచిపెట్టి, మేము ఇంకా ఎవరి వద్దకు వెళ్ళాల్సి?

ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥

మీతో పోలధగినది మరొకటి లేదు.

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

మీ భక్తుడు ఇంకా ఎవరిపై ఆధారపడగలడు?

ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥

తప్పదోవ పట్టిన మూర్ఖుడు అరణ్యంలో తిరుగుతున్నట్లు మద్దతు కోసం వివిధ ప్రదేశాలకు వెళతాడు. || 3||

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ మహిమను వర్ణించలేము.

ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥

నేను ఎకళ్ల ఉన్నాననున్న మీ రక్షణలో ఉంచి మీరు ననుక్రూపాడండి.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఎల్లపుణ్ణూ మీ ఆశ్రయంలో ఉంటాను అని నానక్ గారు చెప్పారు.

ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥

దేవుడు నా గౌరవానిక్రూపాడాడు మరియు నేను ఎల్లపుణ్ణూ ఉతాహుంగా ఉంటాను.||
4|| 5||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਤਗੁਰੁਵਾ, ਲੋਕਫ਼ੈਨਨਿਜੁਨਲੁ ਗੁਂਡਾ ਪੁਰਯਾਣਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨੇਂਨੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਫ਼ੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਫ਼ੁ

ਵਸਤੁ ਅਨੁਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥

ਸਾਠੀਲੇਨਿ ਅੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਲਾਭਦਾਯਕਮੁਨੇਨ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਮੀਕੁ ਊਂਦਨਿ ਨੇਂਨੁ ਵੀਨਾਫ਼ੁ.

ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੀਨ੍ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥

ਨੇਂਨੁ ਸਮਕੂਰ੍ਯਾਨਾਠੋਂ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਰਾਜਧਾਨਿਨਿ ਤੀਸੁਕੁਵਚਾਫ਼ੁ.

ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਵੰਠੀ ਅਭਰਣਾਨਿਘੁਟ੍ਠੁਕੋਨਿ, ਨਾ ਏ ਮਨਸੁਸੁਕੁਰ੍ਯਕਰ੍ਠਿਤਮੁਨੇਂਦਿ.

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥

ਓ' ਮਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਤਲੁਪੁ ਵਧਕੁ ਵਚਾਫ਼ੁ.

ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਾਰਿਕੀ ਤੇਲਿਯਜੇਯੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਪਿੰਦਡਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਰ੍ਗੰ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥

ਸਾਰਫ਼ਾਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਗੁਰੁਵੁ ਵਧਕੁ ਪੰਪਾਡੁ.

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਨੁੰਡੀ, ਨੇਂਨੁ ਅਭਰਣਮੁ ਵੰਠੀ ਨਾਮੁ ਅਮੁਲਮੁਠੈਨ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦਾਨੁ.

ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਵਲੁ ਨਾਕੁ ਪੁੰਮਗਲੁ ਸੇਫ਼ੀਤੁਡੁ (ਗੁਰੁਵੁ) ਦੋਰਿਕਾਡੁ.

ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕ੍ਯੁਧਨਮੁਨੁ ਨੇਨੁ ਏਵਰਿਨੁੰਡੀ ਪੋਂਦਾਨੋ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਲੋਕ ਸੰਪਦ
ਨੁੰਡੀ ਤਿਰੁਗੁਟ ਮਾਨਿਵੇਸਿੰਦੀ. ॥ 2॥

ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥

ਦੋਂਗਲੁ ਏ ਸੰਪਦਨੁ ਦੋਂਗਿਲਿੰਚਲੇਰੁ, ਲੇਦਾ ਗਾਲੀ ਲੇਦਾ ਨੀਰੁ ਦਾਨਿਨੀ
ਦੋਬਝੀਯਲੇਵੁ.

ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥

ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਪੋਂਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਜੰਗਾ
ਨੇਨੁ ਦਾਨਿਨੀ ਨਾਠੋ ਤੀਸੁਕੁਵੋਝਤਾਨੁ (ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ)

ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਨਿਜਾਯਿਤੀ ਮਾਠਾਲ ਦਾਠਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚਾਨੁ ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ
ਏਟੁਵੰਠੀ ਬਾਠਨੁ ਲੇਦਾ ਨੋਪਿਠੀ ਭਰਿੰਚਲੇਦੁ.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥

ਅਮੂਲਘੁਨੇਨ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸੁਰਕ੍ਸ਼ਿਤੰਗਾ
ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨਾਨੁ. ॥ 3॥

ਮਿਲਿਆ ਲਾਗਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾਮੁ ਲਾਭਾਨਿਘੋਪੋਂਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਨੰਦੰਲੋ ਨੋਲਕੋਂਦੀ.

ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੁਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪਰਿਪੁਰੁਠਮੈਨ ਬਹੁਮਤੁਲ ਯੋਕ੍ਯੁਪਦਾਠ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੁਰੁਸੰਲਨੁ
ਪਾਡੇਠਾਨੁ.

ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਮਾਠਰਮੇ ਨਾਮੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥

ਨਾਨਕੋ ਏ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿਘੁਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚਾਡੁ.
॥ 4॥ 6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ఓ' నా సేఘ్ఘాతుడా, దేవుడు నా యొక్క సద్గుణాలను లేదా దుర్గుణాలను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు.

ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰే ॥

నా అందం, రంగు, అలంకరణల గురించి ఆయన ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు.

ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥

మంచి మరాఠ్ఠ మరియు ప్రవర్తన గురించి నాకు ఏమీ తెలియదు.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥

అపుఠ్ఠు కూడా, నా భర్త-దేవుడు ననుఘ్ఠన జట్టులోకి నడిపించాడు. ||1||

ਸੁਨਿਬੇ ਸਖੀ ਕੀਤਿ ਹਮਾਰੇ ਕੀਅਲੇ ਖਸਮਾਨਾ ॥

వినండి, ఓ నా సహచరులారా, నా భర్త-దేవుడు ననుఘ్ఠనాసుకునాఠ్ఠు.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ననుఘ్ఠన ఆశ్రయములోనికి తీసుకొని, ఆయన ననుఘ్ఠనే సఠ్ఠుంగా కాపాడాడు. ఈ అజ్ఞాన ప్రపంచానికి ఈ రహస్య గురించి ఏమి తెలుసు? ||1||విరామం||

ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥

(ఓ' నా సేఘ్ఘాతుడా) దేవునితో నా కలయిక ఇపుఠ్ఠు అందంగా కనిపిస్తోంది.

ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥

నేను నా భర్త-దేవునితో ఐకఠ్ఠగా ఉనాఠ్ఠు మరియు అతను నా అనిఘ్ఠగఠ్ఠలను నిఠ్ఠారించాడు.

ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥

నా హృదయంలో మహిమ యొక్క చంద్రుడు ప్రకాశిస్తునఠ్ఠుగా నేను అలాంటి ఆనందానిఠ్ఠిసాఠ్ఠిస్తునాఠ్ఠు.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੀਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥

రాఠ్ఠి, పగలు, నేను నా భర్త-దేవుని సాంగఠ్ఠలో ఆనందానిఠ్ఠిసాఠ్ఠిస్తునాఠ్ఠు. || 2||

ਬਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥

నా దుస్తులు ప్రేమ యొక్కలోఠ్ఠైన ఎరుపు రంగులో రంగు వేయబడినఠ్ఠు నేను చాలా సంతోషంగా ఉనాఠ్ఠు.

ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੇਭਾ ਕੀਠ ਫੂਲ ॥

ਨਾ ਮੋਡਲੋਂ ਆਭਰਣਾਲੂ, ਦੰਡਲੂ ਧਰਿੰਚਿਨਠਲੂਗਾ ਨਾ ਸਧੁਣਾਲੂ ਨਨੁ
ਅਲੰਕਰਿਸ਼ਾਯੀ.

ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਪੇਮਗਾ ਚੂਸਿਨਪੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਅਨਿਯਿਧੁਲਨੁ
ਪਿੰਦਿਨਠਲੂ ਭਾਵਿੰਚਾਨੁ.

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥

ਭਪੁਠੁ ਏਦੈਨਾ ਦੁਘ ਦੁਠੁਣਾਲ ਲੇਦਾ ਪ੍ਰੇਰਣਲ ਮੁਪੁਘੋਯਿੰਦੀ. ॥ 3॥

ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਸੰਠੋੜੰਗਾ ਠੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਿਰੰਠਰੰ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ
ਅਨੰਦਾਨਿਠਸਾਠਿਸੁਨਾਠੁ.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਠ ਲੋਕਮੁ ਪ੍ਰਠਿਠਿਠਮੈ ਠਨੁਠੋਮਿਠਿ
ਸੰਪਦਲ ਵਲੇ, ਮਾਯ ਕੋਰਕੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਅੰਠਾ ਮੁਗਿਸਿੰਦੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥

ਅਠਠਠੁਵੁਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਠਰਠਠਠਮੈਨ ਜੀਵਿਠ ਪ੍ਰਵਰੁਠਨਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,
ਨਾਨਕੋ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ.

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥

ਅਪੁਠੁ ਅਮੇ ਠਨ ਠਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਏਕਠੁਗਾ ਜੀਵਿਸੁੰਦੀ. ॥ 4॥ 7॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਅਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਅਠਿਠੇਯੁਲੂ ਆਠਿੰਚੇ, ਵਿਰਾਠਾਲੂ ਏਚੈਠੁਠਾਹਠੁਲੂ,

ਲੈਤ ਦੇਤ ਉਨੁ ਮੁਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥

ਦਾਠੁਠਠੁ ਅੰਦੁਕੁਨੁਠੁਰੁਵਾਠ ਕੂਡਾ, ਵਾਰੁ ਏਲਾੰਠੀ ਵਿਰਾਠੰ ਪਿੰਦਡਾਨਿ
ਨਿਰਾਕਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮੁਹ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥

ਓ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਵੇਠਠਲਸਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਾਨਾਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁੰਗੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥

ಆ ದಾਠಂ ਵਧ, ਮੀ ਗਤ ದੁ:ਸ਼ਰ੍ਰਭੁਕੁ ਪਸ਼ਾਣੁਪਪಡೆਦਿ ਮੀਰੇ. ॥ 1॥

ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੂਬੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਟੁਵಂਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨਟੁਗੁ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ,

ਨਿਰਾਪਰਾਧ ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਅਮਾਯਕ ਪ੍ਰਜਲਕੁ ਕੂਡਾ ਹੋਨਿ ਕਲਿਗਿੰਚਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁਤਾ ਊਂਟਾਰੁ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥

ਵਾਟੀਲੋ ਦੁਰਾਸ਼ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਪਿਚਿਫੁਕਭੁ ਵਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਈਤਰੁਲਨੁ ਦੂਪਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਪੈ ਚਾਲਾ ਪਾਪਾਲਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵੋਲਤਾਰੁ.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ ਦੁਰਾਸ਼ਤੋ ਆਕਰਿੰਤੁਡੈਨ ਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੋਡੁ.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥

ਸੰਦੇਹਾਂਤੋ ਮੋਸਪੋਯਿਨ ਅਤਨੁ ਅਨੋਕ ਮਾਰਾਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥

ਬਾਹੁਗੁ, ਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਵਿਵਿਧ ਮਤ ਵਸੁਤਾਲਨੁ ਧਰਿਸੁਤਾਰੁ,

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਮਾਯ ਚੇਤ ਬੰਧਿੰਚਬਡਤਾਯੁ.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਵੀਰੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਬੋਧਿਸੁਤਾਰੁ ਕਾਨਿ ਨੀਤਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਠੰ ਚੈਸੁਕੋਰੁ.

ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥

ਅਲਾਂਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡੁ ਏਕਠਾ ਵਿਯਾਨਿਸੁਠਿੰਚਲੇਡੁ. ॥ 3॥

ਮੂਰਖ ਬਾਮਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਮੂਰੁਠੁਡੈਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡਾ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਠਿੰਚੁ.

ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਤੇਰੈ ਰੈ ਨਾਲਿ ॥

ਦੇవుਡੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠੁ ਮਿਮੁਲ੍ਲਿਮੁਨਿਸ੍ਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨ੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠੁ
ਮੀਤੋਨੇ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੈ ਗਮੁਠੁ ਅਦੇ ਅਯਿਠੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਡਿਕੀ ਚੇਪੁਠੁ.

ਮਾਨੁ ਛੋਡ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥

ਅਪੁਠੁ ਮੈ ਸਾਮਾਜਿਕ ਸ੍ਠਿਤਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁ ਅਹਾਨਿ ਚੁਠਿਠਿਠਿ,
ਵਿਨਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਚੁਠਿਠਿਠਿ. ॥ 4॥8॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਫੁਠੁਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਦੁ:ਖਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰੁਗੁਠੁਲੁ ਅਨੰਹਾ ਸਰੀਰਾਨਿ ਖੈਡਿਚਿ ਪੇਠੁਯੁ.

ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਨਾਨੋ ਆਨੰਦ ਭਾਵਨ ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਊੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਭਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਪੁਕਠਾ ਤਿਰਗਦੁ. ॥ 1॥

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮੁਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲੁ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਅਗਿਨਿਰੁਮਯੁਠੁ.

ਬਿਨਸਿ ਗਾਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਵੇਦਨ, ਭਯੰ ਅਨੰਕੁਨੁ ਮਰੁਗਯੋਠੁ ਓਦਾਰੁ ਖੈਚੈਠੁ ਆੰਤਿ ਨਿਚੈ ਚੁਰੁਵੁਨੁ
ਨੇਨੁ ਸਹਜੰਗਾ ਕਲਿਸਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੁਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕੁ ਦੋਵੁਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਿਨਪਠੁ ਨੁੰਡਿ, ਨਾ ਸੰਚਾਰਾਲੁ ਅਨੰਮੁਗਿਸ਼ਾਯੁ
ਮਰਿਯੁ ਭਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਸਮੁਠਿਲੋ ਨਿਵਸਿਨਾਨੁ.

ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪਰਿਸੁਦੁਲ ਅਠੀਰਾਠੁ ਦਰਠੁਮੁਨੁ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਲੋਕ
ਰਕੁਕੁਡੈਨ ਨਾ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮੁਗਿਸਿ, ਨੇਨੁ ਠੁਪੁਗਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੁ ਪਾਇ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮੁਭਪੁਠੁ ਠਿਰਮੈਨ ਮਨਸੁਠੁ ਨੇਨੁ ਗੁਰੂਵੁ ਸਰਣਾਲਯਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ;
ਨਾ ਅਨੇਕ ਭੀਵਿਣਾਲ ਯੋਕੁਠੁਪੰ ਗਠੰ ਯੋਕੁਠੁਪੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੁਆ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥

ਆਠੁਠੁ ਮਰੁਠੁਠੁੰ ਵਲੁ ਅਦਿ ਭਪੁਠੁ ਦੁਪਿੰਚੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਮੁਕੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ
ਦੋਵੁਨਿ ਖਗੋਲੁ ਸੁਠੁਪੈ ਸੰਠੁਕੰ ਚੈਨੁ ਨੇ ਊੰਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਨਾ ਸਰਾਠੁਪਠੁ ਊੰਦਿ, ਸਾੰਤਿਨਿ ਭਚੈਠੁ, ਸਰੁਕੁਠੁੰਮੰਠੁਡਾ, ਕਾਰਣਾਲ ਕੋਸੰ,

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥

ਨਾਨਕ ਮੈ ਪੈਰੁਨੁ ਧਾਫੀਸੁਆ ਆਧਾਫੀਫ਼ਤੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ਮੀਰੈ ਨਾ ਨਿਰੰਤਰ
ਮਧੁਠੁ. ॥ 4॥ 9॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਪਵਾਦੁ ਬਾਧਠੋ ਕੇਕਲੁ ਵੈਸਿ ਵਿਲਪਿਸੁਨੁਦਿ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪਨਿੰਦਕੁਡੁ ਸਰੋਫ਼ਠਠੁ ਦੇਵੁਠਠੀ ਮਰਚਿ, ਤਨ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਪਰਠਠਸਾਨਾਲਨੁ
ਅਨੁਠਵਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਅਤਨਿਠੋ ਸੰਬੰਠੰ ਕਲੀਗਿ ਊਂਚੈ, ਅਪੁਠਠੁ ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ ਅਪਵਾਦੁ
ਅਲਵਾਟੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥

ਅਪਵਾਦੁ ਊਕ ਊਹਾਠਠ ਠ੍ਰਾਗੰਨੁ ਨੁ ਮੋਸੁਨੁਨਠਠੁਗਾ ਅੰਠ ਭਾਰੀ ਮੋਠਠੰਲੋ
ਪਾਪਾਲਨੁ ਠੀਸੁਕੁਵੋਠੁਠੁਦਿ ਮਰਿਠੁਠੁ ਐਤਰੁਲਨੁ ਦੂਪਿੰਚੈ ਅਗਿਠਠੋ
ਮੰਡੁਠੁਨੁਨਠਠੁ ਬਾਧ ਪਡੁਠੁਦਿ. ॥ 1॥

ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਊਕ ਅਪਵਾਦੁ ਕੁਦਿਰੋਠਠਠੀ ਏਮਵੁਠੁਦਿ, ਨਾਨਕ ਚੋਠੁਠੁਨਠਠੀ,
ਵਠਿੰਚਡੰ.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਬਿਗਾਸਾਵੈ ॥੨॥੧੦॥

ਵਿਨਠਠਠਕੁਲੁ ਨਿਠਠੁ ਆਨੰਦਮੁਲੋ ਊਂਟਾਰੁ; ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਟਾ,
ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠਠੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥ 10॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

(ਆ ਵਿਡਿਪੋਠਿਠ ਆਠਠਵਠੁਵੁ ਠਰਪੁਨ, ਗੁਰੁ ਜੀ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਊ' ਮਾ ਅਮੁਨੋਨੁ
ਅਨਿਠਠਠਾਲੁਗਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨੁਠਠਠੀਕੀ,

ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥

ਅਯਿਨਪਛੀਕੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ੁਠਾਤਪ੍ਰਿ ਚੋਂਦਲੇਦੁ.

ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਅਸੰਭਾਯਮੈਨ ਰਕਾਲ ਪਰਿਮਲ ਦ੍ਰਵਾਯਨੁ ਅਨੁਵਰ੍ਤਿਚਾਨੁ,

ਓਹੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥

ਅਯਿਨਪਛੀਕੀ, ਨੇਂਨੁ ਆ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਕੂਡਾ ਪੋਂਦਲੇਦੁ (ਭਦਿ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਕਲਯਿਕਲੋਂ ਪੋਂਦਬਡਿੰਦਿ).

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਐਸੀ ਆਸਾਈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਂ, ਨੇਂਨੁ ਅਲਾਠੀ ਕੋਰਿਕਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਘੁ,

ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥

॥1॥ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਢੈਨ ਨਾ ਤਲਿਨਿ ਚੂਸਿ ਨੇਂਨੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁ॥ 1॥

ਮਾਈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ ॥

ਓ ਤਲਿ, ਨੇਂਨੁ ਏਮਿ ਚੇਯਾਲੀ? ਊ ਮਨਸੁਸ਼ੁਠਾਤੰਗਾ ਊਂਡਦੁ.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀ ਕੋਂਸੰ ਕੋਰਿਕ ਚਾਲਾ ਆਕਰ੍ਰਿੰਚਿੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਸਤ੍ਰੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ ॥ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥

ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਢੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਸ੍ਰਾਉ, ਆਭਰਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਅਨੰਦਾਲੁ ਪ੍ਰਯੋਜਨੰ ਲੇਦਨਿ ਨੇਂਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਘੁ.

ਪਤਿ ਸੇਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਨੰਦਿੰਚਵਚੁਗੋਰਵਿੰਚਵਚੁਕ੍ਰੀਰ੍ਰਿ, ਗੋਰਵੰ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪਠ੍ਰਨਾਨ੍ਰਿ ਆਸਾਠਿੰਚਵਚੁ

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਲੋਕਮੰਤਯੁ ਨਾਕੁ ਵਿਧੇਯੁਲਮੈ ਯੁੰਡੁਨੁ

ਗਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ ॥

ਮਰਿਯੁ ਓਕ ਅੰਦਮੈਨ ਅੰਠੀਲੋਂ ਓਕ ਆਭਰਣੰ ਵਲੇ ਖਰ੍ਰਿੰਦੈਨਦਿ.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਕੂਡਾ, ਨੇਨੁ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਸੰਤੋਪਿ ਸੇ ਨੇਨਪੁਠੇ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਊਂਡਗਲਨੁ.
॥ 2॥

ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਆਹਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਵਾਟੀਨੀ
ਆਸਾਠਿੰਚਗਲਿਗਿਨਪਠੀਕੀ,

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਆਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵੀਨੋਂਦਾਲੁ,

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥

ਵਿਸ਼ਾਰਮੈਨ ਭੂਭਾਗਾਲ ਪੈ ਨਾਕੁ ਵਿਸ਼ਾਰਮੈਨ ਆਧਿਪਤਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਆਦੇਸ਼ਮੁ
ਊਂਡਵਚੁ

ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਜਾਇਸਿ ॥

ਭਠੀਕੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰਤ੍ਰੁਪਿ ਚੋਂਦਦੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀ ਕੋਰਿਕ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥

ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਠੀ ਕਲਵਕੁੰਡਾ, ਨਾ ਊ ਰੋਜੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਗਡਿਚਿਓਂਤੁੰਦੀ.

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਐਕਮੈਨਪ੍ਰਥੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੰਪੂਰ੍ਠ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁੰਤੁੰਦੀ.
॥ 3॥

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥

ਸੁਦੀਰ੍ਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਕਠੁਤਰਮੈਨ ਸੋਧਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨੇਨੁ ਊ ਵਾਰ੍ਠਵਿਨਾਘੁ,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁ ਚੋਂਕੁੰਡਾ, ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘੋਂਦੁੰਤੁੰਦੀ ਦਾਟਲੇਦੁ.

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ਼ਾਡੁ.

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥

ਅਤਨੀ ਆਲੁ ਨੋਰਵੇਰੀ ਅਤਨੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰਤ੍ਰੁਪਿ ਚੋਂਦੁੰਤੁੰਦੀ.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਚੁਕੀ ਡੰਡਾ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਆਯਨ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਨਿੰਡਿਪੋਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਲਯਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਡਾ ॥੪॥੧੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ. ॥ 4॥ 11॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੰਚ-ਪਦਾਲੁ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥

ਓ' ਮਨਿਪਿ, ਮੋਦਟ ਮੀਰੁ ਭਤਰ ਜਾਤੁਲ ਕੰਠੈ ਛਨਠੁ ਘੋਰਾਦਾ ਛਨਠੀਵਿਤਾਨੀਕੀ
ਚੋਦਿਨਵਾਰੁ.

ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥

ਰੋਠਵਦਿ, ਮੀਰੁ ਸਮਾਜਲੋ ਗੋਰਵਿਚਬਡਠਾਰੁ.

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥

ਮੂਠਵਦਿ, ਮੀਰੁ ਨਿਵਸਿਚੈ ਸਰੀਰੰ ਅੰਦੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੰ ਛੰਦਿ ਕਾਬਠੀ ਮੀ ਆਕਾਰੰ ਵਿਕ੍ਰੰਤੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ. ॥
1॥

ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ॥

ਮੀਰੁ ਅੰਦੰਗਾ, ਆਕਰੁਣੀਯੰਗਾ, ਛੰਠੈ ਮੰਚਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲੀਵੈਨਵਾਰੁ.

ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਅਹੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਤਿ ਸੁਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥

ਮੀ ਵੰਠਗਦਿ ਨਿਸ਼ਠੁਠੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ (ਭਤਰ ਜਾਤੁਲ ਠਿਨੈ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਠੋ ਘੋਲੀਠੈ).

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥

ਮੀਰੁ ਸਾਠੰ ਚੈਸਿ, ਆਰਾਠਿੰਚਿ, ਮੀ ਨੁਦੁਠੀਪੈ ਐਰੁਠੀ ਗੁਰੁਨੁ ਆਚਾਰਬਠੰਗਾ
ਅਨਠੁੰਚੁਕੋਂਠੈ;

ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥

ਮਾਠਲ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਠੇਲੀਵੈਨ ਪਦਾਲਨੁ ਛੰਚਠਿੰਚੈਠਪੁਠੁ ਮੀ ਅਹੰਕਾਰਾਨੀ
ਚੁਪਿਠਾਰੁ.

ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਠਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥

ਕਾਨੀ, ਕੁਕੁਲਾਠੀ ਦੁਰਾਸ ਮਿਮੁਠੀਠੁਨੀਠੁਠਾਲੁਗਾ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸਿੰਦਿ. ॥ 2॥

ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥

ਅੰਦਮੁਨ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ, ਲੋਕਸੁਖਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਨੁ;

ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਯੋਗਨੁ ਆਕਠੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਮੰਚਿ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨਨੁ ਆਚਰਿਸੁਨੁ;

ਚੇਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧਿ ਬਿਸਥਾਰ ॥

ਮੀਰੁ ਸ਼ਾਂਦਰ੍ਯਸਾਧਨਾਲੁ, ਸੁਵਾਸਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਲ ਫੁਲਵਾਲੁ
ਵਿਲਾਸਵੰਤੰਗਾ ਆਪਯੋਗਿਸੁਨੁ,

ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਮੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹਚਰੁਡੁ ਕੋਪੰ ਯੋਕੁਯੋਯੁ॥ 3॥

ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

ਭਰ ਅਨਿਯੋਗੁ ਮੀਕੁ ਲੋਭਣੀ ਆਂਠਾਯੁ।

ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥

ਏ ਭੁਮਿਪੈ, ਮੀਰੁ ਭਰ ਜਾਤੁਲ ਕੰਠੇ ਪਾਲਕ ਵਰ੍ਗੰਗਾ ਸੁਆਪਿੰਚਭਠਾਰੁ।

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥

ਮੀਕੁ ਅਨਿਯੋਗੁਲ ਬੰਗਾਰੰ, ਵੇਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਲੁ (ਭਰ ਜਾਤੁਲਕੁ ਲੇਨਿਵਿ)
ਆਨਾਯੁ।

ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਕਾਮੰ ਮੀ ਮੰਚਿ ਸਭਾਵਾਨਿਯੋਗੰ ਚੇਂਸਿੰਦਿ। ॥ 4॥

ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਸਾਰਭਾਮੁਠੈਨ ਦੋਯੁਡੁ ਤਨ ਕਰੁਣਾਪੁਰੁਠੈਨ ਚੁਪੁਨੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਵੇਂਸੁਡੁ,

ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥

ਦੁਰਾਸ਼, ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਵੰਠੀ ਦੁਰਾਚਾਰਾਲ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਯੁ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੋਯੁਨਿ ਨਾਮੰਯੋਕੁਯੁਠਮੁਠੰ ਆਸਾਠਿੰਚੇ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਚੇਂਰਡੰ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥

ਕੇਵਲੰ ਆ ਮਾਨਯੁਡੁ ਮਾਠੁਰੰ ਵੇਂਯੰਵੰਠੰਮੁਠੰਯੁਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ। ॥5॥

ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥

ਮੀਰੂ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ ਊਂਚੈ, ਅਟੁਵਠੀ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ, ਅਨਿਖੁੰਦਰੀਕਰਣ
ਮਰਿਯੁ ਸਾਕਰਾਠੁ ਮਿਮਠੀਕ੍ਰਦਿਲਿਸੁਯਿ;

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੁੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੂ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁੰ ਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਯੁ. ||1||ਰੋਂਡਵ
ਵਿਰਾਮੰ|| 12||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤਕੇ ੨ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਝੜ-ਠੁਕਾਸੰ 2, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥

ਮਾਯੁ ਅਹਾੰਲੋ ਜੀਵਿਸੁਨਠੁ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ
ਮਰਣਿਸੁਯੁ.

ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥

ਕਾਨਿ ਅਹਾੰ, ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ ਲੈਨਿਵਾਡੁ ਸਾਸ਼ਠੁੰਗਾ ਮਿਗਿਲਿਯੋਠਾਡੁ. || 1||

ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥

ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਂਨਠੁਠੁ ਠਮੁ ਅਹਾੰਨਿਯਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੈਵਾਰੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਜੀਵਿਸੁਯੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਯੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰਿੰਚੈਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਐਸ਼ਠਾਨਿਖੁਰਮੁ ਨੋਠੀਲੋ ਊਂਚੁਕੁਨਠੁਠੁ;
ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੁਰਸਾਠੀਸੁਯੁ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ||

ਕਾਚੀ ਮਟਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ਮਠੀ ਕੁੰਡਵਲੋ, ਸਰੀਰੰ ਚਿਵਰੀਕੀ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯੁਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜਿਸੁ ਛੁਟੈ ਤਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥

ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਠਾਵਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਪੋੰਦਿਨ ਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ ਊਂਚਾਡੁ. ||2||

ਉਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥

ਆਠਠੁਹਾੰਕਾਰੰਠੋ ਏਗੁਰੁਠਾ ਊਂਡੈ ਵਾਡੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਅਵਮਾਨੰ ਯੋਕੁ
ਗੁੰਠਲੋ ਲੋਠੁਗਾ ਪਡਠਾਡੁ.

ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥

ਵਿਨਯੰਠੋ ਜੀਵਿਸੁਨਠੁਕ੍ਰੀ ਆਠਾਠੀਠੁ ਮਰਣੰਠੋ ਏਨਠੁਠਾ ਚਾਠਪਡਡੁ. || 3||

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਮਾਯਨੁ ਵੇਂਟਾਡੁਤਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਨੇਂ ਊਨਘਾਰੁ, ਊਪਯੋਗਕਰਮੈਨਦਿ ਵੰਮੀ
ਸਾਧਿੰਚਰੁ.

ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

ਤਮੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋਂ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਫ਼ਿਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਯਚੈਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਰੁ. ॥ 4॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥

ਏ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਅਤਮੁ ਦੇਵੁਡਿਚਿਫ਼ ਬਹੁਮਤਿਗਾ ਭਾਵਿੰਚੈ ਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਸੰਤੋਂਪੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 5॥ 13॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥

ਨਿਸ਼ਠਦੇਹੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਹੋਂਪਨੈਪੁਠਠੁਠੋਂ ਰੁਪੋਂਦਿੰਚਾਡੁ.

ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਦਿ ਧੁਾਲੀਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਨਿ ਖਚਿਠੰਗਾ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 1॥

ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥

ਓ ਅਞਾਨਿ ਮੂਰ੍ਠੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਵਰਿ ਨੁੰਡੀ ਊਦਫ਼ਿੰਚਾਰੁ ਅਨੇਂ ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੀ ਮੀ
ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚੰਡੀ.

ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹਰ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਗਰਫ਼ਡੁਤੁਨਾਰੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਮੀਰੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਏਕ ਅਠਿਠਿ ਲਾੰਟੀਵਾਰੁ, ਅਠਨੁ ਰੋਞਾ 3 ਸੀਰੰ
(ਸੁਮਾਰੁ 7 ਪੋਂਡੁ) ਆਹਾਰਾਨਿਮ੍ਰਾਤ੍ਰਮੇਂ ਠੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਈਠਰ ਅਨਿਘੋਸ਼ਯਾਲੁ ਮੀਠੋਂ ਨਮੁਞੰਗਾ ਊਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥

ਮੀਰੁ ਆਰ੍ਘਾਠ੍, ਏਮੁਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਰਠ੍ਰਲੋ ਚੁਲ੍ਠਬਡਿਨ ਰਕ੍ਤੰ ਤਪ੍ਸ੍ਰਮੁਰੇਮੀ ਕਾਦੁ.

ਇਸੁ ਉਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥

ਓ ਮੁਰਿਕੀ ਕਠ੍ ਮੀਦੇ ਮੀਰੁ ਮੀ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਰਿਯਧਾਰੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ. ॥ 3॥

ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੁਝਹਿ ਤਾ ਹੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਿਗਿਠੇ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਠ੍ਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾਨੇ ਮੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਸ਼ਾਸ੍ਰੁਠ੍ਗਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 4॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਮੀਰੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ;

ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥

ਏਵਰਿ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੇਮੁ ਅਨ੍ਰਿਘੋਂਟ੍ਰਾ ਤਿਰਿਗੇ ਸਾਗਾਸਿਯੰਸ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁਨਾਠ੍ਰੁ. ॥ 5॥ 14॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਆਕੰ-ਠੁਕਾੰਸ (ਊਕ ਪੰਕ੍ਰਿ), ਪੰਚ-ਪਦਾਲੁ (ਨਾਲੁਗੁ ਪੰਕ੍ਰੁਲੁ), ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੇ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥

ਨਾਕੁ, ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਕ੍ਰੁਠੰ ਕੂਡਾ ਚਾਲਾ ਰੋਯਾਲੁ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

ਆਯਨਨੁ ਚੂਡਕੁੰਡਾ ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼੍ਰਾੰਤ ਪਰਚਬਡਲੇਦੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲਿਨਿ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਕਲੁਸੁਕੋਂਗਲਨੁ? ॥ 1॥

ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੇ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਰੈ ॥

ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਕ੍ਰੁਠੰ ਨਾਕੁ ਅੰਠੁਲੇਨਿ ਰੋਯਾਲਾ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ.

ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੇ ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਗਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਕੋਸੰ ਤੀਵਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਊਂਦਿ. ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੋਵੁਨਿਠੋਂ ਨੰਨੁ
ਏਕੰ ਚੋਯੰਗਲ ਸਾਧੁਵੁ ਏਵਰੋਨਾ ਊਂਨਾਠਾ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥

ਐਯੰਨ ਵਿਯੋਗੰਗਲੋਂ ਰੋਯੁਲੋਂ ਨਾਲੁਗੁ ਗਡੀਯਾਰਾਲੁ (ਝਰਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਟਲੁ)
ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲੁ ਲਾਗਾ ਕਨਿਪਿੰਨਾਠੁ.

ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਐਯੰਨਪੁਠੁ, ਐਪੁਠੁ ਐਦਿ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ. ॥ 2॥

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥

ਐਠ੍ਰਵਧੁਵੁ ਭਰ੍ਰ-ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਐਦੁ ਦੁਰਾਠ੍ਰਪੁ ਰਾਕ੍ਰੁਸੁਲਚੋ ਵੋਰੁਚੋਯੰਬਡਿੰਡਿ
(ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠ੍ਰ, ਐਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਐਹੰ),

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥

ਪਸ਼ਾਠ੍ਰਾਪੰਠੋਂ ਵਿਲਪਿੰਨੁ ਐਰੁਗੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਠੰਨ ਐਠ੍ਰਿਰਾਠ੍ਰੁ ਦਰਠ੍ਰਾਨਿਯੋਲ੍ਲਡਿੰਡਿੰਡਿੰ ਏ ਨਾਨਕੰ,

ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥

ਠੰਨ ਐਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁ ਡੀਵਿਠਾਨਿਯੋਠ੍ਰੋਪਿੰਨੁ, ਐਠੰਨੁ ਐਠੁਠ੍ਰਠ੍ਰੁ ਠਾੰਠਿਨਿ ਪੋੰਡਾਡੁ. ॥4॥15॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਐਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਸਰੋਠ੍ਰਠ੍ਰੁ ਐਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁ ਪ੍ਰਿਠਿ ਨਿਠਿ ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਠਾਠ੍ਰੰਗਲੋਂ ਊਂਦਿ.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਦੋਵੁਨਿ ਐਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਪੋਰੁਨੁ ਚਦਵਠੰ ਐਠੰਨਿਕੀ ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਵ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥

ਦੋਵੁਡੋ ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਐਠੰਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾਠੋਂਨੋਂ ਊਂਟਾਡੁ.

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ ਤਹ ਮਉਚੁਦੁ ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ ਮੇ ਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਘੁਠੁਲਾ, ਦੁ:ਖੁ ਚੇਦਾ ਆਨੰਦ ਸਮਯੰਲੋ,
ਅਤਨੁ ਅਕਠ ਚੰਡਣਾਨਿਘੋਨੁ ਕਨੁਗੋਂਟਾਨੁ. ਕਾਬਠੀ, ਮਰਠੰ ਲੋਨਿ ਪੈਦ
ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਨਨੁਖੁਲਾ ਭਯਪੇਠਗਲਡੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਨਾ ਆਸ਼ਰਯਮੁ; ਦੇਵੁਡੇ ਨਾ ਭਕਤੀ.

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੇ ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਕੁਮਠੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੁੰਜੀ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੇ ਨਾ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੇ ਨਾ ਨਮਠੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਾ ਭਾਠਕਰੰ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ
ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਯੁ ਵਲੁ, ਓ ਭਾਵਨਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਘੁਠੀ,

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕਲਯਿਕਲੋ ਵਿਲੰਨੰ ਅਵੁਠਾਡਨਿ ਨਾਨਕੰ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 4॥ 16॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਤੁ ਰੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿਨਲੁਯਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠਮੇ ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ
ਗੁਰੁਭੋਧਲਪੈ ਦੁਠਿ ਪੇਠਗਲਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਸਠਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠਿਨੀ
ਨੋਰਵੇਰਗਲਨੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਅੰਠ ਆਂਦੋਠਨ ਚੋਂਦੁਠੁਨਾਠੁ? ਨਾ ਸਠਗੁਰੁਵੁ
ਪਰਿਪੁਠੁਡੁ ਅਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇవుਡੁ ਅਨਿਘੋਰੀਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਭੁਕੁ ਨਿਧਿ.
ਗੁਰੁਵੁ ਏਪੁਠੁ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਕੋਲਨੁ ਲਾਠੀਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਪੁਠੁਮੁਣਿ ਮਦਾਲਨੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਿਚਿਨ ਵਠੀ,

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਦਿਵਠਾੰਤਿ ਅਤਨਿਕੀ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਚੋਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਣਿ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿਸੁਣੁ. ॥ 2॥

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

ਅਯੰਨ ਐਦੁ ਐਂਦ੍ਰਿਯੰ ਅਵਯੰਵਾਲੁ ਕਲਿਸੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਯਿ,

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਦਿਵਠੁੰਗੰਤੰ ਯੋਕੁਠਿਰੰਤਰੰ ਸ਼੍ਰਾਵਠੁੰਨੁ ਵਾਯੰਚਿੰਦਿ. ॥ 3॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕੰ ਏਵਰਿਮੰਦੰ ਦਯੰ ਚੁਪਾਡੀ, ਅਯੰਨ ਸਾਰਠੁੰਮੁਡੈਨੰ ਦੇਵੁਠੀ
ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥

ਅਪੁਠੁ ਅਪ੍ਰਯੰਤੁਗਾ ਅਤਨਿ ਝੀਵਿਤੰ ਰਾਤ੍ਰਿ ਸਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੀ
ਗਡਿਚਿਠੋਯੰਦਿ. ॥ 4॥ 17॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥

ਕਨਿਕਰਾਨਿਚੁਪਿਸੁਣੁ, ਦੇਵੁਡੈਂ ਸਠੁੰਗਾ ਅ ਵਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਵਠੁੰਮੁਠੁ,

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਸਠੁੰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁੰ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ. ॥1॥

ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥

ਓ ਨਾ ਸੋਂਦਰੁਡਾ, ਮਨੰ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਸੇਕਰਿੰਚਾਲੀ,

ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੇਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇದಿ ಮಂಟಲ ವಲ್ಲ ಕಾಲಿಪೊದು ಲೆದಾ ನೆಟಿಲೆ ಮುನಿಗಿಪೊದು ಮರಿಯು ಎಕಠಿಕ್ಕಿ ವೆಳಥು.
॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ತੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮ ಸಂಪದ ಎನಠ್ಠಾ ತಗ್ಗಿಪೊಲೆದು, ಎನಠ್ಠಾ ಅಯಿಪೊದು.

ਖਾਇ ಖರਚಿ ಮನು ರಹਿਆ ಅਘಾਇ ॥੨॥

ದಾನಿಠ್ಠಾತರುಲಠೆ ಆಸಾಠ್ಠಿಂಚಿ, ಪಂಚುಕುನಠ್ಠರಾಠ್ಠ ಕೂಡಾ ಮನಸುಠ್ಠಂತ್ರಾಪ್ಪಿಗಾ
ಠಂಟುಂದಿ. ॥ 2॥

ਸੈ ਸਚੁ ಸಾਹੁ ਜಿಸು ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ಸੰਚਾਣਾ ॥

ನಾಮ ಸಂಪದನು ಸಮಕೂರಿಠ್ಠ ಹೃದಯಂ ಠನಠ್ಠಕ್ಷಿ ಮಾಠ್ಠಮೆ ನಿಜಂಗಾ
ಧನವಂಠುಡು ಅವಠ್ಠಾಡು.

ਇਸು ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵರਸಾਣਾ ॥੩॥

ನಾಮ ಸಂಪದ ನುಂಡಿ ಪ್ರಪಂಚಂ ಮೊಠ್ಠಂ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಪೊಂದುಠುಂದಿ. ॥ 3॥

ਤਿਨಿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜಿಸು ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥

ಆಯನ ಮಾಠ್ಠಮೆ ದೇವುನಿ ನಾಮ ಸಂಪದನು ಪೊಂದುಠಾಡು, ಆಯನ ದಾನಿ
ಪೊಂದಡಾನಿಕ್ಕಿ ಮುಂದುಗಾ ನಿಯಮಿಂಚಬಠ್ಠಾಡು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಚಿವರಿ ಕ್ಷಣಂಲೆ, ನಾಮಾಮ ಮಾಠ್ಠಮೆ ಒಕರಿ ನಿಜಮಾನ ಆಭರಣಂ. ॥4॥18॥

ਆಸಾ ਮਹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਜੈਸೆ ਕਿರಸಾਣು ಬೆವೆ ಕಿರಸಾನಿ ॥

ರೈಠು ತನ ಪಂಟನು ನಾಟಿನಠ್ಠುಗಾನೆ,

ಕಾಚಿ ಪಾಕಿ ಬಾಠಿ ಪರಾನಿ ॥੧॥

ತನ ಇಠ್ಠಾನಿಕ್ಕಿ ತಗ್ಗಠ್ಠು, ಅದಿ ಪಂಡಿನಾ, ಪಂಡಕಪೊಯಿನಾ ದಾನಿನಿ ನರಿಕ್ಕಿವೆಠ್ಠಾಡಾ? (ಅದೆ
ವಿಧಂಗಾ, ಜಿವಾನಿಠ್ಠಾಚೆಠ್ಠೆವುಡು, ಮನಂ ಯೌವನುಲಮಾನಾ, ವೃದ್ಧುಲಮಾನಾ ಎಪುಠ್ಠಾನಾ
ಮನಲಿಠ್ಠಿರಿಗಿ ಪಿಲವವಚ್ಠು ॥ 1॥

ਜੈ ਜನಮೆ ಸೆ ಜಾನਹು ಮੁਆ ॥

ಪುಠ್ಠಿನವಾಡು ಮರಣಿಂಚುನು ಅನೆ ದಾನಿನಿ ತೆಲಿಕ್ಕಾ ತಿಸುಕೊಂಡಿ.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੁ ਡੂ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਵਾਸਤਵਾਨਿ ਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੂ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ
ਭਯੁੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨਿ ਪੋੰਡੂਤਾਡੂ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਦਿਨ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥

ਪਗਲੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਰਾਤ੍ਰਿ ਨਿਰ੍ਰਿਘਮੁਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਬਡੀਨਲੈ,

ਰੈਣਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਤਰੁਵਾਤ ਓਦਯੁੰਲਾ. (ਅਦੇਵਿਧੰਗਾ, ਪੁਠੀਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਠੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਤਰੁਵਾਤ ਜਨਨੰ ਓੰਟੁੰਡੀ)॥ 2॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਰੇ ॥

ਦੁਰਦ੍ਰੁਘਵੰਤੁਲੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ
ਨਿਜਮੈਨ ਓਠੈਸ਼ਾਨ੍ਰਿਮੁਰਚਿਪੋਤਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਜਾਰੇ ॥੩॥

ਗੁਰੁਪੁ ਗਾਰਿ ਦਯੁ ਵਲੁ, ਅਰੁਦੈਨਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਓੰਟੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਯੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥

నానక్ చెపార్లు, ఎల్లప్పుడూ దేవుని పాటలను పాడండి.

ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥

అలా చేయడం దాట్లా మనసు స్వభ్రంధ్రగా మారుతుంది మరియు ఇక భ్రంధ్ర మరియు తరువాత గౌరవం పొందుతుంది. || 4|| 19||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ సాధ్ధీనంలో, ప్రపంచంలోని తొమ్మిది సంపదలు ఉన్నాయి.

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥

మీరు అనిర్హకాల కోరికలను నెరవేర్చివారికి వారిని కాపాడతారు. ||1||

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥

ఓ' దేవుడా, నాకు నీ ప్రేమ ఉంటే, అప్పుడు నాకు ఏ లోకకోరికలు ఉండవు.

ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੁਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు నా మనసులో నివసించినప్పుడు, ఏ దుఃఖమూ ననుభూధించదు.

||1||విరామం||

ਜੇ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ఏమి చేసినా, నాకు అది ఆమోదయోగ్యమే.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥

ఓ' నిత్యగురువా, శాశ్ర్తమైనది మీ ఆదేశం. || 2||

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, అది మీకు సంతోషం కలిగించినప్పుడు, అప్పుడు నేను మీ ప్రశంసలను పాడతాను.

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥

మీ కోర్టులో, నాల్గం ఉంటుంది, ఎప్పటికీ మరియు ఎల్లప్పటికీ. || 3||

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥

ਓ' ਨਾ ਭਾਸ਼ਣ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਰਠੁ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਪਾਰਮੈਨਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਰਠਿ ਪੋਂਦਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨਲੋ ਪਾਠੋ ਨਵਚੁ॥ 4॥
20॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਮਾਨਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਦਗਰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥

ਅਤਨਿ ਸੁਯਨਾਤਠੁ ਭਕੀ ਅਨਿਰੂਪਾਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਰੰਗੁਲਲੋ ਪ੍ਰਵਰਿਸ਼ੋਂਦਿ. ॥1॥

ਕਰੈ ਨ ਝਰੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੇਵਨਹਾਰਾ ॥

ਐ ਵਠੀ ਏਯੁਕਮੁਨਸੁਪੁਠੁ ਬਾਧ ਲੇਦਾ ਭਯੁੰਠੋ ਬਾਧਪਡਦੁ ਲੇਦਾ ਏਡਵਦੁ,

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨ ਗੁਰੂਦੇਵੁਲੁ ਨਸ਼ਿੰਚਨਿਵਾਰੁ, ਅਦੁਪੁਠੁ, ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਰੁ, ਏਪਠੀਕੀ ਸੁਰਕੀ ਤੰ
ਅਨਿ ਏ ਵਿਸ਼ਾਠੁਨਿਪੋਂਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਨਯੁਸੁਠੁਨ ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਏਵਰੀਕੀ ਲੋਬਡੀ ਊਂਡਡੁ,

ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥

ਏਂਦੁਕੰਏ, ਸਾਰਠੁਮੁਠੁਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਤਨਿ ਗੋਰਵਾਨਿਮੀਰੇ ਰਕੀਸ਼ਾਰੁ. ॥2॥

ਜੇ ਲਉਡਾ ਪੁਠਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਹੋਵਾਦਾ ਬੰਠਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੁਦਲ ਚੇਸਿਨ ਵਿਨਯੁਪੁਰਠੁ
ਸੇਵਕੁਡੁ,

ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥

ਐ ਭਕੁਡੁ ਏਵਰੀ ਊਂਠੁ ਪਿਠਿਨਿ ਚੂਸੀ ਅਸੂਯਪਡਡੁ. ॥ 3॥

ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥

దేవుడు ఎవరిపైనా ఆధారపడడు మరియు అతను అన్ని ఆందోళనల నుండి విముక్తిని పొందాడు.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥

ఓ' నానక్, సరోభ్రత దేవుని పాటలను పాడండి. || 4 || 21 ||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

దేవుని నామము యొక్క శేషమైన అమృతాన్ని విడిచిపెట్టి, మానవుడు పనికిరాని మరియు నశించే లోక ఆనందాలలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు.

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥

నామ సంపద ఒకరి హృదయంలో ఉంటుంది, కానీ అతను దానిని కనుగొనడానికి బయటకు పరిగెత్తాడు. || 1 ||

ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਥਾ ॥

దేవుని స్తుతి మాటలు వినడానికి ఆయన ఇష్టపడడు.

ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కానీ తప్పులు లేఖనాలు విన్నతరాత్రుల సంతోషంగా పెద్ద పెద్ద వాదనల్లోకి ప్రవేశిస్తాడు. || 1 || విరామం ||

ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥

ఆయన దేవుని నుండి తన జీవనోపాధిని తీసుకుంటాడు, కానీ మరొకరికి సేవ చేస్తాడు.

ਐਸੇ ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥

అలాంటి పాపాలు మర్త్యంలో మునిగిపోతాయి. ||2||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੁਕ ਜੇ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥

అతను ఎల్లప్పుడూ తన సహచరుడు అయిన దేవుని నుండి దాచడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥

ਚਿਵਰੀਕੀ ਊਪਯੋਗੰ ਲੇਨਿ ਸੁਪਚੰ ਸੰਪਦਲਨੁ ਅਤਨੁ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਆਨੇ ਊਂਟਾਡੁ.
॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਨਾਨਕੋਂ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਸਾਤਿਕੁਲ ਦਯੰਗਲ ਦੇਵੁਡਾ,

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥

ਦਯਚੈਸਿ ਊ ਦੁਧੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਮੀਕੁ ਏ ਵਿਧੰਗਾਨੁਨੈਨਾ ਰਕੁੰਚੰਡੀ. ॥
4॥ 22॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਜੀਵਾਨੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਕੁ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸੰਪਦ.

ਈਹਾ ਉਹੰ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥

ਊ ਸੰਪਦ ਇਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਇਕਪੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੇਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਲੋਕਸੰਪਦ ਅੰਠਾ ਸਰਿਠੋਦੁ, ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਦੀ.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੀ ਸਾਠੁਠਾਠੁੰਠੋਨੇ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਠੁਰੀਗਾ ਸਾਰਠਕਮੁ ਠੋਯਿੰਡੀ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਗਤਿ ਠੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠੁਠਾ ਭਕੁੰ ਆਰਾਠਨ ਅਠਠੁਠ ਵਿਲੁਵੈਨ ਸੰਪਦ.

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥

ਪਾਡਠੰ, ਵਿਨਡੰ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀਪੁ ਨਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁਠਾ, ਮਨਸੁਸੁਠੁੰਠੋਪੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਡੀ. ॥ 2॥

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਰੋ ਮਾਨੁ ॥

ਅ ਵਕੁੰ ਮਨਸੁਸੁਠੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟੁੰਡੀ.,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥

సత్యగురువు, తన ఆనందంలో, నామ బహుమతిని ఆశీర్వదించాడు. || 3||

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ ॥

అటువంటి బోధనలతో గురువుచే ఆశీర్వదించిన ఓ నానక్,

ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ ॥੪॥੨੩॥

ప్రతి హృదయంలో అతను నిత్యదేవుణ్ణి చూశాడు. || 4|| 23||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥

ఈ నాటకాలన్నీ ఆనందభరిత దృశ్యాల్ని స్వరథ్నా ప్రవర్తిస్తున్న ఖగవంతుడిచే స్థాపించబడ్డాయి.

ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥

అతనే స్వయంగా తన సృష్టిని ఆనందకరమైన దృశ్యాలు మరియు నాటకాలతో అలంకరించాడు. || 1||

ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥

పరిపూర్ణ దేవుని యొక్కబాంటీలు పరిపూర్ణమైనవి,

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతని మహిమ ప్రతిచోటా పూర్తిగా ప్రసంగాలంగా నిండింది. || 1|| విరామం||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ఎవరి పేరు అనిధ్యరాఖకు, గానం యొక్కనిధి, ఎవరి ప్రశంసలు ప్రజల జీవితం నిషఖ్షంగా మారుతుంది,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

దేవుడు తానే విశ్వుంతటి సృష్టికర్త, మరెవరూ కాదు. || 2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

అనిజీవులు మరియు జీవులు అతని నియంత్రణలో ఉన్నారు.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥

దేవుడు సర్వస్థులు చేసే వారితో ఎల్లప్పుడూ ఉంటాడు. || 3||

ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਛਕ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸੁਘਿਨਿ ਰੁਪਾਇੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਭਕੁਲੁ ਝਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਚੈਝਨਠੀ ਗੋਰਵਾਨਿਝੁੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.
॥4॥24॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਨੁ ਬਠੀ, ਨਾਮਾਨਿਝਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਮੀ ਮਨਸੁਝੁ
ਮਲਚੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਮੀਦ ਦੁਘਿ ਪੇਠੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਘੋਗੁ
ਚੈਯੰਡੀ. ॥1॥

ਉਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥

ਓ' ਊਦਾਠੁਮੈਨ ਬੁਧਿ ਗਲਵਾਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੀਕੀ ਪੁਰਵੈਝਿੰਚੰਡੀ,

ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਠਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਾਕੁ ਅਠਠੁਠੁ ਪੁਰਿਯਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਠਾਠੁਮੁ ਚੈਸਿ, ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝੁੰਗੀਕੰਚੈਯੰਡੰ, ਲੋਕਕੋਰਿਕਕੁ ਅੰਠੰ, ਮਨਸੁ
ਸੰਠੋਪਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਪੂਰਾਇ ॥੨॥

ਅਨਿਘੁਵਿਠੁ ਪੁਠਠੁਠੁਠੁਲ ਵਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲੁ ਲਭੀਠਾਯੁ. ॥ 2॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕ ॥

ਨੇਨੁ ਛਕ ਸੁਘਿਕਠੁ ਮੋਠੁਠੁਲੋ ਪੁਰਵਰਿਠੁਠੁ ਊਂਟਾਡਨਿ ਭਾਵਿੰਚਾਨੁ.

साधसंगति मिलि ब्रुधि बिबेक ॥३॥

సాధువుల సాంగత్యంలో చేరడం దాట్రా నేను వివేచనాతక్త జ్ఞానానిష్ఠుండాను. |3|

दासु मगल का ढोडि अडिमानु ॥

అహానిష్ఠిడిచిపెట్టి, నన్నునోను అందరికీ సేవకుడిగా భావిస్తాను.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥

గురువు గారు నానక్ కు ఈ బహుమతిని మంజూరు చేశారు. || 4|| 25||

आसा मगला ५ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ब्रुधि पूरास डडी मति पूरी ॥

నా మనసు శ్లాఘనోదయం అయింది మరియు నా తెలివితేటలు పరిపూర్ణంగా మారాయి,

ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥

ఆ కారణంగా నా దుష్ట బుద్ధి, దేవుని దూరము నాశనమై పోయాయి. | 1|

ऐसी गुरमति पाएँअले ॥

గురువు గారి నుంచి నేను పొందిన బోధనలు అలాంటివి;

बुडत षेर अंथ कूप मरि निकसिओ मेरे डडी रे ॥१॥ रगुओ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, దాని సహాయంతో నేను కటిక చీకటి బావిలో మునిగిపోకుండా తప్పించుకున్నాను. ||1|| విరామం||

महा अगाह अगानि का सागरु ॥

ఈ ప్రపంచం లోకవాంఛల అగ్నియొక్క అంతుచికఘ్ని సముద్రం వంటిది,

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਤਾਰే ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥

దివ్యజ్ఞాన నిధి అయిన గురువు ఈ భయంకరమైన సముద్రం గుండా మనల్ని తీసుకెళ్లే ఓడ లాంటివాడు. || 2||

ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥

మాయ ఒక చీకటి మరియు నమక్తద్రోహ సముద్రం వంటిది, దానిచూటడం కష్టం.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥

పరిపూర్ణ గురువు దానిని దాటడానికి మార్గాన్ని చూపించాడు. || 3||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥

నాకు ఆరాధన, తపస్సులైదా జ్ఞానం యొక్కయోగశ్రీ లేదు.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੇਰੀ ॥੪॥੨੬॥

నానక్ చెపార్లు, ఓ' గురువా నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను.॥ 4॥ 26॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ੨ ॥

రాగ్ ఆసా, టి-పదాలు 2. ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥

దేవుని నామము యొక్కఅమృతమును పరికించినవాడు ఎల్లపుఱ్ఱూ నామంతో నిండి ఉంటాడు,

ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥

ఇతర లోక ఆనందాల ప్రభావం క్షణంలో అరిగిపోతుంది.

ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦా ਅਨੰਦ ॥

దేవుని నామ సారంతో నిండిపోయిన మనస్సుపట్టికీ ఆనందంలో ఉంటుంది.

ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥

లోకంలో ఆనందించే రుచిలో పాల్గొండడం దాఱా ఆందోళన చెందుతోంది. ॥1॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥

దేవుని నామంలోని అమృతానిష్ఠంపించే వక్త్రీ పూర్తిగా గ్రహించబడి, దానిచేత ఆకర్షించబడతాడు.

ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతనికి, ఇతర ప్రాపంచిక ఆనందాలు అనీష్ఠనికీరానివిగా కనిపిస్తాయి (1-విరామం).

ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

దేవుని నామంలోని అమృతం విలువను వర్ణించలేము.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੁ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥

గురువు పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని నామంలోని ఆనందం ఎల్లపుఱ్ఱూ ఉంటుంది.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥

దేవుని నామంలోని అమృతానిభిస్తారమైన ధనం కోసం కూడా ఎవరూ పొందలేరు.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥

దేవుడు ఈ బహుమానాన్ని ముందుగా నిర్ణయించిన వక్తికి మాత్రమే ఇస్తాడు. ||2||

ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥

ఓ నానక్, ఈ అమృతానిరుచి చూసిన వాడు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥

ఓ నానక్, గురువు దాత్రానే దాని రుచిని గ్రహించగలుగుతున్నాడు.

ਈਤ ਉਤ ਕਤ ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ఇకథ మరియు ఇకపై, అతను నామం యొక్క అమృతానిభిడిచిపెట్టడు.

ਨਾਨਕ ਗੀਯਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥

ఓ నానక్, అతను దేవుని పేరు యొక్క అనందంతో మంత్రముగ్ధుడయ్యాడు. || 3|| 27||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ మెష్టా:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥

ఓ మనిషి, గురువు సలహా మీ కామాన్నికోపాన్నిదురాశను, లోకఅనుబంధాన్ని నిరూల్చించి, మీ సొంతగా-సంపాదించిన దుష్ట బుద్ధిని నిరూల్చిస్తుంది.

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

వినయంగా ఉంటూ, మీరు దేవుని నామాన్ని ధ్యానిస్తే, అపుడు మీరు మీ ప్రియమైన దేవునికి ఆనందిస్తారు. || 1||

ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੁ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥

గురువాకానిభిని, ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రంలో మునిగిపోకుండా మిమల్ని మీరు కాపాడుకోండి.

ਦੁਖ ਭੁਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੇ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' శాంతి మర్త్యానితోంది, మీ దుఃఖం, మాయ పట్ల కోరిక, సందేహం మాయమవుతాయి, మీరు శాంతిని అనుభవిస్తారు. || 1|| విరామం||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਅਤਭੁਤ ਵੀਨਯਾਨੀਕੀ ਲੋਨੈ, ਮੀ ਆਤਮੁ
ਪਵਿਤ੍ਰਮਵੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਪਠੁ ਮੀ ਕੋਰਿਕਲੁ ਤੀਰਭੁਡਤਾਯੁ.

ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੇਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲ ਵੀਨਯੁ ਸੇਵਕੁਠੈਠੈ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਮੀਰੁ ਗੋਰਵਾਨੀ
ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.॥ 2॥

ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥

ਭਦੀ ਮੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਨਠੈਲੀਗਾ ਠੰਡਾਲੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਆਝਨੁ ਪਾਟੀੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਚੇਂਸਾਰੁ.

ਜੇ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥

ਠੁ ਮੰਤ੍ਰਾਨੀਚਰਿੰਚੇ ਠੁ ਨਾਨਕ, ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਠਾਠੁਤਾਠੁ. ॥ 3॥ 28॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ (ਰੋਂਡੁ ਪੌੜੁਲੁ). ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥

ਏ ਅੰਦਮੈਨ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਮੀਕੁ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਐਦਿ ਮੀ ਵੰਠੁ.

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮ ॥

ਐਤਰ ਲੋਕ ਪੁਰਯੁਠਾਠੁ ਭਗਵੰਠੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰਲੋ ਮੀਕੁ ਏ ਵਿਧਮੈਨ
ਊਪਯੋਗੰ ਚੇਯੁਠੁ,

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋ ਚੇਰਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮਾਤੁਰਮੇ ਧਾਠੁੰਚੰਡਿ. ॥ 1॥

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥

ਦੁਰੁਠੁਠੁਲੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪੁਰਪੰਚ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਖੁਠਾਠੁਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਠੁ ਚੇਯੰਡਿ.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਠਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਯੁ ਪੈ ਊਨੁਪੇਮਲੋ ਮੀ ਡੀਵਿਠੰ ਵਠੁੰਗਾ ਗਡਿਚਿਪੋਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਧਾਠੁੰ, ਠਪਸੁਸੁੰਠੁਠੁ ਨਿਗੁਰੁਹੰ ਲੇਦਾ ਨੀਠਿਵੰਠੁਮੈਨ ਡੀਵਿਠਾਨਿ
ਅਭਠੁੰਚਲੇਦੁ.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਊ ਸਾਰਠੁਠੁਮਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਕੂਡਾ
ਨੇਰੁਠੁਠੁਲੇਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥

ਨਾ ਚਰਠੁ ਕੂਡਾ ਪੈਯਮੈਨਵਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕੋ ਅਨਾਠੁ;

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥

ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਮੀ ਆਸੁਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਠਾਪਾਡੰਡਿ. ॥2॥29॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਮੀਰੁ ਤਪਨਾਕੁ ਭਠਕੇਰੁ ਲੇਰੁ; ਮੀਰੁ ਮਾਤਰਮੇ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਛੰਟਾਰੁ.

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪੁਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਸੇਖੀਅਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ; ਅਪੁਠੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਠਮੁ
ਦੇਨਿਨੈਨਾ ਚੂਸੀ ਏਦੁਕੁ ਭਯਪਠਾਲੀ? ॥ 1॥

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਆਸ਼ਯੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਲੋਨੇ ਨਾ ਆਸ ਨਿਲਿਚੀ ਛੰਦੀ.

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠ ਆਹਾਰੰਠੋ ਕੂਰੋਠੀ, ਨਿਲਬਡੀ,
ਨਿਦ੍ਰਠੋਤੁਨਪੁਠੁ, ਮੇਲੋਠੋਠਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਨੇਨੁ ਮਿਮਠਿਮੁਰਚਿਠੋਨਿਵਠੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪੁਭੁ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਲੋਕ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਯੋਕਠਾਲਾ
ਭਯੰਕਰਮੁਠੇਨ ਅਗਿਠਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾਠਿਦੀ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਨੁਖੁਮੁ ਆਸ਼ਯੰਲੋ
ਛੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਨੁਠੁਕਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਯੋਕਠੁਤਠੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਮਾਯਕ ਬਿਠੁਨੁ. ॥ 2॥
30॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪੁਭੁ ਛਡਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਮਾਯ ਬਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁਸਿਠਾਡੁ.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਪਿਯਮੁਠੇਨ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਠੋਨਿਠੀਠੀਠੀ ਚੇਸਿੰਦੀ, ਕਾਬਠੀ,
ਮਾਯ ਵਿਠੰ ਨੁੰਡੀ ਨਾ ਦੁਃਖੰ ਅਦੁਠੋਠੁਠੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਾਲਾ ਤਾਉ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥

ਮਾਯ ਪਲ ਅਤਾਫ਼, ਭਯੰ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਸੁਤਿਸੁ ਛੰਡੈ ਵਕੀਨਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ
ਚੈਯੁਵੁ.

ਡਾਕੀ ਕੇ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਕੁਣ ਨੁੰਡਿ ਵੇਦਕਡੰ ਦਾਠਾ, ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਮੰਤ੍ਰਗਠੈ ਅਯਿਨ
ਮਾਯ ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੈਯੁਦੁ ॥ 1॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਵਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਨਾਕੁ ਚੁਪਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਕੁ ਮਠੁਤੁਗਾ ਮਾਰਾਡੁ.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥

ਤਨ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ, ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਤੋਲਗਿਸੁ, ਨਾਨਕੁ ਰੋਜਾ ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ
ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਤਿਸੁਡੁ. |2|| 31||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ਨਾਮੰ (ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੰਚਿਨ) ਯੋਕਯੋਧਾਨਿਠੀਸੁਕੁਨਖੁਕੀ

ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥

ਅਨਿਧੁਃਖਾਲਕੁ ਮੁਲਮੈਨ ਮਾਯਪਲੁ ਤਨਕੁਨੁਪੇਮ ਪੁਰੀਗਾ ਨਾਸਨਮੈ
ਸੰਪੁਰਠ ਆਨੰਦਾਨਿਠੋਂਦਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਤਾਪੁ ਗਾਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

ਮਾਯੁਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਵਲੁ ਛੁਤਠੁਠੁਯੋਗੁਗਠੁਲੁ ਪਰਿਪੁਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵੇਲੀਠੋਂਤਾਯੁ,

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਧੁਃਖਾਲੁ ਤੋਲਗਿਠੋਂਤਾਯੁ ਮਨਸੁਠੋਂ ਸੰਪੁਰਠ ਆਨੰਦੰ ਛੁਦਠੀਸੁੰਦਿ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥

ਓ' ਨਾਨਕੁ, ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁ ਭਕੀਠੋਂ ਧਾਨੰਚਿਨ ਵਾਰੰਦਰੁ ਸੰਪੁਰਠੁ
ਆਨੰਦਾਨਿਠੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥ 32॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥

ਏਵਰਾ ਕੋਰੁਕੋਨੀ ਮਰਠ ਸਮਯੰ ਚਿਵਰੀਕੀ ਵਸੁੰਦੀ.

ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿਤੁੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਪੁਰਯਤਿਉਚਿਨਾ ਈ ਵਾਸੁਵਾਨਿਅੁਰੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ. ॥1॥

ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥

ਮਰਠਾਨੰਤਰੁ ਸਰੀਰਾਨਿਸ਼ੀਟੀਲੋ, ਅਗਿਠਾਠਾ ਲੇਦਾ ਭੁਮਿਪੈ ਪਾਰਵੇਯੁਬਡੁਉੰਦੀ.

ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੁਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਕਾਨੀ, ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਮਾਨਵ ਅਤੁਮੁਸਰੋਨੁਠੁ ਅਤੁਲੋ ਭਾਗੰ ਕਾਵਡੰ ਵਲੁ, ਯੁਵਨੁੰ ਲੇਦਾ ਵੁਡੁਉ ਏਨਠੁ ਚਨਿਪੋਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁ ਅਸੁਰਯੰ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠਾ,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਮਰਠ ਭਯਾਨਿਸ਼ੀਰੁਲੀੰਚਵਚੁ. ॥ 2॥ 33॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅ ਵਕੁਤੀ ਮਨਸੁਸੁਪਠੀਕੀ ਅਧਾਠੀਕੁ ਝਾਨੋਦਯੰ ਚੇੰਦੁਉੰਦੀ;

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਪੁਰੁਕੁ ਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਅਨਿਸ਼ਾਪਾਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਸਾਸੁਠੁ ਸਾੰਠੀ, ਪੁਰੁਸਾੰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁਪੁਨੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥

పరిపూర్ణమైన విధితో ఆశీర్వాదించబడిన వాడు అని నానక్ అనార్లు,

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥੩੪॥

సత్యగురువును కలుసుకుని పరిపూర్ణ సరోఫత్త దేవునితో ఐక్య అవుతాడు. ||2||34||

ਦੁਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥

ఇది రెండవ లయలో ఐదవ గురువు దాత్రా ముపైవూలుగు షబాద్ లను పూర్తి చేస్తుంది.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ॥

తన సేవ్హితుడు, సహాయకుడు సత్ముంగా గురు-దేవుడు అవుతాడు,

ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨਿ ਬਾਧ ਠੋਲਗਿਓਤੁਮਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮਝੀਮੁਖੁਭੰਗੁਲੋਕਿ ਓਠੁ.

॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥

ਕਨਿਕਰਮੁ ਚੁਪਿਚੁਵਾਡੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁ ਭਝੀਕਿ ਏਠੋ
ਸਠੋਸਿਚਾਡੁ.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥

ਜੀਵਿਤ ਸੋਭਾਭੁਜੁ ਪੋਮਦਿ ਸਮਤਾਭੀਓਨੰਦਾਨਿਓਮਦੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੇਲੀ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਓਯਨ ਏਠੋ
ਸੰਘੁਏਵੰਤੰਗਾ ਓਟਾਡੁ, ਅੰਦੁਕੇ ਓਯਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਮਦਿੰਪੁ ਚੇਯਲੇਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਅਮੂਲਘੋਨਵਾਡੀਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ. ॥ 2॥
35॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਓਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੁਐ ਹਾਰੇ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁਲੋ ਚੇਰਿਨ ਵਝੀ ਤਨ ਕਾਮਾਨੀਕੋਪਾਨੀਲੋਕਸੰਪਦਲ ਮਠੁਨੁ,
ਜੀਵਿਤ ਓਟਲੋ ਅਸੁਯਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯਗਲਡੁ.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗਿਹੁ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਤ, ਸੰਤੋਪ੍ਰਿ, ਕਰੁਏ, ਵਿਸਾਠੰ ਮਰਿਯੁ ਸਤਾਭੀਠਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਓਚੁਕੁੰਟੁਮਦਿ. ॥ 1॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੁਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥

ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਏ ਚਕ੍ਰੰ ਅਨੀਠੁਨਵਸਰਮੋਨ ਬਾਧਠੁਲਠੋ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁਲੋ ਚੇਰੰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਸੁਨੀਸਠੁਸੁੰਗਾ ਓੰਦਿ, ਓਕ ਕੁਠੰਲੋ
ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਠੇਨ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਝੀਸੁੰਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੁਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥

ಆಯನ ಮನಸ್ಸು ಅಂದರಿ ಪಾದಾಲ ಧೂಳಿವಲೆ ವಿನಯಫಮವುತುಂದಿ; ಪ್ರತಿ ಒಕಥಾ ಅತನಿಕಿ ಪ್ರಿಯಮನ ಸೆಪ್ಪಿತುಲುಗಾ ಕನಿಪಿಸ್ತಾರು.

ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮੁਹਾਰੇ ॥੨॥

ನಾ ಗುರುದೇವುಲು ಅಂದರಿಲੋ ನುಂಚಿ ಜੀವಮು ಕಲಿಗಿ ಯುಂಡಿ, ಬಹುಮತುಲನು ಸಮಕುರಿಫರಣಿವಮುನು ನಿಲಬೆಟ್ಟುಚುಂಡಿನದನಿ ಆಯನ ಅರ್ಥಂ | 2||

ਏਕੇ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥

ದೇವುಡು ಒಕಥೆ, ಆಯನ ಒಕಥೆ ಅನಿವಿಶಾಲಾಲಲೊ ಊನಾರ್ಥು.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥

ನಾಮಾನಿಧಾನಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಜಲು ನಿಜಮನ ಸಾಧುವುಲುಗಾ ಮಾರತಾರು ಮರಿಯು ವಾರು ಚಾಲಾ ಮಂದಿ ಇತರುಲನು ದುರ್ಗುಣಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಸ್ತುನಾರ್ಥು. || 3||

ਗਹਿਰ ਗੰਠੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥

ಓ' ದೇವುಡಾ, ವಿಶಪ್ಪು ಲೊತ್ತನ ಗುರುವಾ, ಮಿ ಸಧುಣಾಲು ಅನಂತಮನವಿ ಮರಿಯು ಮಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಯುಕಪರಿಮಿತುಲು ಕನುಗೊನಬಡವು.

ਕ੍ਰಿਪಾ ತੇ ਗੁਨ ਗಾವੈ ನಾನਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಮಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾನೊ ಒಕರು ಮಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಂಡಿ, ಎಲ್ಲಪುಥ್ತಾ ಮಿ ಪೆರುನು ಧಾನಿಸ್ತಾ, ವಿನಯಂಗಾ ಮಿಕು ನಮಸಥಿಸ್ತುಂದಿ. || 4|| 36||

ਆಸಾ ਮਹਲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਤੂ ਬਿਅੰਤು ਅವಿಗತು ಅಗೊਚರು ਇਹು ಸಖು ತೆರಾ ಆಕಾರು ॥

ಓ' ದೇವುಡಾ, ಮಿರೆ ಅನಂತಮನವಾರು, ಶಾಶಠ್ರಮನವಾರು, ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿವಾರು; ಇದಂತಾ ನೆ ಸೃಷ್ಟಿ.

ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕರಗ ಚತುರಾਈ ਜಾಂ ಸಖು ਕਿਛು ತੁಝೆ ਮਝಾರಿ ॥੧॥

ಮಿ ಇಪ್ಪಾನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗಾ ಪ್ರತಿದಿ ಜರಿಗಿನಪುಥ್ತು ಮನಂ, ಮಾನವುಲಂ, ಎ ತೆಲಿವಿತೆಟಲನು ಊಪಯೊಗಿಂಚಗಲಂ? || 1||

ਮੇರೆ ಸತಿಗುರ ಅਪನೆ ಬಾಲಿಕ ರಾಖು ಲಿಲಾ ಧಾರಿ ॥

ಓ' ನಾ ಸತ್ಯಗುರುವಾ, ಮಿ ಸಕ್ತಿನಿ ಚೂಪಿಸ್ತಾ, ಮಿ ಪಿಲ್ಲಲನು ದುರ್ಗುಣಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಂಡಿ.

ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਰਠੰ ਕਾਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨੇਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪਾਡਗਲ ਝਾਨੰਠੋ ਨਨੁ ਝੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਤਲ੍ਲਿ ਗਰਠੁਲੋ ਊਨ ਝੁਕ ਝੀਵੀ ਨਾਮ ਮਠੁਠੁਠੁ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਡੰ ਮੀ ਅਦੁਠੁਠੁ ਮੈਨ ਨਾਟਕੰ.

ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮੂਹਾਰੈ ਨਾ ਪੋਰੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਲਿਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗਰਠੁ ਯੋਕੁਠੁਗਿੰਨਿ ਅਤਨਿਨੀ ਚੇਰੁਕੋਲੇਡੁ ਕਾਬਠੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਝੀਸਾਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਈਤਰੁਲ ਸੰਪਦ, ਸ੍ਰੀ ਮਰਿਯੁ ਅਪਵਾਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡੀ ਦਯਚੇਸੀ ਨਨੁ ਝੁਕੀੰਚੰਡੀ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਠੁਠੁ ਦਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਨਿਪੁਠੁਠੁ ਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਠੁ ਪੋੰਦੁਪਰਚੀ, ਦਾਨਿਨੀ ਠਾਠੁਠੁ ਊੰਡਟਾਨੀਕੀ ਨਨੁ ਝੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਗਿਰੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੇ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਚੂਸੇ ਈ ਈਠੁਠੁਠੁਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਝਠੁਠੁਵਨਾਲੁ, ਵੀਟੀਲੋ ਏਦੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਮੀਠੁ ਕਲੀਸੀ ਰਾਵੁ.

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮੂਹਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੁ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਠੁ ਕਾਲੰ, ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰਚੁਕੋੰਡੀ. ॥ 4॥ 37॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਠੁਠੁਠੁ. ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਦਾਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠੁਠੁ:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਲਯ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗਿਰੁ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋਆਨੀ ॥

ਸ਼ਕੀ, ਆਸੀ, ਯੁਵਤ, ਈਲੁ, ਕੀਰੀ ਮਰਿਯੁ ਯੁਵਤ ਯੋਕੁਠੁਠੁੰਦੰ;

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥

ਸਮੁੱਢੀਗਾ ਸੰਪਦ, ਵੰਨੁਗੁਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਖਰੀਦੈਨ ਆਭਰਣਾਲੁ,

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥

ਵੀਟੀਲੋ ਵੀਦੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਊਪਯੋਗਿੰਚਬਡਵੁ. ਅਹਾਂਕਾਰੀ ਏ
ਵਿਸ਼ਯਾਲਨਿਊਟੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਸੁਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰਾਡੁ.॥ 1॥

ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਪਸੁਰੇਦੈਨਾ ਮਨ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਮਨੰ ਏਂਦੁਕੁ ਜਤਚੇਯਾਲੀ?

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਕੂਰੋਢੀ, ਨਿਲਬਡੀ, ਨਿਦਰਪੋਤੁਨਸੁਠੁ ਲੇਦਾ ਮੇਲੋਠੁਠੁ, ਮਨੰ
ਏਲੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀਤੋ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਨੀੰਚਾਲੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਹਾ ਬਚਿਤੁ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥

ਅਠਠ ਅੰਦਮੈਨ ਚੋਟੁਲਲੋ ਗੋਪਘੋਟੀਲੁ ਲੇਦਾ ਘੋਰਾਟਾਲਨੁ ਗੋਲੁਚੁਕੋਵਚੁ

ਹਰਿ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥

ಎವರైనಾ ಗೊಪಲ್ಪು చెపుళ్లోవచ్చునోను ఎవరినైనా చంపగలను, ఖైదు చేయగలను లేదా విముక్తి చేయగలను.

ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥

చివరికి ఒకరోజు దేవుని ఆజ్ఞ వస్తుంది, ఆ వక్త్ర ప్రతిదీ విడిచిపెట్టి ఇకణి నుండి బయలుదేరాడు. || 2||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥

అనేక రకాల ఆచారాలు మరియు నీతిక్రియలను వివిధ రకాలుగా చేయవచ్చునాని సృష్టికర్త-దేవుణ్ణి గ్రహించలేరు.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥

ఇతరులకు బోధిస్తాడు కాని తాను బోధించే దానిని ఆచరించడు, మరియు గురువు యొక్క ప్రదం యొక్క నిజమైన సారాన్ని గ్రహించడు.

ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥

అతను ప్రపంచంలో ఖాళీ చేతులతో వచ్చాడు మరియు ఖాళీ చేతులతో బయలుదేరాడు, అతని ఆచారాలు మరియు క్రియలు ఏనుగు వంటివి, సాక్షం చేసిన తరువాత ధూళిలో దొర్లుతాయి. |3|

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥

వినండి, ఓ ప్రేయమైన సాధువులారా మరియు సేవ్హితులారా, ఈ ప్రపంచంలోని ఈ విస్తీర్ణమే నశించదగినది.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥

సాక్షీనత భావనతో నిమగ్నమైన మూర్ఖులందరూ ప్రాపంచిక అనుబంధాల సముద్రంలో మునిగిపోతారు మరియు అనవసరంగా ఆధాత్మిక్తంగా చనిపోతాయి.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥

గురుబోధల దాత్తా నామాన్ని ధ్యానించిన ఓ నానక్, శాశ్వత దేవుని నామాన్ని అతుకు చేయడం దాత్తా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని ధాటాడు. || 4|| 1|| 38||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు. సత్యగురువు కృపదాత్తా గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰੂਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਭਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਅਤੁਕੁਚੇਯਡਮ ਦਾਠਾ ਸੁਪਚ ਦੁਧੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਧਾਟਾਡੁ. ||4||1||38||

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥

ਲੋਕਵਫ਼ਹਾਰਾਲਠੋ ਗੁਠੀਗਾ ਓਨੁਪਚਮਚਮ ਮੋਮੁਤੁਮ ਮਾਯੁ ਭੁਮਲੋ ਨਿਦੁਰਠੋਠੋਂਦੀ.

ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਰੁਦੈਨ ਭਕੁਡੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮੇਲੋਭੀ, ਤਪੁਠੁ ਪੁਰਾਪਚਿਕ ਆਕੁਰੁਣਲ ਪਲੁ
ਅਸੁਰਮੁਤੁਮਗਾ ਓਨਾਠੁ. || 1||

ਮਹਾ ਸੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਸੁਪਚਮ ਮੋਮੁਤੁਮ ਅਤੁਠੁ ਆਕੁਰੁਣੀਯਮੁਨੇਨ ਮਾਯੁਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਓਂਟੁਂਦੀ;
ਮਾਯੁਪਲੁ ਸੁਰੇਮ ਵਾਰੀ ਭੀਵਿਤਮ ਕਮੁਚੇ ਸੁਭਲਕੁ ਸੁਰਿਯਮੁਨਦੀ.

ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥

ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਓ ਸੁਰੇਮਨੁ ਤਠੀਚਾਡੁ. || 2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੁਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸੰਤ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸੁਠੁਮੁਨੇਨ ਨਾਮਮ ਸਾਟੀਲੇਨਿ ਅਂਦਮੁਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲੁ
ਕੂਡਾ ਅਠੇ,

ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੁ ॥੩॥

ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਸਾਠੁਵੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਵਾਰੀਕੀ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਟੂਠੁ ਚੇਂਨਾਡੁ. || 3||

ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਜਾਗੈ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤੁਰੁ ਸਮੁਖਾਨੀਕੀ ਵਚੀਗੁਰੁਬੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਡਮ ਦਾਠਾ
ਮਾਯੁਪਲੁ ਸੁਰੇਮ ਨੁਂਡੀ ਮੇਲੋਭੀ ਓਂਟਾਡੁ.

ਵਡਭਾਗੋ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥

ਚਾਲਾ ਅਦੁਪੁਸ਼ਵਮੁਤੁਮੁਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਦਾਠਾ ਆਠੀਰਠੀਚਮਡੀਂਦੀ.
||4||1||39||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤੁਠੁਦੇਵੁਡੁ. ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਦਾਠਾ ਗੁਰੁਪਿਚਮਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਆਰਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, ఏది సంతోషిస్తున్నానో అది మీ భక్తులకు ఆమోదయోగం; మీ ఆజ్ఞకు కట్టుబడి ఉండటం దాటా వారి మనసుల్లో ఆనందం మరియు సమానత బాగా ఉంటాయి.

కరణ కారణ సమరథ అపారా అవరు నాగి రే కేఱి ॥౧॥

ఓ' దేవుడా, మీరు మాత్రమే ప్రతిదీ చేయగలరు మరియు పూర్తి చేయగలరు, మీరు అనంతులు మరియు మీలాంటి మరొకరు లేరు. || 1||

తేరే జన రసకి రసకి గుణ గావగి ॥

వినయం గల మీ సేవకులు ఉతాహంతో, ప్రేమతో మీ పాటలను పాడడాన్ని ఆనందిస్తారు.

మసలతి మతా సਿਆਣప జన కి జే కై కరగి కరావగి ॥౧॥ రహాఊ ॥

మీ భక్తులకు, మీరు ఏమి చేసినా లేదా వారిని తయారు చేసినా, వారి ఆధాత్మిక ఎదుగుదలకు ఉత్తమమైన సలహా, పరిపాథం మరియు జ్ఞానం మాత్రమే. ||1||విరామం||

అమీకై నామ తుమారా పిఆరే సాధసీగి రమ పాఱిఆ ॥

ఓ' ప్రിയమైన దేవుడా, మీ పేరే అదుభతమైన మకరందం, మీ భక్తులు సాధువుల సంఘంలో దాని శ్రేష్ఠమైన సారానిష్ఠాందారు.

కైపతి అఘాఱి సేఱి జన పురే సుఖ నిఘాన్ రగి గాఱిఆ ॥౨॥

శాంతికి నిధి అయిన దేవుణ్ణి స్తుతించిన భక్తులు, లోకవాంఛల నుండి పుణాశ్శులుగా మరియు పూర్తిగా సంతృప్తి చెందారు. || 2||

జా కఊ టేక తుమారా సుఆమీ తా కఊ నాగి ఛింతా ॥

ఓ' గురు-దేవుడా, మీ మద్దతు ఉన్నవారు ఎటువంటి ఆందోళనతో బాధపడరు.

జా కఊ దఱిఆ తుమారా రోఱి సే సాగ బలె బగవీతా ॥౩॥

మీ దయతో ఆశీర్వాదించబడిన వారు ఆధాత్మికంగా ధనవంతులు మరియు అత్యంత అదృష్టవంతులు అవుతారు. || 3||

బరమ మేగ ప్సేగ సభి నికసే జబ కా దరసన్ పాఱిఆ ॥

ఒక వక్త్రీ మీ హృదయానిశ్చయే ఉనికిని అనుభవించినపుడు, అతని సందేహాలు, అనుబంధం మరియు అహంకారం అనిష్ఠాదృశ్యమవుతాయి.

ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੀਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ఓ' నానక్, అతను విలువైన నామాన్ని తన రోజువారీ జీవనోపాధిగా తయారు చేస్తాడు మరియు దేవుని ప్రేమతో నిండిపోతాడు, అతను మీ పేరులో మునిగిపోతాడు. || 4|| 1|| 40||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥

ఒక అపవాదు ఇతర వస్తుల అనేక జనల యొక్క తప్పు మురికిని కడుపుతుంది, కాని అతను స్వయంగా అపవాదు యొక్క రథసానాలను అనుభవిస్తాడు.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੇਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥

ఈ లోకంలో ఆయనకు శాంతి ఉండదు, ఆయనకు దేవుని ఆస్థానంలో స్థానం దొరకదు; అతను బాధపడి వృధా చేయబడతాడని చెప్పాడు. || 1||

ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

అపవాదు ఈ అమూల్యమైన మానవ జీవితాన్ని వృథా చేస్తాడు.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੁ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను దేనిలోనూ విజయం సాధించలేడు మరియు ఇకపై అతనికి శాంతి మరియు గౌరవం లభించదు. || 1|| విరామం||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥

దొరగ్గుణి విధి అలాంటిది, పేద జీవి ఏమి చేయగలడు?

ਤਹਾ ਬਿਗੁਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥

అపనిందకుడు ఎవరూ కాపాడలేని మానసిక స్థితికి ఖండించబడ్డాడు; సహాయం కోసం ఆయన ఎవరి దగ్గర ఏడవగలడు? || 2||

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥

ਅਪਨਿੰਦਕੁਡੁ ಎਨਠੀਕੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪੋਂਦਠੁ; ਐਦਿ ਪੁਰਬੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਠੁ ਯੋਕੁ
ਸੰਕਲਠੁ.

ਜੇ ਜੇ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥

ਸਾਠੁਠੁਲੁ ਅਪਵਾਦੁਕੁ ਗੁਰੈਨਕੋਠੀ, ਵਾਰੁ ਭਾਨਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 3॥

ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥

ਪੁਰਬੁਠੁ, ਗੁਰੁਠੁ, ਸਾਠੁਠੁਲਕੁ ਮੀ ਮਠੁਠੁ ਠੁੰਦੁ; ਮੀਰੇ ਸਾਠੁਠੁਲ ਸਹਾਯੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਸਾਠੁਠੁਲੁ ਪੁਰਬੁਠੁਚੇ ਰੁਕੀਚਬਠੁਠਾਰੁ; ਅਪਨਿੰਦਲੁ
ਚੇਸੇਵਾਰਿਨਿ ਲੋਠੁਲੋ ਮੁੰਚਿ ਵੇਯੁਨੁ. ॥ 4॥ 2॥ 41॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ, ਐਦਵ ਮੋਠੀ:

ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥

ਬਾਹਰੁਗਾ ਕਠੀਗੁਠੁਠੁ, ਕਾਨਿ ਲੋਪਲ, ਅਠੁਨਿ ਮਨਸੁਠੁਰਿਕੀਗਾ ਠੁੰਦੁ; ਠੁ
ਵਿਠੰਗਾ ਰੋਂਦੁ ਪੁਰਪੰਚਾਲਲੋ ਠੁਨ ਸ਼ਾਨਾਨਿਠੁਲੋਠੁਠੁ.

ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥

ਐਕਠੁ, ਅਠੁਨੁ ਲੋਂਗਿਕ ਕੋਰਿਕ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਠੁਲੋ ਨਿਮਗਠੁ
ਠੁਨਾਠੁ; ਠੁਰੁਵਾਠੁ ਅਠੁਡੁ ਨਿਠੁਰਿਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 1॥

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥

ਵਿਸ਼ੁਪੁਰਬੁਠੁਨੁ ਕੰਪਿੰਚੇ ਮਰਿਯੁ ਠਾਠੁੰਚਠਾਨਿਕੀ ਮਾਰੰ ਭੀਨਠੁਗਾ ਠੁੰਦੁ.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਾਮੁ ਰੰਠੁਨਿਠੁਠਾਠੁਨੰ ਠੇਸ਼ੈ ਪਾਮੁ ਠੰਪਬਠੁਡੁ; ਠੇਵਿਠੀ ਵਾਡੁ ਪੁਰਬੁਠੁ
ਨਾਮਮੁਨੁ ਵਿਨਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥

ਮਾਯੁ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੁ ਠੁਠੁੰਚਿਨਾ ਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਆਯੁਨ ਪੁਰਸੰਚਿੰਚਡੁ.

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਵੇਦ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸਤ੍ਰਾਲੋਂ ਤਪੁਸ਼੍ਰੁ ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਯੋਗਾ ਯੋਕੁ
ਸਾਰਾਨਿ ਛੋਲੁਸੁਕੋਲੇਡੁ. ॥ 2॥

ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੁਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ, ਅਸੇਠੁਰੁ ਤਨਿਭੀ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੇਂ ਲਾਗਾ ਬਹਿਠਤੰਗਾ
ਨਿਲੁਸਤਾਡੁ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥

ਅੰਤ:-ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਡੁ, ਹੁਦਯਾਲਨੁ ਸੋਧਿਚੋਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਡੁ;
ਅਯਨ ਨੁਂਡੀ ਮਨੰ ਦੋਨਿਨੋਨਾ ਏਲਾ ਦਾਚਗਲੰ? ॥ 3॥

ਕੁੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥

ਅਬਠੰ, ਮੋਸੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸੰ ਦਾਠਾ, ਮਰੁਠੁ ਠੁਠੰਲੋਂ ਕੂਲਿਠੋਠਾਡੁ -
ਅਤਨਿਕੀ ਪੁਨਾਦਿ ਲੇਡੁ.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥

ਨਿਜੰਗਾ, ਨਿਜੰਗਾ, ਨਿਜੰਗਾ, ਨਾਨਕ ਮਾਠਾਡਠਾਡੁ; ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਚੂਡੰਡੀ,
ਮਰਿਯੁ ਦੀਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 3॥ 42॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ, ਐਦਵ ਮੋਠਾ:

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰਯਠੁ ਚੋਸੁਤਾ, ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰੁਠੁਂਡੀ; ਏ ਨੁਠੁਠੁਲੋਂ ਆਠੁਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ
ਠੰਠੁਂਡੀ.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥

ਐਦੁ ਅਠੁਰੁਚੁਲੁ ਅਦੁਪੁਲੋਂ ਠੰਚਬਡਠਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਕ ਪ੍ਰਠੁਠੁ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ
ਨਿਵਸਿਨੁਸਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਮੀ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁ ਸੇਵਕੁਡੁ ਮੀ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਸੁਠੁਨਿ ਨੁਠੁਠੁ ਚੋਸਿ ਪਾਡਾਡੁ.

ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੁ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਗਿਟਾਰ, ਠਾੰਬੂਲੰ ਮਰਿਯੁ ਠਾਠਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਬਾਡ ਠੋਕਠੁਠੁਨਿ ਠੁਠੁ
ਪ੍ਰਵਾਹੰਪੈ ਵਾਠੁਸਤਾਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥

ਮੋਦਲ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਆਦੋਭਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਤਰੁਵਾਤ, ਅਤਨੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਨਡਿਪਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਨਾਮਮੁਨੁ ਜਪਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਧ੍ਰਾਫੀੰਚੁਨੁ; ਤਨ ਨੋਟਿਠੋ ਅੰਦਰਿਕੀ ਪ੍ਰਕਟਿਸ੍ਟਾਡੁ. ॥2॥

ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੁਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਦੁਲ ਸਾੰਗਤਘਨੈ ਸਾਧੰ ਸੰਗਠੰ ਲੋ ਚੇਰਿ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਡੁਗੁਤਾਡੁ; ਆਯਨ ਤਨ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਧੁਾਲਿਨਿ ਵਰ੍ਹਿੰਪ ਚੇਸ੍ਟਾਡੁ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਆਯਨ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਸਰੀਰਮੁਨੁ ਅਪੰਗਿੰਚਿ, ਵਾਟਿਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਏਦੁਲ ਊੰਚਿ ਅੰਦੁਵਲਨ, ਅਤਨੁ ਨਿਜਮੁਨੈ ਸੰਪਦਨੁ ਪਾੰਦੁਤਾਨੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਜੇ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥

ਏਵਰੈਠੇ ਵਿੰਟਾਰੋ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਵਿਸ਼ਠੰਠੋ ਚੁਸ੍ਟਾਰੋ, ਵਾਰੁ ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਬਾਧਲਨੁ ਤੀਸਿਵੇਯਡਾਨਿਮੁਸ੍ਟਾਰੁ.

ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਨੁਤਲੁ ਨਰਕਾਨਿਠੋਲਗਿਸ੍ਟੁੰਦਿ; ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਭੰ ਮੇਲੋਭਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥ 43॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ, ਐਦਵ ਮੋਝੈ:

ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੁਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥

ਨਿਮਖੁਲਸੁਲੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਡਵਤਾਡੁ. ਅਸੁਸੁਠੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁਡੁ, ਊਦਾਤੁਡੁ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ਲਹਬਰ ਬੁਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥

ਕਿੰਦਟੀ ਪ੍ਰਾੰਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਏਠਿਰਿਕੰ ਰਾਜਾਠੁ ਯੋਕੁਮੰਦੁਤੁਨਖੋਰਿਕ ਚਿਵਰਕੁ ਤੀਰਭੁਡੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਰਿਠੋਯੰਦਿ. ॥ 1॥

ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੁਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥

ਭੰਟੀ ਪਿਲੀਕੀ ਮਰੋ ਵਿਠੰਗਾ ਬੋਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਕਨੁ ਚੁਸਿ ਭਯੰਪਡੁਤੁੰਦਿ.

ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੁਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂవు పులిని గొర్రెల ఆధీనంలో ఉంచాడు, ఇప్పుడు కుక్కగడ్డి తింటుంది.
॥1॥విరామం॥

ਬਾਝੁ ਬੁਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਹਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥

స్తంభాలు లేకుండా, పైకప్పు మధ్య ఇవబడుతుంది, మరియు నిరాశ్రయులు ఒక ఇంటిని కనుగొన్నారు.

ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥

ఆభరణం లేకుండా ఆభరణం అందించబడింది, అదుక్తమైన రాయి ప్రకాశించబడింది. ॥ 2॥

ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੁਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥

హకుభారుడు తన వాదనను ఉంచడం దాట్లా విజయం సాధించడు, కానీ మౌనంగా ఉండటం దాట్లా, అతను నాశ్రయం పొందాడు.

ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥

చనిపోయినవారు ఖరీదైన తివాచీలపై కూర్చుంటారు, మరియు కళ్ళతో కనిపించేది అదృశ్యమవుతుంది. ॥3॥

ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਛੀ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਘੁਨਿ ਚੋਪੁਖੁਨੋਵਾਡੁ ਭੰਕਾ ਅਙਾਨਿ; ਦੋਵੁਡੁ ਚਾਲਾ
ਕਾਲੰ ਪਾਟੁ ਦਾਗਿ ਊਂਡਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਵਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮੁਕਰੰਦੰਤੋ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੋ ਵਕੁਤੀ ਦਾਨਿਨਿ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ
ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਆਨੰਦੰਗਾ ਊਂਦਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 4॥ 5॥ 44॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮੁਹਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਛੋਰੋਵਾਰੁ, ਆਯੰਨ ਵਾਰਿ ਤਪੁਠੁਨੁ
ਪਠਿੰਚੁਕੋਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤੰਨਿ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯਾਨਿਗੁਰੋਰਵਿਸੁਟਾਡੁ, ਅਤੰਨੁ ਵਾਰਿ ਮਾਯ
ਬੰਧਾਲੰਨੁ ਕੁਟਿਰਿਸੁਟਾਡੁ.

ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥

ਤਲੀ, ਤੰਡਿਲਾ ਦਯੰਗਾ ਮਾਰਿ, ਵਾਰਿਨਿ ਤੰਨ ਪਿਲੁਲਾਗੋ ਆਦਰਿਸੁਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੰਨਲੰਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਦੋਵੁਡੁ ਆ ਸਿਮੁਠੁਨੁ
ਰਕੁਤਿਸੁਟਾਡੁ.

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤੰਨ ਕੁਪੰਨੁ ਚੁਪੁਨੁ ਪ੍ਰਦਰਿਠੁਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤੰਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ
ਭਯੰਕਰੰਮੁਏਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁਤਿਸੁਟਾਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਮਰੰਨਰਾਕੁਲੰਨੁ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਨਿ, ਭਕੁਠਾ, ਆ ਤਰਾਠਾ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਠਾਮੁ.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥

ਮੰਨੰ ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠੁਠੁਠੋ ਅਤੰਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪਰਿੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ
ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅਤੰਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੰਨੁ ਪਾਡਾਲੀ. ॥ 2॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥

ਸਾਧੁవుల సాంగత్యంలో, దేవుని పట్ల ప్రేమపూరక భక్తి దాటా, గురు అనుచరుల దుఃఖాలు పారిపోతాయి మరియు వారు అతుఃకృత ఆధాత్మిక హోదాను పొందుతారు.

ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥

దేవుని నిపఖ్యమైన నామ సంపద వారి హృదయంలో సంపాదించుకుంటుంది; ఈ సంపద తగ్గిపోతుందనే భయం లేదు, అయిపోతుంది లేదా దొంగిలించబడుతుంది. || 3||

ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਗਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

మరణ సమయంలో దేవుడు వారి సహాయకుడు అవుతాడు; అతను ఇకఠ మరియు ఇకపై వారిని రక్షిస్తాడు.

ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਗੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥

ఓ నానక్, నేను ఎప్పటికీ దేవునికి అంకితం చేయబడుతుంది; అతని పేరు నా జీవితానికి మరియు నా సనిహిత సేవ్హితుడికి మద్దతు ఇచ్చేస్తుంది. || 4|| 6|| 45||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నా గురువు కాబట్టి నాకు ఎందుకు భయం ఉండాలి? మీరు తప్ప నేను ఎవరిని ప్రశంసించాలి?

ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥

మీరు నా వైపు ఉన్నప్పుడు, నా దగ్గర ప్రతిదీ ఉందని నేను భావిస్తాను; మీరు తప్పనా సహాయకుడిగా నాకు ఇంకెవరూ లేరు. || 1||

ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రపంచంతో ఉన్నావోదేవు అనుబంధం ఆధాత్మిక జీవితానిహాశనం చేసే విషం లాంటిది అని నేను చూశాను.

ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా గురు దేవుడా, మాయ యొక్క విషం నుండి నన్ను రక్షించండి; మీ పేరు మాత్రమే నాకు మద్దతు. || 1|| విరామం||

ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੰਪੈ ਅਨਿਖੁਆਦਯਾਲ ਬਾਧ ਟੇਲੁਸੁ, ਮਨ ਬਾਧਨੁ ਮਰਿੰਤਗਾ
ਏਵਰੁ ਚੋਪਰਲੰ?

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਆਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਲੋਕਮੰਤਟੀਨੀ ਵੇਰਿਵਾਰਿਗਾ ਚੋਫਾਰੁ. ਮਨੰ
ਨਾਯਾਮੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਖਗੋਲ ਫਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਟਾਰੁ. ॥2॥

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨੰ ਏਮਿ ਚੋਪਾਠਿ, ਮਨ ਬਾਧਨੁ, ਬਾਧਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਟੇਲਿਯਯੇਯਾਲੀ?
ਮਨੰ ਏਮਿ ਚੋਪਾਠੋ, ਮੇਮੁ ਮੀਕੁ ਚੋਪਾਠਿ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥

ਏਦਿ ਝਰਿਗਿਨਾ, ਅਦਿ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ; ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਪਠੁਕੀ ਮਾ
ਆਫ. ॥ 3॥

ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਗ਼ੋਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਸੇ, ਵਾਸੁਵਾਨਿਕੀ ਅਦਿ ਮੀ ਮੁਪਿਮ;
ਝਕਠਾ, ਆ ਟਰਾਠਾ ਨੇਨੁ ਨਿਨੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਠਿੰਚਡੰ.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥

ਓ' ਏਲੁਪੁਠੁ ਫਾੰਤਿਨਿ ਅੰਦਿੰਚੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਮੁਠੁਟੁ. ॥
4॥ 7॥ 46॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਅਦੁਠੁਮੇਨ ਮਕਰੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅਰੁਦੈਨ
ਭਕੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਅਦੁਠੁਮੇਨ ਅਮੁਠਾਨਿਠੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੁਕੇ ਤੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥

ਏ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠਾਗਿਨ ਟਰੁਵਾਠ ਲੋਕਠੈਨਨਿਝਨਠੁ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿਠੁ ਭਯਾਲਨੁ,
ਲੋਡੁਲਨੁ ਮਾਯਮੁ ਚੋਸਿੰਦਿ; ਸੰਦੇਹੰ ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠੁ ਕੂਡਾ
ਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯਿ. ॥ 1॥

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥

ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਮਿ ਮਿਮ੍ਲਿਖਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤੰਗਾ
ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੇਜੰ ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਨੁ,

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਰਹਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਮਾਟਲੁ ਵਿੰਟੁਆ, ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਸੁਖਲੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ
ਮਾਰਠਾਯਿ, ਓ' ਨਾ ਨਿਜਮ੍ਰੇਨ ਗੁਰੁਵਾ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ੍ਰਹਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ਰਹ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਦਯਵਲਨਨੇ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ਹਵਾਸਮੁਨੁ ਪੋੰਦਾਨੁ; ਮੀਰੁ
ਓ ਓਦਾਠ੍ਰਮ੍ਰੇਨ ਪਨਿਨਿ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਦਿਤੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰਹਾਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਨੇਨੁ ਦ੍ਰੁਢਨਿਸ਼ਠ੍ਰਿਯੁੰਠੋ ਮਿਮ੍ਲਿਖਿ
ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਾਨੁ; ਮਾਯ ਪਠੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਮ੍ਰੇਂਦਿ. ॥ 2॥

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰਹਾਰੇ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁ ਸਮਾਧਾਨ ਨਿਧਿ; ਨੇਨੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਠ ਨਿਠ੍ਰੁਮੰਠ੍ਰਾਨਿ
ਚਦਵਟੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰਚਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥

ਠਨ ਕ੍ਰੁਪਨੁ ਚੁਾਪਿਸ੍ਰੁ, ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਓ ਮੰਠ੍ਰੰਠੋ ਨਨੁਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਬਾਧਲੁ, ਅੰਦੋਲਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼੍ਰੁਠੁਠ੍ਰੁ ਅਨੀਠ੍ਰੋਯਾਯਿ. ॥ 3॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥

ਨੇਨੁ ਪੋੰਦਿਨ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਅਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਠੀਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ
ਅਠਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਕਲਿਯੁਗੰ ਕੁਾਡਾ ਅਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਾਡੁ, ਮਨੰ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠ੍ਰੁਠੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਿਠੇ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਮਨ ਹ੍ਰੁਦਯਾਨਿਕੀ ਕਲਿਸਿਠੋਯਿ
ਓੰਠੇ. ॥ 4॥8॥ 47॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਸਾ, ਐਦਵ ਮੋਘੋ:

ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥

ਨਾਕੁ ਏ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਮੈਨਾ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁ ਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਵਲੁ; ਏ ਐਤਰ ਝਾਨਾਨਿ
ਏਵਰੈਨਾ ਅਰਠੁ ਚੈ ਸੁਕੋਗਲਰੁ?

ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬੁਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥

ਸਰੋਠੁ ਠੁਠੁ ਦੋਵੁ ਡੁ ਨਾ ਤਡਬਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਾਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚਾ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁ
ਤਨ ਸਠੁਠੁ ਬਿਠੁਗਾ ਭਾਵਿੰਚਾ ਡੁ. ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥

ਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਏਵੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦਯਗਲਵਾ ਡੁ; ਆਯਨ ਨਾਲਾਠੀ ਸਾਤਿਕੁਲਨੁ
ਆਠੁਠੁਠੁਗਾ ਡਾਪਾ ਡਾ ਡੁ.

ਕਾਟਿਆ ਰੇਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਏਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁ ਚਾ ਡੁ, ਐਦਿ
ਨਾ ਦੁਰੁਠੁਠੁਲਨੁ ਨਯੰ ਚੈ ਸਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਗੋਪੁਠੁਗੋਲੁ ਠਾਠਿਨਿ ਪੋਂਦਾਨੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥

ਗੁਰੁ ਏ ਗਾਰੁ ਨਾ ਲੋਕਠੈ ਨਨਿ ਠਾਪਾਲਨੁ ਕਡਿਗਿਵੈ ਸਾਰੁ; ਆਯਨ ਨਾ ਮਾਯੁ
ਬੰਠਾਲਨੁ ਠੋਗਠੋਪੁਲਨੁ ਚੈ ਸਿ, ਨੋਨੁ ਏ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਏ ਗਾਰੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁ ਠੁਕੁਤਿੰਚਾਰੁ, ਨਾ ਚੈ ਠਿਨਿ ਪਠੁਕੁਨਠੁ,
ਅਠਨੁ ਨਨੁ ਪੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਭਯੰਕਰੁ ਮੈਨ ਲੋਠੈ ਨ ਚੈ ਕਟਿ ਗੁੰਠੁ ਨੁੰਡਿ
ਬਯੁਠਕੁ ਲਾਗਾ ਡੁ. ॥ 2॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

ਦੋਵੁ ਡਾ, ਰਕੁ ਡੁ ਨਨੁ ਠੁਰੁਠੁਠੁਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕੁ ਡੁ; ਮਾਯੁ ਡਾ ਡਿ ਨੁੰਡਿ ਨਾ
ਭਯੰ ਮੁਗਿ ਸਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਿਰਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰਾਨੁ.

ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥

ਏ' ਨਾ ਦੋਵੁ ਡਾ, ਨਾ ਆਠੁਠੁਠੁ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੀ ਚੈ ਯਵੰਠੰਗਾ ਪਰਿਪਠੁ ਚੰਬ ਡਾਯੁ. ॥
3॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥

ਸ਼੍ਰੇਘਣਕੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦਿ.

ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸ਼੍ਰੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪਠੀ ਨੁੰਡੀ, ਨੇਂਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਸ਼੍ਰੋਂਦਾਨੁ, ਨੇਂਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਓਦਾਰੁਠੀ ਜੀਵਿਸੁਨਾਖੁ. ॥ 4॥ 9॥ 48॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੇ ਲਾਗੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਨਿਨੁਮੁਰਚਿਓਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਪੁਰਿ ਓਕਠੁ ਨਾ ਸ਼੍ਰੁਠੁਵੁਨੁ
ਐਠੁਵੁਡੁਤੁਨੁਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ; ਕਾਨੀ ਨੇਂਨੁ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਪੁਰਿ
ਓਕਠੁ ਨਨੁਗੁਰਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਓਨਾਠੁ.

ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਉ ਦੁਜਾ ਸੁਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥

ਓ' ਸ਼ਾਸ਼੍ਰਮੈਨ, ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ, ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਮਰੇਵਰੁ ਮੀਲਾ
ਕਨਿਪਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨਠੇ ਅਨੁਸੰਧਾਨਮੈ ਓਂਡੇ ਵਝੀ ਪਲੁ ਦਯਕਲਿਗਿ ਓਂਟਾਡੁ,
ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਝੀਕੀ ਐਤਰ ਵਝੁਲੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਹਾਨਿ ਚੇਯੁਗਲਰੁ?

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਝੀਵਮੁ ਨੀਦੇ ਅਯਿਨਪੁਠੁ ਮਨਮੁ ਏਵਰਿਨਿ ਪੁਣਾਠੁਮੁਨਿ
ਪਿਲਵਾਲੋ, ਏਵਰਿਨਿ ਚੇਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲਵਾਲੋ ਮਾਕੁ ਚੇਪੁਠੀ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਆਸ਼੍ਰਯੰ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾਕੁ ਮੁਠੁ. ਮੀ ਮੁਠੁਤੁਨੁ
ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਮਮੁਲ੍ਹਿਠਾਪਾਡੰਡੀ.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੇਉ ਭਾਏ ॥੨॥

ਮੀ ਦਯ ਏਵਰਿਪੈ ਓਨਠੀ ਆ ਵਝੀਕੀ ਏਵਰੁ ਚੇਠੁ ਮਾਟ ਕੂਡਾ ਪਲਕਰੁ. ॥ 2॥

ਓਹੇ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਮੁਹਿਮ ਮੀਕੁ ਨਚਿਠੁ ਦਾਨਿਲੋ ਓਨਾਠੁ.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ಎਵਰੀ హృదయంలో ప్రతిదీ తెలుసు. మీరు ఎల్లప్పుడూ దయగలవారు; నేను నామనిషాణ్ణిచేటప్పుడు నేను ఆనందంలో ఉన్నాను. || 3||

ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీ ముందు ప్రార్థిస్తున్నాను, నా ఆత్మమరియు శరీరం మీ నుండి ఒక బహుమతి,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

కాబట్టి, నేను పొందే ఏ స్తుతి అయినా నీ మహిమే; మీరు లేకుండా, నా పేరు కూడా ఎవరికీ తెలియదు అని నానక్ చెప్పారు. || 4|| 10|| 49||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥

హృదయాలను తెలిసిన దేవుడా, దయచేసి దయ చూపి, సాధువుల సాంగత్యంతో ననుజ్జీరణించండి; గురువు సాంగత్యంలో భగవంతుడు సాక్షాత్కారం పొందుతాడు.

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥

ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞానపు తలుపులు తెరవడం దాత్రా, దేవుడు మన హృదయంలో గ్రహించబడినప్పుడు, అప్పుడు మనం జనన మరణాల రౌండ్ల గుండా వెళ్ళము. ||1||

ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, నేను నా ప్రിയమైన గురుదేవుణ్ణి కలవాలని కోరుకుంటున్నాను, మరియు అతనిని కలవడం దాత్రా నా దుఃఖాలనిర్మూలనీ వదిలించుకోవచ్చు

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਰਿਚੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన తన హృదయంలో దేవుణ్ణి ధ్యానించిన ఆయన, ఆయనతో కలిసి ఈ లోకదుర్గుణాల సముద్రంలో కూడా ఈదాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

||1||విరామం||

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥

దేవుని నుండి వేరుచేయబడినప్పుడు, ఈ లోకం ఒక గొప్పశురణలలా, అగ్ని సముద్రంలా తయారవుతుంది, దానిలో ఒకరు వివిధ రకాల సంతోషం, దుఃఖంతో జీవిస్తున్నాను.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥

ਸਤਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠ੍ਰਮੁਨੈਨ
ਪੇਰੁਨੁ ਪਰਿੰਚੈ ਵਠ੍ਰੀ ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਪਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ. ॥2॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥

ਤਮੁ ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ, ਸੰਪਦਨੁ ਤਮੁਦਿਗਾ ਭਾਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਸੁਨਿਠ੍ਰਮੁਨੈਨ ਬੰਧਾਲਲੋ ਬੰਧਿੰਚਬਡਠ੍ਰਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪਵਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਨਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਈ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਵਿਮੁਕ੍ਰੀ ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਠਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਠੁ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਰਕੁਕੁਡੁ, ਤਨਕੁ ਠਾਨੁਗਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨੈਨ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁੰਚਾਡੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਰਹਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਠ੍ਰੁਸ਼ਰੀਰਮੁ ਅਨੀਵੀਵੈ; ਨੇਨੁ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠ੍ਰੁ, ਓ' ਨਾਨਕ. ॥ 4॥ 11॥ 50॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਕੁਠ੍ਰਵਮਾਨਕਰਮੁਨੈਨ ਨਿਦ੍ਰ ਨੁੰਡਿ ਮੀਰੁ
ਠ੍ਰਪਿਠ੍ਰਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ; ਏਵਰਿ ਦਯਵਲੁ ਐਦਿ ਯਰਿਗਿੰਦਿ?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੋਪ੍ਰਪਲੋ ਭਪੇਠ੍ਰੈ ਮਾਯੁ, ਮਿਮੁਠ੍ਰੀਠ੍ਰਾਠਿੰਚਦੁ; ਮੀ ਬਠ੍ਰਕੰ ਏਕਠ੍ਰੀਕੀ ਪੋਯਿੰਦਿ?
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੇ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥

ਮੀਰੁ ਨਮਕ੍ਰਦ੍ਰੋਹਾ ਕਾਮੁ, ਦੁਰਾਸ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਨੁੰਡਿ ಎਲਾ
ਤਪ੍ਰਿਯੁਚੁਕੁਨਾਠੁ?

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੇ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥

ਮਾਯਲੋਂ ਮੂਾਡੁ ਰੀਤੁਲ੍ਹੋਂ ਨਿਮਗਘ੍ਰੈਨ ਦੇਵਦੂਾਤਲੁ, ਰਾਕ੍ਸ਼ੁਸੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਯਲੁ ਈ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰਿ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੁ ਸੰਪਦਨੁ ਦੋਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥
1॥

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੁਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥

ਅਡਵਿ ਮੁੰਟਲੁ ਦਾਦਾਪੁ ਮੋੁਤੁੰ ਵੁਕ੍ਸ਼ੁ ਸੰਪਦਨੁ ਕਾਲਿਘੋਂਸੁਾਡੁ, ਅਰੁਦੈਨ ਮੋੁਕ੍ਕੁ
ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਤਪ੍ਰਿਯੁਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਕੁਪਚਘ੍ਰਾ ਈੰਟੁੰਦਿ. ਅਲਾਗੇਂ,
ਅਰੁਦੈਨਦਿ ਮੁੰਡੁਤੁਨੁਪਾਪਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡਿ ਤਪ੍ਰਿਯੁਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਐਸੇ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥

ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗ੍ਰਿਮੁੰਡਿ ਤਪ੍ਰਿਯੁਚੁਕੁਨੇਂ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ੁ ਬਲਮੈਨ
ਵਕ੍ਸ਼ਿ ਯੋੁਕ੍ਸ਼ੀਰ੍ਰਿਨਿ ਨੇਂਨੁ ਵਰ੍ਠਿੰਚਲੇਂਨੁ. ॥ 2॥

ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘ੍ਰੀਤੁਡਾ, ਨਲੁ ਮਸਿ ਨਿੰਡਿਨ ਗਦਿਲਾ ਈਨੁਖੁ ਈੁਪੁ ਪ੍ਰਪਚੰਲੋਂ
ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਪੁਠ੍ਰਿਕੀ, ਨੇਂਨੁ ਚੋਡੁਗਾ ਮਾਰਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਠੁਗਾ
ਈੰਟੁੰਦਿ,

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥

ਂੰਦੁਕੰਚੇਂ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋੁਕ੍ਸ਼ੁਗੋਂਪੁਮੁੰਤ੍ਰੰ ਨਾ ਹੁਾਦਯੰਲੋਂ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡਿੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਵਿਨਾਠੁ. ॥3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥

ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਾਪਿੰਚਿ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਨੁਗ੍ਰਹਾਂਠੋਂ ਚੁਾਸਿ ਆਯਨਨੁ ਈਕ੍ਰ ਚੋਂਸ਼ਾਡੁ

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਸਾਂਗਤ੍ਰੁਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮਪੁਾਰਕ੍ਸ਼ੁ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਂਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ
ਪੋੰਦਿ, ਦੇਵੁਨਿਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਂਯੁਬਡਾਨੁ. ॥ 4॥ 12॥ 51॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇਂ ਨਿਤ੍ਰੁਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਂਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਵੱਡਾ ਲਯ, ਛੋਟਾ ਗੁਰੂ:

ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਏ, ਓ ਵਰੁਧੁ ਦੁਸੁਣੁ ਮੀ ਸਰੀਰੰ ਪੈ ਚਾਲਾ ਸਰੀਓਯਿਨਣੁ
ਕਨਿਪਿਸਾਯਿ.

ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਪਲੋਭਪੇਛਾਰੁ. ||1||

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਘੀਏ, ਮੀ ਮੁਖੰ ਪੈ ਓ ਵਰੁਧੁ ਵਿਕਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਮਿ
ਯਚਾਠੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੀ?

ਕਵਨ ਰੀਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਿਮਭ੍ਰਿਜੋਠੈਨ ਵਰੁਧੁ ਚਾਯਗਾ ਮਾਰਿਠੀ? || 1|| ਵੀਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥

ਮੀਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਦੁਘਵੰਤਮੈਨ ਆਠਠਧੁਵੁ
ਅਯਾਠੁ.

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਏੰਤ ਅਦੁਘਵੰਤੰਗਾ ਊੰਚੈ, ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ. || 2||

ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥

ਮੀਰੁ ਪਵਿਠਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਠੁ ਵਿਸ਼ਿਠਮੈਨਵਾਰੁ.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ; ਮੀਕੁ ਅਠੁਠੁ ਝਾਨੰ
ਊੰਚੁੰਦੀ. ||3||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੀਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਏ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਸੰਠੋਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠਮੈ
ਨੇਨੁ ਅਠਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਠੋਠੈਨ ਵਰੁਧੁ ਰੰਗੁਠੋ ਨਿੰਡੀਓਯਾਨੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰ੍ਹ, ਅਤਨਿ ਮੰਗਲਕਰਮੈਨ ਚੂਪੁ ਕਾਰਣੰਗਾ ਨੇਨੁ ਅਲਾਠੀ
ਅਨੰਦਾਨਿ ਖੁਸ਼ੀਆਠੀ ਸੁਨਾਖੁ. ॥ 4॥

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥

ਵਿਨੰਡੀ, ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਇਦੇ ਨਾ ਵਕੈਕ ਕ੍ਰਪਿ;

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੨॥

ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਦੈਵਿਕ ਸੁਗੁਣਾਲਠੀ ਨਨੁ ਖੁਤਨੰਤਟੁ ਤਾਨੁਗਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥1॥ਰੋਂਡਵ ਵਿਰਾਮੰ॥1॥52॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੁਖੁ ਘਨੇ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਨਘੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਬਾਧਨੁ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਨੁ.

ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

ਐਘੁਠੁ ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਊਨਿਕੀਨਿ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥1॥

ਚੁਕਾ ਨਿਹੇਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁ ਘਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਠੀ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ; ਨਾ
ਸੰਦੇਹੰ ਠੋਲਗਿਘੋਯਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਘਿਰਾਠੁ ਚੇਸੇ ਨਾ ਅਲਵਾਟੁ ਘੋਯਿੰਦੀ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥

ਨਨੁ ਘੋਵੁਨਿ ਸਨਿਠੀਕੀ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਨਨੁ ਘੁਕੰ
ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥

ਐਘੁਠੁ ਨੇਨੁ ਐਤਰੁਲਨੁ ਬਠੀ ਤਪਿਠਚਬਡਤਾਨੁ. ॥ 2॥

ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਿਵਠਾਕਠਠੀ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਦੀ,

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਊਲਾਸਮੈਨ ਅਨੰਦਾਨਿ ਖੁਚੇ ਘੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

ఓ' నా సేఘ్నితుడా, నేను అదృష్టవంతురాలిని అయాశ్రమ మరియు నా హృదయంలో భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహించాను,

ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥

ఓ' నానక్, నేను భర్త-దేవునితో శాశ్వత కలయికను పొందాను. || 4|| 2|| 53||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, నా మనస్సుని త్వదేవుని నామానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥

ప్రపంచ ప్రజలతో, నా వ్యవహారాలు అవసరమైనంత మాత్రమే. || 1||

ਬਾਹਰਿ ਸੁਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥

బాహ్యంగా, నేను అందరితో మంచి సంబంధాలను కలిగి ఉన్నాను;

ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మురికి నీటితో తామర పువ్వు ప్రభావితం కానట్లే నేను ప్రపంచం నుండి వేరుగా ఉన్నాను. || 1|| విరామం||

ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥

నేను అవసరమైన విధంగా ప్రజలందరితో సంభాషిస్తారు,

ਜੀਅ ਸੀਗਿ ਪੁਤੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥

కానీ, నేను దేవుణ్ణి మాత్రమే నా హృదయంలో పొందుపరుస్తూ ఉంటాను. || 2||

ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥

ప్రజలు ననుభవాలా సేవ్తూపూర్వకంగా లేదా అహంకారంగా చూడవచ్చు

ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥

కానీ వాస్తవానికి, నేను ప్రతి ఒకరి పాదాల ధూళిలా వినయంగా ఉంటాను. || 3||

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥

ఓ నానక్, నేను పరిపూర్ణ గురువును కలిశాను (మరియు బోధనల ను అనుసరించాను)

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥

ਨਾਕੁ ਏਕੇ ਦੇਵੁ ਡੂ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਬਾਹਾਭਾਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁ ਨਖਲੁ ਏਵਰੁ ਚੁਪਿੰਚਾਰੁ?
॥ 4॥ 3॥ 54॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥

ਐ ਮਨਿਸਿ ਆਨੰਦੋਤਾਘੋਲਠੋ, ਯਵਠੰਲੋ ਆਨੰਦਿਸੁਣਾਡੁ;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਤਨੁ ਧੁਾਲੀਠੋ ਕਲਿਸਿਘੋਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤੁ ਓਢਲੀਆ ॥

ਅਤਨੁ ਚੋਵਿ ਰਿੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਕਠੀ ਡੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਵਚੁਙ

ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੰਚਿ ਸਾਕਰਠੰਤਮੁਨਿ ਪਡਕਲਪੁ ਨਿਦਰਘੋਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੋ
ਅਹਾਂਕਾਰਠੋ ਗਰਠਡਤਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਪੁਰਯਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਏਨੁਗੁ ਮਰਿਯੁ ਤਲਪੁ ਬੰਗਾਰੁ ਗੋਡੁਗੁ ਊੰਡਵਚੁਙ

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਠਠਨ ਲੇਕੁੰਡਾ ਆਯਨ ਮੁਰਿਕੀ ਕੁੰਦ ਪਾਠਿ ਪੇਠੁਬਠਾਡੁ. ॥2॥

ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥

ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਮਹਿਲਲਨੁ, ਅਡੁਠੁਮੁਨਿ ਅੰਡਾਨਿ ਆਸਾਠੀੰਚਵਚੁਙ

ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠੁਕਰੰਦੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏ ਲੋਕ ਅਭਿਰੁਚੁਲੰਨੁ
ਅਸੰਬਠੰਗਾ ਊੰਟਾਯਿ. ॥ 3॥

ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥

ਏ ਲੋਕਸੰਪਡਲੁ, ਅਠਿਕਾਰਮੁ ਅਨੀਘੋਸਕਰਮੁਨਿ; ਪਾਪੁ ਆਨੰਡਾਲੁ
ਵਿਸੁਘਾਰਿਠਮੁਨਿ.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥

ఓ' నానక్, ఈ చెడుల నుండి తప్పించుకోవడానికి, దయగల దేవుని ఆశ్రయం పొందండి. || 4|| 4|| 55||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥

గురు పవిత్ర సంఘం ఒక తోటలా ఉంటుంది, దానిలో పండ్ల చెట్ల వంటి సాధువులు చాలా మంది ఉన్నారు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥

ఈ సాధువులు నామం యొక్క అదుళ్లమైన మకరందంతో తోటలో వికసించే చెట్లవలె వికసిస్తాయి. || 1||

ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥

ఓ' తెలివైన వక్త్రీ, ఏదో ఒక మార్గం గురించి ఆలోచించండి,

ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥

తదాత్థా లోకవాంఛలకు లోనుకాని ఆధాత్మిక ఫితిని పొందవచ్చు

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੁਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సోదరా, నామం యొక్క మకరందం లోపల ప్రవహిస్తుంది, కానీ మీరు విషపు నీటి బుగ్గల వంటి ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తితో చుట్టుముట్టబడ్డారు. || 1|| విరామం||

ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥

తోటతోటకు సాగునీరు అందించాలిన్న బాధత్ర తోటమాలిలా గురువు తన అనుచరుల ఆధాత్మిక అవసరాన్ని సమానుకుంటాడు.

ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥

తోటతోటలోని ప్రతి ఆకును, కొమ్మను తోటమాలి జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్నట్లుగా, తప్పుడు లోక ఆకర్షణల గురించి గురు తన సంఘాలను హెచ్చరిస్తున్నాడు. || 2||

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥

తోటమాలి తన తోటలో అనిర్హకాల చెట్లను నాటినట్లుగానే గురువు తన సంఘంలోని సాధువులను సమావేశం చేసి అందించాడు.

ਸਗਲੀ ਫੁਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥

ಈ ਸਾਧੁਵੁਲੰਦਰੁ ਆਧਾਠੀਝ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਯੋਕਥਲੰਠੋਂ ਵਿਕਸਿੰਚਾਰੁ, ਅੰਨਿ
ਚੋਲੁ ਪੰਡੁ ਪੁਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਚੋਲੁ ਏਵੀ ਪੰਡੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਲੇਵੁ॥ 3॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਨੁੰਡਿ ਨਾਮੁ ਫਲਾਨਿਘੋਂਦਿਨ ਵਾਡੁ,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਭਕੁੰਡੁ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟਾਡੁ. |4|5|56|

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮੁਮੁਪੁਏ ਧਾਠੁਮੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੁੰਠੋਂ ਸੰਠੋਂਪਪੇਠਿੰਦਿ, ਨੇਂਨੁ
ਰਾਜਯੁਘਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਨੁਨਠੁੰਗਾ

ਜੇਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥

ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੇਟਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਯੋਗਾਨੁ (ਮੀਠੋਂ ਕਲਯਿਕ) ਪੋਂਦੁਠਾਨੁ.
॥ 1॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ ਕੁਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੈ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਭ੍ਰਮਲ ਮੁਸੁਗੁਲਨੁ ਚੀਲਿਘੇਂਸਿਨਪਠਿ ਨੁੰਡਿ, ਮੀ
ਮਠੁਠੁਨੁ ਬਠਿ ਨੇਂਨੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਸੋਕਰਾਠੁਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥

ਮੀ ਸੰਕਲਾਠੁਠੁ ਚੇਂਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਲੋਂ
ਆਨੰਦਿੰਨਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਂਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡਿ
ਅਠੁਠੁਠੁ ਸੇਠੁਘੋਵਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੇ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਠੀ, ਐਠੀ ਘੋਲ੍ਹਰ ਅਯਿਨਾ ਲੇਦਾ ਸਨਾਠੀ ਅਯਿਨਾ,
ਮੀ ਕੋਰੁਲੋਂ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥

నామంతో నిండిన వక్త్రీ ప్రపంచ కోరికల నుండి విముక్తిని పొందుతాడు. || 3||

ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

నామ నిధిని పొందిన వక్త్రీ.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥

నానక్ ఇలా అనార్తు, అతని హృదయం యొక్కనిధి ఆధ్యాత్మిక ఆనందంతో నిండి ఉంటుంది. || 4|| 6|| 57||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥

నేను పవిత్ర స్థలాలకు వెళ్ళివున్నాను, ప్రజలు అహంలో మునిగిపోతున్నట్లు నేను కనుగొంటాను.

ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥

ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శిత్ర గురించి నేను పండితులను అడిగితే, వారు మాయ (ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి) ప్రేమతో నిండి ఉన్నారని నేను కనుగొంటాను. ||1||

ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా, దయచేసి అలాంటి ప్రదేశం గురించి నాకు చెప్పండి,

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఇకథ దేవుని పాటలను ఎప్పుడూ పాడుతూ ఉంటారు. || 1|| విరామం||

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥

శాస్త్రాలు, వేదశాస్త్రాలు కేవలం కరణు, ధరాఖను ప్రతిబింబిస్తూ ఉంటాయి.

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥

దాని కారణంగా ఒకరు మళ్ళీ మళ్ళీ నరకానికి లేదా సన్ధానికి వెళుతున్నారు. || 2||

ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ప్రాపంచిక ప్రజలు ఆందోళనతో బాధపడుతున్నారు మరియు ప్రపంచాన్ని తణ్ణించిన వారు గర్భ మరియు అహంకారంలో పాల్గొంటారు.

ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥

ਕੇਵਲਮ ਕਰਣੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੇਸੇ ਵਾਰੁ ਮਾਯ ਬਠਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਪੋਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧਵਲਨ ਮਨਸੁ ਆਦੁਪੁਲੋ ਨਿਲੁਸੁਤੁਦਿ,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿਠਮ ਦਾਠਾ, ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਪਚ ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਅਠਤਾ ਏਦੁਤੁਦਿ. ॥ 4॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਠਗਠੁਲੋ ਮਨਮ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ,

ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਗਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥

ਕਾਨੀ ਅਟੁਵਠੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸਮ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਕਨੁਗੋਨਬਡੁਤੁਦਿ. ॥1॥ਰੋਠਵ ਵਿਰਾਮਮ॥7॥58॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਮਗਾ ਗੁਰੁਮਚੁਕੁਮਟੁਨਵੁਠਾਡੁ ਅਠਤੀ ਸਾਠਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਠਾਡੁ, ਬਾਹੁਲੋਕਠੋ ਵਠੁਹਾਰਿਚੇਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਆਨਦਿਸੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖਾ ॥੧॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਮੇਨ ਭਕੁਤੀਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿਚਿਠਮ ਦਾਠਾ ਅਨਿਦੁਖੁਠਾਡੁ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਠਬਡੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਤਨ ਹੁਠਦਠਮਲੋ ਮਿਮਠੀਗੁਹਿਚਿਨ ਵਾਡੁ ਅਨਿਸੁਠਾਕਰਾਠੁਨੁ ਮਰਿਠੁ ਸਾਠਿਨਿ ਪਿਠਦੁਠਾਡੁ.

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਆ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀਕੋਸੰ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਧਾਫੀਸ੍ਰਾਊ. ||1||ਵਿਰਾਮੰ||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਰੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਫੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਃਖਾਨਿਕੀ ਮੂਲਕਾਰਠੰ ਨਿਰੁਫੀਚਡੰਡਿੰਡਿ. ||2||

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਊਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਫੁਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰਡਿੰਡਿ, ਡੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਊਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਫੁਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰਡਿੰਡਿ,

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਏਯੁਕੁਢੈਵਿਕ ਪਡੰ ਏਯੁਕੁਢਿਹਾਠੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਠੁ.
|| 3||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਢੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਢੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਫੀਚੇਲਾ ਚੇਸਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ,

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥

ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋੰਡਿੰਡਿ, ਅਨਿ ਨਾਨਕੰ ਅਨਾਠੁ || 4||8|| 59||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਢੁਕਠੀਕੀ ਪੰਪਿਨਾ, ਅਕਠ ਨੇਨੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਵੇਠਾਨੁ.

ਜੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥

ਬਾਠ ਲੇਡਾ ਆਨੰਦੰ, ਮੀਰੁ ਨਾਕੁ ਏਮਿ ਐਚਿਠਾ, ਸੰਠੋਫ਼ੰਗਾ ਨੇਨੁ ਡਾਨਿਨਿ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਸ਼ਾਨੁ. || 1||

ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼ਨੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਮੀ ਭਕੁਠੀਗਾ ਊਡੇਲਾ ਨਨੁਢੁਸ਼ੀਰਠੀਚੰਡਿ,

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕಂತೆ ನੀ ಕೃಪವಲನನೆ ನೆನು ಲೆ'ಕವಾಂಛಲ ನುಂಡಿ ಸಮಿಶಮೈ ಊಟಾನು.
॥1॥ವಿರಾಮಂ॥

ਤੁಮರಾ ਦੀਆ ಪੈನ್ಠಿ ಖಾਈ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ನನುಷಿರಠಿಂಚೆ ವಾಟಿನಿ ನೆನು ಕೃತಜ್ಞತೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸ್ತಾನು,

ತਉ ਪ੍ਰಸಾದಿ ಪ੍ਰಖಿ ಸುಖಿ ವಲಾਈ ॥੨॥

ನೀ ಕೃಪವಲನ ನೆನು ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ಜಿವಿಸ್ತುನಾಘು. ॥ 2॥

ਮਨ ತನ ಅಂತರಿ ತುಝೆ ಧਿਆਈ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ನಾ ಹೃದಯಂಲೆ ಮೀ ಪಲ್ಲ ಪ್ರೇಮತೆ, ನೆನು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ಮಿಮಲ್ಲಿನು
ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾನು,

ತುಮ್ಹರೈ ಲವೈ ನ ಕೇಠಿ ಲಾਈ ॥੩॥

ಮರಿಯು ನೆನು ಮೀಕು ದುರಂಗಾ ಕೂಡಾ ಸಮಾನಂ ಕಾದನಿ ಭಾವಿಸ್ತಾನು. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇವੈ ਧਿਆਈ ॥

ನಾನಕ್ ಇಲಾ ಅನಾಠು, ಓ ದೆವುಡಾ, ನನುಷಿರಠಿಂಚಂಡಿ, ತದಾಠಾ ನೆನು ಮಿಮಲ್ಲಿಠ್ಠಲಾ
ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾನು,

ਗਤਿ ਹੇವೈ ಸੰਤਹ ಲಗಿ ಪಾਈ ॥੪॥੯॥੬०॥

ಗುರುಬೆ'ಧನಲನು ಚಾಲಾ ವಿನಯಂಗಾ ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ನೆನು ಅತುಠ್ಠಠ್ಠ
ಆಧಾಠ್ಠಿಠ್ಠ ಹೋದಾನು ಪೊಂದವಚು|| 4|| 9|| 60||

ਆਸಾ ਮਹಲಾ ੫ ॥

ਰಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥

ನಿಲಬಡಿ, ಕೂರೊನ್ನಿ ಲೆ'ದಾ ನಿ'ದ್ರಪೊ'ತುನಪ್ಪುಠ್ಠು, ಮನಂ ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ದೆವುಠ್ಠಿ
ಗುರುಂಚುಕೊ'ವಾಲಿ.

ਮਾਰಗಿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗಾਈਐ ॥੧॥

ನಡುಸ್ತುನಪ್ಪುಠ್ಠು ಕೂಡಾ ಮನಂ ದೆವುನಿ ಪಾಟಲನಿ ಪಾಡಾಲಿ. ॥ 1॥

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁನੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆ'ಪ್ಪಿ'ತುಡಾ, ಮನ ಚೆವುಲತೆ ಮನಂ ದೆವುನಿ ಯುಕ್ಯಾದುಠ್ಠಮೈನ ಪ್ರಶಂಸಲನು
ವಿನಾಲಿ,

ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਖਯੋਕਯਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲੁ ਵਿਨਖੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ
ਅਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਪਨੁਲ੍ਹੋ ਨਿਮਗਘੈਨਾ, ਪ੍ਰਯਾਣੰਲੋ ਓਨਾਨੇਦਾ ਵੀਦੈਨਾ
ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੀਰੰਲੋ ਓਨਖੁਠੁ, ਮਨੰ ਵਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਪੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੀਕ੍ਰਰਿੰਚਾਲੀ. ॥
2॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਮਨੰ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਓਂਡਾਲੀ.

ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਅਲਾ ਚੇਸੇ ਵਕ੍ਰੀ ਮਰਠ ਭਯਾਨੀਕੀ ਗੁਰੀਕਾਲੇਡੁ. ॥ 3॥

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਨੁਖੁਨਖੁਆ ਮਰਚੀਪੋਨੀ ਵਾਡੁ,

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਓ ਵਕ੍ਰੀ ਸਲਹਾਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਸਰੋਠੁਠੁ ਓਧਾਠੀਕ੍ਰ ਹੋਆਦਾਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 10॥ 61॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਓਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਤਨ ਝਾਪਕਾਰਠੰ ਓਕਰੀ ਮਨਸੁਖੁ ਸਾੰਤਿਨੀ ਕਲੀਗਿੰਚੇ ਦੇਵੁਡੁਨੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥

ਦੁਃਖਾਲੁ ਨਾਸੰਨਮੈ, ਸਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸੋਖਾਲੁ ਪ੍ਰਬਲੁਤਾਯੀ. ॥ 1॥

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਵਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਤਿ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਓਨੰਦੰਲੋ
ਓਂਡੰਡੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಪಟ್ಟಿಕೆ, ಸತಗುರುವು ಗಾರಿ ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿంచి ಆಯನ ಆಶೆರಾಥಾನಿ
ಪೊಂದಂಡಿ|| 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮಾವਹੁ ॥

ಓ' ನಾ ಮಿತ್ರಲಾರಾ, ದೆವುನಿ ಪಾಟಲಕು ಸಂಬಂಧಿಂಚಿನ ಸತಗುರುವು ವಾಕಾಫಿಖುಟ್ಟಿ ಮೆ
ಜೆವಿತಾನಿಪ್ಪಲ್ಲಪುಥು ಜೆವಿಂಚಂಡಿ.

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪੁਤੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥

ಮರಿಯು ಫಿರಮನಿ ಮಾನಸಿಕ ಫಿತಿತ್, ಮೆರು ಮೆ ಹೃದಯಂಲೆ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾರು.
||2||

ਪರ ਕಾ ਬੁರಾ ನ ರಾਖਹੁ ਚੀਤ ॥

ಮೆ ಮನಸುಣ್ಣೆ ಇತರುಲಪಿ ಚೆಡು ಊದ್ದೆಶಾಲನು ಕಲಿಗಿ ಊಡವಡು,

ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ನਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥

ಓ' ನಾ ಸೊದರುಲಾರಾ ಮರಿಯು ಸೆಫಿತ್ತುಲಾರಾ, ಊ ವಿಧಂಗಾ ಮೆರು ಎಟುವಂಟೆ ದುಃಖಾನಿ
ಅನುಭವಿಂಚಲೆರು. || 3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤು ਮੰਤು ಗੁರਿ ਦੀನ್ ॥

ದೆವುನಿ ನಾಮ ಮಂತ್ರಂತ್ ಗುರುವು ಆಶೆರಥಿಂಚಿನ ವಕ್ಷಿ,

ਇਹੁ ಸੁಖੁ ನಾನಕ ಅನದಿನ್ ಚੀನ್ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನು ಎಲ್ಲಪುಥು ಊ ಮಂತ್ರಂ ಯುಕ್ತಾನಂದಾನಿಫನುಭವಿಸ್ತಾಡು. || 4||
11|| 62||

ਆಸಾ ਮਹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਜਿਸು ನੀਚ ಕਉ ಕೇਈ ನ ಜಾನೆ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಎವರಿಕೆ ತೆಲಿಯನಿ ತಕುಫ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೂದಾ ಕಲಿಗಿನ ವಕ್ಷಿ;

ನಾಮು ಜਪತ ਉਹು ಚಹು ಕುੰಟ ಮಾನೆ ॥੧॥

ನಾಮಾನಿಫಾಫಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ, ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ಬಾಗಾ ಗೊರವಿಂಚಬಡತಾಡು. || 1||

ਦರಸನ್ ಮಾಗਉ ದೆಗಿ ಪಿಆರೇ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮನಿ ದೆವುಡಾ! ಮೆ ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡಿನ ದರಫಮು ಕೊರಕು ನೆನು ವೆಡೆದನು,
ದಯಚೆಸಿ ಮೆ ದರಫಮುತ್ ನನುಫಿಶೆರಥಿಂಚುಮು,

ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ಎವರೈತೆ ಮಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನನು ನಿರಘ್ನಿಂಚಾರೊ, ಮಿರು ವಾಟಿನಿ ಪ್ರಪಂಚ
ದುಝಣಾಲ ಸಮುದ್ರಂ ಗುಂಡಾ ತಿಸುಕುವೆಳಾಠು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಎವರಿತೊನು ಸಂಬಂಧಂ ಲೆದಾ ಸೆಘ್ನಾಂ ಕೊರುಕೊನಿ ವಕ್ಷಿ;

ਸਗਲ ಸಿಸ್ತಾಡಿ ಉਆ ಕೆ ಚರನ ಮಲಿ ಪೊਈ ॥੨॥

ನಾಮಾನಿಘ್ನಾನಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಆ ವಕ್ಷಿ ಎಂತ ಊನಠ್ಠಂಗೆ ಮಾರತಾಡನೆದಿ ಪ್ರಪಂಚಂ
ಮೊತ್ತಂ ವಿನಯಂಗೆ ಅತನಿಕಿ ಸೆವ ಚೆಯಾಲನಿ ಕೊರುಕುಂಟುಂದಿ. || 2||

ਜੇ ਪುನಿ ಕಾಹು ನ ಆವತ ಕಾಮ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಎವರಿಕೆ ಊಪಯೊಗಂ ಲೆನಿ ಆ ವಕ್ಷಿ;

ਸಂತ ಪುಸಾದಿ ತಾ ಕೆ ಜಪಿಐ ನಾಮ ॥੩॥

ಗುರುವು ಕೃಪ ವಲ್ಲ, ಧಾಠ್ಠಂ ದಾಠಾ ಮಿ ಪೆರು ಮಿದ ಆಯನ ಪ್ರತಿಚೊಟಾ
ಗುರುಂಡಿಪೊಯಾರು. || 3||

ਸಾಧಸಿಂಗಿ ಮನ ಸೊವತ ಜಾಗೆ ॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೊ, ಮಾಯ ಪ್ರೆಮ ನುಂಡಿ ಮನಸುಘೊಲೊಫಠ್ಠುಠ್ಠು;

ತਬ ಪುಠ್ಠ ನಾನಕ ಮಿಠೆ ಲಾಗೆ ॥੪॥੧੨॥೬೩॥

ಅಪುಠ್ಠು ಓ ನಾನಕ್, ಪುಜ್ಯದೊವುಡು ಆಘೊದಕರಂಗೆ ಮಾರತಾಡು. || 4|| 12|| 63||

ਆಸಾ ಮಹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ಏಕೆ ಏಕಿ ನೆನ ನಿಗಾರਉ ॥

ಆಧಾಠ್ಠಿಠ್ಠಂಗೆ ಮೊಲೊಫಠ್ಠಾ ಕಳಠ್ಠೊ ನೆನು ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ಊನಘುಕೊಕ ದೆವುಡುನಿ ಗ್ರಹಿಂಚಾನು.

ਸਦಾ ಸದಾ ಹರಿ ನಾಮ ಸಮೂಹಾರਉ ॥੧॥

ಎಪಠ್ಠಿಕಿ ನೆನು ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಪೆಮಪುರಕ್ಷ ಭಕ್ತಿತೊ ಗುರುಚೆಸುಕುಂಟು ಊಂಟಾನು. ||
1||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮਾਯ ਚੇਤਿਲੋ ਓਡਿਓਲੇਦੁ ਕਾਨੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਗੋਲੁਚੁਕੁਨਾਠੁ,
ਭਦਿ ਸਾਧਿਚਡੰ ਚਾਲਾ ਕਘੰ. ॥ 1॥

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੁਰਿ ॥

ਵਾਰਿ ਅਪਰਾਧਮੁਲਨਿਠੀਨਿ ਕਡਿਗਿਵੇਯੁਟ ਵਲਨ ਵਾਰਿ ਬਾਧਲੁ ਦੁਃਖਾਲੁ
ਮਾਯਮਯਾਲੁ;

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਨਿਸ਼ਠੁਠੰਗਾ
ਮਾਰਿੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੁਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਭਤਰੁਲਨੁ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕੀੰਚੇ ਸਾਮਰਠੁਠ ਓੰਦਿ;

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਠੰਚਬਡਿਨ ਆ ਵਕੀ ਮਾਠੁਠਮੇ ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸਾਠੁ. ॥2॥

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮੰਠੁਠਾਨਿਠੁਠਚੇਠੁਠਨੰਦੰਲੋ ਏਲੁਠੁਠੁਠਾ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁ
ਓੰਟੁੰਦਿ.

ਤਿਸੁਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥

ਮਾਯ ਪਲੁ ਆਤਨਿ ਨਿਪੁਠੁਠ ਚੇਰਿਗੇ ਕੋਰਿਕਲੁ ਠੀਰਠੁਠਠਾਠਾਠ ਮਰਿਯੁ ਆਤਨਿ ਮਨਸੁ
ਠੀਰੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਦਿਵਠੁਠਾਨਾਨਿਠੁਠਾੰਦਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਪੁਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠੁਠਿ ਸੰਪਦਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਠੁ ਠਕੁਲ ਵੰਠੀ ਨਾਮੰ ਠੋਕੁਠੁਠਮੁਲਠੁਠੈਨ ਸੰਪਦਨੁ
ਠਾੰਦੁਠਾਠੁ. ॥ 4॥ 14॥ 65॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥

ਅਠੁਠਾਨਪੁ ਚੀਕਠੀ ਕਾਰੰਠੰਗਾ ਮਾਯ ਪਲੁ ਮੰਡੁਠੁਠਨਠੁਠੋਰਿਕ ਠੋਲਗਿਠੋਠੰਦਿ

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਭੈਂਨਨਿਘੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡਤਾਯੁ. ॥ 1॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਤਠ੍ਰ ਮਰਿਯੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਲਭਿੰਸੁੰਦਿ,

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ
ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੁਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਯੋਕਯੋਂਡਿਤਨੰ ਮਰਿਯੁ ਮੂਰਠ੍ਰ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਠ੍ਰੁਵੁਤਾਯੁ,

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥

ਭਪੁਠ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਵਾਰਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਢੰਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੇਵਾਰੁ ਅਤਨਿਕੀ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਲੋਂਗਿਪੋਠਾਰੁ.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥

ਵਾਰਿ ਲਕ੍ਸ਼ਲਾਦਿ ਜਨਨਾਲ ਯੋਕਯੋਂਡਿਸਿਨ ਅਪਰਾਠਾਲੁ ਕੋਂਟੁਕੁਪੋਯਾਯੁ. ॥3॥

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲ ਭਇਆ ॥

ਆ ਭਰੰਨੰ ਲਾਂਟੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਵਿਜਯਵੰਤਮਵੁਤੁੰਦਿ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਮੁਨੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਚੂਪੇਨੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ. ॥4॥15॥66॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਮੀ ਪੁਦਯੰਲੋਂ ਸਤਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥

ਮੈਂ ਪੋਡਵਾਈ ਜਾਣੁਠੀ (ਗਠੰ) ਤਨ ਪਾਦਾਲਨੁ ਤੁਡੁਚੁਕੁਪੋਤੁਨਠੁਗਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਏਠੀ ਵੀਨਯਠੀ ਨਮਸਠੀਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਠੀਦ੍ਰ ਨੁੰਡੀ ਮੇਲੋਠਪੰਡੀ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਤਪਮੁਰੇਦੀ ਮੈਕੁ ਊਪਯੋਗਪਡਦੁ; ਕੁਟੁੰਬੰ ਯੋਕੁਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਯੋਕਠੀਸ੍ਰੀਠਮੁ ਅਬਠੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠੀ ਯੋਕਠੀਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਠੀਵਠਪਦੰ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੀਠਰਿੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏਵਰੀਮੀਦ ਦਯੁ ਚੁਪੁਠਾਡੀ, ਅਠਨੀ ਦੁਃਖਮੰਠਾ ਪੋਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਪਮਾਯੁ ਨੁੰਡੀ ਅਪ੍ਰਮਠੰਗਾ ਊਡੇ ਪ੍ਰਦੇਠੰ ਮਰੋਕਠੀ ਲੇਦੁ.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਪਦਾਠ; ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨੁਠੀਨੁਗ੍ਰਹੀਸੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥

ਸਰਠਾਠੀ ਚੇੰਦੀਨ ਸਰੋਠਠ ਠੇਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰਠੀਰੁਪੰ ਗੁਰੁਵੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 16॥ 67॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਠਾਰੀ ਸਾਖ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਵਿਸੁਠੰਗਾ ਵਾਠੀੰਚੀਨ ਚੇਠੁ ਲਾੰਠੀਦੀ, ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਠਾਨ ਕਾੰਡੰ ਠੇਵੁਠੇ ਸਠੁੰਗਾ; ਪ੍ਰਪੰਚਪੁ ਵਿਠਾਲੰ ਆ ਚੇਠੁ ਕੋਮੁਠ ਵੰਠੀਦੀ.

ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਰੁਏਤੁ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਈ ਪੁਰਪਚਮ ਅਤਨੀ ਪਠ ਮਰੀਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਤਨ ਪਠਨੁ ਰੁਕੀਸੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕਠ ਚੁਸੀਨਾ, ਐ ਦੇਵੁਠੀ ਒ਠਰੀਗਾ ਚੁਸੁਤਾਨੁ,

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰੀਯੁ ਅਤਡੁ ਪੁਰਿ ਪੁਦਯਮੁਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਮੁਨੀਗੀਪੋਤਾਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੇ ਸੁਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਸੁਰੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਈ ਪੁਰਪਚਮ ਅਤਨੀ ਕੀਰਣਾਲ ਵਿਸੁਠੁਠੁਮੁ
ਵਠੀਦੀ.

ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅਸੁਠੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਕਨੀਪਿੰਚੇ ਵਿਸੁਠੁਠੁਮੁ. ॥ 2॥

ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ ਸਠੁਠੁਮੈਨ ਮਰੀਯੁ ਅਵਠੁ ਰੁਪਾਨੀਸੁਠੁਪਿੰਚਾਡੁ.

ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥

ਈ ਰੋਂਡੁ ਰੁਪਾਲੁ ਒ਕੇ ਬਿੰਦੁਵੁ ਵਠੁ ਕਲੀਸੀਪੋਤਾਯੀ, ਅਤਨੇ ਦੇਵੁਡੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੁਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ, ਏਵਰੀ ਭਯਾਨੀਸੰਦੇਹਾਨੀਗੁਰੁਵੁ ਠੋਲਗੀਸੁਠੁਡੋ;

ਅਨਦ ਰੁਪੁ ਸਠੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥

ਅਠਾਠੀਕੁਠਾਨੰ ਗਲ ਤਨ ਕਲਠੋ ਪੁਰਿਚੋਟਾ, ਅਨੰਦਾਨੀਕੀ ਪੁਰਿਰੁਪਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਚੁਸਾਡੁ. ॥ 4॥ 17॥ 68॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਅਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਵੈਨ ਵਾਦਨਲੁ ਲੇਦਾ ਠੇਲੀਵੈਨ ਐਲੋਚਨਲੁ ਠੇਲੀਯੁਵੁ

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥

పగలు మరియు రాత్రి, నేను మీ పేరును జపిస్తాను. ॥ 1॥

ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను యోగుణ్ణికి-తకుభ మరియు నాలో ధరణ్ణి లేదు.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రతిదానికీ కర్త మరియు ప్రాంప్టర్ మీరే. ॥ 1॥ విరామం॥

ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥

నేను మూర్ఖుడిని, తెలివితకుభ వాడిని, అజ్ఞానిని మరియు అనాలోచితుడిని;

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥

అయినా నా మనసుల్లో, నేను మీ పేరు యొక్క ఆశను ఆసాధించాను. ॥ 2॥

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥

నేను ఏ ధాన్యమును, తపసుణ్ణు, కఠోర తపసుణ్ణు, లేదా ఏ మంచి పనులను ఆచరించలేదు,

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥

కానీ నా మనసుల్లో, నేను ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుని నామానిగ్గుర్తుచేసుకుంటూ ఉంటాను. ॥ 3॥

ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੇਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, తపస్సుకఠోర శ్రమ, ఆరాధన మొదలైన వాటి గురించి నాకు ఏమీ తెలియదు, నా బుద్ధి కూడా సరిపోదు,

ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥

కానీ ఓ' దేవుడా, నేను మీ మద్దతుపై మాత్రమే ఆధారపడుతున్నాను, అని నానక్ ప్రార్థిస్తున్నాను. |4|18|69|

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾਲਾ ॥

"దేవుడా, దేవుడా" అనే రెండు పదాలు నా జపమాల అయ్యాయి.

ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥

ಈ ਰੋਂਡੁ ਮਾਟਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਛਚਢਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਂਵੁਡੁ ਨਾਲਾਂਟੀ ਸਾਤਿਠੁਨਿ
ਮੀਦ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੂਪਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਮੀਕੁ ਸਮਰਿਸ਼ੁਨਾਠੁ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੇ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯਚੇਂਸਿ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ ਨਨੁਖ਼ੀ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋਂ ਛੰਚਿ ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਮਾਲ
ਦਾਠਾ ਨਨੁਖ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥

ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਰਕੁ ਜਪਮਾਲ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਯੋਕ੍ਰਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥2॥

ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਯੋਕ੍ਰਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥2॥

ਸੇ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥

ਭਕਠੁ ਲੇਦਾ ਭਕਪੈ ਏਨਠੁ ਛੰਗਿਸਲਾਡਦੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥

ਨਾਨਕੋਂ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਰਪੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਡੁ,

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥

ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਰਜਪਮਾਲ ਅਤਨਿਠੋਂ ਤਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵੇਠੁਠੁੰਡੀ. ॥
4॥ 19॥ 70॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਅਸਾ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਠੁਣੈਨ ਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਕੀ ਚੇਂਦਿਨਵਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਮਾਯ (ਲੋਕਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੀ) ਚੇਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੇਡੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥

ਦੇవుని భక్తుడు ఎప్పటికీ లోక అనుబంధాల నుండి విముక్తిని పొందాడు.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు ఏమి చేసినా, ఆ విషయం అతని భక్తునికి ఉత్తమంగా అనిపిస్తుంది; ఆయన భక్తుని జీవన విధానం ఎంతో నిష్కలమైంది. || 1|| విరామం||

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

ప్రతిదీ తణ్ణించి దేవుని శరణాలయంలో ప్రవేశించేవాడు,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥

మాయ (లోకసంపద మరియు శక్తి) అతనిని ఎలా ప్రభావితం చేయగలదు? ||2||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

నామం యొక్కనిధిని మనసుల్లో పొందుపరిచిన వక్తి,

ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥

అతను కలలో కూడా ఎటువంటి ఆందోళనతో బాధపడడు. || 3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਾਇਆ ॥

పరిపూర్ణ గురువు బోధనలను కలుసుకుని అనుసరించే వక్తి, అని నానక్ చెప్పారు,

ਭਰਮੁ ਮੇਰੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥

అతని సందేహము మరియు లోకఅనుబంధము నశింపబడతాయి. ||4||20||71||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਜਉ ਸੁਖਸੰਨ ਹੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

నా దేవుడు నా మీద పూర్తిగా సంతోషించినపుడు,

ਤਾਂ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥

అప్పుడు, నాకు చెప్పండి, ఏదైనా దుఃఖం లేదా సందేహం నా దగ్గరకు ఎలా రాగలదు? || 1||

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ స్తుతిని నిరంతరం వినడం దాఠ్ఠా నేను ఆధాత్మిక్తంగా మనుగడను సాగిస్తూ ఉంటాను.

ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దయచేసి ననుభక్షించండి, యోగశ్రీ లేని వక్త్రీ (దుఃఖాలు మరియు సందేహాల నుండి). || 1|| విరామం||

ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥

నా దుఃఖం ముగిసింది మరియు నేను నా ఆందోళనలనిర్మూలనీ మరణిస్తోయాను,

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥

నేను సత్యగురువు మంత్రానిజుపించడం దాత్రా ఈ ప్రతిఫలానిష్ఠాందాను. ||2||

ਸੇਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

భగవంతుడు మాత్రమే శాశ్వతమైనవాడు మరియు శాశ్వతమైనది అతని మహిమ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥

ఎల్లపుణ్ణూ ఆయనను గుర్తుంచుకోండి మరియు మీ హృదయంలో అతనిని పొందుపరచండి. || 3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥

నానక్ చెప్పారు, ఏ ఇతర ఆచార బద్ధమైన పని చేయాలి, ఉంటుంది,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥

తన హృదయములో దేవుడిని ఇప్పటికే గ్రహించినవాడు || 4|| 21|| 72||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਣੇ ॥

మాయలో మునిగిన ప్రజలు కామం, కోపం మరియు అహంకారంతో నాశనం చేయబడతారు,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੁਟੇ ॥੧॥

కానీ భగవంతుడిని ధ్యానించడం దాత్రా భక్తులు ఈ దుష్ట ప్రేరణల నుండి రక్షించబడతారు. || 1||

ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥

మాయతో మత్తులో ఉన్నవర్ణులు ఆధ్యాత్మికంగా నిద్రపోతారు (తెలియదు).

ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੁਲੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ, ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ
ਯੋਕੁਧਾਡੀ ਪਠ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੁ॥

ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥

ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹਾਨੋ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਨੋਕ ਜਾਤੁਲੋ
ਅਨੋਕ ਜਨਨਾਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥

ਭਕਤੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੀਚਿ ਸ੍ਠਿਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਬੰਧਨ ਅੰਧ ਕ੍ਰੁਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਬੰਧਾਲਠੋ ਮੁਡਿਪਡਿ ਊਂਡਡੰ ਲੋਚੈਨ ਚੀਕਟੀ ਗੁੰਟਲੋ
ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਲਾੰਟੀਦੀ.

ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦਗਰਲੋ ਊਨਾਠੁਨਿ ਟੇਲਿਸਿ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪੋੰਦੁਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ,

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥

ਭਕਤੁ ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੀ ਟਰੁਵਾਟ ਊਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸ੍ਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਟਾਰੁ. ॥ 4॥ 22॥ 73॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਲਾਠੀਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਆ ਸਮੁਦ੍ਰਮਲੋ ਚੇਪਲਾ
ਠਨਾਘੁ.

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀਪੈ ਆਧਾਰਪਡਤਾਨੁ. ॥ 1॥

ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥

ਮੀਰੇ ਨਾ ਸੁਘੋਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ.

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਅਠ ਅਠਮ ਕਾਨੀ ਸੁਗੁਣਾਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋਂਦਾਨੁ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਜੀਵਿਤਮ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਨਾ ਮਧੁਠੁ.

ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥

ਨਿਨੁਖੁਮਾਸੈ, ਨਾ ਹ੍ਰਦਯਮ ਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾ ਆਨੰਦਿਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਆਧਾਠੀਠ ਜੀਵਿਠਾਨੀਕੀ, ਗੋਰਵਾਨੀਕੀ ਮੀਰੇ ਰਕੁਕੁਡੁ; ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਚੇਸੀਨਾ,
ਨੇਨੁ ਦਾਨੀਨੀ ਅੰਗੀਕਰਿਸੁਨਾਘੁ.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥

ਮੀਰੰਦਰੁ ਠਕੀਵੰਠਮੁਨੇਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਮਧੁਠੁਪੈ ਮਾਠਰਮੇ
ਆਧਾਰਪਡਤਾਨੁ. ॥ 3॥

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਠੁਠਾਲ ਨੀਠੀ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚਵਚੁਠੁ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥

ਐਦੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਚੇਸੇ ਪ੍ਰਾਠਨ. ॥ 4॥ 23॥ 74॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਰੇਵਨਹਾਰੈ ਖੁਰੁ ਕਮਾਨਾ ॥

ਆਰਠਿਕ ਲੇਦਾ ਸਾਮਾਜਿਕ ਨਸ਼ਟੁ ਵਠੀ ਤਪੁਠੁ ਕਾਰਣਾਲ ਵਲੁ ਦੁ:ਖੀਸੁਨੁਖੁਠੀ
ਦੁ:ਖੀਸੁਨਾਡੁ.

ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥

ਏਕ ਅਪਰਿਚਿਤੁਡੁ ਨਵੁਠੁ ਪੈਪੈਨ ਦੁ:ਖੀਸੁਨਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕੇ ਮੁਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥

ਏਕ ਐਲੋਂ ਸੰਤਾਪੰ ਊਂਦੀ, ਮਰੋਕ ਐਲੋਂ ਗਾਨੰ ਊਂਦੀ.

ਕੇ ਰੇਵੈ ਕੇ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਏਕਰੁ ਦੁ:ਖੀਚੰਡੰ, ਵਿਲਪਿਚੰਡੰ, ਮਰੋਕਰੁ ਸੰਤੋਪਿਚੰਡੰਤੋਂ ਨਵੁਠੁਰੁ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥

ਚਿਨੁਠੁਠੀ ਨੁੰਚੀ ਵੁਠੁਪਠੁ ਵਰਕੁ,

ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੁਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਠੁਠੀਸੁਠੀਚੰਡੰਚਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਚਿੰਤਿਸੁਨਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵਜਾਤਿ ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੁਠੁ ਵਿਧਾਨਾਲ ਪੁਠਾਵੰਲੋਂ ਊਂਟੁੰਦੀ,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਮੁਠੀਮੁਠੀਠੁਰਕੰ ਲੇਦਾ ਸਠੁੰ ਗੁੰਡਾ ਵੋਠੁਰੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥

ਨਾਨਕੋਂ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਤੁਕੁਠੋਂ ਵਠੀ,

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਸੁਨੰਲੋਂ ਆਯਨ ਜੀਵਿਤੰ ਪੁਲਵੰਤੰਗਾ, ਆਮੋਦਯੋਗੁਠੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ ॥
4॥ 24॥ 75॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥

వధువు ఆత్మశాత్రంతా నిద్రపోతుంది (తన జీవితమంతా మాయలో చిక్కుకుపోతుంది) మరియు భర్త-దేవునితో కలయిక గురించి అర్థం కాదు.

తేరె భਇਆ ਬਹਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥

రోజు ఉదయిస్తున్నప్పుడు (జీవితం ముగియబోతోంది), ఆమె పశాఙ్గాపపడిపోతుంది. || 1||

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥

ఓ' నా సేఖీతుడా, నా ప్రేమమైన-దేవుని ప్రేమ కారణంగా, నా మనస్సు సమతూకంలో మరియు ఆనందంలో ఉంటుంది.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేఖీతుడా, నేను దేవుణ్ణి కలవాలని ఆరాటపడుతున్నాను, కాబట్టి అతనిని గుర్తుంచుకోవడంలో నేను ఎలా సోమరిగా ఉండగలను? ||1||విరామం||

ਕਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥

దేవుడు స్వయంగా అదుభతమైన మకరందాని తీసుకువచ్చిన చేతుల్లో ఉంచాడు. (ఈ జనల్లో అదుభతమైన మకరందాని స్వీకరించడానికి దేవుడు మాకు అవకాశం ఇచ్చాడు)

ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮ ਪਰਿ ਤਾਰਿਓ ॥੨॥

కానీ తన జీవితమంతా మాయలో చిక్కుకుపోయిన ఆత్మవధువు, అది ఆమె చేతుల నుండి జారి నేలపై ఒలికిపోతుంది. || 2||

ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥

ఆత్మవధువు లోక అభిరుచులు, భావోద్యమ అనుబంధాలు మరియు అహంకారంతో నిమగ్నమై ఉంటాయి;

ਦੇਸੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥

ఆమె దురదృష్టానికి సృష్టికర్తయైన దేవునికి ఏ లోపమూ కేటాయించబడదు. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరడం దాట్లా, అజ్ఞానం, సందేహాల చీకటి తొలగిపోయిన ఆత్మ వధువు.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥

ఓ నానక్, సృష్టికర్త-దేవుడు ఆమెను తనతో ఏకం చేస్తాడు. || 4|| 25|| 76||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਨਿਖਲਖੁਮੁਨੈ ਨਾਮੁ ਮੁਧੁਤੁ ਊਨਖੁਖੁਠੀ,

ਜਮਕੰਕਰ ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥

ਮਰਠਪੁ ਦੌਰਾਯੁਰਾਕੁਸੁਲੁ ਕੂਡਾ ਅਤਨਿ ਨੁੰਡੀ ਪਾਰਿਪੋਤਾਯੁ. ॥ 1॥

ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਦਯੈ ਨਿਨੁਖੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਟੁੰਦੀ,

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਭਾਧਲੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯਬਡਤਾਯੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਦੇਵਹਿ ਅਵਰਾ ਕਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਰਠਰਾਕੁਸੁਲੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਲੋਕਠੈਨਨਿਕੁਠਾਲਨੁ ਠੇਸੁਰੁ,

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਵਿ ਮੀ ਭਕੁਠੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਲੇਵੁ. ॥ 2॥

ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਠਾਠਾਠੰ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੀ ਊਤਠੁ ਚੈਸੁਨਾਠੀ,

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥

ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਵਠੁਹਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀ, ਅਤਨੁ ਸਮੁਠਾਕੰ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੰਦਠਿਠੀਲੋ ਝੀਵਿਸੁਡੁ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿਨੰਡੀ

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਮਾਠੁਮੈ ਤਨ ਹੁਦਯੰਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚਾਡੁ. ॥4॥26॥77॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਸ਼ਾਂਤੁ ਪ੍ਰਿ ਚੋਦਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸੁਪੰਚ ਚਿਕੁਝੁ ਠੋਲਗਿਓਂਯਾਯੀ.

ਪੁਤੁ ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥

ਨਾ ਦੇਵੁ ਡੁ ਨਾ ਪੈ ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਲੀ ਬਨੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਕ੍ਰੁਪ ਵਲੁ ਅੰਤਾ ਬਾਗਾਨੋ ਮਾਰਿਓਂਯਿੰਦੀ.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ਸੇ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਆ ਨਿਰਘੁਮੈ ਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ, ਅਤਨਿ ਦਗਰੁ ਸੁਤਿਦੀ ਸਮੁਧਿਗਾ
ਛੰਟੁੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਦਯਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਸੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਧੰਗਾ
ਸੁਤਿਘਿੰਚਾਰੁ,

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥

ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਅਠਠੁਠ ਭਯੰਕਰੁਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦੀ. ॥ 2॥

ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਬਹੁਮਾਨਾਨਿਘੁਚਾਰੁ;

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥

ਸੁਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ ਮੰਡੁਠੁਨੁ ਚੋਰਿਕਲ ਅਗ੍ਰਿਠੁਰਿਓਂਯਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਮਨਸੁ ਸੁਠੁ ਸੁਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਛੰਦੀ. ॥ 3॥

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥

ਨਾ ਅਨੋਘੁਠ (ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ) ਮੁਗਿਸਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁਗੋਲ
ਅਨੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਂਯਿੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥

ఓ' నానక్, నేను నామం యొక్కనిధిని పొందాను. || 4|| 27|| 78||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ఆశా, ఐదవ మెట్ల:

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥

గురుదేవులతో సన్నిహిత సంబంధాన్ని పురస్కరించుకునే వక్త,

ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥

నామం యొక్క అపరిమితమైన ఆహారం కారణంగా, అతను ఆధాత్మికంగా ఉన్నాడు. || 1||

ਕਛੂ ਨ ਥੇਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥

దేవుని భక్తులు ఎప్పుడూ దేనికి తక్కువగా పరిగెత్తరు.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వారు ఎల్లప్పుడూ ఇతరులకు ఉపయోగించడానికి, ఖర్చుచేయడానికి, ఆనందించడానికి మరియు ఇవ్వడానికి తగినంత ఉంటుంది. || 1|| విరామం||

ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥

విశానీకి అందుబాటులో లేని దేవుడు తన గురువుగా ఉన్నాడు,

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥

ఎవరైనా అతనికి ఎలా అండగా నిలబడగలరు? || 2||

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥

పదేనిమిది అడుగుల శక్తుల సీక్షణంలో ఎవరిని పొందాయో ధానించడం దాట్లా ఆ దేవుని ఆశ్రయాన్ని పొందండి. || 3||

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥

ఓ' నా దేవుడా, నీ కృపను అనుగ్రహించే వక్త,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥

అతనికి ఏమీ లేదు అని నానక్ చెప్పాడు. || 4|| 28|| 79||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਨਾ ਹ੍ਰੁਦਯੁਨਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨਪਠੀ ਨੁਂਡੀ,

ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਐ ਕਾਲਮੁਨੁਂਡੀ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਰੋਠ੍ਰਠੁ ਝਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਵਖੁਲੁ ਅਦੁਘੁਵਨੁਤੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ; ਵਾਰਿ ਆਂਦੋਝਨ ਮਰਿਯੁ ਭਯੁੰ ਅਨੁਠਾ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯੁਬਡਠਾਯੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥

ਨੋਂਨੁ ਨਾ ਮਨਸਾਕੁੰਨੀਲੋਂ ਨਾ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁਂਡੀ,

ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਅਪਠੀ ਨੁਂਡੀ ਨਾ ਭਯੁੰ ਅਨੁਠਾ ਪੋਂਯਿੰਦਿ. ॥ 2॥

ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਂਨੁ ਨੀ ਆਸ਼ਰਯਮੁ ਕੋਰਿਨਪੁਠੁ,

ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥

ਨਾ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਾਯੁ. ॥3॥

ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥

ਮੀ ਆਸ਼ਰਠ੍ਰਠੁਰਮੁੰਨ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਚੂਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਘੀ ਝਕੁੰ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁਕੁ ਹੋਮੀ ਝਚਿਠੁਦਿ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਮਠੁਠੁਪੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਆਠਾਰਪਡਠਾਡੁ. ॥ 4॥
29॥ 80॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਨਦਿਨੁ ਮੁਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥

ਓ' ਨੋਦਰੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਏਲੁਕ (ਸਮਯਮ) ਜੀਵਿਤਪੁ ਤਾਡੁਨੁ ਕੌਰੁਕੁਤਾ
ਠੰਟੁੰਦਿ;

ਗਿਰਤ ਕੁਪ ਮਹਿ ਖਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਮਾਯੁ ਬਾਵਿਲੋਂ ਪਡੀ, ਮੀਰੁ ਮਿਰਾਯਿਲਨੁ (ਲੋਕ ਸੁਖਾਲੁ) ਆਸਾਠ੍ਰਿਸੁਤਾਨੋਂ
ਠੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥

ਜੀਵਿਤਮ ਯੋਕੁਗ੍ਰਾਤ੍ਰਿ ਗਡੀਚਿਪੋਤੁੰਦਿ, ਆਲੋਚਿੰਚਡਮ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਣਾਠ੍ਰਿਕਲੁ ਵੇਸੁਤਾ.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਯਲੋਂਨਿ ਅਨੋਕ ਅੰਸਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਸੁਤਾਰੁ ਕਾਨਿ ਏਨਠ੍ਰੁਤਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਰੁ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਗਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥

ਮਾਯਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿੰਨ ਆਯੰਨ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਂ ਤੰਨ ਬੰਨ ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੁਮੁਨਿ
ਨਮੁਠ੍ਰਾਡੁ; ਈਦਿ ਏਕ ਚੋਠ੍ਰੁ ਕੰਦ ਈਲੁ ਕੋਠ੍ਰੁਕੋਵਡਮ ਵੰਠੀਦਿ, ਦਾਨਿ ਨੀਡ
ਕਦਲਲੋਂਨਿਦਿਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ,

ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਤੰਨੁ ਮਰੰਨੰ ਯੋਕੁਗ੍ਰਾਚੁਠ੍ਰੋਂ ਚਿਕੁਠ੍ਰੁਨਾਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਅਤੰਨਿਪੈ
ਦਾਨਿ ਬਾਠਾਨਿਠ੍ਰੁਰਿ ਪੇਠ੍ਰਿੰਦਿ. ॥ 2॥

ਬਾਲੁ ਕਨਾਰਾ ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥

(ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਂ ਜੀਵਿਤਮ ਲਾੰਠੀਦਿ) ਅਲਲ ਵਲੁ ਕ੍ਰੀਠਿੰਸੁਤੰਨੁਸੁਕ ਤੀਰੰ,

ਸੋ ਬਾਨੁ ਮੁੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਮੂਰੁਡੁ ਈਪਠ੍ਰਿਕੀ ਈ ਪ੍ਰਦੋਸੰ (ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਂ ਠੰਡੰਡੀ) ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੁੰਗਾ ਠੰਡਾਲਨਿ
ਨਮੁਠ੍ਰਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਪਰਿਸੁਠ੍ਰੁ ਸੰਘਮਲੋਂ ਸਰਾਠ੍ਰਿਪਤਿਯੋਨ ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚੋਵਾਡੁ

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਠੰਟਾਡੁ. ॥ 4॥
30॥ 81॥

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥

ఆత్మమీలో ఉనప్పుడు మీరు అనివ్విధాలుగా సంరక్షించబడతారు,

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥

కానీ ఆత్మలేకుండా, మీరు ధూళికి తగ్గించబడతారు. || 3||

ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

శరీరం నుండి వేరుచేయబడిన, ఆత్మపనిపోదు లేదా పుట్టదు.

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

దేవుని ఆజ్ఞకు కట్టుబడి, ఆత్మశరీరాన్ని ప్రవేశించి విడిచిపెట్టే తన పనిని నిరఘోస్తుంది.

ਜੇੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు ఆత్మను శరీరంతో ఏకం చేస్తాడు మరియు వారిని కూడా వేరు చేస్తాడు.

ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥

భగవంతుడికి మాత్రమే అతని సృజనాత్మక సభావం తెలుసు. || 4|| 31|| 82||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਨਠੁਆ ਚਨਿਪੋਡੁ ਕਾਬਠੀ, ਮਨਕੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਕੂਡਾ ਊਂਡਕੂਡਦੁ.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥

ਆਯਨ ਨਸ਼ਿੰਚਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਕੂਡਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਯਬਡਠਾਮਨੀ ਚਿੰਤਿੰਚਮੁ.

ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾ ਹਮ ਭੁਖੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੇਦਵਾਡੁ ਕਾਦੁ ਕਾਬਠੀ, ਮਨਲਿਖੁਨੰ ਆਕਲਿਠੋ, ਪੇਦਵਾਰੀਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚਕੂਡਦੁ.

ਨਾ ਓਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੁਖੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਬਾਧਠੋਨਾ, ਦੁ:ਖੁੰਠੋਨਾ ਬਾਧਪਡਡੁ ਲੇਦਾ ਵੇਦਨਠੋ ਬਾਧਪਡਡੁ. ॥1॥

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਉ ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥

ਏਵਰੀਨੀ ਚੰਪੇ ਸ਼ਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪਖੁਰੇਵਰਾ ਲੇਰੁ.

ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਕੁ ਜੀਵਪੁ ਪ੍ਰਦਾਤ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁਮੈਨਵਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁਨੀਕੀ ਚਿਕੁਠੁ ਲੇਵੁ ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਕੂਡਾ ਲੋਕਸੰਠੋਘਮੈਨ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਸੰਬੰਧੰਠੋ ਊਂਡਕੂਡਦੁ.

ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰਮੇਯੰ ਲੇਦੁ ਲੇਦਾ ਮਨੰ ਏ ਵਿਧਮੈਨ ਕਲਹਾਲੋ ਮੁਨੀਗੀ ਊਂਡਕੂਡਦੁ

ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀਨੀ ਪਿੰਦਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀਨੀ ਪਿੰਦਾਲੀ.

ੴ ਅਨੰਦੁ ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥

అతను ఎల్లపుణ్య పారవశ్యంలో ఉంటాడు, మనం ఎల్లపుణ్య సంతోషంగా ఉండాలి. ॥ 2॥

ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥

అతనికి ఆందోళన లేదు, మనకు కూడా ఆందోళన ఉండకూడదు.

ਨਾ ਉਸੁ ਲੋਚੁ ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥

మాయవల్ల ఆయన ప్రభావితం కాడు, మనం కూడా లోక అనుబంధాల బారిన పడకూడదు.

ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥

భగవంతుడికి దేని కోసం ఆరాటపడదు, మాయ కోసం మనకు కూడా కోరిక ఉండకూడదు.

ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥

ఆయన నిషణ్ణంగా సభ్యంగా ఉంటాడు కాబట్టి, మనం కూడా సభ్యంగా ఉంటాం. ॥ 3॥

ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥

ఆయన నుండి వేరుగా, మనమేమీ కాదు; అతను మాత్రమే మొత్తంలో ఉన్నాడు.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੈ ਸੋਈ ॥

ఇకకథ మరియు వచ్చేనానలో, ఇతనే ఒకే దేవుడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੇਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥

ఓ నానక్, గురువు మమల్నిదోవుని నుండి వేరు చేస్తున్నానిషుందేహాలను తొలగించాడు.

ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥

దేవుణ్ణి కలిసిన తరాత్త, మనం ఆయనతో ఏకమవుతాం. ॥ 4॥ 32॥ 83॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥

మనం అంకితభావంతో కూడిన ఆత్మవధువును అనేక విధాలుగా సేవ చేయాలి,

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣਮੂਨੁ ਆਤਮੁ, ਧਨਮੂਨੁ ਆਮੋ ਸਨਿਠੀਨਿ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚੰਡੀ.

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਅਹਾਨੀ ਖੁਠਝਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਅੰਕਿਤ ਭਾਵੰ ਮਰਿਯੁ ਐਕਯਾਤਮਵਧੁਵੁਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ
ਸੇਵ ਚੇਯਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥

ਮਲ੍ਹੀਮੁਲ੍ਹੀਮਨੰ ਆਮੋਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਕਾਵਾਲੀ. ॥ 1॥

ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥

ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵਸ਼ਾਤ੍ਰਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਵਧੁਵੁ ਆਤ੍ਰੁ

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਨਾ ਤਲੀ, ਨੇਨੁ ਆ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤਮੈਨ ਵਧੁਵੁ ਆਤ੍ਰੁ ਚੇਰਾਲਨਿ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥

ਆ ਵਧੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਸੇਵਕੁਲ ਵੀਨਯੰਸੇਵਕੁਡਨੈ ਨੇਨੁ ਮਾਰਾਲਨਿ ਨੇਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਉਨ੍ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭੋਧਨਲੁ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊਂਡਵਚਾਯੁ

ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥

ਨਾ ਗਮ੍ਰੁ ਅਲਾੰਟੀਦਿ ਅਯਿਠੇ, ਨੇਨੁ ਵਾਰਿ ਸਹਾਵਾਸੰਠੋ ਆਭੀਰਠਿੰਚਬਡਵਚੁਯੁ

ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥

ਕਾਨੀ, ਓਕ ਵਛੀ ਤਨ ਆਨੰਦੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆ ਪਰਮਾਤ੍ਰੁਭੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਡੈਨ ਵਧੁਵੁਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ, ਨਾ ਧਾਠ੍ਰੰ,
ਤਪਸੁਸੁਮਤ ਕਰਠ੍ਰਨਿਠ੍ਰੀ ਯੋਗਠ੍ਰਲਨੁ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਨੇਨੁ ਸਿਧੰਗਾ ਊਂਡਾਘੁ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥

ਨਾ ਨੀਤਿਯੁਕ੍ਰਮੈਨ ਕ੍ਰਿਯੰਲਨਿਠ੍ਰੀਕੀ, ਆਰਾਧਨਕੁ ਤਗਿਨ ਵਾਟੀਨਿ ਅਰਿਠ੍ਰਚਡਾਨਿਕਿ ਨੇਨੁ
ਸਿਧੰਗਾ ਊਂਡਾਘੁ.

ਗਰਬ ਮੇਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥

నా అహంన్నిలోకసంతోషికతానిభ్రురితజ్ఞించి, అదృష్టవంతులైన ఆ ఆతభధువుల కోసం నేను ఏ విధమైన వినయపూరకమైన సేవనైనా చేస్తాను,

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ ॥੩॥

కాబట్టి వారి సహవాసములో నేను నా జ్ఞానోదయమైన కళతో దేవుణ్ణి చూడగలను. ||3||

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥

ప్రతి క్షణం నేను ప్రార్థిస్తున్నాఘు,

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥

నేను ఎల్లపుడూ ఆ వధువు ఆతల కోసం అలాంటి సేవ చేస్తూనే ఉండవచ్చు

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరే వధువు అయిన ఓ నానక్, విశ్వులోని నితక్షమించే దేవుడు ఆమెపై కనికరం చూపించాడు. ||4||33||84||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

దేవుని ప్రేమలో శాశ్వత శాంతిని పొందుతారు.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥

దేవుని ప్రేమలో, ఒకరు ఏ దుఃఖానికి గురికాలేరు.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥

దేవుని ప్రేమతో, అహం యొక్కమురికిని తొలగిస్తారు.

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

దేవుని ప్రేమలో, ప్రవర్తన ఎపట్టికీ నిషభ్రుంగా మారుతుంది. || 1||

ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥

వినండి, ఓ నా సేఖ్ఘితుడా, దేవుని ప్రేమ మరియు ఆపాఘుత అలాంటిది,

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అది ప్రతి జీవి యొక్కజీవితానికి మధతుగా మారుతుంది. || 1|| విరామం||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਅਨਿਖੁਧੁਠਾਨਾਨੁ ਲਭਿਸ਼ਾਯਿ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਚੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਨਾਮਾਨਿਗੁਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਫਕਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਮਹਿਮਨੁ ਖੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਠਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਰਕਮੈਨ ਅੰਦੋਲਨ ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਏ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰੁਠਾਨਾਨੁ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਤੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਭਯਪਡਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਠਾ, ਤਨਠੋਂ ਸੰਪ੍ਰਦਿੰਚੈ ਦੁਰੁਠਾਨਾਨੁ ਨੁੰਡੀ ਅੰਦਰਿੰਨੀ
ਰਕੁੰਚਵਚੁ.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਪਠੀਕੀ ਫਕਰਿਠੋਂ ਪਾਟੁ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਆਪਹੁ ਕੇਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੁਲੈ ॥

ਫਕਰਿ ਸਠੁਠ ਪ੍ਰਯਠਾਠਾ ਦਾਠਾ, ਏਵਰੁਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਏਕੰ ਕਾਦੁ ਲੇਦਾ ਤਪੁਠਾਰਿ
ਪਠੁਰੁ.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੁਲੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੈ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਠੋਂ ਏਕੁਠੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਅਵੁਠਾਨੁ,

ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥

ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਮਰਿਯੁ ਬਲੰ. ॥4॥34॥85॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਰਾਜਾਗਾ, ਏਵਰੈਨਾ ਰਾਜਅਧਿਕਾਰਾਨਿ ਆਸਾਠੀ ਸੈ,

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾੜੀ ਮਾਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਗਤਾਲਕੁ ਪਾਲਠੁਟੰ ਦਾਠਾ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦਲਨੁ ਕੂਡਬੇਠਾਡੁ.

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥

ಈ ਵਿਧੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ,

ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਨਿਸ਼ੁਨ ਨੁੰਚਿ ਤੀਸਿ ਵੇਰੋਕਰਿਕੀ ਭਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥

ಈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਨੀਟੀ ਮਧਠੀ ਕਾਲਠੀ ਮਠੀ ਕੁੰਡਲਾਂਟੀਦੀ,

ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੁ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਅਹਾਂਲੋ ਮੁਨਿਗੀ, ਓਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰਲੋ ਮੁਨਿਗੀਪੋਤਾਰੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥

ਅਧਿਕਾਰ ਅਹਾਂਲੋ, ਅਤਨੁ ਨਿਰਘੁੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਧੋਰਘੁੰਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ,

ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥

ਸੁਘੋਕਰੁ, ਤਨਤੋ ਏਪੁਠੁ, ਤਨ ਆਲੋਚਨਲਲੋ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡੁ.

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥

ਭਾਰੀ ਸੈਨਾਠੁਨੁ ਪੇਂਚਿ ਆਯੁਧਾਲੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨਾ

ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥

ਤਨ ਚਿਵਰਿ ਸਾਠੁਨੁ ਪੀਲਿਘੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਸਰੀਰੰ ਧੁਾਲੀ ਕੁਪਠੁ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਉਚੇ ਸੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥

ਆਯਨਕੁ ਆਨਠੁਮੈਨ ਰਾਜ ਭਵਨਾਲੁ, ਬੰਗਲਾਲੁ, ਰਾਣੀ ਆਨਠੁਠੀਕੀ.

ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥

ਗੁਰਾਲੁ, ਏਨੁਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਸ਼ਾਲਨੁ ਸੰਤੋਸ਼ ਪਰਿਚੇ ਮਨਸੁ ਆਨਠੁਠੀਕੀ

ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੁਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਕੁਮਾਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਾਰੁਲ ਗੋਪਠੁਲੁੰਬੰ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡੀਨਪਠੀਕੀ.

ਮੇਰਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੁਆ ॥੩॥

కానీ చివరికి భావోద్ధేయ అనుబంధంలో నిమగ్నమై, మాయ చేత గుడ్డిగా ఉన్న మూర్ఖుడు దూరంగా మరణిస్తాడు. ॥ 3॥

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥

తనను సృష్టించిన ఆ దేవుడు కూడా అతనివినాశనం చేశాడు.

ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥

అతని ప్రపంచ ఆనందాలు మరియు ఆనందాలు అనీక్షలలా మసకబారాయి.

ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥

ఓ' నానక్, నామం యొక్క శాశ్వత శక్తి, సంపద మరియు దేవుడు దయగల మాయ బంధాల నుండి అతను మాత్రమే సేభ్యగా ఉంటాడు. ॥ 4॥ 35॥ 86॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਇਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥

ఈ మాయతో (లోక సంపద మరియు శక్తి) మనం ఎక్కువగా ప్రేమలో పడితే,

ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥

అప్పుడు మనం దానిని ఎక్కువ పోగు చేస్తాము, దానితో మనం మరింత జతచేయబడతాము.

ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋੜੈ ਨਾਹੀ ॥

అంతిమంగా, మన మెడకు అతుకుపోయినప్పుడు, అది మనల్ని విడిచిపెట్టదు,

ਲਾਗਿ ਛੁਟੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥

అప్పుడు మనం సత్యగురువు ఆశ్రయం పొందడం దాఠా మాత్రమే దానిని వదిలించుకోవచ్చు ॥ 1॥

ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥

నేను తణ్ణించి, ప్రపంచాన్ని పలోభపెట్టే మాయ ప్రేమను విడిచినపట్టి నుండి,

ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయ ప్రభావాల నుండి విముక్తి పొందిన ఆ దేవుణ్ణి నేను కలిశాను మరియు నేను గొప్పసూత్రితో ఉన్నాను. ॥ 1॥ విరామం॥

ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੇਰੈ ॥

ಈ ਮாய ਚਾਲਾ ਅಂದੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਭਦੀ ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਨੁ ਆਕਰਿੰਨੁੰਦੀ.

ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੇਰੈ ॥

ਅਦੀ ਮਾਨਵੁਲ ਪੁਏ ਤਨ ਦੁਖਿਨੀ ਊਂਚੁੰਦੀ, ਵਾਰੁ ਰਹਾਦਾਰੀ ਪੁਏ ਊਂਨਾ
ਸਮੁਦਰੀਰਾਲਵਧ, ਭਲ੍ਹੋਂ ਅਯਿਨਾ, ਲੇਦਾ ਅਰਠਠਲੋਂ ਊਂਨਾ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥

ਭਦੀ ਚਾਲਾ ਤੀਪੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨੋਹਰੰਗਾ ਨਲੀੰਨੁ ਪੁਰਤੀ ਫਕਠੀ ਮਨਸੁਘੁਰਿਯੁ
ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਊਂਟੀ ਪੇਠੁਕੋਨੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਵਲ, ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ, ਭਦੀ ਚਾਲਾ ਮੋਸਪੁਰਿਤਮੁੰਦਨੀ ਨੇੰਨੁ
ਗੁਰਪਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ਵਡੇ ਠਗਾਉ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੁੰਦੁਵਰੁਸਲੋਂ ਊਂਨਘਾਰੁ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ ਕੂਡਾ ਗੋਪੁਮੋਸਗਾਡੇ.

ਛੇਡਹਿ ਨਾਹੀ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਤੰਡਿਨੀ ਲੇਦਾ ਤਲੀਨੀ ਕੂਡਾ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਰੁ.

ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥

ਵਾਰੁ (ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ) ਤਮ ਸਹਾਚਰੁਲਨੁ ਲੇਦਾ ਪਰਿਚਯੁੰਨੁਲਨੁ ਬਾਨੀਸਲੁਗਾ
ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲ ਨੇੰਨੁ ਵਾਰੰਦਰੀਨੀ ਲੋਂਗਦੀੰਨੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਅਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥

ਭਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਆਨੰਦੰ ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਊਂਦੀ.

ਭਉ ਚੁਕਾ ਟੁਟੇ ਸਭਿ ਫੇਦ ॥

ਨਾ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਭਯੰ ਪੋਯਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਠਾ ਬੰਠਾਲੰਨੀ
ਠੇਗਿਪੋਯਾਯੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇੰਨੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਠੁਠੀ ਨੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿੰਨਪਠੁਠੀ ਨੁੰਡੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ,

ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥

ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਅਨਿਯੁਕਤਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ
ਨਿਵਸਿਸ੍ਰੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 36॥ 87॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁ ਆਨਿਯੋਲਲਾ ਦੇਵੁਠੀ ਦਗਰਗਾ ਠਨਠੁ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਠੁ.

ਪੁਠ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਠਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਠਠਮ ਵਿਸ਼ਯੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਠੁ.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਠਮੇ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ ਮਠਠੁ.

ਰੋਇ ਰੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਵਿਨਯੰਗਾ ਠਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਅੰਦਰਿ ਪਾਦਾਲ ਠੁਠੀਲਾ ਠਠਾਰੁ.
॥ 1॥

ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਏਕ ਸਾਠੁਵੁ ਏਕੁਠੀਵਨ ਵਿਠਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਵਰਿੰਚਠਾਨਿ
ਵਿਨੰਠੀ,

ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਠਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯਨ ਮਹਿਮਨੁ ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥

ਏਕ ਸਾਠੁਵੁਕੁ ਏਕੁਠੀ ਅਹਾਰੰ ਨਾਮੰਪੈ ਠਾਠੰ.

ਅਨਦ ਰੁਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥

ਅਨੰਦਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਠਠੰ ਏਕ ਸਾਠੁਵੁ ਠੀਵਿਠਾਨਿਕੀ
ਮਠਠੁ.

ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥

ਅਠਨਿਕੀ, ਸੇਠੀਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਠੁਵੁਲੁ ਅੰਦਰੁ ਏਕੇ ਵਿਠੰਗਾ ਠਠਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥

ਤਨ ਦੋਵੁਡੁ ਤਪੁਅਤਨੁ ਮਰੇ ਇਤਰੁਲਨੁ (ਦੋਵੁਡੁ ਲੇਦਾ ਦੋਵਤ) ਗੁਰਿੰਚਡੁ. ॥2॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥

ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਇਤਰੁਲਪੈ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੇ ਸ਼ਕਤਿ ਫਕ ਸਾਧੁਵੁਕੁ
ਊਂਦਿ.

ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪਰਿਸੁਧੁਲੁ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚਿ ਇਤਰੁਲਕੁ ਆਧਾਊਕੁ ਝੀਵਿਤਾਨਿ
ਭਵਸੁਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥

ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਧ੍ਰੋਰੁਗੁ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ
ਮਾਟਕੁ ਪੁਰੁਸੁਲੁ.

ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥

ਮਾਯੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਮੁੰਦੁ ਨਿਸੁਘੋਯੰਗੁ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਅਦਿ ਵਾਰਿ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥

ਪਰਲੋਕ ਦੋਵਦੁਆਤਲੁ ਕੂਡਾ ਅਲਾਠੀ ਦੋਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੰਡਿ ਅਨਿ
ਆਰਾਠੰਗੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥

ਆਯਨ ਦੁਃਖਿ ਧਨੁਘਨਦਿ, ਫਲਪ੍ਰਦਮੁਘਨਦਿ ਅਤਨਿ ਸੇਵ.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਨਾਨਕ ਚੇਤੁਲੁ ਝੀਂਡਿੰਚਿ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਡੁ,

ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੮੮॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਸਦੁਘੁਣਾਲ ਨਿਧਿ, ਦਯਚੋਸਿ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਤੋ ਨਨੁ
ਆਸ਼ੀਰੁਠਿੰਚੰਡਿ ॥ 4॥ 37॥ 88॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਧਕਾਲ ਸਾಂತਿ, ਸਾਕਰਾਠੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਬਡਠਾਠੁ.

ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਵਿਸ਼ਾਠ ਆਚਾਰਾਠੁ ਚੇਠਠਡੰਵ ਲੁ ਕਲਿਗੇ ਅਨਿ
ਠੋਗਠੁਲਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਮਗਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥

ਅਠਠੁਠ ਪਵਿਠੁਠ ਅਨੇਦਿ ਸਾਠੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਕੁਸ਼ਹਾਵਾਸੰ,

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਰੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥

ఎవరిని కలిసిన తరాళ్ల, ఒకరి హృదయం దేవుని ప్రేమతో నిండివుంటుంది. ||1||

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥

గురువు కృప వల్ల, ఒకరు ఆనందాన్నిపొందుతారు.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామానిద్దానీస్తూ మనస్సుపకాశించిన వక్త్రీ, అతని అతుభ్రత ఆధాత్మిక స్థితిని వర్ణించలేము. || 1|| విరామం||

ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੁਜਾ ॥

అనిర్హకాల ఉపవాసాలు, క్రమశిక్షణలు, అబ్లరేషన్ లు, ఆరాధనల యొక్కయోగత్ర,

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥

మరియు వేదాలు, పురాణాలు, మరియు స్మృతుల వంటి అనిష్టవిత్ర గ్రంథాలను వినడం యొక్కయోగత్రలు దేవుణ్ణి సర్వించుకోవడం దాట్లా లభిస్తాయి.

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥

అత్యంత నిష్కళషంగా ఉన్నవక్త్రీ తన హృదయం అవుతాడు,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుడు తన హృదయంలో నివసించడానికైయన గ్రహించాడు. || 2||

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥

ఆ వినయపూరకమైన వక్త్రీగా అన్నిపపంచాలలో ప్రసిద్ధి చెందుతాడు.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥

పాపులు కూడా వారి పాదాల ధూళి (అతని వినయపూరక సేవ) దాట్లా శుద్ధి చేయబడతారు.

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

సారఖౌముడైన దేవుణ్ణి గ్రహించిన వాడు,

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥

ఆయన సరోభ్రత ఆధాత్మిక స్థితిని వర్ణించలేము. || 3||

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਚੇਤੁਲੁ ਕਲੁਕੁਨਿ ਨੇਨੁ ਮਿਮੁਲੁਖਿਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁਚੁਕੋਵਾਲਨਿ
ਅਨੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥

ਓ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦੁਖਿਨਿ ਪਿੰਦਾਲਨਿ ਨੇਨੁ ਆਰਾਟੁਪਡੁਠਾਨੁ,

ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥

ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਨੁਨਿਸਘੋਯੁਲਨੁ, ਓ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸਾੰਗਤਠੁ ਐਕਠੁ ਚੇਯੁੰਡਿ,

ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੈ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕਿ ਏਵਰੁ ਵਚਾਰੁ? ॥ 4॥ 38॥ 89॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਅਤਨੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨਿਸ਼ਾਰੁ ਨੀਟੀਲੋ ਸਾਘੁ ਚੇਸੁਡੁ.

ਸਦ ਹੀ ਭੇਗੁ ਲਗਾਇ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਅਨਿਸ਼ਾਰਾਨਿਸ਼ਵਿਤੁ ਚੇਸੁ ਮਰਿਯੁ ਰੁਚਿਨਿ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਠੇਲਿਵੇਨਵਾਡੁ.

ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੁ ਛੇੜੈ ਨਾਹੀ ॥

ਅਤਨੁ ਏਵਰੀਨੀ ਏ ਨੋਪਿਠੋਨੁ ਬਾਧਪਡਨਿਵਠੁ.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੋਪੁਪੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵੰਠੋ ਆਯਨਕੁ ਨਮਸਠਿਸੁਨੁ. ॥1॥

ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਲਿਚੇ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਠਿੰਚੇ ਸਾਲਿਗਰਾਮੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਲਾੰਡਿਦਿ.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਪੈ ਧਾਠੁਮੁ ਆਰਾਠਨ, ਪੁਸ਼ੁਵੇਦਾਠੁ, ਵਿਗ੍ਰਹਾਮੁਲੁ ਮੁੰਡੁ
ਨਮਸਠਿੰਚਡੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥

ਅਤਨਿ ਗੰਟ (ਆਦੇਸੰ) ਪੁਪੰਚੰਲੋਨਿ ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਸਲਲੋ ਵਿਨਬਡੁਠੁੰਡਿ.

ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਕੰਠ ॥

ಆಯನ ಪੀਠಂ ਪਰਲੋਕੰਲਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਜਾ ਕਾ ਚਦਰੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਝੁਲੈ ॥

ਅਤਨਿ ਗੰਭੀਰਮੈਨ ਅਭਿਮਾਨਿ (ਚਵਰ) ਅੰਤਟਾ ਅਲਲੁ (ਦੇਵੁਡੁ
ਅੰਦਰਿਦਯਗਲਵਾਡੁ).

ਤਾ ਕਾ ਧੁਪੁ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥

ਏਪੁਠੁਆ ਵਿਕਸਿੰਚੈ ਪੁਵੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਸੁਵਾਸਨ ਅਤਨਿ ਧੁਪੰ ਲਾੰਟੀਦੀ. ॥ 2॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥

ਓ' ਪੰਡੀਤੁਡਾ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁਡੁ; ਅੰਦੁਵਲੁ, ਪ੍ਰਤਿ
ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਅਤਨਿ ਭਵਨੰ.

ਅਭਗ ਸਭਾ ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥

ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਪਰਿਸੁਡੁਲ ਨਿਤ੍ਰੰਸੰਘੰਲੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥

ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਅਨੰਦਾਨਿਕੁਲੀਗਿੰਚੈ ਆਯਨ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਨਿਯੰਗਾ ਅਤਨਿ ਆਰੁ
(ਦੀਪਕਾਂਤਿ ਆਰਾਧਨ ਸੇਵ).

ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥

ਅਨੰਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਮਹਿਮ
ਪਰਚਬਡੁਤੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥

ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ
ਨਿਰੁਯੰਚਬਡਾਡੁ.

ਸੰਤ ਚਰਨ ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ.

ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ਹਰਿ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥

ਓ ਵਸ਼੍ਟੀ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਐਚਾਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 39॥ 90॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪੰਚ-ਪਾਦੁਲੁ (ਐਦੁ ਪੰਕਤੁਲੁ), ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਹ ਪੈਠੈ ਲੁਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

ਓਕ ਅਤਮਵਧੁਵੁ ਤਨ ਆਧਾਠੀਠ ਸੰਪਦਨੁ ਕੋਲਗੋਠੀਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ,

ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੁਰਾਰੀ ॥੧॥

ਓ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਦੁਰੰਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਐਸ਼ੀਰਠੀੰਚਿਨਵਾਰੁ,

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੁਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਠ, ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ
ਮਾਰਾਨਿਠਨੁਗੋਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਦਾਰਿਠੀਸੇ ਮਾਰਾਨਿਕੀ
ਦੁਰੰਗਾ ਓਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥

ਅਤਮੁ ਮਰਣ ਰਾਕੁਸੁਲੁ ਪੋਚਠੀੰਚੇ ਪ੍ਰਦੇਸੰ,

ਦੁਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥

ਓ ਪ੍ਰਦੇਸੰ ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਮਾਰੰ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥

ਅਤਮੁੰਕਲਿਠ ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਨੋਕ ਕਾਰਵਾਨੁ ਗੋਪਘਾਠਲਕੁ, ਬਾਠਲਕੁ ਗੁਰਯੋਐ
ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਸੰਘੰਲੋ ਸੰਠੋਪਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਠਡੀਪਿੰਚਗਾ. ॥3॥

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥

ਪਾਰਾਠੀਕ ਰਿਕਾਰਠੀੰਗੰ ਦੇਵਦੁਾਤਲੁ ਚਿਤ੍ਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਪੁਡੁ, ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿ
ਪਨੁਲਨੁ ਰਿਕਾਰੁਡੁਨੁ ਵ੍ਰਾਸੁਤਾਰੁ,

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਭਕੁਲੁ ਵੇਪੁ ਅਲਾੰਠੀ ਓਠੈਸ਼ਠੋ ਚੁਾਡਲੇਰੁ. ॥ 4॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਛੀ, ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ.

ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥

ਦਿਵਾਠੰਦਪੁ ਨਿਰੰਤਰ ਖ਼ਾਵਠ਼ ਯੋਕਠ਼ੂਰ ਅਤਨਿ ਹੁਦਯੰਲੋ ਆਡੁਠੋਂਦਿ. ॥ 5॥
40॥ 91॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ 1, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਠ਼ਾਠ਼ੀੰਚਮਨਿ ਬੋਧਿੰਚੈ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠ਼ਲੋਂ,

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥

ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਂਠ਼ੋਰਵੇਰਿ ਪਨੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯੁ.

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤਿਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥

ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪਠੁ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਤੀਰਠੁਡਿੰਦਿ; ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਡੰਲੋਂ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ, ਵਾਰੁ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਠੋਂਪਿੰਚਿਨਠੁ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਕੂਡਾ ਮਲੀਂਠੁਮਲੀਂਠੁਦੇਵੁਡਿਨਿ ਠਾਠ਼ੀਸੁਤਾ ਆਠਾਠ਼ੀਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਠਨਾਮੁ. ॥1॥

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਯੋਕਠ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋਂ ਸੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚੈ ਵਛੀ, ਅਨਿਠੁਠੀਕੀ ਕਾਰਣੰ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲਨ ਆਯੰਨ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਸਮਤੁਕਾਨਿਠੁਪੋਂਦੁਤਾਡੁ; ਆਠਾਠ਼ੀਠੁ
ਅਠ਼ਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਪੋਯਿ ਠ਼ਾਨਚੰਦੁਡੁ ਲੇਚਿਨਠੁਗਾ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ. ॥1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

ఒక వక్త్రీ హృదయం ఆభరణాల వంటి విలువైన దివ్యధరాల్తో నిండిపోతుంది.

ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

అపరిమితమైన దేవునిపై ధ్యానం చేయడం దాత్రా, ఈ దైవిక ధరాల్లు ఎనర్థూ తకుభగా ఉండవు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందం తాగే ఎవరైనా,

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥

ఓ' నానక్, అతను అతుస్రత్ర ఆధాత్రిక హోదాను పొందుతాడు. ||2||41||92||

ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఏడవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥

నేను ఎల్లపుక్షూ నా హృదయంలో దేవుని పేరును ప్రేమగా ధానిస్తాను.

ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥

ఈ విధంగా నా సహచరులందరూ ఈ ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్నిదాటటానికి నేను సహాయం చేస్తాను. || 1||

ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥

మా గురువు ఎప్పుక్షూ నాతోనే ఉంటాడు.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుణ్ణి ధానించడం దాత్రా నేను ఎల్లపుక్షూ ఆయనను నా హృదయంలో ఉంచుకుంటునాఘు. || 1|| విరామం||

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ఏమి చేసినా నాకు ఉత్తమమైనదిగా అనిపిస్తుంది,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥

మరియు నానక్ మీ పేరు యొక్కసంపద కోసం మాత్రమే || 2|| 42|| 93||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਨ ਮਨਸੁਖੁ ਮੁਧੁਤੁਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿਚੈ ਵਕ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸਹਾਵਾਸੰ
ਸਹਾਯੰਤੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦੁਤੁੰਦਿ॥ 1॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਵੈਕ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁ
ਪ੍ਰੇਮੰਤੋਂ ਆਰਾਧਿੰਸਾਰੁ॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥

ਏਵਰੀ ਗਮੁਠੁ ਅਲਾ ਵ੍ਰਾਯੁਬਡਿੰਦੈਂ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥

ਦੇਵੁਨਿੰਤੋਂ ਆਯੰਨ ਕਲਯੰਕ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੰਮਵੁਤੁੰਦਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕੰ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ॥ 2॥43॥94॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥

ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਯੁ ਨਾਕੁ ਤੀਪੀਗਾ ਕਨੀਪਿੰਚਿੰਨਪਠ੍ਰੀ ਨੁੰਡੀ,

ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਤਠ੍ਰੀਨੀ (ਮਾਯੁ) ਵਿਸਠ੍ਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਡਾ ਨਨੁਘੁਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ, ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰ ਸੰਧੁਣਾਲੰਤੋਂ,

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥੧॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂਕੀ ਮੰਡੁਤੁਨਠ੍ਰੋਂਕੀਕਲਨੁ ਸ਼ਾਂਤਪਰੰਚਿੰਦਿ॥ 1॥

ਭਲੇ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਦੇਵੁਨਿ ਆਯੁ ਨੇਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਮੰਚਿੰਦਿ.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਏਨਠ੍ਰਿਗੋਂਲ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕਾਨ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਹਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥

ਨੇਨੁ ਝਪੁਠੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਨ ਦੋਵੁਨਿ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰ ਗਲ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਮਾਰਾਨੁ,

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਏਵਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੁਨੈ, ਅੰਤੁਪਠੁਨਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੁਨੈਨਵਾਰੁ.

ਲੇ ਪਖਾ ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥

ਨੇਨੁ ਏਨੰਤੋ ਪ੍ਰੇਮੰਤੋ, ਭਝਿਕੀ ਵਿਨਯੰਤੋ ਆਯਨਨੁ ਸੇਵਿਸੁਨਾਘੁ.

ਭਾਗਿ ਗਏ ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥

ਨਾ ਆਧਾਠੀਠ ਜੀਵਿਤਾਨਿਵਾਸਨੰ ਚੇਸੁਨਨੁਨੁਦੁਗੁਰੁ ਰਾਕੁਸੁਲੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ) ਪਾਰਿਘੋਯਾਰਨਿ. ॥ 2॥

ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥

ਨੇਨੁ ਏ ਊਦਾਠੁਮੁਨੈ ਕੁਟੁੰਬਾਨਿਕੀ ਚੇੰਦਨੁ, ਮਹਿਮ ਪਰਿਚੇ ਸਦੁਘੁਣਾਲੁ ਨਾਕੁ ਲੇਵੁ.

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥

ਨਾ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਨੇਨੁ ਏੰਦੁਕੁ ਸੰਠੋਸਿਸੁਨਾਘੋ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ?

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥

ਭਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਮੁਧੁਠੁ ਲੇਨਿ, ਨਿਸਘੋਯੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਯਸੁਠੁਠੈਨ ਵਝੀਨਿ ਠਨ ਰਾਣੀਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਘਿਨਿ ਕਲਿਸਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ,

ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੇਹਾਰਾ ॥

ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਘੁਵੰਤੁਡੀਨਿ ਅਯਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਸ਼ਾਂਠਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਠੁਲਠੁਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਘੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰਿੰਡੀ, ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ,

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਠ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਸੁਧੁਠੁਲ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ. ॥4॥1॥95॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਥੈ ਤਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੁਰਿ ॥

ਮਾਯੈ ਵਪੁਠੁਆ ਨੁਦੁਟੀਪੈ ਮੁਖਿ ਚਿਲਿੰਚਡੰਠੋ ਕੋਪੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੈ ਮਹਿਯਲਾ
ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੁੜਿ ॥

ਅਮੈ ਵਲੁਪੁਠੁਆ ਚੈਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਰਟੁ ਮਾਟਲਨੁ ਮਾਠੁਡੁਠੁੰਦੀ.

ਸਦਾ ਭੁਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੁਰਿ ॥੧॥

ਅਮੈ ਵਲੁਪੁਠੁਆ ਆਕਲਿਠੋ ਠੰਠੁੰਦੀ (ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਚਿਕੁਠੁਪੋਵਡਾਨਿਕੀ ਸਿਧੰਗਾ
ਠੰਠੁੰਦੀ); ਅਮੈ ਦੇਵੁਠੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਗਾ ਠੰਠੁ ਭਾਵਿਸੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥

ਅਲਾਠੀ ਸੁੰਦੀਲਾਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਯਨੁ ਸੁਪੁਠਿੰਚਾਡੁ,

ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਮੁਸੁ ਲੋਕਮੁਨੁ ਮਿੰਗਿਨਵਾਡੁ; ਕਾਨੀ ਏ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਯੈ ਅਨੈ ਠੰਠੁ
ਮਹਿਯ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਠੁਕੁੰਚਾਡੁ ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥

ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਮਠੁ ਮੰਦਨੁ ਐਚਿਠੁ ਮਾਯੈ ਯਾਵਠੋ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੁ
ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠਿੰਦੀ.

ਬੁਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸੁਵੁ, ਸਿਵੁਡੁ ਵੰਡੀ ਦੇਵਦੁਆਟਲਨੁ ਕੁਆ ਆਮੈ ਮੰਤ੍ਰਮੁਗੁਲਨੁ
ਚੈਸਿੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਨਾਮੰਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਠੰਠੁਆਰੁ ਮਾਠੁਮੈ,
ਅਮੈ ਪ੍ਰਲੋਭਾਲ ਨੁੰਡੀ ਠੰਠੁਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠੁ ਆੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਠੰਠੁਵਾਸਾਲੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ, ਠੰਠੁ ਪ੍ਰਠਿਯਲਕੁ ਕਠੁਬਡੀ ਠੰਠੁਠੰ ਮਰਿਯੁ
ਠੰਠੁ ਪਾਪਾਲਕੁ ਪ੍ਰਾਯਸਿਠੁ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠੁ ਠੰਠੁਨੁ ਠੰਠੁ ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ.

ਤਟ ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥

ਵੀਰੁ ਮੋੁੱਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਨਿ ਨਦੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੋਂਸ਼ਾਲ ਒ਡੁਨੁ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਸ਼੍ਰੋਂਦੋਂ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਰਕ਼ਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁੱਤ੍ਰੰ ਮਾਯ ਯੋੁਕ੍ਸ਼ਅਨੁਬੰਧੰਲੋਂ ਬੰਧਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੁਰਾਖਾ ॥

ਮੂਰ੍ਖੁਡਿ ਸੰਠ੍ਰੁਯੁ ਸੰਕਲ੍ਰੁਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਚੋਂਤ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਧੁਤੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁਕ੍ਰਾਪਾਡਿੰਦਿ. ॥ 4॥ 2॥ 96॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੋਂਵੁਡਾ, ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੁਮੁਰਚਿਪੋਂਯਿਨਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਚੁਟ੍ਰੁਵਾ ਬਾਧ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਈਹਾ ਉਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥

ਐਕਠ੍ਰਾ, ਆ ਤਰਾਠ੍ਰੁਯੁ ਜਨਠ੍ਰੋਂ ਅਲਾੰਠੀ ਵਕ਼ੀ ਏਵਰਿਕੀ ਊਪਯੋਗੰ ਊਂਡਦੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਾਇ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੋਂਵੁਠ੍ਰੀ ਧਾਠ੍ਰਿਸੁਨ੍ਰਾ ਸੰਠੋਂਸਿਸੁਨ੍ਰਾ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ దయతో మీరు మీ పేరుకు అంటుకునే వారు, వారు మీ ఇష్టానికి అనుగుణంగా జీవించడం దాటా అనిష్టాకర్తాను మరియు శాంతిని అనుభవిస్తారు. ॥ విరామం॥

ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥

దేవుడు ఎల్లపుణ్ణు మనతో ఉంటాడు కానీ అతనిని దూరంగా భావించేవాడు,

ਸੇ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੁਰਿ ॥੨॥

లోకకోరికల మీద బాధ కలిగి, ఆధాత్మికంగా ప్రతిరోజూ మరణిస్తాడు. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥

ప్రతిదీ ఇచ్చిన ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుచేసుకోనివాడు,

ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥

అతని పగలు మరియు రాత్రులు ఘోరమైన మాయలో మునిగిపోయాయి. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥

నానక్ అనార్లు, భగవంతుణ్ణి ధాన్వించండి అని,

ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯॥

పరిపూర్ణ గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాటా, మనం అతుస్థత ఆధాత్మిక హోదాను పొందుతాము. ॥ 4॥ 3॥ 97॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥

నామానిష్టాన్వించడం దాటా మనస్సుమరియు శరీరం ఆధాత్మికంగా పునరుజ్జీవం పొందుతుంది,

ਕਲਮਲ ਦੇਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥

మరియు అనిష్టాపాలు మరియు చెడ్డవి నిరూలించబడ్డాయి. ॥ 1॥

ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, ఆ రోజు ఆశీర్వదించబడ్డాడు,

ਅਵਰ ਕਾਹੁ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਭਕਤਿ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਮਰੋਵਰਿ ਵਧਕੁ ਵੇਲਾਭੀਨੁ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ.
॥ 1॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥

ਤਾਨੁ ਨਿਤਭੁਯੁ ਆਨੰਦਮੂਲੋਂ ਨਿਲੀਚਿ, ਆਨੰਦਮੂ ਭਚੁਘਾਡੁ, ਅਨਿਖੁਧੁਠਾਲਕੁ
ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਆ ਗੁਰੁਘੁਨੁ ਮਨੰ ਏਲੁਘੁਠੁਆ ਸੁਤਿਸੁਆਮੁ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋਂ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਏ ਕ੍ਰਪਤੋਂ ਨਿਰੂਪਿਤਮੁ ਆਨਾਠੁਨੋਂ ਆ
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਗੁਰੁਘੁਕੁ ਮਨਲਿਖੁਮਨੰ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੋਵਾਲੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰਭੁਪੁਮਤਿ ਏਘੁਠੁਆ ਤਕੁਠੁਗਾ ਆਂਡਦੁ,

ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥

ਪ੍ਰਾਦਯਲੋਂ ਆਨੁਠਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਨੀਖੁਠੁਰੀਗਾ ਆੰਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਸਮਤੁਲਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਯੁ.

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥

ਏਵਰਿ ਦਯਨੁ ਚੋਰਿਪਿਵੇਯਲੇਮੁ,

ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥

ਆ ਨਿਠੁਠੇਵੁਠੁਠੀ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚਾਲੀ. ॥ 2॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗਿਰੁ ਜਾ ਕੈ ਪੁਰਨ ॥

ਤਨ ਯੋਕ੍ਰਭੁਮਸੁਮੁ ਤਨ ਯੋਕ੍ਰਭੁਠਿਠੋਂ ਨਿੰਡਿਯੁੰਡਿਨਵਾਡੁ,

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਝੁਰਨ ॥

ਭਕੁਠੁ ਏਘੁਠੁਆ ਦੁਃਖਾਨਿਠੁਠੋਂਦੋਂਠੁਨਨੁ ਅਨੁਠੁਵਿੰਚਰੁ.

ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥

ਏਵਰਿ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁਠੋਂਰਠੰ ਦਾਠਾ ਨਿਰਠੁਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿ ਏਰਠੁਠੁਠੁੰਡਿ,

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥

ਪ੍ਰਠਿ ਆਠੁਠੁਠੋਂ, ਮਨੰ ਆ ਸਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿਠੁਨਿ ਸੁਤਿਸੁਆ ਪਾਡਾਲੀ. ॥ 3॥

ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੁ ਜਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਦੁਰਮੁਗਾ ਲੇਡੁ, ਆਯਨ ਗ੍ਰਹਿੰਚਫਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਦੁਰੰ
ਵੇਲਾਫੀਠ ਅਵਸਰੰ ਲੇਡੁ,

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਕਪ ਚੁਪੁਨੁ ਆਚਿਠਪੁਠਠੇ ਆਯਨ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਈ ਪ੍ਰਾਠਨਨੁ ਸਮਰਿਸੁਨਾਠੁ,

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥

ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 5॥ 99॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੁਖ ॥

ਮੋਦਟ, ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਠਪੁਠੁ ਅਦੁਠਸੁਠੁਵੁਠਾਠੁ;

ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੁਖੁ ॥

ਅਪੁਠੁ, ਮਨਸੁਸੁਠੁਰੁਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਦਿ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੇ ਨਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਮੰ ਅਨੇ ਵਰਾਨਿਸ਼ਾਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਾਰੁ.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥

ਆ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਸ਼ੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਨੇਨੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨਿ ਕਲਿਸਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ,

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੁਖ ਬਿਨਾਮੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸ਼ਰਣਾਗਠੰਗਾ ਨਾ ਰੁਗੁਠੁਲੁ, ਦੁਃਖਾਠੁ ਮਰਿਠੁਠੁ ਬਾਠੁਲੁ ਅਨੀ
ਨਾਸਨੰ ਚੇਠੁਬਠਾਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠੁਨਲਨੁ ਨਾ ਹੁੰਦਠੁਠੁੰ ਪੋੰਦੁਪਰਿਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ,

ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥

ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯ ਵਾਛਲ ਫਲਾਲਨਿਫ਼ੀਨੀ ਨੇਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਘੁ.

ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥

ਨਾ ਲੋਕਵਾਛਲ ਅਗਨਿਵਾਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਨੇਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਭਾੰਤਿਯੁਤੰਗਾ ਠਨਾਘੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਤਨ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਸੁਤਾ, ਨਾਮੰ ਅਨੇ ਠ ਵਰਾਨਿਘਾਕੁ
ਅਭੀਰਠਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਥਾਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਅਠ੍ਰਯੰ ਲੇਨਿ ਵਾਰਿ ਕੋਸੰ ਠਚਾਠੁ.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਮਾਨੁ ॥

ਏ ਗੋਰਵੰ ਲੇਨਿ ਨਨੁਠੁਰੁਵੁ ਗੋਰਵਿੰਚਾਠੁ.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਥੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਲੋਕਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਠਚਿ ਨਨੁਠ੍ਰਨ ਸੇਵਕੁਡਿਗਾ ਠੇਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਨਨੁਠ੍ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਾਰੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਥੇ ॥੩॥

ਠਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਅਤਨਿ ਦਿਵਠ੍ਰਦੰ ਯੋਕਠ੍ਰਕਰੰਦਾਨਿਠ੍ਰਿਸਾਠ੍ਰਿਸੁੰਦਿ. ॥3॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੁਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥

ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਰੰ ਵਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠ੍ਰਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਯਨਕੁ ਸੇਵ ਠੇਸੇ
ਅਵਕਾਠੰ ਲਠਿੰਚਿੰਦਿ.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥

ਅ ਤਰਾਠ੍ਰ ਮਿਗਠਾ ਵਨੀਠ੍ਰਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਨੇਨੁ ਠੇਵੁਨਿ ਅਠ੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥

ఓ నానక్, గురువైన తన కృపను అనుగ్రహించిన వాడు,

ਸੇ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥

ఆ వక్త్రీ శాశత్ర ఆనందాన్ని అనుభవిస్తాడు. || 4|| 6|| 100||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥

సత్యగురువు ఆ బిడ్డను ఈ ప్రపంచంలోకి పంపాడు.

ਚਿਰ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥

మంచి గమ్య దాత్రా, దీర్ఘాయుష్షు ఉన్న ఈ బిడ్డ జనిస్తుంది.

ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥

బిడ్డ గర్భంలో నివసించే కాలం నుంచి,

ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥

తన తల్లి హృదయంలో గొప్ప ఆనందం ఉంటుంది. || 1||

ਜੰਮਿਆ ਪ੍ਰਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥

ఒక కుమారుడు, దేవుని భక్తుడు, జనిస్తాడు.

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ముందుగా నిర్ణయించిన విధి అందరికీ తెలుస్తుంది ||విరామం||

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥

దేవుని చిత్తము ప్రకారము కుమారుడు పదవ నెలలో జనించాడు.

ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥

అన్నింటిదోళనలు ముగిశాయి మరియు గొప్ప ఆనందం (ఆనందం) ప్రబలంగా ఉంది.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥

గురువు గారి ఆనంద కీర్తనల పాటలు సహచరులు ఆనందముతో పాడతారు.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ, ਭਦੀ ਫਾਫਠੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸਨੁਤੋਪਕਰਮੁਨਦੀ. ॥ 2॥

ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥

ਦੁਰਾਵਲੀਲਾ, ਵਨੁਸ਼ਨੁ ਪੇਰੀਗਿਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਭਪੁਠੁ ਤਰੁਤਰਾਲੁਗਾ
ਵਿਸੁਰਿਨਚਬੋਤੋਂਦੀ.

ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੀਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਵਿਫਾਠੁ ਫਕੁਤੀਨੀ ਸੁਠਾਪਿਨਚਾਡੁ

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪੁਦੁਦੁ ਵਾਨਚੁ ਪੁਲਾਨੀਵਾਕੁ ਆਫੀਰਠੁਨਚਾਰੁ.

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥

ਭਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਅਨੀਠੁਨਦੋਫਨਲ ਨੁਨੁਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨੀ ਪੁਨਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ
ਦੋਵੁਨਿਤੋ ਭਤਕਠੁਨੁ. ॥ 3॥

ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਉਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥

ਫਕ ਪਿਲੁਵਾਡੁ ਤਨੁ ਤਨੁਡੀ ਪਠੁ ਗੋਪੁਰਾਠੁਠੁਲੀਗੀ ਆਨਠੁਠੁ,

ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥

ਤਨੁ ਤਨੁਡੀ ਚੋਪਿਠੁ ਦਾਨੀਨੀ ਆਚਠੁਨੁਡੁ, ਅਦੋ ਵਿਠੁਗਾ ਫਕ ਫਿਮੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ
ਨਚਿਠੁਦਾਨੀਠੁਚਠੁਨੁਡੁ.

ਗੁਫੀ ਛੀਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥

ਭਦੀ ਦਾਗੀ ਆਨੁਰੁਪਾਠੁਠੁ ਏਮੀ ਕਾਡੁ;

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥

ਆ, ਦੁਯੁਗਾ ਮਾਰਿਨ ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ ਆ ਬਹੁਮੁਤੀਤੋ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਨਚਾਰੁ. ॥4॥7॥101॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਨਾ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨੁ ਮਠੁਠੁਨੁ ਭਵਠੁਨੁ ਦਾਠੁ ਦੁਠੁਠੁਲ ਨੁਨੁਡੀ ਰਕੁਨੁਚੋ
ਠੁਕੁਡੁ,

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥

ਓ ਭਕਤੁਨਿ ਮਹਿਮ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵੱਖਮਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਓਲੋਚਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਠੋ ਪ੍ਰਾਠਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿਹੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਸੀਕ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਨੁ. ॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਸਤ੍ਰਯਦਿਵ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕ੍ਰੋਰੁਕੁਨੇ ਭਕੁਲੁ,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ॥੨॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕੁਲ ਭਕ੍ਤੀ ਓਰਾਧਨ ਫਲਪ੍ਰਦਮਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਮਨ ਅਤ੍ਰੁਮੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਯਵਸ਼੍ਟਾਨਿਯਜੀਵਸ਼ਾਠੁਨੁ ਰਕ੍ਤਿੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਓ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥8॥ 102॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਡੁ. ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਦਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗੋ ਅਸਾ, ਏਨਿਮਿਦਵ ਲਯ, ਕਾਫੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥

ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਨੇਨੁ ਓਯਨ ਕੋਨੁਗੋਲੁ ਚੋਸਿਨ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥

ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤ੍ਰੁਓਯਨਵੇ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਵਠ ਓਨਠੁਲ੍ਲਾ ਨੀਦੇ. ॥ 1॥

ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾ ਗੋਰਵੰ, ਗੋਰਵਰਹਿਠੁਲੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਮਠੁਠੁਪੁਏ
ਓਠਾਰਪਡਠਾਨੁ.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੇ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇవుడు తప్పమరెవరి మద్దతు పై ఆధారపడే ఆధ్యాత్మిక బలహీనుడుగా భావించండి.
॥ 1॥ విరామం॥

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, అపరిమితమైనది మీ శక్తి మరియు దాని పరిమితిని ఎవరూ కనుగొనలేరు.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੇ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥

పరిపూర్ణ గురువు బోధనలను అనుసరించే వాడు మీ ఇష్ట ప్రకారం జీవిస్తాడు. ॥2॥

ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥

కుయుక్తి, తెలివితేటలు శాంతిని సాధించడానికి ఏ ప్రయోజనమూ ఉపయోగించవు.

ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥

దేవుడు తన సుఖానికి ఇచ్చేట్టి, అది మాత్రమే ఒకరికి లభించే సౌకర్యం. ॥ 3॥

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਦੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥

వేలాది ఆచారాలు చేయడం దాట్లా నొప్పి మరియు బాధలను నివారించలేము

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੇਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥

ఓ' నానక్, నేను నా ఏకైక మద్దతును చేసాను మరియు ఇతర అన్నిపమేయాలను విడిచిపెట్టాను. ॥ 4॥ 1॥ 103॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥

అనిర్హకాల లోకసుఖాలను అభ్యసించిన తరువాత, భగవంతుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడంలో కలిగే ఆనందానికి సమానమైన ఓదార్పులేదని నేను తీరాఖించాను.

ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥

ఆ శాశ్వత దేవుడు కేవలం గురువు ఆనందం దాట్లా మాత్రమే సాకారం అవుతాడు. ॥ 1॥

1॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕੀਤੰ ਚੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਏ ਬਹੁਮਤਿਓ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚੰਡੀ, ਒ਕੁ ਛੰਨੰ ਕੂਡਾ
ਨੇਨੁ ਨਾਮਾਨਿਘੀਡੀਚੀ ਪੇਠੁਕੁੰਡਾ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਾਗਨੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥

ਐ ਵਠੀ ਮਾਤਰਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਡੁ, ਅਦੁਘੁਵੰਤੁਡੁ, ਐਯੰਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰ
ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦੰਨੁ ਪ੍ਰਤਿਘੰਚਿੰਦੀ.

ਸੋ ਛੁਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥

గురువు గారి మాటలు నిరంతరం పొందుపరచబడిన ఒక వక్త్రీ మాయ యొక్క బలమైన ఉచుఘుండి విడుదల చేయబడతాయి. || 2||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥

గురువు గారి గొప్పతనానినోను ఎలా వివరించవచ్చు ఆయన సత్యజ్ఞానానికే సముద్రం.

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥

గురువు పరిపూర్ణ దేవుని ప్రతిరూపం, అతను మొదటి నుండి మరియు యుగాల అంతటా ఉన్నాడు. || 3||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥

మీ మనసు ధోవుని ప్రేమలో నిండి, ఎల్లపుణ్ణూ నామానిధానించాలి.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥

ఓ నానక్, గురువే నా ఆత్మనా జీవశాస్త్ర, ఆధాత్మిక సంపద; గురువు ఎల్లపుణ్ణూ నాతోనే ఉంటాడు. || 4|| 2|| 104||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੇਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

ఒక్కక్షణం కూడా నా హృదయంలో అర్థం కాని మరియు అనంతమైన దేవుని ఉనికిని నేను గ్రహించినపుణ్ణు,

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥

అపుణ్ణు నా బాధలు, దుఃఖాలు మరియు రుగత్రలు అన్నీ అదృశ్యమవుతాయి, ఓ' నా తల్లీ. || 1||

ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥

నేను ననుభూ గురు-దేవునికి అంకితం చేస్తున్నాను.

ਹੇਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఆయనను ధానించడం దాద్రా, నా హృదయంలో, శరీరంలో గొప్పజ్ఞానందం నెలకొంది. || 1|| విరామం||

ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹਿਹ ਸੁਣੀ ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥

ಆ ನಿತ್ಯಗುರುದੇವುನಿ ಸ್ತುತಿ ಗುರಿంచి ನೆನು ಕೊಂਚಂ ವಿನಷ್ಟੁಟੀಕೆ,

ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥

ನೆನು ಎಂತ ಶಾಂತಿನಿ ಆಸಾಠ್ಹಿಸ್ತಾನು ಅಂಠೆ, ದಾನಿ ವಿಲುವನು ನೆನು ಅಂಚನಾ
ವೆಯಲೆನು, ಓ' ನಾ ತಲ್ಲಿ. ॥ 2॥

ನੈਣ ਪਸੰਦೆ ಸೊਇ ಪೆಖಿ ಮಸತಾಕು ಭਈ ॥

ಆಯನ ನಾ ಕನುಶ್ಚುಕು ಎಂಠೆ ಪ್ರೀತಿಕರಮైనವಾಡು; ಆಯನನು ಪಟ್ಟುಕೊನಿ ನೆನು
ಆಕರ್ಶಿತುಡನೆಯುಂಡಗಾ

ಮੈ ನಿರಗುਣಿ ಮೆਰੀ ಮಾਇ ಆಪಿ ಲಾಙಿ ಲಾಙಿ ಲಾಙಿ ॥੩॥

ಓ' ನಾ ತಲ್ಲಿ, ನೆನು ಎಟುವಂಟಿ ಸದ್ಗುಣాలు ಲೆಕುಂಡಾ ಊನಾಘು, ಕಾನೆ ತನಂತಟ
ತಾನುಗಾ, ಅತನು ನನುಶ್ಚತನ ಕಲಯಿಕಲೊಕಿ ತಿಸುಕುನಾಠ್ಹು. ॥ 3॥

ಬೇದ ಕತೆಬ ಸੰಸಾರ ಹಠಾ ಹುੰ ಬಾಹರಾ ॥

ಅತನು ಕನಿಪಿಂಚೆ ಪ್ರಪಂಚಂ, ವೆದಾಲು, ಖುರಾನ್ ದಾಟಿ ಪ್ರವೇಶಿಸ್ತುನಾಠ್ಹು ಮರಿಯು
ಇತರ ಅನ್ನಿಗಂಥಾಲು ಕೂಡಾ ಅತನಿನಿ ವರ್ಧಿಂಚಲೆವು.

ਨಾನಕು ಕಾ ಪಾತಿಸಾಹು ದಿಸೈ ಜಾಹರಾ ॥੪॥੩॥੧೦೫॥

ನಾನಕ್ ಸಾರಘ್ರಾಮ ದೆವುಡು ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ವಕ್ಷಮವಡಾನ್ನಿಹೂಡವಚು. ॥4॥3॥105॥

ਆಸಾ ಮಹಲಾ ೫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ಲಾಖು ಭಗತು ಆರಾಧಿ ಜಪತೆ ಪಿಠಿ ಪಿಠಿ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಭಕ್ತುಲು ಮಿಮಲ್ಹಿಠ್ಹಾಠ್ಹಿಂಚಿ, ಮಿಮಲ್ಹಿಠ್ಹುಠ್ಹೆ ಮಠ್ಹೆ ತಮ
ಪ್ರಿಯುಡನೆ ಪಿಲುಸ್ತಾರು.

ಕವನು ಜಗತಿ ಮೆಲಾವು ನಿರಗುಣು ಬಿಖಣಿ ಜಿಠಿ ॥೧॥

ನೆನು ಒಕ ಸದ್ಗುಣರಹಿತ ಮರಿಯು ದುಷ್ಟ ವಕ್ಷಿಣಿ, ನೆನು ಮಿಮಲ್ಹಿಠ್ಹುಲಾ ಗ್ರಹಿಂಚಗಲನು?
॥ 1॥

ತೆರೀ ಟೆಕು ಗೊವಿಂದು ಗುಪಾಲ ದಿಠಿಆಲ ಪುಠ ॥

ಓ' ವಿಶ್ವ ಯುಕ್ತಧಾರಣೆಯುಡಾ, ಓ' ದಯಗಲ ದೆವುಡಾ, ನೆನು ಮಿ ಮಧತುಪು ಮಾತ್ರಮೆ
ಆಧಾರಪಡತಾನು.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸਠੁ ਮੀਕੇ ਚੋਂਦਿਨਦਿ. ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਮੁਠੁਤੁਦਾਰੁਡੁ; ਏਲੁਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋਂ ਮਿਮੁਲੁਮੁਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਮ ਬਿਹੁਨੜਿਆ ਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰਿ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਲੇਨਿਵਾਰੁ, ਦੁ:ਖੁੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਆਧਾਠਿਕੁੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿ ਠੰਟਾਰੁ ॥ 2॥

ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੇਵਕੁਲੁਗਾ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਭਾਵਿੰਚੇਂਤ ਵਿਨਯੁਸੁਲੁਣਿਨ ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਠੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਣਿਨਿ ਪੋਂਦਾਰੁ.

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥

ਨਾਮਾਨਿਮੁਰਚਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰਿ ਭਵਿਤਵਠੁ ਏਮਿਟੀ? ॥ 3॥

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰਿਹਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥

ਪਚਿਰੁਠਿਨਿ ਚੁਸੀ ਪਸੁਵੁਲੁ ਅਮੁਕੁ ਨਡੁਪੁਤੁਨਠੁ, ਅਦੇ ਵਿਠੁੰਗਾ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਮਾਯੁ ਵੋਨਕ ਵੋਲੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥

ਨਾਨਕੁ ਪੁਰੋਠਿਸੁਡੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਂਸੀ ਨਾ ਲੋਕਬੰਧਾਲਨੁ ਕਉਰਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮੁਲੁਮੁਰੁ ਏਕੰ ਚੋਂਦੰਡਿ. ॥ 4॥ 4॥ 106॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੇ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਅਨਿਪੁਰੋਕਵਿਸੁਯਾਲ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੋਠਿ, ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਪੇ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਕੇਂਦੁਰਿੰਚੰਡਿ.

ਝੁਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥

ਮੀ ਅਬਠੁਗਰਾਨੁਠਿਲਗਿੰਚਿ, ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ, ਹੁਦਯਾਨਿਠੋਵੁਨਿ ਏਦੁਟੁ ਅਪੁੰਚੰਡਿ. ॥ 1॥

ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥

ਸੁਘੋਕਰ੍ਤ ਯੋਕੁਸੁਤਿਨਿ ਅਨਿਘੋਲਾ ਪਾਡਟੁੰ ਦਾਠਾ,

ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਠਨਾਠੁ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਪਰਾਨਿ
ਨਾਕੁ ਪੁਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਝਕਠ ਮਰਿਯੁ ਵਚੇਠੁਨਠੋ ਮਿਮੁਲੀਘੋਰਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵਚੇ
ਪਨੁਲੁ ਮਾਠੁਰੇ ਠੇਯੰਡੀ.

ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਠਿਠੋ ਆਠੀਰਠਿੰਚੇ ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਠਨੁ ਮਾਠੁਰੇ ਦਾਨਿਕੀ ਸੰਠੀ
ਅਯਾਠੁ. ॥ 2॥

ਜੇ ਨ ਢਹੰਦੇ ਮੁਲਿ ਸੇ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥

ਨਾਮੁ ਪੈ ਠਾਠੁਠੋ ਮੀ ਪੁਦਯਾਨਿਠੁਦਿ ਏਨਠੁਠਾ ਠਕੁਠੁ ਆਠੁਠੋ ਵੇਠੁਠੀ ਵਿਠੰਗਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਹਿਕੇ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥

ਏਨਠੁਠਾ ਠਨਿਠੋਨਿ ਓਕ (ਦੇਵੁਡੁ) ਮੀ ਠੇਠਨਠੋ ਪੋਂਦੁਪਰਠੰਡੀ. ॥ 3॥

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੇ ਪੁਠ ਠਾਣਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠਿਠਾਨਿਕੀ ਪੁਠਿਕਰਮੈਨ ਵਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਠਿਠੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਠੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥

ਗੁਰੁ ਕੁਪਵਲੁ ਨਾਨਕੁ ਵਠਿੰਚਲੇਨਿ ਦੇਵੁਠੀ ਵਠਿੰਚਾਡੁ. ॥ 4॥ 5॥ 107॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਏਲਾ ਠਨਾਠੁ, ਨਾਮਾਨਿਠੁਵਰੁ ਮਰਠਿਠੋਰੁ?

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੁਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥

ਏਲਾਂਠੀ ਠੇਡਾ ਲੇਦਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ; ਵਾਰੁ ਖੁਠਿਠੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਲਾਗੇ ਠਨਾਠੁ. ॥1॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ਹਰ ਸੰਗਿ ਭੋਟਿਆ ॥

ఓ' దేవుడా, నిన్నుగ్రహించిన వారి మనస్సుమరియు శరీరం, సంతోషంగా ఉంటుంది.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੋਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు గారి దయవల్ల వారు ఈ ఆనందాన్నిపొంది తమ దుఃఖమంతా వదిలించుకున్నారు. || 1|| విరామం||

ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨੁ ਖੇ ॥

ప్రపంచ ఖండాలనిట్టివీనీ కాపాడగల సామర్థ్య వారిది.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥

తమ హృదయంలో భగవంతుణ్ణి గ్రహించిన వారు మాత్రమే పరిపూర్ణ భక్తులు.||2||

ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥

ਦੇవుਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਗੌਰਵਿਚੈ ਭਤਰੁਲੁ ਅਤਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੌਰਵਿਸੁਣੁ,

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥

ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ ਅਨਿਪਾਠਾਠੀ ਪੈਰੁ ਪਾਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸੁਣਾਨਠੀ
ਅਠਗੀਕਰਿਚਬਡਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮੁਹਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਚਾਨ੍ਰਿਠੀ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠਾਠੀਚਡਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੈਨੁ
ਮਿਮਲ੍ਰਿਠਾ ਪ੍ਰਾਦਠੁਠੀ ਪਾਠੁਪਰਚਵਚੁ

ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥

ਓ' ਸਾਰਠ੍ਰਾਮਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਠੈਕੁਕੁ ਠੈਕੁਕੁ ਨੋਰਵੈਰਠੁਡੀ, ॥4॥6॥108॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸੂਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥

ਅਨਿਖੁਠੈ ਵਕ੍ਰਠੁਗਾ ਠਨਠੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਨਾ ਗੁਰੁਵੈ.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਠੁਤੁ ਦੁਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥

ਐਠਨ ਏਕਠੈ ਵਿਸ਼ਠੁਠੁ ਰਾਠੁ, ਐਠਨ ਵਠੀਵਾਡੁ ਮਰੋਕਰੁ ਲੈਰੁ. ॥ 1॥

ਜਿਉ ਠਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਅਠਦਰਿ ਰਕੁਕੁਡਾ, ਦਠੁਚੈਸਿ ਮੀਰੁ ਠੈਰੁਕੁਨਠੁਠੁਠੁਗਾ ਨਨੁਠੁਕਿਠੁਚਠੁਡੀ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਕਲਠੈ, ਨੈਨੁ ਮੀਲਾਠੀ ਏਵਰਿਨੀ ਠਾਡਲੈਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਠੁ॥

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥

ਦੈਵੁਡੈ ਸਠੁਠੁਗਾ ਐਦਰਿਠੁਚੈਵਾਡੁ; ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਵਝੀਨੀ ਠਾਸੁਕੁਠੁਡਾ.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥

ਏਕ ਵਝੀ ਪ੍ਰਾਦਠੁਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਠਨੀਕਿਨੀ ਗ੍ਰਹਿਠੁਚਿਨ ਵਝੀ ਐਠਨਨੁ ਏਨਠੁਠੁ
ਮਰਚਿਠੈ. ॥ 2॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥

ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਭੁਤ ਸੰਕਲਭੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥

ਯੁਗਯੁਗਾਲੁਗਾ ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ ਸਹਾਯਕੁਡੁਗਾ ਪੇਰੁਗਾਚਿੰਦਿ. ॥ 3॥

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸੁਤਾ ਊਚੈ, ਮਨੰ ਏਨਠੁ ਪਸ਼ਾਣੁਪਪਡਾਲੀਠੁ
ਅਵਸਰੰ ਊਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਦੁਘੁ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤੁਨਾਠੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਅਤਨਿ ਕੋਰਿਕਨੁ
ਨੋਰਵੇਰਠੁਡੀ. ॥ 4॥ 7॥ 109॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਆ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥

ਓ' ਨਿਰਲਕੁਠੁ, ਅਯੁਨਪੁ ਮਨਸਾ, ਨਾਮਾਨਿਧੁਰਚਿਪੋਯਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮਾਯਪਲੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਨਿਦ੍ਰਪੋਤੁਨਾਠੁ?

ਕਿਤੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨਦਿ ਵਲੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਕੋਠੁਕੁਪੋਯਿਨਪੁਠੁ? ॥ 1॥

ਬੇਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਓਕ ਅੰਦਮੈਨ ਓਡ ਵੰਠੀਦਿ; ਓ ਓਡ ਏਕਠੁੰ ਦਾਠੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਧਾਟਵਚੁ

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਅਨਿਧੋਲਲਾ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਂਗਠੁਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚਕੁੰਡਾ ਅਨਿਧੁਕਾਲ ਲੋਕ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚੈ ਵਾਰੁ
ਆਠੁਠੀਠੁੰਗਾ ਸੰਠੁਪੁ ਚੋਂਦਰੁ.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਹੁੰਨਿਆ ॥੨॥

ਦੋਵੁਨਿਪਲੁ ਭਕੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਆਠੁਠੀਠੁੰਗਾ ਮੁਠੀਮੁਠੀਠੁਡੁਸੁਤਾ ਮਰਣੀਸੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥

ਫਾਨੀ ਸੁਸ਼ੁਲੂ ਧਰਿੰਚਡੰ, ਡੋਂਟੀ ਵੰਟਕਾਲੁ ਤਿਨਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੁਰਕਾਲੁ
ਪੇਰੁਘੁ ਲਨੁ ਅਪੁਛੈ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੁਰਯਲੁ ਭਘੁਪਡੈ ਸ਼ਰੀਰੰ,

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥

ਨਾਮਾਨਿਘੁਠਾਨੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਆ ਸ਼ਰੀਰੰ ਧੁਘੀ ਅੰਤ ਮੰਚਿਦਿ, ਭਦਿ ਚਿਵਰਿਕੀ
ਨਸ਼ਿੰਚਾਲੀ. ॥ 3॥

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥

ਓ ਸੁਰਪੰਚੰ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰੁਮੁਯੈਨ ਸਮੁਦੁਰੰ ਅਨਿ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁਯੈਨ ਵਸ਼ੀ
ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਗੁਰੁਪੰਚਾਡੁ.

ਛੁਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਅਸ਼ੁਰਯਾਨਿਘੁਰੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਸ਼ੀ ਮਾਤੁਰੁਮੈ
ਦਾਨਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਕੁੰਡਾ ਕਾਪਾਡਭਡਠਾਨੁ. ॥ 4॥8॥ 110॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥

ਮਰੁਣਾਨੰਤਰੰ ਏਵਰੁ ਕਲਿਸਿ ਰਾਨਪੁਠੁਠੁ, ਓ ਸੰਬੰਠਾਲ ਪੁਠੁ ਅਨਵਸਰੁਮੁਯੈਨ
ਗਰੁਠੁਠੁੰਦੁਕੁ ਠੀਸੁਕੋਵਾਲੀ?

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥

ਓ ਸੁਰਪੰਚੰ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਘੁਠਾਟਗਲ ਨਿਯਮੁਯੈਨ ਮਠੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ
ਮਾਤੁਰੁਮੈ. ॥ 1॥

ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪਰਿਪੁਠੁਠੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਨਾਕੁ ਨਿਯਮੁਯੈਨ ਮਠੁਠੁ, ਓ
ਨਿਸਘੁਠੁਠੁਠੁਕੀ.

ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਚੁਡਾਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸ਼ਾੰਤਿਸੁਠੁਠੁਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥

ਅਨਿਪੁਪੰਚੰ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਆਸੁਠੁਠੁ ਮਨ ਆਤੁਠੁ ਚਿਕੁਠੁ ਵੰਠੀਵਿ ਮਰਿਯੁ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਮਨਕੁ ਠੁਪਯੋਗੰ ਠੁਡਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਖਿ ਕੀ ਦੁਇਕਿ ਪਦਾਲੁ ਨਿਯਮੈਨ ਮਧੁਠੁ; ਏ ਸੰਪਦ ਨਿਤਮੈਨਦਿ. ॥ 2॥

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਨੋਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਲਨੀਖੀਡਲਾ ਸਭੁਭਾਉਕਮੈਨਵਿ.

ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥

ਸ਼ਾਂਤਿਕੀ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਰੁ. ॥3॥

ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨ, ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ, ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪਠਾ
ਭਚੇਠਾਰੁ.

ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥

ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੇ ਨਾਨਕ ਕੁ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਨਮਠੰ. ॥ 4॥ 9॥ 111॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਠੁ:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਰਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਏਵਰਿਨਿ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁਆ, ਬਾਧ ਠੋਲਗਿ, ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਨਿ ਪਿੰਦੁਠਾਰੋ,

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੇੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ ਚੇਠੁਲੁ ਜੋਡਿੰਚਿ ਮਨੰ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਆਯਨਿਸਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲਿ. ॥ 1॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਯੁਕਠੁਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠਿਕੀ ਚੋਂਦਿਨਵਾਡੁ.

ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੁਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆ ਨਿਠੁਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ . ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥

ਲੋਪਲਾ ਬਯਟਾ (ਅਨਿਪਾਣੁਲੁ) ਵਕ੍ਰੰਗਾ ਠਨਖੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਠਮੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਕਾਰੰ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਅਠੁਲੁ.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥

ਏ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਠਨਿਨਿ ਠਾਠਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਅਨਿਖੁਗਠੁਲੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਠੁਬਡਠਾਠੁ. ॥ 2॥

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨੰਤਰਕੁ ਖੁਦੁ ਦੋਵੁ ਠਲੀ ਗਰਘੁ ਅਗਿਘੋ ਠਨੁਪਤਿ ਫਕਠੀਨੀ ਰਕੀਸੁ ਠਾਡੁ.

ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥

ఆ దేవుని నామము చాలా ఓదారుణిస్తుంది; లోకవాంఛల అగ్నియనను ధానిస్తూ నిర్మలమిస్తుంది. || 3||

सुख सगज आनंद यथा नानक जन् पुरा ॥

ఓ నానక్, శాంతి, సమతూకం మరియు అపారమైన ఆనందానిద్దేవుని భక్తుల సేవను వినయంగా నిరఘోంచడం దాట్లా పొందుతారు.

कारज सगले सिधि भये भेटिआ गुरु पुरा ॥४॥१०॥११२॥

పరిపూర్ణుడైన గురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధనలను అనుసరించే వక్త్రీ, అతని పనులనీ విజయవంతంగా పరిషధించబడతాయి. || 4|| 10|| 112||

आसा मगला प ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

रोषिंदु गुटी निधानु गुरमुखि जाटीअै ॥

సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుడు గురు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా మాత్రమే సాకారం చేసుకోగలడు.

रोहिं कूपालु दइआलु हरि रंगु माटीअै ॥१॥

దయగల దేవుడు తన దయను చూపించినపుడు, మనం ఆయన ప్రేమలో బయటపడతాం ||1||

आवहु संत मिलारु हरि कथा कगाटीआ ॥

ఓ' సాధువులారా, రండి, మనం కలిసి కూరుణ్ణి దేవుని పాటలను పాడదాం.

अनदिनु सिमरु नामु तजि लानु लोकाटीआ ॥१॥ रगारु ॥

ఇతరుల వర్ణగణ గురించి ఆందోళన చెందకుండా మనం ఎల్లపుణ్ణూ నామాన్ని ధానించాలి. || 1|| విరామం||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥

నామాన్నినిరంతరం ధానించడం దాట్లా, నేను ఆధాత్మికంగా పునరుజ్జీవం పొందుతాను మరియు అపారమైన ఆనందానిద్దనుభవిస్తున్నాను.

मिथिआ मेरु संसारु वृठा विणसठा ॥२॥

లోకప్రేమ అసత్య మరియు అది చివరికి నశిస్తుంది. || 2||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥

ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੈ ਵਛੀ ਮੁਖੁ ਨੋਰੁ, ਅੰਦੰਗਾ ਊਂਡਡੰ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਡੰ.

॥ 3॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਡ ਨੋਘ੍ਰਿਮੁਗੁਸੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪੁਭ ਭਾਵਈ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲੀਗਿਨਾ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਦਿ ਚਾੰਤਿਨਿ ਠੇਸੁੰਦੀ.

॥4॥11॥113॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤੁ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥

ਓ' ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਰੰਡੀ, ਮਨੰ ਕਲੀਸੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਧਾੰ, ਐਦਿ ਅਨਿਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਵਾਟੀਨਿ ਆਸਾਠੀਚਡੰ ਵੰਠੀਦੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੀਚੀ, ਮਨ ਸੰਗਤੁਲਨੁ ਠੁਡੀਚੀਵੇਧਾੰ. ॥1॥

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕਥੀਜਮੈਨ ਊਧੇਸ਼ਾਨੀਪਤੀਬੀੰਬੀਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਯਾਣੰਲੋ ਮੀਕੁ ਏਲਾੰਠੀ ਅਵਰੋਧੰ ਊਂਡਦੁ,

ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਅਲਾੰਠੀ ਦੋਂਗਲਕੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਊਂਡਟੰ ਵਲੁ ਮਨਸੁਠੀੰਨੀ ਦੋਂਗਲੰਦਰੁ (ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ) ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੰਬਡਠਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਵਿਪਾਨੀਠਾਲੀਠੇਸੀ, ਮੀ ਆਧਾਠੀਠ ਪ੍ਰਯਾਣੰ ਕੋਸੰ ਝਾਨੰ, ਵਿਨਯੰਠੋ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠਠੀ.

ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥

పవిత్ర సంఘం గురువు యొక్కనిజమైన దుకాణం, అకట్ల మీరు నామం యొక్క పరిపూర్ణ సరుకును పొందుతారు. || 2||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥

వీరు మాత్రమే తమ జీవితాన్ని ఆతఘ్న మరియు ప్రపంచ సంపదను గురు-దేవునికి అప్పగించిన గౌరవప్రదమైన వారు.

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥

వారు తమ దేవునికి ఆహ్లాదాని కలిగించేవారు, వారు ప్రతిరోజూ ఆధ్యాత్మిక ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు. || 3||

ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੇ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥

దుష్టబుద్ధి ఒక మత్తు లాంటిది, అందులో మునిగిపోయేవారు శీలరహిత మూర్ఖులుగా మారతారు.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੇ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥

కానీ ఓ' నానక్, నామం యొక్కనిజమైన బానిసలు దేవుని పేరు యొక్కమకరందం యొక్కపేమతో నిండిన వారు. || 4|| 12|| 114||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥

గురువు గారు నన్నుపయతల్ల చేయమని ప్రోత్సహించారు మరియు నేను ఆ ప్రయతల్ల చేసి నామానిధాన్యం చేయడం ప్రారంభించాను.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥

గురువు నాలో నామ్ మంత్రాన్ని మరాధు మరియు ఇప్పుడు నేను నామానిధాన్యం చేయడం దాట్లా ఆధ్యాత్మికంగా సజీవంగా ఉనాము. || 1||

ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥

మన సందేహాన్ని తొలగించిన సత్యగురువుకు నమస్కరిద్దాం.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు తన కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, మన జీవితాన్ని తన శాశ్వత నామంతో అలంకరించాడు. || 1|| విరామం||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥

ਤਨ ਚਿਤ੍ਰਮੁਚੈਤ ਤਨ ਮਧਤੁਨੁ ਵਿਸ੍ਟਰਿਸ੍ਤਾ, ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਡੁ ਨਨੁਖ਼ਤਨ ਚਿਤ੍ਰੰਤੋ ਐਕਠੁ
ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਜੇ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਭਚਾਠੁ, ਭਦੇ ਨਾਕੁ ਸਰੈਨ ਗੌਰਵੰ. ॥2॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਭਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਡੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਊਂਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸ਼ਾਨੁ.

ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚਾਡੁ, ਨਾਮਾਨਿਪਤਿਰੋਯਾ ਧਾਠੀੰਚਾਲਨੇ ਨਾ ਸੰਕਲਾਠੀ
ਨਿਲੁਪੁਕੋਡਾਨਿਕੀ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁ ਡੇਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੈਸ਼ਾਡੁ. ॥3॥

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਡੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਸੰਪਦਤੋ ਨਨੁਖ਼ੀਰਠੀੰਚਾਰੁ

ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ, ਅਨੰਤ ਡੇਵੁਡੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸੰਪਦਕੁ ਯਯਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ
ਸਾਠੁਵਲੁ ਏ ਅਮੂਲਮੈਨ ਸਰੁਕੁਕੁ ਵਾਠਾਰੁਲੁ. ॥ 4॥ 13॥ 115॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥

ਓ' ਡੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਊਨਖ਼ਠੀ, ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੁ.

ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥

ਐਯੰਨ ਸੰਤੋਪੰਗਾ, ਏਪਠੀਕੀ ਸ਼ਾਂਤਿਗਾ ਊਨਾਠੁ; ਅਤਨਿ ਸੰਦੋਹਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਭਯਾਲੁ ਅਨੀਠੀਲਗਿਠੋਯਾਯਿ. ॥ 1॥

ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਗਾ ॥

ਨੇਨੁ ਵਿਸ਼ਠੋਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਡਿਨਿ; ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਅੰਦਰਿਕੰਠੇ ਗੋਪਠਾਡੁ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਠੀਠਾਲੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਅਨਿਠੁਨੁਲੁ ਚੈਯੰਗਲਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠਿੰਚੰਗਲਡੁ;
ਅਤਨੇ ਨਾ ਸਤੰਗੁਰੁਵੁ. |1॥ ਵਿਰਾਮੰ|

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੇ ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀਲਾ ਇਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਵਾਰੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਨੰ ਭਯੁਪਛੇਲਾ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను అనుసరించడం దాట్రా, మన హృదయంలో దేవుని ఉనికి సాకారం చేయబడుతుంది మరియు మనం అగమగ్రోచర ప్రపంచ-దుర్గుణాల సముద్రానిహూతుతాము. || 2||

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ దయతో మీరు చూసిన చూపు వలన శాంతి లభిస్తుంది మరియు మా హృదయంలో నామం యొక్కనిధి ఉనికిని మేము గ్రహిస్తాము.

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, మీరు కనికరం చూపే భక్తులు మీ ఆస్థానంలో ఆమోదించబడతారు. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਪੀਚੈ ॥

దేవుని స్తుతి అదుఱ్ఱమైన మకరందం మరియు అరుదైన వక్షి మాత్రమే దానిని తీసుకుంటాడు.

ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਚੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥

దేవుని నామముతో నిరంతరము ఆశీరఱ్ఱించబడిన ఓ నానక్, ఎల్లపుఱ్ఱూ దాని గురించి ధాఱ్ఱీంచడం దాట్రా ఆధాఱ్ఱిక్తంగా సజీవంగా ఉంటాడు. ||4||14||116||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

నేను అనిఱ్ఱికంఱే ఉనఱ్ఱమైన దేవుని సేవకుడిని.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਚੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੁਚਾ ॥੧॥

పెద్ద, చిన్నవనీఱ్ఱయనకే చెందుతాయని చెబుతారు. || 1||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥

నా ఆత్మజీవితం మరియు సంపద నా గురు-దేవుని నుండి బహుమతులు అని నేను భావిస్తాను.

ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਉਜਲੀ ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎವರಿ ನಾಮಾನಿವೊನು ಗೌರವಪ್ರದంగా ಮಾರಾಫ್ ಧಾಢಿಂಚಡಂ ದಾಢ್ರಾ, ನೆನು ಆ ದೆವುನಿ ಸೆವಕುಡಿಗಾ ಭಾವಿಸ್ತಾನು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦ ਮੈ ਨಾਉ ಮಾਣਕ ਹੀਰಾ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ಚಿಂತಿಂಚವಲಸಿನದೆದಿ ಲೆನಿ ಆನಂದಾನಿಕಿ ಪ್ರತಿರೂಪಂ; ನಾಕು, ಮೀ ಪೆರು ಒಕ ಅಮೂಲಮೊನ ರತ್ತರು.

ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰಾ ॥੨॥

ಮೀರು ಗುರುವುಗಾ ಁನಪ್ಪುಣ್ಣಿ ಶಾಶತ್ರಿಂಗಾ ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾ ಮರಿಯು ಶಾಂತಿಯುತಂಗಾ ಁಂಟಾಡು. || 2||

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ಸੰਗ ਕੀ ಸੁਮತಿ ದ್ವಿಜಾವਉ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆಪ್ಪಿತ್ತುಲಾರಾ, ಸಹಚರುಲಾರಾ, ನೆನು ಮೀಕು ಁ ಜ್ಞಾನಯುಕ್ತಮೊನ ಸಲಹಾನು ಗಟ್ಟಿಗಾ ಇಸ್ತುನಾಫು;

ਸೇವਹੁ ಸಾಘು ಡಾਉ ಕರಿ ತਉ ನಿಧಿ ಹರಿ ಪಾವਉ ॥੩॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಿ ಪ್ರೇಮ ಮರಿಯು ಭಕ್ತಿತ್ ಸೆವಚೆಸಿ ದೆವುನಿ ನಾಮ ನಿಧಿನಿ ಪೊಂದಂಡಿ. || 3||

ਸਗಲੀ ದಾਸੀ ಠಾಕುರೈ ಸಖ ಕਹತੀ ಮೆರಾ ॥

ಆತ್ಮವಧುವುಲಂದರೂ ಗುರು-ದೆವುನಿ ಯೊಕ್ಕಪರಿಚಾರಿಕಲು ಮರಿಯು ಅಂದರೂ ಅತನಿನಿ ತಮಸತ್ರಿತಂ ಅನಿ ಪಿಲುಸ್ತಾರು.

ਜਿਸਹਿ ਸੀಗಾರೇ ನಾನಕಾ ਤਿਸು ಸುಖਹಿ ਬಸೇರಾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಆತ್ಮವಧುವು ಮಾತ್ರಮೆ ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು, ಗುರು-ದೆವುಡು ತನನು ತಾನು ಅಲಂಕರಿಸ್ತಾಡು. || 4|| 15|| 117||

ਆಸಾ ਮಹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਸੰਤಾ ਕੀ ಹೊਇ ದಾಸರೀ ಏಹು ಅಚಾರಾ ಸಿಖು ರೀ ॥

ಓ' ನಾ ಆತ್ಮಸಾಧುವುಲ ವಿನಯ ಭಕ್ತುಡವೆ, ಁ ಪ್ರವರ್ತನನು ನೆರುಣ್ಣೆಂಡಿ;

ਸਗಲ ಗುಣಾ ಗುಣ ಉತಮೆ ಡರತಾ ದುರಿ ನ ಪಿಖು ರೀ ॥੧॥

ಅನಿಭರಾಖಲೆ ಅತ್ರಿತ ಁನಪ್ಪುಣ್ಣಿ ಮೊನ ಧರರಿ ಏಮಿಟಂಠೆ, ಮೀರು ಮೀ ಭರ್ತ-ದೆವುಣ್ಣಿ ಮೀಕು ದೂರಂಗಾ ಎನಪ್ಪುಣ್ಣಿ ಭಾವಿಂಚರು. || 1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕਯੋਨਥੁ ਮਸਕਬਾਰਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੀ ਏ ਅੰਦਮੈਨ
ਮਨਸੁਨੁ ਏਮਡਠੁਡੀ.

ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਆਤਮੀ ਠੇਲੀਵਿਠੇਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਯੁਕ੍ਰਿਨਿ ਤਙਿਚੰਡੀ, ਪ੍ਰਪਚੰ
ਯੋਕਯੋਰਮੈਨ ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਮੀਠੋ ਭਾਵਿਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਆਤਮਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੇਪਿਠਾ, ਦਾਨਿਨਿ ਅੰਗੰਕਰਿਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਦਾਨਿਨਿ ਮੀ ਭੀਵਿਠੰ ਯੋਕਯੋਲਚੰਡੀ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥

ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਰਚਿਠੋਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਠਮਲਪਾਕੁ ਨਮਲੁਠੁਨਠੁ ਨਾਮੰ
ਗੁਰਿਚਿ ਆਲੋਚਿਚੰਡੀ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੇ ਇਹੁ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਆਤਮਧੁਵਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪਯੋਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸਤਾਠੀਠਾੰਦੁਪਰਚਡਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਮੀ ਠੀਪੰਗਾ
ਚੇਯੰਡੀ.

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥

ਅਨਿਠੋਲਾ, ਚੇਠੁਲੁ ਭੀਂਡਿਚਿ, ਆਯੰਨ ਸੰਕਲਾਠੀਠੁਨੁਸਰਿਚਡਾਨਿਕੀ ਸਿਠੰਗਾ
ਠੰਡੰਡੀ; ਅਪੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮੀਰੁ ਸਾਰਠਾਮ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਚੰਗਲੁਗੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥.

ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥

ਐ ਆਤਮਧੁਵੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਪੁਠਾਠੁਠਾਲੁ, ਅਲਚੰਡਿਚੰਡਿ ਚੰਡਿ ਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੀਲੋਨਿ
ਅੰਦੰ,

ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥

ਸੁਠੀਕਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਐ ਆਤਮਧੁਵੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ
ਵਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 16॥ 118॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥

ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਸಂದੇਹਾਲੁ ਊਨਠੁਤ ਕਾਲਮ, ਓਕਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਲੋਂ ਪਡੀ ਮਾਯਪਲ੍ਲ
ਫ਼ੇਮਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਊ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਘ੍ਰਮਾਨਤਾਘ੍ਰਿ
ਪੋਂਦਿੰਦਿ ॥ 1॥

ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਟੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਦਯੁ ਵਲ੍ਲ, ਆ ਗੋਡਵਪਡੇ ਵਿਰੋਧੁਲੰਦਰੁ (ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰ
ਵੰਠੀਵਿ) ਨਨੁਖਿਡੀਚਿਪੇਠ੍ਰਾਰੁ.

ਹਮ ਛੁਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ ਤੇ ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਐਪੁਠੁ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁਨਾਘ੍ਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨਾ ਨੁੰਡੀ
ਪਾਰਿਪੋਯਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥

ਨੋਨੁ ਵਿਵਕ੍ਕੁਨੁ ਨਮਿਠੁੰਤ ਕਾਲਮ, ਨੋਨੁ ਮਾਯਕੁ ਬਾਨਿਸਗ ਊਨਾਘ੍ਰੁ.

ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਅਯੁਨਾਨਿਘ੍ਰਾਰਦ੍ਰੋਲਿਨਪੁਠੁ, ਨਾ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲੁ
ਤੋਲਗਿੰਚਬਠ੍ਰਾਯਿ. ॥ 2॥

ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਤਾ ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਘ੍ਰੁੰ ਚੋਸੁਕੋਨੰਤ ਵਰਕੁ, ਓਕਰੁ ਦਯੁਨੀਯੰਗ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿ
ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਅਪਠ੍ਰਿ ਨੁੰਡੀ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਝੀਵਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਾ ਕੇ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ਨਾਹੀ ਕੇ ਮੰਦਾ ॥

ਐਪੁਠੁ ਤਨਕੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁ ਗਾਨੀ, ਪ੍ਰਤਠ੍ਰਿ ਗਾਨੀ ਲੋਰਨਿ, ਤਨਕੁ ਏਵਰੁ ਦੁਪੁਲੁ ਕਾਦਨਿ
ਐਯਨ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.
॥ 4॥ 17॥ 119॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਛਾਨਾਘੁ, ਅਦਿ ਨਨੁ ਭਾਉਤਿ, ਸਮਤਾਕੰ
ਮਰਿਯੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਆਨੰਦ ਖਿਤਿਲੋ ਛੰਚੁਤੁੰਦਿ.

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਭੁੰਗਾ ਧਾਠੰ ਚੇਸੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਠੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਚੇਡੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾਨਿ ਚੋਲਗਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ, ਅਵੁਨੁ, ਨਨੁ ਚੋਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను నా గురువుకు అంకితం చేయబడ్డాను, నా జీవితంలో నిర్దిత ఉద్దేశాన్ని దేవుని పేరుపై ధాన్యాన్ని నేను పొందాను. || 1|| విరామం||

ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥

మంచి శకునాలూ, చెడు శకునాలూ దేవుణ్ణి గుర్తుచేసుకోని వారిని ప్రభావితం చేస్తాయి.

ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

మరణ దూత దేవునికి ప్రీతికరమైన వారికి సమీపించడు. || 2||

ਪ੍ਰੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥

నామంపై ధాన్యం అనిష్టాత్పతాఱు, ఆరాధనలు మరియు తపస్సుల కంటే ఎక్కువ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥

దేవుని నామమును ప్రేమపూరకమైన భక్తితో పదే పదే ఉచర్చించే వక్త, మానవ జీవితం గురించిన తన సంకల్ప నెరవేరుకుంటాడు. || 3||

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੇ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥

వారి భయాలు, సందేహాలు మరియు ప్రపంచ అనుబంధాలు నాశనం చేయబడతాయి మరియు వారికి, ఎవరూ అపరిచితులుగా కనిపించరు.

ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਬੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

ఓ నానక్, సరోస్థత్ర దేవునిచే రక్షించబడిన వారు ఎటువంటి దుస్థితితో బాధపడరు. || 4|| 18|| 120||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫

రాగ్ ఆసా, తొమ్మిదవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥

నా చేతనలో ఉన్నదేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాఱా నేను సంపూర్ణ శాంతిని పొందుతాను, కాని నేను ఆయనకు సంతోషిస్తానో లేదో నాకు తెలియదు.

ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥

ఒక ప్రదాత మాత్రమే ఉన్నాడు మరియు మిగిలిన వారందరూ బిచ్చాళ్ళునను
ఇంకా ఎవరి వైపు చూడగలను? ॥ 1॥

ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥

దేవుడు తప్పమరెవరి నుండి అయినా భిక్షాటన చేయడం నాకు సిగ్గుగా
అనిపిస్తుంది.

ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుదేవులు సర్వాధిపతి అయిన రాజు కాబట్టి నేను మరెవరినైనా ఆయనతో ఎలా
సమానం చేయగలను? ॥ 1॥ విరామం॥

ਉਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੇਜਿ ਖੇਜਾਵਉ ॥

నేను దేవుని సాక్షాత్కారం లేకుండా ఆధ్యాత్మికంగా జీవించలేను, అతని ఆశీర్వాద
దృష్టి లేకుండా నేను అశాంతిగా ఉన్నాను, అందువల్ల నేను అతని కోసం విశ్రాంతి
లేకుండా శోధిస్తున్నాను.

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ
॥੨॥

బ్రహ్మసనక్, సనందా, సనతన్, సనత్ కుమార్ వంటి దేవదూతలకు కూడా
దేవుణ్ణి గ్రహించడం అసాధ్యం. ॥ 2॥

ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥

దేవుడు అర్థం కానివాడు మరియు అనంతమైనవాడు, అతని జ్ఞానం లోతైనది;
అతని విలువను అంచనా వేయలేము, లేదా నేను దానిని తెలుసుకోలేము.

ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥

నేను నిత్యదేవుని ఆశ్రయానిఛోరుకున్నాను మరియు సత్యగురువు బోధనల గురించి
ఆలోచిస్తాను. ॥ 3॥

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥

గురుదేవులు దయ, కరుణ గలవారు అయ్యారు; అతను నా అజ్ఞానం యొక్క
బంధానిఛైతెంచాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥

ఇప్పుడు నేను సాధువుల సాంగత్యాన్ని పొందాను కాబట్టి, నేను జనన మరణాల
రొండ్ల గుండా వెళ్ళమని అని నానక్ చెప్పారు. ॥ 4॥ 1॥ 121॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਛਾਨਾਨਿਦ੍ਰਿਪੋਤੁਨਾਨਾਨੋਦਾ ਇਤਰੁਲਠੋ ਵਫ਼ਹਾਰਿਚਿਠਾਨੀਕੀ
ਬਯੁਟ ਛਾਨਾਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੋ ਛੁਲਾਨੁ.

ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇਸਾ ਦੀਨ੍ਹਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਵਰ੍ਹਕੁਲੁ, (ਸਾਧੁਵੁਲੁ) ਨਾ ਜੀਵਿਤਲੋ, ਦਾਨਿ ਵੇਲੁਪਲ ਨਾ
ਪ੍ਰਯਾਣਾਨੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਸਾਰਾਨੀਨਾਨਾਕੁ ਐਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਇਤਰ ਅਨਿਮੁਦ੍ਰੁਠੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਾਨੁ; ਅਵੁਨੁ, ਨੇਨੁ ਇਤਰ ਅਨਿ
ਮੁਦ੍ਰੁਠੁਲਨੁ ਮਰਿਘੋਯਾਨੁ.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਠਿਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੁਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਐਦਿ ਮਾਠੁਰਮੈ
ਨਾ ਜੀਵਿਤਲੋ ਮੁਦ੍ਰੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮੁਹਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਬਾਧਲੋ ਛਾਨਾਨੋਦਾ ਓਦਾਰੁਠੁਠੋ ਛਾਨਾਨੋਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਠਾਨੋ ਛੁਲਾਨੁ;
ਜੀਵਿਤਲੋ ਨਾ ਪ੍ਰਯਾਣੁ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਅਠਨਿਨਿ ਗੁਰੁਚੁਕੁਲੁਲਾਨੁ,

ਨਾਮ ਦਿਤੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥

ਨਾ ਲੋਕਵਾਚਲਨੁ ਠੀਰਿਠੁ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਗਠੀਗਾ ਪ੍ਰਠਿਠਿਚਿਠਾਡੁ. ॥
2॥

ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਪਗਠੀਪਾਟੁ ਅਠਨਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨੁਲੁ ਪਾਡੁਠਾਨੁ, ਰਾਠਿ ਸਮਯੁਲੋ ਅਠਨਿ
ਪ੍ਰਸ਼ਨੁਲੁ ਪਾਡੁਠਾਨੁ; ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਠਿ ਸਾਠੁਠੋ ਵਾਠੀਨਿ ਪਾਡੁਠਾਨੁ,

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਲੋ ਛੁਡੁਡੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਜੀਵਨਠੁਠਾਨੋ ਮਨਠੋਨੋ
ਛੁਲਾਡੁਨਿ ਏ ਵਿਸਾਠੁ ਨਿਠੁਠੁਲੁਲੁ. ॥ 3॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਠੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ, ਨੀ ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਵਿਨਯੁਸੇਵਲੋ ਨਿਲਿਚਿ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਦਯੁਲੁਲੋ ਪ੍ਰਠਿਠਿਠੁਲੁ ਛੁਡੁਠੁਠੁ ਵਰਮੁਠੋ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਚੁਕੁਲੁਲੁ;

ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰੀ ਮੁੰਦੁ ਤਲ ਵੰਚੀ, ਨੀ ਸੁਤਿਨੀ ਚੋਵੁਲਠੋ ਵੀਨਵਚੁਪੁਨੀ ਆਸ਼ੀਰਾਫੁ
ਦੁਸ਼ਾਫ਼ੀਵਾ ਕਲਠੀ ਚੂਡਗਲਨੁ. ॥ 4॥ 2॥ 122॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਘੁਰੁ ੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਪਦਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ਤੇ ਪਾਹੁਨ ਦੇ ਦਾਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਨਮੁਠਾਰੁ ਕੋਂਤਕਾਲੰ ਅਤਿਠਿ ਅਨੀ.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥

ਕੌਡੁਕੁ, ਭਾਰ੍ਯਲੋਕ ਆਸੁਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਬਧੰ, ਸਭ੍ਯਾਲੀਕਮੈਨਦੀ ॥ 1॥

ਰੇ ਮਨ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ ਹਾ ਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਓ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੀਮਾਸੀ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਓਤਾਘਾਂਗਾ ਓਨਾਘੁ?

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਾਲਮੁ ਅੰਤਾ ਪੋਗ ਪਰਠਮੁਵਲੇ ਸਭ੍ਯਾਲਮਨੀ ਮੀ ਕਨੁਠੁਠੋ ਚੂਚੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ; ਕਾਬਠੀ ਓ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਭਗਵੰਤੁਨਿਪੈ ਧਾਠੁੰ ਯੋਕੁਲਾਭਾਨੀ
ਸੰਪਾਦਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ਦਿਨ ਦੇਇ ਚਾਰਿ ਭੋਰਾਹਾ ॥

ਕੌਨਿਠੋਂਜਲੋਂ ਅਰਿਗਿਠੋਂਯਿਨ ਸਰੀਰੰਪੈ ਧਰਿੰਚੇ ਦੁਸੁਲ ਮਾਦਿਰਿਗਾਨੇ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਵਿਸੀਠਮੁ ਕੂਡਾ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਭੀਤਿ ਉਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ਅੰਤਿ ਓਰਕੇ ਆਹਾ ॥੨॥

ਗੋਡੁਪੈ ਏਂਤਕਾਲੰ ਪਰਿਗੋਠੁਵਚੁਚੀਵਰਿਕੀ ਅਦੀ ਮੁਗੁਸੁੰਦੀ? ਅਦੇਵਿਧੰਗਾ ਓਕ
ਰੋਜੁ ਮਨੰ ਮੁੰਦੁਗਾ ਕੇਟਾਯੰਚਿਨ ਸਾਠੁਲ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾੰ. ॥ 2॥

ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥

ਨੀਟੀ ਟਾਠੁਕੁਲੋ ਓੰਚਿਨਪੁਠੁ ਰਾਤੀ ਓਪੁਠੁਕੁਠੁੰਠੁੰ ਓਰਿਗਿਠੋਂਯਿਨਚੇਂ,

ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥

ਅਲਾਗੇ ਦੇਵੁਨੀ ਆਯੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ ਆਠੁਠੁਰੀਰਾਨਿਠੁੰਠੁੰ ਵਦਿਲੀਵੇਸੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਏਮੀ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ, ਮੀਰੁ
ਠੀਸੁਕੁਨੇ ਸਾਠੁਲ ਸੰਘੁਕੁਡਾ ਮੁੰਦੇ ਨਿਠੁਯੰਚਬਡੀੰਦੀ.

ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਨੀ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਮਾਯੁ ਭਾਰੀ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੀੰਚਬਡੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 1॥ 123॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਨਈ ॥

ਨੇਨੁ ਚੇਸਿਨ ਤਪੁਸੁਰੀ ਅਵੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਸ਼ਤੁਰੁਲੰਦਰੁ
ਸੇਖੀਤੁਲਯਾਰੁ.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥

ਅਭਰਣੰ ਲਾਠੀ ਦਿਵਝਾਨੰ ਨਾ ਅਝਾਨ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਕੀਕੀਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਪਚੇਸਿੰਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਬੁਧਿ ਪੁਣਾਠੁਮੈਂਦੀ. ॥ 1॥

ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੇ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ; ਦਾਨਿ ਪਲਿਤੰਗਾ ਨੇਨੁ ਸਮਾਧਾਨਾਨਿਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੇਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥

ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲਿਯਨਿ ਨੇਨੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਵਾਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਸਿਠਿ ਚੇਂਦਾਨੁ.

ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੇ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥

ਭੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁ ਏਵਰੁ ਨਾ ਦਗਰ ਕੁਰੋਠੁਡਾਨਿਕੀ ਭਠਪਡਲੇਦੁ, ਕਾਨੀ ਭਠੁਠੁ
ਅੰਦਰੁ ਨਾਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਚੁਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਨਿਵਾਠੇਲ ਕੋਸੰ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਛੰਡੇਵਾਡਿਨਿ, ਕਾਨੀ ਭਠੁਠੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ
ਕੋਸੰ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਅੰਠਾ ਠੀਰਠੁਡਿੰਦੀ.

ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖਵਤੇ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਏਕੁਮਰੁਮਾਟ ਕੁਡਾ ਭਰਿੰਚਲੇਕਪੋਯਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਭਠੁਠੁ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਸੰਘੁੰਲੋ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ, ਨਿਰੁਕੁੰਠੁਗਾ ਛੰਨਾਰੁ. ॥ 3॥

ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ, ਅਗਮਮੈਨ, ਅੰਤੁਚਿਕਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਪੁ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਏਕ ਨਾਲੁਕ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਠਿੰਚਗਲਦੁ?

ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను, దయచేసి నన్ను భక్తుల వినయసేవకునిగా చేసుకోండి, అని నానక్ ప్రార్థిస్తున్నాను. || 4|| 2|| 124||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ಆసా, ఐదవ గురువు:

ਰੇ ਮੂੜੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੇਟੇ ਕਉ ਬੋਗਿ ਧਾਇਆ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, మీరు ఆధాత్మిక సంపద యొక్కలాభానిష్ఠంపాదించడానికి చాలా నెమర్తిగా ఉన్నారు, కానీ దుర్గుణాలకు పాలథ్టటం దాటా ఈ సంపదకు వత్తిరేకంగా నష్టాలను తర్హగా పొందుతారు.

ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥

ఓ పాపి, నామం యొక్కఅమూలమైన సరుకును సంపాదించడానికి బదులుగా మీరు దుర్గుణాల రుణంలో ముడిపడి ఉన్నారు. || 1||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥

ఓ సత్యగురువా, నేను మీపై నా ఆశలను కలిగి ఉన్నాను.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ఓ' సరోస్థత దేవుడా, మీ పేరు పాపులకు పురిటిపని అని నాకు తెలుసు మరియు ఇది మాత్రమే నా మద్దతు. || 1|| విరామం||

ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥

ఓ' మూర్ఖుడు, మీరు నామానిష్ఠాత్వం చేయడంలో మందకొడిగా ఉన్నారు ఎందుకంటే మీరు చెడు పాటలు వినడంలో చికుళ్ళున్నారు.

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ਬੁਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥

అపనిందల వల్ల మీరు ఆనందించే మీ వక్రబుద్ధి అలాంటిది. || 2||

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥

ఓ' మూర్ఖుడా, మీరు అసహక్రమైన ఆహారానిష్ఠింటారు, ఇతరులను దూషిస్తారు మరియు మీరు ఇతరుల సంపద మరియు మహిళలపై చెడు కనుక్కుంచుతారు కాబట్టి మీరు వెర్రివారు.

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥

నిజమైన విశాఖం పట్ల మీకు ప్రేమ లేదు; నిజం వినబుద్ధు, మీరు కోపంగా ఉన్నారు. || 3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥

ਓ' ਨਿਸ਼ਘੋਰਿਯੁਲ ਦਯਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਓ' ਕਰੁਣਾਮਯੁਦਾਇਨ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੇ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਮਧੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਏਠੋ ਆਸ਼ਠੋ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਅਤਨਿਖੁਮੀ ਸਠੁਠਵਠੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੀ, ਦਯਚੋਸੀ ਅਤਨਿ ਗੌਰਵਾਨਿਖਾਪਾਡੰਡੀ. ॥ 4॥ 3॥ 125॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥

ਅਬਠਾਨਿਕੀ ਅਨੁਬੰਧੰਗਾ ਊਨਖੁਠੁਲੁ ਦੁਖੁ ਸੇਖੁਠੁਲਠੋ ਸੰਬੰਧੰ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯਠੋ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋ ਚਿਕੁਠੁਠੁਠੁ.

ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਧੇ ॥੧॥

ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਵਾਰੁ ਵੋਠੋਪਦੋਸੰ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੋਕੀ ਪੁਰਵੋਸਿੰਚਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ ਅਹੰਕਾਰ ਮੋਧਸੁਠੋ ਗੁਠੀਵਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਯ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਠੋਯੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਠੁਂਦੁਕੁ ਠਾਠੀਂਚਕੁਡਦੁ?

ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਖੁਕਾਲ ਪਾਪਪੁ ਰੁਗਠੁਲਠੋ ਪਾਟੁ ਨਿਵਸਿਸੁਨਖੁ ਸ਼ਰੀਰੰ, ਪੇਠੁਸੁਗਾ ਊਂਨੁ ਗੁਡੀਸੇ ਲਾਂਟੀਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥

"ਨਾਦੀ, ਨਾਦੀ" ਅਨਿ ਏਡੁਸੁਨੋ, ਮੀ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠੁਲੁ ਗਡੀਚੀਠੋਠਾਯੀ; ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਮੀ ਠੀਵਿਠੰ ਅਯੀਠੋਠੋਂਦੀ.

ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਬੁਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਏ ॥੨॥

ਤੀਪਿ ਰੁਚੁਲੁ ਪ੍ਰਯੋਗੁ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਛੈ ਵਿਧੰਗਾ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਤੁਪੁਰੁਸੁ ਵਾਘੋਰੰ
ਯੋਕੁਘੋਸਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀਰੁ ਆਕਰਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਾਏ ॥

ਕਾਮੰ, ਕ੍ਰੋਧੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦ੍ਰੋਕ ਅਨੁਬੰਧੰ ਵੰਠੀ ਭੰਡਿਯੁ ਸੁਖਾਲਲੋ ਫਕਰੁ
ਨਿਮਗਘ੍ਰੇ ਛੰਟਾਰੁ.

ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਏ ॥੩॥

ਵਿਧਿਨਿ ਵ੍ਰਾਸੈ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੋਕ ਜਾਤੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਜਨੰ ਰੋਂਡੁ ਗੁੰਡਾ ਵੇਞਠਾਨੀਕੀ
ਕਾਰੰਮਯਾਠ੍ਰੁ. ॥ 3॥

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਏ ॥

ਨਿਸ੍ਠੋਯੁਲ ਦੁਖਾਲਨੁ ਨਾਸੰ ਚੈਸੈ ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਣਿੰਚਿਨਪੁਰੁਸੁ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੰਪੁਰੁਠ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਏ ॥੪॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, ਨਾ ਚੋਡੁਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਤਰਿਮਿਵੈਸਿਨ ਆ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਨੈਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ
ਧਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾ. ॥ 4॥

ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨ ਗਮਾਠ੍ਰਿਕੀ ਸ਼ਾਸੁਠ੍ਰੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਵਚੁ

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥੧੨੬॥

ਨਿਸ੍ਠੋਯੁਲ ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸੰ ਚੈਸੈ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠੁਲੀਗੀ, ਅਤਨਿ ਜਨਨ
ਮਰੰਣਾਲ ਬਾਧਲਨੀਠੁਠੈ. ॥ 1॥ ਰੋਂਡਵ. ਵਿਰਾਮੰ ॥ 4॥ 4॥ 126॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਫਕੁਠੁਠੰ ਕਾਮੰ ਵਲੁ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਪਾਟੁ ਬਾਧਠੋ ਜੀਵਿਸੁਨਾਰੁ.

ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥

ਓ ਕੁਠੁਠੰ ਆਨੰਦੰ ਕੋਸੰ, ਮੀਰੁ ਮਠ੍ਰਿਮਠ੍ਰਿਠੁਠੈ. ॥ 1॥

ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਕਾਮਠੋਂ ਗੁਠੀਵਾਡੀਗਾ ਊਨਖੁ' ਮਨਿਸਿ, ਸਾਰਭਾਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋ,

ਤੇਰਾ ਸੇ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುਕੰਚੈ ਊ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਮੀਰੁ ਘੋਯੈ ਰੋਜੁ ਦਗਰਪਡੁਠੋਂਦੀ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੇ ਆਕ ਨੀਮ ਕੇ ਤੁੰਮਰੁ ॥

ਓਕੁਕੁਠੰ, ਵੇਦੁਰੁ, ਵੇਪ, ਠੁਮਪੁਵੰਠੀ ਚੈਦੁ ਮੋਕੁਠੁ ਬਾਹੁਸ਼ਾੰਦਰੁਠੁ ਮਿਮੁਠੀ
ਠਪੁਠੁਠੋਂ ਪਠੁਠਿੰਚਿੰਦੀ.

ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗਿਹੁ ॥੨॥

ਅਦੈਵਿਠੰਗਾ, ਓ ਮਨਿਸਿ, ਮਰੋਕਰਿ ਭਾਰਠੁਠੋਂ ਵਠੁਹਾਰੰ ਪਾਮੁਲ ਸਾੰਗਠੁਠੁ ਲਾੰਠੀਦੀ. ॥
2॥

ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਸ਼ਠੁਵੁ (ਮਾਯ) ਕੋਂਸੰ, ਨਿਜਮੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ, ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਪੁਰੀਗਾ
ਨਿਰੁਕੁਠੁ ਚੈਸੁ, ਮੀ ਕੋਂਸੰ ਚੈਸਿਨ ਠਪੁਠੁਨੁ ਚੈਸੁਨਾਠੁ.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਓਕ ਰੋਜੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਠੋਂ ਵਾਰਿਠੋਂ ਮੀਰੁ ਸੇਠੁਠੁਲੁ, ਕਾਨੀ ਮੀ ਨਿਜਮੈਨ
ਸੇਠੁਠੁਡੁ-ਦੈਵੁਨਿਠੋਂ ਮੀਕੁ ਸ਼ਠੁਠੁਠੁ ਊੰਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਠੋਂ ਸੇ ਉਬਰਿਠੋਂ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥

ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁਠੁ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਠੁਠੋਂਦੀ; ਰੁਕੁਕੁਡੀਗਾ
ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਨਖੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਰੁਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਠੋਂ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਠੁਠੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਿਪੁਠੁਠੁਠੁ ਮਾਰੁਠੁਠੁੰਦਨਿ, ਅਠੁਨੁ ਪੁਰਪੰਚੰ ਦੁਠੁਠੁਲ
ਸਮੁਠੁਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਊਦੁਠੁਨਾਠੁਠੁ ਨਾਨਕ ਚੈਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 5॥ 127॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਦੁਪਾਦੁਲੁ (ਰੋਂਡੁ ਪੰਕੁਲੁ) ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲੁਕਿ ਕਮਾਨੇ ਸੇਈ ਤੁਮ੍ਹਰੁ ਪੇਖਿਠੋਂ ਮੁੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥

ਓ' ਦੈਵੁਠਾ, ਮੈਮੁ ਏਮਿ ਚੈਸਿਨਾ ਮੀਰੁ ਰਹਾਸੁਠੁਗਾ ਚੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਅਠੁਠੁ ਮੁਰੁਠੁਲੁ
ਐਪਠੁਠੀਕੈ ਦਾਨਿਨਿ ਓਪੁਠੁਠੋਂਵਡੰਲੈਦੁ.

ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋਂ ਸਿਖਿੰਚਬਡਿਨਪੁਠੁ
ਪਸ਼ਾਣੁਪਪਡਤੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਪੁਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮੀ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਅਨਿਖੋਡੁ ਪੁਣਾਭਿਕਲੁ
ਮੁੰਦੁਗਾਨੋਂ ਟੇਲੁਸ਼ਾਯੁ.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੁਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੰਦੇਹਮੁ ਚੇਤ ਮੋਸਘੋਯਿਨਯੋਡਲ ਮੀਰੁ ਮੀ ਪਨੁਲਨੁ ਦਾਚੁਕੋਨਵਚੁਠੁ,
ਕਾਨਿ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਧਰਹਾਸ਼ਾਠੁਨੁ ਓਪੁਠੋਂਵਾਲੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏ ਦਿਸ਼ਲੋਂ ਮਾਨਵ ਆਤਮੁਨੁ ਨਡਿਪਿੰਚਾਰੋਂ, ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਨਿਸ਼ਿਠਾਰਠੰ
ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ. ਮਰੋਵਰੋਨਾ ਏਮਿ ਚੇਯਗਲਰੁ?

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਜਾਲਿਪਡੀ ਵਾਰਿਨਿ ਖੁਮਿੰਚੰਡੀ. ਨਾਨਕੋਂ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀਕੁ ਠਾਠੰ
ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥ 6॥ 128॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਧੇ ਰਾਥੈ ਆਧੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇਂ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਭਕੁਡੀ ਗੋਰਵਾਨਿਖਾਪਾਡੀ, ਨਾਮਾਨਿਖਾਠੀੰਚੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥

ਭਕੁਨਿ ਅਵਸਰੰ ਏਕਠ ਓਨਾਅਠਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਡਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਓਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਠਨ ਭਕੁਨਿ ਵਠਕੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਠਗਰਗਾ ਓਨਠੁ ਚੁਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਕੁਡੁ ਠਨ ਯਜਮਾਨਿਨਿ ਏਦਿ ਅਡੀਗਿਨਾ, ਅਦਿ ਵੇਂਟਨੋਂ ਅਯਿਘੋਂਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

ਤਨ ਦੋਵਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਅਠੁਵਠੀ ਭਕੁਟੀਕੀ ਨਨੁਖੋਨੁ ਅਠਕੀਤਮ
ਚੋਸੁਕੁਠਾਨੁ.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਭਕੁਟੀ ਮਹਿਮਨੁ ਵਿਨੋਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਨਰੁ ਝੀਵਮ
ਪਿਠੁ ਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਗੋਰਵਮ ਭਵਠਾਨਿਕੀ ਵਸਾਡੁ. ॥ 2॥ 7॥ 129॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋ ਵੇਦੁ, ਸਤਗੁਰੁ ਵੁ ਕ੍ਰੋਧਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚ ਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਘੁਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਪਦਕੋਂਡਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਨਟੁਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥

ਏਕ ਵਿਦੁ ਪਕੁਡੁ ਅਨੋਕ ਮਾਰੁ ਵੇਸਾਲੋਂ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪ੍ਰਦਰਿਠੁ ਚੁਕੁਠਾਡੁ, ਕਾਨਿ
ਅਠਰਠੰਗਾ ਅਤਨੁ ਏਲਾ ਠੁਠਾਡੋਂ ਅਲਾਗੇ ਕਨਿਪਿਸਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥

ਅਲਾਗੇ ਮਾਯੁ ਪਾਦੁਲੋਂ ਠੁਠੁਕ ਆਤਮਲੋਕਠੈ ਨਿਝਾਠੁਲ ਗੁਠਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾ
ਠੁਠੁਠੁ ਕਾਨੀ ਏਪੁਠੁ ਸਾਠਿ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸਿੰਚਦੁ. ॥ 1॥

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సాధువు సేవ్హితులారా, దేవుడు తప్పమిగిలినవన్నీనశించేవే.

सायसींगि मिलि हरि गुण गाये इहु जनम पदारथु जीता रे ॥१॥ रगौ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో చేరిన ఆయన దేవుని స్తుతి నిలచి విలువైన మానవ జీవిత సంకలాన్ని పొందాడు. || 1|| విరామం||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥

దేవుడు సృష్టించిన ఈ త్రిముఖ మాయ ఒక సముద్రం లాంటిది; నాకు చెప్పండి, దానిని ఎలా దాటవచ్చు?

ਯੂਮਨ ਘੋਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥

ఓ' సోదరుడా, దుర్గుణాల సుడిగుండంతో ఉన్న ఈ భయంకరమైన మరియు అర్థం కాని ప్రపంచ సముద్రాన్ని గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాటా దాటవచ్చు|| 2||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

ఓ నానక్, శోధించడం మరియు చర్చించడం దాటా, వాస్తవికత యొక్క ఈ సారాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్టి,

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥

నామానిధ్యానించడం దాటా మాత్రమే, సద్గుణాల అమూల్యమైన నిధి, మనస్సుకు ఆభరణంలా మారుతాయి మరియు సత్యించబడతాయి. || 3|| 1|| 130||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

రాగ్ ఆసా, దూపాదులు (రెండు పంక్తులు) ఐదవ గురువు:

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਜੇ ਮਾਗਉ ਸੇ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు గారి దయవల్ల, నా హృదయంలో దేవుని ఉనికిని నేను గ్రహించాను మరియు ఇప్పుడు నేను ఏమి అడిగినా, నేను అతని నుండి సీక్రెట్లను.

ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥

నా మనస్సునామ ప్రేమతో ఉంది, కాబట్టి నేను ఇకపై ఎక్కడికీ తిరగను. || 1||

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥

ਓ' ਨੋਦਰੁਡਾ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਠੀਕੰਠੇ ਊਨਠੁਮੈਨਵਾਡੁ; ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ ਨੋਨੁ ਅਤਨਿ
ਸ਼ਰੰਸਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁੰਠਲੋਂ, ਅਤਨੁ ਦੇਨਿਨੈਨਾ ਸੁਠਿੰਚਗਲਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਯਗਲਡੁ;
ਕਾਬਠੀ, ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ ਅਤਨਿ ਪੁਜਠੁਮੈਨ ਭਯੰਲੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਦੇਖਉ ਪੁਠੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥

ਨਾਲੋਂ ਊਨਠੁਮੈਨੈ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਮਰੇਵਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਨੁ.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਨੁ ਦੇਵੁਡੇ ਸੁਠੁੰਗਾ ਗੋਰਵਿੰਚਾਡੁ; ਅਨਿਠੁਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਿ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸਾਕੁੰਠਿਲੋਂ ਰਾਸੁਨਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਧੁਵੀਕਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥ 2॥ 131॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥

ਨਾਲੁਗੁ ਸ਼ਾਖੁਲਲੋਂਨਿ ਠੁਰਠੁੰਚੁਲੁ, ਆਰੁ ਸ਼ਾਸੁਲਲੁ ਅਰਚੇਤੁਲਪੁ ਊਨਠੁਮੈਨੁਲੁ,

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੁਪੁ ਸਿਆਨੇ ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥

ਮੰਚਿ ਸ਼ਰੀਰਾਕੁਠਿ ਮਰਿਯੁ ਠੋਲਿਵੈਨ ਵਾਰਿਠੋਂ ਅੰਦਮੈਨ; ਵੀਰੁ ਅੰਦਰੁ ਕੂਡਾ
ਐਦੁ ਦੁਰੁਠੁਲ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰ) ਚੇਤ
ਸੁਲੋਂਠੁਪੇਠੁਠੁਮੈਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸਵੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੁਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਊ ਐਦੁ ਸੁਠਾਨ ਦੁਰੁਠੁਲਨੁ ਆਯਿੰਚਿੰਚ
ਠੁਰਠੁੰਚੁਲੁ ਐਵਰੈਨਾ ਊਨਾਠੁ?

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੇ ਪੁਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਐਦੁ ਰਾਕੁਸੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸਿੰਚਿ ਕਲਿਯੁਗੰਲੋਂ ਅਤਨੁ ਮਾਠੁਮੈ
ਪਰਿਪੁਠੁਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਵਡੀ ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥

ఈ ఐదుగురు రాక్షసులు ఒక బలమైన జాతి వంటివారు, వాటిని నియంత్రించలేరు మరియు వారు పారిపోరు; వారి సైన్యము శక్తిమంతమైనది లొంగనిది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥

సాధువుల సాంగతాన్ని ఆశ్రయం పొందిన వక్తి వారిని పూర్తిగా అణచివేసాడు అని నానక్ చెప్పారు. || 2|| 3|| 132||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵ:

ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਮ ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని స్తుతి ఆతళ్లు అతల్లత శ్రేష్ఠమైనది; దానితో పోలిస్తే అన్నితర ప్రపంచ అభిరుచులు అసంబద్ధంగా ఉంటాయి. || 1|| విరామం||

ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥

పుణాత్ములు, పరలోక గాయకులు, మౌన ఋషులు, ఆరు శాస్త్రాలను తెలుసుకునవ్హారు మరేదీ పరిగణించదగినది కాదని ప్రకటిస్తారు. || 1||

ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥

ఓ' నానక్, ఈ దేవుని స్తుతి దుష్ట ఉద్రేకాలకు, ప్రతేక్షమైన, అసమానమైన మరియు శాంతిని ఇవ్ణానికి నివారణ; దీనిని పవిత్ర సంఘలో ఆసాధించవచ్చు|| 2|| 4|| 133||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵ:

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' సోదరుడా, గురువు గారి మాట అదుల్లమైన మకరందం, అది నాకు చాలా ప్రియమైనది, గురువు దానిని నా మనస్సునుండి ఒకక్షణం కూడా వెనక్కి తీసుకోలేదు. || 1|| విరామం||

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥

ఈ దివ్యమైన మాటల దాఱూ సృష్టికర్త ప్రేమలో మునిగి, ఆయన దృష్టి, సర్వం ఆనందాన్ని ఆనందాన్ని అనుభవించగలుగుతారు. || 1||

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥

ఓ' నానక్, మెడలో దండలాగా మీ హృదయంలో దైవిక పదానిష్ఠాండుపరచండి.
ప్రతి శాస్త్రో దానిగుర్తుచేసుకోవడం దాఱా, గురువు పట్ల ప్రేమను
పెంచుకుంటాడు మరియు మరణ రాక్షసుడు దగ్గరకు రాలేడు. || 2|| 5|| 134||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్య ఉనత్తమైనది మరియు గొప్పది. || విరామం||

ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥

ఇకథ దేవుని స్తుతి నిస్సకోచంగా పాడతారు. || 1||

ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥

నడవడం, కూరోవడం, లేదా నిద్రపోవడం, దేవుని పాటలు పాడటం అలవాటు
అవుతుంది, మరియు ఒకరి శరీరం మరియు మనసు దేవుని ప్రేమకు
అనుగుణంగా ఉంటాయి. || 2||

ਹਉ ਹਉਰੇ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੇ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఎటువంటి సద్గుణాలు లేకుండా ఉన్నాను మరియు మీరు
సద్గుణాలకు నిధి; మీ ఆశ్రయం యొక్కపాముఖ్యతను నేను గ్రహించాను అని
నానక్ చెప్పారు. || 3|| 6|| 135||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

రాగ్ ఆసా, పనిఱుడవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

మీ తెలివితేటలనిఱ్ఱినీ తఱ్ఱించి, అపరిమితమైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥

నిత్యదేవుని నామము తప్పమిగతావన్నీఱ్ఱూళివలె నిరుపయోగంగా కనిపిస్తాయి. || 1||

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੀਗਿ ॥

దేవుడు ఎల్లపుఱ్ఱూ మనతోనే ఉనాఱ్ఱని భావించండి.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు గారి దయవల్ల మనం దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటేనే మనం దీనిని అర్థం చేసుకుంటాం. || 1|| విరామం||

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥

శక్తిమంతుడైన దేవుని ఆశ్రయము తప్పమరే ఇతర ఫలము లేదు.

ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥

కాబట్టి, ఎల్లపుఱ్ఱూ దేవుని పాటలని పాడుతూ ఉండండి, అపుఱ్ఱూ మాత్రమే ఈ భయంకరమైన లోక దుర్ఘణాల సముద్రం దాటవచ్చు|| 2||

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥

జనన మరణ చక్రం ముగుస్తుంది మరియు మరణ భయం దాఱ్ఱా జీవించే బాధ కలుగదు.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥

ఆయన ఒకఱ్ఱే నామం యొక్కనిధిని పొందుతాడు, దేవుడు తన కనికరాన్ని చూపిస్తాడు. || 3||

ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥

దేవుడు మాత్రమే నా మనసు యొక్కలంగరు, మద్దతు మరియు బలం.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੧੩੬॥

ఓ నానక్, పరిశుద్ధ సాంగత్యంలో చేరి, దేవుని ధ్యానించండి; ఆయన లేకుండా, సహాయం చేయగల వారు మరెవరూ లేరు. || 4|| 1|| 136||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ఆత్మమనస్సుశరీరం, మరియు అన్నిపపంచ అభిరుచులు మరియు ఆనందాలతో పాటు జీవిత శాస్త్ర దేవుడు ఆశీర్వదించిన బహుమతులు.

ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥

దేవుడు నిసఘోయులకు బంధువు, జీవానిక్షచేష్టాడు, తన ఆశ్రయానిఘోరుకునే వారిని కాపాడే సమర్థుడు. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఘ్నా దేవుని నామానిఘ్నానించండి.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవునితో మిమల్నిమీరు నింపుకోండి, ఎందుకంటే ఆయన మాత్రమే ఇకఘ్నా, మరియు వచేఘ్ననంలో మీకు సహాయకుడు, సహచరుడు. || 1|| విరామం||

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥

దుఘ్నణాల యొక్కపపంచ సముద్రానిఘ్నాటటానికి ప్రజలు వేదాలను మరియు శాస్త్రాలను ప్రతిబింబిస్తునాఘ్న.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥

నామంపై ధాఘ్నం అనిఘ్నకాల మత ఆచారాలు మరియు కఠఘ్న కంటే ఉనఘ్నమైనది. || 2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥

భగవంతుని సఘ్నాపుఘ్నైన సత్ఘ్నగురువు బోధనలను కలుసుకోవడం దాఘ్నా, అనుసరించడం దాఘ్నా కామం, కోపం మరియు అహం పోఘ్నాయి.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥

ఓ' నా సేఘ్నీతుడా, నామమును మీ హృదయములో స్థిరంగా ప్రతిఘ్నించి, దాని గురించి ధాఘ్నించండి; భక్తి ఆరాధన అనిఘ్నీకంటే ఉత్తమమైన సేవ. || 3||

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥

ఓ దయగల దేవుడా, నేను నీ ఆశ్రయానిష్ఠుండుతాను, మీరు సాతిక్షుల గౌరవము,

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥

ఓ' దేవుడా, నా జీవితానికి మరియు ఆతళ్ళు మీ మద్దతు మాత్రమే ఉంటుంది
మరియు మీరు మాత్రమే నానక్ యొక్క మద్దతు మరియు బలం. || 4|| 2|| 137||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥

ఓ' నా మనసా, గురువు యొక్క సహవాసం మరియు అతని బోధనలు లేకుండా,
మీరు దేవునిపై మీ విశ్వాసంలో ఊగిసలాడుతూ, అపారమైన దుఃఖాన్ని
అనుభవించారు.

ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥

ఇప్పట్లు, కనీసం దేవుని ప్రేమతో మిమల్ని మీరు నింపుకోండి మరియు అతనితో
కలయిక యొక్క ఆనందాన్ని ఆస్వాదించండి; జీవితంలో ఈ లాభాన్ని
సంపాదించండి. || 1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥

మనం ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామాన్ని ధ్యానించాలి.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రతి శాస్త్రో దేవుణ్ణి ధ్యానించండి మరియు ఇతరులందరి ప్రేమతో
గుర్తుంచుకోండి. || 1|| విరామం||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥

ఆ శక్తిమంతుడైన దేవుడు కారణాలకు కారణమై, తానే జీవాని ధ్యాచేష్టాడు.

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥

మీ తెలివితేటలనిట్టినీ ఉపయోగించి, ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి ధ్యానించండి. || 2||

ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥

దేవుడు అర్థం కానివాడు, అనంతుడు మరియు ఉనత్తుడు; అతనే మా సేవ్హితుడు,
సహచరుడు మరియు సహాయకుడు.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੇ ਅਤਠੁ ਮੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੀ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰੁਸੁਨਾਠੁ. ॥
3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥

ਓ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁਮੈਨੁ ਸ੍ਰਸੰਲਨੁ ਪਾਡਗਲਨਨਿ ਮੀ
ਕਨਿਕਰਾਨਿਮਾਪੰਡੀ.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਓਂਟਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰਲੋ ਸੰਪੂਰਠੁ ਸਾਂਤਿ, ਗੋਪ੍ਰਮੁਹਿਮ ਓਂਟਾਠੁ. ॥ 4॥ 3॥ 138॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਸਾਂਗਠੁਲੋ ਮਿਮੁਠੁਠੁਨਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਠੁਠੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸ੍ਰਯਠੁ ਚੇਠੁਮਨਿ ਨਨੁਪ੍ਰੋਠੁਠੁੰਚਡੰ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਨੁਠੁਲੁਪੁਕੋ; ਅਵੁਨੁ ਦਠੁਚੇਸਿ ਨਨੁਠੁਠੋ
ਕਲੁਪੁਕੋਂਡੀ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨਿੰਚਡਾ ਓਂਡਾਲਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਨਾਕੁ ਸਹਾਠੁਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਰੁ, ਕਨਿਕਰਾਨਿਪੁਸਾਦਿੰਚਡੰ
ਮਰਿਠੁਠੁ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਠੁਮੈਨੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਨਿਰੰਠੁਰਮੁ ਵਿਨਿ, ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ
ਦਰਠੁਮੁਨੁ ਚੂਡਮਨਿ ਨੇਨੁ ਆਰਾਟੁਪਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥

ਦਯਚੈਸੀ ਮੈ ਓ ਵੀਨਯ ਸੇਵਕੁ ਡਿਪੈ ਦਯਗਾ ਓਂਡਓਂਡੀ; ਓਦੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਕੋਰਿਕ. ॥ 2॥

ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪੁਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁ ਡਾ, ਨੀਵੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਵੀ, ਓ ਸ਼ਰੀਰਮੁ, ਸੰਪਦ ਮੀਰੁ ਓਚਿਫੁਵੇ; ਮਨ ਨੀਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਓਮੈ ਲੇਦੁ.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਮਮਲ੍ਹਿਓਂਚੈਟਪੁਠੁ ਮੇਮੁ ਜੀਵਿਸੁਨਾਘੁ ਮਰੀਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਕੁ ਓਮੀ ਓਸੁਰੋ ਮੇਮੁ ਤਿੰਟਾਮੁ. ॥ 3॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੁਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਸੇਵਿੰਚਡੰ ਡਾਠਾ ਲੋਕਫ਼ੈਨਨੀਜੁਨਲੁ ਸੰਬੰਠਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਓਯਾਯੀ.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੁਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਓਰਾਠਨ ਅਨੀਭੁਯਾਲਨੁ ਮਰੀਯੁ ਸੰਦੋਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿਸੁੰਦੀ ਮਰੀਯੁ ਓਕਰੁ ਅਤਨੀ ਸਮਕੁੰਲੋ ਸ਼ਾਸੁਠੰਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਲੁ ਭਾਵਿਸੁਰੁ. ॥ 4॥ 4॥ 139॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਓਸਾ, ਓਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ, ਅਠੰ ਕਾਨੀਵਾਰੁ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨੀਠੁਯਿੰਚਡੀਨ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗਹਿੰਚੀ ਮੈ ਓਸ਼ੀਰਾਠੁ ਡਰਫ਼ਾਨੀ ਪੋੰਦਗਲਡੁ.

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥

ਡਯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨੀਕਰਾਨੀਮੁਪਿੰਚੀ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਠਾਠੀੰਚੈ ਬਹੁਮਾਨੰਠੋ ਓਯਨਨੁ ਓਸ਼ੀਰਠੀੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ਓ' ਡਿਵਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਸੁਠ ਯੁਗੰਲੋ ਪ੍ਰਜਲਨੁ ਕੂਡਾ ਰਕੁੰਚਾਰੁ, ਅਨੀ ਵਯਸੁਠੁਲੋ ਓਠੁ ਵਾਰੀਨੀ.

ਮਲ ਮੂਤ ਮੁੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਂ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੁਰੀਕੀਗਾ ਊਂਡੇਂ ਮੂਰਠੁਲੁ ਕੂਡਾ ਆਪੁਠੁ
ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੀਆਰਾਧਨਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁਯਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇਂ ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸ਼ਾਨੀਕੀ ਸੁਠਿਕਰੁ ਮਰੀਯੁ ਸੁਠਿਰਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਮੀਰੇਂ
ਅਨਿਘੋਂਲਾ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.

ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥

ਧਰੁਨਾਠੁਯਾਧਿਪਤਿ ਪੁਰਤਿ ਓਕਠੁ ਮੀਕੁ ਸੁਰਦੁਅੰਭਲੀ ਠੁਟਿੰਚਡੰ ਚੂਸੀ ਆਸੁਠੁਠੁਠੁ.
॥ 2॥

ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਤਮੇਂ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥

ਸਤੁਠੁਯੁਗੰ, ਤੁਰੇਂ, ਮਰੀਯੁ ਦਾਠੁਰ ਯੁਗੰਲੋਂ ਊਂਨੁ ਵਯੁਸੁਠੁਗਾ
ਪਰਿਗੰਠਿੰਚਡੁਠੁ ਕਾਨੀ ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ, ਕਲੀਯੁਗੰ ਊਂਨੁਮਮੈਨਦੀ.

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥

ਪੁਰਤਿ ਓਕਠੁ ਓਕਰੀ ਚਰੁਠੁ ਯੋਕੁਪੁਤਿਠੁਲੰ ਲੇਦਾ ਸ਼ਿਕੁਨੁ ਪੋਂਦੁਠੁ; ਦੇਵੁਨੀ
ਆਸੁਨਲੋਂ ਮਰੋਕਰੀ ਸੁਨਲੋਂ ਏਵੁਠੁ ਸ਼ਿਕੁੰਚਡੁਰੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥

ਓ' ਅੰਨੁਲੇਨੀ ਦੇਵੁਡਾ, ਆਦੀ ਮੀਂ ਅੰਨੁਰੁਠੁ ਸੁਠੁਵੰ ਕਾਭੁਠੀ ਮੀਂ ਭਕੁਲੁ ਵੇਡੁਕੁਨੇਂ
ਦਾਨਿਠੁਆਤੁਰੁ ਮੀਰੁ ਆਸੁਰੁ.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਚੇਂਨੁਲੁ ਭੋਂਡਿੰਚੀ, ਨਾਨਕੁ ਮੀਂ ਸਾਠੁਵੁਲ ਯੋਕੁਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰੁਠੁਨਿਠੁ
ਨੁੰਡੀ ਵੇਡੁਕੁਨਾਰੁ. ॥ 4॥ 5॥ 140॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇਂ ਨਿਤੁਰੁਦੇਵੁਡੁ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਂਤੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਡੁਠੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਪਦਮੂਡਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸਤੁਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਂ ਦਿਵੁਠੁਨ ਮਾਟੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏਲਾੰਠੀ
ਸਦੁਠੁਲੁ ਲੇਨੀ ਲੋਕੁਠੇਂਨਿਠੁਠੁਲੁ ਪੁਰੁਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਠੁਠੁ.
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥

ਮੀ ਸਹਾਵਾਸਾਨੋਂ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੀ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਅਠਠ ਵਾਦਿੰਚੇ, ਦੁਰਾਠਮੈਨ, ਅਸਭਠਗਾ ਪੁਰਵਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਨਿਪਠਠੁੰਗਾ
ਮਾਰਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥

ਓ' ਸਠਠਗੁਰੁਵਾ, ਅਨੋਕ ਜਨਠ ਦਾਠਾ ਨਰਕੰਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਬਾਧਪਡੁਠੁਨਠੁਵਾਰਿ
ਮੈਠੁਠੰ ਵੰਸ਼ਾਲਨੁ ਮੀਰੁ ਵਿਮੋਚਿੰਚਾਰਨਿ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸਠਠਗੁਰੁਵਾ, ਮੀ ਨਿਪਠਠੁਮੈਨ ਮਾਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ
ਅਠਾਨੰਲੋਂ ਂਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਠੁਨਿ ਲੇਦਾ ਠੁਠੁ ਵਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਗੋਰਵਪੁਰਦੰਗਾ
ਮਾਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥

ਓ' ਸਠਠਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਂ ਪੁਰਸੰਸ ਮਰਿਠੁ ਂ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਠੁਪਾਦਿੰਚਾਲਿ?
ਨਾਨਕ ਂਠੁਕੁਪੁਠਿ ਕੁਠੰ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਠੁਬਡਿੰਡਿ. ॥ 4॥ 1॥ 141॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਂਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਠੁ ਪਠੁ ਠਮ ਪੁੰਮਲੋਂ ਪੁਰਜਲੁ ਵੇਰਿਵਾਰੁ, ਵਾਠੁਵਿਕਠ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਠੁਦੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਠਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥

ਠਮ ਕੁਠੁੰਬਾਲ ਪਠੁ, ਂਦੁਰਿਠੁ ਸੰਠੋਪੰ ਪਠੁ ਪੁੰਮਲੋਂ ਨਿਮਗਮੈ ਂਡਡੰ
ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਠਪੁਠੁ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲਨੁ ਗਠੁਗਾ ਪਠੁਕੁੰਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਿਠਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥

ਠਪੁਠੁ ਅਸਠਾਲੁ ਕਲਲਲੋਂ ਪੁਰਪੰਚ ਅਨੰਦਾਲ ਵੰਠਿਵਿ; ਂ ਵਠੁਠੁ ਵਾਠਿਨਿ ਠਮ
ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਠਾਠੁੰਗਾ ਨਮੁਠਾਰੁ ਮਰਿਠੁ ਅਲਾ ਕੂਡਾ ਚੋਠੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥

ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ, ਂਦਿ ਵਾਰਿ ਲੋਪਲ ਂਠੁੰਡਿ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਦਾਨਿ ਰਹਾਸਠੁ
ਂਠੁਕੁਠਿਨੁਠੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਕਨੁਗੋਨਡਾਨਿਕੀ ਪਠੁੰਚੁਕੋਰੁ. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥

ఓ' నానక్, ఆ ప్రజలు మాత్రమే దేవుని ఆశ్రయంలో ఉంటారు, ఆయన తన కనికరాన్ని అనుగ్రహించి వారిని పరిశుద్ధ సంఘంలో ఉంచుకుంటాడు. || 4|| 2|| 142||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥

రాగ్ ఆసా, త్రిపాదులు(మూడు పంక్తులు), ఐదవ గురువు:

ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను నా ప్రేయమైన దేవుని ప్రేమను మాత్రమే కోరుతున్నాను. || 1|| విరామం||

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਰਾਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥

నాకు బంగారం, ఆభరణాలు, పెద్ద ముత్యాలు లేదా వజ్రాలు అవసరం లేదు, అవును నాకు ఇవి ఏవీ అవసరం లేదు. || 1||

ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦ ਨ ॥

ఏ రాజభూ, లోక ఆస్తులు గానీ, ఏ శక్తి గానీ, ఏ అసంబద్ధంగానూ వంటకాలు లేవు.

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥

ਨਾਕੁ ਅਲਾਠੀਦੇਦੀ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੇ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥

ਸਾਧੁవు (ਗੁਰੂ) ਯੋਕੁਞੁਸ਼ਰਯੰਲੋ ਨੇਨੁ ਓਦਾਰੁਘੁਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਂਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮੁੰਦੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਰਹੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋਂਦਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਸੁਨੁਂਡੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਵੇਦਨ ਤੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥ 3॥ 143॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ:

ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਯੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਸ਼ਾ ਕਞੁਠੋ ਚੁਡਟਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯਪਡਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਈਤਹਿ ਉਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥

ਓ' ਮਨੋਹਾਰਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਐਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਚੇਞੁਨਞੋ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਦਯੰਲੋ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਞੁਸ਼ੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੁਸ਼ੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਅੰਦਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਤ੍ਰੰ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯੋਕੁਸ਼ੁਧੁਠੁਕੁ ਕਾਰਣੰ. ॥ 2॥

ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁਯੁਕੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸ਼ੁਨਾਘੁ, ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਦੁਪੁਠਿਠੋ ਆਸ਼ੋਰਠਿੰਚਬਡੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਾਨੁ. ॥ 3॥ 4॥ 144॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥

ਅਮੂਲਸ਼ੁਨੇਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਆਸ਼ੋਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਡੁ,

ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਾਉ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਕਾਕੰਠੀ ਜੀਵਿਨਾਡੁ॥1॥ਵਿਰਾਮ॥

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੇਲਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਨਿਤ੍ਰਸਹਾਚਰੁਡੁ, ਆਯਨ ਮਨਲਿਖਨਠੁਆ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੁ, ਅਤਨੁ
ਅਠੁਡੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੀਲੇਨਿਵਾਡੁ॥ 1॥

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੇ ਨਾ ਸੇਖੀਅਤੁਡੁ, ਸੋਦਰੁਡੁ, ਤਠੁਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਤਲੀ; ਆਯਨੇ ਭਕੁਲਕੁ
ਮਠੁਡੁ॥ 2॥

ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਠੁਡੁ ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁਡੁ ਚੇਸੁਕੋਬਠੁਡਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਢਾਠੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠੁਡਾਡੁ, ਭਦੀ ਦੇਵੁਡੁਨੀ ਅਦੁਠੁਡੁਮੈਨ ਨਾਟਕੰ. ॥ 3॥ 5॥ 145॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਵਠੁਕੁ ਵਚਾਠੁ; ਢਯਚੇਸੀ ਨਾ ਭਕੁ ਆਠੁਠੁਨੁ
ਕੋਨਸਾਗਿੰਚਠਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੰਡੀ.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਢਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚੀ, ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਪਲਵੰਤੰ
ਕਾਵਠਾਨੀਕੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਢਨੁ ਨਨੁਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਢਯਚੇਸੀ ਨਨੁਆਠੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋ ਠੰਚੁਕੋਂਡੀ, ਭਦੀ ਮਾਠੁਮੇ
ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਰਕੁਠੁ. ॥ 2॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁਆ ਠੰਡਠਾਨੀਕੀ
ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੁਡੰ ਚੇਯੰਡੰ ਢਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਭਗੋਠੁ ਭਾਉਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਗਲਨੁ.
॥ 3॥ 6॥ 146॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥

ਅੰਦਮੁਨਦੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ,

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚਬਡਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਪਾਛੋ॥

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥

ਠਮੁ ਆਠਠਹਾਕਾਰਾਨੀਨੀਰੁਲੀਸੁਣੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਣੁਲੁ ਆਠਨ ਪਾਟਲਨੁ
ਆਘੋਦਕਰੰਗਾ ਪਾਡਠੰ ਦਾਠਾ ਭਕੁਣੀ ਆਰਾਠਨ ਠੇਸੁਣਾਰੁ. ॥ 1॥

ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥

ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲਲੋ ਏਕੇ ਏਕ ਕੋਰੀਕ ਮਰੀਠੁ ਆਸ ਆਂਠੁੰਦੀ
ਮਰੀਠੁ ਅਦੀ ਅਠਨੀ ਦੁਠੀਨੀ ਠੂਡਾਲਨੋ ਵਾਰੀ ਕੋਰੀਕ; ਮਰੇਦੀ ਵਾਰੀਕੀ ਸੰਠੋਪੰ
ਕਲੀਗੀਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥

ਏ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲਲੋ ਨੀਂਡੀ ਆਨੁਪੇਮ ਮੀ ਦਠੁ ਵਲੁ,
ਨੀਸਘੋਠੁਠੁਣੈਨ ਵਠੁਣੀ ਏਮੀ ਠੇਠੁਗਲਡੁ? ਨਾਨਕ ਮੀਕੁ ਅੰਕੀਠੰ
ਠੇਠੁਬਡੀੰਦੀ.॥3॥7॥147॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਆਨੁਠੁਕੇ ਏਕ ਦੇਵੁਡੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ. ॥1॥ਵੀਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਠੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਾਮਾਨੀਠਾਠੀੰਚੰਡੀ, ਦਾਨੀਠੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲਲੋ ਆਂਚੁਕੋਂਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ
ਮਨਕੁ ਸਹੋਠੰ ਠੇਠੁਗਲ ਵਾਡੁ ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਠਾਨੀਠਾੰਦਾੰ, ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲ ਕੋਰੀਕਲ ਪਲਾਲਨੀਠੁਣੀਨੀ ਪੋਂਦਾੰ;
ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਠਮੁਲੋ ਅਨੀਠਾਠਲਨੁ ਠੀਸੀਵੇਠੁਨੁ.॥ 2॥

ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥

ਸੁਠੁਠੀਕਰੁ ਠੁਠੈਨ ਏ' ਨਾਨਕੋ ਅਨੀਠਾਠਵੁਲਕੁ ਕਰੁ, ਪ੍ਰਠੀ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲਲੋ ਨੀਵਸੀਸੁਣੁ.॥
3॥8॥ 148॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੇ ਮੁਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀਨ ਵਛੀ, ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਚਨਿਓਯਿਨਲੁ ਭਾਵਿਚੰਡੀ. ॥1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੇ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੁਆ ॥੧॥

ਨਾਮਾਨਿ ਪੇਮਪੁਰੁ ਭਕਤਿ ਧਾਨੀਚਿਨ ਵਛੀ ਤਨ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁ ਠੀਕਲ ਯੋਕੁ ਆਨਿ
ਫਲਾਲਨੁ ਪਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦੰਗਾ ਜੀਵਿਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭੁਮਿ ਸੁਆ ॥੨॥

ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਰਾਜਾਗਾ ਪਿਲੁਚੁਕੁਨਿ ਅਹਾਠਾਰ ਪਨੁਲੋ ਪਾਠੀਨੋ ਵਛੀ ਛਚੁਠੀ
ਚਿਲੁਕਲਾਗਾ ਤਨ ਸਾਠ ਪਨੁਲ ਦਾਠਾ ਪਠੁਬਡਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਤਨਿ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵਛੀ, ਅਚੰਚਲਮੈਨ
ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਸਾਧਿਸਾਡੁਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥ 9॥ 149॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪਦੁਨਾਲੁਗਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥

ਓ ਪ੍ਰੇਮੁ ਏਪਠੀਕੀ ਤਾਜਾਗਾ ਮਰਿਯੁ ਕੋਠੁਦਿਗਾ ਊਂਟੁਦਿ,

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਦਿ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਕੋਸੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ ਪਦੈ ਪਦੈ ਜਨਿਠਚਡੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠਚੁਕੁੰਟਾਡੁ

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥

ਭਕਤਿ ਆਠਾਠਨਲੋ ਨਿਮਗਮੈਨ ਵਾਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਠਾਡੁ. ॥1॥

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰਾਰੀਗਾ ਆਯਨਕੁ ਅਪ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ
ਪੋਂਦਵਚੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਡਾਨਿਕੀ ਦਯਚੇਸੀ ਦਯਨੁ ਚੁਪਡੀ. ॥ 2॥ 1॥
150॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੇ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਵਚ੍ਚਿਨੁਕਲਵਡੀ; ਮੀਰੁ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਵਦੀ
ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਸ਼ਾਂਤਪਰਚਲੇਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਘੋਲੀਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਸ਼੍ਰਾਲਲੋ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਸ਼੍ਰਕਾਲੁ) ਸੁਚਿੰਚਿਨ
ਅਨੇਕ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀ ਆਸ਼ੋਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਦੁਘੋ ਲੇਕੁਂਡਾ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਆਪਵਾਸਾਲੁ, ਪ੍ਰਤਿਯਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਰਣਲਨੁ
ਪਾਠਿੰਚਡੰਲੋ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਲਸਿਘੋਂਯਾਰੁ; ਕਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯੰਲੋ
ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਨਿਵਸਿਸ਼੍ਰਾਡੁ. ॥ 2॥ 2॥ 151॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠੁਠੋਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਪਦਿਪੈਨਵ ਲਯ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੁਝ ਬੁਝ ਨ ਆਵੈ ॥

ਦੁਰੁਠਾਲਲੋ, ਲੋਕਸੰਪਦ ਮਠੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਂਯਿਨ ਵਾਡੁ; ਨੀਤਿਯੁਕ੍ਰ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਨ
ਗੁਰਿੰਚੀ ਵੇ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚੁਕੋਦੁ.

ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ਮਰਠਰਾਕੁਸੁਡੁ ਅਤਨਿ ਜਾਠੁਪਠੁਕੁਨਿ ਪੈਕਿ ਲਾਗਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤਰਮੈ ਅਤਨੁ ਤਨ
ਠੇਲਿਵਿਠੇਲਕੁ ਵਸੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਲੋਠ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥

ਦੁਠੁਠਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਲੋਕਸਨਪਦਲਪੈ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਤਮ ਸਨਪਦਨੁ
ਸਾਠੁਠੀਨਨ ਠੇਸੁਕੋਵਡਨ ਦਾਠਾ ਈਤਰੁਲ ਠਾਵਾਲਨੁ ਦੋਬਠੁਠੀਸੇਵਾਰੁ;

ਖਿਨ ਠੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠੁਵਨਠੀ ਕੁਰਾਠਮੈਨ ਵਠੁਠੁਲੁ ਕੁਠੀਕ ਪੁਪਨਚ ਸਨਪਦ ਠੋਕੁਠੁਰਠੁਠੁਠੁਲੋ
ਠਨਾਠੁਨਿ ਅਠੁਠ ਠੇਸੁਕੋਲੇਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮਨ॥

ਬੇਦ ਸਾਸਤੁ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਠੋਰਾ ॥

ਵੇਦਾਲੁ, ਸਾਸੁਠਾਲੁ, ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ ਠੀਨਿਨਿ ਪੁਕਠੀਸੁਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮਾਠਠੋ ਮਠੁਠੁਲੋ
ਠਨਾਠੁ, ਠੇਵਿਠੀ ਵਠੁਠੀਲਾ ਵਾਰਿ ਸਲਹਾਲਨੁ ਕੂਡਾ ਵਿਨਰੁ.

ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੁਕਾ ਪਠੁਠਾਇਓ ਮਨਿ ਠੋਰਾ ॥੨॥

ਅਠਨੁ ਠੀਵਿਠ ਅਠਨੁ ਕੋਲੋਠੁਨਪੁਠੁ ਮਰਿਠਠੁ ਅਠਨਿ ਮੁਗਿਨਪੁ
ਸਮੀਪਿਨਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤਰਮੈ, ਮੂਰਠੁਠੁ ਠਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਠਿਨਿਸੁਠਾਡੁ.॥ 2॥

ਠਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਠਰਿਆ ਠੀਵਾਨ ਲੋਠੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥

ਅਠਨ ਠੇਸਿਨ ਦਾਠੁਠਠੁਠੁਨੁਲੁ ਠਰਿਮਾਨਾਲੁ ਠੇਲਿਨਚਡਨ ਲਾਨਠੀਵਿ, ਅਵਿ ਠੇਵੁਨਿ
ਨਾਠੁਠੁਠਾਨਨਲੋ ਵ ਠੁਨਠਨੁ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵੁ.

ਜੋਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲੁਠਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਠੇਵੁਨਿ ਅਠੁਠਾਨਨਲੋ ਠਨ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਗਲ ਅਲਾਨਠੀ ਪਨਿ ਵਠੀ ਅਠਨ ਠੇਠੁਠੁ.
॥ 3॥

ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਠਿਖਾਇਓ ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥

ਅਠੁਵਨਠੀ ਪੁਪਨਚਨ ਠੋਕੁਠੁਠਾਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਕੁ ਠਾਪਿਨਚਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਨੇਨੁ
ਠੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡਠੁਨ ਪੁਰਾਨਠੀਨਚਾਨੁ.

ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪੁ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥

ਅਹਾਨਿਠੁਠੁਲਾਨਿਠੁਠੇਲਿਵਿਠੇਲਕੁਨੁ ਠਠੀਨਚਿ, ਨਾਨਕ ਠੇਵੁਨਿ ਅਠੁਠਠਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁਠੁ.
॥4॥1॥152॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਚਡਠਲੋ ਨਿਮਗਮੁਨੋਨਵਾਡੁ,

ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪੰਚ ਨਾਦ ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਯਾਨਦਾਨਿਸੁਪਾਦਿਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਠੁਦਿ;
ਆਯਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੋਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਪੋਨਦੁਠੁਦਿ. ਤਨਲੋ ਠਨਠੁਦੁ ਰਕਾਲ
ਦੁਵਿਕ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦਾਠੁ ਵਾਯਿਸੁਨਠੁਠੁ ਆਨਦੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁਦਿ.

॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਨੁ ਬਠੀ, ਸਮਾਧਾਨਮੁਨੁ ਸਮਤੁਕਾਨਿਸੁਪਾਨਿਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਦਰਠਮੁਨੁ ਚੁਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਤਠੁਨਿ ਨਿੰਡਿ ਠਨਟਾਡੁ.

ਸੰਤ ਸੇਵਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁ (ਗੁਰੁਵੁ) ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਨਿੰਡਿ ਠਨਟਾਡੁ. ਅਵੁਨੁ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਗਾਠਮੁਨੋਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਾਡੁ.

॥1॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ ਨਹੀ ਆਏ ਸਹਜਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਯਾਨਾਨਿਸੁਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਦੁਠੰਗਾ ਪੋਨਦੁਪਰਚਿਨਵਾਡੁ,
ਆਨਦਦਾਯਕੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪੁਨਰੁਨਠਾਡੁ; ਖਗੋਲ
ਸਮਤੁਕਾਨਿਸੁਪਾਠਿਚਿ, ਨਾਮ ਨਿਠਿਨਿ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਕਨੁਗੋਨਟਾਡੁ.

ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋਨਿ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਣੀਨੀ ਤਠਿਚਿ.

ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥

ਨੋਨੁ ਮੀ ਸੰਗ੍ਰਹਾਵਲੋਕਨੰ ਕਲਿਗਿ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਅਯਿਠੁਦਿ; ਝਪੁਠੁ ਮੀ ਦੁਠੁਠਿ ਕੋਸੰ
ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਠੀਵਮੁਨੋਨ ਕੋਰਿਕ ਤਲੋਠੁਦਿ.

ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਸੁਪਾਕੁ ਚੁਪਿਚੰਡਿ ਲੇਦਾ ਨੋਨੁ ਮਿਮਲੁਠੁਲਾ
ਚੁਡਗਲਨੋ ਮੀਕੁ ਮੀਰੇ ਚੋਪਠੁਡਿ.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥

ఓ' దేవుడా, సాతిక్షులు నానక్ మీ శరణాలయంలో ప్రవేశించారు; దయచేసి, నన్ను మీ రక్షణలోకి తీసుకోండి. || 2|| 2|| 153||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੇਉ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੇਰੈ ॥

దుష్టఉద్రేకాల కష్టతరమైన కోటను జయించినది చాలా అరుదైన వక్తి మాత్రమే, దీనిలో ఆత్మబలం చేయబడుతుంది,

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మరియు తన మనస్సు శ్రమలు, లోకకోరికలు, మోసాలు మరియు భ్రమలలో పాల్గొనడాన్ని విడిచిపెట్టండి. || 1|| పాజ్||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥

కామం, కోపం, దురాశ, అహంకారం వంటి రుగ్మతలను పూర్తిగా వదిలించుకునే వక్తి ప్రపంచంలో అరుదుగా ఉంటాడు. || 1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో చేరి, దేవుని ప్రేమతో నిండిపోవడం దాట్లా, నేను అతని ప్రశంసలను పాడతాను,

ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥

మరియు ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామానిధానించండి.

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥

ఈ విధంగా, ననుభవించే నుండి వేరుచేస్తున్న భ్రమగోడను తొలగిస్తాను.

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥

ఓ నానక్, నామం మాత్రమే నా ఏకైక నిధి. || 2|| 3|| 154||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੁ ॥

మీ కామాన్నికోపాన్నిదురాశను తఱిచండి.

ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਝਾਪਕਮੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ,

ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਘੁਨੁਲੁ ਵਿਯਯਵੰਤੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਯੁ.

॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥

ਮੈਂ ਅਤਭਾਵਾਂਕਾਰਾਨੀਲੋਕਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ, ਚੋਡੁ ਪਨੁਲਨੁ, ਅਬਧਾਨੀ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁੰਡੀ; ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਫੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੀ.

ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਆਸ਼ਰਯਾਨਿਘੋਂਦੰਡੀ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥

ਫੇਵੁਡੁ ਲੋਕਪੁ ਸੰਪੈਨਰ, ਪਾਪੁਲ ਸਾਤਿਕੁਲਕੁ, ਸੁਧਿਚੇਸੇਵਾਰਿਕੰਠੇ ਕਨਿਕਰੰ
ਚੂਪਿੰਚੇਵਾਡੁ; ਸਰੋਠੁਠੁਠੁਠੁ ਫੇਵੁਨੀ ਧਾਨੀਸੁਤਾ ਮਾਯ ਯੋਕੁਧਾਡੀ ਪਠੁ
ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਠੰਡੰਡੀ.

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਭਠੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਗਮੁ ਚੇਰੁਕੁੰਟਾਰੁ.
॥2॥4॥155॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਆ ਅਨੰਦਾਨਿਘੋਂਚੇਫੇਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨੀ
ਚੂਪਿੰਚਾਡੁ, ਫੀਨੀਲੋ ਕੋਨਿਘੋਂਚੁ ਆਨੰਦੰ, ਕੋਨਿਘੋਂਚੁ ਫੂ:ਖੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘੋਂਚੁ
ਨਿਰੀਪੁਤ ਠੰਟਾਯੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥

ਏਕੁਕੁਠੰ, ਮਰੁਠੁ ਭਯੰਠੋ ਠਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਰੁਸਠੀ ਕੁਠੰ ਅਠਨੁ
ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਠੰਟਾਡੁ; ਏਕੁਕੁਠੰਲੋ ਲੇਚੀ, ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲ ਵੇਪੁ ਪਾਰਿਘੋਂਚਾਡੁ.

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥

ਏਕੁ ਕੁਠੰਲੋ ਏਕਰੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਅਨੰਦਾਨਿਘੋਂਚੁਠੀਸੁਤਾ ਠੰਡਵਚੁਠੁਰਿਯੁ
ਠਰੁਵਾਠੀ ਕੁਠੰਲੋ, ਅਠਨੁ ਅਨਿਠੁਠੀਨੀ ਠਠੰਚੀ ਵੇਠੀਘੋਂਚੁ॥ 1॥

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥

ਏਕੁ ਵਠੀ ਏਕੁ ਕੁਠੰਲੋ ਯੋਗਾ, ਠਪਸੁਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੇਸੁਨਠੁਠੀਕੀ, ਆ
ਵਠੀ ਐਠਰ ਠ੍ਰਮਲੋ ਠਰੁਗੁਠਾ ਠੰਡਵਚੁ॥

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ఓ' నానక్, పవిత్ర సంఘంలో ఒకక్షణం, కనికరంగల దేవుడు తన ప్రేమతో ఒకరిని ఆశీర్వాదిస్తున్నాడు. || 2|| 5|| 156||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ

రాగ్ ఆసా, ఆసావరీ, పదిహేడవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

ఓ' నా సేఖ్వితుడా దేవుని గురించి ధాన్విస్తూ ఉండండి,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥

మరియు మీ హృదయంలో దేవుని పట్ల ప్రేమను పొందుపరుచుకోండి.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥

గురువు ఏది బోధిస్తోడా; మీ హృదయంలో దానిని పొందుపరుచుకోండి

ਅਨ ਸਿਉ ਤੇਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥

దేవుని పట్ల తప్పమరెవరి పట్లా ప్రేమ నుండి దూరంగా ఉండండి.

ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేఖ్వితుడా, ఎవరైనా దేవుణ్ణి ఈ విధంగా గ్రహించారు. || 1|| విరామం||

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥

ఈ ప్రపంచ సముద్రంలో ప్రపంచ అనుబంధాల బురద ఉంటుంది,

ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥

దానిలో ఇరుకుఖోయిన పాదాలు (మనసు)దేవుని వైపు నడవలేవు.

ਗਹਡਿਓ ਮੁੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥

మూర్ఛపు మానవుడు లోకఆకర్షణల బురదలో ఇరుకుఖోతాడు;

ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

ఈ బురదనుండి బయటపడటానికి అతను అనేక ఇతర ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥

ఓ' నా సేఖ్ఖీతుడా, ఒకరు దేవుని ఆశ్రయానిశ్చోరినపుర్ణు మాత్రమే దీని నుండి బయటపడతాడు. ॥ 1॥

ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥

మీ మనసును పూర్తిగా స్థిరంగా చేయండి (మాయ పట్ల ప్రేమ నుండి రోగనిరోధకశక్తి),

ਬਨੁ ਗਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥

కాబట్టి అడవి మరియు సురక్షితమైన ఇల్లు ఒకే విధంగా ఉంటాయి.

ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥

మీ హృదయంలో ఒక (దేవుడు) ఒంటరిగా పొందుపరచబడి ఉండండి,

ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥

బాహ్యంగా మీరు అనేక ప్రపంచ పనులను కొనసాగించవచ్చు

ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

ఈ విధంగా లోకసుఖాలు మరియు దేవునితో కలయిక యొక్క ఆనందం రెండింటినీ ఆస్వాదిస్తారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥

నానక్ ఇలా అనాత్ము: ఓ' నా సేఖ్ఖీతుడా, ప్రజల మధ్యజీవించడానికి ఇది మార్గం మరియు ఇంకా వారు కాకుండా. ॥ 2॥ 1॥ 157॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసావరీ, ఐదవ గురువు:

ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ఓ' నా మనసా, ఒంటరిగా దేవుణ్ణి గ్రహించాలనే కోరిక కలిగి ఉండండి.

ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥

గురువు బోధనలను పాటించండి మరియు ఎల్లపుర్ణు దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥

గురుమంత్రం యొక్కజ్ఞానానిష్ఠిరంగా పట్టుకోండి.

ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭੜੀ ਆਠਾਧਨਲੁ ਚੋਯੁਂਡੀ.

ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਠੋ, ਮੇਮੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਮੁ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਟੁਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਭਤਰ ਸੰਦੇਹਾਲਨੀ ਚੋਦਿਰਿਠੋਯਿਨਪੁਠੁ,

ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁ ਕਨਿਪਿਸੁਠੁ;

ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥

ਮਰਠਭਯਮੁ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿ,

ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵੁਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਆਠਾਰਮੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਨਾਨਲੋ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਸੁਨਾਨਿ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਤਉ ਚੁਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਭਤਰੁਲਪੁ ਆਠਾਰਪਡਠੰ ਮੁਗੁਸੁਂਡੀ. ॥ 1॥

ਲਹਨੇ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਆਨੁਠੁਠੀ,

ਠੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਅਠਨੁ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਭਯੰਕਰਮੁਨ ਮੁੰਦੁਠੁਨੁਠੁਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਦਾਠਾਠੁ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਓਕ ਸੁਨਾਨਿਠੁਨੁਗੋਂਠਾਠੁ,

ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਠ੍ਰੇਠੁਮੁਨ ਸਾਰਾਨਿਠੁਠੁਨੰਡੀਸੁਂਡੀ.

ਲਾਠੀ ਤਿਸ ਭੁਠਾਨਿ ਹਾਂ ॥

ਮਾਯ ਕੋਂਸੰ ਅਠਨਿ ਕੋਂਰਿਕ ਸੰਠੁਪੁ ਪਰਚਬਡੀਂਡੀ;

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥

ਨਾਨਕ, ੁ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਪੁਰੁਖੁ ਅਤਨੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਲੋਂ ਵੀਲੰਨੰ
ਚੋਂਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 2॥ 2॥ 158॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾਵਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਅਨਿਰੁਧਰਾਯੁਕੁ ਗੁਰੁਵੁ.

ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ਖਗੋਲ ਸੰਗੀਤਾਨੀਕੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਆਯੰਨ ਨਾਮਾਨਿਰੁਧਾਯੰਚਾਲੀ.

ਸਾਧੁ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਯੋਯੀ, ਮੀ ਨਾਲੁਕਠੋਂ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡੰਡੀ.

ਛੁਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ਵਿਨੰਡੀ, ਦੁਰੁਧੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਰੁਚੁਕੋਂਵਡਾਨੀਕੀ ਐਦੀ ਒ਕਘੋ ਮਾਰੁਠੰ.

ਪਾਈਐ ਵਡ ਧੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ੁ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੋਪੁਯਦੁਯੁਠੁੰ ਦਾਠਾ ਈ ਮਾਰੁਠੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਖੇਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਝੁਸੁਲੁ ਆ ਦੋਵੁਠੀ ਸੋਧਿਸੁਨਾਠੁ,

ਸੁਬ ਕਾ ਪੁਠ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥

ਏਵਰੋਠੇਂ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੋਂ.

ਦੁਲਠ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥

ਈ ਸੁਰੁਸੁਠ ਯੁਗੰਲੋਂ ਕਲਿਯੁਗੰ ਅਨੀ ਪੀਲੁਵਬਡੇਂ ਅਠਨੀਨੀ ਗੁਰੁਹਿੰਚਡੰ ਚਾਲਾ
ਕਠੁੰ.

ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥

ਅਠਨੁ ਅਨਿਰੁਧੁ:ਭਾਲਕੁ ਵਿਨਾਸਕੁਡੁ.

ਪੁਠ ਪੁਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ੁ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੋਵੁਡੇਂ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੋਘਾਡੁ, ॥ 1॥

ਮਨ ਸੇ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥

ఓ' నా మనసా, మేము ఎల్లపుఱ్ఱూ అతనిని గుర్తుంచుకోవడం దాఱ్ఱా ఆ దేవునికి సేవ చేయాలి.

ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥

ਅਤਨੁ, ਅਰਠਮ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠਮ ਕਾਨਿਵਾਡੁ.

ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥

ਓ ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਿਨ,

ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥

ਏਵਰੁ ਨਸਿੰਪਰੁ, ਏਨਠੁ ਚਨਿਘੋਰੁ ਲੇਦਾ ਜਨਿਠਚਰੁ

ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਓ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥

ਨਾਨਕੰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਓ ਵਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡਮ
ਦਾਠਾ ਸੰਤੁਪੁ ਚੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥ 3॥ 159॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਓਸਾਵਰੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਕਾ ਓਟ ਗੁਰੁ ਹਾਂ ॥

ਓਕ ਵਠੀ (ਦੇਵੁਨਿ) ਮੁਠੁਤੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਏਯੁਕੁਠਿਵਠਾਕਾਠੀਠੁਰਿੰਚੰਡੀ.

ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਓਠੁਕੁ ਲੋਬਡੀ, ਦਾਨਿਕੀ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਵਿਠੋਯੁਤ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ.

ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥

ਮੀ ਪੁਦਯੰਲੋ ਅਨਿਪੁਠੁਠੁਨਾਲ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ.

ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਓ ਵਿਠੰਗਾ ਖੁਗੋਲ ਠਾੰਤਿਨਿ ਓਸਾਠਿੰਚਵਚੁਠੁ॥੧॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥

ਓਕ ਵਠੀ ਤਨ ਲੋਕ ਵਿਠੁਲਨੁ ਨਿਰਠਿੰਚੋਟਪੁਠੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ ਓਂਟਾਡੁ,

ਦੁਤਰੁ ਸੇ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥

ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਯੋਕੁਭਯੰਕਰਮੈਨ ਸੁਪਚ ਸਮੁਦੁਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਦਾਟੁਤੁੰਦੀ.

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਅੰਦਰੀ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲੀਗਾ ਮਾਰਿਨਟੁਲੁ, ਵਿਨਯੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ,

ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

ਨੇਨੁ ਨਿਰਭੁਯੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁ ਊਂਟੈ,

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥

ਅਪੁਠੁ ਨਾ ਅੰਦੋਲੰਨਲੰਨੀਲਗਿੰਚਬਡਤਾਯੀ.

ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਭੁਅਟੁਵੰਠੀ ਬੋਧੰਨਲਠੋ ਮੀਰੁ
ਅੰਦੋਲੰਚਬਡਵਚੁਘੁ 1॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸੁਤਾ ਅਨੰਦਾਨਿਧਾਨੰਦੋ ਅ ਵਠੀ,

ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥

ਵ ਦੁਃਖਮੁ ਆਤੰਨੀ ਦਗਰਕੁ ਰਾਦੁ.

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨੇਵਾਡੁ,

ਸਭੁ ਕੇ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥

ਸੁਤਿ ਏਕਠੁ ਵਿਧੇਯੰਤ ਚੁਪੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਠੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਫਲਵੰਠਮੈਨਦੀ, ਏ ਸੁਪਚੰਚੰਲੋ ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਰਾਕ, ਅਤੰਨੁ
ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਸੁੰਤਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ.॥2॥4॥160॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਅਸਾਵਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥

ਕਲਿੰਸੀ ਊਂਟਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡਦਾੰ,

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਸ਼੍ਰੁਠ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਆਨੰਦਿੰਚਡੰ ਮੋਦਲੁਪੇਠੈ ਵਠੀ

ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥

ਸਿੰਦੁਲ ਅਦੁਠੁ ਸ਼ਕੁਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੰਚ ਆਕੁਰੁਣਲ ਪਲੁ ਅਸੁਮੁਤੁੰਗਾ
ਠੰਡੇਵਾਡੁ;

ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਰੁ, ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਆ ਵਠੀ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰੁਠੁਮੈਨ ਸੇਵਲੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਠੁ ਬੁਠੁ ਖੋਂਤੁੰਦਿ

ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਬਿਆਧੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵਕੁਲੁਗਾ ਮਾਰਡੰ ਦਾਠਾ ਏ ਦੁਃਖਮੁ ਮਨਲੀ
ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਅਸੁਰਯਾਨਿਠੁਰਡੰ ਦਾਠਾ ਜਨਨ ਮਰੁਣਾਲ ਚਕੁਰਾਲੁ ਮੁਗੁਸੁਠਾਯੁ.

ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨੁ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ
ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਸੁਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਬੇਠੈ ਠੁਠੰਡ.

ਨਾਮੁ ਦਿਠਾਠਿ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥

ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਾ ਹੁਠੁਦਯੁੰਲੋ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਦੁਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਹਿੰਚੇਲਾ ਚੇਯੰਡਿ.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

ఆ దేవుని గురించి ఎల్లప్పుడూ ధాన్వీస్తూ ఉండండి, ఆయన లేనివారికి నిజమైన సేఘీతుడు లేడు.

నిమఖ న వీసరే హਾਂ ॥

ఆ దేవుణ్ణి మనం క్షణకాలం కూడా మరచిపోకూడదు.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥

ఎవరు లేకుండా మనం శాంతితో జీవించలేము

ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥

ఓ' నా మనసా, నానక్ నామానిఘ్నాభీంచిన కృప దాఢ్ఠా నేను గురువుకు అంకితం చేస్తున్నాఢ్ఠు. ॥ 2॥ 5॥ 161॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ఆసావరీ, ఐదవ గురువు:

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే విశస్థృష్టికర్త, కారణాలకు కారణం.

ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ ॥

మీరు తప్పనేను మరే ఇతర దాని గురించి ఆలోచించలేను.

ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥

మీరు ఏమి చేసినా, అది జరుగుతుంది.

ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥

అలా ఆలోచించడం దాఢ్ఠా, ఒకరు శాంతి మరియు సమతులఢ్ఠ్రతో నిద్రపోతారు.

ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా మనసా, ఒకరు దేవుని ఆశ్రయానిఢ్ఠోరుకుంటే అపుఢ్ఠ్ఠు అతని మనస్సు ప్రశాంతంగా మారుతుంది. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ ॥

సాధువు గురువు కంపెనీలో చేరడం దాఢ్ఠా,

ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ ॥

మన ఇంద్రియాలనిఢ్ఠిటినీ పూర్తి క్రమశిక్షణలో ఎలా ఉంచాలో నేరుక్షుంటారు.

ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥

ਅਤਭਾਵਾਂਕਾਰਾਨਿਖੁਦਿਲਿੰਚੁਕੁਨਖੁਠੁ,

ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਬਾਧਲਨੀਖੁਮੁਗੁਸੁਣਾਯਿ

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ ॥ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਾਰਠਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਭਲਾ ਚੋਪਠੀ: ਓ' ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵਾ,
ਮੀ ਦਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਗੌਰਵਾਨਿਖਾਪਾਡੰਡੀ. ॥ 1॥

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚੋਸੇ ਪਨਿਨਿ ਸੰਤੋਘੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਡੰਲੋਨੇ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾੰਤਿ ਊਂਦਨਿ
ਮਨੰ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਾਲੀ.

ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥

ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਅਤਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਚੋਠੁਗਾ
ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ.

ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਓ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਐਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ
ਓਸਾਠੀਸੁਣੁ, ਅਤਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੀਸੁਣੁ. ॥2॥

ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥

ਮਠੁਠੁ ਕੋਸੰ ਏਵਰੁ ਲੇਨਿ ਵਠੀ,

ਤਿਸ ਕਾ ਪੁਠੁ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਡਾ, ਠਾਨੇ ਓ ਵਠੀ ਰਕੁਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਯੋਕੁਠੀਤਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਗਲਡੁ.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾ ਮਨਸੁਪ੍ਰਾਪੁਲੈਨ ਮਮਲੀਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੀੰਚਮਨਿ ਦੇਵੁਠੀ
ਪ੍ਰਾਰਠੀਸੁੰਦੀ. ॥ 3॥ 6॥ 162॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਝੰ-ਤੁਕਾਸ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਪਰਿਚਿਤ ਆਤਮ

ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸੰਦੇਸਾਨਿਝਾਗ੍ਰੰਠਗਾ ਵਿਨੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

ਪ੍ਰਯਲਕੁ ਜਤਚੈਯਬਡੀਨ ਓ ਮਾਯ,

ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥

ఆ మాయను వదిలి ఈ ప్రపంచం నుండి అందరూ బయలుదేరుతారు.

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ ॥

ఒక కలలా, వారు ప్రపంచ వేదిక నుండి అదృశ్యమయ్యారు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਲਏ ॥੧॥

అప్పట్లు మీరు మాయపై ప్రేమను విడిచిపెట్టి దేవుని పేరును ఎందుకు గుర్తుచేసుకోరు? || 1||

ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥

దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి మాయను అంటిపెట్టుకొని ఉనవ్వారు,

ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ਭਗੇ ਹਾਂ ॥

జనన మరణాల చక్రాలలో తిరుగుతూ ఉండండి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥

కానీ భగవంతుణ్ణి గ్రహించినవారు,

ਜੀਵਤ ਸੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥

ఆధాత్మికంగా జీవించడం కొనసాగించండి.

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని దయతో ఆశీర్వాదించబడిన వాడు తన భక్తుడు అవుతాడు. || 2||
7|| 163|| 232||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥

రాగ్ ఆసా, తొమ్మిదవ గురువు:

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥

మానవ మనసు యొక్క విచారకరమైన ప్రితిని నేను ఎవరికి వివరించవచ్చు

ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦਸ ਹੁ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ਠੀ ਨਿਮਗਠਿ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕਾਰੁ ਚੋਵਾਲਨੇ ਆਸ਼ਠੀ ਨਿਮਗਠਿਨੁ ਈ ਮਨਸੁ ਆਨਿਧਿਸ਼ਲੀ ਨਡੁਸ਼ੋਂਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥

ਲੋਕਸਾਭਿ ਕੋਸੰ, ਅਤਨੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਫਕਰਿ ਤਰਾਠੁ ਫਕਰੁ ਸੇਵਲੋ ਭੀਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਕੁਕਠਾ ਭੰਠਿੰਠੀਕੀ ਤਿਰੁਗੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਠੀ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੁਨੇ ਸੁਖ ਊਂਡਦੁ. ॥ 1॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੇਵਤ ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥

ਅਤਨੁ ਈ ਮਾਨਵ ਭੀਵਿਠਾਨਿਧੁਠੰਗਾ ਕੋਲੋਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਕਰਿ ਵਠੁਗਾਠੀਕੀ ਕੂਡਾ ਸਿਗੁਪਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੨੩੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਚੋਡੁ ਸਠਾਵਾਨਿਧੁਠਿਲਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਠਿਸੁਠਾ ਂਦੁਕੁ ਪਾਡਰੁ? ॥ 2॥ 1॥ 233॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫਕੇ ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ, ਸਠਠੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਅਠੁਪਦੁਲੁ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਰਾਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰ ਅਨੋ ਕਠੁਠਰਮੈਨ ਸਿਖਰੰ ਨੁਂਡੀ ਠੀਗੀ, ਸਾਠੁਵੁਲ ਸੰਠੁਪੁ ਕੋਲਨੁਲੋ ਸਾਠੁ ਚੋਸੇਵਾਡੁ.

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਂ ਪ੍ਰਾਠੈਲੋ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ.

ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਆਕਾਸਲੋ ਨੀਠੀ ਆਵਿਰੀਲਾ, ਅਤਨੁ ਲੇਚੀ ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਠੀਠੀਲੋ ਊਂਡਾਡੁ.

ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਸਤਘਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਨ੍ਹਾ, ਆਯਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਭੁਤੁਫੁਲੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ਅਭ ਮੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਕਾਰੰਠੋਂ ਦੁਵਿਕ ਝਾਨੰ ਵਿਨੰਡਿ

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ਘੁੰਤੁਟੀਨੀ ਆਚਰਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਧੁਤੁਨੁ ਝਸ਼ਾਡੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਚੁ ਬੁਤੁ ਨੇਮੁ ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥

ਤਨ ਊਪਵਾਸ, ਮੁਤੁ ਪੁਰੁਤਿਝੁਨੁ ਸਤਘੰਤੁਡਿਨਿ ਚੇਸੇ ਵਝੀਨਿ ਮਰਠੰ ਬਾਧਿੰਚਦੁ,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਕਰੇਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਤਘੁਰੁਵੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਤਨ ਕੋਪਾਨਿਘੁਵਰੁ ਕਾਲਾਠੁ.

ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥

ਊਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਆਲੋਚਨ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਦਾਨੁ
ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥

ਸਤਾਠੀਗੁਪਿੰਚਡਾਨਿਕਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਝੀ ਵੇਨਘੋਂਦਡਾਨਿਕਿ
ਪਾਲੁ ਮਧੰਨੰ ਚੇਸੁਨਘੁਠੀ ਲਾੰਟੀਵਾਡੁ

ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਭੁਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਭੁੰਚੁਟਾਠੁਕੁਲੋਂ ਤਨ ਮਨਸੁ
ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੁਠੁਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਦੁਪੁਤੁੰਦਿ.

ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਤੈਸੇ ਰੋਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿਲਾਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ, ਏਵਰਿ ਪੁੰਮਠੋਂ ਆਯਨ ਨਿੰਡਿਪੋਂਤਾਡੋਂ,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਰੋਵੈ ॥੩॥

ਸੁਘੁਠੀਕਰੁ ਤਾਨੁ ਏਮਿ ਚੇਸੁੰ ਅਦਿ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦਨਿ ਨਮੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥

ਮੰਚੁਲਾ ਚਲ੍ਹਗਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਡੇ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ,
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਤਨ ਅਗਿਝੋਰਿਕਲਨੁ ਆਰੋਖਝੀ,

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬਿਭੁਤ ਚੜਾਵੈ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਬੂਡਿਦਠੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਕਲੁਪੁਕੁੰਟਾਡੁ

ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕਠੋ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਅਤਨਿ ਜੀਵਨ ਤਠਠੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥

ਅਲਾਂਟੀ ਵਝੀ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਨਿਖਭਖੁਮੈਨ ਮਾਟਲ ਵੇਠੁਵੁਨੁ ਵਾਯਿਸੁਨਠੁਗਾ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ. ॥ 4॥

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥

ਦਿਵਝਾਨਾਨਿਘੋਪਲ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨਵਾਡੁ, ਨਾਮਾਨਿਖੁਲ੍ਹਪੁਠੁਠਾ ਧਾਝੀਸੁਤਾ, ਪਰਮ
ਅਮੁਠਾਨਿਖੀਝਰਿਸੁਨਠੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ,

ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਐਯਨ ਕੋਰਕੁ, ਗੁਰੁਵਾਝੀਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਅਨੋਦਿ ਪਵਿਠ੍ਰ ਠੀਠਠੁਲਾਠੁ
ਸਾਠੁ ਚੋਯਡੰ ਵੰਠੀਦਿ,

ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥

ਤਨ ਪੁਦਯਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸਮਨਿ, ਪ੍ਰਾਠਨਾ ਠੁਲਮਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥

ਐ ਵਝੀ ਤਨ ਆਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਰੋਠੁਠੁ ਆਠੁਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਯਗਲਡੁ. ॥ 5॥

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥

(ਓ ਯੋਗਿ), ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁਮੁਠੰ ਮਨਸੁਝਾਠੀੰਚਿ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਯਿ,

ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥

ਐਯਨ ਤਨ ਪੁਦਯ ਸਿੰਹਾਸਨਮੁ ਯੋਕਠੁਕ੍ਰਮਠਦਾਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਕਲਿੰਸਿਯੁਨਾਠੁ.

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥

ಆಯನ ಪ್ರತಿ ಪನಿ ಕੂಡਾ ಗುರುದੇವನಿ ਚਿਤ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁಣੰਗਾ ਚੇਸ਼੍ਟਾਡੁ.

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥੬॥

ಎವರು ಅವಕ್ಷਮੈನವಾರು ಮರಿಯು ವਰ್ದਿಂਚಬಡಲೆದೊ. ॥ 6॥

ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥

ಸೂਰೋಧಯಂ ಸಮಯಂಲੋ, ಸೂರುಕ್ಷು ನੀಟੀ ನುಂಡಿ ಬಯಟಕು ವಸ್ತುನಕ್ಷು
ಕನಿಪಿಸ್ತಾಡು ಕಾನಿ ವಾಸ್ತವಾನಿਕੀ, ಇದಿ ನੀಟੀಕੀ ਚਾਲਾ ದੂਰಂਲੋ ਊਂಟುಂದಿ.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਦಾನಿ ਕਾಂತਿ ਕਾਰಣੰਗਾ, ਸੂರುಕ್ಷੁ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਨੀಟੀਲੋਕੀ ಪ್ರਵੇਸ਼ਿਸ್ತੁਨಕ್ಷੁ ಅਨಿਪਿਸ್ਤੁಂದಿ.
ਅਲਾਗੇ, ದੇਵನಿ ਵੇਲੁਗੁ ಅਨਿਖੋਲ੍ਲਾ ಪ್ರಸਰਿਸ್ਤੁಂದಿ.

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ಎਵਰੀਕੀ ਦਗਰਗਾ ਊਂਨਾਠੋ ਮਰಿಯੁ ਅਤਨੁ ಎਵਰੀਕੀ ਦੂਰੰਗਾ ਊਂਨਾਠੋ ਨੇਨੁ
ਚੋਪਠੇਨੁ.

ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥

ಆಯਨ ਨਾ ಎਦੁਟਨੇ ਊਂਡਡಂ ਵਲ, ਨੇਨੁ ಆ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਨਿਧਿਨಿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁಂਟੂ
ਊਂਟਾਨੁ. ॥ 7॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਵਿਸ਼ਠਲੋ ਊਂਨਖੁਮਾਨਵੁਲਲੋ ਮਰಿಯੁ ਵੇਲੁਪਲ, ದੇਵੁਡੁ ਤਪ੍ಪੁਨੁਕੋਵਰੂ ਊਂਡਰੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਵਦਿ ਸੰਤੋਖੰ ਕਲਿਗਿਸੈ ਅਦੋ ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਓ' ਭਠਾਰੀ ਯੋਗੀ, ਵੀਨੰਡੀ, ਤਗਿਨ ਆਲੋਚਨ ਤਰਾਠ ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅਨਾਰੁ,

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਯੋਕੁਗਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨਾ ਵਕੁਕੇਕ ਮਠੁਠੁ ਅਨੀ. ॥8॥ 1॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਮੋਦੁਦੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਰਾਠਨਲੁ, ਤਪਸੁਠੁ ਚੇਸੀ, ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਤੇਲੀਵਿਠੇਟਲਨੁ
ਪੁਰਦਰੀਠੁਚੀਨਾ,

ਉਝੜਿ ਭਰਮੈ ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥

ਅਠੁਨਪਠੁਠੁਕੀ, ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਸਰੇਨ ਮਾਰਠੰਲੋ ਲੇਡੁ ਮਰੀਠੁ ਬਦੁਲੁਗਾ
ਅਰਠੁਠੁਲੋ ਤੀਰੁਗੁਤੁਨਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਕੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨਾਨਿਠੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਆਠੁਨ ਪੁਰਠੁਠੁਠੁਨੀ
ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਵੀ, ਆਠੁਨ ਦੇਵੁਨੀ ਆਠੁਨੰਲੋ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁ.

ਨਾਮ ਬਿਹੁਣੈ ਮਾਥੇ ਛਾਈ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਠੁਨੰਲੋ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡੁ. ॥ 1॥

ਸਾਚ ਧਣੀ ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥

ਪੁਰਪੰਚੰ ਸੁਠੁਠੁੰਚਬਡੀ ਨਾਸੰਨੰ ਚੇਠੁਬਡੁਠੁਨੇ ਊੰਦੀ ਕਾਨੀ ਸੁਠੁਠੁਕਰੁ
ਸਾਸਠੁਠੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਛੁਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਡੁ ਜਨੰਨ ਮਰਠੁਲ
ਚਕੁਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਗੁ ਮੇਹਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥

ਸੁਖਚੰਦ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧਾਲੂ ਮਰਿਯੂ ਅਨੇਕ ਸੁਖਚੰਦ ਕੋਰਿਕਲਠੋ
ਬੰਧਿਚੰਬਡਿੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥

ਕਾਨੀ ਕੋਂਦਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ
ਠਨਾਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲੋਪਲ ਨਿਵਸਿਸੁਨਠੁ ਵਾਰੁ ਗੁਰਿਚੰਚਿ, ਵਾਰੁ ਤਾਮਰਾਕੁਲਾ ਸੰਠੋਪੰਗਾ
ਠੰਟਾਰੁ.

ਤਿਨੁ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥

ਵੀਰੀਕੀ ਮਰਠ ਭਯੰ ਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

ਮੋਠੁੰ ਮਾਨਵਠੁ ਕਾਮੰ ਦਾਠਾ ਨਿਯੰਠੁੰਚੰਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤੁ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

ਕੁਠੁੰਬੰਠੋ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ਪਰੰਗਾ ਅਨੁਬੰਠੰ ਕਲੀਗਿ, ਠਕਰੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਡਿਚਿਪੇਠੁਰੁ.

ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

ਅੰਦੁਵਲਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁੰਗਾ ਵੁਠਾ ਠੇਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੂ ਜੀਵਿਠ ਆਠੁਨੁ
ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥

ਅਯਿਠੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੰਚਿ, ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਠੁ, ਅਠਨਿ
ਸੁਵਰੁਨ ਠਦਾਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਬਾਹਰੁ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

ਠਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਬਹਿਰੰਗੰਗਾ ਕੋਨਿਠੁਪੰਕਾਰ ਪੁਰਿਠ ਵਾਠੁ ਠੇਸਿਨਾ.

ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਅਠਨੁ ਮਾਯ ਠੋਕੁਪਠਾਵਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਿਗਿਲੀਠੋਯਾਡੁ ਮਰਿਯੂ ਅਪੰਠੋ
ਏਪੁਠੁ ਬਾਠਪਡੁ.

ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥

ਚੇਤੁਲੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਕੁੰਡਾ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਓਕ ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦ੍ਰੁ
ਵਾਯਿਸੁਨ੍ਰੁਗਾ, ਪਾਦਾਲਨੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਕੁੰਡਾ ਨ੍ਰੁਚੇਤੁਨ੍ਰੁਗਾ ਓਕਰੁ
ਅੰਤ ਅਨੰਦਾਨ੍ਰਿਅਨੁਭੂਤਿ ਚੇੰਦੁਤਾਰੁ,

ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਸ਼ੀਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥

ਲੋਪਲ ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਠੰ, ਓ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਅਨੰਦਿਸੁਤਾਡੁ,

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥

ਰਕ੍ਸ਼ਕੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰੁਪ ਨੁੰਡਿ ਚੂਪੁਨੁ ਚੂਪਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਓਯਨ ਓ ਵਕ੍ਸ਼ੀਨਿ
ਲੋਕ ਬਾਠਲ ਨੁੰਡਿ ਰਕ੍ਸ਼ੀਸੁਤਾਡੁ. ॥ 7॥

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਣੈ ॥

ਓਤ੍ਰਿਪਾੰਕਾਰਾਨ੍ਰਿਪਸਰਿੰਚੇ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲੁਗੁਤਾਡੁ.

ਬਾਣੀ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਿ ਨਿਤ੍ਰੁਦੇਵੁਨਿਲੋ ਕਲਿਸਿਓਯੇਵਾਡੁ.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥

ਓ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ ਅਨੇ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੋਪ੍ਰਦੇਵੁਡੁ, ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਅਲੰਕਰਠ. ॥8॥ 2॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਓਸਾ, ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਸੰਖਾਕ੍ਸ਼ਮੈਨ ਰਚਨਲੁ ਊਨਾਠ੍ਰੁ; ਨਿਰੰਤਰੰ ਰਾਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,
ਰਚਯਿਤਲੁ ਵਾਰਿ ਝਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਪਾੰਕਾਰਿ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥

ਮਨਹ੍ਰਦਯੰ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਓਯਨਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਨਿ
ਮਾਠ੍ਰਾਡਗਲਡੁ.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥

ಆಯನ ಸದ್ಗುಣಾಲ ಗುರಿಂਚಿ ಪದೆ ಪದೆ ಉಚ್ಛಿಂಚಡಂ ಲೆದಾ ಚದವಡಂ
(ಅಂಗೀಕರಿಂಚಕುಂಡಾ) ಮನ ಮನಸುಛಿ ಪ಼ೆ ಅಹಾಂ ಯುಕ್ತಭಾರಾನಿಮಾತ್ರಮೆ
ಗುಣಿಸ್ತುಂದಿ.

ਲੇਖ ਅಸೆಖ ಅಲೆಖು ಅಪಾರು ॥੧॥

ದೇವುನಿ ಸದ್ಗುಣಾಲ ಗುರಿಂಚಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ್ಮಮನ ರಚನಲು ಉನಾಠು ಕಾನಿ ಅತನು
ಅನಂತುಡು ಮರಿಯು ವರ್ಧನಕು ಅತೀತುಡು. || 1||

ਐਸಾ ਸಾਚಾ ತੂੰ ਏਕੇ ਜਾਣੁ ॥

ಓ' ನಾ ಸೆಘೀತುಡಾ, ಅಲಾಂಟಿ ಶಾಶ್ವತ್ ದೇವುಣ್ಣಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಗುರಿಂಚಂಡಿ,

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಮರಿಯು ಜನನ ಮರಣಮು ಆಯನ ಸಂಕಲಘು ಕ್ರಿಂਦ ಉಂದನಿ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಂಡಿ.
||1||ವಿರಾಮಂ||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬಾਧਾ ਜਮਕಾಲਿ ॥

ಮಾಯಮೆದ ಪ್ರೇಮ ವಲ್ಲ, ಪ್ರಪಂಚಂ ಚಾವು ಭಯಂ ಗುಪಿಠ್ಣೊ ಉಂಟುಂದಿ.

ਬಾಂಧಾ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮੁਹಾಲਿ ॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಾಠಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಈ ಪಟ್ಟು ನುಂಡಿ ಲೋಕಾನಿಹ್ನಿಡುದಲ ಚೆಯವಚ್ಚು

ਗੁರು ਸੁਖਦಾತಾ ਅਵರು ਨ ਭಾಲਿ ॥

ನಾಮಂ ದಾಠಾ ಶಾಂತಿನಿ ಇಚ್ಛೆಠಾಡು ಗುರುವು; ಮರೆಯರಿ ಕೊಸಂ ಚಾಡವಡ್ಡು.

ਹਲತಿ ਪਲತಿ ਨਿਬਹੀ ਤੁಘੁ ನಾಲಿ ॥੨॥

ಈ ನಾಮ್ ಇಕಠ್ಠ ಮರಿಯು ತದುಪರಿ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊ ಮೆಕು ಅಂಡಗಾ ನಿಲುಸ್ತುಂದಿ. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ತਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਲಾਏ ॥

ಒಕ ವಕ್ತೆ ಗುರುವಾಕಠ್ಠ ದಾಠಾ ತನ ಆತ್ಮಅಹಂಕಾರಾನಿಹ್ನುರಿಗಾ ನಿರೂಠಿಂಚಿನಪುಠ್ಠು
ಮಾತ್ರಮೆ ಅತನು ತನ ಮನಸುಠ್ಠು ದೇವುನಿಲೊ ಅನುಸಂಧಾನಂ ಚೆಯಗಲಡು.

ਅਚರು ਚರੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥

ಒಕರು ಜಯಿಂಚಲೆನಿ ಚೆಡು ಕೊರಿಕಲನು ಜಯಿಂಚಿನಪುಠ್ಠು, ಅಪುಠ್ಠು ಮಾತ್ರಮೆ ಅತನು
ಅನಿಪಪಂಚ ಭ್ರಮಲನು ವದಿಲಿಂಚುಕೊಗಲಡು.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥

నామును తన హృదయంలో ప్రతిష్ఠించినవాడు జీవించి ఉనప్పుడై దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందుతాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి ఆయన నిత్యదేవునిలో విలీనం అవుతాడు. ||3||

ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥

భూమిని ఆకాశమును సృష్టించిన దేవుడా,

ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

విశాఖ్ని సృష్టించినవాడు మరియు దానిని సృష్టించి నాశనం చేయగలడు.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

అతనే సర్వముగా పూర్తిగా అందరిలో ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੈ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥

అతను ఎవరినీ సంప్రదించడు మరియు అతనే సర్వముగా అందరినీ ఆశీర్వదిస్తాడు. || 4||

ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అమూలమైన సద్గుణాలతో నిండిన ప్రపంచ సముద్రం.

ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

మీరు నిషకల్మషులు, శాశ్వతులు మరియు సద్గుణాల నిధి కలిగిన వారు.

ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥

ਗੁਰੁప్రਵੱਤ ਬోਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਭਾੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਰਾਜਾ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੰਤ੍ਰਿ. ॥ 5॥

ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅਹਾਂਲੋ ਖ਼ਾਏਦੁ ਚੈਯਬਡਿੰਦਿ; ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਮ ਅਹਾਂਨਿਰੁਲੀੰਚਿ ਰਕ਼ੀੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਠੇਲਿਵੈਨ ਵਠੀ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਨਿਜੰਗਾ ਨਿਸ਼ਖ਼ਮੈਨਦਿ.

ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈ ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਅਰੁਦੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਅੰਦਰੁ ਅਹਾਂਠੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ. ॥ 6॥

ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥

ਸਾਧਾਰੰਗੰ ਮਾਨਵਤ੍ਰੁ ਦਯਨੀਯੰਗੰ ਊੰਟੁੰਦਿ, ਭਾੰਤਿਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਵਠੀ ਅਰੁਦੁ.

ਜਗੁ ਰੇਗੀ ਭੇਗੀ ਗੁਣ ਰੇਇ ॥

ਓ ਲੋਕੰ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਵਲੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗੰ ਅਨਾਰੋਗ੍ਰਠੋ ਊੰਟੁੰਦਿ, ਸਦ੍ਘਣੰ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੇਇ ॥

ਤਨ ਗੋਰਵਾਨਿਠੋਲੋਠਿ, ਮਾਨਵਤ੍ਰੁ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰੰਗੰ ਯੋਕੁਠਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੁਠੋੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੇਵੈ ਬੁਝੈ ਸੇਇ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓ ਰਹਾਸਾਠੀਠੁਰ੍ਠੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥7॥

ਮਹਾਘੋ ਮੇਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥

ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਲੋਂ ਵੀਦੀਂ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ; ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਠੁ ਲੋਂਗੁਬਾਣੁ ਵੰਠੀ ਪ੍ਰਠੇਕ ਮੂਲਠੁ ਚੋਲਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਮੈਨ
ਮਰਿਯੁ ਅਸੰਬਧੰਗਾ ਊਨਹੁਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰਠਿਠਿਸ਼ਾਰੁ.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਮੈਨ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਪੁਜਮੈਨ ਭਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਵਕੀ ਅਤਨੀਕੀ ਸੰਠੋਪਕਰ ਮੈਨਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥

ਲੋਂਤੈਨ ਧਾਸ਼ੰ ਤਰਾਠੁ ਨਾਨਕ ਊ ਵਿਧੰਗਾ ਚੋਬੁਠਾਡੁ. ॥8॥ 3॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਚਨਿਠੋਯਿੰਨਪੁਠੁ, ਏਕਰੀ ਏਦੁਗੁਰੁ ਸਨਿਖ਼ਿਅਤ ਬੰਧੁਵੁਲੁ (ਤਲੀ, ਤੰਡੀ,
ਠੋਬੁਠੁਵੁਲੁ, ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠੀ ਮਰਿਯੁ ਪਿਲੁਲੁ) ਕਲਿਸੀ ਦੁਃਖਿੰਸ਼ਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਸ਼ੁ ਤਮ ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲ ਮੁਰੀਕੀਨੀ
ਕਡੀਗਿੰਨ ਵਾਰੀ ਅਹੰ ਠੋਲਗਿਠੋਠੁੰਦੀ.

ਸਮਝਿ ਸੁਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥

ਆਠਪਨਠੁ ਚਨਿਠੋਦਨੀ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਬੰਧੁਵੁਲ ਮਰਠੰ ਵਧ
ਸ਼ਾਂਠੀ ਮਰਿਯੁ ਸਮਠੁਲਠੁ ਸ਼ਿਠੀਲੋਂ ਊਂਟਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥

ਊ ਸਠਾਠੀਅਠੰ ਚੋਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਦੁਃਖਿੰਸ਼ੁਨੇ ਊਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ
ਤਮ ਗੋਰਵਾਨੀਠੁਲੋਂਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥

ਏਵਰੁ ਮਰਠਿੰਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੀ ਕੋਸੰ ਏਵਰੁ ਦੁਃਖਿੰਸ਼ਾਰੁ?

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' సృష్టికర్త-దేవుడా, మీరు ప్రతి ఒకటిలో ఉన్నారు, (అందువల్ల, ఎవరి శరీరం మరణిస్తుంది మీరు మరియు ఏడేళ్లకై కూడా మీరు). || 1|| విరామం||

ਮੁਏ ਕਉ ਰੇਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥

చనిపోయిన వారి ఆత్మయొక్కభాధకు నిజంగా దుఃఖిస్తున్నవకై చాలా అరుదు?

ਸੇ ਰੇਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨੁ ਹੋਇ ॥

చనిపోయిన వకై కారణంగా ఎవరిపై కొంత సమస్యవుస్తుంది అని మాత్రమే ఏడుస్తుంది.

ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥

చనిపోయిన ఆ వకై ఆత్మపమి ఎదురోభోతోందో దేవునికి మాత్రమే తెలుసు,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

సృష్టికర్త ఏమి చేసినా, అది నెరవేరుతుంది. || 2||

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥

బతికి ఉన్నప్పుడు సీత్యు అహంకారాన్నినిరూల్చించేవారికి, లోకంలో ఉన్నదుర్గుణాల సముద్రానిదేవుని సహాయం దాట్లా మాత్రమే దాటగలమని తెలుసు.

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥

ఎవరి ఆశ్రయాన్నిపొందుతారో, వారి అతుశ్శత్ర ఆధాత్మిక హోదాను పొందడం దాట్లా గురు-దేవునికి వందనం చేయండి.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥

కానీ సత్యగురు బోధనల దాట్లా దేవుని ఆశ్రయం లభిస్తుంది, అందువల్ల, నేను అతనికి అంకితం చేస్తున్నాను.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥

గురు బోధనలు ఒక పడవ లాంటివి మరియు గురు బోధనలను ప్రతిబింబించడం మరియు అనుసరించడం దాట్లా మాత్రమే దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రాన్ని దాటగలం. || 3||

ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥

దేవుడు తనకు తానుగా ఎటువంటి భయం లేకుండా ఉన్నాడు మరియు అతని దివ్యకాంతి మొత్తం అనిభోట్లా వాఫీంచి ఉంది.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਰਾਨੀਂਚਕੁੰਡਾ, ਓਕਰਿ ਮਰਠਨੰ ਵਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤ ਮਰਿਯੁ ਅਸੁਸ਼ਠ੍ਰ ਵੰਠੀ ਮੁਾਠਨਮਞ੍ਰਾਲਲੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਕੋਲੋਂਠੁੰਦਿ.

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥

ਪ੍ਰਜਲੁ ਤਮ ਦੁਘ ਬੁਧਿ ਕਾਰਠਨੰਗਾ ਆਠਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨਮੈਪੋਤੁਨਾਠੁ, ਵਾਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਓਕਰੁ ਏਮਿ ਚੋਪ੍ਰਲਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਡਵਗਲਰੁ?

ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥

ਭਕ੍ਰਿ ਆਠਾਠਨ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਨਿੰਡਿਪੋਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਠੁਨੈ ਓਨਾਠੁ. ॥ 4॥

ਮੁਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥

ਮਾਯੁ ਠਯੁਕ੍ਰਮੁਾਡੁ ਵਿਠਾਨਾਲੁ (ਦੁਰੁਠਨੰ, ਠਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਕ੍ਰਿ) ਓਕ ਵਕ੍ਰਿ ਡੀਵਿੰਚਿ ਓਨਪੁਠੁਠੋਂ ਮਰਠਿੰਚਿਨਲੁ ਤਨ ਅਹੰਨਿਅਠਿਗਮਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਏਡੁਸੁਾਰੁ.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥

ਬਾਠ ਲੇਦਾ ਆਨੰਦੰ ਠਯੁਕ੍ਰਮੁ ਭਾਵਾਲਨੈਨਾ ਵਿਸਠਿੰਚਿ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਕ੍ਰਿ ਸਹਾਞੰਗਾ ਮੈਲੋਠਿ ਓਂਟਾਡੁ,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥

ਤਨ ਸਰੀਰਾਨਿਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਾਡੁ. ॥ 5॥

ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥

ਅਦੈ ਓਕ (ਦੇਵੁਡੁ) ਵਿਵਿਠ ਲੋਕਠੈਨਨਿਞ੍ਰੀਵੁਲਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਾਡੁ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥

ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ਾਠੁਾਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸੰਘਾਠ੍ਰ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠੈਸੁਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਠੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਠ ॥

ਭਕ੍ਰਿ ਆਠਾਠਨ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਠਮੈਨ ਭਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਓਕਰਿ ਡੀਵਿਤੰ ਪੁਾਰਿਗਾ ਵਠੁਮੈ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਠ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁਯੰ ਪਾਡੁਕੁਨੈਵਾਰੁ ਮਾਨਵ ਡੀਵਿਤਪੁ ਅਟੁਠੁਠੁ ਸੰਕਲਾਠ੍ਰਿ ਪਿੰਡੁਟੁੰਟਾਰੁ. ॥ 6॥

ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥

ਓਕ ਵੱਝੀ ਚਨਿਓਯਿਨਪੁਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੇਂ ਵਿਧੰਗਾ ਮਰਣੀਸੁਣੁ
ਮਰਿਯੁ ਓ ਵੱਝੀ ਚੰਪੇਦੀ ਕੂਡਾ ਓਯਨੇਂ.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਦੇਵੁਡੇਂ ਸੁਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਠਿਪੁਠਿਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੁ
ਸੁਠੁੰਗਾ ਦਾਨਿਨੀ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸੁਣੁ.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੇਤੀ ਤੁ ਜਾਤਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਠਿਪੁਠਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਦਿਵਙਾੰਤਿ ਨੁੰਡੀ, ਮੀਰੁ
ਲੋਕਫੇਂਨਿਞਾਤੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਰੁ.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਓਲੋਂਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋਂ ਕਲਯਿਕਨੁ
ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਓਕਪੈ ਏਟੁਵੰਠੀ ਸੰਦੇਹੰਲੋਂ ਤਿਰਗਡੁ. ॥ 7॥

ਸੁਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥

ਪੁਰੰਚਾਨਿਮਿੰਗੇਂ ਮੰਟਲੋਂ ਮਲਿੰਨੰ ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਸੁਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥

ਨੀਂਟੀਲੋਂ, ਭੁਮਿਪੈ, ਪੁਰਿੰਚੋਂਟਾ ਓਕ ਮਲਿੰਨੰ ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਸੁਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਲਿੰਨੰ ਵੰਠੀ ਮੁਠਾਠਨਮਞਾਲਨੁ ਵਿਨੋਂਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਪੁਰਯਲੁ ਯਨਨ
ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕੁਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੇਂਤਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿੰਤਾਗਾਲੀ. ॥8॥ 4॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਓਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੈ ਹੀਰਾ ॥

ਓਤਘੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਓਲੋਂਚਿੰਚੁਵਾਡੁ ਨਾਮੰ ਵੰਠੀ ਓਭਰਣਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗੁਰਿੰਸੁਣੁ.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥

ਓਕੁਮਾਪੁ ਕਨਿਕਰੰਠੋਂ ਪਰਿਪੁਠੁਠੁਡੈਂਨ ਗੁਰੁਵੁ ਪੁਰੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿੰਞਾਟੀ
ਓਦਡਾਨਿੰਕੀ ਸਹੰਯੰ ਚੇਂਸੁਣੁ.

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥

ਅਟੁਵੱਟੀ ਵੱਛੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਾਨਿਪੈਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਖੁਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠੀਗਿਸਲਾਡਦੁ. ॥ 1॥

ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਓਕ ਬਾਠਕਰੀ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਭਵਠਾਨੀਕੀ ਮੁੰਦੁ
ਮਮਲੀਖੁਰੀਕੀਸੁਣੁ.

ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਨਿਯਮੈਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪੁਨੁ ਪ੍ਰਦਰਿਫ਼ਾਡੁ, ਓ ਵੱਛੀ ਮਨਸੁਖੁਵੇਵੁਨਿਠੋ
ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਅਵੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥

ਨਿਖਲੁਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਦਾਤੁਮੈਨ ਰਾਯਧਾਨੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੈ ਵੱਛੀ ਮਰਿਯੁ

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥

ਨਿਠੁਵੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ, ਨਿਖਲੁਖੁਮੈਨ ਝਾਨਿ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ਓਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਸਹਾਯੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਠੀਸੁਣੁ. ॥ 2॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੁ ਦਾਠਾ ਤਨ ਓਲਨਿਠੁਟੀਨੀ, ਲੋਕਵਾਂਚਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਓਯਨ ਕਾਲੀਠੈਸੁਣੁ.

ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਕਰੈ ਕਹਾਏ ॥

ਓਯਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਮਾਟਲਨੁ ਠਚਠੀੰਚੀ, ਭਤਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਅਲਾ ਚੈਸੇਲਾ
ਪੁਰੀਕੋਲੁਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਨੀਤਿਵੰਠਮੈਨ ਯੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸਾਨਿਗੁਹੀਸੁਣੁ. ॥ 3॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥

అటువంటి వక్త్ర శరీరం దేవుని దివక్తాంతి యొక్క అసమాన సౌందర్య కారణంగా సభ్రమైన బంగారం వలె నిషభ్రషంగా మారుతుంది,

ਤਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥

మరియు ఆయన మూడు లోకాల్లో దేవుని యొక్క సప్తమైన రూపాని క్షలిగి ఉనాక్షు.

ਮੈ ਸੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥੪॥

"నామం యొక్క ఈ తరగని సంపద నా హృదయంలో ఉంటుంది" అని భక్తులు చెబుతారు. || 4||

ਪੰਚ ਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥

దేవుడు భూమి, నీరు, అగ్నిగాలి మరియు ఆకాశం, మూడు లోకాలు, తొమ్మిది ప్రాంతాలు మరియు నాలుగు దిశలలో మొత్తం ఐదు మూలకాలను ప్రసంగిస్తాడు,

ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥

అతను తన శక్తితో భూమిని మరియు ఆకాశాని సమర్థిస్తాడు.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥੫॥

దేవుడు తన వైపు ప్రపంచ విషయాల వెనక తిరుగుతూ మనస్సును తిరుగుతాడు. || 5||

ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ਨ ਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥

ఆ వక్త్ర ఒక మూర్ఖుడు, దేవుడు విశాఖ్షితన కళతో చూడడు,

ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬੁਝੈ ॥

నామం యొక్క అమృతాన్ని తని నాలుక ఆసాధించలేదు మరియు గురువు బోధనలను అర్థం చేసుకోలేదు.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੬॥

మాయతో మత్తులో ఉన్న తనను ప్రపంచంతో గొడవపడతాను. || 6||

ਉਤਮ ਸੰਗਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥

పుణాక్షులతో సహవాసం చేయడం దాదాపు పుణాక్షులుగా మారవచ్చు

ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥

ఆ సాంగత్యంలో, అతను సుగుణాలను పొందుతాడు మరియు తన అపరాధాలను కడిపిస్తాడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥

గురు బోధనలు లేకుండా సమస్థితి సాధించలేము. || 7||

ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥

దేవుని నామము వజ్రాలు మరియు మాణిక్యాల వంటి విలువైనది,

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥

అది (నామ్) సభ్యమైన ముత్యాల వలె హృదయం ఉన్నప్పుడు యొక్క ఆధ్యాత్మిక సంపద అవుతుంది.

ਨਾਨਕ ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥

ఓ' నానక్, ఆ వక్తి గురువు కృపతో చూసే ఆనందదాయకంగా మారతాడు. ||8||5||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥

ఓ' సోదరుడా, గురువు బోధనలను పాటించి, మీ హృదయంలో భగవంతుణ్ణి గ్రహించి, దేవుని నామముపై ధ్యానానందాన్ని ఆస్వాదించండి,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥

గురువు దయవల్ల మీ హృదయంలో దేవుని నివాసాన్ని గ్రహించండి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥

గురువు బోధనలను అనుసరించండి మరియు మీ చేతనలో దేవుని స్తుతి యొక్క దైవిక పదానిక్షక చిహ్నంగా పొందుపరచండి. || 1||

ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

గురువాకాశ్రి గురించి ఆలోచించటం దాట్లా, ప్రేమపూరకమైన భక్తి ఆరాధనలు చేసినపుడు,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అపుడు గురువు కృప వలన ఆయన నిత్యదేవుని నామాన్ని గ్రహిస్తాడు.

||1||విరామం||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥

ਅਲਾంటੀ ਵੱਡੀ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹੂ ਸਫੁਠ੍ਹੂਗਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਆਯਨ ਹ੍ਯਾਦਯੰ ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼੍ਰੇਘੁਮੈਨ ਨਿਵਾਸੰਗਾ ਅਵੁਠੁੰਦਿ,

ਤੀਨ ਭਵਨ ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਠ੍ਹੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯਚੈ ਪੁਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਗੁਰੁਹਿਸੁਠਾਡੁ.

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥

(ਓ' ਨਾ ਸੇਖੁਇਠੁਡਾ), ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕਲਾਘੁਠੁਠੁ ਚੈਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 2॥

ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵੱਡੀਕੀ ਨਿਤ੍ਯੁਆਨੰਦੰ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖੰ ਲੇਦੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥

ਨਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਅਤਨਿ ਆਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁ ਊਂਨਠੁਠੁ ਮੈਨ ਆਹਾਰੰ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਪੰਚ ਸਮਾਈ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥

ਪੁਰਯਲੁ ਤਮ ਠਦੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ) ਨਿਰੁਠੁਠੁੰਚਿਨਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਠੁਠੁ ਜੀਵਿੰਚਗਲਦੁ. ॥ 3॥

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਿਵਠੁਠੁਠੁ ਮੋਠੁਠੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਠੁਪੁਸਰਿਸੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿ ਓਕਠੁਠੁ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰੈ.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਪੁਰਯਲਨੁ ਏਕੰ ਚੈਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੈ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਵੇਰੁ ਚੈਸੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥

ਸੁਠੁਠੁਕਰੁ ਏਮਿ ਚੈਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥

ਚਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਠੁਠੁਸ਼ਨੰ ਚੈਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਨਰਿਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਆਯਨ ਸੰਕਲਠੁ ਵਲੁ ਕੂਡਾ ਅੰਠਾ ਆਯਨਲੋ ਕਲਿਸਿਠੁਠੁੰਦਿ.

ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਵਦਿ ਸੰਤੋਖੰ ਕਲੀਗਿਨਾ, ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਅਤਨਿ ਆਦੇਸੰ
ਪ੍ਰਸੰਗਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੰਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਏਵਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ. ॥ 5॥

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥

ਬਾਲਠੁਲੋ ਲੇਦਾ ਵੁਠਾਪਠੁਲੋ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਅਤੁਕੋਠੀ ਵਠੀ,

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਬੁਠੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥

ਯੁਵਠੁਲੋ ਅਤਨੁ ਅਹੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਡੁ,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥

ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਆਯੰਨ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਏਮਿ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ? ॥6॥

ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ਤੰਨਨੁ ਆਹੰਰੰਠੋਨੁ, ਲੋਕੰਸੰਪਦੰਠੋਨੁ ਆਸ਼ੰਰਠੀੰਚਿੰਨ ਵਠੀਨਿ ਏਕਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ
ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਕਪੋਠੈ,

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥

ਸੰਦੇਹਾਮੁ ਚੇਠ ਮੋਸਪੋਠੀੰਨਤਰੁਵਾਠ ਚਿੰਤਿਸੁਨਾਠੁ,

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਮੂਰਠੁਡੀ ਮੋਡਲੋ ਮਾਯ ਊਰਿ ਊੰਠੁੰਦਿ. ॥ 7॥

ਬੁਠਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਵਡਾਨਿਠੁਮਾਸਿ, ਵਾਰੁ ਭਯੰਪਡੀ
ਪਾਰਿਪੋਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏ ਅਦੁਪੁਠਵੰਠੁਲੁ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤੰਮਨੁ ਰਕੀੰਚੇ ਸਠੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯੰ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥8॥ 6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥

ਚੋਡੂ ਤਲਪੁਲਠੀ ਨਿੰਡੀਨ ਮਨਸੁਸ਼ੁਲਵਾਰੁ, ਇਤਰੁਲ ਕੋਰਕੁ ਭੜਕੀ ਗੀਤਾਲੁ
ਪਾਡੁਤੁਨਾਰੁ;

ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥

ਵਾਰੁ ਮੁਤ ਸੰਗੀਤਾਨਿਖੁਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਆਧਾਫ਼ੀਝੰਗਾ ਊਨਝੁਲੁਗਾ ਸੁਕਠੀਂਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖ਼ਾਫ਼ੀਂਚੁਕੁੰਡਾ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਅਬਧੁੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਖੁਮੈਨਵਿ. ॥1॥

ਕਹਾ ਚਲਹੁ ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥

ਓ' ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਓ ਵਝੁਲਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਵੇਂਬਡੀਂਚਾਰੁ? ਮੀ ਸਠੁਤ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿ
ਭੀਂਠੀਂਚੁਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖ਼ਾਨੁਵਡੀਂਚੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੁਅਨੁਚਰੁਲੁ ਸੰਠੀਂਚਿ, ਤਮੁ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਵੇਦਕਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਰੁ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋ ਮਨਸੁਸ਼ੁਮਰਿਯੁ ਚਰੀਰੰ
ਬਾਠੀਂਚੁਬਡੀਨ ਵਝੀ,

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸੁ ਪੀਰਾ ॥

ਦੁਰਾਚ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ ਏਕੁਗੁਰੁਗੁਠੁਲਠੋ ਬਾਠੁਪਡੁਤੁਨਾਰੁਠੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਫ਼ੀਂਚੁਕੁੰਡਾ ਆਯਨ ਮਨਸੁਸ਼ੁਲਾ ਓਦਾਰੁਸ਼ੁ
ਪਿੰਡਗਲਦੁ? ॥ 2॥

ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਖੁਠੁ ਚੇਸੇਵਾਡੁ (ਓ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੁ ਨਿਰੁਘੁਠੀਂਚੁਡੰ ਦਾਠਾ), ਚਾਚੁਠੁ
ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪਿੰਚਾਰੁ.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਕੀ ਤਨ ਮਨਸੁਸ਼ੁਏਕੁਅੰਠੁਠੁ ਪਿਠੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥

ਗੁਰੁవు ਯੋਕੁਧਿਵਫ਼ਦੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ ਆਤਨਿ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ. ॥ 3॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਲੋਂ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯੋਕੁਧ੍ਰੁਸ਼੍ਰੁਪਮੁਨੁ ਚੁਸਿਨਵਾਡੁ,

ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥

ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਪੋੰਦੁਪਰੁਸੁੰਦਿ, ਦਾਨਿ ਸ਼ਕੁਤਿ ਪਰਿਮਿਤਿਕਿ
ਮਿੰਚਿਨਦਿ,

ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਸ਼ੁਤਿ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰਲੋਂਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡੁ. ॥ 4॥

ਜਹਾਂ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁ ਨੋਰਵੇਰਵਲਸਿਨ ਚੋਟਿਕਿ ਨੋਨੁ ਵੇਲੁਨਲੁ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੁਮੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥

గురువు గారి దయవల్ల నేను నామాన్నిపొందే అటువంటి పనులను నిరర్థించినా,

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥

నేను నామంతో నిండి, దేవుని పాటలను పాడవచ్చా|| 5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాటా తన అంతఃగతాన్ని అర్థం చేసుకున్న వక్తి,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

శాంతిని ఇచ్చే అమృతమైన నామాన్ని తన హృదయంలో గ్రహించాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥

దేవుని పాటలను పాడటం దాటా అతను ఎల్లప్పుడూ నామ ప్రేమతో నిండి ఉంటాడు. || 6|

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੇ ਲਾਗੈ ॥

నా దేవుడు నామాన్ని వరినైనా ఆశీర్వదించినపుడు మాత్రమే ఆ వక్తి నామంతో నిండిపోతాడు.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥

గురువాకర్ణ దాటా అహాన్ని రూపించడం దాటా, అతను తన అహం పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటాడు.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥

అపుడు అతను ఇకథ మరయు వచ్చేనానలో శాశ్వత శాంతిని ఆస్వాదిస్తాడు. || 7||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥

చంచలమైన మనసును అతని అహాన్ని రూపించే మార్గం తెలియదు.

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

ఆతఃపహంకారము గల వక్తి మనసుల్లపుడూ దుర్గుణాల మురికిగా ఉంటుంది; గురు బోధనలను అర్థం చేసుకోలేదు మరయు అనుసరించలేదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥

ఒక గురు అనుచరుడు ఎల్లపుఠూ నామాని ధ్యానిస్తాడు మరియు నిషభ్రష్టంగా ఉంటాడు. ||8||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

నేను పూజుణ్ణైన దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను,

ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

నేను ఎల్లపుఠూ సాధువుల సంఘంలో నివసించేవాణ్ణి,

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥

నా హృదయములో దేవుని నామము వక్షమై నా బాధలను నిరూఢము చేయవచ్చు || 9||

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥

గురువాకాని గురించి చర్చించే వక్తి మంచి ప్రవర్తన విలువను అర్థం చేసుకుంటాడు,

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥

మరియు సత్యగురువు వాకానిని అనుసరించడం దాత్రా భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాడు,

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥

ఓ' నానక్, అతని మనసు నైవుని పేరుతో నిండి ఉంటుంది. || 10|| 7||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥

విశాస్తం లేని మూర్ఖపు మనసునైరి ఏనుగు లాంటిది.

ਬਨ ਖੀਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥

మాయపై ప్రేమతో పరధాస్తంలో, అడవిలో తిరుగుతూ మచిక్ష కాని ఏనుగులా ప్రపంచంలో తిరుగుతూ ఉంటుంది

ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥

మరణ భయంతో వేటాడిన అది అకఙ్ఠకఙ్ఠ తిరుగుతుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਵੇਤੁਕੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟ ਮੀਦ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ ਪੇਟੁਕੁੰਡਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠਿਰਗਟੰ ਮਾਨਦੁ.

ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਲੀ, ਨਿਖਲੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੀ, ਅਹੰਨਿਪੋਪੋਦਿੰਪਚੈਸੇ
ਭਤਰ ਚੈਦੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਦਾਲਨਿਠੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਟੁੰਡੀ. ॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥

ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਈ ਮੂਰਠੁਮੈਨ ਮਨਸੁ ਸੁਲਾ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ ਊੰਟੁੰਡੀ?

ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥

ਦਾਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਸਭਾਵਾਨਿਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਅਦਿ ਮਰਠੰ ਯੋਕਭਾਠਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਡੀ.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥

ਦੈਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰੋਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੈ ਵਝੀ, ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੂਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੈਸ੍ਤਾਡੁ.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਤਨ ਬਾਠਾਕਰਮੈਨ ਮਰਠੰ ਭਯਾਨਿਠੈਵੁਨਿ ਵੇਪੁ ਆਕਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ
ਨਿਰੁਲੀਸ੍ਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥

ਈ ਮਨਸੁ ਸੁਠਿਸ਼ਾਠ ਆਚਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਤਪਰਮੈਨ ਪਨੁਲਲੋ ਨਿਮਗਠੁ
ਅਵੁਠੁੰਡੀ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥

ਈ ਮਨਸੁ ਸੁਠੰਚਭੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਪੁਠੀੰਡੀ (ਭੁਮਿ, ਈਠਰ, ਗਾਲੀ, ਅਗ੍ਰਿਮੁਰਿਯੁ
ਨੀਰੁ).

ਸਾਕਤੁ ਲੋਠੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁੜਾ ॥

ਈ ਮੂਰਠੁਮਨਸੁ ਸੁਠਿਠਾਠੋ ਮਾਯਨੁ ਆਰਾਠਿੰਚੈ ਵਾਰਿਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁੜਾ ॥੩॥

ਕਾਨੀ, ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁਨੁਨੁਖੁਠੀ ਮਨਸੁਨੁ
ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ ਠਨਠੁਮਵੁਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲ ਨਿਯਮੁਨਿ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਠਨ ਮਨਸੁਨੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਪੈ
ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਾਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਮੂਠੁ ਪੁਰਪੰਚਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਝਾਨਾਨਿਘੋਂਦੁਠਾਠੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥

ਕੋਨਿਘੋਂਦੁ ਠ ਮਨਸੁਨੁਨੁਨੁ ਅਵੁਠੁੰਦਿ; ਕੋਨਿਘੋਂਦੁ ਲੋਕਿਕ ਸੋਘਾਠੁਨੁ
ਅਸਾਠੁੰਚੇਵਾਠੁ ਮਰਿਠੁ ਝਠਰ ਸਮਠਾਠੁੰਦਿ ਅਦਿ ਠਪਸੁਨੁਨੁਕਝਾਠੁਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਆਪੈ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਠਨਲੋਂ ਠਨੁਦੇਵੁਠੁੰਦਿ ਗੁਰਿਸੁਠਾਠੁ. ॥ 4॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥

ਪੁਰਿ ਪੁਰਦਠੁੰਦੁ ਦੁਰਦੁਰੁ ਮਰਿਠੁ ਪੁਰਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਠੋਂ ਬਾਠਿੰਚਬਠੁਠੁੰਦਿ,
ਕਾਨੀ ਕੋਨਿਘੋਂਦੁ ਅਦਿ ਅਹੋਨਿਘੋਂਦੁੰਚਿ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨੁੰਦਿ ਵਿਠਿਪੋਠੁੰਦਿ.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦਿਵਠੁਮੁਠਾਨਿਘੁੰਚਿ ਠੁਸਿਨ ਵਾਠੁ,

ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥

ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਠੁ ਪੁਰਿਚੋਠਾ ਠਨ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਪਾਠੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 5॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥

ਠ ਮਨਸੁਨੁਨੁਨੁ ਦੁਪੁ ਠਦੇਕਾਲਕੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠ, ਲੋਕਅਨੁਬੰਠਾਲੁ
ਮਰਿਠੁ ਅਹੰ) ਵਠੁਰੇਕੰਗਾ ਠੁਠੁੰਦੋਂ ਦੁਰਠੁੰਦੁੰਦੁ ਮੈਨ ਰਾਝੁ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਠਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠੁ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦੁੰਚੰਦੰ ਦਾਠੁ ਅਦਿ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥

ਮਨਸੁ ਘਰਦੁ ਦੁਖੁ ਛਾਦੋਕਾਲਨੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਟੀਨਿ
ਨਿਯੰਤਰਣਕੁ ਤੀਸੁਕੁਵਸਾਡੁ,

ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥

ਅਹਾਨਿਨਿਰੁਲੀਂਚਿਨ ਤਰਾਠੁ, ਅਦਿ ਦੁਧੁਣਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤਰਿਸੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਝੈਅਨਿ
ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਤਝਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥

ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਪਾਠੋਂਨਡੰ ਦਾਠਾ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿ ਮਨਸੁ ਘੁਮਾਯ ਯੋਕੁ
ਦਾਡਿਪਲੁ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁਣਾ, ਨਿਰੰਤਰ ਦਿਵੁਝਾਵਠੁਨੁ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ,
ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਤਿਪਠੁਵੁਤੁੰਦਿ,

ਆਤਮੁ ਚੀਨ੍ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥

ਮਰਿਯੁ ਆਤਮੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਅਲੁਮਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ
ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 7॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਵਿਤ੍ਰਮੈਨਪੁਠੁ, ਅਦਿ ਤਨਲੋਂ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਠਲੋਂ ਫੁਕੇ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਾਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਝ ਆਰਾਧਨ ਈ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿਲੋਂ ਬਾਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ, ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੇ ਛੰਟਾਡੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥

ਫੁਕ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਵੁਠੀ ਅਨਿਘੁਦੁਯਾਲਲੋਂ ਚੁਾਸਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਅਨਿ
ਵਯਸੁਠੁ ਕੰਠੇ ਮੁੰਦੇ ਵਾਠੀ ਚੇੰਦੁਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੁਯਸੁਠੁ
ਤਰੁਵਾਠ ਅਕਠੇ ਛੰਟਾਡੁ. ॥8॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਰੀ ਗੁਰੂਵ:

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੇ ਕਹੀਐ ॥

ఒక వక్తి శరీరం నశించినపుర్తూ, ఆ వక్తి సేకరించిన ప్రపంచ సంపదకు
యజమానిగా పరిగణించబడవచ్చు

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥

దేవుని నామ సంపదను గురువు నుండి తప్పమరెవరి నుండి పొందలేము.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥

దేవుని నామము నమకమైన సేఖ్షితుడిలా ఒకరితో పాటు ఉన్నప్పద.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥

దేవునితో అనుసంధానమై ఉన్నవక్తి యొక్కజీవితం నిషఖ్షంగా మారుతుంది. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥

దేవుని నామము తప్పనా మధతు మరెవరో?

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੇਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆనందం మరియు బాధను ఒకేవిధంగా పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, నేను నామాన్ని
ఎనక్షూ విడిచిపెట్టను; దేవుడు తన మీద తాను కృపను అనుగ్రహిస్తూ
మానవులను తనతో ఐకత్య చేస్తాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਰੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥

మాయపై, కామం మీద ప్రేమతో మిగిలిపోయిన వారు మూర్ఖులు,

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥

దృఢదక్షాణ్వికి అనుబంధంగా, వారు నామాన్నివిడిచిపెట్టారు.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు మీ కృపను అనుగ్రహించే నామాన్నిక్షాణ్ంచేలా మీరు ఆ వక్తిని
మాత్రమే చేస్తారు.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ ਤਪਿਘੋਯਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਰੋਕਰਿਨਿ
ਆਰਾਧਿਸ਼ਾਰੁ?

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਦੀਨਿ, ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਵਝੀ
ਊਨਿਕੀਨਿ ਏਨਠ੍ਰੁਆ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਏਮੀ ਲੋਕਿਠਚਬਡਦੁ. ॥5॥

ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਸੁਘਿਨਿ ਚੂਸਿ ਮੇਮੁ ਆਸ਼ਠ੍ਰੁਠੋਤੁਨਾਘੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊਨਾਠ੍ਰੁ; ਅਵੁਨੁ, ਮੀਰੁ ਦੇਵਦੂਾਤਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿਨੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਚੁਠ੍ਰਿ ਤਿਰੁਗੁਤੂ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਮੀਰੁ ਪੁਰੀਗਾ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠ੍ਰਿ ਮਨਸੁਨੁ ਆਕ੍ਰਮਿੰਚਿ ਮਠ੍ਰੁਤੁ ਈਸੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥੬॥

ਮੀਕੁ ਸਮਾਨਮੈਨ ਵਾਰੁ ਮਰੇਵਰੂ ਲੇਰੁ. ॥ 6॥

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥

ਭਝੀ ਆਰਾਠਨਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾਮੰ ਪਰਿੰਚੈ ਆ ਸਾਠੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਭਕੁਲ ਸਾੰਗਠ੍ਰੁਲੋ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਕਲ੍ਲੁਬਡੀ ਊਂਡਲੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਸਾਠੁਵੁਲੁ ਸਮਾਨਠ੍ਰਿਤਿਲੋ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਬੰਠਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਠੋਤਾਰੁ.

ਛੁਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਠੁਵਝੂਨਾਨਿਘੋਂਦੇਵਾਡੁ ਕੂਾਡਾ ਏ ਲੋਕਬੰਠਾਲ ਨੁਂਡੀ
ਵਿਮੁਕ੍ਰਿਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ. ॥ 7॥

ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥

ਮਰਠਠਠਠਠ ਲੇਦਾ ਏਠੁਨਾ ਠੁਃਘੰ ਏਕ ਵਝੀਨਿ ਬਾਠਿੰਚਦੁ,

ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥

దేవుని నామానికి ఎట్టూర్లే చేసి, లోకఆకర్షణల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటాడు.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

తన భక్తుల ప్రేమికుడైన దేవుడు ఎల్లప్పుడూ వారితోనే ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥

ఓ' నానక్, దేవుని ప్రేమతో నిండిపోవడం దాట్లా, విముక్తి అవుతాడు. ||8|| 9||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀ ॥

రాగ్ ఆసా, ఇక్-తుకీ(ఒక పంక్తి), మొదటి గురువు:

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి సేవ చేసే వక్తి భగవంతుణ్ణి తెలుసుకుంటాడు.

ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥

గురువు గారి మాటల దాట్లా, ప్రతిచోటా దేవుని ఉనికిని గుర్తిస్తాడు మరియు అతని లోక అనుబంధాల యొక్క అనిర్దుఃఖాలు తొలగించబడతాయి. || 1||

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥

నా సేఖీతులు, సహచరులారా, దేవుని నామమును ధాన్వించండి,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సతగురువు బోధనలను అనుసరించి సేవచేస్తూ, ఆధాత్మిక జ్ఞాని అయిన మీ కళ్లతో మీరు దేవుణ్ణి చూడవచ్చు|| 1|| విరామం||

ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥

నామంపై భాగసాఖితో సంబంధాలు ఈ ప్రపంచంలో భావోద్వేగ బంధాలు తప్ప మరేమీ కాదు. || 2||

ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥

అహంకార పూరితంగా చేసే మత ఆచారాలు మరియు పనులు కూడా ప్రపంచ బంధాలుగా మారతాయి.

ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥

ఒక వక్తి మనసుతో దేవుని పట్ల కాకుండా మరొకరిపట్ల ప్రేమ ఉంటే, అప్పుడు కుమారుడు మరియు భారత్రో సంబంధం ఆత్రు బంధం తప్పమరొకటి కాదు. || 3||

ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥

ਨਾਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਧਸਾਯੁ ਕੂਡਾ ਫਕ ਰੁਠੁਕੁ ਬਾਨਿਸਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ,

ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥

ਰਾਜਾ ਪੱਟੁ ਪੁਠਿ ਚਾਲਨਿ ਕੋਰਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਫਕਵੇਲ ਅਹਾਠੋ ਰੁਠੁ
ਚੋਲਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਿਰਾਕਰਿਸੈ ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਸਿਕੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸਾਡੁ. ॥ 4॥

ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥

ਨਾਮੁ ਪੁਠਿ ਧਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਚੋਸੈ ਵਾਠਾਰ ਪਨੁਲੁ ਕੂਡਾ ਬਠਾਰੇ ਅਵੁਠਾਯੁ,

ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥

ਏਦੁਕੰਠੈ ਮਾਯੁ ਏਕੁਠਿ ਸੀਠੁ ਮੁਲੋ ਚਿਕੁਠੁ ਨੁਵਾਠਾਰੀ ਏਪੁਠੁ ਸੰਤੁਪੁ
ਚੋਦਡੁ. ॥ 5॥

ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥

ਸੰਪਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਸੰਪਦ ਕੋਲੋ ਠੁਨੁਪੁਠੁ ਫਕ ਬਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿਪੱਟੁ ਭਕੁਤਿ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁੰਲੋ ਵਾਰੀ ਪਨੁਲੁ ਏਵੀ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਵੁ.
॥ 6॥

ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿਪੁਠਿ ਧਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵੇਦਾਲਨੁ ਚਦਵਡੰ, ਚਰਿਚਡੰ ਕੂਡਾ
ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਕੀ ਦਾਰਿਠਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਠੁ ਬਾਨਿਸਤਾਠਿਕੀ ਮੂਲੰ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥੭॥

ਲੋਕਸੰਠੋਮੰਦਿ, ਦੁਰੁਠੁਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿਨ ਫਕਰੁ ਅਠਾਠਿਠੰਗਾ
ਨਸਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 7॥

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਮ ਲੋਕ ਵਿਠੁਲਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਈਨਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਸ਼ਰਯਾਨੁ
ਪੋਂਦੋਵਾਰੁ,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਚੋਤ ਰਕੁੰਚਬਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਬਠਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੋਰੁ.
॥8॥ 10॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੩

రాగ్ ఆసా, మూడవ లయ, అష్టపదులు, మొదటి గురువు:

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥

ఆ అమాముల తలలు వెరిల్లియన్తో నిండిన వెంట్రుకలు మరియు విడిపోవడానికి అలంకరించబడ్డాయి,

ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੁੜਿ ॥

ఆ తలలు కత్తెరతో కత్తిరించబడుతున్నాయి మరియు వారి గొంతులు ధూళితో ఉకిరిబికిరి చేయబడుతున్నాయి.

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥

వారు రాజభవనాలలో నివసించేవారు, కాని ఇప్పుడు వారు ఆ రాజభవనాల సమీపంలో కూడా అనుమతించబడరు. || 1||

ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥

ఓ' ప్రాథమిక దేవుడా, నేను మీకు వందనం చేసి మరియు నమస్కరిస్తాను.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ లోకనాటకాలను మేము అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నాము; మీరు నిరంతరం ఈ నాటకాలను అనేక విధాలుగా సృష్టిస్తుంది మరియు చూడండి. || 1|| విరామం||

ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥

ఈ అమాములు వివాహం చేసుకునప్పుడు, వారి వరుడు వారి పక్కన అందంగా కనిపించాడు

ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥

వారు పల్లకిలపై సాత్రీ చేస్తూ వచ్చారు మరియు వారి చేతులు దంతపు గాజులతో అలంకరించబడ్డాయి.

ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥

ਊਤਲ ਨੀਟੀ ਕੁੰਡ ਵਾਰੀ ਤਲਲ ਪੈ ਚੁਫ਼ਬਡਿੰਦੀ (ਵਧੂਵੁਨੁ ਪਲਕਰਿੰਚੈ ਆਚਾਰੰ)
ਮਰਿਯੁ ਗਾਜੁ ਪੋਦਿਗਿਨ ਅਭਿਮਾਨੁਲੁ ਵਾਰੀ ਚੈਤੁਲ੍ਹੋ ਮੋਰਿਸਿਘੋਯਾਰੁ. ॥2॥

ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥

ਵਾਰੀਕੀ ਸਾਫ਼ਤ ਬਹੁਮਤੁਲੁਗਾ ਵੰਦਲ ਵੇਲ ਨਾਠੇਲੁ ਝਚਾਰੁ.

ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥

ਵਾਰੁ ਏਂਡਿਨ ਕੋਬਠੀਕਾਯਲੁ ਮਰਿਯੁ ਖਰ੍ਯਾਰਾਲਨੁ ਤਿਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੇਲੀ
ਪਡਕਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਾਰੁ.

ਤਿਨੁ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਝਪੁਠੁ ਵਾਰੀ ਮੁਠਾਲੁ ਹਾਰਾਲਨੁ ਦੁਠੁ ਸੈਨਿਕੁਲੁ (ਮੁਗਲੋ ਆਕਰਮਠਦਾਰੁ
ਬਾਬਰੋ) ਲਾਕੁਠਾਰੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ, ਵਾਰੀ ਮੋਡਲਕੁ ਠਾਡੁਲੁ ਊਂਚਾਰੁ. ॥ 3॥

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥

ਵਾਰੀਕੀ ਏਂਠੋ ਆਨੰਦਾਨਿਝਚਿਠੁ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਯਵਠੁ
ਸੋਂਦਰਠੁ ਝਪੁਠੁ ਵਾਰੀਕੀ ਸ਼ਤੁਵੁਲੁਗਾ ਮਾਰਾਯੁ.

ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

ਆਕਰਮਠਦਾਰੁ ਠੁ ਤਨ ਦੁਠੁ ਸੈਨਿਕੁਲਨੁ ਅਗੋਰਵਪਰਚਮਨਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀਨਿ
ਠਰਿਮਿਕੋਠਮਨਿ ਆਦੋਸ਼ਿੰਚਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥

ਅਦਿ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਸੈ, ਆਯਨ ਤਨ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਮਹਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ;
ਅਠਨੁ ਅਲਾ ਚੋਯਾਲਨਿ ਭਾਵਿਸੈ ਅਠਨੁ ਵਾਰੀਨਿ ਸ਼ਿਕੀਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥

ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਮਨ ਵਿਠੁਲਨੁ ਨਿਰਠਿੰਚਗਲੀਗਿਠੈ, ਮਨੰ ਏਂਦੁਕੁ
ਸ਼ਿਕੀੰਚਬਡਠਾਮੁ?

ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥

ਝਂਦ੍ਰਿਯੁ ਸੁਖਾਲੁ, ਆਨੰਦਾਲਠੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿਨ ਪਠਾਨੋ ਰਾਜਾਲੁ ਠਮੁ
ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁ, ਠਮੁ ਰਾਜਾਲੁਨੁ ਰਕੀੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਠਮੁ ਵਿਠੁਲਨੁ
ਮਰਚਿਘੋਯਾਰੁ.

ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥

ਬਾਬਰ ਪਾਲਨ ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਬਡਿੰਦੀ ਕਾਬਛੀ, ਓਕ ਯੁਵਰਾਜਕੁ ਕੂਡਾ ਤਿਨਡਾਨੀਕੀ
ਅਹਾਰੰ ਲੇਦੁ. ॥ 5॥

ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ (ਮੁਲ੍ਹਿਮੁਲੁ) ਤਮ ਰੋਜਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੋਂ ਐਦੁਸਾਰ੍ਹੁ ਊਂਡੀਓਯਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਕੋਂਦਰੁ (ਹਿੰਦੁਵੁਲੁ) ਕੂਡਾ ਤਮ ਆਰਾਧਨਨੁ ਵਦਿਲੇਸੁਕੁਨਾਰ੍ਹੁ.

ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥

ਐਪੁਠੁ ਹਿੰਦੁਆ ਸ੍ਰੀਲੁ ਸਾਘੁੰ ਚੇਸੀ, ਊਤਘੁ ਗੁਰ੍ਹੁਲਨੁ ਨੁਦੁਟੀਕੀ ਪੁਸੀ ਵੇਯਲੇਰੁ
ਲੇਦਾ ਵਾਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੰਟਸ਼ਾਲਲਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਂਡਲੇਰੁ

ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਰਾਮੁ ਦੇਵੁਠੀ ਏਨਠੁਆ ਗੁਰ੍ਹੁਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਐਪੁਠੁ ਅਨਾਗਰਿਕ
ਸੈਨਿਕੁਲਨੁ ਸੰਠੋਪ ਪੇਠੁਡਾਨੀਕੀ ਵਾਰੁ ਖੁਦਾਨੁ ਕੂਡਾ ਜਪਿੰਚਲੇਰੁ. ॥ 6॥

ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਤਮ ਐਲਕੁ ਤਿਰੀਗੀ ਵਚਿਠੁਮ ਬੰਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਰ੍ਹੁ, ਵਾਰੁ ਵਾਰੀ
ਸੰਕ੍ਰੇਮੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਡੁਗੁਟਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਏਹੇ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥

ਕੋਂਤਮੰਦੀਕੀ ਕਲੀਸੀ ਕੂਰੁਘੀ ਵਾਰੀ ਬਾਧਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਚਰਿਠੁਚਡੰ ਮੁੰਦੇ
ਨਿਰ੍ਹਯਿੰਚਬਡਿੰਦੀ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਏਦੀ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲੀਗਿਸੁੰਦੀ, ਅਦੇ ਜਰੁਗੁਟੁੰਦੀ;
ਨਿਸਘੋਯੁਲੇਨ ਮਾਨਵੁਲੁ ਏਮੀ ਚੇਯਗਲਰੁ? ॥ 7॥ 11॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥

ਐ ਕ੍ਰੀਡਲੁ, ਸ਼ਾਲਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ, ਡੁਰਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਠੁਵੁਲੁ ਏਕਠੁ ਊਨਾਰ੍ਹੁ?

ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥

ਕਠੀ ਬੇਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਠਾਲੁ ਏਕਠੁ ਊਨਾਰ੍ਹੁ? ਐ ਸਾਠੁਲੇਵੀ ਯੂਨਿਫਾਰਾਲੁ ਏਕਠੁ
ਊਨਾਰ੍ਹੁ?

ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਅਧਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਮੈਨ ਮੁਖਾਨੁ ਏਕਠ ਛਾਨਾਨੁ? ਅਵੇਵੀ ਏਕਠ ਕਨਿਪਿੰਚਵੁ.
॥ 1॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਦਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ.

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਏ ਜਰੁ ਵੀਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁੰਠਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਸੁਘ੍ਰਿਨਿ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਂਸਤਾਰੁ; ਮੀਰੁ ਮੀਕੁ ਨਚਿਠਵਿਠੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਸੰਪਦਨੁ ਪੰਪਿਣੀ ਚੋਂਯੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥

ਓ ਏਝੁਗੋਂਟੁ, ਭਵਨਾਨੁ, ਰਾਜਭਵਨਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਸਤ੍ਰੰ ਏਕਠ
ਛਾਨਾਨੁ?

ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥

ਓ ਓਝੁਦਕਰਮੈਨ ਮਹਿਯੁ ਮਰਿਯੁ ਓਮੋ ਸੋਕਰਠੰਤਮੈਨ ਮੰਚੰ ਏਕਠ
ਛਾਨਾਨੁ, ਦਾਨਿ ਅੰਦੰ ਏਕਰਿਨਿ ਨਿਦ੍ਰਘੋਨਿਵਠੁ?

ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥

ਓ ਤਮਲਪਾਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੀ ਅਮਕੁੰ ਦਾਰੁਲੁ ਏਕਠ ਛਾਨਾਨੁ? ਓ ਸੁੰਨੀਲੁ
ਅੰਤਃਪੁਰੰਲੋਂ ਏਕਠ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਨੁ? ਅਵਨੀਘੋਂਡਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਯਾਨੁ. ॥2॥

ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥

ਏ ਲੋਕੰ ਸੰਪਦੰ ਕੋਂਸੰ, ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਨਾਸ਼ਨਮੈ ਛਾਨਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਏ ਸੰਪਦੰ
ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਘਾਲਾ ਵਰਕੁ ਅਵਮਾਨਿੰਚਿੰਦਿ.

ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਏ ਸੰਪਦੰ ਚੋਂਸਿਨ ਵਿਘਾਦਾਲਨੁ ਚੋਂਯਕੁੰਡਾ ਸਮਕੁਰੁਠੁਲੋਂਮੁ ਮਰਿਯੁ ਏਦਿ
ਚਨਿਘੋਂਯਿਨ ਵਾਰਿਠੋਂ ਕਲਿਸਿ ਵੋਠੁਠੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥

ਦੋਵੁਡੇਂ ਸੁਠੁੰਗਾ ਤਪੁਠੁਰਿ ਪਠੁਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਮੋਦਟ ਓ ਵਕੁੰਠਿ ਯੋਕੁ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਕੋਂਲੋਂਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਕੇਟੀ ਹੁ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥

పఠాన్ పాలకులు చక్రవర్తి బాబర్ దండయాత్ర గురించి వినఘ్నము, చాలా మంది ముస్లిం సాధువులు ప్రార్థనలతో ఆక్రమణ దారులను నివారించడానికి ఎకఢికైనా వెళఢాన్ని పేఢించారు.

ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥

అయినపట్టికీ, ఆక్రమణ జరిగింది; బలంగా నిరిఠించిన ప్రదేశాలు, దేవాలయాలు కాలిపోయి రాకుమారులను దారుణంగా హత్యచేసి దుముఠులిపి పడవేసి,

ਕੇਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥

ఎవరూ ఎలాంటి అదుఠ్ఠాన్నిమాపించలేకపోయారు మరియు మొఘల్ ఫావరూ గుఢివారు కాలేదు. || 4||

ਮੁਗਲੁ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥

మొఘలులకు, పఠాణకు మధ్యయుద్ధం జరిగినపుడు, ఇరుపక్షాలు యుద్ధభూమిలో తమ కత్తులను ఉపయోగించారు.

ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥

మొగల్ తుపాకులను లక్షగా చేసుకుని కాలుఱు జరిపారు మరియు పఠాణు ఏనుగులతో దాడి చేశారు.

ਜਿਨ੍ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨ੍ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥

ఓ సవోదరుడా, ఊపిరి పీలుతుంటున్నదుకు ముందుగా నిర్ణయించబడిన వృత్తాంతం ముగిసింది, వారు మరణించాల్సిఉంది. || 5||

ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥

బాధితుల్లో హిందూ స్త్రీలు, కొంతమంది ముస్లిం రాణులు, రాజపుత్రుల భారణు, భణు, ఠాకూర్లు ఉనారు.

ਇਕਨ੍ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨ੍ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥

కొంతమంది తమ ముసుగులను తల నుండి కాలి వరకు చింపివేయగా, కొందరు హత్యచేయబడి శశానాలకు తీసుకువెళబడ్డారు.

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥

భర్తలు ఇంటికి తిరిగి రాని వారి రాత్రినీ వారు ఎలా దాటారు? || 6||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

సృష్టికర్త సత్తుంగా చేస్తాడు మరియు ఇతరులు తాను కోరుకునట్టి చేయడానికి కారణమవుతాడు; ఈ హృదయ విదారక కథను మనం ఎవరికి వివరించవచ్చు

ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੁਆਈਐ ॥

ਓ' ਦੋਖੁ ਡਾ, ਨੀ ਚਿਤ੍ਰਮੁ ਸੁਕਾਰਮੁ ਅਨਿਯਾਧਲੁ, ਅਨੰਦਮੁ ਜਰੁਗੁਤਾਯੁ; ਮੇਮੁ
ਏਵਰਿਕੀ ਵੇਲੀ ਏਡਵਚੁ ਚ੍ਰੋਦਾ ਏਮਨੀ ਫਿਰਾਫੁ ਚੋਯਵਚੁ

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਖੁ ਡੁ ਤਨ ਆਯੁ ਸੁਕਾਰੰ ਸੁਪਚਾਨਿਨੁ ਡਪਡੰ ਡਾਠਾ ਸੰਠੋਐੰਚਾਡੁ;
ਮਨਕੁ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਠਯਿੰਚਿਨਡਾਨਿਨੀ ਮਨੰ ਸੀਠਰਿਸੁਮੁ. ॥ 7॥ 12॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕ ਨਿਠਯੋਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗੁਰਿੰਚਡਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਕਾਫੀ, ਏਨਿਮਿਦੋ ਲਯੁ, ਅਠੁਪਦੁਲੁ, ਮੋਡਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਏਕ ਮੰਡਮਨਿਪਿ ਕੋਠੀਕਾਲੰ ਪਚਿਠ ਡਯੁਲੁਠੁ ਵਚਿਠੁਲੋ, ਏ ਸੁਪਚੰਚੰਲੋ ਕੂਡਾ
ਏਕਟੀ.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥

ਏ ਸੁਪਚੰਚੰਲੋ ਡੁਠੁਮੋਨ ਈਲੁਮੁਰਿਯੁ ਗੁਹਾਲਨੁ ਨਿਰਿਠੁਚੋ ਵਾਰੁ ਅਡਠੁੰਠੋ
ਡੀਵਿਸੁਨਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੁਤਿਹੇ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਿਡਿੰਚੋ ਸੁਯਲਾਰਾ, ਮਾਯੁ ਨਿਡੁ ਨੁੰਡੀ ਮੋਲੋਠੁਡੀ; ਵੀਠੀ ਵਾਠਾਰਿਲਾ, ਮੀ ਅਠੁਮੀ
ਸਰੀਰੰ ਨੁੰਡੀ ਡਯੁਲੁਦੋਰਭੋਠੋੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥

ਏ ਸੁਪਚੰਚੰਲੋ ਮਨੰ ਸਾਸੁਠੁੰਗਾ ਡੀਵਿੰਚਗਲੀਗਿਠੋ ਮਨੰ ਨਿਠੁਗੁਹਾਲਨੁ
ਨਿਰਿਠੁਚਵਚੁ

ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥

ਏਕ ਵਠੀ ਸੁਠੀਭਿੰਭੀਸੁ, ਵਾਸੁਵੰ ਏਮਿਠੰਚੋ, ਅਠੁਨਿਸੁਠੁੰਚਿਨਪੁਠੁ ਸਰੀਰੰ
ਚਚੁਠੁਡੀਪੋਠੁੰਡੀ. ॥ 2॥

ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥

ਚਨਿਪੋਯਿੰਚ ਵਾਰੀ ਕੋਸੰ ਮੀਰੁ ਏੰਡੁਕੁ ਏਡਵਾਲੀ, ਡੁਃਖਿੰਚਾਲੀ? ਦੋਖੁ ਡੁ ਮਾਠੁਮੋ
ਸਾਸੁਠੁਮੋਨਵਾਡੁ.

ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੇ ਤੁਮ੍ਹਰ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਆ ਵਝੀ ਕੋਸੰ ਦੁ:ਖੀਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀ ਕੋਸੰ ਏਵਰੁ ਦੁ:ਖੀਸ਼ਾਰੁ? ॥ 3॥

ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੇ ਤੁਮ੍ਹਰ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥

ਓ ਸ ਖੋਹਾਦਰੁਲਾਰਾ, ਚਨਿਖੋਯਿਨਵਾਰੀ ਵਲਨ ਮੀਰੁ ਮੀ ਨਘਮੁਨਕੁ ਦੁ:ਖੀਸ਼ੁਨਾਰੁ;
ਕਾਬਠੀ ਮੀਰੁ ਅਸਤਘਮੁਨੁ ਆਚਰਿਸ਼ੁਨਘੁ

ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ੍ਹਰ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥

ਮਰਣਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਮੀ ਏਡੁਪੁਲਨੁ ਅਸਠੁ ਵੀਨਡੁ; ਮੀ ਏਡੁਪੁਲਨੁ ਆਤਰ
ਵਠੁਲੁ ਵਿੰਟਾਰੁ. ॥ 4॥

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਵਰੀ ਸੰਕਲਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿਦ੍ਰਘੋਤੁਨਾਠੋ, ਅਦੇ ਦੇਵੁਡੁ
ਅਤਨਿਖੋਲੋਠੁਠਾਡੁ.

ਜੇ ਘਰੁ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥

ਏਕ ਵਝੀ ਤਨ ਨਿਯਮੈਨ ਆਂਟੀਨੀ (ਚਿਵਰੀਕੀ ਏਕਠੀਕੀ ਵੋਠਾਡੁ) ਗ੍ਰਹਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ
ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿਦ੍ਰਘੋਡੁ. ॥ 5॥

ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਘੈ ਨਾਲੇ ॥

ਏਕ ਨਿਪ੍ਰਘੀਸ਼ੁਨਘੁਤਘੁਤਨ ਸੰਪਦਨੁ ਤਨਠੋ ਤੀਸੁਕੋਠੁਡੰ ਮੀਰੁ ਚੁਸਿਨਠੁਠੁਠੈ,

ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੁਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥

ਤਰੁਵਾਤ ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੋਠੀ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚੰਡੀ, ਕਾਨੀ ਦਾਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਦੀ ਨਿਯੰ ਕਾਦਨੀ ਮੀਰੁ ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 6॥

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੀ, ਜੀਵਿਤ ਸੰਕਲਾਠੀਠਾਠੀੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਨਿਯਮੈਨ ਲਾਭਾਨੀ
ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਂਡੀ, ਲੋਕਘੋਠੈ ਮੀਰੁ ਤਰਾਠੁ ਪਸ਼ਾਠਾਪਪਡਾਲੀਠੁੰਟੁੰਦੀ.

ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥

ਮੀ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁੰਡੀ, ਸਦੁਘੁਣਾਲਨੁ ਘੋਂਦੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ
ਨਿਯਮੈਨ ਆਠੋਠਾਠੀਠਾਠੀੰਚੰਡੀ. ॥ 7॥

ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਪੁ ਮਠੀਲੋ ਸਤਠੀਯਾਨਿਠਾਠੀ ਨੀਤੀ ਪੰਟਨੁ ਪੰਡਿੰਚੰਡੀ.

ਹਿਕੇ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, నీవు మాత్రమే నా గురువు; నేను ఎల్లప్పుడూ మీ శాశ్వత నామాన్ని
చదువుతూనే ఉంటాను. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਿਧਾ ਮੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥

కొందరు నైపుణ్య గలవారికి, ముస్లిం ఫకీర్లకు సేవ చేస్తారు, సంపద మరియు
అతీంద్రియ శక్తులను అడుగుతారు, మరియు అదుణ్ణాలు చేయగల సామర్థ్యాన్ని
అడుగుతారు.

ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥

నా సత్యగురువు ఆశీర్వదించిన బుద్ధి ప్రకారం, నేను మీ పేరును ఎనర్థూ
మరచిపోలేనని నా ఏకైక ప్రార్థన ఇది. ॥ 2॥

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥

ਯੋਗੁਲੁ, ਆਨੰਦਗਾਝੁ, ਬਿਚਗ੍ਰਾਝੁ, ਘਿਦੋਸ਼ਾਲਲੋਂ ਏਂਦੁਕੁ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ?

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥

ਅਵਿ ਗੁਰੁਵਾਕਾਝ੍ਰਿਰੁਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਵੁ. ਅੰਦੁਲੋਂ ਸੱਤਸ਼ੋਰੰ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥3॥

ਪੰਡਿਤ ਪਾਏ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ, ਊਪਾਧਾਝੁਲੁ, ਝੋਝੀਪੁਝੁ ਰੋਝਾ ਪੁਰਾਣਾਲੁ (ਹਿੰਦੁਆ ਗ੍ਰੰਠਾਲੁ) ਚਦੁਵੁਤਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਝਿਲੁਵੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਰਝੋਵਲੋਂ ਊਂਨੁ ਦੇਵੁਠੁ ਤਮਲੋਂ ਦਾਕੁਝਾਝੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ. ॥ 4॥

ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥

ਕੋਨਿਝੁਤਪਸੁਝੁ ਅਠਵੁਲੋਂ ਤਪਸੁਝੋਸਿ ਏਲੁਪੁਝੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਨਾਯਿ.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥

ਕੋਪਮੁ ਨਿੰਡਿੰਨ ਊ ਮਨੁਪੁਝੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਰੁ; ਵਾਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਪਰਿਤਾਝੁਲੁ ਅਯਾਝੁ? ॥ 5॥

ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਤਮ ਕਾਮਾਨਿਝੁਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ, ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਸੇਲੋਝੋਲੋਂ ਅਨਿ ਪਿਲੁਚੁਕੁਨੋਂਦੁਕੁ ਏਂਠੋਂ ਕੁਪਿ ਚੋਂਨਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੁਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ ਕਾਮੰ ਨੁੰਚਿ ਤਪਿਝੁਚੁਕੋਲੋਂਕ ਬ੍ਰਹਮਝੋਰਠੁ ਅਨੋਂ ਬ੍ਰਮਲੋਂ ਤਪਿਝੋਵਡੰ ਝਨੰ ਮਰਠੰ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂਨੋਂ ਊਂਡਿਪੋਯਾਰੁ. ॥ 6॥

ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥

ਝਤਰੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਡਾਨਿਕਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਝੋਠੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਕੁਪਿ ਚੋਂਸੇ ਗੁਪਾਝੁਲੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਊਨਾਝੁ.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿ, ਦਾਤ੍ਰਤ੍ਰਭੁ ਇਚਿਨਿਜਾਯਿਤੀਗਾ ਜੀਵਿਚੈ ਲਾਠੀ ਪਨਿਨਿ
ਚੈਸ਼ਾਰੁ. ਦੈਵੁਠੀ ਦੁਠੰਗਾ ਆਰਾਠਿਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਲੋਕੰਲੋ ਜਰਿਗੇ ਆਕਰੁਠਲ
ਪਠੁ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 7॥

ਗੁਰ ਤੇ ਦੁਰੁ ਘੁਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਵਾਣੈ ॥

ਆਤਮੁਰਿਯੁ ਦੈਵੁਨਿ ਗੁਰਿਚਿ ਅਵਗਾਹਾਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਂਡੀ ਲਭਿਚਿਚਿਦਿ; ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵਾਡੁ, ਇਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਚੈਯੁਨਠੁ ਠਨਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੈਵੁਠੀ ਗੁਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁ ਂਦੁਕੰਚੈ ਆ ਵਠੀ ਮਨਸੁ,
ਇਪੁਠੁ ਨਿਜੰਗਾ ਆਠੁ ਦੈਵੁਠੀ ਨਮੁਠੁਚਿ. ॥8॥ 14॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥

ਲੋਕਵਾਂਠਲਨੁ ਮਨਸੁਲੋ ਊਚੁਕੋਵਠੰ ਦਾਠਾ, ਨਿਠੁਦੈਵੁਠੀ ਠਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਮਾਠੁਮੈ ਠਯੰਕਰਮੈਨ ਲੋਕ ਦੁਰੁਠਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠਾਠਗਲਡੁ.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੈਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਯੁਗਾਲ ਪ੍ਰਾਰੰਠੰ ਨੁਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਠਕੁ
ਮੁਂਦੁ ਕੂਡਾ ਊਨਾਠੁ; ਨੈਨੁ ਮੀ ਆਠੁਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ. ॥ 1॥

ਤੂ ਦਾਤੋ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਠੀਜੈ ॥

ਓ' ਦੈਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਇਚੈਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੈਮੁ ਮੀ ਬਿਚਗਾਠੁਠੁ, ਦਯਚੈਸਿ ਮੀ
ਦੁਠੁਠੀ ਮਾਕੁ ਇਵਠੁਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਠੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਨਪੁਠੁ, ਮਨ
ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੈਮਠੋ ਨਿਡਿਠੋਠੁਚਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੁੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਣੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਅਬਠੁ ਦੁਰਾਠਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੈ ਮਨੰ ਆਠੁ ਦੈਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੰ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా మనం నామంలో విలీనం అయినపుడు మాత్రమే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని అర్థం చేసుకుంటాం. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥

ఈ దురాశగల మనస్సు మొత్తం మానవ శరీరానికి రాజులా పనిచేస్తుంది మరియు ఎల్లపుడూ మాయ పట్ల దురాశతో నిమగ్నమై ఉంటుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥

గురుబోధలను అనుసరించడం దాట్లా మాత్రమే ఈ దురాశను నిర్మూలించవచ్చు అలా చేసే వక్రి దేవుని ప్రేమతో నిండిపోతాడు. || 3||

ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਗਾ ਪਾਵੈ ॥

బంజరు భూమిలో పంటలు నాటడం దాట్లా లాభాన్ని పొందలేనట్లే,

ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੁੜੁ ਕੁੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥

అదే విధంగా సత్యంగా ప్రసంఘం గల వక్రి భక్తి ఆరాధన వల్ల ప్రయోజనం పొందలేడు, ఎందుకంటే ఆయన అబద్ధంలో విలీనమై ఉన్నాడు. || 4||

ਲਾਲਚੁ ਛੋੜਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥

ఓ' ప్రజలారా, దురాశతో గుడ్డివారైన వారు దురాశను విడిచిపెడతారు, ఎందుకంటే దురాశ అపారమైన బాధను తెచ్చిపెడుతుంది.

ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥

మాయ (లోకసంపద, శక్తి), అహం పట్ల తనకున్న ప్రేమను నిర్మూలించేవాడు తన హృదయంలో నిత్యం దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తాడు. || 5||

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋੜਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੁਸਹੁਰੀ ਭਾਈ ॥

ఓ సహృదయవారూ, దృఢదృఢ్త తప్పకుండా మార్గాన్ని విడిచిపెట్టండి, లేకపోతే మీ సద్గుణాలు దోచుకోబడతాయి.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, పగలు మరియు రాత్రి మనం దేవుని నామాన్ని స్తుతిస్తూ పాడాలి. || 6||

ਮਨਮੁਖੁ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥

ఆతపంకలక్షణ గల హృదయము రాయి వంటిది; అతని జీవితం అసంబద్ధంగా మరియు అసహజంగా ఉంటుంది.

ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੁਕਾ ॥੭॥

ఎకుభ కాలం నీటిలో ఉంచినపట్టికీ రాయి యొక్కలోపలి భాగం పొడిగానే ఉంటుంది; అదేవిధంగా, సీఠ్లు అహంకారం గల వక్త్రీ ఎంత మంచి సలహా ఇచ్చినా ప్రభావితం కాకుండా ఉంటాడు. || 7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

దేవుని నామము అనిష్ఠధుణాలకు నిధి; పరిపూర్ణుడైన గురువు దానిని ఎవరికి ఇచ్చాడో,

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥

ఓ నానక్, అతను దేవుని పేరును ఎనర్థూ విడిచిపెట్టడు ఎందుకంటే ఎల్లపుర్ణూ నామాన్నిధాన్తం చేయడం దాఠా అతను నామం యొక్కఅదుఠ్తమైన మకరందాన్ని అందుకునాఠ్టు. ||8|| 15||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਚਲੈ ਚਲਣਗਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥

ప్రయాణీకుల్లాగే, ప్రజలు కూడా నీతియుక్తమైన జీవన మార్గం నుండి తప్పిపోయిన తరాఠ్త లోకం నుండి నిష్ఠ్ఠింఠబడతారు.

ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥

వారు నిత్యదేవుని నామాన్నిపేమింఠరు కాబట్టి, వారు అనవసరంగా మాయలో చికుఠ్ఠపోయే ఆ పనులను చేస్తూ ఉంటారు. || 1||

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਚੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥

గురువు మాట మన హృదయంలో దేవుణ్ణి మనకు వెల్లడించినపుఠ్ఠు మనం ఎందుకు వివిధ ప్రదేశాలలో అతనిని శోధించాలి?

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అహంకారాన్నిలోకసంబంధమైన అనుబంధాన్నిఠిడిచిపెట్టి, నా మనసుఠ్ఠన సొంత ఇంటికి తిరిగి వచ్చిది, అది శరీరంలోనే దేవుని నివాసం అయిఠ్ఠది. ||1||విరామం||

ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥

అబద్ధం దాఠా కాక సతఠ్ఠూఠ్ఠాన్నిఅనుసరింఠడం దాఠా మాత్రమే దేవుడు గ్రహించబడతాడు.

ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥

ਦੇవుਨਿਠੋਂ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਡੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਓਕਰੁ ਮਲੀਘਮਲੀਘਜਨਿਠਚਰੁ. ॥2॥

ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥

ਮਰਣਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਕੌਰਕੁ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਸੰਤਾਪੰ ਵਝੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ? ਦੁਃਖਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਸਲੁ ਕਾਰਣੰ ਕੂਡਾ ਮੀਕੁ ਟੋਲਿਯਨਪੁਠੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਘੋਵਡਾਨਿਕੀ).

ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੁ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਘੋਵਡਾਨਿਕੀ ਗਲ ਕਾਰਣਾਲਪੈ ਦੁਃਖਿੰਚੰਡੀ, ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਆਝਨੁ ਗੁਰੁੰਚੰਡੀ (ਝਨਨ ਮਰਣਮੁ ਅਤਨਿ ਚਿੱਤਮੁ ਚੋਂਤਨੋ). ॥ 3॥

ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠ੍ਰਾ ਮੁਂਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿਯਿੰਚਿਨ ਝੀਵਨੋਪਾਠਿਠੋਂ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਚੋਂਕੀ ਵਸ਼ਾਰਨਿ ਮਨੰ ਅਰੁਠੰ ਚੋਂਸੁਕੋਵਾਲਿ.

ਲਾਗਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤਾਨਿਗੁਰੁਪਿਸ਼ੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮਨੰ ਮਾਨਵ ਝੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਗੁਲਾਝਾਨਿ ਸੰਪਾਡਿਸ਼ਾੰ. ॥ 4॥

ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿੱਤਮੂ ਪ੍ਰਕਾਰਮੂ, ਫਕਰੁ ਆਯਨ ਸਨਿਠੀਕੀ ਵੇਲੀ ਗੋਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥

ਅਲਾਗੇ, ਵਿਵਿਧ ਜਨਭ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵੇਝੇਖੁਪਾਪਲੋ ਆਤਭੁ ਆ ਪਾਪਪੁ ਭਿਕੁਨੁ ਪੋਂਦਡੰ
ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਚਿੱਤੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ. ॥ 5॥

ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਸਤਾਨ੍ਰਿਮੂਰਿਯੁ ਨਾਠ੍ਰਾਨਿਮੂਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਵਾਈਐ ॥੬॥

ਮਨ ਅਹਾਨਿਮੂਨੰ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯਾਲੀ ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਫਕਰੁ ਤਨ ਲਾਠ੍ ਲੋ
ਵ੍ਰਾਸਿੰਦਾਨਿਖੋਂਦੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 6॥

ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥

ਆਤਭੁੰਕਲਿਠ੍ਰ ਆਤਭੁਠੁਵੁ ਮਾਯੁ ਸੰਘੁਰਠਲ ਚੇਤ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਜਨੰ ਮਰਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਿਕੁੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿਆਰ ਬੰਨ੍ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥

ਅਲਾੰਠੀ ਅਬਠ ਆਤਭੁਠੁਵੁ ਮੋਸਪੋਯੀ, ਲੋਕਸੰਘੁਰਠਮੈਨ ਅਨੁਬੰਠਾਲ
ਗੋਲੁਸੁਲਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯੀ ਤਰਿਮਿਵੇਯਬਡੁਠੋਂਦਿ. ॥ 7॥

ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥

ਮੀ ਘੁਰਠਯੰਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਠਿਘਿੰਚੰਡੀ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਪਸ਼ਾਠ੍ਰਾਪਪਡਾਲਿਠੁ
ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ.

ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੀ, ਪਾਪਾਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚੇ ਆ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.
॥8॥

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਨਿਠ੍ਰਾਮੁ ਬਹੁਮੁਠੀ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁੰਦਿ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਨੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਨਨੁਠੇਨੁ ਮੁਲਚੁਕੁਨੇ ਈ ਪ੍ਰਯਠ੍ਰ ਚੇਯਗਲਨੁ.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥

ਮీਰੁ తప్పవోను చూడటానికి ఇంకెవరూ లేరు; దయచేసి మీ కృప చూపుతో నన్ను ఆశీర్వదించండి. || 9|| 16||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥

దేవుడు నా హృదయంలో నివసించి, దానిని పచగ్రా మారుస్తునప్పుడు నేను అడవులలో దేవుని కోసం ఎందుకు వెదకాలి.

ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥

గురువు మాటను అనుసరించి దేవునితో కలిసిపోయేవాడు; ఆయన హృదయంలో దేవుని ఉనికిని వెంటనే గ్రహిస్తాడు. || 1||

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥

నేను ఎక్కడ చూసినా, అక్కడ అతను ఉన్నాడు; నాకు ఇంకెవరూ తెలియదు.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా, ప్రతిచోటా దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥

దేవుడు ఒక వక్త్రాని తన ప్రేమతో నింపినప్పుడు, అతను ఆ వక్త్రా హృదయానికి సంతోషకరంగా ఉంటాడు.

ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥

ఆ వక్త్రా అప్పుడు తన సంకల్ప దాట్లా జీవిస్తాడు మరియు అతను జీవుడిగా విలీనం అవుతాడు. || 2||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥

ఆ తరాత్త, ఆ దేవుణ్ణి హృదయంలో గ్రహించిన వాడు, దేవుడు ప్రతిచోటా నిండి ఉన్నాడని ఆయన గ్రహిస్తాడు.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੇਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

దేవుడే సత్యంగా గొప్పతనాన్ని ముంజూరు చేస్తాడు మరియు అతని బహుమతులు ఎప్పుడూ తక్కువ కాదు. || 3||

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥

ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਆਰਾਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਦੇਖਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੪॥

ਰਾਤੀ ਪੜਵਲੋਂ ਬਯਲੁਦੇਰੇ ਵੱਝੀ (ਪਾਪਭਰਿਤ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਿਤਾ ਨਿਹੰਦੁ ਪੁਤੁ ਨ ਖਾਠੁ),
ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਵਲੋਂ ਮੁਨੀਗੀਓਤਾਠੁ. ॥ 4॥

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥

ਮਨ ਬੁਢੀਨੀ (ਮਨਸੁਨੁ) ਅਹੰਨਿਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪਗ੍ਰਿਸੈ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਇਰਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਸ਼੍ਚੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾਇਰਾ ਮਨ
ਲੋਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਦਨੁ ਗੁਰੀਸ਼੍ਚਾਮੁ. ॥ 5॥

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥

ਸੁਠੀਕਰੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੁਠੀਚਿਨ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਗੁਰਿਚਿ ਪ੍ਰਯੋਗ
ਮਾਠਾਠੁ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥

ਤਮ ਅਹੰਨਿਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠੁ (ਲੋਕਕੋਰਿਕਲੁ) ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਨ
ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਲੋਂ ਪੜਰੁ. ॥6॥

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥

ਤਨ ਕੋਸੰ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੀਚਿਨ ਆ ਪਨੁਲਨੁ ਚਕਰੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਕੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਅਪਗ੍ਰਿਚਿ, ਦੇਖੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਉੰਚੈ,
ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਅਚਨਾ ਵੇਠੁਲੇਰੁ. ॥ 7॥

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੇ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਦੇਖੁਠੈ ਸਠੁਗਾ ਆ ਮਨਸੁਨੁ ਯੋਕੁਭਰਣੰ ਲਾਂਟੀ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਮਦਿੰਪੁ
ਚੋਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਠੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਗਾ ਵਾਟੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਨਿਰਠੀਸ਼੍ਚਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਦੇਖੁਨਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣਿਨ ਵੱਝੀ ਯੋਕੁਮੁਪੀਮ
ਸਤਸ਼੍ਚੈਨਦੀ. ॥8॥ 17॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵ:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

ਅਬਧਭਰਮਲੋਂ ਤਪਿਘੋਯਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਿਡਿਚਿਪੇਠੀਨਵਾਰੁ,

ਮੂਲੁ ਛੇਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥

ਵਾਰਿ ਪਰਿਸ੍ਠਿਤਿ ਚਕ ਚੋਟੁ ਯੋਕਯੁਲਮੈਨ ਠੋਂਡਾਨਿਦੇਵੁਡੁ) ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਕੇਵਲੰ
ਕੌਮਯੁ (ਮਾਯ) ਅਠੀਪੇਠੁਕੌਨਿ ਊਨਘਾਰਿਲਾ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਵਾਰੁ ਧੁਾਲੀ ਤਪਯੁਰੇਮੰ
ਪਿੰਦਰੁ. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀੰਚਕੁੰਡਾ ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾਲ ਨੁੰਡਿ ਏਵਰਿਨੰ ਰਕੀੰਚਲੇਮਨਿ
ਏਵਰੈਨਾ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਠੁਯਿਠੈ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆ ਵਠੀ ਮਾਯੁਪੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨੁੰਡਿ
ਤਪਿਠੁਚਕੁੰਟਾਡੁ; ਸਠੰਕਲਿਠੁਲੈਨ ਵਠੁਲੁ ਤਮੁ ਗੌਰਵਾਨਿਠੋਲੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨੀ ਏਕੇ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਤ ਅਨੋਦਿ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਨੀੰਚੇਵਾਰਿ ਬੁਠਿ.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

ਅਲਾਠੀ ਭਕੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯੰਲੋ ਊਂਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਯੁਗਯੁਗੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰਲੋ
ਨੁੰਡਿ ਅਕਠੈ ਊਨਾਰੁ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾਨਿਕੀ ਗੁਰਿ ਕਾਕੁੰਡਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥2॥

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਚਕਠੈ ਦੇਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਤਪਯੁਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥

ਨਿਠਠੈਵੁਨਿ ਕੁਪ, ਮੁਠੁਤੁ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਖਗੋਲ ਸਾੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਏਮਿ ਚੋਪਿਠਾ, ਚੋਪਿਠਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸੌਂਤਗਾ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਫਾਨਿਕੀ ਸਰੈਨ ਮਾਧਾਨ੍ਰਿਚੁਪਿੰਚਿ, ਤਨ
ਨਿਜਮੈਨ ਭਠੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਆ ਵਠੀਲੋਨੈ ਊਂਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 4॥

ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥

ਏਕ ਸੰਠੁ ਸੁੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੀ, ਅਤਨਿਕੀ ਸਰੈਨ ਮਾਧਾਨ੍ਰਿਚੁਪਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ
ਤਪੁਠੁਰੀ ਪਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਆ ਵਠੀ ਤਪੁਮਾਧਾਨ੍ਰਿਚੁਪਿੰਚੁਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ
ਰਠੀੰਚਬਡਡੁ, ਨਰਕੰਲੋ ਊਂਨਠੁਗਾ ਏਂਠੋ ਬਾਧਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਾਡੁ. ॥5॥

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚਨਿਵਾਡੁ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾਨੈ
ਊਂਟਾਡੁ.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕਠਿਲੁਵਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 6॥

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥

ਦੇవుਡੁ ਏਕ ਵੱਝੀਕੀ ਏ ਸੇਵਚੇਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਚੇਯਗਲੀਗਿੰਦੀ ਅਦੇ.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

ਦੇవుਡੁ ਤਾਨੇ ਵਿਸ਼ਖੁੰਤਠੀਨੀ ਸੁਝਿੰਚੀ ਦਾਨਿਨੀ ਚੂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ
ਏਵਰੀਕੀ ਏਦੈਨਾ ਚੋਪਠਚੁਠਏਯਨ ਮਹਿਮਨੁ ਏਯਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਅਠੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 7॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ਏਯਨ ਏਕਠੈ ਗੁਰੁਵੁ ਏਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਣਾਡੁ, ਦੇਵੁਡੈ ਸਠੁੰਗਾ ਅਲਾ
ਚੇਯਡਾਨੀਕੀ ਪੇਰੇਪਿਸੁਣਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

ਤਪੁਠੁਠਾਰੀ ਪਠੀਨ ਬੁਠੀਨੀ, ਅਹਾਨਿਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪਗਿੰਚੇ ਏ ਨਾਨਕ, ਲੋਕਬੰਠਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਪਿੰਡਡਮੇ ਕਾਕੁੰਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.
॥8॥18॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਏਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰੂੜੇ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੇ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥

ਏ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਅੰਡੰਗਾ ਏਨਾਠੁ

ਵਡੈ ਠਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥

ਗੋਪੁਠੁਠੁਠੁੰ ਦਾਠਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪੰਚ ਕੋਰੀਕਲੁ
ਲੇਨੀ ਅਤੁਠੁਠੁ ਏਠਾਠੁਠੁ ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਪਿੰਡੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮੈ ਏਲੁਹਗੀਆ ਏਲੁਹਗੀ ਹਮ ਛੇਰੁ ਥਾਰੇ ॥

ਏ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਠਕੁਲੁ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ; ਨੇਨੁ ਮੀ ਮੰਚੀ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ.

ਜਿਉ ਤੁੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਨਾ ਪੇਦਵੁਲਪੁਠੁ ਏੰਡਾਲਨੀ ਨੇਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਥੁ ਦਰਘਾਨਿ ਚੂਮਾਡਾਲਨੈ ਤੀਵਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਪੁਰਜਲਕੁ ਛੰਟੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਪੁਕਾਰੰ ਨਾਮੰ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਅਨਿਖੁਮਹਿਮਲੁ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਤਿਲੋ ਛੰਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ਪੁਕਾਰੰ ਓਕਰੁ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਪਿੰਦੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੇਈ ॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਡੁ ਦੁਰਮੁਗਾ ਛੰਨਾਠੁਨਿ ਮਨਮੁ ਅਨੁਕੋਕੂਡਦੁ; ਅਤਨੁ ਮਾਲੋ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥

ਨੈਨੁ ਏਕਠੁ ਚੂਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਅਕਠੁ ਨਿਵਸਿਸ਼ੁਨਠੁ ਨੈਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਅੰਚਨਾ ਵੈਯਗਲਰੁ? ॥3॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਾਨੈ ਸੁਠਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੈ ਸਠੁੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.; ਆਯਨ ਤਨ ਮਹਿਮਨੁ ਤਾਨੈ ਚੂਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਆਯਨਨੁ ਚੂਡਵਚੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਵਾਠਿ ਚੇੰਦੁਤੁਨਾਠੁਨਿ ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵ ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥4॥

ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਠਿ ਏ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥

ਓਕਵੇਲ ਅਦਿ ਮੁੰਦੈ ਨਿਠੁਯਿੰਚਬਡਿਨਠੁਯਿਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੈ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ. ॥ 5॥

ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥

ਆਠੁਠੰਕਲੁਠੁ ਤਮੁ ਸਠੁਠਾਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਕੋਲੋਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਚੇਤ ਮੋਸਪੋਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਛੰਟਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥

ਮਾਯਪੱਲ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਗੁਠੀਵਾਡੁ, ਅਹਾਂਕੇਂਦ੍ਰਿਤੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗੁਰੂਚੇਂਸੁਕੋਂਡੁ;
ਅਲਾਠੀ ਵੱਝੀ ਤਨ ਆਰਾਧਦਰਘਾਨਿਘੋਲਾ ਕਲੀਗਿ ਊਂਡਗਲਡੁ? ॥ 6॥

ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਓਕਰੁ ਊ ਲੋਕੰਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ, ਓਕਰੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਤਠੋਵੁਨੀਕੀ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਅਨੁਵੁਗਾ ਚੇਂਸੁਕੁਨਘੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ.

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੀ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਓਕ ਪਾਰਾਠੀਕ ਰਾਯੀ (ਪਾਰਾਠੰ)
ਵਲੋ ਗੁਰੁਵੁਲਾ ਮਾਰਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਆਤਪੁਰਮਾਠਠੋਂ ਕਲੀਸਿਠੋਠੁੰਦੀ. ॥7॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥

ਏਲੁਵੁਠੁਠਾ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁਠੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਠਾਠੀਸੁਨਘੁਠੀ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਚਿਕੁਠੁ) ਨੁੰਡੀ
ਵੇਰੁਚੇਂਯਬਡਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਠੋਂ ਆਤਚੇਂਯਬਡੀਨ, ਪੁਰਯਲੁ ਆਵਿਠੰਲੋਂ ਸਤਿਸ਼ਲਵੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੋਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਠੋਠਾਰੁ. ॥8॥ 19॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਨੇਂਨੁ ਏਠਗਾ ਵਠਿੰਚੀਨਾ, ਆਯਨ ਪਰਿਮਿਠੀ ਨਾਕੁ ਆਪਠੀਕੀ
ਠੇਲੀਯਦੁ.

ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾਲਾਠੀ ਮਠਠੁ ਠੇਨੀ ਵਠੀਕੀ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਮਠਠੁ ਆਵੁਠਲਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਾ ਸਰਠੁਠੀਮੰਠੁਡੁ. ॥ 1॥

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਨੇਂਨੁ ਸਮਾਠਾਨੰਗਾ ਊਂਡਵਚਠੀ ਨਾਨਕ
ਪੁਰਠਨ.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੇਈ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಂಚಾಲನೆ ಅವಗಾಹನ ತನ ಅಹಾನಿರೂಲಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿತಿ ವಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು
ತರುವಾತ ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾತ್ರಾ ಅತನು ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು. ॥
1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵಾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ಅಹಂಕಾರಾನಿಬದ್ಧ ಗರಾಭಿವಿಡಿವಿಪೆಟ್ಟಡಂ ದಾತ್ರಾ ಮನಂ ಆಲೋಚನಾತಃ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಾನಿ
ಪೊಂದುತಾಮು.

ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ಸಾਚੁ ಅਧਾਰੁ ॥੨॥

ದೆವುನಿ ಪಟ್ಟ ಒಕಡು ಸಂತೋಷಿಂಚಿನಪುಷ್ಪು, ಅಪುಷ್ಪು ಅತನು ನಾಮ ಮಧತುತೆ ಅತನಿ
ಆಶೀರ್ವದಿಸ್ತಾಡು. ॥ 2॥

ਅਹਿਨಿಸಿ ನಾಮಿ ಸಂತೆಖੀਆ ಸੇವಾ ಸਚು ಸಾਈ ॥

ನಾಮಾನಿಲ್ಲಪುಷ್ಪು ಪ್ರೇಮಪೂರಣ್ಣ ಭಕ್ತಿತೆ ಧಾನ್ಯಿಸ್ತಾ ಸಂತೃಪ್ತಿಗಾ ಊಡೆ ವಕ್ಷಿ ಸೆವ
ದೆವುನಿ ಸಮಕ್ಷಂಲೆ ಆಮೋದಿಂಚಬಡುತುಂದಿ.

ತಾ ਕਉ ಬಿਘਨੁ ನ ಲಾಗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮಿ ರਜಾਈ ॥੩॥

ದೆವುನಿ ವಿತ್ತಂ ಪ್ರಕಾರಮೆ ಜೀವಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ ಜೀವಿತಂಲೆ ಏ ಅವರೋಧಾನಿಬದ್ಧು. ॥3॥

ಹುಕಮಿ ರಜಾਈ ਜೊ ਚਲੈ ਸੋ ಪਵੈ ਖਜಾನੈ ॥

ದೆವುನಿ ವಿತ್ತಂಲೆ ಜೀವಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿ ನಿಜಮನ ನಾಣೆಂಲಾ ದೆವುನಿ ನಿಧಿಲೆ
ಅಂಗೀಕರಿಂಚಬಡತಾಡು.

ਖੋਟೆ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ರਲೆ ਜੁਠಾನੈ ॥੪॥

ಅಯಿಲೆ ದೆವುನಿ ಪ್ರಕಾರಮು ಜೀವಿಂಚನಿ ಅಬದ್ಧುಲಕು ಆಯನ ನಿಧಿಲೆ ಸ್ಥಾನಂ ದೊರಕದು;
ಇತರ ಅಬದ್ಧುಲಕು ಕಲಿಸಿ ಪೊತಾರು. ॥ 4॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪು ನಿಜಮನ ನಾಣೆಲ ವಲೆ ನಾಮಾನಿಹ್ಮಿ ಹೃದಯಂಲೆ ಪೊಂದುಪರುಚುಕೊಂಡಿ,
ಎಂದುಕಂಲೆ ಇದೆ ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ಊನುಕುನಿ ನಿಜಮನ ಸಂಪದ.

ಖੋਟೆ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥

ಅಬದ್ಧಪು ವಾಟಿನಿ ದೆವುಡು ಆಮೋದಿಂಚಲೆಡು; ಅವಿ ಸಾಕ್ಷੀನಂ ಚೆಸುಕುನಿ ಜನನ
ಮರಣಾಲ ಅಗ್ನಿಪ್ರಕಾಶಂಲೆ ವೇಯಬಡತಾಯಿ. ॥ 5॥

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥

ತಮಗುರಿಂಚಿ ಆಲೋಚಿಂಚೆ ದೆವುಣ್ಣಿ ವಾರು ಮಾತ್ರಮೆ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾರು.

ਏਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥

ਦੇవుਡੁ ਅਦੁਠੁ ਮੁਨੈ ਪੰਡੁਨੁ ਭਚੈ ਘੁਹੁ ਚੋਛੁ ਲਾਠੀਵਾਡੁ ਅਨਿ ਵਾਡੁ
ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਟਾਡੁ. ॥ 6॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਅਦੁਠੁ ਮੁਨੈ ਪੰਡੁਨੁ ਰੁਚਿ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਰੁਠੁ ਕੂਰੁਘਾਠੁ.

ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ ਊਂਡੁਡੁਲੋ ਵਾਰਿਕੀ ਸੰਦੇਹੁ ਲੇਦੁ, ਗੁਰੁੰਪੁ ਲੇਦੁ; ਵਾਰਿ
ਨਾਲੁਕ ਵਲੁਪੁਠੁ ਡੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਤੰਠੁ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਡੀ. ॥ 7॥

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥

ਓ' ਮਾਨਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਆਯੁਨ ਆਯੁਠੁ ਓ ਲੋਕਮੁਨਕੁ ਵਚਾਰੁ; ਕਾਬਠੀ, ਵਲੁਪੁਠੁ
ਆਯੁਨ ਭਠਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ ਡੀਵਿੰਚੰਡੀ.

ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥

ਓ' ਡੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਨੀੰਚੈ ਮਹਿਮਨੁ ਨੇਨੁ ਘੋਂਡਗਲੀਗੇਂਠੁ ਸਠੁਠਾਲਠੁ
ਨਨੁ ਆਠੀਰਠੁੰਚੰਡੀ. ॥8॥ 20॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਘੁ:

ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

ਡੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਬਠੀ ਮਨਸੁਨੀੰਡੀ ਊਂਠਾਡੁ ਨਿਠਠੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਲੁਪੁਠੁ
ਪਾਡਠਾਡੁ.

ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥

ਅਲਾ ਚੋਸੁਨਠੁਠੁ, ਆ ਵਠੀ ਮੀਕੁ ਆਘੋਂਡਕਰੰਗਾ ਮਾਰਿਠੇ, ਅਦਿ ਭਠਰ ਵਠੁਲਕੁ
ਵਟੁਵੰਠੀ ਹੋਨਿ ਚੋਸੁੰਡੀ? ॥ 1॥

ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਪ੍ਰਾਣਸਾਧੁ ਛੰਨਠੁਤ ਕਾਲੰ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚਾਲੀ.

ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਵਾਡੁ ਖਗੋਲ ਸਾੰਤਿਓ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚੰਬਡਤਾਡੁ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਜੰਗਾ ਪਰਿਪੁਰੁਠਮੈਨ ਮੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਓ ਨੰਨੁ
ਆਸ਼ੀਰਠੀਚੰਡੀ.

ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥

ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਛੰਟਾਨੁ; ਮੀਰੇ ਨਾ
ਏਕੁਕ ਮਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਠਾਨਮੈਨਵਾਰੁ. ॥ 2॥

ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਜਮੈਨ ਸੇਵਕੁਡੀਲਾ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਠੀ ਯੋਕੁਠਾਠ ਮਰਿਯੁ
ਨੋਪਿਠੁਰਿੰਚੀ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥

ਮੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਏਠ ਅਦੁਠੁਠਮੈਨਦੀ! ਏਦੀ ਅਨਿਠੋਪੁਠੁਨੁ ਠੋਲਗਿਠੁੰਦੀ. ॥3॥

ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥

ਆਯਨ ਸਮੁਠੁੰਲੋ ਨਾਮੰਪੁ ਧਾਠੰ ਦੇਵੁਡੁ ਆਮੋਦਿੰਚੁਠਾਡਨਿ ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਡੀਕੀ ਮਾਠੁਮੈ ਠੇਲੁਸੁ.

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਠੁਨੁਸਰਿੰਚੀ ਭਗਵੰਠੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁਵਿੰਚੈ ਵਠੀ ਜੀਵਿਠੰ ਫਲਪੁਠਮੈਨਦੀ,
ਆਮੋਦਯੋਗਠੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥

ਜੀਵਿਠੰਲੋ ਸਠੁਠੁਨੁ, ਠੁਪੁਠਿਨਿ, ਪੁੰਮਨੁ ਅਭਠੀੰਚੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁਨੁ
ਧਾਠੀੰਚੈਵਾਰੁ,

ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥

ਵਾਰੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁ ਯੋਕੁ ਫੁਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੁ ਬਹਿ ਪਿਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਦੇਵੁ ਡੁ
ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਨਾਮੁ ਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀ ਸੁ ਡੁ ॥ 5॥

ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥

ਨਿਤ ਫੋਵੁ ਡੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੋ ਏਵਰਿ ਨੈਨਾ ਤਨ ਸਠੁ ਤੰਗਾ ਨਿੰਪਾ ਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥

ਤਨਕੁ ਨਚਿਠੁ ਵਿਧੰਗਾ ਅਤਨੁ ਸਠੁ ਯੰਗਾ ਨਾਠੁ ਯਾ ਨਿੰਰਠੀ ਸੁ ਡੁ. ॥ 6॥

ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਮਾਨਵੁ ਲਪਲੁ ਦਯੁ ਠੋ ਡੁ ਠਾਰੁ, ਦਯੁ ਚੈ ਸੀ ਮੀ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਨਾਮੁ ਠੋ ਯੋਕੁ ਯੋਕੁ ਮੁ ਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀ ਚੰ ਡੁ,

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ, ਨੈਨੁ ਆ ਦੇਵੁ ਠੀ ਠਾ ਠੀ ਸੁ ਨਾਠੁ, ਏਵਰਿ ਪੈਰੁ ਵੇਲਕੁ ਠੁ ਲੈ ਨਿ ਡੋ.
॥ 7॥

ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਚੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਡੁ ਠਾ ਠੁ ਮੈ ਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੈਨੁ ਨਿ ਮੁ ਠੁ ਠੀ ਨਿ, ਅਪੁ ਠੁ ਕੁ ਡਾ ਨੈਨੁ ਮੀ
ਸੈ ਵਕੁ ਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁ ਵ ਡੁ ਠਾ ਨੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਚੀਆ ॥੮॥੨੧॥

ਓ' ਦੇਵੁ ਡਾ, ਦਯੁ ਚੈ ਸੀ ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਦ ਮੀ ਕੁ ਪਨੁ ਚੁ ਏ ਚੰ ਡੁ, ਠ ਡਾ ਠਾ ਵਿ ਡੀ ਪੋ ਯਿ ਨ
ਵ ਡੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਨਾ ਮਾ ਨਿ ਠਾ ਠੀ ਮੀ ਠੋ ਠੀ ਰਿ ਗਿ ਕਲੁ ਸੁ ਕੋ ਵ ਚੁ ॥8॥21॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮੋ ਦ ਠੀ ਗੁ ਰੁ ਵੁ:

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

ਮਨਿ ਪਿ ਜਨ ਨ ਮਰ ਠਾਲ ਚ ਕ੍ਰੰ ਏਲਾ ਮੁ ਗੁ ਸੁ ਠੀ? ਦੇ ਵੁ ਠੀ ਏਲਾ ਗ੍ਰ ਪਿ ਚ ਵ ਚੁ ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੈ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੇਈ ॥੧॥

ਜਨ ਨ ਮਰ ਠਾਲ ਬਾ ਠ ਅ ਪਾਰ ਮੈ ਨ ਦਿ ਮਰਿ ਯੁ ਮਾ ਯੁ ਪ ਲੁ ਦ ਠੁ ਦ ਠੁ ਮਰਿ ਯੁ
ਪ੍ਰੇ ਮੁ ਕਾਰ ਠੰ ਗਾ ਓ ਕ ਰੁ ਬਾ ਠੀ ਸੁ ਨੈ ਡੁ ਨਾ ਠੁ. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੈ ਧਾਠੁ ਲੇਨੀ ਜੀਵਿਤੁ ਜੀਵਿਚੁ ਡਾਨੀਕੀ ਵਿਲੁ ਵੈਨਦੀ ਕਾਦੁ; ਖੈਯੁ ਮੁਨੈ
ਮਰਿਯੁ ਸਾਪਗ੍ਰਿਸੁ ਮੁਨੈ ਨਿ ਪੁਰੁਪਚੁ ਤੇਲੀਵਿਠੈ ਟਲੁ,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕਵੇਲੈ ਨਿਜਮੁਨੈ ਸਾਧੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੁ ਨਲੁ ਸੇਵਚੈ ਸੀ, ਅਨੁਸਰਿਚੁ ਕਠੋਠੈ
ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁ ਨਿ ਭੁਕੀ ਆਧੁ ਨ ਅਠੁ ਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੁਗਾ ਮਾਰਕਠੋਠੈ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ ॥

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕਲੁ ਸੁਕੁ ਨਿ, ਆਯੁ ਨ ਬੋਧੁ ਨਲੁ ਅਨੁਸਰਿਚੁ ਨਿ ਪੁਠੈ ਜਨੁ
ਮਰਣੁ ਚਕੁਰੁ ਮੁਗੁ ਸੁਠੈ.

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੁਰਾ ॥੨॥

ਦੋਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਪਦੁ ਆਨੁ ਖੁਠੀ, ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਲੋਕੁ ਸੁਪਦੁ ਪੁੰਨੈ ਅਠੁ ਨਿ ਠਪੁਠੁ ਸੁਦੋਹੁ
ਅਦੁ ਸੁਠੁ ਵੁਠੁ ਅਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਆਰੁਠੁ ਸੁਠੈ. ॥ 2॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥

ਸੁਖੁ ਵਾਸੁ ਲੋਕੁ ਵਿਨੁ ਯੁਗੁ ਲੁ ਸਾਧੁ ਵੁਠੁ, ਵਲੁ ਪੁਠੁ ਦੋਵੁ ਨਿ ਕੁਠੁ ਆਠੁ
ਠੈ ਵੁਠੁ ਆਠੁ ਪਾਠੁ ਨੁ ਪਾਠੁ ਠੈ.

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁ ਠੈ ਭਗੁ ਵੁਠੁ ਠੈ, ਅਨੁ ਠੈ ਮੁਨੈ ਮਰਿਯੁ ਪੁਠੁ ਮਿਕੁ ਮੁਨੈ ਦਾਨਿ
ਗੁਰੁ ਸੁਠੈ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕੁ ਸਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਠੈ ਪੁਰੁਪਚੁ, ਬੁਠੁ ਪੁਰੁਪਚੁ ਵਲੋ, ਸੁਠੁ ਵੁਠੁ ਨਾਠੁ.

ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤੁ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥

ਓਕੁ ਠੈ ਲੋਕੁ ਅਠੁ ਕੁਠੈ ਵੁਠੁ ਸੇਵੁ, ਪੁਰੁਪਚੁ ਕੁਨਿ ਪੁਠੁ ਕਾਨਿ ਅਠੁ
ਸੁਠੁ ਲੋਕੁ ਅਠੁ ਕਾਨੁ. ॥ 4॥

ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੈ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਅਠੁ ਲੋਕੁ ਮੁਨਿ ਗੁਰੁ ਮੁਨੈ ਪੁਠੁ ਅਠੁ ਮੁਨੈ ਮੁਨੈ ਮੁਨੈ ਬੋਠੁ ਆਠੁ
ਆਠੁ ਮੁਨੈ ਮੁਨੈ ਆਠੁ ਆਠੁ ਮੁਨੈ,

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੇ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥

ಈ ਜੀਵਿਤ ਅਟਲੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁੰ ਓਡੀਪੋਂਓਂਦੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈ ਵੱਸ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੋਲੁਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਵਥੁਹਾਰਿਸੁਣੁ. ॥ 5॥

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥

ਗੁਰੁਢੀਵਾਰੀ ਚੈਤਿਲੋਂ ਨਿੰਡੀ ਓਨਖੁਸੀਬਠੁਦੀ ਲਾਗੈ ਨਾਕੁ ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਕੂਡਾ ਅਲਾਗੈ
ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥

ਨਾ ਅਧਾਠੀਠੁ ਅਯੁਨਪੁ ਚੀਕਟੀਕੀ ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਮੈ ਵੋਲੁਗੁ; ਦੈਵੁਨੀ ਪੈਰੁ ਨਾਕੁ ਪਗਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਸਹਾਯਪਠੈ ਅਟੁਵੰਠੀ ਮਠੁਠੁ. ॥ 6॥

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੈਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੈਰੁ ਮਠੁਠੁਠੋਂ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਠੁਠੁਠੋਂ ਟਪੁਠੁਠੁ ਨੋਨੁ ਜੀਵਿੰਚਗਲਨੁ.

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥

ਮੀ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਮਾਨੁਗੁਹਿੰਚਾਡੁ, ਐਦੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਸਹਾਯਪਡੁਠੁੰਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨੀ ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੁ ਚਕ੍ਰਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੈਸੁੰਦੀ. ॥ 7॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੋਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੈ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁਠੁਠੁਠੁਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠੁਠਾ ਜਨਨ ਮਰਠੁਠੁ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਕਲੀਗੈ ਬਾਠੁਨੁ
ਠੁਡੀਚਿਵੈਯਵਚੁਠੁ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੈ ॥੮॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਚਿਵੋਨੀ ਵਾਰੁ, ਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਟੀਨੀ ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁ ਪਡੰ
ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੁਵੋਠੁਠੁਠੁ. ॥8॥ 22॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਸਠੁਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਠੁ ਗੁਰੁਹਿੰਚਬਠੁਠੁਠੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਓਸਾ, ਅਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ నామానిహ్లాసించడం అనేది అనిష్టాస్థాలు, వేద, స్మృతుల జ్ఞానాన్ని పొందడం వంటిది, మరియు మీ పేరుకు అనువుగా చేయడం అనేది గంగానదిలో సాఫ్లం చేయడం వంటిది.

సాఖా తీని ముల మతి రావే కుం తాం సరబ విడాణి ॥౧॥

ఓ' దేవుడా, ఈ ఆశర్థక్తరమైన ప్రపంచానికి మీరే గురువు మరియు త్రిముఖ మాయ సృష్టికర్త; నా బుద్ధి నినుస్థలించు ఆనందమును అనుభవించును. ||1||

తా కే చరణ జపే జన్ నానక్ బేలె యీమీత బాణి ॥౧॥ రగాఠ ॥

సేవకుడు నానక్ దేవుని స్తుతి యొక్క అదుఠ్తమైన పదానిష్టాచర్ణిస్తాడు మరియు అతని పేరును ధాన్యిస్తాడు. || 1|| విరామం||

తేతీస కరెజీ దాస తుమూరె రియి సియి పూణ అఘారీ ॥

ఓ' దేవుడా, లక్షలాది మంది దేవతలు అని పిలవబడేవారు మీ సేవకులు; మీరు అనిష్టాదుఠ్తాలు, అతీంద్రియ శక్తులు మరియు జీవిత శాఫలకు ప్రదాత.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥

ਅਤਨਿ ਰੂਪਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ; ਵਾਟੀਨਿ ਵਿਵਰਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਏਮਿ ਚੋਪਗਲਨੁ? ॥ 2॥

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਠਾ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮਾਯ ਯੋਕ੍ਰਮੂਠਾ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ
ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ ਮੇਰੁ ਰੂਪੋਂਦਿੰਚਾਰੁ.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥

ਮੇਰੁ ਮੀ ਕਨਿਕਰਾਨਿਕ੍ਰਮਾਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਮੇਮੁ ਅਤੁਠ੍ਰੁਠ ਆਠਾਠਿਠ
ਹੋਵਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਵਠਿੰਚਲੋਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸੁਗੁਣਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਲ੍ਹਾਠਗਲੁਗੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੇ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥

ਮੇਰੇ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਕਰੁ, ਅਨੇਠੁਮੇਰੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿੰਚਿਨਵਿ; ਏ ਮਾਨਵੁਠੁ ਏਮਿ ਚੋਯਗਲਰੁ?

ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥

ਮੇਰੁ ਮੀ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕ੍ਰਮੂਪੁਨੁ ਵੇਸਿਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੇਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਠੁ. ॥ 4॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਠਾ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਕੁ ਲੋਬਠਿ ਠੰਠੁੰਦਿ;
ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁਨਾਠੁ.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥

ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿਗਿਠੇਨੇ, ਅਪੁਠੁ ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਠੁ ਮਿਮੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਸੁਠਾਠੁ; ਐਠਰ ਸੰਠੁ-ਅਹਾਂਕਾਰ ਅਠਾਨੁਲੁ ਅੰਦਰੁ ਚੁਠੁ ਠਿਰੁਗੁਠਾ
ਠੰਠਾਰੁ. ॥5॥

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਸੰਕਲਨੰ ਚੋਯਨਿਵਠੁਠਿ, ਆਯਨ ਵੀਟੀਨਿ ਚਦੁਵੁਠਾ,
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਸੁ ਠੰਠਨਿਵਠੁਠਿ.

ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥

ਪਾਪੰ ਬ੍ਰਹਮਾਠੋਵੁਨਿ ਚਿਠਾਨਿਠੰਗੰਕਰਿੰਚਠਮੇ ਸਰੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨੰ ਅਨਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਕ ਨਰਕੰ, ਸਠੁੰਲੋ ਵਲਸਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਨਲੋ ਠਿਰੁਗੁਠਾਨੋ
ਠੰਨਾਠੁ. ॥ 6॥

ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥

ప్రతి యుగంలో, దేవుడు గొప్పవక్తలను సృష్టించాడు, వారిని ప్రజలు దేవుని అవతారాలుగా ప్రశంసిస్తున్నారు.

ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥

వారు కూడా దేవుని సద్గుణాల పరిమితిని కనుగొనలేకపోయారు; ఆయన సద్గుణాలను గురించి ఆలోచించడానికి నేను ఏమి చెప్పాలను. || 7||

ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే శాశ్వతులు, మీ సృష్టి మీ నిత్యరూపానికి సాక్షులు, మీరు నన్ను నామంతో ఆశీర్వదిస్తే, అప్పుడు మాత్రమే నేను మీ శాశ్వత నామానిష్ఠరించగలను.

ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥

ఓ' దేవుడా, మీ శాశ్వత నామానిష్ఠరించడానికి మీరు బుద్ధిని ఆశీర్వదించే వక్త్ర, సహజంగా అతను మీ పేరులో విలీనం చేయబడ్డాడు. ||8|| 1|| 23||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

సత్యగురువు నా సందేహాలను అంతం చేశారు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

మరియు నా మనసుతో దేవుని నిషఖ్యమైన పేరును పొందుపరిచాడు.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ఇప్పుడు గురువాకాశ్విగురించి ఆలోచించటం దాఱా నేను నిత్యశాంతిని పొందాను. || 1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ఓ' నా మనసా, దైవిక జ్ఞానం యొక్కసారానిష్ఠినండి,

ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

భగవంతుడికి ఎవరికైనా ఏదైనా ఇచ్చే శక్తి ఉంది కానీ నామం యొక్కనిధి గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా మాత్రమే లభిస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

సత్యగురువును కలుసుకుని మరియు ఆయన బోధనను అనుసరించే మహిమ,

ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਕੋਸੰ ਨਾ ਕ੍ਰੁਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕਲੁ ਤੀਰਭਠਾਯਨਿ,

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥

ਭਵੁਠੁ ਸਮਾਧਾਨੰਤੋ, ਸਮਤੁਕੰਤੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿ, ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ.
॥2॥

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਤੇਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਦੋਵਝਾਨੰ ਯੋਕੁ
ਸਾਰਾਨਿਘੋਰੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਫਕਰੁ ਭਠਰ ਵਿਘਯਾਲ ਪਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਲੋ ਨਿਮਗਘੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਦਿ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਧਿਵਘਦਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ
ਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੇਵ ਚੇਯਡੰ ਅਨਿਠਪਸੁਠੁਲੋ
ਅਠਠ ਊਂਠਠਮੈਨਦਿ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥

ਅਨਿਠੁਃਘਾਲਕੁ ਲੋਨਗੁ ਦੋਵੁਡੁ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਅਲਾਂਟੀ ਵਠੀ ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਕੁੰਲੋ ਨਿਝੰਗਾ ਗੋਰਵਿੰਚਠਡਾਡੁ. ॥ 4॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਠਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮੂਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਤੇਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥

ਐ ਠਰਾਠ ਠਨਨਿ ਗੁਰਿੰਚੁਕੁੰਚੇ ਐਯੰਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾਡੁ.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥

ಆ ವಿಧంగా ಗುರುವು ಗಾರಿ ದಿವನైన ಮಾಟಲ ದಾತ್ರಾ ಆಯನ ಭಗವಂತುಡಿತೊ ಐಕಲ್ಠ
ಅವುತಾಡು ॥5॥

ਗੁರ ಸੇವಾ ತೆ ಸಖ ಕುಲ ಉಧಾರೆ ॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಪಾಟಿಂಚಡಂ ದಾತ್ರಾ ತನ ಮೊತ್ತಂ ವಂಶಾನಿರುಧುಣಾಲ ನುಂಚಿ
ಕಾಪಾಡತಾರು.

ನಿರಮಲ ನಾಮ ರಖೆ ಉರಿ ಧಾರೆ ॥

ಹೃದಯಂಲೊ ಅಂದಿಂಚಿನ ಅದುಫ್ಠಮైన ನಾಮಾನಿಠಂಚೆಲಾ ಉಂಠೆ;

ಸಾಚಿ ಸೊಖಾ ಸಾಚಿ ದುಧಾರೆ ॥೬॥

ಅಪುಠ್ಠು ಆಯನ ದೆವುನಿ ಸಂಕ್ಷಮುಲೊ ನಿಜಮైన ಮಹಿಮತೊ ಅಲಂಕರಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು.॥
6॥

ಸೆ ವಡಬಾಗೀ ಜಿ ಗುರಿ ಸೆವಾ ಲಾಏ ॥

ಗುರುಭಕ್ತಿ ಸೆವಕು ನಿಮಗಮైన ವಾರು ಚಾಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲು.

ಅನದಿನ್ಠು ಭಗತಿ ಸಚು ನಾಮ ದ್ವಿಠಾಏ ॥

ಗುರುವು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ವಾರಿನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನಕು ನಿಮಗಠ್ಠು ಚೆಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ವಾಟಿಲೊ
ದೆವುನಿ ಪೆರುನು ಅಮರಾಠ್ಠು.

ನಾಮೆ ಉಧರೆ ಕುಲ ಸಖಾಏ ॥೭॥

ನಾಮಾನಿಠಾನಿಂಚಡಂ ದಾತ್ರಾ, ವಾರಿ ತರಾಲನಿರುಧುಣಾಲ ನುಂಡಿ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡತಾಯಿ.॥
7॥

ನಾನಕು ಸಾಚು ಕಹೆ ವೀಚಾರು ॥

ನಾನಕ್ ದಿನಿಪುರ್ತಿಗಾ ನಿಜಮైన ಆಲೊಚನ ಚೆಪಾಠ್ಠು,

ಹರಿ ಕಾ ನಾಮ ರಖರು ಉರಿ ಧಾರಿ ॥

ಅದಿ ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ದೆವುನಿ ನಾಮಮುನು ಮೆ ಹೃದಯಂಲೊ ಉಂಚುಕುಂಟುಂದಿ.

ಹರಿ ಭಗತಿ ರಾತೆ ಮೊಖ ದುಧಾರು ॥೮॥೨॥೨೪॥

ದೆವುನಿ ಪ್ರೆಮಪುರಕ್ಷ ಭಕ್ತಿತೊ ನಿಂಡಿಪೊಯಿನವಾರು ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಾಲ ನುಂಡಿ
ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾರು.॥8॥ 2॥ 24॥

ಆಸಾ ಮಹಲಾ ೩ ॥

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਪ੍ਰਤੀ ਓਕਠਾ ਆਸ ਪੈ ਆਸ ਨੁ ਆਦਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਜੀਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤਾਨਿਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਘਾਡੁ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰਮਘੁਤਾਡੁ.

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਤਪੁਠੁ ਲੋਕ ਆਲਲੋ ਨਿਦਰਘੋਤਾਰੁ (ਚਿਕੁਠੁਘੋਤਾਰੁ).

ਸੇ ਜਾਗੈ ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਮੇਲੋਘੋਖੁ ਨਿਦਰ ਨੁੰਡੀ ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੇਲੋਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥

ਨਾਮੁਪੈ ਧਾਠੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਸਤਗੁਰੁਘੁ ਪੁਰੀਗਾ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੀਕੀ, ਨਾਮੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਲੋਕਵਿਘੁਠਾਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਠੋਲਗਿਘੋਦਨਿ ਠੇਲੁਸੁੰਡੀ.

ਨਾਮੇ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਲੋਕਵਾਂਧਲ ਅਗ੍ਰਿਤਰਿਪੋਤੁੰਦਿ; ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤ੍ਰੰ
ਦਾਠਾ ਲਭਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਕਲਿਯੁਗੰਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਧੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿਖੁਰ੍ਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਿ,
ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੰਡਿ.

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਭੁਕ੍ਤਿ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾਨੇ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਹਿਰੁਲਿੰਚਵਚੁ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਆਮੋਦਾਨਿ
ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ

ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਨੁ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਏ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਸੁਠੁਠਿੰਚਾਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡਿ.॥ 2॥

ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਧੈਵਵਾਕਠੁਨੁ ਪਰਿੰਚਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਨੰ ਏਮਿ ਅਰਿਠੁਚਾਲੀ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਮਰਿਯੁ ਧੰਯ ਚੂਪਿੰਚਡੰ ਨਾਮਾਨਿਖੁਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਪੋੰਦੁਪਰੁਸੁੰਦਿ?

ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ਮਨ ਆਤਮੁਹਾਂਕਾਰਾਨਿਹਿਰੁਲਿੰਚਿ, ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪੁਰੁਗਿ ਲੋੰਗਿਪੋਵਾਲੀ.

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤ੍ਰਾਨਿਖੁਰ੍ਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਖੁਠੁਠੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨ ਖੁਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਣਾਡੁ. ॥
3॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠਿਲੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵਠੁਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਠੀ
ਸਾਠਿਸੁਣਾਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਅਹਾਨਿ
ਨਿਰੁਲਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੀਪਿ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਲੁਪੁਠੁ
ਆਸਾਠਿੰਚਵਚੁ

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੈ ਦੇਵੁਡੁ ਅਲਾੰਟੀ ਵਠੁਲਨੁ ਸਮਾਨੰਗਾ, ਆਨੰਦੰ
ਠੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥

ਨਾਮੰ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਿਯੁ ਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਠੈ ਪੇਮਲੋ ਠੰਟਾਰੁ. ||7||

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੰਡਿ.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥

ਮੈ ਅਹਾਨਿ ਆਠਿੰਚੈਵੈਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੰਡਿ.

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਗੋਰਵਨੀਯੁ ਮੈਨ ਭਯੰਲੋ ਠੰਡੇਟਪੁਠੁ ਆਯੰਨ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਠਾਠੀੰਚਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਬੋਠਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠੀ ਮੁਹਾਦਯੰਲੋ
ਪੋੰਦੁਪਚੁਕੋਂਡਿ. ||8|| 3|| 25||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਠਠੈਵੁਡੁ, ਸਠਗੁਰੂਵੁ ਕੁਪਚੈਠ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘੁਰੁ ੮ ਕਾਠੀ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਅਠਪਦੁਲੁ, ਏਨਿਮਿਦੋ ਲਯ, ਕਾਠੀ, ਮੁਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਆਠਾਠੀਠੀ ਠਾੰਟੀ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਠਨਾਲਾ ਨੁੰਡਿ ਵੇਲੁਵਡੁਠੁੰਡਿ, ਐਦਿ ਲੋਕ ਵਾੰਠਲ
ਯੋਕੁਠਿਠੀ ਆਰੁਠੁੰਡਿ.

ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥

ਮਨਨ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਗੋਪਘੋਰੀਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਮੁ. ॥ 1॥

ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਮੂਤਰਮੇ ਧਾਠੀਚੰਡੀ.

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਨਵਤਠੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਲੋ ਮੁੰਡਡੰ ਚੁਸਿ, ਨੋਨੁ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਲਯਾਨਿਕੀ
ਪਰਿਗੋਤਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਵਾਸੁਵਿਕਤਕੁ ਸਰੋਠ੍ਰਘੁਮੈਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਨੁੰਡੀ
ਵੇਲੁਵਡੁਤੁੰਡੀ.

ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਹੁੰਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਠੁ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ,
ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਆਰਾਧਨਲੋ ਨਿੰਡੀ ਊੰਡੀ. ॥ 2॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਠਾਠੀਸੁਨਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਨੰ
ਸਤਾਠੀਠੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਮੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥

ਮੇਮੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੀਰਾਠਾਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਆਰਾਠੀਸੁੰਮੁ, ਪਾਡਠਾਮੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠੈਵਿਕ ਪਦੰ ਮਨਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਡੀ. ॥
3॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਊਤਠੁਠੁਵੁਤੁੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਵੇ ਦੁਃਖੰ ਕੂਡਾ ਦਗੁਰਕੁ ਰਾਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਮਨ ਅਹੰਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਿੰਨਪੁਠੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁੰਗੁ
ਮਾਰੁਤੁੰਡੀ. ॥ 4॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਿਭਵਣ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕ ਵਠੀ ਯੋਕਠੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਮੂਾਡੁ ਪਦਾਲ ਝਾਨਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਵੇਲੁਗੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਸਰਿੰਸੁੰਦਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸਾਠੀ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਚੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦਨਿ ਅਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਡੁ. ॥
5॥

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਈ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਘੁਡਪਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਝਾਨਾਨਿ
ਅੰਦਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਓਕ ਵਠੀ ਯੋਕਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਓਦਾਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ.

ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥

ਚਲੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠਾੰਤਿ ਲੋਪਲਿਕਿ ਵੰਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੁੰ
ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਠਾੰਤਿ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਓੰਟੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਪਰਿਪੂਰੁਠੁ ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁਨਿ
ਕਲੁੰਸਾਰੁ.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪੁ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਚੇਡੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘਾਪਾਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਜੀਵਿਠ ਪ੍ਰਯਾਠੰਲੋ ਏਟੁਵੰਟੀ ਬਾਠ ਲੇਦਾ ਅਠੁੰਕਿਨਿ ਏਦੁਰੋਠੁ. ॥7॥

ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥

ਅਨਿਮੁਖੀਮਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਚੇਤਿਲੋ ਛਨਾਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮੁੰਕੁ ਫਕਦਾਨਿਯੁਚਿ
ਏ ਮੁਖੀਮਲੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸੁਣੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੨੬॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਨਿ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘੋਚਿਨ ਏ' ਨਾਨਕੁ ਭਠ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ
ਕੀਰਿਨਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥8॥ 4|26॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਵਿਨੁ, ਏ' ਨਾ ਮਨਦਸਾ, ਮੀਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚੰਡੀ: ਏ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ,
ਅਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੇ ਸੁਠੁੰਗਾ ਮਮੁਲੀਠਲਵਡਾਨਿਕੀ ਵਸੁਣੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਯਮੁੰਨ ਭਠੀ ਆਠਨਲਨੁ ਨਿਰਠੀੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ
ਅਨੁਗੁੰਗਾ ਏਂਡੰਡੀ. ॥ 1॥

ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਏ ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਮੁਤ੍ਰਮੇ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ
ਆਠਾਠੀਠ ਠਾੰਠੀਨਿ ਪੋਂਦੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਦੁਜਾ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਰੁਲੀੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਸੁਯਾਲ ਪਲੁ
ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ ਨਿਰੁਲੀੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਭਠ ਮਰਿਯੁ ਭਠ ਪੇ ਗੋਪਗੋਰਵਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੋਵਦੁਆਠਲੁ, ਝੁਪੁਲੁ ਏ ਭਠੀ ਆਠਨ ਕੋਸੰ ਆਠਪਡਗਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ
ਭੋਠਨਲਨੁ ਪਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ ਠੀਨਿਨਿ ਸਾਠੀੰਚਲੇਰੁ.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ਤਿਨ ਬੁਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

ਪੰਡਿਠੁਲੁ, ਭੋਠੀਪੁਲੁ ਤਮੁ ਪੁਸੁਕਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਠਾਨੇ ਏਂਟਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰੁ
ਕੂਡਾ ਦੋਵੁਨਿ ਭਠੀ ਆਠਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਠੁਵੰਠੀ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋਂਦਲੇਰੁ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਤਨ ਚੇਤਿਲੋਂ ਊਚੁਕੁਨਾਠੁ, ਕਾਬਠੀ ਦੀਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਮੀ ਚੋਪਠੋਂਮੁ.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਮਨਕੁ ਏਦੀ ਈਸੈਂ ਮਨੰ ਦਾਨੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਪੋਂਦੁਤਾਮੁ ਅਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਈ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਈਚਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥

ਅਨੀਪਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲੁ ਆ ਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਸੁਠਿੰਚਬਡਠਾਈ.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥

ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਏਵਰਿਨੋਨਾ ਚੋਠਵਾਰੀਗਾ ਏਲਾ ਲੇਬੁਲੋਂ ਚੋਯਵਚੁਕੁਮਰੋਕ ਸੁਠਿਕਰੁ ਊਚੋਨੋਂ ਮੈਂਮੁ ਏਲਾ ਚੋਯਗਲਮੁ. ॥4॥

ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਯੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਪ੍ਰਪੰਚਵਾਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਆਯਨ ਵਿਠੀਲੋਂ ਵ੍ਰਾਯਬਡੀਨ ਆ ਪਨੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਚੋਯਾਲੀ.

ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥

ਦੇਵੁਡੋਂ ਸੁਠੁੰਗਾ ਕੋਂਤਮੰਦੀਨੀ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠਿੰਚਾਡੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੋਂ ਵਾਰੀ ਹੁਦਯਾਲਲੋਂ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠਾਨੁ ਊਨਾਠੁ. ॥ 5॥

ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੀਅਨੁ ਬੁਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦੀਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁਗਾ ਚੋਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਂ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕਠਾਵਨਨੁ ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਭੁਕੀ ਆਠਾਠਨਲਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੀ, ਨਾਮ ਨਿਠੀਠੋਂ ਵਾਰੀ ਹੁਦਯਾਲਨੁ ਨਿੰਪਾਡੁ. ॥ 6॥

ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥

ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੀ ਅਯਿਨ ਵਾਰੁ ਚੁਟੁਵਾ ਊਨੁਨੀਠੁਠੋਂ ਚੁਸੀ, ਵਾਰੁ ਸਤਠੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥

ਨਿਠਠੋਂਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਂਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁਨੀ ਵਾਰੁ ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੋਂਵਡੰ ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਠਪੁਠਾਰੀ ਪਠੁਰੁ. ॥ 7॥

ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ಈ ਜ਼ਾਨੁਲలో ಐದು ಅಭಿರುಚುಲು ಓನಪ್ಪಟ್ಟಿಕ್ಲೆ ಇಕਠ ೀ ಐದು ಅಭಿರುಚುಲು ನಿಯಂತ್ರಣలో ಓಂಚಬಡ್ಡಾಯಿ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੭॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಪಾಟಿಂಚಕುಂಡಾ ೀ ಐದು ಚೆಡುಲು ನಿಯಂತ್ರಣలోಕ್ಲೆ ರಾವು ಮರಿಯು ಅಹಾಂ ನಾಮಾನಿಹ್ಲಾಠಂ ಚೆಯಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಮಾತ್ರಮೆ ಜಯಿಸ್ತುಂದಿ. ॥8॥ 5॥ 27॥

ਆಸಾ ਮਹਲಾ ੩ ॥

ਰಾಗ್ ಆಸಾ, ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਧੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

ನಾಮಂ ಯੋಕ್ಕಸಂಪದ ಮನ ಪೂದಯಾಲలో ಓಂಟುಂದಿ; ಬಯಟ ಏಮೆ ಓಂಡದು.

ਗੁਰ ਪರਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥

ಗುರುವು ಕೃಪವಲ್ಲ ಅಜ್ಞಾನಪು ತಲುಪುಲು ತೆರವಬಡಿನಪುಠ್ಠು ನಾಮಂ ಯੋಕ್ಕಠ ಸಂಪದ ಲಭಿಸ್ತುಂದಿ. ॥1॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥

ಓ' ನಾ ಸೋದರುಡಾ, ಸತಠಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುಡು ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ನಾಮು ನಿಧಿ ಅಂದರಿలో ಓಂಟುಂದಿ, ಕಾನೆ ಸತಠಗುರುವು ಮಾತ್ರಮೆ ದಾನಿನಿ ವೆಲ್ಲಡಿస్తಾಡು. ॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਗಾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੇ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ದೆವುನಿ ನಾಮು ಸಂಪದಕು ಅನੋಠ್ಠುಕುಡು ಅಯಿನ ವಾಡು ಗುರುವು ಮಾಟಲನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಅಮೂಲಮ್ಲಾನ ೀ ಆಭರಣಂ ಲಾಂಟೆ ನಾಮಾನಿ ಪೊಂದುತಾಡು.

ਅੰਦರು ಖೆಲೈ ದಿಬ ದಿಸਟಿ ದೆಖೆ ಮುਕತಿ ತೆಡಾರಾ ॥੨॥

ಅತನು ವಿಶಾಲ ಮನಸುಠಲವಾಡು ಅವುತಾಡು ಮರಿಯು ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ಲೆ ಜ್ಞಾನಿ ಅಯಿನ ಕಳಠ ದಾಠ್ರಾ, ಅತನು ನಾಮು ನಿಧಿನಿ ಕೂస్తಾಡು, ಅದಿ ಅತನ್ನಿಪಪಂಚ ಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿ ಕೆಯಗಲದು. ॥ 2॥

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਗੋਪਫਲਨੰ ਵਲੁ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰੁਦਯਾਲਲੋ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ. ॥7॥

ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥

ਦੋਵੁਠੇ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਠੋ ਓਕੁ ਵਛੀਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਰੁ ਮੁਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਨਾਮੁੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਈਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥੨੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਨੀਸ਼ੁ ਓਂਡਾਂਡੀ ਮੁਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ
ਗੋਰਵਾਨਿਠੋਂਦੁਠਾਰੁ. ॥8॥ 6॥ 28॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੂਢਵ ਗੁਰੂਵ:

ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਤਨ ਆਧਾਠੀਯ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖਰੀਕੀਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠੀਪਿ ਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਾਡੁ.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹ ਸਾਚੇ ਭਾਈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੀਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਮੁਠਾਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.॥1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁਮੈਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਨਿਵਸਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਤਿਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੁਨਪੁਠੁ ਕੂਡਾ, ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਠੰਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ ਲੋਕੁੰਡਾ ਮਨ ਆਠੁ ਮਨੰ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੁ; ਅਦਿ ਲੋਕੁੰਡਾ ਮਾਯਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੰ ਅੰਧੰਗਾ (ਅਝਾਨੰਗਾ) ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧੰਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਹੁੰਦਯੰ ਆਧਾਠੀਯੰਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਚੁੰਦਿ; ਚਿਵਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਨਕੁ ਸਹੰਯੰ ਅਵੁਠੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏਪੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁਤਾ ਠੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਠਮੁ ਲੋਕਸੰਠੋਪਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁੰਚੁਠੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

అంతరి నామ ముఖి నామ రే నామే సబది వీచారా || 3 ||

నామం ఎల్లపుష్కూ వారి హృదయంలో ఉంటుంది మరియు వారు ఎల్లపుష్కూ నామానిష్ఠురిస్తారు; గురువు గారి మాటల దాట్రా వారు ఎపుష్కూ నామం గురించి చరిస్తారు. || 3 ||

నామ సుణిఱే నామ మినిఱే నామే వడిఱాఱి ||

మనం కూడా నామం చెప్పేఱి వినాలి మరియు నామానిష్ఠమాఱి ఎందుకంటే నామం దాట్రానే మనం ఇకఱ మరియు వచేఱునఱి గౌరవానిష్ఠాంఱుఱాము.

నామ సఱారే సఱా సఱా నామే మఱఱు పాఱి || 4 ||

నామానిష్ఠుల్లపుష్కూ ప్రశంసించే వఱి, నామం దాట్రా అతను తన హృదయంలో దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తాఱు. || 4 ||

నామే గి ఱిఱి ఱానఱా నామే సేఱా పాఱి ||

దేవుని నామము దాట్రానే ఒకరి హృదయం దైవిక జ్ఱానంతో ప్రకాశిస్తుంది, నామం దాట్రా ప్రతిచోటా గౌరవం లభిస్తుంది.

నామే గి సుఱు ఱ్రిపఱే నామే సఱాఱి || 5 ||

నామం దాట్రా ఆధాఱ్రిఱ ఆనందం కలుగుతుంది, కాబఱి మనం ఎల్లపుష్కూ దేవుని ఆశ్రయంలో ఉంఱాలి. || 5 ||

ఱిఱు నావే కేఱి న మినిఱే మనముఱి పఱి గాఱాఱి ||

నామానిష్ఠాఱ్రించకుంఱా, దేవుని సమక్షంలో ఎవఱూ అంగీకరించబఱరు; సఱ్రిఱ్రిం గల వఱ్రిలు దేవుని సమక్షంలో తమ గౌరవానిష్ఠోలోఱారు.

ఱమ పుఱి ఱాఱే మారిఱిఱి ఱిఱఱా ఱనము గాఱాఱి || 6 ||

ఱ సీఱ్రియ-సంకలిఱ్రి ప్రజలు తమ మానవ జీవితానిష్ఠఱ్రింగా వృధా చేస్తారు మరియు మఱణ ఱారులో (దాని తఱువాత ప్రపంచం) కఱినంగా శిక్షించబఱఱారు. || 6 ||

నామే కి సఱ సేఱా కఱే గుఱముఱి నామ ఱుఱాఱి ||

దేవుని నామానిష్ఠాఱ్రించే వఱికి అందఱూ సేవలు చేస్తారు. కానీ గురువు మాత్రమే నామానిష్ఠాఱ్రించాలనే తెలివితేటలను మనకు ఆశీఱ్రిఱాఱు.

నామఱు గి నామ మినిఱే నామే వడిఱాఱి || 7 ||

నామంపై ధాఱ్రిం కారణంగానే ఒకఱు తెలుపబఱఱారు మరియు నామంతో మాత్రమే ఇకఱ మరియు వచేఱునఱి కీఱ్రిని పొంఱుఱారు. || 7 ||

ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నామం యొక్కబహుమతిని అందుకుంటాడు, అతనికి దేవుడు సత్వంగా ఆశీర్వదిస్తాడు. గురువు బోధనల దాటా, దేవుడు ఆ వక్త్రీని నామానిక్షార్థం చేసుకునేలా చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੇ ਪਾਈ ॥੮॥੭॥੨੯॥

ఓ నానక్, ప్రతిదీ నామ ప్రభావంలో ఉంటుంది; పరిపూర్ణ విధి దాటా, అరుదైనది మాత్రమే నామంతో ఆశీర్వదించబడుతుంది. ||8|| 7|| 29||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

ਦੇਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥

దురదృష్టవంతులైన ఆత్మవధువులు తమ హృదయంలో దేవుని ఉనికిని గ్రహించలేరు, అందువల్ల వారు తమ భర్త-దేవునితో కలయిక యొక్కనందాన్ని తెలుసుకోలేరు.

ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥

వీరు కఠినమైన మాటలు మాట్లాడతారు మరియు ఆయనకు నమస్కరించరు; వారు దేవుని బదులు లోకసుఖాల ప్రేమను ఆసాధిస్తారు. || 1||

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥

ఈ మనస్ఫులా నియంత్రణలోకి వస్తుంది?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుకృప వలన అది దారి తప్పకుండా ఆపవచ్చుగురువు యొక్కఆధాత్మిక జ్ఞానంలో బోధించబడింది, అది తనలో తాను తిరిగి వస్తుంది. ||1||విరామం||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥

తన ప్రేమ మరియు ఆపాఠ్యంతో వారిని నింపడం దాటా దేవుడే సత్వంగా అదృష్టవంతులైన ఆత్మవధువులను అలంకరించాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥

వీరు ఎల్లప్పుడూ తమ జీవితాలను సత్యగురువు సంకల్ప ప్రకారం నిరక్షిస్తారు; నామానిక్షహజంగా ధానించడం వారి ఆధాత్మిక జీవితానికి అలంకరణ. || 2||

ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਤਮ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕੀਨਿ ਤਮ ਹ੍ਰਾਦਯਯਲੋ ਆਸਾਠ੍ਹਿਸ੍ਰਾਰੁ, ਭਦਿ
ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੇਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਲ੍ਲ ਆਕਰ੍ਰਿਤੁਲਵੁਠਾਰੁ; ਤਮੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨਵਾਰਿਨਿ
ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਠਾੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ੍ਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਦਿਵਠ੍ਰਾਨਮੁਗਲ ਆਠ੍ਰਠ੍ਰਧੁਵੁਕੁ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰਾਨੰਤਮੁਨੇਨ ਨਿਧਿ ਊਂਟੁੰਦਿ;
ਅਟੁਵੰਠੀ ਆਠ੍ਰਵਠ੍ਰਧੁਵੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੁਨੇਨਦਿ.

ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥

ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਠ੍ਰੁਠੁ ਕਾਰਠ੍ਰੰਗਾ, ਆਮੇ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਭਠ੍ਰਮੁਨੇਨ ਰਾਠੀ ਲਾਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ੍ਰੁੰਦਿ. ॥ 4॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥

ਅਰ੍ਠੰ ਕਾਨਿ, ਅਨੰਤਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੇ ਸਠ੍ਰੁਠੁੰਗਾ ਅਦੁਠ੍ਰਵੰਠੁਲੁਨੇਨ ਆਠ੍ਰਵਠ੍ਰਧੁਵੁਲ
ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਪਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ, ਆਪਾਠ੍ਰੁਠੁਲਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਨਿਞਮੁਨੇਨ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠ੍ਰਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾ ਸੇਵ ਠੇਸ੍ਰਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 5॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥

ਅਦੁਠ੍ਰਵੰਠੁਲੁਨੇਨ ਆਠ੍ਰਵਠ੍ਰਧੁਵੁਲੁ ਸਠ੍ਰੁਠਾਲ ਹੋਰਾਨ੍ਰਿਠੁਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਵਾਸਨਨੁ ਵਾਰਿ ਠਰੀਰਾਲਪੈ ਵਰ੍ਰਿੰਪਠੇਸ੍ਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਠੀਲੋ ਅਮੁਲਮੁਨੇਨ ਦੁੈਵਿਕ ਞ੍ਰਾਨਾਨ੍ਰਿਠੁੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 6॥

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥

ਭ੍ਰੁਕੀ ਆਰਾਠ੍ਰਨਲਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਅਠ੍ਰਠੁ ਊਨਠ੍ਰਮੁਨੇਨਵਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ
ਮਾਠਲਨੁ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਊਨਠ੍ਰ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਹੋਰਾਦਾ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਾਨ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਮੂ ਲੇਨਿ ਵਾਰੰਦਰੂ ਤਕੁਘ ਆਧਾਫ਼ਿਠੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਨਾਰੁ.
ਵਾਸ਼ਵਾਨੀਕੀ, ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਵਿ ਮੂਰੀਕੀਲੋ ਨਿਵਸਿਸ਼ੁਨਖ਼ੁਰੁਗੁਲ ਵੰਟੀਵਿ. ||7||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮੋਤੁੰ ਮਾਨਵਤਠੁ ਸੀਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਤੋ ਤਿਰੁਗੁਠੋਂਦਿ; ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ
ਸ਼੍ਰਿਤਿਬਿੰਬਿੰਚਕੁੰਡਾ ਅਹਾਂ ਨਿਸ਼ਘੋਂਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੯॥੩੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰਤੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਅਹਾਂ ਨਿਸ਼ਘੋਂਸ਼ੁੰਦਿ ਮਰਿਯੂ ਵਾਰੁ
ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋ ਮੂਨਿਗਿ ਊਂਟਾਰੁ. ||8||9|| 30||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥

ਨਿਤਠੋਂਵੁਨਿ ਸ਼੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਠੋਂਯਿਨ ਵਾਰੁ ਨਿਸ਼ਘੋਂਸ਼ੁਲੁ, ਨਿਤਠੋਂਯਿਨ ਵਾਰੀ ਪੇਰੁ
ਸ਼੍ਰਿਘੋਂਸ਼ੁਲੁ.

ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਏ ਜੀਵਿੰਤੰਲੋ ਮਰਿਯੂ ਤਰੁਵਾਤ, ਵਾਰੁ ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਸ਼੍ਰਿਸਿੰਠੀ ਚੋਂਦਿਨਖ਼ੁਰੁ ਸ਼੍ਰਿਤਿ
ਐਂਟੀਲੋ ਵਾਰੁ ਸ਼੍ਰਿਸਿੰਠੀ ਚੋਂਦਾਰੁ. ||1||

ਏ ਮਨ ਰੁੜ੍ਹਹੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥

ఓ' అందమైన మరియు సంతోషకరమైన మనసా, దేవుని ప్రేమ యొక్కనిజమైన రంగుతో మిమల్ని మీరు నింపుకోండి.

రుੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਧੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని స్తుతి దైవిక పదాల ప్రేమతో మనసునిండివుంటే, అప్పుడు ఈ ప్రేమ వర్ణం ఎనభిక్రీ మసకబారదు. ||1||విరామం||

ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥

దుర్గుణాలలో, లోకసంపదల ప్రేమలో నిమగ్నమైన మనం దుష్టులమై, అలభ్యభావి అయిన అత్యంత అహంకారి అవుతారు.

ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥

కాని గురువు గారి బోధనలను కలుసుకున్నతరువాత, అనుసరించగానో మనం బంగారంలా సభ్యుగా మారతాము, అనంతమైన దేవుని నిషఖ్యమైన కాంతి మన మనసును ప్రకాశింపజేస్తుంది. || 2||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥

గురువు బోధనలను పాటించకుండా, నామంతో ఎవరూ నిండిపోలేరు; అవును, గురువును కలిసిన తరువాత మాత్రమే నామంతో నిండిపోతుంది.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੇ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥

గురువు యొక్క గౌరవప్రదమైన భయం దాట్లా అతని ప్రేమతో నిండిన వారు, ఆయన పాటలను పాడటం దాట్లా దేవునిలో విలీనం అవుతారు. || 3||

ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨా ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయం లేకుండా, మనసు దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉండదు మరియు అది లేకుండా మనసునిషఖ్యంగా మారదు.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥

దేవుని పట్ల భయం లేకుండా ఆచారబద్ధమైన పనులు చేయడం దాట్లా, ఇపట్టికీ అబద్ధంగా (పాపంగా) ఉంటాడు, దేవుని సమక్షంలో ఏ స్థానమూ దొరకదు. || 4||

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੁ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ఆ వక్రీ మాత్రమే దేవుని ప్రేమను కలిగి వుంటాడు, ఆయనను పరిశుద్ధ సంఘంతో ఐక్య చేయడం దాట్లా దేవుడు ఆయనను అదుపులో ఉంచుకుంటాడు.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਖੁਮੰ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਹੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਚੇਤ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਦਾਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਓਕਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਕਲਿਸਿਪੋਤੁੰਟਾਰੁ. ॥ 5॥

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੇਰ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਖੁਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮੁਗਾਲ੍ਹਾ, ਯੰਤੁਵੁਲਲਾ ਓੰਟਾਰੁ.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੇਰ ॥੬॥

ਵਾਟੀਨਿ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਵਾਰੀਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ; ਕਾਬਠ੍ਠੀ ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵਾਰੰਦਰੁ
ਦੋੰਗਲ ਵੰਟੀਵਾਰੁ. ॥ 6॥

ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਸਦ੍ਠੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚਿਨ ਸਮਠ੍ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ
ਸਠ੍ਠਾਵੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠਮ ਠਮ ਬਾਠਲਨੁ ਠਠਿੰਚਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ
ਠਮ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਨਾਡੁ. ॥ 7॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਡੁ; ਅਠਡੁ ਪ੍ਰਠਿ ਵਠ੍ਠੀਕੀ ਪਨੁਲਨੁ
ਕੇਟਾਯਿੰਨਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੯॥੩੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕੋਨਿਠੁਟੀਨਿ ਨਾਮੰਪੈ ਠਾਠ੍ਰਾਨੀਕੀ ਯੋਡਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ; ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੀਨਿ ਠਨਠੋਂ ਏਕੰ ਚੇਸਾਡੁ. ॥8॥ 9॥ 31॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁੰਚਪਦ ਕੋਰਕੁ ਯਾਵਠ ਮਾਨਵਾਲੀ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁੰਦਿ, ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਡੁ
ਠਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਪੁਵਰੀਕੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਨਾਡੋਂ ਆਯੰਨ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥

ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠ੍ਰਾ ਦੁਃਖੁੰਲੋਂ ਓਨਾਠ੍ਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮੁਨੁ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚਿਨ
ਮੰਨਸੁਗ੍ਰਲ ਖੁਗੋਂਲ ਠਾੰਠਿਨਿ ਆਯੰਨ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅਨੁਠਵਿੰਨਾਡੁ. ॥1॥

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అనంతలు మరియు దయగలవారు; అందుకే నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను.

గుర పురె తే పాఠిఐ నామె వడియాఠి ॥౧॥ రగాఠి ॥

నామం యొక్క సంపద పరిపూర్ణ గురువు దాత్రా అందుకోబడుతుంది; ఇకట్ల మరియు ఇకపై, నామం దాత్రా గౌరవం అందుకోబడుతుంది. || 1|| విరామం||

అంతరి బాగరి ఐక్ రై బగు బిఠి సిసఠి ఉపాఠి ॥

దేవుడు ఈ విశాఖ్వి నేక విధాలుగా సృష్టించాడు; ప్రతిచోటా అంతటా నివసించేది అదే దేవుడు.

రుకమె కార కరాఠిదా దుజా కిసు కగిఐ ఠాఠి ॥౨॥

ఓ' సోదరుడా, ఆయన ఆజ్ఞ ప్రకారం ప్రజలు తమ పనులు చేసేలా చేస్తాడు; దీనిని చేయగల సామర్థ్య ఉందని మనం ఇంకా ఎవరు చెప్పాలం? || 2||

బుఠణా అబుఠణా తుఠు కిఠిఐ ఐఠి తేరీ సిఠి కార ॥

జ్ఞానం మరియు అజ్ఞానం మీ తయారీలు; వీటిపై మీకు నియంత్రణ ఉంటుంది.

ఐకన్ బాఠిఠి మెలి లైఠి ఐఠి దరగఠి మఠి కఠి కుఠిఠిఠి ॥౩॥

కొందరిమీద దయను చూపి, మీరు వారిని మీతో ఐక్యం చేసుకుంటారు; అసత్యమైన ఇతరులకు మీ ఉనికిని మీరు నిరాకరిస్తారు. || 3||

ఐఠి ధుఠి పఠిఠి పాఠన రఠి తుఠు నామె లాఠి ॥

ఓ' దేవుడా, మొదటి నుండి నిష్కలంగా ఉన్నవారు కొందరు ఉన్నారు, వారిని మీరు మీ పేరుపై ధాన్యానికి జతచేశారు.

గుర మెఠా తే ముఠి ఉపఠిఠి సఠి సఠిఠి బుఠాఠి ॥౪॥

గురువు బోధనలను పాటించడం దాత్రా వారు ఆధ్యాత్మిక శాంతిని ఆస్వాదిస్తారు; దేవుని స్తుతి వాక్యము దాత్రా, గురువు వారిని నీతియుక్తమైన జీవన విధానాన్ని అర్థం చేసుకునేలా చేస్తాడు. || 4||

ఐఠి కుఠిల కుఠిల విఠిలీ పఠి నాఠిఠి ఠిఠి ఠిఠి ॥

కొందరు వంకరగా, దురాధంగా, అనైతికంగా ఉంటారు; దేవుడే సత్యంగా వారిని తనకు దూరంగా ఉంచాడు.

ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥

ਵੀਰੂ ਜੀਵਿਤੰਲੋਂ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚਲੇਦੁ, ਵਾਰੀਕੀ ਬੁਧਿ ਲੇਦੁ ਭੰਕਾ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ
ਲੇਦੁ; ਵਾਰੂ ਮਤਿਸ੍ਠਿਮਿਤੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਰੂ. ॥ 5॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਏ ਵਕ੍ਸ਼ਿਪੈ ਚੁਪੁਤਾਡੇ, ਆ ਵਕ੍ਸ਼ਿਲੋ ਆਯਨ ਪਲੁ ਵਿਸ਼ਾਸ਼ਾਨਿ
ਊਂਚੁਤਾਡੁ.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਦਿਵਠਾਕਾਠੀਪੁਦੁਵੁਤਾਡੁ, ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਸ਼ਠੁ
ਚੇਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਤ੍ਰ, ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਮਰਿਯੁ ਸੀਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਕਲਿਗਿਨ
ਵਕ੍ਸ਼ਿਗਾ ਮਾਰਤਾਡੁ. ॥ 6॥

ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਲੋਕਿਠਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਚੇਰੁਕੋਲੇਰੁ; ਪਲਕਟੰ ਦਾਠਾ,
ਮਾਠਾਡਟੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨਿ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਕਨੁਗੋਨਬਡਵੁ.

ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੂ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਵਗਾਹਾਨ ਕੂਡਾ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 7॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਪੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਪੁੰਸਠਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਊ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਿਠਿ, ਭਦਿ ਗੁਰੁਵੁ ਪਲੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ
ਪ੍ਰੇਮ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥8॥ 10॥ 32॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਲੋਂ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨੁ ਆਦੁਪੁਸ਼ਵੰਤੁਲੈਨ
ਆਤੁਵਠੁਵੁਲੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਨਾਠੁ.

ਘਰ ਹੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

ਦੇవుਨਿ ਸੁੱਤਿ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ
ਤਮੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਤਮੁ ਹੁੰਦੁਯੰਲੋਂ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.॥ 1॥

ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਜਤਚੇਸੁਕੁਨੁ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਮੁਨੁਪਟੀ ਸੁਗੁਣਾਲ
ਕਾਰਣੰਗਾ ਆਮੇ ਲੋਪਾਲਨੁ ਕੁੰਮਿੰਚਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਤਮਧੁਵੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਏਕੰ ਚੇਸਾਰੁ; ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ
ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੁਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੁਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਤਮਧੁਵੁਲੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਹਾਨੀਕੀ ਮੋਸਘੋਤਾਰੁ;
ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਤਮੁ ਪਕਠ ਊਨਾਠੁਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਅਠੰ ਕਾਦੁ.

ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥

ਦੁਰਦੁਠੁਵਸਾਠੁ ਆਤਮਧੁਵੁਲੁ ਅਤੰਨਿਪੁਲਾ ਕਲਵਗਲਰੁ? ਵਾਰੁ ਤਮੁ
ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਦੁਃਖੰਲੋਂ ਗਡੁਪੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਨਿਤਠੋਂਵੁਡੁ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਠੀਤਮੁ ਯੁੰਟਾਡੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯੰਨ
ਸੁੱਤਿਨੀ ਪਾਡਡੰ ਅਨੋ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੁੰਨ ਪਨਿਨੀ ਚੇਸੁਤਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਹਜੰਗਾ ਭਕੁਤੀ ਆਰਾਠੰਨਲੁ ਚੇਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਵਿਲੰਨੰ
ਅਵੁਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥

ਦੁਰਦੁਠੁਵੰਤੁਲੁੰਨ ਆਤਮਧੁਵੁਲੁ ਲੋਕਸੰਪਦ ਯੋਕੁਠੁਠੰਲੋਂ ਕੋਲੋਂਠਾਰੁ;
ਵਾਰੁ ਅਸਠਾਠੀ ਆਚਰਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸੁਪੁਰਿਤਮੁੰਨ ਮਾਯ ਵਾਰੀ ਆਠਾਠੀਠੁ
ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਨਾਸੰਨ ਚੇਸੁੰਦਿ.

ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਨਿਰਾਠੁਪੁਠੁਗਾ ਭਾਵਿਸੁਤਾਰੁ, ਵਾਰੁ
ਦੁਃਖੰਲੋਂ ਭਾਠੰਪਡੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥

ఓ' నా మనసా, మాయ యొక్కసందేహాలలో మీరు తపిష్టోకుండా ఉండటానికి, ఒకే ఒక శాశ్వత గురు-దేవుడు ఉనాల్సిన గుర్తుంచుకోండి

గురు పుణి సేవా కరగి సచు నిరమల మిన్ వసాహి ॥౫॥

గురువు బోధనల దాట్రా ఆయన భక్తి ఆరాధనను నిరఘోంచడం దాట్రా మీ మనసుల్లో శాశ్వతమైన నిషఖ్షమైన దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించండి. || 5||

సోహగణి సచా పిరు పాఠియా రఊమే ఆపు గవాఠి ॥

అదృష్టవంతుడైన ఆత్మవధువు ఎల్లపుణ్ణూ అహంకారానిష్ఠురియు సీల్లు అహంకారానిష్ఠుపిషఠించడం దాట్రా తన భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహిస్తుంది.

పిర సేతి అనదిన్ గాఠి రగి సచి సేజ సుఖు పాఠి ॥౬॥

ఆమె ఎల్లపుణ్ణూ తన భర్త-దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటుంది మరియు ఆమె హృదయంలో అతని ఉనికిని గ్రహించే ఖగోళ శాంతిని ఆసాధిస్తుంది. || 6||

మేరీ మేరీ కరి గాఠే పలై కిఛ్ న పాఠి ॥

లోకసంపద, సంబంధాలపల్ల మకుఫతో ప్రపంచం నుంచి వెళ్లిపోయిన వారు జీవితంలో ఏమీ సాధించలేకపోయారు.

మఠ్ లు నాఠి డోహగణి అంఠి గాఠి పఛ్ఠాఠి ॥౭॥

దురదృష్టవంతుడు ఆత్మవధువు తన హృదయంలో దేవుని ఉనికిని గ్రహించలేదు మరియు చివరికి పశాణ్ణాపపడి బయలుదేరుతుంది. || 7||

సో పిరు మేరా ఏకు రే ఏకమ సిఠి లివ లాఠి ॥

ఓ' ఆత్మవధువా, నా భర్త-దేవుడు ఒకడే; నేను ఒంటరిగా ఆ ఒకథానితో జతకట్టాను.

నానక్ జే సుఖు లోఠ్ఠి గాఠి రగి కా నామ మిన్ వసాఠి ॥౮॥౧౧॥౩౩॥

ఓ నానక్, ఆత్మవధువు ఆధాత్మిక శాంతి కోసం ఆరాటపడితే, ఆమె తన మనసుల్లో దేవుని పేరును పొందుపరచాలి. ||8|| 11|| 33||

आसा मगला ३ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

अंमृतु जिनु चखाइँनु रसु आइआ सगजि सुभाइ ॥

దేవుడు అదుఠ్ఠమైన మకరందానిష్ఠుచి చూడటానికి సహాయం చేసిన వారు దాని రుచిని సహజంగా ఆసాధించారు.

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥

ਦੇవుਨਿਕੀ ਚਿੰਤ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਦੁਰਾਸ਼ ਕੂਡਾ ਊਂਡਦੁ. ॥1॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਯਦੁਠੁਮੁਨੈ ਮਕਰੰਦੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪੁਰਿ ਚੋਟ ਵਰੁੰ
ਕੁਰਿਪਿਸੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ,

ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਸਹਾਜੰਗਾ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਘੁਲੁਪੁਠੁ ਵਿਕਸਿਸੁਤਾਯਿ.
॥1॥ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ਅਤਪੁਹੰਕਾਰਿ ਅਯਿਨ ਅਤਪੁਠੁਵੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਦੀ
ਵੇਰੁਚੇਯਬਡਤਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਤਮ ਪੁਦਯੰਲੋ ਊਨਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਵਾਰੁ ਅੰਤੰਗਾ
ਵਿਲਪਿੰਚਰੁ.

ਜਿਨ੍ਹ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੇ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥

ਤਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁਯਨੰਦਾਨਿਘੋਨਠੁ ਆਸਾਠਿੰਚਨਿਵਾਰੁ ਵਾਰੁ
ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਿਠਿਨਿ ਬਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯਗਲਰੁ. ॥2॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਿਯਮੁਨੈ ਪੇਰੁਨੁ ਤਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਨਾਟਾਡੁ, ਨਾਮੰ
ਅਤਨਿ ਪੁਦਯੰਲੋ ਮੋਲਕੋਤੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਨਾਮੁ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀਸੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਇਤੁ ਲਾਰੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥

ਏ ਲਾਭਦਾਯਕਮੁਨੈ ਧਾਠੁ ਸਾਹਸਾਨਿਕੀ ਤਾਨੁ ਯਤਚੇਸਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਭੜੀ
ਆਰਾਠਨ ਨਿਠਿਨਿ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਅਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁਲੁਨੈ ਅਤਪੁਠੁਵੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਆਧਾਠੀਠੁ
ਯੀਵਿਤਾਨਿਠੋਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਪੁਦਮੁਨੈ ਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਭੜੀਠੋ ਅਲੰਕਰਿਸੁਤਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥

ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਘੋਨਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ
ਵਾਰਿ ਪੁਦਯੰਲੋ ਪੁਰਿਠਿਸੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

తమ భర్త-దేవుని సహవాసాన్ని ఆసాధించిన ఆతఘ్నధువులకు ననుషోను అంకితం చేస్తున్నాము.

ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥

ఆతఘ్నహంకారానివోపల నుండి నిరూఢించడం దాఢా, వారు ఎల్లపుఢ్ఢూ తమ భర్త-దేవుని సహవాసంలో ఉంటారు. ॥ 5॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

తమ భర్త-దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు, వారి శరీరం మరియు మనస్సులలోగా మరియు ప్రశాంతంగా ఉంటాయి మరియు వారు ఇకఢ్ఢ మరియు వచేఢ్ఢనలో గౌరవించబడతారు.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥

తమ అహంనివోకకోరికలను నిరూఢించడం దాఢా, వారు తమ భర్త-దేవుని ఉనికిని తమ హృదయంలో ఆసాధిస్తారు. ॥ 6॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥

తన కృపను మనిఢ్ఢిచి, గురువు పట్ల అనంతమైన ప్రేమ దాఢా ఆతఘ్నధువు హృదయంలోకి వస్తాడు,

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥

ఆ అదృష్టవంతుడైన ఆతఘ్నధువు భర్త-దేవునితో ఐకఢ్ఢ కాబడుతుంది, అతను మాత్రమే అతని లాంటివాడు. ॥ 7॥

ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥

గురువు తన చేసిన అనిఘాపాలను క్షమిస్తాడు; దేవుడు అతనిని తనతో ఐకఢ్ఢ చేసుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥

ఓ' నానక్, దేవుని స్తుతి మాటలు, ఆయన మనల్ని పేమించవచ్చుఢ్ఢిని వినడం వంటి మాటలు మనం ఉచఢ్ఢించాలి. ॥8॥ 12॥ 34॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋਂ ਅਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾ ਪੁੱਤੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮੈਨਪੁਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਲਿ
ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠੀਸੁਡੁ,

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਪਾਜੰਗਾ ਧਾਨੰ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ ਵਕਤਮਵੁਤੁੰਦਿ. ॥1॥

ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਲੋ ਊਨਾਠੁਨਿ ਅਨੁਕੋਵਦੁ; ಎਲੁਪੁਠੁਆ ਆਯਨਨੁ ਦਗਰਲੋਨੋ ਊਚੁਕੋਂਡਿ.

ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ಎਲੁਪੁਠੁਆ ਵਿੰਟੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਮਨਲਿਖੁਚੁਸੁਨਾਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਆਯਨ ਵਾਠੁ ਚੋਂਦਡਾਨਿਗੁਪਿੰਚਵਚੁ. ॥1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਤਮ ਸੋਂਠਾਨਿਖੁਰੁਠੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੁਪੁਠੁ ਸਾਰਿੰਚੈ ਮਨਸੁਠੁ ਚੈਵੁਠੁ ਧਾਨੀਸੁਾਰੁ.

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਤਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਸਹਵਾਸਾਨਿਖੁਸਾਠੁਨਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁ ਚੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਨੁਵੁਗਾ ਚੈਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਖੁਗੋਲ ਸੋਂਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁਟਾਰੁ. ॥2॥

ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਸੁਵਾਨਿਕੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਠੁਰੋਵਰੁ ਮੀ ਨਿਯਮੈਨ ਸਹਚਰੁਡੁ ਕਾਦਨਿ ਮੀਰੁ ਚੁਡਵਚੁ.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥

ਕਾਬਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਰੁਯਾਨਿਕੀ ਪਰੁਗੋਤੁ ਮਾਯ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋਂਦੰਡਿ. ॥3॥

ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ ਅਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨੁਖਾਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਿਠੁਚੈਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੁ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਤਨ ਅਹੋਨਿਨਿਰੁਲਿੰਚਿ, ਤਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੈਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਆਠੁਠੁਠੁ ਸੋਂਠਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਾਡੁ. ॥4॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂਚంలో, ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੰ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਮਹਿਮਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੰਚਕੁਂਡਾ ਨਿਯਮੈਨ ਮਹਿਮ ਲਭਿੰਚਦੁ.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ਏ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਿਨ ਮਹਿਮ ਚਾਲਾ ਤਕੁਫ਼ ਕਾਲੰ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਙਦਿ ਕੁਠੰਲੋ ਅਦੁਫ਼ੁਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 5॥

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਿਡਿਚਿਪੇਫ਼ੈਵਾਰੁ ਆਧਾਠਿਠੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਤਰਾਠੁ ਏ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡਿ ਨਿਪਫ਼ਿੰਚੁਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਯੋਕੁਠਨੰਦਾਨਿਠਸਾਠਿੰਚਰੁ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 6॥

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥

ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਧਿਲੁਪੁਠੁ ਧਾਨੰਚਡੰਲੋ ਕੋਂਤਮੰਦਿਨਿ ਨਿਮਗੁ ਚੈਸਿ, ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੁ ਚੈਸਾਡੁ.

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸ਼ਾਰੁ, ਸਤਠੈਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁਪੁਤਾਰੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਸਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਏਵੁਤਾਰੁ. ॥ 7॥

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਨਿਸਰੁਕੋਚੰਗਾ ਵਿਨਲੇਮੁ, ਆਯਨ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਡਡੁ; ਪੁਪੰਚੰ ਮੋਠੁ ਆਧਾਠਿਠੰਗਾ ਗੁਠੀਗਾ ਮਰਿਯੁ ਮੂਗਗਾ ਊਂਦਨਿ ਸੰਦੋਹੰਠੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੰਚਕੁਂਡਾ ਪੁਪੰਚੰ ਮੋਠੁ ਦੁਃਖਾਨਿਠੁਰਿਸੁੰਦਿ; ਏਯਿਠੈ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਆਯਨ ਚਿਠੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰੁਮੈ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥8॥

ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮੈਨ ਵਾਰੁ ਨਿਪਠੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁਂਲੋ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥

ఓ' నానక్, వారు నామాన్ని ధనక్షమా మరచిపోరు మరియు దేవుని సమక్షంలో గౌరవంతో గుర్తించబడతారు. || 9|| 13|| 35||

आसा मगला ३ ॥

రాగ్ ఆసా, మూడవ గురువు:

ਸਬਦੈ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿਨ੍ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥

దేవుని స్తుతి నిర్లక మాటలు చెప్పే భక్తులు ఈ ప్రపంచంలో ప్రసిద్ధి చెందారు.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥

వారి సీత్యం అహంకారం లోలోపల నుండి నిరూఢించబడుతుంది, వారు నామాంపై విశ్వాసాన్ని పెంపొందించి, శాశ్వత దేవునితో ఏకం అవుతారు. || 1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

భక్తులు దేవుని నామాన్ని ధ్యానిస్తూ గౌరవాన్ని పొందుతారు.

ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ప్రతి ఒక భూ వారిని ఆరాధిస్తారు కాబట్టి వారి జీవితం ఫలప్రదంగా ఉంటుంది. || 1|| విరామం||

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ఒక వ్యక్తిలో అహంకారము మరియు సాత్త్వం దేవుని నుండి తన ప్రత్యేక గుర్తింపును సృష్టిస్తుంది, ఇది అతనిలో తీవ్రమైన కోపాన్ని మరియు అహంకారాన్ని సృష్టిస్తుంది.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

గురుబోధనల దాత్రా అహంభావానికి లోనయినపుడు దత్తదత్త అంతమై, ఒకరి మనసాక్షి దేవుని వెలుగుతో కలిసిపోతుంది. || 2||

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

పరిపూర్ణగురువు బోధనలను కలుసుకుని అనుసరించడం దాత్రా నా జీవితం ఫలప్రదంగా మారింది.

ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥

నేను నామ సంపదను పొందాను, ఇది ప్రపంచంలోని తొమ్మిది సంపదల వంటిది మరియు నా హృదయం నామం యొక్క శ్రరగని సంపదతో నిండి ఉంటుంది. || 3||

ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਯੁਕ੍ਯੁ ਸੰਪਦ ਯੋਯੁਕ੍ਯੁਲੋਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਧੁਕੁ ਵਸ੍ਤਾਰੁ, ਅਤਨਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੁ ਯੋਯੁਕ੍ਯੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ; ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਵਾਟਿਲੋ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨੁਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਸਾਮਰ੍ਥੁ ਣੰਟੁੰਦਿ.॥ 4॥

ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥

ਅਤਘੁੰਕਲਿਫੁ ਅਹੰਕਾਰੁਲੁ ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਵਿਲੁਵਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਰੁ.

ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਚੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਚੇਤ ਤਪੁਥੁਰਿ ਪਲੁਵਲਸਿ ਣੰਟੁੰਦਿ; ਵੀਰੁ ਜੀਵਿਤਪੁ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠਾਰੁ. ॥ 5॥

ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕ੍ਯੁਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲੇਕੁੰਦਾ, ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਚੇਯੁਲੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਲੇਕੁੰਦਾ, ਸਰੀਰੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਣੰਡਦੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਯੋਯੁਕ੍ਯੁਸੰਪਦ ਸਾਧਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ; ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁਸੁਲਕਡੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥6॥

ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੇ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੇ ਵਾਡੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਨੁਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੇਸ੍ਰਾਡੁ.

ਹਿਰਦੈ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥

ਅਪੁਠੁ ਅਹੰਨਿਦੁਠੁਦਠ੍ਰਾਨੁਪਿਰੁਲਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਸੁਨਾਠੁਨਿ ਅਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸ੍ਰਾਡੁ. ॥7॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਪੈ ਧਾਠੁਮੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਕੁਲੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਸ੍ਰਿਤਿ ਮਰਿਯੁ ਗੌਰਵੰ; ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਸ੍ਰਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥

ਭਕਤੂਲੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਏਵੁਨਿ ਸਰਣਾਲਯਲੋਨੈ ਊਲਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਤਨ
ਭਘਾਨੁਸਾਰੰਗਾ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨੁ ਪੁਰ੍ਤਿ ਚੈਸ਼ਾਰੁ. ॥8॥

ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ಈ ਵਿషಯంలో ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਪ੍ਰਠੇਕ੍ਯਮੈਨਦੀ, ਭਦੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਢਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੋਭਡੁਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਤੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠਨ ਹ੍ਰੁਦਯੰਮੰਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਠਨੀਕੀਨੀ, ਪ੍ਰਠੇਕ੍ਯਮੈਨ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ, ਮਰੀਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰਾਯਮੈਨ ਭਯਾਨੀਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਵਕ੍ਠੀ, ਅਠਨੀਨੀ ਨਾਮੰਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ ਚੇਯਡੰ ਢਾਠ੍ਰਾ ਅਠਨੀ ਙੀਵਿਠਾਨੀਅਲੰਕਰੀਠ੍ਰਾਡੁ. ||9||14||36||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

ਭਠਰ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਲੋ ਕੋਲੋਠੁੰਨ ਓਕ ਵਕ੍ਠੀ ਢਾਰੀ ਠਪ੍ਰਠ੍ਰਾਡੁ ਮਰੀਯੁ ਨਾਮਾਨੀ ਢਾਠ੍ਰੀੰਚਕੁੰਡਾ ਢਯਨੀਯੰਗਾ ਠੰਠਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਕ੍ਠੀ ਨਾਮੰਪੈ ਢਾਠ੍ਰੰ ਗੁਰੀੰਚੀ ਨੀਙਮੈਨ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਅੰਡਿੰਚੇ ਸਠ੍ਯੁ ਗੁਰੁਵੁ, ਪ੍ਰਾਢਮੀਕ ਙੀਵੀਨੀ ਕਲਵਡੁ. || 1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪੀਚੀਮੁਨਨਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਯਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਸਾਰਾਨੀਠ੍ਰੀਕਰੀੰਚੰਡੀ ਮਰੀਯੁ ਆਨੰਡਿੰਚੰਡੀ.

ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਠਰ ਲੋਕ ਸੰਠੋਪਾਲਕੁ ਅੰਠੀਪੇਠ੍ਰੁਕੁਨੀ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਙੀਵਿਠਾਨੀਠ੍ਰਠ੍ਰੰਗਾ ਵ੍ਰੁਢਾ ਚੇਸ੍ਰੁ ਠੀਰੁਗੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ. || 1|| ਵੀਰਾਮੰ||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਠੇ ਪ੍ਰਪੰਚੰਮੰਲੋ, ਨੀਠ੍ਰਢੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਨ੍ਰੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਨੀਠ੍ਰਠ੍ਰੰਗਾ ਠੰਠਾਰੁ.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥

ਮੁੰਡੁਗਾ ਨੀਠ੍ਰਯੰਚੀਨ ਵੀਢੀ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵੀ ਢੋੰਡਭਡਡੁ; ਭਕਰੁ ਵਮੀ ਚੇਪ੍ਰਲਰੁ ਲੇਡਾ ਵਮੀ ਚੇਯਗਲਰੁ?

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਤਮ ਆਤਮਾ ਸੋਧਿੰਚਿ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨੋਵਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵੀਰੁ ਤਮੁ
ਮਨਸੁਸੁਨੁੰਡਿ ਅਹੋਨ੍ਰਿਦੁਰੁਘਣਾਲਨੁ ਨਿਰੁਲ੍ਰਿੰਪਚੋਸ੍ਰਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਗੁਰੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨਿਕਿ ਤਠ੍ਰਪਡਿ ਕ੍ਰਮਿੰਚੋ ਦੋਵੁਨਿਚੋ ਕ੍ਰਮਿੰਚਬਡਠਾਰੁ. ॥3॥

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾਨ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮਨੰ ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਮੁ ਲੋਦਾ
ਦੁ:ਖੰਨ੍ਰਿ ਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਕਿ ਰਾਮੁ.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥

ਠੁ: ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮਾਯੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਰਿ) ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਠੁੰਟੁੰਡਿ;
ਐਦਿ ਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਹੰਨ੍ਰਿ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰਿ ਪਠ੍ਰਿੰਡਿ. ॥ 4॥

ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਦੁਰਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁਵੰਨੁਲ੍ਰਿਨ ਆਤ੍ਰੁਵਠ੍ਰੁਵੁਲਕੁ ਤਮੁ ਭ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਵਿਲੁਵ ਅਰਠੰ ਕਾਦੁ;
ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਏਮਿ ਸਾਧਿੰਨ੍ਰਾਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥

ਤਮੁ ਭ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਠੁਨਿਕਿਨਿ ਤਮੁ ਹ੍ਰੁਦਯਾਲ੍ਰੋ ਗ੍ਰੁਹਿੰਚਕਠੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ
ਆਨੰਡਿੰਚਕਠੋਵਡੰ ਵਲ੍ਰੁ ਪ੍ਰਠਿਰੋਯੁ ਵਾਰੁ ਨਿਰੰਠਰੰ ਬਾਠ੍ਰਪਡਠਾਰੁ. ॥ 5॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁਵੰਨੁਲ੍ਰਿਨ ਆਤ੍ਰੁਵਠ੍ਰੁਵੁਲੁ ਤਮੁ ਅਹੋਨ੍ਰਿਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਨਿਰੁਲ੍ਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਮੁ ਹ੍ਰੁਦਯੰਨ੍ਰਿ ਦੋਵੁਨਿ ਠੁਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰੁਹਿੰਚੰਡਿ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥

ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਠੋ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਅਲੰਕਰਿੰਨ੍ਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਭ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 6॥

ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਮਾਯਠੋ ਵਾਰਿ ਅਨੁਬੰਠੰ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ) ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਰਿੰਚਿਨ ਅਯ੍ਯੁਨਪੁ
ਚੀਕਟਿਲੋ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਮੁ ਮਨਸੁਲ੍ਰੁ ਨੁੰਡਿ ਮਰੁਣਾਨ੍ਰਿਮੁਰਿਠ੍ਰੋਯਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥

ಆತಫಂಕಲಿಷ್ಟುಲನ ವಕ್ಷುಲು ಆಧಾಫ್ರಿಕ್ತಂಗಾ ಚನಿಪೊತಾರು ಮರಿಯು ಜನನ ಮರಣ
ಚಕ್ರಾಲಲೊ ಕೊನಸಾಗುತಾರು; ಮರಣ ಭಯಂತ್ ನಿರಂತರಂ ಹಿಂಸಕು ಲೊನವುತಾರು. ||
7||

ਆಪಿ ಮಿಲಾಐಅನು ಸೆ ಮಿಲೆ ಗುರ ಸಬದಿ ವೀಚಾರಿ ॥

ದೇವುಡು ತನತ್ ಐಕಫನ ವಾರು ಮಾತ್ರಮೆ ಗುರುವಾಕಠಪುಲಿ ಚರಫಾಠಾ ಆಯನತ್ ಐಕಠ
ಅವುತಾರು.

ਨಾನಕ ನಾಮಿ ಸಮಾಣೆ ಮುಖ ಉಜಲೆ ತಿತು ಸಠೆ ದರಬಾರಿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೇವುನಿ ನಾಮಮುನ ಲಿನಮನಿ ವಾರು ನಿತಫ್ತೆವುನಿ ಸನಿಠ್ಠಿನಿ ಸತಠಠಠು
ಪೊಂದುತಾರು. ||8|| 22|| 15|| 37||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰಸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತಫ್ತೆವುಡು, ಸತಠಠಠುಕುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਆಸಾ ਮಹಲಾ ੫ ਅಸਟಪದೀਆ ਘਰੁ ੨

ರಾಗ್ ಆಸಾ, ಐದವ ಗುರುವು; ಅಷ್ಟಾಪದುಲು, ರೆಂಡವ ಲಯ.

ਪੰਚ ಮನಾಏ ಪੰಚ ರುಸಾಏ ॥

ಐದು ಸದ್ಗುಣಾಲತ್ (ಸತಠಠ, ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಕರುಣ, ವಿಶಾಠಂ ಮರಿಯು ಸಹಾನಂ)
ಸರ್ದುಬಾಲು ಚೆಸುಕುನಫ್ತೆ ಮರಿಯು ಐದು ಚೆಡುಲನು (ಕಾಮಂ, ಕೊಪಂ, ದುರಾಶ,
ಅನುಬಂಧಂ ಮರಿಯು ಅಹಂ) ಶತ್ರುತಠಠಗಾ ಚೆಶಾಡು.

ਪੰಚ ವಸಾಏ ಪੰಚ ಗವಾಏ ॥੧॥

ಮರಿಯು ಀ ಐದು ಸುಗುಣಾಲನು ಅತನಿಲೊ ಪೊಂದುಪರಚಿ, ಐದು ಚೆಡುಲನು
ತರಿಮಿಕೊಟ್ಟಾಡು. || 1||

ਇನ್ ಬಿಠಿ ನಗರು ವುಠಾ ಮೆರೆ ಠಾಏ ॥

ಓ' ನಾ ಸೊದರುಲಾರಾ, ಀ ವಿಧಂಗಾ, ಅತನಿ ಶರೀರ-ಗ್ರಾಮಂ ಸುಗುಣಾಲತ್ ನಿವಸಿಂಚಿಂದಿ
ಮರಿಯು

ਦುರತು ಗಾಏਆ ಗುರಿ ಗಾಏನು ದ್ವಿಠಾಏ ॥੧॥ ರಗಾಏ ॥

ಗುರುವು ಆಧಾಫ್ರಿಕ್ತ ಜ್ಞಾನಾನಿಠ್ಠಮರಿಠ್ಠಪುಠ್ಠು ಆ ತರಾಠ್ಠ ಪಾಪಲು ತೊಲಗಿಪೊಯಾಯಿ. || 1||
ವಿರಾಮಂ||

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ਦਾਨਿ ਚੁਟ੍ਵਾ ਨਿਯਮੈਨ ਵਿਸਾਫ਼ਿਠੰ (ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਫ਼ਿਠੰ) ਕੰਚੇਨੁ ਨਿਰੀਠਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ

ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਤਨ ਭਾਉਕਿ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ
ਦ੍ਰੁਠਮੈਨ ਦਾਠ੍ਰਾਲਨੁ (ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਦੁਰ੍ਠਣਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਨਿਰੋਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ)
ਸ੍ਠਾਪਿੰਚਿਨੰਤ ਬਲੰਗਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 2॥

ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਲਾਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਨਾਟੰਡਿ (ਮੰ
ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ).

ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਗੀਤ ॥੩॥

ਐਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਸੇਵਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡਿ. ॥ 3॥

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥

ਭਕੁਲ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲਨੀਠ੍ਰਾੰਤਿ, ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਕੀ
ਮੂਲੰ ਅਵੁਠਾਯੁ,

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ, ਭਕੁਲੁ ਏਕੈ ਆਠਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਸ੍ਠਾਯਿਲੋ ਠਨਠੁਠੁ. ॥ 4॥

ਜੇਜੀਆ ਤੰਨੁ ਕੇ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥

ਏ ਵਿਠਮੈਨ ਪਨੁਠੁ ਲੇਦਾ ਜਰਿਮਾਨਾਲੁ ਆ ਵਾਰਿ ਪੈ ਵਿਠਿੰਚਬਡਵੁ (ਵਾਰਿ ਆਠਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ
ਜੀਵਿਠੰ ਦੁਰ੍ਠਣਾਲਚੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਠੰ ਕਾਵੁ),

ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥

ਏਵਰਿਮੰਦ ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁ ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡਿ ਪਨੁਠੁਮਿਨਹਾਯਿੰਪੁ ਮੁਦ੍ਰ ਵੇਸ਼ਾਡੁ
(ਸਤ੍ਰੁਰੁਵੁ ਦੋਵਠ੍ਰਾਨੰਠੋ ਆਸ਼ੇਰਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ). ॥ 5॥

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਠ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਠਿੰਚੰਡਿ.

ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను అనుసరించడం దాటా; ప్రతిఫలానిపొందండి (మీ ఆధాత్మిక జీవితానిమైరుగుపరచుకోండి) మరియు మీ హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహించండి. || 6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥

సత్యగురువు ఒక బాల్కన్ లాంటివాడు మరియు అతని శిష్యులు వాఫారుల వంటివారు

ਪ੍ਰੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮਾਰੇ ॥੭॥

నామ సంపద మరియు దేవునిపై ధాన్యం శిష్యులు వారి హృదయాలలో పొందుపరచిన వృత్తాంతం. || 7||

ਸੇ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥

పరిపూర్ణగురువు దేవుని భక్తి ఆరాధనతో ఆశీరధించే ఈ ఇంటిలో (హృదయం) ఆ వక్త్రీ మాత్రమే నివసిస్తాడు.

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥

ఓ' నానక్, ఆ హృదయం దేవుని అచంచల నివాసం అవుతుంది. ||8|| 1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

రాగ్ ఆసావరీ, ఐదవ గురువు:మూడవ లయ.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని ప్రేమతో నిండిన వక్త్రీ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సాధువుల సాంగత్యంలో దేవుని నామానిధ్యాభింఛడం అతని నిజమైన మరియు నిష్కలమైన జీవన విధానం అవుతుంది. || 1|| విరామం||

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ అనేక రకాల సద్గుణాల గురించి ఆలోచించడం దాట్లా, మీ ఆశీర్వదించబడిన దృష్టి పట్ల అపారమైన కోరిక నాలో తలెత్తింది.

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

కాబట్టి, ఓ సరోధస్థ దేవుడు కనికరానిహూపి, మీ దరఖానిష్ఠను ఆశీర్వదించాడు. || 1||

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

అనేక అస్థితాల్లో తిరుగుతూ, ఒకరు వచ్చిగురువు సాంగత్యంలో చేరినపుడు.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੇ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥

అపుడు దేవుని నామము యొక్క ప్రేమతో తనను తాను నింపుకోవడం దాట్లా, అనేక జనల కోసం ఆరాటపడుతున్నామ సంపదను పొందుతారు. || 2||

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥

మాయ యొక్క అనిష్ఠంతోపాలు మరియు ఆనందాలు (లోక అనుబంధాలు), క్షణంలో నశిస్తాయి.

ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਤੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥

మీ పేరుతో నిండిన భక్తులు, ప్రతిచోటా శాంతిని ఆస్వాదిస్తారు. || 3||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥

ప్రపంచం మొత్తం మరణిస్తుందని, దేవుని నామం మాత్రమే శాశ్వతమని కనిపిస్తుంది.

ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥

గురువుతో సేవ్హం చేయండి, మీరు నిత్యశాంతి స్థానానిష్ఠులను అవుతారు. || 4||

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੇਉ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥

మీ సేవ్హితులారా, సహచరులు, కుమారులు లేదా బంధువులు కావచ్చువీటిలో ఏదీ మీ సహచరుడు ఎప్పటికీ కాదు.

ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥

దేవుడా నిత్యహచరుడా, సాతిక్యులకు రక్షకుడైనవాడా. || 5||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥

గురువు యొక్కతామర పాదాలు (పదాలు) ఓడలా మారిన వక్త్రీ; ఈ మాటలను అనుసరించడం దాట్లా ఆ వక్త్రీ ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని హూటాడు

ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువు బోధనలను కలుసుకుని అనుసరించిన వక్త్రీ దేవునిపట్ల నిజమైన ప్రేమను పెంచుకునార్డు. || 6||

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ సాధువుల ప్రార్థన ఏమిటంటే, వారు శాస్త్ర తీసుకుంటున్నప్పుడు లేదా ఒక ముద్ద ఆహారానిష్ఠింటున్నప్పుడు కూడా వారు మిమల్ని మరచిపోనివద్దు.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥

ఓ' దేవుడా, ఏది మీకు సంతోషిస్తోందో అదే మంచిది; భక్తుల వ్యవహారాలన్నీ సంతకలర్ణ దాట్లా నెరవేరతాయి. || 7||

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥

ప్రియమైన దేవుణ్ణి, శాంతి సముద్రాన్ని గ్రహించే వక్త్రీలో గొప్పతనం కలుగుతుంది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥

నానక్ ఇలా అనార్డు, ఒక వక్త్రీ యొక్క అనిర్దుఃఖాలు తొలగిపోతాయి, అతను దేవుణ్ణి సరోవర్ణ ఆనందానికి ప్రతిరూపంగా గ్రహిస్తాడు. ||8|| 1|| 2||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ: ਬਿਰਹਾਰੇ (ਵੇਰਾਠੁ ਬਾਧਲਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚੇ ਕੀਰਨਲੁ), ਨਾਲਵ
ਲਯ, ਮੰਤ੍ਰਾਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਪਾਡਾਲੀ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯ ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਸਰਫੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿਘੁਨਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਠੁਮੁ
ਚੇਯਵਲਸਿਨਦੇ; ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਆਰਠਿੰਚਬਠਿਨ ਦਰਠਾਨਿਕੀ ਨਨੁਅੰਕੀਤੰ
ਚੇਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯ ਸੇਠੀਤੁਡਾ, ਮਨ ਦੁਃਖਮੰਤਾ ਏਵਰਿਨੁੰਡੀ ਠੋਲਗਿਪੋਯਿੰਦੋ
ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾ, ਮਨੰ ਆਯਨਨੁ ਏਲਾ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਗਲੰ? ॥ 2॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਓ' ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਨਨੁਘੁਕੰ ਚੇਸੇ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਘੋਨੁ
ਅਪ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਠਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੇਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥

ਓ' ਮਾ ਅਮੁਮਾਯ ਯੋਕੁਠਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲੰਕਰਠਲੁ ਅਸੰਘਾਠੁਮੈਨਵਿ
ਮਰਿਯੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਿ; ਨੇਨੁ ਵਾਠੀਨਿ ਤਠਿੰਚਾਨੁ. ॥ 4॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਆਠੁਯੰ ਪੋੰਦਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ, ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਠ
ਵੰਠੀ ਚੋਡੁਲੁ ਨਨੁਘੋਡਿਚਿਪੇਠੁਯਿ. ॥ 5॥

ਜੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੁ ਜਾਇ ॥੬॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਭਕੁਲੁ ਮਰੋਕਠੀਕੀ ਵੇਠੁਠੁ. ॥ 6॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਯਾਇ ॥੭॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਠੁਸਾਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਸੰਠੁਪ੍ਰਿ
ਚੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 7॥

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥

ఓ' నానక్, గురువు మద్దతును గ్రహించే, భయంకరమైన ప్రపంచ-దురస్థుడ్రాన్ని దాటాడు. ||8|| 1|| 3||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥

ఓ' నా ప్రియమైనవాడా, సారభౌముడైన దేవుణ్ణి గ్రహించినపుర్ణు జనన మరణాల చక్రాల బాధ నిరూలించబడుతుంది. || 1||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪੁਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥

అందమైన, పుణాత్ముడు, జ్ఞాని అయిన దేవుడే నా జీవితం; ఓ' దేవుడా, మీ దృష్టిని నాకు చూపించండి. || 2||

ਜੇ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, మీ నుండి విడిపోయిన వారు, మాయ విషాన్నితినడం వల్ల జనన మరణ చక్రంలో కొనసాగండి, వారు ఆధాత్మిక్రంగా చనిపోతూనే ఉంటారు. || 3||

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, ఆ వక్త్రీ మాత్రమే మీతో ఐకమైవుతాడు, మీరు ఎవరితో ఏకం అయ్యారో; నేను ఆ వక్త్రీకి నమసరిస్తున్నాను. || 4||

ਜੇ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥

ఓ' దేవుడా, మీరు వర్ణించబడలేరని గ్రహించినపుర్ణు పొందే ఆనందం. || 5||

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥

ఓ' దేవుడా, మీతో నిజమైన ప్రేమ ఎనర్థూ విచిత్తూ కాదు, ఇది యుగాల పొడవునా ఉంటుంది, || 6||

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, మీకు ఏది ఇష్టమో అదే అందరికీ మంచిది, మీ సంకల్ప శాశ్వతమైనది. || 7||

ਨਾਨਕ ਰੀਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥

ఓ' నానక్, ప్రియమైన దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన, శాంతి, సమతూక స్థితిలో ఆయన ప్రేమలో పూర్తిగా మునిగిపోతాడు. ||8|| 2|| 4||

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥

ఓ, ప్రియమైనవాడా, నా పరిస్థితి గురించి మీకు తెలుసు; దాని గురించి నేను ఎవరితో మాట్లాడగలను? || 1||

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥

మీరు అన్నిమానవులకు ప్రయోజకులు; మీరు వారికి ఇచ్చే వాటిని వారు వినియోగిస్తారు. || 2||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, సుఖవేదనలు మీ ఆజ్ఞను బట్టి వస్తాయి; మీరు తప్పవస్తులకు మద్దతు ఇచ్చే ఘోరవర్తూ లేరు. || 3||

ਜੇ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥

ఓ' దేవుడా, నీవు ననుభవించేయనియెడల నేను కూడా మరేమీ చేయలేను. ||4||

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, అందమైన మరియు ఆశీర్వాదించబడిన అన్నిష్టగలు మరియు రాత్రులు, వాటిలో మేము మీ పేరును ధానిస్తాము. || 5||

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, ముందుగా నిర్ణయించిన పనులను మాత్రమే మనం చేయగలం. || 6||

ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, మీరు మాత్రమే ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నారు మరియు మీరు ప్రతి హృదయంలో పొందుపరచబడ్డారు. || 7||

ਸੰਸਾਰ ਕ੍ਰੁਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥

నానక్ ఇలా అనార్తు, ఓ' దేవుడా, నేను మీ ఆశ్రయానిష్ఠాపొందాను, ననుభుదుర్గుణాల మరియు మాయ యొక్క సప్తపంచ బావి నుండి బయటకు లాగండి. ||8|| 3|| 22|| 15|| 2|| 42||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు, పటీ లికి ~ అక్షరమాల యొక్క శ్లోకం:

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥

స: విశాఖ్నిష్ఠుష్ఠించినవాడు, అందరికీ ఒక గురు-దేవుడు.

ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥

దేవుడిని జ్ఞాపకం చేసుకుంటుండగా ఆయన మనసాక్షి దేవునితో కలిసిపోయి ఈ లోకంలోకి విజయవంతంగా మారింది. || 1||

ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੁਲੇ ਮੁੜ ਮਨਾ ॥

ఓ' నా మూర్ఖమైన మనసా, మీరు అతనిని ఎందుకు మరచిపోతున్నారు?

ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' సహోదరుడా, దేవుని సమక్షంలో మీ వృత్తాంతం సష్టం చేయబడినపుడు మాత్రమే మీరు విదాభంతులుగా తీరబడతారు. || 1|| విరామం||

ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ఇ: సరణోష్ఠమైన, ప్రయోజనకారి అయిన దేవుడు అనిశ్చివానికి ప్రాథమిక వనరు; ఆయనే శాశ్వత దేవుడు.

ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

ఈ లేఖల దాటా దేవుణ్ణి అర్థం చేసుకున్నా గురు అనుచరుడి కారణంగా ఎలాంటి రుణం (దుర్గుణాల) ఉండదు. || 2||

ਉੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ఉ: ఎవరి సద్గుణాలు దొరకవు అనే పరిమితిని ఆ దేవుడి పాటలను పాడండి.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥

ਮਰਿਯੁ ਮੁਚਿ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਪਰਿਸ੍ਠਿਤੁਲੁ ਰੋਡਿੰਟੀਨੀ ਸਮਾਨੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁੰਦਿ;
ਅਯਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨੁਪੁਕੈਕ ਮਾਰੰ ॥੮॥

ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥

ਚ: ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਆ ਦੋਵੁਡੁ, ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠਾਲੁਗੁ ਮੂਲਾਲੁ
(ਗੁਡੁ, ਘੋਸੇਂਟਾ, ਚੋਮਟ ਮਰਿਯੁ ਭੁਮੀ) ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲੁ;

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥

ਪ੍ਰਤਿ ਯੁਗਮੰਤਾ ਠਾਨੇ ਯੋਗਿਗਾ, ਸੁਠਿ ਦਾਠਾ ਅਨੰਦਿਤੁਡੈਨ ਪੰਡਿਤੁਡੀਗਾ,
ਠਨਾਠੁ. ॥ 9॥

ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥

ਧ: ੁ ਦੋਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿ ੁਕਠੀਲੋ ੁਨੁਆਧਾਠੀਠ ਅਞਾਨਮ ਮਰਿਯੁ ਸਨਦੋਹਮ ਮੀ ਪਨੋ.

ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥

ਸਨਦੋਹਮਨਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੀਰੁ ਮਿਮੁਲੀਭਾਨੁਤਿਲੋ ਤਿਰਗਡਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਠਮਵੁਤਾਰੁ; ਮੀਰੁ ੁਯੁਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੋ ਵਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁਵੁਤੋ ਕਲੁਸੁਤਾਰੁ. ॥10॥

ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥

ਞ: ੁ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਅਸੁਿਤਾਠੁ ਗੁਨੁਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁਆ ਪ੍ਰਤਿ ੁਕਠੁਆ ਨਾਮਮ
ਕੋਸਮ ਵੋਡੁਕੁਮੁਟਾਰੁ ਅਨਿ ੁਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਮੁਡੀ.

ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਈਚੁਠਿਵਾਣਿਨਿ ਤੀਸੁਕੁਮੁਟਾਡੁ; ਨੋਨੁ ਮਰੋ ਈਤਰ ਵਾਣਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਵਿਨਲੋਡੁ. ॥11॥

ਝਝੈ ਝੁਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥

ਰੁ: ੁ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਮੀਰੁ ਅਨੁਦੋਲਨੁਤੋ ੁਨੁਡੁਕੁ ਚਨਿਠੋਤੁਨਾਰੁ? ੁਵੁਡੁ ੁਮਿ
ਈਵਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਮੀਕੁ ਵਾਣਿਨਿ ਅਨੁਦਿਸੁਤਾਡੁ.

ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥

ਅਤਨੁ ਞੀਵਨੋਪਾਠਿਨਿ ਈਸੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ੁਕਠੀਨੀ ਗਮਨਿਸੁਤਾਡੁ; ਅਨਿਞੀਵੁਲੁ
ਤਮੁ ਵਿਠਿ ਨਿਰੁਰਮੁਣੈਨ ਆਹਾਰਾਨਿਠੁਅਨੁਦੋਲਾ ਚੁਾਡੁਟਮ ੁਠੁਆ ਅਤਨੁ ਤਨ ਆਞੁਨੁ
ਅਮਲੁ ਚੋਸੁਤਾਡੁ. ॥ 12॥

ਏਵੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੁਜਾ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ॥

ਞ: ੁਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਈਚੁਠਿਵੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਤਪੁਮੁਰੋਵਰਿਨੀ
ਪ੍ਰਯੋਞਕੁਨਿਗਾ ਚੁਾਡੁਨੁ.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥

ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੋਸ਼ਿਸੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਾਦੁਯਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾਡੁ.
॥13॥

ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥

ਟ: ੁ ਮਨੁਸੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪਨੁਲਲੋ ੁਨੁਡੁਕੁ ਪਾਠੁੰਟਾਰੁ? ੁਕ
ਕੁਠਮੁਲੋ, ਮੀਰੁ ੁ ਪ੍ਰਪਮਚਮ ਨੁਮੁਡੀ ੁਯੁਲੁਦੋਰੁਤਾਰੁ.

ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥

దేవుని ఆశ్రయం వైపు పరిగెత్తండి అంతేకానీ జీవితపు ఆటను కోల్పోకండి. ||14||

ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ఠ: గోర్ఖ పేరుకు అనుగుణంగా ఉన్నవారి చైతన్యంలో శాంతి ప్రసంగాలు ఉంటుంది.

ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥

ఓ' దేవుడా, మీ మనసులు మీతో జతచేయబడినవారు మాత్రమే, దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రానిధాటండి, మరియు మీ దయ దాత్రా, వారు ఖగోళ శాంతిని పొందుతారు. || 15||

ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥

డ: ఓ మనిషి, మీరు ఎందుకు అలాంటి ఆడంబరమైన ప్రదర్శనలు చేస్తారు? ఏది సృష్టించబడినా అది నశించగలదు.

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥

సరస్వతులు చేసిన ఆ దేవుణ్ణి మీరు గుర్తుంచుకుంటేనే మీరు శాంతిని కనుగొంటారు. || 16||

ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥

డ: దేవుడు ఈ విశాఖ్షితనంతట తానుగా కూలిపోస్తాడు మరియు నిరిస్తాడు; అది ఆయనకు నచ్చినట్లు చేస్తాడు.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥

సృష్టిని సృష్టించిన తరువాత, అతను దానిని గమనిస్తాడు మరియు తన ఆజ్ఞను అమలు చేస్తాడు; అతను కృపను అందించే ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా అతనిస్త్రీసుకువెళుతున్నాడు. || 17||

ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ణ: దేవుడు తనను తాను వక్షం చేసే హృదయంలో, ఆ వక్షి తన పాటలని పాడడం ప్రారంభిస్తాడు.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥

అప్పుడు సృష్టికర్త ఆ వక్షిని తనతో ఐక్యం చేస్తాడు మరియు అటువంటి వక్షి జనన మరియు మరణ చక్రాల గుండా వెళ్తుంది. || 18||

ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਤ: ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੁਨੈ ਸੁਪ੍ਰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਚਾਲਾ ਲੋਤੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਦਾਨੀ ਲੋਤੁ ਯੋਕੁਸ਼ਰੀਧੀਨੀ ਮਨੰ ਤੇਲੁਸੁਕੋਲੇਮੁ.

ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੁਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੋਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥

ਮਾਕੁ ਪਡਵ ਲੇਦਾ ਤੇਪੁਨਾਮ ਲੇਦਾ ਸੁਗੁਣਾਲੁ) ਲੇਵੁ, ਕਾਬਠੀ ਮੇਮੁ ਮੁਨੀਗੀਪੋਤੁਨਾਘੁ. ਓ' ਰਕੁਕ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਊ ਪ੍ਰਚੰਚ-ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਧਾਟਾਨੀਕੀ ਮਾਕੁ ਸਹੋਯੰ ਚੇਯੰਡੀ. ॥ 19॥

ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥

ਧ: ਊ ਵਿਸ਼ਾਠੀਸੁਠੀਚੀਨ ਆ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੀਪਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਮਰੀਯੁ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਘੁ.

ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥

ਸੰਦੇਹੰ ਮਰੀਯੁ ਮਾਯ (ਪ੍ਰਚੰਚ ਆਕੁਰੁਣਲੁ) ਗੁਰੀਚੀ ਮਨੰ ਏਮੀ ਚੋਪੁਰੁਲੰ? ਏਦੀ ਸੰਤੋਖੰ ਕਲੀਗੀਸੁੰਦੋ ਅਦੇ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਮੰਚੀਦੀ. ॥ 20॥

ਦਦੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਉ ਕਿਸੈ ਦੇਸੁ ਕਰੀਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥

ਦ: ਨਾ ਸਮੁਸੁਲੁਕੁ ਨੇਨੁ ਮਰੇਵਰੀਨੀ ਨੀਂਦੀਚਨੁ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਤਪੁਘਾ ਗਤ ਪਨੁਲ ਵਲੁ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਜੇ ਮੈ ਕੀਆ ਸੇ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥

ਨੇਨੁ ਏਮੀ ਚੇਸੀਨਾ, ਨੇਨੁ ਦਾਨੀ ਪੁਲੀਠਾਨੀਅੰਦੁਕੁਨਾਘੁ; ਨੇਨੁ ਮਰੇਵਰੀਨੀ ਨੀਂਦੀਚਲੇਨੁ. ॥ 21॥

ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੇਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥

ਧ: ਊ ਸੁਠੀਨੀ ਅਨੇਕ ਆਕਾਰਾਲੁ ਮਰੀਯੁ ਰੰਗੁਲਲੋ ਸੁਠੀਚੀਨ ਮਰੀਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੀ ਏਵਰੀ ਸੁਕੁਤੀ ਸਮੁਠੀਸੁੰਦੀ,

ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥

ਪ੍ਰਠੀ ਏਕਠੁ ਆਯੰਨ ਆਸ਼ੀਰੁਠੀਚੀਨ ਵਨਰੁਲਨੁ ਵੀਨੀਯੋਗੀਸੁਨਾਘੁ, ਕਾਨੀ ਊ ਆਸ਼ੀਰੁਠਾਲਨੁ ਪੋਂਦਦਾਨੀਕੀ ਦੁਵੀਕ ਨੀਯੰਮੰ ਪ੍ਰਠੀ ਵਕੁਤੀ ਯੋਕੁਸ਼ੁਗੁਤ ਪਨੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 22॥

ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮੁਲਿਆ ॥

ਨ: ਆ ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰੀ ਬਹੁਮੁਠੁਲਨੁਠੇ ਅੰਦਰੁ ਆਸੁਠੀਸੁਨਾਘੋ; ਨੇਨੁ ਅਠਨੀਨੀ ਚੁਾਡਲੇਦੁ, ਲੇਦਾ ਨੇਨੁ ਅਠਨੀਨੀ ਏਪੁਠੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ.

ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੈ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥

ఓ సోదరి, కేవలం మాటల దాటా నన్నును అదృష్టవంతమైన ఆత్మవధువు అని పిలుస్తున్నావు, కానీ వాస్తవానికి, భర్త-దేవుడు నన్ను పుష్కా కలవలేదు. ||23||

ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥

ప: సారణ్యముడైన రాజు అయిన దేవుడు, ఈ విశిష్ట విస్తీర్ణాని సృష్టించాడు, దానిలో ఆయనను చూసుకోవాలి.

ਦੇਖੈ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥

ఆయన మన మనసులనిట్టిని తెలుసుకుని మనమందరినీ ఆనందింప చేస్తాడు; అతను బయట మరియు లోపల ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తాడు. || 24||

ਫਠੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਾਇਆ ॥

ఫ: ప్రపంచం మొత్తం అనుబంధాల ఉచుట్టో చిక్కుతుంది మరియు మరణ రాక్షసుడి గొలుసులలో బంధించబడింది.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨੫॥

గురువు దయవల్ల వారు మాత్రమే దేవుని ఆశ్రయానికి తొందరపడిన ఈ ఉచ్చు నుండి తప్పించుకున్నారు. || 25||

ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥

బ: దేవుడే సత్యంగా బోధు ఆట లాగా ప్రపంచ ఆటను ఆడుతున్నావు, అతను నాలుగు వయసులను ఆట యొక్కనాలుగు ట్రాక్ ల వలె చేశాడు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥

ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਰਾਸੁਲੁ ਆਟ ਵਸੁਵੁਲੁਗਾ ਪਨਿਚੈਸੁਣਾਯਿ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਪਾਚਿਕਲਨੁ ਵਿਸਰਡਮਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਛਨਾਫੁ. ॥ 26॥

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥

ਭ: ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਵਲੁ, ਏਵਰਿ ਹੁਦੁਯਾਲਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੋਰਵਪੁਦਮੁਣਿਭਯਮੁ
ਪੋਮਦੁਪਰਚਬਡਿ ਛਮੁੰਦੁ, ਵਾਰੁ ਧਾਫੁੰਮੁ ਦਾਫੁਾ ਦੇਵੁਫੁਣੀ ਸੋਧਿਸੁਣਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁਪਿਸੁਣਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੁੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥

ਕਾਨੀ ਆਤਮੁਭਿਉਮੁ ਗਲ ਮੁਾਰੁਫੁਲੁ ਚੁਫੁਫੁ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਫੁਣੀ
ਗੁਰੁਮੁੰਚੁਕੋਰੁ; ਅਵਿ ਅਨੋਕ ਅਸੁਠਿਠਾਠਾ ਚਕੁਰਾਲਕੁ ਪਮਪਬਡਠਾਯਿ. ॥ 27॥

ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੁਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥

ਮ: ਲੋਕਆਕਰੁਠਲਠੋ ਆਕਰੁਠਿਠਮੁ, ਮਰਠਮੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿਮੁੰਚਿ ਠੇਲਿਯਦੁ;
ਅਤਨੁ ਚਨਿਸੋਬੋਠੁਨਪੁਠੁ ਮੁਾਠੁਮੈ ਦੇਵੁਫੁਣੀ ਗੁਰੁਮੁੰਚੁਕੁੰਮੁਠਾਠੁ.

ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥

ਆਠਸ਼ਰੀਰਮਲੋ ਛਨਠੁਠਕਾਲਮ, ਏਕਰੁ ਆਠਰ ਵਿਸੁਯਾਲ ਗੁਰਿਮੁੰਚਿ ਚਦਿਵਿ ਮਰਠਮੁ
ਗੁਰਿਮੁੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿਮੁੰਚਿ ਮਰਚਿਸੋਠਾਰੁ.॥ 28॥

ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਯ: ਆ ਵਠੀ ਨਿਠੁਠਦੇਵੁਫੁਣੀ ਗੁਰੁਸੁਣੈ ਮੁਠੀਯੁਜਨਠਿਵਠੁ (ਯਨਨ ਮਰਠਮੁ ਚਕੁਰਾਲ ਨੁੰਮੁ
ਠਪਿਠੁਚੁਕੁੰਮੁਠਾਠੁ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਮੁੰਚੁਡਮੁ ਦਾਫੁਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁਠਠੁ
ਚੈਸੁਕੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਏਕੈ ਦੇਵੁਫੁਣੀ ਗੁਰੁਪਿਸੁਣਾਠੁ. ॥ 29॥

ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥

ਰ: ਦੇਵੁਠੁ ਠਾਨੁ ਸੁਪੁਠਿਮੁੰਚਿਨ ਅਨਿਝੀਵੁਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਰਾਸੁਲਲੋ ਪੁਰਵੈਸੁਣਾਠੁ.

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥

ਠਨੁ ਸੁਪੁਠਿ ਚੈਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ, ਅਠਨੁ ਵਾਠਿਨਿ ਚਾਲਾ ਲੋਕਪਰਮੁੰਗਾ ਛਮੁੰਚਾਠੁ;
ਆਠਨ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿਮੁੰਚੈ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠਿਮੁੰਚੁਵਾਰੁ ਮੁਾਠੁਮੈ. ॥30॥

ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੇਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥

ਲ: ਮਾਯੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਵਾਰੀਕੀ ਮਧੁਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਚੈਲਾ ਚੋਸਿਨ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਪਨੁਲਕੁ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਾਡੁ.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥੩੧॥

ਤਿਨਡੰ ਮਰਿਯੁ ਤਾਗਡਾਨਿ(ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਦਾਲੁ) ਆਸਾਠਿੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧ
ਮਰਿਯੁ ਦੁ:ਖਾਨਿਸ਼ੁਮਾਨੰਗਾ ਭਰਿੰਚਾਲੀ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਭਵਨੀਅਤਨਿ ਸੰਕਲਠੁ
ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਯਰੁਗੁਤਾਯਿ. ॥ 31॥

ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥

ਵ: ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨਿਸ਼ੁਮਾਡਟਾਨਿਕੀ ਸੁਘਿਨਿ ਸੁਘਿੰਚਿੰਦੀ ਸਰੋਠਠੁ ਦੋਵੁਡੈ.

ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥

ਅਤਨੁ ਅਨਿਸ਼ੁਮਾਨਵੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਅੰਦਰੀ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਕੂਡਾ ਓਨਾਠੁ. ॥
32॥

ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥

ਡ: ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਮੀਰੁ ਭਤਰੁਲਠੋ ਏਂਦੁਕੁ ਠੀਵ੍ਰਮੈਨ ਵਾਦਨਲਕੁ ਦਿਗਰੁ; ਨਿਠੁਠੈਨ
ਓ ਦੋਵੁਠੀ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ, ਆਯਨਲੋ ਲੀਨਮੈ ਓਂਡੰਡੀ,
ਮਰਿਯੁ ਮਿਮਲੀਘੀਰੁ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 33॥

ਹਾਰੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥

ਹਾ: ਦੋਵੁਡੀਠੋ ਪਾਠੁ, ਮਰੋ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਡੁ ਲੇਡੁ; ਭੀਵੁਲਨੁ ਸੁਘਿੰਚਿੰਨ ਠਰੁਵਾਠ,
ਅਤਨੁ ਵਾਰੀਕੀ ਭੀਵਨੋਪਾਠੀਨਿ ਅੰਦੀਸ਼ੁਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ
ਲੀਨਮੈ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠੁ ਲਾਭਾਨਿਸ਼ੁਠੰਡੰਡੀ. ॥ 34॥

ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੇਡੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਐਰਾ: ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਠੀਸੁਘਿੰਚਿੰਨ ਓ ਦੋਵੁਡੁ ਠਾਨੁ ਏਮਿ ਚੋਯਾਠੋ ਅਦੋ ਚੋਸ਼ੁਨੋ
ਓਨਾਠੁ.

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥

ਅੱਤੰਡੁ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚੈਵਾਡੁ, ਇੱਤਰੁਲਨੁ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚੈਲਾ ਚੈਸ੍ਟਾਡੁ, ਆਯਨਕੁ ਅੰਨ੍ਹਿ
ਤੋਲੁਸੁ; ਅਨਿ ਕਵਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 35॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਪਟੀ - ਅਕ੍ਰੁਰੰ:

ਅਯੋ ਅੰਗੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਗੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥

ਠਨਿਕੀਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਪੋਵਾਲਿਠੁਦੈ.

ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੈ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥

ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੋਠੀ, ਦੁਰ੍ਰੁਣਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠੀ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਪਾਪਾਲਨੁ ਚੈਸ੍ਟੁ
ਠਨਾਠੁ ॥ 1॥.

ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਠੁਵੰਠੀ ਅਕੋਂਠਿੰਗ ਨੇਰੁਠੁਨਾਠੁ,

ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਪਨੁਲਨੁ ਮਰਿੰਠੁ ਪਰਿਗਣਨਲੋਕੀ ਤੀਸੁਕੋਡਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਇੰਕਾ ਬਾਧਠੁਠੁਨੁ
ਵਹਿਸ੍ਟਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਿਧੰਠਾਇਐ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੋਰੁ: ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਰੁ.

ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੁੜੇ ਕਿਉ ਛੁਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥

ਛ: ਓ ਮੂਰ੍ਹੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਮੀਰੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਬਲਪੀਨੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਨਾਠੁ,
ਮਰਣ ਰਾਕ੍ਸੁਡੀ ਪਠੁ ਨੁੰਡੀ ਮੀਰੁ ਏਲਾ ਵਿਡੁਦਲ ਅਵੁਠਾਰੁ? ॥ 2॥

ਬਬੈ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥

ਬ: ਓ ਮੂਰ੍ਹੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਸਰੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਅਰ੍ਠੰ ਕਾਦੁ; ਸੰਦੋਹੰਲੋ ਕੋਲੋਠੁਨ,
ਮੀ ਮੋਠੁੰ ਜੀਵਿਠੰ ਵਧਾ ਅਵੁਠੁੰਦੀ.

ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥

ਸਦ੍ਰੁਣਾਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਿਮਲੀਠੀਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਚੁਕੁਨੋਵਾਰੁ; ਓ ਵਿਧੰਗਾ
ਇੱਤਰੁਲਕੁ ਬੋਧਿੰਚੈ ਬਾਧਠੁਲਨੁ ਮੀਰੁ ਸੰਕ੍ਰਿੰਚਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੁੜੇ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥

జ: ఓ మూర్ఖుడా, లోకవధ్ధహారాలు మీ మనసాక్షిని సాధ్ధీనం చేసుకున్నాము; చివరికి మీరు ఇకథ్ధ నుండి బయలుదేరినపుథ్ధు పశాణ్ణాపపడతారు.

ऐक्य सषदु त्तुं चीनह नही ढरि ढरि चुनी आवहग ॥४॥

దేవుని స్తుతి యొక్కదివధ్ధాకాన్ధీమీరు ప్రతిబింబించరు; కాబట్టి మీరు మళ్ళీమళ్ళీ ఉనికిలో వెళతారు. ॥ 4॥

तुयु मिरि लिखिआ से पतु पंडित अवरा ने न सिखालि बिखिआ ॥

ఓ' పండితుడా, మొదట మీ విధిలో ఏమి వ్రాయబడి ఉంటుందో చదవండి, మాయ గురించి ఈ జ్ఞానానిష్ఠతరులకు బోధించవద్దు.

ਧਯੈ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੁੜੇ ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥

ఓ' మూర్ఖుడా, నువ్వు ఈ లోక వ్యవహారాల్లో నిమగ్నమై ఉన్నావు కాబట్టి, నువ్వు ఈ చికుళ్ల నుండి తప్పించుకోలేవు.

ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੁੜੇ ਇਹਿ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥

ఓ మూర్ఖుడా, దేవుడు నిన్ను తప్పుదారి పట్టించాడు; నీ విధిలో వ్రాసి ఉంది ఇదే. ॥ 10॥

ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੁੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, నువ్వు ప్రపంచ ఆకర్షణలలో ఎంతగా లీనమై ఉన్నావుంటే, నువ్వు భయంకరమైన ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రంలో మునిగిపోతున్నావు.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥

కానీ గురు కృప వల్ల, ఒకే ఒక దేవుణ్ణి గ్రహించిన వక్రి క్షణంలో ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానివ్హాటుతాడు. ॥ 11॥

ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੁੜੇ ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥

ఓ' మూర్ఖుడా, మీ వంతు (దేవునితో తిరిగి కలవడానికి అమూల్యమైన మానవ జీవితం) వచ్చింది, కానీ మీరు దేవుని గురించి పట్టించుకోలేదు.

ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੁੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥

ఓ' మూర్ఖుడా, నువ్వు ఘోరమైన అవకాశానివ్హాందలేవు మరియు నువ్వు మరణ రాక్షసుడి గుప్పిల్లో పడతావు. ॥ 12॥

ਝੜੈ ਕਦੇ ਨ ਝੁਰਹਿ ਮੁੜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, సత్యగురువు బోధనలను వినండి మరియు అనుసరించండి, మీరు ఎన్నడూ పశాఙ్గాపపడాలిస్త అవసరం ఉండదు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥

సత్యగురువు లేకుండా, వేరే గురువు ఎవరూ లేడు; గురువు లేని వక్రికి చెడ్డ పేరు వచ్చింది. ॥ 13॥

ਧਯੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੁੜੇ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, నీ సంచార మనసును నిగ్రహించు; మీలో లోతుగా నామం యొక్క నిధి ఉంటుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿ ਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ,
ਅਮੁੱਤਲੋ ਪਾਠੋਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦੀਨਿਨਿ ਏਪਠੀਕੀ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ. ॥ 14॥

ਗਰੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਮੂਰੁਠੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚੁਮੁ; ਕੇਵਲੰ ਮਾਟੁ
ਦਾਠਾ ਏਵਰੁਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੁੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥

ਓ ਮੂਰੁਠੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਨੀ ਹ੍ਰਾਦਯਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚੁਕੋ ਮਰਿਯੁ ਨੀ
ਗਠ ਅਨਿਘੋਪਾਲੁ ਕੁਮਿੰਚਬਡਠਾਯੁ. ॥ 15॥

ਹਾਰੈ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੁ ਤੂੰ ਮੁੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਓ ਮੂਰੁਠੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਕੁਦਿਵਸੁਦਾਲ ਸਾਰਾਨਿਘੋਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ; ਅਪੁਠੁ
ਮਾਠੁਮੇ ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਠਿਠੋ ਜੀਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਰੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥

ਸਠੁਮੰ ਸੰਕਲਿਠੁ ਵਸੁਲੁ ਮਾਯੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਕੁਠੁਗਾ ਚਦੁਵੁਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਅੰਠ
ਏਕੁਠੁਗਾ ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ; ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਲਭਿੰਚਦੁ. ॥ 16॥

ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੁੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨੁ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

ਓ ਮੂਰੁਠੁਡਾ, ਠਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੋ ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਘੋਪਠੀਕੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ
ਵਾਰਿਨਿ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁਸ਼ੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੁਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ, ਆਯਨ ਸੁਠਿਲੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਠਮੁ
ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੋ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ. ॥ 17॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਠੁਠਾਲ ਪਰਿਮਿਠਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਮੁ; ਮੀਰੁ ਵਠਿੰਚਲੇਨਿ ਵਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਠਿੰਚਗਲਗਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨੁ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨੁ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਘਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਠੁਪੁਰਾਲਨੁ ਪਰਿਸਠਿੰਚਾਰੁ. ॥ 18॥ 1॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు: కీర్తన, మొదటి లయ:

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' అందమైన యువతి, నా భర్త-దేవుడు చాలా ఉల్లాసానికి మరియు ఆనందానికి మూలం.

ਧਨ ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥

ఆత్మవధువుకు భర్త-దేవునిపట్ల తీవ్రమైన ప్రేమ ఉన్నప్పుడు దయగల భర్త-దేవుడు ప్రతిఫలంగా ఆత్మవధువును సంతోషంగా ప్రేమిస్తాడు.

ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

ಆತ್ಮವಧುವು, ಭਰ-ದೇವನಿಗೆ ಮಧ್ಯਕಾಲಯಕ ದೇವದೇ ಸ್ವಯಂਗಾ ತನ ಕನಿಕರಾನ್ನಿ
ਚಾಪించಿನಪುಷ್ಪು ಮಾತ್ರಮೆ ಜರುಗುತುಂದಿ.

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੀਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥

ಆಮೆ ಹೃದಯಂ ಆಮೆ ಭਰ-ದೇವನಿ ಸಾಂಗತ್ಯಲੋ ಅಲಂಕರಿಂਚಬಡುತುಂದಿ
ಮರಿಯು ಆಮೆ ಏಡು ಕೌಲನುಲು (ಐದು ಜ್ಞಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಮನಸ್ಸುಮರಿಯು
ತೆಲಿವಿತೆಟಲು) ನಾಮಂ ಯುಕ್ತಾದುಫ್ರಮನ ಮಕರಂದಂತ್ ನಿಂಡಿಪೊತಾಯಿ.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸಾਚੇ ਸਬਦਿ ਮಿਲਿ ਗੁਣ ਗಾವರ್ ॥

ಓ' ದಯಗಲ ನಿತ್ಯದೇವದಾ, ನಾಮದ ದಯನು ಚಾಪಂಡಿ, ತದಾತ್ಮ ನೆನು ಗುರುವು
ಮಾಟಲಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ ಮಾರಿ ಮೆ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಗಲನು.

ਨಾನਕಾ ಹರಿ ਵರು ਦੇਖಿ ਬಿಗಾಸੀ ಮੁಂಥ ಮನಿ ಓಮಾಹರ್ ॥೧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ತನ ಭರ-ದೇವನಿ ಪಟ್ಟುಕುನಪುಷ್ಪು, ಆತ್ಮವಧುವು ಸಂತೋಷಿಸ್ತೊಂದಿ ಮರಿಯು
ಆಮೆ ಮನಸ್ಸುಆನಂದಂತ್ ನಿಂಡಿ ಊಟುಂದಿ. || 1||

ಮುಂಥ ಸಗಜಿ ಸಲೊನಿಡೀ ಐಕಿ ಪುಂಥಿ ಬಿನಿತಿ ರಾಮ ॥

ಓ' ಅತ್ಯಂತ ಅಂದಮನ ಕಳೆಪ್ರಶಾಂತಮನ ಮರಿಯು ಕುರಿವು ಆತ್ಮವಧುವು, ನೆನು
ಚೆಯಡಾನಿಕ್ ಪ್ರಮಪುರಕ್ ಸಮರಣ ಊಟುಂದಿ.

ಮೆ ಮನಿ ತನಿ ಹರಿ ಭಾವೆ ಪುಂಥಿ ಸಂಗಿ ರಾತಿ ರಾಮ ॥

(ದಯಚೆಸಿ ನಾಕು ಬೊಧಿಂಚಂಡಿ, ದಾನಿದೇವಡು ನಾ ಮನಸ್ಸು, ಶರೀರಾನಿಕ್ ಆಪ್ಪೊದಂಗಾ
ಕನಿಪಿಂಚವಚುನನು ದೇವನಿ ಪ್ರಮತೊ ನಿಂಡಿವುಂಡವಚು)

ಪುಂಥಿ ಪುಂಥಿ ರಾತಿ ಹರಿ ಬಿನಿತಿ ನಾಮಿ ಹರಿ ಕೈ ಸುಖಿ ವಸೆ ॥

ದೇವನಿ ಪ್ರಮತೊ ನಿಂಡಿಪೊಯಿ, ಆಯನ ಎದುಟ ಪ್ರಾರ್ಥಿಂಚಡಂ ಕೊನಸಾಗಿನ್ನುನ್ನ
ಆತ್ಮವಧುವು; ದೇವನಿ ನಾಮಾನಿಕ್ ತನನು ತಾನು ಅಂಗಿಕಾರಂ ಚೆಸುಕೊಡಂ ದಾತ್ಮಾ ಆಧಾತ್ಮಿಕ್
ಶಾಂತಿತ್ ಜಿವಿಸ್ತುಂದಿ.

ತਉ ಗುಣ ಪಣಾಹಿ ತಾ ಪುಂಥಿ ಜಾಹಿ ಗುಣ ವಸಿ ಅವಗಾಣ ನಸೆ ॥

ಮೆರು ಆಯನ ಸಧುಣಾಲನು ಗುರಿಸೆ, ಅಪುಷ್ಪು ಮೆರು ದೇವನಿ ಗುರಿಂಚಿ
ತೆಲುಸುಕುಂಟಾರು; ಅತನಿ ಸಧುಣಾಲು ಮೆಲೆ ನಿವಸಿಸ್ತಾಯನಿ ಮರಿಯು ಮೆ ಲೆಪಾಲು
ಅದ್ವೈಶ್ವವುತಾಯಿ.

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥

ఓ దేవుడా, ఒకక్షణం కూడా మిమల్ని సృష్టించకుండా నేను ఆధాత్మికంగా మనుగడ సాగించలేను; కేవలం మాట్లాడటం మరియు వినడం దాత్రా నా మనస్సు ఓదారబ్రుడదు.

నానకా ప్రియై ప్రియై కరి పుకారె రసన రసి మన్ భీజయే ॥२॥

ఓ' నానక్, తన ప్రీయురాలిని, నాలుకను, మనసును గుర్తుచేసుకుంటూ, దేవుని నామ అమృతంలో పూర్తిగా మునిగిపోయిన ఆత్మవధువు. ॥ 2॥

సఖీరె సరెలజీరె మెరా పిరు వణజారా రామ ॥

ఓ' నా సహచరులారా మరియు సేఖీతులారా, నా భర్త-దేవుడు ఒక ప్రేమ వాఫ్తారి.

రఠి నామె వణిజిజియా రసి మెలి అపారా రామ ॥

దేవుని నామానిష్ఠాభింజే ఆత్మవధువు నామ అమృతంలో నిండి వుంటుంది, అది ఎంత ఉనత్రంగా ఉంటుందంటే ఆమె అమూలమైనదిగా తయారవుతుంది.

మెలి అమెలె సచ ఘరి ఛెలె పుత్ర భావే తా మిం ఖలి ॥

ప్రియమైన దేవుడు అమూలమైనవాడు మరియు అతను ఆమె హృదయంలో నివసిస్తాడు; అలా దేవునికి ప్రీతినిస్తే, అపుర్ణు వధువు ఆత్మకూడా పుణాత్మ అవుతుంది.

ఐకి మింగి రఠి కే కరఠి రలియా రఠి పుకారి దరి ఖలి ॥

దేవుని సహవాసంలోని ఆనందానిష్ఠాభింజేవారు చాలామంది ఉనాఠు, నేను దేవుని జ్ఞాపకం చేసుకోవడంలో సహాయం కోసం ప్రార్థిస్తూ వారి ముందు నిలబడి ఉనాఠు

కరణ కారణ సమరథ శ్రీఠర ఖాపి కారఠు సారయే ॥

శక్తిమంతుడైన దేవుడు, అనిష్ఠికి కారణం, మానవ జీవిత లక్ష్యానిష్ఠాభింజే ఆమె పనిని సత్ముంగా పూర్తి చేస్తాడు.

నానక నదరి ధన సెగరగిణి సబదు అత్ర సాఠారయే ॥३॥

అదృష్టవంతుడైన ఓ నానక్ ఆత్మవధువా, ఆయన కృపను అనుగ్రహిస్తాడు; గురువు గారి మాట ఆమె హృదయానికి మద్దతు. ॥ 3॥

రఠ ఘరి సాచా సెగిలజా పుత్ర ఖాఠిఅజే మిం తా రామ ॥

నా సేఖాపూరక దేవుని ఉనికిని నేను గ్రహించాను కాబట్టి నా హృదయంలో శాశ్వతమైన ఆనంద గీతం ఆడుతోంది.

ਗੁਰੂ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਓਕ ਸਮੁਦਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਭਰਣਾਲ ਗਨਿ ਵਠੀਵਾਡੁ, ਦੀਨੀਲੋ ਢੈਵਿਕ ਝਾਨੰ
ਯੋਕੁਸੰਭਾਠੁ ਆਭਰਣਾਲੁ (ਸਦੁਠਾਲੁ) ਓਨਾਠੁ.

ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా మనసా, మీ ఐదు ఇంద్రియ అవయవాలు, మనస్సుమరియు తెలివితేటలను పవిత్ర సంఘంలో ముంచెత్తి సభ్రుగా మారండి.

నిరమల జలి న్నాఁ జా పుట్ర బాఁజె పంచ మిలె వీచారె ॥

పరిశుద్ధ సంఘం దేవునికి ప్రీతికరంగా ఉనప్పుడు మాత్రమే దానిలో మునిగిపోగలదు; అప్పుడు గురువు గారి మాటను గురించి ఆలోచించటం దాట్లా, ఐదు ధరాఖను (సత్యం, సంతృప్తి, కరుణ, సహనం మరియు నీతి) పొందుతారు.

కామ కరెయి కపట బిఖియా తజి సచు నామి ఊరి ధారె ॥

అలాంటి వక్రి తన హృదయంలో దేవుని నామాన్ని ప్రతిష్ఠించి, కామాన్నికోపాన్ని మోసాన్నిలోకిక సంపదల విషాన్ని తప్పింపి, తన హృదయంలో దేవుని నామాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు.

రఊమే లోబ లగరి లబ థాకె పాఁజె చీన దిఁజాలా ॥

సాత్వికుల దయామయుడైన గురువును గ్రహించినవాడికి, మనస్సుతో ఉత్పన్నయ్యే అహం మరియు దురాశ తరంగాలు తగ్గుతాయి.

నానక గుర సమాని తీరబు నగి కేఁజి సాఁజె గుర గోపాలా ॥౩॥

ఓ నానక్, గురువుతో పోలధగిన యాత్రా ఫలం ఉండదు; గురువు నిత్యదేవుని ప్రతిరూపం. ॥ 3॥

రఊ బన బనె దేఖి రగి క్రిఁజ దేఖి సబాఁజియా రామ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను అనివ్వెట్లను మరియు అడవులను శోధించాను; నేను సహా అన్ని వృక్షజాలానికూడా చూశాను,

క్రిఁజవఁజె క్రిఁజి కిఁజి సబు జగతు సబాఁజియా రామ ॥

మొత్తం విశ్వ యొక్కమూడు ప్రపంచాలను సృష్టించింది మీరే అని నిర్ధారించారు.

తేరా సబు కిఁజి క్రిఁజి కిఁజి సమాని కే నాగి ॥

మీరే ప్రతిదానికూ సృష్టించారు, మీరు మాత్రమే శాశ్వతం మరియు మీకు సమానం ఎవరూ లేరు.

క్రిఁజి దాతా సబు జాఁచిక తేరె క్రిఁజి కిఁజి సాలాగి ॥

మీరే ప్రయోజకులు మరియు అందరూ మీ బిచ్చాల్ను మీరు తప్పమరెవరినైనా నేను ఎందుకు ప్రశంసించాలి?

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ఓ' ప్రయోజకుడైన-దేవుడా, మీరు అడగకుండా బహుమతులు ప్రదానం చేస్తారు మరియు మీ సంపదలు మీ భక్తి ఆరాధనతో నిండి ఉన్నాయి.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥

దేవుని నామముపై ధ్యానము లేకుండా ప్రాపంచిక అనుబంధాలు మరియు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి సాధ్యం కాదని నానక్ ఈ ఆలోచనను వక్షం చేస్తాడు. || 4|| 2||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు:

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

నా మనస్సు ప్రేమమైన దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది,

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

సర్వాల సర్వతా నిత్యురువై, మొదటినుండి ఉనికిలో ఉండి, అనంతమైన, సర్వస్థుల గలవాడు, సర్వస్థానులకు మద్దతుదారు.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥

ఆయన అంతగా అర్థం చేసుకోలేనివాడు, అనంతమైనవాడు, సర్వక్షయమంతుడైన సర్వస్థుల దేవుడు.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਅਵਰੁ ਤੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥

విశానీకీ, యుగాలకు ముందే ఆయన అకథ ఉన్నాడు, ఆయన ఇప్పట్లు ఉన్నాడు మరియు ఎప్పటికీ ఉంటాడు; మిగతావన్నీ అసత్యమని తెలుసుకోండి (నశించేవి).

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥

లేఖనాల్లో పేరొఫలబడిన నీతియుక్తమైన పనుల గురించి, ఆచారాల గురించి నా మనస్సు తెలియదు లేదా రక్షణ ఎలా పొందాలో తెలియదు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

ఓ నానక్, నా మనస్సుగురువు బోధన ప్రకారం, ఒకే ఒక విషయం తెలుసు, ఆ పగలు మరియు రాత్రి మనం నామానిష్ఠాభం చేయాలి అని. || 1||

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥

దేవుని పేరు మాత్రమే మన నిజమైన సహచరుడనే నా మనస్సుపూర్తిగా నమ్ముతోంది.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ఓ' దేవుడా, అహంకారము, లోకఅనుబంధాలు, మాయ (లోక సంపద) మరణానంతరం ఎవరితోనూ కలిసి రావు.

మాతా పిత్ర భాణి సుత చతురాణి సంగి న సంగే నారే ॥

తల్లి, తండ్రి, కుటుంబం, పిల్లలు, తెలివితేటలు, ఆస్తి మరియు జీవిత భాగసాఖి - వీటిలో ఏదీ ఎపట్టికీ సహచరులుగా మారదు.

సావిత్రీ కి పుత్రీ పరగిరి తియగి చరణ్ తలై వీచారే ॥

గురువు గారి మాటను గురించి ఆలోచించటం దాత్రా మాయను తణ్ణించాను; నేను నా పాదాల క్రింద ఉంచినట్లు అది నాపై నియంత్రణ లేదు.

అది పురఖి ఇక్ర చలత్తి దిఖాఱియా జగ దేఖా తగ సేయి ॥

ప్రాథమిక దేవుడు ఈ ప్రపంచానికొక నాటకంగా వెల్లడించాడు; నేను ఎకథ్త చూసినా, నేను అతనిని చూస్తాను.

నానక్ గిరి కి భగతి న ఛెడొ సగజే రోఱి సు రోయి ॥ 2 ॥

ఓ నానక్, నేను దేవుని భక్తి ఆరాధనను ఎనర్థూ విడిచిపెట్టను; ఏమి జరుగుతుందో అది సహజంగా జరుగుతోంది. || 2||

మేరా మనె మేరా మన్ నిరమల్ సాచు సమాలై రామ ॥

దేవుని నామానిహూ హృదయంలో ఉంచడం దాత్రా నా మనసుస్పృష్టంగా సత్ఫలంగా మారింది.

అవగణ్ మేటి చలై గుణ్ సంగి నాలై రామ ॥

నేను నా దుర్గుణాలను నిరూపించాను మరియు ఇప్పుడు నేను సుగుణాలతో సాంగతానీక్షలిగి ఉన్నాను.

అవగణ్ పరగిరి కరణి సారీ దిరి సచై సాఱియారే ॥

దుర్గుణాలను విసర్జించిన వక్తి దేవుని నామానిహూణించే నీతియుక్తమైన క్రియలు చేస్తాడు; దేవుని సంక్షంలో ఆయన సత్యంతుడు అని తీర్పురభుడ్డాడు.

అవగణ్ జావణ్ ఠాకి రగఱై గురమఖి తత్తి వీచారే ॥

గురుబోధనల దాత్రా వాస్తవికతను ప్రతిబింబించడం దాత్రా అతను తన జనన మరణాల రౌండ్లను ముగిస్తాడు.

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ఓ దేవుడా, నీవు నా సేవ్హితుడవు, జతవు, అనివ్హైలిసిన సహచరుడవి; మీ పేరుకు అనుగుణంగా ఉండటం దాత్తా నేను మహిమను పొందుతాను.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥

ఓ నానక్, గురువు గారి నుంచి అటువంటి బోధన వచ్చింది, అమూలమైన ఆభరణం లాంటి నామం నా హృదయంలో వక్షమైంది. ॥ 3॥

ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥

నా కళఘు దైవిక జ్ఞానం యొక్కోహ్లా ను అనఘ్ఠుంచడం దాత్తా, నా మనస్సు నిషఘ్ఠమైన దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయింది.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ఇవుఘ్ఠు నేను దేవుని, లోక జీవితం మరియు గొప్పప్రయోజకుడు నా హృదయం మరియు మనస్సును గ్రహించాను.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥

అవును, నా మనస్సుదేవునితో నిండి ఉంటుంది, ఇచేవ్హాడు మరియు లోక జీవితం.; ఇది గురువు దాత్తా ఆయనతో సహజంగా కలిసిపోయింది.

ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో గురుసంఘంలో ఉండడం దాత్తా దేవుని కృప దాత్తా ఖగోళ శాంతి సంపాదించబడుతుంది.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਚੁਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥

దేవుని భక్తి ఆరాధనతో నిండివున్నతమ భావోద్యే సంబంధాన్నికోరికను విసిరే వారు,

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥

అరుదుగా ఉంటారు; ఓ' నానక్, అటువంటి విడిపోయిన భక్తులు వారి అహాన్ని జయిస్తారు మరియు నామంపై వారి విశాఘ్ఠం ఘ్ఠిరంగా ఉంటుంది. ॥ 4॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘੁਰੁ ੨

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు: కీర్తన, రెండవ లయ.

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఎక్కడికి వెళ్ళివా, మీరు అన్నిపదేశాలలో ఉనాళ్ళని నేను చూస్తున్నాఁను: మీరే శాశ్వత సృష్టికర్త.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥

మీరు అందరికీ ప్రయోజకులే, అందరి గమాళ్ళికి రూపకర్త, దుఃఖాలను నాశనం చేసేవారు.

ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

గురు-దేవుడు బాధను పారద్రోలేవాడు; జరిగేదంతా ఆయన చేసిన పనే.

ਕੇਟ ਕੇਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੇਵੈ ॥

అతను క్షణంలో లక్షలాది మంది చేసిన పాపాలను నాశనం చేస్తాడు.

ਹੰਸ ਸਿ ਹੰਸਾ ਬਗ ਸਿ ਬਗਾ ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥

సభ్యమైన వాటి నుండి అత్యంత నిష్కలమైన దాని వరకు మరియు ఒక చిన్న నేరస్పడి నుండి అత్యంత ఘోరమైన పాప వరకు, అతను ప్రతి ఒకరి పరిస్థితిని ప్రతిబింబిస్తాడు

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఎక్కడికి వెళ్ళివా, మీరు అన్నిపదేశాలలో ఉనాళ్ళు (నేను చూస్తున్నాఁను) : మీరే శాశ్వత సృష్టికర్త. || 1||

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥

ఏకమనసుతో ఆయన మీద ధ్యానించినవారు ఖగోళ శాంతిని పొందారు, కాని వారు ప్రపంచంలో అరుదుగా ఉంటారు.

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥

గురువు బోధనల దాత్రా తమ జీవితాన్ని పడిపించే వారు, మరణ భయం వారి దగ్గరకు రాదు; వీరు జీవితంలో ఎన్నడూ ఓడిపోలేదు,

ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਛੋੜਿ ਵਾਰੁ ਦੁਰ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਏਨਫੁਣੁ ਓਡਿੰਚਰੁ,
ਮਰਠਭਯੰ ਵਾਰਿ ਦਗ੍ਰਰਕੁ ਰਾਕੁੰਡਾ ਓਡਦੁ.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਚੂਕਾ ਜੇ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਛੋੜਿ ਵਾਰਿ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮ੍ਰੁਤਾਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ
ਫਲਾਨਿ ਘੋਸੁੰਦੁ ਤਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ
ਸ੍ਰਿਤਿ ਫਿੰਚੁ ਕੁੰਟਾਰੁ.

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥

ਏਕਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਭਗਵੰਤੁ ਡਿਨਿ ਧਾਠਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਘੋਸੁੰਦੁ ਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ
ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਸੁੰਟੁ ਲੁ ਸ੍ਰਿਪੰਚੰਦ੍ਰਿ ਅਰੁਦੁਗਾ ਓਡਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਓ ਸ੍ਰਿਪੰਚਾਨਿ ਸੁਖੁ ਫਿੰਚਿ, ਅਨਿ ਘੁਣਾਨੁ ਵਲਨੁ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਕੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਆ
ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨਨੁ ਘੋਸੁੰਦੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈ ਸੁਨਾਘੁ.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ਲਾਗਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕੁ ਲਾਭਾਨਿ ਘੁਣਨੰ ਸੇਕਰਿੰਚਾਲੀ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਓ ਵਿਧੰਗਾ
ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਦ੍ਰਿ ਕੀਰਿਨਿ ਘੋਸੁੰਦੁ ਤਾਮੁ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜੇ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁੰਦ੍ਰਿ ਆ ਵਸੁੰਟੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਗੋਰਵਾਨਿ ਘੋਸੁੰਦੁ ਏਂਦੁ ਓ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਠੁ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੁੰਦੁ.

ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁ ਠੁਠਿ ਧਾਠਿ ਸੁ, ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਪਾਡੁ ਕੁਨੈ ਵਸੁੰਟੁ ਤਨ ਸੁ
ਸ੍ਰਿਪੰਚੰਦ੍ਰਿ ਨਿ ਠੋਮਿਠੁ ਸੰਪਦਲਨੁ ਘੋਸੁੰਦੁ ਤਾਡੁ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥

ਮੁ ਘੋਸੁੰਦੁ, ਸਰੋਠੁ ਠੁਠੁ, ਸਰਠੁ ਠੁਠੁ ਗਲ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਮਨੰ ਗੁਰੁੰਚੁ ਕੋ ਵਾਲੀ.

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ప్రపంచానిష్ఠుఘ్నించిన మరియు అనిఘ్నానవులను వారి పనులకు కేటాయించిన వక్త్రీకి ననున్నోను అంకితం చేస్తున్నాఘ్ను. ॥ 3॥

नाम्न लैनि सि सेहगि तिन मुख फल रोवगि मानगि से जिनि जागि जीउ ॥

నామానిఘ్నాఘ్నించినవారు మహిమను, ఖగోళ శాంతి ఫలానిఘ్నొందుతారు; వీరు ప్రసిద్ధి చెంది, జీవితపు ఆటను గెలిచిన తరువాత ఇకఘ్నీ నుండి బయలుదేరుతారు.

तिन फल तैति न आवै जा तिसु भावै जे जुरा केते जागि जीउ ॥

అది దేవునికి ప్రీతికరమైనదైతే, అనేక యుగాలు గడిచినా, ఖగోళ శాంతి బహుమతిలో వారు ఎనఘ్నూ కొరతను అనుభవించరు.

जे जुरा केते जागि सुआमी तिन फल तैति न आवै ॥

అనేక యుగాలు గడిచిపోయినప్పటికీ, ఓ' దేవుడా, వారి ఆశీరాఘ్నాలు అయిపోలేదు.

तिन् जरा न भरना नरकि न परना जे हरि नाम्नि यिआवै ॥

దేవుని నామమును ధాఘ్నించే వారు వృద్ధాపఘ్నయంతో గానీ మరణం గురించి గానీ బాధపడరు, నరకంలో పడవేయబడడం వంటి మానసిక హింసలకు గురికాకుండా ఉంటారు

हरि हरि करगि सि सुकगि नारी नानक पीर न खगि जीउ ॥

ఓ' నానక్, వారు నిరంతరం దేవుని నామానిఘ్నచర్చిస్తారు, వారి ఖగోళ శాంతి ఎనఘ్నూ ఎండిపోలేదు మరియు ఏ బాధ కూడా వారి అంతర్గత ఆనందాన్ని పొందదు.

नाम्न लैनि सि सेहगि तिन मुख फल रोवगि मानगि से जिनि जागि जीउ ॥४॥१॥४॥

నామానిఘ్నాఘ్నించినవారు మహిమను, ఖగోళ శాంతి ఫలానిఘ్నొందుతారు; వీరు ప్రసిద్ధి చెంది, జీవితపు ఆటను గెలిచిన తరువాత ఇకఘ్నీ నుండి బయలుదేరుతారు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘ੍ਰ ੩ ॥

రాగ్ ఆసా, మొదటి గురువు: కీర్తన, మూడవ లయ.

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా మనసా విను, మీరు ఈ ప్రాపంచిక మయ తోటలో నల్ల జింకలా ఎందుకు మునిగిపోయారు?

ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥

మాయ యొకఫిషపూరిత ఫలం (లోక సంపద) కొనిపోజులు మాత్రమే తీపిగా ఉంటుంది, తరాత్ర అది చాలా సమసాత్రతంగా మారుతుంది.

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥

మీరు అత్రత నిమగమై ఉన్నఈ పండు, నామంపై ధానం లేకుండా చాలా బాధాకరంగా మారుతుంది.

ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ ਦੇਇ ਲਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥

ਮாய ਫਲం ਸముద്രంపై అలల వలె మరియు మెరుపులవలె సృష్టాలికమైనది.

ਹਰਿ ਬਾਬੁ ਰਾਖਾ ਕੇਇ ਨਾਹੀ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥

మీరు అదే దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టారు, వారు లేకుండా ఇంక వేరే రక్షకుడు లేరు.

ਸਚੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని ధాన్వించండి, లేకపోతే, అబద్ధ ప్రాపంచిక ఆనందాల అనెక్షన్లలో నల్ల జింకల్లా మీరు ఆధాత్మికంగా చంపబడతారని నానక్ నిజం చెప్పాడు. || 1||

ਭਵਰਾ ਫੁਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా మనసా, మీరు ఒక ప్రాపంచిక ఆనందం నుండి మరొక దానికి వెళుతున్నారు, ఒక పువ్వునుండి మరొక పువ్వుకు ఎగురుతున్నట్లుగా తేనెటీగలా; భయంకరమైన నొప్పి కోసం ఎదురు చూస్తోంది.

ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥

మా గురువును అడిగిన తరువాత, నేను నిజంగా పరిస్థితిని ప్రతిబింబించాను.

ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥

అవును, ప్రతిబింబించిన తరువాత, పువ్వులలో నిమగ్నమైన నల్లని తేనెటీగలవంటి ప్రాపంచిక ఆనందాలలో మునిగిపోయిన ఈ మనస్సు మవుతుంది అని నేను సత్యగురువును అడిగాను.

ਸੁਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥

జీవితరాత్రి ముగిసినపుడు, శరీరం కూలిపోతుంది మరియు నూనె యొక్కవేడి పాత్రలో ఉంచినట్లు తీవ్రమైన నొప్పితో బాధపడుతుంది అని అతను జవాబిచ్చాడు.

ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੇਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥

ఓ' మానవుడా, గురువు బోధనలు లేకుండా, మీరు దెయ్యాలా తిరుగుతున్నారు; మరణభయంతో నిండివుండి, మీరు బాధను సహిస్తారు.

ਸਚੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥

నానక్ నిజం చెబుతున్నాడు: ఓ' నా మనసా, దేవుణ్ణి ధాన్వించండి, లేకపోతే, మీరు ఆధాత్మికంగా నల్లతేనెటీగలా మరణిస్తారు. || 2||

ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా అపరిచిత మనసా, మీరు ప్రపంచ చికుఖలో ఎందుకు చికుక్తుంటున్నారు?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥

మీరు హృదయంలో నివసించే నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహిస్తే, అప్పుడు మీరు మరణం యొక్క ఉచుల్లో చికుక్తురు.

ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥

ఎర కోసం దురాశ కారణంగా చేప మతస్థారుడి వలలో చికుక్తుంటుంది మరియు నీటిని విడిచిపెట్టేటప్పుడు అది కనీపి కళతో ఏడుస్తున్నత బాధను అనుభవిస్తుంది.

ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

అలాగే, లోకఆకర్షణల దురాశలో చికుక్తున్నపజలు చివరికి మాయ యొక్క భ్రమతొలగించబడినప్పుడు చింతిస్తారు.

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥

ఓ' నా మనసా, పూర్తి ఏకాగ్రతతో దేవుని భక్తి ఆరాధనకు మిమల్నిమీరు అంకితం చేసుకోండి మరియు అనిష్టందేహాలను తొలగించండి.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥

నానక్ నిజం చెప్పాడు, ఓ' నా అపరిచిత మనసా, ప్రేమతో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.
॥ 3॥

ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

నది నుండి వేరు చేయబడిన ప్రవాహాలు యాదృచిత్తంగా మాత్రమే తిరిగి కలుస్తాయి, దేవుని నుండి వేరు చేయబడిన ఆతలు అతని దయ దాటా మాత్రమే అతనితో తిరిగి కలుస్తారు.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥

ఆధాత్మిక జ్ఞాని అయిన అరుదైన వక్తి మాత్రమే మాయ (ప్రాపంచిక అనుబంధాలు) ప్రేమ తేపిగా ఉనప్పటికీ, ఎల్లప్పుడూ విషంతో నిండి ఉంటుందని అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥

సత్యగురువు బోధనలను గుర్తుంచుకునే అరుదైన వక్తి మాత్రమే ఈ సత్యాని అర్థం చేసుకుంటాడు మరియు సహజంగా దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਕੁੰਡਾ, ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਅਨਾਨੀਚਿਤ ਮੂਰਖੁ ਮਾਯ
ਭ੍ਰਮਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਨਾਸਨਮੈ ਠੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਚੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਹੁੰਨਿਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਨਿਵਾਰੁ, ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨੀ ਪ੍ਰਤਿਠਿਚਨਿਵਾਰੁ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਕਟੁਵੁਗਾ ਵੰਡੁਸਾਰੁ.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਠੀਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥

ਨਾਨਕ ਨਿਯੰ ਚੋਪਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੈਵਿਕ ਵਾਕਾਠੀਠੈਚਿਠੰਡੰ ਠਾਠਾ, ਨਿਠੈਦੇਵੁਡੁ
ਦੀਰੁਠਾਲੰਗਾ ਵਿਠੀਠੋਯਿਨ ਆਠੁਠੁਨੁ ਅਠਨਿਠੋ ਵਕੰ ਚੋਸਾਰੁ. ॥4॥1॥5॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਠਕੈ ਨਿਠੈਦੇਵੁਡੁ, ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਠ ਗ੍ਰਠਿਚੰਡਾਠੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ; ਕੀਰੁਨ, ਮੋਠਠੀ ਲਯ:

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੀਕੀ ਸੰਬੰਠਿਚਿਨ ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਠੀਕੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਅਲੰਕਰਿਚੰਡਿੰਡਿ
ਮਰਿਯੁ ਨਿਯੰਮੈਨ ਆਨੰਡੰ ਯੋਕੁਠੈਠ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਆਠੁਠੋਂਡਿ.

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਠਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਆਠੁਠਵਠੁਵੁ ਠਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਕਲੁਸੁਕੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੈ ਸਠੁਠੰਗਾ ਠੁ
ਕਲਯਿਕਕੁ ਕਾਰਠਮਯਾਠੁ.

ਪ੍ਰਠਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਠੈਠੁਠੁਠੁ ਮਨਸੁਠੀ ਪ੍ਰਠਿਠਿਚੰਡਾ, ਆਮੈ ਸਹਾਯੰਗਾ ਅਠਨਿ
ਪ੍ਰੈਮਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਦੇਵੁਡੁ ਆਮੈਨੁ ਠਨਠੋ ਵਕੰ
ਚੋਸਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਠਲਠੋ ਅਲੰਕਰਿਚੰਡਿੰਡਿ ਆਮੈ ਸਠਮੈਨ ਜੀਵਨੰਠੋ
ਅਲੰਕਰਿਚੰਡਿੰਡਿ; ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੈਮਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿੰਡਿ ਆਮੈ ਵਲੁਪੁਠੁ ਆਯਨ
ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਠੈਨੰਡਿੰਡਿ.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਅਹਾਨਿਨਿਰੁਲੀਚਿਤਮ ਦਾਠਾ, ਆਮੇ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੁ, ਆਮੇ ਤਨ ਮਨਸੁਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਅਮੁਠਾਨਿਪਤਿਠਿਸੁਠੁਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡੀਨ ਆਤਮਠੁਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ; ਆਮੇ ਜੀਵਿਤਮੰਠਾ ਠਲਪ੍ਰਦਮਠੁਠੁਦਿ. ॥ 1॥

ਦੁਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

ਦੁਠੁਦਠੁਠੁ ਮਰਿਠੁ ਸੰਦੇਹੰਠੀ ਦਾਰਿ ਤਪਿਠੁ ਆਤਮਠੁਠੁ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਠੀ ਠਕਠੁ ਕਾਦੁ.

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥

ਆ ਆਤਮਠੁਠੁ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚਦੁ ਮਰਿਠੁ ਆਮੇ ਤਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਵਠੁੰਗਾ ਵਠੁ ਚੋਸੁਠੁਦਿ.

ਬਿਰਠਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਾਣੜੀ ਤੁਰੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਠਲਾਂਠੀ ਸਦੁਠਾਲੁ ਲੇਨਿ ਮੁਠੁਠੁ ਸੀਠੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰ ਵਠੁਠੁ ਤਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਵਠੁੰਗਾ ਵਠੁ ਚੋਸੁਠੁਦਿ ਮਰਿਠੁ ਪਸ਼ਾਠੁਠੁਪੰ ਪਦੁਠੁਦਿ.

ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੁਰੇ ॥

ਤਨ ਸਤਗੁਰੁਠੁ ਸੇਵ ਚੋਠੁਠੁ ਦਾਠਾ ਮਰਿਠੁ ਅਤਨਿ ਸਲਹੰਨੁ ਪਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਆਮੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਕਨੁਗੋਂਦਿ ਮਰਿਠੁ ਆਮੇ ਲੋਪਲ ਮਰਿਠੁ ਚੁਠੁਪਕਠੁ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦਿ.

ਚੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਠਾਏ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਪਠੁਕੁਨਖੁਠੁਰੁਵਾਠ, ਆਮੇ ਆਨੰਦੰਠੀ ਵਿਕਸਿੰਚਿੰਦਿ ਮਰਿਠੁ ਆਨੰਦਦਾਠੁਕੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿੰਦਿ, ਮਰਿਠੁ ਗੁਰੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਵਿਕ ਪਦੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਕਲਿਸਿਠੋਠੁਦਿ.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਕੁੰਡਾ, ਆਤਮਠੁਠੁ ਸੰਦੇਹੰਠੀ ਮੋਸਠੋਠੁਦਿ; ਤਨ ਪ੍ਰਿਠੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੁ ਆਮੇ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਦਿ. ॥ 2॥

ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥

ಆ ಆತ್ಮವಧುವು ದೇವನಿತ್ ಐಕತ್ವವುತುಂದಿ, ಗುರುವು ಬೋಧನಲ ದಾತ್ರ್ ಆಮೆ ಚುಟ್ಟಾ ಅತನಿ ಊನಿಕಿನಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು.

ਅੰਤರಿ ಸਬದಿ ಮಿಲಿ ಸਹಜೆ ತਪತಿ ਬುಝಾਈ ರಾਮ ॥

ಗುರುವಾಕ್ಯ ದಾತ್ರ್ ದೇವನಿತ್ ಐಕತ್ವನ ತರಾತ್ರ್, ಆಮೆಲೋ ದೇವನಿ ನುಂಡಿ ವಿಡಿವಡಂ ಅನೇ ವೇದನ ಸಹಜಂಗಾ ಪ್ರಶಾಂತಂಗಾ ತಗ್ಗಿಂದಿ.

ಸಬದಿ ತಪತಿ ಬುಝಾਈ ಅಂತರಿ ಸಾಂತಿ ಆਈ ಸಹಜೆ ಹರಿ ರಸು ಚಾಖಿಆ ॥

ಅವುನು, ಗುರುವು ಮಾಟ ವಿಯೋಗ ಅಗಿಖಿ ನಿವಾರించಿಂದಿ, ಪ್ರಶಾಂತತ ಲೋಲೋಪಲ ಊಟುಂದಿ, ಆಮೆ ದೇವನಿ ನಾಮ ಅಮೃತಾನಿಷ್ಠಹಜಂಗಾ ಸುಲಭಂಗಾ ಆನಂದించಿಂದಿ.

ಮಿಲಿ ಪ੍ਰೀತಮ ಅಪಣೆ ಸದಾ ರೆಗು ಮಾಣೆ ಸಚೆ ಸಬದಿ ಸುಖಾಖಿಆ ॥

ತನ ಪ್ರಿಯಮನ ದೇವಣ್ಣಿ ಕಲುಸುಕೋವಡಂ ದಾತ್ರ್, ಆಮೆ ಅತನಿ ಪ್ರೇಮನು ನಿರಂತರಂ ಆಸಾಣ್ಣಿಸ್ತುಂದಿ; ದಿವಭದಾಲಕು ಅನುಗುಣಂಗಾ, ಆಮೆ ಭಾಷ ಊದಾತ್ರ್ತಂಗಾ ಮರಿಯು ತೀಪಿಗಾ ಮಾರುತುಂದಿ.

ਪੜಿ ಪੜಿ ಪੰਡಿತ ಮೊನಿ ಥಾಕೆ ತೆಖಿ ಮುಕತಿ ನ ಪಾਈ ॥

ನಿರಂತರಂ ಲೇಖನಾಲನು ಚದವಡಂ ದಾತ್ರ್ ಪಂಡಿತುಲು, ನಿಶ್ಚಯ ಬುಷುಲು ಅಲಸಿಪೋಯಾರು; ಪವಿತ್ರ ದುಸ್ತುಲು ಧರಿಂಚಡಂ ದಾತ್ರ್ ಮಾಯ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಎವರೂ ಸಾಧಿಂಚಲೆರು.

ನಾನಕ ಬಿಗು ತಗತಿ ಜಗು ಬਉರಾನಾ ಸಚೆ ಸಬದಿ ಮಿಲಾਈ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನ ಲೇಕುಂಡಾ, ಪ್ರಪಂಚಂ ಮೊತ್ತಂ ಪಿಚಿಗ್ರಾ ಮಾರಿಂದಿ; ಭಗವಂತುನಿತ್ ಕಲಯಿಕ ಗುರು ದಿವಭಾಕ್ಯ ದಾತ್ರ್ ಮಾತ್ರಮೆ ಸಾಧಿಂಚಬಡುತುಂದಿ. ||3||

ಸಾ ಧನ ಮನಿ ಅನದ್ ತಿಆಿಆ ಹರಿ ಜಿਉ ಮೆಲಿ ಪಿಆರೇ ರಾਮ ॥

ದೇವುಡು ತನತ್ ಐಕತ್ವನ ಆತ್ಮವಧುವು ಮನಸುಳ್ಳೋ ಆನಂದಂ ವಾಕ್ಶಿಂಚಿ ಊಟುಂದಿ,

ಸಾ ಧನ ಹರಿ ಕೈ ರಸಿ ರಸಿ ಗುರ ಕೈ ಸಬದಿ ಅಪಾರೆ ರಾಮ ॥

ಆ ಆತ್ಮವಧುವು, ಗುರುವು ಮಾಟ ದಾತ್ರ್, ಅನಂತಮನ ದೇವನಿ ನಾಮಂ ಯುಕ್ಕ್ ಅಮೃತಂತ್ ನಿಂಡಿ ಊಟುಂದಿ.

ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਧਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥

ਅਨੰਤਦੇਵੁਨਿ ਸੁੱਤਿ ਦਿਵਯਾਕਥੁ ਚਾਠਾ ਆਮੇ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲਿਨਿ ਕਲੁਸੁੰਦਿ; ਆਮੇ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਿੰਦੁਪਰੁਸੁੰਦਿ.

ਸੇਜ ਸੁਗਾਵੀ ਜਾ ਧਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥

ਆਮੇ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਆਸਾਠਿੰਚੇ ਆਮੇ ਹ੍ਰਦਯੰ ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ; ਪ੍ਰਿਯਦੇਵੁਠੀ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁਠਰਾਠੁ, ਆਮੇ ਦੁਰੁਘਣਾਲਨੀ ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਠਾਯੁ.

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਠੁੰ ਆਂਟੁੰਦਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੱਤਿ ਪਾਟਲੁ ਆ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪ੍ਰਤਿਧਨੀਸੁਠਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁ ਪੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਆਂਟਾਰੁ, ਦੇਵੁਠੀ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨੀ ਆਯੰਵੰਤੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਟਾਯੁ. ॥ 4॥ 1॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓ ਕੇ ਨਿਠਠੋਵੁਠੁ, ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਬਠਾਠੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ: ਕੀਰਨ, ਮੂਠਵ ਲਯੁ:

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਮੁਨਿ ਭਕੀਠੋ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁਠਾ ਆਂਡੰਡਿ.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਰੇ ॥

ਮੀ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਿ, ਆਯੰਨ ਨੁੰਡਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚੁਡੰ ਚਾਠਾ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੇਵ ਚੇਸੁਠਾ ਆਂਡੰਡਿ.

ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੇ ਸਹ ਧਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਆਯੰਨਕੁ ਪ੍ਰੀਕਰਮੁਨਿ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਠਠਨਨੁ ਨਿਰਠੀੰਚੁਡੰਡਿ.

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥

ਕਾਨੀ ਮੀਕੁ ਨਚਿਠਦਿ ਚੇਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਨੰਦਾਨਿਠੋਦਾ ਕੁਪਨੁ ਪ੍ਰਿੰਦਲੇਰੁ.

ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੇ ਪਾਵਏ ॥

ಈ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਕ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨ ਮਾਰਗ ਚਾਲਾ ਕੜਮ ਮਰਿਯੁ ਅਰੁਦਾਨ ਵਕਤੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਓ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਅਵਲੰਬਿਸ਼ਾਡੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੇ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯੁ ਚੁਪਿਸ਼ਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਪਲੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚੁਪਿਚਾਡਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਬੁਤੁਨਾਠੁ.॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਪੁਠੁ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਦਾਨਿਘੋਵਰਿਕੀ ਚੁਪਿਸ਼ੁਨਾਠੁ?

ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਰਿਕੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਪਾਟ ਵਾਰਿ ਲੋਪਲ ਨਿਰੰਤਰੰ ਆਡੁਤੁੰਦਿ.

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੇਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੇ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥

ਵੇਖਧਾਰਨਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚੰਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਅਤਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਠੇਲੁਸੁੰਦਿ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੇ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥

ਏਕੇ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਘੋਲਾਠੀ, ਭੁਮੁਲਲੋ, ਆਕਾਸ਼ਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਙੁਨੁ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਙੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚੋਵਾਡੁ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਓਦਾਰੁਠੁਨੁ ਪੋਂਦੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪੇਠੀ ਐਦੇ, ਆ ਵਕਤੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਓਂਡੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਨਿਙੰਗਾ ਵੇਰੁਚੋਯਬਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠੀਘਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀਠੋਨੇ ਓਂਟਾਡੁ.

ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲਨੁ ਠਙਿੰਚਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥

ఒక్కక్షణం మీరు దేవుని నామాన్నిపేమపూరక భక్తితో ధానిస్తే, భర్త-దేవుడు ఎల్లప్పుడూ మీతో ఉంటాడని మీరు గ్రహిస్తారు.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥

మీ అనేక జనన యొక్కపాపాలు కొట్టుకుపోయి చివరికి మీరు అతుగ్నత్ర ఆధాత్మిక హోదాను పొందుతారు.

ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਰਾਂਝ ਲਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

గురువు బోధనల దాత్రా ఎల్లప్పుడూ ఆయనను సత్రించుకోవడం దాత్రా మీరు నిత్య దేవునితో సనిహిత బంధానిభ్రంతుచుకుంటారు.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥

నానక్ ఇలా అనాఠు, ఓ' నా మనసా మీరు ఎకఢికి వెళిఠా, దేవుడు ఎల్లప్పుడూ మీతోనే ఉంటాడు. || 3||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਹਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥

సతగురువును కలుసుకున్నతరువాత మరియు అతని బోధనలను అనుసరించిన తరువాత, సంచార మనసుష్ఠిరంగా ఉంటుంది మరియు లోపల నివసించడానికి వస్తుంది.

ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥

అపుఠు అది నామాన్నిఅందుకుంటుంది, నామాన్నిఠానిస్తుంది, మరియు నామంలో శోషించబడుతుంది.

ਧਾਵਤੁ ਥੀਂਮ੍ਹਿਹਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥

సత్యగురువును కలుసుకునంతరువాత మరియు అతని బోధనలను అనుసరించిన తరువాత, సంచార మనసు స్థిరంగా ఉంటుంది మరియు అది పదవ దాఠ్ఠాన్ని అతుస్థత ఆధాఠ్ఠిక్త (హూదా) కనుగొంటుంది.

ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੀਂਮ੍ਹਿਹ ਰਹਾਇਆ ॥

ఆ ఆధాఠ్ఠిక్త స్థితిలో, ఖగోళ శ్రావత్ర నిరంతరం ప్రతిధ్వనిస్తుంది, ఇది ఆతక్తు అదుత్రమైన ఆహారం మరియు గురువు మాటల దాఠ్ఠా, మనసు పాపంచిక అనుబంధాలచే ప్రభావితం కాదు

ਤਹੁ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

ఆ ఆధాఠ్ఠిక్త స్థితిలో, అనేక సంగీత వాయిదాఠ్ఠు నిరంతరం వాయిస్తునట్లుగా మనసు పుల్లపుఠ్ఠూ ఆనందంలో ఉంటుంది మరియు మనసు ధ్రోవునికి అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੀਂਮ੍ਹਿਹਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥

నానక్ చెపేఠ్ఠి ఇదే, సత్యగురువును కలవడం దాఠ్ఠా, సంచార మనసు స్థిలకడగా మారుతుంది మరియు తన సొంత (హృదయం) ఇంటిలో నివసించడానికి వస్తుంది. ॥ 4॥

ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ఓ' నా మనసా, మీరు దైవిక కాంతి (దేవుడు) యొక్క పతిరూపం, మీ సత్య నిజమైన మూలాని గుర్తించండి.

ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥

ఓ' మనసా, దేవుడు ఎల్లపుఠ్ఠూ మీతోనే ఉంటాడు; గురువు బోధనలను అనుసరించి ఆయన ప్రేమను ఆస్వాఠ్ఠించండి.

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੇਝੀ ਹੋਈ ॥

మీ మూలాని మీరు అర్థం చేసుకునట్లయితే, అపుఠ్ఠు మీరు గురు-దేవుడిని గ్రహిస్తారు మరియు ఆధాఠ్ఠిక్తంగా చనిపోయిన లేదా ఆధాఠ్ఠిక్తంగా సజీవంగా ఉనఠ్ఠాని మీరు అర్థం చేసుకుంటారు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥

గురువు దయవల్ల, ఒకే ఒక దేవుడు ఉనాఠ్ఠని మీరు గ్రహిస్తే, అపుఠ్ఠు మీలో మరే ఇతర అనుబంధం తలెత్తదు.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਸਮਾਧਾਨਮੁ ਪ੍ਰਬਲੀ, ਲੋਪਲ ਆਨੰਦ ਧਨੁਲੁ ਧਨੁੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਮੀਰੁ
ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁਲੋਂ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ: ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੇ ਦੁਵਿਕ ਕਾಂತਿ-ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪੰ, ਮੀ
ਸਠੁਤ ਨਿਜਮੁਨ ਮੂਲਾਨਿਰੁਚਿੰਦਿ. ॥ 5॥

ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਾਇਆ ਜਾਹਿ ॥

ਓ' ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਠੋਂ ਨਿੰਦਿ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਠੋਂ ਨਿੰਦਿ ਇਕਠੁ
ਨੁੰਦਿ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥

ਮਨੋਹਾਰਮੁਨ ਮਾਯੁ ਮਿਮਲਿਪੁਲੋਂ ਭਪੇਠਿੰਦਿ, ਦੀਨੀ ਵਲੁ ਮੀਰੁ ਅਨੋਕ ਜਨਲੁਨੁ
ਮਲੀ ਮਲੀ ਅਨੁਭਵਿੰਚਵਚੁ.

ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

ਓ ਮੂਰਠੁਪੁ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਠੋਂ ਨਿੰਦਿ ਇਕਠੁ ਨੁੰਦਿ ਬਯਲੁਦੇਰਿਨਪੁਠੁ,
ਮੀਰੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਤਾਰੁ.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

ਅਹਾਂ, ਠੀਵੁਮੁਨ ਕੋਰਿਕਲ ਵਾਠੁਲੁਠੋਂ ਮੀਰੁ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠੁ; ਮੀਰੁ ਮੀ ਜੀਵਿਠਾਨੀ
ਵਠੁੰਗਾ ਵਧਾ ਚੋਸੁਨਾਠੁ.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥

ਓ' ਮੂਰਠੁਮੁਨ ਸੀਠੁ ਚਿਠੁੰ ਗਲ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਰੁ, ਮੀਰੁ ਇਕਪੈ
ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਤਾਰੁ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ਗਾਰਬਿ ਲਾਇਆ ਜਾਵਹੇ ॥੬॥

ਨਾਨਕੁ ਚੋਪੇਠੁ ਇਦੇ, ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਠੋਂ ਨਿੰਦਿ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ
ਅਹਾਂਠੋਂ ਨਿੰਦਿੰ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਦਿ ਨਿਪ੍ਰਘਿਸੁਤਾਰੁ.॥ 6॥

ਮਨ ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾਕੁ ਏਦੋਂ ਠੇਲੁਸੁ ਅਨੀ ਗਰਠੁਡਵਠੁ. ਬਦੁਲੁਗਾ, ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਓਂਡੰਦਿ.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੇਹੁ ॥

ਮੀਲੋ ਅਝਾਨੰ, ਅਹਾਂਕਾਰ ਬੁਧਿ ਛਾਨਾਨਾ; ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਃ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਸੁਠੁਠੁਪਰਚੰਡੀ.

ਹੇਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗੈ ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥

ਕਾਬਠੀ ਵਿਨਯੰਗਾ ਃੰਡੀ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋੰਗਿਪੋੰਡੀ; ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੀਠੁ
ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਪੁ ਮਾਠੁਰੰ ਨੋਕੀਠੋਪਠੁਨਿ ਚੁਾਡੰਡੀ.

ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

ਃ ਪੁਰਪਚੰ ਸੀਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ; ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਠੁਠੁ
ਸੀਠੁ ਕੋਲੋਠੁਨਿ ਚੁਾਡੰਡੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥

ਮੀਰੁ ਨਿਞਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਂਦੀ ਨਚਿਠਾ ਚੋਯਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਬੋਠੁਨਲ ਦਾਠਾ
ਞੀਵਿੰਚਾਲੀ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥

ਁ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨੀ ਅਠਠੁਹਾਂਕਾਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚੀ, ਵਿਨਯੰਗਾ ਃੰਡੰਡੰ ਦਾਠਾ ਖੁਗੋਠੁ
ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਪੋੰਦਗਲਮਨਿ ਨਾਨਕੋ ਅੰਠੁਨਾਠੁ. ॥ 7॥

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

ਅ ਸਮਯੰਲੋ ਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਨਿ ਕਲਿਸਿ, ਨਾ ਚੋਠੁਨਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਗੁਰੁਦੋਵੁਠੁਠੁ
ਗੁਰੁਪੋੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ ਅਸੀਰਠੁੰਚਬਡੀੰਡੀ;

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁਠੁ ਗੋਪੁਠੁਨੰਦੰ ਸਹਾਞੰਗਾ ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਃੰਠੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ
ਮਰਿਯੁ ਹੁਾਦਯੰ ਰੋੰਡੀੰਡੀਲੋਨੁ ਨੋਨੁ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਅਨੁਠੁਵਿੰਚਾਨੁ.

ਸੇ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਨਾ ਚੋਠੁਨਲੋ ਗੁਰੁਦੋਵੁਠੁਠੁ ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਪੋੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁ
ਅਯਨਨੁ ਪੁਰਠਿਪੁਠੁੰਚੀ ਨਾ ਅਨਿਞੁਨਲੁਨੁ ਕੁਠੁਮਿੰਚਾਰੁ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਦਿ ਅਯਨਕੁ ਸੰਠੋਪੰ ਕਲਿਗਿਸੈ, ਨਾਲੋ ਸਠੁਠੁਠੁ ਕਨਿਪਿੰਚਾਯਿ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਨਨੁਠੁਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿੜਿਆ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਠੀਚੀ, ਦਠੁਦਪ੍ਰੇਮਨੁ (ਮਾਯ) ਤਠਿਚੇ ਭਕੁਲੁ
ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਕੁਲੋ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪੇਠੀ ਐਦੇ, ਆ ਸਮਯੰਚੋ ਨੇਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ
ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਅਨੀ. ॥8॥

ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਸੰਦੇਹਾਂਚੋ ਮੋਸਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀ ਚੁਠ੍ਰਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ; ਗੁਰੁਦੇਵੁਡੈਨ
ਐਯਨੇ ਵਾਰੀਨੀ ਤਪੁਠ੍ਰੋਵ ਪਠਿੰਚਾਡੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥

ਵੀਰੁ ਮਾਯ (ਦਠੁਦਠ੍ਰੁ) ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਅਹਾਂਚੋ ਤਮ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਡੈਨ ਐਯਨੇ ਵਾਰੀਨੀ ਤਪੁਠ੍ਰਾ ਪਠਿੰਚਾਡੁ. ਵਾਰੀਨੀ ਤਪੁਠ੍ਰਮਾਰੁਲੋ
ਊਚਾਡੁ. ਵਾਰੀ ਨੀਯੰਚ੍ਰਣਲੋ ਏਮੀ ਲੇਦੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥

ਸੁਠਿਨੀ ਸੁਠਿੰਚੀਨ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਾਰੀ ਊਨਠ੍ਰ ਲੇਦਾ ਤਕੁਠ ਮਾਨਸਿਕ ਠਿਤਿਨੀ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ਮੀ ਐਦੇਸੰ ਨਿਯੰਗਾ ਕਰਿਨਮੈਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀਰੁ ਊ
ਐਦੇਸਾਨਿਠ੍ਰੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰੰਠ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪੇਠੀ ਐਦੇ, ਪੇਦ ਜੀਵੁਲੁ ਏਮੀ ਚੋਯਗਲਵੁ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਨੀ ਸੰਦੇਹਾਂਨੀਕੀ
ਤਪੁਠ੍ਰੋਵ ਪਠਿੰਚੀਨਪੁਠ੍ਰੁ? ॥ 9॥

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡਾ, ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਦੀ ਮੀ ਮਹਿਮ.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਸਰੋਠਠ ਗੁਰੁਵੁ; ਮੀ ਸੁਯਨਾਤਠ ਸ਼ਕੀਨੀ ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨੀ ਮਹਿਮ ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਦੀ; ਵਾਰੁ, ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੀ ਮੀਰੁ ਓ ਮਹਿਮਨੁ
ਸੁਤਿਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੇ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਅਠੁਦਕਰੰਗਾ ਓਨਠੁਠੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਮੀ ਸੁਸੰਲਨੁ
ਪਾਡੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓੰਟਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਤਾਰੁ, ਅਤਨੁ
ਮੀਲੋ ਲੀਨਮੈ ਓੰਟਾਡੁ.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪੇਠੀ ਐਦੇ, ਓ ਨਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਗੁਰੁਵਾ, ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਦੀ ਨੀ ਮਹਿਮ. ॥ 10॥ 2॥ 7॥ 5॥
7॥.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਠੇਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗੁਰਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਰਲਾ ੪ ਘੁਰੁ ੧

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਕੀਰਨ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਦਠੀ ਲਯ:

ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪੁਰੇਮਨੁ ਪੇੰਚੁਕੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਠਾਨਾਨਿਗੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਤੰਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸੁਤਿ
ਸ਼ਾਠੁਲੋ ਦਾਨਿਨਿ ਸੁਤਿਠਿੰਚਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾ ਸਾਫ਼ਲਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਪ੍ਰਤਿਛਿੰਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਸੰਦੇਹਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖਾਲੁ ਅਨੀਝੋਲਗਿਘੋਯਾਯਿ.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਯਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਭਗਵੰਤੁ ਡਿਨਿ ਧਾਠੀੰਚਾਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠਮੁ ਮੈਨ ਅਤੁਸ਼ਠੁ ਅਧਾਠੀਠੁ ਹੋਵਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਲੰ ਦਾਠਾ, ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦਾਠੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਲੋਪਲ ਵਾਯਿਸੁਤਾ ਠਨਠੁਗਾ, ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਰੰਤਰ ਠ੍ਰਾਵਠੁ ਕੰਪਿਸੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਠਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਯੋਯਕੁ ਡੇਵੁ ਡੁ ਨਨੁ ਠੀਰਠੀੰਚਾ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਅਠੁਸੁਰੋਠੁਠੁ
ਅਠੁਠੁ ਕਲਿਸਿਘੋਯਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਅਠੁਠੁਕਲਿਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਠੁਠੀਠੁਗਾ ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਵੇਨਕ ਪਰਿਗੇਠੁਕੁੰਟਾ
ਮਰਠੀੰਚਾਰੁ.

ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧਿ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਕੁਠਲੋਂ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਠੁਪੋਠੀਗਿਘੋਯਿਨਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਰੋਕਦਾਨਿਲੋਂ,
ਵਾਰੁ ਚੋ ਡੁ ਵਾਸਨ ਗਲ ਠੀਰੰ ਯੋਕੁ ਪੇਮਠੁ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁ ਅਠੀਪੇਠੁਕੋਨਿ
ਠੰਟਾਰੁ ਕਾਠੁਠੀ ਅਦਿ ਨਿਰਾਠਕੁ ਗੁਰਵੁਠਾ ਡੁ.

ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧਿ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਅਵਿ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁ ਦੁਰਾਠਨ ਗਲ ਠੀਰਾਨਿਕਿ ਯਠਚੋਸਿ ਠੰਚੁਠਾਯਿ, ਈਦਿ ਸਠੁ
ਠਵਰ ਯੋਕੁ ਪੁਸਕਠਾਰਿਨ ਰੰਗੁਵਲੋ ਠਾਠਾਠੀਕਮੈਨਦਿ,

ਖਿਨੁ ਪੁਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕ੍ਰਮਿਹਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥

ਕੋਨਿਘਾਰੁ ਠਾਰੁ ਮੁਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘਾਰੁ ਪਠੀਮਾਨ ਠਨਠੀ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਠੀ ਯੋਕੁ
ਸਿਠੀਠੀਗੰ ਠਕੁਰੰ ਯੋਕੁ ਮਾਰੁਠਨਠੀਠਲ ਵਲੋ.

ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥

ਦੁਃਖਾਨਿਸੁਪਿਸੁਤਾਰੁ, ਦੁਃਖਾਲਕੁ ਕਾਰਠਾਲਨੁ ਸਮਕੁਾਰੁਠੁੰਟਾਰੁ, ਘੋਰੰਗਾ
ਠੀਵਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਦੁਃਖ ਮੁਲਾਲਨੁ ਰੋਠੀੰਪੁ ਚੋਸੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువు శరణాలయానికి వచిస్తున్నప్పుడు అతను భయంకరమైన ప్రపంచ-దుర్ఘణాల సముద్రానిఘాలా సులభంగా డాటగలడు. ||2||

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥

నా గురు-దేవుడు ఉదాత్తమైన, అర్థం కాని మరియు అర్థం చేసుకోలేనివాడు.

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా సత్యగురువా, ఆధ్యాత్మిక సంపద కోశాధికారి, నేను మీ నుండి దేవుని పేరు యొక్క సంపదను అడుగుతున్నాను.

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥

దేవుని నామము యొక్క సంపద కొరకు ఆరాటపడేవాడు మరియు నామాన్ని ధ్యానిస్తాడు; ఎల్లప్పుడూ దేవుని పాటలను పాడతాడు మరియు అతని సద్గుణాలు మాత్రమే అతనికి ఆహ్లాదకరంగా కనిపిస్తాయి.

ਨੀਦ ਭੁਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ఆయన లోకసంపదల నిద్ర నుండి మేల్కొని దాని పట్ల ప్రేమను విడిచివేస్తాడు, లోతైన ధ్యానం దాఠా అంతం లేని దేవునిలో కలిసిపోయాడు.

ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਰੇ ॥

దేవుని నామానిఘోరే అటువంటి భక్తులు కలిసి ధ్యానం చేసి, నామ సంపదతో ఇకణి నుండి బయలుదేరుతారు.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇ ਪਾਏ ॥੩॥

ఓ నానక్, మీ మనసును, హృదయానిగురువు ముందు అప్పగించి, నామ సంపదను పొందండి; అయితే, ఇది ముందుగా నిర్ణయించబడిన వక్తి దాఠా మాత్రమే లభిస్తుంది. || 3||

ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥

ఒక సముద్రం అమూలమైన ఆభరణాలతో నిండినట్లే, అదే విధంగా మానవ మనసునూడా ఉనత్తమైన సుగుణాలతో నిండి ఉంటుంది.

ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥

గురువు గారి మాటలకు అనుగుణంగా ఎల్లప్పుడూ మనసును ఉంచుకునే వారు ఈ ఆభరణము లాంటి సుగుణాలను గ్రహిస్తారు.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਗੁਰੂਘੁ ਮਾਟਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਊਂਡੀਘੋਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਅਮੂਲਘੁਣੈ ਆਭਰਣੰ
ਲਾਠੀ ਅਨੰਤ ਦੋਘੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੋਘੁਡਾ, ਵਾਰੁ ਸਮਾਨ ਵਿਲੁਵ ਲੇਨਿ ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਘੁਣੈ ਆਂਦੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਮੀ ਭੜੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਨਿੰਡੀਘੋਤਾਯਿ

ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾਠੀ ਮਨਸੁਘੁ (ਭੋਧਿੰਚਿਨਪੁਠੁ) ਗੁਰੂਘੁ ਨਾਕੁ ਨਾਮੁ,
ਅਸਮਾਨਘੁਣੈ ਅੰਦੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵੋਲੁਡਿੰਚਾਡੁ,

ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੇ ਦੋਘੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੋਘੁਡੇ ਗੁਰੂਘੁ; ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਆ
ਰੋਂਡਿੰਚੀ ਮਧੁਠੈਡਾ ਲੇਦੁ. ॥ 4॥ 1॥8॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਘੁ:

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘੁਣੈ ਮਨੁ ਮਕਰੰਦੰ ਚਾਲਾ ਨੋਮਠੀਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੁਠੀਗਾ ਵਰੁੰ
ਕੁਰਿਪਿਸੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੂవు బోధనల దాత్రానో ఒక గురు అనుచరుడు భగవంతుణ్ణి గ్రహించగలుగుతాడు.

రామ నామ పిఱారా జగత నిసతారా రామ నామి వడిఱాఱి ॥

లోకంలో చూసుకునే దేవుని నామము ఆయనకు ప్రియమైనది; దేవుని నామమే ఆయన మహిమ.

కలిజుగి రామ నామ బోఱిఱా గురముఖి పారి లఱఱాఱి ॥

కలియుగంలో దేవుని పేరు ఒక ఓడలాంటిది; గురువు బోధనల దాత్రా, ఇది ఒక వక్త్రిని ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా తీసుకువెళుతుంది.

రలతి పలతి రామ నామి సుఱెలె గురముఖి కరణి సారి ॥

దేవుని నామాన్ని అనుగుణంగా ఉంచేవారు, ఇకత్రా, ఆ తరాత్రా సమాధానాన్ని పొందుతారు; గురువు బోధనల దాత్రా నామంపై ధాత్రం అత్రత్ర ఉనత్రమైన పని.

నానక దాతి దఱఱా కరి దెఱై రామ నామి నిసతారి ॥౧॥

దేవుడు ఈ వరాన్నివరిమీద అనుగ్రహిస్తాడో, ఓ నానక్ తన కనికరాన్నిచూపిస్తూ, అతనిహూమానికి అనువుగా ఉండటం దాత్రా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా తీసుకువెళుతునాఱు. || 1||

రామె రామ నామ జపిఱా దుఖ కిలవిఱ నాస గవాఱిఱా రామ ॥

దేవుని నామమును ధాత్రించినవారు తమ అనిఱాధలను నిరూఱించుకునాఱు.

గుర పరఱై గుర పరఱై ఱిఱఱఱిఱా మే ఱిరఱై రామ రవాఱిఱా రామ ॥

గురువు గారి బోధనలను కలుసుకునత్రరువత్ర, అనుసరించిన తరువత్ర, నేను దేవుణ్ణి సఱ్ఱించాను మరియు అతనిని నా హృదయంలో పొందుపరిచాను.

రవిఱా రామ ఱిరఱై పరమ గాతి పాఱి జా గుర సరణాఱి ఱాఱె ॥

నేను గురుని ఆశ్రయము పొంది, నా హృదయములో దేవుడిని ప్రతిష్ఠించినపుఱు నేను అతుఱ్రత్ర ఆధాఱ్ఱిఱ్ఱ హెలాదాను పొందాను,

లెఱ వికార నావ ఱుబది నికలి జా సతిగురి నామ దిఱఱాఱె ॥

సత్రగురువు ననుహూమానిఱ్ఱిగా విశఱ్ఱించినపుఱు, దురాశ మరియు పాపాలతో నిండిన పడవలా మునిగిపోతునహూ జీవితం రక్షించబడుతుంది.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਖੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕਯੁਭੁਪਮੁਮਤਿਠ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਕੁ ਜਤਚੋਸਾਨੁ.

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓਕ ਵਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਦਯਗਲ ਦੋਵੁਡੁ
ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ, ਨਾਮ ਬਹੁਮੁਮਤਿਠ ਅਤਨਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥

ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਗੁਰੁਵੁ ਚੋਪਿਠੁ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨੁਘਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਪਨੁਲਨੀ
ਅੰਦੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਠਠੋਸ਼ਾਠੀਸੁਾਠਿੰਚਾਡੁ.

ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਨਿ ਪੁਰਿ ਰੰਠੁੰਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁ
ਠਾਠੀਸੁਨਾਠੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਖਿਆ ਕਾਈ ॥

ਏ ਰੁਪਮੋ, ਲਕੁਠਮੋ ਲੋਨਿ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠਾਠੀਸੁਨਾ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਨਿਪਠੁਠੁੰਗਾ
ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥

ਨਾ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲਨੀਅਦੁਸ਼ਠੁਯਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਪੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਠੁਮੇ ਨਾ
ਪੁਰਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਾਡੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਦੋਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਵੋਲੁਡਿ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਰੀਰੰ ਪੁਰੀਗਾ ਸਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਸਾੰਠੁਠੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗੁਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਡੋ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਨਾਕੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਅਤਨਿ
ਠਕੁਲਲੋ ਅਠੁਠੁ ਵਿਨਯਪੁਰਕੁਸੇਵਕੁਡਿਗਾ ਮਾਰਾਨੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠਿਡਿਚਿਪੋਠਿਨਿ ਵਾਰੁ ਸਠੀਠੁੰਗਲਵਾਰੁ, ਮੂਰੁਠੁ,
ਦੁਰਦੁਠੁਵੰਠੁਲੁ.

ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥

ਵਾਟੀਲੋਂ ਲੋਕਸੰਬੰਧ ਅਨੁਬੰਧਾਲੂ ਸ਼ਰਭਲੂਤਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪ੍ਰਤਿ ਕੁੰਠਿ ਮਾਯੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਵਾਰਿਨਿ ਬਾਧਿਸੁਨੈਂ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੁੜੁ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਸੰਤੋਂ ਪਕਰਮੁੰਦਿ ਕਾਨਿਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਮਾਯੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ) ਚੇਤ ਮਠੀਚੇਯੁਬਡਤਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਮੂਰੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਦੁਰਦੁਠੁਵੰਠੁਲੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੇਰਾਇਆ ॥

ਏ ਅਹੰਕਾਰੁਲੁ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਅਚਾਰਬਠੁਮੁੰਦਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਂਸੁਰੁ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵੇਨੁਕਾਡਤਾਰੁ.

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਰੇਲਾ ਕਾਲੁਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥

ਅਯੁਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਕਾਰਠੁੰਗਾ, ਡੀਵਿਤੰਲੋਂ ਵਾਰਿ ਅਠੁਠੁਠੁ ਮਾਰੁੰ ਚਾਲਾ ਕਠੁਠੁਰਮੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਡੇਯੁ ਮਾਰੁੰਲੋਂ ਨਡੁਸੁਨੁਲੁ ਬਾਠੁਕਰਮੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁੰਚਿਨ ਊ ਨਾਨਕ, ਸੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲੂ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਮਾਰੁਨਿਕੁਨੁੰਗੋਂਟਾਡੁ. ॥4॥

ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠੁਲ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੁੰਚਿਨ ਵਕੁਤੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾ ਸਠੁੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਖਿਨੁ ਉਠੁ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥

ਊਕ ਕੁੰਠਿਲੋਂ ਅਠੁਕ ਊਠਾਠੁੰਠੋਂ, ਠਰੁਵਾਠਿ ਕਾਲੰਲੋਂ ਕੁੰਗਿਪੋਯਿਨ ਮਨਸੁ ਤਿਰੁਗੁਠਾਨੈ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਭਕੁਡੁ ਏ ਮਨਸੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਵੁਗਾ ਚੇਂਸਾਡੁ.

ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਅਯੁਨ ਠਨ ਮਨਸੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਈਚਿਅਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਪੋਰਾਦਾ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਰੁੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠੁਨੰਦਮੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਡੁ.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥

ਠਨ ਭਕੁਡੁੰਦਿ ਸੁਠੁਡੁਡੁਡੁਨਿ ਰਕੁੰਚਿ, ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਂਸਿਨਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੂਡਾ ਠਨ ਭਕੁਲੁ ਗੋਰਵਾਨਿਕੁਪਾਡੁਠੁੰਦਿ.

ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਮੇ ਰਮੁ ਉਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਅਨਿਠੀਕੰਠੇ ਆਨਠੁ ਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁ ਆਂਡਾਂਡੀ; ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਆਚਠੀਸੁ,
ਆਠਨ ਸਠੁਠਾਲ ਪਰੀਮੀਤੀਨੀ ਏਵਰੁ ਆਰੁਕੋਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲੁ, ਆਠਨ ਪੇਰੁ ਵੀਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠਡੀਸੀਪੋਠਾਰੁ; ਦੇਵੁਨੀ
ਨਾਮਮੁਨ ਲੀਨਮੈ ਆਂਟਾਰੁ. ॥ 5॥

ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਠਮ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਗ੍ਰਹਿੰਠੇਵਾਰੁ ਠਮ ਠਿੰਠਲਨੀਠੁਠੀਨੀ ਨੀਰੁਠੁੰ
ਠੇਸੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਸਭਿ ਅਰਠਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਵਾਰੁ ਅਨੀਪਪੰਠ ਸੰਪਦਨੁ, ਭਕੁਨੀ ਮਰੀਠੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁ ਠੁਠੁਕ੍ਰੋਰੀਕਲ
ਫਲਾਲਨੁ ਪੀੰਦੁਠਾਰੁ.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਠਡੰ ਠਾਠਾ ਠਮ ਪ੍ਰਾਦਠੁ ਕੋਰੀਕਲ ਫਲਾਲਨੁ
ਪੀੰਦੁਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਠੁਠੀਸੁ ਆਂਟਾਰੁ.

ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਠੋ ਮਨਸੁਠੁ ਜਠਠੇਸੀਨਪੁਠੁ, ਵਾਰੀ ਠੇਡੁ ਮੋਗੁਠਾਪੀ
ਮਰੀਠੁ ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਠੋਲਗੀਪੋਠਾਠੀ, ਮਰੀਠੁ ਵਾਰੁ ਨੀਤੀਮੰਠਮੈਨ ਜੀਵਨੰ
ਗੁਰੀੰਠੀ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੀੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥

ਦੇవుਨੀ ਨਾਮਮੁ ਵਾਰੀਲੋ ਵੱਖਮੈਨਪੁਠੁ, ਵਾਰੀ ਖਰੀਰਮੁਮੰਤਣੀਨੀ, ਮਾਨਵ ਜਨਨਾਨੀ ਫਲਿੰਚਿੰਦੀ.

ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਧਾਫੀਸੁਤਾ ਊਂਡੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਵਲੁ ਮੀਰੁ ਕੂਡਾ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੁਮੰਲੋ (ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਵਾਸੰ) ਨਿਵਸਿੰਸਾਰੁ. ॥ 6॥

ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨੁ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਦੁਠਮੈਨ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਾਨੀਪੇਂਪੋਂਦਿੰਚੁਕੁਨੋਵਾਰੁ ਤਮੁ ਚੈਤਨਾਫ਼ੀ ਵੇਰੋਕਰੀਠੋ ਜਤਚੇਯਰੁ.

ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਭੂਮੀ ਮੋਤੁੰ ਬੰਗਾਰੰਗਾ ਰੂਪਾਂਤਰੰ ਚੋਂਦੀ ਵਾਰੀਕੀ ਭਵਠੁਡੀਨਪਠੀਕੀ; ਨਾਮੰ ਤਪੁਵਾਰੁ ਭੰਕਾ ਦੇਨੀਪੇਮਿੰਚਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਵਾਰੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੀਗਾ, ਵਾਰੁ ਦਾਨੀਨੀ ਧਾਫ਼ੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਰੋਠੁਠੁ ਫ਼ਾੰਤੀਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਦੀ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਠਿੰਚੇਟਪੁਠੁ ਮੁਠੁਦਾਰੁਲਵਲੇ ਵਾਰੀਠੋ ਕਲੀਸੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੁੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕਫ਼ੁੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰੀੰਸਾਰੁ, ਅਦੀ ਨੀਟੀਠੋ ਮੁਨੀਗਿਪੋਲੇਦੁ ਲੇਦਾ ਮਰੇ ਵਿਠੰਗਾਨੂ ਕੋਲੋਠੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੋੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

ਪੁਪੰਚ ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਧਾਟੁਡਾਨੀਕੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਊ ਪੁਪੰਚੰਲੋ ਊਕ ਊਡ ਲਾਂਟੀਦੀ; ਮੁਰਠਭਯੰ ਵਾਰੀ ਦੁਗੁਰਕੁ ਰਾਦੁ.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥

ਗੁਰੁਬੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰੀੰਚੀ, ਕਰੁਠਨੁ ਚੂਪੀ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪੋਂਚੀਨ ਊ ਨਾਨਕ, ਸਠੁੰਗਾ ਆ ਵੱਖੀਨੀ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 7॥

ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਸ਼ਾਠੁਠੁਮੈਨਦੀ ਮਰੀਯੁ ਊਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਊ ਸਠਾਫ਼ੀ ਗੁਰੁਪੋਂਸਾਡੁ.

ਸੇਵਕੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ఆ శిష్యుడు మాత్రమే తన మనసును, శరీరానిశ్చయనకు అప్పగించే గురు బోధనలకు కట్టుబడి ఉంటాడు.

మన తన అరపియా బగుతు మని సరపియా గుర సేవక బాఱి మిలాఱె ॥

తన మనసును, శరీరానిశ్చయనకు అప్పగించే ఆ శిష్యుడి మనసుతో విపరీతమైన విశాస్త్రం ఉంటుంది; గురువు ప్రేమతో ఆయనను దేవునితో ఏకం చేస్తాడు.

ఁనినా నాఱు జీఱా కా ఁఱాఱా పురె గుర తే పాఱె ॥

భగవంతుడు, మద్దతు తకుభగా మరియు అనిష్ఠానవుల యొక్కపయోజకుడు, పరిపూర్ణ గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా గ్రహించబడుతుంది.

గురు సిఱు సిఱు గురు రే ఁకె గుర ఁపఁఱెఱు చలాఱె ॥

గురువుకు, శిష్యుడికి మధ్యలలాంటి తేడా లేనపుఱు శిష్యుడు కూడా గురువు బోధనలను ప్రచారం చేస్తాడు.

రామ నామ మంతు గిరఁఁ ఁఁఁ నానక మిలఱు సుఱాఱె ॥౮॥౨॥౯॥

ఁ నానక్, ఆ వక్తి, అతని హృదయంలో గురువు దేవుని పేరును పొందుపరుస్తుంది, సహజంగా దేవునితో ఁకఱ అవుతుంది. ॥8॥ 2॥ 9॥

१ॢ సఱిగుర పూసఱి ॥

ఁకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబఱాడు:

ఱాసా ఁఱు మఱలా 8 ఱు 2 ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు, కీఱన, రెండవ లయ:

గుర గుర కరఱా ఁఱు బిఱాసఱు పఱిఱ పాఱఱు గుర గుర గుర గుర ॥

సృష్ఠికఱ-దేవుడు దుఃఖాలను నాశనం చేస్తాడు; ఆయన పేరు పాపాలను తొలగిస్తుంది.

గుర సేవా బాఱి పఱమ గఱిఱ పాఱి గుర ఁఱు గుర గుర గుర గుర ॥

దేవుని భక్తి సేవ అతఱత ఉనఱఱమైన పని; ఁవరికి ప్రీతికరమైనదిగా అనిపిస్తోంది అతను ఆధాఱిఱ హోదా పొందుతాడు.

గుర ఁఱు గుర గుర గుర గుర గుర గుర గుర గుర గుర ॥

అవును, దేవుని నామముపై ధాఱఱము అనేది అతఱత ఉనఱఱమైన పని మరియు ఁల్లపుఱు చేయాలి; అది చేసే వక్తి దుఱుణాలకు వఱిరేకంగా ప్ఱిరంగా మారతాడు.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੇਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲੁ ਰੋਡਿੰਠੀ ਬਾਧਨੁ ਨਿਰੁਲੀਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਸਹਾਜੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿਠੀ ਜੀਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੈਨ ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨਮੰਦ ਦਯਨੁ ਚੂਪੁਮੁ, ਤਦਾਠਾ ਸਰਫੁਠੁ ਗਲ
ਦੇਵੁਡੈਨ ਨਿਨੁਗੁਰੁਠਿਰੰਤਰਮੁ ਧਾਠੁਮੁ ਚੇਯਵਲੇਨੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪਾਪੁਲ ਯੋਕੁ
ਨਾਸਨਕਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਕਲਿਯੁਗੰਠੀ ਅਠਠੁ ਠਾਨਠੁਮੈਨਦਿ; ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਮਨੰ ਨਿੰਡੀ ਠਾਨਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚਾਲੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੀ ਮਾਟਲਨੁ ਚਦਿਵਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਵੀਠੀਨਿ ਵਿਨਾਲੀ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਃਖਾਲੁ
ਠੀਲਗਿੰਚਵਚੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੀਚਿੰਨ ਵਠੀ, ਅਠਨਿ ਦੁਃਖਮੁ ਮਾਯਮੈ, ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੀਸੁਣਾ ਸਰੋਠੁਠਾਨੰਦਾਨਿਠੁਨੁਠਵਿੰਚਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਚਿਠੁ ਦਿਵਠਾਨੰਠੀ ਮਨਸੁਪਕਾਠੀਚਿੰਨ ਵਠੀ, ਅਠਾਨਪੁ
ਚੀਕਠੀਨਿਠੀ ਨੁੰਡੀ ਠੀਲਗਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚਾਰੁ, ਦਾਨਿ ਵਿਠੀ ਮੋਦਠੀ ਨੁੰਡੀ ਏਠੁ
ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠੀਚਬਡੀਂਦੀ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਕਲਿਯੁਗੰਠੀ ਅਠਠੁ ਠਾਨਠੁਮੈਨਦਿ; ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਮਨੰ ਨਿੰਡੀ ਠਾਨਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚਾਲੀ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਗ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਦਵਟੁੰ ਏਠੋਂ ਸਠੋਂੳਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਆਯੁਨ ਖੁਗੋਲੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਡੁੰ ਦਾਠਾ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ
ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਏਕ ਵਠੀਕੀ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ, ਅਠਡੁ ਠਨ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ
ਆਲਿੰਗਨੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਅਠਨਿ ਸੰਭ੍ਰਮਾਸਠੁਮੈਨ ਸੰਚਾਰਮੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਠਨਿ ਆਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਉ ਮੁਗਿੰਪੁਨਕੁ ਵਸੁਠਾਯੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਿਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾ ਲੁ ਮੁਗਿਸ਼ਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰ ਠੋਲਗਿਯੋਠਾਯਿ.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਜਨਿਠਚਿਨ ਤਰਾਠ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਪੇਰੁਕੁਯੋਯਿਨ ਪਾਪਾਲੁ, ਦੁਃਖਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ, ਅਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋ ਕਲਿਸਿਯੋਠਾਯਿ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਪੁਕਾਰੰਮੁ ਨਾਮੁਨੁ ਘੋੰਦਿਨਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਧਾਠੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਫਲਪੁਰਦਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਆਮੋਦੰ ਘੋੰਦਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਗ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਆਘੋਦਕਰੰਮੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨ ਪੁਜਲੁ, ਆਨੰਦਕਰੰਮੁਨ ਗੋਪਘੋਠਿਨਿ ਘੋੰਦਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਂਦਾ ਯੋਕੁ ਲਾਭਾਨਿਘੁੰਪਾਦਿੰਚਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਯਾਨਾ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਪੁਰਿਯੁਮੁਨਦਿਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਗੋਰਵਨੰਯੁਲੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਠੰਨਠੁ ਵਠੁਲੁ ਅਠੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੇ ਵਾਰਿ ਮੁਹਿਮ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਵਾਰਿ ਸਹਚਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਘੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿਠਸਾਠੀਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੋਪਠੁਦੁਘੁੰ ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਯੋਕੁਅਮੁਠਾਨਿਠਘੋੰਦੁਠੁੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਯੋਕੁਅਮੁਠਾਨਿਠਸਾਠੀਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਪੁਰੀਗਾ ਦੁਰੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੁਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁਠੋ ਧਾਠੰਚੇਵਾਰੁ ਠਾਲਾ ਆਰਠੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਲੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੁ ਮਨਿ ਚੁਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥

భక్తుడు నానక్ గురువు యొక్క అత్యంత వినయపూర్వక సేవకుడి కోసం
వేడుకుంటాడు, దీని దాత్రా దేవుని నుండి విడిపోయే బాధ తొలగించబడుతుంది.

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥

దేవుడు మధురముగా కనిపించే ప్రజలు ఎంతో ఉనట్లు; వీరు దేవునికి అత్యంత
విశిష్టమైన ప్రിയులు. || 4|| 3|| 10||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥

సత్యయుగంలో ఆధ్యాత్మికంగా నివసిస్తున్న ఘట్టులు (నిజాయితీగా) సంతృప్తిగా
ఉంటారు; నాలుగు స్తంభాలపై మద్దతు ఇచ్చే ఘోషాధ్యం (కరుణ, దాతృత్వం, తపస్సు
మరియు సత్యం) వారి జీవితానికి కేంద్ర బిందువు.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥

దేవుని సద్గుణాల గురించిన దైవిక జ్ఞానం వారి హృదయాల్లో నిండి ఉంటుంది;
వీరు దేవుని స్తుతిని ప్రేమతో, భక్తితో పాడుతూ, సరోత్థ్రష్టమైన ఆనందాన్ని
అనుభవిస్తారు.

ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥

దేవుని సద్గుణాల ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం వారి విలువైన సరుకు; భగవంతునిపై ధ్యానం
అనేది జీవితంలో వారి విజయం మరియు గురువు దయ దాత్రా వారు ప్రతిచోటా
గౌరవించబడతారు.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

వారి హృదయాలలో మరియు ప్రకృతిలో వెలుపల, వారు ఒకే ఒక దేవుణ్ణి తప్ప
ఇంకెవరినీ చూడరు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥

వారు తమ మనసును దేవునికి అనుగుణంగా ఉంచుకుంటారు; దేవుని నామము
వారి సహచరుడు మరియు వారు దేవుని సమక్షంలో గౌరవాన్ని అందుకుంటారు.

ਸਤਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥

సత్యయుగంలో ఆధ్యాత్మికంగా నివసిస్తున్న ఘట్టులు (నిజాయితీగా) సంతృప్తిగా
ఉంటారు; నాలుగు స్తంభాలపై మద్దతు ఇచ్చే ఘోషాధ్యం (సత్యం, కరుణ, దాతృత్వం
మరియు తపస్సు) వారి జీవితానికి కేంద్ర బిందువు. || 1||

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

ਅਧਿਕਾਰੰ ਦਾਠਾ ਪਰਿਪਾਲਿੰਚਬਡੁਤੁਨਖੁਮਰਿਯੁ ਬੁਝਾਭਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ
ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਯੋਕ੍ਸ਼ਕੀਯਲਨੁ ਆਚਰਿੰਚੈ ਪ੍ਰਯਲੁ, ਠ੍ਰੇਣਾਯੁਗੰਲੋ ਮਾਨਸਿਕੰਗ
ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗੁ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥

ਨਾਲ੍ਹਵ ਸੁੰਭੰ (ਕਰੁਣ) ਜਾਰਿਪੋਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਵਿਸਾਠੁੰ ਮੂਾਡੁ ਸੁੰਭਾਲਪੈ
ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਮੁਠੁਤੁ ਭਵਠੁਡੁਤੁੰਦਿ; ਕੋਪਮੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ, ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਨੁ
ਆਕ੍ਰਮਿਸੁੰਦਿ, ਅਦਿ ਵਾਰਿਨਿ ਆਠਾਠ੍ਰਿਠੁੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੁੰਦਿ.

ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਗੁ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁ ਤਮਲੋ ਭਕ ਵਿਸ਼ਪ੍ਰਾਰਿਠ ਵੁਕੁੰ
ਪੇਰੁਗੁਤੁਨਠੁ ਕੋਪੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠੁੰਟਾਲੁ; ਕੋਪਮੁ ਵਲਨ ਰਾਜਾਲੁ ਯੁਠੁਮੁਲੁ
ਚੈਸਿ ਦੁਃਖਮੁਨੁ ਸਪਿਸੁਨਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ ਭਾਠਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ, ਭਦਿ ਵਾਰਿ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਖੁਮਰਿਯੁ
ਅਹੰਨਿਠੋਠਿੰਪੁ ਚੈਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੈਵੁਲੁ ਂਵਰਿਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਾਪਿਸੁਨਾਰੋ, ਵਾਰਿ ਵਿਸ਼ਾਨਿਖੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲ
ਦਾਠਾ ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਠੋਲਗਿਸੁਨਾਡੁ.

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ਂਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਅਠਿਕਾਰੰ ਦਾਠਾ ਪਰਿਪਾਲਿੰਚਬਡੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬੁਝਾਭਰਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਯੋਕ੍ਸ਼ਕੀਯਲਨੁ ਆਚਰਿਸੁਨਖੁਠੁਲੁ ਠ੍ਰੇਣਾਯੁਗੰਲੋ
ਮਾਨਸਿਕੰਗ ਜੀਵਿਸੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥

ਦੈਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਨੁੰਡਿ ਗੋਪਿਕਲੁ, ਕੁਪੁਠੁ (ਸੁੰਲੁ, ਪੁਰੁਮੁਲੁ) ਕੋੰਦਰੁ ਦਾਠੁਰ
ਯੁਗੰਲੋ ਮਾਨਸਿਕੰਗ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠਾ ਅਨੈ ਸੰਦੈਹੰਠੋ ਠਿਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁ.

ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗੁ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥

ਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਪਸੁਠੁ ਚੈਸੁਨਾਰੁ, ਪਵਿਠ੍ਰ ਵਿੰਦੁਲੁ ਚੈਸੁਨਾਰੁ, ਦਾਠੁਠਾਠੁਨੁ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੈਕ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁ ਕਰੁਠੁਨੁ ਨਿਰਠੁਸੁਨਾਰੁ.

ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥

ਵੀਰੁ ਅਨੇਕ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠ ਕਰਲਿਨੁ ਚੇਂਸਾਰੁ; ਮੁਠੰ ਯੋਕੁਰੇਂਡੁ
ਸੁੰਭਾਲੁ ਯਾਰੀਘੋਂਟਾਯੀ (ਕਰੁਣ ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਰੁ); ਵਾਰੀ ਵਿਸਾਘੰ ਰੇਂਡੁ ਸੁੰਭਾਲਪੈ
ਨਿਲਬਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ (ਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਪਸੁ)

ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥

ਗੋਪਯੋਧੁਲੁ ਅਨੇਕ ਗੋਪਯੁਧੁਲੁ ਚੇਂਸਾਰੁ; ਤਮੁ ਅਹਾਨ੍ਹੇ, ਵਾਰੁ ਤਮੁਨੁ
ਤਾਮੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸਾਰੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ਸਾਤਿਘੁਲੁ ਦਯਾਮਯੁਧੁਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨਿ ਗੁਰੁਘੁਠੇਂ ਏਕੰ ਚੇਂਸਾਰੁ; ਨਿਯਮੈਨ
ਗੁਰੁਘੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ ਅਹਾਨ੍ਹੇ ਯੋਕੁਮੁਰੀਕੀ ਕੋਠੁਕੁਘੋਂਟੁੰਦੀ.

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਘ੍ਰਿਨੁੰਡੀ ਗੋਪੀਕਲੁ, ਕੁਘੁਡੁ (ਸੁੰਦੀ, ਪੁਰੁਸੁਲੁ) ਕੋਂਦਰੁ ਦਾਘੁਰੁ
ਯੁਗੰਨ੍ਹੇ ਮਾਨਸਿਕੰਗਾ ਯੀਵਿਸੁਨਾਘੁ ਅਨੇਂ ਸੰਦੇਹੰਨ੍ਹੇ ਠਿਰੁਗੁਠੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠਪੁ ਮੂਾਡੁ ਸੁੰਭਾਲੁ ਜਾਰਿਘੋਯਿਨ (ਦਾਤ੍ਰੇਤ੍ਰ, ਕਰੁਣ ਮਰਿਯੁ ਤਪਸੁ) ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਨਾਲ੍ਹਵ ਸੁੰਭੰਪੁ (ਸਤ੍ਰ) ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਲਬਡਿ ਊਨ੍ਨਪਯਲੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਮ ਕੋਸੰ ਕਲਿਯੁਗਾਨਿਸ਼੍ਰੀਸੁਕੁਵਚਿਠੁ ਭਾਵਿੰਚਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮੰਦੁਨੁ ਘੋੰਦਾਰੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਖਗੋਲ੍ ਸਾਂਤਿਨਿ ਘੋੰਦਾਰੁ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡਮੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਮਨਿ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਗੋਰਵਾਨਿ ਈਸੁੰਦਨਿ ਵਾਰੁ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਕਾਵੁਨ ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਯੋਕਠਿਤਨਾਨਿਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਵਿਠੁਠਾਰੁ

ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਗੁ ਮੁਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਨਾਮੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਰੇ ਈਤਰ ਵਿਠੁਨਾਨਿਸ਼੍ਰੀ ਵਠੀ (ੲ ਵਿਠਮੈਨ ਆਚਾਰਾਠੋ ਨੋਨਾ ਪਾਠੋੰਟਾਡੁ) ਕਲਿਯੁਗੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਠਾਭੰ ਮਰਿਯੁ ਰਾਯਠਾਨਿ ਰੋਂਡਿੰਟੀਨੀ ਕੋਲੋਠਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥

ਨਾਨਕੋ ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਨਾਮਾਨਿਸ਼੍ਰੀਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੋ ਵੋਲੁਡਿੰਚਾਡੁ.

ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥

ਵਿਸ਼ਾਠਪੁ ਮੂਾਡੁ ਸੁੰਭਾਲੁ ਜਾਰਿਘੋਯਿ, ਵਾਰਿ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਨਾਲ੍ਹਵ ਸੁੰਭੰਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਲਬਡਿ ਊਨ੍ਨਪਯਲੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਮ ਕੋਸੰ ਕਲਿਯੁਗਾਨਿਸ਼੍ਰੀਸੁਕੁਵਚਿਠੁ ਭਾਵਿੰਚਾਰੁ. ॥ 4॥ 4॥ 11॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਕੀ ਮਨਸੁਠੁੰਠੋੰਗਾ ਊੰਟੁੰਦਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁ, ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਅਠੁਠ ਆਠਾਠਿਠੁ ਘੋਦਾਨੁ ਘੋੰਦੁਠਾਡੁ ਅਨੋ ਦਾਨਿਕੀ ਠੀਪਿਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਠੀਚਿਨ ਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠਾਨਿ
ਅਸਾਠੀਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚੁਕੁਨਖੁਧਿ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਦਿ.

ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਗਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿ ਕਾਰਠਗਾ, ਅਤੁਠਠੁਵੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਅਠੁਕੋਠੀ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿੰਚਿੰਦਿ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਗਾ ਅਮੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਂਡਠਗਕ ਪਾਡੁਠੁੰਦਿ.

ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਗਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨ ਅਮੋ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਅਠਰਠ ਅਮੋ ਨੁਦੁਠੀਪੈ
ਮੋਰਿਸਿਠੋਠੁਨਠੁ ਠੋਵਿਕੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪੁਤੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਮੋ ਮਨਸੁਠੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਨਮੁਠੰਗਾ ਠੰਠੁੰਦਿ; ਅਮੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿੰਚੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਮੋ ਅਤੁਠਠਾਨ
ਅਠਠੋ ਠਕਠੁਵੁਠੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਕੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋਠਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਠੁਰਮੈਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਸਰੀਰਾਨਿ
ਕਲਿਗਿਵੁੰਡਡੰ ਦਾਠਾ ਅਠਨ ਅਠਠੁਠ ਅਠਾਠੀਠੁ ਠੋਦਾਨੁ ਠਿੰਦੁਠਾਡੁ. ॥1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਅਠੁਠਠੁਠੁ ਅਠਾਠੀਠੁ ਠੋਦਾਨੁ ਠਿੰਦੁਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪੰਚੰਠੋ ਅਠਠੁਠ ਵਿਠਿਠੁ ਵਠੁਠੁਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚੁਡਠਾਰੁ.

ਤਿਨੁ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਂਠੋ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚੇਵਾਰਿਕੀ ਨੇਨੁ ਠਾਲਾ ਵਿਨਠੰਗਾ ਸੇਵ
ਚੇਠਾਲਨੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਂਠੁ ਅਨੰਦੰਗਾ ਠੰਠਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਠੋਵਿਕ ਅਨੰਦਾਨਿਅਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ,
ਅਦੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠਰਠੁ ਵਾਰਿ ਮੁਠਾਲੋ ਪੁਰਕਾਠਿੰਚਿਨਠੁ ਵਾਰੁ ਂਠੋ ਅੰਦੰਗਾ
ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ, ਮੋਡਲੋਨਿ
ਹੋਰਮੁ ਵਲੋ ਆਯਨਨੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿ, ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿ
ਪਰਿਸ੍ਰਾਡੁ;

ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿਨੀ ਸਮਾਨਤ੍ਰੁਠੋ ਚੂਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿਸ੍ਰੁਨ੍ਨੁ
ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁ ਅਤ੍ਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਗੁਰ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਰੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਅਤੁਸ੍ਰੁਠੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਹੋਲਾਦਾਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਤ੍ਰੁਠੁ ਵਿਸ਼ਿਠੁ ਵਸ੍ਰੁਲੁਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਸੰਲੋਪੰਗਾ ਓਨ੍ਨਯਨ ਨਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮ੍ਰੁਠੰਲੋ
ਨਿੰਡਿਵੁੰਟੁੰਦਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸਮਾਜੰ ਓ ਅਮ੍ਰੁਠੰਲੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭ੍ਰੁਠੀਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਆਨੰਦੰਲੋ ਵਿਕਸਿਸ੍ਰੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਤਪੁ
ਮਰੇਵਰਿਨੀ ਗੁਰ੍ਰਿੰਚਡੁ.

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਤਪੁਮਰੇਵਰਿਨੀ ਗੁਰ੍ਰਿੰਚਡੁ, ਆਯਨ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ
ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ; ਆ ਵਿਸ਼ਯੰਲੋ ਪੰਪਿੰਚਿਨ ਆਯਨ
ਕੇਲਾਯਿੰਚਬਡਿਨ ਵਸ੍ਰਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸ੍ਰੁੰਦਿ.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਸੰਘੰਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਨਾਮ ਵਿਲੁਵਨੁ ਗੁਰ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ;
ਆਯਨ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁਨ੍ਨ੍ਰਾਰਿਕੀ
ਕੁਠੁਠੁਠੁ ਠੇਲਿਯਚੇਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਮੇ ਸੇਵਿ ਨਾਮੇ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ਆਯਨ ਏਪੁਠ੍ਰੁਆ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਮੁਤ੍ਰਮੇ ਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਲੋਚਿਸ੍ਰਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਮੁ ਤਪੁਮਰੇਦੀ ਆਯਨਕੁ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰੰ ਕਾਦੁ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਖੁੰਠੀ ਸੰਠੀਘੰਗਾ ਊਨੁਐਯਨ ਨਾਲੁਕ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਅਮੁਠੰਠੀ
ਨਿੰਡੀਵੁੰਠੁੰਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਠੁੰ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸਮਾਜੰ ਈ ਅਮੁਠੰਠੀ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡੀ. ॥
3॥

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣੁ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਚੁਾਪਿ, ਮਨਵੰਠੀ ਰਾਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੁਲੈਨ ਪਾਪੁਲਕੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ
ਭਯੰਕਰੰਮੁਨੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਧਾਟੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯਪਡੰਡੀ; ਦਯਚੋਸਿ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪੇਮਪੁਰੁਕੁ ਮਾਟੁਲਠੀ ਮਮੁਲ੍ਘਿਕੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਾਵੋਦੋਰੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਚਿਤੁਡੀ ਨੋਲ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲ੍ਘਿਕੰਯਟੁਕੁ ਲਾਗੰਡੀ.

ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਮਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯੰਡੀ ਏਂਦੁਕੰਠੁੰ ਮੇਮੁ ਭਾਵੋਦੋਰੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਚਿਤੁਡੀਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਵੇਗੰਗਾ
ਕੁੰਠਿੰਸੁਨਾਘੁ.

ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ ਉਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਠਨ ਮਧੁਠੁਨੁ ਐਚਿਠੁ ਭਕੁਡੁ, ਊਨੁਠੁਮੈਨ ਝਾਨਾਨਿਘੋਂਡੀ, ਗੁਰੁਵੁ
ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਠੁਰਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥

ਓ ਤਰਾਫ਼ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਡੰ, ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿੰਨ ਤਨ ਅਦੁਘੁਣਾਨਿੰਗੁਹਿੰਸੁਣਾਦੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥

ਭਕੁਣੁ ਨਾਨਕੁੰ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਣੁ ਕਨਿਕਰੰ ਝਚਿਠੁ ਵਕੁਠੀ, ਅਤਨਿ ਪੇਰੁ ਆ ਵਕੁਠੀ ਮਨਸੁਠੁ ਠੀਪਿਗਾ ਅਨਿਪਿੰਸੁਣੁਦਿ.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਣਾ, ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ, ਮਨਲਾੰਠੀ ਰਾਠਿ ਹੁਦਯੰ ਗਲ ਪਾਪੁਲਨੁ ਦੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕੁਠੁਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੋਠੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਚਿਠੁਡੀ ਨੋਲ ਨੁੰਡੀ ਸਹਾਝੰਗਾ ਮਮੁਠੁਠੁਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡੀ. ॥ 4॥ 5॥ 12॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁੰ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਣੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਠਮ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਠੀਪਿਗਾ ਅਨਿਪਿੰਸੁਣੁਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੰ ਚੇਯਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਜੇ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿੰਨ ਭਕੁਣੁਲੁ; ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਠੁਠੁਕੋੰਡੀ, ਸੀਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿ ਨਿਰੁਠੁੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਆਠਾਠੁਠੁੰਗਾ ਸਝੀਵੰਗਾ ਊੰਡੰਡੀ.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਠੇ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਅਭਿਵੁਠੁ ਚੇੰਦੁਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਠੁਲਨੁ ਨਿਰਠੁੰਚੇਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਠੁਨਿ ਪੋੰਦੁਠੁ ਠਾੰਠਿਠੋ ਝੀਵਿੰਸੁਣੁਰੁ.

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥

ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ (ਪੁਠੁਕ ਨੁੰਡੀ ਮਰੰਠੰ ਵਰਕੁ) ਠਮ ਹੁਦਯਾਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡਿੰਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਖਗੋਠੁ ਠਾੰਠਿਠੋ ਝੀਵਿੰਸੁਣੁਰੁ.

ਪੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਗਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਮਰਠਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ,
ਏ ਭਕੁਤੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਨੁਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਏਂਡਟੰ ਦਾਠੁ ਮਰਠ ਭਯੰ
ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਏ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਵਾਰੁ ਏ ਲੋਂਕੰਲੋਂ ਗੋਰਵਾਨਿਮੁਪਿਮਨੁ
ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ, ਗੋਰਵੰਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਦਠਾਠਿਕਿ ਵੇਲਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਏ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਵਾਰੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਦੁ, ਮਾਨਵ
ਝੀਵਿਤ ਲਠਾਠਿਸ਼ਾਠਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਮਕੁੰਲੋਂ ਗੋਰਵਾਨਿਪਿੰਦੁਤੁੰਟਾਰੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਅਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋਂ ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਯਿ; ਵਾਰਿ ਝਨਨ ਮਰਠਾਲ ਭਾਠ (ਚਕੁਰੰ)
ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਤੁ ਰਲਿ ਏਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪੁਤੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਏਕਠਠਲੋਂ ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਯਿ; ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਏਕਠੇ.

ਪੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਗਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਮਰਠਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ,
ਏ ਭਕੁਤੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਨੁਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਏਂਡਟੰ ਦਾਠੁ ਮਰਠ ਭਯੰ
ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥

ਪੁਰੰਚੰਲੋਂ ਪੁਰਝਲੁ ਮਲੀਂ ਮਲੀਂ ਪੁਠੁ ਮਰਠਿਸੁੰਦੁ ਏਨਾਠੁ. ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ
ਦਾਠੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਵੀਰੁ ਅਮਰ ਠੋਦਾਨੁ ਸਾਠਿੰਚਵਚੁ

ਗੁਰੁ ਮੰਤੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੁ ਮੰਤੁਨਿਅਮਰਿੰਚਿਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਠੋਕੁਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ
ਤਨ ਨੋਂਟਿਲੋਂ ਕੁਮਠਿੰਚਗਾ, ਅਟੁਵੰਟਿ ਵਠੀ ਤਨਲੋਂ ਏ ਠੈਵਿਕ ਅਨੰਦਾਨਿਠਾਠਿ
ਚੋਂਦੁ.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਚੋਦਿਨਿ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿ
ਊਚਿਨਿ ਵਕ੍ਰੀ, ਗੁਰੂਵੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਵਕ੍ਰੀਕੀ ਕੋਠੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਚਿਠੁ,
ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਕ੍ਰੀ ਮਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਮਰਣਿੰਚਾਲਿਨੁ ਅਵਸਰੰ ਲੋਦੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ਏਂਦੁਕੰਦ੍ਰਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆ ਵਕ੍ਰੀ ਅਮਰੁ ਮੈਨ ਹੋਦਾਨੁ
ਪੋਂਦੁਤੁੰਟਾਡੁ, ਏਲੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋ ਲੰਨਮੈ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥

ਊ' ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ, ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਕ੍ਰੀਕੀ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਮਠੁਤੁ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਾਪ, ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਤਪੁਠੁ ਵਕ੍ਰੀ ਮਰੇਦਾਨਿਪੈ ਆਧਾਰਪਡੁ.

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਦ੍ਰਿ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਲ੍ਰੀ ਮਲ੍ਰੀ ਪੁਠ੍ਰੀ ਮਰਣਿੰਚਾਲਿਨੋ ਊਨਾਠੁ. ਵੀਰੁ ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਠੁਨਲ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਠਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ
ਸਾਠਿੰਚਵਚੁ॥ 4॥ 6॥ 13॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ. ਕੀਰਤਨ:

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗੋਪਭਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਾਧਮਿਕਮੈਨਵਾਡੁ, ਨਿਸ਼ਭਖੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਡੁ.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥

ਅਤਨਿ ਸ੍ਰਿਤਿਨਿ ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ; ਆਯਨ ਮਹਿਮਗਲ ਗੋਪਠਨ ਲੋਕਠੇਨਨਿਨਾ ਵਿਸ਼ੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤੁਡੁ.

ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥

ਵਿਸ਼ਠੋਵੁਡੁ ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਡੁ, ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਡੁ. ਅਤਨਿਕੀ ਸਠੁਮੰਗਾ ਤਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੁਸੁ.

ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮਲ੍ਹਿਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਚੈ ਓ ਪੇਦ ਜੀਵੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਮਿ ਚੋਪਠੁਲੰ?

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਕੁਪ ਯੋਕੁਚੁਮਾਪੁਠੋ ਆਠਿੰਚਡਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠੁਮੈ ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਆਲੋਚਿਨਾਡੁ.

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੇ ਗੋਪਭਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿਵਾਡੁ (ਮਨ ਝੰਦਿਯਾਲਕੁ ਅਠੇਤੁਡੁ), ਅਰਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਾਧਮਿਕੁਡੁ, ਨਿਸ਼ਭਖੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਡੁ.

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਾਧਮਿਕਮੈਨ, ਅਨੰਤ ਸੁਠਿਕਰੁ; ਮੀ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਕਨੁਗੋਨਬਡਵੁ.

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿ ਪੁਦਯੰਲੋ ਵਾਠਿ ਚੋਂਦਿ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੋਠੁ ਵਾਠਿ ਚੋਂਦੁਨਾਠੁ.

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ప్రతి హృదయంలో సరోస్థత్ర దేవుడు ఉంటాడు, అతని పరిమితులు కనుగొనబడవు.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥

అతనికి ప్రతేక్షమైన రూపం లేదా ఆకారం లేదు; అతను అదృశ్య మరియు అర్థం కానివాడు. అయితే, గురువు అనుచరులకు, తెలియని దేవుడు తెలుస్తుంది.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

అటువంటి గురు అనుచరుడు ఎల్లప్పుడూ ఆనందస్థితిలో ఉండి, అసష్టంగా అతని పేరులో కలిసిపోతాడు.

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ప్రాథమిక మానవుడు, అపరిమితమైన సృష్టికర్త; మీ పరిమితులు కనుగొనబడవు.

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥

మీరు శాశ్వత సరోస్థత్ర గురువు, ఎపట్టికీ నశించనివారు మరియు అనిక్షుద్ధుణాల నిధి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਏਕੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు ఒకడే, మరెవరూ లేరు. మీరు మీకు తెలిసిన సరోస్థత్రుడా.

ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਤੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు సరణ్ణా తెలిసినవారు, అత్యంత ఉన్నతమైనవారు మరియు సరోస్థత్రులు; మీ అంత గొప్పవారు ఇంకెవరూ లేరు.

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

మీ మాట అందరిలో ప్రవహిస్తోంది; మీరు ఏమి చేసినా, అది జరుగుతుంది.

ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੇ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥

ఒకే దేవుడు అందరిలో వాప్తి చెంది ఉన్నాడని ఒక గురువు అనుచరుడు మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥

ఓ' దేవుడా, మీరు శాశ్వత సరోస్థత్ర గురువు, ఎపట్టికీ నశించనివారు మరియు అన్ని సద్గుణాలకు నిధి.

ਸਭੁ ਤੁਰੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੀ ਸੁਘੋਕਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਮਹਿਮਲੁ ਨੀਵੈ. ਮੀ ਸੰਕਲਾਘੀਕੀ ਨਚਿਠਲੁਗਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਘੀਮੀ ਸੁਘੋਕੀ ਨਿਰੈਸ਼ਿਸ਼ਾਰੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਘੀਮੀਕੁ ਨਚਿਠ ਵਿਧੰਗਾ ਨਿਰੈਸ਼ਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰੁ ਮੀ ਆਝਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੋਤੁੰ ਵਿਸ਼ਠੁ ਮੀ ਆਝਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟੁੰਦੀ. ਮੀ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਮੇਮੁ ਗੋਰਵਾਨਿਖੋਂਦੰਦੰ ਮੀਕੁ ਸੰਠੋਂਪੰ ਕਲਿਗਿੰਚੇਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੇ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਮੰਚੀ ਬੁਠੀਨੀ ਪੋਂਦੀ, ਮਨ ਆਠੁਹੰਕਾਰਾਨੀ ਸੁਰੰਪੰਚੇਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਸੁਰੰਚੋਟਾ ਵਾਠੀ ਚੇਂਦੁਠੁਨਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦੀ.

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠੁਮੇ ਮੀ ਅਠੁੰ ਕਾਨੀ ਮਾਟਲਨੁ ਅਠੁੰ ਚੇਂਸੁਕੋਗਲਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਠੁੰ ਦਾਨੀਨੀ ਅਠੁੰ ਚੇਂਸੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਮੀ ਪੇਰੁਲੋ ਲੀਨਮੇਪੋਠਾਡੁ.

ਸਭੁ ਤੁਰੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅੰਦਰੀ ਸੁਘੋਕਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਮਹਿਮਲੁ ਨੀਵੈ. ਮੀ ਸੰਕਲਾਘੀਕੀ ਅਦੀ ਆਝਮੁ ਕਾਬਠੀ ਮੀਰੁ ਵਿਸ਼ਾਘੀਮੀ ਸੁਘੋਕੀ ਨਿਰੈਸ਼ਿਸ਼ਾਰੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠਠੋਂਦੋਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠੁ ਗੁਰੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੀਰਨ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ ਦਾਠਾ:

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਦੀ ਠੰਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਕਠੁਘੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦੰਠੋਂ ਠੇਮਗਾ ਠੁਨਾਠੁ (ਆਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਠੁ).

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

దేవుని సేవకుడు నానక్ నామ సువాసనతో నిండి ఉనాళ్లు మరియు అతని జీవితమంతా చాలా ఆశీర్వాదించబడింది.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ మధురమైన ప్రేమపూరక మాటలు నా మనసును సూటిగా బాణంలా చీల్చాయి.

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੇ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥

ఈ ప్రేమ యొక్క భాధను అనుభవించే వక్తికి మాత్రమే దానిని ఎలా భరించాలో తెలుస్తుంది.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੇ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥

జీవించి ఉన్నప్పుడు ఆ వక్తిని రక్షించారు, అతను జీవించి ఉన్నప్పుడు, ఆ వక్తి మరణానంతరం మళ్ళీ పాపం పోసుకున్నప్పుడు ప్రపంచ అనుబంధాల నుండి విముక్తి అవుతాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా, నీ సేవకుడైన నానక్, సత్యగురువుతో నన్ను కలవడం చేయండి, తదాత్తా నేను భయంకరమైన ప్రపంచ-దురస్థుడైనా దాని వాటాను.

ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, దయచేసి మమల్ని అంగీకరించండి, అజ్ఞానులైన మేము మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాము.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥

పరిపూర్ణ గురువు దాత్తానో నేను భగవంతుణ్ణి గ్రహించాను. ఆయన ప్రేమపూరక భక్తి కోసం మాత్రమే నేను ఆయన నుండి వేడుకున్నాను.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥

అనంత తరంగాలతో సముద్రంలా ఉన్నదేవుని నామాని గురువాకర్ణ దాత్తా ధ్యానించడం దాత్తా నా మనస్సు శరీరం సంతోషించాయి.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥

ఓ నానక్, నేను పవిత్ర సంఘంలోని వినయస్థులను కలవడం దాత్తా దేవుణ్ణి గ్రహించాను.

ਚੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਤਿਕੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵੀਨਠਿ.

ਹਰਿ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਆਸ਼ਰਯਾਨਿਛੋਰੁਤੁਨਾਘੁ. ਮੀਰੁ ਮੀ ਕੁਪਨੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਊਚਰੁਚਿਗਲਨੁ.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਭਾਵਠਿ ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਚਿ ਵਾਰਿ ਗੋਰਵਾਨਿਛਾਪਾਡਤਾਡੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਭਯਾਰਣਾਭੀਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖੁਮੀ
ਪੇਰੁਠੋ ਏਕਠਿ ਚੇਯਠਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਛਾਟਾਟਾਨੀਕੀ
ਨਾਕੁ ਸਹਾਯਠਿ ਚੇਯਠਿ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁੰਦਿ ਚੁਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਯਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਭਗਵਠੁਠੁ ਵੇਤਿਕੀਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾ ਲੋਲੋਪਲ ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡੁ,
ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਪਿਚਾਡੁ.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੇਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਯਾ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਨਿਲੋ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੈਯਠਿਨੰਦੁਨ ਨਾ ਏ ਸਰੀਰਮੁ
ਬੰਗਾਰੁ ਕੋਟਵਲੇ ਮਾਰਿਨਲੁ ਅਨਿਪਿਸੁਠਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਯਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਏਕ ਆਭਰਣਮੁ, ਵਜ੍ਰਮੁ ਵਠੀ ਅਮੂਲਘੈਨਦਿ; ਅਦਿ ਨਾ
ਮਨਸੁਠੁ, ਸਰੀਰਾਨਿਛੀਲਿਠਿ.

ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਯਾ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮੁਠੁਗਾ ਨਿਰਠਿਠਿਚਿਨ ਅਦੁਠੁਠੁ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਆਸ਼ਰਯਾਨੰਦਾਲਠੋ ਨੇਨੁ ਸੰਤੁਪੁਠੁਠੁ ਊਨਾਘੁ

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁ

ਓ' ਨਾ ਸਤੁਗੁਰੁਵਾ, ਏਕ ਯੁਵ ਮਰਿਯੁ ਅਮਾਯਕ ਵਠੁਵੁਵਲੇ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸਾਨੀਕੀ ਮਾਠਾਨਿਛਾਡੁਗੁਠਾ ਮੀ ਈਠੀ ਵਠੁ ਨਿਲਬਡਤਾਨੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుడు తన భక్తి ఆరాధన యొక్కనిధిని నాకు ఆశీర్వదించాడు.

ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ యొక్క సుగుణాలను మనం వివరించగలం? మీరు ఏ పరిమితికి మించి ఉన్నారు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੇ ॥

మేము పగలు మరియు రాత్రి దేవుని పాటలను పాడతాము; ఇది మాత్రమే మా ఆశ మరియు మద్దతు.

ਹਮ ਮੁਰਖ ਕਿਛੁਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੇ ॥

ఆధాత్మికంగా అజ్ఞానులైన మనకు ఏమీ తెలియదు. మీ పరిమితులను మనం ఎలా కనుగొనగలం?

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੩॥

నానక్ దేవుని సేవకుడు మాత్రమే కాదు, తన భక్తుల సేవకుడు కూడా.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మేము మీ అభయారణానికి వచ్చాము, అది మీకు నచ్చిన విధంగా మమల్లిఖించండి.

ਹਮ ਭੁਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, పగలు, రాత్రి మనం తప్పులు చేస్తున్నాము మరియు ఆధాత్మికంగా మనల్ని మనం నాశనం చేస్తున్నాము, దయచేసి మా గౌరవాని పాడండి.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, మేము పిల్లలము; మీరే మా గురువు మరియు తండ్రి. దయచేసి మాకు అవగాహనను మరియు సరైన సూచనను ఇవ్వండి.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੧॥

ఓ' దేవుడా, నానక్ ను మీ సేవకుడు (భక్తుడు) అని పిలుస్తారు, దయచేసి మీ భక్తుడి గౌరవాని పాడండి.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ఉన్నవారు, సత్యగురువును కలుస్తారు.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥

గురువు కృపవల్ల వారి అజ్ఞానపు చీకటి తొలగిపోయి, వారి మనసులు గురువు ఆశీర్వాదించిన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో ప్రకాశిస్తున్నాయి.

ਹਰਿ ਲਯਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥

వారు విలువైన ఆభరణము లాంటి దేవుని పేరును కనుగొంటారు, ఇది (ఒకప్పుడు వారి మనసుల్లో పొందుపరచబడింది) మళ్ళీలోలో.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥

ఓ నానక్, ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుని నామానిహ్లానించిన వారు ధాన్యం దాల్తా ఆయనలో విలీనం అవుతారు.

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

దేవుని నామమును ప్రేమపూరకంగా ధాన్యించని వారు, వారు లోకంలోకి ఎందుకు వచ్చారు?

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥

ఈ మానవ జీవితానిహ్లాందడం చాలా కష్టం, నామం లేకుండా, ఇవన్నీపూడా అవుతాయి.

ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥

సరైన అవకాశం (ఈ మానవ జీవితం) దేవుని నామ సంతానానిహ్లాటని వక్తి, ఆ తరాత్త లోకంలో ఆధ్యాత్మికంగా ఆకలితో ఉన్నతమ ఎలా సంతృప్తిపరుస్తాడు?

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥

ఓ' నానక్, సీలు సంకలర్థ కలిగిన వక్తులు మళ్ళీ మళ్ళీ జనిస్తారు, ఇదే దేవుని సంకలర్థ.

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੇ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరే అందరికీ గురువు, అందరూ మీకు చెందినవారే, అనిహ్లానవులు మీరు సృష్టించారు.

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥

ఏదీ ఎవరి చేతుల్లోనూ లేదు; మీరు వారిని ఏ విధంగా జీవించాలో వారు తమ జీవితాలను గడుపుతారు.

ਜਿਨ੍ਹ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥

ఓ' ప్రియమైన దేవుడా, మీకు ప్రీతికరమైన వారిని మాత్రమే మీరు ఏకం చేయండి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥

ఓ' నానక్, సత్యగురువును కలుసుకుని, అతని బోధనలను అనుసరించే వారు, దేవుని పేరుపై ధాన్యం దాఠా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిహితాటడానికి గురువు వారికి సహాయం చేస్తాడు.

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

కొందరు సంగీత రాగాలచే ఆయన పాటలను పాడుతున్నాడు, కొందరు కొమ్ము ఊదడం దాఠా, కొందరు మతపరమైన పుస్తకాలు చదవడం దాఠా, మరియు అనేక ఇతర మార్గాల్లో పాడటం, కానీ వీటిలో దేనినీ చూసి దేవుడు సంతోషించడు.

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ఎవరి హృదయాలు మోసం మరియు దుర్గుణాలతో నిండి ఉన్నాయి - వారి బాహ్య ఏడుపు ఎంత మంచిది?

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥

సృష్టికర్త అయిన దేవుడు తమ పాపాలను, దుర్గుణాలను దాచడానికి ప్రయత్నించినా, అది తమ చేతితో గాయానిక్షపిఫ్టలు గాయానిహితాచిపెట్టడానికి ప్రయత్నించినా ప్రతిదీ తెలుసు.

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥

ఓ' నానక్, కేవలం ఆ గురు అనుచరులు మాత్రమే వారి హృదయాలు సభ్యుగా మారి (కర్మలు మరియు దుర్గుణాలు లేనివి) భక్తి ఆరాధన దాఠా దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు:

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమను ఎవరి హృదయంలో పొందుపరిచినవారు అత్యంత తెలివైన వక్తులు.

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥

పొరపాటున వారు కొన్ని అనుచితమైన మాటలు పలికినప్పటికీ, వారు ఇప్పటికీ దేవునికి చాలా ప్రിയమైనవారు.

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੇ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲਕੁ ਵਾਰੀ ਮੁਧਤੁਕੁ ਵੇਰੇ ਫਲੁ ਲੇਦੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਤਿਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨੀ
ਕਾਪਾਡੇ ਏ ਵਿਸ਼ਾਫੁਲੁ ਵਾਰੀਕੀ ਓਦੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਭਕਤੁਲ ਮੁਧਤੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀ ਬਲੁ.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਰੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਥਾਨੁ ਸੁਗਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਵੇਲੀ ਕੁਰੁਫੁਲੁ ਪੁਰਦੇਸੁ ਓਸ਼ੀਰਫੁਲੁ ਚਬਡੀਦੀ ਮਰੀਯੁ
ਅਦੰਗਾ ਓਦੀ.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੇ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਯੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਿਸੁਲੁ ਓ ਪੁਰਦੇਸ਼ਾਨੀਯੇਤੁਕੁਤਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਅਦੀ ਵਾਰੀਕੀ ਚਾਲਾ
ਪਵਿਤੁਰੁਮੈਨਦੀ, ਵਾਰੁ ਓ ਪੁਰਦੇਸੁ ਨੁੰਡੀ ਧੁਲੀਨੀ ਵਾਰੀ ਨੁਦੁਟੀਪੈ ਅਪੁਯੇ ਚੇਸੁਤਾਰੁ.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫੁਲੁ ਚਿਨ ਗੁਰੁ ਸ਼ਿਸੁਲੁ, ਵਾਰੀ ਕੁਪਿ (ਗੁਰੁਵੁ ਸੁਨਾਨਾਨੀ
ਕੋਰੁਡੁਲੁ) ਓਯੁਨ ਓਸੁਨਾਨੁਲੁ ਓਮੋਦੀ ਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਜਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਓਰਾਧਿਸੁਤਾਰੁ (ਪੇਮ ਮਰੀਯੁ ਗੋਰਵੁਲੁ
ਅਤਨੀ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਰੁ), ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਓਤਰੁਲੁ ਸੇਵਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ
ਮਰੀਯੁ ਗੋਰਵਿਚਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰਨਮਯਾਫੁਲੁ

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁ ਸ਼ਿਸੁਲੁ ਮੀ ਪਲੁ ਪੇਮਨੁ ਤਮ ਮਨਸੁਫੁਲੁ
ਪੋੰਦੁਪਰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

ਤਮ ਗੁਰੁవుਨੁ ਤਪੁਠ੍ਰੋਨਿਵਾਰੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੀ, ਵਾਰੁ ਸੇਵ ਚੋਸੁਨਾਨੇ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਅਲਾ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠ੍ਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਕੋਸੰ ਵਾਰੀ ਕੋਰਿਕ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਰਾਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਗੁਰੁਵੁ ਸਿਖੁਲੁ ਤਪਨ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਠੋਲਗਿਪੋਯਿੰਦੀ; ਨਿਜਾਨੀਕੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਪੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰਲੋ ਮਿਗਠਾਵਾਯੁਘਾਰਿਠੋ ਕਲਿਸਿ ਪੋਠਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਮੰਚਿਤਨਪੁ ਬੀਜਾਨਿਘਾਟਿਨ ਵਾਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਪੁ ਪੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰ) ਅਠੁਵੰਟੀ ਪੁਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਯੰਲਕੁ ਕੋਰਠਨੁ ਏਨਠ੍ਰੁਘਾ ਅਨੁਭਵਿੰਚਰੁ.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਚੂਸਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਸਿਖੁਠ੍ਰੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਊਨਾਠ੍ਰੁ.

ਕੇਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਠ੍ਰਾਡੇ ਏਵਰੇਨਾ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਲੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਾਯੁਠ੍ਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਰੁ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥

ਨਾ ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਦਯੰਗਲ ਸਿਖੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠ੍ਰਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਲ ਸਿਖੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰਿਰੁਪਮਵੁਠਾਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਅਨਾਠ੍ਰੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ੍ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਠਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਭਯਾਰਠਾਠ੍ਰਿਕੀ ਵਚਿਠ੍ਰੁ ਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪੁ ਊਦ੍ਰੇਕੰਗਾ ਧਾਠ੍ਰਿੰ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥

ఓ' నానక్, దేవుని నామానిఘ్నాఢ్నీంచిన వారికి దేవుడే రక్షకుడు.

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

అనిఘ్నయసుఘ్నలో, దేవుడు భక్తులను సృష్టిస్తూ వారి గౌరవానిఘ్నాపాడుతునాఘ్న.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥

(ఉదాహరణకు) దుఘ్నడు హరాఘ్నాఘ్న ను చంపి తన భక్తుడు ప్రఘ్నాదుడిని రక్షించాడు.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥

అతను అహంకారక అపవాదుల వైపు తన వీపును మరియు అతని ముఖం (అతని కృప) నిజమైన భక్తుడు నామ్ దేవ్ వైపు తిపాఘ్న.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ఓ' నానక్, అలాంటి దేవుడిని ధాఢ్నీంచిన ఎవరైనా చివరికి అతనిచే రక్షించబడతాడు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫

రాగ్ ఆసా, నాలుగవ గురువు, కీర్తన, మొదటి లయ:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సంచార మనసా, మీ హృదయంలో నివసించే దేవుని దగ్గరకు తిరిగి రండి (మీ సత్త ఇంటికి)

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన మనసా, గురువును కలవండి (దేవుని ప్రతిరూపం) మరియు దేవుడు హృదయంలో నివసిస్తాడని మీరు తెలుసుకుంటారు.

ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన మనసా, దేవుడు మీ పట్ల దయను చూపుగాక, తదాఘ్నా అతని ప్రేమతో నిండిన మీరు జీవితంలో ఆధాఘ్నీకృత ఆనందానిఘ్నాసాఘ్నీంచవచ్చు

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਨ ਮਨਸ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਠੈ, ਅਤਨੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਯੋਵੁਨਿਠੈ ਏਕੰ ਚੋਸਾਡੁ.

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਨਵਾਡਾ, ਨੈਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁ ਪ੍ਰਾਠਿ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰਠੈ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਲੈਦੁ

ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਨਵਾਡਾ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸ੍ਰੋਰਿਕ ਤੀਰਭੁਡਲੈਦੁ, ਕਾਬਠੀ ਇਦਿ ਪ੍ਰਠਿਰੋਯੁ ਕੋਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪੇਂਚੁਠੁਦਿ.

ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, యవధం పోతూ ఉంది, మరియు మరణం జీవిత శాస్త్రను దొంగిలిస్తోంది.

భాగ మణి సోగరాణి మేరే పిఆరే నానక రిరి ఊరి ధారే ॥౨॥

ఓ' నానక్, అదృష్టవశాత్తూ దేవుణ్ణి తన హృదయంలో ప్రతిష్ఠించుకునే ఆత్మ వధువు.

పిర రతిఅడై మేడె లొఱిణ మేరే పిఆరే చాత్రిక బుంద జివై ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, పైడ్ కోకిల ఆ ప్రత్యేక వర్ణం చుక్కోసం అరుస్తూ ఉన్నట్లు, నా భర్త-దేవుని ప్రేమతో నా కళ్ళుతడిసిపోయాయి.

మను సీతలు రోఆ మేరే పిఆరే రిరి బుంద పీవై ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, దేవుని నామ బిందువును సీక్వరించినపుడు నా మనస్సు ప్రసన్నం చేసుకోబడుతుంది.

తని బిరగు జగావై మేరే పిఆరే నీద న పవై కివై ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, విడిపోయే వేదన నా శరీరాన్నిమెలకువగా ఉంచుతుంది, అయితే, నేను నిద్రపోలేనని ప్రయత్నించవచ్చు

రిరి సజన్ లయా మేరే పిఆరే నానక గురు లివై ॥౩॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, గురువాకాఖ్యాతిచేడం దాల్తా లోలోపల నా ప్రేయమైన దేవుణ్ణి నేను గ్రహించాను అని నానక్ చెప్పారు. ॥ 3॥

చిఙ్ఙి చెతు బసీతు మేరే పిఆరే బలీఆ రుతె ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, చైత్ర నెల ప్రారంభమైంది మరియు వసంతకాలం యొక్క ఆహ్లాదకరమైన కాలం వచ్చింది.

పిర బాఙ్ఙిఆగు మేరే పిఆరే ఆంగరాణి యుఙ్ఙి లుతె ॥

ఓ' నా ప్రేయమైనవాడా, నా భర్త-దేవుడు లేకుండా నా హృదయ ప్రాంగణంలో ధూళి వీస్తున్నట్లు గందరగోళం ఉంది.

మని ఆస ఉడిణి మేరే పిఆరే దుఱి నేన చుతె ॥

ఓ' నా ప్రేయమైన సేఖీతులారా, నా విచారకరమైన మనస్సుపట్టికీ ఆశాజనకంగానే ఉంది; నా రెండు కనులు ఆయన మీదనే ఉన్నాయి.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰਠੁ, ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੂਸ੍ਟਾ, ਨਾ ਆਤਮਾਤਨ
ਕੋਡੁਕੁਨੁ ਚੂਸੀ ਓਕ ਤਲੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਚੋਂਦੀਨਠਲੁ ਸਨਠੋਂਪੰਗਾ ਓਂਦੀ. ॥ 4॥

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਈਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਨਾ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਢੇਵੁਨੀ ਸੁਣੀਨੀ ਨਾਕੁ ਪਰਿੰਚਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਨਾ, ਨਨੁਢੇਵੁਨੀਠੋ ਏਕਠ ਚੋਂਸਿਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਢੇਵੁਨੁ
ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਂਸੁਕੁਨਾਘੁ.

ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਢੇਵੁਡੁ ਨਾ ਕੋਰੀਕਲਨੀਠੁਟੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾ
ਹ੍ਯੁਡਯੁ ਕੋਰੀਕ ਯੋਕਠਠਲਾਲਨੁ ਘੋਂਦਾਨੁ.

ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰਠੁ: ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਢੇਵੁਡੁ ਢਯਗਲ ਵਠੀ, ਨਾਮਠੋਂ
ਨਿੰਡੀਘੋਂਤਾਡੁ. ॥ 5॥

ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਢੇਵੁਡੁ ਤਪੁਨੋਨੁ ਮਰੋਵਰੀਠੋਨੁ ਘ੍ਰੇਮੁ ਆਟਨੁ ਆਡਨੁ.

ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਡਾ, ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੋ ਚੋਂਪਠੁਡੀ, ਵਾਰੀਨੀ ਨੋਨੁ
ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਢੇਵੁਠੀ ਚੂਡਗਲਨੁ.

ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਯੋਯਕ ਢੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਨਨੁਘੁਕੰ ਚੋਂਯੰਡੀ, ਵਾਰੀ ਢਾਠਾ ਨੋਨੁ ਮੀਠੋਂ
ਏਕਠ ਕਾਵਚੁ

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਠਾਡੁ: ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ, ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚੀਨ ਵਿਠੀ ਓਂਨੁਘਾਡੁ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਣਾਡੁ. ॥ 6॥ 14॥ 21॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋਂ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਢੇਵੁਡੁ. ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਢਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਢਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ: ਕੀਰ੍ਤਨ, ਮੋਦਠੀ ਲਯੁ:

ਅਨਦੇ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੇ ਪੁਠੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਘੁ ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ ਗੋਪੁਤ੍ਰਨੰਦਾਨੀ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਘੁ.

ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਤੀਪਿ ਅਮੁਠਾਨਿਘੋਨੁ ਰੁਚਿ ਚੁਸਾਨੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੁਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਪੈ ਦਯੁਨੁ ਚੁਪਾਠੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਯੋਕੁਮੁਧੁਰੁਮੈਨ
ਅਮੁਠਮੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਵਰ੍ਹਮੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਮਾਧਾਨਮੁਨੁ
ਪਿੰਦਾਨੁ.

ਗਿਰੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਾਇਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁਠੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋਕਿ ਵਚਿਠੁਦਿ; ਨੇਨੁ ਆਨੰਦਗੀਤੰ ਪਾਠੁਠੁਨਾਘੁ
ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਐਦੁ ਦੁਠੁ ਅਭਿਰੁਚੁਲੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਠੰ
ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ) ਪਾਰਿਘੋਯਾਯੁ.

ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤੁ ਬਸੀਠਾ ॥

ਨਾ ਸੇਘੁਪੁਰੁਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਮਠਠੁਰਿਗਾ ਮਾਰਿਨਪਠੀ ਨੁਂਡੀ,
ਦੈਵਿਕ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਪਦਾਲੁ ਨਾ ਐਂਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ ਊਪਸ਼ਮਿੰਪਜੇਸ਼ਾਯੁ ਮਰਿਯੁ
ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੇਸਾਯੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੇ ਪੁਠੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪਿੰਦਿਨ ਕਲਠੀ ਦੇਵੁਠੀ
ਚੁਸਾਨੁ ਕਾਬਠੀ, ਐਠੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਵੁਨਿਠੋ ਸਾਮਰਸਠੁਗਾ ਊਂਡੀ. ॥ 1॥

ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕੁ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ਊ' ਦੇਵੁਠਾ, ਨਾ ਐਂਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਅੰਦਮੈਨ ਤਲੁਪੁਲੁ
ਮਾਰਾਯੁ,

ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਾਠੁਵੁ ਨਾ ਹੁਠਯੰਲੋਕਿ ਅਠਿਠਿਗਾ ਵਚਾਠੁਠੁ.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪਨੁਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਪਰਿਖਠਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਤਨਿ ਸੇਵਲੋ ਨਿਮਗਮੁ ਊਨਾਘੁ.

ਆਪੇ ਜਾਈ ਆਪੇ ਮਾਈ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਤਾਨੇ ਵਰੁਡੀ ਸੰਤੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਵਧੁਵੁ ਸੰਤੋਪੰ;
ਅਯਨੇ ਸਠੁਯੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਦੇਵਤ.

ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇ ਸਠੁਯੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਤੁਲ ਪਨੁਲਨੁ ਪਰਿਖਠਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ
ਸਠੁਯੰਗਾ ਤਨ ਸੁਠਿਠਿ ਕੋਨਸਾਗਿੰਚਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥

ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਕੂਰੁਘਾਠੁਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ; ਨਾ ਸਰੀਰੰਲੋਨਿ
ਦਾਠਾਠੁ (ਭੰਡਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ) ਅੰਦੰਗਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਠਾਠੁ. ॥2॥

ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਠਾਠਿਠੰਗਾ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਸੰਪਦਲੁ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁ ਚਾਲਾ ਧਨਵੰਤੁਡੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੁਨਾਘੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਅੰਤਠਿਨੀ ਸਾਠਿੰਚਾਨੁ.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯਯਮਾਨਿ ਨਾ ਨਿਠੁ
ਸਹਾਚਰੁਡੀਗਾ ਮਾਰਾਡੁ, ਨੇਨੁ ਸਹਾਯਮੁਨੇ ਸਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੁਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਪਨੁਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਠੁਡੀਚਿਵੇਸ਼ਾਡੁ; ਨਾ ਸੰਚਾਰੰਮੁ ਅੰਤਾ ਅਗਿਪੋਠਿ,
ਭਠੁਠੁ ਏ ਚਿੰਤ ਨਨੁਠਾਠਿੰਚਠੇਦੁ.

ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਕੁਠੁਮੁਨੇਪੁਠੁ, ਨਿਰੰਤਰ ਠੇਵਿਕ ਸ਼ਾਵਠੁ ਨਾਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਮੁਨੇ
ਸੋਭ ਠੋਕੁਠੁਠੁ ਅਮਲੁ ਚੇਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥

ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਠੋ ਊਨਠੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਮੋਠੁ ਠੋਮਿਠਿ
ਸੰਪਦਲਨੁ ਪੋਂਦਾਨਨਿ ਨੇਨੁ ਭਾਵਿੰਚੁਨਾਘੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥

ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ಇਪੁਠੁ ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਤੋਬੁਠੁਵੁਲੁ (ਭੰਡਿਯੁ
ਅਵਯੁਵਾਲੁ) ਚਾਲਾ ਸੰਤੋਪਿਸੁਨਾਰੁ.

ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' దేవుడా, గురువు బోధనలను కలవడం దాత్రా మరియు అనుసరించడం దాత్రా, నేను జీవిత రంగంలో అత్యంత కష్టతరమైన యుద్ధంలో గెలిచాను.

గుర మిలి జీతా రరి రరి కీతా క్కూటి భీతా భరమ గాఝా ॥

గురువు గారి బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, నేను దేవుని నామాన్ని ధ్యానించాను; భ్రమ యొక్కపాకారము యొక్కగోడలు కూలిపోయబడ్డాయి మరియు నేను విజయాని సాధించాను.

పాఠియా ఖజానా బరుతు నియానా సాణబ మేరీ ఆపి ఖజా ॥

నేను నామం యొక్కతరగని నిధిని పొందాను మరియు ఇప్పుడు దేవుడే సర్వముగా నా సహాయకుడిగా నిలబడి ఉన్నాడు.

సోఠి సుగియానా సో పరయానా జో పుఠి అపనా కీతా ॥

ఆ వక్త్రీ ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞాని, దేవుడు తన సొంతగా చేసుకున్నవారిని గుర్తించాడు.

కరు నానక జా వలి సుయామీ తా సరసే తాఠి మీతా ॥ 8 ॥ 9 ॥

దేవుడు మన పక్షాన ఉన్నప్పుడు మన తోబుట్టువులు మరియు సేవ్హితులందరూ కూడా మనతో సంతోషిస్తారు అని నానక్ చెప్పారు. || 4|| 1||

आसा मगला प ॥

రాగ్ ఆసా, ఐదవ గురువు:

अकथा हरि अकथ कथा किहु जाइ न जाणी राम ॥

అర్థం కాని దేవుని స్తుతి వర్ణనాతీతమైనది; దేవుని సద్గుణాలను మన అహంకార తెలివితేటల దాత్రా అర్థం చేసుకోలేము.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥

దేవదూతలు, ఋషి సభావం గల భక్తులు మాత్రమే శాంతి, సమతూక స్థితిలో దేవుని పాటలను పాడతారు.

ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥

దేవుని స్తుతి సంబంధించిన అదుభతమైన దైవిక పదాలను చదివినవారు దేవుని ప్రేమను తమను తాములో నింపుకుంటారు.

ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਵਪਠੀਕੀ ਮੀ ਭਕਤੁਲਕੁ ਅਂਕਿਤੰ ਚੇਂਸੁਨਾਘੁ.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪੁਠੁ ਜਾਤਾ ॥

ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਰਿਕੀ ਨਨੁ
ਨੇਨੁ ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਨੁ, ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਸਰਠ੍ਠਾਠਕ ਸੁਠੀਕਰੁ ਠੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਠਾਠੀਸੁਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ
ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਠਾਡੁ.

ਬਿਨਵੀਂਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਨਾਡੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੰਨੁ ਚੁਪੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ
ਕੋਲੋਠੁੰਡਾ ਨਨੁਠੁਕੀੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਬੇਅੰਤਾ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨੰਤਮੈਨਵੀ ਨੀ ਸਦੁਠਾਨੁ, ਵੀਟੀਲੋ ਵਨਿਵੇਂਨੁ ਪਾਡਗਲਨੁ?

ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਪੁੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲੀਨਿ ਪੋਂਦਗਲੀਗਿਠੇ ਅਦਿ ਨਾ ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁੰ (ਮੀ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਡੀ).

ਹਰਿ ਪੁੜੀ ਨ੍ਰਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਪੋਯਿ, ਜਨਨ
ਮਰਣਾਲ ਬਾਠਲੁ ਮੁਗੁਸੁਨਾਯਿ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੁਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੁਠੁ ਸਾਥੇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਲੁਪੁਠੁਠਾ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਮਨਠੋ ਠਨਾਠੁਨਿ ਠਕਡੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾਡੁ.

ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਬਾਠਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯਿ, ਸਾੰਠੀ ਸੰਭਵਿਸੁੰਡੀ,
ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਮਠੀਠੁਠੁਕੁ ਪੰਪਿੰਚਬਡਨੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਮਾਰਵਚੁਖੁਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟਵਚੁ॥ 4॥
2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਕੀਰਤਨ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ:

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਸਾਰਘ੍ਰਾਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਪਠਘੁਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਨਸੁਕ੍ਰਕਰਿੰਚਬਡੈਨ ਵਝੀਕੀ
ਮਰੇਦੀ ਆਘ੍ਰਾਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚਦੁ.

ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਠੋ ਚੇਰਡੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠੀੰਚਿ, ਪ੍ਰੇਮਿ ਏਕਠੀਠੋ
ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲੁਗੁਠਾਡੁ.

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੇ ਵੁਠਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਿ ਹ੍ਰਾਦਯੁਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਨਾਮੁਠੋਨਿ ਅਦੁਠੁਠੈਨ
ਮਕਰੰਦੰ ਅਠਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੁਠੋ ਕੁਰੁਸੁਠੁਦਿ, ਆਯਨ ਝੀਵਿਠ ਵੇਦਨਲਨੀ
ਠੋਲਗਿਠੋਠਾਯੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥

ਅਨਿਠੁਰਾਠਕੁ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਠਨੁ ਅਨਿ
ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿਠੋ ਚਿਕੁਠੁਠੋਠਿਨ ਅਹੰ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਯੁਬਡੁਠੁਦਿ.

ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥

ఆ వక్త్రీ మనసు ధోవుని పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమతో నిండి ఉంది మరియు అతని సహజ సభావం దాఱా, ప్రియమైన దోవుడు అతనిపై నక్షూ విడిచిపెట్టడు.

हरि नानक बेये चरन कमल किछु आन न मीठा ॥१॥

ఓ' నానక్, దోవుని ప్రేమతో మనసు స్ఫిరపడిన వక్త్రీకి మరేదీ సంతోషకరమైనదిగా అనిపించదు. || 1||

ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

చేపలు లోతైన నీటిలో మునిగినట్లే, ఆ ప్రజలు సారభౌమ దోవుని ఉదాత్తమైన అమృతంలో లోతుగా నిమగ్నమై ఉంటారు,

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

పరిపూర్ణగురువు నామంపై ధాఢ్య బోధనలను అందించిన; ఆధాత్మిక జీవితపు ప్రదాత అయిన దోవునికి అవి ప్రీతికరంగా ఉంటాయి

ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥

జీవితంలో ఆధాత్మికతకు ప్రదాత అయిన దోవుడు అనిష్ఠాదయాలకు తెలిసినవాడు. అటువంటి గురు అనుచరులను ఆయన సత్ముంగా ఆయనతో ఏకం చేస్తాడు.

हरि रतन पदारथे परगटे पुरने छेडि न कतहु जाये ॥

సరభౌమమైన దోవుడు వారిలోపల అమూలమైన నామానివైల్లడిస్తాడు మరియు వారు అతనిని ఎనక్షూ విడిచిపెట్టరు.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਰੁ ਸਰੁਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥

దోవుడు నిష్ఠాతుడు, అందమైనవాడు మరియు సగాసియస్ గురువు; పరిపూర్ణ గురువు బోధనలను అనుసరించే వారిపై ఆయన ఆశీరాఢాలు ఎల్లపుక్షూ ఉంటాయి.

ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥

ఓ నానక్, చేప నీటి ప్రేమతో నిండినట్లే, వారు దోవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటారు. ||2||

ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਾਚੈ ਬੁੰਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਓਕ ਪੈਡ-ਕੋਕੀਲ ਵਰ੍ਹੇ ਚੁਕਯੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤੁਨਛੇ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸਾਧੁਵੁਲੁ
ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਪੁਧੁਤੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤਾਰੁ.

ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੁੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਵਾਰੀਕੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਯੋਕੰ ਸੰਪਦਲੁ, ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਸੇਖੀਤੁਲ ਕੰਚੈ
ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡੁ.

ਸਭਹੁੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਸਰਫੁਠੁ ਗਲਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀਯੁੰਡੀਨਵਾਡੁਨੁ, ਵੇ ਪ੍ਰਿਤਿ
ਤੋਲਿਯੁਬਡੀਨਵਾਡੁਨੁ, ਮਿਗਤਾ ਵਾਰੀਕੰਡੀਕੰਚੈ ਪ੍ਰਿਯੁਡੁ.

ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥

ਵਾਰੁ ਓਕਯੋਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਹਾਰੰ ਮੁਧੁ ਕੋਸੰ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿਪੋਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਲ ਦਾਠਾ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਆਸਾਠੁਸਾਰੁ.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥

ਸਰਫੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸਯੋਵਮੁ; ਆਯਨ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਪੁਕਰੰਦਾਨਿ
ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਨਾਮਾਨਿਯਾਨਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਸੰਦੇਹਾਲ ਬਾਧਨੁ,
ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਬਾਧਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚਾਰੁ.

ਚਾਤ੍ਰਕੁ ਜਾਚੈ ਬੁੰਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓਕ ਪੈਡ-ਕੋਕੀਲ ਵਰ੍ਹੇ ਯੋਕੁਪੁਠੇਠੁ ਚੁਕਯੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤੁਨਛੇ, ਅਦੇ
ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਨਾਮੰ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤਾਡੁ, ਅਦੇ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਮੁਧੁਤੁ. ॥
3॥

ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੇ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਓਕਮੈਨ ਵਾਰੁ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਯਾਰੀ ਓਠੇਠੁ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਡੀ.

ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਠੈਰਠੁੰਤੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਠੁਠੁ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਗਾਨੇ ਦੇਵੁਨਿ
ਨੁੰਡੀ ਵਾਰੀਨੀ ਵੇਰੁ ਚੇਸਿਨ ਸੰਦੇਹਾਪੁ ਗੋਡ ਕੂਲੀਪੋਤੁੰਡੀ.

ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਤਗਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁੰਚਬਡੀਨ ਪਰਿਪੁਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ, ਅਨਿਠੁਠੁਠੁ
ਨਿਠੀਨੀ, ਸਾਤਿਠੁਲ ਦਯਾਮਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮਾਠੁਮੈ ਕਲੁਸਾਰੁ.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਅਠ੍ਰੀਤ ਅੰਦਮੈਨ ਦੋਵੁਡੁ, ਵਿਸ਼ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰਲੋਂ ਊਂਟਾਡਨਿ, ਮਧਭ੍ਰੋਂ ਊਂਟਾਡਨਿਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਕਠ੍ਰੇ ਊਂਟਾਡਨਿ ਵਾਰੁ ਗਠ੍ਰੀਗਾ ਨਮੁਞਾਰੁ.

ਸੁਖ ਸਰਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੁ ਧੁਰਾ ॥

ਪਾਪੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਚੇਯਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਠੋਂ ਅਸ਼ੰਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਿਨ ਵਞ੍ਰੀ ਞਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਅਪਾਰਮੈਨ ਅਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ਮਾਨੋਰਥੇ ਧੁਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿਠੋਂ ਐਕਠ੍ਰੈਨ ਵਞ੍ਰੀ, ਝੀਵਿਤੰਲੋਂ ਅਤਨਿ ਊਂਧ੍ਰੇਸ਼੍ਰੁ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 1॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯਦੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘੁਰੁ ੬

ਰਾਗੋਂ ਅਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ: ਕੀਰ੍ਰਨ, ਅਰਵ ਲਯੁ:

ਸਲੋਕੁ ॥

ਞੋਂਕੰ:

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੇ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਧਾਞ੍ਰਿੰਚਡੰ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥

ਕਾਨੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੰਲੋਂ ਚੇਰਿਨ ਤਰਾਞ੍ਰੇ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਵੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਛੰਤੁ ॥

ਕੀਰ੍ਰਨ:

ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਾਨਵ ਅਤ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਲ ਨੀਟੀ ਵੰਠਿਡਿ. ਨੀਰੁ ਪਾਲੁ ਮੰਡਨਿਵਠ੍ਰੁਠ੍ਰੇ, ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਦੋਵੁਡੁ ਭਕ੍ਰੁਡਿ ਅਤ੍ਰਘੁ ਦੁਰ੍ਰੁਞਾਲਚੇ ਕਞੰਕੰ ਚੋਂਦਨਿਵਠ੍ਰੁ.

ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੋਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥

తామర పువ్వుయొక్కసువాసనతో ప్రలోభపెట్టబడిన బంబుల్ తేనెటీగ, దానిని ఒక్క క్షణం కూడా విడిచిపెట్టదు మరియు రేకులలో చిక్కుకుంటుంది.

ఖిਨੁ నాహి టరీఐ ప్రితి హరీఐ సీగార హతి రస అరపిఐ ॥

అలాగే, దేవుని ప్రేమను మనం విరమించుకోకూడదు మరియు ఈ దైవిక ప్రేమ కోసం మన శారీరక అలంకరణలు మరియు ప్రపంచ ఆనందాలనిర్మిటినీ తాగ్రం చేయాలి.

ਜਹ ਦੁਖੁ ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరడం దాట్లా బాధాకరమైన ఏడుపులు వినబడే మరణరాక్షసుడు వేసిన అలాంటి మార్గానికి కూడా భయపడరు.

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥

కాబట్టి, దేవుని పాటలను పాడుతూ ఉండండి, ఎందుకంటే ఆయన మన దుఃఖాలను, విచారాలను నాశనం చేస్తాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥

నానక్ ఇలా అనాళ్లు, ఓ' నా మనసుదేవుని స్తుతి పాటలు పాడుతూనే ఉంటుంది మరియు మీ మనసుల్లో దేవుని ప్రేమను ప్రతిష్ఠిస్తుంది. దేవునితో ప్రేమ నీరు మరియు పాలు లేదా తేనెటీగలు మరియు పువ్వులలా ఉండాలి. || 1||

ਜੈਸੀ ਮਛਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥

ఓ' నా మనసా, చేప నీటి నుండి వేరు చేయబడినపుడు నీటి పట్ల చేపకు కలిగే ప్రేమను అభివృద్ధి చేసుకోండి, అది చనిపోయే వరకు ఒక్కక్షణం కూడా విశ్రాంతి తీసుకోదు;

ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੁੰਦ ਚਦੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥

ਪਾਟਪਕੜੀ ਵਰ੍ਹੇ ਚੁਕਫੁਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮ ਛਾਨਣੁ, ਦਾਹਾ ਵੇਸਿਨਪੁਠੁ ਕੂਠਾ ਅਦਿ ਨੀਰੁ
ਤਾਗਦੁ, ਕਾਨੀ ਮੇਘਾਨਿਘਰ੍ਹੰਗਾ ਦਿਗਮਨਿ ਅਭਠਿੰਚਿਨਲੁ ਚਿਲਿਪਿਗਾ ਚੇਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਾਲੀ, ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੋਵਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨ
ਚੈਤਨਾਠੀਪੁਰੀਗਾ ਅਤਨਿਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਾਲੀ.

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲ ਮਨੰ ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ ਗਰਠੁਡਕੂਡਦੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ ਮਨੰ ਕੇਵਲੰ
ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਘੋਂਦਾਲੀ, ਆਯਨ ਦਰਠਾਨੀਕੀ ਮਨਲਿਖੁਮਨੰ ਸਮਰਿਠਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਗੁਰ ਸੁਖਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਨੋਪਿੰਚਿਨ ਵਧੁਵੁ ਆਤਮਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ, ਤਨ
ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਨਿਤਠੀਵਾਨੀਕੀ ਪੰਪਿ, ਅਤਨਿਠੋ ਤਿਰਿਗਿ ਕਲਵਮਨਿ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥

ਨਾ ਮਨਸੁਅਨੰਤਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਮਲਿਖੁਮੀਰੁ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡੀ (ਨੀਟੀ ਪਲ ਚੇਪਲ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਵਰ੍ਹੰ ਚੁਕੁ
ਕੋਂਸੰ ਪੈਡ-ਕੋਂਕੀਲ ਵੰਟੀਵੀ) ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 2॥

ਚਕਵੀ ਸੁਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਕ ਚਕੀ(ਕੋਕੀਲ) ਸੂਰੁਠੀਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨਲੇ ਮੀ ਦੋਵੁਠੀ
ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੰਡੀ; ਰਾਤ੍ਰੰਤਾ ਆਮੇ ਗੋਪਠੋਰਿਕ ਸੂਰੁਠੀਨਿ ਚੂਡਡਮੇ.

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਦੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਕ ਕੋਯੀਲ (ਕੋਕੀਲ) ਮਾਮਿਡੀਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨਲੇ ਮੀਰੁ ਮੀ ਦੋਵੁਠੀ
ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੰਡੀ, ਆਮੇ ਚਾਲਾ ਮਧੁਰੰਗਾ ਪਾਡੁਤੁਨਖੁਮਾਮਿਡੀ ਚੋਲੁਪੈ ਕੂਰੁਠੁਦਿ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਮਲਿਖੁਮੀਰੁ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਹਾਂਕਾਰਪੁਰਿੰਤੰਗਾ ਗਰਠੁਡਵਠੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮਨਮੰਦਰੰ
ਚਾਲਾ ਤਕੁਠ ਕਾਲੰ ਅਤਿਠੁਲਾ ਛਨਾਠੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥

ਮਾਨਵਤ੍ਵੁ ਅਡਵਿ ਨੁੰਡੀ ਅਡਵਿਕੀ ਅਤਨਿਨਿ ਵੇਤਕਡੰ ਚੁਟ੍ਵਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ
ਅਲਸਿਘੋਯਿੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ੳ' ਨਾਨਕ, ਏਵਰੋ ਅਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਵੰਤੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਤਨਿ (ਗੁਰੁ)
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ. ॥1॥

ਛੰਤ ॥

ਕੀਰ੍ਤਨ:

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥

ਦੋਵੁਡਾ, ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਸਨਾਸ਼ੀਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸੰਖਾਝਮੈਨ ਤਪਸੁਠੁ ਕੋਰੁਕੁਨੇ
ਵਾਡਾ

ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥

ਬਹਮਾਸ ਲੋ ਲਕੁਲਾਦੀ ਮੰਦੀ (ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟੀ ਦੋਵਤਲੁ) ਏਵਰਿਨਿ ਆਰਾਧਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਝਾਨਪੁਰੁਪੁਲੁ ਏਵਰਿ ਕੋਸੰ ਧਾਠੰ ਚੋੰਸ਼ਾਰੁ.

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਟੰ ਕੋਰਕੁ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਧਾਠੰ, ਤਪਸੁਕਰੋਰ ਤਪਸੁਠੰ
ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਭਕੀ ਕ੍ਰਿਯਲੁ ਚੋੰਸ਼ਾਰਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਲੋਕਠੈਨਨਿਠੁਠੀਕਰਠ ਪਠੁਤੁਲ ਦਾਠਾ
ਵੇਠਾਰੁ,

ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਤਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ, ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਤੀਰਠਮੰਦੀਰਾਠੋ ਸਾਠੰ ਚੋੰਯਡੰ ਪ੍ਰਯਲੁ
ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਵੇਤਕਡਾਨਿਕੀ ਆਚਰਿੰਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥

ੳ' ਦੋਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ, ਮੋਠੰ ਵੁਕੁਲੰਸੰਪਦ, ਅਡਵੁਲੁ, ਯੰਤੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਪਕੁਲੁ ਮੀ ਆਝਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਸ਼ਾਠੁ.

ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖੁਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖੁਮੰਠੋ
ਅੰਗੀਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਸਰੋਧੁਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਠਿਠਿਨਿ ਪੋਂਦਗਲਨੁ. ॥1॥

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥

ਵਿਖੁ, ਡਿਵਲ ਲਕੁਲਾਦਿ ਅਵਠਾਰਾਲੁ, ਝਡ ਝੁਠੁਠੋ ਸਹੋ,

ਚਾਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥

ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਕੋਰਿਕਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠਨਾਠੁ.

ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੁਰਕ ਪੁਭ ਧਨੀ ॥

ਓ' ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰੁਠੰ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ' ਗੁਰੁਵਾਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿ
ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇਠੁਠੁ,

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥

ਦੇਵਦੂਠਲੁ, ਡਿਵ ਸੇਵਕੁਲੁ, ਪਰਲੋਕ ਸੰਗੀਤਕਾਰੁਲੁ, ਦੇਵਠਲੁ, ਪੋਰਾਠੀਕ
ਨੁਠਠੁਕਾਰੁਲੁ ਮੀ ਪੁਸ਼ੰਸਲੁ ਪਾਡਾਰੁ.

ਕੋਟਿ ਇੰਦੁ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥

ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਝੰਦੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਠੇਨਨਿਠੇਵਠਲੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਠਾਠੀੰਚਿ
ਅਯਨ ਵਿਝਯਾਨਿਪੁਸ਼ੰਸਿਠਾਠੁ.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਖੁਮੰਠੋ ਠੇਰਿ, ਨਿਸੁਠੁਠੁਠੁਲ ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਯਝਮਾਨਿ ਅਠਿਨ
ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਗੁਰਿੰਚੰਡੰ ਠਾਠਾ ਪੁਸ਼ੰਚੰ ਦੁਰੁਠੁਠੁਲ ਸਮੁਦੁਰਾਨਿਠਾਠੁਵਚੁ॥2॥

ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥

ਲਕੁਲਾਦਿ ਦੇਵਠਲੁ, ਸੰਪਦ ਦੇਵਠਲੁ ਅਠਿਨਨੁ ਅਨੇਕ ਵਿਠਾਲੁਗਾ ਸੇਵਿਠਾਰੁ,

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥

ਅਦ੍ਰੋਸ਼੍ਯਦ੍ਰੋਸ਼ਣੈਨ ਮਾਨਵੁਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਪ੍ਰਾਯਿੰਚਿ ਗਾਲੀ ਨੀਰੁ ਆਯਨ ਆਯੁਜੁ
ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾਨੁ;

ਨਖਿਅਤ੍ਰੁ ਸਸੀਅਰ ਸੁਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥

ਨਕੁਲਾ, ਚੰਦ੍ਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਸੂਰ੍ਯੁ ਏਵਰਿ ਆਯੁਜੁ ਪਾਟਿਸੁਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਭ੍ਰਾਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸ਼ੰ ਏਵਰਿ ਕੋਸੰ ਪਾਡੁਤੁਨਾਨੁ;

ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥

ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿ ਕੀ ਸੰਬੰਧਿੰਚਿਨ ਅਨਿਸ਼੍ਚਾਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਸ਼੍ਚਾਲੁ ਏਵਰਿ ਸੰਕਲਾਘ੍ਨਿ
ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਏਪ੍ਰਿਸ਼੍ਟਿ ਪਾਟਿਸੁਰੁ;

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥

ਸ੍ਰੁਤੁਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲੁ, ਆਰੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਟ੍ਰਾਲੁ (ਪਿੰਦੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਟ੍ਰਾਲੁ) ਏਵਰਿ
ਭ੍ਰੁਕੁ ਆਰਾਧਨਕੁ ਪ੍ਰੇਰਿਠਨਿ ਈਸ਼੍ਟਾਲੁ,

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਾਪੁਲਨੁ ਸੁਧਿਚੈਸੇ, ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਡੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਖੁੰ ਦਾਸ਼੍ਟ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰੁਮੇ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲੁ. ॥ 3॥

ਜੇਤੀ ਪੁਭੁ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਕੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚਿਨ ਆ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਨਿ ਮਾਤ੍ਰੁਮੇ ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਵਿਵਰਿੰਚਿੰਦਿ

ਅਨਜਾਨਤ ਜੇ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥

ਮੈ ਭ੍ਰੁਕੁ ਆਰਾਧਨਲੋ ਨਿਮਗਘ੍ਨੇਨ ਠੇਲਿਯਨਿ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਨਿ ਲੋਕਿਠਚਲੇਮੁ.

ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥

ਨਸ਼ਿੰਚਨਿ, ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ, ਅੰਤੁਪਠੁਨਿਦਿ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ; ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿ ਲੋਪਲ
ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਈਨਾਠੁ.

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥

ਅੰਦਰੁ ਵਸ਼ੁਲੁ ਬਿਚਗ੍ਰਾਠੁਠਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁਮੇ ਈਚੈਘ੍ਰਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ
ਦੁਰਲੋ ਏਮੈ ਲੇਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿ ਮੁੰਦੁ ਈਨਾਠੁ.

ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥

ਤਨ ਭਕਤੁਲ ਅਧੀਨਲੋਂ ਊਂਡਣਾਨੀਕੀ ਅਤਨੁ ਅਨੁਮਤਿੰਚਾਡੁ; ਆਯਨ
ਮਨਸੁਲੁ ਆਯਨਲੋਂ ਜਤਚੇਯਬਡਿਨ ਵਾਰੀ ਮਹਿਮ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨੇਨੁ ਏਂਤਨੀ
ਚੋਪਗਲਨੁ?

ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥

ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲਕੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਸੇਵ ਚੇਸੇਂ ਬਹੁਮਤਿ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵੰਠੋਂ
ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਾਲਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 5॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥

ਓ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਲਾਰਾ, ਸਾਰਭ੍ਰਾਮੁਡੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਧਾਨ੍ਰਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤ੍ਰੁ ਚੇਯੰਡੀ,

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸੰਪ੍ਰਾਰਠ ਸ਼ਾਂਤੀਨੀ ਪੋਂਦੀਨ ਵਾਰੀਨੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ; ਦੁਃਖੰ, ਬਾਧੰ,
ਸੰਦੇਹੰ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥

ਛੰਤੁ ॥

ਕੀਰ੍ਰਨੰ:

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਨੰ ਏਨਠ੍ਰੁਠਾ ਸੋਮਰਿਪੋਠੁਗਾ ਊਂਡਕੁਾਡਦੁ

ਭੇਟਤ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਮਰਠ
ਭਯਾਨ੍ਰਿਠੁਦੁਰੋਠਾਠਿੰਚ ਅਵਸਰੰ ਊਂਡਦੁ.

ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥

ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਃਖੰ, ਬਾਧੰ ਲੇਦਾ ਭਯੰ ਮਨਲ੍ਰਿਠਾਠਿੰਚਵੁ, ਸ਼ਾਸ਼੍ਰੁਠ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਠਿੰਚਦੁ.

ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥

ਓ' ਲੋਕੜੁ ਪ੍ਰਿਰੁਡਾ, ਕਨਿਕਰ ਨਿਧਿ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਖ਼ੋਂਦਾਨੁ.

ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥

ਮੀ ਅਦੁਫ਼੍ਰਮੈਨ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਮਧੁਠੁ; ਨੀ ਸ਼ਰਣਾਲਯਲੋਂ ਊਂਡਡਮੇ ਨਾ
ਜੀਵਿਤ ਲਕ਼੍ਰੁ.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਫ਼੍ਰੀਕੀ ਮੀਰੇ ਕਾਰਣਨ; ਮੀ ਨਿਸ਼ਫ਼੍ਰਮੈਨ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਮਧੁਠੁ ਪਾਪੁਲ
ਰਕ਼ੁਕੁਡੁ.

ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧ੍ਰਾਨੀਂਚਡਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਸੰਭਾਕ਼ ਵਕ਼੍ਰੁਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਲੋਂ ਸਠ੍ਰਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਲੋਂ ਊਂਦੁਠਾਰੁ; ਮੀ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੋਂਡੁ ਨੁਂਡੀ
ਪ੍ਰਜਲਨੁ ਕਾਪਾਡਗਲਦੁ.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਰੰਭਲੋਂ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਊਂਡੇਦੀ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ. ਲੋਕਫ਼ੇਨਨਿ
ਮੁਂਦੀ ਮੀ ਕੋਂਸੰ ਡੋਂਠਿਸੁਨਾਰੁ; ਦੁਰੁਠਾਲ ਪਦ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਧ੍ਰਾਟੁਡਾਨਿਕੀ ਮੀ
ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁ ਊਂਕਫ਼ੇ ਮਾਰੁਮਨਿ ਨੋਨੁ ਵੀਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥

ਓ ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯ ਨਿਧਿ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਨਿਸ਼ਫ਼੍ਰਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨੀਸੁਡਾ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਖ਼ੋਂਦਾਨੁ, ਮੀ ਈਠੁੰ ਵਚਿਠੁਲੁ ਨਨੁ
ਰਕ਼ੀਂਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਭਕੁਲ ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਡੁ; ਈਦਿ ਅਠਨਿ ਸਹਾਜ ਮਾਰੁੰ.

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤਿ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੇਵੁਠੀ ਆਰਾਠਨਲੋਂ ਏਕਠ ਆਰਾਠਿਸੁਨਠੁਠੀਕੀ, ਅਕਠ ਅਠਨੁ ਠਨਨੁ
ਠਾਨੁ ਵੋਲੁਡਿਸੁਡਾ.

ਪ੍ਰਠਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਠਾਇ ਭਗਤਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਭਕੁਲਨੁ ਠਨਕੁ ਠਾਨੁਗਾ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚੁਕੁਨਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੋਂ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨੁ ਪੁਰੀ ਚੇਂਸੁਡਾ.

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਭਕਤੂਲੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਸੁਤਿਸੁ, ਪਰਮਾਨੰਦਾਨਿ ਆਨੁਭਵਿੰਚਿ, ਤਮ ਦੁःਖਾਲਨੁ
ਮਰਚਿਓਤਾਰੁ.

ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਦੇవుਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਲੋਂ ਏਕਫ਼ ਚੁਸਿਨਾ ਵੇਲੁਗੁ ਵਾਫ਼ੀਂਚਿ ਊਨੁਅਦੁਠਾਨਿਘੁਕੁਲਕੁ
ਵੇਲੁਡਿਸੁਣਾਡੁ.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥

ਨਾਨਕ ਨਿਪਭਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ
ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯਾਨਿਘੋਰੇਭਿੰਚਾਡਨਿ ਵਿਨਯੁੰਗਾ ਸਮਰਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 4॥
3॥ 6॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਲੁ; ਅਤਨੁ ਏਨਠੁਆ ਚਨਿਘੋਡੁ ਲੇਦਾ ਏਕਠੀਕੀ
ਵੇਲੀਘੋਡੁ.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਹੁਦਯੁੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਆਤਪਧੁਵੁ ਅਤਨਿਘੋਪਠੀਕੀ
ਆਨੰਦਿੰਚੇਸੁਣਾਡੁ.

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੇ ਪੁਠੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਵਾਡੁ, ਅਰੁਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ, ਏਪਠੀਕੀ ਚਿਨਘਾਡੁ, ਨਿਪਭਖੁੰਗਾ
ਸਠੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦੁਰਮੁਗਾ ਊਂਡਡੁ, ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਮਨਠੋਨੇ ਊਂਟਾਡੁ; ਅਤਨੁ
ਅਨਿਘੋਸ਼ਲਲੋਂ, ਏਪਠੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪਠੀਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਣਾਡੁ.

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਰਝੀਵੁਲ ਝੀਵਿਠਾਨਿਕੀ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪ੍ਰਿਠੀਕੀ, ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ.
ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਕੁ ਆਘੁਦਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਠੁਠੁਠੁੰਚਬਡਠਾਡਨਿ;
ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੈਨ ਸਾਧੁਵੁ ਯੋਕਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਏਨਠੁਆ
ਚਨਿਘੋਡੁ ਲੇਦਾ ਵੇਲੀਘੋਡੁ. ॥ 1॥

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥

తన భర్త-దేవుని సహవాసంతో ఆశీర్వాదించబడిన ఆత్మభద్రువు హృదయంలో అత్యంత సంతోషం ఉంటుంది.

ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੇਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥

ఆ ఆత్మభద్రువు శాంతియుత జీవితానిగ్గుడుపుతుంది మరియు ఆమె పరిపూర్ణ కీర్తి సంరక్షించబడుతుంది.

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੇ ਪੁਤੁ ॥

ఆమె గౌరవాన్నిశాంతిని ఆస్వాదిస్తుంది, ఎందుకంటే పుణాశ్రుతైన దేవుడు ఎల్లపుణ్యూ ఆమెతోనే ఉంటాడు, ఆమె ఎల్లపుణ్యూ పాడుతూ ఉంటుంది.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਉਨਾ ਸਭੁ ਕਛੁ ॥

ఆమె సంపూర్ణ పరిపూర్ణతను మరియు ప్రపంచంలోని తొమ్మిది సంపదలను పొందుతుంది; దేనికీ కొరత లేదు మరియు ప్రతిదీ ఆమెకు అందుబాటులో ఉంటుంది.

ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥

ఆమె మధురమైన మాటలు మాట్లాడుతుంది; ఆమె భర్త-దేవునిచే గౌరవించబడుతుంది మరియు ఆమె నిత్యఅదృష్టవంతురాలిగా మారుతుంది.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੇ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥

నానక్ ఇలా అనాళ్లు, గురువు గారి మాటల దాట్రా ఆమె తన భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహిస్తుంది; తన గురువుగా దేవుణ్ణి కలిగి ఉన్నఆత్మభద్రువు అపారమైన ఆనందాన్ని పొందుతుంది. ॥ 2॥

ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਰੀਐ ॥

ఓ' నా మిత్రమా, వచ్చిగురువు వద్దకు వెళ్లి, దేవుని భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్న అవ్వవలసింది.

ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥

మన అహానిశ్చజించి, గురువు యొక్కసేవపూరకమైన సేవను చేద్దాం.

ਤਜਿ ਆਪੁ ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥

అహానివ్వడిచిపెట్టడం దాట్రా, కలహాలు తొలగిపోతాయి; మనల్నిమనం అహంకారపూరితంగా ఎనగ్నూ ప్రదర్శించకూడదు.

ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਘੋਂਦਾਲੀ, ਅਤਨਿ ਭੋਂਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ ਸੰਤੋਂਪੰਗਾ ਊਂਡਾਲੀ.

ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥

ਮਨ ਚੀਕਟੀਨਿ ਠੋਲਗਿਸੁਤਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਵੀਨਯੁ ਸੇਵਕੁਲੁਗਾ
ਭਾਵਿੰਚੁਕੁੰਦਾਨੰ; ਚੇਤੁਲੁ ਜੋਂਡੀਚਿ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅਪੁਰਮੁਤੁੰਗਾ ਊਂਡਾਲੀ
ਮਰਿਯੁ ਸੇਵਲੁ ਚੇਯੁਡਾਨੀਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਊਂਡਾਲੀ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਂਧਨਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿੰਚਵਚੁਠੁ ਨਾ ਮਿਤੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ
ਸੇਵਲੋਂ ਨਿਮਗੁਠੁ ਕਾਨਿਵਠੁਠੀ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਅਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਰਾਠੁਨਕੁ
ਨਿਮਗੁਠੁ ਚੇਂਸੁਾਰੁ,

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ੍ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠੁਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਂ ਘੋਰਵੇਰਠਾਠੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋਂ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿ ਆਠੁਨਨੁ ਠਾਠੁਠਿੰਚਡੰ
ਪੁਰੰਠੁਠੁਠੁ.

ਭਰਮੁ ਮੇਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਠਮੁ ਸੰਦੇਹੁੰਨੀਲੋਂ ਕਸੰਪਦਲਨੁ, ਦੁਰੁਠੁਠੁਲਨੁ, ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਵਦਿਲੇਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੁਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂਠੁਠੁ, ਆਠਾਠੁਠੁਠੁ ਪੁਰਿਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਊਂਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਰੇਮੁ
ਪੁਰਬਲੰਗਾ ਊਂਠਾਠੁ; ਵੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁ ਆ ਆਨੰਦਾਨੁ
ਆਸਾਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਗੁਰਿਹਿੰਚਵਚੁਠੁਠੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਾਠੁ;
ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਯੋਕੁਠੁਠੁ ਆਰਾਠੁਨਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿਨਿ ਆਨੰਦਿੰਚਾਡੁ, ਅਦਿ ਏਵਰਿ
ਵਿਠਿਲੋਂ ਅਲਾ ਵੁਰਾਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 4॥ 4॥ 7॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ਮਰਠਭਯੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੈ ਵਛੀਨਿ ਬਾਧਿੰਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ, ਏਕਰਿ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਸ਼੍ਰਾੰਤਿਨਿ
ਪੋੰਦਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਯਿ. ॥ 1॥

ਛੰਤ ॥

ਕੀਰ੍ਰਨ:

ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਪੁਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿ, ਦੁਰ੍ਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁ
ਕਾਪਾਡੰਡਿ.

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥

ਚੈਠੁਲੁ ਕਠੁਕੁਨਿ, ਨੀ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਨੁਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਮਨਿ ਨੋਨੁ ਮਿਮਠ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ੍ਹਰ ਦਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਬਠ੍ਰਿ ਨੋਨੁ ਨਿਨੁਠੈਡੁਚੁੰਠਿਨਿ; ਮੀ ਦਯ ਵਲ੍ਲ, ਨੋਨੁ ਮੀ
ਪੈਰੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊੰਡਾਲਨੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸੀਠ੍ਰੁ ਅਹਾੰਕਾਰਾਨਿ
ਨਿਰੁਠ੍ਰਿੰਚਾਲਨੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ.

ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥

ਓ ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕੁਪਨੁ ਚਾਪੁਮੁ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਆਸ਼੍ਰਯਮੁਲੋ ਊੰਡਿ,
ਮਰੋਕਠਿਕਿ ਵੋਞਠੁ.

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥

ਓ' ਸਰਠ੍ਰੁਕ੍ਰਿਵੰਠਮੈਨ, ਅਠ੍ਰੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨਿ, ਅਨੰਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁਮੈਨ
ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਊ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁਨਨੁ ਵਿਨੁ,

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥

ਚੇਤੁਲੁ ਕਛੁਕੁਨਿ, ਨਾਨਕਿ ਏ ਆਸ਼ੀਰਾਢੁ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ: ਓ ਦੇਵੁਡਾ,
ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਾ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲਨੁ ਮੁਗਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਪਾਪੁਡਨੁ ਛਨਾਥੁ, ਝਾਨਮੁ, ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਲੇਨਿਵਾਡਿਨਿ; ਨੇਂਨੁ ਨਿਸ਼ਘੋਂਯੁੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਨੀਚੰਗਾ ਛਨਾਥੁ.

ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥

ਨੇਂਨੁ ਚੋਢਵਾਡਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਕਨਿਕਰੰ ਲੇਨਿਵਾਡਿਨਿ; ਨੇਂਨੁ ਤਕੁਫੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਕਲਿਗਿ ਛਨਾਥੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੋਂਘੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਮੁਰਿਕੀਲੋ ਚਿਕੁਫੁਨਾਥੁ.

ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥

ਨੇਂਨੁ ਸੰਦੋਹਾਨਿਕੀ, ਅਹਾਨਿਕੀ, ਲੋਕਸੰਪਦਲਕੁ ਦਾਰਿਠੀਸੇਂ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਕੋਠੁਬਢਾਨੁ; ਮਰਣ ਆਲੋਚਨ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਂਕੀ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਵੇਂਞਿੰਚਦੁ.

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥

ਅਝਾਨੰ ਵਲੁ ਸੁੰਦੀਲ ਆਨੰਦਾਲਨੁ, ਮਾਯ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਅੰਟੀਪੇਠੁਕੋਨਿ ਛੰਡੋਦਾਨਿ.

ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੁਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥

ਨਾ ਯਵਠੰ ਘੋਤਾ ਛੰਦਿ, ਵੁਢਾਪਠੁ ਪ੍ਰਾਕੁਠੋਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੰ ਯੋਕੁ ਦੋਯੁ ਨਾ ਮਰਣ ਰੋਝ ਕੋਂਸੰ ਏਦੁਰੁ ਚੂਸੁਠੋਂਦਿ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੁ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਾਡੁ, ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਕੁ ਆਸ਼; ਦਯਚੇਂਸਿ ਨਨੁਗੁਰੁਵੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ ਛੰਨੁਮਿਮੁਖੁਠੀਗਾ ਛੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥

ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥

ਨੇਂਨੁ ਲੋਕਘੋਂਨਨਿਝਨਨਾਠੋਂ ਤਿਰਿਗਾਨੁ, ਏ ਝੀਵਿਠਾਲਲੋ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਬਾਠਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਥੁ.

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਠੋਗ ਸੋਨ ॥

ਨੇਂਨੁ ਭਾਠਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਯੋਕੁਘੋਂਦਕਰਮੈਨ ਆਨੰਦਾਲਕੁ ਅਠੁਕੁਘੋਂਯਿ ਛਨਾਥੁ.

ਕੁਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਨੇਂਕ ਝਨਠੁ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਛਨਾਥੁ.

ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥

ఓ దేవుడా, ఇప్పుడు నేను మీ ఆశ్రయానిష్ఠాండాను మరియు మీ నామములో సంపూర్ణ శాంతిని కనుగొనాను.

రాఖనగారే ప్ఠ పిఠారే ముఠ తే కఠు న రోఠా రోఠ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన దేవుడా, రక్షకుడా, నేను స్థూలంగా ఏమీ చేయలేను, లేదా నేను దుర్ఘణాల ప్రపంచ సముద్రానిష్ఠాటడానికి ఏమీ చేయలేను.

సూక్ష్మ సర్జ ఆనంద్ నానక్ క్షిపా తేరీ తరే త్రిన్ ॥౩॥

నానక్ ఇలా అనాడు, ఓ దేవుడా, మీ కృపతో ఆశీర్వదించబడిన వక్త్రీ శాంతి, సమతుల్యత మరియు ఆనందానిష్ఠాంది, భయంకరమైన ప్రపంచ-మహాసముద్రమైన దుర్ఘణాలను దాటాడు. || 3||

నామ ధారీక ఊఠారే తగతర సీసా క్షిన్ ॥

దేవుడు తన భక్తులుగా నటించిన వారిని కూడా రక్షించాడు, కాబట్టి అతని నిజమైన భక్తులకు ఎందుకు సందేహంలో ఉండాలి?

జేఠ కేఠ పరకారే ర్ఠ ర్ఠ జస్ ముఠ మ్ఠన్ ॥

సాధమైన నిష్ఠాధారులుగా, మీ చెవులతో దేవుని పాటలను వినండి.

మన్ మ్ఠన్ బాఠీ పుఠ గిఠాఠీ మన్ నిఠాఠా పాఠే ॥

ఓ జ్ఞాని, మీ చెవులతో దేవుని పాటలను వినండి, మీరు నామ నిధిని మీ హృదయంలో గ్రహిస్తారు.

ర్ఠ ర్ఠిగి రాతే ప్ఠ బిఠాతే రాఠ కే గ్ఠ గాఠే ॥

సృష్టికర్త-దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు మరియు దేవుని పాటలను పాడటం అదృష్టం.

బస్య కారాఠ బనరాఠ కలఠా లిఠణ క్షి జే ర్ఠి పఠన్ ॥

భూమి మొత్తం కాగితంగా మారగలిగితే, మొత్తం వృక్షజాలం రచనా కలం, మరియు రచయిత గాలి,

బేఠీఠ అంతు న జాఠి పాఠిఠా గఠీ నాఠక్ ఠరణ సరన్ ॥౪॥౫॥౬॥

అప్పుడు కూడా అనంతమైన దేవుని యొక్క మొత్తం సద్గుణాలను వ్రాయలేకపోయారు. ఓ నానక్, నేను ఆ దేవుని నిషఠ్యమైన పేరు మధ్య తీసుకునాను. || 4|| 5||8||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਨਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਯਮੁਨੁ ਕੋਰਿਨਵਾਰੁ, ਅਨਿਘੋਰਿਵਮੁਲਕੁ ਗੁਰੁਵੁ,

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਨਿਰਘੁੰਗਾ ਮਾਰੀ, ਵਾਰੀ ਚਿੰਤਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਾਰੁ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਤਮੁ ਤਲੀਦੰਦੁਲੁਗਾ, ਪਿਲੁਲੁਗਾ, ਸੇਖੀਤੁਲੁਗਾ, ਬੰਧੁਵੁਲੁਗਾ
ਚੂਸ਼ਾਰੁ.

ਗਹਿ ਕੀਠ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰੀਨੀ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਆਲਿੰਗਨੰ
ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਤਨੀ ਨਿਸ਼ਠੁਮੁਨਿ ਪੁਸ਼ੰਸਲਨੁ
ਠਚਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਮਲੁ ਅਨੰਤਮੁਨਿ; ਅਤਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਸਠੁ
ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਅਵਠੁ ਰੂਪੰ ਨੁੰਡੀ ਅਨੇਕ ਅੰਸ਼ਾਲਨੁ ਅਵਲੰਬਿੰਚਾਡੁ; ਅਤਨੁ
ਅਠੰ ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ. ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਤਨੀ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕਿੰਦ ਠਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥

ਪੁਰੰਚ ਦੁਰਠੁਦੁਰੰ ਤਨਕੁ ਠਾਨੁਗਾ ਦੇਵੁਡੁਗਾ ਠਨਠੁਕ ਅਮੁਠਪੁ ਕੋਲਨੁਗਾ
ਮਾਰੁਠੁੰਦੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਗੁਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਹੁੰਦੁਠੁੰਦੁ ਠੰਚਿੰਚਵਾਡੁ, ਪੁਰੰਚੁਰਠੁਮੁਨਿ ਲੋਕੰਸੰਪਦਲ
ਵਲੁ ਆਠੁਨ ਬਾਠਲ ਰੋਠਾਲੁ ਮੁਗੁਸ਼ਾਠੁ.

ਗੁਰੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥

ਅਤਨੀ ਸੰਦੇਹਾਲੁ, ਲੋਕੰਅਨੁਬੰਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ ਠੁਡੀਚਿਵੇਠੁਬਡਠਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਠਨੰ ਮਰੰ ਠੁੰਡੁ ਮੁਗੁਸ਼ਾਠੁ.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਆਸ਼ਰਯਾਨਿਖੋਂਦਟੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਬਾਧਲਠੋਂ
ਨਿੰਡਿਨ ਠੁ ਡੁਰੁਪੰਚੰ ਠਾੰਤਿਯੁਤੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦਯਾਲੁਵੈਨ, ਠਕੁਤਿਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ
ਪਾਡੁਤੁ ਠੁੰਡੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥

ਠੁ ਨਾਨਕ, ਪਵਿਤੁਰੁ ਸੰਖੁੰਲੋਂ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁ
ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਨੁ. ॥ 2॥

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥

ਨੋਨੁ ਏਕਠੁ ਠੁਸਿਨਾ, ਅਕਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿਠੁ ਠੁ ਨਿਵਸਿਨੁਨੋ ਠੁੰਡਾਡੁ.

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿ ਪੁਰੁਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਨੁਡੁ ਕਾਨਿ ਠੁ ਵਾਸੁਵਾਨਿਪੁੰਚੈਵਕੁਤਿ ਠਾਲਾ
ਅਰੁਦੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਠੁਲਮੁਨੁ, ਦੇਸ਼ਮੁਲਲੋਂ ਆਕਾਸ਼ਮੁਨੁ ਪੁਰੁਗਿ ਵਾਠ੍ਰਿ ਠੋਂਨੁਨਾਠੁ;
ਅਠਨੁ ਅਠਿ ਠਿਨਠੁੰਡਕੰ ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਤਿਵੰਤਮੁਨੈ ਵੰਨੁਗੁਨੁ ਸਮਾਨੰਗਾ
ਪੁਰੁਸੰਗਿਨੁਡੁ.

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਦਿਯੰਦੁਨੁ, ਮਧਠੁੰਦੁਨੁ, ਅੰਤਮੰਦੁਨੁ ਠੁਨਾਠੁ; ਠੁ ਵਿਸ਼ਯੰ
ਗੁਰੁਕੁਪਕੁ ਅਰੁੰ.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥

ਠੁ ਵਿਸ਼ਾਲੰ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਠੋਂਦਿਨਦਿ; ਅਠਨੁ ਪੁਰੁਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨਿਪੁੰਚੈਚਾਡੁ, ਅਰੁਠੈਨ
ਵਿਨਯਪੁਰੁਠੁ ਠਕੁਡੁ ਮਾਤੁਰੁਮੈ ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਠਾਠੁੰਡਾਡੁ.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥

ਠੁ ਨਾਨਕ, ਪੁਰੁਦਯਾਲਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੋ ਦੇਵੁਠੁ ਠਾਠੁੰਚੰਡਿ; ਅਠਨੁ ਪੁਰਿਠੁ ਠੁ
ਵਾਠੁੰਡਾਡੁ. ॥ 3॥

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿਨਪੁਰੁਖੁ ਓਕ ਵਛੀਕੀ ਏਪੁਠੈਨਾ, ਪਗਲੁ ਲੇਦਾ ਰਾਤ੍ਰਿ ਅੰਦੰਗਾ
ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥

ਦੇవుਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਝੀ ਯੋਕਭਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁ:ਖਾਲੁ ਅਨੀਖੋਤਾਯੁ.

ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਗਾਰੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨਿ ਜੀਵਨ ਮਾਰਾਨਿਦੁ:ਖਾਨਿਦੁ:ਖਾਪਾਪੰਚਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪਲੁ
ਤੀਵਰਮੁਨਿ ਕੋਰਿਕਨੁ, ਨਿਸ਼ਠਾਯਤਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਿ ਪਾਰਿਖੋਯਾਰੁ.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮਠੋ ਨਿੰਡਿਖੋਯੁ, ਤਨ ਮਨਸੁਠੋਨਿ
ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੁਗਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਦੁ:ਖੁਠੋ ਊੰਚੁਕੁੰਚੇ, ਅੰਦਰਿ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਵੰਸੰ ਅੰਤਾ ਰੜੀੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਦੁ:ਖਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਰਾਤੁਲੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਗਡਿਚਿਖੋਤਾਯੁ. ॥ 4॥ 6॥ 9॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਯੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘੁਰੁ ੭

ਰਾਗਿ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ: ਕੀਰਨ, ਏਡਵ ਲਯੁ.

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ॥

ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੰਚਿ ਤਲੰਪੁਲਨੁ ਊਠੋਠਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਦੁ:ਖਾਚਠਿੰਚਿ,
ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋ ਨਿਵੰਚਿੰਚਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਚੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿੰਚੁਡੁ, ਦਯੁਨੁ ਚੁਪੰਡਿ, ਤਦਾਠਾ ਏਕੁਠੁਠੁੰਚੁ ਕੂਡਾ ਨੋਨੁ
ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਮਰਚਿਖੋਲੇਨੁ. ॥ 1॥

ఉంకె ॥

కీర్తన:

కింగి రేనకియే చామకని తారె ॥

రాత్రి పూట నక్షత్రాలు ఆకాశంలో ప్రకాశిస్తున్నప్పుడు మరియు గడ్డి బ్లేడ్లపై మంచు బిందువులు ప్రకాశిస్తున్నప్పుడు అతని భక్తుల మనసుల్లో దేవుని దివ్యధరాలు ప్రకాశిస్తాయి.

జాగిరి శీత జనా మేరె రామ పిఱారె ॥

నా దేవుని ప్రియమైన సాధువుకి ప్రజల మాయ యొక్కదాడి గురించి తెలుసు.

రామ పిఱారె సదా జాగిరి నామ సిమరగి అనదింకె ॥

దేవుని ప్రియమైన భక్తులు ఎల్లప్పుడూ నామానిధానీంచి, ఎల్లప్పుడూ తప్పకుండా లోక ఆకర్షణల దాడులతో మెలకువగా ఉంటారు.

చరణ కమల పిఱాన్తు గిరచే పుత్ర బిసర గాగి ఐక్య ఖింకె ॥

దేవుని నిషఙ్గమైన నామముపై వారి శ్రద్ధ నిలుపుటతో, వారు ప్రార్థిస్తారు: ఓ దేవుడా, దయచేసి మిమల్ని కక్షణం కూడా మరచిపోనివద్దు.

తజి మాన్తు మేగు బికారు మన కా కలమలా దుఖ జారె ॥

తమ అహాన్ని అనుబంధాలను, మనసు యొక్కవెడు ఆలోచనలను వదిలి, వారు తమ అనిశ్చయాలను మరియు దుఃఖాలను కాలివేస్తారు.

బిన్దీతి నానక సదా జాగిరి గిరి దాస శీత పిఱారె ॥౧॥

దేవుని ప్రియమైన సాధువులు ఎల్లప్పుడూ లోక అనుబంధం యొక్కదాడుల గురించి తెలుసని నానక్ సమర్పిస్తాడు. ॥ 1॥

మేరీ సేజకియే ఆకేబరు బఱిఱా ॥

ఓ' నా సేఖితుడా, నా హృదయం దైవిక ధరాల్తో అలంకరించబడింది;

మిన్ అనదు బఱిఱా పుత్ర ఆవత సుఱిఱా ॥

నా హృదయంలో దేవుణ్ణి గ్రహించినప్పుడు నా మనసు స్ఫూరవశంగా మారింది.

పుత్ర మిలె సుఱిఱా సుఖ గామి చావ మంగల రస తారె ॥

ఆ నశానిక్షచే గురుదేవుణ్ణి గ్రహించే వారి హృదయాలు ఆనందంతో, నిండిఉంటాయి.

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥

ਭਕਤੂਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਸੁਤਾ ਭਾਂਤਿਨਿਚੈ ਆਨੰਦ ਗੀਤਾਲੁ ਪਾਡਠੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,

ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥

ਵਾਰਿ ਸਦੁਘਣਾਲੁ ਵਰ੍ਹਿਲੁਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਸੁਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਦੁਃਖਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਰੁਘਣਾਲੁ ਖੋਤਾਯਿ.

ਸੁਖ ਸਰਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਡੈ ਸਭੁਮੰਗਾ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਸਮਾਧਾਨੰ, ਸਮਤੁਕੰ ਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਹੋ ਵਿਕਸਿੰਸੁਤਾਯਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਭਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸੰਤੋਸਿੰਸੁਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਦਾਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਤੇਲੁਸੁਕੋਨਿ ਊਂਟਾਰੁ, ਆ ਵਿਧੰਗਾ ਵਾਰੁ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯਜਮਾਨਿਯੋਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਚੇੰਸੁਤਾਰੁ.

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥

ਵਾਰਿਕੀ ਸੁਭਦਿਨਮੁਲੁ ਵਚਿੰਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਹਾਜਮੁਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ, ਐਪੁਠੁ ਅਵੰਨੀ
ਅਨਿਪੁਠੁਘਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਿਲੀਨਮੈਖੋਯਾਯਿ.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਸਮਰਿਸੁਤਾਯੁ: ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੂਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯੰਨ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋ
ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 4॥ 1॥ 10॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਉੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਯਾਣੀਕੁਡਾ, ਸਿਧੰਗਾ ਊਂਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਗਮਸੁਠਾਨੰ ਵੇਪੁ ਮੀ ਕਵਾਤੁਨੁ
ਤਿਰਿਗਿ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚੁ; ਨੁਵੁਠੁੰਦੁਕੁ ਆਲਸੁ ਚੇੰਸੁਨਾਘੁ?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੁੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮੀਕੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਸਮਯੰ ਦਾਦਾਪੁ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ; ਮੀਰੁ ਏ
ਵਿਧਮੈਨ ਤਪੁਠੁ ਸੋਧੰਨਲੋ ਪਠੁਬਠੁਦਾਰੁ?

ਕੁੜੇ ਲੁਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕਮੋਸਮੁ ਮਰਿਯੁ ਅਬਧਮੁ ਚੇਤ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠਬਡਿ, ਮੀਰੁ
ਲੋਕਭੇਨਨਿਘੋਪਾਲਨੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥

ਓ' ਦੌਰਾਗੁਠਾ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਮੀਪੈ ਕਨੁਘੇਸਾਡੁ; ਮਰਠਮੁ ਮੀ ਮੀਦ
ਵਿਜਯਮੁ ਪੌਂਦਿ ਮੀ ਈ ਸਰੀਰਮੁ ਧੁਾਲੀ ਕੁਪਠਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥

ਮੈਂ ਸੰਪਦਨੁ ਮਰਿਯੁ ਯਵਥਾਨਿ ਖਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਮੈਰੁ ਏਲਾਠੀ ਆਹਾਰੰ ਲੇਦਾ
ਦੁਸੁਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੁਲੀ ਛੁੰਟੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੰਚੀ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਸੰਪਾਦਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਸੁੰਦੀ;
ਪਨੁਲ ਪਰਥਸਾਨਾਲਨੁ ਠੁਡਿਚਿ ਵੇਯਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਫਾਥੇਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ੀ, ਏਕ ਜਿੰਕ ਏਕ ਕ੍ਰੁਤ੍ਰਿਮ ਕਾਠੀ ਵੇਪੁ ਪਰਿਗੋਤ੍ਰਿ, ਦਾਨਿਨੀ ਵੇਨੋਠੁਗਾ ਤਪੁਥ੍ਰਾ
ਭਾਵਿੰਚੀ ਚੰਪਬਡਿਨਲੁਗਾ, ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੈਰੁ ਮਾਯਾ ਵਲਲੋ ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲ
ਵੇਲੁਗੁਲੋ ਚਿਕੁਠੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਸੁਖਹੁ ਦੁਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥

ਮੈਰੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਪਾਪਾਲੁਗਾ ਚੋਸੇ ਆਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਕਰਾਠੁ ਬਾਧਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੁ:ਖਾਲੁਗਾ ਮਾਰਠਾਲੁ.

ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ੀ, ਮੈਰੁ ਚੋਸੇ ਤਪੁਠੁਨੁ ਆਪਰੁ ਏਦੁਕੰਚੇ ਮੈਰੁ ਤਠੁਲੋ ਮਰਠ
ਰਾਕੁਸੁਡਿਨੀ ਏਦੁਰੋਠੁਲਾਰਨੋ ਵਿਸ਼ਯੰ ਮੈਕੁ ਗੁਰੁ ਛੰਡਦੁ.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੁਠਾ ਕੁੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥

ਆਕਾਸ਼ੰਲੋ ਠਾਹਾਜਨਿਤ ਸਠੁੰ ਅਨੋ ਭ੍ਰਮ ਮਿਮਲ੍ਰਿਮੋਸਗਿੰਚੁਠੋੰਦੀ; ਮੈਰੁ ਤਪੁਠੁ
ਲੋਕ ਸਾਠੁਲੁਨੁ ਆਸਾਠੁੰਸੁਨਾਠੁ.

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥

ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡੀ, ਮੈਰੁ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ
ਨਿੰਡਿਵੋਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥

ਜਿੰਕਲ ਵਲੋ ਓ ਨਾਨਕ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਵਾਰੀ ਅਞਾਨੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਨਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ; ਵਾਰੀ
ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲੁ ਮੁਗੁਸੁਠਾਲੁ. ॥ 2॥

ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥

ਮੋਲਾਸਿੰਸ ਲੋ ਈਰੁਕੁਠੋਯਿਨ ਈਠੀ ਈਗ ਏਗਿਰਿਵੋਦੁ,

ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

ਓਕ ਵਨੁਗੁ ਯੋਕਯਾਗਿਤਪੁ ਵਿਗ੍ਰਹਾਨ ਦਾਠਾ ਗੋਯਿਠੀਕੀ ਆਕਰਿੰਚਬਡੀਨ ਵਨੁਗੁ ਦਾਨਿ
ਚਾਸੀ ਬਯੁਟਪਡਦੁ,

ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥

ਅਲਾਗੇਂ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਠੀ ਓਕਯੁਠਿਠ ਕੂਡਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਠਿੰਚਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠਾਟੁਟੰ ਕਠੁੰਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਦੁਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥

ਅਤਨਿ ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿਕੁਲੁ ਲੋਕਿਠਚਲੇਨਿਵਿ; ਤਨ ਕ੍ਰਿਯਲ ਸੁਪਿਠਲਮੁਨੁ
ਪੋਂਦੁਨੁ.

ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥

ਅਤਨਿ ਰਹਾਸਠੁਨੁਲੁ ਬਹਿਰਠੰ ਓਯੋਬਡਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਈਕਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਓਠੁਨਠੀ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੁਠਾ ਮਨਮੁਖੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਸੰਠੁਯੁ-ਸੰਕਲਪੁਹਾੰਕਾਰੀ
ਮੋਸਪੋਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਓਡੁਲਕੁ ਤਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੀਲੋਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪੁਠ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਓਂਡਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਓਨਠੁਮੈਨ
ਆਧਾਠਿਠੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿਠੁਡੁਪੁਠਾਰੁ.

ਕੀਠ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਰਯਾਨਿਕੀ ਵਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਕੀ ਤਨ ਮੁਧੁਠੁਨੁ
ਅੰਦਿਸੁਨਾਠੁ.

ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸਕੁਠੀ, ਝਾਨੰ, ਆਲੋਚਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਝਾਨੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿਸੁਾਡੁ;
ਆਯਨ ਤਨ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਸੁਪੇਰੇਪਿਸੁਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥

ਆਯਨ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਠੁੰਲੋਂ ਵਾਰਿਕੀ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਵੇਲੁਡੀਓਸੁਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ
ਲੋਪਾਨਿਠਾਟੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਓਸੁਾਡੁ.

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

ਰੱਖਕੁਡੂ (ਦੇਵੁਡੂ) ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੇਵਾਰਿਨਿ ਸਠ੍ਠੁੰਗਾ
ਰੱਖਿੰਨ੍ਠਾਡੂ.

ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥

ఓ నానక్, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని ఆశ్రయంలో ఉన్నాడనుకు, అతని భక్తులు నరకం వంటి
బాధలను ఎన్నడూ అనుభవించరు. ॥ 4॥ 2॥ 11॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥

ఓ నా సోమరితనమా దూరంగా వేళ్ళునను దేవుని ముందు ఈ ప్రార్థనను చేస్తాను.

ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥

నా భర్త-దేవుణ్ణి ధాన్యం చేయడం దాఠ్ఠా మరియు నా హృదయంలో
పొందుపరచడం దాఠ్ఠా నా జీవితం అలంకరించబడుతోంది.

ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥

మనం రాత్రి పగలు ఆయనను ధాన్యించాలి; తన భర్త-దేవుణ్ణి ధాన్యించిన ఆత్మ
వధువు జీవితం అందంగా మారుతుంది.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో దేవుణ్ణి సభించడం దాఠ్ఠా నేను ఆధాత్మిక్యంగా సజీవంగా ఉన్నాము;
ఆయన ఉనికిని గ్రహించి మనం అతని ప్రశంసలను పాడాలి.

ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥

దేవుడు తన అదుఠ్ఠమైన మకరందం లాంటి చూపుతో నన్ను ఆశీర్వదించినపుఠ్ఠు;
ఆయన ఆశీరాఠ్ఠ ఉనికి, ఆయన నుంచి నేను విడిపోవడం ముగిసిందని నేను
గ్రహించాను.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥

నానక్ సమర్థుడను, నా కోరిక నెరవేరింది అని; నేను వెతుకుతున్నాన్ని
కలిశాను. ॥ 1॥

ਨਸਿ ਵੰਞੁਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

ఓ' పాపాలు వెళ్లిపోండి; నేను ఇపుఠ్ఠు సృష్టికర్తను నా హృదయంలో గ్రహించాను.

ਦੁਤਰ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵੱਖਰੁ ਮਯੇ ਘ੍ਰੁਹਾਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਦਯਾਯੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਸੰਤੋਸ਼ੰ, ਅਹੰ) ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁ ਬਡਤਾਯੁ.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੁ ਵੱਖਰੀ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੁਨਿ
ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵੇਲੁ ਡਿਚੇਂ ਸੁਣਾਡੁ.

ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੁਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਲੁ ਭਗਵੰਤੁ ਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਅਦੁਠੁ ਮੁਨਿ
ਮਕਰੰਦੰ ਅਤਨਿ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਵਰੁੰ ਕੁਰਿ ਪਿਸੁੰਦਨਿ ਓਕ ਅਸ਼ਠਾ ਘ੍ਰਿਹੁ ਮਨਿ ਸੁਣਾਡੁ.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਣੀ ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਬਲੁ ਠੁੰਦਿ; ਆਯੰ ਅੰਤੁ ਓਨ ਠੁੰਦੁ ਮੁਨਿ
ਸੁਣਿ ਅਨੁਭੂਤਿ ਚੇਂਦੁ ਤਾਡੁ, ਦਾਨਿ ਪਰਿਮਿ ਠੁੰਦੁ ਠੇਲੁ ਸੁਕੋਲੇ ਮੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਲੋਂਗਿ ਖੋਤਾਡੁ, ਦੇਵੁ ਡੇ ਸੁਠੁੰਗੁ ਮਨੁ ਲਿਖੁ ਪਾਯੁ ਮੁਨਿ
ਸਾਂਤਿ ਓ ਅਸ਼ੀਰਠੁ ਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੁਠੁੰਗੁ ਮਨੁ ਲਿਖੁ ਠੁੰਦੁ ਓਕੰ ਚੇਂ ਸੁਣਾਡੁ. ॥੨॥

ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥

ਨਿਸ਼ਖੁ ਮੁਨਿ ਦੇਵੁ ਣੀ ਧਾਠੁੰ ਚੇਂ ਵਾਰੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਬਾਧੁ ਲਨੁ ਭਰਿੰਚਰੁ.

ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੁਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥

ਨੀਤਿ ਮੰਤੁ ਠੇ ਨਾਠੁ ਧਿ ਪਤਿ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਗੁ, ਮਰੁਣੁ ਦੂਤੁ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ
ਪਾਰਿ ਖੋਤਾਡੁ.

ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਦੇਵੁ ਣੀ ਝਾਪਕੰ ਚੇਂ ਸੁਕੋ ਵਡੰ ਦਾਠੁ ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਨਿ, ਸੰਤੁ ਪ੍ਰਿਯੁ,
ਸਮੁਤੁ ਕਾਨ੍ਹਿ ਸਾਂਤਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁ ਕੁੰ ਠਾਰੁ.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿ ਕਰਾਨ੍ਹਿ ਮਾ ਪਿਸੁਣਾ, ਵਾਰਿਨਿ ਦੁਰੁਠੁ ਠੁੰਦੁ ਨੁੰਡੀ ਰੁਕ੍ਸ਼ਿ ਸੁਣਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ
ਭਾਵੋਂ ਦੇਵੁ ਸੰਤੋ ਪਾਲਨਿ ਠੁੰਦੁ ਵੀ ਡਿਚਿ ਪੇਡੁ ਠਾਰੁ.

ਗਹਿ ਕੀਠ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਠੋ ਓਕ ਮੁਨਿ ਵਾਰੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁਨੁ ਧਾਠੁੰ ਚਡੰ
ਦਾਠੁ ਵਾਰੁ ਲੋਕੰ ਸੰਪਦੁ ਕੋ ਸੰ ਓਰਾ ਠੁੰ ਪਡੁ ਠਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ
ਅਸਲਨਿਠੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਰੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥

ਅਨਿਪੁੰਪਦਲਕੁ, ਅਦੁਠੁਠੁ ਸ਼ਕੁਲਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯੰਲੋ
ਠਨਘੁਠੁ, ਆਯਨਕੁ ਵੇ ਵਿਧਮੁਨੇਨ ਭਯੰਮੂ ਕਲੁਗਦੁ,

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੇ ਪੁਭੁ ਅਸਾੜਾ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਆਯਨ ਮਨ ਗੁਰੁਦੋਵੁਲੁ, ਏਵਰਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣੰਲੋ ਅਯਿਠੇ ਅੰਠਾ
ਠੰਠੁੰਦੋ.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥

ਠਨ ਨਾਮੰਮੁਠੋ ਆਸ਼ੰਰਠਿੰਚਿ ਠਨਠੋ ਏਕੰਮੁਨੇਨ ਦੋਵੁਠੁ, ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਰਕੁੰਸਾਠੁ

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

ਨਾਮੰ ਏਕੰਠੁਅਦੁਠੁਠੁ ਮੁਨੇਨ ਮਕੰਰੰਦਾਨਿਠੁਆਸਾਠਿੰਚਿਨ ਵਕੁੰਨਿ ਪੁਪੰਚ ਸੰਪਦ
ਏਕੰਸ਼ਮੁਦੁਰੰ ਭਾਠਿੰਚਦੁ.

ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੁੰਮਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ, ਆਯਨ ਜੀਵਿਠੰਲੋਨਿ ਗੋਪੁ
ਯੁਠੁਠੁਠਾਮਿਲੋ ਦੁਠੁਠਾਲ ਪੁੰ ਵਿਜਯਾਨਿਸ਼ਾਠਿੰਚਾਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥

ਨਾਨਕੰ ਲੋਂਗਿਠੋਠਾਠੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯੰਲੋ ਠਨਘੁਠੁ ਮਰਣ ਰਾਕੁੰਸੁਡੀਠੋ ਏਪੁਠੁਠਾ
ਐਭਠੁਠਿ ਪਡਠੁ. ॥ 4॥ 3॥ 12॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੇ ਸੇ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥

ਮੀ ਗਠ ਪਨੁਲੁ ਮੀ ਭਵਿਪਠੁਠੁ ਵਿਠਿਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ.

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੇ ਸੇ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਚਰਠੁਨੁ ਦਾਚਡਾਨਿਕਿ ਪੁਠੁਠੁਠੁਨਦੋਵੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੀ ਪਨੁਲਨੁ
ਚੁਸੁਠਾ ਠੰਠਾਠੁ.

ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥

ਸੁਠੁਠੁਕੰਰੁ ਪੁਠਿਠੀ ਚੁਸੁਠੁਨਘੁਠੁ, ਮਨੰ ਵੇ ਪਾਪੰ ਏਂਦੁਕੁ ਚੋਯਾਲੀ?

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਮਨਮ ਮਚਿ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਚਾਲੀ, ਤਦਾਠਾ ਮਨਮ ਨਰਕਬਾਧਲਨੁ ਭਰਿਚਾਲੀਠ ਅਵਸਰਮ ਊਂਡਦੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਢੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਚਮਡੀ; ਅਦੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮੀਠ ਵਸੁੰਦੀ.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਪਰਿਸੁਠ੍ਠ ਸਮੁਮਲੋ ਢੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਚਮਡੀ; ਅਲਾ ਚੇਯਡਮ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗਠਮਲੋ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ ਠੁਡੀਚੀਵੇਯਬਡਠਾਲੁ.॥ 1॥

ਵਲਦੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥

ਊ ਅਞ੍ਞਾਨੀ ਮੂਰ੍ਠੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੋਸਪੁਰਿਠਮੋਨ ਮਾਰ੍ਠਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀ ਞੀਵਿਠਾਨੁ ਸਮਪਾਦੀਸੁਰੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥

ਪੁਰਯੋਞਕੁਠੈਨ ਢੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿ ਏਕਠੀਕੀ ਪੁਰਿਢੀ ਞਸੁਠਾਨੇ ਊਨਾਠ੍ਠੁ.

ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਢੁਯਗਲ ਢੇਵੁਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਕਨਿਕਰਮਗਲਵਾਡੁ; ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਮੁੰਡੀ ਆਯਨਨੁ ਏਮੁਡੁਕੁ ਵਿਡਗੋਠ੍ਠਾਲੀ?

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੁਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥

ਪਰਿਸੁਠ੍ਠ ਸਮੁਮਲੋ ਚੇਰੀ, ਏ ਮਾਠ੍ਰਮ ਸਮਕੋਚਿਮਚਕੁੰਡਾ ਢੇਵੁਡੀਨੀ ਠਾਠੀਚਮਡੀ; ਅਲਾ ਚੇਯਡਮ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨ ਮੋਠ੍ਰਮ ਵਮਸਾਨਿਘੀਮੁਕੀ ਚੇਸੁਕੋਵਚੁ

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

ਸਨਾਠੀਲੁ, ਸਾਠਕੁਲੁ, ਢੇਵਡੁਠਾਲੁ, ਝੁਪੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲਕੁ ਨਾਮਮ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮਠ੍ਠੁ.

ਬਿਨਵੀਂਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭਜੀਐ ਪੁਰੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਸੁਠਾਡੁ, ਮਨਮ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਏਕੁਕ ਸੁਠੀਕਰੁ ਆਯਿਨ ਢੇਵੁਠੀ ਠਾਠੀਚਮਲੀ. ॥ 2॥

ਖੇਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪੁਰੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥

ਢੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਅਮੁਡਰੀਕੀ ਨਾਠ੍ਠਾਠੀਪਠੀ ਕਾਬਠੀ ਮੋਸਾਨਿਘੀਚਰਿਮਚਵਡੁ.

ਕੁੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਅਸਠਾਠੀਮੋਸਾਨੀਆਚਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਚੋ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਜਨਿਸ਼ੁਨਾਰੁ.

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਰਗੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਏਕੈ ਦੋਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਧਾਠੀੰਚੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀ ਦਾਟਾਰੁ.

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

ਕਾਮਾਨ੍ਹੀਕੋਪਾਨ੍ਹੀਧਰਾਠੁਠੁਨੁ ਦੁਾਪਿੰਚੀ, ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਿਆਨੀਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਜਲਮੁ, ਦੋਸ਼ਮੁਲੁ, ਆਕਾਸ਼ਮੁਲਨੀਠੀਲੋ ਨੁੰਡੀ ਲੋਤ੍ਰੈਨ, ਅਨੰਤਮੁਨੈਨ, ਅਰੁਠੰ ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਦੋਵੁਲੁ,

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥

ਆਯੁਨ ਭਕੁਲੁਕੁ ਮੁਦੁਠੁ; ਅਠਨੀ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨੈਨ ਪੈਰੁ ਵਾਰੀ ਏਕੈਕ ਜੀਵਨੋਪਾਠੀ, ਅਨੀ ਨਾਨਕੋ ਸਮਰੀਠੁਚਾਡੁ. ॥ 3॥

ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥

ਏਦੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰ ਕਾਨੀ ਆਕਾਸ਼ੰਚੋ ਏਕ ਠਾਪਾਠਠ ਨਗਰੰਚਾ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨ੍ਹੀਮੁਾਡੰਡੀ.

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁਠਾਨੰਚਾਲੁ ਮੁਰਣਾਨੰਚਾਰੰ ਏਵਰੀਠੋਨੁਾ ਕਲੀਸੀ ਠੰਡਵੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮੀ ਨਿਠਠੁਸਪਾਚਰੁਡੁ; ਏਲੁਪੁਠੁਠੁਾ ਨੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਚੋ ਆਯੁਨਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰੁਚੁਕੋੰਡੀ

ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੁਨੈਨ ਵਾਰੁ ਈਕੋਵਰੁਾ ਲੋਰੁ, ਕਾਬਠੀ ਦੋਵੁਡੁ ਠਪੁਮੁਨੰ ਈਠਰੁਲ ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ ਵਿਡੀਚੀਵੇਯਾਲੀ.

ਮੀਤੁ ਜੇਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮੀ ਸੇਠੀਠੁਡੁ, ਯਠਾਵਨੁਡੁ, ਸੰਪਦ ਮਰੀਯੁ ਪ੍ਰਠੀਦੀ ਅਨੀ ਮੀ ਮੁਨਸੁਠੁਠੋ ਠੇਲੁਸੁਕੋੰਡੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚਾਡੁ, ਗੋਪ ਖੁਦੁਘੁੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਆਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਸਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਲਠੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 4॥ 13॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਓਕ ਸਾਸਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਦੁਯੁ ਦਾਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘੁਰੁ ੮

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੀਰੁਨ, ਐਨਿਮਿਦਵ ਲਯੁ:

ਕਮਲਾ ਠੁਮ ਠੀਤਿ ਕਮਲਾ ਠੁਮ ਠੀਤਿ ਹੇ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥

ਮਾਯੁ ਐਨੇਦਿ ਠੁਰਮ ਯੋਕੁਗੋਡ, ਐਵੁਨੁ, ਮਾਯੁ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਠੁਠੁਠੁਠੁ ਯੋਕੁਗੋਡ. ਦਾਨਿ ਸਕੁਤਿਵੰਤੁਮੈਨ ਵਠੁਨੰ ਮਨਸੁਠੁ ਠੁਰਠੁ ਪਠੁੰਚੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤੰ ਵਠੁੰ ਐਵੁਤੁੰਦਿ.

ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ਗਿਹੁ ਮੁਸਤ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥

ਓ ਪੁਰਵੰਚੰ ਠੁਯੰਕਰੁਮੈਨ ਦਠੁਮੈਨ ਐਡਵਿ. ਓ ਠੁਯੰਕਰੁਮੈਨ ਐਡਵਿਲੋ, ਓਕ ਵਠੁ ਯੋਕੁਗੁਠੁਠੁ ਮਨਸੁ ਐਤਨਿਠੁੰਗਲਾ ਮੋਸੰ ਚੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਯੰ ਅਤਨਿ ਮਿਗਿਲਿਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਰੰਤਰੰ ਵਿਨਿਯੋਗਿਠੁੰਦਿ.

ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਠੁ ਬਿਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਠੁ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥

ਓ ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲਵਾਡਾ, ਠੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਚੋਸਿ ਨਨੁਮਿਮਲਿਗੁਪਿੰਚੋਲਾ ਚੋਯੰਡਿ; ਨਿਨੁਠਾਠੁੰਚੁਕੁੰਡਾ, ਗਡਿਚੋ ਰੋਜੁਲੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁੰਗੇਸੁਨਾਠੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥

ਨੇਂਨੁ ਅਨੇਕ ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਗੁਂਡਾ ਡਾਟਾਨੁ; ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਲੇਕੁਂਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਰਕੁਣਨੁ ਪੋਂਦਲੇਦੁ.

ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੁਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਲੀ, ਨੇਂਨੁ ਊਨਠੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ, ਅਂਦੰ, ਕੀਰੀ ਲੇਦਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਲੇਕੁਂਡਾ ਊਨਾਠੁ; ਓ' ਨਾ ਤਲੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕੁਂਡਾ, ਨਾ ਰਕੁਣਕੁਡੁ ਝੰਕੋਵਰੁ?

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਰਠੁਕੀਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਨਯੰਠੋ ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਅਭਯਾਰਣਾਠੀਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਚੇਯੰਡੀ.

ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ

॥

ਨੀਠੀ ਨੁਂਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਵਚਿਠੁ ਚੇਪਵਲੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਵਿਡੀਘੋਵਡੰ ਵਲੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਪੁਰੀਗਾ ਬਲਪੀਨੰਗਾ ਮਾਰਾਯ; ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਲੇਨਿ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੈਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਏਲਾ ਬ੍ਰਠੀਕਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਸਨਮੁਖ ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਘੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ਓਹੁ ਬੋਧਿਓ ਸਰਜ ਸਰੋਤ ॥

ਵੇਟਗਾਡੀ ਕੋਮੁਠੈਕਠੁਦਾਰੁਠੁਠੀ ਵਿਨਠੁਰੁਵਾਠ, ਓਕ ਜਿੰਕ ਦਾਨਿ ਵੇਪੁ ਪਰਿਗੋਠੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਆ ਠੁਠੀ ਕੋਸੰ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠੁਰਿਯੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੈਠੁ ਚੇਸੁੰਦੀ.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥

ਅਲਾਗੇ, ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਮੀਦ ਨਾਕੁਨੁਪੇਮਨੁ ਨੇਂਨੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਾਨੁ, ਨਨੁਠੀਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਪਚੰਚੰ ਨੁਂਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਡੀੰਦੀ; ਮੀਰੁ ਲੇਕੁਂਡਾ ਓਕੁਠੁਣੰ ਕੂਡਾ ਜੀਵਿੰਚੇ ਸ਼ਰੀਰੰ ਸ਼ਪਿੰਚਬਡੀੰਦੀ.

ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ਚਿਤਵੀਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਓਕੁਠੁਣੰ ਕੂਡਾ ਨਿਦ੍ਰਘੋਲੇਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮਲੀਠੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਘੋਯਿ, ਨਾਮੰਲੋ ਲੀਨਮੈ, ਨਾ ਭਯਾਲਨੁ, ਸੰਦੇਘਾਲਨੁ, ਦਠੁਦਠੁਠੈਠੈਨੁ ਵਿਸਿਰੇਸਾਨੁ.

ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥

ఓ' అనిఘోట్ల వాఙ్మించే దయగల దేవడా, మీ దయ మరియు కరుణను ప్రసాదించండి, తదాఢ్రా నేను మీ ప్రేమలో మునిగిపోతాను అని నానక్ చెప్పారు.

అలీఅల గుంజాత అలీఅల గుంజాత రే మకరంద రస బాసన మాత రే ప్రితి కమల బంధావత
ఆప ॥

సువాసన మరియు తేనె యొక్కరుచితో ప్రలోభపెట్టబడిన బంబుల్ తేనెటీగలు రేకుల లోపల చిక్కుకునే వరకు తామర పువ్వుకుట్టా సందడి చేస్తాయి

చాత్రిక చిత పియాస చాత్రిక చిత పియాస రే యన బ్రుద బచిత్రి మని ఆస రే అల పీవత
బినసత తాప ॥

వర్షపు పక్షి మనస్సుమేఘాల నుండి మంచి వర్షపు చుక్కల కోసం ఆరాటపడుతుంది; వర్షపు చుక్కలు త్రాగడం దాఢ్రా మాత్రమే దాని తీవ్రమైన దాహం తీరబడుతుంది.

తాపా బినాసన దుఖ నాసన మిలై ప్రిమ మని తని ఆతి యనా ॥

ఓ' రుగశ్రలను నాశనం చేసేవాడా మరియు దుఃఖాలను పారద్రోలేవాడా, నన్ను మీతో ఏకం చేసుకోండి, నా మనస్సులో మరియు శరీరంలో మీ పట్ల చాలా తీవ్రమైన ప్రేమ ఉంది.

శుందర చతుర సుజాన సుఆమీ కవన రసనా గుణ భనా ॥

ఓ' నా అందమైన, తెలివైన మరియు నాఢ్రుబద్ధమైన గురువా, మీ సుగుణాలలో దేనిని నేను వివరించవచ్చు?

గారి భుజా లేవరు నామ దేవరు ద్రిసాటి ధారత మిటత పాప ॥

నన్నునీ రక్షణలో తీసుకొని నామము యొక్కసంపదను నాకు ప్రసాదించుము. మీ కృప యొక్కమాపుతో ఆశీర్వదించబడిన వక్త్రీ తప్పిల్లు తుడిచివేసాడు.

నానక్ శుపే పతిత పావన రరి దరసు పేఖత నర శీతాప ॥౩॥

నానక్ పాపుల యొక్కపురిపైయర్ అయిన దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు, ఎవరి దృష్టి దుఃఖాలను అనుభవించదు.

చితవృ చిత నాఢ చితవృ చిత నాఢ రే రఖి లేవరు సరణి అనాఢ రే మిలై చాఢ్రి చాఢ్రీలై
పూన ॥

ఓ' నా గురువా, నేను నిరంతరం నా మనస్సులో మిమల్నిఢ్రూత్రమే గుర్తుంచుకుంటాను. దయచేసి నన్నునిసఢ్రోయులను, మీ రక్షణలో ఉంచండి; నాలో మీ దృష్టి కోసం గొప్పఢ్రోరిక ఉంది.

ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ
ਮਾਨ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼ਨੁਰੁਵਾ, ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਅੰਦਮੈਨ ਰੂਪਾਨਿਧਾਨੀਚਾਨੁ; ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਖੀ ਦਿਵ੍ਯ
ਝਾਨਮੁਨਕੁ ਅਤਾਸ਼ਗਲਦਿ; ਵਿਨਯੰ ਗਲ ਮੀ ਸੇਵਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਧਾਪਾਡੰਡੀ.

ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਸਗਲ ਇਛ ਪੁਜੰਤੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੀ ਗੋਰਵਾਨਿਧੀਲਭੇਛੁ, ਵਾਰੀ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਮੀ ਦਯੁ ਵਲ ਵਾਰੀ ਕੋਰਿਕਲਨੀਯੋਰਵੇਰਾਯੁ.

ਹਰਿ ਕੀਠ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੇਹੰਤੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਰਕੁਣਲੋਕੀ ਵਚੇਘਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਤਪੁ ਰੋਜੁਲੁ ਮੰਗਲਕਰਮੈਨਵਿਗਾ
ਮਾਰਤਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਸੁਖਿ ਅੰਦੰਗਾ
ਮਾਰਤਾਯੁ.

ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਪਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੇਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਵਾਰੀ ਅਨਿਘੋਪਾਲੁ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਯੁਬਡਤਾਯੁ.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥

ਨਾ ਅਸ਼ਲਨੀਯੋਰਵੇਰਾਯੁਨਿ ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚਾਡੁ; ਨੇਂਨੁ ਸਦੁਘਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ
ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 4॥ 1॥ 14॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ ਓਨਾਠੁ. ਆਯਨ ਪੇਰੇ 'ਸ਼ਾਸ਼ਠੰ'. ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿਕੀ
ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘਕ੍ਰੰਗਾ ਓਨਾਠੁ. ਅਤਨੁ ਭਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਓਨਾਠੁ. ਅਤਨਿ ਓਨਿਕੀ ਕਾਲਾਨਿਕੀ ਮਿੰਚਿਨਦਿ. ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ
ਚਕ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅਤੀਤੁਡੁ. ਅਤਨੁ ਸੰਠੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਕਪ ਦਾਠਾ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕਾਲਠੋ ਕੂਡਿਨ ਵਾਰ, ਸ਼੍ਰੋਕਾਲੁ ਕੂਡਾ ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁਚੇ ਵ੍ਰਾਯੁਬਡਾਯੁ, ਐਦਿ
ਠੋਂਡਾ-ਯਾਸ ਰਾਜਾ ਯੋਕ੍ਰਾਗਾਨਿਕੀ ਪਾਡਾਲੀ:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਏਪਠੀਕੀ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਘੋਠਾਨੁ;

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ਅਧਾਠੀਝੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਦੇਵਦੂਤਲ ਵਰਕੁ ਏਂਪਿਕ ਚੋਸਿਨ ਆਯੁਨ ਝਲਾ
ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ ਸਮਯੁਂ ਤੀਸੁਕੋਡੁ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ਵੰਦ ਚੰਦ੍ਰੁਲੁ ਲੇਚਿ ਵੇਯਿਸੂਰੁਲੁ ਪ੍ਰਤੱਕੁ ਮੁਏਠੈ,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ਭੰਤ ਵੇਲੁਗੁਠੋ ਕੂਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁਧੀਕਠੀ ਭੰਕਾ
ਠੰਟੁੰਦੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਨੀ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਚਾਲਾ
ਠੇਲੀਵੇਨਵਾਰੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚੇਵਾਰੁ.

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਅਵਿ ਪੋਲੰਲੋ ਵਦਿਲੀਵੇਯੁਬਡਿਨ ਨਕੀਲੀ ਨੁਵੁਠੁ ਮੋਕੁਠੁ ਵਲੇ ਅਵਾੰਭਿਤਮੁਏਨਵੀ.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏ ਵਿਧੰਗਾ ਓਂਟਰੀਗਾ ਮਿਗੀਲੀਪੋਯਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਓਕ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ
ਵੰਦਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਗੁਰੁਵੁਲਨੁ ਕਲੀਗੀ ਠੰਨਘਾਰੀਲਾ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਕਨੀਪਿਸ਼ਾਰੁ
(ਅੰਦੁਵਲੁ ਨਿਞਮੁਏਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕਾਦੁ)

ਫਲੀਅਹਿ ਫਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਨਕੀਲੀ ਨੁਵੁਠੁ ਮੋਕੁਠੁ ਪੁਪਿਸ਼ੁਨਾਠੁ ਕਾਨੀ ਬੂਡੀਦ ਤਪੁਠੁਰੇਮੀ ਨਿੰਡੀ ਲੇਡੁ.
ਅਲਾਗੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਨੀ ਵਾਰੁ ਸੁਸੰਪਨਠੁਗਾ ਠੰਨਘੁਠੀਕੀ
ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ ਚਨੀਪੋਯਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਾਨੇ ਤਨਨੁ ਸੁਠਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਕੀਰੀਨੀ
ਸੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥

ਰੋਂਡਵਦੀਗਾ, ਅਤਨੁ ਸੁਘਿਨੀ ਰੂਪਿੰਦਿੰਚਾਡੁ; ਸੁਘਿਲੋਂ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁ, ਆਯਨ
ਦਾਨੀਨੀ ਆਨੰਦੰਤੋਂ ਪਠੁਕੁਨਾਠੁ.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਯੋਗੰਮੁਲ ਯੋਕੁਪਯੋਜਨਕਾਰੀ ਮਰਿਯੁ ਸੁਘਿਕਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਆਨੰਦੰ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਨਾਰੁ.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਮੀਰੇ ਅੰਦਰੀਕੀ ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਰੁ; ਮੀਰੇ ਜੀਵਿਠਾਨਿਯੁਨਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਕੇਵਲੰ
ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਦਾਨੀਨੀ ਠੀਸਿਵੇਸੁਨਾਰੁ.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

ਸੁਘਿਲੋਂ ਭਾਗੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਆ ਨਾਟਕਾਨਿਪੁਪੰਚੰ) ਅਸਕੁਗਿ ਚੁਸੁਨਾਠੁ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਓ ਸਰਸ਼ਕੁਮੰਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਸਤਠੈਨਵਿ (ਨਿਠਠੁ) ਮੀ ਖੰਡਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ
ਸਤਠੈ ਮੀ ਵਿਸਠੁ.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਸਤਠੈਨਵਿ (ਨਿਠਠੁ) ਮੀ ਲੋਕਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਤਠੈਨਵਿ ਮੀ ਸੁਘਿ.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਮੀ ਪਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਆਲੋਚਨਲਨੀਨਿਜਮੇ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਆਦੇਸੰ, ਮਰਿਯੁ ਸਤਠੈ ਮੀ ਕੋਰੁ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਸੰਕਲਠੈ ਯੋਕੁਪਯੋਜਨ, ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਆਦੇਸੰ.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਦਯੁ, ਨਿਜਮੇ ਮੀ ਬਹੁਮਠੁਲੁ (ਮੀ ਕੁਪਕੁ ਸੰਕੇਠੰ).

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਮਿਮਲ੍ਹਿ ਧ੍ਰਾਫ਼ੀਚੈ ਲਕ਼ਲਾਦਿਮੰਦਿ ਕੂਡਾ ਨਿਜਮੈ.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਸੁਘ੍ਰਿਕੀ ਮੀ ਸ਼ਕ੍ਰੀ ਮਧ੍ਰਤੁ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਨਿਜਮੈ ਮੀ ਸੁੁਤਿ, ਨਿਜਮੈ ਮੀ ਆਰਾਧਨ.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਓ' ਨਿਜਮੈਨ ਰਾਜਾ, ਨਿਤਮੈਨਦਿ ਮੀ ਸੁਘ੍ਰਿ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਰੀਤੋ ਸਤੁਠ੍ਰਿ ਧ੍ਰਾਫ਼ੀਚੈਵਾਰੁ ਸਤਠ੍ਰੰਤੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ
(ਦੇਵੁਨਿਤੋ ਵਿਲੰਨੰ ਅਵੁਤਾਰੁ)

ਜੇ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਤੁਨ੍ਹਾਰੁ ਅਬਧੰਲੋ ਚਿਕੁਠੁਪੋਤਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਤੋ ਵਿਲੰਨੰ ਕਾਲੇਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

ਅਯਨ ਗੋਪਠ੍ਰੰਨੰ ਗੋਪਠ੍ਰਿ, ਅਯਨ ਮਹਿਮ ਅੰਤ ਗੋਪਠ੍ਰਿ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

ਅਯਨ ਗੋਪਠ੍ਰੰਨੰ ਗੋਪਠ੍ਰਿ, ਅਯਨ ਨਾਠ੍ਰੰ ਕੂਡਾ ਅੰਠੈ ਨਿਜਮੈਨਦਿ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

ਅਯਨ ਨਿਵਾਸੰ ਵਲੋ ਸ਼ਾਸਠ੍ਰੰਮੈਨ ਅਯਨ ਗੋਪਠ੍ਰੰਨੰ ਗੋਪਠ੍ਰਿ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

ਅਯਨ ਗੋਪਠ੍ਰੰਨੰ ਗੋਪਠ੍ਰਿ, ਮਨ ਪ੍ਰਾਰਠ੍ਰੰਨਲੁ ਅਯਨਕੁ ਠੋਲੁਸੁ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

ਅਯਨ ਮਨ ਭਾਵੋਦ੍ਰੇਲਨਿਠ੍ਰਿਨੀ ਅਠ੍ਰੰ ਚੋਸੁਕੁਨ੍ਹੁਗਾ ਅਯਨ ਮਹਿਮ ਕੂਡਾ
ਗੋਪਠ੍ਰਿ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

ಆಯನ ಗೊಪತ್ರನಂ ಗೊಪಥಿ, ಅಡಗకుండాನೆ ಅನಿಷ್ಠೆವೆವಾಡು.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਗೊಪಥಿ ਅತನಿ ਮಹਿਮ, ಎಂದುಕಂಠೆ ಅತನು ಸਠੁಯੰਗਾ ಅਨਿਠੁਈਲੋਂ ਊਂਟਾಡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಅತನಿ ਚਰਠੁನು ਵਠਿੰਚਲੇਮು.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਅತನು ಏಮಿ ਚੇಸಿನਾ, ಲೆದಾ ಏಮಿ ਚੇಸಿನਾ, ಅಂತಾ ತನ ಸਠੁತ ಸಂಕਲਠੁ ದಾਠੁ
ಜರುಗುತುಂದಿ. ॥ 2॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼੍ਰੋਂਕಂ, ರੋਂಡವ ಗುರುವು:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੇਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂਚಂ ನಿತ್ಯದੇವುನಿ ನಿವಾಸಂ ಮರಿಯು ಅತನು ದಾನಿಲੋਂ ನಿವಸಿಸ್ತಾಡು.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ಆಯನ ಆಜ್ಞ ਵಲನ ಕೊಂದರು ಆಯನಲੋਂ ವಿಲੀನಮੈ, ಕೊಂದರು ಆಯನ ಆಜ್ಞವಲನ
ನಾಶನಮੈಯುಂಡಿರಿ.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ಕೊಂದರು, ಆಯನ ಸಂಕਲਠੁ ಯੋਕੁਠੁನಂದಂ ದਾਠੁ, ಪ್ರಪಂਚ ಅನುಬಂਠਾਲ ನುಂಡಿ
ਰಕ್ಷಿੰਚಬಡತಾರು, ಮರಿಕೊಂದರು ਵಾಟಿಲੋਂ ಲੀನಮੈ ಊਂಡೆಲಾ ਚೆಸ್ತಾರು.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

ಪ್ರಪಂਚ ಅನುಬಂਠਾਲ ನುಂಡಿ ಎವರು ರಕ್ಷಿੰਚಬಡತಾರೋਂ ಎವರೂ ਚੋಪਠੁರೆರು.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರು ಅನುಚರುಡು ಈ ರಹಸਠੁ ಗುರಿಂಚಿ ತੇಲುಸುಕುಂಟಾಡು, ಅತನು
ದೈವಜ್ಞಾನಂತ್ ಜ್ಞಾನೋਂದಯಂ ਚੋಂದಾಡು.

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾರੀ:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ఓ నానక్, ఆతల్లను సృష్టించిన తరువాత, దేవుడు వారి పనుల వృత్తాంతాలను నమోదు చేయడానికి నీతి నాల్గూధిపతిని నియమించాడు.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

అకథ, మర్నలకు కేవలం సత్యము మరియు నిజం ఆధారంగా మాత్రమే తీర్పు ఇవ్వబడుతుంది; అసత్యము (దుష్టులు) సత్యము నుండి వేరుచేయబడతారు.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੁੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

అబద్ధులు దేవుని ఆస్థానంలో ఉండరు, వారు ఎంతో అవమానంతో బాధపడడానికి తరిమివేయబడతారు.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

మీ నామ ప్రేమతో నిండిన వారు ఇకథి నుండి విజేతలుగా వెళతారు, నిజాయితీ లేని వారు జీవిత ఆటను కోల్పోతారు.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, మానవుల పనుల వృత్తాంతాలను నమోదు చేయడానికి మీరు నీతిమంతుడైన నాల్గూధి పతిని నియమించారు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

అదుభ్రమైన అనేక ధర్మ ప్రవాహాలు, అదుభ్రమైనది వేదజ్ఞానం.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

అదుభ్రమైనవి జీవులు, అదుభ్రమైనవి జాతులు.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

అదుభ్రమైనవి రూపాలు, అదుభ్రమైనవి రంగులు.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

నగ్నగా తిరుగుతున్న అనేక జీవులను చూస్తూ, నేను ఆశ్చర్యపోతున్నాను.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

ಎಕಠೋ ಗಾಲಿ ವೆಸ್ತೊಂದನಿ, ಎಕಠೋ ನೆರು ಪ್ರವಹಿಸ್ತೊಂದನಿ ನೆನು ಆಶರ್ಶಠೊತುನಾಘು,

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅಗನੀ ಖೆಡಹಿ ವಿಡಾಣಿ ॥

ಮಂಟಲು ತನ ಸಠ್ತ ಆಶರ್ಶಠರಮನ ನಾಟಕಾಲನು ಎಲಾ ಪ್ರದರಿಘ್ನುನಾಘೊ ಆಶರ್ಶಠಗಾ
ಊಂದಿ.

ਵਿਸಮಾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ಅನಿಘ್ನಿವ ವನರುಲ ನುಂಡಿ ಜೆವುಲನು ನಿಲಬೆಠ್ಠೆ ಈ ಭೂಮಿನಿ ಚೂಸಿ ನೆನು ಅದುಠಠಗಾ
ಆಶರ್ಶಠೊತುನಾಘು.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸಾਦಿ ਲਗਹਿ ਪರಾಣੀ ॥

ಮೆ ಬಹುಮತುಲ ಆನಂದಂಲೊ ಮಾನವುಲು ಇಲಾ ನಿಮಗಠು ಕಾವಡಂ ಆಶರ್ಶಠಗಾ ಊಂದಿ.

ਵਿਸਮಾਦੁ ਸੰਜੋಗੁ ਵਿਸಮಾਦੁ ਵਿਜੋಗು ॥

ಪ್ರಜಲು ಐಕಠಗಾ ಲೆಕುಂಡಾ ವೆರುಗಾ ಊಂಡೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯ ಆಶರ್ಶಠರಮನದಿ

ਵਿਸಮಾਦੁ ತ್ರುಖ ವಿਸಮಾਦು ತ್ರೋಗು ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಎಕಠೋ ಚಾಲಾ ಆಕಲಿ ಊಂದನಿ ನಮಠಡಂ ಕಘಂ ಮರಿಯು ಇತರ
ಪ್ರದೆಶಾಲಲೊ, ವಿಷಯಾಲು ಪುಷಠಗಾ ಆಸಾಠ್ಠಿಂಚಬಡುತುನಾಘು.

ਵਿਸಮಾਦੁ ಸಿಠತಿ ਵਿਸಮಾਦು ಸಾಲಾਹ ॥

ಎಕಠೋ ಸಪ್ಪಿಕಠನು ಸ್ತುತಿಂಚಡಂ, ಪ್ರಶಂಸಿಂಚಡಂ ಜರುಗುತುಂದಿ,

ਵਿਸಮಾਦੁ ਉಝੜ ਵਿਸಮಾਦੁ ರಾਹ ॥

ಎಕಠೋ ಅರಣಠ ಊಂದಿ ಮರಿಯು ಇತರ ಪ್ರದೆಶಾಲಲೊ, ಚಕಠಾ ವೆಸಿನ ಮಾರ್ಠಾಲು
ಊನಾಘು. ಮೆರು ಈ ಅದುಠಠಮನ ನಾಟಕಾನಿಘ್ನುಮಾಡಟಂ ಆಶರ್ಶಠರಂಗಾ ಊಂದಿ.

ਵਿਸಮಾਦੁ ನೆಝೆ ਵਿਸಮಾਦು ದੂರಿ ॥

ಮೆರು ದಗಠರಲೊ ಊನಾಠನಿ ಎವರೊ ಚೆಬಿಠೆ ಆಶರ್ಶಠಗಾ ಊಟುಂದಿ; ಮರೊಕರು ಮೆರು ಚಾಲಾ
ದೂರಂಲೊ ಊನಾಠನಿ ಚೆಪಾಠು,

ਵਿਸಮಾਦੁ ਦੇਖೆ ਹಾਜರಾ ಹಠುರಿ ॥

ಇತರುಲು ಮಿಮಠಿಘ್ನಾರಿ ಪಕಠ ಚೂಸಾರು (ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ಪ್ರವೆಶಿಸ್ತುನಾಘು).

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ಈ ಅదుఠాలను చూసి, నేను ఆశ్చర్యపోతున్నాను.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, మీ ఈ ఆశ్చర్యకరమైన అదుఠాలను అర్థం చేసుకున్నారు పరిపూర్ణ విధితో ఆశీర్వాదించబడతారు.

ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు దాఠా:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ఏది చూసినా, ప్రకృతిలో ఏది వినామీ శక్తి ఆశ్చర్యకరమైనది. శాంతి యొక్క సారాంశం అయిన మీ యొక్క గౌరవనీయమైన భయం అంతా మీ నాటకమే.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ఇది మీ శక్తి, ఇది కిందటి ప్రపంచాలలో, ఆకాశంలో మరియు విశ్వు యొక్క అన్ని రూపాలలో ప్రదర్శించబడుతోంది.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

మీ శక్తి వల్ల వేదాలు, పురాణాలు, సిమిటిక్ పుస్తకాలు, వీటిలో వక్షమైన ఆలోచనలు సాధ్యమవుతాయి.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ఇది మీ అంతర్లీన శక్తి, ఇది తినడం, తాగడం, దుస్తులు ధరించడం మరియు జీవులలో ప్రేమ భావన యొక్క దృఢియం వెనుక పనిచేస్తోంది.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ రੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

మీ శక్తి దాఠా అనిర్హకాల మరియు రంగుల జాతులు వస్తాయి; మీ శక్తి దాఠా, ప్రపంచ జీవులు ఉన్నాయి.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

మీ శక్తి మరియు సంకలర్థ ప్రకారం అనిష్టదృణాలు, చెడులు, గౌరవాలు మరియు అగౌరవాలు కూడా జరుగుతున్నాయి.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਰੁ ॥

మీ శక్తి గాలి దాఠా, నీరు మరియు మంటలు ఉనికిలో ఉన్నాయి; మీ శక్తి భూమి మరియు ధూళి దాఠా ఉనికిలో ఉన్నాయి.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రతిదీ మీ శక్తిలో ఉంటుంది, మీరు అందరికనాశ్చక్తివంతమైన సృష్టికర్త. మీ పేరు పవిత్రమైనది.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੇ ਤਾਕੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, తన ఆజ్ఞ ప్రకారం సృష్టిని అతను ఆదరిస్తాడు మరియు ప్రతిచోటా తనంతట తానుగా ప్రవర్తిస్తాడు.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

జీవితంలోని బాధలు, ఆనందాల దాటూ జీవించిన తరాత్రు, మనిషి శరీరం ధూళి కుప్పగూ తగ్గి, ఆత్మనిప్రఖిస్తుంది.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

లోకవత్సహారాల్లో చికుళ్ళుపోయిన ఒక వక్త్ర మరణించినప్పుడు, ఆయన నీతిమంతుడైన నాల్గూధిపతి నాల్గూస్థానానికి నడిపించాడు.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

అకథ, అతని మంచి మరియు చెడు పనుల యొక్కజ్ఞాతా జోడించబడుతుంది మరియు అతనికి వివరించబడుతుంది.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੁਆਇਆ ॥

చెడు పనులు మంచి పనులకంటే ఎక్కువగా ఉంటే, అతనికి కఠినమైన శిక్ష విధించబడుతుంది. అతను దాచడానికి ఫలం కనుగొనబడలేదు మరియు అతని బాధ ఏడుపులను ఎవరూ వినరు.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

అజ్ఞానం కారణంగా, అతను మానవ జననానివృత్తంగా వృధా చేశాడు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంలో గాలి శాశత్రంగా వీస్తూనే ఉంటాయి.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਦੇవుਨੀ ਪ੍ਰਾਯਯੋਗਿਯ ਭਯੰਗਲੋਂ (ਚਿੱਤ੍ਰੰ ਕ੍ਰਿੰਦ) ਵੇਲਾਦੀ ਨਦੁਲੁ ਪ੍ਰਵਹਿਸ੍ਰਾਯੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁਯੋ ਭਯੰਗਲੋਂ ਅਗਿਯੋਟਾਯਿੰਚਿਨ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਯਡੰ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲੁ ਭਕ੍ਤਿਪੁਰੁਕ੍ਸ਼ਮੁਯੋ ਭਯੰਗਲੋਂ ਭੁਮਿ ਸੁਘ੍ਰਿ ਭਾਰਾਨਿਯੋਸੁੰਦਿ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਪੱਲੁ ਭਕ੍ਤਿਪੁਰੁਕ੍ਸ਼ਮੁਯੋ ਭਯੰਗਲੋਂ (ਅਤਨੀ ਆਧੀਨਮੁਲੋਂ) ਮੇਘੁਰੁਪੰਗਲੋਂ ਵਰੁਦੇਵਤ ਅਯਿਨ ਇੰਦੁਰਾਯੁ ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਵੇਲਾਡੁਠੋਂਦਿ, ਅਦਿ ਦਾਨੀ ਤਲਪੁਯੋ ਨਡੁਸੁਨੁਠੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਯੰਗਲੋਂ ਧਰੁਯੋਯੁਧਿਪਤਿ ਆਯਨ ਇੰਠੀ ਮੁੰਦੁ ਨਿਲਬਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

ਆਯਨ ਆਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਸੁਰੁਠੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚੰਦੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਵਾਰੁ ਲਕੁਲ ਮੁਠੁਠੁਅੰਤੁਲੋਨੀ ਵਿਧੰਗਾ ਪ੍ਰਯਾਣਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੱਲੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁਯੋ ਭਯੰਗਲੋਂ (ਆਯਨ ਆਧੇਸ਼ਾਨੁਗਤ) ਸਿਧੁਲੁ, ਬੁਧੁਲੁ, ਦੇਵਤਲੁ, ਯੋਗੁਲੁ ਜੀਵਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਆਕਾਸੰ ਭੁਮਿ ਮੀਦ ਵਿਸੁਰਿੰਚਿ ਊਂਦਨੀ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਯਯੋਗਿਯ ਭਯੰਗਲੋਂ ਊਂਦਿ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿੱਤ੍ਰੰਗਲੋਂ, ਯੋਧੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਠੁ ਸਕ੍ਤਿਵੰਤਮੁਯੋ ਪੀਰੋਲੁ ਊਨਾਠੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੁਰ ॥

ਆਯਨ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁਯੋ ਭਯੰਗਲੋਂ, ਅਨੇਕ ਮੰਦਿ ਮਾਨਵੁਲੁ, ਜੀਵੁਲੁ ਜਨਿਠੁਚਿ ਮਰਣਿਸ੍ਰਾਰੁ.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

ਮੋੁੱਤ੍ਰੰ ਸ੍ਰੋਘ੍ਰਿ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਯਯਯੰ (ਅਦੋਂ) ਕੰਦ ਪਨਿਚੋਂਨੋਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਏਯੁਵੰਠੀ ਭਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਂਕੰ, ਮੋੁਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ, ਨਿਰਯੁਡੁ; ਆਯਨ ਏਦੁਠ ਅਨੋਂਕ ਈਤਰ ਦੇਵਤਲੁ ਅਲਮੈਨਵਾਰੁ.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕ੍ਰੋਂਘੁਡੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚਾਲਾ ਕਠਲੁ ਊਂਨਾਯੁ, ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਵੇਦਾਲਨੁ ਸ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁਨਾਯੁ.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਯਿ ਮੁਯਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਬਿਚਗ੍ਰਾਯੁਯੁਯੁ ਚੋਂਨੁ, ਡ੍ਰਮ ਯੋਕਯੁਠ ਚੁਠ੍ਰਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਮਾੰਤ੍ਰਿਕੁਲੁ ਮਾਰੋਂਠੀ ਲੋਂ ਤਮ ਮਾਯਾਯਾਲਾਨਿਪਦਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਤਪੁਠ੍ਰੁ ਭ੍ਰਮਨੁ ਸ੍ਰੋਘ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਵਾਰੁ ਰਾਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਯੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਾਡੁਤਾ ਮਰਿਯੁ ਅਸੰਬਠਮੈਨ ਕਠਲਨੁ ਵਿਵਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਵਾਰੁ ਖਰੀਂਦੋਂਨ ਚੋਂਵਿਰਿੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਂਕੋਂਨ ਲਨੁ ਠਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਭਰਣਾਲੁ ਠਰਿੰਚੋਂ ਸ਼ਰੀਂਰਾਲੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਬੂਡੀਡਲੋਂ ਕਲਿਸਿਯੋਂਤਾਯੁ.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੁਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

ਦైਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿ ਫਲੰ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਲੇਮੁ. ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿ ਪੋਂਦਾਲੋਂ
ਵਿਵਰਿੰਚਡੰ ਠਕੁਠਮਲਡੰ ਅੰਤ ਕਠੰ.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਅਯਨ ਕ੍ਰਪਠੋ ਮਨਕੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਨਪੁਠੁ ਮਾਠਮੇ ਮਨੰ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਠਾ; ਠਤਰ ਪ੍ਰਯਠਾਠਨੀਅਠੁ ਨਿਰਾਸਕੁ ਦਾਰਿਠੀਠਾਠ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਕ੍ਰਪ ਠੋਕ੍ਰਮਾਪੁਨੁ ਠਾਪਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ ਮਾਠਮੇ, ਮੀ ਕ੍ਰਪ
ਦਾਠਾ ਸਠਗੁਰੁਪੁਨੁ ਕਲੁਠਾਰੁ.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੀਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਠ ਅਠਅਨੋਕ ਠਨਠਲੋਂ ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਠੰਠੁੰਦਿ, ਸਠਗੁਰੁਪੁ ਅਠਨਿਕੀ ਦੈਵਵਾਕਠੁ
ਠਚਠਿੰਚੋ ਵਰਕੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਠਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਠਾਇਆ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਠਲੰਦਰੁ ਠਾਗ੍ਰਠਗਾ ਵਿਨੰਡਿ, ਸਠਗੁਰੁਪੁ ਅੰਤ ਗੋਪੁਪਠੋਠਠਕੁਠੁ
ਠਕੋਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਠਮੁ ਅਠਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੋਂਪਲਨੁੰਡਿ, ਸਠਗੁਰੁਪੁਨਿ ਕਲਿੰਨਿੰਨ ਠਰਾਠੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਪਿੰਚਾਰੁ.

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਠਾਇਆ ॥੪॥

ਸਠਗੁਰੁਪੁ ਮਾਠਮੇ ਨਿਠਠਦੇਵੁਨਿ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਵੇਲੁਠੀਠਾਠੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਂਕੰ, ਮੋੁਦਠੀ ਗੁਰੁਪੁ:

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ ਗੋਪਾਲ ॥

ಈ ప్రపంచం దేవుని నాటకం లాంటిది, దీనిలో ఘరియన్ (24 నిమిషాల కాలవ్యధి) గోపికలు లేదా పాల పనివారిలా ఉంటుంది మరియు అనిష్టియర్స్ (మూడు గంటల కాలవ్యధి) కృష్ణ లాగా ఉంటాయి.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥

ఈ లోకనాటకంలో గాలి, నీరు, అగ్నిపికలు ధరించే ఆభరణాల వంటివి. సూర్యుడు మరియు చంద్రుడు రెండు అవతారాల వంటివారు.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥

మొత్తం భూమి అవసరమైన వనరులను అందిస్తుంది, మరియు ఈ నాటకాన్ని ప్రదర్శించడానికి అవసరమైన సరఫరాలే ప్రాపంచిక చికుళ్లు.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

(ఈ లోకభ్రమల నాటకంలో) ఓ' నానక్, దైవజ్ఞానం లేకుండా, మొత్తం మానవాళిని చావు రాక్షసుడి చేత మోసగించబడి మింగబడుతోంది.

ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

ఈ ప్రదర్శనలను ప్రదర్శించేటప్పుడు, శిష్యులు సంగీతానివ్హాయిస్తారు, మరియు గురువులు నృత్య చేశారు.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ॥

నృత్య చేసేటప్పుడు వారు తమ పాదాల చుట్టూ తనుళ్లుంటూ వారి తలల చుట్టూ తిరుగుతారు.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

నృత్య చేసేటప్పుడు వారు తమ పాదాల చుట్టూ తనుళ్లుంటూ వారి తలల చుట్టూ తిరుగుతారు.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

వారిని చూస్తూ, ప్రజలు నవ్వుతారు మరియు తరువాత వాళ్ళుంటికి వెళతారు.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

వారు రొట్టె కోసం (వారి జీవనోపాధి కోసం) డ్రమ్మను వాయిస్తూ ఉంటారు.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਨੇਲਪੈ ਵਿਸਿਰਿਵੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਨੇਲਪੈ ਵਿਸਿਰਿਵੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

ਵਾਰੁ ਸੀਤ, ਰਾਮ, ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਰਾਜਾਲ ਵੇਸੰਲੋ ਪਾਡਤਾਰੁ.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਰਭੁਯੁਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਰੂਪਲੇਨਿਵਾਡੁ; ਆਯਨ ਪੇਰੇ ਨਿਯੰ.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਮੋਠੁੰ ਵਿਸਠੁ ਅਤਨਿ ਸੁਠੁਠੁ.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ਓ ਭਕੁਯੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਭਕੁਠਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਆਯਨ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਅਠਿਕ ਊਠਾਠੁੰਠੁ ਊੰਟਾਰੁ.

ਤਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਸੰਠੋਪ ਪੇਟੁਲਨੇ ਠੀਵੁਮੈਨ ਕੋਰਿਕ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਆਯਿਠੇ ਊੰਟੁੰਦੋ; ਵਾਰਿ ਯੀਵਿਠੰ ਦੁੈਵਿਕ ਆਨੰਦੰਠੁ ਆਲੰਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁਠਾ, ਓ ਭੋਠਨਲੁ ਨੇਰੁਠੁਨਠੁਵਾਰੁ;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾ, ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿੰ ਦਾਟੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯਪਡੁਠਾਡੁ.

ਕੇਲੁ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

ਨਾਨੇ ਮਿਪਨ, ਠਿਪੇਠੁਕ੍ਰੰ, ਗੁੰਡਿੰਗ ਰਾਠੁਠੁਕੁਮਠੁ ਚਕ੍ਰੰ,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅੰਤੁ ॥

ਏਡਾਰਿਲੋ ਅਨੇਕ, ਲੋਕਠੇਨਨਿਠੁਡਿਗਾਲਿਲੁ ਊੰਨਾਠੁ.

ਲਾਟੁ ਮਾਠਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

ਸਿਠੁਠੁਗ ਠਾਪੁੰਚਰਿਠੁਗ ਪਿਕੁੰਠੁਠੁਪੁਠੁ,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ਪੜ੍ਹਲ ਊਪਿਰੀ ਆਡਨਿ ਦੌਰੁਲਨੁ,

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਿਠੁਡੀਲ੍ ਘੰਮੀਦ ਜੀਵੁਲੁ ਗੁਠੁਡੁਗਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਊਂਟਾਯੁ,

ਨਾਨਕ ਭਉਦੀਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਸੁਵੁਲ ਸੰਘੁਮੁਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲ ਸੰਘੁਠੁ ਪਰਿਮਿਤਿ ਲੇਦੁ, ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਬਾਗਾ ਚੁਟੁਆ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਰੁ.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਲੋ ਊਨੁਆਟਿਨਿ ਬੰਧਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਟਿਨਿ ਚੁਟੁਆ ਤਿਪੁਠੁਆਡੁ.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸੁਰਿ ਏਕਠੁ ਵਾਰਿ ਗਠੁ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਵਾਰਿ ਵਿਧਿਨਿ ਬਠਿ ਪਰਿਗੋਤੁਤੁਨਾਰੁ.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਪਰਿਗੋਠੈ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਅੰਤਿਮੁ ਨਿਪੁਠੁਠੁਪੈ ਏਡੁਸੁਰੁ.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ ॥

ਵੀਰੁ ਊਨੁਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸਿਠਿਨਿ ਸਾਧਿੰਚਲੇਰੁ, ਲੇਦਾ ਸੁਪਾਚਿਕ ਵਠੁਹਾਰਾਲੋ ਨੋਪੁਠੁਆਠਿ ਸਾਧਿੰਚਲੇਰੁ.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਵਾਰਿ ਨੁਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੁਟੁਆ ਦੁਕਡੰ ਲਾਠੀ ਮਨਸੁ ਘੋਰੁਕਠਿਨੋਂਦੰ ਮੁਆਠੁਮੈ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮੁਆਠੁਮੈ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਗੌਰਵਨੀਯਮੁਨੋ ਭਯਾਨਿਠੁਲਿਗਿ ਊਨੁਆਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਸੁਪੇਮਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁ ਰੁਪਲੇਨਿਦਿ, ਸੁਪੇਮਪੁਰਠੁ ਭਠਿਠੁ ਮਿਮਲਿਠੁਚੁਕੁੰਚੁ ਅਪੁਠੁ ਮੇਮੁ ਅਨਿਠੁਆਠੁਲ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁਨਿ ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੰਡੀ ਵਾਟਿਨਿ ਮਨੰ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁੰਚੁਮੁ.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ಆತ್ಮਮਰಿಯು ಶਰੀਰಂ ಅਨੰਤੁਤನਿਕਿ ਚੋਦਿਨਵੇ; ਮਨਕੁ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿ ਭਵਖੁਨਿ
ਅਯਨਨੁ ਅਡਗਡੰ ਵਫ਼ਮੈ.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੰਕ੍ಷੇਮੰ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਯੰਡਿ
ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਊਂਡੰਡਿ.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਓਕੁ ਸ਼ਕਤਿਵੰਤਮੈਨ ਵਛੀ ਵੁਧਾਪ੍ਰਵਿਹਾਨੁ ਦੁਰੰਗਾ ਨੋਠੁਡਾਨਿਕਿ
ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਵੁਧਾਪ੍ਰਠੁ ਵਿਵਿਧ ਮਾਰਾਠੁ ਮਾਰੁਵੇਸੰਠੁ ਵਸੁੰਡਿ.

ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯੰਚਿਨ ਸਾਠੁਲਨੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੁ ਏਵਰੁ
ਊਂਡੁਠੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਮੁਸਲਿੰਠੁ ਈਸਲਾਮਿਕ ਚਠੁਣਿਨਿਖੁਣਿਸੁਣੁ; ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਚਦਿਵਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡਿ.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਦੋਵੁਨਿ ਦਰਠੁਣਾਨਿਖੁਣੁਡਾਨਿਕਿ ਈਸਲਾਮਿੰਠੁ ਚਠੁਣਿਨਿਖੁਣਿਚਿਠੁੰਗਾ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਦੋਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਠੁ.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹਿੰਦੁਵੁਠੁ ਠਮੁ ਲੋਠੁਨਾਲ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਸੰਸਨਿੰਠੁਮੈਨ, ਅੰਦਮੈਨ ਮਰਿਯੁ
ਅਪਰਿਮਿਠੁਮੈਨ ਦੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸੁਣੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਪਵਿਠੁ ਠੀਰਠੁਮੰਦਿਰਾਲ ਵਠੁ ਸਾਠੁ ਚੋਸੁਣਾਰੁ, ਪੁਵੁਠੁ ਸਮਰਠੁ ਚੋਸੁਣਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲ ਮੁੰਦੁ ਠੁਪੰ ਵੋਸੁਣਾਰੁ.

ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਯੋਗੁਠੁ ਵਿਸ਼ੁਣੁਨਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੁਕਿਠੁ ਪੇਰੁਨੁ ਅਲਠੁ (ਅਠੁੰ ਕਾਨਿਦਿ)
ਅਨਿ ਆਠੁ ਚਿਸੁਣਾਰੁ

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਯੋਗੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਦੋਵੁਡੁ ਅਵਛੁਡੁ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਲਚੋ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਤੁੰ ਵਿਸ਼ੁ ਅਤਨਿ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕੁਰੂਪੰ ਵੰਠੀਦੀ.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਦਾਤੁਪ੍ਰਾਪੁ ਚਨ ਦਾਤੁਪ੍ਰਾਪੁ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਨਸੁਲੁਕੁ ਸੰਤੁਪ੍ਰਿਨਿ ਤੇਸੁੰਦੀ.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੇਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਸਾਠੁਪੁਰਿਤ ਆਠੁਸਾਲੁ ਦਾਤੁਪ੍ਰਾਪੁ ਸੁਆਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰੁ ਆਚੈ
ਦਾਨਿਕੰਚੈ ਵੇਯੁਲੋਲੁ ਏਕੁਫੁ ਕੋਸੰ ਦੋਵੁਠੁ ਆਡੁਗੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਵਾਰਿ ਆਚਿਫੁ ਦਾਨਿਕੁਪਿਮ ਪਰੁਸੁਤਾਯਨਿ ਵਾਰੁ ਆਚਿਸੁਆਰੁ.

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਮਰੋਵੇਪੁ, ਦੋਂਗਲੁ, ਵਠੀਚਾਰੁਲੁ, ਅਬਠੁਲੁ ਚੋਪੇਠਾਰੁ, ਦੁਰਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਸੁਲੁ ਆਂਟਾਰੁ.

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਪਾਪਕਾਰਾਠੁਕੁ ਚੋਯੁਠੁੰ ਦਾਠੁ ਤਮ ਗਤ ਪਨੁਲ ਯੋਕੁਯੋਗੁਠੁਲਨੁ
ਆਪਯੋਗਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਖਾਲੀ ਚੋਤੁਲੁ ਆਠੁ ਆਠੁ
ਵਾਰਿਦੀ ਏਤੁਵੰਠੀ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪਨਿ?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਵਿਵਿਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਤਰਿਠੁਲੁ, ਨੀਠੀਲੋ ਮਰਿਯੁ ਭੁਮਿਲੋ ਅਨੋਕ
ਰਕਾਲ ਜੀਵੁਲੁ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੁੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਆ ਜੀਵੁਲੁ ਏਮਿ ਆਡੁਗਾਯੋ ਮੀਕੁ ਮਾਠੁਮੇ ਆਲੁਸੁ. ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ
ਜੀਵਨੋਪਾਠੀ ਕੋਸੰ ਮੀਪੈ ਆਠੁਰਪਠੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆ ਆਚਿ ਸੁਤਿੰਚੋਯਾਲਨੋ ਕੋਰਿਕਨੁ ਕਲਿਗਿ ਆਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁ ਨਾਮੰ ਵਾਰਿ ਏਕੋਕ ਮਠੁਠੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਠੁ ਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਆਚਿ ਸੁਆਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਠੁਠੁਕੁ ਚਾਲਾ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਆਂਟਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਹਆਰ ॥

ਓਕ ਮੁਸਲਿਮ ਅਵਸ਼ੇਪਾਲੁ, ਕੁਮ੍ਹਿ ਚਕ੍ਰੰ ਪੈ ਮੁਠੀਗਾ ਮੁਗੁਸ਼ਾਯੁ.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਕੁੰਡਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਲੁਕਲੁ ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੇ ਰੁਪਿੰਦਿੰਚਬਠਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਭਦਿ
ਬਠੀਲੋ ਕਾਲਿਖੋਵਡੰਠੋ ਅਦਿ ਵੇਡੁਸੁੰਦਿ.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

ਬਠੀਲੋ ਕਾਲੇਠੁਪੁਠੁ, ਓ ਮੁਠੀ (ਮੁਸਲਿਮ ਅਵਸ਼ੇਪਾਲੁ) ਨਰਕੰਲੋ ਮੰਡੁਤੁਨਠੁ
ਪਗਿਲਿਖੋਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ਸੁਪ੍ਰਿਕੀ ਕਾਰਣਮੈਨ ਸੁਪ੍ਰਿਕਰੁ ਓ ਨਾਨਕ; ਪਰਲੋਕਾਨਿਕੀ ਲੇਦਾ ਨਰਕਾਨਿਕੀ ਵਰੁ ਵੇਠਾਰੋ
ਓਟਰਿਗਾ ਠੇਲੁਸੁ. (ਨਰਕਾਨਿਕੀ ਲੇਦਾ ਸਠਾਨਿਕੀ ਵੇਠਠੰ ਅਵਸ਼ੇਪਾਲਨੁ ਪਾਰਵੇਸੇ
ਪਠਤਿਪੈ ਓਧਾਰਪਡੀ ਠੰਡਦੁ).

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ, ਅਵੁਨੁ,
ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਓਯਨ ਸਤਗੁਰੁਵੁਲੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਕੁਨਾਠੁ; ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਬਹਿਰਠੰ ਚੋਸੁ, ਅਠਨੁ ਠੀਨਿਨਿ ਬਹਿਰੰਗੰਗਾ ਪ੍ਰਕਟਿਸੁਣੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਲੋਕੰਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੀਠੋ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿ
ਬਹਿਪਠਿੰਚੋ ਵਕੀ ਸਾਠੰਗਾ ਵਿਮੁਕੀ ਅਵੁਠਾਠੁ.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਓ ਓਲੋਚਨ ਚਾਲਾ ਗੋਪਠੀ, ਠਨ ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਝਠਚੋਸਿਨ ਵਾਠੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ
ਝਵਿਠਾਨਿਠੁਚੋਠੁਠੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਠੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਅਹਾਂਲੋ (ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ ਭਾਵਿੰਚੈ ਪ੍ਰਿਠਿ) ਏਕ ਵਕ੍ਰੀ
ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਸ੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਲੋ, ਅਤਨੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ
ਨਿਪ੍ਰਘ੍ਰਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਜਨਿਸ਼੍ਟਾਰੁ, ਅਹਾਂਲੋਨੋ ਏਕਰੁ ਮਰਣੀਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ਅਹਾਂ (ਪ੍ਰਠੇਕ੍ਰ ਗੁਰ੍ਰਿੰਪੁ) ਨਿਰਘ੍ਰਿੰਚਣਾਨਿਕੀ, ਏਕਰੁ ਦਾਨਾਲੁ ਚੈਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਣੀਨਿ ਅੰਗੀਕਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਸੰਪਾਦਿਸ਼੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਓਡੀਘੋਤਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੁੜਿਆਰੁ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਸਤਥੰਤੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ ਲੋਦਾ ਅਬਧੰ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਪਾਪਘ੍ਰਿਠਮੈਨ, ਓਦਾਤਮੈਨ ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪ੍ਰਿਠਿਬਿੰਬਿਸ਼੍ਟੁੰਦਿ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

ਅਹਾਂ ਕਾਰਣੰਗਾਨੋ ਕੋਨਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਏਕਰੁ ਅਨਿਸ਼੍ਚਾਕਰਾਠਲੋ ਓਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ
ਸਮਯਾਲੋ ਨੋਪੁਠੁਠੋ ਬਾਧਪਡੁਤਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਸੰਤੋਖੰਲੋ ਭਾਵਿਸ਼੍ਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਲੋ ਏਕਰੁ ਵਿਲਪਿਸ਼੍ਟੁਨਾਠੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਕੋਨਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਏਕਰਿ ਮਨਸੁਸ਼੍ਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁਰਿਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓਂਟੁੰਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ ਸਮਯਾਲੋ ਏ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਕਡਗਣਾਨਿਕੀ ਅਹਾਂਲੋ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ
ਚੈਸ਼੍ਟੁੰਦਿ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥

ਅਹਾਂਲੋ ਕੋਨਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ ਮਰਿਯੁ ਓਨਖ਼ਰਗਠਿਨਿ ਕੋਲੋਠਾਰੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ਅਹਾਂਲੋ, ਕੌਨਿਘਾਰੁ ਅਝਾਨਿਗਾ ਵਫ਼ਾਹਾਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਸਮਯਾਲੋਂ ਠੇਲਿਵੈਨ
ਵਫ਼ੀਗਾ ਵਫ਼ਾਹਾਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਅਠਨਿਕੀ ਰਕੁਣ ਲੇਦਾ ਵਿਮੁਕਤੀ ਯੋਕਫ਼ਿਲੁਵ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ਅਹਾਂਲੋਂ ਠੁੰਡਠੁੰ ਅਨੇਦੀ ਲੋਕਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਤੀ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁ
ਅਠੁਠੁੰਦੀ ਲੇਦਾ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕਫ਼ੀਕਠੀਲੋਂ ਠੁੰਡੁੰਦੀ.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ਅਹਾਂਠੋਂ ਜੀਵਿਸੇ, ਮਨਿਸਿ ਮਲੀ ਮਲੀ ਜਨਠਿਸ਼ਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥

ਅਹਾਂਨਿਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਖੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂਨਿ ਮਾਠਾਨਿਠੇਲੁਸੁਕੋਵਡੰ
ਜਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੋਂ, ਵਾਦਨਲੋਂ ਬਾਠਲਨੁ
ਅਨੁਠਵਿੰਚਡੰ ਕੌਨਸਾਗਿੰਚਵਚੁ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਝ ਦਾਠਾ ਏਕਰੀ ਵਿਠੀ ਵ੍ਰਾਯਬਡੀੰਦੀ.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

ਕੌਂਠਕਾਲੰ ਠਰਾਠੁ ਭਠਰੁਲੁ ਠਮ ਲਾੰਠੀ ਲਕੁਣਾਲਨੁ ਵੁਠੀ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿ
ਏਕਰੁ (ਪਰਿਗਣੀੰਚਿਨਲੁ) ਚੁਸ਼ਾਰੁ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਭਦੇ ਅਹਾਂ ਯੋਕਸ਼ਠਾਵੰ, ਭਲਾ ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਹਾਂਲੋਂ ਠਮ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਸ਼ੁਨੇ
ਠੁੰਡਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਭਦੀ ਅਹਾਂ ਯੋਕਠੁੰਠੰ, ਆ ਸਮਯੰਲੋਂ ਵਾਰੁ ਠਿਰਿਗੀ ਜਨਿਸ਼ੁਨਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ਅਹਾಂ ਏਕਫਲ ਨੁੰਡੀ ਵਸੁੰਦੀ? ਦੀਨੀਨੀ ਏਲਾ ਠੋਲਗਿੰਚਵਚੁੜੀ

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਏ ਅਹਾੰ ਦੇਵੁਨੀ ਆਝੁ ਦਾਠਾ ਊੰਦੀ; ਪੁਰਯਲੁ ਤਮੁ ਗਤ ਚਰਠੁਨੁ ਬਠੀ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘੁ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੁ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਅਹਾੰ ਅਨੋਦੀ ਦੀਰਘੁਕਾਲੀਕ ਵਾਠੀ, ਕਾਨੀ ਦਾਨੀ ਨਿਵਾਰਠੁ ਕੂਡਾ ਦਾਨੀਲੋ ਊੰਦੀ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿਸੈ, ਏਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਪੁਕਾਰੰ ਵਠੁਪਾਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਕਰੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਓ 'ਪੁਰਯਲਾਰਾ, ਵੀਨੰਡੀ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ: ਏ ਵਿਧੰਗਾ (ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ), ਅਹਾੰ ਯੋਕੁਵਾਠੀ ਕਾਰਠੰਗਾ ਦੁ:ਖਾਲੁ ਨਿਪੁਠੀਸੁੰਦੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਨਿਠਾਠੀ(ਦੇਵੁਠੀ) ਪੁੰਮਠੋ, ਭੁਕੀਠੋ ਧਾਠੀੰਚੋ ਤੁਪੁਪਿ ਗਲ ਵਠੁਲੁ ਮਾਤੁਰੁਮੇ ਆਯਨਨੁ ਨਿਯੰਗਾ ਸੇਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਵੀਰੁ ਚੋਢ ਵਾਰਿ ਦਗਰਕੁ ਵੋਲਰੁ, ਮਚਿ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਂਸਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿਵੰਤੰਗਾ
ਜੀਵਿਸਾਰੁ.

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਓਯਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਹਾਰੰ ਮਰਿਯੁ
ਨੀਤਿਨਿ ਮਿਤੰਗਾ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ (ਮਨੁਗਡਕੁ ਸਰਿਓਯੇੰਤ).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪੁਪਯੋਯਾਜਕੁਲੁ, ਮੀਰੁ ਨਿਰੰਤਰੰ, ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਭ ਝਸਾਰੁ.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਐਯੰਨੁ ਮਹਿਮਪਰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਮਹਾਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸਾਰੁ.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਖਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਮਾਨਵੁਲੰਦਰਿ ਲੋਕੁਠਿਤਿ, ਚੋਲੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਠੇਤ੍ਰਾਲੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਦੁਲੁ, ਮੇਘਾਲੁ,
ਪੋਲਾਲ ਓਡੁਨੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਠੰਡਾਂਹ ॥

ਵਿਸ਼ਾਲੋ ਏਨਿਠੀਘਾਲੁ, ਖੰਡਾਲੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਰ ਵਠੁਠੁਲੁ ਓਨਾਘੋ
ਅਤੰਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਗੁਡੁ, ਗਰੁਠੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਚੋਮਟ ਵੰਠੀ ਨਾਲੁਗੁ ਸੁਠੀ ਵਨਰੁਲ ਦਾਠਾ
ਜਨਿਠਿਚਿਨ ਜੀਵੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤੰਨਿਕੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਸੇ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂਹ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਟੀਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਜੀਵੁਲ ਅਨਿਠੁਮੁਦ੍ਰਾਲੁ, ਪਰਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਪਰਿਠਿਠੁਲ ਸੰਖੁਗੁਰਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਂਹ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਵਾਰੰਦਰਿੰਨੀ ਆਦਰਿਸਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఈ తెలివైన ఉపాయాలన్నీ అబద్ధం మరియు పనికిరానివి. అతని కృప మాత్రమే అతని కోర్టులో ఆమోదించడానికి నిజమైన స్టాంప్ లేదా గుర్తు.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రతిచోటా సత్యాన్నినీతిని) విసర్జించిన ఏకైక సత్యగురువు మీరే.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ఆయన మాత్రమే సత్యమును అందుకుంటాడు, మీరు ఎవరికి ఇస్తారు; అప్పుడు, అతను సత్యాన్ని ఆచరిస్తాడు.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

సత్యగురువు బోధనలను కలుసుకునప్పుడు, అనుసరించినపుడై ప్రజలు సత్యాన్ని గ్రహించారు. గురువు వారి హృదయంలో సత్యాన్ని పొందుపరుస్తుంది.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

మూర్ఖుల ఆతృంకలిత ప్రజలకు సత్య అంటే ఏమిటో తెలియదు మరియు వారు తమ జీవితాలను వర్ధంగా వృధా చేస్తారు.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰੇ ਆਇਆ ॥੮॥

వారు ఈ ప్రపంచంలోకి ఎందుకు వచ్చారు?

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

మనం పుస్తకాల బండిలో ధను చదివి, అధ్యయనం చేసినప్పటికీ, చదివిన తరువాత పుస్తకాల కుప్పలపై కుప్పలు తెప్పలుగా తయారు చేస్తాము.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

మనం చాలా పుస్తకాలు చదివితే, ఒక పడవ లేదా అనేక గుంటలు వాటితో నిండి ఉంటాయి.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਮਨਮ ਵਾਟੀਨੀ ਵੇਲੇ ਚਦਵਵਚੁਕੁਕ ਸੰਵਤਥਰੰਲੋਂ ਊਨਘ੍ਰਿਯੋਲਲੁ ਵਾਟੀਨੀ ਮਨਮ
ਚਦਵਵਚੁਕੁ

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਵਾਟੀਨੀ ਮਨਮ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਚਦਵਵਚੁਕੁਮਨਮ ਵਾਟੀਨੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਥੁਠੋਂ ਚਦਵਵਚੁਕੁ

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਂ ਲੋਕਿਠਚੈ ਵਕੈਕ ਵਿਸ਼ਯੰ ਅਤਨੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪਾਡਠੰ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਡੰ. ਮਿਗਣਾਵਨੀਕਰਿ ਅਹੰਲੋਂ ਤਿਰਗਡੰ
ਲਾਠੀਦੈ.

ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ਏਕਰੁ ਰਾਸੇਂਕੋਠੀ, ਚਦਿਵਿਨ ਕੋਠੀ ਅਤਨੁ ਅਹੰਕਾਰਿਗਾ ਮਾਰਣਾਠੁ.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਥਮੰਦਿਰਾਠੀਂ ਵਕੁਥ ਮੰਦਿ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ, ਵਕੁਥ ਮੰਦਿ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ
ਮਾਠ੍ਲਾਡਠਾਰੁ (ਕਾਕੀਲਾਗਾ)

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

ਮੁਤਪਰਮੈਨ ਵਸ੍ਰਾਨਿਘੰਤ ਵਕੁਥਗਾ ਧਰਿੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਤਨਕੁ ਠਾਨੁ ਵੰਤ ਵਕੁਥ
ਏਤ੍ਰਿਠੀਨੀ ਕਲੀਗਿ ਊਠਾਠੁ.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਘੈਠੁਠਾ, ਮੈਂ ਸਠੁਠ ਪਨੁਲ ਪਰਥਸਾਨਾਲਨੁ ਮੀਰੇ ਭਰਿੰਚਾਲੀ.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਆਹੰਰੰ ਤਿਨਕਪੋਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕ ਵਠੀ ਆਧਾਠੀਠ ਯੋਗਠਲਨੁ ਪੋਂਦਲੇਠੁ, ਦਾਨੀ
ਆਨੰਦਾਨਿਠਸਾਠੀਂਚੈ ਅਵਕਾਸਾਨਿਠਯਨ ਕੋਲੋਠੁਠਾਠੁ.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਪਠੁ ਆਯਨਕੁਨੁਪੇਮ (ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ, ਸਠੀਂਚੁਕੋਵਡੰ
ਤਪ੍ਰੁਠੁਠਰ ਆਚਾਰਾਲੁ) ਕਾਰਠੰਗਾ ਆਯਨ ਚਾਲਾ ਬਾਧਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਠੁ.

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ਬట్టలు ధరించని వస్త్రీ తన శరీరాన్నివారణం యొక్కతీవ్రతకు గురిచేయడం దాట్లా రాత్రి మరియు పగలు బాధిస్తాడు.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁర ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥

మౌనంగా లీనమై, ఒకరు తప్పిద్దారి పట్టిపోతారు (నీతిమంతమైన మార్గం నుండి). గురువు బోధనలు లేకుండా అజ్ఞానపు నిద్ర నుండి అతను ఎలా మేల్కొల్పాడు?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

చెప్పట్లు లేకుండా వెళ్ళేవస్త్రీ తన పాదాలను గాయపరచడం దాట్లా తన సత్త చర్యతో బాధపడ్డాడు.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

మురికిగా మిగిలిపోయిన వాటిని తిని, బూడిదను తలపై విసిరేవాడు,

ਮੁਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

అంధ మూర్ఖుడు (అజ్ఞాని) తన గౌరవానిక్లోలోయూడు.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

దేవుని నామముపై ధాన్యము లేకుండా, ఆయన ఆస్థానంలో ఏదీ ఆమోదించబడదు.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥

అరణ్యలో, శశానాలలో లేదా దహన సంస్థాలలో నివసించవచ్చు

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

అలాంటి ఆధ్యాత్మిక గ్రుడ్డి వక్త్రీకి దేవుణ్ణి గ్రహించడానికి సరైన మార్గం తెలియదు, చివరికి పశాఙ్గాపపడతాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

సత్యగురువును కలిసే వాడు మాత్రమే శాంతిని అనుభవిస్తాడు.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ಎಂದುಕంటే ಆయన దేవుని నామానితన మనసుల్లో పొందుపరుస్తాడు కాబట్టి.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన కృపను ప్రసాదించే వాడు మాత్రమే గురువును కలుస్తాడు.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

అవుద్దు ఏ రకమైన ఆశలు మరియు ఆందోళనలతో ప్రభావితం కాకుండా, గురువు మాటలను అనుసరించి, అతను తన అహంకారాలివ్వేస్తాడు.

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರೀ:

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੇਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ భక్తులు మీ మనసుల్ను ప్రీతికరమైనవారు. వారు మీ ఇంటి గుమర్ల వద్ద అందంగా కనిపిస్తారు, మీ ప్రశంసలను పాడతారు.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੇਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥

ఓ నానక్, దేవుని కృపను కోల్పోయిన వారు, అతని ఆస్థానంలో ఆశ్రయానిష్ఠులందరు మరియు లక్షణ లేకుండా తిరుగుతూ ఉంటారు.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

కొందరు తమ మూలాలను అర్థం చేసుకోలేరు, మరియు ఎటువంటి ఆధ్యాత్మిక యోగ్యత లేకుండా, వారు తమను తాము గొప్పవారు అని పిలుచుకుంటారు.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ఓ' దేవుడా, ఇతరులు తాము ఉన్నత సామాజిక హోదాకు చెందినవారిమని చెప్పవ్వంటారు, నేను తక్కువ సామాజిక హోదా కలిగిన వారు మాత్రమే.

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

నేను మిమల్ని ధ్యానించిన వారి సాంగత్యాన్నిమాత్రమే కోరుతున్నాను.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੁੜੁ ਰਾਜਾ ਕੁੜੁ ਪਰਜਾ ਕੁੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਏ ਪੁਰੁਪਚੰ ਮੋਤੁੰ ਓਕ ਮਾੰਤ੍ਰਿਕੁਡੀ ਚਰੁਘੰਠੀ ਭੁਮੁ. ਏ ਅਬਧੁ ਪੁਰੁਪਚੰਲੋ, ਅਬਧੁ (ਸਫੁਲੁਭੁਲੀਕ) ਰਾਜੁ, ਮੁਰੀਯੁ ਅਬਧੁੰ ਅਨੀਅੁਤਨੀ ਵੀਸੁਯਾਲੋ.

ਕੁੜੁ ਮੰਡਪੁ ਕੁੜੁ ਮਾੜੀ ਕੁੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ਅਬਧੁਾਲੁ ਰਾਜਭੁਵਨਾਲੁ ਮੁਰੀਯੁ ਭੁਵਨਾਲੁ ਮੁਰੀਯੁ ਵਾਠੀਲੋ ਨੀਵਸਿੰਚੋਵਾਰੁ ਨਸ਼ਿੰਚੋਵੀ.

ਕੁੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੁੜੁ ਰੁਪਾ ਕੁੜੁ ਪੈਨੁਣਹਾਰੁ ॥

ਅਬਧੁੰਮੁ ਬੰਗਾਰੁ ਵੋਂਡੀ ਆਭੁਰਣਾਲੁ, ਵਾਠੀਨੀ ਧੁਰਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ਅਬਧੁੰਮੁ.

ਕੁੜੁ ਕਾਇਆ ਕੁੜੁ ਕਪੜੁ ਕੁੜੁ ਰੁਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਅਬਧੁੰ ਸ਼ਰੀਰੰ, ਅਬਧੁੰ ਦੁਸੁਤੁਲੁ ਮੁਰੀਯੁ ਭੁਰਾੰਤੀ ਵੀਪਰੀਤਮੁਨੈਨ ਅੰਦੰ.

ਕੁੜੁ ਮੀਆ ਕੁੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਭੁਰੁ ਮੁਰੀਯੁ ਭਾਰੁਘੁਧੁਸੰਬੰਧੰ ਚਾਲਾ ਤਕੁਫੁ ਕਾਲੰ ਊਂਟੁੰਦੀ ਮੁਰੀਯੁ ਵਾਰੁ ਤਪੁਠੁ ਸੰਘੁਰੁਣਲਲੋ ਵੁਧਾ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਕੁੜਿ ਕੁੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਅਬਧੁਲੁ ਅਬਧੁਨੀਪੈਮੀਸੁਤਾਰੁ ਮੁਰੀਯੁ ਵਾਰੀ ਸੁਘੁਠੀਕਰੁਨੁ ਮੁਰਚਿਘੋਤਾਰੁ.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੇਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਪੁਰੁਪਚੰ ਮੋਤੁੰ ਠਾਠਾਠੀਕਮੁਨੈਨਪੁਠੁ ਮੁਨੰ ਏਵਰੀਠੋ ਸੇਘੁੰ ਚੋਯਾਲੀ?

ਕੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੁੜੁ ਡੋਬੇ ਪੁਰੁ ॥

ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਏ ਭੁਰਾੰਤੀ ਪੁਰੁਪਚੰ ਠੋਨੋਲਾ ਠੀਪੀਗਾ ਅਨੀਪੀਸੁੰਦੀ ਮੁਰੀਯੁ ਅੰਦੁਕੈ ਏ ਤਪੁਠੁ ਭੁਮੁ ਅਨੋਕ ਮੁੰਦੀ ਪੁਰੁਠਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੁਠੋਂਦੀ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੁੜੈ ਕੁੜੁ ॥੧॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾਨਕੁ ਏ ਵੀਨਘੁਨੀਘੋਸੁਤਾਡੁ, ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਸੁਰੁਠੀਦੀ ਪੁਰੁਠੀਗਾ ਅਬਧੁੰ ਮੁਰੀਯੁ ਭੁਰਾੰਤੀ

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਫਕਰੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਤ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕੁੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਅਬਧੁ ਮੁਰੀਕੀ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ ਮਰੀਯੁ ਮਨਸੁ ਮੁਰੀਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨੀ ਪੋਂਦਾਯੁ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲੀਗਿ ਊਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਿਜੰ
ਠੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਨੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰਠੋਘੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ; ਅਪੁਠੁ, ਫਕਰੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਚਿਕੁਭੁ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ਨਿਜਮੁਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਠੇਲਿਸਿਨਪੁਠੁ ਸਤ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

ਪੋਲੰਲਾ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖੀਧੰ ਚੇਸੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਠਾਨਾਨਿਹਾਠਾਡੁ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਚੀ ਨਿਜਮੁਨ ਬੋਧਨਲੁ ਸੰਕ੍ਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਤ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

ਐਤਰ ਮਾਨਵੁਲਪਲੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਡੰ, ਦਾਤੁਠੁ, ਦਯੁ ਵੰਠੀ ਕੋਨਿਖੁਨਲੁ
ਚੇਯਡੰ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਐਠੁਪਵਿਠੁ ਮੰਦਿਰੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਫਕਰੀਕੀ ਸਤ੍ਰੁ ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਚੀ ਬੋਧਨਲੁ ਪੋਂਦੀ, ਐਯਨ ਅੰਠਰਠੁ ਸਠਾਵੰਪੈ ਦੁਠੁ
ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰੀਸੁ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਖੁਗਠੁਲਕੁ ਪਰਿਠਾਠੁ ਅਵੁਠਾਡੁ; ਮਰੀਯੁ ਅਨਿਖਾਪਾਲੁ ਬਯੁਠਕੁ
ਪੋਂਠਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

సత్య (దేవుడు) తమ హృదయంలో నివసించే వారిని నానక్ వినయంగా కోరుకుంటాడు.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

నేను కోరుకునే బహుమతి వినయం; నేను దానిని పొందితే, నేను చాలా అదృష్టవంతుడిని.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

అబద్ధపు దురాశను విడిచిపెట్టి, అర్థం కాని దేవునిపై ఏకమనసుతో ధ్యానించండి.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

మనం చేసే చర్యలవల్, మనం పొందే ప్రతిఫలాలు కూడా అలాగే ఉన్నాయి.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੁੜਿ ਤਿਨ੍ਹ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ఒకవేళ అది ముందే నిర్ణయించబడినట్లయితే, అప్పుడు సాధువులకు వినయంగా సేవ చేయాలి.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

మన పరిమిత తెలివితేటల వల్ల, నిసార్థ సేవ యొక్క యోగ్యతలను మనం కోల్పోము.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

నీతిమంతమైన జీవనం చాలా అరుదుగా మారింది, అబద్ధం ప్రతిచోటా నిండివుంటుంది, కలియుగంలో చేసిన పాపాలు, చెడుల కారణంగా ప్రజలు దయాల్లా ప్రవర్తిస్తున్నారు.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥

నీతిగా జీవించినవారు (తమ మనసుల్లో నీతి బీజాని పాటిసినవారు) గౌరవప్రదంగా బయలుదేరారు. దృఢదృఢంలో చీలిపోయిన వారి మనసుల్లో నీతి బీజం ఎలా మొలకెత్తగలదు?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਧੁ ਭੁਠੁ ਦੁਠੁ ਗਾ ਵਿਡਿਓ ਕਓਓ ਤੇ ਮਰਿਯੁ ਊਦਯਾ ਨੋ ਘੁਲੁ ਨਿ ਮਰਿਯੁ
ਸੁਰਸ਼ਾਨੁ ਤ ਮੁਨੈ ਵਾਤਾ ਵਰਣੁ ਵੰਠੀ ਸਰੈ ਨ ਵਾਤਾ ਵਰਣੁ ਊਚੈ ਦੋਵੁ ਨਿ ਪਲੁ ਪੁੰਮ
ਬੀਜੁ ਮੋਲੁ ਕੋਠੁ ਠੁੰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਊਚਿਤ ਚਿਕਿਤ ਸੁਰੈ ਕੁੰਦਾ, ਮੁਠੀ ਵਸੁਤੁ ਅੰਦੰਗਾ ਰੰਗੁ ਵੇਯੁ ਬਡੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥

ਅਲਾਗੈ, ਦੋਵੁ ਨਿ ਪੁੰਮਲੋ ਮਨਸੁ ਸੁਠੁ ਨਿੰਪਡਾ ਨਿਕੀ, ਊਚਿਤ ਚਿਕਿਤ ਸੁਰੈ (ਮਨਸੁ
ਕੋ ਸੰ) ਕਠੁ ਪਡੀ ਪਨਿ ਚੋਯੁ ਡੰ ਦਾਠਾ ਦੋਵੁ ਨਿ ਪਲੁ ਭਯਾ ਨਿ ਪੋਂਪੋਂ ਦਿ ਸੁਰੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੁੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਮਨਸੁ ਸੁਰੈ ਦੋਵੁ ਨਿ ਪੁੰਮਲੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਤੀ ਨਿੰਡੀ ਊਨ ਸੁਠੁ,
ਅਪੁਠੁ ਦਾਨਿਲੋ ਅਬਠੁੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋ ਚਨ ਤਲੋ ਠੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸੁਰੈ ਕੰ, ਮੋਦੁ ਠੀ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੁੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥

(ਪੁੰਪੰਚੰਲੋ ਪਰਿਸੁਠੁ ਲੁ ਦੁਰਠੰਗਾ ਊਨਾਠੁ, ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾ ਲੁ ਰੋਂਡੁ
ਰਾਜੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸਹਾਯੁ ਕੁਡੀਗਾ ਮਾਰਾਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੁੰ ਸੁਰਠਾਨ
ਕਾਰਠੀ ਰਾਠੁ ਕੁਡੁ.

ਕਾਮੁ ਨੋਬੁ ਸਦਿ ਪੁਠੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਕਾਮੰ ਵਾਰੀ ਸੁਰਠਾਨ ਸਲਹਾ ਦਾਰੁ ਲਾਠੀ ਦਿ, ਵਾਰੁ ਅਤਨਿ ਸਲਹਾ ਨੁ ਅਡੁ ਗੁਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਤਰੁ ਵਾਤ ਕਲੀਸੀ ਕੁਰੁ ਠੁ ਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਸੁਰਠੁ ਲੁ ਮੋਸਗਿੰਚ ਠਾ ਨਿਕੀ ਵਿਵਿਠੁ
ਮਾਰਾ ਲੁ ਪੁ ਊਠੋ ਸੁਰਠੰਗਾ ਊਠਾਰੁ.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਝਾਨਲੇਮਿਵਲਨ ਵਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁ ਅਝਾਨਾਲੁ, ਲੋਕਵਾਂਧਲ ਅਗਿਝੋ ਨਿੰਡਿ,
ਆਧਾਭ੍ਰਿਫ਼ਮੁਗਾ ਚੰਪਬਡੁਟ ਵਲਨ ਵਾਰੁ ਅਝਾਨੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਤੋਲਿਵੈਨਵਾਰੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਢੇਵਾਰੁ, ਕੇਵਲੰ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰ ਚੋਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਸੰਗੀਤ ਵਾਯਿਦਾਭ੍ਰਿਨੁ ਵਾਯਿਸ਼ਾਰੁ, ਅੰਦਮੈਨ ਅਲੰਕਰੰਨਲਠੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵੀਰੁਲ ਗਠ ਯੁਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਿਹਾਸਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਾਢੇਟਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਬਿਗਰਗਾ
ਅਰੁਸ਼ਾਰੁ.

ਮੁਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਤੋਲਿਵਿਤਕੁਫ਼ ਪੰਡਿਤੁਲੁ, ਤੋਲਿਵੈਨ ਵਾਦਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਊਪਾਯਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੁਪੰਚ
ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਭਫ਼ਪਡਠਾਰੁ.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੁ ਸੁਤਿਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਰਕੁਣ ਕੋਸੰ ਅਡਗਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਮ ਨੀਤਿਨਿ ਕੋਲੋਠਾਰੁ.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਬੁਝਾਭਾਰਿ ਅਨਿ ਪਿਲੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਤਮ ਭਲੁਨੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਡਠਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਨਿਯਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਤੋਲਿਯਦੁ.

ਸਭੁ ਕੇ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਸੁਤਿ ਏਕਠ੍ਰਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਡਿਗਾ ਪਿਲੁਚੁਕੁਨੋਵਾਰੁ; ਏਵਰੁ ਤਮਨੁ
ਤਾਮੁ ਅਪਰਿਪੁਰੁਠੁਲੁਗਾ ਚੋਪੁਠ੍ਰੋਰੁ.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਏ' ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਪੋਂਦਬਡਿਨ ਗੋਰਵਾਨਿਕੀ ਵਿਰੁਠੰਗਾ ਤੀਰੁ
ਭਵਠਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਏਕ ਵਠੀ ਨਿਯਮੈਨ ਯੋਗਠੁ ਤੋਲੁਸੁਕੋਬਡਠਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ:

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు నిర్ణయించినది ఖచిత్రంగా జరుగుతుంది ఎందుకంటే అతను సత్యంగా దానిని చూస్తున్నాడు (ప్రతిదీ అతని ఆజ్ఞ ప్రకారమే జరుగుతోంది).

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਰੋਇ ॥

ప్రతి ఒకటూ తమ కోరికలకు అనుగుణంగా పనులు చేయడానికి గొప్పపయతాల్ని చేస్తారు, కానీ సృష్టికర్త చేసేది మాత్రమే జరుగుతుంది.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

దేవుని ఆస్థానంలో సామాజిక హోదా, అధికారం అంటే ఏమీ కాదు, ఎందుకంటే అకథ పూర్తిగా క్రొత్త వస్తులతో వ్యవహరించాలి. (ఎవరి హోదాకు ప్రభావితం కారు)

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥੩॥

ఆ కొద్దిమంది మాత్రమే మంచివారు లేదా సద్గుణవంతులుగా పరిగణించబడతారు, వారు దేవుని ఆస్థానంలో తమ వృత్తాంతాన్ని పరిశీలించినపుడు వారికి గౌరవం లభిస్తుంది.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రేమపూరక భక్తితో నిను ధ్యానించిన వారు మాత్రమే, అంత ముందుగా నిర్ణయించబడిన వారు మాత్రమే.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ఈ మానవుల శక్తిలో ఏదీ లేదు; విభిన్నసామర్థ్యాలు మరియు అభిరుచులు కలిగిన వస్తులతో మీరు ఈ ప్రపంచాని సృష్టించారు.

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

కొన్నిమీరు మీతో ఐకతన అవుతారు, ఇంకొందరిని, మీరు తప్పధారి పట్టిస్తారు.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

మీకు మీరే వెల్లడించిన వక్రి గురువు కృప దాత్రా మిమల్ని గ్రహించాడు.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

అతను మీలో అసమ్మంగా విలీనం చేయబడ్డాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੁ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਂ ਏ ਪੁਰਪਚੰ ਏਂਤ ਵਿੰਤਗਾ ਓਂਦੀ, ਝਕਫੁ ਬਾਧ ਨਿਵਾਰਣ
ਅਵੁਤੁਂਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਓਕ ਰੁਗਫੁਰਗਾ ਮਾਰੁਤੁਂਦੀ. ਆਨੰਦੰ ਓਨਫੁਓਟ
ਦੁ:ਖੰ ਓਂਡਦੁ.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਰੇ ਪੁਰਿਦਾਨੀਕੀ ਸੁਫੁਕਿਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੀਫੁਓਸੇਵਾਰੁ, ਨੋਨੁ ਏਮੀ ਕਾਦੁ.
ਨੋਨੁ ਪੁਰਯੁਤਿਰੁਚਿਨਪਫੁਕੀ, ਏਮੀ ਝਰਗਦੁ.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥

ਓ' ਅਨਿਫੁਕੁਰੁ ਸੁਫੁਕਿਕਰੁ, ਨੋਨੁ ਮੈਕੁ ਅਂਕਿਤੰ ਅਵੁਤੁਨਾਫੁ.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਓਲੁਸੁਕੋਬਡਵੁ.

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਮੈ ਵੇਲੁਗੁ ਵਿਸ਼ਫੁੰਤਲੁ ਵਾਫੁੰਚੀ ਓਂਲੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੈਰੁ ਅਨਿਫੁਓਵੁਲਲੋ
ਕਾਂਤਿਗਾ ਚੁਡਬਡਓਰੁ. ਮੈ ਸਰਫੁਕੀ ਮੋਤੁੰ ਮੈ ਮੈਦ ਪੁਰਵਰੁਓਂਦੀ.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਕੁਹਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਰੇ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ; ਮੈ ਪੁਰਸੰਸਲੁ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਓਨਾਫੁ. ਮੈ
ਪੁਰਸੰਸਲੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋ ਵਫੁ ਪੁਰਪਚੰ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦੁਰੰ ਅੰਤਲਾ
ਮੋਯੁਬਡਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਫੁਕਿਕਰੁ ਯੋਕੁਕੁਪੁਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ; ਅਤਨੁ ਏਮਿ
ਚੋਯਾਲਨੁਕੁੰਲੁਨਾਫੁਓ, ਅਤਨੁ ਅਦੋ ਚੋਸੁਨਾਫੁ.

ਮਃ ੨ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ਓਕ ਯੋਗੀ ਯੋਕੁਕੁਨਿਝਮੈਨ ਕਰੁਵਠੁ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਫੁਓਂਦਡੰ, ਮਰਿਯੁ ਓਕ
ਬੁਰਾਪਾਝੁਡੀ (ਪਿੰਦੁ ਪੁਰਾਝਾਰੀ) ਯੋਕੁਕੁਕਰੁਵਠੁ ਵੇਦਾਵਗਾਲਨੁ ਅਧਠੁਨੰ ਚੋਯੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ.

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੁਰ ਸਬਦੰ ਸੁਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥

యుద్ధభూమిలో ధైర్యంగా పోరాడడమే క్షత్రియుడి కర్తవ్యం, శూద్రుల కర్తవ్యం ఇతరులకు సేవ చేయడమే.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

కానీ అందరి కర్తవ్యం దేవుని నామాన్ని ధ్యానించడమే. నానక్ ఈ రహస్యం తెలిసిన వక్త్రీ యొక్క సేవకుడు ఎందుకంటే అతను నిష్కలమైన దేవుని ప్రతిరూపం.

ਮਃ ੨ ॥

శ్లోకం, రెండవ గురువు:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ఒకే దేవుడు అన్ని దేవతలకు సరోధ్యత ఆత్మ

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

ఆత్మదేవుడు, ఆయన నిష్కలమే దేవుని ప్రతిరూపం మరియు నానక్ అతనికి సేవకుడు అనే రహస్యం తెలిస్తే చాటుకున్నట్లే.

ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

నీరు పిచర్ల లోపల పరిమితం చేయబడినట్లే, కానీ నీరు లేకుండా, పిచర్ల ఏరథ్యలేదు.

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

అలాగే దైవజ్ఞానం దాత్రా మనసును దుర్గుణాలకు దూరంగా ఉంచుతారు, కాని గురువు బోధనలు లేకుండా దైవజ్ఞానాన్ని పొందలేరు.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

విదాభంతుడు పాపి అయితే శిక్షకు లోనవుతాడు, కానీ ఒక పుణాత్ముడు నిరక్షరాసుడు అయినప్పటికీ, శిక్షించబడడు.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

చేసిన పనుల మాదిరిగానే, ఒకరు పొందే ఖాళీ కూడా అలాగే ఉంటుంది.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਕਾਬਲੀ ਅਲਾంటੀ ਆਟ ਆਡਕੁੰਡਾ ਊਂਡਾਂਡੀ, ਅਦੀ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਮਾਨਵ
ਜਨਝਿਟਨੁ ਕੋਲੋਧੁਲਾ ਚੋਸੁੰਦੀ.

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਵਿਦਾਭੰਤੁਲੁ, ਨਿਰਕੁੱਰਾਸੁਭੁ ਵੁਠਾੰਠਾਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਤੀਰੁ
ਭਵਭਾਡਠਾਲੁ.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁ, ਮੋੁੰਡੀਗਾ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਡਿਕੁੰਚਬਡਠਾਡੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਅਨਿਯਾਤੁਲਲੋ ਅਤੁਸ਼ਠੁਮੈਨ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਮੈਨ ਓ ਨਾਨਕ ਕੁ ਰਠੰ (ਨੋਤਿਕ ਵਿਲੁਵਲੁ) ਮਰਿਯੁ ਰਠਕਰੁ (ਮਾਰਠਦਰਠ ਸੂਤਰਾਲੁ) ਓਨਾਠੁ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਪੁਰਿ ਯੁਗੰਲੋ ਓ ਵਿਲੁਵਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰਠਦਰਠ ਸੂਤਰਾਲੁ ਮਾਰੁਤਾ ਓਟਾਠੁ; ਕੇਵਲੰ ਝਾਨੁਲੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਠੀਨੀਨੀ ਅਠੁ ਓਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਸਤਠੁਯੁਗੰਲੋ ਤੁਪੁ ਰਠੰ (ਨੋਤਿਕ ਵਿਲੁਵ) ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿ ਰਠਕਰੁ (ਮਾਰਠਦਰਠ ਸੂਤਰੰ).

ਤੁਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤੁਰਿ ਯੁਗੰਲੋ ਬੁਝਾਠੁਰਠੁ ਰਠਮੈ ਰਠਾਨਿਠੁਕੀਵੰਤੰ ਓਸੁੰਠੁ.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦਾਠੁਰ ਯੁਗੰਲੋ ਤਪਸੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਓਨਠੁ ਨੋਤਿਕ ਸਠਾਵੰ ਰਠਕਰੁ.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੁੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

ਕਲਿਯੁਗੰਲੋ, ਲੋਕ ਸੰਪਠ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੀ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠੁਠੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੁ ਅਵੁਠੁੰਠੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਤੁ ਕੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਸਾਮਵੇਠਮੁ (ਸਾਠ ਜੰ ਲੋ) ਪੁਪੰਚ ਗੁਰੁਵੁਨੁ (ਠੇਵੁਠੁ) ਸਤੁਠੁ ਅਨਿ ਪਿਲਿਓਵਾਰੁ. ਓ ਯੁਗੰਲੋ, ਪੁਰਿ ਓਕਠੁ ਸਤਾਠੁਠੁਠੁਕੁਨਾਰੁ, ਸਤਾਠੁਕੀ ਕਲੁਠੁਠੁ, ਨੀਵੰਤੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਾਰੁ.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੁਰੁ ॥

ਝੂਕੇਠੁ (ਫ਼ੇਰਾ ਯੁਗਲ) ਦੇਵੁ ਡੂ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵਤਲ ਮਧੁ;
ਵਾਫ਼ਿਸੁ ਨਾਠੁ ਨਿ, ਸ਼ੀਰਾਮਚੰਦੁ ਨਿ ਪੇਰੁ ਸੂਰੁ ਨੀਵਲੇ ਪੁਕਾਸ਼ਿਸੁ ਨਠੁ ਤਠੁ
ਊਨਠੁ ਮੈਨਦਨਿ ਚੋਭੁ ਠੁੰਦਿ.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, (ਝੂਕੇਠੁ ਪੁਕਾਰੰ), ਸ਼ੀਰਾਮਚੰਦੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝੁ ਪਿੰਚਡੰ ਡਾਠੁ ਅਨਿ
ਪਾਪਾਲੁ ਨਾਸ਼ਨਮੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਨਿਪਿ ਮੋਠੁ ਨਿਸ਼ਾਠਿਸ਼ਾਠੁ.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

(ਡਾਠੁ ਰਯੁਗਲ) ਲੋਕਯਜਮਾਨਿ ਯਾਦਵ ਤੇਗਕੁ ਚੋਂਦਿਨ ਸ਼ੀਕੁਪੁਠੁ ਡੀਗਾ
ਪਿਲਿ ਚੋਵਾਡਨੀ, ਅਠੁ ਠੁ ਤਨ ਡਿਵਠੁ ਚੋਤ ਯੁਵਰਾਠੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਨਿ ਮੋਸਗਿੰਚਾਡਨਿ
ਯੁਝੁ ਵੇਦੁ ਡੁ ਚੋਭੁ ਠੁ ਨਾਠੁ.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

ਅਠੁ ਨੁ ਠੁ ਨ ਗੋਪਿ (ਮੁਪਿਯਾ ਭਕੁ ਡੁ) ਕੋਸੰ ਪੁਠਾਠੁ ਅਨੇ ਪੁਰਾਠੀਕ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੋ
ਚੋਠੁ ਨੁ ਠੀਸੁਕੁ ਵਚਿਝੁ ਚੰਦਾਵਨੰਲੋ ਊਚਾਠੁ.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੁਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

ਅਠੁ ਰਠੋਂਦਮੁ, ਅਠੁ ਰਠੁ ਯੁਗਯੁਗਲ) ਪੁਮੁਘਮੈਂਦਿ; ਅਲੁਵਾ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੇਰੁਗਾ
ਮਾਰਾਠੁ.

ਗੀਲ ਬਸਤੁ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

ਠੁ ਰੁਝੁ ਮਰਿਯੁ ਪਠਾਨੁ ਅਠਿਕਾਰਾਨਿ ਸ਼ੀਕੁਰਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਨੀਲੰ ਡੁਸੁਠੁ
ਠੁ ਰਿੰਚਡੰ ਪੁਰੰਭਿੰਚਾਰੁ.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

ਊ ਵਿਠੰਗਾ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲਨੀਠੁ ਮ ਕਾਲਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੁ ਮੁ ਸਠਾਠੀ
ਚੋਪੁਠੁ ਠੁ ਠਾਠੁ.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

ਊ ਵੇਦਾਵਗਾਲਨੁ ਚਡਵਡੰ ਡਾਠੁ, ਪੁਰਿਭਿੰਭਿੰਚਡੰ ਡਾਠੁ, ਪੁਰਝਲੁ ਠੁ ਮੁ
ਮੁਨਸੁਠੁ ਮੁੰਚਿ ਅਲੋਚਨਲਨੁ ਅਠਿਵੁਠੁ ਚੋਸੁਕੁ ਨਾਠੁ.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ਕਾਨੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੁੇਮਪੁਰਠੁ ਅਰਾਠੁ ਚੋਸਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਊਂਡੇ
ਵਾਠੁ ਮਾਠੁ ਮੈ ਵਿਮੁਕੁ ਨਿ ਪੁੰਦੁ ਠਾਠੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਰੁਖੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁ ਨਾਘੁ; ਏਵਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁ ਕੋ ਵਡੰ
ਕੋਸੰ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁ ਡਿਨਿ ਆਦਰਿੰਚ ਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਨਾ ਦੁਖਿਲੋ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿ ਛੁੱਚਿ ਚੇਸਿਨ ਟੁਲੁ, ਤਨ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁ ਘੁ
ਪ੍ਰਕਾਸਿੰਚ ਚੇਸਿਨ ਸੁਖੁ ਰੁਖੁ, ਦਾਨਿ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸਤਾਘੁ
ਚੁਆਘੁ.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਤੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਤਮੁ ਸੁਖੁ ਰੁਖੁ ਨੁ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਮਰੋਕਰਿ ਠੋ ਅਠੁ ਕੁਘੋਯੇ ਵਾਰੁ, ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸਮੁਦ੍ਰੰਚੋ ਮੁਨਿਗਿ ਪੋਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸੁਖੁ ਰੁਖੁ ਓਡ ਲਾਠੀ ਵਾਡੁ ਅਨਿ ਕੋਠਿ ਮੰਦਿ ਮਾਤ੍ਰ ਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ
(ਲੋਕ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਚੰ ਮੰਦੁਗਾ ਮਨਲੀ ਠੀਸੁ ਕੁ ਵੇਠਠੰ)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਐਯਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਸੁਤਾ, ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਛਾਟਾ ਡਾਨਿਕੀ
ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੁ ਪਠਾਡੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁ ਘੁ:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸਿਮਲੋ ਚੋਠੁ ਨੇਰੁਗਾ ਬਾਠੰਲਾ ਓਂਟੁੰਦਿ; ਐਦਿ ਚਾਲਾ ਪੋਠਵੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ
ਵੋਡਲੁਗਾ ਓਂਟੁੰਦਿ.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਕਾਨੀ ਦਾਨਿ ਪੰਡੁ ਤਿਨਾਲਨੇ ਆਠੋ ਵਚਿ ਘਾਨਿ ਪੈ ਕੁਰੁ ਘੁ ਘੁ ਘੁ ਘੁ, ਅਵਿ ਏਂਦੁ ਕੁ
ਨਿਰਾਠੋ ਬਯਲੁ ਦੇਰੁ ਠਾਯੀ?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੀਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਦੀਨਿ ਪੰਡੁ ਰੁਚਿਲੇਨਿਵਿ ਕਾਬਠੀ, ਪੁਵੁ ਘੁ ਵਿਕਾਰੰਗਾ ਓਂਟਾਯੀ, ਮਰਿਯੁ ਆਕੁਲੁ
ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਓਂਟਾਯੀ.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

(ਅਦੋਂ ਵਿਧਾਂਗਾ ਮਾਧੁਰਯ, ਵਿਨਯੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਗੋਪਫ਼ਰਨਾਨਿਪਦਰਿਯਚਡੰ ਵਲ੍ਲ
ਊਪਯੋਗੰ ਊਂਡਦੁ). ਓ ਨਾਨਕ, ਵਿਨਯੰਠੋਂ ਮਾਧੁਰਯ ਯੋਕੁਯਾਣਫ਼ਰ ਅਨਿ
ਸੁਗੁਣਾਲ ਯੋਕੁਯਾਠਾਂਸੰ.

ਸਭੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਰਿ ਓਕਫ਼ਰਾ ਈਠਰੁਲ ਕੋਸੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਓਕਰਿ ਸਾਫ਼ਰੰ ਕੋਸੰ ਵੰਗਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੇਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

ਏਦੈਨਾ ਠੁਨਿਕ ਪੈ ਊਂਚਿਨਪੁਫ਼ਰੁ, ਠਕੁਫ਼ਰਾ ਊਂਨਵੈਪੁ ਬਰੁਵੁਗਾ
ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਨਿ ਮਨੰ ਗਮਨਿੰਚਾਲੀ (ਅਦੋਂਵਿਧਾਂਗਾ, ਵਿਨਯਾਨਿਪੁੰਚਪਿੰਚੈ
ਵਫ਼ੀ ਮੰਚਿ ਵਫ਼ੀਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਨਿ)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੇ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

ਯਿੰਕ ਵੇਟਗਾਡੀਲਾ ਓਕ ਪਾਪਿ ਠਨ ਸਾਫ਼ਰੰ ਸ਼ਰਯੋਯਨੰ ਕੋਸੰ ਰੋਫ਼ਿੰਪੁਗਾ ਵੰਗਿ
ਊਂਟਾਡੁ.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਹੁੰਦਯੰ ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸੰਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਚੈ ਓਕਰਿ ਠਲ ਵੰਚਡੰ
ਦਾਫ਼ਰਾ ਵਿਨਯਾਨਿਪੁੰਚਪਿੰਚਡੰ ਦਾਫ਼ਰਾ ਏਮਿ ਸਾਧਿੰਚਗਲੰ.

ਮਃ ੧ ॥

ਫ਼ੀਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

ਓਕ ਪੰਡੀਟ ਪਵਿਠਰ ਪੁਸ਼ਕਾਲਨੁ ਚਦਿਵਿ, ਰੋਯਵਾਰੀ ਪੁਰਾਠਨਲੁ ਚੈਂਸੁਟਾਡੁ, ਆਪੈ ਚਰਫ਼ਰੋ
ਪਾਠੋਂਟਾਡੁ.

ਸਿਲ ਪੁਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥

ਅਠਨੁ ਰਾਫ਼ਫ਼ੁ ਆਰਾਧਿਸੁਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਸਮਾਧਿਲੋਂ ਊਂਨਫ਼ੁਲੁ ਨਟੀਸੁਟਾ
ਕੋਂਗਲਾ ਕੂਰੁਠੁਟਾਡੁ.

ਮੁਖਿ ਝੁਠ ਬਿਝੁਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ਅਬਧਾਨਿਫ਼ਚਠਿੰਚਿ, ਅੰਦਮੈਨ ਆਭਰਣਾਲਾ ਠਨ ਅਬਧਾਲਨੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ಆಯನ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರಂಲೋನಿ ಮೂಡು ಪಂಕ್ತುಲನು ರೋಜುಕು ಮೂಡುಸಾರ್ಲು
ਚದುవుತಾಡು.

ਗਲਿ ಮಾਲಾ ਤਿਲਕੁ ಲಿಲಾਟೆ ॥

ಅತನಿ ಮೆಡಚುಟ್ಟಾ ಜಪಮಾಲ ಊಂದಿ, ಮರಿಯು ಅತನಿ ನುದುಟೆಪ್ಪೆ ತಿಲಕ್-ಪವಿತ್ರ
ಗುರು ಊಂದಿ;

ਦੁਇ ಧೆತಿ ಬಸತ್ ಕಪಾਟೆ ॥

ಅತನು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ರೆಂಡು ನಡುಮು ದುಸ್ತುಲನು ಊಂಚುತಾಡು ಮರಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನ
ಚೆಸೆಟಪುಥ್ತು ತಲಪ್ಪೆ ತಲಪಾಗಾ ಧರಿಸ್ತಾಡು.

ಜೆ ಜಾಣಿಸಿ ಬಹಮೆ ಕರಮೆ ॥

ಕಾನೆ ಆಯನ ದೈವಿಕ ಪನುಲು (ದೇವನಿ ಸ್ತುತಿ) ತೆಲಿಸ್ತೆ

ಸಖಿ ಫೇಕਟ ನಿಸಚਉ ಕರಮೆ ॥

ಅಪುಥ್ತು ಈ ನಮಙ್ಕಾಲು, ಆಚಾರಾಲು ಅನೇಪ್ಪುಥ್ತುಮನಿ ಅತನು ಖಚಿತ್ತಂಗಾ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು.

ಕಹು ನಾನಕ ನಿಹಚਉ ಧಿಆವೈ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪುರ್ತಿ ವಿಶಾಫಂತ್ ದೇವುಣ್ಣಿ ಧಾಣಿಂಚಂಡಿ.

ವಿಣು ಸತಿಗುರ ವಾಟ ನ ಪಾವೈ ॥೨॥

ಸತಙ್ಕುರುವು ಬೋಧನಲು ಲೇಕುಂಡಾ, ಎವರೂ ಸರైన ಮಾರ್ಥಾನಿಕ್ಷನುಗೊನರು.

ਪਉಚ್ಚಿ ॥

ಪಾರಿ:

ಕಪತ್ತು ರುಪು ಸುಗಾವಣಾ ಛಡಿ ದುನಿಆ ಅಂದರಿ ಜಾವಣಾ ॥

ಅಂದಮైన ಶರೀರಾನಿಷ್ಕಕಠ ವದಿಲಿ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ಒಕರು ಬಯಲುದೇರುತಾರು.

ಮೆದಾ ಚೆಗಾ ಆಪಣಾ ಆಪೆ ಗಿ ಕಿತ್ತಾ ಪಾವಣಾ ॥

ತನ ಮಂಚಿ ಚೆಡು ಪನುಲ ಪರಫಸಾನಾಲನು ಅತನು ಭರಿಸ್ತಾಡು.

ಹುಕಮ ಕೀಏ ಮನಿ ಠಾವದೇ ರಾಹಿ ಠಿಚ್ಚೆ ಅಗಿ ಜಾವಣಾ ॥

ತನ ಕೋರಿಕಲ ಪ್ರಕಾರಂ ಜೀವಿತಾನಿಹಡಿಪಿನ ವಕ್ತೆ (ಇತರುಲಕು ಎಂತ ಬಾಧ ಕಲಿಗಿಂಚಾಡೆ
ಪಟ್ಟಿಂಚುಕೋಕುಂಡಾ ತನ ಕೋರಿಕಲ ಪ್ರಕಾರಂ ಆದೇಶಾಲು ಜಾರಿ ಚೆಶಾಡು), ಇಕಪ್ಪೆ ಇರುಕైన
ಮಾರ್ಥಂ ದಾಠಾ ನೊಕಠಡಿನಟ್ಟು ಅಟುವಂಟಿ ಹಿಂಸಲನು ಭರಿಂಚಾಲಿಸ್ತಾಂಟುಂದಿ.

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ਅਤਨਿ ਪਾਪਪੁ ਪਨੁਲੁ ਬਹਿਰਠ ਮੈਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਪੁਠੁ ਚਾਲਾ
ਭਯੁੰਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ਅਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਚੋਸਿਨ ਪਾਪਾਲਕੁ ਚਿੰਤਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਪਤ੍ਰਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਕਰੁਠਠੋਂ ਤਯਾਰੁ ਚੋਯੁਬਡਿਨ ਓਕ ਜਾਨੋਯੋ
(ਪਵਿਤ੍ਰ ਠੀਗ) ਸੰਤੋਪ੍ਰਿ ਯੋਕੁਧਾਰਾਲਨੁ, ਬ੍ਰਹਮਚਰਠ ਯੋਕੁਧਮੁਡਿਲਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਠਨਠ ਨੋਤਿਕ ਸਠਾਵੰ ਯੋਕੁਧਲੁਪੁਲਨੁ ਠਪਯੋਗਿੰਚਿ ਚੋਸਾਰੁ

ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਐਠਠੁ ਠਪਯੋਗਪਠੋਂ ਨਿਜਮੈਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਠਾਰਮੋ; ਮੀ ਵਠ ਠੰਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨਾ ਮੋਡ
ਚੁਠ੍ਠਾ ਠੰਚੰਡੀ.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਅਠੁਵੰਠੀ ਜਾਨੋਯੋ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਠਾਰੰ) ਵਿਚਿਠੁਠੁ ਕਾਦੁ, ਮੁਰਿਕੀਗਾ
ਮਾਰਦੁ, ਲੋਠਾ ਕਾਲਿਪੋਠੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਏਨਠ੍ਠਾ ਕੋਲੋਠੁ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਜਾਨੋਯੋ (ਪਵਿਤ੍ਰ ਠਾਰੰ) ਠਰਿੰਚਿ ਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ
ਬਯੁਲੁਠੋਰੋ ਵਠੀ ਐਰਠਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਠੁ ਠਾਰਾਨਿਠਾਲੁਗੁ ਪੈਸਲਕੁ ਕੋਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਪੋਠਾਠੁ
ਯੋਕੁਧੰਠਗਠਿਲੋਂ ਕੂਰੁਠਿ, ਮੀਰੁ ਅਤਨਿ ਮੋਡਚੁਠ੍ਠਾ ਠੰਚਾਰੁ.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਅਤਨਿ ਚੋਵਿਲੋਂ ਗੁਸਗੁਸਲਾਡੰਡੀ, ਐਪਠੀ ਨੁੰਡੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਠੈਨ
ਅਤਨੁ ਠਨ ਗੁਰੁਵੁ ਐਯਾਠੁ.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਆ ਵੱਝੀ ਚਨਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ ਕਾਲਿਪੋਯਿ, ਆ ਵੱਝੀ ਦਾਰੰ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋਕੀ ਵੇਲਾਡੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਖ ਚੇਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੁੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

ਮਾਨਵੁਲੁ ਵੇਲਾਦਿ ਦੋਂਗਤਨਾਲੁ, ਵੇਲਾਦਿ ਵਭੀਚਾਰ ਚਰਠੁ, ਵੇਲਾਦਿ ਅਬਧਾਲੁ,
ਵੇਲਾਦਿ ਮਾਟਲ ਦੁਰਿਫ਼ਿਯੋਗਾਨੀਕੀ ਪਾਲਠੁਤਾਰੁ.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿ, ਪਗਲੁ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਠੋਟੀ ਮਾਨਵੁਲੁਪੁ ਵੇਲਾਦਿ ਮੋਸਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ
ਪਨੁਲਨੁ ਆਚਰਿਸੁਨਾਰੁ.

ਤਗੁ ਕਪਾਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਅਯਿਨਾ ਒ਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਆਂਕੀਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਪਤ੍ਰਿ ਨੁੰਡੀ ਒ਕ ਦਾਰਾਨਿਖੀਸਾਡੁ,

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਒ਕ ਮੇਕਨੁ ਚੰਪੀ, ਵੰਡੀ ਅੰਦਰੁ ਤਿੰਟਾਰੁ; ਅੰਦਰੁ 'ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਤੰਤੁ
ਧਰਿੰਚਾਰੁ' ਅਨਿ ਚੋਪਾਰੁ.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਓ ਦਾਰੰ ਅਰਿਗਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਅਦਿ ਵਿਸਿਰਿਵੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ
ਸ਼ਾਨੰਲੋ ਮਰੋਕਟੀ ਊੰਚੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਬਲੰ (ਕਰੁਣ, ਸੰਤੁਪੁ ਮਰਿਯੁ ਊਨਠੁ ਨੋਤਿਕ ਸਭਾਵੰ)
ਊੰਚੁ ਦਾਰੰ ਏਪਠੀਕੀ ਵਿਚਿਠੁ ਕਾਦੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਨਿੰਡੀਵੁੰਡਡੰ ਨਿਯੰਗਾ ਪਵਿੱਤ੍ਰਮੋਨ ਦਾਰੰ ਕਾਬਠੀ ਮਨ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਹੋ ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਪੁਤਿਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨਕੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰ ਲਭਿਸੁੰਦਿ.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

ਅਲਾంటੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰਮੁਨਿ ਦਾਰਾਨਿ ਘੁਰਿੰਚਿ ਡੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵੰ
ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ, ਅਲਾంటੀ ਜਨਾਯੋ (ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ) ਏਨਠ੍ਰਾ ਵਿਚਿਠ੍ਰੁ ਕਾਦੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਤਨ ਆਂਦ੍ਰਿਯਾਲ ਚੁਟ੍ਰਾ ਦਾਰਾਨਿ ਘੁਰਿੰਚਿ ਡੰਡੰ, ਵਾਟੀਨਿ
ਦੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਨਿਰੋਠਿੰਚਿ ਡਾਨਿਕੀ, ਸ੍ਰੀਕੀ ਜਨਾਯੋ (ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ) ਲੇਦੁ.

ਭਲਕੇ ਖੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ, ਪ੍ਰਜਲੁ ਪਾਪਾਲਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਵਮਾਨਿੰਚਿ ਡੰਡੰਠਾਰੁ.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

ਪਾਦਾਲਕੁ ਚੋਡੁ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲਕੁ ਵੋਲਕੁੰਡਾ ਨਿਰੋਠਿੰਚਿ ਡਾਨਿਕੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ ਲੇਦੁ,
ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਚਰਠ੍ਰੁਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰੁਕੁੰਡਾ ਨਿਰੋਠਿੰਚਿ ਡਾਨਿਕੀ ਚੋਟੁਲਕੁ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ
ਠੰਡੰਦੁ.

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਨਿਰੋਠਿੰਚਿ ਡਾਨਿਕੀ ਨਾਲੁਕੁ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ
ਠੰਡੋਸ਼ਠ੍ਰੁ ਚੁਡੰ ਠੰਡਾਨਿਕੀ ਕਠ੍ਰੁ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਦਾਰੰ ਲੇਦੁ.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਗਾ ਘੁਤੈ ॥

ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਨੋਤਿਕ ਨਿਗ੍ਰਹੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਠ੍ਰੁਠੀਕੀ, ਅਤਨੁ
ਆਤਰੁਲ ਪੈ ਦਾਰਾਲਨੁ ਤਯਾਰੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠੰਚੁਤਾਡੁ.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ਅਤਡੁ ਵਿਵਾਹਾਲੁ ਚੋਯੰਡੰ ਕੋਰਕੁ ਪੇਮੇਂਟੰ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਵਾਰਿ ਜਾਤਕਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤਾ, ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਰਾਨਿ ਘੁਮਾਪਿਸ਼ਾਡੁ (ਮੰਗਠ੍ਰੁਕਰਮੁਨਿ
ਰੋਜਾਲੁ).

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਜਲਾਰਾ, ਠੰ ਆਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਕਰਮੁਨਿ ਨਾਟਕਾਨਿ ਚੁਡੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨੰਡਿ,

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ಆಯನ (ಪಂಡಿతుಡು) ಮಾನಸಿಕ ಅಂಧುಡು (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನಿ) ಅಯಿನಪಟ್ಟಿಕ್ಕಿ, ತನನು ತಾನು ಜ್ಞಾನಿ ಅನಿ ಪಿಲುಚುಕುಂಟಾಡು.

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾರಿ:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿರਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ಸಾਈ ਕਾਰ ਕರಾਇਸੀ ॥

ಗುರುದేవుಲು ದಯನು చూపి, ఎవరిమీదనైనా దయనು చూపితే, ఆయన తనను సంతోషపరిచే ఆ పనిని మాత్రమే చేస్తాడు.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ఆ సేవకుడు (భక్తుడు) మాత్రమే తన ఆజ్ఞను పాటించడానికి కారణమయ్యే అతనికి నిజంగా సేవను చేస్తాడు.

ਹੁਕਮਿ ਮੀਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ఆయన ఆజ్ఞను పాటించి, దేవుని ఆస్థానంలో ఆమోదయోగుడై, గురుదేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

భక్తుడు తన యజమానికి నచ్చిందని చెప్పినపుడు, అప్పుడు అతను తన మనస్సు యొక్క శోరికల ఫలాలను పొందుతాడు.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ఆ తరాఢ్ర, ఆయన గౌరవంతో దేవుని ఆస్థానానికి వెళ్తాడు.

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ఓ పండితుడా, ఆవు, బ్రాహ్మణులను మీరు పవిత్రంగా భావిస్తారు, అయినప్పటికీ, మీరు వారి నుంచి పన్నులను చూస్తారు. వంటగది నేలపై ఆవు పేడను అపై చేయడం వల్ల ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిధాటడానికి మీకు సహాయపడదని గుర్తుంచుకోండి.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਨਡੁਮੁ ਗੁਠੁਨੁ ਧਰਿਸ੍ਟਾਰੁ, ਮੁੰਦੁ ਗੁਰੁਨੁ ਅਪੁਣੈ ਚੋਸਿ, ਰੋਸਰੀਲਨੁ
ਤੀਸੁਕੁ ਵੇਲੇਤਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਮਾਲੇਚ (ਅਪਵਿਤ੍ਰੁਲੁ) ਅਨੀ ਪੀਲੀਚੈ ਮੁਸ਼ਿੰਲ ਨੁੰਡੀ
ਮੀ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨੀ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਲੋਪਲ ਦਾਕੁਫੁਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਾਲ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਬਯੁਟ ਮੀਰੁ ਮੁਸ਼ਿੰਲ
ਪਾਲਕੁਲਨੁ ਆਕੁਫੁਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਾਲ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਬਯੁਟ ਮੀਰੁ ਮੁਸ਼ਿੰਲ
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੁਸ਼ਿੰਲ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਯੁਫੁਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਾਲ ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ.

ਛੇਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਮੀ ਵੇਪਧਾਰਨੁ ਤਛਿੰਚੰਡੀ,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਏੰਦੁਕੰਚੈ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਮੀਰੁ ਏਦਗਲ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਦੁਰੁਘਨਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਯੁਫੁਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਾਲ ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੈ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਅਵਿਨੀਤਿਪਰੁਠੈਨ ਮੁਸ਼ਿੰਲ ਪਾਲਕੁਲੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਯੋਗੁਨੁ ਅਠਚਿਵੇਸ੍ਟਾਰੁ ਕਾਨੀ ਵਾਰੀ
ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ (ਨਮਾਜ) ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਵਾਰੀ ਪਿੰਦੁ ਏਦੋਗੁਲੁ, ਵਾਰੀ ਮੋਡਲੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਾਨਿਯੁਫੁਘ੍ਰਿਗ੍ਰਹਾਲ ਚੋਸ੍ਟਾਰੁ, ਪੇਦਲਨੁ
ਪਿੰਦੁਸਿੰਦੁਨਾਠੁ.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੁਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਓ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਪਿੰਦੁ ਏਦੋਗੁਲੁ ਆਲੋ, ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ ਪਿੰਦੁਡਾਨੀਕੀ
ਸੰਘੰ (ਸੰਘੰ) ਮੋਗਚੋਸ੍ਟਾਰੁ.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ ਕੂਡਾ ਤਮੁ ਚੋਡੁ ਸੰਪਦ ਰੁਚਿਨੀ ਆਸਾਠਿਸ੍ਟਾਰੁ.

ਕੁੜੀ ਰਾਸਿ ਕੁੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਅਬਠਮੈ ਵਾਰੀ ਪੇਟੁਬਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੰ ਵਾਰੀ ਵਾਠਾਰੰ (ਵਾਰੀ ਕਾਰਠਲਾਪਾਲਨੀ
ਅਬਠੰਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ ਏਂਟਾਯੀ).

ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਅਬਧਾਨੁ ਚੋਪਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਵੀਰਿਕਿ ਸਿਗੁ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਏਲਾਠੀ ਨੀਤਿਵਠਤਮੁਏਨ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕੁੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਬਧੁੰ ਚੁਠ੍ਰਾ ਸੁਰਬਲਠਗਾ ਊਠੁੰਦਿ.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ਵਾਰਿ ਨੁਦੁਠੀਪੁਏ ਪਵਿਤੁਰੁ ਗੁਰੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਨਡੁਮੁ ਚੁਠ੍ਰਾ ਕੁਠਕੁਮੁ ਰਠਗੁ
ਨਡੁਮੁ-ਵਸੁਤੁੰ (ਬਯਠੀ ਨੁੰਡੀ ਪਵਿਤੁਰੁਤਨੁ ਸੁਕਠੀਠਚਠਡੀ) ਊਠੁੰਦਿ.

ਹਠਿ ਫੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਨਿਠ ਜੀਵਿਠਠਲੋ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਚੇਠੁਲੁਲੋ ਕਠੁਲੁਠੋ ਕਸਾਯਿਵਾਰਿਲਾ ਪੇਦਲਨੁ
ਪਿੰਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨੀਲੀ ਰంగు దుస్తులు ధరించి, వారు తమ ముస్లిం పాలకుల ఆమోదానితో రతారు.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

వారు మాలేచ్ (అపవిత్రులు) అని పిలిచే ముస్లింల నుండి తమ జీవనోపాధిని పొందుతారు మరియు పురాణాలను ఆరాధిస్తారు.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

వారు మేకల మాంసాన్ని తింటారు, ముస్లిం ప్రార్థన (కల్మాను చదివిన చంపిన తరువాత).

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

అయినా తమ వంటగదిలోకి మరెవరూ ప్రవేశించరాదని చెబుతారు

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

ఆవు పేడతో కిచెన్ ప్లోర్ కు ప్లాస్టరింగ్ చేసిన తరువాత, వారు దాని చుట్టూ సరిహద్దు రేఖను గీస్తారు.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

అప్పుడు వేషధారి పండితులు వచ్చి వంటగది నేలపై కూర్చుంటారు.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

వారు ఇతరులకు చెబుతారు, మన వంటగది దగ్గరకు రావద్దు, మన ఆహారం అపవిత్రం కాకుండా ఉండటానికి (తినడానికి అనర్హమైనది).

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

కానీ వాస్తవానికి, ఈ ప్రజలు తమ కలుషిత శరీరాలతో అవినీతి చర్యలకు పాల్పడతారు మరియు చెడు పనులకు పాల్పడతారు.

ਮਨਿ ਚੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

వారి మనసులు దుర్గుణాలతో మురికిగా ఉంటాయి, కానీ బాహ్యంగా వారు పవిత్రతను ప్రకటించడానికి తమ నోటిని శుభ్రం చేసుకుంటారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

నానక్ ఇలా అనారు, నిజమైన సభ్యత కోసం, మనం శాశ్వత దేవుణ్ణి ధ్యానించాలి (మనసు మురియు శరీరంలో పవిత్రంగా మారడం దాటా),

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਮਨ ਮਨਸੁ ਸੁਖਫੁਲ੍ਲਾਗਾ ਊਨਘੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯੁਬਡੁਤਾਡੁ (ਅਵੁ ਪੇਡਠੋ ਨੇਲਨੁ ਘਾਘਰਿੰਗ ਚੇਯੁਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਵਿਨੀਤਿ ਚਰਲੁਕੁ ਪਾਲਠੁਟੰ ਦਾਠਾ ਕਾਡੁ).

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠਿਨੀ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਊਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਕੁਪੁ ਸ੍ਰਕਾਰੰ ਅੰਦਰਿਨੀ ਚਰਲੁਕੁਸੁਕੁਨੇਲਾ ਚੇਨੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਅਤਠੇ ਸਠੁਮੰਗਾ ਗੋਰਵਾਲਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੰਗਾ ਵਾਰਿ ਵਿਵਿਧੁ ਪਨੁਲਨੁ ਚੇਨੁਤਾਡੁ.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

ਗੋਪਘਾਰਿਲੋ ਆਯਨ ਗੋਪਘਾਡੁ; ਆਯਨ ਸੁਘਿ ਗੋਪਠੁ. ਅਤਨੁ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨਿਠੁਟਿਨੀ ਚੇਨੁਤਾਡੁ.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਊਪਸੰਹਾਰਿੰਚੁਕੁੰਟੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਰਾਜੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਗਠਿ ਕਠੁਠੁ ਵਲੇ ਠਬੁਠੁਕੁੰਡਾ ਚੇਯੁਗਲਡੁ.

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

ਵਾਰੁ ਅੰਟਿੰਟਿਕੀ ਭਿਖੁਟਨ ਚੇਸਿਨਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਏਵਰੁ ਵਾਰਿਕੀ ਭਿਖੁ ਅਵਠੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਠੁਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਰੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

਒ਕ ਠੋੰਗ ਒ਕ ਅੰਟਿਨਿ ਠੋਚੁਕੁਨਿ, ਠੋੰਗਿਲਿੰਚਬਡਿਨ ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਠਾਨੰ ਚੇਨੁ, ਆ ਵਸੁਵੁਲੁ ਚਨਿਘੋਯਿਨ ਤਨ ਪੁਰੀਕੁਲਕੁ ਪੰਪਿਣੀ ਚੇਯੁਬਡੁਤਾਯਨਿ ਨਮੁਠਾਰੁ.

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੇਰ ਕਰੇਇ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਏ ਠੋੰਗਿਲਿੰਚਬਡਿਨ ਵਸੁਵੁਲੁ ਗੁਰਿੰਚਬਡੁਤਾਯਿ. ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਅਤਨੁ ਤਨ ਪੁਰੀਕੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਠੋੰਗਲੁਗਾ ਚੇਨੁਨਾਠੁ.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

ਮਧਯੋਂ ਵਚਿਧ (ਬ੍ਰਾਹਮਣ) ਚੇਤੁਲੁ ਤੋਗਿਘੋਤਾਯਿ; ਭਦੀ ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੈਨ ਨਾਯੁਮੁ.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕਪੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ, ਒ਕਰੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੇ ਮਰਿਯੁ ਅਵਸਰਮੈਨ ਵਾਰਿਠੋਂ
ਪੰਚੁਕੁਨੇ ਦਾਨਿਖੁਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਭ਼ੋਂਕੰ, ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਉ ਜੋਰੁ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

਒ਕ ਸ੍ਰੀ ਨੋਲ ਨੋਲਾ ਤਨ ਪੀਰਿਯਡੈਘਾਠਾ ਦਾਟੀਨਪੁਠੁ, (ਪ੍ਰਯਲੁ ਆਮੋਨੁ ਤਪੁਠਾ
ਅਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਭਾਵਿੰਸਾਰੁ),

ਜੁਠੇ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਅਭਦੁਨਿਖੁਪੁਠੁ ਮਾਠਾਡੈਵਾਰੁ, ਤਮ ਨੋਂਟੀਲੋਂ ਅਸਤਾਠੁ ਆਧਿਪਤਠੁਗਾ ਓਂਟਾਰੁ;
ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਯਾ ਭਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਸੁਨੇ ਓਂਟਾਰੁ.

ਸੁਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਿਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

ਕੇਵਲੰ ਤਮ ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਕਡਗਡੰ ਦਾਠਾ ਤਾਮੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰਾਮਨਿ ਭਾਵਿੰਚੇ
ਵਾਰਿਨਿ ਸਠੁਠੁਮੈਨਵਾਰੁ ਅਨਿ ਪਿਲਵਰੁ.

ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਯੰਗਾ ਸਠੁਠੁਮੈਨਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਮਨਸੁਠੁਲੋਂ ਓਂਠੁਵਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥

(ਅਤਠੁਠ ਧਨਵੰਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ) ਗੁਰਾਲਨੁ ਙੀਨੁਠੋਂ ਚੇਸਿੰਨਵਾਰੁ, ਗਾਲੀ ਵਲੋ
ਵੇਗੰਗਾ ਪਰਿਗੋਠੁਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਅੰਤਃਪੁਰਾਨਿਠੁਨੇਕ ਰੰਗੁਲਲੋਂ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ,

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾਙੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ਤਮ ਓਂਠੁਠ ਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਯਭਵਨਾਲਲੋਂ ਗਰਠੁਗਾ ਨਿਵਸਿੰਚੇਵਾਰੁ ਅਹਾੰਨਿ
ਵਿੰਸੁਠੰਗਾ ਚੁਪਿੰਸਾਰੁ,

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ਤਮ ਹ੍ਰਦਯਾਨਿਕੀ ਸੰਬੰਧੰਗਾ ਊਂਡੇਵਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਤਮ ਜੀਵਿਤ ਲਝਾਭ੍ਰਿਠ੍ਰੀਲੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਪੈਦ ਨਿਸਘ੍ਰੋਯੁ ਪੁਰਜਲਨੁ ਅਦੇਸ਼ਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਮਕੁ ਨਚਿਠ੍ਰੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ
ਅਹੋਰਾਲਨੁ ਤਿਨੇਵਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਤਮ ਏਠ੍ਰੈਨ ਭਵਨਾਲਨੁ ਚੂਸ੍ਰੁ ਮਰਣਾਨ੍ਰਿ
ਮਰਚਿਠ੍ਰੋਠ੍ਰਾਰੁ.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

(ਅ ਸੰਪਦਲੁ ਏਨਿਠ੍ਰਾਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੀਕੀ), ਵਾਰਿ ਵੁਠ੍ਰਾਪਠ੍ਰੁ ਵਚਿਠ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁ, ਵਾਰੁ ਯੁਵਠ੍ਰੰ ਏਯੁਕੁ
ਸ਼ਕ੍ਰਿਨਿ ਕੋਲੋਠ੍ਰਾਰੁ (ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਨਿਠ੍ਰੁੰਪਦਨੁ ਵਦਿਲਿ ਮਰਣਿੰਸ੍ਰਾਰੁ)

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਓਕਰੁ ਮਲਿਨ ਭਾਵਨਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਸ੍ਰੈ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਮਲਿਨੰ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਗੋਰੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁ ਪੈਡ, ਕਲਪਲੋ ਪੁਰੁਗੁਲੁ ਊਂਟਾਯੁ.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਬੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਅਹੋਰ ਠਾਨਾਠ੍ਰੁ ਚਾਲਾ ਊਂਨਾਠ੍ਰੁ, ਏਦੀ ਜੀਵਿਤੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂਡਦੁ.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਮੋਦਟੁ, ਨੀਟੀਲੋ ਜੀਵਿਤੰ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਦੀਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੁਰਿਦੀ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠ੍ਰੁੰਦੁਠੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਅਕੁਪਚਗ੍ਰਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਓ ਮਲਿਨੰ ਮਨ ਵੰਟਗਦੀਲੋ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਊਂਟੁੰਦਿ ਕਾਬਠ੍ਰੀ, ਮਲਿਨੰ ਨੁੰਡੀ
ਮਨਲਿਠ੍ਰੁਮੁਨੰ ਏਲਾ ਰਕ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਚੁਠ੍ਰੀ

ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਤਪੁਠ੍ਰੁ ਨਮਠ੍ਰੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਲਿਨਾਨਿਠ੍ਰੁਲਗਿੰਚਲੇਮੁ; ਅਦਿ ਅਠ੍ਰੁਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ
ਝਾਨੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਕੋਠ੍ਰੁਕੁਠ੍ਰੋਠੁੰਦਿ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਨ ਕਾ ਸੁਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੁਤਕੁ ਕੁੜੁ ॥

ਮਨਸੁ ਯੋਯੁਕੁਮੁਲਿਨਮੁ ਦੁਰਾਸ਼, ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਕ ਯੋਯੁਕੁਮੁਲਿਨਮੁ ਅਬਧਮੁ.

ਅਖੀ ਸੁਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੁਪੁ ॥

ਮਰੋਕ ਮਨਿਪੀ ਭਾਰਯੋਯੁਕੁਮੁਦਾਨਿਮੁਰਿਯੁ ਚੇਡੁ ਊਧੋਸ਼ਠੁ ਅਤਨਿ ਸੰਪਦਨੁ
ਚਾਡਟੰ ਕਲਯੋਯੁਕੁਮੁਲਿਨੰ.

ਕੰਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

ਭਤਰੁਲ ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਵਿਨਡਮੇ ਚੇਵੁਲਕੁ ਮਲਿਨੰ.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਓ, ਨਾਨਕ, ਓ ਮਲਿਨਾਲ ਨਮਯੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾਨੇ ਹਾਂਸਲਾਂਟੀ ਅੰਦਮੈਨ ਵਯੁਲੁ
ਕੂਡਾ ਬੰਧਿੰਚਬਡੀ ਨਰਕਾਨਿਕੀ ਪੰਪਬਡਤਾਰੁ.

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਭੇ ਸੁਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਅਨਿਮੁਲਿਨਾਲੁ ਸੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਨੁੰਡੀ ਵਸੁਯੁ.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਜਨਨ ਮਰਣਮੁ ਅਤਨਿ ਅਯੁਕੁ ਲੋਬਡੀ ਊਂਟਾਯੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤੁਮੁ ਦਾਠਾ, ਮੇਮੁ
ਓ ਪੁਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਿਯੁਕਠੁ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਲੁਦੇਰੁਤਾਮੁ.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਦਿਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਭਸੁਡੁ ਕਾਬਠੁ ਤਿਨਡੰ ਮਰਿਯੁ ਠਾਗਡੰ
ਸਠੁਮੈਨਦਿ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਓ ਤਪੁਠੁ ਨਮਯੁਲ ਭਾਵਨਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨੁ
ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿਕੀ, ਮਲਿਨੰ ਊਂਡਦੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਮਨੰ ਗੋਪਥਾਰੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ; ਏਵਰੀਲੋਪਲ ਅਯਿਠੈ
ਗੋਪਸੁਧੁਣਾਲੁ ਛਾਨਾਠੁਠੈ.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਮਨਲੀਛਾਰਠੰ ਕਲੀਠਚਿਨਪੁਠੁ ਮਨੰ ਈ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਚੁਾਡਟਾਨਿਕੀ ਵਸੁਾਮੁ.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ਅਦਿ ਆਯਨਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਕਲੀਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਈ ਸਧੁਣਾਲੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਨਿਵਸਿੰਸੁਾਯਿ.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਠੈ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਚੇਡੁਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਸੁਾਡੁ.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਾਰੀਗਾ ਸੰਠੋਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਜੀਵਿਠਪੁ ਅਨਿਸੁੰਪਦਲੁ ਲਭੀੰਸੁਾਯਿ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਮੋਦਟ, ਪੁਾਰੀਗਾ ਸਾਘੰ ਚੇਸਿ, ਸਰੀਰਾਨਿਛਡੀਗਿ, ਆ ਵਿਠੰਗਾ "ਸਠੁਠੁਗਾ" ਮਾਰਿਨ
ਠਰੁਵਾਠ, (ਫਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ) ਵਚੀਠੁਠੁ ਚੇਯਬਡੀਨ" (ਠਨ ਘੋਠੁ ਠੋਕੁ
ਵੰਠਗਡੀ) ਵਾਟੀਲੋ ਕੁਾਰੁਠੁਠਾਡੁ.

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਠੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਠ ਜਾਇ ॥

ਐੰਠਕੁ ਮੁੰਡੁ ਮਰੋਵਰੁ ਠਾਕਨਿ "ਸਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੋਠੰਠੰ" ਅਠਨਿ ਮੁੰਡੁ
ਠੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

"ਸੁਠੁ" ਕਾਵਡੰ ਵਲੁ, ਅਠਨੁ ਈ ਅਹਾਰਾਨਿਠੁੰਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਠੁਠੁਠੁ
ਮੰਠੁਠੁਠੁ ਠਦਵਡੰ ਪੁਾਰੰਠੁਠੁਠੁ.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥

ಈ "ਸਫ਼ ਮੁਨ" ਆਹਾਰਾਨਿਮੂਰੀਕੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਲੋ (ਕਡੁਪੁ) ਵਿਸਿਰੀਵੇਯਬਡੁਤੁੰਦੀ, ਕਾਬਠੀ ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਫ਼ ਮੁਨ ਭੋਜਨਾਨਿਕਲੁਪਿਤੰ ਚੋਸਿਨੰਦੁਕੁ ਏਵਰੁ ਨਿੰਦਨੁ ਭਰਿਸ਼ਾਰੁ?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੁਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

(ਪ੍ਰਾਹਾਣੁਨਿ ਸਠੁਤ ਨਮਕੁੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਧਾਨਠੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਦੀ, ਨੀਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਦੀ; ਅਗਿਮੂਰੀਯੁ ਊਪੁਪੁਵਿਤ੍ਰਮੁਨਵੀ; ਐਦਵ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਸੁਵੁ, ਨੋਯਿਸੁਸੁਠੁੰ ਚੋਸਿਨ ਵੇਨੁ ਭੋਡਿੰਚਬਡਿੰਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ "ਸਫ਼ ਮੁਨ ਮਰੀਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨ" ਆਹਾਰਾਨਿ ਤਿਨਡਾਨੀਕੀ ਸਿਧੰਗਾ ਊਨਠੁ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਏ "ਸਫ਼ ਮੁਨ" ਆਹਾਰੰ ਪਾਪਭਰਿਤਮੁਨ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰਠੋ ਠਾਕਿੰਪੁਠੁ, ਸਫ਼ ਮੁਨ ਆਹਾਰੰ ਚਾਲਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ (ਮਾਨਵ ਵਠੁਲੁ) ਅਵੁਤੁੰਦੀ, ਅਦੀ ਦੁਰਾਠੁਨ ਮਰੀਯੁ ਊਮਿਠੋਯਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਅਲਾਗੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੁਚਠਿੰਚਨਿ ਨੋਰੁ, ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਹਾਰਾਨਿ ਆਸਾਠੀਸੁ ਤਿਨੇਸੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਐਦੀ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਨੋਰੁ (ਵਠੀ) ਊਮਿਠੋਯਬਡੁਤੁੰਦੀ (ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ).

ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

ਸੁੰਲੋ ਪੁਰੁਸੁਡੁ ਗਰਠੁ ਦਾਲੀਸੁੰਨੁੰਡੀ ਪੁਡਠਾਡੁ; ਊਕ ਮਪੀਠਕੁ, ਅਠਨੁ ਨਿਠਿਠਾਰੁੰ ਮਰੀਯੁ ਵਿਵਾਹੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਰੁ.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁੰ ਅਠਨਿ ਸੇਠੀਠੁਰਾਲੁ ਅਵੁਤੁੰਦੀ; ਸੁੰ ਦਾਠਾ, ਭਵਿਸੁਠੋ ਠਰਾਲੁ ਵਸ਼ਾਯੁ.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਠਨ ਸੁੰ ਚਨਿਪੋਯਿੰਪੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਮਰੋਕ ਸੁੰਨਿ ਵੇਤੁਕੁਠਾਡੁ; ਸੁੰ ਦਾਠਾਨੋ ਮਨੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਬੰਧੰ ਏਰਠੁਚੁਕੁੰਡਾ.

ਸੇ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਰਾਜਾਲੰਦਰੀਕੀ (ਰਾਣੂਲੂ, ਸਾਧੂਵੁਲੂ, ਭੱਠਰ ਗੋਪ੍ਰਵੱਖੁਲਕੁ) ਜਨਭੀਚਿਠ ਆ (ਸ੍ਰੀ) ਚੋਡੁਨੀ ਮਨਮੋਲਾ ਪਿਲਵਵਚੁੜੀ

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

(ਨਿਜਾਨੀਕੀ) ਸ੍ਰੀ ਨੁੰਡੀ ਮਰੋਕ ਸ੍ਰੀ ਪੁਠੀੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੀ ਲੋਕੁੰਡਾ ਏਵਰੂ ਪੁਠੁਰੁ

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸ੍ਰੀ ਗਰਠੁ ਗੁੰਡਾ ਵੋਝਠੁੰਡਾ ਅਕਠ ਊਨੁਪੁਕੈਕ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਰੂ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋਵਾਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨੀਪਿਸੁਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੀ ਮੁਖਾਲੂ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨੀ ਆਸੁਨਾਨਲੋ ਪੁਕਾਸ਼ੀਸੁਰੀ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਪੁਰਿ ਏਕਠੀਕੀ ਏ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋ ਭਾਵੋਦੋਠੁ ਅਨੁਬੰਠਾਲੂ ਊਂਟਾਲੂ, ਏ ਅਨੁਬੰਠਾਲੂ ਲੋਨੀ ਵੱਠੀਨੀ ਏਂਟਰੀਗਾ ਵਦੀਲੋਸੁਰੁ. (ਮਰਿਯੁ ਨਾਕੁ ਚੂਪਿੰਚੰਡੀ).

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

(ਚਿਵਰੀਕੀ), ਪੁਰਿ ਏਕਠੁਰੂ ਅਠਨੀ ਪਨੁਲ ਪਰਠੁਸਾਨਾਲਨੁ ਭਰੀਸੁਰੁ.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਮਨੰ ਏ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁੰਗਾ ਊਂਡਬੋਨਪੁਠੁ, ਅਹਾੰਕਾਰੰਠੋ ਮਨਲੁਠੁਮਨੰ ਏਂਦੁਕੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੁਕੋਵਾਲੀ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਏ ਪਦਾਲੂ (ਬੋਠਨਲਕੁ ਪੈਨ) ਚਦੀਵਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਮਨੰ ਏਵਰੀਨੀ ਚੋਠੁਵਾਰੀਗਾ ਪਿਲਵਕੂਡਦਨੀ, ਮੂਰਠੁਲਠੋ ਵਾਦਿੰਚਰਾਦਨੀ ਮਨੰ (ਏ ਪਾਰੰ) ਨੋਰੁਠੁਵਾਲੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ಮೊರಟುగా మాట్లాడే ఓ నానక్ మొరటుగా మారతాడు.

ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

అతను అందరూ మొరటుగా పిలుస్తారు మరియు అటువంటిది అతని ఖాళీ అవుతుంది.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥

మొరటు వక్రి అవమానించబడ్డాడు, ఆయన దేవుని ఆస్థానంలో అంగీకరించబడడు.

ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

మొరటుగా ఉన్నవాడిని మూర్ఖుడు అని పిలుస్తారు మరియు అతను ప్రతిచోటా అవమానించబడతాడని అంటారు.

ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਅੰਦਰਹੁ ਤੁਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ఈ ప్రపంచంలో, లోపలి నుండి అబద్ధం అని చాలా మంది వస్తులు ఉన్నావు, కానీ బయటి నుండి వారు తమ గౌరవాన్ని పాపించగలిగారు.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੈਲੁ ॥

అరవై ఎనిమిది పవిత్ర పుణక్షేత్రాల్లో వారు సాష్టం చేసినప్పటికీ, వారి మనస్సు నుండి దుర్గుణాల మురికి తొలగిపోదు.

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦਤੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

లోపల కరుణ మరియు దయ ఉన్నవారు కానీ బయటి నుండి మొరటుగా కనిపించవచ్చు ఈ ప్రపంచంలోని పుణాశ్రులు.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥

వారు దేవుని పట్ల ప్రేమను ఆలింగనం చేసుకుంటారు మరియు అతనిని పట్టుకోవడం గురించి ఆలోచిస్తారు.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

దేవుని ప్రేమలో వారు నవ్వుతారు, దేవుని ప్రేమలో వారు ఏడుస్తారు, అలాగే మౌనంగా ఉంటారు.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੈ ਨਾਹ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਤਪ੍ਸਮੁਰੋਵਰੀ ਪੈਨਾ ਆਧਾਰਪਡਰੁ.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮਾਨਿਸ਼੍ਰਮ ਆਤਠੁ ਆਹਾਰੰਗਾ ਅਡੁਗੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਆਚਿਠਪੁਠੁ
ਵਾਰੁ ਦਾਨਿਨੀ ਤੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਗਾ ਮੇਲੁ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀਕੀ ਏਕੇ ਏਕ ਨਾਠੁਮੂਰੀ ਮਰਿਯੁ ਏਕੇ ਨਾਠੁ ਵਠਠ ਆਂਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ
ਮੰਚੀ ਲੇਦਾ ਚੇਡੁ ਪਨੁਲਠੋ ਆਂਨੁਪਠਲੰਦਰੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਤਨੀ ਕੋਠੁਲੋ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ, ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਖਾਣਾਨੁ ਪਰੀਸ਼ੀਲੀਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੂਨੋ
ਗਿੰਠਲਨੁ ਨੂਨੋ ਪ੍ਰੇਸੰ ਲੋ ਨਲੀਪਿਨਠੁਗਾ ਪਾਪੁਲਨੁ ਕਰਿਨੰਗਾ ਸ਼ਿਕੀਸ਼ਾਰੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਸੁਘਿਨੀ ਸੁਘਿਚਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੁਘਿਨੀ ਦਾਨਿਲੋ
ਚੌਪਿਠਿਚਾਰੁ.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੁਘਿਨੀ ਬੋਰੁ ਕੇਮ ਲਾਗਾ ਚੁਾਡੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਏ ਮੁਕਫ਼ੁ (ਮਰੁਫ਼ੁ)
ਨਿਜਮੈਨਵੀ (ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਘਾਰੀ ਊਧੋਫ਼ਾਘੀਠਿਚਾਰੁ) ਮਰਿਯੁ ਏਵੀ
ਅਸਤਫ਼ੋ ਨਿਰਠਿਯੰਚੰਡੀ.

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ਏ ਲੋਕਮੁਲੋਨੀਕੀ ਵਚਿਠੁਵਾਰੁ ਵੇਲੀਠੋਤਾਰੁ; ਅੰਦਰੀਕੀ ਵਾਰੀ ਵੰਠੁ ਊਠੁੰਡੀ.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਮਨ ਆਤਮੁ, ਮਨ ਪ੍ਰਾਣਸਾਠੁਨੁ ਸਠੁਤੰ ਚੋਸੁਕੁਨਘਾਡੁ - ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁੰਡੀ
ਏ ਗੁਰੁਠੁਨੁ ਮਨੰ ਏੰਦੁਕੁ ਮਰਚਿਠੋਵਾਲੀ?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠੁ ਮਨੰ ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਕਲੀਸਿਠੋਵਾਲੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਘੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਠੁ:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਦਠੁਦਠੁਠਾਠੀਕੀ (ਦੋਵੁਠੀ ਕਾਕੁੰਡਾ ਮਰੋਕਰੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੰਡੰ) ਅੰਠੀਪੇਠੁਕੋਨੀ ਊੰਨੁ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਏਮਿਠੀ?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏੰਠਰੀਗਾ ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਡੀਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚੰਡਠਾਨੁ, ਅਠਨੁ ਠਨ
ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ (ਦੋਵੁਨੀ) ਪ੍ਰੇਮੁਲੋ ਏਪਠੀਕੀ ਮੁਨੀਗਿਠੋਠਾਡੁ.

ਚੰਗੀ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ਕਾਨੀ ਮੰਚੀ ਵਿਠਯਾਲੁ ਜਰੀਗਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚੈ ਵਠੀ,
ਮਰਿਯੁ ਵਿਠਯਾਲੁ ਚੋਠੁਗਾ ਜਰੀਗਿਨਪੁਠੁ ਠਿਰਸਠੀਠਾਡੁ,

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀਠੋਂ ਅਲਾਠੀ ਵਾਫ਼ਾਰਲਾ ਵਫ਼ਾਹਾਰਿਸੁਠੁੰਡਗਾ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਯਮੈਨ
ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਰਾਲੀਗਾ ਪਿਲਵਕੂਡਦੁ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਦਰੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ਤਨ ਯਯਮਾਨੀਕੀ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੈਨ ਅਭੀਨੰਦਨਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਰਟੁ ਤਿਰਸਠਠਨਲੁ
ਰੋਂਡਿਠੀਨੀ ਅੰਦਿੰਚੈ ਵਝੀ ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕੰਗਾ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓਨਾਨਕ, ਓ ਰੋਂਡੁ ਦੁਕਠਾਲੁ ਅਬਠਠੰ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਠਾਨੰਲੋਂ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡਵੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੀਐ ॥

ਏਵਰਿਸ਼ਾਂਤਿਨੀ ਪੋਂਦਾਲੋਂ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ; ਆ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਪੁਠੁਠਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਮਨ ਪਨੁਲ ਪਰਠਸਾਨਾਲਨੁ ਮਨੰ ਸਹਿੰਚਾਲਨੀ ਮਨਕੁ ਤੇਲੀਸਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਮਨੰ
ਏਂਦੁਕੁ ਦੁਠੁ ਪਨੁਲੁ ਚੈਯਾਲੀ?

ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਮਨੰ ਏ ਕੀਡੁ ਚੈਯਕੂਡਦੁ; ਦਾਨੀ ਪਰਠਸਾਨਾਲਨੁ ਮਨੰ ਮੁੰਦੁ ਚੁਪੁਠੁਠੋਂ
ਪਰਿਸ਼ੀਲਿੰਚਾਲੀ.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਗਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਮਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਮਨੰ ਓਡੀਪੋਯਿਨ ਵਾਰੀਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਨੀ ਵਿਠੰਗਾ
ਮਨੰ ਜੀਵਿਠ ਆਟਨੁ ਆਡਾਲੀ.

ਕਿਠੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

(ਓ ਅਮੂਲਮੈਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰਲੋਂ) ਦੇਵੁਨੀ ਆਠਾਨੰਲੋਂ ਮਨਕੁ ਗੋਰਵਾਨੀ
ਤੀਸੁਕੁਵਚੈਠੁ ਪਨੁਲਨੁ ਮਨੰ ਚੈਯਾਲੀ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਓਕ ਸੇਵਕੁਡੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ, ਵਾਦਿੰਚੈ ਵਛੀਗਾ ਸੇਵ ਚੈਂਸੈ,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਅਯਨ ਤਨਕੁ ਕਾਵਲਸਿਨੰਤ ਮਾਟ ਮਾਠਲਾਡਵਚੁਘਾਨਿ ਤਨ ਯਜਮਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ ਕਾਲੇਡੁ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਅਹਾਂ ਲੇਕੁੰਡਾ ਸੇਵ ਚੈਂਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਗੁਰਿੰਪੁਨੁ
ਪੌਂਦੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਏਵਰਿਠੋਂ ਜਤਚੈਯਬਠਾਡੋਂ ਦਾਨਿਠੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਅਯਿਠੇ, ਅਤਨਿ
ਅਨੁਬੰਧੰ ਅਮੋਦਯੋਗਠੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਮਨਸੁਠੋਂ ਏਦਿ ਊਨਾਊਦਿ ਮੁਖੰਲੋਂ ਸਘੁੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦਿ; ਮਾਠਲਾਡੋਂ ਮਾਟਲੁ
ਤਮੰਤਲੁ ਤਾਮੈਂ ਤਪੁਠੁ ਵਛੀਕਰੰਠਲੁ ਕਾਵਚੁ.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਵਿਖਾਨਿਘੋਠੈ, ਦਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਗਾ ਮਕਰੰਦੰ ਕੋਸੰ ਅਡਿਗੇ ਏਟੁਵੰਠੀ ਨਾਠੁਯਾਨਿ
ਅਠਿਸੁਨਾਠੋਂ ਚਾਡੰਡੀ? (ਚੋਡੁ ਪਨੁਲੁ ਚੈਯਡੰ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ ਪਲਿਠਾਲਨੁ
ਅਠਿੰਚਡੰ).

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਪਰਿਪਕਠੁ ਲੋਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨੁਠੁਠੁਠੋਂ ਸੇਘੁੰ ਏਨਠੁਠਾ ਪਨਿਚੈਯਦੁ.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

అతనికి తెలిసినట్లుగా, అతను వ్యవహరిస్తాడు; ఎవరైనా తన కోసం దీనిని నిషాక్షికంగా ప్రయత్నించవచ్చు.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ఒక విషయం ఇప్పటికే ఉన్నవిషయానికొస్తే మరొక విషయంగా శోషించుకోవచ్చు. అదేవిధంగా, మనస్సునుండి అహం మరియు దుర్గుణాలను మొదట బయటకు తీసివేస్తేనే ఒకరి హృదయంలో దేవుణ్ణి పొందుపరచవచ్చు.

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

అది ఆజ్ఞ కాదు, యజమానితో కలిసి పనిచేసే వినయపూరితమైన ప్రార్థన.

ਕੁੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੁੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ఓ నానక్, అసత్యాన్ని ఆచరించడం యొక్క ఫలితం అబద్ధం. దేవుని స్తుతి మాత్రమే ఆనందానికలిగిస్తుంది.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

శ్లోకం, రెండవ గురువు:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੈ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੋਹੁ ॥

అపరిపకృత లేని వ్యక్తితో సేఘం, ఆడంబరమైన వ్యక్తితో ప్రేమ,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

నీటిలో గీసిన రేఖలు వంటివి, ఎలాంటి జాడ లేదా గుర్తును విడిచిపెట్టవు.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

శ్లోకం, రెండవ గురువు:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

పరిపకృత లేని వ్యక్తి ఉద్దేశం చేస్తే, అతను దానిని సరిగ్గా చేయలేడు.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

అతను ఏదైనా సరిగ్గా చేసినా, అతను తదుపరి పనిని తప్పగ్గా చేస్తాడు.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

ਸੇਵਕੁਡੁ ਸੇਵ ਚੋਂਸੁਨਖੁਠੁ ਤਨ ਯਜਮਾਨੀ ਸੰਕਲਾਘੀਕੀ ਲੋਬਡੀ ਊਂਚੈ,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ਅਤਨੀ ਗੌਰਵੰ ਪੇਰੁਗੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਰੋਠੀੰਪੁ ਰਿਵਾਠੁਲਨੁ
ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਤਨ ਯਜਮਾਨੀਠੋ ਸਮਾਨਮਨੀ ਚੋਪੁਖੁਨਖੁਠੁਯਿਠੈ, ਅਤਨੁ ਤਨ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਅਸੰਤੁਪੁਠੀਨੀ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਜੀਤੰ (ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ) ਕੂਡਾ ਕੋਲੋਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਵਮਾਨਾਨੀ
ਏਦੁਰੋਠੁਠਾਡੁ.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਮਨ ਜੀਵਨੋਪਾਠੀਨੀ ਪੋਂਦੈ ਦੇਵੁਨੀ ਕਰਠਾਠ ਧਠੁਲੁ ਚੋਂਦਾਠ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਐਦੀ ਆਦੇਸੰ ਕਾਦੁ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲੀਸੀ ਪਨੀਚੋਸੇ ਵੀਨਯਪੁਰਠੁਠੈ
ਪ੍ਰਾਠਨ.

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਠੀਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਹੁ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਯਠੁਠੁ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਦਾਨੀਨੀ ਪੋਂਦਾਮਨੀ ਮਨੰ ਚੋਪੁਖੁਨਖੁਠੁਯਿਠੈ ਅਦੀ
ਏਲਾਠੀ ਬਹੁਮਠੀ?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

ఓ నానక్, అది అత్యంత అదుభ్రమైన బహుమతి, ఇది దేవుని నుండి
సీక్వరించబడుతుంది, అతను పూర్తిగా సంతోషించినపుడై.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

శ్లోకం, రెండవ గురువు:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ఇది ఏ విధమైన సేవ, దీని దాట్రా యజమాని యొక్కభయం తొలగిపోదు?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అతను మాత్రమే నిజమైన సేవకుడు అని పిలువబడతాడు, అతను
విలీనం అవుతాడు మరియు గురువుతో (దేవుని) ఒకడు అవుతాడు.

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ఓ నానక్, దేవుని పరిమితులను తెలుసుకోలేము; అతనికి అంతం లేదా పరిమితి
లేదు.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

అతనే సత్యంగా సృష్టిస్తాడు, ఆపై అతను సత్యంగా నాశనం చేస్తాడు.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

కొందరు బంధసేవకుల్లా పనిచేస్తున్నారు, వారి మెడలకు గొలుసులు ఉనట్లుగా,
కొందరు ఎంతో ధనవంతులుగా ఉండగా, వారు వేగంగా గుర్రాలను
నడుపుతున్నారు.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

అతనే సత్యంగా వ్యవహరిస్తాడు, మరియు అతను సత్యంగా మనల్నిచూర్య
తీసుకోవడానికి కారణమవుతాడు. నేను ఎవరికి ఫిరాఖు చేయాలి?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

సృష్టిని సృష్టించిన ఓ నానక్ - అతనే సత్యంగా దానిని చూసుకుంటాడు.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਲੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਲਨੁ ਸੁਘੋਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਵਾਰੀਕੀ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਲੇਦਾ ਬਾਧਲਨੁ ਅੰਦਿਸ਼ਾਡੁ.

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥

ਕੋਂਦਰੀਲੋਂ, ਅਤਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁਨੁ ਵਾਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਵੇਦਨਠੋਂ
ਬਾਧਪਡਠਾਰੁ

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਪਡੁਕੁਨੀ ਮੁਦੁਵੈਨ ਪਡਕਲਪੁ ਪਡੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਤਮ
ਗਾਠੁਲੁਗਾ ਵਾਰੀ ਪਕਠ ਨਿਲਬਡੀ ਠੰਟਾਰੁ.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮਾਪੁਨੁ ਵੇਸਿਨ ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਠਾਨਿਮੁਆਠੁਰਮੇ
ਅਲੰਕਰਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਰੋਂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਪੁਪੰਚਾਨਿਸ਼ੁਘੋਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲੰਕਰਿਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਦਾਨਿਨਿ ਕੁਰਮਬਠੁੰਗਾ ਠੰਚੁਠਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਦਾਨਿਲੋਂ ਠੰਨਸ਼ੁੰਠਾਨਾਨਿਸ਼ੁਘੋਸ਼ਿੰਚਡੰ ਵਲੁ, ਆਯਨ ਵਾਰੀ ਏਦੁਗੁਦਲਨੁ, ਨਾਸ਼ਨਾਨਿ
ਪਰਠੇਕੁਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੀਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਨੰ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਪੁਗੁਲੰ. ਅਤਨੇ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਪੁਠਿ ਦਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਠੇਸੇਵਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਮੁਖਾ (ਦੇਵੁਡੁ) ਗੋਪਭਰਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਮੀ ਚੋਪਭਰੰਮੁ.

ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥
ਅਯੁਨੇ ਸੁਘੋਕਰੁ, ਚਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਯਗਲਵਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਅਨਿਝੀਵਾਲਕੁ
ਝੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਝਸਾਡੁ.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥
ਦੇਵੁਡੁ ਤਮਕੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਪਨੁਲਨੁ ਮਨੁਖੁਲੁ ਚੋਸਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਮਠਠੁ ਤਪੁਝੀਵੀਕੀ ਵੇਰੇ ਵ ਮਠਠੁ ਲੇਡੁ.

ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ
ਅਤਨੁ ਵਦਿ ਕੋਰੁਕੁੰਚੈ ਅਦਿ ਚੋਸਾਡੁ.

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਓਕੇ ਚਾਠੁ ਦੇਵੁਡੁ. ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਸੁਘੋਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਝੀਵਾਲੁ ਤਿਰਿਗੇਵਾਡੁ. ਭਯੰ
ਲੇਡੁ. ਦੇਠੁੰ ਲੇਡੁ. ਸਮਯੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਡੁ. ਝਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨੀਕੀ
ਮਿੰਚਿ. ਸੀਠੁ ਠਾਨੀਕੀ ਮਰਿਯੁ ਸੀਠੁ ਪ੍ਰਕਾਠਵੰਤੰ ਕਲੀਗਿਨਵਾਡੁ. ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠਾ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥
ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਭਕੁਲ ਕੀਰੁਨਲੁ:

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥
ਕਬੀਰ, ਨਾਮ ਦੇਵ ਮਰਿਯੁ ਰਵਿ ਦਾਸ.

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥
ਰਾਗੰ ਅਸਾ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ:

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥
ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਮਸਠਿਸੁਤਾ, ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਡੁਗੁਠੁਨਾਠੁ, ਮਾਨਵੁਡੁ ਵੰਦੁਕੁ
ਸੁਘੋਕਰੁ?

ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥

ਵੇ ਪ੍ਰਯੋਗਜਨੰ ਕੋਸੰ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸ੍ਰਘ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ ਅਨੇ ਏ ਰਹਾਸਾਭ੍ਰਿਯੁਰ੍ਠੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਦਯਚੇਸਿ ਨਾਕੁ
ਸਹਾਯੁੰ ਚੇਯੁੰਡਿ?

ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥

ਓ ਦਿਵ੍ਯੁਰੁਵਾ, ਨਾਮੀਦ ਕਰੁਣਨੁ ਚੁਪੰਡਿ, ਨਨੁਸੁਰੈਨ ਮਾਰ੍ਠੰਲੋ ਊੰਚੰਡਿ,
ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਲੋਕਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਵਿਚਿਨ੍ਠੁ ਚੇਯੁਬਡੁਤਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਭਯੁੰ
ਠੋਲਗਿਪੋਤੁੰਦਿ,

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਬਾਧਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਪੋੰਦਾਨੁ, ਮੁਨੁਪਟੀ
ਚੇਡੁ ਪਨੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਏਕ ਵਕ੍ਤਿ ਪੁਟ੍ਠੁਕ ਨੁੰਡਿ ਮਰਣੰ ਵਰਕੁ
ਅਨੰਦਿੰਚੇ ਸਾਕਰਾਠੁ ਨੁੰਡਿ.

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੁਕੈ ॥

(ਤਪ੍ਰਮੁਰਿਯੁ ਵਰਕੁ) ਪ੍ਰਾਣਾੰਤਕਮੈਨ ਲੋਕਸੰਪਰਭੁੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਤਾਡੁ,
ਮਨਸੁਸੁੰਪ੍ਰਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਪੋੰਦਦੁ.

ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨ੍ਰਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੁਕੈ ॥੨॥

ਸੇਠ੍ਠਾਠੁਮੈਨ ਨਿਜਮੈਨ ਸਠ੍ਠਿਤਿ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇੰਤ ਵਰਕੁ, ਏਕਰਿ
ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਸੁਨਠੁ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ.

ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੁਣਾ ॥

ਅਤਪ੍ਰੇਨਠੁ ਪੁਟ੍ਠਦੁ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਜਨਿਸੁੰਦਨਿ ਏਕਰੁ ਭਾਵਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚਿ
ਮਰਿਯੁ ਚੇਡੁਲ ਮਧ੍ਠਿਵਕ੍ਤਾ ਭਾਵੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊੰਟਾਰੁ.

ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥

ਅ ਮਨਿਪਿ ਤਨ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਅਲੋਚਨਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਠਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ
ਅਤਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਸਮਾਨਠ੍ਠਿਲੋ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬੰਬੁ ਬੰਬੁ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਠੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥

ਨੀਟੀ ਕੁੰਡਨੁ ਪਗਲਗੋਠ੍ਠਿਨਠ੍ਠੇ, ਦਾਨਿਲੋ ਦੇਨਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੰ ਅਯਿਨਾ ਅ ਵਿਸੁਯੰਠੋ
ਕਲਿਸਿਪੋਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਪ੍ਰਠੇਠੁ ਗੁਰ੍ਠਿੰਪੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥

ਕਬੀਰ ਅਨਾਰਠੁ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸ੍ਰਫਿਨਿ ਵੇਰੇਠੁ ਅਠਿਠਾਠਾ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਤਨ ਸੰਦੇਹਾਂ ਪਾਰਿਪੋਯਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰਪੁਰਠੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ
ਲੀਨਮੈਪੋਯਿੰਦਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥

ਵਾਰੁ ਮੂਡੁਨਠੁ ਗਜਾਲ ਖੋਡਵੈਨ ਨਡੁਮੁ ਬਠੁਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੂਡੁ ਗਾਯਾਲ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਾਲਨੁ ਧਰਿਸ਼ਾਰੁ,

ਗਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥

ਵਾਰਿ ਮੋਡਚੁਟ੍ਵਾ ਰੋਸਰੀਲਨੁ ਧਰਿਚਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਚੇਤੁਲ੍ਹੋ ਮੋਰਿਸੇ ਜਗਿ ਲਨੁ
ਤੀਸੁਕੋਲ੍ਹੰਡੀ.

ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥

ਏ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਵਲ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁਗਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਕੂਡਦੁ.
ਦੀਨਿਕੀ ਵਿਰੁਧੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਵਾਰਣਾਸਿ ਨਗਰ ਮੋਸਗਾਝੁ॥ 1॥

ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੇ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥

ਅਲਾਠੀ 'ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡੇਵਾਰੁ' ਨਾਕੁ ਨਚਠੁ.

ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਮੁ ਬਾਧਿਤੁਲਨੁ ਵਾਰਿ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਾਕੁੰਡਾ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤਾਨਿਖੁਡਾ
ਦੋਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਇਦਿ ਕੇਵਲੰ ਕੌਮਝੁ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਮੋਤ੍ਰੰ ਚੋਠੁਨੁ
ਗੁਟਕਲੁ ਵੇਯਡੰ ਵੰਡੀਦੀ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਰੂਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਕੁੰਡਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਨ ਲਨੁ ਫੁਵ ਪੈ ਊਚਡਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਕਡੀਗਿ,
ਦਾਨਿਨਿ ਵੇਲੀਗਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਕਲਪਨੁ ਕਡਗੁਟਾਰੁ.

ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੁਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥

(ਇਤਰੁਲਕੁ ਵਾਰੁ ਏਂਤ ਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਊਨਾਠੋ ਚੁਪਿੰਚਡਾਨਿਕੀ) ਵਾਰੁ ਭੁਮਿਨਿ ਤ੍ਰਵਿ
ਰੋਂਡੁ ਖੋਯਿਠੁਗਾ ਚੋਂਸਾਰੁ. (ਕਾਨੀ ਵਾਰਿ ਨਿਜ ਜੀਵਿਤੰਲੋ, ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਕ੍ਰੁਰੰਗਾ
ਊਂਟਾਰੁ) ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਬਾਧਿਤੁਲਨੁ ਦੋਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਤਰਚੁਗਾ ਵਾਰਿਨਿ
ਚੰਪੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਪਾਰਵੇਂਸਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਮੋਤ੍ਰੰ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿ
ਮਿੰਗਿਨਲੁ ਕਨਿਪਿਸਾਰੁ.॥ 2॥

ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਪੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥

అటువంటి పాపాలు ఎల్లప్పుడూ చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటారు (మరింత మంది బాధితుల కోసం వెతుకుతారు) మరియు వారు తమను తాము "ఎప్రాస్" అని పిలుచుకుంటారు (ఒకరు, ఏ ప్రాపంచిక సంపదను కూడా కోరుకోరు).

ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਭੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥

ఈ వస్తులు ఎల్లప్పుడూ అహంకారంతో జీవిస్తారు మరియు తదాత్తా వారి వంశంతో పాటు తమను తాము (పాపాలలో) ముంచుతారు. || 3||

ਜਿਤੁ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥

ఒక విధంగా, వారు నిసర్వోయంగా ఉంటారు ఎందుకంటే వారు ఏమి చేసినా, దేవుడు వారికి చూపించిన విధానానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది (వారి మునుపటి పనుల ప్రకారం).

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥

సత్యగురువును కలుసుకునే కబీర్ (అతని సలహాను అనుసరిస్తాడు) మళ్ళీ జన్మనన మరణ చక్రం గుండా వెళ్ళడు. || 4|| 2||

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਅਨਾ:

ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੇ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨ੍ਹ ॥

నా తండ్రి (దేవుడు) నా నోటిలో అదుభతమైన మకరందాన్ని ఉంచారు, నామంతో ననుభవదారాధు, దీని దాత్తా నా హృదయం ఆధాత్మిక్త ఆనందంలో ఉంది.

ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

అలాంటి తండ్రిని (దేవుణ్ణి) నా హృదయం నుండి ఎలా విడిచిపెట్టగలను? (నాకు ఎంతో ఆధాత్మిక్త ఆనందాన్ని ఇచ్చినవారు).

ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

నేను ఇకపై ప్రపంచానికి వెళ్ళివున్నాను, నేను జీవిత ఆటను కోల్పోయాను. || 1||

ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥

మాయ (నేను నా తల్లిలా ప్రేమించాను) నాపై కొంచెం కూడా ప్రభావాన్ని చూపదు మరియు అది ననుభవాలా సంతోషంగా మరియు సేఫ్టగా చేసింది.

ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇವುಳ್ಳು, ನೆನು ನಿಜಂಗಾ ತೆಲಿಕಗಾ ಡನಾಘು. ನೆನು ಮಾಯ ಚೆತ ಆಕರ್ಶಿಂಚಬಡನು
ಮರಿಯು ಮಳೈಘಾನವ ಶರೀರಂ ಅವಸರಂ ಲೆದು (ನೆನು ಜನನ ಮರಿಯು ಮರಣ
ಚಕ್ರಂ ನುಂಡಿ ಬಯಟ ಡನಾಘು). ॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਬਲಿ ತಿಸು ಬಾಪೆ ಜಿನಿ ಹਉ ಜಾಱಿಆ ॥

ನಾಕು ಪ್ರಾಣಮಿಚಿಫ ನಾ ತಂಡ್ರಿಕ್ಕಿ (ದೆವುನಿಕ್ಕಿ) ನೆನು ತಾಶ್ರಂ ಚೆಸ್ತುನಾಘು.

ਪೆಚಾ ತೆ ಮೆರಾ ಸੰಗು ಚುಕಾಱಿಆ ॥

ಆಯನ ಐದು ಘೊರಮನ ಪಾಪಾಲತೊ ನಾ ಸಹವಾಸಾನಿವ್ವಕಾಮಂ, ದುರಾಶ, ಕೊಪಂ,
ಅನುಬಂಧಂ ಮರಿಯು ಅಹಂ ಯೊಕ್ಕದುಫ್ಫ (ಪೆರಣಲು) ಅಂತಂ ಚೆಶಾಡು.

ಪೆಚ ಮಾರಿ ಪಾವಾ ತಲಿ ದಿನೆ ॥

ನೆನು ಆ ಐದುಗುರು ರಾಕ್ಷಸುಲನು ಜಯಿಂಚಿ, ವಾಟಿನಿ ಅಡುಗುನ ತೊಕಾಘು.

ಹರಿ ಸಿಮರನಿ ಮೆರಾ ಮಠು ತಠು ಥಿನೆ ॥೨॥

ಇವುಳ್ಳು ನಾ ಶರೀರಂ ಮರಿಯು ಮನಸುಘೊವುನಿ ಧಾಶ್ರಂಲೊ ಮುನಿಗಿಪೊಯಾಯಿ. ॥2॥

ಪಿತಾ ಹಮಾರೆ ವಡ ಗೊಸಾಱಿ ॥

ನಾ ತಂಡ್ರಿ (ದೆವುಡು) ಭೂಮಿ ಯೊಕ್ಕಗೊಪ್ಪುರುವು.

ತಿಸು ಪಿತಾ ಪಹಿ ಹਉ ಕಿਉ ಕರಿ ಜಾಱಿ ॥

ನೆನು ಅತನಿನಿ ಎಲಾ ಚೆರುಕೊಗಲನನಿ ಆಶರ್ಶಪೊತುನಾಘು?

ಸತಿಗುರ ಮಿಲೆ ತ ಮಾರಗು ದಿಖಾಱಿಆ ॥

ನೆನು ಗುರುವುನು ಕಲಿಸಿನವುಳ್ಳು, ಅತನು ನಾಕು ಮಾರ್ಗಾನಿವ್ವಾಪಿಂಚಾಡು (ದೆವುಣ್ಣಿ
ಕಲವಡಾನಿಕ್ಕಿ)

ಜಗತ ಪಿತಾ ಮೆರೈ ಮನಿ ಥಾಱಿಆ ॥೩॥

ಮರಿಯು ದೆವುಡು, ವಿಶಫಿಠಾಮಹುಡು ನಾ ಮನಸುಫ್ಫು ಆಘ್ಲಾದಕರಂಗಾ ಕನಿಪಿಂಚಡಂ
ಪ್ರಾರಂಭಿಂಚಾಡು. ॥ 3॥

ಹਉ ಪುತು ತೆರಾ ತೈ ಬಾಪು ಮೆರಾ ॥

ಇವುಳ್ಳು, ಎಟುವಂತಿ ಸಂಕೊಚಂ ಲೆಕುಂಡಾ, ನೆನು ಮೀ ಕೊಡುಕುನು ಮರಿಯು ಮೀರು ನಾ
ತಂಡ್ರಿ ಅನಿ ಅತನಿತ್ ಚೆಬುತುನಾಘು.

ಏಕೈ ಠಾಹರ ದುಗಾ ಬಸೆರಾ ॥

ಮೆಮಿಧರಂ ಒಕೆ ಪ್ರದೇಶಂಲೊ (ನಾ ಹ್ಯಾದಯಂಲೊ) ನಿವಸಿಸ್ತುನಾಘು.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੇ ਬੁਝਿਆ ॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਰਥੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੁਡਨੈ ਵਾਡੁ ਫਕਠੈ ਊਨਾਰਥੁਨਿ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝਿਆ ॥੪॥੩॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਰੋਧਵਲੁ ਆਯਨ (ਭਘੁਠੁ) ਅਦੰਤਾ (ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ) ਅਠੰ
ਚੋਸੁਕੁਨਾਰਥੁ.॥ 4॥ 3॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ:

ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਨਿ ਮਾਨੰਸੰ ਮਰਿਯੁ ਏਮੁਕਲਨੁ ਮੋਦਲੈਨ ਵਾਠੀਠੋ
ਨਿੰਡਿਨ ਫਕ ਕੁੰਡਗਾ, ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਆਲੋਚਨਲੁ) ਨੀਠੀਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਮਰੋਕ
ਕੁੰਡਗਾ ਊਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥

ਦਗਰਲੋ ਐਦੁਗੁਰੁ ਯੋਗੁਲੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ
ਅਹੰ ਯੋਕਯੁਦੁ ਪ੍ਰੇਰਣਲੁ) ਕੁਰੁਠੁਟਾਰੁ, ਦੀਨਿ ਮਧਠੋ (ਮਾਯ, ਫਕ) ਸਿਗੁਲੈਨਿ
ਰਾਣੀਲਾਗਾ ਠਾਨੁ ਕੁਰੁਠੁਟੁੰਦਿ.॥ 1॥

ਨਕਟੀ ਕੇ ਠਨਗਨੁ ਬਾਡਾ ਤੂੰ ॥

ਏ ਮਾਯਨੁ ਊਠੋਞਿੰਚਿ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਇਲਾ ਅਨਾਰਥੁ, "ਏ" ਸਿਗੁਲੈਨਿ ਮਹਿਯ, (ਮੀਰੁ
ਪ੍ਰਠਿ ਫਕਠੀਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਚੋਸੁਨਾਰਥੁ, ਮੀ ਕੌਮੁਅੰਤਲਾ ਵੀਸ਼ੋੰਦਿ).

ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੁਰੀਗਾ ਤਿਰਸਠਿੰਚਿਨ ਕੌੰਤਮੰਦਿ ਮੈਲੋਘੁਤਲੁ ਊਨਾਰਥੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥

ਸਿਗੁਲੈਨਿ ਮਾਯ, ਪ੍ਰਠਿ ਫਕਠੁ ਆਮੇ ਪ੍ਰਭਾਵੰਲੋ ਊਨਾਰਥੁ; (ਵੇਟਗਾਡੀਲਾ)
ਬਾਠਿਤੁਲੰਦਰੀਨੀ ਚੰਪਡੰ (ਆਠਾਠੀਠੁ ਜੀਵਿਤੰ) ਚੰਪਡੰ ਮਰਿਯੁ ਚੁਾਡਲਾਨੀਕੀ
(ਆਮੇ ਵਾਰੰਦਰੀਨੀ ਪੌੰਦਿੰਦਨਿ ਨਿਠਾਰਿੰਚੁਕੌਵਡਾਨੀਕੀ).

ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥

ਮਾਯ "ਨੋਨੁ ਵਾਰਿ ਸੋਦਰਿ ਲੇਦਾ ਮੈਨਕੌਡਲੀ ਲਾਗਾ ਅੰਦਰੁ ਨਨੁਪੈਮਿਸੁਨਾਰਥੁ,
ਕਾਨੀ ਨੋਨੁ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਵਠੀਕੀ ਬਾਨਿਸਨੁ, ਅਤਨੁ ਨਨੁਠੁਡਿਪਿਨਲੁ ਨਨੁ
ਅਠਿਗਮਿੰਚਾਡੁ" ਅਨਿ ਚੋਪਿਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਹਮਰੇ ਭਰਤਾ ਬਡੇ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥

ਮਾਯ ਭਰਤਾ ਭਰਤਾ ਅੰਤੁੰਦੀ, "ਨਾ ਭਰਤੁ ਗੋਪਭਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਵਿਵਕੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ; ਅਤਨੁ ਮਾਤਰਮੇ ਸਾਧੁਵੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸਾਰੁ".

ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥

ਮਾਯ ਭਰਤਾ ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੇਲੀ, "ਅਤਨੁ (ਨਾ ਭਰਤੁ) ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਕੁ ਅੰਡਗਾ
ਠੰਟਾਡੁ (ਨਨੁਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਟਾਡੁ) ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅੰਦਰਿਨੀ ਪੁਰੀਗਾ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਚਗਲਨੁ" ਅਨਿ ਚੇਪਿਠੁਟੁਗਾ ਠੰਦੀ.

ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੁਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥

ਕਬੀਰ ਭਰਤਾ ਅਨਾਠੁ: "ਨੇਨੁ (ਨਾਲਾਗੇ ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪੁਠਾਵਾਨਿਸ਼ਕੁ ਪੁਠਾਵਾਨਿ
ਪੁਰੀਗਾ ਤਿਰਸਠਿੰਚਾਨੁ) ਮਾਯਨੁ ਨਰੀਕੀ, ਅਮੇ ਚੇਵੁਲਨੁ ਨਰੀਕੀ, ਅਮੇਨੁ
ਮੁਕਯੁਗਾ ਨਰੀਕੀ, ਅਮੇਨੁ (ਨਾ ਪੁਦਯੰ ਲੋਨਿ ਭੰਟੀ ਨੁੰਡੀ) ਬਹਿਪਠਿੰਚਾਨੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥

ਕਬੀਰ ਭਰਤਾ ਅਨਾਠੁ, "ਮਾਯ ਮੁਡੁ ਪੁਪੰਚਾਲਕੁ ਪਿਯਮੈਨਦੀ, ਕਾਨੀ
ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਸ਼ਤੁਵੁ". (ਅਮੇ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਧਾਠਿਠੁ ਪਿਠਿਨਿ ਤਗਿੰਚਡਾਨੀਕੀ
ਪੁਠੁਠਿਸੁੰਦੀ ਕਾਬਠੀ ਅਮੇ ਸ਼ਤੁਵੁ). ॥ 4॥ 4॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭੁਮਨਾ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਭਰਤਾ ਅਨਾਠੁ: "(ਓ' ਨਾ ਮਿਤੁਲਾਰਾ, ਅੰਦਰੁ) ਯੋਗੁਲੁ, ਸੇਲੇਠੇਠੁ
ਪੇਨਿਠੇਠੁ, ਸਨਾਠੀਲੁ, ਤਰਚੁਗਾ ਯਾਤੁਰਾ ਪੁਲਾਲਨੁ ਸੰਦਰਿਠੁਚੇਵਾਰੁ,

ਲੀਜਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੇਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੧॥

ਕਠਿਰਿੰਚੀਨ ਜੁਠੁਠੁ ਕੂਡੀਨ ਸਨਾਠੀ, ਹੇਠੁ ਠੇ ਚੇਸਿਨ ਨਡੁਮੁ ਗੁਠੁਨੁ
ਠਰਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਨਿਸ਼ਠੁ ਠੁਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੋਡਵੇਨ ਜਡ ਜੁਠੁ ਠਰਿੰਚੀਨਵਾਰੁ
ਅੰਦਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕੁਰਾਨੀਕੀ ਲੋਠੁ ਠੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥

ਮਾਕੁ ਸਲਹੁ ਭਰਤਾ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਭਰਤਾ ਭਰਤਾ ਅਨਾਠੁ, "ਕਾਬਠੀ, ਮੇਮੁ ਨਾਮਾਨਿ
ਠਾਠੀੰਚਡੰ ਠੁਠੁਮੁ ਵਿਸੁਠੁੰ."

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਊਦ੍ਰੇਕੰਗਾ ਧਾਨੀਚੈ ਵਛੀ ਝਕ ਪੈ
ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਰੌਂਢੁ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠੁ (ਮਰਣਰਾਕੁਸੁਡੁ ਅਤਨਿਪੈ ਪ੍ਰਭਾਵੰ
ਚੂਪਡੁ). ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਲੁ, ਵੇਦਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਲੁ, ਜੋਤਿਸ਼ਠੁ, ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਲ ਵਾਕ੍ਠਰਣ ਨਿਯੰਮਾਲੁ
ਠੇਲੀਸਿਨਵਾਰੁ

ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਹਕਾਲ ਸੁਖੁਲੁ, ਮੰਤ੍ਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੂਲਿਕਾ ਮਿਸ਼ਰਮਾਲੁ
ਠੇਲਿਸਿਨ ਵਾਰੁ, ਅੰਦਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਠਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥

ਰਾਚਰਿਕ ਚਕ੍ਰਿਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚੋ ਵਾਰਿਕਿ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲਪੈ ਪਾਲਿੰਚੋ ਵਾਰਿਕਿ ਰਾਯਲੋ
ਕਾਨੋਪੀਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਹਾਸਨਾਲੁ, ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਅੰਦਮੁਨਿ ਮਹਿਠਲੁ ਠਨਾਠੁ,

ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਉ ਮਰਨਾ ॥੩॥

ਤਮਲਪਾਕੁਲੁ, ਕਰੁਠਰੁ, ਸੁਵਾਸਨ ਗਲ ਗੰਠੁ ਨੂਨੋ ਈਵਨੀਝੁਨਨ ਮਰਠਾਲ
ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਠੰਟਾਲੁ. ॥ 3॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੁ ਨ ਉਬਰਨਾ ॥

ਨੋਨੁ ਅਨਿਵੇਦ, "ਪੁਰਾਣਾਲੁ" ਮਰਿਯੁ "ਸੁਖੁਲ" ਦਾਠ੍ਰਾ ਠੋਠਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰਿਲੋ ਈਵਰੁ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਰੋਂਠੁ ਨੁੰਡਿ ਈਵਰਿਨੀ ਰਕ੍ਰਿੰਚਲੋਰਨਿ
ਨਿਠਾਰਿੰਚਾਨੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥

ਕਬੀਰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਅੰਦੁਵਲੁ, ਨੋਨੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੀਸੁਨਾਠੁ, ਈਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੋ
ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਨਿਰੰਠਰ ਚਕ੍ਰਾਨਿਠੁਡਿਚਿਵੇਯਗਲਦੁ" ਅਨਿ. ॥4॥5॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ:

ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਉਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥

ਈਨੁਗੁਲਾ ਅਹਾੰਕਾਰੰਠੋ ਠਨ੍ਰਾ ਮਨਸੁ ਈਪੁਠੁ ਗਿਟਾਰ ਵਾਦਕ੍ਰਾਰੁਡਿਲਾ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਠੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰਠੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੋਂਦਿ; ਈਠੁ ਈਕੁ
ਮੋਂਡਿਠਾਠੀਠੁਦਿਲਿ, ਈਦਿ ਠ੍ਰਮੋ-ਠੇਯਰੋ ਈਕੁਮਨਸੁਠਾਠੀਠੀਸੁਕੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਕਾਕਿ ਪਾਠ੍ਰਠੋਂ ਸੋਂਬਲੋ ਈਡੁਠੋਂਦਿ (ਦੋਵਠਕ੍ਰਿਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ).

ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਗਾ ਨਾਚੈ ਠੈਸਾ ਠਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥

ਗਾਡਿਦ ਮਨਸੁਠ੍ਰ ਮਾਰਿਠੋਂਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰਠੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠੰਲੋ
ਮੁਨਿਗਿਠੋਂਦਿ. ਈਦਿ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨੁਠ੍ਰ ਠੋਂਸੁਨੁਠੁ, ਮੁਠ੍ਰਗਾ
ਦੁਸੁਲੁ ਠਰਿੰਚਿਨਲੁ ਈਕੁ ਅਠੀਪ੍ਰਾਯਾਨਿਠੁਸੁੰਦਿ. ਬਠੋਲੋ ਲਾੰਠੀ ਪ੍ਰਠੀਕਾਰੰ
ਠੀਰੁਠੁਨੋ ਅਲਵਾਠੁ ਠਕੁਡਿਲਾ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਗਾਨਾਨਿਕਿ ਮਾਰਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥

ਓ' ਰਾਜਾ ਦੇਵੁਡਾ, (ਮੀਰੂ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਏਂਤਗਾ ਮਾਰੁਖੁਨਾਰੁ ਅਂਲੇ, ਅਦਿ ਦਾਨਿ ਲੋਪਾਲਲੋ ਚਾਲਾ ਦਾਨਿਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲੁਗਾ ਮਾਰਿਠੁਦਿ) ਮੀਰੂ "ਅਕੀ (ਓਕ ਚਿਨ੍ਝਾਰੁਤੀਯੁ ਮੋਕੁਯੁਦਿ ਚਾਲਾ ਚੇਦੁ ਮਾਮਿਡਿ ਲਾਂਟੀ ਪਂਠੁਨੁ ਈਸੁਂਦਿ) ਯੋਕੁਘਂਠੁ ਨੁਂਡਿ ਰੁਚਿਕਰੁਮੈਨ ਵੇਯਿੰਚਿਨ ਪਠੀਲਨੁ ਵਂਡਾਰੁ.

ਕਿਨੈ ਬੁਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਓਕ ਅਰੁਦੈਨ ਝਾਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਾਟੀਨਿ ਤਿੰਟਾਡੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਾਠਿੰਚਡੰ ਯੋਕੁਝੀਰਾਠਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡਿ). ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬੈਠਿ ਸਿੰਘ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥

ਸਿੰਹਾਲਾ ਕ੍ਰੂਰੰਗਾ ਓਨ੍ਝਾ ਮਨਸੁਝਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਅਤਿਠੁ ਈਚਿਠੁਦਿ, (ਅਦਿ ਈਪੁਠੁ ਤਮਲਪਾਕੁਲਨੁ (ਅਤਿਠੁਲ ਕੋਸੰ) ਸਿਠੁ ਚੇਸੁਂਦਿ. ਮਰਿਯੁ, (ਵੰਟੀ) ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਵੇਂਬਡਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਅਦਿ ਆ ਤਮਲਪਾਕੁਲਨੁ ਅਤਿਠੁਲਕੁ ਅੰਦਿਸੁਂਦਿ.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੁਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥

ਨਾ ਅਠਾਠਕੁਲੰਦਰੁ ਚਾਲਾ ਸਤਿਸ਼ਲਾਰੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਈਠੁ ਏਲੁਕਲਾਂਟੀ ਮਨਸੁ ਪਾਡੁਤੁਨਠੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ), ਠਾਬੇਲੁਲਾ ਦਾਕੋਠੁਡਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਅਦਿ ਈਪੁਠੁ ਕੋਮੁਠੁਨੁ ਓਦੁਠੋਂਦਿ (ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਤਿਸੁ). ॥ 2॥

ਬੰਸ ਕੇ ਪੁਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥

(ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕੁਪਵਲੁ ਨਾ ਮਨਸੁਝਾਲਾ ਮਾਰਿਘੋਂਦਿ, ਸੁਕੁਝੀਮਿ ਰਹਿਤਮੈਨ ਤਲੀ (ਮਾਯ) ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਵਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਬਯਲੁਦੇਰਾਡੁ (ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਸਾਠੁਠਾਨਿਕੀ ਵਲੇ ਆਨੰਦ ਵਾਠਾਵਰੰਠੰ ਓਂਦਿ) ਬੰਗਾਰੰ ਯੋਕੁਝਾਨੋਪੀਲੁ ਓਂਚਬਡਾਯੁ.

ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥

"(ਮਨਸੁਝਪੁਠੁ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਘੋਂਦਿ) ਏ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁਂਡਿ ਵਿਮੁਕੁ ਲੇਨਿ ਚਾਲਾ ਅੰਦਮੈਨ ਵਠੁਵੁਨੁ ਵਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੁਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਈਪੁਠੁ (ਪਿਰਿਕਿਮਨਸੁਕੁਂਦੇਲੁਵਲੇ, ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਤਿਸੁ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡੁਠੋਂਦਿ (ਨਿਰਠੁਮੈਨ ਸਿੰਹਾਲ ਵਲੇ)" ॥ 3॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥

ਓ' ਸਾਠੁਵੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡਿ, (ਨਾ ਮਨਸੁਝਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ, ਓਕ ਚੀਮ ਓਕ ਪਰਠਾਨਿਠੀਨਠੁ). .

ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ఇపుడ్లు నా తాబేలు (ఇంతకు ముందు నీటిలో దాకోఖాలనుకునననా మనసుఫలె, ఇపుడ్లు) పవిత్ర సంఘం నుండి కొంత వెచధనానిఛోరుకుంటుంది, చెడు నుండి మనసును వెదకడం ఇపుడ్లు నామానిఛ్ఘరిస్తోంది. || 4|| 6||

आसा ॥

రాగ్ ఆసా:

ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੇ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥

కబీర్ ఇలా అనాఛు, "(ఓ' నా దృష్టిలో) ప్రపంచంలో అతుశ్రుత్ర యోగి, డెబైయెండు ప్రధాన ధమనుల మధతు ఉనశ్రరీరానిఛ్ఘరుగ్గా (నామం యొక్కపవిత్ర బూడిదను ఉంచడానికి) పరిగణిస్తాడు మరియు దేవునితో కలయిక కోసం మెదడు యొక్కకే ఒక తలుపు ఉందని నముతాడు

ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਰੈ ਸੇ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥

మరియు భూమి యొక్కపాంతాల చుట్టూ తిరగడానికి బదులుగా, తొమిథి ప్రధాన కీళ్ళఛూ శరీరంలో నామం యొక్కఛహారం కోసం వేడుకోవడం". || 1||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥

(ఓ' నా సేఛ్ఛితుడా) అటువంటి యోగి మొత్తం తొమిథి సంపదలను (ఆనందం) పొందుతాడు.

ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆతఛ్ఘు లోతు నుండి (లోక సమసఛ్ఘ) విముక్తిని, దేవునితో కలయికకు ఎత్తివేస్తుంది.|| 1|| విరామం||

ਖਿੱਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੁਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥

(నిజమైన యోగి) మెండికాంట్ కోటు, సూది వంటి ధాశ్రం చేస్తాడు , మరియు పదంపై (లేదా గురు సలహా) పదేపదే ప్రతిబింబం వంటి దైవిక జ్ఞానానిఛ్ఘారంగా ఉపయోగిస్తాడు.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥

(ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలను నియంత్రిస్తూ, ఇలా) ఐదు మూలకాల జింక చరాఛ్ఘి (కూరుఛ్ఘో కుషన్, ఒక యోగి) గురువు చూపిన మార్గానిఛ్ఘనుసరిస్తుంది. || 2||

ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੁਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥

రేక్ వంటి కరుణను ఉపయోగించి, శరీరానిఛ్ఘొయిగ్గా, (నిజమైన యోగి) దానిలో ఎంత మంటను వెలిగిస్తాడు అంటే అతను అందరినీ సమానంగా చూస్తాడు.

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥

ਅਟੁਵੱਠੀ ਯੋਗੀ (ਦੇਵੁਨੀ) ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਨਸੁਠੀ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਠੁ
ਫਿਰਿਠੀ ਊਂਟਾਡੁ.॥ 3॥

ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥

ਮਨ ਸਰੀਰਾਨੀਕੀ, ਅਤਠੁ ਚੋਂਦੀਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਂਚਡਮੇ ਊਂਟਮ ਧਾਠੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥

ਕਬੀਰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਠਨੁ ਚੁਾਪਿਠੈ, ਅਤਨੁ (ਅ ਯੋਗੀ) ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਨਿਠਗੁਰੁਠੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਡੁ". ॥ 4॥ 7॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥

ਪੋਂਦੁਵੁਲੁ, ਮੁਸਲਿਮੁਲੁ ਏਕਠੀ ਨੁਂਡੀ ਵਚਾਰੁ? ਵਾਰੀ ਵਿਭਿਨਮੁਠਾਠੀ ਏਵਰੁ
ਵਾਠੀਨੀ ਊਂਚਾਰੁ?

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥

ਚੋਡੁ ਊਂਦੋਸ਼ਾਲ ਪੁਰੁਸੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਨਿਸ਼ਾਕੀਕੰਗਾ ਪੁਰਿਠੀਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ. "ਊ
ਸਠਾਨਿਨਰਕਵਠੁਪੁਨੁ ਏਵਰੁ ਸ਼ਾਪਿੰਚਾਰੁ? ਮੁਸਲਿਮੁਲੁ ਮਾਠਮੇ ਸਠਾਨੀਕੀ
ਵੋਲਠਲਰਨੀ, ਪੋਂਦੁਵੁਲੁ ਨਰਕਾਨੀਕੀ ਵੋਲਾਠੁਨੀ ਨਿਰੋਸਿੰਚਾਰੁ)? ॥ 1॥

ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥

ਊ' ਖਾਜੀ, ਮੁਸਲਿਮੁਲੁ ਸਠਾਨੀਕੀ ਵੋਲਠਲ ਏ ਪੁਸਤਕੰਲੋ ਮੀਰੁ ਚਦੀਵਾਰੁ, ਮਰਿਠੁ
ਪੋਂਦੁਵੁਲੁ ਨਰਕਾਨੀਕੀ ਵੋਲਾਠੀ?

ਪੜਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੁ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ' ਖਾਜੀ, ਮੀਰੁ ਏ ਸੋਮਿਠੀਕ ਪੁਸਤਕਾਨਿਠੋਬੁਠੁਨਾਠੁ? ਅਟੁਵੱਠੀ ਮਠੋਨਾਠੁ
ਵਿਸ਼ਠਾਲਨੁ ਚਦੀਵੀ, ਪਰਿਗਠਿੰਚੋ ਅਟੁਵੱਠੀ ਵਠੁਲੰਦਰੁ ਵਠੁ
ਚੋਠੁਬਡਠਾਰੁ; ਵਾਰੀਲੋ ਏਵਰੁ ਸਠਾਠੀਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੋਡੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥

ਸੁੰਨਿਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਠੰਗਾ ਸੁਨੀ ਚੋਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ਅਦੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਬੰਠੰਠੋ ਏ
ਵਿਠੰਗਾਨੋਨਾ ਸੰਬੰਠਿੰਚੀ ਊਂਦਨੀ ਨੋਨੁ ਨਮੁਠੁ.

ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥

ਦੇవుਡੁ ਨਨੁਖੁਮੁਸ਼ਿੰ ਕਾਵਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁੰਚੇ, ਨੋਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਸੁਨੀ ਪੋੰਦੁਤਾਨੁ.
॥2॥

ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥

ਸੁਨੀ ਚੋਯਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪੁਰੁਸ਼ੁਡੁ ਮੁਸ਼ਿੰ ਅਯਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੁਹਿਲ ਸੰਗਤਿ ਏਮਿਟੀ? (ਸੁਨਠਿ ਪੋੰਦਨੀ ਵਾਰੁ ਮੁਸ਼ਿਮੇਤਰੁਲੁਗਾ ਮਿਗਿਲੀਪੋਯਾਰੁ)

ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥

ਤਨ ਮਿਗਿਲੀਨ ਸਗਭਾਗਾਨੀਖਿਡੀਚਿਪੇਠੁਲੇਮੁ ਕਾਬਠੀ, (ਸਗੰ ਮੁਸ਼ਿੰਗਾ ਮਾਰਡੰ ਕੰਚੇ) ਮਨੰ (ਨਿੰਡੁਗਾ) ਪੋੰਦੁਪੁਲੁਗਾ ਊਂਡੁਟੰ ਮੰਚਿਦੀ.॥ 3॥

ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥

ਓ ਅਝਾਨੀ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਸੇਮਿਟੀਕ ਪੁਸ਼ੁਕਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ (ਐਦੀ ਮੀਕੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਤਪੁਠੁ ਨਮਝਾਲਨੁ ਐਸੁੰਦੀ, ਦਾਨੀ ਅਧਾਰੰਗਾ), ਮੀਰੁ ਅਠਚਿਵੇਤਕੁ ਪਾਲਠੁੰਡੀ. ਬਦੁਲੁਗਾ, ਸਰਠੁਠੁਗਾ ਊਂਡੁਠੋਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥

ਕਬੀਰ ਐ ਸਰਠੁਠੁਲੋ ਊਂਡੁਠੋਵੁਨੀ ਮਠੁਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ, ਮੁਸ਼ਿਮੁਲੁ (ਮੀਲਾੰਠੀਵਾਰੁ) (ਵਾਰੀ ਨਿਸ਼ੁਠੁਮੈਨ ਕਲਹਾਲ ਵਲੁ) ਵਿਫਲਮਯਾਠੁ)॥ 4॥8॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਅਸਾ:

ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੁਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਨਾਨੋ ਮਰਿਯੁ ਦਾਰੰ ਠੀਪੰਲੋ ਊਂਡੁਠੁਠ ਵਰਕੁ, ਪ੍ਰਠਿਠੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਊਂਡੁਠੁੰਦੀ.

ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੁੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥

ఒక దీపంలో, నూనె అంతా కాలిపోయినప్పుడు (ఉపయోగించబడుతుంది) మరియు దారం ఆరిపోయినప్పుడు, ఇల్లు చీకటిగా మారుతుంది. అదే విధంగా శాస్త్ర తీసుకోవడం ఆగిపోయినప్పుడు శరీరం నిర్దీవంగా మారుతుంది, ఎవరూ చూడలేరు లేదా ఏమీ చేయలేరు. || 1||

రే బਉరే ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥

ఓ అజ్ఞాని, మరణానంతరం, మిమల్ని క్షణం కూడా ఉంచాలని ఎవరూ కోరుకోరు.

ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి, నామానిష్ఠాన్నించండి, అది మాత్రమే మీతో పాటు వెళుతుంది. || 1||
విరామం||

ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੇ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥

చెప్పండి, ఆ సమయంలో ఈ మృత దేహము ఎవరి తల్లి, తండ్రి లేదా జీవిత భాగస్వామి ఎవరిదని ఆలోచిస్తారు?

ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥

పిచ్చి విరిగిపోయినప్పుడు (వక్తీ మరణిస్తాడు), వెంటనే శరీరానిష్ఠారవేయడానికి ప్రతి ఒకటి మనసులో ఆందోళన ఉంటుంది.

ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥

వాకిలిలో కూర్చొని తల్లి విలపిస్తున్నప్పుడు, సోదరులు (మరియు ఇతర బంధువులు మరియు సేఘ్నితులు) దహనసంస్థాల కోసం శవపేటికను తీసివేస్తారు;

ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥

భార్యచెదిరిన జుట్టుతో ఏడుస్తుంది, (పేద) ఆత్మఊంటరిగా (తదుపరి ప్రపంచంలోకి) వెళుతోంది. || 3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥

కబీర్, వినండి, ఓ సాధువులారా, భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రం గురించి.

ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥

ఈ మానవుడు మరణ రాక్షసుడి నుండి హింసకు గురవుతాడు (జీవిత కాలంలో చేసిన దుశ్చర్య ఫలితంగా). || 4|| 9||

ਦੁਤਕੇ

ਦਭਦਭਾਸ਼ਨੰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਢਾਡੁ:

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ਇਕਤੁਕੇ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੀ ਰਾਗ ਆਸਾ, ਚੌ-ਪਾਦੁਲੁ, ਐਕ-ਟੁਕਾਸ:

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥

ਮਾਝਾਡਾਲੀ), ਸਨਕ ਮਰਿਯੁ ਸਨੰਦ (ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੁਨੀ ਕੁਮਾਰੁਲੁ) ਅਤਨੀ ਮੁਗਿੰਪੁਨੁ ਕਨੁਗੋ ਨਲੋਕਪੋਯਾਰੁ;

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥

ਬ੍ਰਹਮਾਕੂਡਾ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਵੁਧਾ ਚੇਸੀ, "ਵੇਦਾ"ਲਨੁ ਮੁਲੀਮੁਲੀਦੇਵੁਨੀ ਪਰਿਮਿਤੁਲਨੁ ਵੇਤੁਕੁਠੁਟਾ ਅਤਨੁ ਵਿਫਲਮਯਾਝੁ). ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪਦੇ ਪਦੇ ਧਾਝਿੰਚੰਡੀ.

ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪੇਰੁਗੁਨੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਚਿਲਕਰਿਸੁਨਝੇ, ਸਾਰੰ, ਵੇਨਝੋਲੋਝੁੰਡਾ, ਨਾਮਾਨੀ ਅੰਤ ਸੁਲਭੰਗਾ ਧਾਝਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਝਾ ਮੀਰੁ ਸਾਰਾਨੀਦੇਵੁਨੀਠੋ ਕਲਯਿਕ) ਪਿੰਦਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥

(ਓ ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ), ਮੀ ਝਰੀਰਾਨੀਮੁਠੀ ਮਠਨ ਕੁੰਡਗਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਝੁ ਮਠਨੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ,

ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਓ ਕੁੰਡਲੋ (ਝਰੀਰੰ) ਪੇਰੁਗੁਨੁ ਕਲਿਪਿ ਊੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਝਾ ਮੀਰੁ ਸਾਰਾਨੀ ਲੇਦਾ ਦੇਵੁਨੀ ਕਲਯਿਕਨੁ ਪਿੰਦਵਚੁ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਵੇਨਝੁਠੰਗੰ ਲਾਗਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਝੋ ਨਾਮਾਨੀਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥

ಈ ವಿਧంగా, ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਮੰ ਯੋੁਕ੍ਰਮੁਕਰੰਦੰ ਯੋੁਕ੍ਰੁਪਵਾਹੰਨਿ
ਪੋੰਦੁਠ੍ਰਾਰੁ॥ 3॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥

ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠ੍ਰੁ, "ਵਾਸ੍ਰਵੰ ਵਮਿਠੰਚੈ, ਦੈਵੁਠ੍ਰੁ ਠਨ ਕ੍ਰਪਨੁ
ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ",

ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਨਾਮੰਠ੍ਰੈ ਅਨੁਸੰਠ੍ਰਾਨੰ ਕਾਵਠ੍ਰੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਒ਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ
ਠ੍ਰਿਸੁਕੋਲ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ". ॥ 4॥ 1॥ 10॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਬਾਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਖੁਟਾ ॥

ਨਾਨੋ (ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠ੍ਰਾਲ) ਪੁਰ੍ਰਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ ਠਰਾਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ, ਕੋਰਿਕਲ ਠੀਗ ਵੰਠ੍ਰਿਪੋਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ;

ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ਨਟੁ ਪੈ ਸੁਤਾ ॥੧॥

ਲੋਕਵਾਂਠ੍ਰਲ ਠ੍ਰਮ ਈਕ ਆਠ੍ਰੁਦੁ ਮਰਿਠ੍ਰੁ ਗਾਰਠ੍ਰੈ, (ਮਨਸੁ)ਈਕਪੈ ਨ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਠੈਠ੍ਰੁਦੁ
(ਠ੍ਰਮ ਯੋੁਕ੍ਰੁਠ੍ਰੈ ਕੁ), ਮਰਿਠ੍ਰੁ ਮੰਚਿ ਨਿਦ੍ਰੁਨੁ (ਠ੍ਰਾੰਠ੍ਰਿ ਮਰਿਠ੍ਰੁ ਸੰਠ੍ਰੁਪ੍ਰਿ)ਨੁ
ਆਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ॥ 1॥

ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੁੰਆ ॥

ਅਗ੍ਰਿਕੋਰਿਕਲ) ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਆਰਿਪੋਠ੍ਰਾਠ੍ਰੈ ਮਰਿਠ੍ਰੁ ਪੋਗ ਕੁਰਾਠ੍ਰੁ ਆੰਠ੍ਰੁਦੁ (ਪ੍ਰਪੰਚ
ਆਲੋਚਨਲ).

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੁਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾੰਠ੍ਰਿ ਵਕ੍ਰਿ ਒ਕੈ ਦੈਵੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰਠ੍ਰਿਠ੍ਰੈ ਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਵੈਠ੍ਰਿੰਚਠ੍ਰੁਨਿਖੁਰਾਸ੍ਰਾਠ੍ਰੁ, ਈਕੋਵਰੁ ਕਾਦੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ਨ ਬਾਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥

ਠੀਗ (ਕੋਰਿਕਲ) ਵਿਚਿਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈਨਪੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੈ, ਰੋਠ੍ਰੈ (ਅਹਾਂ) ਵਠ੍ਰੁਵੰਠ੍ਰਿ ਠ੍ਰੁਠ੍ਰਿਨਿ ਵਿਠ੍ਰੁਦਲ
ਠੈਠ੍ਰੁਦੁ.

ਭੁਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥

(ఇప్పట్లు కోరికలు పోయాయి, అలాంటి ఆలోచన ఏదీ గుర్తుకు రాదు). పొరపాటున, నిజమైన ప్రయోజనం (జీవితం ఇవబడింది) వృధా చేయబడిందని గ్రహించడం జరుగుతుంది. || 2||

కథని బదని కఠన్ కఠావన్ ॥ సమస్తి పరీ తఱి బిసరిఱి గావన్ ॥౩॥

జీవితపు నిజ సంకలాన్ని అర్థం చేసుకునేటపుట్లు, ఆయన అనిర్హకాల పనికిరాని మాటలు, కబుర్లు, వాదనలను విడిచిపెడతాడు. || 3||

కఠత కఠీర పంచ జే చురే ॥ తిన్ తే నాగి పఠం పఠు దురే ॥౪॥౨॥౧౧॥

కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం యొక్క అభిరుచులు) ఐదు (కామం, కోపం, దురాశ మరియు అహం యొక్క అభిరుచులను) విడిచిపెట్టే వక్త్రీ, విముక్తి యొక్క అతుల్లత్ర హోదాను సాధించడానికి చాలా దూరంలో లేడని కబీర్ చెప్పాడు. || 4|| 2|| 11||

आसा ॥

రాగ్ ఆసా:

सुतु अपराय कर्त है जेते ॥

కొడుకు చేసినని తప్పులు చేస్తే,

ਜਨਨੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਿਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥

అతని తల్లి వాటిని తన మనసుతో అతనికి వత్తిరేకంగా పట్టుకోదు. || 1||

रामयीआ हरिु बरिक् तैरा ॥

"ఓ" నా అందమైన సరతోవలోపభూయిష్టదేవుడా, నేను మీ (చిన్న)బిడ్డను,

ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నా లోపాలను మీరు ఎందుకు తొలగించారు?" అని || 1|| విరామం||

ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥

కొడుకు కోపంతో తల్లిని కొట్టడానికి పరుగెత్తితే,

ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਿਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥

అప్పట్లు కూడా, తల్లి తన మనసుతో అతనికి వత్తిరేకంగా చూడదు. || 2||

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥

ਦੇవుਡੀਲਾਂਟੀ "ਨਾਰਦੁਡੁ" ਮਰਿਯੁ ਦੇਵਤ ਲਾਂਟੀ "ਫ਼ਾਰਦ" ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਸੇਵ
ਚੇਸੁਨਾਠੁ (ਨਾ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਫ਼ਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇਵਾਰੁ)

ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥

ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਕਫ਼ "ਲਕ੍ਸ਼ੀ" ਅਨੇ ਦੇਵਤ ਸੇਵਕੁਨੀਗਾ ਸੇਵਚੇਸੁਨਾ ਕੂਰੁਠੁਠੁੰਦੀ॥ 2॥

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥

ਨਾ ਨਾਲੁਕਪੈ ਊਨਫ਼ੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਨਾ ਮੇਡਚੁਠੁਠੁ ਊਡੇ ਜਪਮਾਲ ਲਾਂਟੀਦੀ.

ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਨਾਮਾਨਿਯੋਯਿਫ਼ੋਰੁ ਪੁਨਰਾਵ੍ਰਤੰ ਚੇਸੁਨਾ, ਮਰਿਯੁ ਆਯਨਕੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋ
ਨਮਸਠਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਕਬੀਰ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡਠਾਨੁ ਅਨੀ,

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੇਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਮਰਿਯੁ ਹਿੰਦੂਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਸਲਿਮੁਲੁ ਇਠਰਿਕੀ ਸਲਹਾਨੁ ਇਸੁਨਾਰੁ. ॥ 4॥ 4॥
13॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠਫ਼ੋਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤਕੇ ੫

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ, 9 ਪੰਚ-ਪਾਦੁਲੁ, 5 ਡੁ-ਟੁਕਾਨ:

ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥

ਠੋਟਮਾਲੀ ਆਕੁਲੁ ਪੀਕੁਠੁੰਟਾਡੁ (ਵਿਗ੍ਰਹਾਨਿਯੋਰਾਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ). ਕਾਨੀ, ਪ੍ਰਠੀ
ਆਕੁਲੋ, ਜੀਵਿਠੰ ਊੰਦਨੀ ਆਮੇਕੁ ਠੇਲੀਯਦੁ,

ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੇਰੈ ਸੇ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥

ਮਰੋਵੇਪੁ, ਠੋਟਮਾਲੀ ਊ ਆਕੁਲਨੁ ਪੀਕੁਠੁੰਟਾਡੁ ਠਯਾਰੁ ਚੇਸਿਨ ਵਿਗ੍ਰਹਾੰ
ਜੀਵੰ ਲੇਨੀਦੀ. ॥ 1॥

ਭੁਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਓ ਟਮਾਲੀ ਨਿਜੰਗਾ ਪੋਰਬਛਾਡੁ,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎਂਦੁਕੰਚੈ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਸਜੀਵ ਦੇਵੁਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥

ਓ ਓ ਟਮਾਲੀ ਮੀਰੁ ਪੀਕਿਨ ਓਕੁਲੁ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵੁਡੀਲਾ ਓਂਟਾਯੀ, ਓਮਯੁ ਵਿਘੁਵੁ
ਵੰਟੀਵੀ ਮਰਿਯੁ ਪੁਵੁਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਕਰ ਵੰਟੀਵੀ.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੇਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਓ ਮੁਗੁਰੁ ਦੇਵੁਯੁ ਵਿਚਿਠੁ ਚੈਸਿਨਪੁਠੁ, (ਨੋਨੁ ਓਸ਼ਠੁਠੁਨਾਨੁ!) ਮੀਰੁ
ਏਵਰੀਕੀ ਸੇਵਚੈਸੁਨਾਨੁ? ॥ 2॥

ਪਾਖਾਨ ਗਾਢਿ ਕੈ ਮੁਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥

ਸ਼ਿਲੀਯਾਯੀਨੀ ਚੈਕੀਦਾਨੀਨੀ ਵਿਗ੍ਰਹੰਗਾ ਰੁਪਾਓਦੀਨਾਡੁ; ਚੈਕੇਠੁਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਓ ਬੋਮੁ
ਛਾਠੀਪੈ ਤਨ ਪਾਦਾਲਨੁ ਓਂਚਾਡੁ.

ਜੇ ਏਹ ਮੁਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥

ਓ ਵਿਗ੍ਰਹੰਗਾ ਨਿਜੰਗਾ ਨਿਜਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ (ਏਦੈਨਾ ਸ਼ਕੀਨੀ ਕਲੀਗਿ ਓਂਚੈ), ਅਦੀ ਸ਼ਿਲੀਯੀ
ਮਿੰਗੈਸੁੰਦੀ (ਅਤਨਿਯੁਲਾ ਅਵਮਾਨਿੰਚਿਨੰਦੁਕੁ ਮਰਿਯੁ ਹਿੰਸਿੰਚਿਨੰਦੁਕੁ).
॥ 3॥

ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥

ਬੀਯੁਠੁ, ਲਿੰਚੈਲ, ਨੀਲ ਸੀਠੁ, ਪਾਨ ਕੇਕ ਮਰਿਯੁ ਪੁਠੀੰਗ (ਰਾਠੀ ਦੇਵੁਯੁ
ਅੰਦਿੰਚਬਡਠਾਯੀ)

ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੁਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥

ਨਿਜਾਨੀਕੀ ਯਾਜਕੁਡੁ ਓਨੰਦਿੰਚਾਡੁ, ਰਾਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨੋਟੀਲੋਕੀ ਏਦੀ ਵੇਯੁਠੁ. ਕਾਬਠੀ,
ਅਦੀ ਏ ਦੇਵੁਨੀ ਓਰਾਠਨਗਾ ਏਲਾ ਪਰੀਗਣਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ? ॥ 4॥

ਮਾਲਿਨਿ ਭੁਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥

ਓ ਓ ਟਮਾਲੀ ਪੋਰਬਛਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਕੂਡਾ ਪੋਰਬਡਿੰਦੀ: ਨੋਨੁ
ਠਪੁਠਾ ਅਨੁਕੋਨੁ.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥

ਕਬੀਰ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁ, ਰਾਜੁ ਓ ਠਪੁਠੁੰਦੀ ਤਨਨੁ ਰਕੀੰਚਾਡਨੀ
ਚੈਪਾਠੁ. ॥ 5॥ 1॥ 14॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥

ਪਨੋਠੁ ਡੇਢੁ (ਜੀਵਿਤਕਾਲ) ਬਾਲਠੁਲੋਂ ਗਡਿਚਿਓਤੁੰਦੀ, ਮਰੋਂ ਝਰਵੈ ਸੰਵਤਠੁਲਾ, ਫਕਰੁ ਏਟੁਵੰਟੀ ਸੰਠੁ ਕੁਮਠਿਕੁਣ ਲੇਦਾ ਸਤਾਠੁਠਾਠੁ ਚੇਯਰੁ.

ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥

ਮਰੋਂ ਮੁ ਪੁਠੁ ਸੰਵਤਠੁਲਾਪਾਟੁ, ਫਕਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਏ ਵਿਠੰਗਾਨਾ ਆਠੁਠਿਚਰੁ, ਆਠੁਨ ਮੁਸਲੀਵਾਠੁਨਪੁਠੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡੁਟੁੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਫਕਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਲੋਕਅਨੁਬੰਠੰ ਕੋਸੰ ਵੇਠੁਟੁੰਦੀ;

ਸਾਇਰੁ ਸੇਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਫਕਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਲੋਕਅਨੁਬੰਠੰ ਕੋਸੰ ਵੇਠੁਟੁੰਦੀ;

ਸੁਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੁਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥

ਏ ਵੁਠੁਠੁਪਠੁਲੋਂ ਭੁਕੁ ਆਠੁਠੁ ਚੇਯੁਡੰ ਏਡਿਓਠੁਨ ਸਰਸੁਮੁਟੁਠੁ ਆਨਕਠੁ ਵੇਯੁਡੰ ਲੇਦਾ ਬੰਠੁਰੁ ਪੋਲੰ ਚੁਟੁਠੁ ਕੰਚੇਨੁ ਨਿਰਿਠੁਚਡੰ ਵੰਟੀਦੀ.

ਆਇਓ ਚੇਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥

ਮਰਠੁਦੋਂਗ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਮੁਠੁਰੁਠੁ ਠਨਦੀਗਾ ਕਾਪਾਡੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਪੁਠੁਠੁਠੁਚਿਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁਨੁ ਠਠੁਗਾ ਠੀਸੀਵੇਸੁਠੁ. ॥ 2॥

ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਰੈ ॥

ਅਠੁਨੀ ਪਾਦਾਲੁ, ਠਲ, ਚੇਠੁਲੁ ਵਠਕਡੰ ਪੁਠੁਰੰਭੀਸੁਠੁਠੁ, ਮਰਿਠੁਠੁ ਅਠੁਨੀ ਕਠੁ ਨੁੰਡੀ ਕਨੀਠੁਠੁ ਵਿਸੁਠੁਰੰਗਾ ਪੁਠੁਵਹੀਸੁਠੁਠੁ.

ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥

ਅਠੁਨੀ ਨਾਲੁਕ ਆ ਮਾਟਲਨੁ ਸਰੀਗੁ ਮਾਠੁਠੁਡਦੁ, ਕਾਨੀ ਝਪੁਠੁਠੁ, ਆਠੁਨ ਵਿਸ਼ਾਠੁਠੁ ਆਚਰਿੰਚਾਲਨੀ ਆਠੁਸੁਨਾਠੁਠੁ! ॥ 3॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪੀਠੇ, ਆਠੁਨ ਪਠੁ ਪੁਠੁਮਨੁ ਪੋਂਦੁਟੁ ਮਰਿਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੁਠੁਚਡੰ ਵਲਨ ਲਾਠਾਨਿਠੁਠੁਠੁਦੁਠੁਰੁ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪਵਲਨ ਅਟੁਵంటੀ ਵੱਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੌਂਦੁਤਾਡੁ. ਆ ਵੱਝੀਓ ਕਲੀਸੀ ਬਯਲੁਦੇਰੇ ਚਿਵਰੀ ਪੁਰਯਾਣਨੋਲੋ ਕੂਡਾ ਆ ਵੱਝੀ ਵੇਂਟ ਪੁਰਯਾਣੀਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੁਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥

ਕਬੀਰੋ ਚੋਪਾਠੁ, ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ - ਏਦੈਨਾ ਇਤਰ ਸੰਪਦ, ਅਤਨੁ ਤਨਓ ਠੀਸੁਕੋਡੁ.

ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੇਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥

ਵਿਸ਼ਾਠੀਪਤੀ ਅਯਿਨ ਰਾਜੂ ਨੁੰਚੀ ਸਮਨੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਮਨਿਸ਼ੀ ਤਨ ਸੰਪਦਨੁ, ਭਵਨਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ ਵੇਲੀਓਠਾਡੁ. ॥ 5॥ 2॥ 15॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ:

ਕਾਹੂ ਦੀਨੋ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥

ਕੌਂਤਮੰਦੀਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਪੱਠੁਲੁ, ਸ਼ਾਟੀਨੁ (ਧਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ), ਕੌਂਤਮੰਦੀਕੀ ਕਾਟਨੋ ਠੇਪੁਲਓ ਨੋਸਿਨ ਪੱਡਕਲਨੁ (ਨਿਦੁਰਓਵਡਾਨੀਕੀ) ਇਚਾਠੁ.

ਕਾਹੂ ਗਾਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥

ਕੌਂਤਮੰਦੀਕੀ ਅੰਦਮੈਨ ਬੱਠੁਲੁ ਕੂਡਾ ਊਂਡਵੁ, ਕੌਂਦਰੁ ਏਂਡੀਨ ਗਠੀਪੈ (ਪੱਡਕਲਕੁ ਬਦੁਲੁਗਾ) ਨਿਦੁਰਓਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਸੂਯ ਮਰਿਯੁ ਗੋਡਵਲਕੁ ਵੇਲਠੁ,

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਰੰਤਰੰ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਏ ਸ਼ਾਕਰਾਠੁਨੁ ਕੂਡਾ ਪੌਂਦਵਚੁਠੁ' ਨਾ ਮਨਸਾ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੁੰਧੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥

ਏਕ ਕੁਮੁਠੀ ਏਕੇ ਮੁਠੀਨੀ ਠੀਸੁਕੋਨੀ ਵਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਕਰਕਾਲ ਪਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਫਾਠੁਨੁ ਠੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕਾਹੂ ਮਹਿ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ਕਾਹੂ ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥

ਕੌਂਨਿਕੁੰਡਲੋ, ਮੁਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਠਾਠੁ ਹਾਰਾਲੁ ਊਂਚਬਡਠਾਯੁ, ਮਰਿਕੌਂਨਿਠੀਲੋ, ਕੌਂਨਿਠੁਨੀਕੀਰਾਨੀ ਵਸੁਵੁਲੁ" ॥ 2॥

ਸੁਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ਅਵਸਰਘੈਨ ਵਾਰੀਕੀ ਰਕ਼ਸ਼ਣਗਾ, ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਠਾਨੀਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਦੁਰਾਭੁਡੀਕੀ
ਸੰਪਦਨੁ ਭਚਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਮੂਰਘੁਡੁ ਅਦੰਤਾ ਤਨਦੇ ਅਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੁੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਮਰਠ ਰਾਕੁਲੁ ਤਲ ਪੁਛੈ ਕੋਠੀਨਪੁਠੁ, ਪੁਰਿਦੀ ਕੁਲੁ ਠੁੰਡੁ
ਸ੍ਰੀਕਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ (ਸੰਪਦ ਮਰੁਠੁਕੁ ਚੋਂਦੀਨਦੀ ਕਾਦੁ).॥ 3॥

ਹਰਿ ਜਨੁ ਉਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਸੇਵਕੁਡੁ ਤਨ ਚਿਤਾਨੀਕੀ ਵਿਧੋਯੁਤ ਚੁਪਡੁ ਚਾਠਾ ਅੰਤਰੁ ਆਨੰਦਾਨੀ
ਪ੍ਰਿਠੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਪੰਚੰਡੁ, ਅਤਨੁ ਚਕ ਠੁਨਠੁ ਸਾਧੁਵੁਗਾ ਪੁਰਿਠੁ
ਚੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥

ਆਯਨ ਦੋਵੁਨੀ ਚਿਤਾਨੀਪੁਠੁਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਾਡੁ, ਆਯਨ ਆ ਚਿਤਾਨੀਪੁਠੁ
ਪ੍ਰਿਠੁਠੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ. ॥ 4॥

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥

ਕਬੀਰੁ ਠੁਲਾ ਅਨਾਠੁ, "ਓ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ, ਠੁਦੀ ਨਾਦੀ ਲੋਦਾ ਅਦੀ ਨਾਦੀ ਅਨੀ
ਚੋਪਠੁ ਠੁਠੁ, ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ ਠੁੰਡੁ".

ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥

ਪੁਕੀ ਪੰਚਰੰ ਕੁਲੀਠੁਠੁ, ਚਕ ਪਿਲੀ ਪੁਕੀਨੀ ਠੁੰਡੁ, ਦਾਨੀ ਆਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਨੀਠੁਨੀ ਵਦੀਲੀਵੇਠੁ, ਮਰਠੁ ਅਤਨੀ ਆਠੁਲਨੀਠੁਨੀ ਵਦੀਲੀਵੇਠੁ. ॥ 5॥ 3॥ 16॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥

ਓ ਖਾਜੀ, ਮੇਮੁ ਦੋਵੁਨੀ ਵਿਨਯੁਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਕੁਲੰ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰੁ ਚਕ
ਸੁਠੁਕੁਰੁਚੋ ਸਮਾਨੰਗਾ ਸੁਠੁਚੰਬਡੁਠੁ. ਅਠੁਚੀਵੇਠੁ ਪੁਰੁਠੁ
ਪੁਰਿਪਾਲਿੰਚਡੁ ਠੁੰਡੁ ਗਰੁਠੁਠੁ.

ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥

ਅਠੁ, ਸਰੁਕੁਕੁਮੰਚੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ, ਪੇਦਲ ਯੁਠੁਮਾਨੀ ਅਠੁਚੀਵੇਠੁ ਚਾਠੁ
ਪਾਲਿੰਚਡੁਨੀਕੀ ਵਰਿਨੀ ਅਨੁਮੰਚਿੰਚਡੁ.॥ 1॥

ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਖਾਜੀ, ਮੇਰੁ ਵਮਿ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ ਅਦੀ ਚੋਠੁਨੀਕੀ ਮੇਕੁ ਠੁੰਡੁ ਲੋਦੁ.॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰੇਜਾ ਧਰੈ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਊਪਵਾਸਾਲੁ ਆਚਰਿੰਚਡੰ, ਮੈ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰ, ਕਲਾਮੁ(ਭਿਸਤਮਿਕ ਮਤੰ
ਯੋਕੁਸ਼ਵਿਤ੍ਰ ਪਦੰ) ਚਦਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਿਮੁਲ੍ਖਿਪੁਠਾਨਿਕੀ ਤੀਸੁਕੋਲੁਦੁ.

ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਵਾਸੰ, ਦਾਚਿਨ ਕਬਾਮੁਕਾਠਲਯੰ) ਮੈਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲਿਗਿਠੇ
ਮੈਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ ਜੇ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥

ਨਾਠੁਮਾਨ੍ਠਿਚਰਿੰਚੇ ਵਕ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊ' ਖਾਜੀ, ਨਿਯਮੈਨ 'ਨਮਾਜ਼' ਅਨਿ ਚੋਪਾਠੁ,
ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਾਨਿਠੋਵੁਠੁ ਗੁਰਿੰਚੇ ਵਕ੍ਰੀ 'ਕਲਾਮੁ(ਭਿਸਤਮਿਕ ਕ੍ਰੀਡ ਪਦੰ) ਚਦਵਡੰ.

ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ ਮੁਸਲਾ ਬਿਠਾਵੈ ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਠਾਨੈ ॥੩॥

ਐਦੁ ਪ੍ਰੇਰਠਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠ, ਅਨੁਬੰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ)
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੇ ਵਕ੍ਰੀ 'ਮੁਸਲਾ' (ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਚਾਪ) ਵਾਠੀ ਚੋਂਦਿ ਮਠਾਨ੍ਠਿਠੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਖਸਮੁ ਪਠਾਨਿ ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਮਣੀ ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥

ਊ' ਖਾਜੀ, ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਗੁਰਿੰਚੰਡਿ, ਮੈ ਹੁਦਯੰਲੋਨਿ ਅਨਿਠੀਵੁਲ
ਪਠੁ ਕਰੁਠਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਨਿਠੁਸੰਮੈਨਦਿਗਾ ਭਾਵਿਸਾਰੁ.

ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥

ਮਿਮੁਲ੍ਖਿਮੈਰੁ ਚੁਸੁਨਪੁਠੁ ਈਠਰੁਲਨੁ ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੈਰੁ ਸਠਾਨਿਕੀ
ਵੋਠਠਾਨਿਕੀ ਅਰੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥

ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਠਾਨਾ ॥

(ਊ' ਖਾਜੀ) ਈਦਿ ਅਦੇ ਬੰਕਮਠੀ, ਈਦਿ ਲੋਕਠੇਨਨਿਰੁਪਾਲ (ਠੀਵੁਲ) ਆਕਾਰੰਲੋ ਊਂਦਿ.
ਨੋਨੁ ਵਾਰੰਦਰਿਲੋ ਊਕੇ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਭਿਸਤ ਛੇਡਿ ਕਰਿ ਦੇਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥

ਮੈਰੁ ਪਰਦੈਸੁ ਮਾਠਾਨਿਠੀਚਿਪੇਠਾਰਨਿ, ਈਠਰੁਲਪੈ ਅਠਚਿਵੇਠ ਮਾਠਾਨ੍ਠਿ
ਤੀਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਨਰਕੰਲੋ ਊਂਡਠੰਲੋ ਸਰੁਠਾਠੁ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠਨਿ ਕਬੀਰ
ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 5॥ 4॥ 17॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥

ఓ' దేవుడా మాయ యొక్క అనుబంధం ఎక్కడికి పోయింది? (లోక అనుబంధాల చప్పుడు నా మనసును వదిలివేసింది). ఇప్పుడు, నేను శాంతితో మరియు ప్రశాంతంగా ఉన్నాను.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਏ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥

ఆయన నా మనసును అనిర్వోక సంతోషాలను తొలగించినందుకు ఆయన ఇచ్చిన ఆశీర్వాదమంతటినీ అందరూ ఆశీర్వదించారు. || 1||

ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥

ఓ' నా సేఖీతుడా, ప్రపంచ అనుబంధాల గురించి ఆ ఆలోచనలు నా మనసులో చాలా శబ్దం చేశాయి. వారు ఇప్పుడు ఎక్కడికి వెళ్లారు?

ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੇ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఆ అనుబంధం యొక్క ఆలోచనలు మనసులో నృత్యం చేస్తాయి మరియు తమ గురించి ఒంటరిగా మాట్లాడతాయి. || 1|| విరామం||

ਬਜ਼ਾਵਨਗਾਰੇ ਕਹਾ ਗਇਓ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨ੍ਹ ॥

ఆ ఆలోచనల వెనుక ఉన్న ఆలోచనాపరుడు అయిన మనసు సూక్ష్మాంతరం చెందుతుంది మరియు ఈ శరీరంతో అనుబంధం గురించి ఆలోచనలు ఇక తలెత్తవు.

ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ਖੀਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨ੍ਹ ॥੨॥

మునుపటి రకమైన కథ, పదం లేదా అవగాహన మనసులో ఉత్పత్తి చేయబడలేదు; దేవుడు దాని శక్తిని హరించాడు, ఇది ఇంతకు ముందు ఆ ఆలోచనలను ఉత్పత్తి చేయడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది. || 2||

ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਈਚੀ ਕਾ ਬਲੁ ਥਾਕਾ ॥

చెవులు, మీ సహచరులు చెవిటివారు అయ్యాల్సి మరియు మీ అవయవాల శక్తి అయిపోయింది.

ਚਰਨ ਰਹੇ ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥

మీ పాదాలు విఫలమయ్యాయి మరియు మీ నోటి నుండి మాటలు రాలేదు. || 3||

ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥

అలసిపోయిన తరువాత, ఐదుగురు దేవతలు దొంగలు (కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం యొక్క అభిరుచులు) అలసిపోతారు. వారు తమ ఉద్దేశాలను నెరవేరడానికి ఇక చుట్టూ తిరగరు.

ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ ਉਰੁ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਸੁਤੁ ਧਰਿ ਰਮਤੇ ॥੪॥

എనుగులాంటి మనసుకి సంబంధించిన సభావం అలసిపోయింది. గుండె కూడా అలసిపోయింది. అది తీగలను లాగడానికి ఉపయోగిస్తున్నట్లై తగ్గింది. ॥ 4॥

ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੁਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥

(నామంపై ధాన్యం ఫలితంగా) మొత్తం పది జ్ఞానోద్రియాల శరీరంతో అనుబంధానిక్లోలోయాయి, దీని దాత్తా కోరిక, దురాశ మొదలైనవి వదిలివేస్తాయని చెప్పారు.

ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ ਜੇ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥

కబీర్ ఇలా అనాడు, దేవుని గురించి ఆలోచించే వక్త్రీ తప్పట్లు అనుబంధాల నుండి విముక్తి పొందుతాడు. ॥ 5॥ 5॥ 18॥

ਆਸਾ ਇਕਤੁਕੇ ੪ ॥

రాగ్ ఆసా, 4 ఇక్-తుకాస్:

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥

ఈ ప్రపంచంలో సర్పెట్ల మాయ కంటే శక్తిమంతుడు ఎవరూ లేరు,

ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥

బ్రహ్మవిష్ణువు, శివలను కూడా ఎవరు మోసం చేశారు? ॥ 1॥

ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥

ఒక పరిశుద్ధ సంఘంలో శక్తివంతమైన మాయ ప్రశాంతంగా, సభ్రుగా ఉంటుంది (ప్రాపంచిక అనుబంధాలు అకథ తమ బలానిక్లోలోయాయి).

ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయ ప్రశాంతంగా ఉంటుంది ఎందుకంటే గురువు దయవల్ల దాని వాస్తవికత పవిత్ర సంఘంలో బహిర్గతమవుతుంది. ఈ మాయ మూడు ప్రపంచాలను కరిచింది (వాటిలో ప్రపంచ అనుబంధాలను స్థాపించింది). ॥ 1॥ విరామం॥

ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥

ఓ' సోదరుడా, ఈ మాయకు భయపడాలి అవసరం లేదు!

ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥

నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహించినవాడు, పాములాంటి ఈ మాయపై పూర్తి నియంత్రణతో ఆశీరధించబడతాడు. ॥ 2॥

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤੇ ਆਨ ਛੁਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥

ਨਿਤ ਯਦੇ ਵੁਛੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਮਿਨਹਾਯਿ ਸੈ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਮਰੋਵਰੁ
ਤਪਿਠਚੁਕੋਲੇਰੁ.

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥

ਮਾਯੁ ਅਨੇ ਸਰਾਘ੍ਰਿਅਧਿਗਮਿੰਚਿਨ ਪੁਠੁ, ਮਰਠ ਦਯੁਠ (ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ) ਵਮਿ
ਹਾਨਿ ਚੇਯਗਲਦੁ? ॥ 3॥

ਇਹ ਸੁਖਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥

ಈ పాము (మాయ) దేవుని సృష్టి.

ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥

అది సత్యంగా శక్తివంతమైనది కాదు, శక్తిహీనమైనది కాదు (దేవుని ఆజ్ఞ లేకుండా అది ఏమీ చేయదు)|| 4||

ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥

మాయ మన మనసుల్లో ఉనర్థత కాలం, మరియు దాని ప్రభావంలో ఉనర్థత కాలం, మనం జనన మరియు మరణ చక్రాల గుండా వెళుతున్నాము.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥

కానీ గురు కృప వల్ల కబీర్ ఈ జనన మరణాల సుడిగుండం గుండా సులభంగా దాటాడు.|| 5|| 6|| 19||

ਆਸਾ ॥

రాగ్ ఆసా:

ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥

కుకభకు "సృతులు" (హిందూ శాస్త్రాలు) పఠించడం వల్ల ఉపయోగం లేనట్లే,

ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥

విశాఖరహితసినికి దేవుని పాటలను పాడడం వల్ల ఉపయోగమేమీ లేదు || 1||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥

దేవుని నామాన్ని ఉచితించడంలో మనం పూర్తిగా లీనమై ఉండాలి,

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੁਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మరియు దాని గురించి విశాఖం లేని మూర్ఖులతో మాట్లాడటానికి ఇబ్బంది పడవద్దు, పొరపాటున కూడా. || 1|| విరామం||

ਕਉਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥

కాకి కర్పూరం తినిపించడం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి, (ఇది పరిమళాన్ని పులాగూ పట్టించుకోదు, మరియు ఎల్లప్పుడూ అది మురికి చోటుపై కూరుతుంది).

ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੁਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥

ਪਾਮੁਕੁ ਪਾਲੁ ਭਵਫੁਲੁ ਵਲੁ ਊਪਯੋਗੁ ਵਮਿਟੀ? (ਭਦਿ ਭਫੁਟੀਕੀ ਪੁਦਾਤਨੁ ਕੋਰੁਕੁਤੁੰਦਿ). ॥ 2॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥

ਸਠੁ ਸੰਗਠੁ ਲੋ ਚੋਰਡੰ ਦਾਠਾ ਵਿਵਕੁਲੁਤੁਠੋ ਕੂਡਿਨ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਤੁੰਦਿ (ਸੰਘੁ ਪੁਭਾਵੰਗਾ),

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥

ਓਕੁ ਤੁਠੁਠੁਠੁ ਰਾਯਿਨਿ ਤਾਕਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਓ ਭਨੁਪ ਮੁਕੁਭੁੰਗਾਰੰ ਅਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਲੋਨਿ ਮੂਰੁਠੁ ਲੋਦਾ ਕੁਕੁਠੁਤਨੁ ਚੋਸਿਨ ਦਾਨਿਦੇਵੁਨਿ ਦਾਠਾ) ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥

ਅਤਨੁ ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡੀ ਵੁਰਾਯਭਡਿਨ ਪਨੁਲਨੁ ਚੋਸੁੰਦੁ (ਵਾਰਿ ਗਠੁ ਪਨੁਲ ਓਠਾਰੰਗਾ ਵਾਰਿ ਵਿਠਿਲੋ). ॥ 4॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥

ਅਦੁਠੁਮੋਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਸੁਕੋਨਿ, ਦਾਨਿਠੋ ਵੇਪ ਚੋਠੁਕੁ ਸਾਗੁਨੀਰੁ ਅੰਦਿਸੁੰਦੁ,

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੇ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥

ਦਾਨਿ ਸਹਾਭ ਨਾਠੁਠੁ (ਚੋਦੁ ਰੁਚਿ) ਵੋਠੁਠੁ ਅਨਿ ਕਬੀਰ ਗਾਰੁ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 5॥ 7॥ 20॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਓਸਾ:

ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥

ਸ਼੍ਰੀਲੰਕ ਕੋਟੁ (ਰਾਵਠੁਨਿ ਚੋ ਨਿਰਿਠੁਚਭਡਿੰਦਿ) ਸਮੁਦੁਰੰ ਚੁਠੁਵਾ ਕੰਦਕੰ ਵਲੋ ਊੰਟੁੰਦਿ,

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

ਓ ਰੋਭ, ਓ ਰਾਵਨੁ ਭੰਟੀ ਓਚੂਕੀ ਲੋਦੁ. ॥ 1॥

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਠੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥

ਕਾਭਠੁ, ਨੋਨੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ) ਵਮਿ ਅਡਗਾਲੀ?; ਵਦੀ ਸ਼ਾਸੁਠੁੰ ਕਾਦੁ.

ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਕਲਘਮੁੰਦੇ, ਮੋੁੱਤੁੰ ਪੁਰਪਚੰ ਗਡਿਚਿਪੋਤੁਨਠਾ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੁਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥

ਲਕੁ ਮੰਦੀ ਕੁਮਾਰੁਲੁ, ਮਨਵਝੁਛਾਣਨਘੁ ਰਾਜੁ ਰਾਵਠੁ ਕੂਡਾ

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥

(ਕਾਨੀ ਅਤਨੀ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਸੈਨਾਘੁਨੀਘਾਸ਼ਨਘੁਯੈਘੁਸਮਯੰ ਵਚਿਠੁਦਿ)
ਅਤਨੀ ਝੰਠੁੰ ਓਕੁਠੀਪੰ ਕੂਡਾ ਵੇਲੀਗਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਝੰਕੋਵਰੁ ਮਿਗਿਲੀ ਲੇਰੁ, ॥ 2॥

ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥

"ਚੰਦੁ" ਮਰਿਯੁ "ਸੂਰਘੁ" ਵੰਠੀ ਢੇਵਤਲੁ ਅਤਨੀ ਵੰਠਗਡਿਲੋ
ਵੰਠੁਕੁਨੇਵਾਰੁ,

ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਠੋਵੁਠੁ ਤਨ ਦੁਸੁਲਨੁ ਛੁੱਤਕਡੰ (ਚਰਿਤੁਰਗਾ ਮਾਰਿਨਵੰਨੀਚੋਸੁਠੁ. ॥
3॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਹੁਠਦਯੰਲੋ ਢੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁ
ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਿਨ ਵਠੀ,

ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥

ਸੰਠੁਪੁ ਚੋੰਦੀ ਮਾਯਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠੁ. ॥4॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਠੁ, ਓ' ਪੁਰਝਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ ਅਨੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥

ਨਾਮੰਪੁ ਠਾਠੰ ਚੋਯਕੁੰਡਾ ਪੁਰਪਚੰ ਅਨੁਠੰਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਲਠਿੰਚਦੁ.
॥ 5॥8॥ 21॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ:

ਪਹਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪਿਠੈਰੀ ਮਾਈ ॥

ਮੋੁਦੁਠ, ਕੁਮਾਰੁਠੁ (ਢੇਵੁਨੀ ਸਾਰਾੰਸੰ) ਝਨਿਠੁਚਾਠੁ, ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੀ ਤਲੀ.
(ਮਾਯ, ਓਕ ਮਰੁਠੁਠੁ ਤਨ ਤਲੀਵਲੇ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਠੁ), ਤਰੁਵਾਠੇ ਵਚਾਠੁ.

ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥

ਅಂತੈਕਾਕ, ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਲੁਵਡੀਨ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਸਿਖੁਠੀਕੀ
ਨਮਸਠੀਸੁਨੁਨਠੁਗਾ ਸੰਠੁ-ਨਿਰਿਠ ਮਨਸੁਠੁ ਨਮਸਠੀਚਡੰ ਪੁਰੰਭਿੰਚਿੰਦਿ. ॥
1॥

ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮੁਹੁ ਭਾਈ ॥

ਏ ਆਠਠਠਰਮੁਨੇਨ ਵਿਸਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏ' ਨਾ ਨੋਦਰੁਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡੀ (ਏ ਪੁਰੰਚੰਚੰਲੋ
ਯਰੁਗੁਠੋੰਦਿ),

ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਮਨ ਕਲ ਮੁੰਦੁ, ਠੁਰਠੰਠੁਠੁ (ਨਾਮੰਪੁ ਠਾਠੰ ਠਾਠਾ) ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿਕੀ ਸੇਵ
ਚੇਯੁਠਾਨਿਕੀ ਅਠਾਠਕੁਲਨੁ ਏਪਯੋਗਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ, ਸਿੰਘੰ ਆਵੁਲਨੁ
ਮੇਪਠਾਨਿਕੀ ਠਯੰਕਰੰਗਾ ਬਯੁਟਕੁ ਵੇਲੁਠੁਨਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿਸੁਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਸੰਠੋਪਪਰੁਸੁਠੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਲ ਕੀ ਮਛਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਠਾਠੀੰਚੇ ਬਦੁਲੁ, ਚੇਠੁਮੀਦ ਯਨਠੀਚੇਠੀ ਚੇਪਲਾ ਆਠੁ
ਲੋਕਸੰਠੋਪੰਗਾ ਏੰਟਾਠੁ.

ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥

ਠੀਵੁਮੁਨੇਨ ਲੋਕਕੋਰਿਕਲੁ ਮਨ ਕਲਮੁੰਦੁ, ਏਕ ਪਿਲੀ ਕੁਕਠਿਲੁਨੁ ਠਿਨਠਾਨਿਕੀ
ਠੀਸੁਕੁਵੇਲਿਠੁਲੁ ਸੰਠੁਪੁਠਿਨਿ ਸਾਠੀੰਚੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ.॥ 2॥

ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਉਪਰਿ ਸੁਲਾ ॥

ਦਿਵਠੁਰਾਠੁ ਚੇਠੁਲ ਆਠਿਪਠੁਲੋ ਏਨਾਠੁ, ਏਕ ਚੇਠੁ ਕੋਮਲੁ ਕੁੰਦ ਏਨਠੁਗਾ,
ਵੇਰੁ ਪੁਨੇ ਏਨਠੁਗਾ,

ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੁਲਾ ॥੩॥

ਠਾਨਿ ਠੋੰਡੰ ਨੁੰਡੀ ਪੰਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਵੁਠੁ ਬਯੁਟਕੁ ਵਸੁਨਾਠੁ. (ਆਠੁ
ਐਪੁਠੁ ਠੁਠੁਠਾਲ ਪਲਾਨਿਠੁਰਿਸੁਠੋੰਦਿ). ॥ 3॥

ਘੇਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥

(ਏੰਦੁਕੰਚੇ ਮਾਨਵ ਆਠੁਚਾਲਾ ਬਲਪੀੰਚੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ ਕਾਬਠੀ ਮਾਨਵ ਕੋਰਿਕ
ਮਨਿਪਿਨਿ ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਸੋਠਨ ਕੋਸੰ ਵੇਰਿਗਾ ਨਡੀਪਿਸੁਠੋੰਦਿ) ਕੇਠੇ ਗੁਰੰਪੁ ਸਾਠੀ
ਚੇਸੁਠੋੰਦਿ.

ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥

(ಇಪ್ಪುತ್ತು ರೋಗಿ ಪುರ್ತಿಗಾ ಅಲಸಿಪೋಯಾಡು ಮರಿಯು ಎದ್ದು ಇಂಟಿ ನುಂಡಿ ಬಯಟಕು ವೆಳ್ಳಿ, ಅತನಿ ಲೋಡ್ ಇಂಟಿಕಿ ವಚಿಫಟ್ಟು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕೋರಿಕಲು ಮನಸುನ್ನು ಸಾಫ್ತಿನಂ ಚೆಸುಕುನಾಱು. || 4||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੁਝੈ ॥

ಈ ಪರಿಫಿತಿನಿ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುನುಕ ವಕ್ಷಿ, ಕಬೀರ್ ಗಾರು ಚೆಪಾಠು,

ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥

ದೇವುನಿ ನಾಮಮುನು ಧಾಢಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಜೀವಿತಂ ಸರైన ಪ್ರವರ್ತನ ಗುರಿಂಚಿ ಅಂತಟಿನಿ ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುಂಟಾರು. || 5|| 9|| 22||

ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧

ರಾಗ್ ಆನಾ: ಕಬೀರ್ ಗಾರಿ ಯುಕ್ಯೂರವೈ ರೆಂಡು ಚೆಪದಾಲು ಮರಿಯು ಪಂಚಪಾದುಲು, 8 ತ್ರಿ-ಪಾದುಲು, 7 ಡು-ಟುಕಾಲು, 1 ಇಕ್-ತುಕಾಲು,

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ಒಕೆ ಶಾಶ್ತ್ರ ದೇವುಡು, ಗುರುವು ಯುಕ್ಯೂಪ ದಾಠ್ರಾ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು.

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨಿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨಿ ਕੁੰਡ ರਹಾਇਆ ॥

ಓ' ಮನಿಪಿ, ದೇವುಡು ಮಿ ಶರೀರಾನಿಫೇರಠ (ತಂಟ್ರಿ) ನುಂಡಿ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಾಡು ಮರಿಯು ಅಗ್ನಿ ಯುಕ್ಯೂಲ್ವೋನ್ ಲೋ (ಮಿ ತಲ್ಲಿ ಗರಠ) ಮಿಮಲಿಠ್ತುಂಚಾಡು.

ਦਸ ಮಾಸ ಮಾತಾ ਉਦರಿ ರಾಖਿਆ ਬਹुरಿ ಲಾಗੀ ಮಾਇਆ ॥੧॥

ಪದಿ ನೆಲಲಪಾಟು ಆಯನ ಮಿಮಲಿಠ್ತು ತಲ್ಲಿ ಗರಠಲೋ ಭದ್ರಪರಚಾಡು, ಆ ತರಾಠ್ರ ಮಿರು ಪುಟ್ಟಿನ ತರಾಠ್ರ ಮಾಯತೋ ಅನುಬಂಧಂ ಎರಠ್ತುಂಚಿ. || 1||

ਪ੍ਰಾಣಿ ಕಾಠೆ ಕਉ ಲೆಠಿ ಲಾಗೆ ರತನ ಜನಮು ಖೆಠಿಆ ॥

ಓ ಮನಿಪಿ, ಮಿರು ದುರಾಶತೋ ಎಂದುಕು ಜತಚೆಶಾರು, ಮರಿಯು ಜೀವಿತ ಆಭರಣಾನಿ ಎಂದುಕು ಕೋಲ್ಠುಯಾರು?

ਪುರಬ ಜನಮಿ ಕರಮ ಭೂಮಿ ಬಿಜು ನಾಗೆ ಬೆಠಿಆ ॥੧॥ ರಹಾಠ್ತು ॥

ಗತ ಜನಠ್ತು ಚರಠ್ತು ವಲ್ಲ ಮಿರು ಪುನರ್ತನಠ್ತು ಪುಂಚುತುನಾಠ್ತು, ಇಪ್ಪುತ್ತು ನಾಮಂ ವಿತ್ತನಾಲನು ಎಂದುಕು ನಾಟಕುಡದು.

ਬಾರಿਕ ತೆ ಬಿರಪಿ ಠಿಠಿಆ ಹೆನಾ ಸೆ ಹೆಠಿಆ ॥

(ಓ' ಮನಿಪಿ), ಒಕ ಪಿಲ್ಲವಾಡಿ ನುಂಡಿ ಮಿರು ಪಾತ ವಕ್ಷಿಗಾ ಮಾರಾರು; ಏಮಿ ಜರಗವಲಸಿ ವಚಿಠ್ತಾ ಅದಿ ಜರಿಗುತುಂಚಿ.

ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥

ਮਰਠ ਦੂਤ ਵਚਿਠਪੁਠੁ ਪਸ਼ਾਣੁਪਪਡਡੰ ਵਲੁ ਠਪਯੋਗੰ ਠੰਡਦੁ. ॥ 2॥

ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥

ఓ మనిషి, మీరు దీర్ఘాయుష్షు కోసం ఆశిస్తున్నారు, మరణ రాక్షసుడు మీ మిగిలిన కొన్నిశ్లాఘలను లెకిస్తున్నారు.

ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥

ఓ' కబీర్, ప్రపంచం ఒక గారడీ ఆట లాంటిది, కాబట్టి ఈ జీవిత ఆట ఆడుతున్నప్పుడు దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి. || 3|| 1|| 23||

ਆਸਾ ॥

రాగ్ ఆసా:

ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥

నా శరీరాన్నిక్షయం వాల్చీ గా ఉపయోగించి, నేను నా మనసును సద్గుణాలతో నింపాను; మరియు ఐదు దైవిక సద్గుణాలు (సత్యం, సంతృప్తి, కరుణ, వినయం మరియు ప్రేమ) నా వివాహ పార్టీలో సభ్యులు అయ్యారు.

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥

నేను ఇప్పుడు సారణ్యమరాజు అయిన భర్త-దేవునితో వివాహ ప్రమాణాలు తీసుకుంటున్నాను మరియు నా ఆత్మను ప్రేమతో నిండి ఉంది. || 1||

ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥

ఓ' నా తోడి పెళ్లికూతుళ్ళు ఇంద్రియ అవయవాలు), పండుగ పాటలు పాడతారు,

ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

എందుకంటే నా భర్త-దేవుడు, సారణ్యమరాజు, నా హృదయంలో గ్రహించాను. || 1|| విరామం||

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥

నేను నా నాభి యొక్కతామరను పెళ్లి పెవిలియన్ లాగా చేసాను (ప్రతి శాస్త్రాంతనిని గుర్తుంచుకోవడానికి) మరియు వివాహ మంత్రాలుగా దైవిక పదాలు ఉచరించబడుతున్నాయి.

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੁਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥

నా విధి ఎంత గొప్పదంటే, సారణ్యముడైన రాజుయైన దేవుణ్ణి నా భర్తగా నేను గ్రహించాను. || 2||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥

ಈ ਅਦੁਠੁ ਮੁਨਿ ਨਿਵਾਹਾਨਿ ਮੁਖਾਡਲਾਨਿਕੀ ਦੋਵਦੁਆਰਾ, ਝੂਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੁਦਿ ਇਤਰ ਦੋਵਤਲੁ (ਨਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ) ਤਮੁ ਪਰਲੋਕ ਰਠਾਲਲੋ ਵਚਿਠੁ ਨੇਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਇਪੁਠੁ ਏਕ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਠੁਡਿਪਾਡੁ ਅਨਿ(ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਏਕਠੁ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ). ॥ 3॥ 2॥ 24॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥

ਮਾਯੁ ਨਨੁਠੁਠੁ ਏਡੁਤੁਦਿ, ਨਾ ਸਰੀਰੰਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਭਯਪਡੁਤੁਨਾਠੁ

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਤੁਲਾਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਇੰਦਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲ ਪਠੁਲੋ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ ਲੋਕਠੋਵਡੰ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਭਾਠਪਡੁਤੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਦੋਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀਨੰਦੁਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁ ਠਪਿਠੋਯਾਨੁ; ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁਲਾ ਗਡਪਠੋਤੁਨਾਠੁ?

ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਨਾ ਦੁਃਖਾਨਿਠੋਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਵਰਿੰਚਗਲਨੁ, ਕਾਨੀ ਨਾ ਆਧਾਠੀਠੁ ਗੁਠੀ ਕਠਠੋ ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਚੁਾਡਲੇਨੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥

ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਜੀਵਨੋਪਾਠੀ ਕੋਸੰ ਨਾਠੋ ਠੋਰਾਡੁਤੁਨਾਠੋ ਠੰਠੁਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯਾ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲੁ, ਨਨੁਠੁਠੁਗਾ ਵੇਰਿਵਾਡਿਨਿ ਚੋਸੁਠਾਠੁ.

ਬਡੇ ਠਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥

ਠਲੀ ਗਰਠਲੋ ਨੇਨੁ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਠੁ ਆਯਨਕੁ ਪ੍ਰਿਯੁਡੁਨੇ ਠਨਾਠੁ.॥ 2॥

ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਹਰੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੁਝਹੁ ਮੇਰ ਗਿਆਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਅਨਿ ਨੇਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿਸੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਕਾਸ਼ੀ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿਠੁ
ਨੇਤਨੁ ਤਪਨਾ ਦੋਵਿਕ ਅਵਗਾਹਾਨੁ ਸੁਸੰਚਿਣਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼੍ਠਾਨੁ.

ਤੁਮ੍ਹਰ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੇਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥

ਮੀਰੁ ਵੇਲੀ ਰਾਜਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਡੁਕੋਂਡੀ, ਅਯਿਠ ਨੇਨੁ
ਸਠੁਮੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਜਤਕਠਾਨੁ.॥ 3॥ 4॥ 26॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਜੀਵਿਤੰ ਓਕ ਕਲ ਲਾਠੀਦੀ, ਅਵੁਨੁ ਜੀਵਿਤੰ ਕਲਲਾ ਅਬਧੰ.

ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥

ਅਦਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਨਮ੍ਰਿਮੇਮੁ ਕਲਲਾਠੀ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਦੁਠੰਗਾ ਕਠੁਬਡੀ ਠਨਾਘੁ
ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲੋਂ ਸਾਠਿ ਯੋਕੁਅਠੁਨੁਠੁ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਾਮੁ. ॥ 1॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੌਰਵਨੀਯੁ ਮਿਠਮਾ, ਮਾਯਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਰੀ,

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨੁ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਅਭਰਠਮੁ ਵਠੀ ਅਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨਾਨਿਠੁਨ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰ ਚੇਸਿੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥

ਓਕ ਚਿਮਠੁ ਕਾਠਿਚੇਠ ਅਕਠਿੰਚਬਡੁਠੁਦੀ, ਕਾਨੀ ਮੁਰਠਮੈਨ ਕੀਠਕੰ ਅਠਨਿ
ਕਾਲਠੋਂ ਅਗਿਠੀ ਚਾਠਦੁ.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥

ਅਲਾਗੇ, ਸੰਪਦ, ਕਾਮੰ ਪਠੁ ਮੋਹੰ ਠਨਮੁਰਠੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕੁਠਚੁਠੁ
ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਂ. ॥ 2॥

ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥

ਦੁਠੁ ਅਨੇਠੁਠਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਦੇਵੁਠੁ ਮਿਮਲੀਪੰਚ-ਦੁਰਠੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਠਿਸੁਕੁਵੇਠਠਾਨਿਕੀ ਓਠ ਲਾਠੀਵਾਠੁ ਅਨਿ ਠ ਵਿਸਯਾਨਿਪਠਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥

దేవుడు మన జీవితానికి ఎంత మధుతు ఇస్తాడంటే, ఆయన లాంటివారు
మరెవరూ లేరని కబీర్ చెప్పాడు. ॥ 3॥ 5॥ 27॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਅਨਾ:

ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥

నేను గతంలో అనేక విభిన్నజననాల దాటా తిరిగాను, కానీ ఇప్పుడు నేను కొత్త జనమ తీసుకోను.

ਤਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥

నా మనసును దేవునికి దూరంగా ఉంచిన ప్రాపంచిక అనుబంధాలు ఇప్పుడు విచిన్నమయ్యాయి, నా మనసు పూర్తిగా దేవుని నామ నియంత్రణలో ఉంది. || 1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥

ఇప్పుడు నేను ప్రాపంచిక అనుబంధాలకు అనుగుణంగా నృత్య చేయను,

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నా మనసు ఖకపై ప్రపంచ ఆకర్షణల డ్రమ్ ను కొట్టదు. || 1|| విరామం||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੁਟੀ ॥

నా కామం, కోపం, మాయ ప్రభావం అన్నీనోను కాలిఫేసి ఉనాము; నాలో ఉన్న లోకవాంఛల పిచర్డ్ పగులగొట్టబడింది.

ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟੀ ॥੨॥

కామవాంఛనా వేషము అరిగిపోయి, నా సందేహములనిట్టిని మాయము చేసియునాము. || 2||

ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੁਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥

కాబట్టి, ఒక దేవుడు అనిజ్ఞీవాల్లోకి ప్రవేశించడాన్నినోను చూస్తునాము, కాబట్టి ఇతరులతో నా శత్రుత్వాన్ని దృశ్యమయ్యాయి.

ਕਰਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥

కబీర్ ఇలా అనాము, దేవుడు కృపను ప్రసాదించాడు మరియు నేను పరిపూర్ణ దేవుణ్ణి గ్రహించాను. || 3|| 6|| 28||

ਆਸਾ ॥

రాగ్ ఆసా:

ਰੇਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥

ఓ మనిషి, మీరు దేవుణ్ణి సంతోష పెట్టడానికి ఉపవాసాలను చేస్తారు, కానీ మీ సత్యత రుచి కోసం జీవులను చంపుతారు.

ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਭੁਤ ਆਸਕੁਲਨੁ ਚੁਸਕੁੰਟਾਰੁ ਕਾਨੀ ਝਤਰੁਲ ਪੁਰਯੋਜਨਾਲਨੁ
ਚੁਡਰੁ; ਅਦਿ ਅੰਤਾ ਪਨਿਕੀਰਾਨੀ ਅਨੋਘੁਣ? ॥ 1॥

ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੇਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥

ਓ' ਖਾਜੀ, ਮੋੁਤੁੰ ਪੁਰਪੰਚਾਨੀਕੀ ਓਕੇ ਓਕ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਓਨਾਠੁ; ਅਤਡੁ ਮੀ
ਯੁਜਮਾਨੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ, ਅਯਿਠੇ ਮੀਰੁ ਅਤਡੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਓਲੋਚਿੰਚਰੁ.

ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਪਲੁ ਮਠੋਨਾਠੀਗਾ ਓਂਡਠੁੰ ਵਲੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀਨ ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ
ਮੀਰੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਰੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ, ਮੀ ਜੀਵਿਠੁੰ ਵਠੁੰਗਾ ਗਡੀਚਿਪੋਯਿੰਦੀ.॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੁੰ॥

ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ਓ' ਖਾਜੀ, ਮੀ ਸਭੁਤ ਸੇਮਿਟੀਕੋ ਪੁਸੁਤਕਾਲੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਪੁਰੁਸੁਡੁ ਲੇਦਾ ਸੁੰ ਕਾਦੁ ਅਨੀ ਚੇਬੁਠਾਰੁ.

ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

ਓ ਅਝਾਨੀ ਖਾਜੀ, ਓ ਮਠ ਪੁਸੁਤਕਾਲਨੁ ਚਦਵਡੁੰ ਲੇਦਾ ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੁੰ ਮੀ
ਹੁਦਯੁੰਲੋ ਅਤਨੀ ਓਨੀਕੀਨੀ ਮੀਰੁ ਅਨੁਭੁਠੀ ਚੇਂਦਕਪੋਠੇ ਏਠੁਵੰਠੀ
ਪੁਰਯੋਜਨਾਨੀਠੁੰਦਿੰਚਦੁ. ॥ 2॥

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥

ਅਲਾ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨੀਝੀਵਾਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਡੁ, ਮੀ ਹੁਦਯੁੰਲੋ ਠੀਨੀਨੀ
ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਾਡੁ.

ਹਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁਹੀ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥

ਕਬੀਰ ਠੀਨੀਨੀ ਬਿਗਰਗਾ ਪੁਕਟੀਸੁਨਾਡੁ, ਅਦੇ ਦੇਵੁਡੁ ਪਿੰਦੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੁਸੁਲਿੰਲੰਦਰਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ ਅਨੀ. ॥ 3॥ 7॥ 29॥

ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤਕਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਠੀ-ਪਾਦਾ (ਮੂਡੁ ਚਰਣਾਲੁ), ਝਕ-ਠੁਕਾਲੁ (ਓਕ ਪੰਠੀ):

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥

ਓਯਨਨੁ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ, ਨੇਨੁ ਅਨੋਕ ਵਿਠਾਲੁਗਾ (ਮਠਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਚਿਹੋਠੁਠੇ) ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਨੇਨੁ ਲੋਕਯਯਮਾਨਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਭਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਅਯੁਨ ਵਧੁਵੁਨੁ.

ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਗੋਪਫਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਅਲਫੁਧੁਵੁਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਧਨ ਪਿਰ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਅਠਵਧੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਭਰੁ ਕਲੀਸਿ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਰੇਰਾ ॥੨॥

ਭਰੁ ਏਕੈ ਹੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਭਠੀਕੀ, ਵਾਰਿ ਕਲਯਿਕ ਚਾਲਾ
ਕਠੰ॥ 2॥

ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੇ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥

ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਦੈਨ ਅਠਵਧੁਵੁ ਅਠਰਠੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਅਮੇ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਸੰਠੋਠਕਰਮੈਨਦਿ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਅਠਵਧੁਵੁ ਯਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠਠੁਨਿ ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਠੁ. ॥
3॥8॥ 30॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਠਠੇਵੁਡੁ, ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ

ਕਾਬੀਰ ਗਾਰਿ ਯੋਕੁਗਾਨਿ ਅਸਾ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ (ਰੋਂਡੁ ਚਰਣਾਲੁ) :

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਏਕ ਚਿਨਖੁਠੁਠੁ ਪੇਠਦਾਨਿਠੋ ਯਠਚੇਠਬਡਿਨਖੁਠੁ ਵਿਲੁਵੈਨਦਿਗਾ ਮਾਰਿਨਠੇ, ਅਦੋ
ਵਿਠੰਗਾ ਨਾਮੰਠੋ ਯਠਚੇਠਬਡਿਨ ਚੰਚਲਮੈਨ ਮਨਸੁਖੁਠੁਠੁਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਠਿਰੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥

ਅਨਿਖੁਮਾਨਖੁਠੁਠੁਠੋ ਅਠਰਠੰਮੁ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਠੰਦਨਿ ਗੁਰੁ ਠੋਠਲ
ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਨਿੰਡਿਨ ਦੁਇਕਿ ਪਦਾਲਨੁ ਭਸੁਆ ਏਡਠੇਗਨਿ ਆਨੰਦਾਨਿਅੰਦਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ,

ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਾਂਸਵਲੇ ਸਫੁਲ੍ਹਗਾ, ਨਿਖਭੁਖੰਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵਛੀ ਏ ਅਮੂਲਮੁਨੈ ਨਾਮਾਨਿ
ਗੁਰੀਸੁਣੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਆਭਰਠੰ ਲਾਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਮੋਉਤੰ ਪੁਰੰਚਾਨਿਖਾਛੀ
ਚੋਸੁੰਦਿ; ਨੇਨੁ ਨਾ ਹੁਦਯੰਲੋ ਗੁਰਿੰਚਾਨੁ,

ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਸਮੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਚਿਨ ਆਭਰਠਾਨਿਖਾਕੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰੰਮੇ. ॥ 2॥ 1॥
31॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ:

ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥

ਨਾ ਮੁਨੁਪਠੀ ਮਾਨਸਿਕ ਪਿਠਿ ਚੋਠੁ ਸਭਾਵੰ ਕਲਿਗਿਨ ਏਕ ਵਿਕੁਠਮੁਨੈ, ਨਿਮਖੁਠੀਲਾ
ਠੰਦਿ, ਅਠਨੁ ਭਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਚੋਠੁਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚਬਡਠਾਨੁ.

ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥

ਨਾ ਵਰੁਮਾਨੰ (ਮੇਲੋਠੁਠੀਠਿ) ਅਦੁਠੁਮੁਨੈ ਸੁਗੁਠਾਲ ਅੰਦਮੁਨੈ ਠੇਲਿਵੈਨ ਵਠੁਵੁ
ਲਾਠੀਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਆਮੇਨੁ ਸੁਲਭੰਗਾ ਨਾ ਹੁਦਯੰਲੋ
ਪਿੰਦੁਪਰੁਚੁਕੁਨਾਠੁ॥ 1॥

ਭਲੀ ਸਰੀ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥

ਭਦਿ ਚਾਲਾ ਬਾਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ, ਨੇਨੁ ਭਠੁਪਠੇ ਨਾ ਮੁਨੁਪਠੀ ਚੋਠੁ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲਨੁ
ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਵਰੁਮਾਨੰ ਮੇਲੋਠੁਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲੁ ਠਾਠੁਠੰਗਾ ਠੰਡਵਚਾ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਠਰਿਓ ॥

ਕਬੀਰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਏ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁਮੁਨੈ ਮਾਨਸਿਕ ਪਿਠਿਨਿ ਪਿੰਦਿਨਪਠੀ
ਨੁੰਡਿ, ਨਾ ਦੁਠੁ ਮੇਠੁਸੁਠੁਸੰਬਠੁੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਲਹਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥

ਕੌਤਰਗਾ ਪੌਂਦਿਨ ਵਿਨਯਬੁਧਿ ਏਪੁਠੁ ਨਾਠੋਨੋਂ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਮੁਨੁਪਟੀ ਅਹਾਂਕਾਰ
ਬੁਧਿ ਨਨੁਖਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਮਰੋਕਠੀਕੋ ਵੇਠੀਠਿ. ॥ 2॥ 2॥ 32॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੇ ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਪੁਸ਼ਪਚੰਦ ਸੰਪਦਤੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਛਨਖੁਠੁ ਦਾਨਿ ਪੇਰੁ ਧਨੀਆ (ਪੁਸ਼ਪਚੰਦ ਸੰਪਦ ਤਰੁਵਾਤ ਨਡੁਸੁਨਫੁਠੀ).

ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਰਾਮ ਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥

ਭਖੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਚੋਵੁਨਿਤੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਛੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਰਾਮ-ਜਾਨੀਆ (ਦੇਵੁਨਿ ਭਖੁਠੁ) ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤੁੰਦਿ.॥ 1॥

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥

ਮਾਯ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਛਨਖਾ ਦੁਖੁ ਬੁਢਿਨਿ ਨਾ ਸਾਧੁਵੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਰਮਉਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਚੇ, ਭਖੁਠੁ ਅਵਿ ਨਾ ਅਮਾਯਕ ਮਨਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਠਿਚੰਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਚੰਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮਯਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਓ' ਵਿਨੁ ਮਾ ਅਮੁ

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥

ਓ ਸਾਧੁਵੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਨਾ ਤਕੁਠੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥ 3॥ 33॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਘੁੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਅਯੁਨ ਮਨਸਾ, ਮੀਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਮਧਯੁਸੁਗੁ (ਦੁਰਾਨਿ ਸੁਘੁਠਿਚੰਡੰ) ਛੰਚੰਡੰ ਆਪੰਡੀ,

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਛੰਚੇ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਓਕੁਘੈਸਾ ਕੁਠਾ ਵਿਲੁਵੈਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਲਾਭਾਨਿਖੁਠਿਚੰਡੰਚੁਕੋਰੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘੁੰਘਟ ਕਾਢਿ ਗਈ ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥

ఓ' నా మనసా, మీ ముందు దేవునికి దూరంగా ఉన్నవాలా మంది ఉనాళ్లు,

ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥

మీరు వారి అడుగుజాడలను అనుసరించలేదని నిర్ధారించుకోండి. || 1||

ਘੁੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥

మీకు మరియు దేవునికి మధ్యముసుగు వేయడం వల్ల ఏకైక పరిమిత ప్రయోజనం,

ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ਬਹੁ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥

కొన్నిరోజుల పాటు ప్రజలు ఏమి గొప్పపధువు వచ్చింది అని చెబుతారు. || 2||

ਘੁੰਘਟ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥

ఓ' నా మనసా, మీ ఈ ముసుగును మాత్రమే నిజంగా పరిగణించవచ్చు

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥

మాయ నుండి దాకుఖి దేవుని స్తుతిని మీరు దూకి, నృత్యం చేసి, పాడండి. || 3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥

కబీర్ చెప్పారు, ఒక ఆత్మపధువు జీవిత ఆటను గెలుచుకుంటుంది అని,

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥

ఆమె జీవితం దేవుని స్తుతి స్తుతిని గానం చేసినపుడు మాత్రమే. || 4|| 1|| 34||

ਆਸਾ ॥

రాగ్ ఆసా:

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు నన్ను విడిచిపెట్టడం కంటే నన్ను చూడాలనుకుంటునాళ్లు.

ਲਾਗੁ ਗਲੇ ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, నన్ను మీకు దగ్గరగా ఉంచండి మరియు నా ప్రార్థనను వినండి. || 1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

నా ప్రేయమైన దేవుడా, నేను మీకు అంకితం చేస్తున్నాను, దయచేసి నాకు మార్గాన్ని చూపించండి;

ਕਰਵਟ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਨਨੁਖਿ ਡਿਚਿ ਪੇਠੀ ਨਲਈਏ, ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੇਨੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮ॥

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿ ਘੋਰੁ ਚੋਸਿਨਾ, ਨੇਨੁ ਦਾਨਿਨੀ ਮੀ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਲਾਗਨੁ.

ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥

ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਵਿਡਿਘੋਯਿ ਨਪਠੀਕੀ, ਨੇਨੁ ਮੀਠੋ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਚਿਠੁ ਚੋਯਨੁ.
॥ 2॥

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਕੁ ਮਧਯੰਕੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਆਤਪਧੁਵੁ. ॥ 3॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥

ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਰੁ, ਵਿਨੰਡੀ, ਓ' ਪ੍ਰਯਲਾਰਾ ਅਨਿ:

ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥

ਭਠੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਮੀਪੁ ਆਧਾਰਪਡਨੁ. (ਮੀਰੁ (ਲੋਕਸੰਪਦ ਪਠ ਪ੍ਰੇਮ) ਨਨੁ ਘੋਰੁ ਨਿਕੀ
ਦੁਰੰਗਾ ਊਚੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥ 35॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ:

ਕੇਰੀ ਕੇ ਕਾਹੁ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਰਹਾਸਠੁ ਏਵਰੀਕੀ ਟੇਲਿਯਦੁ, ਵਿਸ਼ਨੋਤ,

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਯਨ ਸੁਘਿ ਦਾਠਾ ਯਾਵਠ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਯੋਕਯੋਵੇਬੰ ਨੁ ਅਲਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥

ਓ ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਮੀ ਕਲਯੰਠੁਕੁ ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣਾਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਮੀ
ਭੀਵਿਤਾਨਿ ਸੁੰਪਾਦਿੰਚੇ ਸਮਯੰ,

ਤਬ ਹਮ ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥

ఆ సమయంలో నా మగ్గంపై కొంచెం బట్టను నేయడం దాట్లా నేను నా జీవితాన్ని సంపాదించాను. ॥ 1॥

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥

దేవుడు భూమిని ఆకాశమును తన మగ్గమును తయారుచేసియునాఱు.

ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥

ఈ మగ్గంలో రెండు బాబిన్లుగా చంద్రుడు మరియు సూరుక్షిని కదిలించాడు. ॥ 2॥

ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥

దేవుడు తన మగ్గంలో, మరణాన్ని మురియు జననాన్ని తన రెండు అడుగుల పెడల్లగా ఉపయోగిస్తునాఱు; నా మనసును విశ్వోతపై పూర్తి విశాస్థాన్ని అభివృద్ధి చేసింది.

ਜੇਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਹ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥

నేను నా హృదయంలో శోధించాను మరియు దానిలో దేవుణ్ణి గ్రహించాను. ॥ 3॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥

కబీర్ అనాఱు, దేవుడు, నేత పనివాడు, తన నేత వర్షాప్, విశాస్థివాశనం చేసినపుఱు,

ਸੁਤੈ ਸੁਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥

అతను అనియారాలను (ఆతఱు) ఒకే దారంలో విలీనం చేస్తాడు, మొదటి ఆతఱు 4॥ 3॥ 36॥

ਆਸਾ ॥

రాగ్ ఆసా:

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕ੍ਰੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥

పవిత్ర తీర్థస్థలాల్లో సాక్షం చేసినా, హృదయంలో దుర్గుణాల మురికితో, అతను సత్త్వానికి వెళ్ళఱు (దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని సాధించలేడు).

ਲੋਕ ਪਤੀਣੈ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥

దేవుడు అంత అమాయకుడు కాదు కాబట్టి ఇతరులను సంతోషపెట్టడానికి ప్రయత్నించడం దాట్లా ఆధాక్షిక్ ప్రయోజనం సాధించబడదు. ॥ 1॥

ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥

ਓਕੇ ਦੈਵਿਕ ਦੇਵੁਠੀ ਆਰਾਧਿਚੰਡੀ.

ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਨੀਤਿਮੰਤੁਡੁ ਜੀਵਿਚੰਡੰ ਨਿਜਮੁਨਿ ਪੁਕਾਠਨ ਸਾਠੁੰ
ਚੇਸਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥

ਨੀਟੀਲੋ ਸਾਠੁੰ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਵਿਮੁਕੁਣੀਨਿ ਪਿੰਡੰਗਲੀਗਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਪਵਿਤੁ ਪੁਦੇਸ਼ੰਲੋ
ਨੀਟੀਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਕੁਪੁਠੁਨਿਠੁਟੀਕੀ ਰਕੁਣ ਲਭਿਚੰਡੀ.

ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥

ਓ ਕਪੁਠੁ ਮਾਦਿਰੀਗਾਨੇ, ਨਾਮੰਪੁ ਧਾਠੁੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪਵਿਤੁ ਪੁਦੇਸ਼ੰਲੋ ਸਾਠੁੰ ਚੇਸੇ
ਪੁਕੁਠੁ ਜਨਨ ਮਰਣੰਲ ਚਕੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਰੁ.॥ 2॥

ਮਨਹੁ ਕਰੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥

ਬਨਾਰਸੰ ਵੰਟੀ ਪਵਿਤੁ ਪੁਦੇਸ਼ੰਲੋ ਰਾਠਿ ਪੁਦੁਯੰ ਗਲ ਪਾਪੀ ਮਰਣੀਸੇ, ਅਠਨੁ
ਨਰਕੰ ਨੁੰਡੀ ਠਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਡੁ, ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੰ ਯੋਕੁਠੁੰਡੁ ਦੁਸੁਠਿ.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੈਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਪੁਰੰਬਾ ਯੋਕੁਠੁਪੁਗੁਰੁਠੁ ਭੁਮੀਲੋ
ਮਰਣੰਚਿਨਪੁਠੀਕੀ, ਅਠਨੁ ਠਨਠੋ ਪਾਠੁ ਠਨ ਮੋਠੁੰ ਵੰਸਾਨਿਠੁਪਾਡਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤੁ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

ਪਗਲੁ, ਰਾਠਿ ਲੇਨਿ, ਵੇਦਸੁਠੁਠਾਠੁ ਲੇਨਿ ਪੁਦੇਸ਼ੰਲੋ ਕੁਾਡਾ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਓ ਰੁਪਰਪਿਠ
ਦੇਵੁਡੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥

ਕਬੀਰੰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ'ਪੁਪੰਚੰਲੋਨਿ ਵੇਰਿ ਪੁਕੁਠੁ, ਪੁਠਿਚੋਠਾ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਕੁਪੁਠੁ
ਮਾਠੁਮੇ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥ 4॥ 4॥ 37॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ

ਰਾਗ్ ਆਸਾ, ਰੋਵਰੋਂਡ ਨਾਮ ਦੋਵ ਗਾਰੀ ਕੀਰਨਲੁ.

ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥

ఒకే ఒక్కదేవుడు యొక్క అనేక విభిన్న ఘోషకరణలు ప్రతిచోటా మరియు నేను ఎక్కడ చూసినా, అతనే ఉన్నాడు.

ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥

కానీ చాలా అరుదైన వక్త్రీ మాత్రమే ఈ సత్యాన్ని గ్రహిస్తాడు మరియు అర్థం చేసుకుంటాడు ఎందుకంటే ప్రజలు ఎల్లప్పుడూ మనోహరమైన మాయ సృష్టించిన భ్రమలలో చిక్కుకుంటారు. || 1 ||

ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

దేవుడు ప్రతిదానిలో ఉన్నాడు, దేవుడు ప్రతిచోటా ఉన్నాడు; దేవుడు లేకుండా, ఏమీ లేదు.

ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఒక దారం వందలాది పూసలను కలిగివున్నట్లు, అదే విధంగా దేవుడు తన సృష్టిలో నుండి, అంతటిలో ప్రవేశించాడు. || 1 || విరామం ||

ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥

నీటి అలల వలె, నురుగు మరియు బుడగలు నీటి నుండి భిన్నంగా ఉండవు,

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥

అదే విధంగా, ఈ వక్త్రమైన ప్రపంచం సరోధత్ర దేవుని ఉల్లాసమైన ఆట; దాని గురించి ఆలోచిస్తే, అది ఆయన కంటే భిన్నంగా లేదని ఒకరు కనుగొంటాడు. || 2 ||

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥

లోకవిషయాలతో మన అనుబంధం నిత్యము అని ప్రజలు భావిస్తారు; కానీ వాస్తవం ఏమిటంటే, ఈ విషయాల నీళ్లలలో చూసినట్లు తప్పుడు భ్రమలే.

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁవు ਸਰੋਨ ਆਲੋਚਨਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੇ ਵਾਡੁ, ਠੁ ਵਿਸ਼ਯਾਲਠੋ ਮਨ ਅਨੁਬੰਠੁੰ
ਸ਼ਾਸ਼ਠੁੰ ਕਾਦਨੀ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁੰ ਠੁ ਸੰਦੋਹਾੰ ਨੁੰਡੀ ਮੇਲੋਠੁੰ ਠੁਡਾ. ॥ 3॥

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਈਲਾ ਅੰਠਾਡੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਸ਼੍ਰਿਣੀ ਠੁ ਠੁਡੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਠੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀ
ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡੀ;

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥

ਸੁਰਤੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਮੁਲੋਨੁ ਅਨਿਸ਼ੁਲੰਮੁਲੋਨੁ ਠੁਕ ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਰਵਰਿੰਚਡਾਨੀਸ਼ੁੰਰੁ
ਠੁਨਾਸ਼ੁੰਰੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ:

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਠ ਠੁਰਾਈਲੇ ਉਦਕ ਠੁਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥

ਨੇਨੁ ਠੁਕ ਪਿਚਠੁੰ ਠੁੰਸੁਕੁਵਚਿਠੁੰਗੁਰੁਹਾਨੀਸ਼ੁੰਠੁੰ ਠੁੰਯਡਾਨੀਕੀ ਨੀਠੀਠੋ ਨਿੰਪਵਚੁੰ

ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਠੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥

ਲਕੁਲਾਡੀ ਮੰਡੀ ਮਾਨਵੁਲੁ ਨੀਠੀਲੋ ਠੀਵਿਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਈਪਠੁੰਕੇ ਠੁ
ਮਾਨਵੁਲੋ ਸੁਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ੁੰਡੁ, ਅੰਡੁਵਲਨ ਅਠਨੁ ਁਲਾਗੈਨਾ ਸਾਠੁੰ ਠੁੰਸੁਨਾਠੁ;
ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਪੁਰਿਯੰਮੁਨ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਁਲਾ ਸਾਠੁੰ ਠੁੰਯਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 1॥

ਜਤੁ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਠੈਲਾ ॥

ਲਕੁਲਾਡੀ ਮੰਡੀ ਮਾਨਵੁਲੁ ਨੀਠੀਲੋ ਠੀਵਿਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਈਪਠੁੰਕੇ ਠੁ
ਮਾਨਵੁਲੋ ਸੁਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ੁੰਡੁ, ਅੰਡੁਵਲਨ ਅਠਨੁ ਁਲਾਗੈਨਾ ਸਾਠੁੰ ਠੁੰਸੁਨਾਠੁ;
ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਪੁਰਿਯੰਮੁਨ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਁਲਾ ਸਾਠੁੰ ਠੁੰਯਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 1॥

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਁਲੁਪੁਠੁ ਆਪਾਰੰਮੁਨ ਆਨੰਡਾਨੀਸ਼ੁੰਠੁੰਸ਼ੁ, ਸਰਡਾਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਠੁਲੁੰਸੰਗਾ ਠੁੰਡੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਨੀਲੇ ਠੁਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠੁਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੁਜ ਕਰਉ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਨੀਸ਼ੁੰਠੁ ਠੁੰਸੁਕੁਵਚਿਠੁੰਗੁਰੁਹਾਨੀਸ਼ੁੰਠੁੰ ਠੁੰਯਡਾਨੀਕੀ ਠੁਕ ਠੁੰਡਨੁ ਠੁੰਗਲੁ
ਵੇਯਵਚੁੰ

ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥

ਅਯਿਠੇ ਨਲਠੇ ਨੋਟੀਗਲੁ ਭਪਠੀਕੇ ਈ ਪੁਵੁਠੁਨੁ ਰੁਚਿ ਚੂਸਿ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਈ ਪੁਵੁਠੁਠੋ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਏਲਾ ਪੁਾਯਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 2॥

ਆਨੀਲੇ ਦੁਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪਾਲੁ ਠੀਸੁਕੁਰਾਵਚੁਪੁਠੁਠਿੰਗੰ ਚੇਯਵਚੁਠੁਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਵਿਗ੍ਰਹਾਨਿਕੀ ਅੰਦਿੰਚਵਚੁ

ਪਹਿਲੇ ਦੁਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥

ਅਯਿਠੇ ਦੂਾਡ ਭਪਠੀਕੇ ਆਵੁਨੁ ਪੀਲਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਾਲਨੁ ਮਲਿਨੰ ਚੇਸਿੰਦਿ; ਕਾਭਠੀ ਨੇਨੁ ਈ ਪੁਠੁਠਿੰਗੰ ਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਏਲਾ ਸਮਰਿਠੁਚਗਲਨੁ? ॥ 3॥

ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਉਭੈ ਬੀਠਲੁ ਬੀਠਲੁ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਊਨਾਠੁ; ਦੇਵੁਠੁ ਲੇਨਿ ਚੋਟੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਲੇਦੁ.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਤੁੰ ਸਰਥ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥

ਨਾਮੰ ਦੇਵੰ ਏਕ ਵਿਭਕ੍ਤਿਨਿ ਭਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯੋਕੁਪ੍ਰਠਿ ਮੂਲੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੀਵੁਲੰਲੋ ਵਾਠੀੰਚਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਨਾ:

ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਗਜੁ ਜਿਹਥਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਲਭਠੁਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਚਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਏਕ ਯਠ ਕਠ੍ਰੇਰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ,

ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥

ਈ ਊਪਕਰਣਾਲਠੋ ਸੁਏਯਿੰਗੰ, ਨੇਨੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਯੋਕੁਠੁਚੁਠੁ ਕਠ੍ਰਿਰਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥

ਸਾਮਾਯਿਕ ਘੋਾਦਾਠੋ ਨਾਕੁ ਸੰਭੰਠੁੰ ਏਮਿਠੀ? ਪੁਾਰੰਕੁਲਠੋ ਨਾਕੁ ਸੰਭੰਠੁੰ ਏਮਿਠੀ?

ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਰਾਠ੍ਰਿ ਪਗਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੀੰਚਡੰ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਮਰਣੀਸੁਨਘਾਠੀ ਲੋ ਬਠਲੁ ਚੰਪੁਤੁਨਾਵਾਟੀਨਿ ਵਿਤੁਤੁਨਾਵੇਨੁ
ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਸੁਨੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੁਕੋਕੁੰਡਾ ਨੇਨਲਾ ਒ਕੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਬੁਰੁਕਲੇਨੁ. ॥ 2॥

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੇਸੁਆ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੇ ਠੁੰਡਾਨੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥

ਰੋਜੁਕੁ ਐਰੁਵੈ ਨਾਲੁਗੁ ਗੰਟਲੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਪੁੰਮਗਾ ਧਾਠੀਸੁਨੁ. ॥ 3॥

ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੁਈ ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟ ਨਾ ਬੰਗਾਰੁ ਸੂਦੀ, ਨਾ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨੇ ਬੁਠੀ ਵੇਂਡੀ ਦਾਰੰਲਾ
ਮਾਰੀਂਦੀ.

ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥

ਠੁ ਸੂਦੀ ਮਰੀਯੁ ਦਾਰੰਠੀ, ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਮਨਸੁਠੁਵੇਵੁਨੀਕੀ ਕੁਠੁਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 4॥ 3॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗੰ ਆਸਾ:

ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੇਡੈ ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥

ਪਾਮੁ ਤਨ ਚਰਾਠੁਠੁਦੀਲੇਸੁੰਦੀ ਕਾਨੀ ਦਾਨੀ ਵਿਪਾਨਿਠੁਠੀਲੋਠੁ.

ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥

ਚੇਡੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਧਾਠੁ ਭੰਗੀਮੁਲੋ ਕੂਰੋਠੁਠੁ ਆਨੇਦੀ ਒ਕੁ ਕੁੰਚੇਨੁ ਤਨ ਆਹਾਰਾਨੀ
ਲਕੁਠੁਗਾ ਚੇਸੁਕੁਨੀ ਨੀਟੀਲੋ ਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ ਨਿਲਬਡੀ ਨਲੇ. ॥ 1॥

ਕਾਰੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥

ਧਾਠੁੰ ਮਰੀਯੁ ਮੁੰਠੁਚਾਰੁਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁੰਚਡੰ ਵਲੁ ਠੁਪਠੁਠੁੰਗੰ ਏਮੀਟੀ?

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁਗਾ ਲੇਕਠੁਠੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਫ਼ਕੈ ਵਲਮ ਅਠਚਿ ਵੇਤ ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰੂਰਤਠੁ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਸਿੰਹਮ ਵਲੋ ਸੰਪਾਦਿੰਚਾਲਨਿ ਠੇਲਿੰਸੈ,

ਐਸੇ ਹੀ ਠਗਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥

ਐ ਵਝੀਨਿ ਮੋਸਗਾਝ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿ ਅੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਯੋਕਗੁਰੁ-ਦੇਵੁ ਠਨ ਅੰਤਠੁ ਕਲਹਾਲਨਿ ਠੀਨੀ ਮੁਗਿੰਚਾਡੁ

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਓ ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥

ਓ ਰਾਤੀ ਹ੍ਰਦਯੰਗਲ ਵਝੀ, ਮੁੰਦੁਕੁ ਵੇਲੀ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨੀਤਾਗੰਡੀ॥
3॥ 4॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਰਸੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥

ਸਰੋਨ੍ਰਥੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇਵਾਰੁ, ਲੋਕਸੰਤੋਮੰਦੀ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਰਾਮਾ ਭਗਤਰ ਚੇਤੀਅਲੇ ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥

ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੇ ਭਕੁਲੁ, ਆਯਨ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਆਂਦੋਲਨ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਊੰਚੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਨਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੀਟੀਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਲਾ
ਊੰਚੁਤਾਰੁ?

ਝੁਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਬਧ ਮਾਯਨੁ (ਠਾਠਾਠੀਕ ਮੈਨ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਝੁਠੀਨੀ)
ਚੁਸੀ, ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਮਰਚਿ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠਾਰੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥

ਨੋਨੁ ਕਾਲੀਕੋ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਕੁਟੁੰਬੰਲੋ ਜਨਿਠੀਚਿਨਪਠੀਕੀ, (ਦੋਵੁਨੀ ਦਯ ਵਲੁ) ਨੋਨੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਠੁ,

ਸੰਤਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥

ਭਪੁਠੁ ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁ ਕੁਪਠੋ ਨਾਮ ਦੋਵੁ ਦੋਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 5॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਰੋਵਰੋਂਡ ਰਵਿਦਾਸ ਗਾਰੀ ਕੀਰਨਲੁ.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਵੁਠੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਠੁਠੁ:

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥

ਸੰਗੀਤਮ ਕੋਸਮ ਜਿੰਕ, ਅਹਾਰਮ ਕੋਸਮ ਚੇਪ, ਵਾਸਨ ਕੋਸਮ ਨਲ ਤੇਨੋਟੀਗਲ, ਕਾਮਿ ਕੋਸਮ ਚਿਮੁਠ, ਕਾਮਮ ਕੋਸਮ ਏਨੁਗੁ ਅਨੀਪਤਿ ਦਾਨਿਲੋ ਓਕੇ ਲੋਪਮਠੋ ਨਾਸਨਮ ਚੇਯੁਬਡਠਾਯੁ.

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥

ਕਾਬਠੀ, ਨਯਮ ਕਾਨਿ ਐਦੁ ਰੁਗਠਲੁ (ਕਾਮਮ, ਕੋਪਮ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬਮਠਮ ਮਰਿਯੁ ਅਹਮ) ਓਨਮੁਨਾਨਵੁਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਕੋਸਮ ਏਟੁਵਮਠੀ ਓਸ ਓਮਦਿ? ॥ 1॥

ਮਾਧੇ ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਞਾਨਮਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਓਨਾਠੁ.

ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰਿ ਞਾਨਮ ਪੋਗਮਮਚੁਗਾ ਮਾਰਿਨਲੁ ਵਾਰੁ ਤਪੋਘੁਲ ਮਠਠੁਠੇਡਾਨੁ ਗੁਰੁਮਚਲੇਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਮ॥

ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥

ਪ੍ਰਾਕੁਜੀਵੁਲੁ ਓਲੋਚਿਮਚੇ ਸਕੁ ਲੇਕੁਮਡਾ ਓਮਟਾਯੁ; ਕਾਬਠੀ, ਵਾਰਿਕੀ ਦੁਰੁਠਮ ਲੇਦਾ ਠਰੁਠ ਗੁਰਿਮਚਿ ਠੇਲਿਯਕ ਪੋਵਡਮ ਸਹਾਞਮ.

ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥

ਓਕ ਮਾਨਵੁਡੁ ਓ ਜੀਵਿਠਾਨਿਞਮਠ ਕਠਮਠੋ ਅਮਦੁਕੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਪਠੁਠੀਕੀ, ਅਠਨੁ ਦੁਠ ਠੀਰਠੁਲ ਸਾਮਗਠਾਠੀਠਮਚੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥

ਮਾਨਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਰ ਜੀਵੁਲੁ ਅਮਦਰੁ, ਵਾਰੁ ਏਕਠ ਓਨਾਵਾਰੁ ਵਾਰਿ ਗਠ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਓਠਾਰਮਗਾ ਵਾਰਿ ਵਿਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮਗਾ ਞਨਿਠੁਨਾਠੁ.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥

ਮਰਠਪੁ ਓਰਿ ਕੁਮਿਮਚਰਾਨਿਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਵਾਰਿਨਿ ਪਠੁਕੁਮਟੁਮਦਨਿ; ਠੀਨਿਨਿ ਠੁਾਰਮਗਾ ਓਮਚਲੇਮ ॥ 3॥

ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭੁਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥

ਓ' ਠਕੁਡੁ ਰਵਿਦਾਸ, ਓ ਦੁਰੁਠਮਲ ਨੁਮਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀ, ਮੀ ਸਮਦੇਹਾਨਿਞੋਲਗਿਮਚਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਚਿਠ ਠੇਵਿਕ ਞਾਨਮਪੇ ਚਰੁਯੁਕੁਠਾਠੁਠੁਠੁ ਠਪਸੁਠੇਯਮਡੀ.

ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥

ఓ' దేవుడా, మీ భక్తుల భయాలను నాశనం చేసేవాడు, చివరికి నన్ను అత్యంత ఆనందదాయకంగా చేస్తాడు. ॥ 4॥ 1॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ్ ਆਸਾ:

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਖ਼ਾਨ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ సాధువులు మీ వక్షీకరణ మరియు వారి సహవాసం నా జీవిత శాస్త్రాలు.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥

దేవతలందరి దేవుడా, సత్యగురువు ఇచ్చిన దివ్యజ్ఞానం దాత్రా ఈ సాధువులను నేను తెలుసుకున్నాను. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవదూతలందరి దేవుడా, నాకు సాధువుల సాంగత్యాన్ని దేవుని స్తుతి మరియు సాధువుల ప్రేమ గురించి సాధువులు చేసిన ప్రసంగాలను ఆస్వాదించండి. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਾਣੀ ॥੨॥

ఓ' దేవుడా నన్ను సాధువుల సజ్జావం, సాధువుల జీవనశైలి మరియు సాధువులకు వినయంగా సేవ చేసే అవకాశంతో ఆశీర్వాదిస్తాడు. ॥ 2॥

ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥

ఓ దేవుడా, నీ భక్తికి ఆభరణాన్ని వారవేరే శ్రోరికను నేను మరో విషయం కోరుతున్నాను,

ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥

నన్ను నన్ను వేరేవారి సహవాసంలో ఉండనివద్దు. 3॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥

రవిదాస్ గారు చెప్పారు, అతను మాత్రమే అనీక్షణిసిన తెలివైనవాడు,

ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥

నిజమైన సాధువుకు, అనంతమైన దేవునికి మధ్యతేడా లేదని. ॥ 4॥ 2॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ਸੀਗ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੰਧਪੁ ਚੋਟੁਲਾ ਛਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਕੰਪੇਨੀਲੋ
ਨਿਵਸਿਸੁਨਖੁਕ ਪੇਦ ਆਮੁਦੰ ਨੂਨੋ ਮੋਕਛਾ ਛਨਾਠੁ.

ਨੀਚ ਰੁਖ ਤੇ ਉਚ ਭਏ ਹੈ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥

ਗੰਧਪੁ ਪਰਿਮਲੰ ਵਲ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਨਿਨੁਠਾਨੀਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਲਾਠੀ ਨਿਮੁਠੁਕੀ
ਮੀ ਭਕੁਠੀਗਾ ਮਾਰਾਡੁ. ਓਕ ਨਿਮੁਠੁਵਾਠੰਧੰਨੀਯ ਮੋਕਛਾਚਠੀਠੀਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁਠੇ. ॥ 1॥

ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮੁਹਾਰੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਹਾਵਾਸਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ;

ਹਮ ਅਉਗਨ ਤੁਮੁਹ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਪੁਰੀ ਪਾਪਾਲੁ ਚੋਸਾਨੁ, ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਦਯਗਲਵਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਠੇਲੁਨੀ ਪਸੁਪੁ ਪਟੁ ਲਾਠੀਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਚਿਨਠੁਰੁਗੁਲਾ
ਛਨਾਠੁ

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥

ਠੇਨੇਪਟੁਲੋ ਠੇਨੇਠੀਗਵਲੇ ਨੇਨੁ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਸਾਠੰਗਠੁਠੁਲੋ ਛੰਡਗਲਨਨੀ ਦੇਵੁਡੁ
ਨਨੁਠੀਰਠੀਸਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜਾਤੀ ਓਛਾ ਪਾਤੀ ਓਛਾ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਨਾ ਸਾਮਾਯੀਕ ਠੀਠੀ ਠਕੁਠੁਗਾ ਛੰਦੀ, ਨਾ ਪੁਰੀਠੁਲੁ ਠਕੁਠੁਗਾ ਛਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਪੁਠੁਕ ਕੂਡਾ ਠਕੁਠੁਗਾ ਛੰਦੀ;

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਰਠਾਮਰਾਯ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਕੀ ਆਰਾਠਨ ਚੋਯਕਪੋਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਅਦੇ ਨਿਮੁਠੁਕੀ ਛੰਟਾਨੁ ਅਨੀ ਰਵੀ ਦਾਸ ਚੋਪੁਠੁ ਕੁਠੇਵਾਡੁ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥ 3॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥

ఓ దేవుడా, నా శరీరం ఇప్పుడు చాలా బలహీనంగా మరియు బలహీనంగా ఉండటం ఎలా ముఖ్యం.

ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ॥੧॥

కానీ మీ భక్తుడు మీ ప్రేమను కోల్పోతానని భయపడతారు. ॥ 1॥

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥

ఓ దేవుడా, నీ తామరపాదాలు నా మనసుకు విశ్రాంతి ఫలంలా, నా మనస్సు ఎల్లప్పుడూ మీ ప్రేమకు అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం అనే మకరందంలో పాల్గొనడం దాట్లా నేను దేవుని నామ సంపదను పొందాను.

ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥

లోకసంపద, ఆస్తులు, లోకసమస్యలు మాయ ముసుగులు లాంటివి.

ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥

గురువు గారి దయవల్ల ఆయన కూడా ఎలాంటి బాధలను అనుభవించడు.॥ 3॥ 5॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ్ ਆਨਾ:

ਮਾਟੀ ਕੇ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥

మట్టి తోలుబొమ్మ అయిన మానవుడు మాయ కోసం ఎలా నృత్యం చేస్తున్నాడు?

ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

అతను అకఠ్ఠకఠ్ఠ చూస్తాడు, వింటాడు, మాట్లాడతాడు మరియు మాయ కోసం, ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి కోసం పరిగెత్తాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥

అతడు కొంత లోకసంపద సంపాదించినపుడు అహంతో ఉబిళ్లబిళ్లు ఉంటాడు;

ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥

కానీ లోకసంపద అయిన మాయ పోయినపుడు అతను ఏడుస్తాడు మరియు విలపిస్తాడు. ॥ 1॥

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥

ఆలోచన, మాట, క్రియలలో ఆయన లోకసుఖాలకు అతుకుపోయాడు.

ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥

మరణానంతరం, ఆత్మశరీరాన్ని విడిచిపెట్టి, మరేదైనా ఉనికిలో మునిగిపోతుంది. ॥ 2॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥

రవిదాస్ చెప్పారు, ఓ' సోదరా, ఈ ప్రపంచం వీధి ప్రదర్శన లాంటిది అని;

ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

నేను ప్రదర్శనను ఏరాట్టు చేసిన గారడీ అయిన దేవునితో ప్రేమలో పడ్డాను.॥ 3॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥

ਸਰਫ਼ਠ੍ਠਾਗਾ ਊਨਧ੍ਰੋਵੁਨੀ ਦਿਵਠ੍ਠਾਲੁਗੁ ਏ ਵਠ੍ਠੀਲੋ ਊਦੀ, ਮੋਸਠ੍ਠੋਲੋਨੀ ਦੋਵੁਠ੍ਠੀ ਆਏਨ
ਗੁਰੁੰਚਾਡੁ.

ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ਨੋਨੁ, ਧਨ, ਮੋਠ੍ਠੁੰ ਪੁਰਪੰਚੰ ਏਏਕੁਮੁਧੁਠ੍ਠੁ ਆਏਨ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਏਏਕੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਠ੍ਠੋਂਦਾਨੁ; ਨੋਨੁ ਦੋਵੁਨੀਲੋ ਵੀਲੰਨਮੈ ਊਨਾਠ੍ਠੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋ ਆਸਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੋਬੰਦ ਗੋਬੰਦ ਗੋਬੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥

ਭਕੁਠ੍ਠੋਨ ਨਾਮੋ ਦੋਵੋ ਮਨਸੁ, ਪੁਲੁਪੁਠ੍ਠੁਠ੍ਠੁ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਆਨੁਗੁਏਂਗਾਨੋ ਊਦੀ,

ਆਠ੍ਠੁ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਗੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਲੀਕੋ ਪੁੰਿੰਟਰੋ ਆਏਨ ਆਠ੍ਠੁਨੁ ਦਾਦਾਪੁ ਏਮੀ ਵੀਲੁਵੈਨਵਾਡੁ ਕਾਡੁ, ਆਠ੍ਠੁ
ਲਠ੍ਠੁਠ੍ਠੀਕਾਰੀਗਾ ਪਰੀਗਏੰਚਬਠ੍ਠਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥

ਨੋਠ੍ਠੁਨੁ ਵੀਡੀਚੀਪੇਠ੍ਠੀ, ਦਾਰਾਨੁਸ਼ਾਗਦੀਸੁਠ੍ਠਾ, ਕਬੀਰੋ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਪਠ੍ਠੁ ਪੁੰੇਮਠ੍ਠੋ ਠ੍ਠੁਨੁ
ਠ੍ਠਾਨੁ ਨੀਂਪੁਕੁਨਾਠ੍ਠੁ;

ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥

ਮਰੀਏ ਊ ਨੋਠ੍ਠੁਪਨੀ ਊਕ ਨੀਮਠ੍ਠੁਠੁੰਬਾਨੀਕੀ ਊਦੀਨ ਊਕ ਮੁਠ੍ਠੋਸਮੁਦੁਰਮੈਂਦੀ. ॥
1॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਠ੍ਠੁਦੰਤਾ ਠ੍ਠੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥

ਪੁਰਠ੍ਠੀਰੋਠ੍ਠੁ ਊਨੀਠ੍ਠੋਏਨ ਜੰਠੁਵੁਲਨੁ ਮੋਸੇ ਰਵੀਦਾਸੋ, ਪੁਰਪੰਚ ਆਨੁਬੰਠ੍ਠਾਲਨੁ
ਵੀਡੀਚੀਪੇਠ੍ਠਾਡੁ,

ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਆਏਨ ਦੋਵੁਠ੍ਠੀ ਗੁਰੁਹੀਂਚੀ ਸਾਠੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠ੍ਠੁਠ੍ਠੋ ਪੁਰਸਿਠ੍ਠੀ ਊਂਦਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥

ਪੁਰਠ੍ਠੀ ਏਂਠ੍ਠੀਨੁ ਸਾਠੁਵੁ, ਮੰਗਲੀ, ਗੁਰਮ ਮੈਨੀਏਲੋ ਕਾਰੀਠ੍ਠੁਡੁ, ਪੇਰੁ ਗਾਂਚਾਡੁ.

ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁ ਡੁ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲ ਮਧੁ
ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਢਾਡੁ.॥ 3॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੇ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥

ఈ ఇతర భక్తుల గురించి విన్నజాత్ అయిన ధన ప్రేరణను పొంది, దేవుని భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్నుయ్యాడు;

మిలె పుత్రుని గుసాయిగా యేనా వడతారా ॥8॥2॥

ఆయన దేవుణ్ణి గ్రహించి, అత్యంత అదృష్టవంతుడైన వక్తిగా మారాడు. || 4|| 2||

రె చిత్ర చెతసి కీ న దజాల దమోదర బిబరీ న జానసి కెలీ ॥

'ఓ' నా మనసా, మీరు కరుణామయుడైన దేవుని గురించి ఎందుకు ధ్యానం దాచారు? మీ మనసు యొక్క కృపిణి అతనికి తప్పమరెవరికి తెలియదు.

సె యావహి బ్రహ్మం బింద కరై కరతా కరే సు రెలీ ॥9॥ రహారై ॥

మీరు మొత్తం విశ్వానులకు తిరుగుతున్నట్టికీ, సృష్టికర్త-దేవుడు ఏమి చేసినా, అది మాత్రమే జరుగుతుంది. || 1|| విరామం||

జననీ కేరె ఉదర ఉదక మఠి యిండ్రి కియా దస దుయారా ॥

తల్లి గర్భంలో, అతను మానవ శరీరానిప్పుది దాద్రాలతో (తెరుస్తుంది) రూపొందించాడు.

దెయి అఘారు అగఠి మఠి రాఖే యెసా కసము యమారా ॥9॥

అవసరమైన జీవనిష్ఠానూ, తల్లి గర్భం అగిల్లో మనలిద్దకీస్తాడు; మన గురువు గొప్పవాడు. || 1||

కుమీ జల మఠి తన తిసు బాహరీ యేఖ కిరై తిన నాగీ ॥

తల్లి తాపేలు నీటిలో ఉంది మరియు ఆమె పిల్లలు నీటి నుండి బయట ఉనాల్సి; వాటిని రక్షించడానికి ఆమెకు రెక్కలు లేవు మరియు వాటిని పోషించడానికి పాలు లేవు.

పురఠ పరమానంద మనోర సమశ్చి యేఖ మన మఠి ॥2॥

పరిపూర్ణుడైన దేవుడు, సరోధములమైన ఆనందానికి ప్రతిరూపమైన దేవుడు వాటిని జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాడని మీ మనసులతో అనుకోండి, అర్థం చేసుకోండి. || 2||

పాఖాణి కిరై గురై రెయి రఠతా తా చే మారగు నాగీ ॥

ఒక పురుగు రాతిలో దాగి ఉంది మరియు అది తపిస్తూచుకోవడానికి మార్గం లేదు,

ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਬਹੁਮਤੁਲ ਪ੍ਰਦਾਤ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਮੀ ਰਕੁਣਨੁ ਕੋਰੁਤੁਨਾਘੁ;

ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥

ਦਯਚੈਸਿ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਚੰਡੀ, ਪੈਕ ਫਰੀਦ, ਮੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਠੋ. ॥ 4॥ 1॥

ਆਸਾ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ:

ਬੇਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਛੰਚੰਡੀ' ਅਨਿ ਪੈਕ ਫਰੀਦ ਚੋਪਾਠੁ;

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥

ਲੋਚੈਨ ਸਮਾਧਿਲੋ ਪਾਤਿਪੇਟਬਡਿਨੰਦੁਨ, ਓ ਸਰੀਰੰ ਧੁਏਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੁੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ' ਪੈਕ ਫਰੀਦ, ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਅਲਕਲੋਲੰਗਾ ਛੰਚੈ ਮੀ ਦੁਰੁਘਣਾਲਨੁ ਨਿਰੋਧਿਸੈ, ਮੀਰੁ ਓ ਰੋਜੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਯੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥

ਓਕ ਰੋਜੁ ਮਨੰ ਚਨਿਪੋਤਾਮਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਝਕਠਕੁ ਤਿਰਿਗਿ ਰਾਬੋਮਨਿ ਠੇਲਿਸਿਨਪੁਠੁ,

ਝੁਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਢਾਈਐ ॥੨॥

ਅਪੁਠੁ ਅਬਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ ਆਉਂਟਿਪੇਟੁਕੋਨਿ ਮਨਲਿਖੁਨੰ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸੁਕੋਕੂਡਦੁ. ॥ 2॥

ਬੇਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੁਠੁ ਨ ਬੇਲੀਐ ॥

ਮਨੰ ਏਲਪੁਠੁ ਨਿਜੰ ਚੋਪਾਠੀ ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਪਲਕਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਅਬਠੰ ਚੋਪਠੁਡਦੁ,

ਜੇ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਮਨੰ ਨਿਜਮੈਨ ਸਿਮੁਠੁਵਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਲੀ. ॥ 3॥

ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥

యువకులు నదిదాటడం చూసి, ఒక అమాల్ము మనస్సు అదే విధంగా ప్రోతస్థించబడుతుంది, అదే విధంగా సాధారణ ప్రజలు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిహితృతున స్వాధువుల నుండి ప్రేరణను పొందుతారు.

ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥

కేవలం లోకసంపదమాత్రమే సమకూరిస్తారు, రంపంతో నరికివేయబడుతున్నట్లుగా ఆధాత్మికంగా దయనీయంగా ఉంటారు. || 4||

ਸੇਖ ਰੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥

ఓ షేక్, ఈ ప్రపంచంలో ఎవరూ శాశ్వతంగా జీవించలేకపోయారు.

ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥

మనం ఇప్పుడు కూర్చున్నప్పుడే, ఇప్పటికే ఎంతమంది దానిపై కూర్చుని వెళ్లిపోయారో ఎవరికి తెలుసు? || 5||

ਕਤਿਕ ਕੁੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਤਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥

కతిక్ (పతనం-సీజన్) నెలలో సాఫ్ట్ (వలస పక్షులు) కనిపిస్తాయి, చైత్ర (వేసవి) నెలలో అడవి మంటలు, మరియు సావాన్ (వర్షాకాలం) లో మెరుపులు,

ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥

మరియు శీతాకాలంలో, యువ వధువులు తమ పెళ్లికొడుకులను కౌగిలించుకునేటప్పుడు అందంగా కనిపిస్తారు. || 6||

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੋਇ ਮਨੋ ॥

ఈ విషయానికే మనస్సు ప్రతిబింబించండి మరియు ఇలాంటి తాత్కాలిక మానవులు ఈ ప్రపంచం నుండి నిష్క్రమిస్తూ ఉనారని చూడండి,

ਰੀਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੀਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥

మానవ శరీరాని పురస్కారానికి ఆరు నెలలు పడుతుంది, కానీ అదే క్షణంలో నశిస్తుంది. || 7||

ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥

ఓ ఫరీద్, భూమి ఆకాశాన్ని ఎదురుచూస్తుంది: ఓడల కెప్పెన్ను ఎక్కడికి వెళ్ళావు అని

ਜਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥

ਕੋਨਿਹੁਪਾਨਸੰਸਾਠਾਉ ਚੇਯਬਠਾਏ ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਸੁਮਾਧੁਲਲੋ
ਕੁਲੀਘੋਤੁਨਾਠੁ; ਵਾਰਿ ਅਤਯਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਤਮ ਪਨੁਲ ਪਰਠਸਾਨਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ. ॥8॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్రమైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టపైకర్త, అనిష్టక్రంగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యు-బహిర్గతం. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, మొదటి గురువు, చౌ-పాదులు, మొదటి లయ:

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਰੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥

ఓ దేవుడా, నేను నీ నామానిర్బంధపు చెకఘ, నా మనసును రాయిగా చేయగలిగితే, దానిపై నేను ఆ గంధానిర్బంధగలను,

ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੁ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥

నేను దానిలో మంచి పనుల కుంకుమను కలపగలిగితే, అప్పుడు మీ ఆరాధన నా హృదయంలో నిరఖించబడుతుంది. || 1 ||

ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం గురించి ధాన్యం చేయాలి మరియు అతన్ని ఆరాధించడానికి ఇదే మార్గం. ఆయన నామానిష్ఠాశించకుండా, దేవుని సత్యాధాన మరొకటి లేదు. || 1 ||
విరామం||

ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥

రాతి విగ్రహాలు బయట కడుకోవడం దాట్లా సాక్షం చేస్తున్నప్పుడు, నామంతో లోపలి నుండి ఒకరి హృదయానిక్షడిగినట్లయితే,

ਜੁਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥

దుర్గుణాల మురికి తొలగిపోతుంది, ఆత్మశుభ్రం అవుతుంది, మరియు ఒకరు మోక్ష మార్గంలో నడవడం ప్రారంభిస్తారు. || 2 ||

ਪਸੁ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥

జంతువులు కేవలం గడ్డిని తింటాయి మరియు మకరందం లాంటి పాలను ఇస్తాయి కాబట్టి ప్రశంసించబడతాయి.

ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਸ਼ਾਪਗ੍ਰੰਥੁ ਮੁਨੇਨਦੀ ਇਤਰ ਅਨਿਘਨੁਲੁ ਚੇਸੇ ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਤੰ, ਕਾਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੰ ਚੇਯੁਨਿਵਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮੁਹਾਲੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਦਗਰਲੋ ਊਨਾਠੁ; ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰਲੋ ਊਨਠੁ ਭਾਵਿੰਚਵਡੁ. ਅਤਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਮਮੁਲੀਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਮੁਲੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥

ਨਾਨਕ ਅੰਟਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਮਨਕੁ ਏਮਿ ਇਚਿਠਾ, ਮੇਮੁ ਜੀਵਿਤੰ ਠੋ ਕੋਨਸਾਗਡਾਨਿਕੀ ਠਿੰਟਾਮੁ; ਆਯਨ ਮਨ ਨਿਠਗੁਰੁਵੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥

ਪੋਰਾਣਿਕੰਗਾ, ਬ੍ਰਹਮਾਏਠੁ ਨਾਭੀ ਨੁੰਡੀ ਪੇਰੁਗੁਠੁਨਠਾਮਰ ਨੁੰਡੀ ਜਨਿਠਿਚਾਡੁ. ਬ੍ਰਹਮਾਠਾਵਠੁਨ ਸਠੰਠੋ ਪਾਠੇ ਵੇਦਾਲਨੁ ਊਚਠਿੰਚਾਡੁ.

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਮੁਗਿੰਪੁ ਪਰਿਮਿਠੁਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਅਤਨੁ ਏਵਰੀ ਨੁੰਡੀ ਸੁਠਿੰਚਬਠਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਵਿਜਯੰ ਸਾਠਿੰਚਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੇਕ ਯੁਗਾਲ ਪਾਠੁ ਵਚਿਠਠੇਠੀਕਠੀਲੋ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਣਸ਼ਾਠਾਲਕੁ ਪ੍ਰਠਾਨ ਪਾਠ੍ਰ ਵਹਿੰਚੇ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੀ ਨੇਨੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਚਿਠੋਵਾਲੀ?

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਮੁਨੇਨ ਦੇਵਠਲਚੇ ਪ੍ਰਾਜਿੰਪਬਠੇ ਦੇਵੁਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਨਿਸ਼ਠੁ ਝੁਪੁਲੁ ਕੂਡਾ ਸੇਵ ਚੇਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ਐ ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਗੋਪਠਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਵੇਲੁਗੁ ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਲਨਿਠੀਲੋ ਪ੍ਰਸਰਿਠੁੰਡੀ. ਸੂਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੰਦ੍ਰੁਡੁ ਠੇ ਕਾਠਿਕੀ ਚਿਨਠੀਪਾਲੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను అనుసరించే వాడు శాశ్వతంగా నిష్కలమంగా మారతాడు కాని అహంకేంద్రిత వక్త తన జీవితాన్ని అజ్ఞానపు చీకటిలో గడుపుతాడు.॥ 2॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੋਰੈ ॥

ట్రాన్స్ లో ఉన్న సిద్ధులు తమలో తాము నిరంతరం సంఘర్షణలో ఉన్నారని, వారు తమ రెండు కళ్లతో ఏమి చూస్తారు?

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥

గూరువు తన అనుచరుడి మనసులో సంఘర్షణను ముగిస్తుంది; గురువాక్షయశావత్త ఆయనను తనలోని దివ్యాంతికి మేల్కొలుపుతుంది.॥ 3॥

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਗੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥

దేవదూతలు మరియు సామాన్య ప్రజల గురు-దేవుడు, మీరు అనంతమైన మరియు పుట్టనివారు (జనన మరియు మరణం నుండి విముక్తి); మీ నిత్యనివాసం సాటిలేనిది.

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ఓ' నానక్, (ప్రార్థించండి మరియు) చెప్పండి, "ఓ' ప్రపంచ జీవితమా, నన్ను మనసుతో ఆశీర్వదించండి; నీ దయాదాక్షిణ్యాలను కురిపించి, లోక అనుబంధాల నుండి నన్ను విముక్తి చేయండి".॥ 4॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

రాగ్ గుజ్రీ, మొదటి లయ, మూడవ గురువు:

ਪ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

శాపగ్రస్తం అనేది ఒకరి జీవితం, దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉండదు.

ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥

అలాగే, ఒక పని కూడా ఉంది, ఇది దేవుణ్ణి మరచి, దేవుడు కాకుండా మరేదైనా దానితో జతచేయబడుతుంది. || 1||

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా, అటువంటి సత్యగురువును సేవిద్దాం (అనుసరించండి) ఎవరిని ధాన్యిద్దాం, దేవుని పట్ల అంత గాఢమైన ప్రేమ తలెత్తుతుంది, మిగిలిన ప్రతిదాని పట్ల ప్రేమ అదృశ్యమవుతుంది మరియు,

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਾਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మనసు శ్లగవంతుడితో అనుసంధానంగా ఉంటుంది, దాని దాత్రా అది ఎంత ఉనత్ర ఆధాత్మిక స్థితిని పొందుతుంది అంటే వృద్ధాపథ్యతో దానిని కోల్పోతామనే భయం లేదు. || 1|| విరామం||

ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥

దేవునితో ప్రేమలో పడకుండా ఒక దైవిక శాంతి సంతోషంగా ఉంటుంది; ఉండండి! దాని నుండి ఒక అదుత్రమైన భక్తి ఆరాధన జనిస్తుంది.

ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥

(భక్తిఆరాధన దాత్రా) నా ఆత్రహంకారం వినియోగించబడింది, నా మనస్సు నిషఙ్గంగా మారింది మరియు నా కాంతి దైవిక కాంతితో కలిసిపోయింది. || 2||

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

అదృష్టం లేకుండా (ఇది మునుపటి పనుల ఫలితం), అటువంటి సత్యగురువు కనుగొనబడడు, ఎవరైనా అతని కోసం ఎంత ఆరాటపడినప్పటికీ.

ਕੁੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ఆతఱు, ప్రధాన ఆతఱు మధ్యఅసతఱు గోడను తొలగించిన తరాఱు శాశఱు శాంతిని పొందుతారు.॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥

ఓ నానక్, అటువంటి సత్యగురువు కోసం గురువు సేవకుడు ఎటువంటి సేవ చేయాలి, అతను దేవునితో ఐకత్త అవుతాడు? తన ప్రాణాన్ని ఆతఱు గురువుకు అప్పగించాలి.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ఆయన తన చైతనాన్ని సత్యగురువు సంకల్పంపై కేంద్రీకరించాలి. అప్పుడు సత్య గురువు సత్తుంగా కనికరాన్ని మూపి, దేవుని చిత్తాన్ని సంతోషంగా అంగీకరించడానికి మార్గనిర్దేశం చేస్తాడు. ॥ 4॥ 1॥ 3॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥

సరస్వతి మఱాన దేవుణ్ణి మాత్రమే సేవించండి, ఆరాధించండి, మరే ఇతర దేవుణ్ణి, దేవతను లేదా మానవులను సేవించకుండా లేదా ఆరాధించకుండా ఉండండి.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥

సరస్వతి మఱాన దేవునికి సేవ చేయడం దాఱా (ఆయనను ధానించడం దాఱా) అనిఱ్ఱోరికలు నెరవేరుతుంటాయి, అయితే వేరే దేవుణ్ణి లేదా దేవతను సేవించడం వల్ల జీవితం వృధా అవుతుంది. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥

దేవుడు నా ప్రేమ మరియు దేవుని సేవ (అతని పేరును ధానించడానికి) నా జీవన విధానం. దేవుని స్తుతి చేయడం నా వినోదం.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుకృపవలన నా మనసు దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది; ఇది నా సేవను తయారు చేస్తుంది. ॥ 1॥ విరామం॥

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥

నా దృష్టిలో నామానిఱ్ఱానించడం 'సృతులను, శాస్త్రాలను అనుసరించడం'; దేవుడు నా బంధువు మరియు దేవుడు నా సేఱ్ఱితుడు.

ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨ ਨੇਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਆਕਲਿਠੋ ਊਨਾਘੁ, ਏਂਦੁਕੰਪੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸ੍ਰਿੰਡਿੰਦਿ. ਦੇਵੁਠੈ ਨਾ ਬੰਧੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਦੇਵੁਠੈ ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਡੁ.॥ 2॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਪਮੁਗਤਾਵਨੀ ਔਬਧਮੈ, ਏ ਚਰੀਰਾਨਿ ਖਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀਨਪੁਠ੍ਹਾ ਮਨਠੋ ਪਾਟੁ ਏਵੀ ਰਾਵੁ.

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਗਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਰ ਜਾਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਨਾ ਨਿਯਮੈਨ ਸੰਪਦ, ਨੇਨੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਠੀਘਾ ਨਾਠੋਨੈ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਸੇ ਝੁਠਾ ਜੇ ਝੁਠੇ ਲਾਗੈ ਝੁਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥

ਅਬਠਾਨੀਕੀ ਕਠੁਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਅਬਠਮੁ; ਅਬਠਪੁ ਪਨੁਲੈ ਵਾਡੁ ਚੇਸੈ ਪਨੁਲੁ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥

ਅਯਿਠੈ, ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, "ਕੋਂਦਰੁ ਨਿਠ੍ਰਦੇਵੁਨਿਠੋ ਯਠਚੇਯਬਡੀ ਅਠਨਿ ਆਰਾਠਨਨੁ ਨਿਰਘੋਂਚਡੰ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਅਬਠ ਦੇਵਠਲਨੁ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਠਾ, ਅਬਠ ਆਰਾਠਨ ਚੇਸੁਠਾ ਊਂਡਠੰ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਠੁੰ; ਈਦਿ ਅੰਠਾ ਅਠਨਿ ਸੰਕਲਠੁ ". ॥ 4॥ 2॥ 4॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੋਂ ਗੁਜਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ

ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਏ ਯੁਗੰਲੋ, ਨਾਮਾਨਿ ਘੋਂਦਡੰ ਚਾਲਾ ਕਠੁੰ. ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਠੀਨਿਨਿ ਸਾਠਿੰਚਵਚੁ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥

ਨਾਮੰ ਲੈਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਠੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋਂਦਲੈਰੁ; ਵਾਰੁ ਈਠਰ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਚੇਸਿ ਚੂਡਨਿਵਠੁਡੀ. ॥ 1॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਏਕ ਠਾਠ੍ਰੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ; ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਆਯਨਕੁ ਠਾਠ੍ਰੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੂవుకు లొంగిపోయిన తరువాత, దేవుడు హృదయంలో ఉండటానికి వస్తాడు మరియు ఒకరు ఆధాత్మిక ఆనంద స్థితిలో ఉంటారు. || 1|| విరామం||

ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

దేవుడు తన భయాన్నిగౌరవాన్నిపేరేపించినపుడు, ఒక నిర్లిప్తత (ప్రపంచం నుండి) ఉదభిస్తుంది.

ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఈ నిర్లిప్త స్థితి నుండి, దేవుని పొందుతాడు మరియు అతని జ్ఞాపకార్థంలో ఒకరు లీనమై ఉంటారు. || 2||

ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥

తమ మనసును జయించిన వారు మాత్రమే విముక్తిని పొందుతారు; అపుడు వారు, లోక అనుబంధాలతో బాధించబడరు.

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥

వారి మనసుకు దివస్థితిలో ఉంటుంది (పదవ దాత్తంలో, వారు దేవుని ఉనికిని అనుభవిస్తాడు) మరియు వారు మూడు ప్రపంచాల గురించి అవగాహనను పొందుతారు.|| 3||

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥

గురువుకు పూర్తిగా లొంగిపోయిన ఓ నానక్ గురువు యొక్కసారాంశం అవుతుంది; ఆయన అదుఠ్త సంకలాన్నిమాడండి!

ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥

సృష్టికర్తే ప్రతిదీ జరగడానికి కారణమవుతాడు, మరియు మానవ కాంతి (ఆత్మ) దేవుని నిత్యకాంతిలో ఈ విధంగా కలిసిపోతాయి. || 4|| 3|| 5||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, మూడవ గురువు:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰੈ ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ప్రతి ఒకభూ దేవుని నామానిష్ఠులచిత్తస్థారు, ఆయన పేరు ఉచిత్తించడం దాట్లా ఆయన గ్రహించబడడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

గురువు దయవల్ల ఆయన హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నట్టానికేని గ్రహించినపుట్టు మాత్రమే భక్తి ఆరాధన యొక్కపతిఫలానిష్ఠాంధుతారు. || 1||

ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమను తన హృదయంలో పొందుపరిచిన వాడు,

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడిని ఎనర్థూ మరచిపోవద్దు; దేవుని నామమును ధాన్వించువారి నుండి ఆయన వాటిలో ప్రతిష్ఠించబడి ఉంటారు. || 1|| విరామం||

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥

తమ హృదయాలు వేషధారణతో నిండి, తమ బాహ్యపదరథకు మాత్రమే సాధువులు అని పిలువబడతారు,

ਤਿਸੁਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥

వారి కోరికలు ఎనర్థూ సంతృప్తి చెందవు మరియు చివరికి వారు దుఃఖాన్ని విడిచిపోతారు. || 2||

ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥

అనేక తీర్థయాత్రల ఫలాల్లో సాఫ్తం చేసినపట్టికీ, అతని అహం ఎనర్థూ విడిచిపోదు.

ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਢੁਣੈਨ ਨਾਯੁਆਧਿਪਤਿ ਆ ਵਛੀਨਿ ਡਿਕੀਸੁਣਾਡੁ, ਆਯਨ ਦਠੁਦਠੁਠੁ (ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ
ਤਪਘੁਰੇਡੁਣਾ ਡੁਪੇਮ) ਠੁਲਗਿਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੈ ਆ ਵਛੀ ਮਾਠੁਰੇ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰਿਸੁਣਾਡੁ; ਅਯਿਠੈ,
ਫਕ ਅਰੁਡੁਣੈਨ ਵਛੀ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠੁ ਆ ਭਾਵਨਨੁ ਅਠੁੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਫਕਰੁ ਤਨ ਅਹੁੰਨਿਠੁਪਲ ਨੁੰਡੀ ਡਯਿਸੁਣੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਠੁ
ਗੁਰਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 4॥ 4॥ 6॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਗੁਠੁ, ਮੁਆਡਵ ਗੁਰੁਵੁ;

ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਰਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਅਹੁੰਨਿਠੁਲਗਿੰਚਿੰ ਆ ਵਛੀ ਖੁਗੋਲੁ ਡਾੰਤਿਨਿ ਪਿੰਡੁਠਾਡੁ; ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਁਲੁਪੁਠੁ ਠੁਰਿਮੁਣੈਨ ਠੁਲਿਵਿਠੈਲੁਠੈ ਆਠੁਰਠੁੰਚਫਡੁਠਾਡੁ.

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠੁ, ਆ ਰਹੁਸਾਠੁਠੁਠੁੰ ਚੈਸੁਕੁਨਿ, ਤਨ
ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਵੁਗਾ ਚੈਸੈ ਵਛੀ ਨਿਪੁਠੁਠੁੰਗਾ ਆੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨਾ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥

ਓ' ਅਚੈਤਨਮੁਣੈਨ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁੰਚੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਕੋਰਿਕਲ
ਠੁਲਾਲਨੁ ਪਿੰਡੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪਵਲਨ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਠੁਕੁਠੁਮੁਠੁਮੁਨੁ ਪਿੰਡੁਠਾਰੁ; ਮੀਰੁ
ਁਲੁਪੁਠੁ ਠੁਰੁਸਾੰਠੁੰਗਾ ਆੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥

ਫਕ ਵਛੀ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿ, ਅਤਨਿ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿੰਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ
ਫਕ ਪੁਰਾਣਿਕ ਠੁਠੁਠੈਠੁ ਰਾਯਿਲਾ ਮਾਰਿ, ਡੁਠੁਰੁਲਨੁ ਤਨਲਾ ਮਾਰੁਡਾਨਿਕੀ
ਨਡਿਵਿਸੁਣਾਡੁ; ਤਨਨੁ ਆਰੁਠੁਨੁਠੁਠੁ ਗੋਰਵੰ, ਗੋਰਵੰ ਲਭਿਸੁਣਾਯਿ.

ਜੇ ਉਸ ਪੂਜੇ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਏ ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥

ఆ వక్త్రాని అనుసరించే వాడు, ఆధాత్మిక లాభానిభుహుమతిగా పొందుతాడు; ఇతరులకు ఆధాత్మిక సలహాలను ఇవ్వడం మొదలుపెడతాడు, ఆ విధంగా వారు దేవుణ్ణి గ్రహించడానికి సహాయం చేస్తారు. || 2||

ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥

తతభేత్త రాయిలా మారకుండా ఒకరు ప్రశంసనీయంగా మారరు; దేవునిపై పూర్తి విశ్వాసం ఉండకుండా, ఆయన ఇతరులకు సూత్రాని ఇవ్వలేడు.

ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥

మాయ (లోకసంపదలు, శక్తి) చేత గుడ్డిగా ఉన్న అజ్ఞాని తనను తాను గురువుగా పిలుచుకున్నప్పుడు, అతను నీతివంతమైన మార్గంలో ఎవరిని ఉంచగలడు? || 3||

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

ఓ నానక్, దేవుని కృప లేకుండా ఏమీ పొందలేము మరియు ఆ వక్త్రా మాత్రమే దేవుడు తన కృపను చూపించే ఉన్నత ఆధాత్మిక హోదాను సాధిస్తాడు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥

గురుకృపదాత్తా మహిమను ప్రసాదించే వక్త్రా హృదయంలో భగవంతుడు తన స్తుతి యొక్కదివ్యకాన్ఠిపొందుపరుచుకుంటాడు. || 4|| 5|| 7||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਮਦੇ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, మూడవ గురువు, పంచ పాదులు:

ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥

కేవలం కాషి వంటి పవిత్ర ప్రదేశాలకు వెళ్ళడం దాత్తా దైవిక జ్ఞానం లభించదు, లేదా కాశీకి వెళ్ళవోవడం దాత్తా అది పోదు.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥

సత్యగురువు బోధనలను కలవడం మరియు అనుసరించడం దాత్తా దైవిక జ్ఞానం సాధించబడుతుంది మరియు తరువాత ఈ భావనను అర్థం చేసుకుంటారు. || 1||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥

ఓ' నా మనసా దేవుని పాటలను విని, మీ మనసుల్లో గురువు మాటను ప్రతిష్ఠిస్తుంది.

ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈਂ ਬੁਧੀ ਠੀਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ (ਮਾਯ ਤਰੁਵਾਤ ਅਦੀ ਨਡਵਦੁ) ਮਰਿਯੁ ਮੈਲੋਂ
ਊਂਟੁੰਦੀ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮੈਂ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਊਂਚੰਦੀ, ਮੈਂ ਅਨਿਘਾਪਾਲੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੈਯੁਬਡਤਾਯੁ.

ਪੰਚ ਤੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

ਮੈਰੁ ਐਦੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਦੀ ਮੈਂ ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਯੰਤ੍ਰਣਨੁ ਤਿਰਿਗੀ ਤੀਸੁਕੁੰਚੈ,
ਅਪੁਰ੍ਠੁ ਮੈਰੁ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰਾ ਘਲੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥
2॥

ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਸੋਝੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਅਤਘੰਕਲਿਠੁ ਵਝੀ ਮਨਸੁ ਸੁਮਾਰ੍ਠੁ, ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਝੀ ਆਧਾਠਿਠੁ ਅਵਗਾਹਨ
ਪੌਂਦਦੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥

ਅ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਦੁ, ਅ ਵਿਧੰਗਾ ਊਂਲੋਂਕੰ ਨੁੰਦੀ
ਨਿਪ੍ਰਘਿੰਚੈਟਪੁਰ੍ਠੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਤਾਯੁ. ॥ 3॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਠੋਂ ਊਂ ਮਨਸੁ ਸੁਕਾਸ਼ੀਠੋਂ ਸਹਾ ਅਨਿਘਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੈਸ਼ਾਲਕੁ ਵੇਲੀ
ਸੁਠੁਲਨੁ ਚਦਵਡੰ ਯੋਕੁਯੋਗਠੁਲਨੁ ਕਲਿਗੀ ਊਂਦੰਨੀ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਊਂ
ਅਵਗਾਹਨਨੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘਿਤਮੁ ਊਂਨੁ ਵਝੀਠੋਂ ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਘਲਾਲ ਯੋਕੁਯੋਗਠੁ ਮਿਗੀਲੀ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁ ਠਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿਠੁ ਚੈਸੁਕੁਨੀ, ਅਤਨੁ ਤਨ
ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥

ਅਪੁਰ੍ਠੁ ਅ ਵਝੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨੀਲੋਂ ਲੀਨਮੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈਕੁ ਏਦੀ ਸੰਠੋਂਸ਼ਿੰਦੋਂ ਅਦੀ
ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਸਤ੍ਯੁਨੀ ਚੈਬੁਤਾਡੁ. ॥ 5॥ 6॥8॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵ;

ਏਕੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥

ਓ' ਪండిਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜਮੁਨਿ ਨਿਧਿ, ਵਿਨਡਮ ਨੇਰੁਛੋਂਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਚਿੰਡਿ.

ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ਪੜਹ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥

ਦੁਭਦਫ਼ੁਭ (ਦੇਵੁਨਿ ਕਾਕੁੰਡਾ ਇਤਰ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪ੍ਰੇਮ) ਚੇਤ ਕਦਿਲਿੰਚਬਡਿ, ਮੀਰੁ
ਏਦਿ ਚਦਿਵਿਨਾ ਲੇਦਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਿਨਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੀਕੁ ਦੁ:ਖਾਨਿਠੇਸੁੰਡਿ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੇਈ ਹੋਈ ॥

ਓ' ਪండిਤੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮਗਾ ਊਂਡਾਲੀ; ਨੀਤਿਮੰਤਮੁਨਿ ਜੀਵਨਮ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੁ
ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਅਮੁਠਾਨਿਠੀ ਨਾਲੁਕਠੋ ਨਿਰੰਤਰਮ ਆਸਾਠਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ, ਮੀ
ਮਨਸੁਨਿਪਠੁਠਮਗਾ ਸਫ਼ੁਠੁਠਾ ਊਂਟੁੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਮ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਮ ਦਾਠਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ, ਮਨਸੁ
ਏਕਪੈ ਲੋਕਵਾਂਠਲ ਕੋਸਮ ਆਰਾਠਪਡਦੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁਨੁਠਰੁਵਾਠ, ਏਵਰੈਨਾ ਏ ਵਿਧਮੁਨਿ ਮਧੁਠੁ ਕੋਸਮ ਮਰੇਵਰਿ
ਵੈਪੁ ਚਾਡਰੁ. ॥ 2॥

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੁਝ ਨ ਹੋਇ ॥

ਠਨ ਮਨਸੁਨਿਠੁਕੁਨਿਰੈਸਾਨਿਠੁਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਠੀ ਕੇਵਲਮ ਠੇਲਿਵੈਨ ਚਰਠੁ ਦਾਠਾ
ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨਿ ਜੀਵਿਠਮ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋਂਦੁਠੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦਿਵਠੁਠਾਨੰਠੋ ਹੁਧੁਧਯਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਚਿਨ ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਗਹਿਠਾਠੁ. ॥ 3॥

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਤੁੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ॥

ఓ పండితుడా, శాస్త్రాలు విన్నతరువాత కూడా, నీతిమంతుడైన జీవనం గురించి మీకు అర్థం కాదు; అందుకే మీరు అనిఘోట్లా తిరుగుతూనే ఉంటారు.

ਸੇ ਮੁਰਖੁ ਜੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥

ఆ వక్త్రీ ఒక మూర్ఖుడు, అతను తన సీత్యూన్నిగ్రహించడు మరియు శాశత్ర దేవుని పట్ల ప్రేమతో తనను తాను నింపుకునాక్షు. || 4||

ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

నిత్యదేవుడు మాయలో లోకాన్నితపుథ్ఠారి పట్టించాడు; దీని గురించి ఏమీ చెప్పలేము.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥

ఓ నానక్, దేవుడు తనకు ఏది ఇష్టమో, ఏది తన చిత్తమో అది చేస్తాడు. || 5|| 7|| 9||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, నాలుగవ గురువు, చౌ-పాదులు (నాలుగు పంక్తులు), మొదటి లయ:

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥

ఓ' దేవుని భక్తుడా, సత్యగురువా, ఓ నిజమైన ప్రాథమిక జీవుడా, నేను నా గురువైన మీకు నా ప్రార్థనలను సమర్పిస్తున్నాను.

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ఓ' సత్యగురువా, నేను వినయంగా ఉన్నాను మరియు ఒక నిమగ్నగురులాగా ఉన్నాను, మీ ఆశ్రయం పొందడానికి వచ్చాను, దయచేసి దయను చూపించండి మరియు నామంతో నాకు జ్ఞానోదయం చేయండి. || 1||

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ఓ' నా సేఖీతుడా, దైవిక గురువు, దేవుని పేరుతో నాకు జ్ఞానోదయం కలిగించండి.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనల దాత్రా అందుకున్నామం నా జీవిత శాస్త్రగా మిగిలిపోవచ్చు మరియు దేవుని పాటలను పాడటం నా జీవిత ప్రయాణానికి రాజధాని కావచ్చు|| 1|| విరామం||

ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਵਿਸ਼ਾਭੀਕੀ ਯਜਮਾਨੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ, ಎਂਦੁਕੰਪੈ
ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਤੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਟਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਪੁਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਚੇਰਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਰੈ ਪਗਿ ਓਰੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਆਰਾਧਨ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮੁਦਰੰ ਲਾਠੀਦੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਕਾਰਣੰਗਾ
ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਸ਼ੀ ਯੋਕੁਸ਼ੰਸਪਦ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਰਕਾਲ ਅਤੰਦਿਯੁ ਸਕੁਲ ਦੇਵਤ ਵਧ ਊਂਦੀ.

ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੇਰੈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਆਯਨ ਭਕੁਤੁਨੀ ਮਧਤੁ, ਆਯਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਜੀਵਿਤੰ ਧਾਠੁੰ ਦਾਠੁ
ਅੰਦੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਡੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਦੀ.॥ 2॥

ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਹੋਰੈ ॥

ਚੋਡੂ ਸਲਹਾਠੋਂ ਤਪੁਥਾਰੀ ਪਛੀਨ ਆ ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ਟਵੰਤੁਲੁ ਨਿਸਾਰੁਮੈਨ
ਤੋਲੀਵਿਠੇਟਲਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟਾਰੁ; ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਵਿਨੁਸ਼ੁਰਾਠੁ ਵਾਰੁ ਤਮ
ਮਨਸੁਠੁ ਕੋਪੰਠੋਂ ਊਂਨਠੁ ਭਾਵਿਸਾਰੁ.

ਕਉਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਹੋਰੈ ॥੩॥

ਓਕ ਕਾਕੀ ਮੰਚੀ ਆਹਾਰਾਨੀਕੀ ਬਦੁਲੁਗਾ ਮੁਰੀਕੀਨੀ ਤਿੰਟੁਆ ਸੰਤੁਪੁਤੀ ਚੋਂਦੀਨਠੁ, ਅਦੈ
ਵਿਧੰਗਾ ਊਂ ਦੁਠੁ ਸੁਰਜਲੁ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਠੁਡੀਚੀਪੇਠੁ,
ਦੁਠੁਠੁਲਕੁ ਪਾਲਠੁਠੁ ਚੋਂਦੁਠੁ. ॥ 3॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਉਆ ਹੰਸੁ ਹੋਰੈ ॥

ਏਪੁਠੁਠੁ ਨੀਜੰ ਮਾਠੁਠੁ ਸੰਤੁਗੁਰੁਵੁ, ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠੁਲਨੁ
ਵੰਠੀਵਾਡੁ, ਸਾਠੁ ਚੋਂਸੁਠੁ, ਠੀਨੀਲੋਂ ਕਾਕੀ ਲਾੰਠੀ ਦੁਠੁਠੁ ਹਾੰਸਲਾਗਾ ਨਿਸੁਠੁਠੁਗਾ
ਮਾਰਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਰੀ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਚੈ ਮਲੁ ਧੋਰੈ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਠੁਠੁਲ ਦਾਠੁ ਨਾਮੰਠੋਂ ਤਮੁ ਹੁਠੁਦੁਠੁਲ ਮੁਰੀਕੀਨੀ ਕਡੀਗੀਵੈਸੈ
ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਆਰੰਠੁਠੁਚਬਡੀਨ ਮੁਰੀਠੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਠੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ;

ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਭਕੁਲੁ ਊਂਨਠੁਗਾ ਮੁਰੀਠੁ ਊਂਦਾਠੁਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਵਾਰੀ ਸੁਰੰਗੰ ਲਾਗਾ;
ਵਾਰੁ ਏਮੀ ਚੋਂਪਿਠੁ ਆਦੀ ਆਠੁਲ ਸੁਰਯੋਜਨੰ ਕੋਂਸੰ.

ਜੇ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥

ਊਂ ਭਕੁਲੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪਿਸੁਠੁ ਸੁਰੰਮਠੋਂ, ਭਕੁਠੋਂ ਵੀਨੈ ਵਾਡੁ, ਦੈਵੁਡੁ ਅਠੁਨੀ
ਸੁਰੰਚ-ਦੁਰੰਠੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਨਾਠੁ, ॥ 1॥

ਰਾਮ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਸੁਰੰਮੈਨ ਦੈਵੁਡਾ, ਨਨੁਠੁ ਭਕੁਲਠੋਂ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰੰ ਚੋਂਠੁ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਪਰੰਪੁਠੁ ਸੰਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠੁ ਸੁਠੁਲ ਵਲੋ ਨਾਕੁ ਸੁਰੰਮੈਨਵਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ
ਨਨੁਠੁਠੁਚਾਡੁ, ਪਾਪਿਨੈਨ ਨਨੁਠੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੇ ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੋਦਰੁਡੁ ਵਠੀਦਿ.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਤਾਨੁ;
ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਦਿ ਨਾਕੁ ਮਧਤੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਨਨੁ
ਰਕੁੰਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪੁਠੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਅਨਿਖੁਘੁਦਯਮੁਲ ਯੰਦੁ ਪੁਰਯੋਜਨਕਰੁਯੁ, ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਰੇ; ਨੀ
ਦਯਵਲਨ ਨੀ ਆਰਾਧਨਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਪੇਰੇਪਿੰਚਿਤਿਵਿ.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪੁਠਿ ਲੋਚ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਮੀ ਆਰਾਧਨ ਕੋਸੰ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦਿ; ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ
ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਕੋਰੀਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ. ॥ 2॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਪੁੰਨਯੁਲ ਦਾਠਾ ਸੀਕੁਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ; ਨਾਮਾਨੁ
ਧਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਦਿ ਸਾਪਗੁਰੁਸੁ ਮੈ ਵਠੁਮਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖ ਖਾਵੈ ਮੁਖ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥

ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੇਨ ਪਦਾਰਠਾ ਤਿਨਡੰ ਵਠੀ ਪੁਰੰਚ ਆਨੰਦਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯੇ
ਨਾਮਾਨੁਘੀਡੀਚਿਪੇਠੁੰਡੀ; ਅਤਡੁ ਮੋਰੁਟੁਗਾ ਮਾਠਾਡੁਤਾਡੁ, ਦੁਃਖਾਨਿਠੁਰਿਸੁਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮੁਖੁੰ ਪੈ ਓਮਿਘੋਸਿਨਠੁ ਅਵਮਾਨਾਨੀਕੀ ਲੋਨਵੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਜਨ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਆਸੁਰਯਾਨਿਘੋਰੁਕੁਨੇ ਭਕੁਲੁ ਆਯਨ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਗੋਰਵ ਪੁਰੰਚ
ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡੁਤਾਰੁ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਰੈ ਪੁਠੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੰਚਸਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੀਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸੁਡੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਅਧਾਭ੍ਰਿਫ਼ ਡੀਵਿਤਾਨਿ
ਪੁਨਰੁਝੀਵਿੰਪਚੇਯਗਲ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਵਰਾਨਿਹਾਕੁ ਭਵਭੁਠੀ.

ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਧਾਠੀਸੁਨੁਨੁਨੁ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਲੁ ਵੀਨਯੁ ਸੇਵਕੁਡੀਨਿ,
ਸਰੋਠ੍ਠੁਮੈਨ ਵਠੀਨਿ॥ 1॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਲੁ ਸਾੰਗਠੁਲੁ ਕੋਸੰ ਦੋਵੁਡੁ ਨਾਲੋ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨਾਟਾਡੁ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੇ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

॥

ਓ' ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਲਾਰਾ, ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਅਤ੍ਰਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਦਾਠ੍ਠਾ
ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਅਦੋਸਿੰਚੰਡੀ ॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਪੁਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਅਨੁਚਰੁਲੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋਲਾ
ਚੋਸੁਣੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਚਾਲਾ ਸੰਤੋਖਕਰੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪਿਯਮੈਨ ਸਿਖੁਲੁ ਨਿਖੁਲੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਦਾਠਾ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਧਾਠੁਠੁ
ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੇ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ. ॥ 2॥

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸੰਘੁੰ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਗੁਰੁਸਾਧੁਵੁਲੁ
ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥

ਸਤੰਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੋਰਨਿ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੈਨ
ਪਾਪੁਲੁ, ਆਧਾਠੁਠੁੰਗਾ ਚਨਿਪੋਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਦਯੁਗਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਦਯੁਨੁ ਚੁਪਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਤਨਲੋ
ਵਿਲੰਨੰ ਚੋਸੁਣੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠੈਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਵਿਲੰਨੰ
ਅਵੁਠਾਰੁ; ਅੰਦੁਵਲੁ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠਿਵਠੈਨ
ਮਾਟਲਨੁ ਜਪਿਸੁਣੁ. ॥ 4॥ 5॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ;

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥

ਸਤੰਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਏਵਰੈਨਾ, ਤਨ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨਾਕੁ ਬੋਠਿੰਚਿ, ਨਨੁਪੇਰੇਪਿੰਚਵਚਠੁ ਨੋਨੁ ਆਠਿੰਸੁਨਾਠੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠਿੰਚੋ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਠੈਨ ਵਠੁ, ਆਠੁਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁਦਠੁੰ
ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ, ਆਠੁਨ ਆਧਾਠੁਠੁਠੁ ਜੀਵਿਤੰ ਪੁਰੁਗਿ ਪੁਨਰੁਠੈਜਾਨਿਠੁੰਦਿ. ॥

1॥

ਭਾਈ ਰੇ ਮੇ ਕਉ ਕੇਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

ఓ' నా సహౌదరుడా, నాలో దేవుని నామాని అమరగ్రల ఎవరైనా వచిస్తాను కలుసుకోనివ్వండి.

మేరే ప్రితమ పూన మన్ తన్ సత్త దేవా మేరే హరి పూ కీ హరి కథా సునావే ॥౧॥ రహౌ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్కదివ్యమైన మాటలను నాకు పఠించిన ఆ ప్రియమైన వక్త్రీకి నా జీవితాన్ని హృదయాన్ని మనసును మరియు ప్రతిదీ నేను అప్పగిస్తాను. ॥ 1॥
విరామం॥

ఘోరః ధరమ గురమతి హరి పాఠియా నిత హరి నామే హరి సిఠి చిత్త లావే ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి, ప్రతిరోజూ తన మనసును దేవుని నామానికి అనువుగా చేసే వాడు, సహనం, నీతిని పొందుతాడు మరియు దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ఘోరిత బచన సతిగుర కీ బాణి జే బేలై సే ముఖి ఘోరిత పావే ॥౨॥

గురువు యొక్కదివ్యమైన పదాలు అదుభుతమైన పదాలు; వీటిని ఉచిత్రించే ఆయన, నామం యొక్క మకరందాని పునరుజ్జీవింపజేస్తూ ఆధాత్మిక జీవితాన్ని తన నోటిలో ఉంచుకున్నాడు. ॥ 2॥

నిరమల నామ జిత్త మేలై న లాగి గురమతి నామ జపే లివ లావే ॥

నామం ఎంత నిష్కలంగా ఉందంటే, మనసును దుర్గుణాల మురికితో బాధించకుండా, దానికి కట్టుబడి వుండడం దాత్రా; గురువు బోధనల దాత్రా నామాన్ని ధ్యానించిన అతను, తనను తాను దేవునికి అనువుగా అయ్యాడు.

నామ పసారఘ జిన నర నగి పాఠియా సే భాగగీణ ముఠే మరి జావే ॥౩॥

నామ సంపదను పొందని వారు దురదృష్టవంతులు మరియు ఆధాత్మికంగా చనిపోయారు. ॥ 3॥

ఘోరః ములై జగజీవన దాతా సత్త జన కౌ అనద కరగ్ హరి ధియావే ॥

ఓ' దేవుడా, లోకజీవమా, మీరు అన్ని ఆనందమునకు మూలము; మిమల్ని ధ్యానించే వారందరికీ మీరు ఖగోళ శాంతిని ఆశీర్వదించండి.

ఘోరై దాతా జిఠి సత్త తేరే జన నానక గురమతి బఖసి మిలావే ॥౪॥౬॥

ఓ' దేవుడా, మీరే గొప్పగా ఇచ్చేవారు, అందరు మానవులు మీకు చెందినవారే. ఓ నానక్, కృపను చూపిస్తూ, గురువు దాత్రా తన భక్తులను తనతో ఏకం చేస్తాడు. ॥ 4॥
6॥

ఘోరై సతిగుర పూసాది ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਾਜ਼ੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਾਡਵ ਲਯੁ;

ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥

ਮਾ ਤਲੀ, ਤਨ੍ਰਿ, ਕੋਡੁਕੁ (ਪਿਲ੍ਲੁ) ਅਨ੍ਦਰੁਾ ਦੋਵੁਡੁ ਚੋਤ ਸੁਘਿੰਚਬਡਿਨਵਾਰੋ,

ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੰਦਰਿ ਮਧ੍ਯਸੰਬੰਧਾਲਨੁ ਵਰਾਠੁ ਚੋਸਿੰਦਿ ਦੋਵੁਡੋ. ॥ 1॥

ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਾਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨ ਭਕਤਿ ਅਨ੍ਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕਤਿ ਓ ਓਲਿਸੇ ਵਕੁਘੋਮੀ ਕਾਦੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਹ੍ਯਾਦਯੰ ਦੋਵੁਨਿਕਿ ਚੋਂਦਿਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ ਭਰੀਰੰ ਪੁਾਰ੍ਗਿ ਆਤਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਊਂਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲਲੋ ਭਕਤਿਨਿ ਨਿੰਪੁਠਾਡੁ.

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥

ਕੁਟੁੰਬ ਭੀਵਿਤੰ ਮਧ੍ਯੋ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕ੍ਰੰਣਲਕੁ ਕਲ੍ਠੁਬਡਿ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਮਨਸੁਠੋ ਦੋਵੁਨਿਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਭਿਵ੍ਯਧਿ ਚੋਂਦਿਨਪੁਠੁ,

ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥੩॥

ਅਪੁਠੁ ਓਕਡੁ ਵਮਿ ਚੋਂਸਿਨਾ ਅਦਿ ਨਾ ਦੋਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਗਾਨੋ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੀਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਪੁਰਠਚਿਨ ਕ੍ਰਿਯਲਨੁ, ਪਨੁਲਨੁ ਨੋਨੁ ਚੋਂਸ੍ਠਾਨੁ;

ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥

ਅਤਨੁ ਨਨੁਪੁਮਿ ਚੋਂਸ੍ਠਾਡੋ ਨੋਨੁ ਅਦੋ ਚੋਂਸ੍ਠਾਨੁ. ॥ 4॥

ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨਲੁ ਚੋਂਸਿਨਵਾਰੁ,

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥੭॥੧੬॥

ఓ' నానక్, ఆ భక్తులు దేవుని నామానికి తమ మనసుల్లను అంకితం
చేసుకుంటారు. ॥ 5॥ 1॥ 7॥ 16॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదోవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు చౌ-పాదులు, మొదటి లయ;

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ఓ' మనసా, జీవనోపాధి కోసం చెస్తున్నపయతాబ్బ గురించి మీరు ఎందుకు ఆందోళన చెందుతున్నారు, దాని గురించి దేవుడు ఇప్పటికే శ్రద్ధ వహిస్తున్నారు?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥

నిర్లనమైన శిలలు, రాళ్లలో కూడా ఆయన జీవులను సృష్టించాడు, మరియు అతను ఇప్పటికే వారి జీవనోపాధిని అకడ్డ ఉంచాడు. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਤਰਿਆ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన దేవుడా, సాధువుల సంఘంలో ఎవరు చేరినా, వారు లోకంలో దుర్గుణాల సముద్రానిధాటగలుగుతారు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురుకృపవలన ఆయన అతుశ్రుత్ర ఆధాత్మిక్ స్థితిని పొంది, పొడిచెట్టు మళ్ళీఘచగ్గా మారినట్లు, అటువంటి నూతన ఆధాత్మిక్ శక్తిని తిరిగి పొందుతాడు. || 1|| విరామం||

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥

ఓ' నా మనసా, తల్లి, తండ్రి, సేఖ్షితులు, పిల్లలు మరియు జీవిత భాగసాఖ్షి, మీరు ఆధారపడగల మద్దతు ఎవరూ కాదు.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥

ఓ' నా మనసా, దేవుడు ప్రతి వక్తికి జీవనోపాధిని అందిస్తాడు, దాని గురించి మీరు ఎందుకు భయపడతారు? || 2||

ਉਡੈ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥

పైమింగోలు వందల మైళ్ల దూరం ఎగురుతాయి, వాటి చినఖ్షాటిని వదిలివేస్తాడు.

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥

ਚੋਪਠਾਡੀ, ਵਾਰੀਕੀ ਏਵਰੁ ਆਹਾਰੰ ਆਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਲੀ ਲੇਨਪੁਠੁ ਵਾਰੀਕੀ ਏਵਰੁ ਆਹਾਰੰ ਤਿਨਟੰ ਨੇਰੁਠਾਰੁ? ਪਲੇਮਿੰਗੋ ਵਾਟੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਮਰਮੁਨੇ ਵੇਰਾਠੁ ਦਾਠਾ, ਏ ਸੰਠਾਨਾਲੁ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿਸੁੰਟਾਯੀ.

ਸਭ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥

ਅਨਿਪੁੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਦੁਲ ਪਠੇਨਿਮਿਦੀ ਅਤੰਦਿਯ ਆਠਾਠੀਠੁ ਸਕੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਏਨਾਠੁ, ਆਵਿ ਅਤਨੀ ਅਰਚੇਤਿਲੋ ਏਨਠੁਗਾ ਏਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰਠੋ, ਅੰਕਿਤਭਾਵੰਠੋ, ਏਪਠੀਕੀ ਮੀਕੁ ਠਾਗੁੰ ਅਵੁਠਾਡੁ - ਮੀ ਵੀਸ਼ਾਰਮੁਨੇ ਸਕੁਲਕੁ ਪਰਿਮਿਤੀ ਲੇਦੁ. ॥ 4॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠਠੇਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ ਚੋ-ਪਾਦੁਲੁ, ਰੇਂਡਵ ਲਯੁ,

ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥

ਕਰਠਾੰਡਲੁ, ਮੁਠ ਕਰਠੁ ਚੇਯੁਡੰਠੋ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨਿਮਗਮੁ ਏੰਦੀ.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

ਵਾਰੀ ਅਹਾਂ ਯੋਕੁਮੁਰੀਕੀ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਸੁਠੁ ਚੇਯੁਬਡਦੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਵੀਰੁ ਜੀਵਿਠਪੁ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਨੁ ਚੁਾਪਿ ਚੇਡੁਲ ਨੁੰਡੀ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਪੁਕੀੰਚੰਡੀ.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲਕੁਲਾਦੀ ਮੰਦੀਲੋ, ਮੀ ਨਿਜਮੁਨੇ ਭਕੁਡੁ ਏਵਰੁ ਕਾਦੁ; ਮਿਗਿਲੀਨ ਵਾਰੁ ਕੇਵਲੰ ਕਰਠਾੰਡਲੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ, ਠਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਕੋਰੀਕਲਨੁ ਨੇਰਵੇਰੁਗੁਲਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਅਨਿਸ਼ਾਸ਼ਾਲਨੁ, ਵੇਦਾਲਨੁ, ਸੁਠੁਲਨੁ ਸੋਠਿੰਚਾਨੁ, ਵਾਰੰਦਰੁ ਏਕ ਵਿਸ਼ਯਾਨਿਠੁਪੁਕਰੀਸ਼ਾਰੁ,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਉ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥

గురువు లేకుండా ఎవరూ దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందరు; మీ మనసుల్లో దీనిని ప్రతిబింబించండి. || 2||

అఠసఠి మజను కరి ఇసనానా క్షమి యా యె సారి ॥

అరవై ఎనిమిది పవిత్ర పుణక్షేత్రాల్లో ప్రక్షాళన సాధ్యాలు చేసి, మొత్తం గ్రహంపై తిరుగుతున్నట్టికీ,

అనిక సేచ కరగి దిన్ రాతి బిన్ సతిగుర అఱియారి ॥౩॥

రాత్రిపగలు శుద్ధి చేసే కరణాండలనీనిరర్థించి; అయినప్పటికీ, నిజమైన గురువు లేకుండా, ఆధ్యాత్మిక చీకటి మాత్రమే ఉంది. || 3||

పావత పావత సభు జగు యాఱి అబ యా యె రరి దుయారి ॥

తిరుగుతూ, తిరుగుతూ, నేను మొత్తం ప్రపంచం అంతటా ప్రయాణించాను మరియు శోధించాను, మరియు ఇప్పుడు, నేను దేవుని ఆశ్రయానికి చేరుకున్నాను.

దురమతి మెటి బుయి పరగాసి జన్ నానక గురమిఖి తారి ॥౪॥౧॥౨॥

దేవుడు నా దుష్టబుద్ధిని నిర్మూలించి నా బుద్ధికి జ్ఞానోదయం కలిగించాడు; గురువైన ఓ నానక్, దుర్గుణాల యొక్క పపంచ సముద్రానిహూటడానికి వారికి సహాయం చేస్తాడు. || 4|| 1|| 2||

గుజరీ మహలా ౫ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు:

రరి యన్ జాప రరి యన్ తాప రరి యన్ తేజన్ తాఱియా ॥

దేవుని నామ సంపద నా భక్తి ఆరాధన, ధ్యానం మరియు అత్యంత ఆహ్లాదకరమైన ఆధ్యాత్మిక ఆహారం.

నిమఖ న బిసరయి మన్ తే రరి రరి సాధసంగతి మఱి యాఱియా ॥౧॥

ఒక్కక్షణం కూడా నా మనసునుండి నేను దానిని విడిచిపెట్టను; నేను ఈ సంపదను పవిత్ర సాధువుల సమాజంలో పొందాను. || 1||

మాఱి యాఱి యాఱి యి రి యుతా ॥

ఓ' మా అమ్మనామ సంపదను సంపాదించిన తరువాత మీ కుమారుడు ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు,

ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਨਾ ਆਂਦੋਲਨਨੁ ਬਹਿਸਠਿੰਚਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਭ੍ਰਮਲਨਿਠੀਨੀ
ਤੋਲਗਿੰਚਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਤੋ, ਨੇਨੁ ਸ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਮੋੁਤੁੰ ਤੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ
ਪੋੰਦਿਨਲੁ ਭਾਵਿਸੁਨੁ; ਨੇਨੁ ਨਾਮੰ ਯੋੁਕੁਅਰੁਦੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋੁਕੁਕੁ ਨਿਧਿ ਤਰਗਨਿਦਿ, ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨੁਨੁਨੁ ਖਰੁਚੁਯੋੁਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਦਾਨਿਨਿ ਸੇਠੁਗੁ ਪੰਪਿਣੀ ਚੋੁਯੋੁਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਐਦਿ ਐਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ ਨਾਠੋਨੋ
ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਗਲ ਠੁ ਨਿਧਿਠੋ ਨਾਨਕੁ ਨੁ ਐਕਿਠਿਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਰੇਮਠੋ ਤਨ
ਮਨਸੁਨੁ ਨਿੰਪਦਾਨਿਕਿ ਬੁਠਿਨਿ ਆਠਿੰਚਾਠੁ.॥ 4॥ 2॥ 3॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੇ ॥

ਐਵਰਿਨਿ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਠੁ, ਅਨਿਘਾਪਾਲੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯੁਬਠੁਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਪੁਰੀਕੁਲੁ ਕੁਠਾ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੋੁਯੋੁਬਠੁਠਾਰੁ.

ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹਰ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੇ ॥੧॥

ਅੰਠੰ ਲੇਦਾ ਪਰਿਮਿਠਿ ਲੇਨਿ ਆ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਨਿਰੰਠਰੰ ਠਾਠੰ ਚੋੁਯੋੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ ॥

ਠੁ' ਨਾ ਕੋੁਠੁਕਾ, ਐਦਿ ਮੀ ਠਲੁ ਆਠਿੰਰਾਠੁੰ,

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ਹਰ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਠਕੁਠੁੰ ਕੁਠਾ ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿਪੋਕਪੋਵਚੁਠੁਵਿਠਾਠੁਕਿ ਠੁਠੁਮਾਨਿ ਅਠੁਨ
ਦੇਵੁਠੁ ਮੀਰੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋੁਵਚੁਠੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ਹਰ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਗੁਰੁవు మీ పట్ల దయతో ఉంటాడు మరియు మీరు గురువు పట్ల ప్రేమతో నిండి ఉండవచ్చు

ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥

బట్టలు శరీరాని క్షప్పిదేవుని పాటలను పాడటం మీ ఆధ్యాత్మిక ఆహారంగా ఎలా ఉంటుందో దేవుడు మీ గౌరవాని క్షాపాడుగాక. || 2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥

నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందాన్ని పట్టికీ త్రాగండి; నిత్యము అతుశ్శత ఆధ్యాత్మిక జీవితానిగ్గుడుపుతూ, అనంతమైన దేవుణ్ణి సభించుకుంటున్న ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూ ఉంటారు.

ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥

ఆధ్యాత్మిక ఆనందం, సంతోషం నీవి కాగలవనీ, ఏ చింతనీ మీరు ఎనర్షూ బాధించకపోవచ్చు. || 3||

ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਹਹਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥

ఓ' నా కొడుకా, మీ మనసు శ్రామర పువ్వుకు బంబుల్ బీ వంటి దేవుని పేరు యొక్క ప్రేమతో నిండి పోగాక.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ਜਿਉ ਬੁੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥

ఓ' నానక్, దేవుని భక్తుడు నామంతో జతచేయబడ్డాడు, పాటల పక్షి వలె, వర్షం చుక్కోసం ఆరాటపడుతుంది. || 4|| 3|| 4||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ಗುಜ್ರಿ, ಐದವ ಮೆಷ್ಟೆ:

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥

ఒకరు పడమటి వైపుకు వెళ్ళాల్ని నిర్ణయించుకుంటారు, కాని దేవుడు అతన్ని తూరుకు నడిపిస్తాడు.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥

క్షణంలో, అతను స్థాపిస్తాడు మరియు వదిలేసుకుంటాడు; ప్రతిదీ ఆయన ఆధీనంలో ఉంది. || 1||

ਸਿਆਨਪ ਕਾਹੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥

ఒకరి తెలివితేటలు ఏమాత్రం ఉపయోగపడవు.

ਜੇ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੁਮਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿਚਿਨਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨੋਰਵੇਰੁਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥

ਤਨ ਚਿਵਰਿ ਆਠੁਨੁ ਪੀਲ੍ਹਿਸੰਪਦਲਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠੁਵਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕਠੋ,

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਉਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥

ਤਨ ਸੁਨਠੁਲੁ, ਸਲਹੋਦਾਰੁਲੁ, ਸੇਵਕੁਲੰਦਰਿਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁ ਮਰਠ ਨਗਰਾਨਿਕੀ
ਬਯਲੁਦੇਰੁਨੁ. ॥ 2॥

ਹੋਇ ਅਨੀਨਿ ਮਨਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਸੁਮੰਡੀ ਨਿਸਠੁਪੰਗਾ ਊਂਡਊਂਡਠੋ, ਫਕ ਵਠੀ ਲੋਕਪਰਿਠੁ ਚੇਸੇਵਠੀਗਾ
ਮਾਰਿ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੰਕਲਠੁਕੀ, ਠਾਠੁ ਚੇਸੇ ਵਠੀਗਾ ਪੇਰੁ ਪੋਂਦਵਚੁ

ਜੇ ਅਨੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਪਦੇਪਦੇ ਅਯੋਗੁਠੀਗਾ ਤਠਿੰਚਿਨ ਆਹਾਰੰ ਕੋਸੰ ਅਦੇ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ
ਵੋਲਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦਯਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਲੋਕਸੰਠੋਪੰਗਾ ਊਂਡਊਂਡ ਅਨੇ ਊਚੁ
ਠੇਗਿਓਂਤੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਪੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਤਨ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,
ਗੁਹਾਸੁਠੀਗਾ ਜੀਵਿਸੁਨਠੁਠੀਕੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰਠਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀ, ਦੇਵੁਨਿ
ਸਮਕੁਲੰ ਆਮੋਦੰ ਪੋਂਦਾਡਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥ 5॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਪੁ:

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਨਿ ਧਾਠੀੰਚੇਵਾਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬੰਧਾਲੁ ਠੇਗਿਓਂਤਾਯਿ.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਮਾਯਪ੍ਰੇਮ ਵੰਠੀ ਬਾਠਲ ਨੁੰਚਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਿਨ ਸਾਠੁਪੁਲ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠਾ

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਧਚੇਤ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਪੁਖੁਮੈ, ਅਨਿਹਕਾਲ ਸਾਭਾਭਾਨੁ, ਆਧਾਭਿਠ
ਭਾਨਿਨਿ ਪਿੰਦਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਆ ਮੰਚਿਨਿ ਚੁਆਡੁ; ਦੇਵੁਨਿਪਲੁ ਆਯਨ
ਚੋਸਿਨ ਭਠੀ ਸੇਵ ਅਲਾਠਿਦਿ.

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥

ਆਯਨਕੁ ਸੇਘੀਠੁਲੁ, ਸ਼ਤ੍ਰੁਠੁਲੁ ਏਕੇਲਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ, ਈਦਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਕੁ
ਮਾਰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਕੇਠੰ. ॥ 2॥

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਥਾਈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿਸ਼ੁਨਾਠੁਨਿ ਆਯਨ ਨਮੁਠਾਡੁ; ਅਤਨੁ
ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ ਨਿਵਸਿਸ਼ੁਨਖੁਰੋਵਰੁ ਭਾਵਿੰਚਲੇਡੁ.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥

ਆਯਨ ਦੁਠਿਠੋ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿ ਹੁਦਯਮੁਠੋ ਨੁੰਡਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੁਨੁ;
ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਆਯਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਆਸਾਠੁਨਾਡੁ. ॥ 3॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

ਭੁਮਿ ਯੋਕ੍ਰਯਯਮਾਨਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਏਕਰਿਠੋ ਦਯਗਾ ਠਨਖੁਠੁ ਆ ਵਠੀ
ਨਿਰਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਡੁ.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥

ఓ నానక్, అప్పట్లు క్షణంలో, అతని అనిష్టాపాలు మరియు ఆందోళనలు నాశనం చేయబడతాయి మరియు అతను సమతూకంలో ఉంటాడు. || 4|| 5|| 6||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੇ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥

నేను సహాయం అడగడానికి ఎవరిని సంప్రదిస్తే, అతని సత్త ఇబ్బందులతో నిండి ఉన్నట్లు నేను కనుగొంటాను.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥

తన హృదయం యొక్క అంతరాళం నుండి సర్వభ్రష్టమైన దేవుని గురించి ప్రేమతో ధ్యానించిన అతను, అతను మాత్రమే భయంకరమైన ప్రపంచ-దుర్గుణాల సముద్రానిహితాడు, || 1||

ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੇ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥

గురువు, దేవుడు తప్పమరెవరూ ఎవరి బాధను, దుఃఖానిశ్చోలగించలేరు.

ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని విడిచిపెట్టి వేరొకరిని సేవించడం దాత్రా ఒకరి గౌరవం, గొప్పతనం, పేరుప్రఖ్యాతులు తగ్గిపోతుంటాయి. || 1|| విరామం||

ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥

మాయ దాత్రా బంధించబడిన ప్రపంచ సంబంధాలు మరియు కుటుంబం ప్రయోజనం లేదు.

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਉਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥

తకుఫ్త సామాజిక హోదా నుండి కూడా దేవుని భక్తుడు ఉన్నతంగా ఉంటాడు; తన సహవాసంలో, తన మనసు యొక్క కోరిక యొక్క ఫలాలని పొందుతారు. || 2||

ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥

అలాంటి విలాసాల మధ్యకూడా, ఆనందించడానికి లక్షలాది లోకంలో ఉండగల వంటకాలు ఉన్నప్పటికీ, ఆయన లోకకోరికల అగ్నిపరిపోకుండా ఉండడు.

ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਉਨ੍ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗੁਸਿਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀ ਕੁਲਿਓ ਵਚਿਓਪੁਰੁ ਮਰਠਿਓ ਅਤਨਿਨੀ ਵਾਰੀ ਕਲਘਮੁੰਦੁ ਪਠੀਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾੜੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥

ਨਿਰੰਤਰ ਅਠਚਿਵੇਤ, ਦੋਪਿਡੀਲ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਸੰਪਦ, ਬੰਗਾਰੰ, ਵੇਂਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਡਬੁਠੁ ਪੋਗੁ ਚੋਂਸਾਡੁ,

ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਕਾਲੰਲੋਂ ਵਦੀ ਓਪਯੋਗਿਸਾਡੋਂ ਅਦੀ ਅਤਨੀ ਸ਼ਰਮ ਯੋਕਘੇਵੇਤਨੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਿਗਿਲੀਨਦੀ ਓਤਰੁਲ ਓਸੀ ਅਵੁਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥

ਗੁਰਾਲਨੁ, ਵਨੁਗੁਲਨੁ, ਰਠਾਲਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚੀ, ਵਾਟੀਨੀ ਤਨਦੀਗਾ ਚੋਪੁਠੁੰਟਾਡੁ.

ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ ਧਾਈ ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮਰਠਿਓ ਯੋਕਘੁਦੀਰੁ ਪੁਰਯਾਣਾਨੀਕੀ ਬਯਲੁਦੇਰਿਨਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ
ਅਤਨੀਠੋਂ ਓਕਘੁਡੁਗੁ ਕੂਡਾ ਵੋਯਠੁ. ॥ 4॥

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੇ ਨਿਯਮੈਨ ਸੰਪਦ, ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਕੁਟੁੰਬੰ, ਸਹਾਯਕੁਲਕੁ
ਮੂਲੰ.

ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਠੋਂ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਨਕ ਨੁ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ; ਓਦੀ ਵਨਠੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਕਾਦੁ,
ਲੋਦਾ ਵਸੁਣਾਵੇ ਓਂਟੁੰਦੀ. ॥ 5॥ 1॥8॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਠੋਂਵੁਡੁ, ਸਤਘੁਰੁਵੁ ਕਪਚੇਤ ਗੁਰਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਓਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਟੀ-ਪਾਦੁਲੁ (ਮੂਡੁ ਪੰਕੁਲੁ), ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ:

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓਯੁਨ ਦੁਖਮੁਲਨੀਮੂਯਮੈ ਵਾਟੀ ਸੁਨਮੁਨ ਓਠਾਠੀਠ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਨਿਰਸ਼ਿੰਪਬਡੁਨੁ, ਓਯੁਨ ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਅਗੁਠਿਰਿਠੋਂਤੁੰਦੀ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥

ಆಯನ ಲೋಪಲ ಗುರುವು ನಾಮ ನಿಧಿನಿ ಅಮರಾರ್ಥು; ಆಧಾಫ್ರಿಕ್ತಂಗಾ ಕ್ಷೀಣಿಂಚಕ ಜನನ
ಮರಣ ಚಕ್ರಂ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾಡು.॥ 1॥

ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟೆ ॥

ಪ್ರೇಮಪೂರಕ್ತ ಭಕ್ತಿಯೆ ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಶ್ಚಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಆ ವಕ್ತಿಯೆ ಕೊಸಂ ಮಾಯ ಯುಕ್ತಬಂಧಾಲು
ತೊಲಗಿಂಚಬಡತಾಯಿ.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ನਾ ಕನಿಕರಂಗಲ ದೆವುಡು ದಯಗಲವಾಡುಗಾ ಮಾರತಾಡು, ಆ ವಕ್ತಿಯೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೊ
ਚೆರಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಲೊಕಸಂಬಂಧಮನ ಅನುಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದುತಾಡು. ॥
1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥

ਦੇవుਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨਲੋ ਲੀਨਮੈ, ਅਤਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੂ ਤਨ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਠਾਡੁ.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥

ਸੁਖਦੁ:ਖਾਲਲੋ ਨੁੰਡਿ ਆਯਨ ਅੰਤਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਕੁੰਡਾ ਸੁਘੋਕਰੁ-ਦੇਵੁਠ੍ਰੀ
ਗੁਰਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ਓ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਆਯਨਕੁ ਚੋਦਿਨਵਾਰੁ, ਆਯਨ ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰੜੀਚਿ,
ਆਯਨ ਪ੍ਰਯੋਗਾਨੀਘੋਜਯਵੰਤਮਯਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, ਅਨਿਘੋਲ੍ਲਾ ਤਿਰਿਗੇ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੂ ਤਨ ਭਕੁਲਪੈ
ਦਯਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟਾਡੁ; ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 3॥ 1॥ 9॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਂਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੋਂ ਗੁਜਰੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਦੁ-ਪਾਦੁਲੁ (ਰੋਂਡੁ ਪੰਕੁਲੁ), ਰੋਂਡਵ ਲਯ:

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪਾਪੁਲਨੁ ਪਰਿਸੁਠੁਪਰਚਿ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਭਕੁਲੁਗਾ ਚੋਯੁਨੁ; ਅਪੁਠ੍ਰੂ
ਅੰਦਰੁ ਵਾਰਿਕੀ ਨਮਸਠਿੰਚਾਰੁ.

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੁਠੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੇ ॥੧॥

ਵਾਰਿ ਵੰਸ਼ਪਾਰੰਪਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਠਿਠਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਵਰੁ ਅਡਗਰੁ;
ਬਦੁਲੁਗਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁਮੈਨ ਸੇਵ ਕੋਂਸੰ ਆਰਾਟਪਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਠਕੁਰੀ ਮੀ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁ.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮੋਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਿਨਪਠੀਕੀ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ
ਪ੍ਰਯੋਗਨਾਲਨੁ ਮੀਰੁ ਰੜੀੰਚੋ ਵਿਧਾਨੰ ਪ੍ਰਠੇਠੁਮੈਨਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੇ ॥

పరిశుద్ధ సంఘానికి వచ్చినపిఠ్ఠుమైన జ్ఞానాన్నిసంపాదించుకుంటున్న నానక్, దేవుని పాటలను పాడడం ఆయన జీవితంలో ప్రధానంగా ఉంటుంది.

ਨਾਮਦੇਉ ਤਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੇ ॥੨॥੧॥੧੦॥

నామ్ దేవ్, తిల్లోచన్, కబీర్, ఘామేకర్ రవిదాస్ అందరూ దేవుని స్తుతి గానం దాఢ్రా మాయ బంధాల నుండి విముక్తిని పొందారు. ॥ 2॥ 1॥ 10॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਚੈ ਨਾਹੀ ਕੇਉ ਬੁਝਨਹਾਰੇ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥

దేవుని వాస్తవ సఢ్రావాన్నిఅర్థం చేసుకునే సామర్థ్య ఉనవ్వారు ఎవరూ లేరు.

ਸਿਵ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥

శివ, బ్రహ్మనిశఢ్ర ఋషులందరూ దేవుని ప్ఢితిని అర్థం చేసుకోలేరు. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥

దేవుని గురించి లేదా ఆయన చరణ గురించి ఏ చరణయినా అర్థం చేసుకోలేనిది.

ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను ఒక విషయం అని వినబడుతుంది కాని మరొకటి అని అర్థం చేసుకోబడింది; అతను వివరణ మరియు వివరణకు అతీతుడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥

భగవంతుడు, తానే భక్తుడు మరియు ఆయనే గురువు; అతను తనతో నిండి ఉనాఢ్రు.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਚੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥

నానక్ దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తునాఢ్రు; అన్నిచోట్లా ఆయన్నిచూశాడు. ॥ 2॥ 2॥ 11॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੁ ਨ ਆਇਓ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਡੁ ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਸਲਹਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੂਚਨਲਨੁ ਕੋਰਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਲੋਚਿੰਚਡੁ.

ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥

ੲ ਪਰਿਠਿਠਿਲੋਂਨੈਨਾ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖ ਭਕਤਿਓ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥

ਤਨ ਭਕਤੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ ਦੇਵੁਨੀ ਸਭਾਵੰ;

ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਪਿਲੁਲਵਲੇ ਅੰਦਰਿੰ ਪ੍ਰੇਮਿੰਸ਼ਾਡੁ ਕਾਨੀ ਤਨ ਭਕਤੁਲਨੁ
ਤਡੁਮੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥

ਛਕ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ; ਆਯਨ ਕੋਰਕੁ ਝਦਿ
ਆਰਾਧਨ, ਤਪਸੁਕਰੋਰ ਸ਼ਰਮ, ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਲੇਦਾ ਨੀਤਿ ਯੋਕੁਝਤਰ ਅੰਨ੍ਹਿ
ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਡੈਨ ਓ ਨਾਨਕ ਏਲੁਪੁਠੁ ਯਯਮਾਨੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੋਰਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਿਰਠੁਮੁਤ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਬਹੁਮੁਤਿਨੀ ਪੋੰਦੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥ 3॥ 12॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧੁ ਧਿਆਠੇ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਆ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਛਕੁਠੁਠੰ ਕੂਡਾ
ਅਲਸੁਠੁ ਢੇਯਵਠੁ.

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥

ੲ ਅਹੰਨਿਮੋਂਡਿਤਨਾਨੈਠਾ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠਾਨਿਪੋਂਪੋਂਦਿੰਚੁਕੋਂਵਾਲੀ. ॥ 1॥

ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥

ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ, ਛਲਾਸਭਰਿੰਚਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠੋਰਵੰ.

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨੁ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਨਿਵਸਿਸ੍ਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਅਦੁਫ਼੍ਰਮੈਨ ਨਾਟਕੰ ਨਾ
ਮਨਸੁਨੁ ਅਕਰ੍ਹਿੰਚਿੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥

ਏਵਰਿਨਿ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਟੂ, ਮਨਸੁਨੁ ਆਨੰਦ ਦਾਯਕੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਤੁਪੁਫ਼੍ਰੋਲਗਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾਠੀ ਦੇਵੁਛੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੈਸਿਨ ਮਹਿਮਾਨੁ ਨੈਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੈਨੁ; ਅਤਨਿ
ਮਹਿਮਾ ਏ ਪਰਿਮਿਤਿਕੀ ਲੈਦਾ ਵਿਵਰਠਕੁ ਅਤੀਤਮੈਨਦਿ. ॥ 2॥ 4॥ 13॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਝਾ:

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਿਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨੋ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥

ਮਾਯ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਝੁਸੁਲੁ, ਯੋਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਸ੍ਰਾਲ
ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਚੁਕੁਨੈ ਵਾਰੰਦਰਿਪੈ ਨਿਯੰਤ੍ਰਠ ਸਾਢਿੰਚਿੰਦਿ.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥

ਮੁਗੁਰੁ ਦੇਵਤਲੁ (ਬ੍ਰਹ੍ਮਵਿਘੁਨੁ, ਭਿਵੁਡੁ) ਮਰਿਯੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਦੇਵਦੂਤਲ
ਅਸ਼ਰ੍ਫੁ ਕੂਡਾ ਵਰ੍ਠਨਕੁ ਅਤੀਤਮੈਨਦਿ. ॥ 1॥

ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥

శక్తివంతమైన మాయ ప్రతి ఒకథినీ బాధిస్తోంది.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੇਉ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దాని నుండి తప్పించుకునే రహస్య ఎవరికీ తెలియదు; దానిని అదుపులోకి తీసుకువచ్చే రహస్య గురువు కృప దాత్రా పొందబడుతుంది. || 1|| విరామం||

ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥

ఒకదాని తరాత్ర మరొకటి, మాయ అన్నిప్రదేశాలను జయించింది మరియు అన్ని ప్రపంచాల ప్రజల చుట్టూ తన గొంతును ఉంచింది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥

మాయ గురువుకు అంగీకరించిందని నానక్ చెప్పాడు; తన సేవకునిగా మారి, అతనికి సేవ చేస్తాడు. || 2|| 5|| 14||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥

నేను దేవుని సనిధిని ప్రార్థన చేసి ప్రేమపూరక భక్తితో ఆయనను చేతులు జోడించి జ్ఞాపకము చేసినపుడు,

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

నాకు ఆశీర్వాదము ఆయన మద్దతును బట్టి దేవుడు ననుభుద్గుణాల నుండి కాపాడి నా బాధలను, తప్పిల్లను తుడిచిపెట్టాడు. || 1||

ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

దేవుడు ఎవరిమీద దయ చూపించునో,

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

వారిలో విమోచన, ఆనందస్థితి తలెత్తును. దేవుని చిన్నపిల్లలైన వారు ప్రాపంచిక దుర్గుణాల సముద్రంలో మునిగిపోకుండా కాపాడబడతారు. || 1|| విరామం||

ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

భర్త-దేవుణ్ణి కలుసుకున్న ఆత్మభదువు ఆనందగీతాలు పాడింది మరియు గురు-దేవుడిని ప్రశంసించింది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੬॥੧੫॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਨੇਨੁ ਅੰਦਰੀਨੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਚੋਸਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕੀਤੰ
ਚੋਯੁਬਛਾਨੁ ਅਨਿ. ॥ 2॥ 6॥ 15॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥

ਤਲੀ, ਤਲ੍ਹਿ, ਠੋਬੁਛੁਵੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁਲੁ - ਵਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਲਮੁਨਦੀ.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਅਨੈਕ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਨੇਨੁ ਚੁਆਨੁ, ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਏਵਰੁ ਮਾਠੋ
ਵੋਲਠੁ. ॥ 1॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥

ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਤਪੁਏਵਰੁ ਨਾਵਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮੁਹਾਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀ ਅਨਾਧਨੁ, ਸਦੁਠਾਨੁ ਲੇਨੀਵਾਡੀਨੀ; ਨੇਨੁ ਮੀ ਮੁਠੁਠੁ ਕੋਸੰ
ਆਰਾਏਪਰੁਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣੁ ਤੁਮੁਹਾਰੇ ਈਗਾ ਉਗਾ ਤੁਮੁਹਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਮੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਯੁਬਛਾਨੁ; ਨੇਨੁ ਐਕਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯੋਕੁਮੁਠੁਠੁਪੈ ਆਧਾਰਪਡਠਾਨੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਰੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਦਰਠਾਨੀਅਨੁਭਵਿੰਚਿਨ ਨਾਨਕ, ਐਤਰੁਲਪੈ
ਆਧਾਰਪਡਡੰ ਮੁਗਿਸਿੰਦੀ. ॥ 2॥ 7॥ 16॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਲ ਜਾਲ ਕ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਏਕ ਵਠੀਕੀ ਲੋਕਬੰਧਾਲਨੁ, ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ, ਭਾਵੋਦੇਠੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵਦੀਲਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਅਤਨੀਨੀ ਨਿੰਪੁਠਾਡੁ.

ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥

ਗੁਰੂవు ે ੋਧਨਲਨੁ ਸ਼ਿਖੁਠੀ ਨਿਮਿਖੰਲੋ ਅਮਰਾਠੁ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਸਮਤੁਲਠ੍ਰਠੋ, ਅਤਨੁ ੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੋ ੁੰਡਾਲਿ. ॥ 1 ॥

ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥

ਓ 'ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਗੁਰੂవు ਅਲਾಂਟੀ ਸਹਾਯਕੁਡੁ,

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨਿ ੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ੋਠ੍ਰਾ ਮਾਯ ਯੋਕੁ
ਬੰਧਾਲੁ ਵਿਚਿਠ੍ਰੁਵੁਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ੁਕਡੁ ੋਵੁਠ੍ਰਿ ਮਰਚਿਪੋਡੁ. ॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥

ਅਨੋਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਵਿਵਿਧ ਆਚਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਨੁਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਚੋਸੁਣਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ
ਨੋਨੁ ે ੁਠ੍ਰਮ ਨਿਠ੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ,

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥

ਗੁਰੂవు ਸੰਠ੍ਰਲੋ ਚੋਰਡੰ ੋਠ੍ਰਾ, ੋਗਵੰਤੁਨਿ ਸੁਤਿੰਚੋਵਾਡੁ, ਓ ਨਾਨਕ, ੋਯਾਨਕ
ਪ੍ਰਪੰਚ-ਸਮੁਦ੍ਰਪੁ ੋਰੁਠੁਣਾਲ ਮੀਡੁਗਾ ેਡੁਠਾਡੁ. ॥ 2 ॥ 8 ॥ 17 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜ਼ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥

ਕੁਠੁਣੰਲੋ, ੋਵੁਡੁ ੋਨਿਨੋਨਾ ਸੁਠ੍ਰਿੰਚਗਲਡੁ ੋਦਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਯਗਲਡੁ; ਅਤਨਿ
ਸ਼ਕੀ ਯੋਕੁਠਿਲੁਵਨੁ ਵਠ੍ਰਿੰਚਲੋਮੁ.

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥

ਕੁਠੁਣੀਕਾਵੋਸੰਲੋ, ੋਵੁਡੁ ੁਕ ਰਾਜਾਨੁ ਪਾਪਰੰਗਾ ਠ੍ਰਿਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਗਾਰਿਨ ਵਕੁਠੁਕੀ
ਸ਼ੋਠੁਨੁ ਪ੍ਰੇਰੋਪਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 1 ॥

ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥

ਮਨ ਨਿਤ੍ਰੋਠੋਵੁਠ੍ਰਿ ਮਨੰ ੁਪੁਠ੍ਰੁ ਠੁਕੁਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ੁੰਡੁਕੁ ਆਲੋਚਿੰਚਾਲਿ ੋਦਾ ੁੰਡੁਕੁ ਆੰਡੋਲੰ ਚੋੰਡਾਲਿ,
ਐਕਠੁ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਮਾਠ੍ਰਮੋ ੁੰਡੁੰਡੁ. ॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਪਰੀ ॥

ਓ 'ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਂਨੁ ਨੀ ਮੁਧੁਤੁ ਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਰਪਡਤਾਨੁ; ਨਾ ਮਨਸੁਸ੍ਰੀ
ਅਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰਿੰਦੀ.

ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਂਮੁ ਮੀ ਅਯੁਨ ਪਿਲੁਲੁ, ਮੀ ਮੁਧੁਤੁਨੁ ਵਿਸ਼ੁਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲ੍ਹਿਖੁਕੁੰਚੰਡੀ, ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਠੁ.
॥ 2 ॥ 9 ॥ 18 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਅਨਿਯੁਵੁਲਨੁ ਐਚੋਠਾਡੁ; ਏਪਠੁਕੀ ਨਾ ਮਨਸੁਸ੍ਰੀ
ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡੀ ਊਂਡੰਡੀ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥

ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਯੁਨੰ ਯੋਕੁਸੁੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਚੀਕਟੀ ਲੇਡੁ, ਦਾਨਿਲੋ ਮੀਰੁ
ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡਾਰੁ. ॥ 1 ॥

ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਨਿਨੁਖੁਕਠੁ ਯੁਪਕੰ ਚੋਸੁਕੁੰਚੇ, ਅਕਠੁ ਨੇਂਨੁ ਨਿਨੁ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਨੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅੰਦਰਿਨੀ ਆਦਰਿੰਚੋ ਦਯੁਠੋ, ਨਨੁਸੁਤਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਠੁਠੋ ਨੇਂਨੁ ਨੀ ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਕੰ ਚੋਸੁਕੋਵਟਾਨਿਕੀ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥

ਓ 'ਨਾਨਕ; ਨਾਕੁ ਸੁਪ੍ਰਿਕਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ ਮੁਧੁਤੁ ਊਂਡੀ, ਮਿਗਟਾ ਅਸ਼ਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਨੇਂਨੁ
ਤਯੁੰਚਾਨੁ. ॥ 2 ॥ 10 ॥ 19 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਠਠਕ ਗੁਰੂਵ:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ, ਨੀ ਦੁਖਿਐ ਨਿ ਨਾਕੁ ਭਵਠੁਡੀ; ਨਨੁਖੁਤੁਤਿਚੰਡੀ, ਨੇਨੁ
ਰਾਤ੍ਰਿਪੁਟ ਨੀ ਸੁਤੁਲਨੁ ਪਾਡੁਟੁ ਛੰਟਾਨੁ.

ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥

ਭਦਿ ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਛੁਠੈਠੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਨਾ ਝਾਠੁਠੋ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਨੁ
ਤੁਡੁਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥

ਓ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਮਠੁਠੁ ਭਵਠੁਠਾਨਿਕੀ ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਿਨੁਖੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਨਾ ਨਾਲੁਕਠੋ, ਨੇਨੁ
ਨਿਨੁਠੁਠਾਠੁਨਾ ਮਰਿਯੁ ਏਦੈਨਾ ਸਹੋਯੰ ਠੋਸੰ ਮੀ ਵੇਪੁ ਮਾਠੁਠੁ ਚੁਠਾਨੁ. ॥
1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥

ਓ ਦਯਗਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੁਡੁਚੁਕੁਨੁਠੈਠੁਲਠੋ ਓ ਪੁਰਠੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ,

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੇ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠੁ ਚੇਸੁ ਛੰਡੁਠਾਨਿਕੀ; ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਅਲਾ
ਚੇਸੇਵਾਡੁ, ਕੁਠਿਕਾਵੇਠੁਲੋ, ਪੁਰਪੰਚਿਕ ਦੁਰਾਠੁਪੁ ਸਮੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਓਦੁਠਾਡੁ. ॥
2 ॥ 11 ॥ 20 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਠਠਕ ਗੁਰੂਵ:

ਬੁਠਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦੁ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦੁ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥

ਬੁਠਮੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਭੰਦਿਰਾ ਦੇਵਠੁਲਨੁ ਭਯੰਚਿਨ ਠਰੁਵਾਠੁ, ਪੁਰਪੰਚਿਕ
ਠਨਵੰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਿਕਾਰੰ ਪਠੁ ਛੰਠੁਮੁਠੁ, ਮਾਯ ਮਾਨਵ ਪੁਰਪੰਚੰ ਪੁ
ਦਾਡੀ ਚੇਸਿੰਦਿ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੇਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮਾਜੰ ਪੁਛੈ ਦਾਨਿ ਚੋਡੁ ਚੁਪੁਨੁ ਵੇਯਦੁ;
ਬਦੁਲੁਗਾ ਅਦਿ ਮਸਾਝ ਚੋਸਿ ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਡੁਕੋਫੁਡੰ ਵੰਠੀ ਵੀਨਯੰਠੋ
ਵਾਰਿਕੀ ਸੇਵ ਚੋਸੁੰਦਿ. ॥ 1 ॥

ਅਬ ਮੇਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥

ਭਖੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਵਚਿਯੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯੰਠੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਨੁ.

ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੇ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਰਿਕਲ ਯੋਕੁਠੁ ਰਹਾਸਯੁਗਿਯੁਗਿਯੁਗਿ ਮੁੰਦਿਨਿ ਪਿੰਠਿੰਚਿੰਦਿਨਿ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ;
ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਯੁਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਓਕ ਮਾਰਠੰ ਨੋਰਿਯੁਚਾਰੁ. ॥ 1 ॥
ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੀਠ ਉਰਝਾਇ ॥

ਮਾਯੁ ਤਨ ਗੋਂਠੁਨੁਲਿਮਿ, ਪ੍ਰੈਵਰ੍ਯੁਗੋਂ ਗਾਯਕੁਲੁ, ਦੇਵਦੂਤਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਨਵੁਲੁਪੁ ਓੰਚਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥

ਓ 'ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਭਕੁਲੁਕੁ ਮਾਯੁ ਵੰਠੀ ਮਿਲਿਯੁਨੁ ਮੁੰਦਿ ਸੇਵਕੁਲੁ ਓਨਯੁ
ਸੁਘੋਕੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀ ਮੁਠੁਠੁ ਓੰਦਿ. ॥ 2 ॥ 12 ॥ 21 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਮੋਝਾ:

ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥

ਭਗਵੰਠੁਡਿਨਿ ਝਾਪਕੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਚੋਡੁ ਖਾਠਿ ਚੋਰਿਪਿਵੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦਿ,
ਓਕਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਕੀਰਿਨਿ ਸੰਪਾਦਿਠੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਨਿਠਿਠੋ ਸੁਠਾਨੰ
ਪਿੰਦੁਠੁਰੁ.

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥

ਮਰਠ ਭਯੰ ਓਕ ਕੁਠੰਠੋ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੰਦੰਠੋ ਓਕਰੁ ਚਿਵਰਿ ਨਿਵਾਸਾਨਿਕੀ ਵੋਠੁਠੁਰੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਓਨਿਕੀ). ॥ 1 ॥

ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥

ਠਾਠੰ ਯੋਕੁਠੁਪਿ ਪਲਿੰਚਦੁ,

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਦੁਵਲ, ਮਨ ਦੋਵੁਠੀ ਏਪੁਠੈਨਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੋ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿਸੁਤਾ ਊਂਡਾਲੀ. ॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ॥

ਓ 'ਸਾਮੁਲ ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੇਵਾਡਾ, ਨੇਨੁ ਨੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ; ਮੀ ਜੀਵੁਲੁ ਮੀਰੁ ਆਚੇਘਾਟੀਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੀਕ੍ਰੀਸੁਤਾਯੀ.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥

ਓ 'ਨਾਨਕ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਤਾਰੁ: ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨੀ ਕਾਪਾਡੁਕੋਂਡੀ. ॥ 2 ॥ 13 ॥ 22 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਸੁੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੀਲਿਲਬੇਠੈਵਾਡੁ ਅਨੀਝੀਵੁਲਕੁ ਲਭੀਦਾਰੁਡੁ; ਭਕੁ ਆਰਾਧਨ ਸੰਪਦਠੋ ਅਤਨੀ ਸੰਪਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥

ਅਤਨੀ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨ ਏਪੁਠੁ ਵਧਾ ਕਾਡੁ; ਕੁਣੀਕਾਵੇਸ਼ੰਲੋ, ਅਤਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚੀਕ ਦੁਰਾਠੁਵੁ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਠੁਡੁ. ॥ 1 ॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥

ਓ 'ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨੀਗੀਠੋਂਡੀ.

ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੁ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨੀਝੀਵੁਲਚੇ ਆਰਾਧਿੰਚਬਡੇ ਆ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਤਕੰਡੀ. ॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥

ਓ 'ਸੁਠੀਕਰੁ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯੰਲੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਰੁ: ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਮੁਠੁ.

ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥

ਓ 'ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਚੇਤ ਰਕੁੰਚਬਡੀਨਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਅਤਨੀਨੀ ਏਮੀ ਚੇਯੰਗਲਦੁ? ॥ 2 ॥ 14 ॥ 23 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੇ ਤਨ ਵੀਨਯਪੁਰਕੁਸ਼ਮੈਨ ਭਕੁਡੀ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਾਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਸ਼ਮੁਠਾਨਿਠੁਮੰਦੁਗਾ ਐਚਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਠੁੰ ਤਗਿੰਦੀ.
॥ 1 ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਤਨ ਠਯੰਨੁ ਚੁਪਿਸੁਣਾ, ਸਰਠਾਠੀ ਚੋੰਦੁਠੁਨਠੇਵੁਡੁ ਹਾਠੋਬਿੰਦੰਨੁ ਰਕੁੰਚਾਡੁ.

ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥

ਠੇਵੁਨੀ ਸਠੁਠਾਲੰਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਪੁਰਿਠੀਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਵਾਠੀ ਮੁਗਿਸਿੰਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਚੁਠੁਣਾ ਆਨੰਡੰ ਆੰਠੁੰਦੀ. ॥ 1 ॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਗੁਪਠੁਠੰ ਐਦੀ, ਨਾ ਸੁਠੀਕਰੁ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਠੇਸਾਡੁ.

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪੁਰਿਠੀਰੋਠਾ ਬਲੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਮੰਚੀਗਾ ਮਾਰੁਠੁਨਠੁਠੀਰਮੈਨ
ਪੁਨਾਠੀਨੀ ਵੇਸਾਡੁ. ॥ 2 ॥ 15 ॥ 24 ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਬਹੁ ਹਰਿ ਸਿਓ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥

ਏਕਰੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਵਠੁਕੁ ਠੇਰੁਕੋਰੁ.

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಆಯನ ಜੀವಿತಮಂತಾ ಲೋಕಸಂಪದಲ್ಲ್ಯೋ ನಿಮಗಮ್ನೈ, ಸದ್ಗುಣಾಲ ನಿಧಿ ಅಯಿನ ದೇವುಣ್ಣಿ
ಎನಕ್ಷ್ಮಾ ಸ್ತುತించಲೆದು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ಅನਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥

ಅತನು ಮೊಸಂ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರತಿ ಪೈಸಾನು ಸೆಕರಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ್ಯ ಮಾರ್ಥಾಲನು
ಊಪಯೋಗಿಸ್ತಾಡು ಮರಿಯು ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದಲನು ಸೆಕರಿಂಚಡಾನಿಕ್ ಪರಿಗೊತ್ತುತ್ತಾಡು.

ਬਿਸರತ ਪ੍ਰಭ ಕೆತೆ ದੁਖ ರಾನಿਅਹਿ ಮਹಾ ಮೊਹನੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥

ದೇವುಣ್ಣಿ ಮರಚಿ, ಅನೇಕ ದುಃಖಾಲನು ಭರಿಸ್ತಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನಿ ಆಧಾಠ್ಮೀತ್ಯ ಜೀವಿತಾನಿ
ಗೊಪಗ್ರಾ ಪ್ರಲೋಭಪೆಠೈ ಮಾಯ ಚೆತ ವಿನಿಯೋಗಿಂಚಬಡುತುಂದಿ. || 1||

ਕਰਹੁ ಅਨੁಗ್ರಹੁ ಸੁਆਮੀ ಮੇರೆ ਗನਹੁ ਨ ಮೊਹਿ ಕਮਾਇਓ ॥

ಓ' ನಾ ಗುರುವಾ, ದಯನು ಚೂಪಿಂಚಂಡಿ ಮರಿಯು ನಾ ಪನುಲನು ಪರಿಗಣನಲೋಕ್ತಿ
ತಿಸುಕೋವದ್ದು.

ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ಕ್ವಿಪಾಲ ಸುಖ ಸಾಗರ ನಾನಕ ಹರಿ ಸರਣಾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥

ಓ' ದಯಗಲ ಮರಿಯು ಕರುಣ ಗಲ ದೇವುಡಾ, ಶಾಂತಿ ಸಮುದ್ರಂ, ನಾನಕ್ ಮಿ ಆಶ್ರಯಾನಿ
ಕೋರಾಡು. || 2|| 16|| 25||

ਗੁಜರੀ ಮಹಲಾ ੫ ॥

ರಾಗ್ ಗುಜರೀ, ಐದವ ಗುರುವು:

ਰಸನಾ ರಾಮ ರಾಮ ರವೆತ ॥

ಮಿ ನಾಲುಕತೋ, ದೇವುನಿ ನಾಮಾನಿಷ್ಟುಮುಳೈಮುಳೈಊಚಠ್ಠಿಂಚಂಡಿ.

ಛೇಡಿ ಆನ ಬಿਉਹಾರ ಮಿಖಿಆ ಭಜು ಸದಾ ಭಗವೆತ ॥੧॥ ರਹಾਉ ॥

ಇತರ ತಪುಠ್ಠು ವಠಹಾಲನು ವಿಡಿಚಿಪೆಠೈ, ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠು ದೇವುಣ್ಣಿ ಗುರುಂಚುಕೋಂಡಿ. || 1||
ವಿರಾಮಂ||

ನಾಮು ಏಕು ಅಥಾರು ಭಗತಾ ಏತ ಆಗೈ ಟೇಕ ॥

ಆ ಭಕ್ತುಲಕು, ಮಿ ಪೆರು ವಾರಿ ಎಕೈಕ ಜೀವಿತಾನಿಕ್ ಮಧತುಗಾ ಮಾರಿಂದಿ ಮರಿಯು ಈ
ತದುಪರಿ ಪ್ರಪಂಚಂಲೋ ಮಿರು ವಾರಿ ಮಧತುಗಾ ಊಂಟಾರು,

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥

ಎವರಿಮಿದ ಮೀರು ದಯ ಚಾಪಿ, ಗುರುವಿವೇಕಂ, ವಿವಕ್ಷತ ಗಲ ಬುದ್ಧಿತ್ ಆಶೆರಫ್ರಿಂಚಾರು,
ಓ' ಪ್ರಪಂಚ ಗುರುವಾ. || 1||

ਕರਣ ਕಾರಣ ಸੰಮುಖ ಸ್ತಿಯರ ಸರಣಿ ತಾ ಕੀ ಗಾಹಿ ॥

ನೇನು ಆ ದೇವನಿ ಆಶ್ರಯಾನಿಕಿ ವಚಾಢು, ಅತನು ಚಾಲಾ ಶಕ್ತಿಮಂತುಡು, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ,
ಕಾರಣಾಲ ಕಾರಣಂ ಮರಿಯು ಸಂಪದ ಯುಕ್ತಗುರುವು.

ਮುಖತಿ ಜುಗತಿ ರವಾಲ ಸಾಧು ನಾನಕ ಹರಿ ನಿಧಿ ಲಗಿ ॥೨॥೧೨॥೨೬॥

ಓ ನಾನಕ್, ಪ್ರಪಂಚ ಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ ಸೆಫ್ಠುಢು ಪೊಂದಡಾನಿಕಿ ಎತ್ತೆಕ ಮಾರ್ಗಂ ಗುರುವು
ಬೋಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಢ್ರಾ ನಾಮ ಸಂಪದನು ಪೊಂದಡಂ. || 2|| 17|| 26||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತ್ಯದೇವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೇತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਗುಜರಿ ಮಹಲಾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ

ರಾಗ್ ಗುಜರಿ, ಐದವ ಗುರುವು, ಚಾ-ಊಪಾದ (ನಾಲುಗು ಲೇಢ್ಢು), ನಾಲ್ಕವ ಲಯ:

ਛಾਡਿ ਸਗಲ ಸਿਆਣਪਾ ਸಾਧ ਸರਣੀ ਆਉ ॥

ಮಿ ತೆಲಿವನ ಊಪಾಯಾಲನಿಠಿಟಿನಿ ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಿ ಗುರುವು ಆಶ್ರಯಾನಿಘೊಂದಂಡಿ.

ਪਾਰਬ੍ਰಹ್ಮ ಪರಮೇಸರೇ ਪ੍ਰಭು ಕೆ ಗುಣ ಗಾਉ ॥੧॥

ಸರಫಠುಂತಟಿ ಸರ್ಠ್ಠುಘಮನ ದೇವನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಂಡಿ. || 1||

ਰੇ ਚਿਤ ਚರਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥

ಓ' ನಾ ಮನಸಾ, ಪ್ರೇಮಪೂರಕ್ತ ಭಕ್ತಿತ್ ದೇವುಣ್ಣಿ ಗುರುಂಚುಕೊಂಡಿ.

ਸರਬ ಸುಖ ਕಲਿਆਣ ಪಾವಹಿ ಮಿਟੈ ಸಗಲ ಉಪಾಧಿ ॥੧॥ ರಗಾਉ ॥

ಮೀರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತ ಶಾಂತಿನಿ ಮರಿಯು ದುರ್ಘನಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ
ಪೊಂದುತಾರು, ಮರಿಯು ಮಿ ಅನಿಘಮಸಠ್ಠು ನಿಪ್ರಘಿಸ್ತಾಯಿ. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਮಾತ ಪಿತಾ ਸುತ ಮಿਤ ಭಾਈ ತಿಸು ಬಿನಾ ನಗಿ ಕೇಐ ॥

ಮಿ ತಲ್ಲಿ, ತಂಡಿ, ಕುಮಾರುಡು, ಸೆಘ್ಠಿತುಡು, ಸೊದರುಡು ತಪ್ಪವಾರಿಲೊ ಎವರೂ ಮಿ ನಿತ್ಯ
ಸಹಾಚರುಡು ಕಾದು.

ਈತ ಉತ ಜಿਅ ನಾಲಿ ಸಂಗಿ ಸರಬ ರವಿಆ ಸೇಐ ॥೨॥

ಇಕಠ್ಠ ಮರಿಯು ಇಕಪೇ, ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ನಿವಸಿಸ್ತುನ್ವದೇವುಡು ಆತ್ಮಯುಕ್ತಸಹಾಚರುಡು. ||
2||

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥

ਲಕ್ಷ ਲਾਦਿ ప్రణాళికలు మరియు ప్రయత్నా వల్ల ఉపయోగం లేదు మరియు ప్రయోజనం లేదు.

ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥

గురువు బోధనల దాత్రా నిషఖ్షంగా మారి, దేవుని నామాన్ని అనువుగా చేయడం దాత్రా అతుభ్రత ఆధాభ్రీత హోదాను పొందుతాడు. || 3||

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਉਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥

అర్థం కాని మరియు దయగల దేవుడు అనిభ్రీకంఠే ఉనత్రమైనవాడు; దైవప్రేమగల ప్రజలకు ఆశ్రయాన్ని అందించగల సమర్థుడు

ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥

ఓ నానక్, అతను మాత్రమే భగవంతుణ్ణి గ్రహిస్తాడు, అతను కూడా అటువంటి ముందుగా నిర్ణయించిన విధితో ఆశీరభించబడ్డాడు. || 4|| 1|| 27||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥

గురువు బోధనలను పాటించండి మరియు దేవుని పాటలను పాడండి.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥

ప్రతి శాస్త్రతో దేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాత్రా మీ మనసు యొక్క ఆందోళన నిరూపించబడుతుంది. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుణ్ణి సభించండి.

ਸੂਖ ਸਰਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు శాంతి, సమతూకం మరియు ఆనందంతో ఆశీరభించబడతారు, మరియు మీరు నిషఖ్షమైన మానసిక స్థితిని పొందుతారు. || 1|| విరామం||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਰ ਆਰਾਧਿ ॥

గురువు సాంగత్యంలో ఉండటం దాత్రా మీ మనసును దుర్గుణాల నుండి దూరంగా ఉంచండి; ఎల్లప్పుడూ ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుణ్ణి సభించుకోండి,

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥

ਮੈ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਭਠਰ ਅਨਿਹੁਗਠੁਲੁ ਖੋਟਾਯੁ.॥ 2॥

ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥

ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ, ਨਾਸ਼ਨ ਰਹਿਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਮੈਨ ਆ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯੰਲੋ
ਠੰਡੰਡੀ

ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਹ੍ਰਾਦਯਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਾ ਧਾਨੰਚੰਡੀ, ਮੈ ਮਨਸੁਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਾ ਒ਕੇ ਦੇਵੁਨਿ ਮੈਦ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੰਚੰਡੀ ॥ 3॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਧਿ ॥

ਸਰਠ੍ਠਨਿਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਠਾਨੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਭਚਿਠੁ ਵਾਰਿ ਸਰਠ੍ਠੁਨੁ ਕ੍ਠਮਿੰਚਿ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਠੁ ਜਾਧਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥

ਆਠ੍ਠਿਠੁ ਠਾੰਠਿਕੀ ਨਿਠਿ ਅਯਿਨ ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਵਾਰਿਕੀ ਆਸ਼੍ਰਠ੍ਠਿੰਚਿ, ਓ ਨਾਨਕ,
ਆ ਦੇਵੁਠ੍ਠਿ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਾ ਧਾਨੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 2॥ 28॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਠੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੁਟਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲੁ ਭਗਵੰਠੁਠ੍ਠਿ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਠ੍ਠੰਗਮੈਨ ਭਕ੍ਠਿਠੋ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨ੍ਠਾਠੁ, ਅਠਨਿ
ਸੰਦੇਹਾਲਨੀਹਾਸ਼ਨਮੈਖੋਯਾਯੁ.

ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟਿ ॥੧॥

ಆಯನ ದುಃಖಾಲನಿಶ್ಚಯ, ಅಜ್ಞಾನವು ಕೆಲವೆಂದು, ಅನಿಶ್ಚಯಗಳು ತೊಲಗಿವೆಯಿ, ಅನ್ನಿ ಪಾಪాలు ನಿರ್ಮಲಿಂಚಬಡ್ಡಾಯ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨಿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ದೇವನಿ ನಾಮಮುಪಲ್ಲ ಪ್ರೇಮ ಆ ವಕ್ಷಿ ಮನಸುಳ್ಳೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆಂದುತುಂದಿ,

ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಕਲುಸುಕುನಿ ಅನುಸರಿಂਚಡಂ ದಾਠ੍ਰਾ ದೇವੁಣ್ಣಿ
ಗುਰੁಂਚುਕುಂಟಾರು; ಆಯನ ಜੀਵನ ವಿಧಾನಂ ಅತੁਲੁತ ਨਿಷਠੁಷੁಂಗਾ ಮಾರುತುಂದಿ.॥
1॥ ವಿਰਾਮಂ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥

ಭੁਕਤੀਆਰਾਧਨਲ, ತਪਸੁਲੁ, ਅಸಂಖਾਠੁ ਕਰੁਣੁ ಯੋਕੁਅਨਿਯੋਗੁਲੁਲನੁ ದೇਵੁಣ್ಣಿ
ಸਠਿಂਚੇ ಫಲವಂತಮੁನ ಪನಿಲੋ ਚੇਰಬੁಡ್ಡಾಯ.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥

ਦೇਵੁಡು ತਨ ಕನਿਕਰਾਨਿਅਨੁಗ್ರਹਿಂਚಡಂ ದਾਠ੍ਰਾ ಕਾಪਾಡੇ ಜੀਵਿਤ ಸಂಕਲਾਨੁਪਾਠਿಂਚੇ
ਅਨਿਠੁನುਲੁ ವಿಜಯਵಂತੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰੁತುಂಟಾಯ. ॥ 2॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥

ಪ੍ਰತಿ ਸਾਠੁਲੋ ಸਰਠੁਕੁਮಂತੁಡੁਨ, ಸਰਠੁਖੁਲੁ ਗਲ ದೇਵੁನಿ ಜ್ಞਾਪਕਮੁ ਚੇਸਿਕੋਂਡಿ,
ಆಯನನು ಎਨਠੁਵਾ ਵਿಡಿਚਿਪੇਟੁਕುಂਡਾ ਊਂਡಂਡಿ.

ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥

ਵਠਿੰਚಲੇਨಿ ਨਿਤਠੁਵੁನಿ ਅਸಂಖਾਠੁਮੁನ ਸੁਗੁಣਾਲನು ಒಕರಿ ನਾਲੁಕ ਵਠਿੰਚಲੇದು.
॥ 3॥

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥

ವਿਨಯਸੁಲ ದುಃಖಾಲನು ಪಾರੁಡੁಲಿ, ಲೋಕದುਰੁಣಾಲ ಸಮುದ್ರಾನಿਠੁಲಿ ಊದಡಾನಿਕಿ
ವಾರಿਕಿ ಸಹಾಯಪಡಗಲ ಸಮਰੁಡು ದೇವುಡು; ಅತನು ಅಂದರಿಪಲ್ಲ ಕರುಣನು ಮರಿಯು
ದಯನು ಕಲಿಗಿ ಊಂಟಾಡು.

ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਰੋਂਧਰ ਆਧਾਠੀਠ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ
ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ, ਅੰਦੁਵਲ, ਅਤਨਿ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਪੋਂਦੰਦੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਪਰਿੰਚੰਡਿ. ॥ 4॥ 3॥ 29॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਯਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਯ ਰੋਗੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਪੁਰਿਤਮੈਨ ਬੁਧਿ, ਮਾਯਪਲ ਅਪਾਰਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮ, ਲੋਕਸੰਪਦ, ਸ਼ਕਤਿ
ਅਨੇਵਿ ਅਠਠਤ ਠੀਵਮੈਨ ਦੀਰਯਕਾਲਿਕ ਵਾਠੁਲੁ,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਵੀਠੀਕਿ ਔਸਠਮੁ; ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਚੇਯਗਲਿਗਿਨ, ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਵੁ
ਗਾਰੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੁ.॥ 1॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਠੀਐ ਜਨ ਪੁਰਿ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਠੀਨੁ ਹੁਦਯੰਠੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲ ਲੋਯੰਠ ਵਿਨਯੰਗਲ
ਸੇਵਕੁਨਿ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡਾਲਿ.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਜਨਨਾਲ ਮਨ ਪਾਪਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਪੋਯਾਲੁ; ਓ
ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਓ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੁਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥

ਠੀਵਿਤਪੁ ਮੋਦਲੋ, ਅੰਠੰਲੋ, ਮੁਠਠਾਲੰਲੋ, ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਓਕਰੁ
ਪਠੁਬਡੀਪੋਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿਨ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੰਠੋ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ
ਦਾਠਾ ਮਾਠਰਮੇ ਮਨੰ ਓ ਆਧਾਠੀਠ ਮਰਠ ਓਚੁਠੁ ਕਠਿਰਿੰਚਗਲੁਗੁਠੁਨਾਠੁ. ॥
2॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੁਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਠੰ ਵੰਠੀ ਵਾਠੀਠੋ ਮੋਸਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਵਲੁਪੁਠੁਠਾ
ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲੰਲੋ ਬਾਠਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਠਾਨੋ ਓਂਟਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੇਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥

ਭਕਤੀਆਰਾਧਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ੍ਰੁ, ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਜਨਨ
ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਮੁਗੁਸ੍ਰਾਯਿ. ॥ 3॥

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥

ਮਨ ਸੇਘ੍ਰੀਤੁਲੁ, ਪਿਲ੍ਲੁਲੁ, ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠ੍ਰੁਮੁਲੁ ਮਨਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਲੇਰੁ,
ಎਂਦੁਕੰਚੇ ਵਾਰੁ ਮੂਾਡੁ ਰਕਾਲ ਫ਼ਾਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ, ਸਾਮਾਜਿਕ ਦੁਃਖੁੰਲੋ
ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੁਲਨੁ, ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ
ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਬਾਧਲਨੁ ਤੋਲਗਿਸ੍ਰਾਡੁ.॥ 4॥

ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥

ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਨਿਧਿਸ਼ਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਠ੍ਰੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਪਛੁ ਨੁਂਡਿ ਤਮਨੁ ਏਦੀ
ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਚੇਯਦਨਿ ਪ੍ਰਕਟਿਸ੍ਰੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, (ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁਂਡਿ ਤਪਿਠ੍ਰਿਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ) ਨੇਨੁ ਅਨੰਤ ਦੇਵੁਨਿ
ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚ੍ਚਿਅਯਨ ਨਾਮ ਮਧੁਤੁਨੁ ਗਠ੍ਰਿਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 5॥ 4॥ 30॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗੰ ਗੁਾਜ਼ੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯ, ਠੁ-ਪਾਦੁਲੁ (ਰੇਂਡੁ ਪੰਕੁਲੁ):

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਾਜਿੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਧਨਨੁ ਚੇਯੰਡਿ, ਏਵਰਿ ਰੂਪੰ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁਂਡਿ
ਮਰਿਯੁ ਫਲਵੰਤਮੁਨੇਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰਤਿਦੀ ਚੇਯੰਗਲ ਸਾਮਠ੍ਰੁਠ੍ਰ ਠੁਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ.

ਗੁਣ ਰਮਣ ਸੁਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥

ਅਨੰਤੁਠ੍ਰੇਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਗਾਨੰ ਚੇਯੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਆਯਨ ਮੁਪਿਮਨੁ ਵਿਨਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ, ਏਕਰੁ ਮਠ੍ਰੀਅਤਨਿ ਨੁਂਡਿ ਵੇਰੁ ਚੇਯੰਬਡਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਚੇਯੰਡਿ

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥

ਗੁਰੂవు ਸਾಂಗਠਠ੍ਰਲੋਂ ਵਾਰੀ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੂ ਵਿਕਸਿੰਚੀ ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲਨੁ
ਠਠ੍ਰਿੰਚਾਯੀ. ॥ 2॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਚੈਆਲਾ ॥

ਅਨਿਘੋਲਲਾ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠੁ, ਸਾਠਿਠ੍ਰੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠ੍ਰੈਨ ਗੁਰੂਵੁਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੋਵਾਡੁ,

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥

ਅਠਨੁ ਠਨ ਸਹਚਰੁਲਠੋਂ ਕਲੀਸੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠਦਾਡੁ
ਮਰੀਯੁ ਅਠਨੀ ਚੀਕੁਠੁਨੀਘਾਸ਼ਨੰ ਚੋਯਬਡਠਾਯੀ. ॥ 3॥

ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥

ਓ' ਗੁਰੂਵਾ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਠਨ ਠੀਵਿਠਾਨੀਕੀ ਮਠੁਠੁਗਾ ਠਨਘੁਠ੍ਰੀਠੋਂ ਮੀਰੁ
ਠਨਾਠੁ ਮਰੀਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠਨਾਠੁ.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਨਾਨਕੋਂ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਸ਼ਯੰ ਪੋੰਦੀਨ ਵਠ੍ਰੀ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਠੁਠੁਨੁ
ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਠਨੀਪਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਰਠ੍ਰੀੰਚਾਰੁ. ॥ 4॥
2॥ 32॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋ ਨਿਠ੍ਰੋਵੁਡੁ, ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੂਵੁ ਕ੍ਰਪਚੋਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗੋਂ ਗੁਾਠ੍ਰੀ, ਅਪੁਪਦੁਲੁ, ਮੋੁਦਠੀ ਗੁਰੂਵੁ, ਮੋੁਦਠੀ ਲਯ:

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਈਦੁਗੁਰੁ ਦੋੰਗਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਹੰ ਮਰੀਯੁ
ਅਨੁਬੰਠੰ) ਨਿਵਸਿੰਚੋਂ ਨਗਰੰ ਲਾੰਠੀਦੀ; ਪੋਚਠ੍ਰੀੰਚੀਨਪਠ੍ਰੀਕੀ, ਵਾਰੁ ਆਠਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਦੋੰਗੀਲੀਸੁਠਾਨੋਂ ਠੰਟਾਰੁ.

ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਠਨ ਆਠਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰ ਸੰਪਦਨੁ ਮੂਾਡੁ ਪ੍ਰੇਰਠੁਲੁ (ਦੁਰੁਠੁਣੰ, ਠਰੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਸ਼ਕੁਤੀ)
ਮਰੀਯੁ ਪਦੀ ਈੰਦ੍ਰੀਯ ਅਵਯਵਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੁਰਠ੍ਰੀਠੰਗਾ ਠੰਚੋਂ ਓ ਨਾਨਕੋਂ,
ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠ੍ਰੁਠੁ ਪੋੰਦਾਡੁ. ॥ 1॥

ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ಸರಣ್ಣೋವಲೋಕಾಲಂಲೋ ಉನಧ್ವೇವುಣ್ಣಿ ಗುರುಂಚುಕೊಂಡಿ.

ರಾਮು ರಿದೈ ಜಯಮಾಲಿ ॥೧॥ ರಗಾਉ ॥

ಮಿ ಹೃದಯಂಲೋ ದೇವುಣ್ಣಿ ಪ್ರತಿಫಿಂಚಂಡಿ, ಜಪಮಾಲಮಿದ ಪುಸಲನು ಲೆಕ್ಕಿಚಡಂಲಾ ಆಯನ ನಾಮಾನಿಧುವತು ಉಂಡಂಡಿ. ॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ಊರಯ ಮೂಲ ಜಿಸು ಸಾಖ ತಲಾಗಾ ಚಾರಿ ಬೇದ ಜಿತು ಲಾಗೆ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ಒಕ ಚೆಟ್ಟುವಂಟಿದಿ, ದಿನಿ ಮೂಲಾಲು (ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ) ಪನ ಉನಾಠು ಮರಿಯು ಕೊಮಲು (ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮು) ಕ್ರಿಂದಿಕಿ ಉನಾಠು, ಇವಿ ಮಾಯ ಯುಕ್ತಪಟ್ಟುಲೋ ಉನಾಠು; ನಾಲುಗು ವೇದಾವಗಾಲು ಮಾಯ ಯುಕ್ತಕು ಶಕ್ತಿನಿ ವರ್ಧಿಸ್ತು ಉನಾಠು.

ಸರಜು ಭಾಱಿ ಜಾಱಿ ತೆ ನಾನಕು ಪಾರಬ್ರಹ್ಮ ಲಿವ ಜಾಗೆ ॥೨॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಮಾಯ ನಿಶಬ್ದಂಗಳ ತಮ ಮನಸುನು ದೇವನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗಳ ಉನ್ನವಾರಿ ನುಂಡಿ ದೂರಂಗಳ ವೆಳ್ಳಿ, ದಾನಿ (ಮಾಯ) ದಾಡುಲ ನುಂಡಿ ಅಪ್ರಮತ್ತಂಗಳ ಉಂಟುಂಡಿ. ॥ 2॥

ಪಾರಜಾತು ಘರಿ ಆಗಾನಿ ಮೆರೆ ಪುರಯ ಪತ್ತ ತತು ತಾಲಾ ॥

ನಾ ಇಂಟಿ ಆವರಣಲೋ ನೆನಲಾ, ಆ ಕುಂಚಿಕಲತ್, ಆಕುಲತ್, ಪುಪ್ಪುಲತ್, ಪಂಥಲತ್ ಪಾಟು ಕೊರಿಕ ತೀರೈಚೆಟ್ಟು (ಪರ್ವಾತ್) ಪರಿಗಿನಟ್ಟು, ನಾ ಹೃದಯಂಲೋ ಅನಿಚ್ಚಿರಾಠಾಲ ಯುಕ್ತ ಪ್ರದಾತ ಅಯಿನ ದೇವುಣ್ಣಿ ನೆನು ಗ್ರಹಿಂಚಾನು.

ಸರಬು ಜೊತಿ ನಿರಂಜನು ಸೆತ್ತಿ ಛೇತರು ಬರುತು ಜೆಜಾಲಾ ॥೩॥

ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ವೆಲುಗು ಪ್ರಸರಿಸ್ತು, ನಿಷ್ಕಾಶಂಗಳ, ಸೆತ್ತು ಉನಿಕಿಲೋ ಉನ್ನದೇವುಣ್ಣಿ ಮಿ ಹೃದಯಂಲೋ ಪೊಂದುಪರಚಂಡಿ ಮರಿಯು ಅನಿಪಾಪಂಚಿಕ ಚಿಕ್ಕುಲನು ತಣ್ಣಿಂಚಂಡಿ. ॥ 3॥

ಸುಣಿ ಸಿಖವೆತೆ ನಾನಕು ಬಿನವೆ ಛೇತರು ಮಾಱಿಆ ಜಾಲಾ ॥

ನಾನಕ್, ವಿನಂಡಿ, ಓ ಸಲಹೆ ಅನೇಫುಕುಡಾ, ಮಾಯ ಬಂಧಾಲನು ವಿಡಿವಿಪೆಟ್ಟಂಡಿ.

ಮನಿ ಬೆಚಾರಿ ಏಕ ಲಿವ ಲಾಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನಮು ನ ಕಾಲಾ ॥೪॥

ಒಕ ದೇವನಿ ಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮನು ಪೊಂದುಪರಚಡಂ ದಾಠಾ, ಮಿರು ಮಳೆಜನನ ಮರಿಯು ಮರಣ ಚಕ್ರಾಲ ಗುಂಡಾ ವೆಳಠನಿ ಮಿ ಮನಸುಣ್ಣೋ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚಂಡಿ. ॥ 4॥

ಸೆ ಗುರು ಸೆ ಸಿಖು ಕಳಿಅಲೆ ಸೆ ವೈದು ಜಿ ಜಾಣೆ ರೆಗಿ ॥

(ತನ ಹೃದಯಂಲೋ ದೇವುಣ್ಣಿ ಪ್ರತಿಫಿಂಚಿನವಾಡು) ರೋಗುಲ ರುಗತ್ತಲನು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊವಡಂ ವಲ್ಲ ಸತ್ತಗುರುವು, ನಿಜಮನ ಶಿಷ್ಯು ಲೆದಾ ನಿಜಮನ ವೆದುಡು ಅನಿ ಚೆಬುತಾರು.

ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ದೇವನಿತ್ ಅನುಸಂಧಾನಂ ಕಾವಡಂ ವಲ್ಲ, ಅತನು ಪನುಲು ಮರಿಯು ವಿಧುಲ ದಾತ್ರಾ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಕಾಲೆಡು; ಗೃಹಾಸ್ಪುಡಿಗಾ ಜੀವಿಸ್ತಾಡು, ಅತನು ದೇವನಿತ್ ಅನುಸಂಧಾನಂਗಾ ಊಂಟಾಡು ಮರಿಯು ಮಾಯ ಚೆತ ಊರಿವೆಯಬಡಡು. || 5||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥

ಕಾಮಂ, ಕೋಪಂ, ಅಹಂಕಾರಂ, ದುರಾಸ, ಅನುಬಂಧಂ, ಮಾಯಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮನು ತಣ್ಣಿಂಚಾಡು;

ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗತੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ತನ ಮನಸುಳ್ಳೋ ಅವಕ್ಷ ದೇವನಿ ವಾಸ್ತವಿಕತನು ಗುರಿಂಚಿ ಆಲೋಚಿಂಚಾಡು ಮರಿಯು ಗುರುವು ಯುಕ್ತಕೃಪ ದಾತ್ರಾ ಆಯನನು ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು. || 6||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥

ಆಧಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಂ ಮರಿಯು ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನನು ದೇವನಿ ನುಂಡಿ ಬಹುಮತಿಗಾ ಚੋಪಪ್ಪಚು; ಈ ವರಾನಿಘಂಕುನೇ ವಕ್ಷಿನಿ ಚಾಸಿ ರಾಕ್ಷಸುಲು (ದುರ್ದುಣಾಲ) ಭಯಪಡತಾರು.

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦೆ ਜಾಗਤ ਨਾਹੀ ਸੁਤਾ ॥੭॥

ತಾಮರವಂಟಿ ದೇವನಿ ನಾಮಮು ನುಂಡಿ ಪ್ರವಹಿಂಚೆ ತೆನ ಲಾಂಟಿ ಅದುಠ್ಠಮನ ಮಕರಂದಾನಿಠ್ಠುಚಿ ಚಾಸ್ತುನಠ್ಠು ಅತನು ಭಾವಿಸ್ತಾಡು; ನಿದ್ರಪೋವಡಾನಿಕಿ ಬದುಲು ಮಾಯ ದಾಡುಲಕು ಮೆಲಕುವಗಾ ಊಂಟಾಡು. || 7||

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲಾ ਨಾನਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವುಡು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೋಲೆನಿವಾಡು, ಅತನಿ ಸೃಷ್ಟಿ ದಾತ್ರಾ, ಅತನು ಮೊತ್ತಂ ವಿಶಾನ್ವಿಘ್ರಮಿಂಚಾಡು.

ਉਪਦੇਸ ಗੁರು ಮਮ ਪੁನಹಿ ನ ಗರತೆ ਬಿਖು ತਜಿ ਅੰਮ੍ಹಿತು ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥

ಗುರುಬೋಧನಲ ದಾತ್ರಾ, ಲೋಕಅನುಬಂಧಾಲ ವಿಪಾನಿಘಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಿ, ನೆನು ನಾಮಂ ಯುಕ್ತ ಅದುಠ್ಠಮನ ಮಕರಂದಾನಿಠ್ಠಿಸುಕುನಾಠ್ಠು; ಅಂದುವಲ್ಲ ನೆನು ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಾಲ ಗುಂಡಾ ವೆಳಾಳಿಠ್ಠ ಅವಸರಂ ಲೆಡು. ||8|| 1||

ਗੁಜರੀ ಮಹಲಾ ੧ ॥

ರಾಗ್ ಗುಜರಿ, ಮೊದಲಿ ಗುರುವು:

ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥

ಓ' ದೇವುಡಾ, ಪ್ರಯೋಜಕುಡಾ, ಮಿಮಲಿಘೆಡುಕುನೇವಾರು, ವಾರಿ ಲೆಕಠ್ಠು ಪರಿಮಿತಿ ಲೆಡಾ ಮುಗಿಂಪು ಲೆಡು.

ਜੈਸੀ ਭੁਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, వారి హృదయములలో ఏ విధమైన కోరిక ఉన్నామీరు దానిని నెరవేరగ్గల సమర్థులు; మీరు శాశ్వతమైన మరియు గొప్పపయోజకుడు. || 1||

ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥

ఓ దేవుడా, నాకు నీ నామము ఆరాధన, తపస్సుకరోర శ్రమ మరియు శాశ్వత మధతు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నామును ధాన్వీస్తూ ఖగోళ శాంతిని పొందును, నీ నామముతో నన్ను ఆశీర్వదించుము; మీ సంపదలు భక్తి ఆరాధనతో నిండి ఉన్నాయి. || 1|| విరామం||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥

ఓ దేవుడా, అపుర్ణు మీరు లోతైన ట్రాన్స్ఫిటిలో మీతో జతచేయబడ్డారు మరియు మీరు మాత్రమే మీ సర్వత ఆలోచనను ప్రతిబింబిస్తున్నారు.

ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥

మీరు మిమల్నిమీరు వెల్లడించినపుర్ణు, నీరు, భూమి లేదా ఆకాశం లేవు. || 2||

ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

ఆ సమయంలో, మాయ లేదా దాని నీడలో ఎవరూ లేరు (దానిలో నిమగ్నమై ఉన్నారు); సూర్యుడు లేడు, చంద్రుడు లేడు, మరే అనంతమైన కాంతి లేదు.

ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥

ఓ దేవుడా, మూడు లోకాలలోనూ చూడగలిగిన మీ అందరి దృష్టి మీలో ఉంది. || 3||

ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥

ਦੇవుਡੁ ਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਭੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਿਚਿਨਪੁਰੁ ਅਤਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਿਵ ਮਰਿਯੁ ਭਰੁ ਰੂਪਾਲਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਿਚਿਨਾਡੁ.

ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਭੀਵਮੁ ਬਿਚਗ੍ਰਾਫੁਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਿਚਿ ਪਰਿਗਣਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਭਜਾਰੁ. ॥ 4॥

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥

ਓ, ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੁੰਦਿ ਦੇਵਦੂਤਲੁ ਮਿਮਲਿਭੁਦੁਕੋਂਡਿ; ਮੀਰੁ ਭਜਾਰੁ ਆਨਾਠੁ ਕਾਨੀ ਮੈ ਸੰਪਦਲੁ ਏਨਠੁ ਆਯਿਭੋਵੁ.

ਉਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥

ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਆਨਘਾਤ੍ਰ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਪਵਾਹੰ ਨਿਟਾਰੁਗਾ ਆਨਘਾਤ੍ਰਲੋ ਪਡਿਨਲੇ; ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਸਾਧਕੁਲਕੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਆਯਨ ਨੁੰਡਿ ਮਨਸੁਠੁ ਮਲਿਠੁਚਬਡਿਨਵਾਰਿਕਿ ਏਮੈ ਲਭਿੰਚਦੁ. ॥ 5॥

ਸਿਧਿ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥

ਮਾਯਲੋ ਕੁਰੁਠੁਠੁ, ਸਿਧੁਲੁ (ਨਿਘਾਤੁਲੁ) ਮੈ ਨੁੰਡਿ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁ, ਅਦੁਠੁ ਸਕੁਲ ਕੋਸੰ ਯਾਚਿਠੁ ਮੈ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿਪਕਟਿਠੁ.

ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੇ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਰਕਮੈਨ ਦਾਹੰ (ਲੇਦਾ ਕੋਰਿਕ) ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਆਨਾਮੀਰੁ ਆ ਰਕਮੈਨ ਨੀਟਿਨਿ ਲੇਦਾ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਭਜਾਰੁ. ॥ 6॥

ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥

ਗੁਰੁਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇਵਾਰੁ ਨਿਯੰਗਾ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਲੁ; ਗੁਰੁਵੁਕੁ, ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਮਧੁਠੇਡਾ ਲੇਦੁ.

ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੇਹੈ ਬੁਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟੁਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ, ਤਮੁ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਆਨਠੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਵਾਰੁ, ਮਰਣ ਭਯੰ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਪੋੰਦੁਟਾਰੁ ॥ 7॥

ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥

ఓ' దేవుడా, ఇప్పుడు లేదా ఎప్పుడైనా, నేను మీ నుండి మరేదీ అడగను, నిష్కలమైన నామం పట్ల ప్రేమతో ననుజ్జీరణించండి.

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥

పాటపక్షిలా, నానక్ నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందం కోసం ప్రార్థిస్తాడు; ఓ దేవుడా, దయను చూపండి మరియు మీ స్తుతిని పాడటం యొక్క బహుమతితో ననుజ్జీరణించండి. ||8|| 2||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ్ ਗੁਜਰੀ, మొదటి గురువు:

ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥

ఓ ప్రിയమైన, ఒకరు పుట్టి తరువాత మరణిస్తారు; గురుబోధనలు లేకుండా అతుల్యత ఆధాత్మిక హోదాను పొందలేదు కాబట్టి జనన మరణాల చక్రం కొనసాగుతుంది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥

గురువు అనుచరులు నామంతో నిండి ఉంటారు మరియు నామానిష్ఠాత్వం చేయడం దాటా, వారు దేవుని సమక్షంలో అతుల్యత ఆధాత్మిక హోదా మరియు గౌరవాని పొందుతారు. || 1||

ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుని నామముకు మీ మనసును అనుగుణంగా ఉంచండి,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు కృపవల్ల భగవంతుని నుండి మాత్రమే వేడుకునే నామం యొక్క మహిమ అలాంటిది. || 1|| విరామం||

ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ఓ ప్రിയమైన వాడా, మిమల్ని మీరు నిలబెట్టుకోవడం కోసం ఇంటింటికి భిక్షాటన చేసినందుకు మీరు వివిధ (మతపరమైన) దుస్తులను ధరిస్తారు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ఓ మనిషి, దేవుని భక్తి ఆరాధన లేకుండా ఖగోళ శాంతి ఉండదు; గురువు బోధనలను పాటించకుండా అహం నిష్ప్రభించదు. || 2||

ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥

ఓ ప్రీయమైన వాడా, మరణ భయం నిరంతరం మీ తలపై వేలాడుతోంది; పుట్టిన తరువాత, ఇది మీకు శత్రువు అవుతుంది.

साचै सबादि रते से बाचे सतिगुर बुझ बुझाਈ ॥३॥

దైవవాక్యముతో నిండినవారు మరణ భయము నుండి రక్షించబడతారని సత్య గురువు ఈ అవగాహనను ఇచ్చాడు. || 3||

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ మరణభయం గురువు

శరణాలయంలో ఉన్నవారిని హింసించదు.

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥४॥

వారు అదృశ్యనిషఖమైన దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటారు, ఆ నిరభయదేవునితో అనుగుణంగా ఉంటారు. || 4||

ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨాਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥

ఓ' నా ప్రీయమైన వాడా, సత్యగురువు మద్దతుపై ఆధారపడండి, నామంకు అనుగుణంగా, దానిని మీ హృదయంలో దృఢంగా పొందుపరుస్తున్నాము.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥५॥

దేవునికి ఏది ప్రీతికలిగినా, ఆయన అదే చేస్తాడు; అతని గత క్రియలను ఎవరూ చెరిపివేయలేరు. || 5||

ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥

ఓ' నా గౌరవనీయ గురువా, నేను మీ ఆశ్రయానికి తొందరపడుతున్నాను ఎందుకంటే నేను మరెవరి నుండి రక్షణను ఇష్టపడను.

ਅਬ ਤਬ ਏਕੇ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥६॥

యుగయుగాలుగా మానవులకు సేవ్హితునిగా, సహచరుడిగా ఉన్నాక దేవుని పేరును నేను ఇప్పుడు మరియు ఎప్పటికీ ఉచర్తించాను. || 6||

ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ఓ' నా పూజ్యదేవుడా, మీ పేరు యొక్క ప్రాప్రదాయ గౌరవాన్ని సమర్థించండి ఎందుకంటే నేను మీ ప్రేమతో మాత్రమే నిండి ఉన్నాను.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥७॥

దయను చూపండి, మీ దృష్టిని నాకు తెలియజేయండి మరియు దైవిక పదంతో నా అహంనిశ్చాల్యుడి. || 7||

ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥

ఓ' నా పూజ్యదేవుడా, నేను మిమల్ని పూజిస్తాను (అడగవచ్చునామ్ కాకుండా) ఏమిటి? ఏదీ శాశ్వతమైనదిగా అనిపించదు; ఈ లోకములోనికి వచ్చేవారు వెళ్లిపోతారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੀਠ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥

ఓ దేవుడా, నానక్, నామ సంపదతో నన్ను ఆశీర్వదించండి, తదాత్తా నేను దానిని మెడలో నెక్లెస్ లాగా నా హృదయంలో పొందుపరచగలను. ||8|| 3||

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ గూజ్రీ, మొదటి గురువు:

ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥

ఓ ప్రీయమైన వాడా, నేను ఉన్నత, లేదా తక్కువ, లేదా మధ్యస్థ సామాజిక హోదా వాడిని కాదు; నేను కేవలం దేవుని భక్తుడిని మరియు దేవుని ఆశ్రయానికి వచ్చాను.

ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥

నామంతో నిండిన నేను ప్రపంచం నుండి, మాయ పట్ల ప్రేమ నుండి వేరుచేయబడ్డాను, మరియు దుఃఖం, విడిపోవడం మరియు వాళ్ళి గురించి నేను మరిపోయాను. || 1||

ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, గురుకృప దాత్తానే భగవంతుని భక్తి ఆరాధనలు నిరక్షించవచ్చు

ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనల దాత్రా, నిషబ్దమైన దేవుణ్ణి తన హృదయంలో ప్రతిష్ఠచేసినపుడు అతను మరణం మరియు తన మునుపటి దుశ్చర్యల భయం గురించి భయపడడు. || 1|| విరామం||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥

దేవుని భక్తులు ఎల్లప్పుడూ తమ సమక్షంలో ఉన్నట్లు భావిస్తారు మరియు వారి నాలుకతో అతని ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉంటారు; దేవునికి ఏది ప్రీతికలిగినా, సహజంగా అదే జరుగుతుందని వారు నమ్ముతారు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥

దేవుని నామానిగూర్చుంచకుండా ఈ లోకంలో జీవించడం నిరుపయోగమని వారు భావిస్తారు; వారికి, దేవుణ్ణి సభించకుండా ఒక్కక్షణం కూడా పనికిరాదు. || 2||

ਐ ਜੀ ਖੇਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥

ఓ' నా ప్రിയమైన వాడా, అబద్ధులకు ఎక్కడా మద్దతు లభించదు, ఈ ప్రపంచంలో లేదా తదుపరి ప్రపంచంలో మరియు అపవాదుదారులు దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందరు మరియు ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక హోదాను పొందరు.

ਰੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥

భక్తులకు అనుగ్రహించబడిన బహుమతుల గురించి ఒక అపవాదు మోపినా, దేవుడు తన ఆశీర్వాదాన్ని ఆపడు, ప్రతీరోజూ అది విస్తరిస్తూనే ఉంటుంది. || 3||

ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు దాత్రా భక్తునికి ఇచ్చిన దేవుని స్తుతి బహుమతిని ఎవరూ తీసివేయలేరు; నా దేవుడు తనకు తానే దానిని ఇస్తాడు.

ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥

భక్తులకు గురువు ఇచ్చిన వరాన్నివారు ప్రశంసించకపోవడం వల్ల అపవాదులు అవమానానికి గురవుతారు. || 4||

ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੁਆ ਰਾਈ ॥

ఓ ప్రിയమైన వాడా, దేవుని ఆశ్రయానిశ్చోరుకునే అపవాదుదారులు కూడా, అతను వారిని క్షమించి, ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్య చేయకుండా తనతో ఐక్యం చేస్తాడు.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥

ਗੁਰੂਵੁਲ ਗੁਰੂਵੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਆਨੰਦਾਨਿਕੀ ਮੂਲੰ; ਅਤਨੁ ਮੋਦੁਟੁ ਓਕ ਵਸ਼ੀਨਿ ਸਤ੍ਯਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮਵੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਆ ਵਸ਼ੀਨਿ ਤਨਤੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸ਼੍ਟਾਡੁ. ॥ 5॥

ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਵਾਡਾ, ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਾਨਵੁਲ ਪਲੁ ਦਯੁਤੋ ਊਂਟਾਡੁ; ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨੁਪੁਠੁ, ਆ ਵਸ਼ੀ ਵਿਵਿਧ ਜਨਖੁਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਮੁਗਿੰਚਾਡੁ.

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਰੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥

ਤਤਠੋਤੁ ਰਾਯਿਨਿ ਤਾਕਿਨਪੁਠੁ ਐਨੁਮੁ ਬੰਗਾਰੰਗਾ ਮਾਰਿਨਲੈ, ਓਕ ਵਸ਼ੀ ਦਾਨਿਲੋ ਨਿਪਠੁਪੁੰਗਾ ਮਾਰਡੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁ ਮਹਿਮ ਕੂਡਾ ਅਲਾਗੇ ਵੁੰਦਿ. ॥ 6॥

ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਪਠੁਪੁੰਗਾ ਨੀਟੀ ਕੋਲਨੁ ਵੰਟੀਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਸੁਠੁ ਚੇਸੇਦਿ; ਸਤ੍ਯਗੁਰੂਨੁ ਬੋਧਨਲੁ ਆਘੋਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚੇ ਵਸ਼ੀ ਊ ਕੋਲਨੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਤਾਡੁ.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਸਾੰਗਤੁਲੋ ਊਂਡੁਟੰ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੂਵੁ ਤਨ ਆਤਮੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਆਤਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼੍ਟਾਡੁ ਕਾਬਠੀ, ਓਕਰੁ ਮਲੈਯੁਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਰੁ. ॥ 7॥

ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮਿ ਤਰੇਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਸਰੋਠੁਠੁਪੁਡੁਵੁ, ਸਰਠੁਠੁ, ਅਰੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁਵੁ; ਮੀਰੁ ਚੇਠੁਲਾੰਟੀਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਊ ਚੇਠੁਪੁ ਕੂਰੁਠੁਪੁਕੁਲੁ ਊਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥

ਓ' ਨਿਪਠੁਪੁੰਗਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁਤੋ ਨਨੁਐਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਗੁਰੂਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਊਂਟਾਨੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਰੁ. ॥8॥ 4॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਯਗੁਰੂਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗੰ ਗੁਜਰੀ, ਮੋਦੁਟੀ ਗੁਰੂਵੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ:

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਦਰਭਾਨਿ ਚ੍ਰੋਰੁਕੁਨੇ ਭਕ੍ਤੁਲੁ, ਆਯਨ ਪਲ੍ਲੁ ਤੀਵ੍ਰਮੁਨੇਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਕਲੀਗਿ
ਊਂਟਾਰੁ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼੍ਟਮੁਨੇਨ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਸਭਿੰਚੰਡੀ.

ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਏਡੁਸ਼੍ਟਾਰੁ, ਵਿਲਪਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਊਦੇਸ਼ੁਭਰਿਤਮੁਨੇਨ ਵਿਬੋਧਲੁ
ਚੇਸ਼੍ਟਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਖੁਗੋਲੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਆਸਾਠਿਸ਼੍ਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਮੁ ਪੋਂਦੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਨਮਾਨੁਪ੍ਰੇਮਗਾ
ਧਾਨੰਚੰਡੀ.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਨਾਨਿਖੀ ਜੀਵਿਤ ਊਦੇਸ਼ੁਭਗਾ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਅਦਿ
ਮਿਮਲ੍ਹਿਦੁਰੁਭੁਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਪ੍ਰਯਾਣਿੰਚੰਡੰ ਲਾਂਠੀਦਿ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਭਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਰੁਭੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਵੇਰੁਪੰਡੰਡੀ, ਭਦਿ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਠੇਸੁਂਡੀ.

ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਨਸੁਲੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਘਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਬੁਢਿ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਸਾਰਾਨੁ
ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁਂਡੀ, ਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਗਲੁਗੁਠਾਰੁ, ਅਦੇ ਆਨੰਦਾਨਿਕੀ
ਨਿਧਿ. ॥ 2॥

ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥

ਚੰਚਲਮੁਨੇਨ ਮਨਸੁਸੁਪੰਦਨੁ ਵੇਂਬਡਿਸੁਠਾ ਤਿਰੁਗੁਠੁਂਡੀ; ਭਦਿ ਲੋਕਪ੍ਰੇਮ
ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧੰਲੋ ਲੀਨਮੁ ਊਂਟੁਂਡੀ.

ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥

ਗੁਰੁਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰਮੁ, ਬੋਧਨਲਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁਂਡੰਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ, ਆਯਨ
ਭਕ੍ਤੀਆਰਾਧਨ ਮਨਸੁਠੋ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚੰਬਡਠਾਯਿ. ॥ 3॥

ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥

ਮਾਲੀ ਯੋਕੁਸ਼ੁਦੇਪਦੇ ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੁਣਾਲ ਕਾਰੁਣੰਗਾ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਬਾਧਪੰਡੁਠੋਂਡੀ; ਮਾਯ ਯੋਕੁਸ਼ੁਭਮਲਲੋ ਦਾਨਿ ਸੰਚਾਰਮੁ ਏਨਠੀਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని ఆశ్రయం మాత్రమే మాయచే ప్రభావితం కాని ప్రదేశం; నామానిగ్గుర్తుంచుకోవడం నిజమైన తపస్సుమరియు నిజమైన జ్ఞానం. || 4||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹੁ ਰੇਤੁ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕੁ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥

ఈ ప్రపంచం మాయపట్ల ప్రేమతో చిక్కుకుపోతుంది, అందువల్ల ఇది జనన మరణాల భయంకరమైన బాధలను అనుభవిస్తుంది.

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੁ ਰਮਣੰ ॥੫॥

నిజమైన గురువు శరణాలయానికి పరుగెత్తండి, హృదయపూరకంగా దేవుని నామానిగ్గుర్తుంచుకోండి మరియు మీరు జనన మరణ చక్రం నుండి తప్పించుకోగలుగుతారు. || 5||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥

గురువు బోధనలను మనసులో దృఢంగా స్థిరపడినపుడు, అపుడు అది సహజంగా దైవిక జ్ఞానాన్ని ప్రతిబింబించడానికి ఉపయోగించబడుతుంది

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥

ఆ మనసుని తటస్థం ప్రతిష్ఠించిన దానిలో నిషక్లంగా మారుతుంది; అత్యంత ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఆ మనసులోనే ఉంది. || 6||

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥

ఓ' నా మనసా, ప్రేమపూరకమైన భక్తితో, దేవుని పట్ల పూజమైన భయంతో, అతని పేరుకు అనుగుణంగా మరియు భయంకరమైన ప్రపంచ-దుర్గుణాల సముద్రాన్ని ఈదుతుంది.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥

మీ హృదయంలో దేవుని నిషఖ్షమైన నామాన్ని పతిష్ఠించండి; ఓ' దేవుడా, నేను ఈ శరీరాన్ని ఆశ్రయములో అప్పగించుచు ప్రార్థన చేయచుంటిని. ||7||

ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥

దేవుని నామ సంపదను మీ హృదయంలో ఉంచండి, అది దురాశ తరంగాలను శాంతపరచగల సామర్థ్య కలిగివుంది.

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ఓ' నిషఖ్షమైన దేవుడా, నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను, దయచేసి నా మనసును వినయంగా చేసుకోండి అని నానక్ చెప్పాడు. ||8|| 1|| 5||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

రాగ్ గూజ్రీ, మూడవ గురువు, మొదటి లయ:

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥

నేను కూడా నృత్య చేస్తాను, కానీ నేను నృత్య చేసినపుడు, నా శరీరానికి బదులుగా, నేను నా మనసును నృత్య చేస్తాను.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

గురుకృప వలన నా ఆత్మఅహంకారాన్ని తొలగిస్తాను.

ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਇਛੀ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥

తన చైతనాన్ని భగవంతునిపై కేంద్రీకరించినవాడు దుర్గుణాల నుండి విముక్తని పొంది, తన కోరికల ఫలాలను పొందుతాడు. || 1||

ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥

ఓ' నా మనసా, గురువు గారి ముందు మీరు నాట్య చేస్తున్నట్టే గురువు బోధనలను అనుసరించండి.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ

ਗੁਰੁਸੰਕਲਾਨੀਕੀ ਮੀਰੁ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰ ਚੈਂਸੈ (ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ) ਮੀਰੁ ਖੁਗੋਲੁ ਭਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮਰਠ ਭਯੰ ਪਾਰਿਪੋਂਤੁੰਦਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

ਅ ਵਛੀਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਤੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ, ਦੈਵੁਡੁ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰ ਚੈਂਸ਼ਾਡੁ (ਅਤਨਿ ਸੰਕਲ੍ਰੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਨ) ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੈਮਠੋਂ ਅਤਨਿਨਿ ਨਿੰਪੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥

ਦੈਵੁਡੈਂ ਸ੍ਰੁਯੁੰਗਾ ਪਾਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੁਯੁੰਗਾ (ਤਨ ਸੰਕਲ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਝੀਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪਾਟ) ਪਰਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਈ ਗੁਠੀ (ਅਝਾਨ) ਮਨਸੁਨੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਮਾਰ੍ਰਲੋਂ ਈੰਚੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥

ਐਲ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰਾ ਦੈਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਝੀਵਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਾਯੁ ਐਕੁਪਭਾਵਾਨਿ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰੈਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਨਿਦ੍ਰ ਐਯਨ ਮਨਸੁਨੁ ਅਧਿਗਮਿੰਚਦੁ.

ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੁਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੇ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥

ਮਾਯੁ ਪੈ ਪ੍ਰੈਮਠੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਤ੍ਰੰ ਨਿਦ੍ਰਪੋਂਠੋਂਦਿ (ਅਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁਤ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲਿਯਦੁ) ਮਰਿਯੁ ਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਪਲ੍ਰੁ ਪ੍ਰੈਮਠੋਂ ਚੁਟ੍ਰਾ ਪਰਿਗੋਤ੍ਰੁਤਾ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਈੰਟੁੰਦਿ; ਅਤਭਿਤ੍ਰੰ ਦੈਵੁਨਿ ਭਕ੍ਰਿ ਐਰਾਧਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈਯਦੁ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਅਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁ ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਸੰਠੋਂਚਿੰਚਿਨ ਝੁਪੁਲੁ, ਦੈਵਦੁਾਤਲ ਸਠ੍ਰਾਵੰ ਗਲ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਦੈਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰਠੋਂ ਝੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਿਵੇਚਨਾਤ੍ਰੁ ਝੁਠ੍ਰਿਨਿ ਪੋੰਦਿ, ਦੈਵੁਨਿਠੋਂ ਝਿਠਚੈਯੁਬਡਿਨ ਮਨਸੁਨੁਲ ਵਾਰੁ, ਨਿਸ਼ਾਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਧਕੁਲੁ ਕੂਡਾ ਦੈਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਝੀਵਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥

ਵਿਸ਼ਠੁੰਡਾਲ ਨਿਵਾਸੁਲੰਦਰੂ ਮਾਯੁ ਐਕੁਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੰਠੋਂ ਨ੍ਰੁਤ੍ਰ ਚੈਂਸੁਨਾਠੁ; ਈ' ਦੈਵੁਡਾ, ਮੀ ਪ੍ਰੈਮਕੁ ਅਨੁਗੁਠਮੈਨ ਵਾਰੰਦਰੂ ਮੀ ਚਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਝੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥

ఓ దేవుడా, సృష్టికి నాలుగు మూలావసరములోని అన్నిపాణులు, జీవులు మీ ఆజ్ఞల ప్రకారము జీవిస్తున్నాయి). || 5||

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు ప్రీతికరమైన వారు మాత్రమే నృత్యం చేస్తారు (మీ చిత్తం ప్రకారం జీవించండి); గురుబోధనల దాట్లా దైవవాక్యానికి అనుగుణంగా ఉంటాయి

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥

మీరు మీ ఇష్టానిష్టాటింపడానికి చేసేవారు నిజమైన భక్తులు మరియు దైవిక జ్ఞానం యొక్కసారాంశం యొక్కపండితులు. || 6||

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥

సత్యాధాన అంటే, భగవంతుని మనసుతో అనుసంధానం చేయబడినపుడు, గురువు బోధనలను పాటించకుండా అటువంటి భక్తి ఆరాధనను నిరహించలేము.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥

ప్రపంచంలో జీవిస్తున్నప్పుడు, ప్రపంచం నుండి విడిపోయినపుడు, అప్పుడు మాత్రమే గురువు బోధనలను ప్రతిబింబిస్తుంది మరియు దేవుణ్ణి సాకారం చేస్తుంది. || 7||

ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥

చాలా మంది ప్రజలు ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి తరువాత నడుస్తున్నారు; అయితే, వాస్తవికత యొక్కసారాన్నిపతిబింబించే అరుదైన వక్తి మాత్రమే.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥

ఓ' దేవుడా, గురువు కృప దాట్లా, ఆ వక్తి మాత్రమే మీరు మీ దయను ఎవరిపై దయ చూపారో మిమల్నిగహిస్తాడు. ||8||

ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

ఒకశ్శాస్త్రకోసం నిత్యదేవుడు విడిచిపెట్టినా, ఆ సమయం వృధాగా పోతుంది.

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥

ప్రతి శాస్త్రతో, మనం ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోవాలి, కానీ ఆ వక్తి మాత్రమే దానిని చేయగలడు, అతను అతనిని సంతోషిస్తాడు. || 9||

ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు ప్రీతికరమైన, గురుబోధనల దాత్రా దివ్యకాణ్ఠిప్రతిబింబించే మీ సంకలర్థ దాత్రా ఆ వక్తులు మాత్రమే జీవిస్తున్నారు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

నానక్ ఇలా అన్నారు, ఓ దేవుడా, వారు మాత్రమే ఖగోళ శాంతిని మరియు సమతుల్యతను ఆస్థిస్తారు, మీరు మీ కృప యొక్కమాపును ఎవరిపై అనుగ్రహిస్తారు. || 10|| 1|| 6||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

రాగ్ గూజ్రీ, నాలుగవ గురువు, రెండవ లయ:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥

ఒక శిశువు తన మనుగడ కోసం పాలపై ఆధారపడినట్లే, అదే విధంగా నా బలహీనమైన ఆత్మదేవునితో కలయిక లేకుండా మనుగడ సాగించదు.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥

అగమ్యఅర్థం కాని దేవుడు గురువు కృప దాత్రానే సాక్షాత్థించబడడం; నేను ఎప్పటికీ నా సత్యగురువుకు అంకితం అవుతాను || 1||

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని పాటలను పాడటం దాత్రా ఈ ప్రపంచ దుర్ఘణాల సముద్రం గుండా ఈదడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండండి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, గురువు దాత్రా నామం యొక్కఅదుఱ్ఱమైన మకరందాన్ని అందుకుంటారు, వారికి మీ కృప లభిస్తుంది. || విరామం||

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, సనక్, సనంద, నారద వంటి ఋషులు ఎల్లప్పుడూ మీ భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్నమై ఉంటారు మరియు ఎల్లప్పుడూ మిమల్ని గుర్తుంచుకుంటారు;

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

ప్రహ్లాద్ వంటి భక్తులు మీ ఆశ్రయం కోరినప్పుడు, మీరు వారి గౌరవానికాపాడారు. || 2||

ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੇ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అర్థం కానివారు మరియు నిషితమైనవారు, మీ సరోస్థిత కాంతి మాత్రమే ప్రతిచోటా ప్రసరిస్తోంది.

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੇ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥

మీరు మాత్రమే అనిశ్చితులకు ప్రయోజకులు మరియు అందరూ బిచగ్రాళ్ళవారు తమ చాచిన చేతులతో మీ నుండి వేడుకున్నారు. || 3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥

భక్తుల మాటలు చాలా విలువైనవిగా మారతాయి, ఎందుకంటే, ఈ పవిత్ర పదాల ద్వారా, వారు వర్ణించలేని దేవుని అదుభతమైన ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉంటారు.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥

వారి జీవితాలు ఫలప్రదంగా మారతాయి; ఇవి ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా దాటుతారు మరియు వారి తరాలు డాటడానికి కూడా సహాయపడతాయి. || 4||

ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥

ఆతఘంకలులు దుర్బద్ధబుద్ధి చేత, దుష్ట బుద్ధి చేత బాధించబడతారు. ఎందుకంటే, వారిలో మాయపట్ల, లోకసంపదపట్ల, శక్తిపట్ల ఉన్నపేమ వల్ల అజ్ఞానం ఉంటుంది.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਭੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥

సాధువులు పాడిన దేవుని స్తుతి వారికి ప్రీతికరమైనది కాదు; వారు తమ కుటుంబాలతో కలిసి దుర్గుణాల యొక్క ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతారు. || 5||

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥

ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਵੇਯੁਟੁ ਦਾਠਾ, ਅਪਵਾਦੁ ਭਠਰੁਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਡਿਗੋਨੁ; ਓ ਵੀਧੰਗਾ ਮਾਯਠੋਂ ਭਠਚੋਯੁਭਡਿਨ ਒ਕ ਵਝੀ ਅਪਵਾਦੁ ਦਾਠਾ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਘੋਗੁਚੋਠਾਡੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਪਵਾਦੁਲੋਂ ਚਿਕੁਝੁਨਘਾਰੁ ਢੀਨਿਕਿ ਲੋਦਾ ਅਠਕੁ ਮਿੰਚਿਨ ਸੁਰਪੰਚਾਨਿਕਿ ਚੋਂਡਿਨਵਾਰੁ ਕਾਦੁ. ॥ 6॥

ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥

ਸੁਘੋਕਰੁ ਓ ਸੁਰਪੰਚੰ ਯੋਕਘੋਠੀਠਾਨਿਝੋਕ ਨਾਟਕੰਲਾ ਏਰਾਠੁ ਚੋਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਓ ਨਾਟਕੰ ਵੋਨੁਕ ਠਨ ਝੋ ਮਰਿਯੁ ਮਢਠੁਨੁ ਓਂਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੁਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੁਤੁ ਖਿਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥

ਢੋਵੁਨਿ ਝੋ ਯੋਕਝੋਕ ਢਾਰੰ ਮੋਠੁੰ ਸੁਰਪੰਚਾਨਿਘੋਲੁਪੁਠੁੰਡਿ, ਅਠਨੁ ਓ ਢਾਰਾਨਿ ਵੋਨਕੀਲਾਗਿਨਪੁਠੁ ਸੁਰਠਿਢੀ ਕੂਲਿਘੋਠੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਒ਕੋ ਒ਕ ਢੋਵੁਡੁ ਮਿਗਿਲੀ ਓਂਟਾਡੁ. ॥ 7॥

ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥

ਢੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਸੁਰੇਮਠੋਂ ਪਾਡੁਕੁਨੋਵਾਰਿਕਿ, ਢੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮੁਠੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਵਾਰਿ ਨਾਲੁਕਪੈ ਓਂਟੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਢੋਵੁਨਿ ਸੇਰੁ ਠਪੁਠੁਰੋਢਾਨਿ ਕੋਂਸੰ ਯਾਚਿੰਚਨੁ; ਢੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮੁਠੰਮੁ ਪਲੁ ਸੁਰੇਮ ਨਾਕੁ ਸੁਰੇਠਿਕਰੰਮੁਗਾ ਓਂਟੁੰਡਿ. ॥8॥ 1॥ 7॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

਒ਕੋ ਨਿਠਠੋਂਵੁਡੁ, ਸਠਝੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗੁਰਿੰਚਭਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਗੁਠੀ, ਐਢਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ:

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੁਮਨ ਮਹਿ ਭੁਮਾ ॥

ਓ ਢੋਵੁਡਾ, ਰਾਝਾਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਸਾਰਠਾਮ ਰਾਝਾ. ਮਰਿਯੁ ਝੁਸਾਠੁਲਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਗੋਪੁ ਝੁਸਾਠੁ.

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਅੰਡਰੁ ਗੁਰੁਵੁਲਕੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਝਾਠੁਲਲੋਂ, ਮੀਰੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਝਾਠਿਕਿ ਚੋਂਡਿਨਵਾਰੁ. ॥ 1॥

ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵੱਖੁਲਲੋ, ਮੈ ਪੇਰੁ ਗੋਪਠੀ ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਵੱਖੁਲਲੋ, ਮੈਰੁ
ਤੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁ.

ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥

ਅਨਿਖੀਤਿਯੁਕਤਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਲਲੋ, ਮੈ ਮਾਰਠੰ ਊਤਮਮੈਨਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਭਕਤਿਪਰੁਲਲੋ, ਮੈਰੁ ਅਤਠੁਤ ਨਿਸ਼ਠਮੈਨਵਾਰੁ.॥ 6॥

ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦੁਠਾਉ ਚੇਸੇ ਵਾਰਿਲੋ, ਅਦੁਠਾਉ ਚੇਸੇ ਮੈ ਸਕਤਿ ਅਤੁਠੁਠਮੈਨਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰਿਯੁਲਲੋ, ਮੈ ਪਨਿ ਗੋਪਠੀ

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਕ੍ਰਮੰ ਅਨਿਯੁਤਰ ਅਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਅਧਿਗਮਿਸੁੰਦਿ; ਕਮਾੰਡਰਲੋ ਮੈਰੁ
ਸਰੋਠੁਠ ਕਮਾੰਡਰੋ. ॥ 7॥

ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥

ఓ' నా దేవుడైన మా గురువా, మీరు మమల్నిమాట్లాడేలా చేసేది మాత్రమే మనం మాట్లాడగలం, లేకపోతే మనం ఏదైనా చెప్పడానికి ఏ శక్తి ఉంటుంది?

सायसींगि नानक जसु राइओ जे पूभ की अति पिआरी ॥८॥१॥८॥

నానక్ సాధువుల సాంగత్యంలో దేవుని ప్రశంసలను పాడాడు, ఇది అతనికి అత్యంత ప్రీయమైనది. ||8|| 1||8||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

రాగ్ గూజ్రీ, నాలుగవ గురువు, ఐదవ లయ:

ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥

ఓ నా గురుదేవు నర్హర్ (నరసింహ అవతారిక) మీరు నిసహాయులకు సహాయకులు, పాపులను మారేఫ్టేవాడివి, మనసున్న జ్ఞానోదయం కలిగించే వాడివి.

ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥

ఓ' నా గురువా, భయానిహ్వాశనం చేసేవాడా, దయగలవాడా, సద్గుణాల నిధి, ఫలవంతమైనది మీ సేవ. || 1||

ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ఓ' దేవుడా, విశిష్ట దయగల గురువా.

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దయగల దేవుడా, నీ అభయారణాభీష్టోను వినయంగా కోరుతున్నావు, దయచేసి ఈ భయంకరమైన ప్రాపంచిక సముద్రం గుండా ఈదడానికి నాకు సహాయం చేయండి. || 1|| విరామం||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥

కామాన్నికోపానిహ్వాశనం చేసే ఓ, లోకఅనుబంధాల మత్తును తొలగించేవాడా, భయాన్నినిరూల్చి, మనసున్న తేనెలాంటి తీపిని కలిగి స్తాడు.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥

ਭ੍ਰਮਾਮਿ ਯੋਕੁਪਦਾਤ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਖਿਡੀਪਿੰਚੰਡੀ, ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਕ੍ਰਾਪਾਡੰਡੀ, ਓ ਅਤੁਸ੍ਰੁਠ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕੁਪਤਿਰੂਪੰ. ॥ 2॥

ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥

ਲੋਕਵਾਂਢਲ ਲੋਕਫ਼ੈਨਨਿਕ੍ਰਿਤਰੰਗਾਲਲੋ ਮੰਡੁਤੁਨਖੁਮਾਨਵੁਲ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਫ਼ੈਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਖੁਮੁਰਿਯੁ ਝਾਨਾਨਿਖੁਆਟੰਡੀ.

ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥

ਓ' ਦਯਾਮਯੁਫ਼ੈਨ ਗੁਰੁਵਾ, ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨ ਅਹਾਂਕਾਰ ਮੇਧਸੁਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸਿ, ਮਨ ਆਂਦੋਲਨਨੁ ਠੋਲਗਿਸੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੁਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਰਜ ਸਮਾਧਿ ॥

ਓ' ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਫ਼ੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍ਰਿਣੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੁਠਿੰਚੁਕੁੰਟੁਆ, ਮੀ ਧਾਨੁੰਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮੁਨਿਗਿਪੋਵਚਠੀ ਮਮਲ੍ਹਿਖੁਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੁਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥

ਓ' ਸਾਤਿਕ੍ਰੁਡੁ, ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ, ਸਰਠੁਫ਼ੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਦਯ, ਮੇਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਦਾਲ ਧੁਲੀ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੋਵਾਲਨਿ ਮਮਲ੍ਹਿਖੁਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥

ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦੁਰੁਠੁਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਕੁੰਡਾ ਨਨੁਖੁਕ੍ਰਿੰਚੁ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਠੁੰਡੀ ਅਨਵਸਰਮੈਨ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ, ਤਪੁਠੁ ਅਨੁਬੰਠੰ, ਚੇਡੁ ਕੋਰਿਕ ਮਰਿਯੁ ਚੇਡੁ ਆਕ੍ਰੁਠਲ ਰੁਗੁਠਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਖੁਦੁਰੰਗਾ ਊੰਚੰਡੀ.

ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥

ਦਯਚੇਸਿ, ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਮੁਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਨਿਕ੍ਰਾਪਾਡੰਡੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਠੁੰਡੀ ਊ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਖੁਕ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਓ ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡਾ. ॥ 5॥

ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ (ਨਾਮੰ)ਨੁ ਧਾਨੁੰਚੰਡੰ ਦਾਠੁ, ਤਮੁ ਸਰੀਰਾਲਨੁ ਕਪੁਠੁਵਡਾਨਿਕੀ ਚਿੰਦਰਵੰਦਰਗਾ ਕੂਡਾ ਲੇਨਿ ਵਾਰੁ, ਸੰਪਦਲ ਨਿਲਠੁ ਠਨਵੰਤੁਲਯੁਠੁ,

ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੁੜ ਕਟਾਖੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥

ਮੀਰੁ ਊਕੁਚੁਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਯਠੋ ਗੋਪਖੁਮੁਠੁਲੁ ਕੂਡਾ ਗੋਪਖੁਠੁਠੁ, ਸੰਠੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਨੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਖੁਠੁਲੁਗਾ ਮਾਰੁਗੁਲਰੁ. ॥ 6॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਕਾਬਲੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਮੈਰੁ ਜੀਵਿਚਿ ਊਨਖੁਠੁ ਕੂਡਾ ਮਿਮਲੀਖਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਯਗਲ ਵਿਸ਼੍ਵ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਧਾਠੀਚਿੰਦੀ; ਆਯਨ ਨੀ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋਂ ਸੁਤਿਫਿੰਪਗਾ

ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤੁ ਰਮਣੈ ਪਰਮ ਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯੁਜੀਵਮੁਲ ਯੰਦੁ ਕਰੁਣਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਡੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਤਿਚੋਟਾ
ਸੁਵਰੁਸੁਤਾ ਊਨਾਠੁਨਿ ਗੁਰੁਪਿੰਦੀ; ਯੁਨੋਦਯੰ ਪਿੰਦੀਨ ਆਠੁਹਾਂਸ ਲਾਂਟੀ ਗੋਪੁ
(ਵਠੁਲੁ) ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ ਈਦੀ ॥ 7॥

ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ ਸੁਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥

ਤਮੁ ਕਲਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਦਰਠਾਨਿਮੁਸੇਵਾਰੁ, ਤਮੁ ਚੇਵੁਲਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਵਿਨਿ,
(ਆਯਨ) ਨਾਮਾਨਿਠੁਮ ਨਾਲੁਕਠੋਂ ਊਚਰੁੰਦੀ,

ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧॥੧॥੨॥੫॥

ਅਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਠਾਗੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਰਿਠੁ, ਊ ਨਾਨਕ, ਅਠਨਿ ਊਕ ਸੁਠੁਠਾਪੁਲਨੁ
ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਸੁੰਦੀ. ॥8॥ 1॥ 2॥ 5॥ 1॥ 1॥ 2॥ 57॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਊਕੇ ਨਿਠੁਦੇਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਦੀਠੁ:

ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ

ਮੁਡਵ ਗੁਰੁਵੁ ਸਿਕੰਦਰੁ ਬਿਰਾਹਿਮ ਯੋਕੁਠਾਠੋਂ ਯੋਕੁਠਾਗੰਲੋਂ ਪਾਡੀਨ ਗੁਜਾਰੀ ਕੀ
ਵਾਰ:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠੁਕੰ, ਮੁਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥

ਊ ਸੁਪੰਚੰ ਸੁਤਿਦੀ ਸੁਠੁਠੰ ਚੇਯਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕਠੋਂ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ,
ਜੀਵਿੰਚਡਾਨੀਕੀ (ਸੁਰੇਨ ਮਾਰੁੰ) ਠੇਲੀਯਦੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੁਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਤਮੁ ਜੀਵਿਠਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਠੁਨਠਾਰੁ,
ਜੀਵਿਠ ਲਠੁਠੁਠਾਠਿਸੁਾਰੁ, (ਈਦੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਕਲਯਿਕ).

ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਪੰਚੰ ਯੁਠੁਕੁਠਾਨੀਕੀ ਤਮੁ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅੰਟਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨੁ
ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁੰਗਾ ਜੀਵਿਸੁਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, దయగల దేవుడు వారి హృదయాలలో నివసించడానికి వస్తాడు, మరియు గురు కృప దాటా వారు శాంతి మరియు ప్రశాంతత ఫితిలో ఆయనలో విలీనం అవుతారు.॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥

వారు లోక వ్యవహారాల్లో నిమగ్నమై, లోకచికుట్ట దెబ్బతో బాధపడుతూనే ఉన్న సందేహానిష్ఠురియు అనిశిత్తిని అనుభవిస్తున్నారు.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥

వారు మాయ (లోక సంపద మరియు శక్తి) తో ప్రేమలో ఉన్నట్లుగా ఉంది, మరియు వారు ఎనర్జూ స్పహలో ఉండరు (దాని చికుట్ట గురించి).

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥

వీరు దేవుని నామానిష్ఠాభించరు, మరియు గురువు యొక్కమాటను ప్రతిబింబించరు; ఇది ఒక సీఠ్యు అహంకారవక్తీ యొక్కజీవిత ప్రవర్తన.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਨ੍ਹੀ ਆਸ਼ੀਰਭੀਚਿਤੁ ਬਡਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ
ਵੁਧਾ ਚੇਸ਼ਟਾਰੁ; ਓ ਨਾਨਕ, ਮਰਣ ਦੁਆਰੁ ਵਾਰਿਨਿ ਭੀਖੀਸ਼ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗੋਰੁ ਵਿਸ਼ਟਾਰੁ. ॥
2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੁਖਿਚਿਨਿਪੁਠੁ, ਭੁਕੁਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਮਤਾ ਮਸੁਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਸਲਹੁ ਕੋਸੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨਨੁ ਸੁਖਿਚਿਨਿਪੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੇਯਾਲਨਿ
ਨਿਰਠਿਯੁਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥

ਓ ਸਮੁਯੁਨੁ ਓ ਓਕਾਸੁ ਗਾਨੀ, ਪਾਤਾਲੁ ਗਾਨੀ, ਮੂਡੁ ਲੋਕੁਲੁ ਗਾਨੀ ਲੇਵੁ.

ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਵਾਸੁਵਿਕੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਰੇ ਮੂਲੁ ਲੇਦੁ.

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥

ਅਤਨਿਕੀ ਏਦਿ ਸੁਖਿਚਿਨਿਪੁ ਓਲੀਗਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਤਪੁਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ, ਵਾਰੁ ਏਮਿ
ਚੇਯੁਗਲਰੁ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਭੀਕੁ, ਮੂਡੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਿਸੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਲੁਟਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਮੁਕੁਮੁਕੁ
ਅਨੁਗੁਠੁਗੁ ਵਠੁਪਾਰਿਚਿਨਿਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਨਿਪਿਸ਼ਟਾਰੁ.

ਓਹੁ ਅਉਗਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਓਯੁਨ ਏਨਠੁ ਨਠਿਚਿਨਿਪੁ; ਅਤਨੁ ਪੁਨਰੁਨਠੁ ਰਾਵਡੁ ਲੇਦਾ ਵੇਠੁਠੁ ਲੇਦੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇ ਸੇਵੀਐ ਜੇ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ಎಪಟ್ಟಿಕೆ, ಮನಂ ಅಂದರಿಲ್ ವಾಘ್ಲಿಂಚೆ ಆಯನಕು ಸೆವ ಚೆಯಾಲಿ.

ਅਵਰੁ ਦੂਜಾ ਕਿਉ ಸੇವੀਐ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

ಪುಟ್ಟಿನ ಮರೊಕರಿನಿ ಸೆವಿಂಚಡಂ, ಆ ತರಾಘ್ರ ಮರಣಿಂಚಡಂ ಎಂದುಕು?

ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ತಮ ನಿಜಮైన ಗುರು ದೆವುಣ್ಣಿ ತੇಲುಸುಕೊನಿ, ತಮ ಮನಸುಱುನು ಇತರುಲಪై
ಕೆಂದ್ರಿಕರಿಂಚಿ (ಮರಿಯು ಇತರ ತಕುಫ ಜೆವುಲನು ಆರಾಧಿಂಚೆ) ವಾರಿ ಜೆವಿತಂ ನಿಷಱುಂ.

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ವಾರಿಪై ಎಂತ ಶಿಕ್ಷ ವಿಧಿಸ್ತೊಂದೆ ತೆಲಿಯದು. || 1||

ਮಃ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਸਚਾ ਨಾಮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੇ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥

ಪ್ರತಿಚೆಟಾ ನಿವಸಿಂಚೆ ನಿಜಮైన ನಾಮಂ ಗುರಿಂಚಿ ಧಾಣಿದ್ಧಾಂ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵಾਣੁ ਹੋਇ ਤಾ ಫਲੁ ಪಾವੈ ಸਚੁ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೆವುನಿ ಚಿತ್ತಾನಿಗ್ರಹಿಸ್ತೆ, ಅಪುಠ್ಠು ದೆವುಡು ಅಂಗಿಕರಿಂಚಾಡು. ದೆವುಡು ಈ
ಅಂಗಿಕಾರಾನಿಱುಂತಿಮ ನಿಜಮైన ಫಲಂ.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਧਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੨॥

ಕಾನೆ ಕೆವಲಂ (ಗುರು ಬೊಧಲ ಮೀದ ಚರ್ಮತಿಸುಕೊಕಪೊವಡಂ) ವಾಟಿ ಗುರಿಂಚಿ ಅರುಸ್ತಾನೆ
ಊನಪ್ಪಣ್ಣಿ, ದೆವುನಿ ಅಜ್ಜನು ಅಸಱು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಲೆಡು, ಗುಠ್ಠಿ ಮೂಝುಡಿಲಾ, ಪೂರ್ತಿಗಾ
ನಿಸಾರ್ಥಂಗಾ ಮರಿಯು ನಮಶಕಠ ಕಾನಿವಾಡು." || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾರಿ:

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ಕಲಯಿಕ ಮರಿಯು ವಿಡಿಪೊಯೆವಾತಿನಿ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಿ, ಆಯನ ವಿಶಾಣ್ಣಿಕಿ ಪುನಾದುಲು
ವೆಶಾಡು.

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸಾਜੀਅਨੁ ਜੋਤੀ ਜੋತಿ ਮಿਲਾਇਆ ॥

ತನ ಅಜ್ಜ ದಾಠ್ರಾ, ಅತನು ವಿಶಾಣ್ಣಿಪುಷ್ಪಿಂಚಾಡು ಮರಿಯು ಆ ವಿಶಠ್ಠಲೆ, ಅತನು ತನ
ದಿವ್ಯಣಾಂತಿನಿ ನಿಂಪಾಡು.

ਜੇਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ಈ ਵੇਲੂਗੁ (ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਨ) ਨੁండੇ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਝਾਨੋਂਦਯੁੰ ਊਂਦਿ. ਊ ਪਦਾਨਿਸੁਤ੍ਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਾਡੁ.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸ਼ੁਵੁ, ਸ਼ਿਵੁਡੁ ਅਨੇਂ ਦੇਵਤਲਨੁ, ਮਾਯਲੋਂਨਿ ਮੂਾਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ ਸੁਘੋਂਚਿ, ਊਕੋਠਠੀ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਕੁ ਨਿਯਮਿਸੁਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਮਾਯਕੁ ਪੁਨਾਦਿ ਵੇਸਾਡੁ. ਕਾਨਿ ਮਾਯ ਲੋਂਨਿ ਮੂਾਡੁ ਪ੍ਰੇਰਣਲ (ਧਰੁਠੁ, ਧਰੁਠੁ, ਸ਼ਕੁਤੀ) ਪੁਨੇਂ ਊਂਡਿ, ਨਾਲੁਵ ਚੁੇਤਨਸੁਠੀਤਿਲੋਂ (ਤੁਰੀਯਾ) ਝੀਵਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕਾਨਿਸੁਨੁਭਵਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੁਕੋਂਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥

ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ (ਨਿਝਮੁਨੇਂ) ਆਰਾਧਨ ਲੇਂਦਾ ਧਾਠੁੰ, ਝਦਿ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ੁੰਕਲਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਲਹਾਕੁ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਝੀਵਿੰਚੇਂ ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਕੀਰੁਨਿ ਸੰਪਾਦਿਸੁਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਆਤਮੁਪੰਕਾਰਾਨਿਸੁਵੇਂਦਝਲੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਕੁ ਮਨਸੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਂਸਿਨਲੁਗਾ ਊਂਦਿ." ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਂਧਨਲਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚਭਡਿਨ ਅਰੁਦੁਨੇਂ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਦਾਨਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਦੇਂਵੁਡੇਂ ਸਠੁੰਗਾ ਮੁਪਿਮਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੁਾਡੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਠੀ:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਮਾਯਕੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਅਨੋਦਿ ਦਾਟਡੰ ਚਾਲਾ ਕਛੁਮੈਨ ਸਮੁਦਰੰ ਮਧਠੋ
ਛੰਡੰ ਵੰਠੀਦਿ.

ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਲੋਪਪੁ ਰਾਝਠੋ ਨਿੰਡਿਨਪੁਠੁ, ਪੁਰੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਲਾ
ਓਦਗਲਡੁ?

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥

ਅਯਨ ਭਝੀਠੋ ਨਿੰਡਿਵੁੰਡਿਵੁੰਟੁਨਖ਼ਾਰੁ ਮਾਤੁਰੰ ਓ ਸਮੁਦਰੰ ਵੇੰਬਡੀ
ਦੇਵੁਨਿਚੇ ਠੀਸੁਕੁਵੇਝਠੁਡੁਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਮੀਦ ਦੁਝੀ ਕੇਂਦੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁਰਾਨੇ ਮਨਸੁਝੁਵਿਤੁਰੰ, ਅਨਿ
ਚੇਡੁਲਕੁ ਮੂਲਮੈਨ ਅਹੁਨਿਝੀਡਿਚਿਪੇਠੁਡੁਮੇ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਰਾਠੀੰਚਾਲੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ, ਲੋਕਸੰਝੁਰੁਠੁ
ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਸਮੁਦਰੰਲੋ ਲੇਦਾ ਮਾਯ ਸਮੁਦਰੰਲੋ ਓਦਡਾਨਿਕੀ ਮਨਕੁ
ਸਹੁਯੰ ਚੇਸੇਦਿ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤੁਰੰ.॥ 3॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੀਕੰ:

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਝਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥

ਓ ਕਬੀਰ, ਮੋਝੁਨਿਕੀ ਦਾਠੁਰੰ (ਪੁਰੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ) ਚਾਲਾ ਝਰੁਕੁਗਾ
ਛੰਟੁੰਦਿ, ਅਵਾਲੁ ਗਿੰਝ ਪਰਿਮਾਠੰਲੋ ਪਦੋ ਵੰਟੁ ਲਾਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥

ਕਾਨੀ ਮਨ ਅਹੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਮਨ ਮਨਸੁਝੁਨੁਗੁਲਾ ਬੁਰੁਠੁਡੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ,
ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਏਲਾ ਵੇਝਠੁਲੰ?

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੇ, ਅਯਨ ਅਨੰਦੰ ਦਾਠੁਰਾ, ਅਠਨਿ
ਦਯੁਨੁ ਚੁਪਿਸੁਟਾਡੁ.

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥

ਅਪੁਰੁਖੁ ਰੱਖਣਕੁ ਦਾਠੁਮੁ ਵਿਸ਼ਾਲਮੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਫਕਰੁ ਵਚਿਯਾਨਿ
ਗੁੰਡਾ ਚਾਲਾ ਸੁਲਭੰਗਾ ਵੋਲਫਚੁ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨਾ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਰੱਖਣਕੁ ਤਲੁਪੁ ਚਾਲਾ ਭਰੁਕੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵੱਝੀ ਮਾਤਰਮੇ ਦਾਨਿ ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਫਲਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੁਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਅਹੰਮ ਕਾਰਣੰਗਾ ਮਨਸੁ ਛੁਡਿਯੋਠੇ, ਏ ਚਿਨ੍ਹਤਲੁਪੁ ਗੁੰਡਾ ਅਦਿ ਏਲਾ
ਵੋਲਫਲਡੁ?

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਹੰਮ ਫਕਰਿ ਮਨਸੁਨੁ ਵਦਿਲਿਵੇਸੁੰਦਿ,
ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਸੁਨਾਨਲੋਂ ਦੁਇਕ ਕਾੰਤਿ ਵਾਛੀ ਚੋੰਦੁਤੁੰਦਿ.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

అప్పర్లు, ఈ ఆత్మశాశ్రంగా విముక్తి చెందుతుంది (అహం లేదా ప్రపంచ అనుబంధాల నుండి), మరియు ఇది ఖగోళ ఆనందంలో లీనమై ఉంటుంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥

దేవుడు విశాఖ్నిష్ఠుఁడై చాడు, మరియు అతను దానిని తన నియంత్రణలో ఉంచుకుంటాడు.

ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥

మన ఆచారబద్ధమైన క్రియలను లెకొకడం దాఱా మనం దేవుణ్ణి గ్రహించము, బదులుగా మనం దృఢదృఢంలో (దేవునిపట్ల కాక వేరే విషయాలపట్ల ప్రేమ) తిరుగుతూ ఉంటాం.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥

సత్యగురువును కలవడం దాఱా, జీవించి ఉన్నప్పుడు ఒకరు ప్రపంచ అనుబంధాల నుండి విడిపోతే, అప్పుడు అతను వాస్తవాన్ని అర్థం చేసుకుంటాడు మరియు సత్యాన్ని ఆలింగనం చేసుకుంటాడు.

ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥

గురువు గారి మాట గురించి ఆలోచించటం దాఱా ఆయన తన అహంనిష్ఠపరిస్థూ భగవంతుడితో ఐకమై ఉంటాడు.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥

దేవుడు తనకు తానుగా ప్రతిదీ తెలుసు మరియు అమలు చేస్తాడు, మరియు అతను తన సృష్టిని చూసి సంతోషిస్తాడు. || 4||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥

తన చైతన్యాన్ని సత్యగురువుపై కేంద్రీకరించని, నామంకు తన మనసును అతఘానం చేసుకోలేని వక్రి,

ਪ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥

ਸ਼ਾਪਗ੍ਰਸ਼ਟਮੈਨਦੀ ਅਲਾంటੀ ਵਝੀ ਯੋਕਝੀਵਿਤਮ, ਪ੍ਰਪਚਮਲੋਕੀ ਰਾਵਡਮ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ
ਵਮਿ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ?

ਮਾਇਆ ਖੇਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਸ਼ਕਤੀ ਓਕ ਅਬਧਮ, ਦਾਨੀ ਮੋਰੁਪੁ ਤਕੁਣਮੇ ਮਸਕਬਾਰੁਤੁਮਦੀ,

ਹਥਰੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥

ਓ ਅਬਧਸਰੁਕੁ ਅਤਨੀ ਚੋਤੀ ਨੁਮਡੀ ਜਾਰੀਪੋਯੀਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੀ ਸਰੀਰਮ ਮੋੁਤੁਮ
ਨਠੁਮ ਯੋਕਝੇਵੇਦਨ ਕਾਰਣਮਗਾ ਠੋਲਗੀਪੋਤੁਮਦੀ,

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਕਾਨੀ ਸਤ੍ਯੁਰੁਪੁਠੋ ਤਮ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਜਤਚੋਸੀ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰੀਮਚੀਨ ਵਾਰੁ ਸਾਮਿਠੋ ਨਿਮਡੀ ਓਮਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਮਡੀਪੋਯੀ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਠੋ
ਜਤਚੋਯਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯੁਰੁਪੁ ਵਾਰੀਨੀ ਅਟੁਵਮਠੀ ਸੰਪਦਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਐਦੀ ਵਾਰੀ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡੀਮਦੀ.

ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥

ਅਵੀ ਦੋਵੀਕ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਝੇਗਵਮਠਮੈਨ ਰੰਗੁਲੋ ਰੰਗੁ ਵੇਯਬਡਠਾਯੀ, ਐਦੀ
ਪ੍ਰਠੀਰੋਜਾ ਠੇਜਸੁਠੋ ਪੇਰੁਗੁਠਾਨੇ ਓਮਟੁਮਦੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਪੁ:

ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

ਮਾਯ ਓਕ ਸਰਠੁ ਲਾਮਟੀਦੀ, ਅਦੀ ਪ੍ਰਪਚਮਾਨਿਖੁਮੁਠੁਕੁਮਦੀ.

ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥

ਏਵਰੁ ਦਾਨੀਨੀ ਅਨੁਸਰੀਸ਼ਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ, ਅਦੀ ਚੀਵਰੀਕੀ ਵਾਰੀਨੀ ਮਿੰਗੁਠੁਮਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਈ ਗਾਰੜੁ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥

ಈ ಪਾముಲಾంటಿ ಮಾಯನು ನಿಯಂತ್ರਿಂਚೆ ರహಸਯੁ ਤੇਲਿਸਿਨ ਅਰੁਦੁਨ ਗੁਰੁ
ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਪੁਰੀਗਾ ਅਠੀਚਿਵੇਂਸਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, వారు మాత్రమే రక్షించబడతారు, వారు నిత్యదేవునిలో ప్రేమతో లీనమై
ఉంటారు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਚਾਈ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥

ఒక వక్త్రీ ఒక మిస్ట్రల్ లాగా దేవునితో ఏడిభవుఱు,

ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥

ఆయన మనసుఱో ఓదారభుడి పరిపూర్ణ దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥

మరియు మొదటి నుండి ఆ విధిలో వ్రాయబడిన ఆ పనులను చేస్తాడు.

ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ఈ విధంగా, గురు-దేవుడు కనికరిస్తున్నప్పుఱు, ఒకరు అతనితో ఐకఱు అవుతారు.

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥

నా దేవుడు చాలా గొప్పవాడు, గురువు దాఱా, అతను మనల్నితనతో ఏకం చేస్తాడు.॥
5॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

అందరిలో ఒకే ఒక గురువు ఉనాఱు, అతను ఎప్పటికీ ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥

కానీ ఓ నానక్, ఒకరు తన ఆజ్ఞను పాటించకపోతే, అప్పుఱు అతని హృదయంలో
ఉనప్పటికీ, అతను చాలా దూరంగా కనిపిస్తాడు.

ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਆਯਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਏਵਰੀਮੀਦ ਚੁਪਿੰਚਾਡੋ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨਕੁ ਵਿਧੋਯਤ ਚੁਪੁਤਾਰੁ.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਆਯਨ ਆਯਨੁ ਪਾਟਿੰਚਿ, ਸਮਾਧਾਨਾਨਿਘੋਂਦਿ, ਸੰਤੋਖਕਰਮੈਨ, ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਆਤਮਧੁਵੁ ਅਵੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥

ਤਨ ਭਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਨਿ ਆਤਮਧੁਵੁ - ਦੇਵੁਡੁ, ਕਾਲਿਘੋਂਦੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਭੀਵਿਤ ਪੁਰਾਤ੍ਰੰਤਾ ਵੁਧਾ ਚੇਂਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਸੰਤੋਖਕਰਮੈਨ ਆਤਮਧੁਵੁਲੁ ਸ਼ਾਂਤਿਠੇ ਭੀਵਿਸੁਰੁ, ਵਾਰਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ, ਰਾਜੁ, ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਭੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਭਿਗਾ ਓਨਾਠੁ.॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੇ ਦਾਤਾ

ਨੇਂਨੁ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਤੁ ਚੋਧਿੰਚਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਘੋਂਦੁਲਕੁ ਏਕੇ ਏਕ ਪ੍ਰਦਾਤ (ਦੇਵੁਡੁ) ਓਨਾਠੁਨਿ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਮਨ ਵਿਧਿਰੁਪਕਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਠੇਲਿਵੈਨ ਭਿਮਿਠੁਠੁਲੋ ਦੇਨਿ ਦਾਠ੍ਰਾਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਡੁ

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਆਯਨ ਮਨ ਹੁਦਯਾਠੁ ਨਿਲਿਚਿ ਓਂਡੁਟਾਨਿਕੀ ਵਸੁਟੁ, ਕਾਭੁਠੀ ਸੁਲਭੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚਵਚੁ

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਲੋਕਵਾਂਚ ਯੋਕੁਠੁਗਿਠੁਰੁਲਮਵੁਠੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠੁਲਨੁਲੋ ਸਾਠੁ ਚੇਂਸਿਨਠੁ ਏਕਰੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥

శరీరం కేవలం మురికి, అది గుడ్డిది (అజ్ఞానం). చివర్లో, ఆత్మదాని పనులకు బాధత్ర వహిస్తుంది.

ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥

ఆత్మజలా చెబుతోంది: నేను మాయ (లోకదురాశ) చేత ఆకర్షించబడ్డాను. అందువల్ల, నేను పదే పదే చెడుపనులను చేస్తూనే ఉంటాను.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੇ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, నా గురుదేవుని ఆజ్ఞను నేను గ్రహించలేదు, (దానికి లోబడి) నేను ఆయనలో విలీనం అయి ఉండవచ్చు॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਏਕੇ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

దేవుని నామ సంపద మాత్రమే శాశత్రంగా ఉంటుంది, ఏదైనా ఇతర రకమైన సంపద వస్తుంది మరియు వెళుతుంది.

ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥

దొంగలు దొంగిలించాలనే ఉద్దేశ్యంతో ఈ సంపదను కూడా చూడలేరు, లేదా ఎవరూ దానిని లాకోభైరు.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥

నామ సంపద ఆతక్షు కట్టుబడి ఉంటుంది మరియు ఆత్మతోనే (మరణానంతరం) వెళుతుంది.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥

(ఈ సంపద) పరిపూర్ణ గురువు నుండి లభిస్తుంది; ఒక సీత్య అహంకారం ఉన్నవ్యక్తి దానిని పొందలేడు.

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చిన తరువాత నామ సంపదను సంపాదించిన వాళ్ళారులు ఆశీరస్థించబడ్డారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

ਨਾ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਗੋਪਘਾਡੁ, ਭਾਸ਼ਣੁਡੁ, ਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਲੋਠੈਨਵਾਡੁ.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁ ਅਤਨਿ ਆਧੀਨੰਲੋਂ ਠੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰੁ ਅਤਨਿ
ਆਧੀਨੰਲੋਂ ਠੰਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਵਲਨਨੇ ਮਨੰ ਨਾਮੁ ਭਾਸ਼ਣੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਵਲ, ਫਕਰੁ ਵੀਰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ (ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸਲਹਾਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ), ਅਪੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੁਰਾ ॥੭॥

ਨਿਠਠੀਰਮੈਨ, ਭਾਸ਼ਣੁਮੈਨ, ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਠੈਨ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਪੁਣਾਠੁਠੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ਼ੁ
ਠੰਨਾਠੁ. ॥ 7॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠੀਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨੁ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥

ਭਾਨਿ ਸਠੁਪਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਅਹੰਕਾਰੰਠੋਂ ਚੇਸਿਨ ਅਪਰਾਠਾਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਭਾਠਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚੇ ਵਾਰਿ ਭੀਵਿਠਮੇ ਭਾਪਗ੍ਰੰਠਮੈਨਦਿ.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨੁ ਬੁਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

ਅਝਾਨੁਲੈਨ ਠ ਆਠਠਹੰਕਾਰੁਲੁ ਲੋਕੰਸੰਪਾਦਿੰਪੁਲੁ ਚਿਕੁਠੁਪੋਠਿ, ਵ ਝਾਨੰ
ਕੂਡਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਐਠਠੀ ਲੇਦਾ ਠਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਭਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦਲੇਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ
ਪਠਾਠੁਪਠੀ ਮਰਠਿਸ਼ਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਧ ਵਲਨ, ਓਕ ਵਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨਿ ਅਹਾਮ
ਅਦ੍ਰੋਸਠੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਚਿਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼ਰਯਮ ਕੋਸਮ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼੍ਟਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਵਿਧਿ
ਚਾਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖੁ ਉਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥

ਅਤਠਹਾਮਕਾਰਿ ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਠਨਠਾਮਰ ਪੁਵੁਠਾਮਠਿੰਦਿ; ਅਯਨਕੁ ਭਕ੍ਤਿ ਲੇਡੁ,
ਨਾਮਮ ਲੇਡੁ.

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥

ਅਟੁਵਮਠੀ ਵਛੀ ਲੋਕਸਮਪਦ ਮਰਿਯੁ ਅਬਠਮ ਯੋਕ੍ਰਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡਿੰਦਿ
ਪ੍ਰਤਿੰਦੀ ਓ ਸਮਪਦਨੁ ਸਾਠਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਤਨ ਸਾਠਨਮਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ.

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥

ਅਟੁਵਮਠੀ ਵਛੀ ਯੋਕ੍ਰਅਮਤਰਠ ਸਠਾਵਮ ਏਨਠੀਕੀ ਸਮਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਠੇੰਦਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਸਮਗਮ ਏਲਪੁਠੁਠਾ ਅਸਮਸਿਠਮਗਾ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰਠੀਵਮਗਾ ਠਮਟੁੰਦਿ.

ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥

ਅਟੁਵਮਠੀ ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਨਿ ਓਚਰਿੰਚਰੁ; ਵਾਰਿਲੋ ਅਸਠਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠਮੁ
ਠਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ

॥੨॥

ਸੁਠੀਕਰਠ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਬਠਾਨਿਪੁਦੇ ਪਦੇ ਮਾਠਾਡਟਮ ਦਾਠਾ, ਸੀਠੁ ਅਹਾਮਕਾਰ
ਵਠੁਲੁ ਪ੍ਰਾਪਮਚਿਕ ਭਰਮ ਸਮੁਦ੍ਰਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਸੁਰਕ੍ਤਿੰਚਮਗਾ ਠਡੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥

ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, (ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪਾਮੁਖੁਠੁ) ਪੁਨਰੁਨੁਯੋਕੁਸੁਦੀਰੁ ਚਕੁਰੰ
ਚੁਟੁਘਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕੁਰਾਲੁ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਡੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਪਸ਼ਾਣੁਪਪਡੁਤਾ ਈ ਪੁਪੰਚਾਨੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੋਤਾਡੁ.

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪਿਨਪੁਠੁ, ਓਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਅਹੰ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਬਹਿਪਠਿੰਚਬਡਤਾਡੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥

ਅਕਲਿ ਦਪਿਕੁ (ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਕੋਰਕੁ, ਅਧਿਕਾਰਮੁ ਕੋਰਕੁ) ਲੋਲੋਪਲਨੁੰਡਿ ਰਠੁ
ਚੇਯੁਬਡਿ, ਮਨਸੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਪੁਬਲੁਤੁੰਡਿ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥

ਅਪੁਠੁ ਪੁੰਚਮਪੁਰਕੁਮੈਨ ਭਕੁਤਿਲੋ ਮਨਸੁਠੁ ਪੁਰੁਗਿ ਆਯਨਤੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ
ਚੇਸਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਧਾਨੁੰਚਵਚੁ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਕੁਤਿ ਪੁਤਿ ਓਕਠੁ ਗੋਰਵਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਰਾਧਿਸੁਾਰੁ.

ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਅੰਦੁਵਲੁ, ਅਨੁਪਯਤਾਠੁ, ਅਤੁਠੁ ਪੁਯਤੁ ਨਾਮੁ ਸਾਧਨ.

ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਠੁ ਚਡੰ ਦਾਠੁ, ਪੁਸ਼ਾਂਤੁ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਓਕਰਿ ਪੁਦਯੰਲੋ
ਠੰਟਾਯੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੯॥

ਅਪੁਠੁ ਨਾਮੰ ਸੁਠੁੰਗਾ ਅਤਨਿ ਚੇਵਨੋਪਾਧਿ ਅਪੁਤੁੰਡਿ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ
ਸੁਠੁੰਗਾ ਅਤਨਿ ਕੀਰਿ ਅਪੁਤੁੰਡਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹਾਨੁ ਵੀਨਣੀ (ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਣੀ),
ਮੀਰੁ ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥

సమాధానానిక్షచేదోవుడు మీ మనసుల్లో నివసిస్తాడు, మరియు మీ అహంకారము మరియు గర్వ నిష్రభిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఆయన కృప యొక్కమాపు దాత్రా దేవుణ్ణి గ్రహించినపుడు, రాత్రి మరియు పగలు, అతని మనసు అతని ధ్యానంలో అనుసంధానించబడి ఉంటుంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥

గురువు అనుచరుడు పూర్తిగా సత్యంతుడు, సంతృప్తి మరియు నిష్రభమైన సభావం కలిగి ఉంటాడు.

ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥

మోసము, దుష్టతలు అతనిలోనుండి తొలగిపోవును, అతడు తన మనసును సులభముగా జయిస్తాడు.

ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥

అకళ (అటువంటి మానసిక స్థితిలో), దివ్యాంతి మరియు ఆనందం యొక్క సారాంశం వక్ష్యమవుతాయి, మరియు అజ్ఞానం తొలగించబడుతుంది.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥

అపుడు రాత్రి పగలు, ఒకరు దేవుని పాటలను పాడతారు, మరియు దైవిక ధర్మాలు వక్ష్యమవుతాయి.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥

దేవుడు మాత్రమే అందరికీ ఇచ్చేవాడు మరియు నిజమైన సేవ్హితుడు అని ఒకరు పూర్తిగా నమాలు. || 9||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੇ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਗਵੰਤੁ ਆਰ੍ਧੰ ਚੇ ਸੁਕੁੰਟਾ ਡੂ. ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਤਨ ਮਨਸੁ ਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਤਨਠੋ ਤੀਸੁਕੁ ਵਸ੍ਟਾ ਡੂ.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁ ਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸਤ੍ਰਠੁਨੁ, ਆਤ੍ਰਠਿਗ੍ਰਹਮੁਨੁ
ਆਚਰਿਸ੍ਟਾ ਅਹਾੰ ਯੋਕੁ ਠ੍ਰਾਠਿਨਿ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਡੂ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਅਲੁਵੰਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਗਵੰਤੁ ਡਿਨਿ ਸੁਤਿਸ੍ਟਾ, ਡੁਵਿਕ ਲਕੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦਿ, ਆ
ਵਿਧੰਗਾ ਆਤ੍ਰਯੋਕੁ ਆੰਠ੍ਰਠ ਕਾੰਠਿਨਿ ਡੇਵੁਨਿ ਵੇਲੁਗੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ੍ਟਾ ਡੂ.

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਨਿਯਮੈਨ ਡੁਵਿਕ ਪੰਡਿਤੁ ਡੂ, ਅਹਾੰ ਡੁਰਿਪਿਵੇਯੁ ਡੁ ਡਾਠ੍ਰਾ
ਡੇਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਯੋਠ੍ਰਠਿ ਅਰੁ ਡੂ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਨਾਮਾਨਿ ਠ੍ਰਾਠਿੰਚਿਨ ਅਲੁਵੰਠੀ ਵਕੁਠਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁ ਨਪੁਠ੍ਰੁ
ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਠਾੰਠਿਨਿ ਪੋਂਦੁ ਠਾਰੁ. || 1 ||

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥

ਸੀਠੁ ਅਹਾੰਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਅਯਾਨਿ ਮਨਸੁਠੋ ਅਭਠੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸੰ
ਊਂਟਾਯਿ, ਅਠਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾਲੁਕ ਨੁੰਡਿ ਅਭਠਾਲੇ ਊਚ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਡੂ.

ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥

ਡੇਵੁ ਡੂ ਮੋਸਾਨਿ ਊਚਰਿੰਚੰ ਡਾਠ੍ਰਾ ਸੰਠੋਪਿੰਚੰ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮਨੰ ਚੇਸੇ
ਪਨਿਨਿ, ਚੇਪੇਠਿ ਵਿੰਟਾ ਡੂ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥

ਡੁਠੁਠੁਠੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਸੀਠੁ-ਅਹਾੰਕਾਰ ਵਕੁਠਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕਿ ਸਲਹਾ ਡੁਸ੍ਟਾ ਡੂ, ਕਾਨਿ
ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਡੁਰਾਸ਼ਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਾ ਡੂ.

ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਪਨੁਲ ਵਲੁ, ਏਕਰੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਭਾਠਪਠਠਾਰੁ, ਠਿਰਿਗਿ ਯਨਿਠੁਚਠਾਨਿਕਿ
ਮਰਣਿਸ੍ਟਾਰੁ, ਪਡੇ ਪਡੇ ਵਸ੍ਟਾਨੇ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਹਸਾ ਮੁਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥

ఆ వక్త్రీ యొక్క అంతర్గత సందేహం ఏమాత్రం తొలగించబడదు, అందువల్ల, అటువంటి వక్త్రీ మురికిలో మునిగిపోయాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥

నా గురుదేవులు ఎవరిమీద దయను చూపిస్తారో, ఆ వక్త్రీ గురువు బోధనలను వినేలా చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥

ఆ వక్త్రీ నామాని ధ్యానిస్తాడు, దేవుని నామాని మాత్రమే స్తుతిస్తాడు, చివరికి, ఈ నామ్ ఆ వక్త్రీని విముక్తి చేస్తాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

దేవుడు తన ఇష్టానిష్టాటించడానికి కారణమయ్యేవారు ఈ ప్రపంచంలో పరిపూర్ణులు.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

వారు తమ గురుదేవుణ్ణి సేవిస్తూ, గురువు యొక్క పరిపూర్ణ బోధనలను ప్రతిబింబిస్తున్నారు.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥

దేవుని ఆరాధన సత్యదేవుని వాక్యపేమ దాత్రా మాత్రమే చేయబడుతుంది.

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

తమ మనసుల నుండి అహంనిష్ఠంపిన వారు మాత్రమే దేవుణ్ణి గ్రహించారు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥

ఓ నానక్, గురు అనుచరులు దేవుని నామాని ధ్యాని హృదయాలలో పొందుపరచడం దాత్రా దేవునితో ఐక్యంగా ఉంటారు. || 10||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਚੇਤਨੁਦੈਨ ਵਛੀ ਮਨਸੁਘੋ ਧਾਠੁ, ਸਮਤੁਕੰ ਅਨੇ ਅਲ ਤਲੇਤੁਤੁੰਦੀ.
ਏਂਦੁਕੰਏ ਆ ਵਛੀ ਮਨਸੁਘੁ ਨਿਜਮੈਨ ਨਾਮ ਕੁ ਜਤਚੇਸ਼ਾਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਚੇਤਨੁਦੈਨ ਵਛੀ ਰਾਤਿੰਬਵਠੁਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਦੁ, ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮਨਸੁਘੁ ਸੰਠੋਏਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਚੇਤਨ ਵਛੀ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸਤਾਦੁ, ਗੁਰੂ ਚੇਤਨ ਵਛੀ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਮਾਠਾਡਠਾਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂ ਚੇਤਨ ਵਛੀ ਸਹਾਜੰਗਾਨੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ
ਊਂਟਾਦੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਚੇਤਨ ਵਛੀ ਅਧਾਠੀਠ ਝਾਨਾਨਿਘੋਂਦੁਠਾਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁ
ਪਿਚ-ਝਾਕ ਚੀਕਠੀ ਠੋਲਗਿਘੋਂਦੀ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੂਚੇਤਨੁਲੈਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਚੇਤ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਰੁ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਸੇਵਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵਾਕੁਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੀਕਰਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ,

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਸਮਤੁਕੰਠੋ ਧਾਠੀੰਚਲੇਦੁ, ਵਾਰੁ ਲੋਕੰਲੋਕੀ ਕੂਡਾ
ਏਂਦੁਕੁ ਵਚਾਰੁ?

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਸਾਠ੍ਰੰਗਾ ਕੁਲਿਘੋਂਤੁਨਠੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਮਲੀ ਮਲੀ ਪੁਨਠਨੁ
ਘੋਂਦੁਠੁਨਾਰੁ.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥

ਲੋਕੰਸੰਪਦ ਪਠੁ ਤਪੁਠੁ ਦੁਰਾਠੋ ਨਿਮਗਠੁ ਕਾਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ
ਲੇਦਾ ਐਕਪੈ ਸਾੰਠੀਨਿ ਕਨੁਗੋਨਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, సృష్టికర్త తనతో ఐకమైన ప్రపంచ అనుబంధాల నుండి గురువు యొక్క అనుచరులు మాత్రమే రక్షించబడతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥

దేవుని నామ రూపానికి అనుగుణంగా ఉన్న భక్తులు దేవుని నిజమైన ఆస్థానాన్ని అలంకరించవచ్చు

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥

దేవుని ప్రేమ వారి మనసుల్లో ఉంటుంది; వీరు అతని ప్రేమ దాఢా ఆకర్షించబడతారు.

ਹਰਿ ਰੀਂਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੀਂਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥

వారు ఎల్లపుఢూ దేవుని ప్రేమలో మునిగి ఉంటారు మరియు ఎల్లపుఢూ ఆ ప్రేమ యొక్క గోపస్వారాని ఆస్థానాస్థారు.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥

అటువంటి వళ్లుల పుట్టుక ఫలప్రదమైనది, వారు గురువు సలహా దాఢా దేవుణ్ణి గ్రహించి, వారి హృదయాలలో ఆయనను ప్రతిష్ఠించినవారు.

ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥

గురు మార్గదర్శత్ర లోకుండా, లోక సంపద మరియు శక్తి యొక్క ద్రుదత్రులో నిమగ్నమైన వారు, బాధలలో మరియు దుఃఖంలో జీవిస్తున్నారు, || 11||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ఈ చీకటి యుగంలో, భక్తులు నామం యొక్క నిజమైన నిధిని పొందుతారు మరియు తదాఢా దేవునితో కలయిక యొక్క అతుఢుఢుఢు హోదాను పొందుతారు.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਸੇਵਿੰਚਿ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਹੀ
ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਨਾਮਾਨਿਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਧਾਠ੍ਠਿਸ੍ਠਾਰੁ.

ਵਿਚੇ ਗਿਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੇਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਮਾਰਧਦਰਫੁੰ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਗੁਹਾਸੁਲੁਗਾ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਗਡੁਪੁਤੁਨਪੁਠ੍ਠੁ
ਵਾਰੁ ਵਿਗਤੁਲੁਗਾ ਊੰਟਾਰੁ, ਤਦਾਠ੍ਠਾ ਵਾਰਿ ਅਪਾਨਿਯੁਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸੰਪਦੁ ਪਲ੍ਲ
ਪ੍ਰੇਮੁਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸ੍ਠਾਰੁ.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠ੍ਠੀ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਵਡਮੇ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਊਦਡਾਨਿਕੀ ਈਤਰੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸ੍ਠਾਡੁ. ਅਟੁਵੰਟੀ ਵਠ੍ਠੀਕੀ
ਜਨਠਿਚਿਠ੍ਠੁ ਤਲ੍ਲਿ ਧਨਠ੍ਠੈਨਦੀ,

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਅਲਾੰਟੀ ਵਠ੍ਠੀ ਕਨੁਗੋੰਟਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਵਿਧਿਲੋਕੀ ਦੇਵੁਡੁ
ਦੀਨਿਨਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰੁਠਿਯੰਚਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਵਿਨਯੁਸੁਠ੍ਠੈਨ ਭਕੁਤੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਊਕੁ ਠਾਠ੍ਠੰ, ਅਤਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਠੁਨ ਵਠ੍ਠੀਨਿ
ਸਰੇਨ ਮਾਰਠ੍ਠੋ ਊੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥

ਮਾਯੁ ਯੋਕੁਮੂਡੁ ਮਨੋਹਾਰਮੁਣੇਨ ਰੂਪਾਲਨੁ ਪਟੁਕੁਨਠ੍ਠਰੁਵਾਤ, ਪ੍ਰਜਲੁ
ਚਿਮੁਠੁਵਲੇ ਤਪੁਠ੍ਠਾਰਿ ਪਡਟਾਰੁ, ਈਦਿ ਮੰਡੁਤੁਨਠ੍ਠਮੰਟਕੁ ਆਕੁਰਿੰਚਬਡਟੰ
ਦਾਠ੍ਠਾ ਕਾਲਿਠੋਤੁੰਦੀ.

ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਕੂਡਾ ਤਮੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾਲਨੁ ਈਤਰੁਲਕੁ ਮਰਚਿ, ਏਵਰੇਨਾ ਏਨਿ
ਸਮਰਠੁਲੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ ਅਨਿ ਏਵਰੁ ਵਿਰਾਠੰਗਾ ਈਚਾਰੁ ਅਨਿ ਚੂਸ੍ਠਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥

ਦੁਠੁਦੁਠ੍ਰੇਪਮੁਠੋ ਊਗਿਸਲਾਡਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਮਰਿੰਤ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸੰਪਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠ੍ਠੀਨਿ
ਸੇਕਰਿੰਚੇ ਪਠੁਤੁਲਨੁ ਅਠੁਠੁਨੰ ਚੇਸ੍ਠਾਰੁ, ਤਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਨੁੰਡੀ ਤਨ
ਕੁਪਨੁ ਨਿਲਿਪਿਵੇਸ੍ਠਾਡੁ.

ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ਯੋਗੁਲੁ, ਸੰਚਾਰ ਸਨਾਠੀਲੁ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ ਖੁਠਝਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਸਰੈਨ ਮਾਰਠੰ
ਨੁੰਡੀ ਤਪਾਠੁ; ਵਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰਾਲੁ ਚਾਲਾ ਪੇਰੀਗਾਯੀ.

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਰਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਯੋਗੁ ਤਮਕੁ ਅੰਦਿੰਚੈ ਬਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਹੰਕਾਰੁ ਚਿੰਨੁ
ਮੋਠੁੰਚੈ ਚੁਸਤਾਰੁ, ਤਦਾਠਾ ਵਾਰੀ ਮੋਠੁੰਡੀ ਮਨਸੁਲੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੀ ਝੀਵਿਤਾਲੁ
ਨਾਸਨੰ ਅਵੁਠਾਯੀ.

ਏਤਝਿਆ ਵਿਚਰੁ ਸੇ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਵੀਰੀਲੋ ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਪ੍ਰਯੋਗੁੰਗਲ ਗਲ ਵਝੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁਠਾ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥

ਸੁਠੀਕਰੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲੁ ਠਾਮੁ ਚੈਸੁਨਠੁਨੀਨੀ ਚੈਸੇਲਾ ਚੈਸਿਨਠੁਠੁ
ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਵਰੀਕੀ ਮਾਠਾਠਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਫਿਰਾਠੁ ਚੈਠਾਲੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਮਾਯਠੋ ਅਨੁਬੰਠਾਲੁ, ਕਾਮੰ, ਕ੍ਰੋਧੰ, ਅਹੰਕਾਰਾਲੁ ਰਾਖੁੰਸੁਲੁ ਠੰਠਾਲੀ.

ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਝੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥

ਝਵੰਨੁਰਣ ਦੁਠ ਪਰਿਠੀਲੋ ਠਨਾਠੁ, ਵਾਰੀ ਤਲਲਪੈਨ ਮਰਣ ਦੁਠ ਯੋਕਝਾਰੀ
ਝਵ ਵੇਲਾਠੁਠੰਡੀ.

ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧਿਆਰਾ ॥

ਮਾਯਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਠਨਠੀਠੁ ਅਹੰਕਾਰ ਵਠੁਲੁ ਠ ਰਾਖੁੰਸੁਲਕੁ ਦਾਰੀਠੀਸੇ
ਮਾਰਠੰਚੈ ਨੋਠੁਬਡਠਾਰੁ.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੇ ਸੁਣੈ ਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥

ਮਰਣ ਦੁਠ ਚੈਤ ਸੰਕੋਠੁ ਵੇਠੁਬਡੀ, ਵਾਰੁ ਕੋਠੁਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹੰਠੰ
ਕੋਸੰ ਵਾਰੀ ਵੇਠੁਪੁਲਨੁ ਵੇਰੁ ਵੀਨਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥

ਦੈਵੁਡੈ ਸਠੁੰਗਾ ਆਰਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਠਾ ਮਰਿਯੁ
ਰਾਖੁੰਸੁਲਚੈ ਝਿਖੁੰ ਨੁੰਡੀ ਰਖੁੰਚਬਡਠਾਡੁ. ॥ 12॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਗਰਠੁ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰ ਵਸ਼ੁਲਨੁ ਪੁਰਲੋਭਪੇਡਤਾਯਿ
ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿਸ਼੍ਟਾਯਿ.

ਜੇ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਾਕੁੰਡਾ ਭਰ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਪਲੁ ਤਮ ਮਨਸੁਨੁ ਕਲਿਗਿ ਆਨਘਾਰੁ, ਦਾਨਿ
ਵਿਸ਼ਠੋ ਵਾਰਿਨਿ ਬਾਧਿਚਿਤੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਵਾਕਾਭੀਭੁਠੀ ਅਦਿ ਕਾਲਿਖੋਯਿਨਪੁਠੁ, ਅਦਿ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ
ਤੀਸਿਵੇਯਬਡੁਤੁੰਡਿ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਪਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮੰ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਸੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮਾਯਕੁ ਵਿਰੁਗੁਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਦੀਨਿਨਿ ਪਿੰਡਵਚੁ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤਕਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਏ ਆਤਮੁਨਸੁਖੁਗਾਲੁਗਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਆੰਟੁੰਡਿ; ਭਦਿ ਸਮਾਨਤਾਠੀਠਿੰਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਭਨੰ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਤੁੰਡਿ.

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥

ਆਤਮੁਨਸੁਖਿਰਗਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਯੇਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤੁਮੈ, ਅਤਨੁ ਪੁਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨਿ
ਚਲਨੰਲੋ ਆੰਚਾਡੁ.

ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਏਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਡਾਡੁ,
ਸਮਤਾਕਾਨਿਸ਼ਾਠਿਸ਼੍ਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੈ ਆੰਡਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, మన మనసు ధాత్తానో అది మరణించే లేదా జనించేది ఏమీ లేదని సత్య గురించి ఒప్పించబడుతుంది (ఇది కేవలం ఆత్మధాత్తా శరీరాలను మార్చడం).

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਕਾਇਆ ਕੇਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥

మానవ శరీరం ఒక విశాలమైన కోట లాంటిది, ఇది గొప్ప అదృష్టం దాత్తా మాత్రమే లభిస్తుంది.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

దేవుడు శరీరమునందు నుండెను; ఆయనో అన్నిటినందాలను అనుభవిస్తాడు.

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥

అతనే సత్యంగా వేరుచేయబడ్డాడు మరియు ప్రపంచ సంపదల నుండి ప్రభావితం కాలేదు.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥

అతనికు నచిన్దది చేస్తాడు, మరియు అతను ఏమి చేసినా, అది జరుగుతుంది.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥

గురువు సలహాను అనుసరించి మనం నామాన్ని ధ్యానించాలి, తదాత్తా మనం ఆయన నుండి విడిపోవడం జరుగుతుంది."|| 13||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

వాహ్! వాహ్! (అదుభ్రం, అదుభ్రం!), భగవంతుడు సత్యంగా గురువు యొక్క నిజమైన పదం దాత్తా ఆయనను ప్రశంసించడానికి మనల్ని ధారణమవుతాడు.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥

అయితే, కేవలం వాహ్ అని గురు అనుచరుడు మాత్రమే అర్థం చేసుకునాళ్లు! వాహ్! తానే దేవుణ్ణి స్తుతించుంటాడు,

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

ਵਾਹੋ! ਵਾਹੋ! ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਮਾਟਲੁ ਆਯਨਠੋ ਮਨ ਕਲਯਿਕਨੁ ਠੇਸੁਣਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਹੋ ਛਚਠਿੰਚਡੰ! ਵਾਹੋ! ਅਯਿਠੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਦਯੁ ਵਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਕਲਯਿਕ ਸਾਝਾਤਘੁਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥

ਵਾਹੋ ਜਪੰ! ਵਾਹੋ! ਨਾਲੁਕਨੁ ਗੁਰੁਵਾਕਾਫੀਕੀ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਪਦੰ ਦਾਠਾ, ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਒ਕਰੁ ਵਸੁਣਾਠੁ.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹੁ ਕਢਾਈ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਵਾਪੁਠੁਠੁਚਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ! ਵਾਹੋ! ਆਯਨ ਸੁਤਿਲੋ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨੁ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥

ਐ ਭਕੁਲੁ ਵਾਪੁਠੁਠੁਚਠਿੰਚਏ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨੀਪੀਸੁਣਾਰੁ! ਵਾਹੋ! ਪੁਰਜਲੁ ਵਾਰੀਨੀ ਪੂਜਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁ ਵਾਰੀਨੀ ਗੋਰਵੀਸੁਣਾਰੁ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਹੋ ਵੰਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ! ਵਾਹੋ! ਆਯਨ ਕੁਪਵਲਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਿੰਦਬਡਠਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸੁਣਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨੀਘੁੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜੁਹ ਭੀਤਰਿ ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਰੀਰੰ ਅਬਠੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਸੰ ਯੋਕੁਕੁਠੀਨਮੈਨ ਠਲੁਪੁਲੁ ਓਨਠੁਠੋਠ ਲਾੰਠੀਦੀ.

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥

ಈ ਵਿਡੀਯਲੇਨੀ ਤਲੁਪੁਲੁ ਆਧਾਫ਼ਿਠੰਗਾ ਗੁਠੀ, ਅਝਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ
ਅਹੰਕਾਰਵਠੁਲਕੁ ਕਨਿਪਿੰਚਵੁ.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੇਸੰਠੋਂ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨੋਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਡੰਲੋਂ
ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ, ਏ ਮਾਰਠੰਲੋਂ ਨੋਨਾ ਏ ਤਲੁਪੁਲੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਕ ਪੋਯਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅੰਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿਠਾਠੰ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਤਲੁਪੁਲੁ ਠੋਰਵਬਡਠਾਯੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਕੁੰ; ਏ ਮਕਰੰਦੰ
ਠਾਗੇਵਾਰੁ ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਰੁ. ॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਗਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੰਨੁ ਪਾਡੁਠਾ, ਵਾਠੋ! ਵਾਠੋ! ਒ਕਰਿ ਝੀਵਿਠ-ਰਾਤ੍ਰਿ ਠਾੰਠਿ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਠਾੰਠਠਠੋਂ ਗਡਿਚਿਪੋਠੁੰਦਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੰਨੁ ਪਾਡੁਠਾ, ਵਾਠੋ! ਵਾਠੋ! ਨੋਨੁ ਨਿਠਾਠੰਦੰਲੋਂ ਠਨਾਠੁ, ਓ ਨਾ
ਠਲੀ!

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੰਨੁ ਪਾਡੁਠਾ, ਵਾਠੋ! ਵਾਠੋ! ਒ਕ ਵਠ੍ਰਿ ਠੰਨ ਮੰਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਠੂਠ੍ਰੰ
ਚੇਠਾਡੁ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਨਿੰਡਿਵੁੰਠਾਰੁ, ਵਾਠੋ! ਵਾਠੋ! ਮਰਿਯੁ
ਝਠਰੁਲੁ ਕੂਡਾ ਅਦੋਂ ਵਿਠੰਗਾ ਚੇਯਡਾਨਿਕਿ ਪ੍ਰੇਰੰਨਿਸੁੰਦਿ,

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥

ਐ ਵਿਠੰਗਾ ਵਾਠੋਂ ਅਨਿ ਝਪਿਸੁਠਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਪਦੋਂ ਪਦੋਂ ਸੁਠਿਸੁਠਾ ਕੀਰਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ! ਵਾਠੋਂ!

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, వాహ్ యొక్క అలాంటి మంత్రం! వాహ్! దేవుని ప్రేమ, ఆరాధనలో ఒక వక్త్రాని ఆయన చిత్రానికీ అనుగుణంగా ఉంచుకుంటాడు. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥

వాహ్ పాడటం! వాహ్! ఈ విధంగా గురువు యొక్క అనుచరులు కనుగొనట్లుగా, దేవుని యొక్క నిజమైన స్తుతి ఉంటుంది,

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵాਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥

ఆ విధంగా ఈ పొగడ్డలను ఉచిత్రించడం దాట్లా, వాహ్! వాహ్! గురువు బోధల ప్రకారం, వాటిని హృదయంలో పొందుపరుస్తుంది.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥

ఈ విధంగా, వాహ్ ను జపిస్తూ! వాహ్! గురువు అనుచరులు దేవుణ్ణి కనుగొని, గ్రహించారు.

ਸੇ ਵਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, చాలా అద్భుతవంతులు, వారు తమ హృదయాలలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించారు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥

ఓ నా పూర్తిగా దురాశ గల మనసా, మీరు ఎల్లప్పుడూ దురాశతో మరియు అతాశ్తో నిండి ఉంటారు.

ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥

ఆకర్షణీయమైన మాయ కోసం మీ కోరికలో, మీరు పది దిశలలో లక్ష్యం లేకుండా తిరుగుతారు.

ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥

ఒకరి కీర్తి మరియు సామాజిక హోదా ఇకపై ఒకరితో కలిసి ఉండవు; ఈ విధంగా ఆతఃపాంకారి దుఃఖము బాధ చేత దహించబడును.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਛਦਾਤੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਨਿਕੁਕਰਿ ਨਾਲੁਕ ਆਸਾਠਿੰਚਦੁ; ਭਦਿ ਕੇਵਲੰ
ਮਾਟਲਨੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਛਚਠਿੰਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪੁਤਾਤਾ ॥੧੫॥

ਅਯਿਠੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਠਾਗੇ ਭਕੁਲੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਠੋ
ਸੰਤੁਪੁ ਚੇੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਰੰਭੀਰੁ ॥

ਨਿਠੁ ਮੈਨ, ਅੰਤੁਚਿਕਠਿ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥

ਠਨ ਭਕੁਲਕੁ ਸੰਧੁਠਾਲੁ, ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਨਾਨਿਠੁ ਚੇੰਦੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਨੁੰਚੀ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿਸ੍ਤਾ ਛਾਨ੍ਣ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਨੰ ਪਾਡਾਲੀ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥

ਅੰਦਰਿਕੀ ਜੀਵਨਾਧਾਰੰ ਅਯਿਨਾ ਆ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਨੰ ਪਾਡਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੱਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਵੇਲ੍ਲਡਿੰਚਿਨ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਨੰ ਪਾਡਾਲੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਨੋ ਛਾਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰੁਲੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਵਿਸੰ ਅਯਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਲੋਂ ਨਿਮਗਠ੍ਰੁ ਕਾਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁੰਗਾ ਕ੍ਰੀਣਿਸ੍ਤੁੰਦਿ.

ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰਮੁਗਲ ਵਾਰੀ ਮੀਦ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲੁ ਆਨੰਦਕਰਮੁਨੇਨਦਿਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ, ਵਾਰੀ ਜੀਵਿਤਮੰਤਣਿਨੀ ਠ੍ਰਿਵ ਦੁਃਖੰਲੋਂ ਮੁੰਦੁਕੁ ਠ੍ਰਿਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਾਮੰ ਏਯੁਕ੍ਰੁਅਦੁਠ੍ਰੁਮੁਨੇਨ ਮਕਰੰਦੰਲੋਂ ਠ੍ਰੁਗੁਠ੍ਰੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠ੍ਰੁੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ, ਵਾਰੁ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠ੍ਰੁ

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਸੁਤਿੰਚੇਵਾਰੁ ਨਿਸ੍ਰੁਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਰੀ ਮੂਾਡੁ ਲੋਕੁਲ ਝਾਨਾਨ੍ਨਿ ਪਿੰਦੁਠ੍ਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਚਿਤ੍ਰਮੁ ਵਲਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨੀ ਕੋਸੰ ਝਾਪਕਮੁ ਮਰਿਯੁ ਭੜੀ ਆਰਾਠ੍ਰੁਨਕੁ ਅਵਕਾਸੰ ਸ੍ਰੁਠ੍ਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤਮੁ ਵਲਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਪਲ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਠਾਨਿਕਿ ਓਕਰੁ
ਵਸੁੰਟਾਰੁ; ਅਪੁਠੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਓਕ ਵਠੀ ਨਾਮੰ ਓਕੁਕੁਠਮੁਠਾਨਿਨਾਮਾਨਿ
ਠਾਨੀਸੁਠਾ) ਪਿੰਦੁਠਾਠੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤਮੁ ਵਲਨ, ਓਕਰੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਸਮਾਠਾਨਮੁਨੁ ਪਿੰਦਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਠੁਠਾਪਕਮੁ
ਚੈਸਿਕੋਨੁ ਸੁਠਿਠਲਮੁਨੁ ਨਿਰੰਠਰਮੁ ਸੰਪਾਦਿਸੁਠਾਰੁ,

ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਠੁੰਠੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਠਾਠੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯਨ ਪੁਠਦਯੰਠੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਠੁੰਠੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾਠੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਠਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕਲੀਸੈ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤਾਨਿਠਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਅੰਗੀਕਰਿਸੁਠਾਰੁ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠੀਕੰ, ਮੁਠਾਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨੁ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਠਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੈ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਠਗਾ, ਆਯਨੈ ਸਠੁਯੰਗਾ ਓ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ
ਅੰਦਿਸੁਠਾਠੁ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ਅਹੰਕਾਰਮੁ ਠੋਠੋਪਲਨੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿਪੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ
ਪਾਠਠੰ ਠਾਠਾ ਮਨਸੁਠੁਪਿਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਠਲੁ ਪਾਇ ॥

ਏਪੁਠੁ ਠਗਵੰਠੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਠੁਕੁਨੈ ਗੁਰੁ ਠਿਪੁਠੁ ਠਨ ਪੁਠਦਯ ਵਾੰਠਲ
ਠਲਾਲਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਠੁ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਠੁਵਸੁਠਿ ਪਾਠੁਕੁਨੈਵਾਰੁ ਅੰਦਗਠੁਲੁ; ਓ' ਦੇਵੁਠਾ, ਵਾਠੀਠੋ ਨਨੁਠੁਕੰ ਚੈਯੰਡਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਠੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥

ਨੈਨੁ ਨਾ ਪੁਠਦਯੰਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਪਾਠਵਚੁਠਆਯਨ ਪਾਠਲਨੁ ਨਾ ਨੋਠੀਠੋ
ਪਾਠਵਚੁ

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨੁ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుని పాటలని పాడే వారికి నా హృదయాన్ని మనసును అంకితం చేస్తున్నాను. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ఆ నిత్యదేవుని పాటలను పాడండి, అతని పేరే అదుఱ్ఱమైన మకరందం.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

దేవుణ్ణి సేవించే వారికి నామం అనే ఆశీర్వాదం ఉంటుంది; నేను వారికి అంకితం అవుతున్నాను.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥

సద్గుణసంపద అయిన ఆ దేవుణ్ణి స్తుతిస్తూ, ఆయన మాత్రమే దానిని ఆస్వాదించాడు, ఎవరు అంత ఆశీర్వాదించారు.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

భూమి మరియు నీరు రెండింటిలోనూ వాళ్ళి చెందిన మరియు గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాల్తా గ్రహించబడే ఆ దేవుణ్ణి స్తుతిస్తూ పాడండి.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥

ఓ' గురువు శిష్యులారా, ఎల్లపుఱ్ఱూ పరిపూర్ణ గురువుకు ప్రీతికరమైన దేవుని పాటలను పాడండి.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

దృష్టి కేంద్రీకరించిన మనసుతో దేవుని పాటలను పాడుకునే ఓ నానక్, మరణ భయం అతని దగ్గరకు రాదు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥

పూజ్యదేవుడు శాశత్రమైనవాడు మరియు శాశత్రమైనది గురువు యొక్క దివ్యపదం.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾਨੋ ਮਨਨ ਨਿਤਯਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਸਹਾਜੰਗਾ ਆਯਨਲੋ
ਕਲਿਸਿਓਤਾਮੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਪੇਮ ਕੋਰਕੁ
ਏਨਠੁਆ ਪਡਿਓਰੁ; ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਗ੍ਰਾਤ੍ਰਿ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਅਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਅਮੁਠਾਨਿਰੁਚਿ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰੁ
ਅਦੁਪੁਠਵੰਤੁਲੁ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ; ਵਾਰੁ
ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਕੁੰਨਿੰਚਡੰ, ਜੀਵਿਤੰਮੰਤਲੀਲੋ ਭਾਠਪਡਠਾਰੁ. ॥ 17॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠੁੰਕੰ, ਮੁਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠਿਵਠੁਠੈਨ ਮਾਟਲੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਪੁਠੁੰਕਰੰਠ;
ਮਰੇਵਰੁ ਆਯਨਲਾ ਗੋਪਠਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਅਠੰ ਕਾਨਿ, ਅਠੰ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਠਿੰਚੰਡਿ; ਨਿਠੁਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿੰਚੰਡਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਚਿੰਤਲੁ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਚਿਤੁੰਮੁ ਵਲੇ, ਕਾਭਠੀ ਨੋਰਵੇਰੁਠਾਡਨਿ ਸੁਠਿੰਚੰਡਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੁ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਪੋਂਦੋ ਅਦੁਠੁਠੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਵੰਠੀ
ਪੇਰੁ ਗਲ ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਠਿੰਚੰਡਿ.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਗਾਨੰ ਚੋਸੇ ਭਹੁਮੁਠਿ ਆਯਨ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਸੀਕੁਰਿੰਚਭਡੁਠੁੰਦਿ;
ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੋ ਆਯਨ ਊ ਭਹੁਮਾਨਾਨਿਠੁਨੁਗ੍ਰਹਿੰਸੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥

గురువు బోధనలను అనుసరించే ఓ నానక్, దేవుని పాటలను పాడే బహుమతిని అందుకుంటాడు మరియు తరువాత అతను ఎల్లప్పుడూ అతని పేరును పఠిస్తాడు.
॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

గురువు బోధనలను పాటించకుండా ఖగోళ శాంతిని పొందలేరు మరియు గురువు ఆశ్రయం తప్పఅది పొందగల ప్రదేశం మరొకటి లేదు.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

మనం ఎంత గారానం చేసినా, ఆయన కృప లేకుండా దేవుడు గ్రహించలేడు.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

దురాశ యొక్కవెడును కలిగి ఉన్నవారు దృఢదృఢ, దేవుడు కాకుండా ఇతర విషయాల ప్రేమ దాట్లా వినియోగించబడతారు.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

వారి జనన మరణ చక్రం ముగియదు మరియు అహంకారంలో, వారు బాధపడతారు.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੇਈ ਨਾਹਿ ॥

సత్యగురువు వాకాశ్రీకి తమ మనసులను జతచేసిన వారు, వారిలో ఎవరూ దేవుని కృప లేకుండా మిగిలిలేరు.

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

మరణభయం వారిని బాధించదు మరియు వారు ఎటువంటి దుఃఖానిభవించరు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువు అనుచరులు లోకదుఃఖాల కంటే పైకి లేస్తాడు, మరియు దైవిక పదం దాట్లా, వారు దేవునిలో విలీనం అవుతారు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਚਾਚੀ ਤਿਸ ਨੇ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਕਠੀ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡਤਾਡੁ, ਆਯਨ ਤਨ ਯਜਮਾਨਿ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਛੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕ੍ਸ਼ੰਲੋਂ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਪਰਿਗਣਨਲੋਂਕੀ ਤੀਸੁਕੋਨਿ, ਅਤਨੁ
ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਚਾਚੀ ਦਰੁ ਘੁਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਬਾਠ੍ਹ, ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਛੰਚੁਕੁਨੇਵਾਡੁ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਗੁਰੁੰਚਗਲੁਗੁਤਾਡੁ, ਆ ਤਰਾਠ੍ਰ ਆਯਨ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਚਾਚੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਪਲ੍ਹ ਆਯਨ ਕੁਨ੍ਨਪੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅਲਾੰਟੀ ਨਿਜਮੈਨ ਬਾਠ੍ਹ ਯੋਕੁ
ਆਠ੍ਠੀਠ੍ਠੀ ਪ੍ਰਿਤਿ ਕੂਡਾ ਏਂਠੋਂ ਛੰਨਠ੍ਠੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਚਾਚੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥

ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਸਠਿੰਚਡੰ ਬਾਠ੍ਹ ਯੋਕੁਸੇਵ ਮਰਿਯੁ ਕਰ੍ਰਵਠ੍ਠ; ਦਾਨਿ ਕੋਂਸੰ ਦੇਵੁਡੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਠ੍ਠਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਂਦਡਾਨਿਕੀ ਅਤਨਿਕੀ ਸਹੰਯੰ ਚੇਂਸ੍ਰਾਡੁ. ॥
18॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥

ਤਕੁਠ੍ਠ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਡਾ ਛੰਨਘੋਲ ਪਨਿਮਨਿਸ਼ਿ ਕੂਡਾ ਤਨ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਮੇ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ
ਗੁਰੁਚੇਂਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ ਬੋਂਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਕ੍ਰੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਹ
ਗੋਰਵਨੰਯਮੈਨ ਭਯੰ ਲੋਂਪਲੇ ਛੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਛੰਨਠ੍ਠ ਸਾਮਾਜਿਕ
ਘੋਡਾ ਕਲਿਗਿਨ ਮਹਿਠ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰ੍ਤ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚਿਨ ਆਤਫ਼ਧੁਵੁ, ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਯੁਨੁ ਅਰ੍ਠੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੇਣੀ ਭਤਾਰਿ ॥

ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਨਿ ਆਤਫ਼ਧੁਵੁਨੁ ਸਦ੍ਘੁਠਰਹਿਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚੇਡੁ
ਸ਼੍ਰਵਰ੍ਤਨ ਕਲਿਗਿਨ ਵਾਡੁਗਾ ਪਰਿਗਣੀਸ਼੍ਤਾਰੁ.

ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੌਰਵਨੀਯਮੁਨਿ ਭਯਾਨਿਸ਼੍ਚਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਿਚਿਨਪੁਠੁ,
ਮਨਸੁਸੁੰਡਿ ਪਾਪਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਪੋਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਿਸ਼ਠੁਸ਼ੰਗਾ
ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥

ਮਨਸੁਸੁਧਿਵਯੁਜੁਨੰਲੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਦ੍ਘੁਠਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ
ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਊਦਾਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਆਤਫ਼ਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦਮੁਨਿ ਭਯੰਲੋ ਊਂਡਿ, ਦੇਵੁਨਿ
ਭਯੰਲੋ ਠਨ ਲੋਕ ਵਿਧੁਲਨੁ ਨਿਰਠਿਸੁੰਦਿ.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਆਤਫ਼ਧੁਵੁ ਊ ਲੋਕੰਲੋ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ, ਮੁਹਿਮਨੁ ਪਿੰਦੁਤੁੰਦਿ, ਈਕਠ ਆਮੇ
ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਦਰਾਘ੍ਰਿਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਗ੍ਰਾ ਚੇਰੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥

ਏ ਭਯੰਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਨਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਪੁਯਮੁਨਿ ਭਯੰਲੋ ਊਂਡਿ, ਆਤਸੁਰੋਠੁਠੁ
ਵੇਲੁਗੁਲੋ ਕਲਿਸਿਠੋਯਿ, ਸਾਠ੍ਰਾਠੁਠਿੰਚਬਡਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰ੍ਤ ਸਠੁੰਗਾ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੇ ਆਤਫ਼ਧੁਵੁ ਅਯਿਨ ਏ ਨਾਨਕ, ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਅਠੁਠੁ ਪੁਠਾਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਲੋਕਕਰਮੁਨਿਵਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਠੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁੰਗਾ, ਏਪਠੁਕੀ ਸੁਠਿੰਚਾਲਿ; ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఆ నాలుక కాలిపోవచ్చు అది దేవుణ్ణి తణ్ణించి మరొకరి ప్రశంసలకు అతుకుపోతుంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਹੀ:

ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥

అన్నా వంటి దేవదూతలను సృష్టించింది దేవుడే మరియు అతను మాయపట్ల ప్రేమను కూడా సృష్టించాడు.

ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥

ఆ దేవదూతలు రాజులవలె పరిపాలిస్తూనే ఉన్నారు మరియు దుఃఖాలు మరియు ఆనందాలలో ఒకరితో ఒకరు పోరాడుతూనే ఉన్నారు

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥

బ్రహ్మశివ వంటి దేవతలు సరశ్శక్తిమంతుడైన దేవుణ్ణి ఆరాధించినప్పటికీ వారు కూడా ఆయన హద్దులను కనుగొనలేకపోయారు

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥

దేవుడు నిరణ్యుడు, అనిరఘనీయుడు, వర్ణించలేనివాడు; గురు అనుచరులకు ఆయన ప్రతక్ష్యమవుతాడు.

ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥

ఆ స్థితిలో గురువు అనుచరుడు దేవుని నుండి ఎటువంటి ఆందోళన లేదా వేరాత్మును అనుభవించడు మరియు మాయచేత ప్రభావితం కాని ప్రపంచంలో స్థిరంగా ఉన్నాడు. || 19||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥

ఈ కనిపించే రూపం మరియు ప్రపంచం యొక్క విస్తీర్ణమంతా మారుక్తు లోబడి ఉంటుంది.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ఈ వాస్తవాని అర్థం చేసుకున్నాక వక్తి దేవుని సమక్షంలో ఆమోదించబడతాడు.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੇ ਮੁਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, తన గురించి గరభడే ఎవరైనా వారు మూర్ఖులు మరియు తెలివితక్కువారు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥

మనసును ఏనుగుగా, గురువును కంప్రోలర్ వలె పరిగణించండి, మరియు గురు బోధలను గోడ్ లాగా పరిగణించండి; అప్పుడు గురువు బోధనల గోడువ ఏ దిశలో లాగినా మనసునుగు వెళుతుంది.

ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురు బోధనల గోడ్ లేకుండా, ఏనుగు లాంటి మనసుఫ్రదే పదే తప్పథారి పడుతుంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

దత్తద్రవేమను సృష్టించిన దేవుని ముందు మనం ప్రార్థిస్తే,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥

ਮਨ ਗੁਰੁਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਅਨਿਘੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰੁਤਾਯਿ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮਨੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਅਦੁਠ੍ਠਮੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਚੁ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋਂ ਊਂਡਟੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਮਨੰ ਦੁਃਖੁਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀੰਚਵਚੁ

ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਂ ਨਾਸ਼ਨੰ ਕਾਨਿ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਮਨੰ ਨਿਰ੍ਲਕ੍ਠੁਗਾ ਊਂਟਾਮੁ. ॥ 20॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥

ਵਰੁੰ ਨੀਰੁ ਬੇਰੁਲੁਨੁ ਪੇੰਚਿਨ ਪਿਲਾਲੁਲੋਂ ਊਂਡਟੰ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥

ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਲ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿ ਨਿਜੰਗਾ ਤੀਵ੍ਰਮੁਨਿ ਆ ਆਤ੍ਠਵਧੁਵੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਊਂਡਟਾਨਿਕਿ (ਵਕ੍ਠਮਵੁਤੁੰਦਿ) ਵਸ੍ਠਾਡੁ.

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥

ਊ ਮੇਘੁਮਾ, ਆਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਵਰੁੰ ਕੁਰੁਸੁੰਦਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਆਲਸਠੁਗਾ ਵਰੁੰ ਏਂਡਿਪੋਯਿਨ ਪੰਟਕੁ ਊਪਯੋਗੰ ਲੇਦੁ; ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਊ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਾਦਿੰਚਟਾਨਿਕਿ ਆਲਸਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕਿ ਮੁੰਦੇ ਆਪੁਠੁ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿਨਿ ਆਵਠੁਡਿ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਠਾ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੁਲੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੁਨੁ ਵਾਰਿਕਿ ਨਨੁਵੇਂਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਠਾ ਸੇ ਜੇ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣ ਸੇ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥

ಎಲ್ಲಪುಥ್ಥೂ ಸಂತೋಷಕರವైన ವಿಷಯಂ ತੀಪಿಗಾ ಪರಿಗಣించಬಡುತುಂದಿ మరియు ನಿಜವైన ಸೆಪ್ಪಿತುಡು ಮನ ಸਭਾਵಾನಿకి ಅನುಕూಲంగా ఉంటాడు; (కానీ దేవుడు తప్ప ఇతర వస్తువులపట్ల ప్రేమ ఎಲ್ಲపుథ్థూ తీపిగా ఉండదు లేదా ఎಲ್ಲపుథ్థూ అనుకూలంగా ఉండదు).

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥

దైవజ్ఞానంతో భగవంతుడు సత్తుంగా జ్ఞానోదయం చేసే ఓ నానక్, గురువు బోధనల దాటా ఈ వాస్తవానిఊర్ధం చేసుకుంటాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు నిత్యగురువు; ఇది మీ ముందు వినయపూరకమైన మీ భక్తుని ప్రార్థన.

ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥

ప్రేమపూరక భక్తితో నినుఊర్ధించుకుంటునాఊ; మీరు ఎపట్టికీ, ఎల్లపట్టికీ రక్షకుడు.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

అనిజ్ఞీవులు మరియు జంతువులూ నీవే; మీరు వాటిలో ప్రవేశిస్తునాఊ.

ਜੇ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీ భక్తుని దూషించే వక్త్రిని మీరు శిక్షించండి (ఆధాఢ్రికంగా కోలోఢ్ఠారు).

ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥

ఓ నానక్, దేవుని ఆశ్రయానిఘోందండి, ఆందోళనను విడిచిపెట్టి, నిర్లిప్తంగా జీవించండి. || 21||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥

విభిన్నవిషయాలపై ఆశలు పెంచేటపుఢ్ఠు, మొత్తం ప్రపంచం వినియోగించబడుతుంది, కానీ ఆశలు మరియు కోరికలు ఎనఢ్ఠూ చనిపోవు లేదా విడిచిపెట్టవు.

ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, మనసును శాశ్వత దేవునికి అనుగుణంగా చేయడం దాట్లా మాత్రమే ఆశలు నెరవేరతాయి. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਲੈ ਜਾਇ ॥

దానిష్ఠ్యుష్ఠించిన వాడు దానిష్ఠీసివేసినపుడై ఆశలు, కోరికలు అంతమవుతాయి.

ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੇ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని పేరు తప్పమరేదీ శాశ్వతం కాదు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥

దేవుడే సర్వుంగా పరిపూర్ణమైన పనితనంతో ప్రపంచానిష్ఠ్యుష్ఠించాడు.

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਰਾਟੁ ॥

దేవుడు, తానే నిజమైన బాణకర్, సర్వుంగా వాణ్ణారి, మరియు సర్వుంగా అతనే దుకాణం.

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥

దేవుడే సర్వుంగా సముద్రం, సర్వుంగా పడవ మరియు అతనే పడవ మనిషి.

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥

భగవంతుడే సర్వుంగా గురువు, తానే శిష్యుడు మరియు అతను ప్రపంచానికి అవతలి వైపు గమ్యాన్నిచూపిస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ

ఓ' భక్తుడు నానక్, దేవుని నామానిగ్గుర్తుంచుకోండి మరియు మీ అనిక్షరణను నిరూఢించండి. || 22|| 1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ, ਵਾਰ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਭੋ, ਮਨੰ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਆਰਾਧਨਲੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਨਾਲੁਕਠੋ, ਮਨੰ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪਰਿੰਚਾਲੀ.

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥

ਮਨ ਕਝਠੋ, ਮਨੰ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਚੁਠਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਚੋਵੁਲਠੋ, ਮਨੰ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ (ਬੋਧਨਲੁ) ਵੀਨਾਲੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਮਨਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਗੋਰਵ ਸੁਠਾਨੰ ਲਭਿੰਸੁੰਦੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਠੋ ਏ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਠਾਨੁ ਕਨਿਕਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਆਸ਼ੀਰਠੀਸੁਠਾ ਐਨੀ.

ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥

ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਠੁਲਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਠਨਠੁ ਵਠੁਲੁ ਐਨਿ ਪਿਲੁਸੁਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥

ਰਕੁਕੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ, ਏ ਲੋਕਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਠਾ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁੰਸੁਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਠਾਰੁ

ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਪੋਂਦੋਲਾ ਚੋਸੁਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ (ਆਠਾਠੀਠੁ) ਵਠੁਹੋਰਾਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਪਰਿਪਠੀਸੁਠਾਠੁ.

ਰੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥

ಆಯನ ಎವರಿಮಿದ ದಯನು చూపించాడో, ఆయన వారిని తన మనస్సునుండి విడిచిపెట్టడు.

साथ जना के संगि भवजलु तारिअनु ॥

వారిని సాధువుల సాంగత్యంలో ఉంచి, అతను వాటిని భయంకరమైన ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా తీసుకువెళుతున్నాడు.

साकत निंदक दुसट खिन भाहि बिदारिअनु ॥

ఒక్కక్షణంలో, దేవుడు విశాఖరహిత మూర్ఖులను, అపవాదును మరియు పాపులను నాశనం చేశాడు.

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥

ఓ నానక్, మీ మనసుల్లో ఆ గురు-దేవుని మద్దతును కోరండి,

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ఎవరికి గుర్తుంచుకుంటే ఖగోళ శాంతి క్షేమాలు మరియు అనిభూధలు తొలగిపోతాయో. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు ఏ నిర్దిష్ట పూర్వీకులకు చెందినవారు కాదు, మీరు నిషలక్షులు, సర్వవక్రత, చేరుకోలేని మరియు అనంతమైనవారు.

ਸਚੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥

మీ ఉనికి శాశ్వతమైనది మరియు మీరు ప్రతిచోటా తిరుగుతున్నట్లు కనిపిస్తారు

ਕੁੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥

మీరు స్థాపించినదేదీ అబద్ధం కాదు.

ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥

దేవుడు తాను సృష్టించిన వారందరికీ జీవనాధారం అందిస్తాడు.

ਇਕਤੁ ਸੁਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥

మీరు మీ కాంతిని సృష్టి అంతటా నింపారు, దండలో దారం లాగా.

ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੀਂਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥

ఆయన సంకల్ప ప్రపంచ సముద్రంలో కొందరు మునిగిపోతారు, ఆయన ఇష్టం ప్రపంచం దాఠా కొందరు అంతరించి పోతారు.

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥

ఓ' పూజ్యుడేవుడా, అతను మాత్రమే ముందుగా నిర్ణయించబడ్డాడు, మిమల్ని గుర్తుంచుకుంటాడు.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਾਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥

మీ విలువ మరియు పరిమితులు తెలుసుకోలేనివి; నేను మీకు అంకితం అవుతున్నాను. || 1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕ੍ਰਪਨੁ ਐਚਿਠਪੁਠੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲ
ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਮੀ ਊਨਿਕੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥

ਓ ਕਨਿਕਰਮੁਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਐਚਿਠਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਊਨੁਪਪੰਚੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ ਕਨੁਗੋਨੁਠੁ ਭਾਵਿਸੁਾਰੁ.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਓ' ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਐਚਿਠਪੁਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਟਲਠੋ ਭੀਵਿਸੁਾਰੁ.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮੀਲੋ ਵਿਲੀਨੰ
ਅਵੁਠਾਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਤੀ ਬੈਹਨਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਪ੍ਰਠਿਠਾਠਠੁ ਸੁਠਾਲਨੁ ਪੋੰਦਿ, ਤਮੁ ਗੋਪਠੁਨਾਨਿ
ਪ੍ਰਕਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਪੇਠੁ ਕੋਮੁਠੁਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰੁਚੈਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਏਵਰਿ ਗੋਰਵੰ ਸੁਰਕੁਠਿੰਚੰ ਕਾਦੁ.
॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੁਹੁ ਧਿਆਇਨਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰਿ ਵੇਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਮਿਠਿਕ ਪੁਸੁਠਕਾਲਠੋ ਨਿਲਬਡੀ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਿਮੁਠੀ
ਔਰਾਠਨਲਠੋ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਡੁਨਾਰੁ.

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥

ਮੈਂ ਸ਼ਰਣਾਲಯంలో ఉన్నవారందరినీ లెకించలేము.

ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥

ఓ' దేవుడా, అనేక బ్రహ్మమరియు ఇంద్రులు, వారి సింహాసనాలపై కూర్చొని,
మిమల్ని ధ్యానించారు.

ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥

శివుడు, విష్ణువుల అనేక అవతారాలు, వారి నోటితో దేవుని పాటలను పఠిస్తున్నాఱు,

ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥

పీర్లు (ఆధ్యాత్మిక గురువులు), ప్రవక్తలు, షేక్ లు మరియు సాధువులు.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥

ఓ' రూపం లేని దేవుడా, మీరు ప్రతి హృదయంలో మరియు అనిష్టి దాఱా
నేయబడతారు.

ਕੁੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥

ఒకరు అబద్ధం దాఱా ఆధ్యాత్మికంగా తనను తాను నాశనం చేసుకుని నీతి, విశాఱ్ఠం
దాఱా మీ సంఘానికి చేరుకుంటాడు.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥

కానీ మీరు మమల్నిష్ఠ దిశలో నిర్దేశిస్తారో, మేము ఆ దిశలో వెళ్తాము. ॥ 2॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥

మంచి పనులు చేయడంలో సోమరితనాన్నిచూపించే వక్త్రీ, కానీ చెడును
ఆచరించడానికి సింహంలా ఆత్రుతగా మరియు ధైర్యంగా ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అలాంటి నిర్లక్ష్య వక్త్రీ మరణ భయం గుప్పిట్లో ఉంటాడు.
॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ఐదవ గురువు:

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡੁ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਵੀਨਯਪੁਰਕੁ ਭਕੁਡੀਗਾ
ਊਂਡਵਚੁ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੁਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀ ਅਸ਼ਰਯੰਲੋ ਊਂਡਠੰ ਵਲੁ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮੁਲ਼ੀਖ਼ਾਠੋ
ਚੁਡਵਚੁ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥

ਅੰਤਗਾ ਚੋਢਪਾਪੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਠੋ ਤਮ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਅੰਗੀਕੰਚਡੰ ਦਾਠੁ
ਭਕੁਪਰੁਲੁਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰੁਚੁਕੋਵਡੰਠੋ, ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦੀ ਪੁਠੁਕੁੰਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿਨੁ
ਯਾਠੁ ਮੁੰਡੀਰਾਲਨੁ ਸੰਦਰੀਠੁਚਡੰ ਲਾੰਡੀਦੀ; ਕਾਨੀ, ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁੰਡੁਗਾ
ਨਿਰੁਠੁਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਨਾਮੰਠੋ ਅਸ਼ੀਰੁਠੁਚਬਡਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥

ਪੁਰੁਤੀ ਸ਼ਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਰ ਮੁਠਠੋ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੈ ਵਕੁੰਨੀ ਏਨਠੁ ਮਿਡੀਚਿਪੇਠੁਡੁ.

ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥

ਅਯਨੈ ਸੁਪੁਕਿਰੁ, ਅਯਨੈ ਵਿਠੁਠੁਸਕੁਡੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥

ਅਨਿਚੈਲੀਸਿਨ ਦේవుਡਾ, ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲ ਗੁਰਿਚਿ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਤੇਲੁਸੁ; ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ
ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਲੋਚਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਰੁਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥

ਤਨ ਸੁਭਨਾਤਫ਼ੁ ਸ਼ਕਤਿ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਕੁੰਠੰਲੋ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਲਨੁ ਠਾਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਮਾਰਾਨਿਕੀ ਆਯਨ ਏਵਰਿਨਿ ਅਤੁਕੁਘੋਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਆ ਵਝੀਨਿ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਜਿਸ ਚੈ ਹੇਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਪੜਾਨ ਠਾਨਾਠੋ, ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਏਨਠੁਆ ਕੋਲੋਠੁ.

ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥

ਅਤਨਿ ਕੋਰੁ (ਨਾਠੁ ਵਠੁਠੁ) ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ; ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਆਯਨਕੁ
ਨਮਸਠਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼ ਵੰਠੀ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲਨੁ ਮਨੰ ਤਝਿੰਚਾਲੀ; ਵਾਠੀਨਿ ਅਗਿਠੋ
ਕਾਲਿਠੁਠੁਗਾ ਮਨੰ ਵਾਠੀਨਿ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵਿੰਚਿ ਠਾਨਠੁਠੁ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠਿੰਚਾਲੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪੁਠੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਕੋਰਿਕਲ ਏਯੁਕੁਠੁਨਿ
ਫਲਾਲਨੁ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, నేను నామానిధానించినపుర్ణు; పరిపూర్ణుడైన గురువు ననుభవేవునితో ఏకం చేశారు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥

ప్రపంచంలో జీవించేటపుర్ణు గురువు తన బోధనలను అందించిన వాడు మాయ, లోక సంపద మరియు శక్తి బంధాల నుండి విముక్తిని పొందాడు.

ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥

అతని విపత్తు నివారించబడుతుంది మరియు అతని ఆందోళనలు తొలగిపోయాయి.

ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥

అలాంటి వక్తిని చూసి, ప్రపంచంలోని ఇతర ప్రజలు సంతోషంగా భావిస్తారు.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥

ఆ భక్తుని సాంగత్యంలో, తన పాపాల యొక్కమురికిని కడగడం దాఠా ఒకరు ఉత్తేజంగా భావిస్తారు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥

అకఠ, ఆయన సహవాసంలో, మనం దేవుని అమర్తమైన నామానిధానిస్తాం,

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥

లోకవాంఛల ఆకలితో బాధపడిన వక్తి కూడా సంతృప్తి చెందుతాడు, మనస్సు సంతృప్తి చెందుతుంది.

ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥

ఎవరి హృదయంలో దేవుని నామానిధానించుపరిచిన వక్తి, అతని లౌకిక బంధాలన్నీ తెగిపోయాయి.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥

గురువు కృప వల్ల అరుదైన వక్తి మాత్రమే దేవుని నామ సంపదను సంపాదిస్తాడు.

॥ 5॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਊਦਯਾਨੇਮੇਲੋਭਿ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਯਤਠੁ
ਚੇਸੁਨਾਨੀ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਤੀਰਾਠੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੇ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸੇਖੀਠੁਠੈਨ ਊ'ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪ੍ਰਠੰਚੁਲੁ ਪਾਡਟੁੰ ਅਲਵਾਠੁਠੋ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਠਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੁਲਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮਾਪੁਨੁ ਪ੍ਰਦਰਿਠੁਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਰਕੁੰਚਿਨ ਵਕੁੰ, ਵਾਰਿ ਹੁਦਯੁੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਪ੍ਰਠ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੁਲਿ ॥੨॥

ਊ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਅਤੁਪਠੁਵੁਲੁ, ਵਾਰਿ ਬਾਠ ਮਰਿਯੁ ਕਸੁਠਾਲੁ
ਮੁਗੁਸੁਠਾਲੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥

ਮੀ ਅੰਦੋਲਨ ਲੇਦਾ ਦੁਃਖਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਪ੍ਰਾਠੁੰਚੁੰਡੀ.

ਛੇਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥

ਮੀ ਅਲਿਵਿਠੇਲਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਟੀ, ਮੀ ਹੁਦਯਾਨਿਮੁਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਮੁੰਦੁ ਅਪਠੁੰਚੁੰਡੀ.

ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥

ਮੀ ਦੁਠੁ ਬੁਠੁ ਕਾਲਿਪੋਵਚੁਠੁਨੁਕ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੁੰਡੀ.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਠੁਲੋ ਚੇਰੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਠੁਠੁੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਠੁਠੁੰਡੀ.

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥

ਦ਼ੈਵਗੁਰੁవు బోధనలను పాటించడం దాట్రా మీరు మరణ భయానిఱ్ఱోలోఱ్ఱారు.

ఖिन మఱి కఱె నిఱాలూ ఊఱె సుభర ఱరि ॥

సఢ్ఢుణాలు లేనివారు, గురువు వాటిని సఢ్ఢుణాలఱో నింపి, క్షణంలో వారిని సంతోషిస్తారు.

మన కఱ్ఱి రేఱి సఱేఱు ఱిఱాఱిఱే సఱా రఱి ॥

ఎల్లపుఱ్ఱూ ఆరాఢనఱో భగవంతుణ్ణి సఱ్ఱించుకోవడం దాట్రా మనసుఱ్ఱుంఱుఱ్ఱిని సాఢిస్తుంది.

సే లఱా సఱిఱుఱు సేవ ఱా కఱ్ఱి కఱమ ఱుఱి ॥౬॥

దైవానుగ్రహంఱో ముందుగా నిఱ్ఱయించబడిన గురువు బోధనలను ఆయన మాఱ్రమే అనుసఱిస్తాఢు. ॥ 6॥

సలొక మః ౪ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

లఱాఱి సుఱాని ఱెఱఱఱాఱే ఱెఱిఱా ॥

మా గురునా మా బుఢ్ఢిని నామం అనే సురక్షిఱమైన ప్రదేశానికి జఱఱచేశారు.

నానక లఱఱి లఱ సే ఱాన ఱుబఱఱ డెఱిఱ న మఱ ఱిఱి ॥౧॥

ఓ నానక్, లక్షలాది ప్రలోభాలు మరియు ప్రపంచ సమసఱ్ఱు ఉనాఱ్ఱు, అయినపఱ్ఱికి, నా ప్రియమైన గురువు ననుఱ్ఱః ఱఱఱంగాలలో మునిగిఱోనివఱ్ఱు. ॥ 1॥

మః ౪ ॥

ఐదవ గురువు:

బని ఱిఱావలై రిఱు సాఱి లఱమ దుఱ రఱఱా రఱి నామఱ ॥

భయంకరమైన లోక అడవిలో, దుఃఖాలను నాశనం చేసే ఏకైక సహచరుఢు, దేవుని పేరును నేను కనుగొనాఱ్ఱు.

బలి బలి ఱాఱి సఱఱ ఱిఱాఱే నానక ఱుఱఱ కఱఱఱ ॥౨॥

ఓ నానక్, నా కఱ్ఱవఱ్ఱ నెఱవేరిన ఆ ప్రియమైన గురువుకు నేను ఎపఱ్ఱికి అంకిఱం చేయబఢ్ఱాను. ॥ 2॥

౪ఱిఱి ॥

ఱఱి:

ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੀਗਿ ਰਤਿਆ ॥

ఓ దేవుడా, మీ ప్రేమతో నిండిపోవడం దాత్రా ప్రపంచంలోని అన్నిసంపదలు పొందబడతాయి.

ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥

మిమల్ని పాఠించడం దాత్రా, దేనికీ పశాంతి పపడవలసిన అవసరం లేదు.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥

మీ భక్తులకు మీ మద్దతు ఉంది కాబట్టి ఎవరూ సమానం కాదు.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥

ఓ' నా మనసా, పరిపూర్ణ గురువును ప్రశంసించండి, అతని దాత్రా దేవుణ్ణి సభించుకోవడం దాత్రా ఖగోళ శాంతిని అందుకుంటాడు.

ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥

భగవంతుని స్తుతి యొక్కదివ్యదాల నిధి గురువు వద్ద ఉంది మరియు అది దేవుని కృప దాత్రా సీక్రరించబడుతుంది.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥

సత్యగురువు కృపను అనుగ్రహిస్తే, అపుద్ధు ఒకరు జనన మరణ చక్రాలలో తిరగరు.

ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥

దయగల దేవుడు సత్తుంగా మనల్ని తన భక్తులుగా చేయడం దాత్రా ఈ సంచారానికి దూరంగా మనల్ని రక్షిస్తాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥

దేవుని నామాన్ని ముళ్ళీముళ్ళీ వినడం దాత్రా మాత్రమే నేను ఆధాత్మిక్తంగా మనుగడ సాగించగలను. || 7||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ఓ' నా భర్త-దేవుడా, నా గౌరవానికాపాడటానికి పట్టు వస్త్రం వంటి మీ ప్రేమతో మీరు నన్నుశరణించారు.

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥

ఓ నానక్, మీరు నా జ్ఞాని మరియు వివేచనగల యజమాని; నేను మీ విలువను ప్రశంసించలేదు. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੈਤੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥

ఓ దేవుడా, నినుఘృణించుకోవడం దాఱా నేను ప్రతిదీ అందుకునాఘు మరియు నా జీవితంలో ఎలాంటి ఇబ్బందిని ఎదురోభేదు.

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥

ఓ నానక్, అతని గౌరవానిగ్గురువు కాపాడతాడు, ఎవరూ దానిని తీసివేయలేరు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਹੀ:

ਹੇਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥

మన ప్రియమైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటే, అపుఢు అపారమైన శాంతి సంతోషాలు అందుతాయి.

ਵੇਵੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥

మనం దేవుని పాటలను పాడితే, అపుఢు అనిఘుగత్రలు నిరూఢించబడతాయి.

ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥

దేవుని హృదయంలో ఉన్నానికని గ్రహించడం దాఱా శాంతి, ప్రశాంతత ఉంటాయి.

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮਨਸੁਘ੍ਰੋਂ ਛੰਚੁਕੁੰਚੈ ਮਨ ਨਿਰੀਕ੍ਸ਼ਣ ਨੋਰਵੇਰੁਤੁੰਦਿ.

ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥

ਮਨੰ ਸੰਘ੍ਰੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਹਿਰੁਲੀਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਨ ਜੀਵਿਤੰਲੋਂ ਏ ਅਠੁੰਕੀ ਨਿਲਬਡਦੁ.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥

ਦੋਵ ਜ਼ਾਨੰ, ਬੁਢਿ ਸੰਪਦ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਨੁੰਡਿ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਪੋਂਦਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥

ਏ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲਨੁ ਪੋਂਦਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ, ਦੋਵੁਡੈਂ ਸੰਘ੍ਰੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰੁ ਮੀ ਰਕ੍ਸ਼ਣਲੋਂ ਛਨਾਠੁ. ॥8॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਏ ਲੋਕਦੁਰੁਠਾਲ ਨਦਿਨਿ ਦਾਟੈਟਪੁਠੁ, ਨਾ ਪਾਦੰ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਬੁਰਦਲੋਂ ਚਿਕੁਠੋਂਕੁੰਡਾ ਛੰਟੁੰਦਿ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਨਾਲੋਂ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਲੰਗਰੁ ਛੰਦਿ.

ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਗਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਹੁੰਦਯੰ ਮੀ ਪਾਦਾਲਕੁ ਵਿਠੁਬਡਿਨਟੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿੰਡਿ ਪੋਂਯਾਨੁ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਨੋਦਿ ਦੁਰੁਠਾਲ ਯੋਕੁਪੁਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਠਾਨੀਕੀ ਠੋਪੁਮੁਰਿਯੁ ਪਡਵ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਝੈ ਮਿਤੁ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥

ਮਨ ਦੁਠੁ ਬੁਢਿ ਏਵਰਿਨਿ ਠੋਲਗਿਨੋਂਦਿ ਅਨੋਂ ਵਿਸੁਯੰ ਚੁਸਿ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈਂ ਮਨ ਨਿਜਮੈਂਨ ਸੇਠੁੰਠੁਲੁ.

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਮੋੁਤੁੰ ਪੁਪਚਾਨਿਸ਼੍ਰੋਧਿੰਚਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੈਨਵਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਭਕੁਲਨੁ ਪਛੁਕੋਨਿ, ਮੈ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਨਲੁ ਮਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਕੀ
ਵਸੁਟਾਯਿ.

ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥

ਪਰਿਸੁਦੁਨਿ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁ ਯੋੁਕੁਧੁਠੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ
ਕੋਠੁਕੁਪੋਯਿੰਦਿ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੁਤਿ ਯੋੁਕੁਧਿਵਠਾਕਾਠੀਠੀਸੁੁਟਾ ਪੁਠੀਨਪਠੀ ਨੁੰਡਿ ਮਰਣੰ ਵਰਕੁ
(ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ) ਭਕੁਲ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਪੋਯਿੰਦਿ.

ਬੰਧਨ ਖੇਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਨ ਲੋਪਮੈਨ ਬੰਧਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਆਠਨਿ ਦੁਪੁ ਪੁਰੇਣਲ
ਰਾਕੁਸੁਲੰਦਰੁ ਵੇਲੀਪੋਯਿ ਮਰੇਕਠੋ ਦਾਕੁਠੁਟਾਰੁ.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥

ਅੰਦਰਿ ਮਠੁਠੁ ਅਯਿਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰੇਮਕੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਨਲੀਪੇਰੇਪਿਸੁਟਾਰੁ,

ਉਚੀ ਹੁੰ ਉਚਾ ਥਾਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥

ਏਵਰੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ
ਹੋਵਾਦਾ ਅਠੁਠੁਠੁਮੈਨਦਿ.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੇੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥

ਚੇਠੁਲੁ ਕਠੁਕੁਨਿ, ਪੁਰਿ ਠਾਠੁਠੋ ਮਨੰ ਏਲਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਐਚਿਠੁਪੁਠੁ ਮਨੰ ਆਯੰ ਭਕੁਲ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਠੁੰਦੁਠਾਮੁ.

॥ 9॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੁਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥

ಈ ਤੇਲੀਯਨਿ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਅਡਵਿ ਲਾਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਚਾਲਾ ਬਾਧਲੁ
ਠਨਾਠੁ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕਲਠੋ ਮੰਡੁਤੁਨਠੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਲਿਬਾਟਲ
ਨੁੰਡੀ ਅਰੁਪੁਲੁ ਬਯਟਕੁ ਵਸੁਨਾਠੁ.

ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੇਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਠੋ ਜਤਚੇਯਬਡਿਨ ਵਾਰੁ, ਏ ਅਡਵਿ ਲਾਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿ
ਅਨੰਦਕਰੰਗਾ ਦਾਟੁਤੁਨਾਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਠਮੈਨ ਭਕੀਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਗਲਿਗਿਨ ਵਾਰਿਠੋ
ਮਾਠਮੇ ਨਿਯਮੈਨ, ਆਠਠਮੈਨ ਸੇਠੁਨਿਪੁਰਠਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਤਮ ਸਠੁਠਯੋਯਜਨਾਲ ਕੋਸੰ ਮਾਠਮੇ ਚੁਸੇ ਵਾਰਿਠੋ ਸਹਵਾਸੰ
ਚੇਯਕੂਡਦੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੇ ਸਮਯੰ ਅਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਠੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਹੋਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਾੰਗਠਠਠੋ ਅਠੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿਨਵਾਰੁ ਦੁਃਖੰਲੋ ਪਡਰੁ.

ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥

ਆਠਠ ਸੁਨਾਨਿਠੁਠਿੰਦਿਨਵਾਡੁ ਮਠੀਠਰਠਲੋਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸਿੰਚਡੁ.

ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬੁਹਮੇਟਿਆ ॥

ਏ ਵਿਠਠੁੰਤਠੀਲੋ ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ ਅ ਚਲਾਕੀਗਾ ਠਨਾਠੁ.

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਲੋਕ ਵਫ਼ਾਹਾਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਝਿਠਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋ ਵਡੰਪੈ ਦੁਖਿ
ਸਾਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਸਾਰਾਂਸਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸਭੇ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥

ਐਯਨ ਨੋਟੀ ਨੁੰਡੀ ਏਮਿ ਚੋਪਿਠਾ ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠੈਵਿਕ ਵਾਕਠੁ ਤਪੁ
ਮਰੇਮੀ ਕਾਡੁ.

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਣਾਨਿਗੁਹਿੰਚਿ, ਅਤਨੁ ਸੰਠੋ਷ੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲੁ ਸ਼ਾਂਤਿਠੋ
ਜੀਵਿਸੁਤਾਡੁ.

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥

ਪਰੀਖਿੰਚਿਨ ਤਰਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਲਯਿਕਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੈ ਲੇਦਾ ਤਨ ਨਿਠਿਲੋ
ਠੰਚੈ ਅਠੁਵੰਠੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਝੀਅਬਠੁੰ ਕਾਡੁ. ॥ 10॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੁਰ ਖਦੇ ਨ ਵੰਏਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਠੋਵਡੰ ਅਨੇ ਬਾਠ, ਪਿੰਜਰੁਲਠੋ ਒ਕਰਿ ਚਰਾਘੀਲਾਗਡੰ ਵਲੁ
ਭਰਿੰਚਲੇਨਿ ਪਦੁਨੈਨ ਨੋਪਿਲਾ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਜੇ ਸੇ ਧਣੀ ਮਿਲੀਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੁਰ ਸਚੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਐ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੈ, ਅਪੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਠੰਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥

ਭੂਮਿ ਨੀਟੀਲੋ ਸ੍ਠਿਰੰਗਾ ਊਨਛੈ ਮਰਿਯੁ ਕਲਪ ਦਾਨਿਲੋ ਅਗਿਭੀ ਦਾਚਿ ਊਚੁਠੁੰਦਿ,

ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁ ਕੇ ॥੨॥

ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਜੀਵਿਕੀ ਮਧੁਠੁਗਾ, ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ਠੁਲੋ ਗੁਰੁੰਚਬਡਕੁੰਡਾ ਦਾਕੁਠਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚੋਸਿਨ ਪਨੁਲਨੁ ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਮੈ ਚੋਯਗਲਰੁ.

ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁੰਚਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਦਿ ਮਾਠੁਮੈ ਜਰੁਗੁਠੋੰਦਿ.

ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥

ਮੀ ਸਹਾਜ ਅਦੁਠੁਲਨੁ ਪਠੁਕੁਨਿ, ਮੇਮੁ ਆਸ਼ਠੁਠੁਠੁਨਾਠੁ.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥

ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਆਸ਼ਠੁਠੁਠੁਰੁਕੁੰਡਾਰੁ; ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਦੁਰੁਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋੰਦੋਲਾ ਦਯਨੁ ਚੁਪੰਡੀ.

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥

ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਮੀਕੁ ਊੰਦਿ; ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁੰਨ ਵਕੁਤੀਕੀ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਆਸ਼ੋਰਠੁਠੁਠੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਇ ਲੋਹਿ ॥

ਮੀਰੁ ਦਯਗਲ ਮੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਨਿਧਿਨਿ ਮਾਠੁਮੈ ਅੰਦੁਕੁੰਡਾਰੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਓ' ਚੋਰੁਕੋਲੇਨਿ, ਅਠੁੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਠਮੁੰਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪਰਿਮਿਠੁਲੁ ਕਨੁਗੋਨਬਡਵੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥

ਮੀਰੂ ਕਰੁਣਾਮਯੁਲੈਨ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਖੁ ਭੁਕ੍ਤਿਓ ਝਾਪਕਮੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥
11॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁਈਆ ॥

ਗਰਿਪੇਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਕੁੰਡਨੁ ਕਦਿਲਿੰਚਿ, ਅਹਾਰੰ ਰੁਚਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਤੇਲਿਯਨਲੈ,
ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠਾਏ ਵਛੀ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਿਗਿਲਿਓਤਾਡੁ.

ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਐਨੰਦਾਲਓ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰਿ ਯੋਕੁਐਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿ,
ਨੇਸੁ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਵਚਾ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਖੇਜੀ ਲਧਮੁ ਖੇਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥

ਪੰਟਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇ ਵਾਰਿਨਿ ਟ੍ਰਾਕਰੰ ਕਨੁਗੋਨਠੈ; ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ
ਸਹਾਯੰਓ ਨਾ ਆਧਾਠਿਠੁ ਪ੍ਰਯੰਤਰੁ ਯੋਕੁਪੰਟਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸਿਨ ਦੁਰੁਘਣਾਲਨੁ
ਨੇਸੁ ਗੁਰਿੰਚਾਨੁ.

ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਆਧਾਠਿਠੁ ਪੰਟ ਪੋਲੰ ਚੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠ ਕੰਚੇਨੁ
ਊਂਚਾਨੁ; ਓ ਨਾਨਕ, ਐਪੁਠੁ ਨਾ ਪੋਲੰ ਕੋਲਗੋਠੁਬਡਦੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕ੍ਤਿਲੋ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਕਲਿਗਿ ਊਂਚਾਠੁਨਿ ਆਰਾਧਨਲੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥

ਅਤਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਰੇਂਡੁ ਚਿਵਰਲ ਯਯਮਾਨਿ (ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ
ਯੋਕੁਸੰਪਦ); ਅਤਨੁ ਮਨ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੁ ਕੁੰਠੰਲੋ ਪੁਰੁ ਚੇਸੁਤਾਡੁ.

ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥

ಇತರ ಪ್ರಯತ್ನਾਨಿಷ್ಟੀನੀ ತਙ್ಗਿಂਚಿ, ಆಯನ ಮಧತುನು ಗಟ್ಟੀಗਾ ಪಟ್ಟುਕೊಂಡಿ.

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਸੁਖੀ ਹੁੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥

ಆಯನ ಆਸ਼್ರಯਾਨਿਕੀ ਪਰੁਗੋਤ੍ਰਿ, ਅਤ੍ਰੁਠੁ ਤ੍ਰੇਘੁਮੈਨ ਖਗੋਲੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪೊಂದಂಡಿ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥

ਪੁੰਞਕ੍ਰਿਯਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਦ੍ਰੈਵਿਕ ਝਾਨੁ ਯੋਕੁਸ਼ਾਰਾਂਸੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਯੋਕੁਸ਼ਾਂਗੁਤ੍ਰੁਲੋ ਸੀਕ੍ਰੁਰਿੰਚੁਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥

ਮਨੁ ਅੰਬ੍ਰੋਸਿਯਲੋ ਨਾਮਾਨਿਰੁਰੁੰਚੁਕੁੰਚੈ, ਅਪੁਠੁ ਵੁ ਅਠੁੰਕੀ ਮਨੁ ਜੀਵਨੁ
ਵਿਧਾਨਾਨਿਰੁਰੁੰਠਿੰਚੁਦੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦੁਯੁਗੁਲੁਵਾਰੀ ਮੀਦੁ ਆਯਨੁ ਸਨਿਠੁਨਿ ਵਾਰੀ ਹੁਦੁਯੁਮੁਲੁਲੋ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਨੁ.

ਪਾਈਅੰਨੁ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥

ਗੁਰੁਵੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਤੋਪਿੰਚਿਨੁਪੁਠੁ ਅਨਿਰੁਪੁਦਲੁ ਅੰਦੁਕੋਬਡੁਤਾਯੁ. ॥ 12॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੁ, ਐਦੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਧੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੇ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਕੁਚਿਠੁਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੁ ਸਾਕਾਰੁ ਚੇਸੁਕੋਵਡੁ
ਵਿਲੁਵੈਨੁਦੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਨੁ.

ਇਕੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬਿਆ ਨੁ ਪਸੀਐ ॥੧॥

ಇਪੁਠੁ ਓ ਨਾਨਕੁ, ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਓਕੇ ਓਕੁ ਸੁਠੁਕਿਰੁ ਕਨਿਪਿਸੁਟੁ, ਨੇਨੁ ਮਰੋਵਰਿਨੀ
ਚੁਡੁਨੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਪੁਕੁਆ ਪੁਠਾਕੁ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨਿ ਕੈ ॥

ਸੁਤੁਠੁਆਨਿਰੁਰੁਪੇਠੁ, ਮੀ ਪਾਪੁ ਧੋਰੁਨੁਲੁਨੁ ਚੁੰਪੁਡੁ.

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువు యొక్క అందమైన మంత్రానిగుర్తుంచుకోండి, మీరు ఎటువంటి దుఃఖానిష్టనుభవించరు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥

శాంతి మరియు ప్రశాంతతను తెచ్చిస్తూ సృష్టికర్తను ప్రశంసించండి.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥

దేవుడు అనిష్టలపట్ల, జీవుల పట్ల దయగలవాడని ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకోండి.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪਿ ॥

ఒక వక్త్రీ యొక్క బాధల యొక్క అనిష్టలు ముగిశాయి, వారిపై శక్తివంతమైన దేవుడు దయను చూపాడు.

ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥

గురువు గారి దయవల్ల అతని ఉద్రిక్తతలు, నొప్పలు, రుగ్మతలు అనీహోయాయి.

ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥

దయామయుడైన గురువు సత్తుంగా గౌరవించి ఆశీర్వదించిన నిసహాయులైన ఆ ప్రజలను ఆయన రక్షించాడు.

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਤਾਇ ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥

మరియు వారి అన్నిపపంచ బంధాలను కత్తిరించడం దాత్రా వారిని దుర్గుణాల నుండి విముక్తి చేసింది.

ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥

వారి కోరిక యొక్క అగ్నిపొయింది, వారి ఆశ నెరవేరింది మరియు వారి మనస్సు సంతృప్తి చెందింది.

ਵਡੀ ਹੁੰ ਵਡਾ ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇਖੁ ਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥

గొప్పవారిలో గొప్పవాడు అనంతుడైన గురుదేవుడు, ఆయన ధర్మ మరియు దుర్గుణాల వల్ల ప్రభావితం కాడు. || 13||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੁਗਾ ਝਾਪਕਮੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਆਯਨ
ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚੇਵਾਰਿਕੀ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰਠੀ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ
ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥

ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਠੁਲੈਨ ਪ੍ਰਯਲਾਰਾ, ਅਨਿਖੀਰੁ, ਭੂਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸੰਪੁ
ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਯਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਰਾਧਨਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਢਾਠ੍ਰਾ ਝੀਵਿਠੰਠੋ
ਏਲੁਵੰਠੀ ਅਠੁੰਕਿਨਿ ਏਦੁਰੋਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥

ਭਕੁਲੁ ਪਲਿਕਿਨ ਪਦੰ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ; ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁੰਠੋ
ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਮਠੁਪੁਏ ਆਧਾਰਪਡੰਡੀ, ਵਾਰੁ ਮੀ ਆਸ਼ਠ੍ਰ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਨਾਠੁ

ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਗਲਵਾਡੁ, ਅਠਨਿ ਬਾਧਲੰਨੀਠੋਲਗਿਠੋਵੁਨੁ.

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ਓਨ੍ਹ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, భక్తులు నీ వారు, మరియు మీరు వారిని కరుణిస్తారు.

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥

దుఃఖము, బాధ, భయంకరమైన వాణ్ణి, మాయ వారిని బాధించవు.

ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥

భగవంతుని స్తుతి గానము భక్తులకు మద్దతు అవుతుంది.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੇ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥

మరియు వారు ఎల్లపుఠూ ఒకే ఒక్కదేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటారు.

ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥

నామం యొక్క అదుఠ్తమైన మకరందంలో పాల్గొనడం దాఠ్ఠా, అతని వినయభక్తులు నామంతో కూరువూఠ్ఠు. || 14||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥

నామానిఘిడిచిపెఠ్ఠే వక్తికి లక్షలాది అఢ్ఠంకులు అఢ్ఠగా ఉనాఠ్ఠు.

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਢੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥

ఓ నానక్, అలాంటి వారు ఎపుఠ్ఠూ నిరాఠ్ఠుషమైన ఇంఠ్ఠో కాకిలా ఏడుస్తారు. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

ఐదవ గురువు:

ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥

భర్త-దేవునితో మనం ఐకమైన కాలం అందమైనది.

ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥

ఓ నానక్, మనం ఒక్కక్షణం కూడా ఆయనను మరచిపోకూడదు మరియు మనం ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమపూరక్త భక్తితో ఆయనను సఠ్ఠించుకోవాలి. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੁਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥

ਦੁਰਭੰਗੁਲੁ, ਸ਼ਕਤੀਵੰਤੁਲੁ ਅਯਿਨ ਯੋਧੁਲੁ (ਐਦੁਗੁਰੁ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲੁ), ਵੀਰਿਨਿ
ਏਵਰੁ ਦੁਰੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਕਘੋਯਾਰੁ,

ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ ਯੋਧੁਕ੍ਰਮੁ ਐਦੁ ਮਾਨਵ
ਪ੍ਰੇਰਣਲੁ ਮੋਠੀ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਤੀਵੰਤਮੁਏਨ ਸੁਨਾਫ਼ੀਸੁਮੀਕਰਿੰਚਾਯੁ.

ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੁਤ ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥

ਪਦਿ ਐਂਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲੁ ਸਨਾਫ਼ੀਨਿ ਕੂਡਾ ਚੇਡੁ ਐਨੰਦਾਲਠੋ ਝਠਚੇਸੁਯੁ.

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇ ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥

ਏ ਐਂਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯਵਾਲਨੁ ਏਕੋਠਠੀਗਾ ਗੋਲੁਚੁਕੁੰਚੇ, ਏ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲੁ ਵਾਰਿਨਿ
ਦੁਖੁ ਐਨੰਦਾਲਠੋ ਪਾਠੋਨੇਲਾ ਚੇਸੁਯੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੀਨਿ ਕੋਸੰ ਚੁਸੁਯੁ.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥

ਮਾਯੁ (ਦੁਰ੍ਧੁਣੰ, ਧਰੁਠੁ, ਸ਼ਕਤੀ) ਅਨੋ ਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਠੋ ਠੇਗਿਸਲਾਡਬਡਿਨ
ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਵਾਰਿ ਐਠੀਨੰਲੋ ਠਨਾਠੁ; ਏਵਰੁ ਵਾਠੀਨਿ ਵੇਨਕ੍ਰਿਪਠੇਰੁ.

ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥

ਸੰਦੇਹੰਠੋ ਪਰਿਗੋਠੁਡੰ ਏਕ ਘੋਠੋ ਲਾਠੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸੰਪਦ ਯੋਧੁਕ੍ਰਮੁ
ਐਕਰੁਠ ਏ ਘੋਠੋ ਚੁਠੁ ਕੰਦਕੰ ਲਾਠੀਦਿ; ਏ ਘੋਠੋ ਨਿ ਮਨੰ ਏ ਵਿਧੰਗਾ
ਠੇਦਿੰਚਗਲੰ?

ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਏਲੁਪੁਠੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਏ
ਬਲੀਯਮੁਏਨ ਸੁਨਾਫ਼ੀਠਚਿਵੇਯਵਚੁ

ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥

ਨੇਨੁ ਚੇਠੁਲੁ ਝੋਡਿੰਚਿ, ਐ ਗੁਰੁਵੁ ਮੁੰਦੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਲਬਡੀ ਠੰਡਾਲਨਿ ਨੇਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਝੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਖਾਪਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਠਾਉ.

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਉਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਖਮੁਰਚਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਬਾਧਲੁ ਠਾਠੀ ਅਵੁਠਾਉ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੋਟਿਐ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਮੇਮੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨੇ ਜੀਵਨ
ਵਿਧਾਨਾਨਿਖੋਰੁਠੋਵਠਾਨਿਕੀ ਵਸੁਮੁ.

ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਇਕਾ ਨਵੁਠੁ, ਆਡੁਕੁੰਟੁ, ਮੰਚਿ ਦੁਸੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ, ਰੁਚਿਕਰਮੁਨੇ
ਆਹਾਰਾਲਨੁ ਆਸਾਠੀਸੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥

ਮਨ ਸੰਦੋਹਾਪੁ ਆਲਨਾਸਠੁਪੁ ਆ ਠਲਾਲੁਨ ਪਡਗੋਠੀਨ ਗੁਰੁਵੁ ਧਨੁਠੁ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥

ਅਦੁਠੁਮੁਨੇ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਸੰਚਿਦਗਿਨਦਿ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਮਮੁਠੀਠੁਕੰ ਚੋਸਿਨ ਗੁਰੁਵੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੁਓ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਰਗਿਨਿ ਨਿਠਿਨਿ ਏਪਠੰਗਾ ਇਚਾਰੁਠੁ,

ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੁਓ ॥

ਇਦਿ ਅਹੰ ਯੋਕੁਠਠੁਠੁ ਠਯੰਕਰਮੁਨੇ ਸੁੰਨਿ ਪੁਰੁਗਿ ਨਯੰ ਚੋਸਿੰਦਿ.

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਠੁਠੁ ਵਿਲੁਵੇਨ ਨਿਠਿਨਿ ਪੋੰਦਿਨ ਵਠੀ,

ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥

ਠਨ ਸੀਠੁ ਗੁਰੁੰਪੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਲੁਵੇਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਨੁ
ਗੋਲੁਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥

సరక్షక్తిమంతులైన దివ్యగురువు యొక్కమహిమను వర్ణించలేము.

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥

అర్థం కాని, అనంతమైన సరోధ్రత దేవుని ప్రతిరూపం గురువు. || 16||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥

దేవుని జ్ఞాపకం చేసుకునే ప్రయత్నం చేయడం దాత్రా ఆధాత్మిక జీవితం పునరుత్థేజానిస్తుంది; నామ సంపదను సంపాదించడం దాత్రా మీరు ఆధాత్మిక శాంతిని అనుభవిస్తారు.

ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుణ్ణి సత్పించుకోవడం దాత్రా మీరు దేవుణ్ణి గ్రహిస్తారు మరియు మీ ఆందోళన అంతా అదృశ్యమవుతుంది. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

ఐదవ గురువు:

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥

నేను సాధువుల నిషఙ్గమైన సంఘంలో పాల్గొనవచ్చుదేవుణ్ణి ధాన్వించవచ్చు సద్గుణవంతమైన పనుల గురించి ఆలోచించవచ్చు

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, నానక్, నానక్, నామాన్నివోను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਾਪੀਐ ॥

ఓ' దేవుడా, ఏమి జరిగినా, అది మీ సంకలర్థ ప్రకారమే, కాబట్టి మేము ఎందుకు భయపడాలి?

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਾਪੀਐ ॥

మనం నామాన్నిఘాన్వించే వారిని కలుసుకునే వారికి మనల్నిమనం లొంగిపోవాలి.

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥

ਮਨ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਹੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਨੰਤਮੈਨ ਦੋਵੁਣੀ ਟੇਲੁਸੁਕੁਨਘੁਠੁ ਮਨੰ
ਸੰਤੋਸਿਸੁਨਾੰ.

ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਏ ਪਕੁਸੁਮੁਲੋ ਊਨਘਾਡੁ ਰੂਪਰਹਿਤੁਠੈਨ ਦੋਵੁਡੁ ਅਨਿ ਏਵਰੂ ਠਾਕਲੇਰੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਤਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਊਂਦਿ; ਏਵਰੂ ਆਯਨਨੁ ਦਾਠੀ ਵੋਝਠੁ.

ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿਤਮੈ
ਊਨਾਠੁ.

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਏਲੁਘੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੇ ਵਾਰਿ
ਰਕੁਕੁਲੁ.

ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥

మీరు సరక్షకమింతుడైన గురువు, మీ కృపను అందరిపై అనుగ్రహిస్తున్నావు.॥ 17॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ఓ దేవా, కామం, కోపం, అహం, దురాశ, అనుబంధం మరియు చెడు కోరికలను వదిలించుకోవడానికి నాకు సహాయం చేయండి.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, నీ భక్తుడైన నానక్ ను రక్షించు, ఆయన ఎల్లపుణ్ణా మీకు అంకితమై ఉంటాడు.॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ఐదవ గురువు:

ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥

శారీరక అవసరాలను చూసుకుంటూ జీవితమంతా గడిచిపోయింది; తినడం దాట్లా నోరు అరిగిపోయి, ఇతర శరీర భాగాలనీఋట్టలు ధరించడం దాట్లా అలసిపోయాయి.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, శపించదగినది అటువంటి వస్తుల జీవితం, వారు దేవుని ప్రేమతో ఎప్పుణ్ణా నిండి ఉండరు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ ఆజ్ఞ ప్రకారం విశ్ఠలో ప్రతిదీ జరుగుతుంది.

ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥

మీరు ఏ స్థితిలోనైనా మానవులను ఉంచుతారు, అకణ్ణ వారు వెళ్లి ఉంటారు.

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੀਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥

ਵਾਰੁ ਮੈ ਪੈਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਤਮ ਦੁਖੁ ਬੁਧਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੈਸੁਕੁਨਾਰੁ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਗੁਰੁਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਭਯਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਹੰਨਿਠੁਦਿਲੈਸਾਰੁ.

ਜੇ ਤੇਰੈ ਰੀਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਵਿਵਿਧ ਜਾਤੁਲਲੋਂ ਜਨਿਠੁਚਡੰਲੋਂ ਚਿਕਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥

ਲੋਪਲਾ, ਬਯਟਾ, ਵਾਰੁ ਆਧਾਠਿਕੁ ਝਾਨੰ ਗਲ ਕਲਠੋਂ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮੁਆਤ੍ਰਮੈ ਚੁਆਸਾਰੁ.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਹ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਝਨੁ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨਘਾਰੁ ਦੇਨਿਕੀ ਪਸਾਠੁਪਪਡਰੁ.

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਤਮ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡਿਨ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਠੋਂ ਆਸ਼ਿਰਠਿੰਚਬਡਾਰੁ. ॥ 18॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੁਆ ਰਲੋਦੜੇ ਖਾਕ ॥

ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਘੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੋਨਿ ਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਧੁਾਲੀਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨਵਾਡੁ;

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੀਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਟੀ ਮੁਆਰੁਠੁ, ਅਪਵਿਤ੍ਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸਾਠੁ ਲੈਨਿ ਮੁਆਰੁਠੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਯਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋਂ ਵੁਧਾ ਚੋਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਵੀਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਮਰੀਦਿਆ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ॥

ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਘੁਠੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚਿ, ਮਰਣਿਸੁਨਘੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨਵਾਡੁ;

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, అతను పవిత్ర సాంగత్యంలో విలువైన మానవ జీవితాన్ని మోచించాడు.
॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥

దేవుడు, తానే మొదటి నుండి మరియు యుగాల వరకు రక్షకుడిగా ఉన్నాడు.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥

నిత్యము సృష్టికర్త నామము మరియు ప్రతిచోటా ఆయన ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥

ఆయన లేకుండా స్థానం లేదు మరియు అతను ప్రతి హృదయాన్ని ప్రసంఘించాడు.

ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥

ఆయన అందరిమీద దయగలవాడు మరియు పూర్తి శక్తిమంతుడు; తన సర్వతంగా మానవులు తన జ్ఞాపకార్థం నిమగ్న కావడానికి కారణమవుతాడు.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥

వారి మనసుల్లో అతని ఉనికిని గ్రహించే వారు ఎప్పటికీ ప్రశాంతంగా ఉంటారు.

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥

సృష్టిని సృష్టించిన తరువాత, దేవుడే సర్వముగా దానిని పెంచుతున్నాడు.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥

భగవంతుడు తన దాత్రా ప్రతిదీ, అతను అనంతుడు మరియు పరిమితులు లేవు.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰਮੂਹਾਲਿਆ ॥੧੯॥

పరిపూర్ణ గురువు మద్దతు తీసుకున్న నానక్ ఎప్పుడూ ఆ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటాడు. ॥ 19॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

శ్లోకం, ఐదవ గురువు:

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥

ਮੋਦਣੀ ਨੁੰਡੀ, ਮੁਧਫ਼ੋ, ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਮੁਗਿੰਘੁ ਵਰਕੁ, ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ
ਭਕੁਨਿ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰੜੀਂਚਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠੀਂਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਡੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਘੁਦੁਠੁਮੈਨ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਰੁਚਿ ਚੁਸਾਰੁ.

ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥

ਏ ਭਕੁਡੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਅਮੂਲਮੈਨ ਸਾੰਗੁਠਾਠੀਂਚੁਅੰਦੁਕੁਨਾਠੁ, ਅਕਠੁ ਅਤਨੁ
ਏਲੁਘੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ.

ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥

ਏ ਵਿਧੰਗੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤੰਲੋਨਿ ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਨੁ ਸਾਧਿਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨੁ ਵਿਵਿਧੁ ਜਾਤੁਲਲੋਂ ਜਨਠੀਚਾਠੁ.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥

ਕਾਨੀਂ ਪੁਰਿਠੀਂ ਸੁਠੀਕਰੁ ਨਿਯੰਤੁਰਿਠੁ ਠੁੰਡੁੰਦੁ; ਏਦੈਨਾ ਜਰਗੁਡਾਨੀਕੀ ਅਤਨੁ
ਕਾਰਣਾਨਿਠੁਰਾਠੁ ਚੋਸੁਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੁਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯੁਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਨੁ ਬਹੁਮੁਠੀਗੁ ਵੇਡਾਡੁ, ਠੀਨੀ ਠਾਠੁ ਅਤਨੁ
ਪੁਰੁਪੰਚ-ਦੁਰੁਠੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਕੂਡਾ ਏਦਵਚੁ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥

ਮਿਮੁਲੁਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਆ ਦੋਵੁਠੁ ਮੀ ਮੁਨਸੁਠੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚੰਡੀ.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਏ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਠਾਠੀਂਚਿਨ ਵਾਰੁ ਖੁਗੋਲੁ ਸ਼ਾਂਤੀਨਿ ਅਨੁਠੁਵਿੰਚਾਰੁ,

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥

ਏ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਨਿ ਏ ਪੁਰੁਪੰਚੰਲੋਂ ਰਾਵਡੰ ਠਾਠੁ, ਏ ਜਨਮੁ
ਵਿਜਯਵੰਤੰਗੁ ਸਾਧਿੰਚਵਚੁ

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਦੇਵੁਲੁ ਆਝਾਪਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿਅੁਰੁਦੁੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੇ ਆ ਵਠੀ ਏਨਠੁਰੁ ਸੰਦੇਹੰਲੋਂ ਤਪਿਠੁਰੁ.

ਜੇ ਜੇ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਆ ਵਠੀ ਤਨਕੁ ਏ ਵਿਸਯੰ ਐਚਿਠੁਰੁ, ਆ ਵਠੀ ਦਾਨਿਲੋਂ ਆਠਾਠਿਠੁਰੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੇ ਵਠੀ ਅਯਿਨ ਏ ਨਾਨਕੋਂ ਤਨ ਆਝਨੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਟਾਡੁ.

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਤਿਮੰਤਮੁਏਨ ਮਾਰੰ ਨੁਂਡਿ ਤਪਿਠੁਰੁਯਿਨ ਵਠੀ ਝਨਨ ਮਰਣਾਲ
ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥

ਏਕੁਠੁਰੁਲੋਂ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਅਪਵਾਦੁਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਏਕੁਠੁਰੁ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਬਾਠਨੁ ਲੇਦਾ ਕਠੁਨਿਸੁਪਿੰਚਲੇਡੁ, ਅਤਨੁ ਵਿਵਿਠੁ ਝਾਤੁਲ
ਦਾਠਾ ਝਨਠੁਲੋਂ ਅਪਵਾਦੁਲਨੁ ਵੇਸੁਟਾਡੁ.

ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥

ਦੇవుਡੁ ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਚੇਸਿਨਵਾਰਿਨਿ ਮੁੰਦੁਗਾਲੁ ਪਛੁਕੋਨਿ ਮਰਠਰਾਕੁਲ
ਰੋਡੁ ਪੈ ਪਡਵੇਸਿਨਲੁ ਮਰਠਭਯੰਠੋ ਬਾਧਪਡਠਾਨਿਕਿ ਵਦਿਲਿਵੇਸੁਡੁ;

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੇਰਿ ਸੁਤੇ ॥

ਅਕਠ ਵਾਰੁ ਅਤਠੁਤ ਹਿੰਸਾਤਠ ਨਰਕੰਲੋ ਨਿਦਰਪੋਤੁਨਲੁ ਬਾਧਠੋ
ਮੂਲੁਗੁਠਾਰੁ.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥

ਕਾਨੀ ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਠਯੋਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨ ਰੋਮੁਠੁ ਕੋਗਿਲਿੰਚੁਕੁਨਲੁ ਤਨ
ਦਗਰ ਠੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਏਟੁਵੰਠੀ ਹੋਨਿ ਨੁੰਡਿ ਅਯਿਨਾ ਰਕੁਸੁਡੁ. ॥ 20॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥

ਠੋਕੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਠਾਗੀਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੁਰਨੁ ਸੋਇ ॥

ਓ' ਅਦੁਠਵੰਤੁਲਾਰਾ, ਐ ਦੇਵੁਠੀ ਠ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁਮੈਨ ਭਕੁਠੋ, ਜਲਾਠੋ, ਠੁਮਿਪੈਕਿ
ਠ੍ਰਵੇਸਿਸੁਨੁਠਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨ ਐਠਾਠੀਠੁ ਮਾਰੁੰਲੋ ਏਲਾੰਠੀ
ਅਵਰੋਠੰ ਰਾਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਮੁਰਚਿਪੋਯਿਨ ਵਕੁਠੀ ਮਾਰਾਨਿਮੁਕੁਲਾਦਿ ਦੁਰਦੁਠਾਲੁ
ਅਡੁਕੁੰਟਾਯਿ.

ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਏ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਲਾੰਠੀ ਵਕੁਲੁ ਏਪੁਠੁ ਨਿਰਾਮੁਪਮੈਨ ਇੰਠੋ ਕਾਕਿਲਾ ਵਿਲਪਿਸੁਨਾਰੁ. ॥
2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ದಯಗಲ ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಶ್ಚಿಂಚುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಒಕ ಭಕ್ತುಡಿ ಜಿವಿತಂ ಯುಕ್ಕ
ಲಕ್ಷ್ಮಣು ನೆರವೆರತಾಯಿ.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨಿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੁਰਿਆ ॥

ಮನಸು ಸ್ವಯುಕ್ಯಾಶಲು ಮರಿಯು ಕೊರಿಕಲು ಸಾಕಾರಂ ಅವುತಾಯಿ ಮರಿಯು ದುಃಖಾಲು
ತೊಲಗಿಪೊತಾಯಿ.

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥

ಅತನು ವೆತುಕುತುನವ್ಹಾಮ ನಿಧಿನಿ ಅತನು ಕನುಗೊಂಟಾಡು.

ਜੋਤਿ ਮಿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥

ಆ ವಿಧಂಗಾ ಒಕರಿ ವೆಲುಗು (ಆತ್ಮ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಕಾಂತಿಲೊ ಕಲಿಸಿಪೊತುಂದಿ ಮರಿಯು ಮಾಯ
ಕೊಸಂ ಶ್ರಮ ಮುಗುಸ್ತುಂದಿ.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ತਿਤੁ ਘਰਿ ॥

ಖಗೊಳ ಶಾಂತಿ, ಸಮತುਕಂ ಮರಿಯು ಆನಂದಂ ಅತನಿ ಹೃದಯಂಲೊ ನಿವಸಿಸ್ತಾಯಿ.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊಕಿ ಆಯನ ರಾಕ, ವೆಳਠಂ ಮುಗಿಂಪುನಕು ವಸ್ತಾಯಿ; ಅಪುಷ್ಪು ಅತನಿਕಿ
ಜನನ ಮರಣಮು ಲೆದು.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ಆ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ಲಿತಿಲೊ ಊನಖ್ಖುಕ್ತುಡು ಮರಿಯು ಗುರು-ದೆವುಡು ಒಕೆ ವಿಧಂಗಾ ಕನಿಪಿಸ್ತಾರು.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮಾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁಗು

ಓ' ನಾನಕ್, ಗುರುವು ದಯವಲ್ಲ, ಅಟುವಂಟಿ ಭಕ್ತುಡು ನಿತ್ಯದೈವನಿಲೊ ಕಲಿಸಿಪೊತಾಡು. ॥
21॥ 1॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰಸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತ್ಯದೈವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਰਾਗੁ ಗੁಜರੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ

ರಾಗ್ ಗುಜರಿ, ಭಕ್ತುಲ ಕಿರ್ತನಲು:

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੁਜਾ ॥

ಕಬੀರ್ ಗಾರಿ ಯುಕ್ಯಾಪ-ಪಾದುಲು (ಕಾಠ್ಠರ್ದು), ರೆಂಡವ ಲಯ:

ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਰੈ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਤਰਾਫ਼ੀ ਜਨਭੋਂ ਮੀਰੁ ਨਾਲੁਗੁ ਪਾਦਾਲੁ, ਰੋਂਡੁ ਕੌਮੁਝੁ ਮਰਿਯੁ ਮੂਗ ਨੋਟੀਠੋਂ ਜਨਿਠਚਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ಎਲਾ ਪਾਡੁਤਾਰੁ?

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਰੈ ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈਰੈ ॥੧॥

ਸੁਰਿ ਕੁੰਠਲੋਂ, ਕੂਰੁਠਾਠੈਦਾ ਨਿਲਬਡੀਨਾ, ਮੀਰੁ ਕਰੁ ਦੋਬਠੁਠੋਂ ਕੋਠੁਬਡੀਨਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਮੀਂ ਤਲਨੁ ਏਕਠੁ ਦਾਚਿਪੇਡਤਾਰੁ? ॥ 1॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਗਾਨੇ ਹੁਈਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੀ ਸਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮੀਂ ਪਰਿਠਿਠਿ ਅਪੁਠੀਸੁਕੁਨਖੁੰਡੁਲਾ ਠੰਠੁੰਦਿ,

ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਪਨ ਕੇਦਉ ਕੇ ਭੁਸੁ ਖਈਰੈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨਾਸਿਕਾ ਰੰਦੁਰਾਲੁ ਗੋਲੁਸੁਠੋਂ ਚਿਰਿਗਿਪੋਠਿ, ਕਾਡੀ ਦਾਠਾ ਭੁਜਾਲੁ ਵਿਰਿਗਿਪੋਠਿ, ਮੀਰੁ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਗਠੀ ਮਾਠੁਮੇ ਠੰਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਰੇ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਰੈ ॥

ਰੋਂਜੰਠਾ, ਮੀਰੁ ਪਚਿਕੁ ਬਠੁਠੁਠੋਂ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ, ਅਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਮੀਂ ਬੋਂਡੁ ਸੰਠੁਪੁ ਚੇਂਦਦੁ.

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੇ ਕਹੇ ਨ ਮਾਨੇ ਕੀਓ ਅਪਨੇ ਪਈਰੈ ॥੨॥

ਐਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਸਲਹਾਲਨੁ ਪਾਟੀੰਚਡੰ ਲੇਦੁ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਐਪੁਠੁ ਵਿਠੇ ਦਾਨਿਠੋਂਸੁਰੁ. ॥ 2॥

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੁਠੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈਰੈ ॥

ਐਪੁਠੁ, ਗੋਪੁਸੁੰਦੇਹੰਠੋਂ ਮੁਨਿਗਿ, ਮੀਰੁ ਬਾਠਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚੇਸੁ ਮੀਂ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਪੁਠੁਨਾਠੁ; ਪਰਠੁਸਾਨੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਅਨੇਂਕ ਜਾਠੁਲੰਠੋਂ ਜਨਠਿਚਾਠੁ.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੇਇਓ ਪੁਠੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਰੈ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ, ਠੰ ਆਠਰੰਠਮੁ ਲਾੰਠੀ ਅਮੁਲਠੁਠੁਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਵੁਠਾ ਚੇਂਸਾਰੁ; ਮੀਰੁ ਮਠੀਠੁਲਾੰਠੀ ਅਵਕਾਸਾਨਿਠੁਪੁਠੁ ਕਨੁਗੋਂਠਾਰੁ? ॥ 3॥

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਰੈ ॥

ਮੀਂ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰ ਠੁਕੁਠੁਠੁ ਰਾਠਿ ਆਠਿਲੋਂ ਪੁਰੇਂ ਵਠੁ ਏਠੁਲਾਗਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ ਲੇਦਾ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁਠੁੰਦਕੁੰਡਾ ਗਾਰਡੀ ਕੋਠਿਲਾ ਨੁਠੁ ਚੇਂਸੁੰਦਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

రాగ్ గూజ్రీ, నామ్ దవే గారి యొక్క కీర్తనలు, మొదటి లయ:

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు నాకు ఒక సామాజాన్వితను గ్రహిస్తే, అపుద్ధు నాకు దానిలో ఏ మహిమ ఉంటుంది?

ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥

మీరు ననుజ్ఞీంచడానికి యాచించినట్లయితే, అది నా నుండి ఏమి తీసివేస్తోంది? || 1||

ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥

ఓ' నా మనసా, భగవంతుణ్ణి సభించు, మీరు కోరికలేని మానసిక స్థితిని పొందుతారు,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆ తరువాత, జనన మరణ చక్రం మీకు ముగుస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, ఈ విశాన్విప్రుష్ఠించి భ్రమలో తప్పధారి పట్టినది మీరే.

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

కానీ మీరు సరైన తెలివితేటలను ఇచ్చే ఈ రహసాన్వితను మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటాడు. || 2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥

సత్యగురువును కలుసుకుంటే, అపుద్ధు ఒకరి ఆందోళన తొలగించబడతాయి.

ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੁਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥

నేను ఇంకా ఎవరిని ఆరాధించవచ్చు దేవుడు తప్పనేను మరెవరినీ చూడలేను. || 3||

ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥

ਓਕ ਰਾਯਨਿ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਅਲੋਕਰਿਚਿ ਦੋਵੁਡੀਗਾ ਏਲਾ ਆਰਾਧਿਸ਼੍ਟਾਰੁ,

ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥

ਮਰੋਕ ਰਾਯ ਮੀਦੁਗਾ ਨਡਵਗਾ.

ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥

ਓਕ ਰਾਯ ਦੋਵੁਡੈਠੇ, ਮਰੋਕ ਰਾਯ ਕੂਡਾ ਦੋਵੁਡੁ ਅਯਿ ਊਂਡਾਲੀ.

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥

ਨਾਮ ਦੋਵ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਦੋਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਓਂਟਰੀਗਾ ਨਿਰਘੋਸ਼੍ਟਾਨੁ.॥ 4॥
1॥

ਗੁਜਰੀ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ, ਮੋਦਟੀ ਲਯ:

ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੇ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੇ ਰੀ ਆਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੀ, ਦੋਵੁਡੁ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਏ ਰਕਮੈਨ ਮੂਰੀਕੀ ਸਰਠੁ ਅਤੀਤੁਡੁ ਕਾਦੁ;
ਅਤਨੁ ਪੁਵੁਠੁ ਸੁਵਾਸਨ ਵੰਠੀ ਅਨਿਘੁਮਾਨਵੁਲਲੋ ਵਾਠੀਚਿ ਊਨਾਠੁ.

ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥

ਓ ਸੋਦਰੀ, ਅਤਨੁ ਪੁਠੁਡੁ ਏਵਰਾ ਚਾਡਲੇਦੁ, ਅਤਨੁ ਏਲਾ ਕਨਿਪਿਸ਼੍ਟਾਡੋ ਏਵਰੀਕੀ
ਠੇਲੀਯਦੁ. ॥ 1॥

ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੁਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓ' ਸੋਦਰੀ, ਅਤਨਿਘੁਵਰੁ ਵਠਿੰਚਗਲਰੁ? ਅਤਨਿਨਿ ਏਵਰੁ ਅਠੁ ਚੇਸੁਕੋਗਲਰੁ?
ਸਰਠੁ ਵਲੀਨੁਡੈਨ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪੁਰੀਠੁਲੁ ਲੇਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੇ ਖੇਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥

ਆਕਾਸੰ ਮੀਦੁਗਾ ਪੜੀ ਪ੍ਰਯਾਣਿੰਚੇ ਮਾਰਾਨਿਘੁਮਾਡਲੇਨਠੈ,

ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੇ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੇ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ਨੀਟੀਲੋ ਚੇਪ ਯੋਕੁਮਾਰੰ ਚਾਡਲੇਮੁ. ॥ 2॥

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੁਅਲੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥

ਬਹਿਰੰਗ ਪ੍ਰਦੇਸੰਲੋ ਏਂਡਮਾਵੀ ਨੀਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਠੈ.

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਨਾਮ੍ ਦੇਵ ਯੋਕ੍ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਡੁ ਲੋਕਾਨ੍ਨਿਭੁਮਿ, ਆਕਾਸੰ ਮਰਿਯੁ
ਨੋਦਰ੍ ਵਰਠ੍) ਮਧਤੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗੋਚਰੰਗਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਸ੍ਤਾਡੁ.॥ 3॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩

ਰਾਗ੍ ਗੁਜ੍ਰੀ, ਰਵਿਦਾਸ ਗਾਰਿ ਯੋਕ੍ਯੰਰ੍ਰਨਲੁ, ਮੂਡਵ ਲਯੁ:

ਦੁਧੁ ਤ ਬਠਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥

ਦੂਡੁ ਐਪਠ੍ਰੀਕੇ ਚਨੁਮੁਲੋ ਪਾਲਨੁ ਰੁਚਿ ਚੂਸਿ ਊਂਦਿ.

ਫੁਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥

ਬੰਬੁਲ੍ ਠੇਨੋਠੀਗ ਪੁਵੁਠੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਚੇਪਲੁ ਨੀਠਿਨਿ ਕਲੁਪਿਠੰ
ਚੇਸ਼ਾਯਿ. ॥ 1॥

ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮੁਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਨਕੁ ਅਰਿਠਚਡਾਨਿਕਿ ਵਿਲੁਵੈਨਦੇਦੈਨਾ ਨਾਕੁ ਏਕਠੁ
ਦੋਰੁਕੁਠੁੰਦਿ?

ਅਵਰੁ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਠਗਿਨ ਮਰੇ ਐਠਰ ਪੁਵੁਠੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਨੁ; ਅਸਮਾਨਮੈਨ ਸ਼ਾਂਦਰ੍ਯੁ
ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਨੇਨੁ ਏਨਠੁਠਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਨਨਿ ਦਾਨਿ ਅਠਠੰ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥

ਪਾਮੁਲੁ ਗੰਠਪੁ ਚੋਠੁਨੁ ਚੁਠੁਮੁਠੁਠਾਯਿ.

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥

ਵਿਸੰ ਮਰਿਯੁ ਮਕਰੰਦੰ ਕਲਿਸਿ (ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ) ਊਨਾਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਧੁਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥

ਓ ਧੁਪਦ੍ਰਵਠੁ, ਦੀਪਮੁਲੁ, ਆਹੋਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਵਾਸਨ ਗਲ ਪੁਵੁਠੁ
ਨੋਵੇਦਾਠੁਠੋ,

ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥

ਓ ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ ਅਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨ ਵਿਸਯਾਲਠੋ ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਮਿਮਠੁਠੁਲਾ
ਪੂਜਿੰਚਗਲਡੁ? ॥ 3॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను నా శరీరాన్ని మురియు మనసును మీకు సమర్పిస్తున్నాను.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥

ఆ విధంగా గురువు కృపవల్ల నేను నిన్ను గ్రహించగలను, నిషఖముడైన దేవుడుని.
॥ 4॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, ఈ భౌతిక విషయాలతోనే మీ ఆరాధన సాధమైతే, అపుడ్లు నేను మిమల్నినక్షూ ఆరాధించలేను.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੫॥੧॥

రవి దాస్ గారు చెప్పారు, ఆ పరిస్థితిలో నా పరిస్థితి ఏమిటి. ॥ 5॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

రాగ్ గూజ్రి, త్రిలోచన్ గారి యొక్క ర్తనలు, మొదటి లయ:

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥

బయటి వైపు సనాశి వేషాన్ని అలంకరించడం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి, ఒక వక్త్రీ తన మురికి మనసును లోపల నుండి శుద్ధి చేయనపుడ్లు?

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਾ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੀਨਿਆਸੀ ॥੧॥

హృదయంలో దేవుని ఉనికిని గ్రహించకపోతే, అపుడ్లు ఒకరు సనాశి (విడిపోయిన వక్త్రీ) ఎందుకు అయ్యారు? ॥ 1॥

ਭਰਮੇ ਭੁਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥

ఓ' నా సేఘ్నితుడు జై చంద్, ప్రపంచం మొత్తం సందేహంలో తప్పథారి పట్టింది,

नही नही चीन्हा पारमानंदा ॥१॥ रगु ॥

మరియు సరోస్థత ఆనందానికి మూలమైన దేవుణ్ణి గుర్తించలేదు. || 1|| విరామం||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥

ఒక వక్త్రీ ఇంటింటికి భిక్షాటన చేసి తిన్నాటన శరీరాన్నిపోషించి, మాయ కోసం పాచిపోయిన కోటు మరియు ప్రత్యేక యోగ చెవిరింగులు ధరించినా,

बुमि भसाण की भसम लगायी गुर बिनु ततु न पाਇआ ॥२॥

ఆయన శరీరాన్నిధహన సంసాధాల నుండి బూడిదతో పూసి, గురువు బోధనలు లేకుండా వాస్తవికత యొక్కసారాంశాన్నిఘోందలేము. || 2||

ਕਾਇ ਜਪਹੁ రੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥

ఈ ఆచార ఆరాధనలు ఎందుకు చేస్తారు, మీరు ఎందుకు తపసుచేస్తారు, మరియు ఈ నిషఘ్నమైన పనులను నీరు మధనం చేస్తున్నట్లుగా ఎందుకు చేస్తారు?

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨ੍ਹਿ ਉਪਾਈ ਸੇ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥३॥

ఓ' నా సేఘ్నితులారా, బదులుగా లక్షలాది జాతులతో ఈ విశాఖ్నిషుష్ఠించిన కోరిక లేని దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి. || 3||

ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾపੜੀਆ ਰੇ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥

ఓ యోగి, ఒక పాచికోటు ధరించి, మీ చేతుల్లో భిక్షాటన గిన్నెలు పట్టుకుని, అరవై ఎనిమిది పవిత్ర తీర్థస్థలాల చుట్టూ మీరు ఎందుకు లక్షణ లేకుండా తిరుగుతున్నారు?

ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥४॥१॥

త్రిలోచనుడు ఇలా అనాఘ్ను, ఓ మనిషి చెప్పేధ్రి విను, ఎందుకంటే గఢ్ఢిని కొట్టడం వల్ల ఉపయోగం లేదు, అదే విధంగా, దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోకుండా బాహ్యఆచారాలు చేయడం వల్ల ఉపయోగం లేదు. || 4|| 1||

ਗੁਜਰੀ ॥

రాగ్ గూజ్రి:

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਭ੍ਰਾਤਿਕ ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ, ਚਿਵਰਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋ ਅਠੁਵਠੀ ਆਲੋਚਨਲਲੋ
ਮਰਣਿਸ੍ਰਾਡੁ,

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥

ਸਰਥ੍ਰਾਪਮੂਲੋ ਪਦੇ ਪਦੇ ਜਨਿਠਚਵਲੇਨੁ. ॥ 1॥

ਅਰੀ ਬਾਈ ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸੋਦਰਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁਸ੍ਰੁਮੁੰਡੀ ਏਨਥ੍ਰਾ ਬਯੁਟਕੁ ਵੋਝਝਘੋਵਚੁ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ, ਚਿਵਰਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋ ਅਠੁਵਠੀ ਆਲੋਚਨਲਲੋ ਮਰਣਿੰਚੇ
ਵਝੀ,

ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥

ਵੇਸਥ੍ਰਾ ਪਦੇ ਪਦੇ ਜਨਿਠਚਵਲੇਨੁ. ॥ 2॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਪਿਲੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ, ਚਿਵਰਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋ ਅਲਾਠੀ ਆਲੋਚਨਲਲੋ ਮਰਣਿੰਚੇ ਵਝੀ

ਸੁਕਰ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥

ਪੰਦੀ ਵਲੇ ਪਦੇ ਪਦੇ ਜਨਿਠਚਵਲੇਨੁ. ॥ 3॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਭਗਵੰਤੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿ, ਚਿਵਰਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋ ਅਠੁਵਠੀ ਆਲੋਚਨਲਲੋ
ਮਰਣਿੰਚੇ ਵਝੀ,

ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥

ਭ੍ਰਾਤਮੁਗਾ ਪਦੇ ਪਦੇ ਜਨਿਠਚਵਲੇਨੁ. ॥ 4॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥

ਏਲੁਪੁਥ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ, ਚਿਵਰਿ ਕ੍ಷਣੰਲੋਨੇ ਅਠੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਆਲੋਚਿਸ੍ਰਾ ਮਰਣਿਸ੍ਰਾਡੁ,

ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਡੁ ਭਲਾ ਅਠੁਨਾਠੁ, ਅਲਾਠੀ ਵਝੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪਾਠੁਡਾਡੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਆ
ਵਝੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊਂਡਡਾਨਿਕੀ ਵਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 5॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ਘਰੁ ४

రాగ్ గూజ్రీ, జై దేవ్ గారి యొక్క కీర్తనలు, నాల్గవ లయ:

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥

దేవుడు సరళమునకు మూలకారణమైన అతుల్యత శక్తి, అందరిలో నుండెను; ఆయన అప్రతిహతుడు, శాశ్వతుడు; అతను సుగుణాలతో నిండి ఉన్నాడు మరియు ప్రేమతో నిండి ఉన్నాడు.

ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥

అతను ఆశ్చర్యకరంగా అదుభుతమైనవాడు మరియు మాయ నుండి వేరుచేయబడ్డాడు; అతను అర్థం చేసుకోలేనివాడు మరియు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడు. || 1||

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥

దేవుని అందమైన పేరును మాత్రమే గుర్తుంచుకోండి,

ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥

అదుభుతమైన మకరందంతో నిండి, వాస్తవికతకు ప్రతిరూపంగా ఉంటాడు.

ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామానిర్గురుంచుకోవడం దాత్రా, పుట్టుక, వృద్ధాపథ, మరణభయం వంటి వాటితో బాధపడరు. || 1|| విరామం||

ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ਜਸੁ ਸ੍ਰੀਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥

మరణపు రాక్షసుని మీద విజయము పొందాలనుకుంటే, మహిమను, ఓదారుణు కోరుకుంటే, అపుణ్ణు దేవుని స్తుతించిన గానం యొక్క ఉదాత్తమైన పనిని చేయండి,

ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਥਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥

ఇపుణ్ణు నశించనివాడు, గతంలో అలా ఉన్నాడు మరియు భవిష్యత్తులో అలాగే ఉంటాడు; మరియు ఎల్లపుణ్ణూ సంతోషం మరియు ఆనందంతో నిండి ఉంటుంది. || 2||

ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗਿਰੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥

మీరు మంచి ప్రవర్తనా మార్గాని అన్వేషిస్తున్నట్లయితే, దురాశను విడిచిపెట్టండి మరియు మరొకరి ఆస్తి మరియు మహిళలను చూడవద్దు,

ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥

ਅਨਿਚੈਏਡੁ ਪਨੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਦੁਖੁ ਬੁਧਿਨਿ ਤਙਿਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿ
ਪੋਂਦੰਡਿ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਭਕੁਲੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ, ਮਾਟਲਲੋ ਮਰਿਯੁ ਪਨੁਲਲੋ
ਸਫੁਠੁਨੈਨਵਾਰੁ.

ਜੇਗੋਨ ਕਿੰ ਜਗੋਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥

ਵਾਰਿਕੀ ਯੋਗਾ ਗੁਰਿਚਿ ਏਲਾਠੀ ਅੰਦੋਲਨ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੁਰਪਚਾਨਿਕੀ ਬਾਧਠੁ
ਲੇਦੁ; ਦਾਤੁਠੁ ਲੇਦਾ ਤਪਸੁਠੁ ਵਾਰੁ ਏਟੁਵਠੀ ਅਵਸ਼ਠੁਨੁ ਅਨੁਭੂਤਿ
ਚੋਂਦਰੁ. ॥ 4॥

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਯਜਮਾਨਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੁਕੋਂਡਿ; ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਅਨਿਠੁਦੁਠੁ ਸਕੁਲਕੁ ਮੂਲੰ.

ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥

ਭੈ ਦੇਵੰ ਬਹਿਰੰਗੰਗਾ ਅ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਗਤੰਲੋ ਅੰਦਰਿਕੀ
ਰਕੁਕੁਡਿਗਾ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਈਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਵਿਸ਼ਠੁਲੋ ਅੰਦਰਿਕੀ ਰਕੁਕੁਡਿਗਾ
ਠੰਟਾਡੁ. ॥ 5॥ 1॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'ਸ਼ਾశਠ੍ਰਮੈਨ ਊਨਿਕੀ' ਊਨ੍ਰਦੋਵੁਡੁ ਓਕਠੋ ਊਨਾਠੁ. ਅਤਨੁ ਵਿਸ਼ਠ੍ਰਪ੍ਰਿਕਰ੍ਰ, ਅਨਿਘ੍ਰਕ੍ਰੰਗਾ, ਭਯੰ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਕਾਲੰ ਨੁੰਡੀ ਸਠ੍ਰੰਤ੍ਰੰਗਾ, ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਨਿਕੀ ਮਿੰਚੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠ੍ਰੁ-ਬਪਿਰ੍ਰਠੰ. ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪਵਲ੍ਲ ਆਯਨ ਸਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰੰ ਚੋੰਡੁਠਾਡੁ.

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋੁਦਠੀ ਲਯ:

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਨਿਜਮੋਨ ਭਕੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਜੇ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋ ਅਦ੍ਰੁਘੰਠੋ ਆ ਮੁਖਾਲਨੁ ਵੋਲਿਗਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥

ਮਾਯ (ਲੋਕਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕ੍ਰਿ) ਯੋਕ੍ਰੁਭੁੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਕੋਲ੍ਲੁ ਵਿਚਿਠ੍ਰੁ ਚੋਯਬਡਠਾਯੁ, ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਲ੍ਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ.

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥

ਮਨੋਹਾਰਮੋਨ ਗੁਰੁਵੁਚੋਠ ਨਾ ਮਨਸੁਲ੍ਲੁਪਲੋਭਪੇਠੁਬਡੁਠੁੰਡੀ; ਅਤਨਿਨਿ ਪਠੁਕੋਨਿ, ਨੋਨੁ ਆਸ਼ਰ੍ਰਠੋਠੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥

ਅਯੁਨਪੁ ਚੀਕਠੀ ਕਾਰਠੰਗਾ ਮਾਯਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨੋਨੁ ਰਾਤ੍ਰੰਠਾ (ਜੀਵਿਠਮੰਠਾ) ਨਿਦ੍ਰਪੋਯਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਈਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੁਪ ਯੋਕ੍ਰੁਕ ਕ੍ਰੁਪ ਢਾਠ੍ਰਾ, ਨੋਨੁ ਮੋਲੋਠਾਘੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥

ਓ' ਭਕੁਨਿ ਅੰਡਮੋਨ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁਠੋਨ ਨਾਨਕ, ਮਰੋਵਰੁ ਮੀਕੁ ਨਚਠੁ. ॥ 2॥ 1॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ:

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥

ਨਾ ਅੰਡਮੋਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨੋਨੁ ਏ ਵੀਠਿਲੋ ਕਲਵਗਲਨੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ?

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਨਾਕੁ ਮਾਧਾਨਿਖੁਆਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਵੇਨੁਕ
ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥

ਓ ਮਾਨਵ ਵਧੁਵੁ, ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀ ਮਾਟਲੁ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ
ਕਨਿਪਿਸ੍ਰਾਯਿ, ਆਮੇ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਖ਼ਾਲਾ ਸੰਤੋਖਕਰੰਗਾ ਚੇਸਿੰਦੀ.

ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥

ਭੰਤਕੁ ਮੁੰਦੁ ਓ ਆਤ੍ਰਵਧੁਵੁਕੁ ਏਲਾੰਟੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਲੇਨਪਠੀਕੀ, ਆਮੇ
ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੀਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਠੁ, ਆਮੇ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ
ਆਧਾਠੀਠ ਅੰਦਮੈਨ ਵਧੁਵੁ ਅਵੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਏਕੇ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥

ਓਕ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਆਤਨਿ
ਵਧੁਵੁਲੁ, ਕਾਨੀ ਆਤਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਵਠੀ ਅਠੁਠ ਯੋਗਮੈਨ ਮਾਨਵੁਡੁ.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥

ਵਿਨਯਪੁਰਠੁਮੈਨ ਨਾਨਕੁ ਏਮਿ ਚੇਯਗਲਡੁ? ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲੀਗਿਨਾ, ਆਤਨੁ
ਓ ਮਾਧਾਨਿਖ਼ਾਕਾਠੁ. ॥ 2॥ 2॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਰਿੰਚਾਲੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪੁੰਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿੰਨ ਆਤ੍ਰਵਧੁਵੁ, ਆਮੇ
ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਤ੍ਰੁਠੁਮੈ ਓਂਟੁੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥

ਨੇਨੁ ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਅਕਠ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਗੰਦਰਗੋਠ ਵੇਰਿ ਵਠੀਲਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ
ਦੇਵੁਠੀ ਵੇਤੁਕੁਠਨਾਠੁ.

ਕੇਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਏਵਰੈਨਾ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸੈ, ਓ ਵਠੀ
ਸੇਵਕੁਲਕੁ ਨੇਨੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵਕੁਡੁਨੈ ਓਂਟਾਨੁ.॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥

ਮੈਂ ਦਿਵਯੰਤ੍ਰਗੁਰੂਵੁ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨਠੁ ਚੇਂਸੁਕੋਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ
ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਂਨ ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਪਾਠੋਂਟੂ, ਦਾਨੀ ਯੋਕੁਪਤੀ ਗੁਟਕਨੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸੁ
ਊਂਡੰਡੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥

ਗੁਰੂਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲੁ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ੍ ਤਨਲੋਂ ਤਾਨੁ ਡੋਠਿੰਚੀ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.॥
2॥ 3॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ:

ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥

ਮਿਗਤਾ ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਭਪੁਠ੍ਰੁ ਨੇਂਨੁ ਮਾਠ੍ਰ-ਗਾਡੰ
ਆਸ਼੍ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੁ.

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪੁਠੁ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪੁਠੁ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਭਪੁਠ੍ਰੁ ਨੇਂਨੁ ਮੈਂ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੁ, ਮੈਰੁ ਨਨੁਪਾਪੰਚੀਕ ਡੋਠੰਨਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁਸ਼੍ਟਾਰਾ ਲੇਦਾ ਅਨੇਂਦੀ ਮੈਂ ਭਠ੍ਰੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥

ਨੇਂ ਨੁ ਵੀ ਟਿਨਿ ਅਗਿਠ੍ਹੋਂ ਕਾਲਿਠੁ ਟੁਲੁਗਾ ਪੁਰਪਚ ਤੇਲਿਵਿਠੇ ਟਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪਚ ਕੀਰਿਨਿ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਮਰਿਠ੍ਹੋਂ ਯਾਨੁ.

ਕੇਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥

ਨੇਂ ਨੁ ਦੇਂ ਵੁਨਿਕੀ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਲੋਂਗਿਪੋਂ ਯਾਨੁ; ਆਪੁਠੁ ਏਵਰੈਨਾ ਨਾ ਗੁਰਿਚਿ ਏਦੈਨਾ ਮਚਿ ਲੇਦਾ ਚੇਡੁ ਚੇਬੁ ਠੁਨਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿ ਨੇਂ ਨੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਂ ਨੁ. ॥ 1॥

ਜੇ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪੁਠੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ ਦੇਂ ਵੁਡਾ, ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਵਚਿਠ੍ਰਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਕੁਪਨੁ ਅਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆ ਵਠ੍ਰਿਨਿ ਲੋਂਕ ਚੋਂ ਧਨਲ ਨੁਂਡੀ ਰਕ੍ਰਿਸ੍ਰਾਮੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥

ਓ ਸਾਤਿਕ੍ਰ ਦੇਂ ਵੁਡਾ, ਨੇਂ ਨੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਂ ਸਿ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨ੍ਰਿ ਕਾਪਾਡੰਡੀ ਅਨਿ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਠੁ. ॥ 2॥ 4॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਂ ਵਗਾਂਧਾਰਿ:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਢੇ ਵਠ੍ਰਿਕੀ ਨਨੁਠ੍ਰੇਂ ਨੁ ਅਚਿੰਚਡੰ ਚੇਂ ਸੁਕੁਂ ਠਾਨੁ.

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਂ ਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨ ਮਨਸੁ ਪੁਪਤਿਠਿ ਠਮੈ ਊਨਪਾਠੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਕ੍ਰਲਿਗਿ ਊਂਡਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੇਂ ਨੁ ਆਠਾਠਿਕ੍ਰੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੇਂ ਵੰ ਪੋਂ ਠੁਨਾਨੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪੁਠੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹੁ ਚੁਠਾਰੀ ॥

ਓ ਦੇਂ ਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਰਠੁਠੁ ਗਲਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਪਠੁ ਠਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ; ਸਠੁਠੁ ਏਨੁ ਕਾਨਿ ਮੇਂ ਮੁ ਮਿਮਠੁ ਠਲਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲੰ?

ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਗੀਣ ਕੁਠਿਆਰੀ ॥੧॥

ਮਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਓਕ ਵਿਠਯੰ, ਪੇਦਵੁਲਪੈ ਮਰੋਕਠੀ ਊਨਾਠੁ; ਠੁਰਦੁਠੁ ਵੰ ਠੁਲਮੈਨ ਮੇਂ ਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠਪੁਠੁ ਪੁਰਪਚ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਂ ਕਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਆਸ਼ਕ੍ਰਿ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥

ਓ ' ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੂ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸੁਨਠੁ ਨਠੀਸੁਨਾਮੂ, ਕਾਨੀ ਮਨ
ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੂ ਚੋਡੂ ਆਲੋਚਨਲੂ ਮਰਿਯੂ ਊਧੈਸ਼ਾਲਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੂ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਊ ਵੇਸ਼ਧਾਰਨ ਨੁੰਡੀ ਮੀਰੂ
ਕੋਰੁਕੁਨਠੁਧੰਗਾ ਨਨੁਠੁਕੀਚੰਡੀ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 2॥ 5॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੰਕੁੰਡਾ, ਊ ਅੰਦਮੈਨ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਾਨਿਊੰਦਮੈਨ
ਮੂਕੁਠੋ ਊਨਊੰਦਮੈਨ ਸੁੰਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਪਰਿਗਣੀਚੰਡੀ.

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧੁਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲੇਦਾ ਊਕ ਕੁਮਾਰੂਡੂ ਵੇਸ਼ਠੁ ਜਨਿਠੀਚਿਨਠੁ, (ਅਠਨੂ ਏਠ ਅੰਦੰਗਾ ਊਨਠੁਠੁਕੀ),
ਅਯਿਨਪਠੁਕੀ ਅਠਨੂ ਵੇਧਵ ਅਨੀ ਪਿਲੁਵਬਡਠਾਡੂ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥

ਗੁਰੂਦੇਵੁਲੂ ਏਵਰੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡਲੇਦੂ ਅਨੇਦੀ ਵਿਕ੍ਰੁਠਮੈਨ
ਕੁਠੁਰੋਗਿਲਾ ਊੰਟੁੰਦੀ.

ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁ ਲੇਨੀ ਵਠੀਕੀ ਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲੂ ਠੇਲੀਸੀ ਊੰਡਵਚੁਅਯਿਨਪਠੁਕੀ ਆਯਨ
ਦੇਵੁਨੀ ਸਮਕੁੰਲੋ ਨਿੰਦੀਠਵਠੀ ਮਾਠਰਮੇ. ॥ 1॥

ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥

ਨਾ ਗੁਰੂਦੇਵੁਲੂ ਏਵਰੀਮੀਦ ਦਯਨੂ ਚੁਾਪਿਠੇ ਵਾਰੂ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ
ਵਿਨਯਪ੍ਰਾਰਠਮੂਗਾ ਸੇਵ ਚੋਸੁਾਰੂ.

ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਾਪੁਲੂ ਕੂਡਾ ਗੁਰੂਵੁਲ ਸਾਂਗਠਠੁਲੋ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੂ ਮਰਿਯੂ
ਵਾਰੂ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੂ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੂਕੀਨੀ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੂ. ॥ 2॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਊਕੇ ਨਿਠਠੁਦੇਵੁਡੂ, ਸਠਗੁਰੂਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੂ:

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ:

ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮ੍ਮੁਮਨੰ ਮਨ ਮਨਸੁਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਚਾਲੀ,

ਪੁਤੁ ਰੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਾਡੁ, ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰ
ਅਨੰਦੰਠੋ ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਦੀ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਠੁ ਠ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਮੈਨ ਭੁਕੁੰਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਿ ਏਕੇ ਬਾਹਰਿ ਏਕੇ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥

ਅਦੇ ਦੇਵੁਡੁ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਨਾਠੁ; ਏਕ ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿ ਏਕਠਿਲੋ
ਵਾਠਿੰਸੁ ਊਨਾਠੁ.

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥

ਸਰਠੁੰਪਵੀਕਰਿੰਚਬਡਿੰਨ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ, ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਅਠੀਤੰਗਾ, ਅਨਿ
ਪੁਰਾੰਠਾਠੁ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁੰਗਾ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡਾਨਿਅਨੁਭਵਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਈਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨੇਕ ਮੰਦੀ ਝੁਪੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ, ਕਾਨੀ
ਮੀ ਸੰਠੁਣਾਲ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਏਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਕਪੋਯਾਰੁ.

ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥

ਸ਼ਾੰਤਿਨਿ ਐਚੇਘਾਡਾ, ਦੁ:ਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੇਵਾਡਾ, ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਏਪਠੁਕੀ ਮੀਕੁ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯੰਬਡਠਾਡੁ. ॥ 2॥ 1॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ:

ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੇ ਹੋਈਐ ॥

ਓ ਠਲੀ, ਏਮਿ ਝਰਗਾਲੀ ਊੰਦੋ ਅਦੀ ਖੁਚਿਠੁੰਗਾ ਝਰੁਗੁਠੁੰਦੀ.

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪੁਤੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੇਈਐ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਪੁਰਪੰਚ ਅਟਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਊਨਾਠੁ, ਠੀਨਿਠੋ ਕੋੰਦਰੁ
ਅਠਾਠੁੰਗਾ ਲਾਭਪਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਮਰਿਕੋੰਦਰੁ ਓਡੀਪੋਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥

ਏਕਠੋਂ ਆਨੰਦਾਲੁ ਰੋਠੀਂਪੁ ਅਵਤੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਅਨੋਖੁਠਲ ਨੁੰਡੀ ਏਕਠੋਂ
ਦੁਃਖਾਲੁ ਪੇਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁ; ਕੋਨਿਘੋਰੁ ਨਵੁਠੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਕੋਂਤ ਸਮਯੰ
ਵਿਲਪਿਸੁੰਦੀ.

ਕਬਹੁ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥

ਕੋਨਿਘੋਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰੀ ਨਿਰਨੁਲੁ ਅਹਾਂ ਯੋਕੁਮੁਰਿਕੀਠੋਂ ਮਠਿਚੈਯੁਬਡਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਘੋਰੁ ਅਹਾਂ ਯੋਕੁਠੁ ਮੁਰਿਕੀ ਗੁਰੁਘੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁੰਗਠੁਠੁਠੁ
ਕੋਠੁਕੁਠੁੰਦੀ.॥ 1॥

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਦੁਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥

ਦੈਘੁਨੀ ਕ੍ਰਿਯੁਲਨੁ ਏਵਰੁ ਚੋਰਿਪਿਵੈਯੁਠੇਰੁ; ਨੈਨੁ ਅਠਨੀ ਵੰਠੀ ਮਰੋਵਰਿਨੀ
ਚੁਠਨੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥

ਐ ਗੁਰੁਘੁਗਾਰੀ ਕੁਪ ਵਲੁ ਮਨੰ ਖੁਗੋਠੁ ਠਾੰਠਿਠੋਂ ਮੁਨੀਗੀ ਠੁੰਡਗਲਮੁਨੀ ਨਾਨਕੁ
ਚੋਘੁਠੁ.॥ 2॥ 2॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗ ਦੋਵਗਾਧਾਰੀ:

ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਲੀ, ਨੇਂ ਨੁ ਮਰਠਠ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਨਖੁਠੁ, ਆਲੋਚਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਭਯੰਕਰੰਗਾ ਮਾਰਠਾਨੁ,

ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ' ਨਾਦਿ, ਨੀਦਿ' ਅਨਿ ਠਠਿੰਚਿ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿ ਠਠਿੰਚਿ, ਨੇਂ ਨੁ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿ ਠਠਿੰਚਿ। ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥

ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੋਪਿਨ੍ਹਾ, ਨੇਂ ਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਆਠਮ ਵਿਸਯੰਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਨੁ; ਨੇਂ ਨੁ ਸੰਠੋਸੰਗਾ ਆਯਨ ਆਠਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ, ਆਯਨ ਆਠਕੁ ਵਿਰੁਠੰਗਾ ਏਨਠੁ ਚੋਪਨੁ।

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਮੁੰਡਿ ਏਕ ਕੁੰਠੰ ਕੂਡਾ ਵੋਲਠੁ; ਨਿਨੁਮੁਰਚਿ, ਨੇਂ ਨੁ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਮਰਠਿਸ੍ਰਾਨੁ। ॥ 1॥

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਠ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥

ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਐਚੋਚੋਰਠੁਠੈਨ ਸੁਠਿਕਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਅਠਾਨਾਨਿਪੁਸਿਸ੍ਰਾਡੁ।

ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੁਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੁਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਂ ਨੁ ਮੰਚਿਵਾਡਿਨਿ ਕਾਡੁ, ਅੰਦੰਗਾ ਲੇਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਠੁ ਸਾਮਾਠਿਕ ਠੋਵਾਡਾ ਕਲਿਗਿ ਆਨਾਠੁ; ਕਾਨੀ ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਆਨੰਦਾਨਿਕਿ ਪ੍ਰਠਿਰੁਪੰ। ॥ 2॥ 3॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗ ਦੋਵਗਾਧਾਰੀ:

ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ।

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਓਨਠੁ ਲੇਦਾ ਤਕੁਠੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਲਾਦਾਕੁ ਚੋਦਿਨਵਾਰੈਨਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ
ਪੁਰਸ਼ਨਲਨੁ ਪਾਡਟਨ ਲੇਦਾ ਵਿਨੇ ਵਾਰਨਦਰਿਨੀ ਵਿਮੁਕਤੀ ਚੇਸ਼ਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ
ਗੁਰੁਨਚੁਕੁਨਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਨ॥

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਓਨਠੁਠੁ, ਅਤੁਠੁਵਰਿਕੀ ਅਦਿ ਓਦਠੁਨਚਿਨ
ਦਾਨਿਲੋ ਕਲਿਸਿਘੋਤੁਨਦਿ ਅਨਿ ਅਤਨੁ ਅਠੁਨ ਚੇਸੁਕੁਨਟਾਡੁ.

ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥

ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਸੁਠੁਠੁਚਿਨਪੁਠੁਲਾ, ਅਠੁਪਠੁਠੁਕੀ ਓ ਸ਼ਰੀਰਨਲੋ ਓਨਡਲੇਕਘੋਯਿਨਦਿ. ॥ 1॥

ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਤੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੁਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਨ ਚੁਪਿਨਚਿਨਪੁਠੁ ਭਯਾਲੁ, ਸਨਦੇਘਾਲੁ ਠੋਲਗਿਘੋਯਿ, ਓਧਾਠੁਠੁਕ
ਸ਼ਾਨਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯਨਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥

ਨਾਨਕੋ ਓਲਾ ਅਨੁਨਾਠੁ, ਪਰਿਸੁਠੁ ਸਨਘਨਲੋ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਪਰਿਠਠੁਨਚਡਨ ਦਾਠੁ ਨਾ
ਲਠੁਠੁਨੀਘੋਰਵੇਰਾਯਿ. ॥ 2॥ 4॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੋ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ:

ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਵਾਠਿਨਿ ਮਾਠੁਮੇ ਚੇਯਨਡਿ,

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨੁ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਓਯਨ ਏਦੁਠੁ ਅਠੁਠੁ ਵਿਨਯਨਠੋ ਪ੍ਰਾਠੁਨਚਵਲਸਿ ਵਚਿਠੁ, ਨਿਮੁ
ਨਿਸਠੁਠੁਯੁਲ ਨੀਚਨਗਾ ਮਾਰਡਨ ਦਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਨ॥

ਅਨਿਕ ਅਠੇਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥

ਮਾਯੁ ਠੋਕੁਠੁਠੁਕ ਓਡਨਬਰ ਪੁਰਦਰਠੁਲੁ, ਪੁਰਪਨਚ ਸਨਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ,
ਨਿਰੁਪਠੋਗਮੈਨਵਿ; ਵੀਠੀ ਪਠੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨੇਨੁ ਨਿਲਿਪਿਵੇਸ਼ਾਨੁ.

ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੇਠਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥

ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਸਨਠੋਪਨ ਕਲਿਗਿਸ਼ੈ, ਦਾਨਿਨਿ ਅਨਗੀਕਰਿਨਚਡਨ ਨੇਨੁ ਗੋਰਵਨਗਾ
ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲਕੁ ਵੀਨਯਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਮਾਰੈਨਾ ਵਾਰੀਨੀ ਸੇਵਿਸ਼ਨਾਨੁ.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਆਧਾਭੀਕ੍ਰੰਗਾ ਪੁਨਰੁਭਵੰ ਪੋਂਦੁਤਾਨੁ ਮਰੀਯੁ ਨਾ ਨੋਟੀਠੋ
ਅਤਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਜਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਯੁ ਮਰੀਯੁ ਕੀਰੀਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਨੁ. ॥ 2॥
5॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਾਯਯੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਦਯ ਵਲ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਸੰਦੋਹਾਨਿਖੋਗੋਛਾਨੁ.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਦਯ ਦਾਠਾ, ਪ੍ਰਤੀ ਒ਕਠਾ ਨਾ ਸਠੁਤੰ ਅਨੀ ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ
ਤੀਰਾਭਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ. |1| ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਨਿਰਠਿੰਚੀ ਨਾ ਲੋਪਮੁ ਲਕੁਲਾਦੀਗਾ
ਤੁਡੀਚਿਵੇਯਬਡੀੰਦੀ, ਨੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਮੁ ਵਲਨ ਨੇਨੁ ਦੁ:ਖਮੁਨੁ
ਤਰੀਮਿਵੇਸੀਯੁਨਾਠੁ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥

ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਅਤੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਅਨੁਭਵਿੰਚਾਨੁ ਮਰੀਯੁ
ਨਾ ਮਨਸੁਠੁੰਡੀ ਆਂਦੋਲੰ ਯੋਕੁਰੁਗੁਠੁਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਾਨੁ.॥ 1॥

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਸਾਂਗਠੁਠੁਲੋ ਨੇਨੁ ਕਾਮਾਨਿਕੋਪਾਨਿਕੁਰਾਸ਼ਨੁ, ਅਬਠਾਨਿ
ਅਪਵਾਦੁਨੁ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠਾਨੁ.

ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯ ਯੋਕੁਨਿਠੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਨਾ ਮਾਯ ਬੰਠਾਲਨੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ
ਮਰੀਯੁ ਸ਼ਕਤੀ) ਕਠੁਰਿੰਚੀ, ਨਨੁਰੁਠੁਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥ 6॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ:

ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥

ఓ' నా మనసా, ఒక వక్తి యొక్క తెలివితేటలనీ ఘుగుస్తాయి,

కరన కరావనగార సుఆమీ నానక ఓట రగి ॥౧॥ రగొ ॥

ఆ గురుదేవుని మద్దతును ఎవరు తీసుకుంటారు? ఆయన కర్త, కారణాలకు కారణమైన ఓ' నానక్. |1|| విరామం||

ఆపు మేటి పఠే సరణాఠి ఐగ మతి సాపు కగి ॥

తమ తెలివితేటలను విడనాడి, తమ ఆతఙ్గహంకారాన్ని తుడిచివేయాలనే గురువు బోధలను అనుసరించిన వారు దేవుని శరణాలయంలోకి ప్రవేశించారు.

పూర్త కీ ఆగిఆ మాని సుఖ పాఠిఆ తరమ అఠేరా లగి ॥౧॥

దేవుని ఆజ్ఞను పాటించడం దాఱా వారు ఆధాత్మిక శాంతిని అనుభవించారు, వారి సందేహపు చీకటి తొలగించబడింది. || 1||

జాన పూఠిన్ సుఆమీ పూర్త మేఠే సరణి తుమారీ అగి ॥

ఓ' సాగాసియస్ గురు-దేవుడా, నేను మీ ఆశ్రయాన్ని పొందాను.

ఖిన్ మగి థాపి ఓఠాపనగారే కుదరతి కీమ న పగి ॥౨॥౧॥

ఓ దేవుడా, మీరు దేనినైనా క్షణంలో స్థాపించి, స్థాపించే శక్తి మీకు ఉంది; మీ సరక్షిమంతుడైన సృజనాత్మక శక్తి యొక్క ఫలమును అంచనా వేయలేము. || 2|| 7||

ఠేవరీఠారీ మగలా ప ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

రగి పూన్ పూర్త సుఖదాఠే ॥

ఓ' దేవుడా, జీవితాన్ని మురియు ఆధాత్మిక శాంతిని ఇచ్చే వాడా,

గుర పూసాఠి కాఠు జాఠే ॥౧॥ రగొ ॥

గురువు గారి దయవల్ల అరుదైన వక్తి మాత్రమే మిమల్ని గ్రహించాడు. || 1|| విరామం||

సీన్ తుమారే తుమారే పూఠిన్ తిన్ కఠి కాల న ఠాఠే ॥

ఓ దేవుడా, మీ సాధువులు మీకు ప్రియమైనవారు; మరణ భయానికి వారు దహించబడరు.

ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮੀ ਲੋਚੈਨ ਪ੍ਰੇਮਥੋ ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ
ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਸਾਰਾਂਸਲੋ ਮੁਨਿਗਿਓਯਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਰੋਗਾ ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਤੁਹਾਰੀ ਹਾਤੇ ॥

ఓ దేవుడా, ఒక వక్త్రీ యొక్కలక్షలాది భయంకరమైన పాపాలు, కష్టాలు మరియు బాధలు మీ కృప యొక్కకృమాపుతో నాశనం చేయబడతాయి.

ਸੇਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥

ఓ నానక్, గురు శరణాలయానికి వచ్చియిన బోధనలను అనుసరించేవారు, నిద్రపోయినా, మెలకువగా ఉన్నానున్నవేళలా దేవుని పాటలను పాడుతూనే ఉంటారు. || 2||8||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥

ప్రతిచోటా నా (ఆధాత్మిక జ్ఞానోదయం) కళ్లతో ఆ దేవుణ్ణి నేను చూశాను,

ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

జీవులకు సమాధానము ఇచ్చువాడు; గురువు గారి మాటలు ఎవరి పొగడ్డలతో నిండి ఉన్నాయో, అవి అదుభతమైన మకరందంతో నిండి ఉన్నాయి. || 1|| విరామం||

ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥

దేవుని సాధువులు నా అజ్ఞానపు చీకటిని తొలగించారు మరియు గురువు నాకు ఆధాత్మిక జీవితం యొక్కబహుమతిని ఇచ్చారు.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥

కనికరమును అనుగ్రహిస్తూ, దేవుడు నన్నుతన సత్తతం చేసుకున్నాడు; నేను భయంకరమైన ప్రాపంచిక కోరికలతో మండుతున్నాను, కానీ ఇప్పుడు నేను ప్రశాంతంగా మరియు చల్లగా ఉన్నాను. || 1||

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

నేను ఏ విశాఖ చరణను చేయలేకపోయాను, నాలో ఏ సద్గుణ ప్రవర్తనను నిరక్షాంചలేకపోయాను.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥

ఓ నానక్, నా సత్తత జ్ఞానాన్నితెలివితేటలను తణ్ణించి, నేను గురువు ఆశ్రయానికి వచ్చిఅతని బోధనలకు నన్నునోను జతచేసుకున్నాను. || 2|| 9||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਲੋ
ਅਤਨਿ ਝਾਪਕਾਰਠ ਲਾਭਾਨਿਧਾਨੰਡੰਡੀ.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਊਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਠਿਤਿਨਿ ਪੋੰਡੁਤਾਰੁ, ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਮਤੁਲਠੁ ਯੋਕੁਠੁਨੰਡਾਨਿ
ਆਠੀਠੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਢਾਰੀਠੀਸੇ ਮੀ ਬੰਧਾਲੁ ਠੇਗਿਪੋਠਾਯਿ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਖੇਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥

ਵੇਤਿਕਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾਮੁ ਸੰਪਢ ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਊੰਡਨਿ ਨੇਨੁ ਨਿਰੁਠਾਰਠਕੁ
ਵਚਾਠੁ,

ਤਿਨ੍ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡੀਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁ ਨਿਧਿਨਿ
ਪੋੰਡੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸੇ ਬਡਠਾਰੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਾਹਾ ॥

ਵੀਰੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਅਠੁਠੁਤ ਅਢੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ, ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਯੰਗਾ
ਠੁਨਵੰਤੁਲੁ,

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਢਨੁ ਸੰਪਾਢਿੰਚਿਨ ਅੰਡਮੁਨ, ਸਗਾਸਿਯੰਸ, ਮੰਚੀ ਸਠਾਵੰ
ਗਲਵਾਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੰ ਅੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 10॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ ਏੰਡੁਕੁ ਊਬੀਠੁਠੋਯਾਰੁ?

ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੇ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਠਰੀਰੰ ਲੋਪਲ ਢੁਰਾਠੁਨਲੁ, ਮੁਰਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਮਲਿਨਾਲੁ ਊਨਾਠੁ, ਊ ਠਰੀਰੰ
ਮਰਿਯੁ ਊ ਠੁਰਪੰਚੰਲੋ ਮੀਰੁ ਚੁਸੇਵਿ ਨਠਿੰਚੇਵਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ੀ, ਮਿਮਲ੍ਹਿਸ੍ਰੁਸ੍ਰਿਠਿੰਚਿ, ਮੈਂ ਅਤਭੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਠਕੁ ਮਧੁਤੁ ਭਚਿਠਿ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ ਭਕ੍ਤਿਠੋਂ ਦੋਵੁਡੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥

ਓ ਅਯੁਨ ਮੂਰ੍ਹੁਡਾ, ਦੋਵੁਠਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠਿ, ਮੈਰੁ ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲਕੁ ਅਤੁਕੁਘੋਂਯਾਰੁ;
ਮੈਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲਲੋਂ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥

ਓ' ਰਕੁਕੁਠੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਮਾਯੁ ਏ ਅਯੁਨੁਲਨੁ ਗੁਠਿਗਾ ਚੋਸਿੰਦਿ, ਵਾਰੁ ਮੈ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲੁ ਪਾਡਟਾਨਿਕਿ ਮੂਗਗਾ ਮਾਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੈ ਮਾਰੁਠਲੋਂ ਨਡਵਡਾਨਿਕਿ
ਵਿਕਲਾਂਗੁਡਯਾਠੁ; ਦਯਚੋਸਿ ਵਾਟਿਨਿ ਕਾਪਾਡੰਡਿ.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਚੋਯਗਲਿਗਿਨ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਚੋਯਡਾਨਿਕਿ ਕਾਰਣਮਯੋਂ
ਸਾਮਰੁਠੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਠੁ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਏ ਨਿਸ਼ਘੋਂਯੁਲੁ ਏਮਿ ਚੋਯਗਲਰੁ? ॥ 2॥ 11॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗਿੰ ਦੋਵਗਾਂਧਾਰਿ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੁ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਲਾਰਾ, ਏ ਦੋਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਦਗਰਗਾ ਊਨਾਠੁ.

ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ, ਸਾਯੰਤ੍ਰੰ, ਊਦਯੰ, ਏਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੰਡਿ, ਏਯਨਨੁ
ਠਾਠਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਠੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਾਂਗਠੁਠਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਠੁਠਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਠੋਂਕੁੰਡਾ ਮੈਂ ਵਿਲੁਵੈਨ ਮਾਨਵ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕਾਪਾਡੰਡਿ.

ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥

ਏਕੁਕੁਠੰ ਕੂਡਾ ਏਲਸਠੁ ਚੋਯਵਠੁ, ਭਗਵੰਤੁਠਿ ਸਠਿੰਚੁਕੋਂਵਡੰਲੋਂ ਕੂਡਾ.
ਮਰਣਠਾਠੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਠਿਰੰਠਰੰ ਕਾਪਲਾ ਕਾਠੋਂਡਿ. ॥ 1॥

ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਠਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥

ਓ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਮੈਕੁ ਏਮੈ ਲੇਦੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਏ ਦੁਠੁਠਾਲ ਚੀਕਟਿ ਚੋਰਸਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਨਨੁਠੁਠੁਠਕੁ ਲਾਗੰਡਿ,

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੁਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ੨ ॥

ਅਪਾਰਮੈਨ ਅਨੰਦਾਲਕੁ ਮੂਲਮੈਨ ਮੀ ਨਾਮ ਮੁਧਤੁਠ ਨਾਨਕ ਨੁ
ਅੰਗੀਰਠਿੰਚੰਡੀ.॥ 2॥ 12॥ ਚਾਕੇ 2.

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਗਧਿਓ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰਠੋ, ਆ ਵਠੀ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਗਾ ਧਾਨੀਸ਼ਾਡੁ,

ਸੁਖ ਸਰਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਧਾਠੀਠ ਸਮਤੁਕੰ, ਸੰਠੋੜੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕਠੀਵਿਠਾਨੀਕੀ ਪੁਨਾਦੀ
ਵੇਸਿੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮਾਪਿਸੁ, ਅਤਨਿਤਨ ਭਕੁਠੀ ਚੋਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਲੋਕ
ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਡੀਪਿੰਚਾਡੁ.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠਠੀ ਆਧਨ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ
ਦਾਠਾ, ਆ ਵਠੀ ਮਰਠ ਭਯਾਨਿਠਯਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗੁਰੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਠੁ ਲਾਧਿਓ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚਿਨ ਆ ਵਠੀ, ਮਾਯ ਯੋਕਠੀਪੇਮ ਯੋਕਠੁਪੁਠਤਨੀ
ਮਨਸੁਸੁੰਡੀ ਲੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਨਾਮ ਅਮੂਲਠੈਨ
ਸਰੁਕੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਠੁ.

ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥

ਨਾਨਕ, ਅਰਠੰ ਕਾਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਸਠੁਠਾਲੁ ਠਨਠਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਨੇਨੁ
ਮਿਲਿਯਨ ਸਾਰੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 13॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਾਈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨ ਏਵਰੁ ਪਾਡਤਾਰੋ,

ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਸਰੋਭੁਭੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਟੂਠੈ ਚੋਸੁੰਦਿ; ਮਾਨਵ
ਜੀਵਿਤ ਆਧੋਭਾਭਿਸਾਧਿੰਚਡੰ ਵਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਤਨਿ ਰਾਕ ਵਿਜਯਵੰਤਮੁੰਦਿ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖੜੁ ਸੁਰੁ ਸੇ ਬੇਤਾ ਜੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਸਾਂਗਤੁ ਪੋਂਦਿਨ ਵਝੀ ਆਧਾਭਿਭੰਗਾ ਅੰਦੰਗਾ, ਕਰੁਣਗਾ, ਚੋਰਭੰਤੁੰਦੁ
ਮਰਿਯੁ ਪੰਡਿੰਤੁੰਦੁ ਅਵੁਤਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥

ਐਯਨ ਤਨ ਨਾਲੁਕਤੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਰਿਸੁਨੈ ਆਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਮਲੀਘੁਨਰੁਨਲੁ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰਗਡੁ. ॥ 1॥

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਘੋਨਾ, ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਨਾ, ਭਗਵੰਤੁੰਦੁ ਤਪ੍ਰਮੁਰੋਵਰੁ ਚਾਡਨਿ
ਭਗਵੰਤੁੰਦਿ ਆਨਿਕਿਨਿ ਅਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਡੁ.

ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਬਾਧੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਐਤਰ ਰੁਗੁਭੁਲੁ ਐਕਮੁੰਦਿ ਓ ਨਾਨਕੁ
ਅਤਨਿਨਿ ਏਨਠੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿੰਤੰ ਚੋਯਡੁ. |2|| 14||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥

ਐਕਸਿਭੁ ਮਨਸੁਘੁਲਲਾਂਟੀ ਠਾਠਾਭਿਕ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਚਿਕੁਠੁਪੋਂਤੁੰਦਿ.

ਇਤਨੀ ਨ ਬੁਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇದੀ ਮಾಯ (ಪ್ರಪಂਚ ಸಂಪਦ) ਚੇਤ ਮੋਸਪੋਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੂ ਵੀਦੋ ਓਕ ਰੋਜੂ ਪ੍ਰਤੀ ਓਕਠੂ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪ੍ਰਘਿੰਚਵਲਸੀ ਓੰਦਨੀ ਕੂਡਾ ਅਰਠੰ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥

ਅਤਨੁ ਪੁਵੁਠੁ ਵਲੋ ਸਠੁਠੁਲੀਕ ਵਸੁਵੁਲ ਓਨੰਦਾਲ ਮਠੁਲੋ ਓੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੂ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸੰਪਦੰ ਅਯਿਨ ਮਾਯਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਾਰਠਾਲਨੁ
ਰੂਪਿੰਦੀਸੁਡੁ.

ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥

ਤਨ ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇਘੋਸ਼ਯਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਵਿਨਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਸੰਠੋਸੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੂ ਅਤਨੁ ਦਾਨੀ ਵੇਨਕ ਪਰਿਗੋਠੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥

ਚੁਠੁ ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਪੂਰੀਗਾ ਅਲਸਿਪੋਯਿਨ ਤਰੁਵਾਠ, ਓਕਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਦਾਠੁੰ
(ਅਸ਼੍ਰਯੰ) ਵਠੁਕੁ ਵਸੁਡੁ.

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਦਯਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੂ ਅਤਨੀਨੀ ਤਨਠੋ
ਕਲੁਪੁਕੁੰਟਾਡੁ ॥ 2॥ 15॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਦੋਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਸ਼ਿਪੁਠੁਮੁਨੈ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਓਠਾਠੀਠੁ ਸ਼ਾਂਤੀਨੀ
ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੇਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ, ਚੋਸਿਨ ਵਿਸ਼ਦਾਨੀਸ਼ਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੀ ਮਨਸੁਠੁ ਮਠੁਠੁ ਨਿਸੁੰਦੀ; ਓ
ਮਠੁਠੁਠੋਨੋ ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ-ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਓਦੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੇਹਿ ਕਰਨਾ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁ, ਨਾਕੁ, ਇਦੀ ਪੁਵੁਠੁ, ਇਠਰ ਓਚਾਰਾਲੁ
ਮਰਿਯੂ ਦੋਵਠਲ ਵਿਗ੍ਰਹੋਲ ਮੁੰਦੁ ਨਮਸਠਿੰਚਡੰ ਵੰਠੀਦੀ.

ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੇਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਕਸਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੁਵਿਕ
ਝਾਨੰਤੋ ਝਾਨੰਦਯੰ ਚੋਂਦੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਓਕਰੁ ਮਲ੍ਹੀਯਰਠੁਲੋਕਿ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਰੁ.
॥ 1॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥

ਨੋਨੁ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾ, ਇਦਿ ਨਾ ਕੋਰਿਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੋ
ਵਿਗੁਰਹੰ ਮਰਿਯੁ ਧਾਠ੍ਰੰ.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਾਪੈ ਦਯੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਪਠ੍ਰੀ ਨੁੰਡਿ, ਨੋਨੁ ਗੁਰੂਵੁ ਅਸੁਰਯੰਲੋਕਿ
ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 16॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਮੁੰਦੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਪੁਰਾਠਿੰਚਾਲਿ.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏੰਦੁਕੰਚੇ, ਆਯੰਨ ਨੁੰਡਿ ਮਨਕੁ ਨਾਲੁਗੁ ਆਸ਼ੇਰਾਠ੍ਰਾਲੁ (ਨੀਤਿ, ਪੁਰਾਪੰਚਿਕ
ਸੰਪਦ, ਸੰਠਾਨੋਤਠ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਰਕੁਠ), ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਲ ਨਿਠਿ,
ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠ੍ਰਿ ਸਕੁਲੁ ਲਠਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥

ਨਾ ਅਹੰਨਿਠ੍ਰਿੰਚਿ, ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕਾਰੁਠੰ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਬਠ੍ਰਾਨੁ;
ਮਨਮੰਦਰੰ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਮਠ੍ਰੁਤੁਪੈ ਆਠ੍ਰਪਠਾਲਿ.

ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਰਯਾਨਿਠ੍ਰਿੰਚਿਠੇ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੰਡੁਤੁਨੁ
ਮਹੰਸਮੁਦੁਰੰਲੋਨਿ ਵੇਡਿ ਮਨਲ੍ਹਿਪਠਾਵਿਠੰ ਚੋਂਦੁ. ॥ 1॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਯਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਲ੍ਹਿਮਲ੍ਹਿਚਾਲਾ ਕੁਠਠਠੁ ਲੋਨਿ ਪੁਰਠਲ ਲਕੁਲਾਦਿ ਪਾਪਾਲਨੁ ਠੰਚੁਠਾਡੁ.

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਕਰੁਠ ਏਕੁਪੁਠਿਰੁਪਮੋਨ ਆ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਸਰੋਠ੍ਰੁਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਰਯਾਨਿਠ੍ਰਿੰਚਾਲਿ. ॥ 2॥ 17॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥

ਏਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊਨਘ੍ਰਾਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਧਿਵਘ੍ਰਿਨ ਮਾਟਲਨੁ
ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨਵਾਡੁ,

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਤਨਿ ਬਾਧਲੰਨੀਦੁ:ਭਾਲੁ, ਬਾਧਲੁ ਨਾਸਨਮੈ, ਅਤਨਿ ਬਾਧਲੰਨੀ
ਅੰਤਮੈਪੋਂਯਾਯੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥

ਲਕੁਲਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁੰਠਕੁਲੋ ਸਾਘੰ ਚੋਸਿਨ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ ਪੋਂਦਿਨਲੁ ਲੋਕਫੋਂਨੰਨਿ
ਜਨਭੁ ਚੋਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡਠਾਯੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬੰਦ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਦਾਠਾ ਸੀਕਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ
ਅਧਾਠੀਕੁ ਸਮਠਾਕੰਲੋ ਧਾਠੰਪੁ ਦੁਠੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੇ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਭਕੁਠੁ ਚੋਸੇ ਕਨਿਕਰਾਨਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ; ਠਨ ਲੋਕਬੰਧਾਲਨੁ
ਠੋਂਚੁਕੁਨਿ, ਲੋਕਸੰਪਦ, ਠਕੁਤਿ ਅਯਿਨ ਮਾਯਪਠੁ ਊਨੁਪੇਮ ਨੁੰਚਿ ਅਠਨਿ
ਵਿਡਿਪਿਸੁਾਡੁ.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ ੩ ॥

ਨਾਨਕੰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਅਵੁਠਾਨੁ; ਮੀ ਸੁਤਿ
ਮਾਟਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮਠੁਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ
ਨੇਂਨੁ ਅਧਾਠੀਕੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠੁੰਵੰ ਪੋਂਦੁਠਾਨੁ. |2॥ 18॥ ਚਾਕੇ 3.

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਈ ਪੁਠ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਠਲਿ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪੇਮਪੁਰਕੁ ਠਕੁਤਿ ਠੇ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਟਾ
ਊਂਟਾਨੁ

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੂਵੁ, ਦਯਨੁ ਚੁਾਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ, ਨੇਂਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁੰਡੀ ਮਿਮੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਵਿਡੀਚਿ ਪੇਠਲੇਂਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥

ਓ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਂਧਨਲ ਪੁਕਾਰੰ ਨਾ ਬੁਠੀਨਿ ਮਲਚਿ, ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਕੋਂਪੰ ਯੋਕਫਿਪਾਨਿ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਨਨੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ.

ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥

ਨੇਂਨੁ ਨਨੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਅਲੁਠੀਂਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿ, ਓ ਵਿਨਯੁ ਸੋਕਰਾਠੀਂਗਾ ਮਨਸੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਪੋਂਦੁਪਰਚਾਲਨਿ ਨੇਂਨੁ ਕੋਂਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥

ਨਿਤਗੁਰੂਦੇਂਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਦਾਂ, ਮਨ ਅਨਿ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਪਾਠਗਿੰਚੁਦਾਂ.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਕੋਂਸੰ ਦੇਂਵੁਠੀਂ ਪੁਕਾਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਮੇਡਲੋਂ ਨੋਕਲੋਂ ਲਾਗਾ ਪੁਕਾਰਿੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥ 19॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਂਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਓ ਅਧਾਠੀਂਚੰਡੀ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੀਂਚੰਡੀ ਮਿਮੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਨਨੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ.

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੀਂਚੰਡੀ ਮੀ ਅੰਦਮੇਂਨ ਦੈਵਿਕ ਧਰਾਠੀਂਚੰਡੀ ਨਾ ਮਨਸੁ ਖ਼ੀਰਠੀਂਚੰਡੀ ਕੇਂਦਰਿੰਚੰਡੀ ਮੀਰੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਕੰਚੇਂ ਨਾਕੁ ਪਿਯਮੇਂਨਵਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਨੁ, ਵੇਂਦਾਨੁ, ਪੁਰਾਣਾਨੁ ਅਧਠੀਂਚੰਡੀ ਚੇਂਸਿ, ਅਲੋਚਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੁਲ ਸਾਰਾਨਿ ਪੁਕਾਰਿੰਚੰਡੀ.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥

ਓ' ਸਾਤਿਕੁਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਓ' ਜੀਵਿਤ ਗੁਰੁਵਾ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਕ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਮੁਲ੍ਹਿਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਿਅੰ ਗੁਂਡਾ ਤੀਸੁਕੋਲਗਲਰੁ॥ 1॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੋਦਠੀ ਨੁਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਾਲ ਨੁਂਡੀ, ਮੀ ਭਕੁਤੁਲੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਕੁ ਵਠੀਰੇਕੰਗਾ ਵਾਰੀ ਮੁਧਤੁਗਾ ਮੀ ਵੇਪੁ ਚੁਸੁਨਾਰੁ।

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥

ਨਾਨਕ੍ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਅਲਾਠੀ ਭਕੁਤੁਲ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡਤਾਡੁ; ਓ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ ਵਰਾਨਿਖੁਮੁੰਜਾਰੁ ਚੇਯਗਲ ਸਾਮੁਠੁ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਂਡੀ. ॥ 2॥ 20॥

ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਤੁਡੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਆਮੁਤੰਠੋ ਓਪੁਠੁਗਿਪੁਠਾਡੁ।

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੇਡਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਮੁਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਨਿਠੀਨਿ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ਵੇਰੇ ਚੋਟੀਕੀ ਵੇਲ੍ਠਾਨੀਕੀ ਦਾਨੀਨੀ ਤਠੀੰਚਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰਠੀ ਪਰਿਠੀਠੀਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰ ਆਯਨ ਆਧਾਠੀਠੁ ਪੁਠੇਠਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਡੀ।

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੇ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥

ਅਰੁਵੇ ਏਨੀਮਿਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਲ ਠੀਰੁਠੁਠੁਠੁਲੋ ਸਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨੁਠੁਠੁ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯੁਪੁਰੁਕੁਮੈਨ ਸੇਵਨੁ ਚੇਸੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਫਲਵੰਤੁਡਗੁ ਆ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਨੀ ਜੀਵਮੁ ਅਵੁਤੁੰਡੀ, ਆਯਨ ਤਨਨੁ ਯੋਗੁਠੁਠੁਠੁਨ ਬਿਠੁਕੁ ਤੰਡੁਰੁਗਿ ਚੇਸਿਨੰਠ ਮੁਪਿਮਨੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਠੇਚੀਠੁਠੁਠੁਨਵਾਡੁ।

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥

ਓ ਨਾਨਕ੍, ਸਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਹਾਚਰੁਲੰਦਰਿਸੀ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਂਡਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਲੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥ 21॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਓ ਤਲੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਆਧਾਠੀਝ ਝਾਨੰ ਪੋੰਦਲੇਮੁ.

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਵਿਲਪਿਸੁ, ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਪ੍ਰਯਤਿਖੁਤਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ, ਆਨਿ ਵਾਰੁ
ਦੇਵੁਝੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਕਫੋਤੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ, ਰੁਗਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਃਖੁੰਠੋ ਮੁਡਿਪਡਿ
ਊੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੋਕ ਅਵਤਾਰਾਲ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੁਆਈਐ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਲੋ ਚੇਰਕੁੰਡਾ, ਸਾੰਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਮੁ; ਏਵਰਿ ਵਠੁਕੁ ਵੇਠੁ
ਠਨ ਦੁਃਖਾਨਿਖੁੰਚੁਕੋਵਚੁ॥ 1॥

ਕਰੈ ਅਨੁਗੁਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਨੁ ਐਚਿਠੁਪੁਠੁ ਮਾਠੁਰੇ ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਗੋਪੁਠੁਮੁ
ਮਾਟਲਕੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਚੇਯਗਲਮੁ.

ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੇਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਖੁੰਚੁੰਦੁ ਅਨੁਠੁਵਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਠੁਠੁ
ਠੁਯੰਕਰਮੁੰਚੁੰਦੁ ਬਾਠੁਲੁ ਠੁੰਠੁੰਠੁ ਠੁੰਠੁਗੋਠੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥ 22॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੁੰਦੁੰਦੁ ਦੇਵੁਠੁ ਠੁੰਦੁ ਠੁੰਦੁ ਪੁੰਦੁ ਦਯਨੁ ਠੁੰਦੁ,

ਠਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਠੁੰਦੁ ਪੁੰਦੁ ਪ੍ਰਠੁੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰ ਠੁੰਦੁ ਠੁੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਿਲੁਲੁ ਦੁਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਠੁੰਦੁ ਸਮੁੰਦੁੰਦੁ ਮੁੰਦੁਗੋਠੁੰਦੁ ਰੁੰਦੁੰਦੁਠੁੰਦੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਚੇਤੁਲੁ ਜੋੜਿੰਦਿ ਦੋਵੁਨਿ ਸਨਿਠਿਨਿ ਪ੍ਰਾਠਿੰਦਿ, ਤਮੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨਠ੍ਰਾਰੁ,

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਮਠ੍ਰਠੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿਸੁਤਾ ਵਾਰੁ ਗਤੰਲੋ ਚੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੁਠ੍ਰਠਾਲ ਯੋਕੁਪਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਕੁੰਡਾ ਵਾਰਿਨਿ
ਰਕੁੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥

ਸੁੰਦ੍ਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੰਦਰੁ ਕਲਿਸਿ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗੰਠਾਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥

ਪ੍ਰਠਿ ਒ਕਠਿਨੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਚੇਸੇ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ ਅਯਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿ
ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯਾਲਨਿ ਨਾਨਕੁ ਅਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 23॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥

నా నిజమైన గురువు గారి ముందు నేను నా ప్రార్థనను చేసినపుడు,

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అపుడు దయగల దేవుడు, దుఃఖాలను నాశనం చేసేవాడు దయగలవాడు మరియు నా ఆందోళన అంతా పోయింది. || విరామం||

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥

మనం పాపులం, కపటంలేని, దురాశగల వాళ్ళము, కానీ దేవుడు మన సద్గుణాలనిట్టినీ, దుర్గుణాలనిట్టినీ అందిస్తాడు.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੇ ਖਇਆ ॥੧॥

మానవులను సృష్టించిన తరాత్ర, దేవుడు తన మద్దతును అందిస్తాడు మరియు వారిని సద్గుణాలతో నిండిచేస్తాడు, మరియు వారిని ఆధ్యాత్మికంగా నాశనం చేయడానికి బాధత్ర వహించే శత్రువులందరూ (కామం, కోపం మొదలైనవి) నిరూల్చించబడతారు. || 1||

ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥

దేవుడు దయగలవాడు, ఆయన అందరికీ మద్దతు నిస్తాడు; అతను శాంతి మరియు సమతుల్యతను అందిస్తాడు మరియు మానవ జీవితం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించడానికి అతని ఆశీర్వాదించబడిన దృష్టి సహాయకారిగా ఉంటుంది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥

నానక్ ఇలా అనాడు, దేవుడు సద్గుణ హీనులకు కూడా ప్రయోజకుడు మరియు నేను అతని నిషిఖ్మమైన పేరును నా హృదయంలో పొందుపరుచుకున్నాను. || 2||
24||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੁਠੁਤੁ ਲੇਨਿਵਾਰਿ ਮੁਠੁਤੁਦਾਰੁਡਾ,

ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਰਕੁਕ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਘੋਠੁ ਨਨੁਖੁਕੀੰਚੁ,

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥

ਓ ਠਰਾਠੀ ਪ੍ਰਪਚੰਚਲੋ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਓ ਪ੍ਰਪਚੰਚਲੋ. ॥ 1॥

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਓਲੋਚਿੰਚਿਨਪੁਠੁਲਾ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ.

ਉਨ ਸਮੁਹਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥

ਮੀ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿਗਾ ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ. ॥
2॥

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲੁ ਵਿਨਿ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਨੁ.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਕੀ ਅੰਕਿੰਤੰ ਚੇੰਸੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਘੋ, ਨੇਨੁ ਏਕ (ਦੇਵੁਨਿ) ਪੈ ਮਾਠੁਮੈ ਅਸ਼ਨੁ ਓੰਚੁਠਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੇ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਚੇੰਸੇਵਾਡੁ. ॥ 4॥ 25॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਕੁਪੁਕੁਕੈਕ ਕੋਰਿਕ ਐਦੇ,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੇਹਿ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯੁਗਲ ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਓ ਵਰਾਨਿਸ਼ਾਕੁ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਿ, ਨਨੁਖ਼ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਿਖੁਫ਼ੀਗਾ
ਚੋਯੁੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਓਦਯਾਨੋਖ਼ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਵਿਨਯੁੰਗਾ ਸੇਵ ਚੋਯਾਲਨਿ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਖ਼ੁ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਨੋਨੁ ਵਾਰਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿ ਦਰਫ਼ਾਨਿਖ਼ਲਿਗਿ
ਓਂਡਵਚੁ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥

ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿਮਨਸੁਫ਼ੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੁੰਟੁਆ, ਨੋਨੁ ਭਕੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਵਚੁ॥
ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਨਾਲੁਕਠੋ, ਨੋਨੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁ॥ 1॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪੁਤ੍ਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਫ਼ਠੋ ਨੋਨੁ ਨਾ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਚੁ॥ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ
ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਠੋ ਓਂਡਵਚੁ॥

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਜੀਵਿਤਲੋ ਨਾ ਏਕੁ ਮਠੁਠੁਗਾ ਓਂਡਵਚੁ॥
ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰੁੰਚੁਕੋਕੁੰਡਾ ਆਨੰਦਾਨਿਖ਼ਲਿਗਿ ਓਂਡਵਚੁ॥ 2॥ 26॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠੁਦੋਵੁਡੁ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਬਠੁਡੁ:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਰਾਗੰ ਦੋਵਗਾੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਡਵ ਲਯੁ:

ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਰੋਵਰੋਂਡ ਗਾਡ ਨਿ ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਠੁਡੀਗਾ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਆਨੁ.

ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਨੁਖ਼ਮੀਨਠੁਆ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਾਠੋਨੋ ਓਂਡੀਠੋਠਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਕਲਿਸਿ, ਨੋਨੁ
ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਯੁਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੋ ਓਂਟਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਏ ॥

ਨਨੁਖ਼ਮੀਗੋਲ ਸਾੰਤਿਠੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਿਨ ਮਨੋਹਾਰਮੁਨੋ ਦੋਵੁਠੀ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਆਨੁ;
ਨਨੁਖ਼ਮਿੰਚੁੰਡੀ, ਅਠਨੁ ਏਪੁਠੁਆ ਏਕਠੀਕੀ ਵੋਲਠੁ.

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥

ਨੇਂਨੁ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਇਤਰ ਵਫ਼੍ਰੁਲਨੁ ਚੁਸ਼ਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਏਦੀ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਨਿ
ਜੁਛੁਠੋ ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥

ਅੰਦਮੁਨੇਨ ਦਾਠ੍ਰਾਲਠੋ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਆਲਯੰਲਾ ਨਾ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਲਾਠੀ ਆਨੰਦੰ ਊਂਦਿ, ਠੀਨਿਲੋ ਨਿਰੰਤਰ ਠੁਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ
ਆਡੁਠਾਨੋ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਗ੍ਰਿਹੁ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥

ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਨਿਠ੍ਰਊਡੀਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਆਯੰਨ ਨਿਠਾਠ੍ਰੰਦਾਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁਨਿ ਨਾਨਕ ਠੋਪਾਠ੍ਰੁ. ॥ 2॥ 1॥ 27॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗ ਠੋਵਗਾੰਧਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ ਆਛੈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋਵੁਨਿ ਯੋਕੁਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਠੁਠ੍ਰਿ ਕੋਸੰ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰੰ
ਠੋਯਾਲਨਿ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁੰਦਿ.

ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਪ੍ਰਠਿਠੋਠਾ ਠਿਰਿਗਾਨੁ, ਆਪੁਠ੍ਰੁ ਨੇਂਨੁ ਸਾਠੁਵੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ
ਵਠਾਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੇ ਦਿਸਟੈ ਸੇ ਗਾਛੈ ॥

ਊ ਲੋਕਮੰਦੁ ਨੇਂਨੁ ਠੁਚੁਵਾਡੁ ਨਠਿੰਚੁਨੁ; ਨੇਂਨੁ ਏਵਰਿਨਿ ਸੇਵਿੰਚਵਠੁਠੁ ਨੇਂਨੁ
ਏਵਰਿਨਿ ਆਰਾਠਨਲੋ ਆਰਾਠਿੰਚਵਠੁਠੁ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥

ਨੌਂ ਨੁ ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਸ਼ਾਨੁ ਦਾਲੀ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਘੁਰਿਸੁਧੁਲੁ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ
ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇ ਆਛੈ ॥

ਨਾਕੁ ਏਲਾਠੀ ਸੰਘੁਣਾਲੁ ਲੇਵੁ ਲੇਦਾ ਦਾਟਡੰ ਚਾਲਾ ਕਛੁਮੁਨੇ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਲਾ ਏਦਾਲੋ ਨਾਕੁ ਟੇਲੁਸੁ.

ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੌਂ ਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਚੋਡੁ ਕੋਰਿਕਲੰਨੀ
ਅਦੁਸ਼ਠੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥ 2॥ 28॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸੁਤਿ ਮਾਟਲੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਝੀਵਾਨਿਸ਼ੁਨੁਨਾਠੁ.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭਹੁ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਚਾਲਾ ਅੰਦਮੁਨੇ, ਹੁਦਯਾਨਿਸ਼ੁਕਲੁਕੁਨੇ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਏਕਠੀ ਮਧੁਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਈਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯਬਠੁਰੁ.

ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥

ਨੌਂ ਨੁ ਰਾਝਠੁਨੁ ਵੇਦਕਨੁ, ਝਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਕੋਰਨੁ; ਨਾ
ਮਨਸੁ ਠੁੰਚਾ ਨੀ ਨਿਸ਼ਠੁਮੁਨੇ ਪੇਰੁ ਏਕੁਕੁਪੇਮ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਠੁੰਦੀ.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥

ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਬ੍ਰਹਮੁਸ਼ਿਵ, ਈਂਦਿਰ, ਝੁਮੁਲੁ, ਸਿੰਧੁਲੁ ਵੰਠੀ ਦੇਵਤਲਨੁ ਚੁਡਡੰ
ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਠੁੰਡਵਚੁਕਾਨੀ ਨੌਂ ਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਆਠੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ 1॥

ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ: ਨੌਂ ਨੁ, ਨਿਸ਼ਠੁਯੁਡਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲਸਿਠੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਮੀ
ਸਾਠੁਵੁਲ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿ ਔਕਠੁਕੁ ਨੇ ਦੇਵੁਠੀ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਮਨਸੁ ਸੁਖਲੁ ਬਡਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਊਂਦੀ. ॥ 2॥ 3॥ 29॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਏਕੁ ਭਕੁਤੁ ਡੁਰੁਠਾਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ
ਦਾਟਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸਾਰੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯੰਗਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਭਕੁਤੁਨੀ ਸਠੁਤੰ ਅਵੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਆ ਭਕੁਤੁਨੀ ਝਨੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਚਕ੍ਰਾਲਕੁ ਲੋਬਡੀ ਊਂਡਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥

ਐਯੰਨੁ ਪਰਿਸੁਡੁਲੁ ਸਹਾਵਾਸੰਲੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਡੁ, ਏ ਵਿਠੰਗਾ
ਐਭਰਠੰ ਲਾੰਟੀ ਅਮੂਲਸੁਨੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਪੁਠਾ ਚੋਯੁਡੁ.

ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠਿ ਨਿੰਡੀ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ, ਐਯੰਨੁ ਏ ਵਿਸੁਪੁਰਿਠਮੁਨੇ ਪ੍ਰਪੰਚੁ
ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਏਦਾਡੁ, ਤੰਨੁ ਤਰਾਲਨਿ ਠੁਟੀਨੀ ਕੂਡਾ ਰਕੁਸੁਨਾਡੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਸੁਠੁਸੁਮੁਨੇ ਪੇਰੁ ਅਤਨੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਡੁਪਰਚਬਡਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਠਿ ਸਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਹਾਰੰ ਮੁਠੁਠੋ ਨਾਮਾਨਿ ਪੁਰਿਸੁਨਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਵਿਸੁਠੁਰੁਵੁ ਮੁਠੁਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਲਾੰਟੀ
ਭਕੁਡੀ ਕੋਸੰ ਮਠੁਠੁਮਠੁਠੁਠੁਕੀਤੰ ਚੋਯੁਬਡਾਨੁ. ॥ 2॥ 4॥ 30॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਠੁਦੋਵੁਡੁ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਤੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਬਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ:

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੁਸ್ਤੁਲੁ ਧਰਿੰਚਿ ਅਡਵੁਲ੍ਹੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤੁਆ ਊਂਡੇ ਵਾਰਿਕੀ, ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ
ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਕੀ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਵਸੁਨੈਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪ੍ਰਸੰਗਿਸੁਤਾ, ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਿ, ਪਾਡੁਤੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰਿ
ਮਨਸੁਲੁ ਅਹਾਂਕਾਰਪੁ ਮੁਰਿਕੀਠੋਂ, ਦੁਖੁ ਊਂਧੋਸ਼ਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡਿਵੁੰਟਾਯਿ.॥ 1॥

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥

ਵਾਰਿ ਚਦੁਵੁ ਕਾਰੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਮਧੁਰੰਗਾ ਮਾਠਾਡਵਚੁਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ,
ਚਾਲਾ ਟੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਟੇਲਿਵੈਨਵਾਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਵਚੁ.॥ 2॥

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥

ਗਰਠੁ, ਭਾਵੋਂਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ 'ਨਾਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ' ਅਨੋ ਭਾਵਨਠੋਂ
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੋਕਠੋਂ ਚਾਲਾ ਕਠੁ; ਭਦਿ ਕਠਿ ਅੰਚੁਨ ਨਡਵਡੰ ਵੰਟੀਦਿ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਠਾਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਭਯਾਨਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ
ਮੀਦੁਗਾ ਊਂਦਗਲੁਗੁਤੁਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਵਲੁ ਆਯਨ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਸਹਾਵਾਸੰਠੋਂ
ਚੋਰਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 31॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਂਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਭਦਵ ਲਯੁ:

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਉਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥

ਏ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਨੋਨੁ ਅਠਠੁ ਆਕਰਠੀਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸਾਨੁ, ਅਠਨੁ
ਅਨਿਠੀਕੰਠੇ ਊਂਠੁਮੈਨਵਾਡੁ.

ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੇਉ ਲਾਗੈ ਢੁਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰੋਵਰੁ ਆਯਨਠੋਂ ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ, ਨੋਨੁ ਅਠਠੁ ਵਿਸੁਠੁਮੈਨ ਸੋਠਨ ਚੋਸਾਨੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਗਾਹਰੇ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੁਚਾ ॥

ਅਠਨੁ ਚਾਲਾ ਅਨੰਤੁਡੁ, ਚਾਲਾ ਗੋਪਠਾਡੁ, ਅਠੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਚੋਰੁਕੋਲੋਨਿਵਾਡੁ.

ਤੇਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੇਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥

ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਮੂਲਘੋਨਵਾਡੁ;
ਅਲਾਂਟੀ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿ ਖੁਕਠੁਕੁਨੇ ਦੇਵੁਠੀ ਮਨਮੇਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਮੋ ਮਨਕੁ
ਠੇਲਿਯਦੁ? ॥ 1॥

ਖੇਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥

ਮਨਮ ਲੋਕਫੇਨਨਿ ਖੋਧਨਲੁ ਚੇਯਵਚੁ ਅਸੰਖਾਫ਼ਮੈਨ ਤਪਸੁਠੁ ਚੇਯਵਚੁ
ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੁੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਦਯਨੁ ਏਵਰਿ ਪੈ ਚੁਪਿੰਚਾਡੀ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡਮ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਨਾਮਮ ਯੋਕਗੋਪ੍ਹਾਰਾਨਿ ਖੁਸਾਠੀਸੁਨਾਘੁਨਿ
ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਰੁ. ॥ 2॥ 1॥ 32॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਦੋਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਉ:

ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੇਉ ॥

ਓ ' ਨਾ ਸੇਖੀਉ ਡਾ, ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਚੂਸਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਵੱਠੀ ਵਾਰੁ ਮਰੋਕਰੁ ਲੇਰੁ.

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨ੍ਨਿਪ੍ਰਾੰਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਚੀਘੋਲਲੋ ਵਾਝਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਅਨ੍ਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲਲੋ ਊਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹੰਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੇਉ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਰੁਮੂਲਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਮੁਪਿਮਨੁ ਏਵਰੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਗਲਰੁ? ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਵੀਨੀ ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿਸੁੰਦੀ.

ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਉ ॥੧॥

ਝੀਵਿਠੰਲੋਨੀ ਨਾਲੁਗੁ ਚਲੋਨੀਵਸਿਸੁਨੁਪਜਲੁ (ਸੇਲੀਬਲੰਗੁਹਾਸੁਲੁ, ਵੁਠਾਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਨਾਠੀ), ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਕੂਲਾਲੁ (ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਲੁ, ਕਪ੍ਰਿਠੀਲੁ, ਵੇਠ, ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੂਦ੍ਰੁਲੁ) ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਚਾਠਾ ਵੀਮੁਕੀ ਚੋਯਬਠਾਯੀ. ॥ 1॥

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੇਉ ॥

ਗੁਰੁਉ ਚੀਵਠਾਕਾਠੀਠੰਨ ਹੁੰਦੁਯੰਲੋ ਅਮਰਿਠੁ ਆ ਵਠੀ ਆਠਾਠੀਠੁ ਝਾਨੋਦੁਯੰ ਯੋਕੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਘੋਦਾਨੁ ਪੋਂਦਾਡੁ, ਆ ਵਠੀ ਯੋਕੁਠੁਠੁਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵੋਯੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਊੰਦੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਉ ॥੨॥੨॥੩੩॥

ਅਲਾਂਠੀ ਵਠੀ ਚੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਖੁਯਾਨਕਮੋਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਠਾਠੀ ਆਠਾਠੀਠੁ ਸਮਠੁਲਠੁਨੁ ਪੋਂਦਾਡੁਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 2॥ 33॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋ ਨਿਠੁਠੋਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਉ ਕੁਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ਰਾਗ ਦੋਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਉ, ਆਰਵ ਲਯੁ:

ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥

ఓ' నా సోదరుడా, ఒకే ఒక దేవుడు ఉన్నాడని అర్థం చేసుకోండి.

ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధనలను పాటించండి మరియు దేవుడు సర్వస్వాభి అని తెలుసుకోండి. ॥ 1॥ విరామం॥

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥

మీరు ఎందుకు తిరుగుతున్నారు? ఓ' నా సోదరులారా, చుట్టూ తిరగవద్దు; అతను ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నారు. ॥ 1॥

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥

ఓ' నా సేవ్హితులారా, కలపలో అగ్నిలో చేయబడినట్లే, కానీ కోరుకున్నట్లనిని సాధించడానికి సరైన ఊకిళ్ల లేకుండా దానిని వెలిగించలేము.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਦੁਆਰ ॥

అలాగే దేవుడు ప్రతిచోటా వాటిస్తున్నాడు, కాని గురువు బోధనలు లేకుండా మీరు అతని ఉనికిని అనుభవించలేరు.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥

నానక్ చెప్పారు, నామం యొక్క అతుల్యత నిధి, పవిత్ర సంఘంలో చేరడం దాట్లా, అహంకారంతో లగించడం దాట్లా పొందుతారు. ॥ 2॥ 1॥ 34॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੫ ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, దేవుని స్థితిని తెలుసుకోలేము. ॥ 1॥ విరామం॥

ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥

నా తెలివితేటల దాట్లా నేను అతనిని ఎలా వర్ణించగలను; ఆయన రూపాన్ని వర్ణించడానికి ప్రయత్నించేవారు కూడా ఆశ్చర్యపోతారు. ॥ 1॥

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥

పరలోక గాయకులు, దేవదూతల సేవకులు, నిష్ణాతులు, సాధకులు,

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥

దేవదూతలు, దూతలు, బ్రహ్మమరియు ఇతర దేవులు

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਾਲੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ ਪ੍ਰਕਟਿੰਚੁਨੁ.

ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿਵਾਡੁ, ਅਰਠੁ ਕਾਨਿਵਾਡੁ.

ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਗੁਣਾਲ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਡੰ ਅਸਾਧੁਠੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ਆਯਨ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਰੂਪਾਨਿਘੁਰ੍ਠਿੰਚਲੇਮੁ; ਅਤਨੁ ਸੁਦੁਰ ਕੰਚੈ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਗਾ ਛਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 2॥ 35॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥

ਓ ਸੁਘੋਕਰ੍ਰਨੁ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਪਾਡਤਾਡੁ,

ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਰਠੁਮੁਡੁ, ਸਮਾਧਾਨਮੁ, ਸਮਤੁਕੰ, ਅਨੰਦਮੁ ਪੋੰਦੁਨੁ ਨਾ ਸੇਘੈਤੁਡਾ, ਓ ਦੇਵੁਠੀ ਨੀ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚੁਮੁ, ਆਯਨ ਏਕਡੁਨੁ ਲੋਕਠੇਨਿਵਾਡੁਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥

ਓ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ, ਤਨ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਫਲਦਾਯਕਮੈਨ ਓ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਨਾਕੁ ਤਨ ਮਠੁਤੁਨੁ ਠੇਲਿਪਾਰੁ.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥

ਐਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਕਠ ਚੁਸਿਨਾ, ਨੇਨੁ ਨਾਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਕਨੁਗੋਂਟਾਨੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਠੁਤੁ. ॥ 1॥

ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਠੀ ਚਕ੍ਰਿਵੰਤਮੈਨ, ਅਰਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੀਕੰਚੈ ਗੋਪਠਾਡੁ.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥

ਓ ਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਦੁਗੁਰਗਾ ਛੰਟਾਡੁ.

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥

ఓ నానక్, ఆ దేవుని యొక్క ఆశ్రయం మరియు మద్దతును నేను కోరాను, అతని సద్గుణాలకు అంతం లేదా పరిమితి లేదు. || 2|| 3|| 36||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు:

ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥

ఓ' నా మనసును తిప్పివేయండి, అవును పకళ్ళు తిరగండి,

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥

విశాఖం లేని మూర్ఖుడి నుండి దూరంగా తిరగండి.

ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితుడా, అబద్ధం యొక్క పేమ ఎల్లప్పుడూ అబద్ధమే, ఇది చివరి వరకు ఉండదు, మరియు ఖచ్చితంగా విచిన్ను చేస్తుంది; మూర్ఖుల సాంగత్యంలో కూడా దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందలేరు. || 1|| విరామం||

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੇ ਪੈਸੈ ਕਾਲੁਖੀ ਰੇ ॥

ఓ' నా మనసా, ఒక గది మసితో నిండి ఉన్నట్లుగా, ఈ గదిలోకి ప్రవేశించే ఎవరైనా నల్లగా పూయబడతారు. అదే విధంగా మూర్ఖులతో సహవాసం చేయడం దాత్రా, చెడు మరియు దుర్గుణాల మసినీ పొందుతారు.

ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥

గురువును కలిసిన తరాత్ర మాయ (దుర్గుణం, శక్తి) అనే మూడు విధానాలకు పైఎత్తులు వేసిన వక్రి దూరం నుంచి ఒక మూర్ఖుడిని చూసి పారిపోతాడు. || 1||

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥

ఓ' నా కరుణ గల మరియు దయ గల దేవుడా, నేను ఈ ఒకబుహుమతిని మీ నుండి వేడుకుంటున్నాను, నాకు ఏ ముర్ఖునితో వ్యవహరించాలి అవసరం లేదు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥

భక్తుడు నానక్ ప్రార్థిస్తాడు, ననుష్ఠీ భక్తుల సేవకుడిగా చేయండి, మరియు నా తల వారి పాదాల క్రింద దొర్లినట్లు నేను వారిని అంత వినయంతో సేవిస్తాను అని.
॥ 2॥ 4॥ 37॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭

రాగ్ దేవగాంధారి, ఐదవ గురువు, ఏడవ లయ:

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ఓ' నా శక్తివంతమైన ప్రియమైన వాడా, మా మార్గం యొక్క దయగల తట్టుకు నేనావాడా, ఎప్పటికీ నేను మీకు అంకితం చేసి ఉన్నాను.

ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੇਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నీ పాటలను పాడుతూ, మీకు ప్రీతికరమైన మీ సాధువుల వినయపూర్వకమైన సేవతో నన్ను శరణార్థించండి. ॥ 1॥ విరామం॥

ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥

ఓ నిష్కలమైన గురుదేవుడా, నేను లోకకోరికలు లేని మీ సాధువుల వినయసేవలో కొనసాగునట్లు దయను చూపి నన్ను శరణార్థించుము; మరియు శాంతి మరియు సమతూకం ఉన్న స్థితిలో ఎవరు మీ అపరిమితమైన మరియు ప్రత్యేకమైన ఉనికిలో ఉంటారు. ॥ 1॥

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸੂਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥

ఓవుడా, ఈ లోకపు జీవము, నీ అరచేతిలో అన్ని అదుపు శక్తులు ఉన్నాయి; ఓ' అందరి గురు-దేవుడా, మీరు చాలా పేర్లతో పిలువబడతారు.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥

ఓవుడా, నానక్ మీద దయ, కరుణను చూపండి, తదాత్తా మీ పొగడ్డలను వినడం దాత్తా ఆయన ఆధ్యాత్మికంగా పునరుజ్జీవం పొందుతారు. ॥ 2॥ 1॥ 38॥ 6॥ 44॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਠੋਮਿਭਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥

ਏ ਮਨਸੁ ਸੁਆ ਸੁਚਨਲਨੁ ਕੋਚੋ ਕੁਆ ਪਾਟਿੰਚਦੁ.

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਮਲ੍ਹੰਮੁਲ੍ਹੰਮੁਲਹਾ ਭਵਠੁਲੋ ਚਾਲਾ ਅਲਸਿਓਯਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਭਪਠੁਕੀ, ਅਦਿ ਦਾਨਿ
ਚੋਡੁ ਛੁਢੋਸ਼ਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਰਮਿੰਚੁਕੋਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥

ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਭਕੀ) ਮਠੁਲੋ, ਅਦਿ ਵੇਰਿਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਏਨਠੁਆ ਪਲਕਦੁ.

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥

ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਠਪੁਠੁ ਪੁਦਰਠੁਲੁ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠੁ, ਅਦਿ ਠਨ ਭੋਠੁਨੁ ਨਿੰਪਡਾਨਿਕੀ
ਪੁਪੰਚਾਨਿਠੁਸਗਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੁਧੇ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥

ਕੁਕੁਠੋਕ ਏ ਵਿਠੰਗਾਨੁ ਨਿਟਾਰੁਗਾ ਛੰਡੰਨਲੇ, ਏ ਮਨਸੁ ਸੁਆ ਏਵਰੁ
ਚੋਪਿਠੁਦਾਨਿਠੁਨਦੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

ਮਾਨਵ ਭੀਵਿਠੰ (ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ) ਅਨੋ ਮੀ ਸੰਕਲਠੁ ਨੋਰਵੇਰੇੰਦੁਕੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ
ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁੰਚੰਡੀ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਅੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 1॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗਾਂਧਾਰੀ, ਠੋਮਿਭਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰ ॥

ਏਕਰੁ ਭੀਵਿੰਚਿ ਛੰਨਸੁਮਯੰਲੋ ਮਾਠੁਮੇ, ਅਨਿਠੁਰਸਠੁ ਚਰਠੁ ਵਠੁਲਠੋ
ਸੰਬੰਠਿੰਗਾ ਛੰਟਾਯਿ

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗਿਰੁ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠਲੀ, ਠੰਡੀ, ਠੋਠੁਠੁਵੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ, ਬੰਠੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੀਵਿਠੰ ਭਾਗਸਾਠੁਠੋ
ਸਹੋ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਨੁੰਚਿ ਚਿਵਰਿ ਸ਼ਾਫ਼ਲੁ ਵਿਡਿਓਯਿਨ ਵੋਂਟਨੇਂ ਬੰਧੁਵੁਲੰਦਰੁ ਗਛੀਗਾ ਮਨਿਸਿਨਿ ਦੋਯੁਠੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਆਧ ਘਰੀ ਕੇਉ ਨਹਿ ਰਾਖੇ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ, ਏ ਬੰਧੁਵੁ ਕੂਡਾ ਮੁੱਤਦੇਹੋਨਿਅਰਗੰਟ ਪਾਟੁ ਛੰਚਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੋਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਝੰਟੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਤੀਯਾਲਨਿ ਅਤੁਰੁਗਾ ਛੰਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕੰ ਏਂਡਮਾਵਿ ਵੰਟੀਦਨਿ ਮੀਰੇ ਚੂਡੰਡੀ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥

ਨਾਨਕੰ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੰਡੀ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋਂਦੁਰੁ ਅਨਿ. ॥ 2॥ 2॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ, ਤੋਮਿਠੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਵਠੁਲ ਮਧੁਏਦੋਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਬਧੁਮਨਿ ਨੇਂਨੁ ਗਮਨਿੰਚਾਨੁ.

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠੁਲੁ ਲੋਦਾ ਸੇਠੀਅੁਲੁ ਅਯਿਨਾ, ਅੰਦਰੁ ਤਮੁ ਸਠੁਤ ਸੰਤੋਂਸੰਤੋਂ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਆਂਦੋਂਲਨ ਚੋਂਦੁਰੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਮਨਸੁਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਠੋਂ ਮੁਡਿਪਡੀ ਛੰਦੀ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਅਤਨੁ ਨਾਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਨਾਵਾਡੁ ਅਨਿ ਅੰਦਰੁ ਅੰਟੁਨਾਠੁ

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੇਉ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥

ਕਾਨੀ, ਮੁਰਠੁ ਸਮਯੰਲੋਂ, ਏਵਰੁ ਏਕਰਿ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਅਵਠੁ; ਝਦੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਨਿ ਵਿੰਤ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਏ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥

ਏ ਮੂਰਠੁ ਮਨਸਾ, ਨੇਂਨੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਮੀਕੁ ਸੂਚਿੰਚਡੰਲੋਂ ਅਲਸਿਓਯਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਝਪਠੀਕੀ ਈ ਵਾਸੁਵਾਨਿਅਰਠੰ ਚੇਂਨੁਕੋਲੋਦੁ (ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਯੋਕੁਠਾਠਾਠੀਕ ਸਠਾਵੰ ਗੁਰਿੰਚੀ).

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥

ఓ నానక్, ఒకరు దేవుని పాటలను పాడేటప్పుడు ఒకరు భయంకరమైన ప్రపంచ-దురస్థుడ్రం మీదుగా దాటుతారు. || 2|| 3|| 6|| 38|| 47||

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్రమైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతనే విశిష్టపైకర్త, అనిభోట్లా ఉంటూ, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యు వెల్లడితో గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

రాగ్ బిహాగ్రా, కాణ్ణెట్స్నెదవ గురువు, రెండవ లయ:

ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥

కామం, కోపం వంటి రాక్షసుల సాంగత్యంలో జీవించడం,

ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥

పాముల మధ్యజీవించడం వంటిది.

ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥

ఈ దుష్ట ప్రేరణలు లెకలైననిష్ఠుల జీవితాలను నాశనం చేశాయి. || 1||

ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥

అందుకే నేను ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామానిఘాణిస్తున్నాను.

ਤਉ ਸੁਖ ਸਹజਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఈ విధంగా నేను శాంతి మరియు సమతుల్యతతో జీవిస్తున్నాను. || 1|| విరామం||

ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥

అబద్ధపు అనుబంధంలో, లోకసంపదపట్ల ప్రేమతో చికుళ్ళుపోయిన వాడు,

ਵਿਚਿ ਘੁਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥

వాటిని పొందే ప్రయత్నం సుడిగుండంలో అతను చికుళ్ళునాడు. || 2||

ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥

అందరు మానవులు సంచార ప్రయాణికుల వంటివారు,

ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥

ప్రపంచవృక్షము క్రింద తాతాళిక ఆశ్రయము పొందినవారు,

ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨੋਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬੰਧਾਲਕੁ ਕਲ੍ਪੁਬਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਨਿਜਮੈਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸ੍ਠਾਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ੰਘੰ,

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਪੈ ਵਲ੍ਲੁਪੁਠੁਆ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਧਾਠੁੰ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਕ੍ਰਿੰਦਕੁ ਵਚਾਠੁ. ॥ 4॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤ੍ਰਯੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠੁਡੁ:

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਠੋਮਿਠੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੇਉ ਜਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ੍ਠਿਠਿ ਲੇਦਾ ਸਠੁਵੰ ਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਯੁਡੁ.

ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਯੋਗੁਲੁ, ਬ੍ਰਹਮਠੁਰਿਲੁ, ਤਪਸੁਠੁਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਠੇਲਿਵੈਨ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਠੁਵੰਚੁਲੈਨ ਵਠੁਲੁ ਅਯੰਨੁ ਅਠੁੰ ਠੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਯਠਿਠੁਚਡੰਲੋ ਵਿਠਲਮਯਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਡੁਲੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਠਾਰੇ ॥

ਕੁਠੰਲੋ, ਅਠਨੁ ਏਕ ਬਿਚਗ੍ਰਾਡਿਨਿ ਪਾਲਕੁਡਿਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪਾਲਕੁਡਿਨਿ ਬਿਚਗ੍ਰਾਡਿਗਾ ਮਾਰਗੁਲਡੁ.

ਰੀਤੇ ਠਰੇ ਠਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੇ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥

ਅਠਨੁ ਖਾਲੀਗਾ ਊਨਠੁਨਿਠੁੰਪੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿੰਡੁਗਾ ਊਨਠੁਨਿਠੁਨੀ ਠੇਸੁਡੁ - ਅਠਨਿ ਮਾਠਾਲੁ ਅਲਾੰਠੀਵੈ. ॥ 1॥

ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥

ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਠੁ ਯੋਕੁਕੁ ਠੁਠੁਮ ਨਾਠਕਾਨਿਠੁਠੁ ਠੇਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਾਨਿਨਿ ਠੁਸੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥

ਅੱਤਨੁ ਵਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲਲੋ ਵਿਵਿਧ ਰੂਪਾਲਨੁ ਛਾਪਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਅਨਿਠੁਈ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੈਯਬਢਾਡੁ. ॥ 2॥

ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥

ਓ ਲੋਕਸੰਪਦ, ਭੱਠੀ ਅਨੇ ਭੁਠਲੋਕੀ ਪੁਰੰਚਾਨਿਠਕਰੀਚਿਨ ਓ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ, ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ, ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਲਕੁਣਾਲਨੁ ਲੋਕੀਠਚਡੰ ਅਸਾਧੁ.

ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥

ਨਾਨਕ ਅਨਿਪੁੰਦੇਹਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ, ਮਨਸੁਠੁ ਓਯਨਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਚੈਸਿ ਨਿਠਮੈਨ ਚਾੰਤਿਨਿ ਪਿੰਦਵਚੁ॥ 3॥ 1॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਠਠੈਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਠ ਗੁਰਿੰਚਬਢਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗੁ, ਕੀਰੁਣ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਦਠੀ ਲਯੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਓਠੁਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠਾ ਗੁਰਿੰਚਬਡਿਨ ਅਮੂਲਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਮੁਠੀ ਮੁਠੀ ਠਾਠੰ ਚੈਯੰਡੀ.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਧਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥

ਦੈਵੁਨਿ ਯੋਕੁਠਦਾਠੁਮੈਨ ਸਾਰੰਠੋ ਗੁਚਠੁਡਿਨ ਮਨਸੁਠੈਵੁਨਿਚੈ ਓਦਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਅਦਿ ਪੁੰਮਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਲੋ ਮੂਨਿਗਿਪੋਠੁੰਡੀ.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਲ ਕੋਸੰ ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਲਕਡਗਾ ਊਚੁਕੋ, ਓ ਨਾ ਆਤਮਦਾਨਿਖੁਕਠੀਕੀ ਤਿਰਗਨਿਵਫੁਦੁ.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਿੰਚਿਨ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਊਚਠਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਹੁਦਯੁ ਵਾੰਚਲ ਫਲਾਲਨੁ ਸਾਧਿਸੁਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਆਤਮਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲ ਮੀਦ ਚਰੁਠਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੁਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨਸੁਠੁੋ ਵਸੁੰਦਿ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁ ਮਕਰੰਦੰ-ਤੀਪਿ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠਿਸੁਾਨੋ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥

ਭਕੁਲ ਮਾਟਲੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ, ਓ ਨਾ ਆਤਮਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਠੋ ਪੁਾਜਿੰਚਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਵਾਰੀ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਨਾਲੀ.

ਚਿਰੀ ਵਿਠੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥

ਅਲਾ ਚੇਸਿਨ ਵਠੀ, ਠਾਨੁ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡੀਪੋਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿਚੇ ਆਰਠਿੰਚਬਠਾਡੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਤਨਿ ਪੇਮ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਠੁਠਠੋ ਅਤਨਿਨਿ ਆਰਠਿਸੁਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੋ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁੋ ਆਨੰਦੰ ਪੁਬਲੰਗਾ ਵਚਿਠੁਦਨਿ ਭਾਵਿਸੁਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠਿਰੰਤਰ ਠ੍ਰਾਵਠੁ ਦਾਨਿਲੋ ਆਡੁਠੁਨਠੁ. ॥ 2॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਨਾ ਸੇਖੀਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਵਚਿਠੁਨੁਠੁਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਠੁ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਮਨਿ ਪੁਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਆਤਮਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਨਾਕੁ ਪਰਿੰਚੇ ਆ ਵਠੀਕੀ ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਅਪਗਿੰਚੁਠਾਨੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਕ੍ਰਿੰਦ ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਧਾਨ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੁ ਵਾਚੁ ਫਲਾਨ੍ਰਿਪ੍ਰਿੰਦੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥

ਨਾਆਤਮਦੇਵੁਨਿ ਪਰਿਸੁਧੁ ਫੁਲਮੁਨੁ ਵੇਦਕੁਮੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦ੍ਰੁਫੁਮੁ ਵਲਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਓਕ ਵਕ੍ਰਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਧਾਨ੍ਰਿੰਚਗਲਡੁ ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਾਯਨ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਚੈਰੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਪ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋ ਵਕ੍ਰਿਮਵੁਤੁੰਦੀ.

ਹਉ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਾਨਾ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਦੇਵੁਠੁ ਚੁਾਡਕੁੰਡਾ, ਨੀਰੁ ਲੈਕੁੰਡਾ ਓਕ ਠਾਮਰ ਦੀਗੁਲੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਏਂਡੀਘੋਯਿਨਲੁਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦੀ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਏਨ ਵਕ੍ਰਿ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਢੈਵਿਕ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਦੇਵੁਠੁ ਚੁਾਸੁਾਡੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥

ਨਾ ਆਤਮਾਐਰਠਿੰਚਬਡੀੰਦੀ, ਗੁਰੁਵੁ, ਦੇਵੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੈਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਮਾਠ੍ਰਾਨ੍ਰਿਮੁਪਿੰਚਾਡੁ, ਸੇਵਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੰ ਏਯੁਕ੍ਰੁਐਰਾਠ੍ਰਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਿਕਸਿੰਚਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਅਨੈਦੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪਿੰਦੈ ਅਮਰਠੁਠੁ ਕਲਿਗਿੰਚੈ ਮਕਰੰਦੰ.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥

ਓ ਨਾ ਆਤਮਲੋਕ ਸੰਪਦ ਏਯੁਕ੍ਰੁਐਹੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਏਯੁਕ੍ਰੁਮਕਰੰਦੰਠੋ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਠੁਠੁਠੁ ਚੈਯੁਗਲ ਵਿਸੰ.

ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥

ಎಂಡಿಪೋಯಿನ, ಓ ನಾ ಮನಸಾ, ನಾ ಪ್ರಾಣಮಾ, ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಾಫಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಪುನರುಜ್ಜಿವಂ ಪೊಂದುತುಂದಿ.

ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥

ನಾನಕ್ ಇಲಾ ಅಂಟಾಡು, ಓ ನಾ ಆತ್ಮಗೊಪ್ಪುಮುಂದುಗಾ ನಿರ್ಹಯಿಂಚಿನ ವಿಧಿ ದಾಠ್ರಾ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಿನ ವಾರು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ಆಯನ ಪೆರುಲೊ ಲಿನಮೈ ಊಂಟಾರು. || 1||

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ಮਨು ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲಗਿ ਦੁਖ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥

ಓ' ನಾ ಆತ್ಮದೆವುನಿ ಪ್ರೆಮತ್ ಮನಸುಫುಟ್ಟಬಡಿನ ವಕ್ತಿ ಪಾಲತ್ ಜತಚೆಯಬಡಿನ ಶಿಷುವಲಾ ಊನಾಠ್ಠು.

ਹਰਿ ਬಿਨು ಸಾಂತಿ ನ ಪಾਈਐ ಮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜಿਉ ਚಾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ಆ ವಕ್ತಿ ದೆವುಡಿਨಿ ಗ್ರಹಿಂಚಕುಂಡಾ ಎಟುವಂಟಿ ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದಲೆಡು, ಓ ನಾ ಆತ್ಮ ವರ್ಹಪು ಚುಕಖ ಕೊಸಂ ಒಕ ಪಾಟ ಪಕ್ಷಿ ಆರಾಟಪಡುತುನಠ್ಠೈ,

ਸਤਿਗੁਰ ਸರਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ವೆಳ್ಳಿ ಸತಗುರುವು ಅಭಯಾರಣ್ಣ ವೆದಕುಮು, ನಾ ಪ್ರಾಣಮು; ಆಯನ ದೆವುನಿ ಮಹಿಮಗಲ ಸದ್ಗುಣಾಲನು ಮೀಕು ತೆಲಿಯಜೆಸ್ತಾಡು.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥

ಓ' ನಾ ಆತ್ಮನಾನಕ್ ಚೆಪಾರ್ಠು, ಗುರುವು ದೆವುನಿತ್ ಐಕಠ್ಠಿನ ಭಕ್ತುಡಿ ಹೃದಯಂಲೊ ಅನೇಕ ಆನಂದ ಗೀತಾಲು ಪ್ಲೆ ಚೆಸ್ತಾಯಿ. || 2||

ਮਨਮੁಖಿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ಮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬಿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ರਾਮ ॥

ಓ' ನಾ ಆತ್ಮವಾರಿ ಅಹಂ ಕಾರಣಂಗಾ, ಸೀಠ್ಯು ಅಹಂಕಾರ ವಕ್ತುಲು ದೆವುನಿ ನುಂಡಿ ವೆರು ಚೆಯಬಡತಾರು ಮರಿಯು ತದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದ ಮರಿಯು ಅಹಂಕಾರಂ ಯೊಕ್ಕು ವಿಷಂಲೊ ಬಂಧಿಂಚಬಡತಾರು.

ਜਿਉ ਪੰಖੀ ਕਪੋತಿ ਆਪੁ ਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ತಿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ರਾਮ ॥

ಪಕ್ಷುಲ ಮೆತ ದುರಾಶ ಕಾರಣಂಗಾ ವೆಟಗಾಡಿ ವಲಲೊ ಚಿਕುಠ್ಠುನಪ್ಪಕ್ಷುಲ ಮಾದಿರಿಗಾನೆ, ಈ ಸೀಠ್ಯು-ಅಹಂಕಾರ ವಕ್ತುಲು ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದ ಯೊಕ್ಕುದುರಾಶತ್ ಆಕರ್ಶಿಂಚಬಡತಾರು ಮರಿಯು ಆಧಾಠ್ಠಿಕ್ತ ಮರಣಂ ಯೊಕ್ಕುಚುಠ್ಠೊ ಪಡತಾರು.

ਜੇ ਮੇਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ಮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾਲੇ ರਾਮ ॥

ಆತಠ್ಠಿಹಂಕಾರುಲು ತಮ ಮನಸುಠ್ಠುನು ಲೊಕಸಂಪದಲ ಪ್ರೆಮತ್ ಅನುಸಂಧಾನಂ ಚೆಸಿ ಊಂಚುಕುಂಟಾರು, ಓ ನಾ ಆತ್ಮವಾಳುಘಮುಾರ್ಠುಲು ಮರಿಯು ದುಫ್ಠ ಮನಸ್ಸು ಕಲವಾರು.

ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥

అయితే, ఓ' నా ప్రాణమా, సాయం కోసం పదే పదే, అత్యంతసరంగా కేకలు వేయడం దాట్లా, భక్తులు గురువు ఆశ్రయానిశ్చోరుకుంటారు; ఓ' నానక్, దేవుడు వారికి రక్షకుడు అవుతాడు.॥ 3॥

हरि जन हरि लिव उबरे मेरी जिंदुड़ीये पुरि भारा वडे हरि पाइआ राम ॥

ఓ' నా ఆత్మదేవుని ప్రేమతో నిండిపోవడం దాట్లా, భక్తులు ఈ ప్రపంచ సముద్రం గుండా ఈదుతారు మరియు వారి గొప్పముందుగా నిర్ణయించిన విధి దాట్లా వారు దేవుణ్ణి గ్రహిస్తారు.

हरि हरि नामु पेतु है मेरी जिंदुड़ीये गुर खेत सबादि तराइआ राम ॥

ఓ' నా ఆత్మదేవుని నామం ఒక ఓడ లాంటిది మరియు గురువు కౌఫైన్, గురువు యొక్కదైవిక బోధనలతో, మమల్నిప్రపంచ సముద్రం గుండా తీసుకువెళ్ళాడు.

हरि हरि पुरखु दइआलु है मेरी जिंदुड़ीये गुर सतिगुर मीठ लगाइआ राम ॥

ఓ నా ఆత్మసరస్వాత్తి చెందుతున్నదేవుడు కరుణగలవాడు మరియు సత్యగురువు దాట్లా, దేవుడు మన మనసులు తీసిగా భావిస్తాడు.

करि किरपा सुनि बेनती हरि हरि जन नानक नामु पियाइआ राम ॥४॥२॥

నామీద నీ కృపను కురిపించు, ఓ' దేవుడా, దయచేసి నా ప్రార్థన విను, సేవకుడు నానక్ మీ నామానిశ్చాఖించనివు.॥ 4॥ 2॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁవు:

ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ఓ నా ఆత్మఈ ప్రపంచంలో అత్యంత పుణాత్మమైన పని దేవుని పాటలను పాడటం. భగవంతుని పాటలను పాడటం దాట్లా ఆయన మనసుల్లో ప్రతిష్ఠితమై ఉంటాడు.

हरि हरि नामु पवित्तु है मेरी जिंदुड़ीये जपि हरि हरि नामु उधारे राम ॥

ఓ' నా ఆత్మదేవుని పేరు నిషఖమైనది, కాబట్టి దానిని పదే పదే పునరావృతం చేయడం దాట్లా మిమల్నిమీరు విముక్తి చేసుకోండి.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥

ఓ నానక్, అనిఘ్నుఃఖాలను నాశనం చేసే దేవుణ్ణి ధాన్వించడం దాఠ్ఠా నేను శాంతిని కనుగొనాఠ్ఠు. || 1||

सा रसना धनु धंनु है मेरी जिंदुੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥

నా ప్రియమైన ఆత్మదేవుని పాటలను పాడే నాలుక ఆశీరఠ్ఠించబడింది.

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

దేవుని పాటలను వినే చెవులు సద్గుణమైనవి, గౌరవప్రదమైనవి.

ਸੇ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ఆత్మఉదాత్తమైన, సఠ్ఠమైన మరియు ధారిశ్ఠమైన వశ్ఠి గురువు బోధనలను వినయంగా అనుసరిస్తాడు.

ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥

నా ప్రియమైన ఆత్మనా మనసుఠ్ఠో దేవుని పేరును అమరిఠ్ఠ ఆ గురువుకు నానక్ అంకితం చేయబడ్డాడు. || 2||

ਤੇ ਨੇਤ੍ਰੁ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਸਾਧੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥

'ఓ' నా ఆత్మఆశీరఠ్ఠించబడింది మరియు ఆమోదించబడింది సత్యగురువు యొక్క దృష్ఠిని గ్రహించే కళ్ళు

ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥

దేవుని స్తుతిని గూర్చివాయు నా ప్రియాత్మా ఆ చేతులు నిపఠ్ఠమైనవి.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన ఆత్మమనం ఎల్లపుఠ్ఠూ నీతి మార్గంలో నడిచే వారిని వినయంగా ఆరాధించాలి.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥

నానక్ ఆ వశ్ఠులకు అంకితం చేయబడుతుంది, ఓ నా ఆత్మవారు దేవుని పేరును వింటారు మరియు నముఠ్ఠారు. || 3||

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన ఆత్మఈ భూమి, నెదర్ ప్రాంతాలు మరియు ఆకాశం, అందరూ ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని పేరును ధాన్విస్తునాఠ్ఠు.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਆਤਮਗਾਲੀ, ਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਖਾਢਾ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਸਰੋਧੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਸੁਤਿਸੁੰਦੀ.

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ਅਡਵੁਲੁ, ਪਚਿਕੁ ਬਯਯੁਠੁਮਰਿਯੁ ਮੋਤੁਤੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ, ਓ' ਨਾ ਆਤਮਵਾਰੀ ਨੋਟਿਠੁ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਜਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨੀ ਧਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਨੀ ਭੁਕੁਤੀ ਆਰਾਧਨਪੈ ਤਨ ਚੋਤਨਾਠੀਠੁਕੋਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚੋ ਵਠੀ, ਅਤਨੀ ਸਮਕੁਲੰਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚੰਬਠਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜੁ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਆਤਮਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੰਚੰ ਵਾਰੁ, ਸੀਠੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰੰ, ਮੂਰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਾਨੁਲੁ.

ਜੇ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਆਤਮਤਮ ਮਨਸੁਠੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲਕੁ ਮਰਿਯੁ ਠੁਕੁਤੀਕੀ ਜਤਚੋਸੇਵਾਰੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪ੍ਰਠਿਸੁਨਪੁਠੁਠੁ ਪਸ਼ਾਠਾਪਪਡਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੇਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਠਮੁ, ਦੋਵੁਨੀ ਸਨਿਠੁਨੀ ਵਾਰਿਕੀ ਵਿਸ਼ਾੰਤਿ ਪੁਲਮੁ ਦੋਰਕਦੁ; ਆਤਠੁਪਹੰਕਾਰੁਲੁ ਮੋਸਠੋਠਾਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁਠੁ, ਅਤਨੀ ਬੋਧੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਰੁ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ ਏੰਦੁਕੰਚੋ ਦੋਵੁਠੀ ਧਾਠਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਅਤਨੀ ਪੇਰੁਲੋ ਲੀਨਮੈਠੁੰਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਆਤਮਨਮੰਦਰੰ ਵੋਲੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਠਾੰ, ਵਾਰੁ ਮਨਲੋ ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਅਮਰਠੁਚੁ.

ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਆਤਮਾਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਚਡਲੋ ਮਨੰ ਚਕ੍ਰਕ੍ਰਿਯੰ ਕੂਡਾ ਆਲਸਯੁ ਚੇਯਕੂਡਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਮਨਕੁ ਮਰੋਕੁ ਸਾਫੁ ਊਂਦਾ ਲੇਦਾ ਅਨਿ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੇ ਮੁਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ ਸੇ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਆਤਮਾ ਸਮਯੰ, ਆ ਕ੍ਰਿਯੰ, ਆ ਕ੍ਰਿਯੰ, ਆ ਰੋਂਡਵਦਿ ਚਾਲਾ ਫਲਵੰਤਮੁਨਦਿ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਫੁਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਆਤਮਾ ਸਮਯੰ, ਆ ਕ੍ਰਿਯੰ, ਆ ਰੋਂਡਵਦਿ ਚਾਲਾ ਫਲਵੰਤਮੁਨਦਿ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਫੁਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ.

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਣਮੁ, ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਨਿ ਨਿਰੰਤਰਮੁ ਗਮਨਿਸੁਤਾ ਵਿਨੁਨੁ; ਅਤਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਭਯਪਡੁਨੁ, ਏਵਰੁ ਪਾਪਮੁ ਚੇਯੁਵਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਾਅਤਨਿ ਹ੍ਰਦਯੰ ਲੋਪਲ ਸਫੁਠੁਮੁਨਦਿ, ਅਤਨਿ ਭਯਾਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਿਰਠੁਮੁਨਦਿ ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਵਿਸਾਫੁੰ ਊਂਨੁਆ ਆਤਮਾਅਤਨਿਪੈ ਦਾਡੀ ਚੇਸੇ ਦੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੋਠੁ ਪ੍ਰਯਲੰਦਰੀਨੀ ਵਠੁੰਗਾ ਭਾਠਿੰਚਭਡੁ.

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥

ఓ' నా ఆత్మనానక్ ఆ పరిపూర్ణ గురువు ఆశ్రయానిక్షోరాడు, అతను దుష్ట మనస్సు గల ప్రజలందరినీ తన ముందు లొంగిపోవడానికి చేశాడు. ॥3॥

ਸੇ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੇ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥

మనం ప్రతీ రోజు ఆరాధించి, అందరికీ సరోభ్రతుడైన వానికి, ఓ' నా ప్రాణమా, అలాంటి దేవుని కోసం ధాన్యించాలి.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥

ఏకమనసుతో ఆయనను ఆరాధించేవారు, ఓ' నా ప్రాణమా, ఎవరికీ లోబడరు.

ਗੁਰ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ఆత్మగురువు బోధనలను అనుసరించి, లోపల దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తుంది; అప్పుడు అపవాదులు మరియు సమస్యనిర్దోతలు అందరూ అతనికి ఎటువంటి హాని కలిగించలేరు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥

ఓ నానక్, దేవుని నామానిఘాన్యించేవారు మాత్రమే, వారి విధిలో దేవుడు మొదటి నుండి అలా వ్రాశాడు. ॥ 4॥ 5॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਘੁ:

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੇ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥

అనిజ్ఞీవులు నీవే, మీరు మొత్తం అనిఘోల్లా ఉనాళ్లు, నా ప్రియమైన దేవుడా, ప్రతి క్షణం అనిఘునసుల్లు గుండా వెళ్ళాపతిదీ మీకు తెలుసు.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥

లోపలా బయటా, దేవుడు మనలో ప్రవర్తిస్తాడు, ఓ నా ప్రియమైన ఆత్మ అతను జరిగే ప్రతిదాన్నిమాస్తాడు, కానీ మేము ఇప్పటికీ అతని ముందు తిరస్కరిస్తాము.

ਮਨਮੁਖਾ ਨੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥

నా ప్రియమైన ఆత్మ దేవుడు సీత్యు అహంకార వక్తులకు చాలా దూరంగా ఉనట్లు అనిపిస్తుంది, అందువల్ల వారి ప్రయత్నాన్నిఘృధాగా ఉంటాయి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురువు బోధనలతో దేవుణ్ణి ధాన్వించేవారు, వారికి దేవుడు ఎల్లప్పుడూ చుట్టూ ఉంటాడు. || 1||

శే భగత శే శేవక మేరీ జిండుੜీਏ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

వారు నిజమైన భక్తులు మరియు దేవుని నిజమైన సేవకులు, ఓ నా ప్రിയమైన ఆత్మదేవునికి ప్రీతికరమైన వాళ్ళు

శే హరి దరగాహ పేనాఱిఱా మేరీ జిండుੜీਏ అఱినిసి సాఱి సమాణే రామ ॥

వారు దేవుని సమక్షంలో గౌరవించబడతారు, ఓ నా ఆత్మవారు ఎల్లప్పుడూ సతమైన దానిలో లీనమై ఉంటారు.

తిన్ కే సీగి మల్ల ఉఱిఱే మేరీ జిండుੜీਏ రీగి రాఱే నదరి నీసాణే రామ ॥

వారి సహవాసంలో, మనసు యొక్కదుర్గుణాల మురికి కొట్టుకుపోతుంది, ఎందుకంటే అవి ఎల్లప్పుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండి వుంటాయి, ఆయన కృప ముద్రతో మార్చేయబడ్డాయి.

నానక కీ ప్ఱ బెనఱి మేరీ జిండుੜీਏ మిలి సాఱు సీగి అఱాణే రామ ॥౨॥

నానక్ ఈ ప్రార్థనను దేవుని ముందు ఇస్తాడు, సాధువు గురువుని కలవడం దాఱా, నేను ప్రపంచ కోరికల నుండి ప్రసన్నుణ్ణి ఉంటాను. || 2||

రే రసనా జపి గోఱిఱే మేరీ జిండుੜీਏ జపి హరి హరి త్రిసనా జాఱే రామ ॥

నా నాలుకను పూజించుము, విశిష్ట గురువును ఆరాధించుము, దేవుడా, ఎందుకంటే ఆయనను ఆరాధించడం దాఱా మన లోక సంపద యొక్కకోరికలు తొలగిపోతాయి.

జిసు దఱిఱా కరే మేరా పారబ్ఱమ మేరీ జిండుੜీਏ తిసు మని నామ వసాఱే రామ ॥

ఓ' నా ఆత్మదేవుడు తన పేరును ఆ వక్త్రీ మనసుల్లో ఉంచుకుంటాడు, ఆయన తన కనికరాన్నిచూపించాడు.

జిసు ఱేఱే పూరా సఱిగూఱు మేరీ జిండుੜీਏ శే హరి ధన్ఱు నిఱిఱి పాఱే రామ ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువును కలుసుకునే వాడు, ఓ నా ఆత్మదేవుని నామ నిధిని పొందుతాడు.

వఱఱాగీ సీగఱి మిలై మేరీ జిండుੜీਏ నానక హరి గూఱ గాఱే రామ ॥౩॥

ఓ నానక్, గొప్పఅదృష్టం దాఱా, ఒకరు పవిత్ర సాంగత్యంలో చేరి దేవుని మహిమానిత్రమైన ప్రశంసలను పాడతాడు. || 3||

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ఆత్మసరోవరం దేవుడు, గొప్పగా ఇచ్చాడు, అన్నిపదేశాలు మరియు అంతర
ఫలాల్లో ప్రవేశిస్తున్నారు.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా ఆత్మఅతని పరిమితులు కనుగొనబడవు; అతను డెఫిని యొక్కసరెక్ట్
ఆరిఫైట్.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥

తల్లి మరియు తండ్రి తమ బిడ్డను ఆదరించడంతో, ఓ నా ఆత్మఅతను అన్ని
మానవులను ప్రేమిస్తాడు.

**ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ
੧ ॥**

ఓ' నా ప్రియమైన ఆత్మదేవుడు తెలివైన ప్రయత్నా దాట్లా గ్రహించబడలేడు,
గురువు బోధనల దాట్లానే ఆయనను గ్రహిస్తారు అని నానక్ చెప్పారు. || 4|| 6|| చకా 1

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

రాగ్ బిహాగ్రా, ఐదవ గురువు, కీర్తన, మొదటి లయ:

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥

ఓ నా ప్రీయమైన వాడా, దేవుడు ఏమి చేసినా అది నీతి మరియు నాల్గుమైనదని
నేను గొప్పశ్రద్ధాభిమానాను.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥

ఓ నా ప్రీయమైన వాడా, దేవుడు ఈ ప్రపంచాన్నితన రంగంగా చేశాడు, దీనిలో
అతను ప్రతి ఒకరి జనన మరియు మరణ సమయాన్నిక్షేటించాడు.

ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਾਭੀਸ਼ੁਪ੍ਰਿੰਚਿ, ੇ ਜਨਨ ਮਰਣ ਸੁਕ੍ਰਿਯਨੁ ੁਰਾਠੁ ਚੇਸਿੰਦਿ ਦੇਵੁਡੇ.

ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਸੰਦੇਹਾਂਠੋ ਮੋਸਗਿੰਚਬਡਿ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੁੰਰੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੇ ਅਨਿਖੁਾਡੁਲੁ ਤੇਲਿਸਿਨ ਵਾਡਿਵਿ; ਮੀਰੁ ਸੁਤਿਚੋਟਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਤਾਭੀਸੁਆਡਾਡਾਡੁ: ਓ' ਸਾਧੁਵੁ ਸੁਜਲਾਰਾ ਵਿਨੰਡਿ - ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨ ਨਾਠੁਆਨਿਖੁੰਪਿਣੀ ਚੇਸੁਾਡੁ. ॥ 1॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਰੇਲੀਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਏ ਰਾਮ ॥

ਵਚਿਨੁਾਠੋ ਚੇਰੰਡਿ, ਨਾ ਅੰਦਮੁਨ ਪੁਿਯਮੁਨ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਨਾਮਾਨੁ ਧਾਭੀਡਾੰ.

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਏ ਰਾਮ ॥

ਮਾ ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਓ' ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੇਯੁਡੰ ਧਾਠਾ, ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਮਨ ਸੁਯਾਣਾਨਿਖੁੰਚਿਗਾ (ਸੁਲਭਤਰੰ ਚੇਡਾੰ) ਚੇਡਾੰ.

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੇਭਾ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਧਾਠਾ, ਮਨ ਸੁਯਾਣੰ ਯੋਕੁਸੁਮਠੁ ਧੁੋਹਾ ਮਾਠਾਨਿਖੁੰਚਿਗਾ ਚੇਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁੰਚੁੰਦੁਦਾੰ.

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ੁਵਰਿ ਵਿਧੀਲੋ ੇ ਵਰਾਨੁਿਪੁਦਾਨੰ ਚੇਸਾਡੁ, ਵਾਰੁ ਰਾਤੁਰਿ ਪਗਲੁ ਆਯੁਨਕੁ ਜੁਤਚੇਯੁਬਡਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੇਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਏ ॥

ਪਵਿਤੁਰੁ ਸੰਪੁ ਅਯੁਨ ਸਾਠੁ ਸੰਗੁਠੁ ਲੋ ਚੇਰਿਨਪੁਠੁ ਸੀਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ, ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਨਿਰੁਾਠਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ, ਆਯਨ ਵੋਲੁਡੀ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਠੋਤੁੰਦੀ, ਅਨਿਮੋਪੁਠੁ ਨਿਰੁਲੀੰਚਬਡਠਾਯੀ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਅੰਬ੍ਰੀਸਿਯਲ੍ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਅਦੁਠੁਮੈਨ ਸਾਰਾਂਸੰ
ਤਗੁਠੁੰਦੀ.

ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥

ਨੋਨੁ ਏਕਠੁ ਚੂਸਿਨਾ, ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨਿਵਸਿਸੁਤਾ ਕਨਿਪਿਸੁਤਾਡੁ.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਦੋਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੋਠਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਨਾਲੋ
ਦੇਵੁਠੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ ਅਨਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਸੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮਗਲਵਾਡੁ; ਮਨਸੁਠੁ ਆਕਰਿਸੁਤਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਹੁਦਯਾਨਿ
ਅਲੰਕਰਿਸੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਪੁਨਾਦੀ.

ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਵਿਸ਼ਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ, ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮੁਪਿਮ ਅੰਦੰਗਾ ਠੰਦੀ;
ਅਤਨੁ ਅਨੰਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਮਿਠਿ ਲੋਕੁੰਡਾ ਠੰਨਾਠੁ.

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਪ੍ਰਿਰੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵਾ, ਵਚਿ
ਨਨੁਕੁਲਵੰਡੀ, ਮੀ ਵਿਨਯਭਕੁਡਾ.

ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹ ਨੀਦ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥

ਨਾ ਕਲੁਠੁਮੀ ਦੁਪੁਠਿ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠਪਡੁਠੁਨਾਠੁ, ਨਾ ਜੀਵਿਠੰਲੋਨਿ ਰਾਤ੍ਰਿ
ਗਡਿਚਿਠੋਤੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਆ ਦੁਪੁਠਿ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਤਨੁ ਪਾੰਦਲੋਨੁ.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥

ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਸੁਠੁਠ ਚੋਕੁਰੇਠੁੰਦੁਨੁ ਤਨ ਕਲੁਠੁ ਅਨਠੁੰਚੀ, ਨਾਮਾਨਿਠੁਨ
ਆਧਾਠਿਠੁ ਆਹੰਗਾ ਚੋਸੁਕੁਨੁਠੁਠੁ; ਆਯਨ ਆਧਾਠਿਠੁ ਅਲੰਕਰੰਠੁਲੰਨੀ
ਫਲਪ੍ਰਦੰਮਯਾਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁਵੁ ਪਾਦਾਲ ਵਧੁ ਪਡਿ, ਤਨਨੁ ਦੇਵੁਡਿਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਯਮਨਿ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 1॥

ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੇਹਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਨਪੁਠੁ ਐਤਰੁਲ ਨੁੰਡਿ ਲਕੁਲਾਦਿ ਤਿਲੁ ਸਹਿੰਚਗਲਨੁ.

ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥

ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਚੇਸ੍ਰਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਨਾ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ
ਏਵੀ ਪਨਿਚੇਯੁ.

ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠਾਵਰੀਠਾਠੁ ਠੁੰਡਿ; ਐਦਿ ਠਾਠਾਠੀਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਤਰੁਵਾਤ
ਨਡੁਸੁੰਡਿ. ਕਾਬਠੀ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ
ਵਿਧੰਗਾਨਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪਿੰਡਦੁ.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਸਭੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਅਨਿਹਕਾਲ ਆਹਾਰ, ਪਾਨੀਯੰ, ਅਲੰਕਾਰੰਨਲੁ
ਪਨਿਕੀਰਾਵੁ; ਨਾ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਜੀਵਿੰਚਗਲਨੁ?

ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਾਨੁ. ਨੇਨੁ ਏਕ ਕੁੰਠੰ ਕੂਡਾ ਅਤਨੁ
ਲੋਕੁੰਡਾ ਜੀਵਿੰਚਲੇਨੁ.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਏ' ਸਾਧੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਕੁਟੁਡਿਨਿ; ਨੀ ਕੁਪਵਲਨ ਨਾ
ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਠੁ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ. ॥ 2॥

ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥

ਆਯੰਨ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਿੰਨਪਠੁਕੀ, ਨੇਨੁ ਆਯੰਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਨੁ.

ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥

ਨਾਲੋ ਅਸੰਭਾਠੁਮੈਨ ਲੋਪਾਲੁ ਆਨਾਠੁ, ਕਾਬਠੁ ਆਯੰਨ ਸੰਨਿਠੁਕੀ ਨਨੁਪੁਲਾ
ਪਿਲਵਵਚੁਠੁ

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲਾੰਟੀ ਸੰਠੁਠਾਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਆਨਾਠੁ, ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਨਿਸੰਘੋਯੰਗਾ ਆਨਾਠੁ, ਏ' ਦਯ ਯੋਕੁਠੁਨਿਠੁ, ਨੇਨੁ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਨਨੁਪੁਠੁ
ਏਕੰ ਚੇਯੰਡੀ ਅਨਿ.

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥

ਏ' ਮੋਠੁੰ ਠੋਮਿਠੁ ਸੰਪਦਲ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੇਵਲੰ ਏਕ ਕੁੰਠੰ ਮੀ ਦੁਠੁਠੁਮਾਡੁਟੰ
ਦਾਠੁ, ਸੰਦੇਹੰ ਯੋਕੁਠੁਡ ਕੂਲਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਹਾਜੰਗਾ ਨੇਨੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਆਠੁਠੁ

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਨਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਠੁਵਠੁਵੁ
ਅਤਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਨੁ ਅਨੁਠੁਵਿੰਚਿੰਨਪੁਠੁ, ਠਰੁਵਾਠੁ ਠਨ ਸੇਠੁਠੁਲਠੋ ਕਲਿਸਿ,
ਆਮੇ ਆਨੰਦ ਗੀਠਾਲੁ ਪਾਡੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੇਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥

ఓ' గురువా, నానక్ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చావు, నా ప్రിയమైన భర్త-దేవుని యొక్క ఆశీర్వాద దరఖానినాకు చూపించండి. || 3||

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

గురువు గారి దయ దాత్రా నేను భగవంతుణ్ణి గ్రహించాను.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥

నా కోరిక నెరవేరింది, నా మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది మరియు నా హింస ముగిసింది.

ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥

ఫలవంతమైనది పగలు, మరియు అందమైనది రాత్రి, మరియు లెక్కలేనన్ని ఆనందాలు, వేడుకలు మరియు ఆనందాలు.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥

విశ్వురువు నా హృదయంలో వక్షమయ్యాడు, మరియు అతని ప్రశంసల యొక్క ఎటువంటి పాటలు నేను నా నాలుకతో పాడగలనో నాకు తెలియదు.

ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥

ఇప్పుడు నా సందేహాలు, దురాశ, ప్రాపంచిక అనుబంధం మరియు ఇతర అన్ని దుష్ట ధోరణులు తొలగిపోయాయి; నా సహచరులతో కలిసి, నేను ఆనందగీతాలు పాడతాను.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥

నానక్ లొంగిపోయాడు, అతను తన ప్రിയమైన దేవునితో కలయికను ఏరాట్టు చేసిన గురువును ఆరాధిస్తాడు. || 4|| 2||

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ బిహాగ్రా, ఐదవ గురువు:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా పరిపూర్ణ దైవ-గురువా, నేను ఎల్లప్పుడూ మీ పేరును ధానించగలనని కనికరాన్నిచూపించండి.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥

నేను దేవుని స్తుతి యొక్కగురువు యొక్క అదుభతమైన పదాలను పఠిస్తూ ఉండవచ్చు మరియు మీ ఆదేశం నాకు తీపిగా అనిపించవచ్చు

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼ਘੁ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਕ੍ਰੋਪਨੁ, ਦਯਨੁ ਨਾਮੀਦ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮੀ ਪ੍ਰਕਥ ਮਧਤੁ ਕੋਸੰ ਮਰੋਵਰੂ ਲੇਰੁ.

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰ ਮਨਾ ॥

ਓ' ਅਨਿਘ੍ਰੋਕੀਵੰਤਮੈਨ, ਵਠਿੰਚਲੇਨੀ, ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਸ਼ਰੀਰੰ, ਮਨਸੁ ਸੁਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦ ਨੀਵੀ.

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥

ਨੋਨੁ ਅਝਾਨੀਨੀ, ਠੇਲੀਵਿਤਕੁਥ ਵਾਡੀਨੀ, ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਠ੍ਰੇਨੀ ਵਾਡੀਨੀ, ਚੰਚਲਮੈਨ ਮਨਸੁਗ੍ਰਲ ਵਾਡੀਨੀ, ਨਿਮੁਠ੍ਰੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਝਾਨੀਨੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਲੋਂਗੀ, ਨੋਨੁ ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਨੰਨੁ ਰਕ੍ਸਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਸਾਧਰ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਨੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਨੀ ਯੋਕ੍ਰਮੁਪਿਮਾਨੀਠ੍ਰ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁ.

ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਾਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥

ਓ ਅਧਾਠ੍ਰੀਕ੍ਰ ਦੋਵੁਡਾ, ਪਾਪੁਲੰਦਰੀਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਚੋਸੇ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲੀ (ਵਾਰੀ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨ ਬੋਧਲ ਸਾਰਾਂਸੰ) ਨਾ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਮੁਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁ ਠਾਕਾਲਨੀ ਮਰਿਯੁ ਸੁਧੀ ਚੋਯਾਲਨੀ ਨੋਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.

ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ ਹੇਹਿ ਤਿਨੁ ਸੰਗਿ ਜਿਨੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

ਪਾਪੁਲੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀਨ ਵਾਰੀ ਸੰਘਲੋ ਪਰਿਸੁਧੁ ਪਰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ ਅਧਾਠ੍ਰੀਕ੍ਰ ਜੀਵਿਠਾਨਿਘੁਪੁਮਠੁਲੁ ਈਵਠ੍ਰਲ ਸਾਮਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀ ਕਲੀਗੀ ਠੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਠੁ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਈਸੁਨੋ ਠੰਟਾਰੁ, ਈਦੀ ਪ੍ਰਠਿਰੋਜਾ ਰੋਠ੍ਰਿੰਪੁ ਅਵੁਠੁੰਦੀ

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥

ਸਿਧੁਲ ਯੋਕ੍ਰਠਿੰਦਿਯੁ ਸਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰੀ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠਮੁ ਮਨਸੁਠੁ ਜਯਿੰਚੀਨ ਵਾਰੀਕੀ ਵਸੁਠਾਯੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਲੋਂਗਿ, ਮੇਂਮੂ ਸਾਧੁਵੁ ਸੇਖੀਅੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਚਰੁਲੁ ਸਾಂಗਤਾਭ੍ਰਿਵਾਲਾ
ਅਦੁਘੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਿੰਦੁਤਾਮੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੀਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਬਾਠੁਕਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਲੋਂ ਵਠੁਪਾਰਿਚੋਵਾਰੁ.

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥

ਵੀਰੀਕੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦੁ ਅਪਾਰਮੁਨਦਿ; ਈ ਵਰੁਕੰਲੋਂ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਲਾਭਾਨੁ
ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥

ਕਾਮੁ, ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ੁ ਦੋਵੁਨਿਲੋਂ ਜਤਚੋਯੁਬਡਿਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਅੰਠੀ ਪੇਠੁਕੋਨਿ
ਊਂਡੁਵੁ.

ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਏਕੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਮੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਲੋਂ
ਊਂਠੁਗਿਠੋਂਤਾਰੁ.

ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥

ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੁਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਵਾਰਿ
ਮਨਸੁਠੁ ਅਨੰਦੰਲੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਨਾਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸੁਪਦਨੁ ਤਮੁ ਸਾਠੀਨੰਲੋਂ ਕਲਿਗਿ ਊਂਨੁਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗੁ
ਧਨਵੰਤੁਲੋਂ ਬਾਠੁਕਰੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ਸਮਰਿਠੁਚਾਠੁ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕੁ ਸੇਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਊ ਨਾਨਕੁ, ਵਿਸੁਠੁੰਤੁਠੀਕੀ ਮੁਠੁਠੁ ਈਸੁਨੁਠੁ ਦੋਵੁਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਊਰਾਠਿੰਚਾਲੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥

సృష్టికర్త అయిన అన్నిచోట్లా తిరిగే సాధువు దేవుడు, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా మనస్సునుండి బయటకు వెళ్ళు.

ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

దుఃఖము, రోగము మరియు భయము ఎల్లపుణ్ణూ దేవుణ్ణి సత్రించేవారిని బాధించవు.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

గురువు దయవల్ల, వారు భయంకరమైన దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రాన్ని దాటుతారు మరియు తదాత్రా వారు ముందుగా నిర్ణయించిన విధిని నెరవేరుస్తారు.

ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥

వారు అనంతమైన దేవుణ్ణి గ్రహించారు, వారి మనస్సుగోళ శాంతిని పొందింది మరియు వారు సంతోషించారు.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

నానక్ లొంగిపోయాడు, దేవుని నామానిష్ఠాభించడం దాత్రా నా కోరిక నెరవేరింది. || 4|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

రాగ్ బిహాగ్రా, ఐదవ గురువు, రెండవ లయ,

ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥

ఓ' నా జీవితంలో ఆనందకరమైన రాత్రి, ఎక్కువ కాలం ఎదగండి, ఎందుకంటే నేను నా ప్రేమమైన దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉన్నాను.

ਘਟੁ ਦੁਖੁ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥

ఓ' బాధాకరమైన నిద్ర (దేవుని జ్ఞాపకార్థం నా నిర్లక్ష్య వల్ల), పొట్టిగా పెరుగుతుంది, అందుకే నేను ఎల్లపుణ్ణూ ఆయన ప్రేమను ఆసాధిస్తూనే ఉండవచ్చు

ਪਗ ਧੁਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਨਾਮਾਨਿਅਨੰਦਿੰਚੇਟਪੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਲੋਕੰ ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਡਾਲਨਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿੰਡਿਓਯਿ, ਅਧਾਠਿਕੁ ਸਮਤੁਲਠੁ ਊਂਡਿਓਗਿ
ਨੇਨੁ ਨਾ ਅਠੁ ਚੇਠੁ ਬੁਠੁਨਿ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੁਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ.

ਰਾਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ ਚੁਣਨੁ ਸਠੁ ਚੇਸੁਕੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਠੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿੰਡਿ
ਊਂਡੁ; ਨਿਠੁਠੁ ਨਿਠੁ ਕਲਯੁਕੁਨੁ ਕੋਰੁਕੋਵਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਨਿਚੇਯੁਡੁ
ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨਿ ਜੀਵਨੁ ਵਿਧਾਨੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਵਿਨਯੁੰਗਾ ਸਮਰਿਠੁ, ਊਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪੁਰੁਕੁ ਮੁਨਿ ਭੁਕੁ ਯਿ ਮਿਮੁ
ਸਠੁੰਚੁਕੁੰਟੁ ਊਂਡੁ ਊਂਡੁ ਨਿਕੁ ਦਯੁਨੁ ਚੁਪੰਡਿ. ॥ 1॥

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥

ਊਂ ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਲਾਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਡਾ.

ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥

ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਠੀਵੁ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ, ਭੁਕੁ ਆਠੁ
ਨੁੰਡਿ ਮਨੁ ਆਯੁਨੁ ਵੇਡੁਕੁੰਡਾ.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥

ਮਨੁ ਵੇਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਗਵੰਤੁ
ਸਠੁੰਚੁਕੁੰਡਾ; ਊਂ ਵਿਠੁੰਗਾ ਮਨੁ ਭੁਕੁ ਆਠੁ ਬਹੁਮੁਨਿ ਪਿੰਡੁ.

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥

ਮਨੁ ਅਹੁੰਨਿਮਾਯੁ, ਦੁਰੁਠੁਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੁਨਿ ਠੁ ਮਨੁ ਸਰੀਰੁ
ਸੰਪਦੁ, ਊਂ ਮਨੁ ਸੁਨੁ ਦੇਵੁਨਿਕੁ ਅਪੁੰਚੁ.

ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥

ਊਂ ਸਰੋਠੁ, ਸਰੁਠੁ, ਪਰਿਪੁਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਦੁਠੁਲਨੁ ਨਿੰਡਿ ਊਂਡੁ; ਆਯੁਨੁ
ਕਲਿਸਿਨੁ ਠੁ, ਮਨੁ ਸੰਦੇਹੁ ਗੋਡੁ ਕੁਲਿਠੁ (ਅਦਿ ਆਯੁਨੁੰਡਿ
ਮਨੁਲਿਠੁ).

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਲੋਂਗਿపోతాను, ఓ నా సేఖ్ఖితుడా, నా సూచనను వినండి, మనం అన్ని వేళలా దేవుని పేరును గుర్తుంచుకోవాలి. ॥ 2॥

हरि नारि सुहागटे सत्रि रंगि माटे ॥

భర్త-దేవునికి పూర్తిగా లోంగిపోయిన ఆత్మభధువు, ఆమె అదృష్టవంతురాలు అవుతుంది మరియు అనిర్హకాల ఆనందాలు మరియు ఆనందాన్నిఘోండుతుంది.

रांड न बैसएी पृत्र पुरख चिराटे ॥

ఆమె తన భర్త-దేవుడు లేకుండా ఎప్పుడూ లేదు, ఎందుకంటే అతనే శాశత్రమైనవాడు.

नह दुख पावै पृत्र पिआवै यीनि ते बडतारीआ ॥

అలాంటి ఆత్మభధువులు తమ భర్త-దేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ గుర్తుంచుకుంటారు కాబట్టి ఎనడూ దుఃఖాన్నిఘానుభవించరు; వీరు ఎంతో అదృష్టవంతులు మరియు ప్రశంసించదగినవారు అవుతారు.

सुख सहजि सेवहि किलबिख खेवहि नाम रसि रंगि जारिआ ॥

నామం యొక్క ఆనందము మరియు ప్రేమలో మెలకువగా మరియు అవగాహన కలిగి ఉన్న ఆత్మభధువులు, వారి అనిఘాధలను తుడిచివేసి, తమ జీవితానిఘాంతి మరియు సమతులత్రతో గడుపుతారు.

मिलि प्युम रहणा हरि नामु राहणा प्युअ बचन मीठे भाटे ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో సామరసఘగా జీవించే ఆత్మభధువులు, దేవుని నామ భూషణంతో తమ జీవితానిఘాలంకరించుకుంటారు, తమ ప్రియమైన దేవుని స్తుతి మాటలు వారికి మధురంగా అనిపిస్తుంటాయి.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਟੇ ॥੩॥

నానక లోంగిపోతాడు, వారి హృదయపూరక కోరిక నెరవేరుతుంది మరియు వారు శాశత్రమైన భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు. ॥ 3॥

ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥

ఆ వక్త్ర హృదయంలో లక్షలాది ఆనంద గీతాలు ధఘించాయి,

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ఆయన మనస్సుహృదయము సరోత్రఘమైన దివాఘందానికి గురువు అయిన దేవునిచే వాఘించబడి ఉన్నాయి.

ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੇ ॥

ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਅਨੰਤੁਡੁ, ਦਯਗਲਵਾਡੁ, ਸੰਪਦਲੋ ਯਯਮਾਨੀ, ਵਿਸ਼ਾਘ੍ਰੀ
ਅਦਰਿੰਚੇਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪੁਲ ਰਕ੍ਸ਼ਕੁਡੁ.

ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿਨ ਵਕ੍ਰੀ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਸ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ
ਗੁੰਡਾ ਸ੍ਰਯਾਣੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜੇ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥

ਤਨ ਅਸ੍ਰਯਾਨਿਘ੍ਰੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸ੍ਰੇਮਠੋ ਅੰਗੀਕਰਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਭਦਿ ਅਤਨਿ ਸ੍ਰਾਧਮਿਕ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥

ਤਨ ਅਸ੍ਰਯਾਨਿਘ੍ਰੋਰੁਕੁਨੇ ਵਾਰਿਨਿ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸ੍ਰੇਮਠੋ ਅੰਗੀਕਰਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਰਕ੍ਸ਼ਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਭਦਿ ਅਤਨਿ ਸ੍ਰਾਧਮਿਕ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ.

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਭਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸ਼ਠੁਘੁਮੈਨ ਪੇਰੁ ਒ਕ ਅੰਦਮੈਨ ਕੋਲਨੁ ਲਾਠੀਦਿ; ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਐ
ਕੋਲਨੁਨੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸ੍ਰਠੁ ਨਿਵਾਸੰਗਾ ਚੇਯੰਡੀ.

ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥

ఓ' నా మనసా, పరిశుద్ధ సమాజములో మునిగి దేవుని పాటలను పాడండి, మీరు దేవుని నామ కొలనులో సాక్షం చేస్తున్నట్లు, మరియు మీ అనిష్టాపాలా నిరూపించబడతాయి.

ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥

అవును, పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని పాటలను పాడుతూ ఉండండి; ఈ పని చేసేవాడు, సేపూతుడైన దేవుడు, తన దుఃఖాలను మరియు అజ్ఞానపు చీకటిని నిరూపిస్తాడు.

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥

జనన మరణ చక్రం గుండా వెళ్ళు; దేవుడు తన లోకబంధాలను కత్తిరించాడు, అవి ఆధాత్మిక మరణానికి కారణమైన రాక్షసుడి ఉచుల్ల వంటివి.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੇ ॥

ఓ' నా మనసా, పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరండి, నామంతో నిండి వుండండి; అకర్ణ మీ కోరికలనీవైరవేరతాయి.

ਬਿਨਵੀਂਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥

నానక్ వినయంగా ఇలా సమరిస్తాడు: ఓ దేవుడా, దయను చూపి, నన్ను ఆశీర్వదించండి, నా మనసుఫలపుష్పా మీ నిషక్ష్మమైన పేరుకు అనుగుణంగా ఉండవచ్చు|| 1||

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ఆనందాన్నిఆనందాన్నిఉత్తి చేసే నిరంతర దైవిక శ్రావణ ఎల్లపుష్పా పరిశుద్ధ సంఘంలో ప్రతిధనిస్తుంది.

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੇ ਰਾਮ ॥

సాధువులు కలిసి దేవుని మహిమలను పాడుతూనే ఉంటారు.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥

కలిసి, సాధువులు గురువు-దేవుని పాటలను పాడతారు, వారు దేవునికి సంతోషకరమైనవారు; వారి మనసాక్షి ఆయన ప్రేమ యొక్కఉదాత్తమైన సారంతో తడిసిపోతుంది.

ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥

ਤਮੁ ਅਤਅਹੰਕਾਰਾਨਿਰੁਲੀਚਿਤੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਚਿਨ
ਸੁਤਿਫਲਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਭੰਤਕਾਲੰ ਵਿਡੀਘੋਂਦੁਨ ਅਤਨਿਠੋਂ ਐਕਠੁ
ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਰਾਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਅਠੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਦਯੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁਡੁ, ਅਤਨਿ
ਮਠੁਠੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਸਠੁਠੰ ਚੋਂਸੁਡੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਸਮਰਿਸੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਠੁਵੁਲ ਜੀਵਿਠੰ ਸ਼ਾਸਠੁੰਗਾ ਨਿਸਠੁੰਗਾ
ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲ ਸ਼ਾਵਠੁ ਵਾਰਿਠੋਂ
ਕੰਪਿਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਡੁ, ਏਲੁਠੁਠੁਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕਠੁਠੁਮੈਨ ਪਦਾਲਨੁ
ਵਿਨੰਡਿ.

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਅਦਿ ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਲੋਨ ਵਾਰਿ ਹੁਦਯਾਲਠੋਂ ਮਾਠੁਮੇ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡਿੰਦਿ, ਵਾਰਿ
ਵਿਠਿਠੋਂ ਅਦਿ ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮੁੰਦੋ ਨਿਠੁਠੁੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥

ਅਠੁਨ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਵਠਿੰਚਲੋਂਨਿ ਓ ਠੁਵਿਕ
ਮਾਠੁਲਨੁ ਓ ਵਠੁਲੁ ਮਾਠੁਮੇ ਗੁਹਿੰਚਿ ਅਲਿੰਗਨੰ ਚੋਂਸੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੁਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥

ਅਠੁਨੁ ਅਮਰੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ, ਮਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਠੰ ਚੋਂਦਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਨਿ
ਅੰਠੁਠੁ ਕਲਹੋਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਠੁਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀਸੁਡੁ.

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਅਸੁਠੁਠੁਠੁੰਦਿਨ ਤਰੁਵਾਠੁ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਵਠੁੰ ਦਾਨਿਨਿ ਏਨਠੁਠੁ
ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਓ ਵਠੁੰ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਹੁਦਯਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਿਠੁਮੈਨਦਿ ਅਵੁਠੁੰਦਿ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥

ਨਾਨਕੰ ਸਮਰਿਸੁਡੁ, ਮਨੰ ਏਲੁਠੁਠੁਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕਠੁਵਿਠੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ
ਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ. ॥ 3॥

ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮਨਸੁ ਸੁਮਰਿਯੁ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਚਾਲਾ ਊਪ੍ਰਾਗਿਓਤਾਯਿ, ਦਾਨਿ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਮੀ ਚੋਪਥੋਮੁ.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥

ਆਯਨ ਏਵਰਿ ਨੁੰਡਿ ਸੁਘੋਚਿਬਠਾਡੋ, ਆ ਦੇਵੁਡੁ ਆਯਨਨੁ ਤਨਲੋ ਆਕਲਿੰਪੁ
ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਨੀਰੁ ਨੀਟੀਲੋ ਕਲਿਸਿਨਠੁਗਾ, ਤਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਦੋਵਿਕ ਕਾੰਤਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਸੁਡੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਏਕ ਦੇਵੁਡੁ ਨੀਟੀ ਮੀਦ ਭੂਮਿ ਮੀਦ ਆਕਾਸ਼ਮੁਨੁ ਪ੍ਰਸੰਗਿਸੁਟਾ,
ਦੇਵੁਡੁ ਤਪ੍ਸੁਰੋਵਰਾ ਆਯਨਕੁ ਕਨਿਪਿੰਚਕੰਦੁਕੁ ਸਾਕੁਸ਼੍ਰਿਸੁਟਾ.

ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਡਵੁਲਨੁ, ਪ੍ਰਤਿ ਗਠਿ ਪਰਕਨੁ, ਮੂਡੁ ਲੋਕਲਨੁ ਆਕ੍ਰਮਿੰਚਿਨਠੁ ਅਤਨਿਕਿ
ਅਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ; ਅਠੁਵੰਟੀ ਵਕੁਤਿ ਯੋਕੁਆਠਾਠਿਠੁ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਘੋਲੁਵਨੁ ਵਰੁਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਗ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਸਮਰਿਠੁਚਾਡੁ, ਏ ਸੁਘੋਚਿਨਿ ਸੁਘੋਚਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਦਾਨਿਨਿ ਅਰੁਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.
॥ 4॥ 2॥ 5॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗ੍ਰਾ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਖੇਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕਿ ਮਠੁਠੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਕੋਸੰ ਵੇਠੁਕੁਠਾ
ਤਿਰੁਗੁਠਾਠੁ.

ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਬਲਾਨਿਠੁਠੁਲੋਠੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਸਰੀਰੰ
ਚਾਲਾ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਨੁ ਚੂਪੁਮੁ, ਨਿਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁੰਡਾ; ਦਯਠੁ
ਨਨੁਠੁ ਸਰਣਾਲਯਮੁਲੋ ਊੰਚੁਮੁ.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਧਾਫ਼ੀਸੁਤਾ ਊਂਡਗਲ ਨੀ ਨਾਮਮੂਠੋ ਨਨੁਆਸ਼ੀਰਠੀਂਚੁ; ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਘਾਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਟਾਨੁ.

ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਰਠੁਕੀਵੰਤੁਲੁ, ਸਰਠੁਠੁਠੁ, ਆਸ਼ਠੁਲੁ, ਊਂਨਠੁਮੈਨ, ਅਠੁੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਵਾਰੁ.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਤਾ, ਓ' ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਪੇਮ, ਦਯਨੁ ਸੁਸਾਦਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮਿਮੁਲੀਗੁਹਿੰਚੰਨਿਵਠੁਡੀ. ॥ 1॥

ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਘਾਪਾਡਟਾਨਿਕੀ, ਨੇਨੁ ਮੰਠੁਚਾਰਠੁਠੁ, ਠੀਵੁਮੈਨ ਧਾਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਊਂਪਵਾਸੰ ਅਠੁਠੁਨੰ ਚੇਸਾਨੁ,

ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥

ਕਾਨੀ, ਗੁਰੂਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੁਠੁੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਨਸੁ ਆਠੁ ਏਪਠੁਕੀ ਮੁਗਿਸਿਠੁ.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਆਸ਼ੁਠੁਠੁਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕਠੁਰਿੰਚਿ, ਨਨੁਪੁਪੰਚ ਦੁਰਠੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠੁਠੁ.

ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਨਿਸਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਯੁੰਠੀਨਿ, ਏਠੁਵੰਠੀ ਸਠੁਠੁਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਏਮੀ ਠੇਲਿਯਦੁ; ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਸਠੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਾਲਨੁ ਪਰਿਗਠੁਨਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੋਵਠੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡਾ, ਸਾਠਿਠੁਲੁ ਦਯ, ਵਿਸ਼ਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਕੀਵੰਤਮੈਨੁ ਪਨਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠਿਦਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠੁ.

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਮਾਰੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਕੁ ਪ੍ਰੈਡ ਕੋਕਿਲ ਏਕੁ ਚੁਕੁਠੁਰੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੋਵਡੰਠੋ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਅਡੁਗੁਠਾਨੁ, ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਚੇ ਧਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਅਮਿਅ ਸਰੇਵਰੇ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥

ਅਦੁਭੁੱਤਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਕੌਲਨੁ ਨੁੰਡੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਅਮੁਤਾਨਿ
ਪਰਿਗਮਿੰਚੰਡੀ.

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁ ਮਕਰੰਦੰ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਸੀਕ੍ਰਿੰਚੰਬਡੁਤੁੰਦਿ; ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਪਰਿੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅੰਦਰਿ
ਪਨੁਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯਿ.

ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਨ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਕੀ, ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਪਾਰਦ੍ਰੋਲੋਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਒ਕੁਕੁਠੰ ਕੂਡਾ
ਮਨ ਮਨਸੁਠੁੰਡੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਕੂਡਦੁ.

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨਵਾਡੁ, ਆਸ਼ਠੁੰਗਾ ਸਤਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਕੀ ਗੁਰੁਵੁ.

ਅਗਣਤ ਉਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥

ਐ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੰਤੁਡੁ, ਠੰਠੁਮੈਨਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਨਿਵਾਸੰ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਅੰਦਦੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਲੋੰਗਿਪੋਯਾਡੁ, ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰਿੰਦਿ, ਨੇਨੁ ਸਰਕੁਕੁਮੰਤੁਠੁਠੈਨ ਦੋਵੁਠੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾ ਵਿਨੋਵਾਰੁ, ਲਕੁਲਾਦਿ ਦਾਤੁਠੁਠੰਦੁਲ ਪ੍ਰਠਿਠਲਾਲਨੁ
ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਨੁਠੁਠੁ, ਤਮੁ ਤਰਾਲਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰਠੁਮੁਦ੍ਰੰਲੋ
ਪ੍ਰਯਾਠਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੇਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ದೇವುನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಾಢಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಪ್ರಜಲ ಜೀವಿತ ಪ್ರವರ್ತನ ಎಂತ ಗಾನಂಗಾ ಅಂದಂಗಾ ಁಂಟುಂದಂಠೆ, ವಾರಿ ಮಹಿಮನು ನೆನು ಎಂತಗಾ ವರ್ಧಿಂಚವಂಠೆ ನಾಕು ತೆಲಿಯದು?

ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ನಾਹಿ ਪ੍ਰಾನ್ ಪਿਆರೆ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥

ವಾರು ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ತಮ ಮನಸುಠ್ರಿಲೆ ದೇವುನಿ ದರಫಮು ಕೊರಕು ಆರಾಟಪಡತಾರು, ಮರಿಯು ತಮ ಜೀವಿತಾನಿಕಿ ಪ್ರಿಯಮನ ದೇವುಡು ವಾರಿ ನುಂಡಿ ಎನಠ್ಠಾ ವಿಡಿಪೊಕುಂಡಾ ಁಂಡಾಲನಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತಾ ಁಂಟಾರು.

ਸੁಖ ದਿವಸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥

ಁನಠ್ರ ಸ್ಥಾಯಿಲೆ ಁನಠ್ಠಾರಿਕಿ, ಅಪರಿಮಿತಮನ ಮರಿಯು ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿ ದೇವುಡು ವಾಟಿನಿ ತನದಿಗಾ ಅಂಗೀಕರಿಂಚಿನಪುಷ್ಪಾ ವಾರಿಕಿ ಮಂಗಳಕರಮನ ಸಮಯಂ ಪ್ರಾರಂಭಮವುತುಂದಿ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੁಖ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥

ನಾನಕ್ ಸಮರಿਸ್ಠಾಡು, ವಾರಿ ಯੋಕ್ಕಅನಿಫನುಲು ವಿಜಯವಂತಂಗಾ ಸಾಧಿಂಚಬಡ್ಡಾಯಿ, ವಾರು ತಮ ಪ್ರಿಯಮನ ದೇವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತನಾಠ್ಠು. || 4|| 3|| 6||

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਰਾਗ್ ಬೆಹಗಾರਾ, ಐದವ ಗುರುವು, ಕੀರ್ತನ:

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ಁ ಮನಿಪಿ, ಅರ್ಧರಹಿತಮನ ಪ್ರಪಂಚ ಅಲಮನ ವಿಷಯಾಲ ಪ್ರੇಮತೊ ನಿಂಡಿ, ಮರಣಾನಂತರ ಮಿ ಪ್ರಯಾಣಂ ਠਾਲಾ ಹਿಂಸಾತਠ್ರಂಗಾ ಁಂಟುಂದಿ.

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥

ಁ' ಪಾಪಿ, ಎವರೂ ಎಪಠ್ರੀಕੀ ಮಿ ಸಹਚರುಡು ಕಾದು.

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥

ಅವುನು, ਠಿವರಿಕಿ ಎವರೂ ಮಿ ಭಾಗಸಾಫಿ ಕಾದು ಮರಿಯು ಮಿರು ਠਿಂತಿಸ್ತಾರು

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥

ಮಿರು ਮಿ ನਾਲುಕತೊ ਵਿಶಾಠ್ರಿಘೋಷਿಂಠೆ ವಾರಿ ಸ್ತੁತಿਨಿ ಜಪಿಂਚಡಂ ಲೆದು; ಁ ರೊಜುಲು ಮಳಿಘಪುಷ್ಪಾ ವಸ್ತಾಯಿ?

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥

ਚੋਲ੍ਹ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਯਬਡਿਨ ਆਕੁਲੁ ਮਲ੍ਹੈਚੋਲ੍ਹਿ ਚੇਰਲੇਨਲ੍ਹੇ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ
ਸ਼ਰੀਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੇਯਬਡਿਨ ਆਤਮੁਰਣਾਨੰਤਰ ਪ੍ਰਯਾਣੰਲੋ ਒ਂਟਰੀਗਾ
ਵੇਲਾਫੀ).

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਲੋਂਗੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਕੁੰਡਾ, ਆਤਮੁਪਛੀਕੀ ਬਾਧਲੋ ਒ਂਟਰੀਗਾ
ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਓਂਟੁੰਦੀ (ਅਨੋਕ ਵਿਭਿੰਨੁਵਤਾਰਾਲਲੋ). ॥ 1॥

ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਓ ਮੁਨੀਸ਼ੀ, ਮੀਰੁ ਰਹਾਸਠਗਾ ਮੋਸਾਨਿਅਚਰਿੰਸੁਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਠੇਲੀਸਿੰਨ ਦੇਵੁਡੁ,
ਅੰਦਰੀਕੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਡੈਨ ਨਾਠੁਆਧਿਪਤਿ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਵ੍ਰਾਣਾਣਾਨਿਖੁਦੀਵਿੰਨਪੁਠੁ, ਨੁਵੁਠੁ ਨੂਨੋ
ਪ੍ਰਿਕਲੋ ਨਲੀਗਿਪੋਯਿੰਨਲੁ ਪਾਪੁਲਨੁ ਕਰਿੰਨੰਗਾ ਸ਼ਿਕ੍ਰਿੰਚਡੰ ਝਰੀਗਿੰਦੀ.

ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੈ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭੁਮਾਇਆ ॥

ਭਕਠ ਚੇਸਿੰਨ ਚਰਲੁਕੁ ਪਰਠਸਾਨਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਸੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਠੇੰਨੰਨੁ
ਪੁਨਰੁੰਨਲੁ ਠੇਰੁਗੁਤਾ ਓਂਟਾਡੁ.

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੋਪੁਪਲੋਭਪੇਠੈ ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿੰਨ ਵਕ੍ਰਿ, ਅਮੂਲਖੁਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿੰਨਾਨੁ
ਕੋਲੋਠਾਡੁ.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥

ਓ' ਆਤਮੁ਒ਕ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਠਪਮੀਰੁ ਮਿਗਿਲਿੰਨ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਲੋਨੂ ਠੇਲੀਵੇੰਨਵਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚਾਡੁ, ਬਹੁਸ਼ਾ ਮੀਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠਿੰਚਿੰਨ ਵਿਧੀ, ਮੀਰੁ
ਸੰਦੇਹੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋ ਆਕਰੁੰਨੁਲਵੁਠਾਰੁ.॥ 2॥

ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡਿੰਨ ਕੁਠਝੁਠਲੇੰਨੀ ਵਕ੍ਰਿ ਕੋਸੰ ਏਵਠੁ ਸਮੁਠਿੰਚਰੁ.

ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਚਾਲਾ ਕ੍ਰੁਰਮੇੰਨ ਮਰਠੰ ਯੁਕੁਠੇਠੁ ਵਚਿਠੁਠਨਿਸ਼ਾਠੀੰਨੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੇਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਰਾੜ੍ਹਸੁਡੁ ਅਤਨਿਨਿ ਪਛੁਕੁਨਿ, ਗੋਪੁਪਲੋਭਪੇਛੈ ਮਾਯੁਠੋ ਨਿੰਡਿ
ਊਨਘੁਠੁ ਚੋਸਿਨ ਤਨ ਸੋਂਤ ਚਰਠੁਕੁ ਚੋਲਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਅਤਨਿਠੀਸੁਕੁਵਸੁਡੁ.

ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ੍ਹੁ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਲੇਦੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਊਚਠਿੰਚਲੇਦੁ; ਈਘੁਠੁ
ਅਤਨੁ ਏਰੁਨਿ ਵੇਡਿ ਸੁੰਭਾਲਕੁ ਕਠੁਬਡਿਨਠੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁੰਟਲੋ
ਮੁੰਡੁਠੁਨਾਰੁਠੁ

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ਖੇਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥

ਕਾਮੁ, ਕੋਪੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾ ਚੇਤ ਮੋਸਠੋਯਿਨ ਵਝੀ; ਦੋਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿਠੋਲੋਠੁਡੁ
ਦਾਠੁ, ਚਿਵਰਿਕਿ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਠਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥

ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਸ਼ਾਪਗੁਰੁ ਸੁਵਿਠਿ ਦਾਠੁ ਤਪੁਠੁਰਿ ਪਛੁਡਨਿ ਸਮਰਿਠੁਚਾਡੁ; ਤਨ ਨਾਲੁਕਠੋ,
ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਪਿੰਚਡੁ. ॥ 3॥

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਤਪੁਠੁਵਰੁ ਮਾ ਰਕੁਕੁਡੁ ਕਾਡੁ.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪਾਪੁਲਨੁ ਰਕੁਕਿੰਚਡੁ ਅਦੇ ਮੀ ਸਹਾਯ ਸਠੁਵੁ.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥

ਪਾਪੁਲ ਰਕੁਕੁਡਾ, ਮਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯਾਨਿਠਿ, ਨੇਨੁ ਨੀ ਅਸੁਰੁਯਮੁਨਕੁ
ਵਚਿਠੁਠੁੰਟੀਨਿ.

ਅੰਧ ਕ੍ਰੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਦਯੁਚੋਸਿ, ਅਝਾਨੁ ਯੋਕੁਠੋਠੈਨ ਚੀਕਟੀ ਗੁੰਟੁ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁਠੁਕੁਕਿੰਚਡੁ,
ਸੁਠੁਕੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਹੁਦਯਪੁਰੁਕੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਵਾਡਾ.

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸੁਰੁਯਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ, ਊ ਭਾਰੀ ਪੁਰੁਪੰਚ ਅਨੁਬੰਠਾਲ
ਬੰਠਾਲਨੁ ਕੁਠੁਰਿੰਚਿ, ਨਾਮੁ ਮੁਠੁਠੁਠੋ ਨਨੁਠੁਕੁਕੁਰੁਠੁੰਚਡੁ.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰార్థਿస్తాడు, 'ఓ' దేవుడా, సాతిక్షుల దయగల యజమాని, మీ సహాయం పొడిగించండి మరియు మాయ పట్ల ప్రేమలో మునిగిపోకుండా ననుభక్షించండి.
॥ 4॥

ਸੇ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ఆ రోజు ఫలప్రదంగా ఉంటుందని నిర్ణయించబడుతుంది, అప్పుడు గురువు దేవునితో ఆ ఒకడిని ఏకం చేస్తాడు.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥

సంపూర్ణ శాంతి తెలుస్తుంది మరియు దుఃఖాలు చాలా దూరం తీసుకెళ్లబడతాయి.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥

ఎల్లప్పుడూ దేవుని పాటలను పాడటం దాత్రా ఒకరు ఎల్లప్పుడూ ఖగోళ శాంతి, సమతుల్యత, ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తారు.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥

భగవంతుని గురించి ప్రేమతో ధానించడం దాత్రా, సాధువుల సాంగత్యంలో, వివిధ అవతారాలలో తిరగరు.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥

దేవుడు సహజంగా తనను తాను ఐకత్వ చేసినప్పుడు ఒకరి ముందుగా నిర్ణయించబడిన విధి నెరవేరుతుంది.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥

నానక్ లొంగిపోతాడు, దేవుడు తన నుండి ఎనడూ దూరంగా వెళ్ళడు, అతను తనతో ఐకత్వయాడు. ॥ 5॥ 4॥ 7॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

రాగ్ బెహాగ్రా, ఐదవ గురువు, కీర్తన:

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

'ఓ' నా గురువా, దయచేసి నా వినప్నాన్ని వినండి.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥

మేము లక్షలాది మందితో నిండి ఉన్నట్టికీ, ఇప్పటికీ మేము మీ శిష్యులమే.

ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੇਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥

ਓ' ਬਾਧਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇ ਸੇਵਾਡਾ, ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਘੋਰਦ੍ਰੋਲੁਵਾਡਾ, ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ
ਸ੍ਰਲੋਭਪੇ ਚੈਵਾਡਾ, ਦੁਃਖਾਨਿਕਲਹਾਲਨੁ ਪਾਰਦ੍ਰੋਲੁਵਾਡਾ,

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥

ਸਰਫੁਠੁ, ਨਿਖਠੁ ਮੁਨੈ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿ ਘੋਰਾਪਾਡੀ ਨੋਨੁ ਨੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੁ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸ੍ਰਤਿਦੀ ਵਿੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਚੁਸਤਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਦਗਰਲੋ ਓਨੁ ਓਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਦਗਰਲੋ ਓਨਾਠੁ.

ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿਨੰਡੀ; ਨੋਨੁ ਮੀ ਭਕੁਟੀਨਿ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ
ਗੋਰਵਾਨਿ ਘੋਰਾਪਾਡੀ. ॥ 1॥

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀਵੰਤੁਲੁ; ਮੇਮੁ ਕੇਵਲੰ ਬਿਚਗ੍ਰਾਠੁ

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਓਵੁਡਾ, ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿ, ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲੀ ਖੁਕੀੰਚੰਡੀ.

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥

ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠਾਲਕੁ ਕਠੁਬਡੀ, ਮੇਮੁ ਲੋਕਫੋਨੰਨੁ
ਪਾਪਾਲਕੁ ਪਾਲਠੁਆਮੁ.

ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਕੁਠੁ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਮੁਕੀਨਿ ਪਿੰਦਾਡੁ, ਕਾਨਿ ਮਾਨਵੁਲਮੁਨੈ ਮੇਮੁ ਮਨ ਦੁਸ਼ਠੁਲਕੁ ਗੁਰਵੁਆਮੁ.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭੁਮਤੇ ਹਾਰੀ ॥

ਪਾਪੁਲ ਯੋਕੁਸ਼ੁਠੁਗਲ ਓ ਦੋਵੁਡਾ ਨਾਕੁ ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਸ੍ਰਸਾਦਿੰਚੁਮੁ; ਨੋਨੁ ਚਾਲਾ
ਪੁਨਰੁਨਲੁ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਟਾ ਚਾਲਾ ਅਲਸਿਘੋਯਾਨੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥

ਅਨਿਘੋਵੁਲੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਸ੍ਰਧਾਨਮੁਨੈ ਓ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਟੁ ਠਾਨੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ
ਸਮਰਿਠੁਚਾਡੁ. ॥ 2॥

ਤੁ ਸਮਰਥ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੇਰੀ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਘਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਤਿਵੰਤੁਲੁ ਕਾਨੀ ਨਾ ਟੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਚਾਲਾ ਨਿਸਾਠੰਗਾ ਓਨਾਠੁ.

ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਕ੍ਰੋਠਝਠਲੇਨਿ ਵਾਰਿਨੰਦਰਿਨਿ ਕੂਡਾ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੁੰਡਿ; ਮੀ ਕ੍ਰੋਠ ਯੋਕ੍ਰਮਾਪੁ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਠਮੈਨਦਿ.

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੇਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥

ਓ' ਅਠੰ ਕਾਨਿ, ਅਪਰਿਮਿਠਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਠੈਵਿਕ ਝਾਨੰ ਗਲ ਸ੍ਰੋਠਿਕਠ੍ਰ, ਨੇਨੁ ਨਿਮੁਠ੍ਰਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਏਮੀ ਟੇਲਿਯਦੁ.

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੁ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥

ਅਮੂਲਮੈਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਨੇਨੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਲੋਕ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠੁੰਟੂ ਓਨਾਠੁ; ਨੇਨੁ ਮੁਗੰਲਾ ਅਲਮੈਨ, ਅਝਾਨਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮੂਰ੍ਠੁਡਿਨਿ.

ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਚੇਸਿਨ ਠਪੁਠੁ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਲੋਕਸੰਪਦ ਅਯਿਨ ਮਾਯਨੁ ਨੇਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠੁੰਟੂਨੇ ਓਨਾਠੁ; ਝਦਿ ਚਾਲਾ ਚੰਚਲਮੈਨਦਿ, ਝਦਿ ਠਨ ਨਿਲਠ੍ਰਾਰੁਨਿ ਸੁਲਠੰਗਾ ਵਿਡਿਚਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠੈਨ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ, ਠਯਚੇਸਿ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾਪਾਡੰਡਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਾ ਤੇ ਵੀਠ੍ਰਿਠਿਆ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਆ ਵਠ੍ਰਿਨਿ ਠਨਠੋ ਝਕਠ ਚੋਸਾਡੁ, ਅਠਨਿ ਨੁੰਡਿ ਅਠਨੁ ਏਕੁਠ ਕਾਲੰ ਵਿਡਿਠੋਯਾਡੁ,

ਸਾਧੁ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਠੁਗਾਰਿ ਸਾੰਗਠ੍ਰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰ ਮੋੁਦਲੁ.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥

ਵਿਸ਼ਗੁਰੁਠੁ ਯੋਕ੍ਰਮੰਦਮੈਨ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰਾ ਪਾਡਟੰ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਦੋਵੁਡੁ ਹ੍ਰਾਠਯੰਲੋ ਵਠ੍ਰਮਯਾਠੁ.

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥

ಇప్పుਠੁ ਆਯਨ ਆਦਿਯੰ ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਤੋਖਿੰਚਿ, ਆਯਨਨੁ ਤਨਦਿਗਾ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਛੇਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਆਂਦੋਲਨਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਚਿੰਤਲੋਕੁੰਡਾ ਘੋਠਾਯਿ, ਆ ਤਰਾਠੁ ਏ ਦੁ:ਖੰਚੋਨੁ ਬਾਧਪਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥

ਸਦ੍ਘਣਾਲ ਨਿਧਿ ਆਯਿਨ ਦੋਵੁਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋ ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਲੋਪਾਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਆਧਾਠਿਕੰਗਾ ਪੁਨਰੁਞੀਵਾਨੁਖੋਂਦੁਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 5॥8॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਰਾਗੰ ਔਹਾਗ੍ਰਾ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੀਰਨ:

ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਓਨਠੁਮੋਨ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਗਲ ਵਠੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਞਪਿੰਚੰਡਿ; ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਮੋਂਨੰਗਾ ਓਨਾਠੁ?

ਤੂ ਨੇੜੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥

ਮਾਯਠੋ ਮਾਠਰਮੇ ਵਠੁਹਾਰਿੰਚੋ ਵਠੀ ਏਮੀ ਲੋਕੁੰਡਾ ਵੋਲੀਪੋਠਾਡੁ ਆਨਿ ਮੀ ਕਠਠੋ ਚੂਡੰਡਿ.

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਠਪੁਮੀਠੋ ਪਾਟੁ ਮਰਿ ਦੋਨਿਕੀ ਠਰਾਠੁ ਲੋਕੰ ਕੂਡਾ ਓਂਡਦੁ.

ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ਸਗਲ ਉਣੇ ਕਾਮਾ ॥

ਠੋਮਿਨਿਯਨੁ, ਦੁਸੁਠੁ, ਬੰਗਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਵੋਂਡਿ ਕੋਂਸੰ ਆਨਿਠੁਨੋਠੁਠੁਠੁ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰ.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਹਸਤ ਘੇਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥

ਪਿਲੁਠੁ, ਞੀਵਿਠੁ ਭਾਗਸਾਠੁ, ਲੋਕ ਵੋਞਵੰ ਚਿਵਰਿਕੀ ਓਕਰਿਠੋ ਕਲਿਸਿ ਓਂਡਵੁ; ਏਨੁਗੁਠੁ, ਗੁਰਾਠੁ ਵੰਠੀ ਖਰੀਦੋਨ ਆਸੁਠੁ ਚੋਡੁ ਆਲਵਾਠੁਕੁ ਦਾਰਿਠੀਠਾਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਪੁਰਪੰਚ ਪੁਰਯਠਾਠੁਨੀਠੁਸਠੁਠੁਨਿ ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠੁਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥

ఓ ప్రేయమైన రాజు, మాయ ప్రేమలో గాఢనిద్రలో ఎందుకు ఉన్నావు, ఎందుకు మేలుకోవలేదు?

ਮਾਇਆ ਬੁਠੁ ਰੁਦਨੁ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥

మాయ కోసం, చాలా మంది వక్తులు విలపిస్తున్నారు మరియు తప్పింపు కనీళ్లు కారుస్తున్నారు.

ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥

చాలామంది గొప్పగా ప్రలోభపెట్టే మాయ కోసం కేకలు వేస్తారు, కానీ దేవుని నామాన్ని గుర్తుంచుకోవడం లేకుండా సమాధానం లేదు.

ਸਰਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥

ప్రజలు వేలాది తెలివైన ప్రయత్నాలు చేస్తూ అలసిపోతారు, కానీ వారు దేవుడు కోరుకున్నవోటికి వెళతారు.

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥

ఆదిలో, మధ్యలో, చివరికి దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నారు; అతను ప్రతి హృదయంలో ఉంటాడు.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥

గురుబోధలను కలుసుకుని అనుసరించే వారు గౌరవప్రదంగా దేవుని సన్నిధికి వెళుతుంటారు. || 2||

ਨਰਪਤਿ ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥

ఓ రాజు, రాజభవనమందు మీకు జ్ఞానవంతులైన సేవకులు ఉన్నారు, కానీ అది మీకు తెలుసు,

ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ਮੇਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥

వారు మీ నుండి ఖచిత్రంగా విడిపడతారు మరియు వారి అనుబంధం మీకు విచారం కలిగిస్తుంది.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ఒక వక్త్రీ ఆకాశంలో ఒక ఊహాతక్త అందమైన నగరాన్నిచూసి తప్పివారి పట్టవచ్చు కానీ ఎక్కడా విశ్రాంతి దొరకదు,

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਲੋਕਵਫ਼ਹਾਰਾਲ੍ਹੋ ਨਿਮਗਘ੍ਰੇ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਫ਼ੀਚਕੁੰਡਾ,
ਅਮੂਲਘ੍ਰੇਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘ੍ਰਧਾ ਚੇਂਸ੍ਰਾਂ.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥

ਆਤਘ੍ਰਿਹਾਂਕਾਰਾਂਠੋ ਮੂਨਿਗਿ, ਲੋਕਵਾਂਧਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਰੁ; ਮਰਿਯੁ ਫਕਰੁ
ਆਧਾਘ੍ਰਿਫ਼ਤ ਝਾਨਾਨਿਘ੍ਰਾਂਦਲੇਰੁ ਲੇਦਾ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕ੍ਰਫ਼ਧੋਫ਼ਾਘ੍ਰਿਘ੍ਰਾਧਿੰਚਲੇਰੁ.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕੇਤਿਆ ਪਛਤਾਨੇ ॥੩॥

ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਫ਼ੀਚਕੁੰਡਾ, ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਵਿਚਾਰਾਂਠੋ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਨੁੰਡਿ ਬਯਲੁਦੇਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੇ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਦਿਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੇ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘ੍ਰਾਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾ,

ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥

ਸਹਾਯੰ ਚੇਂਸ੍ਰਾ, ਆ ਫਕਠਾਨਿਘ੍ਰੀਕਅਨੁਬੰਧਾਲ ਗੁੰਟ ਨੁੰਚਿ ਲਾਗਿ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ
ਸਾਂਗਤਠ੍ਰਠੋ ਆਸ਼ੇਰਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥

ਗੁਰੁਸਾਂਗਤਠ੍ਰਠੋ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਦੁਃਘਾਲੁ,
ਅਪਸ਼ਕੁਨਾਲਸੰਘ੍ਰਾਲਿਘ੍ਰੋਯਾਯੁ.

ਮਹਾ ਧਰਮ ਸੁਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥

ਨਾਮੰਪੇ ਧਾਠ੍ਰੰ ਗੋਪਘ੍ਰੁਮੁਤੰ ਮਰਿਯੁ ਆਤਮ ਦਾਤ੍ਰੁਤ ਖੁਰਘ੍ਰੁਐਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਠੋ ਪਾਟੁ ਵੇਘ੍ਰਚੁ.

ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥

ਤਨ ਨਾਲੁਕਠੋ ਫਕ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਿ ਪੇਰੁਨੁ ਆਰਾਧਿੰਚੇ ਵਠ੍ਰੀ, ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋਵੁਨਿ ਪੇਰਿਟ ਤਡਿਸਿਘ੍ਰੋਠਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁਯੇਘ੍ਰ ਨਾਨਕ ਝਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸਧੁਠਵੰਤੁਲੁ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥
4॥ 6॥ 9॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫਕੇ ਨਿਠ੍ਰੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਂਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

ਬਿਹਾਗੜਾ ਯੋਧਾ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥

ਭੀਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਵਸੁੰਦਿ;
ਸ਼ਾਂਤਿ ਕੋਸੰ ਮਰੋਕਠਾ ਵੋਤਕਵਦੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਧਾਵਠਦੰਤੋ ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਠ੍ਰੀਗਾ ਵਿਸ਼ਠਿੰਚਬਡਿਨਪੁਠੁ ਮਨਠੋ
ਦੇਵੁਨਿ ਠਨਿਕਿਨਿ ਮਨੰ ਂਲਪੁਠੁ ਆਨੁਠੁ ਠੇੰਦੁਠਾਮੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮਾਨਿਠੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਅਠਨਿ ਮੀਦ ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ
ਕਪ ਠੂਪੁਨੁ ਵੇਸੁਠੁ. ॥ 1॥

ਮ: ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੇ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਨਿਠਿ ਂਕ ਆਰਾਠੁ ਬਹੁਮਾਨਮੁ; ਆਠਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ
ਅਨੁਠੁਵਿਸੁਠੁ, ਆਠਨ ਦਾਨਿਨਿ ਂਵਰਿਕਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰਠਲੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠਿੰਚਿ ਅਲਸਿਠੋਠਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਸਠਗੁਰੂਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਂ ਆਰਾਠੁਨਿਠੁੰਦਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਂ ਅਹਾੰਕਾਰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠੰਟੁੰਦਿ; ਨਾਮੰ
ਅਨੇ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਠਵਿਸ਼ਠੁਲੋ ਵਾਰਿ ਠਵਿਠਵਠੁ ਂਮਿਠਿ ਅਨਿ ਨੇਨੁ
ਆਠਠੁਠੋਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ఓ' దేవుడా, ఈ విశ్వు నీది, మీరు అందరికీ గురువు మరియు మీరు అందరినీ సృష్టించారు.

సభనా విచి తు వరతదా తు సభనీ యియాఱియా ॥

మీరు అందరిలో ప్రవేశిస్తున్నారు మరియు అందరూ మిమల్ని ధ్యానిస్తున్నారు.

తిస దీ తు భగతి థాఱి యి యి తు మని తాఱియా ॥

మీ మనసులు ప్రీతికరమైన ఆ వక్తి యొక్క భక్తి ఆరాధనను మీరు ఆమోదిస్తున్నారు.

సే రి పుఖ తావే సే థిఱే సభి కరని తేరా కరాఱియా ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు ఏది జరిగినా, మీరు వారిని ఏమి చేస్తారో అందరూ చేస్తారా?

సలాఱిఱు రి సభనా తే వతా సే సీత జనా కీ పేజ రఖదా ఱియా ॥१॥

అనిష్టికంటే ఉనత్తమైన, సాధువుల గౌరవానికాపాడుతున్న వైపున స్తుతించండి.॥
1॥

సలెక మః ३ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

నానక గిఱానీ జగు జీతా జిగి జీతా సభు కేఱి ॥

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాని అయిన ఓ నానక్ ప్రపంచంలోని అన్ని కర్మలను జయించాడు, కానీ ఈ కర్మలను అందరినీ జయించింది.

నామే కారజ సిఱిఱి రే సరసే రేఱి సు రేఱి ॥

నామంపై ధాన్యం దాఱా ఆధ్యాత్మిక జీవితం విజయవంతమవుతుంది మరియు ఏమి జరుగుతుందో అది దేవుని సంకల్ప ప్రకారం సహజంగా జరుగుతుందని ఒకరు గ్రహిస్తారు.

గురమతి మతి అచల రే చలాఱి న సకే కేఱి ॥

గురువు బోధనల దాఱా, ఒక వక్తి యొక్క తెలివితేటలు ఉనత్తంగా మరియు స్థిరంగా ఉంటాయి, ఇది ప్రపంచ కర్మలతో కదిలించబడవు.

తగతా కా రిఱి అంగీకారు కరే కారజ సుఱావా రేఱి ॥

దేవుడు భక్తులను రక్షిస్తాడు మరియు వారి ప్రతి పని ఎల్లప్పుడూ అందంగా పూర్తవుతుంది.

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ಆತಛಿತ್ತಂ ಗಲವಾರು ದುರಾಶ ಮರಿಯು ಅಹಾಂಕಾರಮುಲೊ ಮುನಿಗಿ ಁನಾಠ್ಠು ಕಾಬಠ್ಠಿ ದೊವುಡು ವಾರಿ ಚಿತ್ತಾನಿಘ್ಠಿಡಿಚಿಪೆಠ್ಠಾಡು.

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ಅಕಠ್ಠಿ ಪ್ರತಿರೊಜಾ ವಾದನಲಲೊ ಗಡಿಚಿಪೊತುಂದಿ ಮರಿಯು ಅವಿ ಗುರುವು ಮಾಟಲನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚವು.

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰತੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ಸುಪ್ಠಿಕರ್ಠ ವಾರಿ ಜ್ಞಾನಾನಿಬುಧಿਨಿ ತೊಸಿವೊಸಿ, ಕಾಬಠ್ಠಿ ವಾರು ಏದಿ ಮಾಠ್ಠಾಡಿಠೆ ಅದಿ ಚೊಡು ಮರಿಯು ವಠ್ಠಂ.

ਦਿਤੈ ਕਿತੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨಿ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ಅਗ್ರಾਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ವಾರಿಕಿ ಎಂತ ಇಚಿಠ್ಠಪಠ್ಠಿಕೊ, ವಾರು ಎನಠ್ಠೂ ಸಂತುಪ್ಠಿ ಚೊಂದರು ಎಂದುಕಂಠೆ ವಾಟಿಲೊ ಭಯಂಕರಮೊನ ಕೊರಿಕ ಮರಿಯು ಅಜ್ಞಾನಂ ಯುಕ್ಠಿಚಿಟಿ ಁಂದಿ.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಲೊಕಸಂಪದ, ಶಕ್ತಿ ಅಯಿನ ಮಾಯಠೆ ಮಾಠ್ರಮೆ ಪ್ರೊಮಲೊ ಁನಠ್ಠೊಯು ಸಂಕಲಿಠ್ರ ವಠ್ಠುಲ ನುಂಡಿ ಕತ್ತಿರಿಂಚಡಂ ಮಂಚಿದಿ. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਤਿਨੁ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ಸತಗುರುವು ಮರಿಯು ದೊವುನಿ ರಕ್ಠಣಲೊ ಁನಠ್ಠಾರಿಕಿ ಭಯಪಡಟಂ ಮರಿಯು ಸಂದೊಪಿಂಚಗಲದಿ ಎಮಿಟಿ.

ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥

ಸತಗುರುವು ಮರಿಯು ದೊವುನಿ ರಕ್ಠಣಲೊ ಁನಠ್ಠಾರಿಕಿ ಭಯಪಡಟಂ ಮರಿಯು ಸಂದೊಪಿಂಚಗಲದಿ ಎಮಿಟಿ.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ದೊವವಾಕಾಠ್ಠಿಪತಿಬಿಂಚಿಸ್ತಾ, ಪ್ರಿಯಮೊನ ದೊವುಣ್ಠಿ ಸಾಕಾರಂ ಚೊಸುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ ವಾರು ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದುಠಾರು.

ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਭਕਤੁਲ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਸ਼ਾਨਿਸੁਭ੍ਰਮੁੰਗਾ ਪਰੀਖਿੰਚੈ ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਭਸੁੰਦਨਿ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੁ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਪਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲੁ ਨੀਵੇ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸੰਪਦ.

ਜਿਸ ਨੇ ਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੇਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸ਼ੰਪਦਨੁ ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਭੀਸੁਭੁਟਾਰੁ? ਮੀਕੁ ਘੋਟੀਗਾ
ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੁ ਇਕੇ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿਕੀ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਲੈ ਓਂਟਾਰੁ, ਕਾਬਠੀ ਅਨਿ
ਮਾਨਵੁਲੁ ਮੀ ਮੁੰਦੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਮ ਵਿਭਕੀਨਿ ਚੇਂਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੁ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸੇ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਏਵਰਿ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋਪਾਨਿਕੁਲਿਗਿਸ਼੍ਰੋਂਦੋ, ਮੀਰੁ ਆ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਡੀ,
ਆ ਵਠੀ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਭਾਨਿਸ਼੍ਰੋਂਦੁੰਦੁਟਾਡੁ.

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੇਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥

ਮੀ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਟਕੰ ਅੰਤਾ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ; ਅਨਿਭਾਧੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਆਨੰਦੰ ਮੀ ਆਧੀਨੰਲੋ ਓਂਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਨਿਜਮਨਿ ਤੀਰੁਖੁਵਠੁਡੁਟਾਰੁ.

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥

ਓ ਸੇਖੀਤੁਨਿ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰ ਓਂਟੁੰਦੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸੁੰਦੀ.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

తమ దుఃఖాన్ని తొలగించిన గురువు మాటను వారు తమ హృదయాల్లో పొందుపరచుకున్నారు, మరియు సృష్టికర్త వారి మనసుల్ను దైవిక జ్ఞానంతో జ్ఞానోదయం కలిగించాడు.

ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, రక్షకుడైన దేవుడు ఎల్లపుణ్ణూ వారిని రక్షిస్తాడు.
॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਤੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ఒక వక్త్రీ గురువు బోధనలను అనుసరించి, ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుణ్ణి సమీపిస్తే, దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయంతో నిండి ఉంటాడు,

ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥

దేవుని చిత్తానికి అనుగుణంగా జీవిస్తాడు, అప్పుడు ఆ వక్త్రీ తనకు గుర్తుంటున్న దేవునిలా మారతాడు.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అలాంటి వక్త్రీ ప్రతిచోటా దేవుణ్ణి చూస్తాడు, ఆయన లేకుండా స్థానం లేదు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీ గొప్పతనం మీకు మాత్రమే తెలుసు, ఎందుకంటే మీ అంత గొప్పవారు ఇంకెవరూ లేరు.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥

మీ అంత గొప్పపతణ్ణి ఎవరైనా ఉంటే, అప్పుడు మాత్రమే మేము అతని గురించి మాట్లాడుతాము; కానీ మీరు మాత్రమే మీతో సమానం.

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥

ఎవరు గుర్తునాళ్లో వారు మీకు ఖగోళ శాంతి లభించింది, అలాంటి వక్త్రీని ఎవరూ చేరుకోలేరు.

ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥

ఓ' గొప్పగా ఇచ్చేవళ్ళి, మీరు నాశనం చేయడానికి మరియు సృష్టించడానికి పూర్తి శక్తివంతమైనవారు; చేతులు జోడించి, మొత్తం విశ్వాసం మీ ముందు భిక్షాటన చేస్తూ నిలుస్తుంది.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੇ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥

ఓ' గొప్పగా ఇచ్చేవళ్ళి, నేను మీ అంత గొప్పదానినూమాడను; మీరు మీ శక్తిని విశ్వాసంతో అన్ని ఖండాలు, ప్రపంచాలు, సౌర వ్యవస్థలు మరియు నెదర్ ప్రాంతాలకు ఆశీర్వాదిస్తుంది. || 3||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੈ ਭਾਉ ॥

మనస్సు దేవుని ఉనికి గురించి నిజమైన విశ్వాసాన్ని పెంపొందించుకోకపోతే అతని ప్రేమతో సహజంగా నిండి ఉండకపోతే,

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

గురువు గారి మాటలో ఏ విధమైన ఆనందము కనబడలేదు, అపుడు మనస్సు యొక్క పూర్తి మొండితనం దాదాపు దేవుని పాటలను పాడటం వల్ల ఉపయోగం ఏమిటి?

ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ఓ' నానక్, ఆ వక్త్రీ యొక్క గాక మాత్రమే ఆమోదించబడింది, అతను గురువు బోధనలను అనుసరిస్తాడు మరియు దేవునితో విలీనం అవుతాడు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥

మూర్ఖుడు తన ఆత్మను అర్థం చేసుకోడు; తన ప్రసంగంతో ఇతరులకు కోపం తెప్పిస్తాడు.

ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥

అతని పుట్టుకతో వచ్చిన దుష్ట సభావం పోదు, మరియు దేవుని నుండి వేరు చేయబడటం, ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞాని మూర్ఖుడు దురదృష్టపు దెబ్బలను అనుభవిస్తూనే ఉంటాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਤੈ ਭੀਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

ਅਤਨਿ ਪੁੱਠੁਕਠੋਂ ਵਚਿਠੁ ਦੁਖੁ ਸਭਾਵੰ ਪੋਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ
ਚੈਯੁਬਡਟੰ, ਅਧਾਠੀਠੁ ਅਝਾਨਿ ਮੂਰਠੁ ਠੁਰਦੁਠੁ ਠੋਬਠੁਨੁ ਅਨੁਠੁਵਿਸੁਨਾਨੋ
ਠੁੰਟਾਠੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਅਣੁਵੱਟੀ ਵੱਝੀ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੂ ਸੰਦੋਹੱਸਠੁੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਅਦੀ ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ ਪੋਂਦੁ ਮਰੀਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪੁਰਤੀਬਿੰਬਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥

ਕਾਮੰ, ਕੋਂਪੰ ਮਰੀਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਅਤਨੀਲੋਂ ਚਾਲਾ ਸ਼ਕੁਤੀਵੰਤਮੁਨੇਨਵੀ; ਅਤਨੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨੀਘੋਰੰਤਰੰ ਪੁਰਪੰਚ ਵਠੁਹੱਰਾਲ੍ਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਾਡੁ.

ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥

ਅਤਨੀ ਪਾਦਾਲੁ, ਚੇਂਤੁਲੁ, ਕਠੁਠੁਮਰੀਯੁ ਚੇਂਵੁਲੁ ਅਲਸੀਪੋਯਾਯੀ; ਅਤਨੀ ਜੀਵਿਤ ਰੋਂਜਾਲੁ ਮੁਗੀਸ਼ਾਯੀ ਮਰੀਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੰ ਸਮੀਪਾਨੀਕੀ ਵਚਿਠੁਦੀ.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੇ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥

ਦੇਂਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ, ਦਾਨੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤਨੁ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋਂਨੀ ਠੋਮੀਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ ਪੋਂਦੰਗਲੀਗਾਡੁ, ਅਦੀ ਅਤਨੀਕੀ ਆਠੁਹੱਦਕਰੰਗਾ ਅਨੀਪਿੰਚਦੁ.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥

ਜੀਵਿੰਚੀ ਊਂਨਠੁਠੁਠੋਂ, ਅਤਨੁ ਮਰਠੰਚਿੰਨਠੁ ਪੁਰਪੰਚ ਵਠੁਹੱਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਵੇਰੁ ਚੇਂਸੁਕੁਨੀ, ਆਠਾਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਊਂਡੀ, ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨੀ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥

ਏਕ ਵੱਝੀ ਦੇਂਵੁਨੀ ਕੁਪਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰੁਠੁਠੁੰਚਕਪੋਠੇਂ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਗਠੰਲੋਂ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਲੇਂਕੁੰਡਾ, ਆ ਵੱਝੀ ਈਪੁਠੁਠੁ ਏਮੀ ਪੋਂਦੰਗਲਡੁ?

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥

ਊਂ ਮੁਠੁਠੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਮੀਂ ਹੁਠੁਦਯੰਲੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚੰਡੀ, ਏੰਦੁਕੰਚੇਂ ਦਾਨੀ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠੁਰਮੇ ਊਂਨਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁਠੁਠੁ ਮਰੀਯੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਠਾਠੁਠੁਠੁ ਠੋਹਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥

ਊਂ ਨਾਨਕ, ਏਕ ਵੱਝੀ ਤਨ ਲੋਂਲੋਂਪਲ ਨੁੰਡੀ ਸੀਠੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨੀ ਠੋਂਲਗਿੰਚਿੰਨਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸਠੁਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਠੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੇ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਪੌਂਦੁਪਰਚਬਛਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਦੇਂਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਅਯਿਨਾ ਏਂਦੁਕੁ ਆਤੁਤਗਾ ਊਂਡਾਲੀ?

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੇ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੇੜੀਐ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦਾਨੀਯੰਦੁ ਆਤੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਮਾਧਾਨਮੁਨਕੁ ਵਿਮੋਚਿੰਪਬਠੈਨੁ; ਫਕੁ
ਕੁਠਾ ਮਨ ਮੁਖਾਲਨੁ ਆਯਨ ਧਾਠੁੰ ਨੁੰਡੀ ਏਂਦੁਕੁ ਦੁਰੰਗਾ
ਊਂਚਾਲੀ?

**ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੇ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੇਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ
ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥**

ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਨੁਵਾਡੁ ਸੰਪੂਰਠੁ ਆੰਤਿਨੀ ਪੌਂਦੁਨੁ; ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ
ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਵੇਲੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਕੁਰੁਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਾਲੀ.

ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੇੜੀਐ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਨੀ ਦੁਖਾਲੁ, ਕੋਰਿਕਲੁ, ਰੁਗਠੁਲਨੀਨੀਰੁਲੀੰਚਬਠਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੀ ਭਕੁਲ ਯੋਕੁਪਪੰਚ ਬੰਧਾਲਨੀਨੀਨਾਠੀਨਠੁ ਚੇਯਬਠਾਯਿ.

**ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ
॥੪॥**

ਦੇਵੁਨੀ ਕੁਪਵਲਨ ਆਯਨ ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ; ਭਕੁਲਠੀ ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੇਸੁਠਾ,
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ-ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠਚੁ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਠੀਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠਨੰਦਾਨੀਰੁਚਿਚੁਡਨੀ ਆ ਨਾਲੁਕਨੁ ਕਾਲੀਪੋਵੁਗਾਕ.

ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਮੁਨਸੁਠ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਠੀ, ਆ ਵਠੀ ਨਾਲੁਕ ਗੁਰੁ ਵਾਕਠੁ
ਯੋਕੁਰੁਚਿਠੀ ਨਿੰਡੀਪੋਠੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮਰਚਿਓਯਿਨ ਆ ਨਾਲੁਕਨੁ ਕਾਲਿਓਯੁਗਾਕ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿ ਨਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਦੁਵੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਕੁਪੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਸੇਵਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਚੇਂਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਪੁਰੀ ਚੇਂਸੁਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਠਿਨਿ ਚੁਸਿ ਸੰਠੋਪਿਸੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਤਨ ਭਠਾਨੁਸਾਰੰਗਾ ਵਿਭਿੰਨੁ
ਪਨੁਲਕੁ ਮਮੁਲੀਊਕਰੀਸੁਡੁ.

ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਠੁੰਗਾ ਕੋਨਿਖੁਰੇਨ ਮਾਰੰਗਲੋ ਊਂਚੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਭਤਰੁਲੁ
ਵਿਚਠੁਵਿਡਿ ਮਾਰੰਗਲੋ ਊਂਚੁਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥

ਦੇਵੁਡੇ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਨਾਠੁੰਗ ਕੂਡਾ ਸਤਠੁਪੈ ਆਧਾਰਪਡਿ
ਊਂਟੁੰਦਿ; ਅਤਨੇ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਨਠੀਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਚੁਸੁਡੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇ ਨਿਤਠ੍ਰੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਮਨਿ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਠੁ. ॥
5॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਰਵੇਸੀ ਕੇ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੇ ਦਰਵੇਸੁ ॥

ਅਰੁਦੈਨ ਦਰੇਘੇ (ਪਰਿਤਾਭੰ) ਮਾਤਰਮੇ ਪਰਿਤਾਭੰ ਯੋਕ੍ਰਸੂਤ੍ਰਾਲਨੁ ਅਰਠੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥

ਸ਼ਪਿੰਚਦਗਿਨਵਿ ਅਤਨਿ ਦੁਸੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਪਗ੍ਰੰਠਮੈਨਦਿ ਅਤਨਿ ਜੀਵਿਤੰ, ਅਤਨੁ
ਭਿਕੁ ਕੋਸੰ ਯਾਚਿਸੁਤਾ ਭੰਟਿੰਟਿਕੀ ਵੇਯੁਤੁਨਾਰਠੁ.

ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥

ਓਯਨ ਤਨ ਲੋਕਵਾਂਧਲਨੁ, ਓਤੁਰਤਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮੰ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁੰਚੈ,

ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸੁਨਾਠੁ; ਮਨੰ ਵਿਨਯੰਗਾ ਓ ਦਰੇਘੇ
ਨੁ ਸੇਵਿੰਚਾਲੀ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੁ ਆਹਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨ ਸ਼ਰੀਰੰ ਓਕ ਚੋਠੁਲਾੰਟਿਦਿ, ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਰਿਯੁ ਓਤੁਰੋਂਡੁ
ਵੇਰੇਠੁ ਪਕੁਲੁ, ਅਵਿ ਵਚਿਧਾਨਿਪੈ ਕੁਰੁਠੁਲਾਯ; ਓ ਚੋਠੁਕੁ ਓਕੇ ਓਕ ਪੰਡੁ
ਓਂਦਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਰਸ਼ਾਰਾਂਸੰ,

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥

ਓ ਪਕੁਲਕੁ ਰੋਕਠੁ ਲੇਵੁ ਮਰਿਯੁ ਵਸੁਨਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਯੋਠੁਪੁਠੁ ਕਨਿਪਿੰਚਵੁ.

ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥

ਮਨਸੁਸੁਕੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਓਨੰਦਾਲਨੁ ਓਸਾਠਿੰਚਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦਿ,
ਕਾਨਿ ਓਤੁਪੁਕੁ ਚੈਵਿਕ ਪਦੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਓਂਡਾਲਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੋਧਨਲ ਨੁੰਡਿ
ਵੇਰੁ ਚੇਯੰਬਡਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਫਲੰ ਲੋਨਿ ਸਾਰਾਂਸੰਠੋ ਨਿੰਡਿਯੋਯਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਓਤੁਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪਕੁ
ਚਿਹਾਠੁਗਾ ਓਂਟੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸਤਾਡੁ ਕਾਬਠੀ, ਅਤਨੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਰੇਤੁ; ਅਤਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਗਿੰਜਲਨੁ ਪੇਂਚਿ ਪਿੰਡੀਗਾ ਗੁੰਡੈ ਚੋਸਤਾਡੁ.

ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥

ਅਤਨੇ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਭੋਜਨੰ ਵੰਡੁਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਆਹਾਰਾਨਿਖੁੰਟਕਾਠੀ
ਠੰਚੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਕੂਰੁਠੁਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥

ਦੇవుਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਨੀਟੀਨੀ ਅੰਦੀਸ਼ਾਡੁ, ਅਤਨੇ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਟੂਠ ਬ੍ਰਮ ਲਨੁ
ਅੰਦੀਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਗਾਰੀਲ ਚੇਯਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥

ਦੇవుਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਸੰਘਾਨੀਘੀਲੀਚੀ ਆਸੀਨੁਡਗੁਨੁ, ਆਯਨੇ ਵਾਰੀਕੀ ਵੀਡੋਛੁ
ਪਲੁਕੁਤਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥

ਦੇవుਡੁ ਏਵਰੀਮੀਦ ਦਯਨੁ ਚੁਪੀਸ਼ਾਡੋ, ਆ ਵਛੀ ਤਨ ਆਛਕੁ ਲੋਬਡੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥
6॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਛੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਆਚਾਰਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਤਪਰਮੈਨ ਵੇਡੁਕਲੁ ਅਨੀਪਪਚ ਬੰਧਾਲੁ, ਮਰਿਯੁ
ਪੁਣਾਛੁਲੁ ਲੇਦਾ ਪਾਪਕਰਲੁ ਕੂਡਾ ਮਨਲੀਪਪਚੰਠੋ ਮੁਡੀਪੇਠਡਾਨੀਕੀ
ਸਾਧਨਾਲੁ.

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥

ਪਿਲਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਛੀ ਕੋਸੰ, ਅਹਾੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋ ਚੇਸੀਨ
ਪਨੁਲੁ ਮਰਿੰਠ ਬੰਧਾਲੁ.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਨੇਨੁ ਏਕਠ ਚੁਸੀਨਾ, ਅਕਠ ਮਾਯੰਠੋ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਛਚੁਛੁ ਨੇਨੁ
ਚੁਸ਼ਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਛਾਨੀ ਮਾਨਵੁਡੁ
ਲੋਕਵਾਠਾਰਮੈਨ ਮਾਯੰਠੋ ਵਠਹਾਰਿੰਚਡੰਠੋ ਨਿਮਗਮੈ ਠਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥

ਅਧਾਊਠੰਗਾ ਅੰਧੁਠੈਨ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਠੈਵਿਕ ਝਾਨੰਠੀ ਝਾਨੋਦਯੰ ਚੇਂਦੁਠਾਡੁ.

ਬੰਧਨ ਤੇੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਅਠਨੁ ਲੋਕ ਬੰਧਾਲਨੁ ਵਿਚਿਠੁਠੁ ਚੈਂਸਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਠ੍ਰਾਠੈ ਚੈਂਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਅਠਨਿ ਅਝਾਨ ਠੀਕਠੀ ਪੋਠੁੰਡਿ.

ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਠਿ ਠਰੀਰਾਨਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿ, ਰੁਪਾੰਡਿੰਚਿਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਚੇਂਡਿਨਡਨਿ ਠੂਸਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਪੁਠੁ ਅਠਨੁ ਠਨ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾਪਾਠੈ ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁਠਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥

ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ, ਠਨ ਅੰਠਠ ਠਾਨੁ ਕੂਰੁਨੁਠੀ ਵਿਠਾਠਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਮਰੇਵਰਿਠੋਨੂ ਸੰਪ੍ਰਡਿੰਚਲੈਡੁ.

ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੇ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੇ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੀਆ ॥

ਆ ਸਮਯੰਲੋ, ਮਰੇਵਰੂ ਲੈਨਪੁਠੁ ਏਵਰੈਨਾ ਏਮਿ ਈਵਠੁਚੁਠੈਡਾ ਏਮਿ ਠੀਸੁਕੋਗਲਰੁ.

ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਠਨਾ ਕਉ ਠੀਆ ॥

ਅਪੁਠੁ ਸੁਪੁਠਿਕਰੁ ਸਠੁਯੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸੁਪੁਠਿੰਚਿ ਅੰਡਰਿਕੀ ਝੀਵਨੋਪਾਠਿਨਿ ਅੰਡਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁਠਾਠ੍ਰਾ ਠੁਠੀ ਆਰਾਠਨਾਠਠੁ ਸੰਪ੍ਰਠਾਯਾਨਿਠੁਠੁਠੈ ਪ੍ਰਾਰੰਠਿੰਚਾਡੁ. ਆਠਨ ਸਠੁਯੰਗਾ ਨਾਮੰ ਠਯੁਕੁਠੁਠੁਠੁਠੈ ਮਕਰੰਡਾਨਿਠ੍ਰਾਗਾਡੁ.

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥

ਅਤਛੁ ਠਾਨੇ ਅਪੁਰੂਪਮੈਨਵਾਡੁ, ਆਯਨੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪਮੁਲੁ ਕਲੀਗਿਯੁੰਡੀਰੀ;
ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਝਰੁਗੁਤੁੰਦੀ. ॥ 7॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਠੁ ਆਰਾਧਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਸ਼ਾਸ਼੍ਰਮੈਨ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਤਮੁ ਹ੍ਰਦਯਾਠੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿਸੁ, ਵਾਰੁ
ਆਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੇ ਠਨਾਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਦਯਮੁਠੋ ਨਿਵਸਿਸੁ; ਸੁਠਿਕਰੁ ਠੁ ਵਿਠਿਨਿ ਮੁੰਦੇ
ਨਿਰੁਠਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯਨੁ ਚੁਪਿਸੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਏਪੁਠੁ ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੇ ਠਨਾਕੇਵਲੰ ਮਾਠੁਡਾਟੰ ਮਰਿਯੁ
ਵਿਵਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁ.

ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਵਠੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ; ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਵਿਲਪਿੰਚਿ
ਚਨਿਪੋਯਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਠੋ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ ਹ੍ਰਦਯੰਠੋ ਦੇਵੁਨਿ
ਠਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన కృప దాత్రా గ్రహించబడ్డాడు; అతను సత్యంగా అతనితో ఒకదానిపైకం చేస్తాడు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥

భగవంతుడు సత్యంగా అనివేద, పురాణాలు, శాస్త్రాల సృష్టికర్త; ఆయన సత్యంగా వాటి గురించి ప్రసంగిస్తాడు, ఈ ప్రసంగాలు వినఘట్టు ఆయన సంతోషిస్తాడు.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥

సృష్టికర్త సత్యంగా లోకనాటకాన్ని అమలు చేస్తాడు మరియు సత్యంగా ఆరాధనలు చేస్తాడు.

ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥

అతను సత్యంగా ప్రపంచంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు, అతను సత్యంగా విడిపోతాడు మరియు వర్తించలేని తనను తాను వర్తించుకుంటాడు.

ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥

భగవంతుడే అనిష్టాధుణాలు మరియు అతను సత్యంగా మనల్ని రక్షించే మార్గం పనులు చేసేలా చేస్తాడు; అతను సత్యంగా అందరి నుండి వేరుగా ఉన్నాడు.

ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੯॥

సృష్టికర్త సత్యంగా శాంతి మరియు దుఃఖాన్ని మంజూరు చేస్తాడు; ఆయన సత్యంగా కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు. ॥8॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੇਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥

ఓ షేక్, లోలోపల నుండి మొండితనాన్ని త్యజించండి, మీ వెర్రితనాన్ని వదిలించుకోండి మరియు నిజమైన గురువు యొక్క గౌరవనీయమైన భయాన్ని మనసుల్లో పొందుపరచండి.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥

గురువు పట్ల గౌరవనీయమైన భయాన్ని క్షరించడం దాత్రా, చాలా మంది భయాన్ని దేవుడు సేభ్య గ్రహించారు మరియు విముక్తిని పొందారని చెప్పాడు.

ਮਨੁ ਕਰੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਮਾటਠੀ ਮੀ ਰਾਯੀਨੀ ਹ੍ਰਾਦਯਲਾ ਗੁਚਠੁਡੀ (ਹ੍ਰਾਦਯਲਾ ਵਲੰਟੀ ਮੀ ਰਾਯੀ ਵੀਨਯਾਨੀਕ੍ਰਲੀਗੀ ਠੁਡਨੀਵਠੁਡੀ) ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੀਵਸੀਸੁਠੁਡੀ.

ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤਮੁਨੈਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਠੇਸੀਨ ਭਕ੍ਤੀ ਆਰਾਠਨਾ ਕ੍ਰੀਯਨੁ ਠੇਵੁਡੁ ਆਮੋਡੀਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵੇਲ੍ਹੀ ਏ ਝੁਨੀਨੀ ਅਯੀਨਾ ਅਡਗੰਡੀ: ਕਾਮਲ ਲੇਠਾ ਕੋਪਲ ਵਲੰਟੀ ਠੁਠੁਠੁਠੁਲਕੁ ਪਾਲਠੁਠੁਲਲੁ ਠਦਾਠ੍ਰਾ ਏਵਰੁ ਠੇਵੁਠੁਠੁ ਗ੍ਰਹੀਲਚਲੇਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸੰਨ੍ਹੁ ਸੁੰਕਲ੍ਹੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਝੀ ਮਾਯਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ੍ਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ ਪਲ੍ਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਤਨਿਲੋਂ ਬਾਗੁ ਊਂਡਦੁ.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਅਬਦ੍ਵਾਨਿ ਆਚਰਿਸ੍ਨਾਡੁ, ਅਬਦ੍ਵਾਨਿ ਘ੍ਰਾਸ੍ਟੀ ਚੋਸ੍ਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਬਧੁੰ ਤਨ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਗਾ ਲੋਦਾ ਜੀਵਿਤਨਲੋਂ ਮਧੁਤੁਗਾ ਚੋਸ੍ਨਾਡੁ.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥

ਆਧਾਠੀਝ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਵਿਸ਼ਮ੍ਯੋਨ ਮਾਯਨੁ ਸਮਕੂਰਠ੍ਠਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਜਲੁ ਚਾਲਾ ਕਘੁਪਡੁਤੁਨਾਠੁ; ਚਿਵਰਿਕੀ ਬੂਡਿਦਲਾ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਅਵੁਤੁਨਾਠੁ.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਮੁਤਪਰਮ੍ਯੋਨ ਆਚਾਰਾਲੁ, ਸਫੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰਿਨਮ੍ਯੋਨ ਸੰਨ੍ਹੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣਨੁ ਆਚਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਕੂਡਾ; ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਭੰਕਾ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿਯੁ ਭੁਤਰ ਦੁਠੁਣਾਲੁ ਊਂਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਸੰਨ੍ਹੁ ਸੁੰਕਲ੍ਹੁ ਗਲ ਵਝੀ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੁਵਲ੍ਲੁ ਅਤਨੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋਂ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡੁਡਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਕੁ ਰੂਪਾਲਨੁ ਸੁਠੁੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਖੰਡਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਗੋਲਾਕੀਲੁਨੁ ਸੁਠੁੰਚਾਡੁ.

ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਸਮੁੰਦੁ, ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਸਮੁੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਤਨਲੋਂ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾਲੁ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੋਨ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਊਂਚਾਡੁ.

ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਸਮੁੰਦੁ, ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਸਮੁੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾ ਤਨਲੋਂ ਸੰਨ੍ਹੁੰਗਾਲੁ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੋਨ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਊਂਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੇਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਭਯੁੰਕਰੁਮੁੰਨੇ ਸੁਪੁੰਚੁ ਸਮੁਦੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਪੁਡੁਵ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਪੁਡੁਵ ਮੁਨਿਸ਼ਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਵੋਲੁਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥

ਸੁਪੁੰਠਿਕਰੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਚੋਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੁੰਠਿ ਪੁਰੁ ਚੋਸੁਡੁ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਲਾੰਠਿ ਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਲੋਰੁ. ॥ 9॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧੁਨਲੁ ਫਲਸੁਪੁਡੁਮੁੰਨੇਵਿ, ਓਕੁਵੋਲੁ ਦੁਪੁੰਠਿ ਕੇਂਦੁਰਿਕਰਿੰਚਿਨ ਮੁਨਸੁਠੁ ਵਾਠਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿਸੁੰ.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਨਾਮੁੰ ਯੋਕੁਸੁਪੁਡੁ ਅੰਦੁਕੋਬੁਡੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੁਨਸੁਠੁੰ ਸੰਰਕੁਣ ਲੋਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਓਨਿਕਿ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਯੁਬੁਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥

ਅਹੁੰ ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੁੰਚੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਚੋਤੁੰਦਿ, ਝੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਗੁਡੁਸੁਠਿ. ਪੁਠੁਕ ਨੁੰਡਿ ਮਰੁਣੰ ਵਰੁਕੁ ਨਿਰੁਲਿੰਚੁਬੁਡੁਤੁੰਦਿ.

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਨਿਤੁਰੋਵੁਠੁੰ ਸੁਠਿੰਚੁਕੋਵੁਡੁੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਚੋਯਿ, ਅਤੁਸੁਠੁ ਓਧਾਠੁਕੁ ਘੋਰੁਦਾਨੁ ਚੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

ਨਿਤੁਰੋਵੁਠੁੰ ਸੁਠਿੰਚੁਕੋਵੁਡੁੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿਚੋਯਿ, ਅਤੁਸੁਠੁ ਓਧਾਠੁਕੁ ਘੋਰੁਦਾਨੁ ਚੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੇਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੁੰਨੋ ਨਿੰਡਿ ਓਨਾਠੁ; ਅਤਨੁ ਕਲਿਯੁਗੁ ਸੁਪੁੰਚੁਲਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵੋਲੋ ਪੁਡੁਵ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਡੁ, ਲੋਪਲ ਦੋਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ,
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਯਾਟਾਡੁ.

ਨਾਮੁ ਸਮੁਹਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗੁਰੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਅਤਨੁ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੂਚੈਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਕੂਡਬੇਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮੁ ਦਾਠਾ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਦੋਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਸਤਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਵਡੁ ਦਾਠਾ
ਸੀਝਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੇਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਠਠੈਤੁ ਰਾਯ ਲਾਠੀਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਲੋਹਾ,
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਓਕ ਲੋਹਾ ਲਾਠੀ ਸਾਧਾਰਣ ਵਝੀਨਿ ਬੰਗਾਰੰ ਵਠੀ
ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀਗਾ ਮਾਰੁਸੁਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁ, ਠਾਨੈ ਭਕੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਦੋਵਤਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸੁਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥

ਸੁਰੁਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਝੀਵਾਨਿਠੁਲਿਗਿੰਚਡੁ ਦਾਠਾ, ਯਝਮਾਨਿ ਸਠੁੰਗਾ
ਲੋਕਸੁਖਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਮਾਯ ਯੋਕੁਪਵੀਕਟੀ,
ਸੁਰੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਝੀ.

ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥

ਓਯਨੈ ਦੁੈਵਿਕ ਝਾਨੰ, ਠਾਨੈ ਅਨਿਠੁਲਿਸਿਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁ ਦਾਠਾ
ਸੁਰੁਪੰਚ ਬੰਧਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੈਸੁਟਾਡੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥

ਓ ਸੁਠੁਕਿਰੁ, ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਟੰਲੋ ਅਲਸਿਪੋਡੁ; ਮੀਰੁ ਖਗੋਲੋ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਐਚੈਘੋਪਘਝੀ. ॥ 10॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਨਾਲ੍ਹਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਚੇਸੇ ਅਨਿਖੁਨੁਲੁ ਅਤਫੁ
ਬੰਧਾਲੁਗਾ ਮਾਰਤਾਲੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੀਕੀ ਅਧਾਫ਼ਿਕੁ ਮਧੁਤੁ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ;
ਵਾਰੁ ਤਿਰੀਗੀ ਪੁਠੁਡਾਨੀਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਰਣੀਸ਼ਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ
ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ

ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਓਕਰੁ ਏਦੀ ਮਾਠੁਡੀਨਾ ਅਸਹਾਫ਼ਰਮੁਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ
ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਅਵਮਾਨੰਠੋ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਵੇਠੀਪੋਯਿ, ਐਕਪੁਏ ਬਾਧਪਠੇਲਾ ਚੇਯਬਡਤਾਰੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਠੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਫ਼ੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਡਾਰੁ, ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਠੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ
ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੁਕੁੰਡਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਤਰਾਲਨੁ ਕੂਡਾ
ਵਿਮੋਚਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥

ਠੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪਾਰਸ਼ਾਲ, ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਓਪਾਧਾਠੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਦਾਠੁਡੁਲਨੁ ਚਦੁਵੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਤੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਤਲੀ, ਅਤਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਪਿਲਲਨੁ
ਤੇਲੀਵੈਨਵਾਰੀਗਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਤੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਤਲੀ, ਅਤਨੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਪਿਲਲਨੁ
ਤੇਲੀਵੈਨਵਾਰੀਗਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਮਨਸੁਭੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਕੋਂਦਰੁ, ਮੈਰੁ ਵਾਰੀਨੀ ਮੈ ਊਨੀਕੀਕੀ
ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥

ਮੀਰੂ ਗੋਪਫ਼ਰਨਾਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚੈ ਆ ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮੀ ਸਮੁਕੁਲੋ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 11॥

ਸਲੋਕੁ ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਦਾਨਾਨੁ ਆਧੋਭਿੰਚਿ ਪੁਰਸੰਗਿੰਚਾਰੁ:

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੁਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥

ਕਲਿਯੁਗੰ ਕਾਮੰ ਯੋਕੁਮੰਦੁ ਕਲਿਗਿ ਆਨੁਕ ਵਾਠ ਵੰਠਿਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਨਵ
ਮਨਸੁ ਧਾਨਿਨਿ ਟੁਰਾਗੇਦਿ.

ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥

ਕੋਪੰ ਅਨੇਦਿ ਪੁਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਕਪੁਮਰਿਯੁ ਅਹੰ ਬਾਠੇਂਡਰ
ਲਾਠਿਦਿ.

ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਕੂਡਿਨ ਕਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁ ਮਦਾਫ਼ਿਖੁਦੇ ਪਦੇ ਟਾਗਡੰ
ਦਾਠਾ ਓਕਰੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਬਡਤਾਰੁ.

ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਟੁਰਾਕੁਰਸਾਨਿ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ, ਸਤਫ਼ੁ ਮੋਲਾਸਿੰ ਨੁ
ਆੰਚਡਾਨਿਕੀ, ਆ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਫ਼ੇਫ਼ਮੈਨ ਟੁਰਾਕੁਰਸਾਨਿ
ਤਯਾਰੁਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਓਕ ਪਦਾਰਠੰਗਾ ਮੰਚਿ ਪੁਰਵਰੁਨ ਨੁੰਡਿ ਮੰਚਿ ਪੁਰਵਰੁਨ
ਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਪਡੰਡਿ.

ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

ਰੋਛੇਗਾ ਸਧੁਣਾਲੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ, ਵੇਨਠਾ ਮੰਚਿ ਪੁਰਵਰੁਨ, ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਮਾੰਸੰ
ਨਿਰਾਡੰਬਰੰਗਾ ਆਂਡੰਡਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥

ਰੋਛੇਗਾ ਸਧੁਣਾਲੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡਿ, ਵੇਨਠਾ ਮੰਚਿ ਪੁਰਵਰੁਨ, ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ ਮਾੰਸੰ
ਨਿਰਾਡੰਬਰੰਗਾ ਆਂਡੰਡਿ.

ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਦਾਨਾਨੁ ਆਧੋਭਿੰਚਿ ਝੋਂਕੰ ਝਲਾ ਅਨਾਠੁ:

ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਵੈਨ੍ ਤਯਾਰੁ ਚੇਯਠਾਨਿਕੀ ਪਦਾਰਠਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨ੍ਨ੍ਹਾਠ੍ ਵੰਟੀਦਿ;
ਅਹੰ ਅਨੇਦਿ ਵੈਨ੍ ਲਾੰਟੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਕੋਰਿਕਲ੍ ਤਿਰਗਡੰ ਅਨੇਦਿ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਨੁ
ਤਾਗਡੰ ਵੰਟੀਦਿ.

ਮਨਸਾ ਕਟੇਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥

ਮਨਸੁ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਰੋਰਿਕ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਰਪੁ ਖੁਬਧੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਰ
ਦੇਯੁ ਭਾਠੇਂਡਰੰ.

ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੇ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਊ ਠ੍ਰਾਊਰਸਾਨਿਠਾਗਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਕਰੁ ਅਨੇਕ ਪਾਪਾਲੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥

ਠ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਮੁਨੁ ਮੋਲਾਸਮੁਗਾ ਕਲਿਗਿਯੁਨ੍ਠ੍ਰੋਜਨਮੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਰੋਠ੍ਰੇਗਾ
ਸੁਤਿੰਚਡੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਠੁ ਭਕੁਤਿਪੁਰਕੁਠ੍ਠਯੰ ਮਾੰਸੰਗਾ ਊੰਚੇ,

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥

ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਊ ਭੋਜਨਮੇ ਨਿਜਮੈਨ ਦਿਵ੍ਰਔਹਾਰਮੁ; ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿਕੁ
ਠ੍ਰੇਵਿਤੰਠੋ ਪੁਠਾਨਮੈਨਦਿ. ॥ 2॥

ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਵਾਠ੍ਰੀ ਅਯਿਠੇ, ਆਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰਾਠ੍ਰੰ ਠ੍ਰਾਊਰਸਾਨਿਠਾਨਿ ਪੁਰਵਾਹੰ
ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ,

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਸਾੰਗਠਾਠ੍ਰੀਕੁਲੁਸੁਕੁੰਚੇ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਤੁਕੁਗਾ
ਊਂਡਠੰ ਅੰਠ੍ਰੋਸਿਯਲ੍ ਮਕਰੰਦੰ ਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਕਪੁਠ੍ਰਲੇ ਮਾਰਿਠੇ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਅਨਿ
ਸਿਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਠ੍ਰਾਗਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯਠਡਠਾਯਿ. ॥ 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਦੇਵਦੁਠਾਠ, ਖੁਗੋਲ ਗਾਯਕੁਲ ਪਰਲੋਕ ਠੋਰਾਠ੍ਰੇ; ਅਠਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ
ਠਠਠ੍ਰਾਠ੍ਰੰ ਯੋਕ੍ਸ਼੍ਰਾਰੁ ਪਾਰਸ਼ਾਲਲ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁਠ੍ਰ.

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਸਿਵ, ਸ਼ੰਕਰ ਮਰਿਯੁ ਮੁਪੈਸ; ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੁ
ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਤਨ ਵਰ੍ਠਨਾਤੀਤ ਕੀਰਿਨਿ ਵਿਵਰਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਯੋਗੀ, ਸਭੁੰਗਾ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਆਨੰਦਾਲਨੁ
ਆਸਾਠਿੰਚੈਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਅਰਠਠਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਸਨਾਠੀ.

ਆਪੇ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥

ਅਤਡੁ ਤਨਠੋ ਚਰਿਠਚੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਬੋਧਿਸਾਡੁ;
ਅਤਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਵਿਭਿਨਠੁਗਾ, ਘੁੰਦਾਗਾ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨਵਾਡੁ.

ਆਪਣਾ ਚੇਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥

ਤਨ ਸਭੁੰਗਾ ਨਾਟਕਾਨਿਪਦਰਿਠਚਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਚੁਸਾਡੁ; ਅਤਨੁ
ਸਭੁੰਗਾ ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਠੇਲਿਸਿਨਵਾਡੁ. ॥ 12॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥

ਆ ਸਾਯੰਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਮੋਦਯੋਗਮੁਨਦਿ, ਐਦਿ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਿਨਿ ਨਾ
ਚੈਤਨਾਠੀਕੀ ਠੇਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਪੇਰਗਵਚੁਅਦਿ ਮਾਯਠੋ ਨਾ ਭਾਵੋਦੇਸੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਲੋਕ
ਸੰਪਦਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਿਨਿ ਕਾਲਿਘੋਯਵਚੁ

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੁਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਕੁਪ ਵਲਨ, ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਨਸਿੰਚਿ, ਮਨਸੁਸੁਠਿਰੰਗਾ ਮਾਰਿਨਵਾਡੁ, ਸਾਯੰਤ੍ਰੰ
ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਯੋਕਸ਼ਿਜਮੁਨ ਅਠਾਨਿਪਤਿਬਿੰਬਿਸਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਮਨੁਖੀ ਤਨ ਸਾਯੰਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ
ਪਰਿੰਚਵਚੁਚਾਨੀ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਸੁਠਾਨਿਪੈ ਦੁਠਿ ਸਾਰਿੰਚਲੇਦੁ; ਜਨਨ ਮਰਠ
ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਨਾਸਨਮੁਪੋਯਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੋਵੁਨੀ ਕੋਸੰ ਪਦੇ ਪਦੇ ਏਡੁਸੁ ਮੋਤੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਚੁਟੁਆ
ਤਿਰੁਗੁਨੁਨਾਘੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੀ ਦੁਘੁਠੀ ਕੋਸੰ ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਘੋਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨਾ ਕੋਰਿਕ ਘੋਯਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੋਵੁਠੀ ਨਾ ਹੁਦੁਯੰਲੋ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਠਾਨੇ ਸਰੋਠੁਠਾਤੁਮੁ ਆਯਨੇ ਸਰਠੁਨਾਨੁਵੁਲਕੁ ਆਤੁਮੁ ਆਯਨੇ ਸਠੁਯੰਗੁ
ਗੁਰੁਵੁ, ਠਾਨੇ ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬੁਰਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥

ਅਤੁਡੁ ਸਠੁਯੰਗੁ ਪਦੁਨੀਮੀਦੀ ਕੁਲਾਲ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਸੁਠੁਠਿੰਚਾਡੁ; ਆਯਨ ਸਠੁਯੰਗੁ
ਸਰਠੁਠੁਗੁ ਠਨੁਠੁਠੁਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਸਠੁਯੰਗੁ ਤਨ ਠੁਮੁਠੁਨ ਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥

ਅਤੁਡੁ ਠਾਨੇ ਆ ਯਨੁਲਨੁ ਨਾਸਨਮੁ ਚੋਯੁਨੁ, ਠਾਨੇ ਵਾਠੀਨੀ ਵਿਮੋਚਿੰਚੁਨੁ;
ਆਯਨ ਕੁਲਮਿੰਚਾਡੁ, ਕਨਿਕਰੰ ਠਨੁਠਾਡੁ.

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਏਨਠੁਠੁ ਤਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਨਾਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਰੀਗੁ ਸਤਠੁਠੁ.

ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਏਨਠੁਠੁ ਤਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਨਾਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪੁਰੀਗੁ ਸਤਠੁਠੁ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥

ਠੁਠੁਠੁ, ਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਤਮੁ ਸਰੀਰੰਪੁਠੁ ਬੁਠੁਠੁਠੁ
ਪਡੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਵਮੁਨਿੰਚਬਡੁਠੁਠੁ.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੁਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥

ఓ' నానక్, ప్రేమ లేని శరీరం, దానిని సృష్టించిన దేవుణ్ణి గుర్తించకపోతే, అది శపించబడుతుంది. || 1||

ਮਃ ੫ ॥

ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥

ਏਵਰਿ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨੁੰਡਿ, ਏਵਰਿ ਨਾਲੁਕ ਭੁਮਿ
ਯਜਮਾਨਿਨਿ ਧਾਫੀਸੁੰਦੋ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਐ ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਪੋਚੰਡਿ, ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਐ ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਪੋਚੰਡਿ, ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਤੀਰਠਯਾਤ੍ਰਲ ਸੁਘ੍ਰਿਕਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਟੀਲੋ ਸਾਘੁੰ ਚੇਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਰਾਮੀ ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਠੁੰਗਾ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਲਨੁ ਐਚਰਿਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਮਨਲ੍ਰਿਮਾਨ੍ਰਿਠਾਫੀਸੁਡੁ.

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥

ਭਯਾਨ੍ਰਿਸ਼ਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇਵਾਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕਰੁਠੀਸੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ
ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਅੰਦਿਸੁਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਦੋਵਝਾਨੰਠੋ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਐਠੀਰਠਿੰਚੇ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਐਯਨ
ਸਮਕੁੰਲੋ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਗੋਰਵਾਨ੍ਰਿਠੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ, ਰਕੁੰਚੇ ਵਕੁੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਡੁ. ॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤਗੁਰੂਰੂਪ ਨੂੰ ਕਲਵਕੁੰਡਾ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੰ ਅਧਾਠ੍ਰਿਕੰਗਾ ਗੁਠੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੂਰਠਮੈਨ
ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ ਚੋਂਸੁੰਦਿ.

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਦਿ ਤਨ ਚੈਤਨਾਠ੍ਰਿਗੁਰੂਰੂਪੁ ਮਾਟ ਮੀਦ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਦੁ, ਅਦਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ
ਤੀਸੁਕੁਵਸੁੰਦਿ.

ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੁਰ੍ਧੁਣਾਲਠੋਂ (ਕਾਮੰ, ਕੋਂਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਂਦੋਂਠ੍ਰੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ
ਅਹਾਂ) ਬਾਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ, ਇਦਿ ਦਾਨਿ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਠ੍ਰੁਲੁ ਵੇਂਦਨਠੋਂ
ਮੰਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥੀਐ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥

ਦੋਂਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲਿਗਿਨਾ, ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰੁਨੁ; ਏ ਵਿਸ਼ਯੰਲੋਂ ਏਵਰਿਕੀ ਏਮੀ
ਚੋਪਠ੍ਰੋਂਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਰੂਪੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਾਰੀ ਏਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥

ਸਤਗੁਰੂਰੂਪੁ ਠ੍ਰਮਨੁ ਵਿਚਿਠ੍ਰੁ ਚੋਂਯਮਨਿ ਅਞ੍ਞਾਪਿੰਚਾਡੁ, ਏ ਪਨਿ ਚੋਂਯੰਡਿ,

ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥

ਗੁਰੂਰੂਪੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਠਨਲੋਂ ਦੋਂਵੁਠ੍ਰਿ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥

ਮਨਕੀ, ਠ੍ਰਗਵੰਠੁਡੀਕੀ ਮਠ੍ਠ੍ਰੁਠਨ੍ਰੁੰਦੋਂਹਾਪੁ ਮੁਸੁਗੁਨੁ ਠੋਲਗਿਸੁ, ਮਨ
ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਂ ਦੋਂਵਿਕ ਕਾੰਤਿ ਏਨਿਕੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡਿ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਦਾਰੁ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥

ਦੋਂਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਦੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ; ਅਨਿਞ੍ਞਾਠਲਕੁ ਨਿਵਾਰਠਗਾ
ਏਪਯੋਗਿੰਚੰਡਿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥

ਮੈਂ ਚੇਤਨਲੋਂ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਸੁਕਲਾਘ੍ਰਿਸ਼ੋਂਦੁਪਰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੈਂ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਰਣਗਾ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰਸੁ ਫੋਪਧੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਕਠ ਮਰਿਯੁ ਤਦੁਪਰਿ
ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਚੁਤੁੰਦਿ, ਮੈਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਾਂਗਤ੍ਰਲੋਂ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰ
ਅਨੰਦਾਨ੍ਰਿਸਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਪਠੋਨਿਮਿਦਿ ਲੋਠ੍ਰ ਵੁਕ੍ਰਜਾਲੰ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ
ਦਾਨਿਨਿ ਫਲਵੰਤੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਠੋਂਟਮਾਲਿ, ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਦਾਨਿਕਿ ਸਾਗੁਨੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਪੰਠਨੁ ਤਿੰਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥

ਐਯਨੇਂ ਸੁਠ੍ਰਿਕ੍ਰ, ਐਯਨੇਂ ਅਨੰਦਿੰਚੋਵਾਡੁ; ਅਤਡੁ ਠਾਨੇਂ ਈਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਈਤਰੁਲੁ ਈਵਠ੍ਰਾਨਿਕਿ ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥

ਐਯਨੇਂ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਯਜਮਾਨਿ, ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਕਾਪਲਾਦਾਰੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਚੋਂਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਆਥੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥

ਵਿਸ਼ੁਠ੍ਰਿਕ੍ਰ ਅਯਿਨ ਐ ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮਨੁ ਏਵੋਂਚੋ ਨਾਨਕ ਵਿਵਰਿਸ਼ਾਡੁ, ਅਤਨਿਕਿ
ਦੁਰਾਸ਼ ਕੂਡਾ ਲੇਦੁ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥

ਏਕ ਵਕ੍ਰਿ ਪੁਰ੍ਰਿ ਬਾਟੀਲ ਮਦ੍ਰੁ ਠੋਸ਼ਾਡੁ, ਮਰੋਕਰੁ ਵਚਿਸ਼ੁ ਬਾਟੀਲ ਨੁੰਡੀ ਤਨ ਕਪੁਠੁ
ਨਿੰਪੁਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰਿ ਦਯਵਲ੍ਲ, ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਘੁਠੈ ਮਰਣਿੰਚਿਨਲ੍ਲੁਗਾ, ਓਕਰਿ ਅਹਾੰਨਿ
ਨਿਰੁਲੀੰਚਡੰ; ਅਪੁਠੁ ਓਕਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੇ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਤਰੁਲਪੈ ਆਧਾਰਪਡਡੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਸੁਰਤਿਦੀ ਅਤਨਿ ਪਨਿ ਦਾਠਾ
ਜਰੁਗੁਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੇ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥

ਨਾ ਭਕ੍ਤੀ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰੀਕੀ ਵੇਦਿ ਆਚਿਠਾ ਅੰਦਰੁ ਮਨੁਗਡਨੁ ਸਾਗਿਸੁਤਾਰੁ,
ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰੁ ਮੀਕੁ ਲੋਬਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਿ ਤੁਧ ਨੇ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥

ਨਿਨੁ ਸੁਖੁ ਤਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮੀ ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲਵਾਰੈ ਯੁੰਡੁ ਦੋਵੁ ਡੁ ਸਮਸੁ ਮੁਨੁ
ਪੌਂਦੁ ਨੁ.

ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥

ਓ ਦੋਵੁ ਡਾ, ਓ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁ ਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਲੋਢੈ ਚੋਸੈ ਨਿਜਮੈ ਨ ਵਾਝਾਰੀ.

ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੇ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥

ਓ ਸਾਧੁ ਵੁਲਾਰਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੁ, ਦਠੁ ਦਠੁ ਯੋਕੁ ਪਰੰਤਮੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨੁ, ਦੋਵੁ ਡੁ
ਕਾਕੁੰਡਾ ਭਤਰ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸਿਨ ਓ ਦੋਵੁ ਡਿਨਿ ਸੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਢੰਡੀ. ॥
16॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

ਓ ' ਕਬੀਰ, ਓ ਕਰਿ ਤਰਾਠੁ ਓ ਕਰੁ ਮਰਣਿ ਸੁਨਾਠੁ, ਮੋਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਚਨਿਘੋਠੰਡੀ,
ਕਾਨੀ ਚਨਿਘੋਵਡਾਨਿਕੀ ਸਰੈ ਨ ਮਾਰੰ ਏਮਿਠੋ ਏਵਰਿਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ. (ਜੀਵਿੰਚੈ ਟਪੁਠੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੋਧੰ ਨੁ ਚੈ ਵੇਰੁ ਚੋਯੰਡੀ)

ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੇ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਲਾੰਟੀ ਮਰਣਾ ਨਿਮੁਰਣਿੰਚਿਨ ਵਛੀ, ਓ ਕਰੁ ਮੁਠੀ ਮੁਠੀ ਮਰਣਿੰਚਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰੰ
ਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਮੋਝੈ:

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਚਨਿਘੋਠਾਨੋ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਰਣੰ ਏਲਾ ਠੰਡੁੰਡੀ?

ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥

ਓ ਕਵੇਲ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁ ਡਿ ਮਨਸੁ ਸੁਮੰਡੀ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੁ ਭਡਕਘੋਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਰਣਿੰਚਡੰ
ਸੁਲਭੰ ਅਪੁਠੁੰਡੀ.

ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ప్రపంచం మొత్తం చనిపోవడానికి భయపడుతోంది మరియు ప్రతి ఒక్కరూ శాశ్వతంగా జీవించాలని కోరుకుంటారు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ ॥

ఆ వక్త్రీ మాత్రమే దేవుని చిత్తాన్ని అర్థం చేసుకుంటాడు, గురువు దయవల్ల అతని అహాన్ని రూపొందించి, అతను జీవించి ఉన్నప్పుడే మరణించినట్లు కనిపిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అలాంటి మరణం మరణించిన వక్త్రీ అమరుడు అవుతాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥

గురుదేవుడైన దేవుడు సత్కృతంగా కరుణించినప్పుడు, ఆయన తన నామాన్ని ధ్యానించేలా ప్రజలను చేస్తాడు.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥

దేవుడు సత్కృతంగా తన భక్తుని సత్కృతులను కలుసుకుని శాంతితో ఆశీర్వదిస్తాడు; ఆయన భక్తుడు ఆయనకు ప్రీతికరమైనవాడు.

ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥

తన భక్తుల గౌరవాన్ని ఆయన కాపాడతాడు; తన భక్తులకు ఇతరులు గౌరవప్రదంగా నమస్కరించడానికి అతను కారణమవుతాడు.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥

దేవుని సృష్టి అయిన నీతిమంతుడైన న్యాయాధిపతి, వినయంగల దేవుని భక్తుణ్ణి కూడా సమీపించడు

ਜੇ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥

దేవునికి అందరికీ ప్రിയమైనవాడు, మిగిలిన ప్రపంచంలో చాలా భాగం పుట్టుక మరియు మరణ చక్రాలలో వర్తంగా కొనసాగుతుంది. || 17||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శోకం, మూడవ గురువు:

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਲੋਕਮੰਤਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਿਸੁਤਾ ਤਿਰੁਗੁਨੁਨਾਰਠੁ, ਕਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ੁ ਭਕੀ
ਲੈਕੁੰਡਾ ਆਯੁਨ ਨਾਮਾਨਿਯੁਰਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੈਡੁ.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਰੁਠੁੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨਿਵਾਡੁ, ਅਰੁਠੁੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਗੋਪਠਾਡੁ;
ਅਤਨੁ ਅੰਚਨਾਕੁ ਅਤੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੈਯੁਲੈਮੁ.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਏਵਰੁ ਏਪੁਠੁਆ ਅੰਚਨਾ ਵੈਯੁਲੈਡੁ; ਅਤਨੁ ਏ
ਸਮਯੁੰਲੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਡੁ.

ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਪ੍ਰਾਦਯੁੰ ਤਿਰੁਗੁਲੈਨਿ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਪ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨੰਤਲੁ ਠਾਨੁਗਾ ਅਤਨੁ ਅਨੰਤੁਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ
ਆਯੁਨ ਪ੍ਰਵਰੁਸੁਨਾਠੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਤਨਠੋ ਏਕਠੁ ਚੈਸਿ, ਤਰੁਵਾਤ ਏਕਠੁਗਾ ਊਂਡਲਾਨਿਕੀ
ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ.॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾਮੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਅਲਾੰਠੀ ਸੰਪਦ, ਏਦਿ ਕਲੀਗਿ, ਸ਼ਾਸੁਠੰਗਾ ਸ਼ਾੰਠਿ
ਊਂਡਿ.

ਤੇਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਗਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਏਨਠੁਆ ਅਯਿਪੋਡੁ; ਏਦਿ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਗੁਠਿੰਸੁਤਾ ਊਂਡੁੰਡੁ.

ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥

ਨਾਮੁੰ ਯੁਕੁਠੁ ਸੰਪਦ ਅਨੰਡਿੰਚੈਟਪੁਠੁ ਲੈਦਾ ਖਰੁਚੈਸੈਟਪੁਠੁ ਏਨਠੁਆ
ਤਗੁਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਸੰਪਦਨੁ ਸ਼ਾਸੁਠੰਗਾ ਏਸੁਨੈ ਊਂਡੁੰਡੁ.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

ಈ సంపద గురించి ఎప్పుడూ భయం లేదు మరియు దేవుని సమక్షంలో ఎప్పుడూ అవమానాన్ని అనుభవించరు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥

దేవుడు తన కృపను చూపును మాత్రమే వేసిన ఓ నానక్, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా నామ సంపదను పొందుతాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥

దేవుడు తానే అనిష్టాదయములలో నుండెను, ఆయనే బయట ఉంటాడు

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥

అతడు సత్తుంగా వక్షం కానివాడు, ఆయనే సష్టుంగా ఉనాళ్లు.

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥

ముపైవైతరు యుగాలు (అసంఖ్యాక్త యుగాలు), కటిక చీకటిని సృష్టించడంతో, అతను శూన్యస్థితిలో ఉనాళ్లు.

ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥

ఆ సమయంలో వేదాలు, పురాణాలు, శాస్త్రాలు లేవు, దేవుడు మాత్రమే ఉనాళ్లు.

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੁ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥

దేవుడు మాత్రమే ప్రతిదాని నుండి ఉపసంహరించుకున్నప్పుడల్లా లోకంలో కూరునాళ్లు.

ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥

దేవుడు సత్తుంగా అర్థం చేసుకోలేని సముద్రం మరియు అతనికి అతని గొప్పతనం తెలుసు. || 18||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੇ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥

అహం కారణంగా, ప్రపంచం చాలా దయనీయంగా మారింది, అది చనిపోయి బాధలను కొనసాగిస్తున్నట్లు

ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥

శరీరంలో శాస్త్ర ఉనర్లుత కాలం, భగవంతుణ్ణి సభించుకోడు; ఈ ప్రపంచంలో అతని దుస్థితి ఏమిటి?

ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

జ్ఞాని అయిన వాడు ఒకరి పనుల పరస్పరానాల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటాడు, కాని జ్ఞాని కాని వక్తి ఆలోచించకుండా పనులకు పాలయ్యతాడు.

ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఈ ప్రపంచంలో ఏమి చేసినా, ఆ తరాత్ర ప్రపంచంలో అతను ఏమి పొందుతాడో నిర్ణయిస్తాడు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

మొదటి నుంచీ, సత్యగురువు బోధనలను పాటించకుండా భగవంతుణ్ణి సభించుకోలేమనేదే గురు దేవుని సంకల్పం.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

సత్యగురువును కలుసుకోవడం దాత్రా, దేవుడు లోపల లోతుగా వాళ్లి చెందుతున్నాళ్లని మరియు అతను ఎల్లప్పుడూ అతనితో అనుసంధానంగా ఉంటాడని ఒకరు గ్రహిస్తాడు.

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో, ఒకరు దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటారు మరియు ఒకశాస్త్ర కూడా వర్తం కాదు.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥

జనన మరణాల పట్ల అతని భయం తొలగిపోయి, మానవ జీవితం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని పొందుతాడు.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు తన ఇష్టప్రకారం కనికరాన్నిచ్చేవ్నకి ఈ హోదాను అనుగ్రహిస్తాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ ॥

ਦੋਵਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਬੁਧਿਗਲਵਾਡੁ, ਮੁੰਚਿਵਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਸਰੋਂਠੁਠੁਡੁ.

ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ ॥

ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਤਨ ਰੂਪਾਨਿਯੋਲੁਡਿਸੁਣਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ ਧਾਨਾਨਿਕੀ
ਟੂਠੁ ਚੋਸੁਣਾਡੁ.

ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ ॥

ਆਯਨ ਸਭੁੰਗਾ ਮੌਨਬੁਸਿਗਾ ਨਟਿੰਚਾਡੁ, ਆਯਨ ਸਭੁੰਗਾ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਅੰਦਿਸੁਣਾਡੁ.

ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥

ਆਯਨ ਸਭੁੰਗਾ ਮੌਨਬੁਸਿਗਾ ਨਟਿੰਚਾਡੁ, ਆਯਨ ਸਭੁੰਗਾ ਆਧਾਠਿਠੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਅੰਦਿਸੁਣਾਡੁ.

ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥

ਓ ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਧੁਣਾਲਨੁ ਵਰਿੰਚਲੇਮੁ; ਵਪਠਿਕੀ, ਨੋਨੁ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ. ॥ 19॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕੁ ਮਾਨਵੁਲੁ ਚਾਲਾ ਚੋਠੁਵਾਰੁ ਅਯਾਠੁ, ਕਲਿਯੁਗੰਲੋ ਵਾਰੁ ਰਾਕੁਲੁ
ਅਵਠਾਰਾਲੁ

ਪੁਤੁ ਜਿਨੁਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੁਰੀ ਜੋਰੁ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥

ਓਡੁਕੁ ਓਕ ਰਾਕੁਲੁ, ਕੁਮਾਰੇ ਓਕ ਦੋਯੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਰੁਰਾਕੁਲੁ ਅਧਿਪਤਿ.
॥ 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਮੋਘੋ:

ਹਿੰਦੁ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਗੀ ॥

ਹਿੰਦੁਵੁਲੁ ਪੁਰੀਗਾ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਗੀ ॥

ਵਾਰੁ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲਨੁ ਪੂਜਿਸੁਨਾਰੁ, ਵਾਟੀਨਿ ਚੇਯਮਨਿ ਨਾਰਦ ਮਹਾਰੀ ਵਾਰੀਕੀ ਚੋਪਾਰੁ।

ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁਕੁਟੀਕ ਚੀਕਟੀਲੋ ਗੁਠੀ ਮਰਿਯੁ ਮੂਗ ਵਠੁਲ ਵਲੋ
ਭੀਵਿਸੁਨਾਰੁ।

ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥

ਅਝਾਨੁਲੈਨ ਮੂਰੁਪੁ ਰਾਤਿ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲਨੁ ਪੂਜਿਸੁਨਾਰੁ।

ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਤੁਥੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਨੀਟੀਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯੇ ਓ ਰਾਤਿ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੁਲਾ ਦਾਟਗਲਵੁ? ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਮੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਓਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਿਯਮੈਨ ਰਾਜੁ।

ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥

ਭਕੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡੀ ਓਨਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਓਯਨ ਮੀਦ ਪਰਿਪੂਰੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁਮੁ
ਕਲਿਗਿਯੁਨਾਰੁ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਓਹਾਰੰ, ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲੁ ਦਾਨਿਨਿ ਪੂਰੁ ਸੰਤੁਪੁਠਿਲੋ
ਓਸਾਠੁਸੁਨਾਰੁ।

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰੁਠੁ ਭਕੁਲੋ ਦੋਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਯੋਕੁਗੁਠਿਯਮੈਨ
ਪ੍ਰਤਿਫਲੰਗਾ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ।

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਚੇਰੁਕੋਲੇਨਿ
ਮਰਿਯੁ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਡੁ। ॥ 20॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਮੋਘਾ:

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥

ప్రతిదీ దేవుని ఆజ్ఞ క్రింద ఈ ప్రపంచంలోకి వస్తుంది మరియు అతని సంకల్ప ప్రకారం ఇకతఱ నుండి కూడా బయలుదేరుతుంది.

ਜੇ ਕੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

ఎవరైనా మూర్ఖుడు తనను తాను సృష్టికర్తగా లేదా ఏదైనా చేసే వక్తిగా భావిస్తే, అపుతఱు అతను ఆధాత్మికంగా గుడ్డివాడు మరియు అజ్ఞానంలో వశహరిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురువు యొక్క అరుదైన అనుచరుడు మాత్రమే తన సంకల్ప ప్రకారం, దేవుని ఆజ్ఞను అర్థం చేసుకుంటాడు. || 1 ||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਸੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాతఱా నామంతో ఆశీరధించబడిన వక్తి నిజమైన యోగి మరియు అతను మాత్రమే యోగా మార్గం తెలుసు, దేవునితో కలయికను పొందుతాడు.

ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੇ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥

అనిధురాఖు ఆ యోగి శరీరంలోనే ఉంటాయి; యోగా, దేవునితో కలయిక కేవలం పవిత్ర దుస్తులు ధరించడం దాతఱా జరగదు.

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੇ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అలాంటి నిజమైన యోగి చాలా అరుదు, అతని హృదయంలో దేవుడు వక్షమవుతాడు. || 2 ||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥

దేవుడు సత్యంగా జీవులను సృష్టించాడు, మరియు అతను సత్యంగా వారికి మద్దతు ఇస్తాడు.

ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥

దేవుడు సత్యంగా సూక్ష్మంగా ఉనాత్తని గ్రహించబడ్డాడు మరియు అతను సత్యంగా విశిష్ట యొక్క విస్తీర్ణముగా చూడబడతాడు.

ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਵੀਕਾಂತ ਸਨਾਫ਼ੀਗਾ ਮਿਗਿਲੀਘੋਯਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ
ਭਾਰੀ ਕੁਟੁੰਬੰ ਛੰਦਿ.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਾਧੁਵੁਲ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲੀਨਿ ਬਹੁਮਤਿਗਾ ਅਡੁਗੁਤਾਡੁ.

ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਡਵੁ; ਨੇਨੁ ਮਰੇ ਭਤਰ ਭਚੇਘਾਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਓਲੋਚਿੰਚਲੇਨੁ. ॥ 21॥ 1॥ ਸੁਧੁ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్ర మైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టమైనది, అనిష్టకంగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రుత్వంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యం వెల్లడి. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ వాడాహాన్మొదటి గురువు, మొదటి లయ:

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ఒక వస్తునపరుడు మత్తు మందు పొందకపోతే, అతను నీరు లేని చేపలా చాలా అశాంతిగా భావిస్తాడు.

ਜੇ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥

కానీ తమ గురు-దేవునితో ప్రేమలో ఉన్నవారు ఎల్లప్పుడూ లోపల సంతోషంగా ఉంటారు, ప్రతిదీ వారికి ఆహ్లాదకరంగా అనిపిస్తుంది. || 1 ||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా గురువా, నేను నా జీవితానిమ్మీకు అంకితం చేస్తున్నాను, మీ పేరు కోసం నన్ను నేను త్యాగం చేయగలను. || 1 || విరామం ||

ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

మన గురు-దేవుడు ఒక అందమైన పండ్ల చెట్టు లాంటివాడు మరియు అతని నామం ఈ చెట్టు యొక్కపండు యొక్కరసం వంటిది, ఇది జీవితానిమ్మరం చేసే మకరందం లాంటిది.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥

దీనిని రుచి చూసిన వారు లోకశోధనల దాహం నుండి తీరబడ్డారు, నేను వారికి అంకితం చేయబడ్డాను. || 2 ||

ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అందరిలో నుంచి ఉన్నట్టికీ, ఇప్పటికీ మీరు నాకు కనిపించరు.

ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਰੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥

దపిక్షతో ఉన్నట్టి తనకు మరియు కొలను (దేవుని పేరు) మధ్యగోడ (లోక అనుబంధాల పట్ల ప్రేమ) ఉన్నట్లు తన దాహాన్నిలా తీరగలడు? || 3 ||

ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥

ఓ దేవుడా, నానక్ మీ పేరు యొక్కపెద్దర్ కావాలని నేను కోరుకుంటున్నాను, మీరు నా గురువు మరియు మీ పేరు నా రాజధాని.

ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

కానీ నేను ప్రార్థిస్తూ, మీ ప్రశంసలు పొడుతూ ఉంటేనే నా మనసుల్లో ఉన్న సందేహం తొలగించబడుతుంది". || 4|| 1||

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ వాడాహన్సమొదటి గురువు:

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥

ధరాశ్రుతాలైన వధువు-ఆత్మజీవిత భాగసాఖి-దేవుణ్ణి సంతోషపెట్టగలిగితే, ధరశ్రీనుడు అసూయతో ఎందుకు ఏడుస్తాడు,

ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥

కానీ ఆమె ధరశ్రంతురాలైతే ఆమె కూడా జీవిత భాగసాఖి-దేవుణ్ణి సంతోషపెట్టగలదు.|| 1||

ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

"నా జీవిత భాగసాఖి-దేవుడు సంతోషంగా ఉంటాడు" అని వధువు నమ్మి ఆమె ఇతరుల సహవాసాన్ని ఎందుకు కోరుకుంటుంది? || 1|| విరామం||

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥

కాబట్టి, పుణాశ్రుతాలైన వధువు యొక్కపవర్తన మంత్రంగా మారి, ఆమె మనస్సు దారంగా మారితే,

ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥

అప్పుడు, ఆమె తన హృదయంలో నేయడం దాటా ఆభరణ-నామాన్ని నెక్లెస్ లాగా ఉపయోగించాలి; ఎందుకంటే దేవుని నామంలోని ఈ ఆభరణాన్ని మూలలోనైనా పొందలేము. || 2||

ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥

ఓ దేవుడా, నేను దిక్కు గురించి అడుగుతూ, చెప్పిన మార్గంలో నడవకపోతే, నేను గమాఖ్నైవేరుకునాస్థని చెబితే,

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੁਆਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਮੀਠੋ ਏਨਠੁਆ ਸਨਿਖ਼ੀਤੰਗਾ ਊਂਡਲੇਦੁ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਭਯਾਰਣਾਫ਼ੀਲਾ ਸੀਕ਼ਰਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਓਕ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪਘੁਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਠੋ ਜਤਚੇਯੁਬਡਿਨ ਆਤਘੁਠੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਿਮੁਲ਼ੀ ਸੰਠੋੲਪੇਠੁਗਲਡੁ.॥ 4॥ 2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨ੍ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰਿ, ਚੂਡੁ, ਵਰੁਕਾਲੰ ਵਚਿਠੁਦਿ, ਨੋਮਘੁਊਨੰਦੰਠੋ ਨੁਤਠੁ ਚੇਸੁਨਾਠੁ.

ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥

ਨਾ ਪਿਯੁਠੇਨ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਪੁਕੁਠਿਲੋਨਿ ਊ ਮਨੋਹਰਦੁਠੁਆ ਆਤਘੁਠੁਵੁ ਅਯਿਨ ਨਨੁਪਲੋਭਪੇਠੁਯੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਵਿ ਨਾਕੁ ਪਦੁਨੋਨ ਕਤਿਲੁ ਊਨਾਠੁ,

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥

ਮੀ ਦੁਠੁਠਿ ਕੋਸੰ ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁ ਚੇਯੰਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁ ਪੇਰੁਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਯੰਗਲਨੁ.

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੇ ॥

ਅੰਦੁਕੇ ਮੀਰੁ ਨਾਠੋ ਊਨਘੁਠੁ ਨੇਨੁ ਗਰਠੁਡੁਠੁਨਾਘੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਲੇਨਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਗਰਠੁਡਗਲਨੁ?

ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘੁ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥

ਓ' ਵਠੁਵੁ ਆਠੁਮੀ ਚੇਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮੰਚੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਲਠੋ ਪਾਠੁ ਮੀ ਗਾਜੁਲਨੁ ਪਗੁਲਗੋਠੁੰਡੀ,

ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੇ ਅਵਰਾਹਾ ॥

ਓ' ਵਠੁਵੁ ਆਠੁਮੀ ਚੇਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮੰਚੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਲਠੋ ਪਾਠੁ ਮੀ ਗਾਜੁਲਨੁ ਪਗੁਲਗੋਠੁੰਡੀ,

ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੁੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥

ಈ ਚੇਤੁਲਕੁ ਅਲಂਕਰਿੰਚਿਨ ਗਾਜਾ, ਕੰਕਣਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਿਨ ਗਾਜਾਲੁ
ਅਮਭੰਦਾਰੁ ਮੀਕੁ ਏ ਮੰਚਿ ਚੇਯਲੇਡੁ ਕਾਬਠੀ,

ਜੇ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥

ਜੇਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀਨਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਆਲਿੰਗਨੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਆ ਚੇਤੁਲੁ ਕਾਲੀਘੋਵਚੁਯੁ

ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥

ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲੰਦਰੁ ਤਮੁ ਪਿਯਮੁਨੇ ਜੇਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ-ਦੇਵੁਠੀ
ਸੰਤੋਪੇਪੇਟਾਨੀਕੀ ਪੁਰਯਤਿਸ਼ੁਨਾਠੁ, ਦੁਰਦੁਯੁਘਵਸ਼ਾਤੁ ਬਾਧਲੋ ਠਨੁਨੋਨੁ ਏਵਰਿਨਿ
ਸੰਪ੍ਰਦਿੰਚਗਲਨੁ?

ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥

ਓ' ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨਾ ਮੁਰਾਠੁਪੁਰਕੁਸ਼ਮੁਨੇ ਪਨੁਲ ਵਲੁ ਨੋਨੁ ਨਿਜੰਗਾ ਨਿਪਠੁਠੁੰਗਾ
ਠਨਾਠੁਨਿ ਨੋਨੁ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਜੇਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ-ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਟੀਲੋ ਫਕਠੀ ਕੂਡਾ
ਝਠਪਡਠੰ ਲੇਡੁ.

ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੁਰੇ ॥

ਨੋਨੁ, ਜਾਗੁਰੁਤੁਗਾ ਨਾ ਜਾਠੁਨੁ ਦੁਵੁਕੁਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਡੀਘੋਤੁਨੁਨੁਵੈਰਿਠੀਯੰਨੋ ਠੋ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਠਾਨੁ

ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥

ਕਾਨੀ ਨੋਨੁ ਮੀ ਮੁੰਦੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਅਸਠੁ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਬਡਨੁ. ਅੰਦੁਕੇ
ਨੋਨੁ ਏਪੁਠੁ ਏਡੁਸੁਤਾ ਮੁਰਣਿਸੁਨਾਠੁ.

ਮੈ ਰੇਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੁ ॥

ਨੋਨੁ ਚਾਲਾ ਬਾਧਪਠਾਨੁ, ਅਡਵਿ ਪਕੁਲਠੋ ਸਹਾ ਮੋਠੁੰ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨਾ ਪਠੁ
ਅਨੁਭੁਠਿ ਚੇੰਦੁਠੋੰਦਿ,

ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥

ਕਾਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁ ਘੋਕੁਠੁੰਤਰੁਠੁ ਸੁਹਾ ਫਕਠੇ, ਅਦਿ ਅਨੁਭੁਠਿ ਚੇੰਦਦੁ. ਨਾ
ਜੇਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁਵੇਰੁ ਚੇਸਿੰਦਿ ਫਕਠੇ.

ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਮੀਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਕਲਲੋ ਵਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਮਲੀਘੋਠਿਠੁਪਠੀ ਨੁੰਡਿ,
ਨੋਨੁ ਠਗਿਨੰਤ ਕਨੀਠੁ ਚਾਲਾ ਏਡਾਠੁ.

ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥

ఓ దేవుడా, నేను మిమల్ని చూడకుండానే నా కథను మీకు చెప్పగల
మరెవరినీ నేను మీకు పంపలేను.

ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥

కాబట్టి, నేను ఆశీర్వాదించబడిన నిద్రను అభ్యర్థిస్తాను: "దయచేసి రండి, బహుశా
నేను నా యజమానిని మీ దాత్రా చూడగలను".

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥

గురు అనుచరునికి నేను ఏమి చెప్పవలసి ఉంటుంది, గురువుగారు, మీ గురించి
నాకు ఏమైనా చెబుతాడు.

ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥

నేను నా తలను నరికి, అతనికి కూర్చుని, అహం లేకుండా అతనికి సేవ
చేయడానికి ఒక ప్రదేశంగా అందించాలి.

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥

అవును, మన జీవిత భాగస్వామి, దేవుడు మనపట్ల ఉదాసీనంగా ఉన్నప్పుడు మనం
అహంకారభావాన్ని వదిలి, మన జీవితాన్ని ఎందుకు త్యాగం చేయకూడదు? || 1|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

రాగ్ వాడాహాస్మయదటి లయ, మూడవ గురువు:

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥

చెడు ఆలోచనలతో మనసు శుభ్రమైపోయినప్పుడు, మిగిలినవన్నీ
మట్టిచేయబడతాయి మరియు శరీరానిక్షయం దాత్రా మనసును శుద్ధి
చేయలేము.

ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥

కానీ ఈ ప్రపంచం మూఢనమ్మాలతో దారి తప్పింది మరియు అరుదైన వ్యక్తి
మాత్రమే దీనిని అర్థం చేసుకుంటాడు. || 1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੇ ਨਾਮੁ ॥

ఓ' నా మనసా, మీరు దేవుని నామం మాత్రమే పఠించాలి,

ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੇ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁ ਖਾਮ ਨਿਧਿਓ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿਨਠੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥

ਨੋਪੁਠੁ ਗਲ ਯੋਗੁਲੁ ਆਚਰਿੰਚੈ ਆਸਨਾਲਨੁ ਏਕ ਵੱਝੀ ਨੇਰੁਖੁਨਿ, ਤਨ
ਭੰਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਿਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ,

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਮੁਰਿਕੀ ਠੋਲਗਿੰਚਿਡੰਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰੁ
ਮਠੀ ਠੋਲਗਿੰਚਿਡੰਦੁ. ॥ 2॥

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥

ਏ ਮਨਸੁਨੁ ਚੁਠਿ ਚੋਯਡਾਨਿਕੀ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਆਠਿੰਚਿਡੰ ਤਪੁਵੇਰੇ ਮਾਰੰ
ਲੇਦੁ.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਏਕਰਿ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਦੁਕਠੁੰ ਵੱਝੀਕਰਠੁਕੁ ਮਿੰਚਿ
ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੇ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਵੱਝੀ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ ਵਦੁਲੁਕੁਨਿ, ਠਰੁਵਾਠ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠੁਕੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਿਰਿਗਿ ਝੀਵਿਸੁਣੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ.

ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਅਠਨਿ ਮਾਨਸਿਕਮੈਨ ਲੋਕ ਅਨੁਭੰਠਾਲੁ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿ ਅਠਨਿ ਮਨਸੁ
ਪਵਿਠੁਮਵੁਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁਮੁਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਕੁਪ ਦਾਠਾਨੋ ਮਨੰ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਣਾੰ;
ਐਯੰ ਕੁਪਵਲੰ ਨੇਮੰਨਕੁ ਐਯੰਪਠੁ ਝੁਕੀ ਯੁੰਡਿਯੁੰਦਿ.

ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥

ਦੋਵੁਨਿ ਕੁਪ ਵਲੁ ਮਾਠੁਮੋ, ਏ ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਿਵਚੁਠੁਰਿਯੁ ਅਦਿ
ਨਿਪਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭੁਕੀਓ ਆ ਸਤ੍ਰਦੋਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚੰਦੀ.

ਏਕੇ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਏਕੇ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੇ, ਮੀਰੁ ਸਾಂತਿਨੀ ਪਾਠੁਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧ ਮਿਮੁਲੀ
ਵਮਾਤ੍ਰੰ ਬਾਧਿਚੰਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਲੋਕਭੋਧਨਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਘੁਟਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਦੋਵੁਨੀ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਏਕਰਿ ਅੰਤਰੁਗੁ
ਆਤ੍ਰਪਾਠੰ ਪੋਸੁਕੁੰਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ੁਦੰ ਏਕਰਿ ਪ੍ਰਾਦੁਯੰਲੋ
ਨਿਵਸਿੰਸੁੰਦੀ.

ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਦੋਵੁਨੀ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਏਕਰੁ ਅਤਨੀ ਸੰਕਲਾਠ੍ਰਿਗੁਹਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆ
ਸੰਕਲਠ੍ਰਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੁਕਰੰਦਾਨਿਰੁਚੀ ਚੁਾਡਨੀ ਨਾਲੁਕਨੁ ਕਾਲਾਠ੍ਰਿ,

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥

ਏਂਦੁਕੰਚੇ, ਤਨ ਨਾਲੁਕ ਈਤਰ ਲੋਕ ਸੁਖਾਲਨੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸੁਤਾ, ਲੋਕਭੋਧਨਲ ਪਲੁ
ਏਂਨੁਪੇਮ ਵਲੁ ਦੁ:ਖਾਨਿਠ੍ਰਨੁਭਵਿਸੁਤਾਨੋ ਏਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠ੍ਰਿਪੈ ਦੁਯ ਚੁਾਪਿਸੁਤਾਡੁ, ਅਯਿਠੇ, ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਯੰਗਾ
ਝੀਵੁਲਲੋ ਕੋਨਿਠ੍ਰੇਡਾਲਨੁ ਸੁਪੁਠ੍ਰਿਸੁਤਾਡੁ (ਕੋਨਿਠ੍ਰੁਕੀਪਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਠ੍ਰਾਪੁਲੁ).

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਪੁਲੰ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸ਼ੁਮੁਹਿਮਠੇ
ਆਠੇਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 4॥ 2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹਾਨ੍ਸਮੂਹਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਮਾਯਪੱਲ ਆਨੁਬੰਧੁ ਚੀਕਟੀ ਲਾਠੀਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਧਾਠੀਠ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਝਾਨਾਨਿਘੋਂਦਲੇਮੁ.

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ ਨਿਰੰਤਰੰ ਅਨੁਗੁਠਮੁਨੇ ਵਾਰੁ, ਦੀਨੀਨਿ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਰੁ
ਲੋਕਘੋਠੇ ਮਾਯਪੇਮਲੋ ਈਰੁਕੁਘੋਵਡੰ ਵਲੁ ਪੁਪੰਚੰ ਨਾਸਨਮਵੁਠੁੰਦੀ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀ
ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੋਂਡਪੰਡੀ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਚੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਆਂਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁ
ਪੁਪੰਚੰ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਣੀਨਿ ਪੋਂਦੋ ਮਾਰਾਨਿਠੁਨੁਗੋਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੇ ਪਾਏ ॥

ਚੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਮਾਠੁਮੇ ਸਠੁਠਾਲ ਨਿਠੀ, ਕਾਨੀ ਚੋਵੁਨਿ ਆਠੀਰਾਠੁਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੇ
ਦਾਨੀਨਿ ਗੁਰੁਪੋਂਡੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੋਯਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਠਨ ਨਾਮਾਨਿਘੋਂਚਕੁੰਡਾ, ਗੁਰੁ
ਕੁਪਠੋ, ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਠੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਠਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਪੋਂਦਬਡੁਠੁੰਦੀ.
॥ 2॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਲ, ਸੁਕੁਣੀ ਕੋਸੰ ਪਰੁਗੋਠੁਠਾ, ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਬਲਪੀਨੁਲਵੁਠਾਰੁ. ਚਿਵਰੀਕੀ
ਠਮ ਅਠਠੁ ਆਧੋਗਪਠੋ ਚੋਦੀ ਸਾਠਿੰਚਰੁ.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਅਯਿਠੇ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਪੁਜਲੁ ਨਿਠੁਠੋਵੁਨਿਲੋ ਲੀਨਮੁ, ਅਠਨਿ
ਨਿਜਮੁਨੇ ਨਾਮੰਲੋ ਵੀਲੀਨੰ ਚੋਯਬਡੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥

ಈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਕੋਸੰ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੀਕ੍ਸ਼ਣਠੋ ਮੁਡਿਪਡਿ ਊਂਟੁੰਡਿ. ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਦਿਵਯਯਾਨੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਾੰਤਿਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪਯੈਂਸ਼ਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ಈ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਭੌਤਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲ ਕੋਸੰ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੀਕ੍ਸ਼ਣਠੋ ਮੁਡਿਪਡਿ ਊਂਟੁੰਡਿ. ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਦਿਵਯਯਾਨੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ਾੰਤਿਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪਯੈਂਸ਼ਾਡੁ.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਵਡਹਾਂਸੁਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਸ਼ੁਨਿ ਆਤ੍ਮਵਦੁਵੁਲ ਮੁਖੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠੁਠੁ ਸ਼ਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਲਠੁਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਠੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਤਮ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਟੁ, ਸੰਠੋਪ ਪਡੁਠੁ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥

ਊ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਊਂਡਾਲੀ,

ਸਤਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਨਨੁਗੁਹਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦੇਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥

ਨਿਰਾਸ਼ੁਪਸ਼ੁਨਿ ਆਤ੍ਮਵਦੁਵੁਲੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਠੋ ਅਨੁਮਤਿੰਚਬਡਰੁ ਕਾਬਠੁਠੁ ਬਾਠੁਠੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਐਤਰ ਲੋਕ ਸੰਪਦਪਠੁ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਣੰਗਾ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਸਹਾਠੁਠੁ ਕਨਿਪਿਸ਼ੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਚੈਰੁਕੁਨਪੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਬਾਠੁਠੋ ਬਾਠੁਪਡੁਠੁ. ॥ 2॥

ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥

ਸਦ੍ਘੁਣਵੰਤੁਲੈਨ ਆਤਮਭਵੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿਯੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪ੍ਰਤਿਘੋਚਿਤੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਟੂ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥

ਪਾਪਾਤਮਾਯਿਨ ਆਤਮਭਵੁ ਲੋਕਸੰਬੰਧਮ੍ਯੈਨ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬਾਧਠੋ ਏਡੁਸ੍ਰਾਨੋ
ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਆਤਮਭਵੁਲੰਦਰਿਕੀ ਭਰ੍ਤ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਡੁ ਏਕਠੋ ਊਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਕੋਂਦਰੁ ਏਂਦੁਕੁ
ਐਕਠੁ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਤਰੁਲੁ ਏਂਦੁਕੁ ਨਿਰਾਠੁਪਠੁ ਊਨਾਠੋ ਚੋਪਠੁ
ਕਠੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਡੁ ਕੋਂਤਮੰਦਿ ਵਠੁਲੁ ਸਤ੍ਰਾਮਾਨਿਪ੍ਰਚਿੰਦਾਨਿਕੀ ਵੀਲੁ
ਕਲ੍ਰਿਚਾਡੁ, ਐਤਰੁਲੁ ਐਤਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁ ਚੋਯਬਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਭੀਵਿਤਾਨਿਪ੍ਰਮਰਠ੍ਰ ਚੋਸੇ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੁਚਿ ਏਪਠ੍ਰਿਕੀ ਠੀਪਿਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥

ਆਯਨ ਚੋਠਨਠੁ ਗੁਰੁ ਨਿਤ੍ਰਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਮਤੁਕੰਦ੍ਰਿ ਕਲ੍ਰਿਸਿਠੋਯਿ, ਆਠ੍ਰਿਠਿਕ੍ਰ
ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਠਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪ੍ਰਠਿਠਿਠੁਠ੍ਰਿ ਚੋਸਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਭਮ੍ਯੈਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਐਕਮ੍ਯੈਨ ਵਠ੍ਰਿ,

ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰ੍ਠਦਰਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠਿੰਚਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥

ਬ੍ਰਹਮਵੇਦ ਠ੍ਰੋਕਾਲਨੁ ਬਹਿਰ੍ਠੰ ਚੋਸਾਡਨਿ ਨਮੁਠ੍ਰਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਏਂਦੋ ਵਿਠੰਗਾ ਐਤਨੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰਮੇ ਵਾਠ੍ਰਿ ਚੋਸਾਡੁ.

ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥

ਸ਼ਿਵ ਆਧਾਏਠੀ ਡੀਵਿਤੰਪੁਏ ਝਾਨੰ ਕਲੀਗੀ ਊਂਟਾਡਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨਲੋਂ ਤਾਨੁ
ਲੀਨਮੁਏ ਊਂਟਾਡਨੀ ਚੋਬੁਤਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੀਕੀ ਕੂਡਾ ਅਠੀਕ ਗਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰ
ਊਂਦਨੀ ਚੋਬੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਵਿਘੁਨੁ ਵਲ੍ਹਪੁਠੁਠਾ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕੁਠੁਠੁ, ਰਾਮੁਠੁ ਮੋਦਲੈਨਵਾਰੀਗਾ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋਂ ਬੀਝੀਗਾ ਊਂਟਾਡਨੀ ਚੋਬੁਤਾਰੁ, ਕਾਬਠੀ ਵਰੀ
ਅਨੁਬੰਠੰਲੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੀਘੁਮੁਕੀ ਚੋਯੰਵਚੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥

ਗੁਰੁਮਾਰਠਦਰਠੰ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠਾ ਠੋਵਝਾਨੰਲੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਾਪੰਚੀਕ
ਅਨੁਬੰਠੰ ਯੋਕੁਠੀਕੀ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੀਕੀ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ ਵੀਮੁਕੀ ਪੋੰਦੀੰਦੀ. ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠੰਤੁਠੁ
ਪੋਂਟੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਠਾਠਵਚੁ

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ਸਤਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਨੁੰਡੀ ਵੀਡੀਪੋਯੀ ਮੋਠਾਨੀਕੀ
ਮਾਠਾਨੀਠੁਨੁਗੋਂਟਾਰੁ. ॥ 4॥

ਏਕੇ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਅੰਦਰੀਲੋਂ ਨੁੰਚੀ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕਠੀਨੀ ਚੂਸੁਕੁਨੋਂਦੀ ਏਕ ਨਿਠੁਠੋਂਵੁਡੁ ਮਾਠੁਮੈ.

ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਏਕ ਠੋਵੁਠੁਠੀ ਠੁਪੁਮੁਰੋਵਰੀਨੀ ਗੁਰੀੰਚਨੁ. ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕਠੀਕੀ
ਮਠੁਠੁ ਈਚੋਠੁਕੋਕ ਦਯੁਗਲ ਮਾਠੁਰ. ॥ 5॥ 5॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁਮੂਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠੰ ਪੋਂਟੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਈਂਦ੍ਰਿਯਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ
ਨੀਝਮੈਨ ਪ੍ਰਯੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਈ ਆਧਾਏਠੀ ਡੀਵਿਠਾਨੀਠੁਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ
ਆਠਾਰੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥

ਗੁਰੁవు ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਮ ਪਾਟਿੰਚਡਮ ਦਾਫ਼ਾ, ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਨਿਤਫ਼ਦੇਵੁਨਿ ਧਾਫ਼ਾਨਿਕੀ
ਅਨੁਗੁਠਮਗਾ ਊਮਟੁਮਦਿ. ॥ 1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ఓ' నా మనసా, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా దేవుని నామాన్ని ధాన్వీస్తూ ఉండండి.

ਸਦਾ ਨਿਬਰੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఇకఱా, ఆ తరాఱా ఈ నామం మాత్రమే మీతో పాటు వస్తుంది || 1|| విరామం||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ఒక గురు అనుచరుడికి, నిత్యదేవుని నామాన్నిఱాఱించడం అనేది ఉనత్ర హోదా మరియు గౌరవానికలిగి ఉండటానికి ఆధారం.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥

దేవుడు ఆ వక్తి హృదయంలో ఉంటాడు మరియు అతను ఎపఱికి తన సహచరుడు అవుతాడు. || 2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੇ ਹੋਇ ॥

దేవుడు ఆశీరఱించిన వక్తి మాత్రమే గురువు యొక్కనిజమైన అనుచరుడు కాగలడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

గురు అనుచరుడిగా మారిన గౌరవంతో దేవుడు సత్యంగా ఆ వక్తిని ఆశీరఱిస్తాడు. || 3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా నిత్యదేవుని నామాన్నిఱాఱించడం మాత్రమే విలువైన పని.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

గురు అనుచరుడు ఓ నానక్ తన కుటుంబానికి కూడా ఆధాఱిక్త మద్దతును అందించడానికి వీలు కలిఱాచాడు. || 4|| 6||

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ వడహన్సమూడవ గురువు:

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਨਾਮ ਰੁਚਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਚੈ ਵੱਝੀ ਆਧਾਊਠਿਠੰਗਾ ਨਿਲਕਠਗਾ ਊਂਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਢੇਵੁਨਿ
ਫ਼ੇਮਲੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਡੁ.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ਢੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਊਠਿੰਚਡੰ ਢਾਠਾ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਸੁਠੰਤ੍ਰਪੁ ਢੇਂਡੁਠੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਆਯਨ ਨਿਞਮੁਨ ਵਾਕਾਊਠਿਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਢਾਠਾ ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਿਞਮੁਨ
ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਡਾਨੁ.

ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਡੁਵਲੁ, ਨੇਂਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਠਾਠੰ ਢੇਂਡਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਏਕ ਵੱਝੀ ਯੋਕਠਠੁਠੁਕ ਨਿਠੁਢੇਵੁਨਿਠੋ ਅਠੁਠਾਠਿੰਗੰ ਢਾਠਾ ਸੰਤ੍ਰਪੁ ਢੇਂਡੁਠੁ ਢਾਠਾ,

ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥

ਲੋਕ ਸੰਪਢ ਅਯਿਨ ਮਾਯਨੁ ਵਡਿਲਿਵੇਸਿਨਪੁਠੁਠੁ ਅਠਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਠੰਤ੍ਰਪੁ
ਢੇਂਡੁਠੁੰਡੀ. ॥ 2॥

ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਢਾਠਾ ਢੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਅਨੁਸੰਢਾਨੰ ਅਯਿਨਪੁਠੁਠੁ ਏਕਰਿ ਸਰੀਰੰ
ਊਪਸ਼ਮਨੰ ਮਰਿਯੁ ਏਡਾਰੁਠੁ ਪੋਂਡੁਠੁੰਡੀ,

ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਆਧਾਊਠਿਠੰ ਝੀਵਿਠ ਪਰਿਮਲਾਨਿਠੁਠੁਢੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਏਕਰਿ ਪ੍ਰਾਡਯੰਲੋ ਊਂਟੁੰਡੀ. ॥
3॥

ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥

ਏ' ਨਾਨਕ, ਗੋਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੀਰਠੁਠਿੰਚਡਿਨ ਵੱਝੀ,

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਊਠਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਢਾਨਿ ਵਲੁ ਅਠਨੁ ਲੋਕ ਸੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ
ਡੁਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 7॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਵਡਹੰਸੁਮੁਠਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚਾਲੀ,

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਤਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰਸਤਠਾਕਾਠੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿਲੋ
ਲੀਨਮੈਪੋਵਚੁ॥ 1॥

ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੁ ਪਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਮ ਨਿਠਿਨਿ ਪੋੰਦਾਲੀ,

ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਗੁਰੁਸੰਕਲਾਠੀਖੀਕ੍ਰਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਨੁੰਡੀ ਕੋਠ੍ਠੁਕੁਪੋਤੁੰਦੀ,

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਪਠ੍ਠੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਕਠ੍ਠੁਬਡੀ ਠੰਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਦਾਰਿ ਤਪਠ੍ਠੰ ਵਲ੍ਲ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਖ੍ਰਮਲ੍ਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਤੁੰਦੀ.

ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥

ਐਡੀ ਆਨੰ ਮਰ੍ਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁਠਾਨੋ ਠੰਠੁੰਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਮਰ੍ਣ
ਰਾਕ੍ਰੁਸੁਡੁ ਂਲ੍ਲਪ੍ਰਠ੍ਠੁ ਦਾਨਿਨਿ ਨਾਸੰਨੰ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਠਾਠੀੰਚਿੰਨ ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਠੁਵੰਠੁਲੁ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪਚੋਤ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਠੁਲੋ ਦਾਨਿਨਿ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚਿੰਨਾਰੁ. ॥ 4॥8॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥

ਅਹਾਮ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁ ਖਿਰੇਕਿਸੁੰਦਿ, ਏ ਰੋਂਡਾ ਒ਕਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਕਲਿਸਿ ਨਿਵਸਿੰਚਲੇਵੁ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥

ਅਹਾਮ ਓਨਖੁਠੁ, ਒ਕਰਿ ਪੁਰਯਤਾਠੁ ਵਧਾ ਅਯਿਨਪੁਠੁ ਭਕਤੀ ਸਾਧਠੁ ਕਾਦੁ.॥ 1॥

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਲੋਂ ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਠੋਂਦੁਪਰਚਠਾਨਿਕਿ ਕੁਪਿ ਚੋਯੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੰਡਿ.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੇ, ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁਹਿਸਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਮ ਮੀਲੋਂ ਨੁੰਡਿ ਨਿਪੁਠਿਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਮੇ ਅਹਾਮ ਯੋਕਸੁਲਿਤੰ; ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੰ ਯੋਕਸੁਕੁਰਾਠੁ ਅਹਾਮਕਾਰੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਨੋ ਓਨਾਠੁ.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥

ਅਹਾਮਕਾਰਮੁ ਚੀਕਠੀ ਵੰਠਿਦਿ, ਅਹਾਮ ਕਾਰਠੰਗਾ ਓਧਾਠੀਠੁ ਝੀਵਨਾਨਿਕਿ ਮਾਠਾਨਿਖੁਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਮੁ. ॥ 2॥

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥

ਅਹਾਮਕਾਰਮੁਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਸਤਾਠਾਧਨ ਚੋਯੰਡੁ ਮਰਿਯੁ ਓਯੰ ਚਿਠਾਨਿ ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਮੁ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

ਅਹਾਮ ਵਲੁਨੋਂ ਒ਕ ਵਠੀ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਲੋਂ ਮੁਠਿਪਠਿ ਓਂਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਕਰਿ ਮਨਸੁਠੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚਲੇਮੁ.॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਹਾਮ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਸਾਸਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਒ਕਰਿ ਮਨਸੁਠੋਂ ਨਿਵਸਿਸਾਡੁ,

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥੧੨॥

ਨਿਤਯਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਿ, ਨਾਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕਤੀਓ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ,
ਅ ਵਿਧੰਗਾ ਆਯਨਲੋਂ ਵਿਲੀਨਮਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 9॥ 12॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਸਮੋਦਟੀ ਲਯ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰੁ ॥

ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਏਕ ਮੰਚੰ ਲਾੰਟੀਦਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਪੈ
ਅਧਾਰਪਡੀ ਊਂਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥

ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਷ਾੰਤਿ ਸੰਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੁਆ
ਊਂਟਾਡੁ.॥ 1॥

ਮੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥

ਨੇਸੁ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਕਲਵਗਲਨਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਆ ਅ਷ਿਸੁਨਾਘੁ.

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀਨੀ ਕਲਵਡਾਨੀਕੀ ਨਨੁਖੁਡੀਪਿਸ਼ਾਡੁ; ਨੋਨੁ ਒ਕ ਠਾਠੁ, ਨਾ ਗੁਰੂਕੁ ਠਾਠੁ. ॥ 1॥ ॥ ਵਿਰਾਮੁ ॥

ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥

ਨਾ ਸਰੀਰੁ ਅਵਿਨੀਤੀ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦੀ;

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਪਰਿਪੂਰਾ ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੀਨੀ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੁ? ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥

ਪੁਣਾਠੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਡੀਨੀ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ;

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥

ਨਾਕੁ ਏ ਸਦੁਠਾਲੁ ਲੇਵੁ. ਨਾ ਤਲੀ, ਨੋਨੁ ਅਤਨੀਨੀ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੁ? ॥ 3॥

ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਯੁਠਾਠੁ ਨੀਖੋਏਏਡੁਲੋ ਨੋਨੁ ਚਾਲਾ ਅਲਸਿਪੋਯਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥

ਏ ਪ੍ਰਯੁਠਾਠੁ ਨੀਖੋਏਏਡੁਲੋ ਨੋਨੁ ਚਾਲਾ ਅਲਸਿਪੋਯਾਨੁ.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਸਨਾਲੁਗਵ ਮੋਖੋ:

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਭੁਵੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਊਨਾਠੁ. ਅਤਨੀ ਵਿਲੁਵ ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਏਦੁ.

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥

ਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੀ, ਨੋਨੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਏਆਣੀ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਭਰੁਠੋ ਏਲਾ ਕਲਵਗਲਨੁ? ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਏਦੁ.

ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਸਠੋਂ ਪੈਠੀਨ ਆਮੇ ਸਠੋਂ ਪਕਰਮੈਨ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ. ਆਮੇ ਤਨ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁੰਦੀ - ਆਮੇ ਚਾਲਾ ਤੇਲੀਵੈਨਦੀ. ॥ 1॥ ॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੇਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥

ਨੋਨੁ ਲੋਪਾਲਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਛਨਾਘੁ; ਨੋਨੁ ਨਾ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਏਲਾ ਪਿੰਦਗਲਨੁ?

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥

ਮੀਕੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮਲੁ ਛਨਾਘੁ, ਕਾਨੀ ਨੋਨੁ ਮੀ ਆਲੋਚਨਲਲੋਂ ਲੇਨੁ, ਓ ਨਾ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵਾ. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਆਸਾਠੀਂਚੈ ਆਮੇ ਮੰਚੀ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ.

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥

ਨਾਕੁ ਏ ਧਰਾਘੁ ਲੇਵੁ; ਪਾਰਵੇਯਬਡੀਨ ਵਧੁਵੁ ਅਯਿਨ ਨੋਨੁ ਏਮੀ ਚੇਯਗਲਨੁ? ॥ 3॥

ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥

ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਨਿਰੰਤਰੰ, ਤਨ ਭਰ੍ਤ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਆਨੰਦਿਸੁੰਦੀ.

ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥

ਨਾਕੁ ਅਦੁਘੁ ਲੇਦੁ; ਅਤਨੁ ਏਪੁਠੈਨਾ ਤਨ ਕੋਗਿਲੀਲੋਂ ਨਨੁਧੁਗਰਗਾ ਛੰਚੁਤਾਡਾ? ॥ 4॥

ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥

ਓ ਭਰ੍ਤਾ ਪ੍ਰਭੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਯੋਗੁਘੁ, ਨੋਨੁ ਯੋਗਠ੍ਰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਛਨਾਘੁ.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥

ਨੋਨੁ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਵਾਡੀਨੀ; ਦਯਚੇਸੀ ਨਾਨਕ, ਸਾਤਿਠੁਲਨੁ ਕੁਮਿੰਚੰਡੀ. ॥ 5॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਠੈਵੁਡੁ, ਸਤਠੁਰੁਵੁ ਕਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਵਾਡਾਹੰਸੁਨਾਨੁਗਵ ਮੇਘਾ, ਰੋਂਡਵ ਝਲੁ:

ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਭ੍ਰੋਂ ਇੰਤ ਗੋਪ੍ਰਥੋਰਿਕ ਊਂਦਿ; ਨੇਂਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਦਰਫੁਪੁ ਆਸ਼ੀਰਾਫੁ ਦਰਫ਼ਾਨਿ
ਏਲਾ ਪੋਂਦੁਤਾਨੁ?

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਵੇਲ਼ੀ ਨਾ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਅਊਗੁਤਾਨੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਸਲਹਾਠੋਂ ਨਾ ਮੂਰਠਮਨਸੁਫੁ
ਬੋਧਿਸ਼ਾਨੁ.

ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥

ਮੂਰਠਮਨਸੁਫੁਗੁਰੁਸ਼ਾਬਾਦਿ ਪਦੰਲੋਂ ਊਪਦੇਸ਼ਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ, ਹਾਰ, ਹਾਰ
ਨੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਧਾਫ਼ਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਰਾ ਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਨਿ ਕ੍ਰਪਠੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਊ ਨਾਨਕ ਠਨ ਚੈਠਨਾਫ਼ਿਪ੍ਰਭੁਵੁ ਪਾਦਾਲਪੈ
ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿਸ਼ਾਊ. ॥ 1॥

ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਖਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥

ਨਾ ਸਤਪ੍ਰਭੁਵੇਨ ਦੇਵੁਊ ਸੰਠੋਂਸਿੰਚੁਨਠੁ ਨਾ ਭਰੁ ਕੋਰਕੁ ਨੇਂਨੁ ਅਨਿਠਕਾਲ
ਵਸ਼੍ਰਮੁਲੁ ਧਰਿੰਚੁਕੋਂਠਿਨਿ.

ਸੇ ਖਿਰੁ ਧਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਭਰੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਨਾ ਠਿਕੁਫੁ ਚੁਪੁ ਨੁਂਡਿ ਕੂਡਾ ਚੁਡਲੇਊ; ਨੇਂਨੁ ਏਲਾ
ਊਦਾਰਗੁਲਨੁ?

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੇ ਖਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥

ਆਯਨ ਨਿਮਿਠਮੁ ਨੇਂਨੁ ਅਲੰਕਾਰਾਲਠੋਂ ਨਨੁਅਲੰਕਰਿਸੁਨਾਫੁ, ਕਾਨਿ ਨਾ ਭਰੁ
ਮਰੋਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿਂਡਿ ਊਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਖਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ, ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ, ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਆ ਆਠਪ੍ਰਧੁਵੁ,
ਆਮੇ ਨਿਞਮੈਨ, ਊਦਾਠਮੈਨ ਭਰੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਆਸ਼ਾਠਿਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਖਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਵੇਲ਼ੀ ਅਧੁਪ੍ਰਵੰਠੁਠੈਨ, ਸੰਠੋਂਪਕਰਮੈਨ ਆਠਪ੍ਰਧੁਵੁਨੁ ਅਊਗੁਤਾਨੁ,
"ਮੀਰੁ ਅਠਨਿਨਿ ਏਲਾ ਪੋਂਦਾਰੁ - ਮੀ ਭਰੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ, ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ?"

ਮੈ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੇਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥

ਅਮੋ ਸਮਾਧਾਨੰਮ ਇਸ਼ੁੰਦੀ, "ਨਾ ਨਿਯਮੈਨ ਭਰ੍ਤੁ ਤਨ ਦਯੁਤੋ ਨਨੁਕੁਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਾਡੁ; ਨੋਨੁ ਨਾ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਮਧੁਪ੍ਰਠਾਸ਼ਾਨਿਖੁਡਿਚਿਪੇਟੁਨੁ.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ, ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰਮ ਮਰਿਯੁ ਅਤਸ਼ੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰਮ ਚੋਯੰਡੀ; ਓ ਸੋਦਰੀ, ਅਤਨਿਕੁਲੀਸੇ ਮਾਰੰਮ ਇਦੀ."

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥

ਅਮੋ ਦੋਵੁਡੁ ਅਮੋਨੁ ਅਨੁਕੂਲੰਮ ਚੂਸ਼ੈ, ਓ ਨਾਨਕ, ਅਮੋ ਕਾੰਤਿ ਕਾੰਤਿਲੋ ਕਲੀਸਿਘੋਯੰਦੀ. ॥ 3॥

ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਡੈਨ ਯੋਹੋਵਾ ਨੁੰਡੀ ਨਾਕੁ ਸੰਦੋਸ਼ਾਨਿਖੁਤੀਸੁਕੁਵਚੋਖੁਕੁਤੀਕੀ ਨੋਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਸ਼ੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖੁਮਰਿਸ਼ੁਨੁ.

ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੇਵਾਂ ॥

ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜੁ ਅਤਨਿਪੈ ਘਾਠੋ ਠੋਪਾਨੁ, ਅਤਨਿਕੀ ਸੇਵ ਚੋਸ਼ੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਕੋਸੰਮ ਨੀਟੀਨਿ ਤੀਸੁਕੁਵੋਲੁਠਾਨੁ.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥

ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਯੋਕੁਫ਼ਿਨਯੁਪੁਰਕੁ ਸੇਵਕੁਨਿਸੇਵਕੁਨਿਗਾ ਨਿਰੰਤਰੰਮੁ ਸੇਵਿਸ਼ੁਨੁ, ਅਯੰਨ ਪ੍ਰਭੁਵੁ, ਹਾਰ, ਹਾਰ ਯੋਕੁਕੁਪਸੰਮਗਾਨਿਖੁਨਾਕੁ ਪਰਿਸ਼ੁਡੁ.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ੪ ॥

ఓ' నానక్, నా గురువు ఆశీరథించబడింది, దేవునితో ఐకఠ కావాలని నా ఆశను నెరవేర్చా సత్యగురువును నేను ప్రశంసిస్తున్నాను. || 4||

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥

ఓ దేవుడా, నా మద్దతుదారు గురుతో నన్నుపకం చేయండి, కాబట్టి ఆయనతో విలీనం అయిన తరువాత, నేను దేవుని నామం గురించి ధాణిస్తూ ఉండవచ్చు.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥

నేను సత్యగురువు నుండి, దేవునితో సంఘం గురించి, ఆయన సహవాసంలో ఉన్నప్పుడు దేవుని పాటలను పాడుతూనే ఉండవచ్చు.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥

ఓ దేవుడా, నేను ప్రతిరోజూ మరియు ఎప్పటికీ మీ ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉండవచ్చు. ఎందుకంటే మీ నామం చెప్పే విషయం నా మనస్సు ఆధ్యాత్మికంగా ఉద్ధరించబడుతుంది.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥ ੫ ॥

ఓ' నానక్, నా గురు-దేవుని గురించి మరచిన క్షణంలో నేను ఆధ్యాత్మికంగా మరణిస్తాను. || 5||

ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੇ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥

అయితే, ప్రతి ఒకభూ దేవుణ్ణి గ్రహించాలనుకుంటారు, అయితే, ఆ వక్తి మాత్రమే ఆయన ఆశీరథించే వక్తిని చూస్తాడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

ప్రియమైన దేవుడు కనికరం చూపించే వక్తి దేవుణ్ణి ఎప్పటికీ ప్రేమిస్తాడు.

ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥

నిజమైన గురువుతో ఐకఠై, దేవుని నామాన్ని ఎప్పటికీ ధాణించిన వక్తి,

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ఓ నానక్, దేవుని నామాన్ని ధాణించడం దాత్రా, భక్తుడు అతనితో కలిసిపోతాడు మరియు తదాత్రా అతనితో ఒకడు అవుతాడు. || 6|| 1|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

రాగ్ వాడాహాన్స్మొదటి లయ, ఐదవ గురువు:

ਅਤਿ ਉਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥

ఆయన దివ్యస్థాయిం ఎంత గౌరవప్రదంగా ఉనద్దంత అది అంతగా లేదు.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥

అతని పరిమితులకు అంతం లేదు.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥

అయినపట్టికీ, ఒక వక్షి లక్షలాది సార్లు ప్రయత్నించవచ్చు

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥

దేవుని సంక్షానిక్షూడా గ్రహించలేము. || 1||

ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవునితో ఐకమైనపుడు అది ఎంత పవిత్రమైన సమయం మరియు క్షణం? || 1||
విరామం||

ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਿ ॥

లక్షలాది మంది భక్తులు ఆరాధించే దేవుడు

ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਿ ॥

లక్షలాది మంది సనాఖిలు తపస్సుచేస్తూనే ఉన్నారు,

ਲਾਖ ਜੇਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੇਗਾ ॥

లక్షలాది మంది యోగులు యోగా సాధన చేస్తూనే ఉన్నారు,

ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥

లక్షలాది మంది ఆనందాసద్దులు ఆయన అందించిన విలాసాలను ఆస్వాదిస్తూనే ఉన్నారు. || 2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੇਰਾ ॥

దేవుడు ప్రతి ఒకటి హృదయంలో నివసిస్తాడు, చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే దీనిని గ్రహిస్తాడు.

ਹੈ ਕੇਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੇਰਾ ॥

ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨਕੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਮਧ੍ਯਦੂਰਾਨਿ
ਤੋਲਗਿੰਚਗਲਡੁ.

ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਾਪੈ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ ਨਾਕੁ ਮਾਠਨਿਰ੍ਦੇਸ਼ੰ ਚੇਸੇਲਾ ਨੇਨੁ
ਤੀਵਰੰਗਾ ਪ੍ਰਯਤਿਸ਼੍ਠਾਨੁ.

ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅਤਨਿਕੀ ਅੰਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਸਿਧੰਗਾ ਛਨਾਘੁ.॥ 3॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥

ਓਕ ਚੋਟੁ ਨੁੰਚਿ ਮਰੋ ਚੋਟੁਕੁ ਤਿਰੁਗੁਤਾ, ਚਿਵਰਕੁ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ
ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ.

ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ਅਤਨੁ ਨਾ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭ੍ਰਮਲਨਿਠੁਟੀਨੇਂ ਤੁਡਿਚਿਪੇਛਾਡੁ.

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੁੰਚਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਛਨਿਕੀਨਿ ਨਾਕੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਪੁਨਰੁਭੀਵਨ ਮਕਰੰਦੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਉਚਾ ॥੪॥੧॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਨਾ ਦੋਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਕੰਚੇ ਅਤੁਠੁਠੁ ਅਧਿਕਾਰੰ. ॥ 4॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਸੋਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਯੋਕੁਸੰਗ੍ਰਹਾਵਲੋਕਨੰ ਪੋਂਦਿਨ ਆ ਕੁਲੰ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ;

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਆ ਸਤੰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਅਵੁਤੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਓ' ਨਾ ਜੀਵਿਤ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਡਾ,

ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਸੁਨਖੁਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਪੁਨਰੁਝੀਵੰ ਪੋਂਦੁਉਂਦੁ ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੰ ਨਿਤਮੁਨਦਿ, ਮੈ ਪਦੰ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਪੁਨਰੁਝੀਵਿੰਪਜੈਂਨੋਂਦਿ,

ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥

ਮਰਿਯੁ ਓ' ਸਾਂਤਿ ਯੋਕੁਪਤਿਰੁਪੰ, ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਦਿਵ੍ਰੁਧੁਠਿ ਝਾਨੰਤੰ ਨਿੰਡਿ
ਊਂਦਿ. ॥ 2॥

ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਓ' ਸਰੋਧੁਠੁਮੈਨ ਜੀਵੁਡੁ, ਨੈ ਆਝੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁਮੈਨਦਿ, ਮੈਰੁ ਠੈਵਸਿੰਹਾਂਸਨਾਨਿਠੁਸ਼ਾਸੁਠੁੰਗਾ
ਪਰਿਪਾਲਿਸੁਨਾਰੁ.

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥

ਨਾ ਨਿਤ੍ਰੁਦੈਵੁਡੁ ਏਨਠੁ ਨਸਿੰਚੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਨ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਨਠੁ
ਵੇਲਠੁ. ॥ 3॥

ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥

ਮੈਰੁ ਮਾ ਦਯਗਲ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਮੈਮੁ ਮੈ ਵਿਨਯਭਕੁਲੰ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਨ ਗੁਰੁ-ਦੈਵੁਡੁ ਸਰਠੁਠੁਠੁਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਠੁ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 4॥
2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਠੁਠੁਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਸਠੁਠੁਠੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਿ, ਅਰੁਠੈਨ ਵਠੀ ਮਾਠੁਮੈ ਠੀਨਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠੁ, ਆਯੰਨ ਵਾਕਾਠੁਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮਾਠੁਮੈ ਏਵਰੈਨਾ
ਮਿਮੁਲੁਗੁਹਿਸਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਤੁ ਮੀਕੁ ਏ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਅੰਦਿਸੁਨਾਰੁ,

ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਜੀਵਿੰਚਿਛਨਠੁਤ ਕਾਲੰ, ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਛਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁ
ਜੀਵਨੰਠੋ ਆਠੀਰਠੀੰਚਬਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਦਯੰਗਲ ਦੇਵੁਡਾ,

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥

ਮੀ ਚੇਤ ਆਠੀਰਠੀੰਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ, ਮੀਠੋ ਐਕਠੈਨ ਵਕੈਕ ਵਠੀ. ॥ 2॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਵਪਠੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਵਲਪੁਠੁਠਾ ਐਕਠ ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ ਮੀ ਮਠੁਠੁ ਕੋਸੰ ਮਾਠੁਰਮੇ ਕੋਰੁਠੁਨਾਠੁ.
॥ 3॥

ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਕੁ ਪੁਰਠਿਠ ਲੇਦੁ ਕਾਬਠੀ ਮੀ ਸਠੁਠੁਠਾਲਨੁ ਨੇਨੁ
ਗੁਰਿੰਚਲੇਕਠੋਠਾਨੁ,

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਐਕੁਕੁਸੰਗੁਰੁਹਵਲੋਕਨੰ ਪਿੰਦਿਨ ਠਰਾਠੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ ਅਠਾਠੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨੁਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਾ ॥

ਪਰਿਪੁਰਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੰਠਮੈਨ ਅੰਠਠੁਠੁਠਿ ਓਂਦਿ, ਅਠਨੁ ਅਨਿਠੁਗੁਠਾਲਨੁ
ਕਲਿਗਿ ਓਨਾਠੁ.

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥

ਅਠਨ ਕਰੁਠ ਚੁਪਿਨਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਵਿਨਠ ਠਕੁਠੀਠੋ ਆਠੀਰਠੀਠਾਡੁ.॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਨਾਤਿਕਲ ਨਾ ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਤਠੁਠੋ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਠਡਿ.

ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਵਿਸਠੋਵੁਨਿ ਸਰਠਠਾਠਕ ਪ੍ਰਦਾਤ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਮਠਠੁਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਰਪਡਠਾਨੁ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਭੁਮਿ, ਨੀਠੀ ਅਡੁਗੁਨ ਮਰਿਯੁ ਆਸ਼ਠਲੋ ਸਰਠੋਪਿਕਮੁ ਓਨਾਠੁ.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰੇ ॥੨॥

ਅਨੁਵਲੁ, ਅਠਨੁ ਚੇਠਿਲੋ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿਕੀ ਦੁਰਠਗਾ ਲੇਡੁ. ॥ 2॥

ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਧਿਆਏ ॥

ਐਯਨ ਚੇਠ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਠਡਿਨ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਠਨ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁ ਓਠਾਡੁ,

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੋਠਲਾ ਠਨ ਪ੍ਰਸ਼ਠਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੇ ਓਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਠੋਠਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਜਠਠੁਵੁਲਨੁ ਪੋਪਿਸੁਡੁ.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥

ਨਾਨਕ ਮੀ ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਤਠੁਠੋ ਅਠਨਿਨਿ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠੋਰਾਡੁ.
॥ 4॥ 4॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਠਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਪਠਯੋਜਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੋਠਲ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਮੀਕੁ ਅਨਠਮੁਨਿ ਅਠਠਰੁਠਿ ਓਠਿ.

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

ਓ' ਸਰਠਠਾਠਕ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਠਦਰਿਲੋ ਵਾਠੀਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਨਾਮੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਮੁਧਤੁ.

ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਵਾਕਾਭੀਘਿਨਿ ਆਧਾਭੀਭੁ ਜੀਵਨਨੰਤੋ ਨੇਨੁ ਆਭੀਰਠਿੰਚਬਡੁਤੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਨਿਨੁਆਭਿਯੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ,

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥

ಎੰਦੁਕੰਚੈ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਭੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁ
ਸੁਧਿ ਅਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਿਪਭੁਖੁਮੁਨਿ ਨਾਮੁਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਿਨਾਨੁ,

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਯੋਕੁਸ਼ੰਗ੍ਰਹਾਵਲੋਕੰਨੰ ਪਿੰਦਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਤਮੁ
ਊਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਪਾਟਲਨਿ ਨੇਨੁ ਪਾਡੁਤੁ ਊੰਡਗਲਨਨਿ ਨਾ ਕਨਿਕਰਮੁਨੁ ਨਾਕੁ
ਚੁਪੁਮੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥

ਮੀ ਨਾਮੁ, ਓ ਨਾਨਕ ਨੁ ਧਾਭੀਸੁਨਪੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਅਸਾਠੀਸੁਤਾ ਊੰਡੰਡੀ. ॥ 4॥ 5॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਸੋਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਸ਼ੰਕਰੰਦਾਨਿਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਾਂਗਤਠੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਲੀ,

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥

ਦੀਨਿ ਵਲਨ ਫਕਰਿ ਆਠੁਚਨਿਪੋਦੁ ਲੇਦਾ ਬਲਪੰਨੰ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥

ਅਦ੍ਰੋਖੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇਂ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰ੍ਰਦਰਠ੍ਰਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾਨੇਂ ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮੁੰਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੇਂਯੁਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁੰ॥

ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥

ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਆਭਰਣਾਲੁ, ਵਜ੍ਰਾਲੁ, ਮਾਣੀਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਤਾਲੁ ਵੰਠੀ
ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥

ਦੇਂਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸੁਨ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਫੁਕ ਵਠ੍ਰੀ ਆਨੰਦੰਠ੍ਰੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਠਾਡੁ॥ 2॥

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੁ ਸਰਣਾ ॥

ਨੇਂਨੁ ਗੁਰੁ ਅਭਯਾਰਠ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇਂ ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਠਾ ਚੁਸ੍ਰਾਨੁ,

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਦੇਂਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਗਾਨਮੁ ਵਲਨ ਮਨਸੁ ਸੁਠਿ ਅਵੁਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੁਠਾ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਂਵੁਡੁ ਪ੍ਰਠਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਠ੍ਰੋਂ ਪ੍ਰਵੇਂਸ਼ਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥

ਕਾਨੀ, ਊ ਨਾਨਕ, ਦੇਂਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘ੍ਰਾਪਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇਂ ਅਠਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾ੠ਰੰਭੀਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 4॥ 6॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਵਾਡਾਹਾਨੰਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

ਊ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਸਾਠਿਠ੍ਰੁਲ ਮੀਦ ਦਯੰਗਲ ਵਾਡਾ, ਦਯਚੇਂਸਿ ਨਨੁਠ੍ਰੁਨਠ੍ਰੁ
ਵਿਡੀਚਿਪੇਠ੍ਰੁਵਡੁ.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ' ਸਰਠ੍ਰਾਠ੍ਰੀ ਮਰਿਯੁ ਦਯੰਗਲ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੁੰ॥

ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీకు జతచేయబడిన హృదయం, మనోహరంగా మారుతుంది,

ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥

ఆ క్షణం, మీరు నా మనస్సునుండి జారిపోతారు (స్పృహలో), నేను దుఃఖంతో నిట్టూరాను. || 1||

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੁ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥

ఓ' దేవుడా, అనిశ్చయాల మీ స్పృహ, మీరు వారి ఫిరమైన మద్దతుదారుడు,

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥

దయచేసి మీ మద్దతుతో వారిని ప్రపంచ సముద్రం నుండి రక్షించండి. || 2||

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥

ఓ దేవుడా, జనన మరణ చక్రాన్నిమీరే నిర్దేశించారు,

ਜਿਸੁ ਤੁ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥

ఈ చక్రం నుండి మీరు దూరంగా ఉంచుకునవ్వారికి ఎలాంటి నొప్పి ఉండదు. || 3||

ਤੁ ਏਕੇ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥

ఓ' దేవుడా, ఈ విశిష్టత మీరు ఏకైక గురువు, మీ లాంటి వారు మరొకరు లేరు.

ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥

అందువల్ల, ఈ ప్రపంచ సముద్రం నుండి మమల్నిబ్బయటకు లాగమని నానక్ చేతులు జోడించి మిమల్నిపాఠిస్తాడు. || 4|| 7||

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫ ॥

రాగ్ వాడాహాన్స్ ఐదవ గురువు:

ਤੁ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕెਈ ਜਾਣੈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు ఎవరినైనా ఆశీర్వదించినపుడు మాత్రమే ఒకరు మీతో ఏకం అవుతారు,

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥

మీరు ఆశీర్వదించిన నామానిశ్చాస్థించండి. || 1||

ਤੂ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు అదుఱ్ఱమైన వారు మరియు మీ సృష్టి కూడా అదుఱ్ఱంగా ఉంది.॥
1॥ విరామం॥

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు సృష్టికర్త అలాగే మీరే సృష్టి.

ਹੁਕਮੇ ਜੀਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥

అనిజ్ఞోవులు మీ సంకల్ప దాత్రా జనిస్తాయి మరియు అవి మీ సంకల్ప తోనే మరణిస్తాయి. || 2||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ నామం నా మనస్సు మరియు శరీరానికి మద్దతు,

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥

మరియు మీ భక్తుడు నానక్ మీ నామంతో ఆశీర్వాదించబడతాడని ఆశిస్తున్నాము. || 3||8||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

వాడాహంస్రెండవ లయ, ఐదవ గురువు:

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రിയుడా, గురువుతో ఐకం కావాలని నేను ఆరాటపడుతున్నాను, కానీ పరిపూర్ణ గురువును నేను ఎలా కనుగొనాలి?

ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥

అతనితో వందలాది విభిన్న ఆటలు ఆడటం దాత్రా అతనిని ఆనందించడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ, పాలు లేకుండా పిల్లవాడిని శాంతింపజేయలేము,

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥

అదే విధంగా నా ప్రിയమైన మిత్రమా, నా ముందు వందలాది వంటకాలు ఉంచినప్పటికీ, దేవునితో ఐకం కావడానికి నా అంతర్గత ఆకలిని సంతృప్తి పరచలేము.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥

ఆయన ఆశీర్వాద దృష్టి లేకుండా నా మనస్సును శాంతపరచలేము, ఎందుకంటే నా మనస్సుతో మరియు శరీరంలో అతనిపై నాకు అపారమైన ప్రేమ ఉంది. || 1||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సేఖ్షితుడా, సహౌదరుడా, దయచేసి నా అభర్థనను విని, ఆధాత్మిక ఆనందానిష్ఠాందిన నిజమైన సేఖ్షితుడు గురుతో ననుభుక్త్య చేయండి.

ఓరు జీఆ కి మేరి సభ బేదన జాణే నిత సుణావే రి కిఆ బాతా ॥

ఆయన నా హృదయ వేదనను అర్థం చేసుకుంటాడు, ప్రతిరోజూ దేవుని స్తుతి గురించిన కథలను నాకు వివరిస్తాడు.

రుఓ ఓకు ఓిను తిసు బిను రిగి న సకా జిఓు ఓాత్రికు జల కఓు బిలలాతా ॥

వర్షపు చుక్క కోసం బాధతో ఏడేఫర్షపు పక్షిలా నేను ఒక్కక్షణం కూడా అతను లేకుండా జీవించలేను.

రుఓ కిఆ గుణ తేరే సారి సమాలి మే నిరగుణ కఓు రఓి లేతా ॥౨॥

ఓ' దేవుడా, మీ సద్గుణాలలో దేనిని నేను నా హృదయంలో వివరించగలను మరియు పొందుపరచగలను? మీరు ఎల్లప్పుడూ నాలాంటి పనికిరాని వక్త్రిని రక్షించండి. || 2||

రుఓ తఓి ఓడిణి కిం కఓు అమాళి సే పిరు కది నేణి ఓేఖా ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సేఖ్షితుడా, నా జీవిత భాగసాఖ్షి (దేవుని) యొక్క సంగ్రహవలోకనం పొందడానికి నేను ఆత్రుతగా ఉనాము, నేను అతనిని నా కళ్ళతో ఎప్పుడూ చూడగలను?

సభి రస తేగణ విసరే బిను పిరు కిత్తే న లేఖా ॥

నా జీవిత భాగసాఖ్షితో (దేవుని) ఐకర్ణ కాకుండా నాకు ఉపయోగం లేదు కాబట్టి అనిష్ఠనందాలను ఎలా ఆసాధించాలో నేను మరిష్ఠోయాను.

ఓరు కఓపర్ష తని న సుఖావఓి కరి న సకఓు రుఓి వేసా ॥

ఈ దుస్తులు ధరించడం కూడా నాకు సంతోషం కలిగించదు, అందుకే నేను అందమైన దుస్తులతో ననుష్ఠలంకరించలేను.

జిని సఖి లాలూ రావిఆ పిఆరా తిని ఆరీ రమ ఆఓేసా ॥౩॥

తమ జీవిత భాగసాఖ్షిని (దేవుడు) సంతోషపెట్టిన సేఖ్షితులు ననుష్ఠూడా దేవునితో ఐకర్ణ చేయమని నేను అభర్థిస్తాను. || 3||

మే సభి సీగార బణాఓిఆ అమాళి బిను పిరు కఓమి న ఆఓే ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సేఖ్షితుడా, నేను అనిష్ఠచారాలను నిరష్ఠించడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ, నా జీవిత భాగసాఖ్షితో (దేవుని) కలయిక ఉంటే తప్పనివి ఉపయోగం లేదు.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਜਪਿੰਚਡੰ ਚਾਲਾ ਅਦ੍ਰੁਘੰਗਾ
ਭਾਵਿਸੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਏਪਠੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰਗਾ ਊਂਡੰਡੀ,

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਭੋਧਲਨੁ ਪਾਟੀਸੈਨੇ ਆਯਨ ਨਿਤ੍ਰਨਾਮਾਨਿਘੀਰੁ
ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

సత్యంతో నిండిన నాలుక సత్య, మరియు సత్య మనస్సుమరియు శరీరం.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥

సత్యప్రభువును తప్పమరెవరినైనా ప్రశంసించడం దాత్రా, ఒకరి జీవితమంతా వృధా చేయబడుతుంది. || 2||

ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥

సత్యమే వ్యవసాయక్షేత్రము, సత్యము విత్తనము, సత్యము మీరు వర్తకము చేసే వాణ్ణారము.

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥

రాత్రిపగలు, మీరు ప్రభువు నామము యొక్కభావమును సంపాదించుకొందురు; భక్తి ఆరాధన సంపదతో నిండిన నిధి మీకు ఉంటుంది. || 3||

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

సత్యము నీ ఆహారము కావలెను సత్యము నీ బట్టలుగా ఉండనివుళ్ళు; మీ నిజమైన మద్దతు ప్రభువు పేరుగా ఉండనివల్లడి.

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥

ప్రభువుచే ఆశీర్వాదించబడిన వాడు, ప్రభువు ఉనికికి యొక్కభవనంలో సీటును పొందుతారు. || 4||

ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥

సత్యంలో మనం వస్తాం, సత్యంలో మనం వెళ్తాం, ఆ తరాత్ర మనం మళ్ళీపునర్జననకు పంపించబడము.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥

గుర్ ముఖ్ లు సత్యకోర్ట్ లో సత్య అని ప్రశంసించబడ్డారు; వీరు సత్యప్రభువులో విలీనం అవుతారు. || 5||

ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

లోతైన వారు సత్యము, వారి మనస్సులు సత్యము; వీరు సత్యప్రభువు యొక్క మహిమానిత్రమైన స్తుతిని పాడారు.

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥

ਨਿਜ ਮੈਨੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਵਾਰੇ ਸਤ ਪ੍ਰਭੂਵਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ੍ਟਾ; ਨੌਨੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵਨੁ
ਤਾਯੰ ਚੌਸ੍ਟੁਨਾਘੁ. ॥ 6॥

ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਤ੍ਰਘੋ ਸਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਵਨੁ ਚੌਪੇਮਲੋ ਪਦੇ ਕ੍ਰਿਣੰ, ਸਤ੍ਰਠੁ.

ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਸਚਾ ਸਚੁ ਆਕਾਰੁ ॥੭॥

ਅਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਸਤ੍ਰਾਘੋਮਾਸਿ, ਸਤ੍ਰਾਘੋਮਾਠ੍ਰਾਡਤਾਡੁ; ਵਿਸ਼ਠੁਮੰਤਣਿਨੀ ਅਕ੍ਰਮਿੰਚੌ
ਸਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਵਨੁ ਆਯੰਨ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 7॥

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰਪ੍ਰਭੁਵਨੁ ਕਲਿਸਿਠੋਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਤਨਠੋ ਵਿਲੀਨੰ ਆਯੰਨਪੁਠੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੮॥੧॥

ਅਦਿ ਆਯੰਨਕੁ ਨਚਿਠੁਠੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਮਨਲਿਠੁਮੰਰਕ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ; ਆਯੰਨ ਤਨ ਸੰਕਲਾਘੋ
ਸਠੁਮੰਗਾ ਨਿਯਮਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥8॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਵਾਡਾਹੰਸੁਮੁਡਵ ਮੋਘੋ:

ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਦਿ ਦਿਸਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁੰਦਿ - ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵ ਯੋਕ੍ਰਮੁਪਿਮਾਨਿਠੁ
ਸੁਤਿਨਿ ਏਲਾ ਪਾਡਗਲਡੁ?

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥

ਭੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਭੰਦ੍ਰਿਯਾਨੁ ਭੁਠਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਊਂਟਾਯਿ; ਲੋਂਗਿਕ
ਕੋਰਿਕ, ਕੋਪੰ ਆਯੰਨਨੁ ਏਡਠੋਗਕ ਭਾਠਿਸੁੰਟਾਯਿ. ॥ 1॥

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥

ਵਾਹੋ! ਵਾਹੋ! ਵਡਗੰਡੁ! ਵਡਗੰਡੁ! ਆਯੰਨ ਮੁਪਿਮਗਲ ਸੁਤਿਨਿ ਭਪਿੰਚੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਯੁਗੰਲੋ ਪ੍ਰਭੁਵ ਪੇਰੁ ਪੋਂਦਡੰ ਚਾਲਾ ਕਠੁੰ; ਗੁਰੁਵ ਭੋਠੰਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ,
ਪ੍ਰਭੁਵ ਯੋਕ੍ਰਮੁਕ੍ਰਿਸ੍ਰਾਰਾਂਸੰਲੋ ਠ੍ਰਾਗੰਡਿ. ॥ 1॥ ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਪਾਬਾਦ ਵਾਕਾਭੀਗੁਰੁਚੁਚੈਸੁਕੁੰਟੂ, ਮਨਸੁਸੁਨਿਪਭਿਭੁੰਗਾ ਸਭੁਭੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ, ਤਰੁਵਾਤ, ਪੁਭੁਵੁ ਯੋਕੁਭੁਪੁਮਾਨਿਭੁ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਨਲੋ ਤਨ ਆਤਮੁ ਅਰੁੰ ਚੈਸੁਕੋਨਿ, ਆ ਤਰਾਭੁ ਤਨ ਅੰਤਃਕਰਣ ਗੁਪਾੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਵਸੁਡੁ. ॥ 2॥

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪੁਭੁਵੁ ਪੁਰੈਮਠੋ ਭਾਭੁੰਗਾ ਨਿੰਡਿ, ਪੁਭੁਵੁ ਯੋਕੁਭੁਪੁਮਾਨਿਭੁ ਸੁਤਿਨਿ ਭਾਭੁੰਗਾ ਪਾਡੰਡਿ.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥

ਨਿਪਭਿਭੁੰਡੈਨ ਪੁਭੁਵੁ ਨਿਤਭੁ ਸਮਾਧਾਨਮੁ ਆਚੁਭਾਡੁ; ਆਯਨ ਨੁੰਡਿ, ਤਨ ਪੁਧੁਯ ਕੋਰਿਕਲ ਪੁਲਾਲਨੁ ਪੁੰਡੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਉਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ਨੈਨੁ ਨਿਮਛੁੰਤਿਲੋ ਊਨਾਭੁ, ਕਾਨਿ ਨੈਨੁ ਪੁਭੁਵੁ ਅਭਯਾਰਣਠੁਲੋਕਿ ਪੁਰੈਸੁਨਾਭੁ.

ਪਾਥਰੁ ਤੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥

ਮੁਨਿਗਿਪੁੰਤੁਨਭਾਯਿਨਿ ਪੈਕਿ ਏਤਾਡੁ; ਆਯਨ ਮਪਿਮਗਲ ਗੋਪਭੁਨਮੈ ਸਤਭੁ. ॥ 4॥

ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

ਵਿਪੰ ਨੁੰਡਿ, ਨੈਨੁ ਅਦੁਭੁੰਡੈਨ ਮਕਰੰਡੰਗਾ ਰੁਪਾੰਤਰੰ ਚੈਂਡਾਨੁ; ਗੁਰੁਬੋਧਨਲੋ ਨੈਨੁ ਵਿਵੈਕਾਨਿਭੁੰਡਾਨੁ.

ਅਕਹੁ ਪਰਮਲੁ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥

ਚੈਂਡੁ ਮੁਲਿਕਲ ਨੁੰਡਿ, ਨੈਨੁ ਗੰਧਪੁ ਚੈਕਠਾ ਰੁਪਾੰਤਰੰ ਚੈਂਡਾਨੁ; ਏ ਪਰਿਮਲੰ ਨਾਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਵਾਭਿੰਚਿੰਡਿ. ॥ 5॥

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਆਨੰ ਚਾਲਾ ਵਿਲੁਵੈਨਡਿ; ਪੁਪੰਚੰਲੋਕਿ ਵਚੈਘੁਕੁਭੁ ਸੰਪਾਡਿੰਚਾਲਿ.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥

ਪਰਿਪੁਠੁੰਡੈਨ ਵਿਧਿ ਢਾਠਾ ਨੈਨੁ ਸਤਭੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਭਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੈਨੁ ਪੁਭੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਭੁੰਡਾਨੁ. ॥ 6॥

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਠਾਂਕਲਘੁ ਗਲ ਮਨੁਭੂਲੁ ਮੋਸਓਤਾਰੁ; ਅਵਿਨੀਤਿਕੀ ਅਨੁਬਧੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ
ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵਠੰਗਾ ਵਧਾ ਚੇਸਾਰੁ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਪੇਰੁ ਏਪਠੀਕੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰੰ, ਕਾਨੀ ਮਨੁਭੂਲੁ ਸ਼ਬਾਦ ਵਾਕਾਠੀ
ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਰੁ. ॥ 7॥

ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੁ ਤਮੁ ਨੋਟੀਠੋ ਪ੍ਰਭੁਵੁ, ਹਾਰ, ਹਾਰ ਪੇਰੁਨੁ ਜਪਿਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਕੋਂਤਮੰਦਿ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਤਮੁ ਹ੍ਰਦਯਾਲਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਿਚਿਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਤਮੁ ਹ੍ਰਦਯਾਲਲੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਵਿਮੁਕਤਿਨਿ
ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥8॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯੋਂਦੁ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

ਵਾਡਾਹੰਸੁਮੋਦਠੀ ਮੇਘਾ, ਕੀਰਨ:

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥

ਅਬਧੰਠੋ ਕਲੁਸਿਤਮੈਨ ਸਰੀਰਾਨਿਠੁਕੋਠਠਾਨਿਕੀ ਏਂਦੁਕੁ ਬਾਧਪਠਾਲੀ?

ਨਾਤਾ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥

ਅਤਨੁ ਸਤ੍ਰਾਠੀਠਚਰਿਸੈ, ਏਕਰਿ ਪ੍ਰਣਾਲਨ ਸਾਘੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥

ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਸਤ੍ਰੁ ਠਨਘੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਏਕਰੁ ਸਤ੍ਰੁ ਅਵੁਠਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਰੁ
ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥

అయితే, ముందుగా నిర్ణయించిన విధి లేకుండా ఆధ్యాత్మికంగా ఉనత్త ఫితికి చేరుకోలేము; కేవలం దైవిక జ్ఞానం గురించి మాట్లాడటం పనికిరాదు.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥

మనం ఎకభికి వెళ్ళి కూర్చున్నామనం దేవుని పాటలను పాడాలి మరియు గురువు యొక్క బోధనలకు మన చేతనను తెలియజేయాలి.

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹె ਨਾਈਐ ॥੧॥

లేకపోతే, మన శరీరాన్ని అబద్ధంతో కలుషితం చేసిన తర్వాత పవిత్ర స్థలాల్లో సాక్షాలు చేయడం వల్ల ఏమి ఉపయోగం. || 1||

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు నన్ను పేరేపించినపుడు మాత్రమే నేను మీ ప్రశంసలను పాడగలను,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥

మరియు అదుత్తమైన దేవుని పేరు నా మనసుకు ప్రీతికరమైనదిగా మారింది.

ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਤੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥

నామం మనసుకు తీపిగా ధన్వించినపుడు, దుఃఖం యొక్క నివాసం కూలిపోయింది.

ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

మీరు మీ ఆజ్ఞను జారీ చేసినపుడు, ఆధ్యాత్మిక శాంతి నా మనసులో నిలిచి పోయింది.

ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే ప్రపంచాన్ని సృష్టించారు, మీరు నన్ను పేరేపించినపుడు మాత్రమే నేను మిమల్ని పాఠించగలను.

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, మీరు నన్ను పేరేపించినపుడు మాత్రమే నేను మీ పాటలను పాడగలను,

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਵਾਰੀ ਗੱਤ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਵਾਰੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਯੁਸ਼ਾਡੁ.

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ਏਵਰਿਨੀ ਚੋਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏਵਰਿਠੋਨੁ ਗੋਡਵਪਡਵਡੁ.

ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਵਾਵਣਾ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਈ ਵਿਧੰਗਾ ਮਨਲਿਖੁਮਨੰ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁ ਕਾਬਠੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਵਾਦਿੰਚਕੂਡਦੁ.

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੁਆਵਣਾ ॥

ਮਨੰ ਏਵਰਿ ਸੰਸਠਲੋ ਜੀਵਿੰਚਾਲਿ ਘੁੰਟੁੰਦੋ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਸ਼ਤ੍ਰੁਠਾਠੀਠੁਠੁਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏੰਦੁਕੁ ਏਡਵਾਲੀ?

ਜੇ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਏ ਬਾਧਨੁ ਲੋਦਾ ਅਨੰਦਾਨਿਯੁਚਿਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਦਯਠੋ ਭਰਿੰਚਾਲੀ, ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਵਕ੍ਸ਼ੰ ਚੋਯਵਧਨਿ ਮਨ ਮਨਸੁਕੁ ਚੋਪਾਠੀ.

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਵਾਰੀ ਗੱਤ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਵਾਰੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਯੁਸ਼ਾਡੁ. ॥
3॥

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀਨੀ ਸੁਠੁੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਦਯਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਰੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀਨੀ ਸੁਠੁੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਦਯਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ॥

ਅੰਦਰੁ ਸ਼ਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੋਸੰ ਪ੍ਰਯਠਿਠ੍ਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਠੀਸ਼ਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਅਠਨਿਕਿ ਨਚਿਠੁਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥

ਪ੍ਰਜਲੁ ਦਾਠੁਠਾਠੁ ਐਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਿਧ ਮਠ ਅਚਾਰਾਲਨੁ ਨਿਰਠੀਸ਼ਾਰੁ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਠਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕਿ ਏਦੀ ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ.

ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥

ਨਾਮੁ ਅੰਤੋਂ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਯਮਿਤੁ ਲੈਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਗਤੰਲੋਂ 'ਏਦੋਂ ਓਕ ਸਮਯੰਲੋਂ
ਦੇਵੁਨਿ ਕੁਪ ਚੇਤ ਅਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਿ ਓਂਡਾਲਿ.

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਿਸੁਫ਼ਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਕੁਪਠੋਂ
ਅੰਦਰਿਨੀ ਅਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨਸੁਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਫ਼ਿੰਚੇਂਦੁਕੁ ਨਾਪਲੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੰਡਿ.

ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਠਿਨਿ ਸੁਫ਼ਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਠੁ ਓਨਾਠੁ.

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੁਰੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਕੁਰੰਗਾ ਓਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਫ਼ਿੰਚਿਨਿ ਤਰੁਵਾਤ, ਮੀਰੁ
ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਵਾਰਿ ਸੁਪੰਚ ਪਨੁਲਕੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥

ਮੀਰੁ ਕੋਂਤਮੰਦਿਨਿ ਰਾਜਾਲੁਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਈਤਰੁਲਨੁ ਦਾਤੁਠੁਠੁ
ਕੋਂਸੰ ਯਾਚਿੰਚੇਲਾ ਚੇਸ਼ੁਨਾਠੁ.

ਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਤੁਝ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ਨੁ, ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਓਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਚੇਸਿੰਦਿ ਮੀਰੇ, ਓ
ਭੁਰੰਤਿਵਲੁ ਸੁਪੰਚੰ ਤਪੁਠੁਠੁਠੁ ਪਲੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥

ਕਾਬਠੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਮੀ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਓਂਚੇ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਮਾਤੁਰੰ ਮੇ ਨੇਨੁ ਮੀ
ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਫ਼ਿੰਚੰਗਲਨੁ. ॥ 1॥

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਪੇਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁ
ਸੰਠੋਂਕਰੰਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥

ਦਾਨਿ ਘ੍ਰਾਣੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਬਾਧ ਅਦੁਯੁਸ਼ਮ੍ਰੈ, ਣਾਂਤਿ ਲੋਪਲੇ ਊਂਟਾਯਿ.

ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥

ਪੁਣਾਠ੍ਰੁਠੁਠੁ, ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁਠੁਠੁ, ਝਾਨੁਠੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਨੁ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥

ਊ ਦੋਵੁਡਾ, ਪੁਣਾਠ੍ਰੁਠੁਠੁ, ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁਠੁਠੁ, ਝਾਨੁਠੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨੁਵਾਰੁ
ਕਾਬਠ੍ਰੀ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਨੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥

ਕਾਨੀ, ਲੋਕਸੰਪਦ ਮਰਿਠੁ ਣਕ੍ਰੀਠੋ ਆਕ੍ਰੀਂਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠੁਰੁਚੋਸੁਕੋਰੁ
ਮਰਿਠੁ ਵਾਰੁ ਵਾਰਿ ਵਿਲੁਵੁਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠਾ ਠੋਠਾਰੁ.

ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੇ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥

ਅਝਾਨੁਲੋਨ ਮੂਰੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁ ਠੋਸੁਕੋਰੁ; ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਏਵਰੁ
ਵਚਾਠ੍ਰੀ ਵਾਰੁ ਝਕਠੁ ਨੁਂਡਿ ਬਠੁਠੁਦੋਰਾਲਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਅਠੁਠੁ ਕਾਦੁ.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥

ਊ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਪੇਰੁ ਣਾਠ੍ਰੁਠੁਠੁਨਦਿ ਮਰਿਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨੁਦਿ. ॥ 2॥

ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ਊ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠੁਰਿਠੁ ਮੀ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁ ਮੰਤ੍ਰਾਲਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੋਟਪੁਠੁਠੁ ਆ ਸਮਠੁਠੁ ਅੰਦੰਗਾ ਊਂਟੁਂਡਿ.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥

ਮੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆ ਭਕੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਠੁਪੇਮਠੋ ਠਾਠੁਠੁਠੁ.

ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

ਆ ਮਰੁਠੁਠੁ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਮਠੋ ਆਠ੍ਰਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੀਕੁ ਜਠਚੋਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਮੀ ਪੇਰੁਠੋ ਨਿਂਡਿਨ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਵਰੁਠੁਠੁਠੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਕਠੋ ਊਨਾਠੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕਠੋਠੋ ਏਕੁਕੀਠੁ, ਵਿਠਾਠੁ ਠਰੁਠੋਦਾ ਕਰੋਰ ਠ੍ਰਮੁ
ਕੂਡਾ ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਬੰਠਾਠੁ ਗੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਚਕਠੈ ਊਨਾਠੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕਠੋਠੈ ਚਕਠੀਯ, ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਚਰਠੁਲੈਦਾ ਕਠੋਰ ਸ਼ਰਮ
ਕੂਦਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਬੰਠਾਲੋ ਗੁਰਿੰਚਬਡਵੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੈ ਸ਼ਾਸਠੁ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿ ਊਨਾਠੁ.

ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥

ਮੈਂ ਨਿਯਮੰ ਵਨਠੀਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਰਾਜੇ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥

ਮੈਂ ਡੋਮੈਨ ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਝਦਿ ਵਪਠੀਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤਰਮੈ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮਤੁਕਾਂਲੋ ਊਨਠੀਕੀ ਭਕੁਠੁ ਅਵੁਠਾਠੁ.

ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥

ਵਰੁ ਅਤਨਿਕੀ ਸ਼ਤੁਰੁ ਕਾਦੁ, ਵ ਬਾਧ ਅਤਨਿਕੀ ਬਾਧਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਦਗਰਕੁ ਵ ਊਕੁਅਪਸ਼ਕੁਨੰ ਰਾਦੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥

ਨੋਨੁ ਵਪਠੀਕੀ ਮੈ ਪੇਰੁਕੁ ਮਾਤਰਮੈ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 4॥

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਊ ਦੋਵੁਠਾ, ਯੁਗਯੁਗਾਲ ਤਰਬਡਿ ਮੈ ਭਕੁਠੁ ਊਨਾਠੁ,

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ॥

ਮੈ ਸਮਕੁਲੰ ਨਿਲਬਡਿ ਮੈ ਪੁਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ.

ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਦੋਵੁਠੈਨ ਮਿਮਠੀਠਾਠਿੰਚਡੰ.

ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਨਿਠਠੋਵੁਠੈਨ ਨਿਨੁਠਾਠਿੰਚਗਲਰੁ, ਮੈਰੁ ਮੈ ਨਾਮਾਨੀਠਾਰਿ ਮਨਸੁਠਲੋ ਪੁਠਿਠੀਠੈ,

ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਏ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੈਰੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠਲੋ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਮਾਯੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸੰਦੋਠਾਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਮੈਰੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਲ ਨੁੰਡਿ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁਸੁਠਾਰੁ.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕਤੂਲੁ ਯੁਗ ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਅਕਫ਼ ਛਨਾਠੁ. ॥ 5॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਹਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿਵਾਰੁ,

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਸਮਰਠੁਨੁ ਏਲਾ ਚੋਸ਼ਾਨੋ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ, ਏਮਿ ਚੋਪਾਠੁ ਕੂਡਾ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥

ਮੀਰੁ ਨਨੁਖੁਮੀ ਦਯਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀ ਸੁੰ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠਮੇ ਨੋਨੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਨਾਮਾਨੁਨਿ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲਨੁ.

ਸਾਚੇ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥

ਮੀ ਅੰਠਠ ਮੀਰੁ ਏ ਬੁਠਿਨਿ ਏਚਿਠਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਨਾਮਾਨੁਨਿ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲਨੁ,

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥

ਮੀ ਅੰਠਠ ਮੀਰੁ ਏ ਬੁਠਿਨਿ ਏਚਿਠਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਨਾਮਾਨੁਨਿ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲਨੁ,

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਪੁ ਪੁਰੁਸੰਗਾਨਿ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨਪੁਠੁ ਏਕਰਿ ਸੰਸਯਵਾਦੰ ਅਦੁਸ਼ਠੁੰਦਨਿ ਨਾਨਕੁ ਸਮਰਿਠਚਾਡੁ.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥

ਅਨੰਤਮੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੋਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਗੋਪੁਰੁਵੁ. ॥ 6॥

ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਸਠੁਠ ਅੰਦਮੁਨਿ ਰੂਪੰਲੋ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਾਰੁ; ਮੀ ਕਠੁਕਠੁਕਠੁਕਠੁਕਠੁਕਠੁ ਛਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਦੰਠਾਲੁ ਅੰਦੰਗਾ ਛਨਾਠੁ,

ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥

ਮੀਰੁ ਅੰਦਮੁਨਿ ਮੁਕੁਮੁਰਿਯੁ ਪੋਡਵੇਨਿ ਝਾਠੁ ਛਨੁਗੁਰੁਵੁ,

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਚਾਲਾ ਆਰੋਗੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁਮੁਨਿ, ਏਦਿ ਬੰਗਾਰੰਲੋ ਮੁਲਚਬਡਿਨਠੁ.

ਸੇਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన మిత్రులారా, బంగారంలో మలచబడినట్లుగా శరీరం ఎంత సభ్రుగా ఉందో, విజేతల జపమాల ధరించిన దేవుణ్ణి ఆరాధించండి

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੇ ॥

ఓ' నా సేవ్హితులారా, మీరు నా ఈ సలహా వింటే, మీరు మరణ దెయ్య తలుపు వద్ద నిలబడాలింన అవసరం లేదు.

ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥

నామానిద్ధానీంచడం దాఱా, మనసుస్సయొక్కదుర్గుణాల మురికి కొట్టుకుపోతుంది మరియు క్రేన్ వంటి అతల్లిత కపట వక్త్రీ కూడా హంసలాగా సభ్రుగా మారతాడు.

ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥

అనిష్క్రమైన దేవుని ఆకర్షణీయమైన కళుఘురియు అందమైన దంతాలు ఉనాల్లు. || 7||

ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీ సష్టమైన రూపములో, మీ నడక మనసుళ్ళు ఓదారుణీస్తోంది మరియు మీ ప్రసంగం శ్రావణగా ఉంటుంది;

ਕੁਹਕਨਿ ਕੇਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥

మీరు సృష్టించిన కోకిలలు మధురమైన పాటలు పాడుతునాల్లు; మీరు సృష్టించిన అందమైన లేడీస్ ఉల్లాసమైన యవధంతో మత్తులో ఉనాల్లు.

ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥

దేవుడు సత్తుంగా సృష్టించిన ఈ సజీవ మైన యౌవనం ఆయనకు ప్రీతికరమైనది; దీనిని సృష్టించడం దాఱా ఆయన తన మనసుస్సయొక్కకోరికలను నెరవేరుస్తాడు.

ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੁਰਏ ॥

ఎనుగులా మనోహరంగా నడుస్తున్నఅందమైన యువతిని ప్రసంగిస్తూ, యౌవనపు గర్భంతో తనను తాను మత్తులో ముంచుకుంటుంది.

ਸ਼੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥

దేవుని స్తుతి నిండి, తన భర్త-దేవుని ప్రేమతో నిండి జీవిస్తున్నకైక వక్త్రీ, ఆమె జీవితం గంగా నది సభ్రమైన నీటిలా నిషఖ్షంగా ఉంటుంది.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥

ਦੇవుਨੀ ਭਕਤੁ ਡੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਠਿਸ੍ਟਾਡੂ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਘੁਮੈਨ ਰੂਪਠਲੋ, ਮੀ ਨਡਕ ਮਨੋਹਰਮੈਨਦੀ ਮਰਿਯੂ ਮੀ ਸ੍ਰਸਠਗਠ ਸ਼ਾਵਠੁਗਾ ਓਠੁਠੁਦੀ. ॥8॥ 2॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਡੂ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿਠਚਬਠਡਾਡੂ:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ

ਰਾਗ ਵਡਹਾਨਸੁਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੀਰ੍ਤਨ:

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥

ਓ' ਆਤਮਪਠੁਵਾ, ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁਠਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀਨੀ ਪੋਠਡਿਠਡੀ ਮਰਿਯੂ ਮੀ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠਡੀ, ਮੀਰੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਠਦਠਗਾ ਮਾਰਾਰੁ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠਚਡਠ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਨੀਠੋ ਅਨੁਸਠਠਾਨਠਗਾ ਓਠੁਠਾਰੁ; ਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਰਠਠਗਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਨੀ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਯੁਸਾਠੁਠਿਸੁਨਾਰੁ.

ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੂ ਆ ਆਤਮਪਠੁਵੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿਯੁਲਠਕਰਿਠਚਾਡੂ, ਅਠਨੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਨਿਠਪੁਕੁਠਡੀ ਮਰਿਯੂ ਅਠਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਠਗਾ ਮਾਰਿਠਡੀ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥

ਆਮੇ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਲੋ ਕਲੀਸਿਪੋਯੀ, ਠਨ ਆਤਮਪ੍ਰਹਾਠਕਾਰਾਨਿਯੁਰੁਲਿਠਚੁਕੁਨਠਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਆਮੇ ਠਨਲੋ ਓਨਠਠਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਗ੍ਰਹਿਠਚਿਠਡੀ.

ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਠਬਡੀਨ ਆ ਵਠੁਵੁ ਆਤਮਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਠੋ ਅਲਠਕਰਿਠਚਬਡੀਠਡੀ, ਮਰਿਯੂ ਦੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਆਮੇ ਪ੍ਰਾਠਠਠਠਲੋ ਪੋਠੁਠੁਪਰਚਬਡੀਠਡੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੂ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਠਨਠੋ ਏਕਠ ਚੇਸ਼ਾਡੂ, ਮਰਿਯੂ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਰੁ ਦੇਵੁਡੂ ਆਮੇ ਝੀਵਿਠਾਨਿਯੁਲਠਕਰਿਠਚਾਡੂ. ॥ 1॥

ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੁਰੇ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਠੁਠਠਰਹਿਠ ਆਤਮਪਠੁਵਾ, ਮੀ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੂ ਦਗ੍ਰਰਗਾ ਚੂਡਠਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥

ఓ ప్రేయమైన ఆత్మవధువా, గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా దేవుణ్ణి ధాన్యించిన వారు, భర్త-దేవుడు ప్రతిచోటా పూర్తిగా వాష్టి చెందుతునట్లు గ్రహిస్తాడు.

ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਾਰੀਗਾ ਵਾਫ਼ੀਂਚਿ ਊਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਅਤਨਿਨਿ ਚੂਡਾਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਾਲ ਖੋਡਵੁਨਾ ਅਦੇ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਂਡਿ.

ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਸਹਾਜੰਗਾ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਅਮਾਯਕ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ, ਵਿਧਿ ਰੂਪਕਰ੍ਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁੰਦਿ.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿਰ੍ਰੁਚਿ ਚੂਸਿ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਚੇਯੁਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨ ਵਝੀ ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਪ੍ਰਾਰੀਗਾ ਮੁਨਿਗਿਖੋਯਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਅਤਨਿ ਸਮਕ੍ਸੁੰਲੋਨੇ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਵੇਲ੍ਲੀ, ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਤਮੁ ਸੰਠ੍ਰੁਅੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਰ੍ਰੁਚਿੰਚਿਨ ਅਦ੍ਰੁਘੁਵੰਤੁਲੈਨ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁਲਨੁ ਅਡਗੰਡਿ.

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥

ਕਾਨਿ ਤਮੁ ਆਤਪ੍ਰਹਾਂਕਾਰਾਨਿਰ੍ਰੁਚਿੰਚਿਨ ਨੁੰਚਿ ਨਿਰ੍ਰੁਚਿੰਚਿਨਿ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਆਝਨੁ ਅਰ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ.

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

ਤਮੁ ਅਹਾਂਨਿਰ੍ਰੁਚਿੰਚੁਡਿ ਨਿਰ੍ਰੁਚਿੰਚੁਕੁਨੁਵਾਰੁ ਤਮੁਲੋ ਠਾਮੁ ਤਮੁ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਝੰਗਾ ਆਨੰਦਿੰਚਾਰੁ.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਨਿੰਡਿਖੋਯਿ, ਅੰਤੰਗਾ ਊਪ੍ਰੋਗਿਖੋਯਿ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਆਮੇ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਨਾਮੁ ਨੁ ਧਾਠ੍ਰੀਸੁੰਦਿ.

ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥

ਅਦ੍ਰੁਘੁਵਸਾਠ੍ਰੁਆ, ਆ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁ, ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਝਤਚੇਯੁਬਡਿੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਏਵਰਿਕਿ ਠੀਪਿਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥

ਨਿਤ ਦੋਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿ ਤਨੁ ਤਾਨੁ ਅਲੋਕਿ ਕਰਿ ਕੁੰਟੁ ਨਿ ਅਤਿ ਭਠੁ ਠੁ ਓ ਨਾਨਕੁ
ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਆਧਾ ਖਿਠੁ ਅਨੰਦੁ ਨਿ, ਸਮਾਨੁ ਠੁ ਨਿ ਮੁਨਿ ਗਿ ਵੁੰਟੁ ਨਿ ॥ 3॥

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੁ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੈ ਨਾ ਵਾਡਾ, ਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚਿੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਮਾਟੁ
ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਮੈ ਜੀਵਿ ਤਾ ਨਿ ਠੁ ਪੰਡਿ.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯੁ ਮੈ ਨਾ ਅਤਿ ਭਠੁ ਵੁ, ਕਾਭਲੀ ਮੈਰੁ ਦੋਵੁ ਨਿ ਸਮੁਕੁ ਨਿ (ਮੈ ਪ੍ਰਾਦੁ ਠੁ ਨਿ)
ਸੁਨੰ ਕੁ ਨਿ ਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਮੈ ਭਰੁ-ਦੋਵੁ ਨਿ ਅਨੰਦੁ ਨਿ ਸੁਨੰ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥

ਅਦੁ ਪੁ ਵੰ ਠੁ ਨਿ ਅਤਿ ਭਠੁ ਵੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਮਾਟੁ ਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਦੁ ਠੁ ਨਿ ਸ਼ਾਸੁ ਠੁ ਨਿ
ਪੁੰਦੁ ਪੁ ਨਿ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁ ਨਿ ਸਮੁਕੁ ਨਿ ਸੁਨਾ ਨਾ ਨਿ ਪੁੰਦੁ ਨਿ.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥

ਅਨੰਦੁ ਨਿ ਮੁਲੰਗੁ, ਯੁ ਵੰ ਨਿ ਠੁ ਭਰੁ-ਦੋਵੁ ਠੁ ਏਲੁ ਪੁਠੁ ਆਤਿ ਭਠੁ ਵੁ
ਜੀਵਿ ਤਾ ਨਿ ਪੁੰਦੁ ਨਿ ਅਨੰਦੁ ਨਿ.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਰੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥

ਅਮੇ ਮੁੰਦੁ ਗੁ ਨਿ ਠੁ ਨਿ ਵਿਠਿ ਗੁ ਪੁੰਦੁ ਨਿ, ਅਮੇ ਭਰੁ-ਦੋਵੁ ਨਿ ਸ਼ਾਸੁ ਠੁ ਨਿ
ਕੁਲੁ ਠੁ ਨਿ ਪੁੰਦੁ ਨਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਵੁ ਭੋਠੁ ਨਿ ਦਾਠੁ ਅਮੇ ਜੀਵਿ ਤੰ
ਨੀਵੰ ਠੁ ਨਿ.

ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਗੁਰੁ ਵੁ ਭੋਠੁ ਨਿ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਅਤਿ ਭਠੁ ਵੁ ਨਿ ਵੰ ਸੁ ਨਿ ਪੁਠੁ, ਅਮੇ ਦੋਵੁ ਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਿ ਨਿੰਦੁ ਨਿ ॥ 4॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮੁੰਦੁ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁ ਠੁ ਨਿ ਵਠੁ ਹੰਸੁ ਨਿ ਵੰਦੁ ਨਿ ਦਾਠੁ ਸਮੁ ਠੁ ਨਿ, ਦੁ ਠੁ ਨਿ
ਨੋਰੁ ਵੰ ਨਿ ਪ੍ਰਯੋ ਜੁ ਨਿ ਠੁ ਨਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥

ਮਨਮ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਾਲੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਲੋਨਿ ਦੁਇਕ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਤਾਗਡਾਨਿਯੁਨੰਦਿੰਚਾਲੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦਿ ਨਿਜੰਗਾ ਮਾਨਵੁਨਿਗਾ
ਊਂਡਡੰ ਵਲ੍ਲੁ ਪੁਰਯੋਜਨੰ ਕਲੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ਮਨਮ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਨੀਚਾਲੀ,
ਅਦਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੋਜਨੰ.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਮਨਮ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਨੀਚਾਲੀ,
ਅਦਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੋਜਨੰ.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਕ੍ਰੀ ਗੋਪਗ੍ਰੋਰਵੰਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਟਾਰੁ;
ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਠੁਕਰੰਦਾਨਿਤਾਗਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਅਦੁਠੁਮੈਨਦਿ, ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੈਨ ਭਕ੍ਤੀਪਰੁਡੁ ਮਾਠੁਰਮੈ
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰਠਦਰਠੁਠੁਲੋ ਦੀਨਿਨਿ ਚੈਂਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਰਠਦਰਠੁਠੁਲੋ ਮਨਮ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਬੀਜਾਨਿਠੁਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ
ਨਾਟੁਕੋਵਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਸਰੀਰੰਚੋ ਦਾਨਿਨਿ ਏਲਾ ਪੇਂਚਾਲੀ.

ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥

ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਮੀਰੁ ਮੀ ਪੁਰੁਦਯੰਚੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧੁਰਿੰਚਾਲੀ, ਆ ਠੁਰਾਠੁਠੁ
ਲੋਕੰ ਕੋਸੰ ਲਾਭਾਨਿਠੁਰਾਡਾ ਪੋਂਦਾਲੀ.

ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਿਨਵਾਡੁ, ਆ ਠੁਰਾਠੁਠੁ ਲੋਕੰ ਕੋਸੰ ਲਾਭਾਨਿ
ਪੋਂਦੁਠੁੰਦਿ; ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਰਾਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੁਰੰ (ਧਾਨੁਠੁ)
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧੁਰਿੰਚਾਲੀ, ਦਾਨਿਨਿ ਠਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਰੁਠੰ ਚੈਂਸੁਕੁੰਚਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥

ਸੰਠੂ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲੀਗਿਨ ਵਠੁਲੁ ਪੁਰਪਚ ਵਠੁਲੁ ਸਾਯਮ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠੁਲੁ
ਚੈਯੁਡਮਲੋ ਅਲਸਿਠੁਲੁ, ਕਾਨੀ ਭੁਲਿਕ ਵਿਸਯਾਲ ਕੋਸਮ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਮਰਿਯੁ
ਅਕਲੀ ਠੁਲੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਠਾਏ ॥੨॥

ਕਾਬਠੁ, ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁ ਵਿਕ ਮਾਟਲਕੁ ਮਿਮਲੁ ਮੀਰੁ ਸਾਕੁਗਾ
ਚੈਸੁਕੋਵਡਮ ਦਾਠੁ, ਪੁਰਮਪੁਰਠੁ ਭੁਕੁਠੁ ਨਾਮੁ ਵਿਠੁਨਾਨਿਠੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਾਟਮਡਿ. ॥
2॥

ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਠਾਗੇ ਰਾਮ ॥

ਅ ਵਠੁਲੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਗੋਪੁਠੁ ਠੁ ਮੁਮਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਮਚਬਡਿਨ ਦੇਵੁਠੁ
ਠੁਠੁਮਚੈਵਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੇ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਠੁ ਠੁਨਲ ਦਾਠੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਹੁਦਯਮਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਠੁਨਿਕਿ
ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ ਠੁਮਦੁਮਡਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁ ਵਿਕ ਵਾਕਾਠੁਕਿ
ਕਠੁਠੁ ਠੁਮਦੁ.

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਠਾਗੇ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੇ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਵਾਰੁ ਮੁਮਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਮਚਬਡਿਨ ਵਿਠੁ ਕਾਰਠੁਗਾ, ਵਾਰੁ ਠੁ ਵਿਕ ਵਾਕਾਠੁਕਿ
ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ ਠੁਮਦੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੁਰਮਨੁ ਪੇਮਪੁਮਡਿਸੁ ਠੁਲੋਚਿਮਚਬਡੁਠੁ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਠੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਮ ਗੁਰਿਮਚਿ ਠੁਠੁ ਠੁ ਠੁ, ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਠੁ ਅਹਮਕਾਰਠੁ
ਪਿਚਿਗੁ ਮਾਰਿਮਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਠੁ ਅਹਮਨਿ
ਠੁਮਚਵਚੁ.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੇਹਾਗੇ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮਮ ਗੁਰਿਮਚਿ ਠੁਠੁ ਠੁ ਠੁ, ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਠੁ ਅਹਮਕਾਰਠੁ
ਪਿਚਿਗੁ ਮਾਰਿਮਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲ ਦਾਠੁ ਮਾਠੁਰਮੇ ਠੁ ਅਹਮਨਿ
ਠੁਮਚਵਚੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੇ ॥੩॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਬਡਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਯਾਨਿਘਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੇ
ਦੈਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਂਪਠ੍ਠੀਕੀ ਅਤਨੁ ਦੈਵੁਠ੍ਠੀ ਤਨ ਘ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਠਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥

ਓਕ ਵਠ੍ਠੀ ਵਠ੍ਠਸਾਯੰ ਲੈਦਾ ਵਾਠ੍ਰਾਰੰਲੋ ਨਿਮਗਘ੍ਰੈਨਪਠ੍ਠੀਕੀ, ਅਦੰਠਾ ਦੈਵੁਨਿ ਚਿਠ੍ਠੰ
ਪ੍ਰਕਾਰੰ; ਦੈਵੁਨਿ ਚਿਠ੍ਠਾਨਿਘਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਹਿਮ ਪਿੰਦੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਦੈਵੁਨਿ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿਠ੍ਠੰ
ਚੈਸੁਕੋਵਚੁਦੈਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਆਯਨ ਚਿਠ੍ਠਮੁ ਚੈਠ ਮਾਠ੍ਰਮੈ
ਸਾਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਚਿਠ੍ਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾਨੈ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਠੋ ਂਕਘ੍ਰੈ, ਸਮਠ੍ਠਿਠਿਲੋ ਕਲਿਸਿਪੋਯਿ
ਅਨੰਠਮੈਨ ਦੈਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਓਕਰੁ ਨਿਞਮੈਨ ਮਹਿਮਨੁ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਞੀਵਿਠੰ ਂਯੁਕਘ੍ਰਲੰਕਰਿੰਚੈ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੈਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ.

ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਘਿਰੁਲਿੰਚੈ ਵਠ੍ਠੀ,
ਭਯਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸੇ ਦੈਵੁਠ੍ਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ; ਭਗਵੰਠੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨਠੋ
ਕਲਯਿਕਨੁ ਠੀਸੁਕੁਵਸ਼ਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥

ਦੈਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਨਿਸ਼ਠ੍ਠਮੈਨਦਿ, ਅੰਦੁਬਾਠੁਲੋ ਲੈਨਿਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠ੍ਠੰ ਕਾਨਿਦਿ ਅਨਿ
ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ; ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਠ੍ਠਠ ਸੰਕਲਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਠਿਚੋਠਾ ਪ੍ਰਵੈਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥
2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਵਡਹੰਸੁ ਮੁਆਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమపూరక్షమైన భక్తితో శాశత్ర దేవుణ్ణి ధాన్వించండి,

ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੇਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥

అలా చేయడం దాఠ్ఠా, మీరు లోపల ప్రశాంతంగా ఉంటారు మరియు మరణ భయం మిమల్ని బాధించదు.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸాਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲాਏ ॥

గురువు యొక్కదివత్తాకర్ణ దాఠ్ఠా శాశత్ర దేవునికి టూన్ చేసే వక్తి, మరణం యొక్క భయం మరియు ఏవైనా చికుబ్బతో బాధించబడడు.

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥

నితఢ్ఠోవుని ప్రేమతో ఎపట్టికీ నిండిపోయి, అతని మనసుస్సనిపబ్బషంగా మారుతుంది మరియు అతని జనన మరియు మరణ రౌండ్లు ముగింపునకు వస్తాయి.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੇਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

మరణభయంతో ప్రలోభపెట్టబడిన ఒక సత్తుం సంకలర్ణ గల వక్తి దర్ణదత్తర్ణ, సందేహాల ప్రేమలో ఆధాత్తికంగా నాశనం అవుతాడు.

ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥

నానక్ చెపారు, ఓ' నా మనసా విను, ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమతో శాశత్ర దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి. || 1||

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥

ఓ' నా మనసా, నామ నిధి మీలో ఉంది, బయట దాని కోసం శోధించవద్దు.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥

దేవుని చిత్తానిష్ఠీ ఆధాత్తిక పోషణగా చేసుకోండి మరియు గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఠ్ఠా దేవుని కృప యొక్కఆశీరాఠ్ఠాలను పొందండి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥

ఓ' నా మనసా, గురువు బోధనలను అనుసరించండి మరియు దేవుని కృప యొక్క చూపుతో ఆశీరఠ్ఠించండి; మీలో ఉన్నదేవుని సేఘాపూరక్ష నామానిష్ఠీరు గ్రహిస్తారు.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥

మాయ ప్రేమచేత అంధులమై, దైవిక జ్ఞానం లేని ఆతఢ్ఠంకలుత్తు దర్ణదప్రేమతో వృధా అవుతారు.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਛੁਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂਨੁ ਧਾਫ਼ੀਂਚਕੁੰਡਾ ਏਵਰੂ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕਤੀਨੀ ਪਿੰਦਰੁ;
ਮਰਠਭਯੰ ਅੰਦਰੀਨੀ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿੰਦੀ

ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮ ਨਿਧੀ ਮੀਲੋ ਊਂਦੀ, ਬਯੁਟ ਦਾਨੀ ਕੋਸੰ ਸ਼ੋਧਿੰਚਵਠੁ. ॥ 2॥

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਮੂਲਘੁਨੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਂਚਬਡੀਨ ਕੋਂਦਰੁ,
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮੈਨ ਭਕਤੀਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁਪੈ ਧਾਠੁਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਵੀਰੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠਿ
ਯੋਕੁਠਿਵਘਾਕਾਠੀਠਮਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰੁਸ਼ਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠਿਵਘਾਕਾਠੀਠਾਰੁ ਠਮ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਪਿੰਦੁਪਰਿਚਿਨਾਰੁ; ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂ ਵਾਰੀਕੀ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਦੀ, ਵਾਰੁ
ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨੀ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਨੁ ਪਿੰਦਿਨਲੁ.

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਧੇ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਧੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਮਾਯੁਪੈ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗੀ, ਸਠੁਕਲਿਠੁ ਵਠੁਲੁ ਦੁਃਖਾਲਨੁ, ਅੰਦੋਲਨਨੁ
ਭਰਿਸ਼ਾਰੁ; ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਸੰ ਵਾਰੁ ਠਮ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਲੋਠਾਰੁ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

ਐ ਪ੍ਰਯਲੁ ਠਮ ਅਹੰਨਿਰੁਲੀਸ਼ਾਰੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠੈਵਿਕ ਵਾਕਾਠੀਕੀ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਪੁਰੀਗਾ ਨਿੰਡੀਪੋਠਾਰੁ,

ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਂਚਡੰ ਚਾਲਾ ਕਠੁੰ ਅਨੀ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਏ ਅੰਤਰ੍ਰੁਠੀਨੀ
ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 3॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਠੁਲੁ ਠਮ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਰੁ.

ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥

ਠਮ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਜਯਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਲੋਕਵਠੁਲੁਗਾ ਕੂਡਾ ਸਨਾਠੀਲੁ.

ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

ಆ ಪ್ರಜಲು ತಮ ಸਠ੍ਰੁਤ ਵਠ੍ਰੁਲನು ಗੁਰੁੰਚਿਨੰਦੁਨ ਫ਼ਾਸਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਮਨਸੁ
ਅਨੁਸੰਧਾਨਿੰਚਬਡਿਨ ಪ್ರಪੰਚ ਚਿਕੁਠ੍ਰੁ ਨುੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੁੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੁ ਵਾਰਿ ಬੁਢਿ ਪੁਰੁਗਿ ਮਾਯੁ ਪੈ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਫ਼ਿਰਮੈਨ
ਦਾਨਿਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਡਿ; ਵਾਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਫ਼ੀਸੁ ਊਂਟਾਰੁ.

ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਰੇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਕਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਾਯੁਠੋ ਭਾਵੋਂਦੋਠ੍ਰੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਵਾਰਿਕਿ ਚਾਲਾ
ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨਦਿ; ਊ ਦੁਰਦੁਠ੍ਰੁਫ਼ਵੰਠੁਲੈਨ ਸਠ੍ਰੁੰਕਲਿਠ੍ਰੁ ਵਠ੍ਰੁਲੁ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁ
ਨਿਜਮੈਨ ਪ੍ਰਯੋਜਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੋਲਿਯਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਰੇ ॥੪॥੩॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪੁਰੁਠ੍ਰੁਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਜੰਗਾ ਅਦੁਠ੍ਰੁਫ਼ਵੰਠੁਲੁ ਤਮ ਗੁਰੁਵੁ
ਭੋਂਧਨਲਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਅੰਤਰੁਠ੍ਰੁਫ਼ਿਠੋ ਅਸ਼ੰਰਠ੍ਰੁੰਚਿਨ ਵਠ੍ਰੁ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁਲੁਵੈਨ
ਸਰੁਕੁਲੋ ਧਾਠ੍ਰੁੰ ਚੋਸੁ ਊਂਟਾਡੁ,

ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥

ਦਾਨਿ ਪ੍ਰਠਿਠਲਮੈ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਤਿ ਆਰਾਧਨ, ਦੀਨਿ ਦਾਠ੍ਰੁ ਪੁਣਾਠ੍ਰੁਠੁ ਅਨਿਠ੍ਰੁਰਾਠੁਕੁ
ਮੂਲਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥

ਫਲਿਤੰਗਾ ਭ੍ਰਾਤਿਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੈ ਵਸ਼ਿਕੀ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਏਨਠ੍ਠੀਕੀ ਮੁਗਿਯਦੁ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੇਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥

ਮਾਯਠੀ ਅਨੁਬੰਧੰ ਨੋਪਿੰਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਠੇਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਐਦਿ ਕੋਲੋਠ੍ਠੈ ਵਾਘੋਰੰ. ॥ 2॥

ਖੇਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ, ਮੰਚਿ ਅਯਿਨਾ, ਚੋਢੁਦੋਨਾ, ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ ਪਰੀਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਖੇਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਉਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਦੁਖੁ ਠਲੁਪੁਲੁ ਠਿਰਸਠਿੰਚਬਡਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਏਡੁਸੁਾਰੁ.

ਉਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਅਠਾਠੀਠ ਅਞਾਨਿ, ਮੂਰੁਪੁਲੁ ਠ ਵਿਠੰਗਾ ਠਮ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿਪੁਠਾ ਚੋਸੁਾਰੁ.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥

ਠ ਵਿਸ਼ਪੁਰਿਠਮੈਨ ਲੋਕਸੰਪਰੁਕੁਲੰਚਬਡਠਾਲ ਵਲੁ, ਅਦਿ ਯਾਵਠ ਲੋਕਾਨਿਠੁਠਪੁਠੋਵ ਪਠਿੰਚਿੰਦਿ ਕਾਬਠੀ, ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਵਾਰਿਕੀ ਅਨੰਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚਲੋਦੁ.

ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਅਠਠੋਕਾਕੁੰਡਾ, ਸਾਠੁਵੁਲ ਪਲੁ ਸ਼ਠੁਠਠ ਕੋਸੰ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਪ੍ਰਞਲੁ ਮਰਿੰਠ ਬਾਠਨੁ ਅਨੁਠਵਿਸੁਾਰੁ.

ਖੇਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ, ਮੰਚਿ ਅਯਿਨਾ, ਚੋਢੁਦੋਨਾ, ਅ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ ਪਰੀਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਠੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਮੰਚਿ ਵਾਰਿਗਾ ਲੋਦਾ ਚੋਢੁਵਾਰਿਗਾ ਮੁਲਚੁਕੁੰਡਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਏਵਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਯਿਨਾ ਏਲਾ ਫਿਰਾਠੁ ਚੋਯਗਲੰ; ਅੰਦੁਵਲੁ ਮਰੋਮੀ ਚੋਯਲੋਮੁ.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਘਾਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਮਾਧਾਨਿਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥

ਓਯਨ ਗੋਪਠਨੰ ਏਮਿਟੰਚੈ, ਅਤਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨਖਿਧੰਗਾ ਸੁਰਵਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਅੰਦਰਿਨੀ ਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਢ਼ੈਰਠੁਗਾ ਲੇਦਾ ਪਿਰੀਕੀਵਾਰੁ ਕਾਦੁ.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥

ਢ਼ੈਵਭੁਕੀ ਗਲ ਦੇਵੁਡੁ, ਲੋਕ ਰਕੁਕੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲ ਗਮਾਠੀਕੀ ਰੁਪਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਕੁਮਾਪਠਨੁ ਮੰਜਾਰੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥

ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ ਮਨ ਅਹਾਨਿਠੀਲਗਿੰਚਗਲਮਨਿ, ਨਾਮੰਕੁ ਮਨਲੀ ਮਨੰ ਅਠੁਠੀਠੰਗ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਗਲਮਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਮੰਚਿਵਾਰੀਗਾ ਲੇਦਾ ਚੋਠੁਵਾਰੀਗਾ ਮਲਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਮਨੰ ਏਵਰੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਯਿਨਾ ਏਲਾ ਫਿਰਾਠੁ ਚੋਯਗਲੰ; ਮਰੇਮੀ ਚੋਯਲੇਮੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਿਯਮੈਨ ਵਾਠਾਰਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠਿੰਚਡੰ ਨਿਯਮੈਨ ਵਾਠਾਰੰ.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੇਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪਾਠਿੰਚਾਲੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦਿ ਏਂਠੋ ਵਿਲੁਵੈਨਦਿ.

ਅਤਿ ਮੇਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਠਾਰੀ ॥

ਏ ਨਿਯਮੈਨ ਵਾਠਾਰੰ ਏਂਠੋ ਵਿਲੁਵੈਨਦਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚੈ ਏ ਨਿਯਮੈਨ ਵਾਠਾਰੰਲੋ ਨਿਮਗਠੈਨ ਵਾਠਾਰੁਲੁ ਚਾਲਾ ਅਦੁਪੁਠਵੰਚੰਗਾ ਢੁਨਾਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਦੋਨੋਂਦੀਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਹੁਡੁਪੁਤੁਨਖੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਲੋਪਲੀ ਨੁੰਡੀ ਭੁਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀਵੁੰਟਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਚੋਤਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਤਨ੍ਰਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਛੰਟੁੰਡੀ.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਕਾਨੀ ਭਗਵੰਤੁਡੀ ਕੁਪ ਯੋਕੁਕੁਮਾਪੁਦਾਠਾ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਧਾਠੀਠੁ ਸ਼ਾਂਤੀਨਿ ਪੋਂਦਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥

ਮਾਯੁ ਪਠੁ ਅਹੰ, ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੁਰੀਕੀਲਾ ਛੰਟਾਯੀ, ਮੁਨਿਪੀ ਮੁਨਸੁਖੁਮਾਯੁ ਯੋਕੁ ਮੁਰੀਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਛੰਟੁੰਡੀ.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੁਨਸੁਖੁਪਿਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਡੀ; ਮੁਨ ਨਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਖੁਕਰੰਦਾਨਿਹੁਚੀ ਚੁਸ੍ਰਾਮੁ.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਕੁਠੈਵਿਕ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿਹੁਚੀ ਚੁਸ੍ਰੁੰਡੀ ਮੁਰੀਯੁ ਮੁਨ ਅਤ੍ਰਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਕੁਰੁਠੁੰਡੀ.

ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

ਮੁਨਲੋਪਲ ਏਕ ਅੰਦਮੈਨ ਘੋਂਠੈਨ ਲਾਗਾ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਕੁਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮੁਕਰੰਦੰ ਛੰਡੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੁਨ ਚੋਤਨ ਏ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿਠੁਠੁਠੁਕੁ ਠੀਸੀ, ਦਾਨਿਨਿ ਅਸਾਠੀਸ੍ਰੁੰਡੀ.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥

ਕਾਨੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪਿੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਠੁਠਾਠੀ ਚੋਸੀ, ਨਾਲੁਕਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਮਿਗਿਲੀਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅਹੰ ਯੋਕੁਕੁਮੁਰੀਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਛੰਡੀ. ॥ 2॥

ਪੰਡਿਤ ਜੇਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੋਠਿਸੁਭੁ ਵਿਸੁਤੰਗਾ ਅਧਯੁਨੰ ਚੇਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਭਿੰਨੁ
ਤਠਾ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਰੁਸੁਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਵਾਰੁ ਏਵਰਿਨਿ ਆਕੁਠੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਪੁਰਯੁਤਿਸੁਨਾਰੁ
ਨੇਨੁ ਆਸੁਰੁਠੁਨਾਰੁ?

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਮਾਯਤੋ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਸ਼ਮੁਰਿਕੀ ਵਾਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਨੁ ਅਠੀਪੇਟ੍ਠੁਕੋਨਿ
ਠੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸੇਕਰਿੰਚੈ ਵਾਸ਼ਾਰੰਲੋ
ਠੰਨਾਠੁ.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਮਕੁਰਠਾਨਿਠੁਠੁਪਠੈਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਵੇਠੁਠੁਨਾਠੁ.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸੁਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਫਕ ਮੁਰਿਕੀ ਪੁਰੁਗੁਵਲੋ, ਫਕ ਮਾਨਵੁਡੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਸ਼ਮੁਰਿਕੀਕੀ
ਜਠਚੈਯੁਬਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਠ ਮੁਰਿਕੀਲੋ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਠਠਾਡੁ.

ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਠਨਕੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਦਾਨਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਚੈਸੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠ
ਸਠਾਠੁਠੁਵਰੁ ਚੋਰਿਪਿਵੈਠੁਲੋਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੁਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠੈਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਠਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਅਨੁਠਵਿੰਚਾਰੁ;
ਮਿਗਿਲਿਨ ਮੁਾਠੁਠੁ ਠਮਨੁ ਠਾਮੁ ਚੰਪੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਸੁਠਾਠੁਪਲੁ ਪ੍ਰੈਮਠੋ ਨਿੰਡਿ ਠੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਠਾਠੁਠੁਠੁ
ਠੈਵਿਠਾਨਿਠੁਠੁ ਚੈਸੁਕੋਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਲੁਠੁਠੁਠੈ, ਮਨੰ ਠ ਮਨਸੁਸੁਠੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੈਮਠੋ
ਨਿੰਪੁਠੁਨਾਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠੁਪਲੁ ਪ੍ਰੈਮ ਠਗੁਠੁੰਦਿ.

ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

ਮਾਠੁਪਲੁ ਠ ਪ੍ਰੈਮ ਪੋਠਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਫਕਰੁ ਨਿਠੁਠੈਵੁਨਿਲੋ ਕਲਿਸਿਪੋਠਿ,
ਅੰਠਠਠ ਚੈਠਨ ਯੋਕੁਸ਼ੰਪਦਠੈਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਨਿਠੁਠੈਨ ਸੰਪਦਠੋ ਨਿੰਡਿ
ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥

ఓ నానక్, నామంతో నిండిన వారు దేవునితో ఐకత్య అవతారు మరియు తరువాత వారు ఈ భయంకరమైన ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రంలో జనన మరియు మరణ చక్రం గుండా వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేదు. || 1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥

లోకసంపదల పట్ల ప్రేమ పూర్తిగా పిచిత్రనం, అది దేవునికి బదులుగా ఇతర ఆస్తుల ప్రేమకు ఆకర్షణీయంగా ప్రపంచానికైతరపిర్ణచుకుంటుంది.

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥

తల్లి మరియు తండ్రితో అనుబంధం కూడా కేవలం భావోద్వేగమైనది మరియు ఈ ప్రపంచం ఈ భావోద్వేగ అనుబంధంలో చిక్కుకుంది.

ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

కానీ ఈ అనుబంధాలలో ఈ ఉచ్చ్రంతా వారి గత పనుల కారణంగా ఉంది, దీనిని ఎవరూ చెరిపివేయలేరు.

ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ఈ విశాఖ్నిస్సృష్టించినవాడు, దాని సృష్టి తరువాత దానిని చూసుకునేవకైక వక్తి; ఆయన అంత గొప్పవారు ఎవరూ లేరు.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥

అజ్ఞాని అయిన అహంకారి తన అంతఃక్రోధంతో మళ్ళీమళ్ళీఖాధపడ్డాడు మరియు గురువు బోధనలు లేకుండా ఎటువంటి శాంతిని పొందలేడు.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని నామానిధానించకుండా, ప్రతి ఒకఠూ తప్పథ్ఠారి పట్టారు మరియు ప్రపంచ అనుబంధాల పట్ల ప్రేమ కారణంగా తప్పథ్ఠారి పట్టారు. || 2||

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥

దుర్గుణాలలో బాధలను అనుభవిస్తున్నపపంచాన్నిదేవుని ఆశ్రయానికి తఠ్ఠితగతిన వచిఠ్ఠ వారిని దృశఠ్ఠూనం చేయడం,

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥

మరియు పరిపూర్ణ గురువు ముందు ప్రార్థించండి: ఓ' గురువా, నామాన్ని ధానించడం యొక్కగౌరవంతో మమఠ్ఠీర్ఠక్షించండి మరియు ఆశీరఠ్ఠించండి.

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥

ਦਯਚੇਸੀ ਮਮੁਲ੍ਹਿਖੀ ਅਭਯਾਰਣਣਾਓ ਊਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੀਲਾਓਣੀ
ਪੁਰੋਯੋਜਨਕਾਰੀ ਮਰੋਕਰੁ ਲੇਰੁ ਕਾਬਛੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚੰਡੰ ਯੋਕੁ
ਮੁਪਿਮਠੋ ਮਮੁਲ੍ਹਿਖੀਸ਼ੀਰਠਿਚੰਡੀ.

ਸੇਵਾ ਲਾਰੋ ਸੇ ਵਡਭਾਰੋ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਯੋਕੁਭੁਛੀਓ ਨਿਮਗੁਮੈ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲ ਪੁਕਾਰੰ ਝੀਵਿਚੰਡੰ
ਪੁਰੰਭਿਚਿਨ ਵਾਰੁ ਅਦੁਪੁਛਵੰਠੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਒ਕੇ ਒ਕ
ਦੇਵੁਡੁ ਊਨਾਠੁਨੀ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਪਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਕਾਨੀ ਬੁਧਾਭਰਠੁ, ਦਾਠੁਠਾਠੁ ਲੇਦਾ ਸੀਠੁ ਕੁਰਮੁਸ਼ਿਕੁਠੁਨੁ ਪਾਠਿਚੰਠੋ ਆਚਾਰੁਠੁਠੁਮੈਨ
ਪਨੁਲੁ ਠੇਸੇ ਵਛੀ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿਚੰਡੁਕੁਠੁਡਾ ਵਿਮੁਠੁ ਪਿਠੁਦੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੇ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨੀਕੀ ਵੇਠੁਠੁਵਛੀਕੀ ਗੁਰੁਯੁ ਮਾਠੁਨੁ ਅਠੁਠੁ ਠੇਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ
ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਦਿਸੁਠੁਡੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਉਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿਚਿਨ ਵਛੀਓ ਏਕੁਕੁ ਠੁਠੁ ਠਾਗਾ ਊਠੁਠੁਠੁ, ਏਠੁਕੁਠੁਠੁ
਒ਕਰੀਕੀ ਵੇਰੇ ਠੇਲੀਵਿਠੇਠੁਲੁ ਊਠੁਠੁਠੁ.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਠੁਠੁ ਅਨਿਠੁਠੁਵਾਲਕੁ ਲੋਪਲ ਮਰਿਯੁ ਵੇਲੁਪਲ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਠੁਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਊ ਅਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਾਰੀਕੀ ਅਠੁਦਿਸੁਠੁਰੁ.

ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥

ਊ ਅਵਗਾਹਾਠੁਠੁ ਮੀਰੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿਚਿਨਪੁਠੁਠੁ, ਏ ਈਠੁਰੁ ਸਲਹਾ ਒ਕ ਵਛੀਨੀ ਸਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਪਰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਯੁ ਦਾਠੁ, ਆ ਵਛੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਰੁਚਿ
ਚੁਠੁਠੁਠੁਠੁ

ਦਰਿ ਸਾਰੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਰਾ ਸਾਰੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥

ਗੁਰੁਯੁ ਯੋਕੁਕੁਠੁਠੁਵਠਾਕਾਠੁਠੁਪੇਮਠੁਠੁ, ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਰਿਚੰਠੋ ਵਛੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁਠੁਠੁਠੁ
ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੀਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥

ఆ వక్త్రీ తన మనసుల్లో దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు మరియు సత్యగురువు అతనిగౌరవంగా ఆశీరఢిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥

ఓ నానక్, నామంతో నిండిన వారు మాత్రమే దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తున్నారు; వారి బుద్ధిదేవునిచే ఆమోదించబడింది. || 4|| 6||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ

రాగ్ వాడాహన్సనాలుగవ గురువు, కీర్తన:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥

గురువు నా మనసును దేవుని పట్ల ప్రేమతో నింపారు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥

గురువు గారు నా మనసులో దేవుని నామాన్నిపతిష్ఠించారు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥

అనిభూధలకు లోబడే దేవుని నామాన్నిగురువు నా మనసులో పొందుపరచాడు.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥

నా అదృష్టం నా గురుదేవులను కనుగొనాము; మా గురువు నిజంగా ప్రశంస నీయుడు.

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥

ఇప్పుడు నేను అనిష్టవేళలా నా గురు బోధలను అనుసరిస్తాను; ఈ అంకితభావం వల్ల నేను శాంతిని కనుగొనాము.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥

నా మనసులో నా గురువు ప్రేమపూరక ఆరాధనతో నేను ఆశీరఢించాను.|| 1||

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥

ਨੌਨੁ ਪੁਨਰੁਤ੍ਰੇਯੰ ਪੋਂਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸੁਗ੍ਰਹਾਨ੍ਰਿ
ਪੋਂਦਿਨੰਦੁਕੁ ਸੰਤੋਖਿਸੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘ੍ਰੋ ਅਮਰੁਘੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੈਰੁਨੁ
ਧਾਘ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਘ੍ਰਾ ਨੌਨੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਊਂਟਾਨੁ.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਰੰਤਰੰ ਧਾਘ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਘ੍ਰਾ, ਨਾ ਮਨਸੁਘ੍ਰਾਮਰਲਾ
ਵਿਕਸਿਸੁੰਦਿ, ਨੌਨੁ ਲੋਕੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠਿ ਸੰਪਦਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨਲੁ
ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥

ਅਹੰਕਾਰ ਵਾਘ੍ਰਿ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਨਾ ਬਾਧ ਮੁਗਿਸਿੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਆਧਾਘ੍ਰਿਠੁ ਸਮਤੁਲਠੁਕੁ ਜਤਚੈਂਸਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮੁਹਿਮਠੋ ਨੌਨੁ ਅਸ਼ੀਰਠੁੰਚਬਡਾਨੁ, ਦਿਵਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਸਠੁੰਚਡੰ ਦਾਘ੍ਰਾ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁੰਤੋਖਿਸੁੰਦਿ.

ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥

ਨੌਨੁ ਪੁਨਰੁਤ੍ਰੇਯੰ ਚੋਂਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪਲੁਕੁਨਠੁਦੁਕੁ ਨਾ
ਮਨਸੁਘੁੰਤੋਖੰਗਾ ਊਂਦਿ. ॥ 2॥

ਕੇਈ ਆਣਿ ਕੇਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਵਚ੍ਰਿਨੁਨੁਹਾ ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੈਂਸੈ, ਨੌਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ,

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥

ਨੌਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕਠ੍ਰਿੰਚਿ, ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਅਤਨਿਕਿ ਸਮਰਿਸੁਨੁ.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥

ਨੌਨੁ ਨਾ ਲੋਕੰ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਵਦੁਲੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਕਾਘ੍ਰਿ
ਨਾਕੁ ਵਿਵਰਿੰਚੈ ਵਠ੍ਰਿਕਿ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨ੍ਰਿਅੰਕਿੰਤੰ ਚੈਂਸੁਨੁ.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਚੂਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਭਾਂਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁੰਦਿ ਕਾਬਛੀ ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁ
ਸੰਗ੍ਰਹਾਵਲੋਕਨੰ ਪੋਂਦਾਲਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਰਾਟਪਡੁਠੋਂਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਦਾ, ਸੰਤੋੜਮੁ ਯੋਕੁਭੋਮੋਚਿੰਚੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਮੀਦ ਦਯ ਚੂਪਿ ਨਨੁ
ਆਰਠਿੰਚੁਡਿ, ਤਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਭੋਧਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਗਲਨੁ.

ਕੇਈ ਆਣਿ ਕੇਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥

ਏਵਰੈਨਾ ਵਚਿਯਾ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੋਯਾਲਨਿ ਨੋਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਅੰਤ ਗੋਪੁਮਰੋ ਪੁਯੋਯੋਯਕੁਡਿਨਿ ਨੋਨੁ ਚੂਡਲੋਨੁ.

ਹਰਿ ਦਾਨੇ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ਮਾਯ ਚੋਤ ਪੁਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਿ ਸਰਠਾਠੀ ਚੋਂਦਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਬਹੁਮਤਿਠੋ ਗੁਰੂਵੁ
ਨਨੁਆਰਠਿੰਚੁਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠਿੰਚਿਨਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਬਾਧਲੁ, ਭੁਮਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਯਾਲੁ
ਅਨੀਯੁਦੁਪੁਠੁਯਾਠੁ.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਗੁਰੂਵਾਕਾਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਮਨਸੁ ਆਨੁਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁਲੁ ਤਮ ਭੁਕੀ ਦਾਠਾ
ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋ ਏਕਮਯਾਠੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਸਤੁਗੁਰੂਵੁਠੋ ਒ਕਦਾਨਿਖੁਕੰ ਚੋਂਚੁਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ
ਸਠੁਪੁਠੁਠੇਨ ਸਤੁਗੁਰੂਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਖੁਨੁਭਵਿੰਚੁਡੁ.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ॥੪॥੧॥

ਅੰਦੁਕੇ ਗੁਰੂਵੁ ਅੰਤ ਗੋਪੁਪੁਯੋਯਕੁਡੁ ਏਵਰੁ ਲੋਰਨਿ ਨੋਨੁ ਚੋਬੁਤੁਨਾਘੁ. ॥
4॥ 1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਰਧਦਰਫ਼ਤਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਨਿਜੰਗਾ ਨਿਸਘੋਯੰਗਾ ਠਨਾਘੁ.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ
ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁ ਨਸਾਗਿੰਚੇ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਠੋ ਈਕਠੁਗਾ ਠਨਾਘੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਆਸ਼ੇਰਾਠੁੰ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਨਾਮੰਲੋ ਲੀਨਮੈ ਘੋਯਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ
ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੁੰ ਠੇਯਡੰ ਘ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਨੁ.

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹੰਉ ਢੁੰਢਿ ਢੁਢੇਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਅਘੁਠੁ ਨੇਨੁ ਝੰਤਕਾਲੰ ਵੇਠੁਕੁਠੁਨਘੁਜਿਮੈਨ ਸੇਘੀਠੁਡੁ, ਦੇਵੁਡਾ ਅਨਿ ਨਾ
ਘੁਦਯੰਲੋ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਹਰਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥

ప్రతి ఒకటిని ఒకే దృక్కోణంతో చూడటం దాట్లా, ఒకే దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నాడని నేను గ్రహించాను, మరియు నేను ఒక సరోవరం జీవాన్ని గుర్తించాను.

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥

గురువు లేకుండా నేను పూర్తిగా నిసహాయంగా ఉన్నాను. || 1||

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥

సత్యగురువు బోధనలను అనుసరించిన అదృష్టవంతులైన వారిని దేవుడు తనతో ఐక్యం చేస్తాడు.

ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥

నేను వారిని ఆరాధిస్తాను మరియు వారికి సేవ చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, గురువును ధానించిన వారికి సేవ చేసి, మీతో అనుసంధానం చేసుకున్న వారికి సేవ చేయాలనుకుంటున్నాను.

ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు గొప్పపయోజకులు మరియు మీకు అనంతమైన అంతర్లృప్తి ఉంది, దయచేసి నా ఈ కోరికను మంజూరు చేయండి.

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

నేను ఎల్లప్పుడూ మీ ప్రశంసలు పాడుకుంటూ, గురు అనుచరులతో కలిసి ఉండటానికి దయచేసి నా కోరికను మంజూరు చేయండి.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

గురువును కనుగొన్న అదృష్టవంతులను దేవుడు తనతో ఐక్యం చేస్తాడు. || 2||

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥

గురువు గారి అనుచరుడైన ఆ సేఖ్వితుడికి నన్నునో అంకితం చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਾਕੁ ਨਿਰੰਤਰਮੁ ਵਿਸ਼ਦਮੁ ਚੋਸਿਯੁੰਡੁਨੁ. ਨਾਮੰ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਧਤੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਪੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਅਦਿ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਫਕੜੁਣੰ ਕੂਡਾ
ਅਧਾਠੀਠੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੇਨੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥

ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਦਯੁਨੁ ਚੂਪਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠਾ,
ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਠਾਗਲਨੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਤਨਿਠੇ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਡਨਿ, ਫਕ ਵਠੀਨਿ
ਅਤਨਿਕੀ ਟੂਠ ਚੋਸਿ, ਦੋਵਿਕ ਸਦੁਠਾਲਠੇ ਠਨੁਠਠੀਨਿ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡਨਿ ਨਾਕੁ
ਠੇਲੁਸੁ.

ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਹੰਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਡੋਨ ਆ ਸੇਠੀਠੁਡੀਕੀ ਨਨੁਨੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ
ਚੋਸੁਕੋਵਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ.॥ 3॥

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਰਠੁਠੁਗਲ ਵਾਡੁ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾਨਿਕੀ ਅਠੀਠੁਡੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੇ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਵਰਿਠੋਨੋਨਾ ਏਕੰ ਚੋਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਦੋਨਾ ਜਰਿਗਿਠੇ, ਅਦਿ
ਅਤਨਿ ਪਨਿ ਯੋਕੁਸੁਲਿਠੰ.

ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਦਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਲਿਗਿਨਾ, ਏਮਿ ਜਰਿਗਿਨਾ, ਆਯੁਨ ਈਸ਼ਾਨਿਕੀ ਵਠੀਰੇਕੰਗਾ ਏਮੀ
ਚੋਯਲੇਮੁ

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਅਤਨਿ ਚਿਠਾਨਿਕੀ ਵਠੀਰੇਕੰਗਾ, ਫਕਰਿ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲਠੇ ਸੰਬੰਧੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਮੀ
ਚੋਯਲੇਮੁ; ਚਿਵਰਿਕੀ ਆ ਵਠੀ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲਨੁ ਅਭਠੀੰਚਡੰ ਵਲੁ ਅਲਸਿਠੋਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਭਕਤੂਡੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠਾ ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹਾਨੁ
ਲਭਿੰਚਿੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਤਪ੍ਰਵਾਕੁ ਵੇਰੇ ਮਧੁਤੁ ਲੇਦਨਿ ਨੇਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਰਫੁਠੁ ਗਲਵਾਡੁ, ਮਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾਨਿਕੀ ਅਤੀਤੁਡੁ.॥ 4॥ 2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਣੁ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਖੁਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੋਯੰਡਿ; ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਪਲੁ ਵਿਨਯਭੁਕੀ
ਨਾਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ.

ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਝਾਨ ਵਠਾਨਿਠੁਤਨ ਕਲੁਲੋ ਊਚੁਕੁਨੁਖੁਕੀ, ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀਨਿ ਤਨ ਮਨਸੁ
ਨੁੰਡਿ ਵਿਡੁਸੁਡਾ.

ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਬਿਨਾਸੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰ ਯੋਕਫੁਠੁਕਾਨਿਠੁਰਠਿੰਚਿੰ ਵਠੀ, ਅਝਾਨੰ ਯੋਕਫੀਕਟੀ
ਅਦੁਸੁਠੁਵੁਤੁੰਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਫੁਠੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੋਠਾਨਿਕੀ ਅਤੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਔਰਠਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਮੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਠਾਠੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਠਾਠੀਸੁ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜਿਨ ਕੰਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਠੁਨੁ ਚੁਪਿੰ ਪ੍ਰਤਿਵਾਡੁਨੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕੋਰਕੁ ਭੁਕੀਨਿ ਔਰਠਿੰਚੋਨੁ.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਣੁ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਫਿੰਨਯਭੁਕੀ ਨਾਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ ਕਨੁਕ, ਨਨੁਖੁਤ੍ਰੁ
ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੋਯੰਡਿ.

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ
ਝੀਵਿੰਚਲੇਨੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥

ಎಂದುಕಂಠೆ ಗುರುವು ನನು ದೇವನಿ ಪೆರುತ್ ಆಶೆರಥಿಸ್ತಾಡು, ಇದಿ ವಿವರಿ ವರಕು ನಾಕು ಮಧತು ಮರಿಯು ಸಹಚರುಡು.

ਹਰਿ ಹਰਿ ನಾਮು ಮੇರಾ ಅੰਤਿ ಸಖಾਈ ਗੁರಿ ಸತಿಗುರಿ ನಾਮು ದ್ವಿಜಾਇਆ ॥

ಸತಗುರುವು ನಾಲ್ ದೇವನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಿಮರಾಥು ಮರಿಯು ನಾಮಂ ವಿವರ್ದೊ ನಾ ಮಧತುಗಾ ಉಂಟಾಡು.

ਜಿਥੈ ਪੁತ್ರੁ ਕਲਤು ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ತಿਥੈ ਹਰਿ ಹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥

ದೇವನಿ ನಾಮಂ ಮಾತ್ರಮೆ ಒಕ ವಕ್ಷಿಣಿ ವಿಡುದಲ ವೆಸಿಂਦಿ, ಅಕಥ ಒಕರಿ ಕುಮಾರುಡು ಗಾನೆ ಭಾರಗಾನೆ ಮಧತು ಕೊಸಂ ರಾರು.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

ಆಯನ ಬೊಧಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ನೆನು ದೇವನಿ ನಾಮಾನಿಹ್ನಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ನಿಪਠಪੁಮನ ಸತಗುರುವಂಟಿ ವಾರು ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡತಾರು.

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ನಾ ಸತಗುರುವು ನಾಕು ਚਾਲಾ ಪ್ರಿಯಮನವಾಡು, ಅತನು ಲೆಕುಂಡಾ ನೆನು ಜಿವಿಂಚಲೆನು. || 2||

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਯਸੰਗ੍ਰਹਾਵਲੋਕਨੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਡਨਿ ਵਾਰੁ,

ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਵਾਰਿ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪ੍ਰਫਲੰਗਾ ਵੁਧਾ ਚੋਸ਼ਾਰੁ.

ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪ੍ਰਫਲੰਗਾ ਵੁਧਾ ਚੋਸ਼ਾਰੁ, ਧਨੰ, ਸ਼ਕਤੀ ਆਰਾਧਕੁਲੁ ਆਧਾਫ਼ੀਠੁ ਮਰਠੰ ਪਾੰਦਾਰੁ.

ਘਰਿ ਹੋਏ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਯਅਮੂਲਘਨਿ ਆਭਰਠੰਮੁ ਵਾਰਿ ਪ੍ਰਾਦਯਮੁਲੋ ਆਨਘੁਠੀਕੀ ਆ ਦੁਰਦ੍ਰੁਪ੍ਠਵੰਤੁਲੁ ਆਕਲਿਠੋ, ਆਯਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠਾਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਆਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਨਿ ਵਾਰਿਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਮਿਤ੍ਰਮੁ ਸਹਾਵਸਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆੰਡੰਡੀ.

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਯਮ੍ਹਾਰਧਰਠਾਨਿਪੁਵਰੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 3॥

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥

ਨੋਨੁ ਵਿਨਯਪ੍ਰਾਰਠਮੁਨਿ ਵਰ੍ਠਪੁ ਪਕੀਲਾ ਆਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਨਾਠੁ,

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥

ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਨਨੁਪੁਕੰ ਚੋਯੰਡੀ, ਆਯਨਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਨੋਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਸੁਨਾ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ ਕੂਡਾ, ਆਯਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠੁਪਿਸੁਨੋ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੰ ਚੋਯਵਚੁ.

ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮ੍ਹਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਪਮੁਰੋ ਰਕੁਕੁਡੀਨੀ ਨੋਨੁ ਚੂਡਨੁ; ਅਠਨੁ ਮਾਠਰਮੇ ਨਾ ਜੀਵਿਠ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥

ਗੁਰੁవు ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਤਨ੍ਰਾਮਾਨਿਹਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਾਰਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ.

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥

ਨੇਨੁ ਵੀਨਯਪ੍ਰਾਰਥਮੈਨ ਵਰ੍ਹਪੁ ਪਕ੍ਸ਼ੀਲਾ ਊਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਨਨੁ ਏਕੰ ਚੇਯਮਨਿ ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾਘੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਵਡਹੰਸੁਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਨੁ ਚੂਪਿ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਆਚ੍ਰੇਠਾਠ੍ਰਿਠ ਆਨੰਦੰਠੋਂ ਨਨੁ ਏਕੰ ਚੇਯੰਡਿ.

ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਕੀ ਸੰਬੰਠਿੰਚੀਨ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੁ ਨਾਕੁ ਵਿਵਰਿੰਚਮਨਿ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕੋਰਠਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਠਿਨਿ ਆਪਠ੍ਰਿਕੇਂ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀਨ ਆ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡਿ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਵਾਰ੍ਠ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਠ੍ਰਿੰਚੁਠਾਨੁ.

ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਯੋਵਨ ਮਾਰ੍ਠਾਨਿਯੂਪਿਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਾਠ੍ਰਿਸੁਨਾ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਆਠੰਨਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾ.

ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥

ਆ ਗੁਰੁਵੁ ਏਕਠੇਂ ਨਿਯਮੈਨ ਆਕੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਆਠ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਰੋਂਡਿੰਡੀਨ ਏਕੇਂ ਵਿਠੰਗਾ ਆਵਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਏਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟਾਠੁ.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਦਯਨੁ ਚੂਪਿ, ਆਠਾਠ੍ਰਿਠ ਆਨੰਦਾਨਿਯੁਚੇਂ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਨਨੁ ਏਕੰ ਚੇਯੰਡਿ. ॥ 1॥

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨ ਠਰਾਠ੍ਰ, ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਰੁਠਾਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਵੀਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਠਾਠ੍ਰਿਸੁਨਪੁਠ੍ਰੁ ਏਕ ਵਠ੍ਰੀ ਯੋਕੁਠਾਠੰਕਾਰੰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਪੁਰਿਠ ਆਲੋਚਨਲੁ ਨਿਰੁਠ੍ਰਿੰਚਬਡਠਾਯੁ.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ੍ਹਰਿੰਤਰੰ ਧਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਸੰਬੰਧਮੈਨ
ਸੰਬੰਧੰਲੋਨਿ ਬਾਧਲਨੀਂਤੋਲਗਿੰਚਬਡਤਾਯਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚਿਨ ਵਾਰਿ ਬਾਧਲੁ, ਪਾਪਾਲਨੀਂਹਿਰੁਲੀਂਚਬਡਾਯਿ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਧੈਵਝਾਨੰ ਯੋਕਯਠੰਠੋ ਆਠੀਂਠਿੰਚਿਨ ਵਠੁਲ ਮਰਠ ਭਯੰ ਅੰਠਾ
ਨਿਰੁਲੀਂਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਠਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥

ਏਵਰੈਠੇ ਦੇਵੁਨਿਚੈ ਆਠੀਂਠਿੰਚਬਡਠਾਰੋ, ਵਾਰੁ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕਯੁਪਦਾਠ, ਅਠਨਿ
ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਯੋਕਯੁਅਨਿਝਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ
ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਿ.

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਠਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ੍ਹਿੰਨੰਡਿ, ਆ ਵਿਧੰਗਾ ਅਹਾੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਅਨਿ੍ਹਾਪਾਲੁ
ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯੁਬਡਠਾਯਿ. ॥ 2॥

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ੍ਹਿੰਤਰੰ ਧਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯਨ ਨਾਮੰ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ
ਆਨੰਦੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਠਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ੍ਹਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿ੍ਹੁਗਠੁਲੁ
ਨਿਰੁਲੀਂਚਬਡਠਾਯਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਠਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੰਦਰਠੰ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਧਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿ੍ਹੁਰੁਠੁਣਾਲਨੁ
ਠੋਲਗਿੰਚਿ ਸਰੀਰੰ ਸੰਪੁਰਠ ਆਰੋਗਠੰਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਠੀਰਾ ॥

ਲੋਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਠੈਠਨਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆੰਠਿ, ਸਮਠੁਕੰ ਅਨੈ
ਮਾਯਾਲੋਕੰਲੋ ਕਲਿੰਸਿਪੋਯਿ ਠੰਠੁੰਦਿ.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

ਊਨਠ ਕੁਲਾਨੀਕੀ ਚੋਂਦੀਨਵਾਰੈਨਾ, ਤਕੁਫ ਕੁਲਾਨੀਕੀ ਚੋਂਦੀਨਵਾਰੈਨਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀ
ਧਾਨੀਚੀਨ ਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਯੁਠਠ ਊਨਠਮੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੁ.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥

ਕਾਬਠੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿਚੀ ਨਿਰੰਤਰੰ ਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਆਪੁਠੁ ਨਾ
ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਊਨੁੰਦਨੀ ਨੇਨੁ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਨੁ ਚੂਪਿ, ਲੋਕ ਅਨੁਬਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਨਲਿਖਾਪਾਡੰਡਿ.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥

ਮੇਮੁ ਸਾਤਿਕੁਲਮੁਨਿ ਪਾਪੁਲਮੁ ਮਰਿਯੁ ਏਟੁਵਠੰ ਯੋਗਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਠਨਾਠੁ, ਐਠੁਠੀਕੀ ਮੇਮੁ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰਮੇ.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਰਿ ਚੈਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਮਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਯੋਕੁਪਨਿਕੀਰਾਨਿ ਸਾਤਿਕੁ
ਪਾਪੁਲਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਦੁਖਮੁਲਨੁ, ਅਨਿਸ਼ਾਠੁਠੁਲਨੁ ਵਿਨਾਸਨੰ ਚੋਯਗਲੁਗੁਠਾਰੁ; ਰਾਤਿ
ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਗਲ ਪਾਪੁਲਮੁਨਿ ਮੇਮੁ ਏਦਗਲਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾਕੁ ਸਹਾਯੰ
ਚੋਸੈਨੇ ਰਕੁੰਚਬਠਠਾਮੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਵਾਰੁ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਠੰ ਮੁਨਿਗਿਠੋਕੁੰਡਾ ਰਕੁੰਚਬਠਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਦਯਨੁ ਚੂਪਿ, ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਮੁਲਿਠੁਠੁੰਚੰਡਿ. ॥ 4॥
4॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਠਾਡੁ:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨੁਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਪੇਲੀ ਠਾਰੇਗਿੰਪੁ ਪਾਟਲੁ:

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਦੋਵੁਡੁ ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਠੀਸੁਕੁਵਚਿਠ ਯੁਵ ਮੇਰ ਲਾਠੰਡਿ.

ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਅਦੁਪੁਵਸਾਠੁ ਏ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰ, ਕੋਨਿਠੁਠੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਲ ਪੁਲਿਠੰਗਾ ਮਾਠੁਮੇ
ਮਨੰ ਆਸ਼ਿਰਠੁੰਚਬਠਠਾਮੁ.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਚੰਗੜੀਆ ॥

ਮਾਨవులు కొనిర్పత మంచి పనుల వల్ల ఈ శరీరంతో ఆశీరథించబడతారు, కానీ మానవ శరీరం ప్రకాశవంతంగా మరియు బంగారం వలె విలువైనది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥

గురువు మార్గదర్శనం దాటా దేవుని పట్ల ప్రగాఢమైన ప్రేమతో నిండిన ఎవరైనా, నామానిష్ఠాభింఛడం దాటా పునరుజ్జీవనం పొందుతారు.

ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥

ఈ శరీరం ఎంతో సొగసైనది, ఎందుకంటే నేను దేవుని గురించి ధ్యానించగలను, దేవుని నామానిష్ఠాభింఛడం దాటా అది మరింత ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది.

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥

ఈ మానవ శరీరం పొందడం గొప్ప అదృష్టం దాటా మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది, ఓ నానక్, దేవుడు అతనిని ధ్యానించడానికి ఈ మానవ శరీరానిష్ఠుష్ఠించాడు. || 1||

ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥

దేవుని సద్గుణాల గురించి ఆలోచించడం దాటా, దేవుని స్తుతి నిండిన జీనును నా శరీర పుండ్రుపై ఉంచుకున్నాము.

ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥

ఈ విధంగా దేవుని నామానిష్ఠాభింఛడం దాటా ఈ శరీర పుండ్లను సాఫ్టీ చేస్తూ, ఈ హింసాతత్వమైన, కష్టతరమైన ప్రపంచ సముద్రంలో ఈదాలని నేను ఆశిస్తున్నాము.

ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥

చాలా అరుదైన గురు అనుచరుడు ఈ భయంకరమైన ప్రాపంచిక సముద్రాన్ని దాటగలడు, దీనిలో లెక్కలేనన్ని దుష్గుణాల తరంగాలు తలెత్తుతాయి.

ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥

చాలా అరుదైన అదృష్టవంతుడు దేవుని పేరు ఓడ ఎకడం దాటా ప్రపంచ దుష్గుణాల సముద్రాన్ని దాటగలడు మరియు అటువంటి వక్రి నామంకు అట్టాభింగ్ చేయడం దాటా దాటడానికి గురువు సహాయం చేస్తాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥

దేవునితో అట్టాభింగ్ చేయడం దాటా, తన ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉన్నప్పుడు,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥

ਨਾਮਾਂਤੋਂ ਜਤਚੇਂਦ੍ਰਬੰਦਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਕੋਰਿਕ ਤਨਨੁ ਬਾਧਿਚਲੇਨਿ ਓਨਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਫੁਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 2॥

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਆਧਾਠਿਠੁ ਜੀਵਨਾਨਿਅਰਠੁ ਚੇਂਦੁਕੋਵਡੁ ਚਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿਚਿਨ ਵਠੀ, ਓ ਝਾਨੁ ਅਤਨਿ ਸ਼ਰੀਰ-ਮੇਰੁ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਠੋਰਡਾਠੋ ਸਮਾਨੁ.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਨਿ ਹ੍ਰਾਦਯੁਚਲੋਂ ਸੁਠਿਚਿਨਬਡੁਤੁਂਦਿ, ਓਦਿ ਸ਼ਰੀਰ-ਚਾਪਨੁ ਕੋਰਡਾਠੋ ਕੋਡੁਤੁਂਦਿ.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਜਯਿਚਿ, ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਠੋਰਡਾਨੁ ਤਨ ਸ਼ਰੀਰ-ਮੇਰੁ ਕੁ ਅਨਠੁਚਿਨਬਡੁ ਚਾਠਾ ਜੀਵਿਤ ਯੁਠੁਚਲੋਂ ਵਿਜਯੁ ਸਾਧਿਸੁਡੁ.

ਆਘੜੇ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥

ਓ ਵਿਠੁਗੁ ਅਲਾਚਿ ਵਠੀ ਸ਼ਿਕੁਣ ਪੋਂਦਨਿ ਮਨਸੁਠੁ ਚੇਵਵਾਕੁਠੁ ਸ਼ਿਕੁਣ ਓਸੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਚਲੋਂ ਪੁਨਰੁਠੇਜਕਰਮੈਨ ਮਕਰੁਚਾਨਿਠੁਗੁਠੁ.

ਸੁਣਿ ਸੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥

ਅਠੁਚਲੋਂ ਵਠੀ ਤਨ ਚੇਵੁਚਲੋਂ ਗੁਰੁਵੁ ਪਲਿਕਿਨ ਕੀਰੁਨਲਨੁ ਵਿਨਡੁ ਚਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿਚਿਨਬਡੁ ਚਿਨਨੁ ਠਾਨੁ ਓਠੁਚਿਨਬਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਾਠਾ ਅਤਨਿ ਸ਼ਰੀਰ-ਮੇਰੁ ਨੁ ਨਿਯੁਚਿਨਬਡੁ.

ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥

ਓ ਵਿਠੁਗੁ, ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਵਠੀ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਚਲੋਂ ਸੁਦੀਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਮਾਦਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਯਾਣਾਨਿਠੁਚਿਨ ਚੇਂਦੁਚਿਨ ਮਰਿਯੁ ਚੁਠੁਠੁ ਯੋਕੁ ਪ੍ਰਪਚ ਸਮੁਚਿਨਬਡੁ ਚਿਨਨੁ ਸੁਠੁ ਚੇਂਦੁ. ॥ 3॥

ਘੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਓ ਯੁਵ ਮਰਿਯੁ ਆਰੋਗੁਠੁ ਮੈਨ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ-ਮੇਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠਿਚਿਨਬਡੁ,

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪੁਤੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥

ਓ ਜੀਵਿਚਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਚਿਨ ਵਠੀ ਆਸ਼ੀਰਠਿਚਿਨਬਡੁ; ਅਤਨੁ ਅਦੁਠੁਚਿਨਬਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਚਿਨਬਡੁ.

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀਂਚੈ ਵੱਝੀ ਨਿਜੰਗਾ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਂਚਬਛਾਡੁ; ਗੱਤ ਸਤ੍ਰਿਠਿਯੁਲ
ਦਾਠਾ ਈ ਸ਼ਰੀਰੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਂਚਬਛਾਡੁ.

ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਾਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਈ ਅੰਦਮੈਨ ਸ਼ਰੀਰ-ਮੇਰੰ ਨੁ ਰੈਡੰ ਚੈਯੰਡੀ ਮਰਿਯੁ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੰਡੀ, ਈਦਿ ਹਿੰਸਾਤਠ ਸ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਦ੍ਰਾਟਡਾਨਿਕੀ ਮਾਕੁ
ਸਹਾਯੁਪਡੁਤੁੰਦਿ, ਤਦਾਠਾ ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾ ਸਰੋਠਠ ਆਨੰਦਾਨਿਕੀ ਮੂਲਮੈਨ
ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਈਕਠੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਵ ਆਈ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਦੇਵੁਡੁ ਅਟੁਵੰਠੀ ਆਤ੍ਰਵਠੁਵੁ ਯੋਕਠਲਯਿਕਨੁ ਤਨਠੋ ਏਰਾਠੁ
ਚੈਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਮੂਹਾਲਠੋ ਪਾਟੁ ਵਿਵਾਹ ਪਾਠੀ ਆਤ੍ਰਵਠੁਵੁ
ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਈਠੀਕੀ ਵਚਿਠੁਲੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥

ਓ' ਠਕੁਡੁ ਨਾਨਕੰ, ਆਤ੍ਰਵਠੁਵੁ ਤਨ ਠੀਵਿਤ ਠਾਗਸਾਘੀਗਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਦਿ;
ਸਾਠੁਵੁਲਠੋ ਕਲਿਸਿਨਪੁਠੁ, ਆਮੇ ਪੁਨਰੁਠੀਵੰ ਪਿੰਦੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪੰਡੁਗ
ਸਠਾਲ ਸੰਗੀਤੰ ਆਮੇਲੋ ਮੋਦਲਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 1॥ 5॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਵਡਹੰਸੁਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥

ਈ ਸ਼ਰੀਰੰ ਓਕ ਅੰਦਮੈਨ ਆਡ ਗੁਰੰ ਲਾਠੀਦਿ, ਈਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕਠਾਠਾ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਨਿੰਡੀ ਈੰਦਿ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥

ਈਦਿ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਦੈਵਿਕ ਠ੍ਰਾਨਾਨਿਠੋਰੁਕੁੰਟੁਨੈ ਈੰਟੁੰਦਿ.

ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਅਦਿ ਦੁਇਕ ਝਾਨਾਨਿਅਭਠੀਸੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੋ ਊਂਟੁੰਦਿ,
ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਰੁੰ
ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਸੁੰਦਿ.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥

ਸੁਠਿਕਰੁ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੁੰਤਣੀਨੀ ਫਲਵੰਤੰ ਚੋਸਾਡੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਅਦਿ
ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਦਿ, ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਸੁੰਦਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਮਾਨਿਸੁੰਦਿ, ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕੁ
ਬਹੁਮੁਤਿ ਕੋਸੰ ਅਭਠੀਸੁੰਦਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਊਂਟਾਡੁ: ਵਿਨੰਡੀ, ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਧਾਠੰ
ਊਂਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੰਚੈ ਆ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਬੰਗਾਰੁ ਜੀਨੁਠੋ ਅੰਦਬਡੀਨ ਓਕ
ਯੁਵ ਗੁਰੁੰਲਾ ਊਂਟੁੰਦਿ,

ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਭਰਣਾਲਠੋ ਪੋਦਿਗਿਨਦਿ.

ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥

ਤਨ ਸਰੀਰਗੁਰੁੰਪੈ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਵੰਠੀ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਫੁਡ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ
ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚਿਨ ਵਠੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੁਰਿਠਿੰਚਿ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸਾੰਤਿਨਿ
ਪੋਂਦਾਡੁ.

ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੋ ਆਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਵਠੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਸੁੰਦਿ
ਪੁਰੰਚਿੰਚਾਡੁ; ਅਦੁਠੁਵੰਤੁਰਾਲੀਗਾ ਮਾਰਿ ਦੋਵੁਨਿ ਪੁਰੰਚਿੰਚਿ ਨਿੰਡੀਪੋਂਦਿ.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥

ਓ ਵਿਠੰਗਾ ਅਤਨੁ ਅਨਿਠੈਲਿਸਿਨ ਦੋਵੁਠੀ, ਏਪੁਠੁ ਠਾਜਾਗਾ, ਯਵਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਪੁਰੰਚ ਨਾਟਕਾਲੋ ਮਾਠੁਰੁ ਨੁ ਗੁਰੁੰਚਿੰਚਾਡੁ

ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఈ విధంగా అతను దేవుని పేరుతో ఒక లోతైన సంబంధాన్ని ఏర్పరుచుకుని, నామం కోసం అనిష్టమయ్యారో వేడాడు. || 2||

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

గురువు తన ప్రపంచానిష్ఠతన మాట యొక్కకడకగా శరీరం - గుర్రం మరియు తలపై గోడ్ నోటిలో ఉంచాడు

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥

ఎనుగులాంటి మనసుగురువాక్యకృప చేత అదుపులోకి వచ్చింది.

ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ఆతపధువు, ఆమె మనసునియంత్రణలో వచ్చింది, అతుస్థిత ఆధాత్మిక హోదాతో ఆశీర్వాదించబడింది, ఆమె భర్త-దేవునికి ప్రിയమైనది.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੇਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥

దేవుని ప్రేమ ఆ ఆతపధువు మనసులో బాగా పెరిగింది మరియు తదాత్మ ఆమె దేవుని సమక్షంలో మనోహరంగా కనిపిస్తుంది.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన ఆతపధువు ఆధాత్మిక సమతూక స్థితిలో మునిగిపోయి దేవుణ్ణి గ్రహిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥

కాబట్టి, భక్తుడు నానక్ ఇలా చెబుతున్నాడు: చాలా అదృష్టవంతులు మాత్రమే దేవుని పేరును ధాన్వించారు. || 3||

ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥

ఓ' నా సేఖీతులారా, దేవుణ్ణి సాకారం చేసిన ఆ మానవ శరీర-చాప,

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥

గురువును కలుసుకోవడం దాత్తా భగవంతుణ్ణి స్తుతిస్తూ ఆనంద గీతాలు పాడుతూనే ఉంటాడు.

ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕੀ ॥

ఎవరైతే దేవుని పాటలను పాడారో మరియు దేవుని నామాన్నినిజమైన భక్తితో ధాన్వించారో,

ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਅਨੰਦਕਰਮੈਨ ਛਨਿਕੀਕੀ ਵਚਿਐਤਨਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਖੁਰਿਯੁ ਕ੍ਰਪਨੁ
ਅਸਾਠੀਸ੍ਰਾਡੁ.

ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖਮੈਨ ਭਕਤੀਠੋ ਭਗਵੰਤੁਡਿਨਿ ਸੁਤਿਸ੍ਰਾ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ
ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਿਨ ਵਠੀ,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਅਤਨਿਕੀ ਦਯਨੁ ਅੰਦਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ
ਸ਼ਰੀਰ-ਚਾਪਪੈ ਸਾਠੀ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹੰਸੁਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਕੀਰਨ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯ:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਯਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥

ਓ ਨਾ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ
ਵਾਰੁ ਮਾਠਮੇ,

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਖੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚਾਡੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੁਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਤਨ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਮਨਸੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚਿ, ਭਯੰਕਰਮੈਨ
ਲੋਕਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਯੁਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਰਣ ਭਯੰ
ਕਦਿਲਿਘੋਯਿੰਦਿ,

ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕ੍ਰਪੁਨਰੁਠੇਯਮੁ ਕਲੁਗਜੇਤ ਮਕਰੰਦਾਨਿਖੁਰਾਗਡੰ ਦਾਠਾ
ਅਤਡੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੁਡਵੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ
ਵਸੁੰਦਿ.

ਸੇ ਘਰੁ ਲਯਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥

ਤਾਨੁ ਸਮਠਠਠੋ ਕੂਡਿਨ ਟ੍ਰਾਨੋਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ੍ਠਿਠਿ ਆਯਨ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ,
ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਤਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਸਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੈ ਰਲੀਆਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥

పరిపూర్ణ గురువుకు ఎల్లపుణ్యూ నమసభించే వక్తి ఆనందాన్ని ఆస్వాధిస్తాడు అని నానక్ చెప్పాడు. || 1||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥

విను, ఓ' నా ప్రియమైన సేఖ్షితుడా,

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥

గురువు దేవుని స్తుతి యొక్కదివ్యకాన్క్షిమంత్రంగా ఇచ్చాడు.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੁਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥

నిత్యదేవుని నామమును ధాన్క్షిస్తూ, ఆయన స్తుతిని పాడుతున్న ఆ వక్తి యొక్క ఆందోళనలు పూర్తిగా తొలగించబడతాయి.

ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦా ਸਦా ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥

ఆ విధంగా ఆయన దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు, దేవుని నామంతో నిండి వుంటాడు, తప్పధారి పట్టడు.

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥

ఎవరైతే దేవునికి ప్రీతికరమైనవారైనా, నిజమైన గౌరవముతో ఆశీరధించబడ్డారు, మరియు అసంబద్ధంగా దేవుడు ఆ వక్తికి తన పేరు యొక్కసంపదను ఇచ్చాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰਠੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਣੀਕੇ ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਸੁਨਾਘੁ,
ਅਤਨਿ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਣਾ, ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦੈਠੇ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ ਕੋਸੰ ਆਕਲਿਠੋ ਪੁਰੀਗਾ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋੰਦੁਣਾਡੁ.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਮਾਰੁਣੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲ ਕੋਸੰ
ਅਤਨਿ ਕੋਰਿਕ ਪੁਰੀਗਾ ਠੀਰਭੁਡੁਣੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੁਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਸ਼ਾਂਤੰਸੁੰਦਿ, ਅਤਨਿ ਆਂਦੋਲੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੀਪ੍ਰੀਠੀਨਿ ਪੋੰਦੁਣਾਡੁ.

ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥

ਆ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁ ਚੋਨੁ ਅੰਕੀਤੰ ਚੋਸੁਨਾਘੁ, ਅਤਨਿ ਸਿਖੁ ਮਰਿਯੁ
ਭਕੁਣੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੀਠੀਨਿ ਸੰਠੋਪਿਸੁਨਾਘੁ;

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰੀ, ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓੰਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ
ਮਰਠਭਯਾਨਿ ਠੁਡੀਚਿਵੇਸੁਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਰਠੁ, ਓ ਦੋਵੁਣਾ, ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਸਾਂਗਠੁਲੋ ਠਨ ਭਕੁਣੀਗਾ ਓੰਡੀ, ਮੀਕੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਮੀ ਭਕੀ ਆਠਨਨੁ ਚੋਸੁਣਾ ਓੰਡਮਨਿ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ਓ ਭਕੀ ਦੋਵੁਣਾ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਸ਼ਾਂਤੰ ਆਸ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰੰਕੁਣ ਨੋਰਵੇਰਿੰਦਿ.

ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਣਾ, ਨੇਨੁ ਸੰਠੁਠਰਪਿ ਠੁਡਨੈ ਯੁੰਠੀਨਿ, ਕਾਨੀ ਆਪੁਠੁ ਨਾਕੁ ਏ ਸੰਠੁਠਾਲੁ
ਓਨਾਅਵਿ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਠਾਲੇ.

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੇਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਵਾਰੁ ਸੰਤੋਖੰਗਾ ਭਾਉ, ਸਮਤੁਕਾਕ ਸ੍ਰੀਤਿਲੋ ਜੀਵਿਸਤਾਰੁ, ਅਮੂਲਘੋਨੁ
ਸੰਘੁਣਾਲਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਏ ਪੁਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਸੰਸਠੁਠ
ਕੋਸੰ ਵਸਤਾਰੁ.

ਭੈ ਬੇਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਮਨਿ ਵਾਰਿਨਿ ਪੁਰੋਤਸ੍ਰੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਲੋਕਫੋਨੰਨਿ
ਮੰਦਿਕੀ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਭਯਾਨਕਮੁਨੇਨ ਲੋਕ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਘਾਟੁਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸਤਾਰੁ

ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਪਿੰਚਿਨਾ, ਵਾਰੁ ਚੇਸਿਨ ਕ੍ਰਿਯੁਲਕੁ
ਵਾਰੁ ਭਵਾਬੁਦਾਰੀਗਾ ਓਂਡਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਤਨ ਚੇਵੁਲਠੋ ਵਿਨਖੁਠੁਕੀ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਯੁਭਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੁ ਘਣੀ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਕਲਠੁ ਪੁਰਪੰਚਪੁ ਵੇਲੁਗੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਚੁਸਾਨੁ, ਈਪਠੁਕੀ ਅਤਨਿਨਿ
ਚੁਡਾਲਨੇ ਨਾ ਠੀਵੁਮੁਨੇਨ ਕੋਰਿਕ ਠੀਰਠੁਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੇ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਨਾ ਪੁਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਪਿੰਚੇ ਕਲੁਘੁਨਿਨੁਗਾ ਓਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਛੰਤੁ ॥

ਕੀਰੁਨ:

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਗੁਰੁਪਾਵਲੋਕੰਨੰ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ,

ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁਲੋ ਈਘੁਪਠਾਨੁ, ਅਮੋਦਿੰਚੁਭਡਠਾਰੁ.

ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਸਰੋਧੁਠੁਲੁਗਾ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪੌਂਦਾਰੁ; ਵਾਰੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁਤੋ ਨਿੰਡਿਵੁਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਠੁਨੰਦੰਤੋ ਸੰਤੋਠਿੰਚਬਡਿ, ਸਮਾਨੁ ਪ੍ਰਿਤਿਲੋ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ, ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸਾਰੁ.

ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਜਮੁਨੇਨ ਸੇਖੀਠੁਲੁ; ਵਾਰੁ
ਸਮਾਧਾਨਮੁਗਾ ਊਂਡਿ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨੇਨਵਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹੰ ਊਂਠੁਵਾਰਿਕਿ ਨੇਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੋਯਲੇਨੁ. ॥ 2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਢੀ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ॥

ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠਿੰਚਨਿ ਆ ਵਠੁ, ਲੋਕੁ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਝਕੁ ਯੋਕੁਠੁਕਿਠਿਲੋ ਨਿਰੁਨੰਗਾ
ਮਰਿਯੁ ਗੁਠੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥

ਊ' ਨਾਨਕੁ, ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਝਾਝਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਆ ਵਠੁ ਝੀਵਿਤੰ
ਵਿਝਯਵੰਤਮੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਛੰਤੁ ॥

ਕੀਰੁਨ:

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪੁਠੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹੰਵਲੋਕੰਨੰ ਚੁਸਿਨ ਵਾਰਿਕਿ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿ ਊਂਨਾਠੁ.

ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਠੀਪਿ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਗਡੰ ਦਾਠੁ, ਅਠੁਵੰਠੀ ਝਕੁਲੁ ਸਤਿਸਲਮੁ,
ਵਾਰਿਕਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਅਦੁਠੁਮੁਨੇਨ ਮਕਰੰਦੰ ਮਠੁਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿਦਿਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਡੁ; ਆਯਨ ਵਾਰਿ ਮੀਦ ਤਨ
ਕ੍ਰੋਧਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੁਨੁ, ਦਿਵਯੁਕਰੰਦੰ ਵਾਰਿਕਿ ਕਟੁਬੁਡਿ ਊਂਡੁਟਾਨਿਕਿ ਵਸੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਸ਼ਾਂਤਿ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਊਂਡੁੰਦਿ.

ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਿਸ਼੍ਵਰੁਵੁ ਵਿਜਯਾਨਿਪੁਸ਼ੰਚੰਡੰ
ਦਾਠਾ, ਸ਼ਰੀਰ ਬਾਧਲਨੀਸ਼ਾਸਨੰ ਚੇਯੁਬਡੁਠਾਯੁ, ਸੰਦੇਹੁ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਯੁਬਡੁਠਾਯੁ.

ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥

ਵੀਰੁ ਭਾਵੋਦੇਸੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਨੁੰਚਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ, ਦੁਰ੍ਘਣਾਯੁ
ਨਿਰੁਲੰਚੰਬਡੁਠਾਯੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਮੰ, ਕ੍ਰੋਧੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਹੰ ਮਰਿਯੁ
ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਯੁ ਅਭਿਰੁਚੁਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥

దేవుడు తమ హృదయాల్లో నివసిస్తున్నాడని గ్రహించిన వారికి నేను అంకితమై ఉన్నాను అని నానక్ చెప్పాడు. || 3||

ਸਲੋਕੁ ॥

శ్లోకం:

ਜੇ ਲੋੜੀਏ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥

భగవంతుని కోసం ఆరాటపడిన వారు ఆయన నిజమైన భక్తులు అని చెబుతారు.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఇది నిజమని తెలుసుకోండి, దేవుడు తన సాధువుల కంటే భిన్నంగా లేడు. || 1||

ਛੰਤੁ ॥

చీరన:

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥

ఒక నీటి శరీరం మరొక నీటి శరీరంలో చేరి ఒక వస్తువుగా మారినట్లే,

ਸੰਗਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥

అలాగే, ఆయన సాధువు యొక్క ఆత్మ ఐక్యమై, పరమాత్మతో ఒకటిగా మారుతుంది.

ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥

పరిపూర్ణమైన సర్వస్వ సృష్టికర్తతో విలీనం అయిన వక్త్రీ తన స్వయంగా తెలుసుకుంటాడు,

ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥

అప్పుడు అతని మనసు శాంతి మరియు సమతూకంలో సంపూర్ణ మాయలో విలీనం చేయబడుతుంది, మరియు ఒక దేవుడు మాత్రమే అకణ్ణ ఉచర్చించబడుతున్నాడు.

ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ॥

దేవుడు స్వయంగా వక్త్రీరహితుడు, అతను అన్నిపపంచ విషయాల నుండి వేరుచేయబడ్డాడు మరియు అందరిలో నివసించడం దాత్రా తనను తాను ధాన్వీస్తున్నాడు.

ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਤੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥

ਓਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਸਦੋਹਾਲੁ, ਭਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਯੋਯੁਕਮੂਡੁ ਲਕਸ਼ਣਾਲੁ
ਅਦੁਸ਼ਸ਼੍ਰੁਵਣਾਯੁ, ਅਤਨੁ ਨੀਟੀਠੋ ਨੀਰੁ ਕਲਿਸਿਨਲੈ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਿਸਿਠੋਤਾਡੁ. ॥ 4॥
2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨ੍ਸੁਭਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥

ਓ' ਅਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਵੰਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਣਾਲ ਕਾਰਣੰ, ਦੋਵੁਡਾ!

ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥

ਮੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸ਼ਾਪਾਡੰਡੀ.

ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੇਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਓ' ਸਕ੍ਰਿਮੰਤੁਡੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਨੀ ਰਕੁਸ਼ਣ ਨੁੰਡੀ ਵੇਦਕੁ ਵਾਰਿਕੀ ਅਸ਼੍ਰਯਮੁ ਪਿੰਦਗਲ
ਸਾਮਰੁਠੁਗਲ ਦੋਵੁਡਾ, ਕਨਿਕਰਪੁ ਨਿਧਿਯੁ ਸਮਾਧਾਨਪੁ ਗਿੰਡਯੁ,

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥

ਮਿਮਭ੍ਰਿਖੁਕੁ ਦੋਵੁਡੀਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਨਨੁਚੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਨਾਠੁ.

ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਰੁਪੰ ਲੇਦਾ ਲਕੁਸ਼ਣਾਲਨੁ ਅਰੁਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਏ
ਵਰੁਨਕੁ ਅਠੀਤੁਲੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰੁਠਿਸੁਣੁ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਅਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਵੰਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਣਾਲ ਕਾਰਣੰ,
ਦਯਚੋਸਿ ਨਾ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ ਪ੍ਰਾਰੁਠਨਨੁ ਵਿਨੰਡੀ. (ਮੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸ਼ਾਪਾਡੰਡੀ). ॥ 1॥

ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਏ ਵਿਸ਼ਠੁਲੋਨਿ ਏ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਮੀਕੁ ਚੋਦਿਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੀਰੁ ਵਾਠੀ ਸੁਠਿਕਰੁ,

ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥

ਮੀਰੁ ਵਾਰਿ ਅਨਿਸ਼ੁਮੁਖਾਲੁ, ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਦੋਹਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੁਨਾਠੁ.

ਕ੍ਰਮ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥

ਓ' ਸਾਤਿਕੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰਿ ਸਦੇਹਾਲਨੁ, ਦੁਃਖਾਲਨੁ, ਬਾਧਲਨੁ ਕੁਠਲੋਂ ਨਿਰੁਲੀਚਿਠਿ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁੰਨਿਸਾਰੁ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੋਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਤਲੀ, ਤੰਡੀ, ਯਯਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸੇਖੀਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯੋਗੁ ਮੀ ਚਿਨਘੀਲੁ.

ਜੇ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥

ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰੁ, ਮੀ ਸਦੁਘਣਾਲ ਨਿਧਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠੀਠੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਲ ਗੁਂਡਾ ਵੇਲਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਠੁ ਨਾਨਕ ਅਨਿਯੋਗੁ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵਾਠੀ ਸੁਠੀਕਰੁ ਅਨਿ ਪ੍ਰਾਠੀਸਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥

ਮਨੰ ਏਲੁਠੁਠੁ ਠੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁਚੁਕੋਵਾਲੀ,

ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥

ਅਲਾ ਚੋਂਦੁਠੁ ਦਾਠਾ ਮਨ ਹੁਦੁਠੁ ਵਾਠੁ ਫਲਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪੁਤੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁਠੁਠੁਠੁ ਭਕੁਠੀ ਠੇਵੁਠੀ ਸਠੀਚੁਕੋਵਡੁ ਦਾਠਾ ਮਨ ਹੁਦੁਠੁ ਕੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਿ, ਮਰਣ ਭਠੁ ਠੋਲਗਿਠੁਠੁਠੁ.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥

ਸਾਠੁਠੁਲ ਸੰਠੁਠੁ ਠੇਵੁਠੀ ਸੁਠੀਨਿ ਪਾਡਿਨ ਵਾਰੋਵਰੁ ਆ ਵਕੁਠੀ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰਿਠੁ.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੇਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪੁਤੁ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥

ਅਹੁਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਵਠੁਠੁਲਨੁ ਵਦੁਲੁਕੋਵਡੁ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਠੇਵੁਠੀਕੀ ਪ੍ਰੀਠੀਨਿ ਕਲੀਗਿਠੁਠੁਠੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥

ਮਨੰ ਏਲੁਠੁਠੁ ਠੇਵੁਠੀ ਆਠਾਠੁਠੁ ਗੁਰੁਚੁਕੋਵਾਲੀ ਨਾਨਕੁ ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਓਕ ਵੱਝੀ ਸਮਯੰ ਮੁਗਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕਝਪੁਝਿੰਡੁਗਾ
ਓਨਘੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਸਰੀਰਾਨਿਕੀ ਪਿਯਮੁਨਿ ਅਤਠੁ ਪਠੁਕੁਨਿ
ਤਰਿਮਿਵੇਯਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਹੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਿਨ ਆਝੁ ਵਚਿਠਪੁਠੁ, ਆਤਮਰਿਮਿਵੇਯਬਡਿ,
ਦਗਰਿ ਬੰਧੁਵੁਲੰਦਰੁ ਦੁਃਖੁੰਠੋਂ ਵੇਡੁੰਨਾਰੁ.

ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੇੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥

ਓ' ਨਾ ਤਲੀ, ਓਕਰਿ ਝੀਵਿਤ ਰੋਝਾਲੁ ਮੁਗਿਸਿੰਨਪੁਠੁ, ਆਤਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਸਾਸ਼ਠੁੰਗਾ
ਵੇਰੁ ਚੋਯਬਡਿਠਾਯੁ.

ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥

ਤਨ ਗਤ ਕ੍ਰਿਯੁਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਤਨ ਵਿਧਿਲੋਂ ਵ੍ਰਾਯਬਡਿਨ ਦਾਨਿਨਿ
ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥

ਸੁੁਤਿਕੀ ਤਗਿਨਵਾਡੁ ਸਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਡੁ, ਸਰਠੁੰਕ ਪੁਰਾਨਿਠੁਤਮੁ ਪਨੁਲਠੋਂ ਨਿਮਗਠੁ ਚੋਸਿੰਨ
ਸਾਰਠੁੰਮਰਾਝੁ. ॥ 1॥

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੇ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਨਿਤਠੁਦੋਵੁਡਿਨਿ ਧਾਠੁੰਚੰਡਿ; ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ ਝਕਠਿ ਨੁੰਡਿ
ਬਯੁਲੁਦੋਰਾਲੀ.

ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥

ਓ ਤਪੁਠੁ ਲੋਕਵਠੁਹਾਰੰ ਕੋਨਿਠੁੰਝਾਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ; ਖਚਿਠੁੰਗਾ, ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ ਓ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਨਿਪ੍ਰਠੁੰਚਾਲੀ.

ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਰੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥

ਮੇਮੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਅਠਿਠੁਲਾ ਓਨਾਠੁ; ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਵੇਠੁਲਸਿ
ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਅਹੰਲੋਂ ਵੰਦੁਕੁ ਮੁਨਿਗਿਠੁੰਠਾਰੁ?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥

ਬਦੁਲੁਗਾ, ਮਨੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁੰਚਾਲੀ, ਦਾਨਿ ਦਾਠੁ ਆਯੰਨ ਸਮਕੁੰਲੋਂ
ਆਠੁਠਿਠੁ ਸਾੰਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਵਰਿ ਆਝੁ ਪਨਿ ਚੋਯਦੁ, ਅਕਠੁ ਪ੍ਰਠਿ ਓਕਠੁ ਅਠਨਿ ਪਨੁਲ
ਪ੍ਰਠਿਠੁਲੰ ਲੋਦਾ ਸਿਕੁੰਨੁ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਰੇ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨਮಂದਰੰ ਓ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਛਿੰਚਾਲਿ ਸੁੰਡੀ
ਕਾਬਛੀ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੋਵੁਛੀ ਧਾਨੀੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ ਸੇ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਲੋਕਜੀਵੁਲ ਪੁਰਯੁਤਾਠੁ ਕੇਵਲੰ ਓਕ ਸਾਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਸੁੰਡੀ,
ਐਦਿ ਸਰਸ਼ੁਕੀਮੰਚੁਛੈਨ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸੰਚੋਪੰ ਕਲੀਗਿਸੁੰਡੀ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ਨਿਤ੍ਰਸੁਪੁਛਿਕਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਨੀਰੁ, ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਓਕਾਸੰਚੋ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਨਿਤ੍ਰਸੁਪੁਛਿਕਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਗੁਰਿੰਚਲੋਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਚੁਡੁ; ਓਯੰ
ਸੰਧੁਣਾਲ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਏਵਰੂ ਨਿਰੁਠਿਯੰਚਲੋਰੁ.

ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ ਪੁਰਪੰਚੰਚੋ ਏਕਮੰਨਸੁਠੁ ਓਯੰਨੁ ਸੰਠਿੰਚੁਕੁਨੁਖਾਰੀ ਰਾਕ
ਪੁਲਵੰਚਮੁਨਿਦਿ.

ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਠੰਨ ਸਾੰਚਗਾ ਲੋਕਾਨਿਖੁਲੀਘੋਸਿ, ਓ ਠਰਾਠੁ ਦਾਨਿਖੁਲੀ
ਪੁਨਰਿਠੁਠਿਚੁਕੁੰਚਾਡੁ; ਠੰਨ ਓਞੁ ਕ੍ਰਿੰਦੰਨੋ ਜੀਵਰਾਸੁਲੰਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਨੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ ਸੇ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੩॥

ਲੋਕਜੀਵੁਲ ਪੁਰਯੁਤਾਠੁ ਕੇਵਲੰ ਓਕ ਸਾਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਸੁੰਡੀ,
ਐਦਿ ਸਰਸ਼ੁਕੀਮੰਚੁਛੈਨ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸੰਚੋਪੰ ਕਲੀਗਿਸੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਠੰਨ ਪੁਰੇਮ ਕੋਸੰ ਭਾਵੋਦੋਠੁਪਰੰਗਾ ਵੇਕਿਘੋਕਿਘੋਸੇ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ
ਵਿਡੀਘੋਯੰਨ ਬਾਠੰਨੁ ਨਿਞੰਗਾ ਅਨੁਭੂਠਿ ਚੋੰਦੁਠੁਨੁਖੁਠੁਨਿ ਪਰਿਗਣਿੰਚੰਡੀ.

ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ॥

ਓ ਪੁਰਿਯੁਮੁਨਿ ਵਾਡਾ, ਲੋਕੰ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਵਿਲਪਿੰਚਡੰ ਪੁਰੁਗਿ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰ.

ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਅਲਾੰਚੀ ਏਡੁਪੁਲੰਨੀਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਓੰਚਾਯਿ, ਲੋਕੰ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਪੁਰੁਗਿ ਠੋਲਿਯੰਕੁੰਚਾ ਘੋਯਿ, ਲੋਕੰਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ, ਸ਼ੁਕੀ ਕੋਸੰ ਕੇਕਲੁ ਵੇਸੁੰਡੀ.

ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੇਵੈ ॥

ਮੁੰਚੀ ਚੋਡੁਲ ਮੁਧ੍ਯੇਡਾਨੁ ਗੁਰ੍ਹਿੰਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਅਤਨੀ ਜੀਵਿਤਾਨਿਸ਼ਾਸਨੰ ਚੋਂਸਾਰੁ.

ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਜਾਸੀ ਕੁੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਕੀ ਵਚਿਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਒ਕ ਰੋਜੁ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ; ਨਾਸਨਮੈਨ ਲੋਂਕ ਸੰਪਦ ਯੋਕੁਕੁਪੇਮ ਕੋਸੰ ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮੁਨਿਗਿਠੋਵਠੁ.

ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਕੀ ਵਚਿਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਒ਕ ਰੋਜੁ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ; ਨਾਸਨਮੈਨ ਲੋਂਕ ਸੰਪਦ ਯੋਕੁਕੁਪੇਮ ਕੋਸੰ ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮੁਨਿਗਿਠੋਵਠੁ.

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨ੍ਸੁਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥

ਓ ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਕਲਿਸੀ ਕੁਰੁਠੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਾਠੀਠੁ.

ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮੁਹਾਲੇਹਾਂ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਮਨੰ ਵਿਡਿਠੋਯਿਨੰਦੁਕੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡੁਦਾ, ਏ ਵਿਯੋਗਾਨਿ ਅਠਿਗਮਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਆਯਨਨੁ ਆਰਠਨਠੋ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਦਾ.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਮੁਹਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਮਨੰ ਕੁਡਾ ਒ਕ ਰੋਜੁ ਵੇਲਾਠੀਠੁ ਤਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨੀਕੀ ਮਾਰਾਨਿ ਠੁਠਿਠਿ, ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਦਾ.

ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥

ਏ ਮਨਿਸ਼ਿਨੀ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਆ ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਨਿਨੀ ਤਿਰਿਗੀ ਤੀਸੁਕੁਨਾਠੁ, ਐਦਿ ਅਤਨੀ ਆਦੇਸੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜਰਿਗਿੰਦੀ.

ਜੇ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥

ਗਠੰਲੋਂ ਏਦਿ ਚੋਸਿਨਾ ਦਾਨੀ ਫਲਿਤੰ ਅਤਨੀ ਮੁੰਦੁ ਵਸੁੰਦੀ; ਏ ਦੁਵਿਕ ਸੰਕਲਾਠੀ ਮਨੰ ਸਵਾਲੁ ਚੋਯਲੇਮੁ.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ਾਠੀਠੋ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਦਾ. ॥ 1॥

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੇਇ ॥

ఓ' ప్రపంచ ప్రజలారా, మరణాన్నివెళ్ళదిగా పిలవవద్దు; హాయిగా ఎలా చనిపోవాలో నిజంగా తెలిస్తే అది చెడ్డది కాదు.

ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮੁਖੁ ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਰੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥

మీ శక్తిమంతుడైన గురు-దేవుడిని గుర్తుంచుకోండి, తదాత్మా మరణం తరాత్త ప్రయాణం సౌకర్యంతంగా ఉంటుంది.

ਪੰਥਿ ਸੁਰੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥

మీరు ఎల్లపుణ్ణు దేవుణ్ణి సరించడం దాత్మా నీతివంతమైన జీవన మాధాన్ని అనుసరిస్తే, అపుణ్ణు మీరు దేవుణ్ణి సరించుకోవడం మరియు అతని సమక్షంలో గౌరవం పొందే ఫలానిష్ఠుండుతారు.

ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥

నామ సమరణితో మీరు దేవుని ముందు వెళ్ళే, మీరు దేవునిలో విలీనం అవుతారు మరియు మీ క్రియలకు లెక్కవబడినపుణ్ణు మీరు గౌరవించబడతారు.

ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥

మీరు దేవుని సమక్షంలో ఒక స్థానానిక్షనుగొంటారు, మీరు అతనికి సంతోషిస్తారు మరియు మీరు అతని ప్రేమ యొక్క ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు.

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥

ఓ' ప్రపంచ ప్రజలారా, మరణాన్నివెళ్ళదిగా పిలవవద్దు; హాయిగా ఎలా చనిపోవాలో నిజంగా తెలిస్తే అది చెడ్డది కాదు. || 2||

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੇ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥

మరణించడానికి ముందు దేవుని సమక్షంలో ఆమోదించబడిన ధైర్యంతులైన ప్రజలు మరణించడం ఫలవంతంగా ఉంటుంది.

ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੈ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਲੋਕੰਲੋ ਧ੍ਰੋਰਠੰਤੁਲੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡੁਤੁਨਾਨੁ, ਵਾਰੁ ਨਿਤਠੋਵੁਨਿ ਸੰਦਰਠਲੋ ਨਿਜਮੁਨਿ ਗੋਰਵਾਨਿਘੋਂਦੁਤੁਨੁੰਟਾਰੁ.

ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਵਾਰੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ ਝਕਠੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੋਰੁਤਾਰੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਤੋਂਪਿੰਚਡੰਲੋ ਗੋਰਵੰਤੋਂ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਆ ਤਰਾਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਬਾਧਿੰਚਡੰ ਲੇਦੁ.

ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

ਵਾਰੁ ਏਕਮਨਸੁਠੋਂ ਦੋਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਫਲਮੁਨੁ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਏਵਰਿ ਭਯਾਲੁ ਪਾਰਿਘੋਂਯਾਲੋਂ ਗੁਰੁਚੋਂਸੁਕੁੰਟਾ.

ਉਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ॥

ਅਪਾਂਕਾਰਾਨਿਕੀ ਪਾਲਠੁਕੁਾਡਦੁ, ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੋਂਵਾਲੀ; ਸਰਠੁਠੁਨੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਅਨੀਠੁਲੁਸੁ.

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੁਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੇ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੈ ॥੩॥

ਮਰਠਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡਿੰ ਧ੍ਰੋਰਠੰਤੁਲੁਨੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਰਠਿੰਚਡੰ ਫਲਵੰਤੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਰੇਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਕੇਵਲੰ ਏਕ ਨਾਟਕੰ, ਕਾਬਠੀ ਏਵਰਿ ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਡਵਡੰ ਅਠੰ ਲੋਨਿਦਿ.

ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸਠੁਤ ਸੁਠਿੰਚਿੰ ਵਿਸ਼ਾਨੁਠਿਲਬੇਠੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਠੁਤ ਸੁਠਿੰਚਿੰ ਚੁਾਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਆਲੋਂਚਿੰਚਿ ਤਨ ਸੁਠਿੰਚਿੰ ਮਠੁਤੁ ਨਿਸੁਾਡੁ, ਏ ਵਿਸ਼ਾਨੁਠਿਸੁਠਿੰਚਿੰ ਅਤਨਿਕੀ ਦਾਨਿ ਅਵਸਰਾਲੁ ਕੁਾਡਾ ਠੋਲੁਸੁ.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠੀ ਪਨੁਲਨੁ ਚੁਾਸੁਾਡੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੋਂ ਏਮਿ ਊਂਦੋਂ ਅਤਨਿਕੀ ਠੋਲੁਸੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਆਝਨੁ ਗੁਰਿਸੁਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੇ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸੁਖਿੰਦਰ ਦੋਵੁਡੁ, ਦਾਨੀ ਅਵਸਰਾਲੁ ਵਮਿਲੋ ਅਤਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਤੋਲੁਸੁ; ਅਤਨੀ ਸਾਮਧਾਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵੀ.

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੇ ਬਾਬਾ ਰੇਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏ ਸੁਪਚੰਚੰ ਕੇਵਲੰ ਓਕ ਨਾਟਕੰ, ਕਾਬਲੀ ਏਵਰੀ ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚੀ
ਏਡਵਡੰ ਅਰਠੰ ਲੋਨੀਦੀ. ॥ 4॥ 2॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਹਾਨ੍ਸਮੋਦਲੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਦਭੀ

ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੇ ॥

ਏ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸੁਖਿੰਦਰ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁਡੁ ਅਨੀ ਮਨੰ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਕੋਵਾਲੀ;
ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ ਜੀਵੁਲਕੁ ਧਾਰਣੀਯੁਡੁ.

ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥

ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੁਖਿੰਦਰਵਾਡੁ, ਵਠਿੰਚਲੋਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੋਵੁਡੁ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁਡੁ.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੇੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੇ ॥

ਰੋਂਡੁ ਗਵਠੁ (ਭੁਮੀ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸੰ) ਚੋਰਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਦੋਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ਵੀ
ਸੁਖਿੰਦਰਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਤਨ ਨੁਂਡੀ ਜੀਵਾਲਨੁ ਵੇਰੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ
ਲੋਕੁਂਡਾ ਸੁਪਚੰਚੰ ਅਯੁਨੰ ਯੋਕੁਠੀਕਲੀ ਓਂਦੀ.

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥

ਸੂਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੰਦੁਰੁਡੀਨੀ ਸੁਖਿੰਦਰ, ਅਤਨੁ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰੀ
ਯੋਕੁਠੀਕੁ ਧੁਗਿਠੁਯਾਨੀਠੀਲੋ ਚਨਾਤਕੁੰਗਾ ਰੁਪੋਂਦਿੰਦਰਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਮਲੁ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁ ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੇ ਨਿਤਗੁਰੁਵੁ; ਮੀਰੁ ਮੀ ਜੀਵੁਲਪੈ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੁ ਸੁਪਚੰਚੰ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸੁਖਿੰਦਰਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਬਾਧ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨੀ
ਐਚੋਠਾਰੁ.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਕੁਰਾਡਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਾਰੁ, ਵੀਟੀਲੋ ਅਧਿਕੰਗਾ ਆਧਾਠਿਕੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਵਿਸੰ.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਜੀਵੁਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿ ਮਰਿਯੁ ਭਾਸੁਲ ਯੋਕੁਸ਼ੁਮਾਲਾ ਸ਼ਿਲੁਠੁ; ਮੀਰੁ ਅਨਿਕੁਜੀਵੁਲਕੁ ਮੁਠੁਠੁ ਆਸੁਰੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੇ ॥੨॥

ਮੀ ਨਿਜਮੁਨ ਨਾਠੁਆਨਿਕੁਅੰਦਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਆ ਸਠੁਆਵਾਨਿਕੁਮੀ ਸਿੰਘੋਸਨੰਗਾ ਸੁਠੁਪਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥

ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਜੀਵੁਲ ਕੋਸੰ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰਾਨਿਕੁਸੁਠਿੰਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੇ ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਸੁਠਿਕੁਰੁ.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੇ ॥

ਦੁਰੁਠੁਲਲੋ ਨਿਮਗਮੁਨ ਮਾਨਵੁਡੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਠੁਡੁ.

ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੇ ॥

ਦੁਠੁਠੁਠੁਗਲ ਮਾਨਵੁਡੁ ਨਾਮੁ ਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੁ; ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਬਡੁਡੰ ਵਲੁ ਠਨਕੁ ਠਾਨੁ ਸੁਠੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਏਮੀ ਚੇਠੁਲੇਡੁ.

ਗੁਣ ਛੇਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੇ ॥੩॥

ਸਦੁਠੁਲਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁ, ਅਠਨੁ ਵਿਸੁਠੁਰਿਠੁਮੁਨ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਦੁਰੁਠੁਲਲਲੋ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਠੁ. ॥ 3॥

ਸਦੜੈ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥

ਨਿਠੁਸੁਠਿਕੁਰੁ ਆਠੁ ਪੁਕਾਰਮੁ ਆਠੁਕੁ ਲੋਕਮੁ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਠਿੰਚੁ ਪਿਲੁਪੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਡੁੰਦੁ,

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੰਨਿਆ ਵਿਛੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਸੁਠਿ ਪੁਰੁਸ਼ੁਲੁ ਵਿਡਿਠੁਠੁ; ਵਿਡਿਠੁਠੁਨ ਵਾਠਿਨਿ ਠਿਰਿਗਿ ਕਲਪਗਲ ਸਾਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁਠੁਠੁ ਕਲਿਗਿ ਠੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੇ ॥

ਮਰਠਭੂਤੰ ਓਕ ਵਠੀ ਯੋਯੁਕੁਅੰਦਾਨਿਘੁਰਿਗਣਿੰਚਦੁ, ਂਦੁਕੰਏ ਅਤਨੁ ਕੂਡਾ ਏਵੁਨਿ ਆਯੁਕੁ ਕਠੁਏ ਓਂਟਾਡੁ ਕਾਏਠੀ ਓਕਰਿ ਮਰਠਾਨਿਕੀ ਪਿਲੁਪੁਨਿਸੁਾਡੁ.

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੇੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥

ਓਕ ਵਠੀ ਓਨਘਾਡਾ ਲੇਦਾ ਪੇਠਵਾਡਾ ਅਨਿ ਏਯੁਠੁ ਪਠੀੰਚੁਕੋਦੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ ਓਕਰਿ ਪਠੁ ਓਕਰਿਕੀ ਪੁੇਮ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਠੁਠੁ ਵਿਓਨੁਠੁ ਓੇਯੁਏਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥

ਨਿਠਠੇਵੁਨਿ ਆਯੁ ਪੁਕਾਰਮੁ ਆਠਏਯੁਲੁਏਰੁਠੁਕੁ ਪਿਲੁਪੁ ਵਓਨੁਪੁਠੁ ਆਠੁ ਆਕਾਸਮੁਲੋਨਿਕੀ ਵੇਠੀ ਠਰਿਮੁ ਯੋਯੁਕੁਠੁਮਿਠੁ ਠੇਰਲੁ ਮੂਸਿਵੇਸੁਾਡੁ.

ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੁਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ ਅੰਕਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥

ਓਨਿਪੋਯਿਨ ਤਨ ਏਰੁ ਨੁੰਡਿ ਮੁਪਿਠ ਵੇਰੁ ਓੇਯੁਏਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਪੁੇਮਠੋ ਮੋਸੰ ਓੇਯੁਏਡੁਠੁੰਦਿ, ਆਮੇ ਏਰੁ ਮੁਠਏਹੰ ਪੇਰਠੁ ਓਨਠੁਠੁ ਆਮੇ ਓਂਠਰਿਗਾ ਵਏਲਿਵੇਯੁਏਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥

ਗਡਪ ਏਗਰ ਕੂਰੁਠੁਠੁਠੁ, ਵਿਠੰਠੁਵੁ ਕੇਕਲੁ ਵੇਸਿ, ਓ' ਨਾ ਠਲੁ, ਓ ਮਰਠੰਠੋ ਨਾ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲੁ ਕੂਡਾ ਏਕ ਪੁਰੰਗਾ ਲੇਵੁ.

ਰੇਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਰੋ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥

ਓ' ਏਰੁ-ਏਵੁਨਿ ਆਠੁਵਠੁਵੁਲੁ, ਮੀ ਹੁਏਯੁੰਠੋ ਠਾਠਠ ਏਵੁਨਿ ਯੋਯੁਕੁ ਸੁਗੁਠਾਲਨੁ ਪੁਠਿਪੁਿਸੁਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਨੁੰਡਿ ਮੀਰੁ ਵਿਏਪੋਯਿਨ ਏਠਨੁ ਅਨੁਏਠਿ ਓੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 5॥

ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥

ਏਠੁਵੁਲੁ, ਸੇਠੁਠੁਲੁ ਓਨਿਪੋਯਿਨ ਵਠੀ ਮੁਠਏਹੰਨਿਸੁਾਠੁ ਓੇਸਿ ਅਨੇਕ ਖਰਿਏਨ ਏਸੁਲਠੋ ਠਰਿਸੁਾਡੁ.

ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥

ਠਵਾਨਿਠੁਹੰਨਸੰਸਾਠਾਲ ਕੋਸੰ ਠੇਸੁਕੁਵੇਠੇਠੁਪੁਠੁ ਓਠਠੁ ਪਏਾਲੁ ਓਓੰਚਏਠੁਠੁ, ਕਾਨਿ ਸਨਿਠੁਠੁ ਕੁਠੁੰਏ ਸਠੁਲੁ ਏਠੁਠੋ ਏਠੁਪਏਠੁਨਾਰੁ.

ਜਾਨੀ ਵਿਠੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਅਠਨਿ ਵਠੁਵੁ ਵਏਨਾ ਏਰੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਏਪੋਵਏੰ ਵਲੁ, ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਓਨਿਪੋਯਿਨ ਵਠੀਲਾ ਮਾਰਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਓ ਪੁਪੰਚੰਠੋ ਨਾ ਏਵਿਠੰ ਅਨਿ ਠਪਿੰਚਾਨੁ.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥

ਜੀਵਿੰਚੀ ਊਨਘੁਰੁ ਲੋਕ ਸੰਤੋਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਵੇਰੁਚੇਸੇ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨੀ
ਸੰਦਰਠਰਠੁਲੋ ਗੁਰੁੰਚਬਡਡੰ. ॥ 6॥

ਤੁਸੀ ਰੇਵਹੁ ਰੇਵਣ ਆਈਹੋ ਝੁਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਓ' ਅਤਮਵਠੁਵੁਲੁ, ਮੀਰੁ ਏਡਵਾਲਨੀ ਨਿਰਠਠਿੰਚਬਠਠਾਰੁ; ਮਾਠੁ ਮੀਦ ਊਨੁ
ਅਬਠਠੁ ਪ੍ਰੇਮਵਲੁ ਮੀਰੁ ਮੋਸਠੋਠਿੰਚਨੰਦੁਨ ਮੀਰੁ ਊ ਲੋਕਾਨੀਕੀ ਵਚੁ
ਬਾਠਪਡਠਾਰੁ.

ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੇ ॥

ਨੇਂਨੁ ਲੋਕ ਵਫ਼ਰਹਾਲਨੁ ਵੇਂਬਡਿੰਚਡੰ ਵਲ ਮੋਸਪੋਤੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਚੋਡੁ
ਪਨੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਨਾ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਖੁਡਿਚਿਪੇਫ਼ਾਡੁ.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਆਤਘਧੁਵੁ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸ਼ਾਡੁ ਕਾਨਿ ਆ ਵਧੁਵੁਲੁ
ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ਅੰਦੰਗਾ ਫ਼ਨਾਘੁ.

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥

ਨੇਂਨੁ ਨਿਤਘਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਫ਼ਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਫ਼ਚਠਿਸ਼ੁ ਨੇਂਨੁ ਸੰਠੋਸ਼ਿਸ਼ੁਨਾਘੁ. ॥ 7॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਆਤਘਧੁਵੁ ਯੋਕਘੋਮੁਤੰ ਦੁਕਠੰ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ;
ਅਲਾੰਠੀ ਆਤਘਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਲਾਰਾ, ਰੰਡੀ, ਮਨੰ ਕਲਿਸਿ ਸੁਘੋਕਰ੍ਰਨੁ ਪ੍ਰੇਮੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਦਾੰ.

ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸ਼ੋਹਾਗਣੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਫ਼ਘਾਠ ਚੇਯੁਬਡਿਨ ਆਤਘਧੁਵੁ ਨਿਜੰਗਾ ਅਦੁਘਘਵੰਤੁਰਾਲੀਗਾ
ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ; ਨਿਤਘਦੇਵੁਡੁ ਆਮੇ ਝੀਵਿਤਮੰਠਾ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ੁ, ਆਯਨ
ਸੁਤਿਲੋ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਿਠੇ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਘੋਰੁ. ॥8॥ 3॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਵਾਡਾਪਾਨ੍ਸਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੇਵਾ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਾਘ੍ਰਿਸੁਘ੍ਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਨਿਨਿ ਤਨਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਘੁ;
ਪ੍ਰਕੁਠਿਲੋ ਤਾਨੁ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ੁਨਾਘੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ.

ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੇਵਾ ॥

ಆ ನಿತ್ಯದೇವನಿಗೆ ಕೊಸಂ ದੁರಂತ್ಯ ਵਿਚਕಾರವನ್ನು ਮನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, ಪ್ರತಿ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಯನನು ಗುರುಂਚುಕೊಡದು.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥

ಅವನು, ದೇವನು ಪ್ರತಿਚੋಟಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಗುರುಂਚುಂಡಿ; ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಆಯನನು ದੁರੰਗಾ ಭಾವించುವುದು.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥

ਦೇವನಿಗೆ ನಾಮಮುನು ਧਿਆਨਿੰਚਿੰਨਪੁਰੁ ਆಯਨ ਆਧਾਠਿਕੁ ਸ਼ਾਂਤಿಯನ್ನು ਪొಂದುతుంటਾ;
ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਚਿੰਨਕੁಂಡਾ, ਅਤನು ಓಡಿಪೋಯೆ ಆಟ ಆಡತಾಡು.

ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੇ ਕਹੈ ਵਖਾਣੈ ॥

ಈ ವಿಶ್ವಾਸಿಪಿੰਚਿੰನ ದೇವನಿಗೆ, ದಾನಿಯನ್ನು ಕೊನಸಾಗਿಂਚೆ ಮಾರ್ಗಂ ಕೂಡಾ ತੇਲುಸ್ತುಂದಿ;
ಮರೆಯರੈನಾ ಏಮಿ ಚೆಪಗಲರು?

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੈ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥੧॥

ಪ್ರಪಂಚಾನಿಷ್ಠಾಪಿੰਚਿੰನ ತರುವಾತ, ದೇವನು ದಾನಿಪು ಮೆಯ ಯುಕ್ತವಲ ವೆಶಾಡು;
ಅತನು ಮಾತ್ರಮೆ ಗುರುಂಪು ಪೊಂದಿನ ಗುರುವು. || 1||

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੇਵਾ ॥

ಓ ಮಿತ್ರಮಾ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಚಿಫ ವಾಡು ದಾನಿ ಅಂತಿಮ ಗಮನಿಸ್ತಾನಾನಿಗೆ ವೆಳಠಾನಿಗೆ
ಒಕ ರೋಜು ಇಕಠ ನುಂಡಿ ಬಯಲುದೇರಾಲಿ; ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ಸಗಂ ಪ್ಲೆಷನ್ ಲಾಂಟಿಡಿ
ಮಾತ್ರಮೆ.

ਸਿਰਿ ಸಿਰಿ ಸਚੜੈ ਲਿಖਿਆ ਦੁਖੁ ಸುਖੁ ਪುರਬಿ ਵੀਚಾರੇವಾ ॥

ಒಕರಿ ಗತ ಪನುಲನು ಪರಿಗಣನಲೊಕಿ ತಿಸುಕುಂಚೆ, ನಿತ್ಯದೇವನು ಜೀವಿತಂಲೊ ಪ್ರತಿ ವಕ್ಷಿ
ಯುಕ್ತಭಾಧ ಮರಿಯು ಆನಂದಂ ಯುಕ್ತವಾಟಾನು ಮುಂದೆ ನಿರ್ದೇಶಿಂಚಾಡು.

ਦੁਖੁ ಸುಖੁ ਦੀਆ ਜੇਹಾ ಕੀਆ ಸੋ ನಿਬಹੈ ਜੀਅ ನಾಲೆ ॥

ದೇವನು ಒಕರಿ ಗತ ಕ್ರಿಯಲ ಪ್ರಕಾರಂ ಒಕರಿ ವಿಧಿಲೊ ನೌಪಿಷಿಂನಂದಾನಿಷ್ಠಾಪಿಂಚಾಡು
ಮರಿಯು ಅವಿ ವಕ್ಷಿ ಜೀವಿತಂಲೊ ಪಾಟು ವೆಳತಾಯಿ.

ਜੇਹೆ ಕರਮ ಕರಾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲೆ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ತನನು ಚೆಸೆ ಪನುಲನು ಆಯನ ಚೆಸ್ತಾಡು; ಅತನು ಮರೆ ಇತರ ಪನಿ ಕೊಸಂ
ಚಾಡಡು.

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਛਾਡੁ ਕਾਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁੰ ਵਾਟੀਲੋਂ ਬੰਧਿੰਚਬਡਿੰਦਿ; ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਤਨ ਆਯੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦਾਨਿਨਿ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਯੁਗਲਡੁ.

ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਧੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੇ ॥੨॥

ਲੋਕਸੰਠੋਂਮੁਖੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡਿੰਨ ਪਾਪਭਰਿਤਮੁੰਨ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁੁ ਠੰਟਾਰੁ; ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਤਰੁਵਾਤ ਰੋਜੁ ਵਰਕੁ ਧਾਠ੍ਰਾਨਿਘਾਯਿਦਾ ਵੇਸੁੁਨਘੁਰੁ ਮਰਠੰ ਅਤਨਿਘੁਠਿਗਮਿੰਚਿੰਦਿ. ॥ 2॥

ਜਮ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੇਵਾ ॥

ਮਰਠੰ ਰਾਕੁਸੁਲਚੇਂ ਆ ਵਿਰਾਯੁੰਚਬਡਿੰਨ ਪ੍ਰਯਾਠੰ, ਅਰਠੰ ਮਰਿਯੁ ਪਿਚ ਚੀਕਟੀ ਠੰਨਠੁੰਗਾ ਸਘੁਮੁੰਨ ਮਾਰੁੰ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ.

ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੇਵਾ ॥

ਆ ਮਾਰੁੰਲੋਂ ਨੀਰੁ, ਕੀਠੁੰ, ਪਰੁਪੁ ਮਰਿਯੁ ਫਾਨੀਸੁੰਨਦਗਿੰਨਵਿ ਲੇਵੁ.

ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੇ ॥

ਆਹਾਰੰ ਲੇਦੁ, ਆਪਾਠੁਲ ਲੇਦੁ, ਚਲੁਨਿ ਨੀਰੁ ਲੇਦੁ, ਮੰਚਿ ਦੁਸੁੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਲੰਕਰਠੰਲੁ ਲੇਵੁ.

ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਉਠੋਂ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੇ ॥

ਆ ਮਾਰੁੰਲੋਂ ਮਰਠੰ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਅਤਨਿਘੁਕੀਸੁੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਏਲੁਵੰਠੀ ਮਠੁਤੁ ਦੋਰਕਦੁ.

ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੇ ॥

ਮਰਠੰ ਸਮਯੰਲੋਂ, ਤਨ ਤਲਪੁ ਪਾਪਾਲ ਭਾਰੰਠੋਂ, ਅਤਨੁ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਟਾਨੁ, ਕਾਨਿ ਠੰ ਸਮਯੰਲੋਂ ਨਾਟਿੰਨ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲ ਵਿਠੁਨਾਲੁ ਮੋੁਲਕੇਠੁਵੁ.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੇ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥

ਮਰਠੰਨੰਤਰੰ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪਘੁਰੋਵਰੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਰਨੇਂ ਠੰ ਸਠਾਠੁੰ ਪ੍ਰਿਠਿੰਬਿੰਚੰਡਿ. ॥ 3॥

ਬਾਬਾ ਰੇਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੇਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥

ਕਲਿੰਸਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਠੁੰਨਾਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁਗਾ ਠਾਠੁੰਚੇਵਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡਿੰਨ ਬਾਠੁਨੁ ਨਿਯੰਗਾ ਅਨੁਠੁਠਿ ਠੇਂਦੁਠਾਰੁ; ਝਕਠਾ, ਆ ਤਰਾਠੁ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਟਾਰੁ.

రేవే మాఱియా మఠఙ్గి యేఙ్గా రేవఱఱారేవా ॥

మాయతో ప్రేమలో ఉనఱ్ఱారు తమ ప్రపంచ నఱ్ఱాలకు దుఃఖిస్తునఱ్ఱారు.

యేఱా రేవే మేలు న యేవే సుపనీతరు సీసారే ॥

ప్రజలు లోకఅనుబంధాల పట్ల ప్రేమ కోసం ఏడుస్తారు, తదఱ్ఱా వారి గత క్రియల మురికిని కడగరు; ప్రపంచం వారికి కేవలం కలగానే మిగిలిపోయింది.

జిఱు బానిగరఱు భరమే బులై బుఱి మఱి అఱికారే ॥

ఒక గారడీ తన ఉపాయాల దఱ్ఱా ప్రేక్షకులను మోసం చేసినట్లే; అదే విధంగా ప్రపంచం మొత్తం అసత్య మరియు అహంకారంతో మోసపోయింది.

అఱే మారగి ధావఱఱారా అఱే కరమ కమాఱే ॥

దేవుడు సత్తుంగా మానవులకు సరైన మఱ్ఱానిఱ్ఱూపిస్తాడు మరియు అతను సత్తుంగా వారి దఱ్ఱా పనులను చేస్తునఱ్ఱారు.

నామి రతే గుఱి ధురే రఱే నానక సగజి సుభఱే ॥౪॥౪॥

ఓ' నానక్, పరిపూర్ణ గురువు దేవుని ప్రేమతో సహజంగా నిండిన మాయ ప్రేమ నుండి వారిని రక్షిస్తాడు. ॥ 4॥ 4॥

వడఱిసు మఱలా ౧ ॥

రాగ్ వాడాహన్సమొదటి గురువు:

బాబా అఱియా రే ఱుఱి చలఱా ఱిగు జగు బుఱు ధసారేవా ॥

ఓ సేఱ్ఱీతుడా, ఈ ప్రపంచంలో వచిఱు వారు ఈ ప్రపంచం అంతా తప్పఱ్ఱు విస్తీర్ణము కాబట్టి దాని చివరి గమఱ్ఱానానికి వెళఱ్ఱానికి ఒక రోజు ఇకఱ్ఱ నుండి బయలుదేరాలి.

సఱా ఱురు సఱఙ్గే సేవీఱే సఱు ఖరా సఱిఱారేవా ॥

నితఱ్ఱోవుణ్ణి ధఱ్ఱించిన వాడు, అతని జీవితం నిషఱ్ఱంగా మారుతుంది మరియు అతను దేవుని సఱ్ఱఱఱానికి అర్ఱుడు అవుఱాడు.

కుఱి లఱి జఱఱ బఱి న ధాసి అఱి లఱి న ఠఱఱ ॥

అబద్ధంలో, దురాశతో నిమగఱై ఉనఱ్ఱ వఱ్ఱి ఇకఱ్ఱా, ఆ తఱఱఱా అంగీకరించబడడు.

అీతఱి అఱు న బేసఱు కఱిఱే జిఱు సుఱి ఱుఱి కఱఱ ॥

ఆయన దేవుని సందర్ఱఱులో, నిఱఱుపఱైన ఇంట్లో కాకిలా ఆఱఱించబడడు.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥

ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੀ, ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ
ਊਂਟਾਡੁ; ਮਾਯੁ ਪੈ ਊਂਨੁ ਪੇਮੁ ਠੋਂ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤੁ ਆਧਾਠੀਠੁੰਗਾ
ਨਾਸਨ ਮੁਏਠੋਂਯਿੰਦੀ.

ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਅਧਿਕਾਰੰ ਕੋਸੰ ਦੁਰਾਸ ਯਾਵਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸੁਰੈਨ ਮਾਰੁੰ ਨੁੰਚੀ
ਤਪਿਠੁਚਿੰਦੀ, ਮਰਣ ਭਯੰ ਦਾਨਿਭੁਯਾਠਿਸੁਠੋਂਦੀ. ॥ 1॥

ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥

ਰੰਡੀ, ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਓਕਰਿਨੋਕਰੁ ਓਲਿੰਗਨੰ ਓਸੁਕੁੰਦਾੰ ਮਰਿਯੁ ਕਲਿਸਿ ਓਦਾੰ, ਓਨਿਓਯਿਨ ਓਤਫੁ ਓਸ਼ੋਰਾਠਾਯੁ ਓਦਾੰ.

ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿਓ ਕਲਯਿਕ ਓਨਠੁਆ ਵਿਚਿਠੁਠੁ ਕਾਦੁ; ਮਨੰ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਓ ਕਲਯਿਕ ਕੋਸੰ ਪ੍ਰਾਠਿਠੁਠੁ.

ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥

ਓਨਿਓਯਿਨ ਵਾਰਿ ਕੋਰਕੁ ਪ੍ਰਾਠਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੀ ਓਰਾਠਨਲੋ ਪਾਠੋਨੰਡੀ: ਦੇਵੁਨਿਓ ਓਕਮੈਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਓਤਨਿ ਨੁੰਡੀ ਓਨਠੁਆ ਵਿਡਿਓਰੁ.

ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤਮੈਨ ਮਾਰਠੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਓਯਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਰਚਿਓਯਿਨਵਾਰੁ ਓਲਾਮੰਡੀ ਓਨਾਠੁ; ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਓਨੁਸਰਿੰਚਿ ਭਗਵੰਤੁਠੁਠੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ ਓਨੁਗੁਠਮੈਨ ਵਾਰੁ, ਮਰਠਰਾਕੁਸੁਲ ਮਾਰਠੰਲੋ ਓਨਠੁਆ ਵੋਠਠੁ; ਨਿਤਠੋਵੁਨਿਲੋ ਓਵਿ ਓਲਪੁਠੁਆ ਕਲਿਸਿਓਠਾਯਿ.

ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੇਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥

ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਓਰੰਡੀ; ਓਲਾ ਓਸਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਓਨੁਸਰਿੰਚੰਡੰ ਠਾਠਾ ਮਾਯ ਓਚੁਠੁੰਡੀ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਵਿਡਿਪਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਓਕ ਵਠੁ ਖਾਲੀ ਓਠੁਲਠੋ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਵਚਾਠੁ; ਗਠ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਓਠਾਰੰਗਾ ਨੋਪਿਠੁਰਿਯੁ ਓਨੰਦੰ ਯੋਕੁਠੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਓਤਨਿਓ ਪਾਠੁ ਵਚਿਠੁਠੁ.

ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਓਕਰੁ ਨਿਪ੍ਰਠਿੰਚੋ ਮੁੰਦੰਸੁ ਰਾਠ ਪੁਾਰਕੁ ਸਮਯਾਨਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਲੇਮੁ, ਲੇਠਾ ਗਠ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਪ੍ਰਤਿਠਲਾਨਿਠੁਰਠੋਮੁ.

ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਗਿਨ ਪਰਿਸ਼ੀਲਨਠੋ, ਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮੁ ਲੇਦਾ ਵਿਸ਼ਪੁਰਿਤ ਮਾਯੁ ਯੋਯੁਕੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਠਾਨਿਕੀ ਓਕ ਵਠੀਨਿ ਮੁਮਦੇ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਾਡੁ; ਅਤਨੁ
ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਮਾਠਾਨਿਠੁਠੁਨੁਸਰਿਸੁਠਾਡੁ.

ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥

ਮਾਯੁ ਓਕ ਵਠੀਪੈ ਮੁੰਤ੍ਰਾਲੁ ਵੇਸਿ, ਅਤਨਿ ਮੋਡਲੋ ਬਹੁਠੁ ਰੰਗੁਲ ਦਾਰਾਨਿ
ਠੁੰਚਿਨਠੁਠੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਠੋ ਅਤਨਿਠੁਠੁਕਰਿੰਚੇ ਮਾੰਤ੍ਰਿਕੁਡੀ ਲਾ ਠੁੰਠੁੰਦਿ.

ਰੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਰੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥

ਨਿਸਾਠੁਠੁਮੈਨ ਤੇਲਿਵਿਠੇਠੁਲ ਵਲੁ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁ ਸੁਨਿਸਾਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਕਰੁਠੁਠੁਲਠੋ ਚਿਕੁਠੁਠੁੰਠੁੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਆਠਾਠੁਠੁੰਗਾ ਚਨਿਪੋਠਾਡੁ, ਓਕ ਠੁੰਗ
ਦਾਨਿਨਿ ਠਿਨੇਠੁਪੁਠੁਠੁ ਮੋਲਾਸਿੰਸ ਪੈ ਠੁੰਗੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਠਿਸੁੰਦਿ.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥

ਓਕਰੁ ਨਗੁਠੁਗਾ (ਘਾਠੀ ਠੇਠੁਲਠੋ) ਠੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁਕਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਨਗੁਠੁਗਾ
ਠੁਰਿਮਿਵੇਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਬਾਬਾ ਰੇਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੇਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥

ਠੁੰ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨਵਾਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਵਸਰਮੈਠੇ ਏਡਵੰਡੀ, ਕਾਨੀ ਪਿਲੁਵਬਡੀਨ ਵਾਰਿਨਿ
ਠੁਰਿਮਿਵੇਸੁੰਦਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ.

ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਵਿਠਿਨਿ ਠੇਰਿਪਿਵੇਠੁਠੁਲੇਮੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਸਮੁਠੁਠੁ
ਵਚਾਠੁਠੁ.

ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੇਵਣਹਾਰੇ ॥

ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਪੁਠੁਠੁ, ਓਕ ਮਾਨਵੁਡੁ ਵੇਠੁਠੁਪੋਵਾਲਨਿ ਸਮੁਠੁਠੁ ਵਸੁਠਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਠੁ ਬੰਠੁਵੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਠੁਠੁਠੁ ਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੇਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਦਗੁਰਿ ਬੰਠੁਵੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਠੁਠੁਠੁ ਸੰਠਾਪੰ ਵਠੁੰ ਠੇਠਾਰੁ.

ਭੈ ਰੇਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੇ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਠਮੁ ਠੁਠੁੰ ਕੋਂਸੰ ਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਆਠੁਨ ਸਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੁਠੁਠੁ
ਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਕਾਨੀ ਠਨਿਪੋਠੁਠੁ ਵਾਰਿਠੋ ਏਵਠੁਠੁ ਠਨਿਪੋਰੁ.

ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੇਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥

ఓ' నానక్, మాయ నుండి విడిపోయి, ఆరాధనతో దేవుణ్ణి సభించుకునే వారు ఎల్లప్పుడూ జ్ఞానవంతులుగా పరిగణించబడతారు. || 4|| 5||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ

రాగ్ వడహన్సముడవ గురువు:

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥

ప్రతిపని చేయగలిగిన శక్తిమంతుడైన నిత్యదేవుని పాటలను మనం పాడాలి.

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥

ఆ ఆత్మవధువు భర్త-దేవుని నుండి ఎనర్థూ విడిపోదు, ఏ దుఃఖమూ ఆమెను బాధించదు,

ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥

అవును, ఏ దుఃఖమూ ఆమెను బాధించదు, ఆమె ఎల్లప్పుడూ నామాన్ని సంతోషిస్తుంది మరియు అతని ప్రేమలో కలిసిపోతుంది,

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

తన ప్రിയమైన భర్త-దేవుణ్ణి, అనిభీవుల నువారి గత క్రియల ప్రకారము సృష్టికర్తను గ్రహించింది; ఆమె దేవుని యొక్క అదుభతమైన పదాలను ఉచర్చిస్తుంది.

ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮాలਹਿ ਨా ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥

అటువంటి పుణాత్మవధువులు తమ భర్త-దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటారు, అతని సుగుణాల గురించి ఆలోచిస్తారు మరియు అతని నుండి విడిపోవడానిప్పునర్థూ అనుభవించరు.

ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥

ప్రతి పని చేయగలిగిన శక్తిమంతుడైన నిత్యభర్త-దేవుని పాటలను మనం పాడాలి.
|| 1||

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥

గురువు యొక్క ధివ్యవాక్యాలను గుర్తుచేసుకుంటూ నిత్యదేవుణ్ణి గ్రహించవచ్చు; దేవుడు సత్వంగా అతనితో ఐక్యమయ్యాడు.

ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

ਆਤਮਵਧੂ, ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਸੰਘੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਹਿਰੁਲੀਸੁੰਡੀ, ਆਮੇ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠ ਨਿੰਡੀਪੋਤੁੰਡੀ.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੇ ਜਾਤਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਸੰਘੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨ੍ਹਿਰੁਲਗਿੰਚੇ ਵਠੀ ਆਧਾਠਿਠ ਮਰਣਾਨ੍ਹਿ ਏਨਠੁਆ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੁ ਏਂਡੁਕੰਚੇ ਆਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰ੍ਰਿੰਚਿੰਡੀ.

ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

ਆ ਆਤਮਵਧੂ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰਿੰਡੀ; ਆਮੇ ਦੇਵੁਨਿਕੀ, ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਭੀਵਪੁ ਪ੍ਰਦਾਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਮੁਨਿਗਿਪੋਤੁੰਡੀ.

ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠੁ ਪ੍ਰੇਮਠ ਨਿੰਡੀ, ਤਨ ਯੁਵਠੁ ਠਕ੍ਰਿਠ ਠਪੋਠਗਿਨ ਆ ਆਤਮਵਧੂ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਿਸਿਪੋਤੁੰਡੀ.

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠੁਵਾਕਾਠ੍ਰਿਅਤੁਕੋਠਿ ਨਿਠੁਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਆਮੇਨੁ ਅਤਨਿਠੋ ਏਕੰ ਠੇਸੁਡੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥

ਨੇਨੁ ਵੇਠੀ ਤਮ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਅਡੁਗੁਠਾਨੁ.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਆਤਮਿਹੰਸਾਕਾਰਾਨਿਭੀ ਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਧਨਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ, ਤਰੁਵਾਤ ਸਹਾਜੰਗਾ ਨੇਨੁ ਆਸ਼ਠਿ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸਾਨੁ.

ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥

ਗੁਰੁਦਿਵੰਸ਼ਾਕ੍ਰਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਆ ਆਤਮਧੁਵੁ ਨਿਤਯਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਆਰਾਧਨਠੋ
ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥

ਆ ਅਦ੍ਰੁਸ਼ਵੰਤੁਠੋ ਆਤਮਧੁਵੁ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਏਨਠੁ ਆ ਵਿਡਿਪੋਦੁ;
ਤਨਲੋ ਠਾਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਮਾਯੁ ਸ੍ਰਿਤਿਲੋ ਠੁੰਟੁੰਦਿ.

ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਠਾ, ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਸੁਨਾਠੁ, ਅਤਨਿਨਿ ਮੀਠੋ
ਚੁਠੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਸਹਾਜੰਗਾ ਆਨੰਦਿੰਚੰਡਿ.

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਠਾ, ਨੇਨੁ ਵੇਲੀ ਤਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਆ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਮਾਰੰਗੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਠੁਗੁਠਾਨੁ. ॥ 3॥

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥

ਤਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਚੇਯਬਡਿਨ ਆਤਮਧੁਵੁਲੁ ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ
ਬੋਧਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਸੇ ਵਾਰੁ ਐਪਠੀਕੀ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਗਲਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥

ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਏਪੁਠੁ ਕਨਿਕਰਿੰਸਾਠੁ, ਆਯਨ ਤਨ ਮਾਟਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਵਾਟਿਨਿ
ਅਠੀਕਿੰਸਾਠੁ.

ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਮਾਟ ਦਾਠਾ ਦੁਰੁਠਾਲਨੁ ਕਾਲਿਘੋੰਸਾਠੁ, ਆਤਮਧੁਵੁ ਯੋਕੁਧੁਠੁ
ਭਾਵਾਨਿਠੀਲਗਿੰਸਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਮੇ ਆਸ਼ਠਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਾਠਮੇ ਨਿੰਡਿ
ਠੁੰਟੁੰਦਿ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥

ਨਿਤਯੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਵਾਕਾਠੀਠੁ ਆਤਮਧੁਵੁ ਨਿਤਯਾੰਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਆਮੇ ਅਹੰਕਾਰੰਗੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰਗੁ ਠੀਲਗਿੰਸਾਠੀ.

ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਨ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਿਸ਼ਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਡੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਯੋਕੁ
ਸੁਦਾਤ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਗੁਰਿਹਿੰਚਬਠਾਡੁ.

ਪਿਰਹੁ ਵਿਠੁਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥

ਤਮ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਡੀਨ ਆਤਮਵਠੁਡੁ ਸੁਤਗੁਰੁਡੁ ਯੋਕੁ
ਬੋਧਲਨੁ ਵਿਨਯੁੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿ ਸੁੰ, ਵਾਰੁ ਈਪਠੁਡੀ ਆਯੁਨਨੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਗਲਰੁ. ॥ 4॥
1॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਮੂਆਡੁ ਗੁਰੁਡੁ:

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਰੇ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਓ' ਭਰਤ ਦੇਵੁਡੁ ਯੋਕੁਠੁਡੁ, ਵਿਨੁ, ਗੁਰੁਡੁ ਮਾਟਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠਾ
ਆਰਾਠੁਡੁ ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੇਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥

ਅਠਰੁਗਾ ਆਤਮਵਠੁਡੁ ਤਨ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਦੁ; ਬਦੁਲੁਗਾ, ਅਤਨਿਨਿ
ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਡੀ, ਆਮੇ ਤਨ ਆਠਾਠੁਡੁ ਠੁਡੁ ਠੁਡੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਠੁਡੁੰਡੁ
ਏਡੁੰਡੁ.

ਰੇਵੈ ਕੰਤ ਸੰਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥

ਤਨ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ, ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਆਡਰਿੰਚੇ ਆਤਮਵਠੁਡੁ,
ਆਨੰਡੁੰਡੁ ਵੇਕੀਠੁਡੁ ਆਲਪਿੰਡੁੰਡੁ; ਆਮੇ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਚਨਿਠੁਡੁ ਲੇਦਾ ਵੇਠੁਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥

ਗੁਰੁਡੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਿਨਵਾਡੁ ਨਿਤਠੁਡੁ ਪ੍ਰੇਮੁਲੋ
ਕਲਿੰਚਿਠੁਡੁ.

ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿਆਰੇ ॥

ਵਿਠਿ ਰੁਪਕਰੁ ਆਯਿਨ ਭਰਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਿਨਿ ਵਾਡੁ, ਮਾਯੁ ਪੇ ਆਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁਲੋ
ਅਬਠੁਡੁ ਨਿਮੋਸਗਿੰਡੁ.

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਰੇ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥

ਓ' ਭਰਤ ਦੇਵੁਡੁ ਯੋਕੁਠੁਡੁ, ਵਿਨੁ, ਗੁਰੁਡੁ ਮਾਟਨੁ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠਾ
ਆਰਾਠੁਡੁ ਅਤਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ. ॥ 1॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ, ਮੋੁਤੁੰ ਪੁਪੰਚਾਨਿਸੁਪੁਛਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ
ਪੁਪੰਚੰਲੋਂ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਪੁਕੁਰਿਯਨੁ ਵਰਾਠੁ ਚੋਸਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਲੋਂ ਤਪੁਠੁਰਿ ਪੁਠਿੰਚਾਡੁ, ਦੀਨਿ ਕਾਰਣੰਗਾ
ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲੁਤੁਨਾਰੁ.

ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਮੁਠੀ ॥

ਪੁਜਲੁ ਤਿਰਿਗਿ ਜਨਿਠੁਚਡਾਨਿਕਿ ਮਰਣਿਸੁਰੁ, ਵਾਰਿ ਪਾਪਾਲੁ ਰੋਠਿੰਪੁ ਅਵੁਤਾਲੁ;
ਅਧਾਠਿਕੁ ਜੁਨੰ ਲੋਕੁੰਡਾਨੋਂ ਵਾਰੁ ਨਿਜ ਜੀਵਿਤ ਫਲੰ ਨੁੰਡੀ ਮੋਸੰ
ਚੋਯੁਬਡਤਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਬੁਠੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਮੋ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਠੁ
ਗੁਰਿੰਚਲੋਂਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਮੋ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁੰਗਾ ਵੁਧਾ ਚੋਸੁੰਦਿ;
ਅਧਰੁਭੁਧੁ ਵਧੁਵੁ-ਅਤੁਪੁਡੁਸੁਰਾਨੋਂ ਊੰਟੁੰਦਿ.

ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੇ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥

ਭਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਪੁਪੰਚਾਨਿਕਿ ਜੀਵਿਤੰ, ਕਾਬਠੁ ਮਨੰ ਵਰਿਨਿ ਵਡਵਚੁਠੁ
ਅਤੁਪੁਧੁਵੁ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਤਨ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਠੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁ ਵੇਡੁਸੁੰਦਿ.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ, ਮੋੁਤੁੰ ਪੁਪੰਚਾਨਿਸੁਪੁਛਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਭੁੰਗਾ
ਪੁਪੰਚੰਲੋਂ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕੁਰਾਨਿਪੁਰਾਠੁ ਚੋਸਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੇ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥

ਭਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਸਾਚੁਠੁਡੁ, ਵਪੁਠੁ ਊੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਨਠੁ ਚਨਿਪੋਡੁ
ਲੋਦਾ ਪੁਠੁਡੁ.

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਅਠੁ ਵਧੁਵੁ ਚੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠੁ ਊੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਮੋ ਦੁਠੁਦੁਠੁ
ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅਮੋ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੋਯੁਬਡਿੰਦਿ.

ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਮਾਇਆ ਮੇਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

ਕਾਨੀ ਅਠੁ ਵਧੁਵੁ ਚੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠੁ ਊੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਮੋ ਦੁਠੁਦੁਠੁ
ਕਾਰਣੰਗਾ, ਅਮੋ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੋਯੁਬਡਿੰਦਿ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥

ಈ ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਕੀ ਵਚਿਠ ਵਾਰੁ ਚਕ ਰੋਜਾ ਭਕਠ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰੁਤਾਰੁ; ਅਯਿਠੇ ਮਾਯਠੇ ਅਨੁਬੰਧੰ ਕਲੀਗੀ ਊਂਡਟੰ ਵਲੁ ਪ੍ਰਤਿ ਚਕਠੁ ਦੁਃਖੰਠੇ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੁਝੈ ਲਾਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਲੋਕੰ ਸੰਪਦੰ ਕੋਸੰ ਪੋਰਾਡੁਤੁਨਾਨੇ ਊਂਡੀ, ਮਰਠੰ ਯੋਕੁਠਲੋਚਨੰ ਦਾਨੀ ਮਨਸੁਠੋਕੀ ਰਾਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਕਾਮੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਡੁੰਡੀ.

ਸੇ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥

ਓ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਸ਼ਠੁਡੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਊਂਡਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਏਨਠੁ ਚਨੀਪੋਡੁ ਲੇਦਾ ਪੁਠੁਡੁ. ॥ 3॥

ਇਕਿ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਓਤੁਵਠੁਡੁ, ਅਮ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਡੁਡੁੰ ਦਯੁਨੀਯੰਗਾ ਊਂਡੁੰਡੀ; ਓ ਅਞਾਨੁਲਕੁ ਓਯੁਨ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਮਠੋਨੇ ਊਂਡਾਠੁਨੀ ਅਠੁੰ ਕਾਦੁ.

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

ਅਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਅਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਏਪੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਓਤੁਵਠੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਠੋ ਅਤਨੁਗੁਪਿਸੁੰਡੀ.

ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਓਤੁਵਠੁ ਅਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਲੋਚੈਨਦੀਗਾ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁੰਡੀ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਯੁਨਨੁ ਅਨਕੁ ਸਨੀਠਾੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁੰਡੀ; ਕਾਨੀ ਓਤੁਠੁੰਕਲੀਠੁ ਓਤੁਵਠੁ ਏਨੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਲੋ ਊਂਡਾਠੁਨੀ ਭਾਵਿਸੁੰਡੀ.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਊਂਡੀਕੀਨੀ ਅਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਨੁਭਵਿੰਚਨੀ ਓਤੁਵਠੁ ਸਰੀਰੰ ਊਂਡੁਯੋਗੰ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪੁ ਪਨੁਲਲੋ ਵੁਠਾ ਅਵੁਤੁੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥

తన భర్త-దేవుణ్ణి తన హృదయంలో ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకునే ఓ నానక్, గురువు కృప దాత్రా దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు.

ਇਕਿ ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥

కొందరు ఆత్మవధువులు, తమ భర్త-దేవుని నుండి వేరుచేయబడటం దయనీయంగా ఉంటుంది; ఈ అజ్ఞానులకు ఆయన ఎల్లప్పుడూ తమతోనే ఉన్నాడని అర్థం కాదు. || 4|| 2||

ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੩ ॥

రాగ్ వడహన్సముడవ గురువు:

ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥

భర్త-దేవుని నుండి వేరుచేయబడిన వధువు-ఆత్మలు దయనీయంగా ఉంటాయి, కానీ నా నిజమైన భర్త-దేవుడు ఎల్లప్పుడూ నాతో ఉంటాడు.

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ఇకటి నుంచి వెళ్లిపోవడం ఒక వాస్తవం అని గ్రహించిన మానవులు, సత్యగురు బోధలను అనుసరించి, నామాన్ని ఆరాధనతో గుర్తుంచుకుంటారు.

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

సత్యగురువు తమతో ఉన్నాడని భావించడం దాత్రా, వారు ఎల్లప్పుడూ నామాన్ని ఆరాధనతో గుర్తుంచుకుంటారు; గురువు బోధనలను పాటించడం దాత్రా వారు ఆధ్యాత్మిక శాంతిని ఆస్వాదిస్తారు.

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥

గురువాకల్ల దాత్రా మరణ భయాన్ని అధిగమించడం దాత్రా, వారు తమ మనసుల్లో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠితమై, మళ్లీ జనన మరణ చక్రం గుండా వెళ్ళరు.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥

దేవుడు నిత్యము మరియు అతని మహిమ కూడా నిత్యమైనది; తన కృప యొక్క చూపును ప్రసాదించడం దాత్రా అతను అనిక్షేపలకు మద్దతు ఇస్తాడు.

ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥

భర్త-దేవుని నుండి వేరుచేయబడిన వధువు ఆత్మలు దయనీయంగా ఉంటాయి, కానీ నా నిజమైన భర్త-దేవుడు ఎల్లప్పుడూ నాతో ఉంటారు. || 1||

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਦੁ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰੀ ਕੰਠੇ ਊਨਠੁ ਮੁਨੇਨਵਾਡੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਆਤਮਧੁਵੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰਣਮੁਨੇਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ
ਅਮੇ ਸਹਾਜੰਗਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਅਤਨਿਖੁਧੁਦਯੰਠੋਂ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿੰਦੀ.

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਠੁ ਤਨ ਹੁਧੁਦਯੰਠੋਂ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਿੰਦੀ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਆਤਮਧੁਵੁ,
ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਅਤਨਿ ਸੰਗ੍ਰਹੰਨਿਠੁਨੁਭਵਿੰਸੁੰਦੀ.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਏ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥

ਮਾਯਪਲ ਪ੍ਰੇਮ ਚੋਡੀਠੋਂ ਗੋਨੁ ਲਾਠੀਦੀ, ਦੀਨੀਨੀ ਧਰਿੰਚਡੰ ਜੀਵਿਤੰਠੋਂ
ਨੀਵਿੰਚਮੁਨੇਨ ਮਾਰਠੋਂ ਨਡਵਡਾਨੀਕੀ ਏਲਪੁਠੁ ਪਾਰਪਾਠੁ ਚੋਂਸੁੰਦੀ.

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੇ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਏ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨੀ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਡਠੰ ਅਨੋਦੀ ਨਿਤਗੋਨੁਨੁ ਕਲੀਗੀ ਊਡਠੰ
ਵੰਡੀਦੀ, ਦੀਨੀਨੀ ਮਾਯ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੇ ਦਾਨਿਠੁਰਿੰਚਡੰ.

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਭ ਦੁ ਉਚਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਨਾ ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰੀ ਕੰਠੇ ਊਨਠੁ ਮੁਨੇਨਵਾਡੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ? ॥ 2॥

ਮੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੁਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ

ਨੇਨੁ ਨਾ ਨਿਤਧੇਵੁਠੁ (ਗੁਰੁਕੁਪ ਦਾਠਾ) ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ, ਅਯਿਠੇ ਈਤਰ
ਸਧੁਠੁਪੀਨੁਲੁ ਠਪੁਠੁਰੀ ਪਠੁਯੁ.

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੇਵਿਕ ਪਦਾਨਿਪਤਿਬਿੰਬਿੰਸੁਨੇ ਊਟਾਨੁ,
ਅੰਦੁਵਲ, ਨਾ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਏਲਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਖੁਧੁਸੀ ਨਨੁ
ਸੰਠੋਂ ਪੇਠੁਨਿਵਠੁਡੀ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥

ਠੇਵਵਾਕਾਨਿਪਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਆਤਮਧੁਵੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਠੋਂਤੁੰਦੀ; ਸਤੁ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਮੇ ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁੰਦੀ.

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਰਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥

ਅਮੋ ਤਨਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦੀ, ਸਮਾਨਸ੍ਠਿਠਿਲੋ ਊਂਪ੍ਰਾਗੁਠੁੰਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਅਮੋ ਅਨਿਦੁਰੁਧੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲੁ ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਣਾਲੁ।

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਮਨਸੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪਗ੍ਰਿਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨ ਮਨਸੁ
ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਸੰਤੁਪੁਮਵੁਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਵਾਂਧ ਯੋਕੁਦੁਖਾਲੁ
ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਲੁ।

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥

ਨੋਨੁ ਨਾ ਨਿਤਯੁਰੁ-ਦੋਵੁਠੀ (ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ) ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ, ਅਯਿਠੇ ਈਤਰ
ਸਦੁਠੁਪੀਨੁਲੁ ਤਪੁਠਾਰੀ ਪਠਾਰੁ। ॥ 3॥

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥

ਨਿਤਯੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਪੁਠਿੰਚਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ
ਲੋਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਸੰਪੁਰੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਚੀਕਠਿਲੋ ਊਂਟਾਰੁ।

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਊਕਦਾਨਿਪੁਕੰ ਚੋਸੁਣੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਊਕਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਣੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਊਕਰਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਠਿਸੁਣੁ।

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੀ, ਤਨ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਅਸਠੁੰਗਾ ਵਠੁਪਾਰਿਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਅਤਨਿਨਿ ਈਕੰ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਊਕਰਿ
ਠੀਵਿਠਾਨਿਪੁਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ।

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਰੈ ਸਚਿਆਰੇ ॥

ਈ ਲੋਕੰਲੋ ਤਨ ਅਹੰਨਿਠੀਡੀਚੀਪੇਠੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਦਰਾਠੁੰਲੋ ਨਿਯਮਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ
ਪ੍ਰਿੰਦਬਡੀਨ ਅਲਾਂਠੀ ਵਠੀ ਰਾਕ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡੀੰਦੀ।

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਅੰਦੁਕੁਨਠੁਭਰੰਠੰ ਲਾਂਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਠੀਵਠੁਠਾਨੰ
ਕਾਰੰਠਾ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁ ਠੀਵਨੰਠੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਠਿਸੁਣੁ।

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਨਿਤਯੋਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਪੁਠਿੰਚਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਮਾਨਵੁਡੀ
ਮਨਸੁਗੁਰੁਵੁ ਮਾਰੁਠਰੁਠੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਕਠੀਕ ਚੀਕਠਿਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ। ॥ 4॥
3॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਵਡਹੰਸੁ ਮੂਆਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥

ਮਨ ਸ਼ਰੀਰੰ ਚਾਲਾ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਵੁਧਾਪਠੁ ਸਮੀਪਿਸੁਨਛੁਠੀ
ਰੋਜੁਰੋਜੁਕਾ ਕੋਤਕੁ ਗੁਰਵੁਤੁੰਦੀ.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਰਖਿੰਚਬਡਤਾਰੁ, ਭਤਰੁਲੁ ਜਨਨ
ਮਰਠ ਚਕ੍ਰਾਨਿਛੁਨਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ.

ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਭਤਰੁਲੁ ਅਵਤਾਰਮੋਤ੍ਰਿ ਮਰਠਿਸ਼ਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਠਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨਿ
ਕੋਨਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ. ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਲੇਨਿ ਓਦਾਰੁਲੋਦੁ ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਓ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ
ਨਿਸ਼ਠੁਠੁ ਸਮਯੰਲੋ ਪਸ਼ਾਠੁਪਪਡਤਾਰੁ.

ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥

ਓ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਠਾਨੁ ਵਿਠੈ ਦਾਨਿਛੁਨਸ਼ਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਸਠੁਯੰਗਾ ਅਹੰਕਾਰੰ ਗਲ ਵਠੀ ਦੋਵੁਨਿ
ਸੰਬੰਠੁੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਛੁਲੋਠਾਡੁ.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥

ਮਰਠਾਨੰਤਰੰ ਸੀਠੁਯੁ ਅਹੰਕਾਰਿਨਿ ਤੀਸੁਕੁਨੈ ਮਰਠ ਨਗਰੰ, ਕਠਿਕ-ਚੀਕਠੀ
ਗੰਦਰਗੋਲੰ, ਭਕਠ ਏਵਰਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੈਯੁਡਾਨਿਕਿ ਸੋਦਰਿ ਲੇਦਾ ਸੋਦਰੁਡੁ ਲੇਰੁ.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੇ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥

ਮਨ ਸ਼ਰੀਰੰ ਚਾਲਾ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਵੁਧਾਪਠੁ ਸਮੀਪਿਸੁਨਛੁਠੀ
ਰੋਜੁਰੋਜੁਕਾ ਕੋਤਕੁ ਗੁਰਵੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥

ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਆ ਵਠੀਨਿ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੈਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓ ਸ਼ਰੀਰੰ ਸਠੁਮੈਨਦਿ,
ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਬੰਗਾਰੰ ਵੰਠੀ ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨਦਿ.

ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥

ਅਪ੍ਪ੍ਰਥੁ ਮਾਯ ਵਲ ਕਲਿਗਿਨ ਸਦੋਹਾਲਨੀਯੋਲੋਪਲ ਨੁਚਿ ਤੋਲਗਿਓਯਿ, ਆ ਵੱਝੀ ਨਿਤਯੋਦੋਵੁਨਿ ਸਤ੍ਯਨਾਮਲੋ ਕਲਿਸਿਓਤੁੰਦਿ.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਨਿਤਯੋਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨ ਕਲਿਸਿਓਯਿ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਾਨੋ ਊਂਟਾਡੁ; ਆਯਨ ਪ੍ਰਿਯਦੋਵੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆ ਸੰਠੋਪਾਨ੍ਨਿ ਪਿੰਦੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥

ਏਕਰੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਏ ਆਨੰਦ ਸ੍ਰਿਤਿਲੋ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕਰਿ ਅਹਾਂ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਪਾਤੁਕੁਓਯਿੰਦਿ.

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਤਮ ਮਨਸੁਣੁ ਜਤਚੋਸਿਨ ਵਾਰਿਕੀ ਨੋਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

ਸਤ੍ਯੁਰੁਵੁ ਭਗਵੰਤੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮੋਨਪ੍ਪ੍ਰਥੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਷ਰੀਰੰ ਬੰਗਾਰੰਲਾ ਸਠ੍ਠ੍ਰੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥

ਮਨ ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਲਿਯੋਦੋਵੁਣੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੇਲਾ ਚੋਸਿਨਪ੍ਪ੍ਰਥੁ, ਅਪ੍ਪ੍ਰਥੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨੰ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਣੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਵਚੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥

ਅਯਿਠੇ ਸਤ੍ਯੁਰੁਵੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਸੰਠ੍ਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰ ਵਧੁਵੁ ਆਤ੍ਰੁ ਸੰਦੋਹਾਂਠੋ ਮੋਸਓਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਮਕ੍ਸ਼ੰਲੋ ਸਿਗੁਪਡਤਾਰੁ

ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਏ ਗੋਰਵੰਠੋ ਅਕਠ੍ਰਿਕੀ ਵੋਲਠ੍ਰੁਲਰੁ? ਵਾਰੁ ਤਮ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਕਾਰਣੰਗਾ ਪਸ਼ਾਠ੍ਰੁਪਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਦਨ ਤਪ੍ਪੁਰੇਮੀ ਸੰਪਾਦਿੰਚਰੁ.

ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਲੋਚੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਰਿਲੋ ਊਪ੍ਰੋਗਿ, ਭਰੁ-ਦੋਵੁਡਿਠੋ ਕਲਿਸਿਓਤਾਰੁ.

ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥

ਮਰੇਵਰੁ ਦੋਵੁਨਿਲਾ ਗੋਪਘਾਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ, ਮੇਮੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲੀ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ
ਅਭਠਿੰਚਵਚੁਗੈ

ਸੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥

ਮਰੇਵਰੁ ਦੋਵੁਨਿਲਾ ਗੋਪਘਾਰੁਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ, ਮੇਮੁ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲੀ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ
ਅਭਠਿੰਚਵਚੁਗੈ

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥

ਨਿਤਯਦੋਵੁਨਿ ਧਾਠੀੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਗੋਰਵਪੁਰਖੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸ਼ਾਨੁ.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥

ਅਵਿ ਨਿਜੰਗਾ ਸਫੁਠੁਗਾ ਮਰਿਯੁ ਨਿਖਲਖੰਗਾ ਮਾਰਤਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀਠੋ
ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਯੋਕੁਅਨਿਖੁਮੁਰੀਕੀ ਮਨ ਮਨਸੁਸੁਮੁੰਡੀ
ਕੋਠੁਕੁਪੋਠੁੰਦੀ.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥

ਵਾਰੀਠੋ ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੰ ਟਾਠੁਕੁਲੋ ਸਾਘੰ ਚੋਯਡੰ ਵੰਠੀਦੀ,
ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਕੋਠੁਕੁਪੋਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਒ਕਰੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਸਤਠੰਠੁਲੁ
ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨਦੀ, ਅਗੋਚਰੁਮੈਨਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਰੁਠੰ ਕਾਨੀਦੀ ਅਨਿ ਸਤਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਕਲੀਠੁਚਾਡੁ

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਦੋਵੁਠੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚੋਵਾਰੁ
ਸਤਠੁਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥

ਨਿਤਯਦੋਵੁਨਿ ਧਾਠੀੰਚਿਨ ਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਗੋਰਵਪੁਰਖੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 4॥ 4॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

਒ਕੇ ਨਿਤਯਦੋਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ

ਰਾਗ ਵਡਹਾਨਸਵਾਰ (ਐਠਿਹਾਸੰ), ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ: ਲਾਲਾ-ਬੇਘੀਮਾ ਅਨੇ ਰਾਗੰਲੋ
ਪਾਡਾਲੀ:

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਨਿੰਪਿ, ਤਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਹੋ ਨਿਤ੍ਯਮੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪ੍ਰਤਿਫਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ
ਦੁਵਝਾਨੰਤੋ ਸਤ੍ਯਸਾਧੁਵੁਲੁ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਸ਼ੰਪਦੰਨੁ ਸਮਕੁਰਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਸ਼ਾਸ੍ਰੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੰਤੋ ਨਿੰਡਿ ਊੰਟਾਰੁ.

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ਅਵਿ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਨਿਸ਼ਠ੍ਰੁੰਗਾ ਊੰਟਾਯਿ, ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕਿ ਵਾਰਿਨਿ ਬਾਧਿੰਚਦੁ;
ਸੁਪ੍ਰਿਕ੍ਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਕੁਪ ਯੋਕ੍ਸ਼ੰਚੁਪੁਠੋ ਵਾਰੁ ਅਸ਼ੰਰੁਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੋ ਵਾਰਿਕਿ ਨਨੁਚੋਨੁ ਅੰਕਿੰਤੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥

ਅਤੰਨੁ ਅੰਦਮੁਨਿ ਹੰਸ ਲਾੰਟਿ ਨਿਜਮੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁ ਅਨਿ ਨੋਨੁ ਅਨੁਕੁਨਾਠੁ,
ਕਾਬਠਿ ਨੋਨੁ ਅਤੰਨਿੰਤੋ ਸੰਬੰਧੰ ਕਲਿਗਿ ਊੰਨਾਠੁ.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥

ਅਤੰਨੁ ਕ੍ਰੇੰਨ ਲਾੰਟਿ ਮੋਸਗਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਨਿ ਨਾਕੁ ਠੇਲਿਸਿ ਊੰਚੇ, ਨੋਨੁ ਮੋਦਟਿ
ਨੁੰਡਿ ਅਤੰਨਿੰਤੋ ਸੰਬੰਧੰ ਕਲਿਗਿ ਊੰਡੰਨੁ. ॥ 2॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥

ਨਿਜਮੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵੰਟਿ ਹੰਸਲੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੁ ਅਨੰਦਪੁ ਕੋਲੰਨੁਲੋ ਊੰਦਡੰ
ਚੁਸਿੰਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਬਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵੰਟਿ ਕ੍ਰੇੰਨੁ ਕੂਡਾ ਅਦੋ ਚੋਯਾਲਨੋ ਕੋਰਿਕੰਨੁ
ਪੇੰਚਾਯਿ.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥

ਨਿਜਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਠੀ ਹਾਂਸਲੁ ਆਧਾਠੀਠ ਆਨੰਦਪੁ ਕੌਲਨੁਲੋ ਆਦਡੰ
ਚੂਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਅਬਧ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਠੀ ਕ੍ਰੇਂਨੁ ਕੂਡਾ ਅਦੋ ਚੋਯਾਲਨੋ ਕੋਰਿਕਨੁ
ਪੋਚਾਯੁ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਸੁਘੁਠੀਕੀ ਮੁੰਦੋ ਮੀਰੋ ਅਕਠ ਆਨਾਠੁ ਕਾਬਠੀ ਮੀ ਸੁਘੁਠੀਕੀ ਮੀਰੋ ਕਾਰਣੰ.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਕੇ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਅੰਤੰ ਮੀਰੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਲਾਂਠੀ ਵਾਰੁ ਮਰੋਵਰੁ
ਲੋਰੁ.

ਤੂ ਕਰਣੁ ਕਾਰਣੁ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਬੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਅਨਿਠੁਕੀਵੰਤਮੈਨ ਕਾਰਣੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਅਦਿ
ਯਰੁਗੁਠੁੰਦਿ.

ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਵਾਰੁ ਅਭਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਬਹੁਮਠੁਲਨੁ ਯਸ਼ਾਰੁ.

ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥

ਮਨਮੰਦਰੰ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਸਰੋਠੁਠੁਮੈਨ ਬਹੁਮਠਿਨਿ ਯਚਿਠੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ
ਆਸ਼ੋਰਠਿੰਚਬਠੁਡਾਠੁ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥

ਸੁਘ੍ਰਿ ਮੋੁਤੁੰ ਵਦੋਂ ਒ਕ ਭਯੰਲੋਂ ਂਟੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਂ ਪੁਾਯੁਦੋਂਵੁਡੁ ਮਾੁਤੁਰੁਮੇਂ
ਵਟੁਵੰਟੀ ਭਯੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਂਨਾੁਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁ ਭੋਂਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੇਂ, ਦੋਂਵੁਡੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਪੁਠੁ ਵ ਭਯੰ ਮਨਲਿਯਾਧਿੰਚਦੁ.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਦੁਰੁਠੁਣਾਲੁ ਗਾਨੀ, ਵ ਦੁਃਖੁਮੂ ਂ ਵਝੀ ਦਗੁਰਕੁ ਰਾਵੁ ਮਰਿਯੁ ਵਦੀ ਅਤਨਿਨਿ
ਸੁਭਾਵਿਤੰ ਂਯੋਦੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਅੰਦੁਵਲੁ, ਂ ਂਲੋਂਚਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲ ਮਨਸੁਠੁਕੁ ਵਸੁੰਦਿ, ਅਤਨਿਕੀ ਵਦਿ
ਸੰਠੋਂਸਿਸੁਾਰੋਂ ਅਦਿ ਨੋਰਵੋਰੁਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥

ਂ ਨਾਨਕ, ਦੋਂਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਮਨ ਗੋਰਵਾਨਿਯੁਾਪਾਡੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨ
ਵਠੁਹੋਰਾਲਨੁ ਪਰਿਸੁਠਿਸੁਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥

ਮਾ ਸੇਂਘੀਟੁਲੁ ਕੋਂਦਰੁ ਂ ਸੁਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਯਲੁਦੋਂਰਭੋਂਟੁਨਾਠੁ,
ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਂਪਠੁੀਕੇਂ ਵੇਲੁਪੋਂਯਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਿਗਿਲਿਨ ਵਾਰੁ ਕੂਾਡਾ ਂਕ ਰੋਯੁ
ਮਰਣਿਸੁਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਂਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ ਂ ਲੋਂਕਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਸਾਠੁਾਪਪਡੀ
ਨਿਸੁਠੁੰਚਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుని ప్రేమతో నిండిన వారు అతని నుండి ఎన్నడూ విడిపోరు; గురుబోధలను అనుసరించడం దాత్రా వారు దేవునిలో విలీనం చేయబడతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾಠಿ:

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

నిజమైన సేఘ్నితుడైన ఆ గురువును మనం కలుసుకోవాలి, అతని హృదయంలో అనిఘ్నణాశ్రుడైన దేవుడు పొందుపరచబడ్డాడు.

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥

మన ప్రియమైన ఆ సత్యగురువును మనం కలుసుకోవాలి, అతను లోపల నుండి అహానిఘ్నయించాడు.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥

భగవంతుణ్ణి సత్రించుకునే బోధనల దాత్రా యావత్ ప్రపంచానిఘ్నంసత్రించిన పరిపూర్ణ సత్యగురువు అతఢ్నత ఆశీరఢ్నంచబడ్డాడు.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥

ఓ నిజమైన సాధువులారా, ఎల్లపుఢ్నూ దేవుని నామానిఘ్నాఢ్నించండి, ఇది భయంకరమైన ప్రపంచ దుఢ్నణాల సముద్రం గుండా మనల్ని తీసుకువెళుతుంది.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు దేవుని గురించి ఈ బోధను అందించాడు, అందువల్ల, నేను ఎపఢ్నీకీ ఆయనకు అంకితం చేయబడ్డాను. || 2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

నిజమైన గురు బోధలను విధేయతతో అనుసరించడంలో సరోఢ్నత ఆనందం యొక్కసారాంశం ఉంది;

ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

దాని దాత్రా ఈ లోకంలో మహిమను, దేవుని సందరఢ్నలో రక్షణను పొందుతారు.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਅਨੋਦਿ ਨਿਰਠਿੰਚਦਗਿਨ ਸੇਵ, ਦਾਨਿ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਨਿਜਮੁਨ ਗੌਰਵ ਵਸ੍ਰੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਡੀਵਨੋਪਾਧਿਗਾ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁਠੋ ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪਡੀ, ਦੇਵੁਠਿ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਡੁ.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠੁਦਾਨਿਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਒ਕਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਨੰਦੰਲੋ ਸੰਠੋਸ਼ਿੰਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਗੌਰਵਾਨਿਠੁਆੰਦੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਸ਼ਾਡੁ, ਸੁਠਿਕਰੁ ਠਨ ਕੁਪਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥

ਸਤਗੁਰੂਵੁ ਠਪੁਮੁਰੋਵਰਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਸੇਵਿੰਚਿ, ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਰਿ ਡੀਵਿਠੰ, ਡੀਵਨੰ ਅੰਚੇ ਅਕੁਠੁਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥

ਅਦੁਠੁਮੁਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠਿਡਿਚਿਪੇਠੁ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੁਲੁ ਵਿਸ਼ਪੁਰਿਠਮੁਨ ਮਾਯਨੁ, ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕੁੰਨਿ ਸਮਕੁਰੁਠੁੰਟੁਆ ਓੰਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਓ ਵਿਪਾਨਿਸੁੰਪਾਡਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਐਡਿ ਵਾਰਿ ਏਕੁੰਕ ਸੰਪਦ.

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥

ਓ ਵਿਸ਼ਪੁਰਿਠ ਮਾਯ ਵਾਰਿ ਆਹੰਰੰ, ਵਾਰਿ ਵਸ੍ਰਠਾਰਠ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਠਮ ਨੋਠੀਨਿ ਵਿਸੰ ਮੁਠੁਲਠੋ ਨਿੰਪੁਠਾਰੁ.

ਐਥੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਵਾਰੁ ਐਕਠੁ, ਮਰਠੰ ਠਰਾਠੁ ਵਿਪਰੀਠਮੁਨ ਬਾਠਲਨੁ ਸਹਿੰਸ਼ਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁਅਠੁਠੁਠੁਠੁੰਠੁੰਗਾ ਓੰਟਾਯਿ.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਅਤਫ਼ੁੰਕਲਿਭੁਲੈਨ ਵਾਰਿ ਭਾਖ ਅਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨਦਿ; ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਯਾਕਯੀਲੁਵਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਪੰਤੋ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਪਠੁ ਗੌਰਵਨੀਯਮੈਨ ਭਯਾਨਿਘੋਡਿਚਿ, ਵਾਰਿ ਮੋਂਡਿਤਨੰ
ਕਾਰਣੰਗਾ, ਵਾਰਿ ਪਨੁਲੁ ਏਵੀ ਸਾਧਿੰਚਬਡਵੁ.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੇ ਨ ਸੁਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਝਕਪੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਵਿਪਰੀਤਮੈਨ ਬਾਧਲਨੁ ਭਰਿਸ਼ਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਪ੍ਰਾਰਠਨਲ ਪੁਏ ਏਵਰੁਾ ਦੁਘੋ ਪੇਠੁਰੁ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਮ ਗਤ ਪਨੁਲ ਫਲਾਨਿਖੁੰਪਾਦਿਸ਼ਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਨਾਮੰਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯੁਬਡਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਫਿਰੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਫਿੰਚਿਨ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁ
ਬੋਧਲਨੁ ਸੇਵਿੰਚੰਡਿ, ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡਿ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ, ਵਿਸ਼ਾਫੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਪਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਿਮਲ੍ਹਿਫ਼ਾਰਣਮੈਨ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਕੁੰਠੰ, ਭਗਵੰਤੁਠਿ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਠਾਨਿਖੁੰਪਾਪਿਨ ਆ ਨਿਯਮੈਨ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਾਡੰਡਿ.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਮਾਯੁਪੁ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਦਾਰਿਤੀਸਿਨ ਅਯੁਨਾਨਿਫ਼ਾਰੰਦ੍ਰੋਲਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮੀਰੰਦਰੁ
ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮੁਸਠਿੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਲੀ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੀ ਆਠਨ ਨਿਠਿਕੀ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੁੰਡਿਪਿੰਚਿਨ ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ
ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੰਡਿ. ॥ 3॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ
ਮਨਸੁਸੁਯੋਕਝੋਰਿਕ ਤੀਰਭੁਡੁਤੁੰਦਿ, ਝਦਿ ਕੇਵਲੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੁਸੁਲਨੁ ਧਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਘੋਦੁ.

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੁਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ਕੇਵਲం ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੁస్తులు ਧਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਾਧੁਵੁਲਾ ਵਫ਼ਹਾਰਿੰਚੈ ਵਕ੍ਰੀ, ਝਕਠ੍ਰ ਤਨ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿ ਕੋਸੰ ਝਠਿੰਠਿਕੀ ਵੇਲ੍ਹੀ ਬਾਧਪਡੀ, ਝਕਪੈ ਰੋਠ੍ਰਿੰਪੁ ਝਿਕ੍ਰਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥

ਅਠਨੁ ਂਪੁਠ੍ਰੁ ਲੋਪਲ ਝਾਠਿਗਾ ਲੋਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀ ਕਾਰਝੰਗਾ ਅਠਨੁ ਂਵਰੀ ਨੁਂਡੀ ਅਂਦੁਕੁਨਠ੍ਰੀ ਤਿਨਡਾਨੀਕੀ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰੀ ਚੋਂਦਡੁ.

ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥

ਬਲਵੰਤਪੁ ਪਠ੍ਰਠੁਲਨੁ ਠਪਯੋਗਿੰਚੀ ਂਕਰੀ ਝਘਾਨਿਝੁਲਵੰਤੰ ਚੋਂਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਂਕਰੀ ਨੁਂਡੀ ਯਾਚਿੰਚਡਾਨੀਕੀ, ਦਾਠਪੈ ਝਾਰੀਰਕ ਨੋਪ੍ਰਿਮੁਰਿਯੁ ਝਾਵੋਂਦੋਠ੍ਰ ਨੋਪਿਠ੍ਰੀ ਕਲੀਗਿੰਚਡੰ.

ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੇ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੇ ਵਰਸਾਇ ॥

ਅਲਾਠਿ ਨਕੀਲੀ ਸਾਧੁਵੁ ਜੀਵਿਤੰ ਕੰਚੈ ਮੋਰੁਗੈਨਦੀ ਂਕ ਝਲ੍ਹੁ, ਅਕਠ੍ਰ ਨੁਂਡੀ ਮਰੋਕਰੀ ਅਵਸਰਾਲਨੁ ਤੀਰਘ੍ਰਚੁ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਯਿਨਵਾਰੁ ਮੰਚੀ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁਂਟਾਰੁ, ਮਰੀਕੋਂਦਰੁ ਮਾਯਲੋ ਚਿਕੁਠ੍ਰਪੋਯੀ ਸੰਦੋਹਾਠਲੋ ਠਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠ੍ਰਵਚੁ.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਝਲੁ ਠਮ ਗਠ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਮੁਂਦੁਗਾ ਨਿਠ੍ਰਯਿੰਚਿਨਦੀ ਚੋਂਯਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਰੋਂਦੀ ਚੋਂਪਠ੍ਰੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਦੋਂਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਂਵਰੀ ਗੋਰਵਾਨ੍ਰੀ ਆਯਨ ਸਮਠ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਸਠ੍ਰਗੁਰੁ ਬੋਂਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਝਾਝਠ੍ਰ ਝਾਠਿਨੀ ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ, ਮੋਠ੍ਰੰ ਝੀਵਿਤੰਲੋ ਂਕਰੀ ਬਾਧਲੁ ਪੋਂਠਾਯੀ;

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਏਟੁ ਵੱਟੀ ਆਂਦੋਲਨ ਲੇਦੁ, ਏਂਦੁਕੰਟੇ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁ
ਨਿਰਠੁ ਮੁਨੇ ਦੋਵੁਠੀ ਏਕਰੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣੁ.

ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥

ਆਧਾਠੀਠੀ ਝਾਨੰ ਯੋਕੁਸ਼ਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰੰ ਤਨਲੋ ਲੋਤੁਗਾ ਊਂਦਨਿ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਏਕ
ਵਠੀਠੀ ਅਰਠੰ ਚੋਸੁਣੁ.

ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਸ਼ਵਿਤ੍ਰ ਮੁਕਰੰਦੰਲੋ ਏਕਰਿ ਮਨਸੁਸ਼ਾਠੁ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ,
ਅਪ੍ਰਥੁ ਮਨਸੁਸ਼ਾਠੁਕੁਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰਿਠੀ ਕੋਠੁਕੁਸ਼ੋਤੁੰਦਿ ਮੁਰਿਠੁ ਅਦਿ
ਨਿਸ਼ਕੁਸ਼ੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਵਿਠੁਦੰ ਪਠੁ ਵਾਰਿ ਠ੍ਰੇਮ ਕਾਰਠੰਗਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਠੁ ਸਹਾਠੰਗਾ
ਊਤਰ ਭਕੁਠੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਣੁ.

ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਠਾਲਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਊਨਿਠੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ, ਪਰਮਾਤ੍ਰੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨੰ
ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥

ਮੁਰਠਭੁਠਮੁ ਵੇਸ਼ਠਾਰਠਲੋ ਮੁਨਿਗਿਨਵਾਨਿ ਵਿਡਿਚਿ ਠੁੰਡਦੁ; ਅਗੋਰਵਾਨਿਠੀ
ਲੋਨਵਠੁਸ਼ੋਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿਠੀ ਕਠੁਠੁਠੀ ਊ ਭਠੁੰ
ਨੁੰਡੀ ਰਠੀੰਚਠੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥

ਊ ਸਹੋਦਰੁਠਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਠਿੰਚੋ ਨਿਠੁਮੁਨੇ ਸੰਠੁੰਲੋ ਚੋਰੰਡੀ.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥

ਅਕਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁਨੁ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿ ਸਾਰੰਮੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁੰਡਾ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਠੰਗਾ,
ਸੰਮੰਗਾ ਠਾਠੀੰਚੰਡੀ.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੇਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਨੁ ਧਾਨੀਂਚੰਡੀ, ਅਦਿ ਆਯਨ ਸੰਖਾਨਿਕੀ ਚੇਰੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ
ਸਹਾਯੁ ਚੇਂਸੁੰਦਿ ਕਾਬਛੀ ਪਗਲੁ, ਰਾਤ੍ਰਿ ਨਿਰੰਟਾਰੁ.

ਸੇ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੇਈਐ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚੰਬਡੀਨ ਆ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਰਿਪੂਰਠ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਣਾਡੁ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੇਈਐ ॥੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਧਿਵਛਾਨ ਮਾਟਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਨਕੁ ਵਿਵਰਿੰਚੇ ਆ
ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਮਨਮੰਦਰੰ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਠਿਠਾਡੰ. ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇ ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੁਨੁ ਕਲਵਡਾਨਿਕੀ
ਝਠਵਡਟਾਰੁ.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਵਾਰੁ ਕਲਿਸਿ, ਭਗਵੰਤੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਵਾਰੁ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਨਿੰਡੀ ਠੰਟਾਰੁ.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਨੰਤਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੇਯੁਬਡਟਾਯੁ.

ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ਅਲਾਂਟੀ ਸੰਠੁਠੁਵੰਤੁਲੈਨ ਵਠੁਲੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਠੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਮਠੀਵਿਡਿਠਾਰੁ,
ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਵਾਰੁ ਸੁਠਿਕਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਕਲਿਸਿ ਠੋਟਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਨੀਰੁੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਕਠੋਵਡੰ ਵਲੁ ਕੋਂਤਮੰਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਯੋਕੁਠੁਸ਼ੀਰਾਠੁ
ਠਰਠਾਨਿਠੀਠੁੰ ਪੇਂਚਰੁ.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਠੁਠੁਦ੍ਰੇਮ ਵਲੁ ਅਪਠੀਕੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਠੋਯਿਨਵਾਰਿਕੀ ਝੰਕਾ ਏਮਿ
ਵਿਡਿਠੋਵਚੁ

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੇਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

ਸੰਨ੍ਹਿ ਅਹਾਂਕਾਰਵੱਖੁਲਾਠੀ ਸੇਘੁ ਚਾਲਾ ਤਕੁਫ਼ ਕਾਲੰ ਠੰਠੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਕੌਨੀ
ਰੋਜੁਲੁ ਮਾਠੁ ਮੇ ਠੰਠੁੰਦੀ.

ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੇਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥

ਅਲਾਠੀ ਸੇਘੁ ਵਿਚਿਨ੍ਹੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਛਕੁਠੁ ਠੰਠੁੰਦੀ ਕੂਡਾ ਆਲਸੁ ਪਠੁਦੁ; ਪੁਗਾ
ਠੰਠੁੰਦੀ ਸੇਘੁ ਅਨੋਕ ਚੋਡੁਲਕੁ ਦਾਰੀਠੁੰਦੀ.

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਠੀ ਦੋਵੁਨੀ ਪਠੁ ਗੋਰਵਪ੍ਰਦਮੁਨਿ ਭਯੰ ਲੇਨੀ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਾਮੰ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੇਚਨੀਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੇਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਠੀਕਰੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਦਾਰਿਠਪਿਠੁ ਵਾਰਿਠੀ ਮਨੰ ਠੰਠੁੰਦੀ ਸੇਘੁੰਨੀ
ਪੇਚੁਕੋਵਾਲੀ? ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ਕੌਠਮੰਦੀ ਠਲੁਪੁਠੁ ਦੋਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਨਿੰਡੀ ਠੰਠੁੰਦੀ, ਨੇਨੁ ਵਾਰੀਕੀ ਠਪੁਠੀਕੀ
ਸਮਰਿਠਚਠੁਡਾਨੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨੀਮੁਨਸੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਨੁ ਵਾਰੀਕੀ ਅਪੁੰਚੀ, ਵਿਨਯੰਗਾ
ਵਾਰੀਕੀ ਨਮੁਸਠੀਠਾਨੁ.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵੱਖੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਪੁਠੁ, ਮਨਸੁਠੁੰਤੁਪੁਠੀਗਾ ਅਨੀਪਿਠੁੰਦੀ,
ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠੰ ਅਠਠੀਨੀ ਅਦੁਠੁ ਠੋਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰਠੀ ਨਿੰਡੀਨ ਪ੍ਰਠਲੁ ਠਲੁਪੁਠੁ ਸਾਠੁਠੁ ਦੋਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ
ਠੰਠੁੰਦੀ ਦਾਠੁ ਸਾਠੀਠੁੰਠੰਗਾ ਠੰਠੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥

ਨਾਕੁ ਦਿਵਘੋਨ ਪਦਾਲਨੁ ਪਰਿੰਚਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿ ਊਨਾਘੁ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

ਦੇవుਨੀ ਭੜਕੀ ਆਰਾਧਨ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯਾ ਨਿਪਾਰੰਭਿੰਚਿਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥

ਆ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਵਲ੍ਲਪੁਠੁ ਨਾਠੋ ਊਂਟਾਊ; ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਅਤਨੁ ਨਨੁ
ਦੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਚੇਸੁਨਾਊ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਝੀ ਪਾਈ ॥

ਨਾਕੁ ਦਿਵਙ੍ਗਾਨਾਨਿਯੁਚਿਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠਨੁਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥

ਨਾਨਕੁ ਭਲਾ ਅੰਟਾਊ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਨੁਞੀਰਠਿੰਚਿ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੁ
ਵਾੰਠਨੁ ਨੋਰਵੇਰਿਠੁ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤਮੁ ਊਨਾਘੁ. ॥ 5॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਞੀਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਲੋਕਵਾੰਠਲ ਅਗਿਠੁਲ੍ਲ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਆਠਾਠੀਠੰਗਾ ਦਹਿੰਚਬਡੁਠੋਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਊ
ਬਾਠ ਕਾਰੰਠੰਗਾ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਵਡੁਨੁਠੋਂਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੁਜੀ ਵਾਰ ॥

ਅਯੁਠੇ, ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁਨੁ ਭਚੇਞਾੰਠਿਨੀ ਅਦੀ ਠੀਰਗੁਰਿਗਿਠੇ, ਅਦੀ ਮਠੀਞਾਠਪਡਦੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੇ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕੁ, ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਰੁ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ
ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਕਠੋਠੇ ਊ ਮਾਟ ਅਰਠੰ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਮੋਸਪੁਰਿਠਮੁਨੈਨ ਪਵਿਠੁ ਵਸੁਠਾਲਨੁ ਠਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਵਾੰਠਲ ਅਗਿ
ਨਿਵਾਰਿੰਚਬਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਞਿੰਦੋਠੰਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਧੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਪਾਮੂ ਰੰਦ੍ਰਾਨਿ ਘੁਮਾਸਿ ਵੇਸਿ ਪਾਮੂ ਚਨਿ ਪੋਨ ਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲੁ
ਲੈਕੁੰਡਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਚੇਸੇ ਆਚਾਰਬਧਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਵਠੁੰ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿ ਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਪਦੰ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਨ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਆਸਮਨਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਵਾਂਝ ਯੋਕੁ
ਅਗਿਨਿਵਾਰਿਸੁੰਦਿ.

ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਓਕਰੁ ਅਹਾਨਿਠੁ ਨੁੰਡਿ ਬਹਿਸਠੁਗੰ ਚੇਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਠੁਠੁ ਆਨਠੁਮੈਨ ਆਨੰਦਾਨਿ
ਚੁਸਿ ਸੰਠੁੰਚਿਵਚੁੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡਿ ਵੇਰੁਚੇਸੁੰਡੁ, ਅਠੁਨੁ ਸਾਸਠੁ ਠੇਵੁਨਿਕੀ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਆਂਟਾਡੁ.

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥

ਐਯੰ ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋਨਿ ਆਨੰਦਾਨਿਘੁਰਿਗਾ ਸੰਠੁਪ੍ਰਿਪਰਚੁਕੁੰਡਾਡੁ, ਵ
ਚਿੰਠ ਕੂਡਾ ਐਯੰਨੁ ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੁਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਘੁਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਲੋਕਵਾਂਝਲ ਬਾਠਲ ਨੁੰਡਿ ਮਨੰ
ਰਖਿੰਚਬਡਲੇਮੁ; ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨਿਕੀ ਲੋਨਵੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥

ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਰਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ਆਠੁਠੁਕੁ ਸਾਂਠਿਠੁ ਪੁਰਿਗਾ ਆਸ਼ੇਰਠਿੰਚਬਡੁਰੁ.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥

ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਕੋਰੁਕੋਵਡਾਨਿਘੁਰਿਨੁਘੁਰਿ ਚੇੰਦੇ ਆ ਪ੍ਰਯਲ ਜੀਵਿਠਮੰਠਾ
ਫਲਪ੍ਰਦਮੈਨਦਿ.

ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਆਰਾਧਨਠੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰਿ ਬਾਧਲਨੁ
ਅਦੁਸ਼ਠੁਯਾਠੁ.

ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਠੁ ਸਿਖੁਠੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਤਪੁਠੁਰੋਵਰਿਨੀ
ਪਠਿੰਚੁਕੋਰੁ.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠੁਅਦੁਠੁਠੁ ਮੈਨ ਪਦਾਲਨੁ ਠੁਚਠੁੰਚੇ ਵਾਰਿ ਗੁਰੂਵੁ ਅਦੁਠੁਠੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੰਚਬਡਿੰਦਿ. ॥ 6॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਠੁਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਕਲਿਯੁਗੰਲੋਂ, ਪੁਰੁਠੁ ਠਾਲਾ ਕੁਰਾਰੁਮੈਨ ਮਰਣੁ ਰਾਕੁਸੁਡਿ ਭਯੰਠੋਂ ਠੁੰਟਾਰੁ;
ਕਾਨੀ ਆਯੰਨ ਕੂਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਆਠੁ ਪੁਕਾਰੰ ਤੰਨ ਕੁਰਿਯਲਨੁ ਠੇਸੁਠਾ.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥

ਗੁਰੂਵੁਠੇ ਰਕੁੰਚਬਡਿੰਚ ਵਾਰੁ ਮਰਣੁ ਰਾਕੁਸੁਡਿ ਭਯੰਨੁ ਠੁੰਡਿ
ਤਪੁਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਅਯਿਠੇ ਸੰਠੁ-ਸੰਕਲੁਠੁ ਕਲਿਗਿੰਨ ਵਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਨਿਠੇ
ਸਿਕੁੰਚਬਡੁਠਾਰੁ.

ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮਰਣੁਰਾਕੁਸੁਡੁ ਮੋਠੁੰ ਪੁਪੰਚਾਨਿਠੁਠੁਨ ਬੰਠੁੰਲੋਂ ਠੁੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ
ਅਠੁਨਿਠੇਨਕਿਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੇ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਮੰਨੰ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਰਾਕੁਸੁਡਿ ਸੁਠੁਕਿਰੁਠੁ ਅਯਿੰਨ ਦੇਵੁਠੁ
ਠਾਠੁੰਸੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਰਣੁ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਬਾਧੰਨੁ ਕਲਿਗਿੰਚਲੇਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਰਣੁ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਕੂਠਾ ਤਮੁ ਮੰਨਸੁਠੁ ਸ਼ਾਸਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਪੁਰਿਠੁਠੁੰਚਿੰਨ
ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਸੇਵ ਠੇਸੁਠਾ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਮਨ ਚਰੀਰੰ ਅਹਾਂ ਅਨੋ ਵਾਫ਼ੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਹਾਂ ਅਨੋ ਵਾਫ਼ੀਠੋ ਬਾਧਪਡਟੰ ਪੋਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥

ਕਾਨੀ ਊਕ ਵਛੀ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੈ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਪਿਭੁਸ਼ੁੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁੰਨਘਾਰੁ, ਚਾੰਤੀ ਯੋਕੁਪੁਦਾਤ, ਅਹਾਂ ਕਾਰੰਗਾ ਵਾਰਿ ਬਾਧਲੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਅਦੁਧੁਠੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਧਨ ਗੁਰਿੰਚੀ, ਪੁਪੰਚ ਚੀਵਿਤੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਾਕੁ ਬੋਧਿੰਚੀਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੁਟਾਨੁ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੁਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਅਹਾਂ ਯੋਕੁਗੁਰੁਕੁੰਨੁਨਿ ਵੀਨਾਚਨੁਠੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚਮਨਿ ਨਾਕੁ ਨੋਰਿਠੁ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸਿ ਊਨਾਠੁ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਅਹਾਂ, ਈਤਰ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਵਿਸੰ ਵਲੁ ਕਲੀਗਿਨ ਨਾ ਮੋਠੁੰ ਰੁਗੁਠੁਨੁ ਬਪਿਪਠਿੰਚੀਨ ਆ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯੁਬਠਾਨੁ.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਈਦੀ ਗੋਪੁਠੁਪਕਾਰੰ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੀਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਸਦੁਠੁਠਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਅਵਗਾਹਨ ਈਚਾਰੁਠੁ.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬੋਧਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਨ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਾਰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਲੁਸਕੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਟੀਨਿ ਅੰਦੁਕੁਨਾਠੁ. || 7||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਢਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥

ਜੀਵਿੰਦੀ ਆਨੰਦੁ ਅਹੰ ਚਚਿਘੋਯਿਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਾਂ ਅਨੁਸਰਿੰਦੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਇਦਿ ਚੋਯਬਡੁਤੁੰਦਿ ਕਾਬਠੀ ਨਿਜੰਗਾ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨਾਂ ਚੋਸੇਵਾਰੁ.

ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਏਵਰੁ ਠੁਡਿਚਿਪੇਠੁਲੇਨਿ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨਨਿਧਿਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਕਿ ਆਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੋ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇਵੁਠੀ, ਸਦੁਠਾਲ ਨਿਧਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਏਕਠੁਗਾ ਆੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਮਠੀ ਅਤਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਠੋਰੁ. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਢਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਟਿੰਦਨਿ ਆਯਨ, ਇੰਕਾ ਦੇਨਿ ਗੁਰਿੰਦਿ ਆਲੋਚਿੰਦਗਲਡੁ?

ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੂਠੁਡੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪ੍ਰਲੋਭਾਲਲੋ ਤਪਿਘੋਯਿਨਵਾਡੁ, ਗੁਰੂ ਮਾਟ ਵਿਲੁਵ ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਠਾਠੀ ਅੰਧੁਡੁ ਅਨੋਕ ਆਚਾਰਬਠੁਮੈਨ ਕ੍ਰਿਯਲੁ ਚੋਸੁਟਾਡੁ ਕਾਨਿ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਯ ਯੋਕੁਪੇਮ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕਤਿਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਆੰਟੁੰਦਿ.

ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥

ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਅਨਾਠੁੰਗਾ ਗਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਘਾਰੁ ਮਰਠਰਾਕੁੰਸੁਨਿ ਚੇਤ
ਭਿਕੁੰਚਬਡਤਾਰੁ, ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੇ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਡਗਡਾਨਿਕੀ ਇੰਕਾ ਏਵਰੁ ਓਨਾਠੁ? ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਕੁੰਮਿੰਚੇਵਾਡੁ. ॥
2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਓ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਮੀਕੁ ਅਨੀਠੇਲੁਸੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਮਾਨਵੁਲੁ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰੁ.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥

ਮੀਕੁ ਨਚਿਠਵਾਡੁ, ਮੀਰੁ ਮੀਠੋ ਏਕਠੁ ਅਵੁਠਾਰੁ; ਨਿਸਠੁਠੁਠੁਲੈਨ ਵਾਰੁ ਏਮਿ
ਚੇਠੁਗਲਰੁ?

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਠਾਠੁ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਮੀਰੰਦਰੁ ਠਕੁੰਵੰਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਣਾਲਕੁ
ਕਾਰਣ.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਪਿਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਆਠਿਠਿੰਚੇ ਨਿਨੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਡੰ ਢਾਠੁ ਮਿਮੁਠੁਗੁਹਿਸਾਡੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥

ਅਠੰ ਕਾਨਿ ਠਗਵੰਠੁਡਿਨਿ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਡਾਨਿਕੀ ਨਨੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਚੇਸਿਨ ਨਾ ਸਠੁ
ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥8॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਠੁੰਕੰ, ਮੁਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੇ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਰਠਾਠੁ ਵਿਲੁਵ ਠੇਲਿਸਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਠੁਠੁ ਆਠੁਰਣਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ ਪੁਰਿਠਿੰਚਗਲਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਆਠੁੰਚਿੰਚਗਲਰੁ.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥

ਅਲਾਗੇ ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਗੁਰੁਠੀਵਾਡੁ ਆਭਰਠਨ ਲਾਠੀ ਅਮੂਲਘੁਨ ਨਾਮ ਵਿਲੁਵਨੁ ਮੋਚੁਠੀਲੇਡੁ.

ਰਤਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣਹਾਰੁ ॥

ਦੁਵਿਕ ਝਾਨੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਨਿਯਮੁਨ ਆਭਰਠਨ ਅਨਿ ਅਰਠਨ ਚੇਸੁਕੁਠਾਡੁ.

ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਮੂਰਖੁਲੁ ਤਮਲੋ ਤਾਮੁ ਗਰਠੁਡਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁਠਾ ਵੇਲਠੁਠ ਦਾਠਾ ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਨਾਸਨਮੁਠੋਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੇ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਆਭਰਠਨਲ ਲਾਠੀ ਪਦਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠਠਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਦੁਵਿਕ ਪਦਾਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠਿ ਠਠਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਪਠੀਕੀ ਪਰਿਸ਼ਾਡੁ, ਆਯਨ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਵਠੁਪਹਾਰਾਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਠਲੋਨੇ ਠਠਾਯਿ.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਘੁਮਾਪਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਆਯਨਨੁ ਨਾ ਪੁਦਠਠਠਲੋ ਪੁਠਦੁਪਰੁਸ਼ੁ ਠਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਪਾਠਿਠਚਨਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਠਿਨ ਵਠੁਲੁ,

ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥

ਆ ਵਠੁਲੁ ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ ਠਨਾਠੁਨਿ ਅਨੁਕੋਵਡੁ; ਸੁਠੀਕਰੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਆਧਾਊਠੰਗਾ ਠੰਪਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਅਹੰ ਯੋਕੁਠਘੁਠਕਰਮੁਨ ਵਾਠੀਠੋ ਬਾਠਪਡੁਠਨਾਠੁ, ਈਦਿ ਮਾਠਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੀ ਕੋਸੰ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਠੁਦਿ.

ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, సీఠ్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్తులు జీవించి ఉనప్పుడు ఆధాత్మిక్తంగా చనిపోయారు; దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి, వారు దుఃఖంతో బాధపడతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥

హృదయం లోపల నుండి సద్భర్తగా ఉన్న భక్తుడి పట్ల అందరూ భక్తితో నమస్కరించండి.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

నేను ఆ భక్తుడికే అంకితం చేసాను, అతనిలో నామ నిధి ఉంది.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

బుద్ధివివేచనగల వాడు దేవుని నామమును ఆరాధనతో ధాన్వీస్తాడు.

ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ఆ సత్గూరువు అన్నిమానవులకు సేవ్హితుడు, మరియు మొత్తం ప్రపంచం అతనికి ప్రിയమైనది.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰੁ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥

గురువు ఇచ్చిన జ్ఞానంతో నేను ప్రతిబింబించినపుడు, ప్రతిదీ భగవంతుడిలో ఉన్న అనిభిశాలం అని నేను గ్రహించాను. || 9||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

సత్గూరు బోధలను పాటించకుండా, ప్రజలు అహంతో చేసే అన్నిచార బద్ధమైన పనులు వారి ఆత్మ బంధాలుగా మారతాయి.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥

సత్గూరు బోధలను పాటించకుండా, వారు ఎక్కడా ఆశ్రయం పొందరు; కాబట్టి వారు జనన మరణ చక్రం గుండా వెళుతున్నారు.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਸਤਗੁਰੂ ਬੰਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਮਾਝਾਏ ਪਦਾਲੁ ਅਸਹਾਝਰਮੈਨਵਿ,
ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ ਤਮੁ ਮਨਸੁਝੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਝਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ఓ' నానక్, సత్యగురు బోధనలను పాటించకుండా, ప్రజలు అవమానంతో ప్రపంచం నుండి వెళ్లిపోతారు మరియు ఇకపై శిక్షించబడతారు. || 1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥

మొదటి గురువు:

ਜਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥

ప్రియమైన దేవుణ్ణి మరచిపోయేలా చేసే అటువంటి ఆచారాలను నేను కాలిఫ్లెస్టాను.

ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఆ ప్రేమ గొప్పది, ఇది దేవునితో నా గౌరవానికూపాడుతుంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ప్రయోజనకారియైన దేవుని భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్న కావాలి; మనం ఒక దేవుణ్ణి మాత్రమే ప్రేమపూర్వకంగా గుర్తుంచుకోవాలి.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

మన హృదయవాంఛ ఫలాన్నిమనం పొందే ఒక దయగల దేవుని నుండి మనం ఏమి కోరుకుంటున్నామో అడగాలి.

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥

దేవుని కాకుండా మరొకరిని అడగడం కంటే అవమానంతో మరణించడం మంచిది.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥

ఎవరైతే దేవుని భక్తి ఆరాధనను నిరహించారో, వారు దేవుని నామ ఫలాన్ని పొందారు మరియు లోకవిషయాల కోసం అతని కోరిక అంతా అదృశ్యమైంది.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥

ఎల్లప్పుడూ తమ హృదయాలలో దేవుని నామాన్నిపేమగా గుర్తుంచుకునే వారికి నానక్ అంకితం చేయబడుతుంది. || 10||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥

ਨਾ ਪਿਯਮੁਨਿ ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲੁਪੈ ਦਯੁ ਚੁਪੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਤਨੰਤਟੁ ਤਾਨੁਗਾ, ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਪੇਰੁਪੈ ਧਾਠੁਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਚੋਸੁਟਾਡੁ.

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਵਿਨਯਭਕੁਲੁ ਰਾਯਲੀਠੋ ਆਰਠੁਸੁਟਾਡੁ; ਆਯਨ ਵਾਰਿਕੀ ਗੋਰਵਮੁਨੁ
ਮੁਪਿਮਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਟਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਤੰਗਾ
ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁਪੁੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਵੀਰੁ ਸੰਘੁਰੁਠੁਲੋ ਮਰਣਿੰਚਿ, ਤਰੁਵਾਤ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿੰਚੋ
ਨਿਜਮੁਨਿ ਰਾਜਾਲੁ ਅਨਿ ਚੋਪਠੁਡਰੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੁਲੋ ਚੋਯੁਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਅਵਮਾਨੰਠੋ ਤਿਰੁਗੁਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਏਮਾਤ੍ਰੰ ਗੋਰਵੰ ਪੁੰਦਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਕੇਵਲੰ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਲ ਯੋਕੁਠੁਠੁਦਾਨਿਪੁਸ਼ੰਸਿੰਚਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ
ਗਾਰਿ ਮਾਟੁਕੁ ਏਕਰੁ ਅਟੁਠੁਠੁ ਚੋਸੁਟੈ ਤਪੁਠੁਦਿ ਮੰਚਿਦਿ ਕਾਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਰੁ ਭੁਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਦੋਵੁਨਿ ਊਂਚਿਕੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਹੰ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ
ਪਾਰਿਪੋਠਾਯੁ.

ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਜਾਣੈ ਤੇਹੇ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥

ਏਕ ਵਠੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਊਂਚੁਦੋ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚਿੰਚੁਠੁ, ਅਪੁਠੁਠੁ ਅਤਨਿ
ਚੋਤਨੁਠੁ ਸ਼ਾਸੁਠੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుని నామానిఘాణ్ణించడం దాఱా, అటువంటి వక్తులు ఈ ప్రపంచంలో మహిమతో ఆశీర్వాదించబడతారు మరియు ఇకపై దేవుని సమక్షంలో గౌరవించబడతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਹੀ:

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥

గురువు శిష్యుల మనసులు గవంతునిపై ప్రేమతో నిండి ఉంటుంది, అందుకే వారు గురువు బోధనలను పాటించడం దాఱా ఆయనను పూజించడానికి వస్తారు.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੈਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥

ప్రేమ, ఆపాఠ్యులతో దేవుని నామమును ధాణ్ణించి, ఆయన నామ సంపదతో ఇకణ్ణి నుండి బయలుదేరుతారు.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥

గురువు యొక్క అటువంటి శిష్యులు గౌరవంగా గుర్తించబడతారు మరియు దేవుని సమక్షంలో ఆమోదించబడతారు.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥

సత్యగురువు దేవుని నామ నిధి మరియు గురువు యొక్క అదృష్టవంతులైన శిష్యులు ఈ నిధిని పంచుకుంటారు.

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੇ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥

ప్రతి పరిస్థితిలోను ఎల్లప్పుఠ్ఠూ దేవుని నామానిఘాణ్ణించేవారు గురువు యొక్క శిష్యులకు నేను అంకితం చేయబడుతుంది. || 11||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ఓ' నానక్, నామం ఒక నిధి, ఇది గురు బోధనలను అనుసరించడం దాఱా మాత్రమే గ్రహించబడుతుంది

ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥

ਅਝਾਨੁਲ ਆਤਮਕਲਿਭੁਲੋਨ ਵਾਰੁ ਤਮ ਹ੍ਰਦਯਯੰਲੋ ਠੇ ਸੰਪਦ ਊਨਿਕਿਨੀ
ਗੁਰੀੰਚਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਵਿਲਪਿਸੁਤਾ ਮਰਿਯੁ
ਮੋਰਗੰਡੰ ਮਰਣੀਸੁਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥

ਆ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਾਮੰ ਪੁਏ ਧਾਠੰ ਦਾਠਾ ਸ਼ਾਸ਼ਠ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਜਠਚੰਯਬਡਿਨ
ਬੰਗਾਰੰ ਵੰਠੀ ਸਠਠਮੁਨਦਿ.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥

ਆ ਵਸ਼ੀ ਨਿਖਲਖਮੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸਠਠਮੁਨ ਕਾਠਿਨੀ ਗੁਰਿਸੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ
ਦਾਠਾ, ਅਠਨਿ ਸੰਦੇਹੰ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰ ਪਾਰਿਪੋਠਾਯੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਈਲੁਪੁਠੁ ਸ਼ਾਠਿਠੋ ਸੰਠੋਪਿਸੁਰੁ; ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਸੁਰੇਮਲੋ ਊਂਡਠੰ ਵਲੁ ਵਾਰੁ ਈਲੁਪੁਠੁ ਸੁਪੰਚ ਆਕੁਰੁਣਲ ਨੁਂਡੀ ਦੁਰੰਗਾ
ਊਂਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਪੁਰੀ ਸੁਰਠਠੋ ਵਿਨ੍ਹੁਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਆਰੁਠਿੰਚਬਠੁਰੁ.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥

ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੰਗਾ ਅਮਰਿਠੁ ਹ੍ਰਦਯਯੰਲੋ, ਅਠਨਿ ਅਹੰ
ਮਰਿਯੁ ਦੁਠਦਠੁਨੀਠੁਰੁਗਾ ਅਠਿੰਚਿਵੇਸਿੰਦਿ.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੇ ਮਿਤੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਸੁਠਿਬਿੰਬਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਤੁਪੁਠਿਜਮੁਨੇਨ ਸੇਖ਼ੀਠੁਡੁ ਲੋਰਨਿ
ਨਿਠੁਠਿੰਚਬਠੁਰੁ.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥

గురు శిష్యులు, వీరితో దేవుడు సంతోషిస్తాడు, సత్యగురు బోధలను అనుసరిస్తారు.

ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥

నామాన్ని ధ్యానించినట్లయితే ధానిస్తున్నవారు అనుచరులు, దేవుని ప్రేమ యొక్క చాలా వేగవంతమైన రంగుతో నిండి ఉంటారు. || 12||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੁਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥

సఖిత్వం గల వక్త్రీ పిరికివాడు, అసహజంగా ఉంటాడు, దేవుని నామాన్ని ధానించకుండా, ఎక్కడా గౌరవం లేదు.

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥

అలాంటి వక్త్రీ ఎల్లప్పుడూ ప్రపంచ సమస్యలో చిక్కుకోవడం, మరియు కలలో కూడా శాంతిని పొందడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, వారు గురు బోధలను పాటిస్తేనే వారు ప్రపంచ బంధాల నుండి రక్షించబడతారు, లేకపోతే వారు మాయను ప్రేమించడానికి వారి బంధం కారణంగా బాధపడతారు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

గురువు యొక్క అనుచరులు దేవుని సమక్షంలో అందంగా కనిపిస్తారు ఎందుకంటే వారు గురువు మాటలను అనుసరిస్తారు.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥

వాటిలో శాశ్వతమైన ప్రశాంతత మరియు ఖగోళ శాంతి ఉంటుంది, మరియు వారు శాశ్వత దేవుని సమక్షంలో గౌరవాన్ని పొందుతారు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురు అనుచరులు దేవుని పేరుతో ఆశీరఢించబడతారు; వారు సహజముగా నిత్యదేవునిలో కలిసిపోతాయి. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥

గురు బోధల దాత్రా భగవంతుణ్ణి ప్రేమగా ధానించడం దాత్రా భక్తుడు ప్రహ్లాద్ ఉనత్ర ఆధాత్మిక్త హోదాను పొందారు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

తన గురు బోధల దాత్రానే జనక్ రాజు తన మనసును దేవునికి జతచేశాడు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥

తన గురువు దాత్రానే వశిష్ఠుడు ఇతరులకు దైవవాకానీ ఖోధించాడు.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ మేరె తాਈ ॥

నా సోదరులారా, గురువు బోధనలను పాటించకుండా దేవుని నామాన్నివరూ గ్రహించలేరు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥

భగవంతుడు సత్యముగా గురు అనుచరుణ్ణి తన భక్తి ఆరాధనతో ఆశీరఢించాడు. || 13||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੇ ਭਾਉ ॥

సత్యగురు బోధలపై విశాస్త్రం లేని, గురువాకట్టు ప్రేమతో నిండినవాడు,

ਓਸ ਨੇ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੋੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥

జీవితంలో శాంతిని అనుభవించడు, ఒకరు వందలాది జనన మరియు మరణాల చక్రాల గుండా వెళ్ళివ్వా.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥

ఓ నానక్, మనం గురువు బోధనల దాత్రా నిత్యదేవుని మనసులను అనుగుణిస్తే, అప్పుడు మనం సహజంగా దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాము. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਡੀਵਿਤਮੁੰਤਾ (ਪੁੱਛੁਕ ਨੁੰਡੀ ਮੁਰਣੁੰ ਵਰਕੁ) ਮੀ ਡੀਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਡਾਠ੍ਰਾ ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕੋਰੰਡੀ,

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥

ਮੀਕੁ ਏ ਚਿੰਤ ਲੋਕਘੋਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਡਿਵਠ੍ਰਾਕਠ੍ਰ ਮੀ ਅਹੰਨਿਠ੍ਰਾਲਿਠ੍ਰੇਯਵਚੁਮੁ

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਡਠ੍ਰੁ ਗੋਡ ਮੀਲੋ ਨੁੰਡੀ ਮਾਯਮੁਏ ਘੋਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿੰਚੋ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰ ਡੋਵੁਠ੍ਰੀ ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁਮੁ

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁ, ਸਫ੍ਰੁਮੁਸ਼ਿਕੁਠ੍ਰਿਠ੍ਰੇ ਫ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਡਡਿੰ ਪਨੁਲੁ ਚੋਯਡੰ ਡਾਠ੍ਰਾ ਮੀਲੋ ਖੁਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸ੍ਰਸ਼ਾਂਤਲ ਠੁੰਡਵਚੁਮੁ

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ਸੰਪੂਰੁਠ੍ਰ ਅਡੁਠ੍ਰੁ ਠੁੰਡੁ ਨਾਨਕ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਠ੍ਰਾਡੁ, ਰੋਵਰੋਂਡ ਡੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਠ ਸੰਕਲਠ੍ਰੁ ਡਾਠ੍ਰਾ ਡਯੁ ਈਚਿਠ੍ਰੁਪੁਠ੍ਰੁ ਮਾਠ੍ਰੁਵੇ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਘਾਰੀ:

ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥

ਸਰਾਠ੍ਰਿਪਤਿਯੋਨ ਡੋਵੁਡੁ ਸ੍ਰੁਠਿਠ੍ਰਿੰਚਡਡਿੰ ਆ ਵਠ੍ਰੀ ਹੁਡਯੰਲੋ ਸ੍ਰੁਪੰਚਮੰਤਠਿੰ ਆਠਿੰਨੰਲੋਕੀ ਠੀਸੁਕੁਵਸੁੰਡੀ.

ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠ੍ਰੀ ਏਵਰਿਪੈਨਾ ਆਠਾਰਪਡਡੁ; ਡਡੁਲੁਗਾ ਸਾਰਠ੍ਰਾਮੁਠ੍ਰੇਨ ਡੋਵੁਡੁ ਸ੍ਰੁਠਿ ਡਕਠ੍ਰਾ ਤਨ ਪਾਡਾਲਕੁ ਨਮਸਠ੍ਰਿੰਚਿ ਆਯਨਕੁ ਗੋਰਵੰ ਚੋਲ੍ਰਿੰਚੋਲਾ ਚੋਸੁਠ੍ਰਾਡੁ.

ਮਾਣਸਾ ਕਿਆਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥

ਸ੍ਰੁਪੰਚਿਕ ਨਾਠ੍ਰੁਯੁਸੁਠ੍ਰਾਨੰ ਨੁੰਡੀ ਪਾਰਿਘੋਵਡੰਲੋ ਵਿਡਯੰ ਸਾਠਿੰਚਵਚੁਮੁਠ੍ਰਾਨੀ ਡੋਵਿਕ ਨਾਠ੍ਰੁਯੰ ਨੁੰਡੀ ਡਕਰੁ ਏਕਠ੍ਰੁ ਪਰੁਗੋਠ੍ਰੁਗਲਰੁ?

**ਸੇ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ
ਖਲਵਾਇਆ ॥**

ਅਠੁਵੱਟੀ ਦਿਵੰਯਾਨੁਮੰ ਤਨ ਭਕਤੁਲ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਈ ਭਕਤੁਲ ਮੁੰਦੁ ਵਿਧੇਯਤਠੋ ਮਿਗਿਲਿਨ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਵਚ੍ਛਿਲਿਲਬਢੇਲਾ
ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਮਿਮਪਰਚੇ ਧਰਠੁ ਆਯਨ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮਾਠਰਮੇ
ਸੰਠਰਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ; ਕੇਵਲੰ ਅਰੁਦੈਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਠਰਮੇ ਨਾਮਾਨਿ
ਆਰਾਠਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਡੁ. ॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥

ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਲੋਕਪ੍ਰਯਲੁ ਆਠਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੰਗਾ ਚਨਿਪੋਯਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਙੀਵਿਠਾਨਿਠ੍ਰਠੰਗਾ ਵੁਠਾ ਚੇਸੁਨਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਲੁ) ਪਠੁ ਈਨੁਪੇਮਲੋ, ਵਾਰੁ ਠੀਵ੍ਰਮੈਨ
ਦੁਃਖੰਠੋ ਬਾਠਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਙਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਵੇਲੁਠੁਨਾਰੁ.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਲ੍ਠੰਮੁਲ੍ਠੰਠੁਨਰੁਨੁ
ਪਿੰਦੁਠੁਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਚਿਵਰੁੋ ਵਾਰੁ ਪਸ਼ਾਠ੍ਰਾਪਪਡਿ ਬਯਲੁਦੇਰੁਠਾਰੁ, ਂਦੁਕੰਚੇ ਙਪੁਠੁ ਵਾਰੁ
ਨਾਮ ਸੰਪਦ ਲੇਕੁੰਡਾ ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਠਮਨੁ ਸਿਕੁਸੁਡੁ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਸੁ ਜਗ ਮਰਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥

ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠਰਮੇ ਭਰੁ ਮਰਿਯੁ ਙਤਰ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੁ ਆਠਨਿ
ਵਠੁਵੁਲੁ.

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥

ಆಯನ ಸಮಸ್ತ ಹೃದಯಮುಲಲೊ ನಿವಸಿಂಚುಟ ವಲನ ಸಮಸ್ತಮುನು
ಅನುಭವಿಸ್ತಾಡು, ಅಯಿನಾ ವಾಟಿನುಂಡಿ ವೆರುಪಡಿ ಯುಂಟಾಡು; ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿ ಆ ದೆವುಣ್ಣಿ
ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಲೆಮು.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

ಪರಿಪೂರ್ಣುಡైన ಗುರುವು ತನ ಮಾಟ ದಾಠ್ರಾ ಅವಸರಮైన ಅವಗಾಹನನು ಅಂದಿಂಚಾಡು
ಮರಿಯು ಮನಕು ಆ ಁಪದೇಶರಹಿತ ದೆವುಣ್ಣಿ ವೆಲ್ಲಡಿಂಚಾಡು.

ਪುರਖੈ ಸੇವਹਿ ಸੇ ಪುರਖ ಹੋವਹਿ ਜਿਨಿ ಹਉਮੈ ಸਬਦਿ ಜಲಾਈ ॥

ಗುರುವಾಕಲ್ಯ ದಾಠ್ರಾ ತಮ ಅಹನಿಕ್ರಾಲಿಫೆಸೆವಾರು; ವಾರು ದೆವುಣ್ಣಿ ಆರಾಧನತೊ ಸಠಿಂಚಿ,
ಆಯನ ಪ್ರತಿರೂಪಂಗಾ ಮಾರತಾರು.

ਤਿਸ ਕಾ ಸਰੀਕು ಕೆ ನਹੀ ನಾ ಕೆ ಕೆಂಟಕು ವೆರಾਈ ॥

ಅರ್ಥಂ ಕಾನಿ ಆ ದೆವುನಿకి ಪ್ರತಠ್ಠಿ ಗಾನೆ, ಅತನಿకి ಁ ಬಾಧಕಲಿಗಿಂಚಗಲ ಸತ್ರವು ಗಾನೆ
ಲೆರು.

ਨਿਹਚಲ ರಾਜು ਹੈ ಸದಾ ತಿಸು ಕೆರಾ ನಾ ಆವೆ ನಾ ಜಾਈ ॥

ಅತನಿ ಪ್ರಪಂಚಂ ಶಾಶಠ್ರಮైనದಿ, ಮರಿಯು ಅತನು ಜನನ ಮರಣಾಲಕು ಲೊಬಡಿ
ಁಂಡಡು.

ਅನದಿਨು ಸೆವಕು ಸೆವಾ ಕರೆ ಹರಿ ಸਚೆ ಕೆ ಗುಣ ಗಾਈ ॥

ನಿಜಮైన ಭಕ್ತುಡು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ತನ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಟಂ ದಾಠ್ರಾ ಶಾಶಠ್ರ ದೆವುಣ್ಣಿ
ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾಡು.

ನಾನಕು ವೆಖಿ ವಿಗಸಿಆ ಹರಿ ಸಚೆ ಕಿ ವಡಿಆਈ ॥੨॥

ನಿಜಮైన ಭಕ್ತುಡು ಎಲ್ಲಪುಠ್ಠಾ ತನ ಸ್ತುತಿನಿ ಪಾಡಟಂ ದಾಠ್ರಾ ಶಾಶಠ್ರ ದೆವುಣ್ಣಿ
ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾಡು.

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾರಿ:

ਜਿਨ ਕੈ ಹರಿ ನಾಮੁ ਵಸಿਆ ಸਦ ਹਿರਦੈ ಹರಿ ನಾಮೆ ਤਿਨ ਕਉ ರਖਣਹਾਰಾ ॥

ತಮ ಹೃದಯಾಲ್ಲೊ ಁನದೊವುನಿ ನಾಮಾನಿಗ್ಗಹಿಂಚೆವಾರು ಆಯನನು ತಮ
ರಕ್ಷಕುಲುಗಾ ಭಾವಿಸ್ತಾರು.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਤਮੁ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲ੍ਲੋ ਊਨਧ੍ਰੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਗ੍ਰਹਿੰਚੇਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਤਮੁ
ਰਕ੍ਤਕੁਲੁਗਾ ਭਾਵਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥

ਮੇਮੁ ਦੇਵੁਨਿਨੀ ਸੰਭਾਸਿਸ੍ਤਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿ ਕੋਸੰ ਅਤਨਿਨੀ
ਸੰਪ੍ਰਦਿਸ੍ਤਾਮੁ; ਅਤਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਮਾ ਸ੍ਰੇਯਸੁਨੁ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਨੰਏਓ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਸੰਘੰ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਮਨ ਵੰਸੰ,
ਕੁਟੁੰਭੰ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ

॥੧੫॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿਯੁਕੁਠੈਨ ਨਾਨਕ ਕੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ, ਭਦਿ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ
ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਭਕਪੈ ਮਮਲ੍ਲਿਯੋਮੋਚਿਸੁੰਦਿ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥

ਵੀਰੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸ੍ਤਾਰੁ, ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥

ਅਨ੍ਨਿੰਓਤਲੁ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਭਡਿੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਏਕੁਠੈਵਿਕ ਪਦੰਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੇਯਭਠਾਰੁ.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਲੋ ਠਾਮੁ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰਿ ਵੰਸ਼ਾਨ੍ਠੁਰਾਡਾ ਵਿਮੋਚਿਸ੍ਤਾਰੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਪਾਟਿੰਚੇ ਵਾਰਿਕਿ ਸਰੋਠ੍ਠ ਠੇਵੁਡੁ ਸੰਠੋਸਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕਤੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਦਯਨੁ ਅਦਿੰਚਡੁ ਦਾਠਾ ਤਨ ਭਕਤੁਲ
ਗੋਰਵਾਨਿਕ੍ਰਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹੰਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਲੋ ਓਕਰੁ ਭਯੰਲੋ ਅਧਿਗਮਿੰਚਬਡਿ ਭਯੰਲੋ ਪੁਰੀਗਾ ਭਬਠੁਦਿ
ਪਡਿਨ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕ੍ਰਾਪਾਡਾਡੁ.

ਹੰਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਅਹਾਂ ਅਨੋਦਿ ਂਲੋ ਭਯੰਕਰੰਮੁਨ ਵਾਠਿ ਅੰਲੋ, ਦਾਨਿਲੋ ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਖੁਕ੍ਰਿ
ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਡੁ.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪੁਭੁ ਆਇ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰਮੁਨ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਦਾਠਾ ਤਮੁ ਅਹਾਂਨਿਕ੍ਰਾਲੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਦਯੁ ਦਾਠਾ ਅਹਾਂ ਯੋਕੁਮਾਲੋਡੀ ਨੁੰਡਿ ਰਕ੍ਸਿੰਚਬਡੇਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੁਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਅਗਮਠੋਚਰੰਮੁਨ, ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ, ਨਸ਼ਿੰਚਨਿ, ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ, ਵਿਸ਼ਠੁਠੁਕ੍ਰਿ ਅਯਿਨ ਆ
ਦੋਵੁਡੁ; ਆਯਨ ਪੇਰੁ ਮਨ ਰਕ੍ਸੁਕੁਡੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ਼੍ਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਨੁੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕ੍ਰਿਲੋ ਮਨੰ ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਠਿਸੁਨਾਠੁਨਿ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ; ਮਨ ਮਨਸੁਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁਲੋ ਮਾਠੁਮੇ ਨਿੰਡਿ ਓੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੇਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਵੰਡਿ ਗੋਪਠਾਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨੋਨੁ ਮਰੋਵਰੁ ਆਲੋਚਿੰਚਲੋਨੁ, ਚਿਵਰਿਕਿ
ਮਨਲਿਠੁਕ੍ਰਿੰਚੋਦਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੇ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥

ਨਾਮ ਵਰਾਨਿਖਮੁਨਕੁ ਅੰਦਿੰਚਿਨ ਆ ਭੀਝਾਟਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਝਲੀ ਮਰਿਯੁ ਤੰਦ੍ਰਿ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਬਝਾਰੁ.

ਹੰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਨੋਨੁ
ਏਲੁਪੁਝੁਆ ਵਿਨਯਪੁਰਝਮੈਨ ਗੌਰਵੰਠੋ ਨਮਸਫ਼ਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਝੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਲੇਦੁ,

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਪਦੰ ਯੋਕੁਝਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਫ਼ਿੰਚਲੇਦੁ, ਅਤਨੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ
ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਪਡਠਾਡੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥

ਆਧਾਝੀਝੰਗਾ ਗ੍ਰੁਝੀਵਾਡੁ, ਸਫ਼ੀਝੰ ਗਲ ਵਝੀ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਕੂਡਾ ਆਲੋਚਿੰਚਕਪੋਠੇ,
ਆਯਨ ਈ ਲੋਕਾਨਿਕੀ ਰਾਵਡੰ ਵਲੁ ਕਲਿਗੇ ਸੰਕਲਠੁ ਏਮਿਝੀ?

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਪਨੁ ਅੰਦਿੰਚੋ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਝਾ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਝੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਝਾਟੰਡਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੇਰੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮੇਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥

ਆਧਾਝੀਝੰਗਾ ਮੋਲਕੁਵਗਾ, ਅਪ੍ਰਮਝੰਗਾ ਊਂਡੋ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਮਾਝ੍ਰਮੇ; ਮਿਗਿਲਿਨ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮਾਯਪਲੁ, ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਦ੍ਰਪੋਠੋਂਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੇ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਸਝੁਠਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੋ
ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਝ੍ਰਮੇ ਆਧਾਝੀਝੰਗਾ ਮੇਲੋਫ਼ਿ ਅਪ੍ਰਮਝੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥

ਆਧਾਊਕ੍ਰਿਤੰਗਾ ਅੰਧੁਲੈਨ, ਸੰਨਿਯੁ ਸੰਕਲਿਭੁਲੈਨ ਵਕ੍ਤੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਲੋਚਿੰਚਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਆਧਾਊਕ੍ਰਿਤੰਗਾ ਨਾਸਨੰ ਚੋਯੁਬਡਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੋ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਾਰਨਿ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥

ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਭੋਜਨੰ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਸੰਠੋਪਿੰਚਬਡਿਨਠ੍ਰੇ,
ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲੁ
ਠੀਰਠ੍ਰੁਡਠਾਯੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਮਨ ਅਠਕ੍ਰੁ ਏਕ ਕਵਰਿੰਗ, ਦੀਨਿਨਿ ਮੇਮੁ ਏਨਠ੍ਰੁਆ ਬਠ੍ਰੁਲੁ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਅਨੁਠ੍ਰਾਠਿ ਚੋਂਦਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਨਿਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠਰ ਫਾਨੀਠ੍ਰੁਸੁਠ੍ਰੁਲੁ ਠਰਿੰਚਾਲਨੋ
ਮਨ ਕੋਰਿਕ ਠੋਯਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਠਾਠ੍ਰੁਮੁ ਮਨ ਵਾਠ੍ਰੁਠਾਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਠ੍ਰੁਠਾਰਮੁ ਵੰਠੀਦਿ;
ਨਿਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਠਨ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਠ੍ਰਿੰਚੋ ਅਠਿਕਠ੍ਰੁਠਨੁ ਮਨਕੁ ਅਠੀਰਠ੍ਰੁਠਿੰਚਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਠਾਠ੍ਰੁਮੁ ਯੋਕਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠਾਨਿਠ੍ਰੁਮਨੰ ਨਮੋਦੁ ਚੋਠਾੰ, ਦਾਨਿ ਵਲੁ
ਠਵਿਠਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੋ ਮਰਣੰ ਗੁਰਿੰਚਿਨ ਦਯਾਠ੍ਰੁ ਠਯੰ ਠੋਲਗਿਠੋਯਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥

ਦੋਵੁਨਿ ਕ੍ਰੁਪ ਨੁੰਡਿ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਿਨ ਕੋਠ੍ਰਿਮੰਦਿ ਮਾਠ੍ਰੁਮੋ
ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠਾਠਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ. ॥
17॥

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥

ਯੁਗਯੁਗਾਲੁਗਾ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਤਿ ਯੋਕੁਪਦਾਤ ਅਯਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮਾਟਨੁ
ਮੇਮੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਰਿਸ੍ਰਾਮੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥

ਮਨੁ ਮਨੁਸੁਘੋਲੁਪੁਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਤੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਦੋਵੁਨਿ
ਪੇਰਿਟ ਵਰੁਕੰ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅੰਤਰੰਠਿੰਦਿਨ ਦਿਵਯੁਜਾਨੰ, ਅਮੁਲਯੁਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵੰਠੀ ਅਭਰੰਠੰ
ਮਨੁ ਮਨੁਸੁਘੋ ਊਂਦਿ, ਭਦਿ ਮਨੁਲਿਖੁਰੁਠੁਨਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤਿ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਸੇ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਦਿਨ ਵਾਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਅਨੇ ਊ
ਬਹੁਮਾਨਾਨਿਘੋੰਦਾਡੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਦਰੁਠੁਲੋ ਨਿਜੰਗਾ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮੁਸਠਿਸੁ, ਵਿਧੋਯੁਤਠੋ ਅਯਨੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਪੁਠਿਨਿ ਮਨੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਰਿੰਚੋ ਅ ਗੁਰੁਵੁ ਸਿਮੁਠਿ ਮਨੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਰਿੰਚੋ ਅ ਗੁਰੁ ਸਿਮੁਠਿ ਮਨੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਰਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ
ਸਿਮੁਠਿਨਿ ਮਨੰ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲੀ.

ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਭਠੁਪ੍ਰਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੋ ਅ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡਿਕੀ ਨੇਨੁ ਏਪਠਿਕੀ ਪ੍ਰਗਾਠੁਮੈਨ
ਗੋਰਵੰਠੋ ਨਮੁਸਠਿਸੁਨੁ. ॥ 18॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਮੋਂਡਿਤਨੰਵਲੁ ਏਵਰੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ; ਅਲਾੰਟੀ ਪਨੁਲੁ ਚੇਯੁਡੰਲੋਂ ਅੰਦਰੁ ਅਲਸਿਓਯਾਰੁ.

ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਵਾਰਿ ਮੋਂਡਿਤਨੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰਿ ਮਾਰੁਵੇਪਾਲਨੁ ਧਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਮੋਸਓਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕ੍ਰਿ ਵਲੁ ਕਲਿਗੇ ਦੁ:ਖਾਨਿਭਰਿਸੁਾਰੁ.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

ਅਦੁਠ੍ਰਾਲੁ ਚੇਯੁਡੰ ਵੰਟੀ ਸਕੁਲਨੀਠ੍ਰੇਵਲੰ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਕ ਰੂਪੰ, ਦੀਨਿ ਆਚਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾਮੁ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠ੍ਰੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਅਞਾਨੰ ਯੋਕੁਕੀਕਟੀ ਠੋਲਗਿਓਤੁੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਠ੍ਰੰ ਲਾੰਟੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਵਕੁਠ੍ਰੁ ਮੈਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਓਕਰੁ ਖਗੋਲ ਆਨੰਦ ਸੁਠਿਲੋਂ ਕਲਿਸਿਓਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਯਰੁਚਿਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚਨਿ, ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮੁਤੋ ਨਿੰਡਿਨ ਆ ਵਕ੍ਤੀ,

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੇਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਨਾਲੁਕ ਨੁੰਡੀ ਅਸਪਾਝਰਮੁਨੈਨ ਮਾਟਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਪਲੁਕੁਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯੰਚਿਨਿ ਵਿਧਿਨਿ ਬਠੀ ਅਤਨੁ ਕ੍ਰਿਯਲੁ ਚੈਸ੍ਰਾਡੁ, ਦੀਨਿਨਿ
ਏਵਰੁ ਚੈਰਿਪਿਵੈਯਲੈਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥

ਮਨੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਧਨੁਫੁ, ਸਰਫ਼ਾਫ਼ਿ ਚੈਂਦਿਨਿ ਨਿਤ੍ਯਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ, ਮੈਮੁ
ਭਗੋਲੁ ਭਾੰਤਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨਿ ਵਾਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੁੰਟੁਨਾਫ਼ੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥

ਮਨੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਧਨੁਫੁ, ਸਰਫ਼ਾਫ਼ਿ ਚੈਂਦਿਨਿ ਨਿਤ੍ਯਦੈਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ, ਦੈਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੀ
ਆਰਾਧਨੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਮੈਮੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਫ਼ੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਮਨੰ ਬੋਧਿੰਚਿਨਿ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਮਨੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ, ਦੈਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੁਡੁ ਆਠਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਤ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥

ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਿ ਅਯਿਨੁ ਮਨੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਮਨੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਨੁ, ਸੇਘੀਤੁਡਿਨਿ ਓਕੈ ਵਿਧੰਗਾ
ਚੁਸੈਲਾ ਚੈਸ਼ਾਡੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥

ਮਨੁ ਸੇਘੀਤੁਡੈਨੁ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ, ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਸੀਕ੍ਰਿੰਚੈਲਾ ਚੈਸਿਨੁ
ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਪ੍ਰਸੰਸਨੀਯੁਡੁ. ॥ 19॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦੁਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੁਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥

ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ ਆਤਮਵਧੁਵੁ ਯੋਕੁਘ੍ਰਾਦਯੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਰੋਂਦਿ; ਅਤਡੁ ਪਰਦੇਸ਼ਲੋ
ਊਂਡਾਲਨਿ ਭਾਵਿੰਚਿ, ਆਮੇ ਵੇਦਨਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯਨਨੁ
ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਆਮੇ ਤਨ ਊਠੋਸਾਨਿਸ਼ੁਠਿ ਚੇਸੇ, ਤਨ ਭਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਠੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੇਯਡਲੋ ਆਲਸਠੁ
ਜਰਗਦੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਨਿਜਮੇਨ ਪ੍ਰੇਮ ਲੇਨਿ ਅਨਿਸ਼ੁੰਭਾਸ਼ਨਲੁ ਅਬਠੁੰ ਮਰਿਯੁ
ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਵਿ.

ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਪੋਂਦੁਤੁਨਠੁ ਕਾਲੰ, ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਨਠੁ
ਕਾਲੰ ਮੰਚਿਵਾਡੁਗਾ ਭਾਵਿਸੁਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥

ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਵਾਰਿਨਿ ਕੂਡਾ ਰਕੁਸੁਾਡੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੇਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਲੋਨਿ ਆਠਾਠਿਠੁ ਜੀਵਾਨਿਸ਼ੁਚੇਸੁਹਾਰੰਲੋ ਭਾਗੰ ਵੰਚੇਵਾਰੁ,

ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਪੂਰੁਗਾ ਸੰਠੋਪਿੰਚਬਠੁਡਾਰੁ, ਲੋਕਸੰਪੂਰੁਠੁਮੇਨ ਵਾਟੀ ਕੋਸੰ ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਨੁੰਡਿ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਸ਼ੁੰਲੋ ਨੁੰਡਿ ਪ੍ਰਵਰੁੰਚਾਡੁ, ਅਯਿਠੇ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੁਨ ਵਕੁਸ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊ
ਵਿਸ਼ਯੰ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ;

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥

ఓ' నానక్, అలాంటి అరుదైన భక్తుడు దేవుని రక్షణలో ఆనందంగా ఉన్నాడు. || 20||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ఈ మొత్తం ప్రపంచంలో అనిష్టేవులు నిజమైన గురువును పట్టుకుని ఉంటాయి,

ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕరੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

కాని కేవలం ఆయనను బట్టి గురువు గారి మాటను ప్రతిబింబించకపోతే, దుర్గుణాల నుండి సేభ్యం సాధించలేరు.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ఎందుకంటే గురువు గారి మాటను ప్రతిబింబించకుండా మనసు యొక్క అహం యొక్క మురికి కొట్టుకుపోకుండా, నామం పట్ల ప్రేమ బాగా లేదు.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥

తమ దృఢదృష్టాన్ని దుర్గుణాలను విడిచిపెట్టే కొందరు, దేవుడు వారిని క్షమించి, తనను తాను ఏకం చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, కొందరు, గురువును ప్రేమతో చూసిన తరువాత, వారి అహంన్ని నిరూపించడం దాఱా దేవుణ్ణి గ్రహిస్తారు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥

ఆధాత్మిక అజ్ఞాని, మూర్ఖుడు సత్యగురు బోధలను అనుసరించలేడు.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

దృఢప్రేమయందు, భయంకరమైన బాధలను భరిస్తాడు, ఆ బాధలో కాలుతూ సహాయం కోసం ఏడుస్తాడు;

ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥

గురువును విడిచిన వారు చివరికి అతనిని రక్షించడానికి రారని గ్రహించాడు.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥

ఓ నానక్, దయగల దేవుడు అతనిని ఆశీర్వదించినపుడు, అపుడు అతను గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా ఖగోళ శాంతిని పొందుతాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੇ ਕਹੀਐ ॥

ఓ దేవుడా, మీరే మాత్రమే అందరికీ సృష్టికర్త; ఒకవేళ మరేదైనా ఉన్నట్లయితే, అపుడు మాత్రమే మనం అతని గురించి మాట్లాడగలం.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥

దేవుడు స్వయంగా మన దాత్రా మాట్లాడతాడు, స్వయంగా మనల్ని మాట్లాడేలా చేస్తాడు, మరియు అతను స్వయంగా నీటిని మరియు భూమిని ప్రవహింపజేస్తున్నాడు.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੇਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుడు తానే చంపుతాడు మరియు తనను తాను క్షమిస్తాడు, కాబట్టి దేవుని ఆశ్రయంలో ఉండండి.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుడు తప్పమరెవరూ చంపలేరు లేదా రక్షించలేరు, కాబట్టి ఆత్మతగా ఉండవద్దు, బదులుగా నిరర్థుంగా ఉండండి.

ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ

ఓ నానక్, మనం గురువు బోధనలను అనుసరించి, అనిష్టాల్లా మరియు ప్రతి పరిస్థితిలో దేవుని పేరును ధ్యానిస్తే మనం దేవుణ్ణి గ్రహించవచ్చు|| 21|| 1|| సుధ||

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్రమైన ఉనికి' ఉన్నదవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టప్రికర్త, అనిష్టక్రంగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యం వెల్లడి. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

రాగ్ సోరత్, మొదటి గురువు, మొదటి లయ, నాలుగు పంక్తులు:

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥

మరణం అందరికీ వస్తుంది, మరియు అందరూ విడిపోవాలి.

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥

మరణం తరాత్ర దేవునితో ఏ విధమైన ప్రజలు ఐకర్త కాగలరని ఆ జ్ఞానులను అడుగుదాం.

ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥

దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టేవారు, విడిపోవడానికి తీవ్రమైన బాధను అనుభవించాలి. || 1||

ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

కాబట్టి నిత్యజీవాన్ని మనం ఎల్లప్పుడూ ప్రశంసిద్దాం,

ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎవరి కృపచేత శాంతి ఎప్పుడూ ప్రబలుతుంది. || విరామం||

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥

ఇప్పుడూ ఉన్న మరియు ఎల్లప్పుడూ అకథ ఉండే సరోధ్ధతుడు గా దేవుణ్ణి ప్రశంసిద్దాం.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ఓ దేవుడా, నీవు మాత్రమే ఏకైక ఇచ్చేవ్ణి; మానవజాతి ఎవరికీ ఎలాంటి బహుమతులు ఇవ్ణు.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥੀਐ ਰੰਨ ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥

అతను ఏమి చేస్తాడో; గొణుగుతున్నస్తీలా వధ్హారించడం ఎంత మంచిదో || 2||

ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥

ਚਾਲਾਮੁੰਦੀ ਭੂਮੀਭਰ ਉਨ੍ਹਲਕੁਲਾਦੀ ਕੋਟਲ ਮੀਦ ਤਮ ਸਾਰਭਾਮਤਾਭ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਕਟਿੰਚਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਵੇਲ੍ਹਿਓਇੰਦੀ.

ਜੇ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥

ਆਕਾਸ਼ੰ ਕਨ੍ਹਾਨ੍ਹਨ੍ਹੰਗਾ, ਐਤਰੁਲਕਨ੍ਹਾਨ੍ਹਨਵੰਤੁਲੁਗਾ ਲੇਦਾ ਸ਼ਕ੍ਤਿਵੰਤੰਗਾ
ਊਂਡਡੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚੇਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਚੇਤ ਵਿਨਯੰ ਪਿੰਡਬਠਾਰੁ.

ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਲੀਆ ਕਾਰੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਫਲਿਤੰ ਬਾਧਾਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਨੀ ਮੀਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੇ,
ਅਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਲੋਕ ਆਨੰਦਾਲ ਪਾਪਪੁ ਚਰ੍ਠਕੁ ਏਂਦੁਕੁ ਪਾਲਠੁਤਾਰੁ? ॥ 3॥

ਨਾਨਕ ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਆਸਾਠਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਨੰ ਚੇਸੇ ਅਨਿਠੁਸ਼ਠੁਲੁ
ਮਨ ਮੋਡਲਕੁ ਊਚੁਲ੍ਹਾ ਮਾਰਤਾਯੀ.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥

ਅਯਿਠੇ, ਮਨੰ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੇਂਪਿੰਦਿੰਚੁਕੁੰਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਨੰ ਊ ਦੁਸ਼ਠੁਲੁ
ਊਚੁਲ੍ਹਨੁ ਕਟਿਰਿੰਚਵਚੁਮੁਨ ਸੰਧੁਣਾਲੁ ਨਿਯਮੇਨ ਸੇਖੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਨਿਯਮੇਨ ਬੰਧੁਵੁਲੁ.

ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥

ਲੇਕਘੋਠੇ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਦਰ੍ਠਰ੍ਠੁਲੋ ਊਨ੍ਹੁਠੁ ਮਨਕੁ ਏ ਗੌਰਵੰ ਐਵਠੁਡਦੁ,
ਕਾਬਠੀ ਊ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲਨੁ ਤਰਿਮਿਵੇਯੰਡੀ. ॥ 4॥ 1॥

ਸੈਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਸੌਰਠ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਦਠੀ ਲਯੁ:

ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥

ਓ' ਮਿਠੁਮਾ, ਕਠੁਪਡੀ ਪਨਿਚੇਸੇ ਰੇਤੁਲਾ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁ ਮਾਰ੍ਠੁਡੀ, ਮੀ ਮੰਚੀ
ਪਨੁਲੁ ਵਠੁਸਾਯੰ, ਮੀ ਸਰੀਰੰ ਪਿੰਲੰ, ਮਰਿਯੁ ਕਠੁਪਡੀ ਪਨਿਚੇਯੰਡੰ ਮੀ
ਪੰਟਲਕੁ ਨੀਰੁਗਾ ਊਂਡਨਿਵਠੁਡੀ.

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਰਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਠੁਨੰ, ਸੰਤੁਪੁਤ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸਾਧਾਰਣ ਵਿਨਯੰ ਯੋਕਘੇਪੰ
ਕੰਚੇ.

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੁ ਵਿਠਨੰ ਮੋਲਕੋਠੁਤੁੰਦੀ,
ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਿਯੰਗਾ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਠੋ ਧਨਵੰਤੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰਨੀ ਮੀਰੁ
ਚੁਾਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਾਯੁ, ਸ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ, ਚਿਵਰੀਕੀ ਓਕ ਵਠੀਠੋ ਕਲੀਸੀ ਓਂਡਵਠੁ.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮਾਯੁ ਸ੍ਰਪੰਚਾਨਿਮੁੰਤ੍ਰ ਮੁਗੁਲਨੁ ਚੇਸਿੰਦੀ, ਅਰੁਠੈਨਦੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੀਨੀਨੀ
ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟੁੰਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਬੁ ॥

ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਰਠੁਠੈਯੰਗਿ ਠੋ ਨਿਲਠੈਯੁਬਠੀਨ ਦੁਕਾਠੰਲਾ
ਓਂਡਨੀਵਠੁਠੀ.

ਸੁਰਤਿ ਸੇਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੇ ਰਖੁ ॥

ਏਕਾਗ੍ਰਠ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਠੰ ਮੀ ਗੋਦਾਮੁਗਾ ਓਂਡਨੀਵਠੁਠੀ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁ
ਮਰਠੁਠੈਯੰਗਿ ਨੀ ਓ ਗੋਦਾਮੁਲੋ ਓਂਚੰਡੀ,

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥

ਠੈਵੁਨੀ ਭਕੁਲਠੋ ਵਠੁਹਾਰਿੰਚੰਡੀ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮੀ ਲਾਭਾਨਿਸੁੰਪਾਦਿੰਚੰਡੀ,
ਅਪ੍ਰਠੁ ਮੀਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਸੰਠੋਸਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਾਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥

ਮੀ ਵਰੁਕਮੁ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਵਿਨੀ ਸਠੁਠੰਬੰਠਮੈਨ ਜੀਵਪੁ ਗੁਠੁਲ ਦਾਠਾ ਓ ਝੁਨਾਨੀ
ਰਵਾਠਾ ਚੇਯਵਲੇਨੁ.

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥

ਮੰਚੀ ਪਨੁਲੇ ਮੀ ਓਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਖਰੁਠੁਗਾ ਓਂਡਨੀਵਠੁਠੀ. ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ,
ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁ ਵਾਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵਾਠੁਠੁਠੁ ਵੇਯਵਠੁ.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਠੈਵੁਨੀ ਸੰਠੁਨੀਕੀ ਚੇਰੁਕੁਨਠੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਓਠੁਠੁਠੁ ਸ਼ਾਂਠੀਨੀ ਪੋੰਦੁਠੁਠੁਠੁ.
॥ 3॥

ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥

ਮੀ ਚੇਤਨ ਪੈ ਦੁਖਿ ਕੇਂਦਰੀਕਰਿੰਚਡੰ ਮੀ ਸੇਵਗਾ ਊਂਡਨਿਵਲੁਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਵੁਲੁਤਿ
ਨਾਮੰ ਪੈ ਪੁਰੀ ਵਿਸ਼ਾਫੁੰਗਾ ਊਂਡਨਿਵਲੁਡੀ.

ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੇ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥

ਪਾਪਕਾਰਾਣਨੁ ਮੀਂ ਪ੍ਰਯਤਨੁਗਾ ਅਦੁਪੁਲੋਂ ਊਂਚੁਕੋਂਡੀ, ਅਪੁਰੁਖੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੁਸ਼ੰਸਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰਨਿ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਪਨੁ ਤਨ ਚੁਪੁਠੋਂ ਮੀਂ ਵੇਪੁ ਚੁਸ਼੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਗੋਪੁ ਗੋਰਵੰਠੋਂ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੧ ਚਉਤੁਕੇ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਪੰਕੁਲੁ:

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੇ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥

ਤਨ ਤਲ੍ਹਿਕੀ, ਤੰਡ੍ਰਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਕੋਡੁਕੁਗਾ, ਮਾਮਕੁ ਝਾਨਵੰਤੁਡੈਨ ਅਲ੍ਹੁਡੁ.

ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥

ਅਦੈ ਵਝੀ ਤਨ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਾਰੈ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨ ਤੰਡ੍ਰਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੋਦਰੁਡਿਕੀ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨਵਾਡੁ.

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੇਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥

ਕਾਨੀਂ ਦੇਵੁਨਿ ਅਝੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਈਂਟੀਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਵੇਲ੍ਹਿਪੋਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੁੰਠੰਲੋਂ, ਪ੍ਰਤਿਦੀਂ ਅਤਨਿਕੀ ਪਰਾਯਿਦਿ ਅਵੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੁੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥

ਅਤਘੰਕਲਿਠੁਡੈਨ ਵਝੀ ਨਾਮੰ ਮੀਦ ਧਾਠੰ ਚੈਯਲੈਦੁ, ਦਾਤ੍ਰੁਤ੍ਰ ਚੈਯਲੈਦੁ, ਤਨ ਚੈਤਨਾਠ੍ਹਿਪੁਕੁਲੰ ਚੈਯਲੈਦੁ, ਓ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਤਨੁ ਧੁਠੀਲੋਂ ਦੋਰ੍ਹਿਨਲ੍ਹੁ ਦੁਠੁ ਪਨੁਲੁ ਚੈਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥

ਨਾਮੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਕਰਿ ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਅਨਿ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਮੁਠੁੰਦਿ.

ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅੰਦੁਵਲ੍ਹ, ਨੋਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਮਸਠ੍ਹਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਓ ਨਿਯਮੈਨ ਅਵਗਾਹਾਨੁ ਨਾਕੁ ਈਚਿਠੁ ਅਯਨਕੁ ਨਨੁਠੁੰਕਿੰਤੰ ਚੈਸੁਨਾਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਗ ਸਿਉ ਬੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥

ਅਤਭਾਵਾਂਕਾਰੀ ਅਯਿਨ ਵਛੀ ਮਨਸੁ ਸੁਖਪੰਚਮ ਯੋਕੁ ਅਬਧੁ ਪੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਅਕਠੁ ਕੁੰਟੁੰਦਿ; ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲਠੋ ਕਲਹਾਲੁ ਪੇਂਚੁ ਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੇਰੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥

ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਮਾਯਪਠੁ ਮੋਹਾਮ ਕਲਿਗਿ, ਅਤਨੁ ਲੋਕਸੰਪਦ ਯੋਕੁ ਮਾਠਾਨਿ
ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਚੁਸਾਡੁ; ਅਯਨ ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਠਿੰਚਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਿਸੁ ਪੁਰਿਤਮੈਨ
ਮਾਯਨੁ ਸੇਵਿੰਚਿ ਆਠਾਠਿਠੁ ਮਰਣਾਨਿਕੀ ਗੁਰਵੁ ਠਾਡੁ.

ਰੀਠਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥

ਅਤਨੁ ਮੁਰਿਕੀ ਪਾਟਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੁਠਾਠੁ ਮੋਹਾਮ ਕਲਿਗਿ ਠਾਠੁ, ਈਦਿ ਪਾਪੁ
ਅਲੋਚਨਲਕੁ ਦਾਰਿਠਿੰਚੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਏਟੁਵੰਚਿ
ਚੈਣਨਾਠਿੰਚੁੰਦਲੇਡੁ.

ਰੀਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਕੁੰਡਾ, ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਠਿੰਚੁੰਡਾ, ਸਠੁੰਚਿੰਚੁੰਡਾ ਗਲ
ਵਛੀ ਗੋਰਵਾਨਿ ਠੋਲੋਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਨਿ ਸਾੰਗਠੁਲੋ ਅਯਨ ਖਗੋਲ ਸਾੰਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚੁੰਡਾ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਨਾਲੁਕਪੈ ਕੋਂਚੋਂ ਕੂਡਾ ਠੀਪਿ ਲੇਡੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਸਰੀਰਾਨਿ ਸੰਪਦਨੁ ਤਨਦਿਗਾ ਪਿਲੁਚੁਕੁ ਨੋਵਾਡੁ; ਦੋਵੁਨਿ ਠਾਨਿਕੀ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਤਨਿਕੀ ਠੇਲਿਯੁਡੁ.

ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਤਨੁ ਕਲੁ ਮੁਸੁਕੁਨਿ ਆਠਾਠਿਠੁ ਚੀਕਠਿਲੋ ਨਡੁਸਾਡੁ; ਤਨ
ਨਿਯਮੈਨ ਈਠਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁੰਚੁੰਦੁ,

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥

ਮਰਣ ਰਾਕੁਸੁਨਿ ਦਾਠੁਮੁ ਵਠੁ ਬੰਠਿਠੁ ਠੈਨ ਅਤਡੁ ਠਾਨੁ ਵਿਠਿਨ ਦਾਨਿਨਿ
ਕੋਯੁਨੁ, ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਨੁ ਠਕੁ ਠੋਟੁ ਦੋਰਕਡੁ. ॥ 3॥

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕੁਪ ਯੋਕੁ ਮਾਠੁਨੁ ਵੇਸਿਨਪੁਠੁ, ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਨਾ ਕਲਠੁ ਅਤਨਿਨਿ
ਚੁਸਾਡੁ; ਈਦਿ ਵਠਿੰਚੁੰਚੁੰਦੁ ਓਕ ਠਾਠੁ ਮੈਨ ਭਾਵਨ.

ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਚੈ ਵਸਾਈ ॥

ਨਾ ਚੋਵੁਲਠੈ, ਨੇਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸੁਨਾਘੁ; ਆਯਨ ਪਰਲੋਕ ਨਾਮੰ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿੰਡੀ ਠੰਦੀ.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥

ਅਤਡੁ ਨਿਰਘੁਰੁਡੁ, ਨਿਰਕਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠੰਟਾਡੁ; ਅਤਨਿ ਕਾੰਤਿ ਮੋੁਤੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਪ੍ਰਸਰਿਸ਼ੋਂਦੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਰੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਸੰਦੇਹੰ ਠੋਲਗਿਪੋਦੁ; ਸਤ੍ਰਾਮੰ ਦਾਠਾ, ਮਹਿਮਾਨਿਠੁ ਮੈਨ ਗੋਰਵੰ ਪੋਂਦੁਟਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਤਕੇ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਮੋੁਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡੁ ਪੰਕੁਲੁ:

ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਠੋ ਮੋੁਤੰ ਸੁਠਿ ਮੀ ਠੰਨਠੁ ਮੈਨ ਭਵੰਨੰ - ਠੁਠੁ ਪਕਠੁ ਵਿਸਠੁ ਭਵੰਨੰ ਠੋੁਕਠਾਲੁਗੁ ਗੋਂਡਲ ਵੰਠੀਦੀ, ਭੁਮਿ ਨੇਲ, ਆਕਾਸੰ ਪੈਕਪੁਠੁ

ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥

ਮੀ ਸ਼ਾਸਠੁ ਸਿੰਹੰਸੰਨੰ ਠੋ ਭਵੰਨੰਲੋ ਠੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੀਵੁਲੁ ਮੀ ਸ਼ਾਸਠੁ ਪੁਦੀਨਾਲੋ ਸੁਠਿੰਚਬਠਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦੁਠੁ ਮੈਨਵਿ ਮੀ ਆਸਠੁ ਠੰਨ ਮੈਨ ਨਾਟਕਾਲੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਅਨਿਠੁਲਾਲੋ, ਭੁਮੁਲਲੋ, ਆਕਾਸੰ ਮੀਦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਂਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥

ਨੇਨੁ ਠਕਠ ਠੁਸਿਨਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਕਾੰਤਿਨਿ ਠੁਸਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਆਸਠੁ ਠੋਨਾਠੁ, ਮੀ ਰੁਪੰ ਠਮਿਠੀ?

ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਕੇਵਲੰ ਠਕਰੋ ਅਠਿਨਪਠੀਕੀ, ਮੀਰੁ ਅਨੇਕ ਵਿਠਿਨਰੁਪਾਲੋ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਠੋ ਰੁਪਾਲੁ ਠਵੀ ਠਕਦਾਨਿਠੋ ਮਰੋਕਠੀ ਪੋਲੀ ਲੇਵੁ. ॥ 2॥

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥

ਗੁਡੁ, ਘਾਸੇਂਟਾ, ਭੂਮੀ ਲੇਦਾ ਚੇਮਟ ਦਾਠਾ ਜਨਿਠਚਿਨ ਈ ਵਿਭੀਨਝੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਜਾਤੁਲੁ ਮੀ ਸੁਘਿੰਚਬਡੀਨ ਜੀਵੁਲੁ.

ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੁ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥

ਨੇਨੁ ਚੂਸਿਨ ਮੀ ਯੋਕਝਕ ਆਥਠਠਰਮੈਨ ਨਾਟਕੰ ਏਮਿਟੰਚੇ ਮੀਰੁ ਅਨਿਘੁਘਿਲੋ
ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਮੈ ਮੁਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥

ਮੀ ਮਹਿਮਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਦੁਠਾਲੁ ਚਾਲਾ ਈਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ
ਗੁਰਿੰਚਲੇਦੁ. ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਘੀਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਮੂਰਠੁਡੁ, ਕੋਂਠ ਝਾਨੰਠੋ.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥

ਨਾਨਕ, ਵਿਨੰਡੀ, ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਨੁਠੁਕੀੰਚੰਡੀ, ਨੇਨੁ ਈ ਪੁਰੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ
ਸਮੁਦੁਰੰਲੋ ਰਾਯਿਲਾ ਮੁਨਿਗਿਘੋਤੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

ਨੇਨੁ ਪਾਪਿਨੀ, ਮੁਤਠੁਠੁਠੁਡੀਨੀ, ਗੋਪਘੋਘਠਾਰੀਨੀ; ਮੀਰੁ ਨਿਪਠੁਠੁੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਰੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਚੀ ਚੂਡਟੰ ਦਾਠਾ ਮੀ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਚੇਘਾਰੁ, ਮੀ ਪੁਰੇਮ
ਯੋਕਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਈਪੁਠੁਗਿਘੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਕਰਤਾ ਤੁ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥

ਓ ਨਾ ਸੁਘਿਕਰੁ, ਨਾਕੁ ਏ ਗੋਰੰਚੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਗੋਰੰਚੰ.

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮ ਮਹਿਮ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦ ਈਨਘਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਖੋਠੰਚਲਲੋ
ਲੀਨਮੈਨ ਵਾਰੁ ਗੋਰੰਚੰਚਬਡੁਠਾਰੁ. ਵਿਰਾਮੰ ਝਸੁੰਡੀ

ਤੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਉਰੇ ਹੋਛੇ ਤੁ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਪਰਿਘੁਠੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਪਨਿਕੀਰਾਨੀਵਾਡੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਅਪਰਿਘੁਠੁਠੁਡੀਨੀ. ਮੀਰੁ
ਲੋਠੁਠੁਠੁਵਾਰੁ, ਨੇਨੁ ਅਲੁਠੁਠੁਠੁ.

ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, ఆ పగలు మరియు రాత్రి నా మనస్సును ప్రేమతో నిండి ఉండవచ్చు కాబట్టి ననుజూశీరణ్ణించండి. ఓ' నా మనసా, ఉదయానోళ్ను నాలుకతో దేవుని పేరును జపించండి. || 2||

ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥

ఓ దేవుడా, నీవు నిత్యుడవై యుంటిని, నేను నీలో విలీనమై యుంటిని; గురువు గారి మాటను అర్థం చేసుకోవడం దాఱా, నా మనస్సువివరికి స్థిరంగా మారింది.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ రਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥

నామంతో పగలు మరియు రాత్రి నిండిన వారు నిషభ్రుషంగా ఉంటారు, జనన మరణ చక్రంలో ఉనఖారు అబద్ధం. || 3||

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥

నేను దేవుని వంటి మరెవరూ చూడను; నేను ఎవరిని స్తుతించవచ్చు ఎవరూ ఆయనతో సమానం కాదు.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥

నానక్ ప్రార్థిస్తాడు, గురు బోధల దాఱా దేవుణ్ణి గ్రహించిన భక్తుల వినయ సేవకుడిని. || 4|| 5||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ సోరత్, మొదటి గురువు:

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮਿ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥

దేవుడు తెలుసుకోలేనివాడు, అనంతుడు, అర్థం చేసుకోలేనివాడు మరియు గుర్తించలేనివాడు. అతను మరణానికి లేదా విధికి లోబడి ఉండడు.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥

అతనికి కులం లేదు, అతను అవతారాల గుండా వెళ్ళు, అతను తనను తాను సృష్టించాడు, మరియు భావోద్వేగ అనుబంధాలు మరియు సందేహం లేకుండా. || 1||

ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

సతాఖికి మూలమైన నిత్యదేవునికి నేను అంకితమై ఉనాఱు.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అతనికి రూపం, రంగు లేదా లక్షణాలు లేవు; గురువు యొక్కదివ్యదం దాట్లా ఆయన వెల్లడి అవుతాడు. ॥ విరామం॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ఆ దేవునికి తల్లి, తండ్రి, పిల్లలు లేదా బంధువులు లేరు; అతను కామం లేనివాడు మరియు అతను నిర్దిష్ట భార్యలేని మానవులందరికీ భర్త.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥

దేవునికి వంశపారంపరత్ర లేదు; ఆయన నిషఖ్షుడు, అనంతుడు మరియు అతీతుడు; ఓ'దేవుడా, మీ వెలుగు ప్రతిచోటా ప్రసరిస్తుంది. ॥ 2॥

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥

దేవుడు ప్రతి హృదయంలో దాగి ఉన్నాడు, మరియు ప్రతి హృదయంలో అతని వెలుగు ఉంది.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥

గురువు బోధనల దాట్లా మన మనసు శ్లానోదయం చెందినపుడు, భారీ తలుపులు తెరిచినట్లుగా అనిపిస్తుంది మరియు భయం లేని దేవుణ్ణి లోతైన మాయను అనుభవించవచ్చు॥ 3॥

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥

జీవులను సృష్టించిన తరువాత, అతను వాటిని మరణానికి లోబడి చేశాడు మరియు అనిక్షివుల జీవన విధానాన్నితన నియంత్రణలో ఉంచుకున్నాడు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੁਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥

సత్యగురు బోధలను అనుసరించే వారు నామం యొక్కసంపదను పొందుతారు; గురువు మాటలతో జీవిస్తుంది, వారు లోక బంధాల నుండి విముక్తి చెందుతారు. ॥ 4॥

ਸੂਚੈ ਤਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥

నితుణైన దేవుణ్ణి నిషఖ్షమైన మనసుల్లో మాత్రమే పొందుపరచవచ్చుకానీ ఎవరి ప్రవర్తన అంత సతమైనది చాలా అరుదు.

ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥

ఓ దేవుడా, నానక్ మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాడు, ఎందుకంటే ఆ వక్తి ఆతఱు పరమాతఱ్తో ఏకం చేసింది మీరే. ॥ 5॥ 6॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥

ਸੀਰੁ ਲੇਨਿ ਚੇਪ ਵੇਦਨਕੁ ਲੋਨਵਿਨਠੁ, ਵਿਸ਼ਾਠੁਰਹਿਤ-ਮੂਰਠੁਨਿ ਪੁਰਪਚ ਕੋਰਿਕਲ
ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਟੰਲੋਂ ਬਾਧਪਡੁਟੁੰਦਿ,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੇ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥

ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਝਾਪਕੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਤੀਸੁਕੁਨਖੁੰਦੈਨਾ ਸਾਠੁ
ਵਧਾ ਅਯਿਨਪੁਠੁ ਮੇਮੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਚਨਿਪੋਤੁਨਾਘੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਨਾਮ ਰੁਚਿਨਿ ਏਲਾ ਪਿੰਦਗਲਨੁ? ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ
ਓਕਦਾਨਿਘੰਕੰ ਚੇਸੈ, ਅਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਝੀਰਠੀਸੁਡੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੀ ਯਾਤੁ ਯੋਕਠਿਝਮੈਨ ਪੁਰਦੇਸੰ ਅਯਿਨ
ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਲੋਂ ਚੇਰੰਡੀ.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਮੁਕੁੰਲੋਂ ਓੰਡੀ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਯੋਗਠੁਨੁ
ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਮੋਠੁੰ ਅਰਵੈ ਏਨਿਮਿਦਿ ਪਵਿਤੁ ਪੁਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋਂ ਸਾਠੁੰ ਚੇਸਾਡਨਿ
ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥

ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥

ਸਤਠੁ, ਠੁਪੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਿਸਰੁਨਮੁ ਲੇਨਿ ਯੋਗਿ ਵਲੇਨੇ, ਪੁਰੀਗਾ ਨਿਪੁਠੁਯੋਝਨਮੇ:

ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖੁ ॥੩॥

ਅਲਾਗੇਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਝਾਪਕਮੁ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ ਓ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰਮੁ
ਨਿਰੁਪਯੋਗਮੁ, ਮਰਠੁਭਾਤਮੁ ਓ ਸਰੀਰਮੁਨੁ ਦੁਰੁਠੁਲਠੋਂ ਨਿੰਡੀ
ਪਿੰਸਿਸੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥

ਵਿਸ਼ਾਫ਼ਰਹਿਤਸਿਨਿਕੰ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਪੋਂਦਠੁ; ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪੋਂਦਬਠੁਤੁੰਦਿ.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੈ ਵਾਡੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਦੁਃਖਾਲ ਯੋਕੁਪਯੋਜਕੁਡੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਠ੍ਰੀ
ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕੰ ਚੋਪਾਠ੍ਰੁ; ਆ ਤਰਾਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਲੋ ਅਦਿ ਵਿਲੀਨਮੈ
ਪੋਂਦਿ. ॥ 4॥ 7॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੋਦਠਿ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ਓ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪ੍ਰਪਯੋਜਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪ੍ਰਾਰਠ੍ਰੁ ਝਾਨੁਲੁ,
ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਬਿਚਗ੍ਰਾਠ੍ਰੁ

ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਦੋਨਿ ਕੋਸੰ ਯਾਚਾਲੀ? ਵੀਦੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰੰ ਕਾਦੁ: ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਮੀ
ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਨਾਮੰਠੋ ਨਨੁਠ੍ਰੀਰਠ੍ਰਿੰਚੰਡਿ. ॥ 1॥

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਠੋ ਪ੍ਰਵਰ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੇ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਰਹਾਸ੍ਰਗਾ ਨੀਰੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸ਼ਾਨਿਪਸੰਗਿਸੁਨਾਠ੍ਰੁ; ਓ' ਮਨਸਾ,
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚੰਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚਿ, ਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਠੋ ਆਕਾਸੰਠੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁ
ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰੀ ਬਹਿਰ੍ਰੰ ਚੋਸਾਡੁ.

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਅਵਠਾਰਾਲੁ ਦਾਟਨਿ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਠੋ ਦੋਵੁਡੁ ਈਪੁਠ੍ਰੁ
ਠਨਾਠ੍ਰੁਨਿ ਮਰਿਯੁ ਏਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਠੰਟਾਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡਿ. ॥ 2॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੇ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ಈ ਦੁਰਦ੍ਰੋਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪੁੱਛੁਕ, ਚਾਵੁਲ੍ਹੋ ਚਿਕੁਝੁੰਦੀ; ਦ੍ਰੋਹਦ੍ਰੋਹਮਲੋ ਭਗਵੰਤੁਨੀ
ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਮਰਚਿਓਂਦੀ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕਭੁਪਮੁਤਿ ਅੰਦੁਕੋਬਡੁਤੁੰਦੀ; ਵਿਸਾਠ੍ਰੰ ਲੈਨੀ
ਮੂਰ੍ਠੁਲੁ ਜੀਵਿਤ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠ੍ਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਯ ਯੋਕਭੁੰਠਾਲਨੁ ਵਿਚਿਨ੍ਠੁ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਿਮੁਕੀ ਚੋਸੇਵਾਰੁ,
ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਪਡਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥

ਦ੍ਰੋਵਝਾਨੰ ਵੰਠੀ ਆਭਰਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁ ਸ੍ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪੋਂਦਿਨ ਵਾਰੁ, ਤਮੁ
ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਰਾਕਾਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਊਨਿਕਿਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੋਵਾਰੁ ਓ ਨਾਨਕ. ॥ 4॥8॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੋਂ ਸੋਰਠ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਮੀਰੁ ਵਚਿਨ੍ਠ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕਭੁਨਿਠੀ, ਆ ਮਕਰੰਦੰ
ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਸੀਕ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਦੀ.

ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥

ਮੀ ਦੁਸੁਲੁ, ਮਾਰੁਵੇਸ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵੈਨ ਊਪਾਯਾਲਨੁ ਤਠ੍ਰਿੰਚੰਡੀ; ਏ
ਪੰਡੁ (ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ) ਦ੍ਰੋਹਦ੍ਰੋਹਾਠ੍ਰੀਕੀ ਜਤਚੋਯਬਡੀ ਊਂਡਟੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਅੰਦੁਕੋਬਡਦੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਿਲਕਡਗਾ ਊਂਡੰਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੰਗਾ ਤਿਰਗਵਡੁ.

ਬਾਹਰਿ ਢੁਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਮੀ ਹ੍ਰੁਦਯੰਲੋਨੈ ਊਂਦੀ, ਬਯਟ ਸੋਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ,
ਮੀਰੁ ਗੋਪ੍ਰੁਯਾਨਿਠੁਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ; ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਵਗੁਣ ਛੇਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਮੈਂ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲਨੂੰ ਤਛਿੰਦੀ, ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੂੰ ਪੋਂਦੋਂਦੀ; ਮੈਂਰੂ ਚੋਸਿੰਨ ਤਪੁੱਠੁਨੂੰ ਮੈਂਰੂ ਕੋਂਨਸਾਗਿੱਸੈਂ ਮੈਂਰੂ ਚਿੰਤਿੰਸ਼ਾਰੂ.

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਝਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥

ਸਾਰਾਂਸ਼ੰਲੋਂ ਏਦੀ ਨਿਜੰਗਾ ਸਰੈਂਨਦੋਂ ਲੇਂਦਾ ਤਘੋਂਮੈਂਕੂ ਠੇਲਿੰਯਦੂ, ਅੰਦੂਵਲ੍ਲ ਮੈਂਰੂ ਮਲ੍ਲੀ ਮਲ੍ਲੀ ਪੁਰੰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬੁਰੰਦਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿੱਪੋਂਤਾਨੋਂ ਊਂਟਾਰੂ. ॥ 2॥

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਬੁਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਮੈਂਲੋਂ ਦੁਰਾਸ਼ ਮਰਿੰਯੂ ਅਬਧੰਠੰ ਯੋਕੁਗ੍ਰੋਂਪੁਮੁਰਿਕੀ ਊਂਦੀ; ਮੁਤਪਰੰਮੈਂਨ ਪੁਰੰਦੋਂਸ਼ਾੱਲੋਂ ਸਾਘੰਠੰ ਚੋਂਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿੱਖੁਬੁਰੰ ਚੋਂਸੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕੀ ਮੈਂਰੂ ਏਂਦੂਕੂ ਈਬਠੁਦੀ ਪਡੇਂਠਾਰੂ?

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਂਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਨਿਪਠੁਪੁਮੈਂਨ ਨਾਮਾਨਿੱਧਾਠੀਂਸੈਂ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰੰਮੇਂ ਮੈਂ ਮੰਨਸੁਠੁਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਂਦਾਨੁ ਸਾਧਿੰਸੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਦੁਰਾਸ਼, ਅਪਵਾਦੂ ਮਰਿੰਯੂ ਅਬਧਾਨਿੱਧਿਡੀਚਿੰਪੇਠੁਡੰ; ਮਰਿੰਯੂ ਸਤੁਗੁਰੂ ਬੋਂਧੰਨਲਨੂੰ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੈਂਰੂ ਨਾਮ ਨਿਤੁਠੁਲਾਨਿੱਯੰਦੂਕੁੰਟਾਰੂ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥

ਊਂ ਦੇਂਵੁਡਾ, ਮੈਂਕੂ ਨਚਿੰਠੁਲੁ ਮੁਮਲ੍ਲਿੱਖੁੰਚੁ; ਭਕੁੰਡੂ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਂਧੰਨਲ ਦਾਠਾ ਮੈਂ ਪੁਰੰਸੰਲਨੂੰ ਪਾਡਾਡੂ. ॥4॥9॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਮੇ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੋਦੁਡੀ ਗੁਰੂਵੁ, ਪੰਚ ਪਦੁਲੂ (ਏਦੂ ਲੈਂਨਰੁੰ):

ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੁਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥

ਊਂ' ਨਾ ਮੰਨਸਾ, ਮੈਂਰੂ ਮੈਂ ਸਠੁਤ ਸੁਗੁਣਾਲਨੂੰ ਦੋਂਚੁਕੋਂਕੁੰਡਾ ਕਾਪਾਡਲੇਂਰੂ, ਈਤਰੁਲਲੋਂ ਲੋਂਪਾਲਨੂੰ ਵੇਤਕਡੰਲੋਂ ਮੈਂਰੂ ਏਂਦੂਕੂ ਨਿਮਗਠੁਯਾਰੂ?

ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥

ਨਾਮ ਰੁਚਿੰਨੀ ਮੈਂਰੂ ਰੁਚਿੰ ਚੂਸੈਂਨੋਂ ਮੈਂਰੂ ਮੈਂ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਕਾਪਾਡਗਲੂਗੁਠਾਰੂ; ਕਾਨੀ ਆ ਵਕੁੰਤੀ ਮਾਤੁਰੰਮੇਂ ਊਂ ਰੁਚਿੰਨੀ ਕਲਿੰਗੀ ਊਂਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਂਧੰਨਲਨੂੰ ਅਨੁਸਰਿੰਸ਼ਾਡੂ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਸਮਝ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੇਲੋਭੀ ਮੀਰੁ ਏਟੁਵਠੀ ਚੋਡੁ ਸਲਹਾਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾਠੋ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਠੀ.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੁਰਦ੍ਰੋਘਵਠੁਡਾ, ਨਾਮਾਨਿਖਿਠੀਚਿਪੇਠੀ, ਮੀਰੁ ਈਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲਠੋ
ਮੁਨਿਗਿਪੋਤੁਨਾਠੁ; ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਚਿੰਤਿਸੁਨਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥

ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ ਵਚਿਠਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਸੰਤੋਸਿਸੁਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਨਿ
ਕੋਲੋਠੁਨਪੁਠੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਨਾਰੁ; ਈ ਬਾਧ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਮੀ
ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਓਕ ਭਾਗੰਗਾ ਮਾਰਿਠੀ.

ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਓਕ ਵਠੀਨਿ ਆਨੰਦਾਨਿਅਨੁਭਵਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਲੇਦਾ ਬਾਧਨੁ
ਭਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਆਯਨ
ਅਟੁਵਠੀ ਪਰਿਠਿਠੁਲ ਵਲੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਲੇਡੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਰਸ ਉਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਸੁਾਕੁਮੈਨ ਆਨੰਦਾਨਿਖਿੰਚਿ ਮਰੇਮਨਿ ਚੋਪਠਚੁਠੀਦਾਨਿਨਿ
ਸੀਕੁਰਿੰਚੋ ਵਠੀ, ਈਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੰਤੁਪੁਠਿ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਮਾਇਆ ਮੇਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੇਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥

ਮਾਯ ਚੋਠ ਆਕੁਰਿੰਚਬਡੀਨ ਵਠੀ, ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਲੇਨਿ ਮੂਾਰੁਲ ਚੋਡੁ ਸਲਹਾਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਸੁਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਈ ਰੁਚਿਨਿ ਕੋਲੋਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕੀ, ਜੀਵਿਠਾਨਿਕੀ ਮਠੁਠੁ, ਯਜਮਾਨਿ ਅਯਿਨ ਆ ਦੇਵੁਡੁ
ਮਨ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਨੇ ਓਂਟਾਡੁ.

ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਈ ਦਿਵਮੈਨ ਆਖ਼ਾਦਾਨਿਖੀਰੁ ਨਨੁਅਸ਼ੀਰਠੀਸੇ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੇ ਨੇਨੁ
ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲਨੁ: ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚਡੰਲੋ ਨਿਮਗਮੈਨ ਵਠੀ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ
ਸਤਿਸੁਠੇਪੋਠਾਡੁ. ॥ 4॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਠੁਲੋਨੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖਿਸਾਠਿੰਚਡੰ ਮਨਕੁ ਲਭਿਸੁਨੰਡੀ;
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਮਰਠ ਭਯੰ ਠੋਲਗਿਪੋਤੁੰਡੀ.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਿਯਿਚਬਡਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠਿ ਧਾਠਿਸੁ, ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਸੁਠਾ. ॥ 5॥ 10॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੁ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

ਮਾਨਵੁਲਦਰੁਾ ਵਿਠਿਨਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਰਠਿਯਿਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦਿ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁਾ ਲੇਰੁ.

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠਰੁਮੇ ਵਿਠਿਕੀ ਅਠੇਠੁਡੁ; ਸੁਠਿਠਿਨਿ ਸੁਠਿਠਿਚਿ, ਦਾਨਿਨਿ ਚੁਾਸਿ, ਠਨ ਆਠੁਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਦਾਨਿਕੀ ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਆਰਾਠਨਠੋ ਦੇਵੁਠਿ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਡੀ, ਖਗੋਲ ਸਾਠਿ ਸੁਰਬਲਗਾ ਓਂਠੁੰਦਿ.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਠਿ ਪਗਲੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠਾਕਾਠਿਠੁਨੁਸਰਿਚਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਸੁਰਯੋਠਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਸੁਰਿਠਿਦੀ ਆਨੰਦਿਚੇਵਾਡੁ ਅਨਿ ਮੀਰੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

అతను లోపల ఉనాక్షు - బయట కూడా అతనిని చూడండి; ఆయన తప్ప మరెవరూ లేరు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥

గురుఖ్త్ గా, సమానతత్త్ యొక్కక దృష్టితో అందరినీ చూడండి; ప్రతి హృదయంలో, దివ్యాంతి ఉంటుంది. || 2||

ਚਲਤੋਂ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥

మీ చంచలమైన మనసును నిరోధించండి, మరియు దానిని తన సత్త ఇంటిలో స్థిరంగా ఉంచండి; గురువును కలుసుకోవడం దాత్తా ఈ అవగాహన పొందబడుతుంది.

ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥

కనిపించని ప్రభువును చూసి మీరు ఆశ్చర్యపోతారు మరియు సంతోషిస్తారు; మీ బాధను మరచి, మీరు ప్రశాంతంగా ఉంటారు. || 3||

ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥

అదుత్తమైన మకరందాన్ని తాగడం దాత్తా మీరు అతుస్త్త ఆనందాన్ని పొందుతారు మరియు మీ సత్త సప్రహంలో నివసిస్తారు.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥

కాబట్టి జనన మరణ భయాన్ని శాసనం చేసే ప్రభువు యొక్క పాటలని పాడండి, మరియు మీరు మల్లీపునర్ధన పొందకూడదు. || 4||

ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥

సారాంశం, నిషఖ్షమైన ప్రభువు, అందరి వెలుగు - నేను అతను మరియు అతను నేను - మా మధ్యతేడా లేదు.

ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥

అనంత అతీతుడైన ప్రభువు, సరోత్త దేవుడు - నానక్ గురువు అయిన ఆయనను కలుసుకునాక్షు. || 5|| 11||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్గురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਸੋਰਾਠ, ਮੋਦਠੀ ਮੋਘੋ, ਮੂਾਡਵ ਭਲੁ:

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਕ੍ਰਪ ਵਲ, ਏਕ ਵਿਸ਼੍ਵ੍ਰੁਘਿਕਰੁ ਦੋਵੁਡੁ:

ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥

ਐਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਕੁਠੁ, ਨਾ ਪ੍ਰਤਿਫਲਾਲ ਫਲਾਲਨੁ ਨੋਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਨੁ.

ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥

ਐਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨਫਲਮੁਲੁ ਪੋਂਦੁਨੁ.

ਜਾ ਆਏ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥

ਅਤਡੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਵਾਠੀਨਿ ਭਚਿਫੁਘੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੁਪਾਬਾਦੁ ਵਾਕਠੁ ਦਾਠਾ ਨਿਠੀਨਿ ਪੋਂਦੁਨੁ;

ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਂਦੁਕੇ ਨੋਨੁ ਨਿਭਮੁਨ ਪੇਰੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੁ ॥

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲਕੁ ਨਾਲੋ ਨੋਨੁ ਮੇਲੋਫੁਘੁ,

ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥

ਅਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਨਾ ਚਠਲਮੁਨ ਤੇਲਿਵਿਠੇਲਲਨੁ ਤਠਿਠਚਾਨੁ.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲ ਵੇਲੁਗੁ ਓਦਯਿਠਚਿਨਪੁਠੁ,

ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਾਰਾ ॥੨॥

ਐਪੈ ਚੀਕਠੀ ਅਠਾ ਠੋਲਗਿਪੋਯਿਠਿ. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਮਨਸੁਗੁਰੁ ਪਾਦਾਲਕੁ ਅਠੀਪੇਠੁਕੋਨਿ ਓਨਪੁਠੁ,

ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਰਠ ਮਾਰਠੁ ਤਗੁਠੁਠਿ.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇవుਨੀ ਭਯਮੂ ਵਲਨ ਨਿਰਭਉਠੈਨ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਪੌਂਦੁਨੁ;

ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥

ਅਪ੍ਰਥੁ, ਫਕਰੁ ਖਗੋਲ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕ੍ਯੁਠਿਲੋਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਠਾਠੁ. ॥ 3॥

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੁਝੈ ਕੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸ੍ਠਾਠੁ, ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈ ਮਰਿਯੁ ਅਰ੍ਠੰ ਚੈਸੁਕੁਨੈ ਵਾਰੁ ਏਂਠ ਅਰੁਦੁਗਾ ਠੰਟਾਰੁ,

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥

ਠੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਠ੍ਰਠ ਠਨਠ੍ਰਮੈਨ ਚਰ੍ਯੁ

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡਮੈ ਠਦਾਠ੍ਰਮੈਨ ਪਨੀ,

ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਕਾਠਠੀ ਪ੍ਰਭੁਵੁਨੁ ਸਠ੍ਰੁਠੰਗਾ ਕਲਵੰਡੀ. ॥ 4॥ 1॥ 12॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਫਕੈ ਨਿਠ੍ਰਠੈਵੁਡੁ, ਸਠ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਯਪਚੈਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਠਠਾਠੁ:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਸੋਰਾਠ, ਮੂਡਵ ਮੋਠ੍ਰਾ, ਮੋਦਠੀ ਠਲ੍ਲੁ:

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥

ਮੀ ਪਾਠਾਡ ਵਾਕਾਠ੍ਰਿਠਸਾਠ੍ਰਿੰਚੈ ਮੀ ਸੇਵਕੁਲੰਦਰੂ ਮੀਕੁ ਸੇਵ ਠੈਸ੍ਠਾਰੁ.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁ ਕ੍ਯਪ ਵਲ੍ਲ, ਵਾਰੁ ਸਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੈਨਵਾਰੁ ਅਵ੍ਰਠਾਰੁ, ਲੋਪਲ ਨੁਂਡੀ ਸੀਠ੍ਰੁਠੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨ੍ਰਿਰੁਠ੍ਰਿਸ੍ਠਨਾਠ੍ਰੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥

ਰਾਠ੍ਰਿਪਗਲੁ, ਵਾਰੁ ਸਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠੈਨ ਯੋਕ੍ਯੁਠਿਲੋਕਿ ਸ੍ਠ੍ਰੁਠਿਨੀ ਨਿਰੰਠਰੰ ਪਾਡੁਠ੍ਰੁ ਠਨਾਠ੍ਰੁ; ਵੀਰੁ ਗੁਰੁਸ਼ਾਠਾਡ ਪਦੰਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਠਠਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਠ ਨਾ ਪ੍ਰਭੁਵਾ, ਗੁਰੁਵਾ, ਨੈਨੁ ਨੀ ਠਿਠ੍ਰੁਠੁ; ਨੈਨੁ ਮੀ ਅਠ੍ਰੁਠਾਰੰਠ੍ਰੁ ਕੋਰੁਠੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਏਕੇ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਯੋਕੁ ਸਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੀਰੁ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਯੋਕੁ ਸਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੀਰੁ ਸਤ੍ਰੁਤ੍ਰੁ ਯੋਕੁ ਸਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ਮੋਲਕੁ ਵਗਾ ਆਨਭਾਉ ਦੋਵੁ ਆਪਿ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥
ਮੋਲਕੁ ਵਗਾ ਆਨਭਾਉ ਦੋਵੁ ਆਪਿ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥

ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਕੁਟੁੰਬੁ ਜੀਵਿਤੁ ਮੁਨਿਗਿਓਯਿ ਸਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਕੁਟੁੰਬੁ ਜੀਵਿਤੁ ਮੁਨਿਗਿਓਯਿ ਸਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥

ਸਤ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥
ਸਤ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਮੂਰ੍ਹੁਠੈ ਆਤਮਿ ਭੀਤੰ ਗਲ ਵਛੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਗੁਰੁ ਲੇਦੁ; ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਪੁਰੁਸ਼੍ਰੰਗਾ
ਵਧਾ ਚੋਸਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਨਾਮੰਤੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਡਤਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਹੰਨਿਮੁਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਸੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿ
ਪੁਰੁਸਰਿੰਪਜੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪੁਰਿਬਿੰਬਿਸਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸੁਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਸੁਰਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਪੁਰਿਫਲਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥

ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਤੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਤਮ
ਪ੍ਰਾਦਯਾਠੀ ਪੁਰਿਫਿਤਮੁਗਾ ਠੰਚੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ ਅਤੁਠੁ ਆਧਾਠੀਕੁ ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਠੰਚੁਠੀਮੈਨ ਮੇਠਸੁਠੁ ਪੋਂਦੁਤਾਮੁ; ਐਦਿ ਮਾਤੁਰਮੈ ਮਨ ਨਿਜਮੈਨ ਸੰਪਦ. ॥ 4॥
1॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ਭੁਕੀਆਰਾਠਨ, ਨਿਤਠੁ ਨਿਲਿਚਿ ਠੰਚੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਤੋ ਗੁਰੁਵੁ ਭਕੁਲਨੁ
ਆਸ਼ੀਰਠੀਸਾਡੁ.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਰਗਨਿ ਸੰਪਦ ਏਪੁਠੁ ਠਕੁਠਗਾ ਠੰਚੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ
ਏਵਰੁ ਠੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਰੁ.

ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਨਾਮ ਸੰਪਦ ਕਾਰਠੰਗਾ ਵਾਰੁ ਗੋਰਵਾਨਿਖੋਂਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸੁਰੁ ਦੇਵੁਠੀ
ਪੁਰਿਸਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁ ਡੁ ਕੇਵਲੰ ਗੁਰੁ ਵੁ ਮਾਟੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਢਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁ ਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਸਰੈਨ ਮਾਰੰ ਨੁੰਡੀ ਦੁਾਰੰਗਾ
ਤਿਰੁਗੁਤੁਾ ਦੇਵੁ ਨੀ ਸਮੁਕੁੰਲੋਂ ਸ਼ਿਕੁੰ ਨੁ ਪਿੰਡੁ ਤੁੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੇਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

ਏ ਸ਼ਰੀਰੰਲੋਂ ਐਦੁਗੁਰੁ ਦੋੰਗਲੁ (ਦੁਰ੍ਘਣਾਲੁ): ਕਾਮੰ, ਕ੍ਰੋਧੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ
ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰੀਯੁ ਅਹੰਕਾਰੰ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੁਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥

ਵਾਰੁ ਅਦੁਠ੍ਰਮੁਨੈ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠ੍ਰੋਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਸੰਠ੍ਰੁ-ਸੰਕਲਿਠ੍ਰੁ ਵਕੁੰਟੁਲੁ
ਦਾਨੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਰੁ; ਵਾਰੀ ਫਿਰਾਠ੍ਰੁਲਨੁ ਏਵਰੁਾ ਵਿਨਰੁ.

ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥

ਮਾਯੁ ਪੁਏ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਗੁਠ੍ਰੀਗਾ ਏਨੁਪਪੰਚੰ ਮੁਾਰਠ੍ਰਮੁਨੈ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸੁਨੈ
ਏੰਟੁੰਡੀ; ਗੁਰੁ ਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਦਾਨੀ ਆਧਾਠ੍ਰੀਕੁੰ ਝੀਵਿਤੰਲੋਂ ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁੰ
ਚੀਕਟਿਲੋਂ ਮਿਗਿਲੀ ਏੰਡੀ. ॥ 2॥

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਨੀਕੀ, ਸਾਠ੍ਰੀਨਤਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰੁਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਾਰੁ ਨਾਸ਼ਨਮੁਏਪੋਯਾਰੁ; ਵਾਰੁ
ਬਯਲੁਦੋਰਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਵਾਰੀਠੋਂ ਪਾਟੁ ਏਮੀ ਵੋਠ੍ਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁ ਵੁ ਭੋਧਨਲੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਾਡੁ, ਦੇਵੁ ਨੀ ਪੇਰੁ ਨੁ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ
ਪਿੰਡੁ ਪਰਿਚੀ, ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟੁਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਮਪੀਮ ਪਾਟੁਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ;
ਆਯਨ ਕੁਪਨੁ ਚੁਾਸੀ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਿਨ ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਆਧਾਠ੍ਰੀਕੁੰ ਆਨੰਦਾਨੀ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਯੋਕੁੰ ਆਧਾਠ੍ਰੀਕੁੰ ਝਾਨੰਠੋਂ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਪਿੰਡਿਨ ਵਾਰੀ, ਵਾਰੀ
ਆਦੋਸ਼ੰ ਰਾਝਾਲਨੁ ਕੂਡਾ ਪਰਿਪਾਲਿਸੁੰਡੀ.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥

ਵਾਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭੜੀ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਨਿਮਗਠ੍ਠੈ ਊਂਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਨਿਤ੍ਰਪਤਿਫਲਾਨਿਸੁੰਪਾਦਿਸੁਨੇ ਊਂਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡਟੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਅਵੁਠਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠ੍ਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਊਕਰੁ ਲੋਂਕੰਲੋਂ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਊਦੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੇਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥

ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡੀ ਅਹਾਨਿਰੁਾਠਿੰਚਿ, ਭਕੁਲੁ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਮਾਰਿਨੰਠ ਵਿਨਯੰਗਾ ਮਾਰਿਨਪੁਠੁ ਭਗਵੰਠੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿਸੁਾਡੁ.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਪਾਡਟੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਭਗਵੰਠੁਡੀਠੋਂ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁ ਆਨੰਦਾਨਿਸੁਾਠਿੰਚਡੰ ਮੈ ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰੁਵਠੁ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਲੋਂ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡਟੰ ਵਲੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਵਡੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥

ਊ ਪਵਿਠ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਕੁਪ ਯੋਕੁਮਾਪੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰਮੈਨਦਿ.

ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁਕੁ ਦਯੁਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮਾ ਗੋਰਵਾਨਿਰੁਕ੍ਰਿੰਚੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਦਾਠ੍ਠਾ ਨੇਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਠਾ ਭਗਵੰਠੁਠੁ ਸੁਤਿੰਚਿ ਆਠ੍ਠਾਠਿੰਕੰਗਾ ਬ੍ਰੁਠਿਕਿੰਊਂਟਾਨੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਈਚਿਠੁ ਬੁਠੁ ਦਾਠ੍ਠਾ ਅਨਿਰੁਕਾਲ ਨਾ ਭਯੰ ਨਿਰੁਾਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ਨਾ ਦੇਂਦੁ ਭਾਗੁ ਸਾਚੁ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਅੰਦਮੈ ਨਵਾਡੁ; ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵਾਡੁ, ਆਯਨਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੇ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥

ਆਯਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯਲੋ ਨਿਤਯੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਸੁਤਿਚੈ ਦੈਵਿਕ ਵਾਕਾਫ਼ੀਪਤਿਫ਼ਿੰਚਿ,
ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੋਲਕੁਵਗਾ, ਲੋਕਿਕ ਭੋਧਨਲ ਪਲੁ ਅਪ੍ਰਮਤੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਮਹਾ ਗੰਠੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਂਦੁ ਚਾਲਾ ਲੋਚੈ ਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾಂತਿ ਯੋਕੁਪਦਾਤ; ਏਵਰੁ
ਅਤਨਿ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਦੁ.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿਨ ਆਯਨ, ਨਿਰੁਕੁਠੁ ਦੇਂਦੁ ਠੀ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਪ੍ਰਤਿਫ਼ਿੰਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥

ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਨਿਪੁਠੁਗਾ, ਸਾਠੁ ਸਾಂತਿ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿ
ਨਿਪੁਠੁਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੰਦੋਹਾਨਿਠੁਪਲ ਨੁੰਡਿ ਨਿਰੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੇ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥

ਦੇਂਦੁਨਿਠੁ ਏਕੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਮਾਰੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਡਵਡਾਨਿਕੀ ਚਾਲਾ ਕੁਠੁਮੈਨ ਮਾਰੰ;
ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਰੁਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਟੰ ਦਾਠੁ ਏਵਰੈਨਾ ਏ ਮਾਰਾਨਿਠੁਰੁਦੁਗਾ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਹਾਨਿਠੁਰਿਯੁ ਚੋਡੁ ਪ੍ਰਵਠੁਲਨੁ ਤਠੁੰਚਾਡੁ; ਗੁਰੁ ਠੁ ਮਾਠੁ
ਊਠੁਗਿਨ ਆਯਨ ਦੇਂਦੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੁ ਨਿੰਡਿਊਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਨਾਮਠੁ ਸੰਪੂਰੰਗਾ ਨਿੰਡਿ ਊਨਾਠੁ, ਐਦਿ ਗੁਰੁ ਠੁ ਮਾਠੁ ਦਾਠੁ
ਤਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਠੁਲੰਕਰਿਸੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 3॥

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰੀ ਮਾਟ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁ ਪਦਾਤ; ਮਨਸੁ ਸੁਖਾਨੀਠੋ ਨਿੰਡੀਘੋਯਿਨਪੁਠੁ,
ਅਪੁਠੁ ਓਕਰੁ ਦੇਵੁਨੀਲੋ ਵੀਲੀਨੰ ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨੀ ਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਅੰਠੁਲੁ ਮਰੀਯੁ
ਚੇਵੀਠੀਵਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਓ ਪੁਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਏੰਦੁਕੁ ਵਚਾਰੁ?

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁ ਸੁਠਾਰਮੁਨੁ ਏਨਠੁਠਾ ਪੋੰਦਲੇਰੁ; ਵਾਰੁ ਠਮ
ਠੀਵੀਠਾਲਨੁ ਵੁਧਾ ਚੇਸੀ, ਠਨੰ ਮਰਠਾਲ ਦਾਠਾ ਪਦੇ ਪਦੇ ਵੇਠਠਾਰੁ.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥

ਮੁਰੀਕੀ ਪੁਰੁਗੁਲੁ ਮੁਰੀਕੀਲੋ ਓਨਠੁਠੇ, ਮੁਠੁਲੁਲੇਨ ਸੀਠੁ ਚਿਠੁੰ ਅਠੁਠਾਨਪੁ ਚੀਕਠੀਲੋ
ਮੁਨੀਗੀਘੋਠੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਓ ਸੁਠੋਦਰੁਠਾ, ਦੇਵੁਠੁ ਠਨ ਸੁਠੀਨੀ ਠਾਗੁਰਠੁਗਾ ਠੁਸੁਕੁੰਠਾਠੁ, ਵਾਰੀਨੀ ਸੁਰੇਨ
ਮਾਰਠੰਲੋ ਓੰਚੁਠਾਠੁ; ਆ ਪਨੀ ਚੇਠੁਗਲ ਵਾਠੁ ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਓ ਸੁਠੋਦਰੁਠਾ, ਸੁਠੀਕਰਠੁ ਏਦੀ ਓਠੁੰ ਠੋ ਨੁਨਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨੀਠੁਮਿੰਚਠੀਨਦਾਨੀ
ਏਵਠੁ ਚੇਰੀਪੀਵੇਠੁਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮ ਓਨੀਕੀਨੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਗੁਰੁਪਿੰਚੇ ਵਠੀ, ਅਪੁਠੁ ਆਠਨੁ ਮਰੇਵਰੀ ਕੋਸੰ
ਚੁਠਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਸੁਠਠ, ਮੁਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥

ਗੁਰੁ ਠੋਠਲਨੁ ਪਾਠੀੰਚੀ ਠੁਕੀ ਆਠਠਨਲੋ ਪਾਠੁਠੋਨੇਵਾਰੁ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾਮਾਨੀ
ਪੁਰੇਮਗਾ ਸਠੀੰਚੁਕੁਨੇਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਪੁਰੀਕਰਮੁਨੇਵਾਰੁ.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మీ భక్తులను ఆదరించి, మీకు ప్రీతికరమైన వారిని రక్షించండి.

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੈ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, మీరు సద్గుణానిక్షచేష్టారు, మీరు గురువు మాట దాఠ్ఠా గ్రహించబడ్డారు; మీ స్తుతిని ఉచితించగా భక్తులు పుణాక్షులతో (దేవుడు) కలిసిపోతారు. || 1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఠ్ఠూ ఆధాక్షిత దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਰੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

జీవితంలో చివరి క్షణంలో, అతను మాత్రమే మీకు మంచి సేఘ్ఠితుడు; అతను ఎల్లపుఠ్ఠూ మీకు అండగా ఉంటాడు. || విరామం||

ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੁਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥

దుష్టుల ముఠా ఎల్లపుఠ్ఠూ అసత్యాఘ్ఠిఆచరిస్తుంది; వారు ఎనఠ్ఠూ ఆలోచించరు మరియు అర్థం చేసుకోరు,

ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥

దుష్టతఠ్ఠ లేదా అపవాదు దాఠ్ఠా ఎవరూ ఎటువంటి ప్రతిఫలానిఘ్ఠాందలేదని. నరిఠ్ఠగ్ (భక్తుని ప్రఘ్ఠాదుని హింసించినందుకు) మేకులతో హఠ్ఠాఠ్ఠా రాజు చీలిపోయాడు.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

మరియు భక్తుడైన ప్రఘ్ఠాదుడు, ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని పాటలను పాడతాడు, ఆయనచే రక్షించబడ్డాడు. || 2||

ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥

ఆతఠ్ఠంకలిఠ్ఠులైన వారికి జ్ఞానం లేదు, కానీ వారు తమను తాము చాలా పుణాక్షులుగా భావిస్తారు.

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥

ਵਾਰੁ ਸਾਧੂਵੁਲ ਅਪਵਾਦੁਲੋਂ ਪਾਛੋਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵਧਾ ਚੋਸਿ
ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਨਿਪ੍ਰਫਿਸ਼੍ਟਾਰੁ.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਏਨਠੁ ਧਾਠੀਂਚਰੁ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਾਰੁ ਪਸ਼ਾਠਾਪਪਡੁਤੁ ਚੁ
ਲੋਕੰ ਨੁੰਡਿ ਨਿਪ੍ਰਫਿਸ਼੍ਟਿੰਚਰੁ. ॥ 3॥

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਡੰ ਢਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ
ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵਿਜਯਵੰਤੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਮੁਤੁਕੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ, ਵਾਰੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਚੋਸ਼ੁਨਿ ਸੁਤਿਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥

ਨੋਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਵਾਰਿ ਸੇਵਲੋਂ ਨਿਮਗਠੁ ਅਵੁਠਾਨਨਿ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠੁਚਾਡੁ.

॥ 4॥ 5॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥

ਐਯੰਨ ਏਕਠੋਂ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁਡੁ, ਸੇਖੁਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਬੰਧੁਵੁ, ਅਤੰਨੁ ਗੁਰੁ
ਸੰਕਲਾਠੁਕੀ ਲੋਬਡੁਤਾਡੁ.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਤੰਨ ਸੋਂਤ ਚਿਠੁਨਿਠੁਨੁਸਰਿੰਚੋਵਾਡੁ ਚੋਸ਼ੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਯਿ
ਬਾਧਪਡੁਤਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ ਖੁਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਪਦੇ ਪਦੇ ਚਿੰਤਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥

ఓ నోదరులారా, సత్యగురు బోధలను పాటించకుండా ఖగోళ శాంతిని పొందరు మరియు పదే పదే చింతిస్తున్నారు. ॥ 1॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥

ఓ నానక్, మనం ఆతఙ్ఘహంకారానిహిత్యంలోపల నుండి నిరూఢించినపుఠ్ఠు, అపుఠ్ఠు మన మనసుఠ్ఠో నివసిస్తునఠ్ఠోవుఠ్ఠి మనం గ్రహిస్తాము. ॥ 4॥ 6॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥

ਰਾਗ് ਸੋਰਠ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁవు, నాలుగు పంక్తులు:

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥

సత్యగురువు నుండి మాత్రమే భక్తి ఆరాధన యొక్కబహుమతిని పొందుతారు, మరియు దేవుని స్తుతి యొక్కదైవిక పదాలు హృదయంలో పొందుపరచబడ్డాయి.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵే ਸਦా ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥

సత్యగురు బోధలను అనుసరించే వాడు, శాశ్వత శాంతిని పొందుతాడు మరియు అతని అహం గురువు మాట దాఠ్ఠా నిరూఢించబడుతుంది.

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਿਆਣੀ ॥

సత్యగురు బోధలు లేకుండా భక్తి ఆరాధనలు చేయలేం; అది లేకుండా ప్రపంచం అజ్ఞానంతో తిరుగుతుంది.

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਭੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥

సఠ్ఠ్యం సంకలిత్ర వక్తులు చుట్టూ తిరుగుతారు; వారు ఎల్లపుఠ్ఠూ బాధపడతారు, వారు నీరు లేకుండా మునిగి చనిపోయారు. (1)

ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥

ఓ సోదరా, ఎపఠ్ఠ్ఠికీ గురువు శరణాలయంలోనే ఉండండి.

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు తన కృపను అనుగ్రహిస్తూ, తన గౌరవానిక్షాపాడి, దేవుని నామం దాఠ్ఠా గొప్పతనానిక్షాశీరఠ్ఠిస్తాడు. ॥ విరామం॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥

పరిపూర్ణగురువు దాఠ్ఠా తన ఆధాఠ్ఠిక్ జీవితాన్నిపతిబింబించే వాడు; దేవుని స్తుతి యొక్కదైవిక పదాలను అటుఠ్ఠింగ్ చేయడం దాఠ్ఠా దైవిక ధరాఠ్ఠను ప్రతిబింబించడం ప్రారంభిస్తుంది.

ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

కామాన్నికోపాన్నిఅహంకారానిక్షాఠ్ఠించడం దాఠ్ఠా, అతను తన హృదయంలో నివసించే ప్రపంచ జీవితమైన దేవుఠ్ఠి గ్రహిస్తాడు.

ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਊਂਡਊਂਡੰ, ਆਯਨ ਤਨਠੋਂ,
ਸ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਦੋਵੁਨਿ ਊਂਡਿਕਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

ਯੁਗਯੁਗਾਲੁ ਅੰਤਲਾ, ਦੋਵੁਨਿਠੋਂ ਐਕਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕਿ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਪਦੰ ਒ਕਠੈ
ਮਾਰਠਮਨਿ ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਸ੍ਰਾਡੁ, ਅੰਦੁਵਲੁ, ਨਾਮੰ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਤੀਪਿਗਾ
ਕਨਿਪਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਆ ਵਠੀ ਊ
ਸ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਕਿ ਸ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਡੰ ਵਿਯਯਵੰਤਮੈਂਦਿ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮਕਰੰਦਾਨਿਊਸਾਠੀਸੁਆ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਸਤਿਸ਼ਲਵੁਤੁੰਦਿ;
ਆਯਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਤਾਨੈ ਊਨਾਠੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਨੁੰਡਿ, ਸ਼ਕੁਤਿ ਨੁੰਡਿ
ਸੰਠੋਂਪਿੰਚਬਡਿਨਲੁ ਭਾਵਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥

ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਊਂਡਾਡੁ, ਆਯਨ ਹ੍ਰਦਯੰ
ਸੰਠੋਂਪੰਠੋਂ ਵਿਕਸਿਸੁੰਦਿ, ਆਯਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਦੁਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ ਯੋਕੁਊਗਨਿ
ਸ਼ਾਵਠੁ ਕੰਪਿਸੁਨਠੁਗਾ ਊਂਡੁੰਦਿ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਪਦਮੈਨ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ
ਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿਲੋਂ ਲੀਨਮੈ ਊਂਡਾਡੁ. ॥
3॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੇਇ ਨ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਸ਼ਪਦਮਿ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲਿਯਦੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਐਚਿਠੁ ਬੁਠਿ ਚੇਠ
ਮਨਸੁਠੁ ਦਾਨਿ ਊਂਡਿਕਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਸ਼ਪਦਮਚਰੁਡਿਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵਠੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਮਾਰਾਨਿਊਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਡਾਡੁ;
ਨਾਮ ਗੋਪਸ਼ਾਰਾਨਿਊਠਨਿ ਨਾਲੁਕ ਆਸਾਠੀਸੁੰਦਿ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥

ਧਾਫ਼ਤਮ, ਕਰੋਰ ਸ਼ਰਮ, ਸੰਠਿਯੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਣ ਅਨੰਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਨੁਮਚਿ ਸੰਕ੍ਰਿਰਿਚਬਡਤਾਯਿ;
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਦਯੁਮਲੋਂ ਊਂਡਟੁਮ ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਫ਼ਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਤੁਮਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਤਮ ਪ੍ਰਾਦਯੁਮਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਫਿੰਚਿਨ ਭਕੁਤੁਲੁ, ਅੰਦੰਗਾ
ਕਨਿਪਿਸ਼ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁਲੋਂ ਗੋਰਵਾਨਿਫ਼ਾੰਦੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 7॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਦੂਪਾਦੁਲੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੁਝ ਪਾਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਤੇਲੁਸੁਕੋਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਫ਼ਾ
ਓਕਰਿ ਤੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਮਡਿ ਦੂਾਰੰਗਾ ਊਂਟਾਯਿ; ਅਯਿਠੇ ਓ
ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਓਕਰੁ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਫੁਰੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ.

ਸੇ ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, (ਅਟੁਵੰਠੀ ਅਵਗਾਹਾਨ ਨੁ ਈਚੇਫ਼ਾਡੁ) ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ
ਓਕਰੁ (ਓ ਵਿਪਯਾਨਿਯੁਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਫ਼ਾਰੁ) ਸਿਕੁਅਤਨਿ (ਅਤੁਕਾੰਤਿ (ਦੇਵੁਡੁ)
ਤਨ (ਸਠੁਠ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੁਲੇਦਾ) ਕਾੰਤਿਠੇ ਏਕੰ ਅਵੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪ੍ਰੇਮਠੇ ਦੇਵੁਨਿਠੇ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਂਡੰਡਿ.

ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਧਾਫ਼ਿੰਚਡੰ ਦਾਫ਼ਾ, ਮੇਮੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ
ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸ਼ਟਾਮੁ: ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਕੁਠੀ ਦੇਵੁਨਿ
ਸਮਕੁਲੋਂ ਓਕ ਸ਼ਾਨਾਨਿਯੁਨੁਗੋਂਟਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ఓ సోదరా, గురువు బోధనలు లేకుండా దేవుని పట్ల ప్రేమ బాగా లేదు, కానీ సీత్యు సంకల్ప కలిగిన వక్తి దత్తదప్రేమలో మునిగిపోతాడు.

ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥

ఓ సోదరా, సద్భంకలిత్ర వక్తులు చేసే ఆచారబద్ధమైన క్రియలు నిరుపయోగంగా నిరూపిస్తాయి, వారు ఏమీ ఇవణ్ణి పొట్టును కొట్టినట్లు. || 2||

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు బోధనలను కలుసుకునప్పుడు మరియు అనుసరించినపుడు, నామం మనసుల్లో ప్రబలంగా ఉంటుంది, మరియు శాశత్ర దేవుని పట్ల ప్రేమ మరియు ఆపాఖ్యుతతో నిండిపోతాడు.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥

ఓ' సోదరుడా, గురువు యొక్క అనంతమైన ప్రేమ దాత్రా, ఒకరు ఎల్లప్పుడూ దేవుని పాటలను పాడుతూనే ఉన్నారు. || 3||

ਆਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ఓ సోదరుడా, గురువు బోధనలను అనుసరించడంపై తన మనసును కేంద్రీకరించే ప్రపంచంలోని ఆ వక్తి రాక అవుతుంది.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥

ఓ నానక్, దేవుని పేరు గురువు దాత్రా సీక్తరించబడింది, మరియు అతని పదం దాత్రా గురు దేవునితో ఒకరిని ఏకం చేస్తాడు. || 4||8||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ సోరత్, మూడవ గురువు, మొదటి లయ:

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥

నా సోదరులారా, మొత్తం ప్రపంచాలు మాయ యొక్క మూడు విధానాలలో నిమగ్నమై ఉన్నాయి (ధరణ, ధరణ మరియు శక్తి); గురువు ఒక వక్తికి ఈ విషయాన్ని అర్థం చేసుకునేలా చేస్తాడు.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਛੁਟੀਐ ਭਾਈ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥

ਓ ਸ ਹੋਰੁਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਆਨੁ ਸਰਿੰਚਟੰ ਦਾਠਾ ਓ ਮਾਯ ਵਿਧਾਨਾਲ
ਨੁੰਡਿ ਮਨੰ ਵਿਮੁਕਤੀ ਪੋਂਦਵਚੁਘੋਵੇਲੀ ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੁਲਨੁ ਦੀਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਡਗੰਡਿ.

॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਾਯ ਯੋਕਥੁ ਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲਨੁ ਤਝਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਮਨਸੁ ਸੁਖੀਚੈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ ਕਾਨਿ ਨਾਲੁਵ ਪ੍ਰਿਠਿਕੀ ਮਿਮਲ੍ਹੀਮ੍ਹੀਰੁ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ
ਚੈਸੁਕੋਂਡਿ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਰੁਦਰੁਡਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਆਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮਾਨਿਠ
ਪਾਟਲਨੁ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਪਾਡੰਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੇ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

ਓ ਸ ਹੋਰੁਦਰੁ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਨਾਮੰਕੁ ਅਲੁਠ੍ਰਾਠ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਸਜੀਵੰਗਾ
ਠੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿ ਘੋਡਿਚਿ ਪੇਠ੍ਰਿ, ਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਮਰਣਿੰਸਾਰੁ.

ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਗਾਇ ॥੨॥

ਓ ਸੋਦਰੁ, ਮਾਯ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਅਝਾਨ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਗੁਠ੍ਰਿਦਿ; ਵਾਰੁ ਤਮ ਆਧਾਠੀਠ
ਸੰਪਦਨੁ ਦੋਚੁਕੁਨ ਠ੍ਰਾਠ ਠਕਠਿ ਨੁੰਡਿ ਵੇਲੀਪੋਤੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਮਾਯ ਨਿਦ੍ਰ ਨੁੰਡਿ ਮੇਲੋਠੋ ਵਾਰਿਨਿ
ਕਾਪਾਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਘੁ ਵਾਟਿਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਠੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਠੀਸੁਕੁਵੇਲਠਾਰੁ.

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ ਵਲੁ ਨਿਯਮੈਨ ਲਾਭੰ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਠਾਠੀੰਚਡਮੇ, ਗੁਰੁਘੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਦਾਨਿਨਿ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰੁਸ੍ਰੁ
ਠੰਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ఓ' సోదరుడా, గురు శరణాలయానికి వచ్చినామంకు ప్రేమతో అనుసంధానం అయిన వారు, దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోకుండా రక్షించబడతారు.

ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥

ఓ నానక్, నామం ఒక ఓడ మరియు తెప్పవంటిది, ఇది భక్తులు ప్రపంచ-దుర్ఘముద్రం మీదుగా ఈడుతుంది. || 4|| 9||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥

రాగ్ సోరత్, మూడవ గురువు, మొదటి లయ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥

ఈ ప్రపంచంలో, సత్యగురువు మాత్రమే శాంతి సముద్రం లాంటిది, మరియు శాంతిని మరెక్కడా సీక్ష్మరించలేము.

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥

ప్రపంచం అహంకారపు బాధాకరమైన వాళ్ళితో బాధపడింది; అది తిరిగి పుట్టడానికి మరణిస్తూనే ఉంటుంది, అది నొప్పితో ఏడుస్తుంది. || 1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ఓ మనిషి, గురువు బోధనలను పాటించి ఆధ్యాత్మిక శాంతిని పొందండి.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు సత్యగురు బోధలను అనుసరిస్తే, మీరు శాంతిని పొందుతారు; లేకపోతే, మీ అమూలమైన జీవితానిష్ఠంగా వృధా చేసిన తరువాత మీరు ఇకథ నుండి బయలుదేరుతారు. || విరామం||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥

ప్రజలు మాయ యొక్కమూడు విధానాల ప్రభావంతో అనేక ఆచారాలను నిరఘోస్తారు కాని వారు దేవుని పేరు యొక్క ఆనందాన్ని ఆస్వాదించరు.

ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਮੂਾਡੁ ਰੋਜ਼ਾਵਾਰੀ ਵ੍ਰਾਠਨਲੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਪੁਾਰੀਖ਼ੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਤਲਕੁ
ਨੀਟੀ ਸਮਰਠੁਲੁ ਚੋਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗਾਯਤ੍ਰਿ ਮਨ੍ਰਾਨਿਖ਼ੁਰਿਸ਼ਾਰੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ
ਵਾਰੁ ਆਠਾਠੀਕੀ ਝਾਨਨ ਲੋਕੁੰਡਾ ਬਾਠਪਡੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇ ਵਡਠਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਠੀ ਅਦੁਪੁਠਵੰਤੁਡੁ; ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਦੋਵੁਡੁ
ਸਠੁੰਗਾ ਕਲਿਸਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥

ਵਾਰੀ ਅਪੋਨਿਰੁਲੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਖੁਮਕਰੰਦਾਨਿ
ਠਾਗਡੰ ਦਾਠਾ, ਠਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਤਿਸ਼ਲਮੇ ਊੰਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਠੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਊ ਪੁਪੰਚੰ ਏੰਠ ਅਝਾਨਿਗਾ ਊੰਦੋ, ਅਦੰਠਾ ਗੁਠੀਦੀ, ਅਝਾਨੰ ਯੋਕੁਕੀਯਲੁ
ਚੋਸਿਨਲੁਗਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨੀਟਿਵੰਠਮੇਨ ਮਾਠਾਨਿਖ਼ੋੰਦਲੇਮਨਿ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਠਨਿ ਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ
ਆਠਾਠੀਕੀਝਾਨਿ ਅਯਿਨ ਕਲਠੋ ਦੋਵੁਠੀ ਚੁਸਿ, ਅਠਨਿ ਪੁਦਯੰਲੋ ਅਠਨਿਨਿ
ਗੁਰੁਪਿੰਚਦੁ. ॥ 4॥ 10॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਠਰਮਾਈ ॥

ਸਠਗੁਰੁ ਬੋਠਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਊਕਰੁ ਚਾਲਾ ਬਾਠਪਡੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਠਿਰੁਗੁਠਾਨੋ ਊੰਨਾਰੁ

ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, మేము నిసఘోయులమై సాతిక్షులమై యుండి, వయసు తరువాత మీరు ప్రయోజకునిగా ఉనావు; గురువు గారి మాట దాఠ్ఠా మనల్ని జీవించడానికినీతివంతమైన మార్గంతో ఆశీరఠ్ఠించండి. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ఓ ఆధాఠ్ఠిక్ఠ దేవుడా, దయచేసి నాకు దయను ఇవఠ్ఠడి,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నామ ప్రదాత అయిన గురువును కలుసుకోవడానికి ననుఘుకం చేసి, ఆయన దాఠ్ఠా నా జీవితానికి మధఠ్ఠతు అయిన నామంతో ననుఘుశీరఠ్ఠించండి. ॥ విరామం॥

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥

అనంతమైన దేవుని నామాన్నిగఠించిన వాడు, తన ప్రాపంచిక కోరికలను నిరూఠ్ఠిస్తాడు, అతని దఠ్ఠదఠ్ఠుననుఘుధాఠ్ఠిక్ఠ సమతఠ్ఠ్ఠితిగా మారుతుంది

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥

దేవుని నామము [పాపాలను నిరుఠ్ఠిస్తుంది కాబఠ్ఠి, అందుకే దేవుని నామమును రుచిచూడడం దాఠ్ఠా, అలాంటి వఠ్ఠ్ఠి మననుఘుపవిఠ్ఠంగా ఉంటుంది. ॥ 2॥

ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ మాటను పాటించడం దాఱా మీరు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందినట్లయితే, అపుఱ్ఱు మీరు ఆధాఱ్ఱిక్త జీవితానిఱ్ఱాశఱ్ఱ్రంగా గఱ్ఱువుతారు మరియు మీరు ఆధాఱ్ఱిక్త మరణాన్నిఱ్ఱనఱ్ఱూ చనిపోరు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥

అదుఱ్ఱ్రమైన నామం మనసుఱ్ఱు ఎపుఱ్ఱూ తీపిగా ఉంటుంది, అయితే ఇది గురువు మాట దాఱా అందుకునే అరుదైన వఱ్ఱి మాత్రమే. ॥ 3॥

ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥

ప్రయోజకుఱ్ఱు దేవుఱ్ఱు నామం యొక్కఱ్ఱు బహుమతిని తన నియంత్రణలో ఉంచుకునాఱ్ఱు; తనకు నచిఱ్ఱ వారికి ఇస్తాఱ్ఱు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥

ఱ్ఱ నానక్, నామంతో నిండి, వారు ఇకఱ్ఱ ఆధాఱ్ఱిక్త శాంతిని ఆసాఱ్ఱిస్తారు మరియు దేవుని సమక్షంలో గౌరవించబడతారు. ॥ 4॥ 11॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ సోరత్, మూడవ గురువు:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించినపుఱ్ఱు, అపుఱ్ఱు దైవిక శ్రావఱ్ఱ్ర లోపల బాగా ఉంటుంది మరియు అపుఱ్ఱు మాత్రమే ఒకరు ఉనఱ్ఱ్రమైన తెలివితేటలు మరియు అతుఱ్ఱ్రఱ్ఱ్ర ఆధాఱ్ఱిక్త హోదాతో ఆశీఱ్ఱ్రించబడతారు.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥

మనసుఱ్ఱో నివసించే దేవుని శాశఱ్ఱ్ర నామాన్నిగహిస్తాఱ్ఱు, మరియు నామాన్ని ధాఱ్ఱించడం దాఱా, నామం లోనే విలీనం అవుతుంది. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥

గురువు బోధనలను పాటించకుండా, ప్రపంచం మొత్తం పిచిగ్గా తిరుగుతోంది.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਤੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿ ಅಯಿਨ ಆತಂಕಂಕಲಿಪ್ಪುಡು ಗುರುವು ಮಾಟನು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕೊಡು
ಮರಿಯು ತಪ್ಪುಡು ನಮಸ್ತಾನು ಮರಿಯು ಸಂದೆಹಾಲಲೊ ಕೊಲೊತ್ತಾಡು. || ವಿರಾಮಂ||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥

ಮಾಯಲೊನಿ ಮೂಡು ವಿಧಾನాలు (ಶಕ್ತಿ, ದುರ್ಗುಣಂ, ಧರಣ) ಒಕ ವಕ್ತಿನಿ ಭ್ರಮಲೊಕಿ
ತಪ್ಪುಥೊವ ಪಟ್ಟಿಂಚಾಯಿ; ಅಂದುವಲ್ಲ ತನ ಅಹಾಂಲೊ, ಅತನು ತನ ಕೊಸಂ ಮರಿಂತ
ಪ್ರಪಂಚ ಬಂಧಾಲನು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ತಾನೆ ಒಂಟಾಡು.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਉਭਉ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥

ಜನನ ಮರಣಾಲ ಚಕ್ರಂ ಅತನಿ ತಲಪ್ಪೆ ತಿರುಗುತಾ ಒಂಟುಂದಿ, ಮರಿಯು ಅತನು
ಬಾಧತೊ ಬಾಧಪಡುತಾ ಗರಣ್ಣ ಗುಂಡಾ ವೆಳತಾಡು. || 2||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ಸಗਲ ಸੰಸಾರಾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪತಿ ਖੇਈ ॥

ಮಾಯ ಯುಕ್ತಮೂಡು ವಿಧಾನాలు ಮೊತ್ತಂ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊ ಪ್ರಬಲಂਗಾ ಒನಾಣ್ಣು;
ಅಹಾಂಲೊ ನಟಿಂಚಡಂ, ಒಕರು ತನ ಗೌರವಾನಿಕ್ರೊಲೊತ್ತಾರು.

ਗੁರਮੁਖਿ ਹੋਏ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚೆ ವಾಡು, ನಾಲ್ವ ಖಗೊಳ ಆನಂದಾನಿಗುರಿಸ್ತಾಡು
ಮರಿಯು ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಧಾನಿಸ್ತಾ ಪ್ರಶಾಂತಂਗಾ ಜೀವಿಸ್ತಾಡು. || 3||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮಾಯ ಯುಕ್ತಮೂಡು ಮೂಡು ವಿಧಾನాలు ನੀವಿ; ಮೀರು ಅನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಮರಿಯು
ಮೀರು ಏಮಿ ಚೆಸ್ತಾರೊ ಅದಿ ಜರುಗುತುಂದಿ.

ਨಾನਕ ರਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤಾರಾ ಸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੇਈ ॥੪॥੧੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಗುರುವು ಮಾಟ ದಾಠಾ ಅಹಾಂ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪೊಂದುತಾಡು, ತರುವಾತ
ದೆವುನಿ ಪೆರು ದಾಠಾ, ಮಾಯ ಯುಕ್ತಮೂಡು ವಿಧಾನಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪೊಂದುತಾಡು. ||
4|| 12||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತ್ಯದೊವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਘੁ, ਮੋਦਣੀ ਲਯੁ:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਵੇਰੁਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਦੋਵਿਕ ਵਾਘੋਰਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਸਾਸ਼ਠੁ
ਬਾਠੁਕਰੰ.

ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥

ਐਯਨੇਂ ਸਰੁਕੁ, ਦੋਵਿਕ ਵਾਘੋਰਿ, ਠਾਨੇਂ ਨਿਤ੍ਰਸੰਪਦ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਨੇਂ ਊਂਡੰਡੀ.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਘੁ ਕ੍ਰਪ ਦਾਠਾਨੇਂ ਅਮਰੁਠਾਨੇਂ, ਚੇਰੁਕੋਲੇਨਿ, ਅੰਠੁਚਿਕਠਿ ਪ੍ਰਿਯਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਰੁ

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਨੀ
ਚਾਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਅੰਦਰਿ ਨੋਂਟੀ ਦਾਠਾ ਮਾਠਾਡੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਜੀਵੁਲਨੁ ਅਰਠੁਠੁਲੋਂ ਨਡਿਪਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਨੀਤਿਵੰਠਮੁਨੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਮੁਪਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਗੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਐਯਨੇਂ ਊਂਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਨਿਰੁਠੁਠੁਕੀ ਗੁਰੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਾਨੇ ਅਨਿਧੋਵਤਲਨੁ ਸੁਘੋਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਵਾਟੀਨਿ
ਵੇਰੇਠੁ ਪਨੁਲਕੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਰਾਲੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਸੁਘੋਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਜੀਵਸਾਠੁਨੁ ਊਪਸੰਹਾਰਿੰਚੁਕੁਨਘੁਠੁ, ਜੀਵਿ ਮਰਣਿਸੁੰਦਿ.

ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਨੌਕਾਸ਼ਰਯੰ, ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪਡਵ ਮਨਿਪਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਪ੍ਰਜਲਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵੇਲੇਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮਰਿਯੁ ਓਡ; ਗੁਰੁਵੁ
ਰੂਪੰਲੋ ਕੋਘੈਨ ਗ ਮਾਰਿ, ਓ ਓਡਨੁ ਨਡਿਪਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੇਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਓਡਲੋ ਪ੍ਰਯਾਣਿੰਚਿ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ
ਦਾਟੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਨ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਟਕਾਨਿਪਦਰਿਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਚੁਸ਼ਾਡੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਦਯਗਲਵਾਡੁ; ਕੁਮਿਸ਼ਾਡੁ ਪ੍ਰਜਲਨੁ
ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਆਪੇ ਖੰਡ ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਸੁਘੋਸ਼ਿ ਯੋਕੁਸ਼ਾਲੁਗੁ ਰੂਪਾਲੁ (ਗੁਡੁ, ਗਰਠੁ, ਚੋਮਟ
ਮਰਿਯੁ ਭੂਮਿ); ਆਯਨੇ ਅਨਿਪਪੰਚਾਲ ਖੰਡਾਲੁ.

ਆਪੇ ਸੁਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਾਨੇ ਦਾਰਮੁ, ਆਯਨੇ ਜੀਵਰੂਪਮੁਲੋ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਾਸਲੁ; ਸਰਸ਼ਕ੍ਰਿਮੰਤੁਠਾਨ
ਤਨ ਸਕ੍ਰਿ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨ੍ਠੀਗਲਨੁ ਚੇਸ੍ਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਹੀ ਸੁਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਸੁਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਚਕ੍ਰਿ ਯੋਕੁਕੁ ਢਾਰਾਨਿਕੁਲੀਗਿ ਊਂਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਢਾਰਾਨਿ
ਲਾਗਿਨਪੁਠੁ, ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸੁਠੁ ਕੁਪੁਠੁ ਪਡੀ ਨਾਚਨਮੋੁਪੋੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਮੁਰੋੁਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਗੁਰੁਵੁ ਵਧੁ ਊਂਦੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਚਿਪੁਠੁ ਨੋੁਟੀਲੋੁ ਅਦੁਠੁਮੋੁਨ
ਮਕਰੰਦਾਨਿਕੁਮਠੁਨਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪੁਠੁ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਮੁਪਾਸਮੁਦਰਾਲੋੁ, ਭੁਮਾਲੋੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿਚੋੁਟਾ ਊਂਨਾਠੁ;
ਦੇਵੁਡੁ ਏਮਿ ਚੋੁਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਨੋੁਰੋੁਵੇਰੁਤੁੰਦੀ.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਪੁਰਿਯਮੋੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਚੀਵਨੋੁਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਤਪੁ
ਮਰੋੁਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਪੁਰਿਯਮੋੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਲੋੁਕਨਾਟਕਾਨਿਕੁਡਟਾਨਿਕੀ ਅੰਦਰਿਨੀ ਤਯਾਰੁ
ਚੋੁਨਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਏਮਿ ਚੋੁਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਚਰੁਗੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ਪੁਰਿਯਮੋੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਠੁਠੁ ਨਿਖੁਖੁਮੋੁਨਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਿਖੁਖੁਮੋੁਨ
ਖੁਠੁਨਿ ਕਲੀਗਿ ਊਂਨਾਠੁ.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਪੁਰਿਯਮੋੁਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅੰਦਰਿਨੀ ਮਦਿੰਪੁ ਚੋੁਨਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋੁਸਿਨਾ
ਅਦਿ ਨੋੁਰੋੁਵੇਰਿੰਦੀ.

ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਠਿੰਚਲੋੁਨਿਵਾਡੁ, ਅਤਨਿ ਰੁਪਾਨਿਕੁਠਿੰਚਲੋੁਮੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ
ਰੁਪਾਨਿਕੁਠਿੰਚਲੋੁ ਚੋੁਸੁਕੋੁਵਡਾਨਿਕੀ ਕੋੁੰਤਮੰਦਿਨਿ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਸ਼ੁਰੁਪੁੰਚੁ ਸਮੁਦੁਰੁੰਦੁਲੁੰ ਸ਼ੁਰੁਪੁੰਚੁ ਅਨੁਬੁੰਧੁਲੁ ਵਲੁ ਵੇਸੁਤਾਡੁ,
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਅਨਿਖੁਵੇਪਲੁ (ਮਾਨੁਵਲੁ) ਵਲੁੰ ਚਿਕੁਠੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਤਪੁਖੁਵੇਯੁਲੇਡੁ, ਤਪੁਠੁ ਚੇਯੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਮਰੇਵਰੁ
ਅਤਨਿਲਾ ਕਨਿਪਿੰਚਰੁ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਸਿੰਕੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥

ਭੁਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਯੋਗਿ ਕੋਮੁਮੁਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਕੋਮੁਮੁ ਵਾਯੁਸੁਤਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਆ ਕੋਮੁਮੁਨੁੰਡਿ ਵਚੇਖੁਮੁਠੁ ਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਖੋਪਿਸੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥

ਪੁਰਿਯੁਮੁਨੇਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਸਰਠੁੰ ਵਲੁੰ ਚਿਸੁਨੁਨੁਯੋਗਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ
ਅੰਪੁਰੁਮੁਨੇਨੁ ਧਾਠੁਨਿਅਭੁਸਿਸੁਤਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪੁਤੁ ਆਪੈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਨਿਯੁਮੁਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ, ਠਾਨੇ ਸਿਮੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ
ਬੋਧੁਨਲਨੁ ਬੋਧਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਨਿੰਚੁਡਾਨਿਕਿ ਸ਼ੁਰੁਯਲਨੁ ਸ਼ੁਰੁਪੇਰੇਪਿਸੁਤਾਡੁ;
ਮਾਨੁਵਲੁੰਦਰਿਨਿ ਆਚਰਿੰਚੁਡੁੰ ਦਾਠੁ ਆਯੁਨੁ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਧਾਠੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਅਦੁਠੁਠੁਮੁਨੇਨੁ ਮੁਕਰੁੰਦੁੰ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਨਾਮੁੰ
ਯੋਕੁਠੁਮੁਪੁੰਚੁੰ ਠੁਰਾਗੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧੁਪੈ ॥੪॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕੁ, ਮਾਨੁਵਲੁੰਦਰਿਨੀ ਪਰਿਠੁੰ ਠਿੰਚੁਡੁੰ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਮੁੰਗਾ ਤਨੁ
ਸ਼ੁਰੁਸੁੰਚੁਲਨੁ ਪਾਡੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁੰਦਾਨਿਕਿ ਠਾਨੁ
ਸੰਠੁੰਵਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੁੰ ਸੋਰਠੁ, ਨਾਲੁਗੁਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਕਛੇਲ ਸੁਛਿਕਰ੍ਰ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਲੋ ਅਗਿਘੀ ਛਾਂਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਠਾਨੇਂ ਤਨੰਤਠ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰ੍ਰੁ; ਅਤਨਿ ਆਝ ਵਲਨ,
ਕਲਪ ਲੋਪਲ ਛਾਂਚਾਗਿਘਾਨਿਨਿ ਕਾਲਠੁ.

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇਂ ਚੰਪਿ ਪੁਨਰੁਧਰਿਸੁਨਾਡੁ; ਅੰਦਰੁ ਆਯਨ ਝਚਿਠ ਜੀਵਸ਼ਾਠੁਨੁ
ਗੀਸੁਨਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇਂ ਸ਼ਕੀ, ਪਾਲਕੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਪਨੁਲਨਿਠੁਟੀਲੋ ਨਿਮਗਠੁ
ਚੋਸੁਨਾਡੁ.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਮਨ ਜੀਵਿਠਾਨਿਘਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨਚਿਠ ਵਿਠੰਗਾ
ਨਿਰਘੋਂਚਾਲੀ.

ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਸੰਗੀਤਕਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਅਤਨਿ ਸੰਗੀਤ
ਵਾਯਿਦਾਠੁ; ਓ ਵਾਯਿਦਾਠੁਨੀਝਯਨ ਵਾਯਿਸੁਨਠੁਠੁ ਘੇ ਚੋਸੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 4॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਵਿਸ਼ਾਠੀਸੁਠੁਸੁਠੁਸੁਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿੰਪਜੇਯਡਾਨਿਕੀ ਸੁਰੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਚੰਦੁਡਿਨਿ ਸੁਠੁਸੁਨਾਡੁ.

ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਮਠੁਠੁ ਲੋਨਿ ਪ੍ਰਯਲ ਮਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਵੰਠੀ ਗੋਰਵੰ ਲੋਨਿ
ਵਾਰਿ ਗੋਰਵੰ.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥

ਝਾਨੁਲਕੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਆਨਾ ਝਾਨਿ; ਕ੍ਰੋਧਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਆਯਨ ਅੰਦਰਿਨੀ
ਰਖੀਂਚੇਵਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸੁਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਡੰ, ਇਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕ੍ਸ਼ੰਲੋ
ਅਮੋਦਾਨੀਕੀ ਗੁਰੁ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰੇਟਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕ੍ਸ਼ਮੈਨ ਭੁਕ੍ਤੀਠੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ, ਅਦਿ ਮਿਮਲ੍ਰਿਯੁਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੰ ਚੇਸੁੰਡੀ.
॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਤਨ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਯਲਕੁ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਪੰਪਿੰਚੀ, ਆ ਤਰਾਠ੍ਰੁ ਵਾਟੀਨਿ ਤਨ
ਸਮੁਕ੍ਸ਼ੰਲੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰੋਧਨੁ ਅੰਦਰਿਪੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਸਤ੍ਰੁ
ਯੋਕ੍ਰੁਭਿਪਾਠੁ.

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥

ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਜੀਵੁਲਨੁ ਤਨ ਅਯੁਕੁ ਲੋਬਡੇਲਾ ਚੇਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ
ਅਦੇਸ਼ਾਨਿਯਾਰੀ ਚੇਸਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਣੁ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨ ਯੋਕ੍ਰੁਨਿਠਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੇ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਓ
ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਇਸਾਡੁ.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਤਨ ਭੁਕ੍ਤੀ ਆਰਾਧਨਕੁ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਨਿਮਗੁਠੁ ਚੇਸਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਵਾਰੀ ਪਲੁ ਗੌਰਵਾਨਿਘੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਨਿਠਿ; ਅਤਨੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਲੋਠ੍ਰੁੰਚੇਨ ਮਾਯਨੁ
ਸੀਕ੍ਰੁਰਿਸਾਡੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥

ਪ੍ਰਿਯੁਡਨੇ ਗੋਪਘਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ ਸਠੁਠੁ ਪ੍ਰਮਾਣਾਲਨੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਪ੍ਰਯਲ
ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਂਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਅਨਿਰਠੁਨੀਯਮੁਨੈ ਸੁਘਿਨਿ ਅੰਚਨਾ ਵੇਂਸੁਡੁ; ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 5॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁ ਆਰਾਧਨਕੁ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੇਂਸੁਡੁ; ਅਤਨੁ
ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਦਾਨਿ ਕੋਸੰ ਵਾਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਤਨ ਪੋਗਠੁਲਨੁ ਪਾਡਟਾਨਿਕਿ ਕਾਰਣੰ ਅਵੁਠਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਾਟਿਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਕੁ ਕਠੁਬਡਿ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਰਾ ॥੧॥

ਆਯਨੇ ਕਲੰ, ਆਯਨੇ ਲੇਖੁਕੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਵਿਠਿਨਿ ਚੋਕਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੋਪੁਠੁਠਾਠੁਠੁ ਚੇਂਸੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁੰਚੰਡਿ.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਲਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ ਭਗਵੰਠੁਠੁਠੁ ਸਠੁੰਚਿਨ ਪ੍ਰਠਿਠੁਲੰ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁ; ਆ
ਪਨਿ ਚੇਂਸੇ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦੰਲੋ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਉ ਚਰਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪਾਲਪਨਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕੁਠੁਠੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਅਡਵੁਲੋ ਆਵੁਲਨੁ ਮੰਦਚੇਂਸੁਡੁ.

ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਨਲੁਨਿ ਚਰਠੁ, ਅੰਦਮੁਨੇਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ
ਵੇਠੁਵੁਨੁ ਵਾਯੁਸੁਣਾਡੁ.

ਕੁਵਲੀਆ ਪੀਤੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ ਪਚਾਹਾ ॥੨॥

ਬਾਲ ਕੁਪੁਠੁਡੀ ਪਾਤੁਰਨੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਏਨੁਗੁ ਕੁਵਾਲੀਯਾ ਪੀਰ ਨੁ
ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੁਣਾਡੁ, ॥ 2॥

ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੇਜਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਵੇਦਿਕਨੁ ਏਰਠੁਸੁਣਾਡੁ, ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਪੁਰਦਰਿਠੁਣਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਵਾਟੀਨਿ ਚੁਸੁਣਾਡੁ.

ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਾਰਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਬਾਲ-ਕੁਰਿਪਾਨਾ ਰੂਪਾਨਿਖੀਕੁਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਦਾਠੁ
ਚਾੰਦੁਰ, ਕੰਸਾ ਮਰਿਯੁ ਕੇਸੀ ਅਨੇ ਰਾਕੁਸੁਲਨੁ ਚੰਪਾਡੁ.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਠਾਨੇ ਸੁਕੁਨਿ ਕਲਿਗਿ ਠਾਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਮੁਰਠੁਲ
ਸੁਕੁਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੁਣਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥

ਪੁਰਿਯਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਮੁਠੁਤੰ ਪੁਰਪੰਚਾਨਿਖੁਪੁਠੁਣਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਤਨ
ਨਿਯੰਤੁਰਠੁਲੋ ਠੰਚੁਠਾਡੁ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను అనుసరించే వాడు ఆధ్యాత్మికజ్ఞాని అవుతాడు; అటువంటి వక్త్రీలో ప్రశాంతత ప్రబలుతుంది మరియు అతను తన దుష్ట బుద్ధిని వదిలించుకుంటాడు.

ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥

ఓ' అనిష్టాభక్త దేవుడు, మీ సాధువుల సాంగత్యంలో చేరడం దాదాపు మరియు లోపల దేవుని ఉనికిని గ్రహించడం దాదాపు, అతను ఖగోళ శాంతిని ఆస్వాదిస్తాడు. ॥ 3॥

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥

గురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధనలను అనుసరించే వాడు, సర్వస్థులు గల దేవుణ్ణి గ్రహిస్తాడు; కానీ ఓ దేవుడా, గురువు మీ కృపలో ఉనవారిని మాత్రమే కలుస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥

ఓ నానక్, అలాంటి వక్త్రీ అపారమైన ఖగోళ శాంతిని అనుభవిస్తాడు; ఎల్లప్పుడూ దేవునితో అనుసంధానంగా ఉండటం వల్ల, అతను మెలకువగా మరియు ఏదైనా చెడు ప్రభావాల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటాడు. ॥ 4॥ 7॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ సోరత్, నాలుగవ గురువు:

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

దేవుని పట్ల ప్రేమతో మనస్సుమనస్సుస్థిరపరచబడిన ఆ వక్త్రీ ఆయనను గుర్తుంచుకోకుండా ఆధ్యాత్మికంగా మనుగడ సాగించలేడు.

ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥

చేపలు నీరు లేకుండా మరణించినట్లే, అదే విధంగా ఆ వక్త్రీ నామాన్ని ధానించకుండా ఆధ్యాత్మికంగా మరణిస్తాడు. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥

ఓ నా దేవుడా, దయచేసి మీ దయ యొక్కనీరు మరియు మీ ప్రశంసలు పొడటం యొక్కబహుమతితో నన్నుశీరధించండి.

ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੈ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నా హృదయంలో, పగలు మరియు రాత్రి నేను నామం కోసం వేడుకుంటున్నాను, ఎందుకంటే నామం దాదాపు మాత్రమే ఆధ్యాత్మిక శాంతిని సీక్వరించవచ్చు.॥ విరామం॥

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥

వర్షపు నీరు లేకుండా పాట-పక్షి ఏడిస్తే, వర్షపు నీటి చుక్కలేకుండా దాని దాహాన్ని తీరలేము.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

అలాగే, ఒక గురు అనుచరుడు ఆధ్యాత్మిక శాంతిని అనుభవిస్తాడు మరియు నామ్ నీటిని అందుకున్నతరువాత దైవిక ప్రేమతో సహజంగా వికసిస్తాడు. || 2||

ਮਨਮੁਖ ਭੁਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥

ఆతృణంకలిష్టులు, లోకసంపద కోసం ఆకలితో, ప్రతిచోటా తిరుగుతూ, నామాన్ని ధాన్యించకుండా, దుఃఖానిభరిస్తారు.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥

వీరు పుట్టి మరణిస్తారు మరియు తరువాత మళ్ళీ జనన మరణ చక్రంలో పడి దేవుని సమక్షంలో శిక్షను పొందుతారు. || 3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥

ఓ దేవికుడా, మీరు కనికరిస్తే, అపుణ్ణు మేము మీ పాటలను పాడవచ్చుమరియు దేవుని పేరు యొక్కమకరందాన్నిమన హృదయంలో పొందుపరచవచ్చు

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥

ఓ నానక్, ఎవరిమీద దయగల దేవుడు సంతోషిస్తోడో, అతని లోకాని సంపద మరియు శక్తి కోసం అతని కోరిక అంతా గురువు మాట దాఠ్ఠా తీరబడుతుంది. || 4||8||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪੰਚਪਦਾ ॥

రాగ్ సోరత్, నాలుగవ గురు, ఐదు పంక్తులు:

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

జయించలేని మనసును జయించినపుణ్ణు, అపుణ్ణు ఒకరు ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతను పొందుతారు మరియు ఈ పరిపూర్ణత దాఠ్ఠా అతను దైవిక జ్ఞానానిభొందుతాడు.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥

దేవుని ప్రేమలోని బాణాలు ఆయన శరీరానిఘోలిస్తే, దేవుని ప్రేమలో పూర్తిగా మునిగిపోయినపుణ్ణు, అపుణ్ణు అతని మనసు యొక్కసందేహం నిరూఢించబడుతుంది. || 1||

ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥

ఓ' విశిష్ట నా దేవుడా, నీ భక్తుడివైనా, నాకు ఈ గౌరవాన్ని ప్రసాదించుము.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు బోధల దాత్రా మీ పేరుతో నాకు జ్ఞానోదయం కలిగించండి; నేను నీ ఆశ్రయములో నితఙ్ఘు నివసించుదును. || విరామం||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੁਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥

ఓ' నా అజ్ఞాన, మూర్ఖ మనసా, లోకఅనుబంధమే జనన మరణ చక్రానికి కారణం; దాని నుండి తప్పించుకోవడానికి ఎల్లపుఙ్ఘా దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥

ఓ ఆధాత్మిక్ దేవుడా, దయను ప్రసాదించండి మరియు గురువుతో ననుభవకం చేయండి, అపుఙ్ఘ మాత్రమే నేను మీ పేరులో లీనమైపోగలను. || 2||

ਜਿਸ ਕੀ ਵਧੁ ਸੋਈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥

నామము యొక్క ఈ సంపద ఎవరికి చెందినదో, దేవునికి మాత్రమే దాని విలువ తెలుసు; దేవుడు నామ బహుమతిని ఎవరికి ఇస్తాడు, అతను మాత్రమే దానిని పొందుతాడు.

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥

నామ సంపద చాలా అందంగా, చేరుకోలేని మరియు అర్థం కానిది; ఈ వివరించలేని సంపదను అర్థం చేసుకోవడానికి పరిపూర్ణ గురువు మాత్రమే సహాయపడగలడు. || 3||

ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੋ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥

నామ మకరందానిర్నుచి చూసిన వక్త్రీకి మాత్రమే దాని రుచి తెలుసు, కానీ దానిని వర్ణించలేడు; మిఠాయి రుచి చూసిన మూగవారిలా, కానీ దాని గురించి మాట్లాడలేడు.

ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੁਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੇ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥

నామాం వంటి ఆభరణాలను దాచడానికి ప్రయత్నించినపట్టికీ దాచలేము. ॥ 4॥

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥

ఓ దేవుడా, ప్రతిదీ మీకు చెందినది; మీరు అందరి అంతఃతెలిసిన వారు మరియు మీరు అందరినీ చూసుకునే దేవుడు.

ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥

ఓ' దేవుడా, నీవు అనుగ్రహించు నామ బహుమానమును ఆయన మాత్రమే పొందును; ఓ' నానక్, ఈ బహుమతి ఇవ్వల వారు మరెవరూ లేరు. ॥ 5॥ 9॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, మొదటి లయ, మూడు పంక్తులు:

ਕਿਸੁ ਹਰਿ ਜਾਚੀ ਕਿਸ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥

ప్రతి ఒకభూ దేవునిచే సృష్టించబడినపుడు, నేను మరే ఇతర నుండి యాచించాలి, లేదా మరే ఇతర ఆరాధన చేయాలి?

ਜੇ ਜੇ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੇ ਸੇ ਖਾਕੁ ਰਲਸੀ ॥

ఎవరు గొప్పవారు లేదా ధనవంతులుగా కనిపించినా, ఒక రోజు చనిపోతారు, మరియు ధూళిలో భాగం అవుతారు.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥

అపరిమితమైన, ప్రజల జనన మరణాల చక్రానివ్వాశనం చేసే ఆ నిరర్థుడేవుడు, ప్రపంచంలోని అనిష్టాకారాలు మరియు తొమ్మిది సంపదలకు పందెం. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥

ఓ ఆధాత్మిక్ దేవుడా, మీ బహుమతి దాటా మాత్రమే నేను సతిశయమై పోయాను,

ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను ఏ వక్త్రాని ఎందుకు ప్రశంసించాలి లేదా ఆధారపడాలి? ॥ విరామం॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకునే వానిదే సమస్తము; దేవుడు తన లోకసంగత విషయాల కోసం ఆరాటపడడం లో పంపించాడు.

ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥

శాంతిని ఇచ్చే ధోవుడు, నామ సంపదను ఇస్తాడు, అది ఎనర్థూ తగ్గదు.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥

సత్యగురువు ఆయనను దేవునితో ఐకత్య చేసినపుడు, అపుడు ఆనందం ప్రబలంగా ఉంది మరియు అతను ఆధ్యాత్మిక సమస్థితిలో అనిష్టాకరాళ్లను అనుభవించాడు. ॥ 2॥

ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుడూ నామానిష్ఠరించండి, నామానిష్ఠానించండి, మరియు నామానిష్ఠేమతో మరియు భక్తితో గుర్తుంచుకోండి.

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੁਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥

పరిశుద్ధపరిశుద్ధుల బోధలను వినడం దాఠ్ఠా మరణభయం తొలగిపోతుంది.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥

నా దేవుడు కనికరం చూపించేవారు మాత్రమే గురువాకాణ్ణికి అనుగుణంగా ఉనాఠ్ఠు. ॥ 3॥

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ విలువను ఎవరు అంచనా వేయగలరు, మీరు అన్నిమానవుల పట్ల కరుణతో ఉనాఠ్ఠు.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు చేసే ప్రతి పని, ప్రబలుతుంది; నిసఘోయులైన పిల్లలు మనం ఏమి చేయగలం?

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕिरपाला ॥੪॥੧॥

ఓ' దేవుడా, నానక్ మీ భక్తుడు, దయగల తండ్రి తన కొడుకును రక్షించినట్లు, అతనిరక్షించండి. ॥ 4॥ 1॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚੌਤੁਕੇ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, మొదటి లయ, నాలుగు పంక్తులు:

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਮਨ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਸੁਮਰਿਯੁ ਹ੍ਰਦਯੰ ਅਤਨਿਨਿ ਪ੍ਰਾਰ੍ਠਿਗਾ ਪ੍ਰਿੰਦੁਪਰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨੰ ਸਰੋਠ੍ਰਠ੍ਰ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚਾਲਿ.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਨਿਤਠ੍ਰੋਵੁਠ੍ਰਿ ਮਨ ਹ੍ਰਦਯਾਠ੍ਰੋ ਊੰਚੁਕੋਵਾਲਿ; ਒ਕ ਮਨਿਸ਼ਿਕੀ, ਐਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਜੀਵਿਤੰ ਅਠ੍ਰਠ੍ਰ ਅਦੁਠ੍ਰਮੈਨ ਪਨਿ.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾਮੰ ਲੇਨਿ ਸਰੀਰਾਲੁ ਬੂਡਿਦਲਾ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਮਾਰਠਾਲੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥

ਓ ਸਹੋਦਰਾ, ਒ਕ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਤਮ ਆਠ੍ਰਠ੍ਰਿਠ੍ਰ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਠ੍ਰਠੁਗਾ ਚੋਸੁਕੁਨ੍ਰੁਠੁ ਸਾਠ੍ਰੁਪੁਲ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਕੀ ਨੋਨੁ ਸਮਰਿਠ੍ਰਚਬਠ੍ਰਾਨੁ. ॥ 1॥

ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਵਿਸ਼ਠ੍ਰਲੋਨਿ ਪ੍ਰਿਠ੍ਰਿ ਊਨਿਕੀਲੋਕੀ ਵਚੋਠ੍ਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ ਮਨੰ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ ਮਰਿਯੁ ਆਠ੍ਰਠਿੰਚਾਲਿ

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਨੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਅਵਗਾਹਾਨਠ੍ਰੋ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਰਿੰਚਾਰੁ, ਦੋਵੁਠੁ ਤਪਠ੍ਰਆਰਾਠ੍ਰਨਕੁ ਵਿਲੁਵੇਦਿ ਮਰੋਕਠਿ ਲੇਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਠ੍ਰਠ੍ਰਿਠ੍ਰ ਮਰਠ੍ਰਠ੍ਰੋ ਮੁਨਿਗਿਠ੍ਰੋਤੁਨ੍ਰਾਹਾਰਿ ਲੋਕਠੁ ਅੰਤੰ ਲੇਦੁ.

ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡੁ, ਅੰਤਰਿਠ੍ਰੁੰਕਾਨਿ ਨਿਠੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰਿ, ਅੰਤੰਕਾਨਿ ਨਿਠੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਯਜਮਾਨਿਨਿ, ਸਠ੍ਰਠ੍ਰੁਕੁ ਮੂਲਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਆਠ੍ਰਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰਠ੍ਰੁਨੁ ਪ੍ਰਿੰਦਲੇਮੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੁਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਜਨਨ ਮਰਠ੍ਰ ਚਕ੍ਰੰ ਮੁਗਿਠ੍ਰੁਦੁ; ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪਲ੍ਰ ਗਰਠ੍ਰੁ ਤਕੁਠ੍ਰੁ ਕਾਲੰ ਮਾਠ੍ਰਮੇ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥

ఓ సోదరుడు, గురువు అనుచరుడు నామం యొక్కక అయోటాతో కూడా వారిని ఆశీర్వదించడం దాఱ్ఱా లక్షలాది మందిని రక్షిస్తాడు. ॥ 2॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ఓ సోదరా, నేను స్మృతులు, శాస్త్రాల గురించి ఆలోచించాను. గురు బోధలు లేకుండా మనస్సు యొక్క సందేహం తొలగిపోదని నిర్ధారించాను.

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥

ఓ సహోదరుడు, లెకభేనన్ని ఆచారబద్ధమైన పనులు చేస్తూ ఒక వక్తి అలసిపోవచ్చు అయినప్పటికీ ఒకరు మళ్ళీ మళ్ళీ పపంచ బంధాలలో చిక్కుకుంటారు.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ఓ సోదరా, నేను ప్రతిచోటా చూశాను మరియు గురువు బోధనలు లేకుండా మనస్సు యొక్క సందేహాలను వదిలించుకోవడానికి వేరే ప్రదేశం లేదని నిర్ధారించాను.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥

ఓ సహౌదరుడు, గురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధలను అనుసరించే అదృష్టవంతుడు, ఎల్లపుణ్ణు ప్రేమపూరక భక్తితో దేవుని పేరును ధానిస్తాడు. ॥ 3॥

ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥

ఓ సోదరా, నిత్యదేవుడు ఎల్లపుణ్ణు నిషఖ్ణంగా ఉంటాడు, మరియు నిషఖ్ణంగా ఉంటాడు అతని స్తుతి.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ఓ సోదరా, ఈ గానం బహుమతి ఆయన పాటలని ఆయన కృప యొక్కమాపును ఎవరిపై అనుగ్రహిస్తాడో అందుకుంటాడు.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥

ఓ సోదరుడా, లక్షలాది మందిలో కూడా, అలాంటి వినయపూరకమైన భక్తుడు కనుగొనబడడు.

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

దేవుని స్తుతిని విని నిత్యదేవుని నామముతో నిండిపోయిన ఓ నానక్, ఆయన మనస్సుశరీరం నిషఖ్ణంగా మారతాయి. ॥ 4॥ 2॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, దూపాదులు:

ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੁਰਾਈ ॥

ఒక వక్త్రీ కొంతమంది పట్ల ప్రేమను, ఇతరులపట్ల దోషించేంతవరకు, దేవునితో ఆయన కలయిక కష్టంగా ఉంటుంది.

ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥

కొంతమందిని తనవారిగా, మరికొందరు అపరిచితులుగా పరిగణించినంతకాలం, అపట్టి వరకు ఆయనకు, దేవునికి మధ్యవిషపూరితమైన లోక సంసంబంధాల తెర ఉంటుంది. ॥ 1॥

ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, నాకు అటువంటి అవగాహనను ప్రసాదించు,

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਂਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਮਾਟਲਨੁ ਨਾ ਮਧੁਤੁਗਾ
ਪਛੁਕੁਨਿ ਛੰਡਵਚੁ, ਨੇਂਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਕੁੰਠੰ ਕੂਡਾ ਮਰਚਿਪੋਲੇਂਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥

ਓ' ਮੂਰਥੁਮੈਨ, ਅਚੇਤਨਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਚੰਚਲਮੈਨ ਮਨਸਾ, ਮੀਕੁ ਅਲਾਠੀਦੀ
ਏਪੁਠੁਆ ਜਰਗਲੇਂਦੁ,

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੁ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥

ਮੀ ਜੀਵਿਤਸਾਥੁਲੋਂ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮੀਰੁ ਭਤਰੁਲਠੋਂ ਜਤਚੇਯੁਬਠੁਰੁ; ਮੀਰੁ
ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਮੋਦਲੇਂਨ ਮੀ ਸ਼ਤੁਰੁਵੁਲਠੋਂ ਨਿਮਗਠੁ ਅਯਾਠੁ॥ 2॥

ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥

ਐਤਠੁਹਾਠਕਾਰਾਨਿਠੁਲੀਗਿ ਛੰਡਨਿ ਵਾਡਿਨਿ ਦੁਃਖੰ ਬਾਠਿੰਚਦੁ; ਸਾਠੁਵੁਲ
ਸਾਠਗਠੁਠੁਲੋਂ ਨੇਂਨੁ ਏ ਜੁਨਾਨਿਠੁਠੁੰਦਾਨੁ.

ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥

ਵਿਸਾਠੁੰ ਲੇਂਨਿ ਮੂਰਠੁਲ ਯੋਕੁਠੁਰੁਪੁ ਗਾਲੀ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੁਠੁਨਠੁਠੁ ਅਨਿ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ. ॥ 3॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਏ ਮਨਸੁਕੁਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਪਾਪਾਲਠੋਂ ਮੁਨਿਗਿਪੋਠੁੰਦੀ, ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਏਮੀ
ਚੇਪਠੋਂਮੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਨਯਠੁਕੁਠੁਠੁ ਨਾਨਕੁ ਅਠੁੰ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਠੁਠੁਕੀ ਵਚਾਠੁ,
ਦਠੁਚੇਂਸੀ ਨਾ ਪਨੁਲ ਵਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 3॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੁ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲੋਕ ਗਿਰੁ ਬਨਿਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥

ਪਿਲੁਲੁ, ਜੀਵਿਤ ਠਾਗਸਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕਰਿ ਭੰਠੀਲੋਂਨਿ ਭਤਰੁ ਬੰਠੁਵੁਲੁ
ਅੰਦਰੁ ਮਾਠੁਕੁ ਕਠੁਠੁਠੁ ਛੰਠੁਰੁ.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਠਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥

ਮਰਠੁ ਕਾਲਮੁਨ ਵਾਰੀਲੋਂ ਏਵਡੁਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਡਗਾ ਨਿਲੁਵਡੁ; ਵਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਅਬਠੁਮਨਿ. ॥ 1॥

ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥

ఓ మనిషి, మీరు మీ శరీరాన్ని ఎందుకు చాలా పాంపర్ చేస్తారు?

ਉਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੁਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అది పొగ మేఘంలా మాయమవుతుంది; మాత్రమే నిజమైన సేవ్హితుడు అయిన దేవుని ధాన్వించండి. ॥ విరామం॥

ਤੀਨਿ ਸੀਕਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥

మూడు మార్గాలను దాని చివరి డిసోజుల్ కోసం మార్గాలుగా ఫిక్స్ చేయడం, మానవ శరీరం సృష్టించబడింది: నీటిలో విసరడం, కుకళ్ళ ముందు విసరడం లేదా బూడిదకు దహనం చేయడం.

ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥

కానీ మిమల్ని మీరు అమరులుగా భావించి, మీరు మీ ఇంట్లో కూర్చుని ప్రతిదానికీ కారణాన్ని మరియు పనిని దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టారు. ॥ 2॥

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥

దేవుడు తన జీవులను అనేక విధాలుగా సృష్టించాడు మరియు వాటిని ఒక బలహీనమైన దారంలో పూసల వలె కట్టాడు (జీవశాస్త్రం).

ਤੁਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੁਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੇਹੀ ॥੩॥

ఓ నిసఘాయ మనిషి, ఎప్పడైనా ఈ దారం (శాస్త్ర) విచిన్న అవుతుంది, అప్పుడు మీరు పశాఙ్గాపపడతారు. ॥ 3॥

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥

మిమల్ని సృష్టించిన మరియు మిమల్ని అలంకరించిన తరువాత ప్రేమ మరియు భక్తితో ఎల్లప్పుడూ ఆ దేవుణ్ణి ధాన్వించండి.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥

భక్తుడు నానక్ ఇలా అంటాడు, దేవుడు నాకు దయ చూపాడు మరియు నేను గురువు మద్దతును గట్టిగా పట్టుకున్నాను. ॥ 4॥ 4॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਰੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥

ਨੇਨੁ ಎਠੀ ਅਦੁਘੁੰ ਵਲ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਘੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਨੁ; ਭਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਠਿਵਠੁਣਾਨਮੁਠੀ
ਝਾਨੋਦਯਮੁਠੈਯੁਨਠੁ.

ਕੇਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥

ਨਾ ਯਯਮਾਨੀ ਮਠੁਠੁ ਨਾਕੁ ਠੰਦੀ; ਮਰੇਵਰੁ ਆਯਨਠੀ ਸਮਾਨੰ ਕਾਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਸੀ ਠਨਾਘੁ.

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਰਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਠੁ ਸੁਪਚੰਚੰਲੋ ਸ਼ਾਂਤੀਗਾ ਠਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦੁਪਰੀ ਕਾਲੰਲੋ ਨੇਨੁ ਖਗੋਲ
ਸ਼ਾਂਤੀਲੋ ਠੰਟਾਨੁ, ਕਾਬਠੀ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਆਨੰਦਸੁਠੀ ਠੰਦੀ. ॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਅਦੈ ਦੋਵੁਠੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਅਤਨੁ ਹੁਦਯਾਲਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੇਵਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਸੁਠੀਦੀ ਚੋਸੇਵਾਠੁ.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਦੀ, ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਨਾ ਮਠੁਠੁਗਾ
ਮਾਰਿੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਿਰਠੁਠੁੰਗਾ ਮਾਰਾਨੁ. ॥ 2॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤ ਲਠਾਠੀਸ਼ਾਠਿੰਚਠੰਲੋ ਨਿਠੁਠੈਵੁਨੀ ਯੋਕੁਠੀਰਠਿੰਚਬਠੀਨ ਦੁਠੀ
ਫਲਵੰਠਮੁਠੈਨਦੀ; ਅਤਨੁ ਭਪੁਠੁ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਭਵਿਸੁਠੁਲੋ ਈਲੁਪੁਠੁ
ਠੰਟਾਠੁ.

ਕੀਠ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥

ਦੋਵੁਠੁ ਤਨ ਸੁਪਮਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਠਿੰਚਠੰ ਦਾਠਾ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਸੁਰਕੁਠਿੰਗਾ,
ਆਯਨਕੁ ਸਨਿਠੀਠੰਗਾ ਠੰਚੁਕੁੰਟਾਠੁ. ॥ 3॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥

ਗੋਪਠੀ ਮਹਿਮ ਮਰਿਯੁ ਆਸੁਠੁਠੁਰਮੁਠੈਨਦੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੀਠੁਠੁ, ਅਤਨੀ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਠੰ ਦਾਠਾ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠੀਠੈਠੁ ਸਾਠਿੰਚਬਠੁਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥

నానక్ పరిపూర్ణ గురువును కలుసుకునాళ్లు మరియు అతని బోధనలను అనుసరించడం దాట్లా అతని దుఃఖాలు అనీవైరాలించబడ్డాయి. || 4|| 5||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥

ఆధ్యాత్మికంగా సంతోషంగా ఉన్నప్పుడే, ప్రతి ఒకభూ సంతోషంగా కనిపిస్తారు; తనకు తాను దుర్గుణాలతో బాధపడిన వాడే, అతనికి ప్రపంచం మొత్తం పాపి.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥

ప్రతి దానికీ కర్త, కారణం గురువు-దేవుడు; మానవుల శాంతి దుఃఖస్థితి ఆయన ఆధీనంలో ఉంది. || 1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥

ఓ' నా మనసా, తన సందేహానితో లగించిన వాడే,

ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అనిజ్ఞీవులలో దేవుడు ప్రవర్తించడానిగ్గుర్తించి, ఆ వాడికి ఎవరూ తప్పవారి పట్టడం లేదు. || విరామం||

ਸੰਤ ਸੀਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥

సాధువుల సహవాసంలో మనస్సునుండి ఉపశమనం పొందినవారు లోకమంతటినీ శాంతి, ప్రశాంతతను అనుభవిస్తున్నారని భావిస్తారు.

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥

అహంకార వాణ్ణితో బాధపడుతున్న మనుష్యులవాడు, జనన మరణాల నిరంతర బాధలో ఏడుస్తాడు. || 2||

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో జ్ఞానోదయం పొందుతున్నప్పుడే నీతిమంతమైన జీవనం గురించిన ప్రతిదీ సప్తమవుతుంది.

ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੁਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥

ਅਧਾਊਠੀ ਅਝਾਨਾਪੁ ਚੀਕਟੀਲੋਂ ਜੀਵਿਸੁਨਘਾਡੁ, ਨੀਤਿਮੰਤੁਠੈਨ ਜੀਵਨਮੁ ਗੁਰਿਚਿ
ਏਨਠੁਆ ਆਲੋਚਿੰਚਡੁ; ਪੁਨਰਨਲੀਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾ ਊ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿਨੰਡੀ; ਨਾਨਕ ਊ ਸ਼ਾਕਰਠੁ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਚੁਨਾਠੁ,

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੁ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਰੈ ॥੪॥੬॥

ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਰਿਸੁਠੁਲੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੀ ਆ ਪ੍ਰਦੇਸੰਠੋਂ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ
ਊਂਡਵਚੁ॥ 4॥ 6॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਊਕ ਵਠੀ ਤਨ ਸਰੀਰਾਨਿਸੰਪਦਨੁ, ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਜਮੈਨ ਸਾਠੁਵੁਲਕੁ
ਅਪੰਗਿੰਚਿਨਪੁਠੁ,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਵਲਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੰਚੰਗਾ, ਅਪੁਠੁ ਆਧਾਊਠੀ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਅਤਨੀਕੀ ਵਸੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥

ਸਾਠੁਵੁਲੁ (ਗੁਰੁ) ਤਪਨਾਮਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚੰਗਲ ਐਤਰ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਲੁ ਲੇਰੁ.

ਜੇ ਜੇ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੁ ਕੀ ਸੇ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਵੇਠੇਸ਼ਾਮਠਾਨੀਠੁਲੀਗਿ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਆਰਾਧਨਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠੰ ਦਾਠਾ
ਲਕੁਲਾਦੀ ਮੰਦੀ ਚੇਸਿਨ ਵਿਸਰੁਠੁਨਾਲੁ ਠੁਡੀਚਿਵੇਠੁਠਾਠੁ.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁਠੰ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਸਾਂਗਠੁਠੁਲੋਂ ਚੇਰੰਡੰ ਦਾਠਾ, ਐਕਠੁ ਆਧਾਊਠੀ
ਸ਼ਾਂਤੀਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ ਮਰਿਠੁ ਠਰੁਵਾਠ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.॥ 2॥

ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥

ਗੁਰੁਮਹਿਮਨੁ ਨੇਨੁ ਏਂਤਵਰਕੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਗਲਨੋਂ ਨਾਕੁ ਠੇਲੀਯਦੁ; ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਨਾਕੁ ਏਕੈ ਏਕ ਨਾਲੁਕ ਓਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਕਫ਼ੈਂਨਨਿਖੁਦੁਘੁਣਾਲੁ ਓਂਨਾਯੁ.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਢਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋਂ ਲੇਨੀ, ਅਰ੍ਹੰ ਓਨੀ ਮਰਿਯੁ ਫ਼ਾਠ੍ਰ ਮੁੰਨ ਢੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥

ਨੇਨੁ ਸਦੁਘੁਣਪੀਨੁਡੀਨੀ, ਨਿਮੁਠ੍ਰੀਨੀ, ਪਾਪੀਨੀ ਮਰਿਯੁ ਮਠ੍ਰਠੁ ਲੇਨੀਵਾਡੀਨੀ; ਓਨੀ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਠ੍ਰਯੰ ਓਂਸੰ ਓਰਾਟਠਪਾਠ੍ਰੁ.

ਬੁਡਤ ਮੇਹ ਗਿਹੁ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥

ਨੇਨੁ ਓਂਟੀ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਗੁਠ੍ਰੀ ਬਾਵੀਲੋਂ ਮੁਨੀਗੀਪੋਠੁਨਾਠ੍ਰੁ. ਓ' ਢੇਵੁਡੁ ਨਾਨਕ ਕੁ ਅੰਡਗਾ ਨਿਲਬਡੀ ਅਠਨਿਠ੍ਰਾਪਾਡਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 7॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਓਢਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋੁਢਟੀ ਲਯੁ:

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥

ਓ' ਸੁਪ੍ਰਿਕਰ੍ਰ-ਢੇਵੁਡਾ, ਠਨ ਪ੍ਰਾਢਯੰਲੋਂ ਮੀ ਓਂਨੀਕੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀਨ ਵਠ੍ਰੀ, ਮੀਰੁ ਅਠਨੀ ਪ੍ਰਠੀ ਓਰੀਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁਸ੍ਰਾਡੁ.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥

ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ੍ਰ ਭਠ੍ਰੀ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰਕੁ ਓਘ੍ਰਾਢਕਰੰਗਾ ਕਨੀਪਿਸੁੰਦੀ ਓਬਠ੍ਰੀ ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁੰਡੀ ਏਨਠ੍ਰਾ ਬਯਟਕੁ ਵੋਠ੍ਰੁ. ॥ 1॥

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਓ ਢੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੇਨੀ ਸਦੁਘੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਠਾਲਠਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੇਮੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ ਢੇਵੁਡਾ, ਸਦੁਘੁਣਾਲ ਨਿਠੀ, ਫ਼ਾੰਠੀ ਨਿਸ੍ਰਓਕੋਚੰ, ਮੀ ਗੋਪਠ੍ਰਨੰ ਅੰਡਰੀਕੰਚੈ ਓਨਠ੍ਰਮੁੰਨਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥

ਓ ਢੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਠਨ ਵਿਠੀਲੋਂ ਵ੍ਰਾਸੀਨ ਰੀਠੰ ਵਲੋ, ਏਕਰੁ ਓ ਪਨੀ ਓਂਸ੍ਰਾਰੁ.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਆਯਾਈ ॥੨॥

ਮੈਂ ਭੜਕੀ ਆਰਾਧਨ ਯੋਗਕ੍ਰਮ ਰਾਨੀ ਮੈਂ ਭਕਤੁਲਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਮੈਂ ਆਸ਼ੀਰਾਫ਼
ਦਰਫ਼ਾਨੀ ਮੁਆਸਤਾ ਕੂਰੁਫ਼ਾਫ਼ੁ. ॥ 2॥

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਦਾ, ਏ ਅਵਗਾਹਨਠੋ ਮੈਰੁ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚੈ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਮੈਰੁ
ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿਸ੍ਤਾ ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮਿਮਲ੍ਹੀਕ੍ਰਬਲੁਸ੍ਤਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਆਯਨ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਰ ਅਯੁਨੰ ਠੋਲਗਿਓਯਿ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਭਾਫ਼ਿ
ਗਾਂਚਿੰਦਿ.॥ 3॥

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥

ਆਯਨ ਒ਕਫ਼ੋ ਆਧਾਫ਼ਿਕ੍ਰਯੁਨੀ, ਆਯਨ ਒ਕਫ਼ੋ ਧਾਫ਼ੀ, ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਮੰਚਿ
ਸਯੁਵੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਕ੍ਰੀ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਕੁ ਠਾਨੁਗਾ ਕਨਿਕਰੰਮੁ ਗਲਵਾਡੁ; ਆ ਵਕ੍ਰੀ ਤਨ ਮਨਸੁਯੁੰਡਿ ਦੇਵੁਠੀ
ਮਰਚਿਓਡੁ ਅਨੀ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਫ਼ੁ. ॥ 4॥8॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਲੋਕਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਠੋ ਬਾਧਪਡੁਠੁੰਦਿ, ਕੋਨਿਫ਼ਾਰ੍ਹੁ ਅਦਿ
ਠੋਪੋਠੀਗਿਓਯਿਨਠੁੰ ਅਨਿਪਿਸ੍ਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਐਤਰ ਸੰਮਯਾਲ੍ਹੋ ਨਿਰਾਸ਼ਕੁ
ਗੁਰਵੁਠੁੰਦਿ.

ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੁ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੇ ਨ ਪਹੁਚੇ ॥੧॥

ਮਨ ਸਠੁਠ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠੁ, ਮੈਮੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਗਕ੍ਰਮੁਰਿਕੀ ਨੁੰਡਿ
ਵਿਮੁਕ੍ਰੀ ਪੋੰਦੰਮੁ, ਕਾਬਠੀ ਏਵਰੁ ਤਨ ਸੋਂਠ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠੁ ਜੀਵਿਠ ਲਕ੍ਰਾਠੀ
ਸਾਠਿੰਚਲੇਰੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥

ఓ' నా మనసా, లోక అనుబంధాల నుండి విముక్తిని సాధువు-గురువు యొక్క ఆశ్రయంలో పొందవచ్చు

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణగురువు బోధనలను పాటించకుండా జనన మరణాల చక్రం ముగియదు మరియు ఒకరు ఈ ప్రపంచంలో మళ్ళీ మళ్ళీ పుస్తానే ఉన్నారు. || విరామం||

ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ప్రపంచం మొత్తం సందేహం మరియు భ్రమ అని పిలువబడే దానిలో చిక్కుకుంది.

ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥

సర్వభక్తమైన దేవుని పరిపూర్ణ భక్తుడు అన్నిపపంచ ఆకర్షణల నుండి వేరుచేయబడ్డాడు. || 2||

ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੁ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ఏ కారణంచేతనైనా ఇతరులను దూషించకుండా ఉండండి, ఎందుకంటే ఇదంతా దేవుని పని.

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥

నా దేవుడు కనికరం చూపిన వాడు, పవిత్ర సంఘంలో నామానిభ్రాణించడం దాట్లా అపవాదు నుండి తప్పించుకుంటాడు. || 3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥

సర్వాత్మనైన పరమాత్ముని సర్వపుడైన సత్యగురువు తన శరణాలయానికి వచ్చిన వారందరినీ రక్షిస్తాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥

గురు బోధలను పాటించకుండా మనం ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రాన్ని దాటలేమని నానక్ చెప్పారు. || 4|| 9||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਖੇਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪੈ ਧਾਫ਼੍ਰਮੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਪੁ ਅਤੁਫ਼੍ਰਠੁ ਸਾਰਾਂਸਮਨਿ ਨੇਨੁ ਮਲ੍ਹੀ
ਮਲ੍ਹੀਝੋਧਿੰਚਿਨਿ ਤਰਾਠੁ ਨਿਠਾਰਠਕੁ ਵਚਾਠੁ.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮੰ ਪੈ ਧਾਫ਼੍ਰੰ, ਓਕਛੁਠੰ ਕੂਡਾ, ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਪਾਪਾਲਨੁ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪੁਪੰਚ-ਮਹਾਂਸਮੁਦੁਰਮੈਨ ਦੁਰੁਠਾਲ ਗੁੰਡਾ ਓਕਠੀ. ॥
1॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥

ਓ' ਓਠਾਠੀਠਠਠਾਨੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਮੁਠਾਨਿਠੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਪਦੇ ਪਦੇ ਵਿਨਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਠੁੰਪੁਰੁ
ਸੰਤੁਪੁਣਿ, ਸੰਤੁਪੁਣਿ ਕਨੁਗੋਂਟੁੰਦਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਅਨਿਠੁਰੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਣਿ, ਅਨਿਠੁਨੰਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿਵੰਤੁਮੈਨ ਜੀਵਨ
ਵਿਠਾਨਾਲੁ ਖੁਗੋਲੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਯੋਕੁਪਦਾਤੁ ਅਯਿਨ ਸ਼ਾਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ
ਸੀਠੁਰਿੰਚੁਡੁਠਾਯੁ.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਠੁਠੁਠੁਕੁਰੁਠੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਠੁਕੁਲਕੁ ਠੁਕੁਣਿ
ਓਰਾਠੁਨ ਯੋਕੁਪਰੰ ਠੁਸੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੁਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਮੁਨ ਚੋਵੁਲਠੋ ਵਿਨਾਲਿ, ਓਯਨ ਪਾਟਲਨਿ ਮਨ ਨਾਲੁਕਠੋ
ਪਾਡਾਲਿ, ਮਨ ਹੁਪਦਯੰਲੋ ਓਯਨਨੁ ਪੁਮਪੁਰੁਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਏਵਰੁ ਖੁਲ੍ਹੀ ਚੋਟੁਲਠੋ ਠੁਠੁਕੁ ਰਾਰੁ, ਅਨਿਠੁਕੁਣਿਵੰਤੁਮੈਨ ਵਠੁਣਿ
ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਠਾਲ ਕਾਰਠੰ. ॥ 3॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

ਓ' ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੋਪੁਠੁਦੁਠੁੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਓ ਓਠੁਰਠਾਲ ਵੰਠੀ
ਅਮੁਲਮੈਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਠੁੰਦਾਨੁ; ਦਯੁਨੁ ਚੁਪੁਮੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂਵੁਲ ਸਾಂಗਠਲੋ ਮੈ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁਖੁਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਵਿਸਾਠੀਕੀ ਪਿਰਮੈਨ ਮਿਮਲੀਪੇਮਗਾ ਗੁਰੁਚੁਕੋਵਚੁ॥ 4॥ 10॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪੁਠੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਮਨਸੁਖੁਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਖਾਠਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀਨੀ
ਪਿੰਦਠਾਠੀ.

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪੁਠੁ ਸਰਣਾ ਪੁਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਚਿਠਾਨੀਕੀ ਲੋਬਡੀਨਪੁਠੁ, ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਅਨਿਖੁਠੁੰਕੁਲੁ ਅਦੁਠੁਵੁਠਾਠੀ
ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁੰ ਊਦਠੀਸੁੰਦੀ.॥ 1॥

ਪੁਠੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਠਾਖਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠੀ ਠੋਕੁਠੀਵਠਾਕਾਠੀਗੁਰੁਵੁ ਅੰਦੰਗਾ ਊਚਠੀੰਚਾਡੁ.

ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਾਡੁਠਾ, ਵੀਨੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਠੀ ਠੋਕੁਠੀਵਿਕ ਵਾਕਾਠੀ
ਚਦੁਵੁਠਾਨੁ; ਪਰਿਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਜੀਵਿਤੰਲੋਨੀ ਅਨਿਖੁਠੁੰਕੁਲ ਨੁੰਡੀ ਮਿਮਲੀ
ਰੁਕੀੰਚਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥

ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਮਹਿਮਗਲ ਕਰੁਣਾਮਠੁਡੁ, ਸਾਸਠੁਠੁੰਦੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਠੁਕੀ
ਆਠਾਠਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੇਵਾਡੁ.

ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪੁਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਸਾਧੂਵੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡੁਠਾ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀਨੀ
ਆਦਰਿੰਚਡੰ ਕਾਲੰ ਪ੍ਰਾਰੰਠੰ ਨੁੰਡੀ ਅਠਨੀ ਸਹਾਜ ਸਠਾਵੰ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਲੋਨੀ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਆਹਾਰੰਲੋ ਪ੍ਰਠੀਰੋਜਾ
ਪਾਠੀੰਠੁੰਦੀ, ਅਨਿਖੁਠੁੰਲਾ ਮੈ ਨੋਠੀ ਨੁੰਡੀ ਦਾਨਿਠਾਚਠੀੰਚੰਡੀ.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਠੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥

ਪ੍ਰਠੀਰੋਜਾ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠਾਰੁ, ਵੁਠੁਠਾਪਾਠੀਕੀ ਸੰਬੰਠੀੰਚੰਚੀ ਮੈ
ਸਮਸਠੁੰਨੀਮਰਣ ਠਠੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖੁਠੁੰਲੁ ਏਗਿਰਿਠੋਠਾਠੀ. ॥ 3॥

ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਵਿਨਾਠੁ. ਨਾਨਕ ਅਨਿਘੋਰਕਾਲ ਭਠੀ ਵਛਮੈਂਦੀ.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਯੋਕਯੁਪਮ ਅਨਿਘੋਰਕਾਲ ਅੰਤਲਾ ਵਛਮੈਂਦੀ. ॥ 4॥ 11॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਂਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗ ਨੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਚੌ-ਪਾਦੁਲੁ:

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥

ਏਕੈ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾ ਤੰਡੀ, ਮੇਮੁ ਏਕੈ ਏਕਯੋਂਦੇਵੁਡੁ ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਕੂਡਾ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਵਿਨੁ: ਨੁਯੋਂਦੇਵੁਡੁ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨੀ
ਅਨੁਭਵਿੰਚੇਲਾ ਚੇਂਸੇ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਨੀਕੁ ਠਾਸ਼ਠੰਗਾ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਯੁਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥

1॥

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ਵਿਨੁ ਓ' ਨਾ ਸੇਖੈਤੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਵਿਨਯਪੁਰਥ ਸੇਵਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਨੁਨਾਘੁ.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡੁ, ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਓ ਮਨਸੁਨੁ ਮੀਕੁ ਅਪੰਗਿਚਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਰੂ ਦੇਸਾ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਪਾਦਾਲਨੁ ਕਡਿਗਿ ਮਸਾਝ ਚੇਨੁਨਾ; ਨੇਨੁ ਓ ਮਨਸੁਨੁ ਮੀਕੁ ਅਪੰਗਿਨਾਨੁ.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥

ਓ ਮਿਤ੍ਰਮਾ, ਵਿਨੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਨੁ; ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇਲਾ ਨਾਕੁ ਅਲਾੰਟੀ ਬੋਧਲਨੁ ਐਵਠੁਡੀ. ॥ 2॥

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰੰਗਾ ਊਂਡਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯੰਲੋ ਊਂਡੰਡੀ, ਐਯਨ ਏਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਮੰਚਿਦਿਗਾ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚੰਡੀ.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਓ' ਸੇਖੈਤੁਡਾ ਵਿਨੁ! ਓ ਮਨਸੁਨੁ, ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਪ੍ਰਤਿਦਾਨਿਘੋਵੁਨਿਕੀ ਅਪੰਗਿੰਚਾਲੀ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਮਨੰ ਐਯਨ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰ ਦਰਘਾਨਿਐਨੁਭਵਿੰਚਗਲੁਗੁਤੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪਵਲਨ ਐਯਨ ਕ੍ਰੋਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਵਾਰੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਏਠੋ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਡੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਕੁ ਦਯਨੁ ਚੂਪਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵੰਸੰ ਲੇਨਿ ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 12॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਲਕੁਲਾਦਿ ਖੰਡਾਲਕੁ ਯਝਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਘੁਨਾਨਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਯੋਝਕੁਡੁ ਕੂਡਾ.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੁਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ಎਪੁਠੁਆ ਅਨਿਮੂਖਾਨਵੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਆਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੁਧ ਵਹਿਸੁਆਡੁ,
ਮੂਰ੍ਘੁਡਿਗਾ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥

ਓ' ਸੋਦਰਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਏਲਾ ਧਾਨੀੰਚਾਲੋ ਨਾਕੁ ਤੇਲਿਯਦੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਅਰਾਧਨ ਲੇਕੁੰਡਾ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪੁਨਰਾਵੁਠੰ ਚੇਸੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਆਧਾਠੀਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਕੁਡੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੇਰੁਠੋ ਵੇਠਾਨੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥

ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਸਾਤਿਕੁਲ ਪਲੁ ਦਯਗਲਦਿ, ਪ੍ਰਤਿ
ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ.

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੁਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥

ਅਤਨੁ ਚੁਸੁਆਡੁ, ਵਿੰਟਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਾਠੋਨੋ ਓਂਟਾਡੁ, ਕਾਨਿ ਅਤਨੁ
ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਲੋ ਓਨਾਠੁਨਿ ਨੇਨੁ ਅਨੁਕੁਨੋ ਮੂਰ੍ਘੁਡਿਨਿ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨਵਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਨੇਨੁ ਨਾ ਪਰਿਮਿਤੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤਨਿਨਿ
ਵਠਿੰਚਗਲਨੁ; ਅਤਨੁ ਏਲਾ ਓਨਾਠੁ ਨਾਕੁ ਏਮਿ ਤੇਲੁਨੁ?

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੁਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੇ ਰੇ ॥੩॥

ਨਾਕੁ ਝਾਨੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਮਨਿ ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਮੈ ਮੁਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥

ਗੁਰੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ, ਨਾਲਾੰਟੀ ਮੂਰ੍ਘੁਡਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏੰ ਮਾਠਾਡਾਲੋ, ਲਕੁਲਾਦਿ
ਮੰਦਿ ਪਾਪਾਲਠੋ ਓਨਖੁਠੀਨਿ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਤੀਸੁਕੋਠਾਰੁ.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਵਿਨਘਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਮਠੀਠੁਰਠੁਲੋ
ਪਡਲੇਦੁ.

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੇ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੇ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥

ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਆਂਦੋਲਨ ਕਲਿਗਿੰਚੈ ਅਨਿਖੈਪਯਾਲੁ ਅਦੁਭਯੁਯਾਲੁ।

ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥

ਭਪੁਠੁ, ਨੇਨੁ ਸਮਝਿਤਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਯੋਯਾਨੁ, ਨਾ ਝਾਨ ਸਾਮਠਾਠੁ ਅਨੀ
ਪ੍ਰਞਾਨਤੰਗਾ ਠਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਯੋਕਠਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਠਨੁ
ਠਮਰ ਵਿਕਸਿੰਚਿਨਠੁ ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਸੰਠੋਪਿਨੁਨਾਠੁ। ॥ 1॥

ਦੇਖਹੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥

ਐਗੁਮੁ! ਏਕ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਅਦੁਠੁੰ ਝਰਿਗਿੰਦਿ!

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੇ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਂਵਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵਿਨੇਵਾਠੁ, ਐਯੰਨ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿਵਾਠੁ ਅਨਿ ਗੁਰੁਵੁ
ਗਾਰੁ ਨਾਕੁ ਅਵਗਾਪਾਨ ਕਲਿਠਚਾਰੁ। ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥

ਗਠੰਲੋ ਨਨੁਠੀੰਸਿੰਚੈ ਦਯਾਠੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਠ ਵੰਠਿਵਿ) ਨਾ ਦਗੁਰਕੁ
ਰਾਵਠਾਨਿਕਿ ਚਾਲਾ ਭਯੰਪਠਾਠੁ,

ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥

ਭਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸ਼ਾਰੁ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਐਠੁਯਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਠਿ ਮਮਠਿ
ਰਕ੍ਰਿੰਚੰਠਿ। ॥ 2॥

ਜਹ ਠੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭ ਕ੍ਰਿਐਰਾਠਨ ਨਿਠਿ ਨਾਲੋ ਠੇਰੁਚੁਕੁੰਦਿ; ਕਾਨੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਠਿੰਚੰਬਠਿੰ
ਵਾਠੁ ਦਾਨਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁੰਠਾਠੁ।

ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਕੁ ਅਲਾੰਠਿ ਏਕ ਐਠੁਰਠਾਨਿਠਚਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ, ਦਾਨਿਠੋ ਨਾ
ਮਨਸੁਠੁਰਿਯੁ ਠਰੀਰੰ ਪ੍ਰਞਾਨਤੰਗਾ ਮਾਰਾਠੁ। ॥ 3॥

ਏਕ ਬੁੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਠਕ ਚੁਕਠਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਨਨੁ
ਐਠੁਰਠਿੰਚਾਰੁ, ਭਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲਕੁ ਵਠਿਰੇਕੰਗਾ ਦੁਠੰਗਾ ਠਨਾਠੁ,
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਿਰੰਗਾ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਠਾਠਿਠੁ ਮਰਠੰ ਚਨਿਠੋਨੁ।

ਭਗਤਿ ਤੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥

ਗੁਰੂਦੇਵ ਭੜੀ ਆਰਾਧਨਲੋਂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿੰਚਾਡੂ. ਆ ਤਰੁਵਾਤ ਵ ਕ੍ਰਿਯਨੁ ਲੋਕਫੋਯਮਨੀ ਵਨਘੁਆ ਕੋਰਲੇਡੂ. ॥ 4॥ 3॥ 14॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਮਨਸੁਲੁ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ, ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਸੰਤੁਪੁਘਿਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥

ਅਮੂਲਘੁਨੈਨ ਦੋਵਿਕ ਸੰਘੁਣਾਲੂ ਵਵਰੀ ਹੁੰਦਯਾਲਲੋਂ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਡਲੇਡੂ, ਵਾਰੁ ਲੋਕੀਕ ਕੋਰਿਕਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਆਰਾਏ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥

ਆਰਾਧਨਠੋਂ ਦੇਵੁਘੁਣੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠੁੰਗਾ ਆਰੋਗੁਠੁੰਗਾ ਮਰਿਯੂ ਆਨੰਦਦਾਯਕੰਗਾ ਮਾਰਠਾਮੂ.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਘੁਣੀ ਮਰਚਿਪੋਯੀਨ ਵਠੁਠੀ, ਲਕੁਲਾਦੀ ਬਾਧਲਠੋਂ ਬਾਧਪਡੁਠੁਨਠੁਘੁ ਭਾਵਿੰਚੰਡੀ. ॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ మద్దతు తీసుకునవ్వారు, మీ శరణాలయంలో ఆధాత్మిక శాంతిని అనుభవిస్తున్నాము.

ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਾਨਣੇ ॥੨॥

సరస్వతు గల దేవుని మరచినవారు అత్యంత దురస్థమైన మానవులలో లెకభేయబడతారు. || 2||

ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥

గురుబోధలను అనుసరించి, ప్రేమతో భగవంతునితో అనుసంధానం చేసుకున్న వారు, సరోస్వత ఆనందం యొక్క ఆనందాలను ఆస్వాదించారు.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥

దేవుణ్ణి మరచి గురువును విడిచిపెట్టేవారు భయంకరమైన నరకంలో పడిపోయినట్లు భయంకరమైన దుఃఖానిభవరిస్తారు. || 3||

ਜਿਤੁ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥

దేవుడు ఎవరినైనా నిమగ్న చేస్తున్నప్పుడు, అతను నిశితార్థం చేసుకున్నాడు మరియు అతను కూడా చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥

ఓ నానక్, సాధువుల ఆశ్రయానికి వెళ్ళి వారు, వారి హృదయాలు దేవుని ప్రేమతో సంతోషంగా ఉంటాయి. || 4|| 4|| 15||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ఒక రాజు రాజ్యపథహారాల్లో నిమగ్నమైనట్లే, సీత్యు అహంకారి ఎల్లప్పుడూ తన అహంన్ని సంతృప్తి పరిచే అవకాశాల కోసం వెతుకుంటాడు,

ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥

అత్యాశగల వక్త్రీ దురాశతో ప్రలోభపెట్టబడడం, అదే విధంగా దైవిక జ్ఞాని దేవుని ప్రేమలో మునిగిపోతాడు. || 1||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੁਲਕੁ, ਏ ਵਿਸ਼ਯੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਘਾਦਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁੰਦੀ,

ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਦਗ਼ਰਗਾ ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੰਲੋ ਕੁਾਰੁਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥

ਏਕ ਭਾਨਿਸ ਠਨ ਵਠ੍ਰਨੰਠੋ ਨਿਮਗਠ੍ਰੈਨਲ੍ਰੈ, ਏਕ ਭੁਸਾਠ੍ਰਿ ਠਨ ਭੁਸਾਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਮਲੋ
ਠਨਾਠ੍ਰੁ,

ਖੀਰ ਸੀਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥

ਏਕ ਠਿਸੁਵੁ ਪਾਲਕੁ ਜਠਚੇਯਠਡੀ ਠੰਠੁੰਦੀ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸਾਠ੍ਰੁਵੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਪ੍ਰੇਮਿਕੁਲੁ. ॥ 2॥

ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥

ਏਕ ਪੰਡਿਠੁਡੁ ਅਭਠ੍ਰਨ ਮਰਿਯੁ ਭੋਧਨਲੋ ਨਿਮਗਠ੍ਰੈਨਲ੍ਰੈ; ਕਠ੍ਰੁਕੇਵਲੰ
ਚੁਾਡਗਲਗਡੰ ਸੰਠੋ਷ੰਗਾ ਠੰਦੀ.

ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥

ਨਾਲੁਕ ਵਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿੰਚੇ ਵਿਧੰਗਾਨੇ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲੁ ਵਲ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨੀ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠ੍ਰਾਰੁ. ॥ 3॥

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥

ਅੰਦਰੀ ਲੋਨੁ ਗੁਰੁਵੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਠੁਕਠ੍ਰੁਨਿਠ੍ਰਕਾਲ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇਠ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਗ੍ਰਹਾਨਿਠੁਨੁਭਵਿੰਚਾਲਨੀ ਕੋਰੁਕੁਨੇ ਵਠ੍ਰੀ, ਅਨਿਠ੍ਰੈਲਿਸਿਨ
ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਆ ਵਠ੍ਰੀਨੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਕਾਰਠਮਵੁਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 5॥ 16॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਉਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁ ਦਾਤਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਠੁਠ੍ਰੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀਠੋ ਨਿੰਡੀ ਠਨਾਠ੍ਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਮਾ ਪਾਪਾਲਕੁ
ਸੁਠ੍ਰਿ ਠੇਸੁਤਾਰੁ; ਮੇਮੁ ਵਟੁਵੰਠੀ ਸਠ੍ਰੁਣਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠਨਾਠ੍ਰੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ
ਸਠ੍ਰੁਣਾਲ ਠੁਕਠ੍ਰੁਪਦਾਠ.

ਹਮ ਮੁਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥

ਮੇਂਮੂ ਮੂਰਖੁਲਮੂ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੂ ਚਾਲਾ ਟੇਲੀਵੈਨਵਾਰੂ, ਮਰਿਯੂ ਅਨਿਯੁਕਾਲ
ਪਧਤੁਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਟੇਲੁਸੁਕੁੰਟਾਰੂ. ॥ 1॥

ਮਾਧੇ ਹਮ ਐਸੇ ਤੁ ਐਸਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਂਮੂ ਅਲਾੰਟੀ ਦੁਘੁਲਮੂ, ਮਰਿਯੂ ਮੀਰੂ ਅਲਾੰਟੀ ਕੁਮਾਭੀਕੁ
ਚੇਂਸੇਵਾਰੂ.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੇ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ਮੇਂਮੂ ਪਾਪੁਲਮੂ, ਮੀਰੂ ਪਾਪਮੂਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਂਸੇਵਾਰੂ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪਰਿਸੁਧ
ਸੰਘੁਮੈਨ ਮੀ ਨਿਵਾਸੰ ਅੰਦੰਗਾ ਊੰਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੂ ਅਨਿਯੋਵਤਲਨੁ ਰੂਪੋਂਦਿੰਚਾਰੂ ਮਰਿਯੂ
ਰੂਪੋਂਦਿੰਚਬਢਾਰੂ, ਮੀਰੂ ਵਾਰਿਨੀ ਸਰੀਰੰ, ਆਤਮੁਰਿਯੂ ਸਾਫੁਲਠੋ
ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੂ.

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥

ਓ' ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੇਂਮੂ ਸਦੁਠਪੀਨੁਲਮੂ, ਮਨਕੁ ਏ ਸਦੁਠਮੂ ਲੇਦੁ;
ਦਯੁਚੇਂਸੀ ਮੀ ਸਦੁਠਾਲ ਬਹੁਮੁਠਿਠੋ ਮਮੁਲੀਊਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਦੀ. ॥ 2॥

ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੇ ਨ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੂ ਮਾਕੁ ਮੇਲੁ ਚੇਂਸਤਾਰੂ, ਕਾਨੀ ਮੇਂਮੂ ਮੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਾਲਨੁ
ਸ੍ਰਸੰਸਿੰਚਮੂ; ਅਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਮੀਰੂ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਾਠੋ ਦਯੁਠੋ ਊੰਟਾਰੂ.

ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥

ਓ' ਸਰਠੁਪਕਰਠ ਸੁਠਿਕਰੁ, ਮੀਰੂ ਸਾੰਠਿ ਯੋਕੁਪਦਾਠ; ਦਯੁਚੇਂਸੀ ਮਮੁਲੀਮੀ
ਪਿਲੁਲਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਦੀ ਰੁਕੀੰਚੰਦੀ. ॥ 3॥

ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੂ ਸਦੁਠਾਲਕੁ, ਸਾਰਠੁਮਰਾਜੁਕੁ ਨਿਠਿ; ਅਨਿਯੁਕੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੂ
ਜੰਠੁਵੁਲੁ ਮਿਮੁਲੀਵੇਂਡਠਾਯੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨ ਪਰਿਠਿਠਿ ਅਲਾੰਟੀਦੀ; ਦਯੁਚੇਂਸੀ ਮਮੁਲੀਮੀ
ਸਾਠੁਵੁਲੁ ਸਰਠਾਲਯੰਲੋ ਊੰਚੰਦੀ. ॥ 4॥ 6॥ 17॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ:

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥

ਓ' ਮਾ ਰਕੁਕੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਝਾਪਕੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠੀਂਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਲੀ ਗਰਠੁਲੋ ਨੰਨੁ ਰਕੁਕੁੰਚਾਰੁ.

ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥

ਓ' ਰਕੁਕੁ ਦੇਵੁਡਾ! ਭਯੰਕਰਮੁਨੈਂ ਪੁਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ
ਤਰੰਗਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿੰਨ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦੁਰੰ ਗੁੰਡਾ ਨੰਨੁ ਖੁੰਨੈਂਸੁਕੁਵੋਲੁਤੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਾਧੋ ਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ ਮਰਿਯੁ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਈਗਾ ਉਗਾ ਤੁਹਾਰੇ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਕਠੁ ਮਰਿਯੁ ਐਕਪੈ, ਮੀਰੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਨਾ ਮੁਠੁਤੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਮੀ ਸੁਠੁਠੈ ਪਰਠੁੰਲਾ ਵਿਲੁਵਐਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੁਠੈਕੁਰੁਕੁ ਤਕੁਠੁ
ਪੁਰਾਮੁਠੁਠੁ ਐਸੁਡੁ.

ਤੁ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਨੈ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪੁਐਚੈਵੁਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਨਮੰਦਰੰ ਕੇਵਲੰ ਬਿਚਗੁਠੁਮੀ
ਐਸੁਡੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਮੀਰੁ ਬਹੁਮੁਤੁਲੁ ਐਸੁਡੁ. ॥ 2॥

ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਏਕੁਕੁਣੰਲੋ, ਮੀਰੁ ਏਕ ਰੁਪੰਲੋ ਊਨਾਠੁ, ਮਰੋਕ ਰੁਪੰਲੋ ਮੀਰੁ
ਪੁਰੀਗਾ ਭਿੰਨੁਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਡੁ; ਅਦੁਠੁਮੁਨੈਂ ਮਰਿਯੁ ਆਸ਼ੁਠੁਕੁਰੁਮੁਨੈਂਵਿ ਮੀ ਨਾਟੁਕਾਲੁ.

ਰੁੜੇ ਗੁੜੇ ਗਹਿਰ ਗੰਠੀਰੇ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਮੁਨੈਂ, ਮੁਰਮੁਨੈਂ, ਲੋਤੁਨੈਂ, ਅਰੁਠੰ ਚੈਸੁਕੋਲੈਨਿ, ਸਰੋਠੁਠੁਮੁਨੈਂ,
ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੈਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੁਨੈਂਵਾਰੁ. ॥ 3॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు ననుశాధువు-గురువు యొక్కసాంగత్యతో ఏకం చేసినపుడు,
అప్పుడు నేను మీ స్తుతి యొక్కదైవిక పదానిభినాము,

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥

ఓ నానక్, కోరికలేని, సరస్థస్థుడైన దేవుని మహిమను చూసి, నాలో ఆనందస్థితి
పెరిగింది. || 4|| 7|| 18||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥

ఓ ప్రియమైన దేవుడా, నేను ఆయన పాదాల ధూళి వలె అత్యంత వినయపూరక
సేవకుడిగా సాధువు-గురువు యొక్కఆశ్రయంలో ఉండటానికి దయ చూపండి.

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥

సాధు-గురువు నా దృఢమైన మద్దతు; సాధు-గురువు నా అలంకరణ వలె నా
జీవితాన్నిఅలంకరించారు. || 1||

ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥

నేను సాధువు-గురు పట్ల ప్రేమను పెంచుకునాము,

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥

ఇది ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ఫలితంగా జరిగింది.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ఓ సోదరా, ఈ మనస్ఫూది అని నేను గురువుతో చెబుతునాము. || విరామం||

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥

నా వత్సహారాలు, రోజువారీ పనులు సాధు-గురువుతో మాత్రమే ఉంటాయి.

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥

సాధువు గురువు దాత్రా, నా మనస్ఫువుని భక్తి ఆరాధన యొక్కసంపదలతో నిండి
ఉన్నభానిస్సంపాదించాను. || 2||

ਸੰਤਨ ਮੇ ਕਉ ਪੁੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥

ఆ సమయంలో నా మనస్సుభ్రాంతి తొలగిపోయింది కాబట్టి, సాధువు గురువు నన్ను నామ సంపదతో ఆశీర్వదించినపుడు.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੋਖਾ ॥੩॥

నా పూర్వజ్ఞీయల వృత్తాంతములను విందించబడ్డాయి, నీతి నాథుమాధిపతి ఇప్పుడు ఏమి చేయగలడు? || 3||

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥

సాధువు గురుకృప వల్ల నాకు ఖగోళ శాంతి లభించింది. నాలో అతుశ్రుత ఆనందం బాగా పెరిగింది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥

నా మనస్సు ఇప్పుడు దేవునితో అనుసంధానమై యుంది, నేను అదుభుతమైన దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయాను అని నానక్ అంటున్నారు. || 4||8|| 19||

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥

ఓ మనిషి, మీరు ఏ విషయాలు చూసినా, ఇవన్నీ మీరు ఇకకూ నుండి బయలుదేరి ఈ ప్రపంచం నుండి బయలుదేరుతారు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥

కాబట్టి, మీరు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందే ఫితికి చేరుకోవడానికి దేవుని నామ సంపదలో వ్యవహరించండి. || 1||

ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మీరు ఆధాత్మిక శాంతికి నా ప్రయోజకులు,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణ గురువు గారు ఈ బోధతో నన్ను ఆశీర్వదించారు మరియు నేను మీకు అనుగుణంగా ఉన్నాను. || విరామం||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥

కామం, కోపం, దురాశ, భావోద్వేగ అనుబంధం మరియు అహంలో మునిగి ఉంటే ఖగోళ శాంతి రాదు.

ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ఓ' నా మనసా, మీరు అందరి పాదాల ధూళివలె వినయంగా ఉండండి, అప్పట్ను మీరు ఆనందం, ఆనందం మరియు శాంతిని కనుగొంటారు. ॥ 2॥

ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎవరి ప్రయత్నాలు వర్తం కానివల్లి దేవుడు గుర్తుంచుకోండి; మన హృదయం యొక్క అంతర్గత పరిస్థితి అతనికి తెలుసు.

ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁరਦੇਵਾ ॥੩॥

గురువు నిత్యదేవుని ప్రతిరూపం, పవిత్ర అగిళ్తో మీరు తాశ్రం చేసినట్లుగా మీ మనసును లొంగదీసుకోవడం దాట్లా తన భక్తి ఆరాధనను నిరఘోంచండి. ॥ 3॥

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

విశాఖికి గురువు అయిన దేవుడు సరోస్థుడు, అపరిమితమైనవాడు మరియు చాలా కరుణామయుడు,

ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੇ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥

ఆయన నామమును మీ దైనందు ఉపయోగం, ఆధాత్మిక పోషణ వంటిదిగా పరిగణించండి; ఓ' నానక్, నామం నా జీవితానికి మద్దతు. ॥ 4॥ 9॥ 20॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

గురువు ఆధాత్మికంగా చనిపోయిన వారిలో జీవితాన్నినింపాడు, మరియు విడిపోయిన వాటిని దేవునితో తిరిగి కలుస్తాడు.

ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥

జంతువంతులైన ప్రవృత్తులు, దుష్టశక్తులు, ఆధాత్మిక అజ్ఞానులు ఉన్నవారు కూడా ఆయన ఉతాహ్లాభరితమైన ప్రేక్షకులుగా మారి, దేవుని పాటలను పాడడం ప్రారంభించండి. ॥ 1॥

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥

ఓ సోదరా, పరిపూర్ణ గురువు యొక్క మహిమను చూడండి,

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అతని విలువను వర్ణించలేము. ॥ విరామం॥

ਦੁਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨੀਕੀ ਵਚੋਘੋਸ਼ੀ, ਗੁਰੂਵੁ ਆ ਵਸ਼ੀ ਯੋਕੁਦੁਖਾਨੀਕੀ ਮੂਲ ਕਾਰਣਾਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚੀ, ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਸ਼ਾਡੁ.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥

ਆ ਵਸ਼ੀ ਤਨ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਠੀਕ ਯੋਕੁਠੀਕ ਲਾਲਨੁ ਸਹਾਜੰਗਾ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਪਨੁਲਨੀ ਘੋਰਵੇਰੁਤਾਯੁ. ॥ 2॥

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥

ਏ ਪੁਰੰਚੰਚੰ ਵਾਰੁ ਖੁਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਈਕੁਪੈ ਪੁਰੰਚੰਚੰ ਗੋਰਵਾਨੀ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕੁਰੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦੀ,

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਨਿਰਭੁਯੁ ਅਵੁਤਾਰੁ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਨਾਮੰ ਵਾਰੀ ਪੁਦੁਯਾਲੰ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡੀ, ਵਾਰੀ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੰਠੋਪਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥

ਅਨਿਘੋਲਲਾ ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਸੁਤੀ, ਦੁਖੁਮੁ, ਬਾਧ, ਸੰਦੋਹਮੁ ਵੰਠੀ ਵਾਠੀਨੀ ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਵਸ਼ੀ ਠੋਲਗਿਪੋਂਯੁੰਟਾਡੁ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੀਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਮਨਸੁ ਚਿਲੀਚੀ ਊਂਠਾਨਕ, ਆਯਨ ਪਨੁਲਨੀ ਪਰਿਪੁਰੰਗਾ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਨਾਯੁ. ॥ 4॥ 10॥ 21॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉੜੀ ਸੀਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥

ਨਾਮੰ ਵੰਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਆਭਰਣਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ, ਮੇਮੁ ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੁਠੁ ਏਮੀ ਪੋਂਦਨੀ ਪੁਰੰਚੰਚੰ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਨਿਮਗੁਮੈ ਊਂਠਾਯੁ.

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨੰ ਏਲ੍ਲਪੁਰੁਖਾ ਪਰਿਪੂਰੁਠਮੈਨ ਸਰਠੁਠੋਵਲੋਕਨਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ. ॥ 1॥

ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ ॥

ਓ' ਮਾਨਵੁਡਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੂਰੁਠੁ ਭੁਕੁਠੀ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਅਠਾਠੀਠੁ ਅਠੁਠਾਨੀ, ਏ ਬਲਪੀਨਮੈਨ ਸਰੀਰੰ ਏਕ ਰੋਠੁ ਨਸਿੰਪਬਡੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਠੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥

ਕਲਲ੍ਲੋ ਪੋਂਦੀਨ ਠੁਠਮਲੁ ਮਰਿਠੁ ਵਸੁਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਾਮੁਠੁਠੁ ਲੇਡੁ.

ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਪੈ ਠਾਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪ੍ਰਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁ; ਲੋਕਸੰਪਦਲੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏ ਏਕਠਾਨੀਠੁ ਕਲੀਸੀ ਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੇ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥

ਏਕ ਵਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਅਹੋਨਿਹੁਸੰਠੁਠੁਠੁ ਪਰਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਜੀਵਿਠੁਠੁਠੁ ਵੁਠਾ ਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਮਰਿਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥

ਏਲ੍ਲਪੁਰੁਖਾ ਲੋਕਸੰਪਦਲ, ਅਠੁਠੁਠੁਠੁ ਵੇਂਬਡੀ ਨਡੁਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸੰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਲੇਡਾ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਹੁਰਿੰਚੀ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥

ਲੋਕਸੁਠੁਠੁ, ਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਅਨੰਦਾਲਠੁਠੁ ਮਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਲੋਕਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ, ਠੁਠੁਠੁ ਮਰਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥

ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾ ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਾਪਾਲਨੁ ਵਡੀਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 4॥ 11॥ 22॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠੁ, ਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਠੁਠੁ:

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਚੂਪਿੰਚਿਨ ਵੱਝੀ, ਆਯਨ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਸੰਤੋੜੰਗਾ
ਊਂਡਾਯਨਿ ਨਾਨਕ ਅੰਟੁਨਾਫ਼ੁ. ॥ 4॥ 12॥ 23॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਨੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਦੇਵੁਡੁ ਪਨੁਲਕੁ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰਣੰ, ਐਚੋਫ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੰਚੈ
ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਗੁਰੁਵੁ.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥

ਦਯੰਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਯੂਨਵੁਲਨੁ ਸੁਫ਼ਿੰਚਾਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਯੂਦਯਾਲਕੁ
ਠੇਲਿੰਨਵਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵੱਝੀ,

ਸੁਖ ਸਰਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐ ਵੱਝੀ ਝਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕੰ, ਸੰਤੋੜੰ, ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਯੂੰਦੁਠਾਡੁ;
ਅਦੁਠੁਮੁ ਅਤਨਿ ਮਹਿਮਗਾ ਮਾਰੁਠੁੰਦਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯਮੁ ਪੋੰਦਿ, ਆਯਨ ਭੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੋਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਭਯਾਲੰਨੀ
ਠੋਲਗਿਪੋਯਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਵਾਰੁ ਗੋਰਵਾਨਿਯੂੰਦੁਠਾਰੁ.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ, ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਧਨਲੋ ਝਾਪਕੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ
ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਤਮ ਚਿਵਰਿ ਗਮਾਝੀਚੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਂਗਠਾਝੀਪਵਿਠੁ ਸੰਘਾਨਿਪੇਮਿੰਚਡੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਿਨ ਵੱਝੀਨਿ ਪ੍ਰਠਿ
ਏਕਠੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਸਾਰੁ, ਅਭਿੰਨੰਦਿੰਸਾਰੁ.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥

ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਯੂਰਿਗਾ ਕਾਪਾਡਿੰਨ ਨਾ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਨੋਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯਬਠਾਨੁ. ॥
3॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥

ಅಪುಷ್ಣು ಕನಿಕರಮು ಅನುಗ್ರಹಿಸ್ತಾ, ದೇವುಡು ಅತನಿನಿ ತನ ಸ್ಥಿತಂ ಚೆಸ್ತಾಡು, ಮರಿಯು ಅತನು ತನ ಮನಸುಳ್ಳೊ ನಿವಸಿಂಚೆ ಶಾಶ್ವತ ದೇವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು. || 2||

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਉ ਲਾਰੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ಅਪੁನੈ ਰਾਖੇ ॥

ಸತ್ಯಗುರುವು ತನ ಸ್ಥಿತ ವಕ್ಷಿಗಾ ರಕ್ಷಿಂಚಬಡೆ ವಕ್ಷಿ ಜೀವಿತಂಲೊ ಎಟುವಂಟಿ ಅಡ್ಡಂಕುಲನು ಎದುರೊಡ್ಡೆ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ರਿਦ ਅੰਤರಿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ಹರಿ ರਸು ਚਾਖੇ ॥੩॥

ಆಯನ ತನ ಹೃದಯಂಲೊ ನಿವಸಿಂಚೆ ದೇವುನಿ ನಾಮಾನಿಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು, ದೇವುನಿ ನಾಮಂಲೊನಿ ಅದುಷ್ಟಮನ ಮಕರಂದಾನಿಷಯನ ಆಸಾಥಿಸ್ತಾಡು. || 3||

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥

ಕಾಬಟ್ಟಿ, ನಿಜಮನ ಭಕ್ತುನಿ ವಲ, ಮಿ ಮನಸುಳ್ಳೊರಿಕಲನು ನೆರವೆರಿಫ ಆ ದೇವುನಿ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನಲೊ ನಿಮಗ್ಗು ಅವಡ್ಡಿ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

ಓ' ನಾನಕ್, ನಾ ಗೌರವಾನಿಪುಲ್ಲಪುಷ್ಣು ಪೂರ್ತಿಗಾ ರಕ್ಷಿಂಚಿನ ಆ ದೇವುನಿ ನೆನು ಅಂಕಿತಂ ಚೆಯಬಡ್ಡಾನು. || 4|| 14|| 25||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲಾ ੫ ॥

ਰಾಗ್ ಸೌರತ್, ಐದವ ಗುರುವು:

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ಮಗನು ಅੰಥಿಆರೈ ದೇವನಗಾರು ನ ಜಾನೈ ॥

ಆಧಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನಂ ವಲ್ಲ ಮಾಯಪಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಲೊ ಮುನಿಗಿಪೊಯಿನ, ಪ್ರಯೋಜಕುಡ್ಡೆನ ದೇವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಲೆಡು.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ಸಾಜಿ ਜਿਨಿ ರਚਿਆ ਬਲੁ ಅಪುನੇ ಕರਿ ಮಾನೈ ॥੧॥

ತನ ಶರೀರಾನಿಪುಪಾಂಧಿಂಚಿ ದಾನಿಕಿ ಜೀವಂ ಇಚಿಫ ಆ ದೇವುಣ್ಣಿ ಮರಚಿಪೊವಡಂ ದಾಠ್ಠಾ, ಆ ವಕ್ಷಿ ತನ ಶಕ್ತಿನಿ ದೇವುನಿ ಕಂಚೆ ಗೊಪ್ಪಿಗಾ ಭಾವಿಸ್ತಾಡು. || 1||

ਮਨ ಮುੜੇ ਦੇਖಿ ರਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥

ಓ' ಮೂಝಲಾರಾ, ಮಿ ಪನುಲನು ಗುರು-ದೇವುಡು ಗಮನಿಸ್ತುನಾಠ್ಠು.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ಸੋਈ ਜಾਣੈ ರਹੈ ਨ ਕਛੁਐ ਛಾನੀ ॥ ਰਹಾਉ ॥

ಮಿರು ಏಮಿ ಚೆಸಿನಾ ದೇವುನಿ ತೆಲುಸು, ಅತನಿಕಿ ಏಮಿ ದಾಚಬಡದು. || ವಿರಾಮಂ||

ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਨਾਲੁਕ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਯੋਕੁਯਾਨਿਯੁਕਾਲ ਅਨੰਦਾਲਠੋ ਮੁਤੁਲੋ
ਠੰਟਾਡੁ; ਦਾਨਿ ਨੁੰਡਿ ਅਨੋਕ ਰਕਾਲ ਚੋਡੁਲੁ ਜਨਿਸ਼ੁਨਾਯੁ।

ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥

ਅਹੰ ਯੋਕੁਯੋਲੁਸੁਲਠੋ ਬਰੁਵੁ ਤੁਚਬਡਿਨ ਓਕ ਵਸ਼ੀ ਅਨੋਕ ਜਨਯੁਲੋ ਤਿਰੁਗੁਤੁ
ਅਪਾਰਮੁਨ ਬਾਧਨੁ ਭਰਿਸ਼ਾਡੁ। ॥ 2॥

ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥

ਮੂਸਿਨ ਤਲੁਪੁਲ ਵੇਨੁਕ, ਅਨੋਕ ਤੋਰਲ ਦਾਠਾ ਦਾਚਬਡਿ, ਚਠਵਿਰੁਧਮੁਨ
ਸੰਬੰਧਾਲਠੋ ਪਾਯੋਨਡੰ ਦਾਠਾ ਓਕਰੁ ਪਾਪਾਨਿਕੀ ਪਾਲਠੁਤਾਰੁ।

ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥

ਨੀਤਿਨਾਯੁਯਾਧਿਪਤਿ ਕੀਤੁਰੁ, ਗੁਪੁਲਵਾਰੁ ਮੀ ਕ੍ਰਿਯੁਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚੋਪਿਠੁਪੁਠੁ ਮੀ
ਰਹਾਸਾਯੁਨੁ ਏਵਰੁ ਦਾਚਿਪੋਡਤਾਰੁ? ॥ 3॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥

ਓ' ਸਾਤਿਠੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠੁਨ ਦੋਵੁਡਾ, ਅਨਿਯੁਃਯਾਲਨੁ ਪਰਿਪੁਠੁੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਮੀਰੁ ਤਪਘੁਕੁ ਮਠੁਤੁ ਈਵਠਾਨਿਕੀ ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ।

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਨਨੁਠੁਰੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕੁ
ਸੁਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡਿ। ॥ 4॥ 15॥ 26॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬੁਰਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਸੁਰੰਗਾਲੁ, ਪਾਟਲੁ ਸਮਾਧਾਨੰਗਾ ਠੰਟਾਯੁ, ਅਲਾ ਏਵਰੁ ਚੋਸਿਨਾ
ਦੋਵੁਡੁ ਆਯਨਕੁ ਸਹਾਯਕੁਡੁ ਅਵੁਤਾਡੁ।

ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟ ਪਾਡਟੰ ਮਰਿਯੁ ਜਪਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੁੈਵਿਕ
ਅਨੰਦਾਨਿਯੁਸਾਠਿੰਚੰਡਿ। ॥ 1॥

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਸੁਰੇਮਪੁਰਠੁ ਭੁਕੀਠੋ ਨਿਤਯੁਦੋਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ।

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో మనం ఎల్లప్పుడూ ఆధ్యాత్మిక శాంతిని అనుభవిస్తాం, దేవుడు మన మనస్సునుండి ఎనర్తూ బయటకువెళ్ళడు. ॥ విరామం॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੇ ਜੀਵੈ ॥

ఓ' సరోస్థత దేవుడా, అమరతత్వ మీ పేరు; ఎవరైతే దాని గురించి ధాన్వించినా వారు ఆనందకరమైన జీవితానిగ్నడుపుతారు.

ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥

దేవుని కృపతో ఆశీరస్థించబడిన వాడు నిషకృషంగా, సస్థతగా ఉంటాడు. ॥ 2॥

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

గురువు యొక్కనిషకృషమైన మాటలకు మనస్సునుసంధానించబడిన వక్త్రీ, అతని జీవితంలోని అన్నిఅవరోధాలు నాశనం చేయబడతాయి మరియు అతని బాధలనీపూరిపోతాయి.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੀਂਗ ਜਾਗਾ ॥੩॥

నిత్యదేవుని పాటలను ఎల్లప్పుడూ పాడటం దాట్లా, ఆయన ప్రేమతో నిండి ఉండటం దాట్లా, ఒకరు మేల్కొని, లోకశోధనల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటారు. ॥ 3॥

ਮਨ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥

ఆధ్యాత్మికంగా దేవుని మాటలు వింటే, ఆయన మనస్సుకోరికల ఫలాలను పొందుతుంది.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥

నానక్ కు కూడా, ఆ దేవుడు జీవితాంతం అతనికి సహాయకుడు అయ్యాడు. ॥ 4॥
16॥ 27॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, ఐదు పంక్తులు:

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥

నా లోక అనుబంధాలు, నా భావన మరియు మీ భావన మరియు అహం నాశనం కావాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥

ఓ' సాధువులారా, నాకు అలాంటి మార్గాన్నిపూపించండి,

ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨੀ ਦਾਠਾ ਨਾ ਅਹਾਂਕਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਗਰਠੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚਡਾਨਿਸ਼ੋਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਗਲਨਨੀ ਨੋਨੁ ਆਸ਼ਿਸੁਨਾਘੁ,
ਨੋਨੁ ਅੰਦਰੀ ਧੁਾਲੀਲਾ ਅਤ੍ਰਠੁ ਵਿਨਯੰਗਲ ਵਝੀਗਾ ਮਾਰਵਚੁ॥ 2॥

ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੁਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥

ਨਾਕੁ, ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਮਧੁਛਾਨ੍ਹੁੰਦੇਹਾਪੁ ਗੋਡਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਾਲਨੀ ਨੋਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁੰਦੀ, ਤਦਾਠਾ ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨਾਠੋ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਵਚੁ॥ 3॥

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥

ਓ ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਅੰਦਰੀਕੀ ਆ ਨਿਵਾਰਣ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਆ ਨਿਸ਼ਠੁਮੈਨ
ਮਰਿਯੁ ਅਮਰਤ੍ਰਠੁ ਕਲਿਗਿੰਚੇ ਮਕਰੰਦੰ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਸੀਝਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 4॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥

ਅਟੁਵੰਟੀ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁੰਚਿੰਨ ਵਿਠੀ ਆਨ੍ਹਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੀ ਬਾਠਲੁ ਨਯੰ ਅਵੁਠਾਯੀ ਅਨੀ ਨਾਨਕੁ ਚੋਪਾਰੁ. ॥ 5॥ 17॥ 28॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, రెండవ లయ, రెండు పంక్తులు:

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੁਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥

అనిర్హకాల పాలలో అనిర్హక్షజాలం మరియు వెనల్లో అగ్నిఉనట్లే,

ਉਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥

అదే విధంగా, ఉన్నతమైనదైనా తక్కువ సామాజిక హోదాగలదైనా అనిఱ్ఱీవాల్లో దేవుని వెలుగు వాఱిస్తుంది, ఆయన సరణుల హృదయంలో ఉనాఱ్ఱు. || 1||

ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥

ఓ' సాధువులారా, దేవుడు ప్రతి హృదయానికి లోనవుతుండాడు;

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణ దేవుడు అనిఱ్ఱూనవులను పూర్తిగా వాఱి చేస్తునాఱ్ఱు మరియు అతను నీటితో పాటు భూమిని కూడా వాఱి చేస్తునాఱ్ఱు. || 1|| విరామం||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥

సత్యగురువు తన సందేహానిఱ్ఱారద్రోలినందున నానక్ సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుని పాటలను పాడాడు.

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੋਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥

సరణాఱ్ఱకుడైన దేవుడు సరణూనవులను వాఱింపచేస్తునాఱ్ఱు, అయినపఱ్ఱికీ అతను ఎల్లపుఱ్ఱూ అందరి నుండి వేరుగా ఉంటాడు. || 2|| 1|| 29||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੈ ਦੁਖੀ ॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుడిని ధాఱింపడం దాఱ్ఱా మీరు ఆనందంగా ఉండవచ్చు జనన మరణ చక్రంలో వెళఱ్ఱంలో ఉనఱ్ఱీ భయానిఱ్ఱబాధను నాశనం చేయవచ్చు

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਨਾਲੁਗੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਆਸ਼ੀਰਾਫ਼ਾਲਨੁ (ਵਿਸ਼ਾਫ਼ੁ, ਸੰਪਦ, ਸੰਤਾਨੋਂ-ਤਫ਼ੀ, ਰੱਖਣ)
ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਮਾਯ ਕੋਸੰ
ਮੀਕੁ ਐਕ ਵੰਮਾਤ੍ਰੰ ਆਰਾਟਪਡਰੁ. ॥ 1॥

ਜਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯੁਪਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁਯੁ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸ਼ਾਫ਼ੁਠੋ, ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ, ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਕ ਯੋਕੁਧੁਰੁ
ਏਕਾਗ੍ਰੰਠੋ ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਾਲੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ, ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ੁਦਾਰੁ
ਪੋੰਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ, ਲੋਕਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠੀਲੋ ਪੋਗਬੋਠੁਦੁ.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਠੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵੰਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥

ਅਨਿਪਪੰਚਾਲ ਨੀਰੁ, ਭੂਮਿ ਮਰਿਯੁ ਚੋਲੁਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਊਂਕਿਨਿ ਗੁਰੁਯੁ ਨਾਨਕ ਕੁ
ਵੋਲੁਡਿੰਚਾਰੁ. ॥ 2॥ 2॥ 30॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਯੁ:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸਿ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਪਵਾਦੁ ਵੰਠੀ
ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁਰੁਕੁੰਚੰਡਿ.

ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥

ਨਾਲੋ ਨੁੰਡਿ ਊ ਦੁਰੁਠਾਲਨੁ ਠਰਿਮਿਕੋਠੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਨੁ
ਨਿੰਪੰਡਿ. ॥ 1॥

ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਿਨੁਠਾਠੀੰਚੇ ਮਾਠਾਨਿਠੀਰੇ ਨਾਕੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡਿ,

ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਸਾਂਗਠੁਲੋ ਨੇਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁਯੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥

ఓ దేవుడా, నా హృదయము నుండి నినుఘనక్షూ విడిచిపెట్టకపోగలను అనే జ్ఞానమునాలో నాటుము.

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥

ఓ నానక్, అదృష్టం దాత్రా మీరు పరిపూర్ణ గురువును కలుసుకునాళ్లు; ఇప్పుడు మీరు వేరే చోటికి వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేదు. || 2|| 3|| 31||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥

భగవంతుని ధానించడం దాత్రా, మనం ప్రతిదీ పొందుతాము మరియు మన ప్రయత్న వృధా కాదు,

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥

అప్పుడు సరస్వాత్కుడైన ఆ దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి, మీరు ఇతరులలో ఎందుకు నిమగ్న అవుతున్నారు? || 1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ఓ' సాధువులు, ఎల్లప్పుడూ విశ్రాంతి యొక్క ష్టిరమైన దేవుణ్ణి ధానిస్తూ ఉండండి.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సాధువుల సంఘంలో చేరడం, మీరు నామానిఘానిస్తే, మీ ప్రయత్న ఫలిస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥

దేవుడు ఎల్లప్పుడూ శ్రద్ధ తీసుకొని అందరినీ పోషిస్తాడు, మరియు భక్తులను ప్రేమతో ఆలింగనం చేసుకుంటాడు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥

నానక్, ఓ దేవుడా, మిమల్ని విడిచిపెట్టడం దాత్రా, ఈ ప్రపంచంలో ఎవరైనా ఆధాత్మిక్ంగా ఎలా మనుగడ సాగించగలరు? || 2|| 4|| 32||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੇਈ ॥

ਨਿਤ ਫ਼ੋਵੁ ਡੁ ਅਨਿਝੀਵਾਲਕੁ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁ ਡੁ; ਆਯਨਨਿ ਧਾਫ਼ੀਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਒ਕਰਿ
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਅੰਤਟੀਨੀ ਕਡੀਗਿਵੇਂਸਾ ਡੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥

ਆਯਨ ਸਦ੍ਘਣਾਲ ਨਿਧਿ, ਭਕੁਲ ਮਧੁ, ਕਾਨੀ ਅਰੁਦੈਨ ਵਝੀ ਮਾਠਮੇ ਆਯਨਨੁ
ਗ੍ਰਹਿਸਾ ਡੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਵਿਸ਼ਾਫ਼ੀਕੀ ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਫ਼ਿਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਮੈਨ ਆ
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਧਾਫ਼ੀਚਡੰ,

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਵਰਿ ਮਧੁਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੂ ਮਨਕੁ ਖੁਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਲਭਿਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ
ਤਰੁਵਾਤ ਏਪੁਠੁ ਬਾਧਲੁ ਓਡਵੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੇਈ ॥

ਅਦ੍ਯੁਠੁ ਦਾਠਾਨੇ ਨਿਝਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾਂਗਠੁਲੋ ਚੇਰਠਾ ਡੁ, ਵਾਰਿਨਿ ਕਲਿਸਿਨ
ਤਰੁਵਾਤ, ਒ਕਰਿ ਚੋ ਡੁ ਠੋਲਿਵਿਠੇਟਲਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਡੁ.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥

కాబట్టి, దేవుని నామాన్ని తమ హృదయాల్లో ప్రతిష్ఠించిన వారి వినయభక్తిని నానక్ కోరుకుంటాడు. || 2|| 5|| 33||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੁਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥

గురువు లొకభైననిజైనఖ బాధలను నయం చేసి, పూర్తిగా తొలగిస్తాడు మరియు ఆధాత్మికంగా ఎండిపోయిన తన మనసును నామ మద్దతు ఇస్తాడు.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੇਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥

గురువు యొక్క ఆశీర్వాద దరఖానించుమాసి సంతోషిస్తూ దేవుని నామాన్ని ప్రతిబింబించడం ప్రారంభిస్తారు. || 1||

ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥

ఓ సోదరుడా, నా ఆధాత్మిక వైదుల్యం గురువు, దేవుని ప్రతిబింబం,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామము యొక్క ఔషధమును ఒకరి నోట నుండి ఇచ్చేవాడు, అది ఆధాత్మిక మరణపు ఉచున్ను కత్తిరిస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥

ఓ' అనిష్టకులకు యజమాని, అనిష్టకృత మరియు పరిపూర్ణ సృష్టికర్త; మీరు అన్ని పనులయొక్క కర్త.

ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

ఓ నానక్, దేవుడు గురువు నుండి నామ మద్దతు పొందడం దాత్రా ఆధాత్మిక మరణం యొక్క ఉచున్నుండి తన భక్తుడిని రక్షిస్తాడు. || 2|| 6|| 34||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥

ఓ దేవుడా, నా మనసు యొక్క అంతర్గత స్థితి మీకు మాత్రమే తెలుసు, మరియు మీరు మాత్రమే నాపై అంతిమ తీరులు ఇవ్వలరు.

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥੧॥

ఓ నా దేవుడా, నేను లక్షలాది తప్పలు చేస్తున్నాను; ననుష్ఠా సత్యతదిగా భావించి, దయచేసి ఈ సారి ననుక్షమించండి. || 1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਨੇਰੇ ॥

ఓ ఆధాత్మిక దేవుడా, మీరు నా గురువు మరియు మీరు ఎల్లప్పుడూ నాకు దగ్గరలో ఉంటారు.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, ననుష్ఠా రక్షణలో ఉంచండి మరియు ననుష్ఠా భక్తుడిగా ఉండనివ్వండి. || 1|| విరామం||

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੇ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੇ ॥

ఓ' నా అనంత గురువా, మీరు సరోవరములు, సద్గుణవంతులు మరియు లోతైనవారు.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਰੇ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹేਰੇ ॥੨॥੭॥੩੫॥

నానక్ ఇలా అంటున్నాడు: ఓ దేవుడా, దుర్గుణాల ఉచున్ను కత్తిరించిన తరాత్త, మీరు ఒకదానిష్ఠా భక్తుడిగా చేసినపుడు, అపుడు ఒకరు ఎవరికీ రుణపడి ఉండరు. || 2|| 7|| 35||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥

గురు, దేవుని ప్రతిరూపం ఒక వక్త్రీ మీద దయ కలిగితే ఆ వక్త్రీ యొక్క అనిష్ఠోరికలు నెరవేరతాయి,

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥

ఎందుకంటే భగవంతుని స్తుతి గానం దాత్తా ఆయన దేవుని ప్రేమతో నిండి, మాయ దాడులకు వత్తిరేకంగా ఆధాత్మికంగా స్థిరంగా ఉంటాడు. || 1||

ਭਲੇ ਸਮੁਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥

ఆ పరిపూర్ణ క్షణం పవిత్రమైనది,

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਰਾਫੀਚਿ ਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਅਨੰਦਾਨਿ ਆਨੁਭਵਿ ਚਡੰ ਦਾਠਾ,
ਦੈਵਿਕ ਸੰਗੀਤੰ ਲੋਨਿ ਏਪਠੀਕੀ ਅੰਤੰ ਕਾਨਿ ਸ਼ਾਵਠੁ ਓਕਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਲੋ ਕੰ ਪਿਸੁੰਦਿ.
॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਤਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਵਸ਼ੀ ਤਨ ਨਿਵਾਸੰ ਲੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰ ਗਾ
ਭਾਵਿ ਸੁੰਦੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿਨਿ ਪੋਂਦਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਨਿਘੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਾਯਿ. ॥ 2॥8॥ 36॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁ ਸ਼ਿਖਿ ਖੁਮੈਨ ਪਦਾਲਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਾਦਯੰ ਲੋ ਪੋਂਦੁ ਪਰਿਚਿਨ ਵਸ਼ੀ,
ਜੀਵਿਤੰ ਲੋ ਆਧਾਠੀਠੁ ਵਿਜਯਾਨਿਕੀ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਲਕੁਣਾਲਠੋ ਦੇਵੁ ਓ ਵਸ਼ੀਨਿ
ਓਰਠਿੰਚਾ ਓ.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸਰੋਠੁ ਠੁ ਦੇਵੁ ਓ ਦਯੰ ਗਲਵਾ ਓ ਅਯਿਨ ਓਯਨ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋ ਗੁਰਿੰਚਾ ਓ. ॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੇ ਮੀਤ ॥

ਮਾ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਰਕੁ ਓ ਮਰਿਯੁ ਸੇਠੀ ਓ.

ਦੁਣ ਚਉਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮਠੋ ਨਨੁ ਓਰਠਿੰਚਾ ਓ. ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿਰੋਯਾ ਨਾਕੁ ਗੋਰਵੰ
ਲਭਿੰਚੁ ਓ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੂਸਿ, ਓਯਨ ਭੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁ ਓ
ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਰਕੁੰਚਾ ਓ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਠੁ ਨੰ ਅਦੁਠੁ; ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ
ਚੈਯੰ ਓ ਓ. ॥ 2॥ 9॥ 37॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਸਾਟੀਲੇਨੀ, ਅਨੰਤਮੈਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਕਵਿਪਭ੍ਭੁਮੈਨ ਸੰਪਦਨੁ ਨੇਨੁ
ਸਮਕੂਰਾਠੁ.

ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥

ਓ' ਗੁਰੁਲਾਰਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਕ੍ਕ: ਸੰਪਦਨੁ ਅਸਾਠਿੰਚੰਡੀ, ਦਾਨੀਲੋ
ਅਨੰਦਿੰਚੰਡੀ, ਦਾਨੀਲੋ ਅਨੰਦਿੰਚੰਡੀ, ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਓਂਡੰਡੀ, ਭਾੰਤੀਨੀ
ਅਸਾਠਿੰਚੰਡੀ ਮਰੀਯੁ ਏਕੁਭ ਕਾਲੰ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨੀਕੀ ਯਾੰਕਰੰ ਗਾ ਚੇਸਾਨੁ.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੁਪ ਵਲਨਨੇ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਮੁ ਯੋਕ੍ਕ੍ਠਿਰਮੈਨ ਓਡਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ,
ਭਦੀ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਵਿਪ੍ਰਾਰੀਤ ਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰਾਨਿਧਾਟਡਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ਵੀਲੁ
ਕਲਿਠੁੰਦੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠੁ ਭਾਭ੍ਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕਰੁਣਾਮਯੁਡੁ ਅਯਾਠੁ; ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਨੁ
ਚਾਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥

ਨਾਨਕ ਅਤਨੀਨੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪਠੁਕੋਵਡੰ ਅਨੰਦੰਗਾ ਓਂਦੀ: ਓ'ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਏ
ਅੰਚਨਾਕੁ ਮਿੰਚੀ ਓਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 10॥ 38॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਲੋ ਤਨ ਭਕਤੀਨੀ ਨਾਟਾਡੁ, ਠੀਨੀ ਵਲ ਮਾਨਵੁਲੰਦਰੀ ਪਠੁ
ਨਾਲੋ ਕਰੁਣ ਪੇਰੀਗਿੰਦੀ.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਨੁਖਿੰਪਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਨਨੁਖਾਨਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ
ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਆਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੰਠੋਪੰਗਾ ਮਰਿਯੁ
ਆਨੰਦਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

ਨਾ ਪਰਿਪੁਰਾ ਗੁਰੁਏ ਏਪੁਠੁ ਨਾਠੋਨੇ ਠੰਟਾਡੁ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਂਧੁ ਥੁਠੁ ਦੋਵੁ ਣਿ ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸੰਠੋਂਪੰਗਾ
ਠੰਟਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥

ਐਪੁਠੁ ਲੋਂਪਲਾ, ਲੋਂਕੁੰਡਾ, ਅਨਿਪਦੋਂਸ਼ਾਲਲੋਂ, ਨੋਨੁ ਏਕਠੁ ਚੁਸਿਨਾ, ਨੋਨੁ ਅਠਨਿਨਿ
ਮਾਠੁ ਮੇ ਠੁਪਿੰਚਗਲਨੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਰੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਚਾਲਾ ਅਦੁਪੁੰ ਵਲੁ ਨੋਨੁ ਅਲਾੰਠੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ, ਏਵਰੁ
ਸਮਾਨੰ ਕਾਦੁ. ॥ 2॥ 11॥ 39॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਰਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਠੋਂਪਾਨਿਅਨੁਥਵਿੰਚਿਨ ਵਠੀਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਅਨੰਦੰ, ਸੰਠੋਂਪੰ, ਸੰਠੋਂਪੰ,
ਸੰਠੋਂਪਕਰਮੋਂ ਸੰਠੋਂਪੰ ਠੰਟਾਯਿ.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥

ਰਕੁਕੁਡੁ ਬਿਠੁਨੁ (ਗੁਰੁ ਅਰੁਠੁ ਦੋਵੁ ਜੀ ਕੁਮਾਰੁਡੁ ਹਾਰੋਂਵਿੰਦੰ) ਅਨਿਸੁਮਸੁਲੁ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿਯਾਠਲਨੁ ਨਿਰੁਲਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥

ਨਿਜਮੋਂ ਗੁਰੁਸ਼ਰਣਾਵਠਾਨਾਨਿਠੋਂਰੋ ਵਾਰੁ ਅਠਾਠਿਠੁ ਜੀਵਨ ਮਾਰਠਲੋਂ ਅਨਿਸੁਮਸੁਲੁ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਡਠਾਰੁ,

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰ ਠੇ ਗੁਰੁਥੁਕੀ ਵਠੁੰ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਕ ਵਠੀ ਪਲੁ ਠਯੁਗਾ, ਕਰੁਠਠੋਂ ਠਨਠੁਠੁ, ਏਕਰਿ ਹੁਠਠਯੰ ਲੋਂਪਲ
ਮਰਿਯੁ ਵੋਲੁਪਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸੁਰਬਲੰਗਾ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੇਉ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

ఓ' నానక్, నా దేవుడు దయతో ఉనప్పుడు, అప్పుడు సమస్యలు ఒకరి జీవితంలో రావు. || 2|| 12|| 40||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥

గురు సాంగత్యంలో ఉండటం దాత్రా, ప్రేరణ ఒకరి మనసుల్లో బాగా ఉంటుంది మరియు ఆభరణాల వంటి విలువైన నామం యొక్క పశంసలు పొడటం ప్రారంభిస్తుంది.

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥

అనంత దేవుణ్ణి ధ్యానించడం దాత్రా, ఒకరి ఆందోళన తొలగించబడుతుంది మరియు ఒకరు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా ఈదతారు. || 1||

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥

మీరు దేవుని నామానిక్లీ హృదయంలో పొందుపరచాలి.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అలా చేసిన ఒక వక్త్రీ శాంతిని పొందాడు, ఆయన మనసుల్లో ఒక మధురమైన దైవిక శ్రావణ మోగడం ప్రారంభించింది, అది అనేక రుగ్మతలను తుడిచిపెట్టుకుంది. || విరామం||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ సద్గుణాలలో దేనిని నేను ప్రస్తావించగలను మరియు వివరించవచ్చామీ విలువను వివరించలేము.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥

దేవుని మద్దతుగల ఆ భక్తులు ఓ నానక్ అమరుడవుతారు. || 2|| 13|| 41||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗ் ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

దేవుని కృపతో ఎవరు కుమలించబడ్డారో, ఆయన బాధలు ముగించబడ్డాయి, ఆయన బాధలనీవీరూలించబడ్డాయి.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

ਕਾਬਲੀ, ਏ ਫ਼ਰਯਤਰੁ ਫ਼ਲਿੰਚੇ ਕੁਪ ਨੁੰਡੀ ਅਨਿਖੋਲਲਾ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਨੁ ਓਂਡੰਡੀ.
॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥

ਓ ਆਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਆਧਾਠੀਠ ਠਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਕੁ ਨਾ ਮੂਲੰ;

ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮਿਮਲੀਪਾਰੀਸੁਨਾਮੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਅਨਿਖੁੰਦੇਹਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਖੁੰਚੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਮੀਦ ਨਾਕੁ ਚਾਲਾ ਨਮਠੰ ਓਂਡੀ, ਨੇਨੁ ਏਮਿ ਅਡੀਗਿਨਾ ਅਤਨਿ
ਨੁੰਡੀ ਪੋੰਦੁਟਾਨੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥

ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੀ ਨੁੰਡੀ ਨਾ ਭਯਾਲਨੀਠੋਲਗਿਪੋਯਾਯਿ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਨੁ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 2॥ 14॥ 42॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ਨਾ ਅਤੰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨਾ ਭਾਠਲਨੀਠੋਲਗਿੰਚਭਠਾਯਿ.

ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਨਿਖੁਗਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਠਲੁ
ਅਦੁਸ਼ਠੁਯਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯ ਕੋਰਿਕ ਯੋਕੁਠਲਾਨਿਖੋੰਦਾਨੁ. ॥
1॥

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗੁਰੁਵੁ ਠਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਂਦਾਰੁਯੋਕੁਠਦਾਠ.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਸਰਠਾਠੀ ਸੁਠੀਕਰੁ ਯੋਕੁਠਪੇਰੁਪੰ ਮਰਿਯੁ ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰਣੰ
ਮਰਿਯੁ ਸਰਠਕੀਮੰਟੁਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵ ਕਰੁਣਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਸੰਠੀਪਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲ ਭਾਨਿਨਿ ਅਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥

ਪ੍ਰਪੰਚਵਾਛੰਗਾ ਚੀਰ੍ਘੁਰਿਯੁ ਅਭਿਨੰਦਨਲੁ ਪ੍ਰਤਿਧਠੀਚਾਯਿ, ਸਰੋਠ੍ਰਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਰਕੁਕੁਡੁ ਅਯਾਠੁ. ॥ 2॥ 15॥ 43॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਯੋਗਠਲਨੁ ਲੇਦਾ ਲੋਪਾਲਨੁ ਪਰਿਗਣਨਲੋਕਿ ਤੀਸੁਕੋਡੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਠੁਤ ਕੁਮਾਗੁਠਨ ਯੋਕੁਠਪ੍ਰਦਾਯਾਨਿ ਗੋਰਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਰਾਥ ਦੇਇ ਰਾਥੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥

ਅਯਨ ਤਨ ਮਠੁਤਨੁ ਵਿਸੁਰਿਚਿ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡਿ ਮਨਲਿਖੁਕੁਸ਼ੀਸ਼ਾਡੁ, ਮਨ ਆਠੁਠੀਠੁ ਅਨੰਦਾਨਿਖੁਪਠੀਕੀ ਅਨੁਠਵਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥

ਨਿਠੁਵੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦਯਗਲਵਾਡੁ.

ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਸਮਸੁਠੁਨੁ ਆਪਾਰੁ, ਕਾਬਠੀ, ਐਪੁਠੁ ਚੁਠੁਠਾ ਅਨੰਦੰ ਠੰਦਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥

ਠੁ ਠਰੀਰਾਨਿਖੁਰਠੁਚਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁਠੁ ਲੋਪਲ ਠੰਚਿ ਦਾਨਿਕਿ ਦੁਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੋਠਠਨੁ ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ,

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥

ਅਯਨ ਸਠੁਠੰਗਾ ਤਨ ਠੁਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਖੁਪਾਠੁਠਾਡੁ. ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਅਯਨਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਠੇਸ਼ਾਨੁ. ॥ 2॥ 16॥ 44॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਤਨ ਸਭੁੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਤਪੁਭੁਨੁ ਨਿਰੁਭੀੰਚਿ, ਲੋਕਮੁੰਤਠੀਨੀ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਕਾਪਾਡਾਡੁ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸਹਾਜੁ ਸਭਾਵਾਨਿ
ਸਮੁਠਿੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਸਾਰਭ੍ਰਾਮਰਾਜੁ ਤਨ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਰਕੁਣ ਕਲ੍ਰਿਚਾਡੁ,

ਸੁਖ ਸਰਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਸਮਾਧਾਨਮੁ, ਸਮਤਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਮੁ ਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ
ਪਾਡੰਡੀ; ਮੀ ਮਨਸੁਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਤਸ਼ਾਕਰਠੁੰਤੰਗਾ ਊੰਟਾਯਿ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥

ਨਾ ਨਿਜਮੁੰਨ ਗੁਰੁਵੁ ਪਾਪੁਲ ਰਕੁਣਕੁਡੁ; ਨਾਕੁ ਅਤਨਿ ਮਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਊੰਡੀ.

ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ ਵਿੰਟੁਆ, ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਠਿ ਯੋਕੁਠਵੈਸਿਨ ਕਰਠੁਨੁ
ਕੁੰਮਿੰਚਾਡੁ. ॥ 2॥ 17॥ 45॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥

ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਕੁਪਗਲਵਾਰਿ ਯੋਕੁਠਨਿਠੁਗੁਠੁਲਨੁ
ਪਾਰਦ੍ਰੋਲਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਗੁਰੁਸ਼ਰਣਾਲਯਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰੁ ਬਾਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁਣੰਚਬਡੁਠਾਰੁ;
ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਤਮੁ ਪਨੁਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਵਿਜਯਵੰਤੰਗਾ ਪੂਰੁ ਚੈਂਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥

ਨਾਮ ਨੁ ਧਾਠੀਂਚਿਨ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਤਨ ਮਧਤੁਗਾ ਚੇਸੁਕੁਨ ਚੇਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ,

ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿਚਿ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਬਾਧਲਨਿਭੁਟੀਨੀ ਠੋਲਗਿਚਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਹਾਰੀਬਿੰਦੁ ਨੁ ਕਾਪਾਡਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੈਮੁ ਏਪਠੀਕੀ ਆਨੰਦ ਸ੍ਰਿਤਿਨਿ ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਖੁ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਘੋਕਰਤੁ ਯੋਕੁਮੁਪਿਮ ਗੋਪਠੀ; ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਦਿਵਠਾਕਾਠੀ
ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਚਠੀਚਾਲਨੇ ਓ ਬੋਧਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਆਚਾਰੁ. ॥ 2॥ 18॥ 46॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਚੇ ਆ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁਮੁਲੋ
ਅੰਗੰਕਰਿਚਬਠਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਮੋਤੁੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਅਨਿਭਾਧਲਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਠੋਲਗਿਚਾਰੁ.

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਆਧਾਠੀਠ ਮਰਠਮੁ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਸੁਡੁ, ਠਦਾਠਾ ਮਰਠ
ਰਾਕੁੰਸੁਲੁ ਅਸਮਰੁਲੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮੀ ਹੁਧਦਯੰਲੋ ਆਚੰਡੀ,

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮਨਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰੁਠੀਠਠੁ ਧਾਠਮੁ ਚੇਯਵਲਸਿਨਦੇ; ਅਠਨੁ ਬਾਧਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲਨੁ ਠੋਲਗਿਚੇਵਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ఓ సవోదరులు, ప్రతి ఒకరినీ సృష్టించిన దేవుని ఆశ్రయానిఘోరేవారు దుర్గుణాల నుండి విముక్తిని పొందుతారు.

కరణ కారణ సమరథు సే భాਈ సచే సచీ సేయి ॥

ఓ సవోదరులారా, ఆయన ఎంత శక్తివంతుడైనవాడు, ఆయన ప్రతిదానికీ కారణం, కర్త; నిత్యోవుని మహిమ.

नानक पुरु षिआਈअै भाਈ मनु तनु सीतलु होइ ॥२॥१९॥४७॥

ఓ సోదరులారా, మన మనస్సుమరియు శరీరం ఓదారుని అనుభూతి చెందడం దాఱా మనం దేవుణ్ణి ధానించాలి అని నానక్ చెప్పాడు. || 2|| 19|| 47||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

ఓ' పరిశుద్ధులారా, నేను దేవుని నామమును ధానిస్తూ ఉండేలా నన్ను ఆశీర్వదించండి.

सुख सागर पुरु विसरुि नाही मन चिंदिअझा फलु पाਈ ॥१॥ रगाउि ॥

శాంతి సముద్రమైన దేవుణ్ణి నేను ఎప్పటికీ మరచిపోలేను; ఆ విధంగా నేను నా హృదయ వాంఛ యొక్కస్థలానిష్ఠాండుతూ నేననుకొంటూ ఉండవచ్చు|| 1|| విరామం||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

పరిపూర్ణ గురువు తన దయను చూపించడం దాఱా పిల్లల జఱాన్నిహరోబింద్) నయం చేశాడు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥

సరోభ్రత్త దేవుడు కనికరంచూపించాడు, కుటుంబమంతటి బాధలు ముగిశాయి. || 1||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੈ ॥

దేవుని నామము మాత్రమే మన మద్దతు; ఇది అన్నిజనందాలకు మరియు ఆనందానికి నిధి.

ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

ఓ నానక్, దేవుడు మన గౌరవానివ్వాపాడాడు మరియు మొత్తం ప్రపంచం రక్షించబడింది. || 2|| 20|| 48||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥

నా సత్యగురువు రక్షకుడు అయ్యాడు;

ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

తన దయను చూపి, తన మద్దతును విస్తరించడం దాత్రా, దేవుడు హార్థోవిండ్ ను రక్షించాడు; ఇప్పుడు అతను పూర్తిగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నాడు. || 1|| విరామం||

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥

జత్తం పోయింది, దేవుడు సత్తుంగా దానిని బహిషకరించాడు మరియు తన భక్తుడి గౌరవానివ్వాపాడాడు.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥

గురుసాంగత్య నుంచి నాకు అన్నిశ్రీరాధాలు లభించాయి; నేను సత్యగురువుకు అంకితం చేసి ఉన్నాను. || 1||

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

దేవుడు నా సద్గుణాలను లేదా దుష్గుణాలను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు, బదులుగా అతను ననుక్షకణ్ణ మరియు తరువాత విమోచించాడు.

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀ ਦਿਵਫ਼ਦਮ ਸ਼ਾਸ਼ਠਮੈਨਦਿ; ਮੀਰੁ ਮੀ
ਅਸ਼ੀਰਾਠਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮਧਤੁਨੁ ਵਿਸ਼੍ਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਜੀਵਾਲਨੁ ਸੰਰਕਸ਼ਿਸ਼ੁਨਾਰੁ. ॥
2॥ 21॥ 49॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਮਧਤੁ ਐਚੋਫੋਵੁਡੁ ਅਨਿਯੰਤੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲਨੁ
ਸੁਘੋਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ.

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥

ਅਯਨ ਸਠੁਮੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਨਿ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਦਯੁ
ਕਾਰੰਗਾ ਭਕੁਡੀ ਗੋਰਵੰ ਪੁਰੀਗਾ ਚੋਕੁਫੋਦਰਕੁੰਡਾ ਊੰਦਿ. ॥ 1॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠਮੈਨ, ਸਰੋਠਠਠਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾਠੋ ਊੰਟਾਡੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਨਿਠੀਠਾਨੁਗਾ ਕਾਪਾਡਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਪੁਰਜਲੰਦਰੁ ਨਾ ਪਲੁ ਦਯੁਗਾ ਮਾਰਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅਤਮੁਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਠੁਯੋਕੁਪਦਾਠ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਠਾਠੀਸ਼ਾਡੁ.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਠ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥

ਤਲੀ, ਤੰਡੀ ਤਮੁ ਪਿਲੁਲਨੁ ਏਲਾ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਰੋ ਅਲਾਗੋ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਠੀ
ਤਨਕੁ ਚਾਲਾ ਦਗਰਗਾ ਊੰਚੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥ 22॥ 50॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋ ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗੁਰਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਾਡਵ ਲਯੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਪੰਕੁਲੁ:

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਏਪਿਕ ਚੋਸੁਕੁਨਝਾਨੁਲਠੋ ਕੂਾਡਾ ਕਲਵਡੰ ਵਲੁ, ਦੁਧੁਣਾਲ ਵਲੁ, ਮਨਸਾਝੀ ਵਲੁ
ਤਲੋਠੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਘੁਰੁਣਲੁ ਪਰਿਸਠਿੰਚਬਡਲੋਦੁ.

ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥

ਮੁਖੁਘੁਨੈਨਵਾਰੁ ਕੂਾਡਾ ਏਲਾੰਟੀ ਸੰਤੁਪੁੰਨਿ ਐਵਠੋਦੁ.

ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥

ਏ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਘੁਰੁਣਨੁ ਪਾਲਕੁਲਕੁ ਸਮਰਿਠੁਚਡੰ ਕੂਾਡਾ ਏਮੀ ਚੋਯਲੋਦੁ.

ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥

ਚਿਵਰਿਕੀ ਸਾਰਝਾਮਰਾਝੁ ਏਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਏ ਸੰਘੁਰੁਣ
ਪਰਿਸਠਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਅਬ ਚੁਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਐਪੁਠੁ, ਮੁਠੁਠੁ ਕੋਸੰ ਮਰੋਕਠਾ ਵੋਝਾਠੀਠੁ ਏਵਸਰੰ ਲੋਦੁ,

ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਸਠੁਰਾਪੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ, ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ ਕਾਬਠੀ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥

ਏਕਵਝੀ ਠਨ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਚੋਪਿਠੁਪੁਠੁ,

ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥

ਏਪੁਠੁ ਏਠਨਿ ਫਿਰਾਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕਲਵਰਪਰਿਚੋ ਏਲੋਚਨਲੁ ਏਨੀ
ਪਰਿਸਠਿੰਚਬਡੁਠਾਯੁ.

ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥

ਏਯਨ ਵੋਦਕੁ ਨਾਮੁਨੁ ਏਸ਼ੀਰਠਿੰਚਿਨਪੁਠੁ

ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥

ਏਪੁਠੁ ਏਠਨਿ ਮਨਸੁਠੁਯੋਕੁਸੰਚਾਰਮੁ ਏਗਿਪੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਏਕਠੀਕੀ
ਰਾਵਲਸਿਨ ਲੋਦਾ ਵੋਝਠੁਲਸਿਨ ਏਵਸਰੰ ਲੋਦੁ. ॥ 2॥

ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋਂ ਤੀਰੁਪੁਲੁਪੁਠੁ ਸਤੁਠੁਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਉਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥

ਅਕਠੁ ਗੁਰੁਵੁ, ਸਿਮੁਠੁ ਸਮਾਨ ਸੁਆਯਿਲੋਂ ਪਰਿਗਣਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਰਝੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਪੁਰਿਤੀਦੀ ਟੇਲੁਸੁ,

ਬਿਨੁ ਬੇਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਮਾਠੁਡਕੁੰਡਾ, ਅਤਨੁ ਒ਕਰਿ ਊਠੋਂਸ਼ਾਲਨੁ ਗੁਰਿਸੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਰਝੁ ਮਰਾਜੁ.

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥

ਅਕਠੁ, ਅਤਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋਂ, ਦੁਵਿਕ ਸੁਵਠੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਧੁਨਿਸੁੰਦੀ.

ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥

ਅਯਨਨੁ ਗੁਰਿਪਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਟੇਲਿਵਿਠੇਲਕੁ ਸੰਕੋਚਿੰਚਲੇਮੁ.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਒ਕਰਿ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਲਗਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨਿਨਿ ਗੁਰਿਸੁਤਾਡੁ. ॥

4॥ 1॥ 51॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਮੈਂ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੁਠਿਠਿੰਚੰਡੀ,

ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇਹੁ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸੁਪੇਮਠੋਂ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਿ ਭੁਕਿਠੋਂ ਮੈਂ ਹੁਦਯੰਲੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਨਿੰਚੰਡੀ.

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਡੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਏ ਸੁਠਾਨਿਠੁਠਿੰਚੰਡਾਡੁ,

ਸੇ ਸੁਖ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥

ఆ శాశ్వతమైన ఆనందము దేవుని నుండి మాత్రమే సీక్వరించబడుతుంది. ॥ 1॥

ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥

ఓ' మిత్రులారా, గురువు దయతో ఆశీర్వదించబడిన ప్రజలు,

ਅਨਦ ਸੁਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నామ మకరందంలో శుద్ధి చేసే సాక్షం చేయడం దాత్రా, వారి మనస్సు ఆనందస్థితిలో ఉంటుంది మరియు వారు అనిర్హకాల ఆనందానిష్ఠురియు ఆనందానిష్ఠాస్థిస్తారు. ॥ విరామం॥

ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥

నిత్యము గురుమహిమ,

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

అతని విలువను వర్ణించలేము.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥

నిజమైన గురువు రాజు.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥

గురువును కలవడం దాత్రా, నామానిష్ఠాస్థింపడానికి ప్రేరణ పొందినట్లు ఒకరి మనస్సుశ్లావిస్తుంది. ॥ 2॥

ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥

గురువుగారి సాంగత్యంలో చేరడం దాత్రా అనిర్హకాల పాపాలు కొట్టుకుపోతాయి.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥

దేవుని నామము సద్గుణాల నిధి;

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥

దాని గురించి ధాస్థింపడం దాత్రా, ఒకరి పనులనీభిజయవంతంగా పూర్తి చేయబడతాయి. ॥ 3॥

ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥

నామంకు ధాస్థ కానుకను ఇవత్తం దాత్రా, గురువు దుర్గుణాల నుండి సేత్తుత్తు తలుపులు తెరిచారు,

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥

ಈ ਬਹੁਮਤਿ ਕਾਰਣੰਗਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਉਤੰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ੍ਟੋਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਾਠੋ ਊਂਟਾਡੁ;

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥

ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾ ਭਯਾਲੁ ਖੋਯਾਯਿ. ॥ 4॥ 2॥ 52॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਾਡੁ ਕਨੁਕ,

ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰੈ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਚਾਲਨੋ ਮਨ ਕੋਰਿਕਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗੁਰਿ ਆਏ ॥

ਐਪੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠ ਸੁਧਿ ਤਰਾਠੁ ਮਨ ਨਿਜਮੈਨ ਆਤਮੁ ਸਾਕਾਰੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਠੁਨਿ
ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ,

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥

ਅਨੰਦਮੁ, ਸੰਤੋਖਮੁ, ਸਮਾਧਾਨਮੁ ਵਲਨ ਧਨੁਠੁਮੈ ਯੁੰਡਿਰਿ. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਗੰ ਚੋਯਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਊਦਵਚੁ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ; ਮਰਿਯੁ
ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਠੁ ਨਿਜਾਯਿੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਅਭਠੁਨੰ ਚੋਯਾਲੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁ ਜੀਵਿਚੈ ਵਿਧਾਨੰ ਨੀਤੀਕੀ ਦਾਰੀਤੀਸੇ ਨਿਚੋਠ ਲਾਠੀਦੀ ਮਰਿਯੁ
ਅਰੁਦੈਨ ਅਦੁਘਵੰਤੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੀਨੀਨੀ ਅਰਠੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥

ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੀਕੀ, ਤਨ ਲਕ਼ਲਾਦੀ ਜਨਯੁ ਯੋਕਫ਼ਾਪਾਲਕੁ ਟੂਠੀ
ਚੈਸਿਨ ਵਠੀ ਕੋਠੁਕੁਘੋਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਉਸਤਤਿ ਕਰਗੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥

ਸਰਠਕੀ ਸਰਠਕੀ ਯਾਵਠ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਯੁਕ੍ਰਮਿੰਚਿਨ ਮੀ ਦੋਵੁਠੀ ਵਲ੍ਲਪੁਠੁਠਾ
ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਚੰਡੀ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਫ਼ੀਤਠੀਧੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਠੀਵਾਲੁ
ਨਿਘ੍ਰੁਠੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ. ॥ 3॥

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਵਰਿ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਨਾਮਾਨਿਯੁਮਰਾਠੁ, ਅਨਿਠੁਠੰਕੁਲਨੁ
ਨਾਸੰਚੈ ਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੁਠੁਠਾਲਨੁ ਪਾਰਦ੍ਰੋਲਾਡੁ;

ਖੇਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਤਮ ਕਰਠਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਨਿਘ੍ਰੁਠੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਠਾਨਿਨੀ ਕਨੁਗੋਂਟਾਰੁ. ॥ 4॥ 3॥ 53॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਰੇਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਸਦੁਠਾਲ ਨਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਊਦਾਰੰਗਾ ਊਨਾਠੁ.

ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

ਓ ਮੋਠੁੰ ਕੁਟੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਮੋਠੁੰ ਸਾਮਗ੍ਰਿ ਮੀ ਆਠੀਰਾਠਾਲੁ.

ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥

ਓ' ਅੰਦਰੀਕੀ ਮਠੁਠੁਦਾਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨੀ ਸੁਠੀਰੁਡੁ.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਅਨਿਝੀਵੁਲ ਪਲ੍ਹ ਕਰੁਣਠੋਂ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠਾਕਾਠੀਵਾ ਹ੍ਰਾਦਯਠੋਂ ਪੋਂਦੁਪਰਚਡਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੋਂਨੁ
ਅਨੰਦਠਿਠਿਠੋਂ ਜੀਵਿਸੁਨਾਠੁ.

ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯਠੋਂ ਏ ਭਯਮੂ ਲੋਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮਠ॥

ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਏ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਠੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਂਦਿ.

ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥

ਏ ਦੋਵੁਡਾ, ਭਕੁਲ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲਪੈ ਮੀਰੁ ਅਚਠਚਲਮੈਨ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰਾਨਿਕੀ ਪੁਨਾਦਿ
ਵੇਸ਼ਾਰੁ.

ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਬਲਠ, ਸਠਪਦ ਮਰਿਯੁ ਮਠਠੁ.

ਤੂ ਭਾਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਨਾ ਅਠਠੁਠ ਸ਼ਕੀਵਠਠਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ. ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਸਾਠਗਠਠਠੋਂ ਏਵਰੁ ਚੇਰਿਨਾ,

ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥

ਸ਼ਰਠਠਚ ਦੁਰੁਠਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਠ ਗੁਂਡਾ ਦੋਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁਠਗਾ ਠੀਸੁਕੁਵੇਠਠਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥

ਨਾਮਠ ਯੋਕੁਠਅਨੰਦਮੁਨੁ ਬਠੀ ਦੋਵੁਡੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿਠਚਿਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਠਚਡਠ,

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥

ਅਠਠ ਜੀਵਿਠਠੋਂ ਅਠਾਠੀਠਠ ਸ਼ਾਠਿ, ਅਨੰਦਠ ਸ਼ਰਠਲਠਗਾ ਊਂਟਾਠਿ. ॥ 3॥

ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਾਈ ॥

ਠਨ ਮਠਠੁਦਾਰੁ ਦੋਵੁਡੁ,

ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਮ ਮੋਉਤ੍ਰੰ ਆ ਵਝੀਨੀ ਕਲੀਗੀ ਊਂਦੀ

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪੁਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਫ਼ਤੋ ਮਨੰ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ.

॥ 4॥ 4॥ 54॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥

ਨੋਨੁ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕਝੀਤੀਨੀ ਆਸਾਠੀਸੁਨਾਠੁ,

ਪੁਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥

ਮਨਸੁਨੁ ਆਘਾਦਪਰਿਚੇ ਦੇਵੁਠੀ ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਠੁ ਠਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿਨ ਪਠੀ ਨੁੰਡੀ,

ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠਾਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸ਼ਿਤੀਲੋ ਊਂਦੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਠੁ ਭਝੀ ਆਰਾਠਨਲੋ ਮਨਸੁਠੀਨਮੈਨ ਵਝੀ,

ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠਨਲੋ ਦਿਵਝੁਸੰਗੀਤੰ ਨਿਰੰਠਰੰ ਪ੍ਲੈ ਆਵੁਠੋਂਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਸ਼ਝੀਵੰਠਮੈਨ ਆਸ਼ਰਯੰ ਪੋਂਦਿਨ ਵਾਠੁ,

ਸਭ ਚੁਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥

ਐਠਰ ਵਝੁਲਪੈ ਆਯੰਨ ਆਧਾਰਪਡਠੰ ਮੁਗੀਸਿੰਦੀ.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

ಆಯನ ದೆವುನಿ, ಲೋಕ ಜೀವಿತಪು ಮಧತುನು ಗ್ರಹಿಂಚಾಡು,

ਹರಿ ರಸಕಿ ರಸಕಿ ಗುਣ ಗಾਇਆ ॥೨॥

ಮರಿಯು ಪ್ರೇಮ ಮರಿಯು ಭಕ್ತಿತ್ ತನ ಪ್ರಸಂಸಲನು ಪಾಡುತುನಾರ್ಥು. ॥ 2॥

ਪುತ್ರ ಕಾಟಿಆ ಜಮ ಕಾ ಫಾಸಾ ॥

ದೆವುಡು ಮರಣರಾಕ್ಷಸುನಿ ನಾ ಊರಿನಿ ಕತ್ತಿರಿಂಚಿ,

ಮನ ಪುರನ ಹೊಲಿ ಆಸಾ ॥

ನಾ ಹೃದಯವಾಂಛ ನೆರವೆರುನು;

ਜಹ ಪೆಖಾ ತಹ ಸೊಲಿ ॥

ಇಪುಥ್ತು ನೆನು ಎಕಥ್ತು ಚುಸಿನಾ, ನೆನು ಅತನಿನಿ ಮಾತ್ರಮೆ ಚುಸ್ತಾನು,

ಹರಿ ಪುತ್ರ ಬಿನ್ಹು ಆವರು ನ ಕೊಲಿ ॥೩॥

ನೆನು ದೆವುಡು ತಪ್ಪುಮರೆವರಿನಿ ಚುಡನು. ॥ 3॥

ಕರಿ ಕಿರಪಾ ಪುತ್ರಿ ರಾಖೆ ॥

ದೆವುಡು ರಕ್ಷಿಂಚಿನವಾರಿನಿ ಕನಿಕರಂ ಚುಪಿಂಚಡಂ,

ಸಖಿ ಜನಮ ಜನಮ ದುಖ ಲಾಖೆ ॥

ವಾರಿ ದುಃಖಾಲು ಲೆಕಫೆನನಿಜುನಖ ನುಂಡಿ ನಿರೂಲಿಂಚಬಡ್ಡಾಯಿ.

ನಿರತೃ ನಾಮು ಪಿಆಯಿಆ ॥

ನಿರಣ್ಣುದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಜುರಾಧನತ್ ಸಠಿಂಚಿನ ವಾರು,

ಆಟಲ ಸುಖು ನಾನಕ ಪಾਇಆ ॥೪॥೫॥೫೫॥

ಓ ನಾನಕ್, ವಾರು ಶಾಶತ್ರಿ ಖಗೊಳ ಶಾಂತಿನಿ ಅಂದುಕುನಾರ್ಥು. ॥ 4॥ 5॥ 55॥

ಸೊರಣಿ ಮಹಲಾ ೫ ॥

ರಾಗ್ ಸೊರತ್, ಐದವ ಗುರುವು:

ಠಾಡಿ ಪಾಳಿ ಕರತಾರೆ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ-ದೆವುಡು ಖಗೊಳ ಶಾಂತಿತ್ ಆಶೆರಠಿಂಚಿನ ವಕ್ತಿ,

ತಾಪು ಛೇಡಿ ಗಾਇಆ ಪರವಾರೆ ॥

ಅತನಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಅವಯವಾಲನಿಪ್ಪುದುಝಣಾಲ ಬಾಧಲ ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿನಿ ಪೊಂದಾಯಿ.

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు మద్దతు ఇచ్చివు వాడు నిత్యదేవుని ఆశ్రయానివ్వోరాడు. ॥ 1॥

ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥

దేవుడు సత్యుంగా తన రక్షకుడు అవుతాడు,

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

శాంతి, సమతూకం, ఓదారుత్తు క్షణంలో బాగా ఉంటాయి, మరియు అతని మనస్సు శాశ్వతంగా శాంతియుతంగా మారుతుంది. ॥ విరామం॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓਂ ਦਾਰੂ ॥

గురువు నుండి దేవుని నామ మందును పొందిన వక్త్రీ,

ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥

అతని బాధలనీహ్నానితో తరిమివేయబడ్డాయి.

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

దేవుడు తన కనికరాన్ని అతనిపై పొడిగించినపుడు,

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥

ఆ తరాశ్ర ప్రతిదీ సరిగ్గా అమరితన జీవితాన్ని ॥ 2॥

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥

దేవుడు తన భక్తులను రక్షించే తన సత్యత సంప్రదాయానిగ్గౌరవించాడు,

ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

మన సద్గుణాలను లేదా దుష్గుణాలను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా ఉండటం దాత్రా

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓਂ ਸਾਖੀ ॥

గురుబోధలను ఆకట్టుకుపోయి, అనుసరించిన ఆ వక్త్రీ,

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥

అతని గౌరవం పూర్తిగా కాపాడబడింది. ॥ 3॥

ਬੇਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నన్నుపేరేపించినపుడు మాత్రమే నేను మీ ప్రశంసలను పాడతాను.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਰੇਰਾ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మా గురువు, మీరు సద్గుణాలకు నిధి మరియు ఉదారంగా ఉన్నారు.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥

ఓ' నానక్, సత్యానికి సాక్షమైన దేవుని నామానిహ్లాశించండి,

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥

మరియు తన భక్తుని గౌరవానిహ్లాపాడాడు. ॥ 4॥ 6॥ 56॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥

సృష్టికర్తలందరూ తనకు తానుగా సహాయం చేసే వక్త్రీ,

ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥

ఆ వక్త్రీకి ఏ చిన్హాని కూడా రాదు

ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਅੰਦਾ ਰਾਸੇ ॥

ఆయన పరిశుద్ధ సంఘంలో మనసునుండి వచ్చిన వివేచనాలను గురువు దాహ్లా ఫలించాడు.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥

ఆయన ఎల్లపుడు దేవుని నామానిహ్లాధనతో ధాశ్రించడం దాహ్లా తన సంగతులను నిరూశ్రిస్తాడు. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥

ఓ' సాధువులారా, దేవుని భక్తుల సంఘం అతఢ్లుత్రంగా ఉంది.

ਜੇ ਨਾਵੈ ਸੇ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਾਨੀਲੋਂ ਸਾਘੁੰ ਚੋਸਿਨ ਵਾਰੁ, ਅਤਨਿ ਸਠੁਤ ਅਤਭਵਿਮੁਕਤੀ ਪਿੰਦੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਤਨ ਮੋੁਤੁੰ ਵੰਸ਼ੰਲੋਂ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦਡਾਨੀਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਂਸੁੰਡਾ. ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥

ਓਕਰੀ ਮਨਸੁ ਯੋੁਕਠੋਂਰੀਕ ਯੋੁਕਠੁਲਾਲਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਮੋੁਤੁੰ ਓ ਵਠੀਨੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿੰਸੁੰਦਿ,

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪੁਠੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਪੁ ਕੋਲਨੁਲੋਂ ਸਾਘੁੰ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਤਨ ਓਧਾਠੀਠੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਕਾਪਾਡੋਵਾਡੁ, ਓਰਾਧਨਠੋਂ ਤਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੋਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁਪੁ ਕੋਲਨੁਲੋਂ ਸਾਘੁੰ ਚੋਂਸੇ ਓ ਵਠੀ ਸਰੋਂਠੁਠੁ ਓਧਾਠੀਠੁ
ਪੋਹਾਦਾਨੁ ਸਾਧਿੰਸੁੰਡਾ.

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥

ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁ ਭਕਤੀਠੋਂ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੋਂ ਓ ਵਠੀ ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ
ਗੁੰਡਾ ਵੋਲਠੁ. ॥ 3॥

ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥

ਓ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏ ਦਿਵਠੀਨਾਨੀਯੋਜੰਗਾ ਅਰਠੰ ਚੋਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਗਲਵਾਡੁ.

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪੁਠੁ ਸਰਣਾਈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ ਅੰਟਾਡੁ, ਦੋਵੁਨੀ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋਂ ਓਂਡੀਪੋਯਿਨ ਵਾਡੁ,

ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥

ਤਨ ਓਂਦੋਲਨਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਓਂਦੋਲਨਲਨੀਠੀਨੀ ਤੁਡੀਚੀਵੋਂਸੁੰਡਾ. ॥ 4॥ 7॥ 57॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੁਰੀ ॥

ਸਰੋਂਠੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਚੀਵਰੀ ਵਰਕੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀਕੀ ਅੰਡਗਾ ਨੀਲੀਚਾਡੁ,

ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਉਰੀ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਦੇਨੀ ਕੌਰਤ ਲੇਦੁ.

ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥

ਦਿਵਯਾਕਾਠੀਭੁਠੀ, ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਭਕੁਲਨੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਯੋਕੁਪੁਪਚ ਸਮੁਦਰੁ
ਗੁਂਡਾ ਤੀਸੁਕੁਵੇਞਾਠੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮੁਹਾਰੇ ॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਏਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨ ਹੁਦੁਯੁਲੋ ਪੋਂਦੁਚੇਂਸੁਡੁ. ॥ 1॥

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਕੁਲੁਪੁ ਦੁਯੁ ਚੁਪੀ, ਵਾਰੀਨੀ ਤਨਦੀਗਾ ਭਾਵਿੰਚਡੁ ਦਾਠਾ, ਤਲੀਦੁੰਡੁਲੁ ਤਮੁ
ਪਿਲੁਲਨੁ ਪੋਪਿੰਚਿਨਲੇ ਏਵੁਡੁ ਵਾਰੀਨੀ ਰਕੁੰਸੁਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁਲੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਾਠੁ,

ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥

ਮਰਣਰਾਕੁਸੁਨੀ ਮਾਰੁਮੁਨੁ ਤੁਡੀਚਿਪੇਠੀ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰੁਮੁ ਨੁੰਡੀ ਵਾਰੀਨੀ
ਰਕੁੰਚਿ

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥

ਏਵੁਨੀ ਪੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁੰਕੀ ਅਨੁਗੁਣੁਗਾ ਮਨਸੁਠੁਨਵੁਰੁ,

ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਅਧਾਠੀਕੁੰਗਾ ਏਵੁਨੀ ਝੁਪਕੁੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੁ ਦਾਠਾ ਸਜੀਵੁਗਾ ਊਂਡੁਡੁ ਚਾਲਾ
ਅਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥

ਏਵੁਨੀ ਨਿਜਮੁਨ ਭਕੁਡੁ ਅਦੁਠੁਮੁਨ ਦੁਵਿਕ ਮੁੰਟੁਰੁਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨੇ ਊਂਟਾਡੁ,

ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੁਰੀ ਨਾਵੈ ॥

ਕਾਭਠੀ ਅਯੁਨ ਤਮੁ ਪਾਦਾਲ ਧੁਞੀਲੋ ਸਾਠੁਮੁ ਚੇਸੁਨਠੁ ਪਰਿਸੁਠੁਲਕੁ
ਵਿਨਯੁਪੁਰਕੁਮੁਗਾ ਸੇਵ ਚੇਂਸੁਡੁ.

ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੀਆ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਤਨ ਨਾਮਾਨਿਭੁਕੁਨਿਕੀ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਚੰਦਾਡੁ,

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥

ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ, ਸੁਘੋਕਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥

ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਯੋਕੁਘੋਕਰੁਫ਼ੀਚੰਬਡੀਨ ਸੰਗ੍ਰਹੰਗਾ ਓਕ ਭਕੁਡੀ ਡੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਸੁਧਾਨ ਮਧੁਤੁ,

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਐਦਿ ਅਤਨਿ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠਮੁਨੇਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠਮੁਨੇਨ ਆਲੋਚਨ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਓ ਸਰਙੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਾਕੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪੰਡੀ:

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ. ॥ 4॥8॥ 58॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਠ ਗੁਰੁਘੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠਮੁਨੇਨ ਵਾਡੁ,

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਤਨ ਸਹਚਰੁਡੀਗਾ ਤਨਠੋ ਨਿਵਸਿਨੁਡਾ ਅਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਦਾਡੁ.

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥

ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁਗਾ ਠੰਚੇ, ਮਨੰ ਏਕਠੀਕੀ ਵੇਲੀਘਾ ਮਨੰ ਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਠੰਡਵਚੁ॥ 1॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥

ਕਾਸੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਐਕਮੁਨੇਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁਮੁੰਗਾ ਵਾਰਿ ਪਲੁ ਦਯ ਚੁਪੰਡੰ ਦਾਠੁ ਆਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ ਕਾਬਲੁਠੀ ਮਾਤੁਰਮੇ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਤੁਲਾਰਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਪ੍ਰੇਮਠੋ, ਭਕੁਤੀਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ;

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯ ਵਾಂਛ ਯੋਕਥਲਾਲਨੁ ਪਿੰਦੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਡੁ ਮੀ
ਅਤਥੁ ਰਕੁਕੁਡੁ ਅਵਤਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਧੁਤੁ.

ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥

ਨੇਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸੇਵਲੋ ਵਿਨਯੰਗਾ ਛਨਾਥੁ, ਵਾਰਿ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲਿਨਿ ਨੇਨੁ
ਛਨਥੁਗਾ.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁਲੁ ਪਾਪੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਸੁਧਿ ਚੋਸਿ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਅਲੰਕਰਿਸ਼ਾਰੁ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੇਟਪੁਥੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਬਹੁਮਾਨੰਗਾ
ਅਸ਼ੀਰਠਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਸਰੋਥੁਠੁ ਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਥੁ ਭਕੁਲਨੁ ਪੋਸਿਸ਼ਾਰੁ,

ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਏਲੁਪੁਥੁ ਵਾਰਿ ਅਤਥੁ ਰਕੁਕੁਨਿਗਾ ਵਾਰਿਠੋਨੇ ਛੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮਨੰ ਏਲੁਪੁਥੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ,

ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥

ਅਲਾ ਚੋਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਜਨੰ ਮਰੰ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਥੁ. ॥ 3॥

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਗਾਨੰ ਚੋਸੇ ਏ ਵਰਾਨਿਭੁਗਵੰਤੁਡੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੇ ਵਾਡੁ,

ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕਥੁਸੁਕੁਥੁਸਾਰੰਮੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁੰਦੀ.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥

ਮਰੰਰਾਕੁਸੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅਤੰਨਿਕੀ ਦੁਗੁਰੰਗਾ ਰਾਡੁ.

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥

ఓ నానక్, ఆయన దేవుని ఆశ్రయంలో ఆధాత్మిక్ శాంతిని పొందాడు. || 4|| 9|| 59||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰਥ ਗੁਰੂਵੁ ਆਧਾਠੀਝ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦਦਠਲੋਂ ਨਨੁਘੋਝਯੰ ਸਾਧਿੰਚੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਪੁਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥

ਐਪੁਠੁ ਠੇਵੁਡੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਪੁਰੀਗਾ ਪੁਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁਨੀ ਨੇਨੁ ਚੂਸੁਨਾਠੁ.

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥

ਕੋਲਨੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਖੁੰਲੋਂ ਸੁਠੀ ਚੇਸੇ ਸਾਠੁੰ ਚੇਯੁਡੰ ਠਾਠਾ ਨੇਨੁ ਆਨੰਦੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਨਾਨੁ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥

ਗੁਰੂਵੁਠੋਂ ਨਨੁਘੋਕੰ ਚੇਸਿਨ ਸਰੋਠੁਠੁ ਠੇਵੁਨੀਕੀ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਅਯਾਠੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਚੋਠੁਨਲਨੁ ਪ੍ਰਾਠੁਠੁੰਲੋਂ ਪ੍ਰਾੰਦੁਪਰਿਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਿ ਚਿਨੁਅਠੁੰਕੀ ਕੂਡਾ ਠੁਨ ਮਾਰੁੰਲੋਂ ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੂਵੁ ਠੁਨ ਵਠੁਪ੍ਰਾੰਲਨਿਠੁੰਨੀ ਪਰਿਪਠਿਸੁਨਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥

ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਠਾਠਾ, ਆਠੁਨ ਚੋਠੁਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਠਾਠਾ ਚਕਰੁ ਠੁਨ ਚੇਡੁ ਚੁਠੁਨੀ ਠੋਲਗਿਸੁਨਾਡੁ.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥

ਠੁ ਵਿਠੰਗਾ ਪਾਪੁਲੰਦਰੂ ਕੂਡਾ ਨਿਸ਼ਠੁੰਗਾ ਮਾਰੁਠਾਰੁ.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥

ਗੁਰੂ ਪਵਿਤੁਰੁ ਸੰਖੁੰਲੋਂ ਆਧਾਠੀਝ ਸਾਠੁੰ ਚੇਸੇਵਾਰੁ,

ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥੨॥

ਗਠੰਲੋਂ ਚੇਸਿਨ ਵਾਰੀ ਪਾਪਮੰਠਾ ਕੋਠੁਕੁਪੋਠਾਯ ॥ 2॥

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀਕੀ ਯਜਮਾਨੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਮਨੰ ਵਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੂ ਪਾਡਾਲੀ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁਗਾਰੀ ਸਾਂਗਤ੍ਰਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਮਨੰ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਠੀ ਆਰਾਧਨਠੋ
ਸਠ੍ਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲੀ.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਚੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਠੁਠ੍ਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰੁਦਯੰਠੋ ਪ੍ਰਤਿਠ੍ਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਤਨ
ਮਨਸੁ ਸ੍ਰੁਯੋਕ੍ਠੋਰਿਕਲ ਫਲਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀਕੀ ਸੁਠ੍ਠਿਰੁਠ੍ਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ, ਆਨੰਦਾਨੀਕੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥

ਪਰਮਾਨੰਦਾਨੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਜਪਿਸ੍ਰੁਠ੍ਠਾ, ਸਠ੍ਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਭਕੁਡੁ
ਤਨ ਆਠ੍ਠਾਠ੍ਠੀਕ੍ਠੋ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪੁਨਰੁਠ੍ਠੀਵਿੰਪਜੈਸੁਕੁਨਾਠ੍ਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਠਾਠ੍ਠਿੰਚਿਨ ਵਠ੍ਠੀ,

ਪ੍ਰਠ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਵਯਸੁ ਸ੍ਰੋਨੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਅਤਨਿਨੀ ਆਸ਼ੀਰਠ੍ਠੀਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 4॥
10॥ 60॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਗ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰੁ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥

ਮੇਘਾਲੁ ਆਕਾਸਮੰਠਾ ਪੰਦਿਰੀਲਾ ਕਪਿਠ੍ਠਪੁਠ੍ਠੁ, ਚੀਕਟੀ ਮੇਘਾਲ ਗੁੰਡਾ ਮੇਰੁਪੁਲੁ
ਭਯਾਨਕੰਗਾ ਊਨਠ੍ਠੁਠ੍ਠੁ.

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥

ਭਰੁ ਵੇਰੇ ਚੋਟੀਕੀ ਵੇਲੀਠ੍ਠ ਸ੍ਰੀ; ਆਮੇ ਨਿਦ੍ਰਲੇਨੀ ਕਲਠ੍ਠੋ ਤਨ ਮੰਚੰ ਮੀਦ ਓਂਟਰੀਗਾ
ਵਦਿਲੀਵੇਯਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 1॥

ਹੁਣਿ ਨਹੀ ਸੰਦੇਸਰੇ ਮਾਇਓ ॥

ਓ ਤਲੀ, ਐਪੁਠ੍ਠੁ, ਨਾ ਭਰੁ ਨੁੰਡੀ ਨਾਕੁ ਏਲਾੰਠੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਲੁ ਕੂਡਾ ਅੰਦਵੁ.

ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಇಂತਕು ಮುಂದು ನಾ ಪ್ರಿಯುರਾਲು ಕೌਢಿ ದੁರಂ ಕੂಡಾ ਵೆਲੋਢಿ, ನੇನು ಅತನಿ ನುಂಡಿ (ನਾਲುಗು) ಲೆಖಲು ಅಂದುಕುನೆವಾಡಿ. || ವಿರಾಮಂ||

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥

ಅಪುಥು, ಅನಿಹುದುಣುಣು ಮರಿಯು ಸೌಕರಾಲ್ಕು ಪ್ರದಾತ ಅಯಿನ ನಾ ಪ್ರಿಯಮನ ದೆವುಣ್ಣಿ ನೆನು ಎಲಾ ಮರಚಿಪೊಗಲನು?

ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥ ੨ ॥

ನೆನು ಪੈಕಪುಪುಂಡಿ ಅತನಿ ಮಾರ್ಥಾನಿಮಾಸ್ತಾನು, ನಾ ಕಳುಅತನಿ ನುಂಡಿ ವಿಡಿಪೊಯಿನ ಕನಿಶ್ಚೆ ਨಿಂಡಿ ಊನಾ. || 2||

ਹਉ ಹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੇ ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥

ಅತನು ನಾ ಹೃದಯಾನಿಕಿ ದಗರಗಾ ಊನಾಥನಿ ನೆನು ವಿನಪುಥಿಕೆ, ಅಹಂಕಾರಗೊಡ ಮನಲ್ನಿ ವೆರು ಚೆಸ್ತುನಪು ಅನಿಪಿಸ್ತುಂದಿ.

ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੇ ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੁਰਾਇਓ ॥ ੩ ॥

ಸೀತಾಕೊಕಿಲುಕ ರೆಕಲವಲೆ ಸನಗಾ ಊನುಕ ಮುಸುಗು ಮನ ಮಧ್ಯಕುಂಡಿ; ನೆನು ಅತನಿನಿ ಚುಡಲೆನು, ಅಂದುವಲ್ಲ ಅತನು ಚಾಲಾ ದುರಂಗಾ ಊನಪು ಕನಿಪಿಸ್ತಾಡು. || 3||

ਭਇਓ ਕਿರਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸਗਰੋ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥

ಅನಿಪುಕಂಪೆ ಯಜಮಾನಿ ಅಯಿನ ದೆವುಡು ಆ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಡಿ ಬಾಧಲನು ತೊಲಗಿಸ್ತಾಡು, ವಾರಿಪੈ ಅತನು ಕರುಣಿಸ್ತಾಡು.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੇਈ ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥ ੪ ॥

ಗುರುವು ಅಹಂಕಾರವು ಗೊಡನು ಕುಲಿಪೊಸಿನಪುಥು, ಅಪುಥು ಆಮೆ ತನಲೊ ದಯಗಲ ಭರ್-ದೆವುಣ್ಣಿ ಕನುಗೊನಪು ನಾನಕ್ ಚೆಪಾರ್ಥು. || 4||

ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥

ಓ ತಲ್ಲಿ, ನಾ ಭಯಾಲನೊಲಗಿಪೊಯಾಯಿ,

ਜੇ ਚਾਹਤ ਸੋ ਗੁਰੁ ਮಿਲਾਇਓ ॥

ಎಂದುಕಂಪೆ ನೆನು ವೆತುಕುತುನಪುಪುಣ್ಣಿ ಗುರುವು ನನುಪುಕಂ ಚೆಶಾರು.

ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥

ದೆವುಡಾ, ಸಾರਘೋಮರಾಜು ಅನಿಹುದುರಾಲ್ಕು ನಿಧಿ. || ರೆಂಡವ ವಿರಾಮಂ|| 11|| 61||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਨ ਕੋਲੋਂਘੁਨ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੁਨਰੁਧਰਿੰਚੇਵਾਰੁ,
ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਚੋਰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀਨਿ ਪੋਂਦੇਵਾਰੁ, ਮਨ ਦੁਃਖਾਲਲੋਂ ਏਟੁਵੰਠੀ
ਭਚਿਠੁਮੈਨ ਰੂਪੰ ਮਰਿਯੁ ਮੁਧੁਤੁਦਾਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ.

ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥

ਨਾਕੁ ਮੰਚੀ ਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਗਾਨੀ, ਨੀਤਿਵੰਠੁਮੈਨ ਜੀਵਨਮੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਗਾਨੀ
ਤੋਲਿਯਦੁ; ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਅਤਾਠੁਠੋਂ ਊਨਾਘੁ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਵੋਂਬਡਿੰਸੁਨਾਘੁ.

ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਠੁਡੀਗਾ ਪੁਸਿਠੀ ਚੋਂਦਾਨੁ, ਕਾਬਠੀ ਦਯਚੋਂਸੀ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ
ਗੋਰਵਾਨੀਠੁਪਾਡੰਡੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੁ ਮਾਣੁ ॥

ਓ ਆਧਾਠੀਠੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਏਵਰੁ ਗੋਰਵਿੰਚਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਮੀਰੁ ਗੋਰਵੰ ਪੁਦਾਨੰ ਚੋਂਯੰਡੀ.

ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ, ਅਯੋਗੁਠੁਨੁ ਯੋਗੁਠੁਗਾ ਮਾਰੁਸੁਣੁ; ਨੇਨੁ
ਮੀ ਸਰਸੁਕੁਤੀਗਲ ਸੁਯਨਾਤਠੁ ਸੁਕੁਤੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਂਸੀ ਊਨਾਘੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥

ਓਕ ਪਿਲੁਵਾਡੁ ਅਮਾਯਕੰਗਾ ਵੇਲਾਦੀ ਤਪੁਠੁ ਚੋਂਸਿਨਲੇ,

ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥

ਤੰਡੀ ਅਤਨੀਕੀ ਬੋਂਠਿੰਚੀ ਅਨੋਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਤਿਡਤਾਡੁ, ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਤਨੁ
ਅਤਨੀਨੀ ਆਲਿੰਗੰਨੰ ਚੋਂਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਤੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ਅਲਾਗੇ, ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਜਲ ਗਤ ਦੁਸੁਠੁਠੁਨੁ ਕੁਮਿਸੁਣੁ ਮਰਿਯੁ ਭਵਿਪਠੁ ਕੋਂਸੰ
ਵਾਰੀਨੀ ਸਰੋਂਨ ਮਾਰੁਲੋਂ ਨਡਿਪਿਸੁਣੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਕੁ ਤੋਲਿਸਿਨਵਾਡੁ, ਕਾਬਠੀ ਅਤਨੀਨੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਮਨ
ਮਨਸੁਘੋਕੁਠੁਠੀਨੀ ਚੋਂਪਠੁਠਾਨੀਕੀ ਮਨੰ ਮਰੋਕਠਾ ਵੋਲਠੋਂਮੁ.

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥

ਵਿਸ਼ਾਭੀਕੀ ਗੁਰੁవు ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਕੇਵਲੰ ਪਦਾਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਸੰਤੋਂਪਿੰਚਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਵਲੁ ਠਾਨੁ ਸੰਤੋਂਪਿੰਸੁਨਖੁਕ੍ਰੀ ਗੋਰਵਾਨਿ
ਕਾਪਾਡੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਂਨੁ ਇਤਰੁਲੰਦਰੀ ਮਧੁਠੁਨੁ ਚੁਸ਼ਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਯੁਤਿਠੁਚਾਨੁ,
ਕਾਨੀ ਇਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਮਧੁਠੁ ਪੁਐ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਰਪਡੁਠੁਨਾਘੁ. ॥ 3॥

ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥

ਦੇవుਡੁ ਓਕ ਵਛੀਮੀਦ ਕਨਿਕਰਮੁ ਚੁਪਿੰਚਿ, ਕਰੁਣਾਮਯੁਡੁ ਅਯਿਨਪੁਠੁ,
ਅਯਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ,

ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਭ ਚੁਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਯਨਨੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਓਕੰ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ ਅਤਨਿ
ਅੰਦੋਲਨ ਅੰਠਾ ਠੋਲਗਿਓਤੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਨੋਟੀਲੋ ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਏਓਧਾਨਿ੍ਹਿਰਠੀਸੁਣਾਡੁ, ਅਤਨਿ
ਝੀਵਿਠਾਨਿ੍ਹਿਠਾਠੀਠੁ ਠਾੰਠਿਠੋ ਨਡਿਪਿਸੁਣਾਡੁ. ॥ 4॥ 12॥ 62॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠੁ ਭਠੀਠੋ ਮਿਮਲਿ੍ਹਿਠਿੰਚੈ ਵਾਰੁ ਅਨੰਦਿਸੁਣਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਬਾਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦੋਲਨਲੁ ਅਨੀ੍ਹਿਠੁਠੁਠੁਵੁਠਾਯਿ.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਨਿਸੁਠਿ ਗਾਨਿਸੁਠਾ, ਆਠਾਠਨਠੋ ਅਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੁੰਟਾ ਠਮੁ
ਪਨੁਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਪੁਰੀ ਚੈਸੁਣਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਝੀਵੁਲ ਆਠਾਠੀਠੁ ਝੀਵਿਠਾਨਿ੍ਹਿ
ਪੁਨਰੁਝੀਵਿੰਪਝੈਸੁਠੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪੁਰਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਝਾਨੋਦਯੰ ਪੋੰਦਿਨ ਏਵਰੈਨਾ,
ਭਯੰਕਰਮੁਠੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠਾਨਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ੍ਹਿਠਾਠਾਡਾਨਿਕੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੂਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਕਰਣੈਗਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਮੀ ਸਲਹਾਦਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਝੀਵੁਲ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਠਿਦਾਨਿਕੀ ਕਰੁਠੁ,

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਸੁਦਾਤ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਭੁਪਮੁਮਤੁਲ ਵਿਨਿਯੋਗਦਾਰੁ; ਨਿਸਘੋਯੁਲਕੁ ਏ ਸਤੀ
ਠੰਦੀ?॥ 2॥

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਮੀ ਮਹਿਮਾਨਿਠੁਮੈਨ ਸੁਗੁਣਾਲਲੋ ਦੇਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨੇਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਾਲੀ ਮਰਿਯੁ
ਮਾਠਾਡਾਲੀ? ਮੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦੁਠੁਮੁ ਨੀ ਮਹਿਮ; ਮੀ ਅਦੁਠੁਲੁ ਸੁਕੁਠਿ ਦਾਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁ
ਪਿੰਦਡੰ ਦਾਠੁ ਆਠੁਠਿਠੁੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠੁੰਵੰ ਪਿੰਦੁਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥

ਓ' ਗੁਰੁਦੇਵਾ, ਦਯਨੁ ਅੰਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਏਕ ਵਠੁਨਿ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੋਰਵੰ
ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵਿਠੇਲੁਲਠੋ ਆਸ਼ੇਰਠੁਠੁਠੁ.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਪੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥

ਨਾਨਕੋ ਈਲਾ ਅੰਠਾਡੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਠੇਸਿ ਠਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ
ਸਾਠੁਵੁਲ ਵਿਨਯੁਪੁਰੁਠੁ ਸੇਵ ਮਰਿਯੁ ਏਠੁਨਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠੁਪਡੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥
13॥ 63॥

ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਸੋਰਠੋ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਮਸਠਿੰਚੇਵਾਡੁ, ਪੁਰੁਗਿ ਲੋੰਗਿਠੋਯਿਨਵਾਡੁ,

ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਵਠੁਹੋਰਾਲਨਿਠੁਠਿਨੀ ਪਰਿਪਠੁਠੁਠੁ.

ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਠੁਕਿ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ,

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਗੋਰਵਾਨਿਪੁਰੁਗਿ ਰਠੁੰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨ ਭਕੁਨਿਕਿ ਸਹੋਯੰ ਠੇਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਠੁ ਈਠੁਠੁ.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ਉਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਖਿਕਰਤੁ ਤਨ ਕੋਰਿਕਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਨਿਕੀ ਕੋਰਤਨੁ
ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਲੇਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੁ ॥

ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

ਸਰਠਾ ਵਾਠੀ ਚੋਦਿਨ ਸੁਖਿਕਰਤੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਗੁਰੁਪਾਸੁ
ਸੰਪਦਨੁ ਆਸ਼ੀਰਠੁਚਾਡੁ,

ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ, ਲੋਕੁ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੁਲੁ ਅਤਨਿਕੀ ਲੋਬਡਿ ਠੁੰਡੁਦਿ.

ਤੋਟਿ ਨ ਕਤਹੁ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਸਤਨਾਨ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕੋਸੰ ਠੁ ਵਿਸਯਾਨਿਮੁਆਤੁਰਮੇ ਕੋਰਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ
ਦੇਨਿਕੀ ਕੋਰਤਗਾ ਭਾਵਿੰਚਡੁ. ॥ 2॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥

ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤਿਠੋ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੰਦਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ
ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੁਦੇਨ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ ਅਵੁਤਾਰੁ.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ,

ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥

ਤਨਠੋ ਕਲਿਸਿ ਠੁਨੁਵਾਰਿਨਿ ਏਕੰ ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ ਠੁ ਖਚਿਠੁਮੈਨ ਮਾਰੁਗੁਨਿਠੁਵਰੁ
ਮੁੰਦੁੰਚਾਰੋ ॥ 3॥

ਤੂ ਭਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਅਤੁਠੁਤੁ ਸਕੁਤਿਵੰਤੁਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ.

ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਗੁਰੁ ਸੰਪਦ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁਚੋਸੁਕੁਨੁਵਾਡੁ,

ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥

ਅਨਿਠੁਰਵੇਰੁ ਠੁਵਿਕ ਆਸ਼ੀਰਠੁ ਪੋੰਦਾਰੁ. ॥ 4॥ 14॥ 64॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, మూడవ లయ, దూపాదులు:

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥

దేవుని భక్తుల ఆధాత్మిక కొలనులో (సంఘం) సాక్షం చేయడం దాత్రా దేవుణ్ణి
జ్ఞాపకం చేసుకునేవారు,

ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥

వారు చేసిన పాపమంతా కొట్టుకుపోయి ఉంటాయి.

ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥

నామ మకరందం యొక్క ఈ కొలనులో సాక్షం చేయడం దాత్రా వారు నిషభ్రష్టంగా
మారతారు.

ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥

కానీ నామ మకరందంలో సాక్షం చేసే బహుమతి పరిపూర్ణ గురువు చేత
ఆశీరధించబడుతుంది. || 1||

ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੋਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥

దేవుడు ఆ వక్త్రాని అనిర్హకాల ఆనందాలతో మరియు సంతోషంతో ఆశీరధించాడు,

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

గురువు గారి మాటను ప్రతిబింబించడం దాత్రా అనిర్హరాజును కాపాడాడు. ||
విరామం||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥

పరిశుద్ధుల సాంగత్యంలో చేరడం దాత్రా, అనిర్హకాల అపరాధాల మురికి
కొట్టుకుపోయింది,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥

దేవుడు మన సహచరుడు మరియు మద్దతు అవుతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ఓ' నానక్, ఎల్లపుడూ నామాన్ని పేమపూరక భక్తితో ధానిస్తూ,

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫

ਦੇਵੁਡੁ, ਸਰਫ਼ਥੁ ਗਲ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਜੀਵੁਡੁ ਅਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.॥ 2॥ 1॥ 65॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥

ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਸਰੋਥੁਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਵਾਡੁ,

ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਠੈਵਿਕ ਸਦੁਠਾਲਠੋ ਵਰਿਲਾਡੁ.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ఒక వక్త్రీ ఆధాత్రిక శాంతి సముద్రమైన గురువును కలిసినపుడ్లు,

ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥

అపుడ్లు గురువు తన భయానితోలగించాడు. || 1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

దేవుని నామము యొక్కమహిమానిత్రమైన గొప్పతనము,

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥

ఎల్లపుడ్లూ దేవుని పాటలని పాడటం,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణ గురువు నుండి మాత్రమే అందుకునభుహుమతి. || విరామం ||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥

దేవుని వర్ణనాతీతమైన స్తుతి,

ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

గురువు యొక్కఅదుత్రమైన మంత్రాల దాత్తా దేవుని భక్తులు ఉచర్తించబడతారు.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥

ఓ నానక్, ఆ భక్తులు మాత్రమే ఈ శ్లోకాలను పఠిస్తారు.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥

పరిపూర్ణ గురువు నుండి ఈ అవగాహనను పొందినవారు. || 2|| 2|| 66||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥

ఆ వక్త్రీ ఆ తరాత్ర జీవితం కోసం ఖగోళ శాంతిని కలిగి ఉనాత్తని గురువు ఆశీరధించాడు,

ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥

ಈ ਜੀਵਿਤਮੂਲੋਂ ਇਕਠ ਆਨੰਦਮੂ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਯੁਨੰਦਾਲਨੁ ਕੂਡਾ
ਆਸ਼ੀਰਫ਼ਿੰਚਾਰੁ;

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥

ਆਧਾਊਠੀਠੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਨਿਧਿਨਿ ਆਯਨ ਪੋਂਦਾਡੁ.

ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਚੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਆਯਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਪੋਂਦੁਪਰਚਾਡੁ. ॥ 1॥

ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਮੈ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਸ਼ੁਮਹਿਮਨੁ ਚੂਡੰਡੀ,

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥

ਤਨ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕਸ਼ੁਰੀਕ ਯੋਕਸ਼ੁਲਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਹਿਮ ਰੋਜੁਰੋਜੁਕੂ ਰੋਠਿੰਪੁ ਅਵੁਤਾਨੈ
ਊਂਦੀ.॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ਰਯੰ ਕੋਰੋਵਾਰੰਦਰੂ ਕਰੁਣਾਮਯੁਲੈ, ਦੋਵੁਡੁ ਵਾਟਿਨਿ ਤਨ ਦਿਗਾ
ਅੰਗੀਕਰਿਨਾਡੁ.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥

ਓ ' ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਯੋਕਸ਼ੁਆਧਾਊਠੀਠੀ ਸਮਾਨਤ੍ਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਸ਼ੁਠਿ
ਕਾਰਣੰਗਾ, ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋ
ਸੰਤੋਪਿਨਾਰੁ.॥ 2॥ 3॥ 67॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਅਨਿਯੋਡੁਲਕੁ ਵਠਿਰੋਕੰਗਾ ਮਨ ਰਕੁਕੁਡੁ.

ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥

ਇਦਿ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਠਿਰੁਕੁੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨ ਚੁਠੁਠਾ ਊਂਚਿਨ ਰਕੁਕੁਡੁ
ਵੰਠੀਦੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਲ ਵਝੀ,

ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥

ਮਰਠਭੂਤਮੁ ਕੂਡ ਅਵਮਾਨਮੁ ਠੋ ਅਤਨਿਕੀ ਦੂਰਮੁਗਾ ਪਰੁਗੋਠੁਨੁ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਓ ਆਧਾਠੀਝ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਕੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਝਚੋਘਾਰੁ.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ਲੋਕਸੰਪਦ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਯਿਨ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕਤ੍ਰਿਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਨੁ ਸੁਧਿ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਵੁ; ਮੀਰੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਸੁਠਿਕਰਠ-ਦੋਵੁਡੁ. ॥ ਪਾਝੀ॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁਡੁ.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥

ਆਯਨਪਠੁ ਭਝੀਆਰਾਠਨ ਂਨਠੁ ਠ੍ਰਿਠਿਠਲੰ ਝਵਠੁਡੁ.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਆਨੰਦੋਨਾਠੁਲੋ ਊਨਾਠੁ,

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ ਠ੍ਰਾਠੁਕੁਠੁਪਠਿ ਕੋਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰੁਠੁੰਡਿ॥ 2॥ 4॥ 68॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਝਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥

ਨੋਨੁ ਮਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੋਸੁਨਾਠੁ,

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥

ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁਵਰੁ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਕਾਪਾਡਾਰੁ.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਆ ਵਝੀ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੁ ਵਾੰਠੁ ਠਲਾਨਿਠੁੰਡੁੰਡੁੰਡੁ,

ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਿਖੁਲੰਦਰੁ, ਨਿਜਮੈਨ
ਸਾਧੁਵਲੁ ਸੰਤੋਪੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ ਪਾਛੋ॥

ਜੇ ਮੰਗਹਿ ਸੇ ਲੇਵਹਿ ॥

ਮੈ ਭਕੁਲੁ ਏਮਿ ਅਡੀਗਿਨਾ, ਵਾਰੁ ਮੈ ਨੁੰਡੀ ਅਦਿ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ,

ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਮੈ ਸਾਧੁਵਲਕੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥

ਬਿਠੁ ਪਾਠੋਵਿੰਦੁ ਨੁ ਕੂਡਾ ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਯੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਸਾਸ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਜਪਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥ 6॥ 70॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੁੰਤੋਪਪਰਿਚੋ ਆ ਪਨਿਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਨੁ
ਚੋਯਨਿਵਠੁਡੀ,

ਮੇਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥

ਨਾਕੁ ਏਲਾੰਟੀ ਟੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਲੇਵੁ.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ, ਮੈ ਪਿਲੁਲੁ ਮੈ ਆਸ਼ਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋ ਊਂਨਛੀਵੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਛਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਰਛਾਮਰਾਜੁ, ਮੈਰੁ ਨਾ ਤਲ੍ਹਿਮਰਿਯੁ ਨਾ ਤੰਡੁਡੀ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੀ ਕੁਪਨੁ ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੁਚੁਮੈਰੁ ਨਨੁਛੁਲਪਰਚੁਚੁੰਡੀ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਰੁ
ਨਨੁਛੋਯਗਲਿਗਿਨਦੋਨੇਨੁ ਚੋਯਨੁ. ॥ ਪਾਛੋ॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲੁ ਮੀ ਮਧੁਤੁਪੈ ਆਧਾਰਪਡੀ ਊਂਟਾਯੀ.

ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਮਾ ਜੀਵਿਤਲੋਨੀ ਦਾਰੰ ਮੀ ਚੇਤੁਲ੍ਲੋ ਊਂਦੀ.

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥

మీరు మమల్భిమి చేయమంటే మేము అది మాత్రమే చేయగలము.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥

నానక్ ఇలా అంటాడు, ఓ దేవుడా, మీ భక్తులు మీ ఆశ్రయంలో ఉన్నారు. || 2|| 7||
71||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥

మన హృదయాల్లో దేవుని నామాన్ని పతిష్ఠించినపుడు,

ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥

అపుడు మన వ్యవహారాలన్నీ పరిష్కరించబడతాయి.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ఆ వక్త్రీ మనసు మాత్రమే దేవుని పేరుకు టూట్ చేస్తుంది,

ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥

ఎవరి గమ్య పరిపూర్ణమైనది. || 1||

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి దేవుని ధ్యానించిన వాడు

ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన తన హృదయవాంఛఫలాన్ని పొందినవాడు. || విరామం ||

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥

ఒక వక్త్రీ ముందుగా నిర్ణయించిన విధి మేలొభస్తుడు,

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥

అపుడు మాత్రమే, అతని మనసు దేవుని నామానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥

దృష్టి కేంద్రీకరించిన మనస్సు మరియు హృదయంతో, అతను దేవుని యొక్క ఆశీర్వాదించబడిన దరఖాస్తులో మునిగిపోతాడు.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੯॥੭੨॥

ఓ' నానక్, అలాంటి వక్తి నిత్యదేవుని పాటలని పాడుతూనే ఉంటాడు. || 2||8|| 72||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

గురువును కలిసిన తరువాత, దేవుణ్ణి సభించుకోవడం ప్రారంభించిన వక్తి,

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

అతను తన వ్యవహారాలనిర్మిటినీ పూర్తి చేశాడు.

ਮੰਦਾ ਕੇ ਨ ਅਲਾਏ ॥

ఇప్పుడు అతను ఎవరితోనూ చెడ్డ మాటలు మాట్లాడడు,

ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥

బదులుగా ఆయన దేవుని స్తుతిని అందరికీ పఠిస్తాడు. || 1||

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ఓ' సాధువులారా, గురు-దేవుడి యొక్క మద్దతు నిజంగా ఆధారపడదగినది.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు సరజ్ఞుడు, అనిజ్ఞీవులు మరియు జీవులు అతని నియంత్రణలో ఉన్నారు.
|| విరామం||

ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥

దేవుడు తన భక్తుల వ్యవహారాలనిర్మిటినీ పరిపథిస్తాడు ఎందుకంటే అతను తన భక్తులను ప్రేమించే తన సహజ సభావానిష్టాన్ని పుష్టం చేసుకుంటాడు.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥

దేవుని నామము పాపులకు పురిటివాడు,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥

ఓ' నానక్, నేను ఎప్పటికీ ఆయనకు అంకితం చేయలేను. || 2|| 9|| 73||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥

ਸਰਞ੍ਰੋਪੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਈ ਚਿਨਭੀਠੁਨੁ (ਹਾਠੋਂਬਿੰਦੰ) ਰੂਪਾਇੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਤਨਿਘੁਰੁਕੁੰਚਾਡੁ.

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥

ਸਰੋਂਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਜੀਵਾਨਿਯੁਚੈਘਾਡੁ; ਓ ਤੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਤਲੀ, ਅਨੰਦੰਲੋ
ਅਨੰਦਿੰਚੰਡਿ. ॥ 1॥

ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿ ਸੰਕੁੰਮਾਨਿਘੁਰੁਕੁੰਚੁਨਾਰੁ;

ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਯੁਪਾਡੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵਾਰਿ ਵਠੁਪਾਰਾਲਨੁ ਪੁਰੀ
ਚੈਸਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਦਯਗਲਵਾਡੁ.

ਪੂਰਨ ਕਲ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥

ਅਯਨ ਸਰਞੁਕੁੰ ਯਾਵਠੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਵਠੁਮਵੁਤੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਸਰਣਾਲਯਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਵਚਿਘਾ,

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥

ਤਨ ਮਨਸੁ ਯੋਕਠੋਰਿਕ ਯੋਕਠੁਲਾਨਿਯੁੰਦੁਕੁੰਚੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥ 10॥ 74॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥

ਨੈਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਨਿੰਚਾਨੁ.

ਪੁਤੁ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਬਿਠੁਨੁ (ਹਾਠੋਂਬਿੰਦੰ) ਰੁਕੁੰਚਾਡੁ.

ਸੀਤਲਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹਮੁੰਗਾ ਮਸ਼ੂਚਿ ਨੁੰਡੀ ਅਤਨਿਨ੍ਹਨਯੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ.

ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿਖ਼ਘਾਉ ਠੋਲਗਿਘੋਯਾਯਿ॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਪੁਠੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਅੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਦਯਠੋ ਊਂਟਾਡੁ.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯੰਨ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਤੰਨ ਭਕੁਲ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਖ਼ਮਾਨਵੁਲ
ਪਲ੍ਲ ਦਯੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਪੁਠੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥

ਸਰਸ਼੍ਰੇਸ਼੍ਠਮੰਤੁਠ੍ਰੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਸ਼ਠੁਪ੍ਰਿਕਰੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼੍ਠਮੇਨ ਭਕੁਠੋ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿਘਾਠੁ
ਅਦੁਸ਼ਠੁਵੁਠ੍ਰਾਯਿ.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤੰਨ ਭਕੁਨਿ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਵਿਨਾਠੁ, ਮਰਿਯੁ

ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਐਪੁਠੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਨਿਵਸਿਸੁਾਰੁ॥ 2॥ 11॥ 75॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਧਿਆਏ ॥

ਤੰਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਏਵਰੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਾਰੋ,

ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਏ ॥

ਅਤੰਨੁ ਤੰਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਅਠਾਠ੍ਰਿਕੁ ਸ਼ਾੰਤਿ ਅਨੋ ਗੋਪਖ਼ੁਆਵਾਨਿਅੰਨੁਠੁਵਿਸੁਾਰੁ.

ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਐਦੰਠਾ ਨਾਮ ਮੁਹਿਮ,

ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਦਾਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਵਡਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥

ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ಎਲ੍ਹਪੁਠੁਆ ਆਰਾਧਨਠੋਂ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਸਭੇ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਧਾਠੁੰ ਚੈਯੁਡੰ ਦਾਠੁਾ ਪੁਰਿਤੀਦੀ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਮੀ ਵਠੁਪੁਰਾਲਨੀਪੁਰਿਪਠਿੰਚਬਡੁਠੁਯੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੇ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਚਾਲਾ ਅਦੁਪੁਵੰਤੁਲੈਨ ਆ ਵਠੁ ਮਾਤੁਰਮੈ ਦੇਵੁਨੀ ਪੁਰੇਮਪੁਰੁਕੁਠੁ ਭਕੁਤੀ ਆਰਾਧਨਠੋਂ
ਪਾਠੁੰਟਾਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪੁਰੇਮਪੁਰੁਕੁਠੁ ਭਕੁਤੀਠੋਂ ਨਾਮਾਨੁਠੁਠੁਠੁੰਚਿਨ ਵਠੁ,

ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥

ਅਨੰਦਾਲ ਯੋਕੁਠੁਅਨਿਠੁਠੁਰਿਕਲ ਫਲਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਠੁਠੁਠੁਕੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥
2॥ 12॥ 76॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠੁ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥

ਸਰੋਠੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਠੁਨ ਮਠੁਠੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਾਡੁ,

ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ਠੁੰਨਾ ॥

ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਬਾਠੁਲਕੁ ਮੁਲਮੁਠੁਠੁ ਦੇਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁੰਸੁੰਡੀ.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਠੁਪਿੰਚਿਨ ਸੁੰਠੁਪੁਰੁਪੁਲੰਦਰੁ ਆ ਸੰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥
1॥

ਸੰਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥

ఓ' సాధువులారా, ఆ వక్త్రీ ప్రతిచోటా శాంతిని అనుభూతి చెందుతాడు,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రతిచోటా పరిపూర్ణ సరోభ్రత దేవుడు ప్రవర్తిస్తూ గ్రహిస్తాడు. ॥ విరామం॥

ਪੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్కదివడైన మాటలను మనసులో పొందుపరచిన ఆ వక్త్రీ,

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥

అతను తన ఆందోళనను తుడిచిపెట్టాడు.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥

దయగల దేవుడు దయను అనుగ్రహించే ఓ నానక్, ఆయన ఎల్లపుణ్ణూ నిత్యదేవుని నామానిష్ఠరిస్తాడు. ॥ 2॥ 13॥ 77॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥

దేవుని ప్రతిరూపమైన సత్యగురువు సాతిక్షుల పట్ల కరుణకలిగి ఉంటాడు మరియు ఇకళ మరయు తరువాత వారి రక్షకుడు.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥

దేవుడు సల్పంగా తన భక్తులను రక్షిస్తాడు.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥

గురువు యొక్కదివడం ప్రతి హృదయంలో ప్రతిధ్వనిస్తుంది. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

గురు చెప్పిణ నిపఖ్షమైన మాటలకు నేను అంకితమై ఉనాఘు.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పగలు, రాత్రి, ప్రతి శాస్త్రతో, ప్రతిచోటా పూర్తిగా ప్రవహించిన ఆ దేవుణ్ణి నేను ప్రేమగా గుర్తుంచుకుంటాను. ॥ విరామం ॥

ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥

ਅਤੰਡੁ ਸਭ੍ਰੁਮੰਗਾ ਨਾ ਮਧੰਡੁਗਾ ਮਾਰਾਡੁ,

ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥

ਨਿਤਫ਼ੋਵੁਨਿ ਮਧੰਡੁ ਸਤਫ਼ੋ.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮ ਮਰਿਯੁ ਅਤੰਡੁ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਗਾਨੰ ਚੋਸੇ ਬਖਸੁਮਤਿ
ਅਤੰਡੁ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਰਾਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅੰਦੁਕੁਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥ 14॥ 78॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥

ਅਦਿ ਪਰਿਪੁਰਠ ਸਤੰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਪੁਠੁ,

ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਨੋਨੁ ਸਰਠਠੁ ਗਲ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਾਨੁ.

ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥

ਵਿਸੰਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚਿ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਮਾਟਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਦਾਰੁਠਿਸੁੰਟਾਯਿ.

ਜੇ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕਰੁ ਕੋਰੁਕੁਨਠੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਦੋਵੁਨਿ ਮਧੰਡੁਪੁ ਆਧਾਰਪਡਿਨ ਏ ਨਿਰੀਕੁਸ਼ਣ
ਅਯਿਨਾ ਵਠੰ ਕਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥

ਜੀਵ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਡੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯ ਚੂਪਿ, ਸਾਧੁ ਧਰਾਠੁਨੁ ਪੋਂਦਿ,
ਅਤੰਡੁ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡਾਡੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ਓ ਵਕਤੀ ਮਨਸੁਠੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਅਵੁਤੁੰਦਿ;
ਅੰਤੰਦ੍ਰਿਯੁ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਾਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਬੀ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕੁ ਮੋਸਪੁ ਕਪਾਯੁ ਪ੍ਰਭਾਵਮੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਅਨਿਛਾਲਮੁਲਲੋ
ਪਾਡਟੁੰ ਦਾਠਾ ਮਾਯਮਾਯੋਨੁ;

ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਬੀ ॥੩॥

ਨਾ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਿਕਰੁ ਆਯਨਨੁ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸਿ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਝੁਮੁਲੁ ਆਯਨਕੁ
ਸਹਾਵਾਸੁਲਯਾਠੁ.॥ 3॥

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਮਠੁਤੁਨੁ ਪੋਡੀਗਿੰਚਿ, ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਤਨਿਕੀ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਆ
ਵਠੀਨਿ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਠੀ, ਅਤਨਿ
ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੀਪੂਰੁਗਿ ਪਰਿਪਠਿੰਚਬਠਾਯਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 15॥ 79॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥

ਵਿਨਯੰ ਅਨੋਦਿ ਮਾ ਸੁਠੈ ਕਲਬ,

ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥

ਵਿਨਯੰਗਾ ਠੰਡਟੰ ਅਨੋਦਿ ਮਾ ਦਠੁਦੁਆੰਚੁਲ ਕਠਿ.

ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੇ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥

ਏ ਆਯੁਠਾਲਕੁ ਮੁੰਦੁ ਏ ਦੁਪੁਡੁ ਕੂਡਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੇਡੁ.

ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਨਕੁ ਏ ਅਵਗਾਹਨ ਨੁ ਐਚਾਠੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪਰਿਸੁਡੁਲਕੁ ਮਠੁਤੁ ਮਰਿਯੁ ਆਸ਼ਰਯਮੁ.

ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਰਾਠਨਠੋ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਠੁਠੀ ਠੰਡੁ ਆਠਾਠੀਠੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋੰਦਾਡੁ;
ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਕੋਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰੁਕੀੰਚਬਡਠਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥

ఓ నానక్! ముందుగా నిర్ణయించిన తన విధిని గ్రహించిన ఆ వక్త్రీ మాత్రమే
నామాన్ని పేమపూరక భక్తితో ధాన్వించాడని. ॥ 2॥ 17॥ 81॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਸੋਰਠੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਆਰਾਏ ॥

ਪਰਿਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਬੋਧਨਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ,

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਵਫ਼ਾਹਾਰਾਲਨਿਊਟਿਨੀ ਵਿਜਯਵੰਤੰਗਾ ਪਰਿਪਠਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥

ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਚੋਰਵੇਰਾਯਿ,

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੁਰੇ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਆਗਿ ਦੋਵਸੰਗੀਤੰ ਯੋਕੁਞਾਵਫ਼ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੋ ਆਡੁਤਾਨੇ
ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਆ ਵਫ਼ੁਲੁ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਭੀਸੁਤਾ ਆਨੰਦਿਸ਼ਾਰੁ,

ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋ ਊਂਡਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਞਾੰਤਿਨਿ, ਸਮਤੁਆਕਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਰੁ; ਓ
ਵਿਧੰਗਾ ਵਾਰੁ ਤਮ ਬਾਧਲਨਿਊਟਿਨੀ ਨਿਰੁਭੀਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥

ਪਰਿਪੂਰਾਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲੁ ਸਰੋਫ਼ਠੁ ਦੋਵੁਨਿਕਿ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵਿ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਕੋਂਤਮੰਦਿ ਅਰੁਦੋਨ ਬਕੁਡੁ ਵਰਿੰਚਲੇਨਿ ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਞਾ
ਨਿਪਘੁਮੈਨ ਦੋਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਊਚਠਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 2॥ 18॥ 82॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੁਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥

ਆਕਲਿਠੋ ਊਂਨਮੁਨਿਪਿ ਤਨ ਆਹਾਰਾਨਿਘੋਂਟੋਪੁਠੁ ਸਿਗੁਪਡਨਠੈ,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥

ਅਲਾਗੇ, ਦੋਵੁਨਿ ਬਕੁਡੁ ਤਨ ਆਧਾਠਿਠ ਆਕਲਿਨਿ ਤੀਰੁਸੁਤਾ ਤਨ ਘੋਰਾਟਾਲਨੁ
ਪਾਡੁਤਾਨੇ ਊਂਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥

ਮਨ ਨਿਜਮੈਨ ਪਨਿਨਿ ਚੇਯੁਡੰਡਲੋ ਮਨੰ ਏਂਦੁਕੁ ਮੰਦਕੋਡੀਗਾ ਊਂਡਾਲੀ,

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੰਡੰ; ਅਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਤੋਕੁੰਡਲੋ
ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਮੁ, ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪੋਂਦੁਠਾਮੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥

ਕਾਮੰ ਚੇਠ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਪੁਰਲੋਭਪੇਠੁਬਡੀਨਲੈ,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥

ਅਲਾਗੇ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਗਾਨੰ ਆਯੰਨ ਭਕੁਡੀਕੀ ਪੁੰਤਿਕਰਮੈਨਦੀ. ॥ 2॥

ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥

ਠਲੀ ਏਪੁਠੁਆ ਠੰਨ ਬੀਠੁਨੁ ਅੰਠੀਪੇਠੁਕੋਨੀ ਊਂਨਠੈ,

ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥

ਅਦੇ ਵਿਠੰਗਾ ਆਠਾਠੀਕੁਠੁਠਾਨੀ ਅਯਿੰਨ ਵਠੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੁਪੁਠੁਆ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਡੁ ॥ 3॥

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮੁਠਿਨੀ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੁ ਵਠੀ
ਮਾਠੁਮੇ ਠਾਨੀਸੁਠਾਡੁ. ॥ 4॥ 19॥ 83॥

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੇ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠੰਨਲੰਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਊਕਰੁ, ਆਯੰਨ ਪੁਠੁਦਯੰਡਲੋ ਆਠਾਠੀਕੁ
ਪੁੰਨਰੁਠੁਠੀਵਾਨਿਸੁਠਾਠਿਸੁਠਾਰੁ.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥

ਅਠੰਨੀ ਅਪਵਾਦੁਲੰਨੁ ਅਵਮਾਨਪਰਚਾਰੁ.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥

ਪਰਿਪੁਠੁਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਯੰਨੰਨੁ ਗੋਰਵ ਵੁੰਡੁੰਡਲੋ ਸਠਠਿੰਚਾਡੁ.

ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥

ਅਠੰਨੀ ਦੁਃਖੰਮੁਲੰਨੁਮੁਠੁਠਾਯੰਮੁਠੁਠਾਠੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ఓ' సాధువులారా, ఇవన్నీ తథ్యం వుని మహిమ,

ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

తన భక్తుని కోసం ఈ ఆశ్చర్యకరమైన గౌరవానిష్ఠరాత్రి చేశాడు. || 1|| విరామం||

ਬੇਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥

ఆ భక్తుడు ఇప్పుడు దేవుని చిత్తానిబ్బట్టి మాట్లాడుతున్నాడు, మరియు దేవుని స్తుతి యొక్క దైవిక పదాలను ఉచర్చిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥

ఓ నానక్, తనతో భక్తులను ఏకం చేసే ఈ ఖచిత్రమైన ఏరాత్రిను సృష్టించిన దేవుడు ఎల్లప్పుడూ ఆనందానిక్షిస్తాడు. || 2|| 20|| 84||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥

ప్రేమపూరక మైన భక్తితో దేవుణ్ణి మనసూర్థిగా గుర్తుంచుకుంటున్నాననీ,

ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਏ ॥

తన దైవిక సద్గుణాలతో ఆధాత్మిక సమతూకంలో ఉంటాడు.

ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥

అతను లోకపనులు చేసేటప్పుడు కూడా సంతృప్తిగా భావిస్తాడు,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥

పరిపూర్ణగురువు తనను ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా తీసుకెళ్లినట్లు. || 1||

ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥

ఓ' సాధువులారా, నా దేవుడు ఎల్లప్పుడూ దయగలవాడు.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

విశాఖికి యజమాని అయిన దేవుడు తన భక్తుల క్రియలను పరిగణనలోకి తీసుకోడు, మరియు తన పిల్లలవలె వారిని రక్షిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥

దేవుని నామమును తన హృదయంలో ప్రతిష్ఠించిన వక్త,

ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਵਫ਼ਹਾਰਾਲਨਿਰੁਟੀਨੀ ਪਰਿਸਠਿੰਚਾਡੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੰਤੋਪਿੰਚਿ, ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮਾਨਿਅੁਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ; ਵ ਦੁ:ਖਮੂ ਆ
ਵਠੀਨਿ ਮਲੀਘਾਧਪੇਟਲੇਦੁ. ॥ 2॥ 21॥ 85॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਸਰੀਰਮੁਨੁ ਸੰਤੋਪਿੰਚੁਚੁੰਟਾਡੁ;

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿਚੈ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪੋੰਦਬਠਾਡੁ.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁਡੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਐਦਿ. ਦੀਨਿ ਵਲਨ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਸਠਠਿੰਚੁਨੁ.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕਘਿਲੁਵਨੁ ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯਾਨੁ.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ! ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀ ਕ੍ਰਪਨੁ ਏਵਰਿਮੀਦ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੁਚੁਨੋ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੂੰ ਭਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾ ਅਠਠੁਤ ਸਕ੍ਰਿਵੰਤਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ;

ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥

ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮੀ ਮਠਠੁਪੁ ਆਧਾਰਪਡਿ ਊਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥

ఓ నానక్! దేవుని ఆశ్రయంలో ఉండిపోయిన వక్తి యొక్క అపవాదు అతని ముఖంపై బూడిద విసిరినట్లు అవమానించబడింది. || 2|| 22|| 86||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗਿ ਨੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితులారా, భవిష్యత్తు కోసం దేవుడు శాంతిని ఏరాట్టు చేసిన వక్తి,

ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥

మరియు ఇప్పటివరకు అతనిని ఆనందంతో ఆశీర్వదించారు.

ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

సరోస్థత దేవుడు ఎవరి కోసం ఈ ఏరాట్టు చేశాడు,

ਫਿਰਿ ਤੋਲਤ ਕਤਹੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

అతని మనసు, యిక ఏమాత్రం ఊగిసలాడదు. || 1||

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

నిత్యురుదేవుని మనసును ప్రసన్ను చేసుకునఖాడు,

ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రతిచోటా గురుదేవులు ఏకరీతిగా ప్రవేశించడాన్ని ఆయన గ్రహించాడు. || 1|| [బ్రేక్||

ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥

ఓ' నా కరుణామయుడైన దేవా, అన్నిమానవులను మీరు సృష్టించారు,

అపనె భగత కరగి పూరిపాలా ॥

మీరు మీ భక్తులను ఆదరిస్తారు.

ਅਚਰਜ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ఓ' దేవుడా, ఆశ్చర్యకరంగా మీ కృప ఉంది.

ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥

ఓ' నానక్, ఎల్లపుణ్ణు ప్రేమపూరక భక్తితో నామానిష్ఠాభించండి. || 2|| 23|| 87||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥

సరస్వతు గల దేవుడు నాలో ఉన్నావు,

ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥

ఇవుణ్ణు మరణ భయం కూడా నాకు దగ్గరగా రాదు.

ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥

దేవుడు ఆ వక్షిని రక్షించి తన సమక్షంలో ఉంచుతాడు,

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥

సత్యగురువు నుండి దైవబోధలను పొందినవాడు. || 1||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు తన జీవితంలో ఆధ్యాత్మిక విజయానిష్ఠాధించిన భక్తుడు,

ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు తన శత్రువులందరినీ (దుర్గుణాలను) నాశనం చేశాడు మరియు నామాన్ని ఆరాధనతో గుర్తుంచుకోవడానికి గొప్ప శైలివితేటలతో ఆశీర్వదించాడు. || 1||
విరామం||

ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧਵਲਨ ਭੰਦ੍ਰਿਯ ਅਵਯਵਾਲੁ ਪ੍ਰਾਰ੍ਠਿਗਾ ਪੁਣਾਭੁਲੁਣੈਨਵਾਰੁ,

ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥

ਵਾਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਛੰਡਿ, ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਨੰਦ ਸ੍ਠਿਤਿਲੋ ਛੰਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ ਛੰਡੰਡਿ,

ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮॥

ਐਯੰਨ ਆਸ਼੍ਰਯੰਮੁਲੋ ਛੰਡੰਡਿਨਵਾਰਿ ਬਾਧਲਨਿਠੁਠਿਨਿ ਨਾਸ਼ੰਨੰਮੁ ਚੈਸਿੰਨਵਾਡੁ. ॥ 2॥
24॥ 88॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੋਂ ਸੋਰਠੋ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨਿਸ਼ਾਕਰਾਠੁਕੁ ਪ੍ਰਦਾਤ; ਐਯੰਨ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਸ਼੍ਰੋਂਦਾਲਿ.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਰੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਚੁਾਸਿ, ਮੰਨੰ ਐਨੰਦਾਨਿਸ਼੍ਰੋਂਸਾਠੁਠਿਸ਼੍ਰੋਂਸਾਨੰ, ਮੰਨ ਦੁ:ਖੰ ਪੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਮੰਨੰ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੰਨੁ ਪਾਡਠਾੰਮੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁ ਐਕੁਮਕਰੰਦਾਨਿਸ਼੍ਰੋਂਕਰਿੰਚੁ;

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠਗੁਰੁਵੁ ਐਕੁਮਕੁਸ਼੍ਰਯੰਲੋਕਿ ਪ੍ਰਵੈਸ਼ਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਾਮਾਨਿ
ਪ੍ਰੈਮਠੋ ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੁਰਨੁ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਮੁਨੈ ਏ ਬਹੁਮਾਨੰ ਅੰਠ ਮੁੰਦੁਗਾ
ਨਿਯੰਮਿੰਚੰਬਡਿੰਨ ਵਕੁਠੋ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਬਡਿ, ਐ ਵਕੁਠੋ ਪਰਿਪ੍ਰਾਰ੍ਠੰਗਾ
ਸੰਧੁਣਵੰਠੁਡਵੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥

ਓ ਐਧਾਠੁਠਿਕੁਠੁ ਦੇਵੁਡਾ: ਨੈਨੁ ਨਾਮੰਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਛੰਡੰਵਚੁਨਾਨਕੋਂ ਨੁ
ਪ੍ਰਾਰ੍ਠਿਸੁਨਾਠੁ, ॥ 2॥ 25॥ 89॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖ ਅਨਿਝਾਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰਠੰ ਦੇਵੁਡੁ;
ਸਰਝੁਡੁ, ਤਨ ਭਕੁਲ ਗੌਰਵਾਨਿਝਾਪਾਡਾਡੁ.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿ, ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਝੁਚਿ
ਚੁਸਿਨ ਆ ਭਕੁਡਿ ਮਹਿਮ ਯਾਵਠੰ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਅੰਤਲਾ ਧਝਿੰਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼ਠ ਯੋਕੁਗੁਰੁਵਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾ ਮਧੁਤੁ.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ਹਰ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਸਰਝੁਕ੍ਰਿਮੰਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਅੰਦਿੰਚੇਵਾਰੁ; ਨੇਨੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮਝਿਝਰਾਧਨਠੋਂ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਭਕੁਲੁਣੇਨ, ਆੰਦੋਲਨ ਚੇਂਦਾਲਿਝ ਅਵਸਰੰ
ਲੇਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਯਨ ਭਯਮੰਤਠਿਨੀ
ਠੋਲਗਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 2॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥

ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਓਦਾਰੁਠ੍ਰੋਂ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿਨ ਆਯਨ ਅਪਾਰਮੁਣੇਨ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮੁਠੁਕੰ
ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਝੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੇਭਾ ਸੇਤੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥

ਅਠਨਿ ਕੋਰਿਕਲਨੀਂਨੋਰਵੇਰਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨੁ ਜੀਵਿਠ ਆਟਨੁ ਗੌਰਵਪ੍ਰਦੰਗਾ
ਗੋਲਿੰਚਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਤਨ ਦੁਵਿਕ ਇੰਠੀਕੀ (ਹ੍ਰਦਯੰ) ਠਿਰਿਗਿ ਵਸੁਣਾਡੁ. ॥ 3॥

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥

ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਡੁ, ਏਵਰਿ ਬੋਧਨਲੁ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਮੁਣੇਨਵਿ, ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਣੇਨ ਦੇਵੁਠਿ ਸਠਿੰਚੇ
ਪਨਿਲੋਂ ਮਨਲਿਝਿਮਗਠੁ ਚੇਂਸੇ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯॥

ఓ నానక్, ఆ గురు బోధలను వినయంగా అనుసరించడం దాత్రా, మరియు ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని పేరును ధాన్తం చేయడం దాత్రా, నేను ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా ఈదుతునాఘు. || 4|| 26|| 90||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਤੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥

వినయుల, సాతిక్షుల దుఃఖాలను నాశనం చేసే దేవుడు ఎల్లపుఠ్ఠూ తన భక్తుడి పట్ల దయతో ఉనాఠ్ఠు; తన భక్తుని రక్షించడానికి ఆయనే అన్నిమూర్ఖాలను రూపొందించాడు.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥

దేవుడు తన భక్తుణ్ణి క్షణంలో రక్షించాడు మరియు పరిపూర్ణ గురువు అతని బాధల సంకెళ్లను కత్తిరించాడు. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥

ఓ' నా మనసా, మనం ఎల్లపుఠ్ఠూ గురువు బోధనల గురించి ఆలోచించాలి మరియు విశ్వగురువు అయిన దేవుణ్ణి ధాన్తించాలి.

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ఇలా చేయడం దాత్రా మన శరీరం నుండి అనిఘాధలు తొలగిపోయాయి, మరియు మన హృదయ కోరిక యొక్కఫలానిఘాధిస్తాము. || విరామం||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪੁਠੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

అనిఘోవులను, ప్రాణులను సృష్టించిన దేవుడు అనిఘ్టికంటే ఉనఠ్ఠమైనవాడు, అందుబాటులో లేనివాడు మరియు అనంతుడు.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో నామానిఘాన్తించిన ఓ నానక్ దేవుని సందర్ఠరఘ్ఠ గౌరవాన్ని పొందాడు. || 2|| 27|| 91||

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥

నా గురుదేవుణ్ణి ప్రేమపూర్ఠ్ఠ భక్తితో గుర్తుచేసుకుంటాను.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥

ਪਗਲੁ ਲੇਦਾ ਰਾਤਿ ਅਯਿਨਾ, ਨੇਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਏਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁਨਾ.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥

ਤਨ ਮਠੁਤੁਨੁ ਭਚਿਦੁ:ਭਾਲ ਨੁੰਡੀ, ਦੁਠੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਠੁਕੀੰਚੀ

ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥

ਅਯਨ ਨਾਮਲੋਨੀ ਠ੍ਰੇਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਨੁ ਰੁਚੀ ਚੁਸਾਨੁ. ॥ 1॥

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥

ਨੈਂ ਮਾ ਗੁਰੁవుਗారిਕే ਅంకితమై ఉనాఘు,

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆ మహా ప్రదాత అయిన దేవుడు సరణ్యతలపట్ల కనికరము, దయగలవాడుగా మారాడు. || విరామం||

ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਾਈ ॥

ఓ నానక్, ఆ దేవుని శరణాలయంలో ఉండండి,

ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥

ఆయన ఆశ్రయంలో ఉండినవారి గౌరవానిష్ఠూర్తిగా కాపాడి,

ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਈ ॥

మరియు వారి బాధలనిర్మూలనీ తొలగించింది.

ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥

ఓ' నా సహోదరులారా, ఇప్పుడు మీరు ఆధాత్మిక శాంతిని కూడా అనుభవించవచ్చు
|| 2|| 28|| 92||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు:

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥

ఓ' నా గురు-దేవుడా, నా ప్రార్థనను వినండి, అనిశ్చయము మరియు జంతువులు మీ మధ్య పై ఆధారపడి ఉంటాయి.

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥

అనిష్టికీ కారణమైన ఓ' దేవుడా, మీ పేరు గౌరవానిష్ఠమర్థించాడు. || 1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ఓ ఆధాత్మిక దేవుడా, మీరు మా గురువు; దయచేసి మీ నైపుణ్యంతో విధిని నెరవేర్చండి.

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

మంచి అయినా, చెడ్డదైనా, మేము ఇప్పటికీ నీవాళ్లమే. || విరామం||

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਸਰਸ਼੍ਰੀਮੰਤੁਠਾਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਤਮੁ ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕਠਿਰਿੰਚੁਕੋਨਿ ਤਮੁ
ਪ੍ਰਾਰਠਨਲਨੁ ਵਿਨਘਾਰੁ, ਵਾਰਿਨਿ ਸੰਘੁਣਾਲਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿਨਿ ਗੋਰਵਿਸੁਣਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨਠੋ ਐਕਠੁ ਚੋਸਿ, ਵਾਰਿਨਿ
ਪ੍ਰਪੰਚਵਾਘੁੰਗਾ ਠੇਲਿਯਜੋਸਾਡੁ. ॥ 2॥ 29॥ 93॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਮੁਕੁਲੋਂ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਸਤਠਿਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਐਤਰ ਅਨਿਘੋਵੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲਨੁ ਵਾਰਿ ਵਿਧੋਯਤਗਾ ਚੋਸੁਣਾਡੁ.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਟਿਨਿ ਤਨਦਿਗਾ ਸੀਕੁਰਿਸੁਣਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਟਿਨਿ ਭਯੰਕਰਮੁਣੇਨ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਦੁਠੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੁਵੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਾਠੁਵੁਲ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨਿਠੁਟਿਨੀ ਪਰਿਸਠਿਸੁਣਾਡੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨ ਸਰਠੁਘੁਣੇਨ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਠਿਕੁਲ ਪਲੁ ਦਯਗਲਵਾਡੁ, ਕਰੁਣਗਲਵਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਦਯਯੋਕੁਠਿਠਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਉਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਅੰਦਰੁ
ਸਾਠੁਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਕੀ ਦੇਨਿਕੀ ਕੋਰਠ ਲੇਦੁ.

ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਭਕੁ ਗੋਰਵੰਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿਸੁਣਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਮਹਿਮ ਵਕੁਲਮੁਵੁਠੁੰਦਿ. ॥ 2॥ 30॥ 94॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠੁਠੋਵੁਡੁ, ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯

ਰਾਗ੍ ਨੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਨਿਖੁਕ੍ਰਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੀਰੁ ਨਿੰਪੁਕੋਂਡਿ.

ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਚੋਵੁਲਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਨਾਲੁਕਠੋ ਆਯਨ ਸੁਤਿ
ਗੀਤਾਲਨੁ ਪਾਡੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੇ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਗੁਰੁਅਨੁਚਰੁਲਠੋ ਕਲਿਸਿ, ਆਰਾਧਨਠੋ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਠਿੰਚੰਡਿ. ਅਲਾ ਚੋਯਡੰ
ਦਾਠਾ ਪਾਪੁਲੁ ਕੂਡਾ ਨਿਸ਼ਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ.

ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਮਰਠੰ ਨੋਰੁ ਠੋਰਿਚਿ ਊਨੁਸੁਰਠੁਲਾ ਮੀਪੈ ਤਿਰੁਗੁਠੋਂਡਿ. ॥ 1॥

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥

ਓ ਰੋਜੁਲੋਂ ਓਕਦਾਨਿ ਠਰਾਠੁ, ਮਰਠੰਪੁ ਰਾਕੁਸੁਡੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੀਠੀਨੰ
ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੰਡਿ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਓ ਵਿਸੁਯਾਨਿਠੁਠੁ ਚੋਸੁਕੋਂਡਿ ਮਰਿਯੁ
ਊਚੰਡਿ.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਅਨਾਠੁ, ਓ ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਚੰਡਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਓ
ਅਵਕਾਸੰ ਮਿਮਲ੍ਹਿਖੀਠੁਠੁਠੋਂਡਿ. ॥ 2॥ 1॥

ਸ਼ੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ੍ ਨੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥

ਓਕ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕਠੀਰਿਕ ਨੋਰਵੇਰਦੁ.

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚੰਡੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਠਠੀਠੁਠੁਲ ਵਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਸੇਵ ਚੋਯਡੁ,
ਮਰਠੰ ਆਯਨਨੁ ਜਾਠੁ ਪਠੁਕੁਨਿ ਪਠੁਕੁੰਟੁੰਡਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥

ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਫ਼ੀ, ਸੇਘੀਤੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ, ਵਾਹਨਾਲੁ, ਆਸੁਲੁ, ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਭੂਮੁਲੁ,

ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੇ ਸਹੀ ॥੧॥

ਭਵਨੀਅਸਤਯੁਨਵਿਗਾ ਭਾਵਿਚੰਡੀ; ਦੋਵੁਨਿ ਝਾਪਕਮੁ ਚੋਯੁਡੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਸਰੈਨ
ਪਨਿ ॥ 1॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥

ਮੀਰੁ ਵਿਵਿਧ ਅਵਤਾਰਾਲੋ ਯੁਗਾਲ ਤਰਬਡੀ ਤਿਰੁਗੁਤਾ ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ; ਭਯੁਠੁ
ਮੀਰੁ ਏ ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਭਯੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕਕੁ ਭਦਿ ਮੀਕੁ ਅਵਕਾਸੰ; ਮੀਰੁ
ਆਯਨਨੁ ਧਾਠਿੰਚਡੰ ਏਂਦੁਕੁ ॥ 2॥ 2॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੋ ਗੁਰੁਘੁ:

ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥

ਓ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਏ ਦੁਘੁ ਮਨਸੁਠੁ ਅਭਿਵੁਠਿ ਚੋਸਾਰੁ?

ਪਰ ਦਾਰਾ ਨੀਂਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਭਤਰੁਲ ਸੁੰਠੋ ਆਨੰਦਾਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ ਭਤਰੁਲਨੁ ਦੁਪਿਸੁਨਾਠੁ;
ਮੀਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁ ਆਠਨ ਨੁਂਡੀ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਦੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਮਾਠਾਨਿਠੁਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਦੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ ਮੀਰੁ
ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਨਡੁਸੁਨਾਠੁ.

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੁ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥

ಈ ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲੂ ਵੀ ਚਿਵਰਿਕੀ ਵਰਿਠੋਨੂ ਕਲਿਸਿ ਰਾਲੇਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ
ਅਨਵਸਰੰਗਾ ਥੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਧਾਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਧਾਠੀੰਚਲੇਦੁ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੁਇਕ ਝਾਨੰ ਮੀਲੋ ਬਾਗ ਲੇਦੁ.

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥

ਨਿਪਠੁਠੁਠੇਨ ਦੇਵੁਠੁ ਮੀ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਅਰਠੁਠੁਲੋ
ਅਯੰਨ ਕੋਸੰ ਅਨੋਠੀਸੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

ਅਨੋਕ ਜੀਵਿਠਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਜੀਵਿਠ ਅਠਨੁ ਕੋਲੋਠੁਠੁਰੁ; ਜਨੰਨ ਮਰਠ
ਚਕ੍ਰਾਨਿਠੁਠੰ ਚੇਠੁਠਾਨਿਕੀ ਸਮਠਾਕੰਲੋ ਠੰਠਟਾਨਿਕੀ ਮੀਰੁ ਝਾਨਾਨਿ
ਪਿੰਦਲੇਦੁ.

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਥੇ ਬੋਧੰਨੁ ਚੇਠਾਰੁ, ਈਪੁਠੁ ਮੀਰੁ ਥੇ ਵਿਲੁਵੇਨ ਮਾਨਵ
ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠੁਠੰਦਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਆਰਾਧੰਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ. ॥ 3॥ 3॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੋ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਠਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁਆਰਾਧੰਨਠੋ ਅਠੰਨੰਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਠੁਠੁ.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੇ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲੰਨੁ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਠੰਚੰਠੁਠੁ, ਗਨਿਕ ਵੰਠੀ ਵੇਸ਼ਕ੍ਰਾਠਾ ਵਰਿਨਿ
ਸੁਠਿੰਚਾਰੋ ਧਾਠੀੰਚੰਠੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਟਲ ਭਇਓ ਧੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

ਅ ਭਕੁਠੁ ਠ੍ਰੁਵ ਅਮਰੁਠੁਠੁਠੁ, ਨਿਰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਿੰਦਲੇਦੁ.

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥

ಈ ਰਕਮੇਨ ਦੁ:ਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸੇ ਮੈ ਮਨਸੁ ਸੁਖੁ ਠੀ ਆ ਦੇਵੁ ਣੀ ਮੈਰੁ
ਏਦੁਕੁ ਵਿਡੀਚਿ ਪੇਠਾਰੁ? ॥ 1॥

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੁਟਾ ॥

ਪੌਰਾਣੀਕ ਏਨੁਗੁ-ਗਛੈ ਸਹਾਯੰ ਕੋਸੰ ਏਡੀਦਯਗਲ ਸਮੁਦਰਮੈਨ ਦੇਵੁ ਨਿ
ਅਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ ਵੇਲੀ ਘੁਪੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਮੋਸਲੀ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠਚੁਕੁਨਾਠੁ.

ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੁਟਾ ॥੨॥

ਨਾਮ ਯੋਕੁ ਘੁਪੁਪਿਮਨੁ ਨੇਨੁ ਏਤੰ ਵਿਵਰਿੰਚਗਲਨੁ? ਸਰਠਾ ਪੁਰਵਚਿਸੁਨੁ ਘੋਵੁ ਨਿ
ਨਾਮਾਨਿ ਘੋਚਠੀੰਚੀ, ਆ ਏਨੁਗੁ-ਗਛੈ ਲ ਬੰਧਾਲੁ ਵਿਚਿਠਘੁਯਾਠੁ. ॥ 2॥

ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੇ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ਯਾਵਠੈ ਪੁਰਵੰਚਮੰਤਾ ਪਾਪੀਗਾ ਪੇਰੁਪਿੰਦੀਨ ਅਜਮਾਲੈ, ਆਰਾਧਨਠੈ ਦੇਵੁ ਣੀ
ਸਠੀੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਏਕ ਕੁਣੰਲੋ ਰਕੁੰੰਚਬਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥

ਨਾਨਕੋ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਕੋਰੀਕਨੁ ਨੋਰਵੇਰੈ ਆਭਰੰਨੰ ਅਯੀਨ ਦੇਵੁ ਣੀ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ,
ਤਦਾਠਾ ਮੈਰੁ ਆ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪੁਰਵੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦਰੰ ਗੁੰਡਾ ਕੂਡਾ
ਵੇਲਠਾਰੁ. ॥ 3॥ 4॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੈ, ਠੋਮਿਠੈ ਗੁਰੁਘੁ:

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥

ਏਲਾੰਠੀ ਪੁਰਯਠਾਠੁ ਚੇਯਾਲੀ,

ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਰਠੁਠੁ ਗਲ ਦੇਵੁ ਨਿ ਭਕੁਤੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਪਿੰਦੀ ਮਰੰਠ ਭਯਾਨਿਠੀਰੁਠੀੰਚਗਲਵਾ? ॥
1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥

ਏ ਕੁਰੀਯਲੁ, ਏ ਝਾਨਮੁ, ਮਰੀਯੁ ਏ ਈਤਰ ਨੀਤੀ ਕੁਰੀਯਲਨੁ ਆਚਰਿੰਚਵਚੁਕੁ

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥

ਆ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਲੋਕ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦਰਾਨਿ ਘੋਚੰਡਗਲ ਦੇਨੀਨੀ ਧਾਠੀੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ
ਗੁਰੁਘੁ ਦਾਠਾ ਨਾਮ ਆਸ਼ੀਰਠੀੰਚਬਠਾਡੁ? ॥ 1॥

ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੇ ਏ ਲੋਕੰਲੋ ਕਨਿਕਰਾਨਿਕਿ ਨਿਧਿ, ਸਰੋਂਧੁਠੁ ਆਧਾਠੁਠੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋਂਦੇ ਧਾਠੁੰਚਡੰ.

ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੁੰਚਡੰਠੋ ਮਰੇ ਇਤਰ ਨੀਤਿਕ੍ਰਿਯਲੁ ਸਮਾਨੰ ਕਾਵੁ, ਏ ਵਿਸਯਾਨਿ ਵੇਦਾਸੁਠੁ (ਪਿੰਦੁਵੁਲ ਲੇਖਨਾਲੁ) ਮਨਕੁ ਚੋਬੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੋਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੁਕਿ ਗੁਰੁਵੁਗਾ ਪਿਲੁਵਬਡੇ ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਬਾਧਕੁ ਲੇਦਾ ਆਨੰਦਾਨਿਕਿ ਅਠੁਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਗਾ ਏਂਟਾਡੁ.

ਸੇ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਧੰਲੋ ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬੰ ਵਲੇ ਮੀਲੋ ਨਿਵਸਿਠੁਡੁ. ॥ 3॥ 5॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਠੋਮਿਠੁੰ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥

ਏ' ਮਾ ਅਮੁਵਿਸ਼ਾਠੁਕਿ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਗੁਰੁੰਚਗਲਨੁ?

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁੰਪ੍ਰਵਮੈਨ ਲੋਕੰਸੰਪਾਦਿੰਪੁਲੁ ਚਿਕੁਠੁਪੋਯਿ ਆਧਾਠੁਠੁ ਅਝਾਨੰਲੋ ਅੰਧਕਾਰਾਨਿਠੁਲਿਗਿੰਚਿੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਠਮੰਠਾ ਏਕੰ ਸੰਦੇਹੰਲੋ ਮਰੋਕੰ ਸੰਦੇਹੰਲੋ ਵੁਧਾ ਚੋਸ਼ਾਨੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਪਿਰੰਗਾ ਏਂਚੇ ਅਠੁਵੰਠੀ ਝਾਨਾਨਿਠੁਨਠੁ ਪੋਂਦਲੇਦੁ.

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੁਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥

ਰਾਠੁਪਗਲੁ ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕੰ ਸੰਪਦੰਲੋ, ਠਕ੍ਰਿਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਏਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਦੁਸੁਠਾਠੁਨੋਨੁ ਠਠੁੰਚਲੇਕੰਪੋਯਾਨੁ. ॥ 1॥

ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਈ ॥

ਨੇਨੁ ਪਰਿਸੁਧੰ ਸੰਘੰਲੋ ਚੇਰਲੇਦੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨੁ ਏਨਠੁ ਪਾਡਲੇਦੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੇਉ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥

ఓ నానక్, నాకు ఎలాంటి సద్గుణాలు లేవు; ఓ' దేవుడా! ననుభవీ ఆశ్రయములో ఉంచుము. || 2|| 6||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

రాగ్ సోరత్, తొమిట్టో గురువు:

ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥

ఓ' నా తల్లి, నా మనసునూ నియంత్రణలో లేదు.

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

పగలు మరియు రాత్రి, ఇది విషపూరిత మైన ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి తరువాత నడుస్తుంది. నేను దానిని ఎలా నిరోధించగలను? || 1|| విరామం||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥

వేదాలు, పురాణాలు, స్మృతుల (లేఖనాలు) బోధనలు విన్నతరాత్రు కూడా, ఈ బోధనలను ఒక్కక్షణం కూడా తన హృదయంలో పొందుపరచలేదు.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥

ఇతరుల సంపద, స్త్రీల గురించిన ఆలోచనల్లో నిమగ్నమై ఉంటాడు. ఆ విధంగా అతను తన జీవితమంతా వర్థంగా గడుపుతాడు. || 1||

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੇ ਸੁਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥

మాయతో మత్తులో ఉండటం వల్ల, అతను పిచివ్వాడు మరియు కొంచెం ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికూడా అర్థం చేసుకోలేడు.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥

నిషఖమైన దేవుడు హృదయంలోనే నివసిస్తాడు, కానీ ఈ రహస్యాన్ని అతను అర్థం చేసుకోలేడు. || 2||

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥

గురువు శరణాలయానికి వచ్చివున్నా అతని దుష్ట బుద్ధి అంతా అదృశ్యమవుతుంది.

ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥

ఓ నానక్, అప్పుడు అతను అనిశ్చోరికలను నెరవేరేస్తావుని గురించి ధాన్యస్థాడు మరియు అతని మరణ ఉచిత్రాగిపోతుంది. || 3|| 7||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਟੋਮਿਠੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ:

ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥

ఓ మనిషి, ఈ సత్యాన్ని మనసులో దృఢంగా పొందుపరచండి,

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రపంచం మొత్తం ఒక కల లాంటిది మరియు అది నశించడానికి సమయం పట్టదు. || 1|| విరామం||

ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥

ఇసుకతో నిర్మించిన గోడ, చాలా జాగ్రత్తగా ప్లాస్టర్ చేయబడినట్లే, కొనియోజులు కూడా ఉండదు,

ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥

అలాగే సత్త్వాలం మాయ యొక్క ఈ లోక సౌఖ్యాలు; ఓ మూర్ఖుడా, మీరు వీటిలో ఎందుకు చిక్కుకున్నావు? || 1||

ਅਜਹੁ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥

ఇది ఇంకా ఆలస్య కాదని ఇప్పుడు అర్థం చేసుకోండి! దేవుని నామాన్ని ధ్యానించండి.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੇਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥

నానక్ ఇలా అనావు, ఇది నిజమైన సాధువుల సూక్ష్మజ్ఞానం, నేను బిగ్గరగా మరియు సష్టంగా ప్రకటిస్తున్నావు. || 2|| 8||

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠ, ਟੋਮਿਠੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ:

ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੇਈ ॥

ಈ ਪ੍ਰపంచంలో ਨੇਂਨੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਖ਼ੀਅਤੁਡਿਨਿ ਚੁਾਡਲੇਦੁ.

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੀਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰపਚਮ ਮੋੁਤੁਤੰ ਤਨ ਸੁਠੁਤ ਸੁਕਰਾਨ੍ਰੀਮੁਸੁਕੋਵਡਮਲੋਂ ਬਿਯੀਗਾ ਊਂਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਦੁਃਖੁ ਸਮਯਮਲੋਂ ਏਵਰੁ ਮਾਕੁ ਸਾਮਗੁਤਾਨ੍ਰੀਮੁਸੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮਮ॥

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥

ਭਾਰ੍ਯੁ ਸੇਖ਼ੀਅਤੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ, ਬਮਧੁਵੁਲਮਦਰੁ ਲੋਕਸਮਪਦਕੁ ਅਨੁਬਮਧਮਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਓਕ ਪੇਦ ਵਕ੍ਰੀਨਿ ਚੁਾਸਿਨਪੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਵੇਮਟਨੇ ਅਤਨਿ ਸਮਠੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਪਾਰਿਪੋਤਾਯੁ. ॥ 1॥

ਕਹੰਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਏ ਤਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੁਯਾਲਿਕ ਸੇਖ਼ੀਅਤੁਲਠੋਂ ਯਤਚੇਯਬਡਿਨ ਨਾ ਏ ਵੇਰਿ ਮਨਸੁਕੁ ਨੇਂਨੁ ਏਮਿ ਚੋਪਗੁਲਨੁ,

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥

ਸਾਤਿਕੁਲ ਪਲੁ ਦਯਾਦਾਕ੍ਰੀਣਾਨ੍ਰੀ ਗਲ ਆ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੁਤਿਨਿ, ਅਨਿਯੁਯਾਲਨੁ ਨਾਸਨਮ ਚੋਸੇ ਵਾਰਿਨਿ ਪਾਡਟਮ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀਂਦਿ. ॥ 2॥

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੁਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥

ਕੁਕੁਠੋਕ ਨਿਟਾਰੁਗਾ ਮਾਰਨਚੇ, ਅਦੇ ਵਿਧਮਗਾ ਨੇਂਨੁ ਏਮਤ ਪ੍ਰਯਤਿਠੁਚਿਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਸੁਠੀਮਚੁਕੋਵਡਮ ਗੁਰਿਮਚਿ ਏ ਮਨਸੁਚੁਏਖਰਿ ਮਾਰਦੁ.

ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁ ਗੁਰਿਮਚਿ ਧਾਠੁਮ ਚੋਸੁਨਾਠੁ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਹਾਯ ਸਠਾਵਾਨਿਠੀਲਬੇਠੁਂਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਠੁਕ੍ਰੀਮਚਮਡਿ. ॥ 3॥ 9॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੋਂ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥

ਓ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਮਗੀਕਰਿਮਚਕਪੋਠੇ,

ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥

ಇತರರನ್ನು ದೂಷಿಸಿ, ಪೊಗಡನಿ ವಾಡು; ಮರಿಯು ದುರಾಸ, ಅಸಾಧಾರಣ ಭಾವೋದ್ವೇಗ
ಅನುಬಂಧాలు ಮರಿಯು ಸೆಡ್ಡು ಅಹಂಕಾರంతో ಎವರು ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಕಾದು.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥

ಆನಂದಂ ಮರಿಯು ದುಃಖಂ, ಗೌರವಂ ಮರಿಯು ಅಗೌರವಾನಿತಿ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಕಾನಿ ವಕ್ಷಿ. ॥
1॥

ਆಸಾ ਮನಸಾ ಸಗಲ ತਿਆਗੈ ಜಗ ತೆ ರਹੈ ನಿರಾಸಾ ॥

ಅನಿಷ್ಟಶಲನು ಕೊರಿಕಲನು ತಣ್ಣಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ವೆರುಗಾ ಉನ್ನತೈ,

ਕਾਮੁ ಕ್ಲੋಪು ਜਿਹ ਪರಸੈ ನಾಹನಿ ತಿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵಾಸಾ ॥੨॥

ಕಾಮಮು, ಕೊಪಮು ಚೆತ ತಾಕಬಡವು; ಅಲಾಂಟಿ ವಕ್ಷಿ ತನ ಹೃದಯಂಲೋ ದೆವುನಿ
ಊನಿಕಿನಿ ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು. ॥ 2॥

ਗੁਰ ਕਿರਪಾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ಕಿನಿ ತಿਹ ਇਹ ਜੁಗತಿ ಪਛಾನಿ ॥

ಗುರುವು ಎವರಿಮೆದ ದಯ ಚೂಪಾಡು, ಈ ಜೀವನ ವಿಧಾನಾನಿಷ್ಠಂ ಚೆಸುಕುನಾಡು.

ਨਾਨਕ ಲೀನ ಭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪಾನಿ ಸੰਗಿ ಪಾನಿ ॥੩॥੧੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅಲಾಂಟಿ ವಕ್ಷಿ ನೆಟಿಲೋ ವಿಲೆನಂ ಅಯ್ಯೆನಿರು ಲಾ ದೆವುಡಿಲೋ ಕಲಿಸಿವೊಸ್ತಾಡು. ॥
3॥ 11॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਠੋਮਿਠੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈ ਸੇਖੈਤੁਡਾ, ਓ ਵਿਸ਼ਯਮ ਮੀ ਮਨਸੁਠੀ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ,

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮੋਠੁੰ ਪ੍ਰਪਚੰਦੰ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਤਮੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਠੁ
ਸੰਬੰਧਿੰਚਿੰਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੁ ਸਹਚਰੁਡੁ ਕਾਦਨਿ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥

ਓਕਰੁ ਮੰਚਿ ਸਮਯਾਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਓਨਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਤਨਿਠੀ
ਓਂਡਟਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁ ਚੁਠੁ ਓਂਟਾਰੁ.

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੇਉ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਕਠੁਸਮਯਾਲੁ ਵਚਿਠੁਠੁ, ਵਾਰੰਦਰੁ ਵੇਲੀਠੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੁ
ਅਤਨਿ ਦਗਰਕੁ ਰਾਰੁ. ॥ 1॥

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥

ਓਕ ਵਠੀ ਏਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੈ ਗੁਪਿਠੀ, ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਠੁਠੁ ਤਨ ਭਰੁਕੁ ਦਗਰਗਾ ਓਂਡੈ
ਗੁਪਿਠੀ,

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥

ਅਠੁਠੁ ਸਰੀਰਾਨਿਠੀ ਚਿਪੇਠੀ ਵੇਂਟਨੈ ਏਡੁਸੁ ਪਾਰਿਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਮਨੰ ਏਠਗਾਨੋ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ, ਵਾਰੁ ਓ ਵਿਠੰਗਾ ਪ੍ਰਵਰੁਠੁਠੁ.

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੇਉ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੈਵੁਡੁ ਤਪੁਚਿਵਰਿਕੀ ਏਵਰੁ ਸਹਾਯਕਾਰਿਗਾ ਨਿਰੁਪਿੰਚਰੁ. ॥ 3॥ 12॥
139॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਠੁਠੁ, ਸਤੁਗੁਰੁ ਕੁਪਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁਠੁਠੁ:

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਚਉਤੁਕੀ

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਦਣੀ ਲਯ, ਅਘਪਦੀ-ਅ, ਨਾਲੁਗੁ ਪੌੜੁਕੁਲੁ:

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੁਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਨੇਨੁ ਦਠੁਦਠਾਠੀਕੀ ਪਾਲਠੁਨੁ, ਦੇਵੁਠੀ ਤਪਠੁਰੋਵਰਿਨੀ ਪੁਜਿੰਚਨੁ, ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ ਏ
ਦਹਾਨ ਮੁਦਾਨਾਲੁ ਲੇਦਾ ਸਮਾਠੁਲ ਵਠੁ ਆਰਾਠਨਕੁ ਵੋਠੁਠੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਲੋਕਵਾਂਠਲ ਵਲੁ ਆਕਰਿਠੁਲੁਨ ਨੇਨੁ ਆਤਰੁਲ ਆਸੁਲਪੁ ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਚੁਾਡਨੁ,
ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਨਾਮੰਪੁ ਠਾਠੁ ਨਾ ਪੁਰੰਚ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਠੀਰਿਠੁਦੁ.

ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਪੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਠੁਨੀਕੀਨਿ ਨਾਕੁ ਵੋਲੁਡਿੰਚਾਡੁ; ਸ਼ਾਂਤਿ,
ਸਮਠੁਕੰਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋਸਿੰਸੁੰਦੁ.

ਤੂ ਆਏ ਦਾਨਾ ਆਏ ਬੀਨਾ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਅਠੁਠੁ ਸਾਗਾਸਿਯੰਸ ਮਰਿਯੁ ਦੁਾਰੰ ਨੁੰਚਿ ਚੁਾਸੇਦੁ; ਮੀਰੁ
ਨਨੁਠੁਦਾਠੁਮੁਨ ਠੇਲਿਵਿਠੇਠਲਠੋ ਆਸ਼ੋਰਠੁਠੁਨਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥

ਓ' ਮਾ ਅਮੁਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਠੀਲੁਠੁਦੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਵਡੰ ਵਲੁ
ਕਲਿਗਿਨ ਭਾਠਠੋ ਨਿੰਡਿਪੋਯਿਨ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋਕੰ ਨੁੰਡਿ ਦੁਾਰਮੁਪੋਯਿੰਦੁ.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਵਿਠੁਠੁਠੋ ਝਾਨੋਦਯੰ ਠੇਂਦਿੰਦੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੁਠੁ ਸੁਠੁਠੁਲੁ ਨਾ
ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਆਡੁਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁ ਨਿਠੁਠੁਦੇਵੁਨੀਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਦੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥

ਅਸੰਖਾਠੁਮੁਨ ਪਰਿਠਾਠੁਲੁ ਪਰਿਠਾਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠੁਡਠਾਰੁ ਕਾਨਿ ਨਿਠੁਮੁਨ
ਪਰਿਠਾਠੁ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਪੁੰਠਿਕਰਮੁਨਦੁ.

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਆਯੰਨ ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਠਨੁ ਤੰਨ ਪੁਦਯੰਲੋ ਪੁੰਦੁਪਰੁਸੁੰਦੁ; ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਭੁਠੁਪੁਰਠੁਮੁਨ ਭਯੰਲੋ ਮੁਨੀਗੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੰਨਲ ਦਾਠੁ ਆਯੰਨੁ
ਠਾਠੁਨਾਰੁ.

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੁਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥

ਅਤੰਡੁ ਏਕੇ ਏਕਯੋਗਿ ਗੁਰੂਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਅਤੰਡੁ ਮਨਸੁਯੋਕਸੰਪਦ ਵੈਪੁ
ਕਦਲਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਾਯ ਤਰੁਵਾਤ ਨਡੁਸੁਨਖੁਤਨ ਮਨਸੁਯੁ ਨਿਰੋਧਿਸੁਡੁ.

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥

ਭਗੋਲ ਅਨੰਦੰਠੋ ਊਪ੍ਰਾਗਿਯੋਯਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਏਪੁਠੁਠਾ ਨਿੰਡਿਯੋਯਿ, ਨਿਠੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਡੁ. ॥ 2॥

ਮਨੁਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਨਾਮਾਨਿਯੁਚੇਅਨੰਦੰਠੋ ਏਕ ਕੁਣੰ ਕੂਡਾ ਸੰਚਾਰ ਮਨਸੁਯੁਠੁਠੁਠੁ,
ਅ ਵਠੁ ਏਵਿਕ ਅਨੰਦਾਨਿਯੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰੁ ਸੇਤ੍ਰੁ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕੁਪਚੇਤ, ਨਾਲੁਕਚੇਤ, ਕਨੁਠੁਠੋ, ਚੇਵੁਲਵਲੁ ਲੋਕਵਾੰਠੁਲ ਅਗਿ
ਅਰਿਯੋਯਿਨ ਵਾਡੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾਮਮੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਯੁੰਟਾਡੁ.

ਅਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਪੇਰੁਪ੍ਰਭਾਠੁਠੁਲੁ ਲੋਕਸੰਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਠੁਠੁ, ਗਾਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਮਾਯਲੋ ਊੰਟਾਯਿ, ਅਯਨ ਤਨ ਮਨਸੁਯੋਨਿ ਏਵਿਕਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੁਠੁਠੁ
ਊੰਟਾਡੁ.

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥

ਅਯਨ ਨਾਮ ਸੰਪਦਠੋ ਸੰਠੁਠੁਠੁ ਚੇੰਦਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁਠੁਠੁ ਚੇੰਦਾਡੁ
ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਯੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਸੰਕੁਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੁਪਠੁਠੁਠੁ. ॥ 3॥

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਜੀ ਰਾਈ ॥

ਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਊੰਠੁਠੁ ਵਰਕੁ ਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਲਾੰਠੀ ਠਾਠੁਠੁ ਲੇਡੁ.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਗੁ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁਠੁ ਨੀਡਿ, ਮੀਰੁ ਮਾਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਈਚੇਠੁਠੁਠੁ; ਓ ਸੋਦਰੁਡੁ
ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਅਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗਲ ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿਵਸਿਸੁਠੁਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਗੋਰਵੰਗਾ ਅਸ਼ੀਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥

ఆ అనంతమైన, అగమమైన, అంతగా అర్థం చేసుకోలేని దేవుని విలువను కనీసం సాధారణ పదాల దాటా కాదు. || 4||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥

ఆలోచనలు ఏ విధమైన ప్రభావం చూపని అంత లోతైన మాయలో దేవుడు మిగిలి ఉంటాడు; ఆయన పేరు ప్రజలకు అతుల్యత సంపద మరియు అతను మూడు ప్రపంచాలకు గురువు.

ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥

అనిశ్చయములు ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ప్రకారం ఈ ప్రపంచంలోకి జనిస్తారు మరియు వారు వారి విధిని బట్టి జీవించాలి.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥

దేవుడు సర్దుంగా వారిని మంచి లేదా చెడు పనులు చేసేలా చేస్తాడు; ఆయన సర్దుంగా తన భక్తి ఆరాధనలో వారిని ఫిరపరిస్తాడు.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਚੁਠਿ ਲਚੈ ਤੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥

అందుబాటులో లేని దేవుడు సర్దుంగా జీవులను ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో ఆశీర్వదిస్తాడు, వారి మనసు మరియు నోటి నుండి దుర్గుణాల మురికి అతని పూజమైన భయంతో జీవించడం దాటా కొట్టుకుపోతాడు. || 5||

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥

ਦੇవుਨਿ ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੀਚਿਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਮਾਤਰਮੇ ਦਾਨਿ ਰੁਚਿ ਟੇਲੁਸੁ, ਕਾਨੀ ਮੂਗ ਵਝੀ ਤਿੰਡੀ ਰੁਚਿਨਿ ਵਠਿੰਚਲੇਡੁ.

ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕਥੁਵਠਿੰਚਲੇਨਿ ਆਨੰਦਾਨਿ ਵਠਿੰਚਲੇਮੁ; ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿਪਠੀਕੀ ਅਨੁਸਰਿਸ਼ਾਨੁ.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥

ਪੁਰਯੋਜਕੁਡੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕਮੈਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਸੰਕਲਾਘ੍ਰਿਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਝਾਨਾਨਿ ਘੋਂਦੁਤਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਏ ਬੁਠਿਨਿ ਕਲੀਗਿ ਊਂਡਲੇਮੁ.

ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੇ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਮਨੰ ਚਰਯੁਤੀਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਕਾਰਣਮਯੋਝੁਠੀ ਮਨੰ ਕੂਡਾ ਚਰਯੁਤੀਸੁਕੁੰਡੁਵਚੁਘੁਵਰੈਨਾ ਏ ਈਤਰ ਟੇਲਿਵਿਠੇਟਲਨੁ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਚਗਲਰੁ? ॥ 6॥

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਏ ਨਾਟਕੰ ਅਦੁਠੁਮੈਨਦਿ, ਦੀਨਿਲੋ ਮੀਰੁ ਸੰਦੇਹਾਸਠੁੰਗਾ ਠਪਿਠੁਠੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਊਨਾਠੁ, ਈਕਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਮੀ ਭਝੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਨਾਠੁ.

ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਰਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੁ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥

ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਕੀ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨਿ ਦਾਨਿ ਪੁਕਾਰੰ ਵਾਰੁ ਪੁਰਿਠਿਠਲਾਨਿ ਆੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਮੀਰੁ ਮਾਤਰਮੇ ਆਦੋਸ਼ਾਲਨੁ ਝਾਰੀ ਚੇਸੇਵਾਰੁ.

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਨਾ ਸਠੁਠ ਏਦੁਨਾ ਊਂਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਝੀ ਆਰਾਧਨ ਚੇਸੁਨਾਠੁ ਅਨਿ ਚੇਪੁਗਲਨੁ, ਕਾਨੀ ਏ ਆਠੁਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ ਕੂਡਾ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁੰ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ,

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥

ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁੰਚੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕਥੁਮਠੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਰੁ- ਨਾਮ ਵੰਠੀ. ॥ 7॥

ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥

ਊਨਠ ਆਧਾਠੀਠ ਘੋਰਾਦਾਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਊਡੀ ਊਨਠਠਠੀਲੋਂ ਢਾੈਵਿਕ ਸਢੁਠਾਲੂ
ਵਠਠਮਵੁਠਾਲੂ; ਢਾਠਠਮ ਮਰਿਯੂ ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨਮ ਢਾੈਵਿਕ ਢਰਠਲੋਂ ਕਨਿਪਿਠਾਲੂ.

ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੇ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥

ਨਾਮਮ ਠਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਠਿਕਰਮੈਨਢਿ, ਅਠਨੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਠਠਾਲੂ ਮਰਿਯੂ
ਐਠਰੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਢਾਠਠਮ ਢੈਯਢਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰੇਰੈਪਿਠਾਲੂ; ਆਯਨ ਢੈਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸਾਰਾਨਿ
ਪ੍ਰਠਿਬਿੰਬਿੰਢਾਲੂ

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਠੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥

ਠਨ ਗੁਰੁਵੁ, ਆਧਾਠੀਠ ਗੁਰੁਵੁਲ ਮਾਠਨੁ ਠਨ ਘੋਰਢਯਮਲੋਂ ਪੋਂਡੁਪਰਢਡਮ
ਢਾਠਾ ਅਠਨੁ ਢਾਲਾ ਊਢਾਰਗਾ ਮਾਰਠਾਲੂ; ਕਾਨੀ ਊ ਪ੍ਰਪਮੰਢਮ ਗੁਰੁ ਮਾਠ
ਲੈਕੁੰਡਾ ਵੇਰਿਗਾ ਊਡੀ

ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਠੁਜਿੰਗਾ ਠਾਠਠ ਢੈਵੁਠੀ ਨਮੁਠੁੰਡੀ, ਆਧਾਠੀਠ
ਸਮਠੁਲਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਲੋਂ ਊੰਠੁੰਡੀ, ਆ ਪਰਿਘੁਰਠਮੈਨ ਪੈਰੁਪ੍ਰਘਾਠੁਲੂ ਢਾਲਾ
ਅਢੁਪ੍ਰਵੰਠੁਲੂ ਅਵੁਠਾਰੂ. ॥8॥ 1॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਮੋਢਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਡੁ ਪੰਕੁਲੂ:

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥

ਊ ਸ ਘੋਰਾਢਰੁਡੁ, ਨਿਰੀਕੁਠ, ਲੋਕਕੋਰਿਕਲੂ ਬੰਢਾਲੂ, ਆਢਾਰਬਢਮੈਨ ਮਠ ਕ੍ਰਿਯੂਲੂ
ਕੂਡਾ ਲੋਕਬੰਢਾਲਕੁ ਢਾਰਿ ਠੀਸੁਕੁਵਠਾਲੂ.

ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥

ਊ ਸ ਘੋਰਾਢਰੁਡੁ ਪਾਪਾਠੁਠੁ, ਸਢੁਠਵੰਠਮੈਨ ਕ੍ਰਿਯੂਲ ਮੂਲਗਾ ਲੋਕੰ ਝਨਨ
ਮਰਠਾਲ ਢਕ੍ਰਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਠੁੰਡੀ, ਨਾਮਾਨਿਠੀਢਿਢਿਪੇਠੁਡਮ ਢਾਠਾ ਅਢਿ
ਆਧਾਠੀਠਗਾ ਨਾਠਨਮ ਅਵੁਠੁੰਡੀ.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥

ਊ ਸੋਢਰਾ, ਊ ਲੋਕਨਾਠਕੰ ਲੈਢਾ ਮਾਯ ਪ੍ਰਪਮੰਢਾਨਿਘੋਸਮ ਢੈਸੁਨਾਠੂ, ਮਰਿਯੂ
ਅਨਿਘੋਢਾਰ ਬਢਮੈਨ ਕ੍ਰਿਯੂਲੂ ਨਿਰੁਪਘੋਗਗਾ ਨਿਰੂਪਿਠਮਵੁਠਾਲੂ. ॥ 1॥

ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥

ਵਿਨੰਡੀ, ਊ ਆਢਾਰਬਢਮੈਨ ਪੰਡੀਠੁਡਾ:

ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨੰਦਾਨਿਕਲੀਗਿੰਚੈ ਕ੍ਰਿਯ ਦੈਵੁਨਿ ਸੰਘਣਾਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਬਕੈ ਖੜੇ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥

ਓ, ਨਾ ਸੋਦਰ ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਲੇਚਿ ਨਿਲਬਡਿ ਇਤਰੁਲਕੁ ਸ੍ਰਾਸ੍ਰਾਉ ਮਰਿਯੁ
ਵੈਦਾਲਨੁ ਪਰਿੰਚੰਡਿ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਮੀਰੇ ਲੋਕਪਨੁਲੁ ਚੈਸ੍ਰਾਰੁ.

ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਮੀਲੋਨੈ ਊਂਡਿ, ਅਦਿ ਵੈਸ਼ਧਾਰਣ ਦਾਠ੍ਰਾ ਕੋਠ੍ਰੁਕੁਘੋਦੁ.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੁਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਉਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਇਦਿ ਤਨ ਸਾਠ ਵਲਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਸ਼ਾਲੀਡੁ ਲਾਠੀਡਿ, ਮਰਿਯੁ
ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਪਡਿ ਮਰਣੀਸੁੰਡਿ. ॥ 2॥

ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਚਾਲਾਮੰਡਿ ਤਮ ਦੁਘੁ ਬੁਧਿ ਕਾਰਣੰਗਾ ਤਪੁਠ੍ਰਾਰੀ ਪਠ੍ਰੀ,
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਵਲੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਯੁਬਡਤਾਰੁ, ਦੈਵੁਨਿ ਪਲੁ ਕਾਕ ਇਤਰ
ਵਿਸ਼ਯਾਲਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਊਂਟੁੰਡਿ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨਾਮਾਨਿਸ਼ੈਕ੍ਰਿੰਚਲੇਮੁ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਸੰਦੇਹੰ ਘੋਦੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥

ਤਨ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਕੁ ਸੇਵ ਚੈਸਿਨਪੁਠ੍ਰੁ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ
ਅਤਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੰ ਸਾਠਿਨਿ ਘੋਂਦੁਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ
ਚਕ੍ਰਾਨਿਸੁੰਗਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਖਗੋਲ ਸਮਤੁਲਠ੍ਰ ਯੋਕੁ
ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੁ ਸਿਠਿ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਠ੍ਰੰਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸ਼ਠ੍ਰੁ ਦੈਵੁਨਿਲੋ
ਕਲਿਸਿਘੋਤੁੰਡਿ.

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੇ ਬੁਝੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਊਂ ਝੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਸ਼ੁ ਵਠ੍ਰੀ ਮਾਠ੍ਰਮੈ
ਅਠ੍ਰੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਂ ਵਿਧੰਗਾ ਕਨੁਗੋਨਬਡਦੁ.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥

ఓ సోదరులారా. దురాశతో బాధపడుతున్నాడు, ఏ మంచి పనులు చేయగలడు? అబద్ధాలు చెప్పడం అనేది అతని ఆతళ్ళు విషం తినడం వంటిది. || 4||

ਪੰਡਿਤ ਦਗੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਬੁ ॥

ఓ పండితుడా, మనం పెరుగును చిలకరిస్తే, వెనఱ్ఱయటకు వస్తుంది,

ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਬੁ ॥

అయితే నీటిని చిలకరిస్తే, అప్పుడు మనకు నీరు మాత్రమే కనబడును; ఈ లోకం ఏ విధంగానైనా ఆధాత్మిక్త లాభం లేకుండా వట్టి ఆచారాల్లో నిమగ్నమైవుంది.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥

ఓ సహోదరుడా, గురువు బోధలు లేకుండా, మేము సందేహానికి ఆధాత్మిక్తంగా నాశనమైపోతాము మరియు అర్థం కాని దేవుడు ప్రతి హృదయానినాస్తి చేయడాన్ని గ్రహించలేము. || 5||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਰੋ ਸੁਤ ਕੇ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥

ఓ సోదరులారా, ఈ ప్రపంచం, లోక సంపద మరియు శక్తి అయిన మాయ దాత్రా అనిధిశలలో కట్టబడిన పత్తి దారం లాంటిది.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੁਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ఓ సోదరా, ప్రజలు ఆచారబద్ధమైన పనులు చేస్తూ అలసిపోతారు, కానీ గురు బోధనలను అనుసరించకుండా ప్రపంచ అనుబంధాల ముడి వదులుగా ఉండదు.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥

ఓ సోదరా, ఈ ప్రపంచం ప్రపంచ అనుబంధాల సందేహానికి చాలా మోసపోయింది, దాని గురించి ఇక ఏమీ చెప్పలేము. || 6||

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥

ఓ సహోదరుడా, గురువును కలుసుకుంటున్నాడేవుని పట్ల గౌరవనీయమైన భయం మనసులో మెరుస్తుంది; దేవుని భయంతో అహానినిరూఢింపడం నిజమైన విధిని గ్రహించడమే.

ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుని సమక్షంలో, నామంపై ధాన్యం ఏ అభ్యేషన్, దాతృత్య మరియు మంచి పనుల కంటే చాలా ఉనత్తమైనది.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੁਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥

ఓ సోదరా, గురువాకర్ణ ఒక దేవుడిలా ఉంది, ఇది మనం నామాన్నిగ్రహించడానికి చేస్తుంది; నామం లోపల ఉనికిని తెలుసుకునప్పుడు వేషధారణ బయలుదేరుతుంది. || 7||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਗਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੇ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ఈ శరీరం ఆభరణకర్త అయిన దేవుడు ఆశీర్వదించిన దుకాణం లాంటిది; దీనిలో మనం అనంతమైన నామ సరుకును వర్తకం చేయాలి.

ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੇ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ఓ సోదరా, గురువు మాటను ప్రతిబింబించే ఈ సరుకును (నామ సంపద) ఆ వాణ్ణారి మాత్రమే కలిగి ఉన్నాడు.

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥

ఓ నానక్, పవిత్ర సంఘంలో నామం అనే ఈ వాణ్ణారాన్నిరక్షించే వాణ్ణారి ఆశీర్వదించబడ్డాడు. ||8|| 2||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ సోరత్, మొదటి గురువు:

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ੍ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, గురు బోధలను అనుసరించే వారు, వారి సహచరులందరూ కూడా ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రానిహితారు.

ਤਿਨ੍ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని నామంలోని అదుభతమైన మకరందాన్నిల్లప్పుడూ ఆసాధించే వారి ఆధాత్మిక ప్రయాణంలో ఏ విధమైన అవరోధమూ రాదు.

ਬੁਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని పట్ల గౌరవప్రదమైన భయం లేకుండా, లోనలతో నిండిన ప్రజలు దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతారు, కాని దేవుడు తన కృప యొక్కమాపును వేసినప్పుడు, అతను వాటిని కూడా దాటవేస్తాడు. || 1||

ਭੀ ਤੂਰੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ఓ' ప్రేయమైన దేవుడా, మేము ఎల్లప్పుడూ మిమల్నిమహిమ పరచాలి మరియు ఎప్పటికీ మీ ప్రశంసలను పాడాలి.

ਵਿਣੁ ਬੇਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੈਂ ਪੈਰੁ ਓਡ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮੈਂਮੂ ਓ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਸੁਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਓਤਾਮੂ, ਮਰਿਯੂ ਤੀਰੰ ਦਾਟੀ ਚੇਰੁਕੋਲੇਮੂ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਓਯਨ ਵੰਠੀ ਵਾਰੁ ਮਰੋਕਰੁ ਲੇਨੰਦੁਨ, ਮਨੰ
ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਸੁਸੰਚਦਗਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਅਦ੍ਰੁਘਵੰਤੁਲੁ ਨਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ;
ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਮਨਸੂਰ੍ਹਿਗਾ ਪਾਟਿੰਚੇ ਵਾਡੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਓਤਾਡੁ.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਕ੍ਰੀ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਘੋਂਦਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ
ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦਿਠੇ ਮਰਿਯੂ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਦਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਓ ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨਾਮੰਪੈ ਧਾਠੰ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਠੋ ਐਕੁਠੁ ਕਾਵਡਾਨਿਕੀ ਗੇਠੋ ਪਾਠੋ
ਲਾੰਟੀਦੀ; ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਦਰੁਰੁਠੋ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਨਾਮੰ ਅਨੋ ਸੂਚਨ ਓਂਦੀ.

ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ਓ ਸੁਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਚਿਠੁ ਵਾਰੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਘਟੁਵੰਠੀ ਚਿਹਾਠੋ ਬਯੁਲੁਦੇਰਾਲੀ;
ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਕਮਾਂਡਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਓ ਓਘੁਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਗੁਰੁ ਬੰਧਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਦੇਵੁਨਿ ਓਘੁਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਮੂ;
ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਓਕ੍ਰੀ. ॥ 3॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਓਘੁ ਸੁਕਰੁਣਮੂ ਚੇਤ ਗਰੁਘੁ ਧਰਿੰਚਿ ਗਰੁਘੁਲੋ
ਓਂਚਬਡੇਨੁ.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਓਘੁ ਸੁਕਾਰੰ, ਓਕਰੁ ਠਲ ਕ੍ਰਿੰਦੀਕੀ ਝਨਿਠੁਚਡੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, గురు బోధలను అనుసరించి, జీవిత ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించిన తరువాత ప్రపంచాని ఖిడిచి పెట్టిన వక్త్రీ, దేవుని సమక్షంలో గౌరవించబడతాను. ॥ 4॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੇ ਜਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చితన ఆధీనంలో ఇకథ నుండి బయలుదేరడం దేవుని ఆదేశం దాటా.

ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని ఆజ్ఞ ప్రకారం, ఒక సీత్యు సంకల్ప కలిగిన వక్త్రీ శిక్షించబడటానికి ఇకథ నుండి తరిమివేయబడతాడు.

ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਯਾ ਜਾਇ ॥੫॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని చిత్తం దాటా, గురువు మాట దాటా తనను గ్రహించిన వక్త్రీ, గౌరవంగా అతని ఉనికికి వెళ్తాడు. ॥ 5॥

ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੇਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, తన మంచి చెడు క్రియలను లెకిస్తున్నాడని ఆయన ఆజ్ఞ దాటా, మరియు అతని సంకల్ప దాటా ప్రజలు అహంకారం మరియు దృఢదృఢ్యంలో బాధపడుతున్నారు.

ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥

దేవుని చిత్తం ప్రపంచం ప్రపంచ సంపదల ప్రేమతో కొందరు తిరుగుతారు; ఎకథో ఒక చోట ప్రజలు తమ నిర్లనమైన రీతిలో మొరపెట్టుకోవడం.

ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਰੋਇ ॥੬॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని ఆజ్ఞను అర్థం చేసుకున్నాడు, అతనిని గ్రహించి ప్రపంచంలో గౌరవాన్ని పొందుతాడు. ॥ 6॥

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుని నామాన్ని ఉచిత్రించడం చాలా కష్టమైతే, అప్పుడు మనం అతని శాశ్వత నామాన్ని లా వినగలం?

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੇ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, నేను ఆ దేవుణ్ణి ప్రశంసించిన వారికి అంకితం చేయబడ్డాను.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, నేను నామానిహ్నేక్షరించగలిగితే, నేను సంతృప్తి చెందుతాను మరియు దయగల దేవుడు ఏకం అయితే, అప్పుడు నేను అతనితో ఐకత్యంగా ఉంటాను. || 7||

ਕਾਇਆ ਕਾਰਾਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥

ఓ' నా ప్రేయమైన వాడా, మన శరీరం కాగితంగా మారితే, సిరా కుండను గుర్తుంచుకోండి, మరియు

ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

దేవుని స్తుతిని వ్రాయడానికి నాలుక కలం అవుతుంది, అప్పుడు ఓ' నా ప్రేయమైన, ప్రతిబింబించండి మరియు దేవుని యొక్క సుగుణాల గురించి వ్రాస్తూ ఉండండి.

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥

ఓ నానక్, ఆ లేఖకుడు ఆశీర్వాదించబడ్డాడు, అతను తన హృదయంలో శాశ్వత దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించి, తన సుగుణాలను లోపల చెకాడడు. ||8|| 3||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤਕੀ ॥

రాగ్ సోరత్, మొదటి గురువు, దిఫ్ఫాదులు:

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੈ ਨਿਰਮਲੇ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మీరు సద్గుణాలను నిషల్కషంగా ఇచ్చేవారు, కానీ చెడు ఆలోచనల కారణంగా, మన మనసు స్పృహ మైనది కాదు.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మేము పాపాలము మరియు ఎటువంటి సద్గుణాలు లేకుండా ఉన్నాము; మన మనసును శుద్ధి చేసుకోవడానికి ఆ ధరాభిక్షేము మీ నుండి మాత్రమే పొందగలం. || 1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥

ఓ' నా ప్రేయమైన దేవుడా, మీరు నా సృష్టికర్త మరియు సృష్టించిన తరువాత, మీరు ననుజ్ఞాగ్రతగా చూసుకోండి.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' ప్రేయమైన దేవుడా, నేను పాపిని మరియు వేషధారిని; నా మనసు మరియు శరీరంలో మీ ఉదాత్తమైన పేరును పొందుపరచాను. || విరామం||

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

ఓ సహోదరడా, విషమువంటి మాయ మానవుల మనసులను ప్రలోభపెట్టింది; తెలివైన ఉపాయాల దాత్రా, దేవుని సమక్షంలో తన గౌరవానికోల్పోతాడు.

ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥

ఓ సోదరా, మనసుశూరు ఆతజ్ఞానాన్నిగహిస్తే, అపుర్ణు ఒకరు శాశత్ర దేవుని ఉనికిని గ్రహిస్తారు మరియు అతను అతనితో అనుసంధానంగా ఉంటాడు. || 2||

ਰੁੜੈ ਰੁੜੈ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੁੜੈ ਲਾਲ ਚਲੁਲੁ ॥

ఓ సోదరుడా, అపరిమితమైన ప్రేమ యొక్కలోతైన ఎరుపు రంగుతో నిండినట్లుగా, మేము దేవుణ్ణి మంత్రముగ్గులను చేసే అందంగా సంబోధిస్తాము.

ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੁਲੁ ॥੩॥

ఓ సహోదరుడా, ఒకరి మనసుశ్చోవునితో ప్రేమలో పడితే, అపుర్ణు తప్పభోయని దేవుడు అతని హృదయంలో వక్షమవుతాడు. || 3||

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੁ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు కిందటి ప్రాంతాలు మరియు ఆకాశాన్నిపసంగం చేస్తారు; మీ జ్ఞానం మరియు మహిమలు ప్రతి హృదయంలో ఉన్నాయి.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੁਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥

ఓ సోదరా, గురువును కలవడం దాత్రా ఆధాత్మిక శాంతిని అందుకుంటుంది మరియు మనసునుండి అహం తొలగిబడుతుంది. || 4||

ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥

ఓ' సోదరా, మనం నీటితో కడగడం మరియు రుద్దడం దాత్రా మన శరీరానిశ్శుభ్రం చేస్తే, అది మల్లీమురికిగా మారుతుంది.

ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥

ఓ సోదరా, దైవిక జ్ఞానం యొక్కఅతుస్థత్ర సారాంశంలో సాఫ్తం చేయడం దాత్రా, మనసుశ్శురియు శరీరం నిషబ్ధంగా మారతాయి. || 5||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥

ఓ సహోదరుడా, దేవతలను ఆరాధించడం దాత్రా మనం ఏమి అడగవచ్చువారు ఏమి ఇవ్వలరు?

ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੁਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥

ఓ సోదరుడా, ఇతరులు ఈత కొట్టడానికి సహాయం చేయడం గురించి ఏమి మాట్లాడాలి, మేము ఈ రాజ్ఞను నీటిలో కడిగినపుర్ణు, వారు సత్తుంగా మునిగిపోతారు. || 6||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥

ఓ సోదరా, అర్థం కాని దేవుణ్ణి అర్థం చేసుకోలేము; మనిషి ప్రపంచం ఏ విధంగా నుంచి నాలో మునిగిపోయి గురువు బోధనలు లేకుండా తన గౌరవానితో లోతుంది.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥

ఓ సహోదరుడా, అన్నిమహిమలు నా గురు దేవునితో ఉన్నాయి, మరియు అతను ఎవరితో సంతోషిస్తున్నాడో వారికి వీటిని ఆశీర్వదిస్తాడు. || 7||

ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥

ఓ' సహోదరుడా, దేవుని స్తుతి యొక్క మధురమైన మాటలను ఉచితంగా ఆ ఆతభధువు, ఆయనను ఆరాధనతో గుర్తుచేసుకుంటూ, ఆయన ప్రేమతో నిండివుంటుంది,

ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుని ప్రేమతో లోతుగా నిండిపోయి, గుచుళ్ళున్న మె ఆయన నామానికి అనుగుణంగా ఉంటుంది. ||8||

ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥

ప్రతి ఒకభూ దేవుణ్ణి తన సొంత సోదరా అని పిలుస్తారు, కానీ గురువు దాత్రానే సరజ్ఞుడైన దేవుడు సాక్షాతార్థం అవుతాడు.

ਜੇ ਬੀਧੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుని ప్రేమతో కుట్టినవారు మాయ బంధాల నుండి రక్షించబడతారు; గురువు గారి మాట వారి శాశ్వత ఆమోద ముద్ర. || 9||

ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥

ఓ' సోదరులారా, మనం చాలా కష్టాలను పోగు చేసి, దానిని ఎంబర్ తో వెలిగిస్తే, మొత్తం కుపభూడిదగా ఉంటుంది.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

ఓ నానక్, అదే విధంగా, నామం ఒక క్షణం కూడా హృదయంలో పొందుపరచబడితే, అపుర్ణు అతని అనిష్టాపాలు నిరూపించబడతాయి మరియు సహజంగా అతను దేవునితో ఐక్య అవుతాడు. || 10|| 4||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਂ ਵੇਦੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁ ਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਛਾਡੁ:

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁ ਵੁ, ਮੋਦਠੀ ਲਯੁ, ਮੂਾਡੁ ਪੰਕੁਲੁ:

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥

ਓ ਅਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮੀ ਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਛਾਪਾਡੰਡਿ; ਮੀਰੁ ਸਮਯੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਨੁੰਡਿ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੀਂਸੁਨਾਘੁ.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥

ਓ ਅਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰੇਘਾਡੰ ਵੰਡੀ ਭਕੁਲਨੁ ਰਕੀਂਚਿ ਹਾਰਾਛਾਘੰ ਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸਾਰੁ.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਅਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਗੁਰੁ ਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮੀ ਪੁਏ ਪੁਰੀ ਵਿਸਾਠੰ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਸੰਠੁ ਸੰਕਲਠੁ ਕਲਿਗਿਨ ਪ੍ਰਯਲੁ ਸੰਦੋਹੰਡੰ ਕੋਲੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਓ ਅਧਾਠੀਠ ਦੋਵੁਡਾ, ਈਦਿ ਮੀ ਮੁਪਿਮੁ,

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ ਮੀ ਸਰਣਾਲਯੰਡੰ ਊਡਿਪੋਯਿਨ ਭਕੁਲ ਗੋਰਵਾਨਿਛੀਰੁ ਕਾਪਾਡੰਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਭਗਤਾ ਨੇ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥

ਮਰਠ ਭੁਾਤੰ ਮੀ ਭਕੁਲਨੁ ਠਾਕਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਵਾਰਿ ਦਗਰਕੁ ਵੋਲਠੁ.

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥

ਦੋਵੁਡਿ ਨਾਮਮੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਡਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਸੇਠੁਠੁ ਪਿੰਦੁਠਾਰੁ.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਪਿੰਡਿਨ ਅਧਾਠੀਠ ਸਮਠਾਕੰ ਕਾਰਠੰਗਾ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁ ਸਕੁਲੁ ਵਾਰਿਕੀ ਲੋਬਡਿ ਊਂਡਾਯੁ. ॥ 2॥

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥

ಆತಛಿತ್ತಂ ಗಲ ವಕ್ಷುಲಪ್ಪೇ ದೆವುನಿಪ್ಪೇ ವಿಶಾಫಂ ಬಾಗಾ ಲೆದು ಎಂದುಕಂಠೆ ವಾರಿಲೊ
ದುರಾಶ ಮರಿಯು ಸಾಫಂ ಊನಾಠು.

ਗੁರಮੁಖಿ ಹಿರದೈ ಸਬದ್ ನ ತೇದಿਓ ಹರಿ ನಾಮਿ ਨ ਲಾಗಾ ਭਾਉ ॥

ವಾರು ಗುರುಬೊಧಲನು ಅನುಸರಿಂಚರು, ಕಾಬಟ್ಟಿ, ವಾರು ದೈವಿಕ ಪದಂಠೊ ಗುಚ್ಚುಡರು
ಲೆದಾ ದೆವುನಿ ನಾಮ ಪ್ರೆಮಠೊ ನಿಂಡಿ ಊಂಡರು.

ਕੁੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ಫੀਕಾ ಅਲಾਉ ॥ ੩ ॥

ಸಫಂಕಲಿಫ್ರ ವಕ್ಷುಲ ಪ್ರಸಂಗಂ ಮೊರಟುಗಾ ಮರಿಯು ಅಸಂಭಾಷಿತಮೈನದಿ; ವಾರಿ
ಅಬಧಮು, ವೆಷಧಾರಣ ಲೊಕಂಠೊ ಬಹಿಠಂ ಚೆಯಬಡತಾಯಿ. || 3||

ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥

ಓ ಆಧಾಫಿಕ್ತ ದೆವುಡಾ, ಮೀರು ಭಕ್ತುಲ ದಾಠ್ರಾ ಮೀ ಅದುಠ್ರಾಲನು ಪನಿಚೆಸ್ತಾರು, ಮರಿಯು
ಮೀರು ಮೀ ಭಕ್ತುಲ ದಾಠ್ರಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಚೆಂದಾರು.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ತੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁರਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಲೊಕಸಂಪದ, ಊನುನುಬಂಧಂ ಕೂಡಾ ಮೀ ಸೃಷ್ಟಿ, ಮೀರು ಮಾತ್ರಮೆ
ಸರಠ್ರಾಫ್ಠ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥

తమ అహాన్నిరూపాలించి, గురువాకర్ణ దాత్రా మనసులో కోరికను నిప్ప
చేసుకునవ్వారు; ఓ' దేవుడా, వారు మిమల్నిగ్రహించారు. ॥ 4॥

ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ పేరును ప్రేమించే వారి పనులను మీరు స్వయంచాలకంగా పూర్తి
చేస్తారు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

గురువు కృప వల్ల, దేవుడు ఎల్లపుణ్యూ ఎవరి మనసుల్లో పొందుపరచబడి
ఉంటాడు, వారి పనులు స్వయంచాలకంగా ఆయన దాత్రా నెరవేరతాయి.

ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥

దేవుడు అయిన వారికి ప్రతర్ణులుగా ఉన్నవారు ఆధాత్మిక్తంగా నాశనమైపోతారు ॥ 5॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥

సత్యగురు బోధలను పాటించకుండా ఎవరూ భగవంతుణ్ణి గ్రహించలేదు;
ఆతప్తుంకలిత్ర ప్రజలు అనవసరంగా మాట్లాడటం మరియు విలపించడం దాత్రా
ఆధాత్మిక్తంగా మరణిస్తారు.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥

వారు జనన మరణ చక్రంలో బాధపడతారు మరియు విశ్రాంతి స్థలం
కనుగొనబడరు; బాధ, బాధల్లో ఇవి వినియోగించబడతాయి.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥

కాని గురువు బోధలను అనుసరించే వాడు, నామం యొక్క అదుత్రమైన
మకరందానిక్షీర్ణిస్తాడు మరియు సహజంగా నిత్యదేవునిలో లీనమై ఉంటాడు. ॥
6॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥

అనేక రకాల ఆచారబద్ధమైన క్రియలు చేసినా, సత్యగురు బోధలను
పాటించకుండా అతను జనన మరణ చక్రం నుండి తప్పించుకోలేడు.

ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

వేదావగానాలు (పవిత్ర గ్రంథాలు) చదివి అనవసరమైన చరల్లో ప్రవేశించే వారు;
వారు దేవుణ్ణి గ్రహించి తమ గౌరవానిక్షోలోత్రారు.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ਭਜਿ ਛੁਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥

సత్యగురువు శాశ్వతుడు మరియు అతని దైవిక బోధల మాటలు కూడా శాశ్వతమైనవి; గురుశరణాలయానికి తొందరపడిన వారు ఆధ్యాత్మిక మరణం నుండి రక్షించబడతారు. || 7||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥

దేవుడు తమ మనసులను వాణ్ణించుకుంటాడు, నిత్యదేవుని సంక్షములో గుర్తించబడి గౌరవించబడడం దాట్లా గ్రహించబడతారు.

ਓਨਾ ਦੀ ਸੇਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥

వారి మహిమ యుగాలుగా ప్రతిధ్వనిస్తుంది, మరియు ఎవరూ వాటిని చెల్లుబాటు చేయలేరు.

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥

ఓ నానక్, నేను ఎల్లప్పుడూ తమ హృదయాలలో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించిన వారికి అంకితం చేయబడ్డాను. ||8|| 1||

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤਕੀ ॥

రాగ్ సోరత్, మూడవ గురువు, దిఫ్ఫాదులు:

ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥

ఓ సహౌదరులారా, సత్యగురు సేవకు, బోధలకు వారిని నిమగ్న చేయడం దాట్లా దేవుడు అసద్గుణులను క్షమించాడు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥

ఓ సోదరా, సత్యగురు బోధలను అనుసరించడం అనేది అత్యంత ఉన్నతమైన పని; గురువు తన అనుచరుల మనసులను దేవుని నామానికి టూట్ చేస్తాడు. || 1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ఆధ్యాత్మిక దేవుడు స్వయంగా కృపను అనుగ్రహిస్తాడు మరియు వారిని అతనితో ఏకం చేస్తాడు.

ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ సోదరా, మేము పూర్తిగా సద్గుణాలు లేని పాపులం; పరిపూర్ణ సత్యమైన గురు తన పరిశుద్ధ సంఘంతో మనలొకరిని చేశాడు. || విరామం||

ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ఓ ప్రేయమైన, దేవుడు గురువు యొక్కవివక్షాకాఢ్నిప్రతిబింబించేలా ప్రేరేపించడం దాఢ్ఠా చాలా మంది పాపులను క్షమించాడు.

ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥

ఓ సోదరా, దేవుడు గురువు యొక్కవైవిక పదంతో ఐకఢ్ఠ చేయడం దాఢ్ఠా భయంకరమైన ప్రపంచ దుర్ఘణాల సముద్రం గుండా లెకఢ్ఠేననిమ్మందిని తీసుకువెళ్ళాఢ్ఠు. || 2||

ਮਰੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ఓ సోదరా, తుప్పఢ్ఠిని ఇనుమువంటి పాపుల నుండి గురువంటి తతఢ్ఠేత్తరాతితో ఐకఢ్ఠ చేయడం దాఢ్ఠా బంగారం వంటి పుణాఢ్ఠులుగా రూపాంతరం చెందిన వారు,

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

నామం తమ ఆతఢ్ఠహంకారాన్నిరూఢ్ఠించడం దాఢ్ఠా తమ మనసుఢ్ఠో నివసించడాన్నివారు గ్రహించారు; ఓ సోదరా, గురువు వారి ఆతఢ్ఠు పరమాతఢ్ఠో ఏకం చేస్తాడు. || 3||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥

ఓ సోదరా, నేను ఎపఢ్ఠికి నా సతఢ్ఠగురువుకు అంకితం చేయబడతాను,

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥

నామ నిధిని నాకు ఇచ్చి; గురువు బోధనల దాఢ్ఠా, ఇప్పఢ్ఠు నేను ఖగోళ శాంతిలో మునిగి ఉనాఢ్ఠు. || 4||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥

ఓ సోదరులారా, మీరు వెళ్లి ఆధాఢ్ఠిక్త జ్ఞానులను అడగవచ్చుగురువు బోధనలు లేకుండా సమతూకం ఢ్ఠితి తలెత్తదు.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥

ఓ సోదరులారా, గురువు బోధనలను పాఢ్ఠించండి మరియు మీ సీఢ్ఠు అహంకారానిఢ్ఠోపల నుండి నిరూఢ్ఠించండి. || 5||

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥

ఓ సవోదరులారా, దేవుని పఢ్ఠ గౌరవనీయమైన భయం గురుబోధల దాఢ్ఠా సంతోషఢ్ఠగా ఉంటుంది; దేవుని పఢ్ఠ భక్తిపూరక్తమైన భయంతో చేసిన క్రియలు సతఢ్ఠైనవి, శ్రేఢ్ఠమైనవి.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਸ਼ੁੰਪਦਨੁ ਫਕਰੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਝਦਿ ਫਕਰਿ ਫਾਸ਼ਫ਼ ਮੁਧੁਤੁ
ਅਵੁਤੁਂਦਿ. ॥ 6॥

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਵਾਰਿ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਵਾਰਿਕਿ ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ
ਨਮੁਸਠਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.

ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਲਾ ਚੈਯੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ
ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਵੰਸ਼ਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਦਯਨੁ ਪੋਂਦੁਤੁਨਾਘੁ. ॥ 7॥

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਨਿਤਠੈਵੁਨਿ ਸੁਤਿਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਧਿਵਠੁਦੰ ਫਾਸ਼ਫ਼ਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਪ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ ਸੀਠੁਰਿੰਚਬਡੁਤੁਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨ ਮਨਸੁਠੁ ਓਂਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ
ਜੀਵਿਤ ਆਠੁਠਿਠੁ ਪ੍ਰਯਾਠੁਲੋ ਏ ਮਾਠੁ ਅਵਰੋਠੁਲਨੁ ਏਦੁਰੋਠੁਲਾਡੁ.॥8॥ 2॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ੍ ਸੋਰਠ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਆਧਾਊਠੀਕ ਦੋਵੁਡੁ ਕੇਵਲੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਲੀ; ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਮੁਨੇਨ ਵਿਧਿਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਓਕਦਾਨਿਪੁਕੰ ਚੋਸਾਡੁ.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥

ਓ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਅਦੁਪੁਠਵੰਤੁਲੈਨ ਆਤਮਵਧੁਵੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਖੁਗੋਲ਼ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਰੁ; ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਓਂਡਠੰ ਵਲੁ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਓਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥

ਓ ਆਧਾਊਠੀਕ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਮੀ ਭਕੁਲਨੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਪੰਡੀ.

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਠੋਯਿਨ ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ ਆਯਨ ਸੁਠਿ ਗੀਤਾਲੁ ਪਾਡੁਠਾਨੋ ਓਂਟਾਰੁ, ਆਯਨਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਓਂਟਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ ਆਤਮਪਾਠਕਾਰਾਨਿਪੁਠੁਠੁਲੁਠਾ, ਗੁਰੁਬੋਧਨੁ ਪੁਾਰੀ ਏਕਾਗ੍ਰਠਠੋ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਆਤਮਠੁਠੁਵੁ,

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥

ਆਮੇ ਨਿਤਠੁ ਆਧਾਊਠੀਕ ਸਮਾਧਾਨਮੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦੀ, ਏ ਦੁ:ਖਮੁ ਆਮੇਨੁ ਬਾਧਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਪੁਠਦਯਾਨਿਠੁਕ੍ਰਮਿੰਚਡਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥

ਓ' ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਤਨ ਭਰੁ-ਦੋਵੁਨਿ ਚਿਠਾਨਿਠੁਠੁਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨਿ ਅਠੁਵੰਠੀ ਆਤਮ ਵਧੁਵੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰਦੁਪੁਠਕਰੰ.

ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੁੜਿਆਰਿ ॥੩॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਆਮੇ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕ੍ਰਮੁੰਡੀਪਨੁਲਠੋ ਕ੍ਰਿਯਲੁ ਚੋਸੁੰਦੀ; ਨਾਮਾਨਿਠੁ ਧਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾ, ਆਮੇ ਅਬਠਠੋ ਜੀਵਿਸੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥

ఓ సహౌదరులారా, అంత ముందుగా నియమించబడినవారు మాత్రమే దేవుని స్తుతించడం; దేవుని ప్రేమతో నిండివుండి, వారు లోకసంతోమందిక సంతోషులకు దూరమవుతారు.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥

ఓ సోదరా, వారు నిరభయంగా గురువు మాటలకు అనుగుణంగా ఉంటారు; దేవుని ప్రేమతో నిండివుండి, వారు ఎల్లపుణ్యూ ఆయన పాటలను పాడతారని ఆయన చెప్పాడు. || 4||

ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ఓ సహౌదరులారా, అందరికీ ప్రాణాంతకమరణానికైచేచేవుడు ఎల్లపుణ్యూ ప్రేమతో గుర్తుంచుకుంటాడు.

ਸੇ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥

ఓ సోదరా, గొప్పభూహుమతులు, జీవులకు జీవదానం చేసిన దేవుడు మన మనస్సు నుండి ఎందుకు విడిచిపెట్టాలి? || 5||

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੁੰਮਣੀ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥

ఆతభిత్తంగల ఆత్మవధువు అయిన ఓ సహౌదరుడు దుష్ట ఉద్దేశాలతో, దర్శదత్త్ర పట్ల ప్రేమతో దేవుని సంక్షంలో స్థానం లేదు.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥

ఓ సోదరా, కానీ ఆమె గురువు బోధనల దాటా దేవుని సద్గుణాలను ప్రతిబింబిస్తే, అప్పుడు ఆమె శాశత్ర దేవుణ్ణి గ్రహించి, అతనిలో విలీనం చేస్తుంది. || 6||

ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥

ఓ సహౌదరులారా, ఈ జీవితంలో దేవుణ్ణి జ్ఞాపకం చేసుకోని వక్రి; ఆ తరాత్ర ఆయన దేవుణ్ణి ఎలా ఎదుర్కొంటాడు?

ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ਬਿਖਿਆ ਨੇ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥

ఓ సహౌదరుడు, హెచ్చరికలు ఉనప్పటికీ (ఇతరులు ఏమీ లేకుండా వెళ్లిపోవడాన్ని చూసి), ఒకరు లోక సంపద యొక్కదురాశతో ఆకర్షించబడ్డారు మరియు అతని దైవిక సుగుణాలను దోచుకున్నారు. || 7||

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥

ఓ సహౌదరులారా, నామమును తమ హృదయాల్లో ప్రతిష్ఠించేవారు శాంతితో జీవిస్తున్నారు, వారి శరీరం ఎల్లపుణ్యూ శాంతితో, ఓదారుతో ఉంది.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥

ఓ నానక్, అనంతమైన, సద్గుణవంతుడు మరియు అర్థం చేసుకోలేని మీ హృదయంలో దేవుని పేరును పొందుపరచినాడు. ||8|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਸੇਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

రాగ్ సోరత్, ఐదవ గురువు, మొదటి లయ, అష్టపదులు:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

ఓ సోదరులారా, ఈ విశ్వుంతా సృష్టించిన వాడు, ప్రతిదీ చేయగలడు మరియు చేయగలడు.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥

ఓ సోదరా, తన శక్తి దాత్తా మన శరీరాన్ని మరియు ఆత్మను రూపొందించిన వాడు.

ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥

ఓ సహోదరుడు సృష్టికర్త వర్ణించలేనివాడు; ఆయన గురించి ఎలా వర్ణించవచ్చు ఆయన ఎలా కనిపించగలడు?

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਬੁ ॥੧॥

ఓ సోదరులారా, దేవుని ప్రతిరూపమైన గురువును మనం ఎల్లప్పుడూ ప్రశంసించాలి; గురువు దాత్తానో మనం దేవుని గురించిన వాస్తవికతను (సత్యాన్ని) అర్థం చేసుకుంటాం. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ఓ' నా మనసా, మనం ఆరాధనతో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోవాలి,

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన తన భక్తుని కి నామం యొక్కపరాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు మరియు కష్టాన్ని మరియు బాధలను నాశనం చేస్తాడు. || పాజ్ ||

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

ఓ' నా సహోదరులారా, సమస్తమును కలిగియుండిన దేవుడు, వారి నిలర్థుహాలు మొత్తం తొమ్మిది సంపదలతో నిండి యుండినవి,

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਅਤਨਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ; ਓ ਸੋਦਰਾ, ਓ ਅਨੰਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ
ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਅਤੁਸ਼ਠੁ ਮੈਨਵਾਡੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥

ਓ ਸੋਦਰਾ, ਅਨਿਝੀਵੁਲਨੁ, ਜੀਵੁਲਨੁ ਖੋਸਿਚੇਵਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਵਾਟੀਨਿ
ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੁਵਕਠੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਮਨਲਿਖੁਕੰ ਚੇਯਗਲ ਸਮਰੁਠੁਣੈਨ
ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਮਨੰ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਾਲੀ. ॥ 2॥

ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਨਿਤਠੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਧਾਠਿੰਚਾਲੀ, ਅਲਾ
ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨ ਭਯੰ, ਸੰਦੇਹੰ ਅੰਤਣੀਨੀ ਨਾਸਨੰ ਚੇਯਾਲੀ.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਸੰਘੁੰਚੋ ਚੇਰੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਮਨਸੁਠੁ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਨੁੰਡੀ
ਸੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਵਾਲੀ, ਤਦਾਠਾ ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨੁਪੁਠੁ ਚੇਯਾਨੀਕੀ ਯੋਗੁਠੁ
ਠੰਟੁੰਡੀ.

ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਝੁਨਪੁ ਚੀਕਣੀ ਠੋਲਗਿਠੋਯੀ, ਹੁਦਯੰ ਠਾਮਰ ਪੁਠੁ ਓ ਅਨੰਦੰਠੋ
ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਡੀ.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੁਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਠੋ ਚਾੰਠੀ ਬਾਗੁ
ਠੰਟੁੰਡੀ; ਅਨੁਠਿਵਠੁਰਾਠੁ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਸੀਕੁਰਿੰਚੁਡੁਠਾਯੀ. ॥ 3॥

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੇਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੁਰਿ ॥

ఓ సోదరుడా, మనం "నాది మరియు నీ" అన భావానిష్ఠులుకోవాలి మరియు అందరి పాదాల ధూళివలె మనం వినయంగా మారాలి.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਰਜੁਰਿ ॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుడు ప్రతి హృదయమును ప్రసంగిస్తాడు; అతను ప్రతిదీ చూస్తాడు మరియు వింటాడు మరియు అతను ఎప్పుడూ మాతో ఉంటాడు.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੁਰਿ ॥

ఓ సహోదరుడా, ఆయన మన మనసునుండి విసించబడిన రోజు, మనం పశాఙ్గాపంతో ఆధాత్మిక్తంగా మరణించినట్లు అనిపిస్తుంది.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੇ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ఓ సహోదరుడా, దేవుడు శక్తిమంతుడైన వాడు, అనిష్టికీ కారణం; అనిర్హకాల శక్తులు ఆయనకు ఉన్నాయి. || 4||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ఓ సహోదరుడా, నామ సంపదను మరియు దేవుని ప్రేమను కలిగి ఉన్న సోదరుడు, మాయ పట్ల ఆ వక్తి యొక్క ప్రేమ, ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి నాశనం చేయబడతాయి.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ఓ సహోదరుడు, అది దేవునికి ప్రీతిని కలిగినప్పుడు, ఆయన ఆ వక్తిని తనతో ఐక్యం చేస్తాడు; మరియు ఆ వక్తి హృదయంలో దేవుని పేరు పొందుపరచబడింది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ఓ సోదరా, గురువు గారి బోధనల దాటా హృదయం ఆనందంతో వికసిస్తుంది మరియు దైవిక జ్ఞానంతో జ్ఞానోదయం అవుతుంది.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥

ఓ సోదరా, దేవుని శక్తి వక్తమవుతుంది మరియు దేవుని శక్తి దాటా భూమి మరియు ఆకాశం వికసించాయని ఒకరు గ్రహిస్తాడు. || 5||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు సంతృప్తిని బహుమతిగా పొందిన ఓ సోదరుడు, అతను ఎల్లప్పుడూ దేవుని ప్రేమతో నిండి ఉంటాడు.

ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰਾ, ਆ ਵਛੀ ਨਾਲੁਕ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਛੁਚਠੀਸੁਨੁਦੀ, ਅਦੀ ਅਤਨੀ ਨਿਤ੍ਰਪੇਮ ਮਰਿਯੂ ਲਕੁਠੁ ਅਵੁਤੁਦੀ.

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰਾ, ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਤਨ ਚੇਵੁਲਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਵੀਨਡੰ ਦਾਠੁ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠੇਯਾਨੀਠੁੰਦੁਠਾਡੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਕੁਠੁੰਲੋ ਠਾਠੁਠੁਠੁਠਾਨਾਨੀ ਪੁੰਦੁਠਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ਸੇ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਪੁਏ ਵਿਠਾਠੁੰ ਪੇਂਚੁਕੋਨੀ ਵਾਡੁ, ਆ ਆਠੁਡੁਠੁਠੁਠੁ ਵੇਡੀਲੋ ਕਾਲੀਠੁਠੁਦੀ. ॥ 6॥

ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਡਾ, ਨਾ ਦੇਵੁਨੀ ਯੋਗਠੁਲੇ ਅਨੇਕਮੁਠੁਨਵੀ; ਨੇਨੁ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕੀਤੰ ਅਵੁਠਾਨੁ.

ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੈ ਥਾਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਡਾ, ਅਠੁਰਠੁਗਾ ਠੁਨਠੁਠੁਰੀਨੀ ਪੇਂਪੁੰਦੁੰਪਯੀਸੁਡਾ, ਮੁਠੁਠੁਲੇਨੀ ਵਾਰੀਕੀ ਮੁਠੁਠੁ ਈਸੁਡਾ.

ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਰੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ਗੁੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਡਾ, ਆ ਦੇਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਪੇਰੁ ਅੰਦੰਗਾ, ਪੁੇਮਗਲਦੀਗਾ ਠੁੰਦੀ, ਆਯਨ ਮਨਕੁ ਪੁਠੀ ਠਾਠੁਨੁ ਸੰਠੋਸਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥

ਓ ਨੋਦਰੁਡਾ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸੇ ਵਛੀ ਯੋਕਠੁਠੁਠੁ ਪਰਿਪੁਠੁਠੁਠੁਦੀ. ॥ 7॥

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਓ ਸ ਹੋਵਾਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਠੁਕੀ ਠੁੰਦੀ; ਆਯਨਨੁ ਸਠੁੰਚਕੁੰਡਾ ਠੁਕੁ ਕੁਠੁ ਠੁੰਡਾ ਆਠਾਠੀਠੁੰਗਾ ਮਨੁਗਡੁ ਸਾਗਿੰਚਲੇਰੁ.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

ਓ' ਨੋਦਰਾ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਅਤਨੀਨੀ ਨਾ ਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਠੁੰਡਾਨੁ ਮਰਿਯੂ ਨੇਨੁ ਠਾਠੀਸੁਨੁਠੁਠੁ ਲੇਦਾ ਨਾ ਨੋਠੀਲੋ ਠੁਕ ਮੁਠੁਠੁ ਠੁੰਚੀਨੁਠੁਠੁ ਕੁਠਾ ਨੇਨੁ ਅਤਨੀਨੀ ਮਰਚੀਠੁਠੁ.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਗੁਰੂਸੰਘੁੰਠੋਂ ਦੋਵੁਡੁ ਐਕਠੈਨ ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਆਯਨ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ
ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਿੰਚਡਾਨਿਹੁਮਨਿੰਚਾਡੁ.

ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੁਰਿ ॥੮॥

ਕਾਨੀ, ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਪਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਓਨਿਵਾਰੁ ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਬਾਧਠੋਂ
ਪਸ਼ਾਣੁਪਪਡਿ ਦੁਃਖਿਸ਼ਾਰੁ.॥8॥

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਪੁਰ੍ਤਿ ਰਕੁਣ ਨੁੰਡਿ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਬਾਧਾਕਰਮੈਨ
ਦੁਧੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਤੀਸੁਕੁਵੋਭਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੇਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਕਨਿਕਰੰਠੋਂ ਕੂਡਿਨ ਚੁਪੁਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ,
ਆਯਨਕੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਮਧੁਤੁਨੁ ਐਸ਼ਾਡੁ.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਅਤਨਿ ਸਰੀਰੰ, ਮਨਸੁ ਸੁਪਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਟਾਯਿ, ਨਾਮੰ ਤਨ
ਆਧਾਠੀਠੀ ਝੀਵਨਾਧਾਰੰਗਾ, ਝੀਵਿਤੰਠੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਧੁਤੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁੰਡਿ.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਗਾਰੁ ॥੯॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਦੋਵੁਡੁ ਸਰਣਾਲਯੰਠੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚੰਡਿ, ਅਤਨੁ ਦੋਵਤਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ.॥ 9॥ 1॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠੰ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਤਲ੍ਹਿ ਗਰਠੁਠੋਂ ਤਨ ਪੇਰੁਨੁ
ਧਾਠੀੰਚਡਾਨਿਕੀ ਚੋਸ਼ਾਡੁ, ਐਦਿ ਦੁਃਖਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਲਾੰਡੀਦਿ.

ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਵਾਡਾ, ਗਰਠੁ ਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਕੁ ਤੀਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਦੋਵੁਡੁ ਐਪਠੀਕੇ
ਚੁਟੁਵਾ ਵਾਠੀੰਚਿਨਿ ਵਿਸ਼ਵੁਰਿਤ ਮਾਯੁਠੋਂ ਊਂਚਕ ਵਠੀਨਿ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਠੋਂ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਪਡਤਾਡੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుడు కృపను అందించే వక్తి, అతని పురిపూర్ణ గురువుతో ఏకం చేస్తాడు.

ਸੇ ਆਰਾਏ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥

అలాంటి వక్తి ప్రతి శాస్త్రో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటాడు, దేవుని నామానికి అనుగుణంగా ఉంటాడు. || 1||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥

ఓ ప్రేయమైనవుడా, మీరు నా మనస్సుమరియు శరీరానికి మద్దతు, అవును, మీరు నా లంగరు.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మీరు మాత్రమే సరణులు; మీరు తప్పప్రతిదీ చేయగల సామర్థ్య మరెవరూ లేరు. || పాజ్ ||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన సహౌదరుడా, అనేక అవతారాలలో లక్షలాది జననాల దాటా తిరుగుతూ, బాధించిన తరువాత మానవ జీవితానిష్ఠాందారు.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

కానీ శాశ్వత దేవుణ్ణి ఎవరి మనస్సునుండి మరచిపోతే, కఠినమైన శిక్షను పొందుతాడు.

ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, పరిపూర్ణ సత్యగురువును కలుసుకుని, ఆయన బోధలను అనుసరించే వారు, శాశ్వత దేవుని నామానికి అనుగుణంగా ఉంటారు.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, నిత్యదేవుని ఆశ్రయానిక్తోరుకునే అటువంటి వక్తుల ఉదాహరణను అనుసరించడం దాట్లా కూడా మనం రక్షించబడతాము. ॥ 2॥

मिठा करि कै खाइआ पਿਆਰे तिनि तनि कीता रेगु ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, ఏది తీపిగా (ప్రపంచ ఆనందాలు) భావించేది తింటుందో, అది శరీరంలో వాణ్ణికి కారణం అవుతుంది.

कउड़ा होइ पतिमटिआ पਿਆरें तिस ते उुपजिआ सेगु ॥

ఆ వాణ్ణి బాధాకరమైనది మరియు దీర్ఘకాలికంగా మారుతుంది మరియు దీని ఫలితంగా వాళ్ళులత మరియు ఆందోళన ఏరర్థుతుంది.

बेग़ा बुँचाइ बुलाइअनु पਿਆरें उतरै नही विजेगु ॥

ఈ లోకసుఖాలను ప్రజలు అనుభవించేలా చేయడం దాట్లా, దేవుడు వారిని సరైన మార్గం నుండి తప్పించింది, దీని కారణంగా ఆయన నుండి విడిపోవడం యొక్క బాధ అంతం కాదు.

जे गुर मेलि उुधारिआ पਿਆरें तिन पुरे पिया सँजेगु ॥३॥

ముందుగా నిర్ణయించిన వారు, దేవుడు గురువుతో ఐక్యం చేయడం దాట్లా అటువంటి అబద్ధ ప్రపంచ ఆనందాల నుండి వారిని రక్షించాడు. ॥ 3॥

माइआ लालचि अटिआ पਿਆरें चिति न आवहि मूलि ॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, మీరు ఎల్లప్పుడూ అనోక్షణలలో నిమగ్నమై ఉన్నవారి మనసుల్లోకి రారు మరియు ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి కోసం దురాశ.

जिन तू विसरहि पारब्रह्म सुआमी से तन होए पुड़ि ॥

ఓ' గురుదేవా, మిమల్ని పురచిపోయిన వారి శరీరాలు ధూళిలా నిరుపయోగంగా మారతాయి.

बिललाट करहि बहुरेरिआ पਿਆरें उतरै नही मूलु ॥

వారు కేకలు వేసి, భయంకరంగా అరుస్తారు, ఓ ప్రేయమైన వాడా, కానీ వారి హింస ముగియదు.

जे गुर मेलि सवारिआ पਿਆरें तिन का रहिआ मूलु ॥४॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, గురువుతో ఐక్యం చేయడం దాట్లా దేవుడు అలంకరించే వారు, వారి నిజమైన సంపద, నామ సంపద చెక్కుబెదిరకుండా ఉన్నాయి. ॥ 4॥

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, సాధమైనంత వరకు, విశాఖం లేని మూర్ఖులతో సంబంధం కలిగి ఉండవద్దు,

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੁੇ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥

ఎందుకంటే వారిని కలవడం దాటా, ఒకరు దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టి, తతస్త్రితంగా అవమానంతో ప్రపంచం నుండి నిష్క్రమిస్తారు.

ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, సఖిత్తంగల వక్తి దేవుని సంక్షంలో స్థానం పొందడు, శిక్ష విధించబడతాడు.

ਜੇ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੁਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, గురువుతో ఐకళ కావడం దాటా దేవుడు అలంకరించిన వారు జీవితంలో సంపూర్ణ విజయానిస్థాధించారు. || 5 ||

ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, కఠినమైన మరియు సీఠ్యు క్రమశిక్షణ యొక్కవేలాది తెలివైన ఉపాయాలు మరియు పద్ధతుల్లో ఏదీ చివరికి ఒక వక్తికి సహాయపడుతుంది.

ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਰੋਬੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲారੈ ਗాలਿ ॥

దేవుని నుండి దూరంగా ఉండగలవారు, వారి వంశమంతటినీ అవమానించడం.

ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੁఝు ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥

నామం తన హృదయంలో ఉన్నపదను గ్రహించలేడు; ఓ ప్రేయమైన వాడా, అబద్ధ లోక సంపద చివరికి వెంట ఉండదు.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥

ఓ ప్రేయమైన వాడా, దేవుడు సత్యగురువుతో ఐకమైన వారు, వారు వారి హృదయాల్లో నిత్యదేవుని నామానిస్థాపించుపరచబడి ఉంటారు || 6 ||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਪਿਆరే ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕరੇ ॥

దేవుడు తన కృపను అనుగ్రహించే ఓ ప్రేయమైన వాడా, సత్య, సంతృప్తి, దైవిక జ్ఞానం, ధాఖ్యం వంటి సద్గుణాలతో ఆశీరధించబడిన వాడు.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਾਰੇ ॥

ಆ ವಕ್ਤੀ ಎಲ್ಲಪುಥ್ಥಾ ದೇವನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಾಡು, ಅತನಿ ಸುಗುಣಾಲನು
ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾಡು ಮರಿಯು ನಾಮಂ ಯುಕ್ಯಅದುਫ್ರಮੈನ ಮಕರಂದಂತ್ ಪೂರ್ತಿಗಾ
ನੋರವೆರಾಡು.

ਦੁਖ ਸಾಗਰੁ ਤਿਨ ಲೆಖਿਆ ಪਿਆರೇ ಭವಜಲ ಪಾರಿ ಪರೇ ॥

ವಾರು ಬಾಧಲ ಸಮುದ್ರಾನಿಧಾಟಾರು; ಓ ಪ್ರಿಯಮೈನ ವಾಡಾ, ವಾರು ದುರ್ಗುಣಾಲ ಯುಕ್ಯ
ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಂ ಮೆದುಗಾ ಈದುತಾರು.

ਜಿಸು ಠಾವೆ ತಿಸು ಮೆಲಿ ಲೆಹಿ ಪਿਆರೇ ಸೇਈ ಸದಾ ಖರೇ ॥೨॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮೈನ ದೇವುಡಾ, ಮೆಕು ಪ್ರೀತಿಕರಮೈನ ವಾರು, ಮೆರು ವಾರಿನಿ ಮೆತ್ ಏಕಂ ಚೆಸ್ತಾರು,
ಮರಿಯು ವಾರು ಶಾಶ್ವತಂಗಾ ನಿಷ್ಠಾಷಂಗಾ ಮಾರತಾರು. || 7||

ಸੰಮುಖ ಪುರಖು ದਇਆಲ ದೇਉ ಪਿਆರೇ ಭಗತಾ ತಿಸ ಕಾ ತಾಣ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮೈನ ವಾಡಾ, ಸರಸ್ಥುಘು ಗಲ ದೇವುಡು ಸರಸ್ವತೀಮಂతుಡು, ಕನಿಕರಮು ಗಲವಾಡು;
ಆಯನ ಭಕ್ತುಲಕು ಎಲ್ಲಪುಥ್ಥಾ ಆಯನ ಮಧತು ಊಟುಂದಿ.

ತಿಸು ಸರಣಾਈ ಛಹಿ ಪಏ ಪਿਆರೇ ಜಿ ಅಂತರಜಾಮಿ ಜಾಣ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮೈನ ವಾಡಾ, ಭಕ್ತುಲು ಸರಜ್ಜುಡು ಮರಿಯು ಸಾಗಾಸಿಯಸ್ ಅಯಿನ ಆ ದೇವನಿ
ಆಶ್ರಯಂತ್ ಊಟಾರು.

ਹಲತು ಪಲತು ಸವಾರಿಆ ಪਿਆರೇ ಮಸತಕಿ ಸಚು ನಿಸಾಣ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮೈನ ವಾಡಾ, ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ಮರಿಯು ಪ್ರಪಂಚಂ ಇಕಪೆ
ಅಲಂಕರಿಂಚಬಡ್ಡಾಯಿ, ದೇವುಡು ವಾರಿಕಿ ಶಾಶ್ವತ ಆಮೊದ ಚಿಹ್ನಿಂಚಿಂಚಿಸ್ತಾಡು

ಸೇ ಪುತು ಕದೇ ನ ವಿಸರೇ ಪਿਆರೇ ನಾನಕ ಸದ ಕುರಬಾಣ ॥೮॥೨॥

ಓ ನಾನಕ್, ನೆನು ಆ ದೇವುಣ್ಣಿ ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ಮರಚಿಪೊಲೆನು; ನೆನು ಎಪಟ್ಟಿಕೆ ಆಯನಕು
ಅಂಕಿತಂ ಚೆಯಾನು. ||8|| 2||

೧೯ ಸತಿಗುರ ಪುಸಾದಿ ॥

ಒಕೆ ನಿತ್ಯದೇವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ಸೇರಣಿ ಮಹಲಾ ೫ ಪುರ ೨ ಅಸತಪದಿಆ

ರಾಗ್ ಸೌರತ್, ಐದವ ಗುರುವು, ರೆಂಡವ ಲಯ, ಅಷ್ಟಪದುಲು:

ಪಾಠು ಪಙ್ಚಿ ಅರು ಬೇದು ಬಿಚಾರಿಂ ನಿವಲಿ ಖುಅಂಗಮ ಸಾಏ ॥

ಲೇಖನಾಲನು ಚದಿವಿ ವಾಟಿನಿ ಗುರ್ಪಿಲಿಂಚಿಂಚವಚ್ಚುಯೋಗಾ ಯುಕ್ಯಾಂತರ್ಥ
ಪ್ರಪಂಚನ ಪಧತುಲು ಮರಿಯು ಶಾಶ್ವತನಿಯಂತ್ರಣನು ಅಭಸಿಂಚವಚ್ಚು

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਏ ਯੋਗ ਪਧਤੁਲਠੀ ਈਦੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਤਪਿਰ੍ਠੁਚੁਕੋਲੇਮੁ, ਬਦੁਲੁਗਾ
ਓਕਰੁ ਅਹਾਂਕਾਰਾਨੀਕੀ ਏਕੁਫੁਗਾ ਕਠੁਬਡੀ ਓਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥

ਓ ਪਿਯਮੁਨੈਨ ਵਾਡਾ, ਈਵੀ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪਿਓਚੈ ਮਾਰ੍ਠਾਲੁ ਕਾਵੁ; ਪੁਰਜਲੁ ਏ ਓਚਾਰਾਲਨੁ
ਚਾਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਨੇਨੁ ਚੁਸ਼ਾਨੁ.

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏ ਓਚਾਰਾਲਨੁ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ ਮੈ ਓਸੁਰਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਸੀ
ਨਨੁਖੀਵੇਚਨਗਲ ਬੁਠੀਠੀ ਓਸ਼ੀਰਠੀਓਚੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੋਨਿ ਭਇਓ ਕਰਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥

ਓਕਰੁ ਮੌਨੰਗਾ ਓਂਡੀ, ਚੇਠੁਲੁ ਬੀਠੁਲਨ ਗਿਨੋਠੁਲੁਗਾ ਓਪਯੋਗਿਓਚਵਚੁਠੁਰੀਯੁ
ਅਡਵੀਲੋ ਨਗੁਰੁਗਾ ਤਿਰਗਵਚੁ

ਤਟ ਤੀਰਥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਪੁਰਪੰਚਵਾਠੁੰਗਾ ਨਦੀ ਤੀਰਾਲਕੁ ਮਰੀਯੁ ਪਵਿਤੁਰੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਠੁਲਕੁ ਤੀਰੁਠੁਠੁਠੁਲੁ
ਚੇਯਵਚੁਠੁਕਾਨੀ ਅਠਨੀ ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁਵੰ (ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰੀਯੁ ਸੁਕੁਤੀ ਓਕੁਰੁਠੁਠੁ)
ਅਠਨੀਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥

ਅੱਤੰਡੁ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਤੀਰ੍ਥਲਾਲਕੁ ਵੇਲ਼ੀ ਨਿਵਸਿੰਚਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੋਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਬਲਿ
ਕੋਸੰ ਤਨ ਤਲਨੁ ਕੂਡਾ ਅਰਿਠਚਵਚੁ

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥

ਅਯਿਠੈ ਆਯਨ ਵੇਲਾਦਿ ਪ੍ਰਯਤਾਠੁ ਚੇਸਿਨਪਠੀਕੀ, ਈਦਿ ਅੱਤਨਿ ਮਨਸੁਯੋਕੁ
ਦੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਠੋਲਗਿੰਚਦੁ. ॥ 3॥

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਅੱਤਨੁ ਬੰਗਾਰੰ, ਮਹਿਯਲੁ, ਗੁਰਾਲੁ ਮੁਰਿਯੁ ਵੰਨੁਗੁਲੁ - ਅਨਿਠੁਕਾਲ
ਬਹੁਮਠੁਲੁ ਈਵਠੁਚੁ

ਅੰਨ ਬਸਤੁ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਧੇ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥

ਆਯਨ ਆਹਾਰੰ, ਬਠੁਲੁ, ਭੂਮਿਨਿ ਸਮੁਠੁਗਿ ਅਰਿਠਚਵਚੁਕਾਨੀ ਅਦਿ ਕੂਡਾ
ਆਯਨਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਬੰਠੁਲਕੁ ਨਡਿਪਿੰਚਦੁ. ॥ 4॥

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਗਤਾ ॥

ਅੱਤਨੁ ਆਰਾਠਨਕੁ ਅੰਕਿਠਮੁ ਈਡੰਡਵਚੁਨੁਦੁਠੀਨਿ ਨੇਲਕੁ ਵੰਚਿ, ਆਰੁ ਮਠ
ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਆਚਰਿੰਚਵਚੁ

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥

ਅਹਾਂਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਯਿ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲਲੋ ਪਡਿ, ਈ ਪਠੁਠੁਲ ਦਾਠੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ. ॥ 5॥

ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ਅੱਤੰਡੁ ਯੋਗਾ ਯੋਕੁਠਨਠੁ ਨਾਲੁਗੁ ਭੰਗਿਮਲਨੁ ਆਚਰਿਠੁਡੁ ਮੁਰਿਯੁ ਸਿੰਠੁਲ
ਯੋਕੁਠਠੰਡੁਰਿਯੁ ਠਕੁਲਨੁ ਠੋਂਡੁਠਾਡੁ; ਕਾਨੀ ਈ ਆਚਾਰਾਲਨੁ ਅਠੁਠੀੰਚਡੰ
ਦਾਠੁ ਕੂਡਾ ਅੱਤਨੁ ਅਲਸਿਠੋਠਾਡੁ.

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥

ਈ ਪਠੁਠੁਲ ਦਾਠੁ ਈਕਰਿ ਡੀਵਿਠਾਨਿਠੁਠੋਡਿਗਿੰਚਿ ਈਡੰਡਵਚੁਕਾਨੀ ਈਪਠੁਠੀਕੀ ਈਕਰੁ ਮਠੀ
ਮਠੀਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਮੁਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਈਨਿਕਿਨਿ ਵਨਠੁਠੁ ਅਨੁਠਵਿੰਚਡੁ. ॥ 6॥

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥

ਆਯਨ ਰਾਚਰਿਕ ਸੰਠੋਠਾਨਿਰਾਚਰਿਕ ਆਡੰਬਰਾਲਨੁ, ਵੇਡੁਕਨੁ ਆਠੁਠੀੰਚਵਚੁ
ਸਵਾਲੁ ਚੇਯਨਿ ਆਠੁਠੁਲਨੁ ਡਾਰੀ ਚੇਯਵਚੁ

ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥

ਅਤਨੁ ਗੰਧਪੁ ਨੂਨਾਨੋ ਪਰਿਮਝਿੰਚਿਨ ਅੰਦਮੁਨੈਨ ਪਡਕਲਪੈ ਪਡੁਕੋਵਚੁਕਾਨੀ
ਭਦਿ ਅਤਨਿਭੁਯੰਕਰਮੁਨੈਨ ਬਾਧਲਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਦਾਰਿਤੀਸੁੰਦਿ. ॥ 7॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥

ਪਰਿਸੁਧ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ, ਅਨਿਕੀਯੁਲੋਂ ਅਤਭੁਤ ਸ਼ੇਘੁਮੁਨੈਨ
ਕ੍ਰਿਯੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥

ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਰੁ, ਅਤਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਈ ਅਵਕਾਸਾਨਿਸ਼ੋਂਦੁਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਦਾਨਿਕੀ
ਮੁੰਦੈ ਨਿਯਮਿੰਚਬਢਾਡੁ. ॥8॥

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਈ ਭਕੁਡੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਈਨਾਡੁ.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥

ਨਿਸਘੋਯੁਲ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੈ ਵਾਡੁ ਨਾਪਲੁ ਕਰੁਣੁਠੋ ਈਨਾਡੁ, ਨਾ
ਮਨਸੁਸੁਭੁਤਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁਠੋ ਨਿੰਡਿ ਈੰਦਿ. ॥ ਰੋਂਡਵ ਵਿਰਾਮੰ ॥ 1॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੁਦੋਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੋਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਢਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠੁ, ਨਾਲੁਵ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੋਦੁਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥

ਸੋਰਠੁ ਰਾਗੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅੰਦੰਗਾ ਈੰਟੁੰਦਿ, ਅਦਿ ਆਤਪ੍ਰਧੁਵੁਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ
ਸ਼ਾਸੁਠੁ ਦੋਵੁਨਿ ਈੰਕੀਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਚੋਸੈ,

ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ ਕਤੁ ਮਨਿ ਜੀਠੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਐਮੋ ਅਪਕੀਰੁ ਅਲਵਾਟੁ ਠੋਲਗਿਠੋਠੁੰਦਿ, ਐਮੋ ਮਨਸੁਸੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕੁਤੀ
ਚੋਂਦੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਐਮੋ ਨਾਲੁਕ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਠੁੰਦਿ.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥

ಇಕಠ್ಠಾ, ಆ ತರಾಞ್ಞಾ, ಆಮೆ ದೆವುನಿ ಪಟ್ಟ ಗೌರವಪ್ರದಮైన ಭಯಾನಿಕಿ ಕಟ್ಟುಬಡಿ,
ಎಟುವಂತಿ ಸಂಕೋಚಂ ಲೆಕುಂಡಾ ಸತ್ಯಗುರು ಬೋಧಲನು ಅನುಸರಿస్తుಂದಿ,

ਪਰಗਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮಿਲੈ ਖੁਸੀ ਰಾವੈ ਪਿਰੁ ਸੀਂਗ ॥

ತನ ಭರ್ತ-ದೆವುಣ್ಣಿ ತೆಲುಸುಕುನಪ್ಪುಡ್ಡು, ಆಮೆ ತನ ಸಹವಾಸಾನಿಪ್ಪಂತೋಷಂಗ
ಆಸಾಠ್ಠಿಸ್ತುಂದಿ.

ਸਦಾ ਸੀಗಾರੀ ਨಾਉ ਮਨಿ ಕਦੇ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥

ಆತಪ್ರಧುವು, ಅತನಿ ಮನಸುಸ್ಮಾಮಂತೋ ಅಲಂಕರಿಂಚಬಡಿಂದಿ, ದುಝಣಾಲ ಮುರಿಕಿತ್
ಎಪ್ಪುಡ್ಡು ಮಟ್ಟಿವೆಯಬಡದು.

ਦੇವರ ਜੇਠ ਮੁਏ ਦੁਖਿ ਸਸੁ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥

ಆಮೆ ಕಾಮಂ ಮರಿಯು ಇತರ ದುಝಣాలు ಅದೃಶಕ್ಷುవుತಾಯಿ ಮರಿಯು ಇಪ್ಪುಡ್ಡು
ಆಮೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಪದ ಮರಿಯು ಶಕ್ತಿ ಅಯಿನ ಮಾಯಕು ಭಯಪಡದಾ?

ਜੇ ਪਿਰ ਭಾವੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್ ಅಟುವಂತಿ ಆತಪ್ರಧುವು ತನ ಭರ್ತ-ದೆವುನಿಕಿ ಸಂತೋಷಕರಂಗಾ ಮಾರಿತೆ,
ಅಪ್ಪುಡ್ಡು ಆಮೆ చాలಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತುರాలుగా ಭಾವించండి; ಆಮೆ ಪ್ರತಿచోటా శాశ్వత
ದೆವುಣ್ಣಿ ಅನುಭವಿಸ್ತುಂದಿ. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

ನಾಲುಗವ ಗುರುವು:

ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੇਲੇ ॥

ಸೋರತ್ ಅನೇ ಸಂಗೀತ ಕೌಲತ ಆತಪ್ರಧುವುನು ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಕ್ಷೋರಡಾನಿಕಿ
ದಾರಿತಿಸಿನಪ್ಪುಡ್ಡು ಮಾತ್ರಮೆ ಅಂದಂಗಾ ಊಟುಂದಿ.

ਗੁਰੁ ਪੁರਖੁ ਮನಾವੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥

ಆಮೆ ತನ ಭರ್ತ-ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಂತೋಷಪರುಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು ಗುರುವು ಬೋಧನಲ ದಾಠ್ಠಾ
ಅತನಿನಿ ಧಾಠ್ಠಿಸ್ತುಂದಿ.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇಮಿ ਕਸಾਈ ਦਿਨਸੁ ರಾਤਿ ಹਰਿ ರਤੀ ಹਰਿ ರੀਂਗಿ ਚੋਲੇ ॥

ರಾತ್ರಿಂಬವಳ್ಳುದೆವುನಿ ಪ್ರೇಮతో ಆಕರ್ಷಿತಮೈ, ಆಮೆ ಅತನಿ ಪ್ರೇಮతో ನಿಂಡಿ ಊಂದಿ.

ਹਰਿ ਜੈਸಾ ਪੁರਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥

ನೇನು ಮೊತ್ತಂ ಪ್ರಪಂಚಾನಿಕ್ಷೋಧಿಂಚಾನು, ಕಾನಿ ನೇನು ದೆವುನಿವಂತಿ ಎವರಿನಿ
ಕನುಗೊನಲೆದು.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੁ ਡੋਲੇ ॥

ਸਤ੍ਯਗੁਰੁਵੁ ਨਾਲੋਂ ਨਾਮਾਨਿਯਮਰਾਢੁ ਮਰਿਯੁ ਭਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਮਰੋਕਰਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਏਪੁਠੁ ਕਦਲਦੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਤੁ ਨਾਨਕ ਸਤ੍ਯਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਕੁ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਕੁਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਠੀ:

ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਓ ਵਿਸ਼੍ਵੇਸ਼ਠਿਕਰੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਨਾਟਕਾਨਿਪੁਰਾਠੁ ਚੇਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਨਿ
ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਮੀਰੁ ਬਹੁਮਠੁਲ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਵੀਠਿਨਿ ਆਸਾਠਿੰਚੇਵਾਰੁ.

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿਕਰੁ, ਮੀ ਆਭੁ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵਰੁਤਿੰਦਿ;

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸਿ ਓਨਾਖੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਪੁਸੰਸਿਨਾਨੁ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ਅਹਾਂਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਚਾਲਾ ਬਾਧਲਨੁ ਭਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ
ਚਨਿਪੋਤਾਰੁ; ਦਠੁਦੁਪੈਮਠੋਂ ਸੰਚਰਿਚਿ, ਗੁਰੁ ਸ਼ਰਣਾਵਠੁਕੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ,

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁ ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਸਠੁਠੰ ਚੈਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁੰਚਾਡੁ.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਦਾਠੁ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂਨਿ ਵਿਪਰੀਤਮੈਨ ਬਾਧਲਨੁ ਸਹਾਯੰਗਾ
ਚੁਸਾਰੁ.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਮਾਠੁਠੋਂ ਨਿੰਡਿਪੋਵਡੰ ਦਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੈਰੁਨੁ ਧਾਠੁ ਚੈਯਡੰ ਦਾਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਯੁਠੰਗਾ ਮਾਰਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਸੇਵ ਚੈਸੇ ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਠੰ
ਆਠਿੰਚਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਆਮੋਦਯੋਗਮੈਨਦਿ.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ ॥

ਨਿਯਮਯਿਨ ਝਾਨੁਲੁ ਤਮ ਜੀਵਿਠੰਮੰਤਾ ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮਰਚਿਪੋਲੋਂਨਿ ਵਾਰੁ.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਲਾਂਠੀ ਭਕੁਡੁ ਤਨ ਵੰਸ਼ਾਨਿਸੁੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਕੁਲੋਂ
ਆਮੋਦਿੰਚਡਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਜੀਵਨਠੁਠਾਠੋਂ ਆਮੋਦੰ ਪੋਂਦਿਨਪਠੁਠੀਕੀ, ਸਠੁਠੰ ਸੰਕਲਿਠੁ
ਵਠੁਲੁ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਨਿਠੋਂਨਸਾਗਿਸੁਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువాకర్ణలో విలీనమైన అమరుడు అవుతాడు మరియు చనిపోయినవారు అని పిలవబడరు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥

మనం ఆయనను ప్రేమతో జ్ఞాపకం చేసుకోవడం దాత్రా అంతటిని పరిశుభ్రమైన దేవునికి సేవచేయాలి.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥

గురు సాంగత్యంలో చేరడం దాత్రా మాత్రమే మనం దేవుని నామములో విలీనం కాగలం.

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾਈਐ ॥

ఓ దేవుడా, సరోస్థత్తుడా, నీ సేవే, మూర్ఖుడగు ననుక్షు సేవకు నిమగ్నము చేయుము;

ਹਰਿ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥

నేను మీ భక్తుల వినయ సేవకుడిని, దయచేసి ననుక్షుజ్ఞాపించండి,

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥

తదాత్రా నేను గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా మిమల్ని గుర్తుంచుకోవచ్చు|| 2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥

సృష్టికర్త సత్తుంగా వ్రాసిన ముందుగా నిర్ణయించిన విధి ప్రకారం వ్యవహరించాలి.

ਮੇਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥

దేవుడు తన విధిలో భావోద్ధృత అనుబంధం యొక్కకషాయాన్నివాశాడు, అతను సద్గుణాల నిధి అయిన దేవుణ్ణి మరచిపోతాడు.

ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥

ఆ లోకప్రజలను ఆధాత్మిశ్టంగా సజీవంగా పరిగణించకుండా ఉండండి, వారు చనిపోయినట్లు దర్థదత్తప్తు ప్రేమలో మునిగిపోతారు.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਯਾਸਿ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨੀ ਵਾਰੁ, ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਨੀਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁਲੋਂ
ਅਨੁਮਤਿੰਚਬਡਰੁ.

ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਅਤਠੁਤ ਭਯੰਕਰਮੁਨੈ ਦੁਃਖਾਨਿਘੁਰਿਸੁਤਾਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰਿ ਕੁਮਾਰੁਲੁ
ਲੈਦਾ ਵਾਰੁ ਮਾਯਨੁ ਘੋਗੁ ਚੋਸਿਨ ਵਾਰਿ ਭਾਰਠੁ ਵਾਰਿਠੋ ਪਾਟੁ ਵੇਝਠੁ.

ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸਿ ॥

ਵਾਰੁ ਸੁਝਲੋਂ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਲ ਵਾਰੁ ਤੀਵੁ ਵਿਚਾਰੰਠੋ
ਨਿਠੁਰਾਠੁ.

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੇ ਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥

ਸਠੁਠੁੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠੁਲੁ ਪੈ ਏਵਰੁ ਆਧਾਰਪਡਰੁ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਵਾਰਿ ਪੈ ਨਮੁਕੁੰ
ਘੋਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਸੁਠਿਠਿੰਚਿਨ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਏ ਨਾਨਕੁ ਅਤਠੁਤ ਠਾੰਠਿਠੋ
ਝੀਵਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਸੁਰਮੈ ਮਾ ਬੰਧੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੈਠੋਠੀਲਾਪੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੈਕੁ
ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੈ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਠੁਠੁਠੋ ਮਮੁਠੁਠੁਲੁਸੁਤਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

ਵੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਸੁਠੁਗੁਰੁ ਚਿਠੁਠਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਠੁ
ਦੇਵੁਨੀਲੋਂ ਲੀਨਮੈ ਠੰਠਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਦੁਠੁਦੁਠੈਮਠੋਂ ਅਨੁਬੰਧੰ ਠੰਠੁਠਾਰਿਨੀ ਸੇਠੁਠੁਠੁਲੁ ਅਨੀ ਪਿਲਵਰੁ; ਵੀਰੁ
ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਠੈ ਠੁਠੈਲਨੁ ਆਚਰਿਸੁਤਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥

ਸੁਠੰਕਲਿਠੁਲੈਨ ਵਾਰੁ ਸਾਠੁਪਰੁਲੁ; ਏਵਰਿ ਵਠੁਹਾਰਾਲਨੁ ਵਾਰੁ ਪਰਿਠੁਠੰਚਲੈਰੁ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੇਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, వారు గతంలో తమ సొంత పనుల ఫలానిష్ఠులను తారు, మరియు వారి ముందుగా నిర్ణయించిన విధిని ఎవరూ చెరిపివేయలేరు. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਠੀ:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ఓ' దేవుడా, ప్రపంచానిష్ఠులను తరువాత, మీరు ఈ నాటకానిష్ఠులను చేశారు.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥

మీరు మాయ యొక్కమూడు విధానాలను సృష్టించారు, ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి, మరియు మొత్తం ప్రపంచవాళ్లంగా దాని పట్ల ప్రేమను పెంచారు.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥

అహంకారములో వ్యవహరించే వారు తమ క్రియలను లెక్కించమని కోరబడతారు మరియు జనన మరియు మరణ చక్రానికి కేటాయించబడతారు.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

భగవంతుడు సత్తుంగా అనుగ్రహనిష్ఠులకు గురువు ఈ అవగాహనను అందిస్తాడు.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥

నేను ఎప్పటికీ నా గురువుకు అంకితం చేస్తాను, అవును నేను అతనికి అంకితం చేసి ఉన్నాను. ॥ 3॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥

మనసును ప్రలోభపెట్టే మాయ ఎంత శక్తివంతమైనదంటే, అది మొత్తం ప్రపంచానిష్ఠులను మోసం చేసి మోసం చేసి చుట్టుముట్టింది.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

సత్తుం సంకలిత్ర వస్తులు దాని చేత వినియోగించబడుతున్నావు; కానీ నిత్య నామంకు తమను తాము అనుసంధానం చేసుకున్నారవు అనుచరులు రక్షించబడతారు.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਗੁਰੁవు ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਨਾਮਾਨਿਘਾਨੀਚਕੁੰਡਾ, ਪੁਪਚਮੰ ਪੀਚੀਘਾ
ਤਿਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁਨੀ ਚੂਡਟਾਨੀਕੀ ਵਸੁਟਾਡੁ.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥

ਲੋਕਵਫ਼ਤ੍ਹਾਹਾਰਾ ਲੋ ਨਿਮਗਘ੍ਰਿ, ਤਨ ਅਮੂਲਘ੍ਰਿਣ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘ੍ਰਿਠੰਗਾ ਵ੍ਰੁਧਾ ਚੋਸ੍ਰਾਡੁ; ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ ਸਮਾਧਾਨਪੁ ਪ੍ਰਦਾਤ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਆਯਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰਠਿਠਿੰਚਲੇਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ, ਵਾਰਿਕੀ ਅਲਾਠਿ ਮੁੰਡੁਗਾ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਿਨ ਵਿਧਿ ਓੰਡਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੁਰੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮ ਅਦੁਠ੍ਰਿਮੈਨ ਮਕਰੰਡੰ ਪ੍ਰਠਿ ਮਾਨਵੁਡਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋੰਗਿਪੋਰੁਠੁੰਡਿ, ਕਾਨੀ ਸੰਠ੍ਰੁ ਸੰਕਲਠ੍ਰੁ ਕਲਿਗਿਨ ਵਠ੍ਰੁਲੁ ਦਾਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥

ਓਕ ਜਿੰਕ ਤਨ ਸੋਠੰ ਮਸੋਕਸੁਵਾਸਨਨੁ ਗੁਰਿੰਚਨਠ੍ਰੇ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੋਪਾਠੋ ਮੋਸਪੋਯਿ ਚੁਠ੍ਰਾ ਤਿਰੁਗੁਠੁੰਡਿ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥

ਅਲਾਗੇ, ਆਠਠੰਕਲਿਠ੍ਰੁਡੈਨ ਵਠ੍ਰਿ ਨਾਮ ਅਦੁਠ੍ਰਿਮੈਨ ਮਕਰੰਡਾਨ੍ਰਿਡਿਚਿਪੇਠ੍ਰਿ, ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁਠ੍ਰੁ ਤਨਨੁ ਠਪੁਠ੍ਰਾਰਿ ਪਠ੍ਰਿੰਚਾਡੁ ਕਾਬਠ੍ਰਿ ਮਾਯਨੁ ਗੁਮਿਕੂਡਾਡੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕ੍ਰੁਅਰੁਡੈਨ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ (ਸਰੈਨ) ਅਵਗਾਪਾਨਨੁ ਪੋੰਡਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦੇਵੁਡੁ ਠਮਲੋ ਓਨਾਠ੍ਰੁਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੋਲਾ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਠੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਵਾਰਿ ਨਾਲੁਕਲਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਓਚਠ੍ਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੁ ਨਾਮ ਆਨੰਡਾਨ੍ਰਿ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸ਼ਾਰੁ

ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਓਬੁਠ੍ਰੁੰਡਿ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਠ ਦਾਠ੍ਰਾਨੋ ਭਗਵੰਠੁਡਿਠੋ ਈਕ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਲੋਚਿੰਚਕੁੰਡਾ ਪੁਰਪੰਚੰ ਮੋਉਤੁੰ ਵੇਰੀਗਾ
ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਪੁਠੁੰ ਚੇਂਸੁੰਦੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੇ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂਵੁ ਯੋਕੁਪਦੰ ਮਾਤੁਰਮੇ ਅਦੁਠੁਮੁਨੇ ਮਕਰੰਦੰ, ਇਦੀ ਗੁਰੂ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਸੀਕੁਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥

ਅਠੁੰ ਚੇਂਸੁਕੋਲੇਨੀ ਆ ਦੇਵੁਡੁ; ਚੋਪਠੁਡੀ, ਮਨੰ ਅਤੁਡੀਨੀ ਏਲਾ ਗੁਰੁਪਿੰਚਗਲੰ?

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥

ਅਤੁਨੀਕੀ ਰੂਪੰ ਲੇਦਾ ਲਕੁਣੰ ਲੇਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤੁਨੁ ਚੁਾਡਲੇਡੁ; ਓ ਭਕੁਡਾ,
ਮਨੰ ਆਯਨਨੁ ਏਲਾ ਧਾਨੀੰਚਗਲਮੋ ਚੋਪਠੁਡੀ?

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗੰਮੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥

ਆ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁਨੇ, ਨਿਪੁਠੁਮੁਨੇ ਦੇਵੁਡੁ ਅਠੁੰ ਚੇਂਸੁਕੋਲੇਨੀਵਾਡੁ; ਆਯਨ
ਸਦੁਠੁਣਾਲਲੋ ਦੇਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਾਠੁਡਾਲੀ ਮਰਿਯੁ ਪਾਡਾਲੀ?

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥

ਆਯਨ ਮਾਤੁਰਮੇ ਨੀਤਿਮੰਤੁਠੁਣੇਨ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਪਿੰਚੇ ਦੇਵੁਠੁਣੀ ਗੁਰੁਪਿੰਚੇ
ਮਾਠੁਡਾਨੀਅਨੁਸਰਿੰਚੁਾਡੁ.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥

ਗੁਰੂਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਅਵੁਠੁਡੁ;
ਪਰਿਪੁਠੁ ਗੁਰੂਵੁ ਗਾਰੁ ਆਯਨਕੁ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਾਕੁ ਵੇਲੁਡੀੰਚਾਰੁ. ॥ 4॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੇਲੁ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੇਰੀ ਭੇਹਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਪੁੰਮ ਕੋਸੰ ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਤੀਵੁਮੁਨੇਨ ਪਿੰਸਲਕੁ ਗੁਰੁਣੇ, ਦਾਨੀ ਨੁੰਡੀ ਦੁਃਖੰ
ਕੂਾਡਾ ਬਯੁਟਕੁ ਰਾਦੁ.

ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥

ਦੇవుని ప్రేమ కోసం నేను నా శరీరాన్ని శాంతి దాత్రా నా శరీర శాంతిని తాగ్రం
చేస్తాను) అంకితం చేస్తున్నాను.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥

ఓ నానక్, ఈ కారణంగా, దేవునితో నా బంధం రాత్రి సమయంలో లేదా పగటిపూట
ఆగిపోదు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੋਇ ॥

నా ప్రేమమైన-దేవుడు చాలా ఉల్లాసంగా ఉన్నాడు; అతను తన ప్రేమతో దానిని
నింపడం దాత్రా నా మనసును ప్రలోభపెట్టాడు.

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥

ముందుగా చూడబడిన బట్ట డై యొక్క వేగవంతమైన రంగును నిలుపుకున్నట్లే,
అదే విధంగా మనసు కూడా దేవునికి లొంగిపోవడం దాత్రా దేవుని యొక్క ప్రేమమైన
ప్రేమతో నిండిపోతుంది.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕేਹ ॥੨॥

ఓ' నానక్, దేవుని ప్రేమ యొక్క వేగవంతమైన రంగు మసకబారదు, మరియు
అతని ప్రేమతో నిండిన మనసును మరే రంగు ప్రభావితం చేయదు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥

దేవుడు అందరిలో నుండి ప్రవేశిస్తున్నాడు, ఆయన సత్యంగా ఆయన తన
నామాన్ని చాచుచేలా చేస్తాడు.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

సత్యంగా ప్రపంచాన్ని సృష్టించడం దాత్రా, అతను వారి పనులకు కట్టుబడి
ఉంటాడు.

ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥

కొందరు భక్తి ఆరాధనలో పాల్గొంటారు, మరి కొందరు దారి తప్పడానికి
కారణమవుతారు.

ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥

ಆಯನ ದೆವುನಿ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥನੀತಿಕರಮੈನ ಮಾರ್ಗಮುಲೆ ಕೊಂತಮಂದಿನಿ ಊಂಚುನು,
ಮರಿಕೊಂದರು ಆಯನ ಊಧೈಶಪೂರಕ್ಷಂಗಾ ಮಾಯನು ವೆಂಟಪರುಗೊತ್ತೆ ಮಾರ್ಗಂಲೆ
ಪಂಪಿಂಚಾಡು,

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ನಾಮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥

ಭಕ್ತುಡು ನಾನಕ್ ದೆವುಣ್ಣಿ ಆರಾಧನತೆ ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾಡು ಮರಿಯು ಗುರುವು ಬೊಧನಲ
ದಾಠಾ ಅತನಿ ಪ್ರಶಂಸಲನು ಪಾಡಾಡು. || 5||

ਸਲੋਕੁ ਮಃ ੩ ॥

ಶ್ಲೋಕಂ, ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇವਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ಸತ್ಯಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಚೆಸಿನ ಸೆವ ಫಲಪ್ರದಮੈನದಿ,
ಮನಸುಣ್ಣೆ ದಾನಿನಿ ಚೆಸೆ.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

ಮನಸು ಋಯುಕ್ತೋರಿಕ ಯುಕ್ತಫಲಾಲನು ಅಂದುಕುಂಟಾರು ಮರಿಯು ಲೊಪಲ ನುಂಡಿ
ಅಹಂ ಪೊತುಂದಿ.

ਬੰਧਨ ਤੇੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮಾਇ ॥

ಅಟುವಂತಿ ಸತ್ಯಗುರುವು ಸೆವ ಲೊಕ ಬಂಧಾಲನು ವಿಚಿನ್ನಿಣ್ಣು ಚೆಸ್ತುಂದಿ, ದುಝಣಾಲ
ನುಂಡಿ ವಿಮುಕ್ತಿ ಚೆಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು ಶಾಶ್ವತ ದೆವುನಿಲೆ ಲೆನಮೆ ಊಂಟುಂದಿ.

ਇਸು ਜਗ ਮਹਿ ನಾಮੁ ಅਲತು ਹੈ ಗುರಮುಖಿ ਵಸੈ ಮನಿ ਆਇ ॥

ಃ ಪ್ರಪಂಚಂಲೆ ನಾಮಾನ್ನಿಗಪಿಂಚಡಂ ಚಾಲಾ ಕಷ್ಟಂ, ಕಾನಿ ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು
ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠಾ ಅದಿ ಒಕರಿ ಮನಸುಣ್ಣೆ ನಿವಸಿಸ್ತುಂದನಿ ಒಕರು ಗ್ರಹಿಸ್ತಾಡು.

ਨಾನਕ ਜੇ ਗੁರು ಸੇವਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

ಓ' ನಾನಕ್, ಆಯನ ಗುರುವು ಬೊಧನಲನು ಅನುಸರಿಂಚೆ ವಕ್ಷಿತಿ ನೆನು ಅಂಕಿತಂ
ಚೆಯಾನು. || 1||

ਮಃ ੩ ॥

ಮೂಡವ ಗುರುವು:

ਮਨਮುಖ ಮੰਨು ಅਜಿತು ਹੈ ದುಜೆ ಲಗೈ ಜಾਇ ॥

ಆತಭಿತ್ತಂ ಗಲ ವಕ್ಷಿ ಮನಸುಜಯಿಂಚಲೆನಿದಿ, ಎಂದುಕಂಚೆ ಅದಿ ದಠದಠ್ರೇಮಲೆ
ಇರುಕುಣ್ಣೊತುಂದಿ, ದೆವುಡು ಕಾಕುಂಡಾ ಇತರ ವಿಷಯಾಲು.

ਤਿਸ ਨੇ ਸੁਖ ਸੁਖਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥

ಕಲలో కూడా శాంతి ని కనుగొని, తన జీవితాని ఖిపరీతమైన దుఃఖంలో దాటిస్తాడు.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥

పండితులు ప్రజల ఇళ్లలో లేఖనాలను చదవడం మరియు పఠించడంలో అలసిపోయారు మరియు సిద్ధులు మాయలో కూర్చోని అలసిపోయారు,

ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

కానీ ఈ మనస్సునియంత్రణలోకి రాదు, అటువంటి ఆచారబద్ధమైన పనులు చేయకుండా అలసిపోయినప్పటికీ.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥

అరవై ఎనిమిది పవిత్ర మందిరాల్లో పవిత్ర దుస్తులు ధరించి సాక్షం చేయడంలో వేషధారులు అలసిపోయారు;

ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥

తమ మనసులు ప్రితి తెలియదు మరియు సందేహం మరియు అహంలో కోల్పోతారు.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥

గురుకృప వలన దేవుని పట్ల భక్తిపూరకమైన భయము పెరుగును, గొప్ప అద్భుతము వలన, మనసులో దేవుని ఉనికి సాక్షాత్కరించబడుతుంది.

ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥

అవును, దేవుని పట్ల గౌరవనీయమైన భయం పెరిగినపుడు మాత్రమే, గురువు మాట దాఢా ఒకరి అహం కాలిపోతుంది మరియు మనసు స్వయంత్రణలో వస్తుంది.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥

దేవుని ప్రేమతో నిండిపోయినవారు నిషబ్ధంగా ఉంటారు; వారి ఆత్మదేవుని సరోవర వేలుగులో కలిసిపోతాయి.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, నామ సత్యగురువును కలిసిన తరువాత మాత్రమే సీక్ష్రించబడుతుంది మరియు తరువాత ఒకరు ఖగోళ శాంతితో నివసిస్తారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పారీ:

ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥

రాజులు మరియు చక్రవర్తుల ఆనందోత్సాహాలు కొనిపోజులు మాత్రమే ఆహ్లాదకరంగా కనిపిస్తాయి.

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥

మాయపై ఈ ప్రేమ ఒక క్షణంలో అరిగిపోతుంది, ఇది సఫ్ ప్లవర్ రంగు లాంటిది.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥

ఈ ప్రపంచం నుండి బయలుదేరినపుడు లోక సంపద వెంట వెళ్ళు, కానీ ఖచిత్రంగా దానిని సేకరించడానికి చేసిన పాపాల భారానిస్తీసుకువెళుతుంది.

ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ਮਰਠਨ ਒ਕਦਾਨਿ ਸੁਆਠੀਨ ਚੇਸੁਕੁਨਿ ਤਰਿਮਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਒ਕਰੁ ਪੁਰੀਗਾ
ਭਯੰਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਸੁਆਠੀਨ ਚਨੰਦੁਕੁ ਒ਕਰੁ ਘੋਰਮੈਨ ਪਸ਼ਾਠਾਪਪਡਤਾਰੁ,
ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਒ਕਰਿਕੀ ਮਠੀਠੁ ਅਵਕਾਸੰ ਲਭਿੰਚਦੁ. ॥ 6॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਮਰਠਨ ਰਾਕੁਸੁਲਕੁ ਕਠੁਬਡੀ, ਅਤਨਿ
ਨੁਂਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਠਨਠਾਰੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਦੁਃਖਾਨਿ ਭਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਜਨਨ ਮਰਠਨ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਕੋਨਸਾਗਲੇਰੁ.

ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥

ਸੰਦੇਹਪੁ ਸੁੰਨੀ ਵਾਰਿਨਿ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੁਦੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦੁਃਖੰ ਤਰੁਵਾਤ ਦੁਃਖਾਨਿ
ਭਰਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਕੁਮਿਸੁੰ, ਅਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟੁ ਦਾਠਾ
ਅਯਨਠੋ ਏਕੰ ਅਵੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥

ਸਤਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨਿ ਵਾਰੁ, ਅਯਨ ਨੁਂਡੀ ਤਮ ਮੁਖਾਲਨੁ ਪਕਠੁ
ਤਿਪਿਠੁਠੁ, ਵਿਸ਼ਾੰਤਿ ਲੇਦਾ ਸਾੰਤਿਕੀ ਸੁਾਨੰ ਦੋਰਕਦੁ;

ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਵਿਡਾਕੁਲੁ ਤੀਸੁਕੁਨੁ ਮੁਪਿਠਲਾ ਠੰਟਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਝੰਟਿੰਟਿਕੀ ਤਿਰੁਗੁਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਚੇਡੁ ਪਾਠੁ ਕਾਰਠੰਗਾ ਅਵਮਾਨਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥

క్షमించబడిన ఆ గురు అనుచరులైన ఓ నానక్, సత్యగురువు వారిని దేవునితో ఏకం చేస్తాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥

నిత్యదేవుణ్ణి ఆరాధనతో సత్రించుకునేవారు, భయంకరమైన లోకదుర్గుణాల సముద్రాన్ని ఈ దుతారు.

ਜੇ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥

ఎల్లపుణ్ణు దేవుని నామానిష్ఠురించేవారు మరణ రాక్షసుని దాత్రా పంపించబడతారు.

ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਏ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥

దేవుణ్ణి ప్రేమపూరక్షంగా గుర్తుంచుకుంటునవారు దేవుని సంక్షంలో గౌరవించబడతారు.

ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥

ఓ దేవుడా, వారు మాత్రమే మిమల్ని ఆరాధనతో గుర్తుంచుకుంటారు, ఎవరిపై మీ కృప ఉంది.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥

గురువు బోధలను అనుసరించడం దాత్రా సందేహాలు మరియు భయాలు అదృశ్యువుతాయి: ఓ దేవుడా, ననుక్షిరత్రించండి, తదాత్రా నేను ఎల్లపుణ్ణు మీ ప్రశంసలను పాడతాను. || 7||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

शोकं, मूढव मेघ्नाः

ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੁ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥

దేవుని నామము యొక్క అదుత్తమైన ఆహారము యొక్క సారమైన మూడు విషయములు (సత్యము, తృప్తి, మరియు ధాన్యము) ఉన్న హృదయము,

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

మనసు క్షుదిరే ధినుసును, దుర్గుణాల నుండి సేభ్యము పొందే మార్గాన్ని కనుగొంటుంది.

ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਓ' ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ੱ ਆਧਾਭ੍ਰਿਙ ਆਹਾਰਾਨਿਙਨੁਗੋਨਡੰ ਚਾਲਾ ਕਙੁੰ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਫੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਢਾਠੁ ਮਾਠੁਰੇ ਸੰਙੁਰਿੰਚਵਚੁ)

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥

ੱ ਚਿਕੁਙੁਡੀਨਿ ਮਨ ਮਨਸੁਲੁ ਨੁੰਡੀ ਂਦੁਕੁ ਬਯੁਟਕੁ ਠੀਯਾਲੀ? ਢੀਨਿ ਮਨ ਘੁਢਯਾਲਲੋ ਂਘੁਠੁ ਘੁੰਦੁਫਰਚਾਲੀ.

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥

ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ੱ ਚਿਕੁਙੁਡੀਨਿ ੱਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁ ਡਿਙੁਠੁ ਢਾਨਿ ਫਰਿਘਾਠਾਨਿ ਕਨੁਗੋਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਢਲ ਢਾਠੁ ਕੁਘਿ ਚੇਯੁਡੰ ਢਾਠੁ ਢੇਵੁਠੁ ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਗੁਰੁਵੁ ਫੁਰੇਫਿੰਚੇ ੱ ਚਿਕੁਙੁ ਅਠਨੁ ਮਾਠੁਰੇ ਫਰਿਘੁਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜੇ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ਢੇਵੁਨਿਠੋ ਘਕੁਠੁਗਾ ੱਡਡਾਨਿਕਿ ਮੁੰਦੁ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡੀਨਵਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਠਮ ਮਨਸੁਲੁਨੁ ਸਠੁਗੁਰੁ ਬੋਢਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੁਗਾ ਚੇਯੁਡੰ ਢਾਠੁ ਆਯਨਠੋ ਵਿਲੀਨੰ (ਘਕੁਠੁ) ਅਵੁਠਾਰੁ

ਆਪਿ ਵਿਢੇਡੇਨੁ ਸੇ ਵਿਢੇਡੇ ਢੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥

ਢੇਵੁਡੁ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ ਵੇਰੁਚੇਸੇਵਾਰੁ, ਢੇਵੁਨਿ ਠਘੁਠੁਠਰ ਵਿਘੁਯਾਲੁਨ ਢੁਠੁਢਫੁਫੇਮਲੋ ਠਫਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁ ਆਯਨ ਨੁੰਡੀ ਢੁਾਰੰਗਾ ੱਂਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਵਿਢੀ ਲੇਕੁੰਡਾ ੱਕਰੁ ੱਮਿ ਘੁੰਡਗਲਰੁ? ਅਠਨੁ ਅੰਦੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨਿਠੁਯਿੰਚਿਨ ਢਾਨਿਘੁੰਘੁਢਿਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਘਾਰੀ:

ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥

ਸਨਿਘੁਠੁਲੁ ਕਲਿਸਿ ਕੁਾਰੋਘੁ, ਢੇਵੁਨਿ ਭਕੁਠੁਲੁ ਆਯਨ ਘਾਟਲਨੁ ਘਾਡਠਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਸਮਰਿਠਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ಎਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਮੁਹਿਮਨੁ ਪਾਡਮੁਨਿ
ਭਤਰੁਲਕੁ ਸਲਹੁ ਭਸ਼ਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੋਨੁਨਮਿਠਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਸਮਰਿਠਚਬਠ੍ਠਾਨੁ.

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਖ਼ੀਰੁ ਗੁਰਿਮੰਚੇ ਸਾਮਰ੍ਠ੍ਠ ਊਨੁਅਟੁਵੰਠੀ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਠੋ
ਨਨੁਖ਼ੀਕੰ ਚੇਯੰਠੀ.

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁਆ ਚੁਾਡਗਲ ਵਾਰੀਕੀ ਨਨੁਖ਼ੀਰੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਨੁ.
॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥

ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਕੁੰਡਾ ਪੁਰਜਲੁ ਏਲੁਪੁਰੁਖੁ ਪੁਰਪਚੰਦਲੋਂ ਲਕੁਣੁ ਲੋਕੁੰਡਾ
ਤਿਰੁਗੁਤੁ ਆਧਾਠੀਠ ਨਠੁਵਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਨਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਦੋਂ, ਸਠੀਠੁੰਗਲ ਵਠੁਲੁ ਅਲਾਠੀ ਪਨੁਲੁ ਚੋਂਨਾਰੁ, ਅਦਿ ਆਧਾਠੀਠ
ਅਝਾਨਾਨੀਕੀ ਚੀਕਠੀਨੀ ਕਲੀਗਿਸੁੰਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਾਨੁਚਰੁਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਮੁ
ਯੋਕੁਠਾਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਠੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥

ਏਲੁਪੁਰੁਖੁ ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁਨੋ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਆਧਾਠੀਠ ਸਮਠੀਠੀਲੋਂ
(ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਲੋਦਾ ਨਿਦੁਰਪੋਤੁਨਠੁਠੁ) ਮਿਗੀਲੀ ਊਂਟਾਡੁ,

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥

ਤਨ ਸੰਦੋਹਾਲਕੁ ਮੋਸਪੋਯੀਨ ਏਕ ਸਠੁੰਕਲੀਠੁ ਵਠੀ ਲਕੁਣੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤੁ
ਊਂਟਾਡੁ;

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਆਂਦੋਲਨਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਆਂਤਿਯੁਤ ਨਿਦੁਰਕੁਡਾ
ਪੋਲੋਡੁ.

ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥

ਆਧਾਠੀਠ ਝਾਨੁਲੁ ਦੋਵੁਨੀ ਪੁਰੇਮਲੋਂ ਮੋਲੋਠੀ ਨਿਦੁਰਪੋਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਨਾਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯੁਬਠਾਨੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਓਯਿਨ ਵਾਰੁ ਆਯਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਮੈਨ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਝਾਪਕੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੇ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਤੁਠੈਨ ਏਕੇ ਏਕੁਦੇਵੁਠੈ ਆਰਾਧਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ;

ਹਰਿ ਇਕੇ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੇ ਉਤਪਤਿਆ ॥

ਏਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਸ਼ਾਠਿਪੁੰਛਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਏਵਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ.

ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਠਾਰੁ ਤਮ ਭਯਾਲਨੁ
ਠੋਲਗਿੰਚੁਕੁਨਾਰੁ.

ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਐ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੈ ਆਰਾਧਨਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,
ਗੁਰੁ ਭੋਧਲ ਦਾਠਾ ਏ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਆਯਨੇ ਆਸ਼ੀਰਠਿਸਾਡੁ. ॥ 9॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥

ਏਦੋ ਨਿਜਮੈਨ ਅਵਗਾਹਨਨੁ ਏਚਿਛੁਠੈ ਆਧਾਠਿਠ ਝਾਨੰ ਮਨਸੁਠੋਕੀ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਕਠੋਠੈ;

ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਠਾਨੁ ਚੂਡਨਿ ਆ ਦੇਵੁਠੈ ਏਲਾ ਸੁਤਿੰਚਵਚੁਠੈ ਆ ਵਿਧੰਗਾ ਆਧਾਠਿਠੰਗਾ
ਅਝਾਨਿ ਅਯਿਨ ਵਠੀ ਅਝਾਨੰਲੋ ਮਰਿੰਠ ਚੀਕਟਿਲੋ ਪਡਿਓਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਅਪੁਠੁ
ਮਨ ਮਨਸੁਠੋ ਏਲਪੁਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਦੇਵੁਠੈ ਮਨੰ ਗ੍ਰਹਿਸਾਮੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਧਿਵਫ਼ਦਮ ਫਕਫ਼ੈ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੇ; ਕਾਬਫ਼ਿ, ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ਿਮਾਫ਼ਰਮੇ
ਫ਼ਰਿਬਿੰਬਿੰਚੰਡੀ.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਦਿਵਫ਼ਦਮ ਨਿਫ਼ਰੁਕੁ, ਨਾਮਮ ਵੰਫ਼ੀ ਅਮੂਾਲਫ਼ੈਨ ਰਫ਼ਾਫ਼ੁ ਸੰਪਦਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੈਵਿਕ ਧਰਾਫ਼ਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਦੁਕਾਫ਼ਨੰ ਸਫ਼ਰੁ.

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਫ਼ਰਯੋਯਕੁਫ਼ੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਆਫ਼ੀਰਫ਼ਿਫ਼ੈ, ਆ ਸੰਪਦਲੁ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਫ਼ਾ
ਸੀਫ਼ਰਿੰਚਬਡਫ਼ਾਯੁ.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਚਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਆ ਨਿਯਮੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ ਫ਼ੀਲ ਚੈਫ਼ੁ, ਅਨੰਠਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚੈਵਾਡੁ,

ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥

ਅਠਨਿ ਦੁਫ਼ਿਲੋ, ਵਿਫ਼ਪੁਰਿਠਮੈਨ ਮਾਯੁ ਮਧਫ਼ੋ ਨਿਵਸਿਫ਼ੁਨਫ਼ੁਠੁ ਕੂਫ਼ਾ ਨਾਮੁ
ਅਦੁਫ਼ਮੈਨ ਮਕਰੰਦਮ ਬਫ਼ਿਠਠੰ ਚੈਯੁਬਡੁਠੁੰਦਿ; ਕਾਨੀ ਫਕ ਵਫ਼ੀ ਦਾਨਿਨਿ ਦੇਵੁਨਿ
ਕੁਪ ਦਾਫ਼ਾ ਮਾਫ਼ਰਮੇ ਠੀਫ਼ੁਕੁੰਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਨੰ ਚਪਫ਼ੁਠੁ ਕੂਫ਼ਾਲਿ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਲੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡੀਨ ਦੇਵੁਠੁਠੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਫ਼ਾਰੀ:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੁਠੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥

ਅਸਠਾਫ਼ਿਠਚਰਿੰਚਡੰ ਦਾਫ਼ਾ ਡੀਵਿੰਚੈ ਵਾਰਿਕੀ ਸਫ਼ਰੁ ਸੰਠੋਫ਼ਕਰਮੈਨਦਿ ਕਾਦੁ.

ਜੇ ਕੇ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੁਠੁ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਨਿਯੰ ਮਾਫ਼ਾਫ਼ਿਠੈ, ਠਪੁਠੁ ਵਫ਼ੀ ਕੋਪੰਠੋ ਮੰਡੁਠੁੰਦਿ.

ਕੁੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੁੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥

ఒక కాకి మురికితినడం దాఠ్రా సంతృప్తి చెందినట్లే అబద్ధాలు చెప్పేవారు అబద్ధం దాఠ్రా సంతృప్తి చెందుతారు.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥

దేవుడు కరుణను ప్రసాదించే వాడు, నామాన్నిపేమపూరక భక్తితో ధానిస్తాడు.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੁੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాఠ్రా నామాన్నిపేమగా గుర్తుంచుకోవడం దాఠ్రా ఒకరి అబద్ధం మరియు పాపాలు అదృశ్యమవుతాయి. || 10||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥

ఓ పేక్, మీ మనస్సుపైతిచోటా తిరుగుతూ ఉంది; మీ మనస్సును మీలో మీరు తిరిగి తీసుకురండి;

ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥

ఈ కుంటి, వంకర సాకులనిర్మిటినీ విడిచిపెట్టి, గురువు మాటను అర్థం చేసుకోండి.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥

సత్యగురువు ముందు భక్తితో నమస్థించండి; ప్రతిదీ తెలిసిన వక్తి.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੁ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥

మీ ఆశలు మరియు కోరికలను కాలర్పి, మరియు మీరు ఒక రోజు బయలుదేరాలని తెలుసుకొని ఈ ప్రపంచంలో అతిథిలా జీవించండి.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥

మీరు సత్యగురు చిత్తానికి అనుగుణంగా నడుచుకుంటే, అపుడు మీరు దేవుని సమక్షంలో గౌరవించబడతారు.

ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥

ఓ నానక్, శాపగ్రస్తులు వారి బట్టలు, మరియు నామాన్నిధానించని వారి ఆహారం శపించబడింది. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੇవుਨੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਕੁ ਅੰਤੰ ਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲ ਵਿਲੁਵਨੁ
ਵਰ੍ਠਿੰਚਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਮਹਿਮਾਨੀਠੁ ਮੁਨੈ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਸੁਗੁਣਾਲਲੋ ਲੀਨਮੁ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਚੇਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਊ ਸਰੀਰਾਨੀਕੁਕ ਵਸ੍ਰੰਗਾ (ਅਠਠੋਸੰ) ਰੂਪਾੰਡਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਕ੍ਤੀ
ਅਰਾਠਨ ਯੋਕੁਕੁੰਬ੍ਰਾਯਿਡਰੀਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥

ਊ ਸਰੀਰੰ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਦਿਵਧੁਰਾਠੁਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਿੰਡਿ;

ਕੇਈ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥

ਕਾਨੀ ਦੁਵਿਕ ਝਾਨੀ ਅਯਿਨ ਅਰੁਦੁਨ ਵਠੀ ਮਾਠੁਮੇ ਊ ਵਾਸੁਵਾਨੀਠੁਨ ਮਨਸੁਠੁਠੋ
ਪੁਰਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁਠਾ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਸੇ ਬੁਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਪੁਰੇਪਿੰਚੇ ਊ ਚਰਨੁ ਅਠਨੁ ਮਾਠੁਮੇ
ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਊ ਅਲੋਚਨਨੁ ਊਚਠੁਨੁਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁਠਾਨੇ ਨਿਠੁਠੋਵੁਠੁਠੀ
ਠਾਠੁੰਚਵਚੁ॥ 11॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਭ੍ਰੋਂਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥

ਗੋਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲੂ ਚਕ ਨਿਰ੍ਰਿਘ ਨਿਜਮੈਨ ਕਥ ਲੇਦਾ ਚਕ ਨਿਰ੍ਰਿਘ ਪਰਿਠਿਠਿ ਗੁਰਿਚਿ
ਮਾਠ੍ਲਾਡਵਚੁਕਾਨੀ ਵਾਟੀਲੋਨੀ ਬੋਧਨਲੁ ਮੋੁਤੰ ਪੁਪਚਾਨੀਕੀ ਵਰ੍ਰਿਸ਼ਾਯੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

ਪੁੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚੈ ਵਾਡੁ, ਦੋਵੁਨੀ ਪਲ੍ਲ ਗੋਰਵਨੀਯਮੈਨ ਭਯਾਨੀ
ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰੁਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਸੰਠ੍ਰੁਯਾਨੀਅਰ੍ਰੰ
ਚੈਸੁਕੁੰਟੁੰਦੀ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਵਲ੍ਲ, ਝੀਵਿਚਿ ਚਨਖੁਠ੍ਰੋ ਤਨ ਲੋਕਵਾੰਚਲਨੁ, ਅਹਾਨੀਝੁਯੀ ਸੁੈ,
ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਅਤਨੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਨਲੋ ਤਾਨੁ ਸੰਤੁਪੁ ਚੋੰਦੁਤੁੰਦੀ.

ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਮ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਪੁੈ ਵਿਠਾਠ੍ਰੰ ਲੇਨੀ ਵਾਰੁ, ਦੋਵਿਕ ਝਾਨੰਪੁੈ ਏਲਾ
ਪੁਸੰਗਿੰਚਗਲਰੁ? ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਨੀ ਵਾਰੁ, ਤਮ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਦੋਵੁਨੀਪੁੈ ਕੇੰਦ੍ਰਿਕਰਿੰਚਨੀ
ਵਾਰੁ ਚਿਵਰੀਕੀ ਦੁਃਖੰਠੋ ਅਧਿਗਮਿੰਚਬਡਠਾਰੁ.

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਅਝਾਨੀ ਕਾਵਡੰ ਵਲ੍ਲ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਰਿਯੁ ਪੁਪਚ
ਵਠ੍ਰੁਹਾਰਾਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਮੀ ਅਰ੍ਰੰ ਚੈਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ਓ' ਪੰਡਿਤੁਡਾ, ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਪੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੀ ਨੁੰਡੀ ਪੁਪਚੰ
ਮੋੁਤੰ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠੰ ਝੀਵਨੋਪਾਧੀਨੀ ਪੋੰਦੁਤੁੰਦੀ.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

గురువు మాట దాఱ్ఱా దేవుణ్ణి స్తుతించేవారు దేవునితో అనుగుణంగా ఉంటారు.

ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

ఓ' పండితుడా, దేవునితో కాకుండా ఇతర విషయాల ప్రేమతో నిండిపోవడం దాఱ్ఱా, ఒకరు సంతృప్తి చెందరు, లేదా నామ సంపదను పొందరు.

ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਗਾਇ ॥

లేఖనాలను చదవడంలో వారు అలసిపోతారు, కానీ సంతృప్తిని పొందరు; వారి జీవితంలోని ప్రతి రోజు లోకవాంఛల వేదనలో గడిచిపోతుంది.

ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

వారి ఏడుపులు మరియు ఫిర్యాదులు ఎన్నటికీ ముగియవు మరియు వారి మనస్సు యొక్క భయం తొలగిపోవు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਗੁਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, నామ సంపదను సమకూరకుండా, అటువంటి వక్తులు పూర్తిగా అవమానంతో ప్రపంచం నుండి బయలుదేరుతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥

ఓ ప్రేయమైన దేవుడా, గురువు అనుచరులతో ననుభవకం చేయండి, వారి నుండి నేను మీకు దారితీసే మార్గాన్ని అడగవచ్చు

ਜੇ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

నేను ఆ సేవ్హితుడికి అంకితం అయాభు, అతను దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడానికి నాకు మార్గాన్ని చూపిస్తాడు.

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥

నేను వారి సుగుణాలను పంచుకుంటాను మరియు దేవుని పేరును ఆరాధనతో గుర్తుంచుకుంటాను.

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

నేను ఎల్లప్పుడూ ప్రేయమైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటాను, మరియు దాని దాఱ్ఱా శాంతిని పొందుతాను.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥੧੨॥

ಈ ਅਵਗਾਹਾਨ ਨੁ ਨਾਕੁ ಇਚਿਠੁ ਸਤ੍ਗੁਰੁ ਵੁਕੁ ਨੋਨੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯੁਬਠਾਨੁ. ॥ 12॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਭ੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

ਓਕ ਪੰਡਿਤੁਡੁ ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲਪਾਟੁ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤੁ ਠਨਘੁਠੀਕੀ,
ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਘੁਨੁਡਿ ਚੋਡੁ ਕੋਰਿਕਲ ਮੁਰਿਕੀ ਕੋਠੁਕੁਘੋਕੁੰਡਾ ਠਨੁੰਡਿ

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਠ ਮੁਰਿਕੀਕੀ ਮੂਲ ਕਾਰਠੰ ਮੂਡੁ ਮੁਠੁ ਮਾਯੁ, ਪੁਪਾਪੰਚਿਕ ਸੰਪਦ
ਮਰਿਯੁ ਠਕੀ; ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰੰਲੋ ਕੂਡਾ, ਅਤਨੁ ਨਾਮਾਨੁਘੋਡਿਚਿਵੇਂਸੁਡੁ.

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥

ਪੰਡਿਤੁਲੁ ਮੋਸਘੋਯਿ ਦੁਠੁਦੁਠੁਠੀਕੀ ਠਤਚੋਯੁਬਠਤਾਰੁ; ਮਾਯੁਲੋ ਮਾਠੁਰਮੈ
ਵਠੁਹਾਰਿਸੁਡੁ.

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੁਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥

ਵਾਰਿਲੋ ਠਕਲੀ, ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਠੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਠਰਾਠਪਠਠੰ
ਵਲੁ, ਠ ਮੂਰਠੁਪੰਡਿਤੁਲੁ ਠਠਾਠੀਠੰਗਾ ਮਰਠਿਸੁਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਵਠਾਕਾਠੀਰੁੰਚਿ ਠਲੋਚਿੰਚਠੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਠੰ
ਦਾਠੁ ਠਠਾਠੀਠ ਠਾੰਠਿਨਿ ਪੋੰਦੁਤਾਰੁ.

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਪੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਘੋਯਿ, ਲੋਕਵਾਂਠਲ ਕੋਰਕੁ ਠਰਾਠਮੁ
ਲੋਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਠੋਲਗਿਘੋਵੁਨੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਪੁਦਯਾਲਲੋ ਦੇਵੁਠੀ
ਪੁਠਿਘਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਸਹਠੰਗਾ ਸੰਠੁਪੁ ਠੋਂਦਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥

ਸਭ੍ਰਿਤੰਗਲ ਵੱਡੀ ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਲੇਦੁ, ਦਾਨੀ ਵਲ ਆਯਨ ਏਠੋ ਵੇਦਨਠੋ
ਬਾਧਪਡੁਤੁਨਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

ਆਯਨਲੋ ਆਧਾਠੀਠ ਅਯੁਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਊਦੀ, ਦੀਨੀ ਵਲ ਅਤਨੀਕੀ ਏਮੀ ਅਰਠੰ ਕਾਦੁ

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥

ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਯੋਕੁਮੋਂਡੀਤਨੰ ਕਾਰਠੰਗਾ, ਅਤਨੁ ਧਾਨੰ ਚੇਯੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੁ
ਵਿਤਨਾਨਿਘੋਵਿਤੁਡੁ; ਆ ਤਰਾਠ ਲੋਕੰਲੋ ਆਯਨ ਆਧਾਠੀਠ ਜੀਵੰ ਏਲਾ ਊਂਟੁਂਦੀ?

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਧੀਨੀ ਵਿਡੀਚੀਪੇਠੀ, ਅਤਨੁ ਦਠੁਦਠਾਠੀਕੀ ਜਤਚੇਯੁਬਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਮਹਿਮਠੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਵਾਰੀਨੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੰਠੋ ਐਕਠੁ ਚੇਂਸ਼ਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥

ਆ ਨਾਲੁਕ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਆਘੋਦਕਰੰਗਾ ਊਂਟੁਂਦੀ, ਐਦੀ ਦੇਵੁਨੀ
ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਂਦੀ

ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਯੋਕੁਧੁਰੀ ਏਕਾਗ੍ਰਠਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚਲੀਂਸੁਂਦੀ,
ਐਦੀ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਸੰਠੋ਷ਕਰਮੈਨਦੀ.

ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਦਾਠਾ, ਨਾਮੁ ਰੁਚੀਨੀ ਰੁਚੀ ਚੁਸੀ, ਸੰਤ੍ਰਪੁ ਚੇਂਦੀਨ ਆ ਨਾਲੁਕ
ਐਤਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਨੰਦਾਲ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡਦੁ.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥

ਐਦੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ-ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡੁਤੁਂਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਏ
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਟੰ ਦਾਠਾ ਐਦੀ ਐਤਰੁਲੁ ਪੁਠਾਠੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਅਰਠੰ
ਚੇਂਸੁਕੋਵਡਾਨੀਕੀ ਸਹੋਯਪਡੁਤੁਂਦੀ.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥

ਦੇవుడు సత్తుంగా దయగల ఆ నాలుక, సత్యగురువును పదే పదే
గుర్తుచేసుకుంటూ ఉంటుంది. || 13||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥

ఒక ఏనుగు తన యజమాని యొక్కోదుకు లొంగిపోతుంది, మరియు ఒక అనిళ్
సుత్తి యొక్కసమెల్లకు లొంగిపోతుంది,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਉਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥

అదేవిధంగా మీరు మీ శరీరాన్నిమనసును గురువుకు అప్పించాలి, గురువు
బోధనలను పాటించడం దాట్లా సేవ చేయడానికి ఎల్లపుణ్ణూ అప్రమత్తంగా
ఉండాలి.

ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥

ಈ ਵਿਧੰਗਾ ਗੁਰੂਵੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨ ਅਹੰਨਿਪੁਰੀਗਾ ਪੁਰਸਰਿਚੈਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ
ਅਤਨੁ ਮੋੁਤੁੰ ਵਿਸ਼ਠਾਰਠਾ ਮੁਤਾਠਿਠਾੰਦਿਨਲੁ ਭਾਵਿਸੁਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਠੁੰਗਾ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਪੁਰਦਰਿਠਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤੁਰਮੇ ਗੁਰੂਵੁ
ਬੋਠਨਲ ਦਾਠਾ ਅਲੁਵਲੰਠੀ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਪੋੰਦੁਤਾਮੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਠਲ ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮਗਾ ਠਾਠਿੰਚੈਵਾਰੁ ਰਾਕ ਅਮੋਾਦਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਵੰਠਾਨਿਠਾਪਾਡੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕੁੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿਠਾੰਦੁਤਾਰੁ. ॥
2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਈਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁ ਤਨ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੈ ਸੇਠੁਪੁਰਕੁਠੁ ਸਿਠੁਲੁਨੁ ਓਕਚੋਟ ਚੈਰਾਠੁ.

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥

ਕੋੰਦਰੁ ਗੁਰੂਵੁਠੋਨੈ ਓੰਡੀ ਅਠਨਕੁ ਸੇਵ ਚੈਸੁਾਰੁ ਮਰਿਠੁ ਕੋੰਦਰੁ ਈਤਰ
ਪਨੁਲਕੁ ਕੈਟਾਠਿੰਚਬਡਤਾਰੁ.

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾਈਆ ॥

ਤਮੁ ਪੁਰਿਠੁਮੈਨ ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਤਮੁ ਚੈਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਓਦਰਿੰਚੈ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੂਵੁ
ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਪੁਰੇਮਠੋ ਅਸ਼ਿਰਠਿਸੁਾਰੁ.

ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੇ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥

ਗੁਰੂਵੁਕੁ ਤਨ ਸਿਠੁਲੁ, ਸੇਠੁਠੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਠੁ ਠੋਬੁਲੁਵੁਲ ਪਲੁ ਅਦੈ
ਪੁਰੇਮ ਓੰਦਿ.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਆਖਿ ਗੁਰੁ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਮੀਰੰਦਰੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਮਲੀਮਲੀਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਟੇ
ਮਨੰ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਘੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਮਨ ਆਧਾਠੀਠ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਪੁਨਰੁਝੀਵਿੰਪਜੇਸੁਮੁ. ॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਧਾਠੀਠ ਅਝਾਨੀ, ਅਵਿਵੇਕੁਲੁ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਰੁ ਮਰਿਯੁ ਭਤਰ
ਪਨੀਕੀਰਾਨੀ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸੁਨੇ ਊਂਟਾਰੁ,

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮਰਣਰਾਕੁਸੁਨੀ ਚੇਤ ਬੰਧਿੰਚਬਡੀ ਸਿਖਿੰਚਬਡਤਾਰੁ; ਚਿਵਰੀਕੀ, ਵਾਰੁ
ਦੁਧੁਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀਲੋ ਮੁਨੀਗਿਪੋਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਮੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਨੁ ਸੇਵਚੇਸਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਾਰੁ ਸਤਗੁ ਮਰਿਯੁ
ਆਮੋਦਿਠੁਲੁ.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੁਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨ ਲੀਨਮੁ ਯੁੰਟਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰੰ
ਅੰਤਮੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥

ਮਨੰ ਲੋਕੰ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੁਰੁਠਾਮੁ, ਕਾਨੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਅਦਿ ਦੁਃਖਾਨਿਠੇਸੁੰਦੀ.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਠੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡੀਨ ਭਲੁਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਜਭਵਨਾਲੁ ਏਵਰੀਠੋਨੁ ਵੇਲਘੁ.

ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥

ਮੈਂ ਮੂ ਵਿਵਿਧ ਜਾਤੁਲ ਗੁਰੂਲਾਨੁ ਪੇਂਚੁਤਾਮੁ, ਕਾਨੀ ਭਵਿ ਚਿਵਰਿਕੀ ਪੁਰਯੋਜਨੰ
ਲੈਂਦੁ.

ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥

ਓ' ਮਾਨਵੁਲਾਰਾ, ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀ ਸਹਾਚਰੁਡੁਗਾ ਊਂਡੇਂ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਕੁ ਮੀ ਮਨਸੁਘੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਚੰਡੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਨਾਮਾਨਿ ਪੇਮਪੁਰਫ਼ ਭੁਕ੍ਤਿਓ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਡੁ ਖੁਗੋਲੁ ਫ਼ਾਨਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਡੁ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਫ਼ੀਕੰ, ਮੂਡਵ ਮੇਘਾ:

ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਆਯਨ ਕੁਪ ਲੇਕੁੰਡਾ ਨੇਮਿ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਡਦੁ, ਅਦਿ ਆਯਨ
ਦਯੁ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਰਮੇ ਪਿੰਦੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਏਵਰਿ ਪੈਨੋਨਾ ਵੇਸ਼ੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਆ ਵਫ਼ੀਨਿ
ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਤਨਓ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥

ਕੋਂਤਮੰਦਿ ਚਨਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਦਹਾਨੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਭੁਮਿਲੋ
ਪਾਤਿ ਪੇਡਤਾਰੁ, ਕੋਂਨਿਘੁਠੁ ਦੇਹਾਲਨੁ ਕੁਕਠੁ ਵੰਟੀ ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਤਿੰਟਾਯਿ.

ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਕੋਂਨਿਘੁਠੁ ਦੇਹਾਲਨੁ ਨੀਟੀਲੋ ਪਡਵੇਯੁਗਾ, ਮਰਿਕੋਂਨਿਠੁਟੀਨਿ ਰਾਬੰਦੁਲੁ ਤਿਨਡਾਨਿਕੀ
ਪੋਡੀ ਬਾਵਿਲੋ (ਆਵਰਿੰਚਿ ਊਂਨੁਪਦੇਸ਼ੰਲੋ) ਊਂਚੁਤਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪਾਰਵੇਸੇ ਮਾਰਠੁਓ ਸੰਬੰਠੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਆਠੁਲੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਏਕਠੁਕੀ
ਵੇਲ਼ਾਯੋ ਮਰਿਯੁ ਅਵਿ ਵੀਲੀਨੰ ਅਯੋਠਾਨਿਲੋਕੀ ਵੇਲ਼ਾਯੋ ਠੇਲੀਯਦੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜੇ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨਵਾਰਿ ਆਹਾਰਮੁ, ਬਛੁਲੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲੰਤਠੀਨੀ
ਪਵਿਤ੍ਰੰਗਾ ਊਂਟਾਯੀ.

ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਅਭਿਆਗਤ
ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥

ਵਾਰਿ ਭਲੁਭਵਨਾਲੁ, ਰਾਜਭਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ ਗ੍ਰਹਾਲੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨਵਿ,
ਭਕਠੁ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ, ਭਕੁਲੁ, ਸਿਖੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਤਠਕੁਲੁ ਵੇਲੀ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ.

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ, ਸਿਖੁਲੁ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਏਕੀਪਯਾਣਿੰਚੈ ਗੁਰਾਲੁ, ਜੀਨੁਲੁ,
ਗੁਰੁਪੁ ਦੁਪਠੁਲੁ ਆਰਠਿੰਚਬਠਾਯੀ.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਜੇ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥

ਨਿਤਠੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਲੁਪੁਠੁਲੁ ਊਚਠਿੰਚੈਵਾਰਿ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ, ਨੀਤਿਕ੍ਰਿਯੁਲੁ
ਨਿਪਠੁਲੁਮੈਨਵਿ.

ਜਿਨ ਕੇ ਪੇਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥

ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਤਮ ਨਿਧਿਗਾ ਸਦੁਠਾਲੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨੁਠਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਸਰਠਾਲਯਾਨਿਕੀ ਵੇਲੁਠਾਰੁ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਘੁਠਿਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਖੁਲੁਠਿੰਚੈ ਅਵਕਾਸਾਨਿਠੁਲੋਠੁਠੰ, ਭਕਠਾ, ਆ ਠਰਾਠਾ ਅੰਠਠੀਨੀ
ਕੋਲੋਠਾਠੁ.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਠਾਇ ॥

ਵਾਰਿ ਆਰਠਨ, ਠਪਸੁਕਠਿੰਚਮੈਨ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕੁਠਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਭਪੁ ਠੈਠਾਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਠੈ
ਵਾਰੁ ਠਠੁਠੁਠੈਠੈ ਮੋਸਠੈਠਾਰੁ;

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

మరణరాక్షసుని దాఢ్యము వధ బంధింపబడి, వారు కొట్టబడి కఠిన శిక్షను పొందుతారు. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥

ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਚੇਸੇਵਾਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ ਭਖੁਤੁਆਭੀਖੁਲੀਗਿ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਸੁਲੁ
ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਰਿਯੁ ਆਪਾਯੁਤਨੁ ਕਲੀਗਿ ਊਂਟਾਰੁ.

ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

ਵਾਰੁ ਭਕਠੁ ਲੇਦਾ ਭਕਪੈ ਭਾੰਤਿਨੀ ਕਨੁਗੋਨਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਠੀਸੁਨੈ ਊਂਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਮੁਲੀ ਮੁਲੀ ਭਨਠੀਸੁਨੈ ਊਂਟਾਰੁ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਵਾਰਿ ਕੋਰਿਕ ਯੋਕਯੁਭੀਗਿਭੀਨਠੁ ਠੀਰਭੁਡਦੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਦਠੁਦਠੁਠੁਠੁ ਨਾਭਨੰ
ਚੇਯੁਭਡਠਾਰੁ.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥

ਏ ਅਪਵਾਦੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਅਵਮਾਨਿੰਚਭਡਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਲੇਨੀ ਏ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਭਕਠੁ ਲੇਦਾ ਠਰੁਵਾਠ ਆਠੁਠੁਠੁ ਪੋਂਦਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨੁਪੇਮਪੁਰਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁਨਠੁਾਰੁ ਦਾਨੀਲੋਨੁੰਡੀ
ਸੰਠੋਚੀਵੁੰਟਾਰੁ.

ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੇ ਨਾਰੀ ॥

ਮਨਸੁ ਯੋਕਯੁਠੁ ਏਕਾਗੁਰੁਠੁ ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੈ ਵਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਏਕ ਦੇਵੁਡੁ ਠਪੁ
ਮਰੇਵਰਿਪੈਨਾ ਆਠਾਰਠਡਰੁ.

ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਰੀ ॥

ਅਲਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨੀਯਮਿੰਚਭਡੀਨ ਵਾਰੁ ਮਾਠੁਮੈ ਦੇਵੁਠੀ ਆਠਾਰੁਠੁਠੁ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥

ਵਾਰੂ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਰੂਾ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡੁਤੁਆ; ਆਯਨ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੂ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਈਤਰੁਲਕੁ ਬੋਧਿਸ੍ਰਾਰੂ.

ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਯੁਅਨੁਚਰੁਲ ਗੋਪਠ੍ਰੁਨੰ ਗੋਪਠ੍ਰੁ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਧਲ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਾਰੂ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋ ਵਿਲੀਨੰ ਚੋਯਬਡਠ੍ਰਾਰੂ. ॥ 17॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝ਼ੋਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਸੇਵ ਚੋਯਡੰ ਚਾਲਾ ਕਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ; ਒ਕਰਿ ਮਨਸੁਨੁ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਅਪ੍ਰਿੰਚਿ, ਒ਕਰਿ ਅਹਾਨਿਠ੍ਰਾਰੋਪਿਵੇਯਾਲੀ.

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਠ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਮ ਲੋਕਵਾੰਚਲਨੁ, ਅਹਾਨਿਝੁਯਿੰਚਿਨ ਵਾਰੂ, ਵਾਰੀ ਸੇਵ ਫਲਪ੍ਰਦੰਗਾ ਮਾਰੂਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੂ ਆਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਮਰਣਾਨਿਠ੍ਰੁਦੁਰੋਠ੍ਰੁ.

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਨਾਮੰਲੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਊਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਒ਕ ਤਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਰਾਯਿਨਿ ਠਾਕਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਰਾਯਿਗਾ ਮਾਰਿਨਠ੍ਰੁ, ਠ੍ਰੋਵਿਕ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ.

ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਠ੍ਰੁ ਆਇ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਯਮਿਤੁਠ੍ਰੋਨ ਵਾਡੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਠ੍ਰੁ ਅਠ੍ਰੁਨਿ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਠ੍ਰੁਨੁ ਦੋਵੁਠ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੇ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਒ਕ ਭਕੁਠ੍ਰੁ ਤਨ ਯੋਗਠ੍ਰੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰ ਕ੍ਰਿਯਲਨੁ ਲੋਕਿਠ੍ਰੁਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੋਵੁਠ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ; ਦੋਵੁਡੁ ਕੁਪਗਲਵਾਡੁ ਆਯਨ ਸਨਿਠ੍ਰੁਨਿ ਆਮੋਦਿੰਚਬਡੇਨੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਮੋਘ੍ਰੋ:

ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੁਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥

తమ సాత్త్వపూరిత ఉద్దేశం కారణంగా, మూర్ఖులు తమ ఆధ్యాత్మిక అవసరాలను తీరుకోవడానికి వెళుతూనే ఉన్నారని, తప్పుపదానికే మధ్యలోనే ఉండిపోతూ వెళ్తున్నారని తెలియదు.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥

వారు గురువాకాశ్రిష్టపతిబింబిస్తే, వారు తమ హృదయాలలో దేవుణ్ణి గ్రహించగలరు మరియు తరువాత వారి ఆత్మదేవుని అతుక్కున్న వెలుగులో విలీనం కావచ్చు

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਭਾ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥

నిత్యదేవుని పట్ల భక్తిపూరితమైన భయం ఎల్లప్పుడూ వారి మనసుల్లో ఉంటే, అప్పుడూ వారు అంతటినీ అర్థం చేసుకుంటారు,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥

ఎల్లప్పుడూ తన దివ్యరూపంలోనే ఉండిన ఆ సత్యగురువు, వారిని తన సత్వతంగా ఏకం చేస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఆ వక్త్ర యొక్క అనుభవములు విజయవంతంగా పరిపథించబడినప్పుడూ, దేవుడు తన సత్వ సంకలన దాత్రా కృపను అందించే వక్త్ర. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥

దేవుని నామాన్ని టిత్ ఉచర్చించే భక్తులు చాలా అదృష్టవంతులు.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥

దేవుని స్తుతిని చెవులతో వినే సాధువులు నిజంగా అదృష్టవంతులు.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥

దేవుని స్తుతి నిండి పాడడం దాత్రా సద్గుణవంతులైన ఆ సాధువులు ఎంతో అదృష్టవంతులు.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥

గురువు యొక్క అనుచరులు అసాధారణమైన అదృష్టవంతులు, వారు అతని బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా వారి మనసులను జయిస్తున్నారు.

ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥

ਅਨਿਰੁਠੀਕੰਚੁ ਗੋਪਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਯੋਮੁਲੁ ਅਦੁਘੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਅਹੋਨਿ
ਤੁਡੀਚਿਵੇਸਿ, ਪੁਰੀਗਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਲੋਂਗਿਘੋਤਾਰੁ. ॥ 18॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਸਮਾਜੰਚੁ ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਏਕ ਸੁਠਿ ਚੋਕੁਘੋਦਰਕੁਠਾ ਏਕੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਮਾਟੁਪੈ ਤਨ ਦੁਘੋਨਿ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿਸੁਣਾਠੁ.

ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥

ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਭਗਵੰਤੁਡੀਨਿ ਤਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਚੁ ਪ੍ਰਤਿਘਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਪ੍ਰਪੰਚੰਚੁ
ਤੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਦੁਲ ਅਦੁਠੁਠੁ ਸਕੁਲਨੁ ਪਠਿੰਚੁਕੋਡੁ.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਏ ਸਤਾਠੀਗੁਰਿੰਚਿ ਏਲੋਂਚਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਸਤਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲਨੁ
ਪਾਟਿੰਚਕੁਠਾ ਨਾਮੰ ਅੰਦੁਕੋਲੇਡਨਿ ਅਠੁ ਚੇਸੁਕੋਡੀ.

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਪਰਿਪ੍ਰਾਠੁਮੈਨ ਮੰਚਿ ਗਮੁਠੁ ਦਾਠਾ, ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਣਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਤਨਿ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਏਪਠੀਕੀ ਏਠਾਠੀਠੁ ਸਾੰਤਿਨਿ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਣਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਆ ਗਠਰੁ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥

ਏਕ ਵਠੀ ਚਿਨਘਾਰੈਨਾ, ਪੇਠੁਵਾਰੈਨਾ, ਏਤਠੀਠੁ ਗਲ ਵਠੀਲੋਂ ਨੁੰਡੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਾੰਚੁ
ਏਕੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਗਿਠੁਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਗੁਰੁ ਵਾਕਾਠੀਠੁ ਨਿੰਡੀ ਏਂਟਾਰੁ; ਅਹੋਨਿਠੁਲੋਂਠੁਨ
ਤਰੁਵਾਤ, ਵਾਰੁ ਪ੍ਰਸਾੰਤੰਗਾ ਏਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲ ਸਾੰਤਿਨਿ ਏਸਾਠੀਸੁਣਾਰੁ.

ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਸੁਠੁਪ੍ਰਿਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤੋਠੰਗਾ ਏਂਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਕੀ ਕੋਂਸੰ ਕੋਂਰਿਕ ਵਾਰਿਨਿ ਮਲੀਠਾਠਿੰਚਦੁ.

ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఎందుకంటే గురువు అనుచరులు ఎల్లప్పుడూ నామంతో
అనుసంధానంగా ఉంటారు, కాబట్టి వారు ఏమి చేసినా దేవుని సమక్షంలో
ఆమోదయోగ్యం. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕੰਉ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥

గురుబోధలను పాటించే శిష్యులకు నేను అంకితమిస్తున్నాను.

ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥

దేవుణ్ణి ఆరాధనతో సమీచుకునే వారి ఆశీర్వాద దరఖానినైను
చూడాలనుకుంటున్నాను.

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥

వారి నుండి దేవుని పాటలను వినడం దాత్రా నేను దేవుని పాటలను ఉచితించి,
దేవుని మహిమను నా మనసుల్లో ఉంచుకోవచ్చు

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥

దేవుని స్తుతిని ప్రేమతో, భక్తితో పాడడం దాత్రా నా అనిష్టంగతులను
పెకలించవచ్చు

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੇ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥

నా గురు బోధలకు, ప్రేమకు కట్టుబడి ఉన్న శరీరం చాలా ఆశీర్వదించబడింది. ॥
19॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥

గురువు బోధనలు లేకుండా, దైవజ్ఞానం అభివృద్ధి చెందదు, లేదా మనసుల్లో
శాంతి ఉండదు.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥

నామ సంపద లేని ఓ నానక్, తమ జీవితాలను వృధా చేసిన తరువాత సీత్యు సంకలర్థ కలిగిన వక్తులు ఈ పదం నుండి నిష్క్రమిస్తారు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ మెష్టా:

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

సనాఖి, నిష్ఠాతులందరూ నామానిష్ఠులకుతారు, వారు దేవునికి అనుగుణంగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు,

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥

సత్యగురువు లేకుండా నామానిష్ఠులవరూ అందుకోలేదు; అవును, నామం తన బోధనలను అనుసరించడం దాటా గురువు దాటా మాత్రమే సీక్వరించబడుతుంది.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥

రుచికరమైన ఆహారం మరియు ఖరీదైన దుస్తులనీహామానిగ్గుర్తుంచుకోకుండా పనికిరానివి; నామం లేకుండా, శాపగ్రస్తులు అతీంద్రియ మరియు అదుష్ట శక్తులు.

ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥

నిర్లక్ష్యలేని దేవుడు నామం అనే బహుమానానిష్ఠులవరికైనా అనుగ్రహించినపుడు అది నిజంగా అతీంద్రియ శక్తి, అదుష్టం.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, ఇది మాత్రమే ఆశర్థక్రమమైన పని మరియు మనసుల్లో దేవుని ఉనికిని గురువు బోధనల దాటా గ్రహించినపుడు అదుష్టం. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పౌరీ:

ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੇਤਾ ॥

మేము గురు-దేవుడి యొక్కమిన్వల్ మరియు మేము ఎల్లపుడూ అతని ప్రశంసల మంత్రాలను పాడతాము.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥

అవును, మనం దేవుని పాటలను పాడతాము, ధన దేవతకు యజమానియైన దేవుని పాటలను వింటుంటాము.

ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋੁਤ੍ਰੰ ਬਿਚਗ੍ਰਾਡਿਦਿ; ਅਵੁਨੁ,
ਅਨਿਯੁਯੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲੁ ਬਿਚਗ੍ਰਾਫੁ

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਠੋ, ਮੀਰੁ ਰਾਫੁਠੋ ਕੀਟਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਗੁਲਕੁ ਕੂਡਾ
ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਭਸੁਰੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਬੋਧਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਸਠਿੰਚੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਨਿਜੰਗਾ ਆਠਾਠਿਠੁ
ਸੰਪਨੁਠੁ. ॥ 20॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਠੁੰਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥

ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਰਠੁਠੁ, ਦੁਠੁਠੁ ਅਗਿਠੁ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦਵਡੰ,
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਕੇਵਲੰ ਲੋਕਸੰਬੰਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ਪ੍ਰਜਲੁ ਅਹੰਕਾਰੰ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦਵਡੰ ਅਲਸਿਪੋਯਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਦਠੁਦ੍ਰੇਪੰ ਦਾਠਾ ਨਾਸੰ ਚੇਯੁਬਡਾਰੁ.

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਓ ਵਕ੍ਰੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਨੇਰੁਠੁਨਾਠੁ, ਸਗਾਸਿਯੰ, ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਝਾਨਿ.

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਤਨ ਅੰਤੰਗਾਨਿਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੁ, ਵਾਸੁਵਿਕਤਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਿ, ਲੋਕਵਾਂਠੁ,
ਦੁਠੁਠੁ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡਟੰ ਨੁੰਚਿ ਸੇਠੁਠੁ ਓਕ ਮਾਠਾਨਿਠੁਗੋਨਠਾਡੁ;

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਓਯੰ ਦੋਵਿਕ ਵਾਕ੍ਰਿਠੁਮੁਠਿਲੋ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠੁ ਨਿਠਿ
ਅਯੰ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੁ.

ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੁਕ੍ਰਿਠੁਮੁਠਿ ਵਾਠਾਰਿ ਆਠਿੰਚੁਬਡਿੰਦਿ, ਅਤਨੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਦਾਠਾ ਨਾਮਾਨਿਠੁਨ ਮਠੁਠੁਗਾ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ಎವರైనਾ ತನ ದೃಷ್ಟಿನಿ ಕੇਂਦ್ರੀಕರಿంచి, ಮನಸುನ್ನು ಜಯించకుಂಡಾ, ಜੀವಿತ ಉದ್ದೇಶಾನ್ನಿ ನೆರವೆರಡ್ಡಂಲ್ ಎವರೂ ವಿಜಯಂ ಸಾಧించರನಿ ತೆಲುಸುಕೊನಿವಡ್ಡಿ.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥

ಪವਿತ್ರ ਗਰಾਠ್ಲಲ್ ಉನ್ನನಾನ್ನಿ ಲು ಪವಿತ್ರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾಲಕು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಲು ಛೆಯಡಂಲ್ ಅಲಸಿಪೊತಾರು; ಮನಸುನ್ನು ಈ ವಿಧಂಗಾ ಜಯಿಂಚಲೆಮು.

ਗੁರਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵತੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲ ದಾಠ್ರಾ ಮಾತ್ರಮೆ ಮನಸುಘೂಯ ನುಂಡಿ ವಿಡಿಪೊತುಂದಿ, ಅದಿ ಜೀವಿಂಚಿ ಉನ್ನಪುಣ್ಯೆ ಮರಣಿಂಚಿಂಚಿ ಮರಿಯು ಶಾಶ್ವತ ದೆವುನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗಾ ಉಂಟುಂದಿ.

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤರੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲಾਇ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಮನಸುಘೂಯ ದುರ್ಗುಣಾಲ ಮುರಿಕಿ ಈ ವಿಧಂಗಾ ತೊಲಗಿಂಚಬಡುತುಂದಿ; ಗುರುವು ಮಾಟ ಅಪೊನ್ನಿಧೂರಂ ಛೆಸ್ತುಂದಿ. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ಪಾರಿ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥

ಓ' ದೆವುನಿ ಸಾಧುವುಲಾರಾ, ನಾ ಸೊದರುಲಾರಾ, ದಯಛೆಸಿ ನನುಕ್ಷಲವಂಡಿ ಮರಿಯು ದೆವುನಿ ಪೆರು ಯುಕ್ತುಂಛೆಂ ನಾಲ್ ಅಮರರ್ಥಡಿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗಾರು ਬನಾವਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕಾਪੜੁ ਪਹਿರਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥

ಓ' ಪ್ರಿಯಮನ ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಲಾರಾ, ದೆವುನಿ ಪೆರುತೊ ಮಿಮಳಿಘೆರು ಅಲಂಕರಿಂಚುಕೊಂಡಿ ಮರಿಯು ಕ್ಷಮಾಪಣ ದುಸ್ತುಲು ಧರಿಂಚಂಡಿ.

ਐਸਾ ਸੀਗಾರು ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥

ಈ ರಕಮನ ಅಲಂಕರಣ ನಾ ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಂತ್ಪೆಸ್ತುಂದಿ ಮರಿಯು ಅತನು ಪ್ರೆಮತೊ ಅಲಂಕರಿಂಚಬಡಿನ ಭಕ್ತುಣ್ಣಿ ಪ್ರೆಮಿಸ್ತಾಡು.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ರಾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥

ಪಗಲು ಮರಿಯು ರಾತ್ರಿ, ದೆವುನಿ ನಾಮಾನ್ನಿಛಾಚರ್ಥಿಂಚಂಡಿ, ಇದಿ ಅನ್ನಿಛೆವತಲನು ಕ್ಷಣಂಲ್ ನಾಶನಂ ಛೆಸ್ತುಂದಿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥

ਦੇవుడు కనికరము గల ఆ గురు అనుచరుడు, ప్రేమపూరక్షమైన భక్తితో దేవుణ్ణి
సత్రించడం దాత్రా జీవిత ఆటను గెలుచుకుంటాడు. ॥ 21॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਝੋਂਕੰ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥

ਮਨ ਈ ਮਨਸੁ ਸੁਨੈਕ ਜਨਮੁ ਚੋਡੁਲ ਮੁਰੀਕੀਓ ਮਠੀ ਚੋਯਬਡੀਂਦੀ, ਝਦੀ ਨਲੁਗਾ ਮਾਰੀਨਲੁਗੁ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀਓ ਚਾਲਾ ਮਠੀ ਚੋਯਬਡੀਂਦੀ.

ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥

ਅਯੀਲ ਮਾਨ ਯੋਕੁਗੁਠੁਨੁ ਵੰਦਲਸਾਰੁ ਕਡੀਗੀਨਪਠੀਕੀ, ਦਾਨੀਨੀ ਸੁਭਰੰਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੋਯਲੇਂ; ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਮਠੀਓ ਨੀਂਡੀਨ ਮਨਸੁਠੁ ਅਨੈਕ ਅਭਰੇਸ਼ਨੁ ਦਾਠਾ ਨੀਸ਼ਠੁੰਗਾ ਚੋਯਲੇਮੁ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਵਲੁ, ਜੀਵੀਂਚੀ ਊਨਠੁਠੁ ਚਨੀਧੋਯੀਨਲੁਗੁ, ਅਨਵਸਰਮੈਨ ਲੋਕਵਾਂਠਲ ਨੁੰਡੀ ਵੇਰੁਪਡੀਓ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੀ ਠੇਲੀਵੀਓਟਲੁ ਚਾਲਾ ਮਾਰਠਾਯੀ, ਅਦੀ ਮਾਯਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡੀ ਦੁਰੰਗਾ ਵੋਠੁਠੁੰਦੀ.

ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਅਤਨੀ ਮਨਸੁਠੁ ਅੰਟਦੁ ਮਰੀਯੁ ਅਤਨੁ ਝਕਪੈ ਜਨਨ ਮਰੀਯੁ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰਲੋ ਪਡਠੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥

ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲਲੋ, ਕਲੀਯੁਗੰ ਚੀਕਟੀ ਯੁਗੰਗਾ ਪਰੀਗਣੀਂਚਬਡੁਠੁੰਦੀ, ਝਦੀ ਪਾਪਾਲਓ ਨੀਂਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ; ਅਯੀਓ, ਈ ਯੁਗੰਲੋ ਕੂਾਡਾ ਫਕ ਵਠੀ ਸਾਧੀਂਚਗਲ ਫਕ ਅਦੁਠੁਠੁੰਦੀ ਅਧਾਠੀਠੁ ਸੁਠੀ ਊਂਦੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨੀਰੁਠੁੰਚੀਨ ਵਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧੰਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰੀਂਚੀ, ਦੋਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡਟੰ ਯੋਕੁਠੁਲਾਨੀਠੁੰਦੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੋਵੁਨੀ ਭਕੁਤੀ ਆਠਾਠਲੋ ਨੀਮਗਮੈ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰੀਯੁ ਦਾਨੀਲੋ ਮੁਨੀਗੀ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਸ਼ਾਧੁਵੁਲ ਸੰਘੁਠੀ ਐਕਠੁ ਚੇਯੁਠਿ, ਅੰਦੁਕੇ ਨਾ ਨੀਠੀ ਨੇਨੁ ਮੀ ਸੁਤਿਪ੍ਰਸੰਸਲ ਊਦਾਤੁਮੈਨ ਦੁਵਿਕ ਮਾਟਲਨੁ ਊਚਠਿਠਚਗਲਨੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਸੁਤਿਗਾ ਪਾਡਵਚੁਪ੍ਰਤਿਰੋਯਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਊਚਠਿਠਚਵਚੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਆਸਾਠਿਠਚਵਚੁ

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਨਿਰੰਤਰ ਧਾਠੁ ਐਸ਼ਧਾਨਿਊਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਰੁਗਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਯੁਬਡਠਾਯੁ.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥

ਸ਼ਾਠੁ ਠੀਸੁਕੁਠੁਟਾ, ਤਿਨੇਟਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਠੁ ਮਰਚਿਠੋਨਿ ਵਾਰੁ ਨੀਤਿਮੰਠੁਲਨਿ, ਪਰਿਪੁਠੁ ਭਕੁਲੁਗਾ ਵਾਰਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਠੁਟਾਰੁ.

ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥

ਭਗਵੰਠੁਨਿ ਧਾਠਿਠਚਿਨ ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ, ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਨਿ ਪਲੁ, ਲੋਕਪ੍ਰਯਲ ਪਲੁ ਵਾਰਿ ਵਿਠੇਠੁਠ ਅੰਠਮੈਠੋਠੁਠੁਦਿ. ॥ 22॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਰੇ ਜਨ ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਠਹੁ ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥

ਓ ਮਨਿਸ਼ਿ, ਮੀਰੁ ਏਕ ਪੀਡਕਲਠੋ ਬਾਠਿਠਚਬਡਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਜੀਵਿਠੰ ਆਠਾਠਿਠੁ ਅਨਾਲੋਚਿਠੰਗਾ ਗਡਿਚਿਠੋਠੁਦਿ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਠ ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਠ ਚਾਉ ॥

ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁ ਦਿਵਠਾਕਠੁ ਵਿਨਠੁ, ਮੀਰੁ ਆਠਾਠਿਠੰਗਾ ਠੇਲਿਸਿਕੋਲੇਦੁ, ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਠਿਠਚਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕ ਮੀਲੋ ਬਾਗਾ ਲੇਦੁ.

ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ਜੇ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਪਾਠਿਠਚਨਿ, ਏਲਾਠੀ ਸਠੁਠਾਠੁ ਲੇਨਿ ਆ ਸਰੀਰੰ ਕਾਲਿਠੋਗਲਦਾ?

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥

ప్రపంచం అహంకారంలో, దృఢదృష్టేమలో మండుతోందని నేను చూశాను.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, గురు నిశయానికి వచ్చిగురు దివ్యశక్తి దాత్రా తమ మనసుల్లో భగవంతుణ్ణి సద్భించుకునే వారు అహంకారము మరియు దృఢదృష్ట నుండి రక్షించబడతారు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥

ఆ ఆత్మపదువు, అతని అహంకారం అదృశమైంది మరియు గురువు యొక్క దైవిక పదంతో నిండి ఉంది, గౌరవప్రదమైనది.

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ఆమె తన భర్త-దేవుని చిత్తంతో జీవిస్తే, అపుణ్ణు దైవిక సద్గుణాల ఆభరణాలతో అలంకరించబడి ఉంటే, ఆమె అందంగా కనిపిస్తుంది.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥

ఆమె తన భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహించింది మరియు ఆమె అలంకరించబడిన హృదయంలో అతని ఉనికిని ఆనందిస్తుంది.

ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥

ఆ అదృష్టవంతుడైన ఆత్మపదువు ఎప్పుడూ ఏ దుఃఖాన్ని దురోద్ధు ఎందుకంటే ఆమె భర్త-దేవుడు ఎనడూ చనిపోడు మరియు ఆమెను విడిచిపెట్టడు.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਧਿਆਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, గురువుపట్ల ఆమెకు ఉన్నపేమ, ఆపాఖ్యుత కారణంగా, దేవుడు ఆమెను ఆయనతో ఏకం చేశాడు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥

తమ గురువును దూషించే వారు అత్యంత దుష్టులు.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥

ఓ ఆధాత్మిక్ దేవుడా, అలాంటి పాపులు మరియు హంతకులను నేను ఎనర్షూ చూడనివద్దు.

ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥

దుష్ప్రస్తీవలె వారు తమ దుష్ప్రమనసులతో ఇంటింటికి తిరుగుతారు.

ਵਡਭਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥

అయితే, వారు పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరితే, వారు గొప్ప అదృష్టంతో, గురుబోధల దాట్రా సంసర్థించబడతారు.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి, ననుష్ఠత్యగురువుతో ఏకం చేయండి; నేను గురువుకు అంకితం చేయాను. || 23||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

శ్లోకం, మూడవ గురువు:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాట్రా, అటువంటి ఆధాత్మిక్ శాంతి జీవితంలో నివసిస్తుంది, ఏ దుఃఖం అతనిని మళ్ళీ ప్రభావితం చేయదు.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥

అతని జనన మరణ చక్రం ముగింపుకు వస్తుంది మరియు మరణ భయం అతనిపై శక్తి లేదు.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ఆయన మనసు ధోవునితో అనుగుణంగా ఉంది, ఆయన ఆయనలో విలీనమై ఉంటాడు.

ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੇ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, సత్యగురు సంకల్ప ప్రకారం జీవించే వారికి నేను అంకితం చేసి ఉనాఘు. || 1||

ਮਃ ੩ ॥

మూడవ గురువు:

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਪਾਟਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਵਧੁਵੁ ਤਨਲੋ ਊਨਘ੍ਰਿਊਭਰਣਾਲਠੋ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨਾਪਠੀਕੀ ਨੀਤਿਮੰਤੁਰਾਲੁ ਕਾਲੇਡੁ.

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਲోਕਸంపద, సంపదల పట్ల ప్రేమలో ఉండటం వల్ల తన భర్త-దేవుని విలువను అర్థం చేసుకోలేదు.

सा कुमुप सा कुलखती नानक नारी विचि कुनारि ॥२॥

అటువంటి ఆత్మవధువు అయిన ఓ నానక్ అపవిత్రురాలు, శీలం లేనిది మరియు చాలా దుష్ట మహిళ. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ స్తుతి యొక్కదివమైన మాటలను నేను ఉచితించగలనని కనికరము చూపండి.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਗਾ ਲੈਣੀ ॥

నేను ఎల్లపుఠూ దేవుని నామానిఘాణించి, ఉచితించి, దేవుణ్ణి జ్ఞాపకం చేసుకునప్రతిఫలానిఘంపాదించుకోవచ్చు

ਜੇ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥

ఎల్లపుఠూ దేవుణ్ణి ప్రేమపూరక్ష భక్తితో సభించుకునే వారికి నేను అంకితం చేయబడుతుంది.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥

నా ప్రియమైన సత్యగురువు బోధనలపై చరిత్రచే భక్తులను నేను నా కళ్లతో చూడగలను.

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥

నా దేవుడు, నా సేఘ్ఠితుడు మరియు నా బంధువుతో ననుఘ్ఠకం చేసిన నా గురువుకు నేను అంకితం చేసి ఉనాఘు. || 24||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੇ ਮਿਤੁ ॥

దేవుడు తన భక్తులను ప్రేమిస్తాడు; భగవంతుడు తన భక్తులకు సేఘ్ఠితుడు.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥

ਸੰਗੀਤ ਵਾਦਯਾਰੂਡੁ ਤਨ ਆਦੀਨਲੋਂ ਛਾਨਘੋ, ਤਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਚੈਂ ਤਨ ਭਕੁਲ
ਆਦੀਨਲੋਂ ਦੋਵੁਡੁ ਛਾਂਟਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਏ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਤਮ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ਾਰੂ ਮਰਿਯੁ ਆਰਾਧਨਠੋਂ
ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਚੁਕੁਠਾਰੂ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਦਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿਚੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵੀਨੰਦਿ, ਮੈਂ ਕ੍ਰਪ ਮੋਠੁ
ਪ੍ਰਪਚੰਦੁ ਪੈ ਵਰੁੰ ਕੁਰੁਸੁੰਦਿ.

ਜੇ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਵਾਸੁਵਾਨੀਕੀ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲ ਸੁਤਿ ਦੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮ.

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥

ਏ ਵਿਧਮੈਨ ਤਨ ਸੁਤਿ ਦੋਵੁਨੀਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ, ਕਾਬਠੀ ਆਯਨ ਤਨ ਭਕੁਨਿ ਯੋਕੁ
ਅਕਸ਼ਮੈਸ਼ਨ ਨੁ ਤੀਸੁਕੁਵਸੁਡਾ.

ਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਆਰਾਧਨਠੋਂ ਗੁਰੁਚੁਕੁਠੁਨੁ ਵਕ੍ਰੀ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਡੁ; ਦੋਵੁਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭਕੁਡੁ ਓਕੇਵਿਧੰਗਾ ਛਾਂਟਾਰੂ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਭਕੁਡੁ, ਅਤਨਿ ਗੋਰਵਾਨੀਕੁਰਾਡਾ ਕਾਪਾਡੰਦਿ. ॥ 1॥

ਮਃ ੪ ॥

ਨਾਲੁਵ ਮੋਘੈ:

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਸ਼ਾਸੁਤ੍ਰ ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਸ਼ਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਪਾਡੁ, ਐਪੁਠੁ ਨੋਨੁ ਅਤਨਿਨਿ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਕੁਠੰਦਾ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿੰਚਲੇਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੁਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥

ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੇਟਪੁਠੁ, ਪਰਿਪੁਰੁਠੁਦੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਸ਼ਾਰੂ ਮਰਿਯੁ ਨਾਲੁਕ
ਦੋਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਅਦੁਠੁਮੈਨ ਅਮੁਠਾਨੀਕੁਸਾਠੀਸੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਲਨੁ ਪਾਡਣਾਨੁ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥

ਅਨਿਝੜੇਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲੁ ਮੈ ਪੈਰੁਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਧਾਭੀਚਵਚੁ.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ ਮੈਰੁ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਏਕਥੁ ਮੈਰੁ ਵਾਰੀਕੇ ਭਯੋਦਾਨਿ
ਵਿਨਿਯੋਗਿਸ਼ਾਰੁ,

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਮੈ ਭਕੁਲੁ ਸਾੰਗਤਠਲੋਂ ਤਮੁ ਤਮੁ ਤਮੁ ਕਰਠਨੁ ਨਿਰੁਠਿਸੁੰਦਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਭਕੁਲਕੁ ਮਿਮਠਿਮੈਰੁ ਸਾਸ਼ਠੰਗਾ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈਸੁਕੋਂਡਿ. ॥ 25॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

ਸ਼ੋਕੰ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥

ਅਧਾਠਿਠੰਗਾ ਅਝਾਨਿ, ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਪੈ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਲੈਨਿ ਵਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ
ਨਿਸਾਠੰਗਾ ਮਾਰਠਾਠਿ.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਰਿ ਖਪਾਰੀ ॥

ਵਾਰੀਕੇ ਲੋਪਲ ਮੋਸਮੁ ਠੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਭਠਰੁਲੰਦਰਿਲੋਂ ਮੋਸਾਨਿ
ਚੁਸ਼ਾਰੁ; ਮੋਸਾਨਿਠਚਰਿਸੁਠਾ, ਅਲਾਠੰਟੀ ਵਠੁਲੁ ਤਮੁਨੁ, ਭਠਰੁਲਨੁ
ਤਮੁਠੋਪਾਟੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੈਸ਼ਾਰੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਰੀ ॥

ਸਤ੍ਯੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠਕੁ ਰਾਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਸਾਠੁ
ਠਠੋਸ਼ਾਲਨੁ ਵੇਠਬਡਿਸੁਠਾ ਠਿਰੁਗੁਠਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਰੀ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ੈ, ਅਪੁਠੁ ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਕੁ
ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ.

ਮਃ ੪ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੁਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥

ਅਤਘੋਂਕਲੁਘੁ ਮਾਯਥੋਂ ਭਾਵੋਂਦ੍ਰੋਕ ਅਨੁਬੰਧੰਠੋਂ ਮੁਨਿਗਿ ਠੰਟਾਰੁ;
ਦਠੁਦਠ੍ਰੋਮਲੋਂ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਸੁਨਿਲਕਡਗਾ ਠੰਡਦੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿਰੋਜਾ ਵਾਰੁ ਮਾਯਪਠੁ ਤਮ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਬਾਧਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰਿ ਅਹਾਠੋਂ ਵਾਰੁ ਤਮਨੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੁਨੈ ਠੰਟਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥

ਵਾਟੀਲੋਂ ਦੁਰਾਸ਼ ਯੋਕਠੁਕਟਿਕ ਚੀਕਟਿ ਠੰਦਿ; ਠਾਬਠੁ ਵਾਰਿ ਦਗਰਕੁ ਏਵਰੁ ਵੋਠੁਠੁ.

ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮਲੋਂ ਠਾਮੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਠੰਟਾਰੁ, ਏਨਠੁਠਾ ਸ਼ਾਠਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਰੋਠੁ ਗੁਠਾ ਕੋਨਸਾਗੁਠਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਤਮ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠੰਚੈ,
ਅਪੁਠੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਵਾਰਿਨਿ ਕੁਮਿਸ਼ਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਏਵਰਿਨਿ ਸਠੋਂਸਿਸ਼ਾਠੰਦੋਂ ਵਾਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਆਮੋਦਿਠਚਬਡਿਨ ਸਾਠੁਵੁਠੁ,
ਭਕੁਠੁ.

ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕੁਠੋਂ ਦੇਵੁਠੁਠਿ ਸਠਿਠਚੁਕੁਨੈਵਾਰੁ ਜੁਠਾਨੁਠੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਿਠਿਨਿ ਤਮ ਆਠਾਠੁਠੁ ਆਹਾਰੰਗਾ ਵਿਨਿਯੋਗਿਸ਼ਾਰੁ

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਨੁਦੁਠਿਪੈ ਸਾਠੁਵੁਠੁ ਪਾਦਾਲ ਠੁਠਿਨਿ ਪੁਠਾਠੁਸੁਨਠੁਠੁਗਾ ਨਿਜਮੈਨ
ਸਾਠੁਵੁਠੁ ਸੇਵਕੁ ਤਮਨੁ ਠਾਮੁ ਨਿਮਗਠੁ ਚੇਸੁਕੁਠੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥

ఓ నానక్, దేవుని పాటలు పాడబడే పవిత్ర సంఘంలో ఉండడం దాదా అలాంటి వక్తులు నిషభ్రంభంగా ఉంటారు. || 26||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥

శ్లోకం, నాలుగవ గురువు:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ఒక గురు అనుచరునిలో ఖగోళ శాంతి ప్రబలుతుంది, ఎందుకంటే అతని మనస్సు మరియు శరీరం నామంలో విలీనం చేయబడ్డాయి.

ਨਾਮੇ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

అతను నామం గురించి ఆలోచిస్తాడు, అతను నామం గురించి చదువుతాడు మరియు నామంలో మునిగిపోతాడు.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥

అతను నామ సంపదను పొందుతాడు, మరియు అతని ఆందోళన పోతుంది.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥

గురువును కలుసుకోవడం దాదా, నామం హృదయంలో బాగా ఉంటుంది మరియు లోకవిషయాల కోసం అతని కోరిక పోతుంది.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥

ఓ నానక్, నామంతో నిండి, అతను నామాన్ని తన హృదయంలో కలిగి ఉన్నాడు. || 1||

ਮਃ ੪ ॥

నాల్గవ మెష్టా:

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੇਡਿ ਗਾਇਆ ॥

సత్యగురువు చేత శపించబడిన వక్త్రీ తన ఇంటిని విడిచిపెట్టి, లక్షణ లేకుండా తిరుగుతాడు.

ੳਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਾਇਆ ॥

అతని చెడు రిపుల్ వాళ్ళి చెందుతోంది మరియు అతను ఎకడ్డికి వెళ్ళి, అతను సిగ్గుపడతాడు.

ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੁ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥

ਅਨਿਹੁਕਾਲ ਅਸੰਬਧੁਤ ਅਤਨਿ ਨੋਟੀ ਨੁਂਡੀ ਬਯੁਟਕੁ ਵਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ
ਪ੍ਰਤਿਰੋਜੁ ਅਤਨੁ ਸਿਗੁਠੁ ਆਧਾਠਿਠੁੰਗਾ ਕੁੰਠਿਸੁਟਾਡੁ; ਪਿਚਿਠੁਕੁਨੁਰੁਗੁਨੁ
ਠਮਿਠੋਸਿਨਲੁ ਅਤਨੁ ਅਪਵਾਦੁ ਮਾਟਲੁ ਪਲੁਕੁਸੁਟਾਡੁ.

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥

ਭਪੁਠੁ, ਅਤਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਏਮੀ ਚੋਯੁਲੋਰੁ, ਏਂਦੁਕੰਠੋ
ਅਤਨਿ ਗਠ ਦੁਸ਼ਠੁ ਆਧਾਰੰਗਾ ਅਤਨਿ ਮੁਂਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯੰਚਿਨ ਵਿਠਿ ਅਲਾਠਿਡੀ.

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੁਝੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਏਕਠਿਕੀ ਵੋਲਿਠਾ ਅਤਨੁ ਅਬਧੰ ਅਨਿ ਠੀਰੁ ਠੁਵਠੁਡੁਠੁਂਦੀ; ਅਤਨਿ
ਅਬਧੁਲ ਕਾਰੰਗਾ ਏਵਰੁ ਅਤਨਿਠੁਠੁਪਠੁ.

ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਪਰਿਸੁਠੁਲਾਰਾ, ਠੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਯਯਮਾਨੁਡਾ, ਠੋਵੁਨਿ ਮਹਿਮਨੁ
ਚੁਡੰਡੀ; ਏਡੀ ਵਿਠਿਨਾ, ਏਕਰੁ ਕੋਸੁਟਾਰੁ.

ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥

ਭਡੀ ਨਿਠਠੋਵੁਨਿ ਸਮਕੁਲੋਂ ਯਰਿਗੋ ਠਿਵਠੁਠੁਠੁ ਚਰੁਠੁਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਠੀਨਿ
ਮੁਂਦੁਗਾਨੋ ਪ੍ਰਕਠਿਸੁਟਾਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥

ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਏਕ ਗ੍ਰਾਮੰ ਵਲੋ ਪਵਿਠੁ ਸੰਘੁਨਿਠੁਠੁਪਿੰਚਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਸਾਠੁਵੁਲਨੁ
ਕਾਪਲਾਡਾਰੁਲੁਗਾ, ਰਕੁਕੁਲੁਗਾ ਕੂਡਾ ਨਿਯਮਿੰਚਾਰੁ.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਨਲਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਠਨਠੁਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ, ਵਾਰੀ ਆਲਨੀ
ਨੋਰਵੋਰਠਾਯੁ.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਅਨੰਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰੁਠਗਲਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਵਾਰੀ ਅਨਿ
ਠੀਵਿਠਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਠੋਸਾਡੁ.

ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠਯਨੁ ਪ੍ਰਸਾਡਿੰਚੀ, ਵਾਰੀਨਿ ਠਨਸਠੁਠੰ ਠੋਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥

ఓ నానక్, లెకభేననిషుద్ధుణాలు ఉనగురువుకు నేను ఎపట్టికీ అంకితం చేస్తాను. ॥ 27॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

శ్లోకం, మొదటి గురువు:

ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥

ఓ పండితుడా, దేవుడు మన కోసం ముందుగా నిర్ణయించిన దాన్ని మనమందరం సీక్వరిస్తాము, కాబట్టి ఇప్పుడు ఏమీ చేయలేము.

ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥

గతక్రియల ఆధారముగా దేవుని ఆజ్ఞ జారీ చేయబడి, విధి ఫిరము చేయబడియుండెను; జీవులు జీవించేది అదే. ॥ 1॥

ਮਃ ੨ ॥

రెండవ గురువు:

ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥

ఒక ఉంగరానిదేవుని చేతుల్లో నియంత్రణతో ఒకరి ముకుభో ఉంచినట్లు పూర్తిగా దేవుని నియంత్రణలో ఉంది; ఒకరి సత్తత క్రియలు అతనిముందుకు నడిపిస్తుంది.

ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥

ఓ నానక్, నిజం ఏమిటంటే, ఒకరు తన జీవనోపాధిని ఎకథ పొందాలో, అకథకు వెళ్లి దానిని పొందాలి. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥

దేవుడు తన ప్రతిదీ దాని సరైన స్థానంలో ఉంచుతాడు.

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥

దేవుడు సత్యంగా సృష్టించాడు, మరియు అతను సత్యంగా దానిని నాశనం చేస్తాడు

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਜੀਵੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲਨੁ ਸੁਖਿਸੁਆਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਵਾਰਿਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿਸੁਆਡੁ.

ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੀਠ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਤਨਕੁ ਦਗਰਗਾ ਊਚਿ, ਤਨ ਕੁਪਠੋ ਵਾਰਿਨਿ ਆਸ਼ੀਰਫੁਸੁਆਡੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲ ਮਨਸੁਲੁਲੋਂ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਨੰਦੰ ਊਟੁੰਦਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਦੁਠੁਦੁਠੁਠੁ (ਪੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਖੀ) ਪੁਲੁ ਵਾਰਿ ਪੁੰਮਨੁ ਤਗਲਬੇਠੁਆਡੁ. ॥ 28॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸੁਕੰ, ਮੁਆਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਪੁੰਯਮੁੰਨ ਦੇਵੁਠੁ ਏਕ ਮਨਸੁਠੁ, ਪੁੰਮਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥

ਐਵਿ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨਿ ਮੁਹਿਮਲੁ, ਅਤਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਐਚਿਠੁੰਦੁਕੁ ਏਪੁਠੁਆ ਚਿੰਤਿੰਚਡੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥

ਨੈਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੈਯਬਡੁਠੁੰਦਿ; ਮਨੰ ਏਵਰਿਨਿ ਸਮਾਠਾਨੰ ਐਵਕੁੰਡਾ ਊਂਡਾਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਵਡੰ ਦਾਠੁਆ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲੁ ਦੁੰਵਪਦੰ ਦਾਠੁਆ ਤਮੁ ਅਹੁੰਨਿਠੁਆਲੁਦੇਵੁਨਿਠੋ ਕਲਿਸਿਠੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਃ ੩ ॥

ਮੁਆਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਤਨ ਭੁਕੀ ਆਰਾਠਨਕੁ ਪੁੰਯਲਨੁ ਆਕੁਰਿਸੁਆਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਲ੍ਹੁੰਗਾ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥

ਅਤੰਡੁ ਠਾਨੇਂ ਤਲੀਵੰਟੀਵਾਡੁ, ਅੰਦਰੀ ਤੰਡਿਵੰਟੀਵਾਡੁ; ਅਤੰਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ
ਅੰਦਰੀਨੀ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੇਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੀਚੇਵਾਰੁ ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਫਿਰੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ; ਵਾਰੀ ਕੀਰੀ
ਵਯਸੁਠ੍ਰੁਵਾਤ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪੋਂਦਿੰਦੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਓ ਸੁਠ੍ਰਿਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਸਾਧਿੰਚਗਲ ਸਮਰੁਠੁਲੁ; ਮੀਰੁ ਤਪੁਨੋਨੁ ਮੀ ਅੰਤ ਗੋਪੁ
ਮਰੋਵਰੁ ਚੁਡਨੁ.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਸ੍ਰੁਘ੍ਰਿੰਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਮੀਰੁ ਦਾਨਿਨਿ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਓਕ ਦਿਵਫ਼ਦੰ ਵਾਝੀਲੋਂ ਓਂਦਿ; ਅਤਨੁ ਏਮਿ ਚੋਂਸ਼ਿਨਾ ਅਦਿ ਨੋਰਵੇਰਿੰਦਿ.

ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪੁਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਂਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਝੀਕੀ ਦੇਂਦੁ ਮੁਹਿਮਨੁ ਆਸ਼ੀਰਫ਼ੀਸ਼ਾਦੁ ਮਰਿਯੁ
ਤਰੁਵਾਤ ਆ ਵਝੀ ਅਤਨਿਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਦੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਗੁਰੁ ਭੋਂਧਲ ਦਾਠਾ ਦੇਂਦੁ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ; ਕਾਬਠੀ
ਮਨਮੰਦਰੰ ਮਲ੍ਹੀਮੁਲ੍ਹੀਯੋਪਫ਼ਲਸਿਨਦਿ, ਗੁਰੁ.॥ 29॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੋ ਨਿਤਯੋਂਦੋਂਦੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੋਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਦੁ:

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗੰ ਸੋਰਠ, ਭਕੁਦੁ ਕਬੀਰ ਗਾਰਿ ਯੋਕਝੀਰਨਲੁ, ਮੋਦਠੀ ਲਯ:

ਬੁਤ ਪੁਜਿ ਪੁਜਿ ਹਿੰਦੁ ਮੁਏ ਤੁਰਕ ਮੁਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥

ਹਿੰਦੁਵੁਲੁ ਮਕਾਯੋਵੁ ਤਲਲੁ ਵੰਚਿ ਵਿਗ੍ਰਹਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਮੁਲ੍ਹਿੰਲਨੁ
ਆਰਾਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਆਠੀਝੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਂਯਬਡੁਤੁਨਾਠੁ (ਦੋਂਦੁ ਅਕਠ
ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਨਾਠੁਨਿ ਨਮੁਠਾਰੁ).

ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥

ਹਿੰਦੁਵੁਲੁ ਚਨਿਯੋਂਯਿਨ ਵਾਰਿਨਿ ਕਾਲਿਫ਼ੋਂਸ਼ਾਰੁ, ਮੁਲ੍ਹਿੰਲੁ ਵਾਰਿ ਖੁਨਨੰ ਚੋਂਸ਼ਾਰੁ;
ਅਯਿਠੇ, ਓ' ਦੇਂਦੁ ਝਠਰੁ ਮੀ ਨਿਯਮੋਂਫ਼ਿਤਿਨਿ ਅਠੰ ਚੋਂਸੁਕੋਲੋਂਦੁ.॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅਝਾਨੰ ਕਾਰਠੰਗਾ, ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਲੋਂਠੋਂ ਚੀਕਠੀ ਗੋਯਿਲਾੰਠੀਦਿ,

ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਮਰਠੰ ਯੋਕਝੀਚੁਪੁਪਬਲੰਗਾ ਓਂਦਿ.॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੁਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥

ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਵੱਡੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਨੁ ਸੰਦਰਿਭਚਾਲਨੇ ਅਹਾਂਲੋ ਕਵਲੁ ਕਵਿੱਤਲੁ
ਪਾਡਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਨਾਸ਼ਿਲਨੁ ਪਾਡਾਲਨੇ ਅਹਾਂਲੋ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ
ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਠੁ.

ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੇਗੀ ਮੁਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਖਾਈ ॥੨॥

ਯੋਗੁਲੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਜਡ ਜੁਠੁ ਨੁ ਪੇਂਚੁਤਾ ਮਰਣਿੰਚਾਰੁ; ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੁ
ਕੂਡਾ ਮੀ ਮਾਧਾਲਨੁ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ.॥ 2॥

ਦਰਬੁ ਸੀਚਿ ਸੀਚਿ ਰਾਜੇ ਮੁਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥

ਰਾਜਾਲੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘ੍ਰੁਧਾ ਚੇਸਿ, ਸੰਪਦਨੁ ਕੂਡਬੇਠੀ, ਭਾਰੀ ਮੋੁਤੁੰਲੋ
ਬੰਗਾਰਾਨਿਘ੍ਰੁਗਰਠੁਲੋ ਪਾਤਿਪੇਠੀ ਮਰਣਿੰਚਾਰੁ.

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੀਡਿਤ ਮੁਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥

ਵੇਦ, ਸ੍ਰੀਲੁ ਤਮੁ ਤਮੁ ਅੰਦਾਨਿਘ੍ਰੁਸੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਾਲਨੁ ਵ੍ਰੁਧਾ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ
ਵੱਡੀ ਲੇਖੁਨਾਲਨੁ ਚਦਿਵੇ ਅਹਾਂਲੋ ਪੰਡਿਠੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ
ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਨੁ ਪਰਿਸ਼ੀਲਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀੰਚਕੁੰਡਾਨੇ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠੁ ਆਧਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ ਅਵੁਤੁਨਾਠੁਨਿ ਮੀ ਸੋਂਤੰਗਾ
ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਖਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥

ਕਬੀਰੁ ਓ ਪ੍ਰਸੰਗਾਨਿਪਸੰਗਿਸੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰੁਠੀੰਚਕੁੰਡਾ ਏਵਰੁ
ਨੀਤਿਯੁਕ੍ਰਮੇਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਘ੍ਰੁਦੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਪੋਂਦਰੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥

ਓਕ ਮੁੱਠ ਦੇਹਾਨਿਘ੍ਰੁਹਾਨੰ ਚੇਸੇ ਅਦਿ ਬੂਡਿਦ ਅਵੁਤੁੰਦਿ; ਪਾਤਿਪੇਡਿਠੇ ਪੁਰੁਗੁਲ
ਸੇਨਠੁ ਠਿੰਟੁੰਦਿ.

ਕਾਚੀ ਗਾਗਾਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਝਾਈ ॥੧॥

ਕਾਲਿਠੁ ਮੁਠੀ ਪਿਚਠੈ ਲੋ ਨੀਟੀਨਿ ਪੋਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਦਿ ਕਰਿਗਿਪੋਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪਿਚਠੈ ਗਾ
ਦਾਨਿ ਪ੍ਰਾਮੁਘਠੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ; ਮਾਨਵ ਸਰੀਰੰ ਯੋਕ੍ਰੁਸੁਠੁਠੁਲਿਕ ਮਹਿਮ ਕੂਡਾ
ਐਦੈ. ॥ 1॥

ਕਾਰੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੈ ਫੁਲਿਆ ਫੁਲਿਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਂਦਰੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਹਾਂਠੋ ਏਂਦੁਕੁ ਠਿਰੁਗੁਤੁਨਾਠੁ?.

ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਗਤਾ ਸੇ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਦਿ ਨੋਲਲੁ ਤਲੀ ਗਰਠੁਲੋਂ ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਵੇਲਾਡੁਤੁ ਛਾਨੁ ਛਾਨੁ ਰੋਜੁਲਨੁ ਮੀਰੁ
ਏਂਦੁਕੁ ਮਰਿਘੋਯਾਰੁ?॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ ॥

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥

ਠੇਨੋਲੀਂਗੁ ਭਰੁਲ ਕੋਸੰ ਠੇਨੋਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨਲੇ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਮੂਰਠੁਡੁ
ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਭਰੁਲਕੁ ਚੋਂਦਿਨੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਸਾਡੁ.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੋਹੁ ਲੋਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨੁ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥

ਮਰਣਸੰਮਯੰਲੋਂ, ਅੰਦਰੁ ਭਲਾ ਅੰਟਾਰੁ: ਈ ਸਰੀਰਾਨਿਘੋਂਟਨੋ
ਪਾਰਵੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਤੀਸੁਕੁਵੇਲਠੁਡੀ, ਈ ਦੋਯੁਲ ਲਾੰਟੀ ਮੁਠੁ ਦੋਹੰ ਭਕਠੁ
ਊਂਡਾਡਾਨਿਕੀ ਏਂਦੁਕੁ ਅਨੁਮਤਿੰਚਾਲੀ?॥ 2॥

ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥

ਅਤਨਿ ਭਾਰਠੁਮੁਠੁ ਦੋਹੰਨਿਠੁਡਪਕੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਘੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭਰੁ
ਬੰਠੁਵੁਲਨੁ ਗਡਪ ਦਾਣੀ ਤੀਸੁਕੁਊਂਟੁੰਦੀ.

ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥

ਕੁਠੁੰਬੰ ਮਰਿਯੁ ਸੇਘੀਤੁਲੁ ਮੁਠੁ ਦੋਹੰਨਿਠੁਡੀਸੋਭੀਲੋਂ ਗ੍ਰਾੰਡੁ ਕੁ
ਤੀਸੁਕੁਵੇਲਠੁਡਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਅਤਠੁੰਟਰਿਗਾ ਕੋਨਸਾਗੁਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲੁ ਗੁਸ ਕੁਆ ॥

ਕਬੀਰੋਂ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਵਿਨੰਡੀ, ਓ' ਮਾਨਵੁਲਾਰਾ: ਮੀਰੁ ਮਰਣੰਠੋਂ
ਚੁਠੁਮੁਠੁਬਡੀਨੁ ਬਾਵਿਲੋਂ ਪਡੀਘੋਂਯਿਨਲੁ, ਮੀਰੁ ਮਰਣੰਚੋਂਤ ਪਠੁਬਡਾਰੁ.

ਝੁਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਆ ॥੪॥੨॥

ਮੀਰੁ ਊਚੁਠੁ ਚਿਕੁਠੁਨੁ ਚਿਲੁਕਲਾਗਾ ਤਪੁਠੁਲੁ ਪੁਰੰਚੰ ਸੰਪਦਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ. ॥
4॥ 2॥

ਬੇਦੁ ਪੁਰਾਨੁ ਸਭੈ ਮਤੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਰਮੁ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਵੇਦੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ ਤਠਾਠੁਨੁ ਵਿਨੁਘਾਰੰਦਰੁ ਕੋਨਿਠੁਚਾਰਬਠੁਮੈਨੁ ਪਨੁਲੁ
ਚੋਂਠੁਡੰ ਦਾਠੁ ਮੋਠੁਨਿਠੁਠੁੰਦਾਲਨਿ ਅਠਿੰਚਾਰੁ.

ਕਾਲੁ ਗੁਸਤੁ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੰਡਿਤੁ ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥

ਅਠੁਵੰਟੀ ਝਾਨੁਲੰਦਰੁ ਮਰਣਠੁਯੰਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ; ਪੰਡੀਤੁਲੁ ਕੂਡਾ
ਨਿਰਾਸਾ ਨਿਸੁਠੁਪਾਲਠੋਂ ਈ ਪੁਰੰਚੰ ਨੁੰਡੀ ਬਠੁਲੁਦੋਰਾਰੁ. ॥ 1॥

ਮਨ ਰੇ ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥

ఓ మనసా, మీకు ఇవణ్ణడిన ఏకైక పనిని మీరు పూర్తి చేయలేదు;

ਭਜਿਓ ਨ ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎందుకంటే మీరు సారణ్యమరాజు అయిన దేవుని గురించి ధాన్వించలేదు. || 1||
విరామం||

ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ਕੰਦ ਮੁਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥

చాలా మంది అడవులకు, ఇతర ప్రదేశాలకు వెళ్లి, అనిర్హకాల యోగాలు మరియు తపస్సులు చేసి, పండ్లు మరియు వేర్లపై మాత్రమే జీవించారు;

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥

యోగి, వేద పండితులు, దేవుని కోసం ఒక పదం యొక్క మంత్రోచ్ఛారణలు మరియు నిశ్శబ్ద పురుషులు, వారందరూ మరణ రాక్షసుడి రికార్డులో ఉండిపోయారు. || 2||

ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਛਿ ਕੁਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥

ప్రేమపూరక భక్తి ఆరాధన హృదయంలోకి ప్రవేశించలేదు, మీరు మరణపు రాక్షసునికి వేరేఘ్న గుర్తులతో అలంకరించబడిన మీ శరీరాన్ని అపగ్నించారు.

ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥

వివిధ సంగీత చరణ్లలో పాటలు పాడటం కోసం ఒక రకమైన కపట దుకాణాన్ని స్థాపించిన వక్త్రీ, దేవుని నుండి అతను ఏమి పొందగలడు?. || 3||

ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ ਜਗ ਉਪਰ ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥

మరణం మొత్తం ప్రపంచంపై ఉంది; మత పండితులు అని పిలవబడే వారు కూడా మరణ రాక్షసుడి జాబితాలో చేరబడ్డారు.

ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਕੇਵਲਮ ਮਾਝਾਡਟਮ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁ ਘ੍ਰਿਯੁਕ੍ਰਮਦੇਹਮ ਪੋਦੁ.

ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ਲੁਕਾਈ ॥

ਲੋਕਮੁੰਤਟੀਨੀ ਅਲਸਿਪੋਯੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ, ਵਿਵਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁਚਾਡੁ (ਦੇਵੁਨੀ ਲੋਕੰਲੋਂ ਜਰਿਗੇ ਅਟ).

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਏ ਅਵਗਾਹਾਨਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਮੁੰਗਾ ਅਸ਼ੀਰਠੁਸ਼ਾਡੁ;

ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥

ਅ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁ, ਅਤਨੁ ਪੋੰਦੁਪਰਚਬਠਾਡੁ.॥ 3॥

ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੁ ਕੋੰਤ ਕੁਪਨੁ ਕੂਡਾ ਪੁਸਾਦਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ,

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥

ਅ ਵਠੀ ਸ਼ਰੀਰਮੁੰਤਾ, ਮਨਸੁ ਅਤਭਗਵੰਤੁਡੀਲੋਂ ਕਲਿਸਿਪੋਠਾਯੁ.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ॥

ਕਬੀਰ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਨੀ ਪੁੰਮੇਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਵਠੀ,

ਮਿਲਿਓ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥

ਪੁਰਪੰਚਾਨੀਕੀ ਜੀਵਾਨਿਠੁਚੇ ਠੋਂਵੁਠੀ ਗੁਰੁਪੁਸ਼ਾਡੁ.॥ 4॥ 4॥

ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ਦੁਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥

ਅ ਦੇਵੁਡੁ, ਏਵਰਿ ਕੋਰਕੁ ਮੁਤ ਗੁਰੰਠਾਲਨੁ ਪਾਲ ਠਾਟਲ ਵੰਠੀਦੀ,

ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ਮਾਟਾ ॥

ਮਰਿਯੁ ਸਾਠੁਵੁ ਸੰਘਾਲੁ ਪਾਲਨੁ ਚਿਲਕਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਮਠਨੰ ਚੇਸੇ ਵਾਠੁ ਲਾ ਠਨਾਠੁ.

ਤਾ ਕੀ ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਅ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਲ ਪਨਿਮਨਿਪਿਗਾ ਠੰਡੰਡੀ.

ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥

ਮੀ ਠਾਠੁ ਪੁਰਯੁਤਿਠੁ ਵਠੁੰ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਕਨੰਸੰ ਮੀਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਸ਼ਾਂਤਿਨੀ ਅਨੁਠਵਿੰਚੇਵਾਰੁ. ॥ 1॥

ਚੇਰੀ ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥

ਓ' ਆਤਮਾਮੀਰੁ ਮੀ ਭਰਤ੍ਰਗਾ ਦੇਵੁਠੀ ਏਂਦੁਕੁ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਰੁ,

ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਧੁਠੁ ਏਵਰੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ਪਗ ਬੇਰੀ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮੀ ਮੋਡਲੋ ਲੋਕਅਨੁਬੰਧੰ ਏਯੁਕ੍ਯਾਲਰ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪਾਦਾਲਲੋ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੋਰਿਕਲ ਸੰਕੋਲੁ ਠਨਾਠੁ,

ਤੂ ਘਰ ਘਰ ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਕੁਕ ਅਵਤਾਰੰ ਨੁਂਡੀ ਮਰੋਕ ਅਵਤਾਰੰ ਵਰਕੁ ਤਿਰਿਗੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਠੁ.

ਤੂ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਚੇਰੀ ॥

ਓ' ਆਤਮਵਧੁਵੁ, ਐਪਠੀਕੀ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਰੁ (ਠ ਅਮੂਲਮੁਨੇਨ ਮਾਨਵ
ਜੀਵਿਤੰਲੋ).

ਤੂ ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਰੇਰੀ ॥੨॥

ਓ' ਨਿਸ਼ਠਾਯ ਆਤਮਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਠੁ ਮਿਮਲ੍ਹਿਮਨਿਸੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥

ਅਨਿਠੀਕੀ ਕਾਰਠੰ ਦੇਵੁਠੇ.

ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥

ਧੇਦ ਆਤਮਨਿਯੰਤ੍ਰਠਲੋ ਠਨਠੁ ਏਮਿਠੀ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਜਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਠੁ ਆਮੇਨੁ ਮੇਲੋਠੀਪਿਨਪੁਠਠੇ ਮਾਯਨੁ ਨਿਦ੍ਰਨੁਂਡੀ ਆਤਮੇਲੋਠੁਠੁਂਡੀ.

ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਤਿਤੁ ਲਾਰੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਠੁ ਆਮੇਕੁ ਏ ਮੁਂਦੁਕੁ ਅਠੁਕੁਠੋਯਿਨਾ ਦਾਨਿਕੀ ਅਂਠੀਪੇਠੁਕੁਨਿ
ਠੰਠਾਠੁ. ॥ 3॥

ਚੇਰੀ ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਆਤਮਠ ਠਦਾਠੁਮੇਨ ਬੁਠੁਨਿ ਮੀਰੁ ਏਕਠ ਨੁਂਡੀ ਅਂਦੁਕੁਂਠਾਰੁ,

ਜਾ ਤੇ ਠ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥

ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸੰਦੇਹਾਨਿਠੁਠੀਚਿਵੇਯਾਰਾ?

ਸੁ ਰਸੁ ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥

గురువు కృపవల్ల నా మనసు శుద్ధిరిస్తది. నేను (కబీర్) దేవుని నామాన్ని దివ్యమైన ఆనందమును గ్రహించాను. || 4|| 5||

ਜਿਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥

ఆ దేవుడు, ఎవరు లేకుండా మనుగడ సాగించలేరు,

ਜਉ ਮਿਲੈ ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥

మనం ఆయనను గ్రహిస్తే, అపుణ్ణు మన ప్రయత్న ఫలిస్తుంది.

ਸਦ ਜੀਵਨੁ ਭਲੇ ਕਹਾਂਗੀ ॥

నిత్యమైన, ప్రతి ఒకటూ అందంగా పిలిచే జీవితం,

ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥

కానీ మన అహానిష్ఠూర్తిగా తుడిచిపెట్టకుండా ఆ శాశ్వత జీవితాన్ని అందుకోలేము. || 1||

ਅਬ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ఈ నిత్యజీవితం గురించి అర్థం చేసుకునప్పుడు, మాట్లాడాలి అవసరం లేదు మరియు మరే ఇతర జ్ఞానం గురించి ఆలోచించాలి అవసరం లేదు.

ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎందుకంటే లోకవిషయాలు చెడిపోతున్నాయిని సప్తమవుతుంది కాని అహాన్ని తుడిచిన తర్వాత పొందిన జీవితం శాశ్వతం. || 1|| విరామం||

ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥

కుంకుమ పువ్వుగంధపు చెక్కలు ఒక ముద్దను తయారు చేయడానికి నేలమట్టం చేసినట్లే, అదే విధంగా ఆత్మసరోవరం ఆత్మతో విడదీయరాని విధంగా ఐక్యమైనపుణ్ణు;

ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ਜਗਤੁ ਨਿਹారਿਆ ॥

అపుణ్ణు అది చూడకుండానే, ఆధ్యాత్మికజ్ఞాని అయిన కళ్లతో యావత్ ప్రపంచం యొక్క సర్వవికతను చూస్తారు.

ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥

ఆత్మపరమాత్మను గ్రహించినపుణ్ణు,

ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥

अपुर्णु भूमि लेनि पल्लणमु एरुद्धिनल्लु संचारमु चेस्तुनखतस्फिरमुगा मारुतुन्दि. ॥ 2॥

ਜਾਚਕ ਜਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥

अपुर्णु विनयस्तुद्वैतं बचिग्राद्वैतं, अ प्रयोजकुद्वैतं देवुष्ठी सत्युंगा कलुसुकुनस्तु कनिपिस्तोन्दि.

ਸੇ ਦੀਆ ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥

ಎನಕ್ಷು ತಕುಭ ಪರಿಗੋತ್ತನಿ ದ್ವੈವಿಕ ಸುಗುಣಾಲತ್ ಅತನಿಖಶೀರಥಿಂಚಿನ ವಕ್ಷಿ.

ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾ ॥

द्वैविक धरात्र योक्कषु बहामतिनि वदुलुकोवदानीके एवरुा इष्पपदरु, लेदा अदि अलसिपोतुन्दि.

ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ਚੁਕਾ ॥੩॥

मरियु इतरुल नुन्दि अतनि भिक्खुातन अपुर्णु मुगिसिन्दि.॥ 3॥

ਜੇ ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥

प्रपंचन्ले ऊन्ताने तन अहान्निचैरिपिवेयडं नेरुक्खुने वक्षि,

ਸੇ ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥

अ आमोदित वक्षि गोपखुगोळ शान्तिनि असोਠਿਸ੍ਤਾਡੁ.

ਕਬੀਰੈ ਸੇ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥

काबीर् नामं योक्कषुसंपदनु पौन्दाਡु;

ਹਰਿ ਭੇਟਤ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥

मरियु देवुनि ग्रहਿंचडं दाਠਾ, अतनु तन सैत्यु अहਾਂਕਾਰਾਨ੍ਨਿ तुडीचिपेਠ੍ਵਾਡੁ. ॥ 4॥ 6॥

ਕਿਆ ਪੜੀਐ ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥

कैवलं चदवडं, प्रतिबिन्बिंचडं वल्ल ऊपयੋगं एमिषी?

ਕਿਆ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥

मरियु वेद, पुराणालु वन्षी ग्रन्थालनु विन्तुਨਾਠਾ?

ਪੜੇ ਸੁਨੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥

ਅਟੁਵਾਂਟੀ ਚਦਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਵਿਨਡੰ ਵਲੁ ਊਪਯੋਗੰ ਏਮਿਟੀ,

ਜਉ ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥

ਮਨੰ ਸਮਸ੍ਠਿਤਿ ਪੋਂਦਿ ਭਗਵੰਤੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਕਥੋਥੈ ॥ 1॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥

ਓ ਮੂਰ੍ਘੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚਡੰ ਲੇਦੁ.

ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਮੁਲ੍ਹੰ ਮੁਲ੍ਹੰ ਦੇਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁਨਾਠੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥

ਆਧਾਠੀਠੁ ਅਝਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀਨਿ ਝਾਨਵੰਤੰ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਦੁੈਵਿਕ ਝਾਨਦੀਪੰ ਅਵਸਰੰ,

ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀਐ ॥

ਅਰਠਮ ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਸਰੁਕੁਨੁ ਸੀਕ੍ਸ਼ਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਪਾਈ ॥

ਅਰਠਮ ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਸਰੁਕੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਕ੍ਸ਼ੀ,

ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥

ਦੁਵੈਕ ਝਾਨਦੀਪਮ ਆ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਦਯਮਲੋ ਪ੍ਰਿਅੰਦੁਪਰਚਬਡੀ ਊਂਟੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥

ਕਬੀਰੋ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਅਰਠਮ ਕਾਨੀ ਆ ਦੇਵੁਠੀ ਨੇਨੁ ਭਪੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ;

ਜਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪਠੀ ਨੁੰਡੀ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਆਤਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਮਕ੍ਸ਼ੰਗਾ ਊਂਦੀ.

ਮਨ ਮਾਨੇ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੰਠੋਪਿਸ੍ਰੋਂਦੀ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤ੍ਰਪਿ ਚੋਂਦੁਠੋਂਦੀ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਪ੍ਰਭਲੁ ਦਾਨੀਨੀ ਨਮਠੁ.

ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥

ਓਕਵੇਲ ਵਾਰੀਕੀ ਨਮਕ੍ਸ਼ੰਗਾ ਲੇਨਠੁਯਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਏਮਿ ਚੋਯਗਲਨੁ? ॥ 3॥ 7॥

ਹਿੰਦੈ ਕਪਟੁ ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥

ਓ' ਮਨੀਸ਼ੀ, ਮੀ ਮਨਸੁਠੋ ਮੋਸੰਗ ਊਂਦੀ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਦੁਵੈਕ ਝਾਨੰਗ ਯੋਕ੍ਸ਼ਮਾਟਲੁ ਊਚਠਿੰਚੰਡੀ.

ਝੁਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥

ਓ' ਅਭਠਵਾਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਨੀਟੀਨੀ ਮਠਨੰਗ ਚੋਸੁਨਾਰੁ? ॥ 1॥

ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥

ਓ ਮਨੀਸ਼ੀ, ਏ ਪ੍ਰਯੋਭਨੰਗ ਕੋਸੰਗ ਮੀਰੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਯੁਠ ਨੁੰਡੀ ਕਡਗਡੰਗ,

ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੋਡੁ ਆਲੋਚਨਲ ਮੁਰੀਕੀ ਊਨਠੁਠੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰਗ

ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਰਾਈ ॥

ఆ చేదు పుచళ్ళాయను అరవై ఎనిమిది పవిత్ర మందిరాల్లో కడిగి వేయవచ్చు

ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਉ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ఆ చేదు పుచళ్ళాయను అరవై ఎనిమిది పవిత్ర మందిరాల్లో కడిగి వేయవచ్చు

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ఆలోచనాతళ్ళ ప్రతిబింబం తరువాత, కబీర్ ఇలా అనార్లు:

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥

ఓ' దేవుడా! దుర్గుణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రానిహాటడానికి దయచేసి నాకు సహాయం చేయండి. || 3||8||

ਸੋਰਠਿ

రాగ్ సోరత్:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥

అనేక మోసాలను ఆచరించడం దాట్లా మీరు ఇతరులకు చెందిన సంపదను ఇంటికి తీసుకువస్తారు,

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥

ఆ తరాఫ్త మీరు మీ పిల్లల మీద, జీవిత భాగసాఖి మీద దుబారా చేస్తారు. || 1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ఓ' నా విచల్లవిడి మనసా, మోసానిక్షాచరించవద్దు,

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

చివరికి, మీ సత్యత ఆత్మదాని ఖాతాకు సమాధానం ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. || 1||
విరామం||

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜనਾਵੈ ॥

క్షణక్షణానికీ, శరీరం దూరంగా ఉంది, మరియు వృద్ధాప్య తనను తాను నొక్కి చెబుతుంది.

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥

ಅಪುಷ್ಪು, ವಾಟಿಲ್ ಎದಿ ಮೆಕು ಒಕ ಚುಕಸ್ನಿಟಿನಿ ಕುಡಾ ಇವಠ್ಠು. || 2||

ਕਹತು ਕਬੀਰੁ ಕੋਈ ਨਹੀ ತੇਰಾ ॥

ಕಬಿರ್ ಚೆಪಾಠ್ಠು, ಚಿವರಿಕಿ ಎವರಾ ಮೆ ಸಹಾಚರುಡು ಕಾಬೊರು.

ਹਿರਦೈ ರಾಮੁ ಕੀ ਨ ਜਪਹਿ ಸವೇರಾ ॥੩॥੯॥

ಮೆರು ಚಿನ್ಹಯಸುಠ್ಠೊ ಊನಪ್ಪುಠ್ಠು ದೆವುನಿ ಗುರಿಂಚಿ ಎಂದುಕು ಧಾಣಿಂಚರು? || 3|| 9||

ਸੰਤਹು ಮನ ಪವನೈ ಸುಖು ಬನਿਆ ॥

ಓ ಪ್ರಿಯಮನ ಸಾಧುವಲಾರಾ, ನಾ ಗಾಲಿ ಲಾಂಟಿ ಆಕಸಿಕ್ತ ಮನಸುಠ್ಠು ಆಧಾತಿಕ್ತ ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದಿಂದಿ.

ਕਿਛੁ ਜੇਗੁ ਪರಾਪਤਿ ਗನਿਆ ॥ ਰಗಾਉ ॥

ಇಪುಠ್ಠು ಈ ಮನಸುಠ್ಠೊವುನಿತ್ ಕಲಯಿಕ್ಕು ಕೊಂತ ವರಕು ಸರಿಪೊತುಂದನಿ ನೆನು ಭಾವಿಸ್ತುನಾಠ್ಠು. || ವಿರಾಮಂ ||

ਗੁਰਿ ದಿਖಲಾਈ ಮೆਰಿ ॥

ಗುರುವು ಗಾರು ನಾ ಬಲಪೆನತನು ನಾಕು ಚುಪಿಂಚಾರು,

ਜਿਤੁ ਮಿರಗ ಪੜਤ ਹੈ ਚੇਰੀ ॥

ದಾನಿ ವಲ್ಲ ಜಂತುಸಂಬಂಧಮನ ದುರ್ಘಣಾಲು ರಹಾಸಠ್ಠಿಗಾ ನನುಪ್ಪಾಠ್ಠಿನಂ ಚೆಸುಕುನಾಠ್ಠು.

ਮੁੰਦಿ ಲೀಏ ದರವಾಜೆ ॥

ದಾನಿ ವಲ್ಲ ಜಂತು ಸಂಬಂಧಮನ ದುರ್ಘಣಾಲು ರಹಾಸಠ್ಠಿಗಾ ನನುಪ್ಪಾಠ್ಠಿನಂ ಚೆಸುಕುನಾಠ್ಠು.

ਬਾಜಿಅಲೆ ಅನಹದ ಬಾಜೆ ॥੧॥

ಇಪುಠ್ಠು ನಾಲ್ ನಿಲಿಚಿಪೊನಿ ದಿವ್ಯಸಂಗಿತಾನಿಕ್ಷಂಪಿಸ್ತುಂದಿ. || 1||

ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥

ನಾ ಹೃದಯಂ ದುಷ್ಠ ಪ್ರೇರಣಲ ನೆಟಿತ್ ನಿಂಡಿನ ಪಿಚಠ್ಠಿ ಲಾಗಾ ಊಂದಿ;

ਜਲੁ ಮೆਟਿਆ ಊಠಾ ಕರಿಯಾ ॥

ನೆನು ದುರ್ಘಣಾಲ ನೆಟಿನಿ ಬಯಟಕು ತೆಸಿ, ದಾನಿನಿ ನಿಟಾರುಗಾ ಅಮರಾಠ್ಠು (ಸುಗುಣಾಲನು ಸೆಕ್ಷರಿಂಚಡಾನಿಕೆ).

ਮੇ ਕਉ ਦੇਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥

రెండు వేళలా (ఉదయం మరియు సాయంత్రం) ననుభోషించడానికి ఇవి సరిపోతాయి. || 2||

ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥

నేను నాలుగు కాళ్ళుదిండు మరియు పరుపుతో మంచం అడుగుతాను.

ਉਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਯਾ ॥

ననుభోషను కవర్ చేసుకోవడానికి నేను కిట్టే అడుగుతాను.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਯਾ ॥੩॥

ఈ భక్తుడు భక్తిని నింపి మీ ఆరాధనను నిరర్థించే విధంగా మిమల్నిపేమించాడు || 3||

ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੇ ॥

ఓ దేవుడా, నేను దురాశను కలిగి లేను ఎందుకంటే ఈ విషయాలన్నీజీవిత అవసరాలు; వాస్తవానికి మీ పేరు మాత్రమే నా మనసుకు ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥

కబీర్ ఇలా అనాడు, ఓ దేవుడా, నా మనసును గురించి పూర్తిగా నమకంగా ఉంది, నా మనసుపూర్తిగా నమకంగా ఉనప్పుడు, అప్పుడు మాత్రమే నేను మిమల్నిజంగా అర్థం చేసుకునాను. || 4|| 11||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨

రాగ్ సోరత్, భక్తుని కీర్తనలు నామ్ దే గారు, రెండవ లయ:

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥

నేను దేవుని చూసినపుడు (అతని యొక్కసంగ్రహాన్నిఅనుభవించి) నేను అతని పాటలను పాడతాను,

ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥

అప్పుడు మాత్రమే నేను దేవుని వినయభక్తుడనై తృప్తి చెందుతాను. || 1||

ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ సోదరా, దేవుడు ననుగూరువుతో ఏకం చేశాడు మరియు నా మనసు ధివభదం యొక్క శావత్రలో కలిసిపోయింది. || 1 || పాజ్ ||

ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥

ఇంతకు ముందు ఆకసిక్త సభావం కలిగిన మనస్సు

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥

గురు దివభదం యొక్క నిరంతర శ్రావత్ర ఇపుడు ఆకట్టుకుంది.

ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥

ఇపుడు నా ఆత్మదేవుని ప్రధాన ఆత్రో కలిసిపోయింది,

ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥

మరియు సత్యగురు కృప దాత్రా నేను ఆ దివ్యకాంతిని గుర్తించాను. || 2 ||

ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥

నా తామరలాంటి హృదయం దివ్యధరాట్ర ఆభరణాలతో నిండి ఉంది.

ਚਮਕਾਰ ਬੀਜਲ ਤਹੀ ॥

అవి మెరుపులా మెరిసి, మెరుస్తాయి.

ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥

దేవుడు సమీపములో ఉనాత్తని, దూరముగా లేడని ఇపుడు నేను గ్రహిస్తున్నాము,

ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥

మరియు అతను పూర్తిగా నాలో ఉనాత్తు. || 3 ||

ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੁਰ ਉਜਾਰਾ ॥

సూరుణి యొక్క నిరాటంక కాంతి వంటి దివ్యజ్ఞానంతో మనసు ఇపుడు జ్ఞానోదయం అవుతుంది;

ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥

ఒక సాధారణమైన జ్ఞానదీపం ఆ మనసును ఇంతకు ముందు ప్రకాశింప చేసింది.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥

ਗੁਰੂవు ਗਾਰੀ ਦਯਵਲ ਨੋਨੁ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ.

ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ਨੋਨੁ, ਭਕੁਤੁਡੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵ, ਸਮਠਿਤਿਲੋ ਵਿਲੰਨੰ ਚੇਯਬਠਾਨੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਘਰੁ ੪ ਸੋਰਠਿ ॥

ਨਾਲੁਗਵ ਲਯ, ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ:

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੇ ॥

ਮੀ ਗੁਡਿਸੇਨੁ ਏਵਰੁ ਨਿਰਿਠੁਚਾਰੁ ਅਨਿ ਪਕਿਠਿ ਮਹਿਲ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਨੁ ਅਡਿਗਿੰਦੀ?

ਤੇ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੁਰੀ ਦੇਹਉ ਮੇ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੇ ॥੧॥

ਨੋਨੁ ਅਤਨਿਕੀ ਰੋਠਿੰਪੁ ਵੇਤਨਾਲੁ ਚੋਲਿਸ਼ਾਨੁ. ਚੋਪਠੁਡਿ, ਮੀ ਵਡਰੰਗਿ ਏਵਰੁ? ॥ 1॥

ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੀ, ਨੋਨੁ ਮੀਕੁ ਆ ਵਡਰੰਗਿ ਚਿਰੁਨਾਮਾ ਐਵਠੋਨੁ.

ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥

ਮੀਰੁ ਚੂਡੰਡਿ, ਆ ਵਡਰੰਗਿ (ਦੇਵੁਡੁ) ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ,

ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਮਠੁਠੁ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੁਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਉ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੇ ॥

ਓ ਸੋਦਰੀ, ਏਵਰੋਨਾ ਅਤਨਿ ਨੁੰਡਿ ਤਨ ਗੁਡਿਸੇਨੁ ਨਿਰਿਠੁਚਾਲਨੁਕੁੰਚੈ, ਆ ਵਡਰੰਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵੇਤਨਾਲਨੁ ਅਡੁਗੁਠਾਡੁ.

ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੇ ॥੨॥

ਓਕ ਵਠੀ ਪ੍ਰਯਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੁਟੁੰਬੰ ਨੁੰਡਿ ਭਾਵੋਦੇਠੁ ਅਨੁਬੰਧਾਨਿਘੋਚਿਠੁ ਚੋਸਿਨਪੁਠੁ ਮਾਠੁਮੈ, ਅਪੁਠੁ ਤਨੰਤਲੁ ਠਾਨੁਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਵਡਰੰਗਿ ਆ ਵਠੀ ਪ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ ਵਸ਼ਾਡੁ.॥ 2॥

ਐਸੇ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਦਯੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਪਦੋਸ਼ਾਲਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਡਰੰਗਿਨਿ ਨੋਨੁ ਵਠਿੰਚਲੋਨੁ.

ਗੁੰਗੀ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੁਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥

ఒక మూగ వక్త్రీ చాలా తీపిరుచిని కలిగి ఉంటే, మీరు దానిని వివరించమని అడిగినప్పుడు, అతను చేయలేడు. || 3||

ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧੂ ਥਾਪਿਓ ਹੇ ॥

ఓ సోదరి, ఈ వడ్రంగి యొక్క నీళ్లు గుణాలను వినండి; సముద్రంపై వంతెన నిర్మించి భక్తుని ధృవ్ కు శాశ్వత హోదా ఇచ్చాడు

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੇ ॥੪॥੨॥

నామ్ దేవ్ దేవుడు, రావణుడిని ఖైదు నుండి సీతను తిరిగి తీసుకువచ్చి భభీఖాన్ ను శ్రీలంక రాజుగా నియమించాడు. || 4|| 2||

ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ॥

రాగ్ సోరత్, మూడవ లయ:

ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥

నిరంతరంగా ఉండే దివ్యసంగీతం, చరణ్ లేని డ్రమ్ నుంచి, ఒకరి మనసుల్లో ప్లే చేయడం ప్రారంభిస్తుంది,

ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥

వర్షకాలం లేకుండా మేఘం ఉరుములు,

ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥

నామం యొక్క నిరంతర ప్రవాహం మేఘాలు లేకుండా వర్షం పడుతున్నట్లు అతని మనసుల్లో ప్రవహించడం ప్రారంభిస్తుంది,

ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥

వాస్తవికత యొక్క సారాంశాన్ని చింతించినప్పుడు. || 1||

ਮੇ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥

నేను నా ప్రేయమైన దేవుణ్ణి నేను గ్రహించాను,

ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నా శరీరం నిష్కృష్టంగా మారిన వారిని కలుసుకుంది || 1|| విరామం ||

ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥

దేవుణ్ణి గ్రహించడం దాత్రా, పౌరాణిక తత్వైత్త రాయిని తాకిన తరాత్త ఇనుము బంగాలుగా మారినట్లే నేను సభ్యమైన బంగారాలా మారాను.

ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥

ಇವುಗಳು ನಾ ಮಾటಲ್ಲో, ಆಲೋಚನಲ್ಲೋ ನಾಮ ಆಭರಣಾನಿಲ್ಲಾಳಾರು,

ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥

ನೇನು ದೇವುಣ್ಣಿ ನಾ ಸ್ಥೂತವಕ್ತੀಗಾ ಪ್ರೇಮಿಸ್ತುನಾಘು, ಮರಿಯು ನಾ ಸಂದೇಹಂ ಅಂತಾ
ಅದೃಶಘ್ನೈಂದಿ,

ਗੁರ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗಾ ॥੨॥

ಗುರುವು ಬೋಧನಲನು ಕೋರಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ನಾ ಮನಸುಸ್ಥುತಿಶಯಮ್ನੈ ಊಂದಿ. ॥ 2॥

ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮಾನਿਆ ॥

ಒಕ ಪಿಚਠ್ಠ ಲೋನಿ ನೆರು ಸಮುದ್ರಂಲೋನಿ ನೆಟಿತ್ ಒಕಟಿಗಾ ಮಾರಿನಠ್ಠೈ,

ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ಪ್ರತಿಚೋಟಾ ಒಕ ದೇವುಡು ಜೀವಿಂಚಡಾನ್ನಿವೋನು ಗಮನಿಂಚಾನು ಮರಿಯು ನಾ ಸ್ಥೂತ ಊನಿ
ಅದೃಶಘ್ನೈಂದಿ.

ਗੁರ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮಾನਿਆ ॥

ಶಿಷುಣ್ಣಿ ಮನಸುಸ್ಥುರುವುಪೈ ವಿಶಾಠ್ಠಂ ಪೆಂಚುಕುನಠ್ಠಿ.

ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛಾನਿਆ ॥੩॥੩॥

ಮರಿಯು ಭಕ್ತುಡು ನಾಮ್ ದೇವ್ ವಾಸ್ತವಿಕತ ಯುಕ್ತಸಾರಾನ್ನಿಠ್ಠಂ ಚೆಸುಕುನಾಠ್ಠು. ॥ 3॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತಠ್ಠೈವುಡು, ಸತಠ್ಠುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಠಾಡು:

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ਰਾਗ್ ಸೋਰਠ್, ಭಕ್ತುಡು ರವಿ ದಾಸ್ ಗಾರಿ ಯುಕ್ತಕೀਰ್ಠನಲು:

ਜਬ ਹਮ ਹੇਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥

ಓ ದೇವುಡಾ, ಮನಲೋ ಅಹಂ ಊನಠ್ಠತ ವರಕು, ಮೆರು ಮನಲೋ ವಕ್ತಮು ಚೆಯರು; ಕಾನಿ
ಮೆರು ವಕ್ತಮೈನಪುಠ್ಠು, ಮಾ ಅಹಂ ಪೋತುಂದಿ.

ਅਨਲ ਅಗਮ ਜੈਸੇ ਲਹರಿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥

ಭಾರಿ ತುಫಾನು ವಿಸ್ತಾರಮೈನ ಸಮುದ್ರಂಲೋ ಭಾರಿ ತರಂಗಾಲನು ಪೆಂಚವಚ್ಚುಕಾನಿ ಆ
ತರಂಗಾಲು ನೆಟಿಲೋ ನೆರು ಮಾತ್ರಮೆ. ॥ 1॥

ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥

ఓ దేవుడా, మనం ఏమి చెప్పగలం, మన సందేహంతో మనం చాలా మోసపోతాము,

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మనం నమేధి, వాస్తవం అలాంటిది కాదు.॥ 1॥ విరామం ॥

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥

రాజు తన సింహాసనము మీద కూర్చొని ఉండగా నిద్రపోయినట్లే, కలలో కూడా బిచగ్గాడిగా మారతాడు.

ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥

తన రాజ్యము చెక్కుబెదిరక యుండినను అతడు తన కలలో దుఃఖము అనుభవించును; ఓ దేవుడా, మన మనసు యొక్క స్థితి కూడా ఇదే.॥ 2॥

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥

ਪਾਮੁ ਅਨਿ ਤਪੁਗ੍ਰਾ ਭਾਵਿੰਚਿਨ ਤਾਡੁ ਕਠ ਲਾਗਾਨੋ, ਭਪੁਠੁ ਨਾਕੁ ਮਰੋ ਰਹਾਸਠੁ
ਵਿਵਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥

ਵਿਵਿਧ ਰਕਾਲ ਬੰਗਾਰੁ ਕੰਕਣਾਲਨੁ ਚੂਸੈ, ਵਾਟੀਨਿ ਵਿਵਿਧ ਪਦਾਰਠਾਲਠੋਂ ਤਯਾਰੁ
ਚੋਸਿਨਠੁ ਤਪੁਗ੍ਰਾ ਭਾਵਿੰਚਵਚੁਕਾਨੀ ਵਾਸੁਵਾਨਿਕੀ ਭਵਨੀਭੁੰਗਾਰੰ, ਅਦੋਂ ਵਿਧੰਗਾ ਠੁ
ਸੁਘ੍ਰਿ ਦੋਵੁਨਿ ਕੰਚੈ ਭਿੰਨਠੁਗਾ ਠੁੰਦਨਿ ਨਮਠੁਠਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਤਪੁਠੁਠੋਂਵ ਪਠੁਠਿੰਸੁੰ. ॥ 3॥

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੁਗਵੈ ਸੋਈ ॥

ਅਨਿਠੁਠੀ ਮਠੁਠੁਠੁਕ ਦੋਵੁਡੁ ਅਨੋਕ ਰੂਪਾਲਨੁ ਅਵਲੰਬਿੰਚਾਡੁ, ਆਯਨ
ਹੁੰਦਯਮੰਚਾ ਅਨੰਦਿੰਚਾਡੁ.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

ਰਵਿ ਦਾਸੰ ਭਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਦੋਵੁਡੁ ਮਨ ਚੋਤੁਲ ਕੰਚੈ ਮਨਕੁ ਦਗੁਰਗਾ ਠੁਨਾਠੁ,
ਮਰਿਯੁ ਏਮਿ ਭਰੁਗੁਠੁੰਦੋਂ ਅਦਿ ਅਠਨਿ ਸੰਕਲਠੁਠੋਂ ਭਰੁਗੁਠੋਂਦਿ. ॥ 4॥ 1॥

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮਨੰ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਠਾਲਲੋਂ ਬੰਠਿੰਚਬਡਿ ਠੁੰਚੈ, ਅਪੁਠੁ ਮੇਮੁ ਮਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਠਾਲਲੋਂ ਮਿਮਠੁਠੁਕਾਡਾ ਬੰਠਿੰਚਾਮਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ.

ਅਪਨੇ ਛੁਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੁਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥

ਮਿਮਠੁਠੁਕਰਾਠਨਠੋਂ ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠੁ ਮੇਮੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡਿ
ਤਪਿਠੁਚੁਕੁਨਾਠੁ; ਮੀਰੁ ਮਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬੰਠਾਲ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਯਠੁਠੁ ਚੋਯਡੰ ਮੰਚਿਦਿ. ॥ 1॥

ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਪਠੁ ਏਠੁਵੰਠੀ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠੁਨਾਠੁ ਮੀਕੁ ਠੇਲੁਸੁ.

ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਪਠੁ ਮਾ ਪ੍ਰੇਮ ਅਲਾੰਠਿਦਿ, ਭਪੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਚੋਸੁਰੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥

ਚੋਪਨੁ ਪਠੁਕੁਨਠੁ, ਮੁਕਠੁਗਾ ਕੋਸਿ, ਅਨੋਕ ਵਿਠਾਲੁਗਾ ਵੰਡੁਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਉ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥

ਮੁਕ੍ਖਮੁਕ੍ਖਗੁਣਾ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ; ਅਪੁਠੁ ਕੂਡਾ ਅਦਿ ਨੀਟੀਨਿ ਮਰਚਿਓਦੁ, ਭਦਿ ਵਿਨਿਯੋਗਦਾਰੁਡਿਕੀ ਨੀਟੀ ਕੋਸੰ ਦਾਹਾੰ ਵੇਸੁੰਦਿ. (ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਪਲੁ ਮਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੂਡਾ ਭਦੋ). ॥ 2॥

ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੇ ਭਾਵਨ ਕੇ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥

ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਰਭਾਮਰਾਜੁ ਏਵਰਿ ਪੁਰੀਕੁਲ ਅਸਿ ਕਾਦੁ; ਤਨ ਭਕੁਲ ਪ੍ਰੇਮਕੁ ਕਲੁਬਡਿ ਓਲਾਡੁ.

ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਹੁੰ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਚਿਕੁਕੁਪੋਯਿੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਓ ਬਾਧੁ ਓ ਬਾਧੁਪਡਰੁ. ॥ 3॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥

ਰਵਿ ਦਾਸ ਭਲਾ ਅਨਾਰੁ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਪਲੁ ਨਾ ਭਕੁ ਚਾਲਾ ਰੋਠਿੰਪੁ ਅਯਿੰਦਿ, ਨੇਨੁ ਭਪੁਠੁ ਢੀਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਵਰਿਕੀ ਚੋਪਾਠਿਠੁ ਅਵਸਰੰ ਲੇਦੁ.

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਏ ਸੇ ਦੁਖੁ ਅਜਹੁ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥

ਨੇਨੁ ਨਿਨੁਠਾਠਿੰਚਿੰਨ ਕਾਰਣੰ, ਨੇਨੁ ਭਪੁਠਿਕੀ ਮੀ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਪੋਯਿੰਨ ਬਾਧੁ ਓ ਬਾਧੁਪਡੁਤੁਨਾਰੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਥੇਕੈ ॥

ਓ ਅਮੂਲਮੁਨੇ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿੰਤੰ ਗਤ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲਕੁ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰਗਾ ਸੀਕੁਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ ਞਾਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਅਦਿ ਵਠੰਗਾ ਵੁਧਾ ਚੋਯੁਬਡੁਠੋੰਦਿ.

ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕੁ ਓਰਾਧੰਨ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਭੰਦੁਰਰਾਜੁ ਯੋਕੁਠੁਵਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿੰਹਾਸਨਾਲੁ ਏ ਓਪਯੋਗਾਨਿਕੁਲਿਗਿ ਓਨਾਰੁਠੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡਿ? ॥ 1॥

ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੇ ਰਸੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸਾਰਾਨਿਖੁਨੰ ਏਨਠੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਲੇਦੁ;

ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਅਦੁਠੁਮੁਨੇ ਸਾਰਾੰਸੰ ਭਤਰ ਅਨਿਕੁੰਨੰਦਾਲ ਨੁੰਡਿ ਮਰਚਿਓਯੇਲਾ ਚੋਸੁੰਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥

తెలిసి, తెలియకుండానే మనం అజ్ఞానిగా, పిచిష్టారిగా మారిపోయి ఉన్నా; మన జీవితంలోని రోజులు మంచి చెడు ఆలోచనల్లో గడిచిపోతున్నాయి.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥

మన కామవాంఛలు, అభిరుచులు బలంగా ఉన్నాయి, కానీ మన వివక్షభావం చాలా బలహీనంగా ఉంది, మరియు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానిష్ఠాందాలనే ఆలోచనలు మన మనసుల్లోకి ప్రవేశించవు. || 2||

ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥

మనం ఒక విషయం చెబుతాం, కానీ మరేదైనా చేస్తాం; మాయ మనపై పట్టు ఎంత బలంగా మారిందంటే, మన మూర్ఖతాభిక్షమనం గ్రహించలేము.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੇਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥

ఓ' దేవుడా, మీ భక్తుడు రవి దాస్ చెప్పారు, నేను భ్రమపడ్డాను మరియు వేరుచేయబడ్డాను; దయచేసి, మీ కోపానిహాకు విడిచిపెట్టండి, మరియు నా ఆత్మపై దయ చూపండి. || 3|| 3||

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਯੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥

దేవుడు శాంతి సముద్రం; జీవపు అదుఠ్త వృక్షము, కోరిక తీరుభ్రతము, కామధేనువు (పౌరాణిక కోరిక నెరవేరు ఆవు) అతని నియంత్రణలో ఉన్నాయి.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥

నాలుగు ప్రధాన వరాలు, పద్దెనిమిది అదుఠ్త శక్తులు, మరియు ప్రపంచంలోని తొమ్మిది సంపదలు అనీక్షయన అరచేతిలో ఉన్నాయి. || 1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥

ఓపండితుడా, మీరు దేవుని నామానిష్ఠీ నాలుకతో ఎందుకు ఉచఠ్ఠించకూడదు,

ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఇతర అనిష్ఠాళీ పదాలలో మీ ప్రమేయాన్ని విడిచిపెట్టండి. || 1|| విరామం||

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਗੀ ॥

వివిధ శాస్త్రాలు, పురాణాలు, మరియు వేదాలు ముప్పై నాలుగు అక్షరాలతో తయారు చేయబడ్డాయి.

ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਦੀਰਘਧਾਨੁ ਤਰਾਠੁ ਵਾਧੁਮਹਾਰੀ ਪਰਮਲਕ੍ਸ਼ੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚੋਪਾਰਠੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ
ਧਾਨੁਮੁ ਯੋਕੁਯੋਗਠੁਲਠੋ ਸਮਾਨਮੈਨਦਿ ਏਦੀ ਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਠੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ਗੋਪ੍ਰਮਠੁ ਦਾਠਾ, ਮਨਸਾਠੀ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਅਸਠੁੰਗਾ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਬਡਿਨ ਵਠੀ,
ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਠੁਲਹਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਚੋੰਦੁਠੁੰਦਿ.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਾਸੁ ਰਿਚੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥

ਰਵਿਦਾਸ ਚੋਪਾਰਠੁ, ਆ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁਵਿਕ ਝਾਨਠੋ ਝਾਨੋਂਦਠੁੰ ਚੋੰਦੁਠੁੰਦਿ,
ਮਰਿਠੁ ਪੁਠੁਕ ਮਰਿਠੁ ਮਰਠੁੰ ਯੋਕੁਠੁੰ ਪਾਰਿਠੋਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥ 4॥

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੇਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਆਕੁਪਚਠੁੰਡਪ੍ਰਾੰਠੁੰ ਅਠਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਨੋਮਲਿਗਾ
ਠੁੰਡਾਲਨੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ.

ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਚੰਦੁਡੁ ਅਠਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਪਾਠੁਠੁੰ ਕਾਵਾਲਨਿ ਅਨੁਕੁੰਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਮਾਧੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਾਠੋ ਵਿਡਿਠੋਕਠੋਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਮੀਠੋ ਵਿਡਿਠੋਨੁ.

ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮੀਠੋ ਵਿਡਿਠੋਠਿਨ ਠਰੁਵਾਠ, ਨੇਂਨੁ ਏਵਰਿਠੋ ਚੋਰਠਾਨੁ? ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥

ਮੀਰੁ ਦੀਪੰ ਅਠਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਆ ਦੀਪੰ ਯੋਕੁਠੁੰਦਾਰੰ.

ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਪਵਿਠੁ ਯਾਠੁ ਠੁਲੰ ਅਠਿਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਨੇਂਨੁ ਯਾਠੁਕੁਡਿਨਿ ਅਵੁਠਾਨੁ. ॥ 2॥

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీపట్ల నిజమైన ప్రేమతో నన్నునాను నింపుకునాఘు,

तुम सिउ जेरि अवर सींगि तेरी ॥३॥

నేను మీతో జతచేసిన తరాఢ్ర ఇతరులతో నా బంధాలను తెంచుకునాఘు. || 3||

ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥

నేను ఎకఢికి వెళిఘా, అకఢ్ర నేను మీ భక్తి ఆరాధనను నిరఢ్ఘిస్తాను.

ਤੁਮ ਸੇ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥४॥

ఓ' దేవుడా, మీలాంటి గురువు ఇంకొకరు లేరు. || 4||

ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥

మిమల్నిఢ్రారాధనతో సఢ్ఢించడం దాఢ్రా మరణ భయం అదృశఢ్ఢువుతుంది.

ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥५॥५॥

రవిదాస్ భక్తి ఆరాధన బహుమతి సీక్ఢ్ఢరించడానికి మీ ప్రశంసలను పాడుతారు. || 5|| 5||

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥

మన శరీరం నీటి గోడలాంటిది, తల్లి రక్తం మరియు తంఢ్ఢి వీరఢ్ఢతో అతికించబడింది మరియు గాలి స్తంభం దాఢ్రా మఢ్ఢతు ఇవఢ్ఢుతుంది,

ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੇ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥१॥

ఢ్ఢ గోడ ఎముకలు మరియు మాంసం యొక్కసంజరం కవర్ చేస్తుంది, దీనిలో నిసఢ్ఢోయ ఆత్మనివసిస్తుంది. || 1||

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥

ఓ మనిశి, నాది ఏమిటి, నీది ఏమిటి వంటి ఆలోచనలలో పాల్గొనడం వల్ల ఢ్ఢపయోగం ఏమిటి,

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥१॥ ਰਹਾਉ ॥

ఢ్ఢ లోకంలో మీరు ఢ్ఢండడం చెల్ఢ్ఢ మీద పక్షిలా తకుఢ్ఢగా ఢ్ఢండడం ఎందుకు || 1|| విరామం||

ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥

ఓ' ప్రజలారా, మీరు లోతైన పునాదులు వేసి, మీ నివాసానికి గోడలు నిరిస్తారు,

ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥

కానీ మీకు అవసరమైన గరిష్ట భూమి మీ మృత దేహానిష్ఠారవేయడానికి కేవలం ఆరు అడుగుల దూరంలో ఉంది. || 2||

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥

మీరు మీ జుట్టును అందంగా తయారు చేస్తారు మరియు మీ తలపై అందమైన తలపాగా ధరిస్తారు.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥

కాని చివరికి ఈ శరీరం బూడిద కుప్పగా కుదించబడుతుంది. || 3||

ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥

మీ ఉన్నతమైన రాజభవనాలు మరియు అందమైన మహిళ గురించి మీరు చాలా గర్భితులున్నారు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥

కానీ దేవుని నామాన్ని విడిచిపెట్టి, మీరు మానవ జీవిత ఆటను కోల్పోతున్నారు. || 4||

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥

నా సామాజిక స్థితి తక్కువగా ఉంది, నా పూర్వీకులు తక్కువగా ఉన్నారు, మరియు నా జీవితం దయనీయంగా ఉంది.

ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥

ఓ' నా అందమైన దేవుడా, సారణ్యం రాజా, నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను అని భక్తుడు రవి దాస్ చెప్పారు. || 5|| 6||

ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥

నేను బూట్లు ఎలా రిపేర్ చేయాలో తెలియని పేద చెవులు కుళ్ళేవాడిని (ప్రపంచ సంబంధాలను ఎలా ఉంచాలో నాకు తెలియదు).

ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కానీ ఇప్పటికీ ప్రజలు బూట్లు మరమ్మత్తు చేయడానికి నా వద్దకు వస్తారు. (దేవునితో నాకు సంబంధాన్ని సంతోషించడానికి నేను ప్రజలతో సన్నిహిత సంప్రదింపులను కాపాడుకోదలచుకోను). || 1|| విరామం||

ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥

ਬੂਠੁ ਦਾਰੰ ਮਰਿਯੁ ਕੁਠੁਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਵਾਲ਼ ਲੇਦੁ, (ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ
ਪ੍ਰਯਲਠੋ ਸੰਬੰਧਾਨਿਕੋਨਸਾਗਿੰਚਾਲਨੇ ਆਸਕੀ ਨਾਕੁ ਲੇਦੁ)

ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਚਿਰਿਗਿਨ ਬੂਠੁ ਪਾਠੁ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨਾ ਵਧੁ ਕਤਿ ਲੇਦੁ. (ਸਨਿਖ਼ੀਤ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਬੰਧਾਲਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿੰਚਾਲਿਠੁ ਅਵਸਰੰ ਨਾਕੁ ਲੇਦੁ). ॥ 1॥

ਲੋਗੁ ਗੀਠ ਗੀਠ ਖਰਾ ਬਿਗੁਚਾ ॥

ਤਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਬੰਧਾਲਨੁ ਕੋਨਸਾਗਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਯਲੁ ਚਾਲਾ
ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਠਨਾਠੁ.

ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਬਧੁ ਲੋਕ ਸੰਬੰਧਾਲਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੋਕੁੰਡਾਨੇ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥
2॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥

ਭਪੁਠੁ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖ਼ਾਠੀਸੁਡੁ,

ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

ਅੰਦੁਵਲੁ, ਮਰੰ ਰਾਕੁਸੁਡੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਾਕੁ ਏਲਾੰਠੀ ਆਂਦੋਲੰ ਨੇਦੁ. ॥ 3॥ 7॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਯੋਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠੁ, ਭਕੁਡੁ ਭੀਮੁ ਖਾਨੁ ਗਾਰੀ ਯੋਕੁਠੀਰੁਨਲੁ:

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥

ਸ਼ਰੀਰੰ ਬਲਹੀਨੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦੀ, ਕਲੁਖੁੰਡੀ ਨੀਰੁ ਪ੍ਰਵਹਿਸੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਵੁਠਾਪੁ
ਕਾਰੰਗਾ ਯਾਠੁ ਪਾਲ-ਠੇਲੁਪੁਰੰਗੁਲੋਕੀ ਮਾਰਿੰਦੀ.

ਰੂਪਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥

ਗੋਂਠੁ ਸ਼ੇਖੁਠੋ ਠਕੀਠੀਠੀ ਚੇਯੁਬਡੁਠੁੰਦੀ, ਭਦੀ ਮਾਠੁਡੁਠੁੰ ਕੂਡਾ ਕੁਠੁਰੰ
ਚੇਸੁੰਦੀ; ਅਠੁਵੰਠੀ ਪਿਠੀਲੋ, ਏ ਮਨਿਸ਼ੀ, ਮੀਰੁ ਏਮੀ ਚੇਯੁਗਲਰੁ? ॥ 1॥

ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਸਾਰਭਾਮਰਾਜਾ, ਵੈਦੁਫ਼ੁ,

ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੋਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਰਿਯੁ ਏ ਬਾਧਲ ਨੁੰਡੀ ਮੀ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਰਕ਼ੀਂਚੰਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਰੀ ॥

ਤਲ ਨੋਪੁਠੁ, ਮਿਗਿਲੀਨ ਸਰੀਰੰ ਮੰਟਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਗੁੰਡੇ ਵੇਦਨਠੋ
ਨਿੰਡੀ ਢੰਟੁੰਡੀ.

ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥

ਅਟੁਵੰਡੀ ਵਾਠੀ (ਵੁਠੁਵਾਪੁਠੁ) ਠਾਕੀੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਨਿ ਨਯੰ ਚੋਯੁਡਾਨਿਕੀ
ਏਸਧੰ ਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਅਦੁਠੁਵੁਨ ਮਕਰੰਦੰ, ਨਾਮੁ ਨਿਪੁਠੁਵੁਨ ਨੀਰੁ, ਮਨ
ਸਰੀਰੰਪੁਠੁ ਅਨਵਸਰਮੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਤਗਿੰਚੰਡਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਅਟੁਠੁਮ
ਏਸਧੰ.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਭੀਖਾਨੰ ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ: ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਵਲੁ, ਨੋਨੁ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀੰਚੰਡਾਨਿਕੀ
ਏਕ ਮਾਰਾਨਿਠੁਗੋਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਸਰੀਰੰ ਪੁਠੁ ਅਨਵਸਰਮੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁੰਡੀ
ਸੇਠੁਠੁ ਪੋੰਦਾਨੁ. ॥ 3॥ 1॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਅਦੁਠੁੰ ਦਾਠਾ ਸੀਕੁਰਿੰਚੰਬਡੇ ਅਮੂਲਮੁਨਿ ਰਠੁ ਲਾੰਡੀਦੀ.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥

ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠਾ, ਨੋਨੁ ਦਾਨਿਨਿ ਨਾ ਪੁੰਦਯੰਲੋ ਪੋੰਦੁਚੋਸ਼ਾਨੁ; ਕਾਨੰ
ਨਾਮੰ ਵੰਡੀ ਏ ਅਠੁਰਠਾਲਨੁ ਦਾਚਿਪੇਠੁਡੰ ਦਾਠਾ ਦਾਚਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਸੰਠੁਠਾਲਨੁ ਪਾਡੁਟੰ ਯੋਕੁਠੁਅੰਦਾਨਿਠੁਮੂਟਲ ਦਾਠਾ ਵਠਿੰਚੰਲੇਮੁ;

ਜੈਸੇ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਕ ਮੂਗ ਵਠੀ ਠੀਪੀ ਮਿਰਾਯੀ ਰੁਚਿਨਿ ਚੋਪਠੁਠੇਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥

ਨਾਮਾਨਿਚੈਵੁਲਨੁ ਓਚਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਲੁਕ ਆਧਾਠਿਠ ਠਾੰਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤੁੰਦਿ;
ਨਾਮਾਨਿਠਰਾਧਨਠੋ ਸਠਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਖਗੋਲ ਠਾੰਤਿ ਪੁਰਬਲੰਗਾ
ਓੰਟੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਠੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥

ਠੀਖਾਨ ਈਲਾ ਅੰਟੁਨਾਠੁ: ਨਾ ਕਲੁ ਁੰਤ ਸੰਤੁਪੁਠੀਗਾ ਓਨਾਠਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਁਕਠ
ਚੁਸਿਨਾ ਦੇਵੁਠੀ ਚੁਸੁਨਾ. ॥ 2॥ 2॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

శాశత్ర మైన ఉనికిలో ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టపైకర్త, అనిష్టప్రకంగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యం వెల్లడి. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋਮਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਮਦਠੀ ਲਯ, ਨਾਲੁਗੁ-ਪਦਾਲੁ:

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

నా ఆత్మప్రపంచంలో బాధలకు భయపడుతోంది; నేను ఎవరికి సహాయం కోసం యాచించడానికి అవకాశం ఉంది?

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥

దుఃఖాలను పారద్రోలే, ఎల్లప్పుడూ దయగల ప్రయోజకుడు అయిన దేవుణ్ణి నేను ప్రేమగా ధానించుకుంటాను. || 1||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నా గురు-దేవుడు ఎప్పటికీ ఇస్తూనే ఉంటాడు మరియు ప్రతిరోజూ అతను కొత్త ప్రయోజకుడు అని అనిపిస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥

మనము ఎల్లప్పుడూ దేవుని ధాన్యము చేయాలి, ఎందుకంటే చివరికి మనల్ని రక్షించేది మనమే.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥

అవును, జాగ్రత్తగా విను ఓ నా ఆత్మఅతనిని ధాన్యం చేయడం దాద్రా, మేము భయంకరమైన ప్రపంచ బాధల సముద్రానిహాటగలుగుతున్నాము. || 2||

ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, మీ పేరును ధానించడం దాద్రా మాత్రమే నేను భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రమైన బాధలను దాటగలను.

ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను ఎప్పటికీ మీకు అంకితం చేయబడుతుంది. || 1|| విరామం||

ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਵਲੋ, ਭਾਸ਼ਣਮੁਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਊਨਾਠੁ; ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥

ਅਯਨ ਕ੍ਰਪ ਚੂਪੁਨੁ ਏ ਵਠੀਮੀਦ ਮੋਪਿਨਾ ਆ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨ ਭੁਕੀ ਆਰਾਧਨਨੁ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਏਲਾ ਝੀਵਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥

ਦਯਚੇਸਿ ਅਠੁਵੰਠੀ ਗੋਪਘੁਪੁਮੁਤਿਠੋ ਨਨੁਆਠੀਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਦੀਨਿ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮੀ ਪੇਰੁਕੁ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁ.

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਵੇਲੀ ਪ੍ਰਾਠਿੰਚਗਲ ਵਾਰੁ ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੀਨਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਰਾਠਿਸ਼ਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮਰੇਵਰਿ ਨੁੰਡੀ ਯਾਚਿੰਚੁਕੋਨੁ.

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੁ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥

ਨਾਨਕੁ ਅਤਨਿ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁ ਸੇਵਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿ ਨਿਮਿਸੰ ਅਤਨੁ ਪੁਰੀਗਾ ਅਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯਬਡੁਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥

ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਅਵੁਨੁ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਝੀਵਿਤੰਲੋ ਪ੍ਰਠਿ ਨਿਮਿਸੰ ਪ੍ਰਠਿ ਏਕਠੀਕੀ ਪੁਰੀਗਾ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸ਼ਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥ 4॥ 1॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਮਨੰ, ਮਾਨਵੁਲੁ, ਏਕੇਸਾਰੀ ਏਕੁ ਠਾਠੁਨੁ ਝੀਵਿਸ਼ਾੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਕੁ ਈਕਾ ਏਨੀ ਠਾਠੁਲੁ ਊਨਾਠੁਠਾ ਠੇਲੀਯਦੁ.

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਏ ਆਤਭੁ ਚੋਦਿਨ ਵਛੀਨਿ ਗੁਰੁਚੁਕੋਂਡਿ. ॥ 1॥

ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਅਝਾਨ ਮਾਨਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਆਲੋਚਿੰਚੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਚੁਾਡੰਡਿ; ਭੰਕਾ ਏਨਿਘੋਝਾਲੁ
ਮੀਰੁ ਜੀਵਿੰਚਬੋਠੁਨਾਠੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏ ਸ਼ਰੀਰੰ, ਸ਼ਾਫੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਤਮੀਕੁ ਚੋਦਿਨਵਿ; ਮੀਰੁ ਨਿਭੰਗਾ
ਨਾਕੁ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨਵਾਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥

ਓ' ਮੀ ਜੀਵਾਲੰਨੁ ਨਿਭਮੈਨ ਆਦਰਿੰਚੰਡਿ, ਕਵਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿੰਚੋਦਿ ਭਦੇ. ॥ 2॥

ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਕੇ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਏਵਰਿਕੈਨਾ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਬਹੁਮਤਿ ਭਵਛਠੋਠੈ, ਏ ਪ੍ਰੇਮੁਕੁ
ਬਦੁਲੁਗਾ ਏਵਰੈਨਾ ਮੀਕੁ ਏਮਿ ਪ੍ਰਠਿਞ ਚੋਯੰਗਲਰੁ?

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਸੇ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਮੰਨੰ ਸੀਛਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੋ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿਨਿ ਮਾਠ੍ਰਮੈ
ਮੈਮੁ ਸੀਛਰਿਸ੍ਟਾਮੁ. ॥ 3॥

ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥

ਮੋਸੰਗਾਡੁ ਮੋਸੰ ਚੋਸ੍ਟਾ ਊਂਟਾਡੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਰੁਚੁਕੋਂਡੁ.

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥

ਆਤੰਨੁ ਮਰੰਠ ਰਾਛੁੰਸੁਡਿਨਿ ਏਦੁਰੋਠਘੁਠੁ, ਆਪੁਠੁ ਆਤੰਨੁ ਤੰਨ ਚਰਠੁਕੁ
ਚਿੰਤਿਸ੍ਟਾਡੁ. ॥ 4॥

ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥

ఓ నానక్, మనం ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నత కాలం, మనం వినాలి మరియు దేవుని స్తుతిని పఠించాలి.

ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥

నేను శోధించాను మరియు ఎప్పటికీ ఇకకూ ఉండటానికి మార్గం కనుగొనబడలేదు; కాబట్టి, మన అహంను అకారణంగా జీవించేటప్పుడు మన అవాంఛలు చచ్చిపోవాలి. || 5|| 2||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ਦੂਜਾ

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి గురువు, రెండవ లయ:

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥

దేవుడు తెలివితేటలదాత్రా లేదా బలప్రయోగం దాత్రా గుర్తుచేసుకోలేడు, అప్పుడు నేను అతనిని ఎలా గుర్తుంచుకుంటాను?

ਤਪੈ ਹਿਆਉ ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥

దేవుణ్ణి గుర్తుపెట్టుకోకుండా, నా హృదయం కాలిపోతున్నట్లు, నా ఆత్మపడుస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

నిత్యదేవుడు మానవులను సృష్టించి వారి జీవితాలను అలంకరిస్తాడు.

ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥

ఆయనను మరచి, ఒకరు ఎలా సద్గుణవంతులు కాగలరు? || 1||

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ఏ తెలివితేటలదాత్రానైనా, బలప్రయోగం దాత్రానో దేవుణ్ణి గ్రహించలేం.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా తల్లీ, నేను శాశ్వత దేవుణ్ణి ఎలా గ్రహించగలను? || 1|| విరామం||

ਵਖਰ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੇਈ ਜਾਇ ॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ਿਜਮੈਨ ਸਰੁਕੁਨੁ ਵੇਤੁਕੁਭਟੂ ਅਰੁਦੈਨ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵੇਞਾਡੁ.

ਨਾ ਕੇ ਚਾਖੈ ਨਾ ਕੇ ਖਾਇ ॥

ਏਵਰੂ ਰੁਚਿ ਚੂਡਲੇਦੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਵਰੂ ਦਾਨਿਨਿ ਤਿਨਰੁ. (ਨਾਮੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਵਰੂ ਨਿਜੰਗਾ ਧਾਞੀੰਚਰੁ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿਲੋਂ ਦਾਨਿਨਿ ਪੋਂਦੁਪਰੁਸੁੰਦਿ).

ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਦਰਠੁਲੋਂ ਗੋਰਵੰ ਈਤਰ ਵਕ੍ਸੁਲਨੁ ਆਨੰਦਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪੋਂਦਦੁ.

ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਦਾਨਿਨਿ ਭਦ੍ਰਪਰਿਸੁਣੈ ਏਕਰਿ ਗੋਰਵੰ ਕਾਪਾਡਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥

ਏ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਕਠ ਚੂਸਿਨਾ ਮੀਰੁ ਏਕਠ ਨਿਵਸਿਸੁਠਾ ਊਂਡਟੰ ਨੇਨੁ ਚੂਸੁਠਾਨੁ,

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਲੇਨਿ ਪ੍ਰਦੇਸੰ ਲੇਦੁ.

ਜੇ ਕੇ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥

ਏਕਵੇਲ ਪ੍ਰਯਤਿਠਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਏਕਰਿ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਮੀ ਜਰਗਦੁ,

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥

ਏਂਦੁਕੰਏ ਦੇਵੁਡੁ ਸਠ੍ਰੁੰਗਾ ਆਞੀਰਠਿੰਚਿਨ ਆ ਵਕ੍ਸ਼ੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਡੁ. ॥ 3॥

ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਤਾਲਿ ॥

ਨੇਨੁ ਕੁਠੰਲੋਂ ਲੇਦਾ ਚਪਠੁ ਕੋਠਡੰਲੋਂ ਈਕਠ ਨੁਂਡੀ ਬਯਲੁਦੇਰਵਲਸਿ ਰਾਵਚੁਠੁ

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥

ਨਾਕੁ ਏ ਸਠੁਠਮੂ ਲੇਨਪੁਠੁ ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੁ ਏਲਾ ਏਦੁਰੋਠੁਲਾਨੁ?

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏ ਵਿਠੰਗਾ ਆਞੀਰਠਿਸੁਣਾ, ਏਕਰੁ ਏਲਾ ਏਵੁਠਾਰੁ.

ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ਏ' ਨਾਨਕ, ਏਤਨਿ ਦਯੁ ਲੇਕੁਂਡਾ ਏਵਰੂ ਏਤਨਿਠੋਂ ਏਕਠੁ ਕਾਲੇਰੁ. ॥ 4॥ 1॥ 3॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਕ੍ਰੋਧਨੁ ਚੁਪੁਨੁ ਆਚਿਠਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਚਵਚੁ ॥

ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਆਤਮੁਦੁਵੁਗਾ ਮਾਰੁਤੁਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਅਨੁਸੰਧਾਨਿਚਬਠਾਡੁ.

ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੇ ਕਰੈ ॥

ਅਤਨਿ ਆਤਮੁਰਿਯੁ ਪਰਮਾਤਮਕਠੀ ਅਵੁਤੁਦਿ.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥

ਅਪੁਠੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੋਨਿ ਦਠੁਦਠੁਠੁ ਮਨਸੁਠੋਨੇ ਮਰਣਿਸੁਦਿ. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਠਾਠਾਠੁ ਚੇਦੁਤਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਦੇਵੁਨਿਠੋ ਆਚੇਠੇਠੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਰਣ ਭਯੁ ਆ ਵਠੀਨਿ
ਬਾਠਿਚਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਨਿਠਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿਚੁਕੁਠੁ, ਮਨਸੁਠੁਵਠਾਨਠੋ ਆਨੋਦਯੁ ਅਵੁਤੁਦਿ,

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥

ਅਪੁਠੁ ਮਾਯੁ ਮਠੁਠੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠੁਠੁ, ਓਕਰੁ ਦਾਨਿ ਨੁਠੀ ਵੇਰੁਚੇਠੁਠੁ.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਠਗੁਰੁ ਭੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਠੁ ਯੁਕੁਠਾਠੁ ਅਲਾਠੀਦਿ,

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥

ਕੁਠੁਠੁ ਮਠੁਠੁਠੁ ਓਕਰੁ ਅਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁ ਠੁਠੁ ਠੁਠੁ.

ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥

ਨਿਠਮੁਠੁ ਸੇਵਕੁਡੁ, ਗੁਰੁਦੇਵੁਨਿ ਸੇਵਲੋ ਠੁਠੁ,

ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥

తన ఆత్మవారికి చెందినదో వారికి అప్పించేస్తాడు.

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

గురువుకు ఏది సంతోషకలిగినా అది అతనికి ఆమోదయోగ్యంగా ఉండాలి.

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥

అలాంటి సేవకుడు దేవుని సంక్షంలో గౌరవాని పొందుతుంటాడు. || 3||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥

సత్యగురువు యొక్క దివ్యకాన్యతన మనసులో ప్రతిష్ఠించిన ఒక భక్తుడు,

ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥

అతను కోరుకునట్టి అందుకుంటాడు.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥

నిత్యదేవుడు ఆయనకు అటువంటి కృపను అనుగ్రహిస్తాడు,

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥

అతను మరణానికి కూడా భయపడడు. || 4||

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

నానక్ ఇలా అనాథుడు, ఒకరు ప్రతిబింబించేటపుడు మరియు

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

దేవుని స్తుతి యొక్క గురు దివ్యమైన మాటల పట్ల ప్రేమను పెంపొందిస్తుంది,

ਤਾ ਕੇ ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

అపుడు అతను దుర్గుణాల నుండి సేత్తుకు మార్గాని కనుగొంటాడు.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥

గురుదేవుని స్తుతి యొక్క దివ్యకాన్యత అనిభక్తి ఆరాధన మరియు కఠినమైన ధాన్యం యొక్క సారాంశం. || 5|| 2|| 4||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి గురువు:

ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੇ ਬਾਰ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁ ਸੁਖੀ ਭੀ ਮੁਖੀ ਭੀ ਭਾਧਪਡੁਤੁੰਦੀ;

ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥

ਚਾਲਾ ਬਾਧਪਛਾਡੁ, ਭਦੀ ਅਨੇਕ ਦੁਰੁਘਣਾਲਲੋ ਪਡੀਓਵਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾਸਨੰ
ਚੈਯੁਬਡੁਤੁੰਦੀ.

ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁ ਡਿਵਮੁਨੈ ਨ ਮਾਟਲਨੁ ਵਿਡੀਚਿ ਪੇਛੈਵਾਡੁ,

ਜਿਉ ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥

ਦੀਰੁਕਾਲਿਕ ਰੋਗਿਲਾ ਨੋਪਿਠੋ ਏਡੁਸੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥

ਓਕਰਿ ਸਮਸਠੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਕੁਫੁਗਾ ਮਾਠਾਡੁਟੰ ਲੇਦਾ ਫਿਰਾਠੁ ਚੈਯੁਡੰ ਪਨਿਕੀਰਾਡੁ,

ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਮਾਠਾਡੁਕੁਂਡਾ, ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੀਠੈਲੁਸੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥

ਮਨਕੁ ਚੋਵੁਲੁ, ਕਨੁਠੁ, ਮੁਕੁਠੁ ਭਚਿਠੁਵਾਡੁ;

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥

ਅੰਠ ਵੇਗੰਗਾ ਮਾਠਾਡੈ ਨਾਲੁਕਨੁ ਮਨਕੁ ਅੰਦਿੰਚਿਨਵਾਡੁ,

ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥

మన శరీరములో తన శక్తిని స్థాపించి ఆతఱు దానిలో ఉంచినవాడు;

ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥

ఏ శక్తి దాత్రా శరీరం శాస్తిస్తుంది, మాట్లాడుతుంది మరియు ప్రతిచోటా కదులుతుంది. || 2||

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥

లోకసంపద, శక్తి మరియు ఆహ్లాదకరమైన అభిరుచుల పట్ల అన్నిపేమ మరియు అనుబంధం,

ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥

అనీక్షేవలం దుర్గుణాల యొక్కనల్లటి మరకలు.

ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥

ఈ నల్లని దుర్గుణాల మరకలతో తన ముఖంపై బయలుదేరే వక్షి,

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥

దేవుని సంక్షంలో కూరోవడానికి ఫలం దొరకదు. || 3||

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నీ కృపవలననే మీ నామమును ఉచర్తించు బుద్ధిని పొందును.

ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥

నామంకు అట్టాణింగ్ చేయడం దాత్రా మాత్రమే ఒకరు ప్రపంచ దుర్గుణాల సముద్రం గుండా ఈదగలరు; ఈ దుర్గుణాల నుండి తనను తాను కాపాడుకోవడానికి వేరే ప్రదేశం లేదు.

ਜੇ ਕੇ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥

ఒకరు దుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతునప్పటికీ, నామాన్ని ధానించడం దాత్రా అతను ఇంకా రక్షించబడవచ్చు

ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥

ఓ' నానక్, ఆ శాశత్ర దేవుడు అందరికీ ప్రయోజకుడు. || 4|| 3|| 5||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋੁਦਟੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਚੇਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥

ਓਕ ਦੋਂਗ ਨੁਂਡੀ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਵੀਨਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਾਠ੍ਰਾਯਾਧੀਪਤੀ ਹ੍ਰਾਦਯੰ
ਕਦੀਲਿੰਚਬਡਨਠ੍ਰੇ, ਅਦੇਵੀਧੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਪਾਪੁਠ੍ਰੀ ਚੁਾਸੀ ਸੰਠੋਸ਼ਿੰਚਡੁ.

ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ਤਾ ਤਸੁ ਨ ਛੀਜੈ ॥

ਦੋਂਗ ਨੁਂਡੀ ਵਚੀਠ੍ਰ ਵੀਮਰਠ੍ਰਾਯਾਧੀਪਤੀ ਪੇਰੁਪ੍ਰਭਾਠ੍ਰੁਲਕੁ ਕੋਂਚੋਂ ਕੁਾਡਾ ਹਾੰਨੀ
ਚੇਯਦੁ, ਅਦੇਵੀਧੰਗਾ ਪਾਪੁਨੀ ਨੁਂਡੀ ਵਚੀਠ੍ਰ ਵੀਮਰਠ੍ਰੁ ਵਲੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕੋਂਚੋਂ
ਪ੍ਰਭਾਵੀਠੰ ਕਾਲੇਡੁ.

ਚੇਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥

ਦੋਂਗਨੁ ਰਕੁੰਚਡਾਨੀਕੀ ਏਵਰੁ ਮੁੰਦੁਕੁ ਰਾਰੁ.

ਚੇਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥

ਦੋਂਗ ਅਨੀ ਪੀਲੁਵਬਡੀਨ ਵਕੁੰਨੀ ਆਤਰੁਲ ਦੁਪੁਠ੍ਰੀਲੋ ਏਲਾ ਵੀਮੋਚਿੰਚਵਚੁਠ੍ਰੀ ॥ 1॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

ਵੀਨੁ, ਓ' ਗੁਠ੍ਰੀ, ਦੁਰਾਠ, ਮਰੀਯੁ ਠਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨਸਾ,

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਨੀਞਮੁੰਨ ਵਕੁੰਨੀ ਓਕੁਮਾਟ ਕੁਾਡਾ ਮਾਠ੍ਰਾਡਕੁੰਡਾਨੋ ਗੁਰੁੰਚਬਡਠਾਡਨੁਕੁਨਾਠ੍ਰੁ.
॥ 1॥ ਵੀਰਾਮੰ॥

ਚੇਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੇਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ਦੋਂਗ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਓਂਡਵਚੁਠ੍ਰੇਦਾ ਚਾਲਾ ਠੇਲੀਵੇਨਵਾਡੁ ਕਾਵਚੁਠ੍ਰੁ

ਖੇਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥

ਕਾਨੀ ਅਠਨੁ ਆਪਠ੍ਰੀਕੀ ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੋਂ ਵਲੇ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਵਾਡੁ.

ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥

ਅਠਨੁ ਨੀਞਮੁੰਨ ਨਾਠੋਂਲਠੋਂ ਕਲੀਪੀਨਪਠ੍ਰੀਕੀ, ਆ ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੋਂ ਲਾੰਟੀਵਾਡੁ,

ਜਾ ਪਰਖੀਐ ਖੇਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥

ਠੀਰੁ ਆਚੀਠ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ, ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੋਂ ਵਲੇ ਪਨੀਕੀਰਾਨੀਦੀਗਾ ਕਨੁਗੋਂਨਬਡਠਾਡੁ. ॥ 2॥

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥

ఒకరు ఏమి చేసినా ప్రతిఫలం పొందుతారు.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥

తాను విత్తుదానిని కోయువాడు,

ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥

ఒకవక్త్రీ ప్రమాణం చేసి తనను తాను ప్రశంసించుకుంటూ ఉన్నా

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਰੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥

అతడు మార్గాన్ని తన సరిస్థాడు మరియు తన తెలివితేటలకు అనుగుణంగా పనులు చేస్తాడు. || 3||

ਜੇ ਸਉ ਕੁੜੀਆ ਕੁੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥

తన చెత్తను (అబద్ధం) దాచమని వందలాది అబద్ధాలు చెప్పినప్పటికీ.

ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥

మరియు ప్రపంచం మొత్తం అతన్ని మంచి వక్త్రీగా పిలవవచ్చు (అయినప్పటికీ అతను దేవుని సమక్షంలో ఆమోదించబడలేదు).

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ఓ' దేవుడా, అది మీకు సంతోషం కలిగిస్తే, నిజాయితీగా ఉన్నాక సాధారణ వక్త్రీ కూడా మీరు ఆమోదిస్తాడు.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥

ఓ నానక్, ఆ సాగాసియస్ దేవునికి ప్రతిదీ తెలుసు. || 4|| 4|| 6||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి గురువు:

ਕਾਇਆ ਕਾਰਾਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥

శరీరం ఒక కాగితం లాంటిది మరియు మనస్సు కాగితంపై వ్రాయబడిన దేవుని ఆజ్ఞ వంటిది.

ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ਨ ਪੜੈ ਈਆਣਾ ॥

అజ్ఞాని అయిన మూర్ఖుడు తన నుదుటిపై వ్రాసినదాన్ని చదవడు.

ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥

ਦੁੱਖ ਆਦੇਸ਼ੰ ਸੁਕਾਰੰ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੂਡੁ ਵਿਧਾਨਾਲ ਸੁਭਾਵੰਠੋ ਚੇਸਿਨ ਪਨੁਲ
ਫਲਿਤਾਲੁ ਮਾਨਵ ਮਨਸੁਘੈ ਚੋਕਭਠਾਯਿ.

ਖੇਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਨਕੀਲੀ ਨਾਠੇੰ ਪਨਿਕੀਰਾਨਿਦਿ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਪਾਪੁਲਕੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਸਮੁਕੁੰਠੋ ਆਮੋਦੰ ਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਠੇੰਠੋ ਏਦੁਨਾ ਵੇਂਡੀ ਊਂਟੇ,

ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਰੁਖੁ ਸੁਤਿਏਕਠੁਰਾ ਦਾਨਿਨਿ ਯਧਾਰੁਠੁਮੈਨਦਿਗਾ ਸੁਕਟੀਸੁਤਾਰੁ; ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਏਕ ਵਕੁਟੀ
ਮਨਸੁਠੁਰੋ ਸਠੁਠੁ ਊਨਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਪੁਰੁਖੁ ਅਤਨਿਨਿ ਨਿਯਮੈਨ ਵਕੁਟੀ ਅਨਿ ਅੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਦੀ ਕੁਤੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥

ਖਾਜੀ (ਮੁਸੁਲਿੰ ਨਾਠੁਮੁਰੁਤਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਨਾਯਕੁਡੁ) ਅਭਠੁਠੁ ਚੋਬੁਠੁਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਲੰਚਾਲੁ ਠੀਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਆਲੁਠੁਨੁ ਪਿੰਸਿੰਚਿ, ਤਰੁਵਾਤ ਸੁਕੁਠੁਠੁ ਨਾਠੁਠੁ ਚੋਸੁਤਾਡੁ.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੁ ॥

ਯੋਗਿ ਦੁੱਖਿਕ ਝਾਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਗੁਠੀਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿਵੰਠੁਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰ
ਠੇਲਿਯਦੁ.

ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥

ਵਾਰੁ ਮੁਗੁਰੁ ਠਮ ਆਠੁਠੁਕੁ ਕੁੰਠੁਠੁ ਨੁ ਰੁਪਿੰਦਿਸੁਤਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸੇ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥

ਆਯੰ ਏਕਠੁ ਏਕ ਯੋਗਿ, ਨੀਤਿਵੰਠੁਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਠੁਠੁ ਚੋਸੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੰ ਏਕੇ ਏਕੁਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿਸੁਤਾਡੁ.

ਕਾਜੀ ਸੇ ਜੇ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤਰਮੇ ਨਿਜਮੈਨ ਖਾਜੀ, ਅਤਨੁ ਚੋਡੁਗਾ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ
ਨੁੰਡੀ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਤਿਪਿਫੋਂਸਾਡੁ,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰੋਪਵਲਨ, ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਘੁਠੈ ਤਨ ਲੋਕਵਾਂਧਲਨੁ ਨਿਰੁਲੀੰਚੁਨੁ.

ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥

ਆਯਨ ਏਕਠੈ ਨਿਜਮੈਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ, ਆਯਨ ਸਰਫੁਘੁ ਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੈਵਾਡੁ.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥

ਅਲਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕਾਪਾਡੁਕੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਨ
ਤਰਾਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਕੂਡਾ ਕਾਪਾਡਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥

ਓ ਵਠੀ ਮਾਤਰਮੇ ਨਿਜੰਗਾ ਤੇਲਿਵੈਨਵਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਤਨ ਹ੍ਰਦਯੰ ਨੁੰਡੀ ਪਾਪਾਲ
ਯੋਕ੍ਰਮੁਰਿਕਿਨੀ ਕਡੀਗਾਡੁ.

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਤਰਮੇ ਚੋਡੁਲ ਮੁਰਿਕਿਨੀ ਚਿੰਦਿੰਚੈ ਨਿਜਮੈਨ ਮੁਲਿੰ.

ਪੜਿਆ ਬੁਝੈ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨੀਤਿਯੁਕ੍ਰਮੈਨ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨਾਨਿਊਰਠੰ ਚੋਸੁਕੁਨੈ ਏਕ ਪੰਡਿਤ ਵਠੀ ਮਾਤਰਮੇ;
ਦੇਵੁਨਿ ਸਨਿਠੁਨਿ ਆਯਨ ਮਾਤਰਮੇ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਬਡੁਨੁ,

ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਮੋਦਚਿਹਾਘ੍ਰਿਖੁਵਰੁ ਕਲੀਗਿ ਊਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 5॥ 7॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯੋਂਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੂਡੋ ਲਯ, ਮੋਦਟੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥

ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਆਚਾਰਾਲਲੋ ਵ੍ਰਧਾ ਚੋਸੈ ਸਮਯੰ ਕਾਡੁ; ਵੀਟੀ ਦਾਠਾ ਸਤਮੈਨ
ਜੀਵਨੰ ਗਾਨੀ, ਨਿਜਮੈਨ ਯੋਗੰ ਗਾਨੀ (ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਕਲਯਿਕ) ਲੇਵੁ.

ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੁਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥

ಈ ਆਚਾਰਾਲ ਦਾਠਾ, ਸਫ਼ੁਠਮੈਨ ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੂ ਕੂਡਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਮ ਅਵੁਠਾਲੂ; ਠਦਾਠਾ
ਪ੍ਰਪਮਚਮ ਮੋਠੁਮ ਕੂਡਾ ਸਿਰਾਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਵਡਮ ਪ੍ਰਾਰਮਭੀਸੁਮਦਿ. ॥ 1॥

ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥

ਕਲਿਯੁਗਮਲੋ (ਪ੍ਰਸੁਠਠ ਯੁਗਮ) ਅਠਠੁਠ ਠਨਠੁਠਮੈਨ ਵਿਸ਼ਯਮ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ
ਗੁਰੁਮਚੁਕੋਵਡਮ.

ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਠਸੁਠਲੂ ਅਨਿ ਪਿਲੁਵਬਡੇ ਵਾਰੁ ਕਠੁਮੁਸੁਕੁਨਿ, ਨਾਸਿਕਾ ਰਮੁਠੁਠਲਨੁ
ਮੁਠਯਡਮ ਵਮਠੀ ਠ ਆਚਾਰਾਲ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਪਮਚਮਨਿਮੋਸਮ ਠੇਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮਮ॥

ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੁਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥

ਵਾਰੁ ਠਮ ਵੇਲੁਠੋ ਠਮ ਨਾਸਿਕਾ ਰਮੁਠੁਠਲਨੁ ਮੁਸਿਵੇਸੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਕਠੁ
ਮੁਸੁਕੁਨਿ ਠਾਮਰ ਭਮਗਿਮਲੋ ਕੂਰੁਠੁਠੁਠੁ, ਵਾਰੁ ਮੁਠਾਡੁ ਪ੍ਰਪਮਚਾਲਨੁ
ਚੁਸੁਠਾਮਨਿ ਠੇਪੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥

కానీ వారి వెనుక ఉన్నట్లానిక్కూడా వారు చూడలేరు, వారి తామర భంగిమ వింతగా ఉంది. || 2||

ਖੜੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥

క్షత్రియులు (యోధుల వర్గాల ప్రజలు) తమ విశ్వాసాన్ని విడిచిపెట్టి, ముస్లిముల భాషను సీక్రంచారు, వారిని వారు అపవిత్రులు లేదా మలేఖాలు అని పిలుస్తారు.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥

ప్రపంచం మొత్తం ఒకే సామాజిక స్థితికి కుదించబడింది; నీతి, విశ్వాసస్థితి || 3||

ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥

బ్రాహ్మణులు పండితులు సంకలనం చేసి కూరిన ఎనిమిది, పది పురాణాలను అధ్యయనం చేసి, వేదావలోకనాలను ప్రతిబింబిస్తూ ఉన్నారు.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

కానీ భక్తిహీనుడు నానక్ ఇలా అంటాడు, దేవుని నామాన్ని ధ్యానించకుండా దుర్గుణాల నుండి సేవ్వును పొందలేము. || 4|| 1|| 6||8||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ

రాగ్ ధనశ్రీ, ఆర్ధీ, మొదటి గురువు:

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕੁ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲੁ ਜਨਕੁ ਮੋਤੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మొత్తం సృష్టి మీ ఆర్తి (ఆరాధన) నిరఘ్నిస్తోంది, ఆకాశం ఒక పళ్ళెం లాంటిది, దీనిలో సూర్యుడు మరియు చంద్రుడు రెండు దీపాల వలె ఉంటారు, మరియు నక్షత్రాల సమూహాలు పొదిగిన ముత్యాల వలె ఉంటాయి.

ਗੁਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲੁ ਬਨਰਾਇ ਫੁਲੰਤੁ ਜੋਤੀ ॥੧॥

మలయ్ పరశ్రం నుండి వచ్చే శువాసన గల గాలి ధూపం వంటిది, గాలి విశ్వభవర్ (ఫాన్) వంటిది మరియు వృక్షజాలం అంతా పువ్వులను సమర్పించడం వంటిది,

కేసీ ఆరతి రోయి ॥ భవ ఖండనా తేరీ ఆరతి ॥

ఓ' భయానిహాశనం చేసే (పుట్టుక మరియు మరణం), మీ యొక్క అదుక్తమైన ఆర్తి ప్రదర్శించబడుతోంది.

అనగతా సబద వాజీత తేరీ ॥౧॥ రగాయి ॥

దివ్యసంగీతం యొక్క పవహించే శ్రావణం (అనిశ్చితుల హృదయ సర్వదనల ధన్వి) యువర్ ఆర్థిలో డ్రమ్ స్ట్రాయించే ధన్వి వంటిది.

సగస తవ నేన నన నేన రే తోయి కయి సగస మురతి ననా యేక తేరీ ॥

ఓ దేవుడా, మీకు వేల కళ్ళు ఉన్నాయి (ఎందుకంటే మీరు అనిశ్చితులలో ఉన్నారు), అయినప్పటికీ మీకు కళ్ళు లేవు (ఎందుకంటే మీరు రూపరహితులు). మీకు వేల రూపాలు ఉన్నాయి, అయినప్పటికీ మీకు మీ సర్వత రూపం లేదు.

సగస పర బిమల నన యేక పర గీయి బిన్ద సగస తవ గీయి యేవ చలత మేరీ ॥౨॥

మీకు వేలాది నిపఖ్యమైన పాదాలు ఉన్నాయి (ఎందుకంటే మీరు అనిశ్చితులలో ఉన్నారు), అయినప్పటికీ మీకు పాదాలు లేవు (ఎందుకంటే మీరు రూపరహితులు). మీకు వేలాది ముకుళ్ళు ఉన్నాయి, అయినప్పటికీ మీకు ముక్కులేదు. ఈ ప్లే ఆఫ్ యువర్ స్పృహను ప్రవేశిస్తుంది.

సఖ మయి జోతి జోతి రే సోయి ॥

ప్రతి ఒకటిలో ప్రవహించే కాంతి ఒకే సర్వోత్తమ కాంతి (దేవుడు) నుండి ఉంటుంది.

తిస కే చానణి సఖ మయి చానణి రోయి ॥

అనిశ్చితులనూ వెలుగు (ఆలోచనా శక్తి) ఒకే శాశ్వత మూలం నుండి వచ్చింది.

గూర సాఖి జోతి పరగట్ రోయి ॥

కానీ ఈ అవగాహన గురు బోధనల దాటా మాత్రమే తెలుస్తుంది (ప్రతి ఒకటిలో జీవానికి మూలం ఒకటే)

జే తిసు భావే సు ఆరతి రోయి ॥౩॥

కాబట్టి, దేవునికి ఇష్టమైన దాన్ని అంగీకరించడం ఆయన సత్యాధానం.

రయి చరణ కమల మకరంద లోయి మనె అనది నె మోయి యియాసా ॥

ఓ దేవుడా, నా హృదయం మీ దివ్యనామం కోసం ఆరాటపడుతుంది, ప్రతిరోజూ నేను మీ పేరు యొక్క ముకరందం కోసం దాహం వేస్తున్నాను.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥

ఓ' దేవుడా, నానక్ మీ పేరు కోసం ఆరాటపడ్డాడు, ఒక పాటపక్షి ఒక చుక్కపర్లం కోసం ఆరాటపడుతుంది, దయచేసి మీ కృపను నాపై ఇవ్వండి, తదాత్థా నేను మీ పేరులో మునిగిపోవచ్చు

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

రాగ్ ధనశ్రీ, మూడవ గురువు, రెండవ లయ, నాలుగు-పదాలు:

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥

నామం యొక్క ఈ సంపద తరగదు, ఇది తకుభ కాదు లేదా పోదు.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువు దానిని నాకు వెల్లడించారు.

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

నేను ఎప్పటికీ నా సత్యగురువుకు అంకితం చేయబడ్డాను.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥

గురువు గారి దయ వల్ల నేను నా మనసుతో దేవుణ్ణి ప్రతిష్ఠించాను. || 1||

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

వారు మాత్రమే ఆధాత్మికంగా ధనవంతులు, వారు దేవుని నామానికి తమను తాము అనుగుణంగా ఉంచుకుంటారు.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణుడైన గురువు దేవుని నామ సంపదను వారికి వెల్లడించాడు; దేవుని దయవల్ల ఈ సంపద మనసుతో నిలిచి ఉంటుంది. || విరామం||

ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥

తన దుర్గుణాలను వదిలించుకొని, తన హృదయంలో సుగుణాలను పొందుపరుస్తుంది,

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥

పరిపూర్ణ గురువు యొక్క సమీకృత సభావం దాత్తా.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੁਰੁਵੁ ਪਲੀਕਿਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿ ਯੋਕੁਕਠਿਵਘੁਠਦਮ,

ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥

ਸਹਾਜਮਗਾ ਒ਕ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁ ਖਗੋਲੁ ਠਾਮਤਿਨਿ ਨਿਮਪਿਮਦਿ ॥ 2॥

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਠਾਈ ॥

ਓ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਏ ਅਦੁਠਾਨਿਠੂਮਾਠਮਦਿ;

ਦੁਬਿਠਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥

ਦਠੁਦਠਾਠੀਵਾਠਨਮ ਚੇਠਠਮਦਮ ਦਾਠਾ, ਅਠਨੁ ਠਨ ਠਿਠੁਠੀ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਪੋਮਦੁਚੇਸਾਠੁ.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਅਮੂਲਠੁਠੈਨ ਨਾਮਾਨਿਠੁਵਿ ਪੁਰਪਮਚ ਸਮਪਦ ਦਾਠਾ) ਪੋਮਦਲੇਮਮ;

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥

ਅਦਿ ਪ੍ਰਾਦਠਮਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਠੁਮਦਿ ਕਾਨਿ ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਠਮੇ ਗੁਰਿਮਮਚਵਚੁ ॥ 3॥

ਸਠ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਠੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥

ਅਠਠੇ, ਦੇਵੁਠੁ ਅਮਦਰਿਲੋ ਨਿਵਸਿਮਚਾਠੁ,

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਕਾਨਿ ਅਠਨ ਪ੍ਰਾਦਠਮਲੋ ਠਨਠੁਠਨਿਕਿਨਿ ਗੁਰੁ ਠੋਠਲ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਠਮੇ ਠੇਲੁਸੁਮਦਿ.

ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਠੁ ਜਾਣਿ ਪਠਾਣਿਆ ॥

ਠਗਵਮਠੁਨਿ ਗੁਰਿਮਚਿ ਸਹਾਜਮਗਾ ਠੇਲਿਸਿ, ਗੁਰਿਮਮਚੇਵਾਠੁ,

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ఓ నానక్, అతను నామానిష్ఠిక్వరిస్తాడు, అతని మనసు ధోవుని గురించి నమక్తంగా మారుతుంది. ॥ 4॥ 1॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మూడవ గురువు:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥

దేవుని పేరు అత్యంత నిష్కలమైన మరియు అనంతమైన సంపద.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥

గురువు గారి మాట దాత్రా, ఈ సంపదతో మనస్సునిండి పోతుంది.

ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥

ఓ' నా సేఖ్షితుడా, దేవుని పేరు తప్పనితర సంపదలనిర్మిటినీ ఆధాక్షిక్త జీవితానికి విషం తప్పమురేమీ కాదని భావించండి.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥

మాయ (లోకసంపద మరియు శక్తి) ఒక వక్తిని అహంకారిగా చేస్తుంది మరియు అతను దాని పట్ల ప్రేమలో బాధను కలిగి ఉంటాడు. ॥ 1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥

చాలా అరుదైన గురు అనుచరుడు మాత్రమే దేవుని పేరు యొక్క ఈ అమృతాన్ని రుచి చూస్తాడు,

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

పరిపూర్ణమైన మంచి విధి దాత్రా మాత్రమే సీక్వరించబడుతుంది; అలాంటి వక్తి రాత్రిపగలు దివాళందానిక్షుసాధిస్తాడు. ॥ విరామం॥

ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥

గురుదివభదం ఒక దీపం లాంటిది, ఇది విశ్వుంతా వాళ్లి చెందుతూ ప్రకాశిస్తుంది.

ਜੇ ਚਾਖੈ ਸੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

రుచి (దానిపై ప్రతిబింబిస్తుంది) ఒక వక్తి నిష్కలంగా మారతాడు.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥

ਨਿ:ਖਲੁ:ਖੁ:ਮੁ:ਨ ਨਾਮ:ਨੁ: ਅ:ਠੁ:ਘੁ:ਘੁ:ਠਿ:ਨਿ: ਚੇ:ਯ:ਠ:ਨ ਦਾ:ਠੁ: ਅ:ਹ:ਨ ਯੋ:ਕੁ:ਮੁ:ਰਿ:ਕਿ:ਨਿ: ਒:ਕ: ਵ:ਠੁ: ਲੋ:ਪ:ਲ ਨੁ:ਨ:ਡਿ: ਕ:ਡਿ:ਗਿ:ਸੁ:ਨਾ:ਡੁ:

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥

ਨਿ:ਯ:ਮੁ:ਨ ਭ:ਠੁ:ਕਿ: ਆ:ਰਾ:ਠ:ਨ ਸਾ:ਸ:ਠੁ:ਠੁ:ਮੁ:ਨ ਖੁ:ਗੋ:ਲ ਸ਼ਾ:ਨ:ਠਿ:ਨਿ: ਠੇ:ਸੁ:ਨੁ:ਨ:ਦਿ: ॥ 2॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥

ਦੇ:ਵੁ:ਨਿ ਨਾ:ਮੁ: ਅ:ਮੁ:ਠੁ:ਨਿ:ਠੁ:ਚਿ ਚੁ:ਸਿ:ਨ ਆ:ਯ:ਨ ਨਿ:ਯ:ਮੁ:ਨ ਭ:ਕੁ:ਠੁ: ਅ:ਯਾ:ਠੁ:

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥

ਅ:ਠੁ:ਵ:ਨ:ਠਿ: ਵ:ਠੁ:ਕਿ: ਏ:ਲੁ:ਪੁ:ਠੁ: ਆ:ਨ:ਨ:ਦ:ਦਾ:ਯ:ਕ:ਨ:ਗ: ਠੁ:ਨ:ਠੁ: ਠੁ: ਮੁ:ਰਿ:ਯੁ: ਏ:ਪੁ:ਠੁ: ਦੁ:ਖੁ:ਨ:ਠੁ: ਬਾ:ਠ:ਪ:ਠ:ਠੁ:

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥

ਅ:ਠ:ਨੁ: ਸ:ਠੁ:ਨੁ:ਨ:ਗ: ਦੁ:ਠੁ:ਠੁ:ਨ:ਲ ਨੁ:ਨ:ਡਿ: ਵਿ:ਮੁ:ਕੁ:ਕਿ: ਪੋ:ਨ:ਦੁ:ਠੁ:ਨਾ:ਡੁ: ਮੁ:ਰਿ:ਯੁ: ਈ:ਠ:ਰੁ:ਲ:ਨੁ: ਕੁ:ਡਾ: ਵਿ:ਮੁ:ਕੁ:ਕਿ: ਚੇ:ਸੁ:ਨਾ:ਡੁ:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਆ:ਯ:ਨ ਦੇ:ਵੁ:ਨਿ ਨਾ:ਮਾ:ਨਿ:ਠੁ:ਠੁ:ਠਿ:ਨ:ਚਿ ਦਾ:ਨਿ ਦਾ:ਠੁ: ਸ਼ਾ:ਨ:ਠਿ:ਨਿ: ਪੋ:ਨ:ਦਾ:ਡੁ: ॥ 3॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥

ਸ:ਠੁ:ਗੁ:ਰੁ: ਬੋ:ਠ:ਨ:ਲੁ: ਲੇ:ਕੁ:ਨ:ਡਾ:, ਪੁ:ਯ:ਲੁ ਆ:ਠੁ:ਠੁ:ਠੁ:ਨ:ਗ: ਚ:ਨਿ:ਪੋ:ਠੁ:ਰੁ: ਮੁ:ਰਿ:ਯੁ: ਦੁ:ਖੁ:ਨ:ਠੁ: ਵਿ:ਲ:ਪਿ:ਸੁ:ਨਾ:ਠੁ:

ਅਨਦਿਨੁ ਦਾੜਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥

ਵਾ:ਰੁ ਏ:ਲੁ:ਪੁ:ਠੁ: ਭ:ਯ:ਨ:ਕ:ਰ:ਮੁ:ਨ: ਪੁ:ਪ:ਨ:ਚ ਕੋ:ਰਿ:ਕ:ਲ:ਨੁ: ਬਾ:ਠਿ:ਨ:ਚ:ਰੁ:, ਏ:ਨ:ਠੁ: ਪੁ:ਸ਼ਾ:ਨ:ਠੁ:ਨੁ: ਕ:ਨੁ:ਗੋ:ਨ:ਰੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥

ਸ:ਠੁ:ਗੁ:ਰੁ:ਵੁ: ਏ:ਵ:ਰਿ:ਨੁ:ਨਾ: ਕ:ਲੁ:ਸੁ:ਕੁ:ਨ:ਚੇ:, ਅ:ਪੁ:ਠੁ: ਅ:ਠ:ਨੁ: ਠ:ਨ ਭ:ਯ:ਨ:ਕ:ਰ:ਮੁ:ਨ: ਸ:ਨ:ਪ:ਦ ਮੁ:ਰਿ:ਯੁ: ਸੁ:ਠੁ: ਕੋ:ਰਿ:ਕ:ਲ:ਨੁ: ਠੇ:ਰੁ:ਠੁ:ਨ:ਠੁ:

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥

ਓ ਨਾ:ਨ:ਕੁ:, ਆ ਵ:ਠੁ: ਨਾ:ਮ:ਨੁ: ਕ:ਠੁ:ਬ:ਡਿ: ਸ਼ਾ:ਨ:ਠਿ: ਮੁ:ਰਿ:ਯੁ: ਪੁ:ਸ਼ਾ:ਨ:ਠੁ:ਨੁ: ਪੋ:ਨ:ਦੁ:ਠੁ:ਨਾ:ਡੁ: ॥4॥ 2॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਲੋਤੁਗਾ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚੰਡੀ,

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥

ਭਦੀ ਅਨਿਯੋਵੁਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲਨੁ ਆਦਰਿੰਚਿ, ਪੇਂਪੋਂਦਿਸ੍ਠਾਡੁ.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ, ਭਦੀ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ
ਤੇਸੁੰਦਿ,

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਂਯਿ, ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧ੍ਠਾਠਿੰਚੈ ਵਕ੍ਤੀ ਆਧਾਠ੍ਠਿਕ੍ਤ ਝਾਨੰ ਪੋਂਦੁਤਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਰੋਇ ॥

ਆ ਆਤ੍ਠਵਧੁਵੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਲੋਂਚੈਨ ਪ੍ਰੇਮੰਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਂਤੁੰਦਿ,

ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਠੁ ਸੋਇ ॥

ਆਧਾਠ੍ਠਿਕ੍ਤ ਸਮਾਧਾਨੰਠੋ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾ, ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ
ਸਹਾਵਾਸਾਨਿਯੁਨੰਦਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਠੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥

ਅਹੰਕਾਰੰਮੁ ਦਾਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਠ੍ਠੀ ਏਵਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਮੁਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥

ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਠੀ ਮਰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਭੀਵਾਨਿਕੀ ਮੂਾਲੰ ਅਤਨਿ ਭੀਵਿਤਾਨਿਘ੍ਰ੍ਠੰ ਚੈਸੁੰਦਿ. ॥
2॥

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁవు యొక్కదివడైన మాటల నుండి ప్రశాంతత, ఖగోళ శాంతి మరియు సమతుల్యత సాధించబడతాయి.

శేవా సాచీ నామి సమాణి ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించి చేసే భక్తి ఆరాధన దాట్లా నామంలో విలీనం అవుతారు.

సబది మిలై ప్రితమ సదా ధియాఏ ॥

గురువు మాటకు అనుగుణంగా ఉండి, ఎల్లప్పుడూ ప్రియమైన దేవుణ్ణి ధ్యానిస్తాడు;

సాచ నామి వడియాణి పాఏ ॥౩॥

నిత్యం నామానికి అనుగుణంగా ఉండడం దాట్లా ఆయన మహిమను పొందుతుంటాడు. ॥ 3॥

ఆపె కరతా జుగి జుగి సోఏ ॥

సృష్టికర్త అనిభవయసుల్లు వారిగా ఉనవ్వాడు మరియు ప్రవదిస్తూ ఉనాడు.

నదరి కరె మెలావా రోఏ ॥

కానీ ఆయన కృపను చూపును వేసినప్పుడే ఆయనతో కలయిక జరుగుతుంది.

గూరబాణి తే రరి మిన్ వసాఏ ॥

గురువు యొక్కదివడకర్త దాట్లా భగవంతుడిని మనసులో ప్రతిష్ఠించుకోవాలి.

నానక సాచి రతే ప్రితి ఆపి మిలాఏ ॥౪॥౩॥

ఓ నానక్, నామంతో నిండిన వారిని దేవుడు తనతో ఐక్యం చేస్తాడు. ॥ 4॥ 3॥

ధనాసరీ మహలా ౩ తీజా ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మూడవ గురువు:

జగ్ మేలా మేలె రోఏ జాఏ ॥ ఆవై జాఏ దుజై లోతాఏ ॥

మాయ (లోక అనుబంధాల) పట్ల ఉన్నపేమలో, ప్రజలు తమ లోపానివింపుతారు; వారు మరింత పాపభరితులుగా మారుతున్నారు మరియు జనన మరణాల చక్రంలో కొనసాగుతున్నారు.

దుజై తాఏ సభ పరజ విగోఏ ॥

ఈ దుష్టదృష్టిపేమ యావత్ ప్రపంచానివ్వాశనం చేసింది.

ਮਨਮੁਖਿ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥

సఖితం గల వక్త్రీ శిక్షను అనుభవిస్తాడు మరియు అతని గౌరవానితో లోత్రాడు. || 1||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించడం దాత్రా, ఒకరు నిషఖ్షంగా మారతాడు,

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం లోపల నివసిస్తున్నట్లు తెలుసుకుంటాడు మరియు అతని కీర్తి ఉనత్తంగా మారుతుంది. || విరామం||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥

దేవుని ఆశ్రయానితో రడం దాత్రా, గురు అనుచరులు మాయ పట్ల, ప్రాపంచిక సంపద మరియు శక్తి పట్ల ప్రేమలో చికుతోకుండా కాపాడబడతారు.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥

దేవుని నామానికి అనుగుణంగా వారు భక్తి ఆరాధనకు కట్టుబడి ఉంటారు.

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥

భగవంతుని భక్తి ఆరాధన చేసేవాడు మహిమను పొందుతాడు.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥

నిత్యదేవుని ప్రేమతో నిండిపోయిన వారు ఖగోళ శాంతి, సమతూకంలో సంతోషంగా ఉంటారు. || 2||

ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੇ ਜਾਣੁ ॥

అరుదైన వక్త్రీ మాత్రమే శాశత్ర దేవుని అనేక్షుకుడు అని అర్థం చేసుకోండి.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥

గురువు గారి మాట దాత్రా, అతను తనను తాను అర్థం చేసుకుంటాడు.

ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ఆయన దేవుని నామ సంపదను ప్రతిఢించాడు; దేవుని నామముపై ధాశ్ర వాశ్రారములో నిలిచియుండును.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥

నామాన్ని పేమించే ఆ వక్త్రీ ఆశీరఢించబడింది. || 3||

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥

ಆ ನಿತ್ಯದੇವੁಡು ತನ ನಿತ್ಯਸਾਮಾನਿਕੀ ਕੋಂತਮಂದಿನಿ ಜਤਚੇਸ਼ਾಡು,

ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਭੁਤਭੁਤ ਊਦਾਤੁਮੈਨ ਮਾਟਲਨੁ ਚਦੁਵੁਤਾਰੁ.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥

ఓ' నానక్, నిత్యదేవుని నిజమైన సభావం ఏమిటంటే, అతను నామం దాటా అందరికీ అలంకరించేవాడు. || 4|| 4||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మూడవ గురువు:

ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దేవుణ్ణి ధానిస్తున్నవారికి నన్నువోను అంకితం చేసుకుంటాను.

ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥

ఎందుకంటే వారి హృదయంలో సత్య మరియు వారి నాలుకపై దేవుని పేరు ఉన్నాయి.

ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, నిత్యదేవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ సభించుకుంటూ ఉండండి; అలా చేయడం దాటా దుఃఖం పోతుంది.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥

నిత్యదేవుని ఉనికి ఆయన స్తుతి వాక్యము దాటా సాక్షాత్సభించును. || 1||

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥

ఓ' నా మిత్రమా, గురువు గారి మాటలు వినండి; ఇది మనస్సునుండి దుర్గుణాల మురికిని కడుగుతుంది,

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మరియు సహజంగా దేవుని పేరును దానిలో పొందుపరుస్తుంది. || 1|| విరామం||

ਕੁੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥

గురువు యొక్కదివ్యదం అబద్ధాన్నిమరియు చెడు ఉద్దేశాభిప్రాయాలిస్తుంది; అది భయంకరమైన లోకవాంఛలను తీరుస్తు,

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

మరియు లోపల ప్రశాంతత, సమతుల్యత మరియు ఖగోళ శాంతిని కనుగొంటుంది.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥

ਗੁਰੁవు ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨਿ ਸੰਠੁ ਅਹਾਂਕਾਰੰ
ਪੋਠੁੰਦਿ.

ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਠੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁੰਲੋਂ ਠਾਠਠੁ ਠਾਨਾਨਿਠੁੰਦੁਠਾਡੁ. ॥
2॥

ਨ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥

ਗੁਰੁవు ਠੁਕੁਠਿਵਠਾਕਾਠੁਠੁਠੁੰਦੁ ਠੇਸੁਕੋਨਿ, ਲੇਦਾ ਦਾਨਿ ਗੁਰਿਚਿ ਪਠੁੰਚੁਕੋਨਿ ਵਠੁਠੁ,

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਗਾਣੀ ॥

ਅ ਸਠੁੰਕਲਠੁ, ਅਠੁਠਾਨਿ ਤਨ ਠੇਵਿਠਾਨਿਠੁ:ਠੁਠੁਠੁਠੁ ਦਾਠੁਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਕਾਨੀ ਅਠੁਨ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ ਅਨੁਸਰਿਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ
ਠੁਗੋਲੁ ਠਾਨਿਨਿ ਕਨੁਗੋਂਠਾਡੁ,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥

ਠੰਦੁਕੰਠੇ ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਅਹਾਂਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਿਲਿਪਿਵੇਠੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠੁਠੁਠੁ ਪੁਠੁਠੁਠੁਕੁਡੁ ਅਠੁਨਪੁਠੁ, ਮਨੰ ਮਰੇਵਰਿਨਿ ਪੁਠੁਠੁੰਚਾਲੀ?

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਠਾਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਨੰ ਗੁਰੁਵਾਕੁਠੁ ਦਾਠਾ ਅਠੁਨਠੁਠੁ
ਠੁਕੁਠੁਗਾ ਠੰਠਾ.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥

ਨਾ ਪੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਤਰਾਠੁਠੁ ਨੇਨੁ ਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਗਲਨੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥

ਠੁ ਨਾਨਕੁ, ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਸਤੁਠੁੰਠੁਡੁ ਕਾਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਠੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਠਾਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ ਪੁਠੁਠੁਕਰਮੁਠੁਨਵਾਡਿਨਿ ਕਾਗਲਨੁ. ॥ 4॥ 5॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗੁ ਠੁਨਠੁ, ਮੁਾਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਝਾਯਿੰਚਿਨ ਪੁਠੁ ਦਾਨਿ ਅਲਕਲੋਲ ਮੁਨੈ ਸੰਚਾਰਾਨੁ ਅਦੁਪੁਲੋਕਿ ਵਸਾਯਿ;

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਝੁ ਜਯਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਦੇਵੁ ਣੀ ਏਲਾ ਗ੍ਰਹਿੰਚਵਚੁਯੁ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਝੁ ਜਯਿੰਚਣਾਨਿਕਿ ਏਥਧੰ (ਮਾਰਧੰ) ਠੇਲਿਸਿਨ ਵਝੀ ਅਰੁਦੁ.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਯੋਕੁ ਡਿਵਠੁ ਦੰ ਦਾਠਾ ਮਨਸੁ ਸੁਝਾਯਿੰਚਬਡਿੰਦਨਿ ਆ ਵਝੀਕਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 1॥

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

ਦੇਵੁ ਡੁ ਕੁਪਗਲਵਾਡੁ ਗਾਵਿੰਪਗਾ, ਗੌਰਵਮੁਠੋ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੁਵਾਡੁ;

ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਕੁਪਵਲਨ ਆਯਨ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਠਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਣਾਨਿਕਿ ਵਸਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਧਰਭਧਮੁਨੈ ਪਨੁਲੁ ਠੇਸਿਨਪੁਠੁ,

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੇਝੀ ਪਾਵੈ ॥

ਅਪੁਠੁ ਠ ਮਨਸੁ ਸੁਝੁ ਜਯਿੰਚੈ ਮਾਰਾਨਿ ਆਠੰ ਠੇਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥

ਮਨਸੁ ਸੁਝਾਗਿਨ ਏਨੁਗੁਲਾ ਅਹਾੰਠੋ ਮੁਠੁਲੋ ਠੰਟੁੰਦਿ;

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਗੋਡੁ (ਬੋਧਨਲੁ) ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਠਨਿਪੋਯਿਨ ਮਨਸੁ ਸੁਝੁ ਪੁਨਰੁ ਝੀਵਿੰਚੈਯਗਲਵੁ. ॥ 2॥

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥

ਸਾਧਾਰੰਗਾ ਮਨਸੁ ਸੁਝਾਨਿਯੰਤ੍ਰਿਠਮੁਨੈਦਿ; ਅਰੁ ਡੈਨ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਗਲਡੁ.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥

ਕਾਮ, ਦੁਰਾਸ਼ ਮੋਦਲੈਨ ਤਨ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੁੰਟੈ, ਵਾਟੀਨਿ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੁਕੁੰਟੈ ਚਾਲਾ ਕਘੁੰ, ਅਪੁਰ੍ਹੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ ਸੁਖਿਘੁੰਗਾ
ਮਾਰੁਤੁੰਦਿ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥

ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਨੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥

ਮਰਿਯੁ ਲੋਪਲ ਨੁੰਡਿ ਅਹਾੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲਨੁ ਤਰਿਮਿਵੈਂਸੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਜੇ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡਿ ਆਯਨਠੋ ਏਕਮੁਨਵਾਰੁ,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥

ਅਵਿ ਗੁਰੁਵਾਕਠੁਲੋ ਕਲਿਸਿਘੋਯਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਏਨਠੁਘਾ ਵਿਡਿਘੋਘੁ.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਤਨ ਸਠੁਤ ਸਕ੍ਰਿ ਠੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਏਕ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ ਨਾਮਾਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁੰਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 6॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੁਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥

ਅਯੁਨੁਲੈਨ ਮੂਾਠੁਲੁ ਅਬਠੁਲੇਦਾ ਨਸ਼ਿੰਚੈ ਲੋਕ ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੈ
ਘੋਗੁਪੇਡਠਾਰੁ.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥

ਮਾਯਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਗੁਠਿਗਾ ਠਨਘੀਠੁ-ਸੰਕਲਘੂਮੂਾਠੁਲੁ ਨੀਤਿਮਾਰੁੰ ਨੁੰਡਿ
ਠਪੁਠੁੰਟਾਰੁ.

ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ਨਾਮੰ ਲੈਨਿ ਸੁਪੰਚ ਸੰਪਦ ਨਿਰੰਤਰ ਦੁਃਘਾਨੁਠੈਸੁੰਦਿ.

ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥

ಇದಿ ಎವರಿತೊನು ವೆಳಧು, ಲೆದಾ ದಾನಿ ನುಂಡಿ ಸಂತೃಪ್ತಿನಿ ಪೊಂದದು. || 1||

ਸಾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥

ಗುರುವು ಬೊಧನಲ ದಾಠ್ರಾ ನಾಮಂ ಯುಕ್ತನಿಜಮನುನ ಸಂಪದ ಅಂದುಕೊಬಡುತುಂದಿ.

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಅಬಧ, ಪಾಡೊಪೊಯೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದ ವಸ್ತುನೆ ಊಂದಿ. || ವಿರಾಮಂ||

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥

ಮೂಝಲ ಆತಫುಂಕಲಿಠ್ರ ಪ್ರಜಲಂದರೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಠ್ರಾಧಾಠ್ರಿಠ್ರಂಗಾ ಮರಣಿಸ್ತಾರು.

ਭਵਜਲਿ ਭੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥

ವಾರು ಭಯಂಕರಮನುನ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದ್ರಂಲೊ ಮುನಿಗಿಪೊತಾರು ಮರಿಯು ਚಿವರಿಕೆ
ವಾರಿಕೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸಂಪದ ಲೆದಾ ನಾಮ ಸಂಪದ ಊಂಡದು.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥

ಪರಿಪೂಠ್ರ ವಿಧಿ ದಾಠ್ರಾ, ಸತ್ಯಗುರುವುನು ಕಲುಸುಕುನಿ, ಆಯನ ಬೊಧನಲನು
ಅನುಸರಿಂಚೆವಾರು,

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਹਿਨਿਸಿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥

ಎಲ್ಲಪುಠ್ರೂ ನಿತ್ಯದೊವುನಿ ನಾಮಮುಲೊ ನಿಂಡಿ ಊಂಡಿ, ಲೊಕ ಸಂಪದ ಮರಿಯು ಶಕ್ತಿ
ಅಯಿನ ಮಾಯ ನುಂಡಿ ವೆರುಚೆಯಬಡತಾರು. || 2||

ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿತੁ ಸಾਚੀ ਬಾಣੀ ॥

ನಾಲುಗು ಯುಗಾಲು ಅಂತಟಾ, ನಿತ್ಯದೊವುನಿ ಸ್ತುತಿ ಯುಕ್ತಗುರುವು ಯುಕ್ತದಿವಫದಂ
ಅದುಠ್ರಮನುನ ಮಕರಂದಂ;

ਪੂರੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮಾਣੀ ॥

ಪರಿಪೂಠ್ರಮನುನ ವಿಧಿ ದಾಠ್ರಾ, ಒಕರು ದಾನಿಲೊ ನಿಂಡಿ ದೊವುನಿ ನಾಮಮುಲೊ ಕಲಿಸಿಪೊಯಿ
ಊಂಡಾರು.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥

ಀ ಲೊಕಮಂತಟಿಲೊನಿ ನಿಷ್ಠಾತುಲು, ಸಾಧಕುಲಂದರೂ ದೊವಿಕ ಪದಂ ಕೊಸಂ
ಆರಾಟಪಡಾರು.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥

ಕಾನಿ ಪರಿಪೂಠ್ರ ವಿಧಿ ದಾಠ್ರಾ ಮಾತ್ರಮೆ ದಾನಿಲೊ ಆಶೆರಠ್ರಿಂಚಬಡುತುಂದಿ. || 3||

ਸਤੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਉਤਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਸਰੋਂਥੁ ਡੁਕੈ ਨ ਦੇਵੁ ਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਅਰੁ ਦੁਕੈ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ; ਆਯਨ ਨਿਤ ਫੋਵੁ ਣੀ
ਪ੍ਰਤਿਦਾਨੀਲੋ ਨੂ, ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨੁੰਡੀ,

ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

ਨਿਤ ਫੋਵੁ ਣੀ ਸਠੁੰਗਾ ਮਾਨਵੁਲ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲਲੋ ਭਾਸ਼ਣੁ ਮੈਨ ਨਾਮਾਨੀ
ਅਮਰੁ ਣਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥

ఓ నానక్, దేవుడు సత్యముగా అందరినీ ఆదరిస్తాడు మరియు అతను మానవులందరినీ తన శాశ్వత నామానికి ఏకం చేస్తాడు. || 4|| 7||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੂਾਡਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥

దేవుని నామ విలువను, విలువను వర్ణించలేము.

ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

నామంతో తమ మనసులను ప్రేమతో జతచేసిన భక్తులు ఆశీర్వదించబడ్డారు.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

గురువు యొక్కనిత్యబోధలను అనుసరించేవాడు, నిత్యదేవుని యొక్కసుగుణాలను ప్రతిబింబిస్తాడు.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥

దేవుడు అటువంటి ఆలోచనలను తాను అనుగ్రహించే వ్యక్తికి ఆశీర్వదిస్తాడు. || 1||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥

దేవుని పేరు అద్భుతమైనది! దేవుడు సత్యముగా ఒక వ్యక్తికి దానిని చదువుతాడు.

ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కలహయుగమైన కలియుగంలో, ఒక గురు అనుచరుడు మాత్రమే నామాన్ని గ్రహిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

మన మనసుల్లో ప్రతిబింబిస్తే, మనం మొత్తం మీద మూర్ఖుల మని కనుగొంటాము,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥

ఎందుకంటే మనం మన క్రియలనిర్మిటినీ అహంతో చేస్తాం.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥

గురువుకృప చేత అహంకారము నిరూల్పించబడినపుడు,

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ਅਪ੍ਰਥੁ ਦੋਵੁ ਠੁ ਤਨਨੁ ਕ੍ਰਮਿੰਚਿ, ਮਨਲਿਖਤਨਠੋ ਠਕਠ ਚੋਸ੍ਟਾਡੁ.॥ 2॥

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਚਾਲਾ ਅਹਾਨਿਕੀ ਦਾਰਿਠੀਸੁੰਦਿ,

ਅਹੰਕਾਰਿ ਤੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥

ਅਹਾਂਕਾਰਮੁਲੋ ਮੁਨਿਗਿਯੁੰਡਿਨਵਾਡੁ ਦੋਵੁਨਿ ਸਨਿਠੀਨਿ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਡੁ.

ਆਪੁ ਛੇਡਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥

ਅਤਠਹਾਂਕਾਰਾਨਿਖਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਠਾਠਠਮੈਨ ਖਗੋਲ ਠਾੰਠਿਲੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਟਾਡੁ.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਯਨ ਅ ਨਿਠਠੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰਠੰਸਿਸੁਨੋ
ਠੰਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥

ਅ ਸੁਠੀਕਰੁ-ਦੋਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਵਿਠਾਠੀਸੁਠੀਸ੍ਟਾਡੁ,

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਅਠਨੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਰੋਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥

ਅਠਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਨਾਮਠੋ ਠਠਚੋਯੁਬਡਾਡੁ, ਅਠਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਚਾਲਾ ਅਨੁਵੁਗਾ
ਅਠਿਸੋਯਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥

ਠ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਦਾਠਾ, ਠਕਪੈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋ ਠਾਠਠ ਠਾੰਠਿਨਿ ਪਿੰਡੁਠਾਰੁ. ॥ 4॥8॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਠਕੈ ਨਿਠਠੋਵੁਡੁ, ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੋਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪

ਰਾਗੰ ਠਨਠ੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯ, ਮੂਡਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮ ਠੀਖਕ ਠੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥

ਠ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਮੁ ਮੈ ਠਿਚਗ੍ਰਾਲਠੁ; ਮੈਰੁ ਮੈ ਸਠਠ ਠਠਠਮਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਗੋਪੁ
ਪ੍ਰਠੋਠਠਕੁਡੁ.

ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, దయతో ఉండు, ననుజ్జుశీరథ్రించు, నామంతో వినయపూరక్షమైన బిచగ్గాడిని, తదాత్తా నేను ఎపట్టికీ మీ ప్రేమతో నిండి ఉంటాను. ॥ 1॥

రేంఱు బలిహారే జాఱు సాచె తేరె నామ విటఱు ॥

ఓ' దేవుడా, నేను మీ శాశత్ర నామానికి అంకితం చేస్తున్నాఱు.

కరణ కారణ సభనా కా ఁకె అవరు న దుజా కెఱి ॥౧॥ రఱాఱు ॥

మీరు మాత్రమే అనిట్టికీ కారణం; మీలాంటి వారు ఎవరూ లేరు. ॥ 1॥ విరామం॥

బఱుతె ఱెర పఱె కిరపన కఱు అబ కిఱు కిరపా కిఱి ॥

ఓ దేవుడా, ఈ దురాత్తుడు అనేక రౌంఱు జనన మరణాల గుండా తిరిగాడు; ఇప్పుఱు, దయచేసి మీ కృపతో ననుజ్జుశీరథ్రించండి.

రేంఱు దఱిఱాల దరసఱు దేంఱు అఱునా ఁసి బఖస కఱిఱి ॥౨॥

ఓ దేవుడా, దయతో ఉండండి మరియు మీ దరఱానిజ్జుశీరథ్రించిన మీ దరఱాన్ని నాకు ప్రసాదించండి (వీక్షణ); దయచేసి నాకు అలాంటి బహుమతి ఇవఱుడి. ॥ 2॥

ఱనతి నానక ఱరమ పఱ ఱుఱుఱె గుర పరసాఱి జానిఱా ॥

నా సందేహం యొకఱుట్టఱు తెరవబడినట్లు నేను ఇప్పుఱు చాలా జ్ఞానోదయం చెందాను, మరియు గురువు దయ దాత్తా నేను దేవుఱి గ్రహించాను.

సాఱి లివ లాఱి ఱే ఱితిర సతిగుర సిఱు మఱు మానిఱా ॥౩॥౧॥౯॥

నా హృదయం ఎపట్టికీ భగవంతుడితో అనుసంఱానించబడింది మరియు నా మనఱుస్సత్యగురువుపై విశాఱానిజ్జుభివృఱి చేసింది. ॥ 3॥ 1॥ 9॥

౧ఱి సతిగుర ఱుసాఱి ॥

ఁకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబఱాడు:

ఱనాసఱి మఱలా ౪ ఱు ౧ చఱుపఱె

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి లయ, చౌ-పదాలు, నాలుగవ గురువు:

ఱే రఱి సేవఱి సీత ఱగఱ తిఱ కె సఱి ఱాఱ నివారి ॥

ఓ' దేవుడా, మీ నామానిజ్జాఱింఱిన సాఱువులు మరియు భక్తులు, మీరు వారి మునుపటి అనిజ్జుపరాఱాలను కడిగివేస్తాడు.

ਹਮ ਉਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥

ఓ' గురు దేవుడా, దయను చూపి, మీకు ప్రేయమైన ఆ సాధువు సంఘంలో మమల్ని ఉంచండి.॥ 1॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, నేను మీ సుగుణాలను వర్ణించలేను.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਨੀਰਿ ਤੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

మనము పాపులము, నీటిలో రాళ్లవంటి దుర్గుణాల యొక్కపపంచ సముద్రంలో మునిగిపోతున్నాము; మీ కృపను మంజూరు చేయండి మరియు ఈ సముద్రం గుండా మమల్ని తీసుకెళ్లండి. ॥ విరామం॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥

ఒక ఆత్మపుట్టిన తరాత్ర పుట్టిన తరాత్ర సేకరించిన విషము మరియు తుప్పునుండి పవిత్ర సంఘంలో చేరడం దాత్రా శుద్ధి చేయబడింది,

ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥

బంగారం నుంచి మలినాలను మంటల్లో వేడి చేయడం దాత్రా తొలగించినట్లే. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥

రాత్రి పగలు దేవుని నామాన్ని మళ్లీ మళ్లీ ధానిస్తాను, ఆయన నామాన్ని పునరావృతం చేయడం దాత్రా నేను ఆయనను నా హృదయంలో పొందుపరుచుకుంటాను.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥

ఈ లోకంలో దుర్గుణాలకు దేవుని నామమే సరైన నివారణ; దేవుని నామమును ఉచర్తించడం దాత్రా నేను నా అహాన్నిరూల్చించాను.॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు మానవ అవగాహనకు అతీతులు, అపరిమితమైనవారు మరియు అనంతమైన జీవుడు.

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥

ఓ 'ప్రపంచ జీవమా, మీ భక్తులపై దయను చూపండి మరియు భక్త నానక్ గౌరవానికూడా కాపాడండి. || 4|| 1||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥

దేవుని నామమును ధాన్వించే దేవుని సంతోషభక్తులు, వారి దుఃఖం, సందేహం, భయం పారిపోతాయి.

ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥

భగవంతుడు సత్యంగా తన భక్తి ఆరాధనను నిరర్థించడానికి వారిని ప్రేరేపిస్తాడు మరియు గురువు బోధనలు వారి మనసులకు జ్ఞానోదయం కలిగించాయి. || 1||

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥

దేవుని నామము యొక్కపేమతో నిండివుండిన వాడు మాయ (లోకసంపదలు, శక్తి) నుండి దూరమవుతాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆయన దేవుని పాటలను వింటున్నప్పుడు అది ఆయన మనసును ఆకర్షిస్తుంది, గురుబోధల దాత్రా ఆయన మనసువైపునకి అనుగుణంగా ఉంటుంది. || 1||
విరామం||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ੍ਹਰ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥

ఓ' గురు దేవుడా, మీరు సాధువుల హోదా మరియు గౌరవం; మీరు గురువు మరియు మేము మీ అనుచరులు.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥

ఓ దేవుడా, మనం మాట్లాడే పదాలు మీరు మమల్ని శ్రీరత్నిస్తాడు. || 2||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਨਾਨ੍ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਰੀ ॥

ఓ' దేవుడా, మనం ఏమిటి? మనం చినప్పురుగులు మరియు చినక్షీటకాల్లా ఉనాల్లా; మీరు గొప్పరోఫ్ఫత్త వక్షి.

తొమూరీ గాతి మితి కిరీ న సకర పూరీ హమ కిరీ కిరీ మిలరీ అతారీ ॥౩॥

ఓ దేవుడా, మేము మీ స్థితిని వర్ణించలేము లేదా పరిమితం చేయలేము, కాబట్టి దురదృష్టవంతులమైన మేము మిమల్నిలలా గ్రహించగలం?|| 3||

హరి పూరీ సూఅమీ కిరపా ధారూ హమ హరి హరి శేవీ లారీ ॥

ఓ' గురు దేవుడా, మీ భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్న కావడానికి మీ కనికరాన్ని కురిపించండి

నానక్ దాసని దాసు కరూ పూరీ హమ హరి కథా కథారీ ॥౪॥౨॥

నానక్ ఇలా అనాళ్లు, ఓ దేవుడా, ననుష్ఠి భక్తుల వినయ సేవకుడిగా చేయండి, తదాత్థా మేము మీ ప్రశంసలు మరియు సుగుణాలను చరిస్తూ ఉంటాము.|| 4|| 2||

ధనాసరీ మరలా ౪ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, నాల్గవ గురువు:

హరి కా శీతు సతగూరూ సత పురఖా శే బేలై హరి హరి బానీ ॥

సత్యగురువు దేవుని యొక్కశాధువు మరియు నీతిమంతుడు, అతను దేవుని దివ్య వాకాన్వితచర్చిస్తాడు.

శే శే కరై శుతై శే ముకతా హమ తిస కై సద కురబానీ ॥౧॥

ఎవరైతే దైవిక పదానిష్ఠురించి వింటుంటారో వారు దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందుతారు, నేను ఎల్లప్పుడూ ఆ వక్షికి సమర్పించబడ్డాను.|| 1||

హరి కే శీతు సునూరూ జసు బానీ ॥

దేవుని పరిశుద్ధులారా, దేవుని స్తుతిని జాగ్రత్తగా వినుడి.

హరి హరి కథా సునూరూ ఐక నిమఖ పల సభి కిలవిఖ పాప లాగి జానీ ॥౧॥ రగూరీ ॥

మీరు ఒక క్షణం కూడా దేవుని స్తుతిని వింటే, మీ అనిశ్చపుల్లు, దుష్పాత్రాలు తుడిచివేయబడతాయి. || 1|| పాజ్||

ఐసా శీతు సాపు జిన పాఐఆ తే వడ పురఖ వడారీ ॥

అటువంటి నిజమైన సాధువు గురువును కలిసిన వారు నీతిమంతులు మరియు గౌరవనీయ వక్షులు అయ్యారు.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥

ਓ' ਗੁਰੂ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੀ ਵਿਨਯਪੁਰਖੁ ਮੈਨ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਨੋਨੁ ਵੇਡਠਾਨੁ; ਅਵੁਨੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੀ ਵਿਨਯਪੁਰਖੁ ਸੇਵ ਪਲ ਨਾਕੁ ਗੋਪਘੋਰਿਕ ਊਂਦਿ॥ 2॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥

ਓ' ਗੁਰੂ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅਨਿਘਰਕਾਲ ਫਲਾਲਨੁ ਐਚੋ ਘੋਠੁਲਾ ਊਨਾਠੁ, ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀਂਚੋਵਾਰੁ ਸਤਿਸਲੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੁਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂਲੋਨਿ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਤਾਗਿ ਵਾਰੁ ਸੰਠੋਠਿੰਚਬਡਠਾਰੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ, ਅਧਿਕਾਰੰ ਕੋਸੰ ਵਾਰੁ ਚੇਸੇ ਕੋਰਿਕ ਅੰਠਠੀਨੀ ਨਿਰਮੰਗਾ ਊਂਚੁਕੁੰਠੁੰਦਿ॥ 3॥

ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਉਚੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥

ਚਾਲਾ ਅਦੁਠੁਵੰਠੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀਂਚੋਵਾਰੁ.

ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥

ਓ' ਗੁਰੂ-ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੀ ਸਹਾਵਾਸੰਠੋ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੇਸਿ, ਨਨੁਖ਼ਾਰੀ ਵਿਨਯਪੁਰਖੁ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਚੇਯੰਠਿ ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੇਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲਵ ਗੁਰੁਵ:

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥

ਅਝਾਨੁਲਮੈਨ ਮਨੰ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ) ਚੇਠ ਆਕਰਿੰਚਬਡਠਾਮੁ; ਗੁਰੁਵ ਚੁਪਿਨ ਮਾਰਠੰਲੋ ਮਨੰ ਏਲਾ ਨਡਵਗਲੰ?

ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥

ਐਨੰਦਾਨਿਘੁਚੇਘੁਤਘੁਰੁਵੁ ਦਯ ਚੁਪਿ, ਐਯੰਨ ਬੋਠਲਕੁ ਮਨਲੀ ਐਠਚੇਯੰਵਚੁ॥ 1॥

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥

ਓ' ਮਾ ਗੁਰੂ-ਅਨੁਸਰੁਲੈਨ ਮਿਠੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵ ਚੁਪਿਨ ਮਾਰਠੰਲੋ ਨਡਵੰਠਿ.

ਜੇ ਗੁਰੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਏਦਿ ਚੇਪਿਘਾ, ਦਾਨਿਨਿ ਮੰਚੀਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਠਿ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਏਕੁਘੁਰੁਵੁ ਏਕੁਘੁਰੁਵੁ ਪੁਰਠੇਠੁ ਮੈਨਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਦੁਠੁ ਮੈਨਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਧੁਵੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਸੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਵੀਲੈਨੰਤ ਤਥੁਗਾ ਗੁਰੁ ਬੋਧਲਨੁ
ਵਿਨੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲ੍ਹਹੀ ॥੨॥

ਗੁਰੁਬੋਧਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੰਡੀ, ਜੀਵਿਤ ਪੁਰਯਾਣਾਨਿਕੀ ਜੀਵਨਾਧਾਰੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਹਿ
ਸਨਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਓ ਪੁਰਯੁਤਠੁਲੋ ਵਾਯਿਦਾ ਵੇਯੁਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਲੋਚਿੰਚਵਠੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਨਿ ਪਰਿਸ਼ੁਠੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨ੍ਹਿੰਚੰਡੀ, ਅਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠੁ
ਅਯੁਨ ਸਾਧੁਵੁ ਤਨ ਅਞੁ ਪੁਕਾਰੰ ਜੀਵਿੰਚੰਡੰ ਪੁਕੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਨ੍ਹਿੰਚੇਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਲਾ ਮਾਰਤਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਓਲ੍ਲਾਸੰਗਾ, ਅਦੁਠੁੰਗਾ ਓਂਡੇ
ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿੰਚਵਚੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁਨੁ ਚੁਪੰਡੀ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਨ੍ਹਿੰਚਾਲਨੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਓਰਾਟਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥

ਨਾਨਕ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਪਰਿਸ਼ੁਠੁਮੈਨ ਭਕੁਲਕੁ ਸੇਵ
ਚੇਯੁਡੰ ਕੋਨਸਾਗਿੰਚੇੰਦੁਕੁ ਪਰਿਸ਼ੁਠੁ ਸੰਘੁੰਠੋ ਨਨੁਠੁਕਠੁ ਚੇਯੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 4॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਠੇਝਮੈਨ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕਾਪਾਢੇ ਵਰੁੰ ਕੋਸੰ ਵਿਲਪਿਸੁਨੁ
ਪਾਟ-ਪੜੀਲਾ ਊਨਾਘੁ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ ਆ ਪ੍ਰਠੇਝ ਚੁਕਠਾ ਮਾਰੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕਨਿਕਰਾਨਿਮੂਪਿੰਚੁ, ਫਕੁਝਠੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਝੁ ਪ੍ਰਠੇਝ
ਚੁਕਠੁ ਨਾ ਨੋਟੀਲੋ ਊਚੰਡੀ.॥ 1॥

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਕੁੰਡਾ ਨੇਨੰਤਗਾ ਕੋਚੇੰ ਕੂਡਾ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਬ੍ਰਠਕਲੇਨੁ.

ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਫਕ ਵਠੁਨਪਰੁਡੁ ਤਨ ਮਾਦਕਦ੍ਰਵਾਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਬਾਧਿੰਚਿਨਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ
ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਝੁਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ ਆਧਾਠੀਝੰਗਾ ਚਨਿਘੋਯਿਨਲੁ ਭਾਵਿਸੁਨੁ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਅਰੁੰ ਕਾਨਿ ਸਦੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਪਰਿਮਿਤੁਲ
ਝਾਡਨੁ ਕੂਡਾ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਮੁ.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥

ਓ' ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾ ਅਵਗਾਹਾਨਕੁ ਅਠੇਤੁਲੁ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮੀ ਠਿਠਿ
ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਠਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲੈ ਰਾਤੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਿਨਯਸੁਲੈਨ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਝਾਠੀਸੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁਝੋਠੈਨ ਏਰੁਪੁ ਰੰਗੁਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਟਾਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਉਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥

ਵਾਰੁ ਠਮਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਭੁਕੀ ਆਧਾਨਨੁ ਪ੍ਰਠਿਠਿਸੁਨੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ
ਧਾਠੀੰਚੰਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਗੋਪਮੁਪਿਮਨੁ, ਅਠਠੁਠ ਠ੍ਰੇਠਮੈਨ ਗੋਰਵਾਨਿ
ਘੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥

ਅਯਨੇਂ ਸਭਮੁੰਗਾ ਗੁਰੁਵੁ, ਠਾਨੇਂ ਸੇਵਕੁਡੁ; ਅਯਨ ਮਨੰ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼੍ਟਮੁੰਨ
ਭੁਕੁਤਿ ਆਯਨਨੁ ਝਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਅਯਨੇਂ ਮਾਧਾਨਿਪੁਸ਼੍ਟਿਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥

ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ; ਓ' ਦੇਵੁਡਾ ਮੀ ਭਕੁਲ ਗੌਰਵਾਨਿਠਾਪਾਡੀ
ਕਾਪਾਡੰਡੀ.॥ 4॥ 5॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੁਟਹ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਲਾਰਾ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋਂਦੇ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਨਾਕੁ ਚੋਪੁਨੇਂਨੁ
ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਸੇਠੁਠੁ ਕੋਰੁਠੁਨਾਠੁ, ਨੇਂਨੁ ਏਲਾ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪੋਂਦਗਲਨੁ?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਧਾਠੁਮੁ ਪਡਵ ਲੇਦਾ ਠੇਪਠੁੰਡੀ; ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁੰਨੁ
ਵਕੁਤੀ, ਦੁਰੁਠਾਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਮੀਦੁਗਾ ਓਦੁਠੁਨੁਠੁਗਾਡੁਲਾ ਮਾਰਠਾਡੁ.॥
1॥

ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਡੀ ਗੌਰਵਾਨਿਪੁਸ਼੍ਟਿੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਰੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੇਸੀ ਨਨੁਮੁ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੁੰਪਚੇਯੁਮੁ; ਨੇਂਨੁ ਮੀ ਭਕੁਤੀ
ਆਰਾਠਨ ਕੋਸੰ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਵੇਡਠਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੁੰਚੇਵਾਰੁ ਅਯਨਕੁ
ਪ੍ਰਿਯਮੁੰਨਵਾਰੁ.

ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰੁ ਗੁਪਤਿ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥

ਪੋਰਾਠਿਕ ਦੇਵਦੁਠਲੁ ਚਿਠ੍ਰ ਮਰਿਯੁ ਗੁਪੁਡੁ ਰਾਸਿਨ ਵਾਰੀ ਪਨੁਲ ਵੁਠੁੰਠੰ
ਮਰਿਯੁ ਮਰਠ ਰਾਕੁਸੁਡੀਠੋ ਓਨੁਪੁਠੁੰਠੰ ਠੁਡੀਚਿਵੇਯੁਬਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੇਰੀ, ਠਮ ਮਨਸੁਠੁੰ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੁੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿ
ਪਰਿਸੁਠੁਲੁ;

ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੁਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਵਾਰਿ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਫਾਨਤਪਰਚਿ, ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲ ਮੁਠੇ
ਸੂਰੁਠੀਨਿ ਨਿਲਿਪਿਵੇਸਿਨ ਸੀਤਲੀਕਰਣ ਚੰਦੁਡੁ ਲੇਚਿਨਲੁਗਾ ਵਾਰਿਲੋ
ਵਠੁਮਵੁਤੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਰੋਠੁਠੁਮੈਨ, ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਰੁਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ
ਵਾਰੁ; ਮੀਰੁ ਪੁਰਿਚੋਟਾ ਪੁਰਿਵੇਸਿਸੁਨਾਠੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਠੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਭਕੁਠੁਣੈਨ ਨਾਨਕ ਨੁ ਕਰੁਣਿੰਚਿ, ਮੀ ਸੇਵਕੁਲ ਵਿਨਯੁ ਸੇਵਕੁਨਿਗਾ
ਅਯਨਨੁ ਚੇਯੰਦਿ. ॥ 4॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗੁਰਿਹਿੰਚੁਬਠੁਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗਿ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋਦੁਟੀ ਲਯ, ਰੇਂਦੁ-ਪਦਾਲੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਮੋਝਾ:

ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੇ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥

ਮੀ ਹੁਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਠੁ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਿ, ਅਯਨਨੁ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਲੋਚਿੰਚੰਦਿ,
ਹੁਦਯਾਲਨੁ ਪੁਰਿਠਿਠਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਪੇਮਪੁਰੁਠੁਗਾ ਠਾਠਿੰਚੰਦਿ.

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥

ਓ ਕਲਠੁਠੋ ਕਨਿਪਿੰਚਨਿ, ਅਰੁਠੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਪਰਿਪੁਰੁਠੁ
ਗੁਰੁਵੁ ਵੇਲੁਡਿੰਚਾਰੁ. ॥ 1॥

ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪੁਰਾਣਿਕ ਤਠੁਠੁਠੁ ਰਾਯੁ ਲਾਠਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ ਅਨੁਮੁ
ਮੁਕਠੁਠਿਵਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਗੰਠੁਪੁ ਚੇਲੁਲਾਠਿਵਾਡੁ, ਮਨੰ ਸਾਠਾਰਣ ਕਲਪ
ਮੁਕਠੁ ਓਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋ ਦੇਵੁਠੁ ਗੁਰਿਹਿੰਚਿੰਚਿ ਅਯਨ, ਅਨੁਮੁਨੁ ਬੰਗਾਰਮੁਗਾ,
ਸਾਠਾਰਣ ਕਲਪਨੁ ਗੰਠੁਪੁ ਚੇਕਠੁ ਮਾਰਠੁਠੰ ਵੰਠਿ ਨਿਠਮੈਨ ਭਕੁਠੁਡਿਗਾ ਅਯਨਨੁ
ਓਕ ਸਾਠਾਰਣ ਵਠੁ ਨੁੰਦਿ ਮਾਰੁਸੁਡੁ. ॥ 1॥ ਪਾਠੋ॥

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥

ਤੋਮਿਠੀ ਵਾਕ੍ਰਣਾਲਨੁ, ਆਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਟਾਲਨੁ (ਲੇਖਨਾਲੁ) ਪਰਿੰਚਵਚੁਕਾਨੀ ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ
ਦੀਨੀਕੀ ਸੰਤੋਪਿੰਚਡੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ಎਲ੍ਹਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਤੋ ਮੈ ਹ੍ਰਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਠੁ ਧਾਨੀੰਚੰਡੀ; ਓ ਵਿਧੰਗਾ
ਨਾ ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਤੋਪਿੰਚੁਨਾਠੁ.॥ 2॥ 1॥ 7॥

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥

ਮੈ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ, ਮੈ ਨਾਲੁਕਠੋ ਮਰਿਯੁ ਮੈ ਹ੍ਰਾਦਯਮੁ ਨੁੰਡੀ ਦੇਵੁਨਿ
ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਠੀਸੁਣੁ, ਮੈਰੁ ਸੰਠੋਪਿੰਚੁਡੀ; ਈ ਵਿਧੰਗਾ ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਠੀੰਚਾਲੀ.॥ 1॥

ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਠੁਡਾ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਘੁੰਲੋ ਚੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਯੁਜਮਾਨੀ ਅਯਿਨ
ਦੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਨਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਧਾਠੀੰਚਾਲੀ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਨੰਦੁ ਠ੍ਰਿਠੀ ਸ਼ਾਸ਼ਠ੍ਰੰਗਾ ਪ੍ਰਬਲੰਗਾ ਊੰਟੁੰਡੀ. ॥
ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਚੂਪੁਨੁ ਈਚਿਠ੍ਰਪੁਠ੍ਰੁ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪ੍ਰੇਰੰ
ਊਦਠ੍ਰਿੰਚਿੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਤਨੀ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਠੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ
ਅਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪੋੰਦਾਨੁ,

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਭਕੁਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਨਾਨਕ ਗੋਰਵਾਨਿਠ੍ਰਾਪਾਡਡੰ; ਅਤਡੁ ਵਚਿਠ੍ਰੁ
ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠ੍ਰੋਰਾਡੁ. ॥ 2॥ 3॥ 9॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਏਨਠ੍ਰੇ ਨਾਲੁਗੁ ਸਿਡੁਲੁ, ਠ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਪੁਰੁਠੁਲੁ, ਲਕੁਲਾਡੀ ਦੇਵਦੂਠਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਸੰਠ੍ਰਾਠ੍ਰੁ ਝੂਠੁਲੁ, ਅੰਦਰੂ ਮੈ ਪੇਰੁ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥

ਗੁਰੁਕ੍ਰਪ ਵਲਨ ਏਕ ਅਰੁਠ੍ਰੇਨ ਵਕ੍ਰੀ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁਠ੍ਰੁ ਭਕੁਕੀ ਮੁੰਡੁਗਾ
ਨਿਯਮਿੰਚਠਡੀਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਯੋਕੁਠ੍ਰੁ ਭਹੁਮਾਨਾਨਿਠ੍ਰਾੰਦੇਵਾਰੁ
ਮਾਠ੍ਰਮੇ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮ ਕਾਮ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੀੰਚੰਡੀ ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੀ
ਪਾਡਡੰ ਅਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਊਨਠ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਕਾਰਕੁਲਾਪੰ.

ਜੇ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' గురు-దేవుడా, మీ పాటలని పాడటం మరియు వినే వారికి నేను ఎప్పటికీ అంకితం చేయను. ॥ విరామం ॥

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੇਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥

ఓ' గురు-దేవుడా, నీ ఆశ్రయము కోరేవారి రక్షకుడు, రక్షకుడు, మీరు నాకు అనుగ్రహించే దానిని మాత్రమే నేను పొందుతాను.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥

ఓ' దయగల సాతిక్షుల గురువా, దయను చూపి, నానక్ ను నీ నామ బహుమతితో ఆశీర్వదించండి; నానక్ దేవుని పేరుపై ధ్యానం కోసం ఆరాటపడుతుంది. ॥ 2॥ 4॥ 10॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, నాలుగవ గురువు:

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮ ਬਾਨੀ ॥

గురువు యొక్క శిష్యులు మరియు భక్తులు అందరూ కలిసి దేవుని భక్తి ఆరాధనను నిరఘ్నిస్తారు; అందరూ దేవుని స్తుతి ప్రశంసలను అందరూ పాడతారు.

ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥

గురువు బోధను నిజమని అంగీకరించి, ఎటువంటి ప్రశంసకుండా దానిని అనుసరించే వారి కీర్తనలను పాడటం మరియు వినడం దేవుడు ఆమోదిస్తాడు. ॥ 1॥

ਬੇਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥

నా సహోదరులారా, దేవుని పాటలని పాడండి; ఈ భయంకరమైన ప్రపంచ-దుర్ఘణాల సముద్రంలో అతను పవిత్ర యాత్రా మందిరం లాంటివాడు.

ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' సాధువులారా, ఆయన స్తుతి యొక్క దివ్యమైన మాటలను అర్థం చేసుకున్న దేవుని సమక్షంలో వారు మాత్రమే ఆరాధించబడతారు. ॥ విరామం ॥

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥

దేవుడు స్వయంగా గురువు మరియు స్వయంగా శిష్యుడు; దేవుడు, గురువు, స్వయంగా తన అదుభతమైన నాటకాలను ప్రదర్శిస్తాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ

॥੨॥੫॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਮੇ ਦੇਵਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਅਵੁਤਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਸਠੁਠੁੰਗਾ ਏਕੰ
ਅਵੁਤਾਡੁ; ਇਤਰੁਲੰਦਰਿਨੀਂ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਆਠੁਨ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡਤਾਡੁ
ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡੁਕੁਨੇ ਵੱਡੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਤਾਡੁ ॥ 2॥ 5॥ 11॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇਘਾਡੁ, ਸੰਪੂਰਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨੀ ਇਚੇਘਾਡੁ, ਅਤਨੀ
ਨਿਠੁੰਤਰਠੁ ਕਾਘੇਨਾ, ਪੁਰਾਠੁ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੇਘਾਡੁ;

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅਝੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥

ਓ ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਰੁ ਅਲਾਠੀ ਦੇਵੁਡਿਨੀ ਧਾਠੀਸੁਣੇ, ਮੀਰੁ ਸੰਪੂਰਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿਨੀ
ਪ੍ਰਿਠੁੰਦੁਤਾਰੁ. ॥ 1॥

ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుఱ్ఱూ శాశత్ర దేవుని పేరును ధాన్వించండి.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఈ విధంగా చేయడం దాత్రా మనం ప్రతిరోజూ అన్నివిషయమైన దేవుణ్ణి ధాన్వించాలి, తదాత్రా మనం ఇకకడ మరియు ఇకపై గౌరవానిపొందుతాము. ॥ విరామం॥

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

అనిక్షలహాలు భగవంతుణ్ణి గుర్తుంచుకునే హృదయం నుండి దూరంగా పోతాయి; అయితే, మనం గొప్పఅదృష్టం తోనే దేవుని గురించి ధాన్విస్తాం.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥

భగవంతుని ధాన్వించడం దాత్రా, మనం భయంకరమైన ప్రపంచ మహాసముద్రాన్ని దాటుతున్నామని గురువు ఈ అవగాహనతో భక్తుడు నానక్ ను ఆశీర్వదించారు. ॥ 2॥ 6॥ 12॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, నాలుగవ గురువు:

ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥

ఓ' నా గురువా, మీ ఆశీరాధ దరభము దాత్రా నా మనసుల్లో ఖగోళ శాంతి ప్రబలుతుంది.

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సారణ్ణామ రాజు, మీ నుండి విడిపోయిన నా బాధ మీకు మాత్రమే తెలుసు, మరెవరికైనా ఏమి తెలుసు? ॥ విరామం॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥

ఓ' నా దేవుడా, మీరు నిత్యగురువు; మీరు ఏమి చేసినా, అదంతా నిజం.

ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥

ఓ' గురువా, మీరు తప్పమరెవరూ లేనపుఱ్ఱు, మేము అబద్ధం అని ఎవరిని పిలవగలం? ॥ 1॥

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਰਫ਼ਖ਼ਮੂ ਚੇਸਿਯੁਠਿਰਿ, ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਾ ਰਾਤ੍ਰਿਪਗਲੁ ਨਿਨੁ ਧਾਠੀਠਚੁਠਿ.

ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਾ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਘੇਡੁਕੁਠਾਰੁ, ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਠਦਰਿਕੀ ਬਹੁਮਠੁਲੁ ਈਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਭੁ ਕੇ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਾਰਘਾਮ ਰਾਜੁ, ਸੁਘਿ ਅਠਠਾ ਮੀ ਆਠੀਨਠਲੋ ਠਠਦਿ, ਮੀ ਆਝਕੁ ਵੋਲੁਪਲ ਏਵਰੁ ਵੋਲਠੇਰੁ.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸਾਰਘਾਮ ਰਾਜੁ, ਅਨਿਝੀਵੁਲੁ ਨੀਵਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅਠਦਰਿਕੀ ਠਠਦਿਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਵਨੀਘਿਵਰਿਕੀ ਮੀਲੋ ਵਿਲੀਨਠ ਅਵੁਠਾਯੁ. ॥ 3॥

ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਧਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀਵੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿ ਨਿਰੀਕੁਠਠ; ਓ' ਨਾ ਸਾਰਘਾਮ ਰਾਜੁ, ਅਠਦਰੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮਿਮੁਲ੍ਹਿਗੁਰੁਠਚੁਕੁਠਾਰੁ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਧਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ ਯੋਕਠਾਸਠਠ ਰਾਜੁ, ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁਮੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਨਚਿਠਠ ਵਿਠਗਾ ਨਨੁਠਰਕੁਠਿਠਚੁਠਿ. ॥ 4॥ 7॥ 13॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਠਠਠੇਵੁਡੁ, ਸਠਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਠਠੇਠ ਗ੍ਰਹਿਠਚਬਠਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗ ਠਨਠ੍ਰੀ, ਈਠਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੋਠਠੀ ਲਯੁ, ਠੋ-ਪਦਾਲੁ:

ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਰਾਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਰੁਪਰਹਿਠੁਠੈਨ ਗੁਰੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਜਨਨ ਮਰਨਾਲ ਠਕ੍ਰਾਲਨੁ ਨਾਸਨਠ ਠੇਸੇਵਾਡੁ, ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਪਾਰਠ੍ਰੀਠੇਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਕੁਠੀ ਆਠਠਨਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਠਠੇਵਾਡਾ;

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਠੋਠਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਠਚਠਠ ਠਾਠ੍ਰਾ, ਏਵਰੈਨਾ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਠਨ ਪ੍ਰਾਠਠਠਠਲੋ ਪਾਠਦੁਪਰਿਠਿਨਪੁਠੁ, ਅਠਨਿ ਲਕੁਠਾਦਿ ਮਠਦਿ ਠੇਸਿਨ ਪਾਪਾਲੁ ਕੁਠਠਠਲੋ ਠੁਠਿਠਿਵੇਠਠਠਠਾਯੁ. ॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਆ ਪ੍ਰਿਯਮੁ ਮੈਨ ਦੋਵੁ ਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਊਂਦੀ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੋਵੁ ਡੂ ਸਾਤਿਕੁਲ ਪਲ੍ਹ ਦਯਚੁਪਿ ਤਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਪਸਾਦਿੰਚੀ, ਐਦੁ ਰਾਕੁਲਸੁਲਨੁ
(ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾੰ) ਨਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ
ਊਂਚਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਗਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਿਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥

ਮੀ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ੰ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਊਂਦੀ; ਮੀ ਰੂਪੰ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਊਂਦੀ; ਮੀ
ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਸਮਕੁਲੋ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸ਼ਾਰੁ.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥

ਅਨਿਖੁਮਾਨਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁ ਡਗੁ ਓ' ਗੁਰੁ ਦੋਵੁ ਡਾ, ਦਯ ਚੋਸਿ ਨਨੁ ਡੁਰੁਠੁਣਾਲ
ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚੁ. ॥ 2॥

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁ ਡਾ, ਮੀ ਰੰਗੁ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਰੂਪੰ ਸਫੁੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ; ਮੀ
ਸ਼ਕੁੰਨੀ ਅਠੰ ਚੋਸੁਕੋਲੋਨੀ ਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਲੋਰੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੂਬ ਠਾਈ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥

ਓ' ਅਠੰ ਕਾਨੀ ਅੰਦੰ ਯੋਕੁ ਡੋਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਡਲਾਲੁ, ਭੂਮਾਲੁ, ਫੁਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਨਿਖੁਤਰ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲੋ ਪ੍ਰਵੋਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ. ॥ 3॥

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੋਵੁ ਡਾ, ਮੀਰੁ ਨਿਤਘੋਨਵਾਰੁ, ਸਰਫੁਠੁ; ਭਕੁਲੰਦਰੁ ਮੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥

ਓ' ਦੋਵੁ ਡਾ, ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਮੀਰੁ ਕੋਰੁਕੁਨਖੁਠੰਗਾ ਨਨੁ
ਰਕੁੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 1॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥

ਨੀਟੀ ਨੁੰਡੀ ਬਯਟਕੁ ਵਚਿਠ ਚੋਪ ਨੀਟੀਠੋ ਲੋਟੁਗਾ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਂਨਠੁਦੁਨ ਦਾਨੀ
ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਕੋਲੋਠੁੰਡੀ.

ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥

తామర పువ్వుతో ప్రేమలో, బంబుల్ తేనెటీగ దానిలో నశిస్తుంది ఎందుకంటే దాని నుండి తపిల్చుకోవడానికి మార్గం కనుగొనబడదు. || 1||

ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥

ఇప్పుడు, నా మనస్సుకే దేవుని పట్ల ప్రేమను పెంచింది,

ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఎవరు చనిపోరు, ఎక్కడికీ వెళ్ళదు మరియు ఎల్లప్పుడూ నా సంస్థలో ఉన్నారు. నిజమైన గురు వాకాఫ్నిగురించి ఆలోచించటం దాల్తా నేను ఆయనను అర్థం చేసుకున్నాను. || 1|| విరామం||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥

ਪਰਿਸ਼ੁਧ ਸੰਖੁਮਲੋਂ ਚੋਰਿਨ ਤਰਾਫ਼, ਭਤਰੁਲ ਸਹਾਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚਿੰਤਿੰਚਡੰ
ਮਾਨੋਸਿੰਦਿ.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਰੁਖੁ ਨੋਨੁ ਅਹਾਂਕਾਰਪੂਰਿਤਮੈਨ ਤੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਯੋਕਯੋਰਿਕਲਨੁ ਤੋਲਗਿੰਚੁਕੁਨਾਘੁ, ਓਕ ਗੋਯੁਤਵਿਠੁ ਨੋਨੁ
ਵੀਠਿਨਿ ਦਾਨਿਲੋ ਪਾਤਿਪੇਟਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥

ਭਪੁਰੁਖੁ ਏਵਰੁ ਨਾ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁ ਕਾਦੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਏਵਰਿਕੀ ਸ਼ਤ੍ਰੁਤਠੁ ਲੇਦੁ.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

ਓ ਵਿਸ਼ਯਾਨਿਨੋਨੁ ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠਾ ਤੇਲੁਸੁਕੁਨਾਘੁ. ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਓ
ਵਿਸ਼ਾਲਾਨਿਸੁਖੁਠਿੰਚਾਡਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਘਿਧਾਲੁਗਾ ਓਨਾਠੁਨਿ ॥ 2॥

ਸਭੁ ਕੇ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥

ਨੋਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿਨੀ ਨਾ ਸੇਖ਼ੀਤੁਡਿਗਾ ਭਾਵਿਸ਼ਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਅੰਦਰਿਕੀ
ਸੇਖ਼ੀਤੁਡਿਨਿ.

ਦੁਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਨਾ ਮਨਸੁਸੁਮੰਡਿ ਵਿਡਿਪਿੰਚਿਨ ਭਾਵੰ ਤੋਲਗਿੰਚਬਡਿਨਪੁਰੁਖੁ
ਸਾਰਘਾਮੁਠੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁਠਨਠੋ ਏਕਠੁ ਚੋਸ਼ਾਡੁ. ॥ 3॥

ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੇ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥

ਨਾ ਮੋਮੰਡਿਤਨੰ ਅਦੁਸ਼ਠੈਂਦਿ, ਨਾਮੰ ਯੋਕਯੋਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਨਾਲੋ
ਕੁਰੁਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟ ਨਾਕੁ ਅਘੋਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੀਰੁ, ਭੂਮਿ, ਘੁਲੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਓਕਠਿਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਠੁ ਨੋਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 4॥ 3॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼ੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੁ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥

ਨੋਨੁ ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਯੋਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨਿਘੋਂਦਿਨਪਠੁ ਨੁੰਡਿ, ਨਾ ਰੋਜੁਲੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪੰਨਠੁਗਾ ਓਨਾਠੁ.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ದೇವುನಿ ಸ್ತುತಿ ಗಾನಂ చేయడం దాత్రా, విపరీతమైన ఆనందస్థితి నా మనసుతో ప్రబలంగా ఉంటుంది, సృష్టికర్త-దేవుని అంతటినీ నేను గ్రహించాను.
॥ 1॥

ਅਬ ਮੇਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥

ఇపుడు, నేను నా మనసుతో దేవుని పాటలను పాడతాను.

ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను పరిపూర్ణ గురువును కలిశాను, నా మనసు శ్రాధాత్రికంగా జ్ఞానోదయం మరియు నా మనసుతో ఎల్లపుష్పా ఖగోళ శాంతి ఉంటుంది. ॥ 1॥ విరామం॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

నేను భగవంతుణ్ణి గ్రహించినపట్టి నుండి, నా హృదయంలో, నా దుఃఖం, సందేహం మరియు భయం అన్నీతొలగిపోయాయి.

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥

వుని నామము యొక్కపేమ నాకు లోబడి యుంది; నేను నామం యొక్కఅర్థం కాని సంపదను పొందాను. ॥ 2॥

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸੋਚ ਅਸੋਚా ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥

నేను అన్నిచింతలను మరియు ఆందోళనల నుండి విముక్తి పొందాను; నా దుఃఖం, దురాశ మరియు భావోద్వేగ అనుబంధాలు పోయాయి.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥

గురువు గారి దయవల్ల నేను అహంకార వాణ్ణి నుండి నయం అయ్యాను మరియు నేను మరణ భయం నుండి విముక్తి పొందాను. ॥ 3॥

ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥

ఇపుడు, గురువు బోధనలు మరియు అతని సంకల్ప దాత్రా జీవించడం నాకు ఆహ్లాదకరంగా అనిపిస్తుంది.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥

మరణరాక్షసుడి బారి నుండి నన్నువిముక్తి చేసిన ఆ గురువుకు నేను అంకితమై ఉన్నాను అని నానక్ చెప్పారు. ॥ 4॥ 4॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥

ఆ దేవుడు మాత్రమే తెలివైనవాడు మరియు అత్యంత నాణ్యమైనవాడు, వారికి నా మనస్సుశరీరం మరియు సంపద.

ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥

దేవుడు నా దుఃఖాన్నిసంతోషానిఖినప్పుడు, అప్పుడు నా పరిస్థితి మెరుగుపడుతుంది. || 1||

ਜੀਅ ਕੀ ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥

ఆత్మపార్థనను ఒకే దేవుడు అంగీకరిస్తాడు.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రజలు అనిర్హకాల ఇతర ప్రయత్నాలు చేస్తారు, కానీ వారికి విలువ లేదు. ||
విరామం||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥

అదుభ్రమైన నామం అమూలమైన ఆభరణం లాంటిది; గురువు ఈ మంత్రాన్ని ఇచ్చేవాడు,

ਡਿਗੈ ਨ ਤੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥

దుర్గుణాలలో పడిపోదు లేదా ఊగిసలాడదు; బదులుగా అతను తన విశ్వాసంలో దృఢంగా ఉండి పూర్తిగా కూరువూర్డు. || 2||

ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥

దృఢదృఢ (నేను మరియు మీరు) అనే భావన అతనిలో నుండి పూర్తిగా అదృశ్యమవుతుంది.

ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥

ਕਰਿਗਿਨਪੁਰੁ ਬਗਾਰੁ ਆਭਰਣਾਲੁ ਏਕੇ ਮੁਦੁਗਾ ਮਾਰਿਨਲੈ, ਇਦਿ ਭਠੀਕੀ
ਬਗਾਰੰਗਾ ਵਰਿੰਚਬਡੁਠੁਦਿ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਨੇਨੁ ਮਰਿਯੁ ਭਠਰੁਲੁ ਏਕੇ
ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਮੂਲੰਲੋ ਭਾਗੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਨਾਠੁ, ਦੇਵੁਡੁ. ॥ 3॥

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥

ਦਿਵਠਾੰਤਿ ਵਠਮਯੇਵਾਡੁ ਭਾੰਤਿ, ਸਮਠਾਕੰ ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਮਨੁ ਖੋੰਦੁਠਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਯੋਕੁਠਿਰੰਤਰ ਖਗੋਲ ਸੰਗੀਠਾਨਿਠੈ
ਚੋਂਨਾਡੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥

ਨਾਮੰਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਆਰੰਠਿੰਚੇ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਠੁੰਲੋ ਖਿਰਮੈਨ ਸੁਨਾਨਾਨਿ
ਖੋੰਦੁਠਾਡੁਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਂਪਾਰੁ. ॥ 4॥ 5॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਠੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੁਮਨ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੁਝੀ ॥

ਗੋਪਠਾਯਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਸਾਠੁਲੁ ਮਾਯੁ ਕੋਂਸੰ ਕੋਰਿਕਲੁ ਏਨਠੁ ਠੀਰਠੁਡੁਵੁ.

ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ਲੋਚਨ ਕਠੁ ਨ ਸੁਝੀ ॥੧॥

ਮਾਯੁਲੋ (ਲੋਕਸੰਪਦ) ਨਿਮਗਠੈ, ਵਾਰੁ ਦਾਨਿ ਆਨੰਦਾਲਠੋ ਮਠੁਲੋ ਠੰਟਾਰੁ;
ਠਮ ਕਲੁਠੁਮਰੇਮੀ ਚੁਡਨਠੁਗਾ ਵਾਰੁ ਮਰੇਦੀ ਆਲੋਚਿੰਚਰੁ. ॥ 1॥

ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥

ਮਾਯੁ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ) ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਏਵਰੁ ਏਪੁਠੁ ਸੰਠੁਪਿ
ਕਾਲੇਰੁ.

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਗਿਠੁਠੰਠੰਠੰ ਨਿੰਡਿਠੋਨਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠਿੰਚਕੁੰਡਾ ਏਕ
ਵਠੀ ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਲੋਕਸੰਪਦਲਠੋ ਏਨਠੁ ਠੀਰਠੁਠੁਮੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੁਖਾ ॥

ਰੋਯੁਰੋਯੁਕੁ ਵਿਠਿਨਠੁਠੰਠੰ ਵੰਠਕਾਲਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨੋ ਵਠੀ, ਆ ਵਠੀ ਆਕਲਿ ਏਨਠੁ
ਠੀਰਠੁਡੁਦੁ.

ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥

ਅੱਤਨੁ ਰੁਚਿਕਰਮੈਨ ਆਹਾਲ ਕੋਸੰ ਚੁੱਛਾ ਪਰਿਗੋਲਾਡੁ, ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਸਲਲੋ
ਆਹਾਰੰ ਕੋਸੰ ਚੁੱਛੁਨਖੁਕਛਾਗਾ. ॥ 2॥

ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੁਕੈ ॥

ਕਾਮੋਦ੍ਰੋਕੁਦੈਨ ਪੁਰੁਸੁਡੁ ਏਂਤਮੰਦਿ ਸ੍ਰੀਲਨੁ ਕਲਿਗਿ ਊਨਾਅੱਤਨੁ ਚੋਡੁ
ਊਦ੍ਰੋਠੋ ਈਤਰੁਲ ਈਲੁਲੋਕੀ ਚੁੱਡਟੰ ਏਨਠੁਆ ਆਪਡੁ.

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੁਕੈ ॥੩॥

ਸ੍ਰਤਿਰੋਜੁ, ਆ ਵੱਠੀ ਵੱਠੀਚਾਰੰ ਚੋਂਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਚਿੰਤਿਸੁਡੁ; ਆ ਵੱਠੀ
ਆਠੁਠਿਠੰਗਾ ਵੇਦਨਠੋ, ਦੁਰਾਸਠੋ ਠੋਲਗਿਠੋਤੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠੁਪਰਿਮਿਤਮੈਨ ਮਰਿਯੁ
ਅਮੂਲਮੈਨ ਨਿਠੀ.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸਮਤੁਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰ ਭੁਕੁਪਰੁਲ ਹੁਦਯੰਲੋ
ਸ੍ਰਬਲੰਗਾ ਊਂਟਾਯੁ, ਕਾਨੀ ਨਾਮੁ ਨਿਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਜੁਨੰਗੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦਾਠੁ
ਸਾਠਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 6॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਸ਼ੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੁਐ ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥

ਓਕ ਵੱਠੀ ਚੁੱਛਾ ਪਰਿਗੋਲੇ ਸ੍ਰਪੰਚ ਵਿਸ਼ਯਾਲੁ ਵੀ ਵੀ ਨਾਮੰਕੁ ਦਗਰਗਾ ਰਾਵੁ.

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥

ਏ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੋ ਆਯਨ, ਦਾਨੀ ਵਿਲੁਵਨੁ ਨਿਜੰਗਾ
ਸ੍ਰਸੰਸਿੰਚਗਲਡੁ. ॥ 1॥

ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੰਮੁ ਯੋਕੁਸੁਕੁਸ਼ੁਸਾਰੰਮੁਨੁ ਠੇਲੁਸੁਕੁਨਖੁਠੀ,

ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਈਤਰ ਵੀ ਠਿਨੁਕੋਦਗਿਨ ਵਾਠੀਨੀ ਕੋਰੁਕੋਰੁ; ਅੱਤਨੁਮਰੋਦੈਨਾ ਕੋਰੁਕੋਡੁ ਆ ਵੱਠੀ
ਮਨਸੁਠੋ ਊਂਡਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੁੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥

ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕਯੁਕ ਚੁਕਯੁ ਕੂਡਾ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਝੀ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁ
ਵਿਕਸਿੰਸੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸਰੀਰੰ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਪੁਨਰੁਝੀਵੰ ਪੋਂਦੁਤੁੰਦਿ.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ ਮਹਿਮਨੁ ਵਝੰ ਚੇਯਲੇਨੁ; ਆਯਨ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਜੀਵਿਤ ਵਿਲੁਵਨੁ ਨੇਨੁ
ਵਝਿੰਚਲੇਨੁ. ॥ 2॥

ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਮਕਰੰਦਾਨਿਕਰਿ ਕੁਪਿ ਲੇਦਾ ਸੇਵ ਦਾਠਾ ਪੋਂਦਲੇਰੁ; ਅਦਿ ਅਤਨਿਕੀ ਕੂਡਾ
ਠੇਲਿਯਕੁੰਡਾ ਓਕ ਵਝੀਕੀ ਵਸੁੰਦਿ.

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੇ ਮੰਤਾ ॥੩॥

ਆਯਨ, ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚਾਰੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਲਨੁ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ, ਦੇਵੁਠੀ ਧਾਠੀਸੁ ਠਨਾਠੁ. ॥ 3॥

ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥

ਸਾਤਿਠੁਲ ਦਯਾਮਯੁਠੇਨ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠਯਗਲਵਾਰੁ; ਅਤਨੁ ਅਨਿ
ਮਾਨਵੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਠੁ.

ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕਯੁਅਮੁਠਾਨਿਠਾਠੀੰਚਿਨ ਵਝੀਠੋ ਦੇਵੁਠੁ ਬੰਠੀਸੁਠੁ, ਠਲੀ
ਠਨ ਬਿਠਠੋ ਬੰਠੰ ਕਲੀਗਿ ਠੰਟੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 7॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਸ਼ੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁਗਾਯਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਮਰਿਠੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨਨੁਚੋਨੁ ਅੰਕਿਠੰ
ਚੇਸੁਨਾਠੁ;

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥

ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਅਝਾਨੰ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕਯੁਕੀਕੀ ਠਨਖੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਠਵਿਲੋ
ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਅਵਗਾਹਾਨਕੁ ਏਦਿ ਨਾਕੁ ਸਰਲਮੇਨ ਮਾਠਾਨਿਮੁਪੰਚਿੰਦਿ. ॥ 1॥

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਯਝਮਾਨਿ, ਮਠੁਠੁਦਾਰੁ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੁ ਮਨ ਜੀਵਸ਼ਾਠੁ,

ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਕਠਾ, ਭਕਠਾ ਮਨ ਅਵਸਰਾਲਨੀਘੋਵਰੁ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੁਰੀ ॥

ਏਵਰਿ ਸੰਪਦਲੁ, ਮਹਿਮ ਮਰਿਯੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਗੋਰਵੰ ਪਿੰਦਬਠਾਯੋ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਪੁਰੀ ॥੨॥

ਏਵਰਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਰਿੰਚਿਨਾ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਚੋਸਿਨ ਠੁਡਿਚਿਵੇਯੁਬਡਠਾਯੁ;
ਭਕੁਲੰਦਰੁ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੇ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਤਨ ਆਲਨੁ, ਕੋਰਿਕਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਚੈ, ਅਤਨੁ ਅਠੁਠੁਠੁ
ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਵਾਲੀ.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥

ਆ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੋਵੁਠੀ ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਦੁਠੁਠੁਠੁ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਠੁਠੁਠੁ॥ 3॥

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥

ਆ ਵਠੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੰਗਾ ਠੰਟਾਡੁ, ਅਠੁਠੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿਘੋਂਦੁਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ
ਗੋਰਵਾਨਿਘੁਕੁੰਪਰੁਲ ਸਾਂਗਠੁਠੁਠੁ ਕਾਪਾਡਠਾਰੁ,

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੰਮਕੁਰਿਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘੁਤੰ ਆਠੁਠੁ ਦੋਵਿਕ ਆਹਾਂਰੰਗਾ
ਚੋਸਿਨ ਏ ਨਾਨਕ. ॥ 4॥8॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰਾ, ਮੀਰੁ ਅਲਾਠੀ ਪਨੁਲੁ ਚੋਸੁਨਾਠੁ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ ਮੀਕੁ
ਅਵਮਾਨਾਨਿਕੁਲੀਗਿਸੁਨੁਦਿ.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਗੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਦੁਪਿੰਚਿ, ਅਧਿਕਾਰ ਆਧਕੁਲਨੁ ਆਧਿਸ਼ਾਰੁ; ਮੀਰੁ
ਅਟੁਵਠੀ ਦੁਘੁ ਬੁਧਿਨਿ ਸੰਕੁਰਿੰਚਾਰੁ ॥ 1॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੇ ਅਵਰੈ ਰੀਤ ॥

ਮਾਯਠੋ (ਲੋਕਸੰਪਦ) ਭਾਵੋਦੇਸ਼ੁ ਅਨੁਬੰਧਠੋ ਮੋਸਘੋਯਿਨ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਦੁ
ਕਾਕੁੰਡਾ ਭਠਰ ਵਿਸ਼ਯਾਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ਼ਾਰੁ.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੇ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀ ਜੀਵਿਠੰ ਆਕਾਸ਼ਠੋ ਓਕ ਠਾਹਾਠਕੁ ਕੋਟ ਯੋਕੁਕੁਠਿਨਸ਼ਾਠੋ ਲੇਦਾ ਅਠਵਿਲੋ ਆਕੁਪਚੁ
ਆਕੁਲ ਵਠੀਦਿ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੇਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥

ਗਾਠਿਦ ਸਰੀਰਾਨਿਗੁੰਠਠੋ ਅਭਿਸ਼ੇਕਿੰਚਵਚੁਮੁਰਿਕਿਲੋ ਦੋਰੁਠਠੋ ਭਪਠੁਕਿ
ਸਾਕਰੁਠਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁਨੁਦਿ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥

ਅਦੇਵਿਠੰਗਾ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਕੁਅਦੁਠੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਠੰ ਮੀਕੁ ਭਠੁੰ ਲੇਦੁ;
ਬਦੁਲੁਗਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਯੋਕੁਕੁਮਠੁ ਕਘਾਯਾਨਿਠੁਠੁਪਠਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚਠੋ ਜੀਵਿੰਚੋਟਪੁਠੁ ਪਵਿਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼ਠੁਠੰਗਾ (ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ
ਨੁੰਠੀ) ਮਿਗਿਲੀਘੋਯਿਨ ਠਨਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ (ਗੁਰੁ) ਅਦੁਠੁਠੰ ਦਾਠਾ ਮਾਠੁਮੈ
ਕਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥

ਅਮੂਲਠੁਠੁਠੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠੰ ਨਿਰੁਪਯੋਗੰਗਾ ਗਠਿਚਿਘੋਠੁੰਦਿ; ਭਦਿ
ਪੇਠੁਸੁਗਾਠੁਕੁ (ਠਪੁਠੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ) ਬਦੁਲੁਗਾ ਕੋਲੋਠੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇੜੁ ਦੀਤ ॥

ਗੁਰੂవు ఎవరి కళ్లలో ఆధాత్మిక జ్ఞానం యొక్క మందును అనల్లుంచారో, అనేక జనల్లో చేసిన తన పాపమంతా కొట్టుకుపోయింది.

सायसींगि इण दुख ते निक्सिओ नानक ऐक परीत ॥४॥९॥

ఓ నానక్, పవిత్ర సంఘంలో చేరి, దేవునితో ప్రేమలో పడి, ఈ దుఃఖాల నుండి తప్పించుకునాడారు. || 4|| 9||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, నీరు తీసుకురావడం, ధానాన్ని ఖిసరడం మరియు గ్రౌండింగ్ చేయడం వంటి మీ సాధువుల వినయపూర్వక సేవను నేను నిరఘోంచాలనుకుంటున్నాను; నేను మీ సుగుణాలను మరియు మీ ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉండవచ్చు

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮੂਹਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸੁਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

ప్రతి శాస్త్రాంతో నా మనసు స్వామానిర్గుర్తుంచుకోవాలని నేను కోరుకుంటున్నాను మరియు ఖగోళ శాంతికి నిధి అయిన మిమల్ఖివోను గ్రహించగలను. || 1||

ਤੁਮ੍ਹਰ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥

ఓ' నా గురు-దేవుడా, నాపై దయను చూపండి,

ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ప్రేమపూర్వకమైన భక్తితో నేను మిమల్ఖిపట్టికీ సర్పించుకుంటూ ఉండగలను. || 1|| విరామం||

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥

ఓ దేవుడా, మీ కృప వల్ల నేను లోక అనుబంధాలు మరియు అహంకార ప్రేమ నుండి విముక్తి పొందాలని మరియు నా సందేహం నాశనం కావాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥

నేను ఎక్కడికి వెళ్ళిచూసినా, నేను ఆనందానికి ప్రతిరూపమైన మిమల్ఖిచూడవచ్చు మొత్తం మీద ప్రవర్తిస్తూ. || 2||

ਤੁਮ੍ਹਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥

ਓ' ਵਿਸ਼੍ਵਗੁਰੂਵਾ, ਮੀਰੂ ਦਯੁ ਮਰਿਯੁ ਕਰੁਣ, ਮੀਰੂ ਦਯੁ ਯੋਕ੍ਸ਼ਨਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪੁਲ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁਧਿ.

ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥

ਨੋਨੁ ਮੀ ਪੇਰੁਨੁ ਒ਕ ਕ੍ਸ਼ਣੰ ਪ੍ਰੇਮਗਾ ਊਚ੍ਚ੍ਰਿਸ੍ਟੁਨਖੁਠੁ ਕੂਡਾ, ਨੋਨੁ ਲਕ੍ਸ਼ਲਾਦਿ ਰਾਚਰਿਕ ਸਾਕਰਾਠੁਨੁ ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਿਨਲੁ ਅਨਿਪਿਸ੍ਟੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥

ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਪਰਿਪੂਰਠ ਧਾਠੰ, ਤਪਸੁਸੁਮਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿ ਆਰਾਠਨ.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਲੋਕਵਾਂਠਲ ਕੋਸੰ ਕੋਰਿਕ ਤੀਰਭੁਡੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਒ਕਰੁ ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਸੰਤਪ੍ਰਿ ਚੇੰਦੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਤਪ੍ਰਿ ਚੇੰਦੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥ 10॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਠਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਨਿ ਨਾਲੁਗੁ ਮੂਲਲ੍ਹੋ ਨਿਵਸਿਸ੍ਟੁਨਖੁਠੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚੇ ਮਰਿਯੁ ਮੂਡੁ ਪ੍ਰੇਰਣਲਕੁ (ਦੁਰ੍ਘਣੰ, ਠਰਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਕ੍ਤਿ) ਕਲੁਭੁਡਿ ਊਡੇ ਮਾਯੁ.

ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥

ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਪੁਲਾਲਪੈ, ਊਚਿਠੁ, ਤਪਸੁਸੁਪੈ ਕੂਡਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਲਿਗਿ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਅਟੁਵੰਟੀ ਕ੍ਰੂਰਮੈਨ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁ ਮਾਯੁ ਮੁੰਦੁ ਊ ਨਿਮਖਮਾਨਵੁਡੁ ਏਮਿਟੀ? ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੁਟੇ ॥

਒ਕ ਵਕ੍ਤਿ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਠ੍ਰੋਰਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤਨੁ ਮਾਯੁ ਪਲੁ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਤਿਨਿ ਪੋੰਦਾਡੁ.

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੁਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਠੁਵੁ ਗੁਰੁਕੁਪਵਲੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਿਨਪੁਠੁ ਆਯਨ ਚੇੰਸਿਨ ਬਾਠਲੁ, ਬਾਠਲੁ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਵਚਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੇਰੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥

ਮਾਯ ਮਨ ਮਨਸੁਨੁ ਤਪੁਗ੍ਰਾ ਨਡੀਪਿਸੁਨਖੁਠੁ, ਦਾਨੀ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮਨੰ ਵੀਨਮੁ,
ਲੇਦਾ ਅਦੀ ਵਮੀ ਚੋਪਠੁ, ਲੇਦਾ ਅਦੀ ਮਨਲਿਖਕਰਿੰਚੀਨਪੁਠੁ ਕਨੀਪਿੰਚਦੁ.

ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥

ਦਾਨੀ ਮਤੁ ਕਘਾਯਮੁ ਦਾਠਾ ਅਦੀ ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਦਾਰੀ ਤਪੁਠੁੰਦੀ; ਮਰਿਯੁ ਭਦੀ
ਅੰਦਰੀ ਮਨਸੁਨੁਕੁ ਆਘੋਦਕਰੰਗਾ ਕਨੀਪਿਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੁਤ ਰਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੁਆ ॥

ਭਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਤਲੀ, ਤੰਦ੍ਰੀ, ਪਿਲੁਲੁ, ਸੇਖ਼ੀਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਠੋਬੁਠੁਵੁਲੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੋ
ਦਠੁਦਠੁਵਾਨੀਅਮਰਿਠੁਦੀ.

ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੁਆ ॥੩॥

ਕੋਨੀਠੁਠੀਕੀ ਏਕੁਠੁ, ਮਰਿਯੁ ਕੋਨੀਠੁਕੁਠੁ; ਵਾਰੁ ਘੋਰਾਡਠੁੰ ਮਰਿਯੁ ਘੋਰਾਡਠੁੰ,
ਮਰਠੁੰ ਵਰਕੁ. ॥ 3॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਯੋਕਠੁ ਨਾਟਕਾਨੀਠੁਕੁ ਚੁਪਿੰਚੀਨ ਨਾ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਅੰਕੀਤੰ
ਚੇਯੁਬਠੁਨੁ.

ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥

ਠੁ ਅਦੁਠੁਅਗਿੰਮਾਯੁ) ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਦਪਿੰਚਬਠੁਠੋੰਦੀ; ਕਾਨੀ
ਮਾਯ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਲੁਪੈ ਵਿਯੰ ਸਾਠਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 4॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਵਲੁ ਮਾਯ ਯੋਕਠੁੰਠਾਲੁ ਠੋਗਿਠੋਯੀਨ ਵਠੀ, ਅਠੁਨੁ ਅਠੁਠੁਠੁ
ਅਨੰਦਾਨੀਠੁਸਾਠੀਸਾਠੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਠੁਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਠੋੰਦੀ, ਦਾਨੀਨੀ ਠਨੁ ਪ੍ਰਾਦਯਾਲੋ
ਪ੍ਰਤੀਠਿੰਚਾਠੁ. ॥ 5॥ 11॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਠੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਠਾ, ਮੀਰੁ ਮਾ ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਲੁ, ਰਕੁਕੁਠੁ, ਮਾਠੁਦਰਿਠੁਮਰਿਯੁ ਮਾਠੁਰੰ.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਕ੍షਣੰਲੋ ਮਮੁਲ੍ਖਿਘੋਪਿ ਸੇ ਮਰਿਯੁ ਮੇਮੁ, ਪਿਲ੍ਲੁ, ਮੀ ਮੁਧੁਤੁਪੁ ਮੇ
ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿਸ਼ਾਮੁ. ॥ 1॥

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥

ਮਨਕੁ ਓਕੇ ਨਾਲੁਕ ਓਦਿ; ਮੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਓਦੋਨਿਨਿ ਮਨੰ ਵਿਵਰਿੰਚਵਚੁਘੁ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਅਨੰਤਮੁਨ ਗੁਰੁ-ਓਵੁਢਾ, ਮੀ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਲੋਕਿਠਿਚਲੇਨਿਵਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀ
ਸੁਗੁਣਾਲ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਏਵਰੁ ਕਨੁਗੋਨਲੇਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥

ਓ ਓਵੁਢਾ, ਮੀਰੁ ਮਨ ਲਕੁਲਾਦਿ ਮੰਦਿ ਮਨ ਕਰੁਣੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਓਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਨੀਤਿਮੰਤੁਲੁ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਕੁ ਅਠੁੰ
ਓਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥

ਮੇਮੁ ਤਕੁਘੁ ਓਲਿਵਿਠੇਟਲਠੋ ਅਝਾਨੁਲਮੁ, ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਮੀ ਖਕੁਲਪਠੁ ਮੀ
ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯਾਨਿਠੋਨਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 2॥

ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਰੇਲੇ ॥

ਓ ਓਵੁਢਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਮੁਨਕੁ ਵਚਾਘੁ; ਮਾ ਏਕੋਕ ਨਿਰੀਕੁਣ ਮੀਲੋ ਓਦਿ;
ਮੀਰੁ ਮਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਠਾਠਿਠੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਯੋਕੁਪ੍ਰਦਾਠ.

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅਨਾਠੁ, 'ਓ' ਓਯਗਲ ਗੁਰੁਵਾ ਮਰਿਯੁ ਰਕੁਕੁਡਾ, ਮਮੁਲ੍ਖਿ
ਰਕੁੰਚੰਡਿ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਸਠੁਠ ਸੇਵਕੁਲੁ. ॥ 3॥ 12॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਠਨਸ਼ੀ, ਏਠਵ ਗੁਰੁਘੁ:

ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਪ੍ਰਾਯਲੁ ਓਸ਼ਾਰੁ, ਓਪਵਾਸਾਲੁ ਪਾਠਿਸ਼ਾਰੁ, ਨੁਦੁਠਿਪੇ ਠਿਲਕੁ (ਗੁਰੁ) ਅਘੁ
ਓਸ਼ਾਰੁ, ਠਿਠੁਯਾਠ੍ਰਾ ਪੁਲਾਲਵਠੁ ਸਾਘੁੰ ਓਸ਼ਾਰੁ, ਠਾਠੁਠਾਠਿਠਿ ਠਾਲਾ ਈਸ਼ਾਰੁ;

ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥

ਵਾਰੁ ਮਧੁਰਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਪਲੁਕੁਨੁ, ਅਟੁਵਠੀ ਆਚਾਰਾਲੁ ਵੀ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਕੀ
ਸੰਤੋਖੰ ਕਲਿਗਿੰਚਵੁ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾਨੇ ਮਨਸੁਸੁਪਾਦਿੰਚੁਕੋਬਡੁਤੁੰਦੀ .

ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭਲੁ ਦੇਵੁਠੀ ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਸੋਧਿੰਚਡੰ ਕਛੁੰ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਾਦੁ, ਆਯਨਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਅਸਾਧਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥

ਪ੍ਰਾਭਲੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਤਪਸੁਸੁਵੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਭ੍ਰਮੀ ਚੁਟ੍ਵਾ ਤਿਰਗਡੰ,
ਤਲਕ੍ਰਿੰਦੁਲੁਗਾ ਨਿਲਬਡਟੰ, ਸਾਠੁ ਵਾਠੁਆਮਾਲੁ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ,

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੇ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥

ਯੋਗੁਲੁ, ਭੈਨੁਲੁ ਮਾਰਾਨਿਧਾਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ; ਏ ਮਾਰਾਲਲੋ ਦੇਨਿਦਾਠਾਨੈਨਾ
ਦੇਵੁਡੁ ਸੰਤੋਖਿੰਚਡੁ. ॥ 2॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥

ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਨਾਮਾ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਸੰਸਲੁ ਅਮੂਲਠੈਨਵਿ; ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ
ਕ੍ਰਪਠੋ ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੈ ਵਾਰਿਨਿ ਆਯਨ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਿੰਦੁਤੁੰਟਾਡੁ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਪਾਠੁੰਨਡੰ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਏ ਨਾਨਕ,
ਅਤਨਿ ਭੀਵਿਤੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਗਡਿਚਿਪੋਤੁੰਦੀ. ॥ 3॥ 13॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥

ਨੇਨੁ ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਖਿਮੁਕ੍ਰਿ ਚੈਸਿ, ਨਨੁਖੋਵੁਨਿਠੋ ਐਕਠੁ ਚੈਸਿ, ਨਾਕੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਨਿੰਚੈ ਵਕ੍ਰਿ ਕੋਸੰ ਚੁਸੁਨਾਠੁ,

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੁਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵੈ ॥੧॥

ਮਰਿਯੁ ਏ ਮਨਸੁਨੁ ਪ੍ਰਿਰੀਕਰਿੰਚਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਅਦਿ ਐਕਪੈ ਚੁਟ੍ਵਾ ਤਿਰਗਕੁੰਡਾ
ਏੰਦਾ? ॥ 1॥

ਚੈ ਕੇਉ ਐਸੇ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥

ਨਾਕੁ ਅਲਾంటੀ ਸੇਖੀਅੁਤੁਡੁ ਏਵਰੈਨਾ ਓਨਾਠਾ?

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੇ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਆਸੁਲੁ, ਨਾ ਆਤਮੁਰਿਯੁ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯਾਨਿਅੁਤਨਿਕੀ ਈਸ਼ਾਨੁ
ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁ ਅਤਨਿਕੀ ਅਪਗ੍ਰਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਨੇਨੁ ਈਤਰੁਲ ਸੰਪਦ, ਈਤਰੁਲ ਮਹਿਲੁ ਮਰਿਯੁ ਈਤਰੁਲ ਪੈ ਅਪਵਾਦੁਠੋ
ਏਨਠੁ ਫ੍ਰੇਮਲੋ ਪਡਕਠੋਵਚੁ

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਭਕ੍ਤਿਪਰੁਲਠੋ ਸਹਵਸਿੰਚਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਨੇਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲਠੋ
ਸੰਭਾਸਿੰਚਵਚੁਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡਲੋ ਨਾ ਮਨਸੁਘੁਪ੍ਰਮਤੁੰਗਾ
ਓਂਡਵਚੁ॥ 2॥

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਇਆਲਾ ॥

ਓ' ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਮਰਿਯੁ ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਓ' ਅਨਿਘੁਕ੍ਰਤ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿ
ਸਾਕਰਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਠਾੰਤਿ ਯੋਕੁਪਦਾਠ.

ਮਾਰੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥

ਓ' ਪ੍ਰਪੰਚਲੋਨਿ ਸੁਠਿਰੁਡਾ, ਪਿਲੁਲੁ ਤਮੁ ਤਲਿ ਨੁੰਡਿ ਆਹਾਰੰ ਅਡਿਗਿਨਠੇ,
ਨਾਨਕ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁਦ ਸੰਘਨੁ ਅਡੁਗੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥ 14॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਠ੍ਰੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਠਨ ਸਾਧੁਵੁਲਨੁ ਕਾਪਾਡੁਠੁਨਾਠੁ.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਠਨ ਭਕੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚੇਡੁਗਾ ਭਾਵਿੰਚੇ ਵਠਿਨਿ ਦੇਵੁਡੁ ਆਧਾਠਿਠੁੰਗਾ ਨਾਠਨੰ
ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਠਨ ਭਕੁਨਿ ਮਠੁਠੁਦਾਰੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ; ਓਟਮਿਨਿ ਅਨੁਭਵਿੰਚਿ,
ਅਪਵਾਦੁਲੁ ਪਾਰਿਠੋਠਾਠ.

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਉਹਾਂ ਹੀ ਮੁਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥

అపనిందల చుట్టూ తిరుగుతూ, వారు ఆధాత్మిక్తంగా క్షీణిస్తూ, పుట్టిన తరువాత జనిస్తూనే ఉంటారు. || 1||

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥

ఓ నానక్, దుఃఖాలను నాశనం చేసే దేవుని ఆశ్రయానిక్తోరుకునేవాడు; ఆయన ఎల్లపుఠ్ఠూ అనంతమైన దేవుని పాటలని పాడాడు.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥

కానీ అతని అపవాదులు ఈ ప్రపంచంలో మరియు అంతకు మించిన ప్రపంచంలో అవమానించబడతాయి. || 2|| 15||

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥

ఈ జనశ్రీ, దేవతల నుండి రక్షకుడైన దేవుణ్ణి సఖించడం ప్రారంభించిన వారు,

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు ఆ పాపులను నిషఖ్షమైన జీవంతో ఆశీరఠ్ఠించి, వారి బాధలన్నిఠ్ఠినీ నాశనం చేశాడు. || 1|| విరామం||

ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥

పరిశుఠ్ఠ సంఘంలో చేరి, భక్తిపరులతో సంభాషించిన వారి కామాన్నికోపాన్ని దురాశను దేవుడు నిరూఠ్ఠం చేశాడు.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥

ఎల్లపుఠ్ఠూ అనిఘ్ఠోఠ్ఠా ఉండే దేవుణ్ణి గుర్తుచేసుకోవడం దాఠ్ఠా, వారు తమ సహచరులకు ప్రపంచ దుఠ్ఠణాల సముఠ్ఠ్రం గుండా ఈదడానికి సహాయపఠ్ఠారు.
|| 1||

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਪੁ ਪ੍ਰਾਠਮਿਕ ਮੰਤ੍ਰੰ ਮਨਸੁਖੁ ਵੱਕੈਕ ਨਿਵਾਰਣ; ਤਨ ਮਨਸੁਖੁ
ਦੇਵੁਨਿ ਮੀਦ ਵਿਸ਼ਾਠਮੁਨੁ ਪੁਨਰੁਤਠਿੰਚਿਨਵਾਨਿਕੀ,

ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥

ਨਾਨਕ੍ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆ ਵੱਕੀ ਯੋਕੁਆਤੁਠੁਤ ਵਿਨਯੁਪੁਰਕੁਮੈਨ ਸੇਵਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਕੀ ਏਪਠੁਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 2॥ 16॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਰੇਤੁ ॥

ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਪਠਾਨੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਸਤੁਗੁਰੁਵੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਨਾ ਦੁ:ਖਾਨਿਖੁਡਿਚਿਪੇਠੁਨਿਨ ਨਾ ਸਹੋਯੁਕੁਡੁ, ਅਤਨੁ
ਦਾਨਿਨਿ ਦਾਨਿ ਮੂਲੰ ਨੁੰਡੀ ਕੱਤੁਰਿੰਚਿਨਲੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਮਠੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਤਨ ਭਕੁਲੁਨੁ ਰੱਕੀਸੁਡੁ; ਆਯਨ
(ਦੇਵੁਡੁ) ਤਮੁ ਦੁ:ਖਾਲਨਿਠੁਨੀ ਤਨ ਸੋਂਤ ਭਕੁਲੁਗਾ ਭਾਵਿੰਚਿ ਵਾਟੀਨਿ
ਨਿਰੁਲੀਸੁਡੁ.

ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਸਹੋਯੰ ਮਰਿਯੁ ਮਠੁਤੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਪਵਾਦੁਲਕੁ ਅਵਮਾਨਾਲੁ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ॥

ਨਿਤਠੋਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲੁ ਰੱਕੁਕੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨਕੁ ਚਾਲਾ ਦਗੁਰਗਾ
ਊਂਚਡੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿਨਿ ਰੱਕੀਸੁਡੁ.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥

ਓ ਨਾਨਕ੍, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਟੰ ਦਾਠਾ ਭਕੁਲੁ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਮਾਰਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਆ ਆਠਾਠਿਠੁ ਠਾੰਤਿਨਿ ਆਸਾਠੁਸੁਡੁ. ॥ 2॥ 17॥

ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਅਨਿਖੁਗੁਭੁਲਕੁ ਨਿਵਾਰਣ,

ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨਿ ਦੋਰਾਗੁਠੁਠੁਨੈਯੁਨੁਨੁਨੁ ਨੀ ਸਰੋਠੁਠੁ ਆਧਾਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਦੁ; ਮੀਰੇ ਨਾਕੁ ਜੀਵਨੋਪਾਧਿਨਿ ਅੰਦਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗੁਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁਵਾ, ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਠੁ ਪੁਲ ਨਾ ਪੁਰੇਮਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚੰਡੀ.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰਿ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ! ਮਾ ਪੁਰਪੰਚ ਬੰਧਾਲਨੁ ਕੁਠਿਰਿੰਚਿ, ਮਮੁਲੁਠੁ ਸੁਠੁਠੁ ਚੋਸੁਕੋਂਡੀ, ਠੁਠੁਠੁ ਜੀਵਿਠੁ ਆਟਨੁ ਕੋਲੋਠੁਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਮੇਮੁ ਮੀ ਵਠੁਕੁ ਏਪੁਠੁਠੁ ਰਾਲੇਮੁ. ॥ 1॥

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮੁਖੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਸਰਠੁਠੁਠੁਮੰਠੁਲੁ, ਸਰਠੁਠੁ, ਕਰੁਠੁਠੁਮਯੁਲੁ; ਨੋਨੁ ਆਧਾਠੁਠੁਠੁਗਾ ਮੀ ਆਠੁਠੁਠੁ ਮਾਠੁਠੁ ਮਨੁਗਠੁ ਸਾਗਿਸ਼ਾਰੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਠੁ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨੋਨੁ ਏਪੁਠੁਠੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਠੁ ਚੋਯਾਨੁ; ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਠੁਠੁ ਪੁਰੇਮਪੁਰਠੁਠੁ ਠੁਠੁਠੁ ਸਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਾ ਪੁਰਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥ 18॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠੁਠੁਠੁ, ਸਠੁਠੁਕੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠੁ ਗੁਰੁਪਿੰਚਬਠੁਠੁ:

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਰਾ ਹਾ ਪੁਠੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯਚੋਸਿ ਮਮੁਲੁਠੁਠੁਠੁ, ਏ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਮਮੁਲੁਠੁਠੁ ਰੁਠੁਠੁਠੁ!

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ఓ' మా గురువా, మనం దుర్గుణాల నుండి తప్పించుకోవడానికి ఏమీ చేయలేము; దయచూపి, మీ నామముతో మమల్ని శ్రీరథించండి. || 1|| విరామం||

अगनि कुटिब सागर संसार ॥

ఓ' దేవుడా, కుటుంబం మరియు ప్రపంచం అగ్నిముద్రం వంటిది,

भरम मेह अगिआन अंघार ॥१॥

భ్రాంతి, లోక అనుబంధం మరియు అజ్ఞానం యొక్క ప్రకటితం నిండి ఉంది. || 1||

ਉਚ ਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁਖ ॥

అనిష్టాకర్తాను పొందిన తరువాత చెడు సమయాలు లేదా దుఃఖాలను ఎదుర్కోవటా అహంకారి మరియు నిరాశకు గురవుతాడు.

ਧ੍ਰੁਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥

లోకసంపద కోసం ఒకరి కోరిక ఎనభికి తీరబడదు. || 2||

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥

ఓ దేవుడా, లోకవాంఛలతో నిండిన మనస్సుకరు దుర్గుణాలలో మునిగిపోయి, రుగ్మతలతో బాధపడతారు.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥

పూర్తిగా నయం కాని ఐదు రాక్షసులు (కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం). అతనిని అంటిపెట్టుకొని ఉండండి. || 3||

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, ఈ అనిష్టవాలు, వారి శాస్త్రాలు, సంపద మరియు మొత్తం ప్రపంచం నీవే

ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥

ఓ నానక్, దేవుడు ఎల్లప్పుడూ చేతిలో ఉన్నావుని తెలుసుకోండి. || 4|| 1|| 19||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥

దేవుడు సాతిక్షుల బాధను నాశనం చేస్తాడు మరియు తన భక్తుల గౌరవాన్ని కాపాడాడు.

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਿਠੁ ਗੁੰਡਾ ਮਨਲਿਖੀਸੁਕੋਲੈ ਓਡ ਲਾਠੀਵਾਡੁ;
ਅਯਨ ਸਦ੍ਹਣਾਲ ਨਿਧਿ, ਅਯਨ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਯੋਦਕਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਏ ਬਾਧ ਕੂਡਾ ਮਨਲਿ
ਬਾਧਿੰਚਦੁ. ॥ 1॥

ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਗੁਰੁਵੁਗਾਰਿ ਸਾੰਗਤ੍ਰੁਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ
ਧਾਨੀੰਚਡਿ.

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਵੇਰੇ ਮਾਰ੍ਹੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਓਲੋਚਿੰਚਲੇਨੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੀੰਚੈ
ਪ੍ਰਯਤ੍ਰੁ ਚੇਯੰਡਿ, ਲੋਕਸੰਗਤਮੈਨ ਚਿਕੁਭ ਓਚੁਠੁ ਕਤ੍ਰਿਰਿੰਚਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥

ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡਿ ਚਿਵਰਿ ਵਰਕੁ ਤਨ ਜੀਵਾਲਕੁ ਰਕੁਕੁਡੈਨ ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਦੇਵੁਨਿ
ਅੰਦਰੁ; ਅਯਨ ਵੰਡੀ ਵਾਰੁ ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕ੍ਰਿਠੋ ਓ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਧਾਨੀੰਚਡਿ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣ
ਚਕ੍ਰੰ ਨੁੰਡਿ ਮਿਮਲ੍ਰਿਖੀਰੁ ਵਿਮੁਕ੍ਰਿ ਚੇਸੁਕੋੰਡਿ. ॥ 2॥

ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਵੇਦ, ਸ੍ਰੁਠੁਲੁ, ਸ੍ਰਾਸ੍ਰਾਲੁ ਪ੍ਰਕਟਿਸ੍ਰਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਤਗਿਨ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੰ ਤਰੁਵਾਤ
ਭਕੁਲੰਦਰੁ ਠੀਨਿਨਿ ਅੰਗੰਕਰਿਸੁਨਾਰੁ,

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਜ੍ਞਾਪਕੰ ਚੇਸੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਵਿਮੁਕ੍ਰਿ
ਪਿੰਦੁਟਾਰੁ, ਅਞ੍ਞਾਨਪੁ ਚੀਕਟੀ ਨਿਰੁਭੰ ਚੇਯੰਬਡੁਠੁੰਡਿ. ॥ 3॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੁੰਜੀ ਏਕ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਠਾਮਰ ਪਾਦਾਲੁ (ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ) ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਯਨ ਭਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ
ਅਧਾਠ੍ਰਿਕੁ ਜੀਵਿਠਾਨਿਕਿ ਸੰਪਦ ਯੋਕੁਸੁਠੁਠੁ.

ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥

ఓ నానక్, దేవుని ఆశ్రయం వారి ఏకైక బలం, గౌరవం మరియు శాశ్వత మద్దతు. ॥
4॥ 2॥ 20॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

నేను సాధువు గురువును కలిసి తిరుగుతున్నప్పుడు పరిపూర్ణ గురువు నాకు అర్థం అయ్యేలా చేశాడు;

ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

దేవుని నామముపై ధాన్యము మాత్రమే లోకబంధాన్నివదిలించడానికి ఏకైక మార్గం, తీర్థయాత్రలు, ఉపవాసం వంటి ఇతర ఆచారాలు ఉపయోగకరంగా ఉండవు అని. ॥ 1॥

ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥

ఈ కారణంగా, నేను దేవుని రక్షణపై నా విశ్వాసాన్ని ఉంచాను.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను సరోస్థత దేవుని ఆశ్రయానికి వచ్చినప్పుడు నా లోకచికుఱనీ అదృశ్యమయ్యాయి. ॥ విరామం॥

ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥

మాయ (ప్రాపంచిక చికుఱు) సర్థం, భూమి, కిందటి ప్రాంతాలు మరియు ఇతర గ్రహాలను బాధించింది.

ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥

మీ ఆత్మను లోకసంపూర్ణమైన చికుఱ నుండి కాపాడడానికి, మన వంశమంతటినీ సంపాదించుకోవడానికి ఎల్లప్పుడూ దేవుని నామాన్ని ధ్యానించండి. ॥ 2॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ఓ నానక్, నిషఱ్ఱమైన దేవుని పాటలను పాడటం దాట్లా ప్రపంచంలోని అన్ని సంపదలు లభించాయి.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੁ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰੋਧੁਨੁ ਚੂਪਿ ਨਾਮਾਨਿ ਔਸ਼ੀਰਠਿੰਚੈ ਅਰੁਦੈਨ ਵਛੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਥੁ
ਰਹਾਸਾਭੀ ਔਰਠੰ ਚੈਸੁਕੁੰਟਾਡੁ ॥ 3॥ 3॥ 21॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਤਯੋਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਧਚੈਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਚੌ-ਪਦਾਲੁ:

ਛੇਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥

ਪ੍ਰਯਲੁ ਐਕਠ ਵਦਿਲੀ ਥੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁਂਡੀ ਬਯਲੁਦੈਰੈ ਪਨਿਕੀਰਾਨੀ ਵਸੁਵੁਲਨੁ
ਸੈਕਰਿਸੁੰਦੀ.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥

ਵਾਰੁ ਆ ਪ੍ਰਪੰਚ ਚਿਕੁਭਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਅਯਾਠੁ, ਅਵਿ ਊਪਯੋਗੰ ਲੈਦੁ.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥

ਚਿਵਰੋਂ ਤਮਠੋ ਪਾਟੁ ਲੈਨੀ ਵਾਰਿਠੋ ਵਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਊਂਟਾਰੁ.

ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥

ਵੀਰੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲਨੁ (ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ, ਦੁਰਾਸ਼, ਅਨੁਬੰਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਹੰ)
ਸੇਖੀਤੁਲੁਗਾ ਭਾਵਿਸ਼ਾਰੁ. ॥ 1॥

ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੰ ਚਾਲਾ ਭ੍ਰਾਂਤਿਲੋ ਕੋਲੋਠੁੰਦੀ,

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੇਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਯੁਨੀ ਅਯਿਨ ਮਰੁਠੁ ਤਨ ਅਮੂਲਘੁਨੇਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿਘੁਠੰਗਾ ਵੁਧਾ
ਚੈਸੁਨਾਠੁਨੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥

ਅਤਨੁ ਸਤਾਭੀਘੁਰਿਯੁ ਨੀਤਿਨੀ ਏਦੁਰੋਠੁਲਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਐਠੁਪਡਡੁ.

ਬੁਠ ਪੋਹ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥

ਅਬਠਾਨੀਮੋਸਾਨੀਘੁਠੁਦਕਰੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚੀ, ਅਤਨੁ ਵੀਟਿਲੋ ਨਿਮਗਠੁ ਊਨਾਠੁ.

ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥

ਅਤਨੁ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸ੍ਰਾਡੁ ਕਾਨਿ ਭਚੇਘ੍ਰਣੀਨਿ (ਦੇਵੁਠੀ) ਮਰਚਿਪੋਤਾਡੁ.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥

ਦੌਰਾਘ੍ਰਣੀਵਿ ਮਰਠਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਕੂਡਾ ਆਲੋਚਿੰਚਦੁ. ॥ 2॥

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥

ਅਤਨੁ ਭਤਰੁਲਕੁ ਚੋਂਦਿਨ (ਚਿਵਰਿਕੀ ਗੋਨ੍ਹੁਵਿਸ਼ਯੰ ਕੋਸੰ ਕਘ੍ਰਪਡਤਾਡੁ,

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥

ਮਰਿਯੁ ਤਨ ਮਾਨਵ ਕਰ੍ਰਵਘ੍ਰਣਿਨ ਨੀਤਿਕ੍ਰਿਯੁਲਨੁ ਮਰਚਿਪੋਯਾਡੁ.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ॥

ਐਯੰਨ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤ੍ਰਾਨ੍ਰਿਯੁਰ੍ਰੰ ਚੇਸੁਕੋਡੁ, ਭਨੰਨ ਮਰਠਾਲ ਰੌਂਡੁਲੋ ਕੋਨਸਾਗੁਤਾਡੁ

ਪਾਪ ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੈ ॥੩॥

ਅਤਨੁ ਪਾਪਾਲੁ ਚੇਸ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਪਸ਼ਾਠ੍ਰਾਪੰ ਪਡਤਾਡੁ. ॥ 3॥

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵੀਦਿ ਸੰਠੋਪਿਸ੍ਰੋਂਦੋ ਅਦਿ ਨਾਕੁ ਆਮੋਦਯੋਗ੍ਰੁ.

ਤੇਰੇ ਭਾਣੈ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥

ਨੇਨੁ ਮੀ ਭਘ੍ਰਾਨਿਕੀ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਸ੍ਰੁਨਾਘ੍ਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥

ਵਿਨਯਪੁਰ੍ਰਕ੍ਰਮੇਨ ਨਾਨਕੁ ਮੀ ਭਕ੍ਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਵਕੁਡੁ.

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕ੍ਰੁਡਿ ਗੌਰਵਾਨਿਘ੍ਰੁਕ੍ਰਿਸ੍ਰਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 22॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਘ੍ਰੁ:

ਮੇਹਿ ਮਸਕੀਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥

ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਓਕਘ੍ਰੇ ਮਧ੍ਰੁਤੁ, ਵਿਨਯਸ੍ਰੁਡੁ,

ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੇ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਕ੍ਰੋਧਕੁ ਵਿਧਿਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਮੁ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿ
ਪਿੰਦੁਤੁੰਟਾਰੁ. ॥ 3॥

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਚੇਤੁਲੁ ਜੋਡਿੰਚਿ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਸਮਰਿਸ਼ੁਨਾਘੁ,

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ਨੇਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲਕੁ ਅਤ੍ਰੁਠ ਵਿਨਯੰਠੋ ਸੇਵ ਚੇਸਿ, ਸਧੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਨੀ
ਨਾਮਾਨਿਘਰਿਸੁਨਾਨੋ ਊਂਡਵਚੁ

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥

ਏਲ੍ਲਪ੍ਰਥੁ ਕਰੁਣਾਮਯੁਠੈਨ ਦੇਵੁਨੀ ਸਮੁਕੁੰਲੋ ਊਂਡਿਨ ਵਾਰੁ,

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਸੰਤਾ ਧੁਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਨਾਨਕ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਵਾਰਿ ਅਤ੍ਰੁਠ ਵਿਨਯਪੁਰਠੁਮੈਨ ਸੇਵਨੁ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ
ਮਨੁਗਡ ਸਾਗਿਸੁਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥ 23॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸੇ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮੁਹਾਰੈ ॥

ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪ ದೇವੁಣ್ಣಿ ಗುਰੁಂਚುಕುంటುನದ್ದೆನಿ ಗುರಿಂਚಿ ಅಯಿನಾ ಆ ਵಕ್ತੀ ಎందుಕು
ಭಯಪಡಾಲಿ?

ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਗਉ ॥

ਨਿਸਘੋయుਲైన ಸੰಖ್ಯು ಚಿತ್ತಂ ಕಲಿಗಿನವಾರು ಭಯಂ ಮರಿಯು ಭಯಂ ದಾಠ್ರಾ ನಾಶನಂ
ಚೆಯಬಡತಾರು. ॥ 1॥ ವಿರಾಮಂ॥

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥

ತನ ತಲ್ಲಿ, ತಂಡಿ ವಂತಿ ದಿವ್ಯಗುರುವು ತನ ರಕ್ಷಕುಡು ಅನಿ ನಮ್ಮೆವಕ್ತੀ,

ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥

ಎವರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಫಲಪ್ರದಂಗಾ ಉಂಟುಂದಿ ಮರಿಯು ಎವರಿ ಬೋಧನಲು ನಿಷ್ಕಾಶಮನವಿ.

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥

ಮಾಯਚೇತ ಪ್ರಭಾವಿತಮು ಕಾನಿ ದೇವುನಿ ನಾಮಮು ನುಂಡಿ ಆಯನ ಆಧಾಶ್ಚಿತ್ತ
ಸಂಪದನು ಪೊಂದಾಡು.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੇਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಂಘಂಲೆ ਚੇರಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಆಧಾಶ್ಚಿತ್ತಜ್ಞಾನಂ ಪೊಂದುತಾಡು. ॥ 1॥

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥

ದೇವುಡು, ಪ್ರತಿਚೊಟಾ ಅನಿಪುರಾಣಕು ಪ್ರಯੋಜಕುಡು,

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

ಆಯನ ನಾಮಮುನು ಧಾನ್ವಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಲಕ್ಷಲಾದಿ ದುಃಖಾಲು ನಿರೂಲಂ
ಚೆಯಬಡತಾಯಿ,

ਜਨਮ ਮਰਨ ಸਗಲಾ ದುਖ ನಾಸੈ ॥

ಆ ವಕ್ತੀ ಪುಟ್ಟುಕ ನುಂಡಿ ಮರಣಂ ವರಕು ಅನಿಪುಃಖಾಲು ನಾಶನಂ ಚೆಯಬಡತಾಯಿ,

ਗੁರಮੁಖಿ ਜಾ ਕੈ ਮನಿ ਤನಿ ਬಾಸੈ ॥੨॥

ಗುರುವು ಕೃಪಚೇತ, ದೇವುಡು ತನ ಹೃದಯಮುಲೆ ನಿವಸಿಂಚಡಾನ್ನಿಗಹಿಸ್ತಾಡು. ॥ 2॥

ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭੜੀ ਆਰਾਧਨਲੋ ਨਿਮਗਘੁਯੇਠਾਡੁ,

ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ ਓਕ ਸ਼ਾਨਾਨਿਘੋਂਦੁਤਾਡੁ.

ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥

ਵੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨ ਨਿਜਮੈਨ ਭਕੁਲੁ.

ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥

ਵੀਰੁ ਮਰਠ ਭਯੰ ਨੁਚਿ ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਚੋਂਦੁਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਨਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੁ ਅਤਨਿ ਆਸ਼ਾਨਮੁ.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਐਯਨ ਵਿਲੁਵ ਗੁਰਿਚਿ ਏਵਰੁ ਆਲੋਚਿੰਚਗਲਰੁ, ਵਰੁਠਿੰਚਗਲਰੁ?

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿਕੀ ਮਠੁ.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥

ਨਾਨਕੁ ਤਨ ਸਾਧੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਵੇਡੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 4॥ 3॥ 24॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਗੁ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੀਗਿ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਪਰਿਠਿਠਿਲੋ ਮੀ ਮਠੁਪੁਠੁਪੁ ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਪੁਰੁਤਿ ਵਿਸ਼ਾਠੁੰ ਓਂਦਿ;

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਵਾਰਿਠੋ ਓਂਟਾਰੁ.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਕੁਪੁਚੇਸਿ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੁਡਿ, ਤਦਾਠੁ ਨੇਨੁ ਮੀ ਨਾਮਮੁਨੁ

ਆਰਾਧਨਠੋ ਧਾਨਿੰਚਗਲਨੁ. ॥ 1॥

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥

ਦੇవుਨੀ ਭਕਤੂਲੁ ਤਮ ਦੇਵੁਨੀ ਖੋਖਣਪੈ ਆਧਾਰਪਡਤਾਰੁ.

ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੀਰੁ ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ ਲੇਦਾ ਮੀ ਭਕਤੂਲੁ ਚੋਸੇਵਿਧੰਗਾ ਚੋਸਿਨਾ, ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਆ
ਸਲਹਾ ਵਾਰੀਕੀ ਵੇਂਟਨੇ ਆਮੋਦਯੋਗਭੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥

ਪਰਮ ਦੇਵੁਡੁ ਗੌਰਵੰ ਮਰਿਯੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਡੰ ਭਕਤੂਲਕੁ ਓਨਠੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਘੋਦਾ;
ਦੇਵੁਨੀ ਸੰਘਣਾਲਨੁ ਪਰਿੰਚਡੰ ਵਾਰੀ ਆਧਾਠੀਠੁ ਸੰਪਦ.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕਤੂਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਡੇਵੁਨੀ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋ ਓਂਟਾਰੁ; ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਡੀਨੀਨੀ
ਨੀਤਿਵੰਤਮੁਨੇ ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰਗਾ ਨੇਰੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 1॥ 25॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੀਠ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਸਰਣਾਲਯੰਲੋ ਓਂਚਡੰ ਡਾਠਾ ਡੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁਂਡੀ ਰਕੁੰਚਿਨ ਵਾਰੀ
ਕੋਰਿਕਲਨੀਠੀਨੀ ਡੇਵੁਡੁ ਨੋਰਵੇਰਾਠੁ.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਡੁਰੁਠੁਣਾਲ ਭਯੰਕਰਮੁਨੇ ਮਹਾਸੰਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਵਾਰੀਨੀ ਡਾਧਪੇਠੁਲੇਡੁ.
ਵਾਰੀਲੋ ਏਵਰੁ ਡਾਨੀਨੀ ਡਾਠਲੇਨੀਵਾਰੁ ਆਨੀ ਪੀਲਵਲੇਡੁ. ॥ 1॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ਼ਾਸੁ ॥

ਤਮ ਮਨਸੁਠੁਲੋ ਡੇਵੁਨੀ ਪਠੁ ਨਿਜਮੁਨੇ ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਓਨਠੁਵਾਰੁ,

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਮਹਿਮਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਪਠੁਕੋਨੀਯੰਡੰਗਾ ਵੀਰੁ ਏਪਠੁਕੀ ਸੰਠੋਪੰਗਾ
ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਡਾਯੰਕੰਗਾ ਓਂਟਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥

ਪਰਿਪੂਰਠੁ ਡੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਯੰਲੋ ਏਲੁਪੁਠੁ ਓਂਡਡੰ ਡਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਆਨੀਠੁਠੁ ਓਨੁ
ਆਨੀਠੁਠੁਲੀਸਿਨ-ਡੇਵੁਡੁ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨੀਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਆਨੁਭਵਿੰਚਾਰੁ.

ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥

ఓ నానక్, వారి అంతర్గత స్థితిని తెలుసుకొని అర్థం చేసిన తరువాత, దేవుడు వాటిని తన దిగా అంగీకరించి, తన భక్తుల యొక్క ఉదభిస్తున ఘోషాస్థానికాపాడాడు. || 2|| 2|| 26||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜ਼ੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥

నేను ఎక్కడ చూసినా, అక్కడ నేను అతని ఉనికిని అనుభవిస్తాను; అతను ఎప్పుడూ దూరంగా లేడు.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥

ఓ' నా మనసా, ఎల్లపుడూ అనిష్టోల్లా ఉండే దేవుడిని గుర్తుంచుకో || 1||

ਈਤ ਉਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੇ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥

ఆ దేవుడు మాత్రమే నిజమైన సహచరుడిగా పరిగణించబడాలి, అతను మమల్ని ఇక్కడ మరియు ఇకపై విడిచిపెట్టడు

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੇ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੇ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

క్షణంలో అదృశ్యమయ్యే ఆ శాంతిని అలమైనది అని అంటారు. || విరామం||

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਉਨ ਨ ਹੋਈ ॥

దేవుడు జీవాన్ని అందించడం దాల్తా మనల్ని దరిస్తాడు మరియు అతని దయ కారణంగా మనకు ఏమీ లేదు.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥

నా దేవుడు ప్రతి శాస్త్రో మనల్ని దక్షిస్తాడు. || 2||

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥

మోసపోలేని, నాశనము చేయలేని, అపరిమితమైనవాడు, ఎవరి శక్తి, వక్రీతము అనిష్టికంటే ఉన్నతమైనవాడు అయిన ఆ దేవుడు,

ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੁਪੁ ॥੩॥

అసమానమైన సౌందర్యానికి చెందిన ఆ అద్భుతమైన దేవుణ్ణి ధ్యానిస్తూ ఎవరి భక్తులు ఆనందాన్ని సాధిస్తారు. || 3||

ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, నేను మిమల్ని గుర్తుంచుకునేంత తెలివితేటలతో నన్ను ఆశీర్వదించండి.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ఓ దేవుడా, నానక్ మీ సాధువుల వినయపూరక సేవ కోసం వేడాడు. || 4|| 3|| 27||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥

ఓ' నా మనసా, నిన్ను ఈ ప్రపంచంలోకి పంపిన వాడు (దేవుడు) ఆయనను సశ్రించడానికి మిమల్ని పేరేపిస్తున్నాడూ; కాబట్టి, సంచారాన్ని ఆపి, శాంతి మరియు సమతూకంతో లోపలికి తిరిగి రండి.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥

భగవంతుని స్తుతిస్తూ ఆనంద గీతాలను ఇస్తూ, దుర్గుణాలపై నిత్యనియంత్రణను ఆసాధించండి. || 1||

ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥

ఓ' నా మనసా, నా సేవ్హితుడా, మీ హృదయానికి తిరిగి రండి.

ਤੁਮਰੇ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు సత్వంగా మీ దుర్గుణాలను నిరూఖించాడు మరియు దురదృష్టం ముగిసింది. || విరామం||

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥

ప్రతిపని చేయగల సామర్థ్య ఉన్నదేవుడు తనను తాను వారికి వెల్లడించాడు ఆయన కనికరము చూపగా వారి చుట్టు పరుగెత్తుట ఆగిపోయెను.

ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥

గురుదేవులు వారిని గౌరవించారు; వారి హృదయాలలో సంగీత వాయిదాల్ని నిరంతరం వాయిస్తున్నట్లుగా వారి హృదయాలలో ఆనందం ఉంది.

ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥

గురువు మాటల మద్దతుపై ఆధారపడండి మరియు స్థిరంగా ఉండండి మరియు దుర్గుణాలకు వశ్తిరేకంగా ఎనక్షూ కదలవద్దు.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥

విశ్వుంతటినీ ప్రశంసించేవారు, దేవుని సంఘంలో మీరు గౌరవించబడతారు. ॥
3॥

ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥

మానవులందరినీ సృష్టించిన దేవుడు, సత్యంగా వారికి సహాయకుడు అవుతాడు మరియు వారిని దుర్గుణాల నుండి దూరంగా మారుస్తాడు.

ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

ఓ నానక్, సరశ్చక్తిమంతుడైన దేవుడు ఒక అదుఱ్ఱం చేశాడు; ఆయన మహిమ శాశ్వతమైనది. ॥ 4॥ 4॥ 28॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు, ఆరవ లయ:

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥

ఓ' నా ప్రేయ సాధువులారా, నా ఈ ప్రార్థనను వినండి,

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని కృప లేకుండా, లోకసంబంధాల నుండి ఎవరూ రక్షణ పొందలేరు. ॥
విరామం॥

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥

ఓ' మనసా, నిష్కలమైన పనులు చేయండి (దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి), ఇతర చికుఖనీష్టపయోగం లేదు; దేవుని పేరు మిమల్ని ధుర్గుణాల ప్రపంచ సముద్రం గుండా తీసుకువెళ్ళడం.

ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥

సరోస్థత్ర దేవుని భక్తి ఆరాధన మాత్రమే నీతివంతమైన జీవన విధానం మరియు గురువు నాకు ఈ బోధనను ఇచ్చాడు. ॥ 1॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੀਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥

మనం అలభ్యమైన లోకవిషయాలతో ప్రేమలో పడకూడదు, ఎందుకంటే చివరికి ఇవి మనతో కలిసి ఉండవు.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥੨॥

ਮੈਂ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂ ਨੂੰ ਹ੍ਰਾਦਯੰਤੋਂ ਨੂੰ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂਨੂੰ ਧਾਫ਼ੀਂਚੰਡੀ; ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰਿਯਸਾਧੁਵੁਲ ਸਹਾਵਾਸਮੂਨੂੰ ਊਂਚੁਮੂ, ਵਾਰੀ ਸਹਾਵਾਸਮੂਲੋਂ ਮੈਂ ਲੋਕਬੰਧਾਲੂ ਅੰਤਮੂ ਅਵੁਣਾਯੀ. ॥ 2॥

ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥

ਸਰੋਂਠ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂਨੂੰ ਮੈਂ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਊਂਚੀ, ਆਯੰਨ ਮੁਧੁਣੁਨੂੰ ਪੱਠੁਕੋਂਡੀ; ਮੈਂ ਅਸ਼ਲਨੂੰ ਦੇਵੁਨੀਲੋਂ ਤਪ੍ਸੁਰੇਵਰੀਲੋਂ ਨੂੰ ਊਂਚਵਧੁ.

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰਮੂ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੈ ਊ ਨਾਨਕ ਨਿਯੰਮੈਨ ਭਕੁਡੁ, ਦੁਵਿਕ ਝਾਨੀ, ਤਪਸੁੰ ਚੈਸੇਵਾਡੁ. ॥ 3॥ 1॥ 29॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਈਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥

ਊ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯੰਮੈਨਵਾਡਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਨੁੰਡੀ ਅਡਗਡਾਨੀਕੀ ਊਤੁਮ ਵਿਸ਼ਯੰ ਅਤਨੀ ਪੈਰੁ.

ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੁ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਲੁਠ੍ਰੇਰੀਚੀ ਚੂਡੰਡੀ, ਚੀਵਰੀਕੀ ਅੰਦਰੂ ਚਨੀਠੋਵਾਲੀ, ਕਾਬਠੀ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੁਵਿਕ ਪਦਾਲਨੂੰ ਵੀਨੰਡੀ ਮਰਿਯੂ ਮੈਂ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਜੀਵਿਤ ਯੰਯੰਮਾਨੀ ਅਯੰਨ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਠੀਸੁਤਾਰੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੇ ਨਾਮੁ ਨੀਕੇ ਕਰਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥

ਊ ਮਨੀਸ਼ੀ, ਮੈਰੁ ਪਰਿਮਲ ਠੁਵਾਠੁਨੂੰ ਊਪਯੋਗੀਸੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੂ ਠੁਠੈਂਟੀ ਵੰਠਕਾਲਨੂੰ ਤਿੰਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਚੂਡੰਡੀ, ਮਾਯ ਯੋਕੁਠੁਅਨਿਠੁਠੰਦਾਲੂ ਅਸੰਪੁਰੁਗੀ ਊਂਠਾਯੀ ਮਰਿਯੂ ਪਾਪਾਲਕੁ ਠਾਰੀਠੀਸੁਤਾਯੀ; ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੂ ਮਾਠੁਰੰਮੈ ਊਠਾਠੁਠੁਠੈਨਦੀ, ਸਾਧੁਵੁਲੂ ਚੋਪਠੁਠੀ.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦੁਖੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥

ਮੈਰੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਠੁਵਾਪੰਚੀਕ ਸੰਪਦਨੂੰ ਨੀਦੀਗਾ ਚੋਪੁਠੁਠੁਠੁਠਾਰੁ, ਊਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਕੂਠਾ ਮੈਰੁ ਦੇਵੁਠੁਠੀ ਠਾਠੀਂਚਰੁ; ਚੂਡੰਡੀ, ਊ ਅਸੁਲੂ ਵੀਵੀ ਮੈਠੋ ਵੋਲੁਠੁ. ॥ 1॥

ਜਾ ਕੇ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥
ਮੁੰਚੀ ਗਮਭੁ ਛਾਨਛੁ ਸੋਦਰੁਡੁ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਨੁ ਪਛੁਕੁੰਟਾਡੁ; ਮਰਠ ਭਯੁੰ
ਗੁਰੁ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਛਾਨਛਾਰਿਨਿ ਝਬਠੁਦਿ ਪੇਠੁਦੁ.

ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ

॥੨॥੨॥੩੦॥

ਨਾਮੁ ਯੋਕੁਅਠੁਠੁ ਨਿਧਿਨਿ ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਠਨਿ ਅਹਾੰਕਾਰੰ
ਘੋਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਖੁਪਾਪੰ ਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਛੰਟੁੰਦਿ.

॥ 2॥ 2॥ 30॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁవు, ఏడవ లయ:

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ఓ' నా ప్రియమైన సేహ్నితుడా, ఎల్లపుఠ్ఠూ ప్రేమపూరక భక్తితో ఒకే దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

అతను మిమల్నివ్వాపాడతాడు మరియు కలహాలు, బాధలు, దురాశ మరియు భావోద్వేగ అనుబంధాలతో నిండిన భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రం గుండా మిమల్నివ్వుతుకువెళుతున్నాఠ్ఠు. ॥ విరామం॥

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥

ప్రతి శాస్త్రతో మరియు ప్రతి క్షణంలో ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి మరియు ఆరాధించండి.

ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥

పరిశుద్ధ సంఘంలో, ఏ మాత్రం సంకోచించకుండా దేవుని నామానిభ్యాసించి, నామం అనే ఈ నిధిని మీ మనసుల్లో ఉంచండి. ॥ 1॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥

విధేయతతో గురువు బోధనలను అనుసరిస్తారు మరియు దేవుని ధరాల్లను ప్రతిబింబిస్తారు

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥

ఓ నానక్, సాధువుల వినయపూరక సేవ ఆధాత్మిక శాంతి మరియు ఆనందాన్ని ఇస్తుంది. ॥ 2॥ 1॥ 31॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗ್ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁవు, ఎనిమిదవ లయ, దు-పదాలు:

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥

ਨੇਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਧੁ ਠੇ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁਚੁਕੁੰਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਠੀਸੁਨਾਨੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਲਾ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠਾ ਨੇਨੁ ਖਗੋਲ ਸਾਠੀਨਿ ਪਿੰਦੁਠਾਨੁ.

ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚੰ, ਅਵਲ ਏਨੁਪ੍ਰਪੰਚੰ, ਦੇਵੁਠੁ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਮਰਿਯੁ
ਮਠੁਠੁਗਾ ਨਾਠੋ ਏਨਾਠੁ; ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨਾ ਰਕੁਕੁਠੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠੀ ਯੋਕੁਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠੀਵਠੁਦੰ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾ ਹੁਦਯੰ
ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਠੀਦੀ.

ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੁਬੈ ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਮੁ ਸੰਪਦ ਨੀਠੀਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਦੁ; ਦੋੰਗਲੁ ਦਾਨਿਨਿ ਦੋੰਗਿਲਿੰਚਲੋਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਅਗਿਠਾਨਿਨਿ ਕਾਲਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ਮਾਤ ਦੁਧੁ ਜੈਸੇ ਬਾਲੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੁਮੁ ਪੇਦਲਕੁ ਸੰਪਦ ਵੰਠੀਦੀ, ਅੰਠੁਲਕੁ ਚੋਰਕੁ ਮਰਿਯੁ
ਸ਼ਿਸੁਵੁਕੁ ਠਲੀ ਪਾਲੁ.

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥

ਦਯੰਗਲ ਦੇਵੁਠੁ ਕਨਿਕਰੰ ਐਚਿਠੁ ਏ ਨਾਨਕ, ਏ ਲੋਕ ਦੁਠੁਠਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ
ਏਡਲਾੰਠੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਦੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 1॥ 32॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਸ਼ੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥

ਵਿਸ਼ਠੁ ਦਯਾਮਯੁਠੈਨ ਦੇਵੁਠੁ ਏਵਰਿਮੀਦ ਦਯਚੁਪਿੰਚਾਠੋ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਵਾਰੀ ਹੁਦਯਾਲਲੋ ਵਾਠੀੰਚੀਦੀ.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥

ਏ ਲੋਕੰਲੋਨਿ ਠੋਮਿਠੀ ਸੰਪਦਲੁ, ਅਦੁਠੁ ਸਕੁਲੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਠਕੁਲੁ
ਸੇਵਲੋ ਏੰਟਾਯੁ, ਅਵਿ ਵਾਰੀ ਪਾਦਾਲ ਕ੍ਰਿੰਦ ਏਨਠੁਠੁਗਾ ਏੰਟਾਯੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥

ਸਾਠੁਵਲੁ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਸਾਠੀ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਠੁਨੁਠੁਠੀ ਚੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੂਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭਕੁਲੁ ਤਮ ਰਕੁਕੁਠੈ ਦੋਵੁਠੀ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਅਨੁਭਵਿੰਚਾਰੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਪੜਾਨ ਛਨਖੁਠੀਨਿ ਏਵਰੁ ਸਮਾਨੰ ਚੋਯਲੇਰੁ ॥

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠਾਠੀਚੰਡੀ, ਮਰਠ ਭਯੰ ਕੂਡਾ ਏਵਰਿਨਿ
ਮੁਗੁਸੁੰਦੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ ॥ 2॥ 2॥ 33॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ਭੁਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥

ਏਕ ਧਨਵੰਤੁਠੈ ਵਠੀ ਤਨ ਸੰਪਦਨੁ ਚੂਸਿ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਭਾਵਿੰਨਾਡੁ, ਭੂਸਾਘੀ
ਤਨ ਦੋਸੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਅਹਾਂਕਾਰੰਠੋ ਠੰਟਾਡੁ ॥

ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥

ਏਕ ਰਾਜੁ ਮੋਠੰ ਰਾਜਠੁ ਤਨਦਨਿ ਠੇਲਿਸਿ ਗਰਠੁਠਾਡੁ; ਅਦੋ ਵਿਠੰਗਾ ਦੋਵੁਨਿ
ਭਕੁਡੁ ਤਨ ਗੁਰੁਦੋਵੁਠੈ ॥ 1॥

ਜੇ ਕੋਉ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥

ਨਿਜਮੈਨ ਮਠੁਠੁ ਅਯਿਨ ਦੋਵੁਠੀ ਆਯਨ ਮਨਸੁਠੋ ਪ੍ਰਤਿਠਿਸੈ,

ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪੁਠੁ ਅਤਨੁ ਨਿਰੁਠਾਠਾਪਡੁ ਏਂਦੁਕੰਠੈ ਅਤਨੁ ਤਨ ਮਾਰਾਠ ਦਾਠਾ
ਠੈਵਿੰਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਾਂਕਾਰਿਗਾ ਮਾਰਡੁ; ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਮਾਨਵ ਵਿਲੁਵਲਨੁ
ਕੋਲੋਠੁ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚੋਠਾਰੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚੋਠਾਰੁ, ਮਠੈਮੁਠੈ
ਚੋਬੁਠਾਨੈ ਠੰਟਾਰੁ, ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੈਮੁ ਮੈ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚਾਠੁ ਅਨਿ ॥

ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪ ਦਾਠਾ, ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਠੰ ਦਾਠਾ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁ
ਨਿਪਠੁਠੰਗਾ ਮਾਰੁਠੁਂਡੀ ॥ 2॥ 3॥ 34॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੁਰਾ ॥

ਏ ਪੁਸ਼ਪਚੰਦ੍ਰ, ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡਿਨ ਵਝੀਨਿ ਧੈਰਠੁੰਤੁਡੁ ਅਨਿ ਪਿਲੁਸ਼ਾਰੁ.

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥੧॥

ਸਤ੍ਗੁਰੁਵੁ ਪਰਿਪੁਰੁਡੁ, ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਨੁ ਯਯਿਸ਼ੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਅਤਨਿ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਲੋ ਵਸ਼ੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥

ਮਨ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਨੁੰਡਿ ਦੋਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਾਲੀ.

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨੰ ਦੋਵੁਨਿ ਅਸ਼ਰਯੰਦ੍ਰਿ ਊਂਡਿ, ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਪੇਮਪੁਰੁਕ੍ਸ਼ਮੈਨ ਭਕ੍ਤਿਓ ਧਾਠਿੰਚਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਸਹਾਜੰਗਾ ਦੋਵੁਨਿਲੋ ਕਲਿਸਿਓਤਾਮੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਭਕ੍ਤੁਲ ਨਿਪਠੁਪੁਮੈਨ ਮਾਟਲੁ ਨਾ ਹ੍ਰਦਯੰਦ੍ਰਿ ਊਂਡੇ, ਅਪੁਠੁ ਵਾਰੀ
ਸਹਾਵਾਸੰਦ੍ਰਿ ਨੋਨੁ ਨਿਪਠੁਪੁੰਗਾ ਊਂਡਵਚੁ.

ਜਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥

ਦਯਯੋਕ੍ਸ਼ਿਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਊ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕ੍ਤੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕ੍ਸ਼ ਸੇਵਓ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਡਿ; ਨਾਨਕ ਕੁ, ਅਦਿ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਧਾਠਿਕ੍ਸ਼ ਣਾਂਤਿ. ॥ 2॥ 4॥ 35॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥

ਐਤਰੁਲਨੁ ਮੋਸਗਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਨੋਕ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਚੋਂਨ੍ਰਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਹ੍ਰਦਯਾਲਨੁ
ਠੇਲੁਸੁਕੁਨੋ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਠੇਲੁਸੁ.

ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥

ਅਠਨੁ ਪਰਿਠਠਕ ਵੇਸੰ ਧਰਿਨ੍ਰਾਡੁ, ਪਾਪਾਲੁ ਚੋਂਨ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਠਰੁਵਾਠ ਵਾਠਿਨਿ
ਠਿਰਸਠਿਨ੍ਰਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਠ ਨੇਰਿ ॥

ਊ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਚੋਂਤਿਲੋ ਊਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਊਕ ਮਨਿਪਿ ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਦੁਾਰੰਦ੍ਰਿ
ਊਨਾਠੁਨਿ ਅਨੁਕੁੰਡਾਡੁ.

ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਾਠਗਲ ਵਠੀ ਨਿਰੰਠਰੰ ਮੀ ਕੋਸੰ ਚੁਠ੍ਰਾ ਚੁਨ੍ਰਾਡੁ; ਮੀਰੁ ਚਾਲਾ ਦੁਾਰੰਦ੍ਰਿ
ਊਨਾਠੁਨਿ ਭਾਵਿੰਚਿ, ਅਠਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਵੋਪੁ ਅਕਰ੍ਰਿਠੁਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥

లోకసంపదకు సంబంధించి మనసు యొక్క భ్రమ తొలగిపోనంత వరకు, ఎవరూ దుర్గుణాల నుండి సేఘ్నము పొందలేరు.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥

నానక్ అంటాడు, అతను మాత్రమే నిజమైన సాధువు మరియు భక్తుడు, అతనిపై గురు-దేవుడు దయగలవాడు. || 2|| 5|| 36||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕరਮਾ ॥

నా గురువు నామానిహ్నాని కోసం ముందుగా నిర్ణయించిన వక్తికి ఆశీర్వదించారు.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥

ఈ ప్రపంచంలో, అతను నామానిహ్నానించడానికి ఇతరులను ప్రేరేపించడం అతని విశిష్టం మరియు మత కర్తవ్య అవుతుంది. || 1||

ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥

నామం అనేది దేవుని వినయ సేవకుడి మహిమ మరియు గొప్పతనం.

ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੇ ਜੇ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నామం అతని ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితి మరియు నామం అతని గౌరవం; ఏది వచ్చినా అతను అంగీకరిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਨਾਮ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੁਰਾ ਸਾਰਾ ॥

ఆయన మాత్రమే నామ సంపదలో నిజంగా ధనవంతుడు.

ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥

ఓ' నానక్, నామంపై ధాన్యం ప్రధాన ఉద్దేశ్యం, ఇది జీవితంలో అతని మద్దతు మరియు ప్రతిఫలం. || 2|| 6|| 37||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਨੇੜ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥

ఓ దేవుడా, నీ దృష్టి నిలుపుచు, కనుఱ్ఱు నిషఖ్షముగా మారతాయి. నీ పాదాల ధూళి నా నుదుటిమీద ఉనట్లుగా నేను మీ ప్రేమతో నిండి ఉండాలని నేను కోరుకుంటున్నాను.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥

ఓ దేవుడా, నా హృదయములో నీ ఉనికిని నేను గ్రహించేలా చేయండి, తదాత్తా నేను సంతోషంగా మీ పాటలను పాడగలను. || 1||

ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥

ఓ' దయగల దేవుడా, మీరు నా రక్షకుడు.

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' పితృ దేవుడా, మీరు అందమైనవారు, జ్ఞానులు మరియు అనంతులు; నా మీద కూడా దయను చూపుము. || 1|| విరామం||

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు సరోధృత్తమైన ఆనందానికి, ఆనందానికి ప్రతిరూపం; మీ స్తుతి మాటలు సాటిలేని సౌందర్యము మరియు చాలా సంతోషకరమైనవి.

ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥

ఓ' నానక్, దేవుని ప్రేమ (పేరు) గురువు మాటను ఖచిత్రంగా అనుసరించే వక్త్రీ హృదయంలో పొందుపరచబడింది. || 2|| 7|| 38||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥

దేవుడు తన సొంత విధంగా మనకు ఆహారం అందిస్తాడు, ఆయన తన సొంత విధంగా మనతో ఆడుకుంటాడు.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥

ఆయన మనలను అనిశ్చాకరాట్లు, ఆనందం, రుచికరమైన వంటకాలతో ఆశీరఢిస్తాడు, ఆయన మన మనసుల్లో వాళ్ళించాడు. || 1||

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥

ఓ' మా తండ్రి దేవుడా, విశ్రు యొక్కదయగల ధారణకుడు.

ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਲੀ ਤਨ ਬਿਠਨੁ ਏਲਾ ਚਾਤੁੰਦੀ, ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਦੈਵੁਡੁ ਮਨਲੀ
ਪੋਂਪੋਂਦਿੰਪਚੈਂਸਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥

ਓਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾ ਸੇਘੀਤੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਚਰੁਡੁ; ਮੀਕੁ ਅਨਿਖੁਧੁਣਾਲੁ
ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਮਾ ਸਾਸ਼ਠ ਮਾਰਧਰੀ

ਈਤ ਉਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥

ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਲਾ, ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਭਕਪੈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ. ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ
ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਦੈਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰ ਅਵੁਠਾਡੁ.॥ 2॥8॥ 39॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦਯਗਲ ਮਰਿਯੁ ਕਰੁਠਗਲ ਦੈਵੁਨੀ ਪ੍ਰਤਿਰੁਪੰ; ਵਾਰੁ ਤਮ ਕਾਮਾਨੀ
ਕੋਪਾਨਿਖੁਮਰਿਯੁ ਭਤਰ ਦੁਠੁਣਾਲ ਵਿਪਾਨਿਖੁਲੀਘੋਂਸਾਰੁ.

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਉਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥

ਨੈਨੁ ਨਾ ਆਸੁਲੁ, ਯਵਠੰ, ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਆਠਖੁ ਵਾਰੀਕੀ ਅੰਕੀਤੰ ਚੈਂਸੁਨਾਠੁ.
॥ 1॥

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥

ਦੈਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿੰ ਮਨਸੁਠੁ, ਹ੍ਰਾਦਯਾਲੁ ਗਲਵਾਰੁ,

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵੀਰੁ ਸਾੰਤੀ, ਸਮਤੁਕੰ, ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੰਠੋਂ ਜੀਵਿਸਾਰੁ; ਭਵਿ ਚਾਲਾ
ਮੰਦੀਕੀ ਦੁਠੁਣਾਲ ਯੋਕੁਪਪੰਚ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਵੇਲਠਾਨੀਕੀ
ਸਹਾਯਪਡਠਾਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਧੀਨ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੀਨ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥

ఆ ప్రదేశం ఆశీర్వాదించబడింది మరియు సాధువులు నివసించే ఇల్లు
ఆశీర్వాదించబడింది.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥

ఓ దేవుడా, నానక్ యొక్క ఈ కోరికను నెరవేర్చండి, అతను ఎల్లప్పుడూ మీ భక్తులకు
భక్తితో నమస్కరించవచ్చు॥ 2॥ 9॥ 40॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥

గురువు ననుభవన రక్షణలో తీసుకోవడం దాట్లా అత్యంత శక్తివంతమైన శత్రువు
అయిన మాయ బారి నుండి ననుభవింపించాడు.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਤਿ ॥੧॥

నా మనసు స్థిరత కోసం, గురువు నాకు దేవుని నామ మంత్రాన్ని చాడడు, అది
నశించదు లేదా ఎక్కడకీ వెళ్ళదు. ॥ 1॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

పరిపూర్ణసతుడైన గురువు నాకు కృపను ప్రసాదించాడు;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడిన దేవుని నామమును స్తుతించడం దాట్లా
ఆయన ననుభవించాడు. ॥ విరామం॥

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥

దేవుడు ఎల్లప్పుడూ తన భక్తులకు అండగా నిలుస్తాడు మరియు వారి గౌరవాన్ని
కాపాడాడు.

ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

దేవుణ్ణి సభించుకున్న నానక్ ఎప్పుడూ ఆనందాన్ని సాధించాడు. ॥ 2॥ 10॥ 41॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਬੁਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥

ਓਕਰੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਇਤਰੁਲ ਅਸਿਨੀ ਦੋਂਗਿਲਿੰਚਡੰ, ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ
ਵਧੁਹਾਰਿੰਚਡੰ, ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਪਵਾਦੁਵੇਯਡੰ ਲੋ ਮਰਣਿਸ਼ਾਡੁ.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥

ਅਤਨੁ ਏਂਡਮਾਵਿਨੀ ਤਪੁਠੁ ਆਸਲਵਲੋ ਭਾਵਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਏਂ ਤਪੁਠੁ
ਆਸਲਨੁ ਤਨ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਮਧੁਤੁਗਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬਿਥਾਰੀ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੰ ਲੇਨੀ ਮੂਰਧੁਨੀ ਜੀਵਿਤੰ ਵਠੰ ਅਵੁਤੁੰਦੀ,

ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੁਸਾ ਟੁਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਏਲੁਕ ਵਲੋ ਨੋਲਨੁ ਕੋਰੁਕੁਤੁ ਆਗਿਤਾਨਿਘੁਧਾ ਚੇਸ਼ੁੰਦੀ ਮਰਿਯੁ ਆ ਕਾਗਿਤੰ
ਏਦੀ ਆ ਮੂਰਧੁਜੀਵਿਕੀ ਊਪਯੋਗੰ ਲੇਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁ ਚੁਾਪਿ, ਏਂ ਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਨਲਿਘਿਮੁਕੁਤੀ ਚੇਯੰਡੀ.

ਬੁਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ; ਵਾਰਿਨੀ ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਤੀਸੁਕੁਰਾਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਪਲੁ
ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਤੁਨੁ ਆਝਾਨੁਲਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਰਕੁਸ਼ਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 2॥ 11॥ 42॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਏਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਧਾਨੁੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਨਾ ਸਰੀਰੰ, ਮਨਸੁਸੁਹ੍ਰਾਦਯੰ
ਪ੍ਰਸ਼ਾੰਤੰਗਾ ਮਾਰਾਯੀ.

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥

ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਅੰਦੰ, ਰੰਗੁ, ਸ਼ਾੰਤੀ, ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਾਯਿਕ ਘੋਰਾਦਾ. ॥
1॥

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥

ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੁ ਮਕਰੰਦੰਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਊੰਦੀ.

ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਦਿ ਤਨ ਦੋਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਵੁੰਦੀ, ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਆਧਾਫ਼ੀਝ ਸੰਪਦਕੁ ਨਾ
ਨਿਧਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥

ਨੋਨੁ ਏਵਰਿਯੋਧਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਾਰੋ ਆਯਨ ਨਨੁਹੁਕੀਂਚੋਨੁ; ਪਰਿਪ੍ਰਾਠਮੈਨਦਿ
ਦੋਵੁਨਿ ਪੋਦੁਪੁ ਮਾਰਠੁ.

ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨੰਤਲ ਤਾਨੁਗਾ, ਆਨੰਦਾਨਿਯੁਚੋਪਯੋਜਕੁਡੁ ਨਨੁਹੁਨਠੋ ਐਕਠੁ
ਚੋਸਿ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਯੋਪਾਠਾਡੁ. ॥ 2॥ 12॥ 43॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਲ ਯੋਕੁਯਨਿਯੁਰੁਧੁਣਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁਵੁਲੁ ਮੀ ਕੁਪ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਨਿਰੁਲਿੰਚਬਠ੍ਰਾਰੁ; ਮੀ ਮਹਿਮ ਪ੍ਰਠਿਚੋਟਾ ਵਠੁਮਵੁਤੁੰਦਿ.

ਜੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥

ਮੀ ਭਕੁਲਕੁ ਏਵਰੁ ਘੋਨਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰਿਨਿ ਕੁਣੰਲੋ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੁਾਰੁ. ॥ 1॥

ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਰਕੁਣ ਕੋਸੰ ਮੀ ਵੋਪੁ ਚੁਾਸੁਾਨੁ.

ਮੁਰਾਰਿ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ ਭਕੁਨਿ ਸਹਾਯਕੁਨਿਗਾ ਊਂਡੰਡਿ; ਓ' ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਡਾ! ਨਾ ਚੋਤਿਨਿ
ਤੀਸੁਕੋਨਿ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁਹੁਕੀਂਚੰਡਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥

ਨਾ ਦੋਵੁਡੁ ਨਾ ਪ੍ਰਾਠੁਨਨੁ ਵਿਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਏਕ ਯਜਮਾਨਿ ਨਾਕੁ ਰਕੁਣ
ਕਲਿਠੁਚਿਨਲੁ.

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਦੋਵੁਠੁਠੀ ਠਾਠੁੰਚੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਨਾ ਬਾਠੁਲਨੀਠੁਠੋਯਾਯਿ, ਮਰਿਯੁ
ਨੋਨੁ ਅਨਿਠੁਕਾਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਯੁਨੁਠੁਵਿੰਚਾਨੁ. ॥ 2॥ 13॥ 44॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥

ਵਿਸ਼ਠਲੋਨੀ ਨਾਲੁਗੁ ਦਿਸ਼ਲਲੋ ਤਨ ਸ਼ਕਤੀਨੀ ਵਿਸ਼ਰਿੰਚਿਨ ਆ ਦੇਵੁਡੁ, ਤਨ ਚੇਤੀਨੀ ਤਲਪੁ
ਠੰਚਿਨਲੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀਕੀ ਪੁਰੀ ਰਕੁਸ਼ਨੁ ਕਲੀਠੁਚਾਡੁ.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖੁ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥

ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀਪੁ ਠੰਚਿ, ਤਨ ਦੁਃਖਾਲਨੀਠੀਨੀ ਨਿਰੁਲੀਸੁਡੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਦਿਵਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਰਕੁਸ਼ਿਸੁਡੁ.

ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੀਨੀ ਤਨ ਆਸ਼ਰਯਮੁਲੋ ਠੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਕੁਸ਼ਮਿੰਚੇ, ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੇ
ਦੇਵੁਡੁ ਤਮੁ ਸਰਠਾਠੀਠੁਡਿਚਿਵੇਸੁਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥

ਭਕੁਲੁ ਤਮੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁੰਡੀ ਏਮਿ ਅਡੀਗਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਵਾਰੀਨੀ ਆ ਵਿਸ਼ਯੰਠੋ
ਆਸ਼ੀਰਠੀਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੇ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਜਮੁਨ ਭਕੁਡੁ ਤਨ ਨੋਟੀ ਨੁੰਡੀ ਏਮਿ ਚੋਪਿਨਾ, ਐਕਠੁ ਮਰਿਯੁ
ਐਕਪੁ ਨਿਜੰ ਅਵੁਠਾਡੁ. ॥ 2॥ 14॥ 45॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਠੀ ਐਬਠੁਦੀ ਪੇਟੁਡਾਨੀਕੀ ਏ ਏਕੁਠੁਠਾਨੀਨੁਮਤਿੰਚਡੁ; ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਰਕੁੰਚੈ ਤਨ ਸਹਾਜੁ ਸਭਾਵਾਨੀਨੁਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਰਾਥ ਦੇਇ ਰਾਥੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀ ਮਠੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੁੰ ਦਾਠਾ ਰਕੁੰਚੁਡੁ; ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਠੁਵਠੁ ਅਤਨੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮੀਚੁਡੁ. ॥ 1॥

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀਠੋ ਜਤਚੈਏਬਡੀੰਦੀ,

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੋਦਟੀ ਨੁੰਡੀ ਚਿਵਰੀ ਵਰਕੁ (ਪੁਲੁਕ ਨੁੰਡੀ ਮਰਠੁੰ ਵਰਕੁ) ਏਵਰੁ ਮਾਕੁ ਸਹਾਏਕੁਡੁਗਾ ਠੁੰਟਾਰੁ; ਮਨ ਸੇਠੁਠੁਡੁ ਠੁਨੁਠੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਹੀਮਨੁ ਚੁਸੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੋਪਿਸੁੰਦੀ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਠੀ ਅਏਠੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੀ ਗੋਰਵਾਨੀਪੁਰੀਗਾ ਰਕੁੰਚਾਡੁ, ਐਪੁਠੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਐਏਨਨੁ ਸਠਿੰਚਡੀ ਮਰੀਏ ਐਠਾਠੁਠੁ ਐਨੰਦਾਨੀਨੁਸਾਠਿੰਚਡੀ. ॥ 2॥ 15॥ 46॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੇਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥

ਪ੍ਰਏਏਕੁਡੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਮਰਚਿਨ ਵਕੁਠੀ, ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰਦੁਪੁਠੁਵੰਤੁਡੀਨੀ ਠੇਲੁਸੁਕੋੰਡੀ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ਅਮਿਅ ਸਰੇਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁ ਏਕੁਕੁਪੇਮਠੋ ਮਨਸੁਠੁੰਡੀ ਠੁਨੁਠੁ, ਨਾਮੰ ਏਕੁਕੁ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਏਕੁਕੁਠੁਲਨੁਨੁ ਪਿੰਦੁਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਜਾਗਾ ॥

ఓ' దేవుడా, దేవుని నామము యొక్కపేమతో నిండి, మీ భక్తుడు మాయ యొక్క దాడులకు, లోక సంపద మరియు ఆకర్షణలకు అవగాహన కలిగి ఉంటాడు మరియు మేలోశ్లాఘు.

आलसु ङीजि गइआ सत्रु तन ते प्रीतम सिउि मनु लाराग ॥ रगाउि ॥

సోమరితనం అంతా అతని శరీరం నుండి బయలుదేరుతుంది మరియు అతని మనస్సుపియమైన దేవునికి అనుగుణంగా ఉంటుంది. ॥ విరామం॥

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥

నేను ఎకఠ చూసినా, దేవుడు అనిష్టాసలలో దారంలాగా అంతటా ప్రవర్తిస్తూ కనిపిస్తాడు.

नाम उिदकु पीवज जन नानक तिआगे सत्रि अनुरागा ॥२॥१६॥४७॥

ఓ నానక్, నామం యొక్కమకరందానిస్తీక్షరించిన తరువాత, దేవుని భక్తులు ప్రాపంచిక అనుబంధాల పట్ల తమ ప్రేమను తణించారు. ॥ 2॥ 16॥ 47॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥

దేవుని భక్తుల వధహారాలనీష్ఠరిషాఠమవుతుంటాయి.

कली काल मगा बिखिआ महि लजा राखी राम ॥१॥ रगाउि ॥

సంఘర్షణలు మరియు లోక సంపదపట్ల ప్రేమతో నిండిన ఈ ప్రపంచంలో, దేవుడు తన భక్తుల గౌరవానిష్ఠాపాడాడు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਤੁ ਅਪੁਨਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥

మన గురుదేవుణ్ణి ఎల్లపుఠూ గుర్తుంచుకోవడం దాఠ్ఠా మరణ భయం సమీపించదు.

ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥

పరిశుద్ధ సంఘం, దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొందే పరలోక ఫలం; అకఠ భక్తులు దేవుని నివాసానిక్షనుగొంటారు. ॥ 1॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

దేవుని నిషఠ్ఠమైన పేరు ఆధాఠ్ఠిక్ష మధతుకు మూలం మరియు అతని భక్తులకు లక్షలాది సౌకరాలకు మూలం.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥

ఓ నానక్, నేను విశాఖికి గురువు అయిన దేవుణ్ణి ధాన్విస్తున్నాఋ మరియు నేను ఎపట్టికీ ఆయనకు అంకితం చేయడనాఋ. ॥ 2॥ 17॥ 48॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥

నేను దేవుని నుండి ఒక విషయం కోసం వేడతాను,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, నేను మీ నామమును ధాన్విస్తూ ఉండవచ్చుమీ పేరును ప్రేమతో గుర్తుంచుకోవటం వల్ల అందరి కోరికలను నెరవేరాయి. ॥ 1॥ విరామం॥

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥

ఓ' దేవుడా, నీ నామము నా హృదయములో ప్రతిష్ఠితమై యుండవచ్చునేను మీ పరిశుద్ధుల సహవాసమును పొందగలను;

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥

చింతనిపుట్ట వలన నా మనసు ఖనట్టికీ బాధపడకపోవచ్చునేను ఎల్లపుఠ్ఠూ మీ పాటలను పాడవచ్చు॥ 1॥

ਸ੍ਰਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਯੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥

ఎల్లపుఠ్ఠూ దేవుని భక్తి ఆరాధనలో నిమగ్ఠ కావడం మరియు ఆయనను సఠ్ఠించుకోవడం దాఠ్ఠా మనసుఠ్ఠో ఆధాఠ్ఠిక్ఠ్ఠ శాంతి ప్రబలంగా ఉంటుంది.

ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥

దేవుని ప్రేమతో నిండిన ఓ నానక్, జనన మరణాల రౌంఠ్ఠ గుండా వెళఠ్ఠు. ॥ 2॥ 18॥ 49॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ್ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥

నేను అన్నివిషయాల కోసం దేవుని నుండి మాఠ్ఠమే వేడతాను.

ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਾਨవుਲ ਨੁండి ਭੀੜਾਟਨ ਚੇਯੁਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਓਕਰੁ ਸਿਗੁਪਡਠਾਰੁ; ਦੇਵੁਠੁਠੀ
ਸਠੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਠਨਕੁ ਅਵਸਰਮੁਨੇਨਦੀ ਪੁੰਦਡਮੇ ਕਾਕੁੰਡਾ, ਦੁਰੁਠੁਣਾਲ
ਨੁੰਚੀ ਸੇਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਪੁੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥

ਸੁਠੁਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ (ਲੇਖੁਨਾਲੁ) ਗੁਰਿੰਚੀ ਆਗੁਰੁਠੁਗਾ ਪੁਰੁਠੁੰਬਿੰਬਿੰਚੀਨ ਝੁਮੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਭਕੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵੇਦਾਠੁਠੁ ਲੋਠੁਗਾ ਵੇਠੁਠੁ; ਵਾਰੁ ਨੁੰਡੀ ਪੁਰੁਕੁਠੁੰਚਡੰ,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਦੇਵੈ ਸੁਰੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥

ਕਨਿਕਰ ਸਮੁਦੁਰਮੁਨੇਨ ਦੇਵੁਡੁ ਆਯੁਨਨੁ ਸਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗੁਰੁਪੁਠੁਠੁਡੁ, ਮਰਿਯੁ
ਠੁ ਪੁਰੁਪੰਚੰ ਮਰਿਯੁ ਠਦੁਪਰੀ ਰੋਂਡੁ ਠਾੰਠਿਯੁਠੰਗਾ ਮਾਰਠੁਠੁਠੁ. ॥ 1॥

ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥

ਭਗਵੰਠੁਨੀਪੁਠੁ ਠਾਠੁਠੁ ਠਪੁਠੁਠੁਰ ਪਨੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਆਚਾਰਾਲੁ ਅਨੁੰ
ਨਿਰੁਪਠੁਠੁਗੰ.

ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੁਠੁਰੁਵਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀਨ
ਠਰੁਵਾਠੁ, ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁ ਅਦੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਨਨ ਮਰੁਣਾਲ ਭਠੁੰ
ਠੁਡੀਚੀਵੇਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥ 19॥ 50॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨੁਠੁ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਲੋਕੁਕੋਰਿਕਲੁ ਠੀਰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਪਾਰਮੁਨੇਨ ਠਾੰਠਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਠੁਕੁਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਦੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਵਸੁਠੁੰਦੀ
ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁਠੁਗਾ ਦੇਵੁਨੀਠੁਠੁ ਅਨੁਸੰਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥

ఓ' నా కరుణామయుడైన గురువా, లోకసంపద, శక్తి యొక్కభాంతికరమైన నాటకాలు మీరు మీ దయను ఎవరిపై చూపిస్తారో దానిపై ప్రభావం చూపవు.

ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥

ఓ' దేవుడా, నేను ఆధ్యాత్మికంగా మనుగడ సాగించడానికి మరియు మీ ఈ భక్తుడి ప్రయత్న విజయవంతం కావడానికి వీలుగా ననుభూడా మీ పేరుతో ఆశీర్వదించండి. || 1||

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੁਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸ਼ੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥

ఒక రాజ్య అనిశ్చాఖ్యలను, ఆనందాలను పొందినట్లు, భగవంతుణ్ణి సర్వించి, తన పాటలను పాడటం దాట్లా శాశ్వతమైన ఆనందానిష్ఠాంధుతాడు.

ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥

ఓ నానక్, ఆ భక్తుడి అనిష్ఠనులు నెరవేరాయి, సృష్టికర్త ముందుగా నిర్ణయించిన నామ బహుమతి ఎవరికి ఉంది. || 2|| 20|| 51||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥

సరోస్థత దేవుడు ఎల్లపుణ్ణు తన భక్తులను చూసుకునాళ్లు.

ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੁਲੇ ਉਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

అపవాదులు భక్తులను ఎదురోళైవు మరియు తొలగించబడతాయి, పనికిరానివిగా మారడం వల్ల వారు గాలికి ఎగిరిపోతారు. || 1|| విరామం||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥

నేను ఎకథ చూసినా, దేవుడు అకథ నివసిస్తూ ఉండటానిష్ఠాను చూస్తాను మరియు ఎవరూ అతనితో పోటీ పడలేరు.

ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥

ఎవరైతే దేవుని భక్తులను అగౌరవపరచినా తక్షణమే ఆధ్యాత్మికంగా నాశనమై పోతుంది. || 1||

ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਸ੍ਰੋਸ਼ੀਕਰ੍ਤ-ਦੇਵੁਡੁ, ਅਤਨਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿਵਿ ਮਰਿਯੁ ਏਵਰਿ ਸ੍ਰੋਸ਼ੀਕੀ
ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਲੇਵੁ, ਅਤਨਿ ਭਕ੍ਤੁਲ ਰਕ੍ਤਕੁਡੁਗਾ ਮਿਗਿਲੀਘੋਤਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕ੍ਤੁਲਨੁ ਰਕ੍ਤਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤੰਗਾ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੋਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਅਪਵਾਦੁਲਨੁ ਤਰਿਮਿਕੋਠਾਡੁ. ॥ 2॥ 21॥ 52॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਠੋਮਿਠੁਵ ਲਯ, ਪਰੁਲ:

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸ਼੍ਰਮਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੇ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਮੀ
ਭਕ੍ਤੁਡੀ ਕੀ ਨਾਮੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਪ੍ਰਦਾਨੰ ਚੋਯੰਡੀ.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕ੍ਰੁਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਕ੍ਰੋਪ ਯੋਕ੍ਰਮਾਪੁਨੁ ਊੰਚੀ, ਨਨੁਪੁਪੰਚ ਦੁਰਠੁਦ੍ਰੰਗੁੰਡਾ
ਤੀਸੁਕੁਵੋਭੁਡੀ; ਮੀ ਮੁਠੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡੰ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਬਾਵਿ ਨੁੰਡੀ
ਨਨੁਖੁਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੁਰੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਕਾਮਮੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ ਵੰਠੀ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਚੇ ਗੁਠੀਵਾਰੁ,
ਵਾਰੁ ਲੋਕ ਸੰਪਦਲ ਬੰਧਾਲਲੋ ਬੰਧਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ; ਵਾਰਿ ਸ਼ਰੀਰਾਲੁ ਪੁਰੀਗਾ
ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਚੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਬਡੁਠਾਯੁ.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੁਰੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਪੁਏਵਰੁ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕ੍ਤਿੰਚਲੇਰੁ; ਮੀ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ ਊੰਠਾਰਿ
ਰਕ੍ਤਕੁਡੁਏਨ ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰਿਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠਿੰਚਮਨਿ ਪ੍ਰੋਠਠੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥

ਪਾਪੁਲਨੁ ਵਿਮੋਚਿੰਚਿਨਵਾਡੁਨੁ, ਅਨਿਠੁਠੁਵੁਲਨੁ, ਪ੍ਰਾਣੁਲਨੁ ਰਕ੍ਤਿੰਚਿਨਵਾਡੁਨੁ,
ਵੇਦਪਠਨਮੁ ਚੋਸਿਨਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਮੀ ਪਰਿਮਿਤਿਨਿ ਕਨੁਗੋਨਲੇਕਘੋਯਾਰੁ.

ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥

ఓ' దేవుడా, సద్గుణాలు మరియు శాంతి యొక్క సముద్రం, ఆభరణం లాంటి సుగుణాలకు మూలం మరియు మీ భక్తుల ప్రేమికుడు; నానక్ పాడుతున్నాను మీ ప్రశంసలు. ॥ 2॥ 1॥ 53॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥

దేవుని నామముపై ధ్యానము ఎల్లపుఱ్ఱూ మనకు ఇకఱ్ఱ మరియు తరువాత శాంతిని అందిస్తుంది; మనం ఎల్లపుఱ్ఱూ దేవుణ్ణి ప్రేమపూరకమైన భక్తితో గుర్తుంచుకోవాలి.

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గత జనన యొక్క వేసిన వికారమైన విసర్థనాలు పవిత్ర సంఘంలో చేరడం దాఱ్ఱా తుడిచివేయబడతాయి, ఆధాఱ్ఱిక్రంగా చనిపోయిన వక్తి కూడా పునరుత్తేజం పొందుతారు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਰਾਜ ਜੇਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥

ఆధాఱ్ఱిక్రజ్ఞాని అయిన ప్రజలు శక్తి మరియు యవధం దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టాయని, మరియు ప్రపంచ సంపద యొక్క పేమ గొప్ప దుఃఖం అని చెబుతారు.

ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥

చాలా అదృష్టవంతుడు మాత్రమే దేవుణ్ణి సర్పించుకోవాలనే ఆశ మరియు తీవ్రమైన కోరికతో మరియు అతని ప్రశంసలను పాడాలనే కోరికతో ఆశీరధించబడుతుంది. ॥ 1॥

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥

ఓ' వర్పించలేని, అర్థం కాని దేవుడా, మీ శరణాలయంలో ఉనవ్ఱారిని రక్షించడానికి మీరందరూ శక్తివంతులు; మీ పేరు పాపుల యొక్క గ్రక్షకుడివి.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥

ఓ' హృదయాల అంతఃజ్ఞాని, నానక్ యొక్క గురువా, మీరు నా పరిపూర్ణ గురు-దేవుడిలో నా సరస్థులు. ॥ 2॥ 2॥ 54॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ॥

దేవుని నిషఖ్మమైన నామముయొక్కపేమతో మనసుస్సిండి ఉంది,

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥

ఏ రకమైన భయంకరమైన ఆందోళనలకు ఇబ్బంది పడరు. ॥ 2॥

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ॥

ఓ' నా మిత్రమా, గురు సాంగత్యంలో దుర్గుణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రానిహితవచ్చు

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥

కాబట్టి నిరభయుడైన దేవుని నామమును ప్రేమపూర్వకంగా ధ్యానించండి. ॥ 3॥

ਪਰ ਧਨ ਦੇਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥

ఇతరుల సంపదను దొంగిలించని వాడు మరియు చెడు చర్యలకు పాలథ్ఠడు,

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥

భయంకరమైన మరణం యొక్కదైయ్య అతని దగ్గరకు కూడా రాదు. ॥ 4॥

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥

దేవుడు స్వయంగా భయంకరమైన కోరికలను తీరుస్తుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥

ఓ' నానక్, ప్రజలు దేవుని ఆశ్రయం కోరడం దాట్లా ఆ దుర్గుణాల నుండి రక్షించబడతారు. ॥ 5॥ 1॥ 55॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

తన నాలుకతో, మెదడుతో, మనసుతో దేవుని నామాన్నిచర్చించే వాడు, మాయ నుండి తనను పూర్తిగా సంతోషించిన నిజమైన భోజనాన్నితీసుకునట్లు భావించాడు. ॥ 1॥

ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా మిత్రమా, పరిశుద్ధ సంఘంలో దేవుని నామమును ధాణ్ణించండి; ఇది నీతిమంతమైన జీవము, సతమైన జీవము మాత్రమే. ॥ 1॥ విరామం॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥

ఎపుడ్లూ భగవంతుని స్తుతి గానానిచ్చేసే వాడు అసంఖ్యాకమైన అందమైన దుస్తులు ధరించినట్లు భావిస్తాడు. ॥ 2॥

ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਚੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥

తన హృదయంలో భగవంతునితో కలయిక మార్గానిర్దుశక్తూనం చేస్తూ, ఏనుగులు, రథాలు మరియు గుర్రాలను సాథీ చేస్తున్నట్లుగా అనుభవిస్తున్నాడు. ॥ 3॥

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥

తన మనస్సు మరియు హృదయంలో దేవుని నిషితమైన పేరును ధాణ్ణించినవాడు,

ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥

ఓ నానక్, ఆ భక్తుడు ఆనందానినిధి అయిన దేవుణ్ణి గ్రహించాడు. ॥ 4॥ 2॥ 56॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, ఐదవ గురువు:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, గురు మాటలు ఆతఱు విముక్తి కలిగించేవి,

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఒక వణ్ణిని ప్రపంచ-మహాసముద్రమైన దుర్గుణాల గుండా క్షణంలో తీసుకువెళతారు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥

ఎవరో ఆచారబద్ధమైన క్రియలకు ప్రేమికుడయ్యాడు, మరికొందరు పవిత్ర తీర్థమందిరాల్లో సాఫ్లం చేస్తూనే ఉన్నారు;

ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥

కానీ దేవుని భక్తులు ఎల్లపుడ్లూ నామాన్నిపేమపూరక భక్తితో ధాణ్ణిస్తారు. ॥ 1॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥

సరణ్ణుడు, లోకబంధాలను ఛేదించగల సమర్థుడు అయిన ఆ గురు-దేవుడిని భక్తుడు నానక్ ధాణిస్తాడు. || 2|| 3|| 57||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ దేవుడా, మీ కోసం మీ భక్తుల ప్రేమ ఏ విధంగానూ విచిన్నత కాకపోవచ్చువారు ఎల్లపుణ్ణూ తమ జీవనశైలిని నిషక్ష్మంగా ఉంచుతారు. || 1|| విరామం||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥

ఓ' నా మిత్రులారా, అహానిహిరూఖించగల సామర్థ్య ఉన్నదేవుడు, వారి జీవితం, శాస్త్ర, మనసు, మురియు సంపద కంటే భక్తులకు మరింత ప్రీయమైనవాడు. || 1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥

ఇది మాత్రమే నానక్ యొక్కపార్థన, అతను దేవుని నిషక్ష్మమైన పేరుతో నిండి ఉండవచ్చు|| 2|| 4|| 58||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ್ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥

అడవిలో ఎందుకు వెతుకుతూ వెళతారు?

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੋਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆ దేవుడు, అనిష్టోట్లా ఉన్నప్పటికీ ఎల్లపుణ్ణూ ప్రపంచ వభహారాల నుండి వేరుచేయబడ్డాడు, ఎల్లపుణ్ణూ మీతో ఉంటాడు. || 1|| విరామం||

ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥

పుష్యలో పరిమళం, అద్దంలో ప్రతిబింబం ఉన్నట్లే,

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥

అదే విధంగా దేవుడు అందరిలో నివసిస్తాడు; ఓ సహోదరులారా, ఆయన మీ హృదయంలోనే ఆయనను శోధించండి. || 1||

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੇ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥

ప్రతి విషయంలోనూ, మీలోను, బయటా ఒకే ఒక్కదేవుడు ఉన్నాడనే విషయాన్ని గురు ఈ అవగాహనకు ఇచ్చాడు.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥

భక్తుడు నానక్ చెప్పాడు, మనస్సునుండి సందేహం యొక్కనాచు ఒకరి సత్యత సీఠ్యులెలియకుండా పోదు. || 2|| 1||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, తొమిభ్రవ గురువు:

ਸਾਧੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥

ఓ' సాధువు ప్రజలారా, ఈ ప్రపంచం సందేహంతో మోసపోయింది.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੇਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

భగవంతుడిని సమించుకునే బదులు, యావత్ ప్రపంచం మాయ ప్రేమతో నిమగ్నమై ఉంది, అది తనకు తాను అముఖ్యనట్లు. || 1|| విరామం||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥

ఈ ప్రపంచం మొత్తం కుటుంబం (తల్లి, తండ్రి, సోదరుడు, కుమారుడు, భార్య పట్ల ప్రేమలో చిక్కుకుంది.

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥

ಇದಿ ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ಯುವತ, ಸಂಪದ ಮರಿಯು ಕੀਰಿ ಯುಕ್ತಪುಷ್ಪು ಗರಣ್ಣ ಮತ್ನುಲೊ
ಊಂಟುಂದಿ. || 1||

ਦੀਨ ದਇਆਲ ಸਦಾ ದುਖ ಬੰಜನ ತಾ ಸಿਉ ಮਨੁ ਨ ಲಗಾನಾ ॥

ಸಾತಿಕ್ಷುಲ ಪಲ್ಲ ದಯಚೂಪಿ, ಎಲ್ಲಪುಷ್ಪಾ ದುಃಖಾಲನು ನಾಶನಂ ಚೆಸೆ ಆ ದೆವುನಿకి
ಪ್ರಜಲು ತಮ ಮನಸುಱುನು ಅತುಕೊಠು.

ਜਨ ನಾನಕ ಕੋਟನ ಮੈ ਕਿನਹು ಗುರಮುಖಿ ಹೊਇ ಪಛಾನಾ ॥੨॥੨॥

ಗುರುಕೃಪವಲನ ಭಗವಂತುನಿ ಗ್ರಹಿಂಚಿನದಿ ಲಕ್ಷಲಾದಿಮಂದಿಲೊ ಅರುದನದಿ
ಮಾತ್ರಮೆ ಅನಿ ಭಕ್ತುಡು ನಾನಕ್ ಅಂಟಾಡು. || 2|| 2||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰಾಗ್ ಧನಶ್ರೀ, ತೊಮಿಠೊ ಗುರುವು:

ਤਿਹ ਜੋಗੀ ਕਉ ਜੁಗಾತಿ ਨ ਜಾನਉ ॥

ಯೋಗಿకి ನೆತಿವಂತಮನ ಜೆವನ ವಿಧಾನಂ ತೆಲಿಯದು,

ਲੋಬ ਮೊಗ ಮಾਇਆ ಮಮತಾ ಫುನಿ ಜಿಹ ಘಟಿ ಮಾಗಿ ಪಛಾನਉ ॥੧॥ ರಹಾਉ ॥

ಎವರಿ ಪೂದಯಂಲೊ ನೆನು ದುರಾಶನು, ಲೊಕ ಸಂಪದಪಲ್ಲ ಪ್ರೆಮನು ಮರಿಯು
ಭಾವೊದೊ ಅನುಬಂಧಾಲನು ಗುರಿಸ್ತಾನು. || 1|| ವಿರಾಮಂ||

ਪਰ ನಿੰਦಾ ਉಸਤತಿ ನਹ ಜಾ ಕೈ ಕೆಚನ ಲೊಹ ಸಮಾನೆ ॥

ಇತರುಲನು ದೂಷಿಂಚನಿ ಲೆದಾ ಪೊಗಡ್ಡುಕು ಪಾಲಠ್ಠನಿ ವಕ್ಷಿ; ಬಂಗಾರಂ, ಇನುಮು ಒಕೆ
ವಿಧಂಗಾ ಭಾವಿಂಚಿನಟ್ಟುಗಾ ಶ್ರೇಯಸುಸ್ತೊದಾ ಪೆದರಿಕಂ ಅತನಿకి ಎಲಾಂಟಿ ತೆಡಾನು
ಕಲಿಗಿಂಚವು.

ਹರಖ ಸೊಗ ತೆ ರಹೆ ಅತೀತಾ ಜೋಗಿ ತಾಹಿ ಬಖಾನೆ ॥੧॥

ಅತನು ಆನಂದಂ ಮರಿಯು ದುಃಖಾನಿకి ಅತೀತಂಗಾ ಊಂಟಾಡು ಮರಿಯು ನಿಜಮನ
ಯೋಗಿ ಅನಿ ಪಿಲವವಚು|| 1||

ਚೆಚಲ ಮನು ದಗ ದಿಸಿ ಕਉ ಧಾವತ ಅಚಲ ಜಾಹಿ ಠರಗಾನೆ ॥

ಈ ಆಕಸಿಕ್ಶ ಮನಸುಸ್ತೊತ್ತಂ ಪದಿ ದಿಶಲಲೊ ತಿರುಗುತಾ ಊಂಟುಂದಿ, ದಿನಿನಿ
ಶಾಂತಪರಚಾಲಿ ಮರಿಯು ನಿರೊಧಿಂಚಾಲಿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇ ਜੇ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ॥੨॥੩॥

ਨਾਨਕ ਚੋਖਾਰੁ, ਏ ਏਕੀਓ ਏਵਰੀਕੀ ਟੇਲੁਸੁ, ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ ਪਿੰਦਾਲਨੀ
ਨਿਰ੍ਹਯਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦੀ. ॥ 2॥ 3॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਧਨਸ਼ੀ, ਟੋਮਿਠੀ ਗੁਰੁਵੁ:

ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥

ਭਉਠੁ, ਨੇਨੁ ਏਟੁਵੰਠੀ ਪੁਰਯੁਠਾਠੁ ਚੇਯਾਲੀ?

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੇ ਸੰਸਾ ਚੁਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੀਨੀ ਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁ ਯੋਕੁਠੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਂਦੋਲਨ ਟੋਲਗਿੰਚਬਡਵਚੁ
ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪੁਰੰਚ-ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਠਾਟਵਚੁ॥ 1॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੇ ਨ ਕੀਨੇ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥

ਏ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਠਾਨਿ ਆਂਦੁਕੁਨ ਚੁਰੁਵਾਠ, ਨੇਨੁ ਏਲਾਂਠੀ ਮੰਚੀ ਪਨੀ ਚੇਯਲੇਦੁ;
ਅੰਦੁਵਲੁ ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਭਯੰਪਡੁਤੁਨਾਠੁ.

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਨਾ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ, ਮਾਟਲੁ ਲੇਦਾ ਆਲੋਚਨਲ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਲੇਦੁ,
ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ ਏ ਵਾਸੁਵੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਆਂਦੋਲਨ ਚੇਂਦੁਠਾਨੁ. ॥ 1॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥

ਗੁਰੁਬੋਠਲੁ ਵਿਨ ਚੁਰੁਵਾਠ ਕੂਡਾ ਨਾਲੋ ਆਠਾਠਿਠੁ ਝਾਨੰ ਬਾਗਾ ਲੇਦੁ; ਨੇਨੁ ਏਕ
ਜੰਤੁਵੁਲਾਗਾ ਨਾ ਬੋਠੁਨੁ ਨਿੰਪੁਠਾਨੇ ਊਂਟਾਨੁ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ

॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੪॥੯੩॥

ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਅੰਟਾਡੁ: ਏ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕੁਮਾਪਠ ਯੋਕੁਠੀ ਸਹਾਜ ਸਠਾਵਾਨੀ
ਸਮੁਠੀਸੁਨੇ ਪਾਪਿਨੀ ਨੇਨੁ ਪੁਰੰਚ ਦੁਰ੍ਹਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਏਦਗਲਨੁ.॥ 2॥
4॥ 9॥ 9॥ 13॥ 58॥ 4॥ 93॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠਠੇਵੁਡੁ, ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਠ ਗੁਰਿੰਚਬਡਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਰਾਗ ਧਨਸਾਰੀ, ਮੋਹਿਦੀ ਗੁਰੂਵ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਅਘਪਦੁਲੁ:

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੁਰੇ ॥

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੇਵੁਨੀ ਸੁਤਿ ਯੋਕਭਿਲੁਵੈਨ ਪਦਾਲ ਵੰਠੀ ਆਭਰਣਾਲਠੋ ਨਿੰਡਿਨ
ਸਮੁਦ੍ਰਮ ਵੰਠੀਦੀ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਾਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਖੁਲੁ ਨਾਮੰ ਯੋਕਭਿਲੁਵੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਸੇਕਰਿਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ
ਨੁੰਡੀ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰ ਵੇਲਠੁ.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਹਿ ਪੁਭ ਭਾਵੈ ॥

ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰ ਯੋਕਭਿਲੁਵੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀਸੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਭਦੀ ਦੇਵੁਨੀਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਸੁੰਦੀ.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਹਾਂਸਲਾਂਠੀ ਸਿਖੁਲੁ ਗੁਰੂਵੁ ਸਾਂਗਠਲੋਂ ਤਨ ਆਠਠੁ ਯਯਮਾਨੀ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠੀ
ਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠਰਹਿਸ਼ਾਡੁ, ਗੁਰੂਵੁਨੁ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਸਦੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨੀਘਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਅਭਠੁ
ਸਾਠੁਵੁਲ ਵਠਕੁ ਵੇਲਠੁੰ ਚਕ ਚੁਰਦਲੋਂ ਸਾਠੁੰ ਚੇਸੁਨ ਚੌਰਾਠੁਨੈਨ ਕ੍ਰੇਨ ਵੰਠੀਦੀ,

ਕੀਚੜਿ ਤੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੀ ਦੁਰੁਠਾਲ ਮੁਰੀਕੀ ਕੋਠੁਕੁਠੋਕੁੰਡਾ, ਭਦੁਲੁਗਾ
ਅਤਨੁ ਚੁਰਦਲੋਂ ਮੁਨੀਗਿਠੋਨੁਕ੍ਰੇਨ ਵੰਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਭੰਠਾਲ ਯੋਕਠੁ
ਮਰਿੰਠ ਮੁਰੀਕੀਠੋਂ ਤਨਨੁ ਠਾਨੁ ਪੁਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਖੁਲੁ ਯਾਗ੍ਰਠੁਗਾ ਆਲੋਚਿੰਚਿਨ ਠਰਾਠੁ ਭੀਵਿਠਲੋਂ ਚਕ ਅਡੁਗੁ ਵੇਸ਼ਾਡੁ.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੇਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

ਦੁਠਦੁਠਾਠੀਘਿਡਿਚਿਪੇਠੀ, ਅਤਨੁ ਰੁਪੰ ਠੇਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੁਡੁ ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮੰਲੋਂਨੀ ਆਨੰਦਾਨੀਚੁਚਿ ਚੁਡਡੰ ਦਾਠਾ ਆਯੰਨ ਨਾਮਾਨੀ
ਠਿੰਦੁਠਾਡੁ, ਅਦੀ ਆਯੰਨਨੁ ਦੁਰੁਠਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੁੰ ਚੇਸੁੰਦੀ.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥

ਗੁਰੁవు ਅਤਨਿ ਖੁਰਖੀਂਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੰ ਯੋਯੁਕੁ
ਰੋਂਡੁ ਮੁਗਿੰਪੁਕੁ ਵਚਾਯੁ. ॥ 2॥

ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੇਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਹਾਂਸ ਕੋਲਨੁ ਨੁਂਡਿ ਦੁਰੰਗਾ ਵੇਲਫੁਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸਿਖੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਨੁਂਡਿ
ਦੁਰੰਗਾ ਵੇਲਫੁ.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁ ਮੈਨ ਭਕਤਿ ਆਰਾਧਨ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸਮਤੁਕੰਲੋਂ ਵਿਲੀਨੰ
ਚੇਂਨਾਡੁ.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥

ਹਾਂਸ ਕੋਲਨੁਲੋਂ ਠਨਠੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸਿਖੁਠੁ ਸਧੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ
ਏਕਠੁਗਾ ਠੰਟਾਡੁ.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥

ਸਿਖੁਠੀ ਠ ਆਧਾਠਿਠੁ ਸਿਠਿ ਵਰੁਠਨਾਠੀਠੰ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰੀ ਮਾਟਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਏਕਠਾ,
ਆ ਠਰਾਠਾ ਗੋਰਵਾਨਿਠੁ ਠੰਦੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥

ਅਕਠੁ ਮਨ ਦੇਵੁਡੁ ਯੋਗੀਲਾ ਲੋਠੈਨ ਮਾਯ ਗੋਲੰਲੋਂ ਕੂਰੁਠੁਠਾਡੁ.

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੇਉ ਕੈਸੇ ॥

ਅਠਡੁ ਮਗਵਾਡੁ ਕਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਠਡੁ ਸੁੰਨੀ ਕਾਡੁ; ਏਵਰੈਨਾ ਆਯਨਨੁ ਏਲਾ
ਵਰੁਠੰਚਗਲਰੁ?

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥

ਵਿਸ਼ਠੁ ਮੋਠੰ ਅਠਨਿ ਦਿਵਠਾੰਠੀਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਠੰਦੀ.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥

ਦੇਵਦੁਾਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਯੋਗੁਡੁ ਆ ਸਾਸਠੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਠੁ ਠੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 4॥

ਆਨੰਦ ਮੁਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਨੰਦਾਨੀਕੀ ਮੂਲੰ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸਠੁਠੁਠੁਲ ਮਠੁਠੁ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥

ಆಯನನು ಧಾನ್ಯಿಸ್ತು, ಆಯನ ಸದ್ಗುಣಾಲನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಂಚಡಂ ದಾತ್ವಾ, ಗುರುವು ಅನುಚರುಲು ಆಧಾತ್ಮಿಕ ಸಮತುಕಂಲೊ ಊಟಾರು.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥

ದೇವುಡು ತನ ಭಕ್ತುಲ ಭಕ್ತಿ ಆರಾಧನನು ಮರಿಯು ವಾರಿ ಭಯಾಲನು ನಾಶನಂ ಚೆಸ್ತಾಡು.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮಿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥

ಅಹಾನಿನ್ನಿರಾಖಿಂಚಡಂ ದಾತ್ವಾ ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚಿ ನੀತಿಮಾರ್ಗಂಲೊ ಒಕ ಅಡುಗು ವೆಸ್ತಾಡು. ॥ 5॥

ਅನਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤಾਏ ॥

ಒಕರು ಲೆಕಫೇನನ್ನಿಷ್ಠತರ ಪ್ರಯತ್ನಾಖು ಚೆಸ್ತಾರು, ಕಾನಿ ಮರಣ ಭಯಂ ಇಪ್ಪಿಕ್ಕಿ ಅತನ್ನಿ ಹಿಂಸಿಸ್ತುಂದಿ,

ਮਰਣੁ ಲಿಖಾਇ ಸೆಡಲ ಮਹಿ ಆಏ ॥

ಎಂದುಕಂಲೆ, ಅಪ್ಪಿಕ್ಕೆ ತನ ವಿಧಿಲೊ ವ್ರಾಯಬಡಿನ ಮರಣಂತ್ಲೊ ಀ ಪ್ರಪಂಚಂಲೊಕ್ಕಿ ವಚಾರ್ಥು.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥

ಈ ਅਮੂਲਯਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਧੁਰਧੁਰਦਫ਼ੁਲ੍ਲੋ (ਲੋਕ ਸੰਪਦਪੱਲ ਪ੍ਰੇਮ) ਵ੍ਯਧਾ ਚੋੜਾਏ.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥

ਅਤਨੁ ਤਨ ਸਾਠਿ ਤੇਲਿਯਦੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹਾਲਠੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ, ਅਤਨੁ ਬਾਧਠੋ ਏਠੁਠਾਏ. ॥ 6॥

ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥

ਏਲ੍ਲਪੁਠੁਠਾ ਏਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਚਦੁਵੁਠੁ, ਵਿੰਟੁ ਠੁੰਠਾਏ,

ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥

ਲੋਕਪੁ ਮਧੁਠੁ ਅਯਿਨ ਏਵੁਠੁ, ਤ੍ਯੁਠਿ, ਵਿਸ਼ਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਸ਼੍ਰਯਠੋ ਅਤਨਿਨਿ ਅਸ਼ੀਰਠਿਠਾਏ.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰਠੁ, ਨੀਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਠੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਹ੍ਯੁਦਯਠੋ ਪ੍ਰਿਠੁਪਰਚਬਠੁਠਾਏ,

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥

ਮਨਸੁਨ੍ਯਾਲ੍ਯ (ਠੁੰਠੁ) ਅਧਾਠਿਠੁ ਪ੍ਰਿਠਿਕਿ ਅਲਵਾਠੁ ਪਠਿਠੈ. ॥ 7॥

ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥

ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਮੁਰਿਕਿ ਨਿਤ੍ਰਏਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰ ਕਾਵਠੰ ਦਾਠੁ ਨਿਸ਼ਕ੍ਸ਼ੰਗਾ ਮਾਰਿਨ ਵਸ਼ੀ ਮਨਸੁਨੁ ਅੰਠਦੁ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚਠੰ ਦਾਠੁ ਅਤਨਿ ਲੋਕ ਭਯੰ ਮਰਿਯੁ ਸੰਦੇਹੰ ਠੋਲਗਿਪ੍ਰਿਠਾਏ.

ਸੁਰਤਿ ਮੁਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੁਪੁ ॥

ਅਸਮਾਨਮੁਨਿ ਸਾੰਦਰ੍ਠੁਪਮੁਨਿ, ਕਾਲੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰਠੋ ਏਵਰਿ ਠੁੰਠਿ ਠੁੰਠੋ ਅਤਨੈ ਏਵੁਠੁ,

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੁਪੁ ॥੮॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਅ ਨਿਤ੍ਰਏਵੁਨਿ ਨੁੰਠਿ ਨਾਮੁ ਠੁੰਠੁਕ੍ਰਮੁਮੁਠਿਨਿ ਵੇਠਾਏ ॥8॥1॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਮੋਦਣੀ ਗੁਰੂਵੁ:

ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਸਹਾਜਮੈਨ ਸਮਤੁਕਾਂਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਐਕਠੁ ਅਯਿਨ ਵੱਠੀ ਨਿਜੰਗਾ
ਅਮੋਦਿੰਚਬਡਾਡੁ.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥

ਅ ਵੱਠੀ ਅਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਚਨਿਠੋਂਡੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣਾਲ ਦਾਠ੍ਰਾ
ਵੇਠੁਠੁ.

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਭਕੁਡੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿਠੋਂ ਲੀਨਮੈ ਠੁੰਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਟੁਵੰਠੀ
ਭਕੁਡਿਠੋਂ ਦੇਵੁਡੁ ਵੱਠੁਮਯਾਠੁ.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ਅ ਭਕੁਡੁ ਏਕਠੁ ਚੁਸਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਠਪਠੁਮੁਰੋਵਰਿਨੀ ਚੁਡਡੁ.॥ 1॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲ ਦਾਠ੍ਰਾ ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਮਨੰ ਅਟੁਠੁਠੁਠੁ
ਅਧਾਠੀਠੁ ਠੋਦਾਨੁ ਠੋਂਦੁਠਾਮੁ,

ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਮਹਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਠੁਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਕੁੰਡਾ, ਅਨੁਸਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਮਨੰ
ਅਧਾਠੀਠੁੰਗਾ ਮਰਣਿਸੁਠਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਜਨਨ ਮਰਣ ਚਕੁਰਾਲਠੋਂ ਠਡਠਾਮੁ. ॥ 1॥
ਠਾਠੋਂ॥

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥

ਮਿਮੁਲੀਠਾਠੁਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਦੁਠੁਮੈਨ ਨਮਠੁੰ ਕਲਿਗਿੰਚੈ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਮਾਠੁਰਮੈ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੰਡੀ.

ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥

ਵਠਿੰਠਲੇਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਚੈਸਿ, ਦੋਵਵਾਕਠੁਮੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਨਿਨੁਠੁਕੰ
ਚੈਸਿਨਵਾਡੁ.

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕੁਲੁ ਸਠਾਠੀਕੀ, ਅਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡੰ ਠਪਠੁਮੁਰੋ ਮੁਠੁਮੈਨੁ ਪਨਿ
ਠੰਡਦੁ;

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥

ਵੀਰੁ ਨਿਤਯਦੇਵੁਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਸਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਗੁਰੁਮੁਕੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 2॥

ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥

ਤਨ ਮਨਸੁ ਸੁਖਰੀਰਲੋਨੇ ਊਂਡੀ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਵੇਂਟ ਨਡਵਨੀ ਵਕ੍ਰੀ, ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ
ਤਨ ਮਨਸੁਯੋ ਵਕ੍ਰਮਵੁਤਾਡੁ.

ਸੇ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥

ਨਿਤਯਦੇਵੁਣੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਆਯਨ ਆਯਨਠੋ ਕਲਿਸਿਓਯਾਡੁ.

ਸੇਵਕੁ ਪੁਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥

ਓ ਭਕੁਡੁ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਊਂਟਾਡੁ,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥

ਪਰਿਪੂਰੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੇਵਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਆਯਨਨੁ ਭਗਵੰਤੁਡੀਠੋ ਏਕੰ
ਚੇਂਸਾਡੁ. ॥ 3॥

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥

ਤਨ ਸਯੁੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਗੁਰੁਦਾਠਾ ਤਨ ਦੁਖਿੰਨੀ ਚੁਪਿਸਾਡੁ, ਆਯਨ ਸਯੁੰਗਾ
ਮਨਲਨੁ ਗਮਨਿਸਾਡੁ.

ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥

ਮੋਂਡੀ ਮਨਸੁਯੋ ਗਾਨੀ, ਵਿਵਿਧ ਮਤ ਪਰਮੈਨ ਦੁਸੁਲ ਵਲੁ ਗਾਨੀ ਆਯਨ
ਸੰਠੋਪਿੰਚਡੁ.

ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰਾਲਨੁ ਰੂਪਿੰਦਿੰਚੀ, ਨਾਮੰ ਵੰਠੀ ਅਦੁਠਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨੀ
ਵਾਠੀਲੋ ਨਿੰਪਿੰਚ ਦੇਵੁਡੁ;

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਮ ਮਨਸੁਯੁ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕ੍ਰੀ ਆਰਾਧਨਠੋ ਜਤਚੇਂਸਾਡੁ. ॥ 4॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲਹਿ ਚੇਟਾ ਖਾਹਿ ॥

ਮਰਿੰਤ ਏਕੁਭਗਾ ਲੋਭਨਾਲਨੁ ਅਧਯੁਨੰ ਚੇਂਯਡੰ ਦਾਠਾ ਪ੍ਰਯਲੁ
ਅਹੰਕਾਰੰਠੋ ਊਂਟਾਰੁ, ਦੇਵੁਣੀ ਗੁਰੁਮੁਕੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਆਧਾਠੀਠ ਨਯਾਲਨੁ
ਅਨੁਭਵਿੰਚਡੰ ਮਰਚਿਓਤਾਰੁ.

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ఓ' దేవుడా, ఎవరి యెదుట నేను నినుస్తుతింపగలను గాక

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥

ఎందుకంటే మీరు తప్పనోను మరెవరినీ చూడను.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥

ఓ దేవుడా, నీ ఇష్టము వచివుట్లు ననుభవీ చిత్తము క్రింద ఉంచుము,

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥

తదాత్థా నానక్ సహజంగా ప్రేమతో మీ ప్రశంసలను పాడవచ్చు||8|| 2||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి మెట్లా, ఆరవ లయ, అష్టపది:

ਜੇ ਜੇ ਜੁਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥

మానవ జీవితం అదృష్టం దాత్తా సీక్తరించబడుతుంది, కానీ ప్రపంచంలో జనించిన వారు ప్రపంచ సంపద ప్రేమలో చికుక్తుపోతారు.

ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧੁ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

ఓ' నా గురువా, నేను మీ మద్దతుపై ఆధారపడుతున్నాను, మీ సహాయాన్ని విస్తరించండి మరియు మాయ బంధాల నుండి ననుభక్షించండి; నీ కృపను అనుగ్రహించి, ననుభూరాధిపతియైన దేవునితో ఐకం చేయండి. || 1||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

నేను లెకభైననిజునల్ గుండా తిరుగుతున్నాను, కానీ జనన మరియు మరణ చక్రం నుండి తప్పించుకోవడానికి నాకు మార్గం దొరకలేదు.

ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా గురువా, ఇప్పుడు నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను మరియు నేను మీ బోధనలను అనుసరిస్తాను; దయచేసి దేవునితో ఐకం కావడానికి మార్గం చెప్పండి.|| 1|| విరామం ||

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥

ਨੇਨੁ ਅਸੰਭਾਝਮੈਨ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਚੇਸ਼੍ਟਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਠਨੁਪਪਚ
ਸੰਪਦ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਸੁ ਠਟਾਨੁ; ਨਾ ਜੀਵਿਤਮੰਠਾ ਨਿਰੰਠਰੰ ਠਡੁਸੁ
ਗਡੁਪੁਠੁਨਾਠੁ, "ਨਾਦਿ, ਨਾਦਿ" ਅਨਿ

కెఱి ఁసె రె కెఱి సీతు మెరి లాఱి సగల చింత ఠాకుర సిఱి మెరా రంగు లాఱి ॥౨॥

అటువంటి గురుదేవులను కలుసుకోవాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. అతను నా చింతను తొలగించి, దేవునిపట్ల ప్రేమతో ననుభవింపవచ్చు. 2||

పఱె రె సగల బెద నగ చుకై మన కెద ఱికు ఖిన్ న ధిరగి మెరె ఘర కె పంచా ॥

నేను అనివేదాలను చదివాను, ఇప్పటికీ దేవుని నుండి ప్రత్యేక గుర్తింపు యొక్క మనసు యొక్క భావం తొలగించబడలేదు, మరియు నా శరీరంలోని ఐదు ఐదు దుర్గుణాలు క్షణం కూడా శాంతింపజేయబడలేదు.

కెఱి ఁసె రె కరగతు చు మాఱిఆ కె రగతు ఱికు ఁమిత్త నామ మెరె రిఱి సీచా ॥౩॥

లోక సంపదవల్ల ప్రభావితం కాని, నామం యొక్క అదుర్తమైన మకరందంతో నా మనసును నింపే భక్తుడిని కలవాలనుకుంటున్నాను. 3||

కెఱె రె కిరథ నాఱె అఱిబుఱి మెలై లాఱె ఘర కె ఠాకుర ఱికు కిలై న మానై ॥

ఓ నా సేవ్హితుడా, ఒక వక్త్రీ తీర్థయాత్రా స్థలాలనిల్లిటిలో సాక్షం చేస్తే, అతని మనసు మురింత అహం తో మరకలు పడతాయి; మనసును గురువు అయిన దేవుడు, అటువంటి అభిరేషన్ల వల్ల కూడా కొంచెం కూడా సంతోషించడు.

కఱి పాఱి సాఱిసంగు రగి రగి సదా ఁనంఱి గిఱాన ఁజిని మెరా మన్ ఱిసనానై ॥౪॥

నేను సాదు గురు సాంగత్యంలో ఎప్పుడూ చేరగలను, దేవుని నామ ఆనందాన్ని ఆస్వాదిస్తాను, మరియు నా మనసు దైవిక జ్ఞానం యొక్క వైరువులో సాక్షం చేయవచ్చు.

సగల అసూమ కిని మన్ఱా నగ పకిని బిబెకగిని కెఱి ఱెఱె ॥

జీవితంలోని నాలుగు దశల విధులను నిర్వహించడం దాదాపు మనసు అధిష్టత జ్ఞానానికి లోనవదు; ఇది ఒక అజ్ఞాని తన శరీరానిష్ఠుడైపోవడం దాదాపు తన మనసును శుభ్రం చేసుకోవడం వంటిది.

కెఱి పాఱిఱె రె పురఖ బిఱాకా పారఖరమ కై రీగి రాకా మెరె మన కి కురమతి మలై ఱెఱె ॥౫॥

ఓ సహోదరుడా, (నేను అలా కోరుకుంటున్నాను), నా మనసు యొక్క దుష్ట-మేధస్సు యొక్క మురికిని నిరూపించగల దేవుని ప్రేమతో నిండిన ఒక దైవిక వక్త్రీని నేను కనుగొనవచ్చు. 5||

కరమ ధరమ చురకా నిమఖ న రెకె కరకా గరగి గరగి పఱె కగి న లెఱె ॥

మత ఆచారాలకు అనుబంధంగా ఉన్నట్టికీ ఒకక్షణం కూడా దేవుణ్ణి ప్రేమించని వక్త్రీ అహంతో నిండి ఉంటాడు మరియు ఈ ఆచారాలు ఏవీ ఉపయోగం లేదు.

ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕੇਉ ਨੇੜਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥

ಆ ಗುರುವುನು ಕಲಿಸೆವಾಡು ಅನಿಷ್ಟೋರಿಕಲನು ನೆರವೆರಗಲಡು, ಮರಿಯು ಎವರಿ ಕೃಪ ದಾಠ್ರಾ ಎಲ್ಲಪುಥ್ತು ದೆವುನಿ ಪಾಟಲನು ಪಾಡಾಡು; ಅರುದ್ದನ ಅದೃಷ್ಟವಂತುಲನ ಎವರೊ ಒಕರು ಮಾತ್ರಮೆ ಆಧಾಠ್ರಿಶ್ಚ ಜ್ಞಾನಂ ಗಲ ಕಳಠ್ರೊ ದೆವುಣ್ಣಿ ಪ್ರತಿಚೊಟಾ ನಿರೂಠ್ರಿಂಚುಕುಂಟಾರು. || 6||

ਮਨਹਠਿ ਜੇ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥

ಮುಂಡಿತನಮು ವಲನ ಆರಾಧಿಂಚುವಾಡು, ಅಂದುಲೊ ಏದಿ ದೆವುನಿ ಸನಿಥ್ಣಿನಿ ಲೆಕಠ್ರೊಕಿ ರಾಬಡದು; ಮಾಯಲೊ ಇಂಕಾ ಇರುಕುಠ್ರೊಯಿನಂದುನ, ಅತನು ಕ್ರೆನ್ ಲಾಗಾ ಧಾಠ್ರಂ ಚೆಸ್ತುನಠ್ರು ನಟಿಸ್ತಾಡು.

ਕੇਈ ਐਸੇ ਰੇ ਸੁਖਰ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥

ಅಲಾಂಟಿ ಆಧಾಠ್ರಿಶ್ಚ ಶಾಂತಿನಿ ಇಚೆವ್ಹಾರಿನಿ ನೆನು ಕಲುಸುಕೊಗಲಿಗಿತೆ, ವಾರು ನಾಕು ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿನಿ ಪರಿಂಚವಚು. ಅಪುಥ್ತು ಆಯನನು ಕಲುಸುಕೊವಡಂ ದಾಠ್ರಾ ನಾ ಆಧಾಠ್ರಿಶ್ಚ ಪ್ಠಿತಿ ಊನಠ್ರಂಗಳಾ ಮಾರವಚು. || 7||

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ರੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ಓ' ನಾ ಮಿತ್ರಲಾರಾ, ಸಾರಠ್ರಾ ಮುದ್ದನ ದೆವುಡು ಸಂತೊಪಿಸ್ತಾಡು, ಗುರುವು ಆ ವಠ್ರಿ ಯುಕ್ಕು ಪ್ರಪಂಚ ಬಂಧಾಲನು ಕತ್ತಿರಿಸ್ತಾಡು; ನಾ ಮನಸುಠ್ರುರುವಾಕಠ್ರೊ ನಿಂಡಿ ಊದಿ.

ਸਦਾ ಸਦಾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਏ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥

ನಿರಠ್ರುದ್ದನ ದೆವುಣ್ಣಿ ಗ್ರಹಿಂಚೆ ಓ ನಾನಕ್ ಶಾಠ್ರಮನ ಆನಂದ ಪ್ಠಿತಿಲೊ ಊಂಟಾಡು; ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಕಿ ಅನುಗುಣಂಗಳಾ ಊಂಡಡಂ ದಾಠ್ರಾ ಆಯನ ಆಧಾಠ್ರಿಶ್ಚ ಶಾಂತಿನಿ ಪೊಂದುತುಂಟಾಡು. ||8||

ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥

ಗುರು ಬೊಧಲನು ಅನುಸರಿಂಚಡಂ ದಾಠ್ರಾ, ಮಾನವ ಜಿವಿತ ಪ್ರಯಾಣಂ ವಿಜಯವಂತಮವುತುಂದಿ ಮರಿಯು ಜನನ ಮರಿಯು ಮರಣ ಚಕ್ರಂ ಮುಗಿಂಪುಕು ವಸ್ತುಂದಿ. || 1|| ರೆಂಡವ ವಿರಾಮಂ || 1|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತਠ್ರೊದೆವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ

ਰਾਗ್ ಧನಶ್ರੀ, ಮುದಟಿ ಗುರುವು, ಕಿರਨ:

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥

ਨੇਨੁ ਕੂਡਾ ਓਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਦੇਸ਼ਲੋ ਸਾਘੁੰ ਚੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਵੇਞਾਨੁ, ਕਾਨੀ ਨਾਕੁ,
ਯਾਤ੍ਰਾ ਫਲੰ ਨਾਮਮੇ.

ਤੀਰਥਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਫ਼ੀਰੁਰਿੰਚਿ, ਅੰਤਃਦਿਵਞ੍ਞਾਨੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿੰਚਡੰ ਨਾ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਸ੍ਰਦੇਸ਼ੰ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥਿ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭਚਿਠੁ ਆਧਾਠੀਠ ਞ੍ਞਾਨੰ ਨਿਤਫੁਪਵਿਤ੍ਰ ਠੀਰਠਯਾਤ੍ਰਾ ਮੰਦਿਰੰ, ਨਾਕੁ ਭਦਿ ਪਦਿ
ਅਠਠੁਠ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਰੋਞੁਲ ਆਚਾਰਾਲ ਵੰਠੀਦਿ.

ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥

ਨੇਨੁ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨੁੰਡੀ ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਆ ਪ੍ਰਾਠੀਸ੍ਠਾਨੁ: "ਭੁਆਮਿ
ਮਠਠੁਦਾਰੁਠੈਨ ਂ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਾਕੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੁਮੁ.

ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥

ਸ੍ਰਪੰਚੰ ਮੋਠੁੰ ਚੋਡੁਲ ਮੇਡੀਠੋ ਭਾਠਪਡੁਠੁੰਦਿ, ਨਾਮੰ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਠੀਨਿਕੀ
ਨਿਵਾਰਠ; ਠੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਰੁੰਚੁਕੋਕੁੰਡਾ ਮਨਸੁਠੁ
ਅੰਟੁਕੁੰਟੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥਿ ਮਜਨਾ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਠਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਪਦੰ ਂਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠਾ ਮਨਸੁਠੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਞ੍ਞਾਨੋਂਦਯੰ
ਚੋਸੁੰਦਿ, ਮੁਰਿਯੁ ਠਾਨਿਕੀ ਵਿਠੇਯਠ ਚੁਪਡੰ ਅਨੋਠੀ ਨਿਤਫੁਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ
ਠੀਰਠਯਾਤ੍ਰਾ ਮੰਦਿਰੰਲੋ ਰੋਞੁਵਾਰੀ ਸਾਘੁੰ ਚੇਯੁਡੰ ਵੰਠੀਦਿ.॥ 1॥

ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥

ਠੁਠੁਠਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਨਿਤਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੀੰਚਡੰ ਠਾਠ੍ਰਾ ਮਨਸੁਠੁ ਅੰਟੁਠੁ
ਮੁਰਿਯੁ ਕਡਗਡਾਨਿਕੀ ਂਮੀ ਲੇਠੁ.

ਗੁਣਹਿ ਗੁਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥

ਓਕ ਵਠੀ ਦੇਵੁਨਿ ਸਠੁਠਾਲਨੁ ਮੋਡਲੋ ਠੰਡਲਾ ਹੁਠਠਠਠਲੋ ਂਚੁਕੁੰਚੇ,
ਅਪੁਠੁ ਂਵਰਿ ਨੁੰਡੀ ਅਡਗਡਾਨਿਕੀ ਂਮੀ ਮਿਗਿਲੀ ਲੇਠੁ.

ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਠਨੁ ਸ੍ਰਠਿਠਿੰਠਿਸੁਠਾ, ਠਨ ਮਨਸੁਠੁ ਠੁਠੁਠਾਲਕੁ ਵਠੀਰੋਕੰਗਾ
ਞੁਠਿੰਚਿ, ਸ੍ਰਪੰਚ ਠੁਠੁਠਾਲ ਸਮੁਠ੍ਰਾਨਿਠੁਕੁਠੁਨੁਠਾਠੁ ਮੁਰਿਯੁ ਭਠਰੁਲੁ
ਠਾਠਡਾਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਸਹੋਯੰ ਚੋਸੁਠੁ; ਅਠਨੁ ਮਠੀਠੁਠੁਠੁਠਾਨਿਕੀ ਰਾਲੇਠੁ.

ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥

ಈ ਵਿਧਿਗਾ ਤਤਥ੍ਵੇਤ੍ਰ ਰਾਤਿ ਯੋਕ੍ਸ਼ੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦਿਨਟ੍ਲੁ ਅਤਨੁ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਤ੍ਯਾਨਿ
ਅਵੁਤਾਡੁ; ਅਲਾਠੀ ਵਕ੍ਤ੍ਰਿ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸਤ੍ਰੁਗਾ, ਸਠੋਪੰਗਾ ਊਠਾਡੁ.

ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥

ਅਤਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਆ ਨਿਯਮੈਨ ਆਨੰਦੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨਿਅਨੁਭਵਿਸ੍ਤਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਦੁਃਖਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ ਨਿਰੁਲੀਠਚਬਡਤਾਲੁ.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥

ਆਯਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਸੀਕ੍ਤਰਿਸ੍ਤਾਡੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਆਯਨਨੁ ਭਗਵੰਤੁਨਿ ਅਨੁਭਵਿਠਚੋਲਾ
ਚੋਸ੍ਤਾਡੁ; ਨਾਮੰ ਅਕਠ੍ਰੁ ਪੋਂਦੁਪਰਚਬਡਿਠਦਿ ਕਾਬਠ੍ਰਿ ਦੁਰ੍ਠੁਣਾਲ ਮੁਰਿਕੀ ਅਤਨਿ
ਮਨਸੁਕ੍ਸ਼ੁ ਮਰਕਲੁ ਪਡਦੁ. ॥ 2॥

ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੁਰਾ ਨਾਵਣੇ ॥

ਮਨ ਨਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਠੁਠੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਾਕ੍ਸ਼ਾਤਾਠ੍ਰੁ ਪਰਿਸ਼ੁਠ੍ਰੁ ਸੰਖੁਠ੍ਰੁ ਪਰਿਪੁਰ੍ਠਮੈਨ
ਅਠ੍ਰੁ.

ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ॥

ਗੁਰੁవు ਗਾਰੀ మాట దాత్రా స్తుతి గానముల దాత్రా, ఒక వక్త్రీ జీవితం అందంగా మారుతుంది.

సాలాగి సాచె మీని సతిగూరు పున దాన దియా మతె ॥

సత్యగురు బోధలను నమ్మి అనుసరించడం దాత్రా శాశ్వత దేవుణ్ణి స్తుతించే వాడు, అతని బుద్ధి దాతృత్య మరియు కరుణతో మారుతుంది.

పిర సీగి భావే సగజి నావే బెణి త సీగమ సత సతె ॥

గురుదేవుని సహవాసంలో సంతోషంగా ఉండి, తన ప్రేమలో సహజంగా నిండిపోయి ఉండేవాడు; అతనికి ఇది సంగం అని పిలువబడే అత్యంత పవిత్రమైన ప్రదేశంలో అభిరేషన్ వంటిది.

ఆరాపి యేకార సాచా నిత దేది చరై సవాయా ॥

ఎల్లప్పుడూ మరింత ఎక్కువ ఇస్తూనే ఉన్న ఒక సృష్టికర్త-దేవుణ్ణి కొలవండి మరియు ఆరాధించండి.

గాతి సీగి మీతా సీతసీగతి కరి నదరి మెలి మిలాయా ॥౩॥

ఓ నా మిత్రమా, సాధువుల సాంగత్యంతో సహవాసం చేయడం దాత్రా దుర్గుణాల నుంచి సేథును పొందుతారు; దేవుడు తన కృపను అనుగ్రహిస్తూ, పరిశుద్ధ సంఘంతో మనలిఖ్యకర్త చేస్తాడు. || 3||

కరణు కరై సభు కేయి కేవళు ఆఖియై ॥

ప్రతి ఒకటూ దేవుని సద్గుణాలను వర్ణిస్తారు మరియు అతను గొప్పవాడు, కానీ అతను ఎంత గొప్పవాడు అని ఎవరూ చెప్పలేరు.

రతి మురఖ నీచు అజాణు సమజా సాఖియై ॥

నేను మూర్ఖుడిని, నిమగ్నిని మరియు అజ్ఞానిని; గురువు బోధనల దాత్రానే నేను ఆయనను గ్రహించగలను.

సచు గుర కీ సాఖి అమీత భాఖి తితు మను మానియా మెరా ॥

గురువు బోధలు నిజమే, ఆయన మాటలు అదుభతమైన మకరందం; నా మనస్సు వారిచే సంతోషించబడి, ప్రసన్నం చేసుకోబడింది.

ਕੁਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥

ప్రజలు ఈ ప్రపంచం నుండి పాపాలతో నిండిపోయి తిరిగి వస్తారు; కానీ దేవుని స్తుతి యొక్క ధైర్యక మాటలకు అనుగుణంగా ఉన్నవారిని నా గురువు వారి నుండి రక్షిస్తాడు.

ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥

దేవుని మహిమను, ఆయన భక్తి ఆరాధనను గూర్చి కథనమునకు అంతం లేదు; అతను ప్రతిచోటా పూర్తిగా ప్రవేశిస్తున్నాడు.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਰੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥

దేవుణ్ణి సత్యిస్తూ, ఆయన ఎదుట ప్రార్థించే ఓ నానక్ తన మనస్సునుండి దుర్గుణాల మురికిని తొలగించి, దేవుడు ప్రతిచోటా ప్రవర్తించడాన్ని రూపొందిస్తాడు. || 4 || 1 ||

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

రాగ్ ధనశ్రీ, మొదటి గురువు:

ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ నామానిష్ఠాశీంచడం దాటా నా మనస్సులో ఆనందం పెరుగుతుంది మరియు నేను ఆధ్యాత్మికంగా పునరుజ్జీవం పొందుతాను.

ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥

భూమి యొక్కయజమాని అయిన దేవుడు సద్గుణాలకు నిధి మరియు శాశ్వతమైనది అతని మహిమ.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥

గురువు అందించిన దివ్యజ్ఞానం అనంతం సృష్టికర్త-దేవుడు అని చెబుతుంది; ఈ విశాఖిష్టసృష్టించిన అతను కూడా దానిని నాశనం చేస్తాడు.

ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥

దేవుని ఆజ్ఞాపించబడినపుడు, ఎవరూ దానిని వారు చేయలేరు.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥

అతడు సత్యంగా ఆ మనుషులను సృష్టించాడు, వాటిని చూసుకుంటాడు; ఆయన వారి నేర్పించాడ విధి మరియు అతను సత్యంగా దానిని అర్థం చేసుకోవడానికి మరియు అనుసరించడానికి తెలివితేటలను అందిస్తుంది.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥

ఓ' నానక్, గురు-దేవుడు అందుబాటులో లేడు మరియు అర్థం చేసుకోలేడు; ఆయన నిత్యమానిష్యాభిస్తూ నేను ఆధాత్మికంగా సజీవంగా ఉన్నాను. || 1||

ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥

ఓ దేవుడా, నీకు సమానుడు ఎవరూ లేరు; ఈ ప్రపంచంలోకి ఎవరు వచ్చాడో వారు ఒక రోజు ఇకకథ నుండి వెళతారు.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥

గురువు దాట్లా ఆధాత్మిక అజ్ఞానం తొలగిపోయినప్పుడు, అప్పుడు దేవుని ఆదేశం దాట్లా అతను దుర్గుణాల నుండి విముక్తి పొంది, అతని జనన మరణ చక్రం ముగుస్తుంది.

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥

గురువు తన సందేహానిత్యం అతని సద్గుణాలు వర్ణించలేని దేవుని పాటలను పాడమని చేసినప్పుడు; అప్పుడు ఆయన దేవునివలె మారి ఆయనలో కలిసిపోతాడు.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਸਮਾਏ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥

అటువంటి వక్తి సరోస్థత కమాండర్ అయిన దేవుని ఆజ్ఞను అర్థం చేసుకుంటాడు; దేవుడు స్వయంగా దానిని సృష్టించి తిరిగి తనలో విలీనం చేస్తాడు అని అతను తెలుసుకుంటాడు.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥

ఓ' దేవుడా, గురువు నుండి మీ ప్రశంసలు పాడటం బహుమతి అందుకునే వక్తి, అతని మనసులో మీ ఉనికిని గ్రహించి, చివరికి మీరు మాత్రమే అతని సేవ్హితుడు అని తెలుసు.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు తప్పమరో గురువు లేడు; ఓ' దేవుని మహిమ మీ నామాన్ని ధానించడం దాట్లా ఇకకథ మరియు ఇకపై రెండింటినీ అందుకున్నాను. || 2||

ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੀਦਿਆ ਜੀਉ ॥

ఓ' అర్థం కాని దేవుడా, మీరు శాశ్వతులు మరియు అందరికీ సృష్టికర్త.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਵਾਦ ਵਧੀਦਿਆ ਜੀਉ ॥

జీవిత పురెండు మార్గాలను (భౌతికవాదం, ఆధాత్మికత) చలనంలో పెట్టిన ఒకే ఒక గురువు ఉన్నాడు. దీని దాట్లా వైరుధ్యాలు రెట్టింపు అవుతున్నాయి.

ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦੇਵੁਡੁ ਰੋਂਡੁ ਮਾਧਾਲਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿੰਚਾਡੁ, ਅਨਿਮੂਨਾਨਵੁਲੁ ਅਤਨਿ ਕੀਂਦ
ਊਨਾਠੁ, ਆਯੁ, ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਦਾਠਾ ਕੌਨਸਾਗੁਤੁੰਦਿ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੇ ਬੇਲੀ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥

ਨਾਮੰ ਤਪ੍ਪਰੇ ਨਿਜਮੈਨ ਸਹਾਚਰੁਡੁ ਲੇਡੁ ਕਾਨਿ ਮਰੁਠੁ ਤਨ ਤਲਪੈ ਚਾਲਾ
ਪਾਪਾਲਨੁ ਪੋਗੁ ਚੇਂਸੁਨਾਠੁ.

ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚਿੱਤਮੁਚੇਤ ਊ ਲੋਕਮੁਲੋਂਨਿਕਿ ਵਚੁਠੁ ਗਾਨਿ ਆਯਨ ਚਿੱਤਮੁ ਅਠੰ
ਕਾਲੇਡੁ; ਤਨ ਆਯੁਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੋਗਲਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਏ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵਾਕਾਠੀ ਆਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਗੁਰੁਵੁ
ਸਾਠੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਦਰਿ ਸੁਠਿਕਰੁ ਅਨਿ ਓਕਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ.॥ 3॥

ਭਗਤ ਸੋਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਠੋ ਅਲੰਕਰਿੰਚਬਡਾਡੁ, ਭਕੁਲੁ ਮੀ ਸਮੁਕੁਲੋਂ
ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਾਡੁ.

ਬੇਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣਿ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਨਾਲੁਕਠੋ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿਠੁਰਿੰਚਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਤਮ
ਨਾਲੁਕਨੁ ਦੈਵਿਕ ਆਨੰਦੰਠੋ ਨਿੰਚਾਰੁ.

ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਦਾਨਿ ਆਨੰਦੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿਨ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਬਠੀ
ਦਾਹੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ; ਗੁਰੁਵੁ ਗਾਰਿ ਮਾਟਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਂਚਾਡੁ.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਾਰੁ ਮੀ ਮਨਸੁਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਵੁਠੁ, ਤਠੁਠੇਰੁ ਰਾਯਿ ਵੰਠੀ ਗੁਰੁ
ਬੋਠਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਵਾਰੁ ਗੁਰੁਵੁਲਾ ਅਵੁਚਾਰੁ.

ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਠੁਡਿਚਿਵੇਸਿ ਅਮਰੁ ਘੋਰਾਦਾਨੁ ਪਿੰਦੁਚਾਰੁ;
ਅਯਿਠੇ ਊ ਦਿਵਯੁਨਾਨਿਪੁਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇਦਿ ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥

ఓ' నానక్, భక్తులు దేవుని సమక్షంలో అందంగా కనిపిస్తారు; వీరు నిత్యదేవుని నామానికి వర్తకులు. ॥ 4॥

ਭੂਖ ਪਿਆਸੇ ਆਥਿ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥

నేను ఆకలితో, దపిక్షతో లోకసంపదకోసం ఆరాటపడుతున్నాను; దేవుని సమక్షంలో నేను ఎలా వెళ్ళాలను?

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਛਉ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥

ਨੇਂ ਨੁ ਵੇਲੀ ਸਤ੍ਰਗੁਰੁ ਵੁ ਨੁਂਡੀ ਅਡੁਗੁਤਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂ ਨੁ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀਸੁ ਨੁ
ਅਨੀ.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਂ ਨੁ ਨਿਤ੍ਰਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀੰਚਿ,
ਅਯਨ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡਤਾਨੁ, ਅਯਨਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਗਲਨੁ.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥

ਮਠੁ ਠੇਨਿ, ਦਯਗਲ ਮਰਿਯੁ ਨਿਖਲਖੁਮੈਨ ਵਾਰੀਕੀ ਮਠੁ ਐਚੋਠੁ ਦੇਵੁ ਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਨੇਂ ਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਪਰਿਸੁਨਾਠੁ

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਪੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥

ਦੇਵੁ ਠੁ ਨਾਮੰ ਪੈ ਠਾਠੁ ਬਹੁਮਤਿਨਿ ਮੁੰਦੇ ਨਿਠੁਯੰਚਿਨ ਵਾਡੁ, ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ
ਨਿਯੰਚਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਅਤਨੁ ਤਨ ਸੰਠੁ ਅਹੰਕਾਰਾਨਿਰੁਠੀਸੁ ਠੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਅਨਿਠੀਕੰਠੇ ਮਠੁਰਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ; ਨਾਮਮੁਨੁ
ਠਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਕੋਸੰ ਠੀਵੁਮੈਨ ਕੋਰੀਕਲੁ ਠੀਰਠੁਡਤਾਯੁ. ॥ 5॥ 2॥

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੰ ਠਨਠੀ, ਕੀਰੁਨ, ਮੋਦਠੀ ਗੁਰੁ:

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੁਠੜੀਏ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਮੋਸਪੋਯਿਨ ਅਠੁਵਠੁਵਾ, ਮੀ ਠਰੁ-ਦੇਵੁ ਠੁ ਮੀਠੋ ਠਨਾਠੁ ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਅਠੁ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੇਲੀਯੁ.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਮੀ ਗਠ ਕ੍ਰੀਯਲ ਅਠਾਰੰਗਾ ਮੀਰੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯੰਚਿਨ ਵਿਠੀ ਠੀਨੀਕੀ ਕਾਰੰ.

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਠੁਯੰਚਿਨ ਵਿਠੀਨਿ ਠੁਡੀਚਿਵੇਯਲੇਮੁ ਮਰਿਯੁ ਠੁ ਮਿਗੀਲਿਨ
ਠੀਵਿਠੰਲੋ ਏਮੀ ਠਰੁਗੁਠੁੰਦੋ ਏਵਰੀਕੀ ਠੇਲੀਯੁ.

ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥

ਮੀਰੁ ਮੁੰਚਿ ਜੀਵਨਜ਼ੈਲੀਨਿ ਅਵਲੰਬਿੰਚਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਠੇ ਨਿੰਡਿ ਲੇਰੁ; ਮੀ ਦੁਸ਼ਰਠੁ ਪੁੰ ਮੀਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਵੇਦਨਲੋਂ ਊਂਟਾਰੁ.

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਸੰਪਦ, ਯੌਵਨੰ ਚਿਨਮੋਕੁਸ਼ੀਡਲਾ ਤਕੁਠੁ ਕਾਲੰ ਜੀਵਿੰਚਿਨਲੁ; ਅਦੋ ਵਿਧੰਗਾ ਅਤਿ ਤਠੁਲੋਂ ਵੁਧਾਪਠੁ ਵਚਿਠੁ ਜੀਵਿਤੰ ਮੁਗੁਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਛੁਟੀ ਝੁਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੰਚਕੁੰਡਾ, ਲੋਕੁ ਸੰਪਦਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁ ਨਾਠੁ, ਦੁਰਦੁਠੁ ਵਸਾਠੁ ਅਤੁਪਦੁਵੁ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿ ਨੁੰਡਿ ਵਿਡਿਠੁ ਠੁੰਦਿ. ॥ 1॥

ਬੁਠੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੇ ॥

ਓ' ਅਤੁਪਦੁਵਾ, ਲੋਕੁ ਸੰਪਦਲੋਂ ਨਿਮਗੁਠੁ, ਮੀਰੁ ਈਪਠੁਕੇ ਮੀ ਅਧਾਠੁਕੁ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸਾਰੁ; ਕਨੀਸੰ ਈਪੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਮੀ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਠੁਡਪੰਡਿ.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੇ ॥

ਨਿਤਠੁਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁਠੁ ਧਾਨੰਚੰਡਿ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਹੁਦੁਠੁਲੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਊਂਡਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿ ਅਧਾਠੁਕੁ ਸਾੰਤਿਠੁ ਨਿਵਸਿੰਚੋਵਾਰੁ.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁਮੈਨ ਭਕੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਧਾਨੰਚਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਧੁਵੁ ਅਤੁਠੁਗੋਲੁ ਸਮਾਧਾਨਾਨਿਠੁ ਠੁੰਦੁਠੁ; ਊ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਮਨ ਬਸ ਕੋਨਿਠੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਅਲਾੰਟੀ ਵਧੁਵੁ ਤਨ ਹੁਦੁਠੁਲੋਂ ਸਾੰਤੰਗਾ ਨਿਵਸਿੰਦੁਠੁ, ਅਕਠੁ ਅਮੇ ਸਾਸ਼ਠੁ ਦੇਵੁਠੁ ਗ੍ਰਹਿੰਦੁਠੁ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਪ੍ਰਿਠੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿਠੁ ਊਂਟੁੰਦੁਠੁ.

ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕੁ ਸਬਾਏ ॥

ਓ' ਪ੍ਰਜਲੰਦਰੁ ਵੀਨੰਡਿ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਠੁ ਭਕੁਠੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਮਨਸੁਠੁਰੰਗਾ ਲੋਪਲ ਊਂਡਜਾਲਦੁ ਮਰਿਯੁ ਚੁਠੁ ਤਿਰੁਗੁਠੁ ਊਂਟੁੰਦੁਠੁ.

ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥

ਨਿਤਠੁਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਠੁ ਨਿੰਡਿਠੁਠੁ ਓ ਨਾਨਕ, ਅਮੇ ਦੋਵਿਕੁ ਅਨੰਦਾਨਿ ਅਸਾਠੁਠੁ, ਤਨ ਭਰੁ-ਦੇਵੁਨਿਠੁ ਈਕਠੁਗਾ ਊਂਟੁੰਦੁਠੁ. ॥ 2॥

ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੁਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥

ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਵਿਡਿਚਿਨ ਅਟੁਵਲੰ ਆਧਰੰਞਿਅਤ੍ਰਵਧੁਵੁ ਵੇਦਨਠੋਂ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ
ਦਾਟਵੇਂਸੁੰਦਿ.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਞ੍ਰਿਘਾਟਿੰਚਨਿ ਅਤ੍ਰਵਧੁਵੁ, ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਬੰਧਾਲਲੋਂ ਚਿਕੁਞ੍ਰੁਨਿ,
ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕਿਨਿ ਅਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਕਘੋਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਅਮੇ ਤਨ ਸੰਠ੍ਰੁਆਨਿਅਰ੍ਰੰ
ਚੇਂਸੁਕੁਨਠ੍ਰੁਯਿਠੇ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਅਮੇ ਖਗੋਂਲ ਸਾੰਤਿਲੋਂ ਵਿਲੰਨੰ ਚੇਂਸੁੰਦਿ. ॥ 4॥

ਧਨ ਸੋਗਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥

ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਞ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨ ਅਤ੍ਰਵਧੁਵੁ ਅਸ਼ੋਰ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਅਦ੍ਰੁਘੰ.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥

ਕਾਨੀ ਨਾਮੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਊਨਘ੍ਰੁਞ੍ਰਿ ਅਬਧੰ ਮਰਿਯੁ ਅਮੇ ਕੇਵਲੰ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਪਦਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇਂ ਸੰਪਾਦਿੰਸੁੰਦਿ.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਕ੍ਰਿ ਆਧਨ ਦਾਠ੍ਰਾ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅਲੰਕਰਿੰਚੇਂ ਵਧੁਵੁ ਦੇਵੁਨਿਕਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਦਿ; ਅਮੇ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰ੍ਰਾ ਆਧਨਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਘੋਂਤੁੰਦਿ.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੀਗਿ ਰਾਤੀ ॥

ਤਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡਿਨ ਅਤ੍ਰਵਧੁਵੁ ਂਲ੍ਰੁਘ੍ਰੁਆ ਤਨ ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਸਹਾਵਾਸਾਨਿ
ਆਸਾਠ੍ਰਿੰਸੁੰਦਿ, ਅਮੇ ਅਨੰਦਾਨਿਕਿ ਮੂਲੰ ਮਰਿਯੁ ਂਪਠ੍ਰਿਕੀ ਯਵਠ੍ਰੁੰਗਾ
ਊਂਟੁੰਦਿ

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕ੍ਰੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਧਾਠ੍ਰਿਕ੍ਰੁੰਗਾ ਅਨੰਦਿੰਚਿਨ ਵਧੁਵੁ ਅਤ੍ਰੁਪ੍ਰਤਿਘਲੰਗਾ, ਅਮੇ ਤਨ
ਭਰ੍ਰ-ਦੇਵੁਨਿ ਕਲਯਿਕਨੁ, ਸਧੁਣਾਲ ਂਕੁਪਦਾਤਨੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿੰਸੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਮੇ ਸਾਸ੍ਰੁ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਂਕ੍ਰੁੰਗਾ ਊਂਟੁੰਦਿ; ਅਮੇ ਗੋਰਵਾਨਿ
ਅੰਦੁਕੁੰਟੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮਕ੍ਰੁੰਲੋਂ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਸੁੰਦਿ. ॥ 5॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

రాగ్ ధనశ్రీ, కీర్తన, నాలుగవ గురువు, మొదటి ఇల్లు:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥

ఆధ్యాత్మిక దేవుడు కనికరాన్నిచూపిస్తే, అపుద్ధు మాత్రమే నామాన్ని ధ్యానించవచ్చు

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥

సత్యగురువును కలుసుకుంటే, అపుద్ధు మాత్రమే సమతూకంలో దేవుని పాటలను ప్రేమతో పాడగలరు.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥

అది నిత్యదేవునికి ప్రీతికరమైనపుద్ధు, అపుద్ధు మాత్రమే ఒకరు ఎల్లపుద్ధూ తన పాటలను పాడటం దాట్లా ఆనందిస్తాడు.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥

అతను అహంకారాన్నిమరియు ప్రపంచ సంపద పట్ల ప్రేమను విడిచివేస్తాడు మరియు సహజంగా నామంలో విలీనం చేస్తాడు.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੇਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥

సృష్టికర్త చేసే పని అది మాత్రమే జరుగుతుంది; ఆయన సత్తుంగా నామం యొక్క ఈ బహుమతితో మమల్ని ఆశీర్వదించినపుద్ధు, అపుద్ధు మాత్రమే మేము దానిని సీక్రరిస్తాము.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥

ఆధ్యాత్మిక దేవుడు కనికరం చూపించినపుద్ధు, అపుద్ధు మాత్రమే నామాన్ని ధ్యానించవచ్చు|| 1||

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువు నాలో భగవంతుడిపట్ల శాశత్రమైన ప్రేమను పొందుపరిచినాడు.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥

ఆ దేవుడు పగలు మరియు రాత్రి నాకు గుర్తుంది మరియు నేను అతనిని ఎన్నడూ మరచిపోను.

కదే న విసారి అనదిన్ సమూహారి జా నామ లాయీ తా జీవా ॥

అవును, నేను అతనిని ఎన్నడూ మరచిపోను, నేను ఎల్లప్పుడూ అతనిని గుర్తుంచుకుంటాను; నేను నామానిష్ఠాభింఛినపుడూ మాత్రమే నేను ఆధాత్మిక్తంగా పునరుత్తేజం పొందుతాను.

మూవణీ మణీ త ఇయ మన్ క్షిప్తే గురమఖి అమీత్త పీవా ॥

నేను నా చెవులతో దేవుని పాటలను వినబుడూ, నా ఈ మనస్సు సంతోషించబడింది; నేను గురువు బోధనల దాటా నామం యొక్క అదుభతమైన మకరందాన్ని తీసుకుంటాను.

నదరి కరే తా సతిగర మేలె అనదిన్ బిబేక బుయి బిచరే ॥

దేవుడు తన కృపను చూపినపుడూ, అతను సత్యగురువుతో ఒకరిని ఏకం చేస్తాడు మరియు అపుడూ మాత్రమే ఒకరి వివేచనగల తెలివితేటలు ఎల్లప్పుడూ ప్రబలంగా ఉంటాయి.

అదరి సాచా నెహ పురే సతిగరే ॥ 2 ॥

పరిపూర్ణ సత్యగురువు నాలో భగవంతుడిపట్ల శాశ్వతమైన ప్రేమను పొందుపరిచినాడు. ॥ 2 ॥

సతసంగతి మిలై వడతాగి తా రి రి రి ఆవాయే జీయి ॥

ఓ నా సేవ్హితుడా, అదృష్టవశాత్తూ పరిశుద్ధ సంఘంతో ఆశీర్వదించబడినపుడూ, అపుడే ఆయన దేవుని నామ మకరందాన్ని తీసుకోవడం ప్రారంభిస్తాడు.

అనదిన్ రరే లివ లాయీ త సగజి సమావాయే జీయి ॥

అతను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమతో దేవునిపై దృష్టి కేంద్రీకరిస్తాడు మరియు ఖగోళ సమతుల్యతలో విలీనం చేస్తాడు.

సగజి సమావాయే తా రి రి మని తావే సదా అతిత్త బేరారి ॥

ఒకరు ఖగోళ సమతూకంలో కలిసిపోయినపుడూ, అతను దేవుని మనస్సును సంతోషిస్తాడు, మరియు ఎపట్టికీ ప్రపంచ సంపద మరియు శక్తి అయిన మాయ నుండి విడిపోతాడు.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

ಆಯನ ದೆವುನಿ ನಾಮಂ ಪੈ ದೃಷ್ಟಿ ಕೆಂದ್ರಿਕರಿస్తಾಡು, ಇಕਠਾ, ಆ ತਰਾਠਾ ਗੌਰਵਾਨಿ
ਪೊಂದਾಡು.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਗ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥

ਅਤਨੁ ಆਨಂದಂ ਮਰಿಯੁ ದು:ಖಂ ਰੋਂਡਿಂಟੀਚੈ ಪ್ರਭਾਵਿਤಂ ਕਾಡੁ; ದੇਵੁಡੁ ੲਮਿ
ਚੈਸਿਨਾ ಆಯਨ ਸಂਠੋਂਸਿస్తਾಡੁ.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਂਘੀਤੁਡਾ, ਗੋਂਪੁਅਦੁਘੁಂ ਵਲੁ, ಒਕਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸಂਘੁಂਠੋਂ
ਆਂਰਠਿੰਚਬਡਿਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਆಯਨ ದੇਵੁਨਿ ਨਾਮ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿ
ਪੰਚੁਕੁಂਟਾਡੁ. ॥ 3॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਂਘੀਤੁਡਾ, ਦੁਠੁਦਠੁਠੁ (ਲੋਂਕ ਸಂਪਦ) ਪ੍ਰੇਮ, ਦੁ:ਖਾਨਿਠੈਂਸੁੰਦਿ; ਮੁਰਠਪੁ
ਰਾਕੁਸੁਨਿ ਅਤਠੁੰਕਲਘੁ ਗਲ ਵਠੀ ਕਨੁਠੁ.

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥

ਲੋਂਕਸੰਪਦ ਅਠੁਨ ਮਾਠੁ ਬਾਠੁਲੋਂ ਚਿਕੁਠੁਨੁਅਤਨੁ ਰਾਤ੍ਰਿ ਪਗਲੁ
ਮੂਲੁਗੁਤੁਨਾਠੁ.

ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥

ਮਾਠੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋਂ ਅਤਨੁ ਦਠੁਨੀਠੁੰਗਾ ਠੁੰਟਾਡੁ, ਅਹਾಂ ਅਤਨਿਲੋਂ ਕੋਂਪਾਨਿ
ਰੋਂਕੋਠੁੰਸੁੰਦਿ ਮਰಿಯੁ ਅਤਨਿ ਠੀਵਿਤਮੰਠਾ ੲਡੁਸੁਤਾ ਗਡਿਚਿਪੋਂਤੁੰਦਿ: ਅਦਿ ਨਾਦਿ,
ਅਦਿ ਨਾਦਿ ਅਨਿ.

ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥

ਪ੍ਰਠਿਦੀ ਠਚੈਠੋਂਵੁਡੁ ਮਰಿಯੁ ਚਿਵਰਿਕੀ ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡਿ ਚਿੰਠਿਸੁਨਾਠੁਨਿ
ਅਤਨਿਕੀ ਗੁਰੁ ਲੈਂਦੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੇ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥

ਨਾਮੰ ਤਪੁਠਵਰੁ ਮੁਰੁਠੁਠਿਠੋਂ ਵੋਲਠੁ ਮਰಿಯੁ ਕੁਠੁੰਬੰ ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮ, ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਪਦ ਮਰಿಯੁ ਠਕੁਠਿਠੋਂ ਮੋਂਸਪੋਂਠਾਰੁ.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥

ਦੁਠੁਦਠੁਠੁ (ਲੋਂਕ ਸੰਪਦ) ਪ੍ਰੇਮ ਦੁ:ਖਾਨਿਠੈਂਸੁੰਦਿ; ਮੁਰਠਪੁ ਰਾਕੁਸੁਨਿ ਅਤੁ
ਸੰਕਲਘੁ ਗਲ ਵਠੀ ਕਨੁਠੁ. ॥ 4॥

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀਠੋ ਏਕੰ ਅਯਿਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਮਾਪਿਸੁਤਾ, ਮੀ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥

ਅਲਾਠੀ ਵਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁ ਚੇਤੁਲੁ ਕਲੁਪੁਕੁਨਿ ਦੇਵੁਨਿ ਏਦੁਠ ਊਠਾਡੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਆ ਵਠੀ ਮਨਸੁਠੁ ਆਘੋਦਾਨਿਖੁਲਿਗਿਸੁਤਾਡੁ.

ਪੁਤ੍ਰ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੈਨਪੁਠੁ, ਅਪੁਠੁ ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਚਿਤੁਨਿ ਅਠਗੀਕਰਿਸੁਤਾਡੁ; ਦੇਵੁਨਿ ਆਠੁਨੁ ਪਾਠਿਠਚਡਠ ਦਾਠੁ ਆਯਨ ਦੈਵਿਕ ਠਾਠਿਨਿ ਪਾਠਦਾਡੁ.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਆਯਨ ਏਲੁਪੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੁਪਿਸੁਤਾਨੈ ਊਠਾਡੁ; ਰਾਠਿ ਪਗਲੁ ਆਯਨ ਦੇਵੁਠੀ ਸਹਾਠਗਾ ਗੁਰੁਠਚੁਕੁਠਾਡੁ.

ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਠ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਆਘੋਦਕਰਠਗਾ ਮਾਰਠਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿ ਧਾਠਠ ਚੇਯਡਠ ਦਾਠੁ ਅਠਨੁ ਕੀਰਿਨਿ ਪਾਠਦੁਠਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀਠੋ ਐਕਮੈਨ ਕਨਿਕਰਾਨਿਖੁਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾ, ਮੀ ਊਨਿਕਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਡੁ. ॥
5॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਰਾਗ్ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁవు, కీర్తన:

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥

ఆ సత్యగురువు, మనం దేవుని పాటలని పాడుతున్నాతిక్షుల పట్ల దయను చూపాడు.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥

పరిశుద్ధుల పరిశుద్ధ సంస్థలో దేవుని నామము వంటి అదుభ్రమైన మకరందాన్ని స్తుతించాలి.

ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਇਕੁ ਅਰਾਧੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥

ఓ' నా సేవ్హితుడా గురువు యొక్కసాంగత్యానికి వెళ్లి ఒకే దేవుణ్ణి ధ్యానించండి; నామానిద్ధాన్వీస్తూ జనన మరణాల వేదన పారిపోతుంది.

ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥

అంత ముందుగా నిర్ణయించిన వాడు, సత్యగురు బోధలను అనుసరిస్తాడు, దీని దాఱా అతని మరణ భయం నిరూల్పించబడుతుంది.

ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥

మన భయాలు, సందేహాలన్నీతొలగిపోయాయి, లోకబంధాల ముడి సడలిపోయింది మరియు మనం ఎనర్థూ హింసకు లేదా మరణ భయానికి గురికాము.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥

నానక్ ఇలా ప్రార్థిస్తాడు: ఓ దేవుడా, మేము ఎల్లపుణ్ణూ మీ ప్రశంసలను పాడుతూనే ఉండటానికి దయ చూపండి. || 1||

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੇ ਜੀਉ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నిషల్కషంగా ఉనాళ్లు మరియు మీ పేరు మద్దతు లేనివారి మద్దతు.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਅੰਦਰੀਕੀ ਪ੍ਰਯੋਜਕੁਲੇ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਦੁਖੁਭਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ
ਚੇਸੇਵਾਰੁ.

ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੁ ਆਇਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਦੁਖੁਭਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇਵਾਡਾ, ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੁਭੈਕਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਂਤਿ ਯੋਯੁਕੁ
ਪ੍ਰਦਾਤ, ਏਵਰੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਸ਼੍ਰਯੰ ਕਿੰਦਕੁ ਵਚਿਠਾ,

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥

ਮੀਰੁ ਅਤਨਿਨਿ ਭਯੰਕਰੁਮੈਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਘਣਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਕੁੰਡਲੰ
ਤੀਸੁਕੁਵੇਯੁਤੁੰਦਿ.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ! ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਯੁਕੁਵਿਭਾਵੰਤੋ ਏਵਰਿ ਕਠੁਭਾਨੰਦਯੰ ਚੋਂਦਾਯੋ,
ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਾਠਿ ਚੋਂਦਾਨਿਦੁਖੁਡੰਡਿ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਡੁ: ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਅਨਿਭੁਯਾਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸੇ
ਮਿਮਲਿਪੇਮਠੋ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁਨੋਲਾ ਦਯ ਚੁਪੰਡਿ. ॥ 2॥

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਮੀਦ ਦਯ ਚੁਪਿ, ਮੀਰੁ ਨਨੁਖੁਮਿਠੋ ਏਕੰ ਚੇਸ਼ਾਰੁ.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਸਦੁਘਣਰੁਪਿਤੁਡਿਨਿ, ਨੀਚਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਨਿਸ਼੍ਰਯੁਡਿਨਿ, ਕਾਨੀ
ਮੀਰੁ ਅਰੁਡੰ ਕਾਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤਮੈਨਵਾਰੁ.

ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰੀਆ ॥

ਓ' ਦਯੰਗਲ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਦਯੰਗਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਓ' ਅਲਖੁਮੈਨ ਵਾਰਿ ਅਲੰਕਰੰਠ.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰੀਆ ॥

ਅਨਿਭੀਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੰਤੁਵੁਲਾ ਮੀ ਸੁਕੁਤਿ ਕਿੰਦ ਠਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੀਖੁਮਿ
ਸੰਰਕੁੰਡਲੰ ਠਨਾਠੁ.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥

ਮੀਰੇ ਸੁਭੈਕਰੁ, ਮੀਰੁ ਅਨੰਦਿੰਚੇਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਅਲੋਚਿਸੁਡੁ.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚਾਡੁ: ਓ ਦੇਵੁਡਾ! ਮੈ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਟੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਠੁ ਮੈ ਪੈਰੁਨੁ ਧਾਠ੍ਰੀਚਡੁੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨੈਨੁ ਅਧਾਠ੍ਰੀਠ੍ਰੰਗਾ ਪੁਨਰੁਠ੍ਰੀਵੰ ਪੁੰਦਵਚੁ॥ 3॥

ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਦੁਠ੍ਰਿ ਸਾਟੀਲੈਨਿਦਿ ਮਰਿਠੁ ਮੈ ਪੈਰੁ ਅਮੂਲਠ੍ਰੈਨਦਿ.

ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸੁ ਪੁਰਖੁ ਅਤੇਲਈ ਜੀਉ ॥

ਓ' ਅਨਿਠ੍ਰੋਠ੍ਰਾ ਠੁੰਦੈ ਪੈਰੈਨੈ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈ ਭਕੁਠੁਲੁ ਠੁੰਦੁਠ੍ਰਾ ਮਿਮਠ੍ਰੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੈ ਅਨੰਦਮੁਚੈਤ ਮੈਰੁ ਪਰਿਸੁਠੁਲ ਨਾਲੁਕਲ ਮੈਦ ਨਿਵਸਿੰਚੁਡੈ; ਵਾਰੁ ਮੈ ਪੈਰੁ ਠੁੰਦੁਕੁਪੈਮਲੈ ਮੁਨਿਗਿਠੁੰਟਾਰੁ.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥

ਗੁਰੁਵਾਕਾਠ੍ਰੀਕੈ ਅਨੁਗੁਠੁੰਗਾ ਠੁੰਦੁਵਾਰੁ ਠਾਲਾ ਅਦੁਠੁਠੁਵੰਤੁਲੁ; ਵਾਰੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਮੋਲਕੁਵਗਾ ਠੁੰਦੁਰੁ ਮਰਿਠੁਲੁ ਲੈਕਠੁੰਠੁਨਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠੁੰਦੁਲੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਤਠੁ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥

ਓ' ਸੁਠਿਪਾਠੁਠੁਠੁੰਗਾ ਗੁਰੁਦੈਵੁਡਾ, ਪੁਰਿਠੁ ਸਾਠੁਠੁ ਮੈ ਪਾਟਲਨੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁ ਪਾਡੁਕੁਨੈ ਗੁਰੁਵੁ,

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਠੁੰਦੁ ਸਾਠੁ ਨਾਮੁ ਪੁਠੁ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥

ਮਰਿਠੁ ਮੈ ਅਮੂਲਠ੍ਰੈਨ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁਠੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁਠੁ; ਨਾਨਕ ਪੁਰਿਠੁਠੁਠੁ, ਨੈਨੁ ਅਠੁਨਿ ਪਾਦਾਲ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁਠੁ ਅਠੁਨਿ ਵਿਨਠੁਠੁਠੁਠੁ ਸੈਵਕੁਡੈਗਾ ਠੁੰਦੁਨਿਵਠੁਡੈ. ॥ 4॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੈ ਨਿਠੁਠੁਠੁ, ਸਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੈਤ ਗੁਰੁਪਿੰਚੁਠੁਠੁਠੁ:

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ

ਰਾਗੁ ਠੁੰਦੁਠੁ, ਠੁੰਦੁ ਕਬੀਰ ਗਾਰਿ ਠੁੰਦੁਠੁਠੁਠੁ:

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਨਕ, ਸਨੰਦ, ਮਹੈਸ, ਮਰਿਠੁ ਸੈਖਨਾਗੁ ਵੰਟੀ ਵਾਰੁ ਕੂਡਾ ਮੈ ਰੁਪਾਸਾਠੁਠੁਠੁ ਠੁੰਦੁਕੋਲੈਦੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠਲੋ ਚੇਰਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ
ਪੋੰਦੁਠਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਨੁਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਹਾਨੁਮਾ, ਗਰੁਰ, ਦੇਵਤਲੁ, ਰਾਜਾਲੁ ਵੰਠੀ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿਲੋ ਏਵਰੁ ਮੀ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਅਰਠੰ ਚੇਸੁਕੋਲੇਦੁ. ॥ 2॥

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਬ੍ਰਹਮਾਨਾਲੁਗੁ ਵੇਦਸ਼ਾਸ੍ਰਯੁਲੁ, ਸਿਮ੍ਰਿਠੀਲੁ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ, ਸੰਪਦ
ਦੇਵਤਕੁ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਵਿਘੁਵੁ ਮਿਮਲ੍ਰਿਗਪਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 3॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ ਊਂਡਿਪੋਯਿਨ ਵਾਡੁ
ਵੇਰੇਠੁ ਜਨਲੁਲੋ ਠਿਰਗਡੁ ਅਨਿ ਕਬੀਰ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 1॥

ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥

ਰੋਜ਼ਾਰੋਜ਼ਕੂ, ਗంట ਗంటਕੁ, ਜੀਵਿਤੰ ਤਨ ਮਾਰ੍ਹਾਨਿਖੁਡੁਪੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਸਰੀਰੰ
ਏਂਡਿਓਂਤੁੰਦਿ.

ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥

ਮਰਠੰ ਵੇਟਗਾਡੀਲਾ ਮਨਪੈ ਤਿਰੁਗੁਠੋਂਦਿ, ਦਾਨਿ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕਿ ਏਮਿ
ਚੋਯਗਲਰੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠਡਿ? ॥ 1॥

ਸੇ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥

ਓ ਰੋਜ਼ (ਮਰਠੰ) ਵੇਗੰਗਾ ਸਮੀਪਿਸ਼੍ਰੋਂਦਿ.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਹੁ ਕੇਉ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਲੀ, ਤੰਡਿ, ਠੋਬੁਠੁਪੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵਿਤੰ ਭਾਗਸਾਖੀਲੋ, ਮਰਠੰ
ਸਮਯੰਲੋ ਵਾਰੀਲੋ ਏਵਰੁ ਏਕਰਿਕਿ ਸਹਾਯੰ ਚੋਯਲੇਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ਆਪਾ ਪਸੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥

ਓ ਸਰੀਰੰਲੋ ਏਕ ਅਠੁਡਾਨਠੁਤ ਕਾਲੰ, ਮਾਨਪੁਡੀ ਲਾਠੀ ਮੁਗੰ ਦਾਨਿ ਨਿਜਮੈਨ
ਅਠੁਠੁ ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੋਦੁ.

ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ॥੨॥

ਅਠੁਨੁ ਏਕੁਠ ਕਾਲੰ ਓਰਾਟਪਡਠਾਡੁ; ਪੁਰਝਲੁ ਤਨ ਕਲਠੁ ਚਨਿਓਵਡਾਨਿਅਠੁਨੁ
ਚੁਸ਼ਾਡੁ ਕਾਨਿ ਅਠੁਨੁ ਮਰਠੰ ਨੁੰਡਿ ਤਪਿਠਚੁਕੋਲੇਡਨਿ ਅਠੁ ਚੋਸੁਕੋਲੇਡੁ. ॥ 2॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥

ਕਬੀਰ, ਵੀਨੰਡਿ, ਓ ਮਨਿਪਿ, ਮੀ ਮਨਸੁਸੁਠੁਕੁਸੁੰਦੇਹਾਲਨੁ ਤਝਿੰਚੰਡਿ.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥

ਏਕ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ੁਰਯਾਨਿਘੋਂਦੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਅਠੁਨਿ ਪੇਰੁਨੁ ਮਾਠੁਮੇ ਠਾਠੀੰਚੰਡਿ.
॥ 3॥ 2॥

ਜੇ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੁੰਮਪੁਰਠੁ ਓਰਾਠੁਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਕੋਠੀਗਾ ਕੂਡਾ ਠੇਲੀਸਿਨ ਓ ਠਕੁਡੁ, ਦੇਵੁਨਿਠੋ
ਕਲਯਿਕ ਅਸਾਠਾਰਠਮੈਨਦਿ ਏਮੀ ਕਾਦੁ

ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੇ ॥੧॥

సముద్రంలో విలీనం చేసినపుడు ఒక చిన్నవారు యొక్కనీటిని వేరు చేయలేము, అదేవిధంగా అహాన్నిరూఢించిన తరువాత నేత కబీర్ దేవునిలో విలీనం అయ్యాడు. || 1||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੇਰਾ ॥

ఓ' దేవుని భక్తులు, నేను కేవలం సరళమైన మనసుల వక్త్రాని.

ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ਰਮਈਐ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాశీలో మరణించడం దాటా కబీర్ జనన మరణాల చక్రం నుండి తనను తాను విముక్తి చేసుకోగలిగితే, దీనిలో దేవుని పాత్ర ఏమిటి? || 1|| విరామం||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥

కబీర్ చెప్పాడు, వినండి, ఓ ప్రజలారా - సందేహంతో మోసపోవద్దు.

ਕਿਆ ਕਾਸੀ ਕਿਆ ਉਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ਰਾਮੁ ਰਿਚੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥

దేవుడు హృదయంలో ప్రతిష్ఠితమైతే, కాశీలో మరణిస్తున్నాడూ లేదా మఘర్ యొక్క శాపగ్రస్త భూమి అయినా తేడా లేదు. || 2|| 3||

ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥

తపస్సుకరోర కార్యాలు చేయడం దాటా ఇంద్రుడి లేదా దేవుడైన శివ రాజ్యాన్ని చేరుకోగలిగినప్పటికీ, కొంతకాలం తరువాత కూడా అతను తిరిగి వస్తాడు.

ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥

నేను దేవుని నుండి ఇంకా ఏమి అడగవచ్చు నామం తప్పమరేదీ శాశ్వతం కాదు.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

కాబట్టి, దేవుని నామాన్ని మనసుల్లో ఉంచండి. || 1|| విరామం||

ਸੇਭਾ ਰਾਜ ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥

లోకకీర్తి, శక్తి, పాపభరిత ఆనందం, అబద్ధపు గొప్పతనం,

ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥

వీటిలో ఏదీ చివరికి సహాయకారిగా నిరూపించబడదు. || 2||

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥

పిల్లలు, జీవిత భాగస్వామి, సంపద మరియు ప్రపంచ సంపద పట్ల ప్రేమ,

ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥

ਵੀਟੀ ਨੁండి ਭਾਉਨਿ ਏਵਰੁ ਪਾਠਾਰੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠਾਡੀ? ॥ 3॥

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥

ਕਬੀਰ ਅਠਾਡੁ, ਮਰੇਦੀ ਠਪਯੋਗੰ ਲੇਦੁ;

ਹਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥

ਨਾਕੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਨਿਤਠੁੰਪਦ. ॥ 4॥ 4॥

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੋਦਰੁਡਾ, ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਮਲ੍ਹੀਮੁਲ੍ਹੀਠੇਵੁਠੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਬੁਠਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥

ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਪੈ ਠਾਠੁੰ ਠੇਠੁਕੁੰਡਾ ਠਾਲਾਮੰਡੀ ਦੁਰੁਠੁਠਾਲ
ਲੋਂਪੰਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਰੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗੁਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥

ਠਾਰੁਠੋਲੁਲੁ, ਠਰੀਰੰ, ਈਲੁ ਮਰਿਠੁ ਆਸੁਲੁ ਠਾਉ ਨਿਠੇਠੁਠਾ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਪਠੁਠੀਕੀ,

ਇਨੁ ਮੈ ਕਠੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੇ ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥

ਮਰਠੁਕਾਲਮੁ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ ਵੀਟੀਲੋਂ ਏਦੀ ਨੀਦੀ ਕਾਦੁ. ॥ 1॥

ਅਜਾਮਲ ਗਜ ਗਨਿਕਾ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥

ਓਕ ਠੁਰਾਹਾਠੁ ਅਠਾਮਲੋਂ, ਗਠੰ ਏਨੁਗੁ, ਮਰਿਠੁ ਗਨਿਕ ਅਨੋ ਵੇਠੁਠੁਠੁਠੋਕ ਪਾਪਾਲੁ
ਠੇਠਾਰੁ,

ਤੇਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਠਾਠੁੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਸਿੰਹਾਲ ਨੁਂਡੀ
ਰਠੁੰਚਬਠੁਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਸੁਕਰ ਕੁਕਰ ਜੋਨਿ ਠੁਮੇ ਤਉ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੁਠੁਠੁਡਾ, ਪੰਦੁਲੁ ਮਰਿਠੁ ਕੁਕਠੁ ਵੰਠੀ ਠਾਠੁਲਲੋਂ ਠਿਰੁਗੁਠੁ ਮੀਕੁ
ਸਿਗੁ ਲੇਦਾ?

ਰਾਮ ਨਾਮ ਠਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਂਨਿ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦਾਨਿਠੁਠਿਠਿਠਿਠਿਠਿ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ
ਠੇਵਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਦੁਰੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਏਂਦੁਕੁ ਪਾਲਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ? ॥ 3॥

ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥

ਮੁੰਚੀ ਚੋਢਪਨੁਲ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀ ਸੰਦੇਹਾਲਨੁ ਵਿਡਿਚਿ ਪੇਠੀ, ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁ ਮੈਨ ਭਕੀਠੀ
ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਧਾਠੀ ਚੰਡੀ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥

ਓ' ਭਕੁਡੁ ਕਬੀਰ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਠੀ ਮੀ ਸੇਖੀਠੀਗਾ ਚੇਸੁਕੀਂਡੀ. ॥ 4॥ 5॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ

ਰਾਗਿ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਭਕੁਡੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਗਾਰੀ ਕੀਰਨਲੁ:

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ਉਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥

ਲੋਠੈਨ ਪੁਨਾਦੁਲਪੈ ਨਿਰੀਚੀਨ ਏਠੈਨ ਰਾਜਭਵਨਾਲਨੁ ਪੋਂਦੀਨਵਾਰੁ,

ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ ਕੇ ਅਧਿਕਾਈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੁੰਡ ਬਲਾਏ ॥੧॥

ਮਾਰਾਠੁਡ ਮੁਹਾਰੀ ਕੰਠੇ ਏਕੁਠ ਕਾਲੰ ਜੀਵਿੰਚਲੇਦੁ, ਅਠਨੁ ਠਨ ਜੀਵਿਠਮੰਠਾ
ਗਠੀ ਪੈਕਪੁਠੀਂਡ ਗਠੀਪਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹਮਰੇ ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥

ਸੁਠੀਕਰ-ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠਮੇ ਮਨ ਨਿਜਮੈਨ ਸੇਖੀਠੁਡੁ.

ਕਾਰੇ ਰੇ ਨਰ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੁਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਮਨੁਸੁਲਾਰਾ, ਮੀ ਸ਼ਰੀਰੰ ਗੁਰਿੰਚੀ ਮੀਰੁ ਏਂਦੁਕੁ ਗਰਠੁਡਠਾਰੁ; ਏ ਨਸ਼ਿੰਚੁ
ਸ਼ਰੀਰੰਮੁ ਨਸ਼ਿੰਪਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ ਭਾਈ ॥

శక్తిమంతుడైన దురోధునుని వంటి సోదరులునశ్చోరవులు, ఇది మాది అని ప్రకటించేవారు! ఇది మాది!

ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ਦੇਹੀ ਗਿਰਝਨ ਖਾਈ ॥੨॥

వారి విస్తారమైన సామ్రాజ్య అనేక మైళ్ళపరకు విస్తరించింది, కాని వారందరూ యుద్ధంలో చంపబడినపుడు, వారి మృత దేహాలను రాబందులు తినారు. || 2||

ਸਰਬ ਸ੍ਰੋਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥

రావణుడు కంటే గొప్పవారు ఎవరైనా ఉన్నా, అతని డొమైన్, లంక, అంతా బంగారంలో నిర్మించబడింది.

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥

కాబట్టి అతని గేటు వద్ద చాలా ఏనుగులు కట్టిఉంటే, క్షణంలో ప్రతిదీ మరొకరికి చెందినది. || 3||

ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥

అహంకారి అయిన యాదవ బాలురు దురాస్థ మహర్షిని ఎగతాళి చేశారు, వారి మొత్తం వంశం అంతరించిపోవడానికి ఋషి వారిని శపించారు.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥

కానీ దేవుడు తన వినయభక్తుడైన నామ్ దేవ్ పై దయ చూపాడు; అహంన్ని విడిచిపెట్టి ఆయన దేవుని పాటలను పాడుతున్నాడు. || 4|| 1||

ਦਸ ਬੈਰਾਗਾਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥

నేను నా పది జ్ఞాన అవయవాలను నియంత్రించాను మరియు నా ఐదు దుర్గుణాలను (కామం, కోపం, దురాశ, అహం మరియు అనుబంధం) పూర్తిగా అధిగమించాను, వారి పేరు తుడిచివేయబడినట్లు.

ਸਤਰਿ ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥

నేను నా శరీరం నుండి లోక సంపద యొక్కవిషానిఖుయటకు తీసి, నామం యొక్క అదుభ్రమైన మకరందంతో నింపాను. || 1||

ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥

ఇప్పుడు నేను మరల ఈ లోకములోనికి రాలేను.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕంటೆ ನೆನು ಎಲ್ಲಪುಥ್ತੂ ದೆವುನಿ ಸ್ತੁತಿ ಮಾಟಲನು ನಾ ಹೃದಯಂ ನುಂಡಿ
ಓಚರ್ಥಿಂಚಿ ನੀತಿಮಂತಮೈನ ಜೀವನಂ ಗುರಿಂಚಿ ನಾ ಮನಸುಕ್ಷು ಬೋಧಿಂಚುಚುನಾಘು ॥ 1॥
ವಿರಾಮಂ॥

ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥

ಗುರುವು ಗಾರಿ ಮುಂದು ವಿನಯಂಗಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಂಚಡಂ ದಾਠਾ, ನೆನು ಮರಣ ರಾಕ್ಷಸುಡಿ
ನುಂಡಿ ಶಕ್ತಿವಂತಮੈನ ಗੋਠಲಿನಿ ਲਾಕುਫੁਠ್ಲು, ನಾ ಮರಣ ಭಯಾನಿಪುರ್ತಿಗಾ
ನಿਰੁಖಿಂಚಾನು.

ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥

ਮਰಣಂ ಗುರಿಂਚಿ ಭಯਪಡಡಾನಿಕಿ ಬದುಲು ಇಪುਠ್ಲು ದೆವುನಿ ಭಕ್ತುಲ ಭಯಾನಿ
ਗੋਰವਿಂਚಾನು, ನೆನು ਵಾರಿ ವಿನಯಪੁਰಕ್ಷ ಸੇವಕುಡನੈ ಓನಾಘು. ॥ 2॥

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੁਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥

ಮಾಯಪಟ್ಟ, ಲೋಕನಂಪದಲ ಪಟ್ಟ, ಶಕ್ತಿ ಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮತ್ ನನುನೇನು ಚಿಕ್ರುಣೋಕಪೋತೇನೆ ನೆನು
ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಬಂಧಾಲ ನುಂಡಿ ವಿಡುದಲ ಅವುತಾನು.

ਮਾਇਆ ਨಾಮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥

ಜನನ ಮರಣಾಲ ರೌಂಢಲೋ ಪಡಡಾನಿಕಿ ಮುಲ ಕಾರಣಂ ಕೂಡಾ ಅಯಿನ ಮೆಸ್ ಪಟ್ಟ
ಪ್ರೇಮನು ವಿಡಿಚಿಪೆಟ್ಟಿನ ತರುವಾತ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುನಿ ಆಶೆರಥಿಂಚಬಡಿನ ದೃಷ್ಟಿ
ಸಾಧಫುವುತುಂದಿ. ॥ 3॥

ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥

ಈ ವಿಧಂಗಾ ದೆವುಣ್ಣಿ ಆರಾಧಿಂಚೆ ಭಕ್ತುಲು, ವಾರಿ ಭಯಾಲನಿಪುಣ್ಣಿಲಗಿಂಚಬಡತಾಯಿ.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥

ನಾಮ್ ದೆವ್, ಓ ಸೊದರುಡಾ, ಮೀರು ಅಕਠ ಎಂದುಕು ತಿರುಗುತುನಾರ್ಹು? ಇವಿ ದೆವುಣ್ಣಿ
ಸಾಕಾರಂ ಚೆಸುಕೋವಡಾನಿಕಿ ಮಾರ್ಥಾಲು. ॥ 4॥ 2॥

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੋਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲಾ ॥

ಮಾರಾಠ್ ವಂಟಿ ಎಡಾರಿಲೋ ನೆರು ಚಾಲಾ ವಿಲುವನದಿ, ಆಕುಪಚಫ್ರೀಗ ಕಲುಪು ಒಂಟುಕು
ಪ್ರಿಯಮನದಿ.

ਜਿਉ ਕੁರೆਕ ਨਿਸಿ ਨಾದੁ ಬಾಲਹಾ ತಿਉ ਮೆರೆ ਮನಿ ರಾಮਈਆ ॥੧॥

ರಾತ್ರಿ ಪುಟ ವೆಟಗಾಡಿ ಗಂಟ ಯುಕ್ಯಟುನ್ ಜಿಂಕನು ಆಕರ್ಥಿಸ್ತುಂದಿ, ಅದೆ ವಿಧಂಗಾ
ದೆವುಡು ನಾ ಮನಸುಕ್ಷು ಪ್ರಿಯಮನವಾಡು. ॥ 1॥

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੇ ਰੂਪੁ ਰੂੜੇ ਅਤਿ ਰੰਗੁ ਰੂੜੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਫ਼ਥੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਅੰਦਮੁਨਦਿ ਮੀ ਪੇਰੁ, ਅੰਦਮੁਨਦਿ ਮੀ ਰੂਪੰ,
ਮਰਿਯੁ ਚਾਲਾ ਅੰਦੰਗਾ ਊਂਦਿ ਮੀ ਰੰਗੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥

ਵਰੁੰ ਭੂਮਿਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ, ਪੁਪੁਯੋਕੁਸੁਵਾਸੰ ਬੰਬੂਲੁ ਠੇਨੇਟੀਗਕੁ
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ,

ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥

ਮਾਮਿਡੀ ਕੋਕੀਲਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ, ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਫੁ
ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ. ॥ 2॥

ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੁਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੇਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥

ਸੂਰੁਫੁ ਚਕੀਏਲੁ(ਕੁ) ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ ਕਾਬਠੀ, ਮਰਿਯੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਸਰਸੁ
ਹਾਂਸਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ,

ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥

ਭਰੁੰ ਏਕ ਯੁਵ ਵਧੁਵਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ, ਨਾ ਮਨਸੁਫੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅੰਠੈ. ॥
3॥

ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥

ਪਾਲੁ ਬਿਠਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਰੁਪੁ ਚੁਕੁਠਰੁਪੁ ਪਕੀ ਨੋਟੀਕੀ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ,

ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥

ਨੀਰੁ ਚੋਪਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ ਕਾਬਠੀ, ਨਾ ਮਨਸੁਫੁ ਦੇਵੁਡੁ ਕੂਡਾ ਅੰਠੈ. ॥ 4॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੁ ਡੀਠੁਲਾ ॥

ਨਿਛਾਣੁਲੇਨ ਵਾਰੰਦਰੁ, ਅਦੁਠਾਲ ਮਨੁਪੁਲੁ, ਝੁਪੁਲੰਦਰੁ ਭਗਵੰਠੁਡੀ
ਦੁਸ਼ਾਠੀਮੁਡਾਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁੰਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਚਾਲਾ ਅਰੁਦੇਨ ਵਠੀ ਮਾਠਮੈ ਆਯੰਨੁ
ਆਠੀਠੰਗਾ ਝਾਨੰਦੰਠੰ ਪੋਂਦਿਨ ਕਲਠੀ ਚੂਸੁਡੁ.

ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਅਨਿਪੁਪੰਚਾਲ ਮਾਨਵੁਲਕੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ, ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ
ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਡੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੁ ਮਨਸੁਫੁ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਦਿ. ॥ 5॥ 3॥

ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥

ਮੋਦਟੰਗਾ, ਏ ਵਿਠੁ ਊਂਕੀਲੋਕੀ ਵਚਿਠੁਪੁਠੁ, ਈਦਿ ਅੰਦਮੁਨਦਿ ਠੇਲੁਨਿ ਠਾਮਰਲ
ਠੋਟਲਾ ਊਂਦਿ.

ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥

ਅਨਿਖਮਾਨਵੁਲੁ ਚੁ ਠੋਟ ਯੋਕੁਸ਼ਾਂਸਲ ਵਲੇ ਊਨਾਰੁ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਚੁ ਸੁਘਿ ਆਯਨ ਰਾਗਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗਾ ਨਾਟੁ ਚੇਸੁੰਦਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਂਡੀ.
॥ 1॥

ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥

ਮੋਦਲ, ਦੇਵੁਡੁ, ਪ੍ਰਾਠਮਿਕਮੈਨਦਿ ਵਛਮੈਂਦਿ.

ਅਥੇਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥

ਓ ਮੋਦਲੀ ਜੀਵਿ ਨੁਂਡੀ, ਚੁ ਵਿਸ਼ਠ ਊਨਿਕੀਲੋਂਕੀ ਵਚਿਠਦਿ.

ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥

ਭਕਠ ਊਨਠੁੰਠਾ ਆਯਨਦੇ.

ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚੁ ਦੇਵੁਨਿ ਊਦਾਠਵਨਲੋਂ, ਮਾਨਵੁਲੁ ਨੁਠਠ ਚੇਸੁੰਦੁ (ਮਾਯ ਠਰੁਵਾਠ ਨਡੁਸੁੰਦੁ), ਪਰਿਯਨ ਚਕ੍ਰੰ ਯੋਕੁਸ਼ੁੰਡਲਲੋਂ ਨੀਠੀਵਲੇ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥

ਮਹਿਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰੁਸੁਲੁ ਨੁਠਠ ਚੇਸੁੰਦੁ. (ਮਾਯ ਠਰੁਵਾਠ ਪਰਿਗੋਠੁਡੰ)

ਨਈਆ ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥

ਕਾਨੀ ਵੀਰਿਲੋਂ ਦੇਵੁਡੁ ਠਪੁਮੁਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ ਅੰਦਰਿਲੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁੰਦੁ)

ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥

ਦੀਨਿਨਿ ਵਿਵਾਦੰ ਚੇਯਵਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸੰਦੋਹਾਨਿਠੋਲਗਿੰਚਵਡੁ.

ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ, ਆਯਨ ਮਰਿਯੁ ਚੁ ਸੁਘਿ ਊਕਲੇ ਅਨਿ ਚੇਪਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, పర్షియన్ చక్రం యొక్కకుండలు క్రిందికి దిగి పైకి వస్తున్నట్లు, అదే విధంగా ప్రపంచ జీవులు వివిధ రూపాల్లో తిరుగుతూ ఉంటాయి.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥

ఓ' దేవుడా, అనేక జనల గుండా సంచరించిన తరువాత, నేను మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను.

ਤੂ ਕੁਠੁ ਰੇ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు నన్ను ఆడిగితే: మీరు ఎవరు?

ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੇ ਜੀ ॥

ఓ' దేవుడా, నేను నామా.

ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥

ఓ దేవుడా, ఆధాత్మిక మరణానికి కారణమైన లోకబంధాల నుండి నన్ను రక్షించండి.
॥ 3॥ 4॥

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥

ఓ దేవుడా, అధాత్మమైన పాపులను కూడా శుద్ధి చేయడం మీ సహజ సత్త్వం.

ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥

నా గురుదేవుణ్ణి ప్రేమగా సమీచించుకునే ఋషులు ధన్యులు. ॥ 1॥

ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਪੁਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥

ఆయన నామమును ప్రేమపూర్వకంగా ధ్యానించడానికి నేను దేవుని ఆశీర్వాదాలను పొందాను,

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవదూతలు, నిష్ఠాతులు, ఋషులు కూడా దీనిని పొందడం చాలా కష్టం. ॥ 1॥
విరామం॥

ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੈ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥

ఓ దేవుడా, మీరు సాత్వికులకు, అహానిహాశనం చేసేవారి మీద దయచూపండి.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥

ਨੇਨੁ, ਨਾਮ੍ ਦੇਵ, ਮੀ ਅਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅਂਕਿਤੰ ਚੇਸਿ
ਊਨਾਘੁ. ॥ 2॥ 5॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ

ਰਾਗੰ ਧਨਸ਼੍ਰੀ, ਭਕੁਡੁ ਰਵਿਦਾਸ ਗਾਰੀ ਕੀਰਨਲੁ:

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਅੰਤ ਨਿਸਘੋਯੁਡੁ ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਅੰਤ
ਦਯੁਗਲਵਾਰੁ ਏਵਰੁ ਲੇਰੁ; ਨਾ ਨਿਸਘੋਯੁਤਨੁ ਝਕ ਪਰੀਕ੍ਸਿੰਚਾਲਿਘੁ ਅਵਸਰੰ
ਲੇਦੁ.

ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੁਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥

ਨੀ ਦਿਵਘੁਨੇ ਮਾਟਲਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਬਡਗਲਦਨੇ ਏ ਨਮਕੁਠੋ ਨਨੁ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੁ, ਨੀ ਭਕੁਡਾ!

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਰਠੁਘੁ ਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਮੀਕੁ ਅਂਕਿਤਮੈ ਯੁਨਾਘੁ,

ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਮੀਰੁ ਨਾਠੋ ਏਂਦੁਕੁ ਮਾਠਾਡੁਟੰ ਲੇਦਨਿ ਦਯੁਚੇਸਿ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ?॥
ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨੁਂਡੀ ਨੇਨੁ ਮੀ ਨੁਂਡੀ ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਠਾਡੁ; ਨਾ ਘ੍ਰਾਣਮੁ
ਨਿਨੁਝਾਪਕਮੁ ਚੇਯੁਡੰਲੋ ਗਡਿਚਿਘੋਯੇਲਾ ਕਨਿਕਰੰ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥

ਰਵਿਦਾਸ ਚੋਪਾਰੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਦੁਯੁਘੁਮਾਸਿ ਚਾਲਾ ਕਾਲੰ ਅਯਿੰਦਿ, ਝਪੁਠੁ ਨੇਨੁ
ਮਿਮੁਠੁਘੋਕਾਰੰ ਚੇਯੁਲਨੇ ਅਠੋ ਝੀਵਿਸੁਨਾਘੁ. ॥ 2॥ 1॥

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੁਰਿ ਰਾਖਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਘੋਵੁਠੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਾਲਨਿ ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਘੁ, ਨਾ ਕਠੁਘੁਅਤਨਿਨਿ
ਚੁਡਵਚੁਮਰਿਯੁ ਨਾ ਚੋਵੁਲੁ ਅਤਨਿ ਊਦਾਠੁਮੈਨ ਘ੍ਰਸੰਸਲ ਯੋਕੁ
ਨਿਘੁਘੁਮੈਨ ਮਾਟਲਨੁ ਮਾਠੁਮੈ ਵਿਨਵਚੁ

ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥

ತೆನెಟੀಗ ಪುವುಳುನು ಪ್ರੇಮించಿ, ದೆವುನಿ ನಾಮಾನಿಹಾ ಹೃದಯಂಲೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠించಿ, ನಾ
ನಾಲುಕతో ದೆವುನಿ ಅದುಫ್ರಮైన ನಾಮಾನಿಫುರಿಂಚಿನಟ್ಟು ನಾ ಮನಸು ಸ್ಪೊವುಣ್ಣಿ
ಪ್ರೇಮಿಂಚಾಲನಿ ನೆನು ಕೊರುకుంటುನಾಫು. || 1||

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥

ದೆವುನಿಪಟ್ಟ ನಾ ಪ್ರೇಮ ತಗಕూಡದನಿ ನೆನು ಕೊರುకుంటುನಾಫು.

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕಂತೆ ನೆನು ಈ ಪ್ರೇಮನು చాలా ಪ್ರಿಯమైన ధరకు అందుకునాఫు; దెవుని
ప్రేమ కోసం నెనು నా జీవితం కోసం మారిణ్ణి చేసుకునాఫు. || 1|| విరామం||

साधसंगति बिना भाँउ नहीँ औपजै भाँव बिनु भगति नहीँ होँइ तेरी ॥

ఓ' దెవుడా, సాధువుల సంఘం లేకుండా, మీపట్ల ప్రేమ సంతోర్ధంగా ఉండదు,
ప్రేమ లేకుండా మీ ఆరాధన నుండి సేవించలేము.

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥

రవిదాస్ ఈ ఒక్కపార్ధనను దెవుని ముందు ఇస్తాడు: ఓ సారణ్ణామ దెవుడు
దయచేసి నా గౌరవానిఫుక్షించండి. || 2|| 2||

ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥

ఓ దెవుడా, మీ నామ పఠనం మీ పట్ల నా అభ్యరేషన్ మరియు ఆరాధన.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దెవుని పేరు లేకుండా, అనిఫుజడంబరమైన ప్రదరఫలు నిరుపయోగంగా
ఉంటాయి. || 1|| విరామం||

ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਸਨੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਉਰਸਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੇ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥

మీ పేరు నా ప్రార్ధన చాప లాంటిది, మీ పేరు గంధాన్నిగొండ్ చేయడానికి రాయి
లాంటిది మరియు మీ పేరు నెను మీకు సమర్థిచడంలె చల్లే కుంకుమ పువ్వు
లాంటిది.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਚੰਦਨੇ ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥

ఓ' దెవుడా, మీ పేరు నీటిలాంటిది, పేరు గంధం లాంటిది, మరియు మీ పేరు
పునరావృతం చేయడం అనేది పేప్ తయారు చేయడం వంటిది, దీనిని నెను
మీపై అపై చేస్తునాఫు. || 1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ

రాగ్ ధనశ్రీ, భక్త త్రిలోచన్ గారి కీర్తనలు:

ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ਭੁਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥

ఓ' అవివేకంగా మోసపోయిన నా మనసా, నువ్వుదేవుణ్ణి ఎందుకు నిందిస్తున్నావు?

ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਥਾਰੇ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

గత పాప, పుణ్యక్రియలు దుఃఖానికీ, ఆనందానికీ కారణం. || 1|| విరామం||

ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥

చంద్రుడు (పౌరాణిక దేవుడు) శివుని నుదుటిపై నివసిస్తూ, అత్యంత పవిత్రమైన గంగా నదిలో ప్రతిరోజూ సాష్టాంగ చేసినపట్టికీ;

ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ਮਿਲਿਓ ਸਾਰਗ ਪਾਨ ਰੇ ॥

విష్ణువు చంద్రుని కుటుంబంలో తనను తాను దేవుడిగా పునర్జన్మచేసుకున్నాడు,

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥

ఇపట్టికీ దాని గత చరణ్ణు నుండి మరకలు చంద్రుని ముఖంపై మిగిలి ఉన్నాయి. || 1||

ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਪੰਥੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ ਤਾ ਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥

విశ్వీపమైన సూర్యుని పౌరాణిక ద్రైవర్ అరుణ పక్షుల రాజు గారాడ్ కు సంబంధించినదే అయినపట్టికీ,

ਕਰਮ ਕਰਿ ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥

తన గత క్రియల వల్ల అతను ఇంకా వికలాంగుడయ్యాడు. || 2||

ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ਲਚੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥

మూడు లోకాలకు గురువై, లెకభేదనిఘాపాలను నాశనం చేసే శివ, లెకభేదన్ని పవిత్ర పుణ్యక్షేత్రాలలో తిరుగుతూ,

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥

ਕਾਨੀ ਤਨ ਚੋਡੁ ਪਨੀ ਕਾਰਣੰਗਾ ਤਨ ਚੋਟਿ ਪੈ ਊਨਖੁਰੋਨੁ
ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੋਲੇਕਘੋਯਾਡੁ. ॥ 3॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਸੀਅ ਧੇਨ ਲਛਿਮੀ ਕਲਪਤਰ ਸਿਖਰਿ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥

ਅਦੁਫੁ ਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ, ਚੰਦ੍ਰੁਡੁ, ਕੋਰਿਕ ਤੀਰੇ ਆਉ, ਲਕ੍ਸ਼੍ਮਿਨੰਪਦ ਦੇਵਤ),
ਅਦੁਫੁ ਵ੍ਰੁਕ੍ਸੰ, ਵੇਡੁ ਤਲਲ ਗੁਰੰ, ਝਾਨਵੇਦੁਫੁ ਧਨਠਤਰੰ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ
ਊਦਫੁੰਚਾਰਨੀ, ਨਦੁਲਕੁ ਅਧਿਪਤਿ ਅਨੀ ਅਘੋਹ;

ਕਰਮ ਕਰਿ ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥

ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ, ਦਾਨੀ ਚੋਡੁ ਪਨੁਲ ਕਾਰਣੰਗਾ, ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਦਾਨੀ ਊਪੁਠੁ
ਵਦਿਲਿੰਚੁਕੋਲੇਕਘੋਯਿੰਡੀ. ॥ 4॥

ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥

ਹਾਨੁਮੰਤੁਡੁ ਲੰਕਾ ਮੰਡਲਾਨਿਠੁਗੁਲਬੇਠੀ ਰਾਵਣੁਨੀ ਠੋਟਨੁ ਪੇਕਲਿੰਚੀ,
ਗਾਯਾਨਿਠੁਯੰ ਚੋਸੇ ਮੂਲੀਕਾਕਾ ਠੇਚਿਹਾਮੁਡੁ ਅਨੇ ਦੇਵੁਠੀ ਸੰਠੋਪਪਰਿਚਾਡੁ.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥

ਤਨ ਕ੍ਰਿਯਲ ਵਲਨ ਆਯਨ ਤਨ ਨਡੁਮੁਨੁ ਵਦਿਲਿੰਚਲੇਕ ਘੋਯਾਡੁ. ॥ 5॥

ਪੂਰਬਲੇ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ਰੀ ਘਰ ਗੋਹਣਿ ਤਾ ਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨ ਗਤ ਕ੍ਰਿਯਲ ਪਰਠਸਾਨਾਨਿਠੁਡੀਚਿਵੇਯਲੇਮੁ, ਕਾਬਠੀ ਨੇਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕ ਭਕੀਠੋ ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠਾਠੀਨੁਨਾਠੁ.

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥

ਓ' ਨਾ ਪੁਯਠੇਵੁਡਾ, ਭਕੁਡੁ ਠ੍ਰਿਲੋਚਨੰ ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ. ॥ 6॥ 1॥

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

ਪੁਯਠੇਵੁਡਾ ਸੇਨੁਲ ਕੀਰਨਲੁ:

ਪੁਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤੁ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥

ਓ' ਸੰਪਦ ਦੇਵਤ ਯੋਕੁਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਨੁਨਾਠੁ; ਧੁਪਮੁ,
ਦੀਪਮੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਮੁ ਚੋਯਬਡੀਨ ਵੇਨਠੁ ਮੀ ਆਰੀ (ਆਰਾਠਨ) ਨਾ ਕੋਰਕੁ
ਮੀਕੁ ਅੰਕਿਤੰਮੁ. ॥ 1॥

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਸਾਰਠਾਮ ਰਾਜਾ, ਨਾਲੋ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲ ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਪਾਟਲੁ
ਪ੍ਰਠਿਰੋਯਾ ਪਾਡਬਡੁਠੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਉਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥

ఓ' సంపద దేవత యొక్కనిపట్టమైన గురువా, నాకు మీరు అత్యంత ఉన్నతమైన దీపం మరియు సభ్యమైన విక్ వంటివారు. ॥ 2॥

రామా భగతి రామానంద జానై ॥ పురన్ పరమానంద బానై ॥౩॥

సర్వభాగ్యమైన భగవంతుని పాటలను పాడుకునేవాడు, పరమానందానికి ప్రతిరూపం, ఆయన భక్తి ఆరాధన దాత్రా ఆయనతో కలయిక యొక్కజనందాన్ని ఆసాధిస్తాడు. ॥ 3॥

మదన్ మూర్తి తే తారె గోపిందే ॥ శౌన్ తనే భజు పరమానందే ॥౪॥౨॥

అన్నిపపంచ భయాల నుండి విముక్తి పొందిన మరియు విశాఖ్నిజిదరించే సరోవర ఆనందానికి ప్రతిరూపమైన ఆ అందమైన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోండి అని శాన్ చెప్పారు. ॥ 4॥ 2॥

పీయా ॥

భక్తుని కీర్తన పీపా జీ:

కాఞ్ఠి దేవా కాఞ్ఠి దేవల కాఞ్ఠి జగమ్ జాతీ ॥

శరీరము ఆలయము మరియు దేవుడు దానిలో నివసించును; శరీరమే యాత్రా స్థలం, అందులో నేను యాత్రికుడిని (దేవుని కోసం వెతుకుతున్నాను).

కాఞ్ఠి ధృప దీప నణిబేదా కాఞ్ఠి ధృజ్ఠి పాతీ ॥౧॥

శరీరంలో దేవుణ్ణి శోధించడం అనేది ధూపం కాలధ్రం, దీపాలు వెలిగించడం మరియు భక్తి ఆరాధనలో ఆకు పలకలపై రుచికరమైన ఆహారాన్ని అందించడం వంటిది. ॥ 1॥

కాఞ్ఠి బహు ఖండ ఖేజతే నవ నిధి పాణి ॥

అనేక రాజ్యాలుగుండా శోధించిన తర్వాత, నేను నా శరీరంలో కనుగొన్నాను, నామం, ఇది తొమ్మిది సంపదల వంటిది.

నా కఠ్ఠా ఆఞ్ఠి నా కఠ్ఠా జాఞ్ఠి రామ్ కీ దుగాణి ॥౧॥ రగాణి ॥

నేను దయ కోసం దేవుణ్ణి ప్రార్థించినప్పటి నుండి, నాకు ఏమీ రాదని మరియు ఏమీ వెళుతుంది నేను గ్రహించాను (జనన మరియు మరణ చక్రం ముగిసింది). ॥ 1॥ విరామం॥

జే ఖ్ఠామేదే శౌణి ఖిండే జే ఖేజే శౌ పాదే ॥

విశాఖ్నిజిక్రమించేవాడు కూడా శరీరంలో నివసిస్తాడు; ఎవరు ఆయనను వెదకినా, అకథ ఆయనను కనుగొంటాడు.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

రాగ్ జైట్సీనాలుగవ గురువు, మొదటి లయ, చౌ-పదాలు:

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥

గురువు గారు తన కృపతో ననుక్షిరభ్రీంచినపుణ్ణు, విలువైన దేవుని పేరు వంటి ఆభరణం నా హృదయంలో పొందుపరచబడింది.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥

గురువు గారు ననువ్వామానిక్షిరభ్రీంచినపుణ్ణు, అనేక జనల మీద పేరుకుపోయిన నా అపరాధాలు మరియు దుఃఖాలు కొట్టుకుపోయాయి మరియు నా శాస్త్రల రుణం ఫలించింది. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥

ఓ' నా మనసా, దేవుని నామమును ధాన్వించుము; అతను ప్రతిదానికీ ప్రయోజకుడు.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਗਾਉ ॥

పరిపూర్ణ గురువు నా హృదయంలో దేవుని పేరును అమరాద్ధు; నామం లేని జీవితం పనికిరానిది. || విరామం||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥

గురువు బోధనలు లేకుండా, సత్యం సంకలిత ప్రజలు మూర్ఖంగా అజ్ఞానంగా ఉంటారు; వీరు ఎల్లపుణ్ణూ మాయపట్ల, లోకసంపద మరియు శక్తి పట్ల ప్రేమలో చికబడతారు.

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥

వారు గురువు బోధనలను ఎనడ్లూ అనుసరించరు; వారి జీవితమంతా పూర్తిగా నిరుపయోగం. || 2||

ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥

గురువు బోధనలను అనుసరించే వారు, వారి జీవితాలు ఫలప్రదంగా మారతాయి మరియు వారు దేవునికి చెందినవారు.

ਮੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥

ਵਿਸ਼ਾਨੀਕੀ ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਿਨ ਓ ਦੋਵੁਡੁ ਨਨੁਖਰੁਣੀਸੁਡੁ, ਮੀ ਭਕੁਲ
ਵਿਨਯ ਸੇਵਕੁਡੀਗਾ ਨਨੁਖੋਸੁਡੁ. ॥ 3॥

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥

ਮਨੰ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਅਯੁਨੁਲਮੈ, ਮਾਯਪਲ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਗੁਠੀਵਾਰੀਗਾ ਓਨਾਠੁ, ਕਾਬਠੀ
ਮਨੰ ਜੀਵਿਠੰਲੋ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੈਨ ਮਾਧਾਨਿਠੁਲਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚਵਚੁਠੀ

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਓਲਾ ਪ੍ਰਾਠੀਸੁਡੁ: ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਮੇਮੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਗੁਠੀਵਾਰੀਗਾ
ਓਨਾਠੁ; ਮਨੰ ਜੀਵਿਠੰਲੋ ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੈਨ ਮਾਧਾਨਿਠੁਲਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੋਲਾ ਦੋਵਿਕ
ਯੁਨੰਠੋ ਮਨਲਿਠੁਠੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 1॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਠੈਲੀਨਾਠੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੇਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥

ਆਭਰਠੰ ਲਾਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਅਮੁਲਠੁਨਦੀ ਕਾਨੀ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਡੁ
ਲੋਕੁੰਡਾ ਅਦੀ ਗਠੀ ਮਾਠੁਮੇ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ.

ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥

ਆਭਰਠੰਮੁ ਵਠੀ ਨਾਮੰ ਠੋਕੁਠੀਯਮੈਨ ਕਠਮਰ ਠਯਿਨ ਸਾਧੁਵੁ ਗੁਰੁ ਦਾਨੀਨੀ
ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ, ਅਦੀ ਲਕੁਲਾਦੀ ਵਿਲੁਵੈਨਦੀ. ॥ 1॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਨਾਮੰ ਵਠੀ ਓ ਆਭਰਠੰਲਾਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੋ ਦਾਚੀਪੇਠੁਡੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਗਾਉ ॥

ਦਯਾਦਾਕੁਠੀਠੁਨ ਸਾਠੀਕੁਲ ਗੁਰੁਵੁ ਨਨੁਖੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸਾਡੁ. ਗੁਰੁਵੁਨੁ
ਕਲਿਸਿਨ ਠਰੁਵਾਠ ਆ ਆਭਰਠੰਲਾਠੀ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮ ਵਿਲੁਵਨੁ ਨੋਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥

ਆਠਠੀਠੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵਾਰੁ ਆਧਾਠੀਠੰ ਅਠਕਾਰੰਲੋ, ਅਯੁਨੰਲੋ ਓਠਾਰੁ ਮਰਿਯੁ
ਵਾਰੀ ਪੁਠਠੰਲੋ ਅਮੁਲਠੁਨ ਨਾਮ ਓਨੀਕੀਨੀ ਵਾਰੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੋਰੁ.

ਤੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥

ਵੀਰੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਵਿਸਮਯਮੁ ਵਲੇ ਸਰਘੁਨੁ ਨਿਮਗਘੁ ਛੰਟਾਰੁ; ਕਾਬਠੀ, ਈ
ਮੂਰ੍ਹੁਲੁ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਮਰਠਿੰਚਡੰ ਲੋਪੰਠੀ ਸੰਚਰਿੰਚਡੰ. ॥ 2॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੁ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੀ ਮੁਹੋਨਾਨਠੁ ਸਾਧੁਵੁਲਠੀ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੇਸਿ, ਨਨੁਖੁਰੁਵੁ
ਸ਼ਰਣਾਲਯੰਲੋ ਛੰਚੰਡੀ.

ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਖੁਨੀ ਸਠੁਤੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨੀਕੀ
ਪਰਿਗੋਠੁਕੁੰਟੁ ਵਚਾਠੁ.॥ 3॥

ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹੁ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਗੋਪਠਾਰੁ, ਅਠੁੰ ਚੇਸੁਕੋਂਲੇਨਿਵਾਰੁ, ਗੋਪਠਾਰੁ; ਨੀ ਨਾਲੁਕ ਵ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਚੇਪਗੁਲਦੁ, ਵਠਿੰਚਗੁਲਦੁ?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚਿੰਚਿੰ ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਰਾਠੀ ਹੁਦਯੰ ਗਲ ਵਠੀਨੀ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੁਰੁਠਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਮੁਨੀਗਿਠੋਕੁੰਡਾ ਕਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 4॥ 2॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

ਰਾਗ ਖੈੱਟੀਨਾਨਾਗਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥

ੳ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਮੂਰਥਮੈਨ ਅਝਾਨਿ ਨਿ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ੍ਰੁਤਿ
ਗੁਰਿਚਿ ਨਾਕੁ ਟੇਲਿਯਦੁ.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥

ਦਯਚੈਸਿ ਦਯਨੁ ਸੁਸਾਦਿਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁ ਛੁਦਾਤ੍ਰਮੈਨ ਟੇਲਿਵਿਟੇਲਲਠੋ
ਅਸ਼ੀਰਠਿਚੰਡੀ; ਨੇਨੁ ਅਝਾਨਿਨਿ, ਦਯਚੈਸਿ ਨਾਕੁ ਝਾਨਾਨਿ ਝਾਵਠੁਡੀ.॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥

ਨਾ ਸੋਮਰਿਤਨੰ ਮਨਸੁ ਸੁਪਪੰਚ ਵਠਹਾਰਾਲਲੋ ਮਗਤਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ, ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੇਲਾ ਚੈਸਾਡੁ; ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਆਯਨ
ਬੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿਚਿ, ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਪੁਠੁ ਦਾਨਿ ਆਧਾਠੀਠੁ ਠੁਠੁ ਟੇਰਿਚਿਨਲੁ
ਅਪੁਰਮੁਤੰਗਾ ਮਾਰਿੰਦਿ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਗੁਰੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਗੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥

ੳ' ਗੁਰੁਵਾ, ਸੁਤਿ ਕੁੰਠੰ ਨੇਨੁ ਆਯਨਨੁ ਗੁਰੁਚੰਕੁਨੇਲਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁ ਨਾ ਜੀਵਸਾਠੁਗਾ ਮਾਰਵਚੁ.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥

ੳ' ਨਾ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੁਠੁਲੋ ਊਨਝਾਨਿਸ ਤਨ ਖੋਧੰ ਲੇਕੁੰਡਾ ਸੰਠੋਧੰਗਾ ਕਾਨੀ
ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ ਲੇਕੁੰਡਾ ਊਨਾਠੁ, ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ ਨੇਨੁ ਨਾਮੰ ਗੁਰਿਚਿ ਧਾਠੰ
ਚੈਯਕੁੰਡਾ ਆਧਾਠੀਠੰਗਾ ਚਨਿਯੋਯਿਨਲੁ ਭਾਵਿਸ਼੍ਟਾਨੁ.॥ 2॥

ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਯੋਯਿਨਵਾਰੁ, ਅਦਿ ਵਾਰਿ ਮੁੰਦੁ ਨਿਯਮਿੰਚਬਡਿਨ ਵਿਧਿ
ਵਲੁ ਅਯਿ ਊਂਡਾਲੀ.

ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥

ਸੁਤਿ ਕੁੰਠੰ, ਦੇਵੁਡੁ ਆਨੰਦਿੰਚੈਵਾਰੀਕੀ ਨੇਨੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਸੇਵਿੰਚਾਨੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥

ਨਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲੁ ਕਨਿਕਰਮੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਚਿਰਕਾਲੰਗਾ ਵਿਡਿਪੋਯਿਨ ਭਕੁਠੁਣੈਨ
ਨਨੁ ਆਯਨਠੋ ਏਕਠ ਚੋਸਾਰੁ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਨਾਮਾਨਿ ਆਮਰਿਠੁ ਨਿਯਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਠਾਡੁ. ਭਕੁਠੁ
ਨਾਨਕੁ ਏਪਠੁਠੀਕੀ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੋਯੰਬਡੁਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 3॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਝੈਲੀਨਾਨੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥

ਗੋਪ੍ਰਮੁਰਿਯੁ ਸੇਖੁਪੁਰਠੁ ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਠੁਠੋਠਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ
ਅਨੁਸਰਿੰਚੋ ਵਠੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਠਿਨਿ ਚਾਲਾ ਆਸਾਠਿੰਚਡੰ ਪੁਰੰਠੁਠੁਠੁ.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗੁਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥

ਸਾਧਾਰੰਗੰ, ਮਾਯ ਵੰਠੀ ਪਾਮੁ ਯੋਕਠੁਠੁਠੁਠੋ ਏਕਰੁ ਊਂਟਾਰੁ, ਐਦਿ ਪੁਰੰਚ
ਸੰਪਡ; ਕਾਨੀ ਗੁਰੁਵੁ ਮਾਟਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨਪੁਠੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਦਾਨਿ ਵਿਸੁਪੁਰਿਠ
ਪੁਰੰਠੁਠੁਠੁ ਨੁੰਡੀ ਅਠਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ.॥ 1॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਠੋਵੁਨਿ ਨਾਮੰਲੋਨਿ ਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੰਗੰ ਊਂਦਿ.

ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸਿਨ ਠਰਾਠੁ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡਾਨੁ
ਆਸਾਠਿੰਚੋ ਪਾਪੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਡੁ ਅਲੰਕਰਿੰਚਾਡੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥

ਮੰਚਿ ਵਿਠਿ ਦਾਠੁ, ਸਾਧੁਵੁ-ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨੋ ਵਾਡੁ ਠਨੁਠੁਠੁ; ਗੁਰੁਵੁ
ਠੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਆਯਨ ਮਨਸੁ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁ ਆਠੁਠੁਠੁਠੁ ਠੋਦਾਨੁ
ਸਾਠਿਸੁਠੁੰਦਿ.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥

ਆਯਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਸੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੇਟਪੁਠੁਠੁ, ਅਠਨਿਠੋ ਊਂਨੁਠੋਕਵਾਂਚੁ
ਯੋਕੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਖੁਗੋਠੁ ਸ਼ਾਂਠਿਨਿ ਪਿੰਦੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥

ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਿਸੇ ਅਵਕਾਸੰ ਲਭਿੰਚਨਿ ਵਾਰਿਕੀ ਵਾਰਿ ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ੰ ਮੁੰਦੇ
ਨਿਰ੍ਠਯਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ.

ਤੇ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗੁਭ ਜੇਨੀ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥

ਦੁਰਦ੍ਰੁਸ਼ੰ (ਦੇਵੁਡੁ ਕਾਕੁੰਡਾ ਇਤਰ ਵਿਸ਼ਯਾਲੁ) ਪ੍ਰੇਮਲੋ, ਵਾਰਿ ਜੀਵਿਤੰ ਵਰ੍ਠੰ
ਅਵੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਜਨਨ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਚਕ੍ਰਾਨਿਕੀ ਪੰਪਬਡੁਤਾਰੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ਹਮ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨੰ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਗਲ, ਮੀਰੁ ਮਾਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨ
ਵਾਰੁਗਾ ਮਾਰੇ ਵਿਧੰਗਾ ਸਫੁਯੁਨ ਬੁਧਿਠੋ ਮਮੁਲ੍ਹਿਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਦਿ.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਰੀ ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥

ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕੁਅਤੁਠੁ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁਯੁਨੁ ਸੇਵ ਕੋਸੰ ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਵੇਡਾਡੁ;
ਗੁਰੁਵੁ ਤਨ ਕੁਪਨੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੇ ਓ ਵਿਨਯਪੁਰੁਕੁ ਸੇਵਨੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅਸ਼ੀਰਠਿਸੁਡੁ.॥
4॥ 4॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਭੈਲੀਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਠੁਠੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਡੁਲੇਦੁ, ਵਾਰਿ ਤਲੁਲੁ
ਸੁਕੁਕੁਮਿਰਹਿਤੰ ਅਯਿ ਓੰਡਾਲੀ.

ਤਿਨ ਸੁੰਝੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥

ਨਾਮੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਵਾਰੁ ਓੰਟਰਿਗਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ; ਦੁ:ਖਿਸੁ, ਦੁ:ਖਿਸੁ,
ਅਧਾਠਿਕੁੰਗਾ ਕੁੰਠਿਸੁ.॥ 1॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮੀਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਯਾਠਿੰਚੰਦਿ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯੰਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰੰ ਇਚਿਠੁ ਓਕਵਕੁਠੀ, ਗੁਰੁਵੁ ਅਯਨਨੁ ਦੈਵਿਕ ਝਾਨੰਠੋ
ਅਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਮਨਸੁਸੁਆਮੰ ਯੋਕੁਪਾਮੁਭਠੁਨੁ ਅਰ੍ਠੰ
ਚੇਸੁਕੁੰਦਿ.॥ ਵਿਰਾਮੰ ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥

ਕਲਿਯੁਗੰਗਲੋਂ, ਕਲਹਾਲ ਯੁਗੰਗ, ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲੁ ਪਾਡਟੰਗ ਅਠਠੁਠ ਊਨਠਠੁਮੈਨ
ਪਨਿ; ਸਠਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਡੰਗ ਦਾਠਾ ਮਾਠਰਮੇ ਦੇਵੁਡੁ ਸਾਕਾਰੰਗ
ਅਵੁਠਾਡੁ.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥

ਨਾਲੋਂ ਦਾਗਿ ਊਨਠਾਮਾਨਿਠੁਵੈਲੁਡਿੰਚਿਨ ਨਾ ਸਠਗੁਰੁਵੁਕੁ ਨੇਨੁ ਅੰਕਿਠੰਗ ਚੇਠਾਨੁ.
॥ 2॥

ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਠਾਗੀ ਸਠਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥

ਗੋਪਠਦੁਠਠੰਗ ਵਲੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ, ਅਠਨ ਬੋਠਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੇ ਵਠੀ,
ਅਠਨਿ ਅਨਿਠਾਪਾਲਨੁ ਠੁਡਿਚਿਵੇਸੁਠਾਡੁ.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥

ਅਠਠੁਠ ਸਗਾਸਿਠਠੰਗ, ਝਾਨਿ ਅਠਨ ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਠਨਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੁਨਿ
ਅਨੁਸਰਿੰਚਿਨ ਵਠੀਕੀ ਦੇਵੁਨਿ ਅਨੇਕ ਸਠੁਠਾਨੁ ਅਠੀਰਠਿੰਚਬਠਾਠੁ. ॥ 3॥

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥

దేవుడు, లోకజీవితమైన వారు ఆయన మీద దయ చూపి, ఆయన హృదయాల్లో ప్రతిష్ఠించి, వారి మనసుల్లో ఆయనను ఆనందించారు.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਰਾਦ ਫਾਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥

ఓ నానక్, వారి క్రియల రికార్డు నీతి న్యాయాధిపతి సమక్షంలో తుడిచివేయబడింది మరియు వారి పనుల వృత్తాంతం పరిషత్తించబడింది. || 4|| 5||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਝੈਲੀ ਨਾਲੁ ਗਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨੁ ਚਲਤੈ ਭਇਓ ਅਰੁੜਾ ॥

గొప్ప అదృష్టం వల్ల గురువు యొక్క ప్రవిత్ర సాంగత్యాన్ని పొందిన ఒక వక్త్రీ యొక్క ఆకస్మిక మనసు స్థిలకడగా మారింది.

ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥

ఆగని దైవసంగీతం అతనిలో ఎప్పుడూ కంపిస్తుంది మరియు దేవుని పేరు యొక్క అదుభతమైన మకరందం యొక్క ప్రవాహం నుండి త్రాగడం దాట్లా అతను కూరునూర్డు. || 1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥

ఓ' నా మనసా, అందమైన దేవుని పేరును ధానించండి.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

నా సత్యగురువు నన్ను పేమగా ఆలింగనం చేసుకునట్లుగా దేవుని పట్ల నా మనసును మరియు హృదయాన్ని వినిపారు. || విరామం||

ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥

విశాసం లేని మూర్ఖులు మాయ పట్ల ప్రేమలో చిక్కుకుపోతారు; అవి అలాగే ఉంటాయి తమ ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి విషమైన మాయను సేకరించడంలో చురుకుగా నిమగ్నుయారు.

ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥

వారు దేవుణ్ణి గ్రహించడానికి మాయను ఉపయోగించలేరు; కాబట్టి, వారు ఆధ్యాత్మిక క్షీణత మరియు మరణ భయాన్ని భరిస్తారు. || 2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਬਹੁ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੁੜਾ ॥

ਗੁਰੂ ਬੋਧਲਨੁ ਵੀਨਯੰਗਾ, ਨਮਸਕ੍ਰੰਗਾ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਭਕਤੀ ਆਰਾਧਨਕੁ
ਸਮਰਿਠੁਚੁਕੁੰਟੁਨਘਾਰੁ,

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੁੜਾ ॥੩॥

ਵਾਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਦੇਵੁਨੀਪਲੁ ਤੀਵਰਮੈਨ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਪੋਠਾਯੀ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ
ਭਕਠ ਮਰਿਯੁ ਤਰੁਵਾਤ ਕੀਰੀਨੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਗੁਰੁਵੁਠੋ ਏਕੰ ਚੇਯੰਡੀ; ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ ਯੋਕਭਕੁਲ ਯੋਕੁ
ਵੀਨਯੁਪੁਰਕੁ ਸੇਵਕੁਡੀਨੀ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪਗ ਸਾਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੁੜਾ ॥੪॥੬॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਡੁ, ਤਨ ਬੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ
ਦਾਠਾ, ਆ ਵਕਤੀ ਯੋਕਗੁਰਾਤੀ ਲਾਠੀ ਪੋਡੀ ਮਰਿਯੁ ਮੁਰਠਮੈਨ ਮਨਸੁ ਆਠਾਠੀਕ੍ਰੰਗਾ
ਪੁਨਰੁਭੀਵੰ ਪੋੰਦੁਠੁੰਡੀ. ॥ 4॥ 6॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਤਠਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਰਾਗੰ ਭੈਲ੍ਰੀ, ਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥

ਅੰਠੁਚਿਕਠੀ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਠਮੈਨ ਦੇਵੁਠੀ ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ,

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥

ਮਨ ਦੁਃਖਾਲਨੀਵਰੀਨੀ ਅੰਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਯਨੇ ਵਿਸੁਯਾਨਿਗੁਰੁ ਚੇਸੁਕੋਂਡੰ
ਦਾਠਾ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਗੋਪੁਜਮੈਨ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਂਡਾਨੀਕੀ ਮਨਲੀਕੁਰਠੰ ਚੇਯੰਡੀ;
ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਖਗੋਲ ਠਾੰਠੀ ਨੀ ਪੋੰਦੁਠਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਲਾਰਾ, ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੰਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਮੈ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਊਚੁਕੋਂਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁੱਤਿ ਮਾਟਲਨੁ ਮੈ ਮਨਸੁਖੁ ਪਰਿੰਚੰਡੀ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲਨੁ
ਕਲੁਸੁਕੋਂਵਡੰ ਮਰਿਯੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਊਨਿਕੀ
ਠੇਲੁਸੁੰਦੀ. ॥ 2॥

ਮਧੁਸੁਦਨ ਹਰਿ ਮਾਧੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਰਾਕੁਸੁਲ ਯੋਕੁਘੋਰ, ਸੰਪਦ ਦੇਵਤ ਯੋਕੁਯੁਜਮਾਨੀ ਮਰਿਯੁ
ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਘੁਧੁ,

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥

ਮੈ ਪੈਰੁ ਯੋਕੁਘੁਦੁਠੁਮੈਨ ਮਕਰੰਦੰ ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਮਰਿਯੁ ਹ੍ਰਾਦਯਾਨਿਕੀ
ਸੰਠੋਂਕਰਮੈਨਦੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯੁ ਚੈਸਿ, ਮਾਯੁ, ਲੋਕ ਸੰਪਦ, ਚਕ੍ਰਿ ਪੁਰਭਾਵੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਪੋਂਦਿਨ
ਗੁਰੁਵੁਠੋਂ ਨਨੁਖੁਕੰ ਚੈਯੰਡੀ. ॥ 3॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪੈਰੁ ਵਪਠੀਕੀ ਖੁਗੋਂਲ ਚਾੰਤਿਨਿ ਈਚੈਠੀ.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਖੁਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ ਨਿੰਡੀ ਊਂਦੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਨੁਖੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਂਵਡਾਨਿਕੀ ਦਾਰੀ ਠੀਯੰਡੀ, ਸਰੋਠੁਠੁਡੁ; ਨਾਨਕ
ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, ਓ' ਗੁਰੁਵਾ, ਮੈਰੁ ਆਚੈਰਠਿੰਚਿਨ ਨਾਮੰਕੁ ਅਠੁਘਾਠਿੰਗ ਚੈਯੰਡੰ
ਦਾਠਾ ਆਠਾਠਿਕ੍ਰਿਠ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 7॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਈਠੀਂਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

ਵਲੁਪੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਕੁ ਭਕ੍ਤਿਠੋਂ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

ਗੁਰੂవు బోధనలను పాటించండి మరియు ఎల్లప్పుడూ నామం యొక్క ప్రతిఫలాన్ని సంపాదించండి.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

దేవుని భక్తి ఆరాధనను మీ హృదయంలో స్థిరంగా అమర్చండి; దేవుని నామాన్ని గుర్తుంచుకోవడం దాల్తా మనస్సునందంగా ఉంటుంది. || 1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ਧਿਆਹਾ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తితో దయగల దేవుని నామాన్ని ధ్యానించండి.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੀਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥

దేవుని ప్రేమతో నిండివుండి, ఎల్లప్పుడూ ఆయన పాటలనే పాడుతూనే ఉంటాడు.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਯੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

దేవుని పాటలను పాడటం మీ ఆనంద నృత్య కానివర్తండి; పరిశుద్ధ సంఘంలో చేరి ఆనందాన్ని పొందుతారు. || 2||

ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥

ఓ' నా మిత్రులారా, రండి, దేవుని భక్తులతో కలుద్దాం,

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

దేవుని స్తుతి నిండిన దైవిక మాటలను విని, నామును జ్ఞాపకము చేసికొండగా బహుమానము పొందుము.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ఓ దేవుడా, దయ చూపండి, గురువును కలుసుకోవడానికి మమల్ని ధిపించండి, ఎందుకంటే గురువును కలుసుకునప్పుడు, మనసుల్లో ఆనందం పెరుగుతుంది. ॥ 3॥

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥

ఎల్లప్పుడూ ఆ అంతుచికభి మరియు అనంతమైన దేవుని ప్రశంసలను ఆరాధించండి మరియు పాడండి.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥

ప్రతి క్షణం, ప్రేమపూర్వకమైన భక్తితో దేవుని నామాని గుర్తుంచుకోండి.

ਮੇ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥

నానక్ ఇలా అంటాడు: నామాని యిచ్చే 'ఓ గురువా, దయ చేసి ననుక్షలవండి; తదాత్తా దేవుని భక్తి ఆరాధన కోసం నాలో కోరిక తలెత్తవచ్చు' 4॥ 2॥8॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੪ ॥

రాగ్ జైట్సనాలుగవ గురువు:

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥

ప్రేమ, ఆపాఠ్యులతో కూడిన ఆనందనిధి అయిన దేవుని పాటలను పాడతాము.

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

దేవుని నామమున మునిగిన బహుమానమును మన మనసు సంపాదించుకుంటుంది.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

పగలు మరియు రాత్రి ప్రతి క్షణం, మేము దేవుణ్ణి ఆరాధిస్తున్నాము; గురువు బోధల దాత్తా, దేవుని ఆరాధన పట్ల ఆసక్తి మనలో బాగా ఉంటుంది. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥

విశాస్థికి గురువు అయిన దేవుని పాటలను మనం పాడుతున్నాం.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

మన మనసును, శరీరానినియంత్రించడం దాత్తా, గురువు మాటలను పాటించడం దాత్తా మనం ప్రతిఫలానిష్ఠంపాదిస్తాం.

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

ਗੁਰੂਬੰਧਲ ਦਾਠਾ, ਐਦੁ ਰਾਕੁਸੁਲੁ (ਦੁਰੁਘਣਾਲੁ) ਅਧਿਗਮਿੰਚਬਡਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਦੇਵੁਠੀ ਸਠਿੰਚਾਲਨੇ ਠਠਾਘੁੰ ਮਨ ਮਨਸੁਠੀ ਮਰਿਯੁ ਘੁਦਯੁੰਲੋ
ਠਲੋਠੁਠੁੰਦਿ. ॥ 2॥

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

ਮੇਮੁ ਅਮੁਲਘੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਵੰਠੀ ਅਭਰਣਾਲਨੁ ਧਾਠੀਸੁਨਾਘੁ.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨੰ ਨਿਠਠੁ ਪੁਰਿ ਘਲਾਨਿਘੁੰਦੁਠੁਨਾਠੁ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਘੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ਓ' ਸਾਠਿਠੁਲ, ਮਾਯੁ ਗੁਰੁਵੁਲ ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਨ ਮਨਸੁਘੁਲੁਪੁਠੁ ਮੀ
ਨਾਮਾਨਿਘੁਠੀੰਚਾਲਨੇ ਕੋਰਿਕਨੁ ਕਲਿਗਿ ਠੰਡਠਾਨਿਕੀ ਦਯੁਨੁ ਪੁਰਿਸਾਦਿੰਚੰਡੀ. ॥ 3॥

ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਗੁਰੁਵਾ, ਨੇਨੁ ਐਲੁਪੁਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਮਿਮੁਠੀ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਠਾਨੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਠੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਸ਼ਠੁ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਿਨੁਘੁਠੀਸੁਨਾ ਠੁ ਪੁਰਿਪੰਚੰਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ ਵਲੁ ਨਿਠਮੁਨ
ਪੁਰਿਯੋਠਨੰ.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪੁਠ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਠਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥

ਨਾਨਕ ਠੋਪਾਰੁ, ਓ' ਨਾ ਅਠੀਰਠਿੰਚਬਡੀਨ ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਠਠੁ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ! ਨਿਨੁ
ਧਾਠੀੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਠਰਾਠਿੰਚਾਲਨੇ ਪੁਰਿਗਾਠਮੁਨੇ ਕੋਰਿਕ ਠਠਠੁਠੁਠੁਠੁਠੁ ਨਨੁ
ਅਠੀਰਠਿੰਚੰਡੀ. ॥ 4॥ 3॥ 9॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗੰ ਠੈਠੀੰਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਘੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥

ਯੁਗਯੁਗਮੰਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਯੋਗੀ ਮਰਿਯੁ ਯੋਗਾ ਮਾਰੁੰ.

ਆਘੇ ਨਿਰਠਉ ਤਾਠੀ ਲਾਹਾ ॥

ਅਠਡੁ ਸਠੁੰਗਾ ਨਿਰਠੁੰਗਾ ਧਾਠੁ ਮਾਯੁਲੋ ਕੁਾਰੁਠੁਠਾਡੁ

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸ੍ਟਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ
ਮਨਲੀਪੇਰੇਪਿਸ੍ਟਾਡੁ. ॥ 1॥

ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਧੀਘੋਲਲੋ ਅਨਿਪੁਪਚਾਲਲੋ ਊਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਵੀਟੀਲੋ ਆਧਾਠੀਠ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵੰਤੰ.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਾਨੇ ਸਤਗੁਰੁਵੁ; ਆਯਨ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚੇ ਦੁਵਿਕ ਪਦਾਲ
ਸਮੁਦ੍ਰੰ.

ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

ਦੁਵਿਕ ਪਦਾਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਦੁਵਿਕ ਪਦਾਲ ਸਾਰਾਨੀ
ਬਯੁਟਕੁ ਤੀਸੁਕੁਰਾਵਡਾਨਿਕੀ ਏਰਾਠੁ ਚੇਸ੍ਟਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨ ਕੋਸੰ
ਪ੍ਰਯਲਨੁ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿਸ੍ਟਾਡੁ, ਤਦਾਠਾ ਵਾਰੁ ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਾਮੰ ਵੰਟੀ ਆਭਰਣਾਲਨੁ
ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸਹਾਚਰੁਲਾਰਾ, ਮਨੰ ਕਲੀਸੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪਾਟਲਨੀ ਪਾਡੰਡੀ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਪਾਟੀੰਚੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠੀੰਚੰਡੀ; ਈਦੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਾਨਵ
ਜੀਵਿਤਾਨਿਕੀ ਪ੍ਰਤਿਫਲੰ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ਦੇਵੁਨੀ ਭਕੀ ਆਰਾਧਨ ਆਘੋਦਕਰੰਗਾ ਊਨਖੁਮਰਿਯੁ ਤਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਦਾਨੀਨੀ
ਦੁਠੰਗਾ ਅਮਰਿਠ ਵਠੀਲੋ ਧਾਠੰ ਕੋਸੰ ਅਨੇਘੁਣਨੁ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਠੇਸੁੰਡੀ. ॥ 3॥

ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਸਠੁਯੁੰਗਾ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਠਾਠੁਠ ਠੇਲੀਵੈਨ ਮਰਿਯੁ
ਠੇਲੀਵੈਨ ਵਾਠਾਰੀ,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚੀ ਨਾਮੰ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੁਰੁਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ ਅਲਾਡੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਅਦਿ ਮੀਕੁ ਸੰਤੋਖੰ ਕਲਿਗਿਸੈ, ਅਟੁਵੰਟੀ
ਬਹੁਮਤਿਓ ਨਨੁਐਰਠਿੰਚੰਡੀ, ਤਦਾਠਾ ਮੀ ਸਦੁਠਾਲੁ ਨਾਕੁ ਆਖੋਦਕਰੰਗਾ
ਮਾਰਠਾਯਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮਾਨਿਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਨੈ ਕੋਰਿਕ ਨਾਲੋ ਊਂਟੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 4॥
10॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀਨਾਲੁਗਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਗੁਰੁ ਅਨੁਚਰੁਲਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ,

ਪ੍ਰੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਭੋਧਨਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੁਰਠੁਡੀ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੁਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥

ਦਯਾਲੁਨੁ ਵਿਨਾਸਿੰਚੈ ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਯੁਪਕੰ
ਚੈਸੁਕੋਵਡੰ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠਪਡਡੰ ਮਨਲੋ ਊਂਡਡਾਨਿਕੀ ਕਨਿਕਰਾਨ੍ਹਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿੰਚੰਡੀ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸੁਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਹਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀ ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਸੁਤਿੰਚੈ ਦੁਵਿਕ ਮਾਠਲਨੁ ਮਨ ਚੇਵੁਲਠੋ
ਵਿੰਟੁੰਡਡਾਨਿਕੀ ਸਤਗੁਰੁਵੁਠੋ ਮਮਲ੍ਹਿਯੁਕਠੁ ਚੈਯੰਡੀ.

ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥

ਦੁਵਿਕ ਪਦਾਲ ਦਾਠਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡਵਚੁਘੁਰਿਯੁ ਮੀ ਸੁਗੁਣਾਲ
ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠਾਡਵਚੁਘੁਮੀ ਆਰਾਧਨ ਕੋਸੰ ਆਰਾਠੰਗਾ ਊਂਡਡੰ ਵਲੁ ਮੀ
ਸਦੁਠਾਲਨੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ ਮਨਲੋ ਮੰਚਿਦਿ ਕਾਵਚੁ॥ 2॥

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੁਲਾਹਾ ॥

ਅਨਿਘੁਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲਲੋ ਸਾਘੁੰ ਚੈਯੰਡੰ, ਊਪਵਾਸਾਲਨੁ ਪਾਠਿੰਚੰਡੰ, ਪ੍ਰਠੇਕੁ
ਆਚਾਰ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੁ ਚੈਯੰਡੰ ਮਰਿਯੁ ਦਾਠੁਠਾਠੁ ਆਵਠੁੰ ਵੰਟੀ ਮੋਠੁੰ
ਯੋਗਠੁਲਨੁ ਮਦਿੰਪੁ ਚੈਸਿਨਠੁਠੁਠੈ,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥

ਦੈਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਘਾਠਿੰਚੰਡੰਵਲੁ ਪਾੰਦੁਠੁਨੁਯੋਗਠੁਲਨੁ ਬਠੀ ਵਾਰੁ ਲੋਕਿਠੁਚਰੁ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੇਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥

ਦੇਵੁਠੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋ ਊਨੁਯੋਗਫ਼ੁਰਿ ਏਨੋ ਵਿਲੁਵੈਨਦਿ, ਅਦਿ
ਅਨਿਰਫ਼ਨੀਯਮੈਨਦਿ; ਗੁਰੁਵੁ ਬੋਧਨਲ ਦਾਠਾ ਧਾਠੁੰ ਧਾਠੁੰ ਕੋਸੰ ਏਕੁਠੁ
ਕੋਰਿਕਕਲਿਗਿਸੁੰਦਿ. ॥ 3॥

ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥

ਧਰਭਠਮੈਨ ਕ੍ਰਿਯਲੁ, ਨੀਤਿ ਅਨੀਭੁਗਵੰਤੁਠੀ ਸਭਿੰਚੁਕੋਵਡੰਲੋ ਊਨਾਠੁ.

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥

ਐਦਿ ਤਪੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਸ਼ਠੁ ਮੁਰਿਕਿਨਿ ਕਡਿਗਿਵੈਸੁੰਦਿ.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਵਿਨਯਪੁਰਕੁਠਮੈਨ ਮੀ ਭਕੁਲੁ ਪਲੁ ਦਯਚੁਪੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰਪੈ
ਧਾਠਾਨਿਕਿ ਪ੍ਰੇਰਠ ਅਯਿਨ ਨਾਨਕੁ ਕੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚੰਡਿ. ॥ 4॥ 5॥ 11॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

రాగ్ జైత్రీఘదవ గురువు, మూడవ లయ:

ਕੇਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥

ప్రపంచంలో తన నిజమైన సేఘీతుడు ఎవరో తెలిసిన వక్తి అరుదు.

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుడు దయగలవాడు మాత్రమే దీనిని అర్థం చేసుకుంటాడు; నిపఖ్షంగా ఆ వక్తి జీవన విధానం అవుతుంది. || 1|| విరామం||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥

తల్లి, తండ్రి, భార్యకుమారుడు, బంధువులు మరియు సేఘీతులు,

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੇ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥

గత జనబ్బ యొక్కొన్నిజనుబంధాల ఫలితంగా అందరూ ఇకథ కలిసి వచార్లు, కాని చివరికి ఎవరూ సహాయం చేయలేరు. || 1||

ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਗੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥

ముత్యాల హారాలు, బంగారం, మాణిక్యాలు లేదా వజ్రాలు వంటి అన్నిపపంచ విషయాలు మనసు యొక్క భాంతి కరమైన ఆనందాలు.

ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

అలాంటి విషయాల్లో నిమగ్న కావడం వల్ల ఒకరి జీవితం వేదనతో గడిచిపోతుంది, ఒకరిలో సంతృప్తి దొరకదు. || 2||

ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਰੁ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭ੍ਰਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥

గాలి, సంపద, భూమి, నాలుగు రకాల సైన్యాలు వంటి వేగంగా ఏనుగులు, రథాలు, గుర్రాలు ఉండవచ్చు

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੁਐ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥

కాని ఈ రెండూ చివరికి ఒకదానితో ఒకటి కలిసి ఉండవు మరియు అతను ప్రపంచం నుండి ఖాళీ చేతులతో బయలుదేరాడు. || 3||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥

ਸਾਧੂਵਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਸਾੰਗਤਠ੍ਠਲੋਂ ਮਨੰ
ਅਤਨਿਨਿ ਧਾਠ੍ਠਿੰਚਾਲੀ.

ਨਾਨਕ ਈਗਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੂਵਲੁ ਸਾੰਗਤਠ੍ਠਲੋਂ ਈ ਵਿਧੰਗਾ, ਮੇਂਮੁ ਈ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਈਕਠ੍ਠ
ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦੁਪਰਿ ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਂ ਗੌਰਵਾਨਿਸ਼੍ਰਿੰਦੁਤਾਮੁ. ॥
4॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓ ਕੈ ਨਿਤਠ੍ਠਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਠ੍ਠਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਠਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗੰ ਠ੍ਠੈਤ੍ਰਿਠ੍ਠਿਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਮੂਾਡਵ ਲਯ, ਰੇੰਡੁ ਚਰਣਾਲੁ:

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥

ਓ' ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਮਿਤ੍ਰੁਲਾਰਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਖ਼ਾਦਕਰਮੁਨੈਨ ਸੰਦੇਸ਼ਾਨਿ
ਨਾਕੁ ਈਵਠ੍ਠਡੀ.

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਾਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਯੰਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਵਿਸ਼ਯਾਲੁ ਵਿਨਿ ਨੇਂਨੁ ਮੰਤ੍ਰਮੁਗੁਡਨੈ ਪੋਯਾਨੁ.
ਓ' ਨਾ ਸੇਖ਼ਾਪੁਰਕ੍ਰ ਅਦੁਠ੍ਠਵੰਤੁਲੈਨ ਵਠ੍ਠੁਵੁ-ਆਤਠ੍ਠੁ, ਅਤਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਨਾਕੁ ਕੋੰਤ
ਰੁਜ਼ਾਵੁਨੁ ਈਵਠ੍ਠਡੀ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਕੈ ਕਹਤੇ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੈ ਕਹਤੇ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥

ਕੋੰਦਰੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਠ੍ਠਟੀਕੈ ਵੇਲੁਪਲ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠ੍ਠਨਿ ਚੋਬੁਤਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ
ਕੋੰਦਰੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਠ੍ਠਟੀਵੁਲਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਠ੍ਠਨਿ ਚੋਬੁਤਾਰੁ.

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਾਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਰੰਗੁ ਕਨਿਪਿੰਚਦੁ, ਲੇਦਾ ਅਤਨਿ ਲਕ੍ਰਣਾਲਨੁ ਮਨੰ ਅਠ੍ਠੰ
ਚੇਂਸੁਕੋਲੇਮੁ. ਓ' ਅਦੁਠ੍ਠਵੰਤੁਲੈਨ ਵਠ੍ਠੁਵੁ ਆਤਠ੍ਠੁ, ਅਤਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਸਤਾਠ੍ਠਿਠ੍ਠੰ
ਚੇਂਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਨਾਕੁ ਸਹੋਯਪਡੰਡੀ.॥ 1॥

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੋਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥

ਅਤਨੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨਾਡੁ, ਕਾਨਿ
ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਵਿਡੀਪੋਯਾਡੁ, ਅਤਨੁ ਮਾਯ ਚੇਤ ਕੂਾਡਾ ਸਠ੍ਠ੍ਠ੍ਠਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤੰ
ਕਾਲੇਦੁ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੇ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥

ਨਾਨਕ ਇਲਾ అంటాడు, ఓ' ప్రజలారా వినండి, అతను ఎల్లపుణ్య సాధువుల నాలుకలపై నివసిస్తాడు మరియు వారు ఎల్లపుణ్య ఆయనను ప్రేమగా ధానిస్తారు. || 2|| 1|| 2||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗ് ਬైత్రీਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఓ' నా సేవ్హితులారా, దేవుని గురించి అదుభ్రమైన విషయాలు వినడం దాఱా నేను ఓదారుణు, మనశాఠిని పొందుతాను. || 1|| విరామం||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥

దేవుణ్ణి చాలా దగ్గరగా ఉంచి, నా ఆతఘ్న, నా ప్రాణశాఠను, నా మనసుణు, శరీరం మరియు ప్రతిదీ అతనికి అంకితం చేస్తున్నాఘ్ను. || 1||

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥

అనంతుడు, గొప్పప్రయోజకుని ప్రతిచోటా నేను అతనిని నా హృదయంలో పొందుపుకుంటాను. || 2||

ਜੇ ਚਾਹਉ ਸੇਈ ਸੇਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੁਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥

నేను కోరుకునఠ్ఠి దేవుని నుండి అందుకుంటారు. నా ఆశలు, కోరికలు భగవంతుణ్ణి ప్రేమగా సఠ్ఠించుకోవడం దాఱా నెరవేరతాయి. || 3||

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੁਖਿ ਨ ਕਬਹੁ ਝੁਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥

ఓ నానక్, దేవుడు నా హృదయంలో నివసిస్తాడు; గురుకృప దాఱా ఆయనను గ్రహించాడు. నేను ఇపుఠ్ఠు ఎపుఠ్ఠూ దుఃఖించను. || 4|| 2|| 3||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ் ਬੈਤ੍ਰੀਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥

ప్రతి ఒకఠ్ఠూ కలవాలనుకుంటున్నా ప్రియమైన దేవుడు అలాంటిది.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మీ అన్నిధాఠ్ఠకులను ఉపయోగించి ఆయన స్తుతి యొక్కదుభ్రమైన పాటలను పాడండి; అతను ప్రతి హృదయంలో నివసిస్తాడు. || 1|| విరామం||

ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰਾ ॥

ఓ' నా సేఘ్ఠితలారా, మంచి సమయాల్లో దేవుని గురించి ప్రేమగా ధ్యానిస్తారు మరియు చెడు సమయాల్లో కూడా ఆయనను గుర్తుంచుకుంటారు, తదాత్తా మేము అతనిని ఎన్నడూ మరచిపోము.

నామ జపత కేటి సుర ఉజారా బిసరై తరమ అపేర ॥१॥

దేవుని నామానిఘ్ఠానించడం దాత్తా, లోకసందేహపు చీకటి తొలగిపోయి, వేలాది మంది సూరుఖచే ప్రకాశించబడినట్లు మనసు శ్ఠానోదయం చెందుతుంది. ॥ 1॥

ఠాని ఠనీతరి సతని జాణి జె చీసే శె తేర ॥

ఓ దేవుడా, మీరు అన్నిపదేశాలు మరియు అంతర ప్రదేశాలలో ఉనాఠు, ప్రతిచోటా, మేము చూసేది మీ సృష్టి.

శీతశీగి పావే జె నానక తిసు బఠరి న రెణి రే ఢేర ॥२॥३॥४॥

ఓ నానక్, సాధువుల సాంగత్యంలో మిమల్నిగఠించే వక్త్రీ మల్లీజనన మరణాల రొంఢ గుండా వెళఢు. ॥ 2॥ 3॥ 4॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

రాగ్ జైత్రిఱదవ గురువు, నాలుగవ లయ, రెండు-చరణాలు:

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿ ॥

గురుబోధలను అనుసరించడం దాత్రా నేను ఇప్పుఱ్ఱు ఖగోళ శాంతిని పొందాను.

ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੇਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

నేను నా తెలివితేటలను విడిచిపెట్టాను, నా ఆందోళనను విడిచిపెట్టాను మరియు నా అహంకారాన్ని త్ఱించాను. || 1|| విరామం||

ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੇਹਿ ਮੇਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥

అందరూ భావోద్రేక అనుబంధంతో ప్రలోభపెట్టబడ్డారని చూడగానే నేను గురుశరణాలయానికి తఱ్ఱ తఱ్ఱగా వెళ్ళాఱు.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੇਡੀ ਮੇਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥

గురువు గారు ననుక్షదేవుని భక్తి ఆరాధనకు నిమగఱ్ఱ చేశారు, తరువాత మరణ భయం ననుక్షంటరిగా వదిలివేసింది. || 1||

ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੇ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥

నేను గురువును కలిసినపుఱ్ఱు, నేను గొప్పఅదృష్టం దాత్రా, నేను దుఱ్ఱుణాల మండుతున్నముద్రం మీదుగా ఈదాను.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥

ఱ నానక్, నా చైతనఱ్ఱ దేవుని నిషఱ్ఱుమైన నామంతో జతచేయబడింది కాబట్టి నేను సంపూఱ్ఱ శాంతిని పొందాను. || 2|| 1|| 5||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ జైత్రిఱదవ గురువు:

ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥

నేను సత్యగురువుపై నా మనసుఱు కేంద్రీకరించినపుఱ్ఱు,

ਦਿੜ੍ਹਹਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੇਵੁ ਡੂ ਕਨਿਕਰਾਨਿ ਖੁਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਆਧਾਠੀਠੁ ਝਾਨਾਨਿ ਖੁਰਿਯੁ ਦੇਵੁ ਨਿ ਨਾਮੁ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਨਿ ਘੋ ਪ੍ਰਾਦਯੁੰਲੋ ਪਿੰਦੁ ਪਰਚਗਲਿਗਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥

ਗੁਰੁ ਵੁ ਸਹਾਯੁੰਲੋ ਆਧਾਠੀਠੁ ਮਰਠੁ, ਲੋਕਚਿਕੁਛੁ, ਮਰਠੁ ਰਾਖੁ ਸੁਡੀ ਭਯੁੰ
ਨੁੰਚੀ ਬਯੁਟਪਛਾਨੁ.

ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥

ਨੇਨੁ ਦੁਖਾਨਿ ਘੋਸਨੁੰ ਚੇਸੇ ਦਯਾਦਾਖੀ ਣੁਠੈਨ ਦੇਵੁ ਨਿ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਿ ਆਯੁਨ
ਨਾਮੁ ਮੁਠੁ ਠੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 1॥

ਨਾਵ ਰੁਪੁ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥

ਨੇਨੁ ਦੁਰੁਠੁ ਣਾਲ ਭਯੁੰਕਰੁ ਮੁਠੈਨ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿ ਘੋ ਠੀਨ ਸਾਠੀ ਚੇਸੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੰਘੁੰ
ਨਾਕੁ ਪਠਵਲਾ ਮਾਰਿੰਦੀ.

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥

ਨਾਨਕੁ ਈਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁ ਨਿ ਪੇਰੁ ਯੋਕੁ ਆਦੁ ਠੁਠੁ ਮੁਠੈਨ ਮੁਕਰੰਦਾਨਿ
ਠੀਸੁਕੁ ਨਾਘੁ, ਨਾ ਸੰਦੇਹੁੰ ਅਦੁ ਖੁਠੈਂਦੀ, ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਚਾਠੁ ਮੁਠੈਨ ਅਠੁ ਠੁਠੁ
ਆਧਾਠੀਠੁ ਪਿੰਦੁ ਨਿ ਪਿੰਦਾਨੁ. ॥ 2॥ 2॥ 6॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਭੈਰਵੀ ਠਦਵ ਗੁਰੁ ਵੁ:

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥

ਦੇਵੁ ਡੂ ਠਨ ਮੁਠੁ ਠੁਨੁ ਅੰਦਿੰਚੇ ਵਾਰਿਕੀ,

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਾਰੁ ਠਮੁ ਜੀਵਿ ਠਮੁੰ ਠਾ ਚਾੰਠੀ, ਸਮੁਠਾਕੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦੁੰ ਠੋ ਗਡੁ ਪੁਠਾਰੁ;
ਵੇ ਵਾਠੀ ਕੂਡਾ ਵਾਰਿਨੀ ਬਾਠਿੰਚਦੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਅਲੇਖਾ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥

ਵਾਰੁ ਅੰਦਰਿ ਠੋ ਕਲਿੰ ਸਿੰਘੋ ਠਲੁ ਅਨਿ ਪਿੰਦੁੰਦੀ ਕਾਨੀ ਵਿਡਿੰਘੋ ਠਲੁ ਠੰਟਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਾਯੁ ਵਾਰਿਨੀ ਬਾਠਿੰਚਦੁ.

ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥

సత్యగురువు నుండి వారు ఎంత జ్ఞానానిష్ఠులైతే వారు వాస్తవికత యొక్క సారానిష్ఠులైతే చేసుకుంటారు మరియు దేవుని ప్రేమలో మునిగి ఉంటారు. ॥ 1॥

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰਤ ਸੁਭਾਈ ॥

దేవుడు తన దయను, కరుణను, కనికరానిష్ఠవరిమీద అనుగ్రహించుకుంటున్నట్టో వారు శ్రేష్ఠమైన సాధువులుగా మారతారు.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥

ఓ నానక్, ప్రేమ మరియు ఆనందంతో దేవుని పాటలను పాడుకునే వారి సాంగత్యంలో మేము దుర్గుణాల సముద్రం మీదుగా దాటుతున్నాము. ॥ 2॥ 3॥ 7॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ జైత్రిఐదవ గురువు:

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥

ఓ' దేవుడా, మీరు మా జీవితం, శాస్త్ర, సంపద మరియు అందం.

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞాని అయిన మానవులు పూర్తిగా భావోద్వేగ అనుబంధాలలో మునిగిపోయి ఉంటారు మరియు ఈ ఆధ్యాత్మిక చీకటిలో మీరు మాత్రమే కాంతివనరు. ॥ 1॥ విరామం॥

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰੂਪ ॥

ఓ ప్రేమమైన దేవుడా, ఫలవంతమైనది మీ దృష్టి మరియు సాటిలేనిది మీ ప్రేమ.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵਉ ਧੁਪ ॥੧॥

భక్తితో, హృదయపూర్వకంగా నేను మీకు చాలాసార్లు నమస్కరిస్తున్నాము. ధూపం దాని ఉనికిని వదిలివేసే విధంగానే నేను నా అహంభిడిచిపెట్టాను. ॥ 1॥

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਲੁਕ ॥

ఓ' దేవుడా, ఇతర అనిష్ఠులతో వనరుల నుండి అలసిపోయి, నేను మీ ఆశ్రయాన్ని పొందాను మరియు మీ మద్దతుపై దృఢమైన విశ్వాసం కలిగి ఉన్నాను.

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਰੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥

ఓ దేవుడా, మాయ యొక్క అగ్నిగుంట నుండి మీ వినయసేవకుడు నానక్ ను పైకి ఎత్తండి. ॥ 2॥ 4॥8॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਝੈਲ੍ਹੀਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕੇਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥

ਏਵਰੈਨਾ ਨਨੁ ਚੋਵੁਨਿਠੋ ਏਕੰ ਚੋਸੈ!

ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੋਨੁ ਅਤਨਿ ਮੁੰਦੁ ਨਮਸਠਿਸ਼ਾਨੁ, ਅਤਨਿਕੀ ਕ੍ਰੁਤਝੁਤਲੁ ਚੋਪਠਾਨਿਕੀ ਤੀਪਿ
ਮਾਟਲੁ ਊਚਠਿਸ਼ਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨਿਅਤਨਿਕੀ ਸਮਰਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੇ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥

ਅਰੁਦੋਨ ਵਝੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ, ਭਰੀਰਾਨਿਠੋਟਲਾ ਮਾਰਿਠੁ ਤਰਾਠੁ ਦੋਵੁਨਿ
ਨਾਮ ਮਕਰੰਦੰਠੋ ਸਰਿਗਾ ਪੇਚੁਠਾਡੁ.

ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥

ਦੋਵੁਨਿ ਕ੍ਰੁਪ ਦਾਠਾ, ਅਤਨੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡਮੈਨ ਮਾਯ ਨੁੰਡੀ ਵਿਡਿਠੋਯਿ ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਅਮੁਠੰਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠੋਠਾਡੁ. ॥ 1॥

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਓਰਿ ॥

ਓ' ਸਾਤਿਠੁਲ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੋਸੈਨੋਨੁ ਮੀ ਅਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਨਾ
ਮਨਸਾਠੀਨਿ ਮੀਪੈ ਕੇਂਦ੍ਰੀਕਰਿੰਚਾਨੁ.

ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੇਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸੁਨਾਰਠੁ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ! ਦਯਚੋਸਿ ਮੀ ਪੇਰੁਪੈ ਧਾਠੁ ਠੋ ਨਨੁ
ਆਰਠਿੰਚੰਡੀ; ਮਾਯ ਯੋਕੁਲੋਕਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਮੁਕੁਤੀ ਚੋਸਿ,
ਦੁਰ੍ਘਣਾਲਕੁ ਵਠਿਰੇਕੰਗਾ ਨਨੁਨਿਰਠੁੰਗਾ ਚੋਸੁੰਡੀ. ॥ 2॥ 5॥ 9॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਚੈਤ੍ਰੀਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੋਹ ॥

ਚਾਤ੍ਰਿਕ (ਪੈਡਿ ਕੋਕਿਲ) ਏਲੁਪੁਠੁ ਵਰੁਪਾਤਾਨਿਠੁਰੁਕੁਨਠੁ,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਨੋਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਲਾਗੇ ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਦਯਗਲ ਸਮੁਦ੍ਰਮੈਨ ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਰੁਣ ਚੁਪਿ, ਮੀ
ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕੁ ਭਕੁਤੀ ਆਰਾਧਨ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਡੁਤੁਨਠੁਨੁਆਰਠਿੰਚਾਲਨਿ ਨੋਨੁ
ਕੋਰੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੋਖਿ ਦੋਹ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਏਕ ਚਕ੍ਰਿਐਲੋ ਬਾਤੁ) ਅਸੰਖਾਕੁ ਮੈਨ ਸੁਕਰਾਠੁਨੁ ਕੋਰੁਕੋਦੁ, ਕਾਨੀ
ਸੁਰੁਠਿਨਿ ਚੁਸਿਨਪੁਠੁ ਆਮੋਲੋ ਸੰਪੁਰੁ ਆਨੰਦੰ ਯੋਕੁਠਾਵਨ ਪੇਰੁਗੁਤੁੰਡੀ.

ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੋਹ ॥੧॥

ਏਕ ਚੋਪ ਨੀਰੁ ਤਪੁਮੁਰੇ ਐਤਰੁ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਦਾਠਾ ਮਨੁਗਡੁ ਸਾਗਿੰਚਦੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਦਿ ਖਚਿਠੁੰਗਾ ਨੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਮਰਣਿਸੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋਹ ॥

ਅਦੋ ਵਿਠੰਗਾ, ਮੀਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ ਨਾਕੁ ਮਠੁਤੁ ਲੋਦੁ, ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀ
ਦਯਨੁ ਚੁਪਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਨੁਮੁ ਆਸ਼੍ਰਯੰਲੋ ਊੰਚੰਡੀ,

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਹ ॥੨॥੯॥੧੦॥

ਨੋਨੁ ਮੀ ਨਿਪੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਧਾਠਿਸੁਨੈ ਊੰਟਾਨੁ, ਏਂਦੁਕੰਲੇ ਅਦਿ ਲੋਕੁੰਡਾ
ਨਾਕੁ ਮਰੇਦੀ ਆਸ਼੍ਰਾਦਕਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚਦੁ, ਅਨਿ ਨਾਨਕੁ ॥ 2॥ 6॥ 10॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਚੈਤ੍ਰੀਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਣਮੈਨ ਦੇਵੁਡੁ ਭਉਠੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਨੂ, ਹ੍ਰਾਦਯੰਨੂ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ಎಂದುಕಂಠೆ, ತನ ದಯಾದਾಕ್ಷಿಣ್ಯੰਮੂಪಿಸੁਤਾ ಪರಿಪೂਰੁਠੁਨੁ ਸਰੋਠੁਠੁਠੁਨੁ
ಪਰਮਾਤੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁਸਾಂಗਠੁਠੁ ਆਯਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇਲਾ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. || 1|| ਵਿਰਾਮੰ||

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਨੁಂಡੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋਸੰ ਕਸ਼ਾਯੰ ਅੰਦੁਕੁਨੁਠੁ, ਨਾਮੰ ਯੋਕੁ
ਅਦੁਠੁਠੁ ਮਕਰੰਦਾਨੁਠੁਠੁ.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮੁਹਾਰੀ ॥੧॥

ಆ ਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁਠੁਠੁ; ਨਾਮੰ ਯੋਕੁਮਕਰੰਦੰ ਯੋਕੁ
ਵਿਲੁਵਨੁ ਵਿਵਰਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਨਾਕੁ ಎਟੁਵੰਠੀ ਠੁਠੀ ਠੁਠੀ? || 1||

ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ಎਲੁਪੁਠੁ ਤਨ ਭਕੁਲਕੁ ਤਨ ਮਠੁਠੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਤਦਾਠੁ
ਅਤਨੁ ਮਾਯ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰੁਠੁਠੁ ਯੋਕੁਪੁਠੁ ਬੰਠੁਠੁ ਨੁಂಡੀ ਵਾਰੀ
ਰੁਠੁਠੁ.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥

ಓ ನಾਨਕ, ਭਕੁਲੁ ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਲੋ ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਕੋਰਡੰ ದਾਠੁ ਮਰਿਯੁ
ಎਲੁਪੁਠੁ ਅਤਨੀਨੀ ਠੁਠੁਠੁ ਦਾਠੁ ਠੁਠੁਠੁ. || 2|| 7|| 11||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਠੁਠੁਠੁ ਗੁਰੁਵੁ:

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥

ಓ' ਦੇਵੁਡਾ, ಅਨੇਕ ಜੀਵਿਠੁਲੁ ਲੋ ಸੰਚਰਿੰਚਿਨ ತਰੁਵਾਤ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨੀਕੀ
ਵਚਾਠੁ.

ਉਧਰੁ ਦੇਹੁ ਅੰਧੁ ਕੁਪੁ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਯਚੇਸੀ ਮਮੁਠੁਠੁ ਚਿਕੁਠੁ ਗੁਠੁਠੁ ਬਾਵਿਲੋ ਮੁਨਿਗਿਠੁਠੁ ਕਾਪਾਡੰਡੀ
ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪੇਰੁਕੁ ਮਮੁਠੁਠੁਠੁ. || 1|| ਵਿਰਾਮੰ||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥

ఓ దేవుడా, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం, ధాన్యం లేదా మంచి పనుల గురించి నాకు ఏమీ తెలియదు, మరియు నా జీవన విధానం శుభ్రంగా మరియు సభ్యంగా లేదు.

सायसंगति कै अंचलि लावहु बिखम नदी जाइ तरणी ॥१॥

కాబట్టి, దయచేసి ననుశూధువులతో కలిపి ఉంచండి, తదాత్తా వారి మార్గదర్శకత్వంతో, నేను ఈ హింసాత్మక ప్రపంచ దుర్గుణాల నదిని దాటగలను. || 1||

सुख संपति माइआ रस मीठे इह नही मन महि षरणी ॥

దేవుని నిజమైన భక్తులు లోకసౌఖ్యాలు, సంపద మరియు మాయ యొక్క తీపి ఆనందాల ఆలోచనలను వారి మనసుల్లో నివసించనివద్దు.

हरि दरसन त्रिपति नानक दास पावत हरि नाम रंग आभरणी ॥२॥१॥१२॥

ఓ' నానక్, నిజమైన భక్తులు దేవుణ్ణి సాకారం చేసుకోవడం దాత్తా సంతృప్తిని పొందుతారు, మరియు వారికి దేవుని పేరు పట్ల ప్రేమ వారి అలంకరణ. || 2||8|| 12||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ్ ਝੈਤ੍ਰੀਐਦਵ ਗੁਰੂవు:

हरि जन सिमरहु हिरदै राम ॥

ఓ, దేవుని భక్తులారా, మీ హృదయం యొక్క అంతర్భాగం నుండి దేవుణ్ణి ధ్యానించండి.

हरि जन कहु अपदा निकटि न आवै पुरन दास के काम ॥१॥ रगौ ॥

అలా చేయడం దాత్తా, దేవుని భక్తుల దగ్గరకు ఎలాంటి విపత్తు రాదు మరియు వారి పనుల సమీపింపబడతాయి. || 1|| విరామం||

कैटि बिखन बिनसहि हरि सेवा निहचलु गौविंद षाम ॥

దేవుణ్ణి ధ్యానించడం దాత్తా లక్షలాది అవరోధాలు తొలగించబడతాయి, ఒకరు దేవుని నిత్యనివాసంలోకి ప్రవేశించబడతారు.

ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥१॥

అదృష్టవంతులైన దేవుని భక్తులు భయపడాలింప అవసరం లేదు ఎందుకంటే మరణ రాక్షసుడు కూడా వారిని గౌరవంగా చూస్తాడు. || 1||

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥

ਦੇవుਛੀ ਵਿਡੀਚਿਪੇਛਡੰ ਦਾਠਾ ਇਤਰ ਆਚਾਰਬਧਮੈਨ ਪਨੁਲੁ ਵਵੈਨਾ, ਨਸ਼ਿੰਚੇਵੀ,
ਤਾਤਾਭੀਕਮੈਨਵੀ ਮਰਿਯੁ ਤਾਤਾਭੀਕਮੈਨਵੀ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨੀ ਨਿਖਭਖਮੈਨ ਪੇਰੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚੀ, ਅਨਿਖ਼ਾਕਰਾਭੁਕੁ ਆਵਾਸਮੈਨ
ਆਯਨ ਨਾਮਾਨਿਘ੍ਰਿਰੰਗਾ ਧਾਠੀੰਚੰਡੀ. ॥ 2॥ 9॥ 13॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤਯਦੇਵੁਡੁ, ਸਤਯੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯

ਰਾਗੰ ਖੈਤ੍ਰੀਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਭੁਲਿਓ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥

ਨੀਤਿਯੁਕੁਮੈਨ ਜੀਵਨ ਮਾਰ੍ਹੰ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਘ੍ਰੋਯਿਨ ਏਕ ਮਰੁਠੀ ਮਨਸੁ
ਲੋਕਸੰਪਦਲ ਅਨੋਘ੍ਰਿਠਲੋ ਚਿਕੁਠੁਘੋਯਿ ਊਂਟੁੰਡੀ.

ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦੁਰਾਸ਼ਠੋ ਪ੍ਰੇਰੇਪਿੰਚਬਡੀ, ਅਤਨੁ ਵਮਿ ਚੇਸਿਨਾ, ਮੇਸ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਅਤਨੁ
ਬੰਧਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਊਪਯੋਗਿਸੁਡਾ.॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥

ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਅਵਗਾਹਨ ਅਤਨੀਕੀ ਵਨਠੁ ਊਦਯਿੰਚਦੁ; ਪਾਪਸੁਭਾਲਲੋ ਮੁਨਿਗਿਘੋਯਿ,
ਭਗਵੰਤੁਨੀ ਸੁਤਿ ਗਾਨਾਨਿਘ੍ਰੁਰੀਗਾ ਮਰਚਿਘੋਤਾਡੁ.

ਸੀਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ਬਠੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨਠੋ ਨਿਵਸਿੰਚਡਾਨਿਘ੍ਰਿਤਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੇਦੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨਵਸਰੰਗਾ
ਅਡਵੁਠੁਠੋ ਅਤਨੀਨੀ ਵੇਤਕਡਾਨੀਕੀ ਵੇਠਾਡੁ.॥ 1॥

ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੇ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥

ਅਮੂਲਘਨੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੂ ਵੰਠੀ ਆਭਰਣੰ ਪ੍ਰਾਦਯੰਨੀ ਨਿਵਸਿਸੁੰਦਿ, ਕਾਨੀ
ਦਾਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਵ ਏਕਠੀਕੀ ਝਾਨੰ ਲੇਦੁ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਏਕਰੁ ਤਨ ਜੀਵਿਤਾਨਿ ਪ੍ਰਠੰਗਾ ਵ੍ਰਧਾ ਚੇਂਸੁੰਡਾ.
॥ 2॥ 1॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਰਾਗ ਝੈਲ੍ਰੀ, ਤੋਮਿਠਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਜੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥

ਓ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿ ਚ੍ਰਾਪਾਡੰਡੀ.

ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਨੀ ਮਰਣੰ ਯੋਕਯਯੰਕਰਮੁਨੈਨ ਭਯੰ ਊੰਦਿ; ਓ' ਦਯ ਯੋਕੁ
ਨਿਧਿ, ਓ ਭਯੰ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਨੈਂਨੁ ਰਕੁੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਮੀ ਮਧੁਤੁਨੁ ਨੈਂਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੈਂਨੁ ਗੋਪ੍ਰਾਪਿਨਿ, ਮੂਰ੍ਠੁਡੀਨਿ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ਼ਗਲ ਵਠੀਨਿ; ਕਾਨੀ ਐਪੁਠੁ
ਨੈਂਨੁ ਚੇਂਸਿਨ ਤਪੁਠੁ ਵਲੁ ਅਲਸਿਪੋਯਾਨੁ.

ਭੈ ਮਰਥੇ ਕੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥

ਮਰਣਿੰਚਡਮਨੈ ਭਯਾਨਿਨੈਂਨੁ ਮਰਚਿਪੋਲੈਂਨੁ; ਓ ਅੰਦੋਲੰਨ ਨਾ ਸਰੀਰਾਨਿ
ਮਿੰਗੈਂਨੋਂਦਿ. ॥ 1॥

ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਗ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥

ਨੈਂਨੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪਰਿਗੋਠੁਤੁਨਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣ ਭਯੰ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਨੈਂਨੁ
ਵਿਮੁਕੁਤੀ ਪਿੰਦਡਾਨਿਕੀ ਚਾਲਾ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁ ਚੇਂਸਾਨੁ.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਦਯੰਨੀ ਨਿਵਸਿੰਚੈ ਨਿਸ਼ਠੁਠੁਮੁਨੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਰਹਾਸਾਠੀਨੈਂਨੁ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਲੈਂਦੁ. ॥ 2॥

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥

ਨਾਕੁ ఏ ధరఘూ లేదు, నేను ధాన్యం లేదా కఠోర తపస్సువేయలేదు; మరణ భయానికై గ్రహించడానికి నేను ఇప్పుడు ఏమి చేయాలి?

ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੨॥

నానక్ ఇలా అనాడు, ఓ దేవుడా, నేను అలసిపోయాను మరియు మీ ఆశ్రయానికి వచ్చాను; దయచేసి నిరర్హుత బహుమతితో నన్ను ఆశీర్వదించండి. || 3|| 2||

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥

ਜ਼ైట్రి, తొమ్మిదవ మెట్లా:

ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਾਹੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥

ఓ' నా మనసా, ఈ శాశ్వత జ్ఞానాన్ని క్షరించండి,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਾਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

దేవుని నామము తప్పలోకమంతటినీ ఒక భ్రమ అని. || 1|| విరామం||

ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥

యోగులు కూడా తన పరిమితిని చేరుకోలేకపోయిన దేవుడు,

ਸੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥

మీ దగ్గర గురువు అని భావించండి, కానీ అతనికి రూపం లేదా లక్షణాలు లేవు. || 1||

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੇ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥

దేవుని నామము ఈ లోకంలో అత్యంత నిష్కలమైన విషయం, అయినా మీరు దాన్ని మీలో ఎన్నడూ పొందుపరచలేదు,

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੩॥

ఓ' దేవుడా, నానక్ మీ శరణాలయంలో ప్రవేశించాడు, ప్రపంచం మొత్తం మీ ముందు తలవంచుతుంది; దయచేసి నన్ను పాడండి మరియు మీ సత్త సంప్రదాయానికొరవించండి. || 2|| 3||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

రాగ్ జైట్సిదవ గురువు, కీర్తన, మొదటి లయ:

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥

ਨੇਂ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਦ੍ਰੁਘਿ ਕੋਸੰ ਆਟਪਡੁਤੁਨਾਘੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਂ ਨੁ
ਏਲੁਪੁਠੁ ਆਤਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਆਲੋਚਿਨਾਨੁ.

ਖੇਲ੍ਹਿਹ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਲੁਪੁਲੁ ਠੇਰਿਚਿ, ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡਿ ਨਨੁ
ਵਿਮੁਕ੍ਤਿ ਚੇਸਿ, ਨਾ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਨਨੁ ਖੁਕੰ ਚੇਸਾਡੁ. ॥ 1॥

ਛੰਤ ॥

ਕੀਰ੍ਤਨ:

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥

ਓ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਸੇਖੀਤੁਡਾ, ਨੇਂ ਨੁ ਚੇਪੇਠੁ ਵਿਨੁ, ਨੇਂ ਨੁ ਨੀ ਮੁੰਡੁ ਵਿਨਖੀਸੁਨਾਘੁ.

ਤਿਸੁ ਮੇਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੇਜੰਤੀਆ ॥

ਨੇਂ ਨੁ ਚੁਟੁ ਠਿਰੁਗੁਤੁਨਾਘੁ, ਆ ਮਨੋਹਾਰਮੈਨ, ਠੀਪਿ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ-ਦੇਵੁਨਿ ਕੋਸੰ
ਵੇਤੁਕੁਤੁਨਾਘੁ.

ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥

ਦਯਚੇਸਿ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਚੁਕੀ ਚੇਪਠੁਡਿ; ਆਯਨ ਠਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਘਾਨੁ
ਕੁਣਕਾਲੰ ਕੁਾਡਾ ਚੁਪਿਸੇ ਨੇਂ ਨੁ ਆਯਨਕੁ ਲੋੰਗਿਠੋਠਾਨੁ.

ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥

ਨਾ ਕਲੁਘਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ-ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਏੰਠਗਾ ਨਿੰਡਿ ਆਨਾਠੁ ਆੰਚੇ, ਆਤਨਿਨਿ
ਚੁਾਡਕੁੰਡਾ, ਨਾਕੁ ਏਕੁਕੁਣੰ ਕੁਾਡਾ ਸਾੰਠਿ ਲੇਡੁ.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੀਠੀਕੀ ਚੇਪਲਾ ਮਰਿਯੁ ਵਰੁਪੁ ਚੁਕੁਠੋਸੰ ਦਾਹਾੰਠੋ ਆਨਖੁਰੁਪੁ ਪਕੁੀਲਾ
ਦੇਵੁਨਿਠੋ ਜੁਠਚੇਯੁਬਡਿੰਡਿ.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕ ਪਰਿਪੂਰੁ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ
ਦਰਘੰਮੁ ਕੋਸੰ ਆਤਨਿ ਦਾਹਾੰ ਆੰਠਾ ਠੀਰੁਬੁਡਿੰਡਿ. ॥ 1॥

ਯਾਰ ਵੇ ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੁ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਡਾ, ਏ ਪ੍ਰੇਮਗਲ ਸਹਚਰੁਲੰਦਰੁ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਆਤ੍ਮ ਵਧੁਵੁਲੁ; ਨੇਨੁ ਵਾਟੀਲੋ ਦੇਨਿਠੋਨੁ ਨਨੁਖੋਲਠ੍ਰੇਨੁ.

ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਡਾ, ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕਠੁ ਒ਕਰਿਕੰਠੇ ਮਰੋਕਰੁ ਅੰਦੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਪੁਣਾਠ੍ਰੁਯੁਗਾ ਓਨਾਠ੍ਰੁ; ਨੇਨੁ ਵਾਟੀਲੋ ਦੇਨਿਕੀ ਦਗਰਗਾ ਰਾਨੁ.

ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥

ਅਸੰਭਾਠ੍ਰੁਯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਆਰਾਧਕੁਲੁ; ਪ੍ਰਤਿ ਵਾਡੁ ਨੁੰਡੀ ਮਰੋਕਰੁ ਅੰਦੰਗਾ, ਏਲੁਪੁਠ੍ਰੁ ਆਯਨਠੋ ਕਲਿਸਿਵੁੰਡਡੰਲੋ ਓਨਠ੍ਰੁਅੰਦਾਨਿਠ੍ਰੁਨੁਭਵਿੰਚਡੰ.

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥

ਵਾਰਿਨਿ ਪਠ੍ਰੁਕੋਨਿ, ਨੇਨੁ ਸਦ੍ਰੁਣਾਲ ਨਿਧਿ ਅਯਿਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੁ ਏਪੁਠ੍ਰੁ ਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਨੁ ਅਨੇ ਕੋਰਿਕ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਬਾਗਾ ਓਂਟੁੰਦੀ.

ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੋਹੀਆ ॥

ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੈਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰੁ ਆਲਪਿੰਚਿਨਵਾਰਿ ਮੁੰਦੁ ਨੇਨੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਅਪੰਚਿੰਚੁਕੁੰਟੁਨਾਠ੍ਰੁ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੁ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥

ਨਾਨਕੁ ਐਲਾ ਅੰਟੁਨਾਠ੍ਰੁ: 'ਓ' ਅਦ੍ਰੁਠ੍ਰੁਵੰਟੁਠ੍ਰੁ ਆਤਠ੍ਰੁਧੁਵਾ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠ੍ਰੁ ਨੁੰਡੀ ਵਿਨੰਡੀ, ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਏਲਾ ਕਨਿਪਿਸ੍ਰਾਡੋ ਨਾਕੁ ਚੋਪਠ੍ਰੁਡੀ ॥ 2॥

ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀਸੀ ਛੰਦਾ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਖੀਅੁਡਾ, ਭਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਸਠ੍ਰੁਤ ਸੰਕਲਾਠ੍ਰੁਨੁਸਰਿਸ੍ਰਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਏਵਰਿਵੈਨਾ ਆਧਾਰਪਡਡੁ.

ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੁ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ ॥

ఓ' నా సేఖ్సీతుడా, మీరు ప్రియమైన దేవుని సాంగతాఖ్షిఱసాథ్రించారు; దయచేసి ఆయన గురించి నాకు చెప్పండి.

లాలను తై పాఱిఱా ఱాపు గాఱాఱిఱా నై ధన డాగ మఱాఱే ॥

ప్రియమైన జీవిత భాగసాఖ్షి-దేవుడు ఆ ఆత్మవధువు దాఱ్ఱా గ్రహించబడ్డాడు, ఆమె ముందే నిర్ణయించబడింది మరియు ఆమె అహానిఱ్ఱదిలించుకుంది.

బాంగ పకఱిఱ ఠాకురి రఱి ఱిఱిఱి గుఱా అఱాగఱా న పఱాఱే ॥

దేవుడు ననుఱ్ఱంగీకరించి తన సర్వతముగా ననుఱ్ఱవేశాడు; అతను నా సద్గుణాలను మరియు చేసిన గుణాలను పరిగణించలేదు.

గుఱా గారు తై పాఱిఱా రేగు లాలు బఱాఱిఱా తిసు గఱే కిఱ్ఱ సుఱేదా ॥

ఓ దేవుడా, మీరు దైవిక ధర్మతో అలంకరించి, ఆమెను నామం యొక్కలోతైన ఎరుపు రంగుతో నింపిన వధువు ఆత్మఆమె జీవితంలో ప్రతిదీ అందంగా మారుతుంది.

జన నానక్ ఱేని సుఱాగఱిఱి సాఱిఱి జిసు సేగిఱి డతారు వసేదా ॥౩॥

ఓ నానక్, అదృష్టవశాత్తూ భర్త-దేవుడు తన హృదయంలో నివసిస్తున్నట్లు గ్రహించిన ఆత్మవధువు. ॥ 3॥

యార వే నిత సుఖ సుఖేఱి సా మే పాఱిఱి ॥

ఓ' నా సేఖ్సీతుడా, నేను ప్రతిరోజూ ప్రార్థిస్తున్నశ్లోరిక నెరవేరింది.

ఱరు లోఱిఱిఱా ఱాఱిఱా వఱిఱి వాఱాఱిఱి ॥

నేను కోరుకున్నభర్త-దేవుణ్ణి నా హృదయంలో గ్రహించాను మరియు ఇప్పుడు ఆనందకరమైన పాటలు నా హృదయంలో కంపిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

మఱా మేగలు రఱసు ఱిఱిఱా పిఱు దఱిఱిఱిఱి సఱ నఱ రేగిఱిఱిఱా ॥

నా భర్త-దేవుడు కరుణతో, ఎప్పుడూ చినఱాడు మరియు ప్రేమగలవాడు కాబట్టి నేను గొప్పవేడుక మరియు ఆనందానిఱ్ఱనుభవిస్తున్నాఱు.

ఱఱ డాగిఱి పాఱిఱిఱా గుఱిఱి మిలఱిఱిఱిఱా సాఱిఱి కే సఱసేగిఱిఱిఱిఱా ॥

ఓ' నా సేఖ్సీతుడా, ఎంతో అదృష్టవంతులమై, నేను భర్త-దేవుణ్ణి గ్రహించాను; గురువు గారు నా భర్త-దేవునితో సాధువుల సంఘం దాఱ్ఱా ననుఱ్ఱకర్ణ చేశారు.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥

ਨਾ ਅਸਲਨੂੰਕੋਰਿਕਲਨੂੰਰਵੇਰਾਯਿ; ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨੇ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਘਿ-ਦੇਵੁਡੁ ਨਨੁ
ਪੂਰ੍ਰਿਗਾ ਅੰਗੰਕਰਿੰਚਾਡੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲਵਡੰ ਦਾਠਾ, ਨੇਨੁ ਏਲਪੁਠੁ ਪ੍ਰਾਠਿਸੁਨਠਾਨਿਠਾਨਿਠਾਨੁ ਅੰਦੁਕੁਨਾਠੁ
ਅਨਿ ਨਾਨਕ ਚੋਪਾਠੁ. ॥ 4॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਠੇਵੁਡੁ, ਸਤਠੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ

ਰਾਗੰ ਖੈਠ੍ਰੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯੁ, ਕੀਰ੍ਰਨ:

ਸਲੋਕੁ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ:

ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਠੁ ਕਠਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਠੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠੁਨਠੁਡੁ, ਅਠੰ ਕਾਨਿਵਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਤੁਡੁ; ਅਤਨੁ
ਵਠਿੰਚਬਡਲੇਡੁ.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਠੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਠੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਆਸ਼੍ਰਯਾਨਿਕਿ ਵਚੇਠ੍ਰਾਰਿਨਿ ਰਕ੍ਸਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਸਕ੍ਸਿਮੰਤੁਡੈਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿ
ਆਸ਼੍ਰਯੰ ਠੋਂਦਾਨੁ. ॥ 1॥

ਛੰਤੁ ॥

ਕੀਰ੍ਰਨ:

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਠੁ ਤੇਰਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀਕੁ ਚੋਂਦਿਨਵਾਡਿਨਿ, ਮੀਰੁ ਕੋਰੁਕੁਨਠ੍ਰਿਠੰਗਾ ਮਾਯੁ ਬੰਠਾਲ
ਨੁਂਡਿ ਨਨੁਠ੍ਰਕ੍ਸਿੰਚੰਡਿ.

ਕੇਤੇ ਗਨਉ ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥

ਨੇਨੁ ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਠ੍ਰਾਪਾਲੁ ਚੋਸ਼ਾ; ਵਾਟਿਲੋ ਏਨਿਠ੍ਰੇਨੁ ਲੋਕਿਠ੍ਰਚਗਲਨੁ?

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ਨਿਤਪ੍ਰੁਤਿ ਸਦ ਭੁਲੀਐ ॥

ਨਾ ਤਪੁਠੁ, ਦੁਸ਼ਠੁ ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਠ੍ਰੇਨੁ ਤਪੁਠੁ ਰੋਂਡਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਾਠੁ; ਪ੍ਰਠਿਰੋਜਾ,
ਨੇਨੁ ਨਿਰੰਤਰੰ ਤਪੁਠੁ ਚੋਂਸ਼ਾਨੁ.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੁਲੀਐ ॥

ਭਯੰਕਰਮੁ ਨ ਲੋਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲ ਪਲ੍ਹ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨੋਨੁ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਾਨੁ; ਨੀ
ਕ੍ਰੋਧਚੇਤ ਨੋਨੁ ਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਬਡਗਲਨੁ.

ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੁ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥

ਰਹਾਸਠ੍ਰਗਾ, ਮਨੰ ਅਨੇਕ ਚੋਡੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰਠਾਮੁ; ਕਾਨੀ, ਓ
ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮਾਕੁ ਦਗਰਲੋ ਓਨਠ੍ਰਾਨਿਕੰਠੇ ਇੰਕਾ ਦਗਰਗਾ ਓਨਠ੍ਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥੧॥

ਨਾਨਕੋ ਇਲਾ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ: ਓ' ਦੇਵੁਡਾ ਦਯਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ੍ਰਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ
ਯੋਕ੍ਸ਼ਪੰਚ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰਲੋ ਪਦੇਪਦੇ ਪਡਕੁੰਡਾ ਮਮਲ੍ਠਿਠਾਪਾਡਾਡੁ. ॥ 1॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ ਅਸੰਖ ਗੁਣ ਉਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਮਹਿਮੁ ਏਠੋ ਓਨਠ੍ਰਮੁਨਦਿ; ਅਠਨਿ ਸੰਘੁਣਾਲੁ ਲੋਕਠ੍ਰੇਨਨਿਖੁਰਿਯੁ
ਲੋਕਿਠਚਲੇਮੁ.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥

ਨਾਨਕੋ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ: ਓ' ਦੇਵੁਡਾ! ਨੋਨੁ ਮਠ੍ਰਠੁ ਲੇਨਿਵਾਡਿਨਿ, ਦਯਚੇਸਿ ਮੀ ਮਠ੍ਰਠੁਠੋ
ਨਨੁ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡਿ. ॥ 2॥

ਛੇਤੁ ॥

ਕੀਰ੍ਰਨੰ:

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਓਨਿਕਿਠੋ ਪਾਟੁ, ਮੇਮੁ ਏ ਮਠ੍ਰਠੁ ਕੋਸੰ ਵੇਲਠ੍ਰਲ ਮਰੋਕ ਪ੍ਰਦੇਸੰ ਲੇਦੁ.

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਚੇਠੁਲੁ ਕਠ੍ਰੁਕੁਨਿ, ਮਨੰ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਠ੍ਰ ਭਕ੍ਰਿਠੋ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲਿ.

ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ਮਨਹਿ ਚੀਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥

ਮਨ ਦੇਵੁਠ੍ਰਿ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਰੁਠਾ ਗੁਰ੍ਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯਕੋਰਿਕ ਫਲਾਨਿ
ਪੋੰਦੁਠਾਮੁ.

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥

ਅਹੰਨੀਪ੍ਰਾਪਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੁ, ਦੋਵੁਨਿ ਤਪ੍ਸਮੁਰੋਵਰਿ ਮੁਧੁਤੁਨੁ ਕੋਰੇ
ਪਾਪਾਲਨੁ ਤਝਿੰਚਿ, ਮਨੰ ਓਕ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਕਛੁਬਡਿ ਓਂਡਾਲੀ.

ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥

ਮਨ ਮਨਸੁਨੁ, ਚਰੀਰਾਨਿਦੋਵੁਨਿ ਏਦੁਟ ਅਪਗ੍ਰਿੰਚਿ, ਮਨ ਆਤਮਹਾੰਗਾਨਿ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਾਲੀ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਰਠਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੇਮੁ ਮੀ ਚਾਠ ਨਾਮੰਲੋ ਲੀਨਮੈਪੋਵਚਝਿ ਦਯੁ
ਚੁਪੰਡੀ.॥ 2॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਕੰ:

ਰੇ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਮਨੰ ਦੋਵੁਝਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਅਤਨਿ
ਆਠੀਨੰਲੋ ਓਂਡੀ.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮਰਣਾਨੰਤਰੰ ਕੂਡਾ ਮਨਠੋ ਪਾਟੁ ਓਂਡੇ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ
ਮਨੰ ਸਮਕੂਰੁਝੋਵਾਲੀ. ॥ 3॥

ਛੇਤੁ ॥

ਕੀਰਨ:

ਸਾਥੀਅਝਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਮਨ ਨਿਤਯਹਾਚਰੁਡੁ; ਮਰੋਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੁਰ ਸੋਇ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਅਨਿਪਦੇਸ਼ਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਤਰ ਸੁਲਾਲਨੁ ਕਲੀਗਿ ਓਨਾਠੁ
ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਅਨਿਝਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਭੁਮੁਲਲੋ ਨਿਵਸਿੰਚੇ ਵਾਡੁ.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥

ਦੋਵੁਡੁ, ਅੰਦਰਿਕੰਚੇ ਦਯੁਗਲ ਗੁਰੁਵੁ, ਨੀਰੁ, ਭੁਮਿ ਮਰਿਯੁ ਆਕਾਸੰਪੁ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥

ਵਿਸ਼ਾਨੀਕੀ ਯਜਮਾਨੀ, ਰਕੁਕੁਠਾਨ ਦੋਵੁਡੁ ਅਪਰਿਮਿਤਮੈਨ, ਅਨੰਤਮੈਨ
ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਕਲੀਗੀ ਠਨਾਠੁ, ਵਾਟੀਨੀ ਨੋਨੁ ਕੂਡਾ ਲੋਕੀਠਚਲੋਨੁ.

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਰ ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਘੀਠੁਡਾ, ਦੋਵੁਨੀ ਅਸ਼ਰਯੰਲੋ ਠੰਡੰਡੀ. ਅਠਾਠੀਠਠ ਸ਼ਾਂਤੀਕੀ ਅਯਨ
ਸ਼ਰਯੋਠਠਕੁਡੁ; ਅਯਨ ਤਪਘੁਰੋਵਰੂ ਲੋਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥

ਨਾਨਕੋਂ ਠਲਾ ਸ਼ਰਠੀਸ਼ੁਡੁ: ਓ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਕਨਿਕਰੰ ਠੂਪਿੰਠੋ ਵਠੀ ਮਾਠਰਮੇ ਮੀ
ਨਾਮਾਨੀਘੋੰਡੁਠਾਡੁ. ॥ 3॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ਸੇ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਨੇਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨਠੀ ਨਾ ਮਨਸੁਠੀ ਅੰਦੁਕੁਨਾਘੁ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥

ఓ నానక్, నామాన్నిపేమగా గుర్తుంచుకోవడం దాఠా సంపూర్ణ ఖగోళ శాంతిని పొందుతారు. ॥ 4॥

ਛੇਤੁ ॥

కీర్తన:

ਅਬ ਮਨੁ ਛੁਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥

నేను గురువుగారి సాంగత్యంలో చేరినందున నా మనసు, సుఖపుఠ్ఠు ప్రాపంచిక ఆకర్షణల బంధం నుండి విముక్తి పొందింది.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਰਲੇ ॥

నేను గురువు బోధనల దాఠా నామాన్నిధాఢీంచాను మరియు నా ఆత్మపరమాత్తో కలిసిపోయింది.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥

దేవుని నామును ధాఢీంచడం దాఠా నా అపరాధాలు తుడిచివేయబడతాయి, భీకరమైన కోరికలు తీరబడతాయి, నేను సంతోషించబడ్డాను.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

దేవుడు తన కనికరాన్ని అనుగ్రహిస్తూ, నన్ను తన ఆశ్రయంలోకి తీసుకువెళ్ళాఢ్ఠు, నన్ను తన సొంత వక్త్రీగా అంగీకరించాడు.

ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥

దేవుడు ఎవరిమీద దయ చూపి, వారిని తనతో ఐకఢ్ఠ చేస్తాడు, వారి పుట్టుక మరియు మరణం యొక్క అనిఢ్ఠాధలు అదృశఢ్ఠువుతాయి.

ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥

తన దయను చూపించడం దాఠా, దేవుడు వారిని క్షణంలో తనతో ఏకం చేస్తాడు అని నానక్ సమర్థించాడు. ॥ 4॥ 2॥

ਜੈਤਸਰੀ ਛੱਤ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗ ਝੈਲਰੀ, ਕੀਰਨ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵੁ:

ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਮਲੋਨਿ ਪ੍ਰਯੁਗੁ ਤਾਤਾਭਿਕ ਪ੍ਰਯਾਣਿਕੁਲਾ ਛਨਾਥੁ, ਅਯਿਨਪਠੀਕੀ ਵਾਰੁ
ਅਹਮੰਤੋ ਨਿੰਡੀ ਛਨਾਥੁ.

ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥

ਮਾਯੁ ਪਠੁ ਪ੍ਰੇਮਣੋ, ਲੋਕਸੰਪਦਣੋ, ਭਕਤਿਣੋ ਨਿੰਡੀਨ ਵਾਰੁ ਅਨੇਕ ਮੁਨਿ ਪਾਪਾਯੁ
ਚੇਨੁ ਛਨਾਥੁ.

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੁਭੇ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥

ਵਾਰੁ ਦੁਰਾਸ਼, ਭਾਵੋਦੋਸ਼ੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਨੁਬੰਧਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਹਮੰਕਾਰੰ
ਮੁਨਿਗੋਪੋਯਾਰੁ; ਮਰਣਅਲੋਚਨ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੀਕੀ ਕੂਡਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿੰਚਦੁ.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਬਿਉਗਾਰ ਬਨਿਤਾ ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਗਾਵਏ ॥

ਵਾਰੁ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤ ਭਾਗਸਾਥੁਲੁ, ਪਿਲੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸੇਖੀਤੁਲ ਵਧਹਾਰਾਲਕੁ
ਹੋਜਰੁ ਕਾਵਡਾਨੀਕੀ ਤਮੁ ਜੀਵਿਤਮੰਤਾ ਗਡੁਪੁਟਾਰੁ.

ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ ਲਿਖੇ ਮਾਏ ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥

ਓ ਤਲੀ, ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਰੋਜਾਲੁ ਤਮੁ ਮਾਧਾਨਿਖਡੁਪੁਤੁਨਠੁਠੁ, ਵਾਰਿ
ਮੁੰਦੁ ਮਰਣ ਰਾਖੁਸੁਲਨੁ ਚੁਸੀ ਵਾਰੁ ਦਯਨੀਯੰਗਾ ਭਾਵਿਸਾਰੁ.

ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਤਨ ਗਤ ਕ੍ਰਿਯੁਲ ਆਧਾਰੰਗਾ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧਿਨਿ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਲੇਮੁ ਏੰਦੁਕੰਠੇ ਅਤਨੁ ਏ ਜੀਵਿਤੰਲੋ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ 1॥

ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥

ਲੋਕਠੇਨਨਿਊਚਾਰਪ੍ਰਯੁਠਾਠੁ ਚੇਸੇਵਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਊਰਾਧਿੰਚਰੁ,

ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥

ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਜੀਵਿਠਾਠੀ ਤਿਰੁਗੁਠਾ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਠਾ
ਛੰਡੰਡੀ.

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ਗਣਤ ਕਛੁ ਨ ਆਵਏ ॥

ਅਲਾੰਠੀ ਮਾਨਵੁਲੁ ਵੇਠੇਠੁਠੁਵੁਲੁ, ਪਕੁਲੁ, ਰਾਠੁਠੁਰਿਯੁ ਚੋਠੁ ਜਾਠੁਲ
ਸੰਘੁਲੇਦੁ.

ਬੀਜੁ ਬੇਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥

ਵਾਰੁ ਵਿਠੁਨੁ ਕੋਯੁਵਾਰੁ ਤਮ ਕ੍ਰਿਯਲ ਪਰਫਲਸਾਨਾਲਨੁ ਭਰਿੰਚੁਤਾਰੁ.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੁਐ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥

ਵਾਰੁ ਅਮੂਲਯੁਨ ਮਾਨਵ ਜੀਵਿਤੰ ਵੰਠੀ ਤਮ ਅਭਰਣਾਲਨੁ ਕੋਲੋਠਾਰੁ
ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਕੂਡਾ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ ਊਂਡਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਵੀਨਯੰਗਾ ਚੋਪਾਰੁ, ਵਾਰੁ ਸੰਦੋਹੰਗੋ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ ਒ਕ
ਕੁਠੰ ਕੂਡਾ ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ ਊਂਡਰੁ. ॥ 2॥

ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥

ਯੁਵਠੰ ਮਰਣਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਵਧੁਦਾਪਠੁ ਦਾਨਿ ਸੁਠਾਨਿਠੁਠਿੰਦਿੰਦਿ.

ਕਰ ਕੰਪਹਿ ਸਿਰੁ ਡੋਲ ਨੈਣ ਨ ਡੀਠੀਆ ॥

ਚੋਠੁਲੁ ਵਠੁਕੁਠਾਯੁ, ਠਲ ਵਠੁਕੁਠੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਕੰਠੀ ਚੁਪੁ ਘੋਠੁੰਦਿ.

ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ਛੇਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥

ਕਠੁਠੁਮਾਡਲੋਵੁ, ਠਾਨੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚਿਨ ਸੰਪਦ ਮੋਠੁਠੁਨਿਠੁਦਿਲੀ ਪੁਰਪੰਚੰ ਨੁੰਡੀ
ਬਯੁਲੁਦੋਰੁਠਾਡੁ, ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਿ ਕੋਸੰ ਅਠੁਨੁ ਦੇਵੁਡੀ ਪੇਰੁਨੁ ਕੋਲੋਠੁਠਾਡੁ.

ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ ਸਿਰਿ ਖਾਰੁ ਛਾਨਹਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥

ਅਯੁਨ ਠਨੁ ਸਰੀਰਾਨਿਠੁਮਨਸੁਠੁ ਏਵਰੀ ਕੋਸੰ ਦਹਿਸੁਨਾਠੁ ਵਾਰੁ ਅਯੁਨ ਮਾਠੁ
ਅਸਠੁ ਵੀਨਰੁ. ਬਦੁਲੁਗਾ, ਵਾਰੁ ਅਠੁਨਿਪੈ ਮੁਰੀਕੀਨਿ ਵਿਸੀਰੀਨਠੁ, ਅਠੁਨਿ
ਅਗੋਰਵਪਰਿਚਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਵਮਾਨਿਠੁਠਾਰੁ.

ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੁਠੀਆ ॥

ਅਨੰਠਮੁਠੁਠੁਠੁ ਭਗਵੰਠੁਡੀ ਮੀਦ ਊਂਨੁਪੇਮਨੁ ਒ਕੁਠੁਠੁ ਕੂਡਾ ਠਨੁ ਮਨਸੁਠੁਠੁ
ਘੋਂਦੁਪਰਚਲੋਦੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੇਟਿ ਕਾਗਰ ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਬੁਠੀਆ ॥੩॥

ਨਾਨਕ ਲੋਂਗਿਘੋਠੁੰਦਿ, ਕਾਗਿਠੰ ਕੋਠੁ ਲਾੰਠੀ ਠਪੁਠੁਠੁ ਸਰੀਰੰ ਨਸਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਏਕੁਠੁ
ਸਮਯੰ ਪਠੁਦੁ. ॥ 3॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਦੇਵੁਨਿ ਅਸ਼ਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁਠੁ.

ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸਭੁੰਗਾ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮੈਨ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ
ਓਦਣਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯਪਛਾਡੁ.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥

ਪਰਿਸੁਧੁ ਸੰਘੁੰਲੋਂ ਦੇਵੁਛੀ ਓਰਾਧਿੰਚਿਨਵਾਰੰਦਰੁ, ਓਯੁਨ ਲੋਪੰਠੋਂ ਕੂਡਿਨ
ਘੋਰਮੈਨ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰਾਨਿਹਾਟਣਾਨਿਕੀ ਓਯੁਨਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸ਼ਾਡੁ.

ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ ਨਾਮ ਦੀਏ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ ਤਨ ਨਾਮਮੁਠੋਂ ਓਮੋਦਿੰਚਿ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰੇਦੀ
ਪਰਿਗਣਨਲੋਂਕੀ ਤੀਸੁਕੋਲੇਦੁ.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥

ਵਾਰੁ ਠਾਮੁ ਓਰਾਟਪਡੁਤੁਨਖੁਨੰਠਮੈਨ ਦੇਵੁਛੀ, ਸਦ੍ਘਣਾਲ ਨਿਧਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਰੁ.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨ੍ਰਿਤਮ ਓਧਾਠ੍ਰਿਕ ਓਹਾਰੰਗਾ ਪਰਿਠਮਿੰਚਿ ਧਾਠ੍ਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸ਼ਠੰਗਾ
ਸੰਠੋਂਸਿੰਚਾਰਨਿ ਨਾਨਕ ਸਮਰਿਠਚੁਕੁੰਠੁੰਦਿ. ॥ 4॥ 2॥ 3॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤ੍ਰਦੋਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਛਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ

ਰਾਗ ਚੈਤ੍ਰੀਠਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਸ਼ੋਕਾਲਠੋਂ ਵਾਰ:

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥

ਵਿਸ਼ਠੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਕਾਵਣਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੇ ਦੇਵੁਡੁ ਓਨਾਠੁ; ਓਯੁਨ ਓਪੁਠੁ ਸਰਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿ,
ਮਰਿਯੁ ਵਿਸ਼ਠੁ ਮੁਗਿਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਕੂਡਾ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਓਨਿਕੀਲੋਂ ਓੰਠਾਡੁ.

ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਅਘਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਵਿਸ਼ਾਠ੍ਰਿਕੀ ਚੋਂਦਿਨ ਭਗਵੰਠੁਡਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਅਨਿਠੋਂਵਤਲਨੁ
ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੋਸੇ ਦਾਨਿਪੈ ਧਾਠ੍ਰੰ ਚੋਸੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥

ప్రతిచోటా తాను చూసే, వినే వాడు మరియు వక్త అయిన శాశ్వత దేవుణ్ణి మన మనసుల్లో పొందుపరచుకోవాలి.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥

ఓ నానక్, ప్రతిచోటా నివసించే దేవుని ప్రేమలో మిమల్నిమ్మీరు గ్రహించుకోండి. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾੜੀ:

ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥

అందరిలో ఉన్నాని నిషఖమైన దేవుని పాటలని మనం పాడాలి.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥

సరశ్శక్తిమంతుడైన దేవుడు కారణాలకు కారణం; అతను కోరుకునట్టి జరుగుతుంది.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

క్షణంలో, అతను అనిశ్చివులను సృష్టిస్తాడు మరియు వాటిని నాశనం చేస్తాడు; ఆయన వంటి వారు మరెవరూ లేరు.

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥

అతను అన్నింటా, సౌర వ్యవస్థలు, కిందటి ప్రాంతాలు, దీప్తాలు మరియు అన్ని ప్రపంచాలలో ప్రవేశిస్తాడు.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੇ ਬੁਝਸੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥

దేవుడు ఆయనను అర్థం చేసుకునే వక్తి మాత్రమే ఆయనను గ్రహిస్తాడు; మరియు ఆ వక్తి మాత్రమే నిషఖమైనవాడు. ॥ 1॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਰਚੀਤ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥

దేవుడు మానవుల నిరాజ్ఞానిపుష్పించి, వాటిని తల్లి గర్భంలో స్థాపిస్తాడు,

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥

ఓ నానక్, వారు ప్రతి శాస్త్రో దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకుంటారు, తల్లి గర్భ యొక్క తీవ్రమైన అగిక్షూడా వారిని నాశనం చేయదు. || 1||

ਮੁਖੁ ਤਲੈ ਪੈਰ ਉਪਰੇ ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥

మీరు తల్లి గర్భలో ఉన్నప్పుడు, మీ తల క్రిందికి మరియు పాదాలను పైకి ఉంచి, మీరు చాలా సనఖి ప్రదేశంలో నివసిస్తున్నారు.

ਨਾਨਕ ਸੇ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥

ఓ నానక్, అప్పుడు మీరు ఎవరి పేరును కాపాడారో ధాన్యించడం దాట్లా ఇప్పుడు ఆ దేవుణ్ణి ఎందుకు విడిచిపెట్టారు?|| 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥

మీరు వీరణ్ణి మరియు గుడ్డు నుండి సృష్టించబడ్డారు మరియు తల్లి యొక్క మండుతున్నగర్భంలో ఉంచబడ్డారు.

ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥

మీరు మురికి, భయంకరమైన మరియు భయంకరమైన నరకంలో తలక్రిందులుగా వేలాడుతున్నారు.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥

దేవుణ్ణి సమించడం దాట్లా, మీరు మండుతున్నగర్భంలో నశించలేదు; కాబట్టి, మీ శరీరం, మనస్సు మరియు హృదయంలో అతనిని పొందుపరచండి.

ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥

ఒక్కక్షణం కూడా, మిమల్ని అత్యంత నమకద్రోహ ప్రదేశంలో రక్షించి రక్షించిన దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టవద్దు.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥

దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టడం దాట్లా, మీరు ఎన్నడూ శాంతిని కనుగొనరు మరియు మీరు మానవ జీవిత ఆటను కోల్పోయి ఇకటి నుండి బయలుదేరుతారు. || 2||

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੈ ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮਨ ਮਨਸੁ ਯੋਯੁਕ੍ਰੋਰੀਕਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਗਾ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਅੰਦਿਸ੍ਟਾਡੁ
ਮਰਿਯੁ ਮਨ ਆਸਲੁ ਮਰਿਯੁ ਕੋਰੀਕਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰੁਸ੍ਟਾਡੁ.

ਖੰਡਣੈ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਮੈ ਅਨਿਖੁੰਘੁਰੁਣਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲਨੁ ਨਾਸ਼ਨੰ ਚੇਸ੍ਟਾਡੁ;
ਅਤਨੁ ਮੈਕੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰੰਲੋ ਲੇਡਨਿ ਮੈਰੁ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਾਲੀ. ॥ 1॥

ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥

ਮੈਰੁ ਅਨਿਖੁਕਾਲ ਆਨੰਦਾਲਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਨੁਖਾਰੀ ਕੁਪ ਦਾਠਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮਠੋ
ਮਿਮਲ੍ਹਿਮੈਰੁ ਨਿੰਘੁਕੋਂਡੀ.

ਸੇ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੈ ਅੰਦਮੁਨੈ ਸਰੀਰਾਨਿਖੁਵਰੁ ਰੁਪਾੰਦਿੰਚਾਰੋ ਒ਕੁਕੁਣੰ ਕੂਡਾ ਦੇਵੁਠੀ
ਵਿਡੀਚਿਪੇਠੁਵਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਮੈਕੁ ਜੀਵਮੁ, ਆਠੁ, ਸਰੀਰਮੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਲਨੁ ਆਚਾਰੁ; ਮੈ
ਆਨੰਦੰ ਕੋਸੰ ਅਨਿਖੁਕਾਲ ਵਸੁਵੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਆਯਨ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਾਰੁ.

ਗਿਹੁ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥

ਆਯਨ ਮੈ ਮੰਚਿ ਵਿਠਿਨਿ ਨਿਰਠਿੰਚਿ, ਭਵਨੰ ਵੰਠੀ ਆਲੁਠੁਠਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਗੁਰਾਲਠੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਠੀਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥

ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਕੂਡਾ ਭਾਰੁਕੁਮਾਰੁਲੁ, ਕੁਮਾਰੈਲੁ, ਸੇਖ਼ੀਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸੇਵਕੁਲਠੋ ਮਿਮਲ੍ਹਿਠੀਰਠਿੰਚਾਡੁ.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡੁ, ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ ਆਨੰਦਿਸ੍ਟਾਯਨਿ ਮਰਿਯੁ ਵਿਡੀਠੋਵਡੰ
ਯੋਕੁਭਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਡਠਾਯਨਿ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠਾ.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥

ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੁੰਲੋ ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਠਲਨਿ ਪਾਡਡੰ ਦਾਠਾ ਅਨਿਖੁਧਲੁ
ਠੁਡੀਚਿਵੇਯਬਡਠਾਯ. ॥ 3॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੈ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥

ప్రజలు తమ కుటుంబాల జీవనోపాధి కోసం కష్టపడి పనిచేస్తారు మరియు ప్రపంచ సంపద అయిన మాయను సేకరించడానికి అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తారు;

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥

భక్తి ఆరాధనకోసం ఆరాటపడకపోతే, ఓ' నానక్, దేవుణ్ణి విడిచిపెట్టడం దాట్లా వారు దెయ్యాల్లా ప్రవర్తిస్తారు. ॥ 1॥

ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੇ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥

దేవుడు తప్పమరెవరితోనైనా ప్రేమ విచిన్ఢు చేయదు.

ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥

ఓ నానక్, నీతిమంతుడైన జీవించడం, అది దేవునితో నిండివుండడానికి మనల్ని ప్రేరేపిస్తుంది. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥

శరీరం ఆత్మనుండి వేరు చేయబడినపుడు, అది బూడిదగా మారుతుంది మరియు ప్రతి ఒకభూ దానిని దెయ్య అని పిలుస్తారు.

ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥

అతను చాలా ప్రేమలో ఉన్నవారు, ఆ శరీరానిక్కక్షణం కూడా ఇంట్లో ఉండనివట్టు.

ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੇ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥

పాపపు పనుల దాట్లా సమకూరబడిన లోకసంపద యొక్కఉపయోగం ఏమిటి?

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੇ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥

ఈ శరీరం మన క్రియలకు ఒక పొలం లాంటిది; ఇకట్ల, ఒక విత్తినట్లు, అతను కోత కూడా చేస్తాడు.

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥

ਕਾਬਲੀ, ਦੇਵੁਨੀ ਆਸ਼ੀਰਾਫ਼ਾਲਨੁ ਮਰਚਿਓਯੈ ਕ੍ਰੁਤਝੁਤਲੇਨੀ ਪ੍ਰਯਲੁ ਅਨੇਕ ਜਾਤੁਲਲੋ
ਜਨਭੁ ਦਾਠਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ. ॥ 4॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥

ਵਾਰੁ ਲਕ੍ਸ਼ੁਲਾਦਿ ਦਾਤ੍ਰੁਠਾਠੁ, ਅਭਰੇਸਨੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕਫ਼ੇਨਨਿਖੁਠਿ ਪਨੁਲ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਤਾਰੁ;

ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨੀ ਨਾਮਮੁਨੁ ਨਾਲੁਕਠੋ ਜਪਿੰਚੈ ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿ ਅਨਿਖਾਪਾਲੁ
ਨਾਸਨਮੈਓਯਾਯੁ. ॥ 1॥

ਈਧਣੁ ਕੀਤੇਮੁ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ ਭਾਹਿ ॥

ਨੇਨੁ ਚਾਲਾ ਕਠੁਲਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿ, ਦਾਨੀਕੀ ਒ਕ ਚਿਨਖੁਮੁੰਟਨੁ ਪ੍ਰਾਸ਼ੈ, ਅਦੰਠਾ
ਬੂਡਿਦਗਾ ਤਗੁਠੁੰਦਿ; ਅਦੈ ਵਿਧੰਗਾ,

ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੇ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਥੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥

ఓ నానక్, మన హృదయంలో శాశ్వత దేవుడు ఉనఖిషయాన్నిగహిస్తే, అపుఢ్ఠు మన దుఃఖాలు అనీహాశనమైపోయాయి. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥

దేవుని నామానిహ్నాభించడం దాఢ్ఠా లక్షలాది మంది చేసిన పాపాలు పూర్తిగా తుడిచివేయబడతాయి.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥

దేవుని పాటలని పాడటం దాఢ్ఠా ఒకరి హృదయ కోరికల ఫలాలు పొందుతాయి.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥

మనం పుట్టుక, మరణ భయాలు తొలగించబడతాయి, దేవుని సంక్షంలో మనం శాశ్వతమైన ఆనందానిహ్నొందుతాము.

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥

కానీ అది అంత ముందుగా నిర్ణయించబడితేనే దేవుని నామంలో విలీనమవుతుంది.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥

ఓ దేవుడా, దయచేసి దయ చూపి ననుభుర్ఘణాల నుండి రక్షించు; నానక్ మీకు అంకితం చేయబడుతుంది. || 5||

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥

అందంగా అలంకరించబడిన తమ ఇళ్ళుమనసునైయొక్కఆనందాలు మరియు రుచికరమైన ఆహారాల ఆనందాలలో మునిగిపోయిన వారు,

ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥

మరియు ఎనఢ్ఠూ దేవుని గుర్తుచేసుకోవఢ్ఢు; ఓ నానక్, అవి మురికి పురుగుల లాంటివి. || 1||

ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਤੁ ਕਿਹੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹੁ ॥

సంపద, అనిట్టినీ ఆడంబరంగా ప్రదరించవచ్చుమరియు ఈ భౌతిక ఆస్తుల పట్ల ప్రేమలో,

ਸੇ ਸਾਂਈ ਜੈ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਤਨੁ ਖੇਹੁ ॥੨॥

దేవుడు, ఓ నానక్ ను విడిచిపెట్టినట్లయితే, ఆ వక్తి శరీరం బూడిదలాంటిది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥

ఒకరికి అందమైన మంచం, లెకభైననిశ్చాకరాట్లు మరియు అనిర్హకాల ఆనందాలు ఉండవచ్చు

ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥

బంగారంతో చేసిన భవనాలు, ముత్యాలు మరియు మాణిక్యాల్తో పొదిగిన మరియు సువాసన గల గంధంతో ప్లాప్టర్ చేయబడిన భవనాలు ఉండవచ్చు

ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੁਰੇ ॥

తన మనసు యొక్క కోరికల ఆనందాలను ఆసాధించవచ్చుమరియు ఎటువంటి ఆందోళన లేదు.

ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥

కానీ ఒకరు దేవుణ్ణి గుర్తుచేసుకోకపోతే, ఆ వక్తి మురికి పురుగులా ఉంటాడు.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥

దేవుని నామముపై ధ్యానము లేకుండా, ఆనందము సాధించబడదు మరియు మనసు శాంతిగా లేదు? || 6||

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥

దేవుని నిషక్లమైన నామాన్నిపేమించేవాడు తన అనేఖణలో అనిర్హిశల్లో తిరుగుతాడు.

ਤਿਆਗੀਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਮਾਯ ਯੋਕੁਮੋਸਪੁਰਿਤ ਭ੍ਰਮਨੁ ਤਝਿੰਚਿ, ਸਾਧੁਵੁਲ
ਅਨੰਦਕਰਮੈਨ ਸਾੰਗਠ੍ਰਲੋ ਚੇਰਣਾਡੁ. ॥ 1॥

ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋ ਪਿੰਦੁਪਰਚਬਠਾਡੁ, ਨਾ ਨਾਲੁਕ ਨੁੰਡਿ ਨੇਨੁ ਅਤਨਿ
ਪੇਰੁਨੁ ਜਪਿਸ੍ਰਾਨੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਨੁ ਅਨਿਪਪਚਾਲਲੋ ਤਿਰੁਗੁਣਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਭੰਬਰ ਕੁੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਨਿਅਡੰਬਰਮੈਨ ਪ੍ਰਦਰਫਲੁ ਅਬਧੰ; ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਤ੍ਰੁਸੁਤਿਨਿ ਵਿਨਡੰ
ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਨੇਨੁ ਆਠ੍ਰਠਿਠੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਗਲਨੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛੀਨਾ ॥

ਓਕ ਵਝੀ ਪਗਿਲਿਠੋਯਿਨ ਗੁਡਿਸੇਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਨਠ੍ਰਠਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਦੁਸੁਲਨੀ
ਚਿਰਿਗਿਠੋਯਿਨਠ੍ਰਠਿਕੀ;

ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੇ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਸਾੰਘਿਕ ਘੋਦਾ, ਗੋਰਵੰ, ਗੋਰਵੰ ਲੇਕਠੋਵਚੁਅਰਠ੍ਰਲੋ ਤਿਰੁਗੁਣਾ
ਠੰਡਵਚੁ

ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਸੇਘੀਠੁਲੁ ਗਾਨਿ, ਪ੍ਰਿਯੁਲੁ ਗਾਨਿ ਠੰਡਕਠੋਵਚੁਅਤਨਿਕੀ ਏ ਸੰਪਦ,
ਅੰਦੰ, ਏ ਬੰਧੁਵੁ ਲੇਦਾ ਪਰਿਚਯਮੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਠੰਡਵਚੁ

ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥

ਕਾਨੀ, ਆਯਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਿਨਠ੍ਰਠਿਠੇ, ਆਯਨਨੁ
ਵਿਸ਼ਠੁੰਠਟੀਲੋ ਰਾਜਾਗਾ ਪਰਿਗਠਿੰਚੰਡਿ.

ਤਿਸ ਕੀ ਧੁੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪੁਠੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥

ਦੇਵੁਡੁ ਆਯਨਨੁ ਏੰਠ ਗਾਨੋ ਸੰਠੋਪਿਸ੍ਰਾਡੁ, ਆ ਵਝੀਕੀ ਵਿਨਯਪੁਰਠ੍ਰਮੈਨ ਸੇਵ
ਚੇਯਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ, ਓਕਰਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁਠੁਠੁਣਾਲ ਨੁੰਡਿ ਰਠ੍ਰਿੰਚਬਡਿੰਡਿ. ॥ 7॥

ਸਲੋਕ ॥

ਠ੍ਰੋਕੰ:

ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥

ಈ ਪ੍ਰਪੰਚంలో, ਓਕ ਰਾਜਯ ਯੋਕਯਅੰਦੰ, ਰੀਗਲ ਕਾਨੋਪੀਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਸਿੰਹਾਸਨਾਲਠੋ ਦਾਨਿ ਸ਼ਕ੍ਤਿਨਿ ਅਸਾਠ੍ਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਅਨੋਕ ਵਿਨੋਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ
ਅਵਕਾਸ਼ਾਲੁ ਢਨਾਠ੍ਰੁ.

ਰਚੀਤ ਮੁੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਰ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੂਰ੍ਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਧਾਠ੍ਰਿਠ੍ਰਿਅਯ੍ਯਾਨੁਲੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਓ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਅਨੰਦਾਲਠੋ ਮੁਨਿਗਿਠ੍ਰੋਠਾਰੁ ਂਦੁਕੰਚੇ ਓ ਅਨੰਦਾਲੁ ਕਲਲ ਵਲੇ ਅਬਠ੍ਰੰ. ॥
1॥

ਸੁਪਨੈ ਹਠਿ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥

ਕਲਲੋ, ਓਕਰੁ ਅਨਿਠ੍ਰਕਾਲ ਅਨੰਦਾਲਨੁ ਅਸਾਠ੍ਰਿਸ਼੍ਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਠ੍ਰ
ਅਨੁਬੰਠੰ ਚਾਲਾ ਮਠ੍ਰੁਰੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸ਼੍ਰੁੰਦਿ.

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠ੍ਰਿੰਚਕੁੰਡਾ, ਅਕਰ੍ਰਣੀਯਮੁਨੇਨ ਮਾਯਚੇਠ
ਮੋਸਠ੍ਰੋਠਾਰੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥

ਮੂਰ੍ਠੁਡੁ ਠਨ ਮਨਸੁਠ੍ਰੁ ਕਲਲੋ ਲੋਕਵਿਸ਼ਯਾਲਕੁ ਅਠੁਕੁਠ੍ਰੋਠਾਡੁ.

ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥

ਨਿਠ੍ਰਲੇਚਿਨ ਠਰਾਠ੍ਰ, ਅਠਨੁ ਅਵਾਕਠ੍ਰੁਠਾਡੁ, ਂਦੁਕੰਚੇ ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਅਨੰਦਾਲ ਸ਼ਕ੍ਤਿ
ਮਰਿਯੁ ਅਨੰਦੰ ਅੰਠਾ ਅਦ੍ਰੋਸ਼ਠ੍ਰੁਵੁਠੁੰਦਿ.

ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥

ਅਠਨੁ ਠਨ ਭੀਵਿਠਾਨਿਪੰਚ ਅਨੋਠ੍ਰੁਠਲ ਠਰੁਵਾਠ ਵੇੰਬਡੀਸ਼੍ਟਾਡੁ.

ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਯ ਚੇਠ ਅਕਰ੍ਰਿੰਚਬਡਠੰ ਵਲ, ਲਕ੍ਰਾਠੁ ਂਵੀ ਸਾਠਿੰਚਬਡਵੁ.

ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਨਨੁ ਮੋਸਗਿੰਚਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਪੇਦ ਨਿਸਠ੍ਰੋਯੁਲੁ ਂਮਿ ਚੇਯਗਲਰੁ? ॥8॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਪਰਲੋਕ ਪ੍ਰਾಂತਾਨ੍ਹੋਂ ਨਿਵਸਿੰਚਿਨਾ, ਭੂਮੰਤਲੀਲੋਂ ਨਿ ਤੋਮਿਠਿ ਪ੍ਰਾੰਤਾਲਨੁ
ਜਯਿੰਚਿਨਾ,

ਬਿਸੰਤਿ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥

ਅਯਿਠੇ ਵਾਰੁ ਵਿਸਠ੍ਰੋਂਵੁਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਡਿਠੇ ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਅਰਠ੍ਰਲੋਂ ਤਿਰੁਗੁਬੋਂਤੁਲ੍ਲਾ
ਠਨਾਠੁ. ॥ 1॥

ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥

ਓਕ ਵਞ੍ਰਿ ਅਨੋਕ ਨਾਟਕਾਲਨੁ ਆਸਾਠ੍ਰਿਸੁਨੁਪਦੇਸ਼ੰਲੋਂ ਨਿਵਸਿਸੁਨੁਠ੍ਰਿਯਿਠੇ, ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨਿ
ਪੇਰੁ ਅਠਨਿ ਮਨਸੁਠ੍ਰੋਂਕਿ ਰਾਦੁ,

ਨਾਨਕ ਕੋਡੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥

ਅਪੁਠ੍ਰੁ, ਓ ਨਾਨਕ, ਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਨ੍ਰਿਅਰਠ੍ਰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਨਰਕੰਗਾ
ਪਰਿਗਠਿੰਚੰਡਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥

ਓ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਦਠ੍ਰਮੈਨ ਅਡਵਿ ਲਾੰਡਿਦਿ, ਕਾਨੀ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਈਦਿ
ਨਗਰੰ ਲਾਗਾ ਸੋਕਰਠ੍ਰੰਤੰਗਾ ਭਾਵਿੰਚਾਰੁ.

ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥

ਓ ਪਾਠ੍ਰੋਂਯੇ ਵਾਠਿਨਿ ਚੂਸਿ, ਵਾਰੁ ਵਾਠਿਨਿ ਸ਼ਾਸ਼੍ਰਮੈਨਵਿਗਾ ਭਾਵਿੰਚਾਰੁ.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥

ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਮਰਿਯੁ ਅਹੰਕਾਰਲੋ ਨਿਮਗਘ੍ਰੇ, ਵਾਰੁ ਪਿਚਿਘ੍ਰਾਰਿ ਚੁਟ੍ਵਾ
ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ.

ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਤੰਤ੍ਰ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥

ਮਰਠਭੂਤੰ ਦੋਬਠ੍ਰਗਿਲਿਨਪੁਠ੍ਰੁ ਵਾਰੁ ਪਸ਼ਾਠ੍ਰਾਪਪਡਤਾਰੁ.

ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥

ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ੍ਰਗੁਰੁ ਬੋਧਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ, ਫਕ ਮਰ੍ਰੁਠ੍ਰੁ ਸਾਤਾਨੁਲਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਡੁ. ॥ 9॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥

ਰਾਯਠ੍ਰ, ਅੰਦੰ, ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਾਰੀਠ੍ਰੁਲ ਗਰਠ੍ਰ ਭਵਨੀਠ੍ਰਮਲੁ.

ਸੰਚੀਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਯਲੁ ਮੋਸਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਨੇਰਾਲਕੁ ਪਾਲਠ੍ਰੁਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਪ੍ਰਪੰਚ
ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੂਰੁਠ੍ਰੁਠੰਟਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਮਰਠਾਨੰਤਰੰ ਦੇਵੁਨੀ ਪੇਰੁ ਤਪ੍ਰਮੁਰੇਦੀ
ਵਾਰਿਠ੍ਰੋ ਕਲਿਸੀ ਊਂਡਦੁ. ॥ 1॥

ਪੇਖੰਦੜੇ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥

ਚੇਦੁ ਪੁਚਠ੍ਰਾਯਨੁ ਚੂਸੀ, ਦਾਨੀ ਅੰਦਮੁਨ ਰੂਪੰ ਕਾਰਠੰਗਾ ਫਕਰੁ ਤਪ੍ਰਘ੍ਰੋਸ਼ਾਰੁ.

ਅਠੁ ਨ ਲਹੰਦੜੇ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਅਦੀ ਅਰ ਪੁਸੇ ਕੂਡਾ ਵਿਲੁਵੁਨਦੀ ਕਾਦੁ; ਓ ਨਾਨਕ, ਮਾਯਾ ਕੂਡਾ
ਅਕਰਠ੍ਰਠੰਯੰਗਾ ਕਨੀਪਿਸੁੰਦੀ, ਕਾਨੀ ਵਿਲੁਵਲੇਨੀਦੀ ਂਦੁਕੰਠੇ ਭਦੀ ਚਿਵਰੀਕੀ ਂਵਰੀਕੀ
ਠ੍ਰੋਡੁਗਾ ਊਂਡਦੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੇ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥

ਓ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਮਨੰ ਵੇਲ੍ਰੀਪੋਯੀਨਪੁਠ੍ਰੁ ਮਨਠੋਪਾਟੁ ਲੇਨੀ ਅ ਸੰਪਦਨੁ
ਂਦੁਕੁ ਸੰਪਾਦਿੰਚੰਡੀ?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਤਪ੍ਸਮੁਰੇਦੀ ਆਯਨ ਭਕਤੁਲਕੁ ਮਧੁਰੰਗਾ, ਆਖ਼ਾਦਕਰੰਗਾ
ਅਨਿਪਿੰਚਦੁ.

ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਤਪ੍ਸਮਿਗਤਾ ਅਨਿਊਨੰਦਾਲੁ ਰੁਚਿਲੇਨਿਵਨਿ ਵਾਰੁ ਨਿਰਦਾਰਠਕੁ
ਵਚਾਰੁ.

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰਿ ਮਧਫੁਰਿ ਅਯਾਫ਼ੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਅਯੁਨੰ, ਸੰਦੇਹੰ ਮਰਿਯੁ
ਬਾਧਲੁ ਠੋਲਗਿਪੋਠਾਯੁ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਮਜੀਠ ਅਨੇ ਠੈ ਯੁਕਫੇਗਵੰਤਮੈਨ ਰੰਗੁਲੋ ਓਕ
ਵਸ੍ਰਾਨਿਖੁਨਿਪੋਵਡੰ ਵੰਠੀਦੀ.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥

ਅਬਧੁ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਅਨੁਬੰਧਾਲਨੀਹਾਸਨਮਯਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆਪੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿ
ਜੀਵਿਤੰ, ਸਾਫ਼ੁ, ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁ॥ 11॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥

ਨੀਠੀਨਿ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੀ ਚੇਪਲੁ ਬ੍ਰਠਕਲੇਨਲੇ, ਪੈਠ ਠੋਕੀਲ ਮੇਘਾਲ ਗੋਲਾਨਿਖਿਡਿਚਿਪੇਠੀ
ਜੀਵਿੰਚਦੁ;

ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥

ਜਿੰਕਨੁ ਵੇਟਗਾਡੀ ਗੰਟੁ ਸਭੁਠੋ ਪ੍ਰਲੋਭਪੇਠੁਡੰਠੋ ਪਾਟੁ ਅਠਨਿ ਬਾਠੰਠੋ
ਕਾਲਠੁਡੀਨਲੇ, ਬੰਬੁਲ ਠੇਨੋਠੀਗ ਦਾਨਿ ਸੁਵਾਸਨ ਕਾਰਠੰਗਾ ਪੁਵੁਠੁਲੋ
ਚਿਕੁਠੁਪੋਠੁੰਦੀ.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥

ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ, ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁਠੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੁ
ਮਰੇਦੀ ਆਕੁਰਿੰਚਬਡਰੁ. ॥ 1॥

ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਉ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਉ ਚਿਤੁ ॥

ఓ దేవుడా, ఒక్కక్షణం కూడా మీ దృశ్యాన్ని నా చూసినట్లయితే, అప్పుడు మిమల్ని విడిచిపెట్టండి, నేను నా చైతన్యాన్ని మరే ఇతర దానికి జోడించను.

ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥

ఓ' నానక్, నిజ జీవితం తన సాధువులకు నిజమైన సేఖ్షితుడు అయిన ఆ దేవుని సమక్షంలో జీవిస్తోంది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥

నీరు లేకుండా చేప బ్రతకలేనట్లే,

ਬੁੰਦ ਵਿਹੁਣਾ ਚਾਤ੍ਰਕੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥

ఒక పైడ్ కోకిల వర్షం చుక్కలేకుండా తన దాహాన్ని తీరలేదు,

ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥

వేటగాడి గంట శబ్దంతో ప్రవేశించిన ప్రియమైన వక్త్రీ నేరుగా వేటగాడి వద్దకు పరిగెత్తాడు,

ਭਵਰੁ ਲੇਠੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥

ఒక బంబుల్ తేనెటీగ తీపి సువాసన కోసం అతాశ్చతో, పువ్వుతో చికుళ్ళుపోతుంది,

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥

అలాగే సాధువులు దేవునిపట్ల ప్రేమ కలిగి ఉంటారు మరియు వారు ఆయన దృష్టిని అనుభవించడం దాట్లా మాత్రమే సతీశలిస్తారు. || 12||

ਸਲੋਕ ॥

శ్లోకం:

ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥

దేవుని నిషఙ్ఘమైన నామానికి తమ మనసులను అతుకుతారు మరియు ప్రతి శాస్త్రో ఆయనను గుర్తుంచుకుంటారు.

ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥

వారు నశించని దేవుని నామమును ఎనఱ్ఱూ విడిచిపెట్టరు; ఓ' నానక్, సరళోడైపోతున్నదేవుడు వారి కోరికలను నెరవేరుస్తాడు. || 1||

ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥

ਦੇవుਡੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ ਏਵਰੀ ਮਨਸੁਠੁ ਫੋਂਦੁਪਰਚਬਡਠਾਡੋ ਮਰੀਯੁ ਏਵਰੀ ਨੁਂਡੀ
ਅਤਨੁ ਏਕ ਕੁਠਨ ਕੂਡਾ ਵਿਡੀਫੋਡੁ,

ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਿਤਗੁਰੁਵੁ ਵਾਰੀ ਕੋਰੀਕਲਨਿਠੁਟੀਨੀ ਨੋਰਵੇਰੁਸੁਡੁ ਮਰੀਯੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠੁ
ਵਾਟੀਨੀ ਗਮਨਿਸੁਡੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ਗੁਸਾਈ ਪੁਰੀਐ ॥

ਓ' ਭੂਮਾਠਕੁਡੁ, ਨਾ ਆਲਨੀਠੁਲੋ ਠਨਾਠੁ, ਦਯਚੋਸੀ ਨਾ ਕੋਰੀਕਲਨੁ
ਨੋਰਵੇਰੁਠੁਡੀ.

ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੁਰੀਐ ॥

ਵਿਸ਼ਾਠੀਕੀ ਫਿਰਮੈਨ, ਨੋਨੁ ਏਪਠੁਕੀ ਦੁਃਖਿੰਚਕੁਂਡਾ ਮਿਮਲ੍ਲਿਗਹਿੰਚਨਿਵਠੁਡੀ.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੁਰੀਐ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁ ਦੁਠੁਠੀ ਕੋਸੰ ਏਕ ਕੋਰੀਕਲਨੁ ਕਲੀਗੀ ਠੰਦੀ; ਨਾ ਚਿੰਤਲਨੀਠੁਲਗਿਨਠੁ ਨੀ
ਦਰਠਮੁਨੁ ਨਾਕੁ ਆਸ਼ੋਰਠਿੰਚੁਮੁ.

ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥

ఓ' దేవుడా, మీ నామానిభవినయంగా ధాన్వించడం దాట్లా, నా శరీరం పరిశుద్ధమవుతుంది.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰੀਐ ॥੧੩॥

ఓ' సరోధ్రత దేవుడా, దివ్యగురువు, నేను ఎల్లపుడూ మీ సమక్షంలో ఉండగలనని ననుశ్చిరధ్రించండి. || 13||

ਸਲੋਕ ॥

శ్లోకం:

ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥

దేవుని నామమును నాలుకతో ఉచర్తించి, దేవుని పాటలని తమ చెవులతో వింటునవ్హారు,

ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥

ఓ నానక్, దేవుణ్ణి ప్రేమగా సర్తించుకునే వారికి నన్నువోను శాశత్రంగా అంకితం చేసుకుంటాను. || 1||

ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥

ఒక గురు-దేవుడు జ్ఞాపకార్థం తప్పమిగిలిన పనులన్నీ బహిష్కరిస్తాను

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥

ఓ నానక్, శాశత్ర దేవుని పట్ల ప్రేమ ఉనవ్హారు మాత్రమే ఆశీరధ్రించబడతారు. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥

దేవుని స్తుతి నిండిన దైవిక మాటలను వినేవారికి నేను ఎపట్టికీ సమర్థించబడేవాడిని.

ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥

దేవునికి తలలు వంచినవారు పరిపూర్ణులు మరియు విశిష్టమైనవారు.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੇਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥

ਅਨੰਤਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਰਾਸੇ ਆ ਚੇਤੁਲੁ ਅੰਦੰਗਾ ਕਨਿਪਿਸੁਤਾਯਿ.

ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਮਾਰਗੰਲੋ ਨਡਿਚੇ ਆ ਪਾਦਾਲੁ ਸਭਮੁਨਿ, ਨਿਸ਼ਭਖੁਮੁਨਿ.

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥

ਅਣੁਵੰਠੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤ੍ਰਲੋ ਓਕਰੁ ਦੁਰ੍ਘਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਬਾਧਲ ਨੁੰਡੀ ਰਕੁੰਚਬਢਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਓਕਰਿ ਦੁਃਖਾਲੁ ਅਨੀਨਿਸ਼੍ਰਘੁਸੁਤਾਮੁ.॥ 14॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕੰ:

ਭਾਵੀ ਉਦੇਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠਯਿੰਚਿਨ ਪਰਿਪ੍ਰਾਠ ਗਮੁਠ ਨੋਰਵੇਰਿਨਪੁਠੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਓਕਰੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਿਸ਼ਠ ਯੋਕੁਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡੁ ਯੋਕੁਓਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿਖੁਮੁਨੰ ਅਨੁਭਵਿੰਚੇ ਆ ਕੁਠੰ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਿ.॥ 1॥

ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੁ ਬਾਹਰੇ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਕੋਲਵਲੇਨਿ ਸਾਕਰਾਠੁਨੁ ਓਸ਼ੀਰਠਿਸੁਤਾਡੁ; ਨੇਨੁ ਵਾਰਿ ਵਿਲੁਵਨੁ ਅੰਚਨਾ ਵੇਯਲੇਨੁ.

ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੇ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਆ ਕੁਠੰ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਿ, ਨੇਨੁ ਨਾ ਪ੍ਰਿਯਮੁਨਿ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਪੁਠੁ .॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥

ਨਾਕੁ ਚੋਪਠੁਡੀ, ਨੇਨੁ ਦੇਵੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚੇ ਆ ਕੁਠੰ ਏਮਿਟੀ?

ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥

ਭੁਮਾਨੁਨਿਕੀ ਗੁਰੁ ਸਾਕੁਤਾਠੰ ਪਾੰਦਿਨ ਆ ਕੁਠੰ ਓਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਿੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੁਨਿ.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥

ਅਨਿਖੈਲਾ ਭਗਵੰਤੁਛੀ ਧਾਫੀਸੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖੋਰਿਕਲੁ ਨੋਰਵੇਰਤਾਯੀ.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥

ਅਦੁਘੁੰ ਕੌਠੀ ਨੇਨੁ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁਲੋ ਚੇਰਗਲਿਗਿਤੇ, ਨੇਨੁ ਵਾਰਿਕੀ ਗੋਰਵਪੁਰਠੁੰਗਾ ਨਮਸਠਿਸੁਨੁ.

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥

ਦੇਵੁਨਿ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠੁਮੁ ਕੋਰਕੁ ਨਾ ਮਨਸੁ ਸੁਖਰਾਟਪਡੁਤੁੰਦਿ; ਨਾਨਕ ਆਯਨਕੁ ਅੰਕਿਤੰ ਚੇਯੁਬਡੁਤੁੰਦਿ. ॥ 15॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼ੋਕੰ:

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਗ ਸਰਬ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਪਾਪੁਲਕੁ ਪੁਰਿਕੋਲੁਘਾਡੁ, ਵਾਰਿ ਦੁਰੁਠੁਣਾਲਨਿਠੁਪੀਨੀ ਪਾਰਡੁਰੋਲੇਵਾਡੁ.

ਸਰਣਿ ਸੁਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਠੁਰੋਕੁਨੇ ਵਾਰਿਨਿ ਰਕੁੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠੁ ਫੁਰੇਮਪੁਰਠੁ ਭਕੁੰਤੋ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਦੇਵੁਡੁ ਸਕੁੰਮੰਤੁਡੁ. ॥ 1॥

ਛਡਿਓ ਹਠੁ ਆਪੁ ਲਗੜੇ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥

ਤਨ ਆਤਠੁਪਾੰਕਾਰਾਨਿਠੁਡਿਚਿਪੇਠੁਪੀ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਠੁੰਗਾ ਠੁੰਡਿਨਵਾਡੁ,

ਨਠੜੇ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪੁਠੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਦੁਸ਼ਾਠੁਨੁਠੁਨੁਠੁੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਅਤਨਿ ਦੁਃਖਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰੁਗਠੁਲੁ ਅਨੰਘਾਸ਼ਨਮੁਠੁਠੁਠੁਠੁ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥

ਓ' ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਡਾ, ਨੇਨੁ ਮੀ ਆਸ਼ਰਯਾਨਿਕੀ ਵਚਾਠੁ, ਨਨੁਠੁਠੁਠੁ ਐਕਠੁ ਚੇਯੁੰਡਿ.

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭੁਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਸਾਤਿਠੁਲ ਦਯੁਵਾਡਾ, ਨਨੁਠੁਠੁੰਚੁ; ਨੇਨੁ ਐਪੁਠੁ ਸੰਚਾਰਾਨਿਕੀ ਚਾਲਾ ਅਲਸਿਠੁਠੁਠੁ.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥

ਮੈਂ ਭਕਤੂਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿੰਚਡੰ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪੁਲਨੁ ਰਖਿੰਚਡੰ ਮੈਂ ਸਭਾਵੰ.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈਰੁ ਤਪੁਨਾ ਪ੍ਰਾਰਠਨਨੁ ਨੋਰਵੇਰਗਲ ਵਾਰੁ ਮਰੇਵਰੁ ਲੇਰੁ.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥

ਓ' ਦਯਗਲ ਗੁਰੁਵਾ, ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਓ
ਪ੍ਰਪੰਚ-ਦੁਰਘੁਦ੍ਰੰ ਨੁੰਡੀ ਨਨੁਘੁਯੁਟਕੁ ਲਾਗੰਡੀ. ॥ 16॥

ਸਲੋਕ ॥

ਝੋਂਕੰ:

ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਤਮੁ ਪ੍ਰਾਣਾਧਾਰੰਗਾ ਪਾਠੇ ਸਾਧੁਵੁਲੁ, ਦਯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਵਾਰਿਨਿ
ਮਾਯੁ ਬੰਧਾਲ ਨੁੰਡੀ ਰਖਿੰਸੁਡੁ.

ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਾਧੁਵੁਲੁਠੇ ਸਹਾਵਾਸੰ ਚੇਯੰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਰਿਯੁ ਸਰੋਠੁਠੁ ਦੇਵੁਨਿ
ਰਕੁਣਨੁ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਨਿਪਠੁਠੰਗਾ ਮਰਿਯੁ ਸਠੁਠੁਗਾ ਮਾਰੁਟੁੰਡੀ. ॥ 1॥

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੁਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘੰਮ ॥

ਲੋਕਵਾਂਚਲ ਵਲੁ ਮਨਸੁਯੁਕੁਠੰਦੋਲੰ ਗੰਠੰ ਪੇਠੁ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗਾਨੀ, ਚੰਦੁਡੁ
ਵੇਲਿਗਿੰਚਿਨ ਰਾਠ੍ਰਿ ਲੇਦਾ ਚਲੁਨਿ ਸੀਜੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਗਾਨੀ ਠੋਲਗਿਠੋਡੁ.

ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜਪੰਦੜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠ੍ਰਾਠੰਚਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਮਨਸੁਪੁਸ਼ਾੰਠੁਠੁਨੁ
ਸੰਠੁਰਿੰਚੁਕੁੰਟੁੰਡੀ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਨਿਪਠੁਠੁਮੈਨ ਪੇਰੁ ਯੁਕੁਮੁਠੁਠੁਨੁ ਕੋਰਡੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਅਨਿ
ਮਾਨਵੁਲੁ ਭਯੰਕਰਮੈਨ ਪ੍ਰਾਪੰਚਿਕ ਕੋਰਿਕਲ ਨੁੰਡੀ ਰਖਿੰਚਬਡੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿਨਿ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿਰਠੁਮੁਗਾ ਮਾਰੁਠਾਯੁ,

ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੁਲਿ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥

ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸਮਕੁਰਾਰਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਆ ਸੰਪਦ ਏਪੁਠੁ ਤਕੁਠੁਗਾ
ਠੰਡਦੁ.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥

ਅਟੁਵੰਠੀ ਸਾਧੁਵੁਲ ਸਾੰਗਤਠੁ ਗਤੰਲੋ ਠੇਸਿਨ ਕੋਨਿਹੋਪਠੁੰਚਿ ਪਨੁਲ ਦਾਠੁ
ਸੀਕੁਰਿੰਚਬਡੁਤੁੰਦਿ

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥

ਠੇ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਦੇਵੁਠੁ ਠਾਠੀਸੁ, ਅਨਿਵੇਲਲਾ ਆਯਨ ਪਾਟਲਨੁ ਵਿੰਟਾਰੁ. ॥ 17॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਰੋਕੰ:

ਦਇਆ ਕਰਣੈ ਦੁਖ ਹਰਣੈ ਉਚਰਣੈ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਨਾਮਾਨਿਠਾਚਠੁੰਚਿ, ਤਨ ਪਾਟਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨਪੁਠੁ ਠੁਃਖਾਲਨੁ
ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੁ, ਠੁਃਖਾਲਨੁ ਠੋਲਗਿਸੁ.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਕਨਿਕਰਾਨਿਠਾਚਠੁੰਚਿ, ਅਟੁਵੰਠੀ ਵਠੁ ਮਾਯਾਲੋ ਠਿਕੁਠੁ,
ਪੁਰਪੰਚ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਕੀ. ॥ 1॥

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੇ ਪੁਭੁ ਆਪਿ ॥

ఒక వక్త్రీ యొక్కలోకవాంఛల యొక్కఅగ్నిమాంటి బాధాకరమైన వేదనను ఆరభించుతుంది, ఎందుకంటే దేవుడు సర్వముగా తనను గుర్తుంచుకునే వక్త్రీకి రక్షకుడు అవుతాడు.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥

ఓ' నానక్, ఈ విశాఖ్నిస్తుష్టించిన ఆ దేవుడిని ధాన్వించండి. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ:

ਜਾ ਪੁਭੁ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥

దేవుడు కనికరించినపుడు మాయ ఒక వక్త్రీని బాధించదు.

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ప్రేమపూరకమైన భక్తితో ఒకే దేవుణ్ణి ధాన్వించడం దాత్రా లక్షలాది మంది దేవతలు నాశనమవుతున్నారు.

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥

మన శరీరం భగవంతుని భక్తులకు వినయంగా సేవ చేయడం దాత్రా నిష్కలమంగా మారుతుంది.

ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪੁਭੁ ਪਾਇਆ ॥

పరిశుద్ధుల సహవాసంలో పరిపూర్ణ దేవుణ్ణి గ్రహించి, ఆయన మనస్సుహృదయం సంతృప్తి చెందతాయి.

ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੀਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥

అతను తన కుటుంబంతో పాటు మరియు అతని పూర్వీకులందరితో పాటు రక్షించబడ్డాడు. || 18||

ਸਲੋਕ ॥

ਸ਼੍ਲੋਕ:

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥

గురువు దేవుని ప్రతిరూపం, విశాఖ్నికి గురువు; గురు దేవుణ్ణి సరస్వాఖ్నికి ప్రతిరూపంగా నిలుస్తూ ఉంటాడు.

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥

ఓ' నానక్, గురువు కరుణ, శక్తిమంతుడు మరియు పాపుల రక్షకుడు. || 1||

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥

గురువు ప్రమాదకరమైన, నమశ్శ్రద్ధోహమైన మరియు అర్థం చేసుకోలేని ప్రపంచ మహాసముద్రానిహితానికీ ఓడ లాంటివాడు.

ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥

ఓ నానక్, సత్యగురువు ఆశ్రయం పొందిన మరియు అతని బోధనలను వినయంగా అనుసరించిన వారి విధి పరిపూర్ణమైనది. || 2||

ਪਉੜੀ ॥

పాఠీ:

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥

భగవంతునితో కనే వక్షి భగవంతుని సత్పించగల దివ్యగురువు ధనుష్టు.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥

గురువు కరుణపొందినపుడు, అపుడు ఒకరి దుర్గుణాలన్నీ తొలగిపోతుంది.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥

భగవంతుని సత్పూవుడైన గురు, లోపానిపైకి ఎత్తి, ఉన్నతం చేస్తాడు.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥

మాయ యొక్కభాధాకరమైన ఉరిని కత్తిరించి, ఆయన మనలను తన భక్తులుగా చేస్తాడు,

ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥

ఇపుడు మన నాలుకతో అనంతదేవుని సద్గుణాలను, పాటలను పాడవచ్చు|| 19||

ਸਲੋਕ ॥

శ్లోకం:

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੰ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥

వారు ఒకే ఒక్కదేవుణ్ణి చూడగా, ఒకే ఒక దేవుణ్ణి వింటారు, వారికి ఒకే ఒక దేవుడు మాత్రమే ప్రతిచోటా ప్రవేశిస్తున్నారు.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੀਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥

ਦಯਗਲ ਦੇਵੁਡੁ ਕ੍ਰੋਪਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਚੈ ਓ ਨਾਨਕ, ਵਾਰੁ ਆਯਨ ਨਾਮ
ਬਹੁਮਾਨਾਨਿਅੁਯਨ ਨੁੰਡੀ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾਰੁ. ॥ 1॥

ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਨੇਨੁ ਏਲ੍ਲਪੁਠ੍ਠੁ ਆਯਨਨੁ ਸਠਿੰਚਿ, ਨਾ ਹ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਅਤਨਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਠਿੰਚਵਚਠਿ
ਏਕੈ ਦੇਵੁਨਿ ਮੁੰਡੁ ਨੇਨੁ ਚੇਸਿਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨ ਈਦਿ.

ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੰ ਯੋਕ੍ਰੋਰੁਕੁ ਮਰਿਯੁ ਸੰਪਦਨੁ ਸੇਕਰਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ, ਵਾਰਿ ਓ
ਸੰਪਦ ਸ਼ਾਸ੍ਰੰਗਾ ਓੰਟੁੰਡਿ. ॥ 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰੀ:

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥

ਦਯਗਲ, ਅਨੰਤਮੋਨ ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸੁਨਾਠੁ.

ਸਭੁ ਕਿਠੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥

ਅਤਨੁ ਸਠੁੰਗਾ ਪ੍ਰਤਿਦੀ, ਨੇਨੁ ਈਕਾ ਏਵਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਲਾਡਗਲਨੁ?

ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੇ ਬਹੁਮਾਨੁਲੁ ਈਵੁਠ੍ਠਮੀਰੇ ਵਾਟਿਨਿ ਅੰਡੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥

ਮਾਨਵੁਲ ਈਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰਾਲੁ ਮੀ ਆਞੁ ਦਾਠ੍ਠਾ ਓਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਮੀ ਨਿਵਾਸੰ
ਸ਼ਾਸ੍ਰੰਗਮੋਨਦਿ.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥

ਨਾਨਕ ਨਿਨੁਠ੍ਠੈਡਾਡੁ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਦਯ ਚੁਪਿ, ਨਾਮਾਨਿਪਸਾਦਿੰਚੰਡੀ ॥ 20॥ 1॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੈ ਨਿਤ੍ਰੈਦੇਵੁਡੁ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰੋਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਠਾਡੁ:

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ

ਰਾਗੰ ਐਤ੍ਰਿਠ੍ਠੁਠੁਲੁ ਕੀਰ੍ਠਨਲੁ:

ਨਾਥ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥

ఓ నా గురు-దేవుడా, నాకు ఏమీ తెలియదు.

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

మాయ వల్ల నా మనసు హాలా తీవ్రంగా ప్రభావితమై ఉంది, అది దానికి అమబ్బడినట్లు. || 1 || విరామం ||

ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥

ఓ దేవుడా, నిను ఖైశఖ్ఖు గురువు అంటారు,

ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥

కానీ మనం కలియుగం యొక్క నామం కలిగిన ప్రజలు. || 1 ||

ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥

ఐదు దుర్గుణాలు (కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం) నా మనసును చాలా భ్రష్టు పట్టించాయి,

ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥

ప్రతి క్షణం వారు ననుష్ఠీ నుండి దూరంగా నడిపిస్తాయి. || 2 ||

ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥

నేను ఎకథ చూసినా, నేను చాలా నొప్పి మరియు బాధను చూస్తాను.

ਅਜੋ ਨ ਪਤ੍ਰਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥

వేదశాస్త్రాలు దుర్గుణాలపట్ల మోహం వల్ల భయంకరమైన పరిణామాలు ఉన్నాయని సాక్ష్యంగా ఉన్నట్టికీ, నా మనసు ఇప్పటికీ వీటిచే ఆకర్షించబడుతుంది. || 3 ||

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

గౌతమ్ భార్య అహిల్యా పారత్తి భర్త అయిన శివుడు అనే దేవుడు

ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥

బ్రహ్మదేవుడు, ఇంద్రుడు, అతని శరీరంపై వేలాది గరభిహాఖతో, ఈ దుర్గుణాల వల్ల వివిధ విధాలుగా నాశనం చేయబడ్డారు. || 4 ||

ਇਨ ਦੁਤਨ ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥

ఈ రాక్షసులు (దుర్గుణాలు) నా మూర్ఖమనసును చాలా తీవ్రంగా దెబ్బతీశాయి,

ਬਡੇ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੁ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥

ಇಪ್ಪುಡು ಕೂಡಾ ಈ ಅತೃಪ್ತ ಸಿಗ್ಗಲೆನಿ ಮನಸ್ಸುಹಾರಿತ್ ಅಲಸಿಪೊಲೆದು.॥ 5॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥

ರವಿ ದಾಸ್ ಇಲಾ ಅಂಟಾಡು: ಓ ದೆವುಡಾ, ನೆನು ಎಕಢಿಕಿ ವೆಳಾಳಿ ಮರಿಯು ನೆನು ಇಪ್ಪುಡು
ಎಮಿ ಚೆಯಾಲಿ?

ਬਿਨು ರಘುನಾಥ ಸರನಿ ಕಾ ಕੀ ಲೀಜೈ ॥೬॥೧॥

ದೆವುನಿ ರಕ್ಷಣಕು ಬದುಲುಗಾ ನೆನು ಎವರಿ ಮಧತುನು ಕೊರಾಲಿ? ॥ 6॥ 1॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

'శాశత్ర మైన ఉనికి' ఉన్నదేవుడు ఒకడే ఉన్నాడు. అతను విశిష్టస్థికర్త, అనిష్టవక్రంగా, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి సత్రంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రానికి మించి మరియు సీత్యం వెల్లడి. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందుతాడు.

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ਰਾਗ్ ਟੋਡੀ, ਨਾਲ਼ਵ ਗੁਰੂ, ਮੋਦਟੀ ਲਯੁ:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥

నా మనసు ధేవుణ్ణి సభించకుండా విశ్రాంతి తీసుకోదు.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

జీవితం యొక్కపియమైన సృష్టికర్త అయిన దేవునితో గురువు ఎవరినైనా ఏకం చేసినపుడు, ఆ వక్త్రీ జనన మరణాల భయంకరమైన చక్రం నుండి విముక్తి పొందాడు. || 1|| విరామం||

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੇਰਾ ॥

ఓ నా సేఖ్షితుడా, నేను దేవుణ్ణి నా కళ్ళతో చూడగలననే కోరికతో నా హృదయం పట్టుకుంది.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥੧॥

దయగల గురువు నాలో దేవుని నామానిష్ఠమరాధు; ఇది దేవునితో కలయికకు దారితీసే మార్గం. || 1||

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ ॥

లెకభేననిష్ఠుణాల దేవుని నామానిష్ఠాందిన వక్త్రీ,

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥

దేవుని నామము ఆయన హృదయముకు, మనసులు, శరీరానికి ప్రీతికరమైనదిగా అనిపిస్తుంది, ఆయనకు సంతోషం ఉంటుంది. || 2||

ਐਸੇ ਅਮਰ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥

ਭਕਤੂਲੁ ਅਮਰ ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਨੁਗੋਨਾਰੁ; ਆਧਾਭ੍ਰਿਫ਼ ਝਾਨਿਯੈਨ ਆ ਭਕਤੂਲੁ ਆਯਨ
ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਨਿੰਡਿਓਯਾਰੁ. ॥ 1॥

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥

ਵਾਫ਼ੂਲੁ, ਦੁ:ਖੁ, ਬਾਧ, ਵ੍ਰੁਧਾਪਠੁ ਮਰਿਯੁ ਮਰਣੁ ਯੋਕਭਯਾਲੁ ਕੂਡਾ
ਦੇਵੁਨਿ ਭਕਤੂਲੁਨੁ ਸਮੀਪਿੰਚਵੁ.

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥

ਓਨਾਨਕ, ਆ ਭਕਤੂਲੁ ਦੇਵੁਨਿਓ ਅਨੁਸੰਧਾਨੰਗਾ ਓਂਡਠੁ ਦਾਠਾ ਭਯੰ
ਲੋਕੁੰਡਾ ਜੀਵਿੰਸਾਰੁ; ਵਾਰੁ ਆਯਨੁਨੁ ਲੋਂਗਦੀਸੁਕੁਨਾਰੁ. ॥ 2॥ 1॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥

ਦੇਵੁਠੀ ਵਿਡਿਚਿਪੇਠੁਡੰ ਦਾਠਾ, ਓਕਰੁ ਏਲੁਪੁਠੁ ਮਾਯਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨਿ ਅਵਮਾਨਾਨਿਕੀ
ਗੁਰੁਵੁਠਾਰੁ.

ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਧੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮਾਯ ਮੀ ਮੁਠੁਠੁ ਓਨੁਠੁਵਰਿਨੀ ਮੋਸਗਿੰਚਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥

ಭಗವಂತುಣ್ಣಿ ಪ್ರೇಮగా ಸಶ್ಚಿಂಚುಕೊಕುಂಡಾ ಜೆವಿತಂ ಅನೇದಿ ಸರಜ್ಜೆವಿತಾನಿಜ್ಜೆವಿಂಚಡಂ
ಲಾಂಟಿಡಿ (ಇದಿ ಚಾಲಾ ಕಾಲಂ ಜೆವಿಂಚಿನಪಟ್ಟಿಕೆ, ವಿಷಾನಿವ್ವಿಡುದಲ ಚೆನ್ನಾನೆ ಂಟುಂದಿ,
ಇತರುಲನು ಬಾಧಿಸ್ತುಂದಿ).

ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥

ಭೂಮಿ ಮೆದ ಏಲುಕೊನವಚ್ಚುನಾನಿ ಚಿವರಿಕೆ, ಆರಾಧನತೊ ದೆವುಣ್ಣಿ ಸಶ್ಚಿಂಚಕುಂಡಾ,
ಅತನು ಈ ಪ್ರಪಂಚಂ ನುಂಡಿ ಬಯಲುದೇರಿ, ಜೆವಿತ ಆಟನು ಕೊಲೊಫ್ಫಚ್ಚು|| 1||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗಾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

ಆ ವಕ್ತ್ರಿ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿస్తಾಡು, ಸದ್ಗುಣಾಲ ನಿಧಿ, ಅತನು ತನ ಕೃಪನು ಎವರಿಪ್ಪೆ
ಇಚ್ಚಾಡ್ತು.

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥

ಆಯನ ಆಶೆರಫ್ಠಿಂಚಬಡಿನವಾಡು, ಶಾಂತಮನ ಜೆವಿತಾನಿಫ್ಠುಪುತುನಾಡ್ತು; ಅಲಾಂಟಿ
ಅದೃಷ್ಟವಂತುಡಿ ಕೆ ನಾನಕ್ ಅಂಕಿತಮಿಚ್ಚಾಡ್ತು. || 2|| 2||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸಾದਿ ॥

ಒಕೆ ನಿತದ್ರೆವುಡು, ಸತ್ಯಗುರುವು ಕೃಪಚೆತ ಗ್ರಹಿಂಚಬಡ್ಡಾಡು:

ਟೆਡੀ ਮਹਲಾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ

ರಾಗ್ ಟೊಡೆ, ಐದವ ಗುರುವು, ರೆಂಡವ ಲಯ, ನಾಲುಗು ಪದಾಲು:

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥

ಮಾನವ ಮನಸ್ಸುಫದಿ ದಿಶಲಲೊ ತಿರುಗುತಾ ಂಟುಂದಿ.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆದಿ ಲೆಖಿ ಮೆਹಿਓ ತਿਨಿ ਪ੍ਰತಿ ਆਪಿ ತੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ಅದಿ ಲೊಕಸಂಪದಲೊ ನಿಮಗಮ್ಪೆ ಂಡಿ, ದುರಾಶ ಯುಕ್ಯಾನಂದಾಲತೊ
ಪ್ರಲೊಭಪೆಟ್ಟಬಡುತುಂದಿ; ದೆವುಡು ಸತ್ಯುಂಗಾ ದಾನಿನಿ ತಪುಥಾರಿ ಪಟ್ಟಿಂಚಾಡು. ||
ವಿರಾಮಂ||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥

ఒక్కక్షణం కూడా దేవుని సువార్తకు, ఆయన స్తుతికి, లేదా సాధువుల సహవాసానికి తన మనసును అతుకలేదు.

ਬਿਗਾਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕੇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥

సాఫ్ట్ ప్లవర్ యొక్క సృష్ట్యాత్మిక రంగు వలె, అతను ఇతర వస్తుల ఆస్తిని చూడటంపట్ల ఆకర్షితుడైనట్లు భావిస్తాడు. || 1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥

ఆయన దేవుని తామరపాదాల (ఆయన నిషఖమైన పేరు) పట్ల ప్రేమను పెంచుకోలేదు, లేదా దేవుణ్ణి సంతోషపెట్టడానికి ప్రయత్నించలేదు.

ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥

బదులుగా, అతను సృష్ట్యాత్మిక ప్రపంచ సంపదను వెంబడిస్తూ, ఆయిల్ మాన్ యొక్క ఎద్దులాగా తిరుగుతాడు. || 2||

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥

అంతేకాక, ఆయన దేవుణ్ణి గుర్తుంచుకోడు, దాతృత్వక్షీయలు చేయడు లేదా దేవుని పాటలను ఎనర్జూ పాడడు.

ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੇਖਿਓ ਨਹ ਬੁਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥

అనేక అబద్ధాలకు మళ్లడం దాఠా, అతను తన మనసును ప్రసన్నం చేసుకుంటాడు, కానీ తన నిజమైన ఆత్మను గుర్తించలేదు. || 3||

ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥

ఆయన ఇతరుల కోసం ఎటువంటి దాతృత్వక్షరణు చేయలేదు, గురువు బోధనలను అనుసరించలేదు లేదా దేవుణ్ణి ధాన్యించలేదు.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੇ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥

అతను ఐదుగురు రాక్షసుల సాంగత్యంలో చిక్కుకుపోతాడు (కామం, కోపం, దురాశ, అనుబంధం మరియు అహం), మరియు మాయ మత్తులో ఉంటాడు. || 4||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥

ਨੇਨੁ ਸਮਰਿਠਚਿ, ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਮੀ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿਸੁਨਾਠੁਨਿ ਵਿਨਖੁਰੁਵਾਠੁ,
ਨੇਨੁ ਮੀ ਅਸ਼ਰਯੰ ਪੋਂਦਾਨੁ.

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, (ਨੇਨੁ) ਨਾਨਕ ਮੀ ਕੋਸੰ ਪਰਿਗੋਠੁਕੁੰਟੂ ਵਚਾਠੁ, ਦਯਚੇਸਿ ਨਨੁਖੁਮੀ
ਸਠੁਠੰਗਾ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚੰਡੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਗੋਰਵਾਨਿਖਾਪਾਡੰਡੀ. ॥ 5॥ 1॥ 3॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਮਾਨੁਖੁ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥

ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠੁਠੈਸ਼ਾਠੁਠੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਲੇਨਿ ਏ ਮਾਨਵੁਡੁ ਅਯਿਨਾ, ਆ ਵਖ਼ੀ
ਪ੍ਰਪੰਚੰਲੋਕੀ ਰਾਵਡੰ ਨਿਸ਼ਠੰਗਾ ਭਾਵਿਸੁਠਾਡੁ.

ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਠਨੁ ਅਨੇਕ ਅਲੰਕਰੰਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਭਰੰਠਾਲਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੋਵਚੁਠਾਨੀ ਅਲਾ ਚੇਯਡੰ ਏਕ ਮੁਠੁ ਸਰੀਰਾਨਿਖੁਰਿੰਚਡੰ
ਵੰਠੀਡੀ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸੁਖੁ ਕੀਨੇ ਇਕਤੁ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥

ਏਠੋ ਸ਼ਰਮਠੋ, ਸ਼ਰਮਠੋ, ਦੁਰਾਠੁਡੁ ਲੋਕਸੰਪਦਨਿ ਸਮਕੁਰਠੁਠਾਨਿਕੀ ਸ਼ਰਮਿਸੁਠਾਡੁ.

ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥

ਕਾਨੀ, ਅਠਡੁ ਦਾਨਿਠੋ ਪਾਟੁ ਸਾਠੁਵੁਲ ਯੋਕੁਠੁ ਵਿਠਮੈਨ ਦਾਠੁਠੁਕੀਯੁਲੁ
ਮਰਿਯੁ ਸੇਵ ਚੇਯਕਠੋਠੈ, ਅਪੁਠੁ ਅਠਨਿ ਸੰਪਦ ਅੰਠਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨੰ ਲੇਕੁੰਡਾ
ਠੋਯਿੰਡੀ. ॥ 1॥

ਕਰਿ ਆਠਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥

ਜੀਵਿਤੰ ਯੋਕੁਠੁਠੈਸ਼ਾਠੁਠੁ ਚੇਸੁਕੋਕੁੰਡਾ ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਅਨੇਡੀ ਅਨੇਕ
ਅਭਰੰਠਾਲੁ, ਅਲੰਕਰੰਠਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਿਠ ਈਠਰ ਅਨੇਠੁਠੁਠਲਠੋ ਠਨਨੁ ਠਾਨੁ
ਅਲੰਕਰਿੰਚੁਕੁਨੇ ਮਠਿਠਲਾ ਠੰਠੁੰਡੀ,

ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥

ਕਾਨੀ ਆਮੇ ਤਨ ਭਰਤ ਯੋਕਸ਼ਾਙਗਤਾਭੀਖੋਪਾਙਦਕਪੋਠੇ, ਅਪੁਠੁ ਆਮੇ ਦੁ:ਖੀਸੁਙਦੀ ਈ ਵਿਸਯਾਲਨੁ ਚੂਸੈ. ॥ 2॥

ਸਾਰੇ ਦਿਨਸੁ ਮਚੁਰੀ ਕਰਤਾ ਤੁਹੁ ਮੁਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥

ਦਾਨੀ ਊਢੈਸ਼ਾਭੀਗੁਹਿਙਚਕੁਙਡਾ, ਊਕ ਵਠੀ ਝੀਵਿਠਙ ਰੋਝਙਤਾ ਪੋਠੁਨੁ ਪੇਠੀਲ ਠੋ ਕੋਠੁਢਙ ਵਙਠੀਦੀ,

ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥

ਲੈਦਾ ਵੈਠਨਾਲੁ ਲੈਕੁਙਡਾ ਂਵਰੀਕੋਸਮੂ ਪਨੀਚੈਸੈ ਬਲਵਙਠਪੁ ਕੂਲੀਲਾ, ਕਾਨੀ ਤਨ ਸੋਙਠ ਙਙਠੀ ਕੋਸਙ ਂਮੀ ਚੈਯਢੁ. ॥ 3॥

ਭਇਓ ਅਨੁਗੁਰੁ ਜਾ ਕਉ ਪੁਠ ਕੇ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਕਾਨੀ ਦੈਵੁਢੁ ਤਨ ਭਕੁਨੀ ਪੈ ਦਯਨੁ ਙਚੀਠਪੁਠੁ, ਅਠਨੁ ਨਾਮਾਨੀਠਕੁਠੀ ਘੁਢਯਙਲੋ ਅਮਰਾਠੁ.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਅਪੁਠੁ ਭਕੁਢੁ ਸਾਧੁਵੁ ਸਙਘੁ ਮਾਰਢਦਰਠਾਨੀਘੋਦਕੀ ਅਨੁਸਰੀਸੁਢੁ, ਨਾਮਙ ਯੋਕਕੁਠੈਘੁਮੈਨ ਸਾਰਾਨੀਠਸਾਠੀਸੁਢੁ. ॥ 4॥ 2॥ 4॥

ਟੈਠੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਠੋਢੀ, ਘਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥

ਊ' ਦੈਵੁਢਾ, ਕਨੀਕਰਨੀਢੀ, ਂਲਪੁਠੁ ਨਾ ਘੁਢਯਙਲੋ ਪੋਙਦੁਪਰਚਬਢੀ ਊਙਠੁਙਦੀ.

ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ਲਾਰੀ ਪੁਠ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਊ ਦੈਵੁਢਾ, ਦਯਚੈਸੀ ਨਾਲੋ ਊਨਠੁਠਾਨਾਨੀਕੀ ਝਾਨੋਦਯਙ ਕਲੀਗਿਙਚਙਡੀ, ਨੈਨੁ ਮੀਪਠੁ ਠ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿਙਡੀਊਙਢਵਚੁਘੁ॥ ਵਿਰਾਮਙ॥

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੇ ਭਾਵਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੈਂ ਚਿੱਤਮੁ ਨਾਕੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਤੀਪਿਗਾ ਅਨਿਪਿੰਚਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਮੀਰੁ
ਏਮਿ ਚੋਸਿਨਾ, ਨਾਕੁ ਸੰਤੋੜਕਰੰਗਾ ਕਨਿਪਿੰਚਾਲਨਿ ਨਨੁਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚੰਡੀ.

ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵਉ ॥੨॥

ਮੀਰੁ ਨਾਕੁ ਭਚਿਠ ਦਾਨਿਠੋ ਨੋਨੁ ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਰਿ ਚੋਂਦਵਚੁਮੁਰਿਯੁ ਨੋਨੁ ਦੇਨਿਕੋਂਸੰ
ਵੇਰੇ ਚੋਂਟੀਕੀ ਵੋਝਝਘੋਵਚੁ॥ 2॥

ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥

ਓ' ਨਾ ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ಎਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਮੀਰੁ ਨਾ ਦਗਰ ਊਨਠ੍ਹੁ ਅਨਿਪਿੰਚਵਚੁ
ਮਨੰ ਏਲ੍ਹਪੁਠ੍ਹਾ ਭਤਰੁਲ ਪਾਦਾਲ ਧੁਾਲੀਲਾ ਵਿਨਯੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚਵਚੁ

ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥

ਗੁਰੁਵਗਾਰੀ ਸਾਂਗਠ੍ਰਲੋ ਚੋਰਗਾਨੋ ਮਨੰ ਭਗਵੰਤੁਠ੍ਰਿ ਗ੍ਰਹਿੰਸ੍ਰਾਂ. ॥ 3॥

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਰੇ ਮੀਰਾ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਏਪਠ੍ਰੀਕੀ, ਨੋਨੁ ਮੈਂ ਚਿਨ੍ਹਸੇਂਵਕੁਡੀਨਿ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਾ ਗੁਰੁਵੁ.

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਬਿਠ੍ਰ ਮਰਿਯੁ ਮੀਰੁ ਨਾ ਠਲੀ ਮਰਿਯੁ ਨਾ ਠੰਡੀ; ਮੈਂ ਪੇਰੁ
ਨਾ ਨੋਂਟੀਲੋ ਪਾਲੁ ਵੰਡੀਦੀ. ॥ 4॥ 3॥ 5॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੇ ਨਿਠ੍ਰਦੇਵੁਡੁ, ਸਠ੍ਰਗੁਰੁਵੁ ਕ੍ਰਪਚੇਠ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠ੍ਰਾਡੁ:

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗ ਠੋਂਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਰੋਂਡਵ ਲਯ, ਰੋਂਡੁ ਪਦਾਲੁ:

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਨੋਨੁ ਮੈਂ ਪੇਰੁ ਬਹੁਮਠਿ ਕੋਂਸੰ ਵੇਡਠਾਨੁ.

ਅਵਰੁ ਕਠੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਚਿਵਰੀਕੀ ਮਰੇਦੀ ਨਾਠੋਂ ਕਲਿਸਿ ਊਂਡਬੋਂਦੁ; ਮੀਰੁ ਕਨਿਕਰੀਸੇਂ, ਅਪੁਠ੍ਰੁ ਨੋਨੁ ਮੈਂ
ਸ੍ਰਸੰਸਲੁ ਪਾਡਠੰ ਦਾਠ੍ਰਾ ਆਸ਼ੀਰਠਿੰਚਬਡਵਚੁ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥

ਰਾਜਭ੍ਰ, ਸਾਫ਼ੀਨਤ, ਲੇਦਾ ਅਨੇਕ ਆਨੰਦਾਲੁ ਵਨੰਟੀਵਨੀਛੋਛੁ ਨੀਡਲਾ ਊਂਟਾਲੁ;

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥

ਮਾਨਵੁਡੁ ਨਿਰੰਤਰਾਯੰਗਾ ਪਰਿਗੋਤ੍ਰਿ, ਵੀਟੀਨਿ ਪੋਂਦਡਾਨਿਕੀ ਵਿਭਿਨ੍ਨਮਾਠਾਲਨੁ
ਅਵਲੰਬਿੰਚਿਨਪਠੀਕੀ, ਅਤਨਿ ਪ੍ਰਯਠਾਠੁਨੀਛੁਠਠੰ. ॥ 1॥

ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮੰ ਤਪ੍ਠੁਰੇਦੈਨਾ ਕੋਰੁਕੋਡੰ ਪੁਰ੍ਰਿਗਾ ਅਨਾਠੁਮੰਗਾ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦਿ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ਬਿਸੁਮ ॥੨॥੧॥੬॥

ਨਾਨਕੰ ਭਲਾ ਅੰਟਾਡੁ, ਨੋਨੁ ਸਾਠੁਵੁਲ ਵਿਨਯਪੁਰ੍ਰਕ ਮੁਨੈਨ ਸੇਵਨੁ ਬਹੁਮੁਤਿਗਾ
ਵੇਡੁਕੁੰਟੁਨਾਠੁ, ਤਦਾਠਾ ਨਾ ਮਨਸੁਠਾੰਤਿ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਠਾੰਤੰਤਨੁ
ਕਨੁਗੋਂਟਾਰੁ. ॥ 2॥ 1॥ 6॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੰ ਠੋਂਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਪੁਠ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥

ਓ' ਨਾ ਸੇਠੀਠੁਡਾ, ਆਠਾਠੀਠੁ ਠੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮਨਸੁਠੁ ਮਠੁਠੁਨੁ ਅੰਦਿਸੁੰਦਿ,

ਜੀਅ ਪੁਨ ਸੁਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠੁਠੁਕਠੀਵੰਮੁ, ਠਾਠੁ ਮਰਿਯੁ ਓਦਾਰੁਨਾਕੁ ਭਦਿ ਰੋਠੁਵਾਰੀ
ਊਪਠੋਗਾਨਿਕੀ ਠਾਲਾ ਵਿਲੁਵੈਨ ਵਿਠੰਠੰ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥

ਨਾਕੁ, ਨਾਮੰ ਨਾ ਸਾਮਾਠੀਕ ਠੋਲਾਦਾ, ਨਾਮੰ ਨਾ ਗੋਰਵੰ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮੰ ਨਾ
ਕੁੰਟੁੰਬੰ.

ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥

ਨਾਮੰ ਨਾ ਸਹਾਠਰੁਡੁ, ਅਤਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਠਾ ਨਾਠੋ ਊਂਟੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਭਦਿ
ਠੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ, ਭਦਿ ਨਨੁਪੁਪੰਚ ਦੁਰ੍ਰੁਠਾਲ ਸੰਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਠੀਸੁਕੋਠੁਠੋਂਠੰ.
॥ 1॥

ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਠੁ ਸੰਗਾਰੈ ॥

ਪਾਪਠਰਿਠਮੁਨੈਨ ਆਨੰਦਾਲ ਊਂਕੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਠਾਲਾ ਮਾਠੁਡਾਠਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵੀਟੀਲੋ ਏਦੀ
ਚਿਵਰਿਕੀ ਠੇਨੀਠੋਨੁ ਕਲਿਸਿ ਊਂਡਦੁ.

ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥

ఆనందానికి మూలమైన దేవుణ్ణి ప్రేమపూరకంగా జ్ఞాపకం చేసుకోవడం దాట్లా ప్రజలు తాము అడిగినదానినొందుతారు.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਰੂ ਤੇ ਛੁਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥

అవి భవిష్యత్తులో జననాలు మరియు మరణాల నుండి విడుదల చేయబడతాయి, మరియు దుర్గుణాల భయంకరమైన ప్రపంచ సముద్రాన్ని దాటుతాయి. || 1||

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥

నిరంతరం శోధించడం దాట్లా, భక్తులు వాస్తవికత యొక్క సారాన్ని అర్థం చేసుకుంటారు మరియు విశ్వాన్ని యొక్క దేవుని మద్దతుపై ఆధారపడతారు.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥

ఓ నానక్, మీరు శాశ్వత ఆనందానినొందాలంటే, అప్పుడు ఎల్లప్పుడూ సర్వోత్తమంలో ఉన్న దేవుణ్ణి ప్రేమగా గుర్తుంచుకోండి. || 2|| 5|| 10||

ਟੋੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

రాగ్ లోడీ, ఐదవ గురువు:

ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗਾਟਿਓ ॥

గురువు ఒక అపవాదును కనికరం ఇచ్చివున్నాడు, అతను అపవాదును ఆపివేస్తాడు.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

సర్వోన్నత దేవుడు అతనిపై కరుణిస్తాడు; గురుదేవులు తన అహాన్నిధివజ్ఞానంతో శివ బాణంతో తల నరికినట్లుగా నాశనం చేస్తారు. || 1|| విరామం||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥

మాయ యొక్కజాలం మరియు మరణ భయం కూడా అతని దగ్గరకు రాలేవు, ఎందుకంటే అతను సత్యమార్గాన్ని అవలంబించాడు.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥

ఆయన దేవుని నామంలోని అమూల్యమైన సంపదలా ఆభరణాన్ని సంచుకుంటాడు, అది తనపై ఖర్చుచేసి ఇతరులతో పంచుకుంటున్నతాత్ర కూడా ఎన్నడూ తగ్గదు. || 1||

ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥

ਅਪਵਾਦੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੈ ਆ ਅਲਵਾਟੁ ਵਲ੍ਲ ਅਪਵਾਦੁ ਵੇਯੁਡੰ ਵਲ੍ਲ ਦੁਃਖਾਨ੍ਨਿ
ਸਹਿੰਚੈਵਾਡੁ, ਆ ਅਲਵਾਟੁ ਕ੍ਲਣੰਲੋਂ ਬੂਡਿਦਗਾ ਤਗਿੰਚਬਡਿੰਦਿ.

ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥

ਭਕੁਡੁ ਨਾਨਕੁ ਆ ਅਰਠੰ ਕਾਨਿ ਦੋਵਸੂਆਤ੍ਰਾਨ੍ਨਿਵਰਿਸ੍ਤਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚੰ
ਮੋਤ੍ਰੰ ਓਕ ਅਪਵਾਦੁਲੋਂ ਆ ਅਦੁਠੁਮੈਨ ਮਾਰੁਠੁ ਚੂਸ੍ਰੋੰਦਿ. ॥ 2॥ 6॥ 11॥

ਟੋਡੀ ਮਃ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥

ਓ' ਮੀ ਮਨਸਾ, ਮੀ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁ ਨਿੰਡਿ ਆਨਾਠੁ ਏਂਦੁਕੰਚੈ ਮੀਰੁ
ਦੋਵੁਠੁ ਝਾਪਕੰ ਕੋਂਸੰ ਮੀ ਸਾਠੁਲੁ ਗਡਵਡੰ ਲੇਦੁ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਬਠੀ, ਪਰਿਸੁਠੁ ਸੰਘੰਲੋਂ ਚੋਰਿ, ਗੁਰੁਦੋਵੁਠੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਕ੍ਸੰਗਾ ਝਾਪਕੰ ਚੋਂਸੁਕੋਂਡਿ;
ਮੀ ਲੋਕਲਨੁ ਕਪੁਰੁਲ ਦੋਵੁਡੁ ਓਕਠੇ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਅਨਿਕ ਛਿਦੁ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥

ਓਕ ਪਡਵਲੋਂ ਅਨੇਕ ਰੰਦ੍ਰਾਲੁ ਕਨਿਪਿੰਚਿਨਪੁਠੁ, ਵਾਟਿਨਿ ਚੋਂਤੁਲਠੋਂ ਪੁਗੁ
ਚੋਂਯਲੇਮੁ, ਅਦੋਂ ਵਿਠੰਗਾ ਮੀ ਮਨਸੁਠੁਕੁਠਾਪਾਲੁ ਮੀ ਸਠੁਤ ਪ੍ਰਯੁਠਾਠੁ
ਕਪੁਠੁਡਵੁ;

ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਏ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥

ਆ ਪਡਵ ਲਾੰਟੀ ਸਰੀਰੰ ਮਰਿਯੁ ਮਨਸੁਠੁਵਰਿਕਿ ਚੋਂਦਿਨਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮਠੋਂ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੋਂਡਿ; ਅਤਨਿ ਸਾੰਗਠੁਲੋਂ ਮੀ ਪਾਪਠੁਰਿਠੁਮੈਨ ਇੰਦ੍ਰਿਯੁ ਅਵਯੁਵਾਲੁ
ਠਾਰਿਕ੍ਸੰਗਾ ਮਾਰਠਾਯੁ. ॥ 1॥

ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਉਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥

ਇਦਿ ਪ੍ਰਯੁਲੁ ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲਠੋਂ ਪਰਠਾਨ੍ਨਿਠੁਲਨਿ ਕੋਰੁਕੁਨੋਂ ਵਿਠੰਗਾ ਆੰਠੁੰਦਿ,
ਕਾਨੀ ਅਦਿ ਅਕਠੇ ਆੰਠੁੰਦਿ.

ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪੁਠੁ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥

ਨਾਨਕੁ ਇਲਾ ਅਨਾਠੁ, ਓ' ਦੋਵੁਡਾ! ਮਾਨਵੁਲਮੈਨ ਮਨਕੁ ਆ ਅਪਰਾਠਾਲ ਬਰੁਵੁ
ਠੀਸਿਵੇਯੁ ਸਕ੍ਰਿ ਲੇਦੁ; ਦਯੁਚੋਂਸਿ ਮਮੁਲ੍ਹਿਠੁਕ੍ਸੰਚੰਡਿ, ਮੇਂਮੁ ਮੀ ਆਸ੍ਰਯਾਨਿਕਿ
ਵਚਾਠੁ. ॥ 2॥ 7॥ 12॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥

ਨਾ ਮਨਸੁਠ੍ਰੀ ਨਿਰਭਖੁਮੈਨ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਗੁਰੁੰਦੀ.

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੁਠਰ (ਕਪਾਯੰ) ਏਕ ਵਛੀਨਿ ਪੈਤਠਸ ਮਰਿਯੁ ਵਾਯੁਵੁ ਵਾਠੁਲ ਨੁੰਡੀ ਨਯੰ ਚੇਸਿਨਲੈ, ਅਦੇ ਵਿਧੰਗਾ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਾਸ ਵੰਠੀ ਰੁਗਠਲਕੁ ਨਿਵਾਰਣ ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਏਕ ਵਛੀ ਯੋਕਠੂਡੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੁਗਠਲਨੁ (ਮਾਨਸਿਕ, ਸ਼ਾਰੀਰਕ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਾਜਿਕ) ਠੋਲਗਿਸ਼ਾਡੁ; ਅਠਨੁ ਦੁਃਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ ਮਰਿਯੁ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿਨਿ ਪ੍ਰਦਾਠ.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਯੁਨੁ ਨ ਕੋਉ ਲਾਰੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥

ਦੇਵੁਨਿ ਏਦੁਠ ਪ੍ਰਾਰਠਿੰਚੇ ਵਾਰਿ ਆਠਾਠਿਕ ਮਾਠਾਨਿਘੁ ਅਵਰੋਠਾਲੁ ਅਠੁਕੋਵੁ. ॥ 1॥

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥

ਗੁਰੁਵੁ ਦਯਵਲੁ, ਮਾਨਵੁਲ ਬਾਠਲਨਿਠੁਠੀਨੀ ਠੋਲਗਿੰਚੇ ਵੇਦੁਠੁ ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿ ਅਠੰ ਚੇਸੁਕੁੰਠਾਰੁ; ਦੇਵੁਡੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਕਠੁ, ਕਾਰਣਾਲਕੁ ਕਾਰਣੰ.

ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਡੁ ਪਰਿਪੂਰਠ ਖਗੋਲ ਸ਼ਾਂਤਿ ਮਰਿਯੁ ਅਮਾਯਕ ਮਨਸੁਠ੍ਰਲ ਪ੍ਰਜਲਕੁ ਮਠੁਠੁ ਐਚੇਪਯੋਜਕੁਡੁ. ॥ 2॥8॥ 13॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਡਾ, ਏਲੁਪੁਠੁ ਠੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਠੁਰਾਠਨਠੀ ਗੁਰੁੰਚੁਕੋ.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

(ਦੇਵੁਠੀ ਪ੍ਰੇਮਠੀ ਸਠਿੰਚਿਨ ਵਾਰੁ) ਕਨਿਕਰਾਨਿਪ੍ਰਸਾਦਿੰਚਿ, ਆਯਨ ਠਨ ਦਿਵ੍ਯ ਠਰਾਠਨੁ ਠਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪੋੰਦੁਪਰਚੁਕੁਨਾਠੁ. ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮੁਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪ ॥

ਮਨਮ ਵਰਿਕੋ ਚੋਦੁਤੁੰਡਗਾ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਲਿਝਾਗ੍ਰੰਥਗਾ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ, ਮਨ
ਦੁ:ਖਾਲੁ, ਚਿੰਤਲਨੀਝਾਸਨਮ ਚੋਯੁਬਡਤਾਯੁ.

ਰਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥

ਤਨ ਮਧੁਤੁਨੁ ਵਿਸੁਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ, ਦੇਵੁਡੁ ਤਨ ਭਕੁਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਧ ਨੁੰਡੀ
ਰੜੀਸੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੁ ਸਠੁਮੰਗਾ ਵਾਰੀ ਤਲੀ ਮਰਿਯੁ ਤੰਡੀ ਅਵੁਤਾਡੁ. ॥ 1॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਝੀਵੁਲਪੁ ਮਰਿਯੁ ਜੀਵੁਲਪੁ ਦਯਗਲਵਾਡੁ; ਅਤਨੁ ਅੰਦਰੀਪੁ
ਦਯਚੁਪਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁ:ਖਾਲਨੁ ਨਾਸਨਮ ਚੋਸੇ, ਅਤੁਠੁਠੁਮੁਨ ਓ ਦੇਵੁਨੀਕੀ ਨੇਨੁ ਅਸ਼੍ਰਯਮੁਲੋ
ਠਨਾਠੁ. ॥ 2॥ 9॥ 14॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਸੁਆਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥

ਓ' ਗੁਰੁ-ਦੇਵੁਡਾ! ਨੇਨੁ ਨੀ ਅਸ਼੍ਰਯਮੁਨਕੁ ਵਚਿਠੁਮੁੰਟੀਨੀ; ਅਵੁਨੁ, ਨੇਨੁ ਮੀ
ਠਨੀਕੀਕੀ ਵਚਾਠੁ.

ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡਾ, ਮੀਰੁ ਤਪੁਲਕੁਲਾਦੀ ਮੁੰਡੀ ਚੋਸਿਨ ਵਾਟੀਨੀ ਨਾਸਨਮ ਚੋਸੇਵਾਰੁ, ਨਨੁ
ਮਰੇਵਰੁ ਰੜੀੰਚਗਲਰੁ? ॥ 1॥ ਵਿਰਾਮੁ॥

ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਅਨੇਕ ਵਿਧਾਲੁਗਾ ਪਰਿਸ਼ੋਠਿੰਚੀ, ਲੇਖੁਨਾਲੋ ਐਵਠੁਠੁ ਵਿਭੀਨੁਘੋਸੁਯਾਲ ਯੋਕੁ
ਅਠੁਲਨੁ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ, ਨੇਨੁ ਓਕ ਨਿਠੁਯਾਨੀਕੀ ਵਚਾਠੁ,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਸਾੰਗਠੁਲੋ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਅਤੁਠੁਠੁ ਅਠੁਠੁਠੁ ਘੋਰੁਦਾ ਪੋਂਦਾਰਨੀ; ਮਾਯੁਪੁ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਬੰਠਾਲਨੁ ਓਕੁਰਿੰਚਡਮ ਦਾਠਾ ਜੀਵਿਤਪੁ ਓਟ ਨੁੰਡੀ ਤਪਿਠੁਚੁਕੋਵਚੁ॥ 1॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥

పవిత్రమైన దేవుని నామముపట్ల ప్రేమ సాధువులతో కలిసే వక్త్ర మనసుల్లో బాగా ఉంటుంది.

ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥

ఓ నానక్, అతను తన బాధలనిర్మలినీ తొలగిస్తాడు మరియు ఎల్లప్పుడూ దేవుణ్ణి ప్రేమగా సభించుకోవడం దాట్లా ఆనందాన్ని సాధిస్తాడు. || 2|| 10|| 15||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే నిత్యదేవుడు, సత్యగురువు కృపచేత గ్రహించబడ్డాడు:

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

రాగ్ టోడీ, ఐదవ గురువు, మూడవ లయ, నాలుగు చరణాలు:

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੁੜ੍ਹਦੇ ਕਛੁ ਨ ਥੇਰੀ ॥

ఓ మూర్ఖుడా, మీరు లోకసంపదకు, శక్తికి అతుకుఘోయారు మరియు దాని పట్ల మీ ప్రేమ కూడా అలభ్యమైనది కాదు.

ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

మీరు మీదిగా భావించే మాయ మీది కాదు. || విరామం||

ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੁਆ ॥

దేవుడు మాత్రమే మా నిజమైన సహచరుడు, కానీ మీరు అతనిని ఒకక్షణం కూడా గుర్తుంచుకోరు.

ਜੇ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੁਆ ॥੧॥

తథ్రలోనే ఇతరులకు చెందిన ఈ మాయ, మీరు మీ సత్తమని నముతారు. || 1||

ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੇ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥

నామం నిజమైన సహచరుడు, కానీ మీరు దానిని మీ మనసుల్లో పొందుపరచలేదు.

ਛੇਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥

మీరు మీ చైతన్యాన్ని లోకసంపద మరియు శక్తికి జతచేశారు, అది చివరికి మిమల్ని వదిలివేస్తుంది. || 2||

ਸੇ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥

ਮੀਰੁ ਮਰਿੰਤ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟਪਢੇ ਦਾਨਿਨਿ ਸੇਕਰਿੰਚਾਰੁ.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥

ਮੀਰੁ ਜੀਵਿਤ ਪੁਰਯਾਣਾਨਿਕਿ ਜੀਵਨਾਧਾਰਮੁਨਿ ਅਦੁਠੁਮੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿਖੋਂਦਲੇਦੁ. ॥ 3॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਕ੍ਰੁਪਿ ਪਰਿਆ ॥

ਮੀਰੁ ਕਾਮੰ, ਕੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਭਾਵੋਦੇਸੁ ਅਨੁਬੰਧੰ ਯੋਕੁਯੋਯਿਯੋ ਪਡਿਯੋਯਾਰੁ.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁਵੁ ਦਯੁਠੋ, ਅਰੁਦੈਨ ਵਠੀ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਈ ਗੋਯਿਨੁੰਡਿ ਬਯੁਟਕੁ
ਵਚਿਪਾਪੰਚਿਕ ਦੁਰੁਘੁਣਾਲ ਸਮੁਦ੍ਰੰ ਗੁੰਡਾ ਈਦਾਡੁ. ॥ 4॥ 1॥ 16॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਠੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ:

ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥

ਨਾ ਹੁੰਦਯੁੰਲੋ, ਨੇਨੁ ਈਟਰਿਦੇਵੁਨਿ ਮਠੁਪੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਆਧਾਰਪਡਟਾਨੁ.

ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਵਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨੇਨੁ ਮਰੈ ਈਤਰ ਗੁਰਿੰਚਲੇਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥

ਏਠੋ ਅਦੁਠੁੰ ਵਲੁ ਨੇਨੁ ਮਾ ਗੁਰੁਦੇਵੁਲਨੁ ਕਲਿਸ਼ਾਨੁ.

ਗੁਰਿ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥

ਨਾ ਹੁੰਦਯੁੰਨਿਪੁਤਿਠਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਗੁਰੁਵੁ ਨਾਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਸ਼ਾਡੁ. ॥ 1॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥

ਨਾ ਧਾਨੁੰ, ਕਰੋਰ ਦੀਖੁ, ਈਪਵਾਸੰ ਮਰਿਯੁ ਰੋਜੁਵਾਰੀ ਮੁਤ ਪਰਮੁਨਿ ਆਚਾਰੰ
ਦੇਵੁਠਿ ਆਧਨਠੋ ਸੁੰਚੁਕੋਵਡੰ.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥

ਨੇਨੁ ਏਲੁਪੁਠੁਰੁ ਦੇਵੁਠਿ ਸੁੰਚੁਕੋਵਡੰ ਦਾਠੁ ਸੰਠੋਪੰ ਮਰਿਯੁ ਆਨੰਦਾਨੁ
ਆਸਾਠਿਸ਼ਾਨੁ. ॥ 2॥

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਪਾਟਲਨਿ ਪਾਡਟੰ ਨਾ ਮੰਚਿ ਪੁਰੁਵਰੁਨ, ਵੁਠੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਮਾਜਿਕ ਘੋਰਾਦਾ.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥

ਦੇవుਨੀ ਸੁੱਤਿ ਕੀਰਤਨਲਨੁ ਵਿਨਿ ਨੇਨੁ ਸਰੋਧੁਠੁ ਆਨੰਦਾਨਿ ਆਸਾਠੀਸ਼ਾਨੁ. ॥ 3॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਟਾਡੁ, ਭਗਵੰਤੁਠੀ ਗ੍ਰਹਿੰਚਿਨਵਾਡੁ,

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥

ਪ੍ਰਤਿਦੀ ਤਨ ਹੁਦੁਆਨੀਕੀ ਵਚਿਠੁਠੁ ਅਨਿਪਿਸੁੰਦੀ. ॥ 4॥ 2॥ 17॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਕੇ ਨਿਤਯੋਵੇਡੁ, ਸਤ੍ਰੁਗੁਰੁਵੁ ਕੁਪਚੇਤ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਠਾਡੁ:

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੁਵੁ, ਨਾਲੁਗਵ ਲਯੁ, ਰੇਂਡੁ ਪਦਾਲੁ:

ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋੜੇ ॥

ਓ ਅੰਦਮੈਨ ਮਨਸੁ ਯੋਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮਠੋ ਨਿੰਡੀ ਊਂਡਾਲਨੀ ਆਰਾਟਪਡੁਠੁੰਦੀ,

ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਰੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਾਨੀ ਦੇਵੁਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲ ਦਾਠਾ ਪਿੰਦਦੁ. ॥ ਵਿਰਾਮੰ॥

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥

ਐਯਨ ਆਸ਼ੀਰਾਠੁ ਦਰਠਾਨਿ ਆਨੁਭਵਿੰਚਡਾਨੀਕੀ, ਨੇਨੁ ਵੀਧੀ ਨੁੰਡੀ ਵੀਧੀ ਵਰਕੁ
ਐਯਨ ਕੋਸੰ ਅਨੋਘੀਸੁਨਠੁਗਾ ਪ੍ਰਤਿ ਆਚਾਰਾਨਿ ਪਯਤਿਸੁਨਾਠੁ.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥

ਗੁਰੁਵੁਨੁ ਕਲੀਸਿਨ ਤਰੁਵਾਤ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨੀ ਭੋਧਲਨੁ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦਾਠਾ,
ਨੇਨੁ ਨਾ ਭ੍ਰਮੁਨੁ ਠੋਲਗਿੰਚਾਨੁ (ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਡੁ ਮਨਲੋਪਲ ਊਨਾਠੁਨੀ
ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ). ॥ 1॥

ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੁ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥

ਨਾ ਨੁਦੁਠੀਪੈ ਵ੍ਰਾਯਬਡੀਨ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਿਨ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ਨੇਨੁ ਗੁਰੁਵੁ
ਨੁੰਡੀ ਓ ਝਾਨਾਨਿ ਘੋਂਦਾਨੁ.

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਵਿਧੰਗਾ, ਨੇਨੁ ਆਠਾਠੀਕੰਗਾ ਝਾਨੋਦਯੰ ਪਿੰਦਿਨ ਕਲਠੋ ਦੇਵੁਠੀ
ਚੁਸ਼ਾਨੁ. ॥ 2॥ 1॥ 18॥

ਟੇਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗ ਟੋਡੀ, ਐਦਵ ਗੁਰੂਵ:

ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੇ ਮੁੜੜੇ ਹੀਓ ਰੇ ॥

ਓ ਨੋਦਰਾ, ਮੂਰਠ ਹ੍ਰਾਦਯਮ ਅਹਮ ਯੋਕਸ਼ਠੁਲੋਂ ਊਂਦੀ.

ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਓਕ ਹੁਕ ਲੋ ਚਿਕੁਠੁਨ੍ਹਵੇਪਲਾ, ਓ ਹ੍ਰਾਦਯਮ ਦੇਵੁਠੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਮਾਯ (ਲੋਕ ਸੰਪਦ ਮਰਿਯੁ ਸੁਕ੍ਰਿ) ਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਚਿਕੁਠੁੰਦੀ. ॥ ਵਿਰਾਮ॥

ਘਣੇ ਘਣੇ ਘਣੇ ਸਦ ਲੋੜੇ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰਾ, ਓਕਰੁ ਵਲੁਪੁਠੁਆ ਵਕੁਠੁ ਸੰਪਦ ਕੋਸੰ ਆਰਾਟੀਸੁਣਾਨੋ ਊਨਾਠੁ, ਕਾਨੀ ਅਤਨੁ ਮੁੰਦੁਗਾ ਨਿਰਠੁਯਿੰਚਬਡਕੁੰਦਾ ਵਕੁਠੁ ਸੰਪਦਨੁ ਵਲਾ ਪੋੰਦਗਲਠੁ?

ਮਹਰਾਜ ਰੇ ਗਾਥੁ ਵਾਹੁ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਠਾਗੜੇ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥

ਓ ਸਹੋਦਰੁਠਾ, ਦੇਵੁਠੁ ਈਚਿਠੁ ਲੋਕਸੰਪਦਪਲੁ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿ ਊਂਡਠੁੰ; ਦੁਰਦੁਠੁਘਵੰਤੁਠੁਡਨਗਾ ਤਨ ਮਨਸੁਠੁ ਕੋਰਿਕਲ ਅਗਿਕ੍ਰਿ ਅੰਟੀਪੇਠੁਕੋਨਿ ਊਂਟਾਠੁ. ॥ 1॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸਗਲੇ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥

ਓ' ਨਾ ਮਨਸਾ, ਗੁਰੂਵ ਬੋਠੁਨਲੁ ਵਿਨੁ, ਨੀ ਅਨਿਠੁਪਰਾਠਾਲੁ ਕੋਠੁਕੁਪੋਠਾਯੀ.

ਜਾ ਕੇ ਲਹਣੇ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਠਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥

ਦੇਵੁਨਿ ਖੁਯਾਨਾ ਨੁੰਡੀ ਨਾਮ ਸੰਪਦਨੁ ਸੀਕ੍ਰਿੰਚਾਲਿਠੁ ਓ ਨਾਨਕ, ਜਨਨ ਮਰਠ ਚਕ੍ਰੰ ਗੁੰਦਾ ਵੋਠੁਠੁ. ॥ 2॥ 2॥ 19॥

ఆధ్యాత్మికత వైపు ప్రయాణం

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఒక శాశ్వతమైన సజీవ గురువు, సిక్కు గురువులు, హిందూ మరియు ముస్లిం సాధువుల కవితా కూర్పు. సంకలనం వారి ద్వారా సమస్త మానవాళికి దేవుడు అందించిన బహుమతి. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని దృష్టి ఏ విధమైన అణచివేత లేని దైవిక న్యాయంపై ఆధారపడిన సమాజం. గ్రంథం హిందూ మతం మరియు ఇస్లాం మతాల గ్రంథాలను గుర్తించి, గౌరవిస్తున్నప్పటికీ, ఈ మతాలలో దేనితోనూ నైతిక సయోధ్యను ఇది సూచించదు. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లో స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన పాత్రలతో ఎంతో గౌరవించబడ్డారు. స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన ఆత్మలను కలిగి ఉంటారు మరియు తద్వారా విముక్తిని సాధించే సమాన అవకాశాలతో వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించుకునే సమాన హక్కును కలిగి ఉంటారు. మహిళలు ప్రముఖ మత సమ్మేళనాలలో సహా అన్ని మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాలలో పాల్గొనవచ్చు.

సిక్కు మతం సమానత్వం, సామాజిక న్యాయం, మానవాళికి సేవ మరియు ఇతర మతాల పట్ల సహనాన్ని సూచిస్తుంది. సిక్కు మతం యొక్క ముఖ్యమైన సందేశం రోజువారీ జీవితంలో కరుణ, నిజాయితీ, వినయం మరియు దాతృత్వం యొక్క ఆదర్శాలను ఆచరిస్తూ అన్ని సమయాలలో ఆధ్యాత్మిక భక్తి మరియు దేవుని గౌరవం. సిక్కు మతం యొక్క మూడు ప్రధాన సిద్ధాంతాలు భగవంతుడిని ధ్యానం చేయడం మరియు స్మరించుకోవడం, నిజాయితీగా జీవించడం మరియు ఇతరులతో పంచుకోవడం.

ఆత్మ కోసం ఈ స్పిరిచ్యువల్ జర్నీ చేయడానికి ప్రయత్నం చేసినందుకు అభినందనలు. అనువాదం అసలైనదానికి దగ్గరగా ఉండదు, ప్రత్యేకించి పూర్తి గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ కవిత్యంలో ఉన్నప్పుడు మరియు రూపకాల ఉపయోగం పనిని చాలా కష్టతరం చేస్తుంది. దైవిక సందేశంలో, హిందూ & ముస్లిం పురాణ కథలు తరచుగా ప్రలహాద్, హర్నాకాష్, లక్ష్మీ, బ్రహ్మ మొదలైనవాటిని ఉపయోగించబడతాయి. దయచేసి వాటిని అక్షరాలా చదవకండి కానీ వాటి అంతర్లీన సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోండి. భగవంతుడు ఒక్కడే మరియు ఆయనతో ఐక్యం కావడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం అనే వాస్తవంపై దృష్టి కేంద్రీకరించబడింది.

మీ భాషలో మీకు దైవిక సందేశాన్ని అందజేయడానికి అనేక మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు సంవత్సరాలుగా ఈ పని చేస్తున్నారు. మీకు ఏవైనా ప్రశ్నలు ఉంటే, దయచేసి walnut@gmail.com కి ఇమెయిల్ పంపడానికి సంకోచించకండి మరియు ఈ ప్రయాణంలో మీతో చేరడానికి మేము ఇష్టపడతాము.